00079913

BOMBAY BRANCH
OF THE
ROYAL ASIATIC SOCIETY.
TOWN HALL, BOMBAY.

Digitized with financial assistance from
Government of Maharashtra
on 30 January, 2020

ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ ΣΑΜΟΣΑΤΕΩΣ
ΑΠΑΝΤΑ.

SAMOSATENSIS
OPERA.

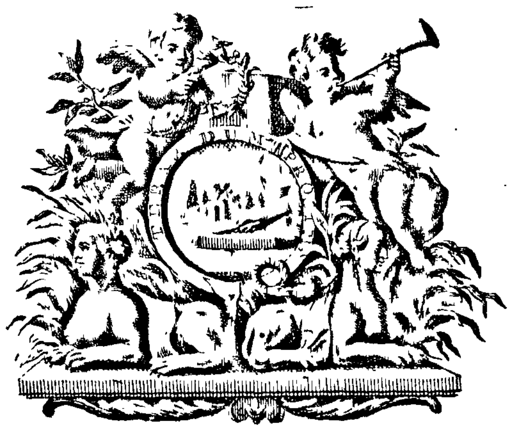
CUM NOVA VERSIONE

GRAECIS SCHOLIIS, AC NOTIS
omnium proximae editionis Commentatorum, additis
IO. BRODAEI, IO. IENSII, LUD. KUSTERI, LAMB. BOSII,
HOR. VITRINGAE, IOAN. DE LA FAYE, ED. LEEDES,
aliisque ineditis, ac praecipue

TOMUS III.

Curavit, notasque ſuas adjecit

79913

AMSTELODAMI,

CIƆ IƆ CC XLIII.

00079913

LUCIANI
SAMOSATENSIS
OPERA.

GRAECE ET LATINE.

Tomus Tertius.

ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ ΣΑΜΟΣΑΤΕΩΣ
ΔΙΑΛΟΓΟΙ.
LUCIANI SAMOSATENSIS
DIALOGI.

RHETORUM PRAECEPTOR.

QUAERIS, adoleſcens, quomodo fieri poſſis Rhetor, atque honeſtiſſimum illud & omnium ore celebratum nomen, Sophiſta ipſe eſſe vi-

ΡΗΤΟΡΩΝ ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ.

1 Ἐρωτᾷς, ὦ μειράκιον, ὅπως ἂν ῥήτωρ γένοιο, καὶ τὸ σεμνότατον τοῦτο καὶ a πάνδημον ὄνομα, b σοφιστὴς αὐτὸς εἶναι δό-

VARIANTES LECTIONES.

a Πάνδημον] Sic *Fl. Ald.* B1. & 2. *H.P.* &c. Πάντιμον *J. V2.* Mſ. *Graev.* & L. b Σοφιστὴς] Ὁ σοφιστὴς *J.* ſola

ΣΧΟΛΙΑ.

ΡΗΤΟΡΩΝ] Φασὶν ὡς εἰς * Πολυδεύκη τὸν ὀνοματολόγον ἀποτεινόμενον Λουκιανὸν, τοῦτον γράψαι τὸν λόγον. τέχνην μὲν οὐδ' ἥν τινα † λόγῳ παραδιδόντα, σωρὸν δὲ λέξεων ἀδιάκριτον ‡ ὑφιστάντα, καὶ ἴσως οὐκ ἀπὸ σκοποῦ ταῦτα τοῖς φήσασιν εἴρηται· ἐπεὶ καὶ συγχρόνω ἄμφω Λουκιανὸς καὶ Πολυδεύκης, ἐπὶ γὰρ Μάρκου τοῦ Αὐτοκράτορος. *V.*

ΡΗΤΟΡ.] Taxat Rhetores ſui temporis ut Luxurioſos nugaceſque, & plenos oſtentationis & ampulloſos fluenteſque deliciis. *G.* (Scholion hoc ego ad *Lexiph* pertinere judico. *M. du S.*) Ideoque & illuc utrumque jam tranſtuli. *J. F. R.*

* Pollux non tantum ſcripſerat Onomaſticon, de quo hic Noſter, ſed etiam declamationes, alioſque ejuſmodi libellos, inter quos fuit oratio contra Socratem, ut auctor eſt Suidas, unde ſibi Sophiſtae, quatenus in malam partem ea vox ſumitur, nomen meruit. At ſi eidem Suidæ crederemus, tempora non convenirent, cum Lucianus ſub Trajano, ut ait, vixerit; Pollux vero ſub Marco & Commodo Impp. Verum *Suidam* erraſſe oſtendit *Voſſius* de Hiſt. Graecis Lib. II. c. 15. cujus rationibus in poſterum addetur Scholiaſtae noſtri auctoritas. *J. Cler.*

† Λόγῳ] Ita dedit *Solan.* neſcio unde; obſecundavi tamen, quia vulgatum ſtare non poterat. Cl. *Hemſt.* in Praef. ad *Poll.* p. 31. pr. ἢ λόγον corrigebat, quod praeferat cui lubet. *J. F. R.*
‡ Ὑφιστάντα] Συνιστάντα, corradentem pro ὑφιστάντα corrigi jubet Cl. *Hemſt.* l. d. & pro ἀδιάκριτον ἀδιακρίτων malit; licet —ον non damnet. Ego quoque —ων praeferrem. Sed συνιστάντα & ὑφιστάντα ratione accentus eum ſcribere voluiſſe, tamen credo, qui lubens admiſiſſem correctionem, ſi ex Cod. firmaretur. *J. F. R.*

ADNOTATIONES.

ΡΗΤΟΡΩΝ ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ] Scriptus videtur Dialogus in *Julium Pollucem*, cujus exſtat onomaſticum. Hinc illud (p. 453.) ἀλλ' ἤδη τοῖς Διὸς καὶ Λήδας. &c. Sic infra Dial. Ψευδολογ. in Polycnetum Sophiſtam (p. 814.) *Th. M.*

ΡΗΤΟΡΩΝ] In *J.* Pollucem ſcriptum hunc libellum ajunt Scholiaſtes & *Marcilius*, eum ſc. cujus hodieque Ὀνομαστικὸν extat: ſane quod extremo libro ſcribit de nomine c. 24. ut recte conjeciſſe videantur, facit. Ægyptium fuiſſe *Palmerius* inde elicit, quod Pater (eodem c. 24.) ſerviiſſe dicitur. Naucratites autem Pollux. *Philoſtr.* 592. quanquam Ἀρδυέννας σοφιστὴς aliquando audit. Vid. *Suid.* Πολυδ. & Ναυκρατ. In alia ſententia eſt Cl. *Hemſterhuſius* in praef. & ad c. 1. Pollucis, de quo optime meritus eſt. Haec ego obiter. Ille ex profeſſo, ideoque magis audiendus. *M. du S.*

1. Ἐρωτᾷς, &c.] Ἐρωτᾷς, ὦ μειράκιον, ὅπως ἂν ῥήτωρ γένοιο, καὶ τὸ σεμνότατον τοῦτο καὶ πάνδημον ὄνομα σοφιστὴς αὐτὸς εἶναι δόξῃς. *Sciſcitaris, adoleſcens, quo pacto Rhetor evadere, & venuſtiſſimum illud, vulgoque celebratum nomen ſophiſta ipſe cenſeri poſſis.* Sic interpres. Sed in Mſ. eſt πάντιμον ὄνομα vertendum, *illud & quod ab omnibus colitur nomen.* *J. G. G.*

2. Τὸ σεμνότατον τοῦτο καὶ πάνδημον ὄνομα] Hæc duo in unam rem coire omnino nequeunt, & latet certe aliud, quod ex vetuſtis libris exſpectandum. Interim ſolitus fui hic legere πάνδεινον, quod vocabulum in Philopſeude quidem uſurpat auctor ad malum πάνδεινα πάσχειν ἱερόσυλον ὄντα], ſed in bonum occurrit, & quidem in hac ipſa materia in Rhetorum præceptore πάνδεινόν τινα ἐν τοῖς λόγοις ἀγωνιστήν. *J. G.*

3. Πάντιμον] Ita Mſ. Gr. L. & Ed. *J.* ac *V2.* recte; nec ull[illegible]tatione indi[illegible] locus. Reliqui Im-

δόξης. ἀβίωτα γὰρ εἶναί σοι φὴς, εἰ μὴ τοιαύτην τινὰ τὴν δύναμιν περιβάλλοιο ἐν τοῖς λόγοις. ὡς ἄμαχον εἶναι, καὶ ἀνυπόστατον, καὶ θαυμάζεσθαι πρὸς ἁπάντων, καὶ ἀποβλέπεσθαι, περισπούδαστον ἄκουσμα τοῖς Ἕλλησι δοκοῦντα. καὶ δὴ τὰς ἐπὶ τοῦτο ἀγούσας ὁδοὺς, αἵ τινές ποτέ εἰσιν, ἐθέλεις ἐκμαθεῖν. ἀλλὰ οὐδεὶς φθόνος, ὦ παῖ· καὶ μάλιστα ὁπότε νέος τις αὐτὸς ὢν ὀρεγόμενος τῶν ἀρίστων, οὐκ εἰδὼς ὅθεν ἂν ταῦτα ἐκπορίσαιτο, ἱερόν τι χρῆμα τὴν συμβουλὴν οὖσαν, καθάπερ νῦν σὺ, τοῦτο [a] αἰτοίη προσελθών. ὥστε ἄκουε τό γε ἐπ' ἐμοὶ, καὶ πάνυ θαῤῥῶν, ὡς [b] τάχιστα δεινὸς [c] ἀνὴρ ἔσῃ γνῶναί τε τὰ δέοντα, καὶ ἑρμηνεῦσαι αὐτὰ, ἢν τὸ μετὰ τοῦτο ἐθελήσῃς αὐτὸς ἐμμένειν οἷς ἂν [d] ἀκούσῃς παρ' ἡμῶν, καὶ φιλοπόνως αὐτὰ μελετᾶν, καὶ προθύμως ἀνύειν τὴν ὁδὸν, ἔστ' ἂν ἀφίκῃ πρὸς τὸ τέρμα.

Τὸ μὲν οὖν θήραμα οὐ σμικρὸν, οὐδὲ ὀλίγης τῆς σπουδῆς δεόμενον· ἀλλὰ ἐφ' ὅτῳ καὶ πονῆσαι πολλὰ, καὶ ἀγρυπνῆσαι, καὶ πᾶν

dearis. Nec vitam enim tibi dulcem eſſe ais, niſi talem quandam in dicendo facultatem aſſequaris, ut invictus ſis, neque quisquam conſiſtere te contra audeat, admirabilis porrò apud omnes, & conſpicuus, & quem audire Graeci omnes vehementer ſtudeant. Vias ergo, quae ad hoc ducant, quaecumque tandem ſint, ſtudes ediſcere. * Verum nulla, puer, invidia eſt: in primis ubi juvenis aliquis, optimarum ipſe rerum cupidus, ignarus autem unde haec petat, illud tanquam conſilium, rem ſanctam, uti tu modo, rogatum veniat. Audi ergo quod in mea poteſtate eſt, & cum fiducia, ut quam celerrime vir acer fias, tum ad cognoſcendum quae opus eſt, tum ad explicandum, ſi poſtea manere in illis, quae a nobis audies, volueris, & diligenter ea meditari, & ſtudioſe viam pergere, donec ad metam perveneris.

2. Atque illud quod venaris non parvum eſt, neque parvae curae indigum, ſed in quo multum laborare, & vigilare, & nihil non

a Αἰτοίη] Αἰτοίης *Fl.* ſine commate poſt σύ. *b* Τάχιστα] Ita dedit *Solan.* ex L. Μάλιστα Edd. priores. Τάχιστα etiam marg. *A1.* *c* Ἀνὴρ] Omittit *Fl.* *d* Ἀκούσῃς] Ἀκούσῃ *Fl.*

Impr. πάνδημον. *M. du S.*

Πάνδημον ὄνομα] Non poſſum damnare lectionem impreſſorum, credo, omnium. Ut in fine hujus libelli Venus πάνδημος, quam omnis populus veneratur; ſic πάνδημον ὄνομα non minus mihi rectum videtur, quam πάντιμον. *J. M. G.*

Πάνδημον] *Solan.* πάντιμον praefert, ex *J.* & *V2.* Ceterasque male habere πάνδημον, margini adſcripſit. Ego, quia utrumque eodem redit, numerum Edd. potiorem ſequor, & ſine neceſſitate vulgatum movere non ſuſtinui. Immo re accuratius examinata, πάνδημον veram eſſe lectionem video, quod ideo per πάνδημον Venerem juret in fin. hujus Dial. (vid. §. 25. f.) quod ipſe voti hujus compos jam πάνδημος ſibi factus videatur, & concluſio ita propoſitioni reſpondeat. His ſcriptis video Cl. *Geſnerum* mecum plane conſentire. *J. F. R.*

14. Ἱερόν] (Ex Pythagoricorum ſchola hauſtum. V. *Jambl.* de V. Pyth. No. 85.) *Kuſt.* *Platonis* aetate jam inter proverbia numerabatur. Theag. p. Ed. *Baſ.* 239. 1. Ad Menandri ſenarium alludit Ἱερὸν ἀληθῶς ἐστιν ἡ συμβουλία. Vid. *Steph.* γνωμ. p. 278. *M. du S.*

Ἱερόν τι χρ. τὴν συμβ.] Rurſus intra *Adv. Ind.* c. 25. [illegible] τοίνυν ὡς ἱερὸν χρῆμα συμβουλ[illegible] [illegible] IV. pr. ὁ περιβόητος πάγκαλόν τι χρῆμα. *Ariſtoph.* Plut. 895. πολὺ χρῆμα τεμαχῶν. *Aelian.* V. H. I. 3. σοφόν τι χρῆμα ἦν γένος βατράχων. Plura Commentt. ad utrumque. At quis hoc loquendi genus ignorare poteſt? *J. F. R.*

16. Ἐπ' ἐμοὶ] Ἄκουε ἐπ' ἐμοὶ junxit *Birckeimer.* vertens: *audi ex me*, quod defendi poſſet ex *Phalar.* Ep. 18. ubi ἐπὶ σοὶ, *quem tibi commiſi.* Sed rectius *Geſn.* cum *Benedicto.* τό γε ἐπ' ἐμοὶ jungit, pro κατὰ τό γε, i. e. *quantum in me.* *J. F. R.*

17. Τάχιστα] Sic L. In Impr. μάλιστα. Ex *Thucydide* autem verba haec mutuo accepit L. II. 60. quem & alibi eorum auctorem nominat; Ὀρχ. c. 36. *M. du S.*

Τάχιστα] Non placebit haec emendatio illis, qui pr. c. 2. legerint, ubi multo labore opus eſſe ad hoc ipſum, videtur innui; ſed placebit porro legentibus c. 3. ubi promittit, ſe non ordinaria ac difficili, ſed compendioſiſſima ipſum via ducturum. Magisque probabitur conferentibus c. 5. ubi unius diei rhetorem illum futurum promittit, & c. 10. quo loco ταχεῖα εὐθὺ τῆς ῥητορικῆς ὁδὸς, & τάχιστα — τῇ ῥητορικῇ συνεῖναι itidem habemus. *J. F. R.*

F. G.

33. Ἱδρῶτα [illegible]] *Heſiod.* Ἐργ. 290.

35. Ἐπὶ νοῦν] *L. Bos* de Ellipſ. p. 108. vertit, *alioqui — differremus* [illegible]um ante verſum eſſet; *ſi qui-*

non ſuſtinere aequum ſit. Vide enim, quot homines, qui antea nihil eſſent, nobiles, & divites, &, per Jovem, generoſiſſimi, ob dicendi facultatem viſi ſint.

3. Interim tamen noli metuere, neque te magnitudo eorum, quorum ſpes proponitur, ipſa aſſequendi difficultate rejiciat, qui putes, infinitos tibi ante ſubeundos labores. Neque enim aſperam te neque arduam & plenam ſudoris viam ducemus, ut in media illa fatigatus retro eas: alioqui nulla parte meliores eſſemus reliquis, qui conſuetae illius duces ſunt, longae, & praeruptae, & laborioſae, & ut plurimum deſperatae. Verum eximium in conſilio noſtro illud eſt, quod *per* jucundiſſimam ſimul & maxime compendiariam, & equos etiam capientem *viam*, atque declivem, multa cum voluptate atque oblectatione, per prata florida & umbram ſolidam, otioſe incedens, ſine ſudore ſtabis in ſummo, & praedam nullo labore capies, &, ita me Jupiter, epulabere jam accumbens, cum anhelantes, quotquot alteram illam viam ſecuti ſunt, ab alto videbis, circa imum

ὁτιοῦν ὑπομεῖναι ἄξιον. σκόπει γοῦν ὁπόσοι τέως μηδὲν ὄντες, ἔνδοξοι, καὶ πλούσιοι, καὶ, νὴ Δί', εὐγενέστατοι ἔδοξαν ἀπὸ τῶν λόγων.

Ὅμως δὲ μὴ δέδιθι, μηδὲ πρὸς τὸ μέγεθος τῶν ἐλπιζομένων ἀποδυσπετήσῃς, μυρίους τινὰς τοὺς πόνους προπονήσειν οἰηθείς. οὐ γάρ σε τραχεῖάν τινα, οὐδὲ ὄρθιον, καὶ ἱδρῶτος μεστὴν ἡμεῖς [e] γε ἄξομεν, ὡς ἐκ μέσης αὐτῆς ἀναστρέψαι καμόντα. ἐπεὶ οὐδὲν ἂν διεφέρομεν τῶν ἄλλων, ὅσοι τὴν συνήθη ἐκείνην ἡγοῦνται, μακρὰν, καὶ ἀνάντη, καὶ καματηρὰν, καὶ ὡς [f] τὸ πολὺ ἀπεγνωσμένην. ἀλλὰ τόγε παρ' ἡμῶν ἐξαίρετον τῆς συμβουλῆς, τοῦτό ἐστιν. ὅτι ἡδίστην τε ἅμα καὶ ἐπιτομωτάτην, καὶ ἱππήλατον καὶ κατάντη, σὺν πολλῇ τῇ θυμηδίᾳ καὶ τρυφῇ, διὰ λειμώνων εὐανθῶν καὶ σκιᾶς ἀκριβοῦς, σχολῇ καὶ βάδην ἀνιὼν, ἀνιδρωτὶ ἐπιστήσῃ τῇ ἄκρᾳ, καὶ [g] ἀγρεύσεις οὐ καμὼν, καὶ, νὴ Δί', εὐωχήσῃ κατακείμενος, [h] ἐκείνους, ὁπόσοι τὴν ἑτέραν ἐτράποντο, ἀπὸ τοῦ ὑψηλοῦ ἐπισκοπῶν ἐν τῇ ὑπωρείᾳ τῆς ἀνόδου.

e Γε] Abeſt a *Fl.* f Τὸ πολὺ] Sic *Fl. Ald. H. P.* &c. Ἐπιτοπολὺ *J.* g Ἀγρεύσεις] Αἱρήσεις L. & marg. *A. W.* h Ἐκείνους] Reſtitutum ex *Fl.* & *S.* Ἔκπνους cett. male. Ἔκπονος *Marcil.* fruſtra. Ἐκείνους etiam marg *A.* Sed deletum deinde. *Geſner.* vulgatum tueri conatur.

dem differimus. Sed Cl. *Geſnerus* jam ſua ſponte emendavit. *J. F. R.*

40. Ἱππήλατον καὶ κατάντη] *Facilem & acclivem* reddiderat *Birkheimerus*, quum deberet: *equitabilem ac declivem* vel *pronam*. Cl. *Hemſt.* illud *equitabilem* ſuperſcripſerat, quod Cl. *Geſn.* per circuitionem dedit. *J. F. R.*

44. Αἱρήσεις] Ex Codice L. hoc, qui αἱρήσεις, pro vulgato ἀγρεύσεις, habet. *M. du S.*

45. Καὶ νὴ Δί', εὐωχήσῃ κατακείμενος, ἐκείνους, ὁπόσοι τὴν ἑτέραν ἐτράποντο, ἀπὸ τοῦ ὑψηλοῦ ἐπισκοπῶν] Inducit hic Lucianus quempiam, qui faciliori & breviori via aliquem ad artis Rhetoricae ſcientiam ſuſcipit perducere. Mirifice itaque in exordio commendat & extollit hic διδάσκαλος, viae, qua diſcipulum ſuum ducturus eſſet, brevitatem, & commoditatem; ita ut ſine ullo ſudore & moleſtia ad ſummum pervenire diſcipulus poſſit: *quo cum veneris*, inquit, *hilariter profecto vives, decumbens, eos omnes, qui ad aliam ſe flexerunt viam, e ſummo deſpiciens, etiamnu* [illegible] *tes in difficilibus & lubricis rupibus*, [illegible] *tos, & ſubinde in caput devolutos*, &c. [illegible] git κατακείμενος ἔκπονος pro ἐκείνους. Quae mutatio cur ſit neceſſaria, equidem nullus video. Ipſum illud εὐωχήσῃ κατακείμενος ſatis efficax eſt ad [illegible] tandum eum, qui omni labore immunis, & ſolutus vivat. Adde quod haec locutio, ἐκείνους, ὁπόσοι, &c. eſt nimis rotunda, & Luciano noſtro familiaris, quam ut ſit ſollicitanda. Noſter in *Hippiae* initio, Τῶν σοφῶν ἐκείνους μάλιστα ἔγωγέ φημι δεῖν ἐπαινεῖν, ὁπόσοι, &c. & eadem pag. Τῶν μηχανικῶν ἐκείνους ἄξιον θαυμάζειν, ὁπόσοι, &c. ac paſſim. *J. J.*

46. Ἔκπνους] Ἔκπονος ut ἔννομος, ἔκδικος, ἔννοος, & id genus alia. Sic paucis interjectis, μονονουχὶ καθεύδων λαβών. Et p. 440. ἀπονητί. *Ib M.*

Ἐκείνους] Ante *Benedictum* jam *Fl* Ed. recte habebat. Reliqui libri, quod mireris, ἔκπνους. *M. du S.*

Ἔκπνους, ὁπόσοι] Sanus mihi videtur locus, [illegible] tentatus, ut videtur, propter verbum nondum relatum in Lexica. Ut ἄπνους eſt, qui non reſpirat, δύσπνους qui difficulter: ſic ἔκπνους, qui labore, curſu, multum ſpiritus effudit, & nunc aegre eum recipit, verbo, *anhelus*. Jungo igitur ἐπισκοπῶν ἔκπνους & deinde ἀνέρποντας κ. τ. λ. *J. M. G.*

57. Πρὸς

δυ. ἔτι κατὰ δυσβάτων καὶ ὀλισθηρῶν τῶν κρημνῶν μόλις ἀνέρποντας, ἀποκυλιομένους ἐπὶ κεφαλὴν ἐνίοτε, καὶ πολλὰ τραύματα λαμβάνοντας περὶ τραχείαις ταῖς πέτραις· σὺ δὲ πρὸ πολλοῦ ἄνω ἐστεφανωμένος, εὐδαιμονέστατος ἔσῃ, ἅπαντα ἐν βραχεῖ, ὅσα ἐστὶν ἀγαθὰ παρὰ τῆς ῥητορικῆς μονονουχὶ καθεύδων λαβών.

Ἡ μὲν δὴ ὑπόσχεσις οὕτω μεγάλη· [a] ἀλλὰ πρὸς Φιλίου [b] Διὸς, μὴ [c] ἀπιστήσῃς, εἰ ῥᾷστά τε ἅμα καὶ ἥδιστά σοι ταῦτα ἐπιδείξειν φαμέν. εἰ γὰρ Ἡσίοδος μὲν ὀλίγα φύλλα ἐκ τοῦ Ἑλικῶνος λαβὼν, αὐτίκα μάλα ποιητὴς ἐκ ποιμένος κατέστη, καὶ ᾖδε θεῶν καὶ ἡρώων γένη, κάτοχος ἐκ Μουσῶν γενόμενος· ῥήτορα δὲ, ὃ πολὺ ἔνερθε τῆς ποιητικῆς μεγαληγορίας ἐστὶν, ἐν βραχεῖ καταστῆναι ἀδύνατον, εἴ τις ἐκμάθοι τὴν ταχίστην ὁδόν;

Ὡς ἔγωγε καὶ διηγήσασθαί σοι βούλομαι Σιδωνίου τινὸς ἐμπόρου ἐπίνοιαν, δι' ἀπιστίαν ἀτελῆ γενομένην, καὶ τῷ ἀκούσαντι ἀνόνητον. ἦρχε μὲν γὰρ ἤδη Ἀλέξανδρος Περσῶν, μετὰ τὴν ἐν Ἀρβήλοις μάχην, Δαρεῖον καθῃρηκώς. ἔδει δὲ πανταχόσε τῆς ἀρχῆς διαθεῖν τοὺς γραμματοφόρους, τὰ ἐπιτάγματα τοῦ Ἀλεξάνδρου κομίζοντας· ἐκ Περσῶν δὲ πολλὴ ἐς Αἴγυπτον ἐγίγνετο ἡ ὁδός· ἐκπεριϊέναι γὰρ

adſcenſum, adhuc per difficilia & lubrica praecipitia vix repentes, devolutos nonnunquam in caput, & vulnera multa aſperis in rupibus accipientes: tu contra ei olim ſupra coronatus, feliciſſimus eris, qui brevi tempore, quaecumque bona ſunt a Rhetorice tantum non dormiens acceperis.

4. Promiſſio ſane quam magna; Sed per ego te amicitiae praeſidem Jovem *rogo*, ne fidem nobis deneges, ſi facillima ſimul & ſuaviſſima haec tibi nos oſtenſuros eſſe dicimus. Si enim Heſiodus, paucis ex Helicone ſumtis foliis, poëta ſtatim de paſtore factus eſt, & Deorum genera atque hominum, a Muſis obſeſſus cecinit: Rhetoremne, quod multum infra poëticam magniloquentiam eſt, brevi tempore fieri poſſe negabimus, ſi celerrimam quis viam ediſcat?

5. Quorſum ego etiam enarrare tibi volo Sidonii cujusdam mercatoris inventum, quod ob negatam illi fidem caruit ſucceſſu, & utilitatem audienti nullam attulit. Imperabat jam Perſis Alexander, poſt devictum praelio ad Arbela Darium. Opus autem erat per omnes imperii partes diſcurrere tabellarios, perferentes Alexandri imperia. Porro multum erat ex Perſis in Aegyptum viae. Circumeundi enim montes, deinde per

a Ἀλλὰ] Σὺ δὲ L. & marg. *A1*. *b* Διὸς] Non habet *Fl.* *c* Ἀπιστήσῃς] Ἀποστήσῃς marg. *A1W.*

57. Πρὸς Φιλίου Διὸς] Etſi ſupra *Tim.* c. 1. Ὦ Ζεῦ φίλιε neceſſario additur; hic tamen Διὸς cum *Fl.* omittere malim, vereorque ne ex interpretamento huc irrepſerit: nam & alibi ſolet ſine Jovis mentione *Philium* ſolum dicere, ut *Tox.* c. XI. fin. ἆρ' ἱκανὸς ὁ Φίλιος; & alibi. Quin vel in jurandi formulis omitti ſolet Ζεὺς. *Ariſtoph.* Acharn. 730. Ναὶ τὸν Φίλιον, quod cum Scholiaſt. ibi exponat ναὶ τὸν φίλιον Δία, facile ex ſimili gloſſa illud Διὸς huc irrepſerit. *J.F.R.*

59. Εἰ γὰρ] Ἢ γὰρ. *An.* F.G. Non plane opus eſſe arbitror, quia ex ſequenti interrogatione ſenſus etiam τοῦ εἰ eſt apertus. *J.F.R.*

Ibid. Ἡσίοδος μὲν ὀλίγα φύλλα] *Heſiod.* Θεογ. 30. *M.du S.*

65. Ἀδύνατον] Subaudi ἐστὶ, niſi fortaſſe exciderit reponendum poſt τὸ ἀδύνατον. Vett. libri inſpiciendi. F G. Nihil in Codd. ſubſidii reperio; ſed nec adeo deſidero. *J.F.R.*

68. Σιδωνίου] Abſurda haec fabula, quam *Sidonio* mercatori ideo affingere puto, quia *Sidonium Sophiſtam* petebat, de quo in *Demon.* vita, c. 14. *M. du S.*

70. Ἤδη] Conf. ſupra Ζευξ. c. ult. verſus fin. *M. du S.* Nihil peculiare hoc habet; hac enim poteſtate τὸ ἤδη ſaepius occurrit, ut *Quom. Hiſt.* c. 1. Λυσιμάχου ἤδη βασιλεύοντος. Ne plura. *J.F.R.*

77. Ἐλάσαντας] Ἐλαύνειν γῆν pro *vagari*, *peragrare* regionem, etiam ſupra *Alex.* c. 46. γῆν πρὸ γῆς ἐλαύνεσθαι. Vide & *Gall.* c. 14. No. 8. ubi nonnulla addidi. *J.F.R.*

80. Διανύσαντες] Sic *J.* & *V2.* melius quam quod

per Babyloniam pergendum in Arabiam, tum, deſerta regione multa ſuperata, pervenire denique in Aegyptum, viginti maximas expedito viro iſtas manſiones emenſum. Moleſte hoc ferebat Alexander, quia, audito, moliri aliquid Aegyptios, non poterat ſatis celeriter mittere ad Satrapas, quid de illis ſibi placeret. Tum ergo Sidonius mercator, *Ego tibi*, inquit, *Rex*, *promitto me oſtenſurum viam non longam e Perſis in Aegyptum. Si quis enim montes iſtos ſuperet, ſuperaverit vero triduo, ille ſtatim eſt in Aegypto.* Et res ita ſe habuit. Verum non credidit Alexander, ſed impoſtorem eſſe mercatorem putavit. Itaque quod praeter ſpem promittebatur, incredibile viſum vulgo.

6. Tibi vero ne tale quid in mentem veniat. Experimento enim ſcies, nihil obſtare, quin Rhetor videaris, intra unum nec ſolidum diem alis trajecto monte ex Perſia in Aegyptum. Volo autem tibi prius, ut ille Cebes, imagine verbis depicta utramque viam oſtendere. Duae enim ſunt, quae ducunt ad Rhetoricen, quam non mediocriter adamaſſe mihi videris. Nimirum ipſa

ἔδει τὰ ὄρη, εἶτα διὰ τῆς Βαβυλωνίας εἰς τὴν Ἀραβίαν ἐλθεῖν· εἶτα ἐρήμην πολλὴν ἐλάσαντας, ἀφικέσθαι ποτὲ μόλις ἐς Αἴγυπτον, εἴκοσι μηκίστους ἀνδρὶ εὐζώνῳ σταθμοὺς τούτους [d] διανύσαντας. ἤχθετο οὖν Ἀλέξανδρος ἐπὶ τούτῳ, διότι Αἰγυπτίους τι παρακινεῖν ἀκούων, οὐκ εἶχε διαταχέων ἐκπέμπειν τοῖς σατράπαις τὰ δοκοῦντα οἱ περὶ αὐτῶν. τότε [e] δὴ ὁ Σιδώνιος ἔμπορος, Ἐγώ σοι, ἔφη, ὦ βασιλεῦ, ὑπισχνοῦμαι δείξειν ὁδὸν, οὐ πολλὴν ἐκ Περσῶν εἰς Αἴγυπτον· εἰ γάρ τις ὑπερβαίη τὰ ὄρη ταῦτα, ὑπερβαίη δ' ἂν τριταῖος, αὐτίκα μάλα ἐν Αἰγύπτῳ οὗτός ἐστι· καὶ εἶχεν οὕτω· πλὴν ὅγε Ἀλέξανδρος οὐκ ἐπίστευσεν, ἀλλὰ γόητα εἶναι τὸν ἔμπορον ᾤετο. οὕτω τὸ παράδοξον τῆς ὑποσχέσεως ἄπιστον ἐδόκει τοῖς πολλοῖς.

Ἀλλὰ μὴ σύ γε πάθῃς τὸ αὐτό· εἴσῃ γὰρ πειρώμενος ὡς οὐδέν σε [f] κωλύσει ῥήτορα δοκεῖν μιᾶς οὐδ' ὅλης ἡμέρας, ὑπερπετασθέντα τὸ ὄρος ἐκ Περσῶν ἐς Αἴγυπτον. ἐθέλω δέ σοι πρῶτον, ὥσπερ ὁ Κέβης ἐκεῖνος, εἰκόνα γραψάμενος τῷ λόγῳ, ἑκατέραν ἐπιδεῖξαι τὴν ὁδὸν (δύο γάρ ἐστον, αἱ πρὸς τὴν ῥητορικὴν ἄγετον) ἧς ἐρᾶν οὐ μετρίως μοι δοκεῖς. καὶ δῆτα, ἡ μὲν ἐφ' ὑψηλοῦ καθήσθω, πά-

d Διανύσαντας] Reſcriptum ex *J.* & *V2.* Διανύσαντα enim cett. *e* Δὴ] Δὲ *Fl.* *f* Κωλύσει] Sic *Fl.* *Ald.* *H.* *P.* &c. Κωλύει *J.* & marg. *A1W.*

in reliquis διανύσαντα, niſi etiam quod praeceſſit ἐλάσαντας, mutes. *M. du S.*

88. Αὐτίκα μάλα] Si veram narrat hiſtoriam Lucianus, merito fides non eſt habita homini vano ab Alexandro, quem alia omnia edocere nempe poterant menſores ſui. Inter fines occidentales Perſidis & Orientales Aegypti interſunt gradus non minus XV, id eſt milliaria Germanica minimum CC, expedito etiam homini XX manſiones denorum milliarium. Itaque puto hanc ipſam narrationem vel fictam vel veram pertinere ad ironiam Luciani, demonſtrandumque τὸ ἀδύνατον τῆς ὑποσχέσεως potius, quam eo, quo verba, illa praeſertim, καὶ εἶχεν οὕτω, ducunt. *J. M. G.*

98. Κέβης] Cebes Thebanus Philoſophus fuit, diſcipulus Socratis, quem ſcripſiſſe dialogos tres, qui inſcribuntur Ἑβδόμη, Φρύνιχος, Πίναξ, auctores ſunt *Laërt.* L. 2. & *Suid.* Sed præter πίνακα nihil extat. G. C.

3. Ἐφ' ὑψηλοῦ καθήσθω] Augent interpretes *in eminenti ſolio ſedet*. At non utique, quum ſic loquuntur Græci, de ſolio intelligunt: & ipſe paulo ante citatus Cebes, quum de Beatitudine agit, ὑψηλὸν agnoſcit non de ſolio, ſed de loco, ubi illa fingitur morari, & in illo ὑψηλῷ, quod ſtatuit eſſe ἀκρόπολιν τῶν περιβόλων, iſta κάθηται ἐπὶ θρόνου ὑψηλοῦ. Denique Lucianus non reſpexit ad ſolium, ſed ad ſitum loci, unde mox inquit, πρόσει δὴ σὺ ἐραστὴς, ἐπιθυμῶν δηλαδὴ ὅτι τάχιστα γενέσθαι ἐπὶ τῆς ἄκρας, quæ quidem ἄκρα non eſt demonſtrata niſi in ſolo hoc ὑψηλῷ, ita ut mihi certe videatur temere addi vox tertia. *J. G.*

πάνυ καλὴ, καὶ εὐπρόσωπος, τὸ τῆς Ἀμαλθείας κέρας ἔχουσα ἐν τῇ δεξιᾷ παντοίοις [a] καρποῖς ὑπερβρύον· ἐν θατέρᾳ δέ μοι δόκει τὸν πλοῦτον παρεστῶτα ὁρᾶν, χρυσοῦν ὅλον ὄντα, καὶ ἐπέραστον. καὶ ἡ δόξα δὲ, καὶ ἡ ἰσχὺς παρέστωσαν, καὶ οἱ ἔπαινοι περὶ πᾶσαν αὐτὴν, ἔρωσι μικροῖς ἐοικότες, πολλοὶ ἁπανταχόθεν περιπλεκέσθωσαν ἐκπετόμενοι. [b] εἴ που τὸν Νεῖλον εἶδες γραφῇ μεμιμημένον, αὐτὸν μὲν κείμενον ἐπὶ κροκοδείλου τινὸς ἢ ἱπποποτάμου, οἷον οἱ πολλοὶ γράφουσιν ἐν αὐτῷ· μικρὰ δέ τινα παιδία παρ' [c] αὐτὸν παίζοντα (πήχεις αὐτοὺς οἱ Αἰγύπτιοι καλοῦσι) τοιοῦτοι καὶ περὶ τὴν ῥητορικὴν οἱ ἔπαινοι. πρόσιθι δὴ σὺ ὁ ἐραστὴς, ἐπιθυμῶν δηλαδὴ ὅτι τάχιστα γενέσθαι ἐπὶ τῆς ἄκρας, ὡς γαμήσειάς τε αὐτὴν ἀνελθὼν, καὶ πάντα ἐκεῖνα ἔχοις, τὸν πλοῦτον, τὴν δόξαν, τοὺς ἐπαίνους. νόμῳ γὰρ ἅπαντα γίγνεται τοῦ γεγαμηκότος.

jam in alto ſedeat, pulchra undique; Amaltheae cornu dextra gerens, fructibus abundans omnigenis: ad alteram vero manum imaginare adſtantem Plutum, aureum totum atque amabilem: adſtent vero etiam Gloria, & Vis, & Plauſus circa illam undique, parvis Cupidinibus ſimiles, multi, amplexi ſe mutuo, circumvolent. Si quando Nilum depictum vidiſti, ipſum quidem jacentem in crocodilo quodam aut hippopotamo, ut plerique in eo repraeſentando pingunt: parvos autem ludentes circa illum puerulos, Cubitos illos vocant Aegyptii: tales etiam circa Rhetoricam ſunt Plauſus. Accede jam tu, amator, cupiens nimirum quam celerrime in ſummo eſſe, ut & ipſam uxorem ducas ubi eſcenderis, & omnia illa habeas, Plutum, Gloriam, Plauſus: lege enim fiunt omnia mariti.

7. Dein-

a Καρποῖς] Omiſit *Fl.* *b* Εἴ πυ] Recte *Fl. Fn. B. H. S.* &c. Ἤπυ male *J.* cum *V2.* *c* Αὐτὸν] Αὐτὸν *J.*

4. Ἀμαλθείας κέρας] Rhea Jovem enixa metu patris infantem in Creta occuluit, nutriendum a duabus Nymphis, Adraſtea & Isda Meliſei filiabus, hæ nutricaverunt illum capræ cujusdam lacte, cujus nomen fuerat Amalthea, eam capram Jupiter jam adultus in ſidera retulit, vocaturque a Græcis αἲξ οὐράνιος, hujus alterum cornu Nymphis nutricibus dedit, videlicet officii præmium, hanc adjiciens facultatem, ut, quidquid optaſſent, id illis ex eo ſuppullularet. Hinc adagium: Ἀμαλθείας κέρας. *G.C.*

12. Εἴ πυ] Ut Συγγρ. c. 23. ἐοικέναι παιδίῳ εἴ πυ Ἔρωτα &c. *Ven.* utraque ἤπυ, prave. De Hippopotamo conſule omnino *Spanh.* 172. . . qui in nummis formam ejus exhibet. De Crocodilis etiam eundem vide p. 175. At in nummis non inſidet Nilus Crocodilo, ſed adſidet. Πήχεις vero illi comparent recumbenti Nilo adſtantes, in nummo *Hadriani* a *Spanhemio* memorato p. 174. Verba ipſa viri illuſtriſſimi, cum nummum ipſum videre non licuerit, accipe. [Extat quoque in eadem *Gaza* (Regis Galliae) hujus Adriani nummus, in quo *Nilus recumbens*, ſphingi innixus, *circum autem puerulí quatuor*, quorum unus hippopotamo inſidet. Haut aliter ac *circumſtantes* etiam *pueros* praefert *ſtatua Nili* Vaticana; & ejusdem fluvii, uti a *Diodoro* alicubi (I. 9.) dicitur πολυγόνου, effigies apud *Philoſtratum* (Icon. I. p. 737. Ed. poſtr. p. 769.) traditur, quos alias *in Ægyptiis Nili picturis familiares* notavit *Heliodorus.* (l. IX.) Adde quod de dedicata a Veſpaſiano in templo Pacis inſigni quadam Nili e biſalte ſtatua docet Plinius; ac ubi ſimul tangit, quid *liberi illi Nili ſimulacris addi ſoliti*, & quos alibi Νάνους τοῦ Νείλου dictos legiſſe memini, denotarent (XXXVI. 7.) *Argumento NILI XVI. LIBERIS CIRCA LUDENTIBUS per quos totidem CUBITA ſummi incrementi augentis ſe amnis intelliguntur.*] Quae omnia hunc locum mire illuſtrant; nam & res ipſa inde luculenter confirmatur; & ſimul vocis Πήχεις, quae apud Philoſtr. etiam occurrit, ratio manifeſte aperitur. Vide omnino *Philoſtratum* l. c. & 525. ubi eo alludit. *M. du S.*

14. Ἐν αὐτῷ] Id eſt, in Nili fluminis deſcriptione, ſive pictura, icone. *F.G.* Vid. Addenda.

Ἐν αὐτῷ] Abſurde hae duae voces adduntur: nolui tamen, cum in omnibus inveniantur, expungere. *M. du S.*

16. Πήχεις] Amores dicti πήχεις a ſtatura. *Philoſtrat.* tabula Nili, περὶ τὸν Νεῖλον οἱ πήχεις ἀθύρουσι, παιδία ξύμμετρα τῷ ὀνόματι. *J.B.*

Πήχεις αὐτοὺς] Si quis inſpicere velit *Philoſtrati* Icona. 1, 5. & quae ibi dedit ὁ πάνυ Olearius, nihil ad explanationem hujus loci deſiderabit. Caeterum Πήχεις ibi in verſione Latina reliquit, *Peches*, Olearius; ego non dubitavi dare *Cubitos*, cum *Dactylos Idaeos Digitos* vocare non refugerint *Cicero* de Nat. Deor. 3. 16.

7. Deinde cum ad montem accedis, primo quidem deſperas aſcenſum, & ſimilis tibi res videtur, qualis Aornus viſa Macedonibus, cum praeruptam undique cernerent, neque avibus adeo ad transvolandum facilem, Baccho quodam aut Hercule, ſi capienda ſit, indigentem. Haec tibi primum videntur. Tum poſt paullo vides duas quasdam vias: quin altera ſemita modo eſt anguſta & ſpinis obſita, & aſpera, ſitim multam oſtentans ac ſudorem. Et jam occupavit illam pulchre oſtendere Heſiodus, itaque nihil mea opera indigebit. Altera autem lata, florida, irrigua, talis, qualem paullo ante dicebam; ne etiam eadem dicendo ſaepius retineam te, cum jam Rhetor eſſe poſſes.

Εἶτα ἐπειδὰν πλησιάσῃς τῷ ὄρει, τὸ μὲν πρῶτον ἀπογιγνώσκεις τὴν ἄνοδον· καὶ τὸ πρᾶγμα ὅμοιόν σοι εἶναι δοκεῖ, οἵα ἡ Ἄορνος ἐφάνη τοῖς Μακεδόσιν, [d] ἀπόξυρον αὐτὴν ἁπανταχόθεν ἰδοῦσιν, ἀτεχνῶς οὐδὲ ὀρνέοις ὑπερπτῆναι ῥᾳδίαν, Διονύσου τινὸς, ἢ Ἡρακλέους, εἰ μέλλοι καθαιρεθήσεσθαι, δεομένην. ταῦτά σοι δοκεῖ τὸ πρῶτον· εἶτα μετ' ὀλίγον ὁρᾷς δύο τινὰς ὁδούς· μᾶλλον δὲ ἡ μὲν ἀτραπός ἐστι στενὴ, καὶ ἀκανθώδης, καὶ τραχεῖα, πολὺ τὸ δίψος ἐμφαίνουσα, καὶ ἱδρῶτα. καὶ ἔφθη γὰρ ἤδη Ἡσίοδος, εὖ μάλα ὑποδείξας αὐτὴν, ὥστε [e] οὐδὲν ἐμοῦ δεήσῃ· ἡ ἑτέρα δὲ πλατεῖα, [f] καὶ ἀνθηρὰ, καὶ εὔυδρος, τοιαύτη, οἵαν μικρῷ πρόσθεν εἶπον, ἵνα μὴ [g] καὶ τὰ αὐτὰ λέγων πολλάκις, ἐπέχω σε ἤδη ῥήτορα εἶναι δυνάμενον.

8. Verum illud modo adjiciendum puto, aſperam illam atque arduam, non multa ha-

Πλὴν τό γε [h] τοσοῦτο προσθήσειν μοι δοκῶ, ὅτι ἡ μὲν τραχεῖα ἐκείνη, καὶ ἀνάντης,

οὐ

d Ἀπόξυρον] Ἀπόξηρον *Fl.* male. *e* Οὐδὲν ἐμοῦ δεήσῃ] Οὐδὲν ὑπ' ἐμοῦ δεήσει *J.* & L. Quod edidimus eſt in reliquis. *f* Καὶ] Abeſt a *Fl.* *g* Καὶ τὰ] Pro καὶ πολλάκις hic habet *Fl.* poſtea τὸ πολλάκις omittens. *h* Τοσοῦτο] Ita *Fl. J. B. S.* Τοσοῦτον *P.* etiam recte.

atque *Arnobius* 3. p. 124. ſeq. Nempe utrobique ad ſignificationem nominis reſpicitur, quod de Digitis docet *Pollux* 2, 156. Cubitos *Philoſtratus* l. c. παιδία vocat ξύμμετρα τῷ ὀνόματι. Et quod Noſter de Aegyptiis dicit, ſine dubio illi nomine ſuae linguae, cubitum notante, utebantur. *J.M.G.*

18. Πρόσει] *Ades.* *F.G.*

19. Ὅτι τάχιστα &c.] Adfert haec *Th. Mag.* verbo βούλομαι. p. m. 31. ubi cum ὅτι τάχιστα recte ſejungitur, uti & in Ed. Lucian. *H.* & ego ſic dedi, cum ὁτιτάχιστα junctim exaratum invenirem in Edd. *P. J. S.* aliisque. Pleonaſmum autem hunc τοῦ ὅτι eſſe frequentiſſimum, quid opus eſt multis confirmare. Vid. mox c. 15. φωνὴν ὅτι μεγίστην. *Aeſop.* Fab. 128. ὅτι πλεῖστος χρυσός. Adde *Bud.* Comment. L. Gr. p. 688. Et ὡς ὅτι μάλιστα ſive κάλλιστα, ap. *Ælian.* V. H. 2. 13. verſus fin. ibique Cl. *Periz.* *J.F.R.*

26. Ἡ Ἄορνος] Confer *Philoſtr.* L. 2. vit. Apoll. p. 58. ibique *Olear.* No. 2. & 4. docentem *Aornum* eſſe, quam *Siſimithri petram* Plutarch. vocat in vita Alexandri, nomenque traxiſſe ab avibus, quibus careret, vel ad quas aves evolare nequirent. Adde *Curt.* VIII. c. 11. pr. narrantem qua ratione haec petra ab Hercule fruſtra obſeſſa, tamen a Macedonibus occupata fuerit, ibique *Cellarium*, docentem Ἄορνος & Ἄορνις ſcribi. Quare in re nota plura non congeram. Conf. ſi vis *Dial. Mort.* XIV. f. ubi jam demum vides idem de diverſa orthogr. jam traditum a Cl. *Hemſt.* Ἄορνου etiam ſcribitur *Herm.* c. 4. *J.F.R.*

35 Ἡσίοδος] *Heſiod.* I. Ἐργ. ait aſperam eſſe ad virtutem viam, cacumen vero molle; hinc Pythagoræ litera, de qua *Virg.* *G.C.*

Ἡσίοδος] *Heſiod.* Ἐργ. 290. *M. du S.*

38. Εὔυδρος] Sic jam conſtanter Edd. Ut ſupra quoque I. *Ver. Hiſt.* c. 28. Neque Codd. diſſentiunt. Alias facile variari inter εὔυδρος & ἔνυδρος, alibi vidimus. Variatur & in *Diod Sic.* V. c. 2. p. 332. pr. *J.F.R.*

41. Τό γε τοσοῦτο] An pro τοσοῦτό γε poſitum eſt? τὸ, τοσοῦτό γε magis hic placeret. *F.G.*

Τό γε τοσοῦτο] Τοσοῦτον quod *Par.* habet, fere uſitatius eſt. *Phal.* Ep. 28. Τοσοῦτον ἀπέχω. Item 42. & alibi. *Epict.* Sent. 78. μὴ τοσοῦτον τῆς πολυτελείας φρόντιζε. *Aelian.* V. H. I. 8. τοσοῦτον κακόν; Noſter fere ubique. Sic παρὰ τοσοῦτον 2. *Ver. Hiſt.* c. 26. ubi plura in nott. Item in *Tim.* §. 41. χρυσίον τοσοῦτον. Et hoc ipſum τό γε τοσοῦτον in eod. *Tim.* §. 45. med. Quare nihil opus erit correctione *Gujeti*; niſi quis forte & cum *Pariſ.* ν. addere velit, nihil veritus κακοφωνίαν, cum & π. ſequatur illic, τόγε τοσοῦτον παραγνομήσομεν enim legitur. Et ſic τοιοῦτον quoque Noſtro frequentius eſſe quam τοιοῦτο, non ſemel alibi vidimus. Atque ita τοιοῦτον & τοσοῦτον pro τοιοῦτο ac τοσοῦτο rurſus infra hoc *Dial.* c. 13. *J.F.R.*

49. Τὸν

ὀ πολλὰ ἴχνη τῶν ὁδοιπόρων εἶχεν· εἰ δέ τινα, πάνυ παλαιά· καὶ ἔγωγε κατ' ἐκείνην ἄθλιος ἀνῆλθον, τοσαῦτα καμὼν, οὐδὲν δέον· ἡ ἑτέρα δὲ ἅτε ὁμαλὴ οὖσα, καὶ ἀγκύλον οὐδὲν ἔχουσα, πόῤῥωθέν μοι ἐφάνη, οἵα ἐστὶν, οὐχ ὁδεύσαντι αὐτῷ. οὐ γὰρ ἑώρων νέος ἔτι ὢν, τὸ βέλτιον· ἀλλὰ τὸν ποιητὴν ἐκεῖνον ἀληθεύειν ᾤμην, λέγοντα, ἐκ τῶν πόνων φύεσθαι τὰ ἀγαθά. τὸ δ' οὐκ εἶχεν οὕτως. ἀπονητὶ γοῦν ὁρῶ τοὺς πολλοὺς μειζόνων ἀξιουμένους, εὐμοιρίᾳ τῆς αἱρέσεως τῶν λόγων καὶ ὁδῶν. [a] ἐπεὶ δ' οὖν εἰς τὴν ἀρχὴν ἀφικόμενος, εὖ οἶδα ὅτι ἀπορήσεις, καὶ ἤδη ἀπορεῖς ὁποτέραν χρὴ τραπητέον. [b] ὡς οὖν ποιήσας ἤδη, ῥᾷστα ἐπὶ τὸ ἀκρότατον ἀναβήσῃ, καὶ εὐδαιμονήσεις, καὶ γαμήσεις, καὶ θαυμαστὸς πᾶσι δόξεις, ἐγώ σοι φράσω· ἱκανὸν γὰρ τὸ [c] ἑαυτὸν ἐξαπατηθῆναι, καὶ πονῆσαι. σοὶ δὲ ἄσπορα καὶ ἀνήροτα φυέσθω πάντα, καθάπερ ἐπὶ τοῦ Κρόνου.

Εὐθὺς οὖν πρόσεισί σοι καρτερός τις ἀνὴρ,

buiſſe viatorum veſtigia : ſi vero quaedam, ea omnino antiqua. Et ego etiam miſer per illam aſcendi, tot ſuſceptis ſine cauſſa laboribus. Altera vero, utpote aequabilis, anfractum habens nullum, e longinquo mihi, qualis ſit, conſpecta eſt : non qui ipſe ea iverim, nec enim, juvenis cum eſſem, videbam, quod ſit melius, [c] ſed vera dicere poëtam illum putabam, ex laboribus naſci bona, dicentem. At illud non ita habebat. Video enim ſine labore pleroſque majora conſequutos quadam eligendarum rationum viarumque felicitate. Ad initium igitur *utriusque viae* delatus, dubitabis, ſcio, & jam dubitas in utram te vertas ? Quid igitur jam faciendo facillime eſcendas in ſummum, & beatus ſis, & *illam* ducas, & admirabilis omnibus videare, ego tibi dicam. Satis enim eſt, quod ipſe deceptus laboravi. At tibi ſine ſemine & aratro naſcantur omnia, ut ſub Saturno.

9. Statim ergo accedit ad te robuſtus vir qui-

a Ἐπεὶ] Melius ita *Fl. J. V2. P. S.* Ἐπὶ male L. *H. Fr. B1.* & 2. & *Ald.* Sed correctum in marg. Ἐπεὶ δὴ ἴσῃ *Pell.* b Ὡς οὖν] Ὡς ἂν *J.* ſola. Ὃ ἂν L. c Ἑαυτὸν] Αὐτὸν marg. *A1.*

49. Τὸν ποιητὴν ἐκεῖνον] *Heſiod.* l. c. *M du S.*

54. Ἐπὶ δ' οὖν εἰς τὴν ἀρχὴν] Ἐπεὶ δ' οὖν εἰ τὴν ἀρχήν. *Th.M.*

Ἐπὶ δ' οὖν εἰς] Haec corrupta eſſe bene vidit *Marcilius.* Sed ἐπεὶ non habet, quo ſatis commode referatur : ſequitur enim ὡς οὖν. Equidem aut ἔπειτ' οὖν legendum putem, aut dicam, τὴν εἰς eſſe gloſſam τοῦ ἐπὶ, proinde omittendam. Atque hoc interpretando expreſſi. Forte certiora dabunt libri. *J.M.G.*

Ἐπὶ δ' οὖν &c.] Ἐπεὶ jam habebant Edd. noſtrae; ſed quod *Marcil.* & εἰ ſcribat, pro εἰς, ſi modo ſcripſerit, nihili eſt. Interim cum *Geſnero* malim ἔπειτ' pro ἔπειτα. & paullo poſt ἂν receperim, ne illud repetitum οὖν difficultatem pariat. *J.F.R.*

56. Ὡς ἂν] Ὃ οὖν L. In omnibus etiam, excepta *J.* οὖν. *M.du S.*

Ὡς οὖν ποιήσας] *Quemadmodum igitur.* &c. *F.G.* Recte; niſi ὅπως quis malit; quod tamen non opus eſſe credo, quia utrumque non ſemel confunditur. *J.F.R.*

60. Ἑαυτὸν] Praeter variationem αὐτὸν, quam in ſola marg. *Aldinae Weſſ.* invenio, adſcriptum erat eidem : ἐμαυτὸν legiſſe videtur Bilibaldus. Quod inde conjecit, quia priſcus hujus Dialogi Interpres Latinus Bilibaldus dedit, *me ipſum.* Id quod licebat, ſervata etiam vulgata. Vid. ad *Paraſ.* c. 8. No. 68. *J.F.R.*

61. Ἄσπορα καὶ ἀνήροτα] *Homer.* Od. I. 109. *M.du S.* Sed ἄσπαρτα ap. *Homer.* eſt, & ſic apud Noſtrum jam crebro quoque ante adlegatur hic verſus. Vid. ad 2. *Phal.* c. 8. adde *Paraſit.* §. 24. ubi etiam ἄσπαρτα : ita ut mirum videatur, cur id jam variaverit. *J.F.R.*

64. Ἀνδρώδης τὸ βάδισμα] Conf. ſupra *Tim.* c. 32. *M.du S.* Ex diviſione *Hemſterhuſii* jam eſt §. 54. *J.F.R.*

73. Φήσει] Non improbabit hanc mutationem vulgatae, qui ſequens κελεύσει, & iterum ſequens φήσει poſt ἀπαραίτητα conferet. *J.F.R.*

79. Εἶτά σε κελεύσει ζηλοῦν ἐκείνους τοὺς ἀρχαίους ἄνδρας, ἕωλα παραδείγματα παρατιθεὶς τῶν λόγων, οὐ ῥᾴδια μιμεῖσθαι, οἷα τὰ τῆς παλαιᾶς ἐργασίας ἐστὶν Ἡγησίου, καὶ τῶν ἀμφὶ Κράτητα, καὶ Νησιώτην] Vertunt : *Inde te priſcos illos viros imitari jubebit, inutilia orationum proponens exempla, nec imitatu facilia, qualia vetuſtae ſunt conſtructionis, Hegeſii, Cratetis, Neſiotae.* Primum vertendum *Hegeſiae.* Ἡγησίας enim Magneſius intelligitur ille orator qui, ut Cicero de eo ait in Bruto de claris oratoribus, Chariſii voluit ſimilis eſſe, ac ſe ita putavit Atticum, ut viros illos prae ſe pene agreſtes putaret. *At*, inquit Cic. *quid eſt tam fractum, tam imminutum, tam in ipſa, quam tamen conſequitur,*

quidam, ſubdurus, virili inceſſu, multum in corpore ſolem oſtendens, maſculo vultu, vigilax, aſperae illius dux viae, nugas quaſdam ſtolidus ille apud te enarrans, uti ſe ſequaris adhortans, monſtrans tibi Demoſthenis & Platonis, & aliorum quorundam veſtigia, magna illa quidem, & his, quae nunc ſunt, majora, ſed obſcura jam, & pleraque a tempore evanida: ac dicet, beatum te futurum, & lege ductum eſſe Rhetoricen, per haec ſi incedas, ut qui per funes eunt; ſi vero vel pauxillum quiddam aut transgrediare extra lineam, aut in alterutram partem magis inclines veſtigium, futurum eſſe, uti ducente ad nuptias recta via excidas. Deinde imitari te jubebit antiquos illos viros: obſoletis orationum exemplis propoſitis, nec facilibus ad imitandum, qualia ſunt de illa veteri officina, Hegeſiae, & Cratetis, & Inſulani illius, adſtricta, & nervoſa, & aſpera,

ὑπόσκληρος, ἀνδρώδης τὸ βάδισμα, πολὺν τὸν ἥλιον ἐπὶ τοῦ σώματος δεικνὺς, ἀρρενωπὸς τὸ βλέμμα, ἐγρηγορὼς, τῆς τραχείας ἐκείνης ὁδοῦ ἡγεμὼν, λήρους τινὰς ὁ μάταιος διεξιὼν πρὸς σὲ, ἕπεσθαι οἱ παρακελευόμενος, ὑποδεικνὺς τὰ Δημοσθένους ἴχνη, καὶ Πλάτωνος, καὶ ἄλλων τινῶν, μεγάλα μὲν, καὶ ὑπὲρ τοὺς νῦν, ἀμαυρὰ δὲ ἤδη, καὶ ἀσαφῆ τὰ πολλὰ ὑπὸ τοῦ χρόνου, καὶ [d] Φήσει εὐδαίμονά σε ἔσεσθαι, καὶ νόμῳ γαμήσειν τὴν ῥητορικὴν, εἰ κατὰ [e] τούτων ὁδεύσειας, ὥσπερ οἱ ἐπὶ τῶν κάλων βαίνοντες. εἰ δὲ κἂν μικρόν τι παραβαίης, ἢ ἔξω τῆς εὐθείας, ἢ ἐπὶ θάτερα μᾶλλον κλιθείης τῇ [f] βάσει, ἐκπεσεῖσθαί σε τῆς ὀρθῆς ὁδοῦ, καὶ ἀγούσης ἐπὶ τὸν γάμον. εἶτά σε κελεύσει ζηλοῦν ἐκείνους τοὺς ἀρχαίους ἄνδρας, ἕωλα παραδείγματα παρατιθεὶς τῶν λόγων, οὐ ῥᾴδια μιμεῖσθαι, οἷα τὰ τῆς παλαιᾶς ἐργασίας ἐστὶν, Ἡγησίου, καὶ τῶν ἀμφὶ [g] Κράτητα, καὶ Νησιώτην, ἀπεσφιγμένα, καὶ νευρώδη, καὶ σκλη-

d Φήσει] Recepi ex *J.* Φησὶν cett. *e* Τούτων] Τοῦτον *Fl.* male. *f* Βάσει] Ῥοπῇ marg. *AlW.* *g* Κράτητα] Sic Edd. omnes. Κρίτιαν L. Κρίτωνα male in nota *Graevii.*

12. Τῇ ῥοπῇ] Τῇ βάσει. *V.* Inverte.

concinnitate puerile? in Oratore dicit, eum Lyſiam voluiſſe imitari, ſed particulas incidiſſe, numeros infregiſſe, & concidiſſe, non minus ſententiis peccaſſe, quam verbis, ut non poſſit quaerere, quem appellet ineptum, qui illum cognorit. *Strabo* XIV. Geograph. tradit eum principem fuiſſe ſtyli Aſiatici, & corrupiſſe receptam conſuetudinem Atticorum oratorum. Fragmentum ex ejus oratione laudat idem *Strabo* lib. IX. Ὁρῶ τὴν Ἀκρόπολιν, καὶ τὸ περὶ τῆς τριαίνης ἐκεῖ τὸ σημεῖον. ὁρῶ τὴν Ἐλευσῖνα, καὶ τῶν ἱερῶν γέγονα μύστης. Ἐκεῖνο Λεωκόριον. τοῦτο Θησεῖον. οὐ δύναμαι δηλῶσαι καθ' ἓν ἕκαστον. *Video arcem, & quod in illo eſt tridentis ſignum. Video Eleuſinem, & ſacrorum ſum myſtes. Ibi eſt Leocorium, hic Theſeum. Non poſſum enarrare ſingula.* Dein legitur in Mſ. Καὶ τῶν ἀμφὶ Κρίτωνα καὶ Νησιώτην. quod eſt verius. Fuit quidem Crates Trallianus Rhetor, cujus meminit inter decem hujus nominis claros viros *Diogenes Laërtius*, lib. IV. in Cratete, ſed is fuit obſcurus. Critias vero celebris fuit diſcipulus Socratis, corruptus a Theſſalis, & unus ex triginta tyrannis. *Cic.* de claris Oratoribus, cum dixiſſet de Themiſtocle, Pericle, Cleone, *huic*, inquit *aetati ſuppares Alcibiades, Critias, Theramenes, quibus temporibus quod dicendi genus viguerit, ex Thucydidis ſcriptis, qui ipſe tum fuit, intelligi maxime poteſt. grandes erant verbis, crebri ſententiis, compreſſione rerum breves, & ob eam ipſam cauſam interdum ſubobſcuri.* Vide *Philoſtratum* lib. I. de vitis Sophiſtarum in Critia. Per Νησιώτην vero intelligit Gorgiam Leontinum ex Sicilia, quae κατ' ἐξοχὴν νῆσος dicitur, quia inſularum maris mediterranei fuit maxima, is fuit Empedoclis diſcipulus, & principatum inter antiquiſſimos Sophiſtas tenuit. Vide *Philoſtratum* lib. I. de Sophiſtis, & Plutarchum in vitis Rhetorum. *J.G.G.*

82. Παλαιᾶς ἐργασίας] Sic infra Ἱππ. c. 5. f. *M. du S.*

83. Κρίτιαν] Ita L. etiam, quod probo. In Impr. Κράτητα. Vide omnino φιλοψ. c. 18. Quo loco rite perpenſo patet, ni fallor, delendam eſſe conjunctionem καὶ, ut Critias hic etiam νησιώτης dicatur. *M. du S.*

84. Νησιώτην] (I. e. Gorgiam.) *Kuſt.* Ego vero qui non de Rhetoribus haec dicta puto, ſed pictoribus aut potius ſculptoribus, ad Critiamque confugio, qui φιλοψ. c. 18. νησιώτης iterum vocatur, & inter ſculptores recenſetur. *M. du S.*

85. Ἀκοι-

σκληρὰ, καὶ ἀκριβῶς ἀποτεταμένα ταῖς γραμμαῖς· πόνον δὲ καὶ ἀγρυπνίαν, καὶ ὑδατοποσίαν, καὶ τὸ [a] λιπαρὲς, ἀναγκαῖα ταῦτα, καὶ ἀπαραίτητα φησί. ἀδύνατον γὰρ εἶναι ἄνευ τούτων διανύσαι τὴν ὁδόν. ὁ δὲ πάντων ἀνιαρότατον, ὅτι σοι καὶ τὸν χρόνον πάμπολυν ὑπογράφει τῆς ὁδοιπορίας, ἔτη πολλὰ, οὐ κατὰ ἡμέρας, οὐ κατὰ τριακάδας, ἀλλὰ κατὰ Ὀλυμπιάδας [b] ὅλας ἀριθμῶν, ὡς προαποκαμεῖν τὸν ἀκούοντα, καὶ ἀπαγορεῦσαι, πολλὰ χαίρειν φράσαντα τῇ ἐλπιζομένῃ ἐκείνῃ εὐδαιμονίᾳ· πρὸς δὲ τούτοις οὐδὲ μισθοὺς ὀλίγους [c] ἀπαιτεῖ τῶν τοιούτων κακῶν· ἀλλὰ οὐκ ἂν ἡγήσαιτό σοι, εἰ μὴ μεγάλα πρότερον λάβοι.

Ὁ μὲν ταῦτα φησὶν ἀλαζὼν, καὶ ἀρχαῖος ὡς ἀληθῶς, καὶ Κρονικὸς ἄνθρωπος, νεκροὺς εἰς μίμησιν παλαιοὺς [d] προτιθεὶς, καὶ ἀνορύττειν ἀξιῶν λόγους πάλαι κατορωρυγμένους, ὥς τι μέγιστον ἀγαθὸν, μαχαιροποιοῦ υἱὸν, καὶ ἄλλον Ἀτρομήτου τινὸς γραμματιστοῦ,

& accurate intentis *quaſi* lineis deſcripta: laborem porro & vigiliam, & potum aquae, & cultum neglectiorem, neceſſaria eſſe dicet, & quae deprecari non liceat; fieri enim non poſſe, ut viam abſque his emetiare. Quod vero omnium eſt moleſtiſſimum, *illud eſt*, quod plurimum etiam tibi temporis itineris hujus praeſcribet, annos multos, non ſecundum dies aut menſes, ſed ſecundum totas Olympiades numerans, adeo ut, qui audit, ante ſuccumbat & renunciet labori, & longum valere ſperatam illam felicitatem jubeat. Praeter haec etiam mercedes non exiguas poſcere auſit talium malorum, neque viae ſe ducem praeſtiterit, niſi magnum quiddam ante acceperit.

10. Ille quidem iſta dicet, inſolens homo & obſoletus vere & Saturnum olens, qui mortuos antiquos ad imitationem proponat, & eruere te poſtulet rationes olim ſepultas, tanquam maximum quoddam bonum gladiorum fabri filium, & alium Atrometi grammatiſtae, aemulari te jubens; id-

a Λιπαρὲς] Ex Mſ. *Graev.* & marg. *A1W.* Ἀλιπαρὲς Edd. priores. *b* Ὅλας] Deſideratur in *Fl.* *c* Ἀπαιτεῖ] Ex marg. *A1.* recepi pro vulgato ἀπαιτεῖν. *d* Προτιθεὶς] Προτίθεσθαι *Fl.*

5. *Μαχ. υἱὸν*] Δημοσθένην λέγει. *G.*

6. Ἀτρομ. — γραμ.] Αἰσχίνην λέγει. *G.*

85. Ἀκριβῶς ἀποτεταμένα] A pictura ducta eſt metaphora. *F.G.*

86. Πόνον δὲ καὶ ἀγρυπνίαν, καὶ ὑδατοποσίαν, καὶ τὸ ἀλιπαρὲς, ἀναγκαῖα ταῦτα καὶ ἀπαραίτητα φήσει. Interpres: *Laborem autem, vigilias, aquae potum, & ſqualorem, haec omnia neceſſaria, & inevitabilia dicet.* Squalor non deſideratur in ſtudioſis eloquentiae. Mſ. λιπαρὲς *aſſiduitatem*, quod reponendum. ſuperius idem mendum ope codicis antiqui delevimus. *J.G.G.*

87. Λιπαρὲς] Hoc ex Mſ. Gr. In Impreſſis enim ἀλιπαρὲς legitur. *M. du S.*

Ibid. Τὸ λιπαρὲς] Supra T. 2. *Quom. Hiſt.* c. 1. λιπαρεῖ τῷ πυρετῷ *febri continua*, ſ. magna, ubi & ex *Abdic.* c. 4. προθυμίᾳ λιπαρεῖ adduxi, quod *Geſn.* reddidit, *multo ſtudio.* At quum hic dedit, *cultum neglectiorem*, credo ἀλιπαρὲς ei placuiſſe. Jam vero verterem, *adſiduitatem*, immo *indigentiam*, cum *Heſychio*, qui eadem ratione λιπαρὲς, τὸ δεόμενον exponit, καὶ τὸ παρεδρευτικὸν, ἀπὸ τοῦ λίαν παρεῖναι; unde & λιπαρεῖν δεῖσθαι, κολακεύειν. Non adeo per *indigentiam* hic intelligo paupertatem; ſed aliorum gratiam auxiliumve rogandi neceſſitatem. (Sed vid. Addenda.) *J.F.R.*

92. Τριακάδας] Conf. ſupra *de Luct.* c. 16. *J.F.R.*

97. Ἀπαιτεῖν] Puto ſcriptum fuiſſe ἀποτίνειν, ut cum reliquis ad diſcipulum referatur. In Impr. nihil hic ſubſidii. *M. du S.*

Ἀπαιτεῖν] Nihil ſani poſſum exſculpere ex infinito, quod habent, quorum inſpiciendorum mihi fuit copia. Interpretatus ſum, quaſi legeretur ἀπαιτοίη, tenui mutatione. *J.M.G.*

Ἀπαιτεῖ] Quia ἀπαιτεῖν ſenſum commodum non fundit, quod & priſtinus Interpres ſenſit, *expetet mercedem* reddens, non dubitavi recipere ἀπαιτεῖ, nec invito, credo, Cl. *Geſnero*, cujus verſio eodem redit, licet ἀπαιτοίη ab literis vulgati longius abeat. *J.F.R.*

2. Κρονικὸς ἄνθρωπος] Κρόνιος forte. *F.G.* Quare? Cum idem ſit. Nihil igitur mutandum. Vid. *Spanh.* ad *Ariſtoph.* Pl. vſ. 581. *J.F.R.*

5. Μαχαιροποιοῦ υἱὸν] Τὸν Δημοσθένη. *F.G.*

Μαχαιροποιοῦ υἱὸν] Demoſthenem deſignat, de cujus patre diximus ad Ἐνυπν. c. 7. *M. du S.*

6. Ἀτρομήτου] Τὸν Αἰσχίνην. *F.G.* Idem etiam adſcripſerat *M.V. La Croze.*

Ἀτρομήτου] Æſchinem, de cujus patre multa *Demoſthenes* in Oratione de Corona c. 40. p. m. 170. & ſeqq. quae cum leges, memento tamen paullo incle-

men-

idque in pace, neque Philippo invadente, neque imperante Alexandro, ubi illorum ratio utilis tum videbatur; neſciens quae nunc recens inventa ſit, brevis, & minime laborioſa, & directa via Rhetorices. At tu noli credere, neque attendere illi, ne te forte aſſumtum evertat, aut denique ante tempus ut conſeneſcas laboribus, efficiat. Verum ſi omnino amas Rhetoricen, & quam celerrime illa vis potiri, plena adhuc vigore dum frueris, ut etiam ab illa colare; videlicet hirſutum illum & ultra mediocritatem virilem, longum valere jube, eſcendere ipſum, & alios, quotquot decipere poteſt, educere; anhelantesque & multo ſudore diffluentes relinque.

11. Ad alteram vero viam transgreſſus, cum alios multos invenies, tum in his omniſcium quendam & usquequaque pulchrum hominem, fluctuante inceſſu, in-

ζηλῶν ἀξιῶν, καὶ ταῦτα ἐν εἰρήνῃ, μήτε Φιλίππου ἐπιόντος, μήτε Ἀλεξάνδρου [e] ἐπιτάττοντος, ὅπου τὰ ἐκείνων τέως ἐδόκει χρήσιμα· οὐκ εἰδὼς ὁποία νῦν κεκαινοτόμηται, [f] ταχεῖα καὶ ἀπράγμων, καὶ ἐς τὸ εὐθὺ τῆς ῥητορικῆς [g] ὁδός. σὺ δὲ μήτε πείθεσθαι, μήτε προσέχειν αὐτῷ, [h] μή σε ἐκτραχηλίσῃ που παραλαβὼν, ἢ τὸ τελευταῖον, προγηράσαι τοῖς πόνοις παρασκευάσῃ. ἀλλὰ εἰ πάντως ἐρᾷς, καὶ τάχιστα ἐθέλεις τῇ ῥητορικῇ συνεῖναι, ἀκμάζων ἔτι, [i] ὡς καὶ σπουδάζοιο πρὸς αὐτῆς, [k] ἴθι τῷ μὲν [l] δασεῖ τούτῳ, καὶ [m] πέραν τοῦ μετρίου ἀνδρικῷ, μακρὰ χαίρειν λέγε ἀναβαίνειν αὐτὸν καὶ ἄλλους, ὁπόσους ἂν ἐξαπατᾶν δύνηται, ἀνάγειν, καταλιπὼν [n] ἀσθμαίνοντας καὶ πολλῷ ἱδρῶτι συνόντας.

[o] Πρὸς δὲ τὴν ἑτέραν ἐλθὼν, εὑρήσεις [p] πολλοὺς μὲν καὶ ἄλλους, ἐν τούτοις δὲ καὶ πάνσοφόν τινα, καὶ πάγκαλον ἄνδρα, διασεσαλευμένον τὸ βάδισμα, ἐπικεκλασμένον τὸν αὐχέ-

e Ἐπιτάττοντος] Nihil variant Edd. nec O. *f* Ταχεῖα καὶ ἀπρ.] Βραχέα καὶ ἀπράγμονα O. *g* Ὁδός] Ἡ ὁδὸς O. *h* Μή σε] Καί σε O. *i* Ὡς] Non habet O. *k* Ἴθι] Recepi ex O. Ἴσθι Edd. *l* Δασεῖ] Λασεῖ male O. *m* Πέραν] Et ſic *Fl.* *n* Ἀσθμαίνοντας] Ἀσθμαίνοντα καὶ ἱδ. π. συνόντα O. & *Fl.* *o* Πρὸς δὲ] Σὺ δὲ πρὸς O. & marg. *A1.* *p* Πολλοὺς μὲν καὶ] Sic O. Μὲν in Edd. aberat.

12. Σὺ δὲ μήτε πείθεσθαι] Συνῆθες τοῦτο καὶ ποιηταῖς καὶ λογογράφοις ἀπαρεμφάτοις χρῆσθαι ἀντὶ προστακτικῶν, ὡς * καὶ νῦν οὗτος ἀντὶ γὰρ τοῦ μὴ πείθου, εἶπε πείθεσθαι. τοῦτο δὲ οὐχ ὡς ἔτυχε γίνεται, ἀλλ' ἡνίκα μετὰ ἀπαγορεύσεως ἡ ἔννοια πρόεισιν, οἷον ἀλλά σε κελεύω μὴ τοῦτο ποιεῖν, ἀντὶ τοῦ μὴ τοῦτο ποίει, καὶ ὡς τοῦ Θεολόγου Γρηγορίου, ἢ μὴ διδάσκειν τῷ τρόπῳ· ἀντὶ γὰρ προστακτικοῦ τὰ ἀπαρέμφατα κεῖται. *V.*

* Καὶ] Non aderat in editis. Addidit *M. du S.*

mentius ab inimico dicta. Ibi autem Τρόμης verum ejus nomen fuiſſe dicitur, non Ἀτρομήτης, quod ab Æſchine mutatum fuiſſe ait. Sed, ut ut ſit, hoc obtinuit. Vid. *Philoſtr.* p. 506. *M. du S.*

Ibid. Γραμματιστοῦ] Supra Μισθ. c. 4. *M. du S.*

10. Κεκαινοτόμηται] Τὸ καινοτομεῖν ἀπὸ τῆς σκυτοτομικῆς translatum videtur. *F.G.* *Viam ſecare*, ab aratoribus potius translatum puto. *J. J. Wetſt.*

13. Ἐκτραχηλίσῃ] Ab equeſtri arte metaphora. *F.G.*

18. Ἴθι] Edd. & Ox. Mſ. ἴσθι, mendoſe. Vide etiam Ἀπαιδ. c. 28. *M. du S.*

19. Πέραν τοῦ μετρίου] Πέρα ſine dubio, propter ſequentem conſonam quaeſivit *Solan.* quia ſic tum ſcribi amat, ut *de Salt.* c. 21. & pro *Imag.* c. 17. Sed quia nihil varietatis invenio, nihil muto. *J. F. R.*

20. Χαίρειν λέγε] An legendum λέγειν, ut ſit, ἴσθι λέγειν. *F.G.* Jam vero invento ἴθι nihil indigemus τοῦ λέγειν. Et quam belle ſonarent tres illi infinitivi juncti χαίρειν ἀναβαίνειν λέγειν; ego commate ſublato quod poſt χαίρειν erat, jam facile ita conſtruo, λέγε μακρὰ χαίρειν, λέγε ἀναβαίνειν &c. *J. F. R.*

25. Μὲν] Ex Mſ. O. ante καὶ ἄλλους. *M. du S.*

Ibid. Πάνσοφον] Quem hiſce deſignari credam, nota noſtra ad Titulum hujus opuſculi indicavit. *M. du S.*

26. Πάγκαλον — διασ. — ἐπικεκλ. &c.] Jam eleganti rurſus aſyndeto haec enuntiat, de quo pauca monuimus ad 2. *Ver. Hiſt.* c. 35. Adde *Aſin.* c. 16. m. *Icar.* 12. Conf. *Paraſit.* c. 13. μάθησιν, πόνον, φόβον, πληγάς. Quod ideo moneo, ne ſemper accuſetur nimis repetiti καὶ. *J. F. R.*

Ibid. Διασεσαλευμένον] Sic ſupra *de Merced.* c. 33. f. διασεσαλευμένον τὸ βλέμμα

χένα, γυναικεῖον τὸ βλέμμα, μελιχρὸν τὸ φώνημα, μύρων ἀποπνέοντα, τῷ δακτύλῳ ἄκρῳ τὴν κεφαλὴν κνώμενον. ὀλίγας μὲν ἔτι, οὔλας δὲ καὶ ὑακινθίνας τὰς τρίχας εὐθετίζοντα, πάναβρόν τινα Σαρδανάπαλον, ἢ Κινύραν, ἢ αὐτὸν Ἀγάθωνα, τὸν τῆς τραγῳδίας ἐπέραστον ἐκεῖνον ποιητήν. λέγω δὲ ὡς ἀπὸ τούτων γνωρίζοις αὐτὸν, μηδέ σε οὕτω θεσπέσιον χρῆμα, καὶ φίλον Ἀφροδίτῃ καὶ Χάρισι, διαλάθοι. καίτοι τί φημι; κἂν εἰ μύοντι γάρ σοι προσελθὼν εἴποι τι, τὸ Ὑμήττιον ἐκεῖνο ἀνοίξας στόμα, καὶ τὴν συνήθη φωνὴν ἀφίῃ, μάθοις ἂν ὡς οὐχὶ τῶν καθ' ἡμᾶς [a] τίς ἐστιν, οἱ ἀρούρης καρπὸν ἔδομεν, ἀλλά τι ξένον φάσμα δρόσῳ ἢ ἀμβροσίᾳ τρεφόμενον. τούτῳ τοίνυν προσελθὼν καὶ παραδοὺς [b] σεαυτὸν, αὐτίκα μάλα ῥήτωρ [c] ἔσῃ, καὶ περίβλεπτος, καὶ, ὡς ὀνομάζει αὐτὸς, βασιλεὺς ἐν τοῖς λόγοις ἀπονητὶ καταστήσῃ, τὰ τέ-

fracta cervice, vultu femineo, mellita voce, unguenta ſpirantem, ſummo digito ſcalpentem caput, paucos illos jam quidem, ſed criſpos ferrugineo colore capillos ſtudioſe componentem, delicatiſſimum quendam Sardanapalum, aut Cinyram, aut Agathonem ipſum, venuſtum illum poëtam Tragoediae. Dico autem ideo, ut his illum indiciis agnoſcas, neque fugiat te res adeo divina, adeo Veneri cara atque Gratiis. Quamquam quid dico? Si enim ad te claudentem oculos accedens dicat aliquid, Hymettio illo aperto ore, & conſuetam vocem emittat, ſtatim agnoſcas, non eſſe de noſtro genere aliquem, qui terrae fructum edimus, ſed peregrinum quoddam monſtrum, rore paſtum vel ambroſia. Ad hunc igitur ſi acceſſeris, huic te ſi tradideris, e veſtigio Rhetor eris, & conſpicuus, &, ut ipſe appellat, rex in dicendo ſine labore conſtitueris, quadrigis orationis invectus: aſſum-

a Τίς] Abeſt ab O. *b* Σεαυτὸν] Ἑαυτὸν *Fl.* *c* Ἔσῃ] Non adeſt in O.

33. Ἀγάθωνα] Ἀγάθων τραγῳδίας ποιητὴς, εἰς μαλακίαν σκωπτόμενος. *V.*

31. Ὑακινθίνας τὰς τρίχας] Conf. ſupra *Amor.* c. 26. Adde Cl. *J. Arntzen.* de tinct. & colore comar. *J. F. R.*

32. Κινύραν] *Pindar.* in Nemæis & *Plat.* L. 2. de leg. meminerunt Cinyræ. Item *Suid.* in dict. καταγηράσκω. *G. C.*

Κινύραν] Myrrhae patrem; alium enim famoſum non novi: nec de muliere intelligi facile extorquebis. *M. du S.*

33. Ἀγάθωνα] Agathonis poëtæ tragici ſplendidi & liberalis meminit *Ariſtoph.* in Theſmoph. cujus carminum mollitiem multis modis deridet. Meminerunt *Suidas* & Plato. *G. C.*

Ἀγάθωνα] De hoc conſule eruditiſſimi *Bentleji* Diſſertationem de Epiſt. *Eur.* & *Philoſtr.* p. 493. cum not. Vid. etiam *Lil. Gyral.* 299. f. *Ariſtoph.* p. 766. *Athen.* XIII. c. 4. II. 21. Varia ejus vitia taxat *Ariſt.* de Poetic. c. 16. & Schol. *Ariſtoph.* Vide & *Voſſium* de Poëtis Gr. *M. du S.*

41. Ἀρούρης καρπὸν ἔδομεν] *Homer.* Il. Z. 142. *M. du S.*

43. Σεαυτὸν] Florentinam male ἑαυτὸν habere adleverat *Solan.* Non adeo male; quin vel ſic ederem, ſi plures addicerent. Vid. ad *Paraſ.* c. 8. *Aſin.* 13. & modo ad c. 8. hujus Dialogi indicata; at quia vulgatum eſt ad normam, quis id moveret? *J. F. R.*

45. Βασιλεὺς ἐν τοῖς λόγοις] *Julium Pollucem*, Onomaſtici auctorem non tangi hoc libello, cum ſatis luculenter oſtenderit V. Cl. *Hemſterhuſius*, non opus eſt ut operam ea in re ponamus: ſed illud tamen indicare placet, neque hanc formulam, neque illam alteram de τεθρίπποις τοῦ λόγου in Onomaſtico exſtare, ut ſcilicet nec reliqua, quae hic ridet Lucianus. Nec eſt quod quis dicat, in aliis libris iis verbis uſum: non enim profecto talia omiſiſſet in Onomaſtico. Illius porro ſingulorum librorum praefationes longiſſime abſunt ab ea dicendi forma, quam Lucianus reprehendit. Sed praeclare actum a Viro doctiſſimo, non agimus. *J. M. G.*

53. Φαίη ἂν τοιγαροῦν πρὸς σὲ ὧδε πῶς ἀσπασάμενος ὁπόσον ἔτι λοιπὸν τῆς κόμης, καὶ ὑπομειδιάσας τὸ γλαφυρὸν ἐκεῖνο] Vertunt: *Te igitur ita compellabit, reliquam adhuc tibi comam demulcens, & tenerum illud ac jucundum ſubridens.* Ubi eſt in Graeco *tibi*? *Theod. Marcilius* legit ἀποσπασάμενος, *dimota nempe a fronte in tempora*, inquit. ſed Mſ. legit ἐπισπασάμενος, hoc eſt capillos promittens, pectendo ſcilicet & comendo, non diſcipuli, ſed ſuos, ut pulchrior & comtior videretur, majoreque polleret auctoritate. Sic in Anthol. ἐπισπᾶσθαι πώγωνα dicitur, qui barbam comit & expandit. Diſcipulus non multum comae amiſerat, ſed magiſter erat calvaſter, ideoque dicit ὁπόσον ἔτι λοιπὸν τῆς κόμης. Mox pro αὐτοθάϊδα Mſ. αὐτὸς θάϊδα. *J. G. G.*

54. Ἀσπασάμενος] Ἀναψησάμενος legendum omni-

aſſumtum enim te prima ſtatim iſta docebit.

12. Potius vero ipſe te alloquatur: ridiculum enim fuerit pro eo me Rhetore verba facere, malum forte talium tantorumque actorem, *ut metus ſit* ne lapſus alicubi *perſonam* Herois quam ago, conteram. Dicat ergo ad te ita fere, ubi prius quantum adhuc ſupereſt comae demulſerit, ac venuſtulum illud atque molle, ut ſolet, ſubriſerit, Comicam Autothaidem, aut Malthacen, vel Glyceram quandam blanditia vocis imitatus: ruſticus enim eſt virilis ille vultus, nec delicatum amabilemque Rhetorem decens.

13. Dicet igitur modeſte admodum de ſe, *Numquid te, vir optime, Pythius miſit ad me, quem Rhetorum vocarit optimum, ut Chaerephonti ſe interroganti oſtendit, quis eſ-*

θριππα ἐλαύνων τοῦ λόγου. διδάξεται γάρ σε παραλαβὼν τὰ πρῶτα μὲν ἐκεῖνα.

Μᾶλλον δὲ αὐτὸς εἰπάτω πρὸς σέ. γελοῖον γὰρ ὑπὲρ τοιούτου ῥήτορος ἐμὲ ποιεῖσθαι τοὺς λόγους, φαῦλον ὑποκριτὴν ἴσως τῶν τοιούτων καὶ τηλικούτων, μὴ καὶ συντρίψω που πεσὼν τὸν ἥρωα, ὃν ὑποκρίνομαι. Φαίη [d] ἂν τοιγαροῦν πρὸς σὲ ὧδέ πως, [e] ἐπισπασάμενος ὁπόσον ἔτι λοιπὸν τῆς κόμης, καὶ ὑπομειδιάσας τὸ γλαφυρὸν ἐκεῖνο, καὶ ἁπαλὸν, οἷον εἴωθεν, [f] Αὐτοθαΐδα τὴν κωμικὴν, ἢ Μαλθάκην, ἢ Γλυκέραν τινὰ μιμησάμενος τῷ προσηνεῖ τοῦ φθέγματος. ἄγροικον γὰρ τὸ ἀῤῥενωπὸν, καὶ οὐ πρὸς [g] ἁβροῦ καὶ ἐρασμίου ῥήτορος.

Φήσει [h] δ' οὖν πάνυ μετριάζων ὑπὲρ ἑαυτοῦ· μῶν σε, [i] ὦ ἀγαθὲ, ὁ Πύθιος [k] ἔπεμψε πρὸς μὲ, ῥητόρων τὸν ἄριστον προσειπὼν, ὥσπερ [l] ὅτε Χαιρεφῶν ἤρετο αὐτὸν, ἔδειξεν αὐ-

d Ἂν] Deſideratur haec particula in O. *e* Ἐπισπασάμενος] Reſtitutum ex L. G. O. & marg. *A*1. Ἀσπασάμενος Edd. Ἐσπασάμενος *Fl.* etiam recte. *f* Αὐτοθαΐδα] Αὐτὸς Θαΐδα G.O. *g* Ἁβροῦ] Τοῦ ἁβροῦ O. *h* Δ' οὖν] Sic *Fl.* *B*1. & 2. *H. P. S.* Δ' οὐ male *J.* Τοίνυν O. *i* Ὦ ἀγαθὲ] Ὦ 'γαθὲ magis Attice O. *k* Ἔπεμψε πρὸς μὲ] Ἔπεμψεν ἐπ' ἐμὲ O. *l* Ὅτε] Ὁ O.

no videtur. *F.G.*

Ἐπισπασάμενος] Ita G. O. & L. In Impr. ἀσπ—, niſi quod *Fl.* ἐσπ— mendoſe habet. Confer *Z.* τρ. c. 16. *M. du S.*

Ἀσπασάμενος — τῆς κόμης] Eſt inter geſtus eorum, qui dicere incipiunt. *Quintil.* II, 3, 158. *In hac cunctatione ſunt quaedam non indecentes, ut appellant ſcenici, morae*, caput mulcere, *manum intueri, infringere articulos, ſimulare conatum, ſuſpiratione ſolicitudinem fateri* &c. Retineo autem ἀσπάσασθαι, & refero ad primam & propriam notionem verbi, qua blandum aliquem manus vel oris contactum ſignificat, quam declarat *Euſtath.* ad Odyſſ. Γ, 35. χερσὶν ἠσπάζοντο, ἀντὶ τοῦ ἐπισπῶντο καὶ εἷλκον διὰ δεξιώσεως εἰς ἑαυτοὺς κ. τ. λ. pluſcula enim ſunt p. 111, 11. Similia habet ad Od. T. p. 705, 8. *J. M. G.*

Ἀσπασάμενος] Ἀποσπασάμενος. Dimota nempe a fronte in tempora. *Th. M.* At jam invento ἐπισπασάμενος placati erunt *Marcilii* manes. Lubens quidem cum Cl. *Geſn.* retinuiſſem vulgatum ἀσπ— ſi ἀσπάζεσθαι κόμην aut κόμης dici poſſe, noviſſem; nam cum ablat. χερσὶν alia res eſt. Cumque vel quatuor Codd. probent ἐπισπ— nemo me temeritatis arguet ex iis adſumſiſſe id quod intelligo; nec enim ex libidine novandi ſic egi. Florentinae quippe illud ἐσπασάμενος proxime quoque ad ἐπισπ— accedit; quia hoc ipſum poterit dici natum eſſe ex compendio ſcribendi τοῦ ἐπισπ. Codicum ergo ſcripturam praeferre debui. *J. F. R.*

57. Αὐτοθαΐδα] Conf. ſupra *Tim.* c. 54. ubi Αὐτοβορέας, aliaque ſimilia compoſita obiter indicantur. No. 86. *J. F. R.*

62. Δ' οὖν] Mſ. O. τοίνυν. *Ven.* utraque mendoſe δ' οὐ. *M. du S.*

65. Ὅτε Χαιρεφῶν] *Diog. Laërt.* p. 42. D. E. πρὸς τῆς Πυθίας ἐμαρτυρήθη,

Χαιρεφῶντι ἀνελούσης ἐκεῖνο δὴ τὸ περιφερόμενον,
Ἀνδρῶν ἁπάντων Σωκράτης σοφώτατος.

Hujus Oraculi meminit & *Plato* in Apol. Minime tamen ſpernendum quod ex antiquo Scriptore *Ariſtophanis* Scholiaſtes obſervat ad Nub. τοῦτον τὸν χρησμὸν ὁμολογῶν ἐν τῇ κατὰ φιλοσόφων, ψεύδεσθαί φησι τὴν Πυθίαν· τοὺς γὰρ Πυθικοὺς χρησμοὺς ἑξαμέτρους εἶναι. Idem integrum Oraculum ſic exhibet:

Σοφὸς Σοφοκλῆς, σοφώτερος δ' Εὐριπίδης.
Ἀνδρῶν δὲ πάντων Σωκράτης σοφώτατος.

Emendare conatur *Menagius* verba haec Scholiaſtae ad *Diog. Laërt.* p. 56. D. *M. du S.*

66. Ὁ

[a] αὐτῷ ὅϛις ἦν ὁ σοφώτατος ἐν τοῖς τότε; εἰ δὲ μὴ τοῦτο, ἀλλὰ κατὰ κλέος αὐτὸς ἥκεις ἀκούων ἁπάντων ὑπερπεπληγμένων τὰ ἡμέτερα, καὶ ὑμνούντων, καὶ τεθηπότων, καὶ [b] ὑποπεπτηχότων, αὐτίκα μάλα εἴσῃ πρὸς οἷόν τινα δαιμόνιον ἄνδρα ἥκεις. προσδοκήσεις δὲ μηδὲν τοιοῦτον ὄψεσθαι, οἷον τῷδε ἢ τῷδε [c] παραβαλεῖν, ἀλλ' εἴ τις ἢ Τιτυὸς, ἢ Ὦτος, ἢ Ἐφιάλτης, ὑπὲρ ἐκείνους πάνυ φανεῖταί σοι τὸ πρᾶγμα ὑπερφυὲς, καὶ τεράϛιον. ἐπεὶ τούς γε ἄλλους τοσοῦτον ὑπερφωνοῦντα εὑρήσεις, ὁπόσον ἡ σάλπιγξ τοὺς αὐλοὺς, καὶ οἱ τέττιγες τὰς μελίττας, καὶ οἱ [d] χοροὶ τοὺς ἐνδιδόντας.

Ἐπεὶ δὲ καὶ ῥήτωρ αὐτὸς [e] ἐθέλεις γενέσθαι, καὶ τοῦτο οὐκ ἂν παρ' ἄλλου ῥᾷον μάθοις, ἕπου μόνον, ὦ [f] Κλητίου μέλημα, οἷς ἂν εἴπω, καὶ ζήλου πάντα, καὶ τοὺς νό-

ſet eorum, qui tum viverent, ſapientiſſimus? Si vero non iſtud, ſed gloria invitatus ſponte venis, cum omnes audias ſupra modum ad noſtra percelli, & decantare eadem, atque ſtupere, & faſces nobis ſubmittere: ſtatim ſane ſcies, ad quam divinum virum veneris. Expectabis vero nihil te eorum viſurum, quale huic vel illi queat comparari: ſed ſi quis aut Tityus, aut Otus, aut Ephialtes, ſupra illos omnino ingens tibi noſtrum opus & prodigioſum videbitur: quandoquidem ita ſuperat [illegible] meis clamoribus invenies alios, quantum [illegible] tuba tibiae, & apes a cicadis, & a cho[illegible], qui tonos accinunt.

14. *Quando autem ipſe quoque R[illegible]tor fieri, & ſane a nemine facilius hoc didic[illegible], ſequere tantum, o cura Clytii, ea quae dicam, & aemulare omnia. Et leges quibus te*

uti

a Αὐτῷ] Abeſt ab O. *b* Ὑποπεπτηχότων] Ὑπεπτ. O. *c* Παραβαλεῖν] Adſcivi ex *J. Fl. S.* Παραλαβεῖν L. *Ald.* cett. male. *d* Χοροὶ] Χορικοὶ *J.* Vulgato adſentitur O. *e* Ἐθέλεις] Ἐθελήσεις O. *f* Κλητίου] Κλυτίου *Pell.* quod probo. In O. plane deeſt.

82. Ὦ μέλημα] Ἀντὶ τοῦ φρόντισμα. οἱονεὶ * ὑπὲρ οὗ μοι πολλὴ φροντίς ἐϛι. *V.*

* Ὑπὲρ οὗ] Ita ex V. reſtitutum, cum ante ederetur ἐπιράϛου.

66. Ὁ σοφώτατος] Σωκράτης. F.G.

73. Παραλαβεῖν] Παραβαλεῖν. *Th.M.*

Ibid. Ἀλλ' εἴ τις] *Si quis unquam fuit aut Tityus* &c. F.G.

74. Ὦτος] V. Ἐπισκ. c. 3. cum Schol. & *Odyſſ.* loco hic in margine citato. *M. du S.*

Ὦτος ἢ Ἐφιάλτης] *Homer.* Od. Λ. 307. Et Il. E. 385. *M. du S.* In Luciani Edd. Ὦτος exarabatur: ego accentu circumflexo notavi, ut oportebat. *J.F.R.*

79. Χοροὶ τοὺς ἐνδιδόντας] Sola *J.* hic pro χοροὶ habet χορικοί. Vid. *Diog. Laërt.* p. 146. B. *M du S.*

Ibid. Τοὺς ἐνδιδόντας] *Ordientes cantionem, auſpicantes.* ἐνδόσιμον *auſpicatus*, ἀρχὴ τῆς ᾠδῆς. F.G.

Τοὺς ἐνδιδόντας] Verſum eſt, *qui remiſſe canunt.* Et eſt ſane verbo ἐνδιδόναι etiam illa concedendi & remittendi notio, ſumta ab his qui poculum, ut hoc utar, miniſtrant & praebent bibenti, atque ad eum ſe accommodant, vid. *Xenoph.* Cyrop. I, 3. Unde deinde ἐνδιδόναι & ἐπιτείνειν opponuntur apud *Plut.* de diſcr. adul. p. 95. fin. *H. Steph.* 8. Verum haud paullo melius huc convenire videtur ille intellectus, quem monſtrat nomen τὸ ἐνδόσιμον, late a *Budaeo* explicatum. Nempe ἐνδιδόναι dicitur praecentor, cum ſubmiſſa voce choro tonum indicat, quo jam ſtatim utendum ſit. Etiam noſtri vocant den ton angeben / cum praecentor tenui voce, ut nemo praeter proxime adſtantes exaudiat, harmonicam tetractyn c, e, g, c, vel ſimilem accinit, quam illi deinde legem carminis habent. Hinc demum vis illa comparationis apparet. *J. M. G.*

Τοὺς ἐνδιδόντας] De tono muſico etiam dici, probavimus ſupra ad *Salt.* c. 10. Adde *Alex.* c. 19. ubi bis τὸ ἐνδόσιμον λαβεῖν eod. modo. Cl. *Hemſterh.* orae *Graevianae* adpinxerat, adeundum *L. Bos* Obſ. Crit. p. 78. Hujus igitur verba addam: „Καὶ οἱ χοροὶ τοὺς ἐνδιδόντας, *& chori eos qui remiſſe canunt*, habet Interpres. Significat quidem ἐνδιδόναι *remittere*; ſed quando de cantione & choro ſermo eſt, dicitur ἐνδιδόναι & ἐνδόσιμον διδόναι de chorodidaſcalo, qui cantionis exordium faciebat, cui chorus accinebat. Exempla paſſim occurrunt. Malim itaque verba Luciani reddere: *& chori eos qui cantionem auſpicantur*, vel *canendi exordium faciunt.* Facile enim totus chorus multitudine vocum ſuperabat unam magiſtri & chorodidaſcali vocem. Pari modo errant ſaepe Interpretes reddendo vocem ἐνδόσιμον *remiſſum*, ubi reddenda erat *incentivum*, ut apud *Artemidorum* ᾆσμα ἐνδοτικὸν (vel ἐνδόσιμον) καὶ κελευϛικὸν πρὸς ἔργα, *cantilena incentiva & hortatoria ad*

„ *ope-*

uti juſſero, accurate mihi obſerva. Quin potius jam procede, nihil cunctatus, neque perterritus, ſi non initiatus ante ſis illis, quae ante Rhetoricen altera illa praevia diſciplina dementibus & vanis hominibus multo cum labore tanquam viam ſubſternit. Nihil enim iis opus erit. Sed illotis pedibus, ait proverbium, ingredere, nihilo propter hoc deteriore conditione futurus, etiam ſi neque communiſſimum illud ſcias ſcribere literas. Aliud enim quid Rhetor, ſupra iſta omnia.

15. *Dicam vero prius, quae oporteat ipſum te viatici inſtar ad hoc iter domo afferre, & quomodo commeatum parare, ut quam celerrime emetiri illud poſſis. Tum ipſe quoque partim progredienti in via oſtendens, partim admonens ante ſolem occaſum Rhetorem ſupra omnes efficiam, qualis ipſe ſum, qui extra*

μοῦς, οἷς ἂν ἐπιτάξω χρῆσθαι, ἀκριβῶς μοι [g] παραφύλαττε. μᾶλλον δὲ ἤδη προχώρει, μηδὲν ὀκνήσας, [h] μηδὲ πτοηθεὶς, εἰ μὴ προετελέσθης ἐκεῖνα τὰ πρὸ τῆς ῥητορικῆς, ὁπόσα ἡ ἄλλη προπαιδεία τοῖς ἀνοήτοις καὶ ματαίοις μετὰ πολλοῦ καμάτου ὁδοποιεῖ· οὐδὲν γὰρ αὐτῶν [i] δεήσῃ. ἀλλ' ἀνίπτοις [k] τοῖς ποσὶν (ἡ παροιμία φησὶν) ἔμβαινε, οὐ μεῖον ἕξων διὰ τοῦτο, οὐδ' ἂν τὸ κοινότατον, μηδὲ γράφειν τὰ γράμματα εἰδῇς. ἄλλο γάρ τι [l] παρὰ πάντα ταῦτα ὁ ῥήτωρ.

Λέξω δὲ πρῶτον μὲν ὁπόσα χρὴ αὐτόν σε οἴκοθεν ἔχοντα ἥκειν ἐφόδια πρὸς τὴν πορείαν, καὶ ὅπως ἐπισιτίσασθαι, ὡς ἂν τάχιστα διανύσαι δυνηθείης. [m] ἔπειτα καὶ αὐτὸς, ἃ μὲν προϊόντι ἐπιδεικνὺς κατὰ τὴν ὁδὸν, ἃ δὲ καὶ παραινῶν, πρὶν ἥλιον δῦναι, ῥήτορά σε ὑπὲρ τοὺς πάντας ἀποφανῶ, οἷος αὐτός εἰμι, ἀναμ-

g Παραφύλαττε] Φύλαττε O. *h* Μηδὲ πτοηθεὶς] Μὴ δὲ πτοηθῇς O. Μὴ δὲ diſcretim etiam *J.* aliaeque quaedam, hic & fere ubique. *i* Δεήσῃ] Δεήσει O. *k* Τοῖς] Omittit O. *l* Παρὰ] Reſtitut. ex *Fl.* & O. Nam περὶ Edd. vulgo. In O. vero Παρὰ ταῦτα, omiſſo πάντα. *m* Ἔπειτα δὲ] Ἔπειτα δὲ δὲ *Thom. Mag.*

98. Ἃ μὲν — ἃ δὲ] Ἃ μὲν, ἃ δὲ μὴ εἴπῃς· ἀλλά τινα μὲν, τινὰ δέ. εἰ δὲ Λουκιανὸς λέγει ἐνταῦθα οὐκ οἶδα εἴτε παίζων, εἴτε σπουδάζων. καὶ πάλιν ἐν Τίμωνι, διδοὺς ἅπασι τοῖς δεομένοις, ᾧ μὲν πέντε δραχμὰς, ᾧ δὲ μίαν, ᾧ δὲ ἡμιτάλαντον. ὁ δὲ αὐτὸς οὗτος ἐξελέγχει τοῦτο ἐν τῷ † Ψευδολοικιστῇ αὐτοῦ. *V.*

† Ψευδολοικιστῇ] Lege Ψευδοσοφιστῇ, & ſic *Th. Magiſter*, unde totum habet Scholion. *M. du S.* Recte quidem in *Th. Mag.* Ψευδολογιστῇ edidit *Blankh.* At in aliis *Thomae* exemplaribus male legi ψευδολογιστῇ, adſcriptum habeo in marg. *Thomae*; quare & Scholiaſt. ex aliquo corrupto Cod. ψευδολογιστῇ quoque dediſſe, ſuſpicari licet. *J. F. R.*

„ *opera.* Perperam ibi Cornarius, *remiſſa.* *J.F.R.*

82. Ἕπου μόνον, ὦ Κλητίου μέλημα οἷς ἂν εἴπω, καὶ ζήλου πάντα] Interpres inſulſe: *ſolum o gloriolae ſtudium, ea, quae dico, ſequere, ac omnia imitare.* Num κλῆτιος eſt *gloriola*? Verte O *Clytii deliciae*, qui curae cordique eris Clytio. Sic & φιλότης amor, pro homine quem amamus tenerrime. ſic μέλημα cura, pro qui nobis curae eſt. Clytius eſt Rhetoris nomen. *J.G.G.*

Ibid. Ὦ κλητίου] An κλήτιος Mercurii, aut Dei cujuſpiam nomen, ut ξένιος, φύξιος, & ſimil.? Interpres κλήτιον a κλέος *gloriolam* exponit, ſed qua analogia? *F.G.*

Ibid. Κλητίου μέλημα] M— amatorium eſſe jam obſervavit *Caſaub.* ad Ath. 845. *Mea cura.* V. *Eur.* Or. 478. & 481. κήδευμ' ἐμὸν, σύγγημ' ἐμὸν. Vid. etiam *Eur.* Iφ. A. p. 309. A. *Anacr.* Od. εἰς ῥόδον· ῥόδον ἔαρος μέλημα. *Pind.* Pyth. X. ἔν τε παλαιοτέροισι νέαισίν τε παρθένοισι μέλημα. Κέλτων μ— legere jubet *Kuhnius* praef. ad *Pollucem*; quod Cl. *Hemſterhuſio* non placet praef. ad *Poll.* p. 26. *M. du S.*

90. Δεήσῃ] Hoc praefero; licet & alterum perſonaliter, ut dicimus, acceptum, non ſit abſurdum. Vid. ad *Imag.* c. 5. & hic c. 18. *J.F.R.*

Ibid. Ἀνίπτοις τοῖς ποσὶν] *Eraſm.* Parœmiogr. *J.B.*

Ἀνίπτοις τοῖς ποσὶν] Latini, *illotis manibus.* Sed ἀνίπτοις γε ποσὶ habuimus etiam ſupra *Demon.* §. 4. pr. *J.F.R.*

94. Περὶ πάντα] Παρὰ πάντα. *Th. M.* Idem praecipiunt ſchedae *F. Gujeti.*

Παρὰ] Ed. *Fl.* uti conjecerat *Marc.* Mſ. Ox. etiam παρὰ, & πάντα omittit. Impr. περί. *M. du S.*

98. Ἃ μὲν — ἃ δὲ] *Th. Mag.* Lit. A. p. 1. Ἃ μὲν, ἃ δὲ, μὴ εἴπῃς, &c. totidem verbis habet ea quae Scholiaſtes noſter, Sed vid. T. I. *Tim.* c. 57. ubi cum nemo *Th. Magiſtro* objecerit, & alios ita quoque ſolere, paucis id videamus. Evang. *Matth.* XXI. 35. ὃν μὲν — ὃν δὲ — ὃν δέ. *Diod. Sic.* IV. 31. οὓς μὲν & οὓς δέ. Item c. 50. No. 85. ubi Cl. *Weſſel.* aeque ac loco ſuperiore plura indicavit, ac modo οὓς μὲν, οὓς δὲ, modo τοὺς δὲ ſcribi oſtendit. Quare addo tantum *Herodian.* VIII. 1. 8. Ἃ μὲν ἐκφορήσαντας, ἃ δὲ καταπρήσαντας. Et V. 7. 11 οὓς μὲν ἀπέκτεινεν, οὓς δὲ ἐφυγάδευσεν. Item III. 8. 12.

ὧν

ἀναμφιλέκτως τὰ πρῶτα, καὶ μέσα, καὶ τελευταῖα τῶν λέγειν ἐπιχειρούντων [a] ἔχων. κόμιζε τοίνυν τὸ μέγιστον μὲν τὴν ἀμαθίαν, εἶτα θράσος, ἐπὶ [b] τούτοις· καὶ ἄλλως δὲ τόλμαν καὶ ἀναισχυντίαν. αἰδῶ δὲ ἢ ἐπιείκειαν, ἢ μετριότητα, ἢ ἐρύθημα, οἴκοι ἀπόλιπε. ἀχρεῖα γὰρ, καὶ ὑπεναντία τῷ πράγματι. ἀλλὰ [c] μὴν καὶ βοὴν ὅτι μεγίστην, καὶ μέλος ἀναίσχυντον, καὶ βάδισμα, οἷον τὸ ἐμόν. ταῦτα δὲ ἀναγκαῖα πάνυ, καὶ [d] μόνα ἐστὶν ὅτε ἱκανά. [e] ἡ ἐσθὴς δὲ ἔστω εὐανθὴς, καὶ λευκὴ, [f] ἔργον τῆς Ταραντίνης ἐργασίας, ὡς διαφαίνεσθαι τὸ σῶμα· καὶ ἡ κρηπὶς Ἀττικὴ [g] καὶ γυναικεῖα, τὸ πολυσχιδές· ἡ ἐμβὰς Σικυωνία, πίλοις τοῖς λευκοῖς ἐπιπρέπουσα, καὶ ἀκόλουθοι πολλοὶ, καὶ βιβλίον ἀεί. ταῦτα μὲν αὐτὸν χρὴ συντελεῖν.

controverſiam primas & medias & ultimas feram eorum qui audent dicere. Affer igitur maximum quidem inſcitiam, deinde confidentiam poſt haec, & praeſertim audaciam atque impudentiam: pudorem vero, aut aequitatem, aut modeſtiam, aut ruborem domi relinque: inutilia enim & contraria negotio. Verum enimvero clamorem quam maximum affer, & modulationem impudentem, inceſſumque qualis meus eſt. Haec vero neceſſaria omnino, & quae ſola interdum ſufficiant. Veſtis autem ſit florida, & candida, de Tarentino textrino, ut corpus perluceat: crepida Attica, & muliebris, illa ſciſſilis: aut calceus Sicyonius, qui in albis coactilibus magis deceat. Sint iam pediſſequi multi, & ſemper liber. Et h[illegible] ipſum te conferre oportet.

16. *Re-*

a Ἔχων. κόμιζε] Deeſt ἔχων in O. & pro κόμιζε, legit νόμιζε. b Τούτοις· καὶ ἄλ. δὲ] Pro his τούτω καὶ tantum O. c Μὴν] Omittit O. d Μόνα] Et hoc deeſt in O. e Ἡ ἐσθὴς] Καὶ ἡ ἐσθὴς O. f Ἔργον] Ἔργα O. Et mox male Ταραντινίνης. g Καὶ] Non habet O.

16. Πολυσχιδὲς] Πολυσχιδὲς, τὸ νῦν σφικτόν. ἐμβάδες δὲ τὰ ὑφ' ἡμῶν καλλίγια. καὶ δῆλον ἀφ' ὧν πίλοις αὐτὴν *ἐπιπρέπειν τοῖς λευκοῖς † ὅγ' οὐκ ἂν ἐπὶ ἄλλου γένοιτ' ἂν ὑποδήματος. V.

* Ἐπιπρέπειν] In Impreſſ. περιτρέπειν erat. In textu Luciani recte legitur ἐπιπρέπουσα, unde legendum & hic ἐπιπρέπειν, ad quod propius accedit, quod in V. & Exc. G. legitur ἐπιτρέπειν. *M. du S.*

† Ὅ γ'] Ἡ edita. Correxit *M. du S.*

ὧν μὲν ἐπιστολὰς προκομίζων — οἷς δὲ δῶρα ὀνειδίζων πεμφθέντα. Ergo non joci cauſſa ſic ſcripſit Lucianus; ſi non prorſus Attice, at κοινῶς, & uſitate. *J. F. R.*

5. Ἀμαθίαν] Simile quid infra (Δρα π. c. 12.) ubi pariter Sophiſtas & declamatores exagitat. *L. K.*

6. Τούτῳ καὶ] Ita Codex Ox. In *Fl.* Ed. τούτοις. In reliquis τούτοις. καὶ ἄλλως δέ. *M. du S.*

14. Τῆς Ταραντίνης ἐργασίας] Sic *D. Meretr.* VII. commendat Ταραντινίδιον. Eſt autem Ταραντινίδιον, ὕφασμα διαφανὲς καὶ λεπτὸν τῶν Ταραντίνων περιφανέστερον τοῦτο κατασκευαζόντων. Sic ad oram Codicis Memmiani. *J. B.*

Ibid. Ταραντίνης ἐργασίας] *Pollux* 7, 77. τὸ Ταραντινίδιον διαφανές ἐστιν ἔνδυμα, ὠνομασμένον ἀπὸ τῆς Ταραντίνων χρήσεως καὶ τρυφῆς. Laudatus ibi *Mercer.* ad *Ariſtaen.* I, 25. qui alia ibi Luciani, *Alciphronis*, *Philoſtrati* loca adhibuit. *J. M. G.*

15. Ὡς διαφαίνεσθαι τὸ σῶμα] Dixi de his veſtibus ad illud *Petronii*,

Palam proſtare nudam in nebula linea?

J. B.

Ὡς διαφαίνεσθαι τὸ σῶμα] Similiter *Anacreon* Ode 28.

Στόλισον τὸ λοιπὸν αὐτὴν
Ὑπὸ πορφύροισι πέπλοις·
Διαφαινέτω δὲ σαρκῶν
Ὀλίγον τὸ σῶμ' ἔλεγχον.

Plura ſimilia congeſſit in Animadv. ad *Anacr.* p. 81. non omiſſo hoc Luciani loco *L. Bos.*

16. Τὸ πολυσχιδὲς] Vix dubium, idem eſſe genus calceamenti, de quo *Pollux* 7, 85. Σχισταὶ πολυτελὲς ὑπόδημα, καὶ θρυπτικόν· ταύτας δὲ καὶ λεπτοσχιδεῖς ὠνόμαζον. Porro ita interpungo hunc locum, καὶ ἡ κρηπὶς Ἀττικὴ καὶ γυναικεία, τὸ πολυσχιδές· ἡ ἐμβὰς Σικυωνία κ. τ. λ. Κρηπίδας & ἐμβάδας uno tempore ut induat aliquis, non videtur poſſe fieri: quare pro ἡ ἐμβὰς legendum puto ἤ. Denique πίλους intelligo tibialia e lana condenſata vel conciliata. Unice huc facit *Pollux*, & quem is laudat Plato. Adſcribamus verba 7, 171. Οὐ μόνον δὲ ὁ ἐπὶ τῶν κεφαλῶν ἐπιτιθέμενος πῖλος οὕτως ἐκαλεῖτο, ἀλλὰ καὶ ὁ τοῖς ποσὶν, ὡς δηλοῖ Κρατῖνος ἐν Μαλθακοῖς (ut veriſimile eſt ergo, in deſcriptione hominis μαλθακοῦ, qualis hic noſter) λέγων, λευκοὺς (ut hic) ὑπὸ ποσὶν ἔχων πίλους. ὁ δὲ Πλάτων ἐν συμποσίῳ (ſub fin. p. m. 335. B.) — ἐνειλιγμένων τοὺς πόδας εἰς πίλους τε καὶ ἀρνακίδας. *J. M. G.*

17. Ἐμβὰς Σικυωνία] De hoc calceamenti genere,

dar

16. *Reliqua in via jam inter progredientem vide atque audi. Nimirum leges tibi explico, quibus utentem agnoſcet te Rhetorice atque admittet, neque averſabitur & jubebit faceſſere, tanquam non initiatum & myſteriorum exploratorem. Sed primo maxima habitus cura habenda eſt, & decentis amictus. Deinde quindecim circiter, non plura certe viginti, Attica nomina undecumque collecta, eaque diligenti meditatione comprehenſa, in promtu & extrema lingua habeto, illud* ἄττα *&* κᾆτα *&* μῶν, *&* ἀμηγέπη, *&* λῷςε, *& ſimilia, & in unaquaque oratione, tanquam condimentum illorum adſperge: reliquorum vero nulla cura ſit, ſi diſſimilia his, & ex alia quaſi tribu ſint, & abſona. Purpura mo-*

Τὰ δ' ἄλλα καθ' ὁδὸν ἤδη προϊὼν, ὅρα ϗ ἄκουε. ϗ [h] δή σοι τοὺς νόμους δίειμι, οἷς χρώμενόν σε ἡ Ῥητορικὴ γνωριεῖ ϗ προσήσεται, [i] οὐδὲ ἀποςραφήσεται ϗ σκορακιεῖ, καθάπερ [k] ἀτέλεςόν τινα ϗ κατάσκοπον τῶν ἀποῤῥήτων. [l] ἀλλὰ σχήματος μὲν τὸ πρῶτον ἐπιμεληθῆναι χρὴ μάλιςα, ϗ εὐμόρφου τῆς ἀναβολῆς, [m] ἔπειτα πεντεκαίδεκά που, [n] ἢ οὐ πλείω γε τῶν εἴκοσιν [o] Ἀττικὰ ὀνόματα ἐκλέξας ποθὲν, ϗ ταῦτα ἀκριβῶς ἐκμελετήσας, πρόχειρα ἐπ' ἄκρας τῆς γλώττης ἔχε, τὸ ἄττα, [p] ϗ κᾆτα, ϗ μῶν, ϗ ἀμηγέπη, ϗ λῷςε, ϗ τὰ τοιαῦτα, ϗ ἐν ἅπαντι λόγῳ, καθάπερ τι ἥδυσμα ἐπίπαττε αὐτῶν. μελέτω δὲ μηδὲν τῶν ἄλλων, [q] ἐὰν ἀνόμοια τούτοις, ϗ [r] ἀσύμφυλα ϗ ἀπῳδά.

h Δή σοι] Σοὶ δὲ *Fl.* *i* Οὐ δὲ] Quaedam οὐδὲ ut ſolent. *k* Ἀτέλεςον] Ἀταλέςατον O. *l* Ἀλλὰ] Deeſt in *Fl.* *m* Ἔπειτα] Ἔπειτα δὲ O. *n* Ἢ οὐ] Omiſit *Fl.* *o* Ἀττικὰ ὀνόμ.] Ἀττικῶν ὀνομάτων O. *p* Καὶ κᾆτα &c.] Καὶ τὸ κᾆτα, ϗ τὸ μῶν O. *q* Ἐὰν] Εἰ O. & marg. *A*1. *r* Ἀσύμφυλα] Recte ſic *P. S. J.* Ἀσύμφηλα male *Fl. Ald. B*1. *H. Fr.*

pag. 989. (i. e. D. *Meretr.* XIV.) *J. B.*

Ἐμβὰς Σικυωνία] V. Ἑτ. Δ. XIV. & *Leopard.* 7. *M. du S.*

23. Σκορακιεῖ] Quaſi tu dicas *incorvabit*, h. e. in corvorum praedam cedere jubebit, iracunde rejiciet, a vulgari illo ἐς κόρακας. Illuſtrat *Bergler.* ad *Alciphr.* p. 177. *J. M. G.*

Σκορακιεῖ] *Alciphr.* I. Ep. 38. τί δὲ τὸν Αἰγύπτιον ἔμπορον ὡς ἀπεσκοράκισεν; vid. *Bergl.* p. 177. Sed video *Geſnerum* eodem jam remiſiſſe. *J. F. R.*

31. Ἄττα] Eundem vocum Atticarum uſum affectatum perſtringit *Themiſtius* Or. I. Vide plura eam in rem collecta a *Creſſolio* Theat. Rhet. III. p. 335. & de λῷςε, *Philoſtr.* p. 497. cum notis. *M. du S.*

Ἄττα] Κᾆτα & ἄττα habuimus *Lexiph.* c. 21. Sed & ἄττα ibid. c. 5. Nec alibi abſtinet Lucianus, Ἄττα etiam utens *Tim.* c. 28. *Imag.* 13. *Icar.* 25. &c. Ἄττα vero *Amor.* c. 17. *Hermot.* 30. f. *Lexiph.* 14. 21. ac frequenter eod. Dial. adfectatum Atticarum vocum uſum etiam perſtringi a *Themiſtio*, Or. I. pluraque in eam rem collecta a *Creſoll.* in theatr. rhetor. jam notarat *Olear.* ad *Philoſtr.* Sophiſt. L. I. p. 497. No. 6. Quae *Solanus* ei ſublegit. *J. F. R.*

33. Ἐπίπαττε] Supra *Reviv.* c. 22. f. ἐπίπαττε οὖν καὶ τὰς εἰρωνείας. *J. F. R.*

35. Ἀσύμφηλα καὶ ἀπῳδά] Λεξικογράφοι non ἀσύμφηλον legunt, ſed ἀσύφηλον. Proferunt *Homeri* locum ex Iliad. IX. & alterum Luciani ex Lib. *de Hiſt. ſcribenda.* Et quidem apud Homerum etiam *Cic.* ἀσύφηλον legiſſe videri poteſt, *Tuſc.* III. in Latina interpretatione illius loci *Homerici*. Sed verum ſi amamus, non nauci utraque vox ἀσύμφηλον & ἀσύφηλον, neque *Cicero* ἀσύφηλον magis quam ἀσύφυλον legiſſe, ex illa interpretatione argui poteſt. Scriptura vero illa ἀσύμφηλος & ἀσύφηλος ex Criticae gentis delirationibus orta eſt, quas apud Etymologiſtam legere licet. Oratoria vox eſt ἀσύμφυλος, & Poëtica, neceſſitate carminis ἀσύφυλος, ὁ ἔξω τοῦ φύλου αὐτοῦ, ἢ οὐκ ἐν τῷ φύλῳ αὐτοῦ, qui extra gentem ſuam, ſive extraneus genti ſuae, ut nunc ἀσύμφυλα καὶ ἀπῳδά, quaſi quae extra gentem ſuam, atque extra chorum. Et vero etiam Luciani loco illo de hiſt. ſcribenda, rectius fuerit ἀσύμφυλον καὶ ἀνάρμοςον, quam ut nunc eſt, ἀσύφηλον, aut ἀσύφιλον, quia, ut praemonui, ἀσύφηλον non nauci vox, ἀσύφυλον poëtica. *Heſychius* tamen ἀσύφηλος inquit, ἀδόκιμος, μηδενὸς ἄξιος, ἄτιμος. Sed ea omnia etiam recte interpretamenta vocis ἀσύμφυλος. Etiam illud Iliadis XXIV. Ἀλλ' οὔπω σοι ἄκουσα κακὸν ἔπος, οὐδ' ἀσύφηλον, rectius legeris, οὐδ' ἀσύφυλον, quaſi dicat Helena, verbum erga me quaſi extraneam, aut quaſi peregrinam, neque gentis ejusdem. Pateſcet locum ipſum inſpectanti: & illud Iliad. IX. ἀσύφηλον μ' ἔρεξε, melius ἀσύφυλον μ' ἔρεξε, *infamem fecit me* nempe quaſi de gente mea ejectum, aut exulem. Vetus itaque ſcriptura illa fateor ἀσύμφηλος & ἀσύφηλος: ſed etiam Saturniæ Lemæ veteres ſunt. *Th. M.*

Ἀσύμφυλα] Lubens edoceri me paſſus ſum a viris doctis ad πῶς ἱςορ. c. 11. ἀσύμφυλον & illic & hic in bonis libris eſſe, idque interpretando ſecutus ſum. *J. M. G.*

ἡ πορφύρα μόνον ἔστω καλὴ, καὶ εὐανθὴς, κἂν σισύρα τῶν παχειῶν τὸ ἱμάτιον ᾖ.

Μετὰ δὲ ἀπόῤῥητα καὶ ξένα ῥήματα, καὶ σπανιάκις ὑπὸ τῶν [a] πάλαι εἰρημένα. καὶ ταῦτα συμφορήσας ἀποτόξευε προχειριζόμενος [b] ἐς τοὺς προσομιλοῦντας. οὕτω γάρ σε ὁ λεὼς ὁ πολὺς ἀποβλέψονται, καὶ θαυμαστὸν ὑπολήψονται, καὶ τὴν παιδείαν ὑπὲρ αὐτούς. εἰ ἀποστλεγγίσασθαι [c] μὲν τὸ ἀποξύσασθαι λέγοις, τὸ δὲ ἡλίῳ θέρεσθαι, εἱληθερεῖσθαι, τὸν [d] ἀῤῥαβῶνα δὲ [e] προτίμιον, τὸν ὄρθρον δὲ ἀκροκνεφές· ἐνίοτε δὲ καὶ αὐτὸς ποίει καινὰ καὶ ἀλλόκοτα ὀνόματα, καὶ [f] ὀνοματοθέτει τὸν μὲν ἑρμηνεῦσαι δεινὸν, εὔλεξιν [g] καλῶν, τὸν συνετὸν, σοφόνουν, τὸν ὀρχηστὴν δὲ χειρίσοφον. ἂν σολοικίσῃς δὲ, ἢ βαρβαρίσῃς, ἓν ἔστω φάρμακον, ἡ ἀναισχυν-

do pulchra ſit, & florida, licet craſſa de pellibus penula ſit ipſum veſtimentum.

17. *Poſtea abſtruſa ſunto & peregrina verba, & rarenter a veteribus dicta. Atque haec collecta in promtu habe, ut jaculari poſſis in eos, qui tecum loquuntur: ita enim vulgus te reſpicient, atque admirandum hominem putabant, cujus ſupra captum ſuum ſit eruditio, ſi* ἀποςλεγγίσασθαι *dicas pro deſtringi & pro ſole uti* εἱληθερεῖσθαι, *& arrhabonem, nomines* προτίμιον, *& diluculum* ἀκροκνεφές. *Interdum vero & ipſe facies, ac pones rebus, nova & abſurda nomina, vocans eum, qui* eloquendo valet, εὔλεξιν, *&* prudentem σοφόνουν, ſaltatorem *vero* χειρόσοφον. *Si vel in jungendis verbis peccaveris, vel barbara ſingula protuleris; unum ſit remedium, im-*

a Πάλαι] Et ſic habere *Fl.* cum *J. Fr.* & Ox. notat *Solan.* *b* Ἐς] Πρὸς O. *c* Μὲν] Omittit O. *d* Ἀῤῥαβῶνα] Recte ſic *Fl.* Ἀραβῶνα male *J. Ald. B1. H. P. S.* *e* Προτίμιον] Προνόμιον G. O. & marg. *A1.* In vulgato conſpirant Edd. *f* Ὀνοματοθέτει] Νομοθέτει O. *g* Καλῶν] Καλεῖν O.

36. Ἡ πορφύρα] Ἡ πάρυφος ſcilicet. Hæc μεταφορικῶς accipienda. *F. G.*

Ἡ πορφύρα] Nimirum ad clavum illum purpureum tunicarum reſpicit, & ad praetextam togae purpuram, ſ. ἐσθῆτα περιπόρφυρον. Abſurdam nempe hujus Praeceptoris orationem ſic declarat, ut dicat ſimilem centoni miſero, de levidenſi panno, filo craſſo, vel de pellibus adeo hirſutis, cui attexta vel aſſuta ſit purpura. Nempe σισύρας nomen non ſatis definitam habet notionem, & iſta complecti poteſt omnia; quod apparet, ſi quis conferre velit, quae ad *Ariſtoph.* Nub. 10. attulit *Spanhemius*, & antiquus Schol. ad Ejusd. Ran. 1507. *J. M. G.*

37. Σισύρα] Gl. Mſſ. σισύρα χιτὼν βαρβαρικὸς ἐκ δερμάτων. Ruſticorum indumentum, ſic *Long.* lib. 2. σισύρας ἐνδεδυμένος, penula ſcortea ex pellibus ovillis conſarcinata, de qua *Caſaub.* ad *Apol. Apul. Junger.* ad *Long.* dicitur etiam σίσυς, & σισύρνα *Tzetz.* ad Lycophron. *J. B.*

44. Ἀποςλεγγίσασθαι] Ea vox, Xenophontis aetate proba, uſurpari jam deſierat. *M. du S.*

Ἀποςλεγγίσασθαι] Habet, verum eſt, hoc verbum *Pollux* 7, 179. illud vero alterum ἀποξύσασθαι non habet. Sed hoc nimis parvum argumentum eſt, quo nihil contra *Hemſterhuſianam* diſputationem, quam ante probavimus, efficitur. Caeterum niſi conſultum videretur in ipſa interpretatione ſignare, quorundam lectorum cauſa, voces damnatas, poſſit forte etiam effingendis de Latino fonte verbis oſtendi, quid de Graecis judicet Lucianus. Sic ἀποςλεγγίσασθαι eſſet *deſtrigilari*, εἱληθερεῖσθαι (quod tamen alias probum & Hippocratis verbum eſſe, Foeſiana oſtendit oeconomia) *ſolicalere*, προτίμιον *propretium*, ἀκροκνεφὲς *ſummicrepuſculum*, εὔλεξιν *benedicum*, σοφόνουν *doctanimum*, χειρόσοφον *manudoctum* *J. M. G.*

46. Τὸν ἀῤῥαβῶνα δὲ προτίμιον] Mſ. τὸν ἀῤῥαβῶνα δὲ προνόμιον. *pro arrabo dicunt* προνόμιον. Προτίμιον, ἐπιτίμιον, προστίμιον, προστίμημα, eſt *multa.* ſed προνόμιον, & προ[τίμ]ιον τὸ eſt praerogativa, ut conſtat ex *Suida*, & *Heſychio.* Videtur tempore Luciani a male loquentibus acceptum eſſe pro ἀῤῥαβὼν, quod tamen a politioribus improbabatur. Cum tamen τιμὴ ſit pretium, & ἐπιτιμᾶν pretium intendere, προτιμᾶν pluris aeſtimare, non repudiandam duco vulgatorum librorum ſcripturam; videntur enim tum temporis non emendate loquentes προτίμιον dixiſſe, quod penditur pro re emta ante τιμὴν, ante juſtum pretium. *J G. G.*

49. Ὀνοματοθ.] Vox ab Oratore quem inducit procuſa. *M. du S.*

51. Χειρίσοφον] Ita Edd. hic unanimi conſenſu. Et ſic *de Salt.* c. 69. At *Lexiph.* c. 14. f. χειρόσοφος legas. Utrum igitur rectius? Utrumque analogia admittit, ſive a genit. χειρὸς vel dat. χειρὶ formatum velis; ſed in compoſitis uſus magis ſpectandus, qui ab analogia ſaepe recedit, ut bene monet Cl. *Caſaub.* ad Athen. VII. c. 9. p. notar. 322. docens, compoſitas voces originem ſaepe diſſimulare, mutatis, adjectis, detractis literis aliquot — Sic ἡμεροδρόμος ait, dicimus, non ἡμεραδρόμος: ſic ἡμερόκοιτος, non ἡμεράκοιτος, δοξόκοπος, θαλασσόκοπος, & ſimilia multa.

impudentia, ac in promtu ſtatim nomen, alicujus, qui neque ſit, neque fuerit unquam, poëtae, vel ſolutae orationis ſcriptoris, qui ita dicendum probaverit, vir doctus, & linguae ad ſummam accurationem peritus. Verum leges etiam non tu quidem vetera, neque ſi quid nugator ille Iſocrates, aut expers Gratiarum Demoſthenes, aut frigidus Plato, ſcripſere: *ſed libros paullo ante noſtram aetatem editos, & iſtas quas declamationes vocant, ut commeatu ab iis inſtructus habeas, quo in tempore abutaris, atque inde, tanquam e penu depromas.*

18. *Si vero etiam dicendum ſit, & argumenta quaedam praeſentes ſubjiciant, atque dicendi materiem; quaecumque difficilia ſunt, facilia dicantur, & contemnantur, quaſi virile omnino nihil ipſi elegerint: tu vero nihil*

τία· καὶ πρόχειρον εὐθὺς ὄνομα, οὔτε ὄντος τινὸς, οὔτε γενομένου ποτὲ [h] ἢ ποιητοῦ, ἢ συγγραφέως, ὃς οὕτω λέγειν ἐδοκίμαζε σοφὸς ἀνὴρ, καὶ τὴν φωνὴν ἐς τὸ ἀκρότατον [i] ἀπηκριβωμένος. ἀλλὰ καὶ [k] ἀναγίγνωσκε τὰ παλαιὰ μὲν μὴ σύ γε, [l] μηδὲ εἴ τι ὁ λῆρος Ἰσοκράτης, ἢ ὁ χαρίτων ἄμοιρος Δημοσθένης, ἢ ὁ ψυχρὸς Πλάτων, ἀλλὰ τοὺς τῶν πρὸ ἡμῶν ὀλίγον λόγους, καὶ ἃς φασι ταύτας μελέτας, ὡς ἔχῃς ἀπ᾽ ἐκείνων ἐπισιτισάμενος ἐν καιρῷ [m] καταχρῆσθαι, καθάπερ ἐκ ταμείου προαιρῶν.

Ἐπειδὰν δὲ [n] καὶ δέῃ λέγειν, καὶ οἱ παρόντες [o] ὑποβάλωσι τινὰς ὑποθέσεις, καὶ ἀφορμὰς [p] τῶν λόγων, ἅπαντα μὲν, ὁπόσα ἂν ᾖ δυσχερῆ, [q] λεγέσθω, καὶ ἐκφαυλιζέσθω, ὡς οὐδὲν ὅλως ἀνδρῶδες αὐτῶν ἐλομένων·

h Ἢ] Abeſt ab O. *i* Ἀπηκριβωμένος] Ἠκριβωμένος O. & *Fl.* *k* Ἀνάγιγνωσκε] Ἀναγίνωσκε O. *l* Μηδὲ εἰ] Μήδ᾽ εἰ O. Μὴ δὲ εἰ *J.* & aliae quaedam. *m* Καταχρῆσθαι] Καὶ χρήσασθαι marg. *A1.* *n* Καὶ] Deeſt in O. *o* Ὑποβάλωσι] Ὑπολάβωσι male O. *p* Τῶν] Sine articulo *Fl.* *q* Λεγέσθω] An ἐκλεγέσθω *Pell.*

58. Τὰ παλαιὰ] Δρυμέως ἄγαν ὁ βωμολόχος καὶ γόης τῷ λόγῳ καθίκετο τῶν θαυμασίων ἀνδρῶν, εἰς τὸ ἐναντίον τὴν ἑκάστου λοιδορησάμενος ἀρετήν. τοῦ μὲν γὰρ τὸ ἐπιμελὲς καὶ ὕπτιον, λῆρον ἐκάλεσε· τοῦ δὲ τὸ γοργὸν καὶ πυκνὸν, εἰς τὸ ἄχαρι ἀπέσκωψε· τοῦ δὲ τὸ ἄφετόν τε καὶ ἐλευθέριον καὶ κατὰ πᾶσαν ἰδέαν εὐμεταχείριστον, εἰς ψυχρολογίαν διέβαλε. *V.*

Ergo contra hanc analogiam uſu receptum eſt, ut dicamus κορακῖνος, non κοροκῖνος, ut & ἀγγελιαφόρος, non ἀγγελιοφόρος. Ita ἀργυραμοιβικὴ ſupra *Bis Accuſ.* 13. & 24. ubi Schol. ἀργυρομοιβική. Utrum autem uſus magis comprobet, χειρίσοφος an χειρόσοφος non habeo dicere. Cetera certe a χεὶρ compoſita ο praeferunt, ut χειρόγραφον, χειροβαρής, χειρόδοτος & reliqua omnia; nam quod α ſit in χειραγωγὸς & ſimil. aliud eſt. Βιβλιαφόρος & βιβλιοφόρος poſt dicetur. *J. F. R.*

53. Οὔτε ὄντος — οὔτε γ.] *Thucyd.* VI. 38. *J. J. Wetſt.*

63. Καταχρῆσθαι] Vulgatum recte habere, nec opus eſſe καὶ χρήσασθαι legere, facile eſt viſu; nam & *malus uſus*, & *nimius*, eodem hic redit; ut Latini *abuti* pro multum uti, ita & hic τὸ καταχρῆσθαι accipere licebit. Exempla darem, ſi quid neceſſe eſſet. *J. F. R.*

67. Ὁπόσα ἂν ᾖ δυσχερῆ] Editi, quorum inſpiciendorum mihi copia fuit, miſere hic corrupti omnes: verſio nec cum Graecis conveniens, nec ſani ſenſus. Quomodo legendum cenſeam, jam interpretatio ſupra poſita indicat, nempe hunc in modum: Ἅπαντα μὲν, ὁπόσα ἂν ᾖ δυσχερῆ, εὐχερῆ λεγέσθω, καὶ — αὐτῶν ἐλομένων. Καὶ μὴ μελλήσας λέγε, ὅττι κεν ἐπί γε γλῶτταν ῥῆμα ἔλθῃ. Sententiam ſic exiſtere bonam, & huic loco aptam, facile nobis, puto, viri docti conceſſerint. Videamus de mutationis ratione ſingulatim. Poſt δυσχερῆ ob ſimilitudinem maximam excidiſſe ajo εὐχερῆ. Parum novit genus hominum, de quo hic ſermo, quod nondum totum κατὰ γαῖα κάλυψε, qui neſciat, primam artem eſſe contemnere, facilia nimis dicere, quae ipſi neſciant: poſtulat hoc ſupplementum ſequens ἐκφαυλιζέσθω. Quam imperite divulſa ſint αὐτῶν & ἐλομένων, ita apertum mihi videbatur, ut reverentia quadam lectorum nihil ea de re dicendum putem. Sed admiſſa ſemel prava interpunctione, καὶ in δὲ facile abiit. Μελήσας an ullo modo huc conveniat, valde dubito; μελλήσας aptum eſſe, apparet. Rhetor non permittit longum deliberandi ſpatium auditoribus, ſed fortiter occupat argumentum, de quo ipſe mavult dicere. Cui κε in γε mutatum audacius videtur, illum rogo, uti me doceat, ecquid poſſit κε poſt κεν, proximae voci adjectum, orationi addere? Denique ῥῆμα eſſe nominativum caſum, & ab ἐπὶ regi γλῶτταν, dubio caret. Supereſt, ut ἐπὶ ad γλῶτταν admoveatur. Quemadmodum non auſim, niſi ſuffragantibus libris, aut uno certe antiquo, verba, quae propoſui, in contextum orationis Luciani referre: ſic non metuo, ne redux ab inferis Samaſotenus noſter, non malit legi, quod nos dedimus, quam quod adhuc editum eſt. *J. M. G.*

69. Ἐλομένων] Ἐλόμενος legiſſe videtur Interpres. *F. G.*

μένων· καὶ [a] μὴ μελλήσας, λέγε ὅ, ττικεν [b] ἐπὶ κε ῥῆμα γλῶτταν ἔλθῃ, μηδὲν ἐκείνων ἐπιμεληθεὶς, ὡς τὸ πρῶτον, ὥσπερ οὖν καὶ ἔστι πρῶτον, ἐρεῖς ἐν καιρῷ [c] προσήκοντι, καὶ τὸ δεύτερον μετὰ τοῦτο, καὶ τὸ τρίτον μετ' ἐκεῖνο· ἀλλὰ τὸ πρῶτον ἐμπεσὸν, πρῶτον λεγέσθω, καὶ ἢν οὕτω τύχῃ, περὶ τῷ μετώπῳ μὲν ἡ κνημὶς, περὶ τῇ κνήμῃ δὲ ἡ κόρυς. πλὴν ἀλλ' ἔπειγε, καὶ σύνειρε, καὶ μὴ σιώπα μόνον. κἂν περὶ ὑβριστοῦ τινος, ἢ μοιχοῦ λέγῃς Ἀθήνησι, τὰ ἐν Ἰνδοῖς, καὶ τὰ ἐν Ἐκβατάνοις λεγέσθω. ἐπὶ πᾶσι δὲ ὁ Μαραθὼν, καὶ ὁ Κυναίγειρος, ὧν οὐκ ἄν τι ἄνευ γένοιτο. καὶ ἀεὶ ὁ Ἄθως πλείσθω, καὶ ὁ Ἑλλήσποντος πεζευέσθω, καὶ ὁ ἥλιος ὑπὸ τῶν [d] Περσικῶν βελῶν σκεπέσθω, καὶ Ξέρξης φευγέτω, καὶ [e] ὁ Λεωνίδας θαυμαζέσθω, καὶ τὰ Ὀθρυάδου γράμματα ἀναγιγνωσκέσθω, καὶ ἡ Σαλαμὶς, καὶ τὸ Ἀρτεμίσιον, καὶ αἱ [f] Πλαταιαὶ, πολλὰ ταῦτα καὶ πυκνά, καὶ [g] ἐπίπαστα [h] τὰ ὀλίγα ἐκεῖνα ὀνό-

cunctatus dicito, quodcumque tandem verbum in linguam venerit, nihil curans iſta, ut primum, ſicut nempe primum eſt, ſuo tempore dicas, & ſecundum poſt hoc, & poſt illud tertium: ſed quod ſubierit primum, primum dicatur; ac ſi ita uſu veniat, fronti ocrea circumdetur, & galea cruri. Verum inſta, & verba continua, & modo ne tace. Et ſi de ſtupratore aliquo aut adultero dicas Athenis, quae apud Indos aguntur & Ecbatanis, dicantur: praeter omnia vero Marathon & Cynaegirus, ſine quibus nihil fiat: & ſemper navigetur Athos, & pedibus tranſeatur Helleſpontus, tegaturque ſol a ſagittis Perſicis, & fugiat Xerxes, & Leonidas in admiratione ſit, & legantur ſanguineae Othryadis literae, & audiantur Salamis, & Artemiſium, ac Plateaeae. Multa haec ſunto & crebra: tum adſperſa pauca illa nomina in ſummo quaſi na-

a Μὴ μελλήσας] Μηδὲν ἐπιμελήσας O. & marg. *A*1. δὲ μὴ μελήσας Edd. *b* Ἐπί κε] Sine κε *Fl.* *c* Προσήκοντι] Τῷ προσήκοντι O. *d* Περσικῶν] Μηδικῶν O. *e* Ὁ Λεωνίδας] Sine artic. *Fl.* Λεωνίδης marg. *A*1. *f* Πλαταιαί] Reſtitutum ex O. Πλατεαὶ Edd. mae. *g* Ἐπίπαστα] Ἐπὶ πᾶσι *Fl.* & marg. *A*1. *h* Τὰ ὀλίγα] Articulum habent *J. Fl. V*2. Omittunt cett. & O.

81. Ἐπὶ πᾶσι δὲ ὁ Μαραθὼν] Ταῦτα πάντα παρ' Ἡροδότῳ ἱστόρηται, ἡ ἐν Μαραθῶνι τῶν Περσῶν μάχη, Περσῶν μὲν Δάτιδος ἡγουμένου, Ἀθηναίων δὲ Μιλτιάδου, ἐν ᾗ ὁ Καλλίμαχος πολεμῶν, καὶ τὴν κεφαλὴν ἀφαιρεθεὶς, ἐπὶ πολὺ νεκρὸς εἱστήκει ὑπὸ τῆς περὶ τὸν πόλεμον προθυμίας, οὐδέ τι πάθοι αἰσθόμενος. ἡ Ἑλλησπόντου ὑπὸ Ξέρξου γεφύρωσις, καὶ ἡ τοῦ Ἄθω διόρυξις, ἵν' ἡ θάλασσα εἰσρυεῖσα πλωτὸν * ἀπεργάσαιτο τὸν ἰσθμὸν τοῖς Ξέρξου σκάφεσι, καὶ ὅσα ἄλλα. *V.*

* Ἀπεργάσαιτο] In editis ἀπεργάσαι. Mutavit *M. du S.*

70. Μὴ μελλήσας] Vide notam noſtram ad Ἀποκ. c. 5. Mſ. O. μηδὲν ἐπιμελήσας. Impr. omnes hic μελήσας, quod in alio illo ſupra laudato loco a *Benedicto* recte mutatum fuerat. *M. du S.*

Ibid. Ὅττικεν &c.] Hæc verba ex aliquo poëta deſumta videntur. *F.G.*

Ὅττικεν] Vid. Not. ad Συγγρ. c. 32. *M. du S.*

81. Μαραθὼν] Vid. Not. ad Ζ. τρ. c. 32. *M. du S.*

86. Λεωνίδας] Non male Λεωνίδης marg. *A*1. quia idem eſt, credo, qui *Aeliano* III. 25. memoratur Lacedaemonius, cum trecentis ſuorum civium ad Pylas mortem vaticinio ſibi denuntiatam ſponte ſubiiſſe. Λεωνίδης eidem ib. c. 14. Dux Byzantiorum audit. Sed Λεωνίδας praepoſitus educando Alexandro ſcribitur *Plutarcho* in Al. p. 667. B. Item *Ag.* & *Cleom.* p. 707. A. & ubique ſic ap. eumdem; etſi non ubique idem homo deſignatur. *J. F. R.*

87. Καὶ τὰ Ὀθρυάδου γράμματα] *Plutarch.* in Parallelis c. 3. *Th. M.*

Ibid. Ὀθρυάδου] Vid. ſupra Ἐπισκ. c. ult. *M. du S.*

89. Αἱ Πλαταιαί] Orthographia, tritiſſimus ſaltem uſus, poſtulat Πλαταιαί· nobis ſane, hoc nomen aliter efferri, non compertum eſt. Accidit quidem ut ſicut ſaepe perperam diphthongus αι permutatur in ε, & contra, quemadmodum in ἕτερος, & ἑταῖρος, &c. ita inquam, accidit, ut etiam uſu conſtanti & ratione proba, utique uſitata, αι in ε mutetur: ſic notat Scholiaſtes *Theocriti* ad Eid. I. vſ. 12. pro γαῖα antiquos dixiſſe γεα, unde γεωλόφος, ἀνώγεων, κατώγεων, &c. E contrario apud *Heſychium* legas Φαινακίζει, Φαι-

natent ; & florum inſtar praeniteant : perpetuumque ſit illud ἄττα , *atque* δήπουθεν , *licet nusquam illis ſit opus : pulchra enim ſunt , etiam cum dicuntur temere.*

19. *Si vero aliquando etiam cantandi tempus eſſe videatur , cantentur omnia & fiant cantilena. Et ſi quando non habeas , quod cantari aptum ſit ; appellandis , flexa in cantum voce , judicibus impletam tibi harmoniam exiſtima. Atque illud hei malorum ! frequens eſto , & percutiatur femur , tum modulanti gutture pronuncia , & ſcreatu verba diſtingue , & inter agendum fluctuante podice ingredere. Et ſi te non laudent , indignator illis , & maledicito : ſin pudore quodam ſtent ſuſpenſi , ad abeundum parati , aſſidere illos jubeto , atque in univerſum , regnum quoddam exerceto.*

20. *Ut vero vulgus etiam admiretur orationem tuam , ab Iliacis inde temporibus facto initio , aut , per Jovem , a Deucalionis & Pyrrhae nuptiis , ſi videatur , ad illum qui*

μαλα ἐπιπολαζέτω, καὶ [i] ἐπανθείτω, καὶ συνεχὲς τὸ ἄττα καὶ τὸ δήπουθεν, κἂν [k] μηδαμοῦ αὐτῶν δέῃ· καλὰ γάρ ἐστι καὶ εἰκῇ λεγόμενα.

Ἢν δέ ποτε καὶ ᾆσαι καιρὸς εἶναι δοκῇ, [l] πάντα ᾀδέσθω, καὶ μέλος γινέσθω. κἂν ποτε ἀπορήσῃς πράγματος ᾠδικοῦ, τοὺς ἄνδρας τοὺς δικαστὰς ὀνομάσας ἐμμελῶς, πεπληρωκέναι οἴου τὴν ἁρμονίαν. τὸ δὲ οἴμοι τῶν κακῶν, πολλάκις· καὶ ὁ μηρὸς πατασσέσθω, καὶ λαρύγγιζε, καὶ ἐπιχρέμπτου τοῖς λεγομένοις, καὶ βάδιζε μεταφέρων τὴν πυγήν. καὶ ἢν μέν σε μὴ ἐπαινῶσιν, ἀγανάκτει, καὶ λοιδοροῦ αὐτοῖς· ἢν δὲ ὀρθοὶ [m] ἑστήκωσιν, ὑπὸ τῆς αἰσχύνης ἤδη πρὸς τὴν ἔξοδον ἕτοιμοι, καθέζεσθαι κέλευε, καὶ ὅλως, τυραννὶς τὸ πρᾶγμα ἔστω.

Ὅπως δὲ καὶ τὸ πλῆθος θαυμάζωσι τῶν λόγων, ἀπὸ τῶν Ἰλιακῶν ἀρξάμενος, ἢ καὶ, νὴ Δία, ἀπὸ τοῦ Δευκαλίωνος καὶ Πύρρας γάμων, ἢν δοκῇ, καταβίβαζε τὸν λόγον ἐπὶ τὰ

i Ἐπανθείτω] Συνανθείτω O. *k* Μηδαμοῦ] Sic Edd. omn. Μηδὲν O. *l* Πάντα ᾀδέσθω] Πάντα σοὶ ᾀδ. O. *m* Ἑστήκωσιν] Ἑστήκασιν male *Fl.*

1. Καὶ μηρὸς πατασσέσθω] *Οὐκ ὤμην ταυτὶ τὸ μιαρὸν καὶ κατάπτυστον ἔργον τὸ τὸν μηρὸν πατάσσειν, ἀρχαῖον εἶναι. V.*

2. Κελάρυζε] *Λαρύγγιζε. V.* Inverte. In altero *Voſſ.* hoc Scholion plenius legitur ſic : *Λαρύγγιζε] Λαρυγγίζειν τὸ πλατύνειν τὴν φωνὴν καὶ μὴ κατὰ φύσιν φθέγγεσθαι, ἀλλ' ἐπιτηδεύειν περιεργώτερον τῷ λάρυγγι χρῆσθαι.* Sequebantur ibid. quinque alia Scholia ad 2. *Ver. Hiſt.* pertinentia, quae eo retulimus.

νακισθεὶς, Φαινακισμός ubi tamen *Φενακίζω*, &c. ſoleat vulgo dici. (In Luciani tamen *Amoribus* legitur *Φαινακίζον*), at in Mſ. *Wittii* extat *Φενακίζον*.) *J. J.*

Ibid. Πλαταιαὶ] Mſ. Ox. ut ſcribendum eſſe monuerat *Jenſius*. Reliqui corrupte Πλατεαί. *M. du S.*

Πλατειαὶ] Πλαταιαὶ hic omnino legendum videtur. *F. G.* Vid. Interpretes ad C. Nep. *Pauſan.* c. 1. §. 1. *J. F. R.*

90. Τὰ ὀλίγα] *Fl.* & *Ven.* utraque articulum habent. In reliquis abeſt. *M. du S.*

Ibid. Ἐκεῖνα ὀνόματα] Supra dicta illa *ἄττα, κᾆτα, μῶν*, &c. *F. G.*

92. Μηδὲν] Sic Mſ. Ox. In Impr. *μηδαμοῦ*. *M. du S.*

Μηδαμοῦ] *Solan.* μηδὲν ex Ox. recipi voluit , & recte credo ; ſic enim ſolet Noſter aliique verbum δεῖ vel δέομαι conſtruere cum οὐδὲν & μηδέν. Ut modo c. 14. οὐδὲν γὰρ αὐτῶν δεήσῃ. *Tim.* c. 48. οὐδὲν δεήσῃ &c. *Icar.* c. 14. οὐδέν γε — ἐμοῦ δεήσῃ. Infra *Dial. Meretr.* 2. a. m. οὐδὲν δεήσει. *Alciphr.* III. Ep. 56. pr. Ἑταίρεις σεαυτὸν, οὐδὲν δέον. At *μηδαμοῦ* proprie eſt *nusquam* , ut *Epict.* Man. c. 42. pr. Μηδαμοῦ σεαυτὸν εἴπῃς φιλόσοφον, ut alia obvia non addam. Interim quia non auſim improbam adfirmare vulgatam lect. nec enim abſurda eſt, intactam eam ſervavi. *J. F. R.*

1. Ὁ μηρὸς πατασσέσθω] Geſtus antiquus dicentium. Quid igitur ſibi vult hic Scholiaſtes? *Quintil.* II, 3, 123. *Femur ferire , quod Athenis primus feciſſe creditur Cleon , & uſitatum eſt* &c. *J. M. G.*

2. Λαρύγγιζε] Vid. *Demoſth.* p. m. 195. BC. ubi vitio id Æſchini datur. *M. du S.*

Λαρύγγιζε] Quod Aeſchini objicit *Demoſthenes* pro Coro. c. 90. repetit *Plinius* Epiſt. 4, 7. 6. Videtur autem λαρυγγίζειν , qui imum patulumque guttur, quantum poteſt, ad pronunciandum adhibet, & inde tanquam ex ἠχείῳ quodam augere modulatioremque reddere ſonum ſtudet. *J. M. G.*

τὰ νῦν καθεστῶτα. οἱ μὲν γὰρ συνιέντες, ὀλίγοι, [a] οἱ μάλιστα μὲν σιωπήσονται ὑπὸ εὐγνωμοσύνης· ἢν δὲ [b] καὶ λέγωσί τι, ὑπὸ φθόνου αὐτὸ δόξουσι δρᾷν· οἱ πολλοὶ δὲ [c] καὶ σχῆμα, καὶ φωνὴν, [d] καὶ βάδισμα, καὶ περίπατον, καὶ μέλος, καὶ κρηπῖδα, καὶ τὸ ἄττα σου ἐκεῖνο [e] θαυμάσονται, καὶ τὸν ἱδρῶτα ὁρῶντες, καὶ τὸ ἆσθμα, [f] οὐχ ἕξουσιν ὅπως ἀπιστήσουσι μὴ οὐχὶ πάνδεινόν τινα ἐν τοῖς λόγοις ἀγωνιστὴν εἶναί σε. ἄλλως τε καὶ τὸ ταχὺ τοῦτο, οὐ [g] σμικρὰν ἔχει τὴν ἀπολογίαν, καὶ θαῦμα παρὰ τοῖς πολλοῖς· ὥστε ὅρα μήποτε γράψῃς, ἢ σκεψάμενος παρέλθῃς. ἔλεγχος γὰρ σαφὴς ταῦτά γε.

Οἱ φίλοι δὲ πηδάτωσαν ἀεὶ, καὶ μισθὸν [h] τῶν δείπνων ἀποτινέτωσαν, εἴ ποτε αἴσθοιντό σε καταπεσούμενον, χεῖρα ὀρέγοντες, καὶ παρέχοντες εὑρεῖν τὸ λεχθησόμενον ἐν τοῖς μεταξὺ τῶν ἐπαίνων διαλείμμασι. καὶ γὰρ αὖ καὶ τοῦδε μελέτω σοι τὸν χορὸν ἔχειν [i] οἰκεῖον, καὶ συνᾴδοντα. ταῦτα μὲν σοι τὰ ἐν τοῖς λόγοις. μετὰ ταῦτα δὲ [k] προϊόντα σε δορυφορείτωσαν, ἐγκεκαλυμμένον αὐτὸν, καὶ περὶ ὧν ἔφης μεταξὺ [l] διαλαμβάνοντα. καὶ ἤν τις ἐντύχῃ, θαυμάσια [m] ὑπὲρ σαυτοῦ λέγε,

nunc eſt ſtatus rerum orationem deducito. Nam qui intelligunt, pauci; iique maximam partem bonitate quadam reticebunt: ſi quid vero dicant etiam, invidia quadam videbuntur facere. Sed vulgus habitum, & vocem, & inceſſum, & inambulationem, & cantillationem, & crepidam, & illud tuum ἄττα *admirabuntur, ac viſo ſudore tuo atque anhelatione, non poterunt non credere, formidandum te in dicendo certatorem eſſe. In primis vero etiam illa extemporalitas excuſationem non parvam praeſtat, atque apud populum admirationem. Itaque vide, ne unquam ſcribas, aut poſt aliquam cogitationem ad dicendum prodeas: in iſta enim aperte deprehendaris.*

21. *Amici autem ſemper plaudant pedibus, & mercedem ſolvant coenarum, ſi quando labare te ſentiant, praebentes manum, & inter moras laudationum inveniendi quid dicas occaſionem ſuppeditantes. Nam illud quoque tibi curae ſit, chorum tibi tuum uti habeas, qui concinat. Haec quidem obſervanda tibi in ipſis orationibus. Poſt ea vero prodeuntem te deducant, ſuo tectum ſatellitio, & de his, quae dixiſti, diſputantem. Et ſi quis forte fiat obviam, admiranda de te dicito, & ſupra*

a Οἱ] Καὶ O. *b* Καὶ] Hic vero abeſt καὶ ab O. *c* Καὶ σχῆμα] Τὸ σχῆμα ſine καὶ O. *d* Καὶ βάδισμα] Utrumque omiſit *Fl.* *e* Θαυμάσονται] Τεθήπασι O. *f* Οὐχ ἕξουσιν] Οὐκ ἔχουσιν O. Vulgatum tuetur *Fl.* *J.* &c. *g* Σμικρὰν] Μικρὰν O. *h* Τῶν δείπνων] Τὸν δεῖπνον male O. *i* Οἰκεῖον] Omiſit O. *k* Προϊόντα] Προσιόντα male *Fl.* *l* Διαλαμβάνοντα] Nihil mut. Edd. nec O. *m* Ὑπὲρ] Sic *Fl.* *Ald.* *H.* *B1.* *P.* &c. Περὶ *J.*

20. Ἀπιστήσουσι μὴ οὐχὶ] Adleverat Cl. *Hemſterh.* adeundum Cl. *Duker.* ad *Thucyd.* II. p. 165. No. 35. Ubi cum *Thucyd.* dicat, ἀπιστοῦντες αὐτὸν μὴ ἕξειν, ille ex Scholiaſte obſervat, μὴ poſt ἀπιστεῖν Ἀττικῶς abundare, Lucianumque in *Rhet. Praec.* h. l. ei duas negationes adponere. Eumdem vero pleonaſmum poſt ἀπαγορεύω, κωλύω, ἀρνοῦμαι & εἴργω obſervare *Stephanum* ad Corinth. artic. 8. & 43. Addo etiam praemiſſa negatione poſt ἀπαρνοῦμαι ſequi negationem, ut *Soph.* Aj. 96. οὐκ ἀπαρνοῦμαι τὸ μή. *Non nego me feciſſe.* At in Dialecto communi abeſt μὴ, ut οἳ πάλαι ἠρνοῦντο εἰδέναι, ap. LXX. in Libro *Sap.* XII. 27. & paſſim. *J.F.R.*

23. Σμικρὰν] Etſi eodem redit, μικρὰν an σμικρὰν legas, hoc tamen ſervo, quia hoc *Dial.* c. 2. pr. alibique Cod. Ox. cum Edd. conſentit. At infra c. ult. μικρὰν Edd. pariter & Codd. Et Noſter promiſcue utitur. Faciunt idem alii nonnulli. Sed quis hoc neſcit? *J.F.R.*

30. Ἐν τοῖς μεταξὺ] *Sen.* Controv. IX. *Quid quod laudationibus crebris ſuſtinentur, & memoria illorum aſſuevit certis intervallis quieſcere?* *M. du S.*

31. Τῶν ἐπαίνων διαλείμμασι] *Moras laudationum* vocat *Quintil.* II, 3, 126. & 131. Illud artificium diſſimulandi haeſitationem tanto felicius procedebat non nunquam, quod ſolebant interdum oratores ejus notae, quam deſcribit noſter, *reſiſtere ſubito, & laudem ſilentio poſcere*, ut ait *Fabius* l. c. ſ. 121. Hoc ut ponerem, dedi amico meo *Fabio*, e quo etiam illud πηδάτωσαν explicari poteſt, cum reprehendit 2, 2, 9. *aſſurgendi* exſultandique *in laudando licentiam.* Alioquin omnes hic Sophiſtarum rationes & fraudes perſequi longum fuerit, in quo juvare volentem poterit *Creſolius* in Theatro Rhetorum, qui pleraque etiam

pra modum te ipſe lauda, ut gravis ei ſis: Quid enim ad me ille Paeanienſis? *Et*, Ad unum forte veterum mihi certamen eſt? *&* *id genus alia.*

ϰαὶ ὑπερεπαινῇ, ϰαὶ ἐπαχθὴς γίγνου αὐτῷ· τί γὰρ ὁ Παιανιεὺς πρὸς ἐμέ; ϰαί, πρὸς ἕνα ἴσως μοι τῶν παλαιῶν ὁ ἀγών; ϰαὶ τὰ τοιαῦτα.

22. *Quod autem maximum, & ad famam parandam in primis neceſſarium, fere praetermiſiſſem. Quicumque dicunt eos deride. Et ſi quis bene dixerit, aliena, non ſua, proferre videatur: ſi feratur mediocriter, reprehenſione digna ſint omnia. In recitationibus ultimus omnium ingredere; facit enim te conſpicuum: & tacentibus omnibus peregrinam quandam laudationem ſubjicere memento, quae aures praeſentium advertat & offendat, ut nauſeent omnes ad verborum inſolentiam, & aures obturent. Neque vero manum ſaepe ad laudandum moveas, vile enim id eſt: neque aſſurgas, niſi ſemel forte aut bis ad ſummum. Subride autem frequenter, & oſtende, non placere tibi, quae dicuntur. Ancipites autem ſunt reprehendendi occaſiones apud eos, qui pronas ad calumniandum aures habent. Caeterum confidendum eſt: audacia enim, & impudentia, & mendacium in promtu, & jusjurandum in extremis ſemper labiis, & invidia contra omnes, & odium, & maledicen-*

Ὃ δὲ μέγιστον, ϰαὶ πρὸς τὸ εὐδοϰιμεῖν ἀναγϰαιότατον, ὀλίγου δεῖν παρέλιπον, ἁπάντων ϰαταγέλα τῶν λεγόντων, ϰαὶ ἢν μέν τις ϰαλῶς εἴπῃ, ἀλλότρια, ϰαὶ οὐχ ἑαυτοῦ δειϰνύειν [n] δοϰείτω· ἢν δὲ μετρίως [o] ἐνεχθῇ, πάντα ἔστω ἐπιλήψιμα. ϰαὶ ἐν ταῖς ἀϰροάσεσι μετὰ πάντας εἰσιέναι χρή, ἐπίσημον γάρ· ϰαὶ σιωπησάντων ἁπάντων, ξένον τινὰ ἔπαινον [p] ἐπειπεῖν, τὰς ἀϰοὰς τῶν παρόντων ἐπιστρέφοντα, ϰαὶ [q] ἐνοχλήσοντα, ὡς ναυτιᾶν ἅπαντας ἐπὶ τῷ φορτιϰῷ τῶν ὀνομάτων, ϰαὶ ἐπιφράττεσθαι τὰ ὦτα. [r] ἐπισείσῃς δὲ μὴ πολλάϰις τὴν χεῖρα, εὐτελὲς γάρ, μηδ' ἀναστῇς, πλὴν ἅπαξ γε ἢ δὶς τὸ πλεῖστον· ὑπομειδία δὲ τὰ πολλά, ϰαὶ δῆλος [s] γίγνου μὴ ἀρεσϰόμενος τοῖς λεγομένοις. ἀμφιλαφεῖς δὲ αἱ ἀφορμαὶ [t] τῶν μέμψεων τοῖς συϰοφαντιϰοῖς [v] τὰ ὦτα, τὰ δὲ ἄλλα, χρὴ θαῤῥεῖν· ἡ τόλμα γάρ, ϰαὶ ἡ ἀναισχυντία, ϰαὶ [x] τὸ ψεῦσμα πρόχειρον, ϰαὶ ὅρϰος ἐπ' ἄϰροις ἀεὶ τοῖς χείλεσι, ϰαὶ φθόνος πρὸς ἅπαντας, ϰαὶ μῖσος, ϰαὶ βλασφημία, ϰαὶ

n Δοϰείτω] Δόϰει τῶν O. *o* Ἐνεχθῇ] Ἐνεχθέντων O. *p* Ἐπειπεῖν] Εἰπεῖν O. *q* Ἐνοχλήσοντα] Ἐνοχλήσαντα *Fl.* male. *r* Ἐπισείσῃς] Καὶ ἐπισ. O. *s* Γίγνου] Γίνου O. *t* Τῶν μέμψεων] Τῆς μέμψεως O. *v* Τὰ ὦτα] Deſunt in *Fl.* *x* Τὸ ψεῦσμα] Ψεῦδος, & ſine artic. O.

hujus libelli, dum adhibet, illuſtrat. Locus claſſicus de *choro* laudantium paraſitorum eſt *Plin.* epiſt. 2, 14. *J.M.G.*

36. Διαλαμβάνοντα] Forſan Διαλέγοντα. *M. du S.*

39. Ὁ Παιανιεύς] Quid per hanc dictionem ſit intelligendum, nemo facile divinabit. Eſt tamen, qui Platonem intelligit, & fortaſſe recte, quum Παιανιεὺς tribus quædam Athenienſis fuerit. *G.C.*

Ὁ Παιανιεύς] *Gilbertus Cognatus* commentator miſere hoc loco prodit memoriæ ſuæ defectum, dum neſcire videtur Demoſthenem debere intelligi. *Plutarchus* in vitis decem Rhetorum & in Demoſthene nos docet, plebiſcita a Demoſthene promulgata ſemper ita coepiſſe: Δημοσθένης Δημοσθένους Παιανιεὺς τάδε εἶπεν, id eſt, *Demoſthenes Demoſthenis filius Paanius hac dixit.* *J.P.a G.*

Ὁ Παιανιεύς] Demoſthenem intelligendum jam ſu-

Ibid. Καὶ πρὸς ἕνα] Hæc interrogative pronuntianda videntur. *F.G.* Idem viſum Cl. *Geſnero*, ideoque ſignum interrogandi addidi. *J.F.R.*

48. Τινα ἔπαινον] Laudabant itaque, non plaudebant ſolum, & in ipſa etiam recitatione. *M. du S.*

50. Ἐπιστρέφοντα] Ἀποστρέφοντα legit Interpres. *F.G.*

52. Ἐπιφράττεσθαι τὰ ὦτα] Idem ſupra *Imag.* c. 14. *M. du S.*

Ibid. Ἐπισείσῃς — τὴν χεῖρα] Supra Δίϰ. c. 28. & Σϰυθ. c. ult. *M. du S.*

56. Ἀμφιλαφεῖς] Et etymon hujus nominis, & rem ipſam praeclare explicat *Epictetus* Enchir. c. 65. Πᾶν πρᾶγμα δύο ἔχει λαβάς, τὴν μὲν φορητήν, τὴν δὲ ἀφόρητον ϰ. τ. λ. Sed poteſt hic quidem ἀμφιλαφὴς ſimpliciter *opportunum* notare: qui reprehendere volunt, anſam ubique accipiunt. *J.M.G.*

57. Τοῖς συϰοφαντιϰοῖς] Legend. *Plutarch.* de curios.

καὶ διαβολαὶ πιθαναί. ταῦτά σε ἀοίδιμον ἐν βραχεῖ [a] καὶ περίβλεπτον ἀποφανεῖ. τοιαῦτα μὲν τὰ φανερὰ καὶ τὰ ἔξω.

[b] Ἰδίᾳ δὲ πάντα πράγματα ποιεῖν σοι δεδόχθω, κυβεύειν, μεθύσκεσθαι, λαγνεύειν, μοιχεύειν, [c] αὐχεῖν [d] γε, κἂν μὴ ποιήσῃς, καὶ πρὸς ἅπαντας λέγειν, καὶ γραμμάτια [e] ὑποδεικνύναι ὑπὸ γυναικῶν δῆθεν γραφέντα· καλὸς γὰρ εἶναι θέλε, καί σοι μελέτω ὑπὸ τῶν γυναικῶν σπουδάζεσθαι δοκεῖν· ἐς τὴν ῥητορικὴν γὰρ καὶ τοῦτο ἀνοίσουσιν οἱ πολλοί, ὡς διὰ τοῦτό [f] σου καὶ ἄχρι τῆς γυναικωνίτιδος εὐδοκιμοῦντος· καὶ [g] τὸ δεῖνα δὲ μὴ [h] αἰδεσθῇς, [i] κἂν πρὸς ἀνδρῶν ἐπὶ τῷ ἑτέρῳ ἐρᾶσθαι δοκοίης· καὶ ταῦτα γενειήτης, ἢ καί, νὴ Δία, φαλακρὸς ἤδη ὤν. ἀλλ' ἔστωσαν οἱ καὶ ἐπὶ τούτῳ συνόντες· ἢν δὲ μὴ ὦσιν, [k] οἱ οἰκέται ἱκανοί. πολλὰ γὰρ καὶ ἐκ τοῦ τοιούτου πρὸς τὴν ῥητορικὴν χρήσιμα παραγίγνεται. πλείων ἡ ἀναισχυντία, καὶ θράσος· ὁρᾷς ὡς λαλίστεραι αἱ γυναῖκες, καὶ λοιδοροῦνται περιττῶς, καὶ ὑπὲρ τοὺς ἄνδρας; εἰ δὴ τὰ ὅμοια [l] πάσχοις, [m] διοίσεις τῶν ἄλλων· καὶ μὴν καὶ πιττοῦσθαι χρὴ μάλιστα μὲν

tia, & calumniae probabiles. Haec celebrem te brevi & conſpicuum facient. Atque talia ſunto quae extra ſunt & apparent.

23. *In privato autem facinora omnia committere tibi decretum ſit, aleatorem eſſe, inebriari, libidinari, moechari, gloriarique etſi non feceris, idque apud omnes dicere, & literulas oſtendere ſcriptas a mulieribus. Etenim pulcher eſſe velle debes, & hoc agere, ut mulieres ſtudioſe videantur te ſectari. Nam hoc quoque ad Rhetoricen vulgo referent, quaſi ea cauſſa in ipſa quoque gynaeconitide gratioſus ſis. Verum nec illud, quod dicere nolo, tibi pudori ſit, etſi a viris alterius rei cauſſa amari videare, idque barbatus cum jam ſis, aut, ita me Jupiter, calvus. Sed ſint, qui etiam hac ipſa cauſſa ſemper tecum ſint. Si vero non ſint, ſervi certe ſufficient. Multa enim ex hac etiam re commoda facultati dicendi utilia accedunt: major certe impudentia atque audacia. Vides, ut loquaciores ſint mulieres, & abunde maledicant ac ſupra viros. Si ergo idem quod illae patiaris, praecelles reliquis. Verum etiam pice velli oportet maxime ſa-*

a Καὶ περίβλεπτον] Omiſerat O. ſed in marg. additum. *b* Ἰδίᾳ] Bene ſic *Ald. H. P.* &c. Male ſine puncto *J.* & *Fl.* *c* Αὐχεῖν] Ἢ αὐχεῖν O. *d* Γε] Hoc repoſuit *Solan.* ex O. pro τε, quod Edd. habebant. *e* Ὑποδεικνύναι] Ἐπιδεικνύειν O. *f* Σου — εὐδοκιμοῦντος] Σοι — εὐδοκιμοῦντι male *Fl.* *g* Τὸ] Τὸν *Fl.* *h* Αἰδεσθῇς] Sic dedi ex *J. V2.* O. L. Αἰδεσθεὶς Edd. cett. *i* Κἂν] Εἰ καὶ O. *k* Οἱ] Caret artic. O. *l* Πάσχοις] Ex O. ſic dedi, cum πάσχεις Edd. *m* Διοίσεις] Καὶ καταυτίγε διοίσεις male *Fl.*

70. Ὑπὸ τῶν γυναικῶν σπουδάζεσθαι] Vid. ſi tanti eſt, *Bergl.* ad *Alciphr.* I. p. 120. ſimiles phraſes adferentem, quibus probet ὑπό τινος σπουδάζεσθαι dicendum, non ἀπό, ut in *Alciphr.* editum. *J. F. R.*

75. Τὸ δεῖνα] Scilicet τὸ περαίνεσθαι. *F. G.*

76. Αἰδεσθεὶς] Lege αἰδεσθῇς. *F. G.*

Αἰδεσθῇς] Ox. L. & *Ven.* utraque. In reliquis αἰδεσθείς. *M. du S.*

82. Πλείων ἡ ἀναισχυντία καὶ θράσος] *Buchanan.* de concionatore Franciſcano:

Nec mihi diſpliceat primo muliebria paſſus
Flore avi, hinc effrons audacia, &c.

F. G.

83. Ὡς λαλίστεραι αἱ γυναῖκες] *Liban.* *J. B.*

Ibid. Λαλίστεραι] Mulier animal natura loquax. *Plaut.* in Aulul. *Nam multum loquaces merito omnes habemur.* Idem in Cistell. *Largiloqua exemplo ſumus, plus [illegible] mur quam fas eſt.* Eurip. in Phoeniſſ.

Φιλόψογον δὲ χρῆμα θῆλειον ἔφυ,
Σμικρὰς δ' ἀφορμὰς ἢν λάβωσι τῶν λόγων,
Πλείους ἐπισφέρουσιν. ἡδονὴ δέ τις
Γυναιξί, μηδὲν ὑγιὲς ἀλλήλαις λέγειν.

G. C.

85. Πάσχοις] Cod. Ox. In reliquis πάσχεις. Dein addit *Fl.* καὶ καταυτίγε. Legendum καὶ κατὰ ταυτίγε. *M. du S.*

86. Πιττοῦσθαι] Qui mos hodieque in Oriente obtinet. Factitant enim id ſedulo in Balneis plerique. Qua de re jam aliquid ad Μισθ. c. 33. dictum eſt. *M. du S.*

94. Ὑποτελεῖν] *Fellare*, obſcoenae ſignificationis. *F. G.*

95. Ἔρωτας] Ἐρῶντας legit Interpres. *F. G*

[illegible] Γονιμωτέρα] Τὸ τὴν γονὴν ἐκμυζᾶν ſcil. [illegible]

ſane per omnia ; ſi vero minus , omnino quidem illa. . . Ipſum vero os tibi ad omnia hict facile , & miniſtret lingua cum ad ſermones , tum ad alia quaecumque poterit. Poteſt autem non ſoloeciſmos tantum committere aut barbariſmos , neque nugari ſolum , aut pejerare , aut male dicere , aut calumniari ac mentiri ; ſed noctu aliud quoque ſubire miniſterium , in primis ad multos adeo amores ſi non ſufficias. Omnia quidem illa norit , & nativa magis fiat , neque quidquam averſetur.

τὰ πάντα· εἰ δὲ μὴ, πάντως ἐκεῖνα. καὶ αὐτὸ δέ σοι τὸ στόμα πρὸς ἅπαντα [n] ἡδέως κεχηνέτω , καὶ ἡ γλῶττα ὑπηρετείτω καὶ πρὸς τοὺς λόγους, καὶ πρὸς τὰ ἄλλα, ὁπόσα ἂν δύνηται. δύναται δὲ οὐ σολοικίζειν μόνον, [o] οὐδὲ βαρβαρίζειν, οὐδὲ ληρεῖν, ἢ ἐπιορκεῖν, ἢ λοιδορεῖσθαι, ἢ διαβάλλειν, καὶ ψεύδεσθαι, ἀλλὰ καὶ νύκτωρ τι ἄλλο ὑποτελεῖν· καὶ μάλιστα ἢν πρὸς οὕτω πολλοὺς τοὺς ἐρῶντας μὴ [p] διαρκέσῃς, πάντα αὐτὴ [q] γε ἐπιστάσθω, καὶ γονιμωτέρα γιγνέσθω, καὶ μηδὲν ἀποστρεφέσθω.

24. *Haec ſi , puer , diligenter edidiceris , potes vero ; neque enim quidquam eſt in illis difficile : confidenter tibi polliceor , non longo interjecto tempore optimum te Rhetora & nobis ſimilem redditum iri. Quod ſeauitur, non opus eſt uti ego dicam , quot brevi bona a Rhetorice adfutura tibi ſint. Vides enim me , qui ignobili patre natus ſim , & ne pure quidem libero , ut qui ultra Xoin & Thmuin ſervierit , matre autem ſarcinatrice triviali. Ipſe vero qui forma viderer eſſe non omnino con-*

[r] Ἢν ταῦτα, ὦ παῖ, καλῶς ἐκμάθῃς (δύνασαι δὲ· οὐδὲν γὰρ ἐν αὐτοῖς βαρὺ) θαῤῥῶν ἐπαγγέλλομαι οὐκ εἰς μακρὰν σε ἄριστον ῥήτορα , καὶ ἡμῖν ὅμοιον ἀποτελεσθήσεσθαι. τὸ μὲν τοῦτο δὲ οὐκ ἐμὲ χρὴ λέγειν ὅσα ἐν βραχεῖ πάρεσται σοι τὰ ἀγαθὰ παρὰ τῆς Ῥητορικῆς. ὁρᾷς [s] γὰρ ἐμὲ, ὃς πατρὸς μὲν ἀφανοῦς, καὶ οὐδὲ καθαρῶς ἐλευθέρου ἐγενόμην, ὑπὲρ Ξόϊν καὶ Θμοῦϊν δεδουλευκότος , μητρὸς δὲ ἀκεστρίας, [t] ἐπ' ἀμφοδίου τινός· αὐτὸς δὲ τὴν ὥραν οὐ παντάπασιν [v] ἀδόκιμος εἶναι δό-

n Ἡδέως] Ὁμοίως O. *o* Οὐδὲ] Καὶ O. *p* Διαρκέσῃς] Διαρκέσῃ O. & marg. *A*1. *q* Γε] Τε *Fl.* *r* Ἢν] Ἐν male O. *s* Γὰρ] Omiſit O. *t* Ἐπ' ἀμφοδίου] Sic Edd. omn. Ἐπαφροδίτου G. Ἀμφροδίου O. Ἐπ' ἀφοδίτου marg. *A*1. *v* Ἀδόκιμος] Recepi ex *Fl.* quum ἀδόκιμον eſſet in cett.

Γονιμωτέρα γιγνέσθω] Non eſt noſtrum , haec ἀπόῤῥητα & ἄῤῥητα declarare. Sed illud monemus, etiam apud *Longinum* ſ. 31. γόνιμον eſſe orationis virtutem, quam forte commodiſſime expreſſit Pearcius , cum *nativam* reddidit, *fecundam ſublimitatis* alii , alii *puram, genuinam.* *J.M.G.*

8. Ὑπὲρ Ξόϊν καὶ Θμοῦϊν] Ex hoc loco patet Lucianum traducere quendam Rhetorem Ægyptium; ſunt enim *Xoïs* & *Thmuis* urbium nomina in inferiore Ægypto , unde nomi duo Ξοΐτης & Θμουΐτης nominabantur. *J.P.aG.*

Ibid. [illegible] καὶ Θμοῦϊν] Τοὺς Αἰγυπτίους δούλους. *F.G.*

Ξόϊν] Urbis nomen apud *Plut.* 656. 1. ſupra Ægyptum in Aby[illegible], ubi hodieque regio eſt idem ferme nomen retinens. *M. du S.*

Ibid. Μητρὸς δὲ ἀκεστρίας ἐπ' ἀμφοδίου τινός] Vertitur: *Matre vero ſartrice, in bivio quodam natus ſum.* Haec *natus ſum* inferciunt interpretes , ut ſententiam conficiant. In Graecis , ut vides, non habentur. Dein ἄμφοδος & ἄμφοδον eſt δίοδος, *bivium* , non ἀμφόδιον. Sed moror. leg. ut Mſſ. ἀκεστρίας ἐπαφροδίτου τινός, *quae fuit ſartrix hominis venuſti.* *J.G.G.*

Μητρὸς δὲ ἀκεστρίας ἐπ' ἀμφοδίου τινός] Puto ab eodem errore hæc corrupta eſſe, qui Tom. I. *Piſc.* c. 19. fecit ἐπ' Εὐφρατιδίων pro ἐπ' ὀφρατιδίων. Certe enim vulgata non ſatis bene ſe habent , quæ quidem fient optima , ſi legas ἀκεστρίας ἐπαμφοδίου τινός. Nam Lucianus gaudet quoque commentis talium vocum. Sic & initio Herculis Gallici agnoſcit ὑποταρταρίους , licet hi apud poëtas præcipuos quoque exſtent. Sed maxime miror , cur mox illa σὺν νῦν τινι κακοδαίμονι καὶ γλίσχρῳ ἐραστῇ interpretentur *cum infelici , ſuavi tamen amatore* , quum certiſſime talis ſit inſuavis, & putidum eſt hæc corrigere, quæ nullus , niſi horum interpretum, oculos fugere poſſunt. *J.G.*

10. Ἀδόκιμος] Forſan & ſupra *Paraſit.* c. 5. praeſtiterit nominativus πολυπραγμοσύνη εἶναί σοι δοκεῖ ubi πολυπραγμοσύνην edi paſſus ſum , quia nulla editio praeibat , & quia tolerabilius erat, quam hic. Eſt quidem, ubi tam accuſativus quam nominativus infinito verbo adjungi queat , vid. *Jenſii* notata ad *Prometh.* Sive Lectt. Lucian. p. 71-73. At hic ſi accuſativum ad

δόξας, τὸ μὲν πρῶτον ἐπὶ ψιλῷ τῷ τρέφεσθαι συνῆν τινι κακοδαίμονι, καὶ γλίσχρῳ ἐραστῇ. ἐπεὶ δὲ τὴν ὁδὸν ταύτην ῥᾴστην οὖσαν κατεῖδον, καὶ ᵃ διεκπεράσας, ἐπὶ τῷ ἄκρῳ ἐγενόμην (ὑπῆρχε γάρ μοι, ὦ φίλη Ἀδράστεια, πάντα ἐκεῖνα, ἃ προεῖπον ἐφόδια, τὸ θράσος, ἡ ἀμαθία, ἡ ἀναισχυντία) πρῶτον μὲν οὐκ ἔτι ᵇ Ποθεινὸς ὀνομάζομαι, ἀλλ᾽ ἤδη τοῖς Διὸς καὶ Λήδας παισὶν ὁμώνυμος γεγένημαι· ἔπειτα δὲ γραῒ ᶜ συνοικήσας, τὸ πρῶτον μὲν ἐγαστριζόμην πρὸς αὐτῆς, ἐρᾶν προσποιούμενος γυναικὸς ᵈ ἑβδομηκοντούτιδος, ᵉ τέτταρας ἔτι ᶠ λοιποὺς ὀδόντας ἐχούσης, χρυσίῳ καὶ τούτους ἐνδεδεμένους. πλὴν ἀλλά γε διὰ τὴν πενίαν ὑφιστάμην τὸν ἆθλον, καὶ τὰ ψυχρὰ ἐκεῖνα τὰ ἐκ τῆς σοροῦ φιλήματα, ὑπερήδιστά μοι ἐποίει

temnenda, primo ſolorum alimentorum pretio fui cum amatore miſero atque avaro. Cum autem viderem, hanc viam eſſe facillimam, eamque emenſus in ſummo jam eſſem, (Aderant mihi enim, parce cara Adraſtea! praeſidia illa, quae modo dicebam, omnia, confidentia, inſcitia, impudentia) primo quidem non amplius Pothinus nominor, ſed jam Jovis & Ledae pueris cognominis factus ſum. Deinde adjunxi me ad anum mulierem, a qua primum laute alebar, amare dum ſimulo mulierem ſeptuagenariam, dentes adhuc quatuor habentem reliquos, auro revinctos & ipſos. Veruntamen paupertatis cauſſa laborem ſuſtinui, cum frigida illa de capulo oſcula ſuaviſſima mihi fi-

a Διεκπεράσας] Διεκπαίσας O. *b* Ποθεινὸς] Bene *J. H. P. S.* &c. Ποτεινὸς male *Br.* & 2. *c* Συνοικήσας] Συνοικίσας male O. *d* Ἑβδομήκοντ.] Ἑβδομηκοντίδος *Th. Mag.* V. τριακοντούτης. Vulgatum tuetur *Fl.* &c. *e* Τέτταρας] Τέσσαρας O. *f* Λοιποὺς] Λοιπὸν O.

15. Ὦ φίλη Ἀδράστεια]. Δαίμων ἡ Ἀδράστεια παρ᾽ Ἕλλησι τοῖς μεγάλα καυχωμένοις ἐπιφυομένη. ἐπεὶ οὖν καυχώμενος εἰσάγεται ὁ μιαρὸς οὗτος διδάσκαλος, ὥσπερ ἐκμειλισσόμενος τὴν δαίμονα * ἀνευφήμησε νῦν οὕτως αὐτὴν, ἤτοι ἐπεβοήσατο. *V.*

* Ἀνευφήμησε] Ita, pro vulgato ἀνεφήμησε dedit *M. du S.*

19. Ἀλλ᾽ ἤδη τοῖς Διὸς] Ἐντεῦθεν ἀναντίῤῥητον ἤδη ὡς Πολυδεύκην διασύρει ὁ παρὼν λόγος, εἴγε Κάστορος ἀδελφὸς Πολυδεύκης ὁ Λήδας, ᾧ οὗτος ὁμώνυμος ὁ διασυρόμενος ῥητόρων διδάσκαλος. *V.*

admiſeris, ad ὥραν pertinebit, minus commoda ſententia. Ceterum nominativ. habes *Dial. Mort.* XVI. 2. ὥστε αὐτὸς ἐκεῖνος εἶναι. *Bis Accuſ.* c. 2. f. μόνῳ τῷ δεσπότης εἶναι δοκεῖν. &c. Accuſativum *Paraſ.* c. 5. δοκεῖ σοι εἶναι πολυπραγμοσύνην. *Jov. Conf.* c. 7. f. οὐ γὰρ ἀποχρῆσαι αὐτοῖς τὸ ἀθανάτους εἶναι. Notabilior contra nominativus eſt ap. *Dion. Hal.* Ant. VII. p. 473. 10. δι᾽ αἰσχύνης λαβεῖν, ἀνὴρ αὐτουργὸς καὶ γέρων ὀνείρατα πρὸς τὴν βουλὴν ἐκφέρειν. Niſi ibi legendum ἐκφέρων. *J. F. R.*

11. Ἐπὶ ψιλῷ τῷ τρέφεσθαι] Non ſatis accuratus & hic fuit interpres, qui vertit *ob victus penuriam*, cum potius ſit *nudi* vel *ſolius victus gratia*. *H. V.*

12. Γλίσχρῳ] Vertunt *ſuavi*. Redde, *tenaci, parco*. *F. G.*

18. Οὐκ ἔτι Ποθεινὸς ὀνομάζομαι, ἀλλ᾽ ἤδη τοῖς Διὸς καὶ Λήδας παισὶν ὁμώνυμος γεγέννημαι] Et ex hoc loco patet, Rhetorem, quem ſubſannat Lucianus, primum Ποθεινὸν (ſic enim legendum, non Ποθεινόν.) Deinde Διόσκουρον vel Διοσκουρίδην vocatum fuiſſe. *J. P. a G.*

Ibid. Ποθεινὸς ὀνομάζομαι] Primo *Photinus* dictus fuit, deinde *Pollux*. *M. V. La Croze.* Sed jam ſub init. dictum contra Pollucem haec non ſcripta. *J. F. R.*

19. Διὸς καὶ Λήδας π. ὁμών.] Pollux eatenus deſignari hic credi poterat, qui Naucratites erat, atque adeo Ægyptius. V. *Suid.* Ναυκρατικά. Sed Pater Pollucis *Rhetor*, non *ſervus*, Philoſtrato tradente, erat, p. m. 313. A. *M. du S.*

21. Ἐγαστριζόμην] Vertunt *laute accipiebar*, cum ſit, *in ventrem caedebar*, i. e. nimio coitu vexabar. *F. G.*

Ἐγαστριζόμην] Recte Attici *Phrynichus*, *Thomas Magiſter*, ipſe etiam *Heſychius*, ac *Suidas*, cum aiunt ſignificare hanc vocem λαμπρότερον τρέφεσθαι, ἐμπιπλᾶσθαι, κορέννυσθαι, χορτάσαι, λαβρότερον τρέφ[illegible]. Sic certe hic Lucianus, in libello, ubi Soph[illegible] ...cam [illegible]tiam reprehendit. Sed in hoc fall[illegible] quidam eorum, quod hanc ſolam ſignificatio[illegible]em antiquorum eſſe ajunt, & prohibent adhibere hoc verbum de ventris percuſſione: cum nondum, quod [illegible] iam, antiquioris Luciano (qui utitur etiam *Εταιρ. Dial.* Chelid. & Droſ. verſ. fin.) teſtimonium, pro hac ventris implendi notione, prolatum ſit; plu[illegible] [illegible]a autem ſint a[illegible] [illegible] parentem Atti[illegible] [illegible]ilopharem, ubi

fames redderet. Deinde parum aberat, quin heres conſtitutus eſſem, quae habebat, omnium, niſi ſervus exſecrabilis indicaſſet, venenum a me, quod illi darem, eſſe emtum.

25. Praeceps igitur ejectus, neceſſariis tamen ne ſic quidem carui. Sed Rhetor eſſe videor, & in judiciis probandum me praebeo, praevaricans ſaepe, & judicum corruptionem imprudentibus pollicens. Et plerumque cauſſa equidem cado: ſed palmae tamen in janua virides, in coronam plexae. Illa enim ad infelices eſca utor. Sed id ipſum quoque, quod odio ſum omnibus, & quod inſignis ſum ob morum perverſitatem, & prius etiam orationis, quodque digito oſtendor, atque ipſe princeps in omni malitia dicor, non parvum mihi

ὁ λιμός. εἶτα ὀλίγου δεῖν, κληρονόμος ὢν εἶχεν ἁπάντων κατέστην, εἰ μὴ κατάρατός τις οἰκέτης ἐμήνυσεν, ὡς φάρμακον εἴην ἐπ' [g] αὐτὸν ἐωνημένος.

Ἐξωσθεὶς δὲ ἐπὶ κεφαλὴν, ὅμως οὐδὲ τότε ἠπόρησα τῶν ἀναγκαίων, ἀλλὰ καὶ ῥήτωρ δοκῶ, [h] κἀν ταῖς δίκαις ἐξετάζομαι, προδιδοὺς τὰ πολλὰ, καὶ τοὺς δικαστὰς τοῖς ἀνοήτοις καθυπισχνούμενος. καὶ ἡττῶμαι μὲν τὰ πλεῖστα· οἱ φοίνικες δὲ ἐπὶ τῇ θύρᾳ χλωροὶ [i] ἐστεφανωμένοι· τούτοις γὰρ ἐπὶ τοὺς δυστυχεῖς χρῶμαι τοῖς δελέασιν. ἀλλὰ καὶ τὸ μισεῖσθαι [k] πρὸς ἁπάντων, καὶ ἐπίσημον εἶναί με ἐπὶ τῇ μοχθηρίᾳ τοῦ τρόπου, καὶ πολὺ πρότερον τῶν λόγων, καὶ τὸ δείκνυσθαι τῷ δακτύλῳ τοῦτον ἐκεῖνον τὸν ἀκρόταλον ἐν πάσῃ κακίᾳ λεγόμενον, οὐ μικρὸν [l] ἔμοι γε δο-

g Αὐτὴν] Αὐτῇ O. Sed vulgatum praeſtat. *h* Κἀν] Recte *J. Ald. Fr. H. S.* ſine accentu, κἂν male *Fl. P. B1.* *i* Ἐστεφανωμένοι] Καὶ ἐστεφ. O. *k* Πρὸς] Πρὸ male O. *l* Ἔμοι γε] Μοι tantum O.

ventrem vel alterius, laedendi cauſſa, vel ſuum inter ſaltandum, ferire ſignificat. Vid. *Kuſter.* ad Eq. 273. & quem laudat, *Menag.* ad *Laërt.* 7, 172. Senſit hoc jam *Euſtathius* & contra dixiſſe videtur vulgo, ad Od. Υ. p. 720, 1. Baſ. Ἰστέον, inquit, ὅτι γαστρίζεσθαι κατὰ τοὺς παλαιοὺς, οὐ μόνον ὡς ἐρρήθη χορτάζεσθαι, ἀλλ' ἔστιν ὅτε καὶ τὸ κατὰ γαστρὸς τύπτεσθαι. Reſpicit nempe ad ea, quae dixerat ad Od. Σ. p. 656, 21. τὸ γαστρίσαι δηλοῖ μὲν καὶ τὸ χορτάσαι, σημαίνει δέ φασι καὶ τὸ εἰς γαστέρα πλῆξαι. Nec alterius ſignificationis, quam hujus mentionem facit *Sextus Empir.* M. I, 217. *J. M.G.*

Ἐγαστριζόμην] Pro ſagina ventris utitur etiam *Alciphr.* III. Ep. 45. f. Τίς ἔτι ἀνέξεται τῶν κακοδαιμόνων τούτων; εἰ τοσούτου τὸ γαστρίζεσθαι πωλούντων, ὠνούμεθα κινδύνῳ τὸ ζῆν, & ne quisquam de hoc ſignificatu dubitet, videat idem ab ipſo auctore exponi per πλησμονὴν, nam illico ſubjungit, καὶ τὸν ἐκ λιμοῦ θάνατον δεδιότες, τὴν μετὰ κινδύνου πλησμονὴν ἀσπαζόμεθα. Quare minime adſentior *Gujeto* priſtinam verſionem rejicienti. *J.F.R.*

26. Τὸν ἆθλον] I. e. laborem Venereum, coitum. *F.G.*

34. Κἀν ταῖς δίκαις ἐξετάζομαι] Vertitur: *& in judiciis contendo*, mallem *in judiciis verſor.* ſic loquitur *Corn. Nep.* in Themiſtocle. *H.V.*

Κἀν ταῖς δίκαις ἐξετ.] Cauſidici illius aetatis Sophiſtae etiam fere erant. V. Ἀ. Μισθ. finem. *M. du S.*

Ibid. Ἐξετάζομαι] *Contendo* adſcripſit. *F.G.* Quum in *Pariſ.* verſum eſſet *me oſtento.* Contra, cum *Bened.* dederit *contendo*, Cl. *Vitringa* vult *verſor.* Tu vide ut Cl. *Gejo.* melius rem tetigerit. *J.F.R.*

37. Οἱ φοίνικες δὲ] Advocatorum palmæ aliquando ſine lemniſcis & corona, ut apud *Juvenal.* Sat. 7.

Ut tibi laſſo
Figantur virides, ſcalarum gloria, palmæ.

Et *Martial.* Epig. 27. lib. 7.

Sic fora mirentur, ſic te palatia laudent,
Excolat & geminas plurima palma fores.

Palmas coronatas ut hoc loci ἐπὶ τῇ θύρᾳ χλωροὶ ἐστεφανωμένοι, tangit *Arrianus* Epicteti cap. 12. lib. 3. *J.B.*

Οἱ φοίνικες δὲ] De palmis ad januas Rhetorum & cauſſidicorum *Caſaub.* ad *Sueton.* Domit. 23. ubi ex hoc ipſo loco lucem affundit *Juvenali* 7, 138. Caeterum cogitabam, an forte melius legatur ἐστεφανωμένη, ut ad θύρᾳ referatur: ſed neceſſe quidem non eſt. *J.M.G.*

42. Πολὺ πρότερον τῶν λόγων] Ἐπὶ μοχθηρίᾳ ſcilicet τῶν λόγων. *M. du S.*

Ibid. Καὶ πολὺ πρότερον τῶν λόγων] Repeto ἀπὸ τοῦ κοινοῦ verba, ἐπίσημον ἐπὶ τῇ μοχθηρίᾳ. Qui nondum vitam hominis norunt, odio tamen illum habent ob orationis perverſitatem, cum primum audiere. Neſcio cur maluerit Birckheimerus, *morum pravitate longe prius quam ſermonum eſſe inſignem.* *J.M.G.*

Ibid. Δείκνυσθαι τῷ δακτύλῳ] Habuimus hoc ſaepe, ut *Harmon.* pr. *Gymn,* c. 36. &c. *J.F.R.*

δοκεῖ. ταῦτά σοι παραινῶ, ^a νὴ τὴν πάνδημον, πολὺ πρότερον ἐμαυτῷ παραινέσας, καὶ χάριν ἐμαυτῷ οὐ μικρὰν ἐπισπασάμενος.

Εἶεν· ὁ μὲν ^b γεννάδας εἰπὼν ταῦτα ^c πεπαύσεται· σὺ δὲ ἢν πείθῃς τοῖς εἰρημένοις, καὶ δὴ παρεῖναι νόμιζε οἷπερ ἐξ ἀρχῆς ἐπόθεις ἐλθεῖν. καὶ οὐδέν σε κωλύσει ἑπόμενον ^d τῷ νόμῳ ἔντε τοῖς δικαστηρίοις ^e κρατεῖν, καὶ ἐν τοῖς πλήθεσιν εὐδοκιμεῖν, καὶ ἐπέραστον εἶναι, καὶ γαμεῖν οὐ γραῦν τινα τῶν κωμικῶν, καθάπερ ὁ νομοθέτης καὶ διδάσκαλος, ἀλλὰ καλλίστην γυναῖκα τὴν Ῥητορικὴν, ὡς τὸ τοῦ Πλάτωνος ^f ἐκεῖνο πτηνὸν ἅρμα ἐλαύνοντα φέρεσθαι, σοὶ μᾶλλον ^g πρέπειν περὶ σεαυτοῦ εἰπεῖν, ἢ ἐκείνῳ περὶ τοῦ Διός· ἐγὼ δὲ (ἀγεννὴς γὰρ καὶ δειλός εἰμι) ἐκστήσομαι ὑμῖν τῆς ὁδοῦ, καὶ παύσομαι τῇ ῥητορικῇ ἐπιπολάζων, ^h ἀσύμβολος ὢν πρὸς αὐτὴν τὰ ὑμέτερα. μᾶλλον δὲ ἤδη ^i πέπαυμαι. ὥστε ἀκονιτὶ ἀνακηρύττεσθε, καὶ θαυμάζεσθε, μόνον τοῦτο μεμνημένοι, ὅτι μὴ τῷ τάχει ἡμῶν κεκρατήκατε, ὠκύτεροι φανέντες, ἀλλὰ τῷ ῥάστην καὶ πρανῆ τραπέσθαι τὴν ὁδόν.

quidem videtur. Haec tibi, *ita me popularis Venus!* praecipio, *quae multo prius ipſe mihi praecepi, eaque ratione, gratiam mihi non parvam conciliavi.*

26. Sint *iſta ſatis!* Generoſus ille poſt haec dicta tacebit. Tu vero ſi dictis ab illo moveare, etiam adeſſe te puta, quorſum venire initio deſiderabas; neque quidquam te prohibebit, quo minus legi *illi* obſecutus cum in judiciis vincas, tum bene audias apud multitudinem, & amabilis ſis, ducasque non anum quandam comicam, ut tuus ille legislator & magiſter, ſed mulierem pulcherrimam Rhetoricen, adeo ut magis te deceat de te dicere, te Platonis illo volucri curru vectum ferri, quam ipſum de Jove *dicere decuit.* Ego vero, ignavus enim & timidus ſum, de via vobis decedam, & deſinam Rhetoricen ſectari, qui conſiliis ad eam *obtinendam* veſtris uti non poſſim. Vel potius jam deſii. Itaque ſine pulvere praedicandos vos atque admirandos praebete, illud ſolum recordati, non celeritate vos veſtra viciſſe, qui velociores judicati ſitis, verum quod facillimam & declivem viam elegiſtis.

PHI-

a Νὴ] Μὰ O. *b* Γεννάδας] Γεννάσθας male O. *c* Πεπαύσεται] Πέπαυσαι male O. *d* Τῷ νόμῳ] Τοῖς νόμοις O. *e* Κρατεῖν] Κροτεῖν male O. *f* Ἐκεῖνο] Omiſſum in O. *g* Πρέπειν] Et hoc neglexit O. *h* Ἀσύμβολος] Reſtitui ex *V*2. Ἀσύμβουλος cett. & O. *i* Πέπαυμαι] Πεπαύσομαι O. minus recte.

45. Νὴ τὴν πάνδημον] Τὴν Ἀφροδίτην φησί. ὄμνυσι δὲ ταύτην νῦν, ἢ διὰ τὴν * προηγησαμένην αἰσχρότητα τῆς γραὸς, ἢ διὰ τὸ ἀναιδές. ἐπεὶ καὶ τοῦτο μετὰ τῶν ἄλλων κακῶν ἔχουσιν αἱ πόρναι, ὃ μιμεῖσθαι καὶ αὐτὸς ὑποβάλλεται καὶ τοὺς ἄλλους διδάσκει. *V.*

47. Καὶ χάριν] Γράφεται καὶ χάριν οὐ σμικρὰν ἐπισάμενος αὐτοῖς. *V.*

* Προηγησαμένην] Non dubitavi cum eodem ita edere, pro vulgato προηγκασμένην, quod nihili erat. *J. F. R.*

45. Νὴ τὴν πάνδημον] Conf. ſupra c. 1. hujus *Dial.* ubi paucis diſquiritur ſitne & ibi ſic legendum, an πάντιμον. Hic vero *Venerem* Deam quidem intelligi, notum eſt; at reſpicitur ſimul ad eam orationis venuſtatem, qua celebritatem per totum orbem, vel ſaltem univerſam ſuam nationem orator adipiſcitur. Νὴ vero hic potius eſſe, quam μὰ, quod μὰ frequentius negationem adjunctam aut intellectam habet, dictum ſupra ad *Icar.* c. 14. Adde *Gall.* c. XI. Etſi μὰ quoque interdum adfirmat, ut *Gall.* c. 29. f. aliisque locis, ſupra jam indicatis. *J.F.R.*

49. Εἶεν] Hoc verbo excipit relatum a ſe ſermonem Dioſcoridis, ſ. Clytii, Lucianus. *Plato* de Rep. 1. p. 419. E. Ἐγὼ δέ σοι ὥσπερ ταῖς [al. παισὶ] γραυσὶ τοὺς μύθους λεγούσαις, εἶεν ἐρῶ καὶ κατανεύσομαι κ. τ. λ. Vid. ad princ. Κατάπλου. *T. M. G.*

51. Οἷπερ ἐξ ἀρχῆς &c.] *Th. Mag.* v. Βουλ[illegible]ναι. *M. du S.*

58. Πτηνὸν ἅρμα] Supra Ἀνα[illegible] Δικ. 33. *Plat.* Phaed. 344. G. H. *M. du S.*

Ibid. Ἐλαύνοντα] Sic forte leg[illegible]: ἐλαύνοντί σοι μᾶλλον. &c. *F. G.*

59. Φέρεσθαι] Glo[illegible]ma eſt *F. G.* Non eſt gloſſema. Nam non m[illegible] etiam ſic ſupra *Bis Acc.* c. 33. ὁ μέγας ἐν οὐρανῷ [illegible] ἅρμα ἐλαύνων φέρεται, ſed & hic φέρεσθαι ad ſenſum requiritur; conſtruendum enim, ὡς μᾶλλον πρέπειν σοὶ [illegible] περὶ σεαυτοῦ τὸ ἐκεῖνο

PHILOPSEUDES, SIVE INCREDULUS.

ΦΙΛΟΨΕΥΔΗΣ, Η ΑΠΙΣΤΩΝ.

TYCHIADES AC PHILOCLES.

T Y C H.

POteſne mihi, Philocles, dicere, quid ſit tandem illud, quod ad mentiendi libidinem homines allicit, ut & ipſi gaudeant, cum nihil ſani dicunt, & narrantibus talia maxime attendant? PHIL. Multa ſunt, Tychiade, quae cogunt homines quosdam mendacia dicere, utilitatis ſuae reſpectu. TYCH. Nihil haec ad rem, neque de his ego rogabam, quotquot uſus alicujus cauſſa mentiuntur. Etenim venia hi potius, quidam etiam laude digni ſunt, qui vel hoſtes deceperunt, vel ad ſalutem tali remedio in malis uſi ſunt, qualia etiam Ulyſſes multa fecit, dum vel ſuam vitam redimeret, vel reditum ſociorum. Verum de illis dico, vir optime, qui praeter neceſſitatem longe mendacium veritati praepo-

ΤΥΧΙΑΔΗΣ ΚΑΙ ΦΙΛΟΚΛΕΙΣ.

Τ Υ Χ.

ΕΧεις μοι, ὦ Φιλόκλεις, εἰπεῖν, τί ποτε ἄρα τοῦτό ἐστιν, ὃ τοὺς πολλοὺς εἰς ἐπιθυμίαν τοῦ ψεύδεσθαι προάγεται, ὡς αὐτούς τε χαίρειν μηδὲν ὑγιὲς λέγοντας, καὶ τοῖς τὰ τοιαῦτα διεξιοῦσι μάλιστα προσέχειν τὸν νοῦν; ΦΙΛ. Πολλά, ὦ Τυχιάδη, ἐστὶν, ἃ τοὺς ἀνθρώπους ἐνίους ἀναγκάζει τὰ ψευδῆ λέγειν, ἐς τὸ χρήσιμον ἀποβλέποντας. ΤΥΧ. Οὐδὲν πρὸς ἔπος ταῦτα, φασὶν, οὐδὲ περὶ τούτων ἠρόμην, ὁπόσοι τῆς χρείας ἕνεκα ψεύδονται. συγγνώμης τοιγαροῦν οὗτοί γε μᾶλλον καὶ ἐπαίνου τινὲς αὐτῶν ἄξιοι, ὁπόσοι ἢ πολεμίους ἐξηπάτησαν, ἢ ἐπὶ σωτηρίᾳ τῷ τοιούτῳ φαρμάκῳ ἐχρήσαντο ἐν τοῖς δεινοῖς, οἷα πολλὰ καὶ Ὀδυσσεὺς ἐποίει, τήν τε αὑτοῦ ψυχὴν ἀρνύμενος, καὶ τὸν νόστον τῶν ἑταίρων. ἀλλὰ περὶ ἐκείνων, ὦ ἄριστε, φημὶ, οἳ αὐτὸ ἄνευ τῆς χρείας τὸ ψεῦδος [a] περὶ πολλοῦ τῆς ἀληθείας

[a] Περὶ πολλοῦ τῆς ἀληθείας τίθ.] Nil mut. Edd. neque *Coll.*

9. Οὐδὲν πρὸς ἔπος] Ἀντὶ τοῦ οὐδὲν πρὸς τὸν λόγον, ὃν † ἠρόμην. *V.*

19. Περὶ πολλοῦ] Ἀντὶ τοῦ περὶ πλείονος. *G.*

† Ἠρόμην] Sic dedit *M. du S.* pro edito εἰρόμην.

τοῦ Πλάτωνος, φέρεσθαι ἐλαύνοντα πτηνὸν ἅρμα. Jam age omittas φέρεσθαι, non habebit unde pendeat accuſativus ἐλ[illegible]. *J. F. R.*

62. Παύ[illegible]] Haec Lucianus Rhetoricae jam valedicens. *M. du S.*

Ibid. Ἐπιπολάσ[illegible] Ἐπιπελάζων forſan legendum. *F. G.*

63. Ἀσύμβολος] Ita *V2.* recte. In reliquis ἀσύμβουλος. *M. du S.*

Ἀσύμβολος] Ver[illegible]ionem Cl. *Geſneri* ad vulgatum ἀσύμβουλος eſſe facta[illegible], quilibet videt; nec ego eam immutavi; ſed alteru[illegible] potius eſſe credens, jam verterem: *qui veſtra ad i[illegible]am* ſpectata, (i. e. *cum illa*) *conciliare nequeam.* ἀσύμβολος enim a συμβάλλομαι *conjicio*, hic eſt, qui conjectura adſequi nequit; & licet ἀσύμβουλος quoque bonum eſſet, ſi ſolum poneretur; tamen haud adſequor, quo modo cum πρὸς αὐτὴν & ὑμέτερα conſtrui poſſit; ideo id adripui quod intelligo. *J. F. R.*

8. Ἐς τὸ χρήσιμον] Dives ille apud Juvenalem: *quid enim ſalvis infamia nummis?* Oreſt. in Elect. *Sophoclis*, Δοκῶ μὲν οὐδὲν ῥῆμα σὺν κέρδει κακόν. *G. C.*

9. Οὐδὲν πρὸς ἔπος] Proverb. *J. B.*

15. Ὀδυσσεὺς — ἀρνύμενος] *Hom.* Od. A. 5. *M. du S.*

19. Περὶ πολλοῦ τῆς ἀληθείας τιθ.] An quaeſivit aliam ſtru-

θείας τίθενται, ἡδόμενοι τῷ πράγματι, καὶ ἐνδιατρίβοντες ἐπ' οὐδεμιᾷ προφάσει ἀναγκαίᾳ. τούτους οὖν ἐθέλω εἰδέναι, τίνος ἀγαθοῦ τοῦτο ποιοῦσιν.

onunt, eaque re delectantur; & nulla cauſſa neceſſaria in ea verſantur. De his ſcire velim ego, cujus boni cauſſa hoc faciant.

ΦΙΛ. Ἦ που κατανενόηκας ἤδη τινὰς τοιούτους, οἷς ἔμφυτος ἔρως οὗτός ἐστι πρὸς τὸ ψεῦδος; ΤΥΧ. Καὶ μάλα πολλοί [a] εἰσιν οἱ τοιοῦτοι. ΦΙΛ. Τί δ' οὖν ἄλλο, ἢ ἄνοιαν χρὴ αἰτίαν εἶναι αὐτοῖς φάναι τοῦ μὴ ἀληθῆ λέγειν, εἴ γε τὸ χείριστον ἀντὶ τοῦ βελτίστου προαιροῦνται; ΤΥΧ. Οὐδὲν τοῦτο· ἐπεὶ πολλοὺς ἂν ἐγώ σοι δείξαιμι, συνετοὺς τἄλλα, καὶ τὴν γνώμην θαυμαστοὺς, οὐκ οἶδ' ὅπως ἑαλωκότας τούτῳ τῷ κακῷ, καὶ φιλοψευδεῖς ὄντας, ὡς ἀνιᾶσθαί με, εἰ τοιοῦτοι ἄνδρες ἄριστοι τὰ πάντα, ὅμως χαίρουσιν αὐτούς τε καὶ τοὺς ἐντυγχάνοντας ἐξαπατῶντες. ἐκείνους μὲν γὰρ τοὺς παλαιοὺς πρὸ ἐμοῦ σε χρὴ εἰδέναι, τὸν Ἡρόδοτον, καὶ Κτησίαν τὸν Κνίδιον, καὶ πρὸ τούτων, τοὺς ποιητὰς, καὶ τὸν Ὅμηρον αὐτὸν, ἀοιδίμους ἄνδρας, ἐγγράφῳ τῷ ψεύσματι κεχρημένους, ὡς μὴ μόνον ἐξαπατᾶν τοὺς τότε ἀκούοντας

2. PHIL. Numquid noſti tales quosdam, quibus inſitus ſit talis amor mendacii? TYCH. Et plurimi quidem ſunt tales. PHIL. Quid ergo aliud cauſſae illis eſſe, quam amentiam, dicendum eſt, quod verum non dicunt, quando quod peſſimum eſt pro optimo eligunt? TYCH. Hoc nihil eſt: quandoquidem plurimos ego tibi oſtenderim, prudentes alioqui, & admirabili ſapientia, neſcio quomodo illo malo captos & mendaciorum ſtudioſos, adeo ut male me habeat, ſi tales viri, optimi *reliqua* omnia, tamen gaudent ſeque & illos, in quos incidunt, decipere. Illos enim antiquos prius quam ego, ut noveris, oportet, Herodotum, & Cteſiam Cnidium, & ante hos, poëtas, Homerumque adeo ipſum, viros celeberrimos, ſcripto uſos mendacio, adeo ut non modo, qui tum erant, auditores ſuos deceperint, ſed ad nos etiam

a Εἰσιν] Abeſt a *Fl.*

29. Εἴ γε τὸ χείριστον] *Αὐτὸς καθ' ἑαυτοῦ * κόνιν ἅμα ταῦτα διεξιών. V.*

* Κόνιν] Aut corrupta haec vox, aut verba aliquot exciderunt. *M. du S.*

ſtructuram *Solan?* an πρὸ τῆς ἀληθείας, quod quidem apertius, ſed non opus, quia τῆς ἀληθείας genitivus eſt a comparatione pendens, adeoque idem quod πρὸ, quod & Scholiaſtes videtur ſenſiſſe. Latini etiam poſitivo interdum utuntur pro comparativo, uti ex *Liv.* VII. 8. adfert Cl. *Jenſ.* in Obſ. ſtyli Lat. quas adjecit repetitis collectan. pur. & impur. latin. p. 38. *Multiplex quam pro numero damnum eſt*, ad quae Livii verba plura ſimilia indicant Cl. *Dukerus* ac *Drakenb.* Addo ex *Evang. Matth.* XVIII. 9. Καλόν σοι ἐστὶν — εἰσελθεῖν — ἢ βληθῆναι. Alia vid. ap. *L. Bos* de Ellipſi p. 327. v. μᾶλλον. Et nos ad *Quom. Hiſt.* c. 17. f. Ac *Gall.* c. 18. *Eurip.* Androm. vſ. 80. Γέρων ἐκεῖνος, ὥστε σ' ὠφελεῖν παρών. *Senex eſt iſte*, pro *ſenior*, *quam ut te juvare poſſit praeſens.* Sed quid ſi περὶ cum *Euſtath.* accipias pro περιοσότερον; hoc diſquiram in Addendis. *J.F.R.*

22. Τούτους οὖν ἐθέλω] *Theophr.* Eth. Ch. c. περὶ λογοποιίας. *Τῶν τοιούτων ἀνθρώπων τεθαύμακα, τί ποτε βούλονται λογοποιοῦντες. οὐ γὰρ μόνον ψεύδονται, ἀλλὰ καὶ ἀλυσιτελῶς ἀπαλλάττουσι.* *M. du S.*

33. Ἑαλωκότας] Hoc exemplum Cl. *Jenſ.* ad *Tyrann.* c. 12. adlegat, quo probet hoc particip. activum, aeque ac ἁλοὺς valere paſſive. Recte; & quidem perpetuo ap. alios etiam, vid. *Bud.* Comment. L. Gr. & *Scheidii* Indicem Herodiani, qui ſolus vel decem exempla adnotavit. Sic etiam ap. LXX. in *Jerem.* L. 2. Et LI. 31. Quare plura in re, quam & ipſe *Jenſius* fatetur notiſſimam, non addam, niſi & activum προσκρούσας itidem paſſive accipi ap. Æſ[illegible] [illegible]b. 128. προσκρουσάσης οὖν τῆς κεφαλῆς — καὶ κλασθ[illegible]ης. *J.F.R.*

38. Τὸν Ἡρόδοτον] Herodotum ve[illegible] [illegible]endaciorum, quam hiſtoriæ parentem nuncu[illegible]av[illegible]. Mira enim ab eo de Xerxis expeditione & tranſi[illegible], id Lucian. [illegible]. 2. *Ver. Hiſt.* inter mendaces Cteſiam Cnidium & Herodotum ponit. *G.C.*

Τὸν Ἡρόδοτον] Notam *Cognat* ita exhibeo, ut in Ed. *Pariſ.* & *Graev.* erat, (except[illegible] quod *mendacium*, pro mendaciorum haec habebat) [illegible]uid autem deſit, ſa-

etiam mendacium ſucceſſione quadam verbis, verſibusque pulcherrimis commendatum, pervenerit. Itaque ſaepe ſubit illorum vicem pudere, cum Caeli caſtrationem & vincula Promethei enarrant, & ſeditionem Gigantum, & totam inferorum tragoediam, & ut propter amorem Jupiter ſit taurus vel cycnus factus, & ut ex muliere in avem aut urſam aliqua mutata ſit. Ad haec vero Pegaſos, & Chimaeras, & Gorgones, & Cyclopes, & quae ſunt ex eo genere, abſurdae omnino & portentoſae fabellae, puerulorum mentes mulcére aptae, qui Larvam Lamiamque metuunt.

3. Quamquam poëtarum forte tolerabilia fuerint *mendacia*. Quod vero jam civitates & gentes multae, communiter, & publice, mentiuntur, quî non ridiculum? Si Cretenſes Jovis ſepulcrum oſtendentes non erubeſcunt, Athenienſes vero Erichthonium de terra exſtitiſſe ajunt, primosque homines, olerum inſtar, de Attico ſolo enatos: multo hi quidem ſpecioſius quam Thebani, qui de ſerpentis dentibus Spartos (*ſativos*)

αὐτῶν, ἀλλὰ καὶ μέχρις ἡμῶν διϊκνεῖσθαι τὸ ψεῦδος, ἐκ διαδοχῆς ἐν καλλίστοις ἔπεσι καὶ μέτροις φυλαττόμενον. ἐμοὶ γοῦν πολλάκις αἰδεῖσθαι ὑπὲρ αὐτῶν ἔπεισιν, ὁπόταν οὐρανοῦ τομὴν, καὶ Προμηθέως δεσμὰ διηγῶνται, καὶ Γιγάντων ἐπανάστασιν, καὶ τὴν ἐν Ἅδου πᾶσαν τραγῳδίαν, καὶ ὡς δι' ἔρωτα ὁ Ζεὺς ταῦρος ἢ κύκνος ἐγένετο, καὶ ὡς ἐκ γυναικός τις ἐς ὄρνεον ἢ ἐς ἄρκτον μετέπεσεν· ἔτι δὲ Πηγάσους, καὶ Χιμαίρας, καὶ Γοργόνας, καὶ Κύκλωπας, καὶ ὅσα τοιαῦτα, πάνυ ἀλλόκοτα, καὶ τεράστια μυθίδια, παίδων ψυχὰς κηλεῖν δυνάμενα, ἔτι τὴν Μορμὼ, καὶ τὴν Λάμιαν δεδιότων.

Καίτοι τὰ μὲν τῶν ποιητῶν ἴσως μέτρια· τὸ δὲ καὶ πόλεις ἤδη, καὶ ἔθνη πολλὰ, κοινῇ καὶ δημοσίᾳ ψεύδεσθαι, πῶς οὐ γελοῖον; εἰ Κρῆτες μὲν τοῦ Διὸς τάφον δεικνύοντες οὐκ αἰσχύνονται, Ἀθηναῖοι δὲ τὸν Ἐριχθόνιον ἐκ τῆς γῆς ἀναδοθῆναί φασι, καὶ τοὺς πρώτους ἀνθρώπους ἐκ [b] τῆς Ἀττικῆς ἀναφῦναι, καθάπερ τὰ λάχανα· πολὺ σεμνότερον οὗτοι τῶν Θηβαίων, οἳ ἐξ ὄφεως ὀδόντων, Σπαρτούς τινας ἀναβε-

b Τῆς Ἀττικῆς] Τῆς γῆς Ἀττικῆς G. Γῆς etiam additum in marg. *Ar.*

50. Καὶ ὡς ἐκ γυναικός τις] Ὡς Πρόκνη καὶ Φιλομήλα καὶ Καλλιστώ. ἡ μὲν εἰς ἄρκτον· Πρόκνη δὲ καὶ Φιλομήλα εἰς ὄρνεα μεταβληθεῖσαι. *V.*

cile eſt conjicere. Herodotus vero mihi non eſt mendaciorum pater, quando narrat ab aliis accepta, ipſeque praemonet, ſe non omnibus fidem adhibere. *J.F.R.*

Ibid. Ἡρόδοτον καὶ Κτ.] Ingens inter hos, quamquam hic conjuncti legantur, diſcrimen eſt. Herodotus enim, ſicubi a vero aberrat, non id agit ut mentiatur: Cteſias vero, qui multos in Perſia vixerat annos, ea ſcripſit quae ipſe quin falſa & vana forent, ignorare non poterat, certe non debuerat. *M. du S.*

55. Τὴν Μορμὼ καὶ τὴν Λάμιαν] *Μορμὼ, οῦς f. μορμὼν, όνος* larvam eſſe pueris terrendis confictam a nutricibus, unde *μορμολύττειν* eſt, & *μορμολύκειον*, pervulgatum eſt, neque opus ut hic obſervetur. Sed illud videbatur paullo diſtinctius adnotandum, quod jam indicavit ad *Ariſtoph.* Equ. 690. Scholiaſtes, illa verba *μορμὼ τοῦ θράσους* ſic eſſe accipienda, ut *ὀνοματοποιημένη* exclamatio, vel interjectio eſſe intelligatur. Et videtur ipſa illa vox adhibita ad terrorem injiciendum pueris, ſine reſpectu ad illam larvam :: quod firmat locus jam laudatus ad *Ariſtophanem*, *Caſaubono*, ex dulciſſimo *Theocriti Idyllio* Ἀδωνιαζουσ. vſ. 40. ubi mulier, ut deterreat puerulum, prodire una cupientem ad pompam, *οὐκ ἄξω*, inquit, *τὺ τέκνον. Μορμὼ, δάκνει ἵππος*. Hic certe, ut in illo Ariſtophanis nihil aliud ſpectatur quam ipſe ſonus quaſſo capite & turbato vultu proferendus. *J.M.G.*

60. Διὸς τάφον] Vide quae ad Τιμ. c. 4. obſervata ſunt. Non videtur credere Lucianus. *M. du S.*

61. Ἐριχθόνιον] Mira ſane ratione, quam tu, ſi lubet, apud *Orig.* c. Celſ. videas l. VIII. effuſo nempe in terram Vulcani Minervam petentis ſemine. V. & *Lactant.* I. 17. Fabulam tetigit Noſter Ὀρχ. c. 39. *M. du S.*

62. Τοὺς πρώτους] Rectius MS. *τοὺς πρώτους ἀνθρώπους ἐκ τῆς γῆς Ἀττικῆς ἀναφῦναι, καθάπερ τὰ λάχανα. Primos illos homines ex Attica terra olerum inſtar proveniſſe.* Vulgo γῆς omittitur. itaque vertit interpres *in Attica*, quod abſorpſerat γῆς. *J.G.G.*

65. *Σπαρτούς τινας ἀναβεβλαστηκέναι*] *Sativos quosdam pro-*

βεβλαστηκέναι διηγοῦνται. ὃς δ' ἂν οὖν ταῦτα καταγέλαστα ὄντα, μὴ οἴηται ἀληθῆ εἶναι, ἀλλ' [a] ἐμφρόνως ἂν ἐξετάζων ταῦτα, Κοροίβου τινὸς, ἢ Μαργίτου νομίζοι τὸ πείθεσθαι, ἢ Τριπτόλεμον ἐλάσαι διὰ τοῦ ἀέρος ἐπὶ δρακόντων ὑποπτέρων, ἢ Πᾶνα ἥκειν ἐξ Ἀρκαδίας σύμμαχον ἐς Μαραθῶνα, ἢ Ὠρείθυιαν ὑπὸ τοῦ Βορέου ἀναρπασθῆναι, ἀσεβὴς οὗτός γε, καὶ ἀνόητος αὐτοῖς ἔδοξεν, οὕτω προδήλοις καὶ ἀληθέσι πράγμασιν ἀπιστῶν· ἐς τοσοῦτον ἐπικρατεῖ τὸ ψεῦδος.

ΦΙΛ. Ἀλλ' οἱ μὲν ποιηταὶ, ὦ Τυχιάδη, καὶ αἱ πόλεις δὲ συγγνώμης τυγχάνοιεν ἄν. οἱ μὲν τὸ ἐκ τοῦ μύθου τερπνὸν ἐπαγωγότατον ὂν, ἐγκαταμιγνύντες τῇ γραφῇ, οὗπερ μάλιστα δέονται πρὸς τοὺς ἀκροατάς· Ἀθηναῖοι δὲ καὶ Θηβαῖοι, καὶ εἴ τινες ἄλλοι, σεμνοτέρας ἀποφαίνονται τὰς πατρίδας ἐκ τῶν τοιούτων. εἰ γοῦν τις ἀφέλοι τὰ μυθώδη ταῦτα ἐκ τῆς Ἑλλάδος, οὐδὲν ἂν κωλύσῃ λιμῷ τοὺς περιηγητὰς αὐτῶν διαφθαρῆναι, μηδὲ ἀμισθὶ τῶν ξένων τἀληθὲς ἀκούειν

quosdam germinaſſe narrant. Si quis vero haec tam ridicula non putet vera eſſe, ſed, iis prudenter examinatis, Coroebi cujusdam aut Margitae judicet, credere, aut Triptolemum per aëra vectum alatis draconibus, aut Panem veniſſe ex Arcadia auxiliatum in Marathonem, aut raptam a Borea Orithyiam: ille impius & amens illis videri ſolet, qui manifeſtis adeo & veris rebus fidem neget. Eo usque mendacium invaluit.

4. PHIL. Sed poëtae, Tychiade, & civitates veniam conſequantur; alteri ſuavitatem ex fabulis, quae tantam habeat illecebram, ſuae ſcriptioni admiſcentes, qua ſcilicet maxime, ad auditores ſuos opus habent: Athenienſes vero ac Thebani, & ſi qui alii, auguſtiores talibus *commentis* reddunt patrias. Si quis enim tollat e Graecia fabuloſa iſta, nihil prohibuerit fame eorum monſtratores perire, cum ne gratis quidem hoſpi-

[a] Ἐμφρόνως] Εὐφρόνως *Fl.*

68. Ταῦτα Κοροίβου τινὸς] Ὁ μὲν Κόροιβος μωρός τις ἀπομνημονεύεται ἄνθρωπος· καὶ οὕτως, ὥστε γυναῖκα * ἀγαγόμενος μὴ ἂν ἑλέσθαι συγκαθευδῆσαι αὐτῇ, διὰ τὸν εἰς τὴν πενθερὰν αὐτοῦ φόβον. καὶ οὕτως ἐχόμενον τοῦτον παρθενεύειν αὐτὴν, μέχρι, ἂν τῆς γυναικὸς † σκηψαμένης, τὸ ἄρθρον ὀδύνῃ συνέχεσθαι, καὶ οὐκ ἄλλως ἀπολυθῆναι, εἰ μὴ τῷ μορίῳ τοῦ ἀνδρὸς καταψηθεῖσαν, οὕτω τὴν κοινωνίαν τότε τοῦ γάμου γενέσθαι. ὁ δὲ Μαργίτης μωρὸς καὶ αὐτὸς, τὰ κύματα μετρεῖν ἐπιχειρῶν. *V.*

* Ἀγαγόμενος] Hoc recepi ex Exc. & C. ac G. pro vulgato ἀγαγών. *J. F. R.*

† Σκεψαμένης] Apud Cl. *Graevium* ἡψ— vid. not. *M. du S.*

progerminaſſe. Ita interpretes. Sed ab Latinis hos eosdem æque ac ab Græcis Spartos appellatos fuiſſe diſcimus ex fragmento *Varronis*, & ideo non debuerunt boni viri appellationem celebrem & propriam ſua verſione obſcurare. Idem occurrit Tom. I. *de Salt.* c. 41. *J. G.*

Σπαρτούς τινας] Vid. ſupra *de Salt.* c. 41. *J. F. R.*

69. Κοροίβου] De Coroebo in ſcholiis Mſſ. lepida legitur hiſtoria. Κόροιβος οὗτος μωρός τις ἀπομνημονεύεται. ὥστε γυναῖκα ἀγαγόμενος μὴ ἀνελέσθαι συγκαθευδῆσαι αὐτῇ διὰ τὸν πρὸς πενθερὰν αὐτοῦ φόβον, καὶ οὕτω ἐχόμενον παρθενεύειν αὐτὴν, μέχρις ἂν τῆς γυναικὸς ἡψαμένης τὸ ἄρθρον ὀδύνῃ συνέχεσθαι, καὶ οὐκ ἄλλως ἀπολυθῆναι, εἰ μὴ τῷ μορίῳ τοῦ ἀνδρὸς καθαψηθεῖσαν, οὕτω τὴν κοινωνίαν τοῦ γάμου γενέσθαι. Nulla eſt cauſſa cur haec interpretemur. Apud *Euſtathium* in Odyſſ. K. p. 413. edit. *Baſil.* eadem hiſtoria legitur, ſed tribuitur Margitae. *J. G. G.*

Ibid. Μαργίτου] Conf. ſupra Ἑρμ. c. 17. *M. du S.*

70. Τριπτόλεμον] Adi T. I. Ἐνύπν. c. 9. (i. e. *Somn.* §. 15.) *M. du S.*

71. Πᾶνα] Pan, cum Athenienſes d[illegible] [illegible] cum Perſis eſſent dimicaturi in [illegible] [illegible]thonio, eo in loco Græcis auxilium tulit [illegible] [illegible] Perſarum ferociam. Meminit *Th*[illegible] [illegible] G. C.

Πᾶνα] In Jove Tragœdo. [illegible] 10. 3. *J. B.*

Ibid. Ἢ Πᾶνα] Conf. Θ. Διαλ. [illegible] XII. verſus fin. & Δικ. c. 9. *M. du S.*

92. Εὐκράτους τοῦ πάνυ] (Ad [illegible] *merii* notam addidit *Kuſt.*) Sed is (ap. *Ariſtoph.*) [illegible] Epicrates, non Eucrates. Dinonis filiu[illegible] [illegible] c. 17. Si idem ſit, de quo in Ἀλ. infanda i[illegible] [illegible], quid de Luciano

hoſpites audire verum velint. At qui nulla tali cauſſa inducti tamen gaudent mendacio, illi merito plane videantur ridiculi.

5. TYCH. Recte iſtuc dicis. Ego enim ab Eucrate tibi adſum, praeclaro viro, ubi incredibilibus multis & fabuloſis auditis; vel potius in media eorum enarratione, diſceſſi, qui ferre egreſſam modum licentiam non poſſem. Sed tanquam Furiae quaedam me ejecerunt, illo portentoſa multa & abſurda enarrante. PHIL. Atqui, Tychiade, fide dignus Eucrates eſt, neque quiſquam temere crediderit, illum, qui prolixam adeo barbam ſubmiſerit, hominem ſexagenarium, & in Philoſophia diu verſatum, vel ſuſtinere poſſe, ut audiat alium ſe praeſente mentientem, nedum ut ipſe tale quid audeat. TYCH. Nempe neſcis, ſodalis, qualia dixerit, quomodo fidem illis facere ſtuduerit, quomodo dejeraverit ad pleraque, pueros etiam ſuos (*per quorum caput juraret*) interponens, ut etiam vultu in illum defixo varia cogitarem: jam quidem furere hominem, & mente non conſtare; nunc, impoſtorem

ἐθελησάντων. οἱ δὲ μηδὲ μιᾶς ἕνεκα τοιαύτης αἰτίας ὅμως χαίροντες τῷ ψεύσματι, παγγέλοιοι εἰκότως δοκοῖεν ἄν.

ΤΥΧ. Εὖ λέγεις. ἐγὼ γὰρ παρὰ Εὐκράτους ἥκω σοι τοῦ πάνυ, πολλὰ τὰ ἄπιστα καὶ μυθώδη ἀκούσας· μᾶλλον δὲ μεταξὺ λεγομένων ἀπιὼν ᾠχόμην, οὐ φέρων τοῦ πράγματος τὴν ὑπερβολήν, ἀλλά με ὥσπερ αἱ Ἐριννύες ἐξήλασαν, πολλὰ τεράστια καὶ ἀλλόκοτα [b] διεξιόντος. ΦΙΛ. Καίτοι, ὦ Τυχιάδη, ἀξιόπιστος ὁ Εὐκράτης ἐστί, καὶ οὐδεὶς ἂν οὐδὲ πιστεύσειεν, ὡς ἐκεῖνος, οὕτω βαθὺν πώγωνα καθειμένος, ἑξηκοντούτης ἀνὴρ, ἔτι καὶ φιλοσοφίᾳ ξυνὼν τὰ πολλὰ, ὑπομείνειεν ἂν καὶ ἄλλου τινὸς ψευδομένου ἀκοῦσαι παρὼν, οὐχ ὅπως αὐτός τι τολμῆσαι τοιοῦτον. ΤΥΧ. Οὐ γὰρ οἶσθα ὦ ἑταῖρε, οἷα μὲν εἶπεν, ὅπως δὲ αὐτὰ ἐπιστώσατο, ὡς δὲ καὶ ἐπώμνυτο τοῖς πλείστοις, παραστησάμενος τὰ παιδία, ὥστε με καὶ ἀποβλέποντα ἐς αὐτὸν, ποικίλα ἐννοεῖν. ἄρτι μὲν ὡς μεμήνοι, καὶ ἔξω εἴη τοῦ καθεστηκότος, ἄρτι δὲ ὡς γόης ὢν, ἄρα τοσοῦτον χρόνον ἐλε-

b Διεξιόντος] Sic Edd. nec quidquam varietatis hab. Codd. Διεξιόντες vult *Solanus*: Et ſic textui *Ald.* ſuperſcriptum eſt.

cenſendum, qui talia efferat, aut de aetatis illius hominibus, qui talia ſine pudore & infamia audirent? *M. du S.*

98. Διεξιόντες] In omnibus Libris antea legebatur διεξιόντος, nullo prorſus ſenſu. Vid. c. 29. eandem phraſin. *M. du S.*

Διεξιόντος] Primo intuitu διεξιόντες blanditur, quaſi ad Ἐριννύες pertineret narrantes. Sed adcurate rem ponderanti vulgatum omnino ſervandum adparebit: nam neque Erinnyes quidquam narrant, nec alia multitudo; ſed *Eucrates*, ad hunc igitur ſpectat διεξιόντος abſolute poſitum; neque quiſquam de populo Noſtrum expuliſſe refertur; ſed ipſa illa monſtroſa dicta illum abegerunt, eademque ei fuere quaſi Erinnyes; cumque ſollicitudines atque anxietates mentis re vera per furias deſignari docuit *Cicero*, recte & Noſter indignationem & averſionem ſuam hoc nomine vocat, quae non paſſa ſit ipſum diutius iſthic loci conſiſtere. *J. F. R.*

99. Ἀξιόπιστος ὁ Εὐκράτης ἐστὶ — πώγωνα βαθὺν καθειμένος] Eucrates quidam Athenienſis olim fuit prolixa barba inſignis, & eo nomine traducitur ab *Ariſtophane* in Concionantibus, dum inducit mulierem barbam factitiam afferentem & dicentem: Κἀγὼ γ' Εὐκράτους οὐκ ὀλίγα καλλίονα. Ad quæ ſic Scholiaſtes: οὗτος εἰς δασύτητα κωμῳδεῖται, ἦν δὲ ῥήτωρ καὶ δημαγωγός. οὗτος μέγαν πώγωνα ἔχων ἐπεκαλεῖτο σακεσφόρος. Ergo ſi quendam Eucratem prolixa & ampla barba inſignem ſuo tempore noverat Lucianus, & in nomine, & in piloſitate cum antiquo illo conveniebat. Nam illum antiquum non debuit inducere, quando in eo dialogo de Peripateticorum ſectis & cum Eucrate diſſerentem Cleodemum Peripateticum inducit. At Peripateticæ ſectæ auctor Ariſtoteles poſt Ariſtophanem & Eucratem vixit. *J. P. a G.*

8. Παραστησάμενος τὰ παιδία] Rever. *Jac. Elſn.* ad *Evang. Matth.* XXVII. 25. ubi legitur: Τὸ αἷμα αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς καὶ ἐπὶ τὰ τέκνα ἡμῶν, haec Luciani ita exponit: Eucrates ille ὁ φιλοψεύδης, ut dictis majorem fidem conciliaret, jurare ſolebat παραστησάμενος τὰ παιδία· *Admotis etiam liberis*, quos nempe diris devovebat, pluribusque teſtimoniis docet, in foro Athenienſi conſuetudinem obtinuiſſe, ut is, qui alium gravioris criminis reum ageret, ſe ac liberos ſuos diris de-

ἐλελήθει με ὑπὸ τῇ λεοντῇ γελοῖόν τινα πίθηκον περιστέλλων, οὕτως ἄτοπα διηγεῖτο. ΦΙΛ. Τίνα ταῦτα πρὸς τῆς Ἑστίας, ὦ Τυχιάδη; ἐθέλω γὰρ εἰδέναι ἥν τινα τὴν ἀλαζονείαν ὑπὸ τηλικούτῳ τῷ πώγωνι ἔσκεπεν.

ΤΥΧ. Εἴωθα μὲν καὶ ἄλλοτε, ὦ Φιλόκλεις, φοιτᾶν πρὸς αὐτὸν, εἴ ποτε πολλὴν τὴν σχολὴν ἄγοιμι. τήμερον δὲ Λεοντίχῳ συγγενέσθαι δεόμενος (ἑταῖρος δέ μοι, ὡς οἶσθα) ἀκούσας παρὰ τοῦ παιδὸς ὡς παρ' Εὐκράτην ἕωθεν ἀπέλθοι, νοσοῦντα ἐπισκεψόμενος, ἀμφοῖν ἕνεκα, ὡς καὶ τῷ Λεοντίχῳ συγγενοίμην, κἀκεῖνον ἴδοιμι (ἠγνοήκειν γὰρ ὡς νοσοίη) παραγίγνομαι πρὸς αὐτόν· εὑρίσκω δὲ αὐτόθι τὸν μὲν Λεόντιχον οὐκ ἔτι (ἐφθάκει γὰρ ὡς ἔφασκον, ὀλίγον προεξεληλυθὼς) ἄλλους δὲ συχνοὺς, ἐν οἷς Κλεόδημός τε ἦν ὁ ἐκ τοῦ Περιπάτου, καὶ Δεινόμαχος ὁ Στωϊκὸς, καὶ Ἴων· οἶσθα τὸν ἐπὶ τοῖς Πλάτωνος λόγοις θαυμάζεσθαι ἀξιοῦντα, ὡς μόνον ἀκριβῶς κατανενοηκότα τὴν γνώμην τοῦ ἀνδρὸς, καὶ τοῖς ἄλλοις ὑποφητεῦσαι δυνάμενον. ὁρᾷς οἵους ἄνδρας σοι φημὶ, πανσόφους, καὶ παναρέτους; ὅ, τι περ τὸ κεφάλαιον αὐτὸ ἐξ ἑκά-

eſſe ac tamdiu me fugiſſe, qui leonina pelle ſimium tegeret ridiculum; adeo abſurda narrabat. PHIL. Quaenam iſta? per ego te Veſtam *rogo*, Tychiade. Volo enim ſcire, ecquam ſub tanta barba tegat vanitatem.

6. TYCH. Solebam etiam alias, Philocles, ventitare ad illum, ſi valde otioſus eſſem. Hodie vero cum Leonticho convento mihi opus eſſet, qui meus, ut noſti, ſodalis eſt, audiſſemque ab ejus puero, mane abiiſſe ad Eucratem, ut aegrotantem viſeret; utriusque cauſſa, ut *nempe* & Leontichum convenirem, & viderem ipſum, ignarus aegrotum eſſe, eo venio. Ac Leontichum quidem non amplius ibi invenio, qui paullo ante, uti dicebant, diſceſſiſſet: ſed alios frequentes, in quibus Cleodemus erat Peripateticus, & Stoicus Dinomachus, atque Ion: noſti illum qui Platonicarum diſputationum cauſſa admirationi eſſe poſtulat, tanquam qui ſolus accurate ſententiam viri perceperit, & interpretari poſſit aliis. Vides, quos tibi viros narrem ſapientia omni & virtute praeditos, quodque caput rei

15. Πρὸς τῆς Ἑστίας, ὦ Τυχιάδη] Τὴν Ἑστίαν εἰς ὅρκον παρέλαβεν, ὡς κάτοικον αὐτοῦ πυνθανόμενος, καὶ τὸ πρόχειρον κατὰ τῆς ἐφεστίου ἐσχάρας αὐτὸν ἐξορκῶν. *V.*

36. Καὶ παναρέτους; ὅτι περ τὸ κεφάλαιον αὐτὸ ἐξ ἑκάστης προαιρέσεως, αἰδεσίμους ἅπαντας] Haec *V.* Forſan ut reſtitueret integritati textum: Scholii vero nihil. *M. du S.*

devoveret, ſi falſo accuſaſſet. *J. F. R.*

13. Ὑπὸ τῇ λεοντῇ] Proverb. *J. B.*

Ὑπὸ τῇ λεοντῇ] Plane inaudita res, Simia cum leonis exuviis, ineptumque exiguo animali, quale ſimia, bene amplas aptare exuvias. Nempe ad duo ſimul Lucianus eo loco reſpicit proverbia. Alterum eſt ὄνος ὑπὸ λεοντῇ, alterum πίθηκος ἥρωος προσωπεῖον περιθέμενος. Luculenter rem firmat locus in *Piſcatore*, ubi ſimiliter conjungit utrumque, ſed paulo clarius. (V. c. 32.) *Olearius* ad *Philoſtr.* p. 432. Idem Lucianus in eodem opuſculo Ἀναβ. c. 37. Proverbium ipſum affert, ad quod hic alludit, nempe ſi recte Codd. habent, Ἡρακλῆς καὶ πίθηκος. *M. du S.*

24. Νοσοῦντα ἐπισκεψόμενος] Ἐπισκέψασθαι proprie eſſe *inviſere aegros*, hoc Luciani teſtimonio, aliisque docet Rev. *Jac. Elſner.* ad *Evang. Matth.* XXV. 36. ubi habemus, ἠσθένησα, καὶ ἐπισκέψασθέ με. *J. F. R.*

30. Κλεόδημος] V. de eodem, Συμπ. c. 6. *M. du S.*

31. Δεινόμαχος] Nomen videtur fictitium. *M. du S.*

32. Ἴων] Plura de eodem vid. Συμπ. c. 7. &c. *M. du S.*

Ibid. Οἶσθα] Cum in *Amſt.* male eſſet οἶσα, Cl. *La Croze* id emendarat. Sed recte οἶσθα jam habebant al. Edd. *J. F. R.*

48. Τί μεταξὺ εἰσιὼν ἐπήκουον] Sic rurſ[illegible] hoc *Dial.* c. 29. med. Quod ideo moneo [illegible] a ibi ὑπηκ— nonnemo emendarat; quod jam [illegible] u [illegible]; vid. ibi dicenda. *J. F. R.*

Ibid. Κἀγὼ μάλα πεφυλαγμένως [illegible] ἐψαύσαιμι τῶν ποδῶν αὐτοῦ] Corrige, ut recte Ba[illegible]s, πεφυλαγμένος. *Et ego ſtudioſe cavens, ne* [illegible]*des ejus attingerem.* *J. J.*

49. Πεφυλαγμένως] Recep[illegible] ſcripturam ſecutus ſum; πεφυλαγμένως, uti πεφ[illegible]μένως uſurpat *Ælianus*

rei eſt, de unaquaque ſecta, venerabiles omnes, ac tantum non adſpectu ipſo terribiles. Inſuper vero aderat Antigonus Medicus, morbi cauſſa, puto, advocatus. Ac jam mollius videbatur habere Eucrates, eratque familiaris illi morbus: defluxio enim iterum in pedes illi deſcenderat. Igitur aſſidere me apud ſe in lectulo juſſit Eucrates, ſubmiſſa paullum ad infirmitatem ſignificandam voce, cum me vidiſſet, quamquam clamantem illum, & contenta voce aliquid dicentem, in ipſo ingreſſu audirem. Et ego ſumma cautione adhibita, ne forte pedes illius attingerem, excuſatione illa vulgari prolata, me morbum ipſius ignoraſſe, audito autem, curſim ſtatim veniſſe, prope illum aſſedi.

στης προαιρέσεως, αἰδεσίμους ἅπαντας, καὶ μονονουχὶ φοβεροὺς τὴν πρόσοψιν. ἔτι καὶ ὁ ἰατρὸς Ἀντίγονος παρῆν, κατὰ χρείαν, οἶμαι, τῆς νόσου ἐπικληθείς, καὶ ῥᾷον ἐδόκει ἤδη ἔχειν ὁ Εὐκράτης, καὶ τὸ νόσημα τῶν συντρόφων ἦν. τὸ ῥεῦμα γὰρ, ἐς τοὺς πόδας αὖθις αὐτῷ κατεληλύθει. καθέζεσθαι οὖν με παρ' αὐτὸν ἐπὶ τῇ κλίνῃ ὁ Εὐκράτης ἐκέλευεν, ἠρέμα ἐγκλίνας τῇ φωνῇ ἐς τὸ ἀσθενικὸν, ὁπότε εἶδέ με, καίτοι βοῶντος αὐτοῦ καὶ διατεινομένου, τί μεταξὺ εἰσιὼν ἐπήκουον· κἀγὼ μάλα [a] πεφυλαγμένως μὴ ψαύσαιμι τῶν ποδῶν αὐτοῦ, ἀπολογησάμενος τὰ συνήθη ταῦτα, ὡς ἀγνοήσαιμι νοσοῦντα, καὶ ὡς ἐπεὶ ἔμαθον, δρομαῖος [b] ἔλθοιμι, ἐκαθεζόμην πλησίον.

7. Illi forte jam de morbo partim dixerant, partim adhuc diſputabant, inſuper vero etiam curationes unuſquiſque nonnullas ſubjiciebant. Nam Cleodemus, *ſi ergo*, inquit, *ſiniſtra aliquis humi tollat dentem muſtelae, ita uti dixi interfectae, & excoriati modo leonis pelle deliget, ac deinde circumponat cruribus; ſtatim ceſſat dolor. Non*

Οἱ μὲν δὴ ἐτύγχανον ἤδη [c] ὑπὲρ τοῦ νοσήματος τὰ μὲν ἤδη προειρηκότες, τὰ δὲ καὶ τότε διεξιόντες, ἔτι δὲ καὶ θεραπείας τινὰς ἕκαστος ὑποβάλλοντες. ὁ γοῦν Κλεόδημος, εἰ τοίνυν, φησὶ, τῇ ἀριστερᾷ τις ἀνελόμενος χαμόθεν τὸν ὀδόντα τῆς μυγάλης, οὕτω φονευθείσης, ὡς προεῖπον, ἐνδήσειεν εἰς δέρμα λέοντος, ἄρτι ἀποδαρέντος, εἶτα περιάψειε περὶ τὰ σκέλη, αὐτίκα παύεται τὸ

a Πεφυλαγμενως] Πεφυλαγμένος *B2.* ſola. b Ἔλθοιμι] Ἐξέλθοιμι marg. *A1W.* c Ὑπὲρ] Περὶ *Fl.* ſola.

H. Anim. I. 8. Mutavit tamen *B2.* Editor, fecitque πεφυλαγμένος. *M. du S.*

Πεφυλαγμένως] Non auſus ſum hoc mutare ob ſolam *Baſil.* 2. Nam perſaepe non modo adverbia ex particip. praeterit. formantur, ut ἐγρηγόρως (de quo fruſtra dubitavi T. I. *Hermot.* c. 1. quandoquidem & *Alciphr.* III. p. 356. id habet.) aliaque ſimilia paſſim occurrentia, ut πεπλανημένως, πεπλασμένως, πεπληροφορημένως, &c. Sed & adverbia ponuntur, ubi adjectivo locus eſſet, ut ap. *Phalar.* Ep. 34. Διὸ πάντα πολυπόνως [illegible]γνούς. *Omnia miſeriarum plena videns.* *Liban.* Ep. 2[illegible] pr. Οὐκ ἀγεννῶς μοι προκεῖσθαι τοῖς λόγοις. Pro ἀγενὲς, i. [illegible] *non ignobile mihi* (eſt, videtur) *incumbere in dicendi ſtudium.* Ita ibid. 29. ἄλλως pro ἄλλο. Nam ait: οὐ γὰρ ὄνομα ἄλλως, τὸ Ἀττικόν. Quod Interpres recte: *neque enim aliud nomen habet, Atticum.* Ita & ἶσα adverbii more, pro adj. ἶσον, in N. T. *Epiſt.* ad *Philippenſ.* II. 6. οὐχ ἁρπαγμὸν ἡγήσατο τὸ εἶναι ἶσα Θεῷ. Taceo vulgatiſſima illa ὁ ἀεὶ χρόνος, ἡ πάνυ τρυφὴ, non plane huc pertinentia, de quibus ad *Amor.* c. 16. dictum, ad verba τὴν πρὶν ἀσοχίαν. Omitto alium adverbiorum cum adjectivis promiſcuum uſum, in ὅλος & ὅλως εἰμὶ ἐν πράγματι, de quo Cl. *Jenſ.* etiam egit ad *Hermot.* ſub init. Sed & viciſſim adjectivum adhibetur, ubi uſitatius adverbio locus eſt, ut *Diod Sic.* V. 13. f. φυομένων τούτων δαψιλῶν pro δαψιλῶς, ad quae peritiſſimus *Weſſeling.* plura ſimilia producit, quem etiam vid. ad V. c. 21. No. 93. Interim non ſatis conveniens eſt Luciano exemplum quod *Solan.* ex *Aelian.* modo adduxit, legitur enim: τὰ δὲ τελευταῖα μονονουχὶ τοὺς παριόντας ἠρέμα καὶ πεφεισμένως κατὰ τῶν ἱματίων δάκνοντες. nec aliud demonſtrat, quam adverbia ſic a participio formari ſolere, dum ſtructura ap. Lucian. eſt alia. Nec ego, etſi dedi quae propius accedunt, πεφυλαγμένως eſſe ſanum adfirmo, propter illico adjunctum ἀπολογησάμενος, licet ad poſtremum ἐκαθεζόμην referendo ſtare queat, atque ideo nihil immutarim. *J. F. R.*

57. Κλεόδημος] Vid. *Reineſ.* Ep. ad Hofm. p. 381. *M. V. La Croze.*

74. Χρῆ-

τὸ ἄλγημα. Οὐκ εἰς λέοντος, ἔφη ὁ Δεινόμαχος, ἐγὼ ἤκουσα ἐλάφου δὲ θηλείας, ἔτι παρθένου καὶ ἀβάτου· καὶ τὸ πρᾶγμα οὕτω πιθανώτερον· ὠκὺ γὰρ ἡ ἔλαφος, καὶ ἔρρωται μάλιστα ἐκ τῶν ποδῶν· καὶ ὁ λέων ἄλκιμος μὲν, καὶ τὸ λίπος αὐτοῦ, καὶ ἡ χεὶρ ἡ δεξιὰ, καὶ αἱ τρίχες ἐκ τοῦ πώγωνος αἱ ὀρθαὶ, μεγάλα δύναιντο, εἴ τις ἐπίσταιτο αὐτοῖς χρῆσθαι μετὰ τῆς οἰκείας ἐπῳδῆς ἑκάστῳ. ποδῶν δὲ ἴασιν ἥκιστα [a] ἐπαγγέλλεται. καὶ αὐτὸς, ἦδ' ὃς ὁ Κλεόδημος, οὕτω πάλαι ἐγίγνωσκον ἐλάφου χρῆναι [b] τὸ δέρμα εἶναι, διότι ὠκὺ ἔλαφος. ἔναγχος δὲ Λίβυς ἀνὴρ σοφὸς τὰ τοιαῦτα, μετεδίδαξέ με εἰπὼν ὠκυτέρους εἶναι τῶν ἐλάφων τοὺς λέοντας. ἀμέλει, ἔφη, καὶ αἱροῦσιν αὐτὰς διώκοντες. ἐπῄνεσαν οἱ παρόντες, ὡς εὖ εἰπόντος τοῦ Λίβυος.

Ἐγὼ δὲ, οἴεσθε γὰρ, ἔφην, ἐπῳδαῖς τισι τὰ τοιαῦτα παύεσθαι, ἢ τοῖς ἔξωθεν περιαρτήμασι, τοῦ κακοῦ ἔνδον διατρίβοντος; ἐγέλασαν ἐπὶ τῷ λόγῳ μου, καὶ δῆλοι ἦσαν κατεγνωκότες μου πολλὴν τὴν ἄνοιαν, ἐπεὶ μὴ ἐπισταίμην τὰ προδηλότατα, καὶ περὶ ὧν ἂν οὐδεὶς φρονῶν ἀντείποι, μὴ οὐχὶ οὕτως ἔχειν. ὁ μέντοι ἰατρὸς Ἀντίγονος ἐδόκει μοι ἡσθῆναι τῇ ἐρωτήσει μου· πάλαι γὰρ ἠμελεῖτο, οἶμαι, βοηθεῖν ἀξιῶν τῷ Εὐκράτει μετὰ τῆς τέχνης, οἴνου τε παραγγέλλων ἀπέχεσθαι, καὶ λάχανα σιτεῖσθαι, καὶ ὅλως ὑφαιρεῖν τοῦ τόνου. ὁ γοῦν Κλεόδημος, ὑπομειδιῶν ἅμα, Τί λέγεις, ἔφη, ὦ Τυχιάδη;

leonina, inquit Dinomachus, *audivi equidem, ſed cervae virginis & nondum initae: & probabilior ſic res eſt: celere enim cerva & robuſtum maxime pedibus. Et leo fortis illi quidem, atque adeps illius & manus dextra, & pili de barba recti, multum valeant, ſi quis cum ſuo quodque carmine adhibere poſſit. Pedum vero curationem minime promittit. Ipſe quoque*, inquit Cleodemus, *ita olim putabam, cervae oportere pellem eſſe, propterea quod velox cerva. Sed nuper e Libya vir ſapiens talium, aliter me docuit, cum diceret, velociores eſſe leones cervis. Nimirum, dicebat, capiunt illos etiam perſecuti.* Laudabant praeſentes Libyn, qui recte dixiſſet.

8. At ego, *Putatis enim*, dicebam, *incantationibus quibusdam talia ſedari, aut rebus extra appenſis, cum tamen intus habitet malum?* Ridebant in hoc ſermone meo, ac manifeſtum erat condemnari ab illis multam meam inſcitiam, quando neſcirem, quae eſſent manifeſtiſſima, ac de quibus nemo ſanus contradiceret, quaſi non ita ſe haberent. Verumtamen Antigonus Medicus videbatur delectari mea interrogatione, olim enim, puto, negligebatur, qui auxilium de arte ſua afferre vellet Eucrati, & vino illum abſtinere jubens, & veſci oleribus, & in univerſum de contentione remittere. Cleodemus ergo ſubridens, *Quid ais*, inquit, *Tychia-*

a Ἐπαγγέλλεται] Δύναται marg. *A1.* b Τὸ δέρμα] Διὰ τὸ δέρμα *J.* ſola fruſtra, cum marg. *A1.*

84. Κατεγνωκότες μου] Κατεγνωκότες πολλὴν τὴν ἄνοιαν. αἰτιατικὴ ἀντὶ γενικῆς Ἀττικῶς. *V.*

74. Χρῆναι — εἶναι] Nonnihil incommodi praeferunt hi infinitivi; verum quia recte ἐστὶ χρῆναι *licet uti*, vel *utendum eſt*, dicitur; non offendet peritum, utrumque infinite, ut ſtructura poſtulabat, hic efferri. Difficilioris ſtructurae infinitivos tres videbimus infra c. 39. Et δεῖν ἐπαινεῖν occurret mox *Hipp.* ipſo initio, atque alibi non ſemel. *J. F. R.*

77. Ἀμέλει] Conf. ſupra Συγγρ. c. 29. med. *M. du S.*

84. Κατεγνωκότες μου πολλὴν τὴν ἄνοιαν] Eadem rurſus infra c. 32. pr. *J. F. R.*

91 Ὑφαιρεῖν τοῦ τόνου] Videtur e [illegible] tacite Eucrati intemperantiam, ut circa [illegible] & *carnes*, ſic etiam circa res venereas, quo[illegible] hic reſpicere ſuſpicor, licet generalius nomen [illegible] contentionem vehementiorem perti[illegible] ignorem. *J. M. G.*

Ὑφαιρεῖν τοῦ τόνου] Vix dubito quin ſimul ad tenſionem Veneream adludat; in [illegible] vult videri Medice lo-

chiade ? Incredibile tibi videtur , quaſdam exiſtere e talibus utilitates ad morbos ? *Mihi vero* , inquam ; *niſi omnino pituita plenus mihi ſit naſus , ut credam*, *externa , & quae nihil communicent cum internis rebus*, *morbos excitantibus , cum voculis quibusdam , ut digitis , praeſtigiisque operoſa eſſe, & ſanationem , ſi appendantur , immittere ? Enimvero hoc non contigerit , neque ſi quis in pelle de Nemeaeo leone ſexdecim totas muſtelas deliget. Ego enim leonem ipſum ſaepe claudicantem prae dolore in integra ſua pelle vidi.*

9. *Omnino nimirum idiota es* ; ait Dinomachus, *neque talia diſcere curaſti , quemadmodum, cum morbis adhibentur, proſint: ac videris mihi ne manifeſtiſſima quidem iſta recipere , febrium intermittentium depulſiones, & ſerpentium mulcedines, & tumorum inguinalium ſanationes, & reliqua , quae jam & anus faciunt? Si vero illa fiunt omnia , quidni & iſta putabis fieri a ſimilibus ? Ea quae non conſequuntur*, inquam , *concludis*, *Dinomache*, *& clavo , quod ajunt , clavum ejicis. Neque enim, quae dicis, ea tali potentia fieri manifeſtum eſt. Niſi enim prius eo converſa diſputatione perſuaſeris, quomodo fieri iſta poſſint, metuente febri aut tumore, vel divinum nomen , vel ſermonem Barbaricum, & pro-*

ἄπιστον εἶναί σοι δοκεῖ τὸ ἐκ τῶν τοιούτων γίγνεσθαί τινας ὠφελείας ἐς τὰ νοσήματα; ἔμοιγε ἦν δ' ἐγώ· εἰ μὴ πάνυ τὴν ῥῖνα κορύζης μεστὸς εἴην, ὡς πιστεύσειν τὰ ἔξω καὶ μηδὲν κοινωνοῦντα τοῖς ἔνδοθεν ἐπεγείρουσι τὰ νοσήματα μετὰ ῥηματίων, ὡς φατὲ, καὶ γοητείας τινὸς ἐνεργεῖν, καὶ τὴν ἴασιν ἐπιπέμπειν προσαρτώμενα. τὸ δ' [c] οὐκ ἂν γένοιτο, οὐδ' ἢν ἐς τοῦ Νεμείου λέοντος τὸ δέρμα [d] ἐνδήσῃ τις ἑκκαίδεκα ὅλας μυγαλᾶς. ἐγὼ γοῦν αὐτὸν τὸν λέοντα εἶδον πολλάκις χωλεύοντα ὑπ' ἀλγηδόνων, ἐν [e] ὁλοκλήρῳ τῷ αὐτοῦ δέρματι.

Πάνυ γὰρ ἰδιώτης, ἔφη ὁ Δεινόμαχος, εἶ, καὶ τὰ τοιαῦτα οὐκ ἐμέλησέ σοι ἐκμαθεῖν, ὅν τινα τρόπον [f] ὠφελεῖ τοῖς νοσήμασι προσφερόμενα. καί μοι δοκεῖς, οὐδὲ τὰ προφανέστατα ἂν παραδέξασθαι ταῦτα, τὰς ἐκ περιόδου πυρετῶν τὰς ἀποπομπὰς, καὶ τῶν ἑρπετῶν τὰς καταθέλξεις, καὶ βουβώνων ἰάσεις, καὶ τἄλλα ὁπόσα καὶ αἱ γρᾶες ἤδη ποιοῦσιν. εἰ δὲ ἐκεῖνα γίγνεται ἅπαντα, [g] τί δή ποτε οὐχὶ ταῦτα οἴησῃ γίγνεσθαι ὑπὸ τῶν ὁμοίων; ἀπέραντα, ἦν δ' ἐγὼ, ξυμπεραίνῃ, ὦ Δεινόμαχε, καὶ ἥλῳ, φασὶν, ἐκκρούεις τὸν ἧλον. οὐδὲ γὰρ ἃ φὴς, ταῦτα δῆλα μετὰ τοιαύτης δυνάμεως γιγνόμενα. ἢν γοῦν μὴ πείσῃς πρότερον ἐπάγων [h] τὸν λόγον διότι φύσιν ἔχει γίγνεσθαι, [i] τοῦ τε πυρετοῦ, καὶ τοῦ οἰδήματος δεδιότος, ἢ ὄνομα θεσπέσιον, ἢ ῥῆσιν βαρβαρικὴν, καὶ διὰ τοῦτο ἐκ τοῦ βου-

c Οὐκ ἂν] Οἷς ἂν male *J.* οὐκ cett. Δὲ οἷς ἂν etiam marg. *A*1: *d* Ἐνδήσῃ] Ἐνδύσῃ *J.* ſola , minus recte, vid. c. 7. Ἐνδήσῃς pejus marg. *A*1. *e* Ὁλοκλήρῳ] Sic Edd. magno conſenſu. Ὀλίγῳ male *J.* & marg. *A*1: *f* Ὠφελεῖ] Ὁμιλεῖ *Fl.* *g* Τί] Ὅτι marg. *A*1. & *Fl.* male. *h* Τὸν λόγον] Τῷ λόγῳ *Fl.* *i* Τοῦ τε] Οὕτω τε τοῦ *J.* cum *V*2. & marg. *A*1.

19. Καὶ ἥλῳ φασὶν ἐκκρούεις τὸν ἧλον] Παροιμία ἐπὶ τῶν ἀσυμφόροις ἀσυμφορὰ πιστουμένων, ὥσπερ καὶ ἐπὶ τῶν ψευδῶν εἴρηται τῷ λίνῳ λίνον συνάπτεις. *V*.

loqui, ut intelligatur *relaxatio toni*, ut hi loquuntur, i.e. quo tenſio fibrarum minuatur, ad ſedationem doloris podagrici , qui maxime in tenſione membranarum, perioſteorum atque fibrillarum conſiſtit, ac rigidos ineptosque ad motum reddit muſculos, & hinc ad ambulationem & curſum ineptos , unde relaxationem tenſionis ſanatio infert. *J. F. R.*

1. Ἐνεργεῖν] Hanc vocem interpretatur vir Clariſſ. *Gilbert. Gaulminus* ad Pſellum. *J. B.*

19. Ἥλῳ — ἐκκρούεις τὸν ἧλον] Habuimus idem ſupra *pro Merc. Cond.* c. 9. *J. F. R.*

βουβῶνος δραπετεύοντος, ἔτι σοι γραῶν μῦθοι τὰ λεγόμενά ἐστι.

Σύ μοι δοκεῖς, ἦδ᾽ ὃς ὁ Δεινόμαχος, τὰ τοιαῦτα λέγων, οὐδὲ θεοὺς εἶναι πιστεύειν, εἴγε μὴ οἴει τὰς ἰάσεις οἷόν τε εἶναι ὑπὸ ἱερῶν ὀνομάτων γίγνεσθαι. τοῦτο μὲν, ἦν δ᾽ ἐγὼ, μὴ λέγε, ὦ ἄριστε· κωλύει γὰρ οὐδὲν, καὶ θεῶν ὄντων, ὅμως τὰ τοιαῦτα ψευδῆ εἶναι. ἐγὼ δὲ καὶ θεοὺς σέβω, καὶ ἰάσεις αὐτῶν ὁρῶ, καὶ ἃ εὖ ποιοῦσι τοὺς κάμνοντας, ὑπὸ φαρμάκων καὶ ἰατρικῆς, ἀνιστάντες. ὁ γοῦν Ἀσκληπιὸς αὐτὸς, καὶ οἱ παῖδες αὐτοῦ, ἤπια φάρμακα πάσσοντες, ἐθεράπευον τοὺς νοσοῦντας, οὐ λέοντας καὶ μυγάλας περιάπτοντες.

Ἔα τοῦτον, ἔφη ὁ Ἴων, ἐγὼ δὲ ὑμῖν θαυμάσιόν τι διηγήσομαι. ἦν μὲν ἐγὼ μειράκιον ἔτι, ἀμφὶ τὰ τέτταρα καὶ δέκα ἔτη σχεδόν· ἧκε δέ τις ἀγγέλλων τῷ πατρὶ, Μίδαν τὸν ἀμπελουργὸν, ἐῤῥωμένον ἐς τὰ ἄλλα οἰκέτην, καὶ ἐργατικὸν, ἀμφὶ πλήθουσαν ἀγορὰν, ὑπὸ ἐχίδνης δηχθέντα, κεῖσθαι ἤδη σεσηπότα τὸ σκέλος. ἀναδοῦντι γὰρ αὐτῷ τὰ κλήματα, καὶ ταῖς χάραξι περιπλέκοντι, προσερπύσαν τὸ θηρίον, δακεῖν κατὰ τὸν μέγαν δάκτυλον, καὶ τὸ μὲν φθάσαι, καὶ καταδῦναι αὖθις ἐς [a] τὸν φωλεὸν, τὸν

pterea de inguinibus aufugiente ; adhuc quae dicis aniles ſunt fabulae.

10. *Videris tu mihi*, ait Dinomachus, *talia qui dicas, neque Deos credere, ſi quidem non putas fieri poſſe, ut per divina nomina ſanationes contingant. Illud quidem*, inquam, *noli dicere, vir optime. Nihil enim prohibet, etiam ſi Dii ſunt, tamen talia eſſe mendacia. Ego vero & colo Deos, & curationes illorum video, & quae bene faciant laborantibus, quos medicamentorum & medicinae opera reſtituant. Aeſculapius enim ipſe, ejusque filii, medicamentis bonis miſcendis ſanabant aegrotos, non leonibus muſtelisque alligandis.*

11. *Omitte iſtum*, inquit Ion. *Ego mirabile quiddam vobis enarrabo. Adoleſcentulus eram circa quatuor & decem fere annos. Venit autem aliquis patri nuntians, Midam vinitorem, robuſtum caetera ſervum, & efficacem, pleno foro a ſerpente morſum, jacere jam putreſcente crure. Deliganti enim palmites, & palis applicanti, adrepentem viperam, morſu appetiiſſe pollicem, ac ſubito ſuam rurſus cavernam ſubiiſſe: illum vero plorare,* qui

a Τὸν] Recte ſic *Fl. Fr. P.* &c. Τὴν *J.* & *V2*.

37. Ἤπια φάρμακα πάσσοντες] *Homer*. Il. Δ. 218. *M. du S.*

45. Ἀμφὶ πλήθουσιν ἀγορὰν] Vertunt *circa forum plenum* Latine valde obſcure. potius dicendum fuiſſet, *circa tempus fori pleni*, quo frequentiſſimum eſt forum, circa meridiem, noſtris mercatoribus **omtrent de Beurstijdt**. *J.G.G.*

Ἀμφὶ πλήθουσαν ἀγορὰν] Firmant *Graevianam* obſervationem *Kuſterus* ad *Suid.* V. ἀγορᾶς ὥραν. Add. Venerab. *Wolfius* ad *Liban.* Epiſt. 1036. a. No. 4. qui Sophiſta accuratiſſime forte definit tempus, quod hac formula deſignant, Ep. 1084. Καὶ ταῦτα ἐν τετάρτῳ μέρει τετέλεσταί σοι τῆς ἡμέρας, ἀπὸ πληθούσης ἀγορᾶς εἰς μεσημβρίαν σταθεράν. Eo magis haec nota temporis forte poſita eſt ab auctore, quia verſus meridiem aucto calore irritantur magis, & plus proinde nocent, venenata. Vid. *Plin.* II, 25. ſ. 30. *J.M.G.*

Ἀμφὶ πλήθουσαν ἀγορὰν] *Thucyd.* (quem conferendum in marg. ſuaſit Cl. *Hemſterh.*) VIII. c. 92. pr. ἐν τῇ ἀγορᾷ πληθούσῃ ait, ibique Cl. *Duker.* „ *Suidas:* „ περὶ πλήθουσαν ἀγορὰν. περὶ ὥραν τετάρτην, ἢ πέμπτην „ καὶ ἕκτην· τότε γὰρ μάλιστα πλήθει ἡ ἀγορά. Poſtremam „ interpretationem ſecuti Viri doctiſſimi in Luciani „ *Philopſ.* (h. l.) ἀμφὶ πλήθουσαν ἀγορὰν, & in *Philoſtr.* „ vit. *Apollonii* II. 36. Ὁπότε ἀγορὰ πλήθει & VII. 29. „ περὶ πλήθουσαν ἀγορὰν vertunt: *circa meridiem*. Sed „ *Suidas* ipſe deinde πλήθουσαν ἀγορὰν exponit ὥραν „ τρίτην. Et ſcriptor *Anonymus* apud *Phavorinum* in „ πλήθουσα ἀγορά· ὥρα τρίτη ἠκροβολίζοντο περὶ πλήθουσαν „ ἀγοράν. *Herald.* I. Adverſar. 10. Interpretes *Aeliani* ad XII. V. Hiſt. 30. & *Kuhnius* in Indice *Aeliani* „ pluribus oſtenderunt, his phraſibus deſignari tempus quod eſt inter mane & meridiem, & tempus „ quod πληθούσης ἀγορᾶς, & περὶ πλήθουσαν ἀγορὰν vo„ cant Graeci, a μεσημβρίᾳ diſtingui. Itaque hoc „ recte inchoari poteſt ab hora tertia, quae, ut *Mar*„ *tialis* dicit, cauſſidicos exercere incipiebat ; nec „ *Brodaeus* IV. Miſcell. 33. ſatis adcurate illud cum

„ Gal-

qui periret doloribus. Haec igitur nunciabantur: ac Midam videbamus ipſum in grabato adferri a conſervis, totum tumoribus inflatum, luridum, putreſcentem jam, quod oculis cerneres, aegre adhuc ſpirantem. Triſti autem patri amicorum aliquis, qui forte aderat, Bono es animo, *inquit*, ego enim tibi Babylonium hominem, de Chaldaeis, quos vocant, ſtatim arceſſo, qui ſanabit hominem. *Et ne moras narrandi faciam, venit Babylonius, reſtituit Midam, carmine quodam ejiciens de corpore venenum, cum alligaret inſuper pedi illius lapidem, quem de columella ſepulcrali virginis defunctae exciderat. Atque hoc fortaſſis mediocre videatur: quamquam ipſe Midas, ſublato in quo portatus fuerat grabato, diſcedens rus abiit. Tantum carmen illud valuit & ille lapis de ſepulcro.*

12. *At ille alia quoque patravit vere divina. In praedium enim cum abiiſſet, mane, pronunciatis ex veteri libro ſanctis ſeptem nominibus, loco per ſulphur & facem tribus circuitibus luſtrato, quotquot intra fines illos fuerant ſerpentes ejecit. Veniebant igitur velut tracti ad incantationem angues multi & aſpides, & viperae, ac ceraſtae, & jaculi,*

δὲ οἰμώζειν, ἀπολλύμενον ὑπ' ἀλγηδόνων. ταῦτά τε οὖν ἀπηγγέλλετο, καὶ τὸν Μίδαν ἑωρῶμεν αὐτὸν ἐπὶ σκίμποδος ὑπὸ τῶν ὁμοδούλων προσκομιζόμενον, ὅλον ᾠδηκότα, πελιδνὸν, μυδῶντα τὴν ἐπιφάνειαν, ὀλίγον ἔτι ἐμπνέοντα. λελυπημένῳ δὴ τῷ πατρὶ, τῶν φίλων τις [b] παρὼν, Θάῤῥει, ἔφη, ἐγὼ γάρ σοι ἄνδρα Βαβυλώνιον τῶν Χαλδαίων, ὥς φασιν, αὐτίκα μέτειμι, ὃς [c] ἰάσεται τὸν ἄνθρωπον. καὶ ἵνα μὴ διατρίβω λέγων, ἧκεν ὁ Βαβυλώνιος, καὶ ἀνέστησε τὸν Μίδαν, ἐπῳδῇ τινι ἐξελάσας τὸν ἰὸν ἐκ τοῦ σώματος, ἔτι καὶ προσαναρτήσας τῷ ποδὶ τεθνηκυίας παρθένου λίθον ἀπὸ τῆς στήλης ἐκκόψας. καὶ τοῦτο μὲν ἴσως μέτριον, καίτοι ὁ Μίδας αὐτὸς ἀράμενος τὸν σκίμποδα, ἐφ' οὗ ἐκεκόμιστο, ᾤχετο ἐς τὸν ἀγρὸν ἀπιών. τοσοῦτον ἡ ἐπῳδὴ ἐδυνήθη, καὶ ὁ στηλίτης ἐκεῖνος λίθος.

Ὁ δὲ καὶ ἄλλα ἐποίησε θεσπέσια, ὡς ἀληθῶς. ἐς γὰρ τὸν ἀγρὸν ἐλθὼν ἕωθεν, ἐπειπὼν [d] ἱερατικά τινα ἐκ βίβλου παλαιᾶς ὀνόματα ἑπτὰ, θείῳ καὶ δᾳδὶ καθαγνίσας τὸν τόπον, περιελθὼν ἐς τρὶς, ἐξήλασεν ὅσα ἦν ἑρπετὰ ἐντὸς [e] τῶν ὅρων. ἧκον οὖν ὥσπερ ἑλκόμενοι πρὸς τὴν ἐπῳδὴν ὄφεις πολλοὶ, καὶ ἀσπίδες, καὶ ἔχιδναι, καὶ κεράσται, καὶ ἀκοντίαι,

b Παρὼν] Παρελθὼν *Fl.* *c* Ἰάσεται] Ἰάσαιτο *Fl.* Ἰάσετο marg. *A1W.* *d* Ἱερατικὰ] Ἱερὰ *Ven.* & marg. *A1.* *e* Τῶν] Omittit articulum *Fl.*

„ Gallorum hora undecima componit. Adde *Kuſterum* „ ad *Suidam* in ἀγορᾶς ὥραν." Vid. etiam Cl. *Caſaub.* ad Athen. VI. c. 20. p. m. 292. qui jocum in πληθούσης ἀγορᾶς captatum exponit, & πρὶν ἀγορὰν λυθῆναι refert ad horam decimam, quo deſinerent homines eſſe frequentes in foro. Sed non adeo horam nobis indicare vult Lucianus, quam id actum eſſe in frequentiſſimo populi conſpectu, ut res coram tot teſtibus acta eo minus negari queat. *J.F.R.*

46. Ὑπὸ ἐχίδνης δηχθέντα — τὸ θηρίον] Cl. *Bos* ad Act. Ap. p. 90. quem admonitu ... *Hemſterhuſii* evolvi, haec Luciani comparat cum verbis Apoſtoli c. 28. 4. εἶδον οἱ βάρβαροι κρεμάμενον τὸ θηρίον ἐκ τῆς χειρὸς αὐτοῦ, aliaque ſimilia adfert. Quae non exſcribam, quia magis nota. *J.F.R.*

66. Αὐτὸς ἀράμενος] Ut paralyticus in Evangelio. *M.V. La Croze.*

72. Ἱερατικά τινα] Non poſſum quin adſcribam hic, quae in margine veteris Codicis hic ſunt adnotata ἱερατικὰ. οἷα εἰκὸς τὰ τελεστικὰ φησὶ Ἰουλιανοῦ, ἃ Πρόκλος ὑπομνηματίζει, οἷς ὁ Προκόπιος ἀντιφθέγγεται πάνυ δεξιῶς καὶ γενναίως. *J.G.G.*

73. Θείῳ καὶ δᾳδὶ καθαγνίσας] Vid. *C. Barthii* Adverſ. L. VII. c. 3. *Alm.* Nimirum ſulphur ad faſcinationes adhibitum aliquot poëtarum teſtimoniis ibi docet *Barthius.* Hodie vero & fures fumum ſulphuris adhibent in furandis porcis, qui eo ſtupefacti obmuteſcunt, & ſe quocumque abſtrahi patiuntur. Confer *Necyom.* c. 7. ibique notas 74. & 76. *J.F.R.*

74. Ἐς τρίς] Vid. de hac locutione Fratris Conſultiſſ. *G. O. Reitzii* Belg. Graec. p. 464. Adde *Theocr.* Eid. I. 25. *J.F.R.*

77. Κεράσται] Vid. Διψ. c. 3. De phyſalo Rubri maris vide *Ælianum* de anim. III. 18. qui *piſcem* vocat. De ἀκοντίαις idem VI. 18. *M. du S.*

85. Συνη-

τίαι, Φρῦνοί τε, καὶ Φύσαλοι· ὑπελείπετο δὲ εἷς δράκων παλαιὸς, ὑπὸ γήρως, οἶμαι, ἐξερπύσαι μὴ δυνάμενος, ἢ παρακούσας τοῦ προστάγματος· ὁ δὲ μάγος, οὐκ ἔφη παρεῖναι ἅπαντας, ἀλλ' ἕνα τινὰ τῶν ὄφεων τὸν νεώτατον χειροτονήσας, πρεσβευτὴν ἔπεμψεν ἐπὶ τὸν δράκοντα, καὶ μετὰ μικρὸν ἧκε κἀκεῖνος. ἐπεὶ δὲ [a] συνηλίσθησαν, ἐνεφύσησε μὲν [b] αὐτὰ ὁ Βαβυλώνιος, τὰ δὲ αὐτίκα μάλα κατεκαύθη ἅπαντα ὑπὸ τῷ φυσήματι, ἡμεῖς δὲ ἐθαυμάζομεν.

Εἰπέ μοι, ὦ Ἴων, ἦν δ' ἐγὼ, ὁ ὄφις, ὁ πρεσβευτὴς ὁ νέος, ἆρα καὶ ἐχειραγώγει τὸν δράκοντα ἤδη, ὡς φὴς, γεγηρακότα, ἢ σκίπωνα ἔχων ἐκεῖνος, ἐπεστηρίζετο; σὺ μὲν παίζεις, ἔφη ὁ Κλεόδημος, ἐγὼ δὲ καὶ αὐτὸς ἀπιστότερος ὢν σοῦ πάλαι τὰ τοιαῦτα (ᾤμην γὰρ οὐδενὶ λόγῳ δυνατὸν γίγνεσθαι [c] ἂν αὐτὰ πιστεῦσαι) ὅμως ὅτε τὸ πρῶτον εἶδον πετόμενον τὸν ξένον τὸν βάρβαρον (ἐξ Ὑπερβορέων δὲ ἦν ὡς ἔφασκεν) ἐπίστευσα, καὶ ἐνικήθην, ἐπιπολὺ ἀντισχών. τί γὰρ ἔδει ποιεῖν, αὐτὸν ὁρῶντα διὰ τοῦ ἀέρος φερόμενον, ἡμέρας οὔσης, καὶ ἐφ' ὕδατος βαδίζοντα, καὶ διὰ πυρὸς διεξιόντα, καὶ σχολῇ, καὶ βάδην; σὺ ταῦτα, ἦν δ' ἐγὼ, εἶδες, τὸν Ὑπερβόρεον ἄνδρα πετόμενον, ἢ ἐπὶ τοῦ

& rubetae ac bufones. Remanſerat draco unus vetulus, qui prae ſenio, arbitror, non poterat erepere, ac propterea dicto audiens non fuerat. At Magus negat omnes adeſſe, atque unum ſerpentium minimum natu electum, legatum mittit ad draconem. Et venit paulo poſt iſte etiam. Cum vero congregati eſſent, afflavit illos Babylonius: at illi confeſtim ab illo ipſo flatu, nobis admirantibus, combuſti ſunt.

13. *Dic mihi, Ion,* dicebam ego, *ſerpens ille legatus, junior, numquid manu ducebat draconem vetulum, ut dicebas? an ille ſcipione nixus ingrediebatur? Tu quidem ludis,* Cleodemus inquit: *ego vero & ipſe magis etiam quam tu incredulus circa talia cum eſſem, (fieri enim nullo modo poſſe putabam, ut ea crederem) tamen, ut primum volantem vidi peregrinum, barbarum, erat autem, ut dictitabat ex Hyperboreis, credidi, & diu reluctatus tandem vinci me paſſus ſum. Quid enim facerem, qui viderem illum, ſudo die, per aërem ferri, ſuper aqua incedere, per ignem tranſire otioſe & gradatim. Tu haec;* inquam ego, *vidiſti, Hyperboreum hominem ve-*

a Σωνηλίσθησαν] Ex emendatione *Solani* Συνηλίσθησαν Edd. Nec quidquam variet. ex Codd. notatum invenio. *b* Αὐτὰ] Αὐτοῖς *Fl.* & marg. *A1.* *c* Ἂν αὐτὰ πισ.] Πιστεῦσαι αὐτὰ *Fl.* omiſſo ἂν. Deerant in uno Cod. Coll. Et pro γιγν. πισ. erat. In margine *Ald. Weſſ.* duo haec adſcripta: δυνατῷ πιστεῦσαι αὐτὰ, additumque: *vel ſic,* λόγῳ δυνατὸν γίγνεσθαι ἂν αὐτά.

95. Δυνατὸν πιστεῦσαι] Γρα. δυνατὸν γίγνεσθαι. *G.*

85. Σωνηλίσθησαν] Sic emendandum omnino duximus, ut Πειθ. c. 7. Vid. *Kuſt.* Not. ad *Jambl.* No. 58. Incantationibus ſerpentes e latibulis vulgo elicitos tradit *Ælian.* de An. VI. 33. *M. du S.*

Σωνηλίσθησαν] Pro correctione *Solani* non ſolum facit, quod & ſupra *de Luct.* §. 7. legas: ἐπειδὰν συναλισθῶσι πολλοί. Sed quia σωνηλ— a συναυλίζομαι *commoror* hic ſenſum nullum exhibet. Aliud foret, ſi, quod neſcio, συνηυλήθησαν daretur a συναυλοῦμαι, ſibilando congrego, vel fiſtula convoco, ut paſtores ſolent congregare oves; tum nihil ſine auctoritate Codd. immutaſſem. *J. F. R.*

95. Γίγνεσθαι ἂν αὐτὰ πιστεῦσαι] In Collectaneorum *Gal.* uno Codice deerant poſteriores duae voces, & pro γίγνεσθαι, πιστεῦσαι erat. Ego πιστεῦσαι prorſus ejiciendum cenſeo. *M. du S.*

15. Ἐν Γλαυκίου τοῦ Ἀλεξικλέους] Video verti *in Glaucia Alexiclis filio.* At tales hi interpretes debuerunt quoque lectori demonſtrare, quid in eo factum fuerit; quod quidem in hac relatione prorſus nihil dicitur. Quid enim aliud, quam retinuit ſemel conceptum amorem, donec potiretur amato. At hæc omnia, quæ narrantur, contigerunt in domo Glauciæ, ut patet ex duobus locis, vel dum hic adjutor dicit ſe

volare; & ſuper aqua incedere? Ego vero, inquit, *calceatum quidem crudo corio, ut plerumque illi calceantur. Nam parva illa quid dicere opus eſt, quae oſtendit, immittendis amoribus, daemonibus evocandis, mortuis veteribus revocandis in vitam, ipſa Hecate manifeſto ſiſtendâ, ac detrahenda Luna.*

14. *Ego enim enarrabo vobis, quae vidi ab eo fieri apud Glauciam Alexiclis. Glaucias enim cum patre vix mortuo adiiſſet hereditatem, amore captus eſt Chryſidis Demaeneti filiae. Me autem philoſophiae tum magiſtro utebatur: ac niſi amor illum detinuiſſet, omnia jam Peripateticae ſcholae placita didiciſſet, qui duodeviginti annorum adoleſcens jam analyſi uteretur, & acroamaticos de natura libros ad finem usque pertractaſſet. Attamen conſilii circa ſuum amorem inops, omnia mihi indicat. Ego vero, quod magiſtrum decebat, Hyperboreum illum magum ad eum deduco, quatuor in praeſens minarum mercede interpoſita; oportebat enim ſtatim numerare aliquid ad ſacrificia: ſexdecim vero, ſi frui daretur Chryſide. Ille vero plenam cum ſervaſſet Lunam, tunc enim plerumque talia ſacra pera-*

ὕδατος βεβηκότα; καὶ μάλα, ἦδ' ὅς, ὑποδεδεμένον γε καρβατίνας, οἷα μάλιστα ἐκεῖνοι ὑποδοῦνται. τὰ μὲν γὰρ σμικρὰ ταῦτα, τί χρὴ καὶ λέγειν, ὅσα ἐπεδείκνυτο, ἔρωτας ἐπιπέμπων, καὶ δαίμονας ἀνάγων, καὶ νεκροὺς ἑώλους ἀνακαλῶν, καὶ τὴν Ἑκάτην αὐτὴν ἐναργῆ παριστὰς, καὶ τὴν Σελήνην κατασπῶν.

Ἐγὼ γοῦν διηγήσομαι ὑμῖν ἃ εἶδον γενόμενα ὑπ' αὐτοῦ ἐν Γλαυκίου τοῦ [d] Ἀλεξικλέους. ἄρτι γὰρ ὁ Γλαυκίας, τοῦ πατρὸς ἀποθανόντος, παραλαβὼν τὴν οὐσίαν, ἠράσθη Χρυσίδος τῆς [e] Δημαινέτου θυγατρός. ἐμοὶ δὲ διδασκάλῳ ἐχρῆτο πρὸς τοὺς λόγους· καὶ εἴ γε μὴ ὁ ἔρως ἐκεῖνος ἀπησχόλησεν αὐτὸν, ἅπαντα ἂν ἤδη τὰ τοῦ Περιπάτου ἠπίστατο· ὃς καὶ ὀκτωκαιδεκαέτης ὢν, ἀνέλυε, καὶ τὴν φυσικὴν ἀκρόασιν μετεληλύθει εἰς τέλος· ἀμηχανῶν δὲ ὅμως τῷ ἔρωτι, μηνύει μοι τὸ πᾶν. ἐγὼ δὲ ὥσπερ εἰκὸς ἦν, διδάσκαλον ὄντα, τὸν Ὑπερβόρεον ἐκεῖνον μάγον ἄγω πρὸς αὐτὸν, ἐπὶ μναῖς τέσσαρσι μὲν τὸ παραυτίκα. (ἔδει γὰρ προτελέσαι τι πρὸς τὰς θυσίας) ἑκκαίδεκα δὲ εἰ τύχοι τῆς Χρυσίδος. ὁ δὲ αὐξομένην τηρήσας τὴν σελήνην (τότε γὰρ ὡς [f] ἐπιτοπολὺ τὰ τοιαῦ-

d Ἀλεξικλέους] Ita Edd. hic, ſed paullo poſt Ἀναξ— habent. *e* Δημαινέτου] Sic *Fl. J. Fr.* &c. Δημέου Schol. *f* Ἐπιτοπολὺ] Sic *J. P. H. S.* &c. Ἐπιπολὺ *Fl.*

7. Καρβατίνας] Καρβατῖναι τὰ τραχέα καὶ ποιμενικὰ ὑποδήματα, ἃ καὶ ἀρβύλας φασίν. *V.*

18. Δημαινέτου] Γράφεται καὶ Δημέου. *V.*

ſe ἄγειν ἐκεῖνον μάγον πρὸς αὐτὸν, & quod tum hic dicitur βόθρον ὀρύξαντος ἐν αἰθρίῳ τινὶ τῆς οἰκίας nempe ejuſdem, vel quod tandem ipſa Chryſis ἐπέστη κόπτουσα τὴν θύραν καὶ εἰσελθοῦσα verſata eſt cum Glaucia. Itaque ἐν Γλαυκίου nunc accipe, ut circa finem harum inſaniarum ἐν Ἀμφιλόχου, ἐν Εὐκράτους. Præterea viri docti, qui Lucianum publico dederunt, vereor ut bene contemplati ſint libros ſcriptos, dum eum, quem nunc dicunt filium Ἀλεξικλέους, mox ab Luciano ſcribi faciunt, quaſi patrem habuerit Ἀναξικλέα; ex quibus verum eligere ſine auctoritate vetuſtatis nequimus. *J. G.*

Ἐν Γλαυκίου] Sic infra c. 38. ἐν Ἀμφιλόχου, quod videat cui opus eſt. *J. F. R.*

Ibid. Ἀναξικλέους] Aut ita hic, ut infra Ἀναξ— legendum; aut illic Ἀλεξ— quod hic in Impr. erat, reponendum. *M. du S.*

Ἀλεξικλέους] *Solan.* in nott. nihil definit. In *Junt.* vero Ἀλεξ— deleto, Ἀναξ— reſcripſerat. Ego Ἀλεξικλέα ςρατηγὸν invenio apud *Thucyd.* VIII. c. 92. num vero idem ſit, de quo hic, non habeo dicere. *J. F. R.*

23. Ἀνέλυε] Optimo ſane conſilio ſic apud veteres comparatum erat, ut priusquam Logicam docerentur, quae maturum jam, certe rerum cognitione inſtructum, judicium requirit, Phyſica audirent. Stoici vero non ſecundo tantum loco, ſed tertio & ultimo videntur Logicam docuiſſe. Vid. *Diog. Laërt.* p. 173. D. quanquam idem (174. A.) docet alios Stoi-

τοιαῦτα τελεσιουργεῖται) βόθρον τε ὀρυξάμενος ἐν αἰθρίῳ τινὶ τῆς οἰκίας, περὶ μέσας νύκτας ἀνεκάλεσεν ἡμῖν πρῶτον μὲν τὸν [a] Ἀναξικλέα τὸν πατέρα τοῦ Γλαυκίου, πρὸ ἑπτὰ μηνῶν τεθνεῶτα· ἠγανάκτει δὲ ὁ γέρων ἐπὶ τῷ ἔρωτι, καὶ ὠργίζετο, τὰ τελευταῖα δὲ ὅμως ἐφῆκεν αὐτῷ ἐρᾶν. μετὰ δὲ τὴν Ἑκάτην τε ἀνήγαγεν ἐπαγομένην τὸν Κέρβερον, καὶ τὴν Σελήνην κατέσπασε, πολύμορφόν τι θέαμα, καὶ ἄλλοτε ἀλλοῖόν τι φανταζόμενον. τὸ μὲν γὰρ πρῶτον γυναικείαν μορφὴν ἐπεδείκνυτο, εἶτα βοῦς ἐγένετο πάγκαλος, εἶτα σκύλαξ ἐφαίνετο. τέλος δ' οὖν ὁ Ὑπερβόρεος ἐκ πηλοῦ ἐρώτιόν τι ἀναπλάσας, Ἄπιθι, ἔφη, καὶ ἄγε Χρυσίδα. καὶ ὁ μὲν πηλὸς ἐξέπτατο, καὶ μετὰ μικρὸν δὲ ἐπέστη κόπτουσα τὴν θύραν ἐκείνη, καὶ εἰσελθοῦσα περιβάλλει τὸν Γλαυκίαν, ὡς ἂν ἐμμανέστατα ἐρῶσα, καὶ συνῆν ἄχρι δὴ ἀλεκτρυόνων ἠκούσαμεν ᾀδόντων. τότε δὴ ἥτε σελήνη ἀνέπτατο ἐς τὸν οὐρανὸν, καὶ ἡ Ἑκάτη ἔδυ κατὰ τῆς γῆς, καὶ τὰ ἄλλα φάσματα ἠφανίσθη, καὶ τὴν Χρυσίδα ἐξεπέμψαμεν περὶ αὐτό που σχεδὸν τὸ λυκαυγές.

Εἰ ταῦτα εἶδες, ὦ Τυχιάδη, οὐκ ἂν ἔτι ἠπίστησας εἶναι πολλὰ ἐν ταῖς ἐπῳδαῖς χρήσιμα. [b] εὖ λέγεις, ἦν δ' ἐγὼ, ἐπι-

guntur , foſſa in ſubdivali domus depreſſa, circa mediam noctem evocavit nobis primo quidem Anaxiclem , patrem Glauciae , ante menſes ſeptem defunctum. Graviter autem ferebat ſenex amorem , atque iraſcebatur : denique vero tamen amare illi permiſit. Poſt vero Hecaten evocavit, quae Cerberum ſecum duceret, & Lunam detraxit, multiforme ſpectaculum, diverſamque prae ſe ſpeciem ferens. Primo quidem muliebrem prae ſe formam gerebat : tum bos fiebat pulcherrima : deinde catella videbatur. Tandem Hyperboreus de luto cum finxiſſet parvulum Cupidinem, Abi, *inquit*, adduc Chryſidem ! *Avolat lutum, nec ita multo poſt adſtitit illa pulſans januam: & ingreſſa Glauciam amplectitur , ut quae ad ſummum furorem usque amaret hominem, fuitque cum illo dum gallorum cantum audiremus. Tunc nempe Luna evolavit in caelum, & terram Hecate ſubiit , & reliqua ſpectra evanuere , & emiſimus , circa ipſum fere diluculum , Chryſidem.*

15. *Haec ſi vidiſſes, Tychiade, non amplius fidem negares dicentibus , eſſe multa in incantationibus utilia. Recte*, inquam, *mones. Credo-*

a Ἀναξίκλεα] Sic jam *J. Fl. Fr. P. H. S.* &c. nec quidquam Codd. juvant. b Εὖ λέγεις] Aliam perſonam hic addendam monet marg. *AtW.*

cos primum docuiſſe Logicam, 2. Phyſ. 3. Mor. Phil. *M. du S.*

32. Βόθρον τε ὀρυξάμενος] *Heliod.* lib. 6. *J. B.*

42. Γυναικείαν μορφὴν] Nempe ſpecies humana pertinet ad Dianam, bos eſt Iſis, canis Hecate, quae nomina ad Lunam referri conſtat. *J. M. G.*

49. Ἐμμανέστατα] Supra T. 2. Ἱστ. β. ἐπιμανῶς ἀγαπῶσα. Infra Ἀποφρ. c. 21. ἐπιμανέστερα. *M. du S.*

55. Τὸ λυκαυγὲς] I. e. τὸ λυκόφως, ex λύκος ſeu λύκη utrumque compoſitum λυκόφως, λυκαυγὲς, pro λυκόφως, λυγαυγές. F. G.

58. Εὖ λέγεις] Paruiſſem hic margini *Aldinae*, perſonae novae nomen praemittere jubentis, quam Edd. omiſere ; ſed quia idem plus triginta vicibus in uno hoc Dialogo jubet, & conjectura tantum eſt, non Codicis lectio, non tantum ei tribuendum duxi, ut nimia mutatione contra auctoritatem Edd. & Noſtrorum Codd. graſſarer. Immo re penitius inſpecta, ſaepiſſime perſonarum nomina ſtudio omiſſa ab Auctore video ; quia ſponte patet ubi incipiat nova perſona, quando illud *inquam ego*, *inquit ille*, additur. Ita *Cicero* e contrario evitaturus illa repetita *inquam* & *inquit*, perſonarum nomina adſcribit, quod diſertis verbis monet de Amicit. c. 1. *Quaſi enim ipſos induxi loquentes* , *ne*, inquam, *&*, inquit, *ſaepius interponerentur: atque ut tamquam a praeſentibus coram haberi ſermo videretur.* Quare terque quaterque inſertionem illam marginis *Ald.* indicaſſe contentus , ceteras omitto. *J. F. R.*

75. Ὁ δὲ τεττάρων μνῶν, πάνυ σμικρολόγος ὢν, Γλαυκίαν ἐπέραστον ἐργάζεται] Interpres, *Is quatuor minarum, tantilli lucri avidus, Glauciam amoris compotem fecerit.* Me-

derem enim, ea ſi vidiſſem. Nunc autem venia, puto, parata eſt, ſi non ita acute ut vos videre talia poſſum. Verum enim vero, novi enim Chryſidem, quam dicis, amatricem mulierem, facilemque & promtam, non video quam ob cauſſam opus habueritis legato ad illam luteo, aut mago ex Hyperboreis, ipſaque adeo luna; quam viginti drachmis ad ipſos abducere licebat Hyperboreos. Omnino tali carmini cedit mulier, & contrario ſpectris ingenio eſt. Nam illa ſi ſtrepitum audiant aeris aut ferri, fugiunt; nempe & haec vos dicitis: haec autem argentum ſi qua tinniat, venit ad ſonum. Alioquin ipſum quoque Magum admiror, ſi cum poſſit ipſe amari a ditiſſimis mulieribus, & ſolida ab illis talenta accipere; pro quatuor minis ſordidus homo Glauciam reddit amabilem. Ridicule facis, inquit Ion, *qui fidem neges omnibus.*

στευον γὰρ ἂν εἴγε εἶδον αὐτὰ, νῦν δὲ συγγνώμη, οἶμαι, εἰ μὴ τὰ ὅμοια ὑμῖν ὀξυδερκεῖν ἔχω· πλὴν ἀλλ' οἶδα γὰρ τὴν Χρυσίδα ἣν λέγεις, [c] ἐραστὴν γυναῖκα καὶ πρόχειρον· οὐχ ὁρῶ δὲ τίνος ἕνεκα ἐδεήθητε ἐπ' αὐτὴν τοῦ πηλίνου πρεσβευτοῦ, καὶ μάγου τοῦ ἐξ Ὑπερβορέων, καὶ σελήνης αὐτῆς, ἣν εἴκοσι δραχμῶν ἀγαγεῖν ἐς Ὑπερβορέους δυνατὸν ἦν. πάνυ γὰρ ἐνδίδωσι πρὸς ταύτην τὴν ἐπῳδὴν ἡ γυνὴ, καὶ τὸ ἐναντίον τοῖς φάσμασι πέπονθεν. ἐκεῖνα μὲν γὰρ ἢν ψόφον ἀκούσῃ χαλκοῦ, ἢ σιδήρου πέφευγε. καὶ ταῦτα γὰρ ὑμεῖς φατέ. αὐτὴ δὲ ἂν ἀργύριόν που ψοφῇ, ἔρχεται πρὸς τὸν ἦχον· ἄλλως τε καὶ θαυμάζω αὐτοῦ τοῦ μάγου, εἰ δυνάμενος αὐτὸς ἐρασθῆναι πρὸς τῶν πλουσιωτάτων γυναικῶν, καὶ τάλαντα ὅλα παρ' αὐτῶν λαμβάνειν, ὁ δὲ τεττάρων μνῶν, πάνυ σμικρολόγος ὢν, Γλαυκίαν ἐπέραστον ἐργάζεται. [d] γελοῖα ποιεῖς, ἔφη ὁ Ἴων, ἀπιστῶν ἅπασιν.

16. *Itaque lubens interrogaverim te, de illis quid ſentias, qui daemoniacos liberant terroribus, aperte adeo ipſa quoque ſpectra excantantes? Et haec me dicere nihil opus eſt: ſed norunt omnes Syrum illum e Palaeſtina, talium curationum Sophiſtam: quot ille traditos ſibi*

Ἐγὼ γοῦν ἡδέως ἂν ἐροίμην σε τί περὶ τούτων φὴς, ὅσοι τοὺς δαιμονῶντας ἀπαλλάττουσι τῶν δειμάτων, οὕτω σαφῶς ἐξάδοντες καὶ τὰ φάσματα. καὶ ταῦτα οὐκ ἐμὲ χρὴ λέγειν, ἀλλὰ [e] πάντες ἴσασι τὸν Σύρον τὸν ἐκ τῆς Παλαιστίνης, τὸν ἐπὶ [f] τούτων σοφιστὴν, ὅσους παραλαβὼν καταπίπτοντας πρὸς

c Ἐραστὴν] Et ſic *Fl.* cum cett. d Γελοῖα] Et hic perſonam inſerendam ait marg. *A1.* e Πάντες] Abeſt a *Fl.* f Τούτων] Τούτῳ *Fl.*

Merae nugae. Ad hiſtoriam de amore Glauciae (qui nimirum Chryſidem quamdam amans, ea potitus dicitur eſſe ope Magi cujusdam, qui jactaret, ſe, ſi vellet, ab ditiſſimis feminis ſollicitatum iri, & integra ab eis talenta accepturum eſſe, ubi tamen quatuor minis Glauciae Chryſidem conciliaſſet) reſpondet Tychiades inter alia, ſe mirari Magum ipſum, quod ille, dum poſſit ipſe ditiſſimarum feminarum amore frui, & inſuper integris talentis ab eis donari, tamen *quatuor minis, lucelli oppido exigui rationem habens, Glaucian reddiderit amabilem*, Chryſidi nempe. *J. J.*

80. Δαιμονῶντας] Vid. *Plut.* Symp. VIII. 5. p. 1257. *M. du S.*

Δαιμονῶντας] *L. Bos* (de quo adeundo Cl. *Hemſt.* in marg. admonuit) in *Evang. Joan.* VII. 20. plura ſimilia adfert, quibus demonſtret δαιμονᾶν & κακοδαιμονᾶν profanis ſcriptoribus idem eſſe quod ſacris δαιμόνιον ἔχειν. *J. F. R.*

83. Τὸν Σύρον τὸν] Chriſtianum intelligere videtur. *F. G.*

Τὸν Σύρον — τὸν — σοφιστὴν] Non dubito quin per Syrum illum e Palæſtina intellexerit aliquem ex Apoſtolorum diſcipulis Chriſtianum: iis enim, ut Dominus *Chriſtus* prædixerat, ſubjecta erant dæmonia, & talia miracula paſſim fiebant in prima illa ætate eccleſiæ. *J. P. a G.*

84. Ἐπὶ τούτων σοφιστὴν] Florentinum τούτῳ minus placet. Ἐπὶ enim cum ſecundo caſu hic notat eum qui praeeſt, praepoſitus eſt illi negotio, ut in *Evang. Luc.* XII. 42. ὃν καταστήσει ὁ κύριος ἐπὶ τῆς θεραπείας αὐτοῦ. Ac ſine verbo, ut hic, *Joſeph.* Ant. XII. 1. ὁ ἐπὶ βιβλιοθηκῶν, *Bibliothecarius*. Et apud Noſtrum *Tox.*

 c.

πρὸς τὴν σελήνην, καὶ τὼ ὀφθαλμὼ διαστρέφοντας, καὶ ἀφροῦ πιμπλαμένους τὸ στόμα, ὅμως ἀνίστησι καὶ ἀποπέμπει ἀρτίους, ἐπὶ μισθῷ μεγάλῳ ἀπαλλάξας τῶν δεινῶν. ἐπειδὰν γὰρ ἐπιστῇ κειμένοις, καὶ ἔρηται ὅθεν εἰσεληλύθασιν εἰς τὸ σῶμα, ὁ μὲν νοσῶν αὐτὸς σιωπᾷ, ὁ δαίμων δὲ ἀποκρίνεται ἑλληνίζων, ἢ βαρβαρίζων, ἢ ὅθεν ἂν αὐτὸς ᾖ, ὅπως τε καὶ ὅθεν ἐπῆλθεν ἐς τὸν ἄνθρωπον· ὁ δὲ ὅρκους ἐπάγων, εἰ δὲ [a] μὴ πειθείη, καὶ ἀπειλῶν, ἐξελαύνει τὸν δαίμονα. ἔγωγ' οὖν καὶ εἶδον ἐξιόντα μέλανα, καὶ καπνώδη τὴν χροιάν. [b] Οὐ μέγα, ἦν δ' ἐγὼ, τὰ τοιαῦτά σε ὁρᾷν, ὦ Ἴων, ᾧγε καὶ αἱ ἰδέαι αὐταὶ φαίνονται, [c] ἃς ὁ πατὴρ ὑμῶν Πλάτων δείκνυσιν, ἀμαυρόν τι θέαμα, ὡς πρὸς ἡμᾶς τοὺς ἀμβλυώττοντας.

[d] Μόνος γὰρ Ἴων, ἔφη ὁ Εὐκράτης, τὰ τοιαῦτα εἶδεν, οὐχὶ δὲ καὶ ἄλλοι πολλοὶ δαίμοσιν ἐντετυχήκεσαν, οἱ μὲν νύκτωρ, οἱ δὲ μεθ' ἡμέραν; ἐγὼ δὲ οὐχ ἅπαξ, ἀλλὰ μυριάκις ἤδη τὰ τοιαῦτα τεθέαμαι. καὶ τὸ μὲν πρῶτον ἐταραττόμην πρὸς αὐτὰ, νῦν δὲ

cadentes ad Lunam; diſtorquentes oculos, & ſpuma os repletum habentes, tamen ſuſcitat, & ſanos dimittit magna mercede malis liberatos. Cum enim adſtat jacentibus, & interrogat, unde intraverint in corpus? ipſe quidem tacet aegrotus: reſpondet vero Graece vel Barbare daemon, tum unde ſit ipſe, tum quomodo atque unde venerit in hominem: tum iſte adjuratione, &, ſi non pareat, minis daemonem expellit. Atque ego vidi etiam exeuntem nigro colore & fumoſo. Non erat magnum, inquam, *talia te videre, Ion, cui ipſae etiam ideae appareant, quas Plato, pater veſter, oſtendit, evanidum ac tenue ſpectaculum, quantum ad nos qui caecutimus.*

17. *Nempe ſolus talia,* Eucrates inquit, *vidit Ion? nonne etiam alii multi inciderunt in daemones, noctu partim, partim interdiu? Ego vero non ſemel, ſed decies millies jam vidi talia. Ac primo quidem ad ea perterrebar.*

a Μὴ πειθείη] Ἀπειθοίη *Fl.* ſine μὴ. b Οὐ μέγα] Et hic alius perſonae nomen praemittendum monet marg. *A1.* c Ἃς] Ὅσα *J.* & marg. *A1.* Vulgatum tenet *Fl. Fr. P.* &c. d Μόνος] Hic rurſum aliam perſon. inſcrit. marg. *A1.*

c. 29. pr. ὁ ἐπὶ δεσμῶν *praefectus carceris*, ubi & alia dedimus. *J.F.R.*

88. Ὅμως ἀνίστησι, καὶ ἀποπέμπει ἀρτίους, ἐπὶ μισθῷ μεγάλῳ ἀπαλλάξας τῶν δεινῶν.] Sermo eſt de Syro quodam (Chriſtiano forte, ut judicat *Palmerius*) qui eos, qui ad Lunam conciderent, oculos diſtorquentes, & os ſpuma impleti, tamen erigeret, ſanosque ac integros dimitteret, non magna mercede malo iſto liberatos. Sic enim ſuſpicor, id potius exigua mercede fuiſſe praeſtitum, voluiſſe Auctorem, quam magna, ut vulgo legitur in Graecis; atque adeo intercidiſſe οὐκ. quod facile ex affinitate ultimae in ἀρτίους ſyllabae potuit evenire. Legendum itaque mea ſententia, ἀποπέμπει ἀρτίους, οὐκ ἐπὶ μισθῷ μεγάλῳ ἀπαλλάξας τῶν δεινῶν. *J.J.*

Ibid. Ἐπὶ μισθῷ μεγάλῳ] Cave quicquam mutaſſis: genuina enim haec ſcriptura. Nec de Chriſtianis labores, qui *gratis* miracula ſua edebant. De aliis conſule, ſi lubet *Orig.* c. Celſ. p. 53, 2. quo in loco Ægyptios videbis & ipſos talia a ſe patrata jactaſſe. *M. du S.*

Ἐπὶ μισθῷ μεγάλῳ] Haec verba faciunt, ut non credam de Chriſtiano Exorciſta ſermonem eſſe, quos de Magiſtri ſui voluntate χαρίσματα illa ſua etiam gratis dediſſe ſatis conſtat: nec unquam objecta illis, quod ſciam, aut depulſa avaritia. Video, quid in mentem venerit Doctiſſimo *Jenſio*: ſed non auſim ei aſſentiri, cum praeſertim ipſa nos Chriſti & Apoſtolorum hiſtoria doceat, fuiſſe in Palaeſtina etiam Exorciſtas non Chriſtianos. *J.M.G.*

Ἐπὶ μισθῷ μεγάλῳ] De phraſi egimus ſupra I. *Ver. Hiſt.* c. 19. De re haec tantum habeo monenda: emendationem Cl. *Jenſii*, οὐκ inſerentis, etſi de Chriſtiano ſermo non fuerit, nondum improbo; quia fin. cap. proxime praemiſſi miratur magum exigua quatuor minarum mercede talia facere; idque novo jam exemplo confirmatum ire cenſeri poteſt. *J.F.R.*

93. Ὅθεν ἂν αὐτὸς] Patriam daemonis ipſius linguam intelligit. V. *Bellum*, de op. daemonum, de daemone Armenice loquente. *M.V. La Croze.*

Ὅθεν ἂν αὐτὸς] Qui nobiliſſimi *Crozii* notulas deſcripſit, dilucide *Bellum* auctorem indicavit; cum

ver

bar. Jam vero ob conſuetudinem inuſitatum nihil videre mihi videor : & nunc maxime, a quo tempore anulum mihi dedit Arabs, de ferro patibulorum factum, & carmen me multorum nominum docuit : niſi forte nec mihi credis, Tychiade. Et quomodo, inquam, *non credam Eucrati Dinonis F. ſapientiſſimo viro, & libere quae ſibi videntur, & cum auctoritate, domi ſuae dicenti?*

18. *Illud enim de ſtatua,* inquit Eucrates, *quod domeſticis omnibus quot noctibus apparet, & pueris, & adoleſcentibus, & ſenibus, illud igitur non ex me ſolo audias, ſed ex noſtris omnibus. De qua,* inquam, *ſtatua? Non vidiſti,* inquit, *ingrediens, in aula ſtans ſignum pulcherrimum, Demetrii opus ſtatuarum humanarum artificis? Num diſcobolon,* inquam, *dicis, incurvantem ſe ad habitum emittendi jam diſci, reflexo vultu ad eam quae diſcum attulit, paullum ſubmiſſo genu altero, ut in ipſo ſtatim jactu ſurrecturus una videatur? Non,* inquit, *illud*

ὑπὸ τοῦ ἔθους, οὐδέν τι παράλογον ὁρᾶν μοι δοκῶ, καὶ νῦν μάλιστα, ἐξ οὗ μοι τὸν δακτύλιον ὁ Ἄραψ ἔδωκε, σιδήρου τοῦ ἐκ τῶν σταυρῶν πεποιημένον, καὶ τὴν [e] ἐπῳδὴν ἐδίδαξε τὴν πολυώνυμον, ἐκτὸς εἰ μὴ κἀμοὶ ἀπιστήσεις, ὦ Τυχιάδη. καὶ πῶς ἂν, ἦν δ' ἐγὼ, ἀπιστήσαιμι Εὐκράτει τῷ Δείνωνος, σοφῷ ἀνδρὶ [f] μάλιστα, καὶ ἐλευθερίως τὰ δοκοῦντα [g] οἱ λέγοντι οἴκοι παρ' αὐτῷ μετ' ἐξουσίας;

Τὸ γοῦν περὶ τοῦ ἀνδριάντος, ἦ δ' ὃς ὁ Εὐκράτης, ἅπασι τοῖς ἐπὶ τῆς οἰκίας, ὅσαι νύκτες [h] φαινόμενον, καὶ παισὶ, καὶ νεανίαις, καὶ γέρουσι, τοῦτο οὐ παρ' ἐμοῦ μόνον ἀκούσειας ἂν, ἀλλὰ καὶ παρὰ τῶν ἡμετέρων ἁπάντων. ποίου, ἦν δ' ἐγὼ, ἀνδριάντος; Οὐχ ἑώρακας, ἔφη, εἰσιὼν ἐν τῇ αὐλῇ ἑστηκότα πάγκαλον ἀνδριάντα, Δημητρίου ἔργον τοῦ ἀνθρωποποιοῦ; μῶν τὸν δισκεύοντα, ἦν δ' ἐγὼ, φὴς, τὸν ἐπικεκυφότα κατὰ τὸ σχῆμα τῆς ἀφέσεως, ἀπεστραμμένον εἰς [i] τὴν δισκοφόρον, ἠρέμα ὀκλάζοντα τῷ ἑτέρῳ, ἐοικότα [k] ξυναναστησομένῳ μετὰ τῆς βολῆς; Οὐκ ἐκεῖνον, ἦ δ' ὅς,

e Ἐπῳδὴν] Ἐπαοιδὴν *Fl.* *f* Μάλιστα] Καὶ μάλιστα ἐλευθ. *Fl.* *g* Οἱ λέγοντι οἴκοι παρ' αὐτ. μ. ἐξ.] Σοὶ λέγοντι ἐπ' ἐξουσίας *Fl.* *h* Φαινόμενον] Sic Edd. omnes. Φαινομένου corrigit *Soulius.* *i* Τὴν] Sic Edd. omnes. Excepta *Amſt.* quae τὸν. caſu magis, quam conſilio. *k* Ξυναναστησομένῳ] Συναντησομένῳ *Fl.* male.

vero ſuſpicarer eum non bene adſecutum *Crozii* manum, Clariſſ. virum *J. Odé* conſului, qui eruditiſſimo libro de Angelis conſcripto, in hac materia eſt verſatiſſimus : isque mihi indicavit, ſine dubio *Pſellum* reſcribendum, qui de Daemonum operationibus libellum confecit, editum Pariſ. 1576. & an. 1615. notis illuſtratum a *Gilberto Gaulminio*, recuſumque Graece ac Latine in forma minore. *J.F.R.*

98. Οὐ μέγα] Sic ſupra Δημων. c. 30. f. *M. du S.*

12. Ἐκ τῶν σταυρῶν] Cave & hoc ad Chriſtianos referas, nondum eo fatuitatis dicam an ſuperſtitionis devolutos, ut ligno virtutem tribuerent. Circulatores iſti nempe faciebant quod hodieque fere a ſtultis hominibus fit, qui ſuſpenſorum adipi, & cui non rei, virtutem magicam affingunt. Pudet in tanta Chriſtianiſmi luce hujusmodi etiamnum ſuperſtitiones, ab ipſis deriſas Ethnicis, apud ipſos Reformatos multis in locis conſpici, quas Romanenſibus relinqui par erat, inter quos tot Monachis aliisque quaeſtui ſunt. *M. du S.*

21. Φαινομένου] In omnibus Libris erat φαινόμενον. Ego audacter, quia ita ſententia poſtulabat, mutavi. *M. du S.*

Φαινόμενον] Etſi φαινομένου non improbo; nihil tamen ſine auctoritate muto, quia τὸ φαινόμενον quaſi ſubſtantive, pro *adparitione* acceptum intelligi poteſt eod. modo, ut *Phaenomena* philoſophi ponere ſolent; & ſic τὸ φαινόμενον τοῦ ἀνδριάντος nihil habebit incommodi. *J.F.R.*

26. Δημητρίου] Ἀλωπεκῆθεν oriundus dicitur, infra c. 20. *M. du S.*

28. Τῆς ἀφέσεως] Leg. *Caſaub.* ad lib. 1. *Athen.* *J.B.*

29. Τὴν δισκοφόρον] De manu diſcum geſtante & vibratura intellige. De ὀκλάζω vide Ζευξ. c. 4. *M. du S.*

Εἰς τὴν δισκοφόρον] Fuerint igitur ſtatuae duae, feminae miniſtrantis diſcum, & jaculantis viri. Sed non ſatis placet haec δισκοφόρος, cum ad certamina ejusmodi non admiſſae videantur mulieres. Itaque cogitabam, an ἡ δισκοφόρος poſſit eſſe via & quaſi linea, ad quam projiciendus eſt diſcus, ut dicatur hic diſcobolus tanquam metas reſpicere & ſuperare conari ſigna aliorum, qui ante ipſum projecere. Putabam ut ἡ λεωφόρος eſt via, qua commeat ὁ λεὼς· ſic δισκοφόρον poſſe vocari viam, & lineam ad quam diſcus dirigitur. *J.M.G.*

Τὴν δισκοφόρον] Ignoſcet Cl. *Geſnerus*, ſi recte ſen-

ὑς, ἐπεὶ τῶν Μύρωνος ἔργων ἓν καὶ τοῦτό ἐστιν ὁ δισκοβόλος, ὃν λέγεις· οὐδὲ τὸν παρ' αὐτόν, φημι, τὸν διαδούμενον τὴν κεφαλὴν τῇ ταινίᾳ τὸν καλόν· Πολυκλείτου γὰρ τοῦτο ἔργον. ἀλλὰ τοὺς μὲν ἐπὶ τὰ δεξιὰ εἰσιόντων, ἄφες, ἐν οἷς καὶ τὰ Κριτίου τοῦ Νησιώτου πλάσματα ἕστηκεν, οἱ τυραννοκτόνοι. σὺ δὲ εἴ τινα παρὰ τὸ ὕδωρ τὸ ἐπιῤῥέον εἶδες προγάστορα, φαλαντίαν, ἡμίγυμνον τὴν ἀναβολὴν, ἠνεμωμένον τοῦ πώγωνος τὰς τρίχας ἐνίας, ἐπίσημον τὰς φλέβας, αὐτοανθρώπῳ ὅμοιον, ἐκεῖνον λέγω, Πέλιχος ὁ Κορίνθιος στρατηγὸς εἶναι δοκεῖ.

Νὴ Δί', ἦν δ' ἐγὼ, εἶδόν τινα ἐπὶ [a] τὰ δεξιὰ τοῦ Κρόνου, ταινίας καὶ στεφάνους ξηροὺς ἔχοντα, [b] κεχρυσωμένον πετάλοις τὸ στῆθος. ἐγὼ δὲ, ὁ Εὐκράτης ἔφη, ἐκεῖνα ἐχρύσωσα, ὁπότε [c] μ' ἰάσατο διὰ τρίτης ὑπὸ τοῦ ἠπιάλου ἀπολλύμενον. ἦν γὰρ καὶ ἰατρὸς, ἦν δ' ἐγὼ, ὁ βέλτιστος οὗτος Πέλιχος; ἔστι, καὶ μὴ σκῶπτε, ἦ δ' ὃς ὁ Εὐκράτης· ἤ σε οὐκ εἰς μακρὰν μέτεισιν ὁ

quandoquidem Myronis operum & ipſum eſt, diſcobolus, quem dicis. Neque illud juxta ſtans dico, illud taenia redimitum caput, pulchrum; iſtud enim Polycleti opus. Sed omitte, quae ſunt ad dextram introeuntium, in quibus Critiae Neſiotae opera ſtant, Tyrannicidae. Tu vero ſi quam vidiſti ſtatuam ad influentem aquam, ventre prominulo, calvam, ſeminudam amictu, cujus barbae pilos aliquot ventus videtur jactare, inſignes habentem venas, indiſcreta hominis ſimilitudine, illam dico: Pelichus Corinthiorum dux videtur.

19. *Per Jovem*, inquam, *vidi quandam ad dextram Saturni, vittas habentem & corollas aridas, cujus pectus bracteis inauratum eſt. At ego*, inquit Eucrates, *inauravi illa, cum me ſanaſſet, tertium jam febri querquera pereuntem. Fuit nempe medicus etiam optimus ille Pelichus? Eſt; & noli irridere,* inquit Eucrates, *aut non ita multo poſt ille te*

a Τὰ] Caret artic. *Fl.* *b* Κεχρυσωμένον] Sic *P. H.* B1. *S.* Κεχρησωμ. male *J. Fl. Ald.* *c* Μ' ἰάσατο] Nihil mutant *Fl. J. Fr. P.* &c.

35. Πολυκλείτου γὰρ] Γραφεὺς ὁ Πολύκλειτος ὥσπερ καὶ ὁ Εὐφράνωρ. καὶ πῶς ἀγαλματοποιὸς νῦν εἰσάγεται θαυμάζω. *V.*

50. Ἠπιάλου] Ἠπίαλος εἶδος πυρετοῦ ἢ παροξυσμοῦ. *G.*

fiſſe *Solanum*, dixero; nam intellecto χεῖρα ſenſus eſt facilis. Id autem ſubſtantivi ſaepe intelligi, ſatis ipſe novit. Vid. *Bos* de Ell. p. 184. Vel p. 247. Ed. *Schoetg.* *J. F. R.*

32. Μύρωνος —— δισκοβ.] Hujus ipſius ſtatuae meminit *Quintilianus* II. 13. *Quid tam diſtortum & elaboratum, quam eſt ille DISCOBOLOS Myronis?* *M. du S.*

33. Δισκοβόλος] Barbarum hoc foret, ſi *Th. Magiſtro* fides, ſcribenti: ΔΙΣΚΟΒΟΛΟΣ οὐ δεῖ λέγειν, ἀλλὰ δισκευτής. *J. F. R.*

35. Πολυκλείτου γὰρ τοῦτο] Ubi mentio fit Polycleti, miror veterem Luciani Scholiaſten Mſ. notare Polycletum fuiſſe pictorem, non ſtatuarium, itaque ſe non intelligere, qui in ſtatuariorum numerum referatur a Luciano, niſi forte ſit alius Polycletus. Verba enim ſunt. Γραφεὺς ὁ Πολύκλειτος ὥσπερ καὶ ὁ Εὐφράνωρ, καὶ πῶς ἀγαλματοποιὸς νῦν εἰσάγεται, θαυμάζω ἢ ὑπέρ ἕτερος οὗτος ὁ Πολύκλειτος. Verum quis neſcit Polycletum Sicyonium Angeladae diſcipulum, & ejus Canonem, & tot ſtatuas, quas in coelum extulerunt veteres. Vide *Plin.* XXXIV. c. 8. & de Canone ſive norma Polycleti, Galenum de Hippocratis & Platonis decretis, & in primo de temperamentis. Euphranor & pictor & fictor fuit, uti ex eodem *Plinio* conſtat. vide lib. XXXV, 11. Critiae quoque Plinius meminit. *J. G. G.*

Πολυκλείτου καὶ τοῦτο ἔργον] Statua nimirum illa, de qua in praecedentibus ſermo fuit. Ad hunc locum Scholiaſtes, Γραφεὺς ὁ Πολύκλειτος ὥσπερ ὁ Εὐφράνωρ, καὶ πῶς ἀγαλματοποιὸς νῦν εἰσάγεται θαυμάζω. Inſcitiſſime quidem hoc, ſi umquam ab ullo quidpiam, ab Scholiaſte ſcriptum eſt. Quid? Nonne fictor & revera ἀγαλματοποιὸς fuit Polycletus? *Cicero* certe III. de Oratore, *Una fingendi eſt ars*, inquit, *in qua praeſtantes fuerunt Myro, Polycletus, Lyſippus.* Idem *Plutarcho* in Sympoſio audit Πλάστης. Idem ab eodem hoc Luciano inter πλάστας nobiles memoratur in *Somnio* T. I. §. 9. & in *Sacrificiis* c. 11. Omitto quamplurima ex *Aeliano*, *Plinio*, aliis innumeris, loca, in quibus

te vir ulciſcetur. Novi ego quid poſſit iſta derisa a te ſtatua. Aut non putas ejusdem eſſe immittere, quibus velit, querqueras, ſi expellere poteſt? Propitia, inquam, *ſit & placata virilis adeo ſtatua! quid igitur aliud quoque facientem quicunque in domo eſtis, videtis? Cum primum,* inquit, *nox oritur, deſcendens de ſua baſi, in qua ſtat, domum orbe quodam circumit, & omnes illi occurrunt, nonnunquam etiam cantanti, neque eſt, quem laeſerit: modo opus eſt, ut illi decedatur: ſic praeterit, nulla moleſtia afficiens videntes. Quin etiam lavat ſaepe, & tota nocte ludit, ut ſtrepitus aquae exaudiatur. Vide ergo, dicebam, ne non Pelichus ſit illa ſtatua, ſed Cretenſis Talus, Minois F. Nam & ille aeneus erat Cretae circuitor. Si vero non ex aere, ſed ex ligno factus eſſet, Eucrates; nihil prohiberet non Demetrii eſſe opus, ſed*

ἀνήρ· οἶδα ἐγὼ ὅσον δύναται οὗτος ὁ ὑπὸ σοῦ γελώμενος ἀνδριάς, ἢ οὐ νομίζεις τοῦ αὐτοῦ εἶναι καὶ ἐπιπέμπειν ἠπιάλους, οἷς ἂν ἐθέλοι, εἴγε καὶ ἀποπέμπειν δυνατὸν αὐτῷ; ἵλεως, ἦν δ' ἐγώ, ἔστω ὁ ἀνδριάς, καὶ ἤπιος οὕτως ἀνδρεῖος ὤν, τί δ' οὖν καὶ ἄλλο [d] ποιοῦντα ὁρᾶτε αὐτὸν ἅπαντες οἱ ἐν τῇ οἰκίᾳ; ἐπειδὰν τάχιστα, ἔφη, νὺξ γένηται, ὁ δὲ καταβὰς ἀπὸ τῆς βάσεως, ἐφ' ᾗ ἕστηκε, περίεισιν ἐν κύκλῳ τὴν οἰκίαν, καὶ πάντες ἐντυγχάνουσιν αὐτῷ, ἐνίοτε καὶ ᾄδοντι· καὶ οὐκ ἔστιν ὅντινα ἠδίκησεν, ἐκτρέπεσθαι γάρ. χρὴ μόνον· ὁ δὲ παρέρχεται, μηδὲν ἐνοχλήσας τοὺς ἰδόντας· καὶ μὴν καὶ λούεται τὰ πολλά, καὶ παίζει δι' ὅλης νυκτός, ὥστε ἀκούειν τοῦ ὕδατος ψοφοῦντος. ὅρα τοίνυν, ἦν δ' ἐγώ, μὴ οὐχὶ Πέλιχος ὁ ἀνδριάς, ἀλλὰ Τάλως ὁ Κρὴς ὁ [e] τοῦ Μίνωος ἦ. καὶ γὰρ ἐκεῖνος χαλκοῦς τις ἦν, τῆς Κρήτης περίπολος. εἰ δὲ μὴ χαλκοῦ, ὦ Εὔκρατες, ἀλλὰ ξύλου ἐπεποίητο, οὐδὲν αὐτὸν ἐκώλυεν οὐ Δημητρίου ἔργον

d Ποιοῦντα] Bene *Fl. H. P. S.* &c. Πιοῦντα male *J.* *e* Τοῦ] Τὸν Exc. Τοῦ *Fl. J.* &c. & L.

bus Statuarius memoratur Polycletus; quaeque, ut & opera ejus ab Auctoribus celebrata, diligenter congeſſit *Junius* in artificum Catalogo. Quid quod & Euphranor non Pictor tantum, ut hic ab Scholiaſte ſtatuitur, verum etiam Fictor fuit; ut ex eodem Catalogo ſtudioſus Lector poſſit diſcere. *J.J.*

Πολυκλείτου] Vid. *Jenſ.* Et *Daviſ.* not. ad pag. 4. Tuſc. *M. du S.*

37. Κριτίου] Idem hic Critias cum eo qui Ῥητ. c. 9. memoratur. *M. du S.*

40. Φαλαντίαν] Supra T. I. *Tim.* §. 47. ἀναφαλαντίας, *recalvaſter*, ubi vid. quae Cl. *Hemſterh.* notavit. *J.F.R.*

42. Αὐτοανθρώπῳ ὅμοιον] Vid. Cl. *Hemſterhuſius* ad T. I. *Tim.* §. 52, No. 86. ubi αὐτοβορέας occurrit, i.e. *verus & ipſiſſimus boreas*, aliaque obiter indicantur; at cum ibid. promiſit, ſe hic dicturum quid ſit αὐτάνθρωπος, nulla tum divinatione praevidit hanc ſibi facultatem ereptum, & ſucceſſorem tam feſtinantem, ipſoque tanto inferiorem datum iri. Quare paucis tantum defungar: omnis ſtatua humana vel levi arte facta ſimilis eſt homini; talem ſi diceret hanc, ὅμοιον ἀνθρώπῳ πλάσμα dixiſſet; at jam vult eam ita referre vivum ac ſpirantem i. e. verum hominem, ut nihil differentiae adpareat, quin ſit *ipſe homo.* Talia autem praeter philoſophorum αὐταρχὴ, αὐτοσοφία etiam aliis frequentantur, ut αὐτόπαις, quod *Heſych.* adfert, αὐτόλυκος *fur* pecudes lupi inſtar furari ſolitus. Nec refert, num ab avo Ulyſſis *Autolyco* derives, an ab ipſo λύκος, quia & prior ille cognomen inde traxit. *Ovid.* Metam. XI. 313. *Naſcitur Autolycus furtum ingenioſus ad omne: Qui facere adſuerat patriae non degener artis.* *J.F.R.*

43. Πέλιχος] Conſule *Thucyd.* I. 29. ubi ſaniores Codd. ita legunt. *M. du S.*

46. Στεφάνους] Honor divinus, inquit *Barthius*, 719. *M. du S.*

50. Ἠπιάλου] Vid. *Schol.* adde ſupra eumdem ad *Gall.* c. 9. ibique notata: item *Theogn.* vſ. 174. *J.F.R.*

70. Τάλως] V. Ὀρχ. c. 49. & *Platon.* Minoe verſus fin. p. m. 510. ὁ γὰρ Τάλως τρὶς περιῄει τοῦ ἐνιαυτοῦ κατὰ τὰς κώμας φυλάττων τοὺς νόμους ἐν αὐταῖς ἐν χαλκοῖς γραμματείοις ἔχων γεγραμμένους τοὺς νόμους, ὅθεν χαλκοῦς ἐκλήθη. *Athenaeus*, ex Ibyco, amatorem Rhadamanthi fuiſſe ait, 603. D. *M. du S.*

72. Τῆς Κρήτης περίπολος] Habuimus T. 2. *de Salt.* c. 49. & II. *Ver. Hiſt.* c. 6. *J.F.R.*

73. Χαλκοῦ — ἐπεποίητο] Sic ſupra Ὑπ. Εἰκ. c. 23. *M. du S.*

88. Κη-

γον εἶναι, ἀλλὰ τῶν Δαιδάλου τεχνημάτων. δραπετεύει γοῦν, ὡς φής, ἀπὸ τῆς [a] βάσεως καὶ οὗτος.

Ὅρα, ἔφη, ὦ Τυχιάδη, μή σοι μεταμελήσῃ τοῦ σκώμματος ὕστερον. οἶδα ἐγώ, οἷα ἔπαθεν ὁ τοὺς ὀβολοὺς ὑφελόμενος, οὓς κατὰ τὴν νουμηνίαν ἑκάστην τίθεμεν αὐτῷ. πάνδεινα ἐχρῆν, ὁ Ἴων ἔφη, ἱερόσυλόν γε ὄντα. πῶς οὖν αὐτὸν ἠμύνατο, ὦ Εὔκρατες; ἐθέλω γὰρ ἀκοῦσαι, εἰ καὶ ὅτι μάλιστα οὑτοσὶ Τυχιάδης ἀπιστήσει. πολλοί, ἦ δ᾽ ὅς, ἔκειντο ὀβολοὶ [b] πρὸς τοῖν ποδοῖν αὐτοῦ, καὶ ἄλλα νομίσματα ἔνια [c] ἀργυρᾶ πρὸς τὸν μηρόν, κηρῷ κεκολλημένα, καὶ πέταλα ἐξ ἀργύρου, εὐχαί τινος, ἢ μισθὸς ἐπὶ τῇ ἰάσει, ὁπόσοι δι᾽ αὐτὸν ἐπαύσαντο πυρετῷ ἐχόμενοι. ἦν δὲ ἡμῖν Λίβυς τις οἰκέτης, κατάρατος ἱπποκόμος. οὗτος ἐπεχείρησε νυκτὸς ὑφελέσθαι πάντα ἐκεῖνα, καὶ ὑφείλετο καταβεβηκότα ἤδη τηρήσας τὸν ἀνδριάντα. ἐπεὶ δὲ ἐπανελθὼν τάχιστα ἔγνω περισεσυλημένος ὁ Πέλιχος, ὅρα ὅπως ἠμύνατο, καὶ κατεφώρασε τὸν Λίβυν. δι᾽ ὅλης γὰρ τῆς νυκτὸς περιῄει ἐν κύκλῳ τὴν αὐλὴν [d] ἄθλιος, ἐξελθεῖν οὐ δυνάμενος, ὥσπερ ἐς Λαβύρινθον ἐμπεσών, ἄχρι δὴ κατελήφθη ἔχων τὰ φώρια, γενομένης [e] τῆς ἡμέρας. καὶ τότε μὲν

unum de Daedali artificiis. Nam, ut ait, fugit de ſua baſi hic quoque.

20. *At tu vide*, inquit, *Tychiade, ne dicti te poſtea poeniteat. Novi ego quid uſu venerit ei qui obolos furatus fuerat, quos ſingulis noviluniis ipſi offerimus. Graviſſima quidem oportuit evenire*, inquit Ion, *ſacrilego. Quomodo igitur ultus eſt illum, Eucrates? volo enim audire, etſi fidem vel maxime hic Tychiades negaturus ſit. Multi*, inquit, *oboli ad pedes illius jacebant, & nummi aliquot alii argentei ad femur ipſius cera agglutinati, & argenti bracteolae, votum cujusdam, aut ſanationis merces eorum, qui per ipſum febri erant liberati. Erat vero nobis ſervus e Libya, ſacer homo, equiſo. Hic auſus eſt noctu ſuffurari omnia illa, & ſuffuratus eſt, obſervato tempore, ubi deſcenderat ſtatua. Cum primum vero rediens cognovit ſe ſpoliatum eſſe Pelichus, vide quomodo ultus ſit Libyn, ac deprehenderit. Tota enim nocte in aula in orbem circumiit infelix, qui exire non poſſet, velut in Labyrinthum delapſus, dum die exorto deprehenderetur cum rebus furtivis. Ac tum quidem deprehenſus plagas accepit non pau-*

a Βάσεως] Στάσεως *Fl.* & marg. *A1.* *b* Πρὸς] Et ſic *Fl.* cum *J.* ceteriſque. *c* Ἀργυρᾶ] Omittit *Fl.* *d* Ἄθλιος] Nihil mutare *Fl.* addidit *Solan.* *e* Τῆς] Abeſt a *Fl.*

75. Ἀλλὰ * τῶν Δαιδάλου τεχνημάτων] Τοῦτο οὐ μάτην εἶπεν. ἀλλ᾽ ἐπειδὴ † πρῶτος Δαίδαλος ἄγαλμα εἰργάσατο διεσκελὲς, τῶν πρὸ αὐτοῦ πάντων τεχνιτῶν ‡ συμβεβληκότα τὼ πόδε ἀποτελούντων, παρέσχε φήμην, ὡς § τὰ τοῦ Δαιδάλου ἀγάλματα κινεῖται αὐτόματα ¶. *V.*

* Τῶν — τεχνημάτων] Τὰ τεχνήματα ante edebatur.
† Πρῶτος] Πάντων eſt in V. quo forſan Πανὸς voluit. In Impreſſis ſic mutatum eſt. *M. du S.*
‡ Συμβεβληκότα] Συμβεβηκότα *Kuſterus* legi jubet. *M. du S.*
§ Τὰ] Non aderat in editis. Adjecit *M. du S.*
¶ Idem habet *Palaephetus* de Incredibilibus c. XXII. & *Tzetzes* Chil. I. c. 19. *J. Cler.*

88. Κηρῷ] V. *Jani Rutg.* Var. Lect. V. p. 461. *M. du S.*

90. Πυρετῷ ἐχόμενοι] Πυρετῷ συνέχεσθαι uſitate dici, oſtendit Rev. *Jac. Elſn.* ad *Evang. Luc.* IV. 38. Sed & ἐχόμενος πυρετῷ Lucianum dixiſſe refert. At verbo ſimplici ἔχεσθαι *Hippocrates* ita utitur frequentiſſime, ut ἢν ὑπὸ πυρετοῦ ἐχομένῳ, Sect. IV. aph. 34. & 35. &c. Aliiſque locis ab *Foëſio* in Oecon. *Hippocr.* v. ἔχειν indicatis, cum praepoſ. ὑπό. Sed & ſine ea, ἀνὴρ νούσῳ εἴχετο, idem ex V. Epidem. p. 335. Nolim plura adcumulare in re nimis nota. *J. F. R.*

12. Ἀλωπεκῆθεν] Ut Τοξ. c. 27. & Ἐτ. Δ. II. Quod ideo moneo, quia hic prave in omnibus Impreſſis antea ſcriptum erat Ἀλωπεκεῖθεν, quamvis iidem Libri recte in illis locis habeant. *M. du S.*

Ἀλωπεκῆθεν] Recte *Solan.* reſtituit, quia non ſolum ſic amat ſcribi locis ab eo indicatis, ſed & ap. alios, ut ex

paucas. Non diu vero cum ſupervixiſſet, malus male periit, qui diceret, ſingulis ſe noctibus flagellari, adeo ut vibices etiam poſtridie illius in corpore apparerent. Poſt haec, Tychiade, & Pelichum deride, & me, ut Minois aequalem, delirare puta. Verum, Eucrates, inquam, *quam diu quod aes eſt, aes erit, & opus illud Demetrius Alopecienſis elaboraverit, non Deorum faber, ſed hominum ſtatuarius; nunquam ego ſtatuam Pelichi timuero, quem, neque ſi vivus mihi minatus eſſet, valde metuiſſem.*

πληγὰς οὐκ ὀλίγας ἔλαβεν ἁλούς· οὐ πολὺν δὲ ἐπιβιοὺς χρόνον, κακὸς κακῶς ἀπέθανε, μαστιγούμενος, ὡς ἔλεγε, κατὰ τὴν νύκτα ἑκάστην, ὥστε καὶ μώλωπας ἐς τὴν ἐπιοῦσαν φαίνεσθαι [f] αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ σώματος. πρὸς ταῦτα, ὦ Τυχιάδη, καὶ τὸν Πέλιχον σκῶπτε, κἀμὲ, ὥσπερ [g] τὸν Μίνωος ἡλικιώτην, παραπαίειν ἤδη δόκει. ἀλλ', ὦ Εὔκρατες, ἦν δ' ἐγὼ, ἔστ' ἂν ὁ χαλκὸς μὲν χαλκὸς, τὸ δὲ ἔργον Δημήτριος ὁ [h] Ἀλωπεκῆθεν εἰργασμένος ᾖ, οὐ θεοποιός τις, ἀλλ' ἀνθρωποποιὸς ὢν, οὔποτε φοβήσομαι τὸν ἀνδριάντα Πελίχου, ὃν οὐδὲ ζῶντα πάνυ ἐδεδίειν, ἀπειλοῦντά μοι.

21. Poſt haec Antigonus Medicus ait: *Etiam mihi, Eucrates, aeneus Hippocrates eſt, cubitali circiter magnitudine, qui tantum, ubi linum lampadis exſtinctum eſt, totam orbe domum circumit, perſtrepit, pyxides evertit, medicamenta confundit, convertit januam, praeſertim ubi rem ſacram differimus, quam ſingulis annis ei facimus. Poſtulat ergo,* inquam, *modo etiam Hippocrates ſacrificari ſibi, & indignatur, ſi non ſuo tempore opimis epuletur hoſtiis? Quem contentum*

Ἐπὶ τούτοις [i] Ἀντίγονος ὁ ἰατρὸς εἶπε· κἀμοὶ, ὦ Εὔκρατες, Ἱπποκράτης ἐστὶ χαλκοῦς, ὅσον πηχυαῖος τὸ μέγεθος, ὃς μόνον ἐπειδὰν ἡ [k] θρυαλλὶς ἀποσβῇ, περίεισι τὴν οἰκίαν ὅλην ἐν κύκλῳ ψοφῶν, καὶ τὰς πυξίδας ἀνατρέπων, καὶ τὰ φάρμακα συγχέων, καὶ τὴν θύραν περιτρέπων, καὶ μάλιστα ἐπειδὰν τὴν θυσίαν ὑπερβαλώμεθα, ἣν κατὰ τὸ ἔτος ἕκαστον αὐτῷ θύομεν. ἀξιοῖ γὰρ, ἦν δ' ἐγὼ, καὶ Ἱπποκράτης ἤδη [l] ὁ ἰατρὸς θύεσθαι αὐτῷ, καὶ ἀγανακτεῖ, ἢν μὴ κατὰ καιρὸν [m] ἐφ' ἱερῶν τελείων ἑστιαθῇ· ὃν ἔδει ἀγα-

f Αὐτοῦ] Τοῦ marg. *A*1. Forſan τοῦ voluit. *g* Τὸν] Ita *Fl. P. H. B*1. *S.* Τοῦ *J.* Sed eodem redit. *h* Ἀλωπεκῆθεν] Ἀλωπεκεῖθεν Edd. priores. *i* Ἀντίγονος] Ἀντίγονος male *Fl.* *k* Θρυαλλὶς] Bene *Fr. S. Amſt.* Θρυαλλὶς male cett. *l* Ὁ ἰατρὸς] Non habet *Fl.* Nec opus eſt. *m* Ἐφ'] Sic *J. V*2. marg. *A*1. & G. Ἀφ' Edd. cett. dempta *Fl.* quae ὑφ'.

ex *Alciphr.* demonſtravi ad *Tox.* c. 27. Adde *Suid.* Ἀλωπεκῆθεν quoque ſcribentem. *J. F. R.*

15. Ἐδεδίειν] Lege ἐδεδίειν ἄν. *M V. La Croze.*

27. Ἀγανακτεῖ &c.] Scribe ἀγανακτεῖ ἢν μὴ κατὰ καιρὸν ἐφ' ἱερῶν τελείων ἑστιαθῇ indignatur *niſi ſtato tempore eximiis victimis paſcatur.* Sic ſcribendus Mſ. volente hic locus & vertendus. Vulgo legitur ἀφ' ἱερῶν invito Graecae linguae genio. vertitur ſatis inepte: *niſi in tempore juſtorum ſacrificiorum epulis excipiatur.* Ἱερὰ ſunt victimae, hoſtiae & eorum exta, quae diis adolentur. Τέλεια ἱερὰ ſunt eximiae hoſtiae, quod ἱερὰ ῥέξαι Homero eſt, hoc *Thucydidi* ἱερὰ θύειν, *ſacra facere, victimas caedere.* apud quem etiam legitur ἱερὰ τέλεια. dicuntur & ἱερεῖα, hoſtiae, inde ἱερεῖα ſunt quaevis animalia, quae mactantur. *Polyb.* lib. 2. ὕεια ἱερεῖα caro ſuilla, *Athen.* lib. 1. τροφὴ τῶν νεογνῶν ἱερείων *caro tenerarum pecudum.* Sic & ἱερεύειν & θύειν non tantum eſt ſacrificare, ſed & mactare. ſic & *ſacrificare* apud *Plinium* lib. 28, 19. *J. G. G.*

28. Ἐφ'] Sic *Ven.* utraque. Vid. & Τιμ. c. 5. Reliquae ἀφ'. niſi quod *Fl.* habet ὑφ'. *M. du S.*

Ἐφ' ἱερῶν — ἑστιαθῇ] Facile ſecutus ſum, id quod verum eſt. Quod tamen Cl. *Graev.* dicit ἀφ' invito linguae Graecae genio ſcribi, hoc non plane perſpicio; nam quum recte dicatur ἀπὸ τῶν σῶν δειπνῶ, & ſimilia, quae *Stephan.* notavit; vel abundet interdum ἡ ἀπὸ, ut ἀπὸ μιᾶς ὁρμῆς, *uno impetu*, *Thucyd.* VII. c. 71. f. Et ἀφ' ἑνὸς κελεύσματος *Diod. Sic.* III. 15. 67. ubi plura Cl. *Weſſel.* non eſſet adeo contra analogiam ἑστιαθῆναι ἀπὸ ἱερῶν, quando ἀπὸ id ſignificaret, *unde* excipiare; ſed quia δειπνεῖν ἀπὸ τοῦ τινος partitivum potius eſt, & ἐφ' hic melius ſatisfacit tempori, totumque ſa-

ἀγαπᾶν, εἴ τις ἐναγίσειεν αὐτῷ, ἢ μελίκρατον ἐπισπείσειεν, ἢ στεφανώσειε τὴν κεφαλήν.

Ἄκουε τοίνυν, ἔφη [a] ὁ Εὐκράτης, τοῦτο μὲν καὶ ἐπὶ μαρτύρων, ὃ πρὸ ἐτῶν πέντε εἶδον. ἐτύγχανε μὲν ἀμφὶ τρυγητὸν τὸ ἔτος ὄν· ἐγὼ δὲ ἀμφὶ τὸν ἀγρὸν μεσούσης τῆς ἡμέρας τρυγῶντας ἀφεὶς τοὺς ἐργάτας, κατ' ἐμαυτὸν εἰς τὴν ὕλην ἀπῄειν, μεταξὺ φροντίζων τι, καὶ ἀνασκοπούμενος. ἐπεὶ δ' ἐν τῷ συνηρεφεῖ ἦν, τὸ μὲν πρῶτον ὑλαγμὸς ἐγένετο κυνῶν· κἀγὼ εἴκαζον Μνάσωνα τὸν υἱόν, ὥσπερ εἰώθει, παίζειν καὶ κυνηγετεῖν εἰς τὸ λάσιον μετὰ τῶν ἡλικιωτῶν παρελθόντα. τὸ δ' οὐκ εἶχεν οὕτως, ἀλλὰ μετ' ὀλίγον σεισμοῦ τινος γενομένου, καὶ βοῆς οἷον ἐκ βροντῆς, γυναῖκα ὁρῶ προσιοῦσαν φοβεράν, ἡμισταδιαίαν σχεδὸν τὸ ὕψος· εἶχε δὲ καὶ δᾷδα ἐν τῇ ἀριστερᾷ, καὶ ξίφος ἐν τῇ δεξιᾷ, ὅσον εἰκοσάπηχυ· καὶ τὰ μὲν ἔνερθεν ὀφιόπους ἦν, τὰ δὲ ἄνω γοργόνι ἐμφερὴς τὸ βλέμμα, φημί, καὶ τὸ [b] φρικῶδες τῆς προσόψεως, καὶ ἀντὶ τῆς κόμης τοὺς δράκοντας [c] βοστρυχηδὸν περιέκειτο, εἱλουμένους περὶ τὸν αὐχένα καὶ ἐπὶ τῶν ὤμων ἐνίους ἐσπειραμένους. ὁρᾶτε, ἔφη, ὅπως ἔφριξα, ὦ φίλοι, μεταξὺ διηγούμενος; καὶ ἅμα λέγων, ἐδείκνυεν ὁ Εὐκράτης τὰς ἐπὶ τοῦ πήχεος τρίχας [d] πᾶσιν, ὀρθὰς ὑπὸ τοῦ φόβου.

Οἱ μὲν οὖν ἀμφὶ τὸν Ἴωνα, καὶ τὸν Δεινόμαχον, καὶ τὸν Κλεόδημον, κεχηνότες ἀτενὲς, προσεῖχον αὐτῷ γέροντες ἄνδρες, ἑλκόμενοι

eſſe decebat, ſi quis inferias illi mittat, aut libet mulſum, aut caput coronet.

22. *Audi ergo*, inquit Eucrates, *idque ſub teſtibus, quod ante quinque annos vidi. Erat tempus anni circa vindemiam: ego vero, relictis in agro circa meridiem operis, ſolus abii in ſilvam, cogitans interim aliquid & commentans. Jam in opaco eram, cum primo quidem latratus exoritur canum: & ego arbitrabar Mnaſonem filium pro more ludere, & venatus cauſſa in denſam ſilvae partem progreſſum. At illud non ita ſe habebat. Sed poſt paullo motu quodam terrae facto, & ſono qualis eſt in tonitru, mulierem accedentem video terribilem, dimidii fere ſtadii altitudine. Habebat vero facem etiam in ſiniſtra, & in dextra gladium, viginti circiter cubitorum. Ac quantum ad inferiora anguipes erat: ſupra autem Gorgoni ſimilis, vultu inquam, & adſpectu horribili: & pro coma dracones erant cincinnorum in modum circumjacentes, & implexi circa collum, quidam etiam in humeris ſpirarum in modum ſe volventes.* Hic, *Videte*, inquit, *amici, quam inter narrandum perhorruerim!* & cum his verbis ſimul oſtendit Eucrates omnibus pilos in brachio horrentes a terrore.

23. Ion igitur, & Dinomachus & Cleodemus hiantes atque intenti hominem audiebant, viri ſenes, qui naſo ſe trahendos prae-

a Ὁ] Ὦ male *Fl.* b Φρικῶδες] Φρυκῶδες male *Fl.* c Βοστρ. περ.] Περιέκειτο· βοστρυχηδὸν εἱλ— *Fl.* d Πᾶσιν] Sic Edd. πάσας *Solan.* Sed in nott. mutavit ſententiam.

45. Ἡμισταδιαίαν] Πεντήκοντα ὀργυιῶν. *V.*

52. Περιέκειτο] Γράφεται, καθεῖτο. *V.*

ſacrificium complectitur, id cum Viro Clariſſ. praetuli: ac tricari amplius nolim. *J.F.R.*

53. Ἐσπειραμένους] Conf. ſupra Συγγρ. c. 29. med. Infra Διψ. c 6. m. Et Εὐχ. c. 2. f. *M.du S.*

Ἐσπειραμένους] Etſi in locis ab *Solano* indicatis non ἐσπειρ— ſed ὠεσπειρ. legas, tamen ad probandam hanc ſcripturam & verſionem valent; nam a σπειρώομαι *in gyrum contraho*, formatum eſt, pro quo *Th. Morus* Interpres Pariſinae Ed. *ſparſis* dedit, quaſi ἐσπαρμένους a σπείρω legiſſet. Sed Cl. *Geſnerus* id ſponte ad Graeca rectius compoſuit. *J.F.R.*

56. Πᾶσιν] De emendatione cogitaram; ſed trajectio eſt, quamvis duriuſcula, Luciano tamen familiaris. Neque adhuc dum aderant Eucratis filii. Vid.

c

praeberent ; & tacite adorabant coloſſum plane improbabilem , mulierem dimidium ſtadium altam , giganteum quoddam terriculamentum. Ego vero interea cogitabam, quales hi homines & verſentur ſapientiae cauſſa cum adoleſcentulis , & multis admirationi ſint , qui tamen ſolo capillitio cano & barba diſtent a puerulis , quibus ipſis caeteroqui facilius mendacio ductari ſe patiantur.

24. Igitur Dinomachus , *Dic mihi*, inquit , *Eucrates , canes Deae quanti erant ?* *Elephantis*, inquit ille, *Indicis altiores, nigri & ipſi, hirſuti , villis ſordidis ac ſqualidis. Ego itaque cum viderem, conſtiti, converſa ad interiorem partem digiti pala anuli, quem Arabs mihi dedit. Hecate vero , cum percuſſiſſet anguino pede ſolum , hiatum effecit maximum, Tartarea magnitudine : tum paullo poſt in illum deſiliens evanuit. Ego ſumto animo , protenſoque capite introſpexi, apprehenſa tamen arbore in proximo enata, ne vertigine oborta praeceps inciderem. Tum vidi, quae ſunt apud inferos omnia, Pyriphlegethontem, lacum, Cerberum, mortuos, adeo quidem , ut quoſdam illorum agnoſcerem. Patrem quidem meum accurate noram , iiſdem adhuc indutum, in quibus eum ſepeliveramus.* *Quid vero agebant*, inquit Ion, *animae, mi Eucrates ?* *Quid aliud* , inquit, *quam per gentes & tribus cum amicis & cognatis agunt, accumbentes in aſphodelo ? Contradicant ergo*

τοῦ ῥινὸς, ἠρέμα προσκυνοῦντες οὕτως ἀπίθανον Κολοσσὸν, ἡμισταδιαίαν γυναῖκα, γιγάντειόν τι μορμολύκειον. ἐγὼ δὲ ἐνενόουν μεταξὺ οἷοι ὄντες αὐτοὶ νέοις τε ὁμιλοῦσιν ἐπὶ σοφίᾳ, καὶ ὑπὸ πολλῶν θαυμάζονται, μόνῃ τῇ πολιᾷ καὶ τῷ πώγωνι διαφέροντες τῶν βρεφῶν· τὰ δ᾽ ἄλλα καὶ αὐτῶν ἐκείνων εὐαγωγότεροι πρὸς τὸ ψεῦδος.

Ὁ γοῦν Δεινόμαχος, εἰπέ μοι, ἔφη, ὦ Εὔκρατες, οἱ κύνες δὲ τῆς θεοῦ πηλίκοι τὸ μέγεθος ἦσαν; ἐλεφάντων, ἦδ᾽ ὅς, ὑψηλότεροι τῶν Ἰνδικῶν, καὶ μέλανες [e] καὶ αὐτοὶ, καὶ λάσιοι, [f] πιναρᾷ καὶ αὐχμώσῃ τῇ λάχνῃ. ἐγὼ μὲν οὖν ἰδὼν ἔστην, ἀναστρέψας ἅμα τὴν σφραγῖδα, ἥν μοι ὁ Ἄραψ ἔδωκεν, εἰς τὸ εἴσω τοῦ [g] δακτύλου. ἡ Ἑκάτη δὲ πατάξασα τῷ δρακοντείῳ ποδὶ τοὔδαφος, ἐποίησε χάσμα παμμέγεθες, ἡλίκον ταρτάρειον τὸ μέγεθος· εἶτα ᾤχετο μετ᾽ ὀλίγον ἀλλομένη ἐς [h] τὸ αὐτό· ἐγὼ δὲ θαρσήσας ἐπέκυψα, λαβόμενος δένδρου τινὸς πλησίον πεφυκότος, ὡς μὴ σκοτοδινιάσας ἐμπέσοιμι ἐπὶ κεφαλήν· εἶτα ἑώρων τὰ ἐν Ἅδου ἅπαντα, τὸν Πυριφλεγέθοντα, τὴν λίμνην, τὸν Κέρβερον, τοὺς νεκροὺς, ὥστε γνωρίζειν ἐνίους αὐτῶν. τὸν γοῦν πατέρα εἶδον ἀκριβῶς αὐτὰ ἐκεῖνα ἔτι ἀμπεχόμενον, ἐν οἷς αὐτὸν κατεθάψαμεν. τί δὲ ἔπραττον, ὁ Ἴων ἔφη, ὦ Εὔκρατες, αἱ ψυχαί; τί ἄλλο, ἦδ᾽ ὅς, ἢ κατὰ φῦλα καὶ φρήτρας μετὰ τῶν φίλων καὶ συγγενῶν διατρίβουσιν ἐπὶ [i] τοῦ ἀσφοδέλου κατακείμενοι, ἀντι-

e Καὶ αὐτοὶ] Sine καὶ *Fl.* *f* Πιναρᾷ] Bene *V2.* Πιννάρᾳ reliquae. *g* Δακτύλου] Sic *Fl. B1. Ald. H. P. S.* Δακτυλίου *J.* *h* Τὸ] Deeſt in *Fl.* *i* Τοῦ] Omittit *Fl.*

c. 27. *M. du S.*

Πᾶσιν,] Ego comma adjeci , ut ad ἐδείκνυεν referatur. Trajectiones nonnullas ejuſmodi conſtructionis oportuiſſet additas ab eo, qui tam diu in evolvendo Luciano eſt verſatus. Nos dedimus aliquot ſupra, *Paraſit.* §. 16. Addimus hic *Imag.* c. XI. f. ἀλλ᾽ οἷς προεῖπον ἐκείνοις. *Rhet. Praec.* c. 18. ὅτι κἂν ἐπί κε ῥῆμα γλωττῶν ἔλθῃ. *Bis Accuſ.* 34. πάντα γοῦν μᾶλλον ἂν ἤλπισα τὸν Διάλογον, ἢ τοιαῦτα ἐρεῖν περὶ ἐμοῦ. Plura ex aliis jam addere non vacat. *J. F. R.*

71. Ἐλεφάντων — Ἰνδικῶν] Magnitudine enim Indici Elephanti Africis praeſtant, teſte *Livio* XXXVII. 39. *M. du S.*

73. Πιναρᾷ] Ita *V2.* Reliquae πιννάρᾳ. *M. du S.*

76. Ἑκάτη] Videnda hic Vita Marini a *Proclo* ſcripta p. 68. φάσμασι μὲν Ἑκατικοῖς φωτοειδέσιν αὐτοπτουμένοις ὡμίλησεν. *M. du S.*

89. Κατὰ φῦλα καὶ φρήτρας] *Homer.* Il. B. 362. *M. du S.*

93. Ἱερῶν

ἀντιλεγέτωσαν οὖν ἔτι, ἦ δ' ὃς ὁ Ἴων, οἱ ἀμφὶ τὸν Ἐπίκουρον τῷ ἱερῷ Πλάτωνι, καὶ τῷ περὶ τῶν ψυχῶν λόγῳ. σὺ δὲ μὴ καὶ τὸν Σωκράτην αὐτὸν, καὶ τὸν Πλάτωνα εἶδες ἐν τοῖς νεκροῖς; τὸν Σωκράτην ἔγωγε, ἦ δ' ὅς, οὐδὲ τοῦτον σαφῶς, ἀλλὰ εἰκάζων, ὅτι φαλακρὸς, καὶ προγάστωρ ἦν· τὸν Πλάτωνα δὲ οὐκ ἐγνώρισα· χρὴ γὰρ, οἶμαι, πρὸς φίλους ἄνδρας τἀληθῆ λέγειν. ἅμα γοῦν ἔγωγε ἅπαντα ἀκριβῶς ἑώρακα, καὶ τὸ χάσμα συνέμυε, καί τινες τῶν οἰκετῶν ἀναζητοῦντές με, καὶ Πυῤῥίας οὗτος ἐν αὐτοῖς, ἐπέστησαν [a] οὔπω τέλεον μεμυκότος τοῦ χάσματος· εἰπὲ, Πυῤῥία, εἰ ἀληθῆ λέγω; νὴ Δί', ἔφη ὁ Πυῤῥίας, καὶ ὑλακῆς δὲ ἤκουσα διὰ τοῦ χάσματος, καὶ πῦρ τι ὑπολάμπειν ἀπὸ τῆς δᾳδός μοι ἐδόκει. κἀγὼ ἐγέλασα, [b] ἐπιμετρήσαντος τοῦ μάρτυρος τὴν ὑλακὴν καὶ τὸ πῦρ.

Ὁ Κλεόδημος δὲ, Οὐ καινὰ, εἶπεν, οὐδὲ ἄλλοις ἀόρατα ταῦτα εἶδες, ἐπεὶ καὶ αὐτὸς οὐ πρὸ πολλοῦ νοσήσας, τοιόνδε τι ἐθεασάμην. ἐπεσκόπει δέ με, καὶ ἐθεράπευεν Ἀντίγονος οὗτος. ἑβδόμη μὲν ἦν ἡμέρα, ὁ δὲ πυρετὸς, οἷος [c] καύσωνος σφοδρότερος· ἅπαντες δέ με ἀπολιπόντες ἐπ' ἐρημίας, [d] ἐπικλεισάμενοι τὰς θύρας, ἔξω περιέμενον. οὕτω γὰρ ἐκέλευσας, ὦ Ἀντίγονε, εἴ πως δυνηθείην εἰς ὕπνον τρέπεσθαι. τότε οὖν ἐφίσταταί [e] μοι νεανίας [f] ἐγρηγορό-

adhuc, inquit Ion, *Epicurei divino Platoni & libro de animis. Tu vero numquid ipſum etiam Socratem & Platonem vidiſti inter mortuos? Socratem equidem*, inquit, *neque hunc dilucide, ſed conjecturam inde faciens, quod calvus erat & ventricoſus. Platonem vero non agnovi: oportet enim, arbitror, vera dicere apud amicos. Simul ergo ut omnia accurate ego vidi, & hiatus clauſus eſt, & quidam ſervorum requirentes me, & in illis hic ipſe Pyrrhias, adſtitere, nondum plane clauſo hiatu. Dic Pyrrhia, utrum verum dicam? Per Jovem*, ait Pyrrhias, *etiam latratum audivi per hiatum, & ignis ſublucere de face mihi videbatur.* Et ego riſi, corollarium addente teſte latratum atque ignem.

25. Cleodemus autem, *Non nova*, inquit, *neque non viſa aliis haec ſpectaſti: cum ipſe quoque non ita pridem aegrotans tale quid viderim. Viſebat me autem & curabat hic Antigonus. Dies erat ſeptimus. Febris talis, ut ipſa ardentiſſima eſſet vehementior. Omnes autem, me ſolo relicto, clauſis foribus extra expectabant: ita enim juſſeras, Antigone, ſi qua poſſem ſomnum capere. Tunc igitur adſtat mihi juvenis vigilanti undique pulcherri-*

a Οὔπω] Recte ſic *Fl. Fr. P.* &c. Οὔτω *J.* *b* Ἐπιμετρήσαντος] Alii ἐπιμαρτυρήσαντος *Coll* Vulgatam tenent *Fl. J.* &c. *c* Καύσωνος σφοδ.] Nihil mut. Edd. Καῦσος σφοδρότατος θερμότερος G. *d* Ἐπικλεισάμενοι] Εγκλεισ. marg. *A1.* *e* Μοι] Omittit *Fl.* *f* Ἐγρηγορότι] Ἐγρηγοροῦντι *Fl.*

2. Ἀκριβῶς ἑώρακα] Γράφεται, ἱκανῶς * ἑωράκει. *V.* 9. Ἐπιμετρήσαντος] Ἀντὶ τοῦ προσθέντος. *V.* In G. vero Ἐπιμαρτυρήσαντος] Γρα. ἐπιμετρήσαντος.

* Ἑωράκει] Sic etiam Exc. *G.* Lege ἑωράκειν, vel ἑώρακα. *M. du S.*

93. Ἱερῷ Πλάτωνι] *Plat.* π. ψυχ. *M. du S.*

97. Εἰκάζων] Forſan εἴκαζον. Sed ſi per ellipſin accipias, ut intelligatur εἶδον ex praemiſſo εἶδες, mutatione non opus erit. *J. F. R.*

1. Πρὸς φίλους] *Lucilius : homini amico non eſt mentiri meum. Lact.* VI. 18. *Sed etiam inimico atque ignoto exiſtimabit non eſſe mentiri ſuum.* *M. du S.*

9. Ἐπιμετρήσαντος] Quid proprie ſignificet, patet ex *Dial. Mort.* V. *Plutonis* & *Mercur.* §. 1. ἐπὶ τοῖς ἐνενήκοντα ἔτεσιν, ἃ βεβίωκεν, ἐπιμετρήσας ἄλλα τοσαῦτα. Hic igitur jocoſe uſurpatum, pro *teſtimonio ſuperfluo admetiris, ſuperaddis*, idque magis placet, quam ἐπιμαρτυρήσαντος. *J. F. R.*

15. Ὁ δὲ πυρετὸς, οἷος; καύσωνος σφοδρότερος] Bene-

virens, veſte candida indutus: deinde ſurgere me juſſum deducit per hiatum quendam ad inferos, ut ſtatim conſpectu primo agnoſcerem Tantalum, & Tityum, & Siſyphum. Ac reliqua quid vobis dicam? Cum vero eſſem apud tribunal (aderat autem Aeacus quoque & Charon, & Parcae, & Furiae) aliquis velut rex, Pluto ut mihi videtur, aſſidebat, pronuntians eorum, qui paullo poſt morituri eſſent, nomina, quos ultra diem ipſis dictum in vita manere contigerat. At juvenis me illi ſiſtebat. Sed Pluto indignabundus ad ductorem meum, Nondum, *inquit*, impletum illius filum eſt: abeat igitur. Tu vero jam fabrum adduc Demylum: jam enim ſupra colum vivit. *Et ego laetus recurrens ipſe quidem jam ſine febri eram, denuntiabam vero omnibus, moriturum mox eſſe Demylum: in vicinia autem noſtra habitabat, aegrotans ipſe quoque, ut nunciabatur. Et paullo poſt audiebamus planctum eorum, qui illum deplorarent.*

26. *Quid mirabile*, ait Antigonus? *Ego enim novi quendam viceſimo die poſt, quam ſepultus fuerat, revixiſſe, qui & ante mortem, & cum rediiſſet in vitam, hominem curaverim. Et quomodo*, inquam, *viginti diebus neque putruit corpus, neque alioquin fame periit? niſi forte tu Epimenidem quendam curaſti.*

τι, πάγκαλος, λευκὸν ἱμάτιον ὑπεξιβεβλημένος· εἶτα ἀναστήσας, ἄγει με διά τινος χάσματος ἐς τὸν Ἅδην, ὡς αὐτίκα ἐγνώρισα Τάνταλον ἰδὼν, καὶ Τιτυὸν, καὶ Σίσυφον. καὶ τὰ μὲν ἄλλα τί ἂν ὑμῖν λέγοιμι; ἐπεὶ δὲ κατὰ τὸ δικαστήριον ἐγενόμην (παρῆν δὲ καὶ ὁ Αἰακὸς, καὶ ὁ Χάρων, καὶ αἱ Μοῖραι, καὶ αἱ Ἐριννύες) ὁ μέν τις ὥσπερ βασιλεὺς (ὁ Πλούτων [g] μοι δοκεῖ) καθῆστο, ἐπιλεγόμενος τῶν τεθνηξομένων τὰ ὀνόματα, οὓς ἤδη ὑπερημέρους τῆς ζωῆς συνέβαινεν εἶναι· ὁ δὲ νεανίσκος ἐμὲ φέρων παρέστησεν αὐτῷ· ὁ δὲ Πλούτων ἠγανάκτησε τότε, καὶ πρὸς τὸν ἀγαγόντα με, Οὔπω πεπλήρωταί, φησι, τὸ νῆμα αὐτῷ, ὥστε ἀπίτω. σὺ δὲ δὴ τὸν χαλκέα Δημύλον ἄγε· ὑπὲρ γὰρ τὸν ἄτρακτον ἤδη βιοῖ. κἀγὼ ἄσμενος ἀναδραμὼν, αὐτὸς μὲν [h] ἤδη ἀπύρετος ἦν, [i] ἀπήγγειλον δ' ἅπασιν, ὡς τεθνήξεται Δημύλος. ἐν γειτόνων δὲ ἡμῖν ᾤκει, νοσῶν τι καὶ αὐτὸς ὡς ἀπηγγέλλετο. καὶ μετὰ μικρὸν ἠκούομεν οἰμωγῆς ὀδυρομένων ἐπ' [k] αὐτῷ.

Τί θαυμαστὸν, εἶπεν ὁ Ἀντίγονος; ἐγὼ γὰρ οἶδα τινὰ μετὰ εἰκοστὴν ἡμέραν, [l] ἧ ἐτάφη, ἀναστάντα, θεραπεύσας καὶ πρὸ τοῦ θανάτου, καὶ ἐπεὶ ἀνέστη, τὸν ἄνθρωπον. καὶ πῶς, ἦν δ' ἐγὼ, ἐν εἴκοσιν ἡμέραις οὔτε ἐμύδησε τὸ σῶμα, οὔτε ἄλλως ὑπὸ λιμοῦ διεφθάρη, εἰ μή τινά γε Ἐπιμενίδην σύ γε [m] ἐθεράπευες.

Ἅμα

g Μοι δοκεῖ] Conſtans lectio. h Ἤδη] Deeſt in *Fl.* i Ἀπήγγειλον] Ἀπήγγελον *Fl.* k Αὐτῷ] Αὐτὸν *Fl* l Ἧ] Ἧς *Fl.* ac marg. *A1.* m Ἐθεράπευες] Ἐθεράπευσας marg. *A1.*

nedictus: *Febris, o qualis! incendio certe vehementior.* MſS. ὁ δὲ πυρετὸς, οἷος καῦσος σφοδρότατος, θερμότερος. *Febris, tanquam incendium vehementiſſimum, ardentior* *J.G.G.*

24. Χάσματος] Conf. ſupra *de Luct.* c. 2. *J.F.R.*

30. Δοκεῖ] Malim δοκεῖν *M.du S.*

Ibid. Μοι δοκεῖ] Verum eſt, μοι δοκεῖν hic locum habere. Vid. ſupra notata *de Luct.* c. 5. At non plane opus eſt mutatione, quia & μοι δοκεῖ, intellecto ὡς, non incommodum ſenſum exhibet. *J.F.R.*

Ibid. Ἐπιλεγόμενος] *Th. Mag.* v. ἀναλέγομαι haec eod. modo adfert. In quo tamen male admodum interpunctio facta in Ed. *Blankardi*, dum dedit: Λουκιανὸς ἐν τῷ Φιλοψευδεῖ· ἡ ἀπιστῶν ἐπιλεγόμενος, quaſi ἡ ἀπιστῶν pertineret ad verba Luciani. Quare punctum quod poſt φιλοψευδὴς eſt, poſt ἀπιστῶν collocandum, jam quisque videt, vel me non monente. *J.F.R.*

35. Οὔπω πεπλ. φ. τὸ νῆμα] Divus *Auguſtinus* c. 12. De cura pro mortuis. *Caeſarius Monachus* hiſtoriar. memorabil. c. 42. L. XII. *Th.M.*

50. Ἐπιμενίδην] Poëta hic Cretenſis, quem 50. annos perpetuos dormiiſſe fama eſt; *Plut.* 1403. f. Vid. Τιμ. c. 4. *M.du S.*

58. Ὑγιεινὸν]

Ἅμα ταῦτα λεγόντων ἡμῶν, ἐπεισῆλθον οἱ τοῦ Εὐκράτους υἱοὶ ἐκ τῆς παλαίστρας· ὁ μὲν ἤδη ἐξ ἐφήβων, ὁ δὲ ἕτερος ἀμφὶ τὰ πεντεκαίδεκα ἔτη, καὶ ἀσπασάμενοι ἡμᾶς, ἐκαθέζοντο ἐπὶ τῆς κλίνης παρὰ τῷ πατρί· ἐμοὶ δὲ εἰσεκομίσθη θρόνος. καὶ ὁ Εὐκράτης, ὥσπερ ἀναμνησθεὶς πρὸς τὴν ὄψιν τῶν [a] υἱέων, Οὕτως ὀναίμην, ἔφη, τούτων (ἐπιβαλὼν [b] αὐτοῖν τὴν χεῖρα) [c] ὡς ἀληθῆ, ὦ Τυχιάδη, πρὸς σὲ ἐρῶ. τὴν [d] μακαρῖτιν μου γυναῖκα, τὴν τούτων μητέρα, πάντες ἴσασιν ὅπως ἠγάπησα, ἐδήλωσα δὲ οἷς περὶ αὐτὴν ἔπραξα οὐ ζῶσαν μόνον, ἀλλ' ἐπεὶ καὶ ἀπέθανε, τόν τε κόσμον ἅπαντα συγκατακαύσας, καὶ τὴν ἐσθῆτα ἣ ζῶσα ἔχαιρεν. ἑβδόμη δὲ μετὰ τὴν τελευτὴν ἡμέρᾳ, ἐγὼ μὲν ἐνταῦθα ἐπὶ τῆς κλίνης, ὥσπερ νῦν, ἐκείμην παραμυθούμενος τό γε πένθος· ἀνεγίγνωσκον γὰρ τὸ περὶ ψυχῆς τοῦ Πλάτωνος βιβλίον ἐφ' ἡσυχίας. ἐπεισέρχεται δὲ μεταξὺ ἡ Δημαινέτη αὐτὴ ἐκείνη, καὶ [e] καθέζεται πλησίον, ὥσπερ νῦν Εὐκρατίδης οὑτοσί, δείξας τὸν νεώτερον τῶν υἱέων· ὁ δὲ αὐτίκα ἔφριξε μάλα παιδικῶς, καὶ πάλαι ἤδη ὠχρὸς ἦν πρὸς τὴν διήγησιν. ἐγὼ δέ, ἦ δ' ὃς ὁ Εὐκράτης, ὡς εἶδον, περιπλακεὶς αὐτῇ ἐδάκρυον ἀνακω-

27. Haec dum loquimur, ſuperveniunt filii Eucratis *redeuntes* de palaeſtra, quorum alter jam ex ephebis exceſſit, alter circa quintum decimum annum eſt. Hi, cum ſalutaſſent nos, aſſident in lecto apud patrem: mihi vero illata eſt ſella. Et Eucrates, quaſi admonitus ad conſpectum filiorum, *Ita*, inquit, *hiſce fruar*, injecta utrique manu, *ut vera tibi, Tychiade, narrabo. Uxorem meam, nunc felicem, horum matrem, norunt omnes quantum amaverim: declaravi autem iis, quae illius cauſſa feci non viventis modo, ſed etiam vita functae, qui mundum illius omnem una cremaverim, & eam, qua viva gaudebat, veſtem. Septimo autem a morte illius die, ego hic in lectulo, uti nunc, jacebam, luctus ſolatia quaerens: ſilentio enim legebam Platonis de anima librum. Inter haec ſupervenit Demaeneta ipſa illa, & prope aſſidet, ut nunc Eucratides hic*, oſtendens filium ſuum juniorem: qui ſtatim puerili more cohorruit, pallidus jam ante ad hanc narrationem. *Ego vero*, pergit Eucrates, *cum viderem, complexus illam cum ejulatu lacruma-*

a Ὑιέων] Nihil mut. *J. Fl. Fr. P.* *b* Αὐτοῖν] Αὐτοῖς *Fl.* *c* Ὡς] Abeſt a *Fl.* *d* Μακαρῖτιν] Μακαρῖτιν *P.* male. *e* Καθέζεται] Καθίσει marg. *A1W.* An καθίζει; adſcripſit *J. J. Wetſt.*

58. Ὑιέων] Sic pro υἱῶν etiam paullo poſt & alibi ſcriptum invenio. Alios amare υἱῶν, qui dubitat, adeat *Herodian.* III. 14. 17. *Evang. Matth.* XX. 20. *Luc.* I. 16. &c. *J. F. R.*

59. Οὕτως ὀναίμην — τούτων] Formula bene precandi & adfirmandi. *Alciphr.* III. Ep. 19. pr. Κοινωνικὸς ὢν καὶ φιλέταιρος ὄναιο σαυτοῦ — *bene tibi ſit ex te ipſo.* Ubi plura exempla, non omiſſo hoc Luciani, dedit peritiſſimus Graeci idiomatis *Berglerus.* Sed in malam partem, per ironiam, idem habuimus T. 2. *Aſin.* c. 36. f. ὄναιο τούτων τῶν καλῶν γάμων. Τούτων autem pertinere ad υἱέων, monuit Rev. *Jac. Elſn.* in Epiſt. ad *Philem.* I. 20. ubi legimus Ναὶ ἀδελφέ, ἐγώ σου ὀναίμην ἐν Κυρίῳ. Ad quae ille alia etiam ſimilia adfert, *Majumque* merito reprehendit; qui illa ex Venerea phraſi, *frui aliquo*, interpretetur. *J. F. R.*

70. Τὸ περὶ ψυχῆς τοῦ Πλ.] Alio ordine infra *Muſc. Enc.* c. 7. *M. du S.*

85. Κυνίδιον — Μελιταῖον] Vid. ſupra T. I. Μισθ. c. 34. Et infra Συμπ. c. 19. *M. du S.*

90. Σανδάλῳ γε χρυσῷ ἐς τὰς πυγὰς — παίεσθαι] De puerili, item ſervili & contumelioſa hac ſolearum ac ſandaliorum caſtigatione veteribus uſitatiſſima, multa habet *Gataker.* in Cinno c. 19. med. *J. F. R.*

95. Ἀρίγνωτος] De hoc nihil invenio. *M. du S.*

1. Πέλεκυν] Confer Συμπ. c. 6. ξίφος αὐτὸν οἱ μαθηταὶ καὶ κοπίδα καλοῦσιν. Sed aliud hic eſt. *M. du S.*

4. Θεὸν ἀπὸ μηχανῆς] Proverb. *J. B.*

Ibid. Ἐπεισκληθῆναι] Ἐπεισκυκληθῆναι legendum videtur. *F. G.*

Ἐπεισκυκληθῆναι] Aliter antea hic in omnibus Libris noſtris legebatur, nempe ἐπεισκληθ—. Sed certa eſt Cl. *Kuſteri* emendatio. Vid. Ἐκκλ. c. 9. ubi recte habet *Fl.* [Lego ἐπεισκυκληθῆναι, aderat enim invocatus & inexpectatus. *Ariſtoph.* Theſmoph. vſ. 272. εἴσω τις ὡς τάχιστα μ' εἰσκυκλησάτω.] *L. K.*

Ἐπει-

mabar. Illa non paſſa me clamare, ſed accuſavit, quod reliquis in rebus omnibus ſibi gratificatus, alterum ſandaliorum, erant autem aurea, non cremaverim: decidiſſe vero illud dicebat juxta arcam; ac propter hoc nos cum non inveniſſemus, alterum modo cremaveramus. Adhuc loquentibus nobis, exſecrabilis quaedam ſub lecto canicula Melitenſis latravit; ad quem illa latratum evanuit. Sandalium tamen, ſub arca repertum, poſtridie ejus diei crematum eſt.

κύσας· ἡ δὲ οὐκ εἴα βοᾶν, ἀλλ' ᾐτιᾶτό με ὅτι τὰ ἄλλα πάντα χαρισάμενος αὐτῇ, θάτερον τοῖν σανδάλοιν χρυσοῖν ὄντοιν, οὐ κατακαύσαιμι. εἶναι δὲ αὐτὸ, ἔφασκε, παραπεσὸν ὑπὸ τῇ κιβωτῷ, καὶ διὰ τοῦτο ἡμεῖς οὐχ εὑρόντες, θάτερον μόνον ἐκαύσαμεν. ἔτι δὲ ἡμῶν διαλεγομένων, κατάρατόν τι κυνίδιον ὑπὸ τῇ κλίνῃ ὂν, Μελιταῖον, ὑλάκτησεν· ἡ δὲ ἠφανίσθη πρὸς τὴν ὑλακήν. τὸ μέντοι σανδάλιον εὑρέθη ὑπὸ τῇ κιβωτῷ· καὶ κατεκαύθη ὕστερον.

28. *Adhuc ne fidem negare talibus, Tychiade, aequum cenſes, manifeſtis adeo, & quae ſingulis diebus appareant? Non per Jovem*, inquam: *quandoquidem digni fuerint, quorum aureo ſandalio nates, puerulorum inſtar, caedantur, ſi qui recuſent credere, & impudenter adeo veris repugnent.*

Ἔτι ἀπιστεῖν τούτοις, ὦ Τυχιάδη, ἄξιον ἐναργέσιν οὖσι, καὶ κατὰ τὴν ἡμέραν ἑκάστην φαινομένοις; μὰ Δί', ἦν δ' ἐγώ· ἐπεὶ σανδάλῳ γε χρυσῷ ἐς τὰς πυγὰς, ὥσπερ τὰ παιδία, παίεσθαι ἄξιοι ἂν εἶεν οἱ ἀπιστοῦντες, καὶ οὕτως ἀναισχυντοῦντες πρὸς τὴν ἀλήθειαν.

29. Inter haec Pythagoricus Arignotus intravit, comatus, vultu venerabili: noſti illum ſapientiae cauſſa celebrem, divini cognomine inſignem. Atque ego illo conſpecto reſpirabam, illud ipſum venire mihi ratus, ſecurim contra mendacia. *Os enim*, cogitabam, *iſtis hic obturabit vir ſapiens, prodigioſa adeo narrantibus.* Et, quod eſt in proverbio, e machina Deum advocatum

Ἐπὶ τούτοις, ὁ Πυθαγορικὸς Ἀρίγνωτος εἰσῆλθεν, ὁ κομήτης, ὁ σεμνὸς ἀπὸ τοῦ προσώπου, οἶσθα τὸν ἀοίδιμον ἐπὶ τῇ σοφίᾳ, τὸν ἱερὸν ἐπονομαζόμενον. κἀγὼ μὲν, ὡς εἶδον αὐτὸν, ἀνέπνευσα, τοῦτ' ἐκεῖνο ἥκειν μοι νομίσας, πέλεκύν τινα κατὰ τῶν ψευσμάτων. ἐπιστομιεῖ γὰρ αὐτοὺς, ἔλεγον, ὁ σοφὸς ἀνὴρ, οὕτω τεράστια διεξιόντας· καὶ τὸ τοῦ λόγου, θεὸν ἀπὸ μηχανῆς [f] ἐπεισκληθῆναί μοι τοῦτον

f Ἐπεισκληθῆναι] Ἐπεισκυκληθῆναι *Kuſt.* recte; ſed non addicunt Codd.

4. * Θεὸν ἀπὸ μηχανῆς] Ἐπὶ τῶν θεάτρων, ἡνίκα † τὸ παράδοξον ἐπιτελεῖσθαι ἔδει, καὶ πλέον ‡ ἔχειν πίστεως, ἄνωθεν ὑπὲρ τὰς παρ' ἑκάτερα τῆς μέσης τοῦ θεάτρου θύρας, αὗται δὲ πρὸς τὴν εὐθεῖαν τοῦ θεάτρου πλευρὰν ἀνεῴγεσαν, οὗ ἡ σκηνὴ καὶ τὸ προσκήνιον δὲ μηχανῶν δύο μετεωριζομένων ἢ ἐξ ἀριστερῶν θεοὺς καὶ ἥρωας ἐνεφάνιζε παρευθὺ, ὥσπερ λύσιν φέρον τας τῶν ἀμηχάνων, καὶ τούτου παραδηλουμένου, ὡς οὐ χρὴ ἀπιστεῖν τοῖς δρωμένοις, ἐπεὶ Θεὸς πάρεστι τῷ ἔργῳ, ᾧ μηδὲν ἀδύνατον ἐκτελεῖν· ἐκ τούτου δὲ ἐπὶ πάντων τῶν παρὰ § προσδοκίαν καὶ συμφερόντως τινὶ συμβαινόντων ἐπεκράτησε τὸ ἐκ μηχανῆς θεός. C.

* Θεὸν ἀπὸ] Ad alia verba ante relatum hoc ſcholion jam in ſedem ſuam retractum eſt.
† Τὸ παράδοξον] Lege τι. In C. enim eſt [παράδοξον *quid.*] Niſi malis παρὰ δόξαν τι. *M. du S.*
‡ Ἔχειν πίστεως] Lacuna pro his erat in Edd. in V. & G. quam ex C. ſupplevit *Solan.* Addiditque: „ Eaedem in Exc. „ G. quae in V. reperiuntur lacunae. Sed ſcholion extat in- „ tegrum in C. unde ſupplevimus." Sexdecim quippe lacunis hiabant edita, quas jam impletas non indicabimus cum lectoris taedio. Ἔχον legit Cl. *J. J. Wetſt.* *J. F. R.*
§ Προσδοκίαν] Sic V. προσδοκίας Exc. *G.*

Ἐπεισκληθῆναί μοι] Nihil equidem abſurdi video in vulgata lectione. Quid enim prohibet, quo minus ab ipſa Fortuna advocatus veniſſe dicatur Arignotus? Sed non diſſimulanda tamen oppido elegans doctiſſimi *Kuſteri* conjectura, qui ad *Ariſtoph.* Θεσμοφορ. 774. ſuſpicatur legendum ἐπεισκυκληθῆναι. Probaverat jam ad vſ. 102. εἰσκυκλεῖν eſſe theatralis machinationis verbum, qua θεοὶ ἀπὸ μηχανῆς, in ſcenam deſcendentes de caelo Dii, repraeſentantur. Quod ſi admittamus; ita hic locus interpretandus fuerit, *tanquam Deum e ma-*

τον ᾤμην [a] ἀπὸ τῆς τύχης. ὁ δὲ ἐπεὶ ἐκαθέζετο, ὑπεξαναστάντος αὐτῷ τοῦ Κλεοδήμου, πρῶτα μὲν περὶ τῆς νόσου ἤρετο· καὶ ὡς ῥᾷον ἤδη ἔχειν ἤκουσε παρὰ τοῦ Εὐκράτους, Τί δέ, ἔφη, πρὸς [b] ἀλλήλους [c] ἐφιλοσοφεῖτε; μεταξὺ γὰρ εἰσιὼν [d] ἐπήκουσα. καί μοι δοκεῖτε εἰς καλὸν διατεθήσεσθαι τὴν διατριβήν. τί δ' ἄλλο, εἶπεν ὁ Εὐκράτης, ἢ τουτονὶ τὸν ἀδαμάντινον πείθομεν (δείξας ἐμὲ) ἡγεῖσθαι δαίμονάς τινας εἶναι, καὶ φαντάσματα, καὶ νεκρῶν ψυχὰς περιπολεῖν ὑπὲρ γῆς, καὶ φαίνεσθαι οἷς ἂν ἐθέλωσιν; ἐγὼ μὲν οὖν ἠρυθρίασα, καὶ κάτω ἔνευσα αἰδεσθεὶς τὸν Ἀρίγνωτον. ὁ δέ, ὅρα, ἔφη, ὦ Εὔκρατες, μὴ τοῦτο φησὶ Τυχιάδης, τὰς τῶν βιαίως ἀποθανόντων μόνας ψυχὰς περινοστεῖν, οἷον εἴ τις ἀπήγξατο, ἢ ἀπετμήθη τὴν κεφαλήν, ἢ ἀνεσκολοπίσθη, ἢ ἄλλῳ γέ τῳ τρόπῳ τοιούτῳ ἀπῆλθεν ἐκ τοῦ βίου, τὰς δὲ τῶν κατὰ μοῖραν ἀποθανόντων οὐκέτι; ἢν γὰρ τοῦτο λέγῃ, οὐ πάνυ ἀπόβλητα φήσει. μὰ Δί', ἦ δ' ὃς ὁ Δεινόμαχος, ἀλλ' οὐδὲ ὅλως εἶναι τὰ τοιαῦτα, οὐδὲ συνεστῶτα ὁρᾶσθαι οἴεται.

Πῶς λέγεις, ἦ δ' ὃς ὁ Ἀρίγνωτος, δριμὺ ἀπιδὼν εἰς ἐμέ. οὐδέν σοι τούτων γίγνεσθαι δοκεῖ, καὶ ταῦτα πάντων, ὡς εἰπεῖν, ὁρώντων; [e] ἀπολελόγησθε, ἦν δ' ἐγώ, ὑπὲρ ἐμοῦ, εἰ μὴ πιστεύω, διότι μηδὲ ὁρῶ μόνος τῶν ἄλλων· εἰ δὲ ἑώρων, καὶ ἐπίστευον ἂν δηλαδὴ ὥσπερ ὑμεῖς. ἀλλά, ἦ δ' ὅς, ἤν ποτε ἐς Κόρινθον ἔλθῃς, [f] ἐροῦ ἔνθα ἐστὶν ἡ Εὐβατίδου οἰκία, καὶ ἐπειδάν σοι δειχθῇ παρὰ τὸ [g] Κράνειον, παρελθὼν ἐς ταύτην λέγε

mihi hunc a Fortuna putabam. Ille vero cum aſſediſſet, aſſurgente illi Cleodemo, primo quidem percontari de morbo, & cum mollius jam habere, ab Eucrate audiſſet, *Ecquid vero*, inquit, *inter vos philoſophabamini? dum enim intro, audivi: & videtur mihi, bene vos eſſe diſputationem collocaturos. Quid vero aliud*, inquit Eucrates, *quam adamantino huic*, me autem oſtendebat, *perſuadere ſtudemus, uti putet daemones quosdam eſſe, & ſpectra, & vita functorum animas vagari in terra, & quibus velint apparere.* Igitur erubui equidem, & vultum Arignoti verecundia dejecit. *Atque is, vide*, inquit, *Eucrates, num hoc dicat Tychiades, ſolas eorum, qui violenta morte perierunt, animas oberrare, ut ſi quis ſe ſuſpenderit, aut capite truncatus, aut palo fixus, aut alia qua ſimili ratione de vita egreſſus ſit; fato autem ſuo mortuorum non item? Hoc enim ſi dicat, non plane rejicienda dixerit. Non ita eſt, per Jovem*, reſpondebat Dinomachus, *ſed plane non eſſe talia, neque conſiſtere ita, ut videri poſſint, arbitratur.*

30. *Quid ais?* inquit Arignotus, torvum me intuens: *nihil tibi horum videtur fieri, idque, cum omnes, pene dixero, videant? Jam cauſſam pro me dixiſtis*, inquam, *ſi non credo, quia ſolus inter alios non video: ſi vero vidiſſem, crederem nimirum, uti vos. Verum*, dicebat ille, *ſi quando Corinthum veneris, interroga, ubi ſit Eubatidae domus: & cum oſtenſa tibi fuerit, ad Craneum, ingreſ-*

a Ἀπὸ] Et ſic *Fl.* *b* Ἀλλήλους] Αὑτοὺς marg. *A1.* cum *Fl.* *c* Ἐφιλοσοφεῖτε] Admiſi ex *Fl* Φιλοσοφεῖτε cett. *d* Ἐπήκουσα] Sic Edd. Ὑπηκ. vult *Solan.* *e* Ἀπολελόγησθε] Ἀπολογησόμαι L. Ἀπολογῇ *Fl* ac marg. *A1.* Vulgatum ſervant cett. *f* Ἐροῦ] Ἔρου, accentu mutato marg. *A1.* *g* Κράνειον] Ita *Fl. Fr. J. B1. H. Ald. S.* Κράνιον *P.*

machina in hanc ſcenam a Fortuna demiſſum. Si unus codex addiceret in verbo paulo reconditiore, & captum librariorum ſuperante, non dubitarem ſic, ut jubet *Kuſterus*, reponere. *J. M. G.*

11. Ἐπήκουσα] Forſan ὑπήκουσα legendum, adſcripſerat *Solan.* Neſcio num ex ſuo ingenio, an monitu alterius. Verum quia ſupra c. 6. verſus fin. etiam habuimus, τί μεταξὺ εἰσιὼν ἐπήκουον; nihil hic quoque mutare conſultius fuerit. Adde & *Prometh.* T. I. §. 20. μὴ ὁ Ζεὺς ταῦτα ἐπήκουσέ σου. Ac *de Salt.* c. 64. μὴ ἐπακούοντα τῶν ᾀδομένων. Et jam tanto minus de mutatione ſollicitus erit. *J. F. R.*

27. Συνεστῶτα ὁρᾶσθαι] Συστῆναι etiam deinde c. 32. med. ſic accipitur, ut ſignificet idem fere quod ὑφεστηκέναι

greſſus in eam dic ad janitorem Tibium, velle ta videre unde daemonem Pythagoricus Arignotus, effoſſo loco, exegerit, & habitabilem ab eo inde tempore domum praeſtiterit?

31. *Quid vero hoc erat? o Arignote*, interrogabat Eucrates. *Deſerta fuerat*, inquit, *diu propter terrores. Si quis vero immigraret, mox perculſus fugiebat, a terribili & tumultuoſo ſpectro ejectus. Ergo jam collabi domus, & defluere tectum; nec omnino quisquam erat, qui auderet in illam ingredi. At ego his auditis, ſumo mecum libros, ſunt autem mihi Aegyptii plures de talibus; ingredior domum circa primam quietem, dehortante meo hoſpite, ac tantum non manum injiciente, cum quorſum irem audiſſet, in praeſentem, ut ipſe putabat, perniciem. Ego vero ſumta lucerna ingredior ſolus, & in maximo conclavi depoſito lumine, lego tacite, humi ſedens. Adeſt daemon, ad unum ſe de multis venire putans, & futurum ſperans, ut me quoque ſicut reliquos perterreat, ſqualidus, comatus, caligine nigrior: atque adſtans tentat ab omni parte me invadere, ſi forte poſſet vincere: & nunc quidem canis, nunc taurus fit, aut leo. Ego vero depromta allocutione maxime horribili, Aegyptiorum ſermone uſus, incantando illum adegi in angulum quendam tenebricoſi conclavis. Animadverſo autem ubi ſubierat, reliquum noctis dormivi. Mane, cum deſperaſſent omnes, & mortuum me in-*

πρὸς τὸν θυρωρὸν Τίβιον, ὡς ἐθέλοις ἰδεῖν ὅθεν τὸν δαίμονα ὁ Πυθαγορικὸς Ἀρίγνωτος [h] ἀνορύξας ἀπήλασε, καὶ πρὸς τὸ λοιπὸν οἰκεῖσθαι τὴν οἰκίαν ἐποίησε.

Τί δὲ τοῦτο ἦν, ὦ Ἀρίγνωτε; ἤρετο ὁ Εὐκράτης. ἀοίκητος ἦν, ἦδ᾽ ὅς, ἐκ πολλοῦ ὑπὸ δειμάτων. εἰ δέ τις οἰκήσειεν, εὐθὺς ἐκπλαγεὶς ἔφευγεν, ἐκδιωχθεὶς ὑπό τινος φοβεροῦ καὶ ταραχώδους φάσματος. συνέπιπτεν οὖν ἤδη, καὶ ἡ στέγη κατέρρει. καὶ ὅλως οὐδεὶς ἦν ὁ θαρρήσων παρελθεῖν εἰς αὐτήν. ἐγὼ δὲ ἐπεὶ ταῦτα ἤκουσα, τὰς βίβλους λαβὼν (εἰσὶ δέ μοι Αἰγύπτιαι μάλα πολλαὶ περὶ τῶν τοιούτων) ἧκον ἐς τὴν οἰκίαν περὶ πρῶτον ὕπνον, ἀποτρέποντος τοῦ ξένου, καὶ [i] μόνον οὐκ ἐπιλαμβανομένου, ἐπεὶ ἔμαθεν οἷ βαδίζοιμι, εἰς πρόῦπτον κακὸν, ὡς ᾤετο. ἐγὼ δὲ λύχνον λαβὼν, μόνος εἰσέρχομαι. καὶ ἐν τῷ μεγίστῳ οἰκήματι καταθεὶς τὸ φῶς, ἀνεγίγνωσκον ἡσυχῇ, χαμαὶ καθεζόμενος. ἐφίσταται δὲ ὁ δαίμων, ἐπί τινα τῶν πολλῶν ἥκειν νομίζων, καὶ δεδίξεσθαι κἀμὲ ἐλπίζων, ὥσπερ τοὺς ἄλλους, αὐχμηρὸς, [k] καὶ κομήτης, καὶ μελάντερος τοῦ ζόφου. καὶ ὁ μὲν ἐπιστὰς ἐπειρᾶτό μου πανταχόθεν προσβάλλων, εἴ ποθεν κρατήσειε, καὶ ἄρτι μὲν κύων, ἄρτι δὲ ταῦρος γιγνόμενος ἢ λέων. ἐγὼ δὲ προχειρισάμενος τὴν φρικωδεστάτην ἐπίρρησιν, αἰγυπτιάζων τῇ φωνῇ, συνήλασα κατᾴδων αὐτὸν εἴς τινα γωνίαν σκοτεινοῦ οἰκήματος. ἰδὼν δὲ αὐτὸν, οἷ κατέδυ, τὸ λοιπὸν ἀνεπαυόμην· ἕωθεν δὲ πάντων ἀπεγνωκότων, καὶ νεκρὸν εὑρήσειν με οἰομένων, καθάπερ

h Ἀνορύξας] Recepi ex L. marg. *A1. Fl.* & *S.* Ἀνοίξας *Ald. J. H. P.* &c. i Μόνον οὐκ] Sic *J.* & marg. *A1.* Μονονοῦ *Fl. P. H. S. Ald. B1. Fr.* k Καὶ] Abeſt ab *Fl.*

κέναι, φύσιν ἔχειν. Nimirum συνίσταται vel συνέστηκε, quidquid poteſt cum aliis ſtare, quidquid nec ſibi nec aliis repugnat, non involvit, ut ajunt, contradictionem, vel implicat. Obſervata *Budaeo* verbi notio, ſed exemplis, quod ſciam, nondum firmata. *J.M.G.*

38. Κράνειον] Sic ſcribitur etiam N. Δ. I. ubi vid. not. *M. du S.*

Κράνειον] Hoc praeferendum eſſe vid. ad *Quom. Hiſt.* c. 3. & ultimum ibid. *J.F.R.*

39. Τίβιον] Vid. ſupra T. I. *Τιμ.* c. 14. (jam c. 22.) *M. du S.*

40. Ἀνορύξας] L. *Fl.* & *S.* cum *A.* Reliquae ἀνοίξας, abſurde. *M. du S.*

44. Ἀοίκητος ἦν, ἦδ᾽ ὅς, ἐκ πολλοῦ ὑπὸ δειμάτων] *C. Plinius* epiſt. XXVII. L. VII. Scriptor vitæ S. Germani Antiſiodorenſis Epiſcopi c. XVII. *D. Antoninus* Archiepiſc. Florentin. T. II. c. IX. Tit. XII. paragr. VIII. *Th. M.*

περ τοὺς ἄλλους, προελθὼν ἀπροσδόκητος ἅπασι, [a] πρόσειμι τῷ Εὐβατίδῃ, εὐαγγελιζόμενος αὐτῷ, ὅτι καθαρὰν [b] αὐτῷ καὶ ἀδείμαντον ἤδη ἔξεστι τὴν οἰκίαν οἰκεῖν. καὶ παραλαβὼν αὐτόν τε, καὶ τῶν ἄλλων πολλοὺς (εἵποντο γὰρ τοῦ παραδόξου ἕνεκα) ἐκέλευον ἀγαγὼν ἐπὶ τὸν τόπον, οὗ καταδεδυκότα τὸν δαίμονα ἑωράκειν, σκάπτειν, λαβόντας δικέλλας καὶ σκαφεῖα· καὶ ἐπειδὴ ἐποίησαν, εὑρέθη ὡς ἐπ' ὀργυιὰν κατορωρυγμένος τις νεκρὸς ἕωλος, μόνα τὰ ὀστᾶ κατὰ σχῆμα συγκείμενος. ἐκεῖνον μὲν οὖν ἐθάψαμεν ἀνορύξαντες, ἡ οἰκία δὲ τὸ ἀπ' ἐκείνου ἐπαύσατο ἐνοχλουμένη ὑπὸ τῶν φασμάτων.

Ὡς δὲ ταῦτα εἶπεν ὁ Ἀρίγνωτος, ἀνὴρ δαιμόνιος τὴν σοφίαν, καὶ ἅπασιν αἰδέσιμος, οὐδεὶς ἦν ἔτι τῶν παρόντων, ὃς οὐχὶ κατεγίγνωσκέ μου πολλὴν τὴν ἄνοιαν, τοῖς τοιούτοις ἀπιστοῦντος, καὶ ταῦτα Ἀριγνώτου λέγοντος. ἐγὼ δὲ ὅμως οὐδὲν τρέσας οὔτε τὴν κόμην, οὔτε τὴν δόξαν τὴν περὶ αὐτοῦ, Τί τοῦτ', ἔφην, ὦ Ἀρίγνωτε, καὶ σὺ τοιοῦτος ἦσθα, ἡ μόνη ἐλπὶς τῆς ἀληθείας, καπνοῦ μεστὸς καὶ ἰνδαλμάτων; τὸ γοῦν τοῦ λόγου ἐκεῖνο, Ἄνθρακες ἡμῖν ὁ θησαυρὸς πέφηνας. σὺ δὲ, ἦ δ' ὃς ὁ Ἀρίγνωτος, εἰ μήτε ἐμοὶ πιστεύεις λέγοντι, μήτε Δεινομάχῳ, ἢ Κλεοδήμῳ τούτῳ, μήτε αὐτῷ Εὐκράτει, Φέρε,

ventum iri putarent, uti reliquos, progreſſus praeter ſpem omnium, accedo ad Eubatidem, bonum ipſi nuncium allaturus, puram & metus expertem domum habitare illi in poſterum licere. Atque aſſumtis cum ipſo tum aliis pluribus, ſequebantur enim rei miraculo moti, deductisque ad ipſum locum, ubi ſubire dæmonem videram, juſſi raſtris & ligonibus humum fodi. Quo facto inventum eſt ad paſſus altitudinem defoſſum cadaver antiquum, cujus ſola oſſa ſua figura compoſita jacerent. Hoc igitur effoſſum ſepelivimus. Caeterum domus ab eo inde tempore infeſta ſpectris eſſe deſiit.

32. Haec cum dixiſſet Arignotus divina vir ſapientia & venerabilis omnibus; nemo jam erat praeſentium, quin magnae me accuſaret amentiae, qui fidem talibus non haberem, idque ipſo dicente Arignoto. Ego vero nihil trepidans, neque ob comam, neque ob opinionem de viro, *Quid iſtuc*, inquam, *Arignote, tune etiam talis es, ſola ſpes veritatis, idem tamen fumi & ſpectrorum plenus? Ergo tu nobis, qui theſaurus eras, ut eſt in proverbio, carbones appares? Tu vero*, inquit Arignotus, *ſi neque mihi credis dicenti, neque Dinomacho, aut huic Cleodemo, neque ipſi Eucrati; age dic, ecquem fide di-*

a Πρόσειμι] Προσέρχομαι marg. *A1*. Sed gloſſa eſt. b Αὐτῷ] Αὐτοῦ *Fl.*

81. Ἕωλος] Τὸ ἕωλος λαμβάνεται καὶ ἐπὶ τοῦ χθεσινοῦ, καὶ ἐπὶ τοῦ ἤδη διεφθορότος. *V.*

73. Καθαρὰν] *Diod. Sic.* 2. c. 39. pr. καθαρὰν ποιῆσαι τῶν θηρίων γῆν τε καὶ θάλατταν. *Plutarch.* Theſ. p. m. 3. C. οὐδὲν μέρος καθαρὸν οὐδὲ ἀκίνδυνον ὑπὸ λῃστῶν. Ibid. p. ſeq. A. καθαίρειν γῆν καὶ θάλατταν. *J.F.R.*

86. Δαιμόνιος τὴν σοφίαν] Facete ludit in duplici ſignificatu; quum & pro *valde ſapiens*, & quaſi pro eo qui in ſpectrorum negotio callidus eſt, accipi queat. Sic δαιμονίως ἐπιθυμοῦν, *miſere*, i. e. *valde cupiens*, *Ariſtoph.* Plut. vſ. 675. Adde *Ælian.* V.H. II. 4. ἐσπουδακὼς δαιμονίως. Et *Spanh.* ad *Ariſtoph.* l. d. *J.F.R*

5. Μνῆμα] V. *Diog. Laërt.* p. 246. F. & *Heſych.* v. σοφῶν. Sed pro ὥστε hic apud Noſtrum lege ὥστε. *M. du S.*

9. Στειλάμενοι νεκρικῶς] Ad iſta verba στειλάμενοι νεκρικῶς ἐσθῆτι μελαίνῃ, notat antiquus Scholiaſtes ineditus, veteres ſolitos cadavera nigrae veſti inſuere. Ὅτι, inquit, τοὺς νεκροὺς οἱ παλαιοὶ μελαίναις στολαῖς ἀμφιέννυσαν. & ad ſequentia, μηδὲν εἶναι τὰς ψυχὰς haec adjecit ὅτι καὶ τὰς ψυχὰς θνητὰς ᾤετο εἶναι, ὥσπερ καὶ τὰ σώματα. *J.G.G.*

10. Καὶ προσωπείοις ἐς τὰ κράνια μεμιμημένοις] In *Salmurienſi* editione ſimul & in hac ipſa vitioſe edi video in Latinis *ac perſonis in capitis adfictis*, ignorans utrum ſic præſes ejus & editionis & verſionis de induſtria ſcripſerit ac interpolare voluerit *Th. Mori* verſionem, an eam ipſam retinere, quæ eſt *in capita*, ut ſit typorum error. Certe neutrum placet. Neque enim Græca id modo volunt, adſumſiſſe eos perſonas vel

digniorem putas contraria nobis dicentem? Per Jovem, inquam, admirabilem virum, Abderitanum illum Democritum, qui nempe adeo certus erat, nihil horum conſiſtere poſſe, ut cum incluſiſſet ſe in monumentum extra portas, ibique perpetuo ſcriberet & commentaretur nocte atque interdiu; adoleſcentulis quibusdam ludificari illum & perterrere volentibus, quod mortuorum inſtar nigra veſte ornati, & perſonis ad craniorum ſimilitudinem effictis, illum circumſtarent, crebris paſſibus exſultantes: nihil ipſe hanc illorum aſſimulationem metuerit, nec omnino ad illos reſpexerit, ſed inter ſcribendum illud ſolum dixerit, Deſinite ludere! Adeo firmiter credebat, nihil amplius eſſe animas, cum ſunt extra corpora. Hoc ais, inquit Eucrates, amentem hominem etiam Democritum fuiſſe, ſi quidem ita ſtatuit.

εἰπὲ, τίνα περὶ τῶν τοιούτων ἀξιοπιςότερον ἡγῇ τἀναντία ἡμῖν λέγοντα; νὴ Δί', ἦν δ' ἐγὼ, μάλα θαυμαςὸν ἄνδρα τὸν Ἀβδηρόθεν ἐκεῖνον Δημόκριτον, ὃς οὕτως ἄρα ἐπέπειςο μηδὲν οἷόν τε εἶναι συςῆναι τοιοῦτον· [c] ὥσγε, ἐπειδὴ καθείρξας ἑαυτὸν ἐς μνῆμα ἔξω πυλῶν, ἐνταῦθα διετέλει γράφων καὶ συντάττων, καὶ νύκτωρ καὶ μεθ' ἡμέραν· καί τινες τῶν νεανίσκων, ἐρεσχελεῖν βουλόμενοι αὐτὸν, καὶ δειματοῦν, ςειλάμενοι νεκρικῶς ἐσθῆτι μελαίνῃ, καὶ προσωπείοις ἐς τὰ κρανία μεμιμημένοις περιςάντες αὐτὸν, περιεχόρευον ὑπὸ πυκνῇ τῇ βάσει ἀναπηδῶντες· ὁ δὲ οὔτε ἔδεισε τὴν προσποίησιν [d] αὐτῶν, οὔτε ὅλως [e] ἀνέβλεψε πρὸς αὐτούς· ἀλλὰ μεταξὺ γράφων, Παύσασθε, ἔφη, παίζοντες· οὕτω βεβαίως ἐπίςευε μηδὲν εἶναι τὰς ψυχὰς ἔτι, ἔξω γενομένας τῶν σωμάτων. τοῦτο φὴς, ἦ δ' ὃς ὁ Εὐκράτης, ἀνόητόν τινα ἄνδρα καὶ τὸν Δημόκριτον γενέσθαι, εἴ γε οὕτως ἐγίγνωσκεν.

33. Ego autem vobis etiam aliud quid enarrabo, quod mihi uſu venit, non auditum ab alio. Fortaſſe enim tu quoque, Tychiade, audiens vi quadam ad narrationis veritatem adigaris. Cum in Aegypto viverem juvenis adhuc, doctrinae cauſſa eo miſſus a patre, cupido inceſſit animum, Coptum inde adverſo

Ἐγὼ δὲ ὑμῖν καὶ ἄλλο διηγήσομαι, αὐτὸς παθὼν, οὐ παρ' ἄλλου ἀκούσας. [f] τάχα γὰρ ἂν καὶ σὺ, ὦ Τυχιάδη, ἀκούων, προσβιβασθείης πρὸς τὴν ἀλήθειαν τοῦ διηγήματος. Ὁπότε γὰρ ἐν Αἰγύπτῳ διῆγον, ἔτι νέος ὢν, ὑπὸ τοῦ πατρὸς ἐπὶ παιδείας προφάσει ἀποςαλεὶς, ἐπεθύμησα ἐς Κοπτὸν ἀνα-

c Ὥσγε] Sic Edd. Lege ὥςε. d Αὐτῶν] Αὐτὸν male J. ſola. e Ἀνέβλεψε] Hoc recepi ex *Fl.* idque etiam adpictum marg. *A*1. Ἐνέβλεψε vulgo. f Τάχα] Sic *Fl. Ald. Fr. B*1. & 2. *H. S.* recte. Ταχὺ *J. V*2. & L. cum marg. *A*1.

9. Ἐσθῆτι μελαίνῃ] Ὅτι τοὺς νεκροὺς οἱ παλαιοὶ μελαίναις ςολαῖς ἀμφιέννυσαν. *V.*

27. Ἐς Κοπτὸν] Κοπτὸς πόλις Αἰγύπτου, ἐς ἥν φασι τὴν Ἶσιν ἀφικομένην Ὄσιριν τὸν υἱὸν ἀναζητεῖν· μαθοῦσαν δὲ αὐτὸν διεσπαράχθαι, τὴν κόμην * τὴν ἑαυτῆς ἐκκόψαι, παρ' ὃ καὶ Κοπτὸς ὠνομάσθη ἡ πόλις. ἐδείκνυτο δὲ καὶ ὁ πλόκαμος τοῖς ἐπιδημοῦσιν αὐτόθι, ἄπιςόν τι τριχῶν πλῆθος, ὅσον ἐξ ἀνθρώπου κεφαλῆς εἰκάσαι. † *V.*

* Τὴν ἑαυτῆς] Alterum hoc τὴν in editis non comparens inſeruit *M. du S.*

† A Græculis hoc fictum, qui prius debuiſſent oſtendere, Iſidem Græce locutam. Sed ſolent etiam barbarorum nominum etymologias Græcas tradere. *J. Cler.*

vel larvas in capita, ſed clare ſumpſiſſe larvas tales, quæ in ſpeciem ſimul & formam cranii vel calvariæ, vel diu mortui capitis fictæ eſſent. *J. G.*

22. Τάχα] L. & *Ven.* utraque ταχὺ, quod non placet. *M. du S.*

27. Κοπτὸν] Hinc *Coptica* lingua. Inde terreſtri jam itinere Thebas petunt, ubi Memnonis ſtatuam fuiſſe diximus ad Τοξ. c. 27. V. *Plut.* de Iſide p. 356. *Spanh.* *M. du S.*

28. Μέμνο-

ἀναπλεύσας, ἐκεῖθεν ἐπὶ τὸν Μέμνονα ἐλθὼν, ἀκοῦσαι τὸ θαυμαστὸν ἐκεῖνο ἠχοῦντα, πρὸς ἀνίσχοντα τὸν ἥλιον. ἐκείνου μὲν οὖν ἤκουσα, οὐ κατὰ τὸ κοινὸν τοῖς πολλοῖς ἄσημόν τινα φωνὴν, ἀλλά μοι καὶ ἔχρησεν ὁ Μέμνων αὐτὸς, ἀνοίξας τὸ στόμα ἐν ἔπεσιν ἑπτά. καὶ εἴ γε μὴ περιττὸν ἦν, αὐτὰ ἂν ὑμῖν εἶπον τὰ ἔπη.

Κατὰ δὲ τὸν ἀνάπλουν ἔτυχεν ἡμῖν συμπλέων Μεμφίτης ἀνὴρ τῶν [a] ἱερῶν γραμματέων, θαυμάσιος τὴν σοφίαν, καὶ τὴν παιδείαν πᾶσαν εἰδὼς τὴν [b] Αἰγύπτιον. ἐλέγετο δὲ τρία καὶ εἴκοσιν ἔτη ἐν τοῖς ἀδύτοις ὑπόγειος ᾠκηκέναι, μαγεύειν παιδευόμενος ὑπὸ τῆς Ἴσιδος. Παγκράτην, ἔφη, λέγεις, ὁ Ἀρίγνωτος, ἐμὸν διδάσκαλον, ἱερὸν ἄνδρα ἐξυρημένον, [c] ἐν ὀθονίοις, νοήμονα, [d] καθαρῶς ἑλληνίζοντα, ἐπιμήκη, σιμὸν, [e] πρόχειλον, ὑπόλεπτον τὰ σκέλη. αὐτὸν, ἦν δ' ὃς, ἐκεῖνον τὸν Παγκράτην· καὶ τὰ μὲν πρῶτα ἠγνόουν ὅστις ἦν· ἐπεὶ δὲ ἑώρων αὐτὸν, εἴποτε ὁρμίσαιμεν τὸ πλοῖον, ἄλλα τε πολλὰ τεράστια ἐργαζόμενον, καὶ δὴ καὶ ἐπὶ κροκοδείλων ὀχούμενον, καὶ συννέοντα τοῖς

flumine petere, ad Memnonem audiendum, mirabiles illos ſonos oriente ſole edentem. Atque illius quidem audivi non, ut vulgus, vocem nullius ſenſus: ſed oraculum mihi ipſe aperto ore Memnon reddidit verſibus ſeptem: ac niſi ſupervacaneum eſſet, ipſos vobis recitarem verſus.

34. *In reditu autem navigabat forte nobiscum homo Memphiticus, de ſacris ſcribis unus, ſapientia admirabili, & doctrinae omnis Aegyptiae conſultus. Dicebatur autem tres & viginti annos in adytis ſub terra habitaſſe, Magicis artibus dum inſtruitur ab Iſide. Pancraten dicis,* inquit Arignotus, *meum praeceptorem, virum divinum, raſum, linea indutum, cogitabundum, pure loquentem Graece, procerum, ſimum, labioſum, extenuatis cruribus. Ipſum illum,* inquit, *Pancratem. Ac primo quidem, quis eſſet, ignorabam. Cum vero viderem illum, ſi quando appelleremus navigium, cum alia multa prodigioſe facere, tum inequitare Crocodilis, & natare inter belluas, has vero illi ſubſub-*

a Ἱερῶν γραμματέων] Ita *J. Ald. H. P. B1. Fr. S.* Ἱερῶν γραμμάτων G. Ἱερογραμματέων *Fl.* b Αἰγύπτιον] Nil mutare *Fl. Fr.* addit *Solan.* Sed volens legi Αἰγυπτίων fruſtra. c Ἐν ὀθονίοις] Ἀεὶ pro his duobus verbis habet *Fl.* ſcribens ἐξυρημένον ἀεὶ νοήμονα. οὐ καθαρῶς ἑλλ. &c. d Καθαρῶς] Οὐ καθαρῶς *Fl.* e Πρόχειλον] Προχειλῆ *Fl.*

28. Μέμνονα] Saxeus ille Memnon, a Germanico etiam viſus apud *Tac.* A. II. 61. Sed hic noſter ἐπιμαρτυρεῖται, cum voces ſibi ait prolatas, &c. Vid. & Τοξ. c. 27. Adde *Philoſtr.* p. 232. & *Strabonem*, qui ipſe ſtatuam vidit, ſtrepitumque audivit; ſed a quo editum, an nempe ab alio, ut credi ab incolis narrat, pulſatae ſtatuae, an vero ab aliquo qui tum adeſſet, aut ſub baſi lateret, a Sacerdotibus ei rei, quod ſubinnuere videtur, praefecto, non affirmat. XVII. p. 816. Audi etiam, ſi lubet, *Pauſaniam* (p. 40. 26.) *Strabone* judicio longe inferiorem. *M. du S.*

Μέμνονα —— ἠχοῦντα] Cl. *Hemſt.* adſcripſerat: vid. *Strab.* XVII. p. 1170. ubi *Caſaub* utitur hoc loco. Verba autem *Strabonis* ſunt: τὸ Μεμνόνιον — Πεπίστευ) δ' ὅτι ἅπαξ καθ' ἡμέραν ἑκάστην ψόφος — ἀποτελεῖται. Ad quae laudatus *Caſaub.*: „ *Plinius* ait quotidiano ſolis „ ortu contactum radiis crepare Lib. XXXVI. c. 7. „ & ita *Corn.* quoque *Tacitus* L. ſecundo c. 61. An- „ nal. referens viſam fuiſſe Germanico hanc Memno- „ nis ſaxeam effigiem (meminit & *Euſebius* in Chro- „ nicis, & *Dionyſ. Periegeta* vſ. 250. Vid. omnino Lu- „ cianum Ἀπίστων" p. 349. T. 2. Ed. *Amſt.*) Adde *Scalig.* Animadv. ad *Euſeb.* p. 25. Meminit & *Juvenal.* Sat. XIV. 5. *Dimidio Magicae reſonant ubi Memnone chordae*, ubi vet. Scholiaſt. ait: Memnonis ex aere ſtatua, citharam tenens, certis horis canebat. Hanc Cambyſes Rex juſſit aperiri, exiſtimans Mechanici aliquid eſſe quod intra ſtatuam lateret: nihilominus tamen aperta ſtatua, quae erat magice conſecrata, horis ſtatutis ſonum reddidit. Ideo *dimidio* dixit, id eſt aperto & diviſo. *J. F. R.*

32. Ἀνοίξας τὸ στόμα ἐν ἔπεσιν ἑπτὰ] Prorſus eadem locutio eſt in *Evang. Matth.* XIII. 35. ἀνοίξω τὸ στόμα ἐν παραβολαῖς. Et ad idem *Evang.* V. 2. ubi ἀνοίξας τὸ στόμα αὐτοῦ, ἐδίδαξεν αὐτοὺς, Rever. *J. Elſner.* phraſin ἀνοίγειν τὸ στόμα firmat ex *Æſchylo* aliiſque. De pleonaſmo autem τοῦ ἐν, vid. ſupra T. I. ad *Herod.* c. 5. Adde huc propius convenientem *Long. Paſt.* 2. p. 81. σύριγξ ἐν στόμασι παιδὸς ἐμπνεομένη. Et *Alciphr.* I. 31. p. 138. ἀμυνοῦμαι αὐτὰς, οὐκ ἐν σκώμμασιν, οὐδ' ἐν βλα-

ſubmittere, & adulari caudis; divinum quendam hominem eſſe agnovi: & cum paullatim blanditiis ad illius amicitiam adſpirarem, opinione celerius ſodalis ipſius ac familiaris factus ſum. Itaque omnia mihi impertivit arcana, & tandem perſuaſit mihi, ut, ſervis omnibus Memphi relictis, ſolus ipſe ſe ſequerer, neque enim defuturos miniſtros. Ac poſtea ita viximus.

θηρίοις, τὰ δὲ ὑποπτήσσοντα, καὶ σαίνοντα ταῖς οὐραῖς, ἔγνων ἱερόν τινα ἄνθρωπον ὄντα, καὶ κατὰ μικρὸν φιλοφρονούμενος, ἔλαθον ἑταῖρος αὐτῷ, καὶ συνήθης γενόμενος. ὥστε πάντων ἐκοινώνει μοι τῶν ἀπορρήτων· καὶ τέλος πείθει με, τοὺς μὲν οἰκέτας ἅπαντας ἐν τῇ Μέμφιδι καταλιπεῖν, αὐτὸν δὲ μόνον ἀκολουθεῖν μετ' αὐτοῦ, μὴ γὰρ ἀπορήσειν ἡμᾶς τῶν διακονησομένων. καὶ τὸ μετὰ τοῦτο οὕτω διήγομεν.

35. *Quoties in ſtabulum quoddam veneramus, ſumtum ille vir vectem de janua, aut ſcopas, aut piſtillum, veſtibus induebat, & carmine quodam pronuntiato, ut incederet efficiebat, ut aliis omnibus homo eſſe videretur: isque abiens & aquam hauriebat, & obſonabat, parabatque, omnibusque in rebus dextre operam nobis dabat, miniſtrabatque. Tum ubi ſatis miniſterio illius uſus eſſet, rurſus ſcopas ſcopas, aut piſtillum piſtillum, carmine alio pronunciato reddidit. Hoc ego maximo ſtudio non potui tamen impetrare ab eo uti diſcerem, illo enim invidebat, licet ad alia eſſet*

Ἐπειδὴ δὲ ἔλθοιμεν εἴς τι καταγώγιον, λαβὼν ἂν ὁ ἀνὴρ τὸν μοχλὸν τῆς θύρας, ἢ τὸ κόρηθρον, ἢ καὶ τὸ ὕπερον, περιβαλὼν ἱματίοις, ἐπειπὼν τινα ἐπῳδὴν ἐποίει βαδίζειν, τοῖς ἄλλοις ἅπασιν ἄνθρωπον εἶναι δοκοῦντα· τὸ δὲ ἀπελθὸν ὕδωρ τε ἀπήντλει, καὶ ὠψώνει, καὶ ἐσκεύαζε, καὶ ἐς πάντα δεξιῶς [f] ὑπηρέτει καὶ διηκονεῖτο ἡμῖν. εἶτα δὲ ἐπειδὴ ἅλις ἔχοι τῆς διακονίας, αὖθις κόρηθρον τὸ κόρηθρον, ἢ ὕπερον τὸ ὕπερον, ἄλλην ἐπῳδὴν ἐπειπὼν, ἐποίει ἄν. τοῦτο ἐγὼ πάνυ ἐσπουδακὼς, οὐκ εἶχον ὅπως ἐκμάθοιμι παρ' αὐτοῦ, ἐβάσκαινε γὰρ [g] αὐτοῦ, καίτοι πρὸς

f Ὑπηρέτει] Ὑπηρέτησεν *Th. Mag.* *g* Αὐτοῦ] Non adeſt in *Fl.*

βλασφημίαις. Permulta alia non abſimilia adferre licetet, ut ex *Homer.* Batrach. ante med. Κοσμήσαντες ἐν ἔντεσι δαιδαλέοισι. *Diod. Sic.* V. c. 57. pr. ἐν παιδείᾳ διήνεγκαν. Vel IV. 78. pr. ἐν ὑπερβολῇ τῆς τέχνης θαυμαζόμενος Δαίδαλος. Item ex Noſtro, *Phalar.* I. c. 5. ἐν ὀφθαλμοῖς ὁρῶν, ubi & alia jam dedi; nec non *Amor.* 29. pr. ἐν ὄμμασιν ὑποβλέπων. *Timon.* c. 15. ἐν θύραις καταχλείειν. *Evang. Matth.* V. 13. ἐν τίνι ἁλισθήσεται; ſed ſatis eſto. *J.F.R.*

36 Μεμφίτης ἀνὴρ τῶν ἱερῶν γραμματέων, θαυμάσιος τὴν σοφίαν] *Memphiticus vir, quidam ex ſacris illis ſcribis, mirabili ſapientia.* Sic *Benedictus.* Meminit & alibi ſcribarum Aegyptiorum, in libello de ſacrificiis, ubi cum Prophetis eos conjungit, & *Appul.* Metam. 11. *Tunc ex his unus, quem cuncti Grammatea dicebant, pro foribus aſſiſtens, coetu paſtophororum, quod ſacroſancti collegii nomen eſt, velut in concionem vocato,* ut fuerint inter ſacerdotes Aegyptios, qui reconditam illorum ſapientiam docebant, aliisque muneribus ſacris fungebantur. Sic & in libro de *Macrobiis* cap. 4. recenſet inter longaevos Aegyptios ἱερογραμματεῖς. Nec repudio lectionem editam. In Florentina tamen legitur ἱερογραμματέων, ſed in Mſ. ἱερῶν γραμμάτων, quod non puto faſtidiendum eſſe, ut ſit τῶν ἱερῶν γραμμάτων σοφίαν θαυμάσιος. admirabili ſacrarum litterarum ſapientia praeditus. ſacras litteras vocabat illam myſticam Aegyptiorum ſapientiam, quae non niſi initiatis tradebatur, & circumiectis, magiam ſcilicet, & litteras Hieroglyphicas, de quibus tam multa apud *Herodotum*, *Diodorum Siculum*, *Clementem Alexandrinum* aliosque habentur. *J.G.G.*

Ibid. Ἱερῶν γραμματέων] Infra *Macrob.* c. 4. pr. ὥσπερ Αἰγυπτίων οἱ καλούμενοι ἱερογραμματεῖς. Adde & ſupra *Vit. Auct.* c. 14. Quare & hic rectius γραμματέων, quam γραμμάτων. Intelligi autem εἷς vel τις, in vulgus notum, & monuimus alibi, ex *Ariſtoph.* Plut. εἷς γὰρ τῶν φίλων, aliisque. *J. F. R.*

38. Αἰγύπτιον] Mallem Αἰγυπτίων. *M. du S.*

Αἰγύπτιοι] Non modo ſic *Fl.* & *Fr.* Sed & *J. H. P.* *B* 1. &c. Et recte, nec opus Αἰγυπτίων legere; quia παιδείᾳ Αἰγύπτιος bene connectitur. *J. F. R.*

39. Ἀδύτοις] Conf. ſupra Ἀλεκτ. c. 18. *M. du S.*

67. Δεξιῶς ὑπηρέτει καὶ διηκονεῖτο ἡμῖν] *Th. Mag.* ſic: ΔΙΑΚΟΝΟΥΜΑΙ οὐ διακονῶ. Λουκιανὸς ἐν τῷ Φιλοψευδὴς, ἢ ἀπιστῶν· δεξιῶς ὑπηρέτησεν καὶ διηκονεῖτο ἡμῖν. *J. F. R.*

πρὸς τὰ ἄλλα προχειρότατος ὤν. μιᾷ δέ ποτε ἡμέρᾳ λαθὼν, ἐπήκουσα [a] τῆς ἐπῳδῆς, ἦν δὲ τρισύλλαβος, σχεδὸν ἐν σκοτεινῷ ὑποστάς. καὶ ὁ μὲν ᾤχετο ἐς τὴν ἀγορὰν, ἐντειλάμενος τῷ ὑπέρῳ ἃ [b] ἔδει ποιεῖν.

Ἐγὼ δὲ, ἐς τὴν ὑστεραίαν ἐκείνου τι κατὰ τὴν ἀγορὰν πραγματευομένου, λαβὼν τὸ ὕπερον, σχηματίσας, ὁμοίως ἐπειπὼν τὰς συλλαβὰς, [c] ἐκέλευον ὑδροφορεῖν. ἐπεὶ δὲ ἐμπλησάμενος τὸν ἀμφορέα ἐκόμιζε, Πέπαυσο, ἔφην, καὶ μηκέτι ὑδροφόρει, ἀλλ' ἴσθι αὖθις ὕπερον. τὸ δὲ οὐκέτι μοι πείθεσθαι ἤθελεν, ἀλλ' ὑδροφόρει ἀεὶ, ἄχρι δὴ ἐνέπλησεν ἡμῖν ὕδατος τὴν οἰκίαν [d] ἐπαντλοῦν. ἐγὼ δὲ ἀμηχανῶν τῷ πράγματι (ἐδεδίειν γὰρ μὴ ὁ Παγκράτης ἐπανελθὼν ἀγανακτήσῃ, ὅπερ καὶ ἐγένετο) ἀξίνην λαβὼν, διακόπτω τὸ ὕπερον εἰς δύο μέρη· τὰ δὲ, [e] ἑκάτερον τὸ μέρος, [f] ἀμφορέα λαβόντα ὑδροφόρει, καὶ ἀνθ' ἑνὸς δύο μοι ἐγένοντο οἱ διάκονοι. ἐν τούτῳ καὶ ὁ Παγκράτης ἐφίσταται, καὶ συνεὶς τὸ γενόμενον, ἐκεῖνα μὲν αὖθις ἐποίησε ξύλα, ὥσπερ ἦν πρὸ τῆς [g] ἐπῳδῆς· αὐτὸς δὲ ἀπολιπών με λαθὼν, οὐκ οἶδ' ὅποι ἀφανὴς ᾤχετο ἀπιών. νῦν οὖν, ἔφη ὁ Δεινόμαχος, οἶσθα κἂν ἐκεῖνο ἄνθρωπον ποιεῖν ἐκ τοῦ ὑπέρου; νὴ Δί', ἦ δ' ὅς, ἐξ ἡμισείας γε· οὐκέτι γὰρ εἰς τὸ ἀρχαῖον οἷόν τέ μοι ἄγειν αὐτὸ, ἢν ἅπαξ γένηται ὑδροφόρος, ἀλλὰ δεήσει

promtiſſimus. At certo tandem die clanculum ſublegi incantationem, erat vero trium ſyllabarum, prope adſtans in angulo tenebroſo. Atque ille in forum abiit, cum praecepiſſet piſtillo, quid facto opus eſſet.

36. Ego vero poſtridie illius diei, ipſo aliquid in foro negotii habente, ſumo piſtillum, exornatumque, dictis ſimiliter ſyllabis, aquam afferre jubeo. Cum vero plenam amphoram attuliſſet; deſine, *inquam*, nec amplius adfer aquam, ſed rurſus eſto piſtillus. *At ille non amplius parere mihi voluit, verum adferre aquam perrexit, donec aqua haurienda domum oppleviſſet. Ego conſilii inops (metuebam enim, ne aegre ferret rediens Pancrates, quod etiam factum eſt) ſecuri arrepta bifariam piſtillum diſſeco. Sed utraque illa pars, captis amphoris, aquam ferebat, ac pro uno duo mihi jam erant miniſtri. Inter haec adeſt etiam Pancrates, intellectoque quid actum eſſet, illos iterum ligna fecit, ut ante incantationem fuerant; ipſe vero clam me relicto, ſubduxit ſe neſcio quorſum, & conſpici deſiit. Nunc igitur,* inquit Dinomachus, *adhuc illud noſti certe, hominem facere ex piſtillo? Per Jovem,* inquit, *ex dimidia quidem parte. Nec enim licet mihi in priſtinam eum formam reducere, cum ſemel factus eſt aqua-*

a Τῆς ἐπῳδῆς] Τὴν ἐπῳδὴν *Fl.* *b* Ἔδει] Sic *P. S.* Ἔδοι *Fl. J. Ald. H.* &c. Lege igitur δέοι. *c* Ἐκέλευον] Ita *Fl. Ald. P. S.* aliaeque. Ἐκέλευσα *J.* *d* Ἐπαντλοῦν] Ἀπαντλοῦν male *Fl.* *e* Ἑκάτερον] Ἑκάτερα marg. *A1.* *f* Ἀμφορέα] Ἀμφορέας *Fl.* *g* Ἐπῳδῆς] Ἐπαοιδῆς marg. *A1.*

76. Ἐν σκοτεινῷ ὑποστὰς] Sic & *Th. Mag.* v. ὑφίσαμαι. *M. du S.*

3. Ἀλλὰ δεήσει ἡμῖν ἐπικλεισθῆναι τὴν οἰκίαν ἐπαντλουμένην] Et quæ venuſtas in hoc Luciani ἐπιμυθίῳ, quod tamen nunquam his narrationibus niſi venuſtiſſimum ſubjicit, reſidebit, ſi claudatur domus aquâ referta? Immo an claudi poteſt? Periit omne auctoris ingenium, quod reſtitues ſcribendo ἐπικλυσθῆναι, ſed, inquit, oportebit domum horum aquariorum hauſtu refertam mergi & inundari. Res ipſa dictat. *J. G.*

Ἀλλὰ δεήσει ἡμῖν ἐπικλεισθῆναι τὴν οἰκίαν ἐπαντλουμένην] Certiſſima eſt meo judicio, Eruditiſſimi *Gronovii* mei emendatio, reſcribentis ἐπικλυσθῆναι. Id namque verbi hic requiritur. Noſter in *Timone* T. I. §. 18. Φθάσαι βουλόμενος τὴν ἐπιῤῥοὴν, μὴ ὑπέραντλος εἰσπεσὼν, ἐπικλύσω αὐτόν. *J. J.*

4. Ἐπικλυσθῆναι] Secuti ſumus Emendationem Cl. *Gronovii* omnino neceſſariam. *M. du S.*

Ἐπικλυσθῆναι] Sic legendum etiam probe monuit Cl. *Weſſ.* ad *Diod. Sic.* IV. c. 51. No. 39. Quare tot Viris eruditis conſentientibus ita edere, non exſpectata Codd. auctoritate, nullus haeſitavi. *J. F. R.*

24. Ἐγὼ δὲ ὅτι μὲν καὶ δακτύλιόν τινα ἱερὸν ἔχω, Ἀπόλλωνος τοῦ Πυθίου εἰκόνα ἐκτυπούσης τῆς σφραγῖδος, καὶ οὗτος

aquarius: ſed elueretur nobis illo ſemper haurient domus.*

ἡμῖν [h] ἐπικλυσθῆναι τὴν οἰκίαν ἐπαντλουμένην.

Non deſinitis, inquam, *talia portenta loqui ſenes viri? Sin minus, at certe horum adoleſcentulorum cauſſa in aliud tempus differte incredibiles iſtas horribileſque narrationes, ne ſenſim impleantur terroribus, & abſurdis fabulis. Parcere igitur illis oportet, neque adſuefacere talibus audiendis, quae per totam vitam turbabunt illos retenta animo, & ad unumquemque ſtrepitum meticuloſos facient, variaque ſuperſtitione implebunt.*

Οὐ παύσεσθε, ἦν δ' ἐγώ, τὰ τοιαῦτα τερατολογοῦντες γέροντες ἄνδρες; εἰ δὲ μή, ἀλλὰ κἂν τῶν μειρακίων τούτων ἕνεκα εἰς ἄλλον καιρὸν ὑπερβάλλεσθε τὰς παραδόξους ταύτας καὶ φοβερὰς διηγήσεις, μήπως λάθωσιν ἡμῖν ἐμπλησθέντες δειμάτων, καὶ ἀλλοκότων μυθολογημάτων. Φείδεσθαι οὖν χρὴ αὐτῶν, μηδὲ τοιαῦτα ἐθίζειν ἀκούειν, ἃ διὰ παντὸς τοῦ βίου ἐνοχλήσει συνόντα, καὶ ψοφοδεεῖς ποιήσει, ποικίλης τῆς δεισιδαιμονίας ἐμπιπλάντα.

38. *Recte me mones*, inquit Eucrates, *ſuperſtitionem dum nominas. Quid enim, Tychiade, de talibus tibi videtur, de oraculis dico, & divinis vocibus, & quae a Deo agitati quidam proclamant, aut audiuntur ex adytis, aut virgo verſibus devincta loquens futura ſignificat? Nimirum etiam talibus fidem negabis? Ego vero, eſſe mihi ſacrum quendam anulum, cujus ſigillum Pythii Apollinis imaginem exprimat, eumque Apollinem loqui mecum, non dico, ne tibi incredibilia de me ipſe gloriari videar. Quae vero in Amphilochi templo audivi, in Mallo, Heroë praeterea mecum loquente, & de rebus mihi meis conſulente, quaeque ipſe vidi, dicere vobis volo:*

Εὖγε ὑπέμνησας, ἦ δ' ὃς ὁ Εὐκράτης, εἰπὼν τὴν δεισιδαιμονίαν. τί γάρ σοι, ὦ Τυχιάδη, περὶ τῶν τοιούτων δοκεῖ, λέγω δὴ χρησμῶν, καὶ θεσφάτων, καὶ ὅσα θεοφορούμενοί τινες ἀναβοῶσιν, ἢ ἐξ ἀδύτων ἀκούεται, ἢ παρθένος ἔμμετρα φθεγγομένη, προθεσπίζει τὰ μέλλοντα; ἢ δηλαδὴ καὶ τοῖς τοιούτοις ἀπιστήσεις; ἐγὼ δὲ ὅτι μὲν καὶ δακτύλιόν τινα ἱερὸν ἔχω, Ἀπόλλωνος τοῦ Πυθίου εἰκόνα [i] ἐκτυπούσης τῆς σφραγῖδος, καὶ οὗτος ὁ Ἀπόλλων φθέγγεται πρὸς ἐμέ, οὐ λέγω, μή σοι [k] ἄπιστα δόξω περὶ ἐμαυτοῦ μεγαλαυχεῖσθαι· ἃ δὲ ἐν Ἀμφιλόχου τε ἤκουσα ἐν Μαλλῷ, τοῦ Ἥρωος ὑπερδιαλεχθέντος μοι, καὶ συμβουλεύσαντος ὑπὲρ τῶν ἐμῶν, καὶ ἃ εἶδον αὐτός, ἐθέλω ὑμῖν εἰπεῖν.

h Ἐπικλυσθῆναι] Ἐπικλεισθῆναι Edd. priores. *i* Ἐκτυπούσης τῆς σφραγῖδος] Ἐκτυποῦσαν τὴν σφραγῖδα *Fl.*
k Ἄπιστα] Ἀπιστοῦντι G. & L. Nihil mutant Edd.

24. Ἐν Μαλλῷ] Ἀμφίλοχος * θεσπίζει περὶ τῶν μελλόντων ἐν Μαλλῷ. *V.*

* Θεσπίζει] Ἀμφίλοχός τι σπίζει antea lectum miſere. *J.F.R.*

ὁ Ἀπόλλων φθέγγεται πρὸς ἐμέ, οὐ λέγω, μή σοι ἄπιστα δόξω περὶ ἐμαυτοῦ μεγαλαυχεῖσθαι] Benedictus: *At non dico me ſacrum annulum habere, cujus ſigillum exprimit Apollinis Pythii imaginem, nec mecum loqui Apollinem, ne videar ad gloriam meam res incredibiles narrare.* Pro ἄπιστα Mſ. ἀπιστοῦντι ſcribit. Sic autem interpretare hunc locum: *At non dico me ſacrum annulum habere, cujus ſignum Apollinis Pythii imaginem exprimat, qui Apollo mecum loquatur, ne tibi, qui haec non credis, videar de me ipſo elate loqui, ne tibi videar me oſtentare, & jactare.* *J.G.G.*

29. Ἀμφιλόχου] V. Ἀλεξ. c. 19. & not. &c. 29. & *Pauſ.* Att. p. 33. *Orig.* c. Celſ. 131. B. *M. du S.*

Ibid. Ἐν Ἀμφιλόχου] Scil. οἴκῳ. Dictum ſatis ante. Sic ſupra c. 14. ἐν Γλαυκίου. Vid. *Bos* de Ellipſ. *J.F.R.*

30. Ὑπερδιαλεχθέντος] Mira vox & mihi ſuſpecta. *M. du S.*

35. Τὰ

πεῖν. εἶτα ἑξῆς ἃ ἐν Περγάμῳ εἶδον, καὶ ἤκουσα ἐν Πατάροις. ὁπότε γὰρ ἐξ Αἰγύπτου ἐπανῄειν οἴκαδε, ἀκούων τὸ ἐν Μαλλῷ τοῦτο μαντεῖον ἐπιφανέστατόν τε, καὶ ἀληθέστατον εἶναι, καὶ χρᾶν ἐναργῶς πρὸς ἔπος ἀποκρινόμενον, οἷς ἂν ἐγγράψας τις εἰς τὸ γραμματεῖον παραδῷ τῷ προφήτῃ, καλῶς ἂν ἔχειν ἡγησάμην ἐν παράπλῳ πειραθῆναι τοῦ χρηστηρίου, καί τι περὶ μελλόντων συμβουλεύσασθαι τῷ θεῷ.

tum deinceps, quae Pergami vidi, & audivi Pataris. Cum enim ex Aegypto domum redirem, audito, illud Malli oraculum illustrissimum eſſe veriſſimumque, & dilucida fundere oracula, dum ad verbum reſpondeat his, quae in tabellis ſcripta Prophetae tradit aliquis; optimum factu putabam, ut obiter tentarem oraculum, & de futuris aliquid deliberarem cum Deo.

Ταῦτα ἔτι τοῦ Εὐκράτους λέγοντος, ἰδὼν [a] οἷ τὸ πρᾶγμα προχωρήσειν ἔμελλε, καὶ ὡς οὐ περὶ μικρᾶς ἐνήρχετο τῆς περὶ τὰ χρηστήρια τραγῳδίας, οὐ [b] δοκεῖν οἰηθεὶς δεῖν μόνος ἀντιλέγειν ἅπασιν, ἀπολιπὼν αὐτὸν ἔτι διαπλέοντα ἐξ Αἰγύπτου εἰς τὴν Μαλλὸν (καὶ γὰρ [c] συνίην ὅτι μοι ἄχθονται παρόντι, καθάπερ ἀντισοφιστῇ τῶν ψευσμάτων) Ἀλλ' ἐγὼ ἄπειμι, ἔφην, Λεόντιχον ἐπιζητήσων· δέομαι γὰρ αὐτῷ τι συγγενέσθαι. ὑμεῖς δὲ ἐπεὶ οὐχ ἱκανὰ [d] ἡγεῖσθε τὰ ἀνθρώπινα εἶναι, καὶ αὐτοὺς ἤδη τοὺς θεοὺς καλεῖτε συνεπιληψομένους ὑμῖν τῶν μυθολογουμένων· καὶ ἅμα λέγων, ἐξῄειν. οἱ δὲ ἄσμενοι ἐλευθερίας λαβόμενοι, εἱστίων, ὡς τὸ εἰκός,

39. Haec adhuc dicente Eucrate, cum viderem quorſum res evaderet, utque inciperet non parvam illam oraculorum tragoediam; ratus, non decere me ſolum contradicere omnibus, relinquens illum navigantem adhuc ex Aegypto verſus Mallum, (etenim ſentiebam illos praeſentiam meam gravari, ut qui contra illorum mendacia diſputarem) *Ego vero*, inquam, *diſcedo requiſiturus Leontichum: etenim illo mihi convento opus eſt. Vos vero, quandoquidem ſatis vobis non eſſe humana putatis, ipſos jam vocate Deos, fabuloſarum diſputationum veſtrarum adjutores:* & cum dicto exivi. Illi vero libertatem eam lubenter arripientes, tanquam epulis, credibile eſt, ſe tractarunt invicem &

a Οἷ] Οἱ *J.* male. *b* Δοκεῖν οἰηθεὶς δεῖν] Pro his tribus δοκιμάσας tantum *Fl.* Οὐ δοκιμάσας μόνος ἀντιλέγειν marg. *A1.* ſine dubio ex *Fl.* *c* Συνίην] Sic & *Fl.* cum cett. Anne συνιεὶν; *d* Ἡγεῖσθε] Ἡγεῖσθαι *Fl.* male.

35. Τὸ ἐν Μαλλῷ — ἀληθές.] Huc facit *Pauſaniae* locus (p. 33. in Att.) ἀψευδέστατον τῶν ἐμοῦ &c. De Alexandri Abonoteichitae Oraculo nihil habet, quia homo tum potentior erat, quam ut eum tangere Lucianus auderet. Maluit itaque ſilentio rem totam involvere. *M. du S.*

38. Ἐγγράψας] Quod Alexander Pſeudomantis imitatus eſt. V. Ἀλεξ. c. 19. A Jove Heliopolitano etiam factitatum tradit *Macrob.* I. 23. *M. du S.*

46. Δοκεῖν οἰηθεὶς δεῖν] Florentinae lectio concinnior & facilior eſt vulgata, quae ſatis intricata tribus infinitis δοκεῖν δεῖν ἀντιλέγειν, tamen ſic reſolvi poteſt: οἰηθεὶς οὐ δεῖν δοκεῖν μόνος ἀντιλέγειν ἅπασιν *Exiſtimans non oportere videri velle*, (vel *ſpeciem praebere*) *ac ſi ſolus contradicerem omnibus.* Mallem tamen ejecto alterutro vel δοκεῖν vel δεῖν, ſtilum concinniorem reddere, vel Florentinae lectionem cum vulgata commiſcendo ſcribere: οὐ δοκιμάσας δεῖν μόνος &c. Duplex infinitivus nihil habet incommodi, vid. ſupra c. 7. χρῆναι εἶναι. Cl. *J. J. Wetſten.* malim ἀντιλέγων. *J. F. R.*

67. ΦΙΛ.] Continuabantur haec antea in plerisque Impr. ego diſtinxi, ſuadente *Fl.* Ed. lacuna, *B2.* & *S.* *M du S.*

ΦΙΛ.] Interpres *Thom. Morus* latinae verſioni perſonam *PHIL.* & mox *TYCH.* inſeruerat, etſi in Graecis aberat. Neceſſitate igitur poſtulante etiam Graecis inſerui, & ἀπέλαυσε quoque dediſſem, ſi vel nulla Ed. praeiſſet. *J. F. R.*

68. Ἀπέλαυσα] Ita *Fl.* Ed. recte. In reliquis ἀπήλαυσα. *M. du S.*

69. Λυττᾶν] Λυσσᾶν ſupra *Nigr.* in fin. οὐκ αὐτοὶ μόνοι λυσσῶσιν. At λυττώντων κυνῶν contra rurſus *Dial. Mort.* XVII. ad f. Sed eodem redire, quis neſcit? *J. F. R.*

77. ΤΥΧ.] Et hic priore mutata, iterum nova reponenda fuit perſona. *M. du S.*

80. Οὐ-

& ingurgitarunt mendaciis. Talibus tibi, Philocles, apud Eucratem auditis venio, ut qui muſtum biberunt ventre inflato, vomitorii indigens. Lubens autem alicunde & magno emerim medicamentum oblivionem inducens eorum quae audivi, ne quid mali mihi faciat in me reſidens illorum memoria. Portenta enim, & Daemones, & Hecatas videre mihi videor.

40. PHIL. Ipſe etiam ego, Tychiade, tale quid de narratione tua abſtuli. Dicunt certe, non ſolum inſanire & aquam metuere, quos canes rabioſi momorderint; ſed etiam, ſi quem homo morſus mordeat, eandem quam canis, vim habere illum morſum, eademque illum quoque metuere. Et tu igitur morſus in Eucratis domo a multis mendaciis, mihi videris aliquid illius morſus impertiiſſe, ita daemonibus mihi mentem oppleviſti. TYCH. Sed bono ſimus animo, amice, magnum talibus noxis depellendis remedium habentes, veritatem, & rectam in omnibus rationem, qua uſos nos de vanis hiſce atque inanibus mendaciis nullum turbabit.

αὐτοὺς, καὶ ἐνεφοροῦντο τῶν ψευσμάτων. τοιαῦτά σοι, ὦ Φιλόκλεις, παρ᾽ Εὐκράτει ἀκούσας ἥκω, νὴ τὸν Δία, ὥσπερ οἱ τοῦ γλεύκους πιόντες, ἐμπεφυσημένος τὴν γαστέρα, ἐμέτου δεόμενος. ἡδέως δ᾽ ἂν ποθεν ἐπὶ πολλῷ ἐπριάμην ληθεδανόν τι φάρμακον, ὧν ἤκουσα, ὡς μή τι κακὸν ἐργάσηταί με ἡ μνήμη αὐτῶν ἐνοικουροῦσα. τέρατα γοῦν, καὶ δαίμονας, καὶ Ἑκάτας ὁρᾶν μοι δοκῶ.

[e] ΦΙΛ. Καὶ αὐτὸς, ὦ Τυχιάδη, τοιοῦτόν τι [f] ἀπέλαυσα τῆς διηγήσεως. Φασί γέ τοι μὴ μόνον λυττᾷν, καὶ τὸ ὕδωρ φοβεῖσθαι, ὁπόσους ἂν οἱ λυττῶντες κύνες δάκωσιν, ἀλλὰ κἄν τινα ὁ δηχθεὶς ἄνθρωπος δάκῃ, ἴσα τῷ κυνὶ δύναται τὸ δῆγμα· καὶ τὰ αὐτὰ κἀκεῖνος φοβεῖται. καὶ σὺ τοίνυν ἔοικας αὐτὸς ἐν Εὐκράτους δηχθεὶς ὑπὸ πολλῶν ψευσμάτων, μεταδεδωκέναι κἀμοὶ τοῦ δήγματος. οὕτω δαιμόνων μοι τὴν ψυχὴν ἐνέπλησας. [g] ΤΥΧ. Ἀλλὰ θαρρῶμεν, ὦ φιλότης, μέγα τῶν τοιούτων ἀλεξιφάρμακον ἔχοντες τὴν ἀλήθειαν, καὶ τὸν ἐπὶ πᾶσι λόγον ὀρθόν. ᾧ χρωμένους ἡμᾶς, [h] οὐδὲν οὐ μὴ ταράξῃ τῶν κενῶν καὶ ματαίων τούτων ψευσμάτων.

e ΦΙΛ.] Perſona haec omiſſa erat in Edd. At in *Fl.* deſignabatur lacuna, ut ſolet. *f* Ἀπέλαυσα] Reſtitui ex *Fl.* quod marg. *A1W.* etiam adſcivit. Ἀπήλαυσα cett. male. *g* ΤΥΧ.] Et haec perſona aberat tam ab Edd. cett. quam *Fl.* *h* Οὐδὲν οὐ] Μηδὲν ſine οὐ *Fl.*

80. Οὐδὲν οὐ μὴ] Nondum adſentior Florentinae. Triplex enim illa negatio intenſiſſime negat. Vid. modo ſupra *Rhet. Praec.* c. 20. οὐκ ἔξεστιν ὅπως ἀπιστήσεις μὴ οὐχὶ — ἀγωνιστὴν εἶναί σε, ibique notata. *J.F.R.*

ΙΠΠΙΑΣ, Η ΒΑΛΑΝΕΙΟΝ.

Τῶν σοφῶν ἐκείνους μάλιστα ἔγωγέ φημι δεῖν ἐπαινεῖν, ὁπόσοι μὴ λόγους μόνον δεξιοὺς παρέσχοντο ὑπὲρ τῶν πραγμάτων ἑκάστων, ἀλλὰ καὶ ἔργοις ὁμοίοις τὰς τῶν λόγων ὑποσχέσεις ἐπιστώσαντο. καὶ γὰρ τῶν ἰατρῶν ὅγε νοῦν ἔχων οὐ τοὺς ἄριστα ὑπὲρ τῆς τέχνης εἰπεῖν δυναμένους μεταστελεῖται νοσῶν, ἀλλὰ τοὺς πρᾶξαί τι κατ' αὐτὴν μεμελετηκότας. ἀμείνων δὲ καὶ μουσικὸς, οἶμαι, τοῦ διακρίνειν ῥυθμοὺς καὶ ἁρμονίας ἐπισταμένου, ὁ καὶ ψάλαι καὶ κιθαρίσαι αὐτὸς δυνάμενος. τί γὰρ ἄν σοι τῶν στρατηγῶν λέγοιμι τοὺς εἰκότως ἀρίστους κριθέντας, ὅτι οὐ τάττειν μόνον καὶ παραινεῖν ἦσαν ἀγαθοὶ, ἀλλὰ καὶ προμάχεσθαι τῶν ἄλλων, καὶ χειρὸς ἔργα ἐπιδείκνυσθαι; οἷον [a] τῶν πάλαι μὲν Ἀ-

HIPPIAS, SEU BALNEUM.

Eruditorum ex numero illos maxime laudandos ajo equidem, quotquot non diſputationes modo acutas de negotio unoquoque attulerunt, ſed operibus ſimilibus firmarunt promiſſiones verborum. Etenim de medicis, ſi quis ſapiat aegrotus non eos arceſſet, qui optime dicere de arte poſſunt, ſed qui ad faciendum ex arte exercitatione ſe paraverint. Melior etiam muſicus, arbitror, eo, qui numeros & harmonias norit diſcernere, ille fuerit, qui cantare etiam & citharam pulſare ipſe poſſit. Quid enim duces tibi narrem, qui merito ſuo optimi judicati ſunt, non in ordinanda modo acie & adhortandis *militibus* praeſtantes, ſed etiam ut in prima acie pugnarent & manu rem gererent? qualem ex.

a Τῶν] Omiſit *Fl.*

1. Τῶν σοφῶν ἐκείνους] Οὕτω καὶ Φωκυλίδης φησὶ, Τὴν σοφίην σοφὸς εὐθύνει, τέχνας δ' ὁμότεχνος. *V.*

ΙΠΠΙΑΣ Η ΒΑΛΝ.] Προσλαλιὰ, ut aliæ nonnullæ, de quibus ante dixi. *Th.M.*

ΙΠΠΙΑΣ] Cl. *Olearius* eundem cenſet cum Platonico illo decantatiſſimo, ad *Philoſtr.* p. 495. Sed vide c. 3. unde longe alium multoque recentiorem eſſe luculenter patet. Sophiſta ille merus, (& ita audit eo ipſo in loco) hic mathematicus ſummus, non oratione tantum, ſed opere ipſo probatiſſimus, in Geometria, Mechanica, Muſica, Aſtronomia ſummus. Quod autem ibi Vir Eruditiſſimus de rebus ab eo Olympiae factis teſtem Noſtrum adducere videtur, μνημονικὸν σφάλμα eſt. niſi forſan reſpiciat Ἡρ. c. 3. ubi primus inter eos numeratur, qui Olympiae declamando inclaruerunt *M. du S.*

14. Ἀγαθοὶ] Ἀγαθός τι ποιεῖν, *aptus ad aliquid praeſtandum*, eſſe Graeciſmum uſitatiſſimum, ut *Ælian.* V. H. I. 10. Κρῆτες τοξεύειν ἀγαθοὶ, eo minus opus eſt dici, quo pluribus poteſt. Vid. *Homer.* ſexcentis locis ἀγαθὸς βοὴν exhibentem, & Fratris *G. O. Reitzii* Belg. Graec. Lit. A. *J.F.R.*

16. Τῶν πάλαι] Male omiſſum in *Fl.* articulum quisque ſentiet, qui mox τῶν κάτω adſpexerit, noveritque τοῖς πάλαι ſignificare *antiquos*, quod vel ex Syntaxi ſciunt pueri. Sic ſupra *de Gymn.* c. 21. τῶν ἄστρων *ſiderum*. Quare in re tritiſſima plura adferendo Lectori gravis non ero *J.F.R.*

19. Οὐ γὰρ ἄλλως ἱστορίαν ἐπιδείκνυσθαι βουλόμενος] *Non quod aliter hiſtoriam edere velim.* Sic Salmurienſis. Sed per Muſas! cui bono hic illud *aliter?* Immo, *non quod temere* & futiliter *hiſtoriæ narratione me oſtentare volo.* *J.G.*

28. Καὶ τὸν Κνίδιον Σώστρατον· τὸν μὲν Πτολεμαῖον χειρωσάμενον, καὶ τὴν Μέμφιν] Soſtratus ille Cnidius fuit celeberrimus ille Architectus, qui turrim in Pharo inſula ædificavit, de quo *Strabo* L. XVII. *Plin.* L. XXXVI. c. 12. Ipſe vero Noſter Lucianus ſupra, Lib. *Quom. Hiſt. Scrib.* Sed quod ait hoc loco Lucianus de Ptolemæo & Memphi capta per Nili diverſionem, exſpecto, qui hoc me doceat: nullibi enim unquam legi hanc hiſtoriam, & quis fuerit ille Ptolemæus, omnino me latet, & de ea Memphis rebellione ſilent hiſtoriæ. Tentabam me extricare legendo: τῷ μὲν Πτολεμαίῳ χειρωσάμενον τὴν Μέμφιν, id eſt, *qui Ptolemæo ſubjecit Memphin.* Nam Ptolemæus Philadelphus, cujus tempore vixit ille Soſtratus, & quo imperante & ſumptus ſuppeditante extruxit illam celebrem turrim in Pharo inſula, inter amicos habuit illum Soſtratum Cnidium, nec unquam, quod ſciam, nec ab ipſo nec ab alio captus eſt. De Ptolemæo Cerauno dicto incidit mihi quædam ſuſpicio hæc intelligenda eſſe, ſed ſine auctoritate. Nam Ptolemæus ille Ceraunus dictus vir præceps fuit, & ad audacia facinora promptus, &

ex antiquis Agamemnonem atque Achillem, ſequentis autem aetatis Alexandrum & Pyrrhum fuiſſe cognovimus.

2. Quorſum vero iſta dixi? Non enim temere illorum mentionem feci, ut hiſtoriae peritum me oſtenderem, ſed hoc *ut oſtenderem*, etiam inter mechanicos admiratione dignos eſſe, quotquot inſpectione & ſcientia clari, tamen etiam monumenta artis & opera poſteris reliquere. Quandoquidem ſola in diſputatione exercitati, ſophiſtae potius quam ſapientes dici meruerint. Talem audimus Archimedem fuiſſe, & Cnidium Soſtratum, quorum hic Ptolemaeum ſubegerit atque Memphin, ſine obſidione, averſione ſola ac diſperſione fluvii: ille vero triremes hoſtium arte ſua combuſ-

γαμέμνονα καὶ Ἀχιλλέα, τῶν κάτω δὲ τὸν Ἀλέξανδρον καὶ Πύῤῥον ἴσμεν γεγονότας.

Πρὸς δὴ τί ταῦτ' ἔφην; οὐ γὰρ ἄλλως ἱστορίαν ἐπιδείκνυσθαι βουλόμενος, ἐπεμνήσθην αὐτῶν, ἀλλ' ὅτι καὶ τῶν μηχανικῶν ἐκείνους ἄξιον θαυμάζειν, ὁπόσοι [b] ἐπὶ τῇ θεωρίᾳ λαμπροὶ γενόμενοι, καὶ μνημόσυνα ὅμως τῆς τέχνης, καὶ πράγματα τοῖς μετ' αὐτοὺς κατέλιπον. ἐπεὶ οἵ γε τοῖς λόγοις μόνοις ἐγγεγυμνασμένοι, σοφισταὶ ἂν εἰκότως μᾶλλον, ἢ σοφοὶ καλοῖντο. τοιοῦτον ἀκούομεν τὸν Ἀρχιμήδην γενέσθαι, καὶ τὸν Κνίδιον Σώστρατον· τὸν μὲν [c] Πτολεμαῖον χειρωσάμενον, καὶ τὴν Μέμφιν, ἄνευ πολιορκίας, ἀποστροφῇ καὶ διαιρέσει τοῦ ποταμοῦ· τὸν δὲ τὰς τῶν πολεμίων τριήρεις [d] καταφλέξαντα τῇ τέχνῃ. καὶ Θα-

b Ἐπὶ] Ἐν *Fl.* *c* Πτολεμαῖον] Sic Edd. omnes; praeter *J.* quae Πτολαιμαῖον. *d* Καταφλέξαντα] Nihil abit *Fl.* nec *W.* id eſt *Wecheliana* Ed. aliquot Dialogorum.

32. Καταφλέξαντα] Ὁ Ἀρχιμήδης ἐν Σικελίᾳ ὢν κατεσκεύασεν ἐκ χαλκοῦ πυροφόρα κάτοπτρα, ἅπερ ἀπηώρισεν ἀντικρὺ τοῦ ἐναντίου στόλου μήκοθεν· εἶτ' ἀνατείλαντος τοῦ ἡλίου, * καὶ προσβαλόντος τοῖς κατόπτροις τὰς ἀκτῖνας ἀντανακλωμένας πρὸς τὸν στόλον, ἐξῆλθεν ἐξ αὐτῶν πῦρ, καὶ ἔφθειρε τὰς νῆας ἁπάσας τῶν ἐναντίων. *V.*

* Καὶ] Τοῦ legebatur in Edd. Mutavit *M. du S.*

& qui, cum natu major filiorum Ptolemæi I. Soteris dicti eſſet, a minore natu Philadelpho ſupplantatus fuerat patre communi favente Philadelpho, non dubito, quin omnia tentaverit, ut Philadelphum expelleret. Itaque ſuſpicor eum Memphin occupaſſe, in qua obſeſſus a fratre jam regnante fuit, & captus. Sed tamen, ſi captus fuit, credendum eſt patre adhuc vivente Ptolemæo Sotere ſeu Lagi dicto, id accidiſſe, ſcilicet jam privato, & regnante Philadelpho, cui regnum reliquerat. Nam ſi patre jam mortuo rebellaſſet & captus fuiſſet, non eſt credibile Philadelphum eum vivum dimiſiſſe, qui poſt patris mortem duos fratres Leontiſcum & Argæum (quorum hic ultimus ex eadem matre Berenice natus erat) occidi curavit, non tam præcipitis audaciæ Viros, nec tanta injuria affectos. Si conjecturæ credendum eſt, iſta hæc mea non eſt ſine veriſimilitudine. Si quis ſuper hoc loco certiora docuerit, gratias agam lubentiſſime. *J. P. a G.*

29. Τὸν μὲν Πτολεμαίῳ] Donec lux major affulgeat, Πτολεμαίῳ legendum cenſeo, non ut in libris eſt, Πτολεμαῖον. Narrat *Pauſanias* in Att. ſub Philadelpho defeciſſe Gallos mercenarios, & ab eo in Inſula Nili fame conſumptos. Vide an inde aliquid elici poſſit, quo hujus facti pateat veritas. *M. du S.*

32. Τριήρεις] *Combuſtas* ab Archimede hoſtium naves, nec *Plutarchus* in Marcello, nec *Livius* auctores ſunt, qui tamen praeclara ejus facta data opera memorantes haud temere quicquam omiſſuri cenſendi ſunt. Mendum eſſe hic in κ— ſuſpicor. Ut ut ſit, extare *Venetiis* audivi inſtrumentum uſtorium ad quingentos uſque paſſus vim ſuam exerens. Sed an veteribus ſpeculi uſtorii uſus jam cognitus fuerit, ego ſane ignorare me non invitus fateor; quanquam nuper concionatorem audierim, non infimi inter Gallos noſtros nominis, de ſpeculo uſtorio locum *S.* ſcripturae, qui excidit, intelligentem. Eo tamen non incommode referri poſſe videtur, quod alicubi apud *Ariſtophanis* Scholiaſtam de lapide φεγγίτῃ legere me memini, qua de re ad Ἀλεξ. c. 21. dictum eſt. *Lactantius* autem diſerte ait lib. de ira Dei c. 10. p. m. 630. C. *orbem vitreum plenum aqua ſi tenueris in ſole, de lumine, quod ab aqua refulget, ignis accenditur, etiam in duriſſimo frigore.* *M. du S.*

Τριήρεις καταφλέξαντα] De Archimede hoc puto primus ſomnium Lucianus dixit. *M. V. La Croze.* Mirandis ab ſe inventis machinis hoſtium naves repuliſſe atque demerſiſſe narratur a *Plutarch.* in Marcello pluribus in locis. Ita ut *Marcellus* eum Geometricum Briarea vocarit, contra quem fruſtra Romani fabri machinas ſuas adhiberent. *J. F. R.*

33. Θα-

Θαλῆς δὲ ὁ Μιλήσιος πρὸ αὐτῶν, ὑποσχόμενος Κροίσῳ ἄβροχον διαβιβάσειν τὸν στρατὸν, ἐπινοίᾳ κατόπιν τοῦ στρατοπέδου μιᾷ νυκτὶ τὸν Ἅλυν περιήγαγεν, οὐ μηχανικὸς οὗτος γενόμενος, σοφὸς δὲ καὶ ἐπινοῆσαι, καὶ συνεῖναι πιθανώτατος. τὸ μὲν γὰρ τοῦ Ἐπειοῦ πάνυ ἀρχαῖον, ὃς οὐ μόνον τεχνήσασθαι τοῖς Ἀχαιοῖς τὸν ἵππον, ἀλλὰ καὶ συγκαταβῆναι αὐτοῖς ἐς αὐτὸν λέγεται.

Ἐν δὴ τούτοις καὶ Ἱππίου τουτουῒ τοῦ καθ' ἡμᾶς, μεμνῆσθαι ἄξιον ἀνδρὸς, λόγοις μὲν παρ' ὅν τινα βούλει τῶν πρὸ αὐτοῦ γεγυμνασμένου, καὶ συνεῖναί τε ὀξέως, καὶ ἑρμηνεῦσαι σαφεστάτου, τὰ δὲ ἔργα πολὺ τῶν λόγων ἀμείνω παρεχομένου, καὶ τὴν τῆς τέχνης ὑπόσχεσιν ἀποπληροῦντος, οὐκ ἐν τοιαύταις μὲν ὑποσχέσεσιν, ἐν αἷς οἱ πρὸ αὐτοῦ γενέσθαι [a] ηὐτύχησαν, κατὰ δὲ τὸν γεωμετρικὸν λόγον,

ſerit. Atque ante hos Mileſius Thales, cum promiſiſſet Croeſo, ſe ſiccum trajecturum exercitum, commento quodam a tergo caſtrorum intra unam noctem circumduxit Halyn; non quod ipſe machinandi artifex eſſet, ſed homo acutus ad inveniendum, & in ſermone vehementer probabilis. Nam illud de Epeo antiquum nimis, qui non tantum machinatus eſſe Achivis equum, ſed etiam cum reliquis deſcendiſſe in illum dicitur.

3. In his vero Hippiae quoque hujus, qui noſtra aetate fuit, mentionem injicere aequum eſt, viri literarum exercitatione cuivis antiquorum comparandi[a], in diſputando acuti, diſertiſſimi in explicando, opera autem verbis multo meliora praeſtantis, & artis ſuae profeſſionem implentis, non in argumentis *modo* talibus, in quibus bona quadam fortuna ſuperiores jam verſati ſunt; ſed, ex Geometrico proverbio, in da-

a Ηὐτύχησαν] Εὐτύχησαν *Fl.*

33. Θαλῆς δὲ ὁ Μιλ. &c.] In marg. *Ald. Weſſ.* adſcriptum : idem *Laërtius* in vita Thaletis. Sed Cl. *Geſn.* locum jam indicavit, addam tantum verba *Diogenis.* Κροῖσον, ᾧ ἐπὶ τὸν Ἅλυν ὑποσχέσθαι ἄνευ γεφύρας περάσαι, τὸ ῥεῖθρον παρατρέψαντα. *J.F.R.*

34. Ἄβροχον διαβιβάσειν] (Ante narrat *Herodotus* I, 75. & ita ut fidem ſe adjungere narrationi diſerte neget: aſſeverate, ut videtur, *Apollodorus* apud *Diogenem Laërtium* I, 38. plane ſine ulla dubitatione Schol. ad *Ariſtoph.* Nub. 180. Illud *κατόπιν* noſtri diſerte, ut ſolet, explicat Herodotus, *ἄνωθεν τοῦ στρατοπέδου ἀρξάμενον, διώρυχα βαθέην ὀρύσσειν, ἄγοντα μηνοειδέα, ὅκως ἂν τὸ στρατόπεδον ἱδρυμένον κατὰ νώτου λάβοι, κ. τ. λ.* Etiam illud obſervandum. Qui narrabant *Herodoti* aetate, ii 1) non dicebant ἄβροχον traductum exercitum, ſed diviſum in duo brachia Halyn ob ipſam illam diviſionem utrinque vadoſum factum, ut pedibus tranſiri poſſet: 2) nec dicebant, una nocte id opus effectum eſſe. Et tamen Herodotum patrem fabularum vulgo appellamus : & noſter dedit praecepta ſcribendae hiſtoriae. Cautius paullo ante de Archimede, cui incendia modo navium non ſpecula tribuat. *J.M.G.*

36. *Οὐ μηχανικὸς*] Atqui Mechanicum hinc probat *Ariſtoph.* Scholiaſtes. Sed hoc vult Lucianus, non eam fuiſſe Thaleti artem, ſed virum induſtrium & ſagacem, ingenii felicitate id aſſecutum quod earum rerum artifices non viderant. Narrat etiam Herodotus. *M. du S.*

42. Ἱππίου] Nemone de hoc quicquam? Conf. *Voſſ.* de Mathem. Caeterum cave hunc cum Platonis Hippia confundas; quod miror a viro doctiſſimo factum in Catalogo Philoſophorum. Hic enim Luciani aetate vixit, uti hoc ipſo in loco vides, *τοῦ καθ' ἡμᾶς.* *M. du S.*

48. *Οὐκ ἐν τοιαύταις — συνισταμένου*] Spuria haec videntur & inſititia. *F.G.*

49. Ὑποσχέσεσιν] Repetiit, puto, librarius improvide vocem, quae paullo ante adfuerat: legendumque *ὑποθέσεσιν*, ut non ita multo poſt, *κοινὴ μὲν γὰρ ἡ ὑπόθεσις.* Eſt duplex genus artificum. Alii, & major quidem pars, ad imitationem tota converſa, quae ab aliis elaborata ſunt, quae magiſter oſtendit, ea ſatis feliciter imitatione adſequuntur : ſed nihil novi ipſi inveniunt, quoties non eſt, quod imitentur; tanquam deprehenſi, haerent. Talis non eſt Hippias: non expectat exempla aliena: ipſe ſibi & aliis exemplum eſt. Non tantum deſignatam omnibus lineis figuram deſcribere & transferre puerili induſtria poteſt, ſed in data quacunque linea, ex praeceptis artis, quodcumque triangulum poſtulatum fuerit, conſtruere. *J.M.G.*

50. Ἠυτύχησαν] Etſi Florentinae ſcripturam probo; quod augmentum ſaepiſſime omitti ſoleat, ſecutus tamen ſum numerum majorem illarum quae *ηὐτ—* habent. Vid. ſupra dicta ad *Alex.* c. 22. Pro *Imag.* c. 3. & c. 19. f. ubi *εὐδοκίμουν.* Item *Amor.* c. 6. pr. ubi & *εὐτρέπιστο*, non *ηὐτ—* adde dicta ad *Gall.* c. 3. f. Ita *εὐλόγησε* in *Evang. Matth.* XIV. 19. Et *Luc.* II. 28. atque ubivis. *Εὐφράνθη. Act.* II. 26. ac paſſim. *J.F.R.* *Ibid.*

data quacumque recta triangulum accurate conſtituentis. Atqui reliquorum unusquisque, ſi in uno quodam artis opere, ſibi deſumto, bene rem geſſiſſet, tamen eſſe aliquid viſus eſt: hunc vero & mechanicorum principem, & geometrarum, & harmonicorum, muſicorumque eſſe apparet: & tamen unumquodque horum adeo perfecte *in ſe eſſe* oſtendit, quaſi illud ipſum unum modo ſciret. Scientiam de radiis & refractionibus & ſpeculis, inſuper etiam Aſtronomiam, in qua effecit ut pueri videantur ſuperiores, laudare, non parvi temporis fuerit.

4. Quae vero illius opera nuper cum ſtupore viderim, enarrare non pigrabor. Argumentum quidem commune, & in vita noſtrâ ſatis frequens balnei aedificatio, at ingenium, & intelligentia in re ita vulgari admirabilis. Locus erat non aequabilis planitiei, ſed acclivis admodum & erectus, quem cum accepiſſet ab una parte vehemen-

ἐπὶ τῆς δοθείσης, φασὶν, εὐθείας τὸ τρίγωνον ἀκριβῶς [b] συνισταμένου. καίτοι τῶν γε ἄλλων ἕκαστος ἕν τι τῆς ἐπιστήμης ἔργον ἀποτεμόμενος, ἐν ἐκείνῳ εὐδοκιμήσας, εἶναί τις ὅμως ἔδοξεν. ὁ δὲ μηχανικῶν τε ὢν τὰ πρῶτα, καὶ γεωμετρικῶν, ἔτι δὲ ἁρμονικῶν, καὶ μουσικῶν φαίνεται· καὶ ὅμως ἕκαστον τούτων οὕτως ἐντελῶς δείκνυσιν, ὡς ἓν αὐτὸ μόνον ἐπιστάμενος. τὴν μὲν γὰρ περὶ ἀκτίνων καὶ ἀνακλάσεων, καὶ κατόπτρων θεωρίαν, ἔτι δὲ καὶ ἀστρονομίαν, ἐν ᾗ παῖδας τοὺς πρὸ αὐτοῦ ἀπέφηνεν, οὐκ ὀλίγου χρόνου ἂν εἴη ἐπαινεῖν.

Ἃ δὲ ἔναγχος ἰδὼν αὐτοῦ τῶν ἔργων κατεπλάγην, οὐκ ὀκνήσω εἰπεῖν. κοινὴ μὲν γὰρ ἡ ὑπόθεσις, καὶ τῷ καθ' ἡμᾶς βίῳ πάνυ πολλὴ, βαλανείου κατασκευή· περίνοια δὲ, καὶ ἐν τῷ κοινῷ τούτῳ [c] σύνεσις θαυμαστή. Τόπος μὲν ἦν οὐκ ἐπίπεδος, ἀλλὰ πάνυ προσάντης, καὶ ὄρθιος, ὃν παραλαβὼν κατὰ θά-

b Συνισαμένου] Et ſic *Fl.* cum *W.* ceteriſque. *c* Σύνεσις] Σύντεσις male *Fl.* cum marg. *A*1.

66. Περίνοια] Τέχνη μηχανική. *V.*

Ibid. Κατὰ δὲ] Matheſin minime cultam fuiſſe a Luciano, alibi docuimus. V. Πτα. c. 5. & Ἐρω. c. 74. Hic autem vides & iniquum rerum earum aeſtimatorem & imperitum, ut qui primum omnium geometriae problema quaſi ſummum artis culmen afferat: quaſi quis dicat litterarum decus ſummum in eo verſari, ut quis elementum primum a ſcite pringat, niſi forſan Scholium inſulſum textui Luciani intruſum eſt. Certe niſi aliunde conſtaret hiſce in rebus Luciani & imperitia & iniquitas, ut ab eo haec profecta crederem, a me impetrare non poſſem. Ex his autem verbis ut aliquis ſenſus exprimatur, primo dele illud δὲ, deinde lege συνισάμενοι. *M. du S.*

51. Ἐπὶ τῆς δοθείσης, φασὶν, εὐθείας] Proverbiale fuiſſe videtur. *F. G.*

55. Ὁ δὲ μηχανικῶν — καὶ γεωμετρικῶν, ἔτι δὲ ἁρμονικῶν καὶ μουσικῶν &c.] De admiranda Hippiae peritia in artibus ac ſcientiis vid. *Philoſtr.* L. I. Vit. Soph. XI. ibique *Olearium*, qui ex Platone, & Luciano plura de eodem adfert, arteque ſibi memoriam comparaſſe docet, ita ut quinquaginta vocabula ſemel audita eodem ordine recitare poſſet; eſſeque inſigne memoriae argumentum, quod omnes fere artes percalluerit, oſtenderitque in Olympiis annulum, ſigillum, ſtrigilem, vaſculum unguentarium, ſoccos, pallium, interulam, cingulum, propriis manibus confecta, ex *Plat.* in Hippia majore p. 97. Cetera vid. ibid. & lege *Philoſtratum* opificia arteſque ejus enumerantem. Verum magis ſtupenda, de memoria non arte parata, ſed a natura donata, legi quondam, ni fallor, in Epiſt. *Mureti*, de puero qui aliquot centena vocabulorum, peregrina, cujuscumque linguae, vel nihil etiam ſignificantia ſemel audita potuerit recitare eodem ordine, dein retro, denique per ſaltus, ut tertium, ſextum, nonum, & quomodocumque juſſeris. De arte autem mnemonica, de qua *Lamb. Th. Schenkelius* ac *Buno* in Idea hiſt. univerſalis aliique egere, nihil addam, quia ad delirium ſectatores ſuos adegit. *J. F. R.*

69. Ὃν παραλαβὼν κατὰ θάτερα εἰς ὑπερβολὴν ταπεινὸν] Reddunt interpretes, *quem ex utraque parte mirum in modum humilem accipiens*, ut apparet, non animadvertentes, quemadmodum ipſi evertant prorſus hanc ſuam narrationem. Si enim fuit talis, hoc eſt, ex utraque parte humilis, quomodo fuit acclivis? Utique ſic debuiſſet addere auctor acclivem fuiſſe in medio. Sed clarius ſe deſtruunt per ea, quæ mox ſequuntur, quum ſtatuunt eum locum talem fuiſſe alteri æquatum: Cui illi alteri? an loco? non certe, nec enim plures loci agnoſcuntur, ſed unius modo facies deſcribitur. Quid quod in fine hujus ipſius paginæ ἑκατέρωθεν interpretantur *ex utraque parte*, & recte. Nempe κατὰ θάτερα eſt in alteram partem. Na-

θάτερα εἰς ὑπερβολὴν ταπεινὸν, ἰσόπεδον θατέρῳ ἀπέφηνε, κρηπῖδα μὲν βεβαιοτάτην ἅπαντι τῷ ἔργῳ [a] βαλλόμενος, καὶ θεμελίων θέσει τὴν τῶν ἐπιτιθεμένων ἀσφάλειαν ἐμπεδωσάμενος, [b] ὕψεσι δὲ πάνυ ἀποτόμοις, καὶ πρὸς ἀσφάλειαν συνεχομένοις τὸ ὅλον κρατυνάμενος· τὰ δὲ ἐποικοδομηθέντα τῷ τε τοῦ τόπου μεγέθει σύμμετρα, καὶ τῷ εὐλόγῳ [c] τῆς κατασκευῆς ἁρμοδιώτατα, καὶ τὸν τῶν φώτων λόγον φυλάττοντα.

Πυλὼν μὲν ὑψηλὸς, ἀναβάσεις πλατείας ἔχων, ὕπτιος μᾶλλον ἢ ὄρθιος πρὸς τὴν τῶν ἀνιόντων εὐμάρειαν. εἰσιόντα δὲ τοῦτον ἐκδέχεται κοινὸς οἶκος εὐμεγέθης, ἱκανὴν ἔχων ἀκολούθοις καὶ ὑπηρέταις διατριβήν· ἐν ἀριστερᾷ δὲ τῶν ἐς τρυφὴν παρεσκευασμένων οἰκημάτων. βαλανείῳ δ' οὖν καὶ ταῦτα πρεπωδέστατα, χαρίεσσαι, καὶ φωτὶ πολλῷ καταλαμπόμεναι ὑποχωρήσεις· εἶτ' ἐχό-

ter humilem, ſolo alterius aequavit, ſubjecta toti operi firmiſſima crepidine, eorumque quae imponenda erant ſecuritate, poſitis rite fundamentis, ſtabilita. Altitudinibus autem *montium* praeruptis valde, & ad ſecuritatem continuis, totum opus roboravit. Quae porro inaedificavit, ea cum ad loci magnitudinem congruunt, tum propter obſervatam in tota ſtructura proportionem, maxime ſunt concinna, & reſpondentem ſibi feneſtrarum rationem ſervant.

5. Veſtibulum altum, gradus ad aſcendendum latos habens, ſupinum magis quam arduum, ad aſcendentium commoditatem. Per hoc qui ingreſſus fuerit, eum excipit Oecus communis, bene magnus, ubi morari commode pediſſequi & miniſtri poſſint, *ſitus* ad ſiniſtram paratorum ad delicias cubiculorum: balneo enim etiam haec pulchre conveniunt, ſeceſſus jucundi & multo lumine colluſtrati. Tum continens illis oecus,

a Βαλλόμενος] Βαλόμενος *Fl.* *b* Ὕψεσι] Ἄψεσι *Pell.* *c* Τῆς] Καὶ τῆς *Fl.*

ctus locum ab uno latere perquam humilem ac declivem, cum alteri lateri æquavit aggerando. In ſequentibus Latine reddendis difficilior ratio eſt. Dicit Lucianus ample ſatis, Κρηπῖδα μὲν βεβαιοτάτην ἅπαντι τῷ ἔργῳ βαλλόμενος, καὶ θεμελίων θέσει τὴν τῶν ἐπιτιθεμένων ἀσφάλειαν ἐμπεδωσάμενος. Id deſcribendi genus quam Salmurii proximum tautologiæ exiſtimaretur, vide qui compegerit & contraxerit ſua, *poſito operi firmiſſimo fundamento, quo ſuperſtructi ædificii certitudinem confirmaret.* At religioſior in his Opſopœus æquare voluit Græca, *firmamentumque munitiſſimum omni futuro operi ſubjiciens, fundamentorum poſitione ſubſtruendi ædificii certitudinem confirmavit.* Sed nos liquido & merito cenſemus hos floccifaciendos. Locus hic balneis fabricandis electus videtur fuiſſe prope rivum aut fontem, ad quem ſpectans alterum latus fuit declive, ut ſolet. Hunc locum adeptus Hippias planavit, *crepidinem* (vel marginem ripæ, qui extollendus erat) *quidem firmiſſimam omni operi ponens, & fundamentorum poſitione ſtabiliens ſecuritatem imponendæ ædificationis.* Crepidinis firmitas vel maxime requirebatur, ne deinde preſſa ventrem faceret & extrinſecus paulatim cedens ruinam toti operi afferret. *J.G.*

70 Θάτερα — θ.] Alterum alteri aequavit. *M. du S.*

74. Ὕψεσι — κρατυνάμενος] Et hæc inſititia videntur *F.G.*

Ὕψεσι δὲ πάνυ ἀποτ.] Non accipio haec de tectorum ta[illegible] de quibus ſi hic diceret, importunus mihi videretur: ſed de montium jugis circumpoſitis, quae portu quaſi quodam facto tutum a ventis undique praeſtarent balneum. Laudatur hic prudentia Hippiae in eligendo loco, & quatenus opus erat, accommodando. *J.M.G.*

Ὕψεσι δὲ πάνυ ἀποτ.] Adſcripſerat *Solan.* conferend. Δικ. p. 236. Id eſt Δικαστηρ. ſ. *Bis Accuſ.* c. 33. Ibi vero legas: κατὰ τὴν ἀψῖδα πετόμενον, quod non video quid huc faciat, nec quidquam juvare ad emendationem arbitror, niſi pro ἀποτόμοις quoque aliud adjectivum ſubſtitueris. Nam etſi ὕψεσι — κρατυνάμενος non intelligo, & ἀψίσι hac ratione melius conveniret, non tamen adſequor quid ἀποτόμοις, proprium celſi ac praerupti epitheton tum faciat. Quare in Cl. *Geſneri* expoſitione adquieſcemus, donec meliores Codd. nacti verum apertius videamus. At ſi, quod jam ſuſpicor, ἀψῖδες ſubſtructiones, ſive murorum projectiones, magnis aedificiis ſuſtinendis extrorſum adjectae, quas *contreforten* adpellamus, ſignificent, belle procedet ἀψίσι ἀποτόμοις. *J.F.R.*

80. Πυλὼν μὲν ὑψηλὸς] Conſuetudo fere & ſenſus communis virorum inſignium tutos ab reprehenſione facit hos interpretes, dum πυλῶνα vertunt *veſtibulum:* ita ubique id fieri deprehendo. Sed quæ ſimilitudo Græci πυλῶνος ad Romanum veſtibulum? & maxime hujus, qui dicitur fuiſſe ὑψηλὸς, & ἀναβάσεις ἔχων, & ὕπτιος μᾶλλον ἢ ὄρθιος, quæ omnia ab Romano veſtibulo ſunt alieniſſima. Res ipſa clamat. Sequentia ſic diſtinguenda ſunt, ἐν ἀριστερᾷ δὲ τῶν ἐς τρυφὴν παρεσκευ-

cus, ſupervacaneus ille quidem quantum ad balneum, at neceſſarius, quatenus beatis hominibus recipiendis deſtinatum eſt. Poſt hunc ab utraque parte, quae ſufficiant exuere ſe volentibus, ſpoliaria; & medius *inter ea* oecus altiſſimus & *multa* luce laetiſſimus, aquae frigidae deſcenſiones habens tres, Lacedaemonio lapide exornatas. Statuae in illo de candido lapide vetuſti operis Hygeae una, altera Aeſculapii.

6. Progreſſos excipit oecus leniter tepidus, calore non moleſto occurrens, longus, utrinque rotundus: poſt quem in dextra parte hilaris admodum oecus ungendi facultatem comiter praebens, januas utrinque habens Phrygio lapide politas, intrantes de palaeſtra recipiens. Tum poſt hunc oecus

μενος αὐτῷ οἶκος, περιττὸς μὲν ὡς πρὸς τὸ λουτρόν, ἀναγκαῖος δὲ ὡς πρὸς τὴν τῶν εὐδαιμονεστέρων ὑποδοχήν. μετὰ δὲ τοῦτον ἑκατέρωθεν διαρκεῖς τοῖς ἀποδυομένοις ἀποθέσεις, καὶ μέσος οἶκος ὕψει τε ὑψηλότατος, καὶ [d] φωτὶ φαιδρότατος, ψυχροῦ ὕδατος ἔχων τρεῖς κολυμβήθρας, λακαίνῃ λίθῳ [e] κεκοσμημένος, καὶ εἰκόνες ἐν αὐτῷ λίθου λευκοῦ τῆς ἀρχαίας ἐργασίας, ἡ μὲν Ὑγείας, ἡ δὲ Ἀσκληπιοῦ.

Εἰσελθόντας δὲ ὑποδέχεται ἠρέμα χλιαινόμενος οἶκος, οὐκ ἀπηνεῖ τῇ θέρμῃ προαπαντῶν, ἐπιμήκης, ἀμφιστρόγγυλος, μεθ᾽ ὃν ἐν δεξιᾷ οἶκος, εὖ μάλα φαιδρός, ἀλείψασθαι προσηνῶς παρεχόμενος, ἑκατέρωθεν εἰσόδους ἔχων, Φρυγίῳ λίθῳ κεκαλλωπισμένας, τοὺς ἀπὸ παλαίστρας εἰσιόντας δεχόμενος. εἶτ᾽ ἐπὶ τούτῳ ἄλλος οἶκος,

d Φωτὶ] Bene *H. P. S.* male Φοτι *Fl. Fr. J. W.* *e* Κεκοσμημένος] Reſtitui ex *Fl. J. Ald. S.* Κεκομισμένος male *W. P.* Κεκομησμένος *H1.* & 2. Unde κεκομισμένος deinde natum videtur.

σκευασμένων οἰκημάτων (βαλανείῳ δ᾽ οὖν καὶ ταῦτα πρεπωδέστατα) χαρίεσσαι καὶ φωτὶ πολλῷ καταλαμπόμεναι ὑποχωρήσεις. Et verte; *ad lævam vero conclavium ad delicias comparatorum* (*quippe & hæc balneo aptiſſima*) *venuſti & multa luce fulgentes receſſus.* Vulgo enim vides arenas ſine calce. Et ſicut nunc οἰκήματα non vertimus *ædiculas*, (ut inepte interpretes, & jam alibi monere debuimus) ſed *conclavia*; ſic quoque οἶκος, quæ vox frequenter ab Luciano in hac deſcriptione uſurpatur, non *domus* aut *habitatio* verti debuit (& quæſo quot ab illis domus hic ſupponuntur?) ſed cubiculum aut conclave, aut *œcos*, ut eam vocem in iſta ſignificatione propriam ſibi vindicarunt Latini architecti, quod & ipſum paſſim non obſervatur. Denique quum dicit εἰκόνες λίθου λευκοῦ utique non ſufficit, ſi cum Salmurienſi reddas *marmoreæ imagines* (an credidit marmor non eſſe niſi candidum?) ſed potius cum Opſopœo *ex albo lapide.* *J.G.*

82. Εἰσιόντα δὲ τοῦτον] Intellige ἄνθρωπον. Ἄνθρωπον εἰσιόντα τοῦτον τὸν πυλῶνα ἐκδέχεται οἶκος. &c. *F.G.*

83. Οἶκος] *Oecos Plinius* etiam & *Vitruvius* vocant. Vid. *Caſaub.* ad Theophr. Char. p. 224. *M. du S.*

84. Ἐν ἀριστερᾷ δὲ] Oecus ille, (vid. noſter περὶ τοῦ οἴκου) atrium illud magnum & commune, ita conſtitutum eſt, ut ſiniſtrum ſit conclavium, ſive quod eodem redit, ad dextram ingredientium per veſtibulum habeat conclavia illa voluptuaria. De his conclavibus primo dicit auctor, ea decere balneum, deinde laudat a jucunditate & multa luce. Nempe eadem ſunt, niſi fallor, οἰκημάτια & ὑποχωρήσεις, quae non recte diſtinxit doctiſſimus *Gronovius*, bene alioqui de hoc loco meritus. *J.M.G.*

85. Τῶν ἐς] Aut hic aliquid deeſt, aut legendum τὰ ἐς τρυφὴν παρεσκευασμένα οἰκήματα. *F.G.*

Τῶν ἐς] Adſentior *Gujeto*, aut ex praemiſſo iterum intelligendum ἔχων διατριβήν, quo facto, vulgatum nondum rejicio, meliorem tamen lectionem quaero, quia διατριβὴ non ſatis convenit alteri huic membro. *J.F.R.*

97. Τῆς ἀρχαίας ἐργασίας] Sic ſupra Ῥητ. c. 9. *M. du S.*

99. Εἰσελθόντας δὲ ὑποδέχεται] Cum videatur non continuare deſcriptionem oeci, in quo adhuc verſatus eſt, ſed ad novum membrum tranſire; velim legeretur in libro bono ἐξελθόντας. *Exeuntes* ex oeco adhuc deſcripto *excipit* &c. Si hoc non placeat, certe εἰσελθόντας ſignificare debet, *progreſſos* ad interiora: & hoc ſecuti ſumus. *J.M.G.*

Εἰσελθόντας] Nihil varietatis invenio; nam ſi ἐξελθ— reperirem, lubentiſſime id cum *Geſnero* reciperem; quod enim paullo ante dixit εἰσιόντα δὲ τοῦτον ἐκδέχεται, alia ratio eſt. *J.F.R.*

7. Ἐπὶ τούτῳ] *Supra hanc. Poſt. F.G.* I. e. *Benedictus* dederat: *ſupra hanc*, quod Noſter recte corrigit, *poſt hanc*; ſive quae deinceps ſequitur. Nam ἐπὶ cum caſu dandi ſaepiſſime τὸ ſequens notare qui neſcit, adeat *Homer.* Il. H. 163. –64. 65. ubi vel quater ita poſitum eſt, *Τῷ δ᾽ ἐπὶ Τυδείδης ὦρτο — Τοῖσι δ᾽ ἐπ᾽ Αἴαντες — Τοῖσι δ᾽ ἐπ᾽ Ἰδομενεὺς* — Et 367. *Τοῖσι δ᾽ ἐπ᾽*

Εὐ-

κος, οἴκων ἁπάντων κάλλιστος, στῆναί τε καὶ ἐγκαθέζεσθαι προσηνέστατος, καὶ ἐμβραδῦναι ἀβλαβέστατος, καὶ ἐγκυλίσασθαι ὠφελιμώτατος, Φρυγίου καὶ αὐτὸς εἰς ὀροφὴν ἄκραν ἀποστίλβων. ἑξῆς δὲ ὁ θερμὸς ὑποδέχεται διάδρομος, Νομάδι λίθῳ διακεκολλημένος. ὁ δὲ ἔνδον οἶκος κάλλιστος, φωτός τε πολλοῦ ἀνάμεστος, καὶ ὡς πορφύρᾳ διηνθισμένος.

Τρεῖς καὶ οὗτος θερμὰς πυέλους παρέχεται. λουσαμένῳ δὲ, ἔνεστί σοι μὴ τὴν διὰ τῶν αὐτῶν οἴκων αὖθις ἐπανιέναι, ἀλλὰ ταχεῖαν τὴν ἐπὶ τὸ ψυχρὸν, δι᾽ ἠρέμα θερμοῦ οἰκήματος, καὶ ταῦτα πάντα ὑπὸ Φωτὶ μεγάλῳ, καὶ πολλῇ τῇ ἔνδον ἡμέρᾳ· ὕψη πρὸς τούτοις ἀνάλογα, καὶ πλάτη τοῖς μήκεσι σύμμετρα, καὶ πανταχοῦ πολλὴ Χάρις καὶ Ἀφροδίτη ἐπανθεῖ. κατὰ γὰρ τὸν καλὸν Πίνδαρον, [a] Ἀρχομένους ἔργου, πρόσωπον χρὴ θέμεν τηλαυγές. τοῦτο δ᾽ ἂν εἴη ἐκ τῆς [b] αὐγῆς μάλιστα, καὶ τοῦ Φέγγους, καὶ τῶν [c] Φωταγωγῶν μεμηχανημένον. ὁ γὰρ σοφὸς ὡς

alius, oecorum omnium pulcherrimus, ad ſtationes ac ſeſſiones jucundiſſimus, ad commorandum minime noxius, ad volutationes commodiſſimus, Phrygio lapide & ipſe ad ſummum usque tectum fulgens. Deinde tranſitus excipit calidus, Numidico lapide incruſtatus. Interior deinde oecus pulcherrimus, luce multa plenus, & purpurae inſtar floridus.

7. Tria hic labra calida praebet. Cum vero laveris, licet tibi non per eosdem redire oecos, ſed celeri via ad frigidam per conclave mediocriter calidum, idque in multa luce, & multo intus die. Ad haec altitudines congruentes, & latitudines longitudinibus pro portione reſpondentes, & multa ubique Gratia atque Venus enitet. Etenim ex praeclari Pindari praecepto, *Qui opus incipiunt, faciem ponant e longinquo fulgentem.* Haec autem contigerit maxime, e ſplendore, & luce, & feneſtris, ſi quis machinetur. Sapiens enim vere Hip-

a Ἀρχομένους] Ἀρχουμένου marg. *AiW.* Ἀρχομένου voluit. b Αὐγῆς] Reſtitui ex L. & *Fl.* Αὐτῆς Edd. cett. c Φωταγωγῶν] Φωθαγ. male *S. A.* Recte *Fl. J. P.* &c.

Εὐρύπυλος — Addatque notata ad Noſtri *Aſin.* c. XI. *J. F. R.*

10. Ἐγκυλίσασθαι] Non jacebant tantum nudi, ſed & volutabantur. Nunc etiam in oriente a balnei miniſtro artus fricantur, extenduntur, premuntur, & quaſſantur. Quod ab eruditiſſ. Syro Theochari Dadichi nunc Hagae comitum (ann. MDCCXXII. deſinente) ſitim orbis viſendi explente; a quo viro aliquando, ſi Deus vitam & poſt labores tot itinerum ſtudiorumque exantlatos requiem conceſſerit, magna orbi literato & curioſa exſpectanda ſunt, quibus & veterum ſcriptis lux magna accedat, & artes hiſtoriaque recentiorum ſeculorum excolantur. *M. du S.*

13. Νομάδι λίθῳ διακεκολλημένος] Sic vertit Obſopoeus: *Nomadio lapide coagmentatus.* De Nomade lapide in Latinis auctoribus nihil legi. *Numidico lapide* debebat credo vertere; nam Numidæ dicuntur Græce Νομάδες. Tum διακεκολλημένος male vertitur *extructus*, melius, ſi incruſtatus dixiſſet. *J. P.* a *G.*

17. Πυέλους] Conf. ſupra Ἱσ. β. c. XI. f. *M. du S.*

26. Ἀρχομένους ἔργου] *Pindar.* Ol. VI. 4. *M. du S.* Ubi in Ed. *Steph* lego — ἀρχομένου δ᾽ ἔργου &c. quod idcirco addo, ut adpareat non male marginem *Ald.* *Weſſelingi* habere ἀρχομένου, modo jam addas δ᾽, ex quo male picto, in Luciani quodam Codice, vulgatum ἀρχομένους forſan eſt natum. Nec alienum eſt ἀρχομένου ſic abſolute poni, ut ἄρχεται ἐνιαυτός. *Annus incipitur*, vel *incipit ſe.* Vel ἀπὸ νυκτὸς ἀρχομένης, *ab incipiente usque nocte*, ſive *prima de nocte*, ut (monente *Steph.*) interpretatur *Cicero.* Cui addo *Theogn.* vſ. 586. Ποῖ σχήσειν μέλλει, πρήγματος ἀρχομένου. Sed quia accuſandi caſus ad χρὴ relatus, non eſt abſurdus, nihil ſine auctoritate Lucianeorum Codicum immutarim. *J. F. R.*

27. Τοῦτο δ᾽ ἂν εἴη ἐκ τῆς αὐτῆς μάλιστα] Cur ſic potiſſimum loquatur auctor, & non maluerit ἐκ τοῦ αὐτοῦ, plane non capio, quum nihil vel præcedat, vel ſequatur, unde iſtud fœmininum dependeat. Sed eſt vitium, legendumque ἐκ τῆς αὐγῆς, orto errore, ut videtur, ex codice majuſculis literis ſcripto, & illic confuſo charactere Τ & Γ. *J. G.*

Τοῦτο δ᾽ ἂν εἴη ἐκ τῆς αὐτῆς μάλ.] Ubi legitur, τοῦτο δ᾽ ἂν εἴη ἐκ τῆς αὐτῆς μάλιστα, καὶ τοῦ φέγγους, ſagaciſſime pro αὐτῆς vidit Cl. *Gronovius* corrigendum eſſe αὐγῆς. Utique αὐγῆς clare habet editio Florentina. Sequitur continuo, καὶ τῶν φωθαγωγῶν; corrige φωταγωγῶν, ut iti-

Hippias oecum frigidarium fecit, ut in boream procurrat, nec meridiani tamen aëris expertem: eos autem qui tepore multo indigent, noto & euro atque zephyro ſubjecit.

ἀληθῶς Ἱππίας τὸν μὲν ψυχροδόχον οἶκον, εἰς [d] βορρᾶν προκεχωρηκότα ἐποίησεν, οὐκ ἄμοιρον οὐδὲ τοῦ μεσημβρινοῦ ἀέρος· τοὺς δὲ πολλοῦ τοῦ θάλπους δεομένους, νότῳ, καὶ εὔρῳ, καὶ ζεφύρῳ ὑπέθηκε.

8. Quid deinde tibi dicam Palaeſtras, & communes eorum, qui veſtes cuſtodiunt, commorationes, celerem habentes ad lavacra nec per ambages tranſitum, utilitatis pariter cauſſa & ſalubritatis? Et ne putet aliquis, parvum me opus oratione exornandum ſuſcepiſſe. In communibus enim excogitare nova pulchritudinis ſpecimina, non parvae ſapientiae eſſe arbitror equidem. Quale ſane hoc quoque opus nobis admirabilis ille Hippias eduxit, quod omnes habeat virtutes balnei, utilitatem, opportunitatem, claritatem, proportionem; quod loci ingenio accommodatum ſit, quod uſum ſui ſecurum praebeat: ſellarum familiaricarum duo-

Τί ἂν σοι [e] τὸ ἐπὶ τούτῳ λέγοιμι παλαίστρας, καὶ τὰς κοινὰς τῶν ἱματιοφυλακούντων κατασκευάς, ταχεῖαν τὴν ἐπὶ τὸ λουτρὸν, καὶ μὴ διὰ μακροῦ τὴν ὁδὸν ἐχούσας, τοῦ χρησίμου τε καὶ ἀβλαβοῦς ἕνεκα; καὶ μή με ὑπολάβῃ τις μικρὸν ἔργον προθέμενον, κοσμεῖν τῷ λόγῳ προαιρεῖσθαι. τὸ γὰρ ἐν τοῖς κοινοῖς, καινὰ ἐπινοῆσαι κάλλους δείγματα, οὐ μικρᾶς σοφίας ἔγω γε τίθεμαι, οἷον καὶ τόδε τὸ ἔργον ὁ θαυμάσιος ἡμῖν Ἱππίας ἐπεδείξατο, [f] πάσας ἔχον τὰς βαλανείου ἀρετάς, τὸ χρήσιμον, τὸ εὔκαιρον, τὸ εὐφεγγές, τὸ σύμμετρον, τὸ τῷ τόπῳ ἡρμοσμένον, τὸ τὴν χρείαν ἀσφαλῆ παρεχόμενον· καὶ προσέτι τῇ ἄλλῃ περινοίᾳ κεκοσμημένον, [g] ἀφόδων μὲν ἀναγκαίων [h] δυσὶν ἀναχωρήσε-

d Βορρᾶν] Βορὰν Edd. priores male. *e* Τὸ] Omittit *Fl.* & merito. *f* Πάσας] Πᾶσας male *J.* *g* Ἀφόδων] Sic dedi ex *Fl.* & Schol. Ἀμφόδων Edd. cett. *h* Δυσὶν] Sic recte L. *B1. P.* Δυσσὶν *Fl. J. V2. H. Fr. S.*

50. Ἀφόδων] Ἄφοδος ὁ ἀπόπατος. *V.*

itidem recte Florentina. Poſt paullo, τὸν μὲν ψυχροδόχον οἶκον, εἰς βορὰν προκεχωρηκότα ἐποίησεν. repone βορέαν (vel βορρᾶν, ſiquidem & βορρᾶς dicitur) *fecit conclave frigori excipiendo aptum, in borean ſpectans.* Quod hic εἰς βορέαν προχωρεῖν, id infra in *De Syria Dea* c. 28. ἐς ἄνεμον Βορέην ἀποκεκρίσθαι dicitur. *J. J.*

Ibid. Τῆς αὐτῆς] Lege τῆς αὐγῆς. *F. G.*

28. Φαλαγγωγῶν] Quod Cl. *Jenſ.* monet ſic ſcribendum, id praeter *Fl.* etiam recte habebat *J. H. P.* aliaeque. *J. F. R.*

31. Βορέαν] Cl. *Jenſ.* Prave antea in omnibus βορὰν legebatur. *M. du S.*

Βορρᾶν] Non potui quin hoc invitis Edd. mutarem. Βορὰ enim *eſca* eſt, *Long. Paſt.* 2. p. 74. ἀλλ' ὑμᾶς βορὰν ἰχθύων θήσω. Vel *opſonia*, ut vertit Cl. *Hemſt.* T. I. *Tim.* c. 8. med. *J. F. R.*

Ibid. Οὐκ ἄμοιρον οὐδὲ τοῦ μεσημβρ.] Ut nempe non quieſcens aër eſſet, ſed copioſe a Septentrionibus adfluens, anguſtum verſus meridiem exitum haberet, eaque ratione ventilatus eſſet ſalubrior. *J. M. G.*

50. Ἀμφόδων] *Fl.* Ed. & Schol. ἀφόδων. Mox L. & *B2.* δυσὶν pro corrupto ceterorum δυσσίν. *M. du S.*

Ἀφόδων μὲν ἀναγκαίων] Non tam Scholiaſtae auctoritas me movet, quamquam illa quoque, ut legendum ſine dubio putem ἀφόδων μὲν ἀναγκαίων δυσὶν ἀναχωρήσεσιν· quam attentior loci ipſius atque rei conſideratio. *Bivium*, quod adhuc dederunt, plane ἀπροσδιόνυσον. *Circuitus* forte poſſit applicari ad balneum: ſed repugnat quod ἀναγκαῖαι vocantur, quod ἀναχωρήσεις. Architecti laus non minima (*Cic.* de nat. Deor. 2, 56.) *avertere ab oculis & naribus dominorum, ea quae profluentia neceſſario tetri aliquid eſſent habitura.* Sed res eſt manifeſta, & quae ſubolere unicuique poteſt. Nec minus δυσὶν legendum eſſe, non δυσσὶν, quod libros occupavit. *J. M. G.*

Ἀμφόδων] Ego cum Schol. ἀφόδων legendum cenſeo; qui recte de ſeceſſibus ad exonerandam alvum interpretatur, idque ſuadet additum ἀναγκαίων. quo tamquam honeſtiore vocabulo, ſignificari ſolere alvi dejectionem, notum arbitror ex *Epict.* Sent. 88. p. 134. καί τι τῶν ἀναγκαίων ποιήσαντα, ἀπονίζειν ἐκεῖνα τὰ μέρη. Adde *Diod. Sic.* IV. p. 297. pr. χρεία ἀναγκαία, ubi Cl. *Weſſ.* & illa Epicteti addidit. *J. F. R.*

σεσιν, ἐξόδοις τε πολλαῖς τεθυρωμένον. [a] ὡρῶν δὲ διττὰς δηλώσεις, τὴν μὲν δι' ὕδατος καὶ μυκήματος, τὴν δὲ δι' ἡλίου ἐπιδεικνύμενον. ταῦτα ἰδόντα μὴ ἀποδοῦναι τὸν πρέποντα ἔπαινον τῷ ἔργῳ, οὐκ ἀνοήτου μόνον, [b] ἀλλὰ καὶ ἀχαρίστου, μᾶλλον δὲ βασκάνου [c] μοι εἶναι ἔδοξεν. ἐγὼ μὲν οὖν εἰς δύναμιν καὶ τὸ ἔργον, καὶ τὸν τεχνίτην, καὶ δημιουργὸν ἠμειψάμην τῷ λόγῳ. εἰ δὲ θεὸς παράσχοι καὶ λούσασθαί ποτε, πολλοὺς οἶδα [d] καὶ ἄλλους ἕξων τοὺς κοινωνήσοντάς μοι τῶν ἐπαίνων.

bus ſeceſſibus, & januis pluribus, apertum: horarum gemina indicia, alterum per aquam & mugitum, alterum per ſolem, exhibens. Haec ſi quis viderit, neque dignam operi laudem tribuerit, ille non ſtupidus modo, ſed ingratus etiam, vel invidus potius mihi videatur. Ego proinde pro viribus & opus, & artificem, atque auctorem muneris oratione remuneratus ſum. Si vero fortuna praebuerit, ut etiam lavare quandoque hic poſſim, multos novi & alios in partem laudum mearum venturos.

ΠΡΟΣΛΑΛΙΑ, Η ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

Ὅτε ὁ Διόνυσος ἐπ' Ἰνδοὺς στρατιὰν ἤλασε (κωλύει γὰρ οὐδὲν, οἶμαι, καὶ

PRAEFATIO, SEU BACCHUS.

1 Cum exercitum contra Indos duceret Bacchus, nihil enim, opinor, prohibet:

a Ὡρῶν] Bene *W. P.* Ὁρῶν male cett. b Ἀλλὰ καὶ ἀχαρ. &c.] Ἀλλὰ καὶ βασκάνου καὶ ἀχαρίστου μοι μᾶλλον marg. *A1.* c Μοι] Μὴ male *J.* d Καὶ ἄλλους] Omiſit *Fl.* ΠΡΟΣΛΑΛΙΑ] Sic Edd. Προλαλιὰ *Schol.* Index *H.* & *Wech.* Ἠ] Sic *Fl.* &c. Ὁ *Schol.*

51. Ἐξόδοις τε πολλαῖς τεθυρωμένον] Non notant hæc verba, ut credidit Benedictus, *multis januarum egreſſibus munitum* (& quæſo quid eſt *muniri egreſſibus januarum?*) ſed ut recte Opſopœus, *multarumque januarum egreſſibus patens.* *J.G.*

Ibid. Τεθυρωμένον] *Pervium. F.G.* Bene; nam θυρόω eſt *januam* vel *januas facio*, *Ariſtoph.* Av. 614. — οὐδὲ θυρῶσαι χρυσαῖσι θύραις. *J.F.R.*

52. Ὁρῶν] Corrige ὡρῶν. *F.G.* Idem Cl. *Jenſ.* quoque monet in Lectt. Lucian. p. 362. Et vel ſine librorum auctoritate ſic edi curaſſem, adeo res eſt manifeſta. *J.F.R.*

Ὡρῶν — μυκήματος] Non igitur ſimplex clepſydra hic indicatur, ſed operoſior & magis artificioſa machinatio Cteſibiana, de quo genere *Vitruvius* 9, 9. ubi inter *multa deliciarum genera etiam horologiorum ex aqua comparationes* memorat, in quibus praeter caetera etiam *buccinae canunt*, qui eſt ipſe μυκηθμὸς, bubulae vocis imitatio. *J.M.G.*

Ibid. Δι' ὕδατος καὶ μυκήματος] Qua ratione haec horologia aquatica fuerint conſtructa, ut murmure ac ſonitu ſimul horas indicarent, adcurate exponere nequeo, nec feſtinatio ſinit addere aut examinare quae ſuper his adnotavi. Quare videat curioſus Lector *Pancirol.* memorab. ab *H. Salmuth* converſa, T. 2. Tit. X. de *horologiis*, figurasque clepſydrarum antiquarum ap. *Peraltium* in *Vitruv.* Gallico. Item *Caſaub.* ad Athen. IV. c. 17. p. 294. *Philip. Carol.* animadv. 2. in *A. Gell.* III. c. 3. *Salmaſ.* ad Solin. a p. 447. ad 458. atque alibi; alioſque quos indicat *Pinellus* in additamentis Tom. IX. Theſauri *Graev.* inſertis p. 514. ſ. & ſeq. De horolog. Solari Romae in foro, *Memoir. de Literat.* T. II. p. 271. ac *Bargaeum* de obeliſcis, Theſ. *Graev.* T. IV. p. 1905. & potiſſimum p. 1922. Et Interpretes *Petron.* ad Sat. 26. fin. & 71. fin. Ut alios omittam. Sonitum etiam excitatum fuiſſe a calculo ſingulis horis in pelvim decidente, cum *Pancirollo* Tit. X. de horologiis, probabile credo. *J.F.R.*

60. Πολλοὺς καὶ ἄλλους] Male poſteriora in *Fl.* eſſe omiſſa, teſtatur Luciani conſuetudo. Conf. ſupra *Philopſ.* c. 19. ubi & καὶ ante ἄλλο. Τί οὖν καὶ ἄλλο ποιοῦντα ὁρᾶτε; ſed πολλοὺς καὶ ἄλλους plane uti hic, in *Rhet. Praec.* c. XI. ipſo init. ac ſaepe alibi. Item in *Tab. Cebet.* ſtatim in pr. ἐν ᾧ πολλὰ μὲν καὶ ἄλλα ἀναθήματα ἐθεωροῦμεν. *J.F.R.*

9. Ὑπὲρ τῆς στρατιᾶς] Etſi περὶ quod *Solan.* vult, uſitatius: tamen ὑπὲρ verum credo, quod reliquorum ὑπὸ idem ſuadeat, & περὶ longius a literarum ductu recedit, quod potius cum παρὰ confundi amat. Sed recte ὑπὲρ pro περὶ uſurpari, adeoque & hoc nomine nihil opus eſſe correctione, vid. ſupra dicta ad *Gall.* c. 18. med. Quin & *Homer.* ὑπὲρ cum accuſ. pro περὶ. Il. Z. 524. — Ὅθ' ὑπὲρ σέθεν αἴσχε' ἀκούω. *quando de te probra audio.* Sed praeter exempla ad *Gall.* l. d. adle-

bet etiam Bacchicam vobis fabulam enarrare; ita ajunt contemta eſſe ab illis hominibus ipſius principia, ut adventantem deriderent, vel potius ipſius audaciae miſererentur, qui ſtatim ab elephantis conculcandus eſſet, ſi aciem contra auderet inſtruere. Audierant enim, puto, exploratores abſurda quaedam de illius exercitu narrare, Phalangem ipſius & ordines eſſe mulieres inſanas & furentes, hedera coronatas, praecinctas hinnulorum pellibus, haſtis quibusdam parvis inſtructas, ſine ferro, hedera ornatis & ipſis, levibusque parmulis, bombos, ſi quis modo attingeret, reddentibus; nempe clypeis aſſimulabant etiam tympana: paucos autem quosdam inter eos verſari ruſticos juvenes, nudos, ſaltantes cordacem, qui caudas haberent, cornutos *corniculis*, qualia recens natis haedis ſubnaſcuntur.

μῦθον ὑμῖν διηγήσασθαι Βακχικὸν) Φασὶν οὕτω καταφρονῆσαι αὐτοῦ τὰ πρῶτα τοὺς ἀνθρώπους τοὺς ἐκεῖ, ὥστε καταγελᾶν ἐπιόντος, μᾶλλον δὲ ἐλεεῖν τὴν τόλμαν, [a] ὡς αὐτίκα μάλα [b] συμπαληθησομένου ὑπὸ τῶν ἐλεφάντων, εἰ ἀντιτάξαιτο. ἤκουον γὰρ, οἶμαι, τῶν σκοπῶν ἀλλόκοτα [c] ὑπὲρ τῆς στρατιᾶς αὐτοῦ ἀγγελλόντων, ὡς ἡ μὲν φάλαγξ αὐτῷ καὶ οἱ λόχοι γυναῖκες εἶεν ἔκφρονες καὶ μεμηνυῖαι, κιττῷ ἐστεμμέναι, νεβρίδας ἐνημμέναι, δόρατά τινα μικρὰ ἔχουσαι, ἀσίδηρα, κιττοποίητα καὶ ταῦτα, καί τινα πελτάρια κοῦφα, βομβοῦντα, εἴ τις μόνον προσάψαιτο (ἀσπίσι γὰρ εἴκαζον καὶ τὰ τύμπανα) ὀλίγους δέ τινας ἀγροίκους νεανίσκους ἐνεῖναι γυμνοὺς, κόρδακα ὀρχουμένους, οὐρὰς ἔχοντας, [d] κεράστας, οἷα τοῖς ἄρτι γεννηθεῖσιν ἐρίφοις ὑποφύεται.

Καὶ

a Ὡς] Abeſt a *Fl.* *b* Συμπαληθησομένου] Sic recte *Fl. Fr. B2. P. S.* Συμπατησομένου *J.* *c* Ὑπὲρ] Hoc dedi ex *J.* & L. Ὑπὸ *Fl. Ald. H. P. S.* &c. male. Περὶ vult *Solan.* *d* Κεράστας] Καὶ κέρατα *Marc.* & L. In vulgato conſpirant Edd.

9. * Σκοπῶν] Τῶν κατασκόπων. *G.*
17. Ἀγροίκους νεαν.] Εἶδος Σατύρων. *G.*

18. † Κόρδακα] Εἶδος ἀπρεποῦς καὶ αἰσχρᾶς ὀρχήσεως παραπλησίας ‡ τῇ πυῤῥίχῃ. *V.*

* Titulus horum ſcholior. in Editis erat Προλαλιὰ ὁ Διόνυσος. In C. vero Προσλαλιὰ ἢ Διόνυσος. *J. F. R.*
† Κόρδακα] Κάρδακος Edita male, quod ad Lucianum accommodavi. *J. F. R.*

‡ Τῇ πυῤῥίχῃ] Ita ex C. correctum, quum in Editis eſſet πυῤῥίχης, & ſine articulo. In eodem C. autem additur: ἔνιοι φασιν ἰδιωτικῶς κάρυδαν. *J. F. R.*

legata, non longe quoque abit hoc *Epicteti* p. 149. Ed. Rel. ἄμεινον ὑπὲρ ὑμῶν βεβούλευται, quod etſi *ſuper nobis conſuluit* recte ad verbum reddas, tamen revera ὑπὲρ in talibus ſignificat, id quod ad nos ſpectat, & ita eumd. ſenſum haec Luciani admittunt. *J.F.R.*

14. Ἀσίδηρα] Contra *Diod. Sicul.* III. c. 64. ait ferrum latuiſſe ſub hedera. Sed quis in hujusmodi fabulis conſenſum requirat? *J.F.R.*

16. Ἀσπίσι γὰρ εἴκαζον] Interpoſitio (ἀσπίσι γὰρ εἴκαζον καὶ τὰ τύμπανα.) *Th. M.*

17. Νεανίσκους] Τοὺς Σατύρους. *Satyros.* *F. G.*

18. Οὐρὰς ἔχοντας κεράστας] Οὐρὰς ἔχοντας καὶ κέρατα. *Th. M.*

19. Κεράστας] In L. καὶ κέρατα, uti volebat vir Clariſſimus; ſed ego vulgatam genuinam puto; ſic enim iterum infra Ἐκκλ. c. 4. f. de iisdem Satyris κεράσται οἷα τοῖς ἄρτι γεννηθεῖσιν ἐρίφοις τὰ κέρατα ὑποφύεται. Sic autem loqui amat Noſter. Vide Διψ. c. 3. ὑμενόπτερον δὲ, οἷα ταῖς — νυκτερίσι τὰ πτερά. *M. du S.*

Κεράστας, οἷα] Vereor, ut vera ſit, quam *Marcilius* hic ex librone an ex ingenio? profert, lectio, καὶ κέρατα· & ob id ipſum vereor, quia nimis facilis eſt, quam nemo librarius in alteram, quae libros obtinet, mutaturus fuerat. Κεράστας jungendum cum accuſativis reliquis: οἷα per ſyneſin f. ſyllepſin dicere malis aut ellipſin adeo (omnia enim iſta nomina huic figurae accommodari videas) refertur ad κέρατα quae in κεράστας latent: id qui concoquere non poterant, mutationem ſuſceperunt. *J.M.G.*

Κεράστας οἷα] Optime judicat Cl. *Geſn.* ſanum eſſe vulgatum; tacite enim reſpicitur ad κέρατα intellectum, qualibus gaudent Graeci pariter ac Latini. *Cic.* vel durius *ad Fam.* XII. 1. *Ut ego quidem & urbi & otio diffiderem urbano; ſed ita COMPRESSA EST, ut videamur — tuti futuri.* Ubi poſt *compreſſa eſt* intelligitur turba vel ſeditio, cujus tamen nulla praeceſſit nec ſequitur expreſſa mentio. *Philoſtr.* I. XXV. p. 536. pr. Πατρὶς Ἡράκλεια — ἐπαινοῦντες. Noſter *Tim.* c. 9. ad Ἀττικὴν refert αὐτοῖς. Adde *Hemſt.* ad *Nigr.* c. 1. pr. Nos ad 2. *Ver. Hiſt.* c. 37. No. 97. ubi πλοῖα κολοκύνθινα ſequente αὐτῶν. *Pro Imag.* c. 9. Et Cl. *Weſſel.* ad *Diod. Sic.* I. 93. No. 4. & XI. 25. No. 65. Ac mira-

Καὶ τὸν μὲν στρατηλάτην αὐτῶν, ἐφ' ἅρματος ὀχεῖσθαι παρδάλεων ὑπεζευγμένων, ἀγένειον ἀκριβῶς, οὐδ' ἐπ' ὀλίγον χνοῶντα τὴν παρειὰν, κερασφόρον, βοτρύοις ἐστεφανωμένον, μίτρᾳ τὴν κόμην ἀναδεδεμένον, ἐν πορφυρίδι, καὶ χρυσῇ ἐμβάδι. ὑποστρατηγεῖν δὲ δύο, ἕνα μέν τινα [a] βραχὺν πρεσβύτην, ὑπόπαχυν, προγάστορα, ῥινόσιμον, ὦτα μεγάλα ὄρθια ἔχοντα, ὑπότρομον, νάρθηκι ἐπερειδόμενον, ἐπ' ὄνου τὰ πολλὰ ἱππεύοντα, ἐν [b] κροκωτῷ, καὶ τοῦτον πάνυ [c] πιθανόν τινα συνταγματάρχην αὐτοῦ. ἕτερον δὲ τεράστιον ἄνθρωπον, τράγῳ τὰ νέρθεν ἐοικότα, κομήτην τὰ σκέλη, κέρατα ἔχοντα, βαθυπώγωνα, ὀργίλον καὶ θυμικὸν, θατέρᾳ μὲν σύριγγα φέροντα, τῇ δεξιᾷ δὲ ῥάβδον καμπύλην ἐπηρμένον, καὶ περισκιρτῶντα ὅλον τὸ στρατόπεδον. καὶ τὰ γύναια δὲ φοβεῖσθαι αὐτὸν, καὶ σείειν ἠνεμαμένας τὰς κόμας, ὁπότε προσίοι, καὶ βοᾶν, [d] εὖ οἶ·

2. Ac ducem quidem ipſum curru vehi junctis pardalibus, plane imberbem, ne parva quidem lanugine veſtitum genas, cornutum, coronatum uvis, mitra revinctum comas, amictum purpura, & auro calceatum: duces ſub ipſo duos, unum brevem, ſenem, craſſiuſculum, ventricoſum, ſimum naribus, auribus longis & erectis, tremulum, innixum baculo, aſino vectum plerumque, crocota indutum, atque adeo congruentem plane agminis ſub illo ductorem; alterum porro prodigioſum hominem, capro inferiori parte ſimilem, cruribus hirſutis, cornutum, barba prolixa, iracundum & vehementem, qui altera manu ferat fiſtulam, dextra vero baculum incurvum intentans, exercitum totum circumſaltet: territas autem ab illo mulierculas, jactare permiſſos ventis capillos ad illius adventum, & clamare Evoe; ſuſpicari autem, hac

a Βραχὺν] Sic *Fl. Ald. V2. Fr. H. B1. P. S.* Τραχὺν *J.* & marg. *A1.* *b* Κροκωτῷ] Recte *S.* ſola. Κροκοτῷ media correpta cett. omnes male. *c* Πιθανὸν] Conſtans lectio. Ἀπιθανὸν vult *Solan.* *d* Εὖ οἶ] Sic *J. Ald. S. B1.* Εὐοῖ *Wech.* Εὖ οἶ. *Fl.* Εὖ οἶ *P. H.*

25. *Μίτρα*] *Μίτρα ἡ ἐπὶ μετώπῳ ἄκρῳ χρυσοῦν ἔχουσα ψέλλιον, ἀρχῆς ἂν εἴη καὶ βασιλείας σύμβολον. V.*

27. *Τρ. πρεσβύτην*] * *Εἶδος Ἰκαρίου. V.*

28. Προγάστορα] *Μεγαλοκοίλιον. V.*

32. *Ἕτερον δὲ τεράστιον*] *Εἶδος Πανός. V.*

* Εἶδος Ἰκαρίου] Sic V. prave. Quem enim Icarium ſomniavit, is Silenus eſt. Vide & Scholion 2. ubi veram & genuinam ſcripturam habemus; & 9. ubi Scholiaſten erraſſe patebit. *M. du S.*

...rare *Stephanum* & *Rhodom.* talia corrigentes. *J.F.R.*

25. *Μίτρα τὴν κόμην ἀναδεδεμένον ἐν πορφυρίδι*] Fieri non potuit, quin dum hæc ſic junguntur ab interpretibus, in iis intelligendis errarent. Et tamen quam ingenioſe iſta verterunt *mitra purpurea comam revinctum?* Sed duo prædicantur ab auctore, cujus verba ſic diſtingue ἀναδεδεμένον, ἐν πορφυρίδι, & verte *mitra comam revinctum, purpurea in veſte.* *J.G.*

Ibid. Ἐν πορφυρίδι] Interpres: *mitra purpurea comam revinctum.* Verte: *in veſte purpurea & aureo cothurno.* *F.G.*

27. Βραχὺν πρεσβύτην] Sileni imaginem & deſcriptiones perſequitur, neque hoc loco praetermiſſo *Perizonius* ad *Aelian.* V. H. 3, 18. *J.M.G.*

Βραχὺν] Ne ſuſpicere τραχὺν melius eſſe, quod barbatus ſenex intelligatur; nam id paullo poſt ſequitur. Et quis demum ignorat brevitatem corporis in bello contemtui haberi ſolitam, qui *Tacitum*, *Curtium* ac *Caeſarem* legerit; quare unum hoc tantum ex *Caeſ.* 2. B. *Gall.* c. 30. adferam: *quibus viribus, praeſertim homines tantulae ſtaturae (nam plerisque hominibus* Gal*lis, prae magnitudine corporum ſuorum,* brevitas *noſtra contemptui eſt) tanti oneris turrim in muros ſeſe collocare confiderent?* Ubi & Graecus Interpres priora reddidit: ἄλλως τε βραχύτατοι ἄνδρες. Sic τεῖχος βραχὺ *Thucyd.* VII. c. 29. *J.F.R.*

Ibid. Πρεσβύτην] Σειληνόν. *F.G.*

28. Ὦτα μεγάλα &c.] Cauda non inſtruxit hunc Bacchi nutritorem Lucianus, quod tamen facit *Diod. Sic.* III. c. 71. ubi id obſervat *Weſſ.* eumque rarius conſpici in nummis & gemmis, ait. Sed ſi hoc tanti eſt adderem, conſpici in marmoribus; At quum plurimum aſino inſideat, cauda non adparet. Ceteram formae Sileni, Panis ac Satyrorum deſcriptionem vid. etiam infra *Deor. Conc.* c. 4. & 5. Et ſupra T. I. *Deor. Dial.* XXII. *J.F.R.*

32. Ἀτι-

hac voce appellari ab illis dominum. Greges porro jam direptos a mulieribus, & dilaceratas vivas adhuc pecudes; eſſe enim illas crudivoras.

[e] τοῦτο δ᾽ εἰκάζειν καλεῖσθαι αὐτῶν τὸν δεσπότην· τὰς δ᾽ οὖν ποίμνας, διηρπάσθαι ἤδη ὑπὸ τῶν γυναικῶν, καὶ διεσπάσθαι ἔτι ζῶντα τὰ θρέμματα· ὠμοφάγους γὰρ τινας αὐτὰς εἶναι.

3. Audientes iſta Indi & rex illorum, ridebant, ut probabile eſt, neque contra educere exercitum, aut aciem ſtruere, operae pretium cenſebant. Sed, (ſi modo *omnino educere contra eos placeat*) mulieres iis immittere, ſi prope veniſſent; ipſis autem *viris* etiam vincere indecorum videbatur, & interficere mulieres furentes, & mitratum muliebriter ducem, & ebrium parvum ſeniculum, & alium ſemimilitem, & ſaltatores nudos, omnes ridiculos. Cum vero nunciaretur jam igne vaſtare regionem Deus, & cum ipſis hominibus cremare urbes, & ſilvas incendere, & Indiam univerſam brevi tempore implere incendiis (nam Bacchi arma ignis, patrius illi & de fulmine) hic

Ταῦτα οἱ Ἰνδοὶ καὶ ὁ βασιλεὺς αὐτῶν ἀκούοντες, ἐγέλων ὡς τὸ εἰκὸς, καὶ οὐδ᾽ ἀντεπεξάγειν, ἢ παρατάττεσθαι ἠξίουν· ἀλλ᾽ εἴπερ ἄρα τὰς γυναῖκας ἐπαφήσειν αὐτοῖς, εἰ πλησίον γένοιντο, σφίσι δὲ καὶ νικᾶν αἰσχρὸν ἐδόκει, καὶ φονεύειν γύναια μεμηνότα, καὶ [f] θηλύμιτριν ἄρχοντα, καὶ μεθύον σμικρὸν γερόντιον, καὶ ἡμιστρατιώτην ἄλλον, καὶ γυμνῆτας ὀρχηστὰς, πάντας γελοίους. ἐπεὶ δὲ [g] ἠγγέλλετο πυρπολῶν ὁ θεὸς ἤδη τὴν χώραν, καὶ πόλεις αὐτάνδρους καταφλέγων, καὶ ἀνάπτων τὰς ὕλας, καὶ ἐν βραχεῖ πᾶσαν τὴν Ἰνδικὴν [h] πυρὸς ἐμπεπληκὼς (ὅπλον γάρ τοι Διονυσιακὸν τὸ πῦρ πατρῷον αὐτῷ, κἀκ τοῦ κεραυνοῦ) ἐνταῦθα ἤδη σπουδῇ ἀνελαμ-

e Τοῦτο] Τοῦτον *Pell.* *f* Θηλύμιτριν] Nil mut. Edd. *g* Ἠγγέλλετο] Ἤγγελτο *Fl.* & marg. *A1W.* *h* Πυρὸς] Sic *Fl. W. P.* &c. Φλογὸς *J.* & L.

32. Ἀπιθανὸν] In omnibus libris noſtris antea legebatur πιθανὸν, nullo aut abſurdo ſenſu. Certiſſima eſt emendatio haec noſtra; nihil enim tali legato *abſurdius*. *M. du S.*

Πιθανὸν] Lubens dediſſem ἀπιθανὸν, ſi ullus Cod. aut Ed. praeiret. Jam poteſt ironice intelligi, etſi paullo aegrius ita accipiam, quia primarium ducem aperte contemtum inducit, adeoque & alterum ſerio deſpectum proponi veriſimile eſt. *J. F. R.*

Ibid. Ἕτερον δὲ] Τὸν Πᾶνα. *F. G.*

33. Τεράστιον ἄνθρωπον] Sic infra Ἐκκλ. c. 5. γελοίους θεοὺς καὶ τεραστίους. *M. du S.*

34. Κέρατα] Cornua Pani ab antiquis afficta putat *Polyaenus*, quia is cornuum in exercitu inventor Strat. I. p. 9. *M. du S.*

Κέρατα ἔχοντα] De Baccho cornuto vid. *Diod. Sic.* L. III. aliquoties. *J. F. R.*

35. Ὀργίλον] Sic de eodem Pane *Theocr.* I, 17. ἐντί γε πικρὸς Καί οἱ ἀεὶ δριμεῖα χολὰ ποτὶ ῥινὶ κάθηται. *J. M. G.*

40. Εὐοῖ — δεσπότην] Omiſſa viris ſummis *Bocharto* atque Huetio obſervatio, quam aeque facile ipſis fuiſſet exornare, ac reliquas conjecturas, quas proponunt, ille in Canaan 1, 18. hic Demonſtr. Evang. Prop. 4, 4, 3. Nempe ipſum nomen יהוה hic latere, dicerent, tetragrammatum & ipſum, ſolis vocalibus & ſpiritibus conſtans, cui reſpondet apud ſeptuaginta interpretes κύριος. Qui diviſerunt hanc vocem & εὖ οἶ vel εὖ οἱ ſcripſere, quod factum video in editis, qui mihi patent, omnibus; illi votum forte, *Bene illi!* interpretati ſunt, qua ratione cum nobili illo הושיע נא — conveniret, quod in Judaica illa thyriophoria (Βακχείαν & hanc vocat *Plutarchus* Sympoſ. 4, 5.) ingeminatum novimus. *J. M. G.*

Εὖ οἱ] Vid. *Redi* in notis ad Dithyramb. p. 17. *M. V. La Croze.*

36. Τοῦτο δὲ εἰκάζειν καλεῖσθαι αὐτῶν τὸν δεσπότην] Miror, cur vertant, *quo nomine earum dominum vocari conjice*, quum non moneat vel jubeat auctor, ſed narret ſpeculatores conjicere ita vocari earum dominum. *J. G.*

48. Ἀλλ᾽ εἴπερ] Ἀλλ᾽ ἤπερ. *F. G.*

52. Θηλύμιτριν] Hinc emendandus *Suidas*, apud quem ſuo ordine θηλύμιτρις legendum, pro θηλύμητρις. Confer Ἐκκλ. c. 4. *M. du S.*

Θηλύμιτριν] Mitram ut effeminatum quid Rex Jarbas quoque exprobrat Æneae ap. *Virg.* Aen. IV. 215. *Et nunc ille Paris cum ſemiviro comitatu Maeonia mentum mitra ſubnixus* — *J. F. R.*

λάμβανον τὰ ὅπλα, καὶ τοὺς ἐλέφαντας ἐπισάξαντες, καὶ ἐγχαλινώσαντες, καὶ τοὺς πύργους ἀναθέμενοι, ἐπ' αὐτοὺς ἀντεπεξῄεσαν, καταφρονοῦντες μὲν καὶ τότε, ὀργιζόμενοι δὲ ὅμως, καὶ συντρίψαι σπεύδοντες αὐτῷ στρατοπέδῳ τὸν ἀγένειον ἐκεῖνον στρατηλάτην.

Ἐπεὶ δὲ πλησίον ἐγένοντο, καὶ εἶδον ἀλλήλους, οἱ μὲν Ἰνδοὶ [a] προτάξαντες τοὺς ἐλέφαντας, ἐπῆγον τὴν φάλαγγα, ὁ Διόνυσος δὲ τὸ μέσον μὲν αὐτὸς εἶχε, τοῦ κέρως δὲ [b] αὐτῷ τοῦ δεξιοῦ μὲν ὁ Σειληνὸς, τοῦ εὐωνύμου δὲ ὁ Πὰν, ἡγοῦντο· λοχαγοὶ δὲ καὶ ταξίαρχοι Σάτυροι ἐγκαθειστήκεισαν. καὶ τὸ μὲν σύνθημα ἦν ἅπασι τὸ, [c] εὖ οἱ. εὐθὺς δὲ τὰ τύμπανα ἐπαταγεῖτο, καὶ τὰ κύμβαλα τὸ πολεμικὸν [d] ἐσήμαινε, καὶ τῶν Σατύρων τις λαβὼν τὸ κέρας ἐπηύλει τὸ Ὄρθιον, καὶ ὁ τοῦ Σειληνοῦ ὄνος ἐνυάλιόν τι ὠγκήσατο, καὶ αἱ Μαινάδες σὺν ὀλολυγῇ ἐνεπήδησαν αὐτοῖς, δράκοντας ὑπεζωσμέναι, κἀκ τῶν θύρσων ἄκρων ἀπογυμνοῦσαι τὸν σίδηρον. οἱ Ἰνδοὶ δὲ καὶ ἐλέφαντες αὐτῶν αὐτίκα

jam feſtinanter ſumere arma, & ornatis elephantis, atque frenatis, impoſitisque in illos turribus, contra illos educere, contemnentes illi quidem tum quoque, ſed irati tamen, & atterere feſtinantes ſuo cum exercitu imberbem iſtum imperatorem.

4. Cum vero prope & in conſpectum veniſſent, Indi conſtitutis in prima acie elephantis, phalangem inducunt. At Bacchus mediam ipſe tenet aciem, dextrum illius cornu Silenus ducit, Pan ſiniſtrum: ordinum vero & agminum ductores conſtituti Satyri: teſſera omnibus illud Evoe. Simul pulſantur tympana, & claſſicum cymbala ſonant, ac Satyrorum aliquis cornu ſumto incinit orthium, & Sileni aſinus Martium quiddam rudit, & inſultant illis cum ululatu Maenades, ſuccinctae draconibus, & de ſummis thyrſis ferrum nudantes. At Indi & illorum elephantes, inclina-

a Προτάξαντες] Ita dedi ex *J. H. Ald. B1.* & *S.* Προστάξαντες *Fl. P.* quod & adſcript. marg. *A1.* b Αὐτῷ] Αὐτῶν *Fl.* & marg. *A1.* ſine dubio ex eadem. c Εὖ οἱ] Sic jam & *P.* quae ante εὖ οἶ habebat. Εὖ οἱ *J.* etiam & *W.* aliaeque. Εὐοί. *Fl.* d Ἐσήμαινε] Ita *Fl. Fr. J. Wech. P.* &c. Ἐσήμηνε vult *Solan.*

61. Ἐπισάξαντες] * Στρώσαντες. *V.* Σάγμα τὸ ἰδιωτικῶς λεγόμενον σαμάριον. *G.*

71. † Σειληνὸς] Ἄνω τοὺς ὑποστρατηγοὺς, ὅσον ἀπὸ τοῦ εἴδους ‡ εἰκάσαι τὸν Ἰκάριον ἔδειξε καὶ τὸν Πᾶνα· ἐνταῦθα ὀνομασὶ τὸν Σειληνὸν παριστᾷ. καινὸν τοῦτο, εἰ μήπου ταὐτὸν οἴεται τὸν Σειληνὸν τῷ Ἰκαρίῳ (cur de Icario ſomniaret, nihil erat: quod & ipſe ſui Interpres optimus Lucianus hic oſtendit. *M. du S.*)

* Στρώσαντες] Τρώσαντες Edit. *Cler.* Mutavit *M. du S.*
† Σειληνὸς] Ad alia verba relatum hoc ſcholion huc recte retraxit *M. du S.*
‡ Εἰκάσαι] Εἰκάσθαι legebatur, quod correxit *M. du S.*

62. Ἐγχαλινώσαντες] Abſurda haec omnino; nec cum haec ſcriberet, aut Elephantem viderat, aut uſum rationemve regendi fando audiverat. *M. du S.*

75. Τύμπανα ἐπαταγεῖτο] Alibi πλαταγεῖν dicitur, vid. *Lampe* de cymbalis vett. c. 9. L. I. p. 48. ſeqq. Sed alias non utebantur veteres tympanis in bello; verum quia adparatus eſt Bacchicus, etiam Bacchica inſtrumenta ad pugnam adhibentur, cymbalis enim ac tympanis in feſto Cybeles & Bacchi utebantur; & ſic *Terentius* ridiculam aedium expugnationem deſcribens coquum cum peniculo etiam inducit. *J. F. R.*

77. Τὸ Ὄρθιον] Conf. ſupra notata ad *Bis Accuſ.* c. XI. ubi *Pell.* τὸν ὄρθιον volebat, quod νόμον intelligatur; ſed quia & μέλος poteſt intelligi, & ſaepius neutro gen. ab Noſtro ponitur ὄρθιον, nihil mutandum. *J. F. R.*

78. Σειληνοῦ] Quamquam haec ad riſum movendum comparata leviore cura ſint tractanda; vid. tamen *Plut.* 646. 2. σάλπιγξιν οὐ χρῶνται τὸ παράπαν, ὡς ὄνῳ φθεγγομένῃ ἐμφερές. *M. du S.*

95. Οἰόμενοι — ἀκούεσθαι] Quae iſta eſt connexio: *dum putant a nobis audiri ridicula, talia credunt?* quis, inquam, ſic loquitur de una quadam re, *dum putant, credunt?* Corrupta haec eſſe, mihi non eſt dubium, ac leniſſima mutatione unius prope apicis poſſe reſtitui, ἀϊόμενοι *dum audiunt* ex aliis, ut illi Indi ex ſuis exploratoribus, *credunt.* Quae audiunt, ab invidis forte ſparſa, iis nimis temere aſſentiuntur. Audacter recipi inter indubia Luciani verba ſuaderem, ſi praeſto eſſet vel libri unius auctoritas, vel ſuccurreret ſaltem, Lucianum aut alium bonum ſcriptorem verbo

nato ſtatim agmine, ſine more & modo fugiunt, nec intra teli jactum venire auſi, ac tandem vi ſuperati captique abducuntur ab his, quos modo deriſerant, experimento docti, non eſſe ex prima fama deridendos externos exercitus.

5. Verum enim vero, *Quid ad Bacchum iſte Bacchus?* aliquis forte dixerit. Quod mihi videtur, (& per ego vos Gratias oro, ne me fanatico furore agi aut plane ebrium eſſe putetis, ſi me cum Diis comparem) ſimili ratione quoſdam, atque Indos illos, ad novitatem diſputationum affectos eſſe, ut ad mearum quoque. Nam cum audiunt Satyrica, & ridicula quaedam, & plane Comica a nobis recitari, talia *ea eſſe* credunt, neſcio qua de me ſententia imbuti. Ac partim quidem eorum plane non veniunt, quaſi non oporteat deſcendentes de elephantibus aures praebere comiſſationibus muliebribus, & Satyricis ſaltationibus: alii vero cum ad tale quid veniant, invento pro hedera ferro, neque ſic redire audent, ino-

ἐκκλίναντες, σὺν οὐδενὶ κόσμῳ ἔφευγον, οὐδ' ἐντὸς βέλους γενέσθαι ὑπομείναντες, καὶ τέλος κατὰ κράτος ἑαλώκεσαν, καὶ αἰχμάλωτοι ἀπήγοντο ὑπὸ τῶν τέως καταγελωμένων, ἔργῳ μαθόντες ὡς οὐκ ἐχρῆν ἀπὸ τῆς πρώτης ἀκοῆς καταφρονεῖν ξένων στρατοπέδων.

Ἀλλὰ τί πρὸς τὸν [e] Διόνυσον οὗτος ὁ Διόνυσος; εἴποι τις ἄν. ὅτι μοι δοκοῦσι (καὶ πρὸς Χαρίτων, μή με κορυβαντιᾶν, ἢ τελέως μεθύειν ὑπολάβητε, εἰ τἀμὰ εἰκάζω τοῖς θεοῖς) ὅμοιόν τι πάσχειν οἱ πολλοὶ πρὸς τοὺς καινοὺς τῶν λόγων τοῖς Ἰνδοῖς ἐκείνοις, οἷον καὶ πρὸς τοὺς ἐμούς. οἰόμενοι γὰρ Σατυρικὰ, καὶ γελοῖά τινα, καὶ κομιδῇ κωμικὰ παρ' ἡμῶν [f] ἀκούεσθαι, τοιαῦτα πεπιστεύκασιν, οὐκ οἶδ' ὅ, τι δόξαν αὐτοῖς ὑπὲρ ἐμοῦ. οἱ μὲν οὐδὲ τὴν ἀρχὴν ἀφικνοῦνται, ὡς οὐδὲν δέον παρέχειν τὰ ὦτα κώμοις γυναικείοις, καὶ σκιρτήμασι Σατυρικοῖς, καταβάντας ἀπὸ τῶν ἐλεφάντων· οἱ δὲ ὡς ἐπὶ τοιοῦτό τι ἥκοντες, ἀντὶ τοῦ κιττοῦ σίδηρον εὑρόντες, οὐδ' οὕτως ἐπαινεῖν τολμῶσι τῷ παραδόξῳ τοῦ πρά-

e Διόνυσον] Λόγον *Fl.* Sed ex gloſſa natum. f Ἀκούεσθαι] Ἀκούσεσθαι *Fl.* quod *Solan.* recipi voluit.

91. Κορυβαντιᾶν] Μαίνεσθαι. *V.*

bo ἀΐομαι, pro ἀΐω, quod ipſum poëticum eſt, uſum eſſe. Sed ideo non damno conjecturam; cum facile obſervationem eorum qui Lexicis ſcribendis poliendisve operam dedere, & meam, qui pauca nimis adnotare conſuevi, fugerit. Praeſto etiam cauſſa eſt, ob quam verbo alio quam ἀκούειν uſus eſſe poteſt Lucianus; quia ſtatim ſequitur ἀκούεσθαι. Ipſa deinde raritas verbi fecit, ut in οἰόμενοι mutaretur. *J.M.G.*

97. Ἀκούεσθαι] Ego vulgatum ſervo; nec enim Florentina ſemper ſupra ceteras ſapit, ſed infra *Muſc. Enc.* c. 6. vel male, fatente ipſo *Solano*, ἀποκρούσεται habet, pro ἀποκρούεται. Nexus autem ipſe ſatis docet ἀκούεσθαι bene procedere. Sed οἰόμενοι ſuſpectum. *J.F.R.*

98. Οὐκ οἶδ' ὅτι δόξαν] Leviculum eſt mendum, cui ſimilia jam in ſuperioribus notavimus. Inde tamen factum, ut Interpres quoque parem dederit verſionem, hoc eſt, mendoſam. Vertit ille, *neſcio, quod ita illis de me viſum eſſet.* Sed reſcribendum οὐκ οἶδ' ὅ, τι, &c. ac vertendum, *Neſcio quid illis de me viſum fuerit*, Neſcio quid illi de me ſenſerint, opinati ſint. *J.J.*

99. Οἱ μὲν οὐδὲ τὴν ἀρχὴν ἀφικνοῦνται] Interpretes, *alii ne principium quidem attingunt*; qui ſi eſſet Luciani ſenſus, ſaltem ſcripſiſſet ἐς τὴν ἀρχήν. Sed innuit *alii omnino non veniunt*. Et ſic rectius attenderunt in Fugitivis cap. 15. Ἀρχὴν γὰρ οὐδὲ τὸν ἔλεγχον δέχονται. Et in Sympoſio c. 28. fin. Ὥστε οὐδὲ τὴν ἀρχὴν πειρᾶσθαι ἠξίου. *J.G.*

2. Καταβάντας ἀπὸ τῶν ἐλεφ.] Cum alluſione ad Indos intelligit ſuperbo quodam faſtidio quoſdam venire nolle ad audiendas ſuas recitationes vel declamationes. *J.M.G.*

5. Ἐπαινεῖν τολμῶσι] Non eſt hic ſermo de laudibus ac plauſu, ſed ſimpliciter de audiendi ſtudio. Videtur ſenex Lucianus forte ad primam fortunam Rhetoris, ex procuratore partis Aegypti, relapſus, (quod idem ſuadet proxima praefatio ſ. Hercules) denuo ſtudia audientium hac praefatione excitare voluiſſe. Queritur, quoſdam, audito, ludicra a ſe dici, plane non venire: alios, qui ludicra audiendi conſilio veniant, ſeriis praeter ſpem turbatos, non audere . . . quid expectamus? *laudare ne* an *redire?* *Redire* profecto, niſi vehementer me fallit animus. Illud unum agit hic, ut inauditum ſe contemni deprecetur. Legendum er-

ἔργῳ

πράγματος τεθορυβημένοι· ἀλλὰ θαῤῥῶν ἐπαγγέλλομαι αὐτοῖς, ὅτι ἢν καὶ νῦν ὡς πρότερόν ποτε τὴν [a] τελετὴν ἐθελήσωσιν ἐπιδεῖν πολλάκις, καὶ ἀναμνησθῶσιν οἱ παλαιοὶ συμπόται [b] κώμων κοινῶν τῶν τότε καιρῶν, καὶ μὴ καταφρονήσωσι τῶν Σατύρων καὶ Σειληνῶν, πίωσι δὲ ἐς κόρον τοῦ κρατῆρος τούτου, [c] ἐκβακχεύσειν καὶ αὐτοὺς, καὶ πολλάκις μεθ' ἡμῶν ἐρεῖν τὸ, [d] εὖ οἱ.

Οὗτοι μὲν οὖν (ἐλεύθερον γὰρ ἀκοὴ) ποιούντων ὅ, τι καὶ φίλον. ἐγὼ δὲ, ἐπειδήπερ ἔτι ἐν Ἰνδοῖς ἐσμεν, ἐθέλω καὶ ἄλλο ὑμῖν διηγήσασθαί τι τῶν ἐκεῖθεν, [e] οὐκ ἀπροσδιόνυσον οὐδ' αὐτὸ, οὐδ' ὧν ποιοῦμεν ἀλλότριον. Ἐν Ἰνδοῖς τοῖς Μαχλαίοις, οἳ τὰ λαιὰ τοῦ Ἰνδοῦ ποταμοῦ, εἰ κατὰ ῥοῦν αὐτοῦ βλέπεις, ἐπινεμόμενοι, μέχρι πρὸς τὸν Ὠκεανὸν καθήκουσι· παρὰ τούτοις ἄλσος ἐστὶν ἐν περιφράκτῳ, οὐ πάνυ μεγάλῳ χωρίῳ, συνηρεφεῖ δέ. κιττὸς γὰρ πολὺς, καὶ ἄμπελοι, σύσκιον αὐτὸ ἀκριβῶς ποιοῦσιν. ἐνταῦθα πηγαί εἰσι τρεῖς καλλίστου καὶ [f] διειδεστάτου ὕδατος, ἡ μὲν Σατύρου, ἡ δὲ Πανὸς, ἡ δὲ Σειληνοῦ. καὶ εἰσέρχονται εἰς αὐτὸ [g] οἱ Ἰνδοὶ ἅπαξ τοῦ ἔτους, ἑορτάζοντες τῷ θεῷ· καὶ πίνουσι τῶν πηγῶν οὐχ ἁπασῶν ἅπαντες, ἀλλὰ καθ' ἡλικίαν, τὰ μὲν μειράκια τῆς τῶν Σατύρων· οἱ ἄνδρες δὲ τῆς Πανικῆς· τῆς δὲ τοῦ Σειληνοῦ οἱ κατ' ἐμέ.

pinata re perturbati. Verum audacter illis denuntio, ſi nunc etiam, ut prius olim, cerimoniam inſpicere voluerint ſaepius antiqui noſtri convivae, & recordati fuerint commiſſationum illius temporis communium, neque contemſerint Satyros ac Silenos, biberintque ad ſatietatem de hoc cratere; futurum, ut ipſi quoque occupentur Baccho, & ſaepe nobiſcum Evoe illud ingeminent.

6. Atque hi quidem, liberum enim audire, faciant, quidquid placuerit. Ego vero, quando adhuc inter Indos verſamur, volo etiam aliud vobis de illis rebus enarrare, nec ipſum abhorrens a Baccho, nec ab inſtituto noſtro alienum. Apud Indos Machlaeos, qui ad ſiniſtra Indi amnis, ſi ſecundum flumen reſpicias, paſcentes ad Oceanum usque perveniunt: apud hos *igitur* nemus eſt in conſepto, regione non admodum magna, ſed opaca, hedera enim multa & vites plane illam inumbrant. Hic fontes ſunt tres, pulcherrimae & pelluciđiſſimae aquae, Satyri unus, alter Panis, tertius Sileni. Intrant illud nemus Indi quotannis ſemel, ſacrum facientes Deo, bibuntque de fontibus non omnibus omnes, ſed pro *diverſa* aetate, adoleſcentes nimirum de Satyrorum fonte, de Panico viri, de Sileni autem mei aequales.

7. Quae

a Τελετὴν] Bene *Fl. Fr. Wech. P.* &c. Τελευτὴν male *J.* *b* Κώμων] Κόμων male *J.* ſola. *c* Ἐκβακχεύσειν] Ἐμβακχεύσειν male *Fl.* *d* Εὖ οἱ] Εὐοὶ rurſus *Fl.* Εὖ οἷ *P.* *e* Οὐκ ἀπροσδιόνυσον] Reſtitutum ex L. & *B.* Οὐχ ὰ πρὸς τὸν Διόνυσον cett. *f* Διειδεστάτου] Διιδεστάτου male *B2.* Recte cett. *g* Οἱ] Male abeſt ab *J.*

6. Τεθορυβημένοι] Ἐκπλαγέντες. *V.*

go pro ἐπανιεῖν levi diſcrimine ἐπανιέναι vel ἐπανεῖναι. Infiniti enim circumflexi, quale eſſet ἐπανιεῖν, quod vix apice diſtaret ab ἐπαινεῖν, exemplum deſidero. Certe ſine fraude fuerit interpretationem dediſſe, quae non ex ἐπαινέω, ſed ex ἐπάνειμι tracta ſit. Reditum hic peti, ex frequentiore reditu demum laudem ſperari, ſequentia ſatis declarant. *J.M.G.*

18. Οὐχ ὰ πρὸς τὸν Διόνυσον] Οὐκ ἀπροσδιόνυσον hic omnino legendum videtur. *F.G.*

Οὐχ ἀπροσδιόνυσον] Ita ut ego ante conjeceram, Cod. L. & *Baſ.* Reliquae corrupte οὐχ ὰ πρὸς τὸν Διόνυσον. *M. du S.*

Οὐχ ὰ πρὸς τὸν Διόνυσον] Miror, quî ſuſtinere ſe ita diu potuerit tam abſurda lectio & ἀπροσδιόνυσος. Auſim ego vel contra omnes libros reſtituere, quod vix dubito quin in aliquo ſuperſit, ἀπροσδιόνυσον. Verbum jam *Ciceronis* aetate (vid. Att. 16, 13.) ne de Athenaeo dicamus, notam adagii habebat: hic unice convenit, cum quae ſequitur narratio, non minus, quam quae praeceſſit, ad Bacchi Comites & opera pertineat. *J.M.G.*

19. Οὐδ' ὧν ποιοῦμεν ἀλλότριον ἐν Ἰνδ.] Οὐδ' ὧν ποιοῦσιν ἀλ. ἐν Ἰνδ. Pateſcit narratione ſequenti. *Th.M.*

Ibid. Ἐν Ἰνδοῖς] Conf. Cl. *Hemſterh.* T. I. ad *Nigr.* § 5

7. Quae igitur adoleſcentulis, cum bibe-runt, eveniant, aut quae viri audeant occupati a Baccho, longum fuerit dicere. Sed quae ſenes faciant aqua illa ebrii, narrare haud alienum. Cum bibit ſenex, & occupavit illum Silenus, primo aliquamdiu mutus eſt, & crapula laboranti atque bene madido ſimilis. Deinde ſubito vox ſplendida, & loquela vehemens, & ſpiritus modulatus illi contingit, & eſt ex plane muto loquaciſſimus, quem nec ore obturando ad quietem redigas, ne perpetuo loquatur, & longos ſermones continuet: prudentia tamen omnia, & decentia, &, ad Homerici illius oratoris exemplum, *nivibus ſimilia hibernis*, proferunt. Neque ſatis fuerit cycnis illos propter aetatem comparare, ſed cicadarum more confertum quiddam & volubile ad ſeram usque veſperam perpetuant. Inde autem, jam dimiſſa ebrietate, tacent, & ad priſtinam rationem redeunt. Verum, quod maxime admirabile eſt, nondum dixi. Si enim ſenex imperfectam abrumpat, quam explicare coepit, orationem, occidente ſole impeditus illam ad finem ſuum perducere: altero anno bibens rurſus illa adnectit, quae ſuperiore anno dicentem deſtituerat ebrietas.

Ἃ μὲν οὖν πάσχουσιν οἱ παῖδες ἐπειδὰν πίωσιν, ἢ οἷα οἱ ἄνδρες τολμῶσι κατεχόμενοι τῷ Πανὶ, μακρὸν ἂν εἴη λέγειν. ἃ δ' οἱ γέροντες ποιοῦσιν, ὅταν μεθυσθῶσι τοῦ ὕδατος, οὐκ ἀλλότριον εἰπεῖν· ἐπειδὰν πίῃ ὁ γέρων, καὶ κατάσχῃ αὐτὸν ὁ Σειληνὸς, αὐτίκα ἐπιπολὺ ἄφωνός ἐστι, καὶ [h] καρηβαροῦντι καὶ βεβαπτισμένῳ ἔοικεν, εἶτα ἄφνω φωνή τε λαμπρὰ, καὶ φθέγμα τορὸν, καὶ πνεῦμα λιγυρὸν ἐγγίνεται αὐτῷ, καὶ λαλίστατος ἐξ ἀφωνοτάτου ἐστίν· οὐδ' ἂν ἐπιστομίσας παύσειας αὐτὸν μὴ οὐχὶ συνεχῆ λαλεῖν, καὶ ῥήσεις μακρὰς συνείρειν. συνετὰ μέντοι πάντα καὶ κόσμια, καὶ κατὰ τὸν Ὁμήρου ἐκεῖνον ῥήτορα, νιφάδεσσι γὰρ ἐοικότα χειμερίῃσι διεξέρχονται. οὐδ' ἀποχρήσει σοι κύκνοις κατὰ τὴν ἡλικίαν εἰκάσαι αὐτοὺς, ἀλλὰ τεττιγῶδές τι πυκνὸν καὶ ἐπίτροχον συνάπτουσιν ἄχρι βαθείας ἑσπέρας. τοὐντεῦθεν δὲ ἤδη ἀφεθείσης αὐτοῖς τῆς μέθης σιωπῶσι, καὶ πρὸς τὸ ἀρχαῖον ἀνατρέχουσι. τὸ μέντοι παραδοξότατον οὐδέπω εἶπον. ἢν γὰρ ἀτελῆ ὁ γέρων μεταξὺ καταλίπῃ ὃν διεξῄει [i] τὸν λόγον, [k] δύντος ἡλίου κωλυθεὶς ἐπὶ πέρας αὐτὸν [l] ἐπεξελθεῖν, ἐς νέωτα πιὼν αὖθις ἐκεῖνα συνάπτει, ἃ πέρυσι λέγοντα ἡ μέθη αὐτὸν κατέλιπε.

8. Iſta Momi illius exemplo in me ipſum

Ταῦτά μοι κατὰ τὸν Μῶμον εἰς ἐμαυτὸν ἀπε-

h Καρηβαροῦντι] Καρηβαρῶντι *Fl.* *i* Τὸν] Deeſt in *Fl.* *k* Δύντος] Recte *Fl. J. W. P.* Δύναντος Cod. *Abb.* *l* Ἐπεξελθεῖν] Ἐξελθεῖν *Fl.* ſola.

57. * Δύοντος ἡλίου] Πάνυ ψεύδη καὶ σὺ ὅτι (lege ὁ) ψευδομένους ἄνω καὶ κάτω διασύρων. G. (In Cod. *Abb.* δύναντος erat, quod non placet. *M. du S.*)

* Δύοντος] In Luciano δύντος. Sed quia & δύοντος recte dicitur, nihil mutavi; nam forſan ita in ſuo Cod. legit Scholiaſtes. Ex errore autem Cod. *Abb.* qui δύναντος fecit, adparet eum δύντος quoque voluiſſe. *J. F. R.*

5. No. 94. ubi pauca quaedam de Bacchi expeditione ad Indos exorſus, plura hic dicere minabatur; ſed quae ille Vir acturus erat, ego non attingam. Poteſt interim curioſis adiri *Diod. Sic.* non uno loco. *J. F. R.*

20. Τοῖς *Μαχλαίοις*] Ignorabile nomen Geographis: non puto tamen a Noſtro confictum. *J. M. G.*

42. Τορὸν] *Perſant. F. G.* Conf. ſupra *Gall.* ſub init. Διάτορον eod. modo. *J. F. R.*

45. Αὐτὸν] Sic omnes libri. Recte olim legendum putabam αὐτοῦ, ſed nunc ita alibi etiam a Noſtro uſurpari animadverto, ut in libris legitur. Vid. *Z. τρ.* c. 17. *M. du S.*

48. Νιφάδεσσι] *Hom.* Il. Γ. 222. *M du S.*

51. Τεττιγῶδές τι &c.] *Hom.* Il. Γ. 151. *M du S.*

Τεττιγῶδες] Quales Ucalegon & Antenor *Homer.* Il. Γ, 151. Ἀγορηταὶ ἐσθλοὶ τεττίγεσσιν ἐοικότες κ. τ. λ. *J. M. G.*

ἀπεσκώφθω, καὶ, μὰ τὸν Δία, οὐκ ἂν ἔτι ἐπαγάγοιμι τὸ ἐπιμύθιον. ὁρᾶτε γὰρ ἤδη καθότι τῷ μύθῳ ἔοικα. ὥστε ἢν μέν τι παραπαίωμεν, ἡ μέθη αἰτία· εἰ δὲ πινυτὰ δόξειε τὰ λεγόμενα, ὁ Σειληνὸς ἄρα ἦν ἵλεως.

dicta ſunto, nec ego, ità me Jupiter, quorſum pertineat fabula adjunxero: jam enim videtis qua in re ſimilis illi ſim. Itaque ſi quid deliremus, cauſſa ebrietas: ſi prudentia quae diximus videantur, Silenus erat propitius.

ΠΡΟΣΛΑΛΙΑ, Η ΗΡΑΚΛΗΣ.

Τὸν Ἡρακλέα οἱ Κελτοὶ Ὄγμιον ὀνομάζουσι φωνῇ τῇ ἐπιχωρίῳ· τὸ δὲ εἶδος τοῦ θεοῦ, πάνυ ἀλλόκοτον γράφουσι. γέρων ἐστὶν αὐτοῖς ἐς τὸ ἔσχατον, ἀναφαλαντίας, πολιὸς ἀκριβῶς, ὅσαι λοιπαὶ τῶν τριχῶν, ῥυσὸς τὸ δέρμα, καὶ διακεκαυμένος ἐς τὸ μελάντατον, οἷοί εἰσιν οἱ θαλαττουργοὶ γέροντες· μᾶλλον δὲ Χάρωνα, ἢ Ἰαπετόν τινα τῶν ὑποταρταρίων, καὶ πάντα μᾶλλον ἢ Ἡρακλέα εἶναι ἂν εἰκάσειας. ἀλλὰ καὶ τοιοῦτος ὤν, ἔχει ὅμως τὴν σκευὴν τοῦ Ἡρακλέους. καὶ γὰρ τὴν διφθέραν [a] ἐνῆπται τὴν τοῦ λέοντος, καὶ τὸ ῥόπαλον ἔχει ἐν τῇ δεξιᾷ, καὶ τὸν γωρυτὸν παρήρτηται, καὶ τὸ τόξον ἐντεταμένον ἡ ἀριστερὰ προδείκνυσι, καὶ ὅλως Ἡρακλῆς ἐστι.

PRAEFATIO, SEU HERCULES.

1 HErculem Galli Ogmium ſua voce appellant: ſed figuram Dei plane monſtroſam pingunt. Ultimae aetatis ſenex illis eſt, recalvus, plane canis qui ſuperſunt capillis, rugoſa cute, & ad nigerrimum colorem peruſtus, quales ſunt ſenes, qui in mari opus faciunt. Potius Charontem quendam aut Japetum de tartareis ſpecubus, & omnia potius quam Herculem eſſe ſuſpiceris. Verum talis cum ſit, habet tamen paratum Herculis. Etenim pellem leonis ſuſpenſam gerit, & clavam dextra praefert, & pharetra appenſa, & intentum arcum ſiniſtra oſtendit: atque in univerſum eſt Hercules.

2. Ita-

ΠΡΟΣΛΑΛΙΑ] Προλαλιὰ *Schol.* Prius Edd. Η] Ὁ *Schol.* Vulgatum ſervant *Fl. J. W. P.* &c. a Ἐνῆπται] Ἐννεῖται G. Vulgatam tenaciter ſervant Edd.

1. Ὄγμιον] Haec vox Graeca eſt, contra quam multi cenſent, ab ὄγμῳ *ſulco*; ſic *Aelian.* V. H. L. IV. c. 8. p. 320. τὸν Ὦχον οἱ Αἰγύπτιοι τῇ ἐπιχωρίῳ φωνῇ ὄνον ἐκάλουν. *M. V. La Croze.*

Ὄγμιον] *Coel. Rhodig.* L. VI. p. 278. haec omnia ad verbum deſcripſit, addita hic illic de ſuo vocula. Pluraque de variis Herculis nominibus praemiſit. *J. F. R.*

3. Εἶδος —— γράφουσι] Hanc imaginem non ad ſolius vim eloquentiae, ſed ad hanc, & ad rem militarem ſimul repraeſentandam referunt auctores hiſtoriae literariae Galliae *Benedictini* 1, 1. p. 7. & commode huc referunt locum ex *Catonis originum* ſecundo, laudatum Chariſio l. 2. p. 181. extr. Putſch. *Pleraque Gallia duas res induſtrioſiſſime perſequitur, rem militarem, & argute loqui.* *J. M. G.*

9. Πάντα μᾶλλον ἢ Ἡρ.] Sic ſupra *Deor. Dial.* XVIII. 1. καὶ ὅλως παντὶ μᾶλλον ἐοικὼς ἢ σοί. *J. F. R.*

12. Καὶ γὰρ τὴν διφθέραν ἐνῆπται τὴν τοῦ λέοντος] *Ut qui leonis exuviis ſit indutus*, bene interpres. Nec rejicio hanc ſcripturam. nam & ſic alibi loquitur Lucianus. Non fruſtra tamen in antiquo codice Mſ. legitur ἐνεῖται. Nam ſicut apud Homerum eſt εἶται *indutus eſt*, ſic & ἐνεῖται hic accepit, ſi hæc ejus manus eſt, Lucianus. Nam Poëticis verbis ſaepe, ſed ſuo loco, uti hunc ſcriptorem nemini latet. *J. G. G.*

15. Ὅλως Ἡρακλῆς] *Junt.* καὶ ὅλως, Ἡρακλῆς ἐστι. At ſupra *Dial. Mort.* XVI. §. 1. ὅλος Ἡρακλῆς ἐστιν, & *Necyom* 1. Μενίππους ὅλους. Adeoque & hic ſuſpicari liceret

2. Itaque ſuſpicabar, ut contumelia affigerent Graecorum Deos, talia Gallos in figuram Herculis deſignaſſe, quem tali pictura ulciſci vellent, qui ſuam quondam regionem invaſerit, ac praedas ibi egerit, cum quaerens Geryonis greges multas per occidentem gentes percurreret.

3. Verum quod inſolentiſſimum in illa pictura, nondum dixi. Nempe ſenex ille Hercules, hominum magnam multitudinem trahit, auribus omnes revinctos. Vincula autem illi ſunt tenues catenae, ex auro atque electro elaboratae, monilibus pulcherrimis ſimiles. Et tamen ab infirmis adeo *catellis* tracti, neque fugam moliuntur, cum poſſint facile, neque omnino contra tendunt, aut obnituntur pedibus, reſupinati in contrariam ei qua ducuntur partem: ſed ſequuntur hilares, & gaudentes, & ductorem ſuum laudant, atque urgent omnes, & dum praevenire ſtudent, laxant vinculum, quaſi aegre laturi, ſi ſolvantur. Quod vero omnium maxime portentoſum mihi videtur, non pigrabor ipſum quoque dicere. Cum non haberet pictor unde principia catenae ſuſpenderet, quippe cum dextra clavam, arcum vero ſiniſtra haberet: perfora-

[b]Ταῦτά γε ᾤμην ἐν ἐφ᾽ ὕβρει τῶν [c]Ἑλληνίων θεῶν τοιαῦτα παρανομεῖν τοὺς Κελτοὺς ἐς τὴν μορφὴν τὴν τοῦ Ἡρακλέους, ἀμυνομένους αὐτὸν τῇ τοιαύτῃ γραφῇ, ὅτι τὴν χώραν ποτὲ αὐτῶν ἐπῆλθε [d]λείαν ἐλαύνων, ὁπότε τὰς Γηρυόνου ἀγέλας ζητῶν, κατέδραμε τὰ πολλὰ τῶν ἑσπερίων γενῶν.

Καίτοι τὸ παραδοξότατον οὐδέπω ἔφην τῆς εἰκόνος. ὁ γὰρ δὴ γέρων Ἡρακλῆς ἐκεῖνος ἀνθρώπων πάμπολύ τι πλῆθος ἕλκει ἐκ τῶν ὤτων ἅπαντας δεδεμένους. δεσμὰ δέ εἰσιν οἱ σειραὶ λεπταὶ χρυσοῦ καὶ ἠλέκτρου εἰργασμέναι, ὅρμοις ἐοικυῖαι τοῖς καλλίστοις. καὶ ὅμως ἀφ᾽ οὕτως ἀσθενῶν ἀγόμενοι, οὔτε δρασμὸν βουλεύουσι, δυνάμενοι ἂν εὐμαρῶς, οὔτε ὅλως ἀντιτείνουσιν, ἢ τοῖς ποσὶν ἀντερείδουσι, πρὸς τὸ ἐναντίον τῆς ἀγωγῆς ἐξυπτιάζοντες, ἀλλὰ φαιδροὶ ἕπονται καὶ γεγηθότες, καὶ τὸν ἄγοντα ἐπαινοῦντες ἐπειγόμενοι ἅπαντες, καὶ τῷ φθάνειν ἐθέλειν τὸν δεσμὸν ἐπιχαλῶντες, ἐοικότες ἀχθεσθησομένοις, εἰ λυθήσονται. ὃ δὲ πάντων ἀτοπώτατον εἶναί μοι ἔδοξεν, οὐκ ὀκνήσω καὶ τοῦτο εἰπεῖν. οὐ γὰρ ἔχων ὁ ζωγράφος ὅθεν ἐξάψῃ ταῖς σειραῖς τὰς τῶν δεσμῶν ἀρχάς, ἅτε τῆς δεξιᾶς μὲν ἤδη τὸ ῥόπαλον, τῆς λαιᾶς δὲ τὸ τόξον ἐχούσης, τρυπήσας τοῦ θεοῦ

b Ταῦτά γε] Haec priori §. connectere malit Cl. *J. J. Wetſtenius.* *c* Ἑλληνίων] Sic & *Fl.* cum *J. Fr. W. P.* &c. *d* Λειαν] Λίαν male *Wech.*

17. *Ταῦτά γε] Ἀντὶ τοῦ κατὰ ταῦτα. *V.*

* Titulus horum Scholior. in V. erat Προλαλιά, ὁ Ἡρακλῆς. In C. προσλαλιὰ ἢ Ἡρακλῆς. *J. F. R.*

ret ὅλος ſcribendum. Sed adeo indifferens eſt, & utrumque ſanum, ut quidnam praeferendum, non liqueat. *Liban.* Ep. 113. pr. χαίρει γὰρ οὗτος καλούμενος, pro οὕτω, quod non prorſus immerito ibi malit *Wolf.* Sed notum eſt, modo adjectivis, modo adverbiis uti Graecos aeque ac Latinos, in hujuſmodi locutt. Sic infra *Adv. Indoct.* c. 9. ὅλος περιλαμπόμενος, ubi multae Edd. ὅλως. Adde ſupra *Philopſ.* c. 6. ubi πεφυλαγμένως pro πεφυλαγμένος, ſi proba lectio. qua occaſione tamen plura dedimus. Sed potius adi *Hermot.* §. 2. ubi ſimiliter in ὅλος & ὅλως variatur, & utrumque probum eſſe Cl. *Jenſ.* No. 34. docet. *J. F. R.*

17. Ἑλληνίων] Miror nullam Ed. habere Ἑλληνικῶν. non quod ſic velim, ſed quia facilis eſt aberratio. At vulgatum recte habet. *Aelian.* V. H. XII. 1. ante med. Θεοὺς πάντας ἐκάλει Ἑλληνίους καὶ Ἐλευθερίους τοὺς αὐτούς. atque alibi; quare plura non addam, niſi quod & Ἑλλάνιος Ζεὺς erat. V. *Ariſtoph.* Eq. 1250. *J. F. R.*

41. Ταῖς σειραῖς] Obſcura constructionis ratio, propter quam aliquando optabam legi τῆς σειρᾶς. Sed plurali numero ante extulit: & poteſt Dativus hic intelligi poſitus pro Genitivo. Certe non opus eſſe putabam, interpretationem ad hanc difficultatem accommodari. *J. M. G.*

62. Ὅτ-

θεοῦ τὴν γλῶτταν ἄκραν, ἐξ ἐκείνης ἑλκομένους αὐτοὺς ἐποίησε, καὶ ἐπέστραπταί γε εἰς τοὺς ἀγομένους μειδιῶν.

Ταῦτ' ἐγὼ μὲν ἐπὶ πολὺ εἱστήκειν ὁρῶν, καὶ θαυμάζων, καὶ ἀπορῶν, καὶ ἀγανακτῶν. Κελτὸς δέ τις παρεστὼς οὐκ ἀπαίδευτος τὰ ἡμέτερα, ὡς ἔδειξεν, ἀκριβῶς Ἑλλάδα φωνὴν ἀφιείς, φιλόσοφος, οἶμαι, τὰ ἐπιχώρια, Ἐγώ σοι, ἔφη, ὦ ξένε, λύσω τῆς γραφῆς τὸ αἴνιγμα, πάνυ γὰρ ταραττομένῳ ἔοικας πρὸς αὐτήν. Τὸν λόγον ἡμεῖς οἱ Κελτοὶ, οὐχ ὥσπερ ὑμεῖς οἱ Ἕλληνες, [a] Ἑρμῆν οἰόμεθα εἶναι, ἀλλ' Ἡρακλεῖ αὐτὸν εἰκάζομεν, ὅτι παραπολὺ τοῦ Ἑρμοῦ ἰσχυρότερος οὗτος. εἰ δὲ γέρων πεποίηται, μὴ θαυμάσῃς· μόνος γὰρ ὁ λόγος ἐν γήρᾳ φιλεῖ ἐντελῆ ἐπιδείκνυσθαι τὴν ἀκμὴν, εἴγε ἀληθῆ ὑμῶν οἱ ποιηταὶ λέγουσιν,

Ὅτι μὲν αἱ τῶν ὁπλοτέρων φρένες ἠερέθονται.
Τὸ δὲ γῆρας
Ἔχει τι λέξαι τῶν νέων σοφώτερον.

Οὕτω γέ τοι καὶ τοῦ Νέστορος ὑμῖν ἀπορρεῖ ἐκ τῆς γλώττης τὸ μέλι, καὶ οἱ ἀγορηταὶ τῶν Τρώων τὴν ὄπα τὴν λειριόεσσαν ἀφιᾶσιν εὐανθῆ τινα. λείρια γὰρ καλεῖται, εἴγε μέμνημαι, τὰ ἄνθη.

Ὥστε εἰ τῶν ὤτων ἐκδεδεμένους τοὺς ἀνθρώπους πρὸς τὴν γλῶτταν ὁ γέρων οὗτος Ἡρακλῆς [b] ὁ λόγος ἕλκει, μηδὲ τοῦτο θαυμάσῃς, εἰδὼς τὴν τῶν ὤτων καὶ γλώττης συγγένειαν· οὐδ' ὕβρις εἰς αὐτὸν, εἰ ταύτῃ τέτρυ-

ta Dei lingua extrema; tractos ex illa fecit; & retorquet *Hercules* ad illos, qui ducuntur, vultum ſubridentem.

4. Haec ego ſtabam intuens nec ſine admiratione, dubius ſimul, & indignatus. Sed Gallus aliquis adſtans, non ineruditus etiam noſtris literis, quod declaravit, accurate loquens Graece, popularium ſuorum more, ut arbitror, philoſophus, *Ego vero,* inquit, *ſolvam tibi, hoſpes, picturae hujus aenigma, videris enim plane in illa perplexus. Vim dicendi nos Galli non, uti vos Graeci, Mercurium putamus eſſe, ſed Herculi illam aſſimilamus, quod hic Mercurio multum eſt fortior. Si vero ſenex repraeſentatus eſt, noli mirari. Sola enim eloquentia in ſenectute ſolet plenam vim & maturitatem oſtendere, ſi quidem verum dixere veſtri poëtae,*

Suſpenſa incerto eſt juvenum ſententia motu:
Dicit ſenex meliora junioribus.

Ita quidem etiam Neſtoris apud vos lingua mel defluit. Et concionatores Trojanorum vocem emittunt liliaceam, *hoc eſt* floridam; (florum inſtar ſuavem) flores *enim, ſi recte memini, ſunt* lilia.

5. *Itaque neque illud mireris, ſi auribus revinctos hic Hercules, h. e. eloquentia trahit, qui noris illam aurium atque linguae cognationem. Neque vero contumelia in ipſum eſt, hac parte perforatum eſſe. Memini enim,* per-

[a] Ἑρμῆν] Et ſic *Fl.* cum cett. [b] Ὁ λόγος] Ὁ λόγιος conjicit Cl. *J. J. Wetſtenius.*

63. Τὸ δὲ γῆρας] Εὐριπίδης. *V.*

62. Ὅτι μὲν &c.] *Homer.* Il. Γ. 108. *M. du S.*

63. Τὸ δὲ γῆρας ἔχει] *Eurip.* Phoen. 533. *M. du S.* Immo, ſi Τὸ δὲ γῆρας abſcideris, quod male in unum verſum compactum eſt in *P.* in aliis plane non diſtinctum; tum ſenarius erit Euripideus, ut jam edi curavimus. *J. F. R.*

65. Νέστορος — γλώττης] *Hom.* Il. Α. 249. Et quod ſequitur vid. Γ. 152. *M. du S.*

67. Λειριόεσσαν] Reſpicit ad Il. Γ, 152. ubi, quod ad finem praecedentis opuſculi jam vidimus, laudantur Ucalegon & Antenor ſenes, comparanturque cicadis, οἵ τε καθ' ὕλην Δένδρῳ ἐφεζόμενοι ὄπα λειριόεσσαν ἱεῖσι. Proxime itaque cicadis tribuit λειριόεσσαν vocem. Non puto autem generatim ἄνθος eſſe λείριον, ſed ut recte hic *Euſtathius*, εἶδος ἄνθους, & ſpeciatim *lilium.* *J. M. G.*

74. Ταύτῃ] I. e. *hac parte*, ſcil. τῇ γλώττῃ. *F. G.*

77. Τοῖς γὰρ λάλοις] Τοῖς γὰρ λάλοισιν ἐξ ἄκρου Ἡ γλ. &c.

pergebat, *etiam quorundam de comoedia jamborum, quos a vobis didici,*

Extrema enim loquacibus
Pertuſa lingua eſt omnibus foramine.

στη. μέμνημαι γοῦν ἔφη καὶ κωμικῶν τινων ἰαμβείων, παρ' ὑμῶν μαθών,

Τοῖς γὰρ λάλοις
Ἐξ ἄκρου ἡ γλῶττα πᾶσιν ᶜ ἐστὶν τετρυπημένη.

6. *In univerſum autem putamus, oratione Herculem perfeciſſe omnia, ſapientem virum, & eloquentiae viribus pleraque expugnaſſe. Et tela ipſius orationes puto ſunt, acutae, collineantes ad ſcopum, celeres, quibusque vulnerentur animi. Alata nempe verba vos quoque eſſe dicitis.* Haec *tum* Gallus.

Τὸ δ' ὅλον καὶ αὐτὸν ἡμεῖς τὸν Ἡρακλέα λόγῳ τὰ πάντα ἡγούμεθα ἐξεργάσασθαι, σοφὸν γενόμενον, καὶ πειθοῖ τὰ πλεῖστα βιάσασθαι. καὶ τά γε βέλη αὐτοῦ οἱ λόγοι εἰσὶν, οἶμαι, ὀξεῖς, καὶ εὔστοχοι, καὶ ταχεῖς, καὶ τὰς ψυχὰς τιτρώσκοντες· πτερόεντα γοῦν τὰ ἔπη καὶ ὑμεῖς φατὲ εἶναι. τοσαῦτα μὲν ὁ Κελτός.

7. Mihi vero, cum apud me conſiderarem, deceretne huc me progredi, hoc aetatis hominem, quique hoc declamandi genus olim deſiiſſem, & rurſus de me calculum dare tot judicibus; opportune in mentem venit ejus imaginis memoria. Ante enim metuebam, ne cui veſtrum viderer plane adoleſcentuli more iſtuc facere, & praeter aetatem juvenari; ac deinde Homericus aliquis juvenis increparet mihi illud,

Jam periit tua vis, gravis arripuitque ſenectus,
Invalidusque tibi famulus, tardique caballi,

In pedes hoc *ultimum* jaciens. Sed ubi recordor ſenis illius Herculis, ad agenda omnia provehor, nec me pudet talium auſorum, qui imaginis propoſitae aequalis ſim.

Ἐμοὶ δὲ ἡνίκα περὶ τῆς δεῦρο παρόδου ταύτης ἐσκοπούμην πρὸς ἐμαυτὸν, εἴ μοι καλῶς ἔχοι, τηλικῷδε ὄντι καὶ πάλαι τῶν ἐπιδείξεων πεπαυμένῳ, αὖθις ὑπὲρ ἐμαυτοῦ ψῆφον διδόναι τοσούτοις δικασταῖς, κατὰ καιρὸν ἐπῆλθεν ἀναμνησθῆναι τῆς εἰκόνος. τέως μὲν γὰρ ἐδεδίειν, μή τινι ὑμῶν δόξαιμι κομιδῇ μειρακιώδη ταῦτα ποιεῖν, καὶ παρ' ἡλικίαν νεανιεύεσθαι· κᾆτά τις Ὁμηρικὸς νεανίσκος ἐπιπλήξει μοι, εἰπὼν τὸ,

Σὴ δὲ βίη λέλυται. καὶ,
Χαλεπὸν γῆρας καταλείληφέ σε,
Ἠπεδανὸς δέ νύ τοι θεράπων, βραδέες δέ τοι ἵπποι·

ἐς τοὺς πόδας τοῦτο ἀποσκώπτων. ἀλλ' ὅταν ἀναμνησθῶ τοῦ γέροντος ἐκείνου Ἡρακλέους, πάντα ποιεῖν προάγομαι, καὶ οὐκ αἰδοῦμαι τοιαῦτα τολμῶν, ἡλικιώτης ὢν τῆς εἰκόνος. Ὥστε

c Ἐστιν] Ἐστὶ melius legas.

&c. *Caſaub.* ad Theophr. Char. 203. *M. du S.*

Τοῖς γὰρ λάλοις] Facile ſuis pedibus reſtitues laborantes verſiculos, ſi ita legas

— — τοῖς γὰρ λάλοισιν ἐξ ἄκρου
Ἡ γλῶττα πᾶσιν ἐστὶ τετρυπημένη.

J. M. G.

78. Ἡ γλῶττα — τετρυπημένη] Senarius cum dimidio, ſic forte legendus:

Τοῖς λάλοις
Γὰρ ἐξ ἄκρου
Ἡ γλῶσσα πᾶσίν ἐστι τετρυπημένη.

F. G.

88. Παρόδου] Conf. ſupra *Alex.* c. 48. εὐδοκιμοῦντα πάροδον. *M. du S.* Πάροδον etiam eſſe *aditum*, vid. *Diod. Sic.* III. c. 20. & XI. c. 12. pr. *J. F. R.*

97. Ἐπιπλήξει] Non auſim damnare hic futurum indicativi: ſed melius cohaeret cum ſuperioribus, & verbo δόξαιμι, aoriſtus optativi ἐπιπλήξαι. Verſus ex Il. Θ, 103. ſeq. laudaſſe videtur ex memoria; prioris enim hemiſtichium poſterius apud *Homerum* ita ſe habet, χαλεπὸν δέ σε γῆρας ὀπάζει. Uſus ſum horum verſiculorum verſione *Obſopoeiana*, qua meliorem a me dari poſſe deſperabam. *J. M. G.*

98. Σὴ δὲ βίη λέλυται &c.] *Hom.* Il. Θ. 103. *M. du S.*

Ὥστε ἰσχὺς μὲν καὶ τάχος, καὶ κάλλος, καὶ ὅσα σώματος ἀγαθὰ χαιρέτω, καὶ ὁ ἔρως ὁ σὸς, ὦ Τήϊε ποιητὰ, εἰσιδών με ὑποπόλιον γένειον, [a] χρυσοφαέννων εἰ βούλεται πτερύγων, ἢ ἀετοῖς παραπετέσθω, καὶ ὁ Ἱπποκλείδης οὐ φροντιεῖ. τῷ λόγῳ δὲ νῦν ἂν μάλιστα ἀνηβᾷν, καὶ ἀνθεῖν, καὶ ἀκμάζειν καθ' ὥραν εἴη, καὶ ἕλκειν τῶν ὤτων, ὅσους ἂν πλείστους δύνηται, καὶ [b] τοξεύειν πολλάκις, ὡς οὐδέν γε δέος, μὴ κενωθεὶς λάθοι ὁ γωρυτὸς αὐτῷ. ὁρᾷς ὅπως παραμυθοῦμαι τὴν ἡλικίαν, καὶ τὸ γῆρας τὸ ἐμαυτοῦ. καὶ διὰ τοῦτο ἐτόλμησα, πάλαι νενεωλκημένον τὸ ἀκάτιον καλασπάσας, καὶ ἐκ τῶν ἐνόντων ἐπισκευάσας, αὖθις ἀφεῖναι ἐς μέσον τὸ πέλαγος. εἴη δ', ὦ θεοὶ, καὶ τὰ παρ' ὑμῶν ἐμπνεῦσαι δεξιὰ, ὡς νῦν γε μάλιστα πλησιστίου τε, καὶ ἐσθλοῦ, καὶ ἑταίρου ἀνέμου δεό-

8. Itaque robur, & celeritas, & pulchritudo, & quaecumque corporis bona ſunt, valeant: ac tuus, Teie Poëta, Cupido, *intuens me*, *ſenſim canente mento*, *auratis vectus*, ſi voluerit, *alis*, aut *aquilis praetervolato:* ac *non curabit Hippoclides.* At dicendi facultate vel maxime rejuveneſcere, & florere, & vigere tempeſtivum fuerit, & auribus trahere, quam *fieri* poſſit, plurimos, & ſagittas emittere ſaepius, cum metus non ſit, ne imprudenti vacua fiat pharetra. Vides, quomodo meam ipſe aetatem ſenectutemque conſoler. Et hac ipſa cauſſa auſus ſum ſubductum olim navigiolum iterum deducere, & pro copia inſtructum, in medium mare dimittere. Adſpiret modo a vobis, Dii, dextra aura! Nunc enim vel maxime implente vela, & bono, & ſecundo vento indigemus, ut, ſi quidem

a Χρυσοφαέννων] Χρυσοφαέων *Fl.* Idem adſcriptum margini *Ald.* *b* Τοξεύειν] Τοξεύει *Fl.*

9. Ὦ Τήϊε ποιητὰ] Τὸν Ἀνακρέοντα λέγει τὸν λυρικόν. *V.*
12. Ἱπποκλείδης] Παροιμία οὐ φροντὶς * Ἱπποκλείδῃ, ἐπὶ τῶν μὴ πάνυ σπουδαίων ἡμῖν λεγομένη, ἀλλὰ κατὰ τὸ εὐκαταφρόνητον μεταχειριζομένων. *V.*

* Ἱπποκλείδῃ] In V. Ἱπποκλείδει prave; ſed in Impreſſis recte emendatum eſt. *M. du S.*

9. Εἰσιδών με] An εἰσιδών μου ὑποπόλιον γένειον. Vel ſic potius; εἰσιδών με ὑποπόλιον ita ut τὸ γένειον, quod gloſſema videtur, ejiciatur. Sed ἐπέχω. Lectio certe vulgata non placet. *F.G.*

Εἰσιδών με] Si τὸ γένειον legeretur, forſan non quaeſiſſet mutationem *Gujetus*, planior enim foret ſententia, κατὰ intelligi. Verum anne eod. modo conſtrui poterit abſente articulo? quem tamen facile admitterem ſi alicubi invenirem. *J.F.R.*

10. Χρυσοφαέννων] Senarius ex *Anacreonte* aut alio quodam poëta. χρυσῶ φαεννῶν εἰ βεβούληται πτερῶν. Sed a Luciano interpolatus videtur. *F.G.*

Χρυσοφαέννων] *Anacreontis* eſſe ſatis indicat, cum Tejum poëtam vocat, ſed nullibi apud eum in iis, quae ſuperſunt, reperio. Vid. *Eur.* (p. 230. A. B.) *Hipp.* 1276. de cupidine dictum χρυσοφαής. *M. du S.*

Χρυσοφαέννων — πτερύγων] Non apparet, quomodo hic locus ſit genitivo. Fuit, credo, apud *Anacreontem* πτερύγοιν χρυσοφαέννοιν, ſic enim reſpondet dativus dativo ἀετοῖς. *J.M.G.*

Χρυσοφαέννων] Non legitur in carminibus *Anacreontis*, ſed ad fragmenta ejus retulit doctiſſ. Anacreontis Editor *J.C. de Pauw*, legendumque ſuſpicatur χρυσοφαέννοις πτέρυξι, quod & ego malim, ac reciperem, ſi libri addicerent. vel potius χρυσοφαέννοιν cum Cl. *Geſnero.* Sed quod addit ἢ ex Ioniſmo oriri potuiſſe: pro ἀέριος, nempe aliquem notaſſe ἠέριος, adeoque pro ἢ ἀετοῖς quoque legendum ἀέριος? nondum video. Florentinae χρυσοφαέων modo vox proba ſit, aptius ad ſenarium foret, ſi certum eſſet verſum referri ab Luciano, quod minus credibile, quia nimia de ſuo intermiſcet. *J.F.R.*

17. Αὐτῷ] Τῷ λόγῳ ſcilicet. *F.G.*

27. Οἵην ἐκ] *Homer.* Odyſſ. Σ. 73. *M. du S.*

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΗΛΕΚ. Η ΤΩΝ ΚΥΚ.] Præfatiuncula eſt orationis alicujus habitæ a Luciano in judicio, priusquam rhetoris ſive cauſidici perſona depoſita, induiſſet ſophiſticam. De qua verſione pallii narrat hiſtoriam ipſe in bis accuſato. Propterea que orationem illam ipſam ſuppreſſit, ne inter declamationes & dialogos illa exſtaret, quaſi inter aviculas noctua, & priſtinæ cauſidicinæ veſtigium. Dicta vero illa apud Præſidem provinciæ cauſa videtur, & concilium ejus coronamque populi circumſtantis. Atque inde in numeris perſonarum evariatio illa in fine præfationis, cum modo ut multos, modo ut unum adfatur. Multos ut ὑμεῖς ἐλπίσαντες, ὁρᾶτε &c. unum ut ὥστε ὁρᾷ &c. ἐλπίσας &c. σαυτόν. Judicialem vero diſtinctionem fuiſſe etiam illud arguit ἤδη οὖν σοι προλέγω ἐκχέας τὸ ὕδωρ. &c. Reſpicit nempe ad clepſydram. Signanter ve-

dem digni videamur, etiam nobis Homericum illud inclamet aliquis,

Quod femur e pannis ſenior tam vilibus effert!

μεθα, ἵνα, εἰ ἄξιοι φαινοίμεθα, καὶ [c] ἡμῖν τὸ Ὁμηρικὸν ἐκεῖνο [d] ἐπιφθέγξηταί τις,

Οἵην ἐκ ῥακέων ὁ γέρων ἐπιγουνίδα φαίνει.

DE ELECTRO, SEU CYCNIS.

Dε electro nimirum nobis etiam fabula perſuaſit, populos ad Eridanum flumen eam ſtillare lacrimam, quae deplorent Phaëthontem, & ſorores quidem eſſe populos illas Phaëthontis, deinde dum deflent adoleſcentulum mutatas eſſe in arbores, & ſtillare adhuc de illis lacrimam, nimirum electrum. Talia nempe ipſe quoque cum audiſſem poëtis canentibus, ſperabam, ſi quando eſſem ad Eridanum, me ſubiturum

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΗΛΕΚΤΡΟΥ, Η ΤΩΝ ΚΥΚΝΩΝ.

Ἠλέκτρου πέρι καὶ [e] ἡμᾶς δηλαδὴ ὁ μῦθος πέπεικεν, αἰγείρους ἐπὶ τῷ Ἠριδανῷ ποταμῷ δακρύειν αὐτὸ, θρηνούσας τὸν Φαέθοντα, καὶ ἀδελφάς γε εἶναι τὰς αἰγείρους ἐκείνας τοῦ Φαέθοντος, εἶτα ὀδυρομένας τὸ μειράκιον, ἀλλαγῆναι ἐς τὰ δένδρα, καὶ ἀποστάζειν ἔτι αὐτῶν δάκρυον δῆθεν τὸ ἤλεκτρον. τοιαῦτα γὰρ ἀμέλει καὶ αὐτὸς ἀκούων τῶν ποιητῶν ᾀδόντων ἤλπιζον, εἴ ποτε γενοίμην ἐπὶ τῷ Ἠριδανῷ, ὑπελθὼν μίαν τῶν αἰ-

c Ἡμῖν] Ὑμῖν male *Fl.* d Ἐπιφθέγξηταί] Ἐπιφθέγξοιτό *Fl.* e Ἡμᾶς] Reſcripſi ex *J.* marg. *A1.* & *V2.* Ὑμᾶς cett. male cum *Ald.* & *Fl.*

27. Ἐπιγουνίδα] Ἐπιγουνὶς ἡ ἐπιτραφεῖσα δι' εὐεξίαν σὰρξ τῷ γόνατι. G.

vero, non dixit ἐγχέας. Sed ἐκχέας. *Th. M.*

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΗΛΕΚ.] Neſcio quid in mentem fuerit viro docto cum iſta ſcriberet. Eſt προσλαλιὰ caeteris ſimilis, tota Sophiſtica. Illud de clepſydra infra videbimus. *J. M. G.*

1. Ἠλέκτρου] Vid. *Herod.* III. p. 128. f. & *Plin.* XXXVII. *M. du S.*

Ἠλέκτρου] Vid. ſi lubet, *Olear.* ad *Philoſtr.* Icon. I. p. 780. *J. F. R.*

Ibid. Ἡμᾶς] Ita L. & *Ven.* utraque, recte. In reliquis ὑμᾶς. *M. du S.*

Ἡμᾶς] Etſi ὑμᾶς quoque *Pariſ.* tamen ejus Interpres *Obſop. nobis fidem fecit* dederat. Et ſic ſolet in hoc pronomine ſequi quod verum exiſtimat, licet Graeca aliter edantur, quod non ubique repetemus. *J. F. R.*

7. Καὶ ἀποστάζειν — δάκρυον] Conf. ſupr. *Deor. Dial.* XXV. f. *M. du S.* Sed ibi legas, ἤλεκτρον ἐπ' αὐτῷ δακρύουσαι. Re quidem eodem redeunte; nihil tamen ad verba probanda faciente; nam ſuſpicio hic poſſit eſſe, δάκρυα legendum, quum & mox bis ter plur. numero efferatur; ſed nihil opus eſt; nam *electrum* ipſum vocatur δάκρυον, eodem modo, ut alibi *gummi* audit. Magis, ſi quid mutandum, ferret animus legere τούτων δακρύων, ut conſtructio invertatur, & ἤλεκτρον fiat nominativus, plane ut infra c. 6. med. οὐκ ἤλεκτρον, ἀλλὰ χρυσὸς αὐτὸς ἀποστάζει τῶν λόγων. *J. F. R.*

10. Ἐπὶ τῷ Ἠριδανῷ] Culpa tua factum eſt, Luciane, ut tua te ſpes falleret. Legiſſes *Plinium* 37, 3. & alia te docuiſſet. Quin tuum conſuluiſſes *Herodotum*, qui 3, 115. jam monuerat, eſſe qui dicant, Ἠριδανὸν καλέεσθαι πρὸς βαρβάρων ποταμὸν, ἐκδιδόντα ἐς τὴν θάλασσαν τὴν πρὸς βορέην ἄνεμον (loquitur autem de extremis Europae) ἀπὸ τοῦ τὸ Ἤλεκτρον φοιτᾷν λόγος ἐστὶ κ. τ. λ. Probabile eſt in illa vicinia litorum Pruſſicorum, ubi invenitur hodieque ſuccinum, fuiſſe appellationem, quae ob ſimilitudinem qualemcumque ſoni locum narrationi de *Eridano* faceret. Ac memini me legere *Radaunae* vel ſimile nomen, quod jam quaerere non vacat. Caeterum in Eridani arenis inveniri ἤλεκτρον αὐτόματον, ita ſimpliciter dicit *Pauſanias* Eliac. I. p. 159. 39. ut videri poſſit ipſe quoque hujus erroris, cujus ſe accuſat Lucianus, non immunis fuiſſe. Quod ut fatemur, ſic depellendam cenſuimus injuriam, qua affecit illum Gallicus interpres, cum e Latina verſione, male intellecta, illum confudiſſe inſimulat electrum ſ. ſuccinum gemmam, cum electro metallo facticio. Vid. *Act. Erud. Lipſ.* 1733. p. 109. ſeqq. *J. M. G.*

15. Ἠκὼν]

αἰγείρων, ἐκπετάσας τὸ προκόλπιον, ὑποδέξασθαι τῶν δακρύων ὀλίγα, ὡς ἤλεκτρον ἔχοιμι.

Καὶ δὴ οὐ πρὸ πολλοῦ, κατ' ἄλλο μέντοι χρέος, [a] ἧκον δὲ ὅμως ἐς τὰ χωρία ἐκεῖνα, καὶ ἔδει γὰρ ἀναπλεῖν κατὰ τὸν Ἠριδανόν, οὔτ' αἰγείρους εἶδον, πάνυ περισκοπῶν, οὔτε τὸ ἤλεκτρον, ἀλλ' οὐδὲ τοὔνομα τοῦ Φαέθοντος ᾔδεσαν οἱ ἐπιχώριοι. ἀναζητοῦντος γοῦν ἐμοῦ καὶ διαπυνθανομένου, πότε δὲ ἐπὶ τὰς αἰγείρους ἀφιξόμεθα, τὰς τὸ ἤλεκτρον [b] ἐκδιδούσας; ἐγέλων οἱ ναῦται, καὶ ἠξίουν σαφέστερον λέγειν ὅ, τι καὶ θέλοιμι· κἀγὼ τὸν μῦθον διηγούμην αὐτοῖς, Φαέθοντα γενέσθαι Ἡλίου παῖδα, καὶ τοῦτον ἐς ἡλικίαν ἐλθόντα, αἰτῆσαι παρὰ τοῦ πατρὸς ἐλάσαι τὸ ἅρμα, ὡς ποιήσειε καὶ αὐτὸς μίαν ἡμέραν· τὸν δὲ δοῦναι, τὸν δὲ ἀπολέσθαι ἐκδιφρευθέντα· καὶ τὰς ἀδελφὰς αὐτοῦ πενθούσας ἐνταῦθά που, ἔφην, παρ' [c] ἡμῖν, ἵνα περ καὶ κατέπεσεν ἐπὶ τῷ Ἠριδανῷ, αἰγείρους γενέσθαι, καὶ δακρύειν ἐπ' αὐτῷ τὸ ἤλεκτρον.

Τίς ταῦτά σοι, ἔφασκον, διηγήσατο ἀπατεὼν καὶ ψευδολόγος ἄνθρωπος; ἡμεῖς δὲ οὔτε ἡνίοχόν τινα ἐκπίπτοντα εἴδομεν, οὔτε τὰς αἰγείρους, ἃς φής, ἔχομεν. εἰ δὲ ἦν τι τοιοῦτον, οἴει ἡμᾶς δυοῖν ὀβολοῖν ἕνεκα ἐρέττειν ἄν, ἢ ἕλκειν τὰ πλοῖα πρὸς ἐναντίον τὸ ὕδωρ, οἷς ἐξῆν πλουτεῖν, ἀναλέγοντας τῶν αἰγείρων τὰ δάκρυα; τοῦτο λεχθὲν οὐ μετρίως μου καθίκετο· καὶ ἐσιώπησα διαισχυνθείς, ὅτι

populorum unam, & expanſo ſinu excepturum paucas lacrimas, ut electrum habeam.

2. Et ſane non ita diu eſt, cum alterius quidem rei cauſſa, ſed veni tamen in loca illa: oportebat enim adverſo Eridano navigare. ſed nec populos vidi, diligenter licet circumſpiciens, neque electrum. quin neque nomen Phaëthontis noverant incolae. Requirente enim me atque interrogante, quando veniremus ad populos, electrum reddentes? ridebant nautae, poſtulabantque, uti clarius, quid mihi vellem, dicerem. Hic ego fabulam ipſis enarro, Phaëthontem fuiſſe Solis filium, & hunc, adultus cum eſſet, petiiſſe a patre currus ipſius agendi facultatem, ut & ipſe diem unum faceret: illum dediſſe, hunc excuſſum curru periiſſe, & ſorores ipſius dum lugerent hic circiter, dicebam, apud nos, ubi etiam cecidit, apud Eridanum, populos factas eſſe, & lacrimari propter eum ſuccina.

3. *Quis haec tibi*, dicebant, *narravit impoſtor & mendax homo? Nos vero neque aurigam quemquam excidere vidimus, neque habemus, quas, ais populos. Si vero quid eſſet tale, putasne nos duorum obolorum cauſſa remigaturos, aut tracturos adverſo flumine navigia, cum divitibus nobis eſſe liceret, legendis populorum lacrimis?* Hic ſermo non mediocriter me momordit. Et tacui cum pude-

a Ἧκον] Nihil mut. Edd. Ἧκων vult *Solan.* b Ἐκδιδούσας] Omittit *Fl.* c Ἡμῖν] Reſtitut. ex L. & *Venet.* Ὑμῖν cett.

15. Ἥκων] In omnibus libris noſtris antea ἧκον legebatur. Ego ſic neceſſario mutandum duxi. *M. du S.*

17. Αἰγείρους] *Populos nigras* etiam recte vertitur in *Diod. Sic.* V. c. 23. in quas illas mutatas is quoque refert, totamque fabulam enarrat, quam tamen & ipſe contemnit. *J. F. R.*

21. Ἐκδιδούσας] Male *Fl.* hoc omittere adpinxerat *Soulius* noſter. At quis dixerit adeo male omiſſum? nam quia ſatis ante jam dixerat has arbores electrum δακρύειν, & ἀποστάζειν, forſan id jam per ellipſin vult intelligi, aut ἐχούσας tacite ſupplendum, quod frequentiſſime omitti, abunde oſtenſum ſupra. Vid. *Gall.* c. 14. ὁ τὰ πιναρά, *Bis Accuſ.* c. 9. & 20. ἡ τὰ ποικίλα, notasque ad *Mort. Dial.* X. §. 4. *J. F. R.*

30. Ἡμῖν] Ita L. & *Ven.* utraque optime. Vid. notam noſtram ad §. 1. in reliquis ὑμῖν. *M. du S.*

39. Οἷς ἐξῆν πλουτεῖν, ἀναλέγοντας] Tranſitus ille ab dativo ad accuſ. etiam eſt in *Diod. Sic.* XI. c. 9. p. 410. f. Τούτοις παρήγγειλε ταχέως ἀριστοποιεῖσθαι, ὡς ἐν ᾅδου δειπνησομένους, quod fruſtra ſuſpectum eſſe *Stephano* & *Rhodomano* docet *Weſſel.* ex *Plutarch* Apopht. p. 225. iisdem plane verbis utente. Addo *Thucyd.* IV. c. 2.

Ἐν-

deret me, cui re vera accidiſſet quod puero, ut poëtis crederem improbabilia adeo mentientibus, ut ſanum nihil illis placeat. Una igitur hac ſpe non parva falſus, aegre ferebam quaſi ex ipſis manibus electrum perdidiſſem, qui jam imaginatus fueram, ad quot res & quomodo illo uſurus eſſem.

παιδίου τινὸς ὡς ἀληθῶς ἔργον ἐπεπόνθειν, πιστεύσας τοῖς ποιηταῖς ἀπίθανα οὕτω ψευδομένοις, ὡς μηδὲν ὑγιὲς ἀρέσκεσθαι αὐτοῖς. μιᾶς μὲν δὴ ταύτης ἐλπίδος οὐ μικρᾶς ἐψευσμένος ἠνιώμην, καθάπερ ἐκ τῶν χειρῶν τὸ ἤλεκτρον ἀπολωλεκώς· ὅσγε ἤδη ἀνέπλαττον ὅσα καὶ οἷα χρήσομαι αὐτῷ.

4. Illud tamen, & quidem certo, putabam me apud illos reperturum, cycnos multos canentes in ripis fluvii: ac rurſus interrogabam nautas (nam adhuc adverſo flumine navigabamus) *Verum cycni certe quando nobis modulatum illud carmen canunt adſtantes hinc & hinc fluvio? Ajunt enim illos Apollinis comites, homines canendi peritos, hic aliquando in volucres abiiſſe, & propterea adhuc canere, non oblitos Muſicae.*

Ἐκεῖνο δὲ καὶ πάνυ [d] ἀληθῶς ᾤμην εὑρήσειν παρ᾽ αὐτοῖς, κύκνους πολλοὺς ᾄδοντας ἐπὶ ταῖς ὄχθαις τοῦ ποταμοῦ. καὶ [e] αὖθις ἠρώτων τοὺς ναύτας (ἀνεπλέομεν γὰρ ἔτι) Ἀλλ᾽ οἵ γε κύκνοι, πηνίκα [f] ἡμῖν τὸ λιγυρὸν ἐκεῖνο [g] ᾄδουσιν ἐφεστῶτες τῷ ποταμῷ, ἔνθεν καὶ ἔνθεν; Φασὶ γοῦν Ἀπόλλωνος παρέδρους αὐτοὺς ὄντας, ᾠδικοὺς ἀνθρώπους, ἐνταῦθά που ἐς τὰ ὄρνεα μεταπεσεῖν, καὶ διὰ τοῦτο ᾄδειν ἔτι, οὐκ ἐκλαθομένους τῆς μουσικῆς.

5. At illi cum riſu, *Tu homo*, inquiunt, *non deſines hodie mentiri de regione noſtra atque fluvio? Nos vero ſemper navigantes, & a pueris inde fere opus facientes in Eridano, paucos quidem cycnos interdum videmus in paluſtribus ripis fluminis, & crocitant hi quiddam plane alienum a Muſis, & imbecillum, adeo ut corvi vel graculi Sirenes ſint ad illos. Canentes autem ſuaviter, atque ut tu ais, ne per ſomnium quidem audivimus. Itaque mirari ſubit unde iſta de nobis ad vos pervenerint.*

Οἱ δὲ σὺν γέλωτι, Σὺ, ἔφησαν, ὦ ἄνθρωπε, οὐ παύσῃ τήμερον καταψευδόμενος τῆς χώρας ἡμῶν, καὶ τοῦ ποταμοῦ; ἡμεῖς δὲ ἀεὶ πλέοντες, καὶ σχεδὸν ἐκ παίδων ἐργαζόμενοι ἐν τῷ Ἠριδανῷ, ὀλίγους μὲν κύκνους ἐνίοτε ὁρῶμεν ἐν τοῖς ἕλεσι τοῦ ποταμοῦ, καὶ κρώζουσιν οὗτοι πάνυ ἄμουσον καὶ ἀσθενές, ὡς τοὺς κόρακας ἢ τοὺς κολοιοὺς Σειρῆνας [h] μὲν εἶναι πρὸς αὐτούς· ᾀδόντων δὲ ἡδὺ, καὶ οἷον σὺ φῂς, οὐδὲ ὄναρ ἀκηκόαμεν, ὥστε θαυμάζομεν πόθεν ταῦτα εἰς ὑμᾶς ἀφίκετο περὶ ἡμῶν.

Πολ-

d Ἀληθῶς] Ἀληθὲς *Fl.* *e* Αὖθις] Bene *Fl. Fr. W. P.* Αὖτις male *J.* *f* Ἡμῖν] Recte L. & *J.* Ὑμῖν *Fl.* cum cett. male. *g* Ἄδουσιν] *Fl.* ἄδουσιν ſine puncto ſubſcripto. *h* Μὲν] Non habet *Fl.*

Εἶπον δὲ τούτοις — παραπλέοντας ἐπιμεληθῆναι. Ubi *Duker.* ex *Ariſtoph.* Eq. 1391. σοὶ παραδίδωμι — ἰέναι λαβόντα, tum & hoc Luciani adfert. Sed, ut verum fatear, non eſt ſemper ejusmodi diſſimilis caſus anomalus, quando duo verba adſunt, quae diverſum caſum admittunt; ita οἷς hic regitur ab ἔξεστι, & ἀναλέγοντας ab infinito πλουτεῖν, propter conjunctionem omiſſam, i. e. ὥστε ἀναλέγοντες πλουτῶσι. Idque patet itidem ex hoc *Lyſiae* pro Corinth. Sociis, p. Ed. *Lond.* 28. Ἄξιον γὰρ πᾶσιν ἀνθρώποις κἀκείνων μεμνῆσθαι, ὑμνοῦντας μὲν ἐν ταῖς ᾠδαῖς, λέγοντας δ᾽ ἐν ταῖς τῶν ἀγαθῶν μνήμαις, τιμῶντας &c. Merentur interim talia obſervari, quia & continuatur alias dativus praemiſſus, ut ead. Orat. p. ſeq. Μόναις δ᾽ αὐταῖς οὐκ ἐξεγένετο ἐκ τῶν ἡμαρτημένων μαθούσαις περὶ τῶν λοιπῶν ἄμεινον βουλεύσασθαι. *J. F. R.*

55. Ἀπόλλωνος παρέδρους] Cygnorum fabulam vulgo aliter narrant; prae luctu enim Phaëthontis mutatos ferunt. Vid. *Ovid.* Met. II. 367. & *Virgil.* Æn. X. 186. vid. *Plat.* Phaed. p. 387. g. & *Stob.* ſerm. CXIX. p. 607. *Cic.* Tuſc. I. 30. & *Daviſ.* not. *M du S.*

56. Παρέδρους] Addendi hi πάρεδροι illis, quos magna diligentia, nec ſine felicis ingenii ſpeciminibus collegit Doctiſſ. *Ge. Arnaldus*, forte cap. 5. aut 25. *J. M. G.*

Πολλὰ τοιαῦτα ἐξαπατηθῆναι [a] ἔνι, πιστεύοντας τοῖς πρὸς τὸ μεῖζον ἕκαστα ἐξηγουμένοις. ὥστε κἀγὼ νῦν δέδια ὑπὲρ ἐμαυτοῦ, μὴ ὑμεῖς ἄρτι ἀφιγμένοι, καὶ τοῦτο πρῶτον ἀκροασάμενοι ἡμῶν, ἤλεκτρά τινα καὶ κύκνους ἐλπίσαντες εὑρήσειν παρ' ἡμῖν, ἔπειτα μετ' ὀλίγον ἀπέλθητε καταγελῶντες τῶν ὑποσχομένων ὑμῖν, τοιαῦτα πολλὰ κειμήλια ἐνεῖναι τοῖς λόγοις. ἀλλὰ μαρτύρομαι, ὡς ἐμοῦ τοιαῦτα μεγαλαυχουμένου περὶ τῶν ἐμῶν οὔτε ὑμεῖς, οὔτε ἄλλος πω ἀκήκοεν, οὐδ' ἂν ἀκούσειέ ποτε. ἄλλοις μὲν γὰρ οὐκ ὀλίγοις [b] ἐντύχοις ἂν Ἠριδανοῖς τισι, καὶ οἷς οὐκ ἤλεκτρον, ἀλλὰ χρυσὸς αὐτὸς ἀποστάζει τῶν λόγων, πολὺ τῶν κύκνων τῶν ποιητικῶν λιγυροτέροις. τὸ δὲ ἐμὸν ὁρᾶτε ἤδη ὁποῖον ἁπλοϊκὸν καὶ [c] ἄμουσον, οὐδέ τις ᾠδὴ πρόσεστιν. ὥστε ὅρα μὴ τοιοῦτό τι πάθῃς μείζω περὶ ἡμῶν ἐλπίσας, οἷόν τι πάσχουσιν οἱ τὰ ἐν τῷ ὕδατι ὁρῶντες· οἰόμενοι γὰρ τηλικαῦτα εἶναι αὐτὰ οἷα διεφαίνετο

6. Multum decipi in talibus poteſt, ſi quis credat iis, qui in majus extollunt narrando omnia. Itaque ego etiam pro me nunc ſum ſolicitus, ne qui modo veniſtis & jam primum nos auditis, electra quaedam & cycnos invenire apud nos cum ſperaretis, diſcedatis paullo poſt irridentes illos, qui pretioſa id genus multa ineſſe noſtris in orationibus, vobis fuerant polliciti. At ego teſtor, talia me de meis rebus gloriantem neque vos, neque alium quemquam unquam audiviſſe, neque auditurum unquam eſſe. Alios quidem invenias non paucos, Eridanos quoſdam, quibus non electrum, ſed aurum ipſum orationis ſtillat, multum poëticis cycnis modulatiores. Ego vero qualis ſim jam videtis, ſimplex, literarum expers; neque cantus adeſt. Igitur vide, ſi quis majora de nobis ſperas, ne tibi accidat, quod his, qui aquis ſubmerſa vident. Arbitrati enim, tanta eſſe illa, quanta deſuper adſpicientibus videbantur,

a Ἔνι] Ἔστι L. *b* Ἐντύχοις ἂν] Ἐντύχῃς ſine ἂν *Fl.* *c* Ἄμουσον] Sic G. L. marg. *A1.* & *J.* Ἄμυθον *Fl.* *Wech.* P. &c.

80. Ἀλλὰ μαρτύρομαι] Ἀντὶ τοῦ βεβαιῶ. *V.* (Nota δοτικῇ συντεταγμένον. habet C.)

72. Ἔνι] Recte habere vulgatum, vix operae erit multis docere, adeo id eſt frequens. Noſter ſupra *Paraſ.* §. 17. οὔτε γὰρ αὐλεῖν ἔνι *Ariſtoph.* Plut. 348. ἔνι γάρ τις ἔνι κίνδυνος ἐν τῷ πράγματι, ubi Illuſtr. *Spanh.* ex Demoſth. aliiſque idem adfert, quem etiam ad partes vocat Rev. *J. Elſn.* ad *Galat.* III. 28. Οὐκ ἔνι Ἰουδαῖος —— οὐκ ἔνι δοῦλος &c. Adde *Theogn.* vſ. 1000. — ἐν προμάχοισιν ἔνι, & frequenter alibi. Ita ἔνι pro ἔνεστι vel ἔξεστι *Ael.* V. H. XII. 21. Item *Diod.Sic.* *Athen.* & *Plato*, quos adlegat Cl. *Periz.* in Addend. ad *Ael.* p. 981. Ed. minor. *J.F.R.*

87. Τὸ δὲ ἐμὸν ὁρᾶτε ἤδη ὁποῖον ἁπλοϊκὸν καὶ ἄμυθον, οὐδέ τις ᾠδὴ πρόσεστιν] *Mea vero dicendi ratio quam ſit ſimplex, & a fabulis aliena, videtis, neque ipſi inſit modulatio.* Haec eſt verſio Salmurienſis. Sed in Mſ. eſt ἄμουσος pro ἄμυθος, quod magis probo, & verto: *mea videtis oratio quam ſit ſimplex & inerudita*, ſic ſua ipſe per modeſtiam elevat, *& quam nihil in ipſa ſit canori.* Sic enim recte verti puto ᾠδή. Ut Craſſus apud *Cic.* III. de orat. de C. Carbone: *Profluens quiddam habuit Carbo, & canorum.* Et Gellius de eodem in Bruto de claris oratoribus: *L. Gellius qui ſe illi contubernalem, in conſulatu fuiſſe narrabat, canorum oratorem, & volubilem*, &c. *fuiſſe dicebat.* Ubi *volubilis* eſt, cui facile profluit oratio. Plutarchus de auditione, ſic circumſcribit, τὴν φωνὴν ἐμμελείαις τισὶ καὶ μαλακότησι καὶ παρισώσεσιν ἐφηδύνειν. *Vocem accuratis quibusdam ſonis ac mollitie & modulationibus edulcare.* Μῦθοι pertinent ad poëtas, non ad oratores. Quoniam tamen Sophiſtae ſuis orationibus adſpergebant fabulas, non contendam, ſi quis pro vulgata ſtet acrius. *J.G.G.*

93. Σκιᾶς — αὐγὴν] Non ſatis opticarum rationum, etiam in quantum illa aetate erant cognitae, peritum fuiſſe noſtrum, non negaverim. Sed nec obeſſe illi debet uſus horum nominum. Nempe σκιὰ eſt ſpecies in oculos incurrens, praeſertim, cui nihil ſolidi ſubeſt, ut illa εἴδωλα tum Opticorum, tum quae apud manes, quas etiam Latine *umbras* vocari, notum eſt: αὐγὴ ſunt radii varie reflexi & refracti, quibus augetur illa umbra, illa ſpecies. Sic poſuit αὐγὰς Euclides, vel quisquis eſt, in principio Opticorum: εἴδωλον autem & ἔμφασιν hic pariter & Heliodorus Lariſſaeus dicunt eam, quae hic σκιὰ eſt. *Plin.* 36, 26. ſ. 67. ima-

tur, dilatata a radiis umbra; cum extracta multo minora deprehendunt, indignantur. Jam igitur tibi praedico, effuſa aqua, & detegens me, ne quid magni te hauſturum ſperes, aut ſpei *vanae* culpam in te ipſe conferas.

αὐτοῖς ἄνωθεν, εὐρυνομένης τῆς σκιᾶς πρὸς τὴν αὐγὴν, ἐπειδὰν ἀνασπάσωσι, πολλῷ μικρότερα εὑρίσκοντες, ἀνιῶνται· ἤδη οὖν σοι προλέγω, ἐκχέας τὸ ὕδωρ, καὶ ἀποκαλύψας ταμὰ, μηδὲν μέγα προσδοκήσης ἀνιμήσεσθαι, ἢ σαυτὸν αἰτιάση τῆς ἐλπίδος.

MUSCAE ENCOMIUM.

Non eſt minima volucrium muſca, in quantum culicibus diverſi generis, & minoribus etiam inſectis comparatur: ſed tantum iſtaec magnitudine ſuperat, quantum ipſa ape minor eſt. Pennata eſt non eadem ratione, qua aliae volucres, ut plumis toto corpore velut comata ſit, majores autem pennas habeat in alis; verum inſtar locuſtarum,

ΜΥΙΑΣ ΕΓΚΩΜΙΟΝ.

Η Μυῖα ἐστὶ μὲν [d] οὐ τὸ σμικρότατον τῶν ὀρνέων, ὅσον ἐμπίσι, καὶ κώνωψι, καὶ τοῖς ἔτι λεπτοτέροις παραβάλλειν· ἀλλὰ τοσοῦτον ἐκείνων μεγέθει προὔχει, ὅσον αὐτὴ μελίττης ἀπολείπεται. ἐπτέρωται δὲ οὐ κατὰ τὰ [e] αὐτὰ τοῖς ἄλλοις, ὡς τοῖς μὲν ἀπανταχόθεν κομᾶν τοῦ σώματος, τοῖς δὲ ὠκυπτέροις χρῆσθαι· ἀλλὰ κατὰ τὰς ἀκρίδας, καὶ

d Οὐ τὸ] Sic & *Fl.* cum *J. P.* &c. Οὕτω L. *e* Τὰ] Omiſit *J.* Non item *Fl.* aliaeque.

2. Ἐμπίσι] * Ἕτερον κώνωψ ἐμπίδος. καίτοι Ἀριστοφάνης ὁ κωμικὸς τ' αὐτὸν φησὶ † κώνωπα καὶ ἐμπίδα, ἐν Νεφέλαις. *V.* (Οἷόν ποτε τὴν γνώμην ἔχειν τοὺς ἐμπίδας κατὰ τὸ στόμ' ᾄδειν ἢ κατ' οὐροπύγιον. *G.*) In V. altero legitur ſic: Ἐμπίσι] Ἐμπὶς ὁ ἐν τοῖς ὕδασι κώνωψ. ὁ δὲ κώνωψ εἶδος ζωδίου.

* Ἕτερον] Ἕτερος C. Sed vulgatum praeſtat. *J. F. R.*

† Κώνωπα] Κώνωπας καὶ ἐμπίδας Edita. Mutavit *M. du S.*

imaginem, quam reddit Obſidianus lapis, *umbram* vocat, & magis diſerte *Iſidor.* Orig. 16, 4. *imaginum umbras.* *J. M. G.*

96. Ἐκχέας τὸ ὕδωρ] Nihil minus quam ad judicialem clepſydram hoc pertinet, quod cum putaret *Marsilius*, profecto dormitarit neceſſe eſt. Dixerat, quae ſub aqua ſint, ea apparere majora: ac ſimili ratione judicare quosdam de operibus ingenii. Jam ſubjicit, ſe hac ingenua de ſe profeſſione, velut aquam illam effundere, quae hominum judiciis officere poſſet, & nudum ſe praebere ſpectandum. *J. M. G.*

2. Ἐμπίσι καὶ κώνωψι] Non inveniebam diverſa nomina horum inſectorum. Utrumque culicis genus eſſe video. *Muſcellas*, quod dederunt interpretes, vel *muſculis*, quo nomine Auguſtinus κύνιφας Aegyptiorum reddit, muſcis adſcribendas; *tabanos*, *aſilos*, *oeſtros*, muſcarum genera ipſa quoque eſſe, putabam. Igitur contentus fui *culicum genera* indiſcretim dicere. Caeterum magnificentius aliquanto encomium futurum erat, ſi noſtri aevi praeſidiis, & *Leeuwenhoeckio* aliquo vel *Reaumurio* praemonſtratore uſus eſſet Lucianus, v. g. in oculorum numero & admirabili ſtructura, in proboſcide. *J. M. G.*

5. Ἐπτέρωται δὲ οὐ κατὰ τὰ αὐτὰ τοῖς ἄλλοις, ὡς τοῖς μὲν ἀπανταχόθεν κομᾶν τοῦ σώματος τοῖς δὲ ὠκυπτέροις χρῆσθαι] Non accuratus ſatis fuit Interpres in hiſce vertendis hoc modo: *eſt autem alata non eo modo quo ceterae volucres, quarum aliae pennas in toto habent corpore, aliae pernicibus alis utuntur.* Poſteriorum verborum hic eſt ſenſus: *ut aliis pennis ab omni parte ornatum habeat corpus, aliis in volando utatur.* Ita *L. Bos*, in ſchedis Mſſ. Plura in Obſ. Crit. p. 64. f. & 65. *J. F. R.*

Ibid. Κατὰ τὰ αὐτὰ] Male *Fl.* omiſiſſe τὰ, patet ex c. 3. ubi & ipſa cum cett. κατὰ τὰ αὐτὰ τοῖς ἐλέφασι. *J. F. R.*

6. Ὡς τοῖς μὲν — χρῆσθαι] Haec inſititia videntur. *F. G.* Mox pro *pennas* eſſe vertendum *plumas* monuit Idem. *J. F. R.*

8. Κατὰ τὰς ἀκρίδας] Confer Noſtrum infra Διψ. c. 3. *L. K.*

καὶ τέττιγας, καὶ μελίττας, ἔστι [a] μὲν ὑμενόπτερον, τοσοῦτον ἀπαλώτερα ἔχουσα τὰ πτερὰ, ὅσον τῆς Ἑλληνικῆς ἐσθῆτος ἡ Ἰνδικὴ λεπτοτέρα, καὶ μαλακωτέρα· καὶ μὴν [b] διήνθισται κατὰ τοὺς ταῶνας, εἴ τις ἀτενὲς βλέποι ἐς αὐτὴν, ὁπόταν ἐκπετάσασα πρὸς τὸν ἥλιον, ἐκπτερύσσηται.

& cicadarum, apiumque; pinnas habet e membrana, tanto quidem molliores alis aliis, quanto Graeca veſte Indica eſt tenuior & delicatior. Et ſane floreos pavonum inſtar colores habet, ſi quis intente illam reſpiciat, cum expanſis ad ſolem pennis volatum meditatur.

Ἡ δὲ πτῆσις οὔτε κατὰ τὰς νυκτερίδας εἰρεσίᾳ συνεχεῖ τῶν πτερῶν, οὔτε κατὰ τὰς ἀκρίδας μετὰ πηδήματος, οὐδὲ ὡς οἱ σφῆκες μετὰ ῥοιζήματος, ἀλλ' εὐκαμπὴς πρὸς ὅ, τι ἂν μέρος ὁρμήσῃ τοῦ ἀέρος. καὶ μὴν κἀκεῖνο πρόσεστιν αὐτῇ, τὸ μὴ καθ' ἡσυχίαν, ἀλλὰ μετ' ᾠδῆς πέτεσθαι, οὐκ [c] ἀπηνῶς οἷα κωνώπων, καὶ ἐμπίδων, οὐδὲ τὸ βαρύβρομον τῆς μελίττης, ἢ τῶν σφηκῶν τὸ φοβερὸν, καὶ ἀπειλητικὸν ἐνδεικνυμένης· ἀλλὰ τοσοῦτον ἐστι λιγυρώτερα, ὅσον σάλπιγγος καὶ κυμβάλων αὐλοὶ μελιχρότεροι.

2. Volatus illius eſt non [c] qualis veſpertilionum in perpetuo alarum remigio, neque locuſtarum inſtar cum ſaltu *conjunctus*, neque cum perſtrepero impetu, ut veſparum, ſed flexilis in quamcumque partem aëris tendat. Etiam hoc illi ineſt, quod non ſilentio, verum cum cantu quodam volat, non infeſto, qualis eſt culicum, neque graves fremitus apum, aut terribiles minaceſque veſparum imitante, ſed in tantum eſt modulatior, quantum tuba atque cymbalis tibiae ſunt placidiores.

Τὸ δὲ ἄλλο σῶμα ἡ μὲν κεφαλὴ λεπτότατα τῷ αὐχένι συνέχεται, καὶ ἔστιν εὐπεριάγωγος, οὐ συμπεφυκυῖα ὥσπερ ἡ τῶν ἀκρίδων· ὀφθαλμοὶ δὲ προπαγεῖς, πολὺ τοῦ κέρατος ἔχοντες· στέρνον εὐπαγές· καὶ ἐκπεφύκασιν αὐτῇ οἱ πόδες, οὐ κατὰ τοὺς σφῆκας πάνυ ἐσφιγ-

3. Quantum ad reliquum corpus, caput tenuiſſimo canali continetur cervicibus, & circumactu eſt facile, non adnatum quale locuſtarum: oculi autem ſolide eminentes multum habentes de cornu: pectus compactum, e quo enati pedes non omnino ut in

a Μὲν] Non comparet in *Fl.* *b* Διήνθισται] Διήνθησθαι *Wech.* *c* Ἀπηνῶς] Sic Edd. conſtanter. Ἀπηνοῦς vult *Solan.*

9. Μελίττας] (Dele punctum) *Kuſt.* Non hoc tantum, ſed dele etiam μὲν cum *Fl.* quod in reliquis odioſe occurrit, & ſenſum perturbat. *M. du S.*

Ibid. Ἔστι μὲν] Recte abeſſe μὲν in *Fl.* adlevit *Solan.* idque in *J.* delerat. Ego etſi abeſſe poſſe credo, nondum tamen deleo, quum in al. Codd. non deleatur, atque & alibi implendae orationis gratia abundet, & vel hic durior ſit pronuntiatio, ſi μὲν deleas. Abundat ſimiliter μὲν ap. *Long. Paſt.* IV. p. 147. (vere 139.) Ed. *Moll* Αἰγὶ δὲ ἄῤῥεν μὲν παιδίον ὑπέθηκαν, καὶ θυγάτριον γενόμενον δεύτερον. Neque opus eſſe ut δὲ ſemper ſequatur, patet etiam ex *Ariſtoph.* Pl. 58. Ἐγὼ μὲν οἰμώζειν λέγω σοι — vid. reliqua. Non diſſimile etiam eſt hoc *Diod. Sic.* XI. c. 39. τοὺς λόγῳ μὲν συμβουλεύσοντας κατὰ τὸ παρὸν μὴ τειχίζειν τὴν πόλιν &c. ubi δὲ quoque non ſequitur, niſi poſt aliquot periodos, nec ad illud μὲν pertinens. Nec Apoſtoli in *Act.* c. XXVII. 21. Ἔδει μὲν, ὦ ἄνδρες, πειθαρχήσαντάς μοι, μὴ ἀνάγεσθαι ἀπὸ τῆς Κρήτης, ubi nec adverſativa ſequitur, ſed tacite intelligitur, in oppoſito verbo κερδῆσαι mox adjuncto. *Herodian.* I. 4. 2. Ἄχθεσθαι μὲν ὑμᾶς —— θαυμαστὸν οὐδὲν, & ſic bis ter alibi. Interdum etiam ſimpliciter μὲν pro adſeverationis nota poni, notum arbitror ex *Ael.* V. H. IV. 10. ἐμοὶ μὲν δοκεῖ. Quin & μὲν praemiſſo μὲν habuimus haud ſemel, ut *Paraſ.* c. 15. & 21. Nec tamen adeo abundare hic videtur, quin augeat aliquantum, ut Latinum *vel*, quando dicimus, ille *vel major* eſt, *vel centies*, & ſimil. Ita & ap. eoſdem τὸ *quidem* nullo ſequente *ſed* adhiberi, hodie vix quemquam fugit, licet id male negarit *Sanctius* L. III. p. 514. f. quem permultis teſtimoniis probe refutavit Cl. *Perizon.* *J. F. R.*

22. Ἀπηνοῦς] Sic neceſſario corrigendum fuit, propter ſequens οἷα. legebatur enim in omnibus ἀπηνῶς. *M. du S.*

30. Οὐ συμπεφυκυῖα ὥσπερ ἡ τῶν ἀκρίδων] Vertunt *non cervici affixum, ut eſt locuſtarum*; quod unde potuerunt effingere? De cervice nihil eſt in Luciano. Et qualis quae-

in veſpis adſtricti. Alvus munita ipſa quoque eſt, thoraci ſimilis, zonas latas & ſquamas habens. Ulciſcitur ſe non circa noviſſimam alvi partem, uti veſpa, & apis, ſed ore ac proboſcide, qua eo modo quo elephanti inſtructa & ante ſe paſcitur, & comprehendit, & adhaereſcens continet, quum acetabulo extrema parte ſit ſimilis. Ex illa vero dens emicat, quo ubi pupugit, potat ſanguinem. Nam bibit quidem lactem quoque: ſed ſuavis illi etiam ſanguis, cum dolore non magno eorum, qui punguntur. Sex pedes cum habeat, quatuor ſolis incedit, anterioribus autem duobus, velut manibus utitur. Videas igitur illam quadrupedem ingredi, ferentem manibus ſublatum eſculentum quiddam humano plane more, atque ut nos.

4. Naſcitur non ſtatim talis, ſed vermis primum, ſive ex hominibus, ſive animalibus aliis demortuis. Deinde paullatim & pedes profert, & pinnas gignit & ex repente fit volucris: fit etiam gravida & vermiculum parit, muſcam paullo poſt futurum. Cum autem nutriatur cum hominibus, eo-

μένοι. ἡ γαστὴρ δὲ ὠχύρωται καὶ αὐτὴ, καὶ θώρακι ἔοικε ζώνας πλατείας, καὶ φολίδας ἔχουσα. ἀμύνεται μέντοι οὐ κατὰ τὸ ὀῤῥοπύγιον ὡς σφὴξ, καὶ μέλιττα, ἀλλὰ τῷ στόματι, καὶ τῇ προβοσκίδι, ἣν κατὰ τὰ αὐτὰ τοῖς ἐλέφασι καὶ αὕτη ἔχουσα [d] προνομεύει τε καὶ ἐπιλαμβάνεται, καὶ προσφῦσα κατέχει, κοτυληδόνι κατὰ τὸ ἄκρον ἐοικυῖα, ἐκ δὲ αὐτῆς [e] ὀδοὺς προκύπτει, ᾧ κεντοῦσα πίνει τοῦ αἵματος, πίνει μὲν γὰρ καὶ γάλακτος, ἡδὺ δὲ αὐτῇ καὶ τὸ αἷμα, οὐ μετὰ μεγάλης ὀδύνης τῶν κεντουμένων. ἑξάπους δὲ οὖσα, τοῖς μὲν τέτταρσι βαδίζει μόνοις, τοῖς δὲ προσθίοις δυσὶ καὶ ὅσα χερσὶ χρῆται. ἴδοις ἂν οὖν αὐτὴν ἐπὶ τεττάρων βεβηκυῖαν, ἔχουσάν τι ἐν ταῖν χεροῖν μετέωρον ἐδώδιμον ἀνθρωπίνως πάνυ, καὶ καθ' ἡμᾶς.

Γίγνεται δὲ οὐκ εὐθὺς τοιαύτη, ἀλλὰ σκώληξ τὸ πρῶτον ἤτοι ἐξ ἀνθρώπων, ἢ ἄλλων ζώων ἀποθανόντων· εἶτα κατ' ὀλίγον πόδας τε ἐκφέρει, καὶ φύει τὰ πτερὰ, καὶ ἐξ ἑρπετοῦ ὄρνεον γίγνεται, καὶ κυοφορεῖ δὲ, καὶ ἀποτίκτει σκώληκα μικρὸν τὴν μυῖαν ὕστερον. σύντροφος δὲ ἀνθρώποις ὑπάρχουσα, καὶ

d Προνομεύει] Προνομεύει *Wech.* male. e 'Οδοὺς] 'Οδοὺς adſpirate *Fl.*

40. Κοτυληδόνι] Κοτυληδόνες αἱ τοῦ πολύποδος πλεκτάναι. *V.*

quæſo cervix locuſtarum? Certe Lucianus ullam eſſe prorſus per has voces negat, quæ verti debent, *non agnata* reliquo corpori, *ut eſt locuſtarum*, non eſt continuus tractus corporis a capite ad caudam, ut in locuſtis, ſed poſt caput eſt velut intervallum, ita tamen, ut tenui fauce caput reliquo corpori annectatur, & ſic poſſit converti alia parte corporis immota & quieta. Paulo poſt etiam potuit vocem φολίδας lenius interpretari, quam per vocem *cortices*, præcipue quum loricas ſquammatas dixerint, & laminas ex ferro in eis agnoverint. Tum & οὐ κατὰ τὸ ὀῤῥοπύγιον reddidit inſcite, *non aculeo*, quaſi vocis hujus ſignificatio & diſcrimen, quod inter muſcam & alia inſecta notat auctor, reſpiceret formam, & non potius locum ubi ſitus ejus, in extrema nempe parte diverſa, quam eſt in veſpis & apibus. *J.G.*

42. 'Οδοὺς] Florentinam recte ὀδοὺς habere adpinxit *Solan.* neſcio quare; nam ſi dentis ſignificatum retinere voluit, cur ſcripturam ap. omnes receptam novaremus? Et quum dentes etiam vocentur aculei furcarum, quae ideo *tridentes* ac *bidentes* audiunt, nec τριόδους de fuſcina Neptuni Graecis ignotum: item pinnae raſtrorum, dentes vocantur, quid obſtat quo minus & proboſcidem muſcae aculeatam dentis nomine inſigniret Noſter? Ita & vertebram primam colli ὀδόντα vocari *Hippocrati*, monet *Poll.* L. 2. S. 131. quem tamen refellit *Foeſ.* in Oecon. Hipp. ſecundam Hippocrati hoc nomine inſigniri docens; ſed nihil hic refert, dum a ſimilitudine dentis canini aculeati tamen traxiſſe nomen fatetur. Et quamquam ὀδόντα quoque adſpirate habet Mſ. unum *Pollucis*, Editores id recte ſpreverunt. Ap. LXX. 1. *Sam.* 13. 21. ὀδόντες adhibentur de dentibus *falcium*; (nam dentatae falces veterum) aut de furcis, ut alii verterunt, (*Lutherus* omiſit) Noſtri *limas dentatas* dedere ex Hebraeo, quam recte, non inquiro. *J. F. R.*

56. Καὶ ἀποτίκτει σκώληκα] Non ſatis ex fide hiſtoriæ. *Th M.*

καὶ ὁμοδίαιτος, καὶ ὁμοτράπεζος ἁπάντων γεύεται πλὴν ἐλαίου. θάνατος γὰρ αὐτῇ τοῦτο πιεῖν· καὶ μέντοι ὠκύμορος οὖσα (πάνυ γὰρ ἐς στενὸν ὁ βίος αὐτῆς συμμεμέτρηται) τῷ φωτὶ χαίρει μάλιστα, κἀν τούτῳ πολιτεύεται. νυκτὸς δὲ εἰρήνην ἄγει, καὶ οὔτε πέτεται, οὔτε ᾄδει ἀλλ' ὑπέπτηχε, καὶ ἀτρεμεῖ.

Σύνεσιν δὲ οὐ μικρὰν αὐτῆς εἰπεῖν ἔχω, ὁπόταν τὸν ἐπίβουλον καὶ πολέμιον αὐτῇ τὴν ἀράχνην διαδιδράσκῃ· λοχῶντά τε γὰρ ἐπιτηρεῖ, καὶ ἀντίον αὐτῷ ὁρᾷ, ἐκκλίνουσα τὴν ὁρμὴν ὡς μὴ ἁλίσκοιτο σαγηνευθεῖσα, καὶ περιπεσοῦσα ταῖς τοῦ θηρίου πλεκτάναις. τὴν μὲν γὰρ ἀνδρίαν καὶ τὴν [a] ἀλκὴν αὐτῆς, οὐχ ἡμᾶς χρὴ λέγειν, ἀλλ' ὁ μεγαλοφωνότατος τῶν ποιητῶν Ὅμηρος· τὸν γὰρ ἄριστον τῶν ἡρώων ἐπαινέσαι ζητῶν, οὐ λέοντι, ἢ παρδάλει, ἢ ὑῒ τὴν ἀλκὴν αὐτοῦ εἰκάζει, ἀλλὰ

rumque contubernio & menſa utatur, omnia guſtat praeter oleum, quippe quod bibiſſe illi mors eſt. Verum brevis aevi cum ſit, omnino enim arctis vita illius terminis circumſcripta eſt; luce gaudet maxime, & in ea verſatur: noctu autem quietem agit, & neque volat, neque canit, ſed contrahit ſe & nusquam movet.

5. Prudentiam illius non parvam in eo dico *ineſſe*, cum inſidiatorem & hoſtem ſuum araneum effugiat. Inſidiantem enim obſervat, & contra intuetur, devitans impetum, ne reti illius capiatur, & in cirros beſtiae incidat. Fortitudinem illius & robur nos dicere nihil attinet, ſed poëtarum magniloquentiſſimum. Nam laudare ſtudens Heroum praeſtantiſſimum, non leoni, aut pardali, aut apro robur illius comparat, ſed

a Ἀλκὴν] Alii ἰχὺν, ajunt *Coll.* In noſtris nihil varietatis eſt.

71 Ἰχὺν] Γραι. ἀλκήν. G.

62. Πολιτεύεται] Vertunt, *obverſatur.* Verte, *negotiatur. F.G.* Idem addit ὑπέπτηχε *ſubſidit* eſſe vertendum, ac dein pro *contractae*, *ſubſidentes.* *J.F.R.*

63. Νυκτὸς δὲ εἰρήνην ἄγει, καὶ οὔτε πέτεται, οὔτε ᾄδει] Pugnat ſecum ipſe fine encomii, nam cis pauca dicturus eſt, eam πᾶσι τοῖς κοιμωμένοις τοῦ ὕπνου φθονεῖν, &c. nempe quia turbat eis ſomnum morſu & cantu. Sed dici poteſt, generatim accepto muſcæ nomine, & muſcas & culices contineri, & ſomni turbationem referri ad culices, noctis quietem ad muſcas alias. *Th.M.*

64. Ἀτρεμεῖ] Supra T. I. *Prometh.* §. 7. (jam §. 11.) *M.du S.*

71. Ἀνδρίαν] Si *Rhodomanno* credimus in addend. ad *Diod. Sic.* ἀνδρεία ſemper ſcribendum, & ſic *Diod. Sic.* XI. c. 4. Sed quum ibid. c. 6. bis legatur ἀνδρίαν, atque alibi frequenter, nihil & hic in orthographia mutandum. Ἀνδρεία *Herodianus* ubique, item οἱ LXX. *Aelian. Epict. Thucyd.* etiam plerumque; ſed & ἀνδρία idem III. c. 82. Ac Noſter T. II. *de Salt.* c. 12. ubi ἀνδρίας quoque ex Edd. optimis ſervavimus. Ut igitur fruſtra Rhodomanus contendit ἀνδρεία ſemper ſcribendum, ita jam minus etiam certam habeo obſervationem *Stephani* contrarium docentis; ſed utrumque inveniri in editis libris video; ἀνδρείαν tamen multo frequentius. *J.F.R.*

72. Ἀλλ' ὁ μεγαλοφωνότατος τῶν ποιητῶν Ὅμηρος] Ὑποσόλεικον fuiſſet enim ἀλλὰ τὸν μεγαλοφωνότατον τῶν ποιητῶν ὁ Ὅμηρος τὸν γὰρ &c. Ὀλίσθημα ſtili properantis. *Th.M.*

Ἀλλ' ὁ] Vid. *Marcilii* notam, cui ſubſcribo, quamquam delendo ſequens γὰρ conſuli ſententiae poſſit. *M.du S.*

73. Τὸν γὰρ ἄριστον] Atqui Menelaum ibi laudat *Homerus*, ne cum Luciano erres, non Achillem; quod Clar. *Barneſium*, ibi de Luciano aliquid monentem fugit. Turbatque is nonnihil, dum tragici c. 11. allata verba pro his affert, & apponit ad rem quidem ſuam ibi facientia, ſed minime indicantia ad hunc Homeri locum a Luciano alluſum. *M.du S.*

76. Τῷ θάρσει τῆς μυίας] *Hom.* Il. P. 570. *M.du S.*

77. Οὐδὲ γὰρ θράσος, ἀλλὰ θάρσος] Firmat itaque etiam Lucianus diſcrimen inter θράσος & θάρσος, idque ait antiquiſſimum eſſe, & *Homero* jam obſervatum Il. P, 570. ubi Menelao Minerva μυίης θάρσος ἐνὶ στήθεσσιν ἔθηκεν, κ. τ. λ. quam accurate, non dixerim. Certe ad Euripidis Alceſtin 604. obſervat *Barneſius*, non nimis religioſe id eſſe poëtis notatum, defenditque poëtam ſuum contra reprehenſionem veteris ſcholiaſtae ad *Medeae* vſ. 469. ubi θάρσος vocatur παράστημα τῆς ψυχῆς μετὰ λογισμοῦ, θράσος δὲ ἡ ἀλόγιστος τόλμη. His ſimilia *Euſtath.* ad Il. E, 3. ubi Diomedi Minerva Δῶκε μένος καὶ θάρσος. it. ad Od. Ξ. p. 547, 28. *Baſ.* & *Pollux* 3, 135. atque *Ammonius* h. v. Cumque θάῤῥος ſit pla-

ſed audaciae muſcae, & intrepidis illius improbiſque conatibus. Neque enim audaciam ait illi ineſſe, ſed fortitudinem. Nam etiam repulſa, ait, tamen non deſiſtit, ſed morſum appetit. Ita autem omnino laudat atque amplectitur muſcam, ut non ſemel, neque paucis mentionem illius injiciat, ſed ſaepe: adeo commemoratione illius ornantur verſiculi. Nunc enim gregarium illius ad lac volatum enarrat; nunc Minervam, cum defendit a Menelao telum, ne in vitalia illius labatur, comparans matri dormientem infantem ſuum curanti, muſcam rurſus comparationi inducit. Quin etiam appellatione pulcherrima eas ornavit, dum *frequentes* dixit, & turbam illarum vocavit *gentes*.

[b] τῷ θάρσει τῆς μυίας, καὶ τῷ ἀτρέστῳ, καὶ λιπαρεῖ τῆς ἐπιχειρήσεως· οὐδὲ γὰρ θράσος, ἀλλὰ θάρσος φησὶν αὐτῇ προσεῖναι. καὶ γὰρ εἰργομένη, φησὶν, ὅμως οὐκ ἀφίσταται, ἀλλ' ἐφίεται τοῦ δήγματος. οὕτω δὲ πάνυ ἐπαινεῖ καὶ ἀσπάζεται τὴν μυῖαν, ὥστε οὐχ ἅπαξ, οὐδ' ἐν ὀλίγοις μέμνηται αὐτῆς, ἀλλὰ πολλάκις, οὕτω κοσμεῖ τὰ ἔπη μνημονευομένη, ἄρτι μὲν γὰρ τὴν ἀγελαίαν πτῆσιν αὐτῆς ἐπὶ τὸ γάλα διέρχεται, ἄρτι δὲ τὴν Ἀθηνᾶν ὁπότε τοῦ Μενέλεω τὸ βέλος [c] ἀποκρούεται, ὡς μὴ ἐπὶ τὰ καιριώτατα ἐμπέσοι, εἰκάζων μητρὶ κηδομένῃ κοιμωμένου αὐτῇ τοῦ βρέφους, τὴν μυῖαν αὖθις ἐπεισάγει τῷ παραδείγματι. καὶ μὴν καὶ ἐπιθέτῳ καλλίστῳ αὐτὰς ἐκόσμησεν, ἀδινὰς προσειπὼν, καὶ τὴν ἀγέλην αὐτῶν ἔθνη καλῶν.

6. Adeo autem robuſta eſt, ut morſu

Οὕτω δὲ ἰσχυρά ἐστιν, ὥσθ' ὁπόταν τι δά-

b Τῷ] Τὸ male *Ald.* *c* Ἀποκρούεται] Ἀποκρούσεται *Fl.* male, ex qua tamen idem adſcriptum marg. *A1.*

plane idem, quod θάρσος, huc pertinet etiam auctor περὶ ἑρμηνείας, vulgo *Demetrius Phal.* ſ. 114. ubi παράκειται, ait, φαῦλά τινα ἀστείοις τισὶν οἷον θάῤῥει μὲν τὸ θράσος, ἡ δὲ αἰσχύνη τῇ αἰδοῖ. Obſervavit hoc diſcrimen *Thucydides*, qui 1, 121. θράσει ἀπίστῳ ἐπαίρεσθαι dicat, *fallaci audacia*, & nobile illud 2, 40. ἀμαθία μὲν θράσος, λογισμὸς δὲ ὄκνον φέρει· contra ea 6, 68. θάρσος παρέχειν de honeſta fiducia. Obſervavit *Ariſtophanes*, &, puto, ut quisque eſt accuratiſſimus. Iſta paullo copioſius non ad lucem modo Luciani, ſed ad emendandum *Plutarchum*, apud quem in comparatione Periclis & Fabii Maximi prope finem ſic legitur, in ipſa quoque ſplendidiſſima Briani editione p. 414. Μία γὰρ ὡς ἔοικεν ἀπειρία καὶ θράσος γεννᾷ, καὶ θράσος ἀφαιρεῖται. Nulla ratione dubito, quin legendum ſit, καὶ θάρσος ἀφαιρεῖται. Pulchre ſententiam expreſſit interpres, *Una temeritatem gignit, & eripit audaciam imperitia.* Eadem plane ſententia, cum *Hippocrates* in Νόμῳ extr. ἡ ἀπειρίη, inquit, κακὸς θησαυρὸς — δειλίης τε καὶ θρασύτητος τιθήνη. Sic praeclare nuper Ven. *Wolfius* apud *Liban.* ep. 1036, b. No. 4. in varietate librorum, θράσος τῷ θάρσει praetulit. Ne quid ſuperſit apud Plutarchum dubitationis, ponamus unum alterumque locum ex ipſa vita Fabii. De Minucio ejusque inſolentia ait p. 321. extr. *H. Steph.* ὁ δὲ μᾶλλον εἰς φρόνημα καὶ θράσος ἀνειμένος. De eodem p. 325. poſt med. αὐτόν τε μεγαλαυχίας ἀμέτρου, καὶ θράσους τὸ στρατιωτικὸν ἐμπεπληκώς. Denique p. 328. extr. αὐτοῦ τε τοῦ Μινουκίου τὸ θράσος κατακέκλασται. Contra de vera fortitudine p. 332. extr. τοῦτο τοῖς Καρχηδονίοις ἰδοῦσι θάῤῥος παρέστη. Sed nimium forte diligentiae in re non dubia. *J.M.G.*

Ibid. Θράσος ἀλλὰ θάρσος] Vid. *Diod. Sic.* V. c. 29. ubi Cl. *Weſſel.* etiam profert diſtinguentem inter θράσος & θάρσος *Gregor. Naz.* Or. IV. p. 113. qui ait: ὅτι θάρσος καὶ θράσος, κἂν εἰ τοῖς ὀνόμασι πλησιάζοι, πλεῖστον ἀλλήλων τῇ δυνάμει κεχώρισται — τὸ μὲν γὰρ ἐν τοῖς τολμητέοις θαῤῥεῖν ἀνδρείας ἐστίν. — οὗ δὲ πλείων ὁ κίνδυνος ὁμόσε χωρεῖν καὶ ὠθίζεσθαι — θράσους. Sed quia Cl. *Geſner.* hoc diligenter egit, plura non addo. *J.F.R.*

81. Οὐχ ἅπαξ — μέμνηται &c.] Il. Β. 469. Π. 641. Δ. 130. *M. du S.*

91. Ἀδινὰς προσειπὼν] *Hom.* Il. Β. 469. *M. du S.*

Ἀδινὰς προσειπὼν] Vaga admodum eſt notio hujus epitheti. *Euſtath.* Od. Ψ, 326. p. 817, 35. *Baſ.* ad verba poëtae Σειρήνων ἀδινάων, Ἔνθα φασὶν οἱ παλαιοὶ τὸ ἀδινάων ἀντὶ τοῦ ἡδυφώνων, ᾠδικῶς. παρὰ τὸ ᾄδειν, ἢ μᾶλλον παρὰ τὸ ἡδύ. πέντε γάρ φασι τὸ ἀδινὸν σημαίνει. ἀθρόον, ὡς ἐν τῷ μελισσάων ἀδινάων. οἰκτρὸν, ὡς ἐν τῷ ἀδινὸν στοναχῆσαι· ἥδιον, ἤγουν ἡδὺ γλυκὺ, ὡς ἐν τῷ σειρήνων ἀδινάων· πυκνὸν καὶ ἰσχνὸν, οἷοι ἀμφ' ἀδινὸν κῆρ. καὶ ἠρέμα, ὡς ἐν τῷ ἀδινῶς ἀνενείκατο φώνησέν τε. Inter haec ipſe *Euſtathius* ad locum, quem tractat Lucianus, nempe Il. Β, 469. p. 194, 48. *Baſ.* eligit ἢ τὰς λεπτὰς, ἢ τὰς πυκνὰς καὶ ἀθρόον πελομένας. Poſterior intellectus ad Luciani mentem aptior: niſi tamen malis *canoras*, quod praeferrem, niſi de fortitudinis laude ageretur, cujus etiam eſt denſare ordines. *J.M.G.*

5. Ἀπο-

δάκνῃ, τιτρώσκει οὐκ ἀνθρώπου δέρμα μόνον, ἀλλὰ καὶ βοὸς, καὶ ἵππου, καὶ ἐλέφαντα λυπεῖ ἐς τὰς ῥυτίδας αὐτοῦ παρεισδυομένη, καὶ τῇ αὐτῆς προνομαίᾳ κατὰ λόγον τοῦ μεγέθους ἀμύσσουσα. μίξεως δὲ καὶ Ἀφροδισίων, καὶ γάμων πολλή τις αὐταῖς ἡ ἐλευθερία· καὶ ὁ ἄρρην οὐ κατὰ τοὺς ἀλεκτρυόνας ἐπιβὰς εὐθὺς ἀπεπήδησεν, ἀλλ' ἐποχεῖται τῇ θηλείᾳ ἐπιπολύ· κἀκείνη φέρει τὸν νυμφίον, καὶ συμπέτονται τὴν ἐναέριον ἐκείνην μίξιν τῇ πτήσει μὴ διαφθείρουσαι. ἀποτμηθεῖσα δὲ τὴν κεφαλὴν μυῖα, ἐπιπολὺ ζῇ τῷ ἄλλῳ σώματι, καὶ ἔμπνους ἐστίν.

Ὃ δὲ μέγιστον ἐν τῇ φύσει αὐτῆς ὑπάρχει, τοῦτο δὴ βούλομαι εἰπεῖν. καί μοι δοκεῖ ὁ Πλάτων μόνον [a] αὐτὸ παριδεῖν ἐν τῷ περὶ ψυχῆς καὶ ἀθανασίας [b] αὐτῆς λόγῳ. ἀποθανοῦσα γὰρ μυῖα τέφρας ἐπιχυθείσης ἀνίσταται, καὶ παλιγγενεσία τις αὐτῇ, καὶ βίος ἄλλος ἐξ ὑπαρχῆς γίγνεται· ὡς ἀκριβῶς πεπεῖσθαι πάντας, ὅτι κἀκείνων ἀθάνατός ἐστιν ἡ ψυχὴ, εἴγε καὶ ἀπελθοῦσα ἐπανέρχεται πάλιν, καὶ γνωρίζει, καὶ ἐπανίστησι τὸ σῶμα, καὶ πέτεσθαι τὴν μυῖαν ποιεῖ· καὶ [c] ἐπαληθεύει τὸν περὶ Ἑρμοτίμου τοῦ Κλαζομενίου μῦθον, ὅτι πολλάκις [d] ἀφεῖσα αὐτὸν ἡ ψυχὴ ἀπεδήμει καθ' ἑαυτήν· εἶτα ἐπανελθοῦσα ἐπλήρου αὖθις τὸ σῶμα, καὶ ἀνίστα τὸν Ἑρμότιμον.

vulneret non hominis modo cutem, ſed bovis etiam & equi. Quin elephantem dolore afficit intra rugas illius dum repit, & ſua proboſcide proportione magnitudinis ſuae ſauciat. Coitus, & Veneris, & nuptiarum multa illis eſt libertas: ac mas non, ut in genere gallinaceo, cum inſcendit, ſtatim iterum deſilit; ſed diu inequitat feminae, atque illa fert ſponſum, volantque una, neque illum in aëre coitum volatu diſturbant. Praeciſo capite muſca diu vivit corpore reliquo, & ſpirat.

7. Quod autem maximum in natura illarum eſt, hoc jam volo dicere. Ac videtur mihi ſolum illud Plato praetervidiſſe in ſuo de anima illiuſque immortalitate libro. Mortua enim muſca inſperſo cinere reſurgit, & inſtaurata illi nativitas, atque alia de novo vita, contingit, adeo ut plane perſuaſum eſſe debeat, illarum quoque immortalem eſſe animam, ſiquidem etiam cum diſceſſit, redit, & agnoſcit & ſuſcitat corpus, &, ut volet muſca, efficit, & fidem conciliat illi de Clazomenio Hermotimo fabulae, animam illius ſaepe, ipſo relicto, pro ſe peregrinatam: deinde reducem impleviſſe corpus, ſuſcitaſſe Hermotimum.

8. Jam

a Αὐτὸ] *Αὐτῷ* male *Fl.* *b* Αὐτῆς] *Αὐτοῦ Fl.* recte, adjecit *Solan.* At nec vulgatum improbo. *c* Ἐπαληθεύει] Ἐπαληθεύοι male *Fl.* *d* Ἀφεῖσα] Sic *Fl. Ald. H. B1. P. S.* Ἀφιεῖσα *J.* & marg. *Ald.*

15. Ἀθάνατος] Ἔρρ' ἐς μυίας, βωμολόχε. *G.*
18. Πέτεσθαι τὴν μυῖαν ποιεῖ] Ὥσπερ ἡ * περὶ τοῦ τοῖς ἐγκωμίοις περιϊσταμένη μυῖα οὐκ ἀφίσταται τοῦ δήγματος λιπαρῶς, οὕτω δὴ καὶ αὐτὸς οὐκ ἀπόχῃ, βωμολόχε, οὐδέποτε τοῦ φλυαρεῖν καὶ ἀποσκώπτειν ἐς ἄνδρας τοὺς ἀγαθοὺς, ἀλλ' † ἐς μυίας. *V.*

* Περὶ τοῦ] Lege ὑπὸ σοῦ, vel ſimile quid. *M. du S.* † Ἐς μυίας] Quid exciderit facile ex ſcholio praemiſſo perſpicies. *M. du S.*

5. Ἀποτμηθεῖσα] Papilionem memini capite amputato ultra ſeptiduum vitae ſigna dediſſe, motis cum tangebatur, alis pedibuſque humo firmiter haerentem. Adde quae *Ælianus* de teſtudinis marinae capite ſimilia profert de anim. IV. 28. *M. du S*

12. Τέφρας ἐπιχυθείσης ἀνίσταται] Narravit etiam *Aelian.* de Anim. L. 2. 29. *Μυῖα ἐμπεσοῦσα εἰς ὕδωρ, καὶ γὰρ εἰ* (malim καὶ γὰρ καὶ) *ζώων ἐστὶ θρασυτάτη — καὶ διὰ ταῦτα ἀποπνίγεται. εἰ δὲ αὐτῆς ἐξέλοις τὸν νεκρὸν, καὶ τέφραν ἐμπάσσοις, καὶ καταθήσοις ἐν ἡλίου αὐγῇ, ἀναβιώσεις τὴν μυῖαν.* Cretae inſperſione idem fieri, omnes norunt, quo citius humor exſiccetur; alioqui & ſine hac inſperſione id contingit ad ſolem & fornacem. Sed forſ. & τὸ νεκρὸν legendum. Niſi ex *Geneſ.* 23. 4. prius probes. *J. F. R.*

13. Παλιγγενεσία] Vocabulum hoc in Epiſt. ad *Tit.* III. 5. occurrens, hoc Luciani alioque *Joſephi* teſtimo-

8. Jam ipſa muſca vacua opere & ſolum alieno labore partis fruitur, ac plena illi ubique menſa. Nam & caprae illi mulgentur, & non minus muſcis quam hominibus laborat apis: & coqui huic condiunt opſonia, & regibus ipſis praeguſtat, menſiſque inambulans cum illis epulatur, & una fruitur omnibus.

[e] Ἀργὸς δὲ αὐτὴ καὶ ἄνετος οὖσα, τὰ ὑπὸ τῶν ἄλλων πονούμενα καρποῦται, καὶ πλήρης αὐτῇ πανταχοῦ τράπεζα. καὶ γὰρ αἶγες αὐτῇ ἀμέλγονται, καὶ ἡ μέλιττα οὐχ ἥκιστα μυίαις [f] ἢ ἀνθρώποις ἐργάζεται, καὶ [g] οἱ ὀψοποιοὶ ταύτῃ τὰ ὄψα ἡδύνουσι, καὶ βασιλέων αὐτῶν προγεύεται, καὶ ταῖς τραπέζαις ἐμπεριπατοῦσα συνεστιᾶται αὐτοῖς, καὶ συναπολαύει πάντων.

9. Pullitiem vero ſuam aut nidum non uno loco conſtituit, ſed volatum erraticum Scytharum more ſuſcipiens, ubicumque a nocte deprehenditur, ibi & larem ſibi & cubile facit. Verum noctu, uti dixi, nihil agit, neque occulte cupit agere quidquam; neque putat quidquam ſe turpe facere, quod in luce factum pudori eſſe ſibi debeat.

Νεοττιὰν δὲ ἢ καλιὰν οὐχ ἐνὶ τόπῳ κατεστήσατο, ἀλλὰ πλάνητα τὴν πτῆσιν κατὰ τοὺς Σκύθας ἐπανῃρημένη, ὅπου ἂν τύχῃ ὑπὸ τῆς νυκτὸς καταληφθεῖσα, ἐκεῖ καὶ ἑστίαν καὶ εὐνὴν ποιεῖται. ὑπὸ σκότῳ μέντοι, ὡς ἔφην, οὐδὲν ἐργάζεται, οὔτε ἀξιοῖ λανθάνειν τι πράττουσα, οὐδὲ ἡγεῖταί τι αἰσχρὸν ποιεῖν, ὃ ἐν φωτὶ [h] δρώμενον αἰσχυνεῖ αὐτήν.

10. Fertur etiam fabula, mulierem quandam, Muſcam, olim fuiſſe, pulcherrimam, loquacem vero eandem atque argutam, & cantus amantem; rivalem autem Lunae in amando Endymione fuiſſe. Deinde cum dormientem adoleſcentem ſubinde ludibriis ſuis, & cantionibus, & comiſſationibus, excitaret, aegre tuliſſe illum; iratam vero Lunam in hoc illam *animal* mutaſſe: atque ideo omnibus illam nunc invidere ſomno,

Φησὶ δὲ ὁ μῦθος καὶ ἄνθρωπόν τινα Μυῖαν τὸ ἀρχαῖον γενέσθαι πάνυ καλὴν, λάλον μέντοι γε καὶ στωμύλην, καὶ ᾠδικὴν, καὶ ἀντερασθῆναί γε τῇ Σελήνῃ κατὰ τὸ αὐτὸ ἀμφοτέρας τοῦ Ἐνδυμίωνος. εἶτ' ἐπειδὴ κοιμώμενον τὸ μειράκιον συνεχῶς ἐπήγειρεν ἐρεσχελοῦσα, καὶ ᾄδουσα, καὶ κωμάζουσα ἐπ' αὐτὸν, τὸν μὲν ἀγανακτῆσαι, τὴν δὲ Σελήνην ὀργισθεῖσαν, εἰς τοῦτο τὴν Μυῖαν μεταβαλεῖν· καὶ διὰ τοῦτο πᾶσι νῦν τοῖς κοιμωμένοις αὐτὴν τοῦ ὕπνου φθονεῖν, μεμνημένην ἔτι τοῦ Ἐν-

e Ἀργὸς] Sic Edd. & *Th. Mag.* *f* Ἢ] Ita dedit *Solan.* Καὶ Edd. priores. *g* Οἱ] Abeſt a *Fl.* *h* Δρώμενον] Forſan ὁρώμενον, adpinxit *Solan.*

46. Ἐρεσχελοῦσα] Ἡ φλυαρία, παρὰ τὸ ἔριν ἐν τοῖς χείλεσιν ἔχειν. *V.*

monio probantem vid. *J. Elſnerum* in Obſ. Phil. ad N. T. T. 2. p. 327. Adderem, ſi quid opus, *Long. Paſt.* III. p. 94. Ἐκ θανάτου παλιγγενεσία. *J. F. R.*

19. Ἑρμοτίμου] De eo *Plin.* VII. 52. & *Plut.* 1051, 2. ubi corrupte *Hermodorus* pro *Hermotimo* legitur. Hiſtoriam habet *Apollonius Dyſcolus* c. 3. & *Orig.* c. Celſ. p. 129. f. *M. du S.*

Ἑρμοτίμου τοῦ Κλαζομ.] De hoc, & aliis, qui revixiſſe narrantur apud antiquos, quaerere volentem juvabunt, quae ad *Plin.* 7, 52. ſ. 53. dedit Harduinus: copioſe in primis id jam egit *Huetius* demonſtr. Evang. Prop. 9. c. 142. *J. M. G.*

28. Ἢ ἀνθρώποις] Antea in omnibus legebatur καὶ; quod cum ferri non poſſet, mutavi. *M. du S.*

35. Ἐπανῃρημένη] An ἐπανῃρμένη, ſublato altero η; certe ſic debet, ſi ab αἴρω compoſitum eſt; ita τοὺς ἐξῃρμένους ab ἐξαίρω *extollo*, ap. LXX. in *Syr.* XVI. 10. & ἐπηρμένος *elatus Diod. Sic.* 2. c. 34. p. 147. f. & I. *Maccab.* 8. 5. Contra ἀφῃρημένα ab ἀφαιρέω, in I. *Reg.* V. 4. Et ἀφῃρημένος. *Eſai.* XVI. 2. Quid multis? umplex αἱρέομαι facit ᾑρημένος, vid. *Herodian.* V. 5. 3. & VIII. 7. 6. Sed αἴρω, ἦρμαι, ἠρμένος, vid. *Ælian.* VI. 1. Ceterum ἐπαναιρεῖσθαι φιλίαν habuimus etiam in *Tox.* c. 8. at hoc aliud quid eſt. *J. F. R.*

43. Ἀντερασθῆναι] Include κατὰ τὸ αὐτὸ ἀμφοτέρας parentheſi, ut aliquatenus ſenſui conſulas. *M. du S.*

Ἐνδυμίωνος, καὶ μάλιστα τοῖς νέοις, καὶ ἁπαλοῖς· καὶ τὸ δῆγμα δὲ αὐτὸ, καὶ ἡ τοῦ αἵματος ἐπιθυμία, οὐκ ἀγριότητος, ἀλλ' ἔρωτός ἐστι σημεῖον καὶ φιλανθρωπίας. ὡς γὰρ δυνατὸν ἀπολαύει, καὶ τοῦ κάλλους τι ἀπανθίζεται.

Ἐγένετο δὲ κατὰ τοὺς παλαιοὺς καὶ γυνή τις ὁμώνυμος αὐτῇ, ποιήτρια, πάνυ καλὴ καὶ σοφή· καὶ ἄλλη ἑταίρα τῶν Ἀττικῶν ἐπιφανὴς, περὶ ἧς καὶ ὁ κωμικὸς ποιητὴς ἔφη, Ἡ Μυῖα ἔδακνεν αὐτὸν ἄχρι τῆς καρδίας· οὕτως οὐδὲ ἡ κωμικὴ χάρις ἀπηξίωσεν, οὐδὲ ἀπέκλεισε τῆς σκηνῆς τὸ τῆς μυίας ὄνομα, οὐδ' οἱ γονεῖς ᾐδοῦντο τὰς θυγατέρας οὕτω καλοῦντες. ἡ μὲν οὖν τραγῳδία καὶ σὺν μεγάλῳ ἐπαίνῳ μέμνηται τῆς μυίας, ὡς ἐν τούτοις,

Δεινόν γε τὴν μὲν μυῖαν ἀλκίμῳ σθένει
Πηδᾶν ἐπ' ἀνδρῶν σώμαθ', ὡς πλησθῇ
φόνου·
Ἄνδρας δ' ὁπλίτας πολέμιον ταρβεῖν δόρυ.

Πολλὰ ἂν εἶχον εἰπεῖν καὶ περὶ μυίας τῆς Πυθαγορικῆς, εἰ μὴ γνώριμος ἦν ἅπασιν ἡ κατ' αὐτὴν ἱστορία.

Γίγνονται δὲ καὶ μέγισταί τινες μυῖαι, ἃς στρατιώτιδας οἱ πολλοὶ καλοῦσιν, οἱ δὲ κύνας, τραχύταται τὸν βόμβον, καὶ τὴν πτῆσιν ὠκύταται. αἵγε καὶ μακροβιώταταί εἰσι, καὶ τοῦ χειμῶνος ὅλου ἄσιτοι διακαρτεροῦσιν, ὑπεπτηχυῖαι τοῖς ὀρόφοις μάλιστα. ἐφ' ὧν

Endymionis nimirum memorem; maxime vero junioribus, tenerioribusque. Morſus autem ipſe, & illa ſanguinis cupiditas, non feritatis ſignum, ſed amoris eſt, atque humanitatis. Quantum enim poteſt fruitur, & de pulchritudine decerpit aliquid.

11. Fuit autem apud antiquos etiam mulier quaedam illi cognominis Poëtria, pulchra ſane, & docta; & alia nobilis apud Athenienſes meretrix, de qua Comicus poëta dixit, *Iſtaec momordit Muſca ad usque cor viri.* Ita neque Comica venuſtas dedignata eſt, aut ſcena excluſit nomen muſcae, neque puduit parentes ita vocare filias. Quin tragoedia multa cum laude muſcae memoriam uſurpat, ut in illis

Proh dedecus, ſi muſca forti robore
Corpus virorum amore caedis inſilit:
Armatus haſtam ſed veretur hoſticam.

Multa haberem dicere de Muſca (Myia) etiam Pythagorica, niſi nota omnibus eſſet illius hiſtoria.

12. Naſcuntur etiam maximae quaedam muſcae, *militares* vulgo vocant, alii vero *canes*, bombo aſperrimo, velociſſimo volatu, quae etiam longaevae admodum ſunt, & tota hieme ſine cibo durant, lacunaribus ſe inſinuantes maxime, in quibus illud prae-

71. Ταρβεῖν] Φοβεῖσθαι. *V.*

59. Ποιήτρια] De Myia poëtria & hoc ipſo loco Luciani vid. *Olear.* Diſſ. de poëtriis Graecis §.48. p. 166. editionis, quam debemus elegantiſſimi atque honeſtiſſimi ingenii, doctrinae autem ſolidae, viro, *Joh. Chriſt. Wolfio*, qui etiam cum *Menagii* libello de mulieribus Philoſophis Muſcae Pythagoricae vitam reddidit, non ille quidem *cineribus adſperſis*, quod de vulgaribus muſcis Lucianus modo dicebat, ſed ſale candido atque puro. Caeterum verſiculus comici ita legendus eſt,

Ἡ Μυῖ' ἔδακνεν αὐτὸν ἄχρι καρδίας.

J.M.G.

68. Δεινόν] *Euripidem* haec ſapere videntur. *M. du S.*

72. Μυίας τῆς Πυθαγορικῆς] Pythagorae haec filia, de qua conſule *Menag.* de mul. *Phil.* & *Phot.* Cod. CCXLIX. meminit *Jamblichus* in catalogo pag. 218. C. Milonis uxor. *Porphyr.* etiam No. 4. & *Anonym.* No. 2. Miror a Luciano omiſſum quod de muſcis Piſatidibus ab *Æliano* traditur de anim. V. 17. ſupra foeminas enim ille intelligentes facit. *M. du S.*

83. Ἐν τῷ μέρει] Pro *viciſſim*, ſaepe utitur Noſter, vid. ad *Gymn.* c. 19. Adde notam *Hemſt.* p. 45. Edit. Luciani minoris. qui & aliorum teſtimonia addidit; nam non inſeruit eadem huic Ed. Vid. tamen *Dial. Mort.* XII. 1. οὐκοῦν ἐν μέρει ἑκάτερος εἰπάτω. *J. F. R.*

15. Τοὺς σέας] Εἰ μὴ τῷ διαβεβρῶσθαι καὶ κατακεκόφθαι αὐτὰ τεκμαίροιο, καὶ συμβούλους τοὺς σέας ἐπὶ τὴν ἐξέτασιν παρέχοι.

praeſertim mirabile eſt, quod utrumque & marium opus & feminarum peragunt, mutuo ſe inſcendentes, ut Veneris ille & Mercurii *Hermaphroditus* filius, mixta natura, pulchritudine duplici. Multa cum ſuperſint quae dicam, deſinam, ne, quod eſt in proverbio, *elephantem facere ex muſca* videar.

κἀκεῖνο θαυμάζειν ἄξιον, ὅτι ἀμφότερα καὶ τὰ θηλειῶν καὶ τὰ ἀῤῥένων δρῶσι, [a] βαίνοντες ἐν τῷ μέρει, κατὰ τὸν Ἑρμοῦ καὶ Ἀφροδίτης παῖδα τὸν μικτὸν τὴν φύσιν, καὶ διττὸν τὸ 8 κάλλος. πολλὰ δ' ἔτι ἔχων εἰπεῖν καταπαύσω τὸν λόγον, μὴ καὶ δόξω κατὰ τὴν παροιμίαν, Ἐλέφαντα ἐκ μυίας ποιεῖν.

ADVERSUS INDOCTUM, ET LIBROS MULTOS EMENTEM.

QUin contrarium eſt conſilio tuo, quod nunc facis. Putas enim, in doctrina te ipſum quoque viſum iri eſſe aliquid, ſi ſtudioſe pulcherrimos quosque libros coëmas. At illud nequiter tibi evenit, & ipſum valet quodammodo ad convincendam ignorantiam tuam. In primis vero, *quod* nec emis optimos, ſed credis temere laudantibus: & Mercurio immolant te invento, qui talia mentiuntur de libris, ac theſaurus paratus es eorum mangonibus. Aut unde tu dignoſcere poſſes, qui ſint veteres & multi pretii, qui autem viles & temere futiles: niſi ex eo, quod exeſi & pertuſi ſunt, judices, & conſiliarias ad hanc inquiſitionem tineas adhibeas? Quan-

ΠΡΟΣ ΑΠΑΙΔΕΥΤΟΝ, ΚΑΙ ΠΟΛΛΑ ΒΙΒΛΙΑ ΩΝΟΥΜΕΝΟΝ.

ΚΑὶ μὴν ἐναντίον ἐστὶν οὗ ἐθέλεις, ὃ νῦν ποιεῖς. οἴει μὲν γὰρ ἐν παιδείᾳ καὶ αὐτὸς εἶναί τις δόξειν, σπουδῇ συνωνούμενος τὰ κάλλιστα τῶν βιβλίων. τὸ δέ σοι περὶ τὰ ἔσχατα χωρεῖ, καὶ ἔλεγχος γίγνεται τῆς ἀπαιδευσίας πως τοῦτο. μάλιστα δὲ οὐδὲ τὰ κάλλιστα ὠνῇ, ἀλλὰ πιστεύεις τοῖς ὡς ἔτυχεν ἐπαινοῦσι, καὶ Ἕρμαιον εἶ τῶν τὰ τοιαῦτα ἐπιψευδομένων τοῖς βιβλίοις, καὶ θησαυρὸς ἕτοιμος τοῖς καπήλοις αὐτῶν. ἢ πόθεν γάρ σοι διαγνῶναι δυνατὸν, τίνα μὲν παλαιὰ, καὶ πολλοῦ ἄξια, τίνα δὲ φαῦλα, καὶ ἄλλως σαπρὰ, εἰ μὴ τῷ διαβεβρῶσθαι, καὶ καταλεκόφθαι αὐτὰ τεκμαίροιο, καὶ συμβούλους τοὺς [b] σέας ἐπὶ τὴν ἐξέτασιν παρα-

a Βαίνοντες] Καὶ βαίνοντες marg. *A1W*. ΠΡΟΣ ΑΠΑΙΔ.] Πρὸς τὸν ἀπ— *Schol.* Non habent artic. *Fl. Fr. J. H. P. B.* &c. *b* Σέας] Conf. *Th. Mag.* h. v. Σῆς marg. *A1W*.

ΠΡΟΣ ΑΠΑΙΔΕΥΤΟΝ] Ὡς οὕτωσὶ εἰκάσαι βιβλίον, αἰτήσας τινὰ, Λουκιανὲ, καὶ μὴ λαβὼν, καλῶ τούτῳ δεξιώσομαί σε δι' αἰῶνος * ἠμείψω αὐτόν. *V.*

15. Καὶ συμβούλους τοὺς σέας] Ἀπὸ εὐθείας τῆς σεὺς, σημαίνει δὲ τοὺς † σῆτας. *V.*

* Ἠμείψω] Ita emendarat *Solan.* non addens unde, cum editum eſſet ἀμείψω. Obſecundavi tamen, ut fieret ſecund. perſ. ab ἠμειψάμην. *J. F. R.*

† Σῆτας] Ζῆτας miſere edita.

παραλαμβάνοις; Benedictus: *Niſi inde conjicias quod arroſi ſint ac mutili: tineasque his dijudicandis in conſilium adhibeas?* Miror hoc vitii tolerari in omnibus editionibus. Atqui σέες non ſunt *tineae*, ſed σῆτες. Nam quod nonnulli ajunt σεὺς quoque inveniri, ſaltem in caſibus obliquis, falluntur, & videntur hoc loco corrupto eſſe decepti. Gloſſae veteres: Σὴς, ὁ σῆψις, *haec tinea*, *robigo.* In addendis adjecerat *J. G. G.*

Ibid. Σέας] Occurrit σέων gen. plur. apud *Ariſtoph.* in Lyſiſtr. vſ. 731. ubi σητῶν per verſum ſtare non poteſt. *L. K.*

[a] παραλαμβάνεις; ἐπεὶ τοῦ ἀκριβοῦς, ἢ τοῦ ἀσφαλοῦς ἐν αὐτοῖς, τίς, ἢ ποία διάγνωσις;

Ἵνα δέ σοι δῶ αὐτὰ ἐκεῖνα κεκρικέναι, ὅσα ὁ Καλλῖνος ἐς κάλλος, ἢ ὁ ἀοίδιμος Ἀττικὸς σὺν ἐπιμελείᾳ τῇ πάσῃ γράψαιεν, σοὶ τί ὄφελος, ὦ θαυμάσιε, τοῦ κτήματος, οὔτε εἰδότι τὸ κάλλος αὐτῶν, οὔτε χρησομένῳ ποτὲ οὐδὲν μᾶλλον, ἢ τυφλὸς ἄν τις ἀπολαύσειε κάλλους παιδικῶν; σὺ δὲ ἀνεῳγμένοις μὲν τοῖς ὀφθαλμοῖς ὁρᾷς τὰ βιβλία, καὶ, νὴ Δία, καὶ κατακόρως, καὶ ἀναγιγνώσκεις ἔνια πάνυ ἐπιτρέχων, φθάνοντος τοῦ ὀφθαλμοῦ τὸ στόμα. οὐδέπω δὲ τοῦτό μοι ἱκανόν, ἢν μὴ εἰδῇς τὴν ἀρετὴν, καὶ κακίαν ἑκάστου τῶν ἐγγεγραμμένων, καὶ συνιῇς ὅστις μὲν ὁ νοῦς σύμπασι, τίς δὲ ἡ τάξις τῶν ὀνομάτων, ὅσα τε πρὸς τὸν ὀρθὸν κανόνα

doquidem curae exquiſitae, & certae fidei; quae aut qualis a te proficiſcatur dijudicatio?

2. Ut autem tibi dem, ipſa illa te judicare poſſe, quae Callinus pulchre, aut celebris ille Atticus ſumma cura ſcripſerint: quid tibi prodeſt, mirabilis homo, *eorum* poſſeſſio, qui nec pulchritudinem illarum noris, neque unquam illis uſurus ſis, non magis quam caecus forma fruatur amorum ſuorum? Tu vero apertis quidem oculis inſpicis libros, & ſane ad ſatietatem; alios etiam curſim oculo os praeveniente perlegis. Illud vero mihi nondum ſatis eſt, niſi virtutem etiam vitiumque uniuſcujusque eorum, quae ſcripta ſunt agnoſcas, atque intelligas, quae ſit ſententia univerſis, quis ordo verborum, quae ad rectam regulam ſcri-

a Παραλαμβάνεις] Et ſic *Th. Mag.* cum Edd.

19. Κεκρικέναι] Κεκριμένα. G.
20. Ὅσα ὁ Καλλῖνος ἐς κάλλος] Καλλιγράφοι οὗτοι γεγόνασιν ἄριστοι. V.
29. Φθάνοντος] *Προλαμβάνοντος. V.

* Προλαμβ.] Προσλαμβ. Edita. Bene correxit. M. du S.

Τοὺς σέας] Parvula vox, parvuli animalis nomen, offendit hic magnum *Graevium*: & oſtenderat ſe eam ignorare eti um *Biſetus* ad *Ariſtoph.* Lyſiſtr. 731. ubi ſunt ἔρια ὑπὸ τῶν σέων κατακοπτόμενα, quo ipſo verbo etiam Lucianus hic utitur. Reduxit utrumque in viam Doct. *Kuſterus* ad l. c. *Biſetus* hic poſt Schol. *Heſiodi* Ἐργ. 420. collegit vermiculos varii generis, monoſyllabos pleroſque, ſuae quemque materiae hoſtes & deſtructores. Nempe lanas & veſtes perdit σής, θρὶξ ligna, cornua ἴψ, vineas ἴξ, τρὼξ legumina, ficus ψήν. Omiſſa θρὶψ lignis infeſta, σὴψ carnium vivarum pernicies, haec credo, quod non inſectum, ſed major ſerpens. *J. M. G.*

16. Παραλαμβάνεις] Παραλαμβάνοις. Γ. G. Adſciſcerem, ſi vel una Ed. praeiret. *J. F. R.*

20. Καλλῖνος] Nobiles illius aetatis librarii; certe ut vivorum meminiſſe videtur. De alio Callino legimus apud *Diog. Laërt.* in *Theophraſt.* p. 126. E. & Lycone p. 131. B. *M. du S.*

21. Ἀττικὸς] Conf. infr. c. 24. Supra Σκυθ. c. 7. *M. du S.*

38. Κλῶνα] Vide *Heſiodum* Θεογ. 30. *M. du S.*

Ibid. Ὁ ποιμὴν ἐκεῖνος] *Heſiodus* Theog. vſ. 29. ſeq. ad quem l cum cum in Rhetorum magiſtro, non procul ab initio, reſpicit, tum infra in diſput. cum Heſiodo princ. *J. M. G.*

41. Οὐδὲ διατριβὰς τοιαύτας] Τὰς αὐτάς. ſic paullo ante καὶ ταῦτα μὴ μαθὼν ἡμῖν εἰδέναι. *Th. M.*

Ibid. Ἡμῖν ἐν παισὶν] Forſan ἢ μήν. *Heſych.* ἢ μήν, ὄντως δή. Ita legiſſe Interpres videtur. *F. G.*

Ἡμῖν ἐν παισὶν] Τὸ ἡμῖν hic locum habere non videtur. An legendum ἢ μὴν id eſt *revera, omnino. Heſychius* ἢ μήν, ὄντως. *AE. M.*

Ἡμῖν ἐν παισὶν] Tuetur vulgatum Cl. *Jenſius* in Lectt. Lucian. p. 62. contra *Menagium*, (cui ſemper concinit *Gujetus*) qui ἢ μὴν hic corrigit: exemplaque ſimilia ex Noſtri *Necyom. Contempl* & *Sacrif. Jenſ.* adfert, aliosque pronominum pleonaſmos producit, de quibus quum abunde viderimus alibi, & res ſit notiſſima, hic nihil repetemus. Et video pleraque *Jenſii* jam inſerta T. I. hujus Ed. p. 168. No. 53. *J. F. R.*

42. Σοὶ δὲ μεμνῆσθαι] Σοὶ δὲ μεμνῆσθαι. *Th. M.*

46. Πρὸς τοῦ Λιβανίτιδος] Jurat Numen ei, quem hic lacerat, familiare, Venerem, & ſimul ſumma illius, quae deinde objecturus eſt, ſcelera complectitur, ut cum in *Pſeudologiſta* c. p. 438. pr. per πάνδημον, & γενετυλλίδα & κυβήβην, inimicum obteſtatur. Nimirum vix dubito, quin *Libanitis*, quod nondum alias inveni nomen, a loco ſui cultus dicta ſit Venus illa, *Aphacitidis* appellatione decantata ante, quam illius templum, in Libano monte poſitum, everteret Conſtantinus M. Locus claſſicus eſt *Euſebii* de Vita Con-

ſtant.

ſcriptor exegerit, quae ſubleſtae fidei, parum genuina, adulterata.

3. Quid igitur ais? haeccine etiam, licet non didiceris, tamen nobis ſcire? Unde? niſi forte a muſis lauri ramum, ut ille paſtor, accepiſti. Nam Heliconem, ubi commorari Deae dicuntur, nec audiſti, puto, unquam, neque ibi puerili aetate moratus es. Tibi ne meminiſſe quidem Muſarum fas eſt. Illae enim paſtori apparere non ſunt dedignatae, duro homini & hirſuto, & multum in corpore ſolem prae ſe ferenti. Tali vero, qualis tu es, homini (&, per ego te Libanitidem, permitte in praeſens, ne diſerte dicam omnia) ne prope quidem venire, bene novi, unquam dignentur: ſed pro lauro, murtea virga, aut malvae foliis, flagellatum relinquant, ne vel Holmeum, vel Hippocrenen polluant,

τῷ συγγραφεῖ ἀπηκρίβωται, καὶ ὅσα κίβδηλα καὶ νόθα, καὶ [b] παρακεκομμένα.

Τί οὖν φής, καὶ ταῦτα μὴ μαθὼν ἡμῖν εἰδέναι; πόθεν εἰ μὴ πότε παρὰ τῶν Μουσῶν κλῶνα δάφνης, καθάπερ ὁ ποιμὴν ἐκεῖνος, λαβών; Ἑλικῶνα μὲν γάρ, ἵνα διατρίβειν αἱ θεαὶ λέγονται, οὐδὲ ἀκήκοας, οἶμαι, πώποτε, οὐδὲ διατριβὰς [c] τοιαύτας [d] ἡμῖν ἐν παισὶν ἐποιοῦ· σοὶ καὶ μεμνῆσθαι Μουσῶν ἀνόσιον. ἐκεῖναι γὰρ τῷ ποιμένι μὲν οὐκ ἂν ὤκνησαν φανῆναι σκληρῷ ἀνδρί, καὶ δασεῖ, καὶ πολὺν τὸν ἥλιον ἐπὶ τῷ σώματι ἐμφαίνοντι, οἵῳ δέ σοί, καί μοι, πρὸς τῆς Λιβανίτιδος, ἄφες ἐν τῷ παρόντι τὸ μὴ σύμπαντα σαφῶς εἰπεῖν, οὐδὲ ἐγγὺς γενέσθαι ποτ' ἂν εὖ οἶδ' ὅτι κατηξίωσαν, ἀλλ' ἀντὶ τῆς δάφνης μυρρίνῃ ἂν ἢ καὶ μαλάχης φύλλοις μαστιγοῦσαι, ἀπήλλαξαν ἂν τῶν τοιούτων, ὡς μὴ μιᾶναι μήτε τὸν [e] Ὀλμειόν, μήτε τὴν τοῦ ἵππου κρήνην, ἅπερ

b Παρακεκομμένα] Et ſic *Coll.* cum Edd. *c* Τοιαύτας] Nil mut. *Fl. F. J. P.* &c. Τὰς αὐτὰς *Marcil.* *d* Ἡμῖν] Ἦ μὴν *Menag.* Nihil abit a vulg. *Fl.* *e* Ὀλμειὸν] Spir. leni *J. Fl.* & *Heſiod.* Sine ſpir. *Ald. P.S.* &c. Adſpirate *Geſn.* & *Strab.*

39. Ἑλικῶνα μὲν] Ὄρος ὅπου αἱ Μοῦσαι διατρίβειν λέγονται. *V.*

46. † Λιβαν.] Ἔοικε Σύρος εἶναι ὁ βιβλιοκάπηλος οὗτος καὶ Δαμασκηνός, ὅσον ἀπὸ τῆς Λιβανίτιδος ‡ εἰκάσαι. *V.*

52. § Ὀλμειὸν] Ποταμοί εἰσιν οὗτοι πρὸς αὐτῇ τῇ κορυφῇ τοῦ Ἑλικῶνος· ὁ δὲ Ἑλικὼν, ὄρος ἐστὶ Βοιώτιον, οὗ πρὸς τοὺς πρόποδας Θεσπιαὶ πόλις κατῴκηται, ἐν ᾗ ὁ Ἔρως, ὃν Ἀλκαμένης ἐξείργασται, θαυμάσιόν τι ἔργον ἰδεῖν. περὶ τὸν Ἑλικῶνα δέ φησι καὶ Ἡσίοδος νέμων τὰς Μούσας ἰδεῖν, καὶ τὴν ποιητικὴν σοφίαν λαβεῖν. *V.*

† Λίβαν.] Huc retulit hoc Schol. *Solan.* quum ante ad alia verba referretur.

‡ Εἰκάσαι] Εἴκασε ante vulgatum fuit.

§ Ὀλμειὸν] Μυρίνη ἄν. Ed. *Cler.* Et mox ἐξήργασται, item τοῦ Ἑλικῶνα. Quae monente *Solano* facile correxi, nec librorum fidem exſpectare neceſſe habui. *J. F. R.*

ſtant. 3, 53. de quo ponamus quaedam, unde & Libanitidis nomen intelligatur, & quantum in hac jurandi formula amaritudinis inſit. Erat ergo Ἄλσος καὶ τέμενος — αἰσχρῷ δαίμονι Ἀφροδίτης, ἐν ἀκρωρείας μέρει τοῦ Λιβάνου ἐν Ἀφάκοις ἱδρυμένον. Σχολή τις ἦν αὕτη κακουργίας πᾶσιν ἀκολάστοις, πολλῇ τε ῥᾳστώνῃ (ſic Ro. *Steph.* Sed malim πολλή τε ῥαστώνη, ut referatur ad σχολὴ) διεφθορόσι τὸ σῶμα. Γύνιδες γοῦν τινες ἄνδρες οὐκ ἄνδρες, τὸ σεμνὸν τῆς φύσεως ἀπαρνησάμενοι, θηλείᾳ νόσῳ τὴν δαίμονα ἱλεοῦντο. Γυναικῶν δ' αὖ παράνομοι ὁμιλίαι, κλεψίγαμοί τε ὁμιλίαι, ἄρρητοί τε καὶ ἐπίρρητοι πράξεις, ὡς ἐν ἀνόμῳ καὶ ἀποστάτῃ χώρῳ κατὰ τόνδε τὸν νεὼν ἐπεχειροῦντο. ἔφορός τε οὐδεὶς ἦν τῶν πραττομένων, τῷ μηδένα σεμνῶν ἀνδρῶν αὐτόθι τολμᾶν παριέναι. Reliqua de hoc templo *Bochartus* Chanan. 2, 14. Videtur idem eſſe, de quo in libello de *Dea Syr.* c. p.659. extr. *J.M.G.*

Ibid. Λιβανίτιδος] Venus. *M. du S.*

Λιβανίτιδος] An Veneris? F.G. Quidni? *J.F.R.*

49. Μυῤῥίνῃ] An μυρίκῃ; *F.G.* Non male, ut ludibrii cauſſa major ſit oppoſitio inter laurum & vilem myricam atque malvam, quam quae jam eſt inter laurum & myrtum. *J.F.R.*

50. Μαλάχης φύλλοις] Nempe ferulacei generis eſt malva, de qua *Plin.* 19, 4. ſ. 22. *in Arabia ſeptimo menſe arboreſcere* baculorumque uſum *praebere extemplo*, ex *Theophr* hiſt. pl. 1, 5. Itaque adhibet ad eam rem noſter etiam Δραπετ. extr. *J.M.G.*

Ibid Ἀπήλλαξαν] Forſan ἐπήλασαν. *F.G.*

52. Ὀλμειὸν] De his fontibus *Heſiod.* Θ. 6. *M. du S.*

Ibid. Τὸν Ὀλμειὸν] Cum nullam fontis hujus & rivi mentionem fecerit Cellarius, juvat annotare eum ab *Heſiodo* Theogon. vſ. 5. & 6. jungi cum Hippocrene & Permeſſo. Etymon ex oriente arceſſit laudatus modo *Bochartus* Chanan. I, 16. *Strabo* lib. 9. p. 281. pr.

79913

περ ἢ ποιμνίοις διψῶσιν, ἢ [a] ποιμένων στόμασι καθαροῖς πότιμα. καίτοι οὐδὲ εἰ πάνυ ἀναίσχυντος εἶ, καὶ ἀνδρεῖος τὰ τοιαῦτα, τολμήσειας ἄν ποτε εἰπεῖν ὡς ἐπαιδεύθης, ἢ ἐμέλησέ σοι πώποτε τῆς ἐν χρῷ πρὸς τὰ βιβλία συνουσίας, ἢ ὡς διδάσκαλός σοι ὁ δεῖνα, [b] ἢ τῷ δεῖνι ξυνεφοίτας.

Ἀλλ' ἐνὶ [c] τούτῳ μόνῳ πάντα ἐκεῖνα ἀναδραμεῖσθαι νῦν ἐλπίζεις, [d] τῷ κτᾶσθαι πολλὰ βιβλία. [e] κατὰ δὴ ταῦτα ἔχε ξυλλαβὼν ἐκεῖνα τὰ τοῦ Δημοσθένους, ὅσα τῇ χειρὶ τῇ αὐτοῦ ὁ ῥήτωρ ἔγραψε, καὶ τὰ τοῦ Θουκυδίδου, ὅσα παρὰ τοῦ Δημοσθένους, καὶ αὐτὰ ὀκτάκις μετεγγεγραμμένα εὑρέθη καλῶς. εἰ ἅπαντα ἐκεῖνα [f] κτήσῃ, ὅσα ὁ Σύλλας Ἀθήνηθεν εἰς Ἰταλίαν ἐξέπεμψε, τί ἂν ἐκ τούτου πλέον εἰς παιδείαν κτήσαιο; κἂν ὑποβαλλόμενος αὐτὰ ἐπικαθεύδῃς, ἢ ξυγκολλήσας, καὶ περιβαλλόμενος περινοστῇς; πίθηκος γὰρ ὁ πίθηκος, ἡ παροιμία φησί, κἂν χρύσεα ἔχῃ σύμβολα. καὶ σὺ τοίνυν βιβλίον μὲν ἔχεις ἐν τῇ χειρί, καὶ ἀναγιγνώσκεις ἀεί· τῶν δὲ ἀναγιγνωσκομένων οἶσθα οὐδέν, ἀλλ' ὄνος λύρας ἀκούεις κινῶν τὰ ὦτα. ὡς εἴγε τὸ κεκτῆσθαι [g] τὰ βιβλία, καὶ πεπαιδευμένον ἀπέφαινε τὸν ἔχον-

fontes gregibus ſitientibus aliuqui[illegible] pu oris paſtoribus opportunos. Verum quantumcumque impudens ſis, & eatenus vilis, non tamen audebis unquam dicere, te eruditum eſſe, aut unquam curae tibi fuiſſe arctiorem cum libris conſuetudinem, aut hunc magiſtrum tuum fuiſſe, aut illum condiſcipulum.

4. Sed uno hoc ſolo omnia te illa jam emenſurum ſperas, multis libris comparandis. Hactenus ſane habe tibi collecta illa Demoſthenis *exemplaria*, quae ſua manu ſcripſit orator, & illa Thucydidis, quae a Demoſthene & ipſa octies deſcripta pulchre inventa ſunt. Si omnia illa habeas, quae Sulla Athenis miſit in Italiam: quae tandem ea ex re ad eruditionem tibi fiat acceſſio? etſi ſubſtratis tibi indormias, aut ea tibi agglutinata vel veſtis inſtar circumpoſita circumferas. *Simia enim ſimia eſt*, ait proverbium, *etiam ſi aurea geſtet crepundia.* Etiam tu igitur librum quidem habes in manu, & legis ſemper: eorum vero quae legis neſcis nihil, ſed aſinus lyram audis movens auriculas. Nam ſi eruditum redderet dominum librorum poſſeſſio, quantivis certe

a Ποιμένων] Reſcripſi ex L. *V2. S.* Ποιμαίνων enim cett. male. *b* Ἢ τῷ] Ἢ σὺ τῷ *Th. Mag.* melius. *c* Τούτῳ] Τοῦτο male *Fl.* *d* Τῷ] Τὸ male *Fl.* *e* Κατὰ] Καὶ *Graev.* Κᾆτα *Fl.* In vulgato conſpirant cett. mox ἔχε recte *Fl. J. H. S.* εἶχε *P.* *f* Κτήσῃ] Omiſit *Fl.* *g* Τὰ] Abeſt a *Fl.*

70. Κἂν ὑποβαλλόμενος αὐτὰ] Οὕτω γάρ φασι τὸν Μακεδόνα Ἀλέξανδρον ἐπικοιμᾶσθαι τοῖς Ὁμήρου ποιήμασιν. *V.*

ὁ Περμησσὸς καὶ ὁ Ὀλμειὸς ἐκ τοῦ Ἑλικῶνος συμβάλλοντες ἀλλήλοις εἰς τὴν αὐτὴν ἐμπίπτουσι λίμνην τὴν Κωπαΐδα τοῦ Ἁλιάρτου πλησίον. *J. M. G.*

57. Ἐν χρῷ πρὸς] A coitu metaphora. *F. G.*

Ἐν χρῷ] Supra Ζεῦξ. c. 6. f. &c. *M. du S.*

59. Ἢ τῷ δεῖνι ξυνεφοίτας] Ἢ σὺ τῷ δεῖνι ξ. *Th. M.*

62. Κατὰ δὴ ταῦτα, ἔχε ξυλλαβὼν ἐκεῖνα τὰ τοῦ Δημοσθένους, ὅσα τῇ χειρὶ τῇ αὐτοῦ ὁ ῥήτωρ ἔγραψε] Vertunt: *ſi hoc es animo, age conquire quaecunque Demoſthenes orator propria manu ſcripſit.* Num κατὰ δὴ ταῦτα eſt Graecis, *ſi hoc es animo?* Videtur ſcribendum: καὶ δὴ ταῦτα ἔχε, *Habe ſane iſta, conquiſitis quaecunque Demoſthenes propria manu ſcripſit.* Haec in addendis ſupplevit *J. G. G.*

66. Αὐτὰ ὀκτάκις] Thucydidis hiſtoria a Demoſthene octies deſcripta. *F. G.*

68. Σύλλας] Vid. ſupra Ζεῦξ. c. 3. & quae ibi de ſtatuis a Sulla Romam miſſis annotata ſunt. *Plutarchus* de libris de quibus & hic Noſter; ſed Plutarchus rem tantam non ſatis docere videtur in *Imperatoris hujus vita*; cum enim narraſſet Apelliconis Teii bibliothecam ab eo Athenis ſepoſitam miſſis aliis, ait tantum *Ariſtotelis* & *Theophraſti* opera in ea fuiſſe multa ea aetate non ſatis nota, quae Romam ab eo tranſlata & a Tyrannione grammatico compilata, ex iisque codicibus a Tyrannione comparatis deinde Rhodium Andronicum catalogos, qui Plutarchi aetate circumferebantur, concinnaſſe. p. 856. A. *M. du S.*

Ibid.

te illa poſſeſſio pretii eſſet, & veſtrum ſolorum qui eſtis divites; ſi nempe velut de foro liceret emere, atque pauperes nos ſuperare. Quis vero cum mercatoribus, ac bibliopolis de eruditione contenderet, tot libros habentibus vendentibusque? Verum ſi volueris examinare; videbis, neque illos multum quam tu es eruditione praeſtantiores, ſed lingua barbaros, velut te, & quantum ad cognitionem nihil intelligentes; quales eſſe credibile eſt, qui nihil vel turpium vel honeſtorum perſpiciunt. Quamquam tu duos forte aut tres *libros* ab illis ipſis emtos habes: at illi die pariter ac noctu manibus illos tractant.

5. Cujus igitur boni cauſa illos emis, niſi ipſas quoque librorum capſas eruditas eſſe putas, quae tot veterum virorum ſcripta contineant? Ac mihi reſponde ſodes: vel potius, cum hoc non poſſis, annue certe aut renue ad ea quae interrogabo. Si quis tibiarum inflandarum ignarus, Timothei tibias emat aut Iſmeniae, quas hic ſeptem talentis emit Corinthi; numquid propter ea tibiis etiam poterit canere? an nihil ipſi poſſeſſio profuerit, qui ex arte illis uti non poſſit? Recte tu quidem renuis. Ne-

τα, πολλοῦ ἂν ὡς ἀληθῶς τὸ κτῆμα ἦν ἄξιον, καὶ μόνον ὑμῶν τῶν πλουσίων, εἰ ὥσπερ ἐξ ἀγορᾶς ἦν πρίασθαι, τοὺς πένητας ἡμᾶς ὑπερβάλλοντας. τίς δὲ τοῖς ἐμπόροις, καὶ τοῖς βιβλιοκαπήλοις ἤρισεν ἂν περὶ παιδείας, τοσαῦτα βιβλία ἔχουσι καὶ πωλοῦσιν; ἀλλ' εἴγε διελέγχειν [h] ἐθέλοις, ὄψει μηδ' ἐκείνους πολύ σου τὰ ἐς παιδείαν ἀμείνους, ἀλλὰ βαρβάρους μὲν τὴν φωνὴν, ὥσπερ σὺ, ἀξυνέτους δὲ τῇ γνώσει, οἵους εἰκὸς εἶναι τοὺς μηδὲν τῶν καλῶν καὶ αἰσχρῶν καθεωρακότας. καίτοι σὺ μὲν δύο ἢ τρία παρ' αὐτῶν ἐκείνων πριάμενος ἔχεις· οἱ δὲ νύκτωρ καὶ μεθ' ἡμέραν διὰ χειρὸς ἔχουσιν αὐτά.

Τίνος οὖν ἀγαθοῦ ὠνῇ ταῦτα, εἰ καὶ μὴ τὰς ἀποθήκας αὐτὰς τῶν βιβλίων ἡγῇ πεπαιδεῦσθαι, τοσαῦτα περιεχούσας παλαιῶν ἀνδρῶν συγγράμματα; καί μοι, εἰ δοκεῖ, ἀπόκριναι· μᾶλλον δὲ ἐπεὶ τοῦτό σοι ἀδύνατον, ἐπίνευσον γοῦν, ἢ ἀνάνευσον πρὸς τὰ ἐρωτώμενα. εἴ τις αὐλεῖν μὴ ἐπιστάμενος, κτήσαιτο τοὺς Τιμοθέου αὐλοὺς, ἢ τοὺς Ἰσμηνίου, οὓς ἑπτὰ ταλάντων ὁ Ἰσμηνίας ἐν Κορίνθῳ ἐπρίατο, ἆρα διὰ τοῦτο καὶ αὐλεῖν δύναιτο; ἢ οὐδὲν ὄφελος αὐτῷ τοῦ κτήματος, οὐκ ἐπισταμένῳ χρήσασθαι κατὰ τὴν τέχνην; εὖγε ἀνέ-

h Ἐθέλοις] Ἐθέλεις *Fl.* minus recte.

93. Ἀγαθοῦ ὠνῇ ταῦτα] Προσυπακουστέον τὸ χάριν ἢ ἕνεκεν, ἵν' ᾖ τίνος οὖν ἀγαθοῦ χάριν, ἢ ἕνεκεν. *V.*
1. * Ἰσμηνίου] Ἰσμηνίας οὗτω καλούμενος καὶ αὐτὸς Κορίνθιος. καὶ αὐτὸς ἐλπίσας ἐκ τῆς ὁμωνυμίας, εἰ καὶ τοὺς αὐλοὺς κτήσαιτο Ἰσμηνίου, εὐθὺς αὐτοπρόσωπος ἔσεσθαι Ἰσμηνίας. ἐώνηται μὲν, οὐ μέντοι καὶ πλέον τοῦ † ἐλπίσαι τετύχηκεν. *V.*

* Ἰσμηνίου] Ad Lucian. adcommodavi, cum ante ederetur Ὁ Ἰσμηνίας. *J. F. R.*

† Ἐλπίσαι] Ita ex C. reſcripſit *Solan.* In Editis erat ἀπελπίσαι. In V. ἐπελπίσαι.

Ibid. Ὁ Σύλλας Ἀθήνηθεν] Narrat *Plutarchus* in Sulla p. 856. *H. Steph.* Nimirum Apelliconis Teii bibliothecam Romam deportavit: in quibus Ariſtotelis praeſertim atque *Theophraſti* ſcripta. V. *Fabric.* Bibl. Gr. 3, 6. p. 175. ſeq. *J. M. G.*
72. Πίθηκος γὰρ ὁ πίθηκος] Proverb. *J. B.*
92. Διὰ χειρὸς] Conf. ſupra, ſi tanti eſt, T. I. *Nigr.* §. 2. p. 40. ibique *Hemſterh.* ex *Alciphr.* διὰ χειρὸς adferentem. Adderem Noſtrum infra *Pſeudol.* c. 24. f. ὡς διὰ χειρὸς ἔχεις, niſi rem notam ſcirem. *Long. Paſt.* I. p. 19. διὰ χειρῶν ἐπιθέσθαι τῇ Χλόῃ. *Æl.* V. H. VII. I. διὰ χειρὸς καὶ γνώμης ἔχουσα πάντα. *J. F. R.*
1. Ἰσμηνίου] Dives is Thebanus, muſices cultor. Vid. *Plat.* Πολ. A. 5. Ed. *Ald.* & *Plutarchus* paſſim. Fuit & ejusdem nominis tibicen clarus. *Plut.* 595. 2. 839. f. 925. f. 1123. f. *Diog. Laërt.* p. 193. f. ſed is ab hoc diverſus. Vid. *Xen.* pag. 294. 13. & 326. & ſeqq. *Citharam* non *tibiam* vocat alicubi Vir doctiſſimus (*Spanh.* p. 4.) Conf. ſupra Ἁρμον. c. 1. *M. du S.*

6. Ὀλύμ-

ἀνένευσας, οὐδὲ γὰρ τοὺς Μαρσύου ἢ Ὀλύμπου κτησάμενος, αὐλήσειεν ἂν μὴ μαθών. τί δ' εἴ τις τοῦ Ἡρακλέους τὰ τόξα κτήσαιτο, μὴ Φιλοκτήτης ὤν, ὡς δύνασθαι ἐντείνασθαί τε αὐτὰ, καὶ [a] ἐπὶ σκοποῦ τοξεῦσαι, τί σοι καὶ οὗτος δοκεῖ; ἆρ' ἂν [b] ἐπιδείξασθαί τι ἔργον τοξότου ἄξιον; ἀνένευσας καὶ τοῦτο. κατὰ ταῦτα δὴ καὶ ὁ κυβερνᾶν οὐκ εἰδὼς, καὶ ἱππεύειν μὴ μεμελετηκὼς, εἰ ὁ μὲν ναῦν καλλίστην παραλάβοι τοῖς ἅπασι, καὶ εἰς κάλλος καὶ εἰς ἀσφάλειαν κάλλιστα ἐξειργασμένην, ὁ δὲ ἵππον κτήσαιτο Μῆδον, ἢ κενταυρίδην, ἢ [c] κοππαφόρον, ἐλέγχοιτο ἄν, οἶμαι, ἑκάτερος οὐκ εἰδὼς ὅ, τι χρήσαιτο ἑκατέρῳ. [d] ἐπινεύεις καὶ τοῦτο; πείθου δὴ, καὶ τοῦτό μοι ἐπίνευσον, εἴ τις ὥσπερ σὺ ἀπαίδευτος ὢν ὠνοῖτο πολλὰ βιβλία, οὐ σκώμματα οὗτος εἰς ἀπαιδευσίαν καθ' ἑαυτοῦ ἐκφέρει; τί ὀκνεῖς καὶ τοῦτο ἐπινεύειν; ἔλεγχος γὰρ, οἶμαι, σαφὴς οὗτος, καὶ τῶν ὁρών-

que enim ſi vel Marſyae a[illegible] quis poſſideat, canat, niſi did[illegible] vero ſi quis Herculis cum [illegible] bens, ipſe non ſit Philoctetes, qui poſſit contendere, & collineare ad metam; quid hic tibi videtur? an perfecturus opus ſagittatore dignum? Renuis hoc quoque. Eadem ratione qui gubernare neſcit, & equeſtrem rationem non exercuit, ſi iſte quidem pulcherrimam navem accipiat rebus omnibus ad decus pariter ac firmitatem elaboratam pulcherrime; hic vero equum emat Medicum, aut centauri de ſtirpe, aut coppa inſignem: deprehendatur, puto, uterque; qui neutra re recte uti poſſint. Annuis etiam hoc? Crede ergo, & hoc etiam mihi annue, ſi quis, qualis tu, indoctus homo, multos emat libros; nonne dicteria hic in ruditatem ſuam contra ſe ipſum *elicit*, & publicat? Quid annuere hic etiam cunctaris? Clarum enim iſtud eſt argumentum, videntiumque unusquisque ſtatim

a Ἐπὶ σκοποῦ] Ἐπίσκοπα marg. *A1.* *b* Ἐπιδείξασθαι] Conſtanter ita legi addit *Solan.* *c* Κοππαφόρον] Ex emend. *Solan.* Κοπποφόρον *Fl. P. H.* marg. *A1.* Καπποφόρον *J. B1. S.* &c. *d* Ἐπινεύεις] Sic *Fl. Fr. B1. P. H. S.* Ἐπινεύσεις *J.* & marg. *A1.*

17. * Κενταυρίδην ἢ κοππαφόρον] Ἐπίσημον τοῦτο τῶν ἵππων ἐπὶ τοῦ μηροῦ ἐγκαιόμενον παρὰ τῶν παλαιῶν, καὶ ἦσαν οὗτοι οἱ ἵπποι τῶν εὐγενῶν, οἷς ἐπὶ τοῦ μηροῦ τὸ παράσημον † κάππα τὸ στοιχεῖον, ἢ ‡ σίγμα, ἀφ' ὧν καὶ παρωνομάζοντο ἀπὸ τοῦ κάππα κοππατίαι, ἀπὸ δὲ τοῦ § σίγμα σαμφόραι. Μῆδος δὲ ἵππος ὁ Νισαῖος· ἡ Νίσα δὲ πεδίον Μηδίας, οὗ αἱ βασιλικαὶ ἱπποφορβάδες νεμόμεναι τοῖς Μήδων βασιλεῦσιν ἵππους ἔτρεφον γενναίους· κενταυρίδαι δὲ ἵπποι, οἱ ἐκ ¶ Λαρίσσης τῆς Θετταλίας, τάχα ἀπὸ τῶν Κενταύρων ὀνόμασοι. *V.*

* Κενταυρ.] Et hoc ad alia verba relatum erat.
† Κάππα] Lege κόππα, utroque loco. *M. du S.*
‡ Σίγμα] Lege Σάμπι. *M. du S.*
§ Σίγμα σαμφόραι] Pro σίγμα iterum σάμπι legendum monet *Solan.* nil tamen mutavit; ſed σαμπφόραι in textum recepit ex C. cum σαπφόραι tantum editum eſſet. in V. vero ϡ (pro Ϡ) mox etiam Νησαῖος pro Νισαῖος, item Νῆσα pro Νίσα, ac Μηδείας pro Μηδίας legebatur, quod eodem duce mutavi. *J. F. R.*
¶ Λαρίσσης] Λαρίσσου V.

6. Ὀλύμπου] Vid. *Plut.* de Muſ. 2075... Marſyae hic diſcipulus, qui muſicae ſacrorum Graeciae fere omnium auctor, in quam primus muſicam *Canonicam* invexit. De hujusce Olympi calamo ſeu tibia vid. *Eur.* Ἰφ. A. p. 267. B. Utriusque meminit *Baſilius* de Leg. Graec. lib. (*Grot.* ed. 99.) *Philoſtr.* 574. Μαρσύας ἤρα Ὀλύμπου, καὶ Ὄλυμπος τοῦ αὐλεῖν. *M. du S.*

12. Κατὰ ταῦτα] Nihil mutare *Fl.* adſcripſit *Solan.* An τ'αὐτὰ maluit? Conf. mox ad c. 7. ubi id potius requirerem, quam hic. *J. F. R.*

17. Ἵππον — Μῆδον, ἢ Κενταυρίδην, ἢ Καππαφόρον] Per equum Centauridem intelligit credo Theſſalum: nam & equi Theſſali olim in pretio, & Centauri Pelium Theſſaliae montem & loca vicina habitabant. Cappophorum vero intelligit, cui inuſta erat nota K. talis *Ariſtophanes* Κοππατίας vocabat in Nebulis, ad quem locum vide Scholiaſten. *J. P. a G.*

18. Κοππαφόρον] Omnes quos vidi libri Καπποφόρον, niſi quod *Fl. P.* forte κοππόφορον. Ego cur mutaverim, audi. quia apud *Ariſtophanem* & *Philoſtratum* p. 334. etiam de equo, cui Κοππατίας nomen eſt, legimus ipſo fere *Nubium* initio; ubi Scholiaſtes, quamquam depravatiſſimus, inde dictos docet, quia ſignum *Coppa* gerebant; qua figura apud Graecos nonagenarius numerus ſignabatur. Ea autem figura erat P. inverſum in hunc modum [q.] rem totam egregie enucleavit Doctiſſimus *Scaliger* in ea, quam de *litteris Ionicis* operi ſuo ad *Euſebii* Chron. inſeruit *diſſertatione*, poſter.

tim illud, quod maxime in promtu eſſe ſolet, ſubjicit, *Quid commune cani & balneo?*

6. Et fuit non ita pridem in Aſia aliquis vir dives, calamitate quadam utroque pede truncatus, qui ex frigore, puto, ſphacelo eſſent corrupti, cum per nivem iter ei faciendum fuiſſet. Huic ergo miſerabilis ille caſus obvenit: quod infortunium uti conſolaretur, ligneos ſibi pedes fecerat: iisque ſubligatis, ſervis ſimul innixus, incedebat. At hoc factitabat ridicule, quod crepidas ſemper pulcherrimas emebat, recenti opere, & multum ſibi negotii circa illas habebat, ut quam pulcherrimis ſemper calceis ornata haberet ligna illa, hoc eſt, ſuos pedes. Non igitur eadem tu facis? mentem qui habeas claudam & ficulneam, aureos vero tibi cothurnos compares, in quibus vix rectis pedibus aliquis incedat.

των ἕκαστος εὐθὺς τὸ προχειρότατον ἐκεῖνο ἐπιφθέγγεται, τί κοινὸν κυνὶ καὶ βαλανείῳ;

[e] Καὶ ἐγένετό τις οὐ πρὸ πολλοῦ ἐν Ἀσίᾳ πλούσιος ἀνὴρ, ἐκ συμφορᾶς ἀποτμηθεὶς ἀμφοτέρους τοὺς πόδας, ἀπὸ κρύους, οἶμαι, ἀποσαπέντας, ἐπειδή ποτε διὰ χιόνος ὁδοιπορῆσαι ξυνέβη αὐτῷ· οὗτος τοίνυν τοῦτο μὲν ἐλεεινὸν ἐπεπόνθει, καὶ θεραπεύων τὴν δυστυχίαν ξυλίνους πόδας πεποίητο, καὶ τούτους ὑποδούμενος, ἐβάδιζεν, ἐπιστηριζόμενος ἅμα τοῖς οἰκέταις· ἐκεῖνο δὲ γελοῖον ἐποίει, κρηπῖδας γὰρ καλλίστας ἐωνεῖτο νεοτμήτους ἀεὶ, καὶ τὴν πλείστην πραγματείαν περὶ ταύτας εἶχεν, ὡς καλλίστοις ὑποδήμασι κεκοσμημένα εἴη αὐτῷ τὰ ξύλα, οἱ πόδες δή. οὐ ταῦτα οὖν καὶ σὺ ποιεῖς; χωλὴν μὲν ἔχων καὶ συκίνην τὴν γνώμην, ὠνούμενος δὲ [f] χρυσοῦς ἐμβάτας, οἷς μόλις ἄν τις καὶ ἀρτίπους ἐμπεριπατήσειεν.

Ἐπεὶ

e Καὶ] Nil mut. Edd. Καίτοι vult *Marcil.* f Χρυσοῦς ἐμβάτας] Legend. χρυσᾶς ἐμβάδας addit *Solan.*

ſter. edit. p. 110. quam omnino conſule. Quam in rem ut & ego aliquid de meo amplius conferam, accipe ſimul figurae illius deſcriptionem, ſi ulla, liquidiſſimam a *Quintiliano* exhibitam, & eadem opera in ejus textu non poenitendam emendationem. Is itaque lib. I. c. 4. *Inſt. de litteris redundantibus* agens ſic ſcribit. *Et* K. *quae & ipſa quorundam nominum nota eſt, &* Q. *cui ſimilis effectus ſpeciesque, niſi quod paulum a noſtris obliquatur,* Κάππα *apud Graecos, nunc tantum in numero manet.* Hic ſi *COPPA* legas pro ΚΑΠΠΑ quod tamen omnes libri, quos quidem viderim, praeferunt, tam impreſſi quam Mſſ. habebis & mentem *Quintiliani*, & id quod volumus, hujus ſigni imaginem ſpeciemque, quam limpidiſſime potuit deſcriptam, cum doceat *Coppa* Graecorum Romano Q ſimile, niſi quod a ſuis obliquetur, id eſt, pro recta linea, qua Graeci efformabant [q] Romanos curva uti [Q] unde liquido conficitur idem ab eo ſignum deſcribi, quod Scholiaſtes *Ariſtophanis* optime etiam per P. inverſum deſignavit, hanc nempe formam, q. Ne ultra te morer, duo haec obſerves velim; figuram litterae Latinae Q antiquis illis temporibus a dextro latere caudam geſtaſſe, quam nos fere ſcribentes a ſiniſtro ducere incipimus. Deinde male & jam a priſco more longe diverſo, iſtud ἐπίσημον in Graecis noſtris libris pingi; cum vera forma ea ſit, quam *Scaliger* primus reſtituendam docuit, nempe inverſum Rho, P. ſeu circulus a cujus latere intuenti dextro ducitur, inferne recta linea tangens q, minuſculo noſtro q prorſus ſimile, in nummis tamen varia eſt hujus Epiſemi, literae etiam aliquando forma. Adi *Spanhem.* de uſu & praeſt. numiſm. apud quem tres hae occurrunt Ϙ. Ϟ. ϟ. Pro K in aliquot nummis invenitur (p. 92. 95.) deinde pro numero XC. (p. 92. & 97.) Hactenus de *Coppa*. Equorum autem femori inurebatur: vid. *Anacr.* Ed. *Steph.* p. 73.

Ἐν ἰσχίοις μὲν ἵπποι
Πυρὸς χαράγμ' ἔχουσι

V. Ἀναβ. c. 47. πιθηκοφόρους. *M. du S.*

28. Καὶ ἐγένετό τις πρὸ πολλοῦ] Καί τοι ἐγένετό τις πρὸ π. *Th. M.*

Καὶ ἐγένετο] Tollendum cenſeo illud καὶ, odioſe hic, ut puto, initio ſententiae affixum. V. *Plut.* 1216. C. & 1239. C. *M. du S.*

37. Νεοτμήτους] Non auſim damnare nomen, quod libri tuentur & analogia, cum praeſertim τέμνειν eſſe proprium hac in re verbum σκυλοτόμοι doceant. Venit tamen in mentem, an non poſuerit Lucianus verbum paullo generalius, νεοκμήτους. Certe Latine non auſus ſum dicere crepidas *recens ſciſſas*, cum a *ſuendo* potius *ſutores* dicti ſint, quam a *ſcindendo*. *J. M. G.*

41. Οὐ ταῦτα] Et ita habere *Fl.* adlevit *Solan.* Quare? quia forſan ταὐτὰ quaeſivit, quod non improbarem, ſi alicubi invenirem, ſed eſt ταῦτα etiam in cett. Conf. modo c. 5. ubi eadem ſuſpicio. *J. F. R.*

42. Συκίνην] Proverbium eſt, de quo *Eraſm.* adagio *ficulnus*. *G. C.* Conf. ſupra *Alex.* c. 47. Infra *Peregr.* c. 24. *J. F. R.*

43. Χρυσοῦς ἐμβάτας] Miſere aberratum eſt ſupra in

Ἐπεὶ δὲ ἐν τοῖς ἄλλοις καὶ τὸν Ὅμηρον ἐπρίω πολλάκις, ἀναγνώτω σοί τις αὐτοῦ λαβὼν τὴν Βῆτα τῆς Ἰλιάδος ῥαψῳδίαν, ἧς τὰ μὲν ἄλλα μὴ ἐξετάζειν· οὐδὲν γὰρ αὐτῶν πρὸς σέ. πεποίηται δέ τις αὐτῷ δημηγορῶν παγγέλοιος ἄνθρωπος, διάστροφος τὸ σῶμα καὶ λελωβημένος. ἐκεῖνος τοίνυν [a] ὁ Θερσίτης ὁ τοιοῦτος, εἰ λάβοι τὴν Ἀχιλλέως πανοπλίαν, οἴει ὅτι αὐτίκα διὰ τοῦτο καὶ καλὸς ἅμα καὶ ἰσχυρὸς ἂν γένοιτο, καὶ ὑπερπηδήσεται μὲν τὸν ποταμόν, ἐπιθολώσει δὲ αὐτοῦ τὸ ῥεῖθρον τῷ φόνῳ τῶν Φρυγῶν, ἀποκτενεῖ δὲ τὸν Ἕκτορα, καὶ πρὸ αὐτοῦ τὸν Λυκάονα, καὶ τὸν Ἀστεροπαῖον, μηδὲ φέρειν ἐπὶ τῶν ὤμων τὴν μελίαν δυνάμενος; οὐκ ἂν εἴποις. ἀλλὰ καὶ γέλωτα ἂν ὀφλισκάνοι χωλεύων ὑπὸ τῇ ἀσπίδι, καὶ ἐπὶ στόμα καταπίπτων ὑπὸ τοῦ βάρους, καὶ ὑπὸ τῷ κράνει, ὁπόταν ἀνανεύσειε, δεικνὺς τοὺς παραβλῶπας ἐκείνους [b] αὐτοῦ ὀφθαλμούς, καὶ τὸν θώρακα ἐπαίρων τῷ τοῦ μεταφρένου κυρτώματι, καὶ τὰς κνημῖδας ἐπισυρόμενος, καὶ ὅλως αἰσχύνων ἀμφοτέρους, καὶ τὸν δημιουργὸν αὐτῶν, καὶ τὸν δε-

7. Quandoquidem vero inter alios Homerum etiam emiſti ſaepe, capiat aliquis & legat tibi ſecundum Iliadis librum, cujus reliqua examinare noli; nihil enim eorum ad te. Fingitur autem ab illo concionari ridiculus undique homo, diſtorto corpore atque debili. Ille ergo Therſites, talis, Achillis arma ſi capiat, putasne illum propterea ſtatim & pulchrum ſimul & fortem futurum, & trajecti ſaltu fluminis aquas Phrygum caede infecturum? interfecturumque Hectorem, atque ante illum Lycaonem & Aſteropaeum, qui neque humeris ferre fraxineam illam *Achillis haſtam* poſſit? Non ſane dixeris. Sed riſum quoque debeat, claudicans ſub ſcuto, & prae gravitate pronus prolabens, ac ſub galea, ſi quando ſuſpiciat, ſtrabos illos oculos oſtendens, & illa dorſi curvitate thoracem elevans, trahensque ocreas, qua re pudorem & artifici & domino armorum objiciat. Idem

a Ὁ Θερσίτης] Non comparet in *Fl.* b Αὐτοῦ] Αὐτῷ marg. *A1.*

54. Καὶ * ὑπερπηδήσεται μὲν τὸν ποταμὸν] Ταῦτα πάντα λέγει Ὅμηρος τὸν Ἀχιλλέα ποιῆσαι. *V.*

* Ὑπερπηδήσεται] Ὑπερπηδήσεως Edita, mutavit *M. du S.*

T. 2. *Jov. Trag.* c. 41. tam in textu Luciani, ubi p. 638. τοὺς ἐμβάδας ex P. editum, quum *J. B1. H. S.* ut jam video, recte ἐμβάτας habent; quam in nota ad *Schol.* ubi & αἱ male exaratum pro οἱ ἐμβάται. In differentia τοῦ ἐμβάδες & ἐμβάται, miſere quoque ſibi contradicunt Lexicogr. & Grammatici, ſed genus tamen eſt certum; nam ἡ ἐμβὰς dicendum, ὁ ἐμβάτης. *Ammonius* p. 49. Ἐμβάδες, ait, κωμικὰ ὑποδήματα· ἐμβάται (immo ἐμβάται) δὲ τὰ τραγικά. Idem ait *Th. Mag.* *Budaeus* contra ἐμβὰς *calceamentum tragic.* ἐμβάται *comica.* *Stephanus*, idem ἐμβάδες quod ἐμβάται, ait, ex Luciani *Gall.* (c. 26. f.) *Pollux* vero a ſe ipſo diſſentit, L. IV. c. 18. ſeg. 115. ſcribens: Κόθορνοι μὲν τὰ τραγικὰ καὶ ἐμβάδες. Ἐμβάται δὲ τὰ κωμικά. Et VII. ſ. 91. Ἐμβάται δὲ, ὄνομα τοῖς κωμικοῖς ὑποδήμασιν. Sed ibid. ſ. 85. Ἐμβάδες, εὐτελὲς μὲν ὑπόδημα — κοθόρνοις ταπεινοῖς ἔοικε. Cl. *Hemſterh.* rem non expedivit ad T. I. *Necyom.* c. 16. f. ubi καταβὰς ἀπὸ τῶν ἐμβατῶν habemus, dum ad *Spanh:* nos ablegat. Nam is ad *Ariſtoph.* Plut. 759. eumdem Luciani ex *Necyom.* locum adlegat acſi ἐμβάδες legeretur, aeque ac in *Gall.* c. 26. f. dum tamen, ut modo vidimus, ipſo volente Cl. *Hemſterh.* ἐμβατῶν ibi editum, inque eo Edd. vett. illio conſentire video, veluti in ἐμβάδων conſentiunt in altero loco, ubi tamen diſerte de tragicis agit. At quia infra *Epiſt.* Sat. §. 19. τραγικοὶ ἐμβάται aeque ac in *Necyom.* l. d. Item *Jov. Trag.* ſic quoque ex conſenſu Edd. optimar. legendum eſt; potius & in *Gall.* c. 26. f. forſan ἐμβατῶν jam corrigendum, etſi ibi Edd. ἐμβάδων praeferunt. Tumque non male *Solanus* conjecerit, hoc loco pro χρυσοῦς ἐμβάτας, legendum χρυσᾶς ἐμβάδας, quod calceos humiliores deſignet, non plane tragicos. Sic ſupra *Bacch.* §. 2. χρυσῇ ἐμβάδι. *Rhet. Praec.* c. 15. ἐμβὰς Σικυωνία. *Ariſtoph.* Plut. 759. ἐμβὰς γερόντων. ubi *Spanhem.* eo usque recte conſulitur, quo exempla alia tria ex *Ariſtoph.* adfert, ubi ἐμβὰς de ſolea

Idem vero tibi quoque uſu venire non vides, cum librum in manu habes pulcherrimum, pelle purpurea, aureo umbilico, ornatum; legis autem ita ut pronuntiatione barbara illum deformes atque diſtorqueas, deridentibus eruditis, laudantibus autem, qui tecum ſunt, adulatoribus, qui tamen & ipſi ad ſe invicem converſi frequenter rident?

8. Volo tibi etiam narrare aliquid Pythone factum. Tarentinus quidam, Evangelus nomine, domi non ignobilis, animum adjecerat ad victoriam Pythiorum. Ac nudorum illud certamen ſtatim ſupra ſe eſſe videbat, qui neque ad robur neque ad celeritatem natura aptus eſſet: cithara vero & cantu facile ſe victurum, perſuaderi ſibi a ſacerrimis hominibus, familiaribus ſuis, paſſus fuerat, laudantibus, clamantibus, quoties vel minimum ille chordas attingeret. Venit ergo Delphos, cum cetera ſplendidus, tum quod intextam auro veſtem ſibi fecerat, & coronam ex aurea lauro pulcherrimam, ut pro fructu lauri ſma-

σπόδην. τὸ αὐτὸ δὴ καὶ σὺ πάσχων, οὐχ ὁρᾷς ὁπόταν τὸ μὲν βιβλίον ἐν τῇ χειρὶ ἔχῃς πάγκαλον, [c] πορφυρᾶν μὲν ἔχον τὴν διφθέραν, χρυσοῦν δὲ τὸν ὀμφαλόν, ἀναγιγνώσκεις δὲ αὐτὸ βαρβαρίζων, καὶ καταισχύνων, καὶ διαστρέφων, ὑπὸ μὲν τῶν πεπαιδευμένων καταγελώμενος, ὑπὸ δὲ τῶν ξυνόντων σοι κολάκων ἐπαινούμενος. οἱ καὶ αὐτοὶ πρὸς ἀλλήλους ἐπιστρεφόμενοι, γελῶσι τὰ πολλά;

Θέλω δέ σοι διηγήσασθαί τι Πυθοῖ γενόμενον. Ταραντῖνος, Εὐάγγελος τοὔνομα, τῶν οὐκ ἀφανῶν ἐν τῷ Τάραντι, ἐπεθύμησε νικῆσαι Πύθια. τὰ μὲν οὖν τῆς γυμνῆς ἀγωνίας αὐτίκα ἐδόκει αὐτῷ ἀδύνατον εἶναι, μήτε πρὸς ἰσχὺν, μήτε πρὸς ὠκύτητα εὖ πεφυκότι· κιθάρᾳ δὲ καὶ ᾠδῇ, ῥᾳδίως κρατήσειν ἐπείσθη ὑπὸ τῶν καταράτων ἀνθρώπων, οὓς εἶχε περὶ αὐτὸν, ἐπαινούντων, καὶ βοώντων, ὁπότε καὶ τὸ σμικρότατον ἐκεῖνος ἀνακρούσαιτο. ἧκεν οὖν εἰς τοὺς Δελφοὺς τά τε ἄλλα λαμπρὸς, καὶ δὴ καὶ ἐσθῆτα χρυσόπαστον ποιησάμενος, καὶ στέφανον δάφνης χρυσῆς κάλλιστον, ὡς ἀντὶ καρποῦ τῆς δάφνης σμαράγ-

[c] Πορφυρᾶν] Sic emendavit *Solan.* Πορφυρὰν Edd. vulgo.

lea calceove ſenum adhibetur. Sed ſpatii anguſtia non ſinit haec fuſius exponere; alioqui pluribus traderem, ἡ ἐμβὰς generalius eſſe, ὁ ἐμβάτης tragicis cothurnis magis proprium, & *Ammonium* adeo melius ſenſiſſe, quam *Pollucem*. *J.F.R.*

47. Βῆτα — ῥαψῳδ.] Hinc uſu receptam jamtum fuiſſe eam rationem conſtat, qua nos hodieque in dividendis *Homeri* carminibus utimur. *M. du S.*

Βῆτα τῆς Ἰλιάδος] Si certa eſt ſcriptura, patet hinc non ſolum libros Homericos jam tempore Luciani ſic diviſos, ſed literas illas adpoſitas non mere numerales fuiſſe, verum elementarias. Et ita ap. *Euſtath.* ad Il. A. Nota 1. διὸ καὶ τὰ εἴκοσι τέσσαρα τμήματα τῆς Ὁμηρικῆς ποιήσεως — οὐ μόνον ἄλφα καὶ βῆτα καὶ γάμμα ὀνομάζονται, καὶ τὰ ἑξῆς, ἀλλὰ καὶ γράμματα καλοῦνται]. atque apud alios Schol. non ſemel Ἰλ. ἄλφα, βῆτα, &c. plene legitur. Non tamen ab ipſo *Homero* profectam diviſionem, ſatis norunt eruditi. A Grammaticis Homero poſterioribus ortam monet Cl. *Duker.* in Latin. Vet. Juriſc. p. 203. Vulgo *Ariſtarcho* tribuitur, vid. quos ille adlegat *Caſaub.* & *Fabric.* *J.F.R.*

49. Δημηγορῶν, παγγέλοιος] *Hom.* Il. Β. 212. *M. du S.*

54. Ὑπερπηδήσεται] *Hom.* Il. Φ. 268. *M. du S.*

57. Ἕκτορα, — Λυκ. — Ἀστερ.] *Hom.* Il. Φ. 34. & ſeqq. it. 179. *M. du S.*

60. Γέλωτα ἂν ὀφλισκάνοι] Supra T. I. *Deor. Dial.* XXII. §. 2. f. καὶ γέλωτα ὀφλήσω παρὰ πᾶσιν. Ac *Dial. Mort.* XV. f. Item *Bis Accuſ.* c. 15. Et perſaepe alibi. *Dion. Hal.* VII. p. m. 473. μὴ καὶ γέλωτα ὄφλῃ. *Ariſtoph.* Nub. 1031. καὶ μὴ γέλωτ' ὀφλήσῃς. *J.F.R.*

70. Πορφυρᾶν — διφθέραν &c.] Supra Συγγρ. c. 19. *M. du S.*

77. Πυθοῖ] Πυθοῖ & Πειραιοῖ non eſſe adverbia, uti vulgus Grammaticorum ſtatuit, ſed ablativos obſoletorum nominum Πυθὼ & Πειραιὼ, quae in tertio & ſexto caſu habent οἵ, contracte οῖ, ut Λητοῖ, αἰδοῖ, atque in illis intelligi ἐν, contendit *L. Bos* de Ellipſ. p. 282. & ſeq. ubi plura ex aliis exempla, & hoc Luciani quoque adfert. Adſcripſerat *Hemſterh.* adnotaveratque ſimul, quod verſum erat *in Pythiis*, reddendum, *Delphis.* *J.F.R.*

78. Εὐάγγελος] Similem Hiſtor. vid. apud *Cic.* ad Heren. IV. 47. *M. du S.*

 94. Σφρα-

ράγδους εἶναι ἰσομεγέθεις τῷ καρπῷ. τὴν μέντοι γε κιθάραν αὐτὴν, ὑπερφυές τι χρῆμα εἰς κάλλος, καὶ πολυτέλειαν χρυσοῦ μὲν τοῦ ἀκηράτου πᾶσαν, σφραγῖσι δὲ [a] καὶ λίθοις ποικίλοις κατακεκοσμημένην, Μουσῶν μεταξὺ, καὶ Ἀπόλλωνος, καὶ Ὀρφέως ἐντετορευμένων· θαῦμα μέγα τοῖς ὁρῶσιν.

Ἐπεὶ δ' οὖν ποτε καὶ ἧκεν ἡ τοῦ ἀγῶνος ἡμέρα, τρεῖς μὲν ἦσαν· ἔλαχε δὲ μέσος αὐτῶν ὁ Εὐάγγελος ᾄδειν, καὶ μετὰ Θέσπιν τὸν Θηβαῖον οὐ φαύλως ἀγωνισάμενον. εἰσέρχεται οὖν [b] ὅλος περιλαμπόμενος τῷ χρυσῷ, καὶ τοῖς σμαράγδοις, καὶ βηρύλλοις, καὶ ὑακίνθοις· καὶ ἡ πορφύρα δὲ ἐνέπρεπε τῆς ἐσθῆτος, ἡ μεταξὺ τοῦ χρυσοῦ διεφαίνετο. τούτοις ἅπασι προεκπλήξας τὸ θέατρον, καὶ θαυμαστῆς ἐλπίδος ἐμπλήσας τοὺς θεατὰς, ἐπειδή ποτε καὶ ᾆσαι καὶ κιθαρίσαι πάντως ἔδει, ἀνακρούεται μὲν ἀνάρμοστόν τι, καὶ ἀσύντακτον, ἀπορρήγνυσι δὲ τρεῖς ἅμα χορδὰς, σφοδρότερον τοῦ δέοντος ἐμπεσὼν τῇ κιθάρᾳ, ᾄδειν δὲ ἄρχεται ἀπόμουσόν τι, καὶ λεπτὸν, ὥστε γέλωτα μὲν πάντων γενέσθαι τῶν θεατῶν· τοὺς ἀθλοθέτας δὲ ἀγανακτήσαντας ἐπὶ τῇ τόλμῃ, μαστιγώσαντας αὐτὸν, ἐκβαλεῖν τοῦ θεάτρου. ὅτεπερ καὶ γελοιότατος ὤφθη δακρύων ὁ χρυσοῦς Εὐάγγελος, καὶ ὑπὸ τῶν μαστιγοφόρων συρόμενος διὰ μέσης τῆς σκηνῆς, καὶ τὰ σκέλη καθῃματωμένος ἐκ τῶν μαστίγων, καὶ συλλέγων

ragdi eſſent aequali fructus illius magnitudine. Citharam autem ipſam *fecerat* admirandum opus, pulchritudine & pretio, ex auro totam ſolido, ſigillisque & gemmis variis ornatam, cum Muſae inter alia & Apollo & Orpheus inſculpti eſſent: ingens videntibus miraculum.

9. Cum vero tandem aliquando veniſſet dies certaminis, tres erant, quorum media canendi ſors exiit Evangelo, & quidem poſt Thebanum Theſpin, qui non male certaverat. Ingreditur ergo, auro relucens totus, & Smaragdis, & Beryllis, atque Hyacinthis. Decora quoque "veſtimenti purpura, inter aurum interlucens. His omnibus cum ante perculiſſet theatrum, & admirabili expectatione ſpectatores impleviſſet, ac tandem canere etiam & citharam pulſare omnino oporteret: pulſare incipit inconcinnum quiddam & incongruum; abrumpit autem chordas ſimul tres, vehementius juſto in citharam dum irruit; incipitque cantare adeo alienum quiddam a Muſis atque extenuatum, ut riſus ſpectatorum omnium cooriretur, praeſides autem certaminis indigne ferentes hominis audaciam, flagris caeſum theatro ejicerent. Quo quidem tempore maxime ridiculus viſus eſt aureus ille Evangelus, qui ploraret tractus a virgatoribus per mediam ſcenam, cruenta a flagellis crura habens, humi colligens ſigi-

a Καὶ] Omiſit *Fl.* *b* Ὅλος] Ὅλως *J.* & *V2.* Prius reliquae.

94. Σφραγῖσι] Conf. fin. c. ſeq. Et *Tragop.* vſ. 79. Et *Ovid.* Met. XI. 167. *M. du S.*

2. Εἰσέρχεται — ὅλος] Nihil referre, ὅλος ne an ὅλως recipias, vid. ſupra hoc Tom. *Herc.* c. 1. ὅλως Ἡρακλῆς. *J. F. R.*

30. Κατὰ τὸν νόμον τῆς τέχνης] Vide haec copioſe illuſtrantem *Gataker.* in Cinno p. 246. Ed. minor. P. 303. Ed. major. *J. F. R*

33. Σφραγῖσιν] I. e. *gemmis.* *F. G.*

37. Ὤνητο] Ὠνήσω legiſſe videtur Interpres. *F. G.*

40. Περὶ πόδα] *Heſych.* οὕτως ἐκάλουν τὸ ἁρμόζον, μεταφέροντες ἀπὸ τῶν συμμέτρων τοῖς ποσὶν ὑποδημάτων· τὸ ἀκριβῶς. *J. M. G.*

45. Θρᾶτται] *Thraciae*, quas depingit *Ovid.* 2. Metam. *G. C.*

47. Εἰς τὸν Ἕβρον ἐμπεσοῦσαν ἐμβληθῆναι ἐς τὸν μέλανα πόντον] Exhibuit quoque interpres *in nigrum pontum*, nec intercedo, quo minus ab poëta aliquo ſic ſcriptum credatur. Sed Lucianum nunc ſimpliciter narrantem non reſpexiſſe opinor ad talem quandam imitationem, & intellexiſſe Melan ſinum, ut illam maris partem appellari novimus ab ingrediente eam *Mela* fluvio. Vide Geographos. *J. G.*

48 Mi-

gilla citharae, quae exciderant ſcilicet cum vapularet una cum ipſo etiam cithara.

χαμόθεν τῆς κιθάρας. τὰς σφραγίδας (ἐξεπεπτώκεισαν γὰρ, κἀκείνης [c] ξυμμαστιγουμένης αὐτῷ.)

10. Parvo autem poſt illum intervallo, Eumelus aliquis intrat Elienſis, citharam habens veterem, cujus lignei eſſent verticilli, veſtem vero vix cum ipſa corona drachmis decem dignam. At hic, qui dextre cantaſſet, & lege artis tractaſſet citharam, vicit, & praeconio ornatus eſt, & deriſit Evangelum, fruſtra ſibi placentem cithara illa ſua & ſigillis, ac dixiſſe illi fertur, *Tu quidem, Evangele, aurea lauro cinctus es, quippe dives: ego vero pauperculus Delphica. Ceterum illum ſolum tui apparatus fructum tibi habe, quod, neque miſerante quoquam te victum, hinc diſcedis, ſed exoſus omnibus propter artis illam expertem atque ſupervacuam luxuriem.* Apprime tibi Evangelus ille congruit, quatenus plane non curas riſum ſpectatorum.

Μικρὸν δὲ ἐπισχὼν μετ' αὐτὸν Εὔμηλός τις Ἠλεῖος εἰσέρχεται, κιθάραν μὲν παλαιὰν ἔχων, ξυλίνους δὲ [d] κόλλοπας ἐπικειμένην· ἐσθῆτα δὲ καὶ μόγις σὺν τῷ στεφάνῳ δέκα δραχμῶν ἀξίαν· ἀλλ' οὗτός γε ᾄσας δεξιῶς, καὶ κιθαρίσας κατὰ τὸν νόμον τῆς τέχνης, ἐκράτει, καὶ ἀνεκηρύττετο, καὶ τοῦ Εὐαγγέλου κατεγέλα, μάτην ἐμπομπεύσαντος τῇ κιθάρᾳ, καὶ ταῖς σφραγῖσιν ἐκείναις. καὶ εἰπεῖν γε λέγεται πρὸς αὐτόν· ὦ Εὐάγγελε, σὺ μὲν χρυσῆν δάφνην περίκεισαι, πλουτεῖς γὰρ, ἐγὼ δὲ ὁ πένης τὴν Δελφικήν· πλὴν τοῦτό γε μόνον ὤνησο τῆς σκευῆς, ὅτι μηδ' ἐλεούμενος ἐπὶ τῇ ἥττῃ ἀπέρχῃ, ἀλλὰ μισούμενος προσέτι διὰ τὴν ἄτεχνόν σου ταύτην καὶ περιττὴν τρυφήν. [e] περὶ πόδα δή σοι καὶ Εὐάγγελος οὗτος, παρ' ὅσον σοί γε οὐδ' ὀλίγον μέλει τοῦ γέλωτος τῶν θεατῶν.

11. Neque vero intempeſtivum fuerit Lesbiam tibi fabulam enarrare, antiquam. Cum Orpheum Threſſae mulieres diſcerpſiſſent, caput illius una cum lyra in Hebrum delapſum in ſinum Melana delatum eſſe, ajunt; atque innataſſe caput lyrae, canens, ut ferunt, threnum de Orpheo, cui lyra, ventis chordas impellentibus, ſuc-

Οὐκ ἄκαιρον δ' ἂν γένοιτο, καὶ Λέσβιον μῦθόν τινα διηγήσασθαί σοι πάλαι γενόμενον. Ὅτε τὸν Ὀρφέα διεσπάσαντο αἱ Θρᾷτται, φασὶ, τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ σὺν τῇ λύρᾳ [f] εἰς τὸν Ἕβρον ἐμπεσοῦσαν, ἐμβληθῆναι εἰς τὸν μέλανα πόντον, καὶ ἐπιπλεῖν γε τὴν κεφαλὴν τῇ λύρᾳ, τὴν μὲν ᾄδουσαν θρῆνόν τινα [g] ἐπὶ τῷ Ὀρφεῖ, ὡς λόγος, τὴν λύραν δὲ αὐτὴν ὑπηχεῖν τῶν ἀνέμων ἐμπιπτόντων ταῖς

c Ξυμμαστιγουμένης] Ζυμμαστιγουμ. male B1. d Κόλλοπας] Recte Edd. praeter J. & V2. quae κόλλωπας. e Περὶ] Ita bene Ald. J. H. P B1. S. Παρὰ Fl. L. & marg. A1. f Εἰς τὸν Ἕβρον] Haec & ſeqq. a λύρᾳ ad λύρᾳ deſunt in Fl. g Ἐπὶ τῷ Ὀρφεῖ, ὡς λόγος] Ἐπὶ τῷ Ὀρφείῳ λόγῳ marg. A1.

27. Κόλλοπας ἐπικειμένην] Κόλλοπες οἱ πασσαλίσκοι τῆς κιθάρας, ὧν ἐκδέδενται αἱ νεῦραι. V.

37. Ὠνήσω] Γραι. Ὤνησω. G.

40. Περὶ πόδα δή σοι] Περὶ πόδα, ἀντὶ τοῦ κατὰ πόδα, πλησίον, ἐγγύς. ἢ ἀληθέστερον ἐρεῖν, περὶ πόδα ἀντὶ * καταπεφρονημένως· ἐπεὶ καὶ τὰ παρ' ἡμῖν εὐκαταφρόνητα περὶ τοὺς πόδας ῥίπτεται. V. (Ῥιπτεῖται C. Ῥιπτεῖται V.)

* Καταπεφρονημένως] Sic dedit Solan. pro vulgato καταπεφρονημένος, & παρ' ἡμῖν, pro edito παρ' ἡμῶν.

48. Μέλανα πόντον] Mare nigrum Luciano notum. Sed de Propontide hic intelligendum videtur. F.G.

Μέλανα πόντον] Quando ita appellari mare hoc coeperit, alii doceant. M. du S.

ταῖς χορδαῖς· καὶ οὕτω μετ' ᾠδῆς προσενεχθῆναι τῇ Λέσβῳ· κἀκείνους ἀνελομένους τὴν μὲν κεφαλὴν καταθάψαι, ἵναπερ νῦν τὸ Βακχεῖον αὐτοῖς ἐστι· τὴν λύραν δὲ ἀναθῆναι εἰς τοῦ Ἀπόλλωνος τὸ ἱερὸν, καὶ ἐπὶ πολύ γε σώζεσθαι αὐτήν.

Χρόνῳ δὲ ὕστερον Νέανθον τὸν τοῦ Πιττακοῦ τοῦ τυράννου ταῦτα ὑπὲρ τῆς λύρας [a] πυνθανόμενον, ὡς ἐκήλει μὲν καὶ θηρία, καὶ φυτὰ, καὶ λίθους, ἐμελῴδει δὲ καὶ μετὰ τὴν τοῦ Ὀρφέως συμφορὰν μηδενὸς ἁπτομένου, πρὸς ἔρωτα τοῦ κτήματος ἐμπεσεῖν, καὶ διαφθείραντα τὸν ἱερέα μεγάλοις χρήμασι, πεῖσαι ὑποθέντα ἑτέραν ὁμοίαν λύραν, δοῦναι αὐτῷ τὴν τοῦ Ὀρφέως· λαβόντα δὲ μεθ' ἡμέραν μὲν ἐν τῇ πόλει χρῆσθαι, οὐκ ἀσφαλὲς οἴεσθαι εἶναι· νύκτωρ δὲ ὑπὸ κόλπου ἔχοντα, μόνον προελθεῖν εἰς τὸ προάστειον, καὶ προχειρισάμενον κρούειν καὶ συνταράττειν τὰς χορδὰς, ἄτεχνον καὶ ἄμουσον νεανίσκον, ἐλπίζοντα καὶ μέλη τινὰ θεσπέσια ὑπηχήσειν τὴν λύραν, ὑφ' ὧν πάντας καταθέλξειν, καὶ κηλήσειν, καὶ μακάριον ἔσεσθαι, κληρονομήσαντα τῆς Ὀρφέως μουσικῆς· ἄχρι δὴ ξυνελθόντας τοὺς κύνας

cinuerit, & ſic cum cantu appulſam Leſbo: illosque ſublatum caput ſepeliiſſe, ubi nunc Baccheum illis eſt, lyram vero Apollinis in templo dedicaſſe, ubi diu ſervata ſit.

12. Interjecto tempore Neanthum Pittaci tyranni filium, qui iſtaec de lyra audiſſet, ut animalia, & plantas, & ſaxa demulſerit, ac poſt Orphei mortem, nemine illam tractante cecinerit, in cupiditatem illius habendae incidiſſe, corruptoque magna vi pecuniae ſacerdoti perſuaſiſſe, ut ſubjecta alia ſimili, Orphei ſibi lyram daret. Cum vero accepiſſet, interdiu quidem in urbe ea uti non ſatis tutum putaſſe; noctu vero illa ſinu condita ſolum progreſſum eſſe in locum ſuburbanum, eaque depromta, opulſaſſe & perturbaſſe fides adoleſcentem artis & Muſarum expertem, qui ſperaret, carmina quaedam divina reddituram eſſe lyram, quibus delinire omnes ac mulcere cum poſſet, beatum ſe fore Muſicae Orphei heredem; donec convenientes ad ſonum

a Πυνθανόμενον] Ita *Fl. B1. H.* &c. Πυθανόμενον *J.* & *Fr.* Forſan πυθόμενον voluere.

74. Κληρονομήσαντα] Κληρονομῶ σου Ἀττικῶς. *V.*

58. Νέανθον] De hoc Politianus *in Nutritia. M. du S.*

74. Κληρονομήσαντα τῆς &c.] Attice cum genitivo ait Schol. bene. Ita & ſupra T. 2. *Quom. Hiſt.* c. 20. Verum & cum accuſandi caſu *Alciphr.* I. Ep. 39. p. 192. f. ἔναγχος γὰρ πλούσιον κεκληρονόμηκε πατέρα τὸ μειράκιον. *J. F. R.*

83. Τῶν ἄλλων βαρβίτων] Hinc videtur colligi poſſe, lyram & barbiton idem fuiſſe. *Longol.*

88. Τρισχιλίων δραχμῶν] A ſolo Luciano hoc memoratur; ſed facile fidem facit. Quoniam autem de lucerna fictili venerandi ſenis ſermo incidit, operae pretium eſt ex ipſo Epicteto apud *Arrianum* p. m. 72. B. cur fictili ea uſus ſit, audire. *Ego*, inquit, *nuper cum apud Lares ferream haberem lucernam, audito ſtrepitu ſublatam accurrens animadverti. Rem deinde reputans, furtique cauſſam ſatis obviam; cras*, inquam, *fictilem invenies.* At, o bone, quam tu tam vilem comparabas, ut qui furaretur neminem inventum iri putares, inventus eſt eo usque fatuus, ut ter mille drachmis emeret. Libros Pythagoricos a Platone, Speuſippi Philoſophi ab Ariſtotele, immenſo pretio emtos narrat *A. Gellius* III. 17. Sed horum alia prorſus ratio eſt. *M. du S.*

90. Τῶν νυκτῶν] Subaudi τὸ διά. *F. G.*

93. Τῷ θαυμαστῷ ἐκείνῳ γέροντι] Serio Epictetum laudat: neque enim ſemper ridet Lucianus, neque omnia. Qui ſi Socratem ipſum aliquando inclementius tractarit, ſuſpiciebat tamen. Senem fuiſſe docent & alii Scriptores, & ipſe apud *Arrianum* p. 66. A. *Aul. Gell.* II. 18. *De Epicteto autem Philoſopho nobili — recentior eſt memoria, quam ut ſcribi quaſi obliteratum debuerit.* Ad *M. Aurelii* usque tempora vitam produxiſſe, auctor eſt *Suidas.* *M du S.*

94. Χθὲς] Paulo poſt Peregrini mortem itaque haec ſcripta ſunt. Vid. Περεγρ. c. 36. *M. du S.*

Ibid. Πρωτέως] I. e. Peregrini. *F G.*

98. Τεγεάται τοῦ Καλυδωνίου] Memorat inter ἀναθήματα ejus verbis etiam *Pauſan.* Arcad. p. 275, 38. *Wech.*

Ἐστ

ſuum canes, multos autem ibi fuiſſe, miſerum laniaverint. Hactenus ergo Orphei ſimile fatum habuiſſe, ut ſolos in ſe convocaret canes. Ubi illud quidem manifeſtiſſime apparuit, non lyram fuiſſe, quae demulſerit, ſed artem & cantum, quae ſola eximia Orpheo a matre contigerant. Caeterum lyra ſupellex erat non melior barbitis aliis.

13. Et quid Orphea tibi aut Neanthum narro, cum noſtra aetate fuerit, & forte adhuc ſit, qui Epicteti Stoici lucernam fictilem tribus drachmarum millibus emerit? Sperabat, puto, ille etiam, ſi noctu ad illam lucernam legeret, continuo ſapientiam Epicteti adſtituram ſibi per quietem, ſeque ſimilem ſeni admirabili futurum.

14. Heri vero & nudius tertius alius quis Cynici Protei baculum, quem depoſuerat, cum in ignem deſiliret, talento ipſe quoque emit, & habet pignus illud atque oſtentat, ut Tegeatae Calydonii *apri* exuvias, & Geryonis oſſa Thebani,

πρὸς τὸν ἦχον (πολλοὶ δὲ ἦσαν αὐτόθι) διασπάσασθαι αὐτόν· ὡς τοῦτο γοῦν ὅμοιον τῷ Ὀρφεῖ παθεῖν, καὶ μόνους [b] ἐφ' ἑαυτὸν ξυγκαλέσαι τοὺς κύνας. ὅτεπερ καὶ σαφέστατα ὤφθη, ὡς οὐχ ἡ λύρα θέλγουσα ἦν, ἀλλὰ ἡ τέχνη καὶ ἡ ᾠδὴ, ἃ μόνα ἐξαίρετα τῷ Ὀρφεῖ παρὰ τῆς μητρὸς ὑπῆρχεν. ἡ λύρα δὲ ἄλλως κτῆμα ἦν οὐδὲν ἄμεινον τῶν ἄλλων βαρβίτων.

Καὶ τί σοι τὸν Ὀρφέα, ἢ τὸν Νέανθον λέγω, ὅπου καὶ καθ' ἡμᾶς αὐτοὺς ἐγένετό τις, καὶ ἔτι ἐστὶν, οἶμαι, ὃς τὸν Ἐπικτήτου λύχνον τοῦ Στωϊκοῦ, κεραμεοῦν ὄντα, τρισχιλίων δραχμῶν ἐπρίατο; ἤλπιζε γὰρ, οἶμαι, κἀκεῖνος, εἰ τὰς νύκτας ὑπ' ἐκείνῳ τῷ λύχνῳ ἀναγιγνώσκοι, αὐτίκα μάλα καὶ τὴν Ἐπικτήτου σοφίαν ὄναρ ἐπιστήσεσθαι, καὶ ὅμοιος ἔσεσθαι τῷ θαυμαστῷ ἐκείνῳ γέροντι.

Χθὲς δὲ καὶ πρώην ἄλλος τις τὴν Πρωτέως τοῦ Κυνικοῦ βακτηρίαν, ἣν καταθέμενος ἥλατο εἰς τὸ πῦρ, ταλάντου κἀκεῖνος ἐπρίατο, καὶ ἔχει μὲν τὸ κειμήλιον τοῦτο καὶ δείκνυσιν, ὡς Τεγεάται τοῦ Καλυδωνίου τὸ δέρμα, καὶ Θηβαῖοι τὰ ὀστᾶ τοῦ [c] Γηρυόνου, καὶ

b Ἐφ'] Ὑφ' male *Fl.* *c* Γηρυόνου] Sic *Fl. Fr. Ald. J. H*1. & 2. *B*1. *P. S. Amſt.*

77. Διασπάσασθαι αὐτὸν] Ἐπεὶ κἀκεῖνος ὑπὸ τῶν * κυνῶν διεσπάσθη. *V.*

82. † Παρὰ τῆς μητρὸς] Καλλιόπης γὰρ τῆς Μούσης μυθεύουσι γενέσθαι τοῦτον. *V.*

94. Καὶ πρώην] Λέγεται καὶ ἄρτι πρώην, ὡς ἐχρήσατο ὁ Πλούταρχος. *V.*

Ibid. Πρωτέως] Περὶ τοῦ Περεγρίνου λέγει. *V.*

* Κυνῶν] Ita merito emendarat *Solan.* cum legeretur Κώων.

† Παρὰ τῆς μητ.] Ante ad verba ἃ μόνα ἐξαίρετα male referebatur hoc Schol. & ſchol. ſequens, ad Ἐκείνῳ γέροντι.

Ἐστι μὲν, inquit, τὸ δέρμα ὑὸς τοῦ Καλυδωνίου· διεσήπετο δὲ ὑπὸ τοῦ χρόνου καὶ εἰς ἅπαν ἦν τριχῶν ἤδη ψιλόν. *J.M.G.*

99. Τὰ ὀστᾶ τοῦ Γηρυόνος] An factum de Geryonis oſſibus, quod Sanctorum reliquiis contigiſſe cum admiratione legimus, ut vel multiplicatae ſint, vel tranſlatae? *Pauſanias* enim in Atticis p. 34, 20. in Lydiae urbe non magna, Τημένου θύραις, inventa, narrat, poſt nudatum a tempeſtatibus collem, ὀστᾶ τὸ σχῆμα παρέχοντα ἐς πίστιν ὡς ἔστιν ἀνθρώπου· ἐπεὶ διά γε μέγεθος οὐκ ἔστιν ὅπως ἂν ἔδοξεν. (conformatio ſuaſit humana eſſe, magnitudo elephantum potius aut cetum ſuaſiſſet) Αὐτίκα δὲ λόγος ἦλθεν ἐς τοὺς πολλοὺς, Γηρυόνου τοῦ Χρυσάορος εἶναι μὲν τὸν νεκρὸν κ. τ. λ. Dicemusne lacunam eſſe poſt Θηβαῖοι, aut poſt ὀστᾶ adeo. Sed hariolari nolo. Magnam vim ejusmodi reliquiarum, (κειμήλια, θαύματα, ἀναθήματα pro diverſo reſpectu vocant Graeci) breviter indicat *Ez. Spanhemius* in ipſo ingreſſu magni operis p. 3. *J.M.G.*

Ibid. Γηρυόνου] Γηρύονος diſerte ſcripſit Cl. *Geſn.* in nota ſua; an quia Latini amant *Geryon, onis?* Dubito tamen num & ſic in Luciano corrigi velit, quum etiam Γηρυόνου in *H*2. qua utebatur, intactum reliquit. Et cum nihil varietatis notatum reperirem, Edd. decem evolvi, easque in Γηρυόνου conſentire deprehendi, nempe ab recto Γηρυόνης, quam formationem eſſe uſitatiſſimam, vel ex *Loydii* Lex. poët. notum, qui id vel quater ex *Paleph.* & Γηρυονῆα a Γηρυονεὺς ex aliis profert. Addo *Conon.* Apollodoro adnexum p. m 247. τὰ Γη-

καὶ Μεμφῖται τῆς Ἴσιδος τοὺς πλοκάμους. αὐτὸς δὲ ὁ τοῦ θαυμαστοῦ κτήματος δεσπότης, καὶ αὐτόν σε τῇ ἀπαιδευσίᾳ καὶ βδελυρίᾳ ὑπερηκόντισεν. ὁρᾷς ὅπως κακοδαιμόνως διάκεισαι, βακτηρίας ἐς τὴν κεφαλὴν ὡς ἀληθῶς δεόμενος.

Λέγεται γὰρ καὶ Διονύσιον τραγῳδίαν ποιεῖν φαύλως πάνυ, καὶ γελοίως, ὥστε τὸν Φιλόξενον πολλάκις δι' αὐτὴν ἐς τὰς λατομίας ἐμπεσεῖν, οὐ δυνάμενον κατέχειν τὸν γέλωτα. οὗτος τοίνυν πυθόμενος ὡς [a] ἐγγελᾶται, τὸ Αἰσχύλου πυξίον, εἰς ὃ ἐκεῖνος ἔγραφε, σὺν πολλῇ σπουδῇ κτησάμενος αὐτό, ᾤετο ἔνθεος ἔσεσθαι, καὶ κάτοχος ἐκ τοῦ πυξίου, ἀλλ' ὅμως ἐν αὐτῷ ἐκείνῳ μακρῷ γελοιότερα ἔγραφεν· οἷον κἀκεῖνο τὸ Δωρικόν, ἧκεν ἡ Διονυσίου γυνή, καὶ πάλιν· οἴμοι, γυναῖκα χρησίμην ἀπώλεσα. καὶ τοῦτο γὰρ ἐκ τοῦ πυ-

& Memphitae cincinnos Iſidis. Ipſe vero admirabilis rei dominus, vel ipſum te inſcitia atque impuritate vicerit. Vide quam infeliciter te habeas, baculo in caput (*incuſſo*) revera indigens.

15. Dicitur etiam Dionyſius tyrannus ſcripſiſſe tragoediam, male ſane & ridicule, adeo ut ſaepe propter eam in Lautumias inciderit Philoxenus, qui riſum continere non poſſet. Hic ergo derideri ſe audiens, pugillares Aeſchyli, in quibus ille ſcribere ſolitus fuerat, ſtudioſe emit, futurum ratus, ut divino quodam ad poëticen ſtudio inde animaretur. Verum enim vero in illis ipſis *tabellis* longe etiam magis ridicula ſcripſit, quale illud Doricum, *Advenit Dionyſii mulier*: & illud, *Hei conjugem quam commodam deperdidi*: nam iſtuc etiam de pu-

a Ἐγγελᾶται] Hoc pertinaciter ſervant Edd. Ἤγγελται adſcript. marg. *J.*

ρυόνου περικαλλεῖς ὅσαι βόες. Et *Ptol. Hephaeſt.* p. 310. f. Ἥρα συμμαχοῦσα τῷ Γηρυόνῃ. *Parth. Nic.* c. 30. τὰς Γηρυόνου βοῦς. Nec aliter *Suidas*, nec *Ariſtoph.* quem vid. Acharn. vſ. 1081. Ideoque jam nulla mendi ſuſpicio: nec ſcio ubi Γηρύων aut Γήρυον inveniatur. *J.F.R.*

7. Λέγεται — Διονύσιον] Ut Latini verbis paſſivis imperſon. poſitis nominativum addere magis amant, ita contra Graeci accuſativum iis frequentius adjungunt. *Diod. Sic.* I. c. 95. pr. Λέγεται προσελθεῖν Ἄμασιν τὸν Βασιλέα. Ib. med. λέγεται τὸν Ξέρξου πατέρα — ἐπιστῆναι. L. 2. c. 21. λέγεται τὸν Μέμνονα, & millies ap. eumdem deinde. *Parth. Nic.* c. 30. Λέγεται δὲ καὶ Ἡρακλέα — ἀφικέσθαι. Et c. 31. Λέγεται δὲ καὶ Διμοίτην. Item c. 36. Λέγεται δὲ καὶ Ῥῆσον ἰέναι. *Aeſop.* f. 86. Λέγεται ταύτην. *Arrian.* Exp. Al. in praef. λέγεται Φίλιππον μὲν τελευτῆσαι, ubi Cl. *Gronov.* ſex, ſeptem alia ſimil. ex *Æl.* & *Xen.* Interdum tamen & nominativum reperias, ut *Diog. Laërt.* T. 2. p. 582. Λέγεται ὁ Πλάτων υἱὸς γενέσθαι. *Diod. Sic.* V. c. 55. Λέγονται δ' οὗτοι καὶ γόητες γεγονέναι. Mox ibid. Ζεὺς λέγεται ἐρασθῆναι. *J.F.R.*

Ibid. Διονύσιον] Meminit *Cic.* ad Att. L. IX. unde proverbium factum eſt: Διονύσιος ἐν Κορίνθῳ. *G.C.*

Διονύσιον] Dionyſius tyrannus. *F.G.*

Διονύσιον] *Seniorem* intelligit, qui tragoedias & comoedias edidit. Vid. *Plut.* 838. 2. 1276. 1532, 1. De tragoediis ejus vide *Suid.* & *Plut.* Timol. 442. 2. & 602. f. ubi fragmentum hoc etiam habet, ἡ γὰρ τυραννὶς ἀδικίας μήτηρ ἔφυ, quod apud *Stobaeum* etiam reperitur, *Grot.* Flor. 187. B. adde *Philoſtr.* p. 499. *M. du S.*

Διονύσιον τραγῳδίαν ποιεῖν φαύλως] Adleverat Cl. *Hemſterh.* adeundum *Daviſ.* ad *Cic.* Tuſc. Diſp. V. p. 350. Ed. 2. Ibi Cicero de eodem Dionyſio tyranno: *muſicorum vero perſtudioſo poëtae etiam tragico quam bono, nihil ad rem.* Daviſ. autem: „ *Themiſt.* Or. IX. p. 126. Τραγῳδίας δέ, inquit, ἱκανῶς γράφειν, καὶ Διονύσιος „ ὁ Τύραννος ἱκανὸς ἦν. De poëtica ejus facultate non „ tam bene ſentiunt reliqui, & in horum ſententia „ fuiſſe ſe non obſcure docet *Tullius*. *Ammian. Marcel.* L. XV. c. 5. *Legimus Dionyſium intentaſſe Poë-* „ *tae Philoxeno mortem, cum eum recitantem* proprios „ verſus abſurdos & inconcinnos, *laudantibus cun-* „ *ctis, ſolus audiret immobilis.* Dein additis etiam his „ Luciani, pergit: alia de Philoxeno in lapicidinas con- „ jecto teſtimonia corraſit *Jac. Perizon.* ad *Ælian.* V. „ H. L. X. c. 9. At de Dionyſii tragoediis vide *Schef-* „ *ferum* & *Kuhnium* ad L. XIII. c. 18. Haec *Daviſii* „ adſcribere non piguit. *J.F.R.*

8. Τὸν Φιλόξενον] Nota Philoxeni hiſtoria diſertiſſime enarrata a *Diodor. Sic.* l. 15. poſt pr. brevius a *Stobaeo* Serm. 13. περὶ παῤῥησίας. Tangit *Cic.* ad Att. 4, 6. med. Aliam cauſſam conjecti a Dionyſio in Lautumias Philoxeni, corruptam nempe ab illo Galateam, tyranni pellicem, indicat *Athenaeus* L. I. p. 6. F. & Schol. *Ariſtoph.* ad Plut. 290. Tragoedia ſunt Dionyſii nomina, & quae ad hoc argumentum alia pertinent, vid. apud *Fabric.* B. G. 2, 19. p. 675. in quo Catalogo Tragicorum etiam Philoxenus illuſtratur p. 686. Add. Viri docti ad *Aelian.* V. H. 10, 9. & 12, 44. *J.M.G.*

10. Οὐ δυνάμενον κατ. τὸν γέλωτα] Aliam cauſſam aſſignat

pugillaribus : & illud , *Stulti ſibi illudunt enim mortalium.* Atque hoc quidem apte dictum in te videri poteſt a Dionyſio , ac propter hoc carmen inaurare decebat illos pugillares.

16. Qua enim ipſe ſpe de libris concepta, eos volvis ſemper, & glutinas , & circumcidis, & croco cedroque inungis, & pelles circumdas, & apponis umbilicos, tanquam fructum aliquem illorum capturus ? Nempe melior omnino jam ipſa illa emtione factus es, qui ſic dicas, *ut libri praecipiunt?* Quin piſcibus magis mutus es. Vivis autem ut neque dicere honeſtum ſit, ſed *immane*, ut in proverbio eſt , *odium* omnium ſuſtines propter impuritatem. Itaque ſi talem libri efficerent , curriculo quam longiſſime fugiendum ab illis erat.

ξίου, καὶ τὸ, αὑτοῖς γὰρ ἐμπαίζουσιν οἱ μωροὶ βροτῶν. τοῦτο μὲν γε πρὸς σε μάλιστα εὐστόχως ἂν εἰρημένον εἴη, [b] ἢ τῷ Διονυσίῳ. καὶ διὰ τοῦτο χρυσῶσαι αὐτοῦ ἔδει ἐκεῖνο τὸ πυξίον.

Τίνα γὰρ ἐλπίδα καὶ αὐτὸς ἔχων εἰς τὰ βιβλία, καὶ [c] ἀνελίττεις ἀεὶ, καὶ διακολλᾷς, καὶ περικόπτεις, καὶ ἀλείφεις τῷ κρόκῳ, καὶ τῇ κέδρῳ, καὶ διφθέρας περιβάλλεις, καὶ ὀμφαλοὺς [d] ἐντίθεις, ὡς δή τι ἀπολαύσων αὐτῶν; πάνυ γοῦν ἤδη βελτίων γεγένησαι διὰ τὴν ὠνὴν, ὃς τοιαῦτα μὲν φθέγγῃ· μᾶλλον δὲ τῶν ἰχθύων ἀφωνότερος εἶ, βιοῖς δὲ, ὡς οὐδ' εἰπεῖν καλόν· μῖσος δὲ ἄγριον, [e] φασι, παρὰ πάντων ἔχεις ἐπὶ τῇ βδελυρίᾳ· ὡς εἰ τοιούτους ἀπειργάζετο τὰ βιβλία, φυγῇ φευκτέον ἂν ἦν ὅτι πορρωτάτω ἀπ' αὐτῶν.

Δυοῖν

b Ἢ] ἢ delet *Geſn.* *c* Ἀνελίττεις] Et hoc Edd. conſtanter. *Ἀνατυλίττεις Graev.* & marg. *A1W.* *d* Ἐντίθεις] *Ἐντίθης* vult *Gujet.* *e* Φασι] Sic *J. P.* aliaeque. *Φασὶ Fl.*

32. Ὡς οὐδ' εἰπεῖν καλὸν] Καινοπρεπὲς ἐστὶ τοῦτο, ὡς οὐδ' εἰπεῖν καλὸν· τὸ γὰρ κοινὸν ὡς οὐδὲ καλὸν εἰπεῖν. *V.*

ſignat *Plut.* 595. f. Tragoedia nempe Tyranni ei ut emendaret data , a principio ad finem ab eo eſt obliterata. *M. du S.*

11. Ἐγγελᾶται] Lege ἤγγελται & vid. Παρασ. c. 40. vel potius ἐγελᾶτο, ut *Diog. Laërt.* p. 159. ~~F.~~ quamvis de alio illic ſermo. De hac veterum curioſitate vid. *Spanh.* p. 4. ed. ult. Adde his ob ſimilitudinem *Silii Italici* factum , qui in *Virgilii* monumento decubuiſſe fertur, quaſi eodem afflatu inſpirandus. Narrat *Jacob. Pontanus* 281. Philoc. *M. du S.*

16. Δωρικὸν] Ubinam hoc Doricum invenies? Corruptum cenſeo ; necdum quid reponam ſatis video. Aliquid tamen habeo quod afferam. Fuit altera Dionyſii uxor nomine Doris ; v. *Ælian.* V. H. IX. 8. & XIII. 10. *Val. Maxim.* IX. 14. de qua haud dubie hic ſermo eſt. Adde *Cic.* Tuſc. V. Locra erat , Xeneti *viri civium ſuorum nobiliſſimi filia. ſed ibi* Loris dicitur. Vid. not. ad *Cornel. Nep.* in Dione. *M. du S.*

Ibid. Ἧκεν ὁ Διονυσίου] Non puto, ridiculum quaerendum eſſe in his verſiculis , prout hic recitantur, in quibus humile quiddam forte videas , & minime Tragicum ; ridiculum neſcio an quis hodie obſervet? ſed citari arbitror carminum principia eorum , quae miſerum poëtam praeter caetera declarent. *J. M. G.*

20. Μάλιστα εὐσ. — ἢ τῷ Διον.] Aut μᾶλλον ſcribi debuit, aut εὐστοχώτερον. *M. du S.*

25. Καὶ ἀνελίττεις] Hæc omnia *Perſ.* ejusque Interpretes ad Sat. 3. *J. B.*

Καὶ ἀνελίττεις ἀεὶ] Perinde quidem eſt ſive legas, ut in editis habetur καὶ ἀνελίττεις ἀεὶ, ſive , ut in Mſ. extat, καὶ ἀνατυλίττεις ἀεὶ. Utrumque enim ſignificat *libros, verſus, evolvis* , utrumque verbum hunc apud ſcriptorem alibi quoque occurrit in hac notione. ſed cum ἀνατυλίττειν , quod hic codex vetuſtus prae ſe fert, ſit verbum rarius , credibile eſt librarios pro eo ſubſtituiſſe notius & tritius. Proprie ἀνατυλίττειν dicitur de voluminibus, quae evolvuntur. In ſequentibus mox ineptiſſime vertitur , καὶ διακολλᾷς ἐστὶ περικόπτεις, *coagmentas, ſpolias*, cum vertendum ſit *conglutinas* , *circumcidis*. Chartae enim glutine jungebantur , deinde frontes librorum circumcidebantur, capiti vero voluminis adglutinabatur membrana purpurea, cui plerumque litteris aureis index libri inſcribebatur, ut erudite docuit maximus vir *Iſaacus Voſſius* ad Catullum pag. 52. vide quae ibi notavit, quae maxime faciunt huic loco illuſtrando. *J. G. G.*

Ibid. Καὶ διακολλᾷς, καὶ περικόπτεις] I. e. recidis. *tu le rognes.* *F. G.*

28. Ἐντίθεις] *Ἐντίθης. F. G.* Ni Atticum foret εις pro ης, ut c. 19. f. προὐτίθεις. *J. F. R.*

31. Τῶν ἰχθύων ἀφωνότερος] Proverb. *J. B.*

Ibid. Ἰχθύων ἀφωνότερος] Supra Z. Τρ. c. 35. Ἀλεκτ. c. 1. *M. du S.*

43. Τίλ-

Δυοῖν δὲ ὄντοιν, ἅττ' ἂν παρὰ τῶν παλαιῶν τις κτήσαιτο, λέγειν τε δύνασθαι, καὶ πράττειν τὰ δέοντα ζήλῳ τῶν ἀρίστων, καὶ φυγῇ τῶν χειρόνων· ὅταν μήτε ἐκεῖνα, μήτε ταῦτα φαίνηταί τις παρ' αὐτῶν ὠφελούμενος, τί ἄλλο ἢ τοῖς μυσὶ διατριβὰς ὠνεῖται, καὶ ταῖς τίλφαις οἰκήσεις, καὶ πληγὰς ὡς ἀμελοῦσι τοῖς οἰκέταις;

17. Cum vero duo fere ſint, quae a veteribus parare ſibi poſſit aliquis, ut & dicere poſſit & facere quae oportet, optimorum aemulatione, & fuga deteriorum: ſi neque iſtuc neque hoc utilitatis percepiſſe aliquem inde appareat; quid aliud quam exercitationes muribus parabit, aut habitacula blattis, aut ſervis plagas tanquam iſtorum negligentibus?

Πῶς δὲ οὐ κἀκεῖνο αἰσχρὸν, εἴ τις ἐν τῇ χειρὶ ἔχοντά σε βιβλίον ἰδὼν (ἀεὶ δέ τι πάντως ἔχεις) ἔροιτο οὗτινος, ἢ ῥήτορος, ἢ ξυγγραφέως, ἢ ποιητοῦ ἐστι; σὺ δὲ ἐκ τῆς ἐπιγραφῆς εἰδὼς, πράως εἴποις τοῦτό γε· εἶτα ὡς φιλεῖ τὰ τοιαῦτα ἐν ξυνουσίᾳ προχωρεῖν ἐς μῆκος λόγων, ὁ μὲν ἐπαινοῖ τι, ἢ αἰτιῷτο τῶν ἐγγεγραμμένων, σὺ δὲ ἀποροίης, καὶ μηδὲν ἔχοις εἰπεῖν, οὐκ εὔξῃ[a] τότε χανεῖν σοι τὴν γῆν κατὰ σεαυτοῦ, ὡς ὁ Βελλεροφόντης περιφέρων τὸ βιβλίον;

18. Quomodo vero turpe eſſe illud negabis, ſi quis te videns in manu librum habere, ſemper autem omnino habes aliquem, interroget, cujus aut oratoris, aut hiſtorici, aut poëtae ſit? tu vero, qui ex titulo noris, placide illud certe reſpondeas: deinde vero, ut ſolent talia in conſuetudine familiari ad longos ſermones procedere, ille laudet aliquid aut vituperet de his, quae ibi ſcripta ſunt; tu vero conſilii inops non habeas quod dicas: non tibi tum dehiſcere tellurem optabis, qui librum eo modo, ut *literas* Bellerophontes circumferas?

Δημήτριος δὲ ὁ Κυνικὸς, ἰδὼν ἐν Κορίνθῳ ἀπαίδευτόν τινα βιβλίον κάλλιστον ἀναγιγνώσκοντα, τὰς [b] Βάκχας, οἶμαι, τοῦ Εὐριπίδου, κατὰ τὸν ἄγγελον δὲ ἦν τὸν διηγούμενον τὰ τοῦ Πενθέως πάθη, καὶ τὸ τῆς Ἀγαυῆς ἔργον, ἁρπάσας διέσπασεν αὐτὸ, εἰπὼν, Ἄμεινόν ἐστι τῷ Πενθεῖ ἅπαξ σπαραχθῆναι ὑπ' ἐμοῦ, ἢ ὑπὸ σοῦ πολλάκις. Ζητῶν

19. Cynicus Demetrius cum videret Corinthi indoctum quendam, qui librum legeret pulcherrimum, Bacchas, puto, Euripidis, eſſet autem *in ea parte fabulae* ubi nuncius Penthei factum enarrat, & opus Agavae: raptum *librum* diſcerpſit, dicens, *Melius eſt Pentheo ſemel a me lacerari, quam a te ſaepe.* Diu autem multum apud me quae-

a Τότε &c.] Τὴν γῆν χανεῖν σοι τότε *Coll.* b Βάκχας] Βάπτας *Fl.* male, quod tamen & adſcriptum marg. *A*1.

43. Καὶ ταῖς τιλφαῖς οἰκήσεις] Τίλφη ζωΰφιόν τι τοῖς βιβλίοις ὡς ἐπίπαν ἐντίκτεσθαι πεφυκὸς, * ἐπιμήκη κέρατα ἔχον, ὡς ἐν μικρῷ κατιδεῖν, λευκὸν ἢ πέλιον· εἴ τις † τοῦτο ‡ ἐγχρίψαιτο, κονιορτὸν § ἀποβάλλον. *V.*

53. Οὐκ εὔξῃ τὴν γῆν χανεῖν σοι τότε] *G.*

* Ἐπιμήκη] Ἐπίμηκες dederat *Solan.* non adjiciens unde. Ideo non ſatis cauſſae cur vulgatum dQeſererem videns, non obſecutus ſum, nec enim comma addiderat: at ſi poſt ἐπίμηκες diſtinguas, conſtruasque ζωύφιον ἐπίμηκες, κέρατα ἔχον, *Solani* conjectura non diſplicebit; non tamen certum erit, Scholiaſten ſic dediſſe. *J. F. R.*

† Τοῦτο] Sic *Solan.* pro vulgato τοῦτο, quod ei facilius dedi, quia ex C. eſt, etſi neque ἀδύνατον vulgatum ab Scholiaſta profectum. *J. F. R.*

‡ Ἐγχρίψαιτο] Legendum exiſtimo ἐγχρίμψαιτο. *J. F. R.*

§ Ἀποβάλλον] Exc. *G.* eadem, niſi quod habent ἀποβάλλων. C. etiam, niſi quod τοῦτο pro τοῦτο quod in reliquis eſt. Sed legendum πολιὸν, non πέλιον. *M. du S.*

43. Τίλφαις] Lege σίλφαις, ut Ἀλ. c. 31. mutare tamen nolui, quia ſic etiam uſurpari notat Scholiaſtes ad illum locum. *M. du S.*

53. Χανεῖν σοι] *Hom.* Il. Θ. 150. *M. du S.*

56. Δημήτριος] Vide Ὀρχ. c. 63. Δημον. 1. c. 3. & Τοξ. c. 27. *M. du S.*

Δημήτριος] De hoc aliisque XX. Demetriis vid. *Philoſtr.* IV. 25. notasque *Olear.* p. 163. b. 1. *J. F. R.*

58. Τὰς Βάκχας] *Eur.* Bacch. 1041. Quae fabula etiamnum extat. In *Fl.* βάπτας, prave. *M. du S.*

64. Τήμερον] *Usque ad hanc diem.* *F. G.* *M. du S.*

73. Μὴ] Lege πῆ.

76. Κά-

quaerens, hodie nondum reperire poſſum, cujus rei cauſſa tantum ſtudii in emendis libris colloces. Utilitatis enim aut uſus cujusquam ex illis percipiendi cauſſa *fieri*, nemo putaverit qui vel minimam tui notitiam habuerit; non magis, quam calvus pectinem emerit, aut ſpeculum caecus, aut ſurdus tibicinem, aut pellicem caſtratus, aut mediterraneus remum, aut aratrum gubernator. Verum oſtentationem forte divitiarum ea res habet? & hoc vis declarari omnibus, te in ea etiam, quae nullam tibi utilitatem adferant, tamen de multa illa affluentia aliquid impendere? Verum enimvero, quantum ego etiam, Syrus homo, ſcire potui, niſi te ipſe in illas ſenis iſtius tabulas per fraudem inſcripſiſſes, jam periſſes fame, & auctionem librorum tuorum propoſuiſſes.

δὲ ἀεὶ πρὸς ἐμαυτὸν, οὔπω καὶ τήμερον εὑρεῖν δεδύνημαι τίνος ἕνεκα τὴν σπουδὴν ταύτην ἐσπούδακας περὶ τὴν ὠνὴν τῶν βιβλίων· ὠφελείας μὲν γὰρ, ἢ χρείας τῆς ἀπ' αὐτῶν, οὐδ' ἂν οἰηθείη τις τῶν ἐπ' ἐλάχιστόν σε εἰδότων. οὐ μᾶλλον, ἢ φαλακρὸς ἄν τις πρίαιτο [c] κτένιον, ἢ κάτοπτρον ὁ τυφλὸς, ἢ ὁ κωφὸς αὐλητὴν, ἢ παλλακὴν ὁ εὐνοῦχος, ἢ ὁ ἠπειρώτης κώπην, ἢ ὁ κυβερνήτης ἄροτρον. ἀλλὰ μὴ ἐπίδειξιν πλούτου σοι τὸ πρᾶγμα ἔχει, καὶ βούλει τοῦτο ἐμφῆναι ἅπασιν, ὅτι καὶ εἰς τὰ μηδέν σοι χρήσιμα, ὅμως ἐκ πολλῆς τῆς περιουσίας ἀναλίσκεις; καὶ μὴν ὅσα γε [d] κἀμὲ Σύρον ὄντα εἰδέναι, εἰ μὴ σαυτὸν φέρων ταῖς τοῦ γέροντος ἐκείνου διαθήκαις παρενέγραψας, ἀπολώλεις ἂν ὑπὸ λιμοῦ ἤδη, καὶ ἀγορὰν προυτίθεις τῶν βιβλίων.

20. Relinquitur nempe illud te inductum ab adulatoribus, uti credas, non modo pulchrum te eſſe atque amabilem; ſed doctum atque oratorem, & hiſtoricum, qualis nemo alius, libros emere ideo, ut laudes illorum aſſeras. Ajunt vero te illis recitare in conviviis, atque illos terreſtrium ranarum inſtar prae ſiti clamare, aut non bibere, niſi dirumpantur clamoribus. Neſcio enim quomodo opportunus es, qui naſo ducaris, & credas illis omnia; qui aliquando illud etiam perſuaderi tibi paſſus ſis, regi te cuidam ſimilem vultu eſſe, ſic-

Λοιπὸν οὖν [e] δὴ ἐκεῖνο πεπεισμένον ὑπὸ τῶν κολάκων, ὡς οὐ μόνον καλὸς [f] εἶ, καὶ ἐράσμιος, ἀλλὰ σοφὸς, καὶ ῥήτωρ, καὶ συγγραφεὺς, οἷος [g] οὐχ ἕτερος, ὠνεῖσθαι τὰ βιβλία, [h] ὡς ἀληθεύοις τοὺς ἐπαίνους αὐτῶν. Φασὶ δέ σε καὶ λόγους ἐπιδείκνυσθαι αὐτοῖς ἐπὶ δείπνῳ, κἀκείνους χερσαίων βατράχων δίκην διψῶντας, [i] ἐκκεκραγέναι, ἢ μὴ πίνειν, ἢν μὴ διαῤῥαγῶσι βοῶντες. καὶ γὰρ οὐκ οἶδ' ὅπως ῥᾷστος εἶ τῆς ῥινὸς ἕλκεσθαι, καὶ πιστεύεις αὐτοῖς ἅπαντα, ὅς ποτε κἀκεῖνο ἐπείσθης, ὡς βασιλεῖ τινι [k] ὡμοιώθης τὴν ὄψιν,

c Κτένιον] Κτένας *Fl.* *d* Κἀμὲ] Non habet *Fl.* *e* Δὴ] Reſtitui ex L. & *Fl.* Δεῖ Edd. cett. male. *f* Εἶ] Εἶναι *Fl.* & marg. *A*1. *g* Οὐχ ἕτερος] Sic pleraeque recte. Οὐδέτερος Schol. Οὐδ' ἕτερος *Fl.* *h* Ὡς ἀληθεύοις] Ὡς εἰ ἀληθεύοις marg. *A*1. *i* Ἐκκεκραγέναι] Κεκραγέναι *Fl.* *k* Ὡμοιώθης] Ὡμοιωθεὶς *Fl.*

84. Οὐδέτερος ὠνεῖσθαι τὰ βιβλία] Τὸ οὐδέτερος ἐπὶ δύο λαμβάνεται· πῶς οὖν τοῦτο; εἰ μήπου ἔσφαλται τὰ τῆς γραφῆς, καὶ ἀντὶ τοῦ οὐχ ἕτερος, γέγραπται οὐδέτερος, ἢ ἐκτέθλιπται τὸ Ε τοῦ συνδέσμου. *V.* Exſtat etiam in C.

76. Κἀμὲ Σύρον ὄντα] Syrus ergo & ille indoctus. *M. du S.*

88. Ἐκκεκραγέναι] Delerat ἐκ *Solanus*, praeeunte *Fl.* Facerem idem, ſi plures addicerent, etſi poſſes ἐγκεκραγέναι conjicere, quod ſimilia frequentet Noſter, ut ἐμβοᾶν, ἐμφαγεῖν &c. Sed quia ſupra de *Merced. Cond.* §. 28. quoque χερσαίου βατράχου δίκην διψῶντα κεκραγέναι, neque compoſitum ἐκκεκραγέναι in Noſtro obſervavi, *Solano* adſentior. *J.F.R.*

Ibid. Ἢ μὴν] Καὶ μὴν. F.G. Probo; ſed ne ſine auctoritate librorum graſſari videar, vulgatum exhibui. *J.F.R.*

92. Βασιλεῖ τινι] *M. Aurelio*; *eruditum* enim paulo poſt dicit c. 22. Sapientem etiam &c. quod & a Scholiaſte probe fuerat animadverſum, quem vide a me emendatum. Praeterea poſt Peregrini mortem ſcripta; vide ſupra. *M. du S.*

ὄψιν, καθάπερ ὁ ψευδαλέξανδρος, καὶ ψευδοφίλιππος ἐκεῖνος κναφεὺς, καὶ ὁ κατὰ τοὺς προπάτορας ἡμῶν ψευδονέρων, καὶ εἴ τις ἄλλος τῶν ὑπὸ τὸ ψεῦδος τελαγμένων.

Καὶ τί θαυμαστὸν, εἰ τοῦτο ἔπαθες, ἀνόητος καὶ ἀπαίδευτος ἄνθρωπος, καὶ προῄεις ἐξυπτιάζων, καὶ μιμούμενος βάδισμα, καὶ σχῆμα, καὶ βλέμμα ἐκείνου, ᾧ σεαυτὸν εἰκάζων ἔχαιρες, ὅπου καὶ Πύῤῥον φασὶ τὸν Ἠπειρώτην τὰ ἄλλα θαυμαστὸν ἄνδρα, οὕτως ὑπὸ κολάκων ἐπὶ τῷ ὁμοίῳ ποτὲ διαφθαρῆναι, ὡς πιστεύειν ὅτι ὅμοιος ἦν Ἀλεξάνδρῳ ἐκείνῳ; καίτοι [a] τὸ τῶν Μουσικῶν τοῦτο· δὶς διὰ πασῶν τὸ πρᾶγμα ἦν· εἶδον γὰρ καὶ τὴν τοῦ Πύῤῥου εἰκόνα, καὶ ὅμως ἐπέπειστο ἐκμεμάχθαι τοῦ Ἀλεξάνδρου τὴν μορφήν. ἀλλ' ἕνεκα μὲν δὴ τούτων ὕβρισταί μοι εἰς τὸν Πύῤῥον, ὅτι σε εἴκασα κατὰ τοῦτο αὐτῷ. τὸ

ut commenticius ille Alexander, & fullo ille Pſeudo-Philippus, & qui proavorum noſtrorum memoria fuit, ſimulatus Nero, & ſi quis alius praefixam ſuo nomini mendacii notam gerit.

21. Et quid mirum, ſi hoc tibi uſu venit, dementi atque indocto homini, ſi proceſſiſti ſupina cervice, inceſſum imitatus & habitum & vultum illius, cui aſſimilare te gaudebas; cum etiam Pyrrhum narrent Epirotam, admirabilem alioquin virum, adeo quondam ab adulatoribus, quantum ad ſimilitudinis judicium, corruptum, ut Alexandro ſe illi ſimilem putaret: cum tamen ea res, quantum Muſicorum illud ſummum intervallum, diſtaret. Vidi enim Pyrrhi etiam imaginem. Et tamen putabat *in ſe* expreſſam Alexandri formam. Sed hactenus in Pyrrhum fui injurius, quod te illi, quantum ad hanc rem, com-

[a] Τὸ τῶν Μουσικῶν τοῦτο· δὶς διὰ πασῶν] Sic redditum Luciano ex L. & *V2*. quae δὶς tantum omiſit. Cett. male: τῶν Μυσῶν τοῦτο, διὰ πάντων.

6. Καίτοι τὸ τῶν * Μυσῶν] Ἀντὶ τοῦ ὅμοιον τῇ παροιμίᾳ τῇ διαγορευούσῃ χωρὶς τὰ Μυσῶν καὶ Φρυγῶν ὁρίσματα. *V.*

* Μυσῶν] Ex interpretatione falſa vides corruptum etiam fuiſſe Luciani Codicem, quo Scholiaſta utebatur. Ideoque ad Luciani textum nunc emendatum id accommodare non licuit. Vid. notas. *J.F.R.*

93. Ὁ ψευδαλέξανδρος] Ille *ſortis extremae juvenis, qui Syriae regnum velut paternum* (Antiochi Epiphanis filium mentitus) *armis repeteret* a Demetrio Sotere. Vid. *Juſtin.* 35, 1, 6. *J.M.G.*

Ibid. Καὶ ψευδοφίλιππος ἐκεῖνος κναφεὺς] *Ammian.* L. XIV. c. 19. etiam hunc Pſeudophilippum in fullonio natum teſtatur: *Haec*, inquit, *fortuna mutabilis & inconſtans fecit Agathoclem Siculum ex figulo regem, & Dionyſium gentium quondam terrorem, Corinthi literario ludo praefecit. Haec Adramyttenum Andriſcum in fullonio natum, ad Pſeudophilippi nomen evexit. L. Bos.*

Ibid. Ψευδοφίλιππος] Andriſcus ille, *vir ultimae ſortis* apud Flor. 2, 14, 3. ſive *ſtirpis.* Vell. Pat. 1, 11, 1. qui quod vulgo *ex ſimilitudine Philippi* (Perſei Macedoniae Regis filii) *Pſeudophilippus vocabatur, regiam formam, regium nomen animo quoque regio implevit.* In *fullonio natum* etiam *Ammianus Marcellinus* dicit 14, 11. *J.M.G.*

95. Ψευδονέρων] De Pſeudoneronibus tribus vid. *Caſaubonus* ad *Suetonii* Neronem extremum. *J.M.G.*

Ibid. Καὶ εἴ τις ἄλλος τῶν ὑπὸ τὸ ψεῦδος ταττομένων] Benedictus, *qui mendacio ſubditi ſunt.* Cedo, quos tales intelligam. Quin etiam quum conditionem hujusmodi innuit auctor, uſurpat caſum tertium; ut in principio Fugitivorum. ἀξιοῦσι γοῦν ὑπ' ἐμοὶ τάττεσθαι. Et rurſus: Κράτητα ἐπιγραφομένων καὶ ὑπὸ τῷ κυνὶ ταττομένων. In Reviviſcentibus. οἱ δὲ ὑπὸ τῇ ἐναντίᾳ τέχνῃ ταττόμενοι. Anaſtaſius apud Baſileenſes, *& ſi qui alii hoc modo mentiti ſunt*, ſententiam, ut videtur, non voces craſſius conſiderans. Puto velle auctorem, *& ſi quis alius eorum, qui poſt vocem* ψεῦδος *nomen poſitum habent.* Tales enim ſunt illi, qui præcedunt Pſeudonero & Pſeudophilippis. Similiter luſit in citato loco ex Reviviſcentibus in verbo multis præpoſito φίλος. *J.G.*

96. Ὑπὸ τὸ ψεῦδος τελαγμένων] I. e. vocem ψεῦδος nomini proprio praepoſitum habentium, quales ſunt iſti, ψευδαλέξανδρος, ψευδοφίλιππος, & ſim. *F.G.* Nam *Bened.* dederat, *qui mendacio ſubditi ſunt. Anaſtaſius: ſi qui alii mentiti ſunt.* *J.F.R.*

6. Μουσικῶν τοῦτο· δὶς διὰ πασῶν] Emendationem hanc noſtram firmat L. proxime etiam accedit *V2*. in qua tantum deſideratur δὶς, in aliis depravate prorſus legitur Μυσῶν τοῦτο διὰ πάντων. Confer ἀ. μισθ. c. 11. ſi forte adhuc dubites: vide etiam, ſi lubet, *Plut.* 212. 2. ubi Μυσῶν καὶ Φρυγῶν ὁρίσματα. Proverbium quidem eſt, de rebus a ſe invicem diſcretis. Ita ut edidimus, emendaſſe etiam in ſuo codice Cel. *Kuſterum*.

comparavi. Quod autem ſequitur, etiam tibi maxime conveniret. Cum enim ita animum induxiſſet Pyrrhus, eaque de ſe ipſe crederet; nemo erat, quin accederet illius ſententiae, & in ſocietatem hujus morbi veniret, donec quaedam Lariſſae anus peregrina, verum dicendo, iſta ipſum pituita liberavit. Pyrrhus enim poſtquam oſtendiſſet illi imaginem Philippi, & Perdiccae, & Alexandri, & Caſſandri, aliorumque regum, interrogabat, *cui ipſe ſimilis eſſet?* perſuaſum omnino habens venturam ad Alexandrum. At illa diu cunctata *Batrachioni*, inquit, *coquo.* Etenim erat aliquis in urbe Lariſſa Batrachion nomine, coquus, Pyrrho ſimilis.

22. Tu ſane cui de cinaedis illis, ſaltatorum libidini ſervientibus, ſimilis ſis, non equidem dixerim: te vero furorem robuſtum nunc adhuc furere videri omnibus iſta

δὲ ἀπὸ τούτου, καὶ πάνυ σοι πρέπον ἂν εἴη. ἐπεὶ γὰρ οὕτω διέκειτο ὁ Πύρρος, καὶ ταῦτα ὑπὲρ ἑαυτοῦ ἐπέπειστο, οὐδεὶς ὅστις οὐ ξυνετίθετο, καὶ ξυνέπασχεν αὐτῷ, ἄχρι δή τις ἐν Λαρίσσῃ πρεσβῦτις ξένη αὐτῷ τἀληθὲς εἰποῦσα ἔπαυσεν αὐτὸν τῆς κορύζης. ὁ μὲν γὰρ Πύρρος ἐπιδείξας αὐτῇ εἰκόνα Φιλίππου, καὶ Περδίκκου, καὶ Ἀλεξάνδρου, καὶ Κασσάνδρου, καὶ ἄλλων βασιλέων ἤρετο τίνι ὅμοιος εἴη, πάνυ πεπεισμένος ἐπὶ τὸν Ἀλέξανδρον ἥξειν αὐτήν· ἡ δὲ πολὺν χρόνον ἐπισχοῦσα, Βατραχίωνι, ἔφη, τῷ μαγείρῳ· καὶ γὰρ ἦν τις ἐν τῇ πόλει Λαρίσσῃ, Βατραχίων [b] ὄνομα, μάγειρος τῷ Πύρρῳ ὅμοιος.

Καὶ σὺ δὴ ᾧ τινι μὲν τῶν τοῖς ὀρχησταῖς συνόντων κιναίδων ἔοικας, οὐκ ἂν εἴποιμι· ὅτι δὲ μανίαν ἐρρωμένην ἔτι καὶ νῦν μαίνεσθαι δοκεῖς ἅπασιν, ἐπ' ἐκείνῃ τῇ εἰκόνι πάνυ σα-

b Ὄνομα] Abeſt a *Fl.* Adeſt in cett. Forſan τοὔνομα adſcript. marg. *J.*

rum video, qui proverbium de re, quae alteri, e diametro, ut ajunt, oppoſita eſt, dici notat. *M. du S.*

Ibid. Τῶν Μυσῶν τοῦτο] Quae Scholiaſta de Myſorum & Phrygum terminis dicit, declarari poſſunt e *Strabone* Lib. 13. p. 432, 33. τὰ δὲ ἑξῆς ἐπὶ τὰ νότια μέρη τοῖς τόποις τούτοις ἐμπλοκὴν ἔχει μέχρι πρὸς τὸν Ταῦρον, ὡς τὰ Φρύγια, καὶ τὰ Λύδια, καὶ τὰ Καρικὰ, καὶ ἔτι τὰ τῶν Μυσῶν δυσδιάκριτα εἶναι παραπίπτοντα εἰς ἄλληλα κ.τ.λ. ubi apparet, de rebus parum diſtinctis & ad diſcernendum difficilibus, dici potuiſſe illud proverbium. At noſter de maxima & in ſenſus facile incurrente diſſimilitudine hic agit. Deinde quis putet Lucianum ſcriptorem ſi quis alius diſertum, & verborum minime parcum, quin περίεργον potius quam obſcurum, ita abrupte ad illud proverbium alluſurum fuiſſe? Quid ergo? corruptum jam olim putamus locum e compendio ſcribendi, pro μυσῶν legendum μουσικῶν. Nam illud alterum, quod διὰ πάντων dictum putamus, pro vulgatiore διὰ πασῶν, non habebit difficultatem, arbitror; cum etiam διὰ παντὸς (intell. διαστήματος) dici obſervaverimus ab *Hippocr.* de diaeta 1, 9, 17. *J. M. G.*

Τῶν Μουσικῶν τοῦτο· δὶς διὰ πασῶν] Vulgatum τῶν Μυσῶν &c. non eſſe ſanum, *Gujetus* quoque animadverterat, non vero qui ſanandum. Sed jam inventa veritate ab *Solan.* & *Geſner.* aliis conjecturis non indigemus. Cumque & Cl. *Weſſel.* in Obſerv. p. 35. eodem modo emendandum viderit, ἄμουσος forem, ſi his viris non auſcultarem. Habuimus id proverbii ſupra in de *Merced. Cond.* T. I. p. 719. ubi ad *Ptolem. Harmon.* remiſi. Item in *Prometh.* c. 6. p. 34. T. I. Et in *Quom. Hiſt.* c. 7. T. 2. Et expoſitum eſt de ſumma diſtantia, maximaque differentia. *J. F. R.*

8. Τοῦ Πύῤῥου] Pyrrhus Alexandro ſimilis. *F. G.*

17. Ἔπαυσεν αὐτὸν τῆς κορύζης] *Obeſae naris*, itemque contra ea *emunctae naris* homines, ſimili translatione dicunt Latini. Sed κόρυζαν ſatis ad verbum reddere num liceat, dubito. Frequentiſſime ludunt in hoc verbo Graeci ad infantiam exprobrandam & ἀβελτερίαν. Antiquiſſimam eſſe eam rationem, oſtendit *Plato*, apud quem de rep. 1. p. 416. C. Thraſymachus Socratem ſic ſuperbe tractat, Τιτθὴ σοι ἐστί; cum reſpondiſſet Socrates τί δέ; ὅτι τοι σε, inquit, κορυζῶντα περιορᾷ, καὶ οὐκ ἀπομύττει δεόμενον. Sed haec copioſiſſime jam olim & magno apparatu Cl. *Hemſterhuſius* in dialogis noſtri ſelectis p. 25. *J. M. G.*

Ibid. Κορύζης] Supra T. I. *Dial. Mort.* XX. §. 4. κενοδοξία, καὶ τῦφος, καὶ πολλὴ κόρυζα. Et *Dial.* IV. §. 2. κορύζης μεστὴν τὴν ῥῖνα, λήμης δὲ τοὺς ὀφθαλμοὺς ὄντα. Ubi *Hemſterh.* hoc paucis exponit, promittens ſe opportuniore loco plura daturum; unde conjicio eum h. l. id acturum fuiſſe; quum loco priore non repetierit quae ſuper κορύζῃ copioſe dedit in Ed. Dialogor. Luciani minore, p. notar. 24—30. At quum & alibi ſimiles minoris Edit. obſervationes non recudi in hacce curarit, nolim jam iſtam notam tam longam huc inſerere, quia praeſcriptum foliorum numerum excedere non licet, & altera editio plurimorum in manibus verſatur. Hoc ſolum repetam, prae aliis Lucianum κορύζῃ pro *ſtultitia* frequenter uti, ut praeter ſuperiora

ἀλ-

σαφῶς οἶδα. οὔκουν θαυμαστὸν, εἰ ἀπίθανος οὕτω ζωγράφος ὢν, καὶ τοῖς πεπαιδευμένοις ἐξομοιοῦσθαι ἐθέλεις, πιστεύων τοῖς τὰ τοιαῦτά σε ἐπαινοῦσι. καὶ τί ταῦτα ληρῶ; πρόδηλος γὰρ ἡ αἰτία τῆς περὶ τὰ [a] τοιαῦτα βιβλία σπουδῆς, εἰ καὶ ὑπὸ νωθείας ἐγὼ μὴ πάλαι κατεῖδον. σοφὸν γὰρ, ὡς γοῦν οἴει, τοῦτ' ἐπινενόηκας, καὶ ἐλπίδας οὐ μικρὰς ἔχεις περὶ τοῦ πράγματος, εἰ βασιλεὺς μάθοι ταῦτα σοφὸς ἀνὴρ, καὶ παιδείαν μάλιστα τιμῶν· εἰ δὲ ταῦτα ὑπὲρ σοῦ ἐκεῖνος ἀκούσειεν, ὡς ὠνῇ βιβλία, καὶ ξυνάγεις πολλὰ, πάντα ἐν βραχεῖ παρ' αὐτοῦ ἔσεσθαί σοι νομίζεις.

Ἀλλ', ὦ καταπύγων, οἴει τοσοῦτον μανδραγόραν καταχεχύσθαι αὐτοῦ, ὡς ταῦτα μὲν ἀκούειν, ἐκεῖνα δὲ μὴ εἰδέναι, οἷος μέν σου ὁ μεθ' ἡμέραν βίος, οἷοι δέ σοι πότοι, ὁποῖαι δὲ νύκτες, καὶ οἵοις καὶ ἡλίκοις ξυγκαθεύδεις; οὐκ οἶσθα ὡς ὦτα καὶ ὀφθαλμοὶ πολλοὶ βασιλέως; τὰ δὲ σὰ οὕτω περιφανῆ ἐστιν, ὡς καὶ τυφλοῖς εἶναι καὶ κωφοῖς γνώριμα· εἰ γὰρ καὶ φθέγξαιο μόνον, εἰ γὰρ [b] καὶ λουόμενος ἀποδύσαιο, μᾶλλον δὲ μὴ ἀποδύσῃ, εἰ [c] δοκεῖ, οἱ δ' οἰκέται μόνον ἢν ἀποδύσωνταί σου, τί οἴει, μὴ αὐτίκα ἔσεσθαι πάντα σου πρόδηλα τὰ τῆς νυκτὸς ἀπόρρητα; εἰπὲ γοῦν μοι καὶ τόδε, εἰ Βάσσος ὁ ὑμέτερος ἐκεῖνος

de imagine, illud plane ſcio. Itaque admirandum eſt, te malum adeo pictorem eruditis videri velle ſimilem, & his fidem habere, qui eo te nomine laudant. Et quid iſta nugor? Manifeſta enim cauſſa tui circa tales libros ſtudii, licet ego prae tarditate non olim perſpexerim. Sapiens enim, ut quidem putas, hoc tuum commentum eſt, & ſpes non parvas ea de re concepiſti, ſi Imperator iſta audiat, vir ſapiens, & in honore habens eruditionem maximo. Si vero iſta de te ille audiat, ut emas libros & conducas multos, brevi te tempore ab ipſo impetraturum ſperas omnia.

23. Sed putasne, impudice, tam copioſe illum mandragora perfuſum, ut haec quidem audiat, neſciat vero idem, qualis ſit diurna vita tua, quales tuae potationes, quae noctes, cum qualibus & cujus aetatis hominibus cubes? neſcis multas eſſe aures, oculos regis multos? Tua autem *facta* ita ſunt aperta, ut caecis etiam atque ſurdis innotuerint. Si enim vocem modo mittas, ſi enim exuaris in balneo; quin, ne exuaris ipſe, ſi videtur, ſi ſervi modo tui exuantur: quid putas? nonne ſtatim manifeſta futura tuarum ſecreta noctium? Dic igitur mihi hoc etiam, ſi veſter ille, Baſſus, Sophi-

a Τοιαῦτα] Et hoc omittit *Fl.* *b* Καὶ] Neglexit *Fl.* *c* Δοκεῖ] Δοκοῖ *J.* ſola.

39. * Σοφὸς ἀνὴρ] Κατὰ † Μάρκον γὰρ οὗτος ὁ Λουκιανὸς ἦν. *V.*

* Σοφὸς ἀνὴρ] Σοφὸν γὰρ edebatur, quod ad Lucian. aptavit *M. du S.*

† Μάρκον] Μικρὸν Edita ridicule; ſed & ſic V. Recte Μάρκον C. & G.

de *Mort. Peregr.* ſub init. & in *Navig.* §. 45. &c. *J. F. R.*

38. Εἰ βασιλεὺς μάθοι] Marcus Antoninus Philoſophus. *F. G.*

57. Βάσσος] De quodam Baſſo legimus apud *Philoſtratum* p. 166. & ad quem Apollonii Epiſtolae extant XXXVI. & XXXVII. & apud *Suidam*, ſed alius is videtur ab eo, qui hic notatur, de hoc vid. *Ovid.* Triſt. II. 417. *M. du S.*

Βάσσος] Variorum quidem Baſſorum meminit *Tacit.* nullius, quem hujus Sophiſtae nomine inſignire queam; fuit & Baſſus Neronis tempore, homo dicaciſſimus, qui *Aſinus albus* vocabatur, ut refert *Quintil.* L. VI. c. 3. p. 545. *Aſinumque* ob ineptias, *album* ob jucunditatem dictum vult *Turneb.* At *Burman.* ob ſtuporem vel magnas aures, & colorem cutis. Hunc deſignari non ineptum foret, ſi tempus conveniret. *J. F. R.*

58. Βάταλος] De hoc apud auctores ambigitur, aliis *Tibicinem*, *Poëtam* aliis facientibus. Vid. *Plut.* v. De-

phiſta, & Batalus tibicen, & cinaedus Sybaritanus Hemitheon, qui nobiles illas leges vobis ſcripſit, quomodo furere, velli, pati & agere iſta deceat; ſi, inquam, illorum aliquis leonina pelle indutus, cum fuſti ambulet; quid viſum iri putas ſpectantibus? Herculemne illum eſſe? Non, ſi totas etiam ollas lippiant. Sexcenta enim ſunt, quae teſtimonium adverſus illum habitum perhibeant, inceſſus, conjectus oculorum, & vox, & cervix infracta, & ceruſſa, & maſtiche, & fucus, quibus vos ornamini. Et omnino facilius, quod eſt in proverbio, quinque ſub axilla elephantos tegas, quam unum cinaedum. Tum leonina talem non tegat: tu vero ſperas futurum, uti libro tectus deliteſcas? Sed fieri id quidem non poteſt. Prodent enim te ac detegent reliqua indicia veſtra.

24. Quod caput eſt, ignorare mihi videris, bonas ſpes non a bibliopolis eſſe petendas, ſed a ſe ipſo unicuique, atque a quotidiana vita ſua, ſumendas. Tu vero putas advocatum tibi communem teſtemque futurum Atticum, & Callinum librarios? Non, ſed crudeles quoſdam homines, qui te obterent, ubi Dis viſum erit,

σοφιστὴς, καὶ Βάταλος ὁ αὐλητὴς, ἢ ὁ κίναιδος Ἡμιθέων ὁ Συβαρίτης, ὃς τοὺς θαυμαστοὺς ὑμῖν νόμους συνέγραψεν, ὡς χρὴ μαίνεσθαι, καὶ παρατίλλεσθαι, καὶ πάσχειν, καὶ ποιεῖν ἐκεῖνα, εἰ τούτων τις νυνὶ λεοντῆν περιβαλλόμενος, καὶ ῥόπαλον ἔχων βαδίζοι, τί οἴει φαίνεσθαι τοῖς ὁρῶσιν; Ἡρακλέα εἶναι αὐτόν; οὐκ εἴ γε καὶ χύτραις λημῶντες τυγχάνοιεν. μυρία γὰρ ἐστὶ τὰ ἀντιμαρτυροῦντα τῷ σχήματι, βάδισμα, καὶ βλέμμα, καὶ φωνὴ, καὶ τράχηλος ἐπικεκλασμένος, καὶ ψιμύθιον, καὶ μαστίχη, καὶ φῦκος, οἷς ὑμεῖς κοσμεῖσθε, καὶ ὅλως, κατὰ τὴν παροιμίαν, θᾶττον ἂν πέντε ἐλέφαντας ὑπὸ μάλης κρύψειας, ἢ ἕνα κίναιδον. εἶτα ἡ λεοντῆ μὲν τὸν τοιοῦτον οὐκ ἂν ἔκρυψε, σὺ δ᾽ οἴει λήσειν [d] σκεπόμενος βιβλίῳ; ἀλλ᾽ οὐ δυνατόν. προδώσει γάρ σε, καὶ ἀποκαλύψει τὰ ἄλλα ὑμῶν γνωρίσματα.

Τὸ δ᾽ ὅλον ἀγνοεῖν μοι δοκεῖς, ὅτι τὰς ἀγαθὰς ἐλπίδας οὐ παρὰ τῶν βιβλιοκαπήλων δεῖ ζητεῖν, ἀλλὰ παρ᾽ αὑτοῦ, καὶ τοῦ καθ᾽ ἡμέραν βίου λαμβάνειν. σὺ δ᾽ οἴει συνήγορον κοινὸν καὶ μάρτυρα ἔσεσθαί σοι τὸν Ἀττικὸν, καὶ Καλλῖνον τοὺς βιβλιογράφους; [e] οὐκ ἀλλ᾽ ὠμούς τινας ἀνθρώπους [f] ἐπιτρίψοντάς σε, ἢν οἱ θεοὶ ἐθέλωσι, καὶ πρὸς ἔσχατον πενίας ξυνε-

d Σκεπόμενος] Σκεπτόμενος male *Fl.* e Οὐκ] Omittit *Fl.* f Ἐπιτρίψοντάς] Ἐπιτρίψοντά *Fl.*

65. *Οὐχί γε χύτραις λημῶντες*] *Χύτραις λημῶντες, ἀντὶ τοῦ χύτραις ἴσας περιφέροντες λήμας. V.*

Demoſth. 1554. I. qui monet ita dictum ab obſcaenitate Demoſthenem. *Libanius* in *vita Demoſth.* Tibicinem Epheſium fuiſſe ait ſupra modum mollem, a quo deinde molles omnes B. dicti ſint. Conſule etiam *Suidam*, & in eum Eruditiſſimi editoris notam. Ipſe Demoſth. ejus opprobrii meminit. p. m. 179. B. C. Poëtam mollem facit *Joſ. Barberius* AG. X. 823. Vid. etiam *Brodaeum* Miſcell. I. 20. *M. du S.*

59. Ἡμιθέων] *Ovid.* Triſt. II. *Ep. ad Aug. Nec qui compoſuit nuper Sybaritida fugit.* Hujus, ut videtur, auctor Hemitheon. Alludit *Philo Hebraeus* in vita Moſis; *Comoedias*, inquit, *& Sybariticas nequitias componentes. Mart.* etiam XII. Theſ. Crit. *Grut.* p. 27. I. *Lil. Gyrald.* p. 482. *M. du S.*

65. Χύτραις λημῶντες] Comicus in Nub. p. 144. εἰ μὴ λημᾷς κολοκύνταις. Ad quae verba vetus Schol. Ὁ δὲ Λουκιανὸς ἐν τῷ πρὸς ἀπαίδευτον καὶ πολλὰ βιβλία ὠνούμενον, οὐκ ὤκνησεν εἰπεῖν χύτραις λημῶντες. *Heſych* Κρονικαὶ λῆμαι, παρὰ τὴν παροιμίαν τὴν χύτραις λημᾶν, καὶ κολοκύνταις ἐπὶ τῶν ἀμβλυωττόντων. *L. Bos.*

Χύτραις λημῶντες] V. Scholiaſt. *Ariſtoph.* Νεφ. ad v. 326. p. 144. & *Heſych.* Κρονικαὶ λῆμαι. *M. du S.*

66. Μυρία γὰρ] Sic *de Calum.* c. 10. & 29. Sic apud *Ariſten.* Epiſt. 19. lib. 2. *J. B.*

69. Μαστίχη] Ad depilanda corpora adhibebant molles iſti; quod & hodieque factitant Aſiatici. Vide ſupra notam ad Μισθ. c. 33. *M. du S.*

81. Ἀττικὸν καὶ Καλλῖνον] Supra cap. 2. pr. *M. du S.*

91. Κα-

ξυνελάσοντας· δέον ἔτι νῦν [a] σωφρονήσαντα ἀποδόσθαι μέν τινι τῶν πεπαιδευμένων τὰ βιβλία ταῦτα, καὶ σὺν αὐτοῖς τὴν [b] νεόκτιστον ταύτην οἰκίαν· ἀποδοῦναι δὲ τοῖς ἀνδραποδοκαπήλοις μέρος γοῦν ἀπὸ πολλῶν τῶν ὀφειλομένων.

Καὶ γὰρ κἀκεῖνα περὶ δύο ταῦτα δεινῶς ἐσπουδάσας, βιβλίων τε τῶν πολυτελῶν κτῆσιν, καὶ μειρακίων τῶν ἐξώρων, καὶ ἤδη καρτερῶν ὠνήν, καὶ τὸ πρᾶγμά σοι πάνυ σπουδάζεται, καὶ θηρεύεται. ἀδύνατον δὲ πένητα ὄντα, πρὸς ἄμφω διαρκεῖν. σκόπει τοίνυν ὡς ἱερὸν χρῆμα συμβουλή. ἀξιῶ γάρ σε ἀφέμενον τῶν μηδὲν προσηκόντων, τὴν ἑτέραν νόσον θεραπεύειν, καὶ τοὺς ὑπηρέτας ἐκείνους ὠνῇ δ᾽ ὅμως μὴ ἐπιλειπόντων σε τῶν οἴκοθεν, μεταστέλλοιό τινας τῶν ἐλευθέρων, οἷς [c] οὐδ᾽ ἀκίνδυνον ἀπελθοῦσιν, ἢν μὴ λάβωσιν, ἅπαντα ἐξαγορεῦσαι τὰ πραχθέντα ὑμῖν μετὰ τὸν πότον, οἷα καὶ πρῴην αἴσχιστα περὶ σοῦ διηγεῖτο ἐξελθὼν ὁ πόρνος, ἔτι καὶ [d] δείγματα ἐπιδεικνύς. ἀλλ᾽ ἔγωγε καὶ μάρτυρας ἂν παρασχοίμην τοὺς

& ad extremum paupertatis adigent : qui debebas vel nunc ad ſanitatem revocatus vendere eruditorum alicui libros iſtos , & cum his recens aedificatam illam domum, ac reddere mangonibus partem certe de multis, quae illis debentur.

25. Etenim in duobus iſtis ſtudioſiſſime elaboraſti , in libris magni pretii exquirendis & in adoleſcentulis exoletis , jamque robuſtis coëmendis: eamque rem calide admodum tractas & venaris. Fieri autem non poteſt , ut homo pauper utrique *ſtudio* par ſis. Vide ergo quam divina res ſit conſilium. Cenſeo enim te relictis , quae nihil ad te pertinent , alteri tantum morbo vacare, & illius miniſtros pretio emere, ne deficientibus ſervis, liberos homines arceſſas, quibus nempe non *aeque ac ſervis* periculoſum , niſi acceperint *quantum volunt*, eliminare omnia quae poſt compotationem a vobis fiunt. Qualia nuper turpiſſima de te ſcortum illud effutiebat , qui ipſa indicia *ſceleris* oſtenderet. Ac poſſum ego teſtes etiam praebere, qui tum aderant, quam indi-

a Σωφρονήσαντα] Ita dedit *Solan.* ex *Fl.* Habet & *S.* Σωφρονίσαντα *B1. J. P.* Σωφονίσαντα *H.* *b* Νέοκτιστον] Νέοκτητον *Fl.* ſola. *c* Οὐδ᾽] Deeſt in *Fl.* *d* Δείγματα] Conſtans lect. Δήγματα *Marcil.*

91. Κἀκεῖνα] Non liquet. *M. du S.* In marg. *Junt.* notarat Idem, nihil variare Edd. Sed in phraſi καὶ γὰρ κἀκεῖνα nihil eſt vitii; tam ſaepe enim habuimus illud καὶ γὰρ καὶ, ut neque repetere velim, neque credere poſſim ad id haeſiſſe *Solanum*; verum aliud in ſenſu quaeſivit vitium ; nam vel κἀκεῖνα , vel ſequens ταῦτα melius abeſſet. Scio quidem αὐτὸς ἐκεῖνος haud infrequens eſſe , ut *Ælian* V. H. IV. 9. ἀλλ᾽ ἐγώ, φησιν, αὐτὸς ἐκεῖνός εἰμι. *Herodian.* III. 13. 7. αὐτήν τε ἐκείνην καὶ τὸν ἀδελφὸν αὐτῆς. *Ariſtot.* de Gen. Animal. III. 6. pr. τὸ δὲ αὐτὸ τοῦτο ποιεῖ & ſimilia Noſtro etiam familiaria, vid. ad *Abdic.* c. 6. Habeoque in promptu multos pleonaſmos , veluti hoc *Lyſiae* in Ἀπολ. δωροδοκ. p. 378. Ed. *Lond.* ἢ τῶν ἰδίων τῶν ὑμετέρων αὐτῶν, aliaque partim exhibita ad *Gall.* c. 20. *Icar.* c. 1. atque alibi, partim alia occaſione expromenda; non tamen ad verbum huic loco reſpondentia. Sed & prope accedentia adferuntur a Viris doctis ad *Dial. Mar.* III. §. 1. p. 296. T. I. nec tamen mihi ſatisfacio ; quare pro ταῦτα leviſſima mutatione legerim τἀυτὰ , tumque τἀυτὰ ἐκεῖνα idem erit quod αὐτὰ ἐκεῖνα , *illa ipſa*, ſ. *eadem illa*; nam qui oppoſita illa pronomina eodem ſpiritu jungantur, nondum capio, dum ταῦτα ἐκεῖνα idem ſonat atque : *haec illa* , & ſi δύο accedit , erit : *illa haec duo* , quod dici poſſe, nondum obſervavi. At ſi oratio poſſit fieri bimembris , & conſtrui , καὶ γὰρ κἀκεῖνα δεινῶς ἐσπούδακας , *& in iſta valide incubuiſti*, περὶ δύο ταῦτα, *circa haec duo*, ſalva res foret. At vix patiuntur ſequentia. *J. F. R.*

93. Ἐξώρων] *Validos* dederant, cum ſit *exoletos*. Vid. *Suid.* Et *Philoſtr.* Ep. 14. Οἱ ἐρωτικοὶ τῶν ποιητῶν ἀγαθὴ ἀκρόασις καὶ ἐξώροις. i. e. *ſenioribus, quam ut amatoria exerceant.* Generaliter enim ſignif. aetatem juſtam egreſſos, quod ſatis jam docuit *Steph.* *J. F. R.*

96. Ἱερὸν χρῆμα συμβουλή] Supra *Rhet. Praec.* §. 1. habuimus: Ἱερόν τι χρῆμα τὴν συμβουλὴν οὖσαν. *J. F. R.*

97. Ἀξιῶ γάρ σε ἀφέμενον] Longe hic a ſententia Luciani Latinus interpres. Locus enim hic totus ſic Latinus fieri debuit, *auctor enim tibi ſum , ut omiſſis quæ nihil ad te attinent* , nempe librorum emptione, *alterum illum morbum tuum cures , & miniſtros illos*, nempe libidinis tuæ , *dimittas, qui liberi ſunt, cum vernæ tibi non deſint, quibus , ſi fugerint , non ſit tutum , eliminare omnia quæ poſt epulas & vinum agitis vos, etſi a te nihil acceperint.* Quare non tutum vernis potius quam liberis, aperta res. *Th M.*

digne tulerim, & tantum non plagis hominem mulcaverim, tuam vicem nimirum iratus. Praeſertim cum alium quoque teſtem advocaret ſimilium, & alium, eadem multis verbis enarrantes. Ad haec igitur, vir bone, repone tibi pecuniam, & ſerva, ut domi & ſecure talia facere & pati poſſis. Ut enim plane non amplius facias, quis ita in aliam te ſententiam transducat? Nec enim canis deſinat temere, corium ſemel docta rodere.

26. At alterum facile, ut libros non amplius emas. Satis eruditus es: ſatis tibi ſapientiae: tantum non ſupremis in labiis habes antiqua omnia. Hiſtoriam noſti omnem: artes omnes dicendi, & elegantias, & vitia, & Atticorum nominum uſum. Omnino ſapiens quiddam, & ſummum in eruditione, librorum iſta multitudine factus es. Nihil enim prohibet, quo minus ego quoque tempus in te *illudendo* fallam, quandoquidem imponi tibi gaudes.

27. Lubens autem te interrogem, tot li-

τότε παρόντας, ὡς ἠγανάκτησα, καὶ ὀλίγου πληγὰς ἐνέτριψα αὐτῷ, χαλεπαίνων ὑπὲρ σοῦ. καὶ μάλιστ' ὅτε καὶ ἄλλον ἐπεκαλέσατο μάρτυρα τῶν ὁμοίων, καὶ ἄλλον, ταυτὰ καὶ [e] λόγοις διηγουμένους. πρὸς δὴ ταῦτα, ὦ 'γαθὲ, ταμιεύου τἀργύριον, καὶ φύλαττε, ὡς οἴκοι καὶ κατὰ πολλὴν ἀσφάλειαν ταῦτα ποιεῖν καὶ πάσχειν ἔχῃς. ὥστε μὲν γὰρ μηκέτι ἐργάζεσθαι, τίς ἂν μεταπείσειέ σε; οὐδὲ γὰρ κύων ἅπαξ παύσαιτ' ἂν, σκυτοτραγεῖν μαθοῦσα.

Τὸ δ' ἕτερον ῥᾴδιον, τὸ μηκέτι ὠνεῖσθαι βιβλία. ἱκανῶς πεπαίδευσαι, ἅλις σοι τῆς σοφίας, μόνον οὐκ ἐπ' ἄκρου τοῦ χείλους ἔχεις τὰ παλαιὰ πάντα, πᾶσαν μὲν ἱστορίαν οἶσθα, πάσας δὲ λόγων τέχνας, καὶ κάλλη αὐτῶν, καὶ κακίας, καὶ ὀνομάτων χρῆσιν τῶν Ἀττικῶν· πάνυ σοφόν τι χρῆμα καὶ ἄκρον ἐν παιδείᾳ γεγένησαι, διὰ τὸ πλῆθος τῶν βιβλίων· κωλύει γὰρ οὐδὲν κἀμέ σοι ἐνδιατρίβειν, ἐπειδὴ χαίρεις ἐξαπατώμενος.

Ἡδέως δ' ἂν καὶ ἐροίμην σε, τὰ τοσαῦτα βι-

e Λόγοις] Sic Edd. omn. Λοιποῖς *Marcil.*

99. Τοὺς ὑπηρέτας] Senſum ex verbis Graecis ut nunc quidem ſe habent, haud facile elicias. Ego corruptiſſima exiſtimo, ſed absque Mſſ. Codd. ope quid reponam nondum ſatis video. *M. du S.*

Ibid. Ὠνῇ δ' ὅμως μὴ ἐπιλειπόντων σε τῶν οἴκοθεν] Ut cis pauca, καὶ φύλαττε ὡς οἴκοι. *Th. M.*

Ὠνῇ δ' ὅμως] Locus difficilis, quem interpretando magis obſcuravit *Marcilius*. Nempe corruptum eſſe illud indicat, quod infinitum, poſtulante conſtructione, non ſequitur. Ait, ἀξιῶ σε ἀφέμενον —— θεραπεύειν, καὶ τοὺς ὑπηρέτας — quid expectamus? non profecto ὠνῇ δὲ, ſed ὠνεῖσθαι, nec ὅμως, ſed ὅπως. Blandiſſimam eſſe, utramque emendationem agnoſcet, qui manus librariorum non ignorat. Denique οὐδ' mutandum cenſeo in οὖν. Non mirum, plura in uno loco eſſe corrupta. Cum enim ſemel in illo ὠνεῖσθαι peccatum eſſet, nube objecta loco alioquin claro, reliquis quoque corrumpendis nata opportunitas. Sententiam huic loco aptiſſimam eſſe, quam in verſione expreſſimus, nemo in dubium vocabit, arbitror. Suadet, ut ſervis ad malam libidinem abutatur potius, quam liberis; illos obnoxios, hos ſine ſuo periculo enuntiare turpitudinem illius poſſe. Hoc ſatis declarant, quae ſequuntur. *J. M. G.*

1. Μεταστέλλοιο] Μεταστέλλεσθαι forſan legendum. Sed locus mendoſus videtur. *F. G.*

Μεταστέλλοιο] Ante hanc vocem excidiſſe puto μηδέ. *M. du S.*

3. Λάβωσιν] Subaudi τὶ, δῶρα, aut quid ſimile. *F. G.*

6. Ἔτι δὲ δείγματα ἐπιδεικνὺς] Ἔτι δὲ δήγματα ἐπ. Morſiunculas nempe amatorias. *Th. M.*

11. Ταῦτα δὲ λόγοις διηγουμένοις] Ταῦτα δὲ λοιποῖς. *Th. M.*

16. Οὐδὲ γὰρ κύων &c.] Utitur & *Alciphr.* III. Ep. 47. fin. verborum ordine aliter collocato. οὔτε γὰρ κύων σκυτοτραγεῖν μαθοῦσα τῆς τέχνης ἐπιλήσεται), ubi peritiſſ. *Bergler.* & haec Luciani addit, cetera ad *Eraſmum* remittens. *J. F. R.*

17. Σκυτοτραγεῖν] Proverbium hoc expreſſit *Horat.* Sat. 5. L. II. vſ. 8.

Ut canis a corio numquam abſterrebitur uncto. *M. du S.*

27. Ἐνδιατρίβειν] Sumitur hic pro *celebrare*, *virtutes laudare*, uti Οἰκ. c. 2. aut potius *palpere*, ut Ἀλεξ. c. 33. *M. du S.*

βιβλία ἔχων, τί μάλιστα ἀναγιγνώσκεις αὐτῶν; τὰ Πλάτωνος; τὰ Ἀντισθένους; τὰ Ἀντιλόχου; τὰ Ἱππώνακτος; ἢ τούτων μὲν ὑπερφρονεῖς, ῥήτορες δὲ μάλιστά σοι τούτων διὰ χειρός; εἰπέ μοι, καὶ Αἰσχίνου τὸν κατὰ Τιμάρχου λόγον ἀναγιγνώσκεις; ἢ ἐκεῖνά γε πάντα οἶσθα, καὶ γιγνώσκεις αὐτῶν ἕκαστον; τὸν δὲ Ἀριστοφάνην καὶ τὸν Εὔπολιν ὑποδέδυκας; ἀνέγνως καὶ τὰς Βάπτας τὸ δρᾶμα ὅλον; εἶτ᾽ οὐδέν σου τἀκεῖ καθίκετο, οὐδ᾽ ἠρυθρίασας γνωρίσας αὐτά; τοῦτο γοῦν καὶ μάλιστα θαυμάσειεν ἄν τις, τίνα ἀπὸ ψυχῆς ἔχων [a] ἅπτῃ τῶν βιβλίων, ὁποίαις αὐτὰ χερσὶν ἀνελίττεις; πότε δὲ ἀναγιγνώσκεις; μεθ᾽ ἡμέραν; ἀλλ᾽ οὐδεὶς ἑώρακε ποιοῦντα τοῦτο; ἀλλὰ νύκτωρ; πότερον [b] ἐπιτεταμένος ἤδη ἐκείνοις; ἢ πρὸ τῶν λόγων, ἀλλὰ καὶ πρὸ σκότους, μηκέτι μὴ τολμήσεις τοιοῦτο μηδέν.

libros cum habeas, quem potiſſimum inter eos legas? Platoniſne, an Antiſthenis, Antilochi, an Hipponactis? An hos quidem contemnis, ſed oratores potius quam illi in manibus tibi ſunt? Dic mihi, an Aeſchinis etiam contra Timarchum orationem legis? An illa quidem noſti omnia, & unumquodque illorum agnoſcis? Ariſtophanem & Eupolin egiſti? legiſti etiam fabulam totam Baptas? Tum nihil ea, quae ibi ſunt, te movere, neque *in te* agnoſcens illa erubuiſti? Itaque vel maxime illud admiretur aliquis, quo tandem animo libros attingas? quibus illos evolvas manibus? quando illos legas? Interdiu? At nemo te vidit hoc facere? Sed noctu? utrum, cum jam iſtis intentus es? An ante ſtudia, immo ante tenebras, nihil quidquam iſtorum audes?

28. Quia

a Ἄπτει] Ἄπει *Fl* & L. male. prius *Ald. J.* &c. Ἅπτῃ vult *Solan.* *b* Ἐπιτεταμένος] Ἐπιτεταγμένος *Fl.* ſola, quod & adſcivit marg. *A1.*

31. Ἀντισθένους] Periere haec omnia, non mala tamen, ſi rite hic cum Platonicis recenſentur. *M. du S.*

32. Ἀντιλόχου] Forſan Ἀρχιλόχου. *F.G.* Idem adſcripſerat etiam *La Croze.*

34. Αἰσχίνου] Supra *de Merced.* c. 7. pr. *J. F R.*

35. Τιμάρχου] Τοῦ καταπύγωνος ſcil. *F.G.*

Ibid. Κατα Τιμάρχου] Haec oratio hodieque extat. *M. du S.*

38. Ὑποδέδυκας] Cum omnium, qui modo laudabantur, auctorum commemoratio acerbum quid habeat, ut qui aſpere invecti ſint in ea flagitia, quae Indocto bibliothecae poſſeſſori objicit Lucianus; tum in *Ariſtophanis* atque Eupolidis comoediis utitur vocabulo ὑποδεδυκέναι, puto ut indicet, eum perſonas turpes V. G. Hyperboli, & ſimilium *ſubiiſſe*, & hiſtrionis inſtar *egiſſe*: quem intellectum verbi hic tanto magis adnotandum putavi, quod adhuc nondum mihi obſervatus eſt. *J. M. G.*

Ibid. Τὰς Βάπτας] Τοὺς Βάπτας eſſe nomen hujus comoediae evincit Platonius ille, cujus περὶ διαφορᾶς κωμῳδιῶν libellus *Ariſtophani* praefigi ſolet, poſt princ. Ἴσμεν γοῦν τὸν Εὔπολιν, ἐπὶ τῷ διδάξαι τοὺς Βάπτας, ἀποπνιγέντα εἰς τὴν θάλασσαν ὑπ᾽ ἐκείνων, εἰς οὓς καθῆκε τοὺς Βάπτας: & magis etiam *Juvenalis* 2, 92. *Cecropiam ſoliti Baptae laſſare Cotytto.* Vetus Scholiaſtes ad h. l. ſupplet Platonii narrationem, & dubitationem, ſi qua eſſe poterat, eximit, ſimulque Lucianum unice declarat: Baptae *titulus libri, quo impudici deſcribuntur ab Eupolide, qui inducit viros Athenienſes ad imitationem feminarum ſaltantes, laſſare pſaltriam.* Baptae *ergo molles, quo titulo Eupolis comoediam ſcripſit, ob quam ab Alcibiade, quem inprimis perſtrinxerat, necatus eſt.* An hi βάπται geſtarunt βαπτά; de quibus Cl. *Hemſterh.* ad *Nigrin.* c. 40. *J. M. G.*

Τὰς Βάπτας] Τους Βάπτας legend. videtur. Βάπται Eupolidis drama, in quo τῶν βαπτῶν τῆς Κοτυττοῦς ſacerdotum libidinem exagitat. *Juven. F.G.* Recte conjicit *Gujet.* nam Baptae ſacerdotes mares erant Deae Cotyttus, cui nocturnis & impudicis ſaltationibus ſacra faciebant. *Juvenal* Sat. 2. vſ. 92. *Cecropiam ſoliti Baptae laſſare Cotytto,* ubi vid. Interprett. quos non exſcribo. Et quamvis *molles* eo nomine etiam inſigniantur, adeoque per jocum femineus articulus addi poſſe videatur, tamen id hic locum habere nequit, ubi titulus dramatis ipſe indicatur. *J. F. R.*

41. Τίνα ἀπὸ ψυχῆς ἔχων, ἅπτει τῶν βιβλίων, ὁποίαις αὐτὰ χερσὶν ἀνελίττεις] Ridiculiſſime Latinus interpres, *quali animo, qualibus manibus libros verſes.* Non intellecta locutione Attica, ἀπὸ ψυχῆς ἔχειν, ut ἀπὸ θυμοῦ ἔχειν, *averſari, avoir a contre coeur.* Hoc dicit Lucianus, *quem tu mollium tuorum averſatus, libros adtingis, aut quibus eos manibus evolvis?* Perinde ut ſi diceret, molles tui tibi tam προσθύμιοι, tam προσκάρδιοι, manus tuæ tam rebus obſcoenis occupatæ, ut libris vacare nullo modo poſſis. Hæc intelligi non magni refert, ſed neque ubi maxime βιωφελὴς Lucianus.

28. Quin tu relinquis libros & tuam ſolum rem agis! Quamquam nec iſtuc amplius oportebat, ſed Euripidis illam Phaedram revereri, indignantem pro mulieribus ac dicentem:

Tenebras nec horret ulla lecti conſcias,
Vocemve, ſi gravis prorumpat, parietum.

Sin omnino perſeverare in morbo *tibi* decretum eſt, abi, eme libros, & domi concluſos tibi habe, & fruere gloria poſſeſſionis. Satis tibi hoc quoque. Sed noli unquam illos attingere, nec lege, nec linguae *iſti tuae* veterum virorum orationes & poëmata ſubjicito, quae nihil tibi mali fecerint. Novi equidem fruſtra me iſta nugatum eſſe, meque Aethiopem, quod eſt in proverbio, lavare conatum eſſe. Etenim tu emes, & nihil uteris, & deridebere ab eru-

Ἄφες [c] δὲ τὰ βιβλία, ϗ μόνα ἐργάζε τὰ σαυτȣ̃. ϗαίτοι ἐχρῆν μηκέτι μηδ' ἐκεῖνα, αἰδεσθῆναι δὲ τ̀ τȣ̃ Εὐριπίδȣ Φαίδραν, ϗ ὑπὲρ τ̃ γυναικῶν ἀγανακτȣ̃σαν, ϗ λέγȣσαν,

Οὐδὲ σκότον φρίσσȣσι τ̀ συνεργάτην,
Τέρεμνά τ' οἴκων μήποτε φθογγὴν ἀφῆ.

Εἰ δὲ πάντως ἐμμένειν τῇ ὁμοίᾳ νόσῳ διέγνωσαι, [d] ἴθι, ὠνȣ̃ μ̀ βιβλία, ϗ [e] οἴκοι καλακλείσας ἔχε, ϗαὶ καρπȣ̃ τ̀ δόξαν τ̃ κτημάτων. ἱκανόν σοι ϗαὶ τȣ̃το· προσάψῃ δὲ μηδέπω, μηδὲ ἀναγνῷς, μηδὲ ὑπαγάγῃς τῇ γλώττῃ παλαιῶν ἀνδρῶν λόγȣς, ϗαὶ ποιήματα, μηδὲν δεινόν σε εἰργασμένα. οἶδα ὡς μάτην ταῦτά μοι λελήρηται, ϗ, κτ̀ τ̀ παροιμίαν, Αἰθίοπα σμήχειν ἐπιχειρῶ· σὺ γδ ὠνήσῃ, ϗ χρήσῃ ἐς ȣ̓δὲν, ϗ καλαγελασθήσῃ πρὸς τ̃ πεπαιδευμένων, οἷς ἀπόχρη

c Δὲ] Sic Edd. omn. Δὴ vult *Marcil.* *d* Ἴθι] Bene *Fl. Fr. H. P.* aliaeque. Ἴσθι male *J.* *e* Οἴκοι] Οἶκον *Fl.*

nus, interpretes Latini magnopere aliquid intellexere. *Th.M.*

Τίνα ἀπὸ ψυχῆς ἔχων] Pro *τίνα βιβλία ἀπὸ ψυχῆς ἔχων, ἅπτῃ τούτων.* Nam & *ἅπτῃ* pro *ἅπτει* legendum. *F.G.*

Τίνα ἀπὸ ψυχῆς ἔχων] Etiam hic infeliciter rem ceſſiſſe arbitror *Marcilio*. Vult ſine dubio hic dicere Lucianus *quo animo, qua mente?* Sed nimirum non ſcripſiſſe videtur *τίνα ἀπὸ ψυχῆς ἔχων.* verum *τίνα ποτὲ ψυχὴν ἔχων*, vel *τί ποτε ψυχῆς ἔχων.* Lyſias in narratione, quam refert in ipſius vita Halicarnaſſenſis Dionyſius, ex perſona mulieris pro filiis ſuis, contra ſuum patrem, agentis, interrogat, *τίνα ποτὲ ψυχὴν ἔχων ἀξιοῖ περὶ τ̃ παίδων τοιαύτῃ γνώμῃ χρῆσθαι; quo tandem animo?* Vid. p. 193. extr. *Ald.* *J.M.G.*

42. Ἅπτῃ] Sic emendare neceſſe duximus pro vulgato *ἅπτει*, quod ferri non poterat. In *Fl.* quidem & L. *ἅπει.* ſed quid hoc ad rem, quaeſo? Contra aptiſſimum eſt illud *ἅπτῃ*, facillimusque librariorum lapſus. qui *ἅπτει* inde fecerant; quod tot Editorum diligentiam fugiſſe miror; cum ſtatim recte *ἀνελίττεις* eodem halitu ſequatur. Ut enim *ἅπτεις*, quod unum reſtat, ſcripſerit, a me impetrare non poſſum, ut credam. *M. du S.*

Ἅπτει] Delerat poſteriorem ſyllabam *Solan.* & *ἅπτῃ* ſua auctoritate dederat. Fateor ſenſus perſpicuitati ita conſuli; verum quia ex ſeq. *ἀνελίττεις* facile intelligitur, etiam ſecundam perſ. requiri, eaque Atticis ſaepe formatur in *ει* pro *ῃ*, nihil mutem; nam ut *βούλομαι, οἴομαι, ὄψομαι* fere perpetuo faciunt *βούλει, οἴει, ὄψει* pro *ὄψῃ*, in ſecunda ſing. forſan & *ἅπτομαι, ἅπτει* formavit Noſter. In multis enim aliis quoque verbis id obtinere, ut *ἐκπυνθάνει ſciſcitaris* ap. *Ariſtoph.* Plut. 60. Item *τύπτει, ψεύδει* ac permulta ſimilia, vide larga manu indicata ap. Cl. *Maittair.* de Dial. p. 63. Et licet *Suid.* ad recentiores Atticos haec referat, tamen hoc ipſum *ἅπτει* quod hic occurrit, indicat ab iis uſurpatum, dum ait: *ἅπτει, κ̀ τὰ ἄλλα τὰ ἐπὶ τȣ̃ ἐνεστῶτος χρόνȣ διὰ τȣ̃ ει λεγόμενα τ̃ νεωτέρων μᾶλλον Ἀττικῶν ἐστιν.* *J.F.R.*

46. Ἤδη ἐκείνοις] Libidinibus illis probroſis. *F.G.*

47. Τῶν λόγων] Quid eſt? *F.G.*

Ibid. Λόγων] Mallem, ſi per Codd. liceret, *ἔργων.* Quorſum enim illud *λόγων*, niſi cum *Fl* pro *ἐπιτεταμένος, ἐπιτεταγμένος* legas? quod ferri hic non poſſe ego quidem exiſtimo. *M. du S.*

Ibid. Μηκέτι μὴ — μηδὲν] De triplici illa negatione vid. ſupra *Philopſ.* c. ult. *ȣ̓δὲν ȣ̓ μὴ ταράξῃ.* Et T. I. *de Merced. Cond* §. 4. No. 33. Item *Reviv.* c. 18. *Οὐδὲν ȣ̓ μὴ γένηται ἄδικον.* *J.F.R.*

49. Ἄφες δὲ τὰ βιβλία] Ἄφες δή. *Th.M.*

51. Τὴν τȣ̃ Εὐριπίδȣ Φαίδραν] Cum nondum ſatis probatum ſit, fuiſſe fabulam Euripidis hoc nomine, de quo vid. *Barneſius*; hic autem locus ſit in Hippolyto vſ. 418. & ibi ex perſona Phaedrae proferatur: nolim Luciani verba ſic accipere, quaſi is Phaedram, fabulae Euripideae nomen, laudare voluerit. *J.M.G.*

54. Οὐδὲ σκότον] *Eurip.* Hipp. 417. *M. du S.*

57. Ἴθι] Conf. ſupra *Pητ.* c. 10. *M. du S.*

61. Τῇ γλώττῃ] Lingua, ſupple impura, a fellatione ſcil. *F.G.*

64. Αἰθίοπα σμήχειν ἐπιχειρῶ] Parœmiogr. *J.B.*

Ai-

χρὴ ὠφελῆσαι, οὐκ ἐκ τοῦ κάλλους τῶν βιβλίων, οὐδ' ἐκ τῆς πολυτελείας αὐτῶν, ἀλλ' ἐκ τῆς φωνῆς καὶ τῆς γνώμης τῶν γεγραφότων.

Σὺ δὲ οἴει θεραπεύσειν τὴν ἀπαιδευσίαν, καὶ ἐπικαλύψειν τῇ δόξῃ ταύτῃ, καὶ ἐκπλήξειν τῷ πλήθει τῶν βιβλίων, οὐκ εἰδὼς ὅτι καὶ οἱ ἀμαθέστατοι τῶν ἰατρῶν τὸ αὐτό σοι ποιοῦσιν, ἐλεφαντίνους νάρθηκας, καὶ σικύας ἀργυρᾶς ποιούμενοι, καὶ σμίλας χρυσοκολλήτους· ὁπόταν δὲ καὶ χρήσασθαι τούτοις δέῃ, οἱ μὲν οὐδὲ ὅπως χρὴ μεταχειρίσασθαι αὐτὰ, ἴσασι. παρελθὼν δέ τις εἰς τὸ μέσον τῶν μεμαθηκότων, φλεβότομον εὖ μάλα ἠκονημένον ἔχων, ἰοῦ τἄλλα μεστὸν, ἀπήλλαξε τῆς ὀδύνης τὸν νοσοῦντα. ἵνα δὲ καὶ γελοιοτέρῳ τινὶ τὰ σὰ εἰκάσω, τοὺς κουρέας τούτους ἐπίσκεψαι, καὶ ὄψει τοὺς μὲν τεχνίτας αὐτῶν, ξυρὸν καὶ [a] μαχαιρίδας, καὶ κάτοπτρον σύμμετρον ἔχοντας· τοὺς δὲ ἀμαθεῖς καὶ ἰδιώτας πλῆθος μαχαιριδίων προτιθέντας, καὶ κάτοπτρα μεγάλα, οὐ μὴν λήσειν γε διὰ ταῦτα οὐδὲν εἰδότας. ἀλλὰ τὸ γελοιότατον ἐκεῖνο πάσχουσιν, ὅτι κείρονται μὲν οἱ πολλοὶ παρὰ τοῖς γείτοσιν αὐτῶν, πρὸς δὲ τὰ

ditis, quibus utilitatem percipere ſatis eſt, non e pulchritudine librorum, neque ex magno illorum pretio, ſed e ſermone & ſententia auctorum.

29. Tu vero putas curari a te poſſe inſcitiam tegique iſta opinione, percellique *poſſe homines* librorum multitudine, ignarus, idem, quod tu, facere etiam imperitiſſimos quosque medicos, qui eburneas medicamentorum capſulas, & cucurbitas argenteas ſibi faciunt, & ſcalpra auro ferruminata: cum vero iis utendum eſt illi, neque quomodo tractanda ſint, norunt. At progreſſus in medium aliquis eorum, qui didicere, ſcalpellum habens probe acutum, de caetero rubigine obſitum, dolore aegrum liberat. Ut vero ridiculae magis rei tuam rationem comparem, tonſores mihi iſtos conſidera, & videbis, eos, qui ſunt in illo genere artifices, novaculam, & cultellos, & ſpeculum modicum habere; imperitos autem atque indoctos multitudinem cultellorum exponere, & ſpecula magna: nec tamen propterea obſcurum eſſe, illos nihil ſcire. Sed illud ipſis uſu venit, quod oppido ridiculum eſt, ut vulgo quidem homines apud vicinos illorum tondendos ſe curent,

a Μαχαιρίδας] Μαχαιρίδων marg. *AiW.*

Αἰθίοπα σμήχειν] In Schotti *Adagio* legendum ἀνόητον. *M. du S.*

84. Μαχαιρίδας] Conf. ſupra Ἀναβ. c.45. *M. du S.*

96. Τὸ τοῦ κυνὸς] Supra idem Τιμ. c. 9. (jam §. 14.) nota Æſopi fabula. *M. du S.*

3. Αὖθις ἀκούσῃ πολλάκις] Ubinam? niſi forſan Ἀποφρ. eundem ſpectat. *M. du S.*

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΜΗ] Huic libello *Th. Mag.* titulum facit περὶ ἀγνοίας. V. μὰ. *M. du S.*

ΔΙΑΒΟΛΗ] Haeſi aliquantum in hac voce, utrum poſſit retineri pervulgatus titulus, *non credendum Calumniae.* Sed cum *calumnia* ſemper falſa ſit, cui proinde non modo non temere, ſed nunquam ſit credendum; ac praeterea latius multo pateat quam διαβολὴ, & ad omne genus *cavillationum*, *pravarumque interpretationum* referatur: in titulo malui illud ponere, quod Apellis hiſtoria, & definitio auctoris, ac tota diſputatio maxime poſtulare videbatur. In contexto tamen orationis non abſtinui interdum *calumniae* appellatione, quoties ea videbatur commodior. Nempe hic etiam experimur, quod ſingulis paginis, non ſatis ſibi reſpondere voces ſingulas binarum linguarum; non eſſe temere nomina plane ſynonyma. *J. M. G.*

1. Δεινόν γε ἡ ἄγνοια] Ita ferme *Plato* in Philebo. Οὔκουν τὴν ἄγνοιαν εἴπομεν ὅτι κακὸν πᾶσιν; *Nonne igitur ignorantiam dicemus omnibus eſſe malum?* & huc forſan reſpiciens noſter interpres vertit: *mala res eſt ignorantia:* ſed vim vocis δεινὸν non ſatis expreſſit, quæ diritatem innuit. malim igitur vertere, *Dira res eſt ignorantia.* Eſt enim ab illo Græco hoc Latinum vocabulum derivatum, ν in r mutato. *J. T.*

2. Ὥσπερ ἀχλύν τινα] Atque hæc eſt ratio, cur anima noſtra (aut eorum ſaltem, qui non penitus obbrutuerunt) quæ lumen eſt, ut Philoſophi voluere, ignorantiam non ſecus horreat, atque corpus mortem. Sunt enim lux & tenebræ ita inter ſe oppoſitæ, ut altera alteram deſtruat, atque diſſolvat. Hinc *Plutarchus* Græcos veteres hominem φῶτα, id eſt, lumen, dixiſſe exiſtimat, ὅτι τοῦ γινώσκεσθαι, καὶ γινώσκειν ἑκάστῳ διὰ συγγένειαν ἔρως ἰσχυρὸς ἐμπέφυκεν αὐτήν τε τὴν ψυχὴν ἔνιοι τῶν φιλοσόφων φῶς εἶναι τῇ οὐσίᾳ νομίζουσιν, ἄλλοις τε χρώμενοι τεκμηρίοις, καὶ ὅτι τῶν ὄντων μάλιστα τὴν μὲν ἄγνοιαν ἡ ψυχὴ δυσανασχετεῖ, καὶ πᾶν τὸ ἀφεγγὲς ἐχθαίρει, καὶ

rent, ad illorum vero ſpecula accedentes, diſponant comas.

30. Quare tu quoque alii roganti commodare poſſis libros, ipſe uti illis nequeas. Quamquam librum nemini unquam commodaſti, ſed facis quod canis incumbens praeſepio; quae nec ipſa edit de hordeo, neque equum edere, qui poteſt, patitur. Haec in praeſens de ſolis libris libere apud te diſputo: de aliis quae deſpuenda & flagitioſa facis, ſaepe in poſterum audies.

ἐκείνων κάτοπτρα προσελθόντες, τὰς κόμας εὐθετίζουσι.

Καὶ σὺ τοίνυν ἄλλῳ μὲν δεηθέντι χρήσειας ἂν τὰ βιβλία· χρήσασθαι δὲ αὐτὸς οὐκ ἂν δύναιο. καίτοι οὐδὲ ἔχρησας οὐδενὶ βιβλίον πώποτε, ἀλλὰ τὸ τῆς κυνὸς ποιεῖς, τῆς ἐν τῇ φάτνῃ [b] κατακειμένης, ἣ οὔτε αὐτὴ τῶν κριθῶν ἐσθίει, οὔτε τῷ ἵππῳ δυναμένῳ φαγεῖν ἐπιτρέπει. ταῦτα, τόγε νῦν εἶναι, ὑπὲρ μόνων τῶν βιβλίων παῤῥησιάζομαι πρὸς σέ, περὶ δὲ τῶν ἄλλων ὅσα κατάπτυστα καὶ ἐπονείδιστα ποιεῖς, αὖθις ἀκούσῃ πολλάκις.

NON TEMERE CREDENDUM ESSE DELATIONI.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΜΗ ΡΑΔΙΩΣ ΠΙΣΤΕΥΕΙΝ ΔΙΑΒΟΛΗι.

GRave ſane malum ignorantia, & incommodorum plurium cauſſa hominibus, quae velut caliginem quandam rebus offundat, & obſcuret verum, & umbram vitae uniuſcujuſque objiciat. Per tenebras enim oberrantibus ſimiles ſumus o-

ΔΕινόν γε ἡ ἄγνοια, καὶ πολλῶν κακῶν ἀνθρώποις αἰτία, ὥσπερ ἀχλύν τινα καταχέουσα τῶν πραγμάτων, καὶ τὴν ἀλήθειαν ἀμαυροῦσα, καὶ τὸν ἑκάστου βίον ἐπισκιάζουσα. ἐν σκότῳ γοῦν πλανωμένοις πάντες ἐοίκα-

b Καταχειμένης] Κειμένης *Fl.* ΔΙΑΒΟΛΗι] Bene ſic *Fl.* Διαβολῇ etiam *B* 1, *S.* ΔΙΑΒΟΛΗ male *J. P. H. Ald. Fr.*

93. Καὶ σὺ τοίνυν ἄλλῳ μὲν δεηθέντι] Καλῶς ἂν εἶχε τῷ δυστυχεστάτῳ τούτῳ μειρακίῳ, μὴ καθ' ἓν τῶν βιβλίων, ἀλλὰ πᾶσαν τὴν βιβλιοθήκην προῖκα Λουκιανῷ τῷ παρόντι ἐπιδοῦναι, ἢ τοιαύτην σφηκίαν καθ' ἑαυτοῦ κινῆσαι ἑνὸς *ἐγκρατῆσαι βιβλίου. *V.*

4. † Ἐπηλυγάζουσα] Ἀντὶ τοῦ ἐπισκιάζουσα καὶ ἐπικρύπτουσα καὶ ἐπισκοτίζουσα. ἠλύγη γὰρ ἡ νὺξ λέγεται. *V.*

* Ἐγκρατῆσαι] V. Codicis compendium obſcurum eſt. Forſan ἐγκρατήσαντα. *M. du S.*

† Ἐπηλυγάζουσα] In V. referebatur ad verba ἐν σκότῳ. Ex C. vero ἐπισκιάζουσα] repoſuerat *M. du S.* Sed addidit legendum ἐπηλυγάζουσα] „ Nam C. ἐπισκιάζουσα] γράφεται, ἐπηλυ„ γάζουσα. Deinde ex Cod. D. Marci, qui fuit Georgii An„ ton. Veſpucii, huic ſcholio praemittitur vox ἐπηλυγάζουσα: „ Unde etiam ἠλύγη repoſuimus, pro eo quod legebatur in „ V. & Impr. ἄγνοια ". Ego recepi illud ἐπηλ— etſi cum textu Luciani non convenit; ſed ſenſus Scholii neceſſario ſic poſtulabat; quid enim eſſet ἐπισκιάζουσα ponitur pro ἐπισκιάζουσα? *J. F. R.*

ταράττει) τὰ σκοτεινὰ, φόβου καὶ ὑποψίας ὄντα πλήρη πρὸς αὐτήν. *Quod unicuique noſtrum ob cognationem cum lumine acris eſt inſitus amor cognoſcendi & innoteſcendi. Ipſam vero animam nonnulli Philoſophorum* LUMEN *ſuapte natura eſſe ſtatuunt, cum aliis utentes argumentis, tum quod nullam rem anima magis averſetur, quam ignorantiam; & omnia lucis expertia vitet, tenebriſque turbetur, eas metuat, ac ſuſpectas habeat.* Familiaris eſt autem illa ignorantiæ cum tenebris & caligine comparatio. Sic *Lucretius* lib. II.

O miſeras hominum mentes! o pectora caca!
Qualibus in tenebris vita, quantiſque periclis,
Degitur hoc avi quodcunque eſt!

Phædrus f. XI. l. III. de Auguſto:

Qui poſtquam tenebras diſpulit calumnia.

Cicero lib. I. Tuſc. Qu. c. 26. *Philoſophia ab animo, tamquam ab oculis, caliginem diſpulit.* *J. T.*

 6. Μᾶλ-

καμεν, μᾶλλον δὲ τυφλοῖς ὅμοια πεπόνθαμεν, τῷ μὲν προσπταίοντες ἀλόγως, [a] τὸ δὲ ὑπερβαίνοντες οὐδὲν δέον, καὶ τὸ μὲν πλησίον [b] καὶ παρὰ πόδας οὐχ ὁρῶντες, τὸ δὲ πόρρω [c] καὶ πάμπολυ διεστηκὸς, ὡς [d] ἐνοχλοῦν δεδιότες. καὶ ὅλως ἐφ' ἑκάστου τῶν πραττομένων οὐ διαλείπομεν τὰ πολλὰ ὀλισθαίνοντες. τοιγάρτοι μυρίας ἤδη τοῖς [e] τραγῳδιοδιδασκάλοις ἀφορμὰς εἰς τὰ δράματα τὸ [f] τοιοῦτον παρέσχηται, τοὺς Λαβδακίδας, καὶ τοὺς Πελοπίδας, καὶ τὰ τούτοις παραπλήσια. σχεδὸν γὰρ τὰ πλεῖστα τῶν ἐν τῇ σκηνῇ ἀναβαινόντων κακῶν [g] εὕροι τις ἂν ὑπὸ τῆς ἀγνοίας, καθάπερ ὑπὸ τραγικοῦ [h] δαίμονός τινος κεχορηγημένα. λέγω δὴ καὶ ἐς τὰ ἄλλα μὲν ἀποβλέπων, μάλιστα δὲ εἰς τὰς οὐκ ἀληθεῖς κατὰ τῶν συνήθων καὶ φίλων διαβολάς. ὑφ' ὧν ἤδη καὶ οἶκοι ἀνάστατοι γεγόνασι, καὶ πόλεις ἄρδην

mnes ; potius autem caecorum more affecti partim offendimus praeter rationem , partim ultra quam par eſt progredimur , non videntes quod ante pedes eſt ; quod vero procul eſt, & longe diſtat, tanquam moleſtum quiddam metuentes. Atque in univerſum , in unoquoque negotio labi multum non intermittimus ; licet infinita jam tragoediarum ſcriptoribus ſcribendarum fabularum argumenta haec res praebuerit , Labdaci Pelopiſque progeniem , & horum ſimilia. Pleraque enim fere , quae in ſcenam aſcendunt , mala inveniat aliquis ab ignorantia, velut a tragico quodam daemone, ſubminiſtrata. Dico autem iſtuc cum ad alia reſpiciens , tum maxime ad alienas a vero contra familiares atque amicos delationes : quarum opera jam & everſae domus ſunt, & urbes vaſtatae funditus, patresque in

a Τὸ δὲ] Ita *J. V2.* L. & Mſ. *Bar.* Τῷδε Edd. cett. *b* Καὶ] Abeſt in B. *c* Καὶ] Iterum abeſt in B. *d* Ἐνοχλοῦν] Ἐνοχλοῦντες B. male. *e* Τραγῳδιοδ.] Τραγῳδιδασκάλοις B. male. *f* Τοιοῦτον] Τοιοῦτο B. *g* Εὕροι] Εὕρῃ *Fl.* *h* Δαίμονός τινος] Τινος δαίμονος B.

6. Μᾶλλον δὲ τυφλοῖς] Ita paulo ante Lucretius : *ô pectora cæca!* ſic *Plato* τοῖς ἀγνοοῦσι κακὸν εἶναι dixit τὴν ἄγνοιαν, ὥσπερ τὴν τυφλότητα μὴ βλέπουσι; teſte *Plutarcho* in Lyſandro. Id eſt , *ignorantiam , ignorantibus haud minus eſſe malum , quam cæcitatem non videntibus.* *J.T.*

7. Τῷ δὲ] Forſan τὸ δὲ. F.G.

Τὸ δὲ] Sic *Ven.* utraque , Mſ. Ox. & L. In Impr. reliquis τῷ δέ. *M. du S.*

8. Τὸ μὲν πλησίον] *Tertullianus* in Apologetico: *Sed cæcitatis duæ ſpecies facile concurrunt , ut, qui non vident quæ ſunt, videre videantur, quæ non ſunt.* *J.T.*

10. Ὡς ἐνοχλοῦν δεδιότες] *Lucretius* l. II. & VI.

Nam veluti pueri trepidant, atque omnia cæcis
In tenebris metuunt: ſic nos in luce timemus
Interdum, nihilo quæ ſunt metuenda magis, quam
Quæ pueri in tenebris pavitant, finguntque futura.
J.T.

15. *Τοὺς Λαβδακίδας*] Notiſſima fabula eſt , e Mythologis & Poëtis , Oedipi patrem per ignorantiam interficientis, matremque ducentis uxorem: filiorum item ad Thebas mutuis vulneribus concidentium. *J.T.*

16. *Τοὺς Πελοπίδας*] *Atrea & Thyeſten , eorumque* filios. Adeantur Tragici Græci & Latini, apud quos hæc fuſius. *J.T.*

Ibid. Πελοπίδας] Non repeterem, recte *Tollium* dicere, Atrea & Thyeſten intelligi, i. e. Pelopis filios, Tantali Nepotes ; niſi viderem aberraſſe Doct. *J. C. Schroderum* , qui in Epiſtt. *Cic.* ſelectt. L. 2. Ep. 32. verba *Ciceronis* ad eoſdem ſpectantia , quando ait: *ut ibi eſſes , ubi nec Pelopidarum*, ad Ducem Pelopidam Thebanum, de quo C. *Nepos* male refert. *J.F.R.*

23. Καὶ οἶκοι ἀνάστατοι] Ita fere & *Photius* , in præſtantiſſima illa ad Michaëlem Bulgariæ Principem epiſtola : χείλη δὲ, inquit , κατήγορα, καὶ συκοφαντίας ἀποστρέφου· πολλάκις γὰρ παῖδας κατὰ πατέρων , καὶ πατέρας ἐξέμηνε κατὰ παίδων , καὶ βίου ἔσχισε συζυγίας , καὶ συγγενεῖς ἐπανέστησε κατ' ἀλλήλων· καὶ τί λέγω; πόλεις ὅλας, καὶ οἰκίας ἀνέτρεψε μία φωνὴ συκοφάντου. *Labia accuſatoria & Sycophantica aſpernere : nam non raro & liberos furere in parentes, & parentes in liberos adegerunt, vitæ vincula & connexiones diſruperunt , & in ſe invicem conſanguineos concitarunt. Quid autem illa minora commemoro? vel unica Sycophantæ vox civitates & domos integras ſubvertit ſaepe* Qui locus hinc deſumtus eſſe videtur ; ita omnia quadrant. Nec multum diverſa ſunt , quæ apud *Themiſtium* in Orat. III. leguntur : διαβολὴ δὲ χαλεπὸν μὲν , inquit , ἁπανταχοῦ ἐστι πολεμοποιὸν, οὐκ ἀντιπαρεισρυῇ , καὶ πρὸς παῖδα πατρὶ, καὶ πρὸς ἀδελφὸν ἀδελφῷ , καὶ τὸ δρᾶμα ἐκείνης ἐστὶν ὁ Ἱππόλυτος. *Calumnia porro ubique permoleſta eſt , rixaſque & contentiones ubique provocat , quocunque ſe inſinuaverit : ac cum patre filium , cum fratre fratrem commit-*

in furorem acti contra liberos, & contra fratres germani, & liberi adverſus parentes, & contra amatores ſuos amaſii. Multae vero etiam amicitiae reſciſſae, & confuſae domus ſunt ab illa calumniarum probabili ſpecie.

2. Ut igitur quam minime in illas incidamus, hoc libello quaſi in tabula quadam oſtendere volo, quale quid ſit delatio, unde incipiat, quid efficiat. Quin Apelles Epheſius olim imaginem illam occupavit. Nam ipſe quoque delatus fuerat apud Ptolemaeum, ut qui conjurationis illius, quam Tyri conflaverat Theodotas, ſocius fuiſſet. At neque Tyrum unquam viderat Apelles, neque, quis eſſet Theodotas, noverat, niſi quatenus audierat Ptolemaei quendam Legatum eſſe, cui Phoenice commiſſa eſſet. Interim tamen aemulorum aliquis, Antiphi-

ἀπολώλασι, πατέρες τε κατὰ παίδων ἐξεμάνησαν, καὶ ἀδελφοὶ κατὰ τῶν ὁμογενῶν, καὶ παῖδες κατὰ τῶν γειναμένων, καὶ ἐρασταὶ κατὰ τῶν ἐρωμένων. πολλαὶ δὲ [i] καὶ φιλίαι συνεκόπησαν, καὶ οἶκοι συνεχύθησαν ὑπὸ τῆς κατὰ τὰς διαβολὰς πιθανότητος.

Ἵν' οὖν ὡς ἥκιστα [k] περιπίπτωμεν αὐταῖς, ὑποδεῖξαι βούλομαι τῷ λόγῳ, καθάπερ ἐπί τινος γραφῆς, ὁποῖόν τί ἐστιν ἡ διαβολή, καὶ πόθεν [l] ἄρχεται, καὶ ὁποῖα ἐξεργάζεται. μᾶλλον δὲ Ἀπελλῆς ὁ Ἐφέσιος πάλαι ταύτην προὔλαβε τὴν εἰκόνα. καὶ γὰρ αὖ καὶ οὗτος διαβληθεὶς πρὸς [m] Πτολεμαῖον, ὡς μετεσχηκὼς Θεοδότᾳ τῆς συνωμοσίας ἐν Τύρῳ· ὁ δὲ Ἀπελλῆς οὐχ ἑωράκει ποτὲ τὴν Τύρον, οὐδὲ τὸν Θεοδόταν, ὅστις ἦν, ἐγίγνωσκεν, ἢ καθόσον ἤκουε [n] Πτολεμαίου τινὰ ὕπαρχον εἶναι, τὰ κατὰ τὴν Φοινίκην ἐπιτετραμμένον· ἀλλ' ὅμως τῶν ἀντιτέχνων τις Ἀν-

i Καὶ] Omittit B. & mox iterum. *k* Περιπίπτομεν] Admiſi ex *Fl. 7.* Περιπίπτωμεν vulgo cum CB. *l* Ἄρχεται] Ἔρχεται male B. & marg. *A1W.* *m* Πτολεμαῖον] Πτολεμαίου B. *n* Πτολεμαίου] Πτολεμαῖον B.

42. Ἐπιτετραμμένος] Ἀντὶ τοῦ ἐπιτροπὴν τῶν κατὰ Φοινίκην χωρῶν. *V.*

mittit : a qua illa eſt de Hippolyto Tragoedia excitata. Præclare igitur *Menander :* ψεύδους διαβολὴ τὸν βίον λυμαίνεται. *Mendacii calumnia vitam labefactat.* Exemplum præter cetera egregium eſt apud *Phædrum* fab. 1. lib. v. ut ne quid de Philippis dicam Macedoniæ regibus, quorum alterius F. Alexandro exilii, alterius Demetrio necis cauſa fuit. Sed & ipſe Alexander vel ſolus poſſit ſufficere, ut, quantum mali mortalibus adferat calumnia, oſtendatur. *J. T.*

32. Καθάπερ ἐπί τινος γραφῆς] Velut in tabella. Sic *Vellejus* lib. II. *Nos memores profeſſionis univerſam imaginem principatus ejus oculis animiſque ſubjecimus.* Ubi τὸ *animiſque* ab aliena manu, adeoque inducendum videri poſſit; neque eſt tamen. ἐν διὰ δυοῖν. *J. T.*

35. Ἀπελλῆς ὁ Ἐφέσιος] Ad diſtinctionem iſtius Apellis, qui ſub Alexandro & Ptolemæo Lagi vixit, maximi nominis & artis, Coi patria. Hic autem patria Colophonius, verum θέσει, id eſt adoptione, fuit Epheſius, teſte *Suida*, Pamphili Amphipolitæ diſcipulus. *J. T.*

37. Πρὸς Πτολεμαῖον] Φιλοπάτορα, Evergetæ filium, qui quartus Ptolemæorum Ægypti Rex fuit, *Gallus* dictus: uti ex Excerptis Chronici *Caſauboniani*, *Scaliger* in notis ad *Euſebium* docet. citat idem ibidem Etymologicon: ubi quum locus mihi videatur parum emendatus, una cum opera reſtituam: Γάλλος, inquit, ὁ Φιλοπάτωρ Πτολεμαῖος, διὰ τὸ φύλλα κισσοῦ κατεστίχθαι, ὡς οἱ Γάλλοι· ἀεὶ γὰρ ταῖς Διονυσιακαῖς τελεταῖς κισσῷ ἐστεφανοῦντο. Addit Scaliger: *& Gallos Magnæ Matris foliis hederæ, & Ptolemæum quoque compunctum fuiſſe, hoc eſt, ſtigmata foliorum hederæ inuſta ipſi fuiſſe.* Fateor me numquam tale quid de Gallis legiſſe: nec video quomodo aliquis foliis compungi poſſit, aut quomodo foliorum ſtigmata alicui inuri queant: niſi pejore, quam peſſimi στιγματίαι, conditione futuri ſint. Lego igitur, φύλλοις κισσοῦ κατεστέφθαι. Et hoc liquet e ſequenti voce ἐστεφανοῦντο. Nam, ſi vera erit futura ratio, illic quoque ἐστίζοντο legendum erit. *J. T.*

38. Ὡς μετεσχηκὼς Θεοδότᾳ τῆς συνωμοσίας] Quem hic vocat bis Θεοδόταν; *Polybius* ſemper Θεόδοτον vocat, Ætolum præcipitis audaciæ virum, eum vide libro 5. hiſtoriarum. *Palm* *Theodotus* Polybio vocatur, qui hanc hiſtoriam lib. v. fuſe narrat. *J. T.*

Ibid. Θεοδότᾳ] Aetolus qui a Ptolemaeo Philopatore deficiens Tyrum Antiocho prodidit, hiſtoriam habes apud *Polybium* L. V. p. 404. & ſeqq. Vide etiam *Prideaux* p. II. L. II. p. Angl. 100. Gall. T. III. p. 164. & ſeqq. *M. du S.*

39. Ἐν Τύρῳ] Quam per Panætolum Theodotus occupaverat. *J. T.*

44. Ἀν-

Ἀντίφιλος τοὔνομα, ὑπὸ φθόνου τῆς παρὰ τῷ βασιλεῖ τιμῆς, καὶ τῆς κατὰ τὴν τέχνην ζηλοτυπίας, κατεῖπεν αὐτοῦ πρὸς τὸν Πτολεμαῖον, ὡς εἴη κεκοινωνηκὼς τῶν ὅλων, καὶ ὡς θεάσαιτό τις αὐτὸν ἐν Φοινίκῃ συνεστιώμενον Θεοδότᾳ; [a] καὶ παρ' ὅλον τὸ δεῖπνον πρὸς τὸ οὖς αὐτὸ κοινολογούμενον· καὶ τέλος ἀπέφηνε τὴν Τύρου ἀπόστασιν, καὶ τὴν Πηλουσίου κατάληψιν ἐκ τῆς Ἀπελλοῦ συμβουλῆς γεγονέναι.

Ὁ δὲ Πτολεμαῖος ὡς ἂν [b] κάρτα, καὶ τἄλλ' οὐ πάνυ φρενήρης τις ὤν, ἀλλ' ἐν

lus nomine, qui invideret illi honorem, quo apud regem erat, & artis obtrectatione, illum Ptolemaeo detulerat, quaſi omnium eſſet conſcius, &, eſſe qui illum viderit in Phoenice coenantem cum Theodota, & quam diu duraret convivium, caput cum ipſo conferentem. Breviter, defeciſſe Tyrum & Peluſium captam de Apellis conſilio, indicavit.

3. Ptolemaeus, vir alioquin etiam non admodum prudens, ſed adulationi innutritus

a Καὶ παρ'] Haec & ſeqq. octo verba a καὶ ad καὶ omiſit B. Sed margini inferiori adſcripta ſunt. b Κάρτα, καὶ τἄλλ' οὐ πάνυ] Κατα ἀλλ' οὐ πάνυ Cod. B. Κάρτα ἀλλ' οὐ πάντα *Graev*. In vulgato conſentiunt Edd.

47. * Τῶν ὅλων] Δηλονότι πραγμάτων τῆς ἐπαναστάσεως τῷ Θεοδότᾳ. *V.*

53. Κάρτα] Σημειοῦ πῶς τὸ κάρτα κεῖται. *V.* (Sed in V. altero: Κάρτα] λέγεται λίαν, μεγάλως.

54. Φρενήρης] Ὁ φρόνιμος. *V.*

* Τῶν ὅλων] Antea ad κεκοινωνηκὼς relatum legebatur, & ſeq. Scholion κάρτα ad οὐ πάνυ φρενήρης τις ὤν. utrumque abſurde. Quare id ſequi, detecto errore, non potui. In V. altero prius refertur ad Θεοδότᾳ. *J. F. R.*

44. Ἀντίφιλος] Non ignobilis pictor. Meminit ejus *Plinius* lib. XXV. cap. x. opera ejus aliquot recenſent perquam eximia. *J. T.*

49. Παρ' ὅλον τὸ δεῖπνον] Neglexit hæc interpres. Verte: *toto cœnæ tempore.* *J. T.*

Ibid. Πρὸς τὸ οὖς αὐτῷ κοινολογούμενον] Probabile ſit mendacium oportet. ergo a conſuetudine eorum, qui, quæ alios neſcire volunt ſecreta, in aurem dicunt, deſumta ſimilitudo veri, qua calumnia exornaretur. Noſter in Gallo, de regum curis: λυπεῖ δ' ἄλλον Δίων πρὸς οὖς τισι τῶν Συρακουσίων κοινολογούμενος. *Alium Dio angit, cum Syracuſanorum quibusdam in aurem conſilia communicans.* Sic *Homerus*:

Ἄγχι σχὼν κεφαλήν, ἵνα μὴ πυθοίατο ἄλλοι.
Prope admovens caput, ne alii audirent.

Plura collegit *Eraſmus* in Adagiis, qui reſpici poterit. *J. T.*

51. Πηλουσίου κατάληψιν] Non Peluſii, ſed Ptolemaïdis: ut ex *Polybio* conſtat. nam Peluſii caſtrametatum Ptolemæum refert Polybius, cum adverſus Antiochum proficiſceretur. *J. T.*

53. Ὁ δὲ Πτολεμαῖος, ὡς ἂν κάρτα καὶ τἄλλ' οὐ πάνυ φρενήρης τις ὤν] Salmurienſis: *Tum Ptolemaeus ut qui praeter cetera non eſſet admodum prudens.* In hac verſione κάρτα omittitur, inepte, etiam ſi φρενήρης *prudens* exponas, opponuntur κάρτα & οὐ πάνυ, ineptius interponitur & ſine ſententia καὶ τἄλλα. Locus laborat, cui ſuffragante Mſ. ſic ſanitatem reddes: ὡς ἂν κάρτα ἀλλ' οὐ πάντα φρενήρης τις ὤν. *qui quidem valde, ſed non in omnibus deſipiebat.* Nam φρενήρης etiam eſt παράφρων, ut *Suidas* oſtendit, fruſtra repugnante *Stephano*, quum & hic locus Suidae & Etymologici magis ſententiam firmet. Nam ſi hic φρενήρης eſt prudens, quam quaeſo ſententiam ex Graecis verbis conficias? Quid enim eſt? *qui quidem ſummopere, & in aliis non omnino, aut non valde prudens erat.* Sic neminem ſanum loqui, nec ſanus juret Oreſtes. Vides igitur recte locum inquinatiſſimum eſſe purgatum, & φρενήρης eſſe *imprudens.* *J. G. G.*

Ibid. Ὡς ἂν — φρενήρης] Primo illud feſtinanter nimis affirmat vir magnus, φρενήρη etiam eſſe *imprudentem.* Apud *Suidam*, ubi etiam παράφρων eſſe dicitur, manifeſtus error eſt, forte nec ipſi auctori tribuendus, qui περίφρων voluit. Certe exempla Agathiae potius ad oppoſitum intellectum pertinere, praeclare vidit *Kuſterus.* Quatuor locis *Homeri* (quae facile Index dabit) *Euſtathius*, ita explicat, ut ἀρηρότα τὰς φρένας, ἀντίφρονα dicat. Quatuor locis ſic utitur *Herodotus*, nempe 3, 30. & 35. 5, 42. & 9, 54. Sic Scholiaſtae *Eurip.* ad Heracl. 151. φρενήρης eſt ἀντίφρων, ἀρτίας φρένας ἔχων, φρένας ἀρηραμένος. Sic ipſum hunc locum Luciani interpretatur *Schol.* φρόνιμος. Atque ad *Herodoti* locum aliquem reſpici hic etiam a Luciano, ſuadet etiam illud Ionicum & Herodoteum κάρτα. Quare optabam illum ipſum locum invenire, ſperabamque inde aliquid ad hunc, quem tractamus, emendandum praeſidii. Sed non licebat tantum ab aliis decerpere, ut totum legerem *Herodotum.* Itaque proponere interim placet conjecturam, quam forte ſerius ocius vel firmabit locus iſte, vel nihili eſſe oſtendet. Nempe appoſuiſſe aliquem puto gloſſam τοῦ κάρτα, vocabulum πάνυ. Poſteriorum aliquis eam forte aſſumſit, & eadem ordinem verborum aliquantum turbavit, ſic reſtituendum, ὁ δὲ Πτολεμαῖος, ὡς ἂν καὶ τάλλα

tus tyrannicae ; adeo ad abſurdam calumniam exarſit & perturbatus eſt, ut nihil eorum, quae in mentem venire debebant, reputans, neque, aemulum eſſe delatorem, neque, minorem eſſe pictorem, quam qui tantam proditionem ſuſtinere poſſet, eum praeſertim, qui beneficio illius affectus, & omnibus artis ejuſdem hominibus praelatus eſſet ; quin neque explorato ante, navigaſſetne omnino Tyrum Apelles ? furere ſtatim vellet, & clamore impleret regiam, in-

κολακείᾳ δεσποτικῇ τεθραμμένος, οὕτως ἐξεκαύθη ϗ συνεταράχθη πρὸς τῆς παραδόξου ταύτης διαβολῆς, ὥστε μηδὲν τῶν εἰκότων [c] λογισάμενος, μηδ' ὅτι ἀντίτεχνος ἦν ὁ διαβάλλων, μηδ' ὅτι μικρότερος ἢ κατὰ [d] τοιαύτην προδοσίαν ζωγράφος· ϗ ταῦτα, εὖ πεπονθὼς ὑπ' αὐτοῦ, ϗ [e] παρ' ὁντινοῦν τῶν ὁμοτέχνων τετιμημένος, ἀλλ' οὐδὲ τὸ παράπαν, [f] ὡς εἰ ἐξέπλευσεν Ἀπελλῆς εἰς Τύρον, ἐξετάσας, εὐθὺς [g] ἔαδε μηνίειν, ϗ βοῆς ἐνεπίμπλα τὰ βασίλεια, τὸν ἀχά-

c Λογισάμενος] Συλλογισάμενος B. d Τοιαύτην] Τηλικαύτην idem Cod. B. e Παρ' ὁντινοῦν] Παρά τιν' οὖν, B. f Ὡς εἰ] Nil variat Fl. &c. g Ἔαδε] Ἕαδε adſpirat *Schol.* Non Edd. noſtrae.

64. Ἔαδε] Ἀντὶ τοῦ † ἤρεσκεν. *V.*

† Ἤρεσκεν] Ἤρεσε edita. Ἤρεσκε C. & V. unde ἤρεσκεν dedit *M. du S.*

λα οὐ κάρτα φρενήρης τις ὢν κ. τ. λ. Sic certe converti, eaque Interpretatione ſententiam auctoris reddi, perſuaſum habeo. *J.M.G.*

Ibid. Καὶ τἄλλα] Ante has voces antea legebatur κάρτα in omnibus Impreſſis : ſed in O. evanidis quidem litteris extat tantum κα τα ἄλλ', unde conjicio fuiſſe tantum ϗ τὰ ἄλλ', quod, miſſo odioſo illo κάρτα, ſequutus ſum. Φρενήρης enim apud *M. Aur.* IX. 51. ſignificat *prudentem.* Apud *Plutarchum* etiam in Alex. 487. 2. ſic autem ſatis conſultum eſſe hujus loci ſanitati, exulare tantum juſſo κάρτα, exiſtimo. V. *Enr.* Ἀλκ. p. 261. A. *M. du S.*

Ibid. Κάρτα, ϗ τ' ἄλλ' οὐ πάνυ] Κάρτα delerat *Solan.* in *Junt.* adſcripſeratque: „ Cod. B. κα τα ἄλλ' οὐ πά-„ νυ. Unde conjicio fuiſſe tantum, ϗ τὰ ἄλλ' οὐ πά-„ νυ. Sed adeo evanida erat ejus loci ſcriptura, ut le-„ gere non valerem, an κάρτα vel ϗ τὰ ſcriptum eſ-„ ſet. Ego igitur in lectione tam incerta vulgatam retinere ſatis habui. *J.F.R.*

54. Οὐ πάνυ φρενήρης] Fatuitatem ejus, & ſocordiam, vitamque luxui, compotationibus, & inſanis amoribus deditam cognoſces e *Polybio* lib. v. Hiſtoriarum, apud quem & aliud calumniæ in Cleomenem, & ſtultitiæ regis exemplum invenias. Item ex *Juſtino* lib. XXX. cap. 1. nec non *Plutarcho* in vita Cleomenis. Pro *praeter caetera*, verterim *alias.* *J.T.*

Ibid. Ἐν κολακείᾳ δεσποτικῇ] Quippe rex, & regis filius. Vide quæ infra ad cap. VII. (nobis c. 10.) notavimus. *J.T.*

55. Τεθραμμένος] *Fractus* verterat Interpres *Pariſinae*, quaſi legerit τετριμμένος. Sed potius errante oculo ſic vidit; nam inepta foret illa lectio. *J.F.R.*

56. Τῆς παραδόξου ταύτης διαβολῆς] Malim, *minimeque veriſimili iſta calumnia.* *J.T.*

57. Ὥστε μηδὲν τῶν εἰκότων λογισάμενος] *Ut nihil eorum, quæ reputare æquum fuerat, animo perpendens, non, quod aemulus illius eſſet auctor calumniae; non, quod ea proditio ſupra pictoris fortunam eſſet: non, quod & magnis a ſe beneficiis, & ſupra ceteros artis æmulos honoribus auctus eſſet, &c.* *J.T.*

Ὥστε μηδὲν τῶν εἰκότων λογισάμενος] *Quoniam nihil rationis eſt, ubi ſemel affectus inductus eſt, juſque illi aliquod voluntate noſtra datum eſt :* teſte *Seneca* lib. 1. de ira cap. VIII. *J.T.*

58. Ὅτι ἀντίτεχνος] Acrius namque urit invidia eandem artem profitentes. Notum illud *Heſiodium*:

Καὶ κεραμεὺς κεραμεῖ φθονέει, ϗ ἀοιδὸς ἀοιδῷ.
Et figulus figulo invidet, & cantor cantori.

Themiſt. Orat. III. σφαλερὰ γὰρ ἡ ὁμοιότης ἔρωτα ἐντιθεῖσα τῶν αὐτῶν ἐπαίνων ἠρέμα ἀντιπαρεξάγειν εἰς ἅμιλλαν. *Periculoſa enim res eſt ſimilitudo, facileque, dum earundem laudum amorem occulte animis inſerit, ad certamen & contentionem impellit.* *J.T.*

59. Ὅτι μικρότερος] Quid enim pictori cum re militari, præſertim tanti momenti, & periculi? tantam igitur caliginem hominum oculis ignorantia offundit, ut nihil plane cernant, ſed velut in denſiſſimis tenebris oberrent. *J.T.*

61. Εὖ πεπονθὼς] Quippe minime erat veriſimile, ipſum in regem tam bene de ſe meritum eam fraudem, ac tantum ſcelus eſſe machinatum. Sed hoc diſpicere irato regi non licebat. *J.T.*

63. Ὡς εἰ] Redundat ὡς in omnibus noſtris libris. Vox ἔαδε, quae mox ſequitur, mihi valde ſuſpecta eſt. *M. du S.*

Ὡς εἰ ἐξέπλ.] Παρέλκειν videtur τὸ ὡς. *J.M.G.*

64. Εὐθὺς ἔαδε μηνίειν] Ex aliquo Poëta ſenarii dimidium videtur. *F.G.*

Ibid. Ἔαδε μηνίειν] Ῥῆσις videtur e Dorico poëta ſumta. *J.M.G.*

Ibid.

ἀχάριστον κεκραγὼς, καὶ τὸν ἐπίβουλον, καὶ συνωμότην. καὶ εἴγε μὴ τῶν συνειλημμένων τις, ἀγανακτήσας ἐπὶ τῇ τοῦ Ἀντιφίλου ἀναισχυντίᾳ, καὶ τὸν ἄθλιον Ἀπελλῆν κατελεήσας, ἔφη μηδὲν αὐτοῖς κεκοινωνηκέναι τὸν ἄνθρωπον, ἀπετέτμητο ἂν τὴν κεφαλὴν, καὶ παραπολελαύκει τῶν ἐν Τύρῳ κακῶν, οὐδὲν αὐτὸς αἴτιος γεγονώς.

Ὁ μὲν οὖν Πτολεμαῖος οὕτω [a] λέγεται [b] μεταγνῶναι ἐπὶ τοῖς γεγονόσιν, ὥστε τὸν μὲν Ἀπελλῆν ἑκατὸν ταλάντοις ἐδωρήσατο· τὸν δὲ Ἀντίφιλον δουλεύειν αὐτῷ [c] παραδέδωκεν. ὁ δὲ Ἀπελλῆς, ὧν παρεκινδύνευσε μεμνημένος, τοιᾷδέ τινι εἰκόνι ἠμύνατο τὴν διαβολήν.

gratum clamans, & inſidiatorem, & conjuratum. Et niſi comprehenſorum aliquis, indigne ferens illam Antiphili impudentiam, & miſeri Apellis miſericordia motus, dixiſſet, nihil quidquam cauſſae ipſi ſecum fuiſſe, capite plexus Tyriorum mala ipſe luiſſet innocens.

4. Ptolemaeus itaque adeo dicitur actorum poenitentia tactus eſſe, ut centum talentis donaret Apellem, & in ſervitutem illi Antiphilum traderet. Apelles autem periculi ſui memor tali pictura delationem illam ultus eſt.

5. Ad

a Λέγεται] An ἤρχετο; *Coll.* *b* Μεταγνῶναι] Αἰσχυνθῆναι G. B. & marg. *A1.* *c* Παραδέδωκεν] Παρέδωκεν B.

Ibid. Μηνύειν] Male hæc interpres verterat. quare nonnulla immutavi. *J.T.*

74. Οὕτω λέγεται μεταγνῶναι] *Iſocrates* in Orat. de Permutatione, loquens de Athenienſibus: Οἶμαι δ' ὑμᾶς οὐκ ἀγνοεῖν, ὅτι τῇ πόλει πολλάκις οὕτως ἤδη μετεμέλησε τῶν κρίσεων τῶν μετ' ὀργῆς, καὶ μὴ μετ' ἐλέγχου γενομένων, ὥστε οὐ πολὺν χρόνον διαλιποῦσα, παρὰ μὲν τῶν ἐξαπατησάντων δίκην λαβεῖν ἐπεθύμησε· τοὺς δὲ διαβληθέντας ἡδέως ἂν εἶδεν ἄμεινον ἢ πρότερον πράττοντας. *Arbitror autem vos non ignorare, noſtram urbem ſaepe pœnituiſſe judiciorum, quæ per iracundiam potius, quam re examinata facta fuerunt; adeo ut paulo poſt & impoſtores punire deſideraverit, &, calumniis oppreſſos rebus uti ſecundioribus quam prius, optaverit.* Longe aliter acque Piſo apud *Senecam* de Ira lib. I. cap. XVI. qui non modo falſo accuſatum militem, ac ſi commilitonem, qui deſiderabatur, occidiſſet; illoque in ipſo ſupplicii articulo reverſo, innoxium deprehenſum, duci juſſit, ſed & ipſum commilitonem, ut & centurionem, qui primum illum a ſupplicio ad Piſonem reduxerat capitali pœna affecit. *J.T.*

Οὕτω λέγεται μεταγνῶναι] Parum refert, utrum legas, quod editi prae ſe ferunt, οὕτω λέγεται μεταγνῶναι ἐπὶ τοῖς γεγονόσιν, *tantopere poenituiſſe eorum quae egerat*; an quod in Mſ. eſt, οὕτω λέγεται αἰσχυνθῆναι ἐπὶ τοῖς γεγονόσιν, *tantopere puduiſſe factorum.* nec tamen codicis antiqui ſcripturam teſtatam feciſſe lectoribus poenitet. *J.G.G.*

75. Μεταγνῶναι] *Tanta ſubiſſe regem poenitentia dicitur.* *J.T.*

Μεταγνῶναι] Mſ. Ox. etiam αἰσχυνθῆναι. ſed nihil muto; proba enim eſt & hic aptiſſima vulgata. *M. du S.*

78. Ὧν παρεκινδύνευσε] *Aditi periculi memor.* *J.T.*

82. Τοῖς τοῦ Μίδου] Aures Midæ etiam adagio notatæ ſunt. Perſius:

Auriculas Aſini Mida rex habet.

Fabulam habes apud *Ovid.* in Metamorph. XI. fab. IV.

— Nec Delius aures
Humanam ſtolidas patitur retinere figuram:
Sed trahit in ſpatium, villisque albentibus implet,
Inſtabilesque illas facit, & dat poſſe moveri.
Cetera ſunt hominis; partem damnatur in unam:
Induiturque aures lente gradientis aſelli.

Alii ad regum aures hujus fabellæ referunt originem: qui per exploratores ſuos etiam procul audiant. Sunt autem aſini acriore hoc ſenſu quam cetera animalia præditi. Unde Apulejus, *quanquam graviter ſuccenſens errori Fotidis, iſto tamen vel unico ſolatio ærumnabilis deformitatis ſuae recreabatur, quod auribus grandiſſimis praeditus cuncta longule etiam diſſita facillime ſentiebat*; lib. IX. Mileſiacorum. *J.T.*

85. Ἄγνοια] De qua in initio hujus libelli plura. *J.T.*

86. Ὑπόληψις] *Arnobius* lib. II. adv. gentes: *quid eſt autem ſuſpicio, niſi opinatio rerum incerta, & in nil expoſitum jaculatio mentis illata? Ergo, qui ſuſpicatur, non tenet, nec in lumine poſitus cognitionis incedit.* *J.T.*

88. Ὑπόθερμον] Qualis iratorum ſolet eſſe vultus: quibus *flagrant & micant oculi, multus toto ore rubor, exaeſtuante ab imis præcordiis ſanguine*; ut eſt apud *Senecam* lib. I. de Ira, cap. I. *Nilus Monachus* in Narrationibus: τεθυμωμένοι, καὶ τὸ βλέμμα πυῤῥωτὸν πλαγίως ὑπελίττοντες. *Ira accenſi, & micantes oculos oblique volventes.* *J.T.*

Ibid. Καὶ παρακεκινημένον] *Et commota.* *J.T.*

89 Τὴν λύτταν] *Prudentius* in Pſychomachia, de ira:

San-

5. Ad dextram vir ſedet, ingentes aures habens, parum abeſt quin Midae auriculis ſimiles, protendens manum e longinquo adhuc accedenti Delationi. Circa illum vero ſtant mulieres duae, Ignorantia, ut mihi videtur, & Suſpicio. Accedit ab altera parte Delatio, pulcherrima ultra fidem muliercula, ſed calidiuſcula, & emota, ut quae furorem atque iram oſtendat, ſiniſtra manu accenſam facem geſtans, altera juvenem quendam trahens capillis, manus caelo tendentem, teſtantemque Deos. Praecedit vir pallidus & deformis, acutum

Ἐν δεξιᾷ τις ἀνὴρ κάθηται, τὰ ὦτα παμμεγέθη ἔχων, μικροῦ δεῖν τοῖς τοῦ Μίδου προσεοικότα, τὴν χεῖρα προτείνων πόρρωθεν ἔτι προσιούσῃ τῇ Διαβολῇ. περὶ δὲ αὐτὸν ἑστᾶσι δύο γυναῖκες, ἄγνοιά μοι δοκεῖ, καὶ ὑπόληψις· ἑτέρωθεν δὲ προσέρχεται ἡ Διαβολή, γύναιον ἐς ὑπερβολὴν πάγκαλον, ὑπόθερμον δὲ καὶ παρακεκινημένον, οἷον [d] δὴ τὴν λύτταν, καὶ τὴν ὀργὴν δεικνύουσα, τῇ μὲν ἀριστερᾷ δᾷδα καιομένην ἔχουσα, τῇ ἑτέρᾳ δὲ νεανίαν τινὰ τῶν τριχῶν σύρουσα, τὰς χεῖρας ὀρέγοντα εἰς τὸν οὐρανὸν, καὶ μαρτυρόμενον τοὺς θεούς. ἡγεῖται δὲ ἀνὴρ ὠχρὸς, καὶ ἄμορ-

d Δὴ] Διὰ B.

81. Ἀνὴρ κάθηται τὰ ὦτα παμμεγέθη ἔχων] Περιεργότερον τοῦ Μίδου τῇ ἀρχῇ κεχρημένου, καὶ ὑπὲρ τοῦ πάντα μανθάνειν πευθῆνας ἔχοντος κατὰ πάσης τῆς ἀρχῆς αὐτοῦ, ἐμυθολόγησάν τινες τῶν ἀρχομένων, ὡς ὄνου ἔχει ὁ Μίδας ὦτα· ἢ ὅτι μακρὰ ὦτα ἔχει. Διὸ καὶ τὰ μήκιστα γινόμενα ἀκούει. ἢ ὅτι καὶ ὁ ὄνος τὸ ζῶον οὕτως εὐήκοον, ὡς καὶ τῶν λανθανόντων ψόφων αἰσθάνεσθαι. *V.

Ibid. Τὰ ὦτα — τοῦ Μίδου] Midas aures habuiſſe aſelli dicitur, quod ut longas manus reges habere dicuntur, ſic & longas aures. Vel quod &c. Ita habent C. & G. Multas aures oculoſque regibus tribuit *Xenoph.* Cyr. VIII. p. 144. Ed. *Baſ.* *J.F.R.*

* Similia legas apud laudatum jam Palæphatum. *J. Cler.*

Sanguinea intorquens ſuffuſo lumina felle. *J.T.*

Ibid. Τῇ μὲν ἀριστερᾷ] Huc mihi facere videntur illa Cypriani de Zelo & Livore: *Hinc vultus minax, torvus aſpectus, pallor in facie, in labiis tremor, ſtridor in dentibus, verba rabida, effrenata convicia, manus ad caedis violentiam promtæ, etiamſi gladio interim vacuæ, odio tamen furioſæ mentis armatæ.* *J.T.*

90. Δᾷδα καιομένην] Non ſecus ac furiae ſolent. Queis in irritandis inflammandisque credulorum aut iratorum hominum animis perquam ſimilis eſt. *Apulejus* de Pſyches ſororibus Cupidinem calumniantibus: *Tali*, inquit, *verborum incendio flammata viſcera ſororis jam prorſus ardentis deſerentes, ipſæ* &c. *protinus pernici ſe fuga proripiunt. Phædrus* l. III. *Incenſus ille falſo uxoris crimine.* *J.T.*

91. Τῶν τριχῶν σύρουσα] *Apulejus* lib. VI. *Et audaciter in capillos ejus immiſſa manu, trahebat eam nequaquam renitentem*; de Conſuetudine Pſychen ad Venerem pertrahente. *Ariſtænetus* lib. II. epiſt. 7. Καὶ ζηλοτυποῦσα τὴν παιδίσκην τῆς κόμης ἐξεῖλκεν. *J.T.*

Ibid. Τὰς χεῖρας ὀρέγοντα] Uti in indignatione fieri amat, ubi vis atque injuria plus, quam jus & æquum valent. Sic apud *Dion. Halicarn.* l. XI. Antiq. Rom. cum Appius Claudius Virginii filiam clienti ſuo addixiſſet, ὅσοι μὲν ἦσαν ἀκέραιοι, καὶ τῶν τὰ δίκαια λεγόντων παράκλητοι, τὰς χεῖρας ἄραντες εἰς τὸν οὐρανὸν, ἀνέκραγον ὀδυρμῷ καὶ ἀγανακτήσει μεμιγμένην κραυγήν. *Quotquot erant integris judiciis & juſtæ cauſæ advocati, ſublatis in cœlum manibus mixtum ploratu & indignatione clamorem ſuſtulerunt.* Sic *Juſtinus* lib. XIX. cap. 3. *Ipſe quoque* (Imilco) *manus ad cœlum tendens, nunc ſortem ſuam, nunc publicam fortunam deflet; nunc Deos accuſat, qui tanta belli decora, & tot ornamenta victoriarum, quæ ipſi dederant, abſtulerint.* *J.T.*

92. Καὶ μαρτυρόμενον τοὺς θεούς] Sic ſolent homines teſtes Deos invocare, quum nullum adverſus mendacium in innocentia præſidium eſt. *J.T.*

93. Ἀνὴρ ὠχρὸς καὶ ἄμορφος &c.] Deſcribitur eleganter ab *Ovidio* in Metamorph. ſub feminæ habitu, quod Latinis femineo genere *Invidia* dicatur, uti contra Græcis maſculino φθόνος; ſicut & *Livor* Latinis:

Pallor in ore ſedet, macies in corpore toto.
Nuſquam recta acies: livent rubigine dentes:
Pectore fella virent; lingua eſt ſuffuſa veneno, &c.

Syneſius in I. de providentia, ubi de invidia Typhonis agit: ὡς ἤδη τὸ πρᾶγμα παροιμίαν εἶναι, καὶ ἐρώτημα πρὸς τοὺς ὠχριῶντας, μή τι τῷ ἀδελφῷ σου καλόν; *ita ut jam res in proverbium abiret, & hæc familiaris eſſet ad pallentes interrogatio, Numquid fratri tuo boni evenit?* Ideo autem macies in corpore, quia

Τήκει καὶ φθονερῶν ὄμματα, καὶ κραδίην.
Contabeſcere facit invidentium & oculos, & cor.

Uti eſt apud poëtam Græcum in *Anthol.* lib. I. c. 83. *Quid infelici viro praeſtat invidia*, inquit Auguſtinus

ſerm.

ἄμορφος, ὀξὺ δεδορκὼς, καὶ ἐοικὼς τοῖς ἐκ νόσου μακρᾶς κατεσκληκόσι. τοῦτον [a] γοῦν εἶναι τὸν Φθόνον ἄν τις εἰκάσειε. καὶ μὴν καὶ ἄλλαι τινὲς δύο [b] παρομαρτοῦσι, προτρέπουσαι, καὶ περιστέλλουσαι, καὶ κατακοσμοῦσαι τὴν διαβολήν. ὡς δέ μοι καὶ ταύτας ἐμήνυσεν ὁ περιηγητὴς τῆς εἰκόνος, ἡ μὲν Ἐπιβουλή [c] τις ἦν, ἡ δὲ Ἀπάτη· κατόπιν δὲ ἠκολούθει πάνυ πενθικῶς τις ἐσκευασμένη, μελανείμων, καὶ κατεσπαραγμένη, Μετάνοια [d] δὲ καὶ αὕτη ἐλέγετο. ἐπεστρέφετο γοῦν ἐς τοὐπίσω δακρύουσα, καὶ μετ' αἰδοῦς πάνυ τὴν Ἀλήθειαν προσιοῦσαν ὑπέβλεπεν. οὕτω μὲν οὖν Ἀπελλῆς τὸν ἑαυτοῦ κίνδυνον ἐπὶ τῆς γραφῆς ἐμιμήσατο.

cernens, ſimilis eis; qui a magno morbo exaruerunt. Hunc Livorem eſſe facile aliquis conjecerit. Verum aliae quoque duae ſequuntur hortantes, & componentes, ornantesque Delationem. Ut vero mihi illas quoque indicavit Myſtagogus *atque interpres* imaginis, altera quidem Inſidiarum quaedam erat, altera Fallacia. A tergo ſequebatur lugubri quaedam habitu, pullata, lacera: Poenitentia haec dicebatur. Reſpiciebat enim retrorſum lacrumans, & cum pudore omnino intuebatur accedentem Veritatem. Atque ita ſuum periculum pictura expreſſit Apelles.

6. Age

a Γοῦν] Abeſt a B. b Παρομαρτοῦσι] Παρομαρτοῦσαι male B. c Τις] Adeſt in *Fl. Fr. J. P.* &c. d Δὲ] Non habet CB.

97. *Δύο μαρτυροῦσαι] Γράφε) *ὁμαρτοῦσαι. V.*
99. *Ὁ περιηγητὴς] Ἀντὶ τοῦ ὁ ἑρμηνεύς. V.*
3. *Μελανείμων] Ἡ μετάνοια μελανείμων. V.*

* Ὁμαρτοῦσαι] Ὁ καρτοῦσαι miſere edita, & pro *δύο μαρτυροῦσαι* etiam *δύο καρτοῦσαι.* utrumque emendante *M. du S.*

ſerm. 83. de Tempore, *quem in ſecretis conſcientiae quibusdam angulis livor ipſe diſcerpit, & alienam felicitatem tormentum illius facit, quam inquam mercedem ex odio ſuo recipiet, niſi horribiles animæ tenebras, & confuſæ mentis horrorem, qui vultu ſemper animoque mœrente voto, quo vult alii nocere, ſe cruciat: quem ſaeviſſimis exagitatum ſtimulis ab omni conſilio, ac mentis ſobrietate deturbat? quod malum laedit parum aliquid etiam eos, in quos intenditur, gravius tamen, & pernicioſius, eos prius, a quibus procedit, affligit. Sicut enim ærugo ferrum, ita invidia illam ipſam animam, in qua eſt, interimit & conſumit. Horatius* l. I. Epiſt. 2. *Invidus alterius macreſcit rebus opimis.* *J.T.*

94. Ὀξὺ δεδορκὼς] Ut enim paulo poſt dicit Auctor, invidi πάντες ἀλλήλους ὀξὺ δεδόρκασι. *Invicem ſeſe acute intuentur*: ut ſcilicet vitia aliqua in adverſariis deprehendant. *Themiſtius* Orat. I. ὡς οὐδὲν ἄρα ἄλλο χαλεπώτερον τίκτει ψυχὴ νόσημα φθόνου τε καὶ βασκανίας· καὶ μᾶλλον ὥσπερ ὁ νοσῶν ὀξύτερον βλέπει μὴ τὰ πρὸς αὐτὸν μόνον, καὶ τὰ ἐγγὺς, ἀλλὰ καὶ τὰ πόῤῥω, καὶ τὰ μακρὰν ἀφεστῶτα. *Adeo nullus morbus invidia ac livore moleſtior gignitur: eoque magis, quo qui eo laborat, acutius pervidet; non ea tantum, quæ juxta ſe atque in proximo ſita ſunt; verum etiam quæ longinqua ſunt, & magno a ſe intervallo ſemota. Plutarchus* lib. de Securitate: τί τἀλλότριον ἄνθρωπε βασκανώτατε κακὸν ὀξυδερκεῖς, τὸ δ' ἴδιον παραβλέπεις: *Quid alienum malum homo invidentiſſime acute intueris, tuum vero pervides?* *J.T.*

96. Τὸν φθόνον] Recte ſane livor calumniæ comes additur, *Heſiodus* in Operib.

> Ζῆλος δ' ἀνθρώποισιν ὀϊζυροῖσιν ἅπασιν
> Δυσκέλαδος, κακόχαρτος, ὁμαρτήσει στυγερώπης.
> *Livor autem homines miſeros omnes*
> *Malos rumores ſpargens, malis gaudens, comitabitur*
> *inviſo vultu.*

J.T.

99. Ὁ περιηγητὴς τῆς εἰκόνος] Περιηγηταὶ proprie ſunt illi, qui hoſpites ad perluſtranda urbis præcipua loca & monumenta circumducunt, iisque ſingula exponunt. Hinc per translationem de explanatoribus & interpretibus ea vox uſurpatur. Familiare autem fuit iſtiusmodi tabellis vitam humanam deſcribere, iisque interpretandis ſenem aliquem addere, aut affingere enarratorem. Ut in Tabula Cebetis factum, & in illa Herculis Prodicii fabula: quam aliquantulum immutans Themiſtius haud aliter Simulationem, & eodem ferme comitatu ſuffultam ſubnixamque deſcripſit, atque hic noſter Calumniam. Nam & ipſa fucati medicamentis candoris & ruboris, pigmentiſque aliis exornata, comtaque eleganter, fraudem & inſidias, dolum & perjurium, & emiſſariam adulationem ſecum trahit, quas tandem triſtis ac demiſſa conſequitur pœnitentia. Locus eſt in extrema oratione tertia perquam elegans, lectuque digniſſimus. *J.T.*

1. Περιηγητὴς] Conf. ſupra *Dial. Mort.* XX. pr. περιήγησαί μοι τὰ ἐν ᾅδου πάντα. Et infra *Navig.* c. 2. *M. du S.*

Ibid. Τις].

6. Age vero nos etiam, ſi videtur, ſecundum Epheſii pictoris artem ea, quae inſunt delationi, perſequamur, cum fine quodam illam ante deſcripſerimus. Eſt ergo delatio accuſatio quaedam, abſente altera parte facta, ignota accuſato, uni parti, nemine contradicente, credita. Hoc argumentum erit noſtrae diſputationis. Cum vero tres ſint, velut in comoediis perſonae, delatoris, ejus, quem defert, & illius, apud quem delatio inſtituitur; ſingulatim eas inſpiciamus, qualia ab iis fieri veriſimile ſit.

Φέρε δὲ καὶ ἡμεῖς, εἰ δοκεῖ, κατὰ τὴν τοῦ Ἐφεσίου ζωγράφου τέχνην, διέλθωμεν τὰ προσόντα τῇ διαβολῇ, πρότερόν γε ὅρῳ τινὶ περιγράψαντες αὐτήν. οὕτω γὰρ ἂν ἡμῖν ἡ εἰκὼν [e] γενήσεται. Ἔστι τοίνυν διαβολὴ καληγορία τις, ἐξ ἐρημίας γιγνομένη, [a] τὸν καληγορούμενον λεληθυῖα, ἐκ τοῦ μονομεροῦς ἀναντιλέκτως πεπιστευμένη. τοιαύτη μὲν ἡ ὑπόθεσις τοῦ λόγου. τριῶν δ᾽ ὄντων προσώπων, καθάπερ ἐν ταῖς κωμῳδίαις, τοῦ διαβάλλοντος, καὶ τοῦ διαβαλλομένου, καὶ τοῦ πρὸς ὃν ἡ διαβολὴ γίγνεται, καθ᾽ ἕκαστον αὐτῶν ἐπισκοπήσωμεν, οἷα εἰκὸς εἶναι τὰ γιγνόμενα.

Πρῶ-

e Γενήσεται] Γένηται B. In vulgato conſentiunt Edd. f Τὸν καληγορούμενον] Τοῦ καληγορουμένου B.

Ibid. Τις] Redundare videtur poſt ἐπιβουλή. *M. du S.*

4. Μετάνοια] *Nam judicia feſtinata*, inquit *Sariſberienſis* in Policratico, cap. XII. lib. v. *pœnitentiam pariunt.* Vel ut in *Anthologia* l. I. c. 88. Lucianus:

Ἡ βραδύπους βουλὴ μέγ᾽ ἀμείνων· ἡ δὲ ταχεῖα
Αἰὲν ἐφελκομένην τὴν μετάνοιαν ἔχει.

Id eſt,

Lento incedens pede conſultatio multo præſtat. Sed feſtinans
Semper pœnitentiam ſecum trahit.

P. Syrus,

Ad pœnitendum properat, cito qui judicat. *J.T.*

5. Ἐπεστρέφετο γοῦν] *Quæ convertens retro vultum, flens, & pudore ſuffuſa, accedentem veritatem reſpectabat.* *J.T.*

6. Τὴν Ἀλήθειαν προσιοῦσαν] Præclare hoc Apelles. Namque, utut oppreſſa aliquamdiu, emergit tandem victrix veritas, & mendaciorum nebulas ſua luce diſſipat. O *magna vis veritatis*, (exclamat diſertiſſimus Romuli nepotum) *quæ ſe contra hominum ingenia, calliditatem, ſollertiam, contraque fictas omnium inſidias facile per ſe ipſa defendat!* Ita enim leg. uberius aliquanto *Polybius* lib. XIII. Καί μοι δοκεῖ μεγίστην θεὸν τοῖς ἀνθρώποις ἡ φύσις ἀποδεῖξαι τὴν ἀλήθειαν, καὶ μεγίστην αὐτῇ προσθεῖναι δύναμιν· πάντων γοῦν αὐτὴν καταγωνιζομένων, ἐνίοτε δὲ καὶ πασῶν τῶν πιθανοτήτων μετὰ τοῦ ψεύδους ταττομένων, οὐκ οἶδ᾽ ὅπως αὐτὴ δι᾽ αὑτῆς εἰς τὰς ψυχὰς εἰσδύεται τῶν ἀνθρώπων· καὶ ποτὲ μὲν παραχρῆμα δείκνυσι τὴν αὑτῆς δύναμιν, ποτὲ δὲ πολὺν χρόνον ἐπισκοτισθεῖσα, τέλος αὐτὴ δι᾽ ἑαυτῆς ἐπικρατεῖ, καὶ καταγωνίζεται τὸ ψεῦδος. *Equidem exiſtimo Naturam mortalibus Veritatem conſtituiſſe Deam maximam, maximamque illi vim attribuiſſe. Nam haec cum ab omnibus oppugnetur, atque adeo omnes nonnunquam veriſimiles conjecturæ a mendacio ſtent: ipſa per ſe neſcio quomodo in animos hominum ſeſe inſinuat, & modo repente illam ſuam vim exſerit: modo, tenebris obtecta longo tempore, ad extremum ſuapte vi ipſa vincit, obtinetque, & de mendacio triumphat.* Ad hoc exemplum, apud *Apulejum* lib. X. Mileſiacor. quum novercæ ſcelus privignum falſo inſimulantis patefactum eſſet, *procedit in medium nuda veritas*, victrix ſcilicet intentatæ calumniæ. *J.T.*

11. Τὰ προσόντα τῇ διαβολῇ] Clarius aliquanto vertere potuiſſet interpres; *quæ in calumnia ſpectanda ſunt:* vel, *quæ calumniæ adſunt.* *J.T.*

14. Γενήσεται] Excidit hic haud dubie aliqua vox, quam abſque Mſſ. Codd. ope inſerere ex conjectura non auſim. *M. du S.*

18. Τριῶν δὲ ὄντων] Recte. Duo ſcilicet injuria afficientes, tertius autem, qui injuria afficitur, ut ait apud *Herodotum* lib. VII. c. 10. ad Xerxem Artabanus: Διαβολὴ γάρ ἐστι, inquit, δεινότατον· ἐν τῇ δύο μέν εἰσι οἱ ἀδικέοντες, εἷς δὲ ὁ ἀδικεόμενος. ὁ μὲν γὰρ διαβάλλων ἀδικέει οὐ παρεόντος καληγορέων· ὁ δὲ ἀδικέει ἀναπειθόμενος, πρὶν ἢ ἀτρεκέως ἐκμάθοι· ὁ δὲ δὴ ἀπεὼν τοῦ λόγου τάδε ἐν αὐτοῖσι ἀδικέεται, διαβληθείς τε ὑπὸ τοῦ ἑτέρου, καὶ νομισθεὶς πρὸς τοῦ ἑτέρου κακὸς εἶναι. *Calumnia res eſt omnium peſſima: in qua duo ſunt, qui injuriam faciant; unus, cui fiat injuria. Nam qui calumniatur, ea de cauſa injurius eſt, quod abſentem accuſat: at qui calumniam audit, quia illi credit, priuſquam rem certo cognoverit, atque exploraverit. Contra, qui abſens accuſatur, injuria afficitur, tum quod ab altero falſo accuſatur, tum quod ab altero vir malus eſſe judicatur.* *J.T.*

19. Καθάπερ ἐν ταῖς κωμῳδίαις] Unde apud *Horatium* in Arte:

— *Nec quarta loqui perſona laboret.* *J.T.*

Πρῶτον μὲν δή, εἰ δοκεῖ, παραγάγωμεν τὸν πρωταγωνιστὴν τοῦ δράματος, λέγω δὲ τὸν ποιητὴν τῆς διαβολῆς. οὗτος δὲ δή, ὡς μὲν οὐκ ἀγαθὸς ἄνθρωπός ἐστι, πᾶσιν, οἶμαι, γνώριμον. οὐδεὶς γάρ, ὢν ἀγαθός, κακῶν αἴτιος γένοιτο τῷ πλησίον. ἀλλ' ἔστιν ἀγαθῶν ἀνδρῶν, ἀφ' ὧν εὖ ποιοῦσιν αὐτοὶ τοὺς φίλους, οὐκ ἀφ' ὧν τοὺς ἄλλους [a] ἀδικοῦντες αἰτιῶνται, καὶ μισεῖσθαι παρασκευάζουσιν, εὐδοκιμεῖν, δόξαν εὐνοίας [b] προσλαβόντες.

Ἔπειτα δὲ ὡς ἄδικος ὁ τοιοῦτος, καὶ παράνομός ἐστι, καὶ ἀσεβής, καὶ τοῖς χρωμένοις ἐπιζήμιος, ῥᾴδιον καταμαθεῖν. τίς γὰρ οὐκ ἂν ὁμολογήσειε τὴν μὲν ἰσότητα ἐν ἅπαντι, καὶ τὸ μηδὲν πλέον, δικαιοσύνης ἔργα

7. Ac primo quidem, ſi videtur, inducamus primarum partium actorem, ipſum dico auctorem calumniae. Hunc ſane virum bonum non eſſe, omnibus puto, manifeſtum eſt. Neque enim bonus quiſquam malorum auctor alteri fuerit. At eſt bonorum virorum, ſuis in amicos benefactis, non accuſandis aliorum injuriis, conciliandaque illis invidia, bene audire, & benivolentiae ſibi parare opinionem.

8. Tum vero quam injuſtus ſit talis homo, & iniquus, & impius, & noxius illis, qui ſe utuntur, diſcere facile eſt. Quis enim eat inficias, aequalitatem in unaquaque re, & nihil plus *ſibi arrogandi moderationem*, juſtitiae munera eſſe; ſed inaequa-

a Ἀδικοῦντες] Recepi ex B. Cod. & *Fl.* Ἀδικοῦντας Edd. cett. b Προσλαβόντες] Et hoc ex B. & *Fl.* reſtitutum, pro vulgato προσλαβόντας.

24. Τὸν πρωταγωνιστὴν τοῦ δράματος] Πρωταγωνιστὴς in fabula dicebatur, qui plurima recitabat: ſive, qui *primas partes agebat*, ut in Phormionis prologo *Terentius* loquitur: *Quia primas partes qui aget, is erit Phormio Paraſitus, per quem res geretur maxime.* Huic proximus vocabatur δευτεραγωνιστής; tertiarum vero partium τριταγωνιστής; quod Æſchini quondam a Demoſthene objectum fuit convicium. Erat autem τοῦ πρωταγωνιστοῦ, clariore voce uti: ſic ut ceteri, etiamſi clarius poſſent, tamen vocem ſuam ſummitterent, ut ille princeps quam maxime excelleret. Ita *Cicero* in Verrinis. *J.T.*

28. Οὐδεὶς γὰρ ὢν ἀγαθὸς] *Cicero* l. I. de offic. cap. 7. *In juſtitia virtutis eſt ſplendor maximus, ex qua viri boni nominantur.* Hujus *primum munus eſt, ut ne cui quis noceat, niſi laceſſitus. Plato* in Gorgia: Οὐδεὶς γὰρ ἂν χρηστὸς μὴ ἀδικοῦντ' ἄνθρωπον εἰσάγοι. *Nemo namque bonus hominem, a quo nullam acceperit injuriam, accuſet.* *J.T.*

31. Ἀδικοῦντες — προσλαβόντες] Ita *Bar.* & *Fl.* In reliquis ἀδικοῦντας & προσλαβόντας, prave. *M. du S.*

Ἀδικοῦντες] Non obſecundaſſem *Solano* vulgatum ἀδικοῦντας rejicienti, quia in ſe ſpectatum, tolerabile erat; at quia mox εὐνοίας προσλαβόντας abſurdum erat, & ad ἄλλους nullo modo referendum, ſed ad αὐτοί, ſcil. ἄνδρες ἀγαθοί, ideo non amplius haeſitavi etiam prius ex iisdem fontibus corrigere. *J.F.R.*

34. Ἄδικος ὁ τοιοῦτος] *Iſocrates* in Oratione de Permutatione: *Οὐ θαυμάζω τῶν λεγόντων, ὡς ἐστι μέγιστον κακὸν διαβολή· τί γὰρ ἂν γένοιτο ταύτης κακουργότερον; ἣ ποιεῖ τοὺς μὲν ψευδομένους εὐδοκιμεῖν, τοὺς δὲ μηδὲν ἠδικηκότας δοκεῖν ἀδικεῖν, τοὺς δὲ δικάζοντας ἐπιορκεῖν· ὅλως δὲ τὴν μὲν ἀλήθειαν ἀφανίζει, ψευδῆ δὲ δόξαν παραστήσασα τοῖς ἀκούουσιν, ὃν ἂν τύχῃ τῶν πολιτῶν, ἀδίκως ἀπόλλυσιν; Non miror illos, qui dicunt ſummum malum eſſe calumniam, quid enim ea fieri poſſit maleficentius? quae facit, ut de mentientibus bene exiſtimetur; ut plane innocentes injurii eſſe videantur; ut judices pejerent: quae denique veritatis lucem extinguit, & caligine mendaciorum auditoribus involutis quemvis civium per injuriam interficit?* *J.T.*

35. Καὶ τοῖς χρωμένοις ἐπιζήμιος] *Themiſtius* Orat. III. *καὶ ἅμα ἀδικεῖ ἀμφοτέρους, ὧτε ἐπιβουλεύει, καὶ ὃν ἐξαπατᾷ· τὸν μὲν ὅτι πάσχει ὑπὲρ δίκην, τὸν δὲ ὅτι ἐργάζεσθαι ἀναγκάζει. Et ex aequo utrumque laedit, tam eum, cui inſidias molitur, quam qui ab eo decipitur: illum quod inique perpeti aliquid cogitur: hunc, quod inferre eam ipſam injuriam compellit.* *J.T.*

37. Τὴν μὲν ἰσότητα] Eam initium eſſe juſtitiæ ſtatuebat Pythagoras. Vide *Jamblichum* cap. 30. *Cicero* lib. II. de offic. cap. 12. *Jus enim ſemper quaeſitum eſt aequabile. Neque enim aliter eſſet jus.* *J.T.*

38. Καὶ τὸ μηδὲν πλέον] Malim, *nec plura ſibi appetere.* *J.T.*

Ibid. Τὸ μηδὲν πλέον] Definitur enim juſtitia, *quae ſuum cuique diſtribuit*, apud *Ciceronem* lib. III. de Natura Deor. cap. 15. *J.T.*

43. Ἀποφράττων] Mutant Commentatores interdum in ἐπιφράττων. Conf. mox ἀποφράξαντες — τὰ ὦτα, & *Themiſt.* ἀποτειχιστέον, ἀποκρουστέον, ἀποκλείειν in not. *Toll.* adlegatum. Item Noſtr. infra *Pſeudol.* c. 27. ἀπέφραξέ σοι τὸ στόμα. Ne plura. *J.F.R.*

48. Ἔνορκον ποιησάμενοι] *Demoſthenes*, in initio Orat. de Corona, rogat Deos, ut judicibus eam mentem dent, ut non adverſarium ſuum, ſed leges & *jusjurandum* in conſilium adhibeant, ἐν ᾧ πρὸς ἅπασιν τοῖς

ἄλ-

aequalitatem, & plus *ſibi ſumendi audaciam* injuſtitiae? At qui delatione clanculum utitur contra abſentes, quomodo non plus juſto, totum nempe auditorem, ſibi vindicat? cujus aures occupet, atque obturet, & alteri orationi plane reddat impervias, quippe ante jam a delatione oppletas? Extremae id quidem injuriae, ut optimi etiam Legislatorum dixerint, uti Solon & Dracon, qui juris jurandi religione obſtrinxerint judices, ad ſimiliter utroſque audiendos, aequalemque his qui judicantur tribuendam benivolentiam, donec comparata alterius cauſſa, vel deterior altera vel melior appareat. Ante vero quam comparata eſſet cri-

εἶναι· τὸ δὲ ἄνισόν τε ϗ πλεονεκτικὸν, ἀδικίας; ὁ δὲ τῇ διαβολῇ κατὰ τῶν ἀπόντων λάθρα χρώμενος, πῶς οὐ πλεονέκτης ἐστὶν ὅλον τὸν ἀκροατὴν σφετεριζόμενος, ϗ προκαταλαμβάνων αὐτοῦ τὰ ὦτα, ϗ ἀποφράττων, ϗ τῷ δευτέρῳ λόγῳ παντελῶς ἄβατα κατασκευάζων αὐτὰ, ὑπὸ τῆς διαβολῆς προεμπεπλησμένα; ἐσχάτης ἀδικίας τὸ τοιοῦτον, ὥς φαῖεν ἂν ϗ οἱ ἄριστοι τῶν νομοθετῶν, οἷον ὁ Σόλων, ϗ ὁ Δράκων, ἔνορκον ποιησάμενοι τοῖς δικασταῖς τὸ ὁμοίως ἀμφοῖν ἀκροᾶσθαι, καὶ τὸ τὴν εὔνοιαν ἴσην τοῖς κρινομένοις ἀπονέμειν, ἄχρις ἂν ὁ τοῦ δευτέρου λόγος παρατεθεὶς, θατέρου χείρων ἢ ἀμείνων φανῇ. πρὶν δέ γε ἀντεξετάσαι τὴν ἀπο-

ἄλλοις δικαίοις καὶ τοῦτο γέγραπται; τὸ ὁμοίως ἀμφοῖν ἀκροᾶσθαι, *in quo praeter cetera, quæ æqua forent, & illud adſcriptum; ut utramque partem pari benevolentia audirent.* Qui & rationem paulo poſt ſubjungit, cur a judicibus legislator jusjurandum praeſtari voluerit, videns ſcilicet, ὅτι τὰς αἰτίας καὶ τὰς διαβολὰς, αἷς ἐκ τοῦ πρότερος λέγειν ὁ διώκων ἰσχύει, οὐκ ἔνεστι τῷ φεύγοντι παρελθεῖν, εἰ μὴ τῶν δικαζόντων ἕκαστος ὑμῶν τὴν πρὸς τοὺς θεοὺς εὐσέβειαν διαφυλάττων, ϗ τὰ τοῦ λέγοντος ὕστερον δίκαια εὐνοϊκῶς προσδέξεται, ϗ παρασχὼν ἑαυτὸν ἴσον ϗ κοινὸν ἀμφοτέροις ἀκροατὴν, οὕτω τὴν διάγνωσιν ποιήσεται περὶ πάντων. *Fieri non poſſe, ut reus criminationes & calumnias adverſarii, quibus, quod prior verba faciat, prævalet, ſuperet; niſi veſtrum quisque, qui judicaturi ſedetis, pietatis erga Deum memores, & rei poſteriore loco dicentis rationes benivolis auribus accipiat, & ſe ipſum æquum, & utrique parti communem auditorem exhibens, ita tandem de tota re ſententiam ferat.* Senior ille e curia apud *Apulejum* lib. X. Mileſiacor.: *Nec patiar falſis criminibus petito reo manifeſtum homicidium perpetrari: nec vos, qui jurejurando adſtricti judicatis, inductos ſervuli mendacio pejerare.* Solebant autem Judices Athenis id jusjurandum quotannis repetere, quo ſanctius judicarent. *Iſocrates* in Orat. de permutatione: ἀλλ' ὀμνῦναι μὲν καθ' ἕκαστον τὸν ἐνιαυτὸν, ἦ μὴν ὁμοίως ἀκροᾶσθαι τῶν κατηγορούντων, ϗ τῶν ἀπολογουμένων. *Quum quotannis juretis, vos eadem aequitate audituros tam reos, quam accuſatores.* Unde & *Plato* lib. XII. de leg. Νόμος δὲ κείσθω, δικαστὴν μὲν ὀμνῦναι δικάζειν μέλλοντα. *Lex autem ſit conſtituta, ut judex de re quapiam cogniturus prius jusjurandum det.* Nec aliter Chriſtiani. *Sarisberienſis* in Policratico lib. V. cap. 12. *Et quidem judices ſacramento legibus alligantur jurati, quia omni modo judicium cum veritate & legum obſervatione diſponent. Ipſo quoque jure cautum eſt, ut ſacrorum Evangeliorum ſcripturæ terribiles ante ſedem judicialem deponantur, ibique ab initio litium ad finem usque permaneant, nec amoveantur niſi ſententia recitata: quo totius conſiſtorii latitudo, Dei ipſius repleta praeſentia, omnibus ad ſacroſanctas ſcripturas metum incutiat & reverentiam; & ab inquiſitione veritatis omnis iniquitas propulſetur.* Vide *Rittershuſ.* ad tit. Inſtit. de Oblig. Salvian. epiſt. 4. & de illis *A. Gell.* lib. 14. cap. 2. *J. T.*

Ἔνορκον] Extat ea de re locus apud *Demoſth.* de Cor. ipſo initio diſertiſſimus, is nempe, quem *Tollius* exhibet. *M. du S.*

49. Ἀμφοῖν ἀκροᾶσθαι] *Ariſtophanes:*

Πρὶν ἂν ἀμφοῖν μῦθον ἀκούσῃς, οὐκ ἂν δικάσαις.
Priusquam utramque audieris partem, ne pronuncies.

Item Euripides:

Τίς ἂν δίκην κρίνοιεν, ἢ γνοίη λόγον,
Πρὶν ἂν παρ' ἀμφοῖν μῦθον ἐκμάθῃ σαφῆ;
Quis autem litem dijudicet, aut ſermonem cognoſcat,
Qui non prius utriusque partis clare perceperit verba?

Seneca Medea, v. 199.

Qui ſtatuit aliquid parte inaudita altera,
Æquum licet ſtatuerit, haud aequus fuit.

Unde Magiſtratus apud *Apulejum* l. X. *partim decuriones deprecari, partim populareis compeſcere, ut rite & more majorum judicio reddito, & utrimque ſecus allegationibus examinatis, civiliter ſententia promeretur: nec ad inſtar barbaricæ feritatis, vel tyrannicæ impotentiæ, damnaretur aliquis inauditus; & in pace placida tam dirum ſaeculo proderetur exemplum.* P. Syrus:

In judicando ſemper criminoſa eſt celeritas.

J. T.

53. Πρὶν δέ γε ἀντεξετάσαι] *Menander:*

Ὁ προκαταγινώσκων δὲ πρὶν ἀκοῦσαι σαφῶς,

ἀπολογίαν τῇ κατηγορίᾳ, παντελῶς ἀσεβῆ καὶ ἀνόσιον ἡγήσαντο ἔσεσθαι τὴν κρίσιν. καὶ γὰρ ἂν καὶ αὐτοὺς ἀγανακτῆσαι τοὺς θεοὺς εἴποιμεν, εἰ τῷ [a] μὲν κατηγόρῳ μετ' ἀδείας ἃ θέλει λέγειν ἐπιτρέποιμεν, ἀποφράξαντες δὲ τῷ κατηγορουμένῳ τὰ ὦτα, ἢ τῷ στόματι σιωπῶντες, καταψηφιζοίμεθα τῷ προτέρῳ λόγῳ κεχειρωμένοι. ὥστε οὐ κατὰ τὸ δίκαιον, καὶ τὸ νόμιμον, καὶ τὸν ὅρκον τὸν δικαστικὸν, φαίη τις ἂν γίγνεσθαι τὰς διαβολάς. εἰ δέ τῳ μὴ ἀξιόπιστοι δοκοῦσιν οἱ νομοθέται, παραινοῦντες οὕτω δικαίας καὶ ἀμερεῖς ποιεῖσθαι τὰς κρίσεις, ποιητήν μοι δοκῶ τὸν ἄριστον [b] ἐπα-

mini defenſio, impium plane & profanum fore judicium arbitrati ſunt. Etenim ipſos quoque indignari Deos dixerimus, ſi accuſatori ſine metu dicere permittamus, quae velit; obturatis vero defendenti auribus, vel ipſo oris ſilentio calculum contra alterum, priore oratione ſubacti feramus. Igitur non ex juſto, neque ex lege, neque ex judicialis jurisjurandi religione, delationes fieri aliquis dixerit. Si cui vero non ſatis digni fide videantur legiſlatores, cum jubent ſic juſta & in neutram partem propenſa judicia facere; Poëta optimus inducendus

a Μὲν] Non habet B. *b* Ἐπαγαγεῖν] Ἐπάγειν B.

65. Δικαίας καὶ ἀμερεῖς] Ἀντὶ τοῦ μηδὲν μέρος κατειληφυίας. *V.* Ἤτοι μὴ ἑτερορρεπεῖς. *G.*

Αὐτὸς πονηρός ἐστι πιστεύσας κακῶς.
Qui prius damnat, quam cauſam recte cognoverit,
Is homo improbus eſt, ut qui temere crediderit.

J.T.

57. Εἰ τῷ μὲν κατηγόρῳ] Egregium eſt Juliani Imperatoris reſponſum apud *Ammianum Marcellin.* lib. XVIII. *Numerium*, inquit auctor, *Narbonenſis paulo ante rectorem, accuſatum ut furem, inuſitato cenſorio rigore pro tribunali palam admiſſis volentibus audiebat: qui cum inficiatione defenderet objecta, nec poſſet in quoquam confutari, Delphidius orator acerrimus, vehementer impugnans, documentorum inopia percitus, exclamavit: Ecquis, florentiſſime Cæſar, nocens eſſe poterit usque, ſi negare ſuffecerit? Circa quem Julianus: Ecquis, ait, innocens eſſe poterit, ſi accuſaſſe ſufficiet?* *J.T.*

58. Ἀποφράξαντες δὲ τὰ ὦτα] Contra Alexander M. apud *Plutarchum* in ejus vita: λέγεται δὲ καὶ τὰς δίκας διακρίνων ἐν ἀρχῇ τὰς θανατικὰς, τὴν χεῖρα τῶν ὤτων τῷ ἑτέρῳ προστιθέναι, τοῦ κατηγόρου λέγοντος, ὅπως τῷ κινδυνεύοντι καθαρὸν φυλάττηται καὶ ἀδιάβλητον. *Jam initio, quum judicia capitalia diſceptaret, fama tenet, manum eum alteri auri, dum diceret accuſator, admovere ſolitum, reo ut alteram integram & intactam ſervaret a calumniis.* A qua tamen conſuetudine poſtea deſcivit. *J.T.*

63. Εἰ δέ τῳ μὴ ἀξιόπιστοι] Hic non tam *fide dignos*, ut interpres voluit, quam *auctoritate pollentes*, quibus obtemperandum ſit, τὸ ἀξιόπιστοι ſignificat. Latini *idoneos auctores* dicerent. *J.T.*

66. Ποιητήν μοι δοκῶ τὸν ἄριστον] Paulo ante eadem ferme hæc verba ex *Ariſtophane* citavimus, qui ea ab *Homero* accepit. *J.T.*

69. Φησὶ δὲ, Μήτε δίκην δικάσῃς πρὶν ἀμφοῖν μῦθον ἀκούσῃς] Excidit particula ἂν. Sic enim integrum memini me (locus nunc non ſuccurrit) hunc verſum legere,

Μήτε δίκην δικάσῃς πρὶν ἂν ἀμφοῖν μῦθον ἀκούσῃς.

Corruptius hoc habet editio Florentina, πρὶν ἄμφω μῦθον ἀκούσεις. Porro praecipuum, quod obſervare ſoleant Calumniatores, illud eſſe Noſter ait, quod ubi in quempiam amici ſui odium velint concitare, ea fingant, quae probe norint abhorrere a mente & inclinatione audientis. Puta, ſi quis ſit pietati ſummopere addictus, ut tum eum, quem calumniari velint, dicant Atheum, & pietati infeſtum: quo ita exacerbent audientis animum, ut nullam amici ſui defenſionem auribus velit admittere; inopinato crimine tamquam vero praeoccupatus. Haec ultima Graece ita effert c. 15. (praecedit autem ὥστε) ἀλλὰ κἂν θέλῃ τις ἀπολογεῖσθαι, μὴ προσίεσθαι, τῷ παραδόξῳ τῆς ἀκροάσεως (dictae calumniae) ὡς ἀληθεῖ προκατειλημμένον. Cur hic haeſitet *Tollius* pag. 417. edit. *Amſt.* nihil cauſſae. Τὸ, ἀληθεῖ eodem, quo praecedens παραδόξῳ, modo ſe habet; ſatisque ſenſus patet; cumque recte interpretatus eſt Interpres. *J.J.*

Ibid. Μήτε δίκην δικ.] Haec verba apud *Platonem* eadem prorſus leguntur in Demodoco ſuſpecto. 737. C. apud *Plutarchum* etiam 1901, 2. Extant etiam, ſed paulo aliter, apud *Ariſtophanem* in Veſp. 484. AB. ἦ του σοφὸς ἦν, ὅστις ἔφασκε, πρὶν ἂν ἀμφοῖν μῦθον ἀκούσῃς οὐκ ἂν δικάσαις; ſunt etiam qui *Heſiodo* tribuant. V. *Muret.* Var. lect. VII. 18. *Eur.* paulo aliter idem effert. Ἡρ. p. 590. C. Vid. & *Demoſth.* de Cor. ipſo initio ex quo patet jurejurando adſtrictos judices τὸ ὁμοίως ἀμφοῖν ἀκροᾶσθαι, ex quo autem Poëta habeat, incertum eſſet, niſi Scholiaſtes Phocylideum eſſe doceret: nam quod in Phocylide hodierno non reperitur; cum genuinus non ſit, movere nos non debet. Pro ea ſententia Chriſtianam hanc perſonatus hic Phocylides ſup-

dus orationi videtur, qui praeclare de his pronuntiavit, vel legem tulit potius. Ait autem, *Judicium cave ferre, prius quam dixit uterque.* Noverat enim, puto, ille etiam, cum multa ſint injuſta in vita facinora, nullum inveniri poſſe deterius nec injuſtius, quam ſi ſine judicio, & indicta cauſſa quidam damnentur, quod omni ſtudio delator conatur efficere, indemnatum objiciens eum, quem petit calumnia, irae audientis, & clandeſtina accuſatione cauſſae dicendae facultatem illi intercipiens.

9. Etenim fiduciae in dicendo expers &

γαγεῖν τῷ λόγῳ, εὖ μάλα περὶ τούτων ἀποφηνάμενον, μᾶλλον δὲ νομοθετήσαντα. Φησὶ δὲ, Μήτε δίκην δικάσῃς, πρὶν [c] ἀμφοῖν μῦθον [d] ἀκούσῃς. ἠπίστατο γὰρ, οἶμαι, καὶ οὗτος, ὡς πολλῶν ὄντων ἐν τῷ βίῳ ἀδικημάτων, οὐδὲν ἄν τις εὕροι χεῖρον οὐδὲ ἀδικώτερον, ἢ [e] ἀκρίτους τινὰς, καὶ ἀμοίρους λόγων καταδεδικάσθαι· ὅπερ ἐξ ἅπαντος ὁ διαβάλλων ἐπιχειρεῖ ποιεῖν, ἄκριτον ὑπάγων τὸν διαβαλλόμενον τῇ τοῦ ἀκούοντος ὀργῇ, καὶ τὴν ἀπολογίαν τῷ λαθραίῳ τῆς κατηγορίας παραιρούμενος.

Καὶ γὰρ ἀπαρρησίαστος καὶ δειλὸς ἅπας ὁ τοιοῦ-

c Ἀμφοῖν] Ἄμφω B. Cod. *Schol.* & *Fl.* *d* Ἀκούσῃς] Ἀκούσεις *Fl.* *e* Ἀκρίτους] Ἀμυνήτους B.

69. Φησὶ δὲ] Φωκυλίδης. *V.* Τὸν Φωκυλίδην ποιητήν μοι δοκεῖ. C.

Ibid. Ἄμφω μῦθον ἀκούσῃς] Ἀττικὸς σολοικισμός. *V.* Πλούταρχος ἐν τῷ περὶ Στωϊκῶν ἐναντιωμάτων (p. m. 1901.) πρὸς τὸν εἰπόντα. μηδενὶ (*Plut.* μηδὲ) δίκην δικάσῃς, πρὶν ἀμφοῖν μῦθον ἀκούσῃς, ἀντέλεγεν ὁ Ζήνων (*Plut.* τοιούτῳ inſerit) τινὶ λόγῳ χρώμενος. εἴτε ἀπέδειξεν ὁ πρότερος εἰπὼν, οὐκ ἀκουστέον τοῦ δευτέρου λέγοντος· πέρας γὰρ ἔχει τὸ ζητούμενον. εἴτ' οὐκ ἀπέδειξεν, ὅμοιον γὰρ ὡς [εἰ] μηδὲ ὑπήκουσε κληθεὶς, ἢ ὑπακούσας ἐτερέτισεν. ἤτοι (δὲ *Plut.*) ἀπέδειξεν ἢ οὔ. (*Plut.* οὐκ ἀπέδειξεν.) οὐκ ἀκουστέον ἄρα τοῦ δευτέρου λέγοντος. Τοῦτον δὲ τὸν λόγον ἐρωτήσας αὐτὸς ἀντέγραφε (Pl. ἀντέγραψε) μὲν πρὸς τὴν Πλάτωνος πολιτείαν. ἔλυε δὲ σοφίσματα, καὶ τὴν διαλεκτικὴν, ὡς τοῦτο ποιεῖν δυναμένην, ἐκέλευε παραλαμβάνειν τοὺς μαθητάς. καίτοι ἀπέδειξε (Pl. ἢ ἀπέδειξε Πλάτων) ἢ οὐκ ἀπέδειξε τὰ ἐν τῇ πολιτείᾳ. κατ' οὐδέτερον ἦν ἀναγκαῖον ἀντιγράφειν, ἀλλὰ πάντως περιττὸν καὶ μάταιον. G.

76. Ὑπάγων] Ὑποφέρων. G.

Ibid. Τῇ τοῦ ἀκούοντος ὀργῇ] Αὐτό που τὸ ὂν φάσκεις, Λουκιανέ. *V.*

ſuppoſuit; vſ. 8. ἀδίκως μὴ κρῖνε πρόσωπον [Ἢν σὺ κακῶς δικάσῃς, σὲ θεὸς μετέπειτα δικάσει.] *M. du S.*

Ibid. Πρὶν ἀμφοῖν] Nondum cum Cl. *Jenſio* ἂν inſero; nam vel ſine eo verſus conſtat, quum πρὶν etiam ſit ſyllaba longa ap. *Homer.* Il. B. 348. Πρὶν Ἄργος δ' ἰέναι — Et Z. 81. Πάντη ἐποιχομένοι, πρὶν αὖτ' ἐν χερσὶ γυναικῶν· Etſi brevis quoque B. 413. Μὴ πρὶν ἐπ' ἠέλιον δῦναι — Et ap. *Theogn.* vſ. 957. ubi & ἂν additur: Μή ποτ' ἐπαινέσῃς, πρὶν ἂν εἰδῇς ἄνδρα σαφηνῶς. Tamen quia *Plutarchus* loco ſcholiis hic inſerto, qui in Ed. *Fr.* eſt p. 1034. E. non addit ἂν, etiam ego non ingero. *Solanus* noſter in *Juntina* ἂν quoque inſeruerat, adleveratque ex ſcholiaſta, *Phocylidis* eſſe; ſed cum non inveniatur in ejus editis carminibus; quis dixerit quid is reliquerit? At quia in *Ariſtoph.* tamen additur, liberum eſto legentis arbitrium in re nullius momenti. Sed ἄμφω forſan non contemnendum. *J.F.R.*

72. Χεῖρον οὐδὲ ἀδικώτερον] Cleanthus apud *Stobaeum* Serm. XL.

Κακουργότερον οὐδὲν διαβολῆς ἐστι πω,
Λάθρα γὰρ ἀπατήσασα τὸν πεπεισμένον,
Μῖσος ἀναπλάττει πρὸς τὸν οὐδὲν αἴτιον.
Nihil fere tam eſt malignum, quam calumnia.
Haec enim ubi clam aliquem a ſe perſuaſum decepit,
Odium excitat adverſum eum, qui nihil eſt commeritus.
J.T.

73. Ἢ ἀκρίτους τινὰς] *Seneca* de Ira lib. II. cap. 29. *De parvula ſumma judicaturo tibi res ſine teſte non probaretur; teſtis ſine jurejurando non valeret. Utrique parti dares advocationem, dares tempus, ne ſemel audires. Magis enim veritas elucet, quo ſaepius ad manum venit. Amicum condemnas de praeſentibus, antequam audias, antequam interroges? illi, antequam accuſatorem ſuum noſſe liceat, aut crimen, iraſceris?* Menander:

Ὁ προκαταγινώσκων δὲ, πρὶν ἀκοῦσαι σαφῶς,
Αὐτὸς πονηρός ἐστι πιστεύσας κακῶς.

J.T.

79. Ἀπαρρησίαστος] Idem *Seneca* ibidem: *Hic ipſe, qui ad te detulit, deſinet dicere, ſi probare debuerit. Non eſt*, inquit, *quod me protrahas: ego productus negabo: alioqui nihil umquam tibi dicam. Eodem tempore & inſtigat, & ipſe ſe certamini & pugna ſubtrahit. Qui dicere tibi niſi clam non vult, pæne non dicit.* Verumtamen ubi deprehenſi jubentur incoram accuſare, ab impudentia audaciam mutuantur. Uti Apelles fecit, cum a Philippo delatos falſo Aratos cogeretur praeſentes arguere. Hiſtoria eſt apud *Polyb.* lib. IV. *J.T.*

τοιοῦτος ἄνθρωπος, οὐδὲν ἐς [a] τὸ ἐμφανὲς ἄγων, ἀλλ᾽ ὥσπερ οἱ λοχῶντες, ἐξ ἀφανοῦς πόθεν τοξεύων, ὡς μηδὲ ἀντιτάξασθαι δυνατὸν εἶναι, μηδὲ ἀνταγωνίσασθαι, ἀλλ᾽ ἐν ἀπορίᾳ καὶ ἀγνοίᾳ τοῦ πολέμου διαφθείρεσθαι. ὃ μέγιστόν ἐστι σημεῖον, τοῦ μηδὲν ὑγιὲς τοὺς διαβάλλοντας λέγειν. ἐπεὶ εἴ τις γε τἀληθῆ κατηγοροῦντι ἑαυτῷ συνεπίσταται, οὗτος, οἶμαι, καὶ εἰς τὸ φανερὸν [b] διελέγχει, καὶ διευθύνει, καὶ ἀντεξετάζει τῷ λόγῳ· ὥσπερ οὐδεὶς ἂν ἐκ τοῦ προφανοῦς νικᾶν δυνάμενος, ἐνέδρᾳ ποτὲ καὶ ἀπάτῃ χρήσαιτο κατὰ τῶν πολεμίων.

Ἴδοι δ᾽ ἄν τις τοὺς τοιούτους μάλιστα ἔν τε βασιλέων αὐλαῖς, καὶ περὶ τὰς τῶν ἐξ-

meticuloſus unusquisque hujus farinae homo nihil aperte molitur, ſed, inſtar collocatorum in inſidiis, ex obſcuro alicunde jaculatur, ut neque contra conſiſtendi in acie facultas ſit, neque repugnandi; ſed inopia conſilii & belli ignorantia pereundum: quod quidem maximo eſt indicio, ſani nihil a delatoribus proferri. Si quis enim vera a ſe accuſari, ſibi conſcius ſit, ille, puto, etiam aperte convincit, & ad rationem dicendam vocat, & oratione contra contendit: quemadmodum nemo, qui aperto Marte ſe vincere poſſe ſperet, inſidiis unquam & fraude contra hoſtes temere utatur.

10. Videas vero tales maxime in Regum aulis, & principum atque potentium virorum

a Τὸ ἐμφανὲς] Τοὐμφανὲς B. magis Attice. b Διελέγχει] Ἐλέγχει B.

81. Ἐξ ἀφανοῦς] *Alcaeus*: τῷ δ᾽ ἀφανεῖ πᾶς ἕπεται δόλος. *Obſcura quivis comitatur dolus.* *J.T.*

82. Τοξεύων] Ut Niſus apud *Virgilium* lib. VII. Æn. Unde

Saevit atrox Volſcens, nec teli conſpicit usquam
Auctorem, nec quo ſe ardens immittere poſſit. *J.T.*

Ibid. Ὡς μηδὲ ἀντιτάξασθαι] Verte: *ut nec ex adverſo conſiſtere, nec repugnare detur.* *J.T.*

85. Ὁ μέγιστόν ἐστι σημεῖον] Ita & Caſſander Alexandro nimium facili ad credendas de patre ejus Antipatro calumnias reſpondit, τοῦτο αὐτὸ σημεῖον εἶναι τοῦ συκοφαντεῖν, ὅτι μακρὰν ἥκουσι τῶν ἐλέγχων, *eſſe id ipſum calumniae indicium, quod procul probationibus veniſſent:* ut eſt apud Plutarchum in ejus vita. *J.T.*

88. Εἰς τὸ φανερὸν διελέγχει] *Cicero* pro Cælio, cap. 3. *Accuſatio crimen deſiderat, rem ut definiat, hominem ut notet, argumento probet, teſte confirmet.* *J.T.*

89. Διευθύνει καὶ ἀντεξετάζει] Potius, *perſequitur, ſeque adverſarium profeſſus rem judicio committit*: vel, *judicio cum eo experitur.* *J.T.*

90. Ὥσπερ οὐδεὶς ἂν] Nobile eſt Alexandri M. ad Parmenionem & Polyſperchontem reſponſum apud *Curtium*, lib. IV. cap. 13. nam cum Parmenio furto, non prælio opus eſſe cenſeret, aſſentiente præ ceteris Polyſperchonte, *Latrunculorum*, inquit, *& furum iſta ſolertia eſt*, &c. *J.T.*

Ὥσπερ οὐδεὶς ἂν] Melius, ni fallor, vertiſſet interpres: *uti neminem tam ignavi abjectique animi reperias, qui, quum hoſtem aperto marte vincere poſſit, dolo eum ac inſidiis circumvenire malit.* *J.T.*

91. Ἐνέδρᾳ ποτὲ] *Q. Calaber.* l. III. v. 76.

Κρύβδα δ᾽ ἀνάλκιδες αἰὲν ἀγαυοτέρους λοχόωσι.
Clanculum autem imbelles ſemper praeſtantioribus inſidiantur. *J.T.*

93. Ἔν τε βασιλέων αὐλαῖς] *Sarisberienſis* in Policratico lib. VII. cap. 24. *Ceterum detractores & invidos ſic in curia videbis abundare, ac ſi in eam, quaſi totius orbis ſentinam, confluxerint.* De adulatoribus autem *Plutarch.* in libello, de diſcrimine amici & adulatoris ita loquitur: ἔτι δὲ ὥσπερ ὁ Σιμωνίδης τὴν ἱπποτροφίαν φησὶν οὐ λεκύθῳ ὀπαδεῖν, ἀλλ᾽ ἀρούραισι πυροφόροις, οὕτω τὴν κολακείαν ὁρῶμεν οὐ πένησιν, οὐδὲ ἀδόξοις, οὐδὲ ἀδυνάτοις ἀκολουθοῦσαν, ἀλλ᾽ οἴκων τε καὶ πραγμάτων μεγάλων ὀλίσθημα καὶ νόσημα γινομένην, πολλάκις δὲ καὶ βασιλείας καὶ ἡγεμονίας ἀνατρέπουσαν. *Atque ut Simonides ait, equos alendi ſtudium non lecythos comitari, ſed agros frugiferos: ita videmus adulatores non pauperibus ſe adjungere, aut ingloriis & plebeiis, ſed magnarum familiarum rerumque amplarum ruinam hanc morbumque eſſe, qui ſaepe etiam regna imperiaque ſubvertat.* *Plato* in epiſt. ad Dionyſium: Ἑώρων γὰρ καὶ τότε, καὶ νῦν ὁρῶ, τὰς μεγάλας οὐσίας, καὶ ὑπερόγκους, τῶν τε ἰδιωτῶν, καὶ τῶν μονάρχων, σχεδὸν ὅσωπερ ἂν μείζους ὦσι, τοσούτῳ πλείους καὶ μείζους τοὺς διαβάλλοντας, καὶ πρὸς ἡδονὴν μετ᾽ αἰσχρᾶς βλάβης ὁμιλοῦντας τρεφούσας, οὗ κακοῦ οὐδὲν μεῖζον γεννᾷ πλοῦτός τε καὶ ἡ τῆς ἄλλης ἐξουσίας δύναμις. *Videbam id temporis, & adhuc video, magnas & immenſas opes tum privatorum hominum, tum monarcharum, quo fuerint abundantiores, eo plures majoresque calumniatores alere, quique cum turpi damno ad gratiam loquuntur: quo nihil deterius divitiae, altaeque potentiae generant.* *Q. Curtius* adulationem *perpetuum malum regum* vocat, *quorum opes ſaepius aſſentatio, quam hoſtis everterit:* lib. VIII. cap. 5. Unde *Galenus* de Dignotione & Curat. proprior. affectuum, virum veridicum explorare docens: Καὶ πρῶτον, inquit, ἐὰν ἴδῃς αὐτὸν ἐπὶ τὰς

τῶν

rum amicitiis florere, ubi invidia multa, ſuſpiciones ſexcentae, adulationumque & delationum argumenta quam plurima. Ubi enim ſpes ſemper majores, ibi etiam graviores invidiae, & odia perículoſiora, & maleficentiores obtrectationes. Quare intentis ſe invicem ſpeculantur oculis, & tanquam gladiatores obſervant, ſi quam nudam corporis partem conſpiciant, dumque unusquisque primus eſſe cupit, detrudit & cubito dimovet alterum, eumque qui ante ſe eſt, ſi poſſit, detrahit & ſupplantat. Hic vir bonus ſtatim videlicet everſus trahitur,

χόντων καὶ δυναστευόντων φιλίας εὐδοκιμοῦντας, ἔνθα πολὺς μὲν ὁ φθόνος, μυρίαι δὲ ὑπόνοιαι, πάμπολλαι δὲ κολακειῶν καὶ διαβολῶν ὑποθέσεις. ὅπου γὰρ ἀεὶ μείζους [c] ἐλπίδες, ἐνταῦθα καὶ οἱ φθόνοι χαλεπώτεροι, καὶ τὰ μίση ἐπισφαλέστερα, καὶ ζηλοτυπίαι κακοτεχνέστεραι. πάντες οὖν ἀλλήλους ὀξὺ δεδόρκασι, καὶ ὥσπερ οἱ μονομαχοῦντες ἐπιτηροῦσιν, εἴ πού τι γυμνωθὲν μέρος θεάσαιντο τοῦ σώματος. καὶ πρῶτος αὐτὸς ἕκαστος εἶναι βουλόμενος, παρωθεῖται, καὶ παραγκωνίζεται τὸν [d] πλησίον, καὶ τὸν πρὸ [e] αὐτοῦ εἰ δύναιτο, ὑποσπᾷ, καὶ ὑποσκελίζει. ἔνθα ὁ μὲν χρηστὸς ἀτεχνῶς εὐ-

c Ἐλπίδες] Deeſt in B. d Πλησίον] Πόλεμον marg. A1. e Αὐτοῦ] Ἑαυτοῦ B.

9. Ἔνθα ὁ μὲν χρηστὸς] Οἷον τοῦτο εἶπας ἀληθέστατον. V.

τὰς πλουσίων τε καὶ πολὺ δυναμένων, ἢ καὶ τὰς τῶν μοναρχῶν οἰκίας ἀπιόντα συνεχῶς, γίγνωσκε μάτην ἀκηκοέναι τὸν ἄνθρωπον τοῦτον ἀληθεύειν ἅπαντα· ταῖς γὰρ τοιαύταις κολακείαις ἕπεται καὶ τὸ ψεύδεσθαι. *Ac primum quidem, ſi eum videris divitum domos aut potentium, ſive etiam regum, frequentantem, certo tibi perſuadeas velim, fruſtra rumorem illum ad aures tuas accidiſſe, qui de ejus integritate in dicendo verum ferebatur. Hujusmodi enim adulationibus mentiri cognatum eſt.* *J. T.*

1. *Ζηλοτυπίαι κακοτεχνέστεραι*] Sed nulla verſutior aut fraudulentior ſupplantandi calumniandique ratio, quam laudando. Nam & hanc invidia reperit aulicorum. Καινὸς γὰρ δή τις, inquit *Polyb.* IV. οὗτος εὕρηται τρόπος διαβολῆς, τὸ μὴ ψέγοντας, ἀλλ' ἐπαινοῦντας λυμαίνεσθαι τοὺς πέλας· εὕρεται δὲ μάλιστα καὶ πρῶτον τοιαύτη κακεντρέχεια, καὶ βασκανία, καὶ δόλος ἐκ τῶν περὶ τὰς αὐλὰς διατριβόντων, καὶ τῆς τούτων πρὸς ἀλλήλους ζηλοτυπίας καὶ πλεονεξίας. *Novus enimvero calumniandi modus hic eſt inventus, cum non obtrectando, ſed laudando alicui nocetur. Quae malignitas, invidia, & fraus ab illis primo fuit excogitata, qui in aulis principum vitam degunt: ea eſt illorum hominum aemulatio inter ipſos, ea avaritia.* Quare jure *Tacitus* in Agricolae vita *peſſimum genus* vocat *inimicorum, laudantes.* *J. T.*

4. Ἐπιτηροῦσιν εἴ που] *Homerus* de Achille cum Hectore pugnante, Il. X. v. 319.

Ὡς αἰχμῆς ἀπέλαμπ' εὐήκεος, ἣν ἄρ' Ἀχιλλεὺς
Πάλλεν δεξιτερῇ, φρονέων κακὸν Ἕκτορι δίῳ,
Εἰσορόων χρόα καλόν, ὅπῃ εἴξειε μάλιστα, &c.
Sic ex cuſpide fulgor ſplendebat bene acuta, quam Achilles
Vibrabat dextera, cogitans malum Hectori divino.
Inſpiciens corpus pulchrum, ubi cederet maxime.

Similiter fere *Virgil.* de Darete l. V. Æneidos:

Ille, velut celſam oppugnat qui molibus urbem,
Aut montana ſedet circum caſtella ſub armis,
Nunc hos, nunc illos aditus, omnemque pererrat
Arte locum, & variis aſſultibus irritus urget.
J. T.

5. Καὶ πρῶτος αὐτὸς ἕκαστος εἶναι βουλόμενος] *Seneca* lib. III. de Ira, cap. 31. *Nulli ad aliena reſpicienti ſua placent. Inde diis quoque iraſcimur, quod aliquis nos antecedat, obliti quantum hominum retro ſit; &, paucis invidentes quantum a tergo ſequatur ingentis invidentia.* *J. T.*

7. Παραγκωνίζεται] *Alciphr.* I. p. 26. παραγκωνίσασθαι τοὺς ἀντεραστὰς βουλόμενος, ubi *Bergl.* idem verbum ex *Heliod.* & hoc Luciani loco adfert. *J. F. R.*

9. Ἔνθα ὁ μὲν χρηστὸς] *Plutarch.* de diſcrim. amici & adulatoris: οὗτος δὲ τοὺς ἀληθινοὺς ἀποσοβεῖ φίλους, καὶ οὐκ ἐᾷ πλησιάζειν· ἂν δὲ μὴ δύνηται, φανερῶς μὲν ὑποσαίνει, καὶ περιέπει, καὶ τέθηπεν, ὡς ἀμείνονας, λάθρα δ' ὑφίστι τινὰς καὶ ὑποσπείρει διαβολάς· κρυφίου δὲ λόγου κνίσαντος ἕλκος, κἂν μὴ παντελῶς εὐθὺς ἐξεργάσηται, τὸ τοῦ Μηδίου φυλάττει μεμνημένος. ἦν δὲ ὁ Μήδιος τοῦ περὶ τὸν Ἀλέξανδρον χοροῦ τῶν κολάκων οἷον ἔξαρχος, καὶ σοφιστὴς κορυφαῖος ἐπὶ τοὺς ἀρίστους συντεταγμένος. ἐκέλευεν οὖν θαρροῦντας ἅπτεσθαι καὶ δάκνειν ταῖς διαβολαῖς, διδάσκων, ὅτι κἂν θεραπεύσῃ τὸ ἕλκος ὁ δεδηγμένος, ἡ οὐλὴ μένει τῆς διαβολῆς· ταύταις μέντοι ταῖς οὐλαῖς, μᾶλλον δὲ γαγγραίναις καὶ καρκινώμασι διαβρωθεὶς Ἀλέξανδρος ἀπώλεσε καὶ Καλλισθένη, καὶ Παρμενίωνα, καὶ Φιλώταν, &c. *Adulator autem veros amicos arcet, neque appropinquare ſinit: aut, ſi hoc non poteſt, palam quidem eos demulcet, colitque, & admiratur, ut meliores: clanculum autem ſubmittit aliquas & ſpargit calumnias. Ubi autem occultus ſermo ulceris pruri-*

εὐθὺς ἀνατέτραπται, καὶ παρασέσυρται, καὶ τὸ τελευταῖον ἀτίμως ἐξέωσται. ὁ δὲ κολακευτικώτερος, καὶ πρὸς τὰς τοιαύτας κακοηθείας πιθανώτερος, εὐδοκιμεῖ. καὶ ὅλως [a] ὁ φθάσας κρατεῖ. τὰ γὰρ τοῦ Ὁμήρου πάνυ ἐπαληθεύουσιν, ὅτι

Ξυνὸς ἐνυάλιος, καὶ [b] τὸν κτανέοντα κατέκτα.

τοιγαροῦν ὡς οὐ περὶ μικρῶν τοῦ ἀγῶνος ὄντος, ποικίλας κατ' ἀλλήλων ὁδοὺς ἐπινοοῦσιν, ὧν ταχίστη καὶ ἐπισφαλεστάτη ἐστὶν ἡ τῆς διαβολῆς· τὴν μὲν ἀρχὴν ἀπὸ φθόνου [c] ἡμισευέλπιδος λαμβάνουσα· οἰκτρότερα δὲ, καὶ τραγικὰ ἐπάγουσα τὰ τέλη, καὶ πολλῶν συμφορῶν ἀνάπλεα.

Οὐ μέντοι μικρὸν, οὐδὲ ἁπλοῦν ἐστι τοῦτο, ὡς ἄν τις ὑπολάβοι, ἀλλὰ πολλῆς μὲν

expellíturque tandem cum ignominia: floret contra ea, qui plus adulando valet, & ad malas id genus artes eſt probabilior. In univerſum vincit, qui alterum occupat, veraque deprehenduntur Homerica illa:

Nam communis amat caedentem caedere Mavors.

Igitur cum de rebus non parvis certamen ſit, varia comminiſcuntur contra ſe invicem compendia, quorum celerrimum & periculoſiſſimum eſt delatio, quae initium ſumit ab invidia bonae aliquid ſpei reliquum habente, ſed miſeriores longe tragicoſque exitus, & multis refertos calamitatibus inferens.

11. Verum enim vero non parvum, neque ſimplex quiddam hoc eſt, ut ſuſpicetur

a Ὁ] Artic. addunt *J.* & *V2.* Omittunt B. Cod. & Edd. *Fl. Fr. P. S.* &c. *b* Τὸν] Τε *Homer.* *c* Ἡμισευέλπιδος] Nil mut. Edd. neque Cod. B. ἢ μίσος ἢ ἐλπίδος forſ. legend. adpinxit aliquis margini.

tum excitavit, ſi non ſtatim rem perfecit, memoria tamen tenet atque obſervat Medii dictum. Fuit is Medius chori adulatorum, qui Alexandrum cingebat, veluti princeps, & calumniatorum ſummus, praeſtantiſſimis imminens. Jubebat autem ſuos audacter calumnias jacere, iisque mordere alios: docens, tametſi admorſus ulcus ſanarit, tamen calumniæ cicatricem manſuram. His quidem cicatricibus, ac vomicis, aut gangraenis potius & cancris corroſus Alexander Calliſthenem perdidit, & Parmenionem & Philotam, &c. Cujus quidem, Philotæ hiſtoriam ab æmulo Cratero per calumniam ſubverſi operæ pretium eſt legiſſe apud *Curtium* lib. VI. cap. 8. quæ mirum in modum hæc, & ſequentia illuſtrat. *J.T.*

13. Εὐδοκιμεῖ, καὶ ὅλως φθάσας κρατεῖ] Haec ita potius interpretarer: *primas tenet, & illum denique prævertens ſuperat: quandoquidem exemplo ſuo hujus Homerici dicti veritatem confirmant.*

Mars dubius ſaepe & victorem ſtravit ovantem.
J.T.

14. Ὁ φθάσας] *Ven.* utraque agnoſcunt hunc articulum; reliquae reſpuunt. *M. du S.*

Ibid. Τὸ γὰρ τοῦ Ὁμήρου] Sic fere in Ep. ad *Roman.* 2. 14. Ὅταν — τὰ τοῦ νόμου ποιῇ. quibus verbis *Elſner.* haec Luciani aliaque ſimilia addit. *J.F.R.*

16. Ξυνὸς ἐνυάλιος] Hectoris verba ſunt *Iliad.* Σ. v. 309. *Livius* lib. XXVIII. cap. 19. *ubi Mars communis & victum ſaepe erigeret, & affligeret victorem. Propert.* II. 27. *Cum Mavors dubias miſcet utrimque manus. Ovid.* 1. Amor. el. 9. *Mars dubius*, &c. *J.T.*

Ξυνὸς ἐνυάλιος] *Hom.* Il. Σ. 309. *M. du S.*

Ibid. Τὸν κταν.] Adſcripſerat *Solan.* τε in *Homero* eſſe pro τὸν, recte; ſed quod etiam adleverat *B.* i. e. Baſilienſes, ſic habere, erravit; nam utraque *Baſ.* aeque τὸν habet, ac reliquae. Forſan Codicem B. ſignificare voluit, quod credo, non tamen recipio, quia etiam τὸν in ipſo Homero legi poteſt. *J.F.R.*

19. Ποικίλας — ὁδοὺς ἐπινοοῦσιν] Unde invidiam πολυμήχανον καὶ παντόλμον θηρίον *Photius* vocat, epiſt. prima, commate ϛʹ. *J.T.*

22. Ἡμισευέλπιδος] Scriptum fuiſſe ἢ μίσος ἢ ἐλπίδος, minime dubito. Vulgatam tamen tuentur omnes libri & ipſe Codex Ox. *M. du S.*

26. Ἀλλὰ πολλῆς μὲν τέχνης] Vere, nam, ut ait *Plautus* Captiv. II. 1.

Doli non doli ſunt, niſi aſtu colas:
Sed malum maximum, ſi id palam provenit.
J.T.

30. Οὐδ' ἂν κατίσχυσε] *Cicero* pro Cluentio, cap. 65. *Hoc uno modo ſaepe multorum improbitate depreſſa veritas emergit, & innocentiæ defenſio interclusa reſpirat: quod aut ii, qui ad fraudem callidi ſunt, non tantum audent, quantum excogitant: aut illi, quorum eminet audacia, atque projecta eſt, a conſiliis malitiæ deſeruntur. Quod ſi aut confidens aſtutia, aut callida eſſet audacia, vix ullo reſiſti modo poſſet.* *J.T.*

35. Ὁ τιμώμενος] *Sarisberienſis* lib. VII. Policratici, cap. 24. *Ubique tamen, qui illuſtrioribus clareſcunt meritis, acrius invidia toxicato dente roduntur. Vellejus* *Paterc.* lib. II. c. 40. *Numquam eminentia invidia carent.*

tur aliquis, ſed arte multa, nec ingenio pauco, exquiſitaque cura indigens. Neque enim tantum noceret delatio, niſi probabili quadam ratione fieret: neque valeret aliquid, contra valentiorem omnibus veritatem, niſi allectamenti plurimum, & probabilitatis, & ſexcenta alia ad audientes machinaretur.

12. Defertur ergo ut plurimum ille, qui maximo in honore eſt, atque ob id ipſum eorum, quos poſt ſe reliquit, invidiae expoſitus. In hunc enim tela omnes dirigunt, tanquam obſtaculum quoddam atque impedimentum ipſum intuentes, dum putat unusquisque, primum ſe ſe futurum, expugnato illo principe, & de amicitia regis amoto. Quale quid in gymnico etiam certamine fit in curſoribus. Nam ibi quoque bonus curſor, ubi primum decidit repagu-

τέχνης, οὐκ ὀλίγης δὲ ἀγχινοίας, ἀκριβοῦς δέ τινος ἐπιμελείας δεόμενον. οὐ γὰρ ἂν τοσαῦτα ἔβλαπτεν ἡ διαβολὴ, εἰ μὴ πιθανόν τινα τρόπον ἐγίγνετο. οὐδ' ἂν [d] κατίσχυσε τὴν πάντων ἰσχυροτέραν ἀλήθειαν, εἰ μὴ πολὺ τὸ ἐπαγωγὸν, καὶ πιθανὸν, καὶ μυρία ἄλλα παρεσκεύαστο κατὰ τῶν ἀκουόντων.

Διαβάλλεται μὲν οὖν ὡς τὸ πολὺ μάλιστα ὁ τιμώμενος, καὶ διὰ τοῦτο τοῖς ὑπολειπομένοις αὐτοῦ ἐπίφθονος· ἅπαντες γὰρ τῷ δ' ἐπιτοξάζονται, καθάπερ τι κώλυμα καὶ ἐμπόδιον προορώμενοι. καὶ ἕκαστος οἴεται πρῶτος αὐτὸς ἔσεσθαι, τὸν κορυφαῖον ἐκεῖνον ἐκπολιορκήσας, καὶ τῆς φιλίας ἀποσκευασάμενος. οἷόν τι καὶ ἐπὶ τοῖς γυμνικοῖς ἀγῶσιν [e] ὑπὸ τῶν δρομέων γίγνεται. κἀκεῖ γὰρ ὁ μὲν ἀγαθὸς δρομεὺς, τῆς ὕσπληγγος εὐθὺς κατα-

d Κατίσχυσε] Κατίσχυε *Coll.* & Schol. *e* Ὑπὸ] Ἐπὶ Edd. priores, & B.

30. Κατίσχυε] Καταδυνάστευε. *G.*
43. Τῆς ὕσπληγγος] Καὶ ὁ τόπος καὶ ὁ σ. ο. ο. ν. λ. φ. ἐνταῦθα μὲν τὴν ἀφετηρίαν σημαίνει. σημαίνει δὲ καὶ φραγέλλιον, καὶ βούκεντρον, καὶ μύωπα. *G.*

rent. Livius lib. XLV. cap. 35. de Paulo Macedonico, cui triumphus negabatur: *Intacta invidia media ſunt; ad ſumma fere tendit.* Apollodorus Comicus:

Πρὸς γὰρ τὸ λαμπρὸν ὁ φθόνος βιάζεται.
Nam rebus obſtat praeluſtribus invidia.

Cyprianus de Zelo & Livore: *Quanto ille, cui invidetur, ſucceſſu meliore profecerit, tanto invidus in majus incendium livoris ignibus inardeſcit.* Philo περὶ Ἰωσήφ· φθόνος δὲ ἀεὶ ταῖς μεγάλαις εὐπραγίαις ἀντίπαλος. *Invidia ſemper magnæ felicitatis adverſaria eſt. Lucret.* lib. III.

Conſimili ratione ab eodem ſaepe timore
Macerat invidia, ante oculos illum eſſe potentem,
Illum adſpectari, clarus qui incedit honore:
Ipſi ſe in tenebris volvi, cœnoque queruntur.

Infinita porro ſunt, quæ in hanc ſententiam cum apud Græcos, tum apud Latinos Scriptores belle dicta reperias. *J.T.*

Ibid. Τοῖς ὑπολειπομένοις] *Nam qui invidet, minor eſt*, ut ait *Plinius* lib. VI. epiſt. 17. Et, ſecundum *Plautum* in Captiv. Act. III. Sc. 4.

Eſt miſerorum, ut malevolentes ſint, atque invideant bonis. *J.T.*

Τοῖς ὑπολειπομένοις] Melius, dignatione inferioribus. *J.T.*

37. Τῷ δ' ἐπιτοξάζονται] Ita recte pleraeque editiones. uti eſt apud *Homerum* Il. Γ. O. tamen & *Fl.* τόνδε, prave. *M. du S.*

39. Τὸν κορυφαῖον ἐκεῖνον] Verto, *modo principem illum & in faſtigio dignationis collocatum, expugnaverit, ac de illo amicitiæ gradu deturbaverit.* *J.T.*

41. Καὶ ἐπὶ τοῖς γυμνικοῖς] *Pindarus* Iſthm. Carm. IV.

Ἔστιν δ' ἀφάνεια τύχας
Καὶ μαρναμένων,
Πρὶν τέλος ἄκρον ἱκέσθαι.
Τῶν τε γὰρ διδοῖ τέλος,
Καὶ κρέσσον ἀνδρῶν χειρόνων
Ἔσφαλε τέχνα καταμάρψαισα.

Id eſt,

Eſt tamen incertitudo fortunæ etiam pugnantium, priusquam ad finem ſummum veniant. Horum enim dat finem, & virorum deteriorum ars corripiens praeſtantiorem ſupplantat. *J.T.*

42. Ὑπὸ] In omnibus Impreſſis & Mſſ. ἐπὶ, quod ego mutare non ſum cunctatus. *M. du S.*

Ἐπὶ τῶν δρομέων] Non ſuſtinui vulgatum ἐπὶ repetere, quod ex praemiſſo ἐπὶ, & ſcribendi compendio natum locum hic habere nequit. Quare audaciae veniam dabit ipſa neceſſitas. *J. F. R.*

43. Τῆς ὕσπληγγος εὐθὺς καταπεσούσης] Ὕσπληγξ ſive βαλ-

καταπεσούσης, μόνον τοῦ πρόσω ἐφιέμενος, καὶ τὴν διάνοιαν ἀποτείνας πρὸς τὸ τέρμα, [a] κἂν τοῖς ποσὶ τὴν ἐλπίδα τῆς νίκης ἔχων, τῷ πλησίον οὐδὲν κακουργεῖ, οὐδέ τι τῶν κατὰ τοὺς ἀγωνιστὰς πολυπραγμονεῖ. ὁ δὲ κακὸς ἐκεῖνος, καὶ ἄναθλος ἀνταγωνιστὴς, ἀπογνοὺς τὴν ἐκ τοῦ τάχους ἐλπίδα, ἐπὶ τὴν κακοτεχνίαν ἐτράπετο· καὶ τοῦτο μόνον ἐξ ἅπαντος σκοπεῖ, ὅπως τὸν τρέχοντα ἐπισχὼν, [b] ἢ ἐμποδίσας, ἐπιστομιεῖ, ὡς, εἰ τούτου διαμάρτοι, οὐκ ἄν ποτε νικῆσαι δυνάμενος. [c] ὁμοίως δὲ τούτοις, κἂν ταῖς φιλίαις τῶν [d] εὐδαιμόνων γίγνεται· ὁ γὰρ προέχων, αὐτίκα ἐπιβουλεύεται· καὶ ἀφύλακτος ἐν μέσῳ

lum, ſolum anteriora petens; & ad metam intendens animum, ſuiſque in pedibus ſpem victoriae reponens, nihil mali infert alii, neque quidquam adverſus certatores machinatur. At ille malus, abjecta ſpe celeritatis, ad malas artes converſus, illud ſolum omnino ſpectat, quomodo retentum impeditumve illum curſorem ſufflaminet, ut qui, ſi hoc non ſuccedat, vincere nunquam poſſit. Simile quid hiſce in amicitiis beatorum ſolet evenire. Qui enim primas tenet, inſidiantibus ſtatim expoſitus eſt, & ſi incautus deprehendatur inter medios inimicos,

a Κἀν] Recte *J. S.* Κἂν male P. Καὶ etiam male Cod. B. *b* Ἢ] Καὶ B. *c* Ὁμοίως] Ὅμοιος male *Fl.*
d Εὐδαιμ. γίγνεται] Εὐδαιμόνων τούτων γίγν. B.

βαλβὶς, item γραμμὴ Polluci, repagula, quæ Latini *Carceres* vocabant, quibus apertis, non *fractis*, ut interpres habet, emittebantur currus. Videtur hic extentus funis fuiſſe, quo velut repagulo curſores continebantur; eoque remiſſo procurrebant. *J.T.*

Τῆς ὕσπληγγος — καταπεσούσης] Conſtat jam ſatis, docente praeſertim *Salmaſio* Plin. exercit. p. 648. ὕσπληγγα eſſe *repagulum*, vectim transverſum, qui aequaret vel equos vel curſores, jam in linea ſtantes, ac paratos ad curſum. Haec ὕσπληγξ ſubito utrinque laxata decidebat in ſubjectam γραμμὴν, βαλβῖδα, lineam cavatam, ad cujus modulum ita attemperate facta erat, ut decidens illam cavitatem impleret, & reliquo ſolo aequaret. Unice huc facit *Statii* locus Theb. 6, 593.

Ut ruit, atque aequum ſubmiſit regula limen,
Corripuere leves ſpatium.

ad quem caeteros laudat *Barthius*. Diſertus etiam *Harpocrationis* locus in βαλβίς. Haec faciunt etiam ad ſimilem locum noſtri, ſupra *Timon.* c. 20. *J.M.G.*

44. Μόνον τοῦ πρόσω] Interpres vertit *primas affectare*, ac ſi τῶν πρωτείων legeretur. Τοῦ πρόσω ἐφιέμενος, eſt: *tota mente intentus in ſpatium, quod curſu conficiendum reſtat, quo id abſolvat.* Nemo hunc locum melius interpretabitur, quam *Virgil.* lib. V. Æneidos:

—— — Signoque repente
Corripiunt ſpatia audito, limenque relinquunt
Effuſi, nimbo ſimiles: ſimul ultima ſignant.

Quod ad verbum eſt, τὴν διάνοιαν ἀποτείνουσι πρὸς τὸ τέρμα. *J.T.*

47. Οὐδέ τι τῶν κατὰ τοὺς ἀγωνιστὰς] Οὐδέ τι κατὰ τῶν συναγωνιστῶν legendum videtur. F.G.

49. Καὶ ἄναθλος ἀνταγωνιστὴς] *Cicero* Philippica X. cap. 1. *Declaraſti enim verum eſſe id, quod ego ſemper ſenſi, Neminem alterius, qui ſua confideret, virtuti invidere.* *J.T.*

53. Ἐπιστομιεῖ] An in os cadere faciat? Supra *pro Imag.* c. 10. μὴ δὲ ὑπὲρ τὸν πόδα ἔσω τὸ ὑπόδημα, μὴ καὶ ἐπιστομίσῃ μέ φησιν ἐμπεριπατοῦσαν. F G. Alias eſſe *os obturo*, niſi notum, vid. notata ad l. d. & *Jov. Trag.* c. 35. ac *Liban.* Ep. 12. f. *J.F.R.*

56. Ὁ γὰρ προέχων] Peſſime interpres expoſuit, *qui prominet*. Repone, *qui ceteris antiſtat*: ut apud Catullum:

Veranni, omnibus e meis amicis
Antiſtans mihi millibus trecentis.

J.T.

57. Καὶ ἀφύλακτος] Cyprianus de ſimplicitate Prælatorum: *Facilior cautio eſt, ubi manifeſta formido eſt; & ad certamen animus ante praeſtruitur, quando ſe adverſarius confitetur.* Verum, ut bene Seneca, *Profeſſa perdunt odia vindictæ locum.* *J.T.*

Ibid. Ἐν μέσῳ ληφθεὶς] Non ſatisfacit mihi interpres. Malim, *circumventus rapitur*. Eleganter Auſonius in Cupidine Crucifixo locum hunc illuſtrat:

—— Hoſtemque unum loca non ſua nactum
Facta nube premunt. Trepidantem, & caſſa parantem
Suffugia, in cœtum mediæ traxere catervæ.
Eligitur moeſto, &c.

Contra apud *Ciceronem* pro Cluentio c. 65. *Innocentiæ defenſio ſaepe multorum improbitate intercluſa reſpirat.* *J.T.*

64. Ἢ καὶ ἀλλότριον] Sic *Ven.* utraque: reliqui Impreſſi & Cod. Ox. μηδὲ vel μὴ δέ. *M. du S.*

Ibid. Μηδὲ ἀλλότριον] Lege ἠδὲ, i. e. καὶ. Τὸ μηδὲ hic locum non habet. F.G. Adeo placet, ut putem in con-

cos, abripitur. At iſti amantur & videntur amici ob id ipſum, quod laedere viſi ſunt alios.

ληφθεὶς τῶν δυσμενῶν, ἀνηρπάσθη· οἱ δὲ ἀγαπῶνται, καὶ [e] φίλοι δοκοῦσιν, ἐξ ὧν ἄλλους βλάπτειν ἔδοξαν.

13. Fidem autem delationi non temere excogitant, ſed in eo omni elaborant ſtudio, veriti, ne quid abſonum affingant aut alienum. Quare plerumque iis, quae inſunt huic, quem calumniari volunt, in pejorem partem detortis, crimina faciunt non improbabilia: medicum, ut hoc utar, calumniantur veneficum, divitem vero tanquam dominationis appetentem; miniſtrum denique dominationis *ſuſpectum* proditionis *faciunt*.

Τό, τε ἀξιόπιστον τῆς διαβολῆς οὐχ ὡς ἔτυχεν ἐπινοοῦσιν, ἀλλ' ἐν τούτῳ τὸ πᾶν αὐτοῖς ἐστὶν ἔργον, δεδοικόσι τι [f] προσάψαι ἀπῳδὸν, [g] ἢ καὶ ἀλλότριον. ὡς γοῦν ἐπὶ πολὺ τὰ προσόντα τῷ διαβαλλομένῳ πρὸς τὸ χεῖρον μεταβάλλοντες, οὐκ ἀπιθάνους ποιοῦνται τὰς κατηγορίας, οἷον τὸν μὲν ἰατρὸν διαβάλλουσιν ὡς φαρμακέα, τὸν πλούσιον δὲ ὡς τύραννον, τὸν τυραννικὸν δὲ ὡς προδοτικόν.

Ἐνίο-

e Φίλοι]. Φίλον B. cetera deſunt usque ad ἀξιόπιστον, ex quo πίστον tantum adſcivit. *f* Προσάψαι] Προσάψεται B. *g* Ἢ καὶ] Recepi ex marg. *A1.* & *V2.* & *J.* Μηδὲ *P. S Amſt.* Μὴ δὲ *Fl. Ald. Fr. H.* aeque male. Μηδ' B.

contextum recipiendum. *J.F.R.*

65. Τὰ προσόντα] Hic ſunt vel fortunæ, vel ingenii, vel quaecunque alia bona, commoda, conditio: quæ alicui adſunt, quibusve conſpicuus eſt. *J.T.*

66. Πρὸς τὸ χεῖρον μεταβάλλοντες] *Baſilius Magnus* de Invidia: Δεινὸν δὲ ταῖς εἰς τὸ χεῖρον διαστροφαῖς τὸ ἐπαινετὸν διαπτύσαι, καὶ ἐκ γείτονος κακίας τὴν ἀρετὴν διαβάλλειν. *Improbum autem eſt, in pejus deflectendo, quod laudabile eſt, culpare, & e malitiæ vicinia virtutem criminari. Sarisberienſis* lib. VII. Policratici, capite 24. de calumnia loquens: *Et nunc quidem*, inquit, *bona aliena pervertit, nunc minuit: mala autem fingit, quæ non ſunt; aut magnificat, & extollit, ſi qua ſunt.* Contra ea *Quintilianus* lib. II. cap. 12. *Eſt praeterea quaedam virtutum vitiorumque vicinia, qua maledictus pro libero, temerarius pro forti, effuſus pro copioſo accipitur.* Sic & in amore, & in amicitia vitia proximarum virtutum appellationibus velantur. *Lucretius* lib. IV.

Nigra μελίχρους *eſt, immunda & fœtida* ἄκοσμος.
Caeſia παλλάδιον, *nervoſa & lignea* δορκὰς, &c.

Et apud *Theocritum* Battus Idyl. X.

Βομβύκα χαρίεσσα, Σύραν καλέοντί τυ πάντες,
Ἰσχνὰν, ἁλιόκαυστον. ἐγὼ δὲ μόνος μελίχλωρον.
O Bombyce venuſta, omnes te Syram vocant,
Tenuem, ſole aduſtam. ego vero ſolus flavam mellis inſtar.

Eſt item apud *Ariſtaenetum* illius vitiorum in melius interpretationis amatorium exemplum, lib. I. epiſt. 18. Καὶ ὁ μέν τις τῶν νέων, ὅτι σιμὸς, ἐπίχαρις παρὰ σοὶ κληθεὶς ἐπαινεῖται· τοῦ δὲ τὸ γρυπὸν βασιλικὸν ἔφης· τὸ δὲ διὰ μέσον τούτων ἐρεῖς ἐμμετρότητα ἔχειν· μέλανας δὲ ἀνδρικοὺς ὀνομάζεις, λευκοὺς δὲ θεῶν παῖδας προσείρηκας· μελιχρώτους δὲ οἴει τοὔνομά τινος, ἀλλ' οὐ ποίημα εἶναι. Ubi niſi & in Platone ita legeretur, & a Plutarcho in προσποίημα mutatum eſſet, χρῶμα pro ποίημα legerem. Neque vel ita tamen Platonis mihi locus ſanus eſſe videtur. Μελαγχλώρους δὲ καὶ τοὔνομα οἴει τινὸς ἄλλου ποίημα, ἢ ἐραστοῦ ὑποκοριζομένου τε καὶ εὐχερῶς φέροντος τὴν ὠχρότητα, ἐὰν ἐπὶ ὥρᾳ ᾖ. Lege, μελαγχλώρους, (ſive μελίχρους, ut alii malunt) δὲ καὶ τοὔνομα οἴεσθε ἀλλ' οὐ χρῶμα εἶναι ἐραστοῦ &c. ad plures illi ſermo inſtitutus eſt, ſic ut τὸ οἴει vitioſum eſſe, quivis facile deprehendat. Ceteræ mendæ manifeſtæ ſunt. Poſſet autem τὸ ποίημα *facies* verti: niſi quis προσποίημα cum Plutarcho malit: cujus vocis vim *Cicero* pluribus explicat, lib. II. de Oratore cap. XIV. *ut cùm in ſole ambulem, etiamſi aliam ob cauſam ambulem, fieri natura tamen, ut colorer.* De Amicitia locus eſt eximius, ſed prolixior, apud *Horatium* lib. I. Sat. 3. ubi tandem livorem noſtrum, & animi æruginem perſtringit, dicens:

At nos virtutes ipſas invertimus; atque
Sincerum cupimus vas incruſtare. probus *quis*
Nobiſcum vivit? multum demiſſus homo. *illi*
Tardo *cognomen* pingui damus. *pro* bene ſano,
Ac non incauto, fictum, aſtutumque *vocamus*, &c.

Plura ad Lucret. & Horatium *Lambinus* congeſſit, quæ deſcribere nolo, ne alienæ fructum diligentiæ videar velle intercipere. *J.T.*

69. Τὸν τυραννικὸν] Malim, *tyrannidis*, vel *tyranni miniſtrum*, quam *tyrannum*, vertere. *J.T.*

Τὸν τυραννικὸν] Mutuo ſe explicant ὁ βασιλικὸς apud *Joannem* Evangeliſtam 4, 46. & hic noſter τυραννικός. Non eſt tyrannus ipſe ὁ τυραννικὸς, ſed miniſter tyrannidis, humilis apud tyrannum, ad opprimendos cives operam ſuam illi commodans, certe pollicens, atque opportunus ob id ipſum ſuſpicioni, illum adeo ſedulo agere omnia, uti proditionis conſilium tegat:

ut

Ἐνίοτε μέντοι καὶ ὁ ἀκροώμενος αὐτὸς ὑποβάλλει τῆς διαβολῆς τὰς διαφοράς. καὶ πρὸς τὸν ἐκείνου τρόπον οἱ κακοήθεις αὐτοὶ ἁρμοζόμενοι, εὐστοχοῦσιν. ἢν μὲν γὰρ ζηλότυπον αὐτὸν ὄντα ἴδωσι, Διένευσέ, [a] Φασι, τῇ γυναικί σου παρὰ τὸ δεῖπνον, καὶ ἀπιδὼν ἐς αὐτὴν, [b] ἀπεστέναξε. καὶ ἡ Στρατονίκη πρὸς αὐτὸν οὐ μάλα [c] ἀηδὴς, καὶ ὅλως ἐρωτική· καί τινες καὶ μοιχικαὶ πρὸς αὐτὸν αἱ διαβολαί. ἢν δὲ ποιητικὸς ᾖ, καὶ ἐπὶ [d] τούτῳ μέγα φρονῇ, μὰ Δί', ἐχλεύασέ σου Φιλόξενος τὰ ἔπη, καὶ διέσυρε, καὶ ἄμετρα εἶπεν αὐτὰ, καὶ κακοσύνθετα. πρὸς δὲ τὸν εὐσεβῆ, καὶ φιλόθεον, ἄθεος καὶ ἀνόσιος ὁ φίλος διαβάλλεται, καὶ ὡς τὸ θεῖον παρωθούμενος, καὶ τὴν πρόνοιαν ἀρνούμενος. ὁ δὲ

14. Interdum vero ipſe, qui audit, diverſam calumniandi rationem ſubjicit, ut maligni, ad ipſius ſe mores dum componunt, ſcopum feriant. Si enim Zelotypum eſſe videant, *In coena*, inquiunt, *innuit uxori tuae*, *& intuitus eam ingemuit: viciſſim ad illum Stratonice reſpexit non ſane injucunde*, *& vultu omnino amatorio.* Et *praeſto ſunt*, quaedam etiam aliae de ipſius adulteriis calumniae. Si vero valeat poëtica facultate, eaque in re ſibi placeat, *Per Jovem*, ait, *riſit verſus tuos Philoxenus*, *& traduxit*, *& immodulatos eſſe dixit*, *& male compoſitos.* Apud religioſum autem atque pium, pro atheo & profano amicus defertur, qui Deum reſpuat, & neget providen-

a Φασι] Sic reſtituit *Solan.* Vulgo φησι. In B. erat φῆ per compend. pro φα. b Ἀπεστέναξε] Sic Edd. Ἐστέναξε B. Forſan ὑπεστέναξε. c Ἀηδὴς] Sic B. Cod. ut *Toll.* voluit. Ἀηδῶς Edd. d Τούτῳ] Τοῦτο per compend. B.

77. Καὶ Στρατονίκη] Τὴν Σελεύκου Στρατονίκην λέγει, ἧς ὁ υἱὸς * Σελεύκου Ἀντίοχος † ἐρασθεὶς πείθει τὸν πατέρα ‡ ταύτης παραχωρῆσαι τῷ υἱῷ· πείθει δὲ νόσῳ ἁλοὺς καὶ § εἰς αὐτὸ γεγονὼς τὸ θανεῖν διὰ τὸν εἰς τὴν Στρατονίκην ἔρωτα. ἐν ἀμηχανίᾳ γὰρ τοῦ πατρὸς γεγονότος Σελεύκου, διὰ τὸν υἱὸν Ἀντίοχον, εἶτα σοφίᾳ ¶ Ἐρασιστράτου τοῦ ἰατροῦ γνωσθέντος τοῦ παραιτίου τῆς νόσου τοῦ ἔρωτος, ὑπεξέστη ταύτης ὁ πατὴρ τῷ υἱῷ. *V.*

* Σελεύκου] Καὶ Σελεύκου C. Sed errat Scholiaſtes; mater enim non erat. Pro καὶ ergo legendum τοῦ. *M du S.*

† Ἐρασθεὶς] In C. ἠράσθη . . . ὡς νοσῆσαι καὶ θανεῖν ἀπειλεῖν τῷ πατρί.

‡ Ταύτης παραχωρῆσαι] C. D. male αὐτοῦ παραχωρῆσαι. *M. du S.* In editis male etiam legebatur παραχωρησάσθαι. *J. F. R.*

§ Εἰς αὐτὸ γεγονὼς —] C. D. male πρὸς αὐτῷ γ. τῷ θανάτῳ διὰ τὸν πρός. *M. du S.*

¶ Ἐρασιστρ.] Omiſſum erat in editis: addidit *M. du S.*

ut ille Callicrates, qui dum ſe τυραννικὸν ſimulat apud Dionem Syracuſanum, illum evertit. Vid. *Nepos* 10, 8. *J.M.G.*

75. Φασί] In omnibus libris noſtris φησὶ, quamvis vertant, *inquiunt*, ego mutavi. *M. du S.*

77. Ἡ Στρατονίκη] Alluſit partim ad hiſtoriam Antiochi Seleuci R. filii, qui novercæ amore flagrans ope Medici voti compos fuit factus: partim ad calumniam, qua Combabus fuit impugnatus apud eundem Seleucum, ac ſi Stratonices manifeſtarius adulter eſſet. Utramque noſter fuſe exponit in libello de Dea Syria: illam *Plutarchus* in vita Demetrii Poliorcetæ: quam breviter item noſter attigit in Icaromenippo: Σελεύκου δὲ Ἀντίοχον ἑώρων Στρατονίκῃ διανεύοντα λάθρα τῇ μητρυιᾷ. *Seleuci autem filium Antiochum videbam clam Stratonicæ novercæ innuentem.* Ex hac hiſtoria effictam habes narratiunculam apud *Ariſtaenetum* lib. I. epiſt. XIII. Repoſui autem, ejecta *uxoris* voce, nomen proprium, in quo ad hiſtoriam reſpicitur, quam expoſuimus. Mox legam ἀηδής. Interpres non nimis bene vertit. *J.T.*

Ibid. Στρατονίκη] Adverſantur haec fidei hiſtoriae; nemo enim vel tantillum Antiochi amorem ſubodoratus erat; quem ars Heraſiſtrati ſola detexit: ſed & alibi noſter in eundem incidit errorem. V. Ἰκαρ. c. 15. *M. du S.*

78. Ἀηδὴς] Mſ. Ox. uti conjecerat *Tollius.* In reliquis ἀηδῶς. *M. du S.*

Ἀηδὴς] Cl. *Jenſ.* ad *Hermot.* ſub init. vulgatam contra *Toll.* defendit, & poteſt mihi etiam ea ratione defendi, quod εἶχε intelligi queat, vel aliud verbum, quale Cl. *Geſner.* addit. Verum quando Cod. bonae notae habemus conjecturae *Tollianae* faventem, & melius procedit oratio, id recepi. *J.F.R.*

79. Ἐρωτική] Ἐρωτικῶς. *F.G.*

81. Μὰ Δί'] *Th. Mag.* v. Μὰ haec adferens obſervat rariſſime adfirmare τὸ μά. Sed vid. ſupra ad *Icarom.* c. 14. notata. *J.F.R.*

82. Φιλόξενος] Nobilis poëta Lyricus, qui cum Dionyſii tyranni carmina liberius damnaret, ab eo in Latumias detruſus eſt: unde Tarentum aufugiens Dionyſio revocanti epiſtolam miſit una litera O, id eſt οὔ, no-

dentiam. Alter autem audiens, oeſtro ſtatim in aure percuſſus, incenditur, ut facile eſt ad intelligendum, & averſatur amicum, non expectata accurata demonſtratione.

ἀκούσας, εὐθὺς μύωπι διὰ τοῦ ὠτὸς τυπεὶς, διακέκαυται ὡς τὸ εἰκὸς, καὶ ἀπέστραπται τὸν φίλον, οὐ περιμείνας τὸν ἀκριβῆ ἔλεγχον.

15. Talia enim omnino excogitantque & dicunt, quibus maxime norunt ad iram provocari audientem. Cumque ſciant, ubi quisque vulneri maxime ſit opportunus, eo collineant, & feriunt: adeo ut praeſenti ira turbatus, non amplius veritati inquirendae vacet; ſed etiam ſi cauſſam dicere velit aliquis, non admittat, qui nec opinata auditione, tanquam vera, jam ante occupatus ſit.

Ὅλως γὰρ τὰ τοιαῦτα ἐπινοοῦσι καὶ λέγουσιν, ἃ μάλιστα ἴσασιν ἐς ὀργὴν δυνάμενα προκαλέσασθαι τὸν ἀκροώμενον· καὶ ἔνθα [e] τρωτός ἐστιν ἕκαστος ἐπιστάμενοι, ἐπ' [f] ἐκεῖνο τοξεύουσι, καὶ ἀκοντίζουσιν ἐς [g] αὐτό, ὥστε τῇ παραυτίκα ὀργῇ τεταραγμένον, μηκέτι σχολὴν ἄγειν τῇ ἐξετάσει τῆς ἀληθείας· ἀλλὰ κἂν θέλῃ τις ἀπολογεῖσθαι, μὴ προσίεσθαι τῷ παραδόξῳ τῆς ἀκροάσεως, ὡς [h] ἀληθεῖ προκατειλημμένον.

16. Efficaciſſimum enim profecto genus

Ἀνυσιμώτατον γὰρ [i] ὂν τὸ εἶδος τῆς διαβο-

e Τρωτός] Ex emendatione *Toll.* quam recepit etiam *A.* Πρῶτός Edd. vulgo male. *f* Ἐκεῖνο] Recte ſic Ed. *Toll.* & *A.* Ἐκεῖνον male cett. *g* Αὐτὸ] Bene ſic *Pell.* Αὐτὸν Edd. male, ne *Tolliana* quidem excepta. *h* Ἀληθεῖ] Ἀληθῆ *Fl.* ἀληθείᾳ *Toll.* *i* Ὂν] Omittit B. Ὄντως vult *Jenſ.*

2. Ἀνυσιμώτατον] Δυνάμενον ἀνῦσαι. *G.*

notatam. plura *Suidas.* Meminit & *Plutarchus* de fortuna Alexandri, Orat. II. in initio. *J.T.*

Ibid. Καὶ ἄμετρα] *Hiulca*, interpres. Rectius, *immodulata*, ut *Horatius* in Arte:

Non quivis videt immodulata poëmata judex.

J.T.

84. Ὁ φίλος διαβάλλεται] Hæc ad Lucianum ipſum ſpectare videntur impietatis accuſatum. *M.V.La Croz.*

86. Ὁ δὲ ἀκούσας] Verte: *quo ille*, ſc. amicus, *audito, ſtatim velut æſtro percitis auribus, uti par eſt, inflammatur, & moram accuratæ inquiſitionis non ferens, averſatur amicum, repellitque. Plane enim iſtiusmodi mendacia confingunt, queis maxime norunt audientis animum ad iram poſſe provocari.* *J.T.*

93. Καὶ ἔνθα τρωτός ἐστιν] Sic Alexander Parmenionis auctoritatem moleſte ferens, a Cratero in Philotam, invidioſa illius & ſuſpicioſa commemoratione accenditur: *Curtius* l. VI. cap. 8. Sic Nero a Capitone Coſſutiano in Thraſeam inflammatus, quod non adfuiſſet in Poppeæ Sabinæ conſecratione, quam Nero præ ceteris dilexerat: *Tacitus* lib. XVI. cap. 22. Sic apud Phædrum libertus ille,

Adjecit id, quod ſentiebat maxime
Doliturum amanti.

Ceterum exemplorum ὅσα κόνις. Benedictus male legit πρῶτος, pro τρωτὸς, vertitque *& qua parte praeſtat.* nos emendavimus & contextum, & interpretationem, vertentes, *& qua quisque parte maxime vulneri patet.* *J.T.*

Ibid, Τρωτός] Certa eſt *Tollii* haec emendatio. Quid enim eſt, quod ante eum in omnibus Impr. & O. Mſ. legebatur πρῶτος? *M. du S.*

94. Ἐπ' ἐκεῖνον] Ἐπ' ἐκεῖνο Interpres legiſſe videtur. *F.G.*

95. Ἐς αὐτὸν] Gloſſema videtur. *F.G.*

97. Μηκέτι σχολὴν ἄγειν] Verterim: *indagandæ, ſeu perſcrutandæ, veritati non modo non vacet: verum etiam, ſi quis objectum crimen diluere voluerit, non admittat defenſionem, inſolentia auditæ criminationis, tamquam veritate pracoccupatus.* *J.T.*

99. Ὡς ἀληθεῖ] Niſi ἀληθεῖ hic neutro genere accipitur pro ſubſtantivo, legendum hic vel ἀληθείᾳ, quod malim; vel ἀληθοῦς, ut ad ἀκροάσεως referatur. *J.T.*

1. Ἀληθεῖ] Neſcio quid *Tollius* haeſitarit, ἀληθεῖ enim certe neutrum eſt, & ſanum, ac de mutatione ne cogitandum quidem. Vid. paullo ſupra notam *Jenſii.* *J.F.R.*

2. Ἀνυσιμώτατον γὰρ ὂν] Atticiſmus, pro ἀνυσιμώτατον γάρ ἐστι. Sic *Homer.* Iliad. Θ. v. 306.

Μήκων δ' ὡς ἑτέρωσε κάρη βάλεν, ἥτ' ἐνὶ κήπῳ
Καρπῷ βριθομένη, νοτίῃσί τε εἰαρινῇσιν.

Pro βρίθεται. Pro ὁπότε malim, ὅ ποτε. *J.T.*

Ἀνυσιμώτατον γὰρ ὂν τὸ εἶδος τῆς διαβολῆς, τὸ ὑπεναντίον τῆς τοῦ ἀκούοντος ἐπιθυμίας, ὁπότε καὶ παρὰ Πτολεμαίῳ τῷ Διονύσῳ ἐπικληθέντι, ἐγένετό τις, &c.] Peſſime, niſi ve-

he-

βολῆς, [a] τὸ ὑπεναντίον τῆς τοῦ ἀκούοντος ἐπιθυμίας, [b] ὁπότε καὶ παρὰ Πτολεμαίῳ τῷ Διονύσῳ ἐπικληθέντι, ἐγένετό τις, ὃς διέβαλε τὸν Πλατωνικὸν Δημήτριον, ὅτι ὕδωρ τε πίνει, καὶ μόνος τῶν ἄλλων γυναικεῖα οὐκ ἐνεδύσατο ἐν τοῖς Διονυσίοις. καὶ εἴ γε μὴ [c] κληθεὶς ἕωθεν ἔπιέ τε πάντων ὁρώντων,

calumniae, quod contrarium eſt audientis cupiditati: cum etiam apud Ptolemaeum illum qui Dionyſus appellatus eſt, fuerit, qui deferret Platonicum Demetrium, quod aquam biberet, & ſolus muliebrem veſtem non indueret Dionyſiis. Et niſi ille vocatus poſtridie bibiſſet in conſpectu omnium, &

a Τὸ ὑπεναντίον] Τῷ ὑπεναντίῳ B. b Ὁπότε] Ὡς πότε vult *Toll.* Sed nil mut. Edd. nec B. c Κληθεὶς] Recte BC. *Fl. Fr. P.* &c. Κλιθεὶς male *J.* cum *V2.*

hementer me animus fallit, haec ſeſe habent. Luxata eſt plane oratio, & male conjuncta, quae omnino eſt dividenda. Primo pro ὂν τὸ, ſcripſiſſe Lucianum exiſtimo ὄντως. Dein poſt ἐπιθυμίας ponenda τελεία στιγμὴ, nec aliter video feciſſe Florentinos; recte. Quae ſequitur, eſt nova hiſtoria. Primum horum verborum membrum pertinet ad ſuperius memorata, quemadmodum nimirum quis apud muliebriter pium accuſatus, licet falſiſſime, impietatis, nullius veniae, immo ne defenſionis quidem locum obtinere queat. *Revera enim* (addit Lucianus pro cauſſa) *haec eſt efficaciſſima calumniae ſpecies, quae alienum quid ab animi affectione audientis contineat. Quin etiam cum apud Ptolemaeum*, &c. *J.J.*

Ἀνυσιμώτατον γὰρ] Facile probaverim emendationem doctiſſimi *Jenſii.* Sed in eo aliter mihi videtur, quod illud ὁπότε καὶ παρὰ Πτολεμαίῳ κ. τ. λ. ſejungit a praecedentibus, & interpretatur, *Quin etiam cum apud Ptolemaeum.* Immo, quod ipſa etiam relativa particula ὁπότε indicat, artiſſime iſta connexa ſunt. Exemplum ſubjicitur illius obſervationis, quod dixerat τὸ παράδοξον τῆς ἀκροάσεως movere beatulos illos, τὸ ὑπεναντίον τῆς ἐπιθυμίας. Nempe quod vehementer optant homines, illud facile credunt, V.G. amari ſe: at cum ſemel adverſantis huic perſuaſioni ſuſpicionis, paradoxae initio, ſcintilla in animum incidit; ilicet ardent toti, a zelotypia in furorem ruunt. Sic Ptolemaei ἐπιθυμία eſt, Bacchum videri: hinc facile credit, bacchaturos in ſuam gratiam ſuos amicos. Παράδοξον eſt, Demetrium huic cupiditati regis adverſari, in ea re, quam cordi adeo regi eſſe norit. Sed cum illud παράδοξον, illud ὑπεναντίον τῇ ἐπιθυμίᾳ, ſemel percuſſit aliqua fidei ſpecie animum: actum eſt, periit Demetrius, niſi praeſenti & extemporali remedio ſibi ſuccurrat. Huc etiam alterum de Alexandro & Hephaeſtione exemplum convenit. *J.M.G.*

Ibid. Τὸ εἶδος] Impreſſi omnes ὂν τὸ εἶδος. Cl. *Jenſius* ὄντως ſcribendum putat; deinde poſt ἐπιθυμίας ponendam τελείαν στιγμήν. Ox. Cod. ὂν non agnoſcit, recte. *M. du S.*

Ibid. Ὂν] *Solanus* ὂν delerat: ego certe non intruderem, ſi & in cett. abeſſet. At nondum rejicio, cum probabile non ſit Librarios id quod difficilius eſt tam diligenter ingeſſiſſe; nam neque inſolitus eſt Atticiſmus, ſive πλεονάζειν putes; ſive participium pro ἐστὶ poſitum accipias, (cujus exempla ſatis dedimus alibi) adde *Herodian.* III. 12. 2. εἰδὼς δὲ ἀδύνατον ὂν δύο διαχειρίζεσθαι βασιλέας. Sed vel magis abundat verbum εἰμὶ ibid. V. 8. 8. οὐδὲν ὂν εἶναι αὐτὴν ἐλάνθανε, quod *Steph.* expungendum cenſet, vel mutand. in ἦν ὅ. At forſan eodem modo hic in Luciano abundat ὂν atque infra *Pſeudol.* c. 6. ἡ ἀναισχυντία οὖσα, quod ibi expoſitum vide; aliaque etiam de abundante verbo εἶναι addita. Conf. mox c. 20. ἐστὶ — ἀδελφή τις οὖσα. *J.F.R.*

4. Πτολεμαίῳ] Δ. Νέος v. not. *Toll.* & *Herodian.* I. qui Antigoni etiam meminit Bacchum imitantis. Adde de hoc cognomento *Spanh.* 435. qui ex *Euſeb.* Chron. confirmat. 61. 73. 194. Diſerte apud *Clem. Alex.* IV. Ptolemaeorum dicitur, p. 22. A. ubi plures memorantur Reges deorum nomina uſurpantes. At neque *quartus* neque *undecimus*, ſed *decimus* erat. Vid. Tabulam Chronol. Cl. *Humphr. Prideaux.* Idem enim eſt cum *Aulete*, cui ſucceſſit Cleopatra Regum Ægypti ultima, primo tamen una cum Fratre regnans. Niſi forte hic Διόνυσος Νέος ideo Νέος dicatur, quia jam ante eum alius, nempe quartus ille, Διόνυσος dictus fuerit, qua de re nunc inquirere non vacat. Certe uterque Bacchi nomine non indignus, ſi id nominis non ab Ethnicis Bacchum ut numen colentibus, ſed a nobis eſſet inditum, qui execramur. *M. du S.*

5. Τῷ Διονύσῳ ἐπικληθέντι] Qui undecimus fuit Ptolemæorum. *J.T.*

6. Τὸν Πλατωνικὸν Δημήτριον] Cujus & Antoninus Imp. meminit lib. VIII. cap. 22. adeatur Jonſius in Hiſtor. Philoſophica. *J.T.*

Ibid. Πλατ. Δημήτρ.] Quis ille Platonicus Demetrius, de quo nihil Diogenes? Adi *Tollium.* *M. du S.*

7. Γυναικεῖα] De eo more multa apud *Euripidem* in Bacchis p. 545. & ſeq. *M. du S.*

9. Ἕωθεν ἔπινε] Quo nihil viro gravi turpius, niſi cum res poſcit, aut jubet valetudo: antiquis autem tam rarum & inuſitatum, ut etiam Apoſtolos illud diei tempus ab ebrietatis potuerit ſuſpicione vindicare. Res igitur erat extremæ luxuriæ, quam & feminæ adamabant nequiores. *Apulejus* lib. IX. *Quanto me felicior Daphne vicina, quæ mero & prandio matutino ſaucia cum ſuis adulteris voluptatur.* Idem eodem libro: *matutino mero, & continuo ſtupro corpus emancipat.* *J.T.*

10. Ταραντινίδιον] *Pollux* lib. VII. cap. 17. καὶ μὴν τό γε ταραντινίδιον διαφανές ἐστιν ἔνδυμα, ὠνομασμένον ἀπὸ τῆς Ταραν-

& Tarentinula indutus ſaltaſſet cum cymbalis; perierat homo, qui non delectaretur vita regis, ſed aemulatione quadam ductus ſententiis, vitae, luxuriae, Ptolemaei contradiceret.

καὶ λαβὼν [d] ταραντινίδιον, ἐκυμβάλισέ [e] τε καὶ προσωρχήσατο, ἀπολώλει ἄν, ὡς οὐχ ἡδόμενος τῷ βίῳ τοῦ βασιλέως, ἀλλ᾽ ἀντισοφιστὴς ὢν, καὶ ἀντίτεχνος τῆς Πτολεμαίου τρυφῆς.

17. Apud Alexandrum vero maximum omnium crimen dictum eſſet, ſi quis neque

Παρὰ δὲ Ἀλεξάνδρῳ, μεγίστη [f] τότε ἂν ἁπασῶν διαβολὴ λέγοιτο, εἰ ἕλοιτό τις μὴ

d Ταραντινίδιον] Τυραντινίδιον male B. *e* Τε] Omittit B. *f* Τότε ἂν ἀπ.] Ποτὲ πασῶν ἂν B. Ἂν ποτὲ ἀπ. *Fl.* Vulgatum tenent cett.

10. Ταραντινίδιον] Θέριστρον λεπτὸν καὶ διαφανὲς ἱμάτιον οὐ πάντως πορφυροῦν. V. Ταραντίνων χρήσεως καὶ τρυφῆς. *Eſt autem pellucida veſtis, Tarantinidion, ita a Tarentinorum uſu luxuque appellata.* Heſychius: Ταραντινὸν, ſive, ut alii legunt, ταραντινίδιον, ἱμάτιον γυναικεῖον λεπτὸν, κρόσσους ἔχον ἐκ τοῦ ἑνὸς μέρους. *Tarantinidium, veſtimentum muliebre tenue, fimbrias, ſeu villos habens ab una parte.* Utebantur eo plerumque meretrices. Lucian. in *Dial. Meretr.* VII. Οὐκ αἰσχύνῃ μόνη τῶν ἑταιρῶν οὐκ ἐλλόβιον, οὐχ ὅρμον, οὐ ταραντινίδιον ἔχουσα. Apud *Pollucem* cap. XIII. lib. VII. fragmentum eſt veteris poëtæ, Παρθένος δ᾽ εἶναι δοκεῖ, φορῶν κροσσωτοὺς, καὶ γυναικείαν στολήν. *Virgo eſſe videtur, gerens fimbriatas veſtes, & muliebrem ſtolam.* Muliebri autem veſte Bacchus amiciebatur. Vide Senecam. Et Tragœdi, omneſque Dionyſiaci artifices, quorum nota *Syrmata.* Apud eundem *Pollucem*, Λυδῶν χιτών τις βασσάρα, διονυσιακὸς, ποδήρης. Et apud *Heſych.* βασσάραι χιτῶνες, οὓς ἐφόρουν αἱ Θράκιαι βάκχαι. Hinc & Bacchus βασσαρεὺς dictus. Commentator vetus *Horat.* l. I. Od. XVIII. Baſſareus *dictus eſt liber pater a genere veſtis Baccharum:* unde *& Bacchæ* Baſſarides *dictæ Perſ.* Baſſaris *& Lyncem.* Baſſaris *enim genus veſtis eſt, ad pedes usque demiſſa, dicta a* Baſſara, *loco Lydiæ*, ubi fit. Ubi *Baſſara* pro *Baſſaris* legendum videtur. Verum Etymologici auctor & in etymologia, & in ipſa nominis denotatione variat. Quamquam etiam *Baſſaris* apud Perſii Scholiaſten inveni, ad Sat. I. v. 101. *Baſſarides*, inquit, *Bacchæ. Quibusdam videtur a genere veſtis, qua Liber pater utitur, demiſſa ad talos, quam Thraces* Baſſarin. *Quidam a vulpibus, quarum pellibus Bacchæ ſuccingebantur. Vulpes Thraces* Baſſares *dicunt.* *J.T.*

Ibid. Ἐκυμβάλισέ τε] Cymbala namque cum ſaltatione jungebantur in Deorum effeminato cultu: præſertim in feſtis Bacchi, Herculis, & Matris Deûm Cybeles. *Juſtinus* de Ptolemæo Philopatore, lib. XXX. *adduntur inſtrumenta luxuriæ, tympana & crepundia;* ſive, ut alii malunt, *crepitacula.* Ubi tamen τὸ *crepundia* ab interprete eſſe cenſuerim. Nam de eodem loquens *Plutarch.* tympani tantum meminit. Sed, uti dixi, & cymbala in ejusmodi feſtis ſolemnia fuere. *Apulejus* de Gallis Cybeles, lib. VIII. Mileſ. *Qui per plateas & oppida cymbalis & crotalis perſonantes, Deamque Syriam circumferentes mendicare compellunt.* *Lucretius* lib. III.

Tympana tenta tonant palmis, & cymbala circum
Concava, rauciſonoque minantur cornua cantu.
Et Phrygio ſtimulat numero cava tibia mentis.

Erant autem ea vel ex ære, vel e buxo, quæ mutuo colliſu non ingratum ſonum edebant. *Auſonius* in Epiſt. ad Paulinum XXV.

Cymbala dant flictu ſonitum: dant pulpita ſaltu
Icta pedum: tentis reboant cava tympana tergis.

Propert. lib. III. el. XVI. ad Bacchum:

Levis odorato cervix manabit olivo,
Et feries nudos veſte fluente pedes.
Mollia Dircææ pulſabunt tympana Thebæ;
Capripedes calamo Panes hiante canent.
Vertice turrigero juxta Dea magna Cybelle
Fundet ad Idæos cymbala rauca choros.

Anthol. lib. IV. de Herc. & Baccho:

Ἀμφοῖν δὲ στῆλαι συντέρμονες· εἴκελα δ᾽ ὅπλα
Νεβρὸς, λεοντῆ, κύμβαλα δὲ, πλαταγή.
Sudorumque pares metæ, paria arma: leonis
Exuviæ, hinnuleus, cymbala cum ſtrepitu.

Eleganter ad rem *Tertullian.* de Pallio: *At quin alius & ſericatus & crepidam æratus inceſſit, & ut digne quidem Bacchantibus indumentis aliquid ſubtinniret, cymbalo inceſſit.* *J.T.*

12. Ἀντισοφιστὴς] Exprobrator. *Lactant.* lib. V. cap. 6. *Et quoniam mores ac vitia regis imitari genus obſequii judicatur, abjecerunt omnes pietatem; ne exprobrare regi ſcelus viderentur, ſi aliter viverent.* Vid. *Tacit.* XVI. 22. Et *Lactant.* l. V. cap. 9. p. 482. *Iſocr.* p. 10. *J.T.*

15. Παρὰ δὲ Ἀλεξάνδρῳ] Malim ità vertere: *Ita & apud Alexandrum haec omnium maxime valebat calumnia, ſi quis neque colere ut Deum, neque adorare velle Hephaeſtionem deferebatur.* *J.T.*

μὴ σέβειν, μηδὲ προσκυνεῖν τὸν Ἡφαιστίωνα. ἐπεὶ γὰρ ἀπέθανεν Ἡφαιστίων, ὑπὸ τοῦ ἔρωτος Ἀλέξανδρος ἐβουλήθη προσθεῖναι καὶ τοῦτο τῇ λοιπῇ μεγαλουργίᾳ, καὶ θεὸν χειροτονῆσαι τὸν τετελευτηκότα. εὐθὺς οὖν νεώς τε [a] ἀνέστησαν αἱ πόλεις, καὶ τεμένη καθιδρύετο, καὶ βωμοὶ, καὶ θυσίαι, καὶ ἑορταὶ τῷ καινῷ τούτῳ θεῷ ἐπετελοῦντο, καὶ ὁ μέγιστος [b] ὅρκος ἦν ἅπασιν, Ἡφαιστίων. εἰ δέ τις ἢ μειδιάσειε πρὸς τὰ γιγνόμενα, ἢ μὴ φαίνοιτο πάνυ εὐσεβῶν, θάνατος ἐπέκειτο ἡ ζημία. ὑπολαμβάνοντες δὲ οἱ κόλακες τὴν μειρακιώδη ταύτην τοῦ Ἀλεξάνδρου ἐπιθυμίαν, [c] προσεξέκαιον εὐθὺς, καὶ ἀνεζωπύρουν, ὀνείρατα διηγούμενοι τοῦ Ἡφαιστίωνος, ἐπιφανείας τινὰς, καὶ ἰάματα προσάπτοντες αὐτῷ, καὶ μαντείας ἐπιφημίζοντες. καὶ τέ-

colendum ſibi neque adorandum ſumſiſſet Hephaeſtionem. Cum enim deceſſiſſet Hephaeſtion, prae amore illius Alexander reliquae ſuae hoc etiam adſtruere magnificentiae voluit, & Deum ſuo ſuffragio facere defunctum. Statim ergo & templa excitare urbes, & loca conſecrari & arae, atque ſacrificia, feſtique dies novo Deo parari, ſanctiſſimumque omnibus jusjurandum eſſe Hephaeſtion. Si quis vero ſubrideret ad iſta, aut non ſatis religioſus eſſe videretur; mortis illi poena erat propoſita. Excipientes porro puerilem hanc Alexandri cupiditatem adulatores, magis ſtatim eam incenderunt, excitaruntque, qui immiſſa ſibi ab Hephaeſtione inſomnia narrarent, praeſentiamque ſibi illius oblatam, & ſanationes quasdam illi tribuerent, vulgarentque edita ab illo oracula. Tandem ſacrificarunt velut Aſ-

a Ἀνέστησαν] Ἀνήσασαν marg. *A1.* *b* Ὅρκος ἦν ἅπασιν] Ἅπασιν ἦν ὁ ὅρκος B. *c* Προσεξέκαιον] Ἐξέκαιον male B.

28. Ὑπολαμβάνοντες] Ἀντὶ τοῦ * προλαμβάνοντες. *V.*
29. Τὴν Ἀλεξάνδρου ἐπιθυμίαν προσεξέκαιον] Ὡς ὁ Μάγιστρος † Συλοκάκας ‡ λέγεται Λέοντα τὸν βασιλέα ὅτι ἐξεβάκχευε περὶ Θεοφάνους πολλὰ καὶ τερατώδη διεξιὼν ἐνύπνια, § ἅτε καὶ ἄκη, ἵνα μόνον εὐδοκιμοίη ψευδόμενος. *V.*

* Προλαμβάνοντες] Recepi ex C. Προσλαμβ—— *V.*
† Συλοκάκας] C. D. male Σιλοκάκας λ. ὄντα τ. β. διεκβάκχευε. *M. du S.*
‡ Magiſtri fuit ſumma dignitas in aula Conſtantinopolitana, de qua vide *Meurſium* in Lexico Græco barbaro. Quis autem hic Leo intelligatur, Thrax, Iſauricus, vel Copronymi filius, quaerent quibus per otium licebit. Interea hinc liquet, Scholiaſtam noſtrum ſaltem ante 1229. annos non vixiſſe, quandoquidem tum regnare coepit Leo Thrax. *J. Cler.*
§ Ἅτε καὶ ἄκη] Exc. *G.* ἅτε καὶ ἄκη. Barbare. Sed tamen genuinam puto eſſe ſcripturam. In C. ἅτε καὶ ἄκη, ut in V. *M. du S.*

19. Ἐβουλήθη προσθεῖναι καὶ τοῦτο τῇ λοιπῇ μεγαλουργίᾳ] Præceſſit Melanchthon in vertendo *ad reliquam funeris magnificentiam additum voluit*. Et ſequitur prompte Benedictus verba hæc ipſa ſic exprimens, quod miror ab aliis, qui hunc dialogum & verſionem ejus tam accurate exegerunt, pro bono acceptum, quum nulla prorſus in Græcis fiat mentio illius funeris. Quin etiam μεγαλουργία non patitur, ut de impenſa pecuniaria intelligatur, Græcis ad eam exprimendam alia voce utentibus. Immo nec conſideratio magnificentiæ funeris poteſt hic locum habere. Majora deſiderantur, quæ habebis, ſi recte vertas mecum *ad reliquam rerum ſuarum magnitudinem addi voluit, ut & Deum crearet eum, qui erat mortuus.* Inter alia ingentia acta ſua referri voluit, ipſum ex mortuo feciſſe Deum. *J. G.*

20. Καὶ θεὸν χειροτονῆσαι] Pluribus haec Arrianus, Curtius, Plutarchus in vita Alex. M. *J. T.*

24. Καὶ ὁ μέγιστος ὅρκος] De Caligula *Suetonius* refert, eum inter cetera amoris erga Druſillam documenta nunquam deinceps niſi *per numen Druſillæ* dejeraſſe. Idem in morte Julii Cæſaris narrat, controverſias quasdam a plebe *interpoſito per Cæſarem jurejurando* diſtractas: & Claudium Imp. *jusjurandum* ſibi *neque ſanctius*, neque *crebrius* inſtituiſſe, quam *per Auguſtum*: quin & violata perjurio numina iſta gravius vindicata, quam ſi quis per ipſum Jovis numen, aut majorum gentium Deos pejeraret. Sicut vere dixerit *Tertullianus* in Apologetico: *Citius denique apud vos per omnes Deos, quam per unum genium Cæſaris pejeratur.* *J. T.*

31. Ὀνείρατα] Id enim inter divinitatis ſigna. Unde & ægrotantes, & futura praenoſcere cupientes, in Deûm, Æſculapii præcipue, & Serapidis, nec non Apollinis, ſeſe templa conferebant, per ſomnium illorum voluntatem, reſponſave expiſcaturi. *J. T.*

32. Ἐπιφανείας] Illuſtravit hanc vocem, locumque Luciani, Vir illuſtris *Ez. Spanhemius* in V. Diſſertatione de re Nummaria: quod opus a me juventuti nunquam non erit commendatiſſimum. *J. T.*

33. Μαντείας] Et oracula ad auctoritatem novo Deo conciliandam efficta. Æmulatus eſt in Antinoo Hadria-

Aſſeſſori Depulſorique malorum Deo. His audiendis delectari Alexander, ac tandem credere, & placere ſibi, qui non Dei modo filius eſſet, ſed facere etiam poſſet Deos. Quot ergo amicis Alexandri putamus eo tempore, male expetiiſſe Hephaeſtionis divinitatem? cum deferrentur, ut qui non colerent communem omnium Deum, ejiciendi ea cauſſa, atque benivolentia regis excidentes.

18. Tum etiam Agathocles Samius qui ordines duxerat apud Alexandrum, & in honore fuerat, parum abfuit quin cum leone concluderetur, delatus nempe, ut qui ſepulcrum Hephaeſtionis praeteriens fleviſſet. Verum ſuccurriſſe illi dicitur Perdiccas, dejerans per omnes Deos, ipſumque

λος ἔθυον παρέδρῳ, καὶ ἀλεξικάκῳ θεῷ. ὁ δὲ Ἀλέξανδρος ἥδετό τε ἀκούων, καὶ τὰ τελευταῖα ἐπίστευε, καὶ μέγα [d] ἐφρόνει, ὡσανεὶ οὐ θεοῦ παῖς ὢν μόνον, ἀλλὰ καὶ θεοὺς ποιεῖν δυνάμενος. [e] πόσους τοίνυν [f] οἰόμεθα τῶν Ἀλεξάνδρου φίλων [g] παρὰ τὸν καιρὸν ἐκεῖνον ἀπολαῦσαι τῆς Ἡφαιστίωνος θειότητος; διαβληθέντας, ὡς οὐ τιμῶσι τὸν κοινὸν ἁπάντων θεόν, καὶ διὰ τοῦτο ἐξελαθέντας, καὶ τῆς τοῦ βασιλέως εὐνοίας ἐκπεσόντας.

[h] Τότε καὶ Ἀγαθοκλῆς ὁ Σάμιος ταξιαρχῶν παρ' Ἀλεξάνδρῳ, καὶ τιμώμενος παρ' αὐτοῦ, μικροῦ δεῖν συγκαθείρχθη λέοντι, διαβληθεὶς ὅτι δακρύσειε παριὼν τὸν Ἡφαιστίωνος τάφον. ἀλλ' ἐκείνῳ μὲν λέγεται βοηθῆσαι Περδίκκας, ἐπομοσάμενος κατὰ πάντων [i] τῶν θεῶν, καὶ κατὰ Ἡφαιστίωνος,

d Ἐφρόνει] Εὐφρόνει male *P.* *e* Πόσους] Ὅσους B. *f* Οἰόμεθα] Οἴει B. *g* Παρὰ] Et ſic *Fl.* cum cett. *h* Τότε] Ὅτε B, recte, ait *Solan.* *i* Τῶν] Sine articulo B.

drianus, quem non ſecus ipſe, ac Hephæſtionem Alexander, dilexerat. *Spartianus* in ejus vita: *Et Græci quidem volente Hadriano eum conſecraverunt, oracula per eum dari aſſerentes, quæ Hadrianus ipſe compoſuiſſe jactatur.* *J.T.*

34. Παρέδρῳ] *Servius* in VII. Æneid. *Revera Virbius eſt numen conjunctum Dianæ, ut matri Deûm Attis, Minervæ Erichthonius, Veneri Adonis.* Id eſt πάρεδρος. Πάρεδροι etiam σύνθρονοι dicti, teſte *Heſychio*, quamquam viri docti τοὺς παρέδρους τοῖς συνθρόνοις inferiores exiſtimant, & ordine, & dignatione. quin & Gallus ſeſe apud noſtrum in dialogo ſui nominis πάρεδρον Ἑρμοῦ jactat. *J.T.*

Παρέδρῳ] *Ælianus* de Demade V. 12. ἐψηφίσατο θεὸν τὸν Ἀλέξανδρον τρισκαιδέκατον, id eſt πάρεδρον τῶν δώδεκα θεῶν. Συνθρόνους etiam vocabant; *Salmaſius*. Unicuique Deorum ſuos tribuebant παρέδρους. Matri Deûm Idaeos Dactylos, Æſculapio Ὑγίειαν, Ἰασὼ & Τελεσφόρον. Et ſic aliis alios aſſeſſores. *M du S.*

Παρέδρῳ & ἀλεξικάκῳ] Πάρεδρον hic eſſe praeſentem auxilio, & tanquam *aſſidentem mortalibus aegris* Deum vel Heroëm, recte monuit Vir doctus *Ger. d'Arnaud* de Diis παρέδροις c. 27. cujus obſervatis adjiciendum, quod *Salmaſ.* docuit Exerc. *Plin.* p. 248, b, B. ex Juſtino M. & Euſebio, jungi etiam ſolere παρέδρους & ὀνειροπομποὺς δαίμονας. Ἐπιφάνειαν etiam de ſomniis dici, ibidem monet vir ſummus. Verum de hac quidem omnia jam laudatus *Tollio*, *Spanhem.* diſſ. 7. divini operis p. 425. ſeq. *J.M.G.*

Ibid. Ἀλεξικάκῳ] Quod Herculi, quem æmulabatur Alexander, cognomen datum in Deorum numerum cooptato. Fuit item Apollinis cognomen, de quo videndus *Pauſanias* in Atticis, pag. VI. *J.T.*

36. Ἐπίστευε] *Juvenal.* Sat. IV.

—— Quid apertius? Et tamen illi
Surgebant criſtæ. Nihil eſt, quod credere de ſe
Non poſſit, cum laudatur dis æqua poteſtas.

J.T.

41. Τὸν κοινὸν ἁπάντων θεὸν] Erant enim & peculiares vel populis, vel familiis, ſeu gentibus Dii; *Auſon.* in Cæſaribus:

Æneadum generis qui ſextus & ultimus heres,
Polluit, & clauſit Julia ſacra Nero.

Inprimis heroes in Deûm numerum relati; ut populo Romano Quirinus. Ceterum, qui plura Deorum nomina deſiderat, uni tantum culta vel cognita populo, legat cap. XXIV. *Apologetici Tertulliani*, & lib. IV. *Auguſtini* de Civitate Dei, cap. 8. & paſſim. *Sermon.* VIII. *Theodoreti* ad infideles Græcos, &c. *J.T.*

44. Ταξιαρχῶν] Verte; *Ordinum ductor, quique magno apud Alexandrum in honore erat.* *J.T.*

46. Συγκατείρχθη λέοντι] Alludit ad hiſtoriam Lyſimachi, quem Alexander Leoni objecerat. *J.T.*

49. Ἐπομοσάμενος] Eodem ferme dolo, quo Julius Proculus uſus, interfecto, ſeu diſcerpto a Patribus Romulo, quo deſiderium plebis leniret. Adi *Livium* lib. I. & Florum, cap. 1. *J.T.*

νος, ὅτι δὴ κυνηγετοῦντι οἱ, φανέντα ἐναργῆ τὸν θεὸν ἐπισκῆψαι εἰπεῖν Ἀλεξάνδρῳ, φείσασθαι Ἀγαθοκλέους. οὐ γὰρ ὡς ἀπιστοῦντα, οὐδὲ ὡς ἐπὶ νεκρῷ δακρῦσαι, ἀλλὰ τῆς πάλαι συνηθείας [a] μνημονεύοντα.

Ἡ γοῦν κολακεία καὶ ἡ διαβολὴ τότε μάλιστα χώραν ἔσχε πρὸς τὸ Ἀλεξάνδρου πάθος συντιθεμένη. καθάπερ γὰρ ἐν πολιορκίᾳ οὐκ ἐπὶ τὰ ὑψηλὰ, καὶ ἀπόκρημνα, καὶ ἀσφαλῆ τοῦ τείχους προσίασιν οἱ πολέμιοι, ἀλλ' [b] ἐν ᾗ ἀφύλακτόν τι μέρος ἢ σαθρὸν [c] αἴσθωνται, ἢ ταπεινὸν, ἐπὶ τοῦτο πάσῃ δυνάμει χωροῦσιν, ὡς ῥᾷστα παρεισδῦναι καὶ ἑλεῖν δυνάμενοι· οὕτω καὶ οἱ διαβάλλοντες, ὅ, τι ἂν ἀσθενὲς ἴδωσι τῆς ψυχῆς, καὶ ὑπόσαθρον, καὶ εὐεπίβατον, τούτῳ προσβάλλουσι, καὶ προσάγουσι τὰς μηχανάς· καὶ τέλος ἐκπολιορκοῦσι, μηδενὸς ἀντιτασσομένου, [d] μηδὲ τὴν ἔφοδον [e] αἰσθομένου. εἶτ' ἐπειδὰν ἐντὸς ἅπαξ τειχῶν γένωνται, πυρπολοῦσι πάντα, καὶ καίουσι, καὶ σφάττουσι,

adeo Hephaeſtionem, venanti ſibi apparuiſſe manifeſtum Deum, ac juſſiſſe dicere Alexandro, parceret Agathocli; neque enim quod fidem non haberet, vel tanquam de mortuo, ſed veteris conſuetudinis memoria, fleviſſe.

19. Adulatio igitur atque calumnia tum maxime locum invenere apud Alexandrum, cum ad illius ſe affectionem animi componerent. Quemadmodum enim in obſidione non ad excelſa, & praerupta, & tuta murorum accedunt hoſtes, ſed ſi qua incuſtoditam partem aliquam corruptamve animadvertunt, aut humilem; hanc viribus omnibus invadunt, ubi nempe facillime ſubire, & capere urbem poſſint: ſic delatores quamcumque imbecillam viderint animi, vitioſamque partem, & ſuperatu facilem, hanc oppugnant, huic machinas adhibent, & expugnant denique, cum objiciat ſe nemo, quin oppugnationem neque ſentiat. Deinde cum ſemel ſunt intra moenia, igne vaſtant omnia, urunt, caeduntque & abigunt,

a Μνημονεύοντα] Μνημονεύσαντα B. & *Fl.* *b* Ἐν] Etiam adeſt in *Fl.* *c* Αἴσθωνται] Αἴσθονται B. *d* Μηδὲ] Μὴ δὲ Edd. vett. ut ſemper. *e* Αἰσθομένου] Et ſic *Fl.* *B1.* *P.* &c. An αἰσθανομένου; adſcripſit *Solan.*

51. Ὅτι δὴ] Legebam initio, ὅτι ἤδη. verum τὸ ὅτι eleganter ſaepe παρέλκει. *J.T.*

58. Καθάπερ γὰρ ἐν πολιορκίᾳ] Eadem in Halieuticis ſimilitudine uſus eſt Oppianus lib. V.

Ὡς δ' ὅτε δυσμενέων βριαρὸς λόχος ἀντιβίοισι
Λάθριος ἐμπελάσῃ μεσάτην ἐπὶ νύκτα δοκεύσας,
Εὕδοντας δὲ κίχῃσι φυλακτῆρας πρὸ πυλάων
Ἄρεος εὐμενέοντος, ἐνιπλήξας δ' ἐδάμασσεν.
Ἔνθεν ἔπειτ' ἄκρην τε πόλιν, καὶ τύρσιν ἐπ' αὐτὴν
Θαρσαλέοι σπεύδουσι, πυρὸς βέλος, ἀστέος ἄτην,
Δαλὸν εὐδμήτων μεγάρων αἰστῆρα φέροντες
Ὡς τότε &c.

Ac veluti inſidiæ media ſub nocte propinquant
Hoſtibus occulto, & curis ſomniſque ſolutas
Excubias arcis nactæ ſub Marte quieto,
Cædunt; & ſternunt cuſtodum corpora paſſim:
Hinc propere vadunt ſumma ad veſtigia muri,
Audaceſque locant flammas in arce micantes,
Urbis caſuræ ſignum, torremque ferentes,
Qui ſit robuſtus jam prenſæ malleus arcis:
Sic tunc &c.

Ut & *Apulejus* ex parte lib. V. Metam. *Tunc nocte jam portis patentibus nudatum ſororis animum facinoſæ mulieres, omiſſis tectæ machinæ latibulis, deſtrictis gladiis fraudium ſimplicis puellæ paventes cogitationes invadunt.* *J.T.*

61. Ἀλλ' ἐν ᾗ] Non ſatis placere mihi fateor hoc ἐν ᾗ. Poſſis quidem intelligere χώρᾳ· ſed uſum formulae hujus deſidero: ac malim legi ἀλλ' ἔνθα, vel, quod magis probo, ᾗ ἂν vel εἴ πῃ, quod forte omnium proxime ad ſcripturam receptam accedit, ἀφύλακτόν τι μέρος κ. τ. λ. & ſic interpretatus ſum. *J.M.G.*

65. Ὅτι ἂν ἀσθενὲς] *Themiſtius* Orat. III. Καὶ ὅπου ἂν αἴσθηται αὐτὴν εὐπραγοῦσαν, ἠρέμα εἰσοικισαμένη κατὰ σμικρὸν ὑπορύττει καὶ ἐλέγχει τὸ ἄφρακτόν τε καὶ ἀσθενῆ. *Quæ ubi ad votum ſuccedere ſibi conatus ſuos ſenſerit, perblande irrepens paulatim eum ſubruit, & ſcrutatur, qua parte minime munitus, ac minime valens eſt.* *J.T.*

67. Καὶ προσάγουσι τὰς μηχανάς] *Eique ſuas machinas admovent.* *J.T.*

76. Προσλιπάρησις] Non eſt *obſecratio*, uti reddidit interpres: ſed eſt *aſſiduitas* in calumniando; aut ſi ita mavis, in aſſentando ſimul & calumniando, qua quaſi obtunditur ille, quem in amicum veterem volunt concitare. *J.T.*

78. Συγγενὴς] Πρόδρομον ὑποκρίσεως vocat Themiſtius, *emiſſariam ſimulationis.* *J.T.*

82. Διατριβὰς] Et hic ſecutus ſum Ed. *J.* quod enim

gunt, qualia nempe victo animo & in ſervitutem redacto, fieri probabile eſt.

ϗ ἐξελαύνουσιν, οἷα εἰκὸς ἁλισκομένης ψυχῆς, ϗ ἐξηνδραποδισμένης ἔργα εἶναι.

20. Machinae autem illis contra abſentem fraus, & mendacium, & perjurium, & improba aſſiduitas, & impudentia & ſexcenta alia maleficia. Maxima autem omnium adulatio eſt, cognata vel ſoror potius delationis. Nemo enim tam generoſus eſt, & adamantino muro ſic munitum pectus habet, quin concedat adulationis calumniis: cum praeſertim velut cuniculis quibusdam fundamenta ſubruat delatio.

Μηχανήματα δὲ αὐτοῖς κατὰ τοῦ [f] ἀπόντος ἥτε ἀπάτη, ϗ τὸ ψεῦδος, ϗ ἡ ἐπιορκία, ϗ προσλιπάρησις, ϗ ἀναισχυντία, ϗ ἄλλα μυρία ῥᾳδιουργήματα· ἡ δὲ μεγίστη πασῶν ἡ κολακεία ἐστὶ, συγγενὴς, μᾶλλον δὲ ἀδελφή τις οὖσα τῆς διαβολῆς. οὐδεὶς γοῦν οὕτω γεννάδας ἐστὶ, ϗ ἀδαμάντινον τεῖχος τῆς ψυχῆς προβεβλημένος, ὃς οὐκ ἂν ἐνδοίη πρὸς τὰς τῆς κολακείας [g] διαβολάς· ϗ ταῦτα ὑπορυττούσης, ϗ τοὺς θεμελίους ὑφαιρούσης τῆς διαβολῆς.

21. Et extra quidem ſunt iſta. Intus vero proditiones multae *hoſtem* adjuvant, quae manum praebent, & portas aperiunt, & omni modo expugnationi audientis favent. Primo quidem novitatis amor, qui natura ineſt omnibus hominibus; & illud celere eorum, quae vix attigimus, faſtidium: tum quod mirabiles auditiones ſectamur. Gaudemus enim, neſcio quomodo, univerſi

Καὶ τὰ μὲν ἐκτὸς ταῦτα. ἔνδοθεν δὲ πολλαὶ προδοσίαι συναγωνίζονται, τὰς χεῖρας ὀρέγουσαι, ϗ τὰς πύλας ἀναπετῶσαι, ϗ πάντα τρόπον τῇ ἁλώσει τοῦ ἀκούοντος συμπροθυμούμεναι. πρῶτον μὲν τὸ φιλόκαινον, ὃ φύσει πᾶσιν ἀνθρώποις ὑπάρχει, ϗ τὸ [h] ἀψίκορον. ἔπειτα δὲ τὸ πρὸς τὰ παράδοξα τῶν ἀκουσμάτων ἐπόμενον. οὐ γὰρ οἶδ' ὅπως ἡδόμεθα πάντες [i] λαθρηδὰ, καὶ πρὸς

f Ἀπόντος] Sic *Fl. Fr. H. P.* &c. & B. Ἀκούοντος *J.* & *V2.* *g* Διαβολάς] Sic B. cum *Fl. Fr. H. V2.* &c. Διατριβάς *J.* ſola, & marg. *A1.* *h* Ἀψίκορον] Sic *J. Ald. Fr. H. S.* Adſpirate *Fl. B. P.* *i* Λαθρηδὰ] Conſtans lectio, ait *Solan. Ald.* 2. tamen aliter, v. not. *Geſn.*

91. Τὸ ἀψίκορον] Παρὰ ἄψ, ὃ σημαίνει τὸ εὐθέως, ϗ τὸ κόρος, ὁ εὐθέως κόρον λαμβάνων, ϗ ταχέως πληρούμενος. καινοπρεπὲς τὸ σχῆμα· * οὐκ οἶδα γὰρ ὅπως τὸ κοινὸν τὸ καθωμιλημένον. *V.*

92. Οὐ γὰρ οἶδ' ὅπως] Καινοπρεπὲς τὸ σχῆμα. οὐκ οἶδα γὰρ ὅπως τὸ κοινὸν τὸ καθωμιλημένον. *V.* alter. (In Ed. ad Λαθρηδὰ relatum, & poſt σχῆμα omnia omiſſa.)

* Οὐκ οἶδα] In C hic novum ſcholion conſtitutum, quod jam ſupra alicubi habuimus. In Editis vero οὐκ omiſſum implevit aliaque menda correxit *M. du S.*

nim in aliis erat διαβολὰς, ferri nequaquam poteſt, cum ſtatim ſequatur ϗ ταῦτα θεμελίους ὑφαιρούσης τῆς διαβολῆς. *M. du S.*

89. Τὸ φιλόκαινον] *Plin.* lib. XII. Nat. Hiſt. cap. 1. *Eſt natura hominum novitatis avida.* *Plin.* Junior lib. VIII. epiſt. XVIII. *aures hominum novitate laetantur.* Hinc *Homerus:*

Τὴν γὰρ ἀοιδὴν μᾶλλον ἐπικλείουσ' ἄνθρωποι,
Ἥτις ἀκουόντεσσι νεωτάτη ἀμφιπέληται.
J.T.

91. Τὸ ἀψίκορον] *Propert.* lib. II. eleg. 33.

Elevat aſſiduos copia longa viros.

Monetque *Iſocrates* ad evitandam illam ſatietatem, τὰς ἐντεύξεις μὴ πυκνὰς ποιεῖν τοῖς αὐτοῖς. *ne ſaepius eosdem alloquamur*, in orat. ad Demonicum. Eximium hac de re præceptum eſt apud *Ciceronem* de amicitia cap. 19. *Non enim*, inquit, *amicitiarum eſſe debent, ſicut aliarum rerum, ſatietates. Veterrima quaeque, ut ea vina, quae vetuſtatem ferunt, eſſe debent ſuaviſſima: verumque illud eſt, quod dicitur, multos modios ſalis ſimul edendos eſſe, ut amicitiae munus expletum ſit, novitates autem, ſi ſpem afferunt, ut tamquam in herbis non fallacibus fructus appareat, non ſunt illae quidem repudiandae: vetuſtas tamen ſuo loco conſervanda eſt.* *J.T.*

93. Λαθρηδὰ ϗ πρὸς τὰς λεγομένας] Locus depravatus. *F.G.*

Λαθρηδὰ τὸ πρὸς τὸ οὖς λεγόμενα ϗ μεστὰ ὑπονοίας ἀκ.] Ita locum hunc fere conclamatum refinxi fauſtis, ni vehementer divinatio me fallit, avibus. Vide quid

[a] πρὸς τὰς λεγομένας καὶ μεστὰς ὑπονοίας [b] ἀκούοντες. οἶδα γοῦν τινας οὕτως ἡδέως γαργαλιζομένους τὰ ὦτα ὑπὸ τῶν διαβολῶν, ὥσπερ [c] τοὺς πτεροῖς κνωμένους.

Ἐπειδὰν τοίνυν ὑπὸ τούτων ἁπάντων συμμαχούμενοι προσπέσωσι, κατὰ κράτος αἱροῦσιν, οἶμαι, καὶ οὐδὲ δυσχερὴς ἡ νίκη γένοιτο, μηδενὸς ἀντιπαρατατομένου, μηδὲ ἀμυνομένου τὰς προσβολάς. ἀλλὰ τοῦ μὲν ἀκούοντος ἑκόντος ἑαυτὸν ἐνδιδόντος· τοῦ διαβαλλομένου δὲ τὴν ἐπιβουλὴν ἀγνοοῦντος. ὥσπερ γὰρ ἐν νυκτὶ πόλεως ἁλούσης, καθεύδοντες οἱ διαβαλλόμενοι φονεύονται.

audire, quae clanculum atque ad aurem dicuntur, & plena ſunt ſuſpicionum. Novi enim quosdam, quorum aures non minus ſuaviter titillantur a calumniis, quam ſi plumis tangerentur.

22. Cum igitur tantis undique auxiliis nixi ingruunt, vi vincunt, puto, nec difficilis victoria fuerit, cum nemo ſtet in contraria acie, nec impetum repellat; ſed ille qui audit ſua ſe ſponte dedat; qui vero petitur, ignoret inſidias. Velut enim capta noctu urbe, dormientes caeduntur quos petit delatio.

23. Et

a Πρὸς τὰς &c.] Sic Edd. omn. & B. Πρὸς τὸ οὖς λεγόμενα καὶ μεστὰ vult *Solan.* ac *Geſn.* optime. *b* Ἀκούοντες] Ἀκοὰς *Ald.* 2. *c* Τοὺς] Τοῖς B.

in omnibus noſtris libris antea fuerit. οὐ. γ. ὁ. ὁ. ἡδόμεθα πάντες λαθρηδὰ, καὶ πρὸς τὰς λεγομένας καὶ μεστὰς ὑπονοίας ἀκούοντες. Nullo prorſus ſenſu. Quid ad id Viri docti? quid *Tollius?* Conatus eſt quidem emendare; eo usque laudem meritus eſt; ſed friget ejus emendatio. Noſtra ſcribentis mentem ipſam jam liquido praeſtat. Nec ullus jam ſcrupulus, pauculis tantum litteris mutatis, ſupereſt. Quod jam Lucianus dicit, nemo eſt, qui non a ſe dictum, aut ſcriptum hoc in loco credat aut velit, quod certae emendationis ſignum eſt. Haec autem cum ſcriberet Lucianus, ob oculos hunc *Demoſthenis* l. habuiſſe videtur, π. στεφ. circa initium p. Ed. *Wolf.* 473. φύσει πᾶσιν ἀνθρώποις ὑπάρχει τῶν μὲν λοιδοριῶν καὶ τῶν κατηγοριῶν ἀκούειν ἡδέως, τοῖς ἐπαινοῦσι δ᾽ αὐτοὺς ἄχθεσθαι. *Tacit.* Hiſt. I. 1. *Obtrectatio & livor pronis auribus accipiuntur.* *M. du S.*

Ibid. Καὶ πρὸς τὰς λεγομένας] Hunc locum eſſe corruptum ipſa inſignis varietas indicat. *Ald.* 2. ſic, ἡδόμεθα πάντες, λαθρηδὰ καὶ πρὸς τὰς λαθρηδὰ λεγομένας καὶ μεστὰς ὑπονοίας ἀκοάς. Hanc lectionem exhibet etiam *Jo. Caſelius*, qui ſeparatim hunc libellum dedit Helmſtadii 1594. 4. Vertit autem anno proximo ſic: *Neſcio enim qui fiat, ut omnes clandeſtinis ſermonibus capiamur, & avide arripiamus, quaecunque ſuſpicionum plena ab aliis inſuſurrantur.* Melanchthon tranſtulerat, *Neſcio enim, qui fit, ut omnes amore ſui immodico admiratio furtim rapiat, & ſuſpicionibus illectet.* Benedictus: *Neſcio quo pacto gaudemus omnes clanculum, cum plenas ſuſpicione delationes accipimus.* Scilicet certi quid negat contextum Graecae orationis. Varietas illa orta, niſi fallor, ex quo τὸ οὖς vel τ᾽ οὖς adeo obſcure ſcriptum, tranſiit in τάς. Nempe dediſſe puto, vel ita, vel non multo aliter, Lucianum Οὐ γὰρ οἶδ᾽ ὅπως ἡδόμεθα πάντες λαθρηδὰ καὶ πρὸς τ᾽ οὖς λεγόμενα, καὶ μεστὰ ὑπονοίας ἀκούοντες. *J. M. G.*

94. Πρὸς τὰς λεγομένας καὶ μεστὰς] Vix mihi tempero, quin *Solani* emendationem in contextum recipiam; ac miror cur ad confirmandam ſuam ſententiam non addiderit idem occurrere ſupra c. 2. καὶ παρ᾽ ὅλον τὸ δεῖπνον πρὸς τὸ οὖς αὐτῷ κοινολογούμενον. Cumque Cl. *Geſnero* eadem emendatio in mentem venerit, iſte conſenſus magnum veritatis indicium. Proinde igitur habeat Lector, ac ſi πρὸς τὸ οὖς λεγόμενα καὶ μεστὰ edi curaſſem, quamquam corruptam lectionem propter nonnullos retinui, quia in tribus verbis aliquid mutandum erat; quod me tamen non moraretur; nam cum τὸ οὖς vel τοὖς ſemel tranſiſſet in τὰς, quid mirum, ſequentes Librarios etiam genus adjectivorum ad id adcommodando corrupiſſe? *J. F. R.*

Ibid. Μεστὰς ὑπονοίας] Gnome Gr.

> Ὑπόνοια δεινόν ἐστιν ἀνθρώποις κακόν.
> *Suſpicio grave eſt hominibus malum.*

Vide quæ ad cap. 111. P. Syrus:

> *Ad triſtem partem ſtrenua eſt ſuſpicio.*

J. T.

Ibid. Ὑπονοίας] Recte igitur *Seneca* in iræ devitatione monet *tollendam ex animo ſuſpicionem & conjecturam, fallaciſſima irritamenta*; lib. II. de Ira, cap. XXIV. Idem lib. III. cap. XXX. *Taurum color rubicundus excitat: ad umbram aſpis exſurgit: urſos leonesque mappa proritat. Omnia, quæ natura fera ac rabida ſunt, conſternantur ad vana. Idem inquietis & ſtolidis ingeniis evenit; rerum ſuſpicione feriuntur.* *Auſonius* in epiſt. ad Paulinum:

> *Nec quæ compoſitis male ſuada & credula cauſis*
> *Concinnat veriſimilis ſuſpicio culpas.*

Ita

23. Et quod omnium miſerrimum eſt, hic quidem, rerum omnium ignarus, accedit ad amicum hilaris, ut qui nullius mali ſibi ſit conſcius, & conſueta loquiturque ac facit, undique inſidiis circumventus miſer. Alter vero, ſi quid generoſi pectoris habeat ac liberalitatis, & fiduciae, ſtatim erumpit iram, & impetum animi effundit, tandemque admiſſa defenſione intelligit, ſe fruſtra contra amicum incitatum fuiſſe.

Καὶ τὸ πάντων οἴκτιστον, ὁ μὲν οὐκ εἰδὼς τὰ γεγενημένα, προσέρχεται τῷ φίλῳ φαιδρὸς, ἅτε μηδὲν φαῦλον ἑαυτῷ [d] συνεπιστάμενος, καὶ τὰ συνήθη λέγει, καὶ ποιεῖ, παντὶ τρόπῳ ὁ ἄθλιος [e] ἐνηδρευμένος. ὁ δὲ, ἢν μὲν [f] ἔχῃ τι γενναῖον, καὶ ἐλεύθερον, καὶ παῤῥησιαστικὸν, εὐθὺς [g] ἐξέῤῥηξε τὴν ὀργὴν, καὶ τὸν θυμὸν ἐξέχεε, καὶ τέλος, τὴν ἀπολογίαν [h] προαισθόμενος, ἔγνω μάτην κατὰ τοῦ φίλου [i] παρωξυμένος.

24. Si vero minus generoſus ſit atque humilior, admittit ille quidem, & ſummis labris arridet; ſed idem odit, & clanculum frendit dentibus, &, ut ait poëta, iram te-

Ἢν δὲ ἀγεννέστερος καὶ ταπεινότερος, προσίεται μὲν καὶ προσμειδιᾷ τοῖς χείλεσιν ἄκροις, μισεῖ δὲ, καὶ λάθρα τοὺς ὀδόντας διαπρίει, καὶ, ὡς ὁ ποιητής φησι, βυσσοδο-

d Συνεπιστάμενος] Ἐφιστάμενος B. *e* Ἐνηδρευμένος] Ita Edd. & B. Ἐνεδρευόμενος *V2*. *f* Ἔχῃ] Ἔχει B. *g* Ἐξέῤῥηξε] Διέῤῥηξε *Coll.* *h* Προαισθόμενος] Nil mut. Edd. nec B. An προσεισόμενος; marg. *J.* *i* Παρωξυμένος] Παρωξυμμένος B. Nil mut. Edd.

12. Τὰ συνήθη] Πέπονθα τοῦτο ἐγὼ, ὦ θεία δίκη, καὶ πάντα, εἰ καὶ μὴ, πρὸς βραχὺ, νικῶσα Ἀλήθεια. G.

Ita enim illic legendum: non, *male ſuadæ credula cauſis*, uti partim Cel. *Graev.* vidit, partim nos emendandum judicamus. *Compoſitæ cauſæ* ſunt fictæ calumniæ. Sic *Phædr.* f. 1.

Qui fictis cauſis innocentes opprimunt.

Hic autem lubens legam; ἤδη πάντες πρὸς τὰς λαθραίας λεγομένας, καὶ μὴ ἐπ. διαβολάς. *J.T.*

6. Τὴν ἐπιβουλὴν ἀγνοοῦντος] Egregie *Cicero* Verrina II. cap. 15. *Eum qui palam eſt adverſarius, facile cavendo vitare poſſis: hoc vero occultum, inteſtinum, ac domeſticum malum non modo non exiſtit, verum etiam opprimit, antequam perſpicere atque explorare potueris.* Facete Hiſpani,

Del agua manſa me guarde Dios, que
de la brava me guardaré.
Id eſt,
A flumine leni ac placido me Deus tutum praeſtet:
A torrente facile me ipſe tutabor.

J.T.

15. Ἐξέῤῥηξε τὴν ὀργὴν] *Seneca* de Ira l. II. cap. 29. *Quid eſt iniquius, quam ſecreto credere, palam iraſci?* *J.T.*

17. Προσιέμενος] In omnibus libris noſtris hic legebatur antea προαισθόμενος, quo quid abſurdius dici poteſt? Immo vero προσιέμενος, ut c. 15. & 25. *M. du S.*

Προαισθόμενος] Si *praeſentit*, *praecipit*, cur adjicitur τέλος; Suſpicor ſcripſiſſe Lucianum προσιέμενος, *admittens*, vel ſi quod verbum ejusdem poteſtatis propius ad literas verbi προαισθόμενος accedit. *J.M.G.*

Προαισθόμενος] Et hic *Solani* emendationem recipiendam duco; verum quia & aliud verbum effingi poteſt, quod ſatisfaciat, vitioſam lectionem exhibeo, donec Codd. ſubſidio veniant. *J.F.R.*

20. Τοῖς χείλεσιν ἄκροις] Hoc eſt, non ex animo. Sic *ſummis labiis hoſpitem invitare*, dixit *Hieronymus*. Noſter autem, ἀπ' ἄκρου χείλους φιλοσοφεῖν, in *Apologia* & in *Dialog. Meretr.* ἐπ' ἄκρου τοῦ χείλους τοὺς ὅρκους ἔχειν. plura *Eraſm.* in Adagiis. *J.T.*

22. Ὡς ὁ ποιητής φησι] *Homer.* Ὀδυσ. ρ.

Ἐσθλὰ ἀγορεύοντες, κακὰ δὲ φρεσὶ βυσσοδόμευον.
Bona praedicantes, mala autem in pectoribus occultabant loquentes.

& Ὀδυσ. θ. in adult. Martis & Ven. de Vulcano: κακὰ φρεσὶ βυσσοδομεύων. Eſt & apud *Heſiod.* δόλον φρεσὶ βυσσοδομεύων. *Dolum mente occulens.* *Heſych.* βυσσοδομεύει, ἐνθυμεῖται, μηχανᾶται, ἀποκεκρυμμένως βουλεύεται, καὶ ἐκ βάθους. Noſter in Philopatride, c. 1. μύχιον δὲ βυσσοδομεύεις, ἄνω καὶ κάτω περιπολῶν, κερδαλεόφρονι ἐοικώς. *J.T.*

Ibid. Βυσσοδομεύει τὴν ὀργὴν] Namque, ut in Medea *Seneca*,

Ira quæ tegitur, nocet:
Profeſſa perdunt odia vindictæ locum.

J.T.

Βυσσοδομεύει] Utitur hoc verbo *Heſiodus*, α. 3. δόλον φρεσὶ —ων. Utitur etiam *Homer.* Od. Δ. 676. & alibi. Sed apud neutrum tota occurrit phraſis. *M. du S.*

δομεύει τὴν ὀργήν. οὗ δὴ ἐγὼ οὐδὲν οἶμαι ἀδικώτερον, οὐδὲ δουλοπρεπέστερον, ἐνδακόντα τὸ χεῖλος ὑποστρέφειν τὴν χολὴν, καὶ τὸ μῖσος [a] ἐν αὐτῷ κατάκλειστον αὔξειν, ἕτερα μὲν κεύθοντα ἐνὶ φρεσὶν, ἄλλα δὲ λέγοντα, καὶ [b] ὑποκρινόμενον ἱλαρῷ καὶ κωμικῷ προσώπῳ, μάλα περιπαθῆ τινα καὶ [c] πένθους γέμουσαν τραγῳδίαν. μάλιστα δὲ τοῦτο

net alta mente repoſtam. Qua ſane re nihil equidem injuſtius eſſe arbitror, aut ſervilius; commorſo labio, clanculum alere bilem, & concluſum intra ſe augere odium, aliud ſub pectore tectum habere, aliud vero dicere, atque ſimulare, ſub hilari & comica perſona, triſtem plenamque tragoediam. Maxi-

a Ἐν αὐτῷ] Ἑαυτῷ ſine ἐν *Fl.* *b* Ὑποκρινόμενον] Recepi ex *V2.* & B. & marg. *A1.* Ὑποκινούμενον Edd. cett. *c* Πένθους] Reſtitui ex *J.* Omiſſum enim in cett. & B.

23. Ἀδικώτερον] Cæcilius apud *A. Gellium* lib. XV. cap. 9.

Nam ii ſunt inimici peſſimi, fronte hilari,
Corde triſti: quos neque ut apprehendas, neque ut mittas, ſcias. *J.T.*

24. Ἐνδακόντα τὸ χεῖλος] More indignantium. Vide *Eraſm.* in Adag. *Mordere Labium.* *J.T.*

26. Ἕτερα μὲν κεύθοντα] Achillis verba ſunt apud *Homerum* Iliad. I.

Ἐχθρὸς γάρ μοι κεῖνος ὁμῶς ἀΐδαο πύλῃσιν,
Ὅσγ' ἕτερον μὲν κεύθει ἐνὶ φρεσὶν, ἄλλο δὲ βάζῃ.
Ille mihi inviſus, non ſecus ac inferni portæ,
Qui aliud in animo verſat, aliud autem loquitur.

Hinc *Phocylides:*

Μηδ' ἕτερον κεύθῃς κραδίῃ νόον, ἄλλ' ἀγορεύων.
Neque aliam occultes in corde ſententiam, alia proloquens.

Et tamen, ut P. *Syrus* ait:

Homo ſemper in os fert aliud, aliud cogitat. *J.T.*

Ἕτερα μὲν κεύθοντα] *Iliad.* I. 312. *M. du S.*

28. Καὶ ὑποκινούμενον] Non cepit hæc interpres. Repone igitur; *& hilari mimicoque vultu triſtia & tragica conſilia verſat.* Lege autem cum Cel. *Graevio*; ὑποκρινόμενον. mox lego: κακῶν γέμουσαν. *Val. Flaccus:*

Fingit placidis fera pectora dictis. *J.T.*

Ibid. Ὑποκινούμενον ἱλαρῷ καὶ κωμικῷ προσώπῳ μάλα περιπαθῆ τινα καὶ γέμουσαν τραγῳδίαν] Salmurienſis interpolator: *plenam affectibus tragoediam in ſe commovet.* Quanto rectius & elegantius Philippus Melanchthon: *agitque laeta & comica facie tragoediam meram, & nihil non triſte patientem.* Sed tamen περιπαθὴς non eſt *triſte patiens.*, ſed potius cum de homine loquuntur, eſt graviter commotus, & affectus. Περιπαθὴς ὢν τοῖς ὄψοις apud *Athenaeum* lib. I. Dipnoſoph. eſt qui obſoniis valde movetur & delectatur, obſoniorum valde avidus. περιπαθὴς τραγῳδία eſt tragoedia acerba in eum, de quo agitur. ὑποκινεῖσθαι τραγῳδίαν, Græcis eſt inſolens loquendi genus. Sed ſcribendum ſine dubio & mora, ut olim conjeceram, & nunc in Mſ. meam conjecturam veram eſſe deprehendi, ὑποκρινόμενον τραγῳδίαν *tragoediam agendam.* ὑποκρίνεσθαι eſt propriam hiſtrionum fabulam agentium in ſcena, unde ὑποκριτὴς eſt hiſtrio. In *Pſeudologiſta* cap. 19. κἀκεῖνα μέμνηνται ὡς τὸ εἰκὸς, ἃ πρὸς τὸ θέατρον ἐνεανιεύου, τοῖς ὀρχησταῖς ὑποκρινόμενος, καὶ συνταγματάρχης ἀξιῶν εἶναι. Salmurienſis: *Ea etiam meminerunt, ut eſt conſentaneum, quae in theatro juvenis agebas, cum ſaltatoribus reſpondebas, atque una chori dux eſſe cupiebas.* Ultima verba non recte vertuntur. ὑποκρίνεσθαι non eſt *reſpondere*, ſed eſt hoc loco *ſecundas agere* ſeu *facere.* ſic interpretandum, *cum hiſtrionibus ſecundas faceres, & gregis dux eſſe cuperes.* Plautus Aſin. II, I. *Jam nunc ſecundas mihi facis.* Proprie autem *grex* de hiſtrionibus. *Petron.*

Grex agit in ſcena mimum, pater ille vocatur;
Filius hic, nomen divitis ille tenet.

Grex Romanus in antiqua inſcriptione de pantomimis. Ὀρχησταὶ autem dicebantur pantomimi, ut *cantores* hiſtriones. Nondum tamen locus eſt ab omni mendo purgatus. Quid enim γέμουσα *plena tragoedia?* Cujus rei erat plena? Excidit vocula. Credo Lucianum ſcripſiſſe γέμουσαν μίσους *plenam odii.* Et ſic totum locum vertendum, *agentem ſub perſona laeta & comica tragoediam valde aſperam & plenam odii. aſpera tragoedia* ut apud Sueton. in Auguſto: *aſperrimae litterae.* ſed *ſub perſona*, ut apud Mimum Syrum:

Heredis fletus ſub perſona riſus eſt.

Clariſſimus Vir *Jacob. Tollius*, conjecit legendum eſſe κακῶν γέμουσαν. quod non improbo. *J.G.G.*

Ὑποκρινόμενον] Mſ. Gr. & *V2.* In reliquis prave ὑποκινούμενον. *M. du S.*

Ὑποκινούμενον — προσώπῳ] Favet *Graevio* etiam Caſeliana lectio ὑποκρινούμενον. Ac de ſententia nullum eſt dubium. Illud non auſim negare, ὑποκινεῖσθαι forte ipſum quoque aptum huic rei verbum, cui tanquam rariori ſubſtituerit aliquis alterum ſolenne. Κινεῖ-

Maxime vero ita afficiuntur, cum delator qui olim amicus videtur fuiſſe ejus quem defert, tamen hoc facit. Tum enim neque vocem audire amplius volunt eorum, quos calumnia petiit, dum cauſſam dicunt: quod fide dignam accuſationem ex longa, quam putant, amicitia praeſumunt, neque hoc cogitant, multas ſaepe inter amiciſſi-

πάσχουσιν, ἐπειδὰν πάλαι φίλος ὁ ἐνδιαβάλλων δοκῶν εἶναι τῷ ἐνδιαβαλλομένῳ, ποιῆται ὁμοίως. τότε γὰρ [d] οὔτε φωνὴν ἀκούειν ἔτι θέλουσι τῶν διαβαλλομένων, ἢ τῶν ἀπολογουμένων, τὸ ἀξιόπιστον τῆς κατηγορίας ἐκ τῆς πάλαι δοκούσης φιλίας προειληφότες· οὐδὲ τοῦτο λογιζόμενοι, ὅτι πολλαὶ πολλάκις ἐν τοῖς φιλτάτοις μίσους παρεμπίπτου-

σιν

d Οὔτε] Οὐδὲ marg. *A1.*

37. Ὅτι πολλάκις] *Οἷον ἡδὺ πνεῖς, Λουκιανὲ, κατὰ τῆς καρδίας, ὥσπερ *ἀσαρτίας καὶ μύρου παρὰ πᾶσαν ὑπόνοιαν νῦν ἀληθεύων. V.*

* Ἀσαρτίας καὶ] In editis fuit ἀλαβάστρου, quod emendavit *Solan.* addens: C. D. ἀσαρτίας καὶ, & ſic V. quo nomine unguentum aliquod haud dubie deſignare voluit. Certe ſic tacite mutare, & ἀλαβάστρου edere, ut in Impr. factum eſt, non decet.

νεῖσθαι certe ad ſaltantes referri, nemo, puto, dubitat. Sic *Ariſtoph.* Νεφ. 296. *Μέγα γάρ τι θεῶν κινεῖται σμῆνος ἀοιδαῖς*, loqui videtur de modulato ingreſſu & ſaltatione, id eſt choro, nubium. Jam ὑποκινεῖσθαι ἱλαρῷ προσώπῳ τραγῳδίαν videtur idem ſignificare quod κινεῖσθαι ὑπὸ προσώπῳ τραγῳδίαν, motus tragicos edere ſub perſona ridente. *Τραγῳδίαν γέμουσαν* ſimpliciter verti *plenam*, quod probabilis videretur *Gronoviana* interpretatio, licet quibus argumentis atque exemplis uſus eſt vir doctiſſimus, de illis non idem per omnia exiſtimem. *J.M.G.*

Ὑποκρινόμενον] Hoc recepi, quia veriſſime reſpondet κωμικῷ προσώπῳ; nam comoedorum propria hypocriſis, cujus mentio etiam hoc *Dial.* frequens. Cl. *Geſner*. vulgatum ὑποκινούμενον verterat, *agere*: Ego *ſimulare* repoſui. *J.F.R.*

Ibid. Ἱλαρῷ καὶ κωμικῷ] *Claudianus* in 1. Conſ. Stiliconis lib. II. v. 34.

Inviſos odiſſe palam; non virus in alto
Condere; non laetam ſpeciem praetendere fraudi:
Sed certum mentique parem componere vultum.

J.T.

29. Περιπαθῆ τινα καὶ γέμουσαν τραγῳδίαν] Quum ſimpliciter & pari vocum ordine reddidiſſet Melanchthon *agitque laeta & comica facie tragœdiam meram & nihil non triſte patientem:* Benedictus illud nudum γέμουσαν gravatus *plenam affectibus tragœdiam* dedit, abolito modo, quo per copulativam ſe extendit Lucianus. Id exemplum video placere aliis, qui putant ſupplendam orationem, ut legatur κακῶν γέμουσαν. Quod omnino nequeo probare, etſi videatur prima fronte blandiri. Nam quum dicit Lucianus καὶ γέμουσαν τραγῳδίαν, ſimul tacite intelligit *plenam* eorum caſuum, qui ſolent eſſe proprii tragœdiarum. Quod ipſum ſolent ſaepe omittere. Sic paulo ante dixit μεστὰς ὑπονοίας, non addito quibus rebus eſſent repletæ. Sic in Sympoſio. οἱ σοφοὶ δὲ ἠσέλγαινον, καὶ ἐλοιδοροῦντο καὶ ὑπερενεπίμπλαντο καὶ ἐκεκράγεισαν. Utique nec hic ſpeciatim quidquam addit. Quin etiam *Polybius* libro I. de prælio ad Ægates dicit, nunc πρὸς Ἄννωνα ποιήσας τὸν ἀγῶνα καὶ πρὸς αὐτὰς τὰς ναυτικὰς δυνάμεις καὶ προσέτι γέμοντα τὰ σκάφη, nunc αἱ μὲν γὰρ νῆες γέμουσαι δυσχρήστως διέκειντο πρὸς κίνδυνον. Idem fit apud Græcos in aliis verbis. *J.G.*

Ibid. Πένθους] Sic *Ven.* utraque; in reliquis omnibus omiſſum, tam Mſſ. quam impreſſis. Sed genuina omnino ſcriptura, ut Συγγρ. c. 31. Epicurus apud *Diog. Laërt.* p. 301. B. ὁ δίκαιος ἀταρακτότατος. ὁ δὲ ἄδικος πλείστης ταραχῆς γέμων. Cl. *Bentlejus* repoſuit, & pro γέμουσαν, στένουσαν, aut tale quid reponit. *M. du S.*

30. Γέμουσαν] Lege στένουσαν. *F.G.*

Ibid. Μάλιστα δὲ τοῦτο πάσχουσιν] Verte: *Hoc autem tum illis maxime evenit, cum hic, qui calumniam ſtruit, illi, qui calumnia appetitur, antehac amicus eſſe viſus, eodem modo facit.* *J.T.*

31. Ἐπειδὰν πάλαι φίλος] *Palladas* lib. I. Anthol. cap. 42.

Οὐχ οὕτω βλάπτει μισεῖν ὁ λέγων ἀναφανδὸν,
Ὥσπερ ὁ τὴν καθαρὰν ψευδόμενος φιλίαν.
Τὸν μὲν γὰρ μισοῦντα προειδότες ἐκτρεπόμεσθα.
Τὸν δὲ λέγοντα φιλεῖν οὐ προφυλασσόμεθα.
Ἐχθρὸν ἐγὼ κεῖνον κρίνω βαρὺν, ὅς ποτε λάθρῃ
Τὴν ἀπὸ τῆς φιλίης πίστιν ἔχων ἀδικεῖ.

Non ita nocet, qui odium ſuum præ ſe fert;
Atque ille, qui ſinceram ſimulat amicitiam.
Nam inimicum praeſcientes evitamus.
At ab eo, qui ſe amicum profitetur, nobis non cavemus.
Illum ego gravem judico inimicum, qui clanculum
Per amicitiæ fidem injuriam facit.

J.T.

33. Ποιῆται ὁμοίως] Interpretatus ſum, quaſi legeretur ὅμως, quod placuit etiam Caſelio. *J.M.G.*

Ibid. Τότε γὰρ οὔτε φωνὴν] *Seneca* de Ira lib. I. cap. 7. *Commota enim ſemel & concuſſa mens ei ſervit, a quo impellitur.* *J.T.*

40. Αὐ

σιν αἰτίαι, τοὺς ἄλλους λανθάνουσαι. καὶ ἐνίοτε οἷς αὐτός τις ἔνοχός ἐστι, ταυτὶ φθάσας κατηγόρησε τοῦ πλησίον· ἐκφυγεῖν οὕτω πειρώμενος τὴν διαβολήν. καὶ ὅλως, ἐχθρὸν μὲν οὐδεὶς ἂν τολμήσειε διαβάλλειν· ἄπιστος γὰρ [a] αὐτόθι ἡ κατηγορία, πρόδηλον ἔχουσα τὴν αἰτίαν· τοῖς δοκοῦσι δὲ μάλιστα φίλοις ἐπιχειροῦσι, τὴν πρὸς τοὺς ἀκούοντας εὔνοιαν ἐμφῆναι προαιρούμενοι, ὅτι ἐπὶ τῷ ἐκείνων συμφέροντι οὐδὲ τῶν οἰκειοτάτων ἀπέχοντο.

mos cauſſas odii incidere, quae fugiant alios. Nonnunquam etiam, quorum aliquis ipſe reus eſt, eorum accuſare occupat alium, effugere ita criminationem tentans. Atque in univerſum inimicum criminari nemo auſit. Fidem enim ſtatim amittit delatio, quae cauſſam manifeſtam habeat. Sed illos aggrediuntur, qui maxime videntur amici, qua re ſuam adverſus audientes benivolentiam oſtentatum eunt, qui ipſorum utilitatis cauſſa ne familiariſſimis quidem parcant.

Εἰσὶ δέ τινες, οἳ κἂν μάθωσιν ὕστερον ἀδίκως διαβεβλημένους παρ' αὐτοῖς τοὺς φίλους, ὅμως ὑπ' αἰσχύνης, ὧν ἐπίστευσαν, [b] οὐδ' ἔτι προσίενται, οὐδὲ [c] προσβλέπειν τολμῶσιν [d] αὐτοὺς, ὥσπερ ἠδικημένοι, ὅτι μηδὲν ἀδικοῦντας ἐπέγνωσαν.

25. Sunt vero qui etiam cum deinde dicerunt, injuria delatos apud ſe amicos, tamen verecundia quadam fidei temere habitae, neque admittere quidquam *excuſationis*, nec adſpicere illos audent, tanquam injuria affecti *eo ipſo*, quod nihil injuſte egiſſe illos deprehenderunt.

Τοιγαροῦν πολλῶν κακῶν ὁ βίος ἐπλήσθη ὑπὸ τῶν οὕτω ῥᾳδίως καὶ ἀνεξετάστως πεπιστευμένων διαβολῶν. ἡ μὲν γὰρ Ἄντεια,

26. Itaque malis multis impleta eſt vita, a creditis ita temere & ſine examine delationibus. Antia enim,

Aut

a Αὐτόθι] Sic Edd. fere omnes & B. Αὐτόθεν *J.* & *V2.* ac marg. *A1.* b Οὐδ' ἔτι] Ex emendat. *Solan.* Οὐδέ τι Edd. priores. c Προσβλέπειν τολμῶσιν] Ita *Solan.* reſcripſit ex B. Vulgo inverſe: τολμῶσι προσβλέπειν. d Αὐτοὺς] Αὐτοῖς male *Fl.*

40. Οἷς αὐτὸς] Εἰς τὸν Ἰωσὴφ αἰνίττεσθαί μοι δοκεῖ. *V.* * Οὐ κακῶς σοι δοκεῖ, ὦ † ἑρμηνεῦ· οὐ γὰρ εἰς Ἰωσὴφ ὁ λόγος αἰνίττεται, ἀλλ' εἰς Βελλεροφόντην, ὃς καὶ αὐτὸς παρόμοιον αὐτοῦ πέπονθεν εἰς τὴν τοῦ Προίτου γυναῖκα Ἄντειαν, ὥς φησιν Ὅμηρος ἐν ‡ Ζ, καὶ τὴν χίμαιραν ἀντιγράφει αὐτός. οὐ πολὺ δὲ τὸ ἐν μέσῳ διάφορον. *V.*

* Οὐ κακῶς] Novum Scholium eſt; ſed ad eadem verba relatum. *M. du S.* Καλῶς legend. probe monet Cl. *Wetſtenius.*

† Ἑρμηνεῦ] Ὠσμηνεῦ edita, ad quae haec nota addita: ſic clare legitur in Mſ. Videtur hoc ſcholion alterius eſſe Grammatici, qui auctori praecedentis ſcholii contradicat. Quid ſit ὠσμηνεῦ plane ignoro; niſi forte legendum ſit ἑρμηνεῦ, i. *interpres*, quo nomine praecedentem Scholiaſtam appellaret hujus ſcholii auctor. *J. Cler.* Immo ἑρμηνεῦ legitur, ε & ρ ita conjunctis, ut facile ὠσ credas, non ἑρ. expreſſum. *M. du S.*

‡ Ζ] ῆ V. male. (vid. Il. Z. 164.) *M. du S.*

40. Αὐτός τις ἔνοχος] Sic apud *Senecam* in Hippolyto v. 720.

Regeramus ipſi crimen, atque ultro impiam
Venerem arguamus. Scelere vincendum eſt ſcelus.
Tutiſſimum eſt inferre, cum timeas, gradum.

Ita & Antoninus Caracalla, quum Getam fratrem obtruncaſſet, per totam regiam currens, clamabat μέγαν κίνδυνον ἐκπεφευγέναι, μόλις τε σωθῆναι. *Magnum ſe effugiſſe periculum, vixque evaſiſſe incolumem*, parricidio immanem ſuperaddens calumniam, ut eſt apud *Herodian.* lib. IV. cap. 4. Sic Jugurtha, cum Hiempſalem interfici curaſſet, & Atherbalem bello invaſiſſet, ſcelere velabat ſcelus, mentitus, *Hiempſalem ob ſaevitiam ſuam ab Numidis interfectum: Atherbalem ultro bellum inferentem, poſtquam ſuperatus ſit, queri, quod injuriam facere nequiſſet*; teſte *Salluſtio* cap. xv. belli Jugurth. *J. T.*

46. Τὴν πρὸς τοὺς ἀκούοντας εὔνοιαν] *Themiſtius* Oratione III. φύονται δέ τινες καὶ ἐν ἀνθρώποις ἀλώπεκες, μᾶλλον δὲ ἀνθρώπια σμικρά τε καὶ ἀνελεύθερα, τὰς ἀλώπεκας ὄπισθεν ἐφελκόμενα· οἱ δὲ αὐτῶν οὐκ ἀλώπεκας, ἀλλὰ δράκοντας ἰοῦ χαλεποῦ καὶ ἀτόπου μεστοὺς ὑπέρποντας, καὶ κρυπτομένους εὐνοίας καὶ φιλανθρωπίας παραπετάσμασιν, οὓς ἀπελαύνειν χρεὼν καὶ ἀποσοβεῖν πορρωτάτω. *Exiſtunt autem etiam inter homines Vulpeculæ quaedam, ſive homunciones potius exigui & illiberales, pone vulpes ſecum attrahentes: alii vero non vulpes, ſed ſerpentes difficilis & horribilis veneni plenos, adrepentes, & benevolentiæ & humanitatis involucris obtectos, qui longiſſime abigendi & expellendi ſunt.* Ita apud Syneſium Typhonis uxor ad uxorem præfecti peregrinæ militiæ ventitans, & per calumniam Oſiridi necem ſtruens, co-

rum

Aut morere, inquit, *o Proete, aut interfice Bellerophontem*

Qui noſtrum invitæ voluit conſcendere lectum:

cum tamen ipſa prius pudore illius tentato repulſam tuliſſet. Et parum abfuit quin in certamine cum chimaera periret juvenis, qui hanc mercedem retulit ſuae temperantiae, & pudoris adverſus hoſpitem, ut libidinoſae mulieris inſidiis peteretur. Phaedra autem ipſa quoque ſimilia cum detuliſſet contra ſuum privignum, effecit ut exſecrabilis fieret patri, nihil, Dii boni! nihil nefandum cum patraſſet.

27. *Sane quam!* dicet aliquis. *Sed fide dignus nonnunquam eſt delator, qui juſtus caetera & prudens eſſe videatur: & oportebat rationem illius habere, qui nunquam tale maleficium commiſerit.* Numquid ergo eſt aliquis Ariſtide juſtior? Sed tamen ille etiam coivit

Τεθναίης, φησὶν, ὦ Προῖτε, ἢ [e] κάκτανε Βελλεροφόντην,

Ὅς μ' ἔθελεν φιλότητι μιγήμεναι οὐκ ἐθελούσῃ·

αὐτὴ προτέρα ἐπιχειρήσασα, καὶ ὑπεροφθεῖσα. καὶ μικροῦ ὁ νεανίας ἐν τῇ πρὸς Χίμαιραν συμπλοκῇ διεφθάρη, ἐπιτίμιον σωφροσύνης ὑποσχὼν, καὶ τῆς πρὸς τὸν ξένον αἰδοῦς ὑπὸ [f] μάχλου γυναικὸς ἐπιβεβουλευμένος. ἡ δὲ Φαίδρα, κἀκείνη τὰ ὅμοια κατειποῦσα τοῦ προγόνου, ἐπάρατον ἐποίησε τὸν Ἱππόλυτον γενέσθαι ὑπὸ τοῦ πατρὸς, οὐδὲν, ὦ θεοὶ, οὐδὲν ἀνόσιον εἰργασμένον.

Ναὶ, φήσει τις. ἀλλ' ἀξιόπιστός ἐστιν ἐνίοτε ὁ διαβάλλων ἀνὴρ, τά τε ἄλλα δίκαιος, καὶ συνετὸς εἶναι δοκῶν, καὶ [g] ἐχρῆν προσέχειν αὐτῷ, ἅτε μηδὲν ἂν [h] τοιοῦτο κακουργήσαντι. ἆρ' οὖν τοῦ Ἀριστείδου ἐστί τις δικαιότερος; ἀλλ' ὅμως κἀκεῖνος συνέστη ἐπὶ

e Κάκτανε] Al. male *κάτθανε Coll.* *f* Μάχλου] Μάχλης *Th. Mag.* *g* Ἐχρῆν] Χρῆν B. *h* Τοιοῦτο] Τοιοῦτον B.

58. Κάτθανε] Γρα. κάκτανε. *G.*

rum ſeſe fingit miſereri, quibus cum liberis & uxoribus certa immineret ab Oſiride pernicies; καὶ ἅμα ἐδάκρυσεν ἂν ὑπογενειάζουσα τὰ παιδάρια, εὔνοιαν οἴκτῳ προσποιουμένη. *Simulque ejus complexa tenellos liberos lacrumari cœpit, benivolentiam hac commiſeratione aſſimulans.* *J.T.*

47. Ἐπὶ τοῖς ἐκείνων συμφέρουσι] *Cicero* l. I. de Offic. cap. 13. *Totius autem injuſtitiæ nulla capitalior eſt, quam eorum, qui tum, cum maxime fallunt, id agunt, ut viri boni eſſe videantur. Origines* lib. VI. contra Celſum: Τότε μάλιστα τὸ φαῦλον ἐν τῇ χύσει τῆς κακίας, καὶ τῇ ἀκρότητι αὐτῆς εἶναι χαρακτηρίζεται, ὅτε ὑποκρίνεται τὸ κρεῖττον. *Tum maxime nequitia ad cumulum & culmen improbitatis perveniſſe notatur, cum ſpeciem ſibi virtutis induit.* P. Syrus:

Malus bonum ubi ſe ſimulat, tunc eſt peſſimus. *J.T.*

52. Οὐδ' ἔτι] In omnibus antea οὐδέ τι corrupte. Statim etiam ex Mſſ. Ox. ordinem vulgatum Impreſſorum mutavimus, in quibus prave legebatur τολμῶσι προσβλέπειν. *M. du S.*

58. Τεθναίης] *Homer.* Il. Z. 164. *M. du S.*

60. Ἔθελε] Corrige ἔθελεν. *F.G.* Neceſſario, ideoque vel ſine auctoritate alia parui. *J.F.R.*

Ἔθελεν] Ita apud *Homerum* legitur, melius quam ut in libris noſtris eſt ἔθελε. *M. du S.*

62. Αὐτὴ προτέρα ἐπιχειρ.] Nota Hippodamiæ & Myrtili fabula; notiſſima Fauſtæ & Criſpi Cæſaris; minus celebris illa Damaſippes & Hebri apud Plutarchum de flumin. eſt & aliud novercæ privignum in amore immorigerum ad patrem deferentis exemplum apud *Heliodorum* in Æthiopicis, ut & apud *Apulejum* lib. X. Mileſiacor. Plura exempla *Muretus* congeſſit cap. XII. lib. I. Var. Lect. *J.T.*

64. Ἐπιτίμιον] Conf. T. I. Μισθ. c. 4. T. II. Ὀρχ. c. 4. Et Τοξ. c. 10. f. *M. du S.*

66. Μάχλου] *Thomas Magiſter* μάχλης in ſuo codice videtur legiſſe. Sic iterum uſurpat Noſter Ὄν. c. 4. *M. du S.*

Μάχλου] Pro vulgato facit, quod & ſupra, *Aſin.* c. 4. habuimus μάγος γάρ ἐστι δεινὴ καὶ μάχλος. quare & hic nihil mutaverim. *J.F.R.*

70. Οὐδὲν ἀνόσιον εἰργασμένον] Unde ipſa Phædra apud *Senecam*:

— *Falſa memoravi; & nefas,*
Quod ipſa demens pectore inſano hauſeram,
Mentita finxi. Vana puniſti, pater:
Juveniſque caſtus crimine inceſto jacet,
Pudicus, inſons. *J.T.*

76. Ἀλλ' ὅμως κἀκεῖνος] Unde hoc Lucianus acceperit, neſcio. *Plutarchus* certe, in Ariſtidis vita, negat

ἐπὶ τὸν Θεμιστοκλέα, καὶ συμπαρώξυνε τὸν δῆμον, ἧς [a] φησιν ἐκεῖνος πολιτικῆς φιλοτιμίας ὑποκεκνισμένος. δίκαιος μὲν γὰρ ὡς πρὸς τοὺς ἄλλους Ἀριστείδης, ἄνθρωπος δὲ καὶ αὐτὸς ἦν, καὶ [b] χολὴν εἶχε, καὶ ἠγάπα [c] τινὰς, καὶ ἐμίσει.

Καὶ εἴγε ἀληθής ἐστιν ὁ περὶ τοῦ Παλαμήδους λόγος, [d] ὁ συνετώτατος τῶν Ἀχαιῶν, κἀν τοῖς ἄλλοις ἄριστος, τὴν ἐπιβουλὴν καὶ ἐνέδραν ὑπὸ φθόνου φαίνεται συντεθεικὼς κατ᾽ ἀνδρὸς ὁμαίμου, καὶ φίλου, καὶ ἐπὶ τὸν αὐτὸν κίνδυνον ἐκπεπλευκότος· οὕτως ἔμφυλον ἅπασιν ἀνθρώποις ἡ περὶ τὰ τοιαῦτα ἁμαρτία.

contra Themiſtoclem ; & concitavit una populum, eodem *nempe*, ajunt, quo iſte civilis ambitionis pruritu ſolicitatus. Scilicet juſtus, ſi cum aliis comparetur, Ariſtides : at homo erat ipſe quoque, & bilem habebat, & amabat quoſdam atque oderat.

28. Et, ſi vera eſt illa de Palamede narratio, Graecorum ille prudentiſſimus, & aliis rebus optimus, machinationem illam atque inſidias invidia compoſuiſſe deprehenditur contra virum conſanguineum, & amicum, & qui ad ejusdem ſocietatem periculi una navigaverat. Adeo inſitum eſt hominibus omnibus in tali re peccare.

29. Quid

[a] Φησιν] Vulgo male φασιν, ſed φ.ⁱ per compend. B. *Fl. Fr.* [b] Χολὴν] Bene ſic *P. A.* χολᾷν male *S. Fl.* B 1. & 2. χολᾶν *Ald. Fr.* & *H.* ſine puncto ſubſcripto, item B. [c] Τινὰς] Τινὰ *Fl.* & B. [d] Ὁ] Sine artic. B.

78. Φιλοτιμίας ὑποκεκνισμένος] Τὸ λόγιον τοῦτο ταύτην ὑποκεκνισμένος ἀντὶ τοῦ διὰ ταύτην διαφθονούμενος αὐτῷ. ἐχθρὸς δὲ ἦν * ἀεὶ Θεμιστοκλέους Ἀριστείδης. διὸ καὶ σὺν αὐτῷ πρεσβευτὴς πεμφθεὶς Ἀριστείδης, βούλει, φησὶ, ἐπὶ τῶν † ὀρέων, Θεμιστόκλεις, τὴν ἔχθραν ἀπολίπωμεν, ἂν γὰρ δοκῇ, πάλιν αὐτὴν ἐπανιόντες ‡ ἀναληψόμεθα. *V.*

* Ἀεὶ Θεμιστ.] C. Θεμιστοκλῆς ἀεὶ Ἀριστείδου διό. At in C. D. M. eodem quo in Ed. *A.* modo legitur, niſi quod διὸ recte habet, non διὰ, ut illa. *M. du S.*

† Ὀρέων] Nullo ſenſu hic antea legebatur ἐχθρῶν. Vox quam repoſui ex C. eſt, & V. ipſo. *M. du S.* Fors ὅρων.

‡ Ἀναληψόμεθα] Ἀναλειψ. editum antea. Emendavit *M. du S.*

gat ab eo Themiſtoclem vel dicto ; vel facto læſum. *J. T.*

78. Ἧς φασιν ἐκεῖνος πολιτικῆς φιλοτιμίας] Ἧς φασιν ἐκεῖνος εἶχε πολιτικῆς φιλοτιμίας. *Th. M.*

Ἧς φασιν ἐκεῖνος] Vertendum fuerat: *ejusdem, cujus ille, ut ferunt, popularis gloriæ cupidus: vel eadem, qua ille, ut ajunt, ambitione populari flagrans.* *J. T.*

Ἧς φασιν ἐκεῖνος] Poſt inventum φησιν, quod jam ad ἐκεῖνος referendum, commate quod ante & poſt φασιν in plerisque erat, ſublato, nihil opus eſt *Marciliana* τοῦ εἶχε inverſione, *Aldina* & *H.* uno tenore ἧς φασιν ἐκεῖνος π. φ. ὑ. quo facilius medicinam admittunt. *J. F. R.*

Ἧς φασιν ἐκεῖνος &c.] An ſic leg. videtur: Ὡς φασιν, ὑπὸ πολ. φιλ. κεκνισμένος. Vel ſic: πολιτικῆς φιλοτιμίας ὕπο κεκνισμένος. Sic *Electr.* 1. ἠλέκτρου πέρι. F. G. Sed dein vidit vulgatam ſanam eſſe, addens: πολιτικῆς φιλοτιμίας ὑποκεκνισμένος. Sic infra: τὴν δὲ νῦν ἠρέμα διολισθαίνουσαν τῶν καμάτων. Plura adderem, ſi ſpatium daretur. *J. F. R.*

Ibid. Φησιν ἐκεῖνος] Legebatur antea φασιν, ἐκεῖνος in Impr. & Mſ. Ox. ſed verba haec, cum Luciani non ſint, ſed ſcriptoris Anonymi, ita reſcribendum fuit. De horum autem inimicitia *Polyaen.* Strat. I. p. 45. *M. du S.*

79. Ὡς πρὸς τοὺς ἄλλους] *Ad alios comparatus.* *J. T.*

81. Χολᾶν εἶχε] An χολὴν εἶχε; *F. G.*

83. Εἴγε ἀληθής ἐστιν ὁ περὶ τοῦ Παλαμήδους λόγος] In dubium etiam vocat *Strabo* VIII. p. 368. D. quia de eo ſilet *Homerus* : cui objectioni quid reſpondeatur, apud *Philoſtratum*, docebit te Caſaubonus in nota; nempe factum id ab Homero, ut honori Ulyſſis, cujus fraude perierat Palamedes, conſuleretur. *M. du S.*

84. Ὁ συνετώτατος] Qui tamen ἴσκε ψεύδεα πολλὰ λέγων ἐτύμοισιν ὁμοῖα. *Noverat mendacia multa dicere veris ſimilia*, ut ait Poëta. Fecit autem has inſidias Palamedi, adjuvante Diomede. *Dictys Cretenſis* lib. II. *Per idem tempus Diomedes & Ulyſſes conſilium de interficiendo Palamede ineunt, more ingenii humani, quod imbecillum adverſum dolores animi, & invidiæ plenum, anteiri ſe a meliore haud facile patitur.* *Apulejus* lib. X. Mileſ. *Vel cum falſis inſimulationibus eruditione doctrinaque praepollens Palamedes proditionis damnatur.* *J. T.*

Ὁ συνετώτ.] Ulyſſes. Hiſtoriam hanc tangit etiam *Polyaen.* in Prooem. L. I. *M. du S.*

87. Ὁμαίμου] Quomodo conſanguinei Palamedes & Ulyſſes, alii doceant, ego ignoro. *M. du S.*

Ibid. Ἐπὶ τὸν αὐτὸν κίνδυνον] *In eandem expeditionem profecto.* vel: *ejusdem expeditionis ac periculorum ſocio.* *J. T.*

88. Ἔμφυτον — ἡ ἁμαρτία] Ita ex *Polyb.* τὴν ἔμφυτον ἀδικίαν, ut ex *Alciphr.* τὴν ἔμφυλον ἁμαρτίαν adfert Rev. *J. Elſn.* ad Ep. Divi *Jacobi* I. 21. ubi τὸν ἔμφυτον λό-

29. Quid enim de Socrate dicamus, injuſte delato apud Athenienſes pro impio atque inſidiatore? vel de Themiſtocle aut Miltiade, poſt tantas victorias proditionis Graeciae ſuſpectos? Infinita enim numero ſunt exempla, & pleraque fere jam cognita.

Τί γὰρ ἂν τις ἢ τὸν Σωκράτην λέγοι, τὸν ἀδίκως πρὸς τοὺς Ἀθηναίους διαβεβλημένον ὡς ἀσεβῆ καὶ ἐπίβουλον; ἢ τὸν Θεμιστοκλέα, ἢ τὸν Μιλτιάδην τοὺς μετὰ τηλικαύτας νίκας ἐπὶ προδοσίᾳ τῆς Ἑλλάδος ὑπόπτους γενομένους; μυρία γὰρ τὰ παραδείγματα, καὶ σχεδὸν τὰ πλεῖστα ἤδη γνώριμα.

30. Quid ergo facere par eſt prudentem, cum de *alicujus* virtute aut veritate diſceptat? Quod, puto, Homerus etiam fabula de Sirenibus obſcure ſignificavit, praeternavigare jubens pernicioſas illas auditionum voluptates, & obturare aures, nec ita temere illas pandere iis qui perturbatione qua-

Τί οὖν χρῆναι ποιεῖν τόν γε νοῦν [e] ἔχοντα, ἢ ἀρετῆς, ἢ ἀληθείας ἀμφισβητοῦντα; ὅπερ, οἶμαι, καὶ Ὅμηρος ἐν τῷ περὶ Σειρήνων μύθῳ ἠνίξατο, παραπλέειν κελεύσας τὰς ὀλεθρίους ταύτας τῶν ἀκουσμάτων ἡδονάς, καὶ ἀποφράττειν τὰ ὦτα, καὶ μὴ ἀνέδην αὐτὰ ἀναπεταννύειν τοῖς [f] πάθει προειλημμένοις,

ἀλλ'

e Ἔχοντα] Et hoc & ἀμφισβητοῦντα, eſſe in omn. Edd. ac B. adlevit *Solan*. f Πάθει] Πάθεις male *Fl*.

1. Ἐν τῷ περὶ Σειρηνῶν μύθῳ ἠνίξατο] *Οὐκοῦν τὸ τοῦ Ὀδυσσέως περὶ Σειρῆνας ἀλληγορικῶς λέγεται, οὐ μὴν αἰσθητῶς, ὡς φησιν Ὅμηρος. V.* (v. Odyſſ. M.)

λόγον pluribus illuſtrat, non omiſſo etiam hoc Luciani teſtimonio. *J. F. R.*

92. Ἀδίκως] Neglexit vertere interpres: *immerito, injuria*. *J. T.*

93. Ὡς ἀσεβῆ] Quod per hircum, canem, gallum, quercum juraret. Sed nota ſatis hæc ſunt, nec indigent explanatore. At, ſicubi pœnitentia locum habuit, ſicubi ſera licet in iræ locum ſucceſſit, in hujus ſanctiſſimi viri damnatione ſe totam oſtendit. Non enim hæc tantum reſciſſa eſt, ſed & illius damnati ſunt ab Athenienſibus accuſatores, ipſiusque imago aurea in templo collocata. Vide quæ *Plutarchus* in libello de odio & invidia, nec non *Tertullianus* in Apologetico. *J. T.*

Ibid. Ἐπίβουλον] Hoc vult, accuſatum eſſe *corruptae ab eo juventutis*. *M. du S.*

98. Τί οὖν χρῆναι ποιεῖν] Legendum puto χρῆν, quod etiam dedit *Caſelius*, & interpretes. *J. M. G.*

Ibid. Χρῆναι ποιεῖν] Adſcripſerat Vir Doct. χρῆν legendum; (forſ. pro ἐχρῆν) *Gujetus* vero χρὴ adpoſuit legendum, non male. Ego tamen nihil mutem; nam alterum horum infinitivorum pendere queat a praemiſſo τις λέγοι. Ni malis χρὴ τὸ ποιεῖν. Vid. *Nav.* c. 1. *J. F. R.*

99. Ἀμφισβητοῦντα] Corruptum hunc locum cenſeo. Mihi certe, quid velit, non liquet. *M. du S.*

1. Ὅμηρος — περὶ Σειρήνων] Odyſſ. *M.* *M. du S.*

4. Ἀποφράττειν τὰ ὦτα] *Themiſtius* Orat. III. Ἀποτειχιστέον οὖν αὐτήν, καὶ ἀποκρουστέον τῇ ἀπιστίᾳ, ἰσχυρὸν ἐν ταῖς ἀκοαῖς οἰκοδομησαμένους τὸ φυλακτήριον· ὥστε πόρρωθεν αὐτῆς ἀφιστάναι τὰς ἐπιβουλάς. καὶ μάλιστα μὲν ἀποκλείειν προσιοῦσαν, καὶ ἀπωθεῖσθαι· εἰ δ' οὖν σε λάθῃ παρεισδῦσα, μήτοι καλακρύπτειν εἰσδεξάμενον, μηδὲ ἐντὸς ἔχειν ἐργαζόμενον, (Lego, ἐπηλυγαζόμενον) ἀλλ' εἰς φανερὸν προάγειν, καὶ διελέγχειν· ὄψει γὰρ ἰλιγγιῶσαν εὐθέως, καὶ λυγιζομένην, καὶ βατταρίζουσαν, καὶ οὐκ ἔχουσαν, ὅ, τι χρήσεται. καὶ εἰ τοῦτο ὑπομείνειεν ἅπαξ, οὐ μήποτε ἐνοχλήσει λοιπόν, ἀλλ' οὐδ' ἂν ἀποπειράσειεν, οὐδ' ἂν προσέλθοι πλησίον· ὅσοι δ' αὐτῇ τῶν ἀνοήτων ἥσθησάν τι προσιούσῃ, καὶ τὸ θυρίον εὐμενῶς ἀνέτλασαν, οὗτοι δὲ ἥκιστα ἀπολαύουσι τῆς φιλανθρωπίας· ἐξίσαντ) γὰρ ὑπ' αὐτῆς, καὶ οὐδὲν διαφέρουσι τῶν μεμηνότων, &c. *Obſtruendus igitur illi eſt, atque incredulitate prohibendus aditus, valida in auribus noſtris arce conſtructa, ut procul illius impetus arceantur. Atque ut maxime in ipſo acceſſu rejicienda ac propulſanda ſit, tamen ſi forte clam in interiora penetraverit, cave illam exceptam occulas, aut intra ædes tuas admittere procures, ſed in apertum illico profer, ac redargue. Videbis enim illam ſubita vertigine correptam, ac tergiverſantem, & verbis hæſitantem, ac prorſus attonitam. Quod ſi ſemel perpeſſa fuerit, in poſterum moleſta eſſe deſinet, ſed ne tentabit quidem, nec propius accedet. Quicunque vero accedente illa ſtolidi atque inepti homines gaudent, benigneque ſuas illi fores aperiunt, fructum humanitatis ſuæ minime ferunt. de poteſtate enim ab ea dejiciuntur, ut nihil ab furioſis diſſideant*, &c. *P. Syrus* in mimis:

Difficilem oportet aurem habere ad crimina.

Nilus Epiſc. in Admonitionibus: Ἀσφαλίζου τὴν ἀκοήν, καὶ τοὺς ὀφθαλμούς· δι' αὐτῶν γὰρ πάντα τὰ βέλη κακίας εἰσέρχεται. *Muni auditum & oculos: per ipſa enim omnia tela malitiæ ingrediuntur.* *J. T.*

Π. Τὰ

ἀλλ' ἐπιστήσαντα ἀκριβῆ θυρωρὸν τὸν λογισμὸν ἅπασι τοῖς λεγομένοις, τὰ μὲν ἄξια προσίεσθαι καὶ παραβάλλεσθαι, τὰ φαῦλα δὲ ἀποκλείειν καὶ ἀπωθεῖν. καὶ γὰρ ἂν εἴη γελοῖον, τῆς μὲν οἰκίας θυρωροὺς [a] καθιστάναι, τὰ ὦτα δὲ καὶ τὴν διάνοιαν ἀνεῳγμένα ἐᾶν.

Ἐπειδὰν [b] τοίνυν τοιαῦτα προσίῃ τις λέγων, αὐτὸ ἐφ' [c] αὑτοῦ χρὴ τὸ πρᾶγμα ἐξετάζειν· μήτε ἡλικίαν τοῦ λέγοντος ὁρῶντα, μήτε τὸν ἄλλον βίον, μήτε τὴν ἐν τοῖς λόγοις ἀγχίνοιαν. ὅσῳ γάρ τις πιθανώτερος, τοσούτῳ [d] ἐπιμελεστέρας δεῖται τῆς ἐξετάσεως. οὐ δεῖ τοίνυν [e] πιστεύειν ἀλλοτρίᾳ κρίσει, μᾶλλον δὲ [f] μίσει τοῦ κατηγοροῦντος, ἀλλ' ἑαυτῷ τὴν ἐξέτασιν φυλακτέον, τῆς ἀληθείας ἀποδόντα καὶ τῷ διαβάλλοντι τὸν φθόνον, καὶ ἐν φανερῷ ποιησάμενον τὸν ἔλεγχον τῆς ἑκατέρου διανοίας, καὶ [g] μισεῖν οὕτω, καὶ ἀγαπᾶν τὸν δεδοκιμασμένον. πρὶν δὲ τοῦτο ποιῆσαι ἐκ τῆς πρώτης

dam ſunt occupati : ſed apponere curioſi janitoris inſtar rectam rationem his quae dicuntur omnibus, quae admittat digna *admiſſione*, atque adſumat, mala autem excludat repellatque. Ridiculum enim fuerit, domus quidem janitores conſtituere, aures autem ac mentem apertas ſinere.

31. Cum igitur dicens talia aliquis acceſſerit, ipſum per ſe explorare negotium oportet, neque aetate conſiderata dicentis, neque vita alia, neque ea, quae in ſermonibus illius forte ineſt, ſolertia. Quo enim quis probabilior eſt, eo curioſiore exploratione opus habet. Non oportet igitur credere alieno judicio, vel odio potius accuſantis, ſed examen veritatis ſibi ſervare, ſuamque ſibi invidiam delatori reddere, & qua quisque mente ſit in claram lucem protrahere, ac ſic demum vel amare vel odiſſe, prout quemque probaveris. Prius autem hoc facere prima permotum delatio-

a Καθιστάνει] Καθεστάναι *Fl.* & B. *b* Τοίνυν] Omiſit B. *c* Αὐτοῦ] Ἑαυτοῦ B. *d* Ἐπιμελεστέρας] Ἐπιμελέστερον B. *e* Πιστεύειν] Neglexit B. *f* Μίσει] Μίσους B. *g* Μισεῖν] Μίσους iterum B.

7. Τὰ μὲν ἄξια προσίεσθαι] *Photius* epiſt. 1. ſectione λή: ἔχε τὰ ὦτα τοῖς μὲν ἀδικουμένοις ἠνεῳγμένα, πρὸς δὲ τὰς τῶν ἀδικούντων ἐπαγωγὰς καὶ πιθανολογίας ἀποκεκλεισμένα. *Aures prœbe patulas injuria affectis; clauſas contra ad afficientium injuria lenocinia, & probabiles inductiones.* *J.T.*

8. Παραβάλλεσθαι] Leg. περιβάλλεσθαι, i. e. *amplecti, colligere.* πλοῦτον περιβάλλεσθαι *Polybius.* *F.G.*

13. Αὐτὸ ἐφ' αὑτοῦ] Interpres, *rem ipſam apud te.* malim: *rem ipſam per ſe expendas.* *J.T.*

Ibid. Χρὴ τὸ πρᾶγμα ἐξετάζειν] *Phædrus* fab. XI. lib. III.

Quod ſi damnanda perſcrutatus crimina
Paterfamilias eſſet; ſi mendacium
Subtiliter limaſſet a radicibus,
Non evertiſſet ſcelere funeſto domum.
Ergo exploranda veritas multum prius,
Quam ſtulta prave judicet ſententia.

Et mox:

Nil ſpernat auris, nec tamen credat ſtatim.
Quandoquidem & illi peccant, quos minime putes,
Et, qui non peccant, impugnantur fraudibus.
Hoc admonere ſimplices etiam poteſt,
Opinione alterius nequid ponderent.
Ambitio namque diſſidens mortalium
Aut gratiæ ſubſcribit, aut odio ſuo.
Erit ille notus, quem per te cognoveris.

Sic Aratus ſenior Philippum Regem Maced. monet, μηδενὶ τῶν λεγομένων ὀξέως μηδ' ἀκρίτως μηδέποτε πιστεύειν. ὅταν δὲ κατά τινος τῶν φίλων καὶ συμμάχων προσπέσῃ τις αὐτῷ λόγος, τὸν ἀκριβέστερον ἔλεγχον ποιεῖσθαι, πρὶν ἢ δέξασθαι τὴν διαβολήν. καὶ γὰρ βασιλικὸν εἶναι τὸ τοιοῦτο, καὶ πρὸς πᾶν συμφέρον. *Ne quicquam temere, aut inconſiderate eorum, quæ audiverit, credat: tum vero quoties aut amici, aut ſocii accuſatio aliqua delata fuerit, diligentiſſime ut omnia prius inquirat, quam accuſationi fidem habeat. nam & regium hoc eſſe, & ad omnia conducibile. Polybius* lib. IV. *Juſtinus Martyr.* Parænet. 1. ad Græcos: Ἡ γὰρ τῶν χρημάτων ἀκριβὴς ἐξέτασις, καὶ τὰ δόξαντα καλῶς ἔχειν πολλάκις ἀλλοιότερα δείκνυσιν, ἀκριβεστέρᾳ πείρᾳ τἀληθὲς βασανίσασα. *Accurata namque rerum inquiſitio etiam ea, quæ antea bene ſe habere videbantur, ſæpe aliter affecta eſſe oſtendit, accuratiore experimento veritate indagata, explorataque.* *J.T.*

22. Τὸν φθόνον] An λόγον. I.e. *dicendi facultatem.* *F.G.*

26. Κεκινημένον] Forte κεκινημένον εἶναι. Sic Interpres legiſſe videtur. *F.G.*

29. Ὅπερ ἐν ἀρχῇ ἔφημεν] Hæc omiſſa ſunt ab interprete. Id eſt, *ut in initio diximus.* *J.T.*

34. Ὡς

tione; quam puerile eſt, bone Hercules! & humile, & non minime inter omnia inhoneſtum.

διαβολῆς κεκινημένον, Ἡράκλεις, ὡς μειρακιῶδες, καὶ ταπεινὸν, καὶ πάντων [h] οὐχ ἥκιστα ἄδικον.

32. At harum rerum omnium cauſſa, quam principio dicebamus, ignorantia, & quod mores uniuscujusque in obſcuro ſunt. Quae cum ita ſint, utinam Deorum aliquis vitas noſtras aperiat! iret ſane fuga praeceps in barathrum delatio, locum nempe, rebus a veritate colluſtratis, non jam habitura.

Ἀλλὰ τούτων ἁπάντων αἴτιον, ὅπερ ἐν ἀρχῇ ἔφημεν, ἡ ἄγνοια, καὶ τὸ ἐν σκότῳ που εἶναι τὸν ἑκάστου τρόπον. ὡς εἴγε θεῶν τις ἀποκαλύψειεν ἡμῶν τοὺς βίους, οἴχοιτο ἂν φεύγουσα [i] ἐς τὸ βάραθρον ἡ διαβολὴ, χώραν οὐκ ἔχουσα, ὡς ἂν πεφωτισμένων τῶν πραγμάτων ὑπὸ τῆς ἀληθείας.

PSEUDOLOGISTA. *SIVE DE DIE NEFASTO. CONTRA TIMARCHUM.*

ΨΕΥΔΟΛΟΓΙΣΤΗΣ, Η ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΑΠΟΦΡΑΔΟΣ. ΚΑΤΑ ΤΙΜΑΡΧΟΥ.

VErum enim vero ignotum tibi fuiſſe nomen Apophras, unicuique manife-

1 ἈΛΛ' ὅτι μὲν ἠγνόεις τοὔνομα τὸ Ἀποφράδα, παντί που δῆλον. πῶς γὰρ ἂν

h Οὐχ] Non comparet in B. i Ἐς] Καὶ ἐς B. ΚΑΤΑ ΤΙΜΑΡΧΟΥ] *Junt.* & *V2.* ſolae & *Schol.* hoc addunt. Cett. non habent, nec M.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΑΠΟΦΡΑΔΟΣ ΚΑΤΑ ΤΙΜΑΡΧΟΥ] Ἀποφράδας ἡμέρας, καὶ ἀποφράδας * ἁπλῶς καλοῦμεν τὰς σεσημειωμένας. παρήχθη δὲ ἡ λέξις ἀπὸ ἱστορίας τοιᾶσδε. ἔθος ἦν τοῖς Ἀθηναίοις τοὺς κακούργους καταδικαζομένους ἔξω φέρειν τῆς πόλεως, καὶ διδόναι αὐτοῖς τὴν ἀνήκουσαν δίκην· ἐξῆγον γοῦν † αὐτοὺς ἀπὸ τινῶν σεσημειωμένων πυλῶν, καὶ οὐκ ἀπὸ τῶν συνήθων τοῖς ἄλλοις πολίταις, ἃς τινας ἐκάλουν ἀποφράδας. *V.* Romanis dicebatur porta ſcelerata & ſcelerata via. *G.*

* Ἁπλῶς καλοῦμεν τὰς σ.] Exc. *G.* ἀνθρώπους κ. τοὺς σεσημειωμένους. Etiam C. niſi quod ἄνδρας habet. *M. du S.*

† Αὐτοὺς] Αὐτῶν edita. Emendavit *M. du S.*

34. Ὡς ἂν πεφωτισμένων] Menti namque, (ut ait *Cicero* lib. II. Academ. Qu. cap. 10.) *nihil eſt veritatis luce dulcius.* *J.T.*

ΨΕΥΔΟΛ. &c.] Scriptus in Polyeuctum Sophiſtam. L. *Suidas* in ἡνίοχος, & in Πολύευκτος. *Th.M.*

ΨΕΥΔΟΛ.] Quod titulo adjicit liber *Voſſianus* verba κατὰ Τιμάρχου, non eſt temere. Reſpicit enim illa, c. 27. Ἀθηναῖοι γράμματος ἑνὸς προσθήκῃ τιμήσαντές σε Ἀτίμαρχον ὠνόμαζον, ubi vid. not. ſed quod *Marcilius* Polyeuctum eſſe, qui hic laceratur, pronunciat, in eo fefellit eum attentio. Polyeuctum aliquem ſuae aetatis hominem, (καθ' ἡμᾶς) ἀποφράδα, Luciani forte exemplo, ibi *Suidas* appellat. Neque video quid impediat, quo minus intelligatur ille Polyeuctus, qui Conſtantinopolitanus Patriarcha fuit ab A. C. 956. ad 970. Accuratiſſime ſane cum aetate *Suidae* a *Kuſtero* conſtituta convenit. Interim *Marcilius* in errorem etiam, parvum illum quidem, & ingentibus meritis redemtum, induxit *Fabricium* B. G. Vol. 9. p. 773. qui etiam p. 709. eadem forte ratione impulſus, negat credibile eſſe, Polyeuctum *Suidae* eſſe Conſtantinopolitanum illum Patriarcham. *J.M.G.*

ΚΑΤΑ ΤΙΜ.] Haec verba in ſolis *Venetis* extant; niſi quod ſcholia etiam agnoſcunt; v. c. 27. *Marcilius* de alio cogitavit in quem haec tam acerba quadrarent. *M. du S.*

ΚΑΤΑ ΤΙΜ.] Nolui omittere, licet in omnibus fere abſit, ſuſpicioque ſit, Editorem *Juntinae* id adjeciſſe ex cap. 27. ubi ipſe ſignificat in quem haec direxerit; quod etiam animadverterat Cl. *La Croze*, notae *Marcilianae* adſcribens: Immo in Timarchum, ut ipſe infra p. 446. Ed. *Graev.* *J.F.R.*

1. Ἀποφράδα] Apophradis vocabulum in uſu eſſe probat. Heniochus enim Comicus fabulam conſcripſit, cui titulus eſt ἀποφράς. i. dies inauſpicatus. Olim vocabantur inauſpicati, quibus publica non licebat agere. Ἄνθρωπος ἀποφρὰς καὶ βλέπων ἀπιστίαν. *G.C.*

ἂν ᾐτιῶ βάρβαρον εἶναί με τὴν φωνὴν ἐπ᾽ αὐτῷ εἰπόντα [a] ὑπὲρ σοῦ, ὡς ἀποφράδι ὅμοιος εἴης; ([b] τὸν γὰρ τρόπον σου, νὴ Δία, μέμνημαι, εἰκάσας τῇ τοιαύτῃ ἡμέρᾳ) εἰ μὴ καὶ παντάπασιν ἀνήκοος ἦσθα τοῦ ὀνόματος; ἐγὼ δὲ τὴν μὲν ἀποφράδα, ὅ, τι καὶ βούλεται εἶναι, διδάξω σε μικρὸν ὕστερον· τὸ δὲ τοῦ Ἀρχιλόχου ἐκεῖνο ἤδη σοι λέγω, ὅτι τέττιγα τοῦ πτεροῦ συνείληφας. εἴπερ τινὰ ποιητὴν ἰάμβων ἀκούεις Ἀρχίλοχον, Πάριον τὸ γένος, ἄνδρα κομιδῆ ἐλεύθερον, καὶ παῤῥησίᾳ συνόντα, μηδὲν ὀκνοῦντα ὀνειδίζειν, εἰ καὶ [c] ὅτι μάλιστα λυπήσειν ἔμελλε τοὺς [d] περιπετεῖς ἐσομένους τῇ [e] χολῇ τῶν ἰάμβων αὐτοῦ. ἐκεῖνος τοίνυν πρός τινος τῶν τοιούτων ἀκούσας κακῶς, Τέττιγα, ἔφη, τὸν ἄνδρα εἰληφέναι τοῦ πτεροῦ, εἰκάζων ἑαυτὸν τῷ τέττιγι ὁ Ἀρχίλοχος, φύσει μὲν λάλῳ ὄντι καὶ ἄνευ τινὸς ἀνάγκης· ὁπόταν δὲ καὶ τοῦ πτεροῦ ληφθῇ, γεγωνότερον βοῶντι. καὶ σὺ δὴ, ἔφη, ὦ κακόδαιμον ἄνθρωπε, τί βουλόμενος ποιητὴν λάλον παροξύνεις, [f] ἐπὶ

ſtum. Quî enim accuſares me hoc ipſo nomine barbariei circa linguam, qui dixerim eſſe te Apophradi, *hoc eſt atro diei* ſimilem? (Memini enim profecto tuos me mores tali diei aſſimilare) ſi omnino nomen illud intelligeres? Ego vero, Apophras quid ſibi velit, paullo poſt te docebo. Jam vero illud tibi Archilochi dicam, *Cicadam alis prehendiſti!* ſi quidem jamborum quendam poëtam noſti Archilochum, Parium genere, virum omnino liberum, & fiducia quadam uti ſolitum, nec cunctantem maledicere, ſi vel maxime laeſurus videretur eos, qui in bilem jamborum ſuorum incidiſſent. Hic igitur, cum male ipſi a quodam ex illo genere dictum eſſet, dicebat, alis prehenſam ab eo eſſe cicadam, ipſum ſe cicadae comparans Archilochus, ſtrepero natura ſua, etiam nemine cogente, *animali*, ſi vero etiam ala prehendatur, clamanti ſonantius. *Sic tu*, inquiebat, *infelix*, *quid tibi vis*, *cum loquacem in te poëtam concitas*, oc-

a Ὑπὲρ] Περὶ *Fl.* Et marg. *A1.* ex eadem, credo. *b* Τὸν γὰρ τρόπον] Reſtitui ex W. *Fl. B1.* Τῶν γὰρ τρόπων enim *Ald. H. P. S.* &c. minus recte. *c* Ὅτι μάλιστα] Sic P. *J.* Ὁτιμάλιστα junctim *Fl. H. S.* *d* Περιπετεῖς] Περιπαθεῖς *Menag.* & *Gujet.* conjiciunt. Nihil mut. Edd. nec M. *e* Χολῇ] Recte W. & *Schol.* ut voluit *Palm.* ac res ipſa clamat. Σχολῇ Edd. miſere. *f* Ἐπὶ σεαυτὸν] Ἑαυτῷ ſine ἐπὶ *Fl.* quod etiam adſcivit marg. *A1.*

22. Γεγωνότερον] Τρανώτερον. *V.*

3. Ἐπ᾽ αὐτῷ] Gloſſema videtur. *F.G.*

Ἐπ᾽ αὐτῷ εἰπόντα] Sententia manifeſta. Sed aliine etiam ita, pro ἐπ᾽ αὐτῷ ὅτι εἶπον; *J.M.G.*

5. Τῶν γαρ τρόπων] Lege τὸν γὰρ τρόπον. *F.G.*

Τὸν γὰρ τρόπον] Sic recte W. *Fl.* & *B2.* In reliquis prave legebatur τῶν γὰρ τρόπων. *M. du S.*

Τῶν γὰρ τρόπων σου] Aut legendum videtur τὸν τρόπον σου, aut τῶν τρόπων (ἕνεκα) σου κ. τ. λ. Certe accuſativus, ad εἰκάσας qui referatur, requiritur. *J.M.G.*

9. Βούλεται εἶναι] De hac phraſi cum Belgiciſmo conveniente, frater Conſult. *G.O. Reitz.* in Belg. Graeciſſ. agens p. 447. Noſtrum adlegat in *Prometh.* T. I. c. 2. dicentem, καὶ εἴγε σοι τοῦτο βούλεται εἶναι ὁ Προμηθεύς. Sed vid. ibi notam Cl. *Hemſterh.* ac rurſus fratrem eumdem in Θέλω. p. 484. plura adferentem; addo tantum *Herodot.* Eut. p. m. 105. τόδε ἔπος τοῦτο θέλει λέγειν. *J.F.R.*

11. Τέττιγα] Proverb. *J.B.*

16. Περιπετῆ] *Jambl.* № 184. νοσοκομήσαι τε αὐτὸν περιπετῆ γενόμενον τῷ ἱστορουμένῳ τῆς φθειριάσεως πάθει. & iterum n. 252. vid. *Suid.* Πολυεύκτης ἡνίοχος & Τίμαρχος, & *Athen.* *M. du S.*

Ibid. Χολῇ] Ita W. Mſ. Hipponactis χωλοὶ ἴαμβοι ab antiquis memorantur; unde ſubierat fortaſſe hic a Luciano nominatos; at nunc Luciani acumine res indigna videtur. In omnibus Impreſſis prave ante hoc ſcriptum eſt σχολῇ. *M. du S.*

22. Γεγωνότερον] Conf. ſupra *Gall.* c. 1. *J.F.R.*

27. Ταῦτά σοι]. An τἀυτά? *F.G.* Bene, & quia tam levis eſt mutatio, ſic edi curavi. *J.F.R.*

29. Πόθεν;] Forſan Πόθεν γὰρ quaeſivit *Solan.* Nec adeo immerito. Vid. de hac formula *Bergl.* ad *Alciphr.* I. Ep. 23. p. 92. Et *Hemſterh.* T. I. *Tim.* §. 2. & 8. Nihil hic tamen adderem; nam & ſic fra, c. 29. πόθεν; τίς οὕτως ἐν λόγοις μεγαλότολμος; *J.F.R.*

Ibid. Πολλοῦ γε καὶ δέω] Hujus phraſeos exempla compluria adfert Clar. *J. Taylor* in nota 2. ad *Lyſiae* Orat. adverſ. delationem, p. 405. & recte quidem exponit eam.

occaſiones & argumenta jambis quaerentem?

2. Haec ipſe quoque tibi comminor, non profecto, quaſi Archilocho me comparem. Unde *enim?* multum ſane ab eo abſum: ſed quod novi ſexcenta tua facinora jambis digna, quibus ne ipſe quidem ſufficere mihi Archilochus videtur, etiam ſi Simonidem & Hipponactem advocet, ut ſecum vel unum eorum, quae tibi inſunt, malorum carmine deſcribant: adeo tu pueros in omni impuritate ut videantur effeciſti Orodoecides, & Lycambûs, & Bupalûs, jamborum illorum argumenta. Ac videtur Deorum aliquis in labia tum adduxiſſe tibi riſum de dicta *a me* Apophrade, ut ipſe quidem manifeſtius quam Scythae ruditatis omnium rerum convincereris, qui communia iſta & quae ante pedes ſunt ignores; occaſionemque & principium praeberes contra te ſcribendi viro libero, quique te domo inde accurate nóvit, neque metuat quidquam, quo minus omnia proferat, vel praeconio vulget potius, quaecumque, prae-

σεαυτὸν, αἰτίας ζητοῦντα, καὶ ὑποθέσεις τοῖς ἰάμβοις;

[g] Ταυτά σοι ϗ αὐτὸς ἀπειλῶ, οὐ, μὰ τὸν Δία, τῷ Ἀρχιλόχῳ εἰκάζων ἐμαυτόν· [h] πόθεν; πολλοῦ γε ϗ δέω· σοὶ δὲ μυρία συνειδὼς ἰάμβων ἄξια βεβιωμένα, πρὸς ἃ μοι δοκεῖ οὐδ' ἂν ὁ Ἀρχίλοχος αὐτὸς διαρκέσαι, προσπαρακαλέσας ϗ τὸν Σιμωνίδην, ϗ τὸν Ἱππώνακτα συμποιεῖν μετ' αὐτοῦ κἂν ἕν τι τῶν προσόντων σοι κακῶν. οὕτω σύ γε παῖδας ἀπέφηνας ἐν πάσῃ βδελυρίᾳ, τὸν [i] Ὀροδοικίδην, ϗ τὸν Λυκάμβην, ϗ τὸν [k] Βούπαλον, τοὺς ἐκείνων ἰάμβους. ϗ ἔοικε θεῶν τις ἐπὶ χεῖλος ἀγαγεῖν σοι τότε τὸν γέλων ἐπὶ τῇ ἀποφράδι λεχθείσῃ, ὡς αὐτὸς μὲν Σκυθῶν καταφανέστερος γένοιο, κομιδῇ ἀπαίδευτος ὤν, ϗ τὰ κοινὰ ταῦτα, ϗ τὰ ἐν ποσὶν ἀγνοῶν, ἀρχὴν δὲ εὔλογον παράσχοις τὸν κατὰ σοῦ λόγων ἀνδρὶ ἐλευθέρῳ, ϗ οἴκοθεν σε ἀκριβῶς εἰδότι, ϗ μηδὲν [l] ὑποστελουμένῳ τὸ μὴ οὐχὶ πάντα ἐξειπεῖν· μᾶλλον δὲ κηρύξαι ἃ πράττεις νύκτωρ. ϗ μεθ' ἡμέ-

g Ταυτὰ] Ταῦτα Edd. priores. h Πόθεν;] Nihil mut. Edd. nec M. i Ὀροδοικίδην] Ὀροκίδην Fl. Ὀροδοκίδην W. Vulgatum tenent Edd. k Βούπαλον] Βουκόλον male Fl. l Ὑποστελουμένῳ] Ὑποστελομένῳ Fl.

eam ſignificare, *longe abſum*, veluti contra, ὀλίγου δὲ δέω λέγειν. *Parum abeſt quin dicam.* Verum fruſtra mihi videtur haerere in verbis *Lyſiae*, quibus is orationem orditur, dicens: Πολλοῦ δέω χάριν ἔχειν, ὦ βουλὴ, τῷ κατηγόρῳ. Quae verba certe ibi ſignificare debent: *Plurimas gratias debeo accuſatori*; (quod ſcilicet diu optatam occaſionem praebuerit, meae vitae rationes exponendi) ut bene vidit ipſe: quando autem addit: „ ſed profecto πολλοῦ δέω & δεῖν tam eſt huic „ ſententiae adverſum, quam quod maxime", videtur non adtendiſſe eodem redire, ſi negative ad Graeca reddideris: *Non ſatis poſſum gratias habere adverſario*, quo facto, nihil contrarii video. Nam qui profitetur, ſe multum abeſſe, non neceſſario dicit, ſe alienum eſſe ab illa re agenda, vel ſe nolle facere, verum, ſe *imparem*, ſive, *non ſufficientem* declarat: adeoque cum ſe numquam ſufficientes gratias habere poſſe adverſario declarat, eo ipſo fatetur, ſe maximas ei debere. *J.F.R.*

32. Σιμωνίδην] A Ceïo hic diverſus. *M.du S.*

33. Ἱππώνακτα] Hic in pictorem quendam tam atrociter ſcripſerat, ut ſuſpendio vitam finiverit. *M.du S.*

36. Ὀροδοικίδην] *Horat.* Epod. VI.

Qualis Lycambae ſpretis infido gener,
Aut acer hoſtis Bupalo.

Ubi quod de Bupalo habet, ad Hipponactem pertinet, cujus in eum Jambos nominat Tzetzes, non ad hunc. Vid. etiam *Orig.* c. Celſ. 74. f. (ubi in margine perperam legitur Λυκάμβαντα, laudato etiam Luciano) *H. Steph.* Lyr. 144. C. & Marm. Ox. 209. In W. ſcribitur Ὀροδοκίδην. In *Fl.* ὀροκίδην. *M.du S.*

37. Τοὺς ἐκείνων ἰάμβους] Jamborum illorum cauſſam, i.e. qui malitia ſua jambos illorum provocarunt. Τὸ ὑποκείμενον, objectum. *F.G.*

40. Σκυθῶν] Ridicule, lege σκυτέων. Vult enim dicere Lucianus, Pſeudologiſtam ignorare etiam ea quae vel viliſſimi opifices ſciant; quod clare patet ex cap. ſeq. *L.K.*

41. Τὰ ἐν ποσὶν] Eadem phraſis ſupra T. 2. in *Quom. Hiſt.* c. 2. Et T. I. *Nigr.* c. 7. Item ap. *Long. Paſt.* I. p. 14. & II. p. 64. *J.F.R.*

43. Οἴκοθεν] Populares ergo erant. Vid. not. ad c. 10. *M.du S.*

ἡμέραν ἔτι καὶ νῦν, ἐπὶ πολλοῖς τοῖς πρὶν ἐκείνοις.

[a] Καίτοι μάταιον ἴσως, καὶ περιττὸν, ἐν παιδείας νόμῳ παῤῥησιάζεσθαι πρὸς σέ. οὔτε γὰρ ἂν αὐτός ποτε βελτίων γένοιο πρὸς τὴν ἐπιτίμησιν, οὐ μᾶλλον ἢ κάνθαρος μεταπεισθείη ἂν, μηκέτι τοιαῦτα κυλινδεῖν, ἅπαξ αὐτοῖς συνήθης γενόμενος. οὔτ' εἶναί τινα νομίζω τὸν ἀγνοοῦντα ἔτι τὰ ὑπὸ σοῦ τολμώμενα, καὶ ἃ γέρων ἄνθρωπος ἐς [b] ἑαυτὸν παρανομεῖς. [c] οὐχ οὕτως ἀσφαλὴς, οὐδὲ ἀφανὴς βδελυρὸς εἶ· οὐδὲ δεῖ τινος τοῦ ἀποδύσοντος τὴν λεοντῆν, ὡς φανερὸς γένοιο, κανθήλιος ὤν, εἰ μή τις ἄρα ἐξ Ὑπερβορέων ἄρτι ἐς ἡμᾶς ἥκοι, ἢ ἐς τοσοῦτον Κυμαῖος εἴη, ὡς μὴ ἰδὼν, εὐθὺς εἰδέναι ὄνων ἁπάντων ὑβριστότατόν σε ὄντα, μὴ περιμείνας ὀγκωμένου προσέτι ἀκούειν. οὕτω πάλαι καὶ πρὸς ἐμοῦ, καὶ παρὰ πᾶσι καὶ πολλάκις κεκήρυκται τὰ σὰ, καὶ δόξαν οὐ μικρὰν ἔχεις ἐπ' αὐτοῖς ὑπὲρ τὸν Ἀριφράδην, ὑπὲρ τὸν Συβαρίτην [d] Μίσθωνα, ὑπὲρ τὸν Χῖον

ter multa illa antiqua, nunc etiam noctu atque interdiu perpetras.

3. Quamquam vanum fortaſſe & ſupervacuum fuerit, libertate illa, quae eruditos decet, apud te uti: neque enim ipſe unquam a reprehenſione fias melior, non magis quam ſcarabaeus dediſcat volvere talia, cum ſemel iis aſſueverit; neque puto quemquam eſſe, qui adhuc ignoret, quae audeas, quaeque ſenex homo in te ipſum deſignes. Non ita ſecurus, non ita obſcure impurus es: neque opus eſt, qui leoninam tibi detrahat, ut appareat te aſinum eſſe, niſi quis forte ab Hyperboreis inde modo ad nos venerit, aut adeo ſit Cumanus, ut non ad primum ſtatim conſpectum cognoſcat, aſinorum te omnium eſſe inſolentiſſimum, neque exſpectet, dum rudentem etiam audiat, adeo olim & a me, & apud omnes, & ſaepe, tua vita praeconio vulgata eſt; & famam eo nomine non parvam habes ſupra Ariphradem, ſupra Sybaritam Miſthonem, ſupra Chium illum Baſtam, il-

a Καίτοι] Χαίτοι male *J.* b Ἑαυτὸν] Et ſic *Fl.* cum cett. c Οὐχ οὕτως ἀσφαλὴς]. Nihil mut. Edd. nec M. d Μίσθωνα] Sic Edd. & M. Forſ. Ἡμιθέωνα.

67. Τὸν Ἀριφράδην] Ἀριφράδης οὗτος λοιδορεῖται ἀεὶ γυναιξὶ συνὼν, κιθαρῳδὸς δὲ ἦν Ἀριστοφάνης· Ἀριφράδης ἐστὶ μὲν πονηρὸς, ἀλλὰ τοῦτο μὲν καὶ βούλεται· ἔστι δ' οὐ μόνον πονηρὸς, οὐ γὰρ οὐδ' ἂν ᾐσθόμην οὐδὲ * παμπόνηρος, ἀλλὰ καὶ προσεξεύρηκέ τι. τὴν γὰρ αὑτοῦ γλῶτταν † αἰσχρῶς ἥδον. τουτέστι τὸ αἰδοῖον τοῦ ἀνθρώπου καὶ τὸ σπέρμα. Ἀριφράδης γε Πολυμνήστος καὶ Οἰώνιχος ‡ ἀῤῥητοποιεῖ. καὶ πολυμνήστεια καὶ αὐτὴ κωμῳδεῖται ἐπ' αἰσχρότητι. εἴ τις οὖν τοιοῦτον ἄνδρα καὶ σφόδρα φυλάττεται, μήποτε ἐκ τοῦ αὐτοῦ § πίνηται ποτηρίου, καὶ αὖθις. Ἀρίφραδες παῦσαι ληρῶν. *V.*

* Παμπόνηρος] Exc. *G.* Πανπο ηρέ.
† Αἰσχρῶς ἥδον] Exc. *G.* αἰσχρὶς ἰδών.
‡ Ἀῤῥητοποιεῖ] Lege ἀ—οί. *M. du S.*
§ Πίνηται] Exc. *G.* πίεται.

48. Ἐκείνοις] Rebus turpibus. *F.G.*
52. Οὐ μᾶλλον ἢ κάνθαρος] Impurum animal, & turpitudinis, quam inimico objicit Lucianus, ſymbolum. *Ariſt.* Hiſt. anim. 5, 19. Οἱ κάνθαροι ἣν κυλίουσι κόπρον, ἐν ταύτῃ φωλεύουσί τε τὸν χειμῶνα, καὶ ἐντίκτουσι σκώληκας, ἐξ ὧν γίνονται κάνθαροι. Diſertius etiam *Aelian.* Hiſt. Anim. 10, 15. Ὁ κάνθαρος ἄθηλυ ζῶόν ἐστι. σπείρει δὲ εἰς τὴν σφαῖραν, ἣν κυλίει. ὀκτὼ δὲ καὶ εἴκοσι ἡμερῶν τοῦτο δράσας, καὶ θάλψας αὐτὴν, εἶτα μέντοι τῇ ἐπὶ ταύταις, προάγει τὸν νεοττόν. Quo loco recte utuntur viri docti ad interpretandum illud *Auſonii* Epigr. 70, 7. *Perverſae Veneris* &c. per μετεμψύχωσιν

Non taurus, non mulus erit, non hippocamelus,
Non caper, aut aries, ſed ſcarabaeus erit. *J. M. G.*

57. Οὐχ οὕτως ἀσφαλὴς] Οὕτως ἀσφαλὴς, delata negatione. *Th. M.*
Ibid. Ἀσφαλὴς] Ἀσαφὴς omnino legendum videtur. Supra pluribus locis idem error ſublatus. *F.G.*
Ἀσαφὴς] *Menagii* emendationem in textum recepi. Mſ. tamen cum Impreſſ. omnibus ἀσφαλής. *M. du S.*
Ἀσφαλὴς] Ἀσαφὴς memini jubere legere *Gujetum*, dum ad *Jov. Trag.* c. 28. ἀσφαλῶς ἀποῤῥίπτων ſimiliter in ἀσαφῶς mutaret. *Solan.* quoque ἀσαφὴς praefert, me hic non refragante, ſed ſine auctoritate nihil mutante. *J. F. R.*
59. Τὴν λεοντῆν] Conf. ſupra, Ἀναβ. c. 32. *M. du S.*
61. Κυμαῖος] I. e. ἐκ Κύμης τῆς Αἰολίδος. Vid. *Eraſm.* in proverb. *Sero ſapiunt Cumani.* *F.G.*
Κυμαῖος] Vid. Ἀναβ. c. 32. & Δραπ. c. 13. In *Æſop.*

illum ſimilibus in rebus doctum. Dicendum tamen, licet obſoleta dicere videar, ne reprehendar, qui ſolus ea ignorem.

ἐκεῖνον [e] Βάσαν, τὸν ἐπὶ τοῖς ὁμοίοις σοφόν. ῥητέον δὲ ὅμως, εἰ καὶ ἕωλα δόξω λέγειν, ὡς μὴ αἰτίαν ἔχοιμι μόνος αὐτὰ ἀγνοεῖν.

4. Vel potius advocandus erit Menandri prologorum unus, Elenchus, amicus Veritati & Libertati in dicendo Deus, non obſcuriſſimus eorum, qui in ſcenam prodeunt, ſolis vobis inimicus, qui linguam ipſius timetis, qui & novit omnia, & diſerte quae de vobis novit, eloquatur. Lepidum ſane fuerit, ſi velit ille ad nos accedere, & enarrare ſpectatoribus totam fabulae rationem. Age igitur, Prologorum atque Geniorum optime, Elenche, vide ut diſerte auditores edoceas, quam non temere, neque animo ad inimicitias prono, neque illotis, quod ajunt, pedibus ad hanc diſputationem devenerimus, ſed cum propriam injuriam ulciſcentes, tum communi quodam odio hominem impuritatis cauſſa perſequentes. Haec ſola ubi dixeris, & aperte expoſueris, propitius e veſtigio diſcedere hinc poteris, & reliqua nobis permit-

Μᾶλλον δὲ παρακλητέος ἡμῖν τῶν Μενάνδρου προλόγων εἷς, ὁ Ἔλεγχος, φίλος ἀληθείᾳ καὶ παῤῥησίᾳ θεὸς, οὐχ ὁ ἀσημότατος τῶν ἐπὶ τὴν σκηνὴν ἀναβαινόντων, μόνοις ὑμῖν ἐχθρὸς τοῖς δεδιόσι τὴν γλῶτταν αὐτοῦ, πάντα καὶ εἰδότος, καὶ σαφῶς διεξιόντος, ὁπόσα ὑμῖν σύνοιδε. χάριεν γοῦν τοῦτο γένοιτ' ἂν, εἰ ἐθελήσειεν ἡμῖν προεισελθὼν οὗτος διηγήσασθαι τοῖς θεαταῖς σύμπαντα τοῦ δράματος τὸν λόγον. Ἄγε τοίνυν, ὦ προλόγων καὶ δαιμόνων ἄριστε Ἔλεγχε, ὅρα ὅπως σαφῶς προδιδάξῃς τοὺς ἀκούοντας, ὡς οὐ μάτην, οὐδὲ φιλαπεχθημόνως, οὐδ' ἀνίπτοις ποσὶ, κατὰ τὴν παροιμίαν, ἐπὶ τόνδε τὸν λόγον ἀπηντήκαμεν, ἀλλὰ καὶ ἴδιόν τι ἀμυνόμενοι, καὶ τὰ κοινὰ μισοῦντες τὸν ἄνθρωπον ἐπὶ τῇ βδελυρίᾳ. ταῦτα μόνα εἰπὼν, καὶ σαφῶς προδιηγησάμενος, ἵλεως ἄπιθι ἐκποδὼν, τὰ δὲ ἄλλα, ἡμῖν [f] κατάλει-

e Βάσαν] Et hoc Edd. atque M. Βάσσον adſcripſit *Solan.* f Κατάλειπε] Recepi ex W. Κατάλιπε Edd. priores.

85. Ἀνίπτοις ποσὶν] Ἀνίπτοις ποσὶ, ἀντὶ τοῦ ¶ ἀνετοίμοις, καὶ χωρὶς τινὸς παρασκευῆς. παροιμία ἐπὶ τῶν ἀμαθῶς ἐπὶ τινὰ ἔργα καὶ πράξεις ἀφικνουμένων. *V.*

88. Βδελυρίᾳ] Αἰσχροποιΐᾳ. *V.*

¶ Ἀνετοίμοις] Lege ἀνετοίμως. *M. du S.*

ſop. quae hodie circumferuntur *fabulis*, Cumarum nulla mentio. Vid. Delect. fab. 123. & 157. *M. du S.*

65. Πρὸς ἐμοῦ] Quos nunc extantes libellos innuat, primo quidem ambigebam. Nunc ad *Rhetorem* ſuum reſpicere video. Sophiſtes enim hic audit c. 5. & 8. *Celebris Sophiſta* c. 9. *Rhetor & Sophiſta* c. 19. *M. du S.*

67. Ἀριφράδην] Impurus hic, teſte *Ariſtophane* in Equit. & Lesbiorum morbo, quem adinveniſſe videtur, infamis. V. p. 359. *M. du S.*

68. Μίσθωνα] Vid. not. ad *Ovid.* Triſt. II. 417. & Ἀπαιδ. c. 23. *M. du S.*

69. Βάσαν] De hoc nihil invenio. Vide an non potius legendum ſit Βάσσον, de quo ad Ἀπαιδ. c. 23. *M. du S.*

73. Προλόγων εἷς ὁ Ἔλεγχος] Sine dubio eſt, hic non indicari Comoediae nomen, non laudari verſus ipſius Menandri, recte (quantum ad cauſſam, demta verborum aſperitate) eo nomine reprehenſum *Joh. Clericum* a Philel. Lipſ. ad Menandri reliqu. hoc tit. Porro Elenchi, h. e. *convictionis*, perſonam jam adhibuit noſter in fine *Piſcatoris* c. 48. *J. M. G.*

Ibid. Ἔλεγχος] Μενάνδρου πρόλογος. F. G.

Ἔλεγχος] Hinc in nupera fragmentorum Menandreorum editione p. 58. fragmentum hoc concinnatum eſt.

Ἔλεγχος γὰρ θεὸς
Τῇ παῤῥησίᾳ, τῇ τ' Ἀληθείᾳ φίλος.

totique fabulae, ſi diis placet, nomen ἘΛΕΓΧΟΣ inditum. Parum feliciter utrumque, ut ab illius editionis cenſore Anonymo jam obſervatum eſt p. 26. ſed ante Cl. *Clericum*, *Menagius*, ut in not. edit. *Amſtel.* videre eſt. ſenarium eſſe pronunciarat, φίλος Ἀληθείᾳ καὶ παῤῥησίᾳ θεός. *M. du S.*

Ibid. Φίλος ἀληθείᾳ καὶ παῤῥησίᾳ θεὸς] Senarius. F. G.

85. Ἀνίπτοις ποσὶ] Habuimus ſupra *Dem.* c. 4. Et *Rhet. Praec.* c. 14. *J. F. R.*

90. Ἐκποδὼν] Conf. ſupra *pro Imag.* c. poſtremo. *J. F. R.*

 93. Αἰ-

λειτε. μιμησόμεθα γάρ σε, καὶ διελέγξομεν τὰ πολλά, ὡς παῤῥησίας τε καὶ ἀληθείας ἕνεκα, [a] μηδένα αἰτιάσασθαί σε. μήτε δὲ ἐμὲ πρὸς αὐτοὺς ἐπαινέσῃς, ὦ φίλτατε ἔλεγχε, μήτε τὰ ἐκείνων προσόντα προεκχέῃς αὔτως· οὐ γὰρ ἄξιον θεῷ ὄντι ἐπὶ [b] στόμα σοι ἐλθεῖν τοὺς περὶ τῶν οὕτω καταπτύστων λόγους.

Ὁ γὰρ σοφιστὴς οὗτος εἶναι λέγων, ὁ πρόλογος ἤδη φησὶ ταῦτα, ἐς Ὀλυμπίαν ποτὲ ἧκε, λόγον τινὰ πρὸ πολλοῦ συγγεγραμμένον ἐπιδειξόμενος τοῖς πανηγυρισταῖς. ἦν δὲ ὑπόθεσις τῷ συγγράμματι, ὁ Πυθαγόρας κωλυόμενος ὑπό τινος Ἀθηναίων, οἶμαι, μετέχειν τῆς [c] ἐν Ἐλευσῖνι τελετῆς, ὡς βάρβαρος, ὅτι ἔλεγεν αὐτὸς ὁ

tere. Te enim imitabimur ; & convincemus *eum* in plerisque, ut libertatis veritatisque *neglectae* nemo te accuſare poſſit. Neque vero me laudaveris apud illos, Elenche cariſſime, neque iſti quae inſunt, temere effundas. Neque enim dignum fuerit, tibi, qui Deus es, in os venire ſermones de rebus adeo deſpuendis.

4. *Nimirum iſte, qui Sophiſtam ſe eſſe ait*, iſta jam loquitur Prologus, *Olympiam venit aliquando, orationem olim conſcriptam habiturus in panegyri. Erat autem argumentum libelli, Pythagoras prohibitus ab aliquo, Athenienſium puto, Sacris Eleuſiniis intereſſe, tanquam Barbarus, quod ipſe dictitaverat Py-*

a Μηδένα αἰτιάσ. σε] Nil mutare Edd. nec M. addit *Solan.* *b* Στόμα] Recte ſic M. *Fl. H. P. S.* &c. Στόματος *J.* & marg. *A*1. *c* Ἐν] Neglexit praepoſ. W.

96. Αὔτως] *Ματαίως. V.*

99. Ὁ γὰρ σοφιστὴς] * Τίμαρχος. *V.*

* Τίμαρχος] Lege Ἀτίμαρχος, quamvis etiam in C. reperiatur Τ—— *M. du S.*

93. Αἰτιασ. σε] Sic libri omnes impreſſi & Mſ. M. ideo autem repetit, ne de ſe intelligatur dictum. *M. du S.*

Αἰτιάσασθαί σε] Obſcuriuſculum facit locum actio comica. *Nemo te, Elenche, accuſabit veritatis & libertatis cauſſa*, h. e. nemo meam narrationem, qua in pudorem dare inimicum, & turpitudinis convincere ſtudebo, ut parum veram, vel ut parum liberam accuſabit. Ita, quae ſequuntur, intelligenda: *non laudabis me, Elenche*, h. e. non admiſcebo ego quidquam meae laudis. Ut res ipſa lectori feſtinanti fieret manifeſtior, ipſam Elenchi proſopopoeian Prologi inſtar argumentum & occaſionem dramatis, ut ille apud Menandrum, narrantis, alio genere typorum curamus, in Latina interpretatione exprimi. *J. M. G.*

94. Πρὸς αὐτοὺς] Scil. τοὺς ἀκούοντας. *F. G.*

2. Λόγον τινὰ — ἐπιδ. τοῖς πανηγ.] Mos ea aetate frequens, cujus originem apud noſtrum in *Herod.* habes. cap. 1. *Philoſtratus* paſſim meminit in vitis Sophiſtarum & Apoll. vita. *M. du S.*

10. Τὸν Αἰσώπου κολοιὸν] Conf. Ἀπολ. μισθ. c. 4. *M. du S.*

12. Ἕωλα] I. e. *Vetera, meditata. F. G.* Conf. ſupra *Bis Accuſ.* c. 25. μὴ ἕωλον εἶναι τὴν κρίσιν. Et *Schol.* ib. No. 6. ἑώλους ἄρτους exponentem χθεσινούς. *J. F. R.*

15. Αἰτήσῃ τινὰς ὑποθέσεις] Sicut ille apud *Plinium* ep. 2, 3, 1. *Iſaeus*, qui & ipſe *poſcebat controverſias plures, electionem auditoribus permittebat. Poſcebat*, inquam, non *ponebat*; quam ſententiam noſtram contra illuſtrem *Cuperum* nuper ibi defenſam, mirifice confirmat hic locus, de quo in mentem tum nobis non veniebat. Nempe poſcebant Sophiſtae plures controverſias aut ὑποθέσεις, argumenta declamationum; & inter illas deinde optionem quoque auditoribus permittebant. Quidam forte bona fide. Hic noſter quidem fraude uſus, quae hic deſcribitur. *J. M. G.*

18. Καὶ συνέπεισε τὸ θέατρον ἀκούειν τὸν ὑπὲρ τοῦ Πυθαγόρου ἐκεῖνον λόγον] Quum nihil haberet τὸν quo referretur, omnino cenſebam ſcribendum τὸν, λόγον nimirum, quod perſpicuum eſt. Sed non diſſimulanda eſt ſcriptura Florentinae editionis, Καὶ συνέπεισε τὸ θέατρον ἀκούειν τὸν ὑπὲρ τοῦ Πυθαγόρου ἐκείνου λόγων. In quibus verbis profecto nihil eſt, quod non probes; & ἐκείνου poteſt ἐμφάσεως cauſſa eſſe additum, quemadmodum notum eſt, hanc vocem de magnis & admiratione dignis viris ſic adhiberi. Sed ſi locum ipſum, & praecedentia praeſertim, inſpicias, forte vulgatiorem ſcripturam, pro τῶν lecto τὸν, praeferas, quum ἐκεῖνον λόγον ſic neceſſario videatur debuiſſe dici, quandoquidem ſpectat ſingularem quamdam de Pythagora hiſtoriam, cujus mentio ſupra fuerat facta. *J. J.*

Ibid. Τὸν] Ed. *Fl.* τῶν ἐκείνου λόγων. Reliquae τὸν — ἐκεῖνον λόγον. Si *Fl.* ſequaris, ἐκείνου non Pythagoram, ſed ſtolidum illum oratorem notabit. Sed magis placet W. in quo τὸν — ἐκεῖνον λόγον. *M. du S.*

20. Ἀπίθανος ἐν τῇ ὑποκρίσει] Ita egit hic Sophiſta.

Pythagoras, ſe quondam Euphorbum fuiſſe. Erat porro oratio illa ad Aeſopicae corniculae inſtar conſarcinata ex multis pennis alienis. Cum autem vellet non antiqua videri dicere, ſed velut ex tempore proponere quae de libro edidicerat: rogat ſodalium aliquem (erat ille Patrenſis, in cauſſis multum verſatus homo) cum argumenta poſceret dicendi, Pythagoram ut ipſe deligeret. Idque facit homo, ac perſuadet theatro, ut audire vellent homines illam pro Pythagora orationem.

5. *Poſtea iſte in actione valde improbabilis, qui connecteret orationem, qualem videri neceſſe eſt a longo inde tempore commentatam & meditatam, etſi quam maxime praeſens homini impudentia pro illo pugnaret, & manum*

Πυθαγόρας πρὸ τούτου ποτὲ, καὶ Εὔφορβος γεγονέναι. ἐτύγχανε δὲ ὁ λόγος [d] αὐτῷ κατὰ τὸν Αἰσώπου κολοιὸν, συμφορητὸς ὢν ἐκ [e] ποικίλων ἀλλοτρίων πτερῶν. βουλόμενος δὴ μὴ ἕωλα δόξαι λέγειν, ἀλλ' [f] αὐτοσχεδιάζειν τὰ ἐκ τοῦ βιβλίου, δεῖται τῶν συνήθων τινός (ἦν δὲ ἐκ Πατρῶν ἐκεῖνος, ἀμφὶ δίκας ἔχων τὰ πολλὰ) ἐπειδὰν αἰτήσῃ τινὰς ὑποθέσεις τοῖς λόγοις, τὸν Πυθαγόραν αὐτῷ προελέσθαι. καὶ οὕτως ἀνὴρ ἐποίησε, καὶ συνέπεισε τὸ θέατρον ἀκούειν [g] τὸν ὑπὲρ τοῦ Πυθαγόρου ἐκεῖνον λόγον.

Ἦν δὴ τὸ ἐπὶ τούτῳ, ὁ μὲν πάνυ ἀπίθανος ἐν τῇ ὑποκρίσει, συνείρων οἷον εἰκὸς ἐκ πολλοῦ ἐσκεμμένα, καὶ μεμελετημένα, εἰ καὶ ὅτι μάλιστα ἡ ἀναισχυντία οὖσα ἐπήμυνε, καὶ χει-

d Αὐτῷ] Sic W. *J.* & marg. *A*1. Αὐτοῦ *H P. S. Fl. B*1. *Ald. Fr.* *e* Ποικίλων] Ποικίλλων *J.* & *Ald.* *f* Αὐτοσχεδιάζειν] Σχεδιάζειν Schol. & *Coll.* *g* Τὸν] Receptum ex W. Τῶν Edd. peſſime, quum tamen λόγον mox haberent. Τῶν — ἐκείνου λόγων *Fl.* Ἐκεῖνον Edd. cett. & M.

13. Σχεδιάζειν] Ἤτοι σχέδια λέγειν, τὰ μὴ μετὰ σκέψεως γινόμενα. *V.*

23. Ἐπήμυνε] † Ἐπεβοήθει. C.

† Ἐπεβοήθει] Recepi ex C. Ἐπιβόηται V. & edita. Ἐπεβόηται Exc. *G.* quod propius accedit ad C.

ſta, ut actio ipſa fidem ſibi derogaret extemporalitatis: quod diverſis modis accidere poſſe conſtat. V. G. recitabat, ut adoleſcentuli cum penſa reddunt: aberat ille aeſtus, illa ſolicitudo, illa viciſſim quarundam rerum incuria, extemporalis orationis comites: plena omnia teſtimoniis, argutiis, ſententiolis &c. Porro illud *connectere*, quo reddidimus τὸ συνείρειν, debemus *Quinctilian.* 10, 3, 20. *J. M. G.*

23. Ὅτι μάλιστα] Forſan μεγίστη. *F. G.* Non reprehendo. Sed nec vulgatum damnare auſim: nam licet ὅτι ſic per pleonaſmum amet adjectivis addi, ut ὅτι πλεῖστος χρυσὸς *Æſop.* fab. 128. ὅτι μεγίστη φωνὴ apud Noſtr. c. 6. & 15. ubi nos vide; & *Thucyd.* VII. c. 69. vſ. 62. ὅπως ὁτιμεγίστη ὠφέλεια γένοιτο. tamen & adverbia ſaepe pro adjectivis poni, non ſolum in tritiſſimis illis locutionibus ὁ πάλαι λόγος, ἡ πρὶν ἀστοχία, ſed & in aliis, ſatis jam ſaepe indicatum. Ὅτι μάλιστα quoque conjungi, notum arbitror, ut ſupra c. 1. & ap. *Thucyd.* V. c. 36. ὁτιμάλιστα una voce exaratur. Et ibid. c. 46. vſ. 13. ὅτι τάχιστα εὕρημα εἶναι διακινδυνεῦσαι. Quae tamen non ita ſimilia fateor, ut nihil regeri poſſit. *J. F. R.*

Ibid. Ἡ ἀναισχυντία οὖσα] Locus mihi, & Cl. *Kuſtero* ſuſpectus. *M. du S.*

Ἡ ἀναισχυντία οὖσα] Niſi aliud quid hic deſit, V. G. nomen παράκλητος, συνήγορος, vel tale quiddam; certe excidiſſe puto ſyllabam, ſ. praepoſitionem participio praemiſſam, legendumque παροῦσα, atque ita interpretatus ſum. *J. M. G.*

Ἡ ἀναισχυντία οὖσα] Etſi Cl. *Geſn.* non male παροῦσα conjicit, & ego quoque vellem in aliquo libro ſic invenire, nondum tamen vulgatum muto; quia poteſt pleonaſmus eſſe, ut ſupra *de Calum.* c. 16. ubi τὸ ὂν etiam abundare vidimus. Adde εἶναι abundans ap. *Alciphr.* Ep. 1. p. 1. χρηστὴν ἡμῖν ἡ θάλασσα τὸ τήμερον εἶναι τὴν γαλήνην ἐστόρησεν. ubi *Bergl.* plura ſimilia. Addo etiam *Long. Paſt.* I. p. 18. δῶρον εἶναι δίδωσι. Noſtrumque infra hoc *Dial.* c. 25. σοφιστὴν εἶναι δοκεῖν ἐποίησα. Omitto quae ſatis multa de hoc pleonaſmo notata ſervo. Sufficient, ſi addas duo illa, quae Cl. *Hemſt.* T. I. *Jud. Voc.* p. 98. dedit, ubi Noſter. ὁ δὲ σταυρὸς εἶναι ὑπὸ τούτου μὲν ἐδημιουργήθη. Sed ſi haec non eſſe prorſus ſimilia huic οὖσα, dixeris, ſuperius ὂν tamen *in Calumn.* vel eod. modo abundabat, vel videndum, an τὸ οὖσα, hic non efficax plane ſit, pro *vera*, uti ex *Demoſth.* ἡ οὖσα ἀρχὴ, *verus principatus*, & οὐκ οὖσα, *falſus*, ab Lexicogr. adfertur, quodque aliis etiam auctoritatibus firmare poſſem, ſi liceret plura commentari. *J. F. R.*

35. Λό-

χεῖρα ὤρεγε, καὶ συνηγωνίζετο αὐτῷ. γέλως δὲ πολὺς παρὰ τῶν ἀκουόντων. καὶ οἱ μὲν, ἐς τὸν Πατρέα ἐκεῖνον μεταξὺ ἀποβλέποντες, ὑπεδήλουν ὡς οὐ λέληθε συμπράξας αὐτῷ τὴν ῥᾳδιουργίαν, οἱ δὲ καὶ αὐτὰ γνωρίζοντες τὰ λεγόμενα, παρ' ὅλην τὴν ἀκρόασιν διετέλεσαν, ἓν τοῦτο μόνον ἔργον ἔχοντες ἀλλήλων πειρώμενοι, ὅπως μνήμης [a] ἔχωσι πρὸς τὸ διαγιγνώσκειν, ὅτου ἕκαστον ἦν τῶν ὀλίγον πρὸ ἡμῶν εὐδοκιμησάντων ἐπὶ ταῖς καλουμέναις μελέταις σοφιστῶν.

Ἐν δὲ τούτοις ἅπασι καὶ ὁ τὸν λόγον τόνδε συγγράψας ἦν ἐν τοῖς γελῶσι καὶ αὐτός. τί δ' οὐκ ἔμελλε γελᾶν ἐφ' οὕτω περιφανεῖ, καὶ ἀπιθάνῳ, καὶ ἀναισχύντῳ τολμήματι; καί πως (ἔστι δὲ [b] ἀκρατὴς γέλωτος) ὁ μὲν τὴν φωνὴν ἐντρέψας εἰς μέλος, ὡς ᾤετο, θρηνόν τινα ἐπηύλει τῷ Πυθαγόρᾳ, ὁ δὲ τοῦτο δὲ τὸ τοῦ λόγου, ὄνον κιθαρίζειν [c] πειρώμενον ὁρῶν, ἀνεκάγχασε μάλα ἡδὺ ὁ ποιητὴς οὗτος ὁ ἐμός· ὁ δὲ εἶδεν ἐπιστραφείς. τοῦτο [d] ἐξεπολέμωσε τότε αὐτοὺς ἔναγχος.

Ἐνθέν δὲ ἦν μὲν ἡ τοῦ ἔτους ἀρχὴ, μᾶλλον δὲ ἡ ἀπὸ τῆς μεγάλης νουμηνίας τρίτη, ἐν ᾗ οἱ Ῥωμαῖοι, κατά τι ἀρχαῖον, εὔχονταί τε αὐτοὶ ὑπὲρ ἅπαντος τοῦ ἔτους εὐχάς τι-

illi porrigeret & certamen illius adjuvaret. Riſus interim multus apud auditores, cum alii in Patrenſem illum intuentes, ſubindicarent, auxilium iſtius impoſturae ab illo praeſtitum non latere: alii vero qui agnoſcerent quae dicebantur, toto quo audiebant tempore illud unum agebant, ut alter alterius memoriam tentaret in agnoſcendo cujus eſſet unumquodque eorum Sophiſtarum, qui paullo ante noſtram aetatem in declamationibus floruerunt.

6. Inter hos autem omnes, qui riderent, ipſe quoque fuit, qui hunc libellum ſcripſit. Quî enim non rideret auſo tam manifeſto, & improbabili atque impudenti? Quî, inquam? *Eſt autem alioqui riſus impotens. Atque ille quidem inflexa ad modulationem voce, threnum quendam, uti putabat, accinebat Pythagorae: at hic poëta meus, in ſuaves cachinnos ſolvi, aſinum videns citharam tractare conantem. Verum iſte converſus hoc obſervat. Hoc illos tum nuper inimicos reddidit.*

7. Deinde fuit principium anni, vel potius dies a magnis illis Kalendis tertius, quo Romani priſco quodam more, & ipſi vota quae-

dam

a Ἔχωσι] Ἔχουσι *Fl.* Nihil a vulgata abit M. *b* Ἀκρατὴς] Ἀκροατὴς male *Coll.* Vulgatum tuetur M. *c* Πειρώμενον] Recte M. *Fl.* P. &c. Πειρόμενον male *J. Ald.* *d* Ἐξεπολέμωσε] Ἐξεπολήμωσε male *Coll.* Vulgatum ſervant M. & *Fl.*

35. Ὁ τὸν λόγον] Λουκιανός. G.
39. Ἀκρατὴς γέλωτος] Γέλως γὰρ ἦν ὅλον τὸ σύγγραμμα. G.

45. Ἐξεπολέμησεν. Πολεμίους ἐποίησεν. (ἴσως ἐξεπολέμωσεν) G.

35. Λόγον τόνδε συγγράψας] Lucianus ſcilicet. F. G.
39. Καί πως] Quo πως illud referri debeat, incertum eſt. *M. du S.*
43. Ὁ ποιητὴς οὗτος] I. e. Lucianus, cujus ego ſum prologus. *F. G.*
Ὁ ποιητὴς οὗτος ὁ ἐμὸς] Hic eſt ipſe Lucianus ὁ τὸν λόγον τόνδε συγγράψας, ut modo dicebat. Loquitur enim Prologus dramatis Elenchus, qui Lucianum *poëtam ſuum* vocat, ut Terentiani v. g. prologi Terentium. *J. M. G.*
45. Ἐξεπολέμωσε] V. *Th. Mag.* v. πεπολέμωται, ait: πεπολέμωται, ὁ εἰς ἔχθραν πραχθείς τινι, καὶ πολέμιος γενόμενος. ἐξεπολέμωσε δὲ, ὁ πολέμιόν τινα ἑτέρῳ ποιήσας. πεπολέμηται δὲ ὁ πολεμηθείς. *J. F. R.*
48. Ἡ ἀπὸ τῆς μεγάλης νουμηνίας τρίτη] Romano ſtilo III Non. Jan. ſolennis ille *Votorum* dies, *Vota* etiam ſ. Βῶτα dictus in antiquis monumentis. Quae dici poſſunt ea de re, occupavit omnia, nec ipſum hunc locum praetermiſit, felix diligentia *Exech. Spanhemii* ad *Julian.* Orat. I. p. 276. ſeq. Caeterum quod hic ipſe dies quoque ἱερομηνία vocatur, nihil inſoliti. Vid. quae in fine *Icaromen.* ea de re annotavimus. *J. M. G.*

48. Τρί-

dam pro toto anno; & ſacra faciunt, a Numa rege praeſcripta, creduntque, Deos illo maxime die operam dare precantibus. Hoc igitur feſto die atque ſacro, is qui riſerat Olympiae inſiticium illum Pythagoram, cum videret accedere conſpuendum iſtum atque ſuperbum alienae orationis hiſtrionem, cujus etiam mores accurate noſſet, & reliquam vitae iſtius libidinem atque impuritatem, quaeque facere diceretur, & in quibus deprehenſus fuerat, Suadeo, *inquit ad ſodalium quendam,* devitemus infelicis occurſus hoc ſpectaculum, qui ſua praeſentia jucundiſſimum nobis diem atrum (*Apophrada*) videtur facturus. *Hoc ipſum nomen* Apophrada *audiens ſophiſta, tanquam peregrinum & alienum Graecis nomen ſtatim riſit, & prioris illius riſus nomine virum ultus eſt, ut quidem ſibi videbatur, & apud omnes uſurpabat hoc ipſum,* Apophras! Quid vero id rei eſt? fructusne aliquis? an herba quaedam? an vas? an eſculentorum quiddam vel poculentorum eſt *Apophras?* Equidem nec audivi unquam, neque intelligebam unquam, quid ſibi velit.

9. *Talia iſte contra hunc meum ſe diſputare opinabatur, multumque* Apophradi *riſum conflabat, ignarus nempe, ultimum ſe hoc ru-*

νας, καὶ [e] θύουσι, Νουμᾶ τοῦ βασιλέως καταστησαμένου τὰς ἱερουργίας αὐτοῖς, καὶ πεπιστεύκασι τοὺς θεοὺς ἐν ἐκείνῃ μάλιστα τῇ ἡμέρᾳ χρηματίζειν τοῖς εὐχομένοις. ἐν τοιαύτῃ τοίνυν ἑορτῇ καὶ ἱερομηνίᾳ, ὁ τότε γελάσας ἐν Ὀλυμπίᾳ ἐκεῖνος [f] ἐπὶ τῷ ὑποβολιμαίῳ Πυθαγόρᾳ, ἰδὼν προσιόντα τὸν κατάπτυστον, καὶ ἀλαζόνα, τὸν τῶν ἀλλοτρίων λόγων ὑποκριτὴν (ἐτύγχανε δὲ καὶ τὸν τρόπον ἀκριβῶς εἰδὼς αὐτοῦ, καὶ τὴν ἄλλην ἀσέλγειαν, καὶ μιαρίαν τοῦ βίου, καὶ ἃ ποιεῖν ἐλέγετο, καὶ ἃ ποιῶν κατείληπτο) Ὥρα ἡμῖν, ἔφη πρός τινα τῶν ἑταίρων, ἐκτρέπεσθαι τὸ δυσάντητον τοῦτο θέαμα, ὃς φανεὶς ἔοικε τὴν ἡδίστην ἡμέραν ἀποφράδα ἡμῖν ποιήσειν. [g] τοῦτ' ἀκούσας ὁ σοφιστὴς τὴν ἀποφράδα, ὥς τι ξένον καὶ ἀλλότριον τῶν Ἑλλήνων ὄνομα, ἐγέλα εὐθὺς, καὶ τὸν ἄνδρα τοῦ πάλαι ἐκείνου γέλωτος ἠμύνετο, ὡς γοῦν ᾤετο, καὶ πρὸς ἅπαντας ἔλεγεν, ἀποφράς, τί [h] δὲ τοῦτό ἐστι; καρπός τις, ἢ βοτάνη τις, ἢ σκεῦος; ἆρα τῶν ἐσθιομένων ἢ πινομένων τί ἐστιν ἀποφράς; ἐγὼ μὲν οὔτε ἤκουσα πώποτε, οὔτ' ἂν συνίην ποτὲ ὅ, τι καὶ [i] λέγει.

Ταῦθ' ὁ μὲν ᾤετο κατὰ τούτου διεξιέναι, καὶ πολὺν ἐπῆγε τῇ ἀποφράδι τὸν [k] γέλων. ἐλελήθει δὲ [l] καθ' αὐτοῦ τὸ ὕσταλον τεκμήριον ἀπαι-

e Θύουσι Νουμᾶ] Θύουσιν ἅμα W. male. *f* Ἐπὶ] Ita dedit *Solan.* ex *Graev.* Ἐπὶ etiam marg. *A1.* Ὑπὸ Edd. & M. *g* Τοῦτ'] Ταῦτ' marg. *A1.* *h* Δὲ] Δαὶ W. ſolus. *i* Λέγει] Ita dedit *Solan.* ex W. Λέγοι Edd. priores. *k* Γέλων] Conſtare lectionem notat *Solan.* *l* Καθ' αὐτοῦ] Sic dedi ex *P.* Κατ' αὐτοῦ cett. & M.

77. Ὕσταλον τὸ μέγα] Euripides: *οἱ δ' ὡς τάχιστ' ἤκουσαν ὑστάτην ὄπα, ἤτοι τὴν ὑπερέχουσαν, τὴν βασιλικήν.* G.

48. Τρίτῃ] *Plutarchus* initio vitae *Ciceronis* p. 1578. f. ἡμέρᾳ τρίτῃ τῶν νέων Καλανδῶν ἐν ᾗ νῦν οἱ ἄρχοντες εὔχονται καὶ θύουσιν ὑπὲρ τοῦ ἡγεμόνος. V. *Schot.* Obſ. 245. *Fab.* Mag. Rom. 198. *Herodian.* I. f. anni ineuntis diem primum ἱερομηνίαν vocat, ubi III. *Non.* accipit Lipſius, quod non probo, vid. *Lipſ.* excurſ. ad *Tac.* Ann. XVI. AB. Ubi virum ſumma & eruditione, & induſtria conſpicuum miror hunc Luciani locum fugiſſe, eo magis, quia nulli eorum quos laudat, ſcriptorum, hujus moris origo prima, a Luciano hic addita traditur. Vide *Strenarum orig.* *M. du S.*

55. Ὁ τότε γελάσας] Lucianus. *F. G.*

Ὁ τότε γελάσας ἐν Ὀλυμπίᾳ ἐκεῖνος ἐπὶ τῷ ὑποβολιμαίῳ Πυθαγόρᾳ] *Is qui tunc in Olympia riſit ſuper ſuppoſititio Pythagora.* Vulgati ὑπὸ τῷ ὑποβολιμαίῳ Πυθαγόρᾳ ſub *ſuppoſititio iſto Pythagora*, inquiunt interpretes, quod quid ſibi velit, nemo dixerit. *J. G. G.*

56. Ὑπὸ τῷ] Forte ἐπί. Sic autem diſtinguendum. ὁ τότε γελάσας ἐν Ὀλυμπίᾳ ἐκεῖνος ἐπὶ τῷ ὑποβολιμαίῳ Πυθ. &c. I. e. *ſuper Pythagora.* *F. G.* Recte, ideoque ἐπὶ recepi, & comma poſt ἐκεῖνον ſuſtuli. *J. F. R.*

77. Καθ' αὐτοῦ] In omnibus libris noſtris κατ' αὐτοῦ. *M. du S.*

ἀπαιδευσίας ἐκφέρων, ἐπὶ τούτῳ [a] τόνδε τὸν λόγον συνέγραψεν, ἐμὲ προεισπέμψας ὑμῖν, ὡς δείξειε τὸν ἀοίδιμον σοφιστὴν τὰ κοινὰ τῶν Ἑλλήνων ἀγνοοῦντα, ϗ ὁπόσα κἂν οἱ ἐπὶ τῶν ἐργαστηρίων ϗ τῶν καπηλείων εἰδεῖεν. ταῦτα μὲν ὁ ἔλεγχος.

ditatis contra ſe indicium proferre. Hac igitur cauſſa hunc libellum conſcripſit ille Poëta meus, *qui me ad vos praemiſit, ut oſtendat nobilem Sophiſtam communia Graecorum ignorare, quaeque de officinis etiam & cauponis homines norunt.* Iſta quidem Elenchus.

Ἐγὼ δὲ (ἤδη γὰρ αὐτὸς παρείληφα τοῦ δράματος τὰ λοιπὰ) δίκαιος ἂν εἴην, τὰ ἐκ τοῦ Δελφικοῦ τρίποδος ἤδη λέγειν, οἷα μέν σου τὰ ἐν τῇ πατρίδι, οἷα δὲ τὰ ἐν τῇ Παλαιστίνῃ, οἷα δὲ τὰ ἐν Αἰγύπτῳ, οἷα δὲ τὰ ἐν Φοινίκῃ, ϗ Συρίᾳ, εἶτα ἑξῆς τὰ ἐν Ἑλλάδι, ϗ Ἰταλίᾳ, ϗ ἐπὶ πᾶσι τὰ ἐν Ἐφέσῳ νῦν, ἅπερ κεφαλαιωδέστατα τῆς ἀπονοίας τῆς σῆς, ϗ κορυφὴ, ϗ κορωνὶς τοῦ τρόπου. ἐπεὶ γὰρ κατὰ τὴν παροιμίαν, Ἰλιεὺς ὢν, τραγῳδοὺς ἐμισθώσω, καιρὸς ἤδη σοι ἀκούειν τὰ σαυτοῦ κακά.

10. Ego vero (jam enim ipſe ſuſcepi quod reliquum eſt fabulae) jure meo jam poſſem, iſta *velut* e Delphico tripode dicere, quid in patria egeris, quid in Palaeſtina, quid in Aegypto, quid in Phoenice & Syria, quid deinde in Graecia & Italia: ac ſuper omnia, quae nunc Epheſi, quae quidem maxime capitalia & faſtigium amentiae tuae, & *impoſita* moribus tuis coronis. Cum enim, quod eſt in proverbio, *Ilienſis ipſe tragoedos conduxeris;* jam decebat tua te mala audire.

Μᾶλλον δὲ ταῦτα μὲν μηδέπω· περὶ

11. Sed potius iſta nondum: de *Apophra-*

[a] Τόνδε τὸν λόγον] Τὸν λόγον τόνδε W.

86. Ἐκ τοῦ Δελφικοῦ] Ὡς κεκρυμμένα μὲν, ἀληθῆ δέ. *G.* (Corrupte ſcriptum erat κεκριμένα)

79. Συνέγραψεν, ἐμὲ] Legendum videtur συνέγραψεν ὁ ἐμὲ προεισπέμψας ὑμῖν. *F.G.*

81. Καὶ ὁπόσα κἂν] Forſan ϗ ὁπόσα ἂν καὶ οἱ ἐπὶ τῶν, &c. *F.G.*

87. Πατρίδι] Infra c. 19. καλλίστην καὶ μεγίστην τῶν ἐν Φοινίκῃ ἁπασῶν vocat. Vide etiam Ἀπαιδ. c. 19. *M. du S.*

90. Ἐφέσῳ νῦν] Hinc eſt quod Epheſi hunc libellum ſcriptum fuiſſe colligo; vid. etiam c. 22. *M. du S.*

93. Ἰλιεὺς ὢν τραγῳδοὺς] Proverb. pag. 892. *J. B.*

Ἰλιεὺς] Vid. Ἀναβ. c. 38. *Polyaen.* Strat. III. p. 229. Ilienſium meminit. *M. du S.*

96. Εἰπὲ γάρ μοι πρὸς Πανδήμου, ϗ Γενετυλλίδος, ϗ Κυβήβης] Benedictus: *Dic mihi per Pandemum, & Genetyllidem, & Cybiben*, abſurde. Recte vidit *Palmerius* πάνδημον eſſe Veneris epitheton, nimirum eſt quae Lucretio dicitur *Vulgivaga Venus.* Hinc & in Mſ. legitur πρὸς τῆς Πανδήμου, ϗ Γενετυλλίδων. ſic ſane & *Ariſtoph.* in Θεσμοφοριαζούσαις.

Ὡς ἡδὺ μέλος, ὦ πότνιαι Γενετυλλίδες,
Καὶ θηλυδριῶδες, ϗ κατεγλωττισμένον.

Quam ſuavis cantilena, o venerandae Genetyllides, & effoeminata & laſciva. Sed tamen Γενετυλλὶς etiam legitur apud eundem in Nubibus:

Ἡ δ᾽ αὖ μύρου, κρόκου καταγλωττισμάτων,
Δαπάνης, λαφυγμοῦ, κωλιάδος, Γενετυλλίδος ſc. ὄζειν.

Haec vero unguentum, crocum obſcoena baſia.
Et ſumtus, & Crapulam, & Venerem, & Genetyllidem olet.

Dicuntur eſſe dii ſive Deae praeſides generationis. Vide antiqua ſcholia. Recte vero κυβήβη docti viri emendarunt. Non eſt Venus ſed magna mater, Cybele, quae & Graecis & Latinis *Cybebe* dicitur. Nam & in inſcriptionibus, & in antiquis membranis ſic appellatur, ut apud Phaedrum in codice Remenſi, ut olim mihi oſtendit vir dignitate & doctrina praecellens *Marquardus Gudius*, qui Regi Daniae eſt a conſiliis. Is etiam ubicunque *Cybele* legatur apud Poëtas ſecunda longa, aut *Cybelle* corrupte, libris antiquis auctoribus, reſcribendum affirmat *Cybebe*, aut *Cubebe*, quod veriſſimum, & in Prudentio jam emendavit *Nicolaus Heinſius.* Illius autem hic meminit propter ejus amorem erga Attin, & quia laſciviſſima fertur fuiſſe, ut ipſe Lucianus in dialogis Deorum indicavit. *J. G. G.*

Ibid Πανδήμου] *Xenophontem* audi συμποσ. p. St. Ed. 522. L. g. — Εἰ μὲν οὖν μία ἐστὶν Ἀφροδίτη, ἢ δίτται, Οὐρανία τε καὶ Πάνδημος, οὐκ οἶδα — ὅτιγε μέντοι χωρὶς ἑκατέρᾳ βωμοί τε εἰσὶ καὶ ναοὶ καὶ θυσίαι, τῇ μὲν Πανδήμῳ ῥᾳδιουργότεραι, τῇ δ᾽ Οὐρανίᾳ ἁγνότεραι, οἶδα. De cujus templo Athenis vide *Athen.* XIII. p. 569. Confer & Noſtrum, Ἑτ. Δ. VII. & Δημοσθ. c. 13. *M du S.*

97. Πρὸς Πανδήμου, ϗ Γενετυλλ.] Eandem vim habet

haec

phrade autem prius. Nam dic mihi, per ego te Vulgivagam, & Genetriculam, & Cybeben oro, quare tibi reprehenſione aut riſu dignum *Apophradis* nomen viſum eſt? Ita ſane. Nec enim erat Graecorum proprium; ſed alicunde quaſi comiſſatum venit illis a Celtarum, aut Thracum, aut Scytharum colluvie? Tu vero (noſti enim Athenienſium omnia) ſtatim hoc excluſiſti, & praeconio de Graeco *ſolo* ejeciſti. Hinc riſus, quod barbare loquor, & peregrinum in morem, & terminos Atticos egredior. Verum enim vero quod aliud ita Athenienſibus patrium ſit, atque hoc nomen, qui magis quam tu norunt talia, dixerint: adeo ut citius Erechtheum & Cecropem peregrinos atque advenas eſſe Athenis oſtendas, quam *Apophrada* demonſtres non domeſticam eſſe indigenamque Atticae.

δὲ τῆς ἀποφράδος πρότερον. εἰπὲ γάρ μοι πρὸς [b] Πανδήμου, καὶ [c] Γενετυλλίδος, καὶ [d] Κυβήβης, πῇ σοι μεμπτὸν, καὶ γέλωτος ἄξιον τοὔνομα εἶναι ἔδοξεν ἡ ἀποφράς; νὴ Δί', οὐ γὰρ ἦν τῶν Ἑλλήνων ἴδιον, ἀλλά πόθεν [e] ἐπεισκωμάσαν αὐτοῖς ἀπὸ τῆς πρὸς Κελτοὺς ἢ Θρᾷκας, ἢ Σκύθας, ἐπιμιξίας. σὺ δὲ (ἅπαντα γὰρ οἶσθα τὰ τῶν Ἀθηναίων) ἐξέκλεισας τοῦτο εὐθὺς, καὶ ἐξεκήρυξας τοῦ Ἑλληνικοῦ. καὶ ὁ γέλως ἐπὶ τούτῳ, ὅτι βαρβαρίζω, καὶ ξενίζω, καὶ ὑπερβαίνω τοὺς ὅρους τοὺς Ἀττικούς. καὶ μὴν τί ἄλλο οὕτως Ἀθηναίοις ἐπιχώριον, ὡς τουτὶ τοὔνομα, φαῖεν ἂν οἵγε σοῦ μᾶλλον τὰ τοιαῦτα εἰδότες; ὥστε θᾶττον ἂν Ἐρεχθέα, καὶ τὸν Κέκροπα, ξένους ἀποφήναις, καὶ ἐπήλυδας εἶναι τῶν Ἀθηνῶν, ἢ τὴν ἀποφράδα δείξειας οὐκ οἰκείαν καὶ αὐτόχθονα τῆς Ἀττικῆς.

Πολ-

b Πανδήμου] Τῆς addit *Solan.* non dicens unde. *c* Γενετυλλίδος] Γενετυλλίδων male *J.* & marg. *A1.* *d* Κυβήβης] Recte ſic *J.* Κυβήβης male Edd. cett. & M. *e* Ἐπεισκωμάσαν] Nil mut. Edd. & M.

97. Καὶ Γενετυλλίδων] Εἰς ἀφροδίσια σκῶψαι βουλόμενος τὸν κακοδαίμονα τουτονὶ, τοῖς τοιούτοις αὐτὸν ὀνόμασιν ὁρκῶσαι διέγνωκεν, ἃ προδήλως τῆς αἰσχρᾶς Ἀφροδίτης εἰσὶν ἐπίθετα. *V.*

Γενετυλλὶς δαίμων παρὰ τὴν Ἀφροδίτην γενέσεως αἴτιος. ob quod & appellata ſic. οἱ δὲ περὶ τὴν Ἄρτεμίν φασιν τῶν τοκετῶν ἐφόρους. καὶ πάλιν παρὰ τὴν γένεσιν. *Ariſtoph.* ἡδὺ τὸ μέλος, ὦ πότνιαι Γενετυλλίδες, καὶ θηλυδριῶδες καὶ κατεγλωττισμένον, καὶ μανδαλωτόν. Γενετυλλὶς, ἤτοι ἡ Ἀφροδίτη, ὡς γενέσεως αἰτία. *G.*

12. Ἐπήλυδας] Ξένους, ἐποίκους. *G.*

haec obteſtatio, ſeu adjurationem malis, quam in libello *contra Indoctum* c. 3. illa *Libanitidis* mentio. Videtur autem etiam Γενετυλλὶς parum honeſta jam *Ariſtophanis* aetate fuiſſe, cujus loca jam laudata *Graevio*. Hanc ipſam ob cauſſam auſus ſum non *Genetricem* hic reddere, quod honeſtum Romae, ac tantum non ſeverum numen eſt, ſed *Genetriculam*. *J.M.G.*

Πρὸς Πανδήμου] Non ſatis video cur articulum neceſſario inſertum velit *Solan.* Nam in his formulis articulus frequentius omitti amat, ut ſupra *Bacch.* c. 5. πρὸς Χαρίτων. infra c. 16. πρὸς Ἀδώνιδος, quae adſeveratio eadem eſt, atque hic. Dein c. 26. pr. Πρὸς θεῶν. item c. 28. πρὸς θεῶν εἰπέ μοι. & c. 31. f. πρὸς Διός. Ac *Dipſ.* c. 9. πρὸς Φιλίου. Et crebro alibi. Verum & addi interdum articulum, quis inficiabitur? nam & paullo ſupra, *Adv. Indoct.* c. 3. Πρὸς τῆς Λιβανίτιδος. Sed ideo non inſerendus, ubi ab Libris abeſt. *J.F.R.*

Ibid. Γενετυλλίδος] In *J.* uti in Mſ. Gr. Γενετυλλίδων. quam ſcripturam ſciolus aliquis invexerit, qui cum Ἐρωτ. c. 42. Γενετυλλίδας plurali numero legiſſet, & hic ita legendum eſſe credidit: ſed longe alia ratio eſt; ſervandaque omnino vulgata, quamvis *Pauſanias* etiam plurali numero habeat p. 2. 3. *M. du S.*

98. Κυβίβης] Corrige Κυβήβης. *Heſych.* Κυβήβη, ἡ μήτηρ τῶν θεῶν, καὶ ἡ Ἀφροδίτη. Depravate apud *Heſych.* Κυβήκη legitur, pro Κυβήβη. *Suid. Euſt.* *F.G.*

Κυβήβης] Conf. infra Τραγοπ. vſ. 30. *M. du S.*

99. Νὴ Δία] Ἀποσιώπησις hic notanda eſt. *M. du S.*

5. Ἑλληνικοῦ] Ἔθνους aut ſimile quid ſubauditur. *F.G.*

13. Ἀποφράδα] Ad hoc verbum *J. Brod.* Miſc. p. 2. c. 17. p. m. 498. haec commentatur: Notatus eſt, (ait) a quodam Lucianus, ut ex ejus ſcriptis cognoſcimus, quod vocem hanc ἀποφρὰς, perinde ac barbaram uſurpaſſet: quam vel uno hoc argumento ἑλληνικωτάτην probare poſſem, quod eam *Plato* νόμων ζ. in ore habuerit: ὁπόταν ἡμέραι μὴ καθαραί τινες, ἀλλ' ἀποφράδες ὦσι. *Plutarch.* οὐκ οὖν ἔφη σήμερον ἀγωνισώμεθα προθύμως, ἵνα καὶ ταύτην ἐξ ἀποφράδος καὶ σκυθρωπῆς ἱλαρὰν, καὶ προσφιλῆ Ῥωμαίοις ποιήσωμεν. *Dionyſ. Halic.* Τὴν δὲ ἡμέραν ἐκείνην, ἐν ᾗ τὸ πάθος ἐγένετο, μελαινάν τε καὶ ἀποφράδα τίθενται. Id eſt atram, inauſpicatam & nefaſtam. Dicitur & ἀποφρὰς ἄνθρωπος, meo judicio parum ſcite. *Aul. Gell.* L. IV. c. 19. *Religioſi dies dicuntur*

Πολλὰ μὲν γάρ ἐστιν, ἃ καὶ αὐτοὶ κατὰ ταὐτὰ τοῖς πᾶσιν ἀνθρώποις ὀνομάζουσιν, ἀποφράδα δὲ μόνοι ἐκεῖνοι τὴν μιαρὰν, καὶ ἀπευκτὴν, καὶ ἀπαίσιον, καὶ ἄπρακτον, καὶ σοὶ ὁμοίαν ἡμέραν. ἰδοὺ καὶ μεμάθηκας ἤδη ὁδοῦ πάρεργον, τί βούλεται αὐτοῖς ἡ ἀποφρὰς ἡμέρα, ὅταν μήτε αἱ ἀρχαὶ χρηματίζωσι, μήτε εἰσαγώγιμοι αἱ δίκαι ὦσι, μήτε τὰ ἱερὰ ἱερουργῆται, μήθ' ὅλως τι τῶν αἰσίων τελῆται, αὕτη ἀποφρὰς ἡμέρα.

Ἐνομίσθη δὲ τοῦτο ἄλλοις ἐπ' ἄλλαις αἰτίαις, ἢ γὰρ ἂν ἡττηθέντες μάχαις μεγάλαις, ἔπειτα ἔταξαν ἐκείνας τὰς ἡμέρας, ἐν αἷς τὰ τοιαῦτα ἐπεπόνθεισαν, ἀπράκτους καὶ ἀκύρους τῶν ἐννόμων πράξεων εἶναι, ἢ καὶ, νὴ Δία. καίτοι ἄκαιρον ἴσως, καὶ ἔξωρόν γε ἤδη, γέροντα ἄνδρα μεταπαιδεύειν, καὶ ἀναδιδάσκειν τὰ τοιαῦτα, μηδὲ τὰ πρὸ τούτων εἰδότα. πάνυ γοῦν τοῦτ' ἐστὶ τὸ λοιπὸν, κἂν ἐκμάθῃς αὐτὸ, πᾶν ἡμῖν εἰδὼς ἔσῃ. πόθεν γὰρ, ὦ οὗτος; τὰ μὲν γὰρ ἄλλα [a] κἂν ἀγνοῆσαι συγγνώμη, ὁπόσα ἔξω τοῦ πολλοῦ πάτου, καὶ ἄδηλα τοῖς ἰδιώταις· τὴν ἀποφράδα δὲ, οὐδὲ βουληθεὶς ἂν, ἄλλως εἴποις. ἓν γὰρ τοῦτο καὶ μόνον ἁπάντων τοὔνομα ἔστω, [b] φησί τις.

Ἀλλὰ καὶ τῶν παλαιῶν ὀνομάτων τὰ μὲν

12. Multa enim ſunt, quae ipſi eodem modo, ac reliqui homines, appellant. *Apophrada* autem ſoli iſti, atrum, & abominandum, & infauſtum, & inauſpicatum, & ſimilem tibi diem. Ecce jam obiter didiciſti, quid ſibi velit apud illos dies *Apophras*: cum neque magiſtratus ſui copiam faciunt, neque in jure aliquis conveniri poteſt, neque ſacra peraguntur, neque omnino rerum, quas fauſtas eſſe volumus, quidquam peragitur: illa dies *Apophras* eſt.

13. Illud vero aliis aliisque de cauſſis receptum eſt. Aut enim magnis ſuperati praeliis, deinde dies hoſce, quibus talia illis evenerant, nefaſtos eſſe conſtituerunt, quibus nihil legitimae actionis, ita quidem ut ratum deinde eſſet, poſſet ſuſcipi: aut etiam per Jovem . . . . Quamquam intempeſtivum forte, & ſerum nimis jam, aliter inſtituere ſenem hominem, ac de novo docere talia, qui neque ea, quae praecedunt, noverit. Nimirum, *dicas forte*, hoc eſt *ſolum* reliquum: & hoc ſi diſcas, futurum ut omnia deinde noveris. Unde enim, mi homo? Reliqua enim ſi ignores, condonandum fuerit, quae extra communem *quaſi* viam, & plebejis incognita: ſed *apophrada*, ne ſi velis quidem, aliter dixeris. Unum nempe hoc & ſolum omnium nomen hoc eſto, dicit *forte* aliquis.

14. Sed de veteribus quoque nominibus alia

a Κἂν] Καὶ Fl. b Φησί] Nil mut. Edd. & M. Leg. φήσει.

tur triſti omine infames, impeditique, in quibus & res divinas facere, & rem quampiam novam exordiri temperandum eſt. Ego, pace Gellii, faſtos dies voco, quibus fari licet praetori tria verba ſolemnia: *Do, dico, addico:* quorum primum ad actiones, quibus rem dari petimus: ſecundum ad facta vel rei vindicationem; poſtremum ad exſecutiones pertinet, ſicut & *adjudico.* His contrarios *nefaſtos* recte Latineque nominari pugno. Ovid. *Ille nefaſtus erit, per quem tria verba ſilentur.* Horat. *Ille & nefaſto te poſuit die.* Varro: *vocantur dies nefaſti per quos dies nefas fari praetorem, do, dico, addico.* &c. (*Horatii* ille locus eſt 2. Od. 13. 1. *Ovidii* 1. Faſt. 47. Sed haec poſteriora jam pueri ſciunt. Addidi tamen, quia *Brodaeus* commentator primus Luciani dixit, & illo tempore nondum cuilibet nota erant. *J.F.R.*

30. Νὴ Δία] Hic aliquid deſiderari videtur. F.G. Deſideratur quidem; ſed ſtudio omiſſum, ἀποσιώπησις enim eſt. Et in marg. Pariſinae additum: *Praeciſio.* *J.F.R.*

Ibid. Ἔξωρον] Idem quod ἀφῆλιξ, de quo v. c. 15. *J.F.R.*

35. Κἂν ἀγνοῆσαι] Κἂν ἀγνοήσαις legendum videtur. F.G. Non male; ſed non plane neceſſarium, ſi comma, quod feci, auferatur, ut conſtruatur συγγνώμη τοῦ ἀγνοῆσαι. *J.F.R.*

39. Τοὔνομα] Poſt τὸ, τοὔνομα, τελεία στιγμὴ ponenda videtur. F.G.

40. Φήσει] Ita emendandum fuit, pro φησὶ, quod in omnibus libris noſtris eſt, etiam in M. *M. du S.*

Φησὶ] Φήσει *Solan.* edi voluit. Facerem, ſi auctoritas librorum accederet. Interea cum eo ſentio, cum li-

alia dicenda ſunt, alia minus: quae nimirum non uſitata vulgo, ne perturbemus audientes, aureſque eorum quibuscum verſamur, vulneremus. Ego vero, bone vir, peccaveram, ſi ad te iſta de te dixiſſem; oportebat enim, oportebat aut Paphlagonum, aut Cappadocum, aut Bactrianorum vernacula tecum agere, ut intelligeres, quae dicerentur, & auditu tibi eſſent jucunda. Sed apud Graecos reliquos Graeca, puto, lingua utendum eſt. Deinde cum Attici etiam diverſis temporibus multa in lingua ſua mutaverint, hoc inter praecipua nomen remanſit, ita ſemper dictum, & ab omnibus.

15. Dicerem etiam eos, qui ante nos hoc nomine uſi ſunt, niſi & ea ratione te perturbaturus eſſem, peregrina tibi & incognita poëtarum, ac rhetorum, & hiſtoricorum nomina recenſendo. Potius nec ego tibi, qui dixerint, nominabo. Omnes enim norunt. At tu mihi unum ſi oſtenderis antiquorum non uſum eo nomine, aureus, ajunt, ſtabis Olympiae. Etſi, quisquam ſenex & devexa aetate haec talia ignorat, idem mihi videtur ignorare, Athenas urbem eſſe in Attica, & in Iſthmo Corinthum, & Spartam in Peloponneſo.

16. Reliquum illud forte tibi fuerit, uti

λεκτέα, τὰ δ᾽ οὔ, ὁπόσα αὐτῶν μὴ συνήθη τοῖς πολλοῖς, ὡς μὴ ταράττοιμεν τὰς ἀκοὰς, καὶ τιτρώσκοιμεν τῶν συνόντων τὰ ὦτα. ἐγὼ δὲ, ὦ βέλτιστε, πρὸς μὲν σὲ ἴσως ταῦτα περὶ σοῦ εἰπὼν, ἥμαρτον. ἐχρῆν γὰρ, ἐχρῆν ἢ κατὰ τὰ Παφλαγόνων, ἢ Καππαδοκῶν, ἢ Βακτρίων πάτρια διαλέγεσθαί σοι, [c] ἕως ἐκμάθῃς τὰ λεγόμενα, καὶ σοὶ ἀκούειν ἡδέα· τοῖς δ᾽ ἄλλοις Ἕλλησιν οἶμαι καθ᾽ Ἑλλάδα γλῶτταν συνεῖναι χρή. εἶτα καὶ τῶν Ἀττικῶν κατὰ χρόνους τινὰς πολλὰ ἐντρεψάντων τῆς αὐτῶν φωνῆς, τοῦτο ἐν τοῖς μάλιστα τοὔνομα διετέλεσεν, οὕτως ἀεὶ, καὶ πρὸς ἁπάντων αὐτῶν λεγόμενον.

Εἶπον ἂν καὶ τοὺς πρὸ ἡμῶν κεχρημένους τῷ ὀνόματι, εἰ μὴ καὶ ταύτῃ σε διαταράξειν ἔμελλον, ξένα σοι καὶ ἄγνωστα ποιητῶν, καὶ ῥητόρων, καὶ συγγραφέων ὀνόματα [d] διεξιών. μᾶλλον δὲ οὐδ᾽ ἐγώ σοι τοὺς εἰπόντας ἐρῶ. πάντες γὰρ ἴσασιν. ἀλλὰ σύ μοι ἕνα τῶν πάλαι δείξας οὐ κεχρημένον τῷ ὀνόματι, Χρυσοῦς, φασὶν, ἐν Ὀλυμπίᾳ [e] σταθήτι. καίτοι, ὅστις γέρων ὢν, καὶ ἀφῆλιξ, τὰ τοιαῦτα ἀγνοεῖ, δοκεῖ μοι ὅτι καὶ Ἀθῆναι πόλις ἐστὶν ἐν τῇ Ἀττικῇ, καὶ Κόρινθος ἐπὶ τῷ Ἰσθμῷ, καὶ Σπάρτη ἐν τῇ Πελοποννήσῳ, μὴ εἰδέναι.

Λοιπὸν ἴσως ἐκεῖνό σοι λέγειν, ὡς τὸ μὲν ὀνο-

c Ἕως] Sic Edd. & M. Ὡς emendat *Solan.* d Διεξιών] Bene ſic plurimae. Διεξιὸν *J.* e Σταθήτι] Στάχυσιν W. male.

64. Ἀφῆλιξ] Πρεσβύτης. *V.*

librorum vulgo ſcribo. *J. F. R.*

42. Οὐ, ὁπόσα] Cur ſequente vocali adſpirata non ſcriptum eſt οὐχ; vid. Codd. vett. *F. G.*

Οὐ, ὁπόσα] Nihil varietatis reperio. Sed quia periodus clauditur, vel ſaltem vox quieſcit poſt οὔ, & vel punctum minus potuiſſet poni, ideo non opus erat οὐχ ſcribere, quia ſic adſpiratio ſequens non conjungitur cum οὔ. *J. F. R.*

48. Ὡς] In omnibus libris noſtris ἕως, quod cum ferri non poſſet, ego mutavi. *M. du S.*

51. Συνεῖναι] A σύνειμι, unde συνουσία, non a συνίημι, συνῆκα &c. *converſor*, *converſatio.* *F. G.*

52. Ἐντρεψάντων] Sic T. II. *Quom. Hiſt.* c. 15. εἰ ὀλίγον ἐντρέψας. *M. du S.*

53. Ἐν τοῖς μάλιστα] Supra T. II. *Gall.* c. 24. κάλλει τῶν πόλεων ἐν ταῖς μάλιστα. Vid. de hac phraſi Cl. *Hemſterh.* T. I. p. 3. ἐν τοῖς μάλιστα εὐδόκιμος. *J. F. R.*

62. Χρυσοῦς, φασὶν, ἐν Ὀλυμπίᾳ σταθήτι] Proverb. *J. B.*

Χρυσοῦς] Virg. *Et eris mihi magnus Apollo.* *M. du S.*

Χρυσοῦς &c.] Vid. *Bergl.* ad *Alciphr.* I. ep. 30. f. Nam habuimus crebro, ut plura addere nolim. *J. F. R.*

64. Ἀφῆλιξ] *Alciphr.* I. Ep. 6. etiam comparativo utitur ſcribens: ἀλλ᾽ ὡς ἀφηλικέστερος, καὶ γυναικὶ πάλαι συνών. *J. F. R.*

ὄνομα ᾔδεις, τὴν δὲ χρῆσιν αὐτοῦ ἄκαιρον ᾐτιάσω· φέρε δὴ καὶ ὑπὲρ τούτου πρὸς σὲ ἀπολογήσομαι τὰ εἰκότα, σὺ δὲ πρόσεχε τὸν νοῦν, εἰ μὴ πάνυ ὀλίγον σοι μέλει τοῦ μηδὲν εἰδέναι. [a] εἰ οἱ πάλαι πολλὰ τοιαῦτα πρὸ ἡμῶν ἀπέρριψαν ἐς τοὺς σοὶ ὁμοίους ἑκάστοι τοὺς τότε· ἦσαν γὰρ καὶ τότε, ὡς τὸ εἰκός, βδελυροί τινες ἐς τὰ ἤθη, καὶ μιαροί, καὶ κακοήθεις τὸν τρόπον. καὶ ὁ μὲν Κόθορνόν τινα εἶπεν, εἰκάσας αὐτοῦ τὸν βίον, ἀμφίβολον ὄντα τοῖς τοιούτοις ὑποδήμασιν· ὁ δὲ Λυπάλην, ὅτι τὰς ἐκκλησίας θορυβώδης ῥήτωρ ὤν, ἐπετάραττεν· ὁ δὲ Ἑβδόμην, ὅτι ὥσπερ οἱ παῖδες ἐν ταῖς ἑβδόμαις, κἀκεῖνος ἐν ταῖς ἐκκλησίαις ἔπαιζε, καὶ διεγέλα, καὶ παιδιὰν ἐποιεῖτο τὴν σπουδὴν τοῦ δήμου. [b] μὴ δῶς οὖν κἀμοί, πρὸς Ἀδώνιδος, εἰκάσαι

dicas, nomen quidem te ſciviſſe, ſed uſum intempeſtivum a te eſſe reprehenſum. Age igitur, pro hoc etiam, ut par eſt, cauſſam dicam, tu vero animum adverte, ſi non nimis parum tua referre putas, nihil ſcire. Si antiqui multa id genus ante nos jecerunt in tui ſimiles ſuae quisque aetatis: (fuerunt enim tum quoque, ut vero ſimile eſt, abominandi quidam moribus, & impuri, & malefica vita) & alius Cothurnum quendam appellavit, vitam illius depingens, quae talibus calceamentis comparari poſſet; alius Rabiem, quod conciones tumultuoſus orator perturbaret; alius ſeptimum, quod ut pueri ſeptimis *cujusque menſis* diebus, ſic ille in concionibus luderet, rideretque, ac ludibrio ſibi ſeriam rem populi haberet: nonne igitur mihi etiam hoc, per Adonidem, dederis, uti comparem hominem undi-

a Εἰ] Deeſt in *Fl.* & W. b Μὴ] Delet *Marcil.* adeſt in Edd. & M.

71. Ἠτιάσω] Ἐμέμφου. *V.*

77. Βδελυροὶ] Αἰσχροποιοί. *G.*

78. Κόθορνον] Theramenem ita dictum fuiſſe veterum multi prodidere. V. *Suid.* & ſupra Ἐρωτ. c. 50. *M. du S.*

Κόθορνον] *Pollux* 7, 90. ſeq. inter genera calceorum, ὁ δὲ κόθορνος ἑκάτερος ἀμφοῖν τοῖν ποδοῖν. ὅθεν καὶ τὸν Θηραμένην κόθορνον ἐκάλουν, διὰ τὸν περὶ τὴν πολιτείαν ἀμφοτερισμόν. *J. M. G.*

80. Λυπάλην] An Δυσάην; quaſi δυσαῆ ἄνεμον. Placet. F. G.

Λυπάλην] Quo hic reſpexerit, ut & in ſequenti exemplo, ignoratur. Legimus apud *Ælianum* de Deotimo Athenienſi, qui χώνη etiam audiebat. V. H. II. 41. *M. du S.*

Λυπάλην] Quid rei aut vocis aut formae ſit λυπάη, neſcio an aliquis temere dixerit. Illud ſatis docet orationis tenor, poſtulari primo nomen appellativum rei, non hominis; deinde tale nomen, quod ad ſignificandum hominem *turbulentum in concionibus* aptum ſit. Dum quis melius quid vel ex libris vel ex ingenio proferat, ſuſpicari licebit, fuiſſe a Luciani manu λύσσαν. Qui ad luxuriem librariorum circa ductus geminati ſigma & caſus in αν attendit, ei non improbabilis, puto, hac parte conjectura noſtra videbitur, quam reſpectu ipſius rei commendat ſimilitudo, quae intercedit, inter illud furoris genus, quod λύσσαν Graeci vocant, quod nempe levi morſus aut ſalivae contagio communicatur ac transfunditur; atque inter ſeditioſos demagogi alicujus aut tribuni *furores*, quibus implere & quaſi inficere velut contagione quadam alios ſolent. Vid. inſignis locus ſupra *Nigrin.* c. 38. it. alius in fine *Philopſeudis*, & tertius in *Philopatr.* c. 22. *J. M. G.*

82. Ὁ δὲ ἑβδόμην, ὅτι ὥσπερ οἱ παῖδες ἐν ταῖς ἑβδόμαις, κἀκεῖνος ἐν ταῖς ἐκκλησίαις ἔπαιζε] Interpres: *Rurſus alius Hebdomam, quod perinde atque pueri ſeptimis diebus, ille etiam in concionibus luderet.* Hae ſeptimae dies non ſunt ſabbata, quorum *Sueton.* in Tib. meminit: *Diogenes Grammaticus diſputare ſabbatis Rhodi ſolitus, venientem, ut ſe extra ordinem audiret, non admiſerat: ac per ſervulum ſuum in ſeptimum diem diſtulerat*, ut exiſtimat vir magnus. ſed ſeptimos dies cujuscunque menſis, quos hebdomades lunae dixit *Gellius* XV, 2. Illi dies ſacri erant Apollini, quia ſeptima luna Thurgalionis natus erat, ut conſtat ex *Heſiodo* in ἔργοις καὶ ἡμέραις, v. 770. Vide ibi Proclum Convivia tum agitabant, & pueri ludebant. Septimus quoque dies poſt recens natum infantem a patribus familias celebrabatur, quippe quo nomen ei imponebatur, quamvis hoc alii decima facerent. Vide *Harpocrationem* in ἑβδομευόμενος. Sed haec ſeptima dies huc non pertinet, ſed illa ſeptima menſis. De qua vide viros doctiſſimum *Meurſium* Graecia feriata in ἑβδόμη, & *Seldenum* de jure naturae & gentium III, 17. J. G. G.

Ibid. Ἑβδόμην] Fruſtra ſunt, qui ex hoc Luciani loco, aliisve ſimilibus, morem per ſeptimanas numerandi elicere conantur. Septimus enim hic dies, menſis ſeptimus eſt, ut ex *Gellio* patet L. XV. c. 2. Apol-

dique malum; flagitio omni innutritum, inauſpicato diei atque infauſto.

17. Nos etiam claudos dextro pede averſamur, & maxime ſi mane illos videamus: & ſi quis aut exſectum videat aut caſtratum, aut ſimiam, ad primum domo egreſſum, in ſua veſtigia reverſus redit, auguratus non bonas ſibi futuras illius diei actiones, poſt malum illud atque obſcenum primum omen. In principio vero, atque in foribus, primoque egreſſu, ſummoque velut mane totius anni, ſi quis videat cinaedum, facientem infanda patientemque, notabilem hac ipſa re, ruptumque & vietum, & tantum non nomine ſuorum operum appellatum, impoſtorem, praeſtigiatorem, perjurum, perniciem,

παμπόνηρον ἄνθρωπον, ἁπάσῃ κακίᾳ σύντροφον, ἡμέρᾳ δυσφήμῳ καὶ ἀπαισίῳ;

Ἡμεῖς καὶ τοὺς χωλοὺς τῷ δεξιῷ ἐκτρεπόμεθα, καὶ μάλιστα εἰ ἕωθεν ἴδοιμεν αὐτούς. κἂν εἴ τις βάκηλον ἢ εὐνοῦχον ἴδοι, ἢ πίθηκον, εὐθὺς ἐξιὼν τῆς οἰκίας, ἐπὶ πόδα ἀναστρέφει, καὶ ἐπανέρχεται, οὐκ ἀγαθὰς μαντευόμενος τὰς ἐφημέρους ἐκείνας πράξεις ἔσεσθαι αὐτῷ, ὑπὸ πονηρῷ τῷ πρώτῳ καὶ δυσφήμῳ κληδονίσματι. ἐν ἀρχῇ δὲ, καὶ ἐν θύραις, καὶ ἐπὶ τῇ πρώτῃ ἐξόδῳ, καὶ ἕωθεν τοῦ ἅπαντος ἔτους, εἴ τις ἴδοι κίναιδον, καὶ ἀπόρρητα ποιοῦντα, καὶ πάσχοντα, ἐπίσημον ἐπὶ [c] τούτῳ, καὶ ἀπερρωγότα, καὶ μονονουχὶ τοὔνομα τῶν ἔργων αὐτῶν ὀνομαζόμενον, ἀπατεῶνα, γόητα, ἐπίορκον, ὄλεθρον, κύ-

c Τούτῳ] Τούτου W.

pollini ſacer; (v. *Graev.* not. ad Heſ. συμπ. 770.) non in orbem recurrens ſeptimus quisque. Quod eo magis monitum oportuit, quia ſummo viro *H. Grotio* fraudi fuiſſe video. Adde *Plut* Συμπ. VIII. 1. 1277, 2. Et 1467. f. *Meurſ.* Gr. fer. in ἑβδόμη. Et *Spanh.* 657. Et Noſtr. Δικ. c. 12. *M. du S.*

85. Μὴ δῷς οὖν κἀμοὶ] Δῶς οὖν κἀμοὶ, extrita negatione. *Th. M.*

Μὴ δῷς &c.] *Non dederis?* &c. interrogative. *F. G.* Bene, & ſecutus ſum; adeoque μὴ jam ſervandum. *J. F. R.*

Μὴ δῷς οὖν κἀμοὶ πρὸς Ἀδώνιδος εἰκάσαι παμπόνηρον ἄνθρωπον, ἁπάσῃ κακίᾳ σύντροφον, ἡμέρᾳ δυσφήμῳ καὶ ἀπαισίῳ] Vindicanda eſt prima hujus orationis vocula μὴ, quam exteri jubet *Marcilius*. Etenim ſi recte attendatur, adeo ea non exterenda eſt, ut ſi abeſſet, inculcanda neceſſario foret, ad fulciendum ſenſum. Diſputat Lucianus contra eum, a quo accuſatus fuerat, inepte & barbare locutus eſſe, qui ipſum appellaſſet ἀποφράδα. Poſt multa tamdem dicta, ita pergit pag. praecedenti, D. *Tu vero animum adverte (niſi plane non curae tibi ſit, ignorantem eſſe) ſi veteres ante nos in eos. qui tibi ſimiles tum erant, talia multa, quale eſt* ἀποφρὰς, *jactarunt (erant enim etiam tum, ut veroſimile eſt, aliqui abominandis moribus, peſſima & ſiniſtra indole; atque alius quidem dixit quempiam Cothurnum, vitam ejus ambiguam comparans his calceamentis; alius vero* [redacted]*ixit alium Lypaën, quod orator tumul-* [redacted]*s ſoleret turbare: alius dixit alium Hebdomen, quod perinde atque pueri ſeptimis diebus, ipſe etiam in concionibus luderet & rideret, ſeriumque populi ſtudium in ludum verteret) nonne itaque, per Adonin, & mihi conceſſeris, hominem, omni malitiae adſuetum, comparare diei atro ac inauſpicato?* Operae fuit, totam hanc periodon ponere, ut ei univerſae lux accederet, quam non nimia interpretum diligentia offuſcarat. Duae, quarum notas inſerui, parentheſes inſunt, & eis conſideratis, ſenſus eſt planiſſimus. Liquet quoque, per ſignum interrogandi hanc orationem claudendam eſſe; quod & in Graecis fieri debet; idque diligenter obſervatum eſſe video a Florentinis. *J. J.*

86. Πρὸς Ἀδώνιδος] Similis obteſtatio iis, quas per Πάνδημον & Genetyllida conceptas, itemque per Libanitida, jam vidimus hic c. xi. *J. M. G.*

89. Τοὺς χωλοὺς τῷ δεξιῷ] Intell. ποδί. *Plin.* 28, 3. ſ. 7. *Deſpuimus comitiales morbos, hoc eſt contagia regerimus. Simili modo & faſcinationes repercutimus, &* dextrae clauditatis occurſum. *J. M. G.*

Ibid. Χωλοὺς τῷ δεξιῷ] Sic libri omnes noſtri; haud ſane commode. *M. du S.*

Ibid. Τῷ δεξιῷ] An a dextra vel ad dextram, intellecto converſi, an dexteritate? Ἐπέχω. *F. G.*

91. Ἢ εὐνοῦχον ἴδοι] Vid. ſupra *Eun.* c. 6. *M. du S.* Adde *Brod.* Miſcel. P. 2. p. 509. qui veterum de hac ſuperſtitione teſtimonia, Chryſoſtomi, Luciani, Appiani, Plutarchi, Senecae, Xenophontis, Juvenalis, Suetonii, ac Ciceronis, profert. *J. F. R.*

96. Κληδονίσματι] Nihil hic varietatis invenio. At ſupra *Amor.* c. 39. in δυσκληδονίστων fluctuabat ſcriptura, quam ad hanc adcommodavi, quia & conſtans, & cum *Suida* aliisque convenit. *J. F. R.*

98. Τοῦ ἅπαντος ἔτους] Subaudi τὸ, διὰ, i. e. διὰ παντὸς ἔτους. *F. G.*

4. Κύ-

κύφωνα, βάραθρον, μὴ φύγῃ, μηδ' εἰκάσῃ τοῦτον ἀποφράδι ἡμέρᾳ;

Ἀλλ' οὐχὶ σὺ τοιοῦτος; οὐκ ἂν ἔξαρνος γένοιο, εἰ ἐγὼ τὴν ἀνδρίαν οἶδα τὴν σήν, ὅσγε καὶ μέγα φρονεῖν ἐπὶ τούτῳ μοι δοκεῖς, ὅτι μὴ ἀπόλλυταί σοι ἡ δόξα τῶν ἔργων, ἀλλὰ πᾶσι δῆλος εἶ καὶ περιβόητος. εἰ δὲ καὶ ὁμόσε χωρήσειας, καὶ ἀρνήσαιο μὴ τοιοῦτος εἶναι, τίσι πιστὰ ἐρεῖς; τοῖς πολίταις τοῖς σοῖς (ἐκεῖθεν γὰρ ἄρχεσθαι δίκαιον) ἀλλ' ἴσασιν ἐκεῖνοι τὰς πρώτας σου [a] τροφὰς, καὶ ὡς παραδοὺς [b] σεαυτὸν τῷ ὀλέθρῳ ἐκείνῳ στρατιώτῃ, συμπεριεφθείρου πάντα ὑπηρετῶν, ἄχρι δή σε τὸ τοῦ λόγου τοῦτο, ῥάκος πολυσχιδὲς ἐργασάμενος, ἐξέωσε.

Κἀκεῖνα [c] μέμνηνται, ὡς τὸ εἰκὸς, ἃ πρὸς τὸ θέατρον ἐνεανιεύου, τοῖς ὀρχησταῖς ὑποκρινόμενος, καὶ συνταγματάρχης ἀξιῶν εἶναι. οὐδεὶς γοῦν πρὸ σοῦ ἂν εἰσῆλθεν εἰς τὸ θέατρον, οὐδ' ἂν ἐμήνυσεν, ὅ, τι τοὔνομα τῷ δράματι· ἀλλὰ σὺ κοσμίως πάνυ, χρυσᾶς ἐμβάδας ἔχων, καὶ ἐσθῆτα τυραννικὴν, προ-

carcerem, barathrum, non fugiat? non atro hunc diei comparet?

18. Verum nonne talis tu es? Non negaveris, ſi fortitudinem tuam novi, qui etiam multum tibi ea in re placere videaris, quod non periit tibi fama operum, ſed manifeſtus es omnibus & famoſus. Si vero manum conſerere velis ac negare te talem eſſe: quibus fidem dictorum facies? civibusne tuis? inde enim incipere aequum eſt. Sed norunt illi prima tua alimenta, & quomodo deditus tua voluntate perdito illi militi cum illo corruptus fueris, in omnibus ei ſubſerviens, donec te lacerum, quod ajunt, pannum cum effeciſſet, exegit.

19. Etiam illa meminerunt, ut probabile eſt, quomodo in ſcena adoleſcentem te validum oſtenderis, cum ſaltatoribus accommodares operam tuam, & dux gregis eſſe poſtulares. Nemo enim te prius in theatrum prodibat, neque quod nomen eſſet fabulae indicabat. Sed tu decenti habitu, aureis indutus calceis, veſteque tyrannica prae-

a Τροφὰς] Nil mut. Edd. nec M. Τρυφὰς C. *b* Σεαυτὸν] Σαυτὸν W. *c* Μέμνηνται] Bene Edd. longe plurimae & M. Μέμνηται male *V2*. ait *Solan*. ſed fluctuante ſcriptura.

4. Κύφωνα] Κύφωνες ξύλα ἦσαν ἐπιτιθέμενα εἰς τοὺς τένοντας τῶν καταδίκων, ἵνα μὴ εὑρῶσιν (1) ἀνακύψαι. Ἀριστοφάνης Πλούτῳ, ὦ τύμπανα, ὦ κύφωνες, οὐκ ἀρήξετε; κύφων δέ ἐστι δεσμὸς ξύλινος, ὃν οἱ μὲν κλοιὸν, ὁ δὲ (2) καλοιὸν ὀνομάζουσιν. ἔνθεν καὶ ὁ πονηρὸς ἄνθρωπος κύφων τάσσεται καὶ ἐπὶ πάντων δυσχερῶν καὶ ὀλεθρίων. καὶ (3) κυφανισμὸς ἐπὶ τῶν τιμωριῶν. (4) Ἀρχίλοχος δὲ, ἀντὶ τοῦ κακὸς, καὶ ὀλέθριος. εἴρηται κύφων παρὰ τὸ ἀναγκάζειν τοὺς δεσμίους κύφειν. ἐὰν δέ τις θρασυνόμενος τὰ ἐκ τοῦ νόμου παρ' οὐδὲν (5) ποιήσηται, δεδέσθω ἐν κύφωνι πρὸς τῷ ἀρχείῳ ἡμερῶν κ'. ἐπιρρεόμενος μέλιτι γυμνὸς καὶ γάλακτι, ἵνα ᾖ μελίτταις καὶ μυίαις δεῖπνον. (6) τοῦ δὲ χρόνου διελθόντος κατὰ κρημνῶν ὠθεῖσθαι, στολὴν γυναικείαν (7) περιβαλόντα. *V.*

20. (8) Νεανιεύεσθαι] Νέου ἔργα ποιεῖ, κομπάζεται, κενὰ (9) τολμᾷ, ἐγκαυχᾶται. *V.*

(1) Erat in Mſ. prima duntaxat hujus vocis ſyllaba, ſed reliquas ex *Suida* ſupplevimus, indidemque quaedam in ſequentibus manifeſto corrupta emendavimus: utrobique enim res iisdem verbis exprimebatur, exceptis pauculis, ut ex collatione ſatis liquebit. Superiora etiam de Ariphrade ex *Suida* emendata. *J. Cler.*

(2) Καλοιὸν] Exc. *G.* κλωιὸν, οἱ δὲ καλιόν. C. κλοιὸν, οἱ δὲ καλιόν.

(3) Κυφανισμὸς] Exc. *G.* κυφανισμός. Lege κυφωνισμός. C. κυφανισμός.

(4) Ἀρχ. δὲ, ἀντὶ τοῦ κακὸς, καὶ ὀλ.] Κύφων δυσχερὴς καὶ ὀλέθριος καὶ πονηρός.

(5) Ποιήσηται] Ποιήσεται Edita, mutavit *T.H.*

(6) Τοῦ δὲ χρόνου] In Exc. *G.* Τὸν δὲ χρόνον δια—— καὶ κρημνῶν. niſi quod pro voce ultima legit κριμνόν, mendoſe τ. δ. χ. διελθόντος, κ. κ. C.

(7) Περιβαλόντα] Περιβαλόντας edita. Mutavit *M. du S.* Περιβαλλόντες emendarat *T.H.*

(8) Νεανιεύεται] Νεανεύεται edita; ſed ex mendoſa Codicis ſcriptura.

(9) Τολμᾷ] Ita dedit *Solan.* pro vulgato τολμῶν.

4. Κύφωνα] Κύφων κυρίως eſt κυρτὸς ſeu τὸ κυρτόν. a κύφω κυφὸς, κύφων, &c. Κύφων ab Etym. exponitur κύρτωμα. Ponitur pro cataſta, ſeu numella, aut collari aliove inſtrumento, quo vinciebantur nocentes, aut etiam torquebantur. Hic μεταφορικῶς de ſcelerato dicitur & malefico; ſic Latine *carcer*, *crux*, *ſcelus*, & ſim. *F.G.*

Κύφωνα] De propria vocis ſignificatione, in quantum

praemittebare ; benevolentiam petiturus a theatro, coronas ferens, diſcedens cum plauſu, jam tum honoratus ab illis ; ſed modo orator ac Sophiſta. Itaque cum audient quondam talia de te illi, illud ſane quod eſt in Tragoedia, duo ſibi ſoles videre videbuntur ac Thebas duplices: atque in promtu ſtatim erit omnibus, *Iſtene ? qui tum ? poſt iſta ?* Itaque ipſe, prudenti ſane conſilio, omnino non accedis ad illos, neque in iſta regione verſaris, ſed ſponte exulas e patria, nec mala per hiemem, neque gravi per aeſtatem, ſed pulcherrima & maxima earum quae in Phoenice ſunt omnium. Nempe redargui, & verſari cum ſcientibus & recordantibus antiquorum illorum, vere tibi ſuſpendium eſt. Verum quid ita deliro ? Quem enim tu vereveris ? Quid ultimorum turpe putares ? Audio vero etiam poſſeſſiones apud illos magnas tibi eſſe, miſeram illam turriculam adeo, ut Sinopenſis

εἰσεπέμπου, εὐμένειαν αἰτήσων παρὰ τοῦ θεάτρου, στεφάνους κομίζων, καὶ κρότῳ ἀπιὼν, ἤδη τιμώμενος πρὸς αὐτῶν. ἀλλὰ νῦν ῥήτωρ καὶ σοφιστής. καὶ διὰ τοῦτο ἢν πύθωνταί ποτε τὰ τοιαῦτα ὑπὲρ σοῦ ἐκεῖνοι, τοῦτο δὲ τὸ ἐκ τῆς τραγῳδίας, δύο μὲν ἡλίους ὁρᾶν δοκοῦσι, διττὰς δὲ Θήβας. καὶ πρόχειρον ἅπασιν εὐθὺς τὸ, Ἐκεῖνος, ὁ τότε, καὶ μετ᾽ ἐκεῖνα. τοιγάρτοι καὶ αὐτὸς εὖ ποιῶν, οὐκ ἐπιβαίνεις τὸ παράπαν, οὐδ᾽ ἐπιχωριάζεις αὐτοῖς, ἀλλὰ φεύγεις ἑκὼν πατρίδα, οὔτε χεῖμα κακὴν, οὔτε θέρει [d] ἀργαλέην, ἀλλὰ καλλίστην καὶ μεγίστην τῶν ἐν Φοινίκῃ ἁπασῶν. τὸ γὰρ ἐλέγχεσθαι, καὶ τοῖς εἰδόσι καὶ μεμνημένοις τῶν πάλαι ἐκείνων συνεῖναι, βρόχος ὡς ἀληθῶς ἐστί σοι. καίτοι τί ταῦτα ληρῶ; τίνα γὰρ ἂν αἰδεσθείης σύ; τί δ᾽ ἂν αἰσχρὸν ἡγήσαιο τῶν ὑστάτων; πυνθάνομαι δὲ καὶ κτήματα εἶναί σοι μεγάλα παρ᾽ αὐτοῖς, τὸ δύστηνον ἐκεῖνο πυργίον, ὡς τὸν τοῦ [e] Σινωπέως πίθον,

τὸ

d Ἀργαλέην] Ἀργαλέαν W. Nil abit a vulgato *Fl.* e Σινωπέως] Conſentiunt Edd. & M.

46. Τοῦ Σινωπέως] Διογένους. *V.*

tum notat lignum, cui collum inſeritur, ut κύπτειν cogatur, qui ita vinctus eſt, plura *Salmaſ.* de Mod. Uſur. p. 814. ſeq. *J.M.G.*

15. Ὀλέθρῳ] Barbaro. *M.V.La Croze.*

Ὀλέθρῳ ἐκείνῳ] Cur *Gujetus* jam non corrigit ὀλεθρίῳ? ut ſupra fecit T. 2. *Alex.* c. 11. ubi pro ὄλεθροι ἐκεῖνοι Παφλαγόνες malit ὀλέθριοι. An quia ibi pluralis intolerabilior erat, quam hic ſingularis ? At ſubſtantivum hic ab Luciano adhibitum, non modo ex praemiſſo ὄλεθρον, κύφωνα, patet ; ſed & alibi ſic ſolet, ut *de Salt.* c. 5. ὀλέθρῳ τινι ἀνθρώπῳ. *Jov. Trag.* c. 43. ὁ Σαρδιανὸς ἐκεῖνος ὄλεθρος. Ac *Paraſ.* c. 42. Et quis neſcit ſubſtantiva ejuſmodi efficaciter adhiberi pro adjectivis, ut *peſtis* pro homine peſtilente *Act. Apoſt.* XXIV. 5. εὑρόντες γὰρ τὸν ἄνδρα τοῦτον λοιμόν. Et ſexcenta ſimilia. *J.F.R.*

16. Συμπεριεφθείρου] Scholium ad hanc vocem habet *Conſtantinus* in Lexico pro συμπεριεννόστεις αὐτῷ μετὰ φθορᾶς καὶ μιαρᾶς διαγωγῆς. Ego tamen συμπεριεφέρου legendum cenſeo. *M.du S.*

18. Ῥάκος πολυχιδὲς ἐργασάμενος] Proverb. *J.B.*

Ῥάκος πολυχιδὲς] Conf. ſupra T. I. *Tim.* c. 32. ἀποδῶ πάλιν ἐμοὶ ῥάκος ἤδη γεγενημένον. De homine voluptatibus corrupto & ad nihil amplius apto, de qua proverbiali locutione vid. plura l. c. in nott. Cl. *Hemſterhuſii* No. 38. *J.F.R.*

19. Μέμνηνται] Sic neceſſario ſcribendum, non μέμνηται, quia non ad ἐκεῖνα, ſed ad πολίταις pertinet, de quibus ἴσασιν plur. num. jam dixit. *J.F.R.*

30. Τὰ τοιαῦτα ὑπὲρ σοῦ] *Talia de te*, te rhetorem eſſe & Sophiſtam ſcilicet. *F.G.*

31. Δύο μὲν ἡλίους] Ex *Euripide* Baccho 915. unde & *Virg.* Aen. IV. 470.

Et ſolem geminum, & duplices ſe oſtendere Thebas.

Adde *Plut.* T. II. p. 1083. E. Ed. Gr. *L. Xyl. M.du S.*

Δύο μὲν ἡλίους ὁρᾶν] Pentheus furens apud *Eurip.* Bacchis 916. ſeq. Καὶ μὴν ὁρᾶν μοι δύο μὲν ἡλίους δοκῶ, Διστὰς δὲ Θήβας κ. τ. λ. quod imitatus *Virg.* Aeneid. 4, 469. ubi reliquas imitationes dedit Lacerda. Add. *Ovid.* Artis 3, 764. ubi de ebrietate. Furioſos & ebrios hac in re jungit *Lactant.* de Opif. Dei 9, 1. *J.M.G.*

37. Πατρίδα] Phoenicius ergo hic, uti & *Indoctus*, de quo ad cap. 19. illius opuſculi dictum eſt. *M.du S.*

Ibid. Χεῖμα κακὴν] *Heſiod.* Ἔργ. 638. *M.du S.*

Χεῖμα κακὴν] Alludit ad *Heſiodi* Ἔργ. 640. qui patrem ſuum habitaſſe dicit, ὀϊζυρῇ ἐνὶ κώμῃ, Ἄσκρῃ, χεῖμα κακῇ, θέρει ἀργαλέῃ, οὐδέ ποτ᾽ ἐσθλῇ. *J.M.G.*

38. Καλλίστην καὶ μεγίστην] Ἀντιόχειαν ſcilicet. *F.G.*

τῆς Διὸς αὐλὴν εἶναι πρὸς αὐτό. τοὺς μὲν δὴ πολίτας οὐδαμῇ οὐδαμῶς μεταπείσειας ἄν, μὴ οὐχὶ τὸ ἁπάντων βδελυρώτατόν σε ἡγεῖσθαι, ὄνειδος κοινὸν ἁπάσῃ τῇ πόλει.

Τάχα δ' ἂν τοὺς ἄλλους τοὺς ἐν τῇ Συρίᾳ προσλάβοις ὁμοψήφους, εἰ λέγοις μηδὲν πονηρὸν μηδὲ ἐπαίτιον βεβιῶσθαί σοι. Ἡράκλεις, ἡ μὲν Ἀντιόχεια καὶ τοὔργον αὐτὸ εἶδεν, ὅτε τὸν Ταρσόθεν ἥκοντα ἐκεῖνον νεανίσκον ἀπαγαγών. ἀλλὰ καὶ [a] ἀναδέρειν αὐτά, αἰσχρὸν ἴσως ἐμοί. πλὴν ἀλλὰ ἴσασί γε, καὶ μέμνηνται οἱ τότε ὑμῖν ἐπιστάντες, καὶ σὲ μὲν ἐς γόνυ συγκαθήμενον ἰδόντες, ἐκεῖνον δέ, οἶσθα [b] ὅ, τι καὶ ποιοῦντα, εἰ μὴ παντάπασιν ἐπιλήσμων τις εἶ.

Ἀλλ' οἱ ἐν Αἰγύπτῳ ἴσως ἀγνοοῦσί σε, οἱ μετὰ τοὺς ἐν Συρίᾳ θαυμαστοὺς ἄθλους ἐκείνους ὑποδεξάμενοι φεύγοντα, ἐφ' οἷς εἶπον, ὑπὸ τῶν ἱματιοκαπήλων διωκόμενον, παρ' ὧν ἐσθῆτας πολυτελεῖς πριάμενος, ἐφόδια εἶχες. ἀλλ' οὐκ ἐλάττω σοι ἡ Ἀλεξάνδρεια σύνοιδεν, οὐδέ, μὰ Δί', ἐχρῆν δευτέραν τῆς Ἀντιοχείας κεκρίσθαι αὐτήν· ἀλλ' ἥ τε ἀκολασία γυμνοτέρα, καὶ ἡ αἰσχρουργία σοι ἐκεῖ ἐπιμανεστέρα, καὶ τοὔνομα ἐπὶ τούτοις μεῖζον, καὶ ἐπὶ πᾶσιν ἀκάλυπτος ἡ κεφαλή· εἷς μόνος ἂν ἐπίστευσέ σοι ἐξάρνῳ γιγνομένῳ μηδὲν τοιοῦτον [c] ἐργάσασθαι, [d] καὶ

dolium cum illa comparatum Jovis aula eſſe videatur. Civibus ergo tuis nulla unquam ratione perſuadeas, quo minus omnium te putent impuriſſimum, commune totius civitatis opprobrium.

20. Fortaſſe autem reliquorum in Syria ſuffragia feras, ſi dicas, nihil tibi malum neque obnoxium patratum eſſe? At Hercule ipſum opus vidit Antiochia, cum venientem illum e Tarſo adoleſcentem abduxiſti. . . . Verum etiam detegere iſta turpe forte mihi fuerit. Interim norunt & meminere, qui tum adſtiterunt, ac te conquiniſcentem viderunt, illum autem, facientem illud, quod tu noſti, niſi omnino oblivioſus es.

21. Sed Aegyptii forte te ignorant, qui poſt praeclara illa in Syria certamina fugientem ob ea, quae dixi te, receperunt, cum veſtiarii te mercatores perſequerentur, a quibus emtas veſtes pretioſas habebas pro viatico. Sed nec minorum tibi Alexandria conſcia eſt, nec oportebat, ita me Jupiter, illam Antiochia inferiorem judicari. Verum libido magis nuda, & turpitudo flagitiorum furioſa magis, & major propter iſta celebritas, & ſuper omnia caput apertum. Unus ſolus neganti tibi credidit, nihil te tale feciſſe; & auxilio tibi fuit,

a Ἀναδέρειν] Sic Edd. & M. b Ὅ, τι] Recte ſic W. P. Ὅτι male pleraeque. c Ἐργάσασθαι] Εἰργάσθαι marg. *A1.* d Καὶ βοηθὸς] Τῆς male *Amſt.* ſola. Καὶ cum cett. etiam M.

56. Ἀπαγαγὼν] Verbum de induſtria ſuppreſſum videtur propter rei turpitudinem. F.G.

Ἀπαγαγὼν] Conf. ſupra *Bis Accuſ.* c. 16. Et *Jenſ.* ad T. I. *Tim.* §. 16. No. 84. *J. F. R.*

59. Ἐς γόνυ συγκαθήμενον] I. e. εἰς τὰ γόνατα. Infra: ἐν γόνασι κείμενον dixit. F.G.

Ibid. Ἐκεῖνον δὲ, οἶσθα ὅτι ἐποιοῦντα] Legendum & hic ὅ, τι. *J. J.*

71. Ἐπιμανεστέρα] (An forte ἐπιφανεστέρα? nam altera vox eſt inſolens.) *Kuſt.* Ἐπιμανῶς habes ἱς. β. 25. ἐπιμανέστατα autem φιλοψ. c. 14. Quare non eſt ſollicitanda haec ſcriptura. Certe conſentiunt Codices, & aptiſſima eſt vox. *M. du S.*

Ἐπιμανέστερος] Cum praecedat γυμνοτέρα ἀκολασία, ſequatur τοὔνομα μεῖζον, & ἀκάλυπτος κεφαλή. credibile mihi fit non ἐπιμανεστέρα legendum, ſed ἐπιφανεστέρα. Caeterum ἀκάλυπτον κεφαλὴν refero ad notum morem obnubendi in turpitudine & pudore caput. Vid. interpretes *Petroniani* ad illud c. 7. *operui caput.* *J. M. G.*

74. Τῆς βοηθὸς ἂν κατέστη ὁ τελευταῖος] Καὶ βοηθὸς ἂν κατέστη ὁ τελευτ. Illud autem εἷς μόνος ἂν ἐπίστευσέ σοι &c. accipe cum ironia. *Unus ille ſolus*, qui contra tibi unguis in ulcere, cujus tu domui. *Th. M.*

75. Μισθοδότης] Quaeſtorne an tantum, qui mercede nefas hoc emerit? Poſterius verum eſſe exiſtimo; nec ubi pro quaeſtore ſumatur, reperio. *M. du S.*

87. Καθάρσιον] Supra *Amor.* c. 3. & 29. *M. du S.*

91. Καὶ

fuit, ultimus; qui te conduxit, vir inter principes Romanorum. Nomen ipſum tacere mihi permittes, idque cum ſciant omnes, quem deſignem. Ille igitur quot alias res ſuſtinuerit in *tua* conſuetudine a te perpetratas, quid attinet dicere? Sed cum deprehendiſſet te pueri pocillatoris Oenopionis in genibus jacentem, quid putas? crediditne tibi, te non eſſe talem? ipſum opus cum videret? Non: niſi caecus omnino fuit. Verum indicavit nempe ſententiam ſuam, qui ſtatim domo te ejiceret, & purgamina quaedam, ut ajunt, poſt exceſſum tuum circumferret.

22. Ergo Achaia quidem & omnis Italia tuorum plena facinorum, & partae inde famae. Ac fruaris, opto, iſta gloria. Itaque ad eos, qui mirantur, quae nunc fiunt Epheſi, illud equidem dico, quod eſt veriſſimum, quam non admiraturi tum eſſent, ſi priora tua noſſent? Verum etiam novum quiddam hic, circa mulieres, addidiciſti.

23. Nonne ergo tali homini convenit, dic mihi, *Apophrada* vocari. Sed quid, per Jovem, etiam oſculum offerre nobis adhuc audes poſt iſthaec facinora? hoc enim facis contumelioſiſſime, & illis maxime, quibus minime oportebat, tuis ſodali-

βοηθὸς ἂν κατέστη ὁ τελευταῖος μισθοδότης ἀνὴρ ἐν τοῖς ἀρίστοις Ῥωμαίων. τοὔνομα δὲ αὐτὸ δώσεις ἀποσιωπῆσαί μοι, καὶ ταῦτα πρὸς πάντας εἰδότας, ὃν λέγω ἐκεῖνος τοίνυν τὰ μὲν ἄλλα ὁπόσα ἔτλη ἐν τῇ συνουσίᾳ τολμηθέντα ὑπὸ σοῦ, τί χρὴ λέγειν; ἀλλ' ἡνίκα σε κατέλαβε τοῦ μειρακίου τοῦ οἰνοχόου τοῦ [e] Οἰνοπίωνος ἐν γόνασι κείμενον, τί οἴει; ἐπίστευσεν ἄν σοι μὴ εἶναι τοιοῦτον, αὐτὸ τὸ ἔργον ὁρῶν; οὐκ, εἴγε μὴ παντάπασι τυφλὸς ἦν, ἀλλ' ἐδήλωσε τὴν γνώμην, αὐτίκα ἐξελάσας τῆς οἰκίας, καὶ καθάρσιόν γε, ὥς φασι, περιενεγκὼν ἐπὶ τῇ σῇ ἐξόδῳ.

Ἀχαΐα μὲν γὰρ καὶ Ἰταλία πᾶσα ἐμπέπλησται τῶν σῶν ἔργων, καὶ τῆς ἐπ' αὐτοῖς δόξης, καὶ ὄναιό γε τῆς εὐκλείας. ὥστε πρὸς τοὺς θαυμάζοντας ἔγωγε τὰ ἐν Ἐφέσῳ νῦν πραττόμενα ὑπὸ σοῦ, ἐκεῖνο λέγω, ὅπερ ἀληθέστατον, [f] πῶς οὐκ ἂν ἐθαύμαζον, εἰ τὰ πρῶτά σου ᾔδεισαν; καίτοι καινὸν ἐνταῦθα καὶ τὸ πρὸς τὰς γυναῖκας προσέμαθες.

Οὐ [g] περὶ πόδα οὖν τῷ τοιούτῳ, εἰπέ μοι, ἀποφράδα ὀνομάζεσθαι; ἀλλὰ τί, πρὸς Διὸς, καὶ φιλῆσαι τῷ στόματι προσέτι [h] ἀξιώσειας ἡμᾶς ἐπ' ἐκείνοις τοῖς ἔργοις; τοῦτο γοῦν τὸ ὑβριστότατον ποιεῖς, καὶ μάλιστα πρὸς οὓς ἥκιστα ἐχρῆν, καὶ τοὺς ὁμιλητὰς,

e Οἰνοπίωνος] Οἰνοπίονος penultima brevi W. *f* Πῶς] Ὡς L. & *Fl.* Nil mut. cett. & Exc. *g* Περὶ] Παρὰ *Schol. Fl.* & *Coll.* Vulgatum tuetur M, qui & mox οὖν cum cett. *h* Ἀξιώσειας] Ἀξιώσεις W. *Fl.* & marg. *A1.*

97. Παρὰ πόδα] Ἐγγὺς, πλησίον. G.

91. Καὶ ὄναιό γε τῆς εὐκλειας] *Grand bien te faſſe.* F.G. Conf. ſupra *Philopſ.* c. 27. J.F.R.

92. Ἐν Ἐφέσῳ] Ubi & hoc ſcriptum oportet; quod ſuperius jam ad cap. 10. annotatum eſt. *M. du S.*

95. Πρῶτά σου ᾔδεισαν] Interpres οὐκ ᾔδεισαν legiſſe videtur. An legendum: πῶς οὖν ἂν ἐθαύμαζον &c. *F.G.*

Πρῶτά σου] *Non noſſent* Bened. dederat. *Noſſent* Micyllus. Lectio quidem *Gujeti* adjuvatur ſigno etiam interrogandi addito. Poteſt interim & οὐκ ita accipi, quaſi: *quomodo non mirarentur, ſi priora noſſent?* (Et in interrogatione οὐκ interdum additur, ſenſu eodem manente ac ſi omitteretur. Exempla dedi in libro *de Ambiguis*) ſed vulgata hic tamen rectius exponitur, *qui fieri poſſet, ut non admirarentur*, ut ap. *Herodian.* III. 6. 14. πῶς οὐχὶ νῦν, καὶ προσελθούσης ὑμῖν τοσαύτης συμμάχου δυνάμεως, — ῥᾷστα κρατήσαιτε. *quis dubitet, quin nunc tantarum acceſſione virium — facile profligaturi ſitis?* Nec ibi poteſt abeſſe negativa, neque in vulgato illo τις οὐκ ἂν ἀγάσαιτο τῆς ἀρετῆς; quare neque hic in Luciano quidquam mutaverim. J.F.R.

97. Περὶ πόδα] Hoc verum eſſe, vid. ad *Aſin.* c. 20. Etſi & alibi cum παρὰ confunditur in Edd. ut ibi indicatum. J.F.R.

τὰς, οἷς ἱκανὰ ἦν ἐκεῖνα μόνα τὰ κακὰ τοῦ σοῦ στόματος ἀπολαύειν, τὸ βάρβαρον τῶν ὀνομάτων, τὸ τραχὺ τῆς φωνῆς, τὸ ἄκριτον, τὸ ἄτακτον, τὸ πάντη ἄμουσον, καὶ τὰ τοιαῦτα· φιλῆσαι δέ σε ἐπὶ τούτοις μὴ γένοιτο, ὦ ἀλεξίκακε· ἀσπίδα μᾶλλον ἢ ἔχιδναν φιλῆσαι ἄμεινον, δῆγμα ἐκεῖ τὸ κινδύνευμα, καὶ ἄλγημα, καὶ ὁ ἰατρὸς εἰσκληθεὶς, ἐπήμυνεν· ἀπὸ δὲ τοῦ σοῦ φιλήματος, καὶ τοῦ ἰοῦ ἐκείνου, τίς ἂν ἢ ἱεροῖς ἢ βωμοῖς προσέλθοι; τίς δ' ἂν θεὸς ἐπακούσειεν ἔτι εὐχομένου; πόσων περιῤῥαντηρίων, πόσων ποταμῶν δεῖ;

Καὶ τοιοῦτος αὐτὸς ὢν, καταγελᾷς τῶν ἄλλων ἐπ' ὀνόμασι, καὶ ῥήμασιν, ἔργα τοιαῦτα καὶ τηλικαῦτα ἐργαζόμενος. καίτοι ἐγὼ μὲν ἀποφράδα μὴ εἰδὼς, ᾐσχυνόμην ἂν μᾶλλον, οὐχ ὅπως εἰπὼν ἀρνηθείην ἄν· σὲ δὲ οὐδεὶς ᾐτιάσατο ἡμῶν βρωμολόγους λέγοντα, καὶ τροπομάσθλητας, καὶ ῥησιμετρεῖν, καὶ Ἀθηνιῶ, [a] τὸ Ἀθηνῶν ἐπιθυμῶ, καὶ [b] ἀνθοκρατεῖν, καὶ [c] σφενδικίζειν, καὶ χειροβλημᾶσθαι. κακὸν κακῶς σε ὁ λόγιος Ἑρμῆς

bus, quos ſatis erat illa ſola oris tui mala exhaurire, nomina barbara, vocem aſperam, nihil diſcretum, nihil ordinatum, a muſis aliena omnia, & quae his ſimilia ſunt. Oſculum autem te ferre inſuper, abſit, Depulſor malorum! natricem aut viperam oſculari potius eſt. Morſus hic periculum, & dolor, quem advocatus depellit medicus. A tuo vero oſculo, & iſto veneno, quis ad templa accedat vel altaria? Quis Deus amplius precantem exaudiat? quot adſperſionibus, quot fluminibus opus erit?

24. Ac talis ipſe cum eſſes, riſiſti alios de nominibus ac verbis, facinora talia ac tanta perpetrans? Verum ego ſi neſciſſem *Apophrada*, pudore afficerer potius, tantum abeſt, ut me uſum eo nomine, negem: at te nemo noſtrum adhuc accuſavit, cum *verbicrepos* diceres, & *morefutiles*, & *vocimetiri*, & *Athenurio* h. e. Athenas cupio, & *floripotentem eſſe*, & σφενδικίζειν, & χειροβλημᾶσθαι. Male te malum hominem dicendi

a Τὸ Ἀθηνῶν ἐπιθ.] Abſunt a *Fl.* b Ἀνθοκρατεῖον] Sic *J. B1. P. H. S.* &c. Ἀνθοκροτεῖν *Fl.* ex qua ſe id quoque adſciviſſe notat marg. *A1.* Ἀνθοκροατεῖν W. c Σφενδικίζειν] Σφενδακίζειν *Fl.* Vulgato favet M.

4. Τὰ κακὰ ἀπολαύειν] De hoc verbo in bon. & mal. partem valente vid. Cl. *Hemſterh.* T. I. ad *Nigr.* c. 30. p. 70. 71. Item ad *Tim.* c. 2. p. 101. Ac *Solani* notam ibi praemiſſam, vel potius *Jenſii*, qui etſi refutatur ab *Hemſterhuſio*, habet tamen exempla quaedam haud inepta. Adde *Philopſ.* T. 2. c. 40. ubi ἀπέλαυσα per *abſtuli* recte *Geſnerus* reddit; quum & ibi in mal. partem valeat. *J.F.R.*

22. Βρωμολόγους] Forſan βρομολόγους. βρόμος *ſonitus, fragor.* *F.G.*

Βρωμολόγους] Tenui hanc in interpretando rationem, ut quae verba ſola compoſitionis inſolentia peccare viderentur, ea ſimilibus, quoad poſſem Latinis redderem; ultima vero, quae plane barbara ſunt, Graece ſcripta apponerem. Nempe pro σφενδονίζειν *funda emittere*, σφενδικίζειν dixerat homo, quaſi eſſet nomen σφένδιξ, & χειροβλημᾶσθαι voluit eſſe *manu projicere*, quod formavit contra omnem analogiam ex βέβλημαι. Caeterum obſervo, verborum quae hic reprehenduntur, nullum apud *Pollucem* eſſe, quem alias ſugillari a Luciano, falſo id quidem, creditum eſt. Vid. ad *Lexiphanem*. *J.M.G.*

23. Τροπομάσθλητας] Μάσθλης *lorum, flagrum.* *F.G.*

24. Τὸ Ἀθηνῶν ἐπιθυμῶ] Gloſſema videtur. *F.G.*

Τὸ Ἀθηνῶν ἐπιθυμῶ] Omiſit *Fl.* & ſane Scholium ſapit. Agnoſcit tamen Codex M. cum Impr. omnibus. *M. du S.*

25. Χειροβλημᾶσθαι] Ψηλαφᾶν, χειροτριβεῖν. *F.G.*

26. Ὁ λόγιος Ἑρμῆς] Habuimus non ſemel. Sed videri etiam poteſt Rev. *J. Elſn.* ad *Act. Apoſt.* XIV. 12. *J.F.R.*

28. Τῶν Ἰαλέμων] V. *Zenob.* IV. 39. & Pantin. *ad Apoſtol. adag.* X. 39. *Menandr.* Fr. p. 84. No. 3. εἰς τοὺς ἰαλέμους δὲ τοῦτον ἔγραφε. *M. du S.*

Τῶν ἰαλέμων] Jalemum frigidum fuiſſe poëtam, facile credimus *Heſychio*, *Euſtath.* ad Il. Z. p. 494, 43. *Baſ.* atque adeo Ἰαλέμου ψυχρότερος, quod refertur etiam ab Apoſtolio 10, 39. Sed luctus etiam, θρήνου, πένθους notionem illi nomini adjunctam negari non poteſt. Vid. *Eurip.* Oreſt. 1391. Supplic. [illegible] 600. it. *Euſtath.* ad Il. Σ. p. 1223. 8. & Apoſtolius l. c. itemque 6, 54. Quare facile condono *Joh. Clerico*, etſi forte verum non vidit, cum ad *Menandr.* p. 85. putavit Ἰαλέμους in fragmento Comici eſſe *frigidos* i. e. lu-

di arbiter Mercurius ipſis tuis cum verbis conterat. Ubi enim librorum iſta invenis? In angulo forte Ialemorum poëtarum cujusdam defoſſa, rubiginis & aranearum plena, aut forte de Philaenidis tabulis, quas prae manu habes; te tamen ac tuo ore digniſſima.

25. Cum vero in mentionem oris incidi, quid dicas, ſi tecum in jus vocato lingua (ita enim ponamus) injuriae, aut minimum contumeliae agat, dicens, *Ego te, ingrate, pauperem & omnium inopem cum accepiſſem, & victus indigum, primo in theatris ut floreres effeci, quae modo Ninum te, modo Metiochum, & paullo deinde poſt Achillem conſtituerim. Poſtea ſyllabas colligere docentem pueros diu alui. Jam vero, alienas agens orationes, Sophiſta ut videreris, effeci, gloriamque tibi, quae nihil ad te pertineat conciliavi. Quid igitur tantum habes, quod mihi objicias, quod ita mecum agis, & imperia*

ἐπιτρίψειεν αὐτοῖς λόγοις. ποῦ γὰρ ταῦτα τῶν βιβλίων εὑρίσκεις; ἐν γωνίᾳ που τάχα τῶν ἰαλέμων τινὸς ποιητῶν κατορωρυγμένα, εὐρῶτος καὶ ἀραχνίων μεστά, ἤπου ἐκ τῶν Φιλαινίδος δέλτων, ἃς διὰ χειρὸς ἔχεις· σοῦ μέντοι, καὶ τοῦ σοῦ στόματος ἄξια.

[d] Ἐπεὶ δὲ τοῦ στόματος ἐμνήσθην, τί φαίης ἄν, εἴ σε ἡ γλῶττα [e] εἰς δικαστήριον προκαλεσαμένη (θῶμεν γὰρ οὕτως) ἀδικήματος, ἤ, τὸ μετριώτατον, ὕβρεως διώκοι, λέγουσα; Ἐγώ σε, ὦ ἀχάριστε, πένητα καὶ ἄπορον παραλαβοῦσα, καὶ βίου δεόμενον, τὰ μὲν πρῶτα ἐν τοῖς θεάτροις εὐδοκιμεῖν ἐποίησα, νῦν μὲν Νίνον, νῦν δὲ [f] Μητίοχον, εἶτα μετὰ μικρὸν Ἀχιλλέα τιθεῖσα, μετὰ ταῦτα δέ, παῖδας συλλαβίζειν διδάσκοντα, μακρῷ χρόνῳ ἔβοσκον, ἤδη δὲ καὶ τοὺς ἀλλοτρίους τούτους λόγους ὑποκρινόμενον, σοφιστὴν εἶναι δοκεῖν ἐποίησα, καὶ τὴν μηδὲν προσήκουσαν δόξαν περιῆψα· τί τοίνυν τηλικοῦτον ἔχων ἐγκαλεῖν, τοιαῦτά με διατίθης, καὶ ἐπιτάττεις ἐπιτάγματα αἰσχι-

d Ἐπεὶ] Bene M. & Edd. plurimae. Ἐπὶ male *J.* *e* Εἰς] Ἐς W. *f* Μητίοχον] Sic M. & Edd. excepta *Fl.* quae Μητίχον, cum marg. *A*1.

lugendos, quia mortui nimirum. *J.M.G.*

29. Ἰαλέμων] Κακοδαιμόνων, δυστήνων, ἀθλίων, οὐδενὸς ἀξίων. *Heſych.* *F.G.*

Ἰαλέμων] In Pariſina Ἰαλέμων erat majuſculo I exaratum, ut nomen proprium, atque ita etiam converſum: *Jalemo frigidioribus.* Adluſione facta ad Proverb. *Jalemo frigidior* Sed cum tranſierit in adjectivum, ſervo ceterarum Edd. morem, etſi ab *Jalemo* Calliopes filio poëta ineptiſſimo, ortum traxiſſe videtur. *J.F.R.*

30. Φιλαινίδος] Τῆς ἑταίρας. *F.G.*

Φιλαινίδος] V. Ἐρωτ. c. 28. *M.du S.*

35. Ἀδικήματος] Subaudi ἕνεκα. *F.G.*

Ἀδικήματος ἢ τὸ μετριώτατον ὕβρεως] Si haec vera eſt lectio, oportet ἀδίκημα etiam ſpeciale, & gravis quidem criminis, nomen fuiſſe, forte *impietatis*, ut in illa Socratis accuſatione, ἀδικεῖ ὁ Σωκράτης κ. τ. λ. cujus reſpectu ὕβρις poſſit μετριώτατον videri. Lingua, res [illegible] ſta ac divina, turpiſſime profanata &c. Alioquin transpoſitione levi ita concinnari poſſit hic locus, ut nihil, quod offendere quemquam poſſit, relinquatur, ὕβρεως, ἢ τὸ μετριώτατον, ἀδικήματος, διώκοι. Caeterum ὕβριν ad impudicas praeſertim & Venereas contumelias pertinere, monuerat *Caſaub.* ad Athen. 6; 19. & pluribus docuit *Dan. Heinſ.* ad *Heſiod.* p. 210. ſeq. ubi etiam ἀδικίαν ead. ratione dictam obſervat. *J.M.G.*

40. Μητίοχον] Forſan Ἀντίοχον. Immo vero erat Athenis τὸ Μητίχου tribunal; de quo conſule *Potterum.* Fuit & Metiochus Miltiadis filius, de quo hic locus intelligi non poteſt. *Fl.* Ed. Μητίχον. M. cum reliquis Impr. facit. Mihi quid decernam N. L. *M.du S.*

Μητίοχον] Ἀντίοχον. *M.V.La Croze.*

45. Εἶναι δοκεῖν] De εἶναι abundante dictum paullo ſupra ad c. 6. ad ἀναισχυντία οὖσα. De duplici infinitivo ad *Philopſ.* c. 7. & 39. Item *Hipp.* c. 1. pr. δεῖν ἐπαινεῖν. *J.F.R.*

47. Τοιαῦτά με διατίθης] Eandem quam hic noſter, turpitudinem tangit & *Lactantius* V. 9. cum de iis loquitur, *qui ſanctiſſimam quoque ſui corporis partem contra fas omne polluant & profanent.* Rurſus L. VI. 23. *Quid dicam de iis, qui abominandam, non libidinem, ſed inſaniam potius exercent? Piget dicere: ſed quid his fore credamus, quos non piget facere? Et tamen dicendum eſt, quia fit. De iſtis loquor, quorum teterrima libido & exſecrabilis furor, ne capiti quidem parcit. Quibus hoc verbis, aut qua indignatione tantum-*

σχιστα, καὶ ὑπουργίας καταπτύστους; οὐχ ἱκανά μοι τὰ ἐπὶ τῆς ἡμέρας ἔργα, ψεύδεσθαι, καὶ ἐπιορκεῖν, καὶ τοὺς τοσούτους ὕθλους καὶ λήρους διαντλεῖν, μᾶλλον δὲ τὸν βόρβορον τῶν λόγων ἐκείνων ἐμεῖν; ἀλλ' οὐδὲ νυκτὸς τὴν κακοδαίμονα σχολὴν ἄγειν ἐᾷς· ἀλλὰ μόνη σοι πάντα ποιῶ, καὶ πατοῦμαι, καὶ [a] μιαίνομαι, καὶ [b] ἀντὶ γλώσσης, ὅσα καὶ χειρὶ χρῆσθαι διέγνωκας, καὶ ὥσπερ ἀλλοτρίαν ὑβρίζεις, καὶ ἐπικλύζεις τοσούτοις κακοῖς. λαλεῖν μοι ἔργον ἐστὶ μόνον· τὰ δὲ τοιαῦτα ποιεῖν καὶ πάσχειν, ἄλλοις μέρεσι προστέτακται. ὡς ὤφελε κἀμέ τις, ὥσπερ τὴν τῆς Φιλομήλας, ἐκτεμεῖν. μακαριώτεραι γοῦν μοι αἱ γλῶτται τῶν τὰ τέκνα κατεδηδοκότων.

Πρὸς θεῶν, ἢν λέγῃ ταῦτα ἡ γλῶττα, ἰδίαν αὐτὴ φωνὴν λαβοῦσα, καὶ τὸν πώγωνα συνήγορον ἐπικαλεσαμένη, τί ἂν ἀποκρίναιο αὐτῇ; ἐκεῖνα δηλονότι, ἃ καὶ πρὸς τὸν Γλαῦκον ἔναγχος εἴρηταί σοι, ἐπὶ πεπραγμένῳ ἤδη τῷ ἔργῳ αἰτιώμενον, ὡς ἐπὶ τούτῳ ἔνδοξος ἐν βραχεῖ, καὶ γνώριμος ἅπασι γεγένησαι. πόθεν ἂν οὕτω περιβόητος ἐπὶ τοῖς λόγοις γενόμενος; ἀγαπητὸν δὲ ὁπωσοῦν κλεινὸν καὶ ὀνομαστὸν εἶναι; εἶτα καταρι-

mihi imperas ſpurciſſima, ac deſpuenda miniſteria? Nonne ſatis mihi erant diurna illa opera, mentiri, pejerare, tot nugas & deliramenta exhaurire, vel potius coenum orationum illarum vomere? At tu neque noctibus infelicem me otioſam eſſe pateris: ſed ſola tibi facio omnia & conculcor, & inſanio. Et pro eo quod lingua nata ſum, ut manu uti me decreviſti: meque tanquam alienam contumelioſe tractas, & tot malis obruis. Loqui meum opus unicum eſt: iſta vero talia & facere ac pati aliis membris a natura injunctum eſt. Itaque utinam me quoque aliquis, ut illam Philomelae exſecet! Beatiores enim me ſunt linguae eorum, qui ſuos ipſi pueros devorarunt.

26. Per Deos! ſi iſta dicat ſuum ſibi ſermonem ſumens lingua, & advocatam ſibi adſciſcat barbam tuam, quid illi reſpondeas? Illa nempe, quae etiam ad Glaucum nuper a te dicta ſunt, de perpetrato jam facinore expoſtulantem, te hac ipſa re nobilem brevi tempore & conſpicuum omnibus factum. Unde enim tantum celebritatis dicendo conſecutus eſſes? Optabile autem eſt, quacumque demum ratione celebrem eſſe atque nobilem. Tum enumera-res

a Μιαίνομαι] Bene *S.* & *A.* ſolae. Μαίνομαι male *J. H P. B1. Fr. Fl. Ald.* b Ἀντὶ] Nil mut. Edd. nec M. Ἂν τί; vult *Gron.*

nefas proſequar. vincit officium linguae ſceleris magnitudo. *M. du S.*

Τοιαῦτά με διατίθης] Vid. ſupra T. I. *Nigr.* c. ult. τῷ αὐτὸ τοῦτο διαθῶσι, notamque Cl. *Hemſterh.* 45. Et Noſtrum in locis ibid. ab *Solano* indicatis, qui fruſtra δεκῶσι ibi tentat, quum & eod. modo duplici accuſ. jungat Noſter *Gymn.* c. 6. ſcribens ἐμὲ δὲ εἴ τις ὑμῶν τοιοῦτό τι διαθείη, ubi alia quoque ſimilia dedi. *J. F. R.*

52. Διαντλεῖν] An *exſequi?* *F. G.*

55. Μιαίνομαι] Excidiſſe in Edd. prius ι. errore typogr. facile quidem divinaveris; mirere tamen, qui tam diligenter propagetur error, etiam in iis Edd. ubi Latina verſio habet *contaminor*; nam nemo, credo, μαίνομαι *furo* hic volet legere, quando πατοῦμαι praemittitur, furentes enim ſe non ita conculcari ſinunt. *J. F. R.*

56. Καὶ ἀντὶ γλώσσης, ὅσα καὶ χειρὶ χρῆσθαι διέγνωκας] An hæc paria eſſe poſſunt illis, quæ apponuntur ab Micyllo & Benedicto *ac lingua perinde ut manu uti decreviſti?* Certe ſic illi penitus omittunt voculam ἀντὶ. Quæ quidem ſane perincommoda eſt, niſi bene inſpexeris. Legendum enim καὶ ἂν τί γλώσσης ὅσα καὶ χειρὶ χρῆσθαι διέγνωκας; Eſt enim exprobratio per interrogationem excitatior, *& quid lingua aque ut manu uti decreviſti?* *J. G.*

Ibid. Ἀντὶ γλώσσης] Verſionem *Benedicti* caſtigat Cl. *Gron.* Sed & ipſe alium errorem committit, vertens: *quid lingua aeque ut manu uti decr.* An γλώσσης & χειρὶ igitur jungenda, & ad idem verbum χρῆσθαι referenda? Quin γλώσσῃ ſaltem etiam tum ſcribendum fuerat, ubi ἀντὶ mutaveris. At nihil opus erit, modo lectionem *Gronovianam* reddas: *Et quae pars linguae eſt, qua ceu manu uti decreveris?* At vereor ut argutioribus adrideat iſta & verſio & emendatio. Mihi certe difficultas quaedam reſtare videtur, quam tollere in re tam turpi non laboro. *J. F. R.*

71. Πόθεν ἂν] Mallem πόθεν γάρ. *F. G.* Propius ad literas accederet, ſi πόθεν οὖν legas. *J. F. R.*

73. Καταριθμήσειν αὐτῇ] Καταριθμήσειεν αὐτὴ, ſubaudito

res illi multas illas tuas appellationes, quas per gentes accepiſti. Qua in re miror, te Apophrade audita indignatum eſſe, illis autem nominibus non fuiſſe offenſum.

27. In Syria rhododaphne vocatus es: qua vero cauſſa, ita me Pallas amet! enarrare pudet; itaque quantum ad me, obſcurum porro ſit: in Palaeſtina vero ſepes, propter barbae ſpinas arbitror, quae interea pungeret, tum enim adhuc eam radebas: in Aegypto angina, quod manifeſtum eſt; parum enim abfuiſſe ajunt, quin ſuffocarere, cum in nautam quendam, de iis qui trium velorum naves habent, incidiſſes, qui irruens ipſum tibi os obturaverit. Athenienſes quidem, viri optimi, nulla circuitione uſi, ſed unius te literae additione honorantes Atimarchum (*principem infamium*) appellabant: oportebat enim illo etiam amplius quiddam tibi ineſſe. In Italia autem vah! Heroïcum illud cognomen adeptus es, Cyclops, cum ſupra veterem illum apparatum, ad Homericae fabulae imitationem peragere impuritatem velles. Atque ipſe quidem jacebas ebrius jam, poculum illud manu tenens libidinans Polyphemus. Ado-

θμήσειν αὐτῇ τὰς πολλάς σου προσηγορίας, ὁπόσας κατὰ ἔθνη προσείληφας, ὃ καὶ θαυμάζω, ὅτι τὴν μὲν ἀποφράδα ἐδυσχέρανας ἀκούσας, ἐπ' ἐκείνοις δὲ τοῖς ὀνόμασιν οὐκ ἠγανάκτεις.

Ἐν Συρίᾳ μὲν ῥοδοδάφνη κληθεὶς, ἐφ' ᾧ δὲ, νὴ τὴν Ἀθηνᾶν, αἰσχύνομαι διηγεῖσθαι· ὥστε τόγε ἐπ' ἐμοὶ, ἀσαφὲς ἔτι ἔστω. ἐν Παλαιστίνῃ δὲ, Φραγμὸς ἐς τὰς ἀκάνθας τοῦ πώγωνος, οἶμαι, ὅτι ἔνυττε μεταξύ· ἔτι γὰρ ἔξυρες αὐτόν. ἐν Αἰγύπτῳ δὲ συνάγχη, πρόδηλον τοῦτο· μικροῦ γοῦν φασιν ἀποπνιγῆναί σε ναύτῃ τινὶ τῶν τριαρμένων ἐντυχόντα, ὃς ἐμπεσὼν ἀπέφραξέ σοι καὶ στόμα. Ἀθηναῖοι μὲν γὰρ βέλτιστοι, αἰνιγματῶδες οὐδὲν, ἀλλὰ γράμματος ἑνὸς προσθήκῃ τιμήσαντές σε, Ἀτίμαρχον ὠνόμαζον· ἔδει γὰρ κἀκείνου τι περιττότερον προσεῖναί σοι. ἐν Ἰταλίᾳ δὲ, βαβαὶ, ἡρωϊκὸν ἐκεῖνο ἐπεκλήθης, ὁ Κύκλωψ, ἐπειδή ποτε καὶ πρὸς ἀρχαίαν διασκευὴν παρ' αὐτὰ τὰ τοῦ Ὁμήρου ῥαψῳδῆσαι, καὶ σὺ τὴν αἰσχρουργίαν ἐπεθύμησας. καὶ αὐτὸς μὲν ἔκεισο μεθύων ἤδη, κισσύβιον ἔχων ἐν τῇ χειρὶ βινηθιῶν Πολύφημος, νεανίας

97. Βινητιῶν] Συνουσιάζων.

dito ἡ γλῶσσα. Sic autem cum ſuperioribus connectitur: πρὸς θεῶν, ἢν λέγῃ ταῦτα ἡ γλῶττα, &c. εἶτα καταριθμήσειεν αὐτῇ τὰς πολλὰς προσηγορίας, &c. Καταριθμήσειεν omnino legendum videtur pro καταριθμήσειν. *F.G.*

Καταριθμήσειν] Non apparet, unde hoc infinitum pendeat. Connexa eſt oratio cum illo τί ἂν ἀποκρίναιο; Itaque ſuſpicor καταριθμήσαις vel καταριθμήσειας. *J.M.G.*

84. Ἔξυρες] Quia deinde barbam promiſit; vide & c. 31. *M. du S.*

90. Ἀτίμαρχος] Nomen ergo *TIMARCHUS*; mirarique ſubit cur mutatum iverint, cum famoſus Aeſchinis *Timarchus*, qui vitam tandem laqueo finivit, ſatis notus eſſet. Vid. *Plut.* 1545. *M. du S.*

Ibid. Κἀκείνου τι περιττότερον] Athenienſes (dicit ad Timarchum) literæ unius appoſitione te honorantes Atimarchum appellarunt; ἔδει γὰρ κἀκείνου τι περιττότερον προσεῖναί σοι. h. e. *nam & illo amplius quid habere debebas.* obſcurius Interp. *Nam hoc tibi illo inſignius decebat eſſe.* Nihil aliud vult Auctor, quam, non ſatis erat, appellari te Timarchum; ſed nomen tuum augeri debebat una litera, ut Ἀτίμαρχος appellareris. q. d. ἀτίμων ἀρχός. *H.V.*

Κἀκείνου τι περιττότερον] Ambigua oratio, non ſatis clarum, quo referatur κἀκείνου. Nihil mihi videtur magis convenire, quam ut dicamus comparari hic inimicum Luciani cum Timarcho illo, contra quem habita exſtat *Aeſchinis* oratio, qua eadem fere illi, quae hic noſtro objiciuntur, ſumma praeſertim perverſae libidinis impuritas. Dicit igitur, in mentem veniſſe Athenienſibus, cum ſpurciſſimum hunc mortalem viderent, ſui Timarchi illius antiqui: ſed cum vellent indicare, hunc illo multum eſſe peſtilentiorem, non Timarchum vocaſſe, ſed aucto aliquantum nomine Atimarchum, ut ſimul πάντων τῶν ἀτίμων πρῶτον dicerent. Utrum autem nomen verum hujus hominis fuerit Timarchus, quod indicat *Voſſiani* codicis inſcriptio; an ex hoc ipſo loco tracta ſuſpicio ejus, qui illum titulum poſuit; non facile dixerim: niſi quod melius apparet ratio auctoris noſtri, ſi re vera Timarchus appellatus eſt, quem lacerat. *J.M.G.*

2. Κα-

νίας δὲ ὑπόμισθος, ὀρθὸν ἔχων τὸν μοχλὸν, εὖ μάλα ἠκονημένον, ἐπὶ σὲ Ὀδυσσεύς τις ἐπῄει, ὡς ἐκκόψων τὸν ὀφθαλμόν·

> Κἀκείνου μὲν ἅμαρτε, [a] παραὶ δὲ οἱ ἐτράπετ' ἔγχος.
> Αἰχμὴ δ' [b] ἐξελύθη παρὰ νείατον ἀνθερεῶνα.

καὶ γὰρ οὐδὲν ἄτοπον ὑπὲρ σοῦ λέγοντα ψυχρολογεῖν· σὺ δὲ ὁ Κύκλωψ, ἀναπετάσας τὸ στόμα, καὶ ὡς ἐνῆν πλατύτατον κεχηνὼς, ἠνείχου τυφλούμενος ὑπ' αὐτοῦ τὴν γνάθον. μᾶλλον δὲ, ὥσπερ ἡ Χάρυβδις, αὐτοῖς ναύταις, καὶ πηδαλίοις, καὶ ἱστίοις, ὅλον ζητῶν καταπιεῖν τὸν Οὖτιν. καὶ ταῦτα ἑώρων καὶ ἄλλοι παρόντες. εἶτά σοι ἐς τὴν ὑστεραίαν μία ἦν ἀπολογία, ἡ μέθη, καὶ εἰς τὸν ἄκρατον ἐνέφευγες.

Τοιούτοις δὴ καὶ τοσούτοις ὀνόμασι πλουτῶν, αἰσχύνῃ τὴν ἀποφράδα; πρὸς θεῶν εἰπέ μοι τί πάσχεις, ἐπειδὰν κἀκεῖνα [c] λέγωσιν οἱ πολλοί, λεσβιάζειν σε καὶ φοινικίζειν; ἆρα καὶ ταῦτα ὥσπερ τὴν ἀποφράδα ἀγνοεῖς, καὶ οἴει τάχα που ἐπαινεῖσθαι πρὸς αὐτῶν; ἢ

leſcens vero mercede conductus, rectum geſtans vectem probe acutum, te velut Ulyſſes aliquis invaſit, ut exterebraturus oculum:

> *Hinc at aberravit: alior ſum vertitur haſta,*
> *Cuſpisque ad menti extremas effunditur oras.*

Nec enim abſurdum eſt, [c] de te qui dicat, frigide dicere. Tu vero Cyclops, aperto ore & quam poteras latiſſime hians, buccas tibi ab illo excoecari patiebaris, vel potius ut Charybdis, ipſis cum nautis & gubernaculis ac velis, totum glutire Utin cupiens. Atque haec alii quoque videbant praeſentes. Deinde poſtridie illius diei ſola tibi pro defenſione ebrietas, confugiebasque ad merum.

28. His ergo talibus ac tantis cum nominibus abundes, *Apophradis* te pudet? Per Deos dic mihi, quid tibi eſt animi, cum etiam illa vulgus ait, Lesbio te & Phoenicio morbo laborare? Numquid iſta quoque, ut *Apophrada* ignoras, & putas forte illis te laudari? An iſta quidem, ut familia-

a Παραὶ] Sic dedi ex M. & *Homer*. Παρὰ Edd. Luciani. *b* Ἐξελύθη] Sic Edd. & M. Ἐξεχύθη *Hom*. v. not. Ἐξεσσύθη marg. *A*1. male duplicato σ. *c* Λέγωσιν] Λέγουσιν W. quod verum credo.

2. Κἀκείνου] Parodia eſt ex variis *Homeri* locis concinnata. Vid. Iliad. N. 605. Λ. 233. & E. 293. *M. du S.*

Κἀκείνου μὲν ἅμαρτε] *Homer*. Il. Λ, 233.

Ἀτρείδης μὲν ἅμαρτε, παραὶ δέ οἱ ἐτράπετ' ἔγχος.

Il. E, 293.

Αἰχμὴ δ' ἐξεχύθη παρὰ νείατον ἀνθερεῶνα.

Verſus ſublimitate & magnitudine rerum, de quibus agitur, digni, dum ad rem ita ſpurcam ac deſpuendam adhibentur, ψυχρολογία inde oritur, quae nihil aliud eſt, quam μέγεθος διημαρτημένον, grandia ad ſpeciem verba intempeſtive rebus adhibita futilibus. Vid. *Demetrius* de Eloc. §. 114. Sed nimirum ψυχρολογίαν eo ipſo eſſe ratione ipſius Luciani definit, quod committitur a ſciente & volente. *J. M. G.*

Ibid. Παραὶ δὲ] Conf. infra *Lapith*. c. 44. *J. F. R.*

4. Ἐξελύθη] At in *Homer*. Il. E. l. d. legas ἐξεχύθη, quod verum eſſe, *Scholiaſt*. Homeri probat, qui id interpretatur ἐξώρμησε, διῆλθε. Nam ſi ἐξελύθη inveniſſet, non, credo, expoſuiſſet id eodem verbo. Sed quum in nonnullis *Homeri* libris ἐξεσύθη legatur, vide an hoc magis placeat; nam & ſic alibi ſolet, ut Il. O. 542. Αἰχμὴ δὲ στέρνοιο διέσσυτο μαιμώωσα. Verum quando nec ἐξελύθη abſurdum eſt, quid prohibet hoc ſervaſſe? *J. F. R.*

6. Ψυχρολογεῖν] An αἰσχρολογεῖν? Τὸ ψυχρολογεῖν hic non placet. *F. G.*

19. Λεσβιάζειν σε καὶ φοινικίζειν] *Heſych*. in voce σκύλαξ. Σκύλαξ σχῆμα ἀφροδισιακὸν ὡς τὸ τῶν φοινικιζόντων. *Gal*. ἀλλὰ καὶ τῶν αἰσχρουργῶν μᾶλλον βδελυττόμεθα τοὺς φοινικίζοντας τῶν λεσβιαζόντων. *Eraſm*. in Chiliadib. pro *phoeniciſſare*, memoria lapſus, *phicidiſſare*, & φικιδίζειν pro φοινικίζειν ſcribit. Ortum autem eſt adagium a ſpurciſſima Phoenicum libidine, quam Graeci merito ἄρρητον μίξιν nominant. *Plutarch*. in vita Caeſaris: ἐδόκει γὰρ αὐτὸς τῇ ἑαυτοῦ μητρὶ μίγνυσθαι τὴν ἄρρητον μίξιν. Haec in Miſcel. Crit. P. 2. p. 482. *M. du S.*

Ibid. Φοινικίζειν] Vid. *Cogn*. 633. T. II. *M. du S.*

Φοινικίζειν] Quod *Cognatum* allegat *Solanus*, ſpectat Edit. *Baſil*. an. 1619. cui notae *Cognati* & *Sambuci* adnexae; ſed cum ex *Cognato* ſelectum tantum iniit *Pa-*

liaria tibi; noſti, *Apophrada* autem ſolam ut ignotam reſpuis, & tuorum catalogo nominum excludis? Haec cum ita ſint, non leves nobis poenas luis, ſed ad Gynaeconitidem usque celebraris. Nuper enim cum nuptias quasdam Cyzici ambire auderes, bene edocta de omnibus optima illa mulier, *Non admiſerim*, inquit, *virum, qui virum ipſe quaerat.*

ταῦτα μὲν διὰ τὸ σύντροφον οἶσθα, τὴν Ἀποφράδα δὲ ὡς ἀγνῶτα μόνην ἀτιμάζεις, καὶ ἀποκλείεις τοῦ καταλόγου τῶν ὀνομάτων; τοιγαροῦν οὐ μεμπτὰς ἡμῖν τίνεις τὰς δίκας, ἀλλὰ μέχρι καὶ τῆς γυναικωνίτιδος περιβόητος εἶ. πρώην γοῦν ἐπειδή τινα γάμον ἐν Κυζίκῳ μνᾶσθαι ἐτόλμησας, εὖ μάλα ἐκπεπυσμένη πάντα ἡ βελτίστη ἐκείνη γυνὴ, Οὐκ ἂν προσείμην, ἔφη, ἄνδρα, καὶ αὐτὸν ἀνδρὸς δεόμενον.

29. Deinde cum hic loci ſint res tuae, nomina curas, & rides, & deſpuis alios? Merito ſane. Nec enim, qualia tu, dicere omnes poſſumus. Unde? Quis ita audax in verbis, ut *contra tres moechos* pro gladio *tridentem* poſcat? aut ut Theopompum de Tricarano judicantem dicat, *tricuſpide oratione deſtruxiſſe eminentes urbes*: & rurſus, *extridentaſſe illum* (tridente illo expugnaſſe) *Graeciam*, & eſſe *in dicendo Cerberum*? Nuper quidem etiam *accenſa lucerna quaerebas* fratrem quendam, puto, perditum: & ſexcenta alia, quorum neque meminiſſe operae

Εἶτα ἐν τοιούτοις ὄντι σοι, ὀνομάτων μέλει, καὶ γελᾷς, καὶ τῶν ἄλλων καταπτύεις; εἰκότως. οὐ γὰρ ἂν ἅπαντες ὅμοιά σοι λέγειν δυναίμεθα. πόθεν; τίς οὕτως ἐν λόγοις μεγαλότολμος, ὡς ἐπὶ μὲν τοὺς τρεῖς μοιχοὺς, ἀντὶ ξίφους, τρίαιναν αἰτεῖν; τὸν δὲ Θεόπομπον ἐπὶ τῷ Τρικαράνῳ κρίνοντα φάναι, τριγλώχινι λόγῳ καθῃρηκέναι αὐτὸν τὰς προὐχούσας πόλεις; καὶ πάλιν, ἐκτριαινῶσαι αὐτὸν τὴν Ἑλλάδα, καὶ εἶναι Κέρβερον ἐν τοῖς λόγοις; πρώην γὰρ καὶ λύχνον ἅψας ἐζήτεις ἀδελφόν τινα, οἶμαι, ἀπολωλότα· καὶ ἄλλα μυρία, ὧν οὐδὲ μεμνῆσθαι ἄξιον, ἢ μόνους ἐκεί-

38. Τρικαράνῳ] Τρικάρανος φρούριόν ἐστι τῆς Ἀργείας οὕτω λεγόμενον. *V.*

39. Τριγλώχινι] Τριγλώχινα τόξα, τρίγωνα. *V.*

Pariſ. eamque ſecutus *Graev.* plurima omittentes, poſſem haec addere; verum in re tam turpi nolim. *J.F.R.*

35. Πόθεν;] Item γὰρ ſuppreſſum, ut ſupra c. 2. *J.F.R.*

36. Ἐπὶ — τρεῖς μοιχοὺς] Nempe in declamatione finxerat, a marito tres uxoris ſuae moechos depreheuſos: maritum poſcere non gladium, ſed ita magnum tridentem, uti tres uno ictu poſſet confodere. *J.M.G.*

37. Θεόπομπον] V. Δραπ. c. 32. Tricaranum urbs, cujus meminit *Dem.* 43. A. *M. du S.*

Ibid Τὸν δὲ Θεόπομπον] Locus obſcurus, cui tamen ſi non plenam lucem adferre, at tenebrarum aliquid diſcutere forte licebit. Theopompus hic eſſe videtur nobilis hiſtoricus Chius, qui Macedonicis temporibus Philippi, Alexandri, Ptolemaei vixit, & rebus gerendis interfuit. Hujus libros hiſtoriarum LIII. legit *Photius* Cod. 176. quinque jam tum ait fuiſſe perditos: multas ibi παρεκβάσεις παντοδαπῆς ἱστορίας idem commemorat. Reliqua *Fabric.* B. G. vol. 9. p. 434. ſeq. Add. Viri docti ad *Longin.* 42, 3. Huc praeſertim facit, quod *Stephanus* in Τρικάρανα, quod φρούριον eſſe ait τῆς Φλιασίας, laudat Θεόπομπον πεντηκοστῷ πέμπτῳ. Videtur ergo in illo libro, (quo ſuae aetatis hiſtoriam tractavit, cum a fine *Thucydidis* incepiſſet) commemoraſſe actionem aliquam ſuam Theopompus, qua de Tricarano (quaſi tu *Tricipitem* dicas, quorſum & *tridens* deinde & *Cerberus* refertur) judicaverit: hanc porro illius actionem laudaſſe inimicus Luciani iis verbis, quorum ipſa eum τρίαινα modo commemorata admonere potuit: nam τριγλωχὶν & τρίαινα ejusdem ſignificationis ſunt: & ad tridentem illum piſcatorium pertinent, quo majores piſces percutiunt; a quo etiam fictum eſt illud ἐκτριαινῶσαι h. e. τριαίνῃ ἐκπολιορκεῖν, quod nos, ut id genus alia quaedam, ad verbum ideo reddidimus, ut etiam Graeci ſermonis non ſatis periti, quid reprehendatur ſentire melius poſſint. *J.M.G.*

42. Λύχνον ἅψας] Alludere videtur ad Diogenis hiſtoriam. *F.G.*

43. Ἀδελφόν τινα] An fratrem, i. e. amaſium? *Petronius.* *F.G.*

ἐκείνου, ὅσα περ οἱ ἀκούσαντες ἀπεμνημόνευον. πλούσιός τις, οἶμαι, καὶ δύο πένητες ἦσαν ἐχθροί. εἶτα μεταξὺ περὶ τοῦ πλουσίου λέγων, Ἀπέκτεινεν, ἔφης, θάτερον τῶν πενήτων· γελασάντων δὲ, ὡς τὸ εἰκὸς, τῶν παρόντων, ἐπανορθούμενος δὴ σὺ, καὶ ἀνατιθέμενος τὸ διημαρτημένον, Οὐ μὲν οὖν, ἔφης, ἀλλὰ ἅτερον αὐτῶν ἀπέκτεινεν. ἐῶ τὰ ἀρχαῖα, τὸ τριῶν μηνοῖν, καὶ τὸ ἀνηνεμία, καὶ τὸ πέταμαι, καὶ τὸ [a] ἐκχύνειν, καὶ ὅσα ἄλλα καλὰ τοῖς σοῖς λόγοις ἐπανθεῖ.

Ἃ μὲν γὰρ ὑπὸ τῆς πενίας ἐλαυνόμενος ποιεῖς, Ἀδράστεια φίλη, οὐκ ἄν τινι ὀνειδίσαιμι. συγγνωστὰ γοῦν, εἴ τις λιμῷ πιεζόμενος, παρακαταθήκας παρ' ἀνδρὸς πολίτου λαβὼν, εἶτα ἐπιώρκησεν, ἦ μὴν μὴ παρειληφέναι· ἢ εἴ τις ἀναισχύντως αἰτεῖ,

pretium eſt, praeterquam iſtius ſolius, quod auditores referebant. *Dives aliquis*, puto, *& duo pauperes inimici erant.* Deinde, cum de divite diceres, *Interfecit*, ajebas, θάτερον *pauperum* (alterum, τὸν ἕτερον) Ridentibus autem, ut facile eſt ad credendum, qui aderant, emendaturus peccatum tuum, & repoſiturus in quo peccatum erat, *Non ita volebam*, dicebas, *ſed interfecit* ἅτερον. Omitto antiqua illa τριῶν μηνοῖν, (*trium duorum menſium*) & ἀνηνεμία (pro νηνεμία tranquillitas a ventis) & illud πέταμαι (*volo*) & ἐκχύνειν, (*effundere*) & quae alia pulchra tuis in orationibus effloreſcunt.

30. Quae enim paupertate ſtimulante facis, illa ego, o fave Adraſtea! nemini exprobraverim. Ignoſcendum enim, ſi quis fame ſubactus depoſitum a cive acceptum, deinde perjurio interpoſito abneget; aut ſi quis impudenter roget, vel mendicet potius,

a Ἐκχύνειν] Ἐκχύνας *Coll.* Vulgatum tenet *Fl.* & M.

48. Θάτερον] Κακῶς τὸ θάτερον εἶπε. *V.*

Θάτερον τῶν πενήτων] Κακῶς γὰρ τὸ θάτερον εἶπεν, ἐπεὶ μηδὲ ἡ εὐθεῖα θάτερος, ἀλλ' ἅτερος· ἀπὸ γὰρ τοῦ ὁ ἕτερος (1) συναλειφθὲν ἅτερος λέγεται, καὶ ἅτερον ἡ αἰτιατική. ἀεὶ γὰρ αὕτη τῇ εὐθείᾳ ἀκολουθεῖ. τὸ δὲ τριῶν μηνοῖν, προδήλως βάρβαρον δυϊκὸν τῷ τριῶν ἐπαγόμενον. ὡσαύτως δύσφημον καὶ τὸ ἀνηνεμία. τίς γὰρ χρεία τοῦ στερητικοῦ, μηδὲν πλέον τοῦ (2) νὴ δηλοῦντος; τὸ δέ τοι ἐκχύνειν, καὶ ἀδιόρθωτον. ἐπεὶ χέω μὲν ἐπίσταται ἡ Ἑλληνικὴ χρῆσις, χύνω δὲ οὐδέπω ἐγκέκριται τῇ Ἑλλάδι γλώσσῃ, ὥσπερ οὐδὲ τὸ πέταμαι. οὐ γάρ ἐστι πέτημι, ἀλλὰ πέτω βαρύτονον, ἀφ' οὗ πέτομαι ἴσως ἂν λεχθείη. οὗ καὶ ἡ (3) μετοχὴ πετόμενος, ὡς καὶ Πλάτων Εὐθύφρονι, τί δαὶ πετόμενόν τινα διώκεις; πέταμαι δὲ, οὐδαμῶς, ἀλλ' ἢ ἄρα ἵπταμαι, ὡς ἀπὸ τοῦ ἵπτημι, ὡς καὶ ἀπὸ τοῦ ἵστημι λεχθείη ἂν ἵσταμαι· *V.* alter.

53. Τὸ τριῶν μηνοῖν] Τριῶν μηνοῖν προδήλως βάρβαρον. (4) δυϊκοῦ τοῦ τριῶν ἐπαγομένου· ὥσπερ πάλιν δύσφημον καὶ τὸ ἀνηνεμία. τίς γὰρ χρεία τοῦ στερητικοῦ μηδὲν πλέον τοῦ (5) νὴ δηλοῦντος; τὸ δέ τοι ἐκχύνειν καὶ ἀδιόρθωτον, (6) χύνω γὰρ οὐκ ἐπίσταται ἡ (7) Ἑλληνίζουσα χρῆσις. ὥσπερ οὐδὲ τὸ πέταμαι· οὐ γάρ ἐστι πέτημι, ἵν' εἴη πέταμαι, ὡς ἵστημι ἵσταμαι, ἀλλὰ πέτω, ἀφ' οὗ πέτομαι ἴσως ἂν λεχθείη, οὗ καὶ ἡ μετοχὴ ὁ πετόμενος ὡς ἐν Εὐθύφρονι Πλάτων, (8) τί δαί; πετόμενόν τινα διώκεις; οὐ μὴν πέταμαι, ἀλλ' ἢ ἄρα ἵπταμαι ὡς ἀπὸ τοῦ ἵπτημι παραπλησίως τῷ ἵσταμαι. *V.*

54. Ἐκχύνας] Καὶ ἀδιόρθωτον· χύνω (ſic ſcriptum erat) γὰρ οὐκ ἐπίσταται ἡ Ἑλληνικὴ χρῆσις· χύνω δὲ οὐδέπω ἐγκέκριται τῇ Ἑλλάδι γλώσσῃ. *G.*

58. Ἀδράστεια] Δαίμονα εἶναι λέγουσι ταύτην τοῖς πάνυ μεγάλα ἐγκαυχωμένοις ὑπονεμεσῶσαν. *V.*

(1) Συναλειφθὲν] Συλληφθέν. C.

(2) Νὴ] In Schol. ſeq. legitur μὴ in Impr. & V. Sed legendum νὴ, quod in compoſitione privationem notat. Immo ſic ibi C. & *G.* Cod. V. ν. tantum habebat, ex quo νῦν in Impr. factum eſt. *M. du S.*

(3) Μετοχὴ] Μυτοχὴ V. quod in Impr. recte mutatum eſt ex Scholio ſequenti. *M. du S.*

(4) Δυϊκοῦ] Sic etiam C. Lege tamen δυϊκῷ. *M. du S.* (vel τῷ pro τοῦ.)

(5) Νὴ] Μὴ edita. Νὴ C. recte. Vid. Schol. praecedens. *M. du S.*

(6) Χύνω γὰρ οὐκ] Ἐπεὶ χέω μὲν M. ut Scholio praecedenti editum eſt.

(7) Ἑλληνίζουσα] Ita dedit *Sol.* pro vulgato Ἑλληνική. *J. F. R.*

(8) Τί δαί;] Sic reſcriptum ex M. Τί δὲ Edita.

48. Θάτερον τῶν πενήτων] Abrupta nimis & ex parte falſa ſunt, quae hic Scholiaſta habet. Juvat itaque e *Thoma Magiſtro* regulam Atticorum hic ponere. Articulus cum pronomine ἕτερος coaleſcit hac lege, ut vocalis articuli quaecumque, & prima ε, contrahantur in α· τ vero articuli, ob adſpiratam ε transeat in θ. Haec quoties articulus in vocalem exit. Sed ubi in ν vel σ, non fit craſis, verum integre [illegible]. Dicitur ergo, ἅτερος, ἁτέρα, θάτερον, [illegible] τῶν ἑτέρων κ. τ. λ. Hinc apparet, quam infeliciter errorem ſuum Sophiſta emendaverit. *J. M. G.*

54. Πέ-

tius, & ſpoliet alios veſtibus, & telonium *humile* exerceat. Non dico ſane talia. Nulla eſt invidia paupertatem omni ope depellere. At illud jam ferri non poteſt, pauperem te hominem in ſolas id genus libidines effundere impudentiae tuae lucra. Verum ſi quid etiam laudare mihi permittis, illud urbane admodum a te factum eſt, cum Tiſiae artem, noſti quomodo, bis Coracis (*corvi*) opus ipſe feciſti, triginta aureis illum imprudentem ſenem emungens: at ille propter Tiſiam pro libro quinquaginta & ſeptingentas *drachmas* aſtu circumventus exſolvit.

μᾶλλον δὲ ϖροσαιτεῖ, καὶ λωποδυτεῖ, καὶ τελωνεῖ. [b] οὐ δὴ λέγω ταῦτα. Φθόνος γὰρ οὐδεὶς ἐξ ἅπαντος ἀμύνασθαι τὴν ἀπορίαν· ἐκεῖνο δὲ οὐκέτι Φορητὸν, ϖένητά σε ὄντα, ἐς μόνας τὰς τοιαύτας ἡδονὰς ἐκχεῖν τὰ ἐκ τῆς ἀναισχυντίας ϖεριγιγνόμενα. ϖλὴν εἴ γέ τι καὶ [c] ἐπαινέσαι μοι δώσεις ϖάνυ ἀστείως ὑπὸ σοῦ ϖεπραγμένον, ὁπότε τοῦ Τισίου τὴν τέχνην οἶσθα, ὡς τὸ [d] δισκόρακος ἔργον αὐτὸς ἐποίησας, ἐξαρπάσας τοῦ ἀνοήτου ἐκείνου ϖρεσβύτου χρυσοῦς τριάκοντα· ὁ δὲ διὰ τὸν Τισίαν, ἀντὶ τοῦ βιβλίου, ϖεντήκοντα καὶ ἑπτακοσίας ἐξέτισε, καταϲοφισθείς.

31. Multa cum dicenda adhuc habeam, reliqua tibi remitto lubens. Illud vero ſolum adjicio. Age iſtaec ut lubitum fuerit, ne deſine ebrios in te ipſum furores exercere. At illud, *quod dicere nolo*, ne

Πολλὰ ἔτι ἔχων εἰπεῖν, τὰ μὲν ἄλλα ἑκὼν ἀφίημί σοι. ἐκεῖνο δὲ μόνον ϖροσλέγω, ϖράττε μὲν ταῦτα, ὅπως σοι Φίλον, καὶ μὴ ϖαύσαιο τὰ τοιαῦτα ἐς ἑαυτὸν ϖαροινῶν, ἐκεῖ-

b Οὐ δὴ] Sic Edd. & M. Forſ. οὐδὲ, adlevit *Solan.* *c* Ἐπαινέσαι μοι] marg. *A*1. *Ven.* 2. & *J.* Ἐπαινέσαιμι, ſine μοι. ſed reliquae quod edidimus, cum M. *d* Δισκόρακος] Δυσκόρακος W. *Fl.* *B*1. & 2. Δισκ. cett.

63. Προσαιτεῖ] Πολλὰ αἰτεῖ. *G.*

70. Τισίου] Τισίου λέγει τοῦ Κόρακος τοῦ Σικελοῦ μαθητοῦ. τάχα γάρ τι τοιοῦτον καὶ αὐτὸς καταϲοφισάμενός τινα ϖρεσβύτην εἰργάσατο. *V.* Eadem habet *V.* alter, niſi quod pro λέγει τοῦ Κόρακος, ſcribat: Τούτου λέγει τοῦ Κορ. &c. & pro τάχα, τάχει, (ſed cui bono, corrupta repetere?)

54. Πέταμαι] Τὸ ϖέταμαι, *volo*, rectum eſt & uſitatum; ſed pro ϖετάννυμαι inuſitatum videtur. *F G.*

Ibid. Ἐκχύνειν] Τὸ ἐκχύνειν inuſitatum fuiſſe notandum. Ἐκχεῖν uſitatum. *F.G.*

64. Οὐ δὴ] Aut οὐδὲ legendum, aut οὐ δὴ, quod in Impr. aliquot & M. neglectum eſt. *M. du S.*

70. Ὁπότε τοῦ Τισίου τὴν τέχνην οἶσθα, ὡς τὸ Δισκόρακος] An legendum, ὁπότε τοῦ Τ. τὴν τέχνην εἰδὼς, τὸ Δ. &c. *F. G.*

Ὁπότε τοῦ Τισίου τὴν τέχνην οἶσθα, ὡς τὸ Δισκόρακος ἔργον αὐτὸς ἐποίησας] Tiſiae ars eſt Sophiſtice. Fuit enim Tiſias inter primos Sophiſtas, quem *Ariſtotel.* ϖερὶ ἐλέγχων σοφιστικῶν cap. ult. cum dixiſſet omne omnis artis principium eſſe tenue ac difficile, ſed illo reperto, facile poſtea creſcere & augeri, quod & factum ſit in orationibus politicis, Τισίας μὲν μετὰ τοὺς ϖρώτους, Θρασύμαχος δὲ μετὰ Τισίαν, Θεόδωρος δὲ μετὰ τοῦτον, *Tiſias quidem poſt primos* ſc. *Sophiſtas*, *Thraſymachus autem poſt Tiſiam*, *Theodorus autem poſt hunc.* *J G.G.*

Ibid. Τισίου] Adde *Quintil.* II. 17. p. 111, 1. & III. 1, p. 125. f. *Iſocr.* p. 525. & *Plut.* Alcib. Corax Tiſias. *Cic.* de Or. I. 2. & in Brut. 12. in W. *Fl.* & *B.* δυσκ— quod minime ſpernendum, quamvis (verum & genuinum putem δισκ—, ut alium illum nequitia antecedebat Timarchus. *M. du S.*

Ibid. Τοῦ Τισίου τὴν τέχνην] Narrat intelligentibus, & ſcientibus aliunde hiſtoriam, quam nobis divinare difficile, ac ne tanti quidem, eſt. Modo hoc meminerint, qui acumen Luciani volunt aſſequi, *primo* fraudem commiſſam, circa Artem, h. e. librum de inſtitutione Rhetorica Tiſiae illius Siculi, qui diſcipulus fuit Coracis: *deinde* Coracem, κόρακα, eſſe *corvum* Graecis furax, ut notum, animal; cum itaque δὶς κόρακα vocat Lucianus inimicum ſuum, *bis-furem* appellare: *tertio* luſum verborum eſſe in τισίας & ἐξέτισε. *J.M.G.*

73. Χρυσοῦς τριάκοντα] Eadem ſumma in drachmis enunciata ϖεντήκοντα καὶ ἑπτακοσίας aequat. Inſignis locus ad confirmandam auri & argenti comparationem: nempe *aureus* Romanus continebat *drachmas* XXV., quod etiam docet Zonaras apud *Gronov.* 2, 8. p. 109. *J.M.G.*

90. Μό-

ἐκεῖνο δὲ μηκέτι, ἄπαγε. οὐ γὰρ ὅσιον ἐπὶ τὴν αὐτὴν ἑστίαν τοὺς ταῦτα διαλιθέντας καλεῖν, καὶ φιλοτησίας προπίνειν, καὶ ὄψων τῶν αὐτῶν ἅπτεσθαι. ἀλλὰ μηδὲ ἐκεῖνο ἔστω τὸ ἐπὶ τοῖς λόγοις, φιλήματα· καὶ ταῦτα πρὸς τοὺς οὐ πρὸ πολλοῦ ἀποφράδα σοι ἐργασαμένους τὸ στόμα, κἀπειδήπερ ἅπαξ φιλικῆς παραινέσεως ἠρξάμην, κἀκεῖνα, εἰ δοκεῖ, ἄφελε, τὸ μύρῳ χρίεσθαι τὰς πολιὰς, καὶ τὸ πιττοῦσθαι μόνα ἐκεῖνα. εἰ μὲν γὰρ νόσος τις ἐπείγει, ἅπαν τὸ σῶμα θεραπευτέον· εἰ δὲ μηδὲν νοσεῖς τοιοῦτον, τί σοι βούλεται καθαρὰ, καὶ λεῖα, καὶ ὀλισθηρὰ ἐργάζεσθαι, ἃ μηδὲ ὁρᾶσθαι θέμις; ἐκεῖνό σοι μόνον σοφὸν, αἱ πολιαὶ, καὶ τὸ μηκέτι μελαίνεσθαι, ὡς προκάλυμμα εἶεν τῆς βδελυρίας. φεῖδου δὴ αὐτῶν πρὸς Διὸς, κἂν τούτων, καὶ μάλιστα τοῦ πώγωνος αὐτοῦ, μηδὲ μιάνῃς ἔτι, μηδὲ ὑβρίσῃς· εἰ δὲ μὴ, ἐν νυκτί γε, καὶ σὺν σκότῳ. τὸ δὲ μεθ' ἡμέραν, ἄπαγε, κομιδῇ ἄγριον καὶ θηριῶδες.

amplius. Apage. Neque enim fas eſt ad eandem menſam vocare, qui ita ſe inſtituunt, & amicitiae illis poculum propinare, & eosdem attingere cibos. Verum nec illud fiat *quod* poſt ſermones *ſolet*; oſcula: eaque apud illos, qui paullo ante ipſum tibi os ut *Apophras* (*obſcenum*, *deteſtabile*) fieret, effecere. Et quando ſemel amice te cohortari coepi, etiam illa, ſi videtur, aufer, ut unguento ungas canos, ac vellas iſta ſola. Si quis enim morbus urget, totum corpus curandum eſt: ſin tale nihil aegrotas, quid ſibi vult quod pura, & levia, & lubrica facis, quae nec videri fas eſt? Illud ſolum in te ſapiens, cani, & quod non amplius niger es. Itaque velum ſit *patere* tuae impuritatis. Parce ſane illis, per Jovem, vel hactenus, & in primis barbae ipſi, nec amplius illam pollue, vel contumelioſe tracta. Si vero minus *hoc potes*, certe noctu & in tenebris *fac quae facis*: interdiu enim, apage, nimis ferum & belluinum eſt.

32. Vi-

90. Μόνα ἐκεῖνα] Barbam ergo promittebat. Vid. cap. 27. *M. du S.*

3. Ἀκίνητον τὴν Καμαρίναν ἐᾶν] Proverb. *J. B.*

6. Ὡς τό γε ἐμὸν] Pro κατὰ τὸ ἐμὸν μέρος. *De ma part, quant à moi.* F. G.

8. Τὴν ἅμαξαν ἐπισπάσω] Proverb. *J. B.*

Ibid. Ὦ παιπάλημα, καὶ κίναιδος] Irridet ſtultitiam hominis, qui aſtutus ſibi videretur, nominibus Atticis ab *Ariſtophane* repetitis, qui Ὀρν. 429. ſeq. in deſcriptione magni rhetoris haec ita jungit, πυκνότατον κίναδος, σόφισμα, κύρμα, τρίμμα, παιπάλημ' ὅλον qua notione etiam παιπάλην dixerat Νεφ. 259. Nempe παιπάλημα pollen eſt: eo nomine ſubtilitatem quandam a tritura fori & uſu rerum ortam indicant: qua re etiam nomen Latinum, ut *Friſchlinus* in Nubibus, ſervavi. Κίναδος vulpes eſt. Nempe κίναδος legendum, non κίναιδος, ex ipſo vocum Atticarum connubio jam ſuſpicaretur aliquis. Sed inſuper τὸ κίναδος & caſus prodit, & praeſertim illud, quod ignotum aeque ac παιπάλημα imperito Sophiſtae nomen dicit: κίναιδος autem nimis quam notum omnibus: hinc etiam factum ut librarius illud ignotiori ſubſtitueret: cum praeſertim *operum* inimici ſui *nomina* ea paullo poſt appellet auctor: quae res etiam Scholiaſten videtur moviſſe, ut retineret κίναιδος, & παιπάλημα etiam ad obſcenum ſenſum traheret. Nos non tam ſententia hujus loci detinuit, quam ea moleſtia, quod non occurreret Latinum, idque abſtruſius paullo nomen, quod τῷ κίναδος ſatis reſponderet. *Cercops* veniebat in mentem: ſed nimis videbatur vel ambiguum vel incertum. Itaque *vulpem* retinui. *J. M. G.*

9. Κίναιδος] Forſan κίναδος. i. e. bellua. *Heſych.* κίναδος, θηρίον, ὄφις. *Suid.* Κίναδος πᾶν μὲν θηρίον κίναδος ἀξιοῦσι καλεῖσθαι. ἰδίως δὲ τὴν ἀλώπεκα. κακοῦργος ὡς ἀλώπηξ. &c. F. G.

Κίναιδος] Conjecturam *Gujeti* juvat *Alciphr.* II L. Ep. 28. Ubi ancilla Heri graveolentis amores deteſtata ait: ἐγώ σε, ὦ Γέσελλε. ςυγῶ, τοῦτο μὲν βδελυττομένη τὸ βάρος τοῦ σώματος, καὶ ὥσπερ τι κίναδος ἐκτρεπομένη, quae *Bergl.* vertit *velut aliquam tetram belluam averſans.* Et ap: *Ariſtoph.* frequenter inter convicia numeratur κίναδος. Quod etſi & ibi *Scholiaſt.* eodem modo exponit quo *Suid.* tamen pro ἀλώπεκι potiſſimum eidem ponitur. Sed & Lucianum dediſſe κίναδος, quia generale hoc veteratorum, & ſcortatorum opprobrium, non abſimile vero eſt: neque ideo ajo κίναιδος illico proſcribendum eſſe; verum id forſan a recentioribus ſcribis profectum, qui hoc aptius putarent, quod cum Latino hinc formato *cinaedus* conveniens, melius intelligerent. *J. F. R.*

12. Παιπάλημα] *Heſych.* Παιπάλημα, ποικίλος ἐν κακίᾳ. F. G.

13. Κίναιδος] Forſan Κίναδος. [illegible] F. G.

18. Εὐριπίδης] *Eurip.* Bacch. vſ. 385. M. du S.

Εὐριπίδης] Hodie ſic legitur *Bacch.* 385. ſeq. Ἀχαλίνων ςομάτων, Ἀνόμου τ' ἀφροσύνας, Τὸ τέλος δυςυχία.

Ει

32. Vides, quanto melius tibi fuiſſet non moviſſe Camarinam, nec deriſiſſe *Apophrada*, quae tibi, *apophrada*, *deteſtabilemque* totam vitam reddet? Aut deeſt forte adhuc *ad eam rem* aliquid? Quantum in me eſt, nunquam deficiet. Nondum enim ſcis, quam totum in te plauſtrum attraxeris, qui deberes, o pollen, o vulpes, metu trepidare, ſi quis vir hirſutus, &, ut veteres dicebant, nigro podice, vel torvum te intueretur? Forte jam haec etiam ridebis, cum illud *pollen* & illud *vulpes* tanquam aenigmata quaedam & griphos audieris. Incognita enim tibi ſunt operum tuorum nomina. Itaque haec etiam licet calumnieris, niſi jam tripli aut quadrupli poenas tibi dedit Apophras. Tibi nimirum imputabis omnia. Ut enim praeclarus Euripides docere ſolet, *Effrenis oris, & ſtuporis impii ſolet eſſe finis infortunium.*

Ὁρᾷς, ὡς ἄμεινον ἦν σοι ἀκίνητον τὴν Καμαρίναν ἐᾶν, μηδὲ καταγελᾶν τῆς ἀποφράδος, ἥ σοι ἀποφράδα τὸν βίον ὅλον ἐργάσεται; ἢ ἔτι προσδεῖ τινος, ὡς τό γε ἐμὸν οὔποτ' ἐλλείψει; οὐδέπω γοῦν οἶσθα ὡς ὅλην τὴν ἅμαξαν ἐπεσπάσω, δέον, ὦ παιπάλημα, καὶ [a] κίναιδος, ὑποπτήσσειν εἴ τις ἀνὴρ δασύς, καὶ τοῦτο δὴ τὸ ἀρχαῖον, μελάμπυγος, δριμὺ μόνον εἰς σὲ ἀποβλέψειεν. ἴσως ἤδη καὶ ταῦτα γελάσῃ, τὸ παιπάλημα, καὶ τὸ κίναιδος, ὥσπερ τινὰ αἰνίγματα, καὶ γρίφους ἀκούσας. ἄγνωστα γάρ σοι τῶν σῶν ἔργων τὰ ὀνόματα. ὥστε ὥρα ἤδη καὶ ταῦτα συκοφαντεῖν, εἰ μὴ τριπλῆ καὶ τετραπλῆ σοι ἡ ἀποφρὰς ἐκτέτικεν. αἰτιῶ δ' οὖν σεαυτὸν ἐπὶ πᾶσιν. ὡς γὰρ ὁ καλὸς Εὐριπίδης λέγειν εἴωθεν, Ἀχαλίνων στομάτων, καὶ ἀφροσύνης, καὶ ἀνομίας τὸ τέλος δυστυχία γίγνεται.

a Κίναιδος] Sic & M. cum Edd.

3. Τὴν Καμαρίναν] Λίμνην φασὶ τῇ Καμαρίνῃ πόλει παρακειμένην, ὁμώνυμον αὐτῇ· ἣν βουλομένοις Καμαριναίοις μεταχετεῦσαι, ἔχρησεν ὁ θεός, μὴ κινεῖ Καμαρίναν· Οἱ δὲ τοῦ θεοῦ παρακούσαντες ἐβλάβησαν, ὅθεν ἡ παροιμία εἴρηται ἐπὶ τῶν καθ' ἑαυτῶν βλαβερῶς τι ποιεῖν μελλόντων. τινὲς δέ φασι φυτὸν δυσῶδες εἶναι τὴν Καμάρην, οὗ τοὺς κλάδους διασειομένους ἀηδέστερον ὄζειν. *V.*

8. Παιπάλημα] Παιπάλημα ὁ πανοῦργος ἄνθρωπος κυρίως. * ὁ ὡσπερεὶ ἄλευρον τοῖς κακοῖς † συναληλεσμένος, καὶ συντετριμμένος. νῦν δὲ οὐ τοῦτο βούλεται δηλοῦν, ἀλλὰ τὸν ὑπὸ ἀνενδότου μισητίας ὥσπερ ἄλευρον ‡ διατετριμμένον. Κίναιδος δὲ ὅ τε ποιῶν, ὅ τε πάσχων, παρὰ τὸ τὴν αἰδῶ κινεῖν. *V.* (Eadem in *V.* altero; ſed ante βούλεται inſerit: τῷ γλωσσαλγεῖ, & pro πάσχων habet παθών. At πάσχειν etiam in G. V. & M.)

* Ὁ ὡσπερεὶ] Ὡς παρὰ Edita: ex *Voſſ.* utroque mutavit *M. du S.*

† Συναληλεσμένος] Sic V. & M. Συναληλευμένος Exc. *G.*
‡ Διατετριμμένον] Διατεθρυμμένον Exc. *G.* V. M.

Et ſic laudatur etiam ſupra Ἀλι. c. 3. *J.M.G.*

19. Ἀχαλίνων] *Gell.* I. 15. *M. du S.*

ΠΕΡΙ

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΟΙΚΟΥ.

Εἶτα Ἀλέξανδρος μὲν ἐπεθύμησεν ἐν τῷ Κύδνῳ λούσασθαι, καλόν τε καὶ διαυγῆ τὸν ποταμὸν ἰδὼν, καὶ ἀσφαλῶς βαθὺν, καὶ προσηνῶς ὀξὺν, καὶ νήξασθαι ἡδὺν, καὶ θέρους ὥρᾳ ψυχρὸν, ὥστε καὶ ἐπὶ προδήλῳ τῇ νόσῳ, ἣν ἐνόσησεν ἀπ' αὐτοῦ, δοκεῖ μοι οὐκ ἂν τοῦ λουτροῦ ἀποσχέσθαι· οἶκον δέ τις ἰδὼν μεγέθει μέγιστον, καὶ κάλλει κάλλιστον, καὶ φωτὶ φαιδρότατον, καὶ χρυσῷ στιλπνότατον, καὶ γραφαῖς ἀνθηρότατον, οὐκ ἂν ἐπιθυμήσειε λόγους ἐν αὐτῷ διαθέσθαι, εἰ τύχοι περὶ τούτους διατρίβων, καὶ ἐνευδοκιμῆσαι, καὶ ἐλλαμπρύνασθαι, καὶ βοῆς ἐμπλῆσαι, καὶ ὡς ἔνι μάλιστα καὶ αὐτὸς μέρος τοῦ κάλλους αὐτοῦ γενέσθαι, ἀλλὰ περισκοπήσας ἀκριβῶς, καὶ θαυμάσας μόνον, ἄπεισι, κωφὸν αὐτὸν καὶ ἄλογον καταλιπὼν, μήτε προσειπὼν, μήτε προσομιλήσας, ὥσπερ τις ἄναυδος, ἢ φθόνῳ σιωπᾶν ἐγνωκώς;

Ἡράκλεις, οὐ φιλοκάλου τινὸς, οὐδὲ περὶ τὰ εὐμορφότατα ἐρωτικοῦ τὸ ἔργον, ἀγροικία δὲ πολλὴ, καὶ ἀπειροκαλία, καὶ προσέτι γε ἀμουσία, τῶν ἡδίστων αὐτὸν ἀπαξιοῦν, καὶ τῶν καλλίστων ἀποξενοῦν, καὶ μὴ συνιέναι ὡς οὐχ ὁ αὐτὸς περὶ τὰ θεάματα νόμος ἰδιώταις τε καὶ πεπαιδευμένοις ἀνδράσιν, ἀλλὰ τοῖς μὲν ἀπόχρη τὸ κοινὸν τοῦτο ἰδεῖν μόνον, καὶ περιβλέψαι, καὶ τὼ ὀφθαλμὼ περιενεγκεῖν, καὶ πρὸς τὴν ὀροφὴν ἀνακύψαι, καὶ τὴν χεῖρα ἐπισεῖσαι, καὶ καθ' ἡσυχίαν ἥσθηναι,

DE OECO.

1 ERgo Alexander lavare in Cydno cupiit, cum pulchrum videret & pellucidum amnem, & ſine periculo profundum, & blande celerem, & ad natandum jucundum, & frigidum aeſtate; adeo ut videatur mihi ne praeſenti quidem morbi, quem inde nactus eſt, periculo a lavandi voluptate revocari potuiſſe: Oecum autem aliquis conſpicatus magnitudine ingentem, & ſpecie pulcherrimum, & luce multa hilarem, & fulgentem ab auro, & picturis floridum; non concupiſcat orationem (ſi haec forte illius ſit profeſſio) in eo habere, & in illo probari, & claritatem ſibi in eo parare, & clamoribus eum implere, & quantum licet, & ipſe pars illius pulchritudinis fieri? ſed perſpectis cum cura omnibus, & admiratus ſolum, abeat, ſurdum relinquens & orationis *ſuae* expertem, nec allocutus eum, neque ſermone cum illo habito, ut mutus aliquis, aut qui invidia tacere decreverit?

2. Non elegantis iſtuc, Hercules, neque amore pulcherrimorum capti fuerit, ſed ruſticitas multa, & ſtupor quidam circa pulchra, ipſasque inſuper muſas, rebus jucundiſſimis ſe indignum judicare, & alienum oſtendere a rebus pulcherrimis, nec intelligere, non eandem circa ſpectacula legem eſſe imperitis literarum, atque eruditis hominibus: cum illis ſufficiat commune illud, videre ſolum, & circumſpicere, & circumferre oculos, & ad lacunar ſuſpicere, & movere *ab admiratione* manum, & tacite oblectari prae metu, ut quidquam di-

1. Ἀλέξανδρος μὲν ἐπεθύμησεν] Ὅτι Ἀλέξανδρος ἐν τῷ Κύδνῳ λουσάμενος, οὐ μικρῶς ἠῤῥώστησεν, ὥς φησιν Ἀῤῥιανός. Στράβων δὲ ὁ γεωγράφος ἱστορεῖ περὶ τοῦ ποταμοῦ Κύδνου, ὅτι διὰ ψυχρότητα τὰ * πλατυνευροῦντα τῶν ζώων ἰᾶται ἐμβαίνοντα τῷ † ῥείθρῳ τούτου ἐγχρονίζοντα. V. (Sed & tu lege Q. *Curtium* ſuper hoc. C.)

* Πλατυνευροῦντα] Sic V. C. & G. In Impreſſ. erat παχυνευροῦντα, uti apud *Strab.* XIV. p. 693. C. in Ed. Caſauboni editum eſt; cujus vide notas p. 241. emendationem ſuam firmantes.

† Ῥείθρῳ] Ῥύθρῳ male edita, quod emendare non dubitavi. *J. F. R.*

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΟΙΚΟΥ] Προσλαλιά. *Th. M.*

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΟΙΚΟΥ] Non totam *domum* eſſe, quae hic

dignum iis quae ſpectantur proferre poſſint. Qui vero eruditus pulchrarum rerum ſpectator eſt, non, puto, ſatis habeat oculis tantum fructum illius jucunditatis percipere, neque ſuſtineat mutus pulchri ſpectator eſſe: ſed tentabit, quantum poteſt immorari ſpectaculo, & oratione illud *quaſi* penſare.

3. Pretium vero illud non laus modo conclavis. Hoc forte inſulanum illum adoleſcentulum decuerit, ut admiratione domus Menelai percellatur, & cum caeleſtium rerum pulchritudine ebur atque aurum illius comparet, ut qui nihil in terra pulchrum aliud viderit. Sed ipſum illud dicere in eo, & convocatis praeſtantiſſimis hominibus, orationis facultatem oſtendere, id ipſum, inquam, pars forte laudis fuerit. Ac res meo judicio jucundiſſima, pulcherrimus oecus ad accipiendam orationem apertus, laude & faventium vocibus plenus, placide & ipſe antrorum inſtar reſonans, & ſubſequens quae dicuntur, & ultima vocis protendens, extremiſque orationis immorans, vel potius ut docilis auditor memorans quae dicta ſunt, laudanſque dicentem, & aliquid non alienum a Muſis reddens. Quale quiddam excelſis rupibus accidit, quae tibiarum paſtoriciarum cantum reſonant, redeunte per repercuſſionem voce, & in ſe ipſam revertente. Imperiti autem putant, virginem quandam eſſe, quae canentibus reſpondeat clamantibusve, in mediis alicubi praeruptis habitantem, & intus loquentem e rupibus.

δέει τοῦ μὴ ἂν δυνηθῆναι ἄξιόν τι τῶν βλεπομένων εἰπεῖν· ὅστις δὲ μετὰ παιδείας ὁρᾷ τὰ καλὰ, οὐκ ἂν, οἶμαι, ἀγαπήσειεν, ὄψει μόνῃ καρπωσάμενος τὸ τερπνὸν, οὐδ' ἂν ὑπομεῖναι ἄφωνος θεατὴς τοῦ κάλλους γενέσθαι. πειράσεται δὲ, ὡς οἷόν τε, καὶ ἐνδιατρίψαι, καὶ λόγῳ ἀμείψασθαι τὴν θέαν.

Ἡ δὲ ἀμοιβὴ, οὐκ ἔπαινος τοῦ οἴκου μόνον (τοῦτο μὲν γὰρ ἴσως ἐκείνῳ τῷ νησιώτῃ μειρακίῳ ἔπρεπε, τὴν Μενέλεω οἰκίαν ὑπερεκπεπλῆχθαι, καὶ πρὸς τὰ ἐν οὐρανῷ καλὰ, τὸν ἐλέφαντα καὶ τὸν χρυσὸν αὐτῆς ἀπεικάζειν, ἅτε μηδὲν ἐν γῇ καλόν τι ἄλλο ἑωρακότι) ἀλλὰ καὶ τὸ εἰπεῖν ἐν αὐτῷ, καὶ τοὺς βελτίστους συγκαλέσαντα λόγων ἐπίδειξιν ποιήσασθαι, μέρος τοῦ ἐπαίνου καὶ τοῦτο γένοιτο ἄν. καὶ τὸ πρᾶγμα ὑπερήδιστον, οἶμαι, οἴκων ὁ κάλλιστος ἐς ὑποδοχὴν λόγων ἀναπεπταμένος, καὶ ἐπαίνου καὶ εὐφημίας μεστὸς ὢν, ἠρέμα καὶ αὐτὸς ὥσπερ τὰ ἄντρα συνηχῶν, καὶ τοῖς λεγομένοις παρακολουθῶν, καὶ παρατείνων τὰ τελευταῖα τῆς φωνῆς, καὶ τοῖς ὑστάτοις τῶν λόγων ἐμβραδύνων, μᾶλλον δὲ ὡς ἄν τις εὐμαθὴς ἀκροατὴς διαμνημονεύων τὰ εἰρημένα, καὶ τὸν λέγοντα ἐπαινῶν, καὶ ἀντίδοσιν οὐκ ἄμουσον ποιούμενος πρὸς αὐτά· οἷόν τι πάσχουσι πρὸς τὰ αὐλήματα τῶν ποιμένων αἱ σκοπιαὶ ἐπαυλοῦσαι, τῆς φωνῆς ἐπανιούσης κατὰ τὸ ἀντίτυπον, καὶ πρὸς αὐτὴν ἀναστρεφούσης· οἱ δὲ ἰδιῶται νομίζουσι παρθένον τινὰ εἶναι τὴν ἀμειβομένην τοὺς ᾄδοντας, ἢ βοῶντας, ἐν μέσοις που τοῖς κρημνοῖς κατοικοῦσαν, καὶ λαλοῦσαν ἐκ τῶν πετρῶν ἔνδοθεν.

Ἔμοι

hic laudatur, i. e. *aedes* plurium conclavium; ſed eam quae proprie οἶκος vocatur, nomine etiam Latinis retento, *oecus*; tota deſcriptio loquitur. Conf. *Gronov.* ad Hippiam c. *J.M.G.*

5. Νόσῳ ἣν ἐνόσησεν] Ita & *Ariſtoph.* Av. vſ. 31. Νόσον νοσοῦμεν. De repetitione hujuſmodi verbi cognati conf. ſupra *Alex.* c. 32. *Gall.* c. 5. & alibi. Nam adeo eſt frequens, ut pluribus non opus ſit. *J.F.R.*

30. Καθ' ἡσυχίαν ἠθῆναι] Reſpondet Gallicum proverb. *Les plus grandes paſſions ſont muettes.* *J.F.R.*

36. Ἐνδιατρίψαι] Plus eſt, quam ſolo viſu immorari; ſed quaſi non poſſe ſatiari admirando atque laudando. Conf. ſupra *Adv. Ind.* c. 26. & *Alex.* c. 33. f. *J.F.R.*

39. Νησιώτῃ μειρακίῳ] *Hom.* Od. Δ. 71. *M. du S.*

59. Πρὸς αὐτὴν] Lege αὑτήν. *F.G.* Id ut fieret, curavi. *J.F.R.*

65. Ὁ

[a] Ἔμοι γοῦν δοκεῖ καὶ συνεξαίρεσθαι οἴκου πολυτελείᾳ ἡ τοῦ λέγοντος γνώμη, καὶ πρὸς τοὺς λόγους ἐπεγείρεσθαι, καθάπερ τι καὶ ὑποβαλλούσης τῆς θέας. σχεδὸν γάρ εἰσρεῖ τι διὰ τῶν ὀφθαλμῶν ἐπὶ τὴν ψυχὴν καλόν. εἶτα πρὸς αὐτὸ κοσμῆσαν ἐκπέμπει τοὺς λόγους. ἢ τῷ μὲν Ἀχιλλεῖ πιστεύομεν, τὴν ὄψιν τῶν ὅπλων ἐπιτεῖναι κατὰ τῶν Φρυγῶν τὴν ὁρμὴν, καὶ ἐπειδὴ ἐνέδυ αὐτὰ πειρώμενος, ἐπαρθῆναι καὶ πτερωθῆναι πρὸς τὴν τοῦ πολέμου ἐπιθυμίαν· λόγου δὲ σπουδὴν μὴ ἐπιτείνεσθαι πρὸς κάλλη χωρίων; καίτοι Σωκράτει μὲν ἀπέχρησε πλάτανος εὐφυὴς, καὶ πόα εὐθαλὴς, καὶ πηγὴ διαυγὴς, μικρὸν ἀπὸ τοῦ Ἰλισσοῦ· κἀνταῦθα καθεζόμενος, Φαίδρου τε τοῦ Μυρρινουσίου κατειρωνεύετο, καὶ τὸν Λυσίου τοῦ Κεφάλου λόγον διήλεγχε, καὶ τὰς Μούσας ἐκάλει, καὶ ἐπίστευεν ἥξειν αὐτὰς ἐπὶ τὴν ἐρημίαν, συμπεριληψομένας τῶν περὶ τοῦ ἔρωτος λόγων. καὶ οὐκ ᾐσχύνετο γέρων ἄνθρωπος, παρακαλῶν παρθένους, [b] συνεσομένας τὰ παιδεραστικά. ἐς δὲ οὕτω καλὸν χωρίον, οὐκ ἂν οἰώμεθα καὶ ἀκλήτους αὐτὰς ἐλθεῖν;

4. Videtur enim mihi, cum pretioſo conclavi efferri etiam animus dicentis & ad orandum excitari, quaſi ſubjiciente aliquid ſpectaculo. Fere enim per oculos pulchrum quiddam in ipſum etiam animum influit, quod exornatam ad illud *exemplum* orationem deinde emittit. Niſi credimus, Achilli ab ipſo conſpectu armorum auctum eſſe impetum contra Phryges, & cum tentandi cauſſa illa induiſſet, elatum eſſe & quaſi alatum ad belli cupiditatem; dicendi autem ſtudium non intendi ad pulchritudines locorum? Verum Socrati ſatis ad hoc erat platanus bene nata, & herba florida, & fons pellucidus parum *diſtans* ab Iliſſo: atque ibi aſſidens Phaedrum Myrrhinuſium diſſimulatae ſermonibus ſapientiae luſit, & Lyſiae Cephali F. orationem redarguit, & Muſas vocavit, ratus, in illud deſertum venturas, adjuturasque illam de amore diſputationem. Nec puduit hominem ſenem vocare virgines, audituras de puerorum amore ſermones: in locum autem adeo pulchrum non putemus etiam non vocatas illas venire?

Καὶ μὴν οὐ κατά γε σκιὰν μόνην, οὐδὲ κατὰ πλατάνου κάλλος, ἡ ὑποδοχὴ, οὐδ'

5. Atqui non umbram modo habet, aut platani pulchritudinem, hoc diverſorium, etiam

a Ἔμοι] Reſcripſi ex *Fl.* L. marg. *A*1. & *V*2. Ὅ μοι Edd. vulgo. Ὁμοίως *Pell.* *b* Συνεσομενας] Sic *Fl. Fr. P. H. S. B*1. & 2. Συνεψομένας *J.* & *V*2. Συνησομενας *Pell.* Forſ. συνοψ— adlevit *Solan.*

65. Ὅ μοι γοῦν] In omnibus, praeter Florentinam, editionibus ſine ullo ſenſu legas, Ὁ μοι γοῦν δοκεῖ καὶ ξυνεξαίρεσθαι οἴκου πολυτελείᾳ ἡ τοῦ λέγοντος γνώμη. At plane ſicut conjeceram, in antiquiſſima illa editione legitur, ἐμοί γ' οὖν δοκεῖ &c. *J.J.*

Ἔμοι] Antea legebatur ὅ μοι in omnibus Impr. excepta *Fl.* & *V*2. In L. etiam recte ἔμοι. *M. du S.*

Ὅ μοι] Ἐμοὶ legendum videtur. *F.G.* Omnino. Ideoque ſic jam dedi. *J.F.R.*

70. Πρὸς αὐτὸ κοσμῆσαν] Lege πρὸς αὐτὸ κοσμήσασα. Infra: λόγου δὲ σπουδὴν μὴ ἐπιτείνεσθαι πρὸς κάλλη χωρίων. *F.G.* Vellem libri addicerent, & prompte reciperem. Sed vel ſine iis ita legendum. *J.F.R.*

71. Τῷ μὲν Ἀχιλλεῖ] *Hom.* Il. T. 16. & 365. *M. du S.*

Τῷ μὲν Ἀχιλλεῖ] Il. T, 15. Attulerat Thetis arma filio ſuo. Reliqui fulgorem eorum ferre non poſſunt. Αὐτὰρ Ἀχιλλεύς.

Ὡς εἶδ', ὥς μιν μᾶλλον ἔδυ χόλος, ἐν δέ οἱ ὄσσε

Δεινὸν ὑπὸ βλεφάρων, ὡσεὶ σέλας, ἐξεφάανθεν. *J.M.G.*

77. Πλάτανος εὐφυὴς] Haec de platano, de Iliſſo, de muſis &c. omnia pertinent ad Platonis Phaedrum, in principio cum totius dialogi, tum ipſius diſputationis Socraticae, quae Lyſiae oppoſita eſt. *J.M.G.*

83. Συμπεριληψομένας] Lege συνεπιληψομένας. *F.G.*

86. Συνεψομένας] Impr. plerique συνεσομένας. Ad veram & genuinam Luciani vocem magis accedit ſcriptura *Fl.* & *V*2. quam ſecutus ſum. Ab ejus enim manu credo fuiſſe συνοψομένας. *M. du S.*

Συνεσομένας τὰ παιδεραστικὰ] Legendumne συνησομένας, an συνίημι poteſt etiam eſſe futurum medium συνέσομαι; illud enim puto certum, ad hanc originem atque intellectum pertinere.

Συνεσομένας] Συνησομένας a συνίημι legendum videtur. *F.G.* Recte; nam licet Cl. *Geſn.* & συνεσομένας a συνίημι forte formari poſſe ſuſpicetur, malim tamen, vi-

etiam ſi relicta iſta ad Iliſſum, illam Regis auream dicas. Iſtius enim in ſolo pretio inerat miraculum: ars vero, aut pulchritudo, aut delectatio, aut commenſurata proportio, non una elaborata aut permixta auro erat: ſed barbaricum ſpectaculum, divitiae ſolum, quibus inviderent ſpectantes, beati poſſidentes judicarentur. Laus autem inerat nusquam. Neque enim pulchra curabant Arſacidae, neque ad delectationem hominum viſui exponere ſua ſolebant, neque curabant, laudaturine eſſent ſpectatores; ſed id ſolum, ut percellerentur. Neque enim elegantiarum, ſed divitiarum ſtudioſi ſunt barbari.

ἂν τὴν ἐπὶ τῷ Ἰλισσῷ καταλιπὼν, τὴν βασιλέως λέγῃς τὴν χρυσῆν. ἐκείνης μὲν γὰρ ἐν τῇ πολυτελείᾳ μόνη τὸ θαῦμα· τέχνη δὲ, ἢ κάλλος, ἢ τέρψις, ἢ τὸ σύμμετρον, ἢ τὸ εὔρυθμον, οὐ συνείργαστο, οὐδὲ καταμέμικτο τῷ χρυσῷ, ἀλλ' ἦν βαρβαρικὸν τὸ θέαμα, πλοῦτος μόνον, καὶ φθόνος τῶν ἰδόντων, καὶ εὐδαιμονισμὸς τῶν ἐχόντων. ἔπαινος δὲ οὐδαμοῦ προσῆν· [c] οὐδὲ γὰρ [d] ἔμελε τοῖς Ἀρσακίδαις τῶν καλῶν, οὐδὲ πρὸς τὸ τερπνὸν ἐποιοῦντο τὰς ἐπιδείξεις, οὐδὲ ἐφρόντιζον, εἰ ἐπαινέσονται οἱ θεαταὶ, ἀλλ' ὅπως ἐκπλαγήσονται. οὐ φιλόκαλοι γὰρ, ἀλλὰ φιλόπλουτοί εἰσιν οἱ βάρβαροι.

6. Hujus autem pulchritudo oeci non ad barbaricos oculos *exacta eſt*, neque ad Perſicam ſuperbiam, aut jactationem regiam, neque pauperem ſolum ſed ingenioſum ſpectatorem poſtulat, cui non in ſolis oculis ſit judicium, ſed ratiocinatio etiam dicta conſequatur. Quod enim pulcherrimam diei partem ſpectat (eſt autem pulcherrima, & amabiliſſima pars principium) & tollentem ſtatim caput ſolem excipit; quod valvis apertis luce ad ſatietatem repletur; quo poſitu templa faciebant antiqui: quod longi-

Τούτου δὲ τοῦ οἴκου τὸ κάλλος, οὐ κατὰ βαρβαρικούς τινας ὀφθαλμοὺς, οὐδὲ κατὰ Περσικὴν [e] ἀλαζονίαν, ἢ βασιλικὴν μεγαλαυχίαν, οὐδὲ πένητος μόνον, ἀλλὰ εὐφυοῦς θεατοῦ δεόμενον, καὶ ὅτῳ μὴ ἐν τῇ ὄψει ἡ κρίσις, ἀλλά τις καὶ λογισμὸς ἐπακολουθεῖ τοῖς λεγομένοις. τὸ γὰρ τῆς τε ἡμέρας πρὸς τὸ κάλλιστον ἀποβλέπειν (κάλλιστον δὲ αὐτῆς καὶ ποθεινότατον ἡ ἀρχὴ) καὶ τὸν ἥλιον [f] ὑπερκύψαντα εὐθὺς ὑποδέχεσθαι, καὶ τοῦ φωτὸς ἐμπίπλασθαι ἐς κόρον, ἀναπεπταμένων τῶν θυρῶν, καθ' ὃ καὶ τὰ ἱερὰ βλέποντα ἐποίουν

c Οὐδὲ] Οὐδὲν *Pell.* d Ἔμελε] Sic *S.* & *A.* Ἔμελλε cett. e Ἀλαζονίαν] Et ſic *Fl.* cum cett. f Ὑπερκύψαντα] Ὑποκύψαντα *Fl.*

99. Τοῖς Ἀρσακίδαις] Ἀρσακίδας τοὺς τῶν Περσῶν φησι βασιλεῖς, ἀπὸ Ἀρσάκου τοῦ * παλαιοτάτου τὰς γονὰς ἕλκοντας. V.

* Παλαιοτάτου] Παλαιτάτου. V.

vitandae ambiguitatis ergo, conſueto more ν adhibere; maxime cum & ſic habeat *Pell.* Verum quia alii aliud ſuppeditant, vulgatum exhibeo. *J.F.R.*

91. Βασιλέως] Quam regiam deſignet, invenire non poſſum, cum Arſacidarum mox meminerit. *M. duS.*

Ibid. Τὴν βασιλέως — τὴν χρυσῆν] Haec eſt illa aurea platanus, quam cum vite ejus generis Dario, Xerxis patri, donaverat Pythius Lydus. *Herod.* 7, 27. Bi- [redacted] Lydo facit *Plin.* 33, 10. ſ. 47. ubi reliquos qui hujus utriusque muneris mentionem fecere, laudat *Harduinus.* *J.M.G.*

99. Ἔμελε] Sic *S.* & *A.* recte. In reliquis ἔμελλε, Saepiſſime in hac voce peccatur. *M. duS.*

Ibid. Ἀρσακίδαις] De his vide *Tacit.* An. II. 1. & enarratores. *M. du S.*

Ibid. Τοῖς Ἀρσακίδαις] Anachroniſmus ingens. Neque enim Darius, cui oblata illa platanus, Arſacides. *J.M.G.*

8. Ἀλαζονίαν] Forſan ἀλαζονείαν quaeſivit *Solan.* haud immerito. Nam ſic ſcribi amat. At quia ſcribae ει & ι ſaepe promiſcue in aliis exarant, nihil mutare ſuſtinui. *J.F.R.*

14. Ἡ ἀρχὴ] Oriens. *F.G.* Quid mirum, quando ἡμέρας intelligitur, quod eſt praemiſſum? *J.F.R.*

17. Τῶν θυρῶν] An θυρίδων; *F.G.*

ἐποίουν οἱ παλαιοί, καὶ τὸ τοῦ μήκους πρὸς τὸ πλάτος, καὶ ἀμφοῖν πρὸς τὸ ὕψος εὔρυθμον, καὶ τῶν φωταγωγῶν τὸ [a] ἐλεύθερον, καὶ πρὸς ὥραν ἑκάστην [b] εὔστοχον, πῶς οὐχ ἡδέα ταῦτα πάντα, καὶ ἐπαίνων ἄξια;

Ἔτι δὲ θαυμάσειεν ἄν τις καὶ τῆς ὀροφῆς ἐν τῷ εὐμόρφῳ τὸ ἀπέριττον, [c] καὶ τῷ εὐκόσμῳ τὸ ἀνεπίληπτον, καὶ τὸ τοῦ χρυσοῦ ἐς τὸ εὐπρεπὲς σύμμετρον, ἀλλὰ μὴ [d] περὶ τὰς χρείας ἐπίφθονον, ἀλλ' ὁπόσον ἂν καὶ γυναικὶ σώφρονι καὶ καλῇ ἀρκέσῃ ἐπισημότερον ἐργάσασθαι τὸ κάλλος, ἢ περὶ τῇ δειρῇ λεπτός τις ὅρμος, ἢ περὶ τῷ δακτύλῳ σφενδόνη εὔφορος, ἢ ἐν τοῖν ὤτοιν ἐλλόβια, ἢ πόρπη τις, ἢ ταινία τὸ ἄφετον τῆς κόμης συνδέουσα, τοσοῦτον τῇ εὐμορφίᾳ προστιθεῖσα, ὅσον τῇ ἐσθῆτι ἡ πορφύρα· αἱ δέ γε ἑταῖραι, καὶ μάλιστα αἱ ἀμορφότεραι αὐτῶν, καὶ τὴν ἐσθῆτα ὅλην πορφυρᾶν, καὶ τὴν δειρὴν χρυσῆν πεποίηνται, τῷ πολυτελεῖ θηρώμεναι τὸ ἐπαγωγὸν, καὶ τὸ ἐνδέον τῷ καλῷ, προσθέσει τοῦ ἔξωθεν τερπνοῦ παραμυθούμεναι. [e] ἡγοῦνται γὰρ καὶ τὴν ὠλένην [f] αὐτῶν στιλπνοτέραν [g] φαίνεσθαι, συναπολάμπουσαν τῷ χρυσῷ, καὶ τοῦ ποδὸς τὸ μὴ εὐπερίγραφον, λήσειν ὑπὸ χρυσῷ σανδάλῳ, καὶ τὸ πρόσωπον αὐτὸ ἐρασμιώτερον γενήσεσθαι, τῷ φαεινοτάτῳ συνορώμενον. ἀλλ' ἐκεῖναι μὲν οὕτως, ἡ δέ γε σώφρων γυνὴ χρυσῷ μὲν τὰ ἀρκοῦντα, καὶ μόνον τὰ ἀναγκαῖα προσχρῆται, τὸ δ' αὐτῆς κάλλος, οὐκ ἂν αἰσχύνοιτο, οἶμαι, καὶ γυμνὸν δεικνύουσα.

tudo latitudini & utriſque altitudo decora proportione reſpondet : quod feneſtrae ſunt liberae , & ad unamquamque partem anni recte diſpoſitae : quî non jucunda haec omnia & digna laudibus?

7. Inſuper admiretur aliquis , quod in formoſo lacunari nihil ſuperfluum , in ornato nihil quod reprehendi poſſit , illa auri decora & commenſurata diſtinctio , nihil habens in uſu invidioſum ; ſed quantum etiam in muliere pudica & pulchra ad formam inſigniorem reddendam ſufficiat , aut tenue circa collum monile , aut in digito anulus habilis , aut inaures in auribus , aut fibula quaedam , aut cohibens comam fluctuantem taenia , quae tantum addat formae , quantum veſti purpura. At meretrices , praeſertim ſi qua eſt deformior , & veſtem totam purpuream , & collum ſibi faciunt aureum , ipſo pretio venantes illecebras , & quod pulchritudini deeſt , extra apponendis , quae aliquam ſuavitatem habent , ſolantes. Putant enim , & brachium ſibi candidius viſum iri , aurum ſi una refulgeat ; & pes quod minus circumſcripte formoſus eſt , illud occultatum iri ſub aureo ſandalio ; ipſam faciem viſum iri amabiliorem , ſi una cum eo , quod ſplendidiſſimum eſt , adſpiciatur. Atque iſtae quidem hoc modo. Verum modeſta mulier auro , quantum ſatis eſt , & ad neceſſaria tantum utitur : ſuam vero pulchritudinem neque nudam oſtendere erubeſcat.

8. Igi-

a Ἐλεύθερον] Forſan αἴθριον adpictum margini *J.* *b* Εὔστοχον] Recepi ex *J.* marg. *A*1. & L. Εὖ ἔχον Edd. vulgo. *c* Καὶ τῷ] Nihil variant Edd. *d* Περὶ] Et ſic *Fl.* cum reliquis. *e* Ἡγοῦνται] Ἡγοῦν male *Coll.* *f* Αὐτῶν] Αὐταῖς *Fl.* *g* Φαίνεσθαι] Ἔσεσθαι *Coll.* Vulgatum firmant *Fl. Fr. J.* P. &c.

40. Ἡγοῦν γὰρ καὶ τὴν ὠλένην αὐταῖς στιλπνοτέραν ἔσεσθαι σ. τ. χ. κ. τ. G.

26. Περὶ τὰς χρείας] Non damno penitus hanc lectionem : ſed magis placeret , ſi reperiatur in libro bono παρὰ· *praeter uſus neceſſarios , certe decoros.* *J.M.G.*

31. Εὔφορος] I. e. modicus , levis , non gravitate incommodus annulus. F.G.

34. Ἡ πορφύρα] Ἡ πάρυφος πορφύρα ſcil. F.G.

47. Τὰ ἀναγκαῖα] Subaudi κατά. F.G.

56. Διαλείμματος] Lege Διαλήμματος. F.G. Non video quare. *J.F.R.*

69. Ὑψό-

8. Igitur lacunar oeci hujus, vel caput potius, formoſum quidem per ſe quoque, auro eatenus ornatum eſt, quatenus etiam caelum noctu a ſtellis per intervalla colluſtratum, & ignibus per interſtitia quaedam a ſe remotis floret. Si vero totum eſſet ignis, non pulchrum nobis, ſed terribile videatur. Videat autem hic aliquis neque otioſum aurum, neque ſolius delectationis cauſſa reliquo ornatui adſperſum; verum ſplendore etiam quodam jucundo relucet, totique domui rutilum quendam colorem adjicit. Cum enim incidens lumen attigit aurum, permiſtumque illi eſt, commune quiddam refulgent, ac duplicem ruboris ſerenitatem reddunt.

Καὶ τοίνυν ἡ τοῦδε τοῦ οἴκου ὀροφὴ, μᾶλλον δὲ κεφαλὴ, εὐπρόσωπος μὲν καὶ καθ' ἑαυτὴν, τῷ χρυσῷ δὲ ἐς τοσοῦτον κεκόσμηται, ἐς ὅσον καὶ οὐρανὸς ἐν νυκτὶ ὑπὸ τῶν ἀστέρων ἐκ διαστήματος περιλαμπόμενος, καὶ ἐκ διαλείμματος ἀνθῶν τῷ πυρί. εἰ δέ γε πῦρ ἦν τὸ πᾶν, οὐ καλὸς ἂν, ἀλλὰ φοβερὸς ἡμῖν ἔδοξεν. ἴδοι δ' ἄν τις οὐδ' ἀργὸν ἐνταῦθα τὸν χρυσὸν, οὐδὲ μόνον τοῦ τέρποντος εἵνεκα τῷ λοιπῷ κόσμῳ συνεσπαρμένον, ἀλλὰ καὶ αὐγήν τινα ἡδεῖαν ἀπολάμπει, καὶ τὸν οἶκον ὅλον ἐπιχρώννυσι τῷ ἐρυθήματι. ὁπόταν γὰρ τὸ φῶς προσπεσὸν ἐφάψηται, καὶ ἀναμιχθῇ τῷ χρυσῷ, κοινόν τι ἀπαστράπτουσι, καὶ διπλασίαν τοῦ ἐρυθήματος ἐκφαίνουσι τὴν αἰθρίαν.

9. Excelſa ergo oeci & faſtigio proxima talia ſunt, Homero quodam laudatore indigentia, qui illam aut alte-faſtigiatam, ut Helenae thalamum, aut ſplendidam, ut Olympum, forte dicturus eſſet. Ornatum vero reliquum, & picturas parietum, & colorum pulchritudinem, & evidentiam uniuſcujuſque, accurationemque, & veritatem, adſpectui veris, & prato florido comparare rectum fuerit: niſi quod iſta deflorent, marceſcuntque, & mutantur, ac pulchritudinem amittunt; hoc vero perpetuum ver, & nunquam marceſcens pratum, & flos aeternus, quem ſolus attingat viſus, & ſpectaculi illam ſuavitatem demetat.

Τὰ μὲν δὴ ὑψηλὰ καὶ κορυφαῖα τοῦ οἴκου τοιάδε, Ὁμήρου τινὸς δεόμενα ἐπαινέτου, ἵνα αὐτὸν ἢ ὑψόροφον, ὡς τὸν Ἑλένης θάλαμον, ἢ αἰγλήεντα, ὡς τὸν Ὄλυμπον, εἴποι. τὸν δὲ ἄλλον κόσμον, καὶ τὰ τῶν τοίχων γράμματα, καὶ τῶν χρωμάτων τὰ κάλλη, καὶ τὸ ἐναργὲς ἑκάστου, καὶ τὸ ἀκριβὲς, καὶ τὸ ἀληθὲς, ἔαρος ὄψει καὶ λειμῶνι δὲ εὐανθεῖ καλῶς ἂν ἔχοι παραβαλεῖν· πλὴν παρ' ὅσον ἐκεῖνα μὲν ἀπανθεῖ, καὶ μαραίνεται, καὶ ἀλλάττεται, καὶ ἀποβάλλει τὸ κάλλος, τουτὶ δὲ τὸ ἔαρ ἀΐδιον, καὶ ὁ λειμὼν ἀμάραντος, καὶ τὸ ἄνθος ἀθάνατον, ἅτε μόνης τῆς ὄψεως ἐφαπτομένης, καὶ δρεπομένης τὸ ἡδὺ τῶν [h] δρεπομένων.

10. Haec igitur tanta ac talia quis non

Τὰ δὴ τοσαῦτα καὶ τοιαῦτα, τίς οὐκ ἂν

h Δρεπομένων] Δερκομένων *Marcil.* Nil mut. Edd. nec Codd. Leg. tamen βλεπομένων.

71. Καὶ τὰ τῶν τοίχων γράμματα] Τὰς γραφάς φησιν, * ἤτοι τὰς ζωγραφίας, ὑφ' αἷς ἀνθέων καὶ φυτῶν μιμήματα εἴργασται, καὶ εἴ τι τοιοῦτο ἄλλο. *V.*

* Ἤτοι] In editis εἴ τι. Correxit *M. du S.*

…ψόροφον] *Homer.* Od. Δ. 121. Et mox αἰγλήεντα, v. Iliad. A. 532. *M. du S.*

80. Τῶν δρεπομένων] Δερκομένων. *Th. M.*

Ibid. Τὸ ἡδὺ τῶν δρεπομένων] Legendum videtur βλεπομένων quod inter dictantem & excipientem facillime in δρεπομένων mutari potuit. Eandem vim habet δερκομένων *Marcilii*; quod probo, ſi eſt ex libro: conjecturam non temere receperim; cum δερκόμενος vix aliter quam apud poëtas, & ſignificatione activa legere meminerim. *J. M. G.*

9. Μέλα-

ἂν ἡσθείη βλέπων, ἢ τίς οὐκ ἂν προθυμηθείη καὶ παρὰ τὴν δύναμιν ἐν αὐτοῖς λέγειν, εἰδὼς αἴσχιστον ὂν ἀπολειφθῆναι τῶν ὁρωμένων; ἐπαγωγότατον γάρ [a] τι ἡ ὄψις τῶν καλῶν, οὐκ ἐπ' ἀνθρώπων μόνον, ἀλλὰ καὶ ἵππος [b] ἥδιον ἂν, οἶμαι, δράμοι κατὰ πρανοῦς πεδίου, καὶ μαλακοῦ, προσηνῶς δεχομένου τὴν βάσιν, καὶ ἠρέμα ὑπείκοντος τῷ ποδὶ, καὶ μὴ ἀντιτυποῦντος τῇ ὁπλῇ. ἅπασι γοῦν τότε χρῆται τῷ δρόμῳ· [c] καὶ ὅλον ἐπιδοὺς ἑαυτὸν τῷ τάχει, ἁμιλλᾶται καὶ πρὸς τοῦ πεδίου τὸ κάλλος.

cum voluptate videat? aut quis non cupiat, etiam praeter vires, inter haec verba facere? qui ſciat turpiſſimum eſſe non paria facere his quae videmus. Eſt enim res illecebrarum plena pulchrarum rerum adſpectus, non in hominibus modo, ſed equus etiam lubentius, puto, decurrat per pronum campum ac mollem, placide accipientem greſſus, & molliter pedi cedentem, nec repellentem ungulas. Omnibus enim tum utitur viribus ad currendum, totumque ſe celeritati impendit, eaque cum campi pulchritudine certat.

Ὁ δὲ ταὼς, ἦρος ἀρχομένου, πρὸς λειμῶνά τινα ἐλθὼν, ὁπότε καὶ τὰ ἄνθη πρόεισιν, οὐ ποθεινότερα μόνον, ἀλλὰ καὶ ὡς ἂν εἴποι τις ἀνθηρότερα, καὶ τὰς βαφὰς καθαρώτερα, τότε καὶ οὗτος ἐκπετάσας τὰ πτερὰ, καὶ ἀναδείξας τῷ ἡλίῳ, καὶ τὴν οὐρὰν ἐπάρας, καὶ πάντοθεν αὐτῷ περιστήσας, ἐπιδείκνυται τὰ ἄνθη τὰ αὐτοῦ, καὶ τὸ ἔαρ τῶν πτερῶν, ὥσπερ αὐτὸν προκαλοῦντος τοῦ λειμῶνος ἐς τὴν ἅμιλλαν. ἐπιστρέφει γοῦν ἑαυτὸν, καὶ περιάγει, καὶ [d] ἐκπομπεύει τῷ κάλλει. ὅτε δὴ καὶ θαυμασιώτερος φαίνεται πρὸς τὴν αὐγὴν, ἀλλαττομένων αὐτῷ τῶν χρωμάτων, καὶ μεταβαινόντων ἠρέμα, καὶ πρὸς ἕτερον εὐμορφίας εἶδος τρεπομένων. πάσχει δὲ αὐτὸ μάλιστα ἐπὶ τῶν κύκλων, οὓς ἐπ' ἄκροις ἔχει τοῖς πτεροῖς, ἴριδός τινος ἕκαστον περιθεούσης. ὃ γὰρ τέως χαλκὸς ἦν, τούτου ἐγκλίναντος ὀλίγον, χρυσὸς ὤφθη, καὶ

11. Ac pavo ſub veris initia, in campum veniens, cum flores etiam prodeunt non deſiderabiliores tantum, verum etiam, ut dicat aliquis, floridiores, coloribusque purioribus; ipſe quoque paſſis pennis ac ſoli oſtenſis, elata cauda & in orbem circa ſe erecta, ſuos itidem flores exponit, ſuarumque ver pennarum, prato velut ad certamen ipſum provocante. Convertit ſe itaque & circumagit, & pulchritudinis ſuae quandam velut pompam agit: ubi ſane admirabilior etiam videtur, mutantibus ſubinde ad lucem coloribus, & ſenſim *in alios* transeuntibus, atque in aliam ſe pulchritudinis ſpeciem vertentibus. Maxime hoc illi accidit in illis orbibus, quos in extremis habet pennis, quorum unumquemque velut iris quaedam circuit. Quod enim modo aes erat, hoc, modice illo inclinante, aurum videtur: atque ille caeruleus ad ſolem ſplen-

a Τὶ] Τοὶ *Fl.* & marg. *A1.* *b* Ἥδιον] Recepi ex L. & *S.* Ἴδιον Edd. cett. *c* Καὶ ὅλον] Ὀλίγον δοὺς *Fl.* Al. ὀργίλον. al. ὀλίγον. *Coll.* Sed noſtrae Edd. in vulgato conſentiunt. *d* Ἐκπομπεύει] Ἐμπομπεύει *Fl.* & marg. *A1.*

92. Καὶ ὀργίλον ἐπιδοὺς ἑ.] Γρα. καὶ ὀλίγον. *G.*

9. Μεταβαινόντων] Μεταβαλλόντων forſan legendum. *F.G.*

20. Ὅτε] Mallem ὥστε. *M. du S.*

24. Ἀποσπάσαι] Ἀποσπᾶσθαι legendum videtur. τὸ ἀποσπάσαι hic locum habere non videtur. *F.G.*

Ἀποσπάσαι] Errat *Gujetus*; offenderunt ad id verbum etiam Cl. *Graev.* ac *Gron.* Vid. T. 2. *Icarom.* c. XI. πάμπολυ τῶν νεφῶν ἀποσπάσας, ubi ἀποσπᾶν pro *recedere*, *abire* recte defenditur ab Clar. *Jenſ.* adde & a nobis ibi indicatam Cl. *Hemſterh.* notam ad *Deor. Dial.* XX. No. 63. aliaque. *J.F.R.*

28. Καὶ τοίνυν — παρασκευάσαι] Haec infinitia videntur & ſpuria. *F.G.*

33. Ἴυγγος] V. *Xen.* Ἀπομν. III. p. 457. Ed. *Steph.*

χρῆ

ſplendor ſi inumbretur, viridem lucem ſpargit: ita alium atque alium ornatum pennae illius ad lucem induunt.

12. Quin ipſum etiam mare habere, quo nos alliciat, & cupidine quadam, cum tranquillum eſt, ad ſe trahat, vel me tacente noſtis; cum etiam ſi aliquis plane mediterraneus ſit & navigandi imperitus, tamen & ipſe conſcendere navim velit, & circumnavigare, & multum diſcedere de terra, idque in primis ſi videat ab aura ſecunda leniter inflari vela, navim autem blando levique motu per ſummos labi fluctus.

13. Itaque hujus etiam pulchritudo oeci apta eſt, quae impellat ad dicendum, & dicentem excitet, & plauſum illi omni ratione paret. Equidem his ipſis moveor, & jam ſum motus, & in oecum dicendi cauſſa ingreſſus ſum, tanquam ab iynge quadam aut Sirene tractus a pulchritudine, ſpe non parva fretus, etiamſi ad hunc diem informis noſtra fuit oratio, pulchram viſum iri, velut veſte honeſta ornatam.

14. Verum enim vero etiam alia non ignava oratio, ſed generoſa, ut videri vult, cum inter dicendum me interpellavit & abrumpere dictionem conata eſt, tum poſtquam deſii, non vera, ait, me dixiſſe, ſed mirari ſe, ſi aptiorem eſſe ad edenda eloquentiae ſpecimina dicam pulchritudinem

τὸ ὑπὸ τῷ ἡλίῳ κυαναυγὲς, εἰ σκιασθείη, χλοαυγές ἐστιν, οὕτω μεταкοσμεῖται πρὸς τὸ φῶς ἡ πτέρωσις.

Ὅτι μὲν γὰρ καὶ ἡ θάλαττα ἱκανὴ προσκαλέσασθαι, καὶ εἰς ἐπιθυμίαν ἐπισπάσασθαι ἐν γαλήνῃ φανεῖσα, ἴστε, κἂν μὴ εἴπω· [e] ὥστε, εἰ καὶ παντάπασιν ἠπειρώτης καὶ ἀπειρόπλους τις εἴη, πάντως ἂν ἐθελήσειε καὶ αὐτὸς ἐμβῆναι, καὶ περιπλεῦσαι, καὶ πολὺ ἀπὸ τῆς γῆς ἀποσπάσαι, καὶ μάλιστα εἰ βλέποι τὴν μὲν αὔραν κούφως ἐπουριάζουσαν τὴν ὀθόνην, τὴν δὲ ναῦν προσηνῶς τε καὶ λείως ἐπ᾽ ἄκρων ἠρέμα διολισθαίνουσαν τῶν κυμάτων.

Καὶ τοίνυν καὶ τοῦδε τοῦ οἴκου τὸ κάλλος ἱκανὸν καὶ παρορμῆσαι ἐς λόγους, καὶ λέγοντα ἐπεγεῖραι, καὶ πάντα τρόπον εὐδοκιμῆσαι παρασκευάσαι. ἐγὼ μὲν δὴ τούτοις πείθομαι, καὶ ἤδη [f] πέπεισμαι, καὶ ἐς τὸν οἶκον ἐπὶ λόγοις παρελήλυθα, ὥσπερ ἀπὸ ἴυγγος ἢ Σειρῆνος τῷ κάλλει ἑλκόμενος, ἐλπίδα οὐ μικρὰν ἔχων, εἰ καὶ τέως ἡμῖν ἄμορφοι ἦσαν οἱ λόγοι, καλοὺς αὐτοὺς φανεῖσθαι, καθάπερ ἐσθῆτι καλῇ κεκοσμημένους.

Ἕτερος δέ τις οὐκ ἀγεννὴς λόγος, ἀλλὰ καὶ πάνυ γενναῖος, [g] ὥς φησι, καὶ μεταξύ μου λέγοντος ὑπέκρουε, καὶ διακόπτειν ἐπειρᾶτο τὴν ῥῆσιν. καὶ ἐπειδὴ πέπαυμαι, οὐκ ἀληθῆ ταῦτα λέγειν φησί με, ἀλλὰ θαυμάζειν, εἰ φάσκοιμι ἐπιτηδειότερον εἶναι πρὸς λόγων ἐπίδειξιν οἴκου κάλλος, γρα-

e Ὥστε] Ex emendatione *Solan.* Ὅτι Edd. priores. *Marc.* Nil mut. Edd.

f Πέπεισμαι] Πέπυσμαι male *Fl.*

g Ὡς] Ὅς vult

27. * Διολισθάνουσαν τῶν κυμάτων] Ὡς καιναί σου αἱ παραδείξεις, Λουκιανέ; *V.*

* Διολισθάνουσαν] Sic erat in Editis *Schol.* at in textu Luciani διολισθαίνουσαν. Sed ita variatur & alias in hoc verbo. Conf.

33. Ἀπὸ ἴυγγος] Ex Theocrito; ἴυγξ ἕλκε τυ τῆνον ἐμὸν ποτὶ δῶμα τὸν ἄνδρα. *G.*

Gymn. c. 28. Verum recte eſſe in textu Luciani, nemo dubitet. Vid. *Contempl.* c. 1. *J. F. R.*

χρηστόν μοι τὴν ἴυγγα, ἵνα. Scholiaſtes *Theocriti* filiam Ἠχοῦς [illegible] Alius ibidem Πειθοῦς. ad Id. II. *M. du S.*

Ibid. Ἀπὸ ἴυγγος] Mirum, ni ὑπὸ hic legendum. Etſi memini ſupra dicta ad T. I. *Tim.* p. 103. 104. Et *Gymn.* c. 20. No. 51. ubi vidimus ἀπὸ ſaepe poni ubi ὑπὸ locum potius haberet. At quia ideo differentia non tollenda inter has praepoſitt. & facillima ſcribarum ac typothetarum in his eſt aberratio, ſuſpicio non eſt diſſimulanda, & hic ὑπὸ praeſtare. *J. F. R.*

39. Ὡς φησι] Ὅς φησι. *Th. M.*

Ὡς φησι] *Ut ait.* Immo, *ut ait ipſe.* *F. G.*

54. Μετα-

γραφῇ καὶ χρυσῷ κεκοσμημένον. αὐτὸ γὰρ πᾶν τοὐναντίον ἀποβαίνειν. μᾶλλον δὲ, εἰ δοκεῖ, αὐτὸς παρελθὼν ὁ λόγος ὑπὲρ ἑαυτοῦ, καθάπερ ἐν δικασταῖς ὑμῖν, εἰπάτω, ὅπῃ λυσιτελέστερον ἡγεῖται τῷ λέγοντι εὐτέλειαν οἴκου, καὶ ἀμορφίαν. ἐμοῦ μὲν ἀκηκόατε ἤδη λέγοντος, ὥστε οὐδὲν δέομαι δὶς περὶ τῶν αὐτῶν εἰπεῖν. ὁ δὲ παρελθὼν ἤδη λεγέτω, κἀγὼ σιωπήσομαι, καὶ πρὸς ὀλίγον αὐτῷ μεταστήσομαι.

Ἄνδρες τοίνυν δικασταὶ, φησὶν ὁ λόγος, ὁ μὲν προειπὼν ῥήτωρ, πολλὰ καὶ μεγάλα τόνδε τὸν οἶκον ἐπῄνεσε, καὶ τῷ ἑαυτοῦ λόγῳ ἐκόσμησεν· ἐγὼ δὲ τοσούτου δέω ψόγον αὐτοῦ διεξελεύσεσθαι, ὥστε καὶ τὰ ὑπ' ἐκείνου παραλελειμμένα προσθήσειν μοι δοκῶ. ὅσῳ γὰρ ἂν ὑμῖν καλλίων φαίνηται, τοσῷ δὲ [a] ὑπεναντίως τῇ τοῦ λέγοντος χρείᾳ δειχθήσεται. καὶ πρῶτόν γε ἐπειδὴ γυναικῶν, καὶ κόσμου, καὶ χρυσοῦ ἐκεῖνος ἐμνημόνευσε, κἀμοὶ ἐπιτρέψατε χρήσασθαι τῷ παραδείγματι. φημὶ γὰρ οὖν καὶ γυναιξὶ καλαῖς οὐχ ὅπως συλλαμβάνειν ἐς τὸ εὐμορφότερον, ἀλλὰ καὶ ἐναντιοῦσθαι τὸν κόσμον τὸν πολὺν, ὁπόταν τῶν ἐντυγχανόντων ἕκαστος ὑπὸ τοῦ χρυσοῦ, καὶ τῶν λίθων τῶν πολυτελῶν ἐκπλαγεὶς, ἀντὶ τοῦ ἐπαινεῖν ἢ [b] χρόαν, ἢ βλέμμα, ἢ δειρὴν, ἢ πῆχυν, ἢ δάκτυλον. ὁ δὲ ταῦτ' ἀφεὶς, ἐς τὴν σαρδὼ, ἢ [c] τὸν σμάραγδον, ἢ τὸν ὅρμον, ἢ τὸ ψέλλιον ἀποβλέπει, ὥστε ἄχθοιτο ἂν εἰκότως παρορωμένη, διὰ τὸν

oeci pictura & auro ornatam. Contrarium enim quodammodo evenire. Quin, ſi videtur, ipſa in medium progreſſa oratio pro ſe apud vos, tanquam judices, dicat, quare commodiorem eſſe putet dicenti vilitatem loci atque deformitatem. Me quidem orantem jam audiſtis: ergo non opus eſt, me bis de eadem re verba facere. Iſta vero jam progreſſa in medium dicat, tacebo interim ego, & paullulum illi decedam.

15. Sic igitur oratio: *Qui modo dixit orator, Judices, multis & magno opere laudavit hunc oecum, ſuaque illum oratione ornavit. Ego vero tantum abeſt, ut reprehenſionem illius velim dicere, ut etiam praetermiſſa ab illo additurus mihi videar. Quo enim ille vobis pulchrior videbitur, tanto magis contrarius dicentis uſui oſtendetur. Ac primum quandoquidem mulierum, & mundi & auri mentionem iſte fecit, etiam mihi, ut ea ſimilitudine utar, permittite. Ajo enim ego pulchris etiam mulieribus non modo nihil ad hoc, ut formoſiores videantur, conferre, ſed contrarium etiam eſſe mundum copioſum, cum videntium unusquisque ab auro & lapidibus pretioſis perculſus, pro eo quod laudare debebat aut colorem, aut oculorum conjectum, aut collum, aut brachium, aut digitum; relictis hiſce ad Sardam aut Smaragdum, aut monile, aut armillam reſpicit; adeo ut illa habeat, quod indigne ferat, ſe propter mundum*

a Ὑπεναντίως] Ὑπεναντίος *Pell.* *b* Χρόαν] Χρόα male *Fl.* *c* Τὸν] Τὴν L. & *Fl.*

54. Μεταστήσομαι] *Migrabo, ſecedam, ipſi locum dabo ſecedens.* F. G.

Μεταστήσομαι] Olim notavi ad hunc locum, non ſatis notam fuiſſe hanc ſignificationem verbi docto Athenaei interpreti, qui 12, 5. p. 523, B. μεθίστασθαι τοῖς κρείττοσι reddiderit *ad praeſtantiores commigrare*, cum deberet, *cedere fortioribus*. Sed quis finis fuerit, ſi quis caſtigare velit optimorum etiam interpretum peccata? quot adnotationes in Lucianum ſcribendae eſſent? Caveamus nobis eo diligentius, in ſimili ſtadio qui decurrimus. *J. M. G.*

58. Ψόγον αὐτοῦ] Τοῦ οἴκου ſcil. F. G.

59. Ὑπ' ἐκείνου] Τοῦ ῥήτορος προειπόντος. F. G.

62. Ὑπεναντίως] Ὑπεναντίος legit Interpres. F. G.

73. Ἐς τὴν Σαρδὼ] Σάρδιον λίθον. *Sardam* Plinio. *corneolam vulgo. corgnivola* Italice. Σαρδὼ, σάρδιος λίθος, σάρδινος, & Sarda, παρὰ τὴν Σαρδὼ νῆσον omnia, ut & Σαρδόνυξ, ſeu Σαρδώνυξ. F. G.

Ibid. Τὸν Σμάραγδον] Τὸν Σμ. P. H. & γ. plene. aliae per compendium, quod facile permutatur cum τὴν. Sed τὴν pleniſſime *Fl.* ſine compendio. At genus nondum muto, quia & Latinis ſaepe maſcul. eſt. Vid. Cl.

dum praetervideri, non habentibus otium ad eam laudandam ſpectatoribus, ſed obiter tantum ad ipſam reſpicientibus.

16. *Quod quidem neceſſario etiam accidere arbitror illi, qui inter opera adeo pulchra dicendi facultatem velit oſtendere. Deliteſcit enim quidquid dicitur in magna vi rerum pulchrarum, & obſcuratur, atque una abripitur, quaſi lucernam quis magnum in incendium injiciat, aut formicam in elephanto vel camelo oſtendat. Hoc ergo cavendum dicenti. Ad haec vox etiam ipſa confunditur, in vocali adeo & ſonoro oeco dicentis. Reſonat enim, & reclamat & contra dicit, aut potius occultat clamorem, quale quid etiam tuba facit tibiae, ſi una canant, aut celeuſma canentibus mare, ſi per fluctus illum ſonum accinere remigio velint. Vincit nimirum ſonus magnus, & ad ſilentium illum qui minor eſt redigit.*

17. *Quin illud ipſum, quod dicebat adverſarius, excitari a pulchro oeco dicentem, & alacriorem reddi, illius, mea quidem ſententia, fit contrarium. Percellit enim ac terret, & cogitationem perturbat, facitque timidiorem; dum cogitat, omnium turpiſſimum eſſe, ſi in loco formoſo habita non ſimilis ei videatur oratio. Sic enim manifeſtiſſime aliquis deprehendatur. Velut ſi quis armis indutus pulcherrimis deinde fugiat ante alios, cujus nempe ignavia ipſis ab armis fiat apertior. Hoc ipſum perpendens*

κόσμον, οὐκ ἀγόντων σχολὴν ἐπαινεῖν αὐτὴν τῶν θεατῶν, ἀλλὰ πάρεργον αὐτῆς ποιουμένων τὴν θέαν.

Ὅπερ ἀνάγκη, οἶμαι, παθεῖν καὶ τὸν ἐν οὕτω καλοῖς ἔργοις λόγους δεικνύοντα. λανθάνει γὰρ ἐν τῷ μεγέθει τῶν καλῶν τὸ λεχθὲν, καὶ ἀμαυροῦται, καὶ συναρπάζεται. καθάπερ εἰ λύχνον τις εἰς πυρκαϊὰν μεγάλην φέρων ἐμβάλοι, ἢ μύρμηκα ἐπ' ἐλέφαντος ἢ καμήλου δεικνύοι. τοῦτο γοῦν φυλακτέον τῷ λέγοντι. καὶ προσέτι [d] γε μὴν καὶ τὴν φωνὴν αὐτὴν ἐπιταράττεται, ἐν οὕτως εὐφώνῳ καὶ ἠχήεντι οἴκῳ λέγων. ἀντιφθέγγεται γὰρ, καὶ ἀντιφωνεῖ, καὶ ἀντιλέγει, μᾶλλον δὲ ἐπικαλύπτει τὴν βοὴν, οἷόν τι καὶ σάλπιγξ δρᾷ τὸν αὐλὸν, εἰ συναυλοῖεν, ἢ τοὺς κελευστὰς ἡ θάλαττα, ὁπόταν πρὸς κύματος ἦχον ἐπᾴδειν τῇ εἰρεσίᾳ θέλωσιν. ἐπικρατεῖ γὰρ ἡ μεγαλοφωνία, καὶ καταπιωπᾷ τὸ ἧττον.

Καὶ μὴν κἀκεῖνο, ὅπερ ἔφη ὁ ἀντίδικος, ὡς ἄρα ἐπεγείρει ὁ καλὸς οἶκος τὸν λέγοντα, καὶ προθυμότερον παρασκευάζει· ἐμοὶ δοκεῖν, τὸ ἐναντίον [e] ποιεῖ. ἐκπλήττει γὰρ, καὶ φοβεῖ, καὶ τὸν λογισμὸν διαταράττει, καὶ δειλότερον ἐργάζεται ἐνθυμούμενον ὡς ἁπάντων ἐστὶν αἴσχιστον ἐν εὐμόρφῳ χωρίῳ μὴ ὁμοίους φαίνεσθαι τοὺς λόγους. ἐλέγχων γὰρ οὗτός γε ὁ φανερώτατος, ὥσπερ ἂν εἴ τις πανοπλίαν καλὴν ἐνδὺς, ἔπειτα φεύγοι πρὸ τῶν ἄλλων, ἐπισημότερος ὢν δειλὸς ἀπὸ τῶν ὅπλων. τοῦτο δέ μοι δοκεῖ λογισάμενος

καὶ

d Γε] Omittit *Fl.* *e* Ποιεῖ] Reſcripſi ex *B2.* ac *Pell.* quum Edd. cett. ποιεῖν haberent.

Cl. *Burm.* ad *Ovid.* 2. Met. 24. Inveniri etiam ζμάραγδος, vid. ſupr. T. I. *Jud. Voc.* c. 9. p. 90. Veluti & *Burm.* *zmaragdis* edidit, vide ibid. ab Cl. *Hemſt.* notatum, cui tamen adſentior, euphoniam cum *Priſciano* ſervandam, neque conſonantes hic triplicandas. *J. F. R.*

98. Ἐμοὶ δοκεῖν — ποιεῖν] Vitioſe quoque ſcribitur, ἐμοὶ δοκεῖν, τὸ ἐναντίον ποιεῖν. ἐκπλήττει γὰρ, καὶ φοβεῖ, καὶ τὸν λογισμὸν διαταράττει. Vel δοκεῖ, vel ποιεῖ legendum omnino: potius ποιεῖ. Domum nimirum, quae ad artem exactiſſime exſtructa ſit, largam eloquenti ſpectatori praebere laudandi materiam, & admirationem ſuam eleganti oratione exponendi, dixerat alius quis: at hic, *Ut mihi videtur*, inquit, *contrarium facit* iſtiusmodi domus. *Percellit enim & terret, ac mentem conturbat*, &c. *J. J.*

99. Ποιεῖ] Ποιεῖν omnes fere libri noſtri, ſed ita emendarat jam *B2.* *M. du S.*

Ibid. Ἐκπλήττει] Subaudi τὸν λέγοντα. *F. G.*

καὶ ὁ τοῦ Ὁμήρου ῥήτωρ ἐκεῖνος, εὐμορφίας ἐλάχιστον φροντίσαι, μᾶλλον δὲ καὶ παντελῶς αἴδρει φωτὶ ἑαυτὸν ἀπεικάσαι, ἵνα αὐτῷ παραδοξότερον φαίνηται τῶν λόγων τὸ κάλλος, ἐκ τῆς πρὸς τὸ ἀμορφότερον ἐξετάσεως. ἄλλως τε ἀνάγκη πᾶσα καὶ τὴν τοῦ λέγοντος αὐτοῦ διάνοιαν ἀσχολεῖσθαι περὶ τὴν θέαν, καὶ τῆς φροντίδος τὸ ἀκριβὲς ἐκλύειν, τῆς ὄψεως ἐπικρατούσης, καὶ πρὸς αὐτὴν καλούσης, καὶ τῷ λόγῳ προσέχειν οὐκ ἐώσης. ὥστε τίς μηχανὴ μὴ οὐχὶ πάντως ἔλαττον ἐρεῖν αὐτόν, τῆς ψυχῆς διατριβούσης περὶ τὸν τῶν ὁρωμένων ἔπαινον;

Ἐῶ γὰρ λέγειν, ὅτι καὶ οἱ παρόντες αὐτοί, καὶ πρὸς τὴν ἀκρόασιν παρειλημμένοι, ἐπειδὰν εἰς [a] τὸν τοιοῦτον οἶκον παρέλθωσιν, ἀντὶ ἀκροατῶν θεαταὶ καθίστανται. καὶ οὐχ οὕτω Δημόδοκος, ἢ Φήμιος, ἢ Θάμυρις, ἢ Ἀμφίων, ἢ Ὀρφεύς τις λέγων ἐστίν, ὥστε ἀποσπάσαι τὴν διάνοιαν αὐτῶν ἀπὸ τῆς θέας. ἀλλ' οὖν ἕκαστος, ἐπειδὰν μόνον ὑπερβῇ τὸν οὐδόν, ἀθρόῳ τῷ κάλλει περιχυθείς, λόγων μὲν ἐκείνων, ἢ ἀκροάσεως, ἀλλ' οὐδὲ τὴν ἀρχὴν αἰσθάνεσθαι ἔοικεν· [b] ὅλος δὲ πρὸς τοῖς ὁρωμένοις ἐστίν, εἰ μὴ τύχοι τις παντελῶς τυφλὸς ὤν, ἢ ἐν νυκτί, ὥσπερ ἡ ἐξ Ἀρείου πάγου βουλή, ποιοῖτο τὴν ἀκρόασιν.

Ὅτι γὰρ οὐκ ἀξιόμαχον λόγων ἰσχὺς ὄψει ἀνταγωνίσασθαι, καὶ ὁ Σειρήνων μῦθος παρα-

Homericus ille orator videtur minimam curam habuiſſe pulchritudinis; potius imperito omnium homini ſe aſſimilaſſe, ut ipſius pulchritudo orationis tanto admirabilior ex ipſa ad illam deformitatem comparatione appareret. Alioqui neceſſe eſt, ipſum dicentis animum occupari in ſpectaculo, & exquiſitam illam curam remittere, cum vincat illa ſpecies & ad ſe vocet, atque attendere ad orationem non patiatur. Quomodo ergo fieri poteſt, ut non omnino dicat deterius, occupato circa laudem eorum, quae videntur, animo?

18. *Omitto dicere, quod ipſi etiam praeſentes & ad audiendum aſſumti, cum intrant in talem oecum, ſpectatores fiunt pro auditoribus. Neque quiſquam ita vel Demodocus eſt, vel Phemius in dicendo, vel Thamyris, vel Amphion, vel Orpheus adeo, qui abſtrahere mentem illorum a ſpectaculo poſſit: verum unusquiſque transmiſſo ſolum limine, conferta illa pulchritudine circumfuſus, orationem illam, ſive auditionem, nec omnino audire videtur: ſed totus eſt in his, quae videntur, niſi quis forte plane caecus ſit, aut noctu, ut illud Areopagitarum conſilium, audiat.*

19. *Neque enim ſatis valere vim verborum, quoties cum viſu pugnandum eſt; Sirenum*

a Τὸν] Omittit art. *Fl.* b Ὅλος] Ὅλως marg. *A1.*

9. Καὶ ὁ τοῦ Ὁμήρου ῥήτωρ ἐκεῖνος] * Εἰς Πάριν Ἀλέξανδρον, ὥς φησιν Ὅμηρος, Ἀλέξανδρον θεοειδῆ, ὁ λόγος φησί. *V.*

26. Δημόδοκος, καὶ Φήμ.] Ὀνόματα μουσικῶν τε καὶ μελῳδῶν. *G.*

* Errat *Scholiaſt.* niſi ad fugientem, de quo paulo ante dixerat, referas. Heic enim de Ulyſſe ſermo eſt. Vide l. c. in nott. *M. du S.*

9. Ὁ τοῦ Ὁμήρου ῥήτωρ] Ulyſſes. F. G.

Ὁ τοῦ Ὁμήρου ῥήτωρ] Nimis pulchri, nimis divini ſunt verſus de Ulyſſe *Homeri* Il. Γ, 217.

Στάσκεν, ὑπαὶ δὲ ἴδεσκε κατὰ χθονὸς ὄμματα πήξας,
Σκῆπτρον δ' οὔτ' ὀπίσω οὔτε προπρηνὲς ἐνώμα,
Ἀλλ' ἀστεμφὲς ἔχεσκεν, ἀΐδρεϊ φωτὶ ἐοικώς.
Φαίης κεν ζάκοτόν τινα ἔμμεναι, ἄφρονα δ' αὔτως.
Ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ὄπα τε μεγάλην ἐκ στήθεος ἵει,
Καὶ ἔπεα νιφάδεσσιν ἐοικότα χειμερίῃσι,
Οὐκ ἂν ἔπειτ' Ὀδυσῆΐ γ' ἐρίσσειε βροτὸς ἄλλος·
Οὐ τότε γ' ὧδ' Ὀδυσῆος ἀγασσάμεθ' εἶδος ἰδόντες.

Totos adſcripſi, cum quod nimis mihi videntur amabiles, quos proinde dimittere ſtatim quin lectori commendarem, non potui; tum propter ultimum praeſertim verſum, qui plane ſententiam, quae hic proponitur confirmat: *Loquente Ulyſſe, nemo amplius ſpeciem*

num etiam fabula ; cum altera Gorgonum compoſita, doceat. Nam illae quidem praeternavigantes mulcebant , canendo & adulando carminibus, detinebantque appulſos , & mora omnino quadam opus illarum indigebat. Et aliquando aliquis praeternavigavit , & inaudita praetermiſit illorum carmina. At Gorgonum pulchritudo , quae eſſet violentiſſima, & ad principes animae partes pertineret , ſtatim videntes extra ſe rapiebat, faciebatque mutos: ut vero vult fabula, ac dicitur, lapidei prae admiratione facti ſunt. Igitur & quae de pavone paullo ante ad vos iſte dixit , ea pro me dicta arbitror. Etenim illius quoque quod delectat in ſpecie ineſt, non in voce. Et ſi quis juxta collocatos hinc luſciniam & cygnum canere jubeat , hinc inter ipſum cantum tacentem oſtendat pavonem ; novi ego tranſituram ad hunc mentem, longum valere juſſis illorum cantibus: adeo invictum quid eſſe videtur ea, quae per viſum voluptas contingit.

20. *Et ego, ſi vultis, teſtem ad vos allegabo virum ſapientem , qui ſtatim teſtimonium mihi perhibebit , multo, quae videntur, his quae auditu percipiuntur eſſe validiora. Et mihi tu jam, praeco , huc voca ipſum Herodotum Lyxi F. Halicarnaſſo. Et quando*

τεθείς, τῷ περὶ τῶν Γοργόνων διδάξειεν ἄν· ἐκεῖναι μὲν γὰρ [c] ἐκήλουν τοὺς παραπλέοντας, μελῳδοῦσαι, καὶ κολακεύουσαι τοῖς ᾄσμασι, καὶ καταπλεύσαντας ἐπιπολὺ κατεῖχον, καὶ ὅλως τὸ ἔργον αὐτῶν ἐδεῖτό τινος διατριβῆς· καί πού τις αὐτὰς καὶ παρέπλευσε, καὶ τοῦ μέλους παρήκουσε. τὸ δὲ τῶν Γοργόνων κάλλος, ἅτε βιαιότατόν τε ὄν, καὶ τοῖς καιριωτάτοις τῆς ψυχῆς ὁμιλοῦν, εὐθὺς ἐξίστη τοὺς ἰδόντας, καὶ ἀφώνους ἐποίει· ὡς δὲ ὁ μῦθος βούλεται, καὶ λέγεται, λίθινοι ἐγίγνοντο ὑπὸ τοῦ θαύματος. ὥστε καὶ ὃν ὑπὲρ τοῦ ταὼ λόγον εἶπε πρὸς ὑμᾶς μικρὸν ἔμπροσθεν, ὑπὲρ ἐμαυτοῦ εἰρῆσθαι νομίζω. καὶ γὰρ ἐκείνου ἐν τῇ ὄψει, οὐκ ἐν τῇ φωνῇ τὸ τερπνόν. καὶ εἴ γέ τις παραστησάμενος τὴν ἀηδόνα ἢ τὸν κύκνον, ᾄδειν κελεύοι, μεταξὺ δὲ ᾀδόντων παραδείξειε τὸν ταὼ σιωπῶντα, εὖ οἶδ' ὅτι ἐπ' ἐκεῖνον μεταβήσεται ἡ ψυχή, [d] μακρὰ χαίρειν φράσασα τοῖς ἐκείνων ᾄσμασιν. οὕτως ἄμαχόν τι ἔοικεν εἶναι ἡ δι' ὄψεως ἡδονή.

Καὶ ἔγωγε, εἰ βούλεσθε, μάρτυρα ὑμῖν παραστήσομαι σοφὸν ἄνδρα, ὃς αὐτίκα μοι μαρτυρήσει, ὡς πολὺ ἐπικρατέστερά ἐστι τῶν ἀκουομένων τὰ ὁρώμενα. καί μοι σὺ ἤδη, ὦ κῆρυξ, προσκάλει αὐτὸν Ἡρόδοτον τοῦ [e] Λύξου Ἁλικαρνασσόθεν· κἀπειδὴ καλῶς ποιῶν ὑπή-

c Ἐκήλουν] Ἐσύλουν marg. *A1.* & *Fl.* d Μακρὰ] Sic *J. P. H.* &c. Μακρὰν *Fl.* e Λύξου] Et ſic *Fl.* cum cett. Ξύλου vult *Gron.*

38. Τῶν Γοργῶν κάλλος] Ὅτι αἱ Γοργόναι κάλλει & εὐμορφίᾳ ἐξιστῶσαι οἱονεὶ ἀπελίθουν τοὺς ἀνθρώπους. *V.*

ciem illam & habitum cogitat : toti ſunt in verborum ipſius conſideratione. *J.M.G.*

11. Αἴθρει φωτὶ] *Hom.* Γ. 216. *M. du S.*

17. Πρὸς αὐτὴν] Αὐτήν. *F.G.* Itaque ſic edidi invitis Edd. *J.F.R.*

21. Ἔπαινον] Minus commode dictum ; nam id agit quod in rem eſt, maxime , qui dicturus laudem de laude cogitat, in eoque totus eſt ; pro ἔπαινον ergo dicere debuit θαῦμα vel tale quid. *M. du S.*

26. Δημόδοκος] De hoc & ſequente *Suidas* in ἀοιδός. Hunc Agamemnon apud uxorem , Phernicum Uliſſes apud Penelopen reliquerat. *M. du S.*

31. Ἀλλ' — ἔοικεν] E Poëta quopiam ſumpta videntur. *F.G.*

Ἀλλ' οὐδὲ &c.] *Hom.* Il. Ψ. 430. *M. du S.*

64. Λύξου] *Urſinus* apud *Gronovium* AG. II. 71. monet Herodoti Patrem *Xylum* nominatum, non *Lyxum*, quod ex epigrammate apud *Steph. Byz.* V. Θούριοι conficit. Illud enim epigramma integrum de vetere libro Tzetzae deſcripſiſſe ſe teſtatur, qui *Xylum* nominandum doceat , adductis multorum teſtimoniis , & imprimis Zenonis auctoritate , a qua id accepiſſe ſe Tzetzes ſcribit. Unde & Lucianum emendare jubent. *M. du S.*

ὑπήκουσε, μαρτυρείτω παρελθὼν, ἀναδέξασθε δὲ αὐτὸν, Ἰαστὶ πρὸς ὑμᾶς λέγοντα, ὥσπερ αὐτῷ ἔθος. Ἀληθέα τάδε ὁ λόγος ὑμῖν, ἄνδρες δικασταὶ, μυθέεται, καὶ οἱ πείθεσθε ὅσα ἂν λέγῃ τουτέων πέρι, ὄψιν ἀκοῆς προτιμέων. ὦτα γὰρ τυγχάνει ἐόντα ἀπιστότερα ὀφθαλμῶν. ἀκούετε τοῦ μάρτυρος, ἃ φησιν, ὡς τὰ πρῶτα τῇ ὄψει ἀποδέδωκεν; εἰκότως. τὰ μὲν γὰρ ἔπεα πτερόεντά ἐστι, καὶ οἴχεται ἅμα τῷ προελθεῖν ἀποπτάμενα· ἡ δὲ τῶν ὁρωμένων τέρψις, ἀεὶ παρεστῶσα, καὶ παραμένουσα, πάντως τὸν θεατὴν ὑπάγεται.

Πῶς οὖν οὐ χαλεπὸς τῷ λέγοντι ἀνταγωνιστὴς, οἶκος οὕτω καλὸς, καὶ περίβλεπτος ὤν; μᾶλλον δὲ τὸ μέγιστον οὐδέπω φημί· ὑμεῖς γὰρ αὐτοὶ οἱ δικασταὶ, καὶ μεταξὺ λεγόντων [a] ἡμῶν, ἐς τὴν ὀροφὴν ἀπεβλέπετε, καὶ τοὺς τοίχους [b] ἐθαυμάζετε, καὶ τὰς γραφὰς [c] ἐξητάζετε, πρὸς ἑκάστην ἀποστρεφόμενοι. καὶ μηδὲν αἰσχυνθῆτε· συγγνώμη γὰρ, εἴ τι ἀνθρώπινον πεπόνθατε, ἄλλως τε, καὶ πρὸς οὕτω καλὰς καὶ ποικίλας τὰς ὑποθέσεις. τὸ γὰρ τέχνης τὸ ἀκριβὲς, καὶ τὸ ἱστορίας μετὰ τοῦ ἀρχαίου τὸ [d] ὠφέλιμον, ἐπαγωγὸν ὡς ἀληθῶς, καὶ πεπαιδευμένων θεατῶν δεόμενον. καὶ ἵνα μὴ πάντα ἐκεῖσε ἀποβλέπητε, ἡμᾶς ἀπολιπόντες, φέρε, ὡς οἷόν τε [e] γράψωμαι αὐτὰ ὑμῖν τῷ λόγῳ. ἡσθήσεσθε γὰρ,

praeclare ille quidem, obſecutus eſt, in medium progreſſus jam dicat teſtimonium. Patiemini autem illum Ionice vobiscum pro more ſuo loqui: Vera iſta haec oratio apud vos, judices, loquitur, & credite illi, quae in hanc ſententiam dixerit, viſum eſſe praeferendum auditui, aures enim oculis fere ſunt infideliores. *Auditis teſtem, quae dicat, ut primas tribuat viſui. Merito ſane. Verba enim alata ſunt & abeunt, & ſimul dum prodeunt, avolant. Verum delectatio ex his, quae videntur, adſtans ſemper ac manens, ſubit omnino ſpectatorem.*

21. Qui igitur non validus dicenti adverſarius ſit oecus adeo pulcher, adeo ſpectabilis? Quin quod maximum eſt nondum dico. Vos enim ipſi, judices, dum nos dicimus, lacunar reſpiciebatis, muros admirabamini, picturas examinabatis converſi ad ſingulas. Nec eſt, quod vos pudeat. Ignoſcendum enim, ſi quid humani vobis acciderit: praeſertim in argumentis ita pulchris ita variis. Ars enim exquiſita, & hiſtoriae cum antiquitate utilitas, illecebras habent vere, & eruditis ſpectatoribus indigent. Et ne omnino relictis nobis eo reſpiciatis, age, quantum ejus fieri poteſt, verbis illa vobis depingam. Delectabimi-

a Ἡμῶν] Reſtitui ex *J. S. Fr.* nam ὑμῶν *B1. Fl. P. H.* aliaeque male. *b* Ἐθαυμάζετε] Sic Edd. omn. recte. *c* Ἐξητάζετε] Ita erat in *Fr. Fl. P. B1. H. S.* Ἐξετάζετε *J.* *d* Ὠφέλιμον] Bene *Fl. Fr. P. S. Amſt.* Ὠφέλημον male *J. H.* &c. *e* Γράψωμαι] Et ſic *El.*

71. Ὦτα γὰρ &c.] *Herodot.* I. 8. p. 3. *M. du S.*

74. Ἔπεα πτερόεντα] *Homer.* paſſim. *M. du S.*

Ἔπεα πτερόεντα] Cur verba alata vocentur hanc rationem reddit *Julian.* in Epiſtt. ad Eugen. p. 141. Collectionis Epiſtt. Graecanic. πάντως που καὶ Ὅμηρος — πτερόεντας ὀνομάζει, διότι δύνανται πανταχοῦ φοιτᾶν, ὥσπερ οἱ ταχύτατοι τῶν ὀρνίθων, ᾗ ἂν ἐθέλωσιν, ἄττοντες. Non addam quae Scholiaſt. *Hom.* atque *Euſtath.* habent. *J. F. R.*

83. Ἡμῶν] Ὑμῶν eſſe ſphalma typogr. ſuſpicor ex *P.* quae *nos dicimus* tamen exhibuit in Latinis, etſi ὑμῶν Graece exhiberet. *J. F. R.*

Ibid. Ἀπεβλέπετε, καὶ τοὺς τοίχους ἐθαυμάζετε, καὶ τὰς γραφὰς ἐξητάζετε] Male profecto *Marcilius* corrigit θαυμάζετε; quod per ſe, ut cuivis facile pateat, redarguitur. *Nam vos ipſi, judices, interea dum nos dicebamus, ad tectum ſuſpiciebatis, parietes mirabamini, picturasque examinabatis.* *J. J.*

84. Ἐθαυμάζετε] Θαυμάζετε. *Th. M.* Male, ut *Jenſ.* recte ſentit; nam praeterita imperfecta & praecedunt, & ſequuntur, & narrat quid factum ſit, fierique ſoleat. *J. F. R.*

93. Γράψωμαι] Lege Γράψομαι. *F. G.* Recte, & parum aberat, quin invitis Edd. ita dediſſem, licet ſciam aor. ſubjunct. habere vim futuri. *J. F. R.*

1. Σχημάτων καὶ τόπου] Σχ. καὶ τύπου. *Th. M.* Ego in

mini enim, puto, iis audiendis, quae ſpectantibus admirationi ſunt. Ac forte illo ipſo nomine me laudabitis, & adverſario praeponetis, ut qui & ipſe oſtendam oecum, & voluptatem vobis geminem. Difficultatem autem incepti mei videte, qui audeam ſine coloribus, & figuris, & loco, tot imagines conſtituere. Tenuis nempe eſt verborum pictura.

οἶμαι, ἀκούοντες, ἃ καὶ ὁρῶντες θαυμάζετε. καὶ ἴσως ἄν με καὶ δι' αὐτὸ [f] ἐπαινέσαιτε, καὶ τοῦ ἀντιδίκου προτιμήσαιτε, [g] ὡς καὶ αὐτὸν ἐπιδείξαντα, καὶ διπλασιάσαντα ὑμῖν τὴν ἡδονήν. τὸ χαλεπὸν δὲ τοῦ τολμήματος ὁρᾶτε, ἄνευ χρωμάτων, καὶ σχημάτων καὶ τόπου, συστήσασθαι τοσαύτας εἰκόνας· ψιλὴ γάρ τις ἡ γραφὴ τῶν [h] λόγων.

22. *Igitur ad dextram intranti Argolicae fabulae Aethiopicus affectus permixtus eſt. Perſeus cetum interficit, & liberat Andromedan, uxorem paullo poſt ſibi habiturus, abitque illam ducens. Agit hoc obiter in ſuo ad Gorgonas volatu. In brevi autem tabella multa expreſſit artifex; pudorem virginis ac metum: inſpicit enim pugnam deſuper e ſcopulo: & auſum juvenis amatorium; & difficilem oppugnatu ſpeciem belluae. Atque haec quidem irruit ſpinis horrens, ac terribilis rictu: Perſeus autem laeva Gorgonem objicit; dextra ferit gladio, & qua parte vidit Meduſam cetus, jam lapis eſt; qua adhuc vivit, falce caeditur.*

Ἐν δεξιᾷ μὲν οὖν εἰσιόντι, Ἀργολικῷ μύθῳ ἀναμέμικται πάθος Αἰθιοπικόν, ὁ Περσεὺς τὸ κῆτος φονεύει, καὶ τὴν Ἀνδρομέδαν καθαιρεῖ, καὶ μετὰ μικρὸν γαμήσει, καὶ ἄπεισιν, αὐτὴν ἄγων· πάρεργον τοῦτο τῆς ἐπὶ Γοργόνας πτήσεως· ἐν βραχεῖ δὲ πολλὰ ὁ τεχνίτης ἐμιμήσατο, αἰδῶ παρθένου, καὶ φόβον· ἐπισκοπεῖ γὰρ [i] τὴν μάχην ἄνωθεν ἐκ πέτρας, καὶ νεανίου τόλμαν ἐρωτικήν, καὶ θηρίου ὄψιν ἀπρόσμαχον· καὶ τὸ μὲν ἔπεισι πεφρικὸς ταῖς ἀκάνθαις, καὶ δεδιττόμενον τῷ χάσματι· καὶ ὁ Περσεὺς δὲ τῇ λαιᾷ μὲν προδείκνυσι τὴν Γοργόνα· τῇ δεξιᾷ δὲ καθικνεῖται τῷ ξίφει. καὶ τὸ μὲν ὅσον τοῦ κήτους εἶδε τὴν Μέδουσαν, ἤδη λίθος ἐστί· τὸ δ' ὅσον ἔμψυχον μένει, τῇ ἅρπῃ κόπτεται.

23. *Deinde poſt hanc imaginem, alia tabula picta eſt plena juſtitiae, cujus animale exemplum ab Euripide vel Sophocle ſumſiſſe pictor videtur, qui ſimilem & ipſi pinxerunt imaginem: Juvenes duo ſodales Pylades Pho-*

Ἑξῆς δὲ μετὰ τήνδε τὴν εἰκόνα, ἕτερον [k] γράμμα γέγραπται δικαιότατον, οὗ τὸ ἀρχέτυπον ὁ γραφεὺς παρ' Εὐριπίδου ἢ Σοφοκλέους δοκεῖ μοι λαβεῖν. [l] ἐκεῖνοι γὰρ ὁμοίαν [m] ἔγραψαν τὴν εἰκόνα, τὼ νεανία τὼ ἑταίρω,

f Ἐπαινέσαιτε] Ἐπαινέσητε *Fl.* & προτιμήσητε. *g* Ὡς καὶ] Ὡς μὴ καὶ *Fl.* *h* Λόγων] Λόγον *Ald.* male. *i* Τὴν] Articulo caret *Fl.* *k* Γράμμα] Δρᾶμα *Fl.* quod verum credo. *l* Ἐκεῖνοι] Sic Edd. ἐκείνω vult *Solan.* *m* Ἔγραψαν τὴν] Sic dedi ex *Fl.* ἐγραψάτην cett.

τόπου Edd. conſentire video, neque ex Codd. quidquam varietatis notatum reperio. *J.F.R.*

5. Αἰθιοπικὸν] Cepheus, Caſſiope, & Andromede Aethiopes. *F.G.*

8. Πάρεργον τοῦτο τῆς ἐπὶ Γοργόνας πτήσεως] Benedictus, *atque ut extra inſtitutum, volatus ad Gorgonas.* An credimus ſic inſignem virum diſtinxiſſe? Verius crediderim ortum errorem ab typis, & continuo ductu expreſſiſſe ſententiam, quam largius ediderat Micyllus, *atque hoc parergon quoddam, ſive extra propoſitam rem additum fuit ad eum, quo ad Gorgonas abiit volatum.* Ex Benedicto oportet certe tolli abſurda commatis diſtinctio, ut *volatus* ſit genitivo caſu. *J.G.*

23. Ἐκείνω] Verbum in Duali numero poſitum in omnibus, excepta *Fl.* quae ἔγραψαν τὴν habet, hoc etiam pronomen in duali eſſe cum poſtularet, in omnibus libris noſtris antea legebatur tamen ἐκεῖνοι. *M. du S.*

Ἐκεῖνοι —— ἔγραψαν τὴν] *Fl.* lectionem veram arbitror, quam exhibeo; nam ſi ἐγραψάτην cum cett. legis, ἐκεῖνοι cum *Solano* in ἐκείνω mutandum fuiſſet; licet mox ἄμφω φονεύουσιν recte legatur; dualis enim nominis recte admittit pluralem verbi, non viciſſim. Etſi αἱ κῆρες ἑζέσθην *Hom.* Il. Θ. 73. Melius ergo erat lectionem bonam ſequi, quae a *Fl.* ſuppeditatur, quam cor-

ρω, Πυλάδης τε ὁ Φωκεὺς, καὶ Ὀρέστης, [a] δοκοῦντε ἤδη τεθνάναι, λαθόντε τὰ βασίλεια, καὶ παρελθόντε, φονεύουσιν ἄμφω τὸν Αἴγισθον. ἡ δὲ Κλυταιμνήστρα ἤδη ἀνῄρηται, καὶ ἐπ' εὐνῆς τινὸς ἡμίγυμνος πρόκειται, καὶ θεραπεία πᾶσα, ἐκπεπληγμένοι τὸ ἔργον, οἱ μὲν ὥσπερ βοῶσιν, οἱ δέ τινες, ὅπῃ φύγωσι, περιβλέπουσι. σεμνὸν δέ τι ὁ γραφεὺς ἐπενόησε, τὸ μὲν ἀσεβὲς τῆς ἐπιχειρήσεως δείξας μόνον, καὶ ὡς ἤδη πεπραγμένον παραδραμὼν, ἐμβραδύνοντας δὲ τοὺς νεανίσκους ἐργασάμενος τῷ τοῦ μοιχοῦ φόνῳ.

Μετὰ δὲ τοῦτο θεός ἐστιν εὔμορφος, καὶ μειράκιον ὡραῖον, ἐρωτική τις παιδιά· ὁ Βράγχος ἐπὶ πέτρας καθήμενος, ἀνέχει λαγὼν, καὶ προσπαίζει τὴν κύνα. ὁ δὲ πηδη-

cenſis atque Oreſtes, qui jam putabantur eſſe mortui, atque ſic latentes, in regiam intrant, interficiuntque ambo Aegiſthum. Clytaemneſtra vero jam occiſa in cubili quodam ſeminuda jacet, ac miniſterium omne circumſtat, conſternati facinore, alii clamant, alii quorſum fugiant, circumſpiciunt. Specioſe illud commentus eſt pictor, cum impium quod fuit in hoc facinore oſtendit modo; & tanquam perpetratum jam praetercucurrit: ſed immorantes pinxit juvenes in caede adulteri.

24. *Poſt haec vero formoſus Deus eſt, & adoleſcentulus pulcher, luſus quidam amatorius. Branchus in petra ſedens, leporem retinet, & alludit cani: hic vero aſſilientis ad ipſum*

[a] Δοκοῦντε] Δοκῶντε Edd. priores male.

corrigendo aliam formare. Et licet alias permutationes dualis ac pluralis non ſemel viderimus, hic minus tamen convenit ἐκεῖνοι. *J.F.R.*

26. Δοκῶντε] Δοκοῦντε legendum omnino videtur: totus autem locus ſic corrigendus, *Πυλάδης τε ὁ Φωκεὺς, καὶ Ὀρέστης δοκοῦντε ἤδη τεθνάναι, λαθόντε τε καὶ εἰς βασίλεια παρελθόντε φονεύουσιν ἄμφω.* &c. *F.G.*

Ibid. Λαθόντε τὰ βασίλεια, καὶ παρελθ.] Verti ac ſi legeretur καὶ παρελθόντε τε λαθόντε εἰς τὰ βασίλεια. Caſus ſimiles fecerunt, opinor, ut λαθόντε praeponeretur, inde reliqua confuſio. *J.M.G.*

38. Ὁ Βράγχος] Branchus Apollinis Amaſius, alias filius. *F.G.*

48. Τὸ δὲ ἔργον] Corruptus hic locus eſt; quem, ſi pro πω, legas εἰ μὴ vel ſimile quid, forſan ſanitati reſtitues. Ulterius abſque Mſſ. ope mihi progredi non licet. *Fl.* τὸ δὲ ἔργον οὐχ ἑώρα σκέπων ἀλλ' ἐπὶ &c. Unde nondum, quid ſcripſerit Lucianus, ſatis patet. Quin & ante haec verba pro τόλμαν, ego τὸ μὴν ſcriptum fuiſſe non dubito. Totum refingant quibus meliores obtigerint Codices, aut felicior erit conjiciendi facultas. *M. du S.*

49. Οὐχ ἑώρακέ πω ἐπὶ τῆς ἀσπίδος] Qui non ignorat hiſtoriam facti, ille hic aliquid deeſſe ſentit. Pherecydes apud *Schol. Apollo.* Argon. 4, 1515. de Mercurio & Minerva, Perſei in hoc facto adjutoribus, ὑποτίθενται αὐτῷ οὗτοι οἱ θεοὶ, ὅπως χρὴ τὴν κεφαλὴν ἀποτεμεῖν ἀπεστραμμένον· καὶ δεικνύουσιν ἐν τῷ κατόπτρῳ (ipſo nimirum clypeo politiſſimo) τὴν Μέδουσαν κ. τ. λ. Ipſe Perſeus narrat apud *Ovid.* Met. 4, 781.

Se tamen horrendae clypei, quod laeva gerebat
Aere repercuſſa formam adſpexiſſe Meduſae &c.

Itaque omiſſam apparet particulam exceptivam, quae hoc forte modo expleri poterit, οὐχ ἑώρακέ πω, ἢ μὴ ἐπὶ τῆς ἀσπίδος. Atque ita interpretatus ſum. *J.M.G.*

51. Τὸ πρόσιμον] Τὴν ἀπολίθωσιν ſcil. *F.G.*

52. Ἄνω τῆς ἀντίθυρος] Leg. videtur τῆς ἀντιθύρου, ſeu potius τοῦ ἀντιθύρου. ἀντίθυρος ἐλλειπτικῶς pro ἀντίθυρος τοῖχος. Infra p. 848. (Ed. Bened.) ἐς δὲ τὸν ἀντίθυρον ἡ ἄλλη πληθύς. &c. vide locum. *F.G.*

Ἄνω τῆς ἀντίθυρος, Ἀθηνᾶς ναὸς πεποίηται] Sane quidem poſt vocem tertiam video in editionibus poni parvam diſtinctionem, non ſecus acſi inde ſupponere deberemus viros doctos, qui vel ediderunt vel interpretati ſunt, in Græco ſermone agnoviſſe ἡ ἀντίθυρ, cujus ſecunda inclinatio foret τῆς ἀντίθυρος. Sed nunquam eo vecordiæ progredi potui, credens illos ſatis bene voces Luciani conſideraviſſe. Itaque quum puer eſſem, inſiſtens illorum veſtigiis cenſui ſcripſiſſe auctorem ἄνω τις ἀντίθυρος Ἀθηνᾶς ναὸς, *in mediis parietis ſuperiore parte obverſum oſtio templum Minervæ poſitum eſt.* Neque hujus cogitationis nunc pœnitet, eo magis quod hunc locum videam ab viro doctiſſimo infra *Symp.* c. 8. ſic tractari, quaſi vel ἄνω τῆς ἀντιθύρου aut potius τοῦ ἀντιθύρου legendum eſſet: quorum utrumque non eſt immune vitii; quum nec prius bonam efficiat ſententiam aut ſyntaxin, nec etiam poſterius, quum ſi μέσος fuerit ἀντίθυρος, non fuerit neceſſe id rurſus exprimi; ſed recte dicit in medio pariete fuiſſe ἄνω ædem Minervæ ἀντίθυρον. Quin etiam quum illic ſcribit Lucianus ἐς δὲ τὸν ἀντίθυρον ἡ ἄλλη πληθὺς, non debet ſupponi ellipſis pro ἀντίθυρον τοῖχον, qui nullus illic legitur, ſed ἐς δὲ τὸν ἀντίθυρον ſcilicet κλιντῆρα, qualem alium ad dexteram ingredientibus præceſſiſſe illic manifeſte legimus. *J.G.*

Ἄνω

ipſum in altum ſpeciem habet. Atque adſtans Apollo ſubridet delectatus utroque, & puero ludente, & tentante capturam cane.

σωμένῳ ἔοικεν ἐπ' αὐτὸν εἰς τὸ ὕψος· καὶ Ἀπόλλων παρεστὼς μειδιᾷ, τερπόμενος ἀμφοῖν, καὶ τῷ παιδὶ παίζοντι, καὶ πειρωμένῳ τῷ κυνί.

25. *Poſt iſta iterum Perſeus, auſus illa, quae ante cetum geſta ſunt, & Meduſa cui caput praeciditur, tegensque Perſeum Minerva. At ille peregit facinus, ut opus ipſe ſuum non videret, praeterquam Gorgonis in clypeo ſuo imaginem: noverat nimirum quanti conſtaret directo viſu illam adſpexiſſe.*

Ἐπὶ δὲ τούτοις ὁ Περσεὺς πάλιν τὰ πρὸ τοῦ κήτους ἐκεῖνα τολμῶν, καὶ ἡ Μέδουσα τεμνομένη τὴν κεφαλὴν, καὶ Ἀθηνᾶ σκέπουσα τὸν Περσέα· ὁ δὲ τὴν μὲν τόλμαν εἴργασται, τὸ δὲ ἔργον οὐχ ἑώρακέ πω, [b] ἀλλ' ἐπὶ τῆς ἀσπίδος, τῆς Γοργόνος τὴν εἰκόνα. οἶδε γὰρ τὸ πρόστιμον τῆς ἀληθοῦς ὄψεως.

26. *In medio pariete, ſuperne, e regione januae aedicula Minervae facta eſt. Dea e candido marmore: habitus non bellicus; ſed qualis fuerit pacem agente Dea bellica.*

Κατὰ δὲ τὸν μέσον τοῖχον, ἄνω [c] τῆς ἀντίθυρος, Ἀθηνᾶς ναὸς πεποίηται, ὁ θεὸς λίθου λευκοῦ, τὸ σχῆμα οὐ πολεμιστήριον, ἀλλ' οἷον ἂν γένοιτο εἰρήνην ἀγούσης θεοῦ πολεμικῆς.

Εἶ-

b Ἀλλ'] Inſerui ex *Fl.* omiſſum erat in cett. Sed pro ἑώρακέ πω eadem *Fl.* habet ἑώρα σκέπων, quod etiam adſcivit marg. *A1.* At nihili eſt. Pro πω *B1.* & 2. ποτε. *c* Τῆς ἀντίθυρος] Nihil mut. Edd. & *Coll.*

52. * Τῆς ἀντίθυρος] Ὡς ἀπὸ τῆς εὐθείας † ἡ ἀντίθυρ. *V.*

* Τῆς ἀντίθυρος] Ἀντίθυρες male V.
† Ἡ ἀντίθυρ] In Impreſſis ἡ ἀντίθυρος, quod plane abſurdum. Sed in V. C. & G. ἀντίθυρι, quod rem totam aperit. Τῆς ἀντίθυρος, inquit, a nominativo ἡ ἀντίθυρ, ut πυρὸς a πῦρ. *M. du S.*

Ἄνω τοῦ ἀντιθύρου] Huc usque de parietis dextri imaginibus a c. 21. pergit nunc ad cubiculi latus intrantibus adverſum, & quod ſupra januam priori oppoſitam erat, deſcribit. Vide autem Ἀλεξ. c. 6. & Συμπ. c. 8. ubi priore in loco videbis τὸ ἀντίθυρον in omnibus libris Noſtris ſcriptum inveniri; in poſteriori autem in Mſ. O. ſolo; at reliquos prae ſe ferre τὸ ἀντίθυρον. Hic vero omnes τῆς ἀντίθυρος; quod mutavimus. Fateor tamen eo inclinare animum, ut putem hic τοῦ ἀντιθύρου ſcriptum fuiſſe; ſicuti ἡ παράθυρος *Plut.* 1096, 1. eſt poſticum. Cum enim neutro genere uſurpatur, ſubauditur ſemper τεῖχος. *M. du S.*

Ἄνω τις ἀντίθυρος Ἀθηνᾶς ναὸς] Sine ulla dubitatione recipienda conjectura *Gronovii.* Ἀντίθυρος ναὸς Ἀθηνᾶς eſt aedicula Minervae, in medio pariete, ex adverſo januae, ad ſymmetriam nimirum obtinendam, poſita. Ναὸν vel νεὼν non ſemper eſſe juſtum templum & aedem, ſed machinationem auguſtam, recipiendo ſigno Dei alicujus factam, cum viri docti, *Pricaeus* praeſertim, ad Actuum Apoſtolicorum 19, 24 oſtenderunt, tum luculenter ipſe Lucianus docet ſupra *Amor.* c. 13. [illegible]bi ἀμφίθυρος, quemadmodum hic ἀντίθυρος, Veneris νεὼς deſcribitur. *Aediculam* e Plinii narratione ibi reddidimus: qui etiam alias illa appellatione utitur. V. G. de *Lyſiae opere quodam, quod in Palatio ſuper arcum Divus Auguſtus dicavit in aedicula columnis adornata* lib. 36, 5. ſ. 4, 10. Add. 36, 13. ſ. 19, 2. Non dubito quin illa opera altaribus Chriſtianorum ſuperpoſita, ubi intra thecas quasdam & valvas vel ſigna Divorum, vel reliquiae aſſervantur, itemque illa quae vocantur *tabernacula*, ſtructurae interdum inſignes & magni operis, ab ναοῖς hiſce gentilium originem duxerint. *J. M. G.*

Ἄνω τῆς ἀντίθυρος] Τοῦ ἀντιθύρου *Solan.* Τις pro τῆς *Gron.* ac *Geſn.* quibus adſentior, cum emendatio ſit facilior. Edi tamen paſſus ſum vulgatum, quum & alii conjicere queant, articuli tranſpoſitione haec ſanari poſſe, legendo ἀντίθυρος τῆς Ἀθηνᾶς. Niſi vel ſine tranſpoſitione ita conſtruere velis (quod tamen durius) Neutro gen. τὸ ἀντίθυρον habuimus ſupra, T. 2. *Alex.* c. 16. ubi *Soulius* noſter animadvertit, hic loci idem feminino genere occurrere. Sed qui τῆς ad nominativum ἀντίθυρος pertinere poterit? Maſcul. genere, & uſitatiore, legitur infra *Sympoſ.* c. 8. εἰς δὲ τὸ ἀντίθυρον. Sed & pro ἄνω ἀντὶ legat quis, qui verſionem priſtinam eo tendere viderit, quae dedit: *In medio autem pariete, ex adverſo januae Minervae aedicula quaedam eſt.* At quorſum tot conjecturas? Cedamus *Gronovio*, donec Mſſ. emendatiores nanciſcamur. *J. F. R.*

58. Πά-

Εἶτα μετὰ ταύτην ἄλλη Ἀθηνᾶ, οὐ λίθος αὕτη γε, ἀλλὰ γραφὴ [a] πάλιν. Ἥφαιστος αὐτὴν διώκει ἐρῶν, ἡ δὲ φεύγει· κἀκ τῆς διώξεως Ἐριχθόνιος γίγνεται.

Ταύτῃ ἕπεται παλαιά τις ἄλλη γραφή. Ὠρίων φέρει τὸν Κηδαλίωνα, τυφλὸς ὤν. ὁ δ᾽ αὐτῷ σημαίνει τὴν πρὸς τὸ φῶς ὁδὸν, ἐποχούμενος.

Καὶ ὁ Ἥλιος φανεὶς, ἰᾶται τὴν πήρωσιν, καὶ ὁ Ἥφαιστος Λημνόθεν ἐπισκοπεῖ τὸ ἔργον.

Ὀδυσσεὺς τὸ μετὰ τοῦτο, δῆθεν μεμηνὼς, [b] ὅτε συστρατεύειν τοῖς Ἀτρείδαις μὴ θέλων· πάρεισι δὲ οἱ πρέσβεις ἤδη καλοῦντες. καὶ τὰ μὲν τῆς ὑποκρίσεως, πιθανὰ πάντα, ἡ ἀπήνη, τὸ τῶν ὑπεζευγμένων ἀσύμφωνον, ἄγνοια τῶν δρωμένων· ἐλέγχεται δὲ ὅμως τῷ βρέφει. Παλαμήδης γὰρ ὁ τοῦ Ναυπλίου, συνεὶς τὸ γιγνόμενον, ἁρπάσας τὸν Τηλέμαχον, ἀπειλεῖ φονεύσειν, πρόκωπον ἔχων τὸ ξίφος, καὶ πρὸς τὴν τῆς μανίας ὑπόκρισιν, ὀργὴν καὶ οὗτος ἀνθυποκρίνεται. ὁ δὲ Ὀδυσσεὺς πρὸς τὸν φόβον τοῦτον σωφρονεῖ, καὶ πατὴρ γίγνεται, καὶ λύει τὴν ὑπόκρισιν.

27. *Tum poſt hanc Minerva alia, non marmor illa quidem, ſed pictura rurſus. Perſequitur illam Vulcanus amator, illa ſe ſubducit, atque ex illa perſecutione naſcitur Erichthonius.*

28. *Hanc ſequitur vetus quaedam alia pictura. Caecus Orion fert Cedalionem, hic vero inſidens illi viam ad lucem monſtrat.*

29. *Oriensque Sol caecitati illius medetur. Ac Vulcanus e Lemno rem inſpicit.*

30. *Ulyſſes poſt iſta, nempe furens, ut qui expeditionem ſuſcipere cum Atridis nolit. Adſunt autem legati jam vocantes. Et ſimulatio ipſius ſatis illa quidem probabilis: currus, diſcrepantia jumentorum, eorum quae agerentur ignorantia. At deprehenditur tamen in puero. Palamedes enim Nauplii F. intelligens quid ageretur, raptum Telemachum interfecturum ſe minatur, ſtricto jam gladio, & adverſus furoris ſimulationem iram & ipſe viciſſim ſimulat. At Ulyſſes ab hoc metu reſipiſcit, & fit pater, & ſimulationem ſolvit.*

31. *Ul-*

a Πάλιν] Interpunctio *Geſneri*. Ante edebatur: ἀλλὰ γραφή. πάλιν Ἡφ—. b Ὅτε — θέλων] Ὅτι — θέλει *Pell.* In vulgato conſentiunt *J. Ald. B1. Fl. Fr. H. P. S.* πότε *B2.*

58. Πάλιν] Aut tertia eſt Minerva, aut ſurreptitium eſt iſtud πάλιν. *M. du S.*

Ibid. Γραφὴ πάλιν. Ἥφαιστος] Sic interpungendum. πάλιν indicat, ſeriem picturarum interceptam ab aedicula Minervae rurſus continuari. *J. M. G.*

60. Κἀκ τῆς διώξεως] Fabulam habes apud *Lactantium* I. 17. cujus haec extrema verba ſunt: *In illa*, inquit, *colluctatione, Vulcanum profudiſſe aiunt ſemen, unde ſit Erichthonius natus.* Ad quem locum *Lindenbrogius* Luciani *Philopſeuden* pro hoc opuſculo adfert; quod ideo moneo, ne fruſtra illud evolvas; nam ibi quidem cap. 3. *e terra natus Erichthonius* dicitur, ſed nihil aliud. Confer etiam Ὀρχ. c. 39. ubi tangitur fabula, non ut hic, narratur. *M. du S.*

62. Ὠρίων φέρει τὸν Κηδαλίωνα] Quia hæc fabula non eſt vulgo nota, non erit, credo, ingratum meo lectori, ſi aliquid de ea dixero. Orion ab Oenopione, qui in Chio regnabat, excæcatus & in littus maris expoſitus, Cedaliona puerum fabrum rapuit, & humeris impoſito eo ductore uſus eſt, ut ad orientem ſolem ab eo duceretur, ubi ſolis calore viſum recepit. Naxius autem fuit, & ei Juno Vulcanum tradidit, ut fabrilem artem eum doceret. De eo *Euſtathius* ad Iliad. Ξ, & *Apollodor.* L. I. qui tamen eum non nominat, ſed hanc hiſtoriam narrat. *J. P. a G.*

66. Ὁ Ἥφαιστος Λημνόθεν] Fuerit itaque pictura talis, ut e Lemno, ſua officina, proſpiciens Vulcanus oculis proſequi videretur Orionem. Cur autem hoc quod Orion agit, *Vulcanus inſpexerit*, Hyginus explicat poët. aſtron. 2, 34. Fxcaecatus ob vitiatam Meropen & de inſula Chio ejectus, *exiſtimatur Lemnum ad Vulcanum perveniſſe, & ab eo quendam ducem, Cedalionem nomine accepiſſe* &c. *J. M. G.*

68. Ὅτε συστρατ. — μὴ θέλων] Legendum eſt, niſi vehementer fallor, ἅτε μὴ θέλων. *J. M. G.*

Ὅτε] Ἅτε legendum videtur. *F. G.* Recte, cumque Cl. *Geſn.* idem divinarit, cui multum tribuo, id potius habeo, quam *Pelleti* ὅτι θέλει. *J. F. R.*

71. Ὑπεζευγμένων] Subaudi ζώων, βοῶν, a[illegible]m. *F. G.*

75. Πρόκωπον] Πρόκωπος idem eſt quod πρόσκωπος Grammaticis; ſed τὸ πρόσκωπος magis placet. *F. G.*

Πρόκωπον] Cur *Gujet.* πρόσκωπον malit, non intelligo;

31. *Ultima Medea picta eſt zelotypia inflammata, pueros duos torvum adſpiciens, & dirum quiddam animo agitans. Jam enim habet gladium. At miſelli ſedent ridentes, futurorum ignari, idque cum in manu videant gladium.*

Ὑστάτη δὲ ἡ Μήδεια γέγραπται, τῷ ζήλῳ διακαής, τὼ παῖδε ὑποβλέπουσα, καί τι δεινὸν ἐννοοῦσα· ἔχει γοῦν ἤδη τὸ ξίφος, τὼ δ' ἀθλίω καθῆστον γελῶντε, μηδὲν τῶν μελλόντων εἰδότε, καὶ ταῦτα ὁρῶντε τὸ ξίφος ἐν ταῖν χεροῖν.

32. *Haec omnia, judices, nonne, ut abducant auditorem, videtis, & ad ſpectaculum avertant, ſolumque eum qui dicit relinquant? Atque ego iſta perſecutus ſum, non ut adverſarium meum, audacem rati ac temerarium, qui difficilibus adeo rebus volens ipſe ſe ingeſſerit, damnatum habeatis odio, atque in ipſa oratione deſtituatis: ſed uti potius adjuvetis ipſi certamen, & conniventes, quantum ejus fieri poteſt, verba illius audiatis, perpenſa nimirum operis difficultate. Vix enim vel ſic potuerit, etiam ſi non judicibus vobis ſed ſociis utatur, non uſquequaque indignus magnifico iſto oeco putari. Quod vero pro adverſario iſta peto, nolite mirari; Ob amorem enim hujus oeci, quisquis eſt, qui in eo dicit, velim probari.*

Ταῦτα πάντα, ὦ ἄνδρες δικασταί, οὐχ ὁρᾶτε ὅπως ἀπάγει μὲν τὸν ἀκροατήν, καὶ πρὸς τὴν θέαν ἀποστρέφει, μόνον δὲ καταλείπει τὸν λέγοντα; καὶ ἔγωγε διεξῆλθον αὐτά, οὐχ ἵνα τὸν ἀντίδικον τολμηρὸν ὑπολαβόντες, καὶ θρασύν, εἰ τοῖς οὕτω δυσκόλοις ἑαυτὸν ἑκὼν φέρων ἐπέβαλε, καταγνῶτε, καὶ μισήσητε, καὶ ἐπὶ τῶν λόγων ἐγκαταλίπητε, ἀλλ' ἵνα μᾶλλον αὐτῷ συναγωνίσησθε, καὶ ὡς οἷόν τε καταμύοντες, ἀκούητε τῶν λεγομένων, λογιζόμενοι τοῦ πράγματος τὴν δυσχέρειαν. μόλις γὰρ ἂν οὕτω δυνηθείη οὐ δικασταῖς, ἀλλὰ συναγωνισταῖς ὑμῖν χρησάμενος, μὴ παντάπασιν ἀνάξιος τῆς τοῦ οἴκου πολυτελείας νομισθῆναι. εἰ δὲ ὑπὲρ ἀντιδίκου ταῦτα δέομαι, μὴ θαυμάσητε· ὑπὸ γὰρ τοῦ τὸν οἶκον φιλεῖν, καὶ τὸν ἐν αὐτῷ λέγοντα, ὅστις ἂν ᾖ, βουλοίμην ἂν εὐδοκιμεῖν.

go; πρόσκωπος enim *remex* eſt, ὁ πρὸς κώπῃ. *Thucyd.* I. c. 10. *Long. Paſt.* II. p. 41. ναῦν μικρὰν καθελκύσαντες, καὶ οἰκέτας προσκώπους καθίσαντες, ubi fruſtra *Mollius* conjicit προκώπους forſan legendum. Noſter T. I. *Contempl.* §. 1. ἀντλεῖν ἐκέλευσε ἢ πρόσκωπον εἶναι. ibid. §. 7. ναύτης ἀεὶ καὶ πρόσκωπος ὤν. Quum πρόκωπος ſit, *promptus, ſtrictus, nudus*, ut notum ex *Herodian.* VII. 6. 19. προβαλόντες τὰ ξιφίδια — φονεύουσιν, ἔχοντές τε αὐτὰ πρόκωπα, προπηδῶσιν. Ibid. c. 5. 10. ἔχων πρόκωπον τὴν δεξιάν. *manu capulo admota.* Quinam vero Grammatici idem eſſe dicant, πρόκωπος & πρόσκωπος, neſcio; niſi quod male ap. *Poll.* I. S. 95. πρόκωπος *remex* legas, ubi πρόσκωπος recte corrigunt Commentt. *J. F. R.*

ΜΑΚΡΟΒΙΟΙ.

1 ΟΝαρ τί τοῦτο, λαμπρότατε Κυϊντίλλε, [a] κελευσθεὶς [b] προσφέρω σοι δῶρον, τοὺς μακροβίους, πάλαι μὲν τὸ ὄναρ ἰδὼν, καὶ ἱστορήσας τοῖς φίλοις, ὅτε ἐτίθεσο τῷ δευτέρῳ σου παιδὶ τοὔνομα· συμβαλεῖν δὲ οὐκ ἔχων, τίνας ὁ θεὸς κελεύει μοι προσφέρειν σοι τοὺς μακροβίους, τότε μὲν [c] ηὐξάμην τοῖς θεοῖς [d] ἐπὶ μήκιστον ὑμᾶς βιῶναι, σέ τε αὐτὸν, καὶ παῖδας τοὺς σοὺς· τοῦτο συμφέρειν νομίζων καὶ σύμπαντι μὲν τῷ τῶν ἀνθρώπων γένει, πρὸ δὲ τῶν ἁπάντων αὐτῷ τε ἐμοὶ, καὶ [e] πᾶσι τοῖς ἐμοῖς. καὶ γὰρ κἀμοί τι ἀγαθὸν ἐδόκει προσημαίνειν ὁ θεός.

LONGAEVI.

SOmnio monitus hoc facere, o Quintille clariſſime, munus ad te defero Longaevos: ſomnio, inquam, quod olim vidi, cum nomen poneres filio tuo ſecundo, ac narravi amicis. Sed quod conjicere non poſſem, quoſnam Longaevos tibi offerri Deus juberet: tum quidem vota Diis nuncupavi, ut quam longiſſime & tu vivas & tui filii; utile id eſſe ratus cum univerſo hominum generi, tum praeter caeteros & ipſi mihi & meis omnibus: etenim mihi quoque bonum quiddam praeſignificare videbatur Deus.

2. Re

a Κελευσθεὶς] Κελευθεὶς *Fl.* *b* Προσφέρω σοι] Bene *P. B. J.* &c. Προσφέρωσι *H.* *c* Ηὐξάμην] Sic pleraeque. Εὐξάμην *Fl.* *d* Ἐπὶ μήκιστον] Sic *Fl.* & *B* 1. 2. 3. Ἐπημήκιστον *J.* Ἐπιμήκιστον junctim aliae. *e* Πᾶσι] Nil mut. Edd. neque Codd.

5. *Συμβαλεῖν*] *Διακρῖναι, νοῆσαι. V.*

ΜΑΚΡΟΒΙΟΙ] Ante mortuum Demonactem ſcriptus videtur hic liber, quem, quo erat in eum favore, catalogo longaevorum non annumerare nefas duxiſſet. De eodem argumento ſcripſit etiam *Phlegon*, cujus liber extat. vide etiam Laevinum Lemnium *de occult. nat. mir.* & Merc. *Hiſt.* 1696. p. 317. & ſeqq. & alibi paſſim. *M. du S.*

1. *Ὄναρ τι*] Ex ipſa ſomnii commemoratione conjicit *Joh. Clericus* Bibl. Anc. & Mod. T. 22. p. 226. auctorem non eſſe Lucianum; ſed forte Ariſtidem, cujus ſuperſtitio nota eſt. Argumentum nimis imbecillum, quod vel ipſo primo libellorum Luciani refutetur. Caeterum legendum puto non ὄναρ τι, quod libros occupavit; ſed ὀνείρατι. *J.M.G.*

Ὄναρ] Pro κατ' ὄναρ, *per ſomnium*, frequens aliis, frequens Noſtro. T. I. *Tim.* §. 20. f. ὅτι μὴ ὄναρ πλουτοῦσι. T. 2. *Gall.* c. 1. f. ὅρα ὅπως μὴ, ὄναρ πλουτῶν, λιμώττης ἀνεγρόμενος. & vel centies alibi. Probe ſcivit hoc vir Doctiſſ. probe etiam meminit; quare igitur ὀνείρατι malit, neſcio; niſi quod τι forſan alibi non addat Noſter. De accentu V. Κυϊντ. vid. fin. huj. *Dial.* *J.F.R.*

Ὄναρ] In marg. verſionis *Geſnerianae* moneor, ut notas Clar. *J. Henr. Maji* inſeram, quas ille in *Diſſert.* ſuper hoc Luciani libello, Gieſſae Ao. 1724. defendente Doct. *J. Herm. Bennero*, nunc ibid. Profeſſore Clariſſ. edidit. Sed cum Bibliopolae ſerio monuere, curarem, ne ultra tertium tomum haec editio excurreret; ut utriusque petitioni aliquid dem, potiſſima ſaltem indicando, vel excerpendo, inſeram. *Ὄναρ* igitur *Majus* hic notat de *vero*, ἐνύπνιον de falſo dici, ex *Macrob.* ad Somn. Scip. I. 3. *Suid. Heliod.* & *Artemid.* Id vero diſcrimen haud eſſe perpetuum, ex *Luciani Somn.* aliisque recte probat. Dein phraſin ὄναρ κελευσθεὶς pro κατ' ὄναρ Noſtro adſerit ex *Pſeudom. Gall. Chronoſol. Theophyl. Ælian.* & *Ach. Tat.* *J.F.R.*

Ibid. Κυϊντίλλε] [Altercatio fuit inter Herodem Atticum & Quintillios fratres tum Graeciae praefectos (*Philoſtr.* p. 545. & 559.) ea autem coepta eſt circa annum Chr. CLXXI. Pythiaque CLXXXIX. eo anno celebrata; ſiquidem, referente *Philoſtrato* p. 545. l. c. nonnulli dicebant initium illius altercationis fuiſſe Pythiorum ſolemne, quod diverſo judicio concentum muſicum auſcultaſſent. Id enim Pythium ſolemne ad annum CLXXV, quo ſubſequens ſolemne CXC. celebratum, referri nequit; uti ex ſequentibus liquebit. *Philoſtratus* enim veram altercationis hujus cauſam enarrans ibi ſcribit, Herodem tyrannidis apud Imperatorem, Quintilliorum literis accuſatum: poſtea ipſum atque adverſarios Imperatorem, tum in Pannonia bellum gerentem, & Sirmii degentem, adiiſſe; atque coram eo cauſſam egiſſe (558. A.) vivente adhuc *M. Aurelii* uxore, ac filiola adhuc balbutiente, (& modo trienni p. 561.) 558. D. Jam vero Fauſtina A. C. CLXXV. ſub hiemem obiit; atque paulo poſt Marcus epiſtolam ad Herodem ſcripſit, in qua cum de belli hibernis verba feciſſet, in quibus tum erat, & uxorem defleviſſet *recens mortuam*, addebat ἀπολογίαν pro judicio, quod ante adverſus eum in Pannonia

[illegible]m conſiderata, in co-g[illegible]vero eſſe ſimile, Deos, quum [illegible] doctrinae ſtudiis operato haec imperent, jubere, de arte tibi *mea* aliquid ut offeram. Hunc igitur auſpicatiſſimum ratus nataliciorum tuorum diem, dono tibi eos, qui ad longam ſenectutem perveniſſe, cum ſana mente & corpore integro, memorantur. Etenim duplex quaedam tibi utilitas ex hoc libello naſcatur: hinc animus alacris & bona ſpes, fieri poſſe ut ipſe quoque vivas quam diutiſſime, hinc quaedam *petita* ab exemplis diſciplina, ſi cognoſcas, ut quique maxime & corporis ſui & animi curam geſſerit, ita ad longiſſimam ſenectutem, cum valetudine integra, perveniſſe.

Σκεπτόμενος δὲ κατ' ἐμαυτὸν, εἰς σύννοιαν ἦλθον, εἰκὸς εἶναι τοὺς θεοὺς, ἀνδρὶ περὶ παιδείαν ἔχοντι ταῦτα προστάσσοντας, κελεύειν τί προσφέρειν σοι τῶν ἀπὸ τῆς τέχνης. ταύτην οὖν αἰσιωτάτην νομίζων τήν γε τῶν σῶν γενεθλίων ἡμέραν, δίδωμί σοι τοὺς ἱστορημένους εἰς μακρὸν γῆρας ἀφικέσθαι ἐν ὑγιαινούσῃ τῇ ψυχῇ, καὶ ὁλοκλήρῳ τῷ σώματι. καὶ γὰρ ἂν καὶ ὄφελος γένοιτο τί σοι ἐκ τοῦ συγγράμματος διπλοῦν. τὸ μὲν εὐθυμία τις, καὶ ἐλπὶς ἀγαθὴ, καὶ αὐτὸν [f] ἐπιμήκιστον δύνασθαι βιῶναι. τὸ δὲ διδασκαλία τις ἐκ παραδειγμάτων, εἰ ἐπιγνοίης ὅτι οἱ μάλιστα ἑαυτῶν ἐπιμέλειαν ποιησάμενοι κατά τε σῶμα, καὶ κατὰ ψυχὴν, οὗτοι δὴ εἰς μακρότατον γῆρας ἦλθον, σὺν ὑγείᾳ παντελεῖ. Νέ-

f Ἐπιμήκιστον] Sic pleraeque. Ἐπὶ μήκιστον *Fl. B*1. ac 2.

nia tulerat (p. 562. coll. cum 560. D.) *J. Maſſon.* Exc. ined.] Graeciae Praefecti erant ſub *M. Aurelio* Clariſſimi fratres *Quintillii*, quorum inter ceteros meminit *Lamprid* in Commodo c. 4. quem vide, & in eum *Caſaub.* not. De fratre tam Charo nihil habere Lucianum, miror. Horum alter conſul fuit Anno C. 177. alter 180. Prior etiam anno 159. V. etiam *Dion. Caſſ.* L. LXXII. p. 819. & not. ad *Philoſtr.* l. c. Κωντίλλιοι vulgo ſcribitur. Ed. poſtrema ex Mſ. Κυντίλιοι habet. *Cardianum* & *Maximum Dio* nominat l. c. Pro Cardiano *Wottonus* p. 251. *Sext. Q.* Condianum vocari debere docet. *M. du S.*

Κυίντιλλι] De hujus nominis formatione plura *Majus* & *Bennerus* Diſſ. dicta, qui demonſtrant *Quintillus* & *Quintilius* non diſcrepare; ſed quia nimis multa, & *Solanus* potiſſima jam dixit, non inſero. *J. F. R.*

2. Προσφέρωσι δῶρον] Προσφέρω σοι δῶρον. *Th. M.*

Προσφέρωσι δῶρον] Libros etiam diebus natal. aliaque occaſione donari ſolitos, ex Lucian. Cronoſ. *Iſocr.* ad Demon. obſervat Cl. *Majus.* *J. F. R.*

3. Ὄναρ ἰδὼν] Sic *Alciphr.* III. Ep. 10. *Theophr.* char. c. 3. & 16. Et Latini: *Somnium videre.* *J. H. Majus.*

4. Ἐτίθεσο τῷ δευτέρῳ] Nominalibus filii tui ſecundo geniti. *F. G.* Vid. *Elſn.* ad Evang. *S. Luc.* I. 62. *J. F. R.*

5. Συμβαλεῖν] *Divinando adſequi.* De qua ſignif. leg. Cl. *Jac. Elſn.* ad Evang. *Luc.* 2. 19. qui nec praeſentem Auctoris locum indictum praetermiſit. *J. H. Maj.*

6. Ὁ θεὸς] *Homer.* Il. A. 63. —— καὶ γάρ τ' ὄναρ ἐκ Διός ἐστιν. Et ex illo *Plin.* I. Ep. 18. *Syneſ.* initio Lib. de Inſomniis. *J. H. Majus.*

12. Πᾶσι] Utique ſcriptum hoc circa *M. Aurelii* extrema neceſſe eſt. Vid. not. ad Ἀλεξ. c. 56. *M. du S.*

17. Ἀπὸ τῆς τέχνης] Scil. *litterarum*, ut recte appinxit *Ant. Aemilius* Aquenſis in nott. Mſſ. & res clamat ipſa. *J. H. Majus.*

20. Ἐν ὑγιαιν. τῇ ψυχῇ] *Juven.* X. 356. *Orandum eſt, ut ſit mens ſana in corpore ſano.* *M. du S.*

24. Αὐτὸν] Ita dedi pro vulgato αὑτὸν, quod ut saepiſſime feci, ita ne monerem quidem; niſi Cl. *Majus* id animadverti juſſiſſet, qui de αὐτὸν pro ἑαυτὸν ſuadet videndum *Euſtath.* ad Il. E. p. 522. Ed. Roman. & Cl. *Hemſterhuis* ad Dial. Luciani p. 23. ubi indicat, nihil hoc leviculo errore in Luciano aliisque frequentius. *J. F. R.*

Ibid. Ἐπιμήκιστον] Cl. *Majus* in Diſſert. ſuper hoc *Dial.* duplici nomine reprehendit *Stephanum*, quod ἐπὶ μήκιστον rectius diſcretim ſcribi, & χρόνον intelligi conjiciat. Ego, etſi μήκιστον adverbii vice fungi, *Majo* concedam, immeritam tamen alteram cenſuram exiſtimo. Nam licet & alia ſic juncta invenias, ut ἐπιδιώτερον & ſimilia; eadem tamen in Edd. vetuſtiſſimis disjuncta reperias, ut jam notavimus in variantt. lectt. & in ἐκποδῶν, quod & ἐκ ποδῶν ſcribitur, non ſemel vidimus. Talia connectuntur, ſeparantur, pro arbitrio deſcribentis, & de his litigare non majoris eſt momenti, quam ſi ambigas *priusquam*, *antequam*, *quomodo*, & ſexcenta ſimil. junctim an ſeparatim ſint exaranda. Quod vero *Majus* pro argumento adſumat, etiam *Amſtelodamenſ* edit. ἐπιμήκιστον jungere, id nihil omnino ad rem facit, ex hac enim omnium vitioſiſſima & noviſſima, de vetere orthographia nihil recte concluditur. Nobis placeret analogiam ſequi, & *Fl.* lectionem ſervare, niſi jam alibi ἐπιμήκιστον edi paſſi ſimus. Vid. *Gymn.* c. 26. pr. & recte notantem *Hemſterh.* ad *Dial. Mort.* VI. 5. quo vetuſtiores ſint membranae, eo magis talia ſeparare; ſed nihil referre, utrovis more ſcribas. Ita & ὅτι μάλιστα & ὅτι μάλιστα pro-

Νέστορα μὲν οὖν τὸν σοφώτατον τῶν Ἀχαιῶν ἐπὶ τρεῖς παρατεῖναι γενεὰς Ὅμηρος λέγει, ὃν συνίστησιν ἡμῖν γεγυμνασμένον ἄριστα καὶ ψυχῇ καὶ σώματι. καὶ Τειρεσίαν δὲ τὸν μάντιν ἡ τραγῳδία μέχρις ἓξ γενεῶν παρατεῖναι λέγει. πιθανὸν δ᾽ ἂν εἴη ἄνδρα θεοῖς ἀνακείμενον, [a] καὶ καθαρωτέρᾳ διαίτῃ χρώμενον τὸν Τειρεσίαν, [b] ἐπὶ μήκιστον βιῶναι.

Καὶ γένη δὲ ὅλα μακρόβια ἱστορεῖται διὰ τὴν δίαιταν, ὥσπερ Αἰγυπτίων οἱ καλούμενοι ἱερογραμματεῖς, Ἀσσυρίων δὲ καὶ Ἀράβων οἱ ἐξηγηταὶ τῶν μύθων· Ἰνδῶν δὲ, οἱ καλούμενοι Βραχμᾶνες, ἄνδρες ἀκριβῶς φιλοσοφίᾳ σχολάζοντες, καὶ οἱ καλούμενοι δὲ μάγοι, γένος τοῦτο μαντικὸν, καὶ θεοῖς ἀνακείμενον, παρά τε Πέρσαις, καὶ Πάρθοις, καὶ Βάκτροις, καὶ Χωρασμίοις, καὶ Ἀρείοις, καὶ Σάκαις, καὶ Μήδοις, καὶ παρὰ πολλοῖς ἄλλοις βαρβάροις ἐρρωμένοι τέ εἰσι, καὶ πολυχρόνιοι, διὰ τὸ μαγεύειν διαιτώμενοι καὶ αὐτοὶ ἀκριβέστερον.

3. Itaque Neſtor[...] tiſſimum, ad tria ſaecu[...] Homerus narrat, quem pr[...] corpore pariter atque animo exercita[...] optime: Tireſiam vero vatem ad ſex usque ſaecula produxiſſe *vitam* ait Tragoedia. Probabile autem fuerit, virum Diis dicatum, & puriore uſum victu, Tireſiam, vixiſſe longiſſime.

4. Commemorantur autem genera quoque hominum integra longaeva propter victus rationem fuiſſe, ut Aegyptiorum, qui ſacri ſcribae vocantur; Aſſyriorum autem & Arabum, qui interpretes fabularum; Indorumque, qui vocantur Brachmanes, viri in ſolidum vacantes philoſophiae; & qui dicuntur magi, genus hominum fatidicum & dicatum Diis, apud Perſas, & Parthos, & Bactros, Choramioſque, & Arios, atque Sacas, & Medos, Barbaros denique multos alios, valentes ſunt ac longaevi, cum ob magiae exercitium exquiſitiore vivendi ratione ipſi quoque utantur.

5. Jam

a Καὶ] Omittit *Fl.* & punctum poſt ἀνακείμενον ponit. b Ἐπὶ μήκιστον] *Fl.* & *B1.* diſpeſcunt.

promiſcue invenimus, aliaque de quibus in praefatione forſan monebimus. *J.F.R.*

31. Ὅμηρος λέγει] Il. A. 250. *M. du S.* Addit Od. Γ. 245. *Majus*, & *Martial.* VIII. 6. *Gell.* XIX. 7. *Ovid.* Met. XII. *J.F.R.*

34. Ἓξ γενεῶν] V. *Spanh.* ad Callim. p. 638. *M. du S.*

Ἓξ γενεῶν] Sex, ſeptem, immo novem duraſſe aetates Tireſiam, fabulae volunt. Lege *Phleg. Trallian.* c. 4. *Iſ. Tzetz.* ad *Lycophr.* p. 76. *Barneſ.* ad Eurip. Bacch. 175. *Barth.* ad Stat. Theb. IV. p. 1066. De varia notione vocabuli γενεᾶς vid. *J. Alb. Fabric.* Bibl. Gr. I. c. 30. §. 15. *Schmid.* ad *Matth.* XI. 16. *Euſtath.* Il. A. p. 97. & *Cenſorin.* c. 5. *J. H. Majus.*

35. Θεοῖς ἀνακείμενον] Verte: *religioſum*, *Diis devotum*, auctoritate *Pollucis* I. ſ. 20. Unde ſimul conſtat, quare ſtatim Noſter de magis ſcribat: γένος — θεοῖς ἀνακείμενον. *J. H. Majus.*

40. Ἱερογραμματεῖς] Vid. Cl. *H. Steph.* ad *Diod. Sic.* I. c. 16. No. 26. Et Conſultiſſ. *Trotz.* Diſſert. de ſcribis, *Hugoni* de prim. ſcrib. orig. adnexam. Multa quoque Cl. *Majus* in diſſert. ſaepe dicta hic adfert ex *J. Gul Steinheilii* nott. Mſſ. ad *Heliod.* II. 28. p. 109. Magicasque in horum libris diſciplinas traditas fuiſſe, item de arte conjectandi atque amuletis. Sed nimia quam ut inſerantur. *J.F.R.*

Ibid. Ἀσσυρ. δὲ καὶ Ἀρ. οἱ ἐξηγηταὶ τῶν μύθων] Hi enim aeque ac Chananaei & Idumaei, fabulatores nuncupantur, quod parabolice ſolerent diſputare, ut ex *Theodoreto* in Baruchi c. 3. notat *Bern. Aldrete* in *Antiguedades de Eſpanna* &c. qui h. l. Luciani proferens ἐξηγητὰς *doctores*, *commentatores*, *gloſſularios* exponit; qua ratione opus haud eſt receptam ſollicitare lectionem, & pro μύθων ſubſtituere μυστηρίων, cum *J. Clerico* comment. ad *Geneſ.* V. 27. p. 46. in primis cum conſtet, ipſa rerum & naturalium & ſacrarum myſteria fabulis cooperta fuiſſe ap. Orientales. *J. H Majus.*

42. Βραχμᾶνες] Centum annos vivere modicum eos putaſſe, ex *Ambroſ.* p. 59. Centum quinquaginta ordinarium, ex *Palladio* de Gentib. Ind. & Brachmanib. p. 3. probat Cl. *J. H. Majus.* *J.F.R.*

43. Μάγοι] Magorum Aegypti longaevorum meminit *Iſocr.* Buſir. p. 534. & Phoeniciae in *Olympiodori vita* Platonis p. 587. Adde *Plin.* hiſt. nat. XXV. 2. Haec ex *Majo*, cetera omitto. *J.F.R.*

50. Ἔθνη ὅλα μακροβ.] Sic *Homeritae* μακρόβιοι dicti ap. *Phot.* cod. 64. p. 38. *Hyperborei* [illegible] *Plinio* IV. 12. *Numidae*, fide *Appian.* p. 64. *Arcadum* Reges. vid. *Cenſor.* c. 5. *Serv.* ad Æn. VIII. *Britanni* ſenium anno CXX. inchoantes, *Plut.* de placit. philoſ V. 30. *Cyrnaei*, *Steph. Byz.* in Κύρνος, aliique ap. *Gurtler.* origg. mundi I. c. 20. S. 7. *Eſſeni* olim inter Judaeos, quos ob frugalem vitam centeſimum ut plurimum annum exceſſiſſe ſcribit *Joſephus* de bello Jud. L. 2. p. 729. Ed. *Gr. Baſ.* fuitque illis potus ὕδωρ ναματιαῖον. ſe-

5. Jam vero gentes etiam totae diutiſſime vivunt, ut Seres referunt ad trecentos usque annos vitam proferre, cujus longae ſenectutis cauſſam alii aëri, terrae alii imputant, alii vero etiam rationi victus; aquam enim bibere univerſam gentem, ajunt. Athotes etiam ad triginta & centum annos vivere literis proditum eſt; & Chaldaeos ſupra centum annos fertur vivere, hos etiam pane hordeaceo uti, acuti viſus remedio: quibus nempe dicant ob talem victum reliquos etiam ſenſus ſupra reliquos homines vigere.

Ἤδη δὲ καὶ ἔθνη ὅλα μακροβιώτατα, ὥσπερ Σῆρας μὲν ἱστοροῦσι μέχρι τριακοσίων ζῆν ἐτῶν. οἱ μὲν τῷ ἀέρι, οἱ δὲ τῇ γῇ τὴν αἰτίαν τοῦ μακροῦ γήρως προστιθέντες, οἱ δὲ καὶ τῇ διαίτῃ. ὑδροποτεῖν γάρ φασι τὸ ᶜ ἔθνος τοῦτο σύμπαν. καὶ Ἀθῶτας δὲ μέχρι τριάκοντα καὶ ἑκατὸν ἐτῶν βιοῦν ἱστόρηται, καὶ τοὺς Χαλδαίους ὑπὲρ τὰ ἑκατὸν ἔτη βιοῦν λόγος. τούτους μὲν καὶ κριθίνῳ ἄρτῳ χρωμένους, ὡς ὀξυδορκίας τοῦτο φάρμακον· οἷς γε φασὶ διὰ τὴν τοιαύτην δίαιταν, καὶ τὰς ἄλλας αἰσθήσεις ὑπὲρ τοὺς ἄλλους ἀνθρώπους ἐρρωμένας εἶναι.

6. Sed haec de longaevis & generibus hominum & gentibus, quos longiſſimo durare tempore ajunt, partim propter terram & aërem, partim propter rationem victus, partim propter utrumque. Aequum autem eſt, ut facilem tibi ſpem injiciam, narrando, in omni ſolo, in aëre omni, lon-

Ἀλλὰ ταῦτα μὲν περί τε τῶν μακροβίων γενῶν, καὶ τῶν ἐθνῶν, ἅ τινά φασιν ὡς ἐπὶ πλεῖστον διαγίγνεσθαι χρόνον. οἱ μὲν διὰ τὴν γῆν, καὶ τὸν ἀέρα, οἱ δὲ διὰ τὴν δίαιταν, οἱ δὲ καὶ δι' ἄμφω. ἐγὼ δ' ἄν σοι δικαίως τὴν ἐλπίδα ῥᾳδίως παραδέχοιμι, ἱστορήσας ὅτι καὶ κατὰ πᾶσαν τὴν γῆν, καὶ κατὰ πάντα ἀέρα, μακρόβιοι

c Ἔθνος] Sic *Fl.* &c. praeter *J.* quae γένος cum *Graev.* Γένος etiam marg. *AιW.*

ſecundum *Philonem Judaeum* de vit. contempl. p. 894. quod mox Noſter de Seribus etiam refert. Excerpſi ex Diſſert. Cl. *Maji*, nonnulla omittens. *J.F.R.*

51. Σῆρας] De his dicenda praeripuit *G. H. Urſinus* Diſſert. miſcellaneis paternis adnexa, p. 360. ſeqq. *J.H.Majus.*

Ibid. Τριακοσίων] Geographus Graecus incertus in Antiq. orb. deſcript. ita de Seribus p. 4. θνήσκουσι δὲ παντελῶς ἑκατὸν δέκα ϛ ὀκτὼ, καὶ ἑκατὸν εἴκοσι ἐτῶν. *J.H.Majus.*

52. Οἱ μὲν τῷ ἀέρι &c.] Vid. *Amm. Marcel.* L. XVI. & XXVII. Addatur *Hippocratis* Liber de aëre, aquis & locis, & *H. Meibomii* epiſt. de Longaevis ad Sereniſſ. ducem *Auguſtum* Brunsvic. *J.H.Majus.*

54. Ὑδροποτεῖν γάρ φασι τὸ ἔθνος] Mſ. γένος ut paulo ante γένη ὅλα μακρόβια. totae gentes. Sic apud Latinos *genus* frequenter pro populo. *Velox genus* apud Florum de Gallis, & alibi, quin & interdum accipitur pro genere humano, ut docti viri ad *Senecam* Tragicum notarunt. *J.G.G.*

Ὑδροποτεῖν] Theae uſum huic genti hodieque familiarem reſpexiſſe videtur; quamvis non invitus conceſſerim, hac voce vulgo abſtinentiam a vino tantum deſignari. *M. du S.*

55. Καὶ Ἀθῶτας] *Plin.* VII. 2. eos qui in Atho monte habitant, centenis quadragenis vivere, teſtis eſt. Mirum, ſi Noſter hic in mendo non jacet, ac pro Ἀθῶτας, legendum Ἀθώους. Ita enim *Steph. Byzant.* in Ἄθως. τὸ τοπικὸν Ἄθωος, χωρὶς τοῦ ι, καὶ Ἀθώους τοὺς ἐνοικοῦντας. *J. H. Majus.* Cetera omittere cogor. *J. F. R.*

57. Χαλδαίους] Ecce, quam adcurate magos a Chaldaeis ſejungat, quod & *Strabo* XVI. p. 723. & *Curt.* V. 1. fecere; illi enim ſacris operabantur, *aruſpicum fratres* ideo ab *Arnobio* L. IV. p. 134. dicti: hi aſtrologiae vacabant. V. *Th. Gale* ad *Jamblich.* de myſt. p. 287. & *Cleric.* indice ad *Stanl.* Hiſt. Philoſ. Orient. voce *Magus.* *J.H.Majus.*

59. Ὀξυδορκίας — φάρμακον] Vir inſignis *J. Clericus* art. crit. part. 2. ſ. 1. c. 12. §. 9. ambiguam hanc ait conſtructionem, quia ſignificat *medicamentum, quo perſpicaciores fiant*, non quo dematur perſpicacia; recte quidem, ſed mens Noſtri ex ſeqq. ſatis perſpicitur, & eod. modo *Diod. Sic.* ἀθανασίας φάρμακον nominat L. I. c. 25. *J.H.Maj.* Omitto quae addidit de medio voc. φάρμακον ſignificatu, ſatis noto; ſed ad conſtructionem reciprocam nihil faciente, quae in genitivo potius latet, de cujus conſtructione ambigua ſatis egi in libello *de Ambigg.* ut: *caedes, vulnus illius*, in utramque partem, &c. Adde hic potius *Diod. Sic.* 3. c. 3. f. καὶ τὸ τῶν Αἰγυπτίων ἀποικίας. quod & ibi plane oppoſito more, quam alias exponendum, nempe *coloniae in Ægyptum deductae.* *J.F.R.*

βιοι γεγόνασιν ἄνδρες, οἱ γυμνασίοις τοῖς [a] καθήκουσι, καὶ διαίτῃ τῇ ἐπιτηδειοτάτῃ πρὸς ὑγίειαν χρώμενοι.

Διαίρεσιν δὲ τοῦ λόγου ποιήσομαι τὴν πρώτην κατά γε τὰ ἐπιτηδεύματα τῶν ἀνδρῶν· καὶ πρῶτόν γέ σοι τοὺς βασιλικοὺς καὶ [b] στρατηγικοὺς ἄνδρας ἱστορήσω, ὧν ἕνα [c] καὶ εὐσεβεστάτη μεγάλου θειοτάτου αὐτοκράτορος τύχη εἰς τὴν τελεωτάτην ἀγαγοῦσα τάξιν, εὐηργέτηκε τὰ μέγιστα τὴν οἰκουμένην τὴν ἑαυτοῦ· οὕτω γὰρ ἂν ἀπιδὼν καὶ σὺ, τῶν μακροβίων ἀνδρῶν πρὸς τὸ ὅμοιον τῆς ἕξεως καὶ τῆς τύχης, ἑτοιμότερον ἐλπίσειας γῆρας ὑγιεινὸν, καὶ μακρὸν, καὶ ἅμα ζηλώσας, ἐργάσαιο σεαυτῷ τῇ διαίτῃ μέγιστόν τε ἅμα καὶ ὑγιεινότατον βίον.

Πομπίλιος Νουμᾶς ὁ εὐδαιμονέστατος τῶν Ῥωμαίων βασιλέων, καὶ μάλιστα περὶ τὴν θεραπείαν τῶν θεῶν ἀσχοληθεὶς, ὑπὲρ ὀγδοή-

gaevos fuiſſe viros, exercitationibus convenientibus, & aptiſſima ad ſanitatem victus ratione uſos.

7. Diſtribuam vero orationem primo pro vitae generibus virorum, & initio quidem regii faſtigii viros, aut exercituum duces, commemorabo (quorum uno etiam pia magni auguſtique Imperatoris noſtri Fortuna in ſupremum ordinem evecto, maximum beneficium ſuo terrarum orbi tribuit). Sic enim reſpiciens tu quoque ad longaevorum ſimiles habitus ac fortunas, ſenectutem ſanam longamque ſperaveris facilius; ſimulque aemulatus eos, longiſſimam pariter atque ſaluberrimam tibi vitam *eadem ſervata* victus ratione paraveris.

8. Pompilius Numa feliciſſimus Romanorum regum, & maxime circa Deorum cultum occupatus, ſupra octoginta annos vi-

a Καθήκουσι] Προσήκουσι marg. *A1.* b Στρατηγικοὺς] Στρατιωτικοὺς *Marcil.* Nil mut. Edd. c Καὶ] Ἡ *Marc.* καὶ poſtea poſito. Non addicunt libri.

73. Τὴν πρώτην] *Aemil.* in nott. Mſſ. τὴν πρώτην hic adverbii more accipiendum recte docet &c. *J. H. Maj.*

75. Τοὺς βασιλικοὺς καὶ στρατηγικοὺς ἄνδρας] Τοὺς βασιλικοὺς καὶ στρατιωτικοὺς ἄνδ. *Th. M.*

Ibid. Βασιλικοὺς] Eos Noſter innuit, qui aut regio ſanguine orti, aut regiam dignitatem adepti fuere. Sic *de Salt.* c. 64. βασιλικός τις ἄνθρωπος. Vid. *Raphel.* ex *Polyb.* ad *Joan.* IV. 46. & *Periz.* ad *Aelian.* II. 20. p. 100. *J. H. Maj.* Adde notam *L. Bos* ad *Salt.* l. d. *J. F. R.*

76. Ὧν ἕνα καὶ εὐσεβεστάτη] Ὧν ἕνα ἡ εὐσεβεστάτη καὶ μεγ. *Th. M.*

Ὧν ἕνα] Vixit *M. Aurelius*, de quo haud dubie hic ſermo eſt, annos LIX. cum haec ſcriberet Lucianus, annum agebat circiter... *M. du S.*

Ὧν ἕνα] Quis ille *unus?* Neglectum hoc a commentatoribus. Forte *Avidius Caſſius* erit ſtrenuus ſub M. Antonino Philoſopho belli dux. Vel potius *Claudius Pompejanus* gener M. Antonini, qui πρεσβύτατος vocatur ab *Herodiano* I. 6. addente, ejus dicta ipſum Commodum reveritum fuiſſe. Et haec vivente ac florente adhuc illo *uno* ſcripta ſunt, quem divellit ab Imperatore Noſter, ejusque favore ad ſupremam dignitatem evectum fuiſſe ſcribit. (Cetera quae *Majus* ex *Steinheilo* ſuo inſeruit, addere non licet.) *J. H. Maj.*

Ibid. Καὶ εὐσεβεστάτη] Mallem cum *Marcil.* ἡ εὐσ— vertoque εὐσεβεστάτην τύχην, *benigniſſimam* fortunam, quia εὐσεβὴς quandoque *benignum, clementem*, denotat. v. *G. Cuper.* append. ad *Hom.* apotheoſin p. 286. f. Niſi potius legend. ὧν ἕνα καὶ εὐσεβέστατον ἡ μεγάλη. Porro αὐτοκράτορος τύχη eſt periphraſis pro *imperator fortunatiſſimus.* Vid. *Vechn.* Hellenolex. L. 2. c. 8. *Sciopp.* ad carm. *Priap.* p. 39. *Phil. Carolum* ad Gell. p. 355. *Maretum* var. lectt. III. 4. *J. H. Maj.* Sed quid ſi ſolo καὶ tranſpoſito ſanetur locus? *J. F. R.*

77. Εὐσεβεστάτη μεγάλου] Poteſt fieri ut hoc nomen ſpeciatim ad *Antoninum Pium* reſpiciat. Nihil tamen prohibet, quin hic periphraſin eſſe dicamus tralaticii tituli, *Pius*, *Felix*, *Auguſtus.* Nam cum μεγάλη τύχη ei tribuitur, poteſt quidem locum habere illa itidem uſitata ratio, qua Fortunam Imperatoris pro ipſo Imperatore poni conſtat; ſed neque eſt, quod impediat, quin ad illam Felicis appellationem referatur. Θειότατον, de vivo acceptum, reſpondere Auguſto, non eſt dubitandum. Nempe non verſamur hic in Plutarcho aliquo aut Dione, qui Romanarum rerum, quas accurate norunt, ſervant etiam certa nomina: ſed in Sophiſta, quem alias quoque multum ſibi indulgere in his novimus, qui ἁρμοστὴν dicat Praeſidem provinciae, qui νουμηνίαν μεγάλην Kalendas Januarias &c. Verbo, qui non Graecis commendare Romana, ſed Romanis Graeca ſtudeat. *J. M. G.*

81. Ἕξεως] *Habitudo corporis* hic videtur notari, dicit *Æmil.* in not. Mſſ. nec repugnamus. *J. H. Majus.*

86. Ὁ εὐδαιμονέστατος] Nullum enim bellum geſſit, con-

vixiſſe memoratur. Servius Tullius, rex & ipſe Romanorum ſupra octoginta itidem vixiſſe refertur. Tarquinius vero ultimus Romanorum rex, exul Cumis cum ageret, ultra nonageſimum annum firmiſſima valitudine dicitur perveniſſe.

κοντα ἔτη βεβιωκέναι ἱστορεῖται. Σέρβιος δὲ Τούλλιος Ῥωμαίων καὶ οὗτος βασιλεὺς, ὑπὲρ τὰ ὀγδοήκοντα ἔτη καὶ αὐτὸς βιώσας ἱστορεῖται. Ταρκύνιος δὲ ὁ τελευταῖος Ῥωμαίων βασιλεὺς, φυγαδευθεὶς, καὶ ἐπὶ Κύμης διατρίβων, ὑπὲρ τὰ ἐνενήκοντα ἔτη λέγεται ἐῤῥωμένα βιῶσαι.

9. Hi Romanorum reges, quibus adjungam reliquos etiam reges longam ſenectutem adeptos, & unius cujusque ſtudia. In fine autem Romanos adſcribam reliquos, qui ad longiſſimam ſenectutem pervenere, additis etiam, qui in reliqua Italia diutiſſime vixerunt. Digna enim literis ratio refutandi eos, qui iſtum aërem criminantur, hiſtoria. Quo meliorem nos quoque ſpem habemus, rata futura vota noſtra, ut in longiſſimamque & pinguem ſenectutem per-

Οὗτοι μὲν οὖν Ῥωμαίων βασιλεῖς, οἷς συνάψω καὶ τοὺς λοιποὺς βασιλέας, τοὺς εἰς μακρὸν γῆρας [d] ἀφικομένους, καὶ τὰ ἐπιτηδεύματα ἑκάστου. ἐπὶ τέλει δέ σοι καὶ τοὺς λοιποὺς Ῥωμαίων, τοὺς εἰς μήκιστον γῆρας ἀφικομένους προσαναγράψω, προσθεὶς ἅμα καὶ τοὺς κατὰ τὴν λοιπὴν Ἰταλίαν ἐπὶ πλεῖστον βιώσαντας. ἀξιόλογος γὰρ ἔλεγχος ἡ ἱστορία τῶν διαβάλλειν πειρωμένων τὸν ἐνταῦθα ἀέρα, ὥστε καὶ ἡμᾶς χρηστοτέρας ἔχειν τὰς ἐλπίδας, τελείους ἡμῖν τὰς εὐχὰς ἔσεσθαι πρὸς τὸ εἰς μήκιστόν τε καὶ λιπαρὸν, τῆς πάσης

d Ἀφικομένους] Καὶ μετ' αὐτοὺς inſerit *Fl.*

91. Αὐτὸς βιώσας ἱστορεῖται] Ἀντὶ τοῦ βιῶσαι. Participium pro infinitivo. *G.*

contentus domi res ſuas agere, & ſacra in ordinem cogere. *J. H. Majus.*

88. Ὀγδοήκοντα] Conſentit *Plutarch.* in vita ejus p. 74. Tres & quadraginta annos regnaſſe, vult *Livius* I. 21. ac *Eutrop.* I. 2. Quadraginta vero & unum, *Paullus Diac.* I. pag. 42. & *Caſſiod.* in Chronico, p. 1322. *J. H. Majus.*

89. Σέρβιος δὲ Τούλλιος] Collige annos vitae ex imperii. *Dion. Halic.* IV. p. 242. quadraginta annis circumſcribit magiſtratum ejus. *Liv.* I. 48. adjicit quatuor annos cum *Eutr.* I. 6. & *Sext. Rufo* Breviar. p. 3. Ex quibus emendandi *Paulus Aquilegienſis* diaconus L. I. p. 44. Et *Caſſiod.* l. d. annos 33. tantum tribuentes. *J. H. Majus.*

94. Ἐνενήκοντα] Conſentit *Dion. Halic.* VI. p. 358. *J. H. Majus.*

98. Καὶ τὰ ἐπιτ. ἑκ.] Excidit hic pars magna ſententiae. *Fl.* quidem habet aliquid; ſcilicet καὶ μετ' αὐτοὺς, ſed nondum ſic expletur lacuna. *M. du S.*

5. Τὸν ἐνταῦθα ἀέρα] Hinc colligere licet, ſcriptum hoc Romae. *M. du S.*

Ibid. Ἐνταῦθα ἀέρα] De Romani coeli qualitatibus ſcripſerunt *Jo. Baptiſta Donus*, *Marcilius*, *Cognatus*, *Alex. Petronius*, & noſtra memoria *Jo. Maria Lanciſius* in ampla Diſſert. edita Rom. 1711. qua ſalubritatem aëris iſtius adſtruit. *J. H. Majus.*

7. Τελείους — εὐχὰς] Curavimus excudi τελείας, ait *Majus.* Ego nondum. Vid. ἀναγκαίου τροφῆς, item γυναικεῖοι σύνοδοι, & ſimilia defenſa T. 2. *Amor.* c. 27. *J. F. R.*

8. Πρὸς τὸ εἰς μήκιστόν τε, καὶ λιπαρὸν τῆς πάσης γῆς, καὶ θαλάττης δεσπότην, γῆρας ἀφικέσθαι, τῇ ἑαυτοῦ οἰκουμένῃ βασιλεύοντα ἤδη, καὶ γέροντα] Sic diſtinxit Benedictus, addita ineptiſſima verſione, *longiſſimam ac pleniſſimam tota terra marique dominantem ſenectutem, jamque in ſuo ſolo regnantem & ſeneſcentem aſſequuti.* Quid enim? an Lucianus, terſus ille & liquidus, dicit ſenectutem dominantem terra marique? Porro cur jam in ſuo ſolo regnat? an etiam ante regnavit in alieno? Nihilo melius prior Obſopœus *& longiſſimam ac pleniſſimam tota terra marique dominantem ſenectutem, jamque in ſuis locis regnantem & ſeneſcentem conſequamur.* Fatue de ſe vel aſſequutis vel conſequentibus loquuntur uterque. Verte, ut clare ſonant verba, & ratio inculcat: *quo ad longiſſimam ac plenam ſenectutem veniat terrae univerſae ac maris dominus, orbi ſuo imperans nunc jam ſenex.* Hoc enim intelligit votum, ut princeps, qui jam erat ſenex, maturam quoque adepturus eſſet ſenectutem. *J. G.*

Ibid. Λιπαρὸν, &c.] Ita hunc locum per inciſa diviſimus (uti & ego jam feci) qui ſine ſenſu vertebatur: vidit aliquid *Jac. Gronov.* in totam vero textus diſpo-

ſitio-

σης γῆς καὶ θαλάττης δεσπότην, γῆρας ἀφικέσθαι, τῇ ἑαυτοῦ οἰκουμένῃ βασιλεύοντα ἤδη, καὶ γέροντα.

Ἀργανθώνιος μὲν οὖν [a] Ταρτησσίων βασιλεὺς, πεντήκοντα καὶ ἑκατὸν ἔτη βιῶναι λέγεται, ὡς Ἡρόδοτος ὁ λογοποιὸς, καὶ ὁ μελοποιὸς Ἀνακρέων· ἀλλὰ τοῦτο μὲν μῦθος τισὶ δοκεῖ· Ἀγαθοκλῆς δὲ ὁ Σικελίας τύραννος, ἐτῶν ἐνενηκονταπέντε τελευτᾷ, καθάπερ Δημοχάρης καὶ Τίμαιος ἱστοροῦσιν· Ἱέρων δὲ ὁ Συρακουσίων τύραννος, δύο καὶ ἐνενήκοντα ἐτῶν γενόμενος, ἐτελεύτα νοσῶν, βασιλεύσας ἑβδομήκοντα ἔτη, ὥσπερ Δημήτριός τε ὁ [b] Καλατιανὸς, καὶ ἄλλοι λέγουσιν. [c] Ἀντέας δὲ Σκυθῶν βασιλεὺς,

veniat terrae totius atque maris dominus, qui jam ſenex ſuum terrarum orbem regit.

10. Arganthonius ergo Tarteſſiorum rex quinquaginta & centum annos vixiſſe dicitur, ut volunt Herodotus hiſtoricus, & poëta Anacreon. Verum iſta quibusdam videtur fabula. Agathocles autem Siciliae tyrannus *cum eſſet* annorum quinque & nonaginta, mortuus eſt, ſicut Demochares ac Timaeus tradunt. Hiero Syracuſanorum tyrannus, duo & nonaginta annos natus morbo finiit vitam, cum ſeptuaginta annos regnaſſet, ut Calatianus Demetrius & alii perhibent. Anteas Scytharum rex, pugnans con-

a Ταρτησσίων] Ταρτησίων Edd. priores. *b* Καλατιανὸς] Ex emendat. *Solan.* & *Gujeti.* Καλλιστιανὸς Edd. priores. *c* Ἀντέας] Ἀτέας *J.* ſola, & marg. *A1.* quod verum credo.

ſitionem non penetravit, vidit quoque *Æmil.* in Mſ. monens: refer ad ἐλπίδας vel εὐχάς. πρὸς τὸ ἀφικέσθαι τὸν δεσπότην εἰς μήκιστον. Ceterum phraſis λιπαρὸν γῆρας Homerica eſt, quam illuſtrat *Euſtath.* ad Odyſſ. Λ. p. 1676. *J. H. Majus.*

9. Δεσπότην] *M. Aurelium* jam ſenem, paucos ante mortem annos, cum ad ſexageſimum vix perveniſſe tradatur. *M. du S.*

10. Ἑαυτοῦ οἰκουμένῃ] Roman. denotat orbem, qui ſic paſſim vocatur ab Hiſtoricis, *Polyb.* VI. 48. *Zoſim.* II. 7. *Herodian.* V. 2. ab Oratoribus, *Libanio* Or. fun. in *Julian.* p. 290. & 366. *Athenag.* in Legatione pro Chriſtianis ſub init. ac p. 14. Adde Commentt. ad *S. Lucae* II. 1. Noſter paullo ante: τὴν αὐτοκράτορος οἰκουμένην. Imperatorem vero innuit *M. Ant.* Philoſ. ſub cujus imperio extrêmo ſcripſiſſe videtur hunc tractatum, eoque γέροντα eum adpellat &c. *J. H. Majus.*

12. Ἀργανθώνιος] *Herod.* I. p. 42. *M. du S.*

Ibid Ταρτησσίων] Ita ex *Herodoto* emendandum fuit, pro Ταρτησίων, quod in omnibus Impreſſis reperio. *M. du S.*

Ταρτησσίων] Sic ſcribendum etiam probavit Cl. *Majus.* Ex *Plin.* III. 1. Ex *Steph. Byz. Arrian. Strab.* & *Appian. Al.* cui addit de ipſa Tarteſſo fuſe differentem *Aldrete*, L. III. c. 12. *Del Origen, y principio de la lengua Caſtillana.* *J. H. Majus.*

13. Πεντήκοντα] Atqui *Herodotus*, quem auctorem adducit, CXX. tantum annos in Impreſſis hodiernis ait vixiſſe. *Anacreon* vero in fragm. CL. ei annos tribuit; *Val. Maxim.* VIII. 14. Octoginta annis patriam rexiſſe ait, cum ad imperium ſexaginta annos natus acceſſiſſet. Cujus rei certos eſſe auctores ait. Aſinium tamen Pollionem affert, qui eum CXXX. tantum annos impleviſſe commemorat. *M. du S.*

14. Ὡς Ἡρόδοτος] *Sed qui* CXX. *annis vitam Arganthonii* metitur, L. I. *S.* 163. ex quo *Cic.* de Senect. & *Valer. Max.* VIII. eundem annor. numerum 120. repetunt. *Benner.*

15. Ἀνακρέων] Teſtes adducit non exempla, ne erres; quippe qui hic de regibus agat, non hiſtoricis aut poëtis. De Herodoti loco jam dictum eſt. Extat Anacreontis fragmentum Ed. *Steph.* p. 77. B. C. ubi CL. numerus reperitur. *M. du S.*

Ἀνακρέων] Od. 68. Adde *Strab.* & *Plin.* qui eundem annor. numerum tuentur. *Aſin. Pollio* centum & triginta annos ei tribuit. *Benner.* Plura *Majus* ex *Phleg. Trall.* c. 4. additque: ipſum *Arganthonii* nomen habere quid ominis alludens ad ערך ענתא, quod ſonat πολυχρόνιον, ex *Sam. Boch.* Geog. Sacr. part. 2. L. I. c. 34. Adſcripſit *Benner.* Trecentos ei aſſignat *Sil. Ital.* 3. 396. *Vinetus* malit ter quinos, ut ita Silio cum Anacreonte conveniat. *J. F. R.*

16. Ἀγαθοκλῆς] Senem vocat *Juſtin.* 23. 2. *Ael.* V. H. XI. 4. Non niſi 72. annos vixiſſe contendit *Diod. Sic.* in eclogis lib. XXI. *J. H. Majus.*

18. Δημοχάρης] Vid. *Voſſ.* de Hiſt. Gr. I. 11. p. 68. *Periz.* ad *Aelian.* III. 7. *Meurſ.* Biblioth. Att. T. X. Theſaur. Ant. Gr. *Gronov.* col. 1479. *J. H. Majus.*

Ibid. Τίμαιος] Meminit Noſter iterum infra, & *Schol.* ad Alin. ac *Polyb.* XV. 33. p. [illegible]. Tauromeni in Sicilia natus, ſcripſit Athenis, *Plut.* de exſilio. p. 605. Vid. omnino *Diod. Sic.* princ. L. V. Sed quid in eo laudandum, quid reprehendendum, vid. *Longin.* de ſublim. S. IV. Conſule & *Voſſ.* & *Meurſ.* ad *Heſych.* Mileſ. p. 203.—4. *J. H. Majus.*

19. Ἱέρων] Nonageſimo obiiſſe anno teſtatur *Liv.* XXIV. 4. & *Val. Max.* VIII. 13. *J. H. Majus.*

22. Δημήτριος — Καλλιστιανὸς] Mendum eſt in nomi-

contra Philippum circa Iſtrum flumen cecidit, ſupra nonaginta annos natus. Bardylis rex Illyriorum ex equo dicitur pugnaſſe in bello contra Philippum, annos natus nonaginta. Teres Odryſarum rex, ut refert Theopompus, duorum & nonaginta annorum *cum eſſet*, obiit.

μαχόμενος πρὸς Φίλιππον περὶ τὸν Ἴστρον ποταμὸν, ἔπεσεν ὑπὲρ τὰ ἐνενήκοντα ἔτη γεγονώς. [d] Βάρδυλις δὲ ὁ Ἰλλυριῶν βασιλεὺς, ἀφ' ἵππου λέγεται μάχεσθαι ἐν τῷ πρὸς Φίλιππον πολέμῳ, εἰς ἐνενήκοντα τελῶν ἔτη. Τήρης δὲ [e] Ὀδρυσῶν βασιλεὺς, καθά φησι Θεόπομπος, δύο καὶ ἐνενήκοντα ἐτῶν ἐτελεύτησεν.

11. Antigonus Philippi F. Cocles, rex Macedonum, in Phrygia pugnans cum Seleuco & Lyſimacho, vulneribus multis confectus cecidit, annorum cum eſſet unius & octoginta, ut narrat, qui expeditionis illius ſocius fuit, Hieronymus. Etiam Ly-

Ἀντίγονος δὲ ὁ Φιλίππου ὁ μονόφθαλμος, βασιλεύων Μακεδόνων, περὶ Φρυγίαν μαχόμενος Σελεύκῳ καὶ Λυσιμάχῳ, τραύμασι πολλοῖς περιπεσὼν, ἐτελεύτησεν ἐτῶν ἑνὸς καὶ ὀγδοήκοντα, ὥσπερ ὁ συστρατευόμενος αὐτῷ Ἱερώνυμος ἱστορεῖ. καὶ Λυσί-

d Βάρδυλις] Sic omnes, praeter *J.* quae Βαρδύλλιος. quod etiam adſcript. marg. *A1. V2.* Βάρδυλος. *e* Ὀδρυσῶν] Ita marg. *A1.* G. *V2.* & *J.* Ὁ δρυσῶν reliquae.

28. Ἐννενήκοντα τελῶν ἔτη] Τελεῖ εἰς τοὺς Ἕλληνας, ἀντὶ τοῦ Ἕλλην ἐστί. τελεῖ εἰς τοὺς ἄνδρας, ἀντὶ τοῦ ἀνήρ ἐστι. τελεῖ * δὲ εἰς ἐννενήκοντα ἔτη, ἀντὶ τοῦ ἐννενήκοντα ἐτῶν ἐστι. οὕτως γάρ φασιν οἱ Ἀττικοί. *V.*

* Δὲ] Non aderat in Editis. Addidit *M. du S.*

mine hujus Demetrii: nullibi enim de Calliſta urbe, nec de hiſtorico illo Calliſtiano mentio facta eſt. Lege confidenter Καλλατιανὸς, de quo *Dion. Halic.* περὶ συνθέσεως ὀνομάτων, *Diog. Laërt.* in Demetrio, ubi ait eum ſcripſiſſe de Aſia & Europa, L. 20. *Theocriti* Schol. ad Idyll. 1. ubi eum de Siciliæ rebus ſcripſiſſe patet, alii plures. Calatis vero ſeu Calatia (nam utrumque invenitur) urbs fuit Thraciæ ad Pontum Euxinum, de qua Scylax, Diodor. Strabo, Memnon, *Steph.* & alii. *J. P. a G.* Corrigendum Καλατιανός. Vide nos ad *Laërt.* *AE. M.*

Ibid. Καλατιανὸς] Variant hic emendatorum ſententiae. *Voſſius* Καλαντιανὸς legit, de Hiſt. Gr. 552. vide eundem de Poëtis Gr. ubi Καλατιανὸς, monente *J. de la Faye*, legitur. Et omnino apud *Diog. Laërt* in Edd. *Steph.* ita ſcribitur. Vide *Men.* not. p. 131. & p. 13. A. B. Quod & ſequuti ſumus. In libris enim noſtris omnibus hic legebatur Καλλιστιανός. De eo *Diog. Laërt.* p. 134. D. Vid. *Dion. Hal.* π. συνθ. Et *Steph. Byzant.* in Ἀντίκυρα. *M. du S.*

23. Ἀντέας] Ἀτέας nondum auſus ſum edere, etſi omnino ſic legendum credo cum doctiſſ. *Steinheil.* id etiam in Diſſert. *Maji* probante ex *Plut.* Apopht. p. 128. & *de fort. Alex. ſerm.* p. 248. ac *Juſtin.* 3. 2. eundemque eſſe cujus epiſtolam ſatis Laconicam profert *Clem. Alex.* L. V. p. 561. licet Ἀτοίας ibi vocetur; nam & ibi quidam Codd. Ἀντέας habent, ut monet Ed. Oxon. *J. F. R.*

26. Βάρδυλις] Ita plerique Impreſſi. *J.* Βαρδύλλιος. *V2.* Βάρδυλος. *M. du S.*

Βάρδυλις] Geminato λ. *Plut.* Vit. Pyrrh. p. 387. & in *Hellad.* Chreſtom. col. 955. Βράδυλλις, quod tamen in Βάρδυλλις mutandum. *J. H. Majus.*

28. Εἰς ἐνενήκοντα τελῶν ἔτη] Hoc eſt *nonagenarius*, ut recte Scholiaſta, & locutio τελεῖν εἰς ἄνδρας, quam adfert, exſtat ap. Noſtrum in *Fugit.* c. 12. *J. H. Maj.* Adde T. I. *Tim.* §. 20. τελεῖν ἐπὶ τὸ τέρμα. *J. F. R.*

29. Τήρης δὲ ὁ Δρυσῶν] Ὀδρυσῶν. *Th. M.*

Ibid. Ὀδρυσῶν] Uti legendum cenſuerant viri doctiſſimi Ὀδρυσῶν βασιλεὺς, ſic legitur in Mſ. ut tam foeda menda diutius non ſit toleranda. *J. G. G.*

Ὀδρυσῶν] Ita recte in *Veneta* utraque legitur, ut Ἐπ. Δ. IX. In reliquis prave ὁ Δρυσῶν. *M. du S.*

Ὀδρυσῶν] Firmat hanc lect. etiam *Majus*, Odryſarumque regem *Teren* nominari a *Xenoph.* Cyr. VII. p. 411. ἀλλὰ Τήρους τοῦ Ὀδρύσου ἀρχαίου τινός. Firmavit *Palm.* ex *Thucyd.* L. 2. ac *Menag.* ad *Diog. Laërt.* L. 2. Ed. I. p. 62. E. Conjecerat etiam *Gujetus.* *J. F. R.*

30. Θεόπομπος] De hoc hiſtorico vid. commentt. ad *Longini* Sect. 43. *Meurſ.* ad *Heſych.* Mileſ. p. 185. *Periz.* ad Æl. III. 18. p. 223. *Voſſ.* de Hiſt. Gr. I. 7. De ejus opere θαυμάσια inſcripto *Mauſſac.* Diſſ. Crit. p. 387. *J. H. Majus.*

32. Ἀντίγονος —— μονοφθ.] Unde & Cyclops cognominatus fuit. *Cael. Rhodig.* ant. Lectt. XXI. 38. p. 838. *J. H. Majus.*

37. Ἱερώνυμος] Et miles, & legatus, & hiſtoricus fuit *Diod. Sic.* XVIII. p. 650. Antigoni legatum ad Eumenem fuiſſe diſcimus ex *Plut.* Eum. p. 590. Scripſiſſe de ſucceſſionibus tradit *Joſeph.* I. Adv. Apion. p. 1050.

σίμαχος δὲ Μακεδόνων βασιλεὺς ἐν τῇ πρὸς Σέλευκον ἀπώλετο μάχῃ, [a] ἔτος ὀγδοηκοστὸν τελῶν, ὡς ὁ αὐτός φησιν Ἱερώνυμος. Ἀντίγονος δὲ, υἱὸς μὲν ἦν Δημητρίου, υἱωνὸς δὲ Ἀντιγόνου τοῦ μονοφθάλμου, οὗτος τέσσαρα καὶ τεσσαράκοντα Μακεδόνων ἐβασίλευσεν ἔτη, ἐβίωσε δὲ ὀγδοήκοντα, ὡς [b] Μήδιός τε ἱστορεῖ, καὶ ἄλλοι συγγραφεῖς. ὁμοίως δὲ καὶ Ἀντίπατρος ὁ Ἰολάου μέγιστον δυνηθεὶς, καὶ ἐπιτροπεύσας πολλοὺς Μακεδόνων βασιλέας, ὑπὲρ ὀγδοήκοντα ἔτη οὗτος ζήσας, ἐτελεύτα τὸν βίον.

ſimachus Macedonum rex in praelio contra Seleucum periit annum agens octogeſimum, ut idem ait Hieronymus. Antigonus filius Demetrii, Antigoni Coclitis nepos, quatuor & quadraginta annos imperavit Macedonibus, vixit autem octoginta, ut Medius refert, & ſcriptores alii. Sic etiam Antipater Iolai F. potentiſſimus vir, aliquot Macedoniae regum tutor, cum ſupra octoginta annos vixiſſet, vitam finiit.

Πτολεμαῖος δὲ ὁ Λάγου, ὁ τῶν καθ' ἑαυτὸν εὐδαιμονέστατος βασιλέων, Αἰγύπτου μὲν ἐβασίλευσε, τέσσαρα καὶ ὀγδοήκοντα βιώσας ἔτη, ζῶν δὲ παρέδωκε τὴν ἀρχὴν πρὸ [c] δυοῖν ἐτοῖν τῆς τελευτῆς τῷ Πτολεμαίῳ τῷ υἱῷ, Φιλαδέλφῳ δὲ ἐπίκλησιν, ὅστις [d] διεδέξατο τὴν πατρῴαν βασιλείαν. ἀδελφῶν δὲ [e] Φιλέταιρος, πρῶτος μὲν ἐκτήσατο τὴν περὶ

12. Ptolemaeus Lagi, regum ſuae aetatis feliciſſimus, Aegypti regnum tenuit ad quartum & octogeſimum vitae annum: idque duobus ante mortem annis tradidit Ptolemaeo filio, qui Philadelphi cognomen habuit, qui *ſolus* fratrum in paterno regno ſucceſſit. Philetaerus, eunuchus, primus Per-

a Ἔτος] Εἰς ἔτος *Pell.* *b* Μήδιος] Sic omnes libri noſtri. *c* Δυοῖν] Δύο *Fl.* *d* Διεδέξατο] Διδέξατο male P. *e* Φιλέταιρος] Ex emend. neceſſaria; nam Edd. priores: βασιλείαν ἀδελφῶν. Φιλαιτέρος δὲ, πρ.

1050. centum & XL. annos a tergo poſuiſſe Noſter infra innuit. *J. H. Majus.* Immo de *ſucceſſoribus* Alex. M. περὶ τῶν διαδόχων. Vid. *Voſſ.* de Hiſt. Gr. I, 11. I. *J. M. G.*

Ibid. Λυσίμαχος — ἔτος ὀγδοηκοστὸν] *Juſtinus* XVII. 1. *quatuor* & LXX. tribuit. LXX. tantum *App. Alex.* in Syr. p. 209. *J. H. Majus.*

45. Μήδιος] Scias, Medium notari Lariſſaeum, hiſtoricum, & cum Alex. M. militantem. *Strab.* XI. p. 509. Ἀντιγόνου φίλον *Plut.* in Demetr. p. 896. *J. H. Majus.*

46. Ἀντίπατρος ὁ Ἰολάου] Probo magis Opſopœum vertentem *Antipater patre Iolao genitus*, quam Benedictum poſteriora omittentem, ut apparet, quia & filium Antipatri Iollam vel Iolaum in hiſtoria Macedonica audierat. Nam licet id ita ſit, & habuerit eo nomine filium, utique & potuit patrem eo nomine habuiſſe, quod in ejus nepote, filio ſuo renovavit. *J. G.*

53. Ζῶν δὲ] Idem aſſerit & *Plut.* 607, 2. ſed de duobus Luciani annis, ad rem ſuam non facientibus, nihil habet. Quod ideo obſervo, quia, ni me memoria fallit, id inter eos qui de verſione LXX. Interpretum litigant, controverti vidi. *M. du S.*

Ibid. Δυοῖν] Non ſperno *Fl.* lectionem; nam δύο ſaepe indeclinabile eſt, ut T. 2. *Aſin.* c. 9. δύο μηρῶν σπάσας. At ſi quis hoc aliter conſtruendum velit, videat *Aeſop* fab. 145. ἀλεκτόρων δύο μαχομένων. *Long. Paſt.* I. p. 33. δύο βοῶν, δύο κεράτων, ταῖς δύο χερσὶ λαβόμενος. Noſter rurſus *Alex.* c. 53. ἐν δύο βιβλίοις. & 55. στρατιώτας δύο. 2. *Ver. Hiſt.* c. 37. δύο πληρωμάτων. Iterum *Aſin.* 12. δύο χόνδρους λαβοῦσα. *J. F. R.*

56. Ἀδελφῶν δὲ Φιλέταιρος] Vide *Spanh.* 511. qui recte emendat. Prave enim antea in omnibus noſtris libris legebatur Ἀδελφῶν. Φιλαίτερος δὲ, duplici, ut vides, mendo. *M. du S.*

Ibid. Φιλαίτερος] Quod ſi Illuſtr. *Spanh.* de Uſ. & praeſt. num. Diſſ. VIII. p. 511. ed. *Lond.* vel maxime non monuiſſet, mutandum hoc nominis in φιλέταιρος, tamen hoc ex *Strab.* XIII. p. 595. *Appian.* de bell. Syr. p. 209. aliiſque conſtaret. *J. H. Majus.* Idem jam vidit *Almelov.* in Ed. *Amſt.* eundem advocans *Spanh.* Adde ſupra ſcholion ſecundum ad *Tox.* & *Thucyd.* III. c. 82. No. 48. ubi recte editum Φιλέταιρος, licet tres Codd. habeant φιλαίτερος. *J. F. R.*

57. Περὶ Πέργαμον ἀρχὴν] Ἡ περὶ Πέργαμον ἀρχὴ eſt ipſum imperium Pergamenum. Sic τὰ περὶ τὸ ἱερὸν, *templum*, in *Heliod.* VII. 11. p. 320. τὰ περὶ τὴν χώραν *regio*, ap. *Iſocr.* in Areop. ab init. &c. *J. H. Maj.*

60. Ἄτταλος] De variis Pergamenor. regibus Attali nomen gerentibus, vid. magnum *Scalig.* can. Iſag. XIII. p. 320. 321. & Cl. *Cellar.* hiſt. antiq. p. 50. ſeq.

Pergami imperium peperit pariter ac tenuit, annos natus octoginta vitam cum morte commutavit. Attalus is, qui Philadelphi cognomen habuit, Pergamenorum & ipſe rex, ad quem etiam Scipio ille Dux Romanus venit, annorum octoginta duorum cum eſſet, e vita diſceſſit.

Πέργαμον ἀρχὴν, καὶ κατέσχεν, εὐνοῦχος ὤν. κατέστρεψε δὲ τὸν βίον, ὀγδοήκοντα ἔτη γενόμενος. Ἄτταλος δὲ ὁ ἐπικληθεὶς Φιλάδελφος, τῶν Περγαμηνῶν καὶ οὗτος βασιλεύων, πρὸς ὃν καὶ Σκηπίων ὁ τῶν Ῥωμαίων στρατηγὸς ἀφίκετο, δύο καὶ ὀγδοήκοντα ἔτη ἐξέλιπε τὸν βίον.

13. Mithridates Ponti rex, cognomine Conditor, Antigonum Coclitem fugiens in Ponto mortuus eſt, cum vixiſſet quatuor & octoginta annos, ut refert Hieronymus, & ſcriptores alii. Ariarathes Cappadocum rex, duo & octoginta vixit annos, ut narrat Hieronymus. Poterat forte diutius ſuperſtes eſſe: ſed captus in praelio contra Perdiccam, & in crucem actus eſt.

Μιθριδάτης δὲ ὁ Πόντου βασιλεὺς, ὁ προσαγορευθεὶς Κτίστης, Ἀντίγονον τὸν μονόφθαλμον φεύγων, ἐπὶ Πόντου ἐτελεύτησε, βιώσας ἔτη τέσσαρα καὶ ὀγδοήκοντα, ὥσπερ Ἱερώνυμος ἱστορεῖ, καὶ ἄλλοι συγγραφεῖς. Ἀριαράθης δὲ ὁ Καππαδοκῶν βασιλεὺς, δύο μὲν καὶ ὀγδοήκοντα ἔζησεν ἔτη, ὡς Ἱερώνυμος ἱστορεῖ· ἐδυνήθη δὲ ἴσως καὶ ἐπὶ πλέον διαγενέσθαι, ἀλλ' ἐν τῇ πρὸς Περδίκκαν μάχῃ ζωγρηθεὶς, ἀνεσκολοπίσθη.

14. Cyrus, Perſarum rex, antiquus ille, ut indicant Perſarum atque Aſſyriorum

Κῦρος δὲ ὁ Περσῶν βασιλεὺς, ὁ παλαιὸς, ὡς δηλοῦσιν οἱ Περσῶν καὶ Ἀσυρίων ὅροι,

59. Κατέστρεψε] Ἐτελεύτησε. *V.*

ſeq. *J.H.Majus.*

Ἄτταλος δὲ — Φιλάδελφος] Non confundendum hunc, quod factum a *Scaligero*, cum Philometore Attalo Eumenis filio, cujus hic Philadelphus frater fuit, oſtendit *Spanhem.* Diſſ. 8. p. 512. *J.M.G.*

Ibid. Φιλάδελ.] Vide eundem *Spanh.* 512. *M. du S.*

66. Κτίστης] Vide *Spanh.* 479. *M. du S.*

Κτίστης] Hunc titulum egregie illuſtravit laudatus modo *Spanh.* diſſ. 9. p. 561. ſeq. *J.M G.*

Ibid. Ἀντίγονον τὸν μονόφθαλμον φεύγων, ἐπὶ Πόντου ἐτελεύτησε, βιώσας] Sic diſtinguunt viri docti, & ad hunc diſtinctionis canonem formant quoque verſionem, quaſi Lucianus annotari vellet eum in Ponto mortuum fuiſſe, quod mihi ab hoc ſermone alienum videtur, & diſtinguendum eſſe φεύγων ἐπὶ Πόντου, ἐτελεύτησε βιώσας &c. *Antigonum Coclitem fugiens in Pontum, mortuus eſt.* Quam fugae viam quum adnotat, tacite dat intelligendum, qua occaſione regni Pontici conditor exſtiterit. Et ſane ſic loquitur rurſus auctor in *Navigio*: Προΐωμεν δὲ ἤδη τὴν ἐπὶ Κορίνθου διὰ τῆς ὀρεινῆς. Et alibi plura de hac conſtructione dicentur, quum perſuaſerint ſibi viri docti debere hanc poni in quarto caſu, ſed temere. *J.G.*

67. Φεύγων ἐπὶ Πόντου] Haec jungere & interpretari *fugiens in Pontum*, ſuaſit *Gronov.* non ſatis recte, cum Graeca vix eum ſenſum patiantur. Nec juvat virum doctum loc. ex Noſtro, ubi προΐωμεν δὲ ἤδη τὴν ἐπὶ Κορίνθου. Ibi enim ne verbum quidem φεύγειν occurrit, & reticetur ὁδὸν, & ſyntaxis tota alia eſt, & haec verborum mens: *procedamus via ad Corinthum ducente*, quo pacto bene ἐπὶ cum genit. effertur; at noſtrae conſtructionis alia eſt neceſſitudo, ac φεύγειν cum ἐπὶ, quando motum ad locum involvit, poſt ſe habet accuſandi caſum. Sic ἐπὶ τὰ ὄρη ἀνακφεύγειν in *Arr.* ἀναβάσει L. III. p. 201. & *S. Matth.* XXIV. 16. quod alias & εἰς & πρὸς τὰ ὄρη φεύγειν dicitur. De ipſa Mithridatis fuga videndus *Appian. Al.* l. c. p. 303. *J.H.Maj.* At poſſem pro *Gron.* alia adferre, ut *Thucyd.* V. c. 54. ἀπῆλθον ἐπ' οἴκου. *Domum abierunt*, & c. 55. διελύθησαν ἐπ' οἴκου, aliaque, ſi opus foret hic ita conſtruere; jam nolim. *J.F.R.*

74. Ἀνεσκολοπίσθη] Creberrime hoc verbo uti Lucianum, in *Jud. Voc.* in *Tim. Contempl. Jov. Conf. Jov. Trag. Philopſ.* Ac *de mort. Per.* idemque eſſe quod ἐκρέμασε, oſtendit *J.H Maj.* quum *Appian* p. 302. in eadem hiſtoria vice ejus ponat ἐκρέμασε, quod idem valere monſtrat *Lipſ.* de cruce I. 4. p. 16. 17. Conf. *Jov. Conf.* c. 16. ubi *Geſn.* id reddidit *in palum agi.* *J.F.R.*

76. Κῦρος] Obiit μάλα πρεσβύτης, dixit *Xenoph.* Cyrop. VIII. p. 233. Verum de ejus morte varia narrant ſcriptores. Adi *Cellar.* Hiſt. antiq. p. 14. *J.H.Majus.*

ὅροι, οἷς καὶ Ὀνησίκριτος ὁ τὰ περὶ Ἀλεξάνδρου συγγράψας, συμφωνεῖν δοκεῖ, ἑκατοντούτης γενόμενος ἐζήτει μὲν ἕνα ἕκαστον τῶν φίλων· μαθὼν δὲ τοὺς πλείστους διεφθαρμένους ὑπὸ Καμβύσου τοῦ υἱέος, καὶ φάσκοντος Καμβύσου κατὰ πρόσταγμα τὸ ἐκείνου ταῦτα πεποιηκέναι, τὸ μέν τι πρὸς τὴν ὠμότητα τοῦ υἱοῦ διαβληθεὶς, τὸ δέ τι, ὡς [a] παρανομοῦντα αὐτὸν αἰτιασάμενος, ἀθυμήσας ἐτελεύτα τὸν βίον.

Ἀρταξέρξης ὁ Μνήμων ἐπικληθεὶς, ἐφ' ὃν Κῦρος ὁ ἀδελφὸς ἐστρατεύσατο, βασιλεύων ἐν Πέρσαις ἐτελεύτησε νοσῶν, ἓξ καὶ ὀγδοήκοντα ἐτῶν γενόμενος· ὡς δὲ Δείνων ἱστορεῖ, τεσσάρων καὶ ἐνενήκοντα. Ἀρταξέρξης, ἕτερος Περσῶν βασιλεὺς, ὅν φησιν ἐπὶ τῶν πατέρων τῶν ἑαυτοῦ Ἰσίδωρος ὁ Χαρακηνὸς συγγραφεὺς βασιλεύειν, ἔτη τρία καὶ ἐνενήκοντα βιοὺς, ἐπιβουλῇ τἀδελφοῦ [b] Γωσίθρου

cippi, quibus etiam Oneſicritus, vitae Alexandri ſcriptor, conſentire videtur, centum annorum cum eſſet, amicorum unumquemque requiſivit. Comperto autem, pleroſque interfectos a Cambyſe filio ſuo, qui ipſius ſe imperio feciſſe diceret, contriſtatus partim, quod male audiret propter crudelitatem filii, partim, quod facinora ipſius coarguiſſet, vitam finiit.

15. Artaxerxes Memorioſi cognomine notus, contra quem Cyrus frater expeditionem moverat, regnans in Perſis, morbo finiit annos natus ſex & octoginta: ut vero Dino prodidit, quatuor & nonaginta. Artaxerxes Perſarum rex alius, quem patrum ſuorum aetate regnaſſe dicit Iſidorus Characenus hiſtoricus, tres & nonaginta annos cum vixiſſet, inſidiis fratris ſui Goſithris

[a] Παρανομοῦντα] Παρανοοῦντα *Fl.* [b] Γωσίθρου] Γοσίθρου *J.* cum *V2.*

78. Ὅροι] Quid hoc ſit, haud facile credo adſtruent, qui hic ad *Cippos* confugiunt. Ego, ſi ſcriptura haec genuina ſit, malo *Chronologiam* intelligere, quam *Cippos*. *M. du S.*

Ὅροι] *Ant. Æmil.* in notr. Mſſ. *Ipſi cippi, qui limites deſignabant, hic intelliguntur.* Tu vero lapides aut columnas intellige, λίθους, στήλας, exponente *Jul. Polluce* III. S. 85. Nam his, aeque ut tabulis aeneis, inventa artium, reſque notatu dignas inſcribebant veteres Babylonii, Aegyptii, Graeci, Romani; vid. *Holſtenium* ad Porphyr. de vit. Pythag. p. 5. ſeq. *Reineſ.* var. lectt. I. 22. p. 97. *Huet.* demonſtr. Evang. prop. IV. c. 2. §. 14. *Marsh.* can. chron. ad ſecul. XV. p. 418. *Fabric.* Bibl. Gr. I. 11. p. 73. &c. *J. H. Majus.*

Ibid. Ὀνησίκριτος] Hujus hiſtoria extabat, ut vides, Luciani aetate, ex qua confirmatur Xenophontis de morte Cyri narratio a vulgari tantopere abhorrens, quae a Tomyri obtruncatum tradit. De hoc ſupra ad Συγγρ. c. 40. & infra Περ. c. 25. *M. du S.*

Ὀνησίκριτος] Philoſophus fuit ex Diog. Cynici contubernio, *Plut.* in Alex. p. 701. etiam hiſtoricus, ibid. p. 691. nec non gubernator naviculae, oſtendente *J. Gron.* ad Arr. VI. 2. p. 237. *J. H. Maj.* De Oneſicrito Aeginenſi vid. *Laërt.* 6, 75. & de hoc noſtro (niſi idem eſt) Aſtypalenſi, *Menag.* ad *Laërt.* 6, 84. In ignem ſe conjeciſſe & periiſſe docet Lucian. *Mort. Peregr.* *Benner.*

91. Δείνων] Scripſerat hic *Perſica*; eique plurimum ſeſe de Perſicis rebus credere ait *Corn. Nepos* in Conone. Meminerunt *Athenaeus* & *Diog. Laërt.* *Muret.* Var. Lect. XI. 14. Addit etiam his *Ciceronem* a ſe ex Mſ. codice emendatum de Divin. I. p. m. 228. A. recte, ut mihi quidem videtur. V. *Voſſ.* de Hiſt. Gr. & *Periz.* ad *Ælian.* VII. 1. *M. du S.*

94. Ἰσίδωρος ὁ Χαρακ.] Accuratiſſime de hoc agit *Dodwell.* peculiari Diſſert. inſerta T. 2. Geogr. minor. cura *Hudſoni* editorum. *J. H. Majus.*

97. Σιναρθοκλῆς] Quod de hoc Parthorum rege, & ſtatim de *Mnaſcire* habet Noſter, alibi vix reperias, immo vix nomina eorum deprehenduntur. Adeo verum eſt quod *Scalig.* can. Iſag. l. 3. p. 316. pronunciat, multa ex ingenio divinare *Onufr. Panvinium* in texenda Parthor. regum ſucceſſione, quam ſatis exploratam non habemus &c. *J. H. Majus.*

Ibid. Παρθυαίων] Breviter *Suid.* Παρθυαῖος, ἀπὸ τόπου. Plenius *Steph. Byz.* Παρθυαῖοι ἔθνος πάλαι μὲν Σκυθικὸν, ὕστερον δὲ φυγὸν ἢ μετοικίσαν ἐπὶ Μήδου &c. Mox ait: *Parthyaeos* a Parthis alios haud eſſe, quod uberius probat *Salmaſ.* ad Solin. p. 1196. ſaepe Παρθυαῖοι ap. *Arrian.* Exp. Al. M. p. 179. 205. 207. 208. & ſeqq. itemque p. 352. ed. *Blancard.* *J. H. Majus.*

99. Ἀπὸ Σακαυράκων] Si non poenitet conjecturarum in re obſcura, cogitemus, an non huic populo nomen fecerint forte Graeci σαρακαύλων, qui in *Sarracis* ſ. plauſtris *pernoctare*, & habitare adeo atque vivere, ſolent. Fuerint itaque τῶν ἁμαξοβίων cognati. Barbarum plauſtrum *Sarracum*, cujus hunc talem uſum oſtendit *Scheffer.* 2, 31. Firmat praeſertim de Alanis, quo

ſithris periit. Sinarthocles Parthorum rex, annum jam agens octogeſimum, ab Sacauracis Scythis reductus, regnare coepit, regnavitque annos ſeptem. Tigranes Armeniorum rex, quicum Lucullus bellum geſſit, quinque & octoginta annos natus fuit, cum morbo decederet.

16. Hyſpaſines, Characis, & locorum Erythraeo mari vicinorum rex, quinto & octogeſimo anno ex morbo deceſſit. Teraeus, tertius ab Hyſpaſine rex duo & nonaginta annos cum vixiſſet, morbo finiit. Artabazus a Teraeo ſeptimus qui Charace regnavit, ſexto & octogeſimo anno deductus a Parthis, regnum tenuit. Et Mnaſcires rex Parthorum ſex & nonaginta annis vixit.

17. Maſſiniſſa Maurorum rex nonaginta

ἐδολοφονήθη. Σιναρθοκλῆς δὲ ὁ Παρθυαίων βασιλεὺς, ἔτος ὀγδοηκοστὸν ἤδη γεγονὼς, ἀπὸ Σακαυράκων Σκυθῶν καταχθεὶς, βασιλεύειν ἤρξατο, καὶ ἐβασίλευσεν ἔτη ἑπτά. Τιγράνης δὲ ὁ Ἀρμενίων βασιλεὺς, πρὸς ὃν [c] Λούκουλλος ἐπολέμησε, πέντε καὶ ὀγδοήκοντα ἐτῶν ἐτελεύτα νόσῳ.

[d] Ὑσπασίνης δὲ ὁ Χάρακος, καὶ τῶν κατ' Ἐρυθρὰν τόπων βασιλεὺς, πέντε καὶ ὀγδοήκοντα ἐτῶν νοσήσας ἐτελεύτησε. [e] Τήραιος δὲ ὁ μετὰ Ὑσπασίνην τρίτος βασιλεύσας, δύο καὶ ἐνενήκοντα βιοὺς, ἐτελεύτα νόσῳ. Ἀρτάβαζος δὲ ὁ μετὰ [f] Τήραιον ἕβδομος βασιλεύσας Χάρακος, ἓξ καὶ ὀγδοήκοντα ἐτῶν καταχθεὶς ὑπὸ Πάρθων ἐβασίλευσε. καὶ Μνασκίρης δὲ βασιλεὺς Παρθυαίων ἓξ καὶ ἐνενήκοντα ἔζησεν ἔτη.

Μασσινισσᾶς δὲ Μαυρουσίων βασιλεὺς, ἐνε-

c Λούκουλλος] *Λεύκολλος Fl. Λούκολλος Fr.* Nil mut. cett. *d* Ὑσπασίνης] Σπασίνης, & paullo poſt Σπασίνην rurſus *P.* Recte cett. Ὑσπ—. *e* Τήραιος] Τέραιος male *Amſt.* *f* Τήραιον] Sic *Amſt. Fr. B1. P. S. H.* Τείραιον *Fl.* Γείραιον *J. Ald. V2.*

12. Καταχθεὶς] Ξενοδοχηθεὶς. *V.* Καταπλεύσας. C.

quo nomine fere totam illam Scytharum barbariam comprehendit, *Ammian. Marcell.* 31, 2. p. 671. ſeq. *Gron.* Sed eſt etiam *Saraca* Sarmatiae Aſiaticae civitas, ab eadem forte origine dicta, e Ptolemaeo apud *Cellarium* p. 756. *J.M.G.*

Ibid. Σακαυράκων] Rara aut nulla hujus populi Scythici alibi mentio. Sed *multitudo Scyth. populor. innumera*, ut ait *Plin.* VI. 17. Sin vero medica manu indiget locus, forſan legas Σακῶν καὶ Ἀριάκων, vel uno nomine Χαυρανῶν. Vel, ut *Steinheil.* Σακαραύλων, de quibus *Strab.* L. XI. p. 593. *J.H.Majus.*

Ibid. Καταχθεὶς] *Marini* vita Procli. *M.du S.*

Καταχθεὶς] Quid ſibi velit hoc verbum, in ipſius hiſtoriae obſcuritate, incertum eſt. Videtur tamen notare *reditum ab exilio.* Notum eſt ſaepe exulare, qui propter ſpem imperii ſuſpecti aut exoſi ſunt imperantibus. Puto igitur hunc Parthorum regem exulaſſe apud Scythas; ut paullo poſt Artabazum Characenum regulum apud Parthos; utrumque ſuorum hoſpitum opera in regnum patrium deductum. *J.M.G.*

5. Ὑσπασίνης] *Leopard.* p. 153. Σπ— legere jubet. *M du S.*

Ὑσπασίνης] Non auſim damnare diverſam Orthographian nominis Barbari. Cui ignotum, *Hiſpaniae*, *Spaniae*, *Eſpagnae* idem nomen? Quot verbis ab *Sp*, *Sb*, *Sch*, incipientibus *I* ſuum praepoſuere Itali? Itaque ſervet per nos *Hyſpaſines* ſpiritum illum ſuum barbarum, quem Graeci primo per ὑ expreſſere; alii deinde omiſerunt propter aſperitatem, quale quiddam in *Hlodovaeo*, *Chlodovaeo*, *Ludovico*, factum novimus. *J.M.G.*

Ὑσπασίνης] Sic etiam, pro vulg. Σπασίνης legendum, permultis vincit *Majus* in Diſſert. ſaepe laudata. *Menag.* vero in Ed. *Amſt.* addiderat: Χάραξ Πασίνου. Ptolemaeo Suſianae oppidum ad Sinum Arabicum, inter Tigrim & Eubaeum flumina ſitum. Male Interpres, *Characus.* De Iſidoro Characeno mox ſermo erit. *J.F.R.*

6. Ἐρυθρὰν] Recte docere *Reland.* Miſcel. part. I. Diſſ. 2. & Arabicum ſinum ita nominari, & vaſtum id mare, quod Arabiam, Perſiam, Indiam, totamque Aſiam alluit. Et ſinum Perſicum, cui *Charax* includebatur, eſſe maris rubri ſinum, contendit *J.H.Majus.*

10. Ἀρτάβαζος] Qui XCV. annum agens tradidit ſe Alexandro M. *Curt.* VI. 5. *J.H.Majus.*

15. Μασσανισσᾶς] *Valerius Maximus* ad centeſimum usque deducit. V. 2. alibi tantum nonagenarii modum exceſſiſſe ait, VIII. 14. *M. du S.*

Μασσανισσᾶς] Μασσανάσσης ſcribitur ap. *Appian.* in Pun. ſaepiſſime, & Μασσανάσσης ap. *Suid. Plin.* inter longaevos enumerat, quia LX. annis imperio prae-

fue-

ἐνενήκοντα ἐβίωσεν ἔτη. Ἄσανδρος δὲ ὁ ὑπὸ τοῦ Θεοῦ Σεβαστοῦ ἀντὶ ἐθνάρχου, βασιλεὺς ἀναγορευθεὶς Βοσπόρου, περὶ ἔτη ὢν ἐνενήκοντα, ἱππομάχων καὶ πεζομάχων οὐδενὸς ἥττων ἐφάνη· ὡς δὲ ἑώρα τοὺς [a] ὑπὸ τῇ μάχῃ Σκριβωνίῳ προστιθεμένους, ἀποσχόμενος σιτίων, ἐτελεύτησε, βιοὺς ἔτη τρία καὶ ἐνενήκοντα. Γόαισος δὲ, ὥς φησιν Ἰσίδωρος ὁ Χαρακηνὸς, ἐπὶ τῆς ἑαυτοῦ ἡλικίας [b] Ὀμανῶν τῆς ἀρωματοφόρου βασιλεύσας, πεντεκαίδεκα καὶ ἑκατὸν γεγονὼς ἐτῶν, ἐτελεύτησε νόσῳ. Βασιλέας μὲν οὖν τοσούτους ἱστορήκασι μακροβίους οἱ πρὸ ἡμῶν.

Ἐπεὶ δὲ καὶ φιλόσοφοι, καὶ πάντες οἱ περὶ

annos implevit. Aſander ille, qui a Divo Auguſto pro Ethnarcha rex Boſpori renunciatus fuerat, circa annum nonageſimum nullo neque equite neque milite deterior viſus eſt. Cum vero videret ſuos cives ad Scribonii ſe partes conferre, inedia de vita exiit, quam ad tres & nonaginta annos produxerat. Goaeſus, auctore Iſidoro Characeno, ipſius aequali, Omanorum in turifera regione rex, quindecim ſupra centum annos cum haberet, e morbo obiit. Tot reges longaevos nobis tradiderunt, qui ante nos ſcripſere.

18. Quando vero etiam Philoſophi, & omni-

a Ὑπὸ τῇ μάχῃ] Et ſic *Fl.* b Ὀμανῶν] Ex emendat. *Kuſt.* Ὁ Μάνων Edd. priores.

fuerit. Per XC. an. mundi incolam cum Noſtro facit *Appian.* p. 107. Et *Suid.* Majorem XC. annis epit. *Liv.* L. Vid. & *Val. Max.* VIII. 13. *J. H. Majus.*

16. Ἄσανδρος] *Spanhem.* 488. *M. du S.*

17. Θεοῦ Σεβαστοῦ] Multa hic *Majus* de nefanda illa adulatione Auguſtos *Dei* titulo ornandi in inſcriptt. & ſermone etiam, dum viverent; ſed quae exſcribere non licet. Adde mox c. 21. *J. F. R.*

20. Ὡς δὲ ἑώρα τοὺς ὑπὸ τῇ μάχῃ] An ſic legendum. ὡς δὲ ἑώρα τοὺς ἑαυτοῦ ὑπὸ τὴν μάχην Σκριβ. &c. *F. G.*

Ὡς δὲ ἑώρα τοὺς ὑπὸ τῇ μάχῃ &c.] Verti debebat: *ut autem vidit eos, qui ſub ipſum pugnae tempus ad Scribonium deficiebant.* Ea hiſtoria extat ap. *Di. Caſſ.* L. 54. Scribonius qui ſe a Mithridate ortum gloriabatur, regnum Boſpori adfectavit, & ut ex hoc loco colligitur, defectione militum ad anguſtias maximas redactus Aſander rex Boſpori inedia mortem ſibi conſcivit, in cujus locum regnavit Scribonius, qui expeditionis ſuae & regni affectati Auguſtum auctorem mentiebatur. Sed paullo poſt a Boſporanis ipſis, qui dolum deprehenderant, caeſus eſt; & in ejus locum regnavit Polemo, quem Vipſanius Agrippa contra Scribonium adornaverat. *J. P. a G.*

Ibid Τοὺς ὑπὸ τῇ μάχῃ] Non puto Graece dici poſſe τοὺς ὑπὸ τῇ μάχῃ *milites in procinctu ſtantes*, vel *praelium jam ingreſſos*, quod poſtulat *Palmeriana* interpretatio: neque, quod *Spanhemio* placebat, Diſſ. 8. p. 488. *rem militarem Scribonio creditam.* Neque bene junguntur iſta, *cum videret milites in praelio a ſe deficere; inedia vitam finivit.* Bene jungas, *manus ſibi intulit*, vel aliud celeris mortis genus. Auſim confirmare, neque hic de fortuna unius praelii ſermonem eſſe: neque oſtendi poſſe, qui ſic vel *aciem*, vel *rem militarem* deſcripſerit, οἱ ὑπὸ τῇ μάχῃ. Quid ſi igitur pro μάχῃ, quod profecto huc non convenit, legamus ἀρχῇ; Angebat ſenem τοὺς ὑπὸ τῇ ἀρχῇ *cives ſuos, imperio ſuo ſubjectos*, paullatim ſe conferre ad Scribonium, ventoſum hominem, & ementitis Auguſti promiſſis homines, forte ipſam quoque conjugem Aſandri, Dynamin, ſollicitantem, quod facile colligas e *Dionis* verbis lib. 54. p. 538. B. Sic certe poſuiſſe in translatione, ſine fraude fuerit. *J. M. G.*

23. Γόαισος δὲ, ὥς φησιν Ἰσίδωρος] Iſidorus hiſtoricus, ut occupavit *Benedict.* vocatur Characenus, quia Charace oriundus fuit: ſed deinde, mea ex ſententia, ſcribendum Ὀμάνων, ita ut *Goaeſus Omanorum*, qui regionem Thuriferam (hoc additur, ut ab aliis ejusdem nominis populis diſtinguantur, quomodo & *Plin. Canam thuriferae regionis* dixit) inhabitans fuerit rex: totusque locus ita vertendus ſit: *Goaeſus vero, Iſidori Characeni, ut ipſe narrat, tempore Omanorum, qui regionem Thuriferam colunt, rex.* Sic ſenſus clariſſimus, qui alioqui nullus. *G. Cuper.* Obſ. L. 4. c. 18. *Almel.*

25. Ὀμανῶν] In Impreſſis ὁ Μάνων, *Kuſterus* Ὀμανῶν reponit Omanenſium, & adire jubet *Steph. Byzant.* V. Ὄμανα, quod ego ſequutus ſum. *M. du S.*

Ὁ Μάνων] An legendum Ὀμάνων plur. genitivo? *AE. M.* Idem habet *Gujet.* in notis Mſſ. *J. F. R.*

27. Βασιλέας] Atticos antiquos eos caſus nominum in ευς non contraxiſſe, nimis multis hic probat Cl. *Majus.* Adde Cl. *Graev.* ad Soloec. c. 8. ubi ἱππεῖς ſoloeciſmus pronuntiatur. *J. F. R.*

29. Πάντες οἱ περὶ π. ἔχοντες] Nimis aperte falſum, *omnes* literarum ſtudioſos longaevos fuiſſe. Suſpicor itaque legendum πάντως, quo adverbio oſtendat auctor, non philoſophos modo arctiore appellatione ita dictos, verum *omnino*; vel *in univerſum* homines literatos, ſe commemoraturum. Si tamen mutare quis quid dubitet; poteſt πάντας ſumere παντοίους, ut πᾶσαν νόσον ſanaſſe Dominus noſter dicitur *Matthaei* IV, 23. &c. *J. M. G.*

32. Ἰστο-

omnino literarum culto… qui curam & ipſi ſui ipſorum exquiſitiorem habent, ad longam ſenectutem pervenere; ſcribamus etiam de his quotquot in literarum monumenta relati ſunt, & primos quidem Philoſophos. Democritus Abderitanus, annos natus quatuor ſupra centum, abſtinens a cibo vitam finiit. Xenophilus muſicus, eminens, ut ait Ariſtoxenus, philoſophia Pythagorae, ſupra quinque & centum annos Athenis vixit. Solon, & Thales, & Pittacus, qui de ſeptem illis qui ſapientes vocantur, fuere, centum quisque annos vixerunt.

παιδείαν ἔχοντες, ἐπιμέλειάν πως καὶ ἔτοι ποιούμενοι ἑαυτῶν, εἰς μακρὸν γῆρας ἦλθον, c ἀναγράψωμεν καὶ τούτων τοὺς ἱστορημένους, καὶ πρώτους γε φιλοσόφους. Δημόκριτος μὲν ὁ Ἀβδηρίτης, ἐτῶν γεγονὼς τεσσάρων καὶ ἑκατὸν, ἀποσχόμενος τροφῆς ἐτελεύτα. Ξενόφιλος δὲ ὁ μουσικὸς, ὥς φησιν Ἀριστόξενος, προσχὼν τῇ Πυθαγόρου φιλοσοφίᾳ, ὑπὲρ τὰ πέντε καὶ ἑκατὸν ἔτη Ἀθήνησιν ἐβίωσε. Σόλων δὲ, καὶ Θαλῆς, καὶ Πιττακὸς, οἵ τινες τῶν κληθέντων ἑπτὰ σοφῶν ἐγένοντο, ἑκατὸν ἕκαστος ἔζησεν ἔτη.

19. Zeno, Stoicae philoſophiae princeps, octo & nonaginta, quem ajunt, cum

Ζήνων δὲ ὁ τῆς Στωϊκῆς φιλοσοφίας ἀρχηγὸς, ὀκτὼ καὶ ἐνενήκοντα, ὅν φασιν εἰσερχό-

c Ἀναγράψωμεν] Ἀναγράψομεν marg. *AiW.*

32. Ἱστορουμένους] Audis profitentem ſe dicturum de philoſophis *Longaevis* ἱστορουμένοις, quod hic ideo de iis intelligo; qui ex hiſtoria jam noti erant, quia Demonactis, quem mirabatur Lucianus, nulla mentio, cum tamen ad centeſimum ferme annum vitam produxerit. Δημων. c. 63. Immo in vivis adhuc, cum haec a Luciano ſcriberentur, fuiſſe exiſtimo. *M. du S.*

Ἱστορημένους] Ἱστορούμ— ſcripſ. *Solan.* neſcio num caſu an de induſtria. *J. F. R.*

33. Δημόκριτος μὲν ὁ Ἀβ.] Qui omnia ridebat, quemque Noſter viciſſim ridet in *Vit. Auct.* c. 13. quem toties laudat *Ælian.* & V. H. IV. 20 & de an. XII. c. 16. 17. 18. 19. 20. ejus abſque dubio ſcriptum περὶ φύσεως in animo habens. Ab Hippocrate liberatum inſania, relatum in fabulas a *V. C. Heumanno*, in Act. Philoſ. part. IV. p. 670. *J. H Majus.*

34. Τεσσάρων καὶ ἑκατ.] Alia de hujus morte fama eſt apud *Diog. Laërt.* p. 248. B. apud quem etiam mendum eſſe in numeris, ubi ρθʹ, pro ρδʹ, legitur, monuit *Meurſius*, qui obſervat corruptum etiam *Diodorum*, cum annos tantum XC. eidem Democrito tribuit L. XIV. Et male referri in *Chron. Alex.* ad Ol. CV. annum ſecundum, vid. *Lactant.* p. 298. *M. du S.*

36. Ξενόφιλος — πέντε καὶ ἑκατὸν] Et quidem ſine ullo corporis incommodo: quod ſolitarium eſſe, & id ſolitarium reperiri exemplum, ait *Plin.* *AE. M.*

Ξενόφιλος — πέντε καὶ ἑκατὸν] Idem de eo tradit *Val. Max.* VIII. 14. eundemque Ariſtoxenum auctorem affert, de quo vide *Ciceronem* Tuſc. I. 10. & in eum emend. Cl. *Bentleji*, cui illuſtrandae miror non eſſe additam ſcriptoris aetatem. Vixit autem circa Olymp. CXII. In Pythagoraeorum indice comparet, quem ab *Jamblicho* concinnatum habemus, & inter Cyzicenos recenſetur. p. Ed. *Kuſt.* 218. cum alibi, No. 251. Chalcidenſem dixiſſet. Quin ipſe Pythagoras CIV. annos vixiſſe traditur. Vide *Phot.* Cod. CCXLIX. *M. du S.*

Ξενόφιλος] Praeter *Val. Max.* VIII. 13. Vid. *Plin.* VII. 50. & *Ælian.* de an. II. 11. p. 87. *J. H. Majus.*

Ibid. Ἀριστόξενος] Muſicus & hiſtoricus, de quo, ut alios taceam, videndus eſt *Rittersh.* ad *Malchi* vit. Pythag. p. 5. *J. H. Majus.*

39. Σόλων] LXXX. tantum tribuunt *Diogen. Laërt.* p. 15. E. & *Suidas.* *M. du S.*

Σόλων] *Meurſii* conſule libellum de Solone, ubi c. 30. de longa ejus vita, cumulatis veterum teſtimoniis diſſerit. *J. H. Majus.*

Ibid. Θαλῆς] LXXVII. vel XC. tribuit *Diogenes* p. 9. E. haud plures. *M. du S.*

Θαλῆς] Conſpirat cum Luciano *Syncellus* in Chronico. Verum *Apollod.* anno LXXVIII. & Soſicrates nonageſimo ad plures eum abiiſſe volunt ap. *Laërt.* I. 38. Attigiſſe annum XCII. contendit *Stanl.* in Solone c. 12. *J. H. Majus.*

Ibid. Πιττακὸς] Non ultra LXXX. concedit *Suidas.* Ultra LXX. *Laërt.* I. 79. *M. du S.*

40. Κληθέντων ἑπτὰ σοφῶν] Itaque de iſtis ſapientibus dubitaſſe videtur Noſter. Nec paria de numero, nomine arteque illorum tradunt auctt. v. *Phil. Carol.* ad *A. Gell.* p. 27. ſ. *Larraeus* in hiſt. VII. Graec. ſapientum, Gallice edita 1713. pr. part. I. *J. H. Majus.*

42. Ζήνων] Conſentit *Laërt.* VII. 28. quamvis aliter Perſaeum exiſtimare indicet, quem proinde confutavit *Stanlej.* *J. H. Majus.*

43. Ὀκτὼ καὶ ἐνενήκοντα] *Diog. Laërt.* eundem numerum agnoſcit p. 171. B. Quamquam & alium auctorem adducit LXXII. tribuentem. *M. du S.*

Ibid. Εἰσερχόμενον] Aliquantulum diſcrepat *Diog. Laërt.* loc. cit. e ſchola enim prodeunti id accidiſſe, ait, exclamaſſeque ex fabula *Niobe*, ἔρχομαι τί μ' αὔεις; ſed idem in Epigrammate F. eodem modo mortem ejus tradi ait, quo a Luciano hic narratur, niſi quod de concione nihil habet. *M. du S.*

 48. Ἐκ-

χόμενον εἰς τὴν ἐκκλησίαν, καὶ προσπταίσαντα, ἀναφθέγξασθαι, τί με βοᾷς; καὶ ὑποστρέψαντα οἴκαδε, καὶ ἀποσχόμενον τροφῆς, τελευτῆσαι τὸν βίον. Κλεάνθης δὲ ὁ Ζήνωνος μαθητὴς, καὶ διάδοχος, ἐννέα καὶ ἐνενήκοντα ἔτος γεγονὼς ἔτη, [a] φῦμα ἔσχεν ἐπὶ τοῦ χείλους, καὶ ἀποκαρτερῶν, ἐπελθόντων αὐτῷ παρ' ἑταίρων τινῶν γραμμάτων, προσενεγκάμενος τροφὴν, καὶ πράξας περὶ ὧν ἠξίουν οἱ φίλοι, ἀποσχόμενος αὖθις τροφῆς, ἐξέλιπε τὸν βίον.

Ξενοφάνης δὲ ὁ [b] Δεξίνου μὲν υἱὸς, Ἀρχελάου δὲ τοῦ φυσικοῦ μαθητὴς, ἐβίωσεν ἔτη ἓν καὶ ἐνενήκοντα. Ξενοκράτης δὲ Πλάτωνος μαθητὴς γενόμενος, τέσσαρα καὶ ὀγδοήκοντα. Καρνεάδης δὲ ὁ τῆς νεωτέρας Ἀκαδημίας ἀρχηγὸς, ἔτη πέντε καὶ ὀγδοήκοντα. Χρύσιππος ἓν καὶ ὀγδοήκοντα. Διογένης δὲ ὁ Σελευκεὺς ἀπὸ Τίγριος, Στωϊκὸς φι-

in concionem prodiret, & *lapſus* offenderet, exclamaſſe, *Quid me vocas?* (o terra!) reverſumque domum, inedia vitam finiiſſe. Cleanthes autem diſcipulus Zenonis & ſucceſſor novem & nonaginta annos natus, tuber in labio nactus eſt, jam ſuſcepto moriendi conſilio, cum ſupervenirent ipſi a ſodalibus quibusdam literae, cibo aſſumto perfecit, quae rogaverant amici, tum denuo a cibis ſe abſtinens de vita exiit.

20. Xenophanes Dexini filius, Archelai Phyſici diſcipulus, annos vixit nonaginta unum. Xenocrates Platonis auditor, quatuor & octoginta: Carneades, junioris Academiae princeps, annos quinque & octoginta: Chryſippus unum & octoginta: Diogenes Seleucienſis ad Tigrim, Stoicus phi-

a Φῦμα] Φύμα Edd. vulgo. *b* Δεξίνου] Δεξίου *Diog. Laërt.* & *Clem. Alex.*

49. Φῦμα] Ψυδράκιον, * ψώρα. *V.*
50. Καὶ ἀποκαρτερῶν] Ἑαυτὸν λιμῷ † ἢ ἀγχόνῃ ἐξάγων. *V.*

62. Ὁ Σελευκεὺς] Ἔστι γὰρ Σελεύκεια καὶ ἐπὶ Τίγριδι τῷ ποταμῷ. *V.*

* Ψώρα] Ψόρα edita. Emendavit *M. du S.*

† Ἢ ἀγχόνῃ] Abſurde hoc additur. Exſtat tamen etiam in C.

48. Ἐννέα] LXXX. tantum tribuit *Diog. Laërt.* p. 206. F. mortemque aliter narrat. *Valer. Max.* VIII, 7. eundem cum noſtro numerum annorum tradit. *M. du S.*

50. Ἀποκαρτερῶν] Quod *Schol.* & *Suid.* de laqueo dicunt, in dubium merito vocat *H. Steph.* Theſ. T. 2. 1598. Exſtabat titulo ἀποκαρτεροῦντος olim *Philemonis* comoedia, v. ejus fragm. p. 292. Utitur & *Polyaen.* VIII. 32. p. 769. Πορκία — ἀποκαρτερεῖν ἐπειρᾶτο, vertente *Vultejo*; *Porcia — inedia vitam ſinire conabatur.* Eod. ſenſu eſt ap. *Dionem* p. 440. διέφθειρεν ἑαυτὴν ἀποκαρτερήσασα. *J. H. Majus.*

54. Ἐξέλιπε τὸν βίον] Sic plene ſupra c. 12. f. Et infra de *Iſocr.* *Alciphr.* III. ep. 28. Nonnumquam reticetur βίος, *Dion. Hal.* IV. p. 238. *Arrian.* Exp. Al. VI. 25. *Zozim.* I. 70. *J. H. Majus.*

55. Ξενοφάνης δὲ ὁ Δεξίνου] Vid. *Diog. Laërt.* p. 241. & *Clem. Alex.* apud quos Δεξιὸς dicitur pater vel Ὀρθομένης. *M. du S.*

Ξενοφάνης] C. amplius annis vixiſſe quorundam auctoritate nixus arbitratur *Fabric.* Bibl. Gr. II. 23. p. 757. qui tamen in nott. ad *Sext. Emp.* I. 12. p. 270. XC. amplius annos ex mente *Laërt.* & Luciani eidem tribuit. *J. H. Maj.* Sed in nott. ad *Sext. Emp.* I. p. 58. ait: „ Lucian. in *Macrob.* annos ei tribuit unum „ & nonaginta. At hoc refellit ipſe Xenophanes „ XCII. aetatis ſuae annum commemorans in verſi- „ bus quos ſervavit *Laërt.* IX. 19. Itaque in Codd. „ Luciani forte perperam ſcriptum a Librariis ϙα pro ϙβ. *J. F. R.*

Ibid. Δεξίνου] Δεξίου ſcriptum eſt ap. *Laërt.* *AE. M.* Vid. *Diog. Laërt.* in vita Xenophanis, & in eam Commentator eruditiſſimus *Aegid. Menag.* *Alm.*

Ibid. Ἀρχελάου] Sunt qui nullum ei fuiſſe praeceptorem tradant, qui concedunt, a Botone Athenienſi doctum volunt. *Diog. Laërt.* ib. D. *M. du S.*

57. Ἓν καὶ ἐνενήκ.] *Cenſorinus* de die natali ultra centeſimum vitam produxiſſe tradit; [Certe Xenophanes ipſe in verſibus apud *Laërtium* ib. E. ait ſe vixiſſe LXVII. & XXV. hoc eſt XCII. *J. de la Faye.*] Conſule *Scalig.* ad *Euſeb.* Chron. *M. du S.*

Ibid. Ξενοκράτης] *Diog. Laërt.* LXXXII. tribuit Xenocrati L. IV. p. 99. E. *Meurſius* neutrum probat, quem conſule de Arch. Ath. IV. c. 12. 113. & 167. Is enim

philoſophus ; octo & octoginta : Poſidonius Apameenſis Syriae, lege autem Rhodius, Philoſophus, & idem Hiſtoricus, quatuor & octoginta : Critolaus Peripateticus, ſupra duos & octoginta.

21. Plato Divinus, unum & octoginta. Athenodorus Sandonis F. Tarſenſis, Stoicus, qui Divi quoque Caeſaris Auguſti praeceptor fuit, a quo etiam tributis levata eſt Tarſenſium civitas, duo & octoginta annos natus in patria mortuus eſt, cui honorem quotannis habet Tarſenſium populus, tanquam Heroi. Neſtor Stoicus e Tarſo Caeſaris Tiberii praeceptor, annos duo & nonaginta : Xenophon Grylli F. ſupra nonaginta vixit annos.

22. Hi philoſophi nobiles. Inter Hiſto-

λόσοφος, ὀκτὼ καὶ ὀγδοήκοντα. Ποσειδώνιος ὁ Ἀπαμεὺς τῆς Συρίας, νόμῳ δὲ Ῥόδιος, φιλόσοφός τε ἅμα, καὶ ἱστορίας συγγραφεὺς, τέσσαρα καὶ ὀγδοήκοντα. Κριτόλαος ὁ Περιπατητικὸς, ὑπὲρ δύο καὶ ὀγδοήκοντα.

Πλάτων δὲ ὁ ἱερώτατος, ἓν καὶ ὀγδοήκοντα. Ἀθηνόδωρος, Σάνδωνος, Ταρσεὺς, Στωϊκὸς, ὃς καὶ διδάσκαλος ἐγένετο Καίσαρος Σεβαστοῦ θεοῦ, ὑφ' οὗ ἡ Ταρσέων πόλις καὶ φόρων ἐκουφίσθη, δύο καὶ ὀγδοήκοντα ἔτη βιοὺς, ἐτελεύτησεν ἐν τῇ πατρίδι, καὶ τιμὰς ὁ Ταρσέων δῆμος αὐτῷ κατ' ἔτος ἕκαστον ἀπονέμει ὡς ἥρωϊ. Νέστωρ δὲ Στωϊκὸς ἀπὸ Ταρσοῦ, διδάσκαλος Καίσαρος Τιβερίου, ἔτη δύο καὶ ἐνενήκοντα. Ξενοφῶν δὲ ὁ Γρύλλου, ὑπὲρ τὰ ἐνενήκοντα ἐβίωσεν ἔτη.

Οὗτοι μὲν φιλοσόφων οἱ ἔνδοξοι, συγγραφέων

enim CIII. vixiſſe contendit. *M. du S.*

59. Καρνεάδης] Eundem annorum numerum & *D. Laërt.* habet in ejus vita ; p. 112. E. apud *Ciceronem* & *Val. Max.* VIII. 7. ampliatum ferunt ad XC. usque. *M. du S.*

61. Χρύσιππος] LXXIII. Apud *Diog. Laërt.* p. 209. A. Octogeſimo anno relictam ab eo Logicam, quam ante quadrageſimum inchoaſſet. *Valer. Maxim.* tradit. VIII. 7. *M. du S.*

Ibid. Διογένης δὲ ὁ Σελευκ.] Babylonium vocat *Diog. Laërt.* p. 157. C. ſed de aetate, cum de eo obiter tantum dicat, tacet. *Diogenes* autem Sinopenſis nonagénarius prope deceſſit ; vide eundem p. 156. A. quod miror a Luciano praetermiſſum. *M. du S.*

Διογένης ὁ Σελ.] *Fabr.* Bibl. Gr. III. 15. p. 402. De memorabili ejus ſenecta nihil aſſervatum eſt in antiquis, qui ad nos pervenerunt, auctoribus. *J. H. Maj.*

63. Ποσειδώνιος] *Strabo* XIV. De aetate ſilent. ſed fuit is Ciceronis & Pompeji M. Magiſter, quem cum Alexandrino confundit *Suidas*, vid. *Voſſ.* I. 24. Fuit etiam alius Poſidonius Stoicus Alexandrinus Zenonis diſcipulus, de quo *Diog. Laërt.* p. 173. *M. du S.*

Ποσειδώνιος] Conſulendos de Poſidonio, patria Syro, ex Apamea, ſed Rhodio habito dictoque, quia Rhodi & philoſophiam profeſſus eſt Stoicam, & Remp. rexit, magno numero indicabit *Fabric.* d. l. p. 409. *J. H. Majus.*

66. Κριτόλαος] De quo Plutarchus, Cicero, Clemens Alexandrinus, & S. Empiricus. *M. du S.*

Κριτόλαος] V. eumd. *Fabric.* L. III. 11. p. 294. & *Periz.* ad *Ælian.* III. 17. p. 210. *J. H. Majus.*

69. Πλάτων] Hinc luſus de quadrato numeri novenarii apud *Diog. Laërt.* p. 70. C. *M. du S.*

70. Ἀθηνόδωρος, Σάνδ.] Male Interpres, *Athenodorus Santonius.* Verte, *Sandonis filius*, & vid. nos ad *Laërt.* p. 15. *AE M.*

Ἀθηνόδωρος] De hoc apud *Suetonium* nihil. Sandonis filium vertendum eſſe monuit *Menagius* ad *Laërt.* XV. I. Apud *Clem. Alex.* p. 20. A. ὁ τοῦ Σάνδωνος dicitur. Meminit hujus etiam *Plut.* Publicol. . ubi prave Σάνδων legitur pro Σάνδωνος. De ſeceſſu hujus in patriam locus eſt *Dion. Chryſoſt.* illuſtris ſane ; in Or. ad Tarſ. fol. Ald. Ed. 274. *M. du S.*

Ἀθηνόδ. Σάνδ. Ταρσ. Στ.] Cuncta ap. *Strab.* XIV. p. 641. *J. H. Majus.*

76. Νέστωρ] Cujus meminit *Strabo*, l. d. *J. H. Majus.*

78. Ξενοφῶν] Aetatis non meminit *Diog. Laërt.* mortuum tantum dicit anno primo Ol. CV. Haec autem Luciani verba omnes rationes *Caſauboni* ad Athen. V. 17. conturbant, Xenophontemque a calumniis Athenaei abunde vindicant, ſi *Caſauboni* emendationem admittas. *M. du S.*

Ξενοφῶν] Noſtrum ſequitur, quod ad aetatis annos, *Stanlej.* ac *Fabr.* Bibl. Gr. III. 4. p. 71. A *Diod. Sic.* XV. p. 497. ἐσχατόγηρως vocatur. *J. H. Majus.*

80. Οὗτοι μὲν φιλοσόφων] Omiſit inter alios philoſophos Theophraſtum, qui teſte *Hieronymo* Ep. ad Nepot. ultra ſeptem & centum annos vixit. Quamquam & aliter *Diog. Laërt.* tradit, qui LXXXV. annos ei aſſignat. ſed optime conjecit *Caſaubonus* pro οε' ſcrib. ρθ'. ad *Theophr.* Char. p. m. 97. Conſule *Cenſorinum*, qui pleroſque longaevos Philoſophos (de die natali c. 15.) nominat. *M. du S.*

81. Κτη-

φέων δὲ Κτησίβιος μὲν, ἑκατὸν εἰκοσιτεσσάρων ἐτῶν ἐν περιπάτῳ ἐτελεύτησεν, ὡς Ἀπολλόδωρος ἐν τοῖς χρονικοῖς ἱστορεῖ. Ἱερώνυμος δὲ ἐν πολέμοις γενόμενος, καὶ πολλοὺς καμάτους ὑπομείνας καὶ τραύματα, ἔζησεν ἔτη τέσσαρα καὶ ἑκατὸν, ὡς Ἀγαθαρχίδης ἐν τῇ ἐννάτῃ τῶν περὶ τῆς Ἀσίας ἱστοριῶν λέγει, καὶ θαυμάζει γε τὸν ἄνδρα, ὡς μέχρι τῆς τελευταίας ἡμέρας ἄρτιον ὄντα ἐν ταῖς συνουσίαις, καὶ πᾶσι τοῖς αἰσθητηρίοις μηδενὸς γενόμενον τῶν πρὸς ὑγίειαν ἐλλιπῆ. Ἑλλάνικος ὁ Λέσβιος, ὀγδοήκοντα καὶ πέντε. καὶ Φερεκύδης ὁ [a] Σύρος, ὁμοίως ὀγδοήκοντα καὶ πέντε. Τίμαιος ὁ Ταυρομενείτης, ἓξ καὶ ἐνενήκοντα. Ἀριστόβουλος δὲ ὁ Κασανδρεὺς, ὑπὲρ τὰ ἐνενήκοντα ἔτη λέγεται βεβιωκέναι· τὴν ἱστορίαν δὲ τέταρτον καὶ ὀγδοηκοστὸν ἔτος γεγονὼς ἤρξατο συγγράφειν, ὡς αὐτὸς ἐν ἀρχῇ τῆς πραγμα-

ricos Cteſibius centum viginti quatuor annos natus in Peripato obiit, ut auctor eſt in Chronicis Apollodorus. Hieronymus in bellis verſatus, multos labores perpeſſus & vulnera, annos vixit quatuor ſupra centum, ut ait Agatharchides nona hiſtoriarum Aſiae, atque admiratur virum, qui ad ultimum vitae diem aptus fuerit conſuetudini hominum, nec in ullius ſenſus uſu aut ſanitate quidquam deſideraverit. Hellanicus Lesbius octoginta & quinque, & Pherecydes Syrus ſimiliter octoginta & quinque. Timaeus Tauromenites ſex & nonaginta: Ariſtobulus Caſſandrinus ſupra nonaginta annos dicitur vixiſſe: hiſtoriam autem quatuor & octoginta annos natus coepit ſcribere, ut ipſe refert in principio ope-

[a] Σύρος] Σύριος vult *Daviſ.* & *Gujet.* in nott. Mſſ. Nihil mut. libri noſtri. Λέριος *Majus.*

81. Κτησίβιος] Ex *Phlegonte Tralliano* patet, hic legi debere ἑκατὸν τεσσάρων, omiſſo εἴκοσιν, p. 167. (A. G. VIII. 2730.) *M. du S.*

Κτησίβιος &c.] Nemo omnium ex longaevis a Noſtro recenſitis, (ſi Neſtorem, Arganthonium, ac Tireſiam, ad fabulis conſecrata ſaecula pertinentes demas) vivendo Cteſibium ſuperavit, qui ultra CXX. annos ſuperſtes fuit. Eſtque is terminus vitae longiſſimus. *Pollio* in vita D. Claudii poſt init. *Moſen ſolum* CXXV. *an. vixiſſe: qui cum quereretur, quod juvenis interiret, reſponſum ei, neminem plus eſſe victurum.* Adde *Lactant.* Inſt. 2. 12. f. *Serv.* ad Æn. IV. 653. *Auſon.* in Gripho, & in idyllio de aetatibus animalium, item Solonis & Mimnermi verſus ap. *Laërt.* I. 60. At vero haec felicitas non contigit *Cteſibio*, nec ſupergreſſus eſt CIV. annos. Diſerte *Phleg. Trallian.* c. 2. de Longaevis: Κτησίβιος ὁ ἱστοριογράφος, ἔτη ἑκατὸν τέσσαρα, ἐν περιπάτῳ δὲ ἐτελεύτα, ὡς Ἀπολλόδωρος ἐν τοῖς χρονικοῖς δεδήλωκεν. Ad quae *Meurſ.* „ Uterque „ ecce *Apollodorum* auctorem laudat; ergo mendum „ in alterutro. Ac Phlegontem quidem noſtrum lem- „ ma capitis tuetur: οἱ ἀπὸ ἑκατὸν τεσσάρων ἐτῶν μέχρι „ ἑκατὸν δέκα ἀπογραψάμενοι. itaque ſine ullo dubio „ corrigendus Lucianus, ſcribendumque: ἑκατὸν τεσ- „ σάρων ἐτῶν." De Apollodori χρονικῶν libris evolve *Fabr.* Bibl. Gr. III. 27. p. 668. *J. H. Majus.*

84. Ἱερώνυμος] Conf. ſupra c. XI. Nunc *Phlegontem* addo l. c. ſcribentem: Ἱερώνυμος ὁ συγγραφεὺς πολλοὺς μὲν χρόνους ἐν ταῖς στρατείαις ἀνατλήσας, πλείστοις δὲ τραύμασιν ἐν πολέμοις περιπεσὼν ἐτελεύτησεν, βιώσας ἔτη ἑκατὸν τέσσαρα, ὥς φησιν Ἀγαθαρχίδης ἐν τῇ ἐννάτῃ τῶν περὶ τῆς Ἀσίας ἱστοριῶν, de quo Agatharchidis opere vid. Bibl. Gr. *Fabric* III. 8. p. 207. ſeq. *J. H. Majus.*

92. Ἑλλάνικος ὁ Λέσβιος] Ab *Agathemere* Geogr. I. pag. 2. ἀνὴρ πολυΐστωρ vocatur; & talem fuiſſe, conjicimus ex innumeris ejus ſcriptis, quae ubivis laudantur, de quibus fuſe *Voſſ.* de Hiſt. Gr. IV. 5. in compendio autem *Wilhelmus Worth* in Tatiani orationem ad Graecos, pag. 5. *J. H. Majus.*

93. Φερεκύδης] *Voſſius* confundi hic duos Pherecydas a Luciano contendit. Unicum ſtatuit *G Worth.* ad Tatian. 14. Vid. *Salmaſ.* in Solinum 841. Ed. Par. *Diog. Laërt.* I. S. 119. p. 31. & *Fabricius* in Bibl. Gr. 779. Pythagorae praeceptor. *Lactant.* VII. 7. & 8. *Porphyr.* Vit. Pyth. No. 1. & not. *Diog. Laërt.* p. 214. 6. & 31. *Plut.* 1539. f. rem aliter narrat. Adde Cl. *Daviſium* ad Tuſc. I. c. 16. cum add. Et *Bentl.* emend. uterque Σύριος legi debere contendit. *M. du S.*

Φερεκύδης ὁ Σύρος] Vid. *Meurſ.* ad *Hesych.* p. 21 & ad *Hellad.* Chreſtom. 969. Unde conjici poteſt pro Σύρος vel Σύριος (nam utrumque occurrit) in textu noſtro legi poſſe Λέριος. *J. H. Majus.*

96. Κασανδρεὺς] Omnino ſcribendum Κασσανδρεὺς, quamvis vulgata lectio *Aldinam* quoque edit. occuparit. De Ariſtobulo illo vid. *Voſſ.* I. 10. p. 54. 55. Et *Fabric.* Bibl. Gr. III. 8. p. 210. *J. H. Maj.* Nihil repu-

operis. Polybius Lycortae F. Megalopolitanus rure rediens ex equo cecidit, unde morbum nactus diem obiit annorum cum eſſet duorum & octoginta. Hypſicrates Amiſenus ſcriptor, multiplici doctrina eruditus, *vixit* annos duo & nonaginta.

23. Inter Oratores Gorgias, quem Sophiſtam quidam nominant, annos octo & centum. Abſtinentia vero cibi finiit: quem ajunt interrogatum de cauſſa longae ſenectutis, & omnibus ſenſibus ſanae, reſpondiſſe, quod nunquam ab aliorum ſe conviviis paſſus ſit auferri. Iſocrates ſex & nonaginta annorum cum eſſet, Panegyricam orationem ſcripſit: circa annum vero undecenteſimum, audito, Athenienſes a Philippo pugna ad Chaeroneam victos, lamentabili

ιτείας λέγει. Πολύβιος δὲ ὁ Λυκόρτα Μεγαλοπολίτης, ἀγρόθεν ἀνελθὼν, ἀφ' ἵππου κατέπεσε, καὶ ἐκ τούτου νοσήσας, ἀπέθανεν ἐτῶν δύο καὶ ὀγδοήκοντα. Ὑψικράτης δὲ ὁ [b] Ἀμισηνὸς συγγραφεὺς, διὰ πολλῶν μαθημάτων γενόμενος, ἔτη δύο καὶ ἐνενήκοντα.

Ῥητόρων δὲ Γοργίας, ὅν τινες σοφιστὴν καλοῦσιν, ἔτη ἑκατὸν ὀκτώ. τροφῆς δὲ ἀποσχόμενος, ἐτελεύτησεν· ὅν φασιν ἐρωτηθέντα τὴν αἰτίαν τοῦ μακροῦ [c] γήρως, καὶ ὑγιεινοῦ ἐν πάσαις ταῖς αἰσθήσεσιν, εἰπεῖν διὰ τὸ μηδέποτε συμπεριενεχθῆναι ταῖς ἄλλων εὐωχίαις. Ἰσοκράτης ἐνενήκοντα καὶ ἓξ ἐτῶν γεγονὼς, τὸν πανηγυρικὸν ἔγραφε λόγον· περὶ ἔτη δὲ ἑνὸς ἀποδέοντα ἑκατὸν γεγονὼς, ὡς ᾔσθετο Ἀθηναίους ὑπὸ Φιλίππου ἐν τῇ περὶ Χαιρώνειαν μάχῃ νενικημένους, πο-

b Ἀμισηνὸς] Ἐμισ— conjicit *Bochart.* Nil a vulgato abit *Fl.* *c* Γήρως] Γήρους *Fl.*

pugno; at nihil muto, quia & Κασάνδραν ap. Noſtrum ſupra *Imag.* c. 7. & alibi, item Κασάνδρου uno σ. ap. *Diod. Sic.* p. 297. Ed. *Baſ.* ac ſaepe alibi. Licet Κασσάνδρη *Homer.* ubique. item *Apollod.* XIII. p. 210. &c. *J.F.R.*

1. Πολύβιος] *Voſſ.* prae aliis adeundus I. 29. ubi hoc confirmatur. *J.H. Majus.*

5. Ἀμισηνὸς] Phoenicii Hypſicratis meminit *Tatianus* p. 128. Quem res Phoenicum lingua Ph. ſcripſiſſe narrat. Unde conjicit *Bochartus*, legendum hic Ἐμισηνός. vid. Geogr. S. p. 862. A. cum *Emiſa* urbs ſit Phoenices notiſſima. *M. du S.*

8. Γοργίας] Novem & centum tribuunt *Quintilianus* III. 1. p. 125. C. & *Suidas*. *Cenſorinus* cum noſtro CVIII. (de die nat.) add. *Val. Max.* VIII. 14. CV. *Pauſan.* Ed. poſter. c. 17. *M. du S.*

Γοργίας] Vid. *Philoſtr.* in vitis Sophiſtar. I. 29. & *Olear.* p. 494. a. *J.F.R.*

9. Ἔτη] Octavum & nonageſimum impleviſſe annum, a *Quintiliano* dicitur III. 1. p. 126. B. *Suidas* ad CVI. usque perveniſſe ait. *Philoſtratus* fere centenarium obiiſſe p. 506. *Pauſanias* XCVIII. Att. I. qui & cetera confirmat. *M. du S.*

Ἔτη ἑκατὸν ὀκτώ] Inter ſenes collocatur ab *Ælian.* II. 35. *Fulgent.* p. 171. *Cic.* in Cat. Maj. p. 156. CV. annos ei adſignat *Pauſan.* Eliac. poſter. c. 17. f. CVII. autem *Cic.* l. d. p. 152. & *Val. Max.* VIII. 13. CVIII. *Cenſorin.* c. 4. *Plin.* VII. 48. *Philoſtr.* p. 494. Novem ſupra centum, *Suid.* v. Γοργίας, & *Quintil.* Inſt. III. 1. *J.H. Majus.*

14. Ἐνενήκοντα καὶ ἕξ.] Diſcrepat *Valer. Max.* qui L. VIII. c. 7. ita ſcribit: [Iſocrates nobiliſſimum librum, qui inſcribitur παναθηναϊκὸς, quartum & octogeſimum agens, ita ut ipſe ſignificat, compoſuit . . . neque hoc ſtylo terminos vitae ſuae clauſit: namque admirationis ejus fructum quinquennio percepit.] Sed ibi error eſt in numeris, *nonageſimum* enim pro *octogeſimo* legendum eſſe, ex ipſo Iſocrate patet; quam veram eſſe ſcripturam *Ciceronis* de eo locus confirmat, de ſenectute. Quid ergo Luciano in mentem venit, ut XCVI. diceret, quem ipſe *Iſocrates* diſerte XCIV. edidit? Dicam. Ex initio ejus libri XCIV. inceptum, ex fine autem ejusdem poſt exactum XCVI. editum eſſe, conſtat. *M. du S.*

Ibid. Ἰσοκράτης &c.] Adi *Photium* Cod. CCLX. p. 793. *Longinum* p. 12. *Voſſ.* de imit. Poët. p. 96. *Periz.* ad *Ælian.* XIII. 11. *J.H. Majus.*

16. Ἑνὸς ἀποδέοντα ἑκατὸν] Ultra XC. annos vixiſſe haud dubitandum. Quum enim nonageſimum ageret annum interrogatus ut viveret? dixiſſe fertur, *veluti ille, qui jam nonagenarius mortem judicaret malorum extremum*, referente *Stob* Serm. CXIV. fol. 108. annos XCVIII. ei adſcribit *Plut.* vit. decem orator p. 837. Junge *Philoſtr.* vit. Soph. I. 17. p. 506. ἀτελευτ— ἀμφὶ τὰ ἑκατὸν ἔτη, & *Tollium* dicto libro, p. 152. Solus *Suidas* CVI. annos ei tribuit, quem cum ſecutus fuiſſet *Dan. Neſſelius*, cenſuram experiri debuit Cl. *Reimmanni* in diſſert. praeliminari ad Commentarios *Lambecii* contractos p. 97. *J.H. Majus.*

ποτνιώμενος, τὸν Εὐριπίδειον στίχον προσηνέγκατο, εἰς ἑαυτὸν ἀναφέρων·

Σιδώνιόν ποτ' ἄστυ Κάδμος ἐκλιπών.

καὶ ἐπειπὼν ὡς δουλεύσει ἡ Ἑλλάς, ἐξέλιπε τὸν βίον. Ἀπολλόδωρος δὲ ὁ Περγαμηνὸς ῥήτωρ, θεοῦ Καίσαρος Σεβαστοῦ διδάσκαλος γενόμενος, καὶ σὺν Ἀθηνοδώρῳ τῷ Ταρσεῖ φιλοσόφῳ παιδεύσας αὐτόν, ἔζησε [a] ταυτὰ τῷ Ἀθηνοδώρῳ, ἔτη ὀγδοήκοντα δύο. Ποτάμων δὲ οὐκ ἄδοξος ῥήτωρ, ἔτη ἐνενήκοντα.

Σοφοκλῆς ὁ τραγῳδοποιός, ῥᾶγα σταφυλῆς καταπιών, ἀπεπνίγη, πέντε καὶ ἐνενήκοντα ζήσας ἔτη. οὗτος ὑπὸ Ἰοφῶντος τοῦ υἱέος ἐπὶ τέλει τοῦ βίου παρανοίας κρινόμενος, ἀνέγνω τοῖς δικασταῖς Οἰδίπουν τὸν ἐπὶ Κολωνῷ, ἐπιδεικνύμενος, διὰ τοῦ δράματος, ὅπως τὸν νοῦν ὑγιαίνει· ὡς τοὺς

voce Euripidis verſiculum protulit, quem ad ſe referebat,

Quondam Sidonis urbe Cadmus excitus:

Cumque ſubjeciſſet, ſervituram eſſe Graeciam, e vita diſceſſit. Apollodorus Pergamenus rhetor Auguſti Caeſaris praeceptor, qui cum Athenodoro Tarſenſi philoſopho illum inſtituerat, ſicut Athenodorus annos vixit octoginta duos: Potamo rhetor non ignobilis annos nonaginta.

24. Sophocles Tragicus poëta, glutito uvae acino ſuffocatus eſt, quinque & nonaginta annos cum vixiſſet. Hic ab Iophonte filio ſub finem vitae accuſatus dementiae, recitavit judicibus Oedipum in Colono, oſtendens illa fabula, quam ſibi mente conſtaret, adeo ut judices ipſum qui-

[a] Ταυτὰ] Sic *Fl.* Ταυτὰ *J. P.* aliaeque.

19. Ποτνιώμενος] Ἀνιώμενος, ποτνιῶμαι τὸ δυσφορῶ, καὶ τὸ μετὰ δεινοπαθήσεως ἱκετεύω. *V.*

19. Εὐριπίδειον] Verſus hic etiam adducitur ab *Ariſtoph.* Ran. vſ. 1255. *Heſych.* v. γλυκερῷ. & *Plut.* T. II. p. 837. E. *Kuſt.* Quatridui inedia vitam hac clade perculſum finiiſſe, tradit *Plutarchus* in vita ejus. idemque non hunc verſum tantum Euripidis ab eo tum prolatum, ſed & duo alia fabularum ejusdem initia p. Ed. *Steph.* 1539. Extat inter *Euripidis fragmenta* in Phryx. vſ. 1. Habetur etiam apud *Plut.* 1539. f. qui haec paulo aliter narrat. Adi etiam *Dionys.* *M. du S.*

21. Σιδώνιον] Legitur στίχος ille Euripideus in fragm. fabulae, cui nomen *Phrixus*, p. 503. Ed. *Barneſ.* addantur ejusd. Bacch. 170. *J. H. Majus.*

23. Ἀπολλόδωρος] Vid. *Fabr.* Bibl. Gr. III. 27. p. 670. *J. H. Majus.*

28. Ποτάμων] Multa ſcripſit, etiam περὶ τελείου ῥήτορος. Vid. *Suid. Heſychium Mileſ.* & *Senec.* Suaſor. 2. p. 656. qui *magni nominis declamatorem* appellat. Cave miſceas illum cum Potamone Alexandrino philoſopho, de quo in Act. philoſ. *Heumannianis* part. 2. p. 330. & part. 5. p. 848. ſeqq. *J. H. Majus.*

30. Σοφοκλῆς — π. καὶ ἐν.] Vid. *Marm.* Ox. 150. n. 78. ubi XCI. tantum tribuuntur. Sed pro I. legendum videtur Π. Cujus latere uno obliterato, facile ex quinario unitas facta eſt. V. *Plut.* 1405. 2. f. *Scaliger* Diodorum ſecutus, XC. ſolum tribuit not. ad *Euſeb.* Chron. 108. b. Hoc modo obſervari velim ex *Plut.* L. c. LV. egiſſe annum Sophoclem, cum mortuus eſt Herodotus. *Val. Max.* VIII. 7. prope centeſimum attigiſſe tradit; vid. *fragm. Sotadis* apud *Grot.* Flor. p. 399. *M. du S.*

Σοφοκλῆς — ῥᾶγα σταφυλῆς] *Anthol.* III. 25. p. 396. Ἐσβέσθης γηραιὲ Σοφόκλεες, ἄνθος ἀοιδῶν, Οἰνωπὸν Βάκχου βότρυν ἐρεπτόμενος. Alii aliter narrant, & mortuum gaudio, ob victoriam Tragicam. *J. H. Majus.*

31. Πέντε καὶ ἐνενήκοντα] Annorum hunc numerum firmat *Faber* in vitt. poët. Graec. T. X. Theſ. *Gron.* col. 775. *J. H. Majus.*

32. Οὗτος (Σοφοκλῆς) ὑπὸ Ἰοφῶντος τοῦ υἱέος &c.] Hujus Iophontis meminit Comicus in *Ran.* p. 214. (i. e. verſ. 73.) ubi Bacchus, δέομαι ποιητοῦ δεξιοῦ. Οἱ μὲν γὰρ οὐκ ἔτ' εἰσιν, οἱ δ' ὄντες κακοί. Ad quae Hercules: Τί δ' οὐκ Ἰοφῶν ζῇ; illuſtrare poſſunt hunc Luciani locum, quæ Scholiaſtes vetus ibi habet de Iophonte: Ἰοφῶν, inquit, υἱὸς ἦν Σοφοκλέους ἐκ Νικοστράτης, ὃς δόκησιν παρεῖχεν, ὅτι τοῖς τοῦ πατρὸς ἐχρῆτο ποιήμασιν ὡς οἰκείοις. εἰσήγαγε δέ ποτε Σοφοκλῆς ἐν δράματι τὸν Ἰοφῶντα φθονοῦντα, καὶ πρὸς τοὺς φράτορας ἐγκαλοῦντα τῷ πατρὶ ὡς ὑπὸ γήρως παραφρονοῦντι. οἱ δὲ τῷ Ἰοφῶντι ἐπετίμησαν. Σάτυρος δέ φησιν αὐτὸν εἰπεῖν· Εἰ μὲν εἰμὶ Σοφοκλῆς, οὐ παραφρονῶ, εἰ δὲ παραφρονῶ, Σοφοκλῆς οὐκ εἰμί. καὶ τότε τὸν Οἰδίποδα παραγνῶναι. *L. Bos.*

Οὗτος ὑπὸ Ἰοφῶντος &c.] Conf. *Cic.* de Senect. p. 155. *Val. Max.* III. 7. & IX. 12. *Camerar.* prolegom. ad Sophocl. p. 16. & in commentar. ad ejusd. Oed. Colon. p. 352. *J. H. Majus.*

34. Οἰδίπουν τὸν ἐπὶ Κολωνῷ] Quae etiamnum ſuperſtes

quidem vehementer admirarentur, filii autem furorem damnarent.

25. Cratinus Comicus poëta ſeptem ſupra nonaginta annis vixit, cumque verſus finem vitae Pytinen docuiſſet, viciſſetque, non ita multo poſt obiit. Etiam Philemon Comicus, non minus quam Cratinus ſeptem & nonaginta annos natus, decumbebat quieſcens in lectulo. Cum vero videret aſinum paratas ſibi ficus devorantem, in cachinnos effunditur; vocatoque ſervo cum multo *itidem* confertoque riſu imperat, ut aſino etiam merum ſorbendum addat: atque ipſum per riſum intercluſo ſpiritu moritur. Etiam Epicharmus Comicus ſeptem & nonaginta annos dicitur vixiſſe.

26. Anacreon canticorum poëta vixit

δικαστὰς, τὸ μὲν ὑπερθαυμάσαι, καταψηφίσασθαι δὲ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ μανίαν.

Κρατῖνος δὲ ὁ τῆς κωμῳδίας ποιητὴς, [b] ἑπτὰ πρὸς τοῖς ἐνενήκοντα ἔτεσιν ἐβίωσε, καὶ πρὸς τῷ τέλει τοῦ βίου διδάξας τὴν Πυτίνην, καὶ νικήσας, μετ' οὐ πολὺ ἐτελεύτα. καὶ Φιλήμων δὲ ὁ κωμικὸς, ὁμοίως τῷ Κρατίνῳ, [c] ἑπτὰ καὶ ἐνενήκοντα ἔτη βιοὺς, κατέκειτο μὲν ἐπὶ κλίνης ἠρεμῶν, θεασάμενος δὲ ὄνον τὰ [d] παρεσκευασμένα αὐτῷ σῦκα κατεσθίοντα, ὥρμησε μὲν εἰς γέλωτα, καλέσας δὲ τὸν οἰκέτην, καὶ σὺν πολλῷ καὶ ἀθρόῳ γέλωτι εἰπὼν προσδοῦναι τῷ ὄνῳ ἀκράτου ῥοφεῖν, ἀποπνιγεὶς ὑπὸ τοῦ γέλωτος ἀπέθανε. καὶ Ἐπίχαρμος δὲ ὁ τῆς κωμῳδίας ποιητὴς, καὶ αὐτὸς ἐνενήκοντα καὶ ἑπτὰ ἔτη λέγεται βιῶναι.

Ἀνακρέων δὲ ὁ τῶν μελῶν ποιητὴς, ἔζησεν ἔτη

b Ἑπτὰ] Τέσσαρα *Fl.* *c* Ἑπτὰ] Τέσσαρα *Fl.* *d* Παρεσκευασμένα] Sic *B*1. & 2. Παρασκευασμ— ceterac.

ſtes eſt. *M. du S.*

37. Ὑπερθαυμάσαι] Fruſtra id verbum quaeras in Lexicis, & tamen ſumtum illud eſt ex hominum doctorum ſermonibus. Utitur eo Noſter in *Zeux.* c. 3. f. *Ver. Hiſt.* I. c. 34. pr. Pro *Imag.* c. 18. f. *Polyaen.* VIII. 8. p. 708. *Achill. Tat.* VIII. p. 503. *Heliod.* VII. 15. p. 331. *J. H. Majus.*

38. Μανίαν] *Camerarius* in Sophocl. f. 40. hoc rejicit, vid. *Val. Max.* VIII. 7. *M. du S.*

39. Κρατῖνος] Vid. *Meurſ.* Bibl. Attic. II. col. 1471. *J. H. Majus.*

40. Ἑπτὰ] Eundem ferme numerum habet *Suidas*, nempe XCVI. ſed idem addit, ab aliis CI. ei tradi. *M. du S.*

43. Φιλήμων] Vixiſſe annos XCIV. *Suid.* ait, & riſu ſuffocatum obiiſſe, & mortuum in lectulo jacentem fuiſſe repertum. Poſterius confirmat *Apul.* florid. XVI. quamvis de mortis genere variet. In ſcena certantem clauſiſſe diem ultimum refert *Plut.* tractatu an ſeni ſit gerenda Reſp. p. 785. *J. H. Majus.*

4[illegible]. Παρεσκευασμένα] Perperam in omnibus aliis editionibus legitur, θεασάμενος δὲ ὄνον τὰ παρασκευασμένα αὐτῷ σῦκα κατεσθίοντα. Recte Baſileenſis παρεσκευασμένα. *J. J*

Παρεσκευασμένα] Corruptiſſime omnes, praeter *B.* habere παρασκ— adpinxerat etiam *Solan.* Parui igitur, quia facilis in eo librariorum aut editorum aberratio: at ſi integra augmenti ſyllaba abjecta fuiſſet, nihil mutaſſem; exempla enim tam indubitata & crebra dedimus jam terque quaterque, vid. Indicem, tit. *augmentum.* *J. F. R.*

49. Ἀκράτου] *Tan. Faber* & *Kenettus* nolunt hic Luciano fidem haberi; quorum ego rationem non aſſequor. Non ignoro tamen aliter etiam ab aliis narrari ejus mortem. Vide Teſtimonia de *Philemone* fragmentis ejus, quae nuper prodierunt, praemiſſa. *Val. Max.* eodem, quo Noſter, modo mortem ejus tradit IX. 12. *M du S.*

51. Ἐπίχαρμος] XC. tribuit *Diog. Laërt.* p. 232. F. *M. du S.*

Ἐπίχαρμος] *Aeliano* V. H. 2. 34. πάνυ σφόδρα πρεσβύτης audit. *Laërt* VIII. 78. annos XC. ei tribuit. Comoedias illius percenſet & *Meurſ.* ad *Hellad.* Chreſtom. col. 973. ſeqq. *J. H. Majus.*

54. Ἀνακρέων] Veterum recentiorumque teſtimonia de numero annor. morteque ejus, congeſſit praeſtantiſſ. *J. Barneſ.* in ejus vita §. XL. *J H. Majus.*

Ibid. Μελῶν] Τὰ μέλη ſpeciatim aliquando notant Lyricum carmen, ut in *Arrian.* Exp. Alex. I. c. 12. οὔτ' οὖν καταλογάδην, οὔτε τις ἐν μέτρῳ ἐποίησεν, ἀλλ' οὐδὲ ἐν μέλει ᾔσθη Ἀλέξανδρος. Conjunctim μέλος ἐκ τῆς λύρας dixit *Himerius* init. Orat. εἰς βασιλέα, in catalogo *Uffenbachiano*, part. 2. col. 631. & ibid. col. 633. μέλος Τήιον, carmen eſt Anacreonticum, ſive Lyricum. De Anacreonte *Julian.* Miſopog. ipſo exordio; Ἀνακρέοντι τῷ ποιητῇ πολλὰ ἐποιήθη μέλη σεμνὰ καὶ χαρίεντα. Thaletem ποιητὴν λυρικῶν μελῶν nuncupat *Plutarch.* vit. Lycurg. p. 41. Unde μελοποιὸς Lyricus, quomodo ſupra Noſter Sect. IX. p. 26. ipſum Anacreontem & ſtatim adpellat Steſichorum, quem alii

 λυ-

ἔτη πέντε καὶ ὀγδοήκοντα. καὶ Στησίχορος δὲ ὁ μελοποιὸς, ᵃ ταυτά. Σιμωνίδης δὲ ὁ Κεῖος, ὑπὲρ τὰ ἐνενήκοντα.

Γραμματικῶν δὲ, Ἐρατοσθένης μὲν ὁ Ἀγλαοῦ Κυρηναῖος, ὃν οὐ μόνον γραμματικὸν, ἀλλὰ καὶ ποιητὴν ἄν τις ὀνομάσειε, καὶ φιλόσοφον, καὶ γεωμέτρην, δύο καὶ ὀγδοήκοντα οὗτος ἔζησεν ἔτη·

Καὶ Λυκοῦργος δὲ ὁ νομοθέτης τῶν Λακεδαιμονίων, πέντε καὶ ὀγδοήκοντα ἔτη ζῆσαι ἱστορεῖται.

Τοσούτους ἐδυνήθημεν βασιλέας, καὶ πεπαιδευμένους, ἀθροῖσαι· ἐπεὶ δὲ ὑπεσχόμην καὶ Ῥωμαίων τινὰς, καὶ τῶν τὴν Ἰταλίαν οἰκησάντων μακροβίων ἀναγράψαι, τούτους σοι, θεῶν βουλομένων, ἱερώτατε Κυΐντιλλε, ἐν ἄλλῳ δηλώσομεν λόγῳ.

annos quinque & octoginta; & Steſichorus melicus totidem : Simonides autem Ceus ſupra nonaginta.

27. Inter Grammaticos Eratoſthenes Aglai F. Cyrenaeus, quem non Grammaticum ſolum, ſed etiam poëtam aliquis nominaverit, & Philoſophum, & Geometram; duo & octoginta hic vixit annos.

28. Lycurgus Lacedaemoniorum legislator quinque & octoginta annos vixiſſe narratur.

29. Tot potuimus reges & eruditos homines colligere. Cum vero promiſerim etiam Romanorum quosdam, & Italicorum longaevorum referre, eos tibi, Diis volentibus, Quintille ſanctiſſime, alio libello indicabimus.

PA-

a Τάυτὰ Bene *Fl.* Ταυτὰ cett.

λυρικὸν vocitant. Adde de hoc τῶν μελῶν ſignificatu Cl. *Perizon.* ad *Æliani* IV. 26. p. 359. *J. H. Majus.*

55. Στησίχορος] Vid. de eo commentt. ad *Longin.* Sect. 13. *Meurſ.* ad *Heſych.* Mileſ. p. 193. ſeqq. *Voſſ.* de poët. Graec. *J. H. Majus.*

56. Σιμωνίδης] Vide *Marm.* Ox. p. 168. Ep. 68. ubi XC. tribuuntur. *Suidas* LXXXIX. Ceium fuiſſe docent etiam *Strabo* X. & *Suidas*, & ipſe Simonides apud *Steph.* Lyr. p. 149. b. B. *Euſebius* inconſtans eſſe videtur vid. *Val. Max.* *M. du S.*

Σιμωνίδης] Octogeſimo anno docuit adhuc carmina, & in eorum certamina deſcendit, *Val. Max.* VIII. 7. teſte. Attigiſſe annum LXXXIX. ſcribit *Suidas.* *J. H. Majus.*

58. Ἐρατοσθένης] Praefuit hic Bibliothecae Alexandrinae poſt Zenodotum, unde & *Beta* audit, ſive *ſecundus* vid. *Prideaux.* an. ante Chr. 239. Longaevorum exempla haec addenda ſuppeditat *J. de la Faye.* *Andreas Alciat.* Hiſt. med. col. 51. narrat ſe *in Verbani pago Malcorabia fabrum vidiſſe* CXVI. *annos agentem, non integris ſolum ſenſibus, ſed & tam vegetum, ut ferream quadrupedi ſoleam parvo negotio apponeret; cujus rei etiam univerſa illa regio*, inquit, *teſtis eſt.* Johannes de temporibus, qui Carolo Magno militaſſe dicitur, & CCCLX. annos vixiſſe, anno Chr. 1139. obiiſſe traditur. Addi meretur qui hoc ipſo menſe Febr. (dum notas haſce tandem aliquando edendas relego, deceſſit an. MDCCXXIII.) *Joh. Erneſtus Scholts* eques, qui olim ſub Carolo Guſtavo Sueciae Rege inter ejus Praetorianos militavit, is in Soxonia natus Martii XII. anni 1608. Riſvici prope Hagam comitum degens, ad extremum usque proſpera uſus valetudine, die quaque dominica pedes Hagam, ubi haec ſcribo, veniebat & remeabat, ut ſacris intereſſet more Lutheri reformatorum. Ultra L annos rude donatus & ſtipendio publico gaudens ad CXIV. usque annum vitam produxit. *M. du S.*

Ἐρατοσθένης] Pretium operae erit *Cenſorinum* adire, qui c. 4. & hujus aetatem, & aliorum quorundam a Luciano hactenus expoſitorum enarrat. *J. H. Majus.*

59. Οὐ μόνον γραμ. &c.] Ex vero hoc ipſum elogio ornari conſtabit evolventibus teſtimonia, quae virorum doctiſſimus — inſignis ille *Fabric.* Bibl. Gr. III. 18. p. 471. ſeq. plena manu collecta ſubminiſtrat. *J. H. Majus.*

63. Λυκοῦργος] Ne mirere, hunc ultimum inter doctos Graecos hic obtinere locum. Ipſe enim Lycurg. *Strabone* teſte X. 464. cum *Homero* in Chio inſula congreſſus eſt, ejus certe poëmata deſcripſit, ac primus vulgavit integra, ut *Plut.* in ejus vita, & *Heraclid. Pont.* libello de politiis Graecor. poſt init. memoriae produnt. Spartanis per XLII. annos praefuit, ſecundum *Suid.* T. 2. p. 472. Vitae annos *Plutarchus* non exprimit, refert tamen obiiſſe ea aetate, *qua & vivere & quieſcere volentibus maturum eſt.* *J. H. Maj.*

70. Θεῶν βουλομένων] *Xenoph.* frequenter uſurpavit hanc formulam, indicante Cl. *Raphel.* ad Ep. S. Jacobi IV. 25. Item *Lucian.* Tim. *Heliod.* VI. 282. & VII. 5. p. 306. Plura *Grot.* ad I. Corinth. XVI. 7. *Rittersh.* ad Salv. Maſſil. p. 262. & in ſacr. lect. I. c. 1. p. 5. ac *Briſſon.* form. I. p. 69. *J. H. Majus.*

Ibid. Ἱερώτατε] Ἱερὸν etiam ſignificare εὐσεβῆ, hic probat Cl. *Majus* ex Inſcript. Grut. col. 680. 660. & 1027. Concedit tamen, hic reddi poſſe: *maxime Quintille*, cum omne praeclarum quandoque vocetur ἱερόν. Vid. *Schol. minora* ad *Hom.* Il. A. 366. Auctor Etymol.

PATRIAE ENCOMIUM. ΠΑΤΡΙΔΟΣ ΕΓΚΩΜΙΟΝ.

SUa cuique patria nihil eſſe dulcius, olim illud quidem tritum eſt. Numquid autem dulcius quidem nihil; ſed *tamen* auguſtius aliud quid eſt ac divinius? Quin quaecumque auguſta & divina putant homines, eorum cauſſa & magiſtra patria eſt, quae genuerit ea, nutriverit, inſtituerit. Itaque magnitudines urbium & claritates, & ſumtus aedificiorum, multi admirantur, patrias vero amant univerſi. Atque in tantum ſe errorem abduci nemo paſſus eſt eorum etiam, qui valde ſpectaculorum voluptatibus deliniuntur, ut propter excellentiam ſpectaculorum apud alios, ſuae patriae oblivionem caperet.

2. Ac ſi quis beatae ſe civitatis civem eſſe gloriatur, ille, quis honos habendus ſit patriae, ignorare mihi videtur, manifeſtumque eſt, aegre fuiſſe laturum, ſi mediocrem magis patriam ſortitus eſſet. At mihi ipſum nomen honorare patriae dulcius eſt. Ipſas enim comparare urbes ſi quis ve-

Ὅτι μὲν οὐδὲν γλύκιον ἧς πατρίδος φθάνει προτεθρυλλημένον. ἆρ' οὖν ἥδιον μὲν οὐδὲν, σεμνότερον δέ τι καὶ θειότερον ἄλλο; [a] καὶ μὴν ὅσα σεμνὰ καὶ θεῖα νομίζουσιν ἄνθρωποι, τούτων πατρὶς αἰτία, καὶ διδάσκαλος γεννησαμένη, καὶ [b] ἀναθρεψαμένη, καὶ παιδευσαμένη. [c] πόλεων μὲν οὖν μεγέθη, καὶ λαμπρότητας, καὶ πολυτελείας κατασκευῶν, θαυμάζουσι πολλοί, [d] πατρίδας δὲ στέργουσι πάντες· καὶ τοσοῦτον οὐδεὶς ἐξηπατήθη τῶν [e] καὶ πάνυ κεκρατημένων ὑπὸ τῆς κατὰ τὴν θέαν ἡδονῆς, ὡς ὑπὸ τῆς ὑπερβολῆς τῶν παρ' ἄλλοις θαυμάτων λήθην ποιήσασθαι τῆς πατρίδος.

Ὅστις μὲν οὖν σεμνύνεται πολίτης ὢν εὐδαίμονος πόλεως, ἀγνοεῖν μοι δοκεῖ τίνα χρὴ τιμὴν ἀπονέμειν τῇ πατρίδι· καὶ ὁ τοιοῦτος, δῆλός ἐστιν ἀχθόμενος ἄν, εἰ μετριωτέρας ἔλαχε τῆς πατρίδος. ἐμοὶ δὲ ἥδιον αὐτὸ τιμᾶν τὸ τῆς πατρίδος ὄνομα. πόλεις μὲν γὰρ πα-

a Καὶ μὴν] Ἀλλὰ μὴν *Marcil.* Non addicunt Edd. *b* Ἀναθρεψαμένη] Sic *Fl.* & pleraeque. Ἀνατρ— *J.* *c* Πόλεων] Et hoc eſt in *Fl. H. P. B. S.* Πόλεως *J.* *d* Πατρίδας] Πατρίδος *J.* ſola. *e* Καὶ] Omittit *Fl.*

1. Ὅτι μὲν οὐδὲν] Τὸ παρὸν ἀναπόδοτον ὂν ἐσφάλθαι δοκεῖ. *G.* Errat. Nam eſt pleonaſm. notus. V. ad *Muſc. Enc.* c. 1. *J.F.R.*

mol. in ἱερὸν ἰχθῦν, ac *Fuchſ.* ad Nic. Myrepſium de antidot. Sect. I. c. 208. Contraxi ex diſſ. *Maji.* *J.F.R.*

Ibid. Κυίντιλλε] Hoc accentu Edd. omnes etiam ſupra, initio hujus *Dial.* Et ſic Περίλλος ap. *Suid.* & *Harpocrat.* Mallem tamen Κυίντιλλος, ut Περίλλος ap. *Plutarch.* recte, de fortuna Rom. p. m. 315. med. *J.F.R.*

Ibid. Ἐν ἄλλῳ — λόγῳ] Iſte liber vel periit, vel a Luciano non eſt ſcriptus, ut rectiſſime cenſet Cl. *Fabric.* Bibl. Gr. IV. part. I. c. 16. p. 497. Quem defectum ex parte ſupplere poteſt *Phlegon Trallianus*, qui potiſſimum μακροβίους Romanos recenſuit, nec non *Plin.* VII. 48. & *Val. Max.* VIII. 7. ac 13. Ex recentioribus *Zwingerus* in theatro vitae humanae, vol. XVII. L. 2. p. 2455. ſeqq. & *Jul. Barbaranus* in officina, ſive promtuario rerum electarum T. I. tit. 22. p. 297. ſſ. Ed. *Venet.* An. 1569. *J.H. Majus.*

ΠΑΤΡΙΔΟΣ] Vid. etiam *Eur. Phoen.* 409. *M. duS.*

ΠΑΤΡΙΔΟΣ ΕΓΚ.] Antiquiorem Luciano hunc eſſe Dialogum exiſtimat *Huët.* in praep. Evang. prop. IV, 51. p. 94. (monente Cl. *J. H. Majo*, in diſſert. ad Luciani *Macrob.*) Additque conſulendum etiam Athenagoram in extremo legationis pro Chriſtianis. *J.F.R.*

1. Οὐδὲν γλύκιον] *Hom.* Od. I. 28. 34. In poſteriore cujus verſu etiam eſt ἧς πατρίδος, ne putes γῆς forſan in Luciano legendum. *J.F.R.*

3. Θειότερον ἄλλο; μὴν ὅσα] Καὶ θειότερον ἄλλο; ἀλλὰ μὴν ὅσα. *Th. M.*

9. Πατρίδας δὲ στέργουσι] Etſi *Juntinae* lectio eo blandiatur, quod ſingularem exhibeat, quali in hoc Encomio plurimum utitur; non tamen recedo ab vulgata, quia τῷ στέργω accuſandi caſum addere amat. Sic mox infra c. 10. ὄνομα στέργοντες. Nec a plurali abſtinuit c. 5. bis, item 10. atque alibi, nec pluralis inuſitatus aliis, ut *Diod. Sic.* XI. c. 5. *Herodian.* VII. 6. 7. &c. quare non auſcultandum *Juntinae.* *J.F.R.*

παραβαλεῖν ᵃ πειρωμένῳ, προσήκει μέγεθος ἐξετάζειν, καὶ κάλλος, καὶ τὴν τῶν ὠνίων ἀφθονίαν. ὅπου δ' αἵρεσίς ἐστι πόλεων, οὐδεὶς ἂν ἕλοιτο τὴν λαμπροτέραν, ἐάσας τὴν πατρίδα, ἀλλ' εὔξαιτο μὲν ἂν εἶναι καὶ τὴν πατρίδα ταῖς εὐδαίμοσι παραπλησίαν, ἕλοιτο δ' ἂν τὴν ὁποιανοῦν.

Τὸ δ' αὐτὸ τοῦτο καὶ οἱ δίκαιοι τῶν παίδων πράττουσι, καὶ οἱ χρηστοὶ τῶν πατέρων. οὔτε γὰρ νέος καλὸς κἀγαθὸς, ἄλλον ἂν προτιμήσαι τοῦ πατρὸς, οὔτε πατὴρ καταμελήσας τοῦ παιδὸς, ἕτερον ἂν στέρξαι νέον, ἀλλὰ τοσοῦτόν γε οἱ πατέρες νικώμενοι, προσνέμουσι τοῖς παισὶν, ὥστε καὶ κάλλιστοι, καὶ μέγιστοι, καὶ τοῖς πᾶσιν ἄριστα φαίνονται κεκοσμημένοι οἱ παῖδες αὐτοῖς. ὅστις δὲ μὴ τοιοῦτός ἐστι δικαστὴς πρὸς τὸν υἱὸν, οὐ δοκεῖ μοι πατρὸς ὀφθαλμοὺς ἔχειν.

ᵇ Πατρίδος τοίνυν τὸ ὄνομα, πρῶτον, καὶ οἰκειότατον πάντων· οὐδὲν γὰρ ὅ, τι τοῦ πατρὸς οἰκειότερον. εἰ δέ τις ἀπονέμει τῷ πατρὶ τὴν δικαίαν τιμὴν, ὥσπερ καὶ ὁ νόμος, καὶ ἡ φύσις κελεύει, προσηκόντως ἂν τὴν πατρίδα προτιμήσαι. καὶ γὰρ ὁ πατὴρ αὐτὸς τῆς πατρίδος κτῆμα, καὶ ὁ τοῦ πατρὸς πατὴρ, καὶ οἱ ἐκ τούτων οἰκεῖοι πάντες ἀνωτέρω, καὶ μέχρι θεῶν πατρῴων πρόεισιν ἀναβιβαζόμενον τὸ ὄνομα.

Χαίρουσι καὶ θεοὶ πατρίσι, καὶ πάντα μὲν, ὡς εἰκὸς, ἐφορῶσι τὰ τῶν ἀνθρώπων, αὑτῶν ἡγούμενοι κτήματα πᾶσαν γῆν, καὶ θάλασαν· ἐφ' ἧς δὲ ἕκαστος αὐτῶν ἐγένετο, προτιμᾷ τῶν ἄλλων ἁπασῶν πόλεων. καὶ πόλεις σεμνότεραι θεῶν πατρίδες, καὶ νῆσοι

lit, conveniens eſt, ut magnitudinem exigat, & pulchritudinem, & rerum venalium abundantiam : at de optione urbium ubi agitur, nemo ſane, relicta ſua patria, ſplendidiorem elegerit : ſed optaverit ille quidem eſſe ſuam patriam beatis illis proximam ; caeterum ipſam qualiſcumque demum ſit, praetulerit.

3. Idem nempe liberi faciunt, ſi ſunt juſti, ac boni parentes. Neque enim honeſtus bonusque juvenis alium quemcumque patri praetulerit ; neque ſuo neglecto filio pater juvenem alium complectatur. Sed tantum *amore* victi patres ex ſe natis tribuunt, ut & pulcherrimi, & maximi, & rebus omnibus ornatiſſimi, ſui illis liberi videantur. Si quis vero talis non eſt filii ſui judex, ille non patris mihi oculos videtur habere.

4. Ergo nomen patriae primum omnium & familiariſſimum : neque enim patre quidquam familiarius. Si quis vero juſtum ſuo patri honorem habet, quod lex pariter ac natura praecipit, convenienter ille patriam praetulerit : quando ipſe quoque pater res patriae eſt, & patris pater, & qui propter hoſce ad nos pertinent ſurſum omnes : atque ad patrios usque deos retro aſcendens illud nomen progreditur.

5. Gaudent ipſi quoque *ſuis* Dii patriis, & cum omnia inſpiciant humana, ut credere fas eſt, qui ſuae ditionis & terram & mare eſſe arbitrentur : tum in qua quisque illorum natus eſt, eam urbibus praefert aliis omnibus. *Itaque* & urbes auguſtiores, quae Deorum patriae ſunt, & diviniores in-

ᵃ Πειρωμένῳ] Πειρωμένων *Fl.* ᵇ Πατρίδος] Πατρίδος male *J.*

33. Νικώμενοι] Subaudi τῇ στοργῇ. **F.G.**

71. Διὰ τῆς πατρίδος] Vulgatum non contemno, quia non modo διὰ cum genit. etiam cauſſam inſtrumentumve notat, ut *Herodian.* I. 3. 5. ὕβρεις τε καὶ βίαι, δι' ὧν τὴν ἐκείνου ἀρχὴν κατήσχυναν. *Ptolem.* Harm. c. 3. pr. δι' οὗ ἡ πληγή. *per quem percuſſio facta.* Sed quia locum potiſſimum hic ſignificari credo, ubi didicerit, i. e. *in patria*, quod exemplis haud indiget : ideoque Florent. lectionem non recepi, etſi & illa defendi poteſt, διὰ τὴν πατρίδα exponendo *patriae beneficio*, *ope*, ut *Long. Paſt.* 2. p. 48. f. διὰ τοῦτον καὶ ποταμοὶ ῥέουσι. I. e. *per hunc Cupidinem flumina fluunt.* ſive, ille auctor eſt. Idem 2. 77. διὰ τὰς Νύμφας ἔζησε. *Nympharum beneficio vixiſſet.* Atticis autem frequens eſſe διὰ accuſativum

ſinſulae, in quibus natales celebrantur Deorum. Sacra quippe ea demum grata Diis putantur, quae in domeſtica illis loca delatus quisque peregerit. Si vero Diis carum eſt nomen patriae; quid ni multo magis hominibus?

θειότεραι, παρ' αἷς ὑμνεῖται γένεσις θεῶν. ἱερὰ γοῦν κεχαρισμένα ταῦτα νομίζεται τοῖς θεοῖς, ἐπειδὰν εἰς τοὺς οἰκείους ἕκαστος ἀφικόμενος ἱερουργῇ τόπους. εἰ δὲ θεοῖς τίμιον τὸ τῆς πατρίδος ὄνομα, πῶς οὐκ ἀνθρώποις πολύ γε μᾶλλον;

6. Etenim vidit ſolem primum e ſua quisque patria: ut hic quoque Deus, licet communis ſit, patrius ille tamen unicuique videatur ideo, quod primum ex illo *ſibi* loco conſpectus ſit. Et vocem mittere ibi auſpicatus eſt, patria loqui lingua cum diſceret; & Deos agnovit. Talem vero ſi quis patriam ſortitus eſt, ut alia quoque ad majorum rerum inſtitutionem opus habuerit: habeat ille ſane hujus etiam inſtitutionis patriae gratiam. Neque enim vel nomen illius *alterius* urbis ſciviſſet, niſi patriae beneficio, urbem *ejusmodi* eſſe didiciſſet.

Καὶ γὰρ εἶδε τὸν ἥλιον πρῶτον ἕκαστος ἀπὸ τῆς πατρίδος· ὡς καὶ τοῦτον τὸν θεὸν, εἰ καὶ κοινός ἐστιν, ἀλλ' οὖν ἑκάστῳ νομίζεσθαι πατρῷον, διὰ τὴν πρώτην ἀπὸ τοῦ τόπου θέαν· καὶ φωνῆς ἐνταῦθα ἤρξατο, ἐπιχώρια [c] πρῶτα λαλεῖν μανθάνων, καὶ θεοὺς ἐγνώρισεν. εἰ δέ τις τοιαύτης ἔλαχε πατρίδος, ὡς ἑτέρας δεηθῆναι πρὸς τὴν τῶν μειζόνων παιδείαν, ἀλλ' οὖν ἐχέτω καὶ τούτων τῶν παιδευμάτων τῇ πατρίδι τὴν χάριν· οὐ γὰρ ἂν ἐγνώρισεν οὐδὲ πόλεως ὄνομα, μὴ διὰ [d] τῆς πατρίδος, πόλιν εἶναι μαθών.

7. Caeterum eruditionem, puto, doctrinamque omnem colligunt homines, ut ea ſe utiliores praeſtent *ſuis quique* patriis. Opes ſibi parant iidem ambitione quadam ad publicas patriae impenſas. Idque merito, arbitror. Oportet enim non ingratos eſſe, qui maximis affecti ſunt beneficiis. Verum ſi quis ſingulis etiam gratiam, prout juſtum eſt, refert obligatus beneficio, multo magis patriae rependere juſta convenit. Etenim malae tractationis parentum leges ſunt in civitatibus: communem autem parentem putare patriam convenit, & praemia pro alimentis, ipſaque adeo legum cognitione, rependere.

Πάντα δὲ, οἶμαι, παιδεύματα καὶ μαθήματα συλλέγουσιν ἄνθρωποι, χρησιμωτέρους αὐτοὺς ἀπὸ τούτων ταῖς πατρίσι παρασκευάζοντες. κτῶνται δὲ καὶ χρήματα, φιλοτιμίας ἕνεκεν τῆς εἰς τὰ κοινὰ τῆς πατρίδος δαπανήματα. καὶ εἰκότως, οἶμαι· δεῖ γὰρ οὐκ ἀχαρίστους εἶναι τοὺς τῶν μεγίστων τυχόντας εὐεργεσιῶν. ἀλλ' εἰ καὶ τοῖς καθ' ἕνα τις [e] ἀπονέμοι χάριν, ὥσπερ ἐστὶ δίκαιον, ἐπειδὰν εὖ πάθῃ πρός τινος, πολὺ μᾶλλον προσήκει τὴν πατρίδα τοῖς καθήκουσιν ἀμείβεσθαι. κακώσεως μὲν γὰρ γονέων εἰσὶ νόμοι παρὰ ταῖς πόλεσι· κοινὴν δὲ προσήκει πάντων μητέρα τὴν πατρίδα νομίζειν, καὶ χαριστήρια τροφῶν ἀποδιδόναι, καὶ τῆς τῶν νόμων αὐτῶν γνώσεως.

Ὤφθη

c Πρώτα] Πρῶτον Fl. d Τῆς πατρίδος] Τὴν πατρίδα Fl. e Ἀπονέμοι] Ἀπονέμει Fl.

tivum etiam pro genitivo addere, vid. apud *Kuſter.* ad *Ariſtoph.* Plut. 93. 130. & 143. *δι' ἐμὲ θύουσιν αὐτῷ. Per me* (Plutum) *ei ſacrificant.* Ac plura de illa permutatione, in Obſervatt. *Eckhardi*, ad ejusd. *Plut.* p. 12. & 13. *J. F. R.*

84. Κακώσεως — γονέων] Conf. T. 2. *Bis Accuſ.* c. 29. ubi de injuria quam uxor a marito paſſa eſt. Hic vero conſtructio illa cum genitivo in ſe ſpectata eſt ambigua, vel reciproca, poteſtque tam ſignificare injurias a parentibus commiſſas, quam quas illi patiuntur. Sed ſi nexum ſpectes, poſterius ſignificari, patebit. *J. F. R.*

31 Ἀν-

Ὤφθη δὲ οὐδεὶς οὕτως ἀμνήμων τῆς πατρίδος, ὡς ἐν ἄλλῃ πόλει γενόμενος, ἀμελεῖν. ἀλλ' οἵ τε κακοπραγοῦντες ἐν ταῖς ἀποδημίαις, συνεχῶς ἀνακαλοῦσιν ὡς μέγιστον τῶν ἀγαθῶν ἡ πατρίς· οἵ τε εὐδαιμονοῦντες, ἂν καὶ τὰ ἄλλα εὖ πράττωσι, τοῦτο γοῦν αὐτοῖς μέγιστον ἐνδεῖν νομίζουσι, τὸ μὴ τὴν πατρίδα οἰκεῖν, ἀλλὰ ξενιτεύειν. ὄνειδος γὰρ τὸ τῆς ξενιτείας· καὶ τοὺς κατὰ τὸν τῆς ἀποδημίας χρόνον λαμπροὺς γενομένους, ἢ διὰ χρημάτων κτῆσιν, ἢ διὰ τιμῆς δόξαν, ἢ διὰ παιδείας μαρτυρίαν, ἢ δι' ἀνδρίας ἔπαινον, ἔστιν ἰδεῖν ἐς τὴν πατρίδα πάντας ἐπειγομένους, ὡς οὐκ ἂν ἐν ἄλλοις βελτίοσιν ἐπιδειξομένους τὰ αὑτῶν καλά. καὶ τοσούτῳ γε μᾶλλον ἕκαστος σπεύδει λαβέσθαι τῆς πατρίδος, ὅσῳπερ ἂν φαίνηται μειζόνων παρ' ἄλλοις ἠξιωμένος. ποθεινὴ μὲν οὖν καὶ νέοις πατρίς.

Τοῖς δὲ ἤδη γεγηρακόσιν, ὅσῳ πλέον τοῦ φρονεῖν ἢ τοῖς νέοις μέτεστι, τοσούτῳ καὶ πλείων ἐγγίνεται πόθος ὁ τῆς πατρίδος. ἕκαστος γοῦν τῶν γεγηρακότων, καὶ σπεύδει καὶ εὔχεται καταλῦσαι τὸν βίον ἐπὶ τῆς πατρίδος, ἵν', ὅθεν ἤρξατο βιοῦν, ἐνταῦθα πάλιν καὶ τὸ σῶμα παρακαταθῆται τῇ θρεψαμένῃ γῇ, καὶ τῶν πατρῴων κοινωνήσῃ τάφων. δεινὸν γὰρ ἑκάστῳ δοκεῖ ξενίας ἁλίσκεσθαι, καὶ μετὰ θάνατον ἐν ἀλλοτρίᾳ κειμένῳ γῇ.

8. Viſus autem eſt nemo adeo immemor patriae, qui in alia civitate conſtitutus illius curam abjiciat. Sed cum ii quibus adverſa in peregrinatione obveniunt, perpetuo in animum revocent, maximum bonorum eſſe patriam, tum quibus ſecunda ſunt omnia, quantumvis reliquis rebus felices, tamen hoc ſibi maximum putant deeſſe, quod patriam non inhabitant, ſed peregrinantur. Ipſa enim crimen *habet* peregrinitas. Ac videre licet ipſos, qui peregrinationis ſuae tempore, vel bonorum poſſeſſione vel honorum gloria, vel eruditionis teſtimonio, vel laude fortitudinis, illuſtrati ſunt, in patriam tamen feſtinare omnes; ut qui inter meliores ſua oſtendere bona non poſſint. Ac tanto magis feſtinat unusquisque ad ſuam complectendam patriam, quo majoribus rebus dignati ipſum ſunt alii. Igitur junioribus etiam amabilis eſt patria.

9. His vero qui pervenere ad ſenectutem, quanto major quam juvenibus prudentiae portio obtigit, tanto etiam vehementius ineſt patriae deſiderium. Senum enim unusquisque in patria finire vitam & ſtudet & optat, ut unde coepit vivere, ibi rurſus & altrici terrae corpus commendet, & majorum ſuorum monumentis inferatur. Durum enim unicuique videtur, peregrinitatis damnari in terra aliena jacenti.

10. Quan-

1. Ἀνδρίας] Sic etiam ſcribitur ſupra *Muſc.* c. 5. atque alibi apud Noſtrum, item *Diod. Sic.* ut ibi, ni fallor, indico. Aliis ἀνδρεία, ut *Herodian.* plurimis locis, ac *Thucyd.* 2. c. 39. f. ubi tamen Cod. unus ἀνδρίας etiam. Sed ἀνδρείας frequentius eidem; licet III. c. 82. ἀνδρία viciſſim in textu, ubi Cod. quidam ἀνδρεία. *J.F.R.*

17. Ξενίας ἁλίσκεσθαι] Subaudi αἰτίᾳ, κρίσει. *F.G.*

32. Ἀλλὰ κἂν — ἀνειμένοις — ἐπαινοῦσι] Haec ſubdititia videntur. *F.G.*

33. Πεδίοις ἀνειμένοις] Neſcio cur *interquieſcentes agros* dederint interpretes. Certe ea laus non eſt regionis; major virtus irrequieta fertilitas. Itaque *laxos* & quaſi effuſos, id eſt, ampliſſimos campos intelligere malui. *J.M.G.*

Ibid. Ἀνειμένοις] Ἀνειμένη γῆ, terra inculta, paſcua Diis conſecrata. *F.G.*

36. Τὴν δὲ ἱπποτρόφον ὑπερορῶντες, καὶ κουροτρόφον ἐπαινοῦντες] Adſcribam verba *L. Bos* Obſ. Crit. p. 79. peſſime, ait, haec translata, *ſed equorum juvenumque altricem ſuſpicientes laudant.* Senſus enim eſt: *Spernunt autem equorum altricem* (regionem) *juvenumque altricem laudant.* Oppoſita ſunt ὑπερορᾶν & ἐπαινεῖν, quae Interpres pro Synonymis ſumſit. ὑπερορᾶν eſt *contemnere*, ὑπεριδεῖν. Similiter oppoſitae ſunt regiones ἱπποτρόφος & κουροτρόφος. & dum dicit auctor ἱπποτρόφος, reſpicit ad ea quae paullo ante dixerat, σεμνυνομένους πεδίοις ἀνειμένοις. Sunt autem πεδία ἀνειμένα, *campi patentes*, equis paſcendis habiles, non vero *agri interquieſcentes*, uti vertit Interpres. Haec ille: Quibus addo; illud καὶ non ſuſpectum fore, ſi pro ἐπαινοῦσι legas ἐπαινοῦντες. Nam καὶ ſic poſitum inter duo

10. Quantum porro benevolentiae in patriam germanis vere civibus inſit, ex indigenis aliquis intelligat. Nam advenae, velut ſpurii, migrationes facile ſuſcipiunt, qui neque intelligant nomen patriae, neque ament; ſed, neceſſariarum rerum copiam praeſto ſibi ubique futuram rati, menſuram voluptatis in ventris voluptatibus collocent. Quibus vero parens etiam eſt patria, hi amant in qua nati ſunt & alibi terram, licet parvam habeant, licet aſperam, & tenuem: & licet non habeant quam terrae virtutem commendent, laudes certe non deſunt illis, quibus ornent patriam. Verum etſi videant gloriantes alios campis laxis, pratiſque vario plantarum genere diſtinctis; ipſi tamen patriae laudum non obliviſcuntur, deſpectaque equorum altrice terra, laudant ſuae nutriculam pueritiae.

Ὅσον δὲ τῆς εὐνοίας τῆς πρὸς τὰς πατρίδας μέτεστι τοῖς ὡς ἀληθῶς γνησίοις πολίταις, μάθοι τις ἐκ τῶν αὐτοχθόνων. οἱ μὲν γὰρ ἐπήλυδες, καθάπερ νόθοι, ῥᾳδίας ποιοῦνται τὰς μεταναστάσεις, τὸ μὲν τῆς πατρίδος ὄνομα μήτε [a] εἰδότες, μήτε στέργοντες· ἡγούμενοι δὲ [b] ἁπανταχῇ τῶν ἐπιτηδείων εὐπορήσειν, μέτρον εὐδαιμονίας τὰς τῆς γαστρὸς ἡδονὰς τιθέμενοι. οἷς δὲ καὶ μήτηρ ἡ πατρίς, ἀγαπῶσι τὴν γῆν, ἐφ᾽ ἧς ἐγένοντο, καὶ ἐτράφησαν, κἂν ὀλίγην ἔχωσι, κἂν τραχεῖαν, καὶ λεπτόγεων· κἂν ἀπορῶσι τῆς γῆς ἐπαινέσαι τὴν ἀρετὴν, τῶν γε ὑπὲρ τῆς πατρίδος οὐκ ἀπορήσουσιν ἐγκωμίων. ἀλλὰ κἂν ἴδωσιν ἑτέρους σεμνυνομένους, πεδίοις ἀνειμένοις, καὶ λειμῶσι φυτοῖς παντοδαποῖς [c] διειλημμένοις, καὶ αὐτοὶ τῶν τῆς πατρίδος ἐγκωμίων οὐκ ἐπιλανθάνονται· τὴν δὲ ἱπποτρόφον ὑπερορῶντες, καὶ κουροτρόφον ἐπαινοῦσι.

11. Ac feſtinat in patriam aliquis inſulanus etiam, etiam cum felicem apud alios vitam licet agere, nec oblatam ſibi immortalitatem admittit, ſepeliri praeoptans in patria, fumuſque patriae igni apud alios ei clarior videbitur.

Καὶ σπεύδει τις ἐς τὴν πατρίδα, κἂν νησιώτης ᾖ· κἂν παρ᾽ ἄλλοις εὐδαιμονεῖν δύνηται, καὶ διδομένην ἀθανασίαν οὐ προσίεται, προτιμῶν τὸν ἐπὶ τῆς πατρίδος τάφον· καὶ ὁ τῆς πατρίδος αὐτῷ καπνὸς λαμπρότερος ὀφθήσεται τοῦ παρ᾽ ἄλλοις πυρός.

12. Adeo autem carum ſuper omnia videtur patria, ut, qui ubique fuere legum

Οὕτω δὲ ἄρα τίμιον εἶναι δοκεῖ [d] παρὰ πᾶσιν ἡ πατρίς· ὥστε καὶ τοὺς πανταχοῦ νομο-

a Εἰδότες]. Ἰδόντες *Fl.* b Ἁπανταχῇ] Ἁπανταχοῦ marg. *A1.* c Διειλημμένοις] Nihil variant Edd. d Παρὰ] Reſtitui ex *Fl.* & *Venet.* utraque. Περὶ male cett. Ἐπὶ *S.* & *Amſt.*

38. Σπεύδει] De Ulyſſe. *G.*

duo oppoſita pro *adverſativa* valet. *Demoſth.* Init. Or. pr. Coron. τὸ μηδὲν ἁμαρτεῖν ἐστὶ θεῶν, καὶ πάντα κατορθοῦν. Quin & in aliis locutionibus recte *ſed* vertitur. *Long. Paſt.* III. p. 87. πεῖσον — μηδὲν αἰτεῖν μέγα, καὶ χαλεπῶς πάντως. *Perſuade — te nihil magni petere, SED ducere velle.* Conf. eumd. L. 2. p. 42. notaſque *Mollii* p. 50. a. Sed quia Cl. *Geſneri* emendatio aeque eſt facilis, cedo. *J.F.R.*

57. Καὶ κουροτρόφον] *Homer.* Od. Δ. 601. & I. 27. *M. du S.*

Καὶ κουροτρόφον ἐπαινοῦσι] Legendum τὴν κουροτρόφον. Opponuntur enim ſibi ἱπποτρόφος & κουροτρόφος. illud Argorum epitheton, & aliarum urbium, quae latos ac laetos campos habent: hoc Ithacae, quae ab Ulyſſe ſuo vocatur *Od.* I, 27. Τρηχεῖ᾽ ἀλλ᾽ ἀγαθὴ κουροτρόφος. *J.M.G.*

38. Καὶ σπεύδει] *Hom.* Od. E. 219. *M. du S.*

42. Καπνὸς] Quo reſpexerit, ſatis indicat locus *Homeri* Odyſſ. A. 58. *Clementis Alex.* locus eſt huc apprime faciens προτρ. p. m. 32. B. οἱ δὲ ἄλλοι προσπεφυκότες τῷ κόσμῳ, οἷα φυκία τινὰ ἐνάλοις πέτραις ἀθανασίας ὀλιγωροῦσιν, καθάπερ ὁ Ἰθακήσιος γέρων, οὐ τῆς ἀληθείας καὶ τῆς ἐν οὐρανῷ πατρίδος, πρὸς δὲ καὶ τοῦ ὄντος ἱμειρόμενος φωτὸς, ἀλλὰ τοῦ καπνοῦ. Alludunt & alii ad hunc *Homeri* locum, *Ovid.* de Ponto I. & *Philoſtratus* 786. *M. du S.*

μοθέτας ἴδοι τίς ἂν ἐπὶ τοῖς μεγίστοις ἀδικήμασιν ὡς χαλεπωτάτην ἐπιβεβληκότας τὴν φυγὴν τιμωρίαν. καὶ οὐχ οἱ νομοθέται μὲν οὕτως ἔχουσιν, οἱ δὲ πιστευόμενοι τὰς στρατηγίας ἑτέρως, ἀλλ' ἐν ταῖς μάχαις τὸ μέγιστόν ἐστι τῶν παραγγελμάτων τοῖς παρατατομένοις, ὡς ὑπὲρ πατρίδος [a] αὐτοῖς ὁ πόλεμος. καὶ οὐδεὶς ὅστις ἂν [b] ἀκούσας τούτου, κακὸς εἶναι [c] θέλῃ. ποιεῖ γὰρ καὶ τὸν δειλὸν ἀνδρεῖον τὸ τῆς πατρίδος ὄνομα.

latores, eos videas maximis quibuſque criminibus graviſſimam impoſuiſſe poenam exilium. Nec vero legum modo latores in ea ſunt ſententia; aliter animatis exercituum ducibus: quin ſub ipſa praelia ad eos, qui ſtant jam in acie, maximum illud adhortamentum eſt, bellum ipſis eſſe pro patria: neque quiſquam eſt, qui hoc audito ignavus eſſe velit: virtutem enim timido etiam addit nomen patriae.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΔΙΨΑΔΩΝ.

DE DIPSADIBUS.

Τῆς Λιβύης τὰ νότια ψάμμος ἐστὶ βαθεῖα, καὶ γῆ διακεκαυμένη, ἔρημος ἐπὶ πολὺ, ἀκριβῶς ἄκαρπος, [d] πεδινὴ ἅπασα, οὐ χλόην, οὐ πόαν, οὐ φυτὸν, οὐχ ὕδωρ ἔχουσα, ἢ εἴπου ἄρα ἐν κοίλοις συνεστηκὸς ὑετοῦ ὀλίγου λείψανον, παχὺ καὶ τοῦτο, καὶ δυσῶδες, οὐδὲ πάνυ διψῶντι ἀνθρώπῳ πότιμον. ἀοίκητος γοῦν ἐστι διὰ ταῦτα. ἢ πῶς γὰρ ἂν οἰκοῖτο, ἀνήμερος οὕτω, καὶ ξηρὰ, καὶ ἄφορος οὖσα, καὶ πολλῷ τῷ αὐχμῷ πιεζομένη; καὶ τὸ θάλπος [e] δὲ αὐτὸ, καὶ ὁ ἀὴρ, κομιδῇ πυρώδης, καὶ φλογερὸς ὤν, καὶ ἡ ψάμμος ὑπερζέουσα, παντελῶς ἄβατον τὴν χώραν τίθησι.

1 Quae ad auſtrum ſpectant Libyae, arena ſunt profunda, aduſta tellus, deſerta majorem partem, infecunda plane, univerſa campeſtris, quae non herbam, non gramen, non plantam, non aquam habeat; aut ſi quae etiam conſiſtentes locis cavis pluviarum tenues reliquiae, craſſum & hoc atque odoris mali, nec ſitienti licet homini potabile. Ergo propter iſta inhabitabilis eſt: aut quomodo habitetur, quae immanis adeo atque arida ſit & ſterilis, multoque ſqualore obſita? cum vapor ipſe & aër igneus vehementer atque aeſtuoſus ſit, & arena fervidiſſima, inviam omnino regionem reddit.

Γαράμαντες μόνοι πρόσοικοι ὄντες, εὐσταλὲς καὶ κοῦφον ἔθνος, ἄνθρωποι σκηνῖται,

2. Garamantes ſoli accolae, gens ſuccincta & levis, in tabernaculis vivere ſoliti ho-

a Αὐτοῖς] Bene ſic *Fl.* P. aliaeque. Αὐτῆς male *J.* *b* Ἀκούσας] Ἀκούσῃ *Fl.* Forſan melius, etſi vulgatum non malum. *c* Θέλῃ] Θέλει *Fl.* *d* Πεδινὴ] Πεδεινὴ W. Cod. *e* Δὲ] Additum ex W. & *Fl.* Aberat ab cett. Edd.

53. Ἀκούσας] Non improbo vulgatum, quod ſenſum quidem cōmmodum ſic exhibet, οὐδεὶς, ſcil. ἐστὶ, ὃς τις ἂν ἀκούσας —— θέλῃ. Sed nec Florentina lectio diſplicet. Quum vero utrumque bonum, numerum ſequimur majorem. *J. F. R.*

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΔΙΨ.] Προσλαλιὰ περὶ τῶν διψάδων. *Th. M.*

3. Ἀκριβῶς ἄκαρπος &c.] Sterilitatem Lybiae eodem modo deſcribit *Diod. Sic.* L. III. c. 50. pr. niſi quod nitrum ibi provenire dicat, quod tamen ſuſpectum, neque conſtantis lectionis eſt. Vid. Commentatores id varie illic tentantes. *J. F. R.*

19. Ὕσαντα τὸν θεὸν] Nota phraſin poëticam: ὕει μὲν ὁ Ζεύς. &c. *F. G.*

22. Βατὰ] Mallem βατὸς, ut ad ψάμμος vel χώρα referatur. ſi vero, quod in omnibus libris eſt, βατὰ retineas, ad τῆς Λιβύης τὰ νοτία referendum, quod valde remotum. Supra v. τὴν χώραν τίθησιν. c. 1. & mox ἡ ψάμμος δύσβατος. *M. du S.*

37. Ἀκτῖ-

homines, venatu viventes plerumque; hi igitur per venatus cauſſam irruunt interdum circa ipſam brumam, obſervato tempore maxime pluvio, cum ardoris major pars exſtincta eſt, & conſperſa arena, itineris copia utcumque contingit. Venatus autem eſt aſinorum agreſtium & marinorum paſſerum, ingentium illorum, qui humo tollere ſe non poſſunt, & ſimiorum maxime, & interdum elephantorum. Haec enim ſola durant ad ſitim, & vexationem a multo acutoque ſole ſuſtinent. Et tamen Garamantes conſumtis cibariis, quibuscum venerant, celeriter revertuntur, veriti, ne ſibi accenſa rurſus arena tranſitum vel difficilem reddat, vel plane neget, ac deinde velut intra retia deprehenſi cum captura ipſi ſua pereant. Neque enim ulla ſupereſt effugiendi ratio, ubi ſol ſurſum tracto humore, exſiccataque celeriter regione, vehementer exárſit, radios jaculatus fortiores, tanquam ab ipſo humore acutos, qui alimentum igni praeſtet.

ἀπὸ θήρας τὰ πολλὰ ζῶντες, ἐνίοτε οὖτοι ἐσβάλλουσι, [f] θηρεύοντες ἀμφὶ τροπὰς τὰς χειμερινὰς, μάλιστα [g] ὕσαντα τὸν θεὸν τηρήσαντες, ὁπότε τὸ πολὺ τοῦ καύματος σβεσθείη, καὶ ἡ ψάμμος νοτισθείη, καὶ ἀμηγέπη [h] βατὰ γένοιτο. ἡ θήρα δέ ἐστιν ὄνων τε τῶν ἀγρίων, καὶ στρουθῶν τῶν μεγάλων [i] χαμαιπετῶν, καὶ πιθήκων μάλιστα, καὶ ἐλεφάντων ἐνίοτε. ταῦτα γὰρ μόνα [k] διαρκεῖ πρὸς τὸ δίψος, καὶ ἀνέχεται ἐπὶ πολὺ ταλαιπωρούμενα ὑπὸ πολλῷ καὶ ὀξεῖ τῷ ἡλίῳ. καὶ ὅμως οἱ Γαράμαντες ἐπειδὰν τὰ σιτία καταναλώσωσιν, ἅπερ ἔχοντες ἀφίκοντο, ἀπελαύνουσιν εὐθὺς ὀπίσω, δεδιότες μὴ [l] σφίσιν ἡ ψάμμος ἀναφλεγεῖσα δύσβατος καὶ ἄπορος γένηται, εἶτα ὥσπερ ἐντὸς ἀρκύων ληφθέντες, καὶ αὐτοὶ ἀπόλωνται μετὰ τῆς ἄγρας. [m] ἄφυκτα γάρ ἐστιν, ἣν ὁ ἥλιος ἀνασπάσας τὴν ἰκμάδα, καὶ τάχιστα ξηράνας τὴν χώραν, ὑπερζέσῃ, ἀκμαιοτέραν τὴν ἀκτῖνα προσβαλὼν, ἅτε πρὸς τὴν νοτίδα παρατεθηγμένην· τροφὴ γὰρ αὕτη τῷ πυρί.

3. Quamquam iſta quae adhuc commemoravi omnia, vapor, ſitis, ſolitudo, inopia copiarum terreſtrium, minus vobis difficilia videbuntur eo, quod jam dicam: & propter hoc fugienda omnino iſta regio. Serpentes nempe varii, magnitudine ingentes, plurimi numero, formis peregrini, veneno *armati* invicto, terram paſcuntur;

Καίτοι ταῦτα πάντα ὁπόσα εἶπον, τὸ θάλπος, τὸ δίψος, ἡ ἐρημία, τὸ μηδὲν ἔχειν ἐκ τῆς γῆς λαβεῖν, ἧττον ὑμῖν δυσχερῆ εἶναι δόξει τοῦ λεχθησομένου· καὶ [n] διὰ τοῦτο φευκτέα πάντως ἡ χώρα ἐκείνη. ἑρπετὰ γὰρ ποικίλα, μεγέθει τε μέγιστα, καὶ πλήθει πάμπολλα, καὶ τὰς μορφὰς ἀλλόκοτα, καὶ τὸν ἰὸν ἄμαχα, ἐπινέμεται τὴν γῆν.

f Θηρεύοντες] Θηράσοντες *Fl.* *g* Ὕσαντα] Sic *Fl.* cum cett. Ὕοντα *J.* & marg. *A1.* *h* Βατὰ] Forſan βατὸς. At nil mut. Edd. nec M. Βατὴ conjicit *Gujet.* *i* Χαμαιπετῶν] Χαμαὶ τούτων W. & *Fl.* *k* Διαρκεῖ] Διαρκῆ *Fl.* *l* Σφίσιν] Σφὶν W. *m* Ἄφυκτα] Nil mut. Edd. & M. *n* Διὰ τοῦτο] Διὰ τὸ *Fl.*

38. Τροφὴ] Ὥσπερ γὰρ τὶς τροφὴ καὶ τῷ θερμῷ καὶ τῷ ψυχρῷ τὸ ὑγρόν. ἀλλὰ τῷ ψυχρῷ μὲν, ἅτε συγγενεστέρῳ μᾶλλον κρατύνεται καὶ ἐπιδίδωσιν· τῷ δὲ θερμῷ μαραίνεταί τε καὶ ἀφανίζεται συναναιροῦσα τὸ ὡς ἐφ' ἑαυτῇ τὸ θερμόν. ἀεὶ γὰρ πρὸς ὀλίγον αὐτὴ μὲν ἡ ὑγρότης ὀλιγουμένη ἀκμάζειν ὑπενδίδωσιν, ὡς οἷα τρέφουσα τῷ θερμῷ. τέλος δὲ ἐξικμαζομένη καὶ πρὸς τὸ μὴ εἶναι χωροῦσα, ὡσπερεὶ παραθραύει καὶ παρακμάζειν ποιεῖ καὶ αὐτὴ τὸ θερμόν. εἰ καὶ μὴ τοῦτο πάσχειν δοκεῖ. ἄτοπον τ' ἤδη κεκρατηκέναι τῶν τέως ἐνίκμων τόπων. M.

37. Ἀκτῖνα — παρατεθηγμένην] Mirum dicendi genus, *acui ab humore ſolis radios.* Sed, ſi tollas metaphoram, illud relinquitur, intenſiorem ſentiri aeſtum poſt pluviam, ſive quod deſueverunt, per ipſum refrigerationis tempus, corpora, aeſtum ferre: ſive quod vapores copioſius ſane, quam de ſiccis arenis, ſurgentes, ſulphurei praeſertim, magis angunt praecordia. *J.M.G.*

γῆν. τὰ μὲν ὑποβρύχια, φωλεύοντα ἐν μυχῷ τῆς ψάμμου· τὰ δὲ ἄνω ἐπιπολάζοντα, φύσαλλοι, καὶ ἀσπίδες, καὶ ἔχιδναι, καὶ κεράσται, καὶ βουπρήστεις, καὶ ἀκοντίαι, καὶ [a] ἀμφίσβαιναι, καὶ δράκοντες, καὶ σκορπίων γένος διττόν, τὸ μὲν ἕτερον ἐπιγειόν [b] τε καὶ πεζόν, ὑπέρμεγα, καὶ πολυσφόνδυλον, θάτερον δὲ ἐναέριον, καὶ πτηνόν, ὑμενόπτερον δὲ οἷα ταῖς [c] ἀκρῖσι, καὶ τέττιξι, καὶ νυκτερίσι τὰ πτερά. τοιαῦτα ὄρνεα πολλὰ [d] ἐπιπετόμενα, οὐκ εὐπρόσιτον ἀπεργάζεται τὴν Λιβύην ἐκείνην.

Τὸ δὲ δὴ πάντων ἑρπετῶν δεινότατον, ὧν ἡ ψάμμος τρέφει, ἡ διψάς ἐστιν, ὄφις οὐ πάνυ μέγας, ἐχίδνῃ ὅμοιος, τὸ δῆγμα βίαιος, τὸν ἰὸν [e] παχύς, ὀδύνας μὲν [f] ἀλήκτους ἐπάγων εὐθύς· ἐκκαίει τε γάρ, καὶ σήπει, καὶ πίμπρασθαι ποιεῖ, καὶ βοῶσιν, ὥσπερ οἱ ἐν [g] πυρὶ κείμενοι. τὸ δὲ μάλιστα καταπονοῦν, καὶ κατατρύχον αὐτούς, ἐκεῖνό ἐστιν, ὁμώνυμον πάθος τῷ ἑρπετῷ. διψῶ-

partim ſubmerſi, nido in arenae receſſibus defoſſo; alii in ſummo verſantur, bufones, & aſpides, & viperae, & ceraſtae, & bupreſtae, & jaculi, & amphisbaenae, & dracones, & ſcorpionum genus duplex, terreſtre alterum, pedeſtre, ingens, vertebras (*in cauda*) habens plures; aërium alterum & volucre, membranaceis quidem alis, quales ſunt locuſtis, & cicadis & veſpertilionibus alae. Id genus volucres oberrantes multae difficilem acceſſu reddunt illam Libyam.

4. Beſtiarum vero, quas ea nutrit arena, importuniſſima eſt dipſas, ſerpens non ita ita magnus, viperae ſimilis, morſu violento, veneno craſſo; immedicabiles ſtatim dolores adferens. Nam exurit, & putredinem inducit, & ut ardeant *morſi* efficit. Itaque clamant, ut qui in igni jaceant. Quae autem maxime illos conficit atque atterit, illa eſt affectio, a qua nomen accepit be-

a Ἀμφίσβαιναι] Ἀμφίσβεναι W. *b* Τε] Τι W. *c* Ἀκρῖσι] Ex emendatione *Soulii*, Ἰκτῖσι Edd. & M. *d* Ἐπιπετόμενα] Bene *S.* Ἐπιπετώμενα Edd. illa priores. *e* Παχὺς] Sic Edd. omn. & M. ταχὺς. *Solan.* *f* Ἀλήκτους] Ἀλέκτους W. ſed ſupra eſt ή. *g* Πυρὶ] Πυρᾷ W. L. Ἐν πυρᾷ *Fl.*

47. Φωλεύοντα ἐν μυχῷ τῆς ψάμμου] Credo, hic eſt ille apud *Lucanum* 9, 715. *Concolor exuſtis atque indiſcretus arenis Ammodytes*, quem in Hammoditen quaſi poſtliminio mutatum nuper nolim. Eſt omnino *Troglodytis* analogus *Ammodytes*, ὑποδὺς τὴν ἄμμον. Quod ὁδίτην dicas, poſteriore parte compoſiti, quaſi *viatorem arenae*, nimis generale eſt, & omnibus commune harum regionum ſerpentibus. *J.M.G.*

50. Βουπρήστεις] Βούπρηστις eſt animalculum ex cantharidum genere, ſic dictum, quod in herba a bobus devoratum eos tacto felle ita inflammet, ut rumpat. *Nicand. Plin.* *F.G.*

55. Ἰκτῖσι] Notandum eſt ἰκτίδας ſeu viverras abſurde poni inter animalia. Itaque pro ταῖς ἰκτῖσι καὶ τέττιξι, i. e. *viverris & cicadis*, omnino legendum ταῖς ἀκρῖσι καὶ τέττιξι, *locuſtis & cicadis*, quod miror vidiſſe neminem. *Bochartus* de Animal. Sacr. ſcript. part. 2. L. IV. c. 29. *Almel.*

Ἰκτῖσι, καὶ τέττιξι] Si ἰκτὶς non alius animalis quam viverrae nomen eſt; non poteſt profecto hic locum habere. *Bochart.* ſummi ſane viri, ἀκρῖσι, nimis a ſcriptura & ſono vocis ἰκτῖσι recedit. Spem inveniendi melius quiddam videtur prope intercipere *Plinius* 10, 61. ſ. 81. *Veſpertilioni membranaceae pinnae uni.* Sed ſcilicet conferendus etiam eſt alter locus 11, 39. ſ. 94. *Membranis volant* (i. e. ὑμενόπτερα ſunt) *fragilibus inſecta, humentibus hirundines in mari, ſiccis inter tecta veſpertilio.* Nimirum *hirundines* illae *in mari*, & *piſces* alii plures volant & ipſi: vid. *Aelian.* de Animal. 9, 52. Πέτονται ἰχθύες ὅταν δείσωσι, καὶ ἐξάλλονται τῆς θαλάττης, αἵ τε τρίγλιδες καὶ οἱ ἱέρακες οἱ θαλάττιοι, καὶ ἡ χελιδὼν ἡ πελαγία κ. τ. λ. Quae cum ita ſint, puto Lucianum dediſſe τοῖς ἰχθῦσι, καὶ τέττιξι καὶ νυκτερίσι. Corruptio contigiſſe potuit inter dictantem, qui adſpiratas tenuius juſto pronuntiaret, & excipientem. Tolle enim adſpiratas, & υ pronuntia exilius, ut ſolent Jotaciſtae, & pro ἰχθῦσι exiſtet ἰκτῖσι. Ita in Ἑταιρ. VII. poſt med. ἀπεμύκτισας legitur, quod ἀπεμύχθισας fuiſſe, non ſine cauſſa ſuſpicatur V. C. *Jenſius.* *J.M.G.*

Ἰκτῖσι] *Viverris* Bened. verte *milvis*. *F.G.* Certe ridiculum erat viverris alas tribuere. Sed nec milvorum alae hic conveniunt; vid. notam noſtram ſeq. *J.F.R.*

Ἀκρῖσι] (*Bochartus* recte emendat ἀκρῖσι. vide omnino noſtrum ſupra *Mus.* C 1. *Kuſt.*) In omnibus Impr. & ipſo M. legebatur ἰκτῖσι. *M. du S.*

Ἀκρῖσι] Dedi hoc *Solano*, & conſuetudini ἀκρῖσι ac τέττιξι conjungendi; nam ut ἰχθῦσι non poſſim recipere,

beſtia. Sitiunt nempe ſupra modum: quodque maxime mirum eſt, quo plus biberint, tanto magis potum appetunt, multoque magis intenditur eorum bibendi cupiditas: nec unquam ſitim exſtinxeris, neque ſi Nilum ipſum, totumve Iſtrum ebibendum iis praebeas; ſed ipſa illa irrigatione morbum accendas, velut ſi quis oleo exſtinguere ignem tentet.

5. Ajunt medicorum filii iſtam eſſe cauſſam, Venenum illud craſſum potu deinde dilutum, moveri celerius, quippe quod liquidius ſic fiat, & diffundatur maxime.

6. Equidem neminem vidi, cui hoc acciderit, neque, Di boni! videam hominem talibus cruciatum ſuppliciis. Sed, bono conſilio, pedem nunquam omnino intuli in Libyam. Sed Epigramma audivi, quod in ipſo ſe legiſſe cippo viri hoc modo defuncti ſodalium aliquis mihi dixit, qui e Libya, ſic narrabat, dum Aegyptum tranſit, iterque facit ad Syrtim majorem,

σι γὰρ εἰς ὑπερβολήν· καὶ τὸ παραδοξότατον, ὅσωπερ ἂν πίνωσι, τοσούτῳ μᾶλλον ὀρέγονται τοῦ ποτοῦ. καὶ ἡ ἐπιθυμία πολὺ πλέον ἐπιτείνεται αὐτοῖς. οὐδ' ἂν σβέσειας ποτε τὸ δίψος, οὐδ' ἢν τὸν Νεῖλον αὐτὸν, ἢ τὸν Ἴστρον ὅλον ἐκπιεῖν παράσχῃς, ἀλλὰ προσεκκαύσεις ἐπάρδων τὴν νόσον, ὥσπερ ἂν εἴ τις ἐλαίῳ πῦρ καλασβεννύοι.

Λέγουσιν ἰατρῶν παῖδες ἐκείνην τὴν αἰτίαν εἶναι, παχὺν τὸν ἰὸν ὄντα, [h] ἔπειτα δευόμενον τῷ ποτῷ, ὀξυκίνητον γίγνεσθαι, ὑγρότερον, ὡς τὸ εἰκὸς, καθιστάμενον, καὶ ἐπὶ πλεῖστον διαχεόμενον.

Ἐγὼ μὲν οὖν οὐδένα τοῦτο πεπονθότα εἶδον. μηδὲ, ὦ θεοὶ, ἴδοιμι οὕτω κολαζόμενον ἄνθρωπον, ἀλλ' οὐδὲ ἐπέβην τῆς Λιβύης τὸ παράπαν, εὖ ποιῶν. ἐπίγραμμα δέ τι ἤκουσα, ὅ μοι τῶν ἑταίρων τις ἔλεγεν αὐτὸς ἐπὶ στήλης ἀνεγνωκέναι, ἀνδρὸς οὕτως ἀποθανόντος, [i] ὃς ἐκ Λιβύης, ἔφη, ἀπιὼν ἐς Αἴγυπτον, παρὰ τὴν μεγάλην Σύρτιν ἐποι-

h Ἔπειτα δευόμενον] Ἐπιδαψιλευόμενον marg. *A*1. L. & G. Vulgatum ſervant Edd. & M. *i* Ὃς] Sic Edd. omn. In M. omiſſ. ſed ὃς ſupra ſcriptum a recentiore manu.

pere, ſuadet tam articulus ταῖς, jam recte reſpondens tribus femininis; quam quod ſequitur, his avibus infeſtam Lybiam; quod de *piſcibus* minime praedicari poteſt. *J.F.R.*

62. Παχὺς] Quid hoc ſit, quave ratione cum ſequentibus conciliari poſſit, medicis quorum ea eſt provincia, inquirendum relinquo. Ego interim lego ταχὺς; nec me movet quod mox c. 5. diſerte παχὺν dicat; ibi enim alia ratio eſt. Hic celeritatem, illic naturam veneni notat. *M. du S.*

Ibid. Τὸν ἰὸν παχὺς] Etſi c. ſeq. παχὺν τὸν ἰὸν ὄντα omnino recte legitur, quod expreſſis verbis addit, id potu dilui, & παχὺς etiam aliter defendi poteſt, ut exponatur *tumens veneno*, veluti *Ovid.* de *Pythone* ſerpente III. Met. 33. — *corpus tumet omne veneno*; tamen ταχὺς hic praeferrem, propter adjuncta βίαιος, & εὐθὺς, inter quae παχὺς poſitum languet. Nihil tamen contra libros auſus ſum, ut *Solanus* π. jam delerit. *J.F.R.*

64. Πίμπρασθαι ποιεῖ] Conf. Rev. *Jac. Elſn.* ad *Act. Ap.* XXVIII. 16. Et Cl. *L. Bos* ad eadem Acta, p. 90. *J.F.R.*

77. Παχὺν τὸν ἰὸν ὄντα] De dipſadibus, cauſſam inextinguibilis ſitis eſſe, quae ex morſu dipſadis oriatur, ait Lucianus ex ſententia medicorum, παχὺν τὸν ἰὸν ὄντα, ἔπειτα δευόμενον τῷ ποτῷ ὀξυκίνητον γίγνεσθαι, ὑγρότερον ὡς τὸ εἰκὸς καθιστάμενον, καὶ ἐπὶ πλεῖστον διαχεόμενον. *Quod craſſum cum ſit venenum, quando poſtea potu madeſcit, celeriter movetur, humidius, ut vero ſimile eſt, redditum, & latiſſime diffuſum.* ſic interpres, nec male. Sed pro ἔπειτα δευόμενον, elegantius vetus codex, ἐπιδαψιλευόμενον πότῳ, *abundanter potu irrigatum.* Nam ἐπιδαψιλεύω eſt largiter & copioſe praebeo. *J.G.G.*

86. Ἐπὶ στήλης] Columna ſive baſis cui affixa ſtatua: in baſi planicies apta inſcriptioni quam planiciem *Strabo* lib. 14. vocat τὸ πλάτος τῆς βάσεως. Tangit *Theophr.* Char. περὶ μικροφιλοτιμίας. *J.B.*

87. Ὡς ἐκ Λιβύης] In M. omiſſum prius fuerat, ſed additum eſt ὃς a recentiore manu, quod & Impr. omnes praeferunt. Corrupte omnino; nam de *ſodali Luciani* ſermo eſt, non de *viro morſu dipſadis confecto.* unde ego ὡς reponendum duxi. *M. du S.*

Ὃς ἐκ Λιβύης] Recepiſſem ὡς vel contra libros, ſi ſumma neceſſitas id poſtularet; at quum ὃς ſic ſatis commode intelligi queat, non ſtatim cum *Soulio* ὡς reſcripſi ſine auctoritate; ſed quum nonnulli mox etiam ποιεῖσθαι habeant, ſuſpicio tamen ſubeſt eoſdem & ὡς voluiſſe; quod ſi itaque ποιεῖσθαι adripias, tum ὡς quoque neceſſario recipiendum erit. *J.F.R.*

89. Οὐ

[a] ἐποιεῖτο τὴν πορείαν· οὐ γὰρ εἶναι ἄλλως. ἔνθα δὴ τάφῳ ἐντυχεῖν, παρὰ τὴν ἠϊόνα, ἐπ' αὐτῷ τῷ κλύσματι, καὶ στήλην ἐφεστάναι, δηλοῦσαν τοῦ ὀλέθρου τὸν τρόπον. κεκολάφθαι γὰρ ἐπ' αὐτῇ ἄνθρωπον μέν τινα, οἷον τὸν Τάνταλον γράφουσιν ἐν λίμνῃ ἑστῶτα, καὶ ἀρυόμενον τοῦ ὕδατος, ὡς πίοι [b] δῆθεν· τὸ θηρίον [c] δὲ, τὴν διψάδα, ἐμπεφυκὸς αὐτῷ [d] περιεσπειρᾶσθαι τῷ ποδὶ, καὶ τινας γυναῖκας ὑδροφορούσας ἅμα πολλὰς καταχεῖν τὸ ὕδωρ αὐτοῦ. πλησίον δὲ [e] ὠὰ κεῖσθαι οἷα τῶν στρουθῶν ἐκείνων, οὓς ἔφην θηρᾷν τοὺς Γαράμαντας. γεγράφθαι δὲ πρὸς τοὐπίγραμμα, οὐ χεῖρον δὲ καὶ αὐτὸ εἰπεῖν,

Τοῖα παθόντ', οἶμαι, καὶ Τάνταλον αἴθοπος ἰοῦ
Μηδαμὰ [f] κοιμίσαι διψαλέην ὀδύνην.
Καὶ Δαναοῖο κόρας [g] τοῖον πίθον οὐκ ἀναπλῆσαι,
Αἰὲν ἐπαντλούσας ὑδροφόρῳ καμάτῳ.

ἔτι καὶ ἄλλα ἔπη τέτταρά ἐστι περὶ τῶν ὠῶν, καὶ ὡς ἀναιρούμενος αὐτὰ, ἐδήχθη. ἀλλ' οὐκ ἔτι μέμνημαι ἐκείνων.

Συλλέγουσι δὲ ἄρα τὰ ὠὰ, καὶ ἐσπουδάκασι περὶ αὐτὰ οἱ περίοικοι, οὐχ ὡς φαγεῖν μόνον, ἀλλὰ καὶ σκεύεσι χρῶνται κενώσαντες, καὶ ἐκπώματα ποιοῦνται ἀπ' αὐτῶν.

(neque enim poſſe aliter) ibi in monumentum incidit, ad oram maris, in ipſo litore: hic adſtare, ait, columellam, quae rationem interitus declaret. Inſculptum enim in illa hominem, qualem pingunt Tantalum ſtantem in litore, haurientemque de aqua, bibendi nempe gratia. Beſtiam vero dipſada adhaereſcentem ac pedi implexam, & mulieres quaſdam, aquam adferentes ſimul multas, ea hominem perfundere. In proximo autem ova jacere, qualia illorum ſtruthiocamelorum, quos venantur, ut dixi, Garamantes. Adſcriptum autem eſſe epigramma . . nihil vero prohibet ipſum recitare,

Fallor, an haec talis de nigro accenſa veneno,
Tantale, vexavit te ſine fine ſitis.
Tale olim, proles Danai numeroſa, replere
Fruſtrato te hauſtu vas voluiſſe, reor.

Adhuc alii verſiculi quatuor ſunt de ovis, & ut, dum tollit illa, morſus ſit; ſed eorum non amplius memini.

7. Colligunt nimirum ova illa accolae non cibi modo cauſſa, ſed evacuatis etiam utuntur in ſupellectile, & pocula ſibi inde faciunt, cum fingere de luto non poſſint, quod

[a] Ἐποιεῖτο] Ποιεῖσθαι W. & *Fl.* idque etiam adſcriptum marg. *A* 1. [b] Δῆθεν] Δὴ marg. *A* 1. [c] Δὲ] Δὴ W. [d] Περιεσπειρᾶσθαι] Sic *J. Ald. Fr. B. H. P. S.* Περιπεπάρθαι *Fl.* [e] Ὠὰ] W. ᾠὰ cum puncto ſubſcripto, & ſic ſemper. [f] Κοιμίσαι] Κοιμῆσαι W. Vulgatae favent *J. Fl.* [g] Τοῖον πίθον] W. aliter, vid. notas.

89. Οὐ γὰρ εἶναι] I. e. ἐξεῖναι, *licere.* F.G.

97. Περιεσπειρᾶσθαι] Περισπειρᾶσθαι augmento deleto dederat in *J. Solan.* & ſic etiam ſcribit *Steph.* hunc Luciani locum adferens; unde tamen minime conficio, *Stephanum* quoque ita corrigere; quia forſan praeſenti infin. uſus eſt ad phraſin indicandam, non ipſa Luciani verba; nam ne Dialogum quidem addit. Quare, quum praeteritum infinitivi hic nihil habet abſurdi, quandoquidem & κεκολάφθαι praeceſſit, & mox γεγράφθαι etiam ſequitur, ego nihil mutaverim. Sic vero praeteritum verbi σπειράω formari, vid. infra *Navig.* c. 2. f. ubi συνεσπειραμένος, & ſupra *Philopſ.* c. 22. ἐσπειραμένος. *J.F.R.*

4. Τοῖα] Interpres dum legit υἱοῦ pro ἰοῦ, neſcio quem patrem Tantali facit. Rectius

Tantalus hoc patitur nigri pravitate veneni. *J.B.* Verſus *Bourdelotii* in *pravitate* claudicat. *J.F.R.*

7. Τοῖον πίθον] W. Τὰς τὸν πίθον οὐκ ἀναπλήσαιεν ἐπαντλοῦσαι (ſed exſtitit puto in Mſ. ἐπαντλούσας: nam alia manus jota fecit, extrita alia litera) Haec in ferculo literario *J. Jenſ.* *J.F.R.*

28. Νίκανδρον] Hujus opera ad noſtram usque aetatem pervenerunt. *M. du S.*

Ibid. Πρὸς Νίκανδρον] Cujus verſiculi in Theriacis a 339. inde conferri cum hoc libello merentur, ut & *Lucani* 9, 738. ſeqq. Pluſcula ſane ſunt, de quibus nec inter poëtas, nec ipſis cum noſtro ſatis convenit. *J.M.G.*

31. Φύσεις] Sic *Polyaen.* plur. num. Strat. IV. p. 267. B. W. tamen φύσιν habet. *M. du S.* Ac *Diod. Sic.* centies,

quod *mera* arena illorum ſolum eſt. Si vero ſatis magna inveniantur, etiam pilei ex unoquoque ovo bini parantur. Dimidiatum enim ovum unumquodque capiti cum ſufficiat, pileus eſt.

8. Ibi ergo inſidiantur apud ova Dipſades: & cum accedit homo, prorepentes de arena, mordent miſerum: at illi eveniunt illa quae paullo ante dicta ſunt, ut bibat ſemper, & magis ſitiat, & nunquam ſatietur.

9. Haec, ita me Jupiter, non contendendi quodam adverſus Nicandrum Poëtam ſtudio a me dicta ſunt, neque uti vos cognoſceretis, non nihil me curae in diſcendis ſerpentium Libycorum ingeniis poſuiſſe. Iſta enim Medicorum magis laus fuerit, quibus ſcire talia neceſſe eſt, ut etiam depellere illa ex arte poſſint. Verum ego mihi videor, ac, per ego vos amicitiae praeſidem *Jovem rogo*, nolite offendi transſumta a beſtiis imagine, ſimiliter erga vos affectus, atque illi a dipſade morſi ad potum affecti ſunt. Quo frequentius enim prodeo in conſpectum veſtrum, tanto magis ejus rei ſum cupidus, ſitisque me urit, quae reprimi nullo modo poteſt, nec unquam illo ſatiari potu mihi poſſe videor. Nec injuria.

οὐ γὰρ ἔχουσι κεραμεύειν, ἀλλὰ τὸ ψάμμον εἶναι τὴν γῆν. εἰ δὲ καὶ μεγάλα εὑρεθείη, καὶ πῖλοι γίγνονται δύο ἐκ τοῦ ὠοῦ ἑκάστου· τὸ γὰρ ἡμίτομον ἑκάτερον ἀποχρῶν τῇ κεφαλῇ, πῖλός ἐστιν.

Ἐκεῖ τοίνυν λοχῶσιν αἱ Διψάδες παρὰ τὰ ὠὰ, καὶ ἐπειδὰν προσέλθῃ ὁ ἄνθρωπος, ἐκ τῆς ψάμμου ἐξερπύσασαι, δάκνουσι τὸν κακοδαίμονα· ὁ δὲ πάσχει ἐκεῖνα τὰ μικρὸν ἔμπροσθεν εἰρημένα, πίνων ἀεὶ, καὶ μᾶλλον διψῶν, καὶ πιμπλάμενος οὐδέποτε.

Ταῦτα οὐ, μὰ Δία, πρὸς Νίκανδρον τὸν ποιητὴν φιλοτιμούμενος διεξῆλθον, οὐδ᾽ ὅπως ὑμεῖς μάθοιτε ὡς οὐκ ἀμελὲς γεγένηταί μοι, [h] Φύσεις τῶν Λιβυκῶν ἑρπετῶν εἰδέναι, ἰατρῶν γὰρ ἂν μᾶλλον ὁ ἔπαινος εἴη, οἷς ἀνάγκη εἰδέναι ταῦτα, ὡς καὶ ἀμύνασθαι αὐτὰ μετὰ τῆς τέχνης ἔχοιεν. ἀλλά μοι δοκῶ (καὶ πρὸς [i] Φιλίου μὴ [k] δυσχεράνητε τὴν εἰκόνα θηριώδη οὖσαν) ὅμοιόν τι καὶ αὐτὸς παθεῖν πρὸς ὑμᾶς, οἷον ἐκεῖνοι πάσχουσι πρὸς τὸ ποτὸν οἱ δηχθέντες ὑπὸ τῆς διψάδος. ὅσῳ γὰρ ἂν ἐπὶ πλέον παρίω ἐς ὑμᾶς, τοσούτῳ μᾶλλον ὀρέγομαι τοῦ πράγματος, καὶ τὸ δίψος [l] ἄχετον ὑπεκκαίεταί μοι, καὶ ἔοικα οὐδ᾽ ἐμπλήσεσθαί ποτε τοῦ τοιούτου ποτοῦ, καὶ μάλα εἰκότως. ποῦ γὰρ ἂν οὕτω διει-

h Φύσεις] Φύσιν W. Vulgatum tenet *Fl.* cum cett. i Φιλίου] Reſtitui ex L. G. & *V*2. Φειδίου Edd. cett. & M. male. k Δυσχεράνητε] Sic Edd. recte cum M. Δυσχέρητε male *V*1. & 2. l Ἄχετον] Bene M. *Fl.* &c. Alii ἄσπετον, ajunt *Coll.*

19. Πῖλοι] Εἶδον τοιαῦτα. καὶ οὐ ψευδὲς τὸ λεγόμενον. M.

31. Φύσεις] Δύναται * καὶ οὕτως εἶναι, ἵν᾽ ᾖ οὕτως] ὡς οὐκ ἀμελὲς πρὸς τὸ εἰδέναι ἡ φύσις τῶν Λιβυκῶν ἑρπετῶν γεγένηταί μοι. δυσχερέστερον δέ. M.

41. Ἄχετον] Ἄσπετον habent C. Γρ. ἄχετον. G.

* Quae his uncinulis incluſa ſunt ad compendia codicis quam proxime potui accommodavi: nec quid ſibi velint ſatis aſſequor. *M. du S.*

Pro priore οὕτως legit φύσις. *J. J. Wetſten.*

...ies. *J. F. R.*

34. Ἀλλά μοι δοκῶ, καὶ πρὸς Φειδίου μὴ δυσχεράνητε τὴν εἰκόνα θηριώδη οὖσαν, ὅμοιόν τι καὶ αὐτὸς παθεῖν πρὸς ὑμᾶς] Benedictus: *Ac mihi videor, per Phidiam, ne hanc imaginem ferinam iniquo animo feratis, eodem modo erga vos affici.* Quid hic Phidias? Quis unquam per iſtum ſtatuarium juravit? Mſ. optime & certiſſime πρὸς Φιλίου, per Deum amicitiae & amoris praeſidem. Oſtenſurus magnitudinem ſui erga eos ſtudii per Φίλιον Ζῆνα, cujus & alibi meminit, jurat, ſe illorum majore indies flagrare ſtudio, quo ſaepius eos videat, eo ſaepius videre deſideret. vide *Suidam* in Φίλιος. At εἰκὼν θηριώδης eſt ſimilitudo a feris ſumpta. *J. G. G.*

35. Φιλίου] Sic praeter Mſ. Gr. L. & *Veneta* ſecunda. In M. & reliquis Edd. prave legitur Φειδίου, niſi quod in *J.* eſt Φειλίου. *M. du S.*

2. Ἡσίο-

διειδεῖ τε καὶ καθαρῷ ὕδατι ἐντύχοιμι; ὥστε συγγνῶτε, εἰ δηχθεὶς καὶ αὐτὸς τὴν ψυχὴν ἡδίστῳ τούτῳ καὶ ὑγιεινοτάτῳ τῷ δήγματι, ἐμφοροῦμαι χανδὸν, ὑποθεὶς τῷ κρουνῷ τὴν κεφαλήν· εἴη μόνον μὴ ἐπιλείπειν τὰ παρ' [a] ὑμῶν ἐπιῤῥέοντα, μηδὲ χυθεῖσαν τὴν σπουδὴν τῆς ἀκροάσεως, κεχηνότα ἔτι καὶ διψῶντα [b] καταλείπειν· ὡς δίψους γε ἕνεκα τοὐμοῦ πρὸς ὑμᾶς, οὐδὲν ἂν ἐκώλυε πίνειν ἀεί. κατὰ γὰρ τὸν σοφὸν Πλάτωνα, Κόρος οὐδεὶς τῶν καλῶν.

Ubi enim in aquam pellucidam adeo & puram incidam? Itaque ignoſcite, ſi morſus & ipſe in animo meo morſum iſtum ſuaviſſimum ſaluberrimumque, pleno me hauſtu, caput ſalienti ſupponens, ingurgitem. Modo illud mihi contingat, ne, quae a vobis adfluunt, deficiant, nec exhauſtum veſtrum audiendi ſtudium hiantem me & ſitientem deſtituat. Quantum quidem ad meam veſtri ſitim attinet, nihil obſtat, quo minus ſemper bibam. Platone enim auctore ſapientiſſimo, Pulchrorum nulla ſatietas.

ΔΙΑΛΕΞΙΣ ΠΡΟΣ ΗΣΙΟΔΟΝ.

Ἀλλὰ ποιητὴν μὲν ἄριστον εἶναί σε, Ἡσίοδε, καὶ τοῦτο παρὰ Μουσῶν λαβεῖν μετὰ τῆς δάφνης αὐτός τε δεικνύεις ἐν οἷς ποιεῖς, ἔνθεα γὰρ, καὶ σεμνὰ πάντα, καὶ ἡμεῖς πιστεύομεν οὕτως ἔχειν· ἐκεῖνο δὲ ἀπορῆσαι ἄξιον, τί δήποτε προειπὼν ὑπὲρ σαυτοῦ, ὡς διὰ τοῦτο λάβοις τὴν θεσπέσιον ἐκείνην ᾠδὴν παρὰ τῶν θεῶν, ὅπως κλείοις καὶ ὑμνοίης τὰ παρεληλυθότα, καὶ θεσπίζοις τὰ ἐσόμενα, θάτερον μὲν καὶ πάνυ ἐντελῶς ἐξενήνο-

DISPUTATIO CUM HESIODO.

1 Verum enimvero poëtam quidem optimum eſſe te, Heſiode, idque a Muſis te una cum lauro accepiſſe, ipſe quoque tuis in carminibus oſtendis: divina enim omnia atque auguſta: & nos, ita rem ſe habere, credimus. De illo vero diſceptare fas fuerit, quid tandem ſit, quod cum de te ipſo praedixiſſes, hanc te ob cauſſam divinum illud a Dis carmen accepiſſe, uti celebrares cantareſque praeterita, ac divinares futura; alterum quidem, idque perfecte omnino perfeciſti, Deorum ge-

a Ὑμῶν] Sic *Fl. H. P. B.* &c. Ἡμῶν male *J.* & *V2.* *b* Καταλείπειν] Reſcriptum ex W. Καταλιπεῖν Edd.
ΔΙΑΛΕΞΙΣ] Διάλογος *Fl.* & *Schol.* Vulgatum tenet ceteras & *Coll.*

ΗΣΙΟΔΟΝ] Οὗτος ὁ λόγος ἐνδεῖ τῆς τοῦ Λουκιανοῦ ἰδέας καὶ ἀγχινοίας. G.

4. Ἔνθεα] Θείῳ πνεύματι κινούμενα. *V.*

2. Ἡσίοδε] *Heſiod.* Θεογ. 30. *M. du S.*
3. Μετὰ τῆς δάφνης] Vid. *Heſiod.* Theogn. p. 30. & ſeqq. de qua tamen, an Heſiodea ſit, fuere, qui dubitarent. (*Pauſ.* IX. p. 581.) ſed genuinam probat Cl. *Clericus* ex *Herod.* II. 53. quem vide ad titulum operis, & vſ. 211. *M. du S.*
8. Κλείοις] Hinc patet Lucianum legiſſe κλείοιμι pro κλύοιμι vid. vſ. 105. Totum autem verſum ut nothum, nulla ratione reddita, reſpuit *Gujetus. M. du S.*
Ibid. Ὅπως κλείοις] Apud *Heſiodum* legitur κλύειν, ſuadente etiam metri ratione. Sed praeſtat totum locum apponere Θεογ. 30. ſeq.

Καί μοι σκῆπτρον ἔδον, δάφνης ἐριθηλέος ὄζον
Δρέψασαι θητὸν, ἐνέπνευσαν δέ μοι αὐδὴν
Θείην, ὥστε κλύοιμι τά τ' ἐσσόμενα, πρότ' ἐόντα
Καί με κέλονθ' ὑμνεῖν κ. τ. λ.

J. M. G.

23. Τήλεφον] Quis unquam fando audivit Telephum inter *vates* habitum? Corrupta itaque haec vox. ſed quid reponendum ſit, non aeque proclive eſt divinare. De *Polyido* vel ex Noſtro conſtat vaticinatum eſſe; vide

generationibus enarrandis, usque ad prima illa Chaos, Tellurem, Caelum, & Amorem: inſuper etiam mulierum *commemorandis* virtutibus, & praeceptis agriculturae, & quae de Pleiadibus, ac de temporibus arandi, meſſis, navigationis, reliquarumque rerum omnium, *dici poſſunt:* alterum vero, quod multo utilius futurum erat vitae, & Deorum muneribus magis ſimile, dico autem futurarum rerum praedictionem, plane non oſtendiſti, ſed parte illa ſimpliciter oblivioni tradita, nusquam tua in poëſi vel Calchantem, vel Telephum, vel Polyidum, vel Phineum adeo imitatus es, qui non conſecuti illud a Muſis, tamen divinarunt, nec oracula reddere conſulentibus dedignati ſunt.

χας· θεῶν τε [a] γενέσεις διηγούμενος, ἄχρι καὶ τῶν πρώτων ἐκείνων, χάους, καὶ γῆς, καὶ οὐρανοῦ, καὶ ἔρωτος· ἔτι δὲ γυναικῶν ἀρετὰς, καὶ παραινέσεις γεωργικάς· καὶ ὅσα περὶ Πλειάδων, καὶ ὅσα περὶ καιρῶν ἀρότου, καὶ ἀμήτου, καὶ πλοῦ, καὶ ὅλως τῶν ἄλλων ἁπάντων. θάτερον δὲ, καὶ ὃ χρησιμώτερον ἦν τῷ βίῳ παραπολὺ, καὶ θεῶν δωρεαῖς μᾶλλον ἐοικὸς, λέγω δὲ τὴν τῶν μελλόντων προαγόρευσιν, οὐδὲ τὴν ἀρχὴν ἐξαπέφηνας, ἀλλὰ τὸ μέρος τοῦτο πᾶν λήθῃ παραδέδωκας, οὐδαμοῦ τῆς ποιήσεως ἢ τὸν Κάλχαντα, ἢ τὸν Τήλεφον, ἢ τὸν [b] Πολύϊδον, ἢ καὶ Φινέα μιμησάμενος, οἳ μηδὲ παρὰ Μουσῶν τούτου τυχόντες, ὅμως προεθέσπιζον, καὶ οὐκ ὤκνουν χρᾶν τοῖς δεομένοις.

2. Itaque trium horum criminum in uno adhaereſcas omnino neceſſe eſt. Aut enim, quantumvis id dictu amarum ſit, mentitus es, cum non promiſerint tibi Muſae futura praedicendi facultatem: aut illae dederunt, ſicut fuere pollicitae, at tu prae invidia occultas, in ſinuque *abſconditum* ſervas munus, non impertiens illud indigentibus: aut ſcripta quidem tibi ſunt etiam in hoc genere multa; tu vero nondum ea ſaeculo tradidiſti, cum uſum eorum ad neſcio quod aliud tempus reponas. Illud enim neque auſim dicere, Muſas, duo tibi praeſtare

Ὥστε ἀνάγκη σοι τῶν τριῶν τούτων αἰτιῶν μιᾷ γε πάντως ἐνέχεσθαι. ἢ γὰρ ἐψεύσω, εἰ καὶ πικρὸν εἰπεῖν, [[c] οὐχ] ὡς ὑποσχομένων σοι τῶν Μουσῶν καὶ τὰ μέλλοντα προλέγειν δύνασθαι· ἢ αἱ μὲν ἔδοσαν ὥσπερ ὑπέσχοντο, σὺ δὲ ὑπὸ φθόνου ἀποκρύπτεις, καὶ ὑπὸ κόλπον φυλάττεις τὴν δωρεὰν, οὐ μεταδιδοὺς αὐτῆς τοῖς δεομένοις· ἢ γέγραπται μέν σοι καὶ τὰ τοιαῦτα πολλὰ, οὐδέπω δὲ αὐτὰ τῷ βίῳ παραδέδωκας, οὐκ οἶδα εἰς ὃν καιρόν τινα ἄλλον ταμιευόμενος τὴν χρῆσιν αὐτῶν. ἐκεῖνο μὲν γὰρ οὐδὲ τολμήσαιμ᾽ ἂν εἰπεῖν, ὡς αἱ Μοῦσαι δύο σοι παρέξειν ὑποσχόμεναι, τὸ

a Γενέσεις] Γένεσιν W. Vulgatae adſentitur *Fl.* b Πολύϊδον] Πολύειδον W. male. c Οὐχ ὡς] Sic Edd. Οὐκ pejus *P. H.* In W. abeſt οὐχ.

36. Εἰς ὃν καιρόν τινα] Ὑπέρθεσις τοῦ εἰς ὅντινα ἄλλον καιρὸν, ἵνα περικαλλῆ τὸν λόγον ποιήσῃ, ὡς ἐν τῷ, εἰ καὶ διὰ μηδὲν ἄλλο. ὁπόταν οἱ ῥήτορες εἰ καὶ μὴ δι᾽ ἓν ἄλλο ὑπερθέντες εἴπωσιν, εἴτι χρὴ Ἑρμογένει πιστεύειν. *V.*

de Ὀρχ. c. 49. De *Phineo* narrant etiam Poëtae in caecitatis ſolatium conceſſam ei fuiſſe divinandi peritiam. *M. du S.*

Ibid. Πολύϊδον] Conf. ſupra *de Salt.* c. 49. ubi quoque ſic ſcribitur. *J. F. R.*

29. Ὡς ὑποσχομένων] Locus corruptus in Impr. οὐχ ὡς ... In W. deeſt οὐχ, & a recentiore manu ſuper inductum ὡς. Donec aliquid melius inveniatur, dele illud οὐχ. *M. du S.*

Ibid. Οὐχ ὡς ὑποσχομένων] Aut abundare ἡ ὡς videtur, aut deficere poſt ὡς verbum εἴπας vel ſimile. *J. M. G.*

Οὐχ ὡς] Si οὐχ deleas, ſalvum erit ὡς, quod ſaepiſſime πλεονάζειν, ac vel vehementius adfirmare, ſatis notum. At ſi tamen aliqua ratio habenda particulae οὐχ vel οὐκ, lege οὕτως, & ſic forſan adparebit, unde οὐκ natum ſit. Interim ut medicinae certiori locus relinquatur, ſervavi ſuſpectam lectionem, ſed uncis ſecluſi negationem. *J. F. R.*

32. Ὑπὸ κόλπον] Et ſic eſſe in *Fl.* aliisque, adſcripſerat *Solan.* Sed bene habet vulgatum, etſi ὑπὸ κόλπου frequentius alibi, ut *Alex.* c. 26. & 39. p. med. ac *Hermot.* c. 37. med. & 81. a. m. Nec non *Adv. In-*

τὸ μὲν ἔδοσαν, ἐξ ἡμισείας δὲ ἀνεκαλέσαντο τὴν ὑπόσχεσιν. λέγω δὲ τὴν τῶν μελλόντων γνῶσιν. καὶ ταῦτα προτέραν αὐτὴν ἐν τῷ ἔπει [a] ὑπεσχημέναι.

Ταῦτα οὖν παρὰ τίνος ἄλλου, Ἡσίοδε, ἢ παρ' αὐτοῦ σοῦ μάθοι τις ἄν; [b] πρέπον γὰρ ἄν, ὥσπερ οἱ θεοὶ δοτῆρες ἐάων εἰσίν, οὕτω δὲ καὶ [c] ὑμῖν τοῖς φίλοις καὶ μαθηταῖς αὐτῶν, μετὰ πάσης ἀληθείας ἐξηγεῖσθαι περὶ ὧν [d] ἴστε, καὶ λύειν ἡμῖν τὰς ἀπορίας.

ΗΣΙΟΔ. Ἐνῆν μέν μοι, ὦ βέλτιστε, ῥᾳδίαν ἀπόκρισιν ἀποκρίνεσθαί σοι περὶ ἁπάντων, ὅτι μηδέν ἐστι τῶν ἐρραψῳδημένων ὑπ' ἐμοῦ, ἴδιον ἐμόν, ἀλλὰ τῶν Μουσῶν. καὶ ἐχρῆν σε παρ' ἐκείνων τοὺς λογισμοὺς τῶν τε εἰρημένων καὶ τῶν παραλελειμμένων ἀπαιτεῖν· ἐγὼ δὲ ὑπὲρ μὲν ὧν ἰδίᾳ ἠπιστάμην, λέγω δὲ τοῦ νέμειν, καὶ ποιμαίνειν, καὶ ἐξελαύνειν, καὶ βδάλλειν, καὶ τῶν ἄλλων, ὅσα ποιμένων

pollicitas, alterum quidem dediſſe, ex dimidia vero parte promiſſionem ſuam, de futurorum cognitione loquor, revocaſſe, cum tamen prius illam in verſu pollicitae eſſent.

3. Iſta ergo numquid ab alio, Heſiode, quam ab ipſo te, aliquis poteſt diſcere? Decuerit enim, quemadmodum ipſi Dii bonorum ſunt auctores; ita etiam vos illorum amicos atque diſcipulos, cum veritate omni, quae noſtis enarrare, & ſi qua nobis videntur dubia, ea reſolvere.

4. HES. Licebat mihi, vir optime, facili reſponſione defungi de omnibus, nihil eſſe eorum carminum, quae a me conſuta ſunt, mihi proprium, ſed Muſarum: ab his proinde rationem dictorum pariter & praetermiſſorum eſſe poſcendam: me vero de his, quae per me ſciebam, de paſcendo, inquam, curandoque grege, & exigendo, & mulgendo, reliquiſque, quae paſtorum ope-

a Ὑπεσχημέναι] Nil mut. *Fl. Ald.* Ὑποσχόμεναι *Pell.* *b* Πρέπον] Πρέποι W. *c* Ὑμῖν] Sic *S. A.* M. Cett. ἡμῖν, male. *d* Ἴστε] Ἴσθε *B1.* Ἴσθι adpictum ejus margini.

50. Ἐνῆν μέν μοι] Δυνατὸν ἦν. *V.*

58. Καὶ βδάλλειν] Ἀμέλγειν. καὶ βδαλεὺς τὸ * ἀμολγεῖον. *V.*

* Ἀμολγεῖον] Ἀμοργεῖον C.

doct. c. 12. Sed *Piſcat.* c. 36. etiam ut hic, ὑπὸ κόλπον ἔχων. Item infra *Navig.* c. 20. θησαυρὸς ὑπὸ τῷ Ἑρμῇ. *Alciphr.* I. Ep. 38. p. 176. ὑπὸ τοὐμὸν ἠγάπα κοιμωμένη χλανίσκιον. *Herodian.* III. 5. 11. μή τι ξίφος φέροι ὑπὸ κόλπον. *J.F.R.*

46. Δοτῆρες ἐάων] *Heſiod.* Θεογ. 46. 633. *M. du S.*

Δοτῆρες ἐάων] Δωτῆρες eſt *Theogoni.* 46. & *Homer.* Od. Θ, 325. Meminerimus ſubtilis doctrinae *Dan. Heinſii*; qui in Heſiodi opp. & dies c. 15. p. 154. *Artem*, inquit, *tradidit* ἐῢς *Prometheus. Ita dicuntur proprie in veteri Theologia Dii ſinguli, cum dona* ſua *largiuntur, quae alio nomine* ἐὰ (id ipſum nempe eſt *ſua*) *dicuntur, & ipſi* δωτῆρες ἐάων. Non excogitaſſe hoc videtur *Heinſius*. Sic enim *Euſtathius* ad Il. Ω, 528. Ἔοικε γένους οὐδετέρου ἡ λέξις (ἐάων) εἶναι ὡς ἀπὸ τοῦ ἐόν, τὸ ἴδιον. *J.M.G.*

47. Ὑμῖν τοῖς φίλοις] *Salm.* editor recte emendavit quod in Impr. ante eum erat, ἡμῖν. M. ὑμῖν, optime. *M. du S.*

63. Ὅμως δὲ οὐκ ἀπορήσω — ἀσυνολογίας] Hæc verba non agnoſcit Interpres, vel, quod potius credo, eo quod illa non intellexerit, de induſtria ſuppreſſit. Sed procul dubio legendum eſt ἀπολογίας. *J.P.* a *G.*

Ibid. Οὐκ ἀποπορήσω &c.] *Palmerius* conjecit legendum eſſe οὐκ ἀπορήσω πρός σε ποιητικῆς ἀπολογίας. ſic editio Florentina: male in Mſ. & editis ἀσυνολογίας, ut recte doctiſſimus *Palmerius* vidit. *J.G.G.*

Οὐκ ἀπορήσω πρός σε τῆς ποιητικῆς ἀσυνολογίας] Recte aggreſſus eſt hunc locum *Palmerius*; ſed an procul dubio tetigerit verum, quod putat, valde ambigo. Negari enim nequit, quin ad vulgatam ſcripturam propius accedat αἰτιολογίαν, quomodo ipſe diu eſt quum corrigendum ſuſpicatus fui, quam ἀπολογίαν, quod ille ſupponebat. Quin & ſignificatio vocis meæ huc melius convenit, ſi modo examines, & ejus efficaciam ex Quintiliano huc compares. *J.G.*

Οὐκ ἀπορήσω πρός σε τῆς ποιητικῆς ἀσυνολογίας] Jure ad hoc ἀσυνολογίας offenderunt Eruditi, quorum *Palmerius* conjecerat legendum ἀπολογίας, veram profecto aſſecutus ſcripturam. Prorſus enim ita habet editio Florentina. *J.J.*

64. Ἀσυνολογίας] Ἀπολογίας legendum videtur. Infra c. ult. ὥστε τὰς μὲν τοιαύτας ἀπολογίας καὶ μαντείας ἄφες. *F.G.*

Ἀπολογίας] Ex W. & Ed. *Fl.* uti legendum conjecerat *Palmerius*. In reliquis ἀσυνολογίας. Confer tamen

opera ſunt ac diſciplina, cauſſam dicere merito: Deas quidem ſua munera, quibuscumque voluerint, & in quantum decere putent, impertiri.

ἔργα, καὶ μαθήματα, δίκαιος ἂν εἴην ἀπολογεῖσθαι. αἱ θεαὶ δὲ τὰς αὐτῶν δωρεὰς, οἷς τε ἂν ἐθέλωσι, καὶ ἐφ' ὅσον ἂν οἴωνται καλῶς ἔχειν, μεταδιδόασιν.

5. Interim tamen neque poëtica mihi apud te defenſio defuerit. Neque enim, puto, decet, a poëtis tenuiter nimis & minuto ſtudio repoſcere, ſyllabarum tenus omnium, perfecta omnino quae dixere, & ſi quid in ipſo poëſeos curſu non animadverſum effluat, acerbe illud exigere; verum ſcire, multa nos & modulorum cauſſa & ſoni inculcare. Quaedam autem carmen ipſum ſaepe, utpote levia *ac polita*, neſcio quomodo adſumit. At tu maximo nos noſtro bono is privatum, libertatem dico, & in fingendo poteſtatem. Et reliqua in poëſi pulchra non vides; ſed ramenta quaedam &

Ὅμως δὲ οὐκ ἀπορήσω πρὸς σὲ καὶ ποιητικῆς [e] ἀπολογίας· οὐ γὰρ, οἶμαι, χρὴ παρὰ τῶν ποιητῶν ἐς τὸ λεπτότατον ἀκριβολογουμένους, ἀπαιτεῖν κατὰ [f] τὴν συλλαβὴν ἑκάστην ἐντελῆ πάντως τὰ εἰρημένα, κἂν εἴ τι ἐν τῷ τῆς ποιήσεως δρόμῳ παραῤῥυὲν λάθῃ, πικρῶς τοῦτο ἐξετάζειν, ἀλλ' εἰδέναι ὅτι πολλὰ ἡμεῖς, καὶ τῶν μέτρων ἕνεκα, καὶ τῆς εὐφωνίας, ἐπεμβάλλομεν. τὰ δὲ καὶ τὸ ἔπος αὐτὸ πολλάκις λεῖα ὄντα οὐκ οἶδ' ὅπως παρεδέξατο. σὺ δὲ τὸ μέγιστον ὧν ἔχομεν ἀγαθῶν, ἀφαιρῇ ἡμᾶς, λέγω δὲ τὴν ἐλευθερίαν, καὶ τὴν ἐν τῷ ποιεῖν ἐξουσίαν· καὶ τὰ μὲν ἄλλα, οὐχ ὁρᾷς ὅσα τῆς ποιήσεως καλά. [g] σκινδαλάμους δὲ, καὶ ἀκάνθας τινὰς ἐκ-

[e] Ἀπολογίας] Reſtitui ex W. marg. *At*. & *Fl.* Ἀστυολογίας male G. & Edd. vulgo. [f] Τὴν] Omittit *Fl.*
[g] Σκινδαλάμους] Sic Edd. omnes & M. Σκινδάλμους corrigit *Solan.* aliique.

77. Σκινδαλάμους] Σκινδάλαμοι τὰ τῶν καλάμων ἀποξύσματα ἢ σκόλοπες, ἢ ἐπεξεργασία τῶν ἀκριβῶν. σκινδάλαμος. † τοῦτο δὲ ἐπὶ μὲν εὐθείας ὀξύνεται ‡ σκινδαλάμους ἐν λεπτολογίας. Ἀριστοφάνης ἐν νεφέλαις, λόγων ἀκριβῶν σκινδαλάμους μαθήσομαι. *V.*

† Videtur hic omiſſum quod extat apud *Suidam* : ἐπὶ δὲ τῶν πλαγίων παροξύνεται. *J. Cler.* Quod etiam agnoſcunt C. G. *M. du S.*

‡ Σκινδαλάμους] Exc. *G.* σκινδαλμούς. In C. vero uti & hic ſcribitur.

men cum Ἀναβ. c. 3. ubi ἀντιλογία ſcribitur. *Kuſterus* αἰτιολογίας *Gronovii* probat. *M. du S.*

68. Παραῤῥυὲν λάθῃ] Cl. *Hemſt.* margini adleverat vidend. *L. Bos* ad N. T. p. 273. Is igitur ad *Hebr.* 2. 1. ubi legas: μήποτε παραῤῥυῶμεν, docet id reddi non poſſe *perfluere*, quod de garrulis dicitur, & quod verbo διαῤῥεῖν vel διαῤῥυεῖν exprimi ſolet, ut *Plutarch.* habet de Garrul. p. 502. Dein ex hoc Luciani loco, εἴ τι — παραῤῥυὲν λάθῃ. i. e. *Si quid in poëſeos curſu per imprudentiam omiſſum fuerit*, aliisque, monet, idem eſſe quod ἀμελεῖν & παρακούειν, oppoſitum τῷ προσέχειν. idque ap. LXX. *Proverb.* III. 21. opponi τῷ τηρεῖν, ubi legimus: υἱὲ, μὴ παραῤῥυῇς, τήρησον τὴν ἐμὴν βουλήν. Haec per compendium. *J. F. R.*

77. Σκινδαλάμους] Alias σκινδάλμους. *F. G.*

Σκινδάλμους] Antea ſcribebatur σκινδαλάμους. Ut emendationis ratio pateat, adi *Ariſtoph.* Nub. p. 130. E. & *Ran.* 250. D. *M. du S.*

Σκινδαλάμους] Σκινδαλμοὺς vocat *Ariſtoph.* Νεφ. 130. ubi docet Schol. proprie ſic dici τὰ λεπτότατα τῶν ξύλων καὶ τὰ τῶν καλάμων ξύσματα. Utitur etiam Βατραχ. 835. eadem orthographia & notione, pro ſubtilibus nugis. Poterat itaque alicui videri, forte hic etiam σκινδαλμοὺς eſſe reſtituendos. Verum non modo utriusque formae mentionem facit *Heſychius* : ſed eſt etiam, quod huc forte pertineat, in *Schol.* ad Νεφ. l. c. Τοῦτο δὲ (loquitur de nomine σκινδαλμός) ἐπὶ τῆς εὐθείας ὀξύνεται, ἐπὶ δὲ τῶν πλαγίων παροξύνεται. Haec ad verbum ſignificant, dici σκινδαλμὸς & σκινδαλμοί· ſed σκινδάλμον κ. τ. λ. Verum poteſt fieri ut de σκινδάλαμος & σκινδαλμὸς aliquid dicere voluerit *Scholiaſtes*, quod vel ipſe male explicaverit, vel corruperit alius. Caeterum eadem leguntur apud *Suidam* h. v. *J. M. G.*

Σκινδαλάμους] *Solani* emendationi adverſatur ſcriptura Scholiaſtae. Sed ſi & *Ariſtoph* & ejus *Schol.* ad Nub. vſ. 130. inſpicias, videbis in *Ariſtoph.* σκινδαλμοὺς quidem ob metrum recte legi, omiſſo altero α. Verum *Biſetus* indicat ap. *Suid.* etiam σκινδάλαμοι legi; quod pro vulgata facit. *Heſych.* triplicem ſcripturam

ἐκλέγεις, καὶ λαβὰς τῇ συκοφαντίᾳ ζητεῖς. ἀλλ᾽ οὐ μόνος ταῦτα σὺ, οὐδὲ κατ᾽ ἐμοῦ μόνου, ἀλλὰ πολλοὶ καὶ ἄλλοι τὰ τοῦ ὁμοτέχνου τοῦ ἐμοῦ Ὁμήρου καταχνίζουσι, λεπτὰ οὕτω κομιδῇ, καὶ μάλιστα μικρὰ ἄττα διεξιόντες.

Εἰ δὲ καὶ χρὴ ὁμόσε χωρήσαντα τῇ αἰτίᾳ τὴν ὀρθοτάτην ἀπολογίαν ἀπολογήσασθαι, ἀνάγνωθι, ὦ οὗτος, τὰ ἔργα μου, καὶ τὰς ἡμέρας. εἴσῃ γὰρ ὅσα ἐν τῷ ποιήματι τούτῳ, μαντικῶς ἅμα καὶ προφητικῶς προτεθέσπισταί μοι, τὰς ἀποβάσεις προδηλοῦντα τῶν γε ὀρθῶς καὶ κατὰ καιρὸν πραττομένων, καὶ τῶν παραλελειμμένων τὰς ζημίας. καὶ τὸ,

Οἴσεις δ᾽ ἐν φορμῷ, παῦροι δέ σε θηήσονται,

καὶ πάλιν, ὅσα ἀγαθὰ περιέσται τοῖς ὀρθῶς γεωργοῦσι, [a] χρησιμωτάτη ἐν τῷ βίῳ μαντικὴ νομίζοιτο.

ΛΥΚ. Τοῦτο μὲν οὖν, ὦ θαυμαστὲ Ἡσίοδε, καὶ πάνυ ποιμενικὸν [b] εἴρηταί σοι, καὶ ἐπαληθεύειν ἔοικας τὴν τῶν Μουσῶν [c] ἐπίπνοιαν, αὐτὸς οὐδ᾽ ἀπολογεῖσθαι ὑπὲρ τῶν ἐπῶν δυνάμενος· ἡμεῖς δὲ, οὐ ταύτην τὴν μαντικὴν παρὰ σοῦ καὶ τῶν Μουσῶν [d] περιεμένομεν. ἐπεί τά γε τοιαῦτα πολὺ μαντικώτεροι

ſpinas eligis, anſasque quaeris calumniae: Neque vero ſolus tu talia, neque contra me ſolum, ſed multi etiam alii *ſunt*, *qui* Homeri, eandem artem profeſſi, carmina vellicant, ita minuta omnino & valde exigua diſputantes.

6. Si vero opus eſt cominus congredi cum crimine, & eam dicere cauſſam quae veriſſima eſt, lege, tu homo, Opera mea ac dies. Intelliges enim, quot res in illo carmine, divine & tanquam a vate praedictae a me ſint, quae exitus praeſignificent cum eorum, quae recte & ſuo tempore peraguntur, tum illorum quae praetermiſſa ſunt, noxas. Jam illud:

Corbe feres raro, *rarus tibi* & accola *plaudet:*

& rurſus, quae bona recte colentibus agrum ſuperfutura ſint, utiliſſima vitae divinatio jure habeatur.

7. LYC. Iſtuc quidem, vir admirabilis Heſiode, plane pro paſtore a te dictum eſt, viderisque confirmare illum Muſarum adflatum, qui neque cauſſam dicere pro verſibus poſſis. At non iſtam nos quidem divinationem a te ac Muſis expectabamus: cum ad talia multo vobis diviniores ſint ruſti-

a Χρησιμ. — ΛΥΚ. Τοῦτο] Sic etiam M. cum Edd. *Gronovius* ΛΥΚ. tranſponit. *b* Εἴρηται] Εἰρήσεται *Fl.* Sed vulgatum praeſtat. *c* Ἐπίπνοιαν] Ἐπίνοιαν *Fl.* male. Id tamen & adſcriptum marg. *A1W.* *d* Περιεμένομεν] Περιμένομεν *Fl.* male.

81. Καταχνίζουσι] Κεντῶσι. *V.* Καλατέμνουσι, καταλιποῦσι. C.

82. Ἄττα] Τινά. ἢ ἅτινα. ἢ παραπλήσια. ἢ ὀλίγα. G.

92. Φορμῷ] Φορμὸς, περικαλυμμένον ἢ πλεκτὸν ἀγγεῖον ἐκ φλοιοῦ, ἐν ᾧ εἰώθεισαν ἰσχάδας κομίζεσθαι. G.

98. Καὶ πάνυ ποιμενικὸν εἴρηταί σοι] Ἀντὶ τοῦ ἀπλούστατον καὶ κατὰ ποιμενικὴν συνήθειαν. *V.*

ram adfert, dicens: Σκινδάλαμος, σκόλοψ, τινὲς δὲ διὰ τοῦ χ. χινδάλαμος (χινδάλομος Ed. *Hag.* male, credo) ἄλλοι σκινδαλμός. Quare nil hic mutavi, etſi σκινδαλμοὺς uſitatius. Habet nonnihil de hoc vocabulo *L. Bos* Obſ. Crit. p. 186. Sed orthographiam etiam in medio relinquit. *J. F. R.*

79. Ἀλλ᾽ ὁ μόνος ταῦτα σὺ] Ἀλλ᾽ οὐ μόνος ταῦτα σύ. *Th. M.* Οὐ jam erat in Edd. noſtris. *J. F. R.*

86. Ἔργα μου καὶ τὰς ἡμ.] Antiquus ergo hic titulus. *M. du S.*

92. Οἴσεις &c.] *Heſiod.* Ἐργ. 480. *M. du S.*

95. Χρησιμωτάτη ἐν τῷ βίῳ μαντικὴ νομίζοιτο. ΛΥΚ. Τοῦτο μὲν οὖν &c.] Sic procedit is locus in editionibus. Sed quid priora verba faciant ad præcedentem periodum, haud facile quis dixerit. Neceſſum eſt omnino, ut perſona Luciani his omnibus præponatur, quippe cujus manifeſte apparet has voces eſſe, qui vult concedere vaticinationem eſſe utiliſſimam hominibus, ſed longe contendit ab ea abeſſe Heſiodum, quum paſtoralia quædam monita conſcriberet. Sic igitur poſthac mutandæ editiones. ΛΥΚ. χρησιμωτάτη ἐν τ. β. μ. νομίζοιτο. τοῦτο μὲν οὖν &c. Paulo ante etiam interpres vocem προδηλοῦντα vitioſe accepit pro ſingulari accuſativo *quum præſignificavi*, quæ tamen eſt

ſtici; & optime nobis de illis rebus vaticinentur, ſi pluat Deus, florentes futuros eſſe manipulos: (*meſſem copioſam*) ſi vero aeſtus invaleſcat, ſitiantque arva, fieri non poſſe, quin fames ſitim illorum conſequatur: nec oportere media aeſtate arare, alioquin nihil inde utilitatis exoriturum, fuſis fruſtra ſeminibus; neque metendum ſpicam adhuc viridem, alioquin vanum inventum iri fructum. Neque ſane divinatione ad illud opus eſt, niſi obruas ſemina, & ligone armatus ſervus terram iis inducat, devolaturas aves, omnemque ſpem aeſtatis interceptam devoraturas.

8. Talia enim ſi quis praecepta dicat aut monita, non peccaverit; a divinatione autem multum abeſſe mihi hoc opus videtur, cujus ſit obſcura & nuſquam nullo modo manifeſta ante cognoſcere. Quale eſt illud cum Minoi praedictum eſt, in dolio mellis ſuffocatum iri illius filium, & cum praeſignificata Achivis cauſſa irarum Apollinis, itemque anno decimo captum iri Ilium. Haec enim ſunt divinatio. Alioqui ſi iſta quoque *ſuperiora* ad divinationem aliquis re-

[e] ὑμῶν οἱ γεωργοὶ, καὶ ἄριστα μαντεύσαιντ' ἂν ἡμῖν περὶ αὐτῶν, ὅτι ὕσαντος μὲν τοῦ θεοῦ, εὐθαλῆ ἔσται τὰ δράγματα· ἢν δὲ αὐχμὸς [f] ἐπιλάβῃ, καὶ [g] διψήσωσιν αἱ ἄρουραι, οὐδεμία μηχανὴ μὴ οὐχὶ λιμὸν ἐπακολουθῆσαι τῷ δίψει αὐτῶν. καὶ ὅτι οὐ μεσοῦντος θέρους χρὴ ἀροῦν, ἢ οὐκ ἄν τι ὄφελος γένοιτο, εἰκῆ ἐκχυθέντων τῶν σπερμάτων· οὐδὲ ἀμᾶν χλωρὸν ἔτι τὸν στάχυν, ἢ κενὸν εὑρεθήσεσθαι τὸν καρπόν. οὐ μὴν οὐδ' ἐκεῖνο μαντείας δεῖται, ὡς ἢν μὴ καλύψῃς τὰ σπέρματα, καὶ θεράπων μακέλλην ἔχων ἐπιφοροίη τῆς γῆς αὐτοῖς, καταπτήσεται τὰ ὄρνεα, καὶ προκατεδεῖται τὴν ἅπασαν τοῦ θέρους ἐλπίδα.

Τὰ γὰρ τοιαῦτα παραινέσεις μὲν, καὶ ὑποθήκας λέγων, οὐκ ἄν τις ἁμαρτάνοι. μαντικῆς δὲ πάμπολυ ἀποδεῖν μοι δοκεῖ, ἧς τὸ ἔργον τὰ ἄδηλα, καὶ οὐδαμῇ οὐδαμῶς φανερὰ προγιγνώσκειν· ὥσπερ τὸ τῷ Μίνωϊ προειπεῖν, ὅτι ἐν τῷ τοῦ μέλιτος πίθῳ ὁ παῖς [h] ἔσται [i] αὐτῷ [k] ἀποπεπνιγμένος, καὶ τὸ τοῖς Ἀχαιοῖς προμηνῦσαι τοῦ Ἀπόλλωνος ὀργῆς τὴν αἰτίαν, καὶ τῷ δεκάτῳ ἔτει ἁλώσεσθαι τὸ Ἴλιον. ταῦτα γὰρ ἡ μαντική. ἐπεὶ καὶ τὰ τοιαῦτα εἴ τις αὐτῇ ἀνατιθείη, οὐκ

e Ὑμῶν] Recte M. *Fl.* *H.* *Fr.* *P.* Ἡμῶν male *J.* *f* Ἐπιλάβῃ] Λάβῃ W. *g* Διψήσωσιν] Sic & *Fl.* cum cett. Διψήσουσιν W. *h* Ἔσται] Recepi ex L. & W. in quo ἔσται tamen ab altera manu, cum ἐστιν ante legeretur, quod & Edd. obſidet. *i* Αὐτῷ] Αὐτοῦ *Fl.* *k* Ἀποπεπνιγμένος] Sic reſcriptum ex W. & *Fl.* Ἀποπνιγόμενος Edd. cett.

eſt pluralis & referenda ad ὅσα. Opſopœus ad ipſum poema qui retulit *poëmate ſucceſſus manifeſtante laborum.* *J.G.*

Χρησιμωτάτη] Nihil mutandum eſſe circa interpunctionem hujus loci, ſatis, puto, interpretatio noſtra oſtendit. *J.M.G.*

14. Κενὸν εὑρεθ. τὸν καρπόν] Poſſit aliquis ſuſpicari κενὸν (τὸν στάχυν) τῶν καρπῶν, quod ſane ex libro allatum non reſpuerim. Sed nec alterum damnaverim: κενὸς καρπὸς *vanus*, *inanis*, qui ſpeciem quidem habet, ſed ob mollitiem & teneritatem paullo poſt exareſcens & corrugatus nihil relinquit praeter cuticulam. *J M.G.*

24. Μίνωϊ] Fabulam hanc alibi me legere non memini. Confer Ὀρχ. c. 49. unde conjecturam facere licet, praedictum hoc Minoï a Polyido. *M. du S.*

26. Ἔσται αὐτῷ ἀποπεπνιγμένος] Ἔσται invenitur in W. & L. pro quo in Impr. eſt ἐστιν. Ἀποπεπνιγμένος vero in W. & *Fl.* melius quam ut in Impr. ἀποπνιγόμενος. *M. du S.*

27. Ἀπόλλωνος ὀργῆς] *Hom.* Il. A. 93. Et ad ſtatim ſequentia conf. Il. B. 300. 332. *M. du S.*

30. Ἐπεὶ καὶ τὰ τοιαῦτα εἴ τις αὐτῇ ἀνατιθείη, οὐκ ἂν φθάνοι κἀμὲ μάντιν λέγων] Unde potuit Benedictus venire ad talem verſionem *quæ ſi quis illi adſcripſerit, neque me vatem dixerit?* Eſt enim præterquam inepta, tum plane contraria ſenſui auctoris, quem longe melius expreſſit Opſopœus. *At ſi quis & ea quæ tu jactas, illi adſcribere voluerit, & ille me quoque vatem rectiſſime dicere poterit.* Eſt enim omnino hæc vis ejus loquutionis, ut ipſe novit, unde in principio Fugitivorum illa οὐκ ἂν φθάνοις καὶ Ἐμπεδοκλεῖ πρὸ αὐτοῦ ἐγκαλῶν vertit, *facere non poteris, quin Empedoclem ante* ipſum

οὐκ ἂν φθάνοι κἀμὲ μάντιν λέγων. προερῶ γὰρ, καὶ προθεσπιῶ, καὶ ἄνευ Κασταλίας, καὶ δάφνης, καὶ τρίποδος Δελφικοῦ, ὅτι ἂν γυμνὸς τοῦ κρύους περινοστῇ τις, ὕοντος προσέτι ἢ χαλαζῶντος τοῦ θεοῦ, ἠπίαλος οὐ μικρὸς ἐπιπεσεῖται τῷ τοιούτῳ· καὶ τὸ ἔτι γε τούτου μαντικώτερον, ὅτι καὶ θέρμη μετὰ ταῦτα, ὡς τὸ εἰκὸς, ἐπιγενήσεται, καὶ ἄλλα πολλὰ τοιαῦτα, ὧν γελοῖον ἂν εἴη μεμνῆσθαι.

Ὥστε τὰς μὲν τοιαύτας ἀπολογίας καὶ μαντείας ἄφες· ἐκεῖνο δὲ ὃ εἴρηκας ἐν ἀρχῇ, ἴσως παραδέχεσθαι ἄξιον, ὡς οὐδὲν [d] ᾔδεις τῶν λεγομένων, ἀλλά τις ἔμπνοια δαιμόνιος ἐνεποίει σοι τὰ μέτρα, οὐ πάνυ οὐδὲ ἐκείνη βέβαιος οὖσα. οὐ γὰρ ἂν τὰ μὲν ἐπετέλει τῶν [e] ὑπεσχημένων, τάδ᾽ ἀτελῆ ἀπελίμπανεν. *

ferat, effugere non poterit; quin me quoque vatem dicat. Praedicam enim ac divinabo, idque ſine Caſtalia, & lauru & tripode Delphico, ſi quis nudus in frigore obambulet, pluvias inſuper aut grandines fundente Deo, hunc talem rigor cum tremore non parvus invadet: & quod magis adhuc divinum eſt, etiam calor poſtea, ut probabile eſt, ſuperveniet, & multa in hoc genere, quorum meminiſſe ridiculum fuerit.

9. Itaque hoc genus defenſionis & divinationum omitte. Illud vero, quod initio dicebas, forte dignum fuerit quod recipiatur, nihil te ſciviſſe eorum quae diceres, ſed afflatu quodam divino ſubjecta tibi carmina, quamquam ne illud quidem ſatis firmum eſt: neque enim ille alia quidem promiſſorum impleturus erat, alia vero imperfecta relicturus.

NA-

a Ἤδεις] Ἤδεισθα W. & *Fl.* b Ὑπεσχημένων] Ὑπισχημένων W.

35. Ἠπίαλος] Ῥιγοπύρετος. *V.*

ipſum crimineris. Et rurſus ibid. c. 26. ὥστε οὐκ ἂν φθάνοις κηρύττων, *ne igitur praeconium enunciare cuncteris.* In Sympoſio c. 2. ὥστε οὐκ ἂν φθάνοις ἑστιῶν ἡμᾶς, *Itaque omnino nos excipies.* *J.G.*

31. Οὐκ ἂν φθάνοι] *Non effugiet me vatem dicere.* i.e. *quin me vatem dicat.* *F.G.*

44. Ἤδεις] In W. & *Fl.* ᾔδεισθα. quod obſervatu dignum eſt. *M. du S.*

48. *] Si quis illam de divinandi facultate Heſiodi diſputationem, an fabellam? tractare velit; illi excutiendus ante omnia fuerit locus *Pauſaniae* Boeot. p. 306, 7. *Wechel* Οἱ δὲ αὐτοὶ τοῦτοι (Heliconis incolae) λέγουσι καὶ ὡς μαντικὴν Ἡσίοδος διδαχθείη παρὰ Ἀκαρνάνων· καὶ ἔστιν ἔπη μαντικὰ, ὁπόσα τε ἐπελεξάμεθα καὶ ἡμεῖς, καὶ ἐξηγήσεις ἐπὶ τέρασιν. De his aliquid nos docuiſſes, Lycine. *J.M.G.*

5. Ἀπιέναι διὰ τοῦτο οὕτω] Aut ut fecimus interpungendum, aut διὰ τοῦτο prorſus exterminandum fuit. In *Ven.* 2. pro ἀπιέναι, παριέναι eſt. *M. du S.*

Ibid. Διὰ τοῦτο οὕτω] Sic legendum & diſtinguendum videtur: διὰ τί οὕτω φιλοθεάμων σύγε καὶ ἄοκνος τὰ τοιαῦτα; *F.G.*

Διὰ τοῦτο] Haec verba ſuperioribus eſſe adjungenda; nec, ut adhuc factum eſt, trahenda ad membrum ſequens, apertum, niſi fallor, noſtra facit interpretatio. *J.M.G.*

7. Ἔδει καὶ ποιεῖν] Etſi commode abeſſe poteſt καὶ, minime tamen id cum Ox. omitto, quia ita ſaepiſſime abundat ap. Noſtrum. Supra *Pſeudol.* c. 8. f. οὐτ᾽ ἂν συνίην ποτὲ ὅ, τι καὶ λέγει. Ibid. c. 20. f. οἶδα ὅ, τι καὶ ποιοῦντα. Plura jam notata vid. ad *Quom. Hiſt.* c. 60. Adde *ibid.* c. 46. Et *Paraſ.* c. 51. f. Item *Long. Paſt.* III. 106. καὶ ἐζήτουν καὶ αὐτοὶ, *Aelian.* V. H. I. 2. *Phalar.* Ep. 8. διδοὺς ἐγχυτὴν — ὦ τάχα ἂν καὶ ἐπείσθην. Et alia quae Cl. *Hemſterh.* jam dedit T. I. *Somn.* c. 7. ubi καὶ τὼ θείω ἀμφοτέρω καὶ μάλα εὐδοκιμεῖτον δι᾽ ἡμᾶς. Et ſic virorum doctorum conjecturae facile cum ſcriptura vulgata conciliarentur, ſi de *Calumn.* c. 30. pr. pro Τί οὖν χρῆναι ποιεῖν; legas, Τί οὖν χρὴ καὶ ποιεῖν; modo mutatione ibi opus fuerit. *J.F.R.*

10. Ἀπ᾽ Αἰγύπτου εἰς Ἰταλίαν σιταγωγῶν] Ex Ægypto & tota Africa Romam frumentum advehebant. Inde Λιβύη πυροφόρος *Pindar.* Iſthm. Odyſſ. 1. *Rutilius* Itiner. lib. 1.

Quin & fecundas tibi conferat Africa meſſes.

Sic Africa cum ſpicis. *Claudian.* lib. 2. de laudib. Stilic. Ex aliis etiam provinciis, e Sicilia, Gallia Narbonenſi. *J.B.*

11. Σιταγωγῶν] Vid. cap. 13. & vitam Commodi a *Wottone* Anglice ſcriptam, 211. ubi de claſſe frumentariarum navium plura. *M. du S.*

15. Εἵπετο μεθ᾽ ἡμῶν] Phraſis *Ariſtophanis* Pl. 824. Ἕπου μετ᾽ ἐμοῦ παιδάριον. Ubi *Girard.* exiſtimat ſervum tamen non reſpici, ſed filium, quia de ſervo dixiſſet ἕπου μοι. *ſequere me*, *non mecum.* Sed vellem hanc differentiam exemplis probaſſet, cui quidem favet

NAVIGIUM, SEU VOTA.

LYCINUS, TIMOLAUS, SAMIPPUS, ET ADIMANTUS.

LYC.

NOnne dicebam ego, facilius poſſe fieri, ut vultures effugiat jacens in propatulo antiquum cadaver, quam Timolao mirabilis ſpectaculi aliquid *ſubducatur*, etſi uno ſpiritu Corinthum abire curriculo propter illud oporteat; adeo tu ſpectaculorum avidus, & impiger ad talia. TIM. Quid enim agendum erat, Lycine, homini otioſo, qui audiſſet, ingentem adeo, vel immenſam potius navem in Piraeeo appulſam, de illarum numero unam, quae annonam ex Aegypto in Italiam advehunt. Puto autem vos quoque, te, *inquam*, & Samippum hunc, non alia, quam ſpectandae hujus navis cauſſa ex urbe venire. LYC. Sic eſt, per Jovem. Etiam Adimantus nos ſequebatur Myrrhinuſius. Verum ubi ille nunc ſit, neſcio, in ſpectatorum turba errore quodam a nobis diſtractus: ad navim quidem usque una venimus: cumque in illam aſcenderemus, tu quidem, puto, Samippe, praecedebas: poſt te erat Adimantus, tum ego poſt illum utraque illum manu tenens, quippe ille me per totum ponticulum manu prehenſum ducebat calceatum diſcalceatus ipſe. Abhinc autem illum non

ΠΛΟΙΟΝ, Η ΕΥΧΑΙ.

ΛΥΚΙΝΟΣ, ΤΙΜΟΛΑΟΣ, ΣΑΜΙΠΠΟΣ, ΚΑΙ ΑΔΕΙΜΑΝΤΟΣ.

ΛΥΚ.

ΟΥκ [a] ἐγὼ 'λεγον ὅτι θᾶττον τοὺς γῦπας ἕωλος νεκρὸς ἐν φανερῷ κείμενος, ἢ θέαμά τι τῶν παραδόξων Τιμόλαον διαλάθοι, κἂν [b] εἰς Κόρινθον δέοι ἀπνευστὶ θέοντα [c] ἀπιέναι διὰ τοῦτο; οὕτω φιλοθεάμων σύ γε καὶ ἄοκνος τὰ τοιαῦτα. ΤΙΜ. Τί γὰρ ἔδει [d] καὶ ποιεῖν, ὦ Λυκῖνε, σχολὴν ἄγοντα, πυθόμενον οὕτως ὑπερμεγέθη ναῦν, καὶ πέρα τοῦ μέτρου ἐς τὸν Πειραιᾶ καταπεπλευκέναι, μίαν τῶν ἀπ' Αἰγύπτου εἰς Ἰταλίαν σιταγωγῶν; οἶμαι δὲ καὶ σφώ, [e] σέ τε καὶ Σάμιππον τουτονί, μὴ κατ' ἄλλο τι ἐξ ἄστεος ἥκειν, ἢ ὀψομένους τὸ [f] πλοῖον. ΛΥΚ. Νὴ Δία, καὶ Ἀδείμαντος [g] ὁ Μυῤῥινούσιος εἵπετο μεθ' ἡμῶν. ἀλλ' οὐκ οἶδ' [h] ὅπου νῦν ἐκεῖνός ἐστιν, ἀποπλανηθεὶς ἐν τῷ πλήθει τῶν θεατῶν. ἄχρι μὲν γὰρ τῆς νεὼς ἅμα ἤλθομεν, καὶ ἀνιόντες ἐς αὐτήν, σὺ μέν, οἶμαι, Σάμιππε, προῄεις· μετὰ σὲ δὲ [i] ὁ Ἀδείμαντος ἦν· εἶτ' ἐγὼ μετ' ἐκεῖνον ἐχόμενος αὐτοῦ ἀμφοτέραις. καί με διὰ τῆς ἀποβάθρας ὅλης παρέπεμπε χειραγωγῶν, ὑποδεδεμένον, [k] ἀνυπόδητος αὐτὸς ὤν. τὸ ἀπὸ τούτου δὲ οὐκ ἔτι αὐ-

a Ἐγώ' λεγον] Sic etiam *Fl.* cum *J. B. P. H.* b Εἰς] Ἐς O. c Ἀπιέναι] Sic *Fl. B*1. P. &c.-Παριέναι *J.* cum *V*2. d Καὶ] Omittit *J.* e Σέ τε] Σφᾶς ἔτι O. f Πλοῖον] Πλεῖον male *J.* ſola. g Ὁ] Abeſt artic. in O. h Ὅπου] Ὅποι *Fl.* i Ὁ] Sine artic. O. & *Fl.* k Ἀνυπόδητος] Nil mut. Edd. nec O.

1. Οὐκ ἐγώ 'λεγον] Κρᾶσις τοῦ ω καὶ τοῦ ε εἰς τὸ ω τοῦ ἐγὼ καὶ τοῦ ἔλεγον. *V.*

vet *Hom.* Il. K. 516. Ὡς ἴδεν Ἀθηναίην μετὰ Τυδέος υἱὸν ἕπουσαν. At nihil certi inde conficias; quum ἀκολουθεῖ μεθ' ἡμῶν, in *Evang. Luc.* IX. 49. Et ἀκολουθεῖ μετ' αὐτοῦ & αὐτῶν in *Apocal.* VI. 8. item XIV. 13. quoque legas eodem ſenſu quo ἀκολουθεῖν τινι in eadem Apocal. plus decies occurrit. Exempla alia ex Lexico gr. ubi ἕπεσθαι μετά τινος pro τινι, jam dedit Cl. *Bos* ad *Evang. Luc.* l. d. *J.F.R.*

22. Καί με] Pro ὃς με uſurpari, pluribus monet Rev. *J. Elſn.* ad *Evang. Luc.* XV. 15. *J.F.R.*

23. Ἀνυπόδητος] Alibi ἀνυπόδετος penult. brevi. Vid. ad *Aſin.* c. 16. ubi utrumque probatur. *J.F.R.*

29. Θα-

αὐτὸν εἶδον, οὔτε ἔνδον οὔτε ἐπεὶ [a] καῖεληλύθειμεν.

ΣΑΜ. [b] Οἶσθα, ὦ Λυκῖνε, ὅπου ἡμᾶς ἀπέλειπεν, ὁπότε, οἶμαι, τὸ ὡραῖον ἐκεῖνο μειράκιον ἐκ τῆς θαλάμης προῆλθε, τὸ τὴν καθαρὰν ὀθόνην ἐνδεδυκὼς, ἀναδεδεμένον ἐς τοὐπίσω τὴν κόμην, ἐπ' ἀμφότερα τοῦ μετώπου ἀπηγμένην. εἰ τοίνυν ἐγὼ Ἀδείμαντον οἶδα, οἶμαι, γλαφυρὸν οὕτω [c] ἐκεῖνος θέαμα ἰδὼν, [d] μακρὰ χαίρειν φράσας [e] τῷ Αἰγυπτίῳ ναυπηγῷ, [f] περιηγουμένῳ τὸ πλοῖον, παρέστηκε δακρύων, ὥσπερ εἰώθει· ταχύδακρυς γὰρ ὁ ἀνὴρ ἐς τὰ ἐρωτικά. ΛΥΚ. Καὶ μὴν οὐ πάνυ καλὸς, ὦ Σάμιππε, ὁ μειρακίσκος ἔδοξέ μοι, ὡς ἂν καὶ Ἀδείμαντον ἐκπλῆξαι, ᾧ τοσοῦτοι Ἀθήνησι καλοὶ ἕπονται, πάντες ἐλεύθεροι, στωμύλοι τὸ φθέγμα, παλαίστρας ἀποπνέοντες, οἷς καὶ παραδακρῦσαι οὐκ ἀγεννές· οὗτος δὲ πρὸς τῷ μελάγχρους εἶναι, καὶ πρόχειλός

vidi, neque intus, neque poſtquam deſcendimus.

2. SAM. Noſti, Lycine, ubi nos reliquerit? puto *ego ibi*, ubi formoſus ille puer de diaeta progrediebatur, ille puro linteo indutus, retro comam revinctus, utrinque a fronte abductam. Si ergo Adimantum ego novi, puto *hominem* eleganti adeo ſpectaculo viſo, longum valere juſſo naupego Aegyptio, qui monſtrabat navim, adſtitiſſe lacrimantem, ut ſolet. Facilis enim vir eſt, ubi amat, ad lacrimas. LYC. Quin non admodum pulcher mihi, Samippe, puer videbatur, ut Adimantum etiam percelleret, quem tot Athenis formoſi ſectantur, liberi omnes, jucundi ſermonis, olentes palaeſtram, apud quos forte lacrimari etiam non ignavum fuerit. At iſte, praeterquam quod niger, labioſus etiam eſt,

a Καῖεληλύθειμεν] Κατεληλύθαμεν O. *b* Οἶσθα] Οἶσθ' οὖν O. *c* Ἐκεῖνος θέαμα] Θέαμα ἐκεῖνος O. *d* Μακρὰ] Μακρὰν *Fl.* *e* Τῷ Αἰγυπτίῳ] Τῶν Αἰγυπτίων O. *f* Περιηγουμένῳ] Περιηγμένῳ male O.

29. Θαλάμης] Θαλάμη καὶ θάλαμος, οἶκος ἢ κοιτών. *V.*

30. * Ἐνδεδεκὼς] Σημειοῦ τὸ ἐνδεδεκὼς, ἀντὶ τοῦ ἐνδεδεμένον. *V.*

* Ἐνδεδεκὼς] Mendoſa ſcriptura ſcholio huic anſam, ut & multis aliis, dedit. *M. du S.*

29. Θαλάμης] De navis cubiculo dictum vides, cui proximi remiges θαλάμιοι audiebant; conſule *Poll.* & *Baif.* 140. *M. du S.*

34. Μακρὰ χαίρειν] Nondum probo illud μακράν. Vid. ſupra T. 2. p. 820. *Bis Accuſ.* c. 21. ibique adlegata. Adde *Rhet. Praec.* c. 10. ubi praeter cetera jam indicata, recte etiam μακρὰ χαίρειν legitur. *J. F. R.*

35. Περιηγουμένῳ τὸ πλοῖον] Benedictus *navim circumagenti.* Quod quis intelligat? & quanto melior Micyllus, *per navigium circumcirca praeeunte.* *J. G.*

Περιηγουμένῳ τὸ πλοῖον] (Similis phraſis ſupra Διαβ. c. 5. περιηγητὴς τῆς εἰκόνος, ubi vide *Tollium. Kuſt.*) vid. N. Δ. XX. ipſo initio. *M. du S.*

46. Ἐπισεσυρμένον] Puto hunc locum illuſtrari poſſe ex *Philopatride* c. 16. ubi junguntur ὑπέβηττε μύχιον, & ἐχρέμπτετο ἐπισεσυρμένον. Sine dubio ibi ſignificat, *de imo pulmone tractam pituitam emoliri:* itaque hic etiam ad *vocem ex imo quaſi receſſu attractam & prolatam* refero. Illud quidem video, tarditatis aut languoris notionem plane huc non convenire; quid enim ſibi vellet τὸ ἐπίτροχον; Neque tamen *confuſionis* notionem auſim excludere, cum videam in Ἑταιρ. X. p. 540. ἐπισεσυρμένα γράμματα, per feſtinationem varie tractas & ſibi permiſtas. *J. M. G.*

49. Συνεσπειραμένος] Conf. ſupra hoc Tom. ad *Dipſ.* c. 6. *J. F. R.*

50. Ἐλεύθερον] Sic omnino legendum, non ut in omnibus libris noſtris erat, ἐλευθέριον. De coma Athenienſium. *M. du S.*

54. Ἐν Παλλήνῃ] Γρ. ἔμπαλιν. *F. G.*

Ἔμπαλιν ἢ] Genuina haec ſcriptura, quam *Ven.* Edd. debemus. Reliquae depravatiſſime ἐν Παλλήνῃ, quod & Interpreti & *Bourdelotio* fraudi fuit. De Pallene vid. *Polyaen.* Strat. VII. p. 537. Apud veteres autem illos Athenienſes ſenes comam alebant, & ornabant, quod locus *Thucydidis* a Noſtro indicatus docet καὶ οἱ πρεσβύτεροι αὐτοῖς τῶν εὐδαιμόνων, διὰ τὸ ἁβροδίαιτον, οὐ πολὺς χρόνος ἐπειδὴ χιτῶνάς τε λινοῦς ἐπαύσαντο φοροῦντες, καὶ χρυσῶν τεττίγων ἐν ἔρσει κρωβύλον ἀναδούμενοι τῶν ἐν τῇ κεφαλῇ τριχῶν. ἀφ' οὗ καὶ Ἰώνων τοὺς πρεσβυτέρους κατὰ τὸ ξυγγενὲς ἐπὶ πολὺ αὕτη ἡ σκευὴ κατέσχε. Quo in loco *Stephanus* ἐνέρσει conjunctim legere jubet, ut apud *Suidam* legitur, & Etym. m. auctorem; quod etiam Clariſſimo *Hudſonio* placet, & confirmari luculen-

eſt, & tenui nimis crure, & tractum quiddam *de imo gutture*, continuatumque nimis & volubile loquitur, Graece ille quidem, ſed *ita ut* patrium quiddam ſibilo atque tenore vocis *prodat*. Coma vero, & actus ille retro tortusque in ſpiram cincinnus, non liberalem eſſe indicat.

ἐστι, καὶ λεπτὸς ἄγαν τοῖν σκελοῖν, καὶ ἐφθέγγετο ἐπισεσυρμένον τι, καὶ συνεχὲς, καὶ ἐπίτροχον, Ἑλληνιστὶ μὲν, ἐς τὸ πάτριον δὲ τῷ ψόφῳ, καὶ τῷ τῆς φωνῆς τόνῳ. ἡ κόμη δὲ, καὶ ἐς τοὐπίσω ὁ πλόκαμος συνεσπειραμένος, οὐκ ἐλευθέριόν φησιν αὐτὸν εἶναι.

3. TIM. Quin illud nobilitatis Aegyptiae ſignum eſt, coma, Lycine. Omnes quippe apud illos ingenui eas implectunt, usque dum pubertatem attigerint. Contra ea majores noſtri: quibus pulchrum viſum eſt, comam alere ſeniores, revinctam in cincinnum, aurea cicada comprehenſum. SAM. Bene *facis*, Timolaë, quod Thucydidis nos ſcriptorum admones, quae in prooemio dixit de veteri luxu noſtro, *ubi* & de Ionibus, quandò, qui tum erant, una inde deducti ſunt.

TIM. Τοῦτο μὲν εὐγενείας, ὦ Λυκῖνε, σημεῖόν ἐστιν [g] Αἰγυπτίας, ἡ κόμη. ἅπαντες γὰρ αὐτοῖς οἱ ἐλεύθεροι [h] παῖδες ἀναπλέκονται, ἔς τε πρὸς τὸ ἐφηβικόν· [i] ἔμπαλιν ἢ οἱ πρόγονοι ἡμῶν, οἷς ἐδόκει καλὸν εἶναι κομᾶν τοὺς γέροντας, ἀναδουμένους [k] κρώβυλον ὑπὸ τέττιγι χρυσῷ ἀνειλημμένον. ΣΑΜ. Εὖγε, ὦ Τιμόλαε, ὅτι ἡμᾶς ἀναμιμνήσκεις τῶν Θουκυδίδου συγγραμμάτων, ἃ ἐν τῷ προοιμίῳ περὶ τῆς ἀρχαίας ἡμῶν τρυφῆς εἶπεν ἐν τοῖς Ἴωσιν, ὁπότε οἱ τότε συναπῳκίσθησαν.

4. LYC. Verum, Samippe, jam recor-

[l] ΛΥΚ. Ἀτὰρ, ὦ Σάμιππε, νῦν ἀνεμνή-

g Αἰγυπτίας] Αἰγυπτιακῆς O. *h* Παῖδες] Non eſt in *Fl.* *i* Ἔμπαλιν ἢ] Recepi ex *J.* *V2.* & marg. *A1.* Ἐν Παλλήνῃ οἱ cett. miſere. *k* Κρώβυλον] Recte O. Schol. *Fl.* *V2.* Κρώβυλλον cett. *l* ΛΥΚ.] Sic *Solan.* dedit cum TIM. ante ederetur.

49. Συνεσπειράμενος] Συνεστραμμένος. *G.*

56. Κρώβυλον] Κρώβυλος εἶδος πλέγματος τῶν τριχῶν, ἀπὸ ἑκατέρων εἰς ὀξὺ καταλῆγον. *V.* (Εἶδος ἐμπλοκῆς. *Thucyd.* in I. *Suidas.* C.)

lenter poteſt ex *Clem. Alex.* p. m. 58. A. Ubi ad hunc Thucydidis locum palam alludit. Praeter Thucydidem cum Scholiis vid. etiam *Euſtath.* ad *Homer.* Il. Γ. De cicadis iſtis, & *Meurſ.* lect. Att. I. 1. & de fort. Athen. p. 6. *Philoſtr.* 837. *M. du S.*

Ἔμπαλιν οἱ πρόγονοι ἡμῶν] Si dicam ita emendandum hunc locum neceſſario; importunam hic eſſe Pallenen tum Thraciam, tum eam, quae fuit pagus Atticae; laborare conſtructionem; peſſime interpunctum eſſe: vera dicam equidem, ſed idem verear, ne nimium audax videar. Itaque vehementer delectatus ſum, cum ipſum illud ἔμπαλιν reperirem in Aldi editione 1522. ubi caeteroquin aeque imperite interpunctum eſt, ut appareat, non eſſe a correctore, ſed ſumtum ab archetypo. Nempe ſic optime ſibi conſtant omnia. Apud Aegyptios comas implexas habent ingenui ad pubertatem; contra ea apud Athenienſes antiquos id faciebant ſenum lautiores. Res manifeſta nimis. Itaque nihil opus eſt, quam ut adſcribamus verba, ad quae hic reſpicitur *Thucydidis* I, 6. Καὶ οἱ πρεσβύτεροι αὐτοῖς (de Athenienſibus loquitur) τῶν εὐδαιμόνων, διὰ τὸ ἁβροδίαιτον, οὐ πολὺς χρόνος ἐπειδὴ χιτῶνάς τε λινοῦς (obſerva hoc quoque Aegyptium) ἐπαύσαντο φοροῦντες, καὶ χρυσῶν τεττίγων ἐνέρσει κρωβύλον ἀναδούμενοι τῶν ἐν κεφαλῇ τριχῶν. ἀφ' οὗ καὶ Ἰώνων τοὺς πρεσβυτέρους κατὰ τὸ ξυγγενὲς ἐπὶ πολὺ αὕτη ἡ σκευὴ κατέσχε. Haec ultima de Ionibus etiam utcumque illuſtrant obſcura ſane Luciani verba, ἐν τοῖς Ἴωσιν, quorum an vera ſit lectio, an ego ſententiam aſſecutus ſim, aſſeverate nolim dicere. Iones antiquam Athenienſium coloniam eſſe conſtat, vel ex ipſo Thucydidis loco. *J. M. G.*

56. Κρώβυλλον] Crobylus crinium plexus in acumen deſinens, de quo *Thucydides* in primo. *Plutarch.* in libello de tacente Pythia. *Tertull.* Lib. de velandis virginibus. De cicada Athenienſium *Greg. Nazianzen.*

Κεκροπίδαι τέττιγα πλόκων ὕπερ υἱέα γαίης
Γηγενέες. —

G. C.

Κρώβυλλον ὑπὸ τέττιγι] Legend. Interpr. *Ariſtophan.* ad Nub. *Tzetz.* hiſtor. 301. Chil. 10. *J. B.*

Κρώβυλλον] Κρώβυλον ſeu κρωβύλον legendum. *F. G.*

63. ΛΥΚ.] Luciano haec, non Timolao, cui vulgo tribuuntur, conveniunt. *M. du S.*

μνήσθην ὁπόθεν ἡμῖν ἀπελείφθη Ἀδείμαντος, ὅτε παρὰ τὸν ἱστὸν ἐπιπολὺ ἕστημεν ἀναβλέποντες, ἀριθμοῦντες τῶν βυρσῶν τὰς ἐπιβολὰς, καὶ θαυμάζοντες ἀνιόντα τὸν ναύτην διὰ τῶν κάλων, εἶτα ἐπὶ τῆς κεραίας ἄνω ἀσφαλῶς διαθέοντα, τῶν κεροιάκων [a] ἐπειλημμένον. ΣΑΜ. Εὖγε λέγεις. τί δ' οὖν χρὴ ποιεῖν ἡμᾶς ἐνταῦθα; καραδοκεῖν αὐτὸν, ἢ ἐθέλεις ἐγὼ αὖθις ἐπάνειμι ἐς τὸ πλοῖον; ΤΙΜ. Μηδαμῶς, ἀλλὰ προΐωμεν. εἰκὸς γὰρ ἤδη παρεληλυθέναι ἐκεῖνον ἀποσοβοῦντα ἐς τὸ ἄστυ, ἐπεὶ μηκέθ' ἡμᾶς εὑρεῖν ἐδύνατο· εἰ δὲ μὴ, ἀλλ' οἶδε τὴν ὁδὸν Ἀδείμαντος, καὶ δέος οὐδὲν, μὴ ἀπολειφθεὶς ἡμῶν ἀποβουκοληθῇ. ΛΥΚ. Ὁρᾶτε μὴ σκαιὸν ᾖ, φίλον ἀπολιπόντας αὐτοὺς ἀπιέναι· βαδίζωμεν δ' ὅμως, εἰ καὶ Σαμίπ-

dor, ubi relictus nobis ſit Adimantus, cum ad malum ſtaremus multum ſuſpicientes numerantesque conjectus *telorum* in coriis, atque admirantes aſcendentem per rudentes nautam, deinde per antennam in alto prehenſis ceruchis transcurrentem. SAM. Recte iſtuc dicis. Quid ergo hic nobis faciendum eſt? expectandusne eſt, an vis in navem ego redeam? TIM. Nequaquam: ſed pergamus. Credibile enim eſt illum per tumultuariam feſtinationem praeteriiſſe jam nos in urbem, cum non amplius invenire nos poſſet. Sin minus; at novit certe viam Adimantus, nec metus eſt, ne relictus a nobis in devium errorem incidat. LYC. Videte, ne ſiniſtrum ſit, nos relicto amico abire. Abeamus tamen, ſi idem etiam

a Ἐπειλημμένον] Recte ſic *B. S.* & marg. *A1*. Ἐπιλημμένον male cett. Ἀπειλημ— *Fl.*

69. *Τῶν κεροιάκων ἐπειλημμένον*] *Τὰ νῦν * κάρια λεγόμενα παρὰ τοῖς ναυτικοῖς, ἃ καὶ κρίκους καλοῦσιν οἱ παλαιοί.* V.

* Κάρια] C. Κάρυα. quod & adſcripſit *Voſſius*, citato etiam Apollod. in Poliorc. teſte *Gronovio*. *M. du S.* Immo κάρυα ſine dubio hic legendum. *J. F. R.*

66. *Τῶν βυρσῶν τὰς ἐπιβολὰς*] Quo inſtructior navis, tanto plures habuit pelles & coria ad uſum, quem Pollucis verbis licet deſcribere I, 120. *Τὰ δὲ ὅπλα τῆς νεὼς δέῤῥεις καὶ διφθέραι — πρὸς τὰς ἐπιβολὰς* (contra tela varia) *ἀντεσοφίζοντο, βύρσας προσηλοῦντες πρὸς τὰ τειχίσματα τῶν νεῶν, ὅπως ὁ σίδηρος ὀλισθάνῃ πρὸς τὸ ἀντίτυπον ἀντιλαβὴν οὐκ ἔχων.* Irritum cadit & aberrat a deſtinatione ferrum, cum irruit in oppoſitum ſibi quiddam, quod contra niti non poteſt, ſed cedit, vimque adeo teli illati frangit. Interim videri & numerari in coriis iſtis poſſunt *αἱ ἐπιβολαὶ* veſtigia impetuum, ipſique adeo ictus, ut in ſcuto ſcilicet veſtigia, quae in iis haeſere, telorum. Quod ſi cui nimis hoc durum videatur, praeſertim in navi *σιταγωγῷ*, non bellica: ille *ἐπιβολὰς*, per nos licet, intelligat ſimpliciter injectiones vel impoſitiones coriorum, ipſaque adeo injecta & affixa ad navim tuendam coria. Sic accepiſſe *Micyllum* video. Sed neque diſſimulanda *Schefferi* ſententia de mil. nav. 2, 5. p. 141. qui intelligit ipſa vela e pluribus pellibus conſuta, quibus proinde numerandis magnitudo navis aeſtimaretur. Eligat, quod quisque voluerit. Me praeſertim movit ſolennis illa in nautica re τῆς ἐπιβολῆς & ἐμβολῆς ſignificatio, quam illuſtrat etiam *Scheffer*. p. 235. *J. M. G.*

69. *Τῶν κεροιάκων*] Hic certe *κεροίακες* non ſunt extrema ſ. cornua antennarum, ut interpretantur cum *Micyllo* in Lexicis; niſi putamus poſſe aliquem percurrere ipſas antennas, & eadem earum extrema comprehendere: quaſi tu dicas funambulum extrema ejus funis per quem currit, manibus tenere. Sed ſunt ii quos etiam *Lucanus* 8, 177. & 10, 495. Graeca voce *ceruchos* vocavit, rudentes, quibus ab utroque ſuo cornu ſuſpenſa antenna libratur & ad malum alligatur: quod videre licet apud *Schefferum* de mil. nav. lib. 2, 5. p. 145. itemque p. 168. Neque vero notatio vocis repugnat huic ſignificationi, neque enim ipſa tantum extrema ſ. cornua antennarum ſunt *οἴαξ* quidam clavus, ſ. gubernaculum: verum vel maxime ille tranſverſus funis ad utrumque cornu alligatus duobus extremis, media autem parte ſic adnexus ad malum, ut triangulum efficiatur, cujus baſis ſit in ipſa antenna, angulus autem vehementer obtuſus, unde breviſſimum perpendiculum demitti queat, ad malum Quae quidem luculenter omnia *διαγραφὴ* *Schefferiana* oſtendit. *J. M. G.*

74. *Ἀποσοβοῦντα*] Subaudi *τὰς χεῖρας*, i. e. *σπεύδοντα*. Sic *φεύγειν παρασείσαντα*, ſcil. *τὰς χεῖρας*. *Caſaub.* ad Char. Theophr. *F. G.*

Ἀποσοβοῦντα] Hic locus oſtendit, apud *Suidam* non male legi *ἀποτρέχωμεν*, ubi *ἀποσοβῶμεν* exponit; quamquam aliter Doctiſſimus editor ſentiat. *M. du S.*

Ἀποσοβοῦντα] Non video quid hic *χεῖρας* intelligi opus ſit, etſi id in *σοβεῖν*, & in *παρασείειν* interdum lateat. Nam *ἀποσοβεῖν εἰς*, pro *faceſſere*, *abire*, non infre-

etiam Samippo videatur. SAM. Omnino ita videtur, ſi qua apertam adhuc Palaeſtram inveniamus.

5. Verum, ut interim aliquid loquamur, quanta haec navis! centum & viginti cubitorum longitudinem eſſe dicebat Naupegus, latitudinem autem ſupra quartam hujus partem; ac de conſtrato navis in fundum, ubi profundiſſima eſt, ad ſentinam, undetriginta. Caeterum quantus eſt malus! quantam vero ſuſtinet antennam, quanto opus habet & continetur protono! Ut vero puppis adſurgit ſenſim incurva, cui cheniſcus impoſitus eſt aureus; ab altera parte juſta proportione prora extollitur in adverſum porrecta, habens ab utraque parte cognominem navis Deam Iſidem.

πω τοῦτο δοκεῖ. ΣΑΜ. Καὶ μάλα δοκεῖ, ἤν πως ἀνεῳγυῖαν τὴν παλαίστραν ἔτι καταλάβωμεν.

Ἀλλὰ μεταξὺ [b] τῶν λόγων, ἡλίκη ναῦς, εἴκοσι καὶ ἑκατὸν πήχεων ἔλεγεν ὁ ναυπηγὸς τὸ μῆκος, εὖρος δὲ ὑπὲρ τὸ τέταρτον μάλιστα τούτου· καὶ ἀπὸ τοῦ καταστρώματος ἐς τὴν πυθμένα, ἧ βαθύτατον κατὰ [c] τὴν ἄντλον, ἐννέα πρὸς τοῖς εἴκοσι. τὰ δ᾽ ἄλλα ἡλίκος μὲν ὁ ἱστὸς, ὅσην δὲ ἀνέχει τὴν κεραίαν, οἵῳ δὲ [d] προτόνῳ συνέχεται, ὡς δὲ ἡ πρύμνα μὲν ἐπανέστηκεν ἠρέμα καμπύλη, χρυσοῦν [e] χηνίσκον ἐπικειμένη, καταντικρὺ δὲ ἀνάλογον [f] ἡ πρώρα ὑπερβέβηκεν, ἐς τὸ πρόσω ἀπομηκυνομένη, τὴν ἐπώνυμον τῆς νεὼς θεὸν ἔχουσα τὴν Ἶσιν ἑκατέρωθεν. ὁ

b Τῶν] Sine artic. O. & *Fl.* *c* Τὸν ἄντλον] Recte *Fl.* P. aliaeque. Τὸ ἄντλον *J.* *d* Προτόνῳ συνέχεται] Vulgo προτόνῳ κέχρηται, καὶ συνέχεται. Nos medias duas voces cum *Solan.* duce O. & *Fl.* delevimus. *e* Χηνίσκον] Sic O. Χοινίσκον Edd. hac priores. *f* Ἡ πρώρα] Omiſſa in O.

frequens. Vid. ſupra ad pr. *Imag.* c. ult. Adde *Long. Paſt.* I. p. 73. f. Ed. *Moll.* ὁρᾷ τὸν Δάφνιν ἀνατεθειμένον ἐπὶ τοὺς ὤμους τὴν ἄγραν, καὶ ἀποσοβεῖν ἐγνωκότα, quod recte ibi converſum: *citato abire gradu decreverat. Mollius* id rarum ait, & ex *Suid.* tantum addit: καὶ ἀποσοβοῦμεν Μένανδρος. Adde noſtrum infra *Sympoſ.* & *Thom. Mag.* tria haec Luciani teſtimonia adferentem, exponentemque ἀποσοβῶ — θαῤῥαλέως ἀπέρχομαι. Sed & σοβείτω παῖς τοῖς ποτηρίοις συχνοῖς, *properat puer* &c. aliaque de περισοβεῖν κύλικας habet *Bergl.* ad *Alciphr.* I. p. 87. *J.F.R.*

85. Εἴκοσι καὶ ἑκατὸν] *Plut. Dem.* navem memorat CCLXXX. &c. (*Kaif.* 42.) de qua & *Athen.* V. *M. du S.*

Ibid. Ἔλεγεν] Ἔλαχεν corrigit Rev. *Haſaeus* in nov. Theſ. Theol. Philol. Γ. 2. p. 718. col. 2. (quod mihi humaniſſime indicavit Clar. Noſter *Jac. Odé*) ac plane perſuadet; quia navis faber haec Luciano enarrare non poſſit, cum navis haec eſſet Athenis, illa in Aegypto ſit fabricata; nec Lucianus cum ναυπηγῷ ſed cum ναυκλήρῳ & *nautis* ſermocinetur, ut patet deinde. Jam igitur vertendum: *ſed interea, dum ſermones caedimus, quanta navis? Longitudinem conſtituit* (tribuit, dedit) *navis fabricator viginti & centum cubitorum* &c. Pariſinae Interpres *Micyllus* verba illa: *ajebat navis fabricator*, plane omiſit, forſan quia ſenſum non ineſſe vidit. *J.F.R.*

91. Προτόνῳ] Mirum ſane tantae navis malum ita aptatum, ut demitti & reſtitui poſſet; ſed non aliter veteres. *M. du S.*

Ibid. Συνέχεται] In plerisque Impr. ante hanc vocem legitur κέχρηται καὶ. Sed neque Ox. nec *Fl.* agnoſcunt. *M. du S.*

93. Χρυσοῦν χοινίσκον] Sic omnes omnino editiones, legendum tamen eſt χηνίσκον. De cheniſco multa *Colvius* ad Apul. *J.B.*

Ibid. Χηνίσκον] Pro χοινίσκον, quod plerique Impr. praeferunt, facere videtur, quod frumentariae navis aptum eſſet inſigne. Sed Ox. Cod. χηνίσκον agnoſcit, uti emendare juſſerant bene multi. Vid. *Salmaſ.* 404. C. *Plin.* Exerc. *M. du S.*

Χηνίσκον] Invitis Edd. ſic dudum edi volui; hae enim male, χοινίσκον, cum verſiones tamen recte: *anſerculum*. Qui dubitat, conferat modo ſupra, 2. *Ver. Hiſt.* c. 41. Viderat jam *Brod.* vulgatam ſic corrigendam, Theſ. Crit. part. 2. p. 457. Jam vero, quum & χηνίσκον in *Ox.* reperiatur, nullus haeſitationi amplius locus. *Gujetus* adſcripſerat: i. e. ᾗ ἐπίκειται χρυσοῦς χηνίσκος. Sed de illa conſtructione nemo ambigit. *J.F.R.*

95. Τὴν ἐπώνυμον τῆς νεὼς] In hac navi & tutela & παράσημον videtur fuiſſe Iſis, quae duo alias diſtinguuntur. Vid. *Salmaſ.* Exerc. Plin. p. 403. & de tutelis navium collecta a *Meurſio* ad Lycophr. p. 131. ſeq. Sed omnium diſertiſſime *Scheffer.* de mil. nav. 3, 1. qui neque hunc locum praetermittit p. 175. pr. *J.M.G.*

96. Ἔχουσα] Non agnoſcit Ox. Cod. voces ἡ πρώρα, quae in Impr. omnibus cernuntur; ſed abeſſe ſine ſententiae damno non poſſunt; unde conficitur, in prora quandoque ſignum navis fuiſſe, & quidem ita poſitum, ut aut duplex eſſet, aut ita emineret, ut utrinque facile agnoſci poſſet; quod vulgari ea de re

ſen-

ὁ μὲν γὰρ ἄλλος κόσμος αἱ γραφαὶ, καὶ τοῦ ἱστίου τὸ [a] παράσειον πυραυγὲς, [b] καὶ πρὸ τούτων αἱ ἄγκυραι, καὶ στροφεῖα, καὶ περιαγωγεῖς, καὶ αἱ κατὰ τὴν πρύμναν οἰκήσεις, θαυμάσια πάντα μοι ἔδοξε.

Καὶ τὸ τῶν ναυτῶν πλῆθος στρατοπέδῳ ἄν τις εἰκάσειεν. ἐλέγετο δὲ καὶ τοσοῦτον ἄγειν σῖτον, ὡς ἱκανὸν εἶναι πᾶσι τοῖς ἐν τῇ Ἀττικῇ ἐνιαύσιον πρὸς τροφήν. κἀκεῖνα πάντα μικρός τις ἀνθρωπίσκος γέρων ἤδη ἔσωζεν, ὑπὸ λεπτῇ καμάκι τὰ τηλικαῦτα πηδάλια περιστρέφων. ἐδείχθη γάρ μοι ἀναφαλαντίας οὖλος, [c] Ἥρων, οἶμαι, τοὔνομα. ΤΙΜ. Θαυμάσιος τὴν τέχνην, ὡς ἔφασκον οἱ ἐμπλέοντες, καὶ τὰ θαλάττια σοφὸς ὑπὲρ τὸν Πρωτέα.

Ἠκούσατε δὲ ὅπως δεῦρο [d] κατήγαγε τὸ

Ornatus enim reliquus, picturae, & ſupparum veli colore flammeo, & ante iſtaec ancorae, & verſoria, & circumactoria, & illae ad puppim habitationes, admirabilia mihi videbantur omnia;

6. Et nautarum multitudinem exercitui aliquis comparaverit. Dicebatur vero tantam etiam frumenti vim vehere, quae omnibus Atticae incolis ad annua alimenta ſufficeret. Atque haec omnia parvus aliquis homuncio, jam ſenex, ſervabat, parva pertica tantae molis gubernacula torquens. Oſtenſus enim mihi eſt recalvaſter aliquis, *caetera* criſpus, Heron nomine, arbitror. TIM. Admirabilis artis nomine, ut vectores dicebant, & doctus *circa* maritima ſupra Proteum.

7. Audiſtis autem, quomodo huc deduxerit

a Παράσειον] Sic *Fl.* & *Schol.* Παράσιον Edd. O. & Ex. Πράσιον *B2.* Ἴσως παράσημον adſcript. *B1.* Καρχήσιον *L.* *b* Καὶ πρὸ] Abeſt καὶ ab O. *c* Ἥρων] In O. ἥρων. *d* Κατήγαγε] Κατήγαγον *Fl.* & marg. *A1.*

98. Τοῦ ἱστοῦ τὸ * παράσειον] Τὸ καρχήσιον. *V.*

* Παράσειον] Sic etiam legitur in Exc. *G.*

8. Κάμακι] Κάμαξ, χάραξ· ὀρθὸν ξύλον. λέγεται θηλυκῶς. *V.*

ſententiae adverſatur. Vid. omnino *Virg.* Æn. X. 156.

— — — Aeneia puppis
Prima tenet, roſtro Phrygios ſubjuncta leones;
Imminet Ida ſuper profugis gratiſſima Teucris.

M. du S.

97. Ὁ μὲν γὰρ ἄλλος κόσμος αἱ γραφαὶ, καὶ τοῦ ἱστίου παράσιον πυραυγὲς] Salmurienſis, *Cetera enim ornamenta, picturae, veli paraſium flammeum.* Quid παράσιον Graecis, Latinis *paraſium* ſit, quaerant quibus libet horas bonas perdere. Ego ex Florentina editione reſcribendum cenſeo τοῦ ἱστίου καρχήσιον παραυγές. Nam καρχήσιον fuit ſumma pars mali, per quam funes traducuntur teſte *Servio.* Paullo poſt in hoc ipſo dialogo: καί τινα λαμπρὸν ἀστέρα, Διοσκούρων τὸν ἕτερον, ἐπικαθίσαι τῷ καρχησίῳ, *Stellam quandam ſplendidam, Dioſcurorum videlicet alterum, in carcheſio conſediſſe.* vide *Polluc.* l. 9. *Macrob.* lib. 10. *Navalis mali partem inferiorem pternam vocari. At circa mediam ferme partem* τράχηλον *dici, ſummam vero partem carcheſium nominari.* De τῷ πτέρνα & καρχήσιον idem notavit Pollux, ſed de carcheſio addit, illud aliter etiam dici ἠλακάτη, & θωράκιον. Fuerant autem carcheſia picta & minio illita, ut flammei eſſent ſplendoris. *Apul.* XI. Metam. *Malus inſurgit, pinus rotunda, ſplendore ſublimis, inſignis, carcheſio conſpicua.* Sic edit. veteres. Sed recentiores: *ſplendore ſublimis, inſigni carcheſio conſpicua.* ſed quid ſplendor facit ad ſublimitatem? Puto legendum: *ſplendore ſublimi inſignis, carcheſio conſpicua.* h. e. qui malus in ſublimitate, ſeu in cacumine ſplendet, conſpicuum carcheſium ferens. Catullus:

Lucida qua ſplendent ſummi carcheſia mali.

J.G.G.

Ibid. Αἱ γραφαὶ] Adſcripſit Cl. *Hemſterh.* vid. *Duk.* ad *Thucyd.* p. 397. No. 48. Sed nihil aliud ibi agitur, quam quod Scholiaſt. Thucydideum σημείοις interpretetur καταγραφὰς τῶν τριηρῶν, quod ex hoc Luciani loco confirmari, ſed & de παρασήμοις ac tutelis navium cogitari poſſit.

J.F.R.

98. Ἱστίου τὸ παράσιον] Nomen ignorabile nobis παράσιον, neſcio an ſatis cognitum *Scheffero*, qui *Paraſiam* appellat de Mil. Nav. 3, 1. p. 170. ac 175. quod alias παράσημον eſt. Sed licet ipſum nomen ignoremus, res tamen non videbatur plane obſcura. Παράσιον ergo puto illud eſſe quod alias vocatur σιφάριον, ſupparum, velum minus, ſplendidi coloris, majori impoſitum, quo in portum Puteolanum invehentibus uti licebat ſolis navibus, ut haec eſt, Alexandrinis. *Seneca* ep. 77. pr. *Subito hodie nobis Alexandrinae naves apparuerunt — Omnis in pilis Puteolorum turba conſiſtit, & ex ipſo genere velorum Alexandrinas, quamvis in magna turba navium intelligit. Solis enim li-*

xerit navem, quae illis inter navigandum acciderint, & quomodo ſtella ipſos ſervarit. LYC. Non, Timolae, ſed jam libenter ex te audiverimus. TIM. Nauclerus ipſe mihi narrabat, vir bonus, & conſuetudini aptus. Dicebat autem, cum ſolviſſent e Pharo vento non valde vehementi, ſeptimo die vidiſſe Acamantem: tum reflante Zephyro obliquos Sidonem usque eſſe delatos. Inde autem magna tempeſtate die decimo per Aulonem veniſſe ad Chelidoneas. Hic vero parum abfuiſſe quin ſubmerſi omnes perirent.

8. Novi autem, cum ipſe aliquando Chelidoneas circumnavigaverim, quantus ibi locorum fluctus ſurgat, & maxime ſpirante Africo, cum Notum etiam aſſumſit.

πλοῖον, οἷα ἔπαθον πλέοντες, ἢ ὡς ὁ ἀστὴρ αὐτοὺς [e] ἔσωσεν; ΛΥΚ. Οὐκ, ὦ Τιμόλαε, ἀλλὰ νῦν ἡδέως [f] δ' ἂν ἀκούσαιμεν. ΤΙΜ. Ὁ ναύκληρος αὐτὸς διηγεῖτό μοι, χρηστὸς ἀνὴρ, καὶ προσομιλῆσαι δεξιός. ἔφη δὲ ἀπὸ τοῦ Φάρου ἀπάραντας οὐ πάνυ βιαίῳ πνεύματι, ἑβδομαίους ἰδεῖν τὸν Ἀκάμαντα· εἶτα ζεφύρου ἀντιπνεύσαντος, ἀπενεχθῆναι πλαγίους ἄχρι Σιδῶνος· ἐκεῖθεν δὲ χειμῶνι μεγάλῳ δεκάτῃ ἐπὶ Χελιδονέας διὰ τοῦ Αὐλῶνος ἐλθεῖν· ἔνθα δὴ [g] παρὰ μικρὸν ὑποβρυχίους δῦναι ἅπαντας.

Οἶδα δέ ποτε περιπλεύσας καὶ αὐτὸς Χελιδονέας, ἡλίκον ἐν τῷ τόπῳ ἀνίσταται τὸ κῦμα, καὶ μάλιστα περὶ τὸν Λίβα, ὁπόταν ἐπιλάβῃ καὶ τοῦ Νότου. [h] κατ' ἐκεῖνο γὰρ δὴ

e Ἔσωσεν] Ἔπλασεν O. Ἔσωζεν *B*1. & 2. *f* Δ'] Abeſt ab O. *g* Παρὰ] Recepi ex O. *Fl*. *J*. & *V*2. Περὶ cett. male, quod *Gujet*. etiam correxit. *h* Κατ'] Et hoc receptum ex *Fl*. & L. pro μετ' quod eſt in Edd. cett. Reſtituta lectio etiam eſt in marg. *A*1.

licet ſupparum *intendere, quod in alto omnes habent naves. Nulla enim res aeque adjuvat curſum, quam ſumma pars veli; illinc maxime navis urgetur — cum intravere Capreas — ceterae velo jubentur eſſe contentae:* ſupparum *Alexandrinarum inſigne eſt*. Convenit color ſuppari: Seneca Medea vſ. 325. *Albo rubicunda tremunt ſuppara velo*. Convenit ſitus in ipſo velo, quod declarat idem locus *Senecae*, & ille alter *Lucani* 5, 429. *Summaque pandens Suppara velorum*, ut hic ἱστίου τὸ παράσιον. Videtur autem velo ita fuiſſe impoſitum, ut antennam communem haberet, *pede* autem, h. e. extremo ſ. angulo *uno*, ſuperius ad malum alligaretur. Suadet hoc non iſta modo perpetua cum velo ſocietas, (quin *ſummam partem veli* videtur appellare *Seneca* l. c.) ſed illud quoque, quod *Iſidorus* etym. 19, 3. *unum illi pedem* diſerte tribuit, & Scholiaſtes ad *Lucani* l. c. deſcribit ſuppara, *vela minora in modum deltae literae*. Hinc judicabunt viri maritimi, in quantum conveniat *ſupparis* cum *Topzeilen*. Unum illud addo, ex hoc ipſo forte loco hauſiſſe *Schefferum*, ut *Paraſiam* pro παρασήμῳ diceret, quod acciperet aliquam ſpeciem, ſi in *ſupparo*, ut hodie in vexillis ſ. *vlaggis* inſigne quoddam, unde noſci poſſet navis, intextum pictumve fuiſſe, conſtaret. *J.M.G.*

Ibid. Τὸ παράσειον] Cl. *Haſaeus* Theſ. Theol. Phil. T. 2. p. 719. Clar. *Graevium* reprehendit, qui Florentinae καρχήσιον amplectatur; cum id ſit gloſſema vocum τοῦ ἱστίου παράσιον, nec facile dici ἱστίου καρχήσιον, ſed ſolum καρχήσιον, ut Lucian. ipſe mox dicat, & nusquam ſit in navi καρχήσιον, niſi ἐν τῷ ἱστίῳ. Adeoque pro vulgato παράσιον, docet legendum τὸ παράσειον, intellecto μέρος, i. e. *verſatilem mali partem*, verbaque Luciani eſſe periphraſin τοῦ καρχησίου, ut *Scholiaſt*. bene ceperit. Quare de ſcriptura *Haſaeo* adſentior, qui eam ex ingenio vidit, licet deceptus fuerit a Cl. *Graev*. plane aberrante, in prodenda *Fl*. ſcriptura, quae non καρχήσιον, ſed παράσειον, aeque ac *Schol*. omnino habet, quod recepi. Plura de navibus Alexandrinis earumque magnitudine & partibus vid. ap. laudatum *Haſaeum* l. d. *J.F.R.*

99. Στροφεῖα] Nolunt grammatici hanc vocem de Cylindris uſurpari, quorum ope Anchorarum funes, & ipſa demum Anchora tollitur; ego tamen qua ratione de alia re hic uſurpetur, non video. *M. du S.*

3. Στρατοπέδῳ ἄν τις εἰκάσειεν] Nihili ergo eſt ſcrupulus, quem mihi movebant nuper ad *Plinii* Paneg. 31, 2. homines CCLXXVI. in una navi frumentaria. Potuit ergo etiam cum tanto hominum numero Alexandrina Paulli navis fuiſſe σιταγωγός. *J.M.G.*

8. Πηδάλια] Plur. num. Conf. ſupra *Toxar*. c. 6. *J.F.R.*

21. Ἀκάμαντα] Cypri promontorium. *Ptol. Ortel.* *F.G.*

Ἀκάμαντα] Mons & promontorium Cypri Occidentale, quod nunc Italis nautis *Capo di San Piphano* dicitur, quod a dextris videtur iis, qui ab Alexandria vel Ægypto verſus Rhodum & Aſiam tendunt. *J.P. a G.*

24. Χελιδονίας] Χελιδονίας πέτρας *Steph*. vocat. *F.G.*

30. Κατ'] Sic L. & *Fl*. optime. In reliquis Impr. μετ'. *M. du S.*

δὴ συμβαίνει μερίζεσθαι τὸ Παμφύλιον ἀπὸ τῆς Λυκιακῆς θαλάσσης· καὶ ὁ κλύδων ἅτε ἀπὸ πολλῶν ῥευμάτων περὶ τῷ ἀκρωτηρίῳ σχιζόμενος. ([a] ἀπόξυροι δέ εἰσι πέτραι, καὶ ὀξεῖαι, παραθηγόμεναι τῷ κλύσματι,) καὶ φοβερωτάτην ποιεῖ τὴν [b] κυματωγὴν, καὶ τὸν ἦχον μέγαν. καὶ τὸ κῦμα πολλάκις αὐτῷ ἰσομέγεθες τῷ σκοπέλῳ.

Τοιαῦτα καὶ σφᾶς καταλαβεῖν ἔφασκεν ὁ ναύκληρος, ἔτι καὶ νυκτὸς οὔσης, καὶ ζόφου ἀκριβοῦς· ἀλλὰ πρὸς τὴν οἰμωγὴν αὐτῶν ἐπικλασθέντας τοὺς θεοὺς, πῦρ τε ἀναδεῖξαι ἀπὸ τῆς Λυκίας, ὡς γνωρίσαι τὸν τόπον ἐκεῖνον, καί τινα λαμπρὸν ἀστέρα, Διοσκούρων τὸν ἕτερον, ἐπικαθίσαι τῷ καρχησίῳ, καὶ κατευθῦναι τὴν ναῦν ἐπὶ τὰ λαιὰ [c] ἐς τὸ πέλαγος, ἤδη τῷ κρημνῷ προσφερομένην. τοὐντεῦθεν δὲ ἅπαξ τῆς ὀρθῆς ἐκπεσόντας, διὰ τοῦ Αἰγαίου πλεύσαντας, ἑβδομηκοστῇ ἀπ' Αἰγύπτου ἡμέρᾳ πρὸς ἀντίους τοὺς [d] Ἐτησίας πλαγιάζοντας, ἐς Πειραιᾶ χθὲς καθορμίσασθαι, τοσοῦτον ἀποσυρέντας ἐς τὸ κάτω, οὓς ἔδει τὴν Κρήτην δεξιὰν λαβόντας, ὑπὲρ τὴν [e] Μαλέαν πλεύσαντας, ἤδη εἶναι ἐν Ἰταλίᾳ. ΛΥΚ. Νὴ Δία, θαυμάσιόν [f] τινα φὴς κυβερνήτην τὸν Ἥρωνα, ἢ

Poſt hoc enim evenire ſolet, ut a Lycio mari dividatur Pamphylium: fluctusque, utpote ab undis pluribus circa ipſum ſciſſus promontorium, (ſunt autem petrae abruptae & ab alludentibus aquis acutae) terribili cum ſonitu frangitur: atque ipſi ſaepe ſcopulo magnitudine aequalis eſt.

9. Ab his ſe etiam deprehenſos nauclerus dicebat, cum nox adhuc eſſet & merae tenebrae. Sed ad ipſorum ploratum fractos *miſericordia* Deos, cum ignem oſtendiſſe de Lycia, ut oram illam agnoſcerent, lucidamque ſtellam quandam, Dioſcurorum alterum, inſedidiſſe carcheſio, ac direxiſſe navim ſiniſtrorſum in mare, cum jam jam ferretur ad ſcopulum. Inde, cum recta via ſemel excidiſſent, transnavigato Aegeo, ſeptuageſimo ab Aegypto die, obliquo ad tenentes ſibi adverſum Eteſias curſu, in Piraceum heri appuliſſe, tantum ad inferiora detractos, quos oportuerit dextram legentes Cretam, Malea ſuperato, jam eſſe in Italia. LYC. Admirabilem, ita me Jupiter, mihi gubernatorem narras Heronem, aut aequa-

a Ἀπόξυροι] Ἀπόξηροι O. & *Fl.* ſolemni ſcribarum errore. *b* Κυματωγὴν] Al. κυμαγωγὴν *Coll.* At Noſtrae Edd. in vulgato conſpirant. *c* Ἐς τὸ πέλαγος] Omiſſa in O. *d* Ἐτησίας] Sic *J. P. H. S.* Ἐτησίους O. & *Fl.* *e* Μαλέαν] Sic O. *Fl. P.*, & marg. *A1.* Μαλεα *J. Ald. H. Fr. B1. S.* In articulo autem maſc. *Fl.* conſentit. *f* Τινα] Τι O.

36. Κυματωγὴν] *Γρα. κυμαγωγήν. G.*

34. Ἀπόξυροι] Conf. ſupra T. I. *Prometh.* ſub init. ubi ἀπότομοί τε — πέτραι Edd. Ἀπόξυροι vero Codd. A. P. L. quam varietatem Cl. *Hemſterh.* non retulit in ſuum locum; quia in nota *Solani* indicatur, qui addit etiam ἀπόξυροι eſſe in *Rhet.* c 7. *J.F.R.*

44. Διοσκούρων — ἐπικαθίσαι] Et ſupra hoc ridens narraverat, *pro Merced.* c. 1. *J.F.R.*

54. Τὸν Μαλέαν] In Impr. ferme omnibus erat τὴν Μαλέα. In O. vero, & *Fl.* τὸν Μαλέαν, quod ſecuti ſumus. *M. du S.*

Ibid. Μαλέαν] *Gujet.* Μαλέα legens adſcripſit eſſe ab ὁ Μαλεύς. Ego Μαλέαν cum *Thucyd.* III. 4. & 6. ſervavi, quod indicat *Caſaub.* ad *Strab.* XIII. 916 Apud *Strab.* Μαλίαν frequenter, interdum & Μαλέαν. *J.F.R.*

56. Ἡ τοῦ Νηρέως ἠλ.] Mentem Luciani hic non ſatis aſſequor, aut cur Nereum hic adſciſcat. *M. du S.*

61. Ἐμβοήσωμεν] Ex Cod. Ox. qui ἐμβοήσομεν praefert, cum prave in omnibus Impr. ſit ἐκβοήσωμεν. Vid. Ἐπισκ. c. 21. & πενθ. c. 15. *M. du S.*

Ἐμβοήσωμεν] In O. quidem ἐμβοήσομεν, penultima brevi. Verum ideo non haeſitavi ἐμβ. ſaltem pro ἐκβ. inde arripere, quia *inclamare* hic poſtulatur, non *exclamare*, idque firmatur etiam locis Noſtri ab *Solano* indicatis, quibus adde mox c. 11. ἐμβοῶσιν. *J. F. R.*

63. Ἢ δυσχεραίνει] Infra *Philopatr.* c. δυσχεραίνεις καθ' ἡμῶν,

qualem Nerei, qui tantum de via aberraverit.

τοῦ Νηρέως ἡλικιώτην, ὃς τοσοῦτον ἀπεσφάλη τῆς ὁδοῦ.

10. Sed quid iſtuc ? Nonne iſte Adimantus eſt ? TIM. Omnino ipſe eſt Adimantus, inclamemus igitur. Adimante, te volo, Myrrhinuſium, Strobichi filium. LYC. Alterutrum horum, aut iratus nobis eſt, aut aurium uſum amiſit. Adimantus enim eſt, non alius. Satis jam clare video: & veſtimentum ipſius eſt, & inceſſus, & brevis ad ipſam cutem tonſura. Acceleremus tamen gradum, ut ipſum adſequamur.

Ἀλλὰ τί τοῦτο; οὐκ Ἀδείμαντος ἐκεινός ἐστι; TIM. Πάνυ μὲν οὖν Ἀδείμαντος αὐτός. [g] ἐμβοήσωμεν οὖν· Ἀδείμαντε, σέ φημι τὸν [h] Μυῤῥινούσιον, τὸν [i] Στροβίχου. ΛΥΚ. [k] Δυοῖν θάτερον, ἢ δυσχεραίνει καθ' ἡμῶν, ἢ ἐκκεκώφωται· Ἀδείμαντος γάρ, οὐκ ἄλλος τίς ἐστι, πάνυ ἤδη σαφῶς ὁρῶ, καὶ θοιμάτιον αὐτοῦ, καὶ τὸ βάδισμα ἐκείνου, καὶ ἐν χρῷ [l] ἡ κουρά. ἐπιτείνωμεν δὲ ὅμως τὸ περίπατον, ὡς καταλάβωμεν αὐτόν.

11. Niſi veſte te prehenſum advertamus, Adimante, non exaudies nos inclamantes; ſed videris etiam profundae cogitationi immerſus, non parvum neque contemtibile negotium animo agitare ac revolvere. ADIM. Nihil, Lycine, ſiniſtrum: ſed nova me inter eundum cogitatio ſubiens, ut inauditam praetermitterem veſtram vocem effecit, qui defixum totum in illa animum haberem. LYC. Quaenam eſt illa ? Ne enim cunctéris dicere, niſi eſt de valde ſecretis. Quamquam initiati, ut noſti, ſumus, ac celare *commiſſa* didicimus. ADIM. Sed pudet me nimirum apud vos dicere, adeo pue-

Ἢν μὴ τοῦ ἱματίου λαβόμενοί σε ἐπιστρέψωμεν, ὦ Ἀδείμαντε, οὐχ ὑπακούσεις ἡμῖν [m] ἐμβοῶσιν; ἀλλὰ καὶ φροντίζοντι ἔοικας ἐπὶ συννοίας τινός, οὐ μικρὸν οὐδ' εὐκαταφρόνητον πρᾶγμα, ὡς δοκεῖς, ἀνακυκλῶν. ΑΔΕΙΜ. Οὐδέν, ὦ Λυκῖνε, χαλεπόν, ἀλλά με καινή τις ἔννοια μεταξὺ βαδίζοντα ὑπελθοῦσα, παρακοῦσαι ὑμῶν ἐποίησεν, ἀτενὲς πρὸς αὐτὴν ἅπαντι [n] τῷ λογισμῷ ἀποβλέποντα. ΛΥΚ. Τίς αὕτη; μὴ γὰρ ὀκνήσῃς εἰπεῖν, εἰ μή τις ἐστὶ τῶν πάνυ ἀποῤῥήτων. καίτοι ἐτελέσθημεν, ὡς οἶσθα, καὶ [o] στέγειν μεμαθήκαμεν. ΑΔΕΙΜ. Ἀλλ' αἰσχύνομαι ἔγωγε εἰπεῖν πρὸς ὑμᾶς· οὕτω γὰρ

g Ἐμβοήσωμεν] Recepi ex O. Ἐκβ— Edd. *h* Μυῤῥινούσιον] Μυρνούσιον O. *i* Στρομβίχου] Στρομιμίχου O. Στροβίχου *Fl.* & *Fr.* *k* Δυοῖν] Δυεῖν *Fl.* magis Attice. Sed parvi refert. *l* Ἡ] Omittit *H2.* *m* Ἐμβοῶσιν] Βοῶσιν ſola *J.* *n* Τῷ] Omittit O. *o* Στέγειν] Σέγ' ἂν male O. pro σιγᾶν. In vulgato conſentiunt Edd.

80. Ἐτελέσθημεν] Ὡς * μόνον ἀποῤῥήτου ὄντος † τῷ τὰ μυστήρια ἀμυήτῳ ἐξειπεῖν. τοῦτο οὖν αὐτοῦ ἀποκλείοντος, ‡ φησὶν ὡς οὐκ ἐξόν σοι οὐδὲν πρὸς ἡμᾶς ἔχειν ἀπόῤῥητον, εἴγε καὶ οὐ δεῖ § τοῖς ἄλλοις ἀποκρύπτειν, ἐν ἀκινδύνῳ σοι τὰ πρὸς ἡμᾶς ἐκφέρειν καθίσταται, μεμυήμεθα γὰρ καὶ αὐτοί, καὶ τοῦτο δὴ τὸ τῶν τραγῳδῶν πρὸς οἰκεῖον χορὸν ἐρεῖς. *V.*

* Μόνον] Μόνου antea edebatur, & mox μυστήμα male pro μυστήρια. *J. F. R.*
† Τῷ] Τοῦ V.
‡ Φησιν] Φασὶν edita. Emendavit *M. du S.*

§ Τοῖς ἄλλοις] Τοὺς ἄλλους ἀπ. ἐν ἀκινδύνῳ σοι habent V. C. D. M. Quare poſteriora inde adſcivi, quum ante ederetur ἀνακινδυνεῦσαι. Sed pro οὐ δεῖ leg. ἃ δεῖ, & pro τὰ l. αὐτά. *J. F. R.*

ἡμῶν, ἢ ἐκκεκώφωσαι. *J. F. R.*

66. Ἐκείνου] Gloſſema videtur. *F. G.* Optime. Ejiciendum ergo. *J. F. R.*

67. Ἐν χρῷ ἡ κουρά] Vid. notam ad B. πρ. c. 20. *M. du S.*

71. Ἐμβοῶσιν] Quod *J.* praefixum ἐμ. omiſit, operarum tantum culpam non Editoris, credo, quia βοῶσιν novum ibi verſum inchoat. *J. F. R.*

72. Οὐ μικρὸν — ἀνακυκλῶν] Eadem phraſis totidem verbis infra *Philopatr.* c. 2. Sic ἀνακυκλῶν πρὸς ἐμαυτὸν τὰ εἰρημένα. T. I. *Nigrin.* §. 6. f. *J. F. R.*

80. Ἐτελέσθημεν] Initiatus ergo Lucianus; nam etſi jocetur, hoc veri ſubeſſe oportet. *M. du S.*

81. Στέγειν] Mſ. Ox. σέγ' ἂν, pro σιγᾶν. Sed nihil mutato opus eſt. *M. du S.*

93. Κα-

γὰρ μειρακιῶδες ὑμῖν [a] δόξει τὸ Φρόντισμα. ΛΥΚ. [b] Μῶν ἐρωτικόν τί ἐστιν; οὐδὲ γὰρ οὐδὲ τοῦτο ἀμυήτοις ἡμῖν ἐξαγορεύσεις, ἀλλ' ὑπὸ λαμπρᾷ τῇ δᾳδὶ καὶ αὐτοῖς τετελεσμένοις.

ΑΔΕΙΜ. Οὐδὲν, ὦ θαυμάσιε, τοιοῦτον, ἀλλά τινα πλοῦτον ἐμαυτῷ ἀνεπλαττόμην, ἣν κενὴν μακαρίαν [c] οἱ πολλοὶ καλοῦσι· καί μοι ἐν ἀκμῇ τῆς περιουσίας καὶ τρυφῆς ἐπέστητε. ΛΥΚ. Οὐκοῦν τὸ προχειρότατον τοῦτο, κοινὸς [d] Ἑρμᾶς, φασί· καὶ ἐς μέσον κατατίθει φέρων τὸν πλοῦτον· ἄξιον γὰρ ἀπολαῦσαι τὸ μέρος φίλους ὄντας, τῆς Ἀδειμάντου τρυφῆς. ΑΔΕΙΜ. Ἀπελείφθην μὲν ὑμῶν εὐθὺς ἐν τῇ πρώτῃ ἐς τὴν ναῦν ἐπιβάσει, ἐπεί σε, ὦ Λυκῖνε, κατέστησα ἐς τὸ ἀσφαλές. περιμετροῦντος γάρ μου τῆς ἀγκύρας τὸ [e] μέγεθος, οὐκ οἶδ' ὅπου ὑμεῖς ἀπέστητε.

Ἰδὼν δ' ὅμως τὰ πάντα, ἠρόμην τινὰ τῶν ναυτῶν ὁπόσην [f] ἀποφέρει ἡ ναῦς τῷ δεσπότῃ ὡς ἐπιτοπολὺ κατ' ἔτος ἕκαστον τὴν μισθοφορίαν. ὁ δέ μοι, Δώδεκα, ἔφη, Ἀττικὰ τάλαντα, εἰ πρὸς τοὐλάχιστόν τις λογίζοιτο. τοὐντεῦθεν οὖν ἐπανιὼν, ἐλογιζόμην, εἴ τις θεῶν τὴν ναῦν ἄφνω ἐμὴν ποιήσειεν εἶναι, οἷον ἂν ὡς εὐδαίμονα βίον ἐβίωσα, εὖ ποιῶν τοὺς φίλους, καὶ ἐπιπλέων ἐνίοτε μὲν αὐτὸς, ἐνίοτε δὲ οἰκέτας ἐκπέμπων· εἶτα

rilis vobis videbitur cogitatio. LYC. Numquid amatorium quid eſt? neque enim hoc etiam profanis nobis enarraveris, ſed *hominibus* ad claram facem ipſis quoque initiatis.

12. ADIM. Nihil tale, o noſter. Sed divitias mihi quaſdam ipſe fingebam animo, quam ficticiam Beatam *inſulam* omnes vocant; vosque in ipſo mihi divitiarum & voluptatis faſtigio ſuperveniſtis. LYC. Itaque illud *hic valeat* expeditiſſimum, communis eſto Mercurius! ajunt: atque in medium allatas depone divitias: aequum enim eſt, in partem venire nos, qui amici ſumus, voluptatum Adimanti. ADIM. A vobis quidem relictus ſum in primo ſtatim in navim ingreſſu, cum te, Lycine, in tuto collocaſſem. Dimetiente enim me ancorae magnitudinem, vos neſcio quo diſceſſeratis.

13. Tamen viſis omnibus, quaerebam ex nautarum aliquo, *Quantum plerumque mercedis domino ſingulis annis ea navis referat?* At ille, *Duodecim*, inquit, *talenta Attica, ſi quis quod minimum eſt computet.* Hinc ergo rediens ita cogitabam, *Si quis Deorum, hanc navem ſubito, ut mea ſit, faciat; quam ego, quam felicem vitam agam! bene faciens amicis, interdum ipſe navigans, emittens non nunquam ſervos.* Deinde de duo-

a Δόξει] Δόξῃ O. *b* Μῶν ἐρωτικόν] Τῶν ἐρωτικῶν O. *c* Οἱ πολλοί] Οἱ παλαιοὶ marg. *A1W.* Idque placet. *d* Ἑρμᾶς] Nil var. Edd. *e* Μέγεθος] Πάχος O. & *Fl.* *f* Ἀποφέρει] Deeſt in O.

90. Κενὴν μακαρίαν] Τὰ πρὸς ῥᾳστώνην καὶ εὐημερίαν τείνοντα, εἴτε ἐγρηγορούντων* εὐθυμία, εἴτε καὶ καθευδόντων ἐνύπνια, κενὴν μακαρίαν οἱ παλαιοὶ κατεφήμισαν. *V.*
7. Πρὸς τοὐλάχιστόν τις λογίζοιτο] † Ναυτικά. *V.*

* Εὐθυμία] Ἐνθύμια legend. Cl. *Wetſten.* bene monuit. *J. F. R.* † Ναυτικά] Quid reſpiciat, incertum. *M. du S.*

93. Κοινὸς Ἑρμᾶς] *Phrunut.* cap. de Mercer. *Theoph.* Charact. 24. Latini *in commune* Seneca Epiſtola 120. *Quoties aliquid inveni, non exſpecto donec dicas in commune, ipſe mihi dico.* *J. B.*

Κοινὸς Ἑρμᾶς] Vid. *Caſaub.* ad Theophr. Char. p. 250. *M. du S.*

Ibid. Ἑρμᾶς] Nil quoque Codd. variare video. Alias Ἑρμῆς poſtularetur. *Caſaub.* ad Theoph. l. d. explicat quidem proverbium; ſed haec Luciani adlegans Ἑρμῆς quoque ſcribit. Ego, etſi Doricum eſt Ἑρμᾶς, nihil muto, quia ex nautarum pronuntiatione ſic dediſſe videtur. *J. F. R.*

6. Δώδεκα — Ἀτ. ταλ.] Ultra duo millia librarum Anglicanarum, nempe 2335. *M. du S.*

7. Εἰ πρὸς τοὐλάχιστόν τις λογίζοιτο] Benedictus, *ſi quis ad minima usque ſupputarit.* Ergo putavit ille maxi-

duodecim illis talentis domum jam aedificabam loco opportuno, paullo ſupra Poecilen, relicta illa ad Iliſſum paterna: & ſervos emebam, & veſtes, curruſque, & equos. Jamque & navigabam felixque praedicabar a vectoribus omnibus, metuendus nautis, ac tantum non rex *ab illis* habitus. Verum adhuc componenti mihi rem navalem, & in portum proſpectanti e longinquo, *tuo*, Lycine, adventu demerſiſti divitias, evertiſti, dum bene & ſecundo votorum flatu fertur navigium.

14. LYC. Igitur, vir fortis, prehenſum me ad Imperatorem abducito, ut piratam aliquem, aut perniciem navium, qui tanti tibi naufragii cauſſa fuerim, idque in terra, ipſaque inter Piraeea atque urbem via. Sed vide, quomodo caſum tuum ſolaturus ſim. Habe enim tibi, ecce, quinque, ſi volueris, pulchriora majoraque Aegyptio illo, navigia, & quod maximum eſt, quae mergi non poſſint: ac celeriter tibi, quinquies ſingulis annis, frumenta unumquodque advehat: te vero, nauclerorum praeſtantiſſime, intolerabilem nobis tum futurum apparet. Qui enim modo unius hujuſce navigii dominus cum eſſes, inclamantes non audieris, ſi quinque poſſideas, praeter hanc, trium omnes velorum, quae perire non poſſint, nec reſpicies ni-

ἐκ τῶν δώδεκα ἐκείνων ταλάντων, οἰκίαν τε ἤδη ᾠκοδομησάμην ἐν ἐπικαίρῳ μικρὸν ὑπὲρ τῆς ποικίλης, τὴν παρὰ τὸν Ἰλισσὸν ἐκείνην τὴν πατρῴαν [g] ἀφεὶς, καὶ οἰκέτας ὠνούμην καὶ ἐσθῆτας, καὶ ζεύγη, καὶ ἵππους. νυνὶ δὲ [h] ἤδη καὶ ἔπλεον, ὑφ' ἁπάντων εὐδαιμονιζόμενος τῶν ἐπιβατῶν, φοβερὸς τοῖς ναύταις, καὶ μονονουχὶ βασιλεὺς νομιζόμενος. ἔτι δέ μοι τὰ κατὰ τὴν ναῦν εὐθετίζοντι, καὶ ἐς λιμένα πόρρωθεν ἀποβλέποντι, ἐπιστὰς, ὦ Λυκῖνε, κατέδυσας τὸν πλοῦτον, καὶ ἀνέτρεψας εὖ φερόμενον τὸ σκάφος [i] οὐρίῳ τῆς εὐχῆς [k] τῷ πνεύματι.

ΛΥΚ. Οὐκοῦν, ὦ γενναῖε, λαβόμενός μου, ἄπαγε πρὸς τὸν στρατηγὸν, ὥς τινα [l] πειρατὴν, ἢ καταποντιστὴν, ὃς τηλικοῦτον ναυάγιον εἴργασμαι, καὶ ταῦτα ἐν γῇ κατὰ τὴν ἐκ Πειραιῶς ἐς τὸ ἄστυ. ἀλλ' ὅρα ὅπως παραμυθήσομαί σου τὸ πταῖσμα. πέντε γὰρ, εἰ βούλει, καλλίω καὶ μείζω τοῦ Αἰγυπτίου [m] πλοῖα ἤδη ἔχε, καὶ τὸ μέγιστον, οὐδὲ καταδῦναι δυνάμενα. καὶ τάχα σοι πεντάκις ἐξ Αἰγύπτου κατ' ἔτος ἕκαστον [n] σιταγωγείτω σιταγωγίαν, [o] εἰ καὶ, ὦ ναυκλήρων ἄριστε, δῆλος εἶ ἀφόρητος ἡμῖν τότε γενησόμενος. [p] ὡς γὰρ ἔτι ἑνὸς πλοίου τουτουῒ δεσπότης ὢν, παρήκουες βοώντων, εἰ πέντε κτήσαιο πρὸς τούτῳ τριάρμενα πάντα, καὶ ἀνώλεθρα, οὐδὲ ὄψει δηλαδὴ τοὺς φίλους.

g Ἀφεὶς] Ἀφ' ἧς *Fl.* *h* Ἤδη] Omittit O. *i* Οὐρίῳ] Recepi ex O. Οὐρείῳ Edd. *k* Τῷ] Omittit O. *l* Πειρατὴν] Πειραστὴν O. male. *m* Πλοῖα] Sic *Fl. H. P.* &c. Πλοῖα *J.* *n* Σιταγωγείτω] Sic O. *Fl. Fr. P.* aliaeque Σιταγωγείτωσαν *J.* & marg. *A1.* *o* Εἰ καὶ] Sic *Solan.* non habent εἰ Edd. nec O. *p* Ὡς] Ὃς *Fl.*

maximam eam ſummam eſſe, quouſque aſcendere queant reditus ejus, &, ſi omnino nihil, ne minimum quidem, ex lucris in ſupputatione omittas, nunquam fore ultra duodecim talenta. Aliter cenſuit Micyllus, qui vertit *etiamſi quis communiora tantum computaret:* quæ tamen verſio ſubobſcura eſt, dum vix dicas utrum *communiora* intellexerit talenta, an ſubintellecto *lucra.* Certe videntur Græca ſignificare duodecim redigi talenta, ſi quis craſſo modo colligat; ſi ad minimum, non ſummum quis ſubduxerit, ſi non accuratiſſime ſingula in rationem mittantur, ſed rudius generaliuſque ediderit. *J.G.*

24. Οὐρίῳ] Hanc emendationem noſtram confirmat Cod. Ox. In reliquis enim ſcribitur οὐρείῳ. *M. du S.*

Οὐρίῳ] Sic reſcripſi, quia ſic ſolet ſcribi ap. alios, & ap. Noſtrum. Supra T. 2. I. *Ver. Hiſt.* c. 5. Οὐρίῳ ἀνέμῳ &c. *J.F.R.*

36. Εἰ καὶ] Vocula εἰ quam hic vides, in omnibus maximo ſententiae damno, hactenus omiſſa, a me addita eſt. *M. du S.*

38. Ὡς γὰρ] Ὃς leg. videtur. *F.G.* Et quia *Fl.* ſic bene habet, id omnino recipiendum duco, etſi id non feci, quod & vulgata ſuos defenſores eſt repertura. *J.F.R.*

40. Τριάρμενα] I. e. μεγάλα. *F.G.*

λους. σὺ μὲν οὖν εὔπλοει, ὦ βέλτιστε· ἡμεῖς δὲ ἐν Πειραιεῖ καθεδούμεθα· καὶ τοὺς ἐξ Αἰγύπτου ἢ Ἰταλίας καταπλέοντας ἀνακρίνοντες, εἴ που τὸ μέγα Ἀδειμάντου πλοῖον, τὴν Ἶσιν, τις οἶδεν.

ΑΔΕΙΜ. Ὁρᾷς, διὰ τοῦτο ὤκνουν εἰπεῖν ἃ ἐνενόουν, εἰδὼς ὅτι ἐν γέλωτι καὶ σκώμματι ποιήσεσθέ μου τὴν εὐχήν. ὥστε ἐπιστὰς μικρὸν, ἔστ' ἂν ὑμεῖς προχωρήσητε, [a] ἀποπλευσοῦμαι πάλιν ἐπὶ τὴν νεώς. πολὺ γὰρ ἄμεινον τοῖς ναύταις [b] προσλαλεῖν, ἢ ὑφ' [c] ὑμῶν καταγελᾶσθαι. ΛΥΚ. Μηδαμῶς, ἐπεὶ [d] συνεμβησόμεθά σοι καὶ αὐτοὶ ὑποστάντες. ΑΔΕΙΜ. Ἀλλὰ ὑφαιρήσω τὴν [e] ἀποβάθραν, προεισελθών. ΛΥΚ. Οὐκοῦν ἡμεῖς γε προσνηξόμεθα ὑμῖν. μὴ γὰρ οἴου σοὶ μὲν εἶναι ῥᾴδιον τηλικαῦτα πλοῖα κτᾶσθαι, μήτε πριαμένῳ μήτε ναυπηγησαμένῳ· ἡμεῖς δὲ οὐκ αἰτήσομεν παρὰ τῶν θεῶν ἐπὶ πολλοὺς σταδίους ἀκμῆτες δύνασθαι νεῖν. καίτοι [f] πρῶτον καὶ ἐς Αἴγιναν ἐπὶ τὴν τῆς ἐνοδίας [g] τελετὴν, οἶσθα ἐν ἡλίκῳ σκαφιδίῳ πάντες ἅμα οἱ φίλοι τεττάρων ἕκαστος ὀβολῶν διεπλεύσαμεν, καὶ οὐδὲν ἐδυσχέραινες ἡμᾶς συμπλέοντας· νῦν δὲ ἀγανακτεῖς, εἰ συνεμβησόμεθά σοι, καὶ τὴν ἀποβάθραν προεισελθὼν

mirum amicos. Itaque feliciter, amice, naviga, Nos in Piraeeo ſedebimus rogantes qui ex Aegypto aut Italia appellent, Num forte magnum Adimanti navigium, Iſidem, aliquis viderit.

15. ADIM. Vides? Propterea dicere, quae cogitabam cunctabar, qui ſcirem, riſui vos & ludibrio votum meum habituros. Itaque reſiſtam paullulum, dum vos proceſſeritis, ac navim deinde rurſus ſolvam. Praeſtat enim cum nautis agere, quam a vobis derideri. LYC. Nequaquam, reſiſtemus & ipſi, ut conſcendere tecum poſſimus. ADIM. At ego praegreſſus tollam ponticulum. LYC. Nos itaque ad vos adnatabimus. Numquid enim putas, facile tibi eſſe tot ac tantas poſſidere naves, quas nec emeris neque aedificaveris: nos vero votis non impetraturos a Diis, ut multa ſtadia nihil fatigati natare poſſimus? Quamquam nuper etiam Aeginam ad Hecates cerimonias, noſti, quam parva in ſcaphula omnes ſimul amici quaternis quisque obolis trajecerimus, nec moleſtum tibi tum erat nobiſcum navigare: nunc autem fers graviter, ſi tecum inſcendamus, & praegreſſus au-

a Ἀποπλευσοῦμαι] Nil var. Edd. nec O. *b* Προσλαλεῖν] Male *B2.* προσμαλεῖν. *c* Ὑμῶν] Ἡμῶν male *B1.2.* *d* Συνεμβησόμεθα] Συμβησ. male *Fl.* *e* Ἀποβάθραν] Ὑποβάθραν male O. *f* Πρῶτον] Sic Edd. Lege πρὸ τοῦ. *g* Τελετὴν] Ἑορτὴν O.

62. Καὶ ἐς Αἴγιναν] Ἑορτὴ ἐν Αἰγίνῃ. *V.*

43. Ἐν Πειραιεῖ] Sic & infra *Dial. Meretr.* VI. recte. Et *Ariſtoph.* Pac. 144. licet metri cauſſa detracto jota, Ἐν Πειραιεῖ. Eſt enim caſ. rectus ὁ Πειραιεύς. vid. *Strab.* IX. ſub init. *Alciphr.* I. p. 258. ne credas Πειραιοῖ legendum, ut Ἰσθμοῖ & Πυθοῖ c. 20. & alibi. Sed & Πειραιεῖ ſine praepoſ. *Alciphr.* III. Ep. 7. f. καὶ Πειραιεῖ βαδιοῦμαι. *J.F.R.*

48. Ἐν γέλωτι — ποιήσεσθε] Sic ſupra *Quom. Hiſt.* c. 32. *Tox.* 22. &c. *J.F.R.*

50. Ἀποπλευσοῦμαι] Fut. 1. circumflexum Attice, cujus exempla frequentia vide ap. Cl. *Maitt.* de Dial. p. 359. Qui ea uſui promiſcuo Dialecti Doricae adſcribens, tamen ex *Thucyd.* & *Xenoph.* multa adfert. *J.F.R.*

54. Ὑποστάντες] I. e. *ſubſidentes.* An ἐπιστάντες; ut reſpondeat τῷ ὥστε ἐπίστας μικρόν. *F.G.*

59. Ἡμεῖς δὲ οὐκ αἰτήσομεν] An ſic legend. ἡμᾶς δὲ οὐκ αἰτησομένους — ἀκμῆτας δύνασθαι νεῖν. *F.G.* Non opus eſt mutato. Vidimus ejusmodi nominativos non ſemel. Adde & infra *Geſner.* ad *Philopatr.* c. 23. pr. *J.F.R.*

62. Πρὸ τοῦ] Legebatur antea in omnibus Impr. πρῶτον. Sed ſcribendum eſt aut πρὸ τούτου, aut πρὸ τοῦ ut c. 30. & Μεν. c. 2. *M. du S.*

Ibid. Ἐνοδίας τελετὴν] Horum myſteriorum meminit *Pauſan.* p. 72. 23. non quidem titulo Ἐνοδίας, ſed *Hecates* tantum. *M. du S.*

68. Ὑπερμαζᾷς] *Th. Mag.* h. v. haec Luciani adferens habet: ὑπερμαζᾷς γὰρ, ὦ Ἀδείμαντε. Sed γε non movendum. Ceterum de phraſi confer *Alciphr.* I. Ep. 18.

auferre vis ponticulum : nimis enim intumeſcis, Adimante, & in ſinum tuum non deſpuis, neque, quis homo ſis, tantus jam nauclerus cogitas. Ita te elatum fecit etiam domus pulcherrimo urbis loco aedificata, & multitudo pediſſequorum. Sed per Iſidem, amice, certe Nilotica illa ſalſamenta, illa tenuia adferre nobis ex Aegypto memento, aut unguentum de Canopo, aut ex Memphide Ibin; ſi vero navis poſſit, unam etiam pyramidum.

ἀφαιρεῖς. Ὑπερμαζᾷς [h] γε, ὦ Ἀδείμαντε, καὶ ἐς τὸν κόλπον οὐ πτύεις, οὐδὲ οἶσθα ὅστις ὢν ναυκληρεῖς. οὕτως ἐπῆρέ σε [i] καὶ ἡ οἰκία, ἐν καλῷ τῆς πόλεως οἰκοδομηθεῖσα, καὶ τὸ [k] ἀκολούθων τὸ πλῆθος. ἀλλ', ὦ 'γαθὲ, πρὸς τῆς Ἴσιδος, κἂν τὰ Νειλῷα ταῦτα ταρίχη τὰ λεπτὰ μέμνησο ἡμῖν ἄγειν ἀπ' Αἰγύπτου, ἢ μύρον ἀπὸ τοῦ Κανώπου, ἢ Ἶβιν ἐκ Μέμφιδος· εἰ δὲ [l] καὶ ἡ ναῦς ἐδύνατο, καὶ τῶν πυραμίδων μίαν.

16. TIM. Satis joci, Lycine. Vides ut ruborem Adimanto injeceris; multo riſu ita perfudiſti navigium, ut exhauriri jam non poſſit, nec undarum vim ſuſtinere. Et quando adhuc multum nobis viae ad urbem ſupereſt, diviſa in quatuor partes via, per ſtadia quiſque ſibi aſſignata, quod cuique viſum fuerit, a Dis optemus. Sic enim & laborem feſellerimus, & oblectaverimus animum, tanquam in ſuaviſſimum voluntate noſtra ſomnium delapſi, quod, quam diu voluerimus, voluptatem nobis adferat. Penes unumquemque enim votorum erit menſura, ponemuſque praebituros omnia Deos, licet natura ſua ab omni veri ſimilitudine abhorreant. Quod vero maximum eſt, documento ipſum hoc fuerit, ecquis

TIM. Ἅλις παιδιᾶς, ὦ Λυκῖνε· ὁρᾷς ὡς ἐρυθριᾶν Ἀδείμαντον ἐποίησας, πολλῷ τῷ γέλωτι ἐπικλύσας τὸ πλοῖον, ὡς ὑπέραντλον εἶναι, καὶ μηκέτι ἀντέχειν πρὸς τὸ ἐπιρρέον· καὶ ἐπείπερ ἔτι πολὺ ἡμῖν τὸ λοιπόν ἐστι πρὸς τὸ ἄστυ, διελόμενοι τετραχῆ τὴν ὁδὸν κατὰ τοὺς ἐπιβάλλοντας ἕκαστος σταδίους, αἰτῶμεν ἅπερ ἂν δοκῇ παρὰ τῶν θεῶν· οὕτω γὰρ ἂν ἡμᾶς ὅ, τε κάματος λάθοι, καὶ ἅμα εὐφρανούμεθα, ὥσπερ ἡδίστῳ ὀνείρατι ἑκουσίῳ περιπεσόντες, ἐφ' ὅσον βουλόμεθα εὖ ποιήσοντι ἡμᾶς. παρ' αὐτῷ γὰρ ἑκάστῳ τὸ μέτρον τῆς εὐχῆς, καὶ οἱ θεοὶ πάντα [m] ὑποκείσθωσαν παρέχοντες, εἰ καὶ τῇ φύσει ἀπίθανα ἔσται. τὸ δὲ μέγιστον, ἐπίδειξις [n] ἔσται τὸ πρᾶγμα, ὅστις [o] ἂν ἄριστα [p] χρήσαιτο τῷ

h Γε] Γὰρ *Th. Mag.* *i* Καὶ] Abeſt ab O. *k* Ἀκολούθων] Ἀκολουθούντων *Fl.* *l* Καὶ] Omiſit O. *m* Ὑποκείσθωσαν] Ἀγωνίσθωσαν O. *n* Ἔσται] Ἔστω marg. *A1W.* *o* Ἂν] Deeſt in O. *p* Χρήσαιτο] Χρήσεται O. & *Fl.* & marg. *A1.*

68. Ὑπερμαζᾷς * γὰρ] Λέγεται τοῦτο ἐπὶ τῶν ἀπὸ τῆς ἄγαν πενίας ἀρξαμένων πλουτεῖν, ἔπειτα σοβαρόν τι τοῖς συνήθεσι τέως ἐνορώντων καὶ ὑπεροπτικὸν, ὅθεν καὶ ὑπερμαζᾷν λέγεται, ὡς μὴ πλέον μάζης πρὸ τοῦ εὐπορηκότος. Ταύτῃ καὶ τὸ ἐπιφερόμενον ἔταξε λόγιον καὶ αὐτὸ ἐπὶ τῶν κούφως φερομένων, καὶ † ἀλαζόνων φησὶ τὸ μηδὲ εἰς τὸν κόλπον πτύειν, οὓς καὶ διὰ τοῦτο ἡ συνήθεια μακροπτύστας σκωπτικῶς ὀνομάζει. *V.*

* Γάρ] Sic V. Sed in textu melius γε. *M. du S.*

† Ἀλαζόνων] Sic V. Ἀλαζονευόντων edita. ἀλαζόνων φημί. Exc. *G.*

18. pr. *J. F. R.*

69. Ἐς τὸν κόλπον] Vid. Ἀ. μισθ. c. 6. cum nota noſtra, & *Theocrit.* Schol. VI. εἰώθασιν αἱ γυναῖκες . . . ἐς τὸν κόλπον πτύειν τὸ νεμεσητὸν ἐκτρεπόμεναι. Vid. *Hartung.* 657. *M. du S.*

Ἐς τὸν κόλπον οὐ πτύεις] Conf. idem ſupra T. I. *Pro Merc.* c. 6. f. notamque *Solani*, id de averruncantibus rem odioſam dici, exponentem. *J. F. R.*

81. Τὸ ἐπιρρέον] Subaudi κῦμα. *F. G.*

84. Σταδίους] Quadraginta ſtadiis diſtabat Piraeeus ab urbe. *Diog. Laërt.* p. 138. C. Unde liquet, decem unicuique, ſi totum iter ab ipſo initio diviſiſſent, aſſignanda fuiſſe; ſed audis jam magnam partem emenſos, antequam id conſilii initum eſt. Triginta jam erant confecta, cum ſecundus finem dicendi fecit, tamdiuque locutus eſt tertius, ut Luciano nihil reliqui fuerit. c. 46. eodem ergo res redit, ac ſi inter quatuor totum eſſet ab initio diviſum. Una nempe

pars

τῷ πλούτῳ, καὶ τῇ εὐχῇ. δηλώσει γὰρ οἷος ἂν καὶ πλουτήσας [a] ἐγένετο.

ΣΑΜ. Καλῶς, ὦ Τιμόλαε, καὶ πείθομαί σοι, καὶ ὅταν ὁ καιρὸς [b] καλῇ, εὔξομαι ἅπερ ἂν δοκῇ. εἰ μὲν γὰρ Ἀδείμαντος βούλεται, οὐδὲ ἐρωτᾶν οἶμαι, ὅς γε [c] δὴ ἐν τῇ νηῒ τὸν ἕτερον πόδα ἔχει· χρὴ δὲ καὶ Λυκίνῳ δοκεῖν. ΛΥΚ. Ἀλλὰ πλουτῶμεν, εἰ τοῦτο ἄμεινον, μὴ καὶ βασκαίνειν [d] ἐπὶ ταῖς κοιναῖς εὐτυχίαις δοκῶ. ΑΔΕΙΜ. Τίς οὖν πρῶτος ἄρξεται; ΛΥΚ. Σύ, ὦ Ἀδείμαντε, εἶτα μετὰ σέ, οὑτοσὶ Σάμιππος, εἶτα Γιμόλαος, ἐγὼ δὲ ὀλίγον ὅσον ἡμιστάδιον τὸ πρὸ τοῦ Διπύλου ἐπιλήψομαι τῇ εὐχῇ, καὶ τοῦτο ὡς οἷόν τε παραδραμών.

ΑΔΕΙΜ. Οὐκοῦν ἐγὼ μὲν οὐδὲ νῦν ἀποστήσομαι τῆς νεώς. ἀλλ', [e] εἴπερ ἔξεστιν, ἐπιμετρήσω τῇ εὐχῇ. ὁ δὲ Ἑρμῆς ὁ κερδῷος ἐπινευσάτω ἅπασιν. ἔστω γὰρ τὸ πλοῖον, καὶ τὰ ἐν αὐτῷ πάντα, ἐμά, καὶ ὁ φόρτος, οἱ ἔμποροι, αἱ γυναῖκες, οἱ ναῦται, καὶ ἄλλο [f] εἴ τι ἥδιστον κτημάτων ἁπάντων. ΣΑΜ. Λέληθας σεαυτὸν ἔχων ἐν τῇ νηΐ. ΑΔΕΙΜ. Τὸν παῖδα φής, ὦ Σάμιππε, τὸν κομήτην; κἀκεῖνος οὖν ἔστω ἐμός· ὁπόσος δὲ ὁ πυρὸς [g] ἔνδον ἐστίν, οὗτος [h] ὁ ἀριθμὸς ἅπας, χρυσίον ἐπίσημον [i] γενέσθω, τοσοῦτοι Δαρεικοί.

ΛΥΚ. Τί τοῦτο, ὦ Ἀδείμαντε, καταδύσεταί σοι τὸ πλοῖον, οὐ γὰρ ἴσον βάρος

optime uſurus ſit divitiis, atque voto: oſtendet enim qualis homo eſſet, ſi dives eſſet.

17. SAM. Praeclare *iſtuc*, Timolaë, equidem tibi obtempero, & cum tempus me vocaverit, quae videbuntur optabo. Utrum enim velit Adimantus, ne quaerendum quidem puto, qui jam alterum in navi pedem habeat. Oportet vero Lycino etiam *idem* videri. LYC. Divites ergo ſimus, ſi hoc videtur melius, ne invidere etiam communi felicitati videar. ADIM. Quis ergo primus incipiet? LYC. Tu, Adimante, deinde poſt te hic Samippus, deinde Timolaus; ego vero parvi ſemiſtadii ſpatio ante portam geminam votum aggreſſus, quantum potero percurram.

18. ADIM. Proinde ego ne nunc quidem a nave diſcedam: verum quandoquidem licet, corollarium voto meo adjiciam. Mercurius autem lucrificus ille omnibus annuat. Sit ergo navis mea, & quidquid in illa eſt, ſarcinae, vectores, mulieres, nautae, & ſi qua ibi alia poſſeſſionum omnium ſuaviſſima. SAM. Oblivifceris te in navi eſſe. ADIM. De puero, Samippe, loqueris, comato illo. Et ille ergo meus eſto. Quantum vero eſt tritici, univerſus ille numerus, aurum ſignatum fiat, Darici totidem.

19. LYC. Quid hoc, Adimante, mergetur tibi navigium, nec enim idem pondus

a Ἐγένετο] Ἐγένητο O. *b* Καλῇ] Καλεῖ *Fl.* & marg. *A1*. Forſan ex eadem. *c* Δὴ] Leg. ἤδη. *d* Ἐπὶ] Sic O. & Edd. plurimae. Ἐν *J.* *e* Εἴπερ] Ἐπείπερ *J.* forte melius. *f* Εἴ τι] Ὅτι O. & *Fl.* *g* Ἔνδον] Additum ex O. Aberat in Edd. *h* Ὁ] Omittit O. ut ſaepe ſolet. *i* Γενέσθω] Γινέσθω O.

pars ante vota, tres reliquae tribus Luciani ſodalibus ſomnia ſua enarrantibus. *M. du S.*

7. Ὀλίγον ὅσον ἡμιστάδιον τὸ πρὸ τοῦ Διπύλου ἐπιλήψ.] Benedictus, *paullo ante dimidium ſtadium quod usque ad Dipylum ſupereſt.* Micyllus, *paulo ante quam ad Dipylum perveniemus, circa extremum hemiſtadium.* Neſcio cur illis ſic placeat obſcuris eſſe & vagari; quum clare dicat *vel exiguum ſemiſtadium, quod ante Dipylum* erit nobis progredientibus reliquum, *adſumam.* De morte Peregrini. οὐδ' ὅσον ὀλίγον ἐκτρίψαντες τῆς καταπλήσεως. *J.G.*

11. Ἐπιμετρήσω] Conf. *Philopſ.* c. 24. f. *J.F.R.*

16. Εἴ τι] Praeferrem ὅτι, ſed diviſum ὅ, τι, ut ſit *aliud quodcumque ſuaviſſimum*; nam εἴ τι comparativum potius requireret: *ſi quid ſuavius.* Verum ideo non illico in contextum recepi; poſſit tamen recipi, quia ex Codice eſt. *J.F R.*

32. Τὰ μὲν ὑμέτερα] Nimis mihi videbatur ruſticus Lycinus, ſi dicat ὑμέτερα· vos animae vires, in vobis jactura & periculum exiguum. Sed de omnibus qui una erant, loquitur: omnes ſe navim Adimanti conſcenſuros praedixerant. Itaque ἡμέτερα legendum puto,

dus tritici, & pari numero auri. ADIM. Noli invidere mihi, Lycine: ſed cum ad te optandi ſors delata fuerit, Parnetha illum totum aureum factum tibi habe, & ego tibi praeſtabo ſilentium. LYC. Verum pro tua ego hoc ſecuritate feci, ne cum auro pereamus omnes. Ac quantum ad nos attinet, mediocre illud *periculum* fuerit: at formoſus ille adoleſcentulus periret, qui nare neſciat. TIM. Bono es animo, Lycine. Delphini enim ſubeuntes illum in terram deportabunt. Aut putas, citharoedum quendam ab iis ſervatum cantus ſui mercedem percepiſſe; & mortuum adoleſcentulum alium in Iſthmum Delphini tergo ſimiliter exportatum, Adimanti autem ſervulo recens emto, amatorium delphinum eſſe defuturum? ADIM. Tu etiam, Timolae, Lycinum imitaris, & adjicis ludibria, ipſe auctor *hujus ſermonis* cum fueris.

20. TIM. Nempe melius erat, majori cum probabilitate hoc facere, ac theſaurum quendam invenire ſub lecto, ne tantum negotii tibi faceſſat transferendus e navi in urbem theſaurus. ADIM. Recte mones. Effoſſus eſto theſaurus ſub Mercurio lapideo, quem in aula habemus, medimni mille auri ſignati. Statim ergo de ſententia Heſiodi, *Prima domus*, ut ſplendidiſſime habitem: jam quae circa urbem ſunt emam omnia:

πυρῶ, καὶ τοῦ ἰσαρίθμου χρυσίου. ΑΔΕΙΜ. Μὴ φθόνει, ὦ Λυκῖνε, ἀλλ' ἐπειδὰν εἰς σὲ παρέλθῃ ἡ εὐχή, τὴν Πάρνηθα ἐκείνην, εἰ θέλοις, ὅλην χρυσῆν ποιήσας ἔχε, κἀγὼ σιωπήσομαί σοι. ΛΥΚ. Ἀλλ' ὑπὲρ ἀσφαλείας τοῦτο ἔγωγε τῆς σῆς ἐποιησάμην, ὡς μὴ ἀπολέσθῃς ἅπαντας μετὰ τοῦ χρυσίου· καὶ τὰ μὲν ὑμέτερα, μέτρια, τὸ μειράκιον δὲ τὸ ὡραῖον, ἀποπνιγήσεται ἄθλιον, νεῖν οὐκ ἐπιστάμενον. ΤΙΜ. Θάῤῥει, ὦ Λυκῖνε· οἱ δελφῖνες γὰρ αὐτὸ ὑποδύντες ἐξοίσουσιν ἐπὶ τὴν γῆν. ἢ νομίζεις κιθαρῳδὸν μέν τινα σωθῆναι παρ' αὐτῶν, καὶ ἀπολαβεῖν τὸν μισθὸν ἀντὶ τῆς ᾠδῆς, καὶ νεκρόν τι ἄλλο παιδίον εἰς τὸν Ἰσθμὸν ἐπὶ δελφῖνος ὁμοίως προκομισθῆναι, τὸν δὲ Ἀδειμάντου οἰκέτην τὸν νεώνητον, ἀπορήσειν δελφῖνος ἐρωτικοῦ; ΑΔΕΙΜ. Καὶ σὺ γὰρ, Τιμόλαε, μιμῇ Λυκῖνον, καὶ ἐπιμέτρεις τῶν σκωμμάτων, καὶ ταῦτα εἰσηγητὴς αὐτὸς γενόμενος.

ΤΙΜ. Ἄμεινον γὰρ ἦν πιθανώτερον αὐτὸ ποιεῖν, καὶ τινα θησαυρὸν ὑπὸ τῇ κλίνῃ ἀνευρεῖν, ὡς μὴ πράγματα ἔχοις ἐκ τοῦ πλοίου, μετατιθεὶς χρυσίον ἐς τὸ ἄστυ. ΑΔΕΙΜ. Εὖ λέγεις. [k] ἀνορωρύχθω θησαυρὸς ὑπὸ τὸν Ἑρμῆν τὸν λίθινον, ὅς ἐστιν ἡμῖν ἐν τῇ αὐλῇ, μέδιμνοι χίλιοι ἐπισήμου χρυσίου. εὐθὺς οὖν, κατὰ τὸν Ἡσίοδον, οἶκος τὸ πρῶτον, ὡς ἂν [l] ἐπισημότατα οἰκοίην· καὶ τὰ περὶ τὸ ἄστυ πάντα ὠνησάμην ἤδη, πλὴν

k Ἀνορωρύχθω] Καὶ ἀνορωρύχθω O. *l* Ἐπισημότατα] Ἐπισημότατον *Fl.* & marg. *A1.*

38. Καὶ νεκρόν τι ἄλλο παιδίον] Μελικέρτην φησὶ τὸν τῆς Ἰνοῦς παῖδα, ἐπιδιώκοντος τοῦ Ἀθάμαντος αὐτόν. *V.*

to, vel contra omnes libros, in lapſu adeo facili, & pronominum horum ſolemni fere confuſione. *J.M.G.*

36. Κιθαρῳδὸν] Amphion hic eſt, cujus hiſtoriam habes Ἐν. Δ. VIII. Vid. etiam *Plut.* de Delphinibus 282. f. & *Ælian.* de an. XII. 45. *M. du S.*

38. Ἄλλο παιδίον] Melicertam deſignat, qui Deus factus Palaemon vocitatus eſt. Vid. Ἐν. Δ. IX. & *Philoſtr.* in Herode p. 551. de ſtatuis Iſthmi ab eo poſitis, ἐνδὲ τὸ τοῦ Μελικέρτου παρελθὼν δελφῖνα. Quia cum in ea ora appuliſſet Melicertus, in ejus honorem Iſthmia Siſyphus Corinthiorum Rex inſtituerat. Add. *Spanh.* qui haec & alia ex nummis illuſtrat. *M. du S.*

49. Ἀνορωρύχθω θησ.] Reſpicit hic Theſaurum ab Attico Herodis patre repertum, de quo *Philoſtr.* Herod. p. 547. Uti ex quibuſdam manifeſto in ſequentibus liquebit. *M. du S.*

52. Ἡσίοδον] Jubet *Heſiodus* Ἐργ. 405. Οἶκον μὲν πρώτιστα, γυναῖκά τε, βοῦν τ' ἀροτῆρα comparare. *M. du S.*

Ibid. Οἶκος] Οἶκον forſ. legend. *Heſiod.* Οἶκον μὲν πρώτιστα, &c. *F. G.*

 55. Ἰσθμοῖ

πλὴν ὅσα Ἰσθμοῖ καὶ [a] Πυθοῖ, καὶ ἐν Ἐλευσῖνι· ὅσα ἐπὶ θαλάττῃ, καὶ περὶ τὸν Ἰσθμὸν ὀλίγα, τῶν ἀγώνων εἵνεκα, εἴ ποτε [b] δὴ τὰ Ἴσθμια ἐπιδημήσαιμι, καὶ τὸ Σικυώνιον πεδίον, καὶ ὅλως εἴ πού τι ἢ συνηρεφὲς, ἢ [c] ἔνυδρον, ἢ εὔκαρπον ἐν τῇ Ἑλλάδι, πάντα ἐν ὀλίγῳ Ἀδειμάντου ἔστω. ὁ χρυσὸς δὲ κοῖλος ἡμῖν ἐμφαγεῖν· τὰ δὲ ἐκπώματα οὐ κοῦφα, ὡς τὰ Ἐχεκράτους, ἀλλὰ διτάλαντον ἕκαστον τὴν ὁλκήν.

ΛΥΚ. Εἶτα πῶς [d] ὁ οἰνοχόος ὀρέξει πλῆρες οὕτω βαρὺ ἔκπωμα; ἢ σὺ δέξῃ παρ' αὐτοῦ ἀμογητὶ οὐ σκύφον, ἀλλὰ Σισύφιόν τι βάρος ἀναδιδόντος; ΑΔΕΙΜ. Ἄνθρωπε, μή μ' ἀνάλυε τὴν εὐχήν. ἐγὼ δὲ καὶ τραπέζας ὅλας χρυσᾶς [e] ποιήσομαι, καὶ τὰς κλίνας χρυσᾶς· εἰ δὲ μὴ σιωπήσῃ, καὶ τοὺς διακόνους αὐτούς. ΛΥΚ. Ὅρα μόνον μὴ, ὥσπερ τῷ Μίδᾳ, καὶ ὁ ἄρτος σοι, καὶ τὸ ποτὸν χρυσὸς γένηται, καὶ πλουτῶν ἄθλιος ἀπόλῃ, λιμῷ διαφθαρεὶς πολυτελεῖ. ΑΔΕΙΜ. Τὰ σὰ ῥυθμιεῖς πιθανώτερον, ὦ Λυκῖνε, μετ' ὀλίγον, ἐπειδὰν αὐτὸς αἰτῇς.

Ἐσθὴς ἐπὶ τούτοις ἁλουργὶς, καὶ ὁ βίος οἷος ἁβρότατος· ὕπνος, ἐφ' ὅσον ἡδι-

quin etiam quae Iſthmi, & Pythone; & Eleuſines maritima, & pauca circa Iſthmum, ludorum cauſſa, ſi quando ad Iſthmia ſpectanda ibi commorer; & campum Sicyonium, & in univerſum, ſi quid usquam aut opacum aut irriguum, aut foecundum in Graecia, brevi tempore Adimanti ſunto omnia. Aurum nobis eſto factum in quo edamus: pocula non levia, qualia Echecratis, ſed talentorum duorum unumquodque pondere.

21. LYC. Tum quomodo pincerna tibi praebebit plenum grave adeo poculum? aut tu quomodo ab illo capies ſine moleſtia non ſcyphum, ſed Siſyphium quoddam onus tibi praebente? ADIM. Heus tu! noli mihi turbare votum meum. Ego vero menſas etiam ex auro ſolidas mihi faciam, & lectos aureos, ac, niſi tacueris, ipſos quoque famulos. LYC. Vide modo, ne velut Midae etiam panis tibi & potus aurum fiant, atque inter divitias pereas miſer, fame ſumtuoſa enectus. ADIM. Tua paullo poſt probabilius ordinare, Lycine, licebit, cum optabis ipſe.

22. Veſtis poſthaec *mihi erit* purpurea, & victus quam molliſſimus, ſomnus quam diu

a Πυθοῖ] Λιθοῖ male *Fl.* & O. qui Ἰσθμοῖ etiam omiſit. *b* Δὴ] Δὲ *Fl.* *c* Ἔνυδρον] Nil mut. Edd. nec O. *d* Ὁ οἰνοχόος] Artic. ex O. inſerui. Aberat ab Edd. *e* Ποιήσομαι] Omiſit O.

*67. Οὐ σκύφον, ἀλλὰ σισύφιόν τι βάρος] Τῷ γὰρ * Σισύφῳ πέτρον ἐν ᾅδου † ἀνοχλίζειν ὁ μῦθος ποιεῖ. V.*

* Σισύφῳ] Σκύφῳ male V. quod recte in Impreſſis mutatum eſt. *M. du S.*

† Ἀνοχλίζειν] Sic V. Immo C. mutant in ἀν— quod ἀνοχλίζειν ſcriptum invenerant, & omnino eo ſenſu apud Apollonium Rhodium ajunt reperiri, pro ἀναμοχλεύειν. *M. du S.*

55. Ἰσθμοῖ & Πυθοῖ] Abſurdum hoc; de Attica enim ſermo eſt. In Qx. Mſ. καὶ λιθοῖ, ſine Ἰσθμοῖ. In *Fl.* Ἰσθμοῖ quidem, ſed etiam λιθοῖ pro πυθοῖ, etiam depravate. Sed quis ejusmodi vulnera abſque Mſſ. Codd. ope ſanare poſſit? *M. du S.*

Ibid. Πλὴν ὅσα Ἰσθμοῖ] Locus obſcurus, forte corruptus. Si πλὴν exceptivum eſt; an Iſthmus, Pytho, ſuburbana ſunt, & comprehendi poſſunt ſub appellatione τῶν περὶ τὸ ἄστυ πάντων; nam de Eleuſi nihil morer: vicina eſt, Dis ſacrata eſt. Si πλὴν ſuperioribus adjicit plura, ut vertendum putavi; cur deinde memorat περὶ τὸν Ἰσθμὸν ὀλίγα; nimirum vix eſt, ut ſanum putem hunc locum. Sed blandam medicinam non habeo: urere & ſecare nolim. *J. M. G.*

60. Ἔνυδρον] Forſan εὔυδρον, quod & *Guyet.* adſcripſit, pro quo tamen crebro ἔνυδρον reperias exaratum, ut vix ſtatuas quid ab Luciani manu ſit profectum. εὐ— tamen hic praefero propter additum εὔκαρπον. Ut recte εὔυδρος ſupra I. *Ver. Hiſt.* c. 28. & *Rhet. Praec.* c. 7. Sed & alibi notavimus ea ſaepe permutari. *J. F. R.*

84. Δημοκράτης] Demoſtratum innuere videtur Herodis inimicum *Philoſtr.* p. 554. & alibi ut 559. . . (ubi quidem Δημοκράτου habent) *M. du S.*

87. Εὐμεγέθεις βάρβαροι] Syri, Medi, ſic enim illos vocabant. Habes præcipuam partem pag. 939. apud *Athen.* lib. 1. *J. B.*

93. Τὴν ὥραν] Subaudi κατὰ, niſi forte ſcribendum ἥκειν

diu erit jucundus; ſalutationes amicorum & preces, atque illud, ut revereantur omnes ac ſupplicent. Atque alii a ſummo mane ad januas inambulabunt ſurſum deorſum, inter illosque Cleaenetus & Democrates, ſummi viri: & accedentibus illis, intromittique ante alios volentibus, adſtantes janitores ſeptem bene magni, barbari, in ipſam frontem jam impingant januam, ut nunc ipſi faciunt. Ego vero, ubi viſum fuerit, ſolis inſtar exoriens quosdam illorum neque adſpiciam. Si quis vero pauper *adſtet*, qualis ego ante theſaurum fueram, hunc tractabo humaniter, & poſt balneum juſto tempore venire ad coenam jubebo. Iſti vero rumpentur divites, cum videbunt currus, equos, pueros formoſos bis mille circiter, quod ex omni aetate erit florentiſſimum.

23. Tum coenae in auro; vile enim nimis argentum, nec me dignum: ſalgama ex Iberia; ex Italia vinum; oleum ipſum quoque ex Iberia; mel autem noſtras illud ſine igne depuratum; & opſonia undique, & apri, & lepores; & quod ad volucria gallina e Pha-

στος· φίλων πρόσοδοι, καὶ δεήσεις, καὶ τὸ ἅπαντας ὑποπτήσσειν, καὶ προσκυνεῖν· καὶ οἱ μὲν ἕωθεν πρὸς ταῖς θύραις ἄνω καὶ κάτω περιπατήσουσιν, ἐν αὐτοῖς δὲ καὶ Κλεαίνετος, καὶ Δημοκράτης οἱ πάνυ. καὶ προσελθοῦσί γε αὐτοῖς, καὶ πρὸ τῶν ἄλλων εἰσδεχθῆναι ἀξιοῦσι, θυρωροὶ ἑπτὰ [f] ἐφεστῶτες, εὐμεγέθεις βάρβαροι προσαραξάτωσαν ἐς τὸ μέτωπον εὐθὺ τὴν θύραν, οἷα νῦν [g] αὐτοὶ ποιοῦσιν. ἐγὼ δὲ, ὁπόταν δόξῃ, προκύψας ὥσπερ ὁ ἥλιος, ἐκείνων μὲν οὐδ' ἐπιβλέψοιμι ἐνίους· εἰ δέ τις πένης, οἷος ἦν ἐγὼ πρὸ τοῦ θησαυροῦ, φιλοφρονήσομαι τοῦτον, καὶ λουσάμενον ἥκειν κελεύσω τὴν ὥραν ἐπὶ τὸ δεῖπνον. οἱ δὲ ἀποπνιγήσονται [h] οἱ πλούσιοι, ὁρῶντες ὀχήματα, ἵππους, καὶ παῖδας ὡραίους, ὅσον [i] δισχιλίους ἐξ ἁπάσης ἡλικίας, ὅ, τι περ τὸ ἀνθηρότατον.

Εἶτα δεῖπνα ἐπὶ χρυσοῦ (εὐτελὴς γὰρ ὁ ἄργυρος, καὶ οὐ κατ' ἐμέ) τάριχος μὲν ἐξ
1 Ἰβηρίας, οἶνος δὲ ἐξ Ἰταλίας, ἔλαιον δὲ ἐξ Ἰβηρίας καὶ τοῦτο, μέλι δὲ ἡμέτερον τὸ ἄπυρον, καὶ ὄψα πανταχόθεν, καὶ σύες, καὶ λαγῶς, καὶ ὅσα πτηνὰ, ὄρνις ἐκ Φάσιδος, καὶ

f Ἐφεστῶτες] Ἑστῶτες marg. *At*. g Αὐτοὶ] Εὐθὺ male O. h Οἱ] Omittit *Ha*. i Δισχιλίους] Recte ſic O. *Fr. S. Amſt.* Δυχιλίους *J. P. H. Fl.* male.

1. Οἶνος δὲ ἐξ Ἰταλίας] ‡ Ὃν Φαλερνον φασί. τὸ κάτω δὲ Ἰβηρίας τὸ πρὸς τὰ Γάδειρα λέγει, πολλὰ γὰρ ἐκεῖθεν ἰχθύηρα ταρίχη ἐκομίζετο, ἰχθύας φερούσης οὐ κατὰ τὴν ἄλλην θάλασσαν, ἀλλὰ πολλῷ καὶ τῷ μεγέθει καὶ τῷ λίπει τοὺς ἄλλους παρευδοκιμοῦντας. *V.*

‡ Ὃν Φαλ. φ.] In C. non reperio. *M. du S.*

ἥκειν κελεύσω κατὰ τὴν ὥραν. *F.G.*

1. Ἔλαιον] Antiphanes μύρον ἐξ Ἀθηνῶν apud *Athenaeum*. 27. E. Melius conveniret ἄκαπνον quam iſtud ἄπυρον, quod quam recte melli tribuatur, alii viderint, conf. *Athen*. l. c. *M. du S.*

2. Μέλι — ἄπυρον] Dicit Adimantus, ſe, ſi ex voto diteſcat, curaturum ſibi ut in promtu ſint ſalſamenta ex Hiſpania, vinum ex Italia, oleum ex Hiſpania, μέλι δὲ ἡμέτερον τὸ ἄπυρον, *mel vero noſtras ſine igne*, ut non male Interpres, hoc eſt mel Atticum quod ſine fumo colligebatur in argenti metallis Atticis, ut Auctor eſt *Strabo* L. XI. qui id vocat ἀκάπνιστον, & *Plin* L. XI. 15. *Cum eximuntur mella, apes abigi fumo utiliſſimum, ne iraſcantur, aut ipſae avide vorent* &c. *Rurſus nimio fumo inficiuntur, quarum injuriam ſentiunt mella, vel minimo contactu roris aceſcentia. Et ob id inter genera ſervatur quod acapnon dicitur.* Latini ſcriptores poſteriores appellarunt *mel ſine fumo*, ut docuit ὁ πάνυ *Reineſius* L. III. Var. Lectt. 4. hoc vero Noſtro eſt μέλι ἄπυρον. *J.G.G.*

3. Καὶ λαγὼς] Λαγὼ ſcribend. plur. num. Idem erratum c. 40. *F.G.* I. e. ubi νεὼ quoque pro νεὼς legi vult Idem. Ego vero, quia reliqua animalia, ὄρνις, ταῶς, ἀλεκτρυὼν ſingulari num. proponuntur, λαγὼς quoque ut ſingulare ſervari, & σύες quoque in σῦς, contrahi poſſe putabam; at quia ſequentia ſingularia tamen conſtituunt plurale πτηνὰ, jam *Gujeto* adſentior. *J.F.R.*

9. Ἀπο-

καὶ ταὼς ἐξ Ἰνδίας, καὶ ἀλεκτρυὼν Νομαδικός· οἱ δὲ σκευάζοντες ἕκαστα, σοφισταί τινες, περὶ πέμματα καὶ χυμοὺς ἔχοντες. εἰ δέ τινι προπίοιμι, σκύφον ἢ φιάλην αἰτήσας, ὁ ἐκπιὼν ἀποφερέτω καὶ τὸ ἔκπωμα.

ſide, & ex India pavo, gallus autem Numidicus: qui vero parent ſingula, ſophiſtae quidem *ſunto* in coquendo & ſuccis parandis occupati. Si cui vero propinem ſcypho poſtulato aut phiala, qui ebibit, poculum quoque ipſum auferat.

Οἱ δὲ νῦν πλούσιοι πρὸς ἐμὲ Ἶροι καὶ [a] προσαῖται δηλαδὴ ἅπαντες. καὶ οὐκ ἔτι τὸ ἀργυροῦν πινάκιον, ἢ τὸν σκύφον ἐπιδείξεται Διόνικος ἐν τῇ πομπῇ, καὶ μάλιστα ἐπειδὰν ὁρᾷ τοὺς οἰκέτας τοὺς ἐμοὺς ἀργύρῳ τοσούτῳ χρωμένους. τῇ πόλει δὲ ταῦτα παρ' ἐμοῦ ἐξαίρετα [b] ὑπῆρξεν ἂν, αἱ μὲν διανομαὶ, κατὰ μῆνα ἕκαστον δραχμαὶ τῷ μὲν ἀστῷ ἑκατὸν, τῷ δὲ μετοίκῳ [c] ἥμισυ τούτων· δημόσια δὲ ἐς κάλλος θέατρα, καὶ βαλανεῖα· καὶ τὴν θάλατταν ἄχρι πρὸς τὸ Δίπυλον ἥκειν, κἀνταῦθά που λιμένα εἶναι, ἐπαχθέντος ὀρύγματι μεγάλῳ τοῦ ὕδατος, ὡς τὸ πλοῖόν μου πλησίον [d] ὁρμεῖν, [e] καταφανὲς ὂν ἐκ τοῦ Κεραμεικοῦ.

24. Qui vero jam ſunt divites, Iri ad me & mendici nimirum *ſunto* omnes: nec amplius parvulam illam lancem argenteam, aut poculum, in pompa oſtentabit Dionicus; praeſertim ubi viderit, ſervos meos tanto uti argento. Civitati vero haec a me inſignia *munera* contigerint. Diviſiones menſtruae, drachmae civi unicuique centum; inquilino harum dimidium: publica ad pulchritudinem *culta* theatra, & balineae, & ut mare ad Dipylum (*geminam portam*) usque perveniat, atque hic circiter portus ſit adducta per magnam foſſam aqua, ut prope appellere navis mea poſſit, ab ipſo inde Ceramico jam conſpicua.

Τοῖς φίλοις δὲ ὑμῖν, Σαμίππῳ μὲν εἴκοσι μεδίμνους [f] ἐπισήμου χρυσίου διαμετρῆσαι τὸν οἰκονόμον ἐκέλευσα ἂν, Τιμολάῳ δὲ πέντε χοίνικας, Λυκίνῳ δὲ χοίνικα, ἀπομεμαγμένην καὶ ταύτην, ὅτι λάλος ἐστὶ, καὶ ἐπισκώπτει μου τὴν εὐχήν. τοῦτον

25. Amicis autem meis, Samippo quidem viginti medimnos auri ſignati diſpenſatorem meum admetiri jubeam; Timolao choenices quinque; Lycino autem choenicem, abraſam ipſam quoque, quod garrulus eſt, meumque votum irridet. Hanc, ego

a Προσαῖται] Πτωχοὶ O. quod ex gloſſa natum videtur. *b* Ὑπῆρξεν] Ὑπῆρχεν O. & *Fl.* *c* Ἥμισυ] ς γ O. *d* Ὁρμεῖν] Ὁρμᾶν O. *e* Καταφανὲς ὂν] Καταφανὴς ὢν male O. ὂν male *J.* *f* Ἐπισήμου] Deeſt in O.

9. Ἀποφερέτω] Sic Verus factitavit, teſte *Capitolino*, in magno illo convivio, de quo cap. 5. loquitur. *M. du S.*

13. Διόνικος] Nominatur quidam Dionicus in Συμπ. vid. an idem ſit aut nomen fictitium. *M. du S.*

16. Ὑπῆρξεν] Sic Impr. fere omnes. At in Ox. & *Fl.* ὑπῆρχεν. Ego tamen nihil muto. *M. du S.*

Ibid. Αἱ μὲν διανομαὶ] Attici Teſtamentum ſugillare hic videtur, qui Herodis pater fuit; is enim minam civibus Atticis viritim diſtribuendam quotannis reliquerat. vide *Philoſtr.* v. Herodis p. 549. Quae de publicis aedificiis & de foſſa ipſa ad Dipylum continuanda adduntur, eodem ſpectare puto, lectis iis quae de nave, machinarum latentium ope, ſuper terram navigante apud eundem narrantur p. 550. mecum credo ſenties. *M. du S.*

29. Ἀπομεμαγμένην] *Theocr.* in Ἀδωνιάζ. οὐκ ἀλέγω μή μοι κενεὰν ἀπομάξῃς, ſubaudi χοίνικα. *F. G:*

Ἀπομεμαγμένην] Vid. *Caſaub.* ad Theophr. Char. 253. *M. du S.*

35. Οἶσθα οὖν, ὦ Ἀδείμαντε, ὡς πάνυ σοι ἀπὸ λεπτῆς κρόκης ὁ παῖς οὑτοσὶ πλοῦτος ἀπήρτηται, καὶ ἢν ἐκείνη ἀποῤῥαγῇ, πάντα οἴχεται] Interpres: *ergo ſcis Adimante, quam tenui de filo puer iſte Plutus dependeat, quod ſi rumpatur, omnia evaneſcent.* Mendum eſt inſigne in his verbis, quod tamen ab interpretum nullo eſt animadverſum. Nam quid, amabo, eſt παῖς πλοῦτος? Quis unquam fando audivit de *puero Pluto*. Neſcio ſane, quem ſibi interpretes finxerint puerum Plutum, quem nemo Poëta, nemo fabularum architectus unquam novit. At mendum turpiſſimum unius literulae litura tolli poteſt, & neceſſario debet, quod me docuit Vir Celeberrimus *Antonius Schultingius* Juris Anteceſſor ordinarius, Collega mihi conjunctiſſimus, ni-

ego vellem vitam vivere, divitiis ſupra modum affluens, & deliciis voluptatibusque omnibus fruens liberrime. Dixi: ac perficiat iſta mihi Mercurius.

26. LYC. Noſti ergo, Adimante, quam a tenui tibi filo univerſae iſtae divitiae ſuſpenſae ſint, quo rupto, perierint omnia, & carbones tibi pro theſauro relinquantur. ADIM. Quid ais, Lycine? LYC. Quod obſcurum eſt, vir bone, quam diu ſis in iſtis divitiis victurus. Quis enim novit, annon appoſita adhuc menſa illa aurea, ante etiam quam manum injicias, ac guſtes de pavone, vel de gallo Numidico, efflata animula hinc abeas, vulturibus & corvis relinquens iſta omnia? An vis, ut eos tibi recenſeam, qui ſtatim, ante quam fruerentur divitiis, mortui ſunt; quoſdam vero, dum viverent, iis, quae habebant, ab invido quodam ad talia daemone privatos? Audis enim forte Croeſum & Polycratem, multum te ditiores, bonis omnibus brevi tempore excidiſſe?

27. Ut autem hos etiam tibi remittam, an valetudinem tibi tanquam ſponſore quodam certam firmamque futuram arbitraris? aut non vides multos divitum miſere a do-

ἐβουλόμην βιῶναι τὸν βίον, πλουτῶν ἐς ὑπερβολήν, καὶ τρυφῶν, καὶ πάσαις ἡδοναῖς ἀφθόνως χρώμενος. εἴρηκα. καί μοι ὁ Ἑρμῆς τελεσιουργήσειεν αὐτά.

ΛΥΚ. Οἶσθα οὖν, ὦ Ἀδείμαντε, ὡς πάνυ σοι ἀπὸ λεπτῆς κρόκης ὁ [g] πᾶς οὑτοσὶ πλοῦτος ἀπήρτηται, καὶ ἢν ἐκείνη ἀποῤῥαγῇ, πάντα οἴχεται, καὶ ἄνθρακές σοι ὁ θησαυρὸς [h] ἔσται; ΑΔΕΙΜ. Πῶς λέγεις, ὦ Λυκῖνε; [i] ΛΥΚ. Ὅτι, ὦ ἄριστε, ἄδηλον ὁπόσον χρόνον βιώσεις πλουτῶν. τίς γὰρ οἶδεν εἰ ἔτι παρακειμένης σοι τῆς χρυσῆς τραπέζης, πρὶν ἐπιβαλεῖν τὴν χεῖρα, καὶ ἀπογεύσασθαι τοῦ ταὼ, ἢ τοῦ Νομάδος ἀλεκτρυόνος, ἀποφυσήσας τὸ ψυχίδιον ἄπει, γυψὶ καὶ κόραξι πάντα ἐκεῖνα καταλιπών; ἢ ἐθέλεις καταριθμήσομαί σοι τοὺς μὲν αὐτίκα πρὶν ἀπολαῦσαι τοῦ πλούτου ἀποθανόντας, ἐνίους δὲ καὶ ζῶντας ἀποστερηθέντας ὧν εἶχον, ὑπό τινος βασκάνου πρὸς τὰ τοιαῦτα δαίμονος; ἀκούεις γάρ που τὸν Κροῖσον καὶ τὸν Πολυκράτην, πολὺ σοῦ πλουσιωτέρους γενομένους, ἐκπεσόντας ἐν βραχεῖ τῶν ἀγαθῶν ἁπάντων;

Ἵνα δέ σοι καὶ τούτους ἀφῶ, τό, τε ὑγιαίνειν ἐχέγγυον οἴει σοι γενήσεσθαι, καὶ βέβαιον; ἢ οὐχ ὁρᾷς πολλοὺς τῶν πλουσίων κακοδαιμόνως

g Πᾶς] Recepi ex *P. Fl. V2.* pro Παῖς quod male *H. J. S. Amſt.* &c. *h* Ἔσται] Ἔστιν O. *i* ΛΥΚ.] Omiſit *J. Ald. H. Fl.* Addidit *P. S.* ceteraeque. Inſeruit & marg. *A1.*

nimirum ſi pro παῖς legas πᾶς, hoc ſenſu; *quam tenui de filo omnes hae divitiae pendeant.* Atque ſic ſenſus planus eſt & facilis; addam quem ego obſervavi ſimilem ex *Herodoto* locum, qui eſt lib. III. cap. 19. καὶ πᾶς ἐκ Φοινίκων ἤρτητο ὁ ναυτικὸς στρατός; quam ineptum & ridiculum foret, ſi iſthic legas παῖς στρατός; ſed aeque ridiculum eſt illud apud Lucianum παῖς πλοῦτος. *L. BOS.*

36. Ὁ παῖς] Lege ὁ πᾶς. *M. V. La Croze.* Optime; idem & adſcripſerat *Gujet.* quare id recepi; nec opus eſt magno conatu ad id probandum, adeo ſe id ſponte probat. *J. F. R.*

39. ΑΔΕΙΜ. Πῶς λέγεις, ὦ Λυκῖνε; ὅτι, ὦ ἄριστε] ΑΔΕΙΜ. Πῶς λέγεις, ὦ Λυκῖνε; ΛΥΚ. Ὅτι, ὦ ἄρ. *Th. M.*

42. Εἰ ἔτι] Ἄρτι legendum videtur. *F. G.* Immo ſi ἔτι ſimpliciter pro *adhuc* acceperis, locum hic non haberet ἔτι. At ſi pro *jam tum*, nihil mutato opus erit. Vel, vulgari ſignificatu retento, *ipſo momento, quo accubas*, ſive *coena nondum peracta*, veluti ἔτι αὐτοῦ λαλοῦντος in Nov. Foed. centies, *eo adhuc loquente*, i. e. *inter loquendum.* Ἄρτι tamen non reſpuerem, ſicubi invenirem. Sed poſſis & ἤδη conjicere, quod dictantes ἴδη pronuntiabant. *J. F. R.*

53. Ἐκπεσόντας] De hac phraſi agit Rev. *J. Elſner.* Obſ. ad *Galat.* V. 4. *J. F. R.*

55. Τό, τε] Τὸ ὑγιαίνειν ἐχέγγυον placet. ἐχέγγυον i. e. ἀσφαλὲς, firmum, conſtans; ſed forte τόγε ὑγιαίνειν legendum. *F. G.* Hoc probem: etſi enim τό, τε cum ſeq. καὶ bene convenire videtur ad ſonum, non tamen adnexum eſt τε ei verbo, cui debebat; ſic enim ἐχέγγυόν τε καὶ βέβαιον requireretur. *J. F. R.*

νως διαγόντας ὑπὸ τῶν ἀλγηδόνων, τοὺς μὲν οὐδὲ βαδίζειν δυναμένους, ἐνίους δὲ τυφλοὺς, ἢ τῶν [a] ἐντοσθίων τι ἀλγοῦντας; ὅτι μὲν γὰρ οὐκ ἂν ἕλοιο, πλουτεῖν δὶς τοσοῦτον πλοῦτον, ὅμοια πάσχειν Φανομάχῳ τῷ πλουσίῳ, καὶ θηλύνεσθαι ὡς ἐκεῖνος, εὖ οἶδα κἂν μὴ εἴπῃς. ἐῶ λέγειν ὅσας ἐπιβουλὰς [b] οἶδα μετὰ τοῦ πλούτου, [c] καὶ λῃστὰς, καὶ φθόνον, καὶ μῖσος παρὰ τῶν πολλῶν. ὁρᾷς οἵων σοι πραγμάτων αἴτιος ὁ θησαυρὸς γίγνεται; ΑΔΕΙΜ. Ἀεὶ [d] σύ μοι, ὦ Λυκῖνε, ὑπεναντίος· ὥστε οὔτε τὴν [e] χοινικίδα ἔτι λήψῃ, εἰς τέλος μου τῆς εὐχῆς ἐπηρεάζων. ΛΥΚ. Τοῦτο μὲν ἤδη κατὰ τοὺς πολλοὺς τῶν πλουσίων ἀναδύῃ, καὶ ἀνακαλεῖς τὴν ὑπόσχεσιν. ἀλλὰ σὺ ἤδη, ὁ Σάμιππος, εὔχου.

ΣΑΜ. Ἐγὼ δὲ (ἠπειρώτης γάρ εἰμι, Ἀρκὰς, ἐκ Μαντινείας, ὡς ἴστε) ναῦν μὲν οὐκ αἰτήσομαι γενέσθαι, ἥν γε τοῖς πολίταις ἐπιδείξασθαι ἀδύνατον, οὐδὲ μικρολογήσομαι πρὸς τοὺς θεοὺς, θησαυρὸν αἰτῶν, καὶ μεμετρημένον χρυσίον· ἀλλὰ (δύνανται γὰρ [f] ἅπαντα οἱ θεοὶ, καὶ τὰ μέγιστα εἶναι δοκοῦντα, καὶ [g] ὁ νόμος τῆς εὐχῆς, ὃν Τιμόλαος ἔθηκε, φήσας μηδὲν ὀκνεῖν αἰτεῖν, ὡς ἐκείνων πρὸς οὐδὲν ἀνανευόντων) αἰτῶ δὴ βασιλεὺς γενέσθαι, οὐχ οἷος Ἀλέξανδρος ὁ Φιλίππου, ἢ Πτολεμαῖος, ἢ Μιθριδάτης, ἢ εἴ τις ἄλλος ἐκδεξάμενος τὴν βασιλείαν παρὰ πατρὸς, ἦρξεν· ἀλλά μοι τὸ πρῶτον ἀπὸ λῃστείας ἀρξαμένῳ, ἑταῖροι καὶ συνωμόται ὅσον τριάκοντα, πιστοὶ μάλα καὶ πρόθυμοι γενέσθωσαν· εἶτα κατ' ὀλίγον, τρια-

loribus habere, quoſdam ne incedere quidem valentes, aliquos caecos, aut inteſtino quodam dolore laborantes. Te enim nec cum altero tanto divitiarum optaturum eſſe ea pati, quae dives ille Phanomachus, atque ita, ut iſte effeminari, etiam te tacente bene novi. Mitto dicere, quot inſidias novi cum divitiis *conjunctas*, & latrones, & invidiam, & odium multitudinis. Vides quot tibi negotia faceſſat theſaurus? ADIM. Semper tu mihi, Lycine, adverſaris. Itaque nec choenicem jam accipies, qui perpetuo votum meum calumnieris. LYC. Iſtuc jam pro more vulgi divitum *facis*, *quod* retractas & revocas promiſſum. Sed tu jam, Samippe, opta.

28. SAM. Ego autem, (quippe mediterraneus homo, Arcas, ut noſtis, ex Mantinea,) navem mihi obtingere non optabo, quippe quam oſtendere civibus meis nequeam: neque ita minute cum Dis rationes putabo, uti theſaurum optem ac dimenſum aurum. Verum, (poſſunt enim omnia Dii, etiam quae maxima videntur, & lex optandi *haec eſt*, quam Timolaus poſuit, cum dixit, ne quid verecundemur optare, tanquam nihil illis renuentibus:) opto igitur rex fieri, non qualis Alexander Philippi, aut Ptolemaeus, aut Mithridates, aut ſi quis alius acceptum a patre regnum tenuit. Sed mihi primum a latrociniis auſpicanti ſodales contingant & conjurati circiter triginta, fideles maxime atque alacres. Tum accedentes paullatim trecen-

a Ἐντοσθίων] Sic O. *Fl. Fr. P.* aliaeque. Ἐντοσθιδίων *J.* *b* Οἶδα] Deeſt in O. *c* Καὶ] Ἢ O. & *Fl.* *d* Σύ] Σοὶ male P. *e* Χοινικίδα] Sic O. & Edd. excepta *J.* quae χοίνικα. *f* Ἅπαντα] Πάντα O. *g* Ὁ] Omittit artic. O.

64. Οἶδα μετὰ] Non agnoſcit Ox. Et ſane odioſum eſt. *M. du S.*

69. Χοινικίδα] Sic Impr. plerique & Ox. quae vox paullo inſolentior Editori *J.* viſa eſt, adeoque χοίνικα repoſuit. *M. du S.*

70. Τῆς εὐχῆς] Ταῖς εὐχαῖς legend. videtur. τὸ ἐπηρεάζω dativo non genitivo jungitur. *F.G.* Laudo, & εὐχῆς ex mala pronuntiatione dictantis ortum arbitror. *J.F.R.*

94. Πεντακισχιλίους] *Quingenta millia* pro *quinque m.* dederat Bened. *J.F.R.*

96. Ἄρχων] Interpunctionem mutavi, cum legeretur προκριθεὶς, ἄρχων ἄριστος &c. *J.F.R.*

4. Ὅμοιαν] An ὁμοίως; *F.G.*

Ὁμοίως

centi alii poſt alios; tum mille, & non ita multo poſt, decies mille. Et in univerſum ad quinquaginta millia armatorum, equites vero circiter quinquies mille.

29. Ego vero ſuffragiis omnium praelatus imperator, qui optime videar hominibus praeeſſe, & tractare negotia: ut eo ipſo jam major ſim regibus caeteris, tanquam virtute praelatus ad regendum exercitum, non heres factus alterius, qui in regno *parando* elaborarit: quando hoc theſauro Adimanti valde ſimile eſt, neque res aeque jucunda, quam ſi quis per ſe ſibi partum imperium videat. LYC. Papae, Samippe, nihil parvum, ſed ipſum caput bonorum tu quidem petiiſti, tantae multitudini armatorum imperare, praeſtantiſſimum judicatum a quinquaginta millibus. Talem nobis, tam admirabilem regem a Mantinea enutritum, neſciebamus. Verum regna jam, & duc milites, adorna equitatum, & viros ſcutatos. Volo enim ſcire, quo ituri ſitis tot homines ex Arcadia, aut ad quos miſeros primum acceſſuri.

30. SAM. Audi, Lycine, vel potius nos ſi volueris comitare. Quinque enim te millibus equitum praeficiam. LYC. Verum ego honoris tibi, Rex, gratiam facio, inclinatusque Perſarum in morem te adoro, reductis in tergum manibus, tiaram illam

κόσιοι προσιόντες ἡμῖν, [h] ἄλλοι ἐπ' ἄλλους· εἶτα χίλιοι, καὶ μετ' οὐ πολὺ, μύριοι· καὶ τὸ πᾶν εἰς πέντε μυριάδας [i] τὸ ὁπλιτικὸν, ἱππεῖς δὲ ἀμφὶ τοὺς πεντακισχιλίους.

Ἐγὼ δὲ χειροτονητὸς ὑφ' ἁπάντων προκριθεὶς ἄρχων, ἄριστος εἶναι δόξας ἀνθρώπων ἡγεῖσθαι, καὶ πράγμασι χρῆσθαι. ὡς τοῦτό [k] γε αὐτὸ ἤδη [l] μεῖζον εἶναι τῶν ἄλλων βασιλέων, ἅτε ἀρετῇ προχειρισθέντα [m] τῆς στρατιᾶς ἄρχειν, οὐ κληρονόμον γενόμενον, [n] ἄλλου πονήσαντος εἰς τὴν βασιλείαν. ἐπεὶ τῷ Ἀδειμάντου θησαυρῷ παραπλήσιον τὸ τοιοῦτο, καὶ τὸ πρᾶγμα οὐχ [o] ὅμοιον ἡδὺ, ὥσπερ ὅταν ἴδῃ τις αὐτὸς δι' αὐτοῦ κτησάμενος τὴν δυναστείαν. ΛΥΚ. Παπαὶ, ὦ Σάμιππε, οὐδὲν μικρὸν, ἀλλὰ τὸ κεφάλαιον αὐτὸ τῶν ἀγαθῶν ἁπάντων σύγε ᾔτησας, ἄρχειν ἀσπίδος τοσαύτης, ἄριστος δὴ προκριθεὶς ὑπὸ τῶν πεντακισμυρίων. τοιοῦτον ἡμῖν ἡ Μαντίνεια θαυμαστὸν βασιλέα καὶ στρατηγὸν ἐλελήθει ἀνατρέφουσα. πλὴν ἀλλὰ βασίλευε, καὶ ἡγοῦ τῶν στρατιωτῶν, καὶ διακόσμει τό, τε ἱππικὸν, καὶ τοὺς ἀνέρας τοὺς ἀσπιδιώτας. ἐθέλω γὰρ εἰδέναι οἷ βαδιεῖσθε τοσοῦτοι ὄντες [p] ἐξ Ἀρκαδίας, ἢ ἐπὶ τίνας ἀθλίους πρώτους ἀφίξεσθε.

ΣΑΜ. Ἄκουε, ὦ Λυκῖνε, μᾶλλον δὲ, εἴ σοι φίλον, ἀκολούθει μεθ' ἡμῶν, ἵππαρχον γάρ σε τῶν πεντακισχιλίων ἀποφανῶ. ΛΥΚ. Ἀλλὰ τῆς μὲν τιμῆς, ὦ βασιλεῦ, χάριν οἶδά σοι, καὶ ὑποκύψας ἐς τὸ Περσικὸν, προσκυνῶ σε περιαγαγὼν ἐς τοὐπίσω τὼ χεῖρε, [q] τιμῶν τὴν τιάραν ὀρθὴν οὖσαν,

καὶ

h Ἄλλοι ἐπ' ἄλλους] Ἄλλος ἐπ' ἄλλῳ O. *i* Τὸ] Sine artic. O. *k* Γε] Non habet O. *l* Μεῖζον] Nil mut. Edd. nec O. *m* Τῆς] Ὑπὸ τῆς O. male. *n* Ἄλλου πον. εἰς τὴν βασ.] Quinque haec deſunt in O. *o* Ὅμοιον] Sic Edd. & O. Leg. ὁμοίως. *p* Ἐξ Ἀρκαδίας] Ἐξαρδίας male O. *q* Τιμῶν] Τεμὼν male O.

Ὁμοίως] In omnibus ſcriptum eſt ὅμοιον, prave haud dubie, ego mutavi. Vid. Προμ. c. 10. *M du S.*

15. Ἀνέρας] Cur hic a vulgato recederet, olim non videbam. Nunc tandem apud *Homerum* invenio Il. B. 554. *M. du S.*

16. Ἐξ Ἀρκαδίας] Aſini nempe, Arcadiae pecuaria Perſio. *M.V. La Croze.*

22. Ἐς τὸ Περσικὸν] *A la Perſane. F.G.* Sic εἰς τὸ κρεῖττον *optimo modo.* Et ſic fere *Aelian.* IV. 4. Εἰς τὸ σχῆμα τινὸς, vel εἰς ζῆλον τινὸς ποιεῖν. *ad imitationem, figuram, modum quemdam quid facere*, Herodiano frequens. *J.F.R.*

23. Περιαγαγὼν — τὼ χεῖρε] Vid. *Xenoph.* Cyrop. VIII. 127.20. & Ἑλλ. II. p. 266. 30. quo alludere videtur;

καὶ τὸ διάδημα· σὺ δὲ τῶν ἐῤῥωμένων τούτων τινὰ ποίησον ἵππαρχον. ἐγὼ γάρ σοι [a] δεινῶς ἄφιππός εἰμι, καὶ οὐδὲ ὅλως ἐπέβην ἵππου ἐν τῷ [b] πρὸ τοῦ χρόνῳ. δέδια τοίνυν μὴ τοῦ σαλπιγκτοῦ ἐποτρύνοντος, καταπεσὼν ἔγωγε, συμπατηθῶ ἐν τῇ τύρβῃ ὑπὸ τοσαύταις ὁπλαῖς, ἢ καὶ θυμοειδὴς ὁ ἵππος [c] ὢν, ἐξενέγκῃ με, τὸν χαλινὸν ἐνδακὼν, ἐς μέσους τοὺς πολεμίους, ἢ δεήσει καταδεθῆναί με πρὸς τὸ [d] ἐφίππειον, εἰ μέλλω μένειν τε ἄνω, καὶ ἕξεσθαι τοῦ χαλινοῦ.

tuam rectam veneratus ac diadema: at tu de robuſtis hiſce unum fac Praefectum equitum. Ego enim vehementer a re equeſtri abhorreo, nec omnino equum ſuperiori tempore conſcendi. Metuo igitur, ne claſſicum canente tubicine, delapſus ego in turba conculcer a tot ungulis, aut etiam ne acer equus frena mordens in medios me hoſtes inferat, aut ne ad ephippium deligandus ſim, ut ſupra manere ac retinere frena poſſim.

ΑΔΕΙΜ. Ἐγώ σοι, ὦ Σάμιππε, ἡγήσομαι τῶν ἱππέων· Λυκῖνος δὲ τὸ δεξιὸν κέρας ἐχέτω. δίκαιος δ᾽ ἂν εἴην τυχεῖν παρὰ σοῦ τῶν μεγίστων, τοσούτοις σε μεδίμνοις δωρησάμενος ἐπισήμου χρυσίου. ΣΑΜ. Καὶ αὐτοὺς ἐρώμεθα, ὦ Ἀδείμαντε, τοὺς ἱππέας, εἰ [e] δέξονταί σε ἄρχοντα σφῶν γενέσθαι. ὅτῳ δοκεῖ, ὦ ἱππεῖς, Ἀδείμαντον ἱππαρχεῖν, ἀνατεινάτω τὴν χεῖρα· πάντες, ὡς ὁρᾷς, ὦ Ἀδείμαντε, ἐχειροτόνησαν. ἀλλὰ σὺ μὲν ἄρχε τοῦ ἵππου, Λυκῖνος δὲ ἐχέτω τὸ δεξιόν· οὑτοσὶ δὲ Τιμόλαος ἐπὶ τοῦ εὐωνύμου τετάξεται. ἐγὼ δὲ κατὰ μέσον, ὡς νόμος βασιλεῦσι τῶν Περσῶν, ἐπειδὰν αὐτοὶ συμπαρεδρεύειν αὐτοῖς [f] βούλωνταί τινας.

31. ADIM. Ego tibi, o Samippe, equitatum ducam, dextrum vero cornu Lycinus teneat; dignus autem eſſe videor qui maxima a te conſequar, tot tibi auri ſignati largitus modios. SAM. Ipſos etiam interrogemus, Adimante, equites, utrum te recipiant ſuum Praefectum futurum. *Qui cenſetis, equites, Adimantum equitatui praeſici, manum tollitote.* Omnes, ut vides, Adimante, ſuſtulerunt. Verum habe tibi equeſtre imperium. Lycinus vero dextrum *cornu* habeat. At hic Timolaus ſiniſtro praeficietur. Ego ero in media acie, ut mos eſt Perſarum regibus, cum ſibi Legatos adeſſe, faſtigio fere aequato, volunt aliquos.

[g] Προΐωμεν δὲ ἤδη τὴν ἐπὶ Κορίνθου διὰ τῆς

32. Jam vero progrediamur Corinthum ver-

a Δεινῶς] Δεινὸς O. prave. *b* Πρὸ τοῦ] Bene *B. P. V*2. Προτοῦ *J. Fr. H. S.* *c* Ὦν] Ὃν O. *d* Ἐφίππειον] Et ſic *Fl.* cum *J. H. P.* &c. *e* Δέξονται] Δέξωνται *Fl.* *f* Βούλωνταί τινας] Τινὰς βούλονται O. *g* Προΐωμεν] Προσίωμεν marg. *A*1.

34. Πρὸς τὸ ἐφίππιον] Τὴν ἀστράβην φησὶν, ἤτοι τὴν ἐφεστρίδα, ἣν νῦν σέλλαν * καλοῦσι. *V.*

* Καλοῦσι] Sic dedit *M. du S.* quum ederetur φασί. neſcio unde emendationem hauſerit. *J. F. R.*

tur; & *Briſſon.* Perſic. I. Hunc autem morem aperuit mihi Clariſſimus vir *Joh. Chardinus*, qui cum apud Perſas eſſet, praetereunte Rege, vidit hodiernos Perſas manus ita manicis inſerentes, ut altera alteri applicetur. Non aſſecutus eſt *Lydiat.* Marm. Ox. p. 68. *M. du S.*

27. Οὐδὲ ὅλως] Mirum ſane in tot peregrinationibus equo nunquam uſum. *M. du S.*

50. Συμπαρεδρεύειν] Paraphraſi explicandum putavi verbum, cujus hanc vim eſſe ſentio. Forte jam adſcripſit hunc locum vir Doctiſſimus *Ger. d'Arnaud* capiti octavo elegantis opuſculi ſui de Dîs παρέδροις. *J. M. G.*

56. Τὰ ὅπλα] Subaudi κατὰ. *F. G.*

59. Κεγχρεαῖς] Sic Edd. Κεγχρειαῖς emendat *Solan.* vid. ejus rationes ſupra *Quom. Hiſt.* c. 29. At Κεγχρεαῖς ſine diphthongo adfert *Waſſ.* ad *Thucyd.* VIII. c. 10. No. 21. ex *Polyb.* ubi ſic ſemper. Quamvis ap. *Thucyd. Scylac. Strab.* & *Philoſtr.* ubique recte cum diphthongo reperias. Ego itaque non movi vulgatam ſcripturam, quia & ſupra l. d. in *Quom. Hiſt.* Κεγχρεῶν cum

verſus per montana, votis antea Jovi regum cuſtodi nuncupatis. Cumque Graeciam omnem ſubegerimus, (neque enim quisquam nobis armatus, qui tanto numero ſimus, occurret, ſed citra pulveris jactum ſuperabimus) conſcenſis triremibus, impoſitisque in hippagines equis (paratum autem eſt Cenchreis frumenti multum, & navium quod ſatis eſt, & reliqua omnia) per Aegeum navigemus in Ioniam. Deinde ibi ſacro Dianae facto, captisque facile urbibus non munitis, relictisque earum praefectis, in Syriam tendemus per Cariam, tum Lyciam, & Pamphyliam, & Piſidas, & maritimam montanamque Ciliciam, donec perveniamus ad Euphratem.

ὀρεινῆς, ἐπευξάμενοι τῷ βασιλείῳ Διΐ. κᾆτ' ἐπειδὰν τὰ ἐν τῇ Ἑλλάδι πάντα χειρωσώμεθα (οὐδεὶς γὰρ ὁ ἐναντιωθησόμενος ἡμῖν τὰ ὅπλα τοσούτοις οὖσιν, ἀλλ' [h] ἀκονιτὶ [i] κρατήσομεν) ἐπιβάντες ἐπὶ τὰς τριήρεις, καὶ τοὺς ἵππους εἰς τὰς ἱππαγωγοὺς ἐμβιβάσαντες (παρεσκεύασται δ' ἐν Κεγχρεαῖς καὶ σῖτος ἱκανὸς, καὶ τὰ πλοῖα [k] διαρκῆ, καὶ τἄλλα πάντα) [l] διαβάλλωμεν τὸν Αἰγαῖον [m] ἐς τὴν Ἰωνίαν. εἶτα ἐκεῖ τῇ Ἀρτέμιδι θύσαντες, καὶ τὰς πόλεις ἀτειχίστους λαβόντες ῥᾳδίως, ἄρχοντας ἀπολιπόντες, προχωρῶμεν ἐπὶ Συρίας διὰ Καρίας, εἶτα Λυκίας, καὶ Παμφυλίας, καὶ Πισίδων, καὶ τῆς παραλίου καὶ ὀρεινῆς Κιλικίας, ἄχρις ἂν ἐπὶ τὸν Εὐφράτην ἀφικώμεθα.

33. LYC. Me, rex, ſi videtur, Satrapam relinque Graeciae. Meticuloſus enim ſum, & longe diſcedere domo non facile ſuſtinuerim. At tu videris ducturus in Armenios atque Parthos, gentes pugnaces, & ſagittis bene collineantes. Igitur dextrum cornu trade alii, me Antipatrum quendam relinque in Graecia, ne me, dum phalangem tibi duco, ſagitta aliquis miſerum, circa Suſa aut Bactra, qua parte intectus ſum, trajiciat. SAM. Fugis delectum, Lycine, metu.

ΛΥΚ. Ἐμὲ, ὦ βασιλεῦ, εἰ δοκεῖ, Σατράπην τῆς Ἑλλάδος κατάλιπε. δειλὸς γάρ εἰμι, καὶ τῆς οἴκοι πολὺ ἀπελθεῖν οὐκ ἂν ἡδέως ὑπομείναιμι· σὺ δὲ ἔοικας ἐπὶ Ἀρμενίους καὶ Παρθυαίους ἐλάσειν, μάχιμα φῦλα, καὶ τὴν τοξικὴν εὔστοχα, ὥστε ἄλλῳ παραδοὺς τὸ δεξιὸν, ἐμὲ Ἀντίπατρόν τινα ἔασον ἐπὶ τῆς Ἑλλάδος, μή με καὶ διαπείρῃ τις οἰστῷ, ἄθλιον βαλὼν ἐς τὰ γυμνὰ, [n] περὶ Σοῦσα ἢ Βάκτρα [o] ἡγούμενόν σοι τῆς φάλαγγος. ΣΑΜ. Ἀποδιδράσκεις, ὦ Λυκῖνε, τὸν κατάλογον, δειλὸς ὤν. ὁ δὲ νό-

h Ἀκονιτὶ] Bene *S.* & *Amſt.* Ἀκονητὶ male cett. *i* Κρατήσομεν] Κρατοῦμεν O. & *Fl.* Item marg. *A1.* *k* Διαρκῆ] Διαργῆ O. male. *l* Διαβάλλωμεν] Ex emendat. *Solan.* Διαλάβωμεν Edd. & O. *m* Ἐς] Καὶ O. *n* Περὶ Σοῦσα ἢ Βάκτρα] Περὶ ἢ Βάκρα male O. *o* Ἡγούμενόν σοι] Ἡγούμενος σου male O.

75. Ἀντίπατρόν τινα ἔασον] Ἀλεξάνδρου τοῦτο τῆς ἱστορίας, Ἀντίπατρον ἀντ' αὐτοῦ καταλείπει. *V.* κἀκεῖνος γὰρ περαιούμενος τὸν Ἑλλήσποντον, ἐπὶ τῆς Εὐρώπης

cum vulgo librorum ſervavi, & *Th. Mag.* indicante ibid. Cl. *Jenſio*, utrovis more ſcribi, etiam obſervat. *J.F.R.*

61. Διαλάβωμεν] Corrige διαβάλωμεν. *F.G.*

Διαβάλλωμεν] Sic viſum mutare pro διαλάβωμεν, quod in omnibus Impr. & Ox. erat. *M. du S.*

62. Ἀρτέμιδι θύσαντες, καὶ τὰς πόλεις ἀτειχίστους λαβόντες, ῥᾳδίως ἄρχοντας ἀπολιπόντες] Sic quoque Benedictus *captis civitatibus immunitis, & præfectis ibidem facile relictis*, quum Micyllus pariter dediſſet *ac civitatibus nullo defendente captis, præfectisque ibidem facile relictis.* Mihi ea ratio loquendi videtur abſurda, & diſtinguendum eſſe λαβόντες ῥᾳδίως, ἄρχοντας ἀπολ. Sic enim & ſolent ſcriptores loqui & ſenſus communis fert. Mox longe ineptius vertuntur illa καὶ τῆς παραλίου καὶ ὀρεινῆς Κιλικίας *utramque Ciliciæ oram maritimam videlicet & montanam.* Si enim ὀρεινὴ non eſt παράλιος, non poteſt ferri *ora*: & cur non ſimpliciter *maritimamque ac montanam Ciliciam?* *J.G.*

79. Ἀποδιδράσκεις — τὸν κατάλογον] Hanc phraſin alibi obſervare me non memini. *M. du S.*

80. Κατάλογον] Κατάλοχον legit Interpres. *F.G.*

81. Οἱ.

νόμος ἀποτετμῆσθαι τὴν κεφαλὴν, εἴ τις λιπὼν φαίνοιτο τὴν τάξιν. ἀλλ' ἐπεὶ κατὰ τὸν [a] Εὐφράτην ἤδη ἐσμὲν, καὶ ὁ ποταμὸς ἔζευκται, καὶ κατόπιν ὁπόσα διεληλύθαμεν ἀσφαλῶς ἡμῖν ἔχει, καὶ πάντα ὕπαρχοι κατέχουσιν, ὑπ' ἐμοῦ ἑκάστῳ ἔθνει ἐπεισαχθέντες, οἱ δὲ καὶ ἀπίασι, τὴν Φοινίκην ἡμῖν ἐν τοσούτῳ, καὶ τὴν Παλαιστίνην, εἶτα καὶ τὴν Αἴγυπτον προσαξόμενοι. σὺ πρῶτος, ὦ Λυκῖνε, διάβαινε, [b] τὸ δεξιὸν ἄγων, εἶτα ἐγὼ, καὶ μετ' ἐμὲ οὑτοσὶ Τιμόλαος. ἐπὶ πᾶσι δὲ τὸ ἱππικὸν ἄγε σὺ, ὦ Ἀδείμαντε.

At lex eſt, capite plecti; ſi quis ordines deſeruiſſe deprehendatur. Sed quando jam ſumus ad Euphratem, & junctus eſt *ponte* fluvius, & a tergo quae reliquimus, tuta ſunt omnia: atque omnia tenent praefecti, unicuique populo a me dati: alii vero diſceſſerunt, qui Phoenicen nobis interea, & Palaeſtinam, deinde etiam Aegyptum reducant. Ac tu primus, Lycine, dextro cornu inducto, transjice: tum ego: & poſt me hic Timolaus: poſt omnes autem tu equitatum, Adimante, ducito.

Καὶ διὰ μὲν τῆς Μεσοποταμίας οὐδεὶς ἀπήντηκεν ἡμῖν πολέμιος, ἀλλ' ἑκόντες αὐτούς τε καὶ τὰς ἀκροπόλεις ἄνθρωποι [c] ἐνεχείρισαν, καὶ ἐπὶ [d] Βαβυλῶνα ἐλθόντες ἀπροσδόκητοι παρήλθομεν εἰς τὸ εἴσω τῶν τειχῶν, καὶ ἔχομεν τὴν πόλιν. ὁ βασιλεὺς [e] δὲ περὶ [f] Κτησιφῶντα διατρίβων, ἤκουσε τὴν ἔφοδον· εἶτα εἰς Σελεύκειαν παρελθὼν, παρασκευάζεται ἱππέας τε ὅτι πλείστους μεταπεμπόμενος, καὶ τοξότας, καὶ σφενδονήτας. ἀπαγγέλλουσι δ' οὖν οἱ σκοποὶ ἀμφὶ τὰς ἑκατὸν [g] ἤδη μυριάδας τοῦ μαχίμου συνειλέχθαι, καὶ τούτων εἴκοσιν [h] ἱπποτοξότας· καίτοι οὔπω ὁ Ἀρμένιος [i] πάρεστιν, οὔτε οἱ κατὰ τὴν Κασπίαν θάλατταν οἰκοῦντες, οὔτε οἱ ἀπὸ Βάκτρων, ἀλλ' ἐκ τῶν [k] πλησίων καὶ προαστείων τῆς ἀρχῆς· οὕτω ῥᾳδίως τοσαύτας μυριάδας [l] κατέλεξε.

34. Atque per Meſopotamiam nullus nobis obviam venit hoſtis, ſed ſponte ſe cum arcibus viri nobis dediderunt: progreſſique ad Babylonem, ex improviſo intra muros delati urbem habemus. Rex autem qui circa Cteſiphontem haeret, audita impreſſione progreſſus ad Seleuciam parat ſe, equitatu arceſſito quam plurimo, & ſagittariis funditoribusque. Renunciant ergo exploratores, circa millies mille jam viros pugnae aptos collectos eſſe, in his ducenta millia jaculantium ex equis, quamquam Armenius nondum adeſt, neque qui Caſpium mare accolunt, neque Bactriani, ſed de partibus modo vicinis & ſuburbanis quaſi imperii: adeo facile tot millia coegit. Itaque tem-

a Εὐφράτην] Ἐφράτην prave O. *b* Τὸ] Τὸν male O. *c* Ἐνεχείρισαν] Ἐνεχείρησαν O. rurſus male. *d* Βαβυλῶνα] Βαβυλῶνι O. prave. *e* Δὲ] Omiſit *Fl.* *f* Κτησιφῶντα] Κτησιφῶντος O. *g* Ἤδη] Neglectum in O. *h* Ἱπποτοξότας] Ἱπποτοξόται O. *i* Πάρεστιν] Πω πάρεστιν O. *k* Πλησίων] An πλησίον; adſcripſit *Solan.* *l* Κατέλεξε] Recte ſic *Pell.* Κατέαξε male Edd. & Codd. noſtri.

87. Οἱ δὲ] Pro *alii vero* uſitatum eſſe, permultis docet Rev. *J. Elſn.* Obſ. ad N. T. I. p. 347. *J. F. R.*

6. Εἴκοσιν] Μυριάδας ſcil. *F. G.*

9. Τῶν πλησίων] Etſi οἱ πλησίον alibi rectius & uſitatius, ut ſupra T. I. *Necyom.* c. 16. med. μηδὲν τοῦ πλησίον διαφέρων, atque alibi, ut indico T. III. *Philopatr.* c. 16. hic tamen nihil mutem, propter nexum cum προαστείων. *J. F. R.*

11. Κατέαξε] Κατέλεξε legendum videtur. *F. G.*

Κατέαξε] Neque κατάγειν eſſe exercitum cogere vel conducere, novi; neque formam illam Atticam, quam habet ἄγω vel ἄγνυμι aliter frangendi intellectu poſitam memini. Solicitor proinde levicula mutatione legere κατέλεξε, *CONSCRIPSIT, DELEGIT*, quod ſolenne in hac re verbum eſt, unde paullo ante κατάλογον dixerat. Λ facile in Α tranſiit, poſt quod Ε ſequens librarii ſtilo forte confoſſum eſt, factumque ex ΚΑΤΕΛΕΞΕ, ΚΑΤΕΑΞΕ. *J. M. G.*

29. Τριάκοντα] Aberat Pyraeeus portus XL. ſtadiis ab urbe, quorum in quatuor partes diviſorum tres jam emenſi

tempus eſt, ut nos etiam, quid nobis agendum ſit, circumſpiciamus.

35. ADIM. Nimirum ego ajo oportere vos pedites Cteſiphontem petere; nos autem, equitatum, hic manere ad Babylonem tuendam. SAM. Etiam tu, Adimante, metuis conſtitutus prope periculum. Tibi vero, Timolae, quid videtur? TIM. Omni cum exercitu hoſtes aggredi, nec exſpectare, donec parent ſe melius, adfluentibus undique auxiliis. Sed dum adhuc in via ſunt hoſtes, illos aggrediamur. SAM. Bene mones. Tu vero, Lycine, quid cenſes? LYC. Ego tibi dicam. Quandoquidem a contentione itineris fatigati ſumus, qui hodie mane deſcenderimus in Piraeeum, nunc vero jam triginta circiter ſtadia progreſſi ſimus; & ſol (*ardor*) multus: (circa meridiem enim eſt) ut hic alicubi ſub oleis, in everſa illa columella aſſidentes, requieſcamus, ac deinde ſurgentes, ſtudioſe redeamus in urbem. SAM. Scilicet Athenis tibi adhuc eſſe, bone vir, videris, qui circa Babylonem in campo ante muros ſedeas tot inter milites, diſputans de bello. LYC. Repoſuiſti me in memoriam. At ego putabam me ſobrium eſſe. Jam tuum eſt dicere ſententiam.

καιρὸς οὖν ἤδη σκοπεῖν ἡμᾶς ὅ, τι χρὴ ποιεῖν.

ΑΔΕΙΜ. Ἀλλ' ἐγὼ μὲν φημὶ δεῖν ὑμᾶς τὸ πεζὸν ἀπιέναι τὴν ἐπὶ Κτησιφῶντος, ἡμᾶς δὲ τὸ ἱππικὸν αὐτοῦ μένειν, τὴν Βαβυλῶνα διαφυλάξοντας. ΣΑΜ. Ἀποδειλιᾷς καὶ σὺ, ὦ Ἀδείμαντε, πλησίον τοῦ κινδύνου γενόμενος. σοὶ δὲ τί δοκεῖ, ὦ Τιμόλαε; ΤΙΜ. Ἁπάσῃ τῇ στρατιᾷ βαδίζειν ἐπὶ τοὺς πολεμίους, μηδὲ περιμένειν ἔστ' ἂν ἄμεινον παρασκευάσωνται, πανταχόθεν [m] αὐτοῖς συμμάχων προσγενομένων, ἀλλ' ἕως ἔτι καθ' ὁδόν εἰσιν οἱ πολέμιοι, ἐπιχειρῶμεν αὐτοῖς. ΣΑΜ. Εὖ λέγεις· σὺ δὲ τί, ὦ Λυκῖνε, δοκιμάζεις; ΛΥΚ. Ἐγώ σοι φράσω. ἐπειδὴ κεκμήκαμεν συντόνως ὁδεύοντες, ὁπότε κατῄειμεν ἕωθεν ἐς τὸν Πειραιᾶ, καὶ νῦν δὲ ἤδη τριάκοντά που σταδίους προκεχωρήκαμεν, καὶ ὁ ἥλιος πολὺς, κατὰ μεσημβρίαν γὰρ ἤδη μάλιστα, ἐνταῦθά που [n] ἐπὶ τὰς ἐλαίας [o] ἐπὶ τῆς ἀναγεγραμμένης στήλης καθίσαντας [p] ἀναπαύσασθαι, εἶτα οὕτως ἀναστάντας [q] πορεύεσθαι, καὶ ἀνύειν τὸ λοιπὸν ἐς τὸ ἄστυ. ΣΑΜ. Ἔτι γὰρ Ἀθήνησιν, ὦ μακάριε, εἶναι δοκεῖς, ὃς ἀμφὶ Βαβυλῶνα ἐν τῷ πεδίῳ, πρὸ τῶν τειχῶν ἐν τοσούτοις στρατιώταις [r] κάθησαι περὶ τοῦ πολέμου διασκοπούμενος. ΛΥΚ. Ὑπέμνησας· ἐγὼ δὲ νήφειν ᾤμην, καὶ σὺ [s] παρὰ τὸ φανεῖσθαι τὴν γνώμην.

ΣΑΜ.

m Αὐτοῖς] Αὐτῶν *Fl.* n Ἐπὶ τὰς ἐλαίας] Omiſſa in O. o Ἐπὶ] Ὑπὸ *Marc.* Nil mut. Edd. & O. p Ἀναπαύσασθαι] Ἀναπαύεσθαι O. q Πορεύεσθαι καὶ] Deſunt in O. r Κάθησαι] Καθίσαι O. s Παρὰ] Lege περί.

emenſi erant; quarta reſtabat Luciano vid. c. 16. & notam noſtram. *M. du S.*

32. Ἐπὶ τῆς ἀναγεγρ.] Ὑπὸ στήλης leg. omnino. Sic ὑπὸ γῆς, ὑπὸ μάλης & ſim. *F. G.* Eadem habet *Æ. M.*

Ibid. Ἀναγεγραμμένης] Quid ſibi velit ἀναγεγραμμένη στήλη, non eſt facile dictu. Leges quidem aut verba alia ἀναγεγραμμένα dici poſſunt, στήλη forte ἐπιγεγραμμένη, i. e. *literata*, *inſcripta*, ut adhuc dederunt interpretes. Quid vero ad aſſidendum commoditatis habet, & quidem, ut quatuor homines ſedeant, στήλη, *columella*, *cippus*, altum magis opus, quam longum aut latum? & quid ad eam partem, qua ſedetur, literae? Scilicet impoſuit antiquo alicui librario ſimilitudo maxima quae intercedit inter Τ & Γ literas: viderat idem literata ſaxa frequentia: dedit ergo ἀναγεγραμμένης pro ἀνατετραμμένης. *Columella*, *cippus*, *pila*, cum ſtant, ſcriptis ſervandis, & ingerendis in praetereuntium oculos, idonea: cum everſa jacent, ſive literata ſint, ſive minus, ſeſſionem praebent commodam fatigatis. *J. M. G.*

35. Τὸ λοιπὸν] Subaudi τῆς ὁδοῦ. *F. G.*

40. Καὶ σὺ παρὰ τὸ φανεῖσθαι τὴν γνώμην] Non ſine menda. *Th. M.* Additamentum videtur. An περιφρονεῖς τὴν γνώμην. οὐδὲν ὑγιές. *F. G.*

Καὶ

ΣΑΜ. [a] Πρόσειμεν δὴ, εἴ σοι δοκεῖ, καὶ ὅπως ἄνδρες ἀγαθοὶ ἐν τοῖς κινδύνοις ἔσεσθε, μηδὲ προδώσετε τὸ πάτριον φρόνημα· ἤδη γὰρ πȣ καὶ οἱ πολέμιοι ἐπιλαμβάνουσιν. ὥστε τὸ μὲν σύνθημα ἔστω, Ἐνυάλιος. ὑμεῖς δὲ ἐπειδὰν σημάνῃ ὁ σαλπιγκτὴς, ἀλαλάξαντες, καὶ τὰ δόρατα κρούσαντες πρὸς τὰς ἀσπίδας, ἐπείγεσθε συμμίξαι τοῖς ἐναντίοις, καὶ ἐντὸς γενέσθαι τῶν τοξευμάτων, ὡς μηδὲ πληγὰς λαμβάνωμεν, ἀκροβολίζεσθαι αὐτοῖς διδόντες. καὶ ἐπειδὴ ἐς χεῖρας ἤδη συνεληλύθαμεν, τὸ μὲν εὐώνυμον, καὶ ὁ Τιμόλαος, [b] ἐτρέψαντο τοὺς καθ' αὐτοὺς, Μήδους ὄντας, τὸ δὲ κατ' ἐμὲ ἰσόπαλον ἔτι. Πέρσαι γάρ εἰσι, καὶ ὁ βασιλεὺς ἐν αὐτοῖς· ἡ δὲ ἵππος ἅπασα τῶν βαρβάρων ἐπὶ τὸ δεξιὸν ἡμῶν ἐλαύνουσιν, ὥστε, ὦ Λυκῖνε, αὐτός τε ἀνὴρ ἀγαθὸς γίγνου, καὶ τοῖς μετὰ σαυτοῦ παρακελεύου δέχεσθαι τὴν ἐπέλασιν.

ΛΥΚ. Ὢ τῆς τύχης, ἐπ' ἐμὲ γὰρ οἱ ἱππεῖς ἅπαντες, καὶ μόνος ἐπιτήδειος αὐτοῖς ἔδοξα [c] ἐπελαύνεσθαι· καί μοι δοκῶ, ἢν βιάζωνται αὐτομολήσειν, προσδραμὼν ἐς τὴν παλαίστραν, ἔτι πολεμοῦντας ὑμᾶς καταλιπών. ΣΑΜ. Μηδαμῶς. κρατεῖς γὰρ αὐτῶν καὶ σὺ ἤδη τὸ μέρος· ἐγὼ δὲ ὡς ὁρᾷς, καὶ μονομαχήσω πρὸς τὸν βασιλέα, [d] προκαλεῖται γάρ με, καὶ ἀναδῦναι πάντως αἰ-

36. SAM. Aggredimur ſane, ſi tibi videtur. Et *mementote*, ut viri fortes ſitis in periculis, nec prodatis ſenſum illum patrium: jam enim alicubi invadunt hoſtes. Itaque teſſera erit *Mars!* Vos vero cum claſſicum cecinerit tubicen, clamore ſublato, incuſſis in clypeos haſtis, urgete manus conſerere cum hoſtibus, & intra teli jactum venire, ut nec excipiamus ictus jaculandi facultate illis data: & cum ad manus jam venerimus, ſiniſtrum *cornu* & Timolaus jam in fugam verterunt ſibi oppoſitos Medos, ſed meum agmen aequo adhuc marte pugnat: ſunt enim Perſae & rex inter ipſos. Equitatus autem barbarorum univerſus in dextram *aciem* noſtram invehitur: itaque, Lycine, & ipſe vir fortis eſto, & tuis, ut impetum excipiant, impera.

37. LYC. Vah fortunam! In me enim equites univerſi: & ſolus idoneus ſum viſus, in quem irruant. Videor mihi, ſi vim faciant, fugere curriculo in palaeſtram, & adhuc pugnantes vos deſerturus. SAM. Nequaquam. Vinces enim jam tu quoque tua in parte. Ego autem, ut vides, jam ſolitariam cum rege pugnam pugnabo. Etenim me provocat, & retrocedere omnino tur-

a Πρόσειμεν] Πρόσιμεν O. b Ἐτρέψαντο] Ἔτρεψαν O. c Ἐπελαύνεσθαι] Ἀπελαύνεσθαι male O. d Προκαλεῖται] Recepi ex *J.* & *V2.* Προσκαλεῖται cett. male.

Καὶ σὺ . . .] Corruptus haud dubie locus, ad quem emendandum nihil in libris auxilii, quippe qui omnes conſentiant; forſan ἐμὲ δὲ σέγε vel ſimile quid, ſcriptum fuerat, & πρὸ τοῦ, pro παρὰ τό. *M. du S.*

42. Καὶ ὅπως] Subaudi ὁρᾶτε, σκοπεῖτε & ſim. *F. G.* Exempla vid. ap. *L. Bos* de Ellipſ. V. ΣΚΟΠΕΙΝ. Adde infra c. 41. *J. F. R.*

69. Προκαλεῖται] Genuina haec lectio, quam ex Mſ. Ox. & *Ven.* 2. habemus, vulgata προσκαλεῖται nihili eſt. *M. du S.*

82. Προσκυνέτωσαν ἡμῖν] Προσκυνέτωσαν ὑμῖν. *Th. M.*

Προσκυνείτωσαν. ὑμῶν] *Marcilii* emendationem omnino neceſſariam hic amplector, nemo enim dandi caſum cum verbo προσκυνέω conjunctum aut apud hunc alibi, aut apud ullum ſcriptorem Graecum oſtendat. Sed ὑμῶν non ὑμῖν poſtulat ἄρξω, moris autem quem tangit, illuſtre habes apud *Xenophontem* exemplum, quod vid. Ἀναβ. I. p. 154. 17. *M. du S.*

Προσκυνείτωσαν. ὑμῶν] Relinquo *Marcilio* ſuum προσκυνέτωσαν, etſi προσκυνείτωσαν forſan dare voluit, pro eo quod aliter alicubi ſcript. invenit. In ὑμῖν autem pro ἡμῖν ei adſentior, modo ὑμῶν dediſſet. *J. F. R.*

Ibid. Κατὰ τῶν Ἑλλήνων νόμον] Oppoſitionis ratio ſuadet, aliquid hic omiſſum; forte quod nollet librarius Ἑλλήνων bis ponere. Nam ita cenſeo dediſſe Lucianum, Ἑλλήνων δὲ κατὰ τὸν Ἑλλήνων νόμον ἄρξω. *J. M. G.*

86. Αἰ ἂν] Etſi aliquis ſenſus ineſt vulgatae, conjicio tamen αἰ delendum. *J. F. R.*

88. Μετε-

turpe eſt. LYC. Per Jovem etiam mox ab illo vulneraberis, regium enim hoc etiam, vulnerari in pugna pro imperio. SAM. Bene mones. Leve quidem mihi vulnus, minimeque aperto corporis loco, adeo ut neque cicatrix in poſterum deformis futura ſit. Verum vides, ut invectus ego ictu uno ipſum cum equo emiſſa haſta trajeci, ac deinde capite abſciſſo, ablatoque diademate rex jam factus ſum.

38. Ac barbari quidem nos adorent: *Graecis autem* Graeco more unici Praetoris nomine imperabo. Poſt haec igitur cogitate, quot urbes de meo nomine appellatas conditurus ſim, quot contra vi captas ſim vaſtaturus, ſi qua injuria imperium meum affecerint. Omnium vero maxime Cydiam divitem mulcabo, qui, vicinus meus cum eſſet, agro me, ingreſſus paullatim intra ſines, expulit.

39. LYC. Deſine jam Samippe. Tempus enim eſt, te jam, qui talem pugnam viceris, Babylone epulari victoriae cauſſa, (extra ſtadia enim puto tibi eſſe imperium) ac Timolaum jam ſuo loco optare, quidquid voluerit. SAM. Quid ergo, Lycine, qualia optaſſe tibi videor? Multum, maxime admirabilis regum, laborioſiora & magis violenta *votis* Adimanti, quatenus il-

χρόν. ΛΥΚ. Νὴ Δία, καὶ τετρώσῃ αὐτίκα μάλα πρὸς αὐτοῦ, βασιλικὸν γὰρ καὶ τὸ τρωθῆναι περὶ τῆς ἀρχῆς μαχόμενον. ΣΑΜ. Εὖ λέγεις, ἐπιπόλαιον μὲν μοι τὸ τραῦμα, καὶ οὐκ εἰς τὰ φανερὰ τοῦ σώματος· ὡς μηδὲ τὴν οὐλὴν ὕστερον ἄμορφον γενέσθαι· πλὴν ἀλλὰ ὁρᾷς [e] ὅπως ἐπελάσας, μιᾷ πληγῇ αὐτόν τε καὶ τὸν ἵππον διέπειρα, τὴν λόγχην ἀφείς; εἶτα τὴν κεφαλὴν ἀποτεμὼν, καὶ ἀφελὼν τὸ διάδημα, βασιλεὺς ἤδη γέγονα, προσκυνούμενος ὑφ' ἁπάντων.

Οἱ βάρβαροι προσκυνείτωσαν· [f] ὑμῶν κατὰ τὸν Ἑλλήνων νόμον ἄρξω, εἷς στρατηγὸς ὀνομαζόμενος. ἐπὶ τούτοις ἄρα ἐννοεῖτε ὅσας μὲν πόλεις [g] ἐπωνύμους ἐμαυτοῦ οἰκιῶ, ὅσας δὲ καὶ καθαιρήσω ἑλὼν κατὰ κράτος, [h] αἳ ἂν ὑβρίσωσί τι ἐς τὴν ἀρχήν· ἁπάντων δὲ μάλιστα Κυδίαν τὸν πλούσιον μετελεύσομαι, ὃς ὅμορος ἤδη ὤν μοι, ἐξέωσε τοῦ ἀγροῦ, ἐπιβαίνων κατ' ὀλίγον ἐς τὸ εἴσω τῶν ὅρων.

ΛΥΚ. Πέπαυσο ἤδη, ὦ Σάμιππε, καιρὸς γὰρ σε ἤδη μὲν νενικηκότα τηλικαύτην μάχην, ἐν Βαβυλῶνι εὐωχεῖσθαι τὰ ἐπινίκια, ([i] ἐκστάδιος γὰρ, οἶμαι, σοι ἡ ἀρχὴ) Τιμόλαον δὲ ἐν τῷ μέρει εὔχεσθαι ὅ,τι περ ἂν ἐθέλῃ. ΣΑΜ. Τί δ' οὖν, ὦ Λυκῖνε, οἷά σοι ᾐτῆσθαι δοκῶ; ΛΥΚ. Παραπολὺ, ὦ θαυμασιώτατε βασιλέων, ἐπιπονώτερα καὶ βιαιότερα τοῦ Ἀδειμάντου, παρ' ὅσον ἐκεῖ-

e Ὅπως ἐπελάσας] Ὅσον ἐπιπελάσας O. f Ὑμῶν] Ἡμῖν, Edd. g Ἐπωνύμους ἐμαυτοῦ] Ἐπωνύμους ἐπ' ἐμαυτοῦ O. & *Fl*. cum marg. *A*1. h Αἳ] Οἳ male O. & *Fl*. Οἱ ſine accentu marg. *A*1. i Ἐκστάδιος] Recte *B*1.2. P. Ἑκστάδιος adſpirate *J*. *B*1. *Fr*. *H*. *S*. *Ald*. Ἐξστάδιος pejus L. *Schol*. & *Fl*.

94. Ἐξστάδιος γὰρ οἶμαι σοι] Ἐξσταδίων, εἴρητο γὰρ ἤδη αὐτοῖς ὁπόσων σταδίων * ἀπέχοι ἂν ἀφικομένους ἡ κενὴ μακαρία. V.

* Ἀπέχοι] Ἐπέχοι V.

88. Μετελεύσομαι] Negat *Pollux* in ἥκω, ἐλεύσομαι dici, quod tamen habet *Dion*. *Halic*. Ant. III. p. 151. f. *Hom*. Il. Θ. 1?. & alibi. & compoſitum μετελεύσομαι etiam Noſter non ſemel, ut forſan parebit ex Indice, ne alios ad lam, quia nemo negat, quod ſciam. Sed ἀπελεύσομαι negat etiam *Th*. *Mag*. V. ΑΠΕΙΣΙΝ, aliquanto meliore jure, vid. *Hemſt*. T. I. p. 10. *J*. *F*. *R*.

94. Ἐκστάδιος] *Extra ſtadia tua jam es, ſtadia imperii tui peracta ſunt.* Male Interpres cum ἐξαστάδιος confundit, *ſex ſtadiorum* vertens. *F*. *G*. *Sex ſtadiorum* etiam Cl. *Geſn*. quod mutavi. *J*. *F*. *R*.

Ἐκστάδιος] Lege omnino uti edi curavimus, ἐκστάδιος, uti recte ſcribitur in *Ven*. 2. *B*1. & 2. & *P*. ut ἔκσπονδος. Ἐκπρόθεσμος &c. In L. *Schol*. & *Fl*. ἐξσ— In O. vero & reliquis ἐκσ— neque Graece neque vere, cum unicuique *decem ſtadia*, ex ratione ſupra ad c. 16. inita, aſſignari oporteat. Et re ipſa aſſignata ex 35. pateat, cum Luciano remanſerint *Decem*. *M*. *du S*.

12. Ται-

ἐκεῖνος μὲν ἐτρύφα, διτάλαντα χρύσεα ἐκπώματα προτείνων τοῖς [a] συμπόταις, σὺ δὲ, καὶ ἐτιτρώσκου μονομαχῶν, καὶ ἐδεδίεις, καὶ ἐφρόντιζες νύκτωρ, καὶ μεθ' ἡμέραν· οὐ μόνον γάρ σοι τὰ παρὰ τῶν πολεμίων φοβερὰ ἦν, ἀλλὰ καὶ ἐπιβουλαὶ μυρίαι, καὶ φθόνος παρὰ τῶν συνόντων, καὶ μῖσος, καὶ κολακεία, φίλος δὲ οὐδεὶς ἀληθὴς, ἀλλὰ πρὸς τὸ δέος ἅπαντες, ἢ πρὸς τὴν ἐλπίδα εὖνοι δοκοῦντες εἶναι. Ἀπόλαυσις μὲν γε, οὐδὲ ὄναρ τῶν ἡδέων, ἀλλὰ δόξα [b] μόνον, καὶ πορφυρὶς χρυσῷ ποικίλη, καὶ ταινία λευκὴ περὶ τῷ μετώπῳ, καὶ δορυφόροι προϊόντες. τὰ δ' ἄλλα κάματος ἀφόρητος, καὶ ἀηδία πολλή· καὶ ἢ χρηματίζειν τοῖς παρὰ τῶν πολεμίων ἥκουσι δεῖ ἢ δικάζειν, ἢ καταπέμπειν τοῖς ὑπηκόοις ἐπιτάγματα. καὶ ἤτοι ἀφέστηκέ τι ἔθνος, ἢ ἐπελαύνουσί τινες τῶν ἔξω τῆς ἀρχῆς. δεδιέναι οὖν δεῖ πάντα, καὶ ὑφορᾶσθαι. καὶ ὅλως ὑπὸ πάντων μᾶλλον ἢ ὑπὸ σεαυτοῦ εὐδαιμονίζεσθαι.

Καὶ γὰρ οὖν καὶ τόδε πῶς οὐ ταπεινὸν, ὅτι καὶ νοσεῖς τὰ ὅμοια τοῖς ἰδιώταις, καὶ ὁ πυρετὸς οὐ [c] διαγιγνώσκει σε βασιλέα ὄντα, οὐδὲ ὁ θάνατος δέδιε τοὺς δορυφόρους, ἀλλ' ἐπιστὰς ὁπόταν αὐτῷ δοκῇ, ἄγει οἰμώζοντα, οὐκ αἰδούμενος τὸ διάδημα; σὺ δὲ ὁ οὕτως ὑψηλὸς καταπεσὼν, ἀνάσπαστος ἐκ τοῦ βασιλείου θρόνου τὴν αὐτὴν ὁδὸν ἄπει, τοῖς πολλοῖς ἰσότιμος, ἐλαυνόμενος ἐν τῇ ἀγέλῃ τῶν νεκρῶν, χῶμα ὑψηλὸν ὑπὲρ γῆς, καὶ στήλην μακρὰν, ἢ πυραμίδα εὔγραμμον τὰς γωνίας ἀπολιπὼν, ἐκπρόθεσμα καὶ ἀνεπαίσθητα φιλοτιμήματα· εἰκόνες δὲ ἐκεῖναι, καὶ νεὼς, οὓς ἀνιστᾶσιν αἱ πόλεις θεραπεύουσαι, καὶ τὸ μέγα ὄνομα,

Ille quidem luxurioſe vivebat, aurea binorum talentorum pocula propinans convivis: at tu & vulneratus es in pugna ſolitaria, & metuiſti, & ſolicitus noctes dieſque fuiſti. Neque enim ab hoſte tibi ſolo metuendum erat, ſed inſidiae ſexcentae, & invidia a familiaribus, & odium, & adulatio: amicus autem nemo verus, ſed ad metum omnes aut ad ſpem benevoli qui eſſe videantur. Fructus rerum ſuavium ne per ſomnum quidem, ſed gloria ſola, & diſtincta auro purpura, & taenia circa frontem alba, & praecedentes ſatellites: caeterum labor intolerabilis & multum injucunditatis; cum aut opera dandi ſit his qui ab hoſtibus veniunt, aut jus dicendum, aut mittenda civibus imperia. Et aut defecit gens aliqua, aut externi quidam imperium invadunt. Metuere ergo oportet omnia & ſuſpicari, atque in univerſum omnibus potius, quam tibi ipſi, videri beatum.

40. Etenim illud etiam qui non humile, quod aegrotabis non minus quam privati, nec febris te regem eſſe internoſcit, neque metuit mors ſatellites; ſed cum ipſi viſum fuerit ſuperveniens, plorantem nihil diadema reveritus abducit. Tu vero de loco ita excelſo delapſus detractuſque de throno regio, eandem abis viam, aequatus vulgo, abactus cum grege mortuorum, tumulum in terra relinquens excelſum, & columnam longam, aut accurate deſcriptam angulis pyramidem, in quibus ſero homines, cum nihil jam inde ad ſenſum ipſorum perveniat, ſuperbiunt. Statuae autem illae & templa, quae excitant colendi cauſſa civitates, & ma-

a Συμπόταις] Συμπολίταις male O. b Μόνον] Ita Ox. *Fl. Fr.* &c. Μόνη *J.* cum *V2.* c Διαγιγν.] Διαγιν. O.

12. Ταινία λευκὴ] Hoc erat, quod Diadema vocabant, inſigne Regium. *M. du S.*

35. Νεὼς] Νεὼ plurale corrigit *Gujet.* certiore jure, quam ſupra c. 23 λαγὼ pro λαγώς. Nam quum οὓς hic addatur, facile ſuſpiceris etiam ... plurale dediſſe auctorem. Et quamvis maſcul. plurale οὓς per ſyllepſin alii dicent accipiendum, comprehenſo εἰκόνες, eos hic non audio, quia plures civitates non erexere unum ſed plura templa. Adeoque vix a me impetro, quin *Gujeti* emendationem, invitis Edd. recipiam. *J. F. R.*

38. Ἐπὶ

magnificum illud nomen, paullatim defluunt omnia, & neglecta abeunt. Si vero vel maxime ad longiſſimum tempus permaneant, quis adhuc fructus ad eum pervenire poteſt, qui nihil ſentiat? Vides, quas moleſtias vivus adhuc ſis habiturus, metuens, ſolicitus, laborans; & quis poſt mortem ſtatus futurus ſit?

41. Sed jam optare tuum eſt, Timolae, & ut illos ſuperes, ut *facturum* probabile eſt virum prudentem, & uti rebus ſcientem. TIM. Vide igitur, Lycine, ſi quid reprehenſione dignum optaturus ſim, & quod corrigere aliquis poſſit. Aurum proinde ac theſauros, & modios numûm, aut regna, & bella & metus pro imperio, quae merito reprehendiſti, non poſcam. Nam iſta quidem infirma, & inſidiis expoſita multis, & plus, quam ſuavitatis, in iis moleſtiarum ineſt.

42. Ego autem optem ab occurrente mihi Mercurio anulos dari quoſdam, qui virtutem habeant hujuſmodi: unum, ut valeat ſemper corpus & ſalubre ſit, & vulneri nulli, aut morbo penetrabile; alterum, cujus auxilio non videatur qui induit, qualis erat ille Gygis: alium rurſus, ut plus decies mille hominum robur habeam, & quod onus vix decies mille homines moliri ſimul queant, hoc ut facile ſolus transferre poſſim: inſuper volare ut poſſim, multum elatus de terra, ad hoc quoque ſit mihi anulus. Verum ſomno ſopire *ut queam* quoſcumque voluero, & janua mihi unaquaeque accedenti ſua ſponte ut aperiatur, laxato clauſtro, remoto peſſulo; ad hoc utrumque unus idemque valeat anulus.

πάντα κατ' ὀλίγον [d] ἀποῤῥεῖ, καὶ ἄπεισιν ἀμελούμενα. ἢν δὲ καὶ ὅτι μάλιστα ἐπὶ πλεῖστον [e] παραμένῃ, τίς ἔτι ἀπόλαυσις ἀναισθήτῳ [f] αὐτῶν γενομένῳ; ὁρᾷς οἷα μὲν ζῶν ἔτι ἕξεις πράγματα δεδιὼς, καὶ φροντίζων, καὶ κάμνων, οἷα δὲ καὶ μετὰ τὴν ἀπαλλαγὴν ἔσται.

Ἀλλ' ἤδη σὸν αἰτεῖν, ὦ Τιμόλαε, καὶ ὅπως ὑπερβάλῃ τούτους, ὥσπερ εἰκὸς ἄνδρα συνετὸν, καὶ πράγμασι χρῆσθαι εἰδότα. TIM. Σκόπει γοῦν, ὦ Λυκῖνε, εἴ τι ἐπιλήψιμον εὔξομαι, καὶ ὅ, τι ἂν εὐθῦναι τὶς δυνηθείη. χρυσὸν μὲν οὖν, καὶ θησαυροὺς, καὶ μεδίμνους νομίσματος, ἢ βασιλείας, καὶ πολέμους, καὶ δείματα ὑπὲρ τῆς ἀρχῆς, ἃ εἰκότως διέβαλες, [g] οὐκ αἰτήσομαι, ἀβέβαια γὰρ ταῦτά γε, καὶ πολλὰς τὰς ἐπιβουλὰς ἔχοντα, καὶ πλέον τοῦ ἡδέος τὸ ἀνιαρὸν ἐν αὐτοῖς ἦν.

Ἐγὼ δὲ βούλομαι τὸν Ἑρμῆν ἐντυχόντα μοι δοῦναί τινας δακτυλίους τοιούτους τὴν δύναμιν, ἕνα μὲν, ὥστε ἀεὶ ἐῤῥῶσθαι καὶ ὑγιαίνειν τὸ σῶμα, καὶ ἄτρωτον εἶναι, καὶ ἀπαθῆ· ἕτερον δὲ, ὡς μὴ ὁρᾶσθαι τὸν περιθέμενον, οἷος ἦν ὁ τοῦ Γύγου· τὸν δέ τινα, ὡς ἰσχύειν ὑπὲρ ἄνδρας μυρίους, καὶ ὅ, τι ἂν ἄχθος ἅμα μυρίοι κινῆσαι μόλις δύναιντο, τοῦτό με ῥᾳδίως μόνον ἀνατίθεσθαι· ἔτι δὲ καὶ πέτεσθαι, πολὺ ἀπὸ τῆς γῆς ἀρθέντα· καὶ πρὸς [h] τοῦτό μοι εἶναι δακτύλιόν τινα. καὶ μὴν καὶ ἐς ὕπνον καταςπᾶν, ὁπόσους ἂν ἐθέλω, καὶ ἅπασαν θύραν προσιόντι μοι ἀνοίγεσθαι, χαλωμένου τοῦ κλείθρου, καὶ τοῦ μοχλοῦ ἀφαιρουμένου. ταῦτα ἀμφότερα εἷς δακτύλιος δυνάσθω.

Τὸ

d Ἀποῤῥεῖ] Ὑποῤῥεῖ male Fl e Παραμένῃ] Παραμένει O. f Αὐτῶν] Αὐτῷ O. & Fl cum marg. Al. Sed vulgatum bonum. g Οὐκ αἰτήσομαι] Omiſit O. h Τοῦτό μοι] Τούτῳ male O. & ſine μοι.

38. Ἐπὶ πλεῖστον] Gloſſema videtur τοῦ ὅτι μάλιστα. F.G.

42. Ἀπαλλαγὴν] *Mutationem* dederunt. Redde, *deceſſum.* F.G.

44. Καὶ ὅπως] Subaudi ὅρα, σκόπει, & ſim. F.G. Habuimus ſupra, c. 36. pr. J F R.

57. Δακτυλίους] Veterum ea erat ſuperſtitio, ut annulis magicis multas & miras virtutes ineſſe putarent; vid. & Φιλοψ. M. du S.

75. Μυ-

Τὸ δὲ μέγιστον, ἄλλος τις ἔστω ἐπὶ πᾶσιν ὁ ἥδιστος, ὡς ἐράσμιον εἶναί με, περιθέμενον παισὶ τοῖς ὡραίοις, καὶ γυναιξὶ, καὶ δήμοις ὅλοις, καὶ [a] μηδένα εἶναι ἀνέραστον, καὶ [b] ὅτῳ μὴ ποθεινότατος ἐγὼ, [c] καὶ ἀνὰ στόμα· ὥστε πολλὰς γυναῖκας οὐ φερούσας τὸν ἔρωτα, καὶ ἀναρτᾶν ἑαυτὰς, καὶ τὰ μειράκια ἐπιμεμηνέναι μοι, καὶ εὐδαίμονα [d] εἶναι δοκεῖν, εἴ τινα καὶ μόνον προσβλέψαιμι αὐτῶν, εἰ δ' ὑπερορῴην, κἀκεῖνα ὑπὸ λύπης ἀπολλύσθω. καὶ ὅλως, ὑπὲρ τὸν Ὑάκινθον, ἢ [e] Ὕλαν, ἢ Φάωνα τὸν Χῖον εἶναί με.

43. Quod vero caput eſt, ſit etiam alius omnium ille jucundiſſimus, quo induto amabilis ſim formoſis pueris, & mulieribus, & totis populis, ut nemo ſit quin me amet, deſideret, in ore habeat; adeo ut multae mulieres amoris impatientia ſe ſuſpendant, & prae amore mei inſaniant adoleſcentuli, beatusque videatur, ſi quem illorum modo adſpiciam; ſi vero negligentius tractem, hi quoque prae dolore pereant: atque in univerſum ſupra Hyacinthum, aut Hylan, aut Chium Phaonem ego ſim.

Καὶ ταῦτα πάντα ἔχειν, μὴ ὀλιγοχρόνιον ὄντα, μηδὲ κατὰ μέτρον ζῶντα τῆς ἀνθρωπίνης βιοτῆς, ἀλλ' ἔτη χίλια νέον ἐκ νέου [f] γιγνόμενον διαβιῶναι, ἀμφὶ τὰ ἑπτακαίδεκα ἔτη ἀεὶ ἀποδυόμενον τὸ γῆρας, ὥσπερ οἱ ὄφεις. [g] οὐδὲν γὰρ δεήσῃ με ταῦτα ἔχοντα· πάντα γὰρ ἐμὰ ἦν ἂν τὰ τῶν ἄλλων, ἐς ὅσον ἀνοίγειν τε τὰς θύρας ἐδυνάμην, καὶ κοιμίζειν τοὺς φύλακας, καὶ ἀθέατος εἶναι εἰσιών. εἰ δέ τι ἐν Ἰνδοῖς ἢ Ὑπερβορέοις θέαμα παράδοξον, ἢ κτῆμα τίμιον, ἢ ὅσα ἐμφαγεῖν ἢ πιεῖν ἡδέα, οὐ μεταστειλάμενος, ἀλλ' αὐτὸς ἐπιπετόμενος, [h] ἀπέλαυον ἁπάντων ἐς κόρον. καὶ ἐπεὶ γρὺψ, ὑπόπτερον θηρίον, ἢ φοῖνιξ, ὄρνεον ἐν Ἰνδοῖς ἀθέατον τοῖς ἄλλοις, ἐγὼ δὲ καὶ

44. Et omnia haec habeam, non parvae aetatis homo, neque ad menſuram vitae humanae vivens; ſed annos mille juventutem unam poſt alteram vivam, interjectis ſeptendecim quibusque annis exuens ſenectutem inſtar ſerpentum. Haec ſi habeam, nihil mihi defuerit. Mea enim fuerint, quae aliorum ſunt omnia, in quantum aperire poſſem januas, & cuſtodes ſopire, & oculos omnium effugere dum intro. Si quod vero apud Indos aut Hyperboreos ſpectaculum nobile, aut pretioſa poſſeſſio, aut quaecumque in cibo vel potu jucunda ſunt, ea non adferri demum curarem, ſed advolans ipſe ad ſatietatem illis fruerer. Et quando Gryps alata belua, aut Phoenix avis apud Indos ſpectata nemini; ego etiam iſta

a Μηδένα] *Μηδένι. ἴσως* L. *b* Ὅτῳ] Εἴτῳ L. O. Nil mut. Edd. *c* Καὶ] Non eſt in O. *d* Εἶναι] Non habet *Fl.* *e* Ὕλαν] Ὕλαν male O. *f* Γιγνόμενον] Γινόμενον O. *g* *Οὐδὲν γὰρ δεήσει με ταῦτα ἔχοντα*] Sic Edd. omn. & O. *h* Ἀπέλαυον] Ἀπελαῦον *Fl.* male.

75. Μηδένα] In L. *ἴσως μηδένι.* Quocumque modo legas, aliquid in ſequentibus erit mutandum. Ego *μηδένα οὕτως εἶναι ἀνέραστον ὅτῳ* &c. exiſtimo a Luciani manu profectum. Quamvis enim raro *ἀνέραστος* active ponatur, ſic etiam uſurpari monent grammatici. *M. du S.*

79. Εἶναι] Non adderem, ſi in pluribus abeſſet. Jam vero non omittendum duxi; quia vel magis abundat alibi, ut T. I. *Necyom.* §. 16. *τὸν δέ τινα καλὸν εἶναι ἐκόσμησε.* Conf. & *de Calum.* hoc T. c. 16. ac 20. & *Pſeudol.* c. 6. ubi *ὂν*, *οὖσα*, & *εἶναι* redundare, pluribus vidimus. *J. F. R.*

82. Ὑπὲρ τὸν Ὑάκινθον] His utitur Rev. *Jac. Elſner.* ad exponenda D. Apoſtoli verba in 2. Ep. ad *Corinth.* XI. 23. ubi *ὑπὲρ ἐγὼ*, interpretatur *ἐγὼ ὑπὲρ αὐτους.* Sed ut ellipſis iſta rarior, ita Lucianeum illud ubique obvium. *J. F. R.*

90. *Δεήσει με ταῦτα ἔχοντα*] Corrupta ſunt haec verba; qua enim ratione quaeſo qui Graece ſcit, inde eiiciat, quod dici oportuit, *hoc enim unum ſupereſt, cum alia ſuppetant omnia?* *A. du S.*

Ibid. *Οὐδὲν γὰρ δεήσει με ταῦτα ἔχοντα*] Conf. *μηδὲν δέῃ* ad *Rhet. Praec.* c. 18. f. Et *οὐδὲν δεήσῃ* *Dial. Meret.* 2. *Aelian.* V. H. 2. c. 14. *κατέμεινεν οὐδέν τι δεόμενος* *com-*

iſta viderem: & fontes Nili viderem ſolus, & quantum telluris inhabitabile eſt; & ſi qui converſis ad nos veſtigiis auſtrale telluris hemiſphaerium habitant. Inſuper vero ſtellarum naturam & Lunae, ipſiusque adeo Solis facile cognoſcerem, in quem nihil ignis valeat. Quodque omnium ſuaviſſimum, eodem die nunciare poſſem Babylonem, Olympia quis vicerit; & pranſus forte in Syria, in Italia coenare. Si quis vero inimicus ſit, ulciſci eum quoque ex occulto liceret, impacto in caput illius ſaxo, quo conteratur ipſi cranium; contra benefacere amicis, affuſo dormientibus auro. Quin ſi quis contemtor ſit, aut tyrannus, dives, contumelioſus, ſublatum ad viginti ſtadia, demitterem caſurum per praeceps. Amoribus autem meis frui nemine prohibente liceret: ingreſſus quippe nemine vidente ſopirem omnes, praeter illos ſolos. Quale autem illud fuerit, inſpectare praeliantes ultra jactum teli ſublatum? Et, ſi videretur mihi, accedens ad victos, ſopitis victoribus, victoriam fugientibus tribuerem de fuga reverſis. Atque in univerſum, luſum mihi haberem vitam hominum, mea eſſent omnia, & Deus reliquis viderer. Haec ſumma eſt felicitas, quae perire, quae

τοῦτο ἑώρων ἂν, καὶ τὰς πηγὰς δὲ τὰς Νείλου μόνος ἂν ἠπιστάμην, καὶ ὅσον τῆς γῆς [i] ἀοίκητον, καὶ εἴ τινες ἀντίποδες ἡμῖν οἰκοῦσι, τὸ νότιον τῆς γῆς ἡμίτομον ἔχοντες. ἔτι δὲ καὶ ἀστέρων φύσιν, καὶ σελήνης, καὶ αὐτοῦ ἡλίου, ῥᾳδίως [k] ἂν ἔγνων, ἀπαθὴς ὢν τῷ πυρί. καὶ τὸ πάντων ἥδιστον, αὐθημερὸν ἀγγεῖλαι [l] ἐς Βαβυλῶνα τίς ἐνίκησεν Ὀλύμπια· καὶ ἀριστήσαντα, εἰ [m] τύχοιμι ἐν Συρίᾳ, δειπνῆσαι ἐν Ἰταλίᾳ. εἰ δέ τις ἐχθρὸς εἴη, ἀμύνασθαι καὶ τοῦτον ἐκ τοῦ ἀφανοῦς, πέτρον ἐμβαλόντα τῇ κεφαλῇ, ὡς ἐπιτετρῖφθαι τὸ κρανίον. τούς τε αὖ φίλους εὖ ποιεῖν, [n] ἐπιχέαντα κοιμωμένοις αὐτοῖς τὸ χρυσίον. καὶ μὴν εἴ τις ὑπερόπτης εἴη, ἢ τύραννος πλούσιος ὑβριστὴς, ἀράμενος αὐτὸν ὅσον ἐπὶ σταδίους εἴκοσιν, ἀφῆκα φέρεσθαι κατὰ τῶν κρημνῶν. τοῖς παιδικοῖς δὲ ὁμιλεῖν ἀκωλύτως ἂν [o] ἐξῆ, εἰσιόντα ἀθέατον, [p] κοιμίσαντα ἅπαντας, ἄνευ ἐκείνων μόνων. οἷον δὲ κἀκεῖνο ἦν, τοὺς πολεμοῦντας ἐπισκοπεῖν ἔξω βέλους ὑπεραιωρούμενον, καὶ εἰ δόξειέ μοι προσθέμενος ἂν τοῖς ἡττημένοις, κοιμίσας τοὺς κρατοῦντας, νικᾶν παρεῖχον τοῖς φεύγουσιν, ἀναστρέψασιν ἀπὸ τῆς τροπῆς. καὶ τὸ ὅλον, παιδιὰν ἐποιούμην ἂν τὸν τῶν ἀνθρώπων βίον, καὶ πάντα ἐμὰ ἦν, καὶ θεὸς ἐδόκουν τοῖς ἄλλοις. τοῦτο ἡ ἄκρα εὐδαιμονία ἐστὶ, μήτε ἀπολέσθαι, μήτε ἐπιβουλευθῆναι δυ-

i Ἀοίκητον] Εὐοίκητον O. *k* Ἂν ἔγνων] Ἔγνων ἂν O. *l* Ἐς] Ἐν O. prave. *m* Τύχοιμι] Τύχοι O. melius. *n* Ἐπιχέαντα] Ἐπιχέοντα O. *o* Ἐξῆ] Ἔξειν O. & *Fl.* *p* Κοιμίσαντα] Κομίσαντα male O.

commoratus eſt ſine ulla neceſſitate; ſtructura quidem ab hac diverſa. At vide anne propius accedat, quod *Dial. Meretr.* 2. ante med. eſt, οὐδὲν δεήσει τὴν θυγατέρα ἰδεῖν. Nondum enim perſuadet *Solan.* vulgatum hic eſſe corruptum; ut enim Latini, *dies deficit me*, id eſt deſtituit, aeque dicunt, ac *tela noſtris deficiunt*, ap. Caeſ. legimus, ita δεῖ & δεήσει quoque interdum cum accuſativo perſonae conſtrui, non ἀδύνατον videtur. Senſus certe ex analogia perſpicuus, *nihil me deſtituet haec habentem*; cum accuſativo perſon. *Steph.* ex *Eurip.* notavit: Δεῖ σε μακροῦ λόγου, & accuſ. rei, ex cod. ἓν δεῖ μόνον μοι. Certe dativus perſonae non inuſitatus, Noſter *de Salt.* c. 3. pr. σοὶ δεήσει. *Amor.* c. 3. f. Ἀλλὰ σοὶ — δεήσει & δεῖ τοῖς γάμοις *Alciphr.* III, Ep. 49. f. *Lyſ.* p. 53. Ed. *Lond.* οὐδ᾽ ἐκείνοις δεήσειν χιλίων νεῶν. Quod ſi quis igitur hic legat: μοὶ ἔχοντι, nihil quidem difficultatis reſtaret; ſed quia & accuſ. perſ. & accuſ. rei vidimus ſeparatim, nihil analogiae repugnat, hic utrumque conjungi. *J. F. R.*

99. Γρὺψ] De gryphis ſupra dictum eſt ad ultima verba *Dial.* ut *Marin.* *M. du S.*

8. Αὐθημερὸν ἀγγεῖλαι ἐς Βαβυλῶνα] Τὸ, βούλομαι repetendum ex ſuperioribus. *F. G.*

10. Εἰ τύχοι] Sic Mſ. *Ox.* uti conjeceram; reliqui εἰ τύχοιμι. *M. du S.*

20. Ἂν ἐξῆ] Legendum ἐξῆν. *F. G.*

δυναμένη, καὶ μάλιστα μεθ' ὑγείας ἐν μακρῷ τῷ βίῳ.

Τί ἂν αἰτιάσαιο, ὦ Λυκῖνε, τῆς εὐχῆς; ΛΥΚ. Οὐδέν, ὦ Τιμόλαε, οὐδὲ γὰρ ἀσφαλὲς ἐναντιοῦσθαι ἀνδρὶ πτηνῷ, καὶ ὑπὲρ μυρίους τὴν ἰσχύν. πλὴν ἀλλὰ ἐκεῖνο ἐρήσομαί σε, εἴ τινα ἄλλον εἶδες ἐν τοσούτοις ἔθνεσιν, ὅσα ὑπερέπτης, γέροντα ἤδη ἄνδρα, οὕτω παρακεκινηκότα τὴν γνώμην, ἐπὶ δακτυλίου μικροῦ ὀχούμενον, ὄρη ὅλα κινεῖν ἄκρῳ τῷ δακτύλῳ δυνάμενον, ἐπέραστον πᾶσι, καὶ ταῦτα φαλακρὸν ὄντα, καὶ τὴν ῥῖνα σιμόν; ἀτὰρ εἰπέ μοι καὶ τόδε, τί δή ποτε οὐχ εἷς δακτύλιος ἅπαντα ταῦτα δύναταί σοι, ἀλλὰ τοσούτους περιημμένος βαδιῇ, τὴν ἀριστερὰν πεφορτισμένος κατὰ δάκτυλον ἕνα; μᾶλλον δὲ ὑπεραίρει ὁ ἀριθμός, καὶ δεήσει καὶ τὴν δεξιὰν [a] συνεπιλαβεῖν. καίτοι ἑνὸς τοῦ ἀναγκαιοτάτου [b] προσδεῖ, [c] ὃς περιθέμενόν σε παύσει μωραίνοντα, τὴν πολλὴν ταύτην κόρυζαν ἀποξύσας. [d] ἢ τοῦτο μὲν καὶ ὁ ἐλλέβορος ἱκανὸς ποιῆσαι, ζωρότερος ποθείς.

ΤΙΜ. Ἀλλὰ πάντως, ὦ Λυκῖνε, καὶ αὐτὸς [e] εὔξῃ τί ἤδη ποτέ, ὡς ἂν μάθωμεν οἷα αἰτήσεις ἀνεπίληπτα καὶ ἀνέγκλητα, ὁ συκοφαντῶν τοὺς ἄλλους. ΛΥΚ. Ἀλλ' οὐ δέομαι εὐχῆς ἐγώ. ἥκομεν γὰρ ἤδη πρὸς τὸ Δίπυλον, καὶ ὁ βέλτιστος οὑτοσὶ Σά-

inſidiis peti nequeat, cum valetudine praeſertim in vita adeo longa.

45. Quid habes, Lycine, in quo votum hoc reprehendas? LYC. Nihil quidquam, Timolae: neque enim tutum fuerit adverſari volucri viro, & ſupra decies mille alios robuſto. Verum illud tamen ex te quaeram, Numquid alium vidiſti in tot, quas ſupervolaſti, gentibus, ſenem hominem adeo mente non conſtantem, qui veheretur parvo anulo, totos qui montes extremo movere digito poſſet, amabilem omnibus, idque calvus cum ſit & ſimo naſo? Verum hoc quoque mihi dicas. Quid tandem eſt, quod non unus anulus haec tibi poteſt omnia? Sed tot indutus ambulabis, oneratae ſiniſtrae unoquoque digito; quin excedit numerus, ut dextram ſubvenire oporteat. Quamquam tamen unus deeſt maxime neceſſarius, quo induto ineptire, deterſa illa multa coryza, deſinas. An hoc idem praeſtabit potus meracior hellebori?

46. TIM. Sed omnino, Lycine, ipſe quoque jam tandem aliquando optabis aliquid, ut videamus quam tu irreprehenſibilia, & crimine omni vacantia, petiturus ſis, calumniator reliquorum. LYC. Quin nihil voto mihi opus eſt. Venimus enim jam ad portam geminam: & optimus hic Sa-

a Συνεπιλαβεῖν] Συνεπιβαλεῖν O. *b* Προσδεῖ] Πρὸς Διὸς O. *c* Ὅς] Οὗς male *Fl.* *d* Ἢ τοῦτο μὲν καὶ ὁ ἐλλ.] Ἢ μὴν ὁ ἐλλ. O. *e* Εὔξῃ τί] Ἕξῃ *J.* ſola. Εὔξῃ τὶ O. ſolo accentu mutato, ſcribit *Solan.*

39. Παρακεκινηκότα τὴν γνώμην] Οἷον μωραίνοντα. *V.* 45. Τὴν ἀριστερὰν πεφορτισμένος] Ἐπὶ * γὰρ τῆς ἀριστερᾶς δακτυλιδιοφοροῦσι. *V.* (δακτύλιον φοροῦσι C. D. M.)

* Γάρ] Non aderat in Edd. Addidit *M. du S.*

38. Γέροντα] Non ergo a juniore Luciano hoc ſcriptum eſt; aequales enim eſſe, qui colloquuntur, omnia ſuadent. *M. du S.*

46. Κατὰ δάκτυλον ἕνα] Suſpecta videntur. *F. G.*

49. Ὃς περιθέμενόν σε παύσει μωραίνοντα] Neſcio quid velit Benedictus *qui obductus te a ſtultitia cohibeat.* Interim probo Micyllum, *qui te indutum a ſtultitia cohibeat.* *J. G.*

51. Κόρυζαν ἀποξύσας] Vid. ad *Indoct.* c. 21. & de ἀποξύσας notata Cl. *Hemſterh.* in Edit. minore Dial. Lucian. p. 26. quae in majore non repetiit, quia augere, mutare, alio tranſponere in animo habuerat, ut mihi nuper indicavit. Ideoque ego manum abſtineo. *J. F. R.*

56. Ἀνεπίληπτα] Hoc Luciani, item ex ejusd. *Pſeudom.* & *Reviv.* & ex *Xenoph.* atque Simpl. in *Epict.* idem

Samippus, dum circa Babylonem depugnat, & tu, Timolae, dum pranſus in Syria, in Italia coenas, his etiam quae mihi aſſignata erant ſtadiis, quod gaudeo, abuſi eſtis. Alioqui nolim ego poſt brevem fructum irritarum inaniumque divitiarum moleſte ferre paullo poſt, cum miſera puls devoranda eſt: quale quid vobis paullo poſt eveniet, cum illa vobis felicitas & multae divitiae avolaverint, vos autem a theſauris illis diadematisque delapſi, & tanquam e ſuaviſſimo ſomnio excitati, diſſimilia omnia domi inveneritis, ut illi qui reges egerant Tragoedi, egreſſi de theatro plerumque eſuriunt, idque cum Agamemnones paullo ante aut Creontes fuerint. Delebitis ergo, ut credibile eſt, & diſplicebunt vobis domeſtica, tibi praeſertim, Timolae, cum idem tibi quod Icaro eventurum ſit, ut ſolutis alis de caelo delapſus humi incedas, perditis illis omnibus, qui de digitis defluxerint anulis. Mihi vero hoc etiam pro theſauris omnibus, ipſaque Babylone, ſatis eſt, quod ſuaviter ridere poſſum, quae vos petiiſtis, cum ſint talia! eaque *homines*, qui Philoſophiam laudatis.

μιππος, ἀμφὶ Βαβυλῶνα μονομαχῶν, καὶ σὺ, ὦ Τιμόλαε, ἀριστῶν μὲν ἐν Συρίᾳ, δειπνῶν δὲ ἐν Ἰταλίᾳ, καὶ τοῖς ἐμοὶ ἐπιβάλλουσι καὶ σταδίοις καταχρήσασθε, καλῶς ποιοῦντες· ἄλλως τε οὐκ ἂν δεξαίμην πλουτήσας ἐπ' [f] ὀλίγον, ὑπηνέμιόν τινα πλοῦτον, ἀνιαθῆναι μετ' ὀλίγον ψιλὴν τὴν μάζαν ἐσθίων, οἷα ὑμεῖς πείσεσθε μετ' ὀλίγον, ἐπειδὰν ἡ εὐδαιμονία μὲν ὑμῖν, καὶ ὁ πολὺς πλοῦτος οἴχηται ἀποπτάμενος· αὐτοὶ δὲ καταβάντες ἀπὸ τῶν θησαυρῶν τε καὶ διαδημάτων, ὥσπερ ἐξ ἡδίστου ὀνείρατος ἀνεγρόμενοι, ἀνόμοια τὰ ἐπὶ τῆς οἰκίας εὑρίσκητε· ὥσπερ οἱ τοὺς βασιλεῖς ὑποκρινόμενοι τραγῳδοὶ, ἐξελθόντες ἀπὸ τοῦ θεάτρου, λιμώττοντες οἱ πολλοὶ, καὶ ταῦτα πρὸ ὀλίγου Ἀγαμέμνονες ὄντες ἢ Κρέοντες. λυπήσεσθε οὖν, ὡς τὸ εἰκὸς, καὶ δυσάρεστοι ἔσεσθε τὰ ἐπὶ τῆς οἰκίας, καὶ μάλιστα σὺ, ὦ Τιμόλαε, ὁπόταν δέῃ σε τὸ αὐτὸ παθεῖν τῷ Ἰκάρῳ τῆς πτερώσεως διαλυθείσης, καταπεσόντα ἐκ τοῦ οὐρανοῦ χαμαὶ βαδίζειν, ἀπολέσαντα τοὺς δακτυλίους ἐκείνους ἅπαντας ἀποῤῥυέντας τῶν δακτύλων. ἐμοὶ δὲ καὶ τοῦτο ἱκανὸν, ἀντὶ πάντων θησαυρῶν, καὶ Βαβυλῶνος αὐτῆς, τὸ γελάσαι μάλα ἡδέως ἐφ' οἷς ὑμεῖς [g] ᾐτήσατε, τοιούτοις οὖσι, καὶ ταῦτα Φιλοσοφίαν ἐπαινοῦντες.

f Ὀλίγον] Hoc & ſequentia, ad alterum usque ὀλίγον, omiſſa in O. *g* Ἠτήσατε] Ἠτήσασθε male O.

idem adjectiv. adfert *Elſn.* quo probet id in I. ad *Timoth.* α. 15. ſignificare cum *Heſych* ἄμεμπτον, ἀκατάγνωστον, *quod reprehenſione caret.* Sed quis de eo dubitat? *J.F.R.*

63. Καὶ σταδίοις] An δίχα σταδ. Bene monuit Cl. *J. J. Wetſtenius.*

65. Ὑπηνέμιον] Metaph. ab ovis ſubventaneis. *F.G.*

69. Οἴχηται] *Hom.* Il. Β. 71. *M. du S.*

ETAI-

ΕΤΑΙΡΙΚΟΙ ΔΙΑΛΟΓΟΙ. DIALOGI MERETRICII.

I.

ΓΛΥΚΕΡΑ ΚΑΙ ΘΑΙΣ. GLYCERA ET THAIS.

ΓΛΥΚ.

Τὸν στρατιώτην, Θαΐ, τὸν Ἀκαρνᾶνα, ὃς πάλαι μὲν [a] Ἀβρότονον εἶχε, μετὰ ταῦτα δὲ ἠράσθη ἐμοῦ, τὸν εὐπάρυφον λέγω, τὸν ἐν τῇ χλαμύδι, οἶσθα αὐτὸν, ἢ ἐπιλέλησαι τὸν [b] ἄνθρωπον; ΘΑΙΣ. Οὐκ, ἀλλὰ [c] οἶδα, ὦ Γλυκέριον, καὶ [d] συνέπιε μεθ' [e] ἡμῶν πέρυσιν ἐν τοῖς Ἁλώοις. τί δὲ τοῦτο; ἐῴκεις γάρ τι περὶ αὐτοῦ διηγεῖσθαι. ΓΛΥΚ. Γοργόνα αὐτὸν ἡ παμπόνηρος, φίλη δοκοῦσα εἶναι, ἀπέσπασεν ἀπ' ἐμοῦ ὑπαγαγοῦσα. ΘΑΙΣ. Καὶ νῦν σοι μὲν ἐκεῖνος οὐ πρόσεστι, Γοργόναν δὲ ἑταίραν πεποίηται; ΓΛΥΚ. Ναὶ, ὦ Θαΐ, καὶ τὸ πρᾶγμα οὐ μετρίως μου ἥψατο. ΘΑΙΣ. Πονηρὸν μὲν, ὦ Γλυκέριον, οὐκ ἀδόκητον δὲ, ἀλλὰ εἰωθὸς γίγνεσθαι ὑφ' [f] ἡμῶν τῶν ἑταιρῶν. οὔκουν χρὴ οὔτε ἀνιᾶσθαι ἄγαν, οὔτε μέμφεσθαι τῇ Γοργόνῃ. οὐδὲ γὰρ σὲ Ἀβρότονον ἐπ' αὐτῷ πρότερον ἐμέμψατο, καίτοι φίλαι ἦτε. ἀτὰρ ἐκεῖνο θαυμάζω, τί καὶ ἐπήνεσεν αὐτῆς ὁ στρατιώτης οὗτος, ἐκτὸς εἰ μὴ παντάπασι τυφλός ἐστιν, ὃς οὐχ ἑωράκει, τὰς μὲν τρίχας αὐτὴν ἀραιὰς ἐχοῦσαν, καὶ ἐπιπολὺ τοῦ μετώπου ἀπηγμένας· τὰ χεί-

GLYC.

Militemne iſtum, Thais, Acarnanem, qui Abrotonum quondam habuit, poſtea autem me amavit, purpuratum illum dico, cum chlamyde, illum ergo noſti, an hominis oblita es? THAIS. Quin novi, Glycerium, & potavit nobiscum ſuperiore anno, ſacris arealibus. Quorſum autem hoc? Videris enim aliquid de illo narratura. GLYC. Gorgona illum ſceleſtiſſima, quae amica tum videbatur eſſe, dolo ſubductum a me abſtraxit. THAIS. Nunc igitur tecum non eſt, ſed amicam ſibi adſcivit Gorgonam? GLYC. Ita ſane, Thais, nec mediocriter illa me res movit. THAIS. Malum iſtuc quidem, Glycerium, at nihil praeter opinionem: ſed quod fieri a nobis meretricibus ſoleat. Quare nec aegre nimis ferre par eſt, nec accuſanda Gorgona; quippe nec te Abrotonum illius cauſſa accuſavit olim; quamvis eſſetis amicae. Verum illud miror, quod probaverit in illa hic miles, niſi plane caecus eſt: qui non viderit capillos illam raros habere, & multum a fronte abductos. Labia au-

a Ἀβρότονον] Ἀβροτόνων marg. *A1.* b Ἄνθρωπον] Ἄνον *J.* per compend. c Οἶδα] Εἶδα *J.* d Συνέπιε] Συνέπινε *Fl.* e Ἡμῶν] Recte P. Ὑμῶν *Fl. Fr. H. J. Ald. B1. S.* f Ἡμῶν] Bene ſic *P.* ceteraeque. Ὑμῶν male *J.* cum *V2.*

ΓΛΥΚ.] Nomen perſonae loquentis initio horum Dialogorum in plerisque Impreſſis omiſſum ſedulo addendum duximus. *M. du S.*

4. Ἐπιλέλησαι] *Th. Mag.* v. ἐπιλ. *M. du S.*

7. Ἐν τοῖς Ἁλώοις] Ἁλῶα Feſtum Athenienſium agricolarum dictum quod in areis hac die convivium perſonabat, ἑορτὴ Ἀθήνησι μυστήριον περιέχουσα Δήμητρος. Tangit (*Dial. Mer.* VII. f.) Cætera hujus Dialogi diligenter expoſui ad *Petron.* *J. B.*

Ibid. Ἁλώοις] Vide Scholia ad *Dial.* VII. Fecerat Euripides fabulam cui Ἁλωάδες titulus. *Grot.* Flor. 54. *M. du S.*

Ἐν τοῖς Ἁλώοις] De hoc feſto myſteria Cereris, Proſerpinae & Bacchi complectente, vid. Scholiaſt. ad *Dial.*

autem livida *ei ſunt* atque cadaveroſa, cervix tenuis eminentibus in ea venis, & naſus longus. Unum modo *habet*, *quod* procera eſt, & recta, & illecebroſum quiddam ridet. GLYC. Nempe putas, Thais, forma captum Acarnanem? Non noſti veneficam eſſe Chryſarium illius matrem? Theſſalas quaſdam incantationes quae ſciat, ac deducat Lunam? Ajunt vero, illam etiam volare noctu. Iſta in furorem vertit hominem, temperatis quae biberet venenis. At nunc ipſam ſibi habent vindemiam. THAIS. Nempe tu, Glycerium, ipſa quoque alium vindemiabis. Hunc quidem valere jube.

λη δὲ πελιδνὰ, καὶ νεκρικὰ, καὶ τράχηλος λεπτὸς, καὶ ἐπίσημοι ἐν αὐτῷ αἱ φλέβες, καὶ ῥὶς μακρά· ἓν μόνον εὐμήκης ἐστὶ, καὶ ὀρθὴ, καὶ μειδιᾷ πάνυ ἐπαγωγόν. ΓΛΥΚ. Οἴει γὰρ, ὦ Θαΐ, τῷ κάλλει [g] ἠρῆσθαι τὸν Ἀκαρνᾶνα; οὐκ οἶσθα, ὡς φαρμακὶς ἡ Χρυσάριον ἡ μήτηρ αὐτῆς, Θεσσαλάς τινας ᾠδὰς ἐπισταμένη, καὶ τὴν σελήνην κατάγουσα; φασὶ δὲ αὐτὴν καὶ πέτεσθαι τῆς νυκτός· ἐκείνη ἐξέμηνε τὸν ἄνθρωπον, πιεῖν τῶν φαρμάκων ἐγχέασα, καὶ νῦν τρυγῶσιν αὐτόν. ΘΑΙΣ. Καὶ σὺ, ὦ Γλυκέριον, ἄλλον τρυγήσεις, τοῦτον δὲ χαίρειν ἔα.

II.

MYRTIUM, PAMPHILUS, ET DORIS.

ΜΥΡΤΙΟΝ, ΠΑΜΦΙΛΟΣ, ΚΑΙ ΔΩΡΙΣ.

MYRT.

Ducis, Pamphile, Philonis naucleri filiam: & jam duxiſſe te ajunt: repetitum autem toties jusjurandum, & lacrumae, momento temporis abierunt omnia, & Myrtii nunc oblitus es, idque eo tempore, cum octavum jam menſem fero uterum. Hoc nempe ſolum amoris tui pretium habeo, quod tantum mihi ventrem conciliaſti, & paullo poſt alendus erit infans, negotium meretrici moleſtiſſimum. Neque enim quod natum erit exponam, in primis

ΜΥΡΤ.

Γαμεῖς, ὦ Πάμφιλε, τὴν Φίλωνος τοῦ ναυκλήρου θυγατέρα, καὶ ἤδη σε γεγαμηκέναι [h] φασίν. οἱ [i] τοσοῦτοι δὲ ὅρκοι, οὓς ὤμοσας, καὶ τὰ δάκρυα ἐν ἀκαρεῖ πάντα οἴχεται, καὶ ἐπιλέλησαι Μυρτίου νῦν, καὶ ταῦτα, ὦ Πάμφιλε, ὁπότε κύω μῆνα ὄγδοον ἤδη. τοῦτο γοῦν καὶ μόνον ἐπριάμην τοῦ σοῦ ἔρωτος, ὅτι με τηλικαύτην πεποίηκας τὴν γαστέρα, καὶ μετὰ μικρὸν παιδοτροφεῖν δεήσει, πρᾶγμα ἑταίρᾳ βαρύτατον. οὐ γὰρ ἐκθήσω τὸ τεχθὲν, καὶ μάλιστα εἰ ἄρ-

ῥ

g Ἠρῆσθαι] Ἡρᾶσθαι *Fl.* h Φασίν] Φασὶν ἐγγύην *Fl.* i Τοσοῦτοι] Τοσοῦτι male *J.*

Dial. Mer. VII. Et *Alciphr.* II. ep. 3. p. 224. — ἐν ἄστει μενούσῃ διὰ τὰ Ἀλῶα τοῦ Θεοῦ. Ubi in textu ac nota *Bergleri* laevigatur ἀλῶα, in exemplis autem ab eodem adlatis adſpiratur, non addita ibi varietatis cauſſa. Verum quum etymon a Scholiaſte traditum, quod homines tunc in areis, περὶ τὰς ἅλως commorarentur, adſpirationem requirat, & ap. Noſtrum *Dial. Mer.* VII. alioſque ſic inveniam, eam ſervavi, etſi ex Luciani editt. prioribus non perſpicias quo ſpiritu id ſcripſerint, quia ab A quadrato vocem inchoantes nullum ſpiritum addunt. Sed ecce ad *Alciphr.* I. ep. 33. Cl. *Bergler.* ἀλῶα δι' ἦν. haec bene jam monuit, dicens: „ Feſtum Cereale. ἀπὸ τῆς ἅλω, *ab area horrei.* „ Tunc ubi venerabantur Cererem Ἀλωάδα. de qua „ *Theocr.* in Thalyſiis, quae ſunt itidem *Haloa*, v. „ 155. Βωμῷ παρ' Δάματρος Ἀλωάδος. Meminit „ noſter (*Alciphr*) aliquoties hujus feſti. Sed ſemper „ ſpiritu leni ſcriptum. ut ſaepe & alibi. *J. F. R.*

35. Καὶ νῦν τρυγῶσιν αὐτὸν] Sic *Ariſtoph.* in fine *Pacis.* Τρυγήσωμεν αὐτὴν, τρυγήσωμεν αὐτήν. *L. Bos.*

Ibid. Τρυγῶσιν αὐτόν] Gallice *plumer.* *M. du S.*

41. Ἐν ἀκαρεῖ πάντα οἴχεται] Proverb. *J. B.*

ῥεν γένοιτο, ἀλλὰ Πάμφιλον ὀνομάσασα, ἐγὼ μὲν ἕξω παραμύθιον τοῦ ἔρωτος· σοὶ δὲ ὀνειδιεῖ ποτε προσελθὼν ἐκεῖνος, ὡς ἄπιστος γεγένησαι περὶ τὴν ἀθλίαν αὐτοῦ μητέρα. γαμεῖς δ' οὐ καλὴν παρθένον. εἶδον γὰρ αὐτὴν ἔναγχος ἐν τοῖς Θεσμοφορίοις μετὰ τῆς μητρὸς, οὐδέπω εἰδυῖα ὅτι δι' αὐτὴν οὐκέτι ὄψομαι Πάμφιλον. καὶ σὺ δ' οὖν πρότερον ἰδοῦ αὐτὴν, καὶ τὸ πρόσωπον, καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς ἴδε, μή σε ἀνιάτω, εἰ πάνυ γλαυκοὺς ἔχει αὐτοὺς, μηδὲ ὅτι διάστροφοί εἰσι, καὶ ἐς ἀλλήλους ὁρῶσι· μᾶλλον δὲ τὸν Φίλωνα ἑώρακας τὸν πατέρα τῆς νύμφης, τὸ πρόσωπον αὐτοῦ οἶσθα, ὥστε οὐδὲν ἔτι δεήσει τὴν θυγατέρα ἰδεῖν. ΠΑΜΦ. Ἔτι σου ληρούσης, ὦ Μύρτιον, ἀκούσομαι, παρθένους καὶ γάμους ναυκληρικοὺς διεξιούσης. ἐγὼ δὲ [a] ἢ σιμήν τινα ἢ καλὴν νύμφην οἶδα; ἢ ὅτι Φίλων ὁ Ἀλωπεκῆθεν (οἶμαι γὰρ ἐκεῖνον λέγειν σε) θυγατέρα ὅλως εἶχεν ὡραίαν ἤδη γάμου, ἀλλ' οὐδὲ φίλος ἐστὶν οὗτος τῷ πατρί. μέμνημαι γὰρ ὡς πρώην ἐδικάσατο περὶ συμβολαίου ναυτικοῦ. τάλαντον γὰρ, οἶμαι, ὀφείλων τῷ πατρὶ, οὐκ ἤθελεν ἐκτίνειν· ὁ δὲ παρὰ τοὺς ναυτοδίκας ἀπήγαγεν αὐτὸν, καὶ μόλις ἐξέτισεν αὐτὸ, οὐδ' ὅλον, ὡς ὁ πατὴρ ἔφασκεν. εἰ δὲ καὶ γαμεῖν [b] ἐδέδοκτό μοι, τὴν τοῦ Δημέου θυγατέρα τὴν [c] τοῦ πέρυσιν ἐστρατηγηκότος ἀφεὶς, καὶ ταῦτα πρὸς μητρὸς ἀνεψιὰν οὖσαν, τὴν Φίλωνος ἐγάμουν ἄν; σὺ δὲ πόθεν ταῦτα ἤκουσας; ἢ συντέθηκας αὐτὴ, ὦ Μύρτιον, κενάς τινας ζηλοτυπίας σκιαμαχοῦσα; ΜΥΡΤ. Οὐκοῦν [d] οὐ γαμεῖς, ὦ Πάμφιλε; ΠΑΜΦ. Μέμηνας, ὦ Μύρτιον, ἢ κραιπαλᾷς. καίτοι χθὲς οὐ πάνυ ἐμεθύσθημεν. ΜΥΡΤ. Ἡ Δωρὶς αὕτη ἐλύ-

ſi virile ſecus erit: ſed Pamphilum nominabo, habitura illum amoris mei ſolatium: tibi vero aliquando ad te accedens objiciet, quam perfidus in miſeram ipſius matrem fueris. Duces autem non pulchram tu quidem virginem. Vidi enim illam nuper Theſmophoriis cum matre, cum nondum ſcirem, illius me opera non amplius viſuram Pamphilum. Igitur tu quoque prius illam contemplare, & faciem, & oculos adſpice; nec aegre ferto, ſi plane caeſios habet, neque quod ſtrabi ſunt, & ſe invicem reſpiciunt. Quin Philonem vidiſti, patrem ſponſae: faciem illius noſti: itaque nihil opus erit videre filiam. PAMPH. Adhuc te delirantem, mea Myrtium, audiam, virgines mihi & nauclericas nuptias narrantem? Ego vero ſimamne an pulchram ſponſam novi? aut Philoni Alopecia, illum enim puto te dicere, filiam eſſe maturam nuptiis ſcio? Sed neque amicus eſt patri. Memini enim nuper illum de nautico negotio litem cum ipſo habere. Cum enim talentum, credo, deberet patri, ſolvere noluit. At ille ad eos, qui nautis jus dicunt, traxit hominem, & aegre ſolvit; ac ne ſic quidem totum, ut pater dicebat. Si vero uxorem ducere mihi decretum eſſet, relicta nempe Demeae filia, ejus, qui ſuperiore anno duxit exercitum, eaque conſobrina mea, Philonis *puellam* ducerem? Tu vero unde iſta audiſti; an ipſa tibi, Myrtium, finxiſti novas, quibus cum zelotypia tua deinde pugnet, larvas? MYRT. Igitur uxorem non ducis, Pamphile? PAMPH. Furis, Myrtium, an ebria es? Certe heri non plane fuimus ebrii. MYR. Doris me iſta

a Ἢ] Omittit *J.* addit *H. P. Fl.* *b* Ἐδέδοκτο] Ἐδέδεκτο marg. *A1W.* *c* Τοῦ] Artic. caret *Fl.* *d* Οὐ] Abeſt a *Fl.* Adeſt in aliis.

67. Ὁ Ἀλωπεκῆθεν] Δῆμος τῆς Ἀντιοχίδος φυλῆς. δῆμος Ἀττικὸς ἡ Ἀλωπεκίς. *V.*

62. Οὐδὲν — δεήσει] Conf. de hac ſtructura *Rhet. Praec.* c. 18. f. & *Navig.* c. 44. *J. F. R.*

72. Πι

iſta in dolorem conjecit. Miſſa enim, ut lanas mihi emeret ad ventrem, & votum pro me Lucinae nuncuparet, Lesbiam ait ſibi obviam factam . . . Quin tute huic, Doris, quae audiiſti dicito, niſi ea confinxiſti. DOR. At ego diſpeream, hera, ſi quid mentita ſum. Cum enim prope Prytaneum eſſem, obviam mihi fuit Lesbia, quae ſubridens dicebat, *Amator veſter Pamphilus Philonis ducit filiam.* Si vero non crederem, jubebat me veſtrum in angiportum inſpicere, ac videre ſertis exornata omnia, & tibicinas, ac tumultum, & Hymenaeum canentes aliquos. PAMPH. Quid ergo? Num inſpexiſti, Doris? DOR. Omnino, & vidi omnia, ut praedixerat. PAMPH. Diſco, quid erraveritis. Non omnia apud te, Dori, mentita eſt Lesbia: & tu vera narraſti Myrtio. Verum turbatae fruſtra eſtis. Neque enim apud nos nuptiae. Verum jam recordor quod heri e matre audivi, cum a vobis domum rediſſem. Dicebat enim, *Tuus, Pamphile, aequalis, Charmidas, vicini noſtri Ariſtaeneti filius, uxorem jam ducit, & frugi eſt. Tu vero quam diu es cum meretrice?* Haec aure parum attenta cum ex illa audiſſem, obdormivi: deinde mane domo egreſſus ſum: itaque nihil eorum vidi, quae Doris deinde vidit. Si vero fidem mihi non habes, rurſus abi, Dori, & accurate inſpice, non angiportum, ſed januam, utra coronata ſit. Invenies enim *eſſe* vicinorum. MYRT. Servaſti me, Pamphile. Suſpenderem enim me, ſi quid tale fieret. PAMPH. Sed nihil factum eſt. Neque ita ego inſaniam, ut obliviſcar Myrtii, idque ferentis ex me uterum.

στησέ με. πεμφθεῖσα γὰρ ὡς ἔρια ὠνήσαιτό μοι ἐπὶ τὴν γαστέρα, καὶ εὔξαιτο τῇ λοχείᾳ ὡς ὑπὲρ ἐμοῦ, Λεσβίαν ἔφη ἐντυχοῦσαν αὐτῇ. . . . μᾶλλον δὲ σὺ αὐτῷ, ὦ Δωρὶ, λέγε, ἅπερ ἀκήκοας, εἴ γε μὴ ἔπλασω αὐτά. ΔΩΡ. Ἀλλ' ἐπιτριβείην, ὦ δέσποινα, εἴ τι ἐψευσάμην· ᵉ ἐπεὶ γὰρ κατὰ τὸ Πρυτανεῖον ἐγενόμην, ἐνέτυχέ μοι ἡ Λεσβία μειδιῶσα, καί φησιν, ὁ ἐραστὴς ὑμῶν ὁ Πάμφιλος γαμεῖ τὴν Φίλωνος θυγατέρα· εἰ δὲ ἀπιστοίην, ἠξίου με παρακύψασαν ἐς τὸν στενωπὸν ὑμῶν ἰδεῖν πάντα κατεστεμμένα, καὶ αὐλητρίδας, καὶ θόρυβον, καὶ Ὑμέναιον ᾄδοντάς τινας. ΠΑΜΦ. Τί οὖν; παρέκυψας, ὦ Δωρί; ΔΩΡ. Καὶ μάλα, καὶ εἶδον ἅπαντα, ὡς ἔφη. ΠΑΜΦ. Μανθάνω τὴν ἀπάτην. οὔτε πάντα ἡ Λεσβία, Δωρὶ, πρὸς σὲ ἐψεύσατο, καὶ σὺ τἀληθῆ ἀπήγγελκας Μυρτίῳ· πλὴν μάτην γε ἐταράχθητε· οὔτε γὰρ παρ' ἡμῖν οἱ γάμοι· ἀλλὰ νῦν ἀνεμνήσθην ἀκούσας τῆς μητρὸς, ὁπότε χθὲς ἀνέστρεψα παρ' ὑμῶν· ἔφη γὰρ, ὦ Πάμφιλε, ὁ μὲν ἡλικιώτης σοι Χαρμίδης, ᶠὁ τοῦ γείτονος Ἀρισταινέτου υἱὸς, γαμεῖ ἤδη, καὶ σωφρονεῖ, σὺ δὲ μέχρι τίνος ἑταίρᾳ σύνει; τοιαῦτα παρακούων αὐτῆς, ἐς ὕπνον κατηνέχθην· εἶτα ἕωθεν προῆλθον ἀπὸ τῆς οἰκίας, ὥστε οὐδὲν εἶδον ὧν ἡ Δωρὶς ὕστερον εἶδεν· εἰ δὲ ἀπιστεῖς, αὖθις ἀπελθοῦσα, ὦ Δωρὶ, ἀκριβῶς ᵍἰδὲ, μὴ τὸν στενωπὸν, ἀλλὰ τὴν θύραν, ποτέρα ἐστὶν ἡ κατεστεμμένη· εὑρήσεις γὰρ τὴν τῶν γειτόνων. ΜΥΡΤ. Ἀπέσωσας, ὦ Πάμφιλε· ἀπηγξάμην γὰρ ἂν, εἴ τι τοιοῦτο ἐγένετο. ΠΑΜΦ. Ἀλλ' οὐκ ἂν ἐγένετο, μηδ' οὕτω μανείην, ὡς ἐκλαθέσθαι Μυρτίου· καὶ ταῦτα ἤδη μοι κυούσης παιδίον.

e Ἐπεὶ] Ἐπὶ male *J.* ſola. *f* Ὁ] Omittit *Fl.* *g* Ἰδὲ] Εἶδε marg. *A1.*

70. Περὶ συμβολαίου ναυτικοῦ] Leg. Ulp. ad *Demoſth.* περὶ Ἁλοννήσου. *J.B.*

79. Συντέθηκας] Malim συνέθηκας, aut συντέθεικας. *J.F.R.*

86. Τῇ λοχείᾳ] Ἀρτέμιδι, quae praeſidet λοχείαις ἢ γεννήσεσι. *J.B.*

III.

ΜΗΤΗΡ ΚΑΙ ΦΙΛΙΝΝΑ.

ΜΗΤ.

Ἐμάνης, ὦ Φίλιννα, ἢ τί ἔπαθες ἐν τῷ ξυμποσίῳ χθές; ἧκε γὰρ παρ' ἐμὲ Δίφιλος ἕωθε δακρύων, καὶ διηγήσατό μοι ἃ ἔπαθεν ὑπὸ σοῦ. μεμεθύσθαι γάρ σε, καὶ ἐς τὸ μέσον ἀναστᾶσαν, ὀρχήσασθαι αὐτοῦ διακωλύοντος, καὶ μετὰ ταῦτα φιλῆσαι Λαμπρίαν τὸν ἑταῖρον αὐτοῦ, καὶ ἐπεὶ ἐχαλέπηνέ σοι, καταλιποῦσαν αὐτὸν, ἀπελθεῖν πρὸς τὸν Λαμπρίαν, καὶ περιβαλεῖν ἐκεῖνον, ἑαυτὸν δὲ ἀποπνίγεσθαι, τούτων γιγνομένων. ἀλλ' οὐδὲ τῆς νυκτὸς, οἶμαι, συνεκάθευδες. καταλιποῦσα δὲ δακρύοντα, μόνη ἐπὶ τοῦ πλησίον σκίμποδος κατέκεισο ᾄδουσα, καὶ λυποῦσα ἐκεῖνον. ΦΙΛ. Τὰ γὰρ αὐτοῦ σοι, ὦ μῆτερ, οὐ διηγήσατο. οὐ γὰρ ἂν [a] συνηγόρευες αὐτῷ ὑβριστῇ γε ὄντι, ὃς ἐμοῦ γε [b] ἀφέμενος ἐκοινολογεῖτο Θαΐδι τῇ Λαμπρίου ἑταίρᾳ, μηδέπω ἐκείνου παρόντος· ἐπεὶ δὲ χαλεπαίνουσαν εἶδέ με, καὶ διένευσα αὐτῷ οἷα ποιεῖ, τοῦ ὠτὸς ἄκρου ἐφαψάμενος, ἀνακλάσας τὸν αὐχένα τῆς Θαΐδος ἐφίλησεν οὕτω προσφυῶς, [c] ὥστε μόλις ἐπέσπασε τὰ χείλη, εἶτ' ἐγὼ μὲν ἐδάκρυον, ὁ δὲ ἐγέλα, καὶ πρὸς τὴν Θαΐδα πολλὰ πρὸς τὸ οὖς ἔλεγε, κατ' ἐμοῦ δηλαδὴ, καὶ ἡ Θαῒς ἐμειδία, βλέπουσα πρὸς ἐμέ· ὡς δὲ [d] προσιόντα ἤσθον-

MATER ET PHILINNA.

MAT.

FUrebas ne, Philinna, aut quid tibi erat heri in convivio? Venit enim ad me Diphilus mane plorans, & quae perpeſſus a te eſſet, narravit. Ebriam te fuiſſe, progreſſamque in medium, ſe licet prohibente, ſaltaſſe: ac deinde oſculum dediſſe ſodali ipſius Lampriae: cumque graviter id ferret, ſe relicto, abiiſſe ad Lamprian eumque amplexatam eſſe: ſe vero hiſce factis enecari. Verum neque noctu, puto, cum ipſo cubuiſti, ſed plorantem relinquens ſola jacuiſti in proximo lectulo, canens, moleſtia illum afficiens. PHIL. Nimirum quae ipſe fecerit, mater, non enarravit. Neque enim cauſſam illius, contumelioſi hominis, ageres: qui me relicta ſermones miſceret cum Thaide, amica Lampriae, cum ille nondum adeſſet. Cum vero aegre me ferre videret, nutu, quid ageret? ſignificantem: extrema Thaidis aure prehenſa, reflexaque cervice, ita arcte illam oſculatus eſt, vix ut labia retraheret. Tum plorare ego; at iſte ridere, & multa in aurem dicere Thaidi, contra me ſcilicet. Ac ſubridebat Thais ad me reſpiciens. Cum vero advenien-

a Συνηγόρευες] Sic P. &c. Συνηγόρεις alios habere ajunt *Coll.* b Ἀφέμενος] Ἀφημένος marg. *A1.* c Ὥστε] Ὅς τε *J.* d Προσιόντα] Recepi ex *Pell.* Προϊόντα Edd.

29. * Καταλιποῦσαν αὐτὸν ἐπελθεῖν ἐς τὴν Λαμπρίαν καὶ περιβαλεῖν ἐκεῖνον. αὐτὸν δὲ ἀποπνίγεσθαι † τούτων γενομένων. ἀλλ' οὐδὲ τῆς νυκτὸς, οἶμαι, συνεκάθευδες (μετ' αὐτοῦ) καταλιποῦσα. *V.*

36. Συνηγόρευες] Γρ. συνηγόρεις. *G.*

37. Ἀφέμενος] Ἀποστάς. *G.*

* Καταλιποῦσαν] Nihil de ſuo hic Scholiaſtes, niſi quod textum reſtituiſſe videtur, & poſt συνεκάθευδες voculas duas interſeruit, quas ideo uncinulis incluſi. *J. F. R.*

† Τούτων] Ita dedit *Solan.* pro edito τοῦτον γενόμενον.

42. Ἀνακλάσας] De poteſtate hujus verbi interdum non bene intellecta, vid. ſupra ad *Gymn.* c. 7.

Ad-

nientem ſentirent Lamprian, & ſatiati tandem eſſent oſculis mutuis: ego tamen apud ipſum accubui, ne quid deinde haberet obtentui. Surgens vero Thais ſaltabat prima, nudatis multum talis, quaſi pulchros ſola habeat; cumque deſiſſet, tacente Lampria, & nihil dicente, Diphilus laudare numeroſam ſaltationem & accommodatam choro, quamque bene ad citharam pes *congrueret*, quam pulcher talus, & ſexcenta alia, quaſi qui Soſandram laudaret Calamidis, non Thaida, quam tu quoque, qualis ſit, noſti, cum lavet nobiſcum. Thais vero qualia ſtatim in me jecit? *Si quam*, inquit, *non pudet crurum exilitatis*, *ſaltatum & ipſa ſurgat!* Quid dicerem, mater? Surrexi nimirum & ſaltavi. Quid enim facerem? ferrem, & confirmarem illius dictum, Thaida tyrannidem habere convivii paterer? MAT. Ambitioſius quidem iſtuc, filia: nec enim curare oportebat: ſed dic tamen quid poſtea factum ſit. PHIL. Alii laudabant. Solus Diphilus ſupinum ſe abjecerat lacunar reſpiciens, dum fatigata deſinerem. MAT. Illud autem verum erat, quod Lamprian oſculata es, &, tranſiens ad eum, amplexa? Quid taces? Haec jam venia dig[illegible]nt. PHIL. Viciſſim, quod illum morderet, volebam facere. MAT. Deinde neque cubuiſti cum illo, ſed illo plorante etiam ceciniſti? Nonne cogitas, filia, nos eſſe pauperes; neque, quantum ab illo acceperimus, meminiſti, aut quomodo hiemem ſuperiorem acturae fueramus, niſi hunc nobis Venus miſiſſet? PHIL. Quid

το τὸν Λαμπρίαν, καὶ ἐκορέσθησάν ποτε φιλοῦντες ἀλλήλους, ἐγὼ μὲν ὅμως παρ' αὐτὸν [e] κατεκλίθην, ὡς μὴ καὶ τοῦτο προφασίζοιτο ὕστερον· ἡ Θαῒς δὲ ἀναστᾶσα, ὠρχήσατο πρώτη ἀπογυμνοῦσα ἐπιπολὺ τὰ σφυρὰ, ὡς μόνη καλὰ ἔχουσα. καὶ ἐπειδὴ ἐπαύσατο, ὁ Λαμπρίας μὲν ἐσίγα, καὶ εἶπεν οὐδέν· Δίφιλος δὲ ὑπερεπήνει τὸ εὔρυθμον, καὶ τὸ κεχορηγημένον, καὶ ὅτι εὖ πρὸς τὴν κιθάραν ὁ πούς, καὶ τὸ σφυρὸν, ὡς καλὸν, καὶ ἄλλα μυρία, καθάπερ τὴν Καλάμιδος Σωσάνδραν ἐπαινῶν, ἀλλ' οὐχὶ Θαΐδα, ἣν καὶ σὺ οἶσθα συλλουομένην ἡμῖν, οἵα ἐστί. Θαῒς δὲ οἷα καὶ ἔσκωψεν εὐθὺς ἐς ἐμέ· εἰ γάρ τις, ἔφη, μὴ αἰσχύνεται λεπτὰ ἔχουσα τὰ σκέλη, ὀρχήσεται καὶ αὐτὴ [f] ἐξαναστᾶσα. τί ἂν λέγοιμι, ὦ μῆτερ; ἀνέστην γὰρ, καὶ ὠρχησάμην, τί γὰρ ἔδει ποιεῖν; ἀνασχέσθαι, καὶ ἐπαληθεύειν τὸ σκῶμμα, καὶ τὴν Θαΐδα ἐᾶν τυραννεῖν τὸ συμπόσιον; ΜΗΤ. Φιλοτιμότερον μὲν, ὦ θύγατερ, οὐδὲ φροντίζειν γὰρ ἐχρῆν· λέγε δ' ὅμως τὰ μετὰ ταῦτα. ΦΙΛ. Οἱ μὲν οὖν ἄλλοι ἐπῄνουν, ὁ Δίφιλος δὲ μόνος ὕπτιον καταβαλὼν ἑαυτὸν, ἐς τὴν ὀροφὴν ἀνέβλεπεν, ἄχρι δὴ καμοῦσα ἐπαυσάμην. ΜΗΤ. Τὸ φιλῆσαι δὲ τὸν Λαμπρίαν ἀληθὲς ἦν, καὶ τὸ μεταβᾶσαν περιπλέκεσθαι αὐτῷ; τί σιγᾷς; οὐκ ἔτι γὰρ ταῦτα συγγνώμης ἄξια. ΦΙΛ. Ἀντιλυπεῖν ἐβουλόμην αὐτόν. ΜΗΤ. Εἶτα οὐδὲ συνεκάθευδες, ἀλλὰ καὶ ᾖδες, ἐκείνου δακρύοντος; οὐκ αἰσθάνῃ, ὦ θύγατερ, ὅτι πτωχαί ἐσμεν, οὐδὲ μέμνησαι ὅσα παρ' αὐτοῦ ἐλάβομεν, ἢ οἷον δὴ τὸν πέρυσι χειμῶνα διηγάγομεν ἄν, εἰ μὴ τοῦτον ἡμῖν ἡ Ἀφροδίτη ἔπεμψε; ΦΙΛ. Τί οὖν ἀνέχωμαι δια-

διὰ

e Κατεκλίθην] Sic *Fl. J.* &c. Κατεκλίνθην *P. H.* f Ἐξαναστᾶσα] Al. ἀναστᾶσα *Coll.*

63. Αὐτὴ ἀναστᾶσα] Γρ. ἐξαναστᾶσα. *G.*

65. Ἐπαληθεύειν] Ἀληθινὸν ποιεῖν. *G.*

Adde hic *Alciphr.* I. Ep. 28. ἐπειρῶ τὴν δέρην ἀνακλάσας κῦσαι, ibique *Bergl.* p. 115. docentem erraſſe *Budaeum* & *Stephanum*, quia ἀνακλάσας ap. *Athenaeum* pro ἀνακλασθεὶς poni putarint. *J. F. R.*

66. Τυραννεῖν τὸ συμ.] *Ter.* Adelphor.: *Ain, quaeſo, Aeſchine, tu hic regnum obtines?* *Barth.*

88. Ἀπορ-

διὰ τοῦτο, ὑβριζομένη ὑπ' αὐτοῦ; ΜΗΤ. Ὀργίζου μὲν, μὴ ἀνθύβριζε δέ· οὐκ οἶσθα ὅτι ὑβριζόμενοι παύονται οἱ ἐρῶντες, καὶ ἐπιτιμῶσιν ἑαυτοῖς; σὺ δὲ πάνυ χαλεπὴ ἀεὶ τῷ ἀνθρώπῳ γεγένησαι, καὶ ὅρα μὴ κατὰ τὴν παροιμίαν, Ἀπορρήξωμεν πάνυ τείνουσαι τὸ καλῴδιον.

ergo, patiarne propter hoc me contumelioſe ab illo tractari? MAT. Iraſcere, ſed noli contra contumelioſa eſſe. An ignoras, qui amant, eos mox deſiſtere a contumelia, ac ſe ipſos reprehendere? Tu vero aſpera nimis ſemper in hominem fuiſti. Et vide, ne, quod eſt in proverbio, nimium contendendo funem rumpamus.

IV.

ΜΕΛΙΤΤΑ ΚΑΙ ΒΑΚΧΙΣ.

MELISSA ET BACCHIS.

ΜΕΛ.

ΕἼ τινα οἶσθα, Βακχὶ, γραῦν, οἵαι πολλαὶ Θετταλαὶ λέγονται ἐπᾴδουσαι, καὶ ἐρασμίους ποιοῦσαι, εἰ καὶ πάνυ μισουμένη γυνὴ τυγχάνοι (οὕτως ὄναιο) παραλαβοῦσα ἧκέ μοι. θοἰμάτια γὰρ ὅλα, καὶ τὰ χρυσία ταυτὶ προείμην ἡδέως, εἰ μόνον ἴδοιμι ἐπ' ἐμὲ αὖθις ἀναστρέψαντα Χαρῖνον, μισήσαντα Σιμμίχην, ὡς νῦν ἐμέ. ΒΑΚΧ. Τί φής; οὐκ ἔτι [a] σύνεστιν, ἀλλὰ παρὰ τὴν Σιμμίχην, ὦ Μέλιττα, οἴχεται Χαρῖνος, δι' ἣν τοσαύτας ὀργὰς τῶν γονέων ἠνέσχετο, οὐ βουληθεὶς τὴν πλουσίαν ἐκείνην γῆμαι, πέντε προικὸς τάλαντα, ὡς ἔλεγον, ἐπιφερομένην; μέμνημαι γὰρ ταῦτά σου ἀκούσασα. ΜΕΛ. Ἅπαντα ἐκεῖνα οἴχεται, ὦ Βακχὶ, καὶ πέμπτην ταύτην ἡμέραν οὐδ' ἑώρακα ὅλως αὐτὸν, ἀλλὰ πίνουσι παρὰ τῷ συνεφήβῳ Παμμένει αὐτός τε καὶ Σιμμίχη. ΒΑΚΧ. Δεινὰ, ὦ Μέλιττα, πέπονθας. ἀλλὰ τί καὶ ὑμᾶς διέστησεν; ἔοικε γὰρ οὐ μικρὸν τοῦτ' εἶναι. ΜΕΛ. Τὸ μὲν ὅλον οὐδὲ εἰπεῖν ἔχω. πρώην δὲ ἀνελθὼν ἐκ Πειραιῶς (κατεληλύθει γὰρ, οἶμαι, χρέος τι ἀπαιτήσων πέμψαν-

MEL.

SI quam noſti, mea Bacchis, anum, quales eſſe in Theſſalia multae dicuntur, quae incantent & amabiles praeſtent, ſi qua etiam valde exoſa ſit mulier; illa aſſumta, ita beata ſis! ad me venito. Veſtes enim integras & hoc aurum lubens abjiciam, modo videam redeuntem ad me Charinum odio Simmichen, uti nunc me, habere. BACCH. Quid ais? Non amplius tecum eſt, ſed ad Simmichen, mea Meliſſa, tranſiit Charinus, propter quam tantas parentum iras ſuſtinuit, divitem illam recuſans ducere, quinque dotis talenta, uti dicebant, adferentem? Iſta enim ex te audire memini. MEL. Abierunt ii, Bacchis, omnia: & quintus hic dies eſt, quod omnino illum non vidi: ſed apud ſodalem ipſius Pammenen bibunt ipſe pariter ac Simmiche. BACCH. Indigna perpeteris, Meliſſa. Sed quid vos disjunxit? videtur enim non parvum quiddam illud eſſe. MEL.. Totum nec ipſa habeo dicere. Sed nuper reverſus ex Piraeeo (deſcenderat enim miſſu patris, debiti puto cujusdam exigendi

a Σύνεστιν] Σύνεστι male *Fl.*

88. Ἀπορρήξωμεν] Idem Proverbium apud *Ariſtenet*. Epiſt. 1. lib. 2. *J.B.*

19. Κεραμεικῷ] Duo Athenis fuiſſe Ceramica docet *Meurſius*; unum intra urbem, de quo hic ſermo, in quo proſtabant ſcorta; alterum extra urbem, ubi ſepeliri ſolebant, qui in bello occubuiſſent, *idem*, cum Academia de pop. Att. & alibi de Ceramico. *M. du S.*

49. Ἀλλ' εἴ τινα εὕροιμι — γραῦν] Non opinor iſta no-

di cauſſa) nec adſpexit me intrans, nec admiſit meo more accurrentem, ſed amplecti volentem repellens, *Abi*, inquit, *ad nauclerum Hermotimum, aut ſcripta in parietibus in Ceramico lege, ubi nomina veſtra ignominiae cauſſa in pila proſcripta ſunt. Quem tu mihi*, inquam, *Hermotimum*, *aut quam pilam narras?* At ille nihil reſpondens, nec coenatus, averſus jacuit. Quas tu me putas admoviſſe illi machinas? amplexa ſum illum, convertere ad me ſtudui, dorſum averſi oſculata ſum. Ille vero ne qualitercumque quidem emolliri ſe paſſus, *At ſi mihi*, inquit, *diutius moleſta fueris*, *jam ſtatim*, *media licet nocte*, *abeo*. BACCH. Tamen noſti Hermotimum. MEL. At miſerius me viventem, quam nunc habeo, videas, ſi quem ego nauclerum novi Hermotimum. Verum ille ſub galli cantum ſurgens mane abiit. Ego memineram illum dicere in pariete ſcriptum nomen in Ceramico. Miſi ergo viſuram Acidem. At illa nihil invenit aliud, praeterquam hoc ſolum ſcriptum ad dextram introeuntium verſus portam geminam, *Meliſſa amat Hermotimum*, & paullo inferius iterum, *Nauclerus Hermotimus amat Meliſſam*. BACCH. Male ſedulos iſtos adoleſcentulos! Intelligo enim. Aegre aliquis volens Charino facere, inſcripſit, qui zelotypia ipſum laborare ſciret. Atque ille ſtatim credidit. Sicubi vero illum videro, alloquar. Puer adhuc eſt atque imperitus. MEL. Ubi autem illum tu videas? qui ſe cum Simmiche incluſerit? Parentes vero illum apud me adhuc quaerunt. Sed utinam, Bacchis, anum aliquam inveniam, uti dixi. Illa enim ſua

τος τοῦ πατρὸς) οὔτε με προσέβλεψεν ἐσελθὼν, οὔτε προσήκατο ὡς ἔθος προσδραμοῦσαν, ἀποσεισάμενος δὲ περιπλακῆναι θέλουσαν, Ἄπιθι, φησὶ, πρὸς τὸν ναύκληρον Ἑρμότιμον, ἢ τὰ ἐπὶ τῶν τοίχων γεγραμμένα ἐν τῷ Κεραμεικῷ ἀνάγνωθι, ὅπου καταστηλίτευται ὑμῶν τὰ ὀνόματα. τίνα Ἑρμότιμον, τίνα, ἔφην, ἢ ποίαν στήλην λέγεις; ὁ δὲ οὐδὲν ἀποκρινάμενος, οὐδὲ δειπνήσας, ἐκάθευδεν ἀποστραφείς. πόσα οἴει ἐπὶ [b] τοῦτον μεμηχανῆσθαί με περιβάλλουσαν, ἐπιστρέφουσαν, φιλοῦσαν ἀπεστραμμένου τὸ μετάφρενον; ὁ δ᾽ οὐδ᾽ ὁπωστιοῦν ὑπεμαλάχθη, ἀλλ᾽ εἴ μοι, φησὶν, ἐπὶ πλέον ὀχλήσειας, ἄπειμι ἤδη, εἰ καὶ μέσαι νύκτες εἰσίν. ΒΑΚ. Ὅμως ᾔδεις τὸν Ἑρμότιμον. ΜΕΛ. Ἀλλά με ἴδοις, ὦ Βακχὶ, ἀθλιώτερον διάγουσαν ἢ νῦν ἔχω, εἴ τινα ἐγὼ ναύκληρον Ἑρμότιμον οἶδα, πλὴν ἀλλ᾽ ὁ μὲν ἕωθεν ἀπεληλύθει, τοῦ ἀλεκτρυόνος εὐθὺς ᾄσαντος ἀνεγρόμενος· ἐγὼ δὲ ἐμεμνήμην ὅτι κατά τοίχου τινὸς ἔλεγε καταγεγράφθαι τοὔνομα ἐν Κεραμεικῷ· ἔπεμψα οὖν Ἀκίδα κατασκεψομένην· ἡ δ᾽ ἄλλο μὲν οὐδὲν εὗρε, τοῦτο δὲ μόνον ἐπιγεγραμμένον ἐσιόντων ἐπὶ τὰ δεξιὰ πρὸς τῷ Διπύλῳ, Μέλιττα φιλεῖ Ἑρμότιμον, καὶ μικρὸν αὖθις ὑποκάτω, Ὁ ναύκληρος Ἑρμότιμος φιλεῖ Μέλιτταν. ΒΑΚΧ. Ὢ τῶν περιέργων νεανίσκων. συνίημι γάρ. λυπῆσαί τις θέλων τὸν Χαρῖνον, ἐπέγραψε ζηλότυπον ὄντα εἰδώς· ὁ δὲ αὐτίκα ἐπίστευσεν. εἰ δέ που ἴδοιμι αὐτὸν, διαλέξομαι. Ἄπειρός ἐστι, καὶ παῖς ἔτι. ΜΕΛ. Ποῦ δ᾽ ἂν ἴδοις ἐκεῖνον ὃς ἐγκλεισάμενος ἑαυτὸν, σύνεστι τῇ Σιμμίχῃ; οἱ γονεῖς δὲ ἔτι παρ᾽ ἐμοὶ ζητοῦσιν αὐτόν. ἀλλ᾽ εἴ τινα εὕροιμι, ὦ Βακχὶ, γραῦν, ὡς ἔφην, ἀποσώ-

[b] Τοῦτον] Τούτῳ Fl.

notare aut bene verti ab utroque interprete *Sed ſi quam anum invenire poſſem*, aut ut alter, *habere*, quod nullius ponderis eſt in hac oratione; verum *ſed utinam invenirem vetulam!* quo ſenſu frequenter ea particula etiam ab Luciano ſumitur. In Prometheo. Εἰ γὰρ γένοιτο, ὦ Προμηθεῦ, ταῦτα. *J.G.*

52. Ὁ, 76.

σώσοι γὰρ ἂν φανεῖσα. ΒΑΚΧ. Ἔστιν, ὦ φιλτάτη, ὅτι χρησίμη φαρμακὶς, Σύρα τὸ γένος, ὠμὴ ἔτι καὶ συμπεπηγυῖα, ἥ μοί ποτε Φανίαν χαλεπαίνοντα κἀκεῖνον εἰκῆ, ὥσπερ Χαρῖνος, διήλλαξε μετὰ μῆνας ὅλους τέσσαρας, [a] ὅτε ἐγὼ μὲν ἤδη ἀπεγνώκειν· ὁ δὲ ὑπὸ τῶν ἐπῳδῶν ἧκεν αὖθις ἐπ' ἐμέ. ΜΕΛ. Τί δὲ ἔπραξεν ἡ γραῦς, εἴπερ ἔτι μέμνησαι; ΒΑΚΧ. Λαμβάνει μὲν οὐδὲ [b] πολὺν, ὦ Μέλιττα, τὸν μισθὸν ἀλλὰ δραχμὴν, καὶ ἄρτον, καὶ ἐπικεῖσθαι δὲ δεῖ μετὰ τῶν ἁλῶν, καὶ ὀβολοὺς ἑπτὰ, καὶ [c] θεῖον, καὶ δᾷδα. ταῦτα δὲ ἡ γραῦς λαμβάνει, καὶ κρατῆρα κεκεράσθαι δεῖ, καὶ πίνειν ἐκείνην [d] μόνην. δεήσει δέ τι αὐτοῦ τοῦ ἀνδρὸς εἶναι οἷον ἱμάτια, ἢ κρηπῖδας, ἢ ὀλίγας τῶν τριχῶν, ἤ τι τῶν τοιούτων. ΜΕΛ. Ἔχω τὰς κρηπῖδας αὐτοῦ. ΒΑΚΧ. Ταύτας κρεμάσασα ἐκ παττάλου ὑποθυμιᾷ τῷ [e] θείῳ, πάττουσα καὶ τῶν ἁλῶν ἐπὶ τὸ πῦρ· ἐπιλέγει δὲ ἀμφοῖν τὰ ὀνόματα, καὶ τὸ ἐκείνου, καὶ τὸ σόν. εἶτα ἐκ τοῦ κόλπου προκομίσασα ῥόμβον, ἐπιστρέφει ἐπῳδήν τινα λέγουσα, ἐπιτρόχῳ τῇ γλώσσῃ, βαρβαρικὰ καὶ φρικώδη ὀνόματα. ταῦτα ἐποίησε τότε. καὶ μετ' οὐ πολὺ Φανίας ἅμα, καὶ τῶν συνεφήβων ἐπιτιμησάντων αὐτῷ, καὶ τῆς Φοιβίδος, ᾗ συνῆν, πολλὰ αἰτούσης, ἧκέ μοι τὸ πλέον ὑπὸ τῆς ἐπῳδῆς ἀγόμενος. ἔτι δὲ καὶ τοῦτό με σφόδρα κατὰ τῆς Φοιβίδος τὸ μίσηθρον ἐδιδάξατο, τηρήσασαν τὸ ἴχνος ἐπὰν ἀπολίποι ἀμαυρώσασαν ἐπιβῆναι μὲν τῷ ἀριστερῷ ἐκείνης [f] τὸν ἐμὸν δεξιὸν, τῷ δεξιῷ δὲ τὸ ἀριστερὸν ἔμπα-

me praeſentia ſervaret. BACCH. Eſt, cariſſima, praeſtantiſſima veneſica, Syra genus, cruda adhuc & compacta, quae mihi Phaniam, cum aſperum ſe & ipſe, ut nunc tibi Charinus, temere mihi praeberet, reconciliavit poſt quatuor integros menſes, ubi ille incantationum beneficio ad me jam deſperatam rediit. MEL. Quid vero fecit anus, ſi adhuc meminiſti? BACCH. Cepit mercedem non multam, Meliſſa, ſed drachmam & panem. Et appoſitos eſſe oportet cum ſalibus etiam ſeptem obolos & odores ſacros, & facem. Haec quoque anus ſibi aufert. Et poculum temperatum eſſe oportet, eamque ſolam illud ebibere. Oportet autem ipſius viri praeſto eſſe aliquid, velut veſtes, aut ſoleas, aut pilos paucos, aut quid ex eo genere. MEL. Habeo illius ſoleas. BACCH. Has de clavo ſuſpenſas ſuffitu ex odoribus facto imbuit, de ſale etiam aliquid in ignem conjicit, pronuncians ſimul nomina utriusque, & ipſius, & tuum. Tum prolatum de ſinu rhombum intorquet, carmen ſimul volubili lingua dicens, [illegible]barica horribili[illegible] nomina. Haec tum fecerat, cum non ita multo poſt Phanias, ſodalibus licet illum reprehendentibus, & multum rogante, quicum adhuc fuerat, Phoebide, ad me venit ab illo maxime incantamento adductus. Inſuper vero illud mihi valde oc[illegible]ra Phoebidem excitandi remedium commendavit, ut obſervatum illius veſtigium, cum primum illud reliquiſſet, ipſa delerem, ita ut ſiniſtro illius meus dexter *pes*, ſiniſter autem contra dextro *veſtigio* inſiſteret, dice-

a Ὅτι] Recte *J.* B1. Ὅτι *H.* Ὅ, τι *P.* b Πολὺν] Πολλὺν *J.* male. c Θεῖον] Reſtitui ex *Fl.* & *Barthio.* Θύον cett. male. d Μόνην] Μόνον *J.* & *V2.* Cett. in vulgato conſentiunt. e Θείῳ] Sic *Fl.* Θύῳ cett. f Τὸν] Τὸ *Fl.* male.

52. Ὅ, τι χρησίμη] Ita diſtincte ex praecepto Grammaticorum ſcribere jubemur. Phraſis eſt cum ſuperlativo tritiſſima, cum poſitivo rariſſima. *M. du S.*

53. Ὠμὴ ἔτι] Vide notam noſtram ad Μισθ. c. 21. *M. du S.*

61. Ἐπικεῖσθαι] Forſan ὑποκεῖσθαι. *F. G.*

62. Θεῖον] Sic *Fl.* uti *Barthius* emendare jubet Adverſ. p. 316. laudato loco, qui occurrit in Φιλοψ. c. 12. In reliquis libris θύον. *M. du S.*

Θεῖον] Conf. ſupra *Philopſ.* c. 12. & infra f. hujus Dial. *J. F. R.*

78. Αἰτούσης] Αἰτιώσης legendum videtur. *F. G.*

Αἰτούσης] Mendoſe, ni fallor, in omnibus legitur hic αἰτούσης, aut certe aliqua vox excidit; nam πολλὰ αἰ-

ceremque, *conſcendi te, & ſuperior ſum!* ac feci quod praeceperat. MEL. Noli, noli cunctari, Bacchis. Voca mihi jam Syram. Tu vero, Acis, panem & odores, & reliqua omnia ad incantationem compara.

λιν, καὶ λέγειν, Ἐπιβέβηκά σοι, καὶ ὑπεράνω εἰμὶ, καὶ ἐποίησα ὡς προσέταξε. ΜΕΛ. Μὴ μέλλε, μὴ μέλλε, ὦ Βακχὶ, κάλει ἤδη τὴν Σύραν, σὺ δὲ, ὦ Ἀκὶ, τὸν ἄρτον καὶ τὸ [f] θεῖον, καὶ τὰ ἄλλα πάντα πρὸς τὴν ἐπῳδὴν εὐτρέπιζε.

V.

CLONARIUM ET LEAENA. ΚΛΩΝΑΡΙΟΝ ΚΑΙ ΛΕΑΙΝΑ.

CLON. ΚΛΩΝ.

N[illegible]te, Leaena, audimus, Les[illegible]m, divitem, tui ut virum [illegible]i, & coire vos, neſcio qu[illegible]ragentes. Quid hoc? erubuiſti[illegible]ic an vera ſint iſta? LEA[illegible], ſed pudet me: eſt[illegible]n. CLON. Per ma[illegible]otii eſt, aut quid ſibi [illegible]uid vero facitis, cum una[illegible]on amas me: neque enim [illegible]A. Amo equidem, ſi [illegible] mulier vehementer maſcula eſt. CLON. Nondum quid dicas intelligo, niſi forte quaedam maſcula amica [illegible] Tales enim Lesbi eſſe ajunt mulieres, quae viros quidem pati recuſent, ipſae vero mulieribus fruantur ut viri. LEA. Tale quid eſt. CLON. Ergo, mea Leaena, illud ipſum quoque narra, quomodo tentaverit primum, quomodo ti-

Καινὰ περὶ σοῦ ἀκούομεν, ὦ Λέαινα, τὴν Λεσβίαν Μέγιλλαν τὴν πλουσίαν, ἐρᾷν σοῦ ὥσπερ ἄνδρα, καὶ συνεῖναι [g] ὑμᾶς οὐκ οἶδ᾽ ὅ, τι ποιούσας μετ᾽ ἀλλήλων: τί τοῦτο; ἠρυθρίασας; ἀλλ᾽ εἰπὲ εἰ ἀληθῆ ταῦτά ἐστιν. ΛΕΑΙ. Ἀληθῆ, ὦ Κλωνάριον· αἰσχύνομαι δὲ, ἀλλόκοτον γάρ τί ἐστι. ΚΛΩΝ. Πρὸς τῆς κουροτρόφου τί τὸ πρᾶγμα, ἢ τί βούλεται ἡ γυνή; τί δὲ καὶ πράττετε ὅταν συνῆτε; ὁρᾷς; οὐ φιλεῖς με, οὐ γὰρ ἂν ἀπεκρύπτου τὰ τοιαῦτα. ΛΕΑΙ. Φιλῶ μὲν, εἰ καί τινα ἄλλην· ἡ γυνὴ δὲ δεινῶς ἀνδρική ἐστιν. ΚΛΩΝ. Οὐ μανθάνω ὅ, τι καὶ λέγεις, εἰ μή τις ἑταιρίστρια τυγχάνει οὖσα· τοιαύτας γὰρ ἐν Λέσβῳ λέγουσι γυναῖκας, ὑπὸ ἀνδρῶν μὲν οὐκ ἐθελούσας αὐτὸ πάσχειν, γυναιξὶ δὲ αὐτὰς πλησιαζούσας, ὥσπερ ἄνδρας. ΛΕΑΙ. Τοιοῦτό τι. ΚΛΩΝ. Οὐκοῦν, ὦ Λέαινα, τοῦτο αὐτὸ καὶ διήγησαι, ὅπως μὲν ἐπείρα τὸ πρῶτον, ὅπως δὲ καὶ συνεπείσθης, καὶ

f Θεῖον] Rurſus ex *Fl.* pro vulg. θύον. g Ὑμᾶς] Recte *Fr. Fl. P.* Ἡμᾶς *J.*

αἰτούσης eſt Graece *magna petere*, cum dicere debuerit, *enixe, ut apud ſeſe maneret, orante.* *M. du S.*

80. Μισηθρον] Aliud odii poculum eſt apud *Origenem* lib. 7. contra Celſum. De utroque a me dictum alibi. *J. B.*

87. Τὸν ἄρτον, καὶ τὸ θύον] *Caſp. Barthius* putat legendum eſſe θεῖον, & *ſulphur* capiendum quod in luſtrationibus & incantationibus prorſus uſitatiſſimum erat veteribus, &c. vid. c. III. L. VII. Adverſar. *Almel.*

83. Θεῖον] *Fl.* &c. *M. du S.*

97. Πρὸς τῆς κουροτρόφου] *Per Cererem. Heſych.* in κουροτρόφος· ὑφ᾽ ἑτέρων δὲ ἡ Δημήτηρ. *AE. M.*

4. Ἑταιρίστρια] *Heſych.* Ἑταιρίστριαι, τριβάδες. *F. G.* Idem etiam habebat *AE. M.*

Ἑταιρίστρια] Vid. *Suid.* *M. du S.*

καὶ τὰ [a] μετὰ ταῦτα. ΛΕΑΙ. Πότον τινὰ συγκροτοῦσα αὐτὴ, καὶ Δημώνασσα ἡ Κορινθία, πλουσία δὲ καὶ αὐτὴ, καὶ ὁμότεχνος τῇ Μεγίλλῃ, παρειλήφασί με κιθαρίζειν αὐταῖς· ἐπεὶ δὲ ἐκιθάρισα, καὶ ἀωρὶ ἦν, καὶ ἔδει καθεύδειν, καὶ ἐμέθυον, Ἄγε δὴ, ἔφη, ὦ Λέαινα, ἡ Μέγιλλα, κοιμᾶσθαι γὰρ ἤδη καλὸν, ἐνταῦθα κάθευδε μεθ' ἡμῶν μέση ἀμφοτέρων. ΚΛΩΝ. Ἐκάθευδες; τὸ μετὰ [b] ταῦτα τί ἐγένετο; ΛΕΑΙ. Ἐφίλουν με τὸ πρῶτον ὥσπερ οἱ ἄνδρες, οὐκ αὐτὰ μόνον προσαρμόζουσαι τὰ χείλη, ἀλλ' ὑπανοίγουσαι τὸ στόμα, καὶ περιέβαλλον, καὶ τοὺς μαστοὺς ἔθλιβον· ἡ Δημώνασσα δὲ καὶ ἔδακνε μεταξὺ καταφιλοῦσα· ἐγὼ δὲ οὐκ εἶχον εἰκάσαι ὅ, τι τὸ πρᾶγμα εἴη. χρόνῳ δὲ ἡ Μέγιλλα ὑπόθερμος ἤδη οὖσα, τὴν μὲν [c] πηνήκην ἀφείλετο τῆς κεφαλῆς, ἐπέκειτο δὲ πάνυ ὁμοία, καὶ προσφυὴς, καὶ ἐν χρῷ ὤφθη αὐτὴ, καθάπερ οἱ σφόδρα ἀνδρώδεις τῶν ἀθλητῶν ἀποκεκαρμένη· καὶ ἐγὼ ἐταράχθην ἰδοῦσα. ἡ δὲ, Ὦ Λέαινα, φησιν, ἑώρακας ἤδη οὕτω καλὸν νεανίσκον; ἀλλ' οὐχ ὁρῶ, ἔφην,

bi perſuaſum ſit, & quae ſequuntur. LEA. Convivium inſtituerat cum Corinthia Demonaſſa, divite & ipſa, atque eandem artem quam Megilla exercente: adſumſerant autem me, quae cithara ipſas oblectarem. Cum autem ceciniſſem, & ſerum eſſet, atque tempus eundi cubitum, eſſentque bene potae, *Age ſane, mea Leæna*, inquit Megilla, *dormiendi jam tempus eſt, hic apud nos cuba utrarumque media.* CLON. Accubuiſti ergo: deinde quid actum eſt? LEA. Oſculabantur me primum ut viri, non ipſa modo applicantes labia, ſed os etiam aliquantum aperientes: amplexabantur, opprimebant papillas: Demo... tem inter oſculandum etiam ... o vero, quid res ſibi vellet no... e. Tandem Megilla, quae j... icticiam de capite comam au... ı autem habebat valde ſim... citam: atque apparet acc... tem, ut viriliores athl... adſpectu perturba... na, inquit, *vidiſti* ... *juvenem? Ego vero*,

a Μετὰ ταῦτα] Sic *Fr. S. H. Fl.* &c. Μετὰ τοῦτο *P.* Μὲν ταῦτα *J.* b Ταῦτα] Al...
c Πηνήκην] Recte *Fl. P. Fr. H. S.* Πινήκην male *Ven.* utraque. Alibi πηνίκην.

11. Πότον] Πότος ὁ, *compotatio.* ποτὸς *potulentus, potabilis.* ποτὸν, τὸ, πόμα *potus.* F.G.

Πότον — συγκροτοῦσα] Supra T. 2. *Gall.* c. 12. Ὁ πότος συνεκροτεῖτο, ubi & de differentia nonnihil dictum. *J.F.R.*

20. Ἐφίλουν με τὸ πρῶτον] Hæc & cætera hujus Dialogi interpretata ſunt ad *Petronium* ad hæc verba: *commovebat valgiter labra.* *J.B.*

23. Μαστοὺς ἔθλιβον] *Plaut.* Pſeud.

Teneris labellis molles morſiunculæ
Papillarum horridularum oppreſſiunculæ.

Ovid. 1. Amor.

Forma papillarum quæ fuit apta premi.] *J.B.*

24. Καὶ ἔδακνε] *Plaut.* loc. cit. *J.B.*

27. Τὴν μὲν πηνήκην ἀφείλετο τῆς κεφαλῆς· Ἐπέκειτο δὲ πάνυ ὁμοία καὶ προσφυής· καὶ ἐν χρῷ ὤφθη αὐτὴ, καθάπερ οἱ σφόδρα ἀνδρώδεις τῶν ἀθλητῶν ἀποκεκαρμένη] Auctoris mentem minime percepit interpres in his verbis: quæ ſic Latina fecit: *galericulum quidem a capite removit, ipſa autem incumbebat ſimilis & æquipar... alicui vehementer virili & robuſto, & cuti detonſa.* deceptus fuit verbis: ἐπέκειτο δὲ πά... προσφυής. quæ de ipſa muliere intellexit, ...men de ejus coma adſcititia ſint intelligenda ...rentheſi potius includenda, hoc ſenſu: cap... comam adſcititiam, quam impoſitam habe... ſimilem & aptam: *atque ipſa viſa eſt inſtar ...morum athletarum ad vivam usque cutem*

Ibid. Πηνήκην] De comis adſcititiis copioſe ...bi, junge Cl. *Alexand.* Pæd. lib. 2. c. 11. lib. 1. *Firmic.* Aſtro. c. 1. lib. 1. vide *Herald.* ...*tial.*

Πηνήκην] Πηνίκην *La perruque.*

Πηνήκην] Ut *Junt.* πινήκην, ita Lexicogr. etiam adferunt πηνίκη hoc ſenſu; ſed & πην... *Dial. Mer.* XII. ad fin. in plurimis & recte ... do, ſcribitur. Et ſic ap. *Poll.* bis ſine varie... perio.

28. Ὁμοία] Ἡ πηνίκη ſcilicet.

41. Τὸ ἀνδρεῖον] *Catullus: Et quaerendum u...*

hic juvenem, *Megilla. Noli me*, inquit, *facere feminam. Megillus enim vocor*, *& olim duxi hanc Demonaſſam*, *& mea uxor eſt.* Riſi ego hoc, Clonarium, &, *Tu igitur*, *Megille*, inquam, *quum vir ſis*, *imprudentibus nobis*, *ſicut de Achille dicunt*, *inter virgines delituiſti ? & illud habes quo viri cenſentur*, *& Demonaſſae facis*, *quod viri ? Illud equidem*, inquit, *Leaena*, *non habeo : ſed neque omnino illo indigeo : ſed proprio quodam modo & multum jucundiore coëuntem me videbis. Ego*, *Numquid ergo*, inquam, *Hermaphroditus es*, *quales multi eſſe dicuntur*, *habens utraque?* Nempe adhuc, mea Clonarium, quid rei eſſet, ignorabam. *Non*, inquit, *ſed omnino vir ſum.* Hic ego: *Audivi*, inquam, *Boeotiam tibicinam*, *Iſmenodoram*, *res patriae ſuae narrantem*, *cum diceret*, *fuiſſe quendam Thebis ex femina virum : fuiſſe eundem etiam vatem optimum : puto Tireſiam nomen illi fuiſſe. Numquid ergo tibi ſimile quid uſu venit ? Neutiquam*, ait, *mea Leaena : ſed ita nata ſum ut vos reliquae : ſed animus*, *& libido*, *& reliqua*

ἐνταῦθα νεανίσκον, ὦ Μέγιλλα. Μὴ καταθήλυνέ με, ἔφη, Μέγιλλος γὰρ ἐγὼ λέγομαι, καὶ γεγάμηκα πρόπαλαι ταύτην Δημώνασσαν, καὶ ἔστιν ἐμὴ γυνή. ἐγέλασα, ὦ Κλωνάριον, ἐπὶ τούτῳ, καὶ ἔφην, Οὐκοῦν σὺ, ὦ Μέγιλλε, ἀνήρ τις ὢν ἐλελήθεις ἡμᾶς, καθάπερ τὸν Ἀχιλλέα φασὶ [d] κρυπτόμενον ἐν ταῖς παρθένοις· καὶ τὸ ἀνδρεῖον ἐκεῖνο ἔχεις, καὶ ποιεῖς τὴν Δειμώνασσαν ὅσπερ οἱ ἄνδρες. Ἐκεῖνο μὲν, ἔφη, ὦ Λέαινα, οὐκ ἔχω· [e] δέομαι δὲ οὐδὲ πάνυ αὐτοῦ. ἴδιον δέ τινα τρόπον ἡδίω παραπολὺ ὁμιλοῦντα ὄψει με. ἀλλὰ μὴ Ἑρμαφρόδιτος εἶ, ἔφην, οἷοι πολλοὶ εἶναι λέγονται ἀμφότερα ἔχοντες; ἔτι γὰρ ἠγνόουν, ὦ Κλωνάριον, τὸ πρᾶγμα. οὔ, φησιν, ἀλλὰ τὸ πᾶν ἀνήρ εἰμι. ἤκουσα, ἔφην ἐγὼ, τῆς Βοιωτίας αὐλητρίδος Ἰσμηνοδώρας, διηγουμένης τὰ [f] Ἐφέστρια παρ᾽ αὐτοῖς, ὡς γένοιτό τις ἐν Θήβαις ἐκ γυναικὸς ἀνήρ· ὁ δ᾽ αὐτὸς καὶ μάντις ἄριστος, οἶμαι, Τειρεσίας τοὔνομα. μὴ οὖν τι καὶ σὺ τοιοῦτο πέπονθας; οὔκουν, ὦ Λέαινα, ἔφη, ἀλλὰ ἐγεννήθην μὲν ὁμοία ταῖς ἄλλαις ὑμῖν· ἡ γνώμη δὲ, καὶ ἡ ἐπιθυμία, καὶ τἄλλα

d Κρυπτόμενον] Κρυπτόμενος *Geſn.* *e* Δέομαι] Δέωμαι *J.* male. *f* Ἐφέστρια] Nihil variant Edd. Ἡφαίστια *Palm.*

de foret nervoſius illud. AE.M. Idem habet *Gujet.* ex quo omnia ſurripuiſſe *Menagium* video. *J.F.R.*

51. Ἐφέστρια] Quid intellexerit per τὰ ἐφέστρια, non facile eſt divinare, ea vox alibi non legitur. Nihil igitur certi a me exſpectes, conjecturas nudas tibi proponam. Si bene ſe habet ea lectio, videtur ab ἐφεστρὶς ea vox deduci debere : eſt autem veſtis quaedam ſpecies, quae ſuperinduebatur. *Suidas* μανδύαν & βίρρον interpretatur, & ὕφασμα ἐξ αἰγείων τριχῶν, alii χλαμύδα, alii χλανὶς vertunt. Quidquid tamen fuerit, quoniam ab eo genere veſtis τὰ ἐφέστρια dicuntur, ſuſpicor eas veſtes texi ſolitas a mulieribus ſimul adunatis, quæ texendo fabulas lepidas ad vices narrabant, ut fallerent tempus, & laborem, quæ ob id ἐφέστρια διηγήματα dicebantur. Sic Noſtrates dicunt *les contes du veilleri :* at forte mendoſa eſt ea vox, & legendum vel ἐφ᾽ ἑστία, i. e. *ad lares*, *ad focum*, vel Ἡφαίστια ob eandem rationem, i. e. quæ ad ignem hyeme narrantur, nam (ut notum eſt) Ἥφαιστος ſæpe pro igne ſumitur, & erant Ἡφαίστια fabulæ, quæ ad Vulcanum ſeu ignem aſſidentes fœminæ nendo vel texendo narrabant in Vulcani feſto, quod Athenis Ἡφαίστια, ut ex Andocide patet in ſermone de myſteriis. Hæc ego tentabundus ut in tenebris. Tu forte meliora, Lector, cogitabis, utinam & nobis impertiaris. *J.P.* a *G.*

Ἐφέστρια] Vide an feſtum notet. *M. du S.*

Ἐφέστρια] Feſta fortaſſe. *F.G.* Marg. *Pariſ.* „ *Epheſtris* veſtimenti genus militaris eſt, unde Epheſtria „ derivari videntur. Utrum autem poëma, aut can„ ticum, aut etiam feſtum aliquod apud Thebanos „ fuerit, dubitari poteſt. *J.F.R.*

Ibid. Τὰ Ἐφέστρια παρ᾽ αὐτοῖς] Cum illud παρ᾽ αὐτοῖς vix poſſit aliorſum referri, quam ad Boeotos in Βοιωτίᾳ comprehenſos ; idque ipſum παρ᾽ αὐτοῖς ad ἐφέστρια adjunctum ſit proxime, neque trahi ad aliud poſſit : putavi nihil eſſe commodius, dum quid melius adferatur, quam legere τὰ ἑφέστια, & intelligere *domeſtica*, *patria*, *memorabilia & ſingularia patriae ſuae.* Ἐφέστιον eſſe, qui eandem nobiſcum Veſtam colat, eosdem lares, penates &c. habeat, notum *J.M.G.*

62. Παρ-

λα πάντα, ἀνδρός ἐστί μοι, καὶ ἱκανὴ γοῦν σοι, ἔφην, ἐπιθυμία. πάρεχε γοῦν, ὦ Λέαινα, εἰ ἀπιστεῖς, ἔφη, καὶ γνώσῃ οὐδὲν ἐνδέουσάν με τῶν ἀνδρῶν. ἔχω γάρ τι ἀντὶ τοῦ ἀνδρείου, ἀλλὰ πάρεχε, ὄψει γάρ. παρέσχον, ὦ Κλωνάριον, ἱκετευούσης πολλὰ, καὶ ὅρμόν τινά μοι δούσης τῶν πολυτελῶν, καὶ ὀθόνας τῶν λεπτῶν. εἶτα ἐγὼ μὲν, ὥσπερ ἄνδρα [a] περιελάμβανον· ἡ δὲ ἐποίει τε, καὶ ἐφίλει, καὶ ἤσθμαινε, καὶ ἐδόκει μοι ἐς ὑπερβολὴν ἥδεσθαι. ΚΛΩΝ. Τί ἐποίει, ὦ Λέαινα; ἢ τίνα τρόπον; τοῦτο γὰρ μάλιστα εἰπέ. ΛΕΑΙ. Μὴ ἀνάκρινε ἀκριβῶς, αἰσχρὰ γάρ· ὥστε μὰ τὴν Οὐρανίαν, οὐκ ἂν εἴποιμι.

omnia in me viri ſunt. Igitur ſatis tibi eſt; inquam, *libido? Quin tu praebe*, inquit, *Leaena, ſi fidem mihi non habes, &, nihil me inferiorem eſſe viris, intelliges. Habeo enim pro illo virili aliquid: ſed praebe: videbis enim.* Praebui, Clonarium, multum ſupplicanti, & monile mihi donanti pretioſum, atque lintea tenuiſſima. Tum ego illam uti virum complexa ſum: illa fecit, baſiavit, anhelavit, atque ſupra modum delectari mihi viſa eſt. CLON. Quid ergo fecit, aut quomodo? Hoc enim dic maxime. LEA. Noli curioſe exquirere: turpicula enim. Quare, ita me Caeleſtis Venus, non dixerim.

VI.

ΚΡΩΒΥΛΗ ΚΑΙ ΚΟΡΙΝΝΑ.

CROBYLE ET CORINNA.

ΚΡΩΒ.

Ὦ Κόριννα, ὡς μὲν οὐ πάνυ δεινὸν ἦν [b] ὃ ἐνόμιζες, τὸ γυναῖκα γενέσθαι ἐκ παρθένου, μεμάθηκας ἤδη, μετὰ μειρακίου μὲν ὡραίου γενομένη, μνᾶν δὲ τὸ πρῶτον μίσθωμα κομισαμένη, [c] ἐξ ἧς ὅρμον αὐτίκα ὠνήσομαί σοι. ΚΟΡ. Ναὶ [d] μαννάριον. ἐχέτω δὲ καὶ ψήφους τινὰς πυραυγεῖς, οἷος ὁ Φιλαινίδος ἐστίν. ΚΡΩΒ. Ἔσται τοιοῦτος· ἄκουε δὲ καὶ τἆλλα παρ' ἐμοῦ, ἃ σε χρὴ ποιεῖν, καὶ ὅπως προσφέρεσθαι τοῖς ἀνδράσιν. ἄλλη μὲν

CROB.

Igitur, mea Corinna, quam non valde formidandum fuerit, quod putabas, mulierem fieri ex virgine, jam didiciſti: quae cum pulchro adoleſcentulo fueris, & minam mercedem primam abſtuleris, de qua monile jam ſtatim tibi emam. COR. Ita ſane mea matercula. Habeat vero etiam lapillos aliquot ignei coloris, qualis eſt Philaenidis. CROB. Erit tale. Audi vero ex me, quae facienda tibi ſunt reliqua, & quomodo viri tractandi ſint. Nec alia enim no-

a Περιελάμβανον] Περιελάμβανων *J.* male. *b.* Ὃ] Conſtans lectio. *c* Ἐξ] Ἐς male *J.* ſola. *d* Μαννάριον] Μνανάριον marg. *A1.*

62. Πάρεχε] *Ariſtoph.* Κακῶς παρέξω, καὶ οὐχὶ προσκινήσομαι. *AE.M.*

71. Οὐρανίαν] Subaudi Ἀφροδίτην. Infra (*Dial.* VII. init.) θύσαι μὲν τῇ Πανδήμῳ δεήσει λευκὴν μηκάδα· τῇ Οὐρανίᾳ δὲ ἐν κήποις δάμαλιν. *F.G.*

Οὐρανίαν] Venerem. V. notam ad *Dial.* VII. *M.du S.*

72. Ὡς ἐνόμιζες] In omnibus libris noſtris legebatur hic ὃ, quod neceſſario ſic mutandum fuit. *M.du S.*

Ὃ ἐνόμιζες] Ὡς ἐνόμ. edi voluit *Solan.* me non obtemperante, neque Codd. addicentibus. *quod putaſti* enim aeque rectum ac *ceu putaſti*, eoque magis rectum, quum tam prope ὡς praecedat. *J.F.R.*

77. Μαννάριον] A μάννα, i. e. μάμμη, ut videtur, ductum eſt μαννάριον. Τῷ μάννα autem cognatum videtur τοῖς νάννας, νάννη, ἀννίς, *Heſych.* Νάννον, τὸν τῆς μητρὸς ἢ τοῦ πατρὸς ἀδελφόν. οἱ δὲ τὸν τούτων ἀδελφήν. Νάννη μητρὸς ἀδελφή. Ἀννὶς μητρὸς ἢ πατρὸς μήτηρ. Νάννη & ἀννὶς κυρίως *matrem* notare videtur, & νάννας *patrem*, ut & νάννος, unde Italicum *Nonno.* *E.G.*

Μαννάριον] Sic iterum *Dial.* VII. uſurpat. *M.du S.*

82. Ἀποστροφή] Ex utraque *Ven.* Reliqui libri impreſſi

nobis eſt, filia, vitae tolerandae ratio. Sed hos jam duos annos, ex quo pater tuus, jam felix, obiit, non noſti quam tenuiter ac miſere vixerimus? cum autem ille viveret, omnium rerum nobis erat copia: aerariam enim officinam exercebat, magnumque ipſius erat in Piraeeo nomen: eſtque audire dejerantes omnes, non futurum poſt Philinum fabrum alium. At poſt mortem illius, primo quidem forcipes & incudem, & malleum duabus minis vendidi, de quibus viximus. Deinde nunc texendo, nunc deducendo ſubtemen, aut ſtamen nendo, aegre paravi nobis cibaria. Te autem, filia mea, alui, ſpem expectans. COR. De mina dicis? CROB. Non. Sed ita rationes ſubducebam, te ubi ad hanc aetatulam perveniſſes, me quidem alituram eſſe, te ipſam vero exornaturam facile, & futuram divitem, & veſtimenta habituram purpurea, atque ancillas. COR. Quomodo dicebas mater? aut quid tibi vis? CROB. Si cum adoleſcentulis una ſis, & bibas cum illis, & mercede concumbas. COR. Ut Lyra illa, filia Daphnidis? CROB. Ita ſane. COR. At illa meretrix eſt. CROB. Nihil iſtoc mihi. Nam tu quoque dives eris ut iſta, & multos amatores habebis. Quid ploras, Corinna? Non vides, quot, & quanto in honore ſint meretrices, & quas opes accipiant? Daphnidem enim ego novi, o bona Adraſtea! pannis ante veſti-

γὰρ ἡμῖν [e] ἀποστροφὴ τοῦ βίου οὐκ ἔστιν, ὦ θύγατερ, ἀλλὰ δύο ἔτη ταῦτα ἐξ οὗ τέθνηκεν ὁ μακαρίτης σου πατὴρ, οὐκ οἶσθα ὅπως ἀπεζήσαμεν; ὅτε δὲ ἐκεῖνος ἔζη, πάντα ἦν ἡμῖν ἱκανά. ἐχάλκευε γὰρ, καὶ μέγα ἦν ὄνομα αὐτοῦ ἐν Πειραιεῖ, καὶ πάντων ἔστιν ἀκοῦσαι διομνυμένων, ἦ μὴν μετὰ Φιλῖνον μηκέτι ἔσεσθαι ἄλλον χαλκέα. μετὰ δὲ τὴν τελευτὴν τὸ μὲν πρῶτον ἀποδομένη τὰς πυράγρας, καὶ τὸν ἄκμονα, καὶ σφύραν δύο μνῶν, ἀπὸ τούτων διετράφημεν. εἶτα νῦν μὲν ὑφαίνουσα, νῦν δὲ κρόκην κατάγουσα, ἢ στήμονα κλώθουσα, ἐποριζόμην τὰ σιτία μόλις, ἔβοσκον δέ σε, ὦ θύγατερ, τὴν ἐλπίδα περιμένουσα. ΚΟΡ. Τὴν μνᾶν λέγεις; ΚΡΩΒ. Οὔκ· ἀλλὰ ἐλογιζόμην ὡς τηλικαύτη γενομένη, θρέψεις μὲν ἐμὲ, σεαυτὴν δὲ κατακοσμήσεις ῥᾳδίως, καὶ πλουτήσεις, καὶ ἐσθῆτας ἕξεις ἁλουργεῖς, καὶ θεραπαίνας. ΚΟΡ. Πῶς, ἔφης, μῆτερ, ἢ τί λέγεις; ΚΡΩΒ. Συνοῦσα μὲν τοῖς νεανίσκοις, καὶ συμπίνουσα μετ᾽ αὐτῶν, καὶ συγκαθεύδουσα ἐπὶ μισθῷ. ΚΟΡ. Καθάπερ ἡ Δάφνιδος θυγάτηρ Λύρα; ΚΡΩΒ. Ναί. ΚΟΡ. Ἀλλὰ ἐκείνη ἑταίρα ἐστίν. ΚΡΩΒ. Οὐδὲν τοῦτο δεινόν. καὶ σὺ γὰρ πλουτήσεις ὡς ἐκείνη, καὶ πολλοὺς ἐραστὰς ἕξεις. τί ἐδάκρυσας, ὦ Κόριννα; οὐχ ὁρᾷς ὁπόσαι, καὶ ὡς περισπούδαστοί εἰσιν [f] αἱ ἑταῖραι, καὶ ὅσα χρήματα λαμβάνουσι; τὴν Δάφνιδα γοῦν ἐγὼ οἶδα, ὦ φίλη Ἀδράστεια, ῥάκη, πρὶν αὐτὴν ἀκμάσαι

e Ἀποστροφὴ] Recepi ex *J.* & *V2.* Ἀποτροφὴ cet. *f* Αἱ ἑταῖραι] In *J.* αἰταῖραι.

preſſi corrupte ἀποτροφὴ. Sic *Dem.* Phil. I. 104. C. *M. du S.*

91. Σφύραν] Σφύρας forte. *F. G.*

93. Κρόκην κατάγουσα] *Lanam trahens*, unde *tractum* τολύπη. *Gl. Ph.* *F. G.*

95. Ἐλπίδα περιμένουσα] Hanc phraſin probaturus *L. Bos* in Ep. ad *Hebr.* 2. 13. & haec Luciani adferens, περιμένειν ἐλπίδα, ſcribit, errante calamo; nam περιμένουσα ego in omnibus reperio, & ſi ὑπομένουσα legi voluiſſet, id indicaſſet. Sed de περιμένειν movendo ne cogitare quidem debuit aut potuit. *J. F. R.*

96. Τὴν μνᾶν] Τὸ πρῶτον μίσθωμα. *F. G.*

12. Δάφνιδα] Δαφνίδα ſcribendum videtur. *F. G.* Quare? quia ὁ Δάφνις viri nomen, ac differentiae cauſſa femineum nomen ἡ Δαφνὶς vult formari, uti ἡ δαφνὶς, *laurea*, vel *bacca lauri*; quod probo; licet ob conſenſum Edd. nil mutarim. Alias Δάφνη Nymph. e nomen ubique obvium, Δαφνὶς minus frequentatum: ſed ſolent illa mulierum in ις. eſſe oxytona, ut Θρυαλλὶς, Θαῒς, Βακχίς. Vid. *Alciphr* I. Ep. 39. quare *Gujeto* omnino adſentior, ut res ſit parvi. *J. F. R.*

σαι τὴν ὥραν, περιεσοβλημένην, ἀλλὰ νῦν ὁρᾷς οἷα πρόεισι, χρυσὸς, καὶ ἐσθῆτες εὐανθεῖς, καὶ θεράπαιναι τέσσαρες. ΚΟΡ. Πῶς δὲ ταῦτα ἐκτήσατο ἡ Λύρα; ΚΡΩΒ. Τὸ μὲν πρῶτον καλλωπιζομένη ... κατακοσμοῦσα ἑαυτὴν εὐπρεπῶς, καὶ εὐσταλὴς οὖσα, καὶ φαιδρὰ πρὸς ἅπαντας, οὐκ ἄχρι τοῦ καγχάζειν ῥᾳδίως, καθάπερ σὺ εἴωθας, ἀλλὰ μειδιῶσα ἡδὺ καὶ ἐπαγωγὸν, εἶτα προσομιλοῦσα δεξιῶς, καὶ μήτε φενακίζουσα εἴ τις προσέλθοι ἢ προπέμψειε, μήτε αὐτὴ ἐπιλαμβανομένη τῶν ἀνδρῶν. ἢν δέ ποτε καὶ ἀπέλθη ἐπὶ δεῖπνον λαβοῦσα μίσθωμα, οὔτε μεθύσκεται (καταγέλαστον γὰρ, καὶ μισοῦσιν οἱ ἄνδρες τὰς τοιαύτας) οὔτε ὑπερεμφορεῖται τοῦ ὄψου ἀπειροκάλως, ἀλλὰ προσάπτεται μὲν ἄκροις τοῖς δακτύλοις, σιωπῇ δὲ τὰς ἐνθέσεις οὐκ ἐπ' ἀμφοτέρας παραβύεται τὰς γνάθους, πίνει δὲ ἠρέμα, οὐ χανδὸν ἀλλ' ἀναπαυομένη. ΚΟΡ. Κἂν εἰ διψῶσα, ὦ μῆτερ, τύχοι; ΚΡΩΒ. Τότε μάλιστα, ὦ Κόριννα, καὶ οὔτε πλέον τοῦ δέοντος φθέγγεται, οὔτε ἀποσκώπτει ἔς τινα τῶν παρόντων, ἐς μόνον δὲ τὸν μισθωσάμενον βλέπει· καὶ διὰ τοῦτο ἐκεῖνοι φιλοῦσιν αὐτήν. καὶ ἐπειδὰν κοιμᾶσθαι δέοι, ἀσελγὲς οὐδὲν, οὐδὲ ἀμελὲς ἐκείνη ἄν τι ἐργάσαιτο, ἀλλὰ ἐξ ἅπαντος ἓν τοῦτο θηρᾶται, ὡς ὑπαγάγοιτο, καὶ ἐραστὴν ποιήσειεν ἐκεῖνον· ταῦτα γὰρ αὐτὴν ἅπαντες ἐπαινοῦσιν. εἰ δὴ καὶ σὺ ταῦτα ἐκμάθοις, μακάριαι καὶ ἡμεῖς ἐσόμεθα. ἐπεὶ τά γε ἄλλα παραπολὺ αὐτῆς.

tam, quam ad maturam viris aetatem perveniſſet. Sed nunc vides, qualis prodeat; aurum, veſtis florida, ancillae quatuor. COR. Quomodo vero illa ſibi Lyra paravit? CROB. Primo quidem decenter ſe ornavit, bene compoſita, & jucunda ad omnes, non eo usque ut in cachinnos facile ſolveretur, quod tu ſoles, ſed ſuave quiddam & illecebroſum ſubridens: deinde dextre verſata eſt *cum hominibus*, ut nec illuderet plane, ſi quis adiret ipſam vel deduceret, nec vero ipſa viros invaderet. Si quando autem mercede conducta eat in convivium, nec inebriatur (deriſui enim illud opportunum, & oderunt viri ſi qua talis ſit) neque cibis, tanquam inſueta bonarum rerum, ſe ingurgitat; ſed extremis modo digitis attingit, ac ſilentio *ſumit* bucceas, non in utramque malam infercit: bibit autem placide, non uno hauſtu, ſed interquieſcens. COR. Etiam ſi forte ſitiat, mater? CROB. Tum vel maxime, mea Corinna. Neque plus quam opus eſt loquitur, neque in praeſentium quemquam dicta jacit, ſed ſolum illum qui ſe conduxit, adſpicit. Et ob haec illi amant ipſam. Et cum cubitum eundum eſt, nihil illa laſcivum, nihil indecens egerit, ſed unum illud venatur undique, ut in poteſtatem illum redigat, & ſuum faciat amatorem. Propter haec enim omnes illam laudant. Si ergo tu etiam iſta diſcas, beatae nos quoque erimus: quandoquidem quod ad reliqua, multum

tum

23. Προπέμψειε] Μεταπέμψει fors. *F.G.*

24. Ἐπιλαμβ.] An prenſans? *F.G.*

41. Ταῦτα γὰρ] Subaudi διά. *F.G.*

44. Παραπολὺ αὐτῆς. ἀλλ' οὐδὲν] Apoſiopeſis eſt. Volebat laudare pulchritudinem filiae ſuae, qua multum Daphnidem ſuperet. Sed in mentem venit Adraſtea, Nemeſis, Rhamnuſia, invida laudibus. Itaque abrumpit orationem. Eodem pertinere puto, ut non legamus ἄλλο, ſed ἀλλ' id eſt ἀλλά. Sed non multum refert. *J.M.G.*

Παραπολὺ αὐτῆς] I. e. πλέον αὐτῆς, ſ. πλείονα ἔχεις ἢ αὐτή. *F.G.* Immo καλλίων ſupplendum, quod ſtudio ſupprimit mater: & ab comparativo illo pendet genitivus, alioqui παραπολὺ ſimpliciter cum genitivo junctum ſignificare fere contrarium, ut παραπολὺ τῆς ἐλπίδος, *ſpe minus*, vid. *Viger.* de Idiotiſm. p. 520. vel potius *Budd.* Comm. p. 129. *J.F.R.*

64. Ἂν ἔτι τοιοῦτον] Totus hic Dialogus plane ſimilis epiſtolae 36. L. I. *Alciphronis*, quod non fugit doctiſſ. *Berglerum*, qui poteſt conſuli p. 160. ſeqq. *J.F.R.*

66. Τῇ Πανδήμῳ] Cognomenta Veneris, Pandemus & Urania. ἀμφότεραι πόρναι, ἡ μὲν Πάνδημος, ἡ δὲ Οὐρανία. ἧ τινι Οὐρανίᾳ τετέμισο ἐν κήποις. αἶγα δὲ Πανδήμῳ, διὰ τὸ τοῦ ζώου συνεταστικόν τε καὶ περὶ τὰ Ἀφροδίσια ἀκρατές. δάμαλιν δὲ τῇ Οὐρανίᾳ, διὰ τὸ σωφρονέστερον, καὶ ὅτι ὑπὸ ζυγὸν ἄγεται τὸ ζῶον καὶ οὐκ ἄφετον, ὃ τὴν νόμιμον τοῦ γάμου ὑπαινίττεται συζυγίαν. ὡς πλουτοδότειρα δὲ

tum tu iſta . . . . Verum nihil, cara Adraſtea! dico: vivas ſolum! COR. Dic mihi, mater, qui nos conducunt, omnesne tales ſunt, qualis Eucritus, quicum heri cubui? CROB. Non omnes, ſed alii quidem meliores, alii vero jam viriles; alii forma non ſatis a natura felici. COR. Etiam cum his cubare oportebit? CROB. Ac maxime, filia; hi quidem plura etiam largiuntur. Formoſi vero ſolum illud, formoſi volunt eſſe. Tibi vero ſemper ſit cura majoris lucri, ſi vis brevi tempore mulieres omnes dicere digito te monſtrata, *Nonne vides Crobyles Corinnam filiam? Quam ſupra fidem dives eſt, ut ter beatam matrem praeſtitit.* Quid ais? facies iſta? facies, novi ego; & facile principatum tenebis omnium. Nunc vero lotum abi, ſi forte hodie quoque venerit adoleſcentulus, Eucritus: certe promiſit.

ἄλλο οὐδὲν, ὦ φίλη Ἀδράστειά, φημι, ζώης μόνον. ΚΟΡ. Εἰπέ μοι, ὦ μῆτερ, οἱ μισθούμενοι πάντες τοιοῦτοί εἰσιν, οἷος ὁ Εὔκριτος, μεθ' οὗ χθὲς ἐκάθευδον; ΚΡΩΒ. Οὐ πάντες, ἀλλ' ἔνιοι μὲν ἀμείνους, οἱ δὲ καὶ ἤδη ἀνδρώδεις. οἱ δὲ καὶ οὐ πάνυ μορφῆς εὐφυῶς ἔχοντες. ΚΟΡ. Καὶ τούτοις συγκαθεύδειν δεήσει; ΚΡΩΒ. Μάλιστα, ὦ θύγατερ· οὗτοι μέντοι καὶ πλείονα διδόασιν· οἱ καλοὶ δὲ αὐτὸ μόνον καλοὶ θέλουσιν εἶναι. καὶ σοὶ δὲ μελέτω ἀεὶ τοῦ πλείονος, εἰ θέλεις ἐν βραχεῖ λέγειν ἁπάσας, ἐνδειξάσας σε τῷ δακτύλῳ, οὐχ ὁρᾷς τὴν Κόρινναν τὴν τῆς Κρωβύλης θυγατέρα, ὡς ὑπερπλουτεῖ, καὶ τρισευδαίμονα πεποίηκε τὴν μητέρα; τί φής; ποιήσεις ταῦτα; ποιήσεις, οἶδα ἐγὼ, καὶ [a] προέξεις ἁπασῶν ῥᾳδίως· νῦν δ' ἄπιθι [b] λουσομένη, εἰ ἀφίκοιτο καὶ τήμερον τὸ μειράκιον ὁ Εὔκριτος, ὑπισχνεῖτο γάρ.

VII.

MATER ET MUSARIUM.

MAT.

SI talem adhuc unum amatorem inveniamus, Muſarium, qualis eſt Chaereas, immolare oportebit Populari *Veneri* albam capellam, Caeleſti vero & Hortenſi buculam unicuique, & coronare divitiarum do-

ΜΗΤΗΡ ΚΑΙ ΜΟΥΣΑΡΙΟΝ.

ΜΗΤ.

ΑΝ [c] ἔτι τοιοῦτον ἐραστὴν εὕρωμεν, ὦ Μουσάριον, οἷος ὁ Χαιρέας ἐστὶ, θῦσαι μὲν τῇ Πανδήμῳ δεήσει λευκὴν μηκάδα, τῇ Οὐρανίᾳ δὲ, καὶ τῇ ἐν κήποις δάμαλιν ἑκατέρᾳ, στεφανῶσαι δὲ καὶ τὴν πλουτοδότειραν,

a Προέξεις ἁπασῶν] Πράξεις ἄπαντα *Coll.* b Λουσομένη] Λουσαμένη *Fl.* c Ἔτι] Δ' ἔτι *Fl.* recte, credo, ut init. Dial. ſeq. & XIII.

45. Ἀδράστεια] Ἀδράστειαν λέγουσι δαίμονα εἶναι τοῖς πάνυ μεγάλα ἐγκαυχωμένοις ὑπονεμεσῶσαν. *V.*

61. Πράξεις ἅπαντα ῥᾳδίως.] G.

68. Πλουτοδότειραν] Γῆν. G.

δὲ ἤδη ἐστίν. Sic ad oram Mſ. Regii, quam notam ſequitur Cod. Memmian. dum dicit μηκάδα eſſe ſacrificium τῆς Πανδήμου, διὰ τὸ πρὸς συνουσίαν καταφερὲς, καὶ δάμαλιν τῆς Οὐρανίας, διὰ τὸ ὑπὸ ζυγὸν τετάχθαι. *J. B.*

Ibid. Πανδήμῳ] Vide notam noſtram ad Ἀποφρ. c. 11. & Δημ. c. 13. *M. du S.*

67. Οὐρανίᾳ] Itane? Uraniae etiam faciebant meretrices? Atqui caſtior illa Venus perhibebatur. V. ſupra finem Dial. V, de utraque Ven. *Pauſanias* p. 203. 34. *M. du S.*

Ibid. Τῇ ἐν κήποις] Veneri, de qua dictum eſt ſupra ad Εἰκ. c. 4. & 6. *M du S.*

68. Πλουτοδότειραν] An Aphroditen? F. G. Immo *Cererem.* Vid. Cl. *Hemſterh.* T. I. *Tim.* c. 21. No. 58. ubi

ϛαν, καὶ ὅλως μακάριαι καὶ τρισευδαίμονες ἐσόμεθα. νῦν ὁρᾷς γοῦν παρὰ τοῦ νεανίσκου ἡλίκα λαμβάνομεν, ὃς ὀβολὸν μὲν οὐδεπώποτέ σοι δέδωκεν, οὐκ ἐσθῆτα, οὐχ ὑποδήματα, οὐ μῦρον ἀλλὰ προφάσεις ἀεὶ, καὶ ὑποσχέσεις, καὶ μακραὶ ἐλπίδες, καὶ πολὺ τὸ ἐὰν ὁ πατὴρ, καὶ εἰ κύριος γένωμαι τῶν πατρῴων, καὶ πάντα σά. σὺ δὲ καὶ ὀμωμοκέναι αὐτὸν φὴς, ὅτι νόμῳ [a] σε γαμετὴν ποιήσεται. ΜΟΥΣ. Ὤμοσε γὰρ, ὦ μῆτερ, κατὰ ταῖν θεαῖν, καὶ τῆς [b] Πολιάδος. ΜΗΤ. Καὶ πιστεύεις δηλαδή; καὶ διὰ τοῦτο πρώην οὐκ ἔχοντι αὐτῷ καταθεῖναι συμβολὴν, τὸν δακτύλιον δέδωκας ἀγνοούσης ἐμοῦ· ὁ δὲ ἀποδόμενος κατέπιε, καὶ πάλιν τὰ δύο περιδέραια τὰ Ἰωνικὰ, ἕλκοντα ἑκάτερον δύο Δαρεικοὺς, ἅ σοι [c] ὁ Χῖος Πραξίας ὁ ναύκληρος ἐκόμισε [d] ποιησάμενος ἐν Ἐφέσῳ. ἐδεῖτο γὰρ Χαιρέας ἔρανον συν ἐφήβοις ἀπενεγκεῖν. ὀθόνας γὰρ καὶ χιτωνίσκους, τί ἂν λέγοιμι; καὶ ὅλως Ἑρμαιόν τι ἡμῖν, καὶ μέγα ὄφελος συμπέπτωκεν οὗτος. ΜΟΥΣ. Ἀλλὰ καλὸς, καὶ ἀγένειος, καὶ φησὶν ἐρᾶν, καὶ δακρύει, καὶ Δεινομάχης καὶ Λάχητος υἱός ἐστι τοῦ [e] Ἀρεοπαγίτου, καὶ φησὶν ἡμᾶς γαμήσειν, καὶ μεγάλας ἐλπίδας ἔχομεν

natricem *Junonem :* atque in univerſum beatae ac ter felices erimus. Nunc enim vides quantum accipiamus ab hoc juvene, qui obolum nondum unum tibi dederit, non veſtem, non calceos, non unguentum; ſed *apud illum* excuſationes ſemper, & promiſſiones, & longae ſpes, & multum illud *Si pater* , & *Si dominus paternorum fuero!* & , *Tua erunt omnia !* Tu vero etiam juraſſe illum tibi dicis , ſe legitimam ſibi uxorem te ducturum. MUS. Juravit enim, Mater, per Liberas & Cuſtodem urbis. MAT. Tu credis nimirum! & propterea nuper ſymbolam quam daret non habenti anulum imprudente me dediſti? quem ille venditum abliguriit ; & rurſus duo illa monilia Ionica Daricos unumquodque duo pendentia, quae tibi Chius ille Praxias nauclerus attulerat , cum fieri ea Epheſi curaſſet : oportebat enim Chaeream eranum conferre cum ſodalibus. Vela enim & tunicas quid dicam ? Sane miſſus a Mercurio theſaurus , & magnum lucrum hic nobis homo oblatus eſt. MUS. Sed pulcher eſt, & imberbis, & amare ſe dicit, & lacrimatur, & Dinomaches Lachetisque Areopagitae filius eſt & ſe ducturum nos promittit, & magnas ab eo ſpes habemus , modo ſenex

a Σε] Neglexit *Fl.* *b* Πολιάδος] Sic *Fl. J. P. B1.* &c. Πωλιάδος *B2.* *c* Ὁ Χῖος] Omiſit O. *d* Ποιησάμενος] An πριάμενος; *Pell.* *e* Ἀρεοπαγ.] Ἀρεωπ. hic Edd. omnes, quae alias o praeferunt.

81. Συμβολὴν] Ὁ ἔρανος. *V.*

ubi id ex *Orphei* H. 39. addito & hoc Luciani , probat. *J.F.R.*

75. Ἐὰν ὁ πατὴρ] Subaudi θνήσκοι, θάνοι. *F.G.*

79. Κατὰ ταῖν θεαῖν] Ad oram Mſ. Regii ſcriptum erat κόρη καὶ Δήμητρα αἱ θεαὶ, ἡ δὲ Ἀθηνᾶ ἡ Πολιὰς, ὅρκος δὲ τοῦτο Ἀθηναίων ὡς καὶ Λακεδαιμονίων οἱ Διόσκουροι οὓς καὶ ὀμνύουσιν, νὴ τὼ Σιώ. *J.B.*

Κατὰ ταῖν θεαῖν] Cererem & Proſerpinam intelligi, idque mulierum non virorum jusjurandum fuiſſe, docet *Spanh.* ad Callim. p. 658. f. & ſeq. Sic οὐ μὰ τὼ Θεώ. *Non, per Cererem & Proſerpinam*, Chorus mulierum ap. *Ariſtoph.* in Theſm. vſ. 725. *J.F.R.*

Ibid. Ταῖν θεαῖν] Vide *Spanh.* ad Callim. 655. *M. du S.*

Ibid. Πολιάδος] An meretriciam etiam Deam cum Scholiaſte Minervam faciemus ? V. 16. *Spanh.* Ego mallem Κωλιάδος. Vide tamen Συμπ. c. 32. neque meretriciam Deam ſtatuere neceſſe eſt. *M. du S.*

Πολιάδος] Sic recte etiam infra *Conviv.* c. 32. *J.F.R.*

81. Καταθεῖναι συμβολὴν] Hac de re copioſe vir Clar. *Iſaacus Caſaubonus* ad Athen. *J.B.*

83. Καὶ πάλιν τὰ δύο] Subaudi δέδωκας, ἀπὸ κοινοῦ. *F.G.*

85. Ὁ Χῖος] Deeſt a Mſſ. *J.B.*

86. Ποιησάμενος] Πριάμενος legit Interpres. *F.G.*

87. Ἐδεῖτο γὰρ Χαιρέας] Interpres legit, ἔδει γὰρ Χαιρέαν. *F.G.* Scilicet *debebat coenam — dependere* , dederat *Micyl* Sed non abit inde Cl. *Geſn.* Neque video quin ἐδεῖτο hic eodem redeat. Si enim *indigebat* (ſcil. his donis) *ad coenam* reddideris, vel, ſimpliciter, *indi-*

nex *moriens* conniveat. MAT. Ergo, Muſarium, cum opus erit ſoleis, & poſtulabit ſutor didrachmum, dicemus illi, *Pecuniam quidem non habemus, habe tibi vero aliquantum ſpei a nobis:* & ad piſtorem eadem: & cum mercedem habitationis exigemur, *Expecta*, dicemus, *dum Laches Colyttea* (tribu) *moriatur: ſolvemus enim tibi poſt nuptias.* Nonne te pudet, quae ſola meretricum nec inaurem, nec monile, nec Tarentinulam habeas? MUS. Quid ergo, Mater, num illae feliciores me aut pulchriores ſunt? MAT. Non: ſed prudentiores, & norunt artem meretriciam: neque verbulis credunt & adoleſcentulis, in extremis labris jusjurandum habentibus. Tu vero fidelis es, & viri amans, neque admittis quemquam, ſolum praeter Chaerean: & nuper ille ex Acarnania ruſticus cum veniret, imberbis & ipſe, minas ferens duas (vini enim pretium patris miſſu acceperat) tu illum quidem ſuperbe rejeciſti, cubas autem cum tuo Chaerea Adonide. MUS. Quid ergo? oportebat relicto Chaerea recipere operarium iſtum, hircum olentem? Laevis mi-

παρ' αὐτοῦ, ἣν ὁ γέρων μόνον καταμύσῃ. ΜΗΤ. Οὐκοῦν, ὦ Μουσάριον· ἐὰν ὑποδήσασθαι δέῃ, καὶ ὁ σκυτοτόμος αἰτῇ τὸ δίδραχμον, ἐροῦμεν πρὸς αὐτὸν, Ἀργύριον μὲν οὐκ ἔχομεν, σὺ δὲ τῶν ἐλπίδων [f] ὀλίγας παρ' ἡμῶν λάβε· καὶ πρὸς τὸν ἀλφιτοπώλην τὰ αὐτά· καὶ ἢν τὸ ἐνοίκιον αἰτώμεθα, Περίμεινον, φήσομεν, ἔστ' ἂν Λάχης ὁ Κολυττεὺς ἀποθάνῃ· ἀποδώσομεν γάρ σοι μετὰ τοὺς γάμους. Οὐκ αἰσχύνῃ μόνη τῶν ἑταιρῶν οὐκ ἐλλόβιον, οὐχ ὅρμον, οὐ Ταραντινίδιον ἔχουσα; ΜΟΥΣ. Τί οὖν, ὦ μῆτερ, ἐκεῖναι εὐτυχέστεραί μου, καὶ καλλίους εἰσίν; ΜΗΤ. Οὐκ, ἀλλὰ συνετώτεραι, καὶ ἴσασιν ἑταιρίζειν. οὐδὲ πιστεύουσι ῥηματίοις, καὶ νεανίσκοις ἐπ' ἄκρου τοῦ χείλους τοὺς ὅρκους ἔχουσι· σὺ δὲ εἶ πιστὴ, καὶ φίλανδρος, οὐδὲ προσίῃ ἄλλον τινὰ, ὅτι μὴ μόνον Χαιρέαν· καὶ πρώην ὅτε ὁ γεωργὸς ὁ [g] Ἀκαρνανεὺς ἧκε δύο μνᾶς κομίζων, ἀγένειος καὶ αὐτὸς (οἴνου δὲ τιμὴν ἀπειλήφει τοῦ πατρὸς πέμψαντος) σὺ δὲ ἐκεῖνον μὲν [h] ἀπεμύκτισας, καθεύδεις δὲ μετὰ τοῦ Ἀδώνιδος Χαιρέου. ΜΟΥΣ. Τί οὖν; ἐχρῆν Χαιρέαν καταλείψασαν παραδέξασθαι τὸν ἐργάτην ἐκεῖνον κινάβρας ἀπόζοντα; λεῖός μοι, φασὶ, Χαι-

f Ὀλίγας] Omiſit O. *g* Ἀκαρνανεὺς] Sic *Fl. Ald. H. P.* Ἀχαρνανεὺς *J.* & *V2.* Ἀκαρνεὺς marg. *A1.* Ἀχαρνεὺς *Gujet.* & *Menag.* *h* Ἀπεμύκτισας] Ἀπεμυκτήρισας *Pell.*

digebat conferre, i. e. opus ei erat ſymbolam conferre, quid intererit? Et ſi ἔδει legas, idne imperſonale cum nominativo conſiſtere poteſt? *J.F.R.*

88. Ὀθόνας γὰρ] Subaudi ἃς δέδωκας, ut ſupra. *F.G.*

Ὀθόνας γὰρ] Malim δὲ pro γὰρ, quia eodem ſpiritu jam dixit γὰρ. Sed eſto muliebris ſermo, per me licet. At alibi ſatis eleganter Noſtro loquuntur mulieres. *J.F.R.*

97. Δίδραχμον] Vide *Dial.* XIV. Ubi bis pretium idem notatur. *M. du S.*

99. Ὀλίγας] Deeſt in Mſſ. *J.B.*

6. Ταραντινίδιον] Vid. rurſus, ſi operae exiſtimas, *Bergl.* ad *Alciphr.* I. p. 160. *J.F.R.*

13. Προσίῃ] Pro προσιέσαι Attice. *F.G.*

14. Ἀκαρνανεὺς] Ἀχαρνεὺς omnino leg. videtur. *F.G.* & *AE.M.* Quare? An quia ſyllaba abundat, aut Ἀκαρνάνια adſpirate ſcribendum Ἀχαρνάνια? minime. Nam Ἀκαρνᾶνας vocatos διὰ τὸ ἀκούρους φυλάττειν τὰς κεφαλὰς, quod caput non tonderent, tradit *Strabo* X. p. 465. (714.) quid ergo? Ἀχαρνεὺς volunt hunc vocari ab Atticae δήμῳ vel oppido Ἀχαρναὶ dicto, unde certe Ἀχαρνευς formandum, vid. *Cellar.* Geogr. Ant. p. 937. Quod ut recte judicant *Gujet.* & ejus compilator *Menagius*, ita ſine Codd. ope mihi nihil mutare licet. *J.F.R.*

17. Ἀπεμύκτισας] Nondum, puto, alias obſervatum verbum. Suſpicatur Cl. *Jenſius* legendum eſſe ἀπεμύχθισας· cum μυχθίζω ſit apud *Heſychium*, μυκτίζω nusquam compareat. Ita ἰχθῦσι ταῖς ἰκτῖσι ſubſtitutum ivimus ſupra in Διψάδ. c. 3. Sed quidquid ſit de forma verbi: cognatum eſſe τῷ μυκτῆρι & τῷ ἀπομύττειν, non dubito, & ſignificare *ſuperbe & cum ſtrepitu quodam inflatarum exploſarumque narium aliquem rejicere.* *J.M.G.*

21. Κινάβρας] *Heſych.* κινάβραν, δυσωδίαν τῶν τράγων. *F.G.*

Χαιρέας, καὶ χοιρίσκος [a] Ἀκαρνάνιος. ΜΗΤ. Ἔστω. ἐκεῖνος ἀγροῖκος, καὶ πονηρὸν ἀποπνεῖ· τί καὶ Ἀντιφῶντα τὸν Μενεκράτους μνᾶν ὑπισχνούμενον, οὐδὲ τοῦτον ἐδέξω; οὐ καλὸς ἦν, καὶ ἀστεῖος ἡλικιώτης Χαιρέου; ΜΟΥΣ. Ἀλλ' ἠπείλησε Χαιρέας ἀποσφάξειν ἀμφοτέρους, εἰ λάβοι με ποτὲ μετ' αὐτοῦ. ΜΗΤ. Πόσοι δὲ καὶ ἄλλοι ταῦτα ἀπειλοῦσιν; οὐκοῦν ἀνέραστος σὺ μενεῖς διὰ τοῦτο, καὶ [b] σωφρονήσεις, καθάπερ οὐχ ἑταίρα, τῆς δὲ Θεσμοφόρου ἱέρειά τις οὖσα; ἐῶ τἄλλα, σήμερον Ἀλῶα ἐστί· τί δέ σοι δέδωκεν ἐς τὴν ἑορτήν; ΜΟΥΣ. Οὐκ ἔχει, ὦ μαννάριον. ΜΗΤ. Μόνος οὗτος οὐ τέχνην εὕρηκεν ἐπὶ τὸν πατέρα, οὐκ οἰκέτην καθῆκεν ἐξαπατήσοντα, οὐκ ἀπὸ τῆς μητρὸς ᾔτησεν ἀπειλήσας ἀποπλευσεῖσθαι στρατευσόμενος, εἰ μὴ λάβοι; ἀλλὰ κάθηται ἡμᾶς ἐπιτρίβων, μήτε αὐτὸς διδοὺς, μήτε παρὰ τῶν διδόντων ἐῶν λαμβάνειν; σὺ δὲ οἴει, ὦ Μουσάριον, ὀκτωκαίδεκα ἐτῶν ἀεὶ ἔσεσθαι; ἢ τὰ αὐτὰ φρονήσειν Χαιρέαν, ὅταν πλουτῇ μὲν αὐτὸς, ἡ δὲ μήτηρ γάμον πολυτάλαντον ἐξεύρῃ αὐτῷ; μνησθήσεται [c] οἴει τότε τῶν δακρύων, ἢ τῶν φιλημάτων, ἢ τῶν ὅρκων, πέντε ἴσως τάλαντα προικὸς βλέπων; ΜΟΥΣ. Μνησθήσεται ἐκεῖνος· δεῖγμα δὲ, ὡς οὐδὲ νῦν γεγάμηκεν, [d] ἀλλὰ καταναγκαζόμενος καὶ βιαζόμενος ἠρνήσατο. ΜΗΤ. Γένοιτο μὴ ψεύδεσθαι, ἀναμνήσω δέ σε, ὦ Μουσάριον, τότε.

hi Chaereas, & porcellus, quod eſt in proverbio, Acarnanius. MAT. Eſto. Agreſtis iſte, & male olet. Cur etiam Antiphontem Menecratis F. qui minam pollicebatur, neque hunc recepiſti? non pulcher erat, & urbanus, aequalis Chaereae? MUS. At minatus erat Chaereas, ſe interfecturum utrumque, ſi quando me cum illo deprehendiſſet. MAT. Quot vero alii minantur eadem? Num igitur tu amatorum expers manebis propterea, & pudica eris, quaſi non meretrix eſſes, ſed legiferae *Cereris* ſacerdos. Mitto reliqua: ſunt arealia hodie: quid vero dedit tibi diei feſti cauſſa? MUS. Non habet, *quod det*, Matercula. MAT. Solus ille non invenit aliquam ad patrem machinam? non ſervum immiſit deceptorem? non a matre petiit minatus ſe militatum enavigaturum, niſi accipiat? Sed deſidet, nos atterit, neque dans ipſe quidquam, neque accipere ab his, qui offerunt, patiens. Tu vero putas, Muſarium, duodeviginti annorum te ſemper futuram? aut eundem animum fore Chaereae, cum dives ipſe erit, mater autem multorum illi talentorum nuptias inveniet? Memor erit tum, putas, lacrumarum, & baſiorum, jurisjurandi, quinque forte dotis talenta ubi viderit? MUS. Memor ſane erit. Argumentum ejus rei hoc eſt, quod nondum duxit uxorem, ſed urgentibus, vim quaſi parantibus, negavit. MAT. Utinam non mentiatur. Sed tum te, Muſarium, admonebo.

AM-

a Ἀκαρνάνιος] Et ſic *Fl.* notante *Solan.* *b* Σωφρονήσης] Sic *P. S.* aliaeque. *Σωφονήσης H. Σοφρονήσης J.* & *Fr.* *Σωφρονεῖς Fl.* *Σωφρονήσεις Pell.* *c* Οἴει] Ἔτι οἴει O. *d* Ἀλλὰ] Ὅσα marg. *A1.*

33. Σήμερον Ἀλῶα ἐστὶ] Ἀλῶα, ἑορτή ἐστιν Ἀθήνησιν, μυστήρια περιέχουσα, * Δήμητρος καὶ Κόρης καὶ Διονύσου, ἐπὶ τῇ τομῇ τῆς ἀμπέλου, καὶ τῇ γεύσει τοῦ οἴνου, καὶ τῶν ἄλλων καρπῶν. Φιλόχορος δέ φησιν ὀνομασθῆναι ἀπὸ τοῦ τότε τοὺς ἀνθρώπους τὰς διατριβὰς περὶ τὰς ἅλως ποιεῖσθαι. *V.*

* Δήμητρος] Emendante *Solano*, Δήμετρος Edita. Idem τοὺς ante ἀνθρώπους inſeruit, & verbum ultimum ποιεῖσθαι reſtituit, quod ποιῆσθαι male legebatur.

Ibid. Λεῖος μοι] De hoc Proverb. *Eraſm.* *J. B.*

Λεῖος — Χαιρέας] Vid. Diction. *Baylii* T. I. p. 41. col. 1. *M. V. La Croze.*

22. Ἀκαρνάνιος] Ἀχαρνεὺς forte. *F. G.*

24. Ἀποπνεῖ] Ἀποπνείτω legendum. *F. G.*

32. Θεσμοφόρου ἱερεία] I. e. quia Cereris ſacerdotes caſte vivere debebant, vid. Illuſtr. *Spanh.* ad Callim. p. 662. *J. F. R.*

33. Ἀλῶα]

VIII.

AMPELIS ET CHRYSIS.

A M P.

SI quis vero, mea Chryſis, neque zelotypus eſt, neque iraſcitur, neque alapam inflixit unquam, aut comam abſcidit, aut diſcidit veſtem; illene adhuc amator eſt? CHRYS. Numquid ergo, Ampelis, haec ſola amantis argumenta? AMP. Sane quam calidi viri haec *ſunt*. Nam reliqua, oſcula & lacrimae, & jusjurandum frequens, & adventus creber, incipientis amoris ſignum & adhuc naſcentis: at ignis totus a zelotypia eſt. Itaque ſi te quoque, ut ais, colaphis mulcat Gorgias, & zelotypus eſt, bona ſpera, & ſemper eadem facere illum, opta. CHRYS. Eadem? Quid ais? ſemper eum mihi dare alapas? AMP. Non iſtuc: ſed indigne eum ferre, niſi ad ipſum ſolum reſpicias. Quandoquidem ſi non amaret, quid tandem, alium te amatorem habente, iraſceretur? CHRYS. Sed neque habeo equidem alium. At ille temere ſuſpicatus eſt, amari me a divite, eo quod caſu quodam illius aliquando mentionem injeci. AMP. Etiam hoc jucundum, ſi a divitibus coli te ſuſpicetur: ita enim magis etiam aegre feret, & honorem ſuum in eo putabit agi, ne rivales ipſum ſuperent. CHRYS. Verum enim vero hic ſolum iraſcitur, & infligit alapas, caeterum dat nihil. AMP. At dabit. Zelotypis enim vel maxime dolet. CHRYS. Neſcio

ΑΜΠΕΛΙΣ ΚΑΙ ΧΡΥΣΙΣ.

Α Μ Π.

[e] ΕἼ τις δὲ, ὦ Χρυσὶ, μήτε ζηλοτυπεῖ, μήτε ὀργίζεται, μήτε ἐρράπισέ ποτε, ἢ περιέκειρεν ἢ τὰ ἱμάτια περιέσχισεν, ἔτι ἐραστὴς ἐκεῖνός ἐστιν; ΧΡΥΣ. Οὐκοῦν ταῦτα μόνα ἐρῶντος, ὦ Ἀμπελὶ, δείγματα; ΑΜΠ. Ναὶ, ταῦτ᾽ ἀνδρὸς θερμοῦ. ἐπεὶ τἄλλα, φιλήματα, καὶ δάκρυα, καὶ ὅρκοι, καὶ τὸ πολλάκις ἥκειν, ἀρχομένου ἔρωτος σημεῖον, καὶ φυομένου ἔτι· τὸ δὲ πῦρ ὅλον ἐκ τῆς ζηλοτυπίας ἐστίν. ὥστε εἰ καὶ σὲ, ὡς φὴς, ὁ Γοργίας ῥαπίζει, καὶ ζηλοτυπεῖ, χρηστὰ ἔλπιζε, καὶ εὔχου ἀεὶ τὰ αὐτὰ ποιεῖν. ΧΡΥΣ. Τὰ αὐτά; τί λέγεις ἀεὶ ῥαπίζειν με; ΑΜΠ. Οὐχὶ, ἀλλ᾽ ἀνιᾶσθαι, εἰ μὴ πρὸς μόνον αὐτὸν βλέποις. ἐπεὶ εἰ μὴ ἐρᾷ γε, τί ἂν ἔτι ὀργίζοιτο, εἰ σύ τινα ἕτερον ἐραστὴν ἔχοις; ΧΡΥΣ. Ἀλλ᾽ οὐδὲ ἔχω ἔγωγε. ὁ δὲ μάτην ὑπέλαβε τὸν πλούσιόν μου ἐρᾶν, διότι ἄλλως ἐμνημόνευσά ποτε αὐτοῦ. ΑΜΠ. Καὶ τοῦτο ἡδὺ τὸ, ὑπὸ πλουσίων οἴεσθαι σπουδάζεσθαί σε. οὕτω γὰρ ἀνιάσεται μᾶλλον, καὶ φιλοτιμήσεται, ὡς μὴ ὑπερβάλοιντο αὐτὸν οἱ ἀντερασταί. ΧΡΥΣ. Καὶ μὴν οὗτός γε μόνον ὀργίζεται, καὶ ῥαπίζει· δίδωσι δὲ οὐδέν. ΑΜΠ. Ἀλλὰ δώσει· ζηλότυποι γὰρ καὶ μάλιστα [f] λυπηθήσονται. ΧΡΥΣ. Οὐκ οἶδ᾽ ὅπως

e Εἴ τις] Ὅς τις *Fl.* f Λυπηθήσονται] Sic legi in omnibus, addit *Solan.*

33. Ἀλῶα] Conf. ſupra *Dial. Meretr.* I. pr. *J. F. R.*

34. Μαννάριον] Leg. fort. ναννάριον, ut ſupr. (*Dial.* VI.) An μαννάριον eſt a μάω, μάννω, μάννα, quod idem eſt τῷ μάμμα. *F. G.*

41. Οἴει] In Mſſ. ἔτι. *J. B.*

55. Περιέκειρεν] Vid. Cl. *Hemſterh.* ad T. I. *Tim.* §. 4. p. 107. *J. F. R.*

68. Ἐρᾷ γε] Ἐρᾳ γε legend. videtur. *F. G.*

71. Πλούσιον] Aut nomen ipſum hoc ſtatuendum, aut excidit aliud nomen ante πλούσιον. *M. du S.*

73. Ὑπὸ πλουσίων —— σπουδάζεσθαι] Pluribus hanc phraſin probat Doctiſſ. *Bergl.* ad *Alciphr.* I. Ep. 29. p. 120. perſuadetque & illic σπουδασθῆναι ὑπὸ σοῦ, non ut vulgo, ἀπὸ σοῦ legendum. Habuimus idem ſupra, *Rhet. Praec.* c. 23. ὑπὸ τῶν γυναικῶν σπουδάζεσθαι. *J. F. R.*

78. Ζηλότυποι] Corrupta haec verba cenſeo. *M. du S.*

ὅπως ῥαπίσματα λαμβάνειν θέλει με, ὦ Ἀμπελίδιον. ΑΜΠ. Οὐκ, ἀλλ', ὡς οἶμαι, μεγάλοι ἔρωτες γίγνονται, καὶ εἰ [a] πύθοιτο ἀμελεῖσθαι· εἰ δὲ πιστεῦσαι μόνος ἔχειν, ἀπομαραίνεταί πως ἡ ἐπιθυμία. ταῦτα λέγω πρὸς σέ, εἴκοσιν ὅλοις ἔτεσιν [b] ἑταιρίσασα· σὺ δὲ [c] ὀκτωκαιδεκαέτης, οἶμαι, ἢ ἔλαττον, οὖσα τυγχάνεις. εἰ βούλει δέ, καὶ διηγήσομαι ἃ ἔπαθόν ποτε, οὐ πάνυ πρὸ πολλῶν ἐτῶν. ἤρα μου Δημόφαντος ὁ δανειστής, ὁ κατόπιν οἰκῶν τῆς Ποικίλης. οὗτος οὐδὲ πώποτε πλέον πέντε δραχμῶν δέδωκε, καὶ ἠξίου δεσπότης εἶναι. [d] ἤρα δέ, ὦ Χρυσί, ἐπιπόλαιόν τινα ἔρωτα, οὔτε ὑποστένων, οὔτε δακρύων, οὔτε ἀωρὶ παραγιγνόμενος ἐπὶ τὰς θύρας, ἀλλ' αὐτὸ μόνον συνεκάθευδέ μοι ἐνίοτε, καὶ τοῦτο διὰ μακροῦ. ἐπειδὴ δὲ ἐλθόντα ποτὲ ἀπέκλεισα (Καλλιάδης γὰρ ὁ γραφεὺς ἔνδον ἦν, δέκα δραχμὰς πεπομφώς) τὸ μὲν πρῶτον ἀπῆλθέ μοι λοιδορησάμενος. ἐπεὶ δὲ πολλαὶ μὲν διῆλθον ἡμέραι, ἐγὼ δὲ οὐ προσέπεμπον, ὁ Καλλιάδης δὲ ἔνδον ἦν [e] αὖθις, ὑποθερμαινόμενος ἤδη τότε ὁ Δημόφαντος, καὶ αὐτὸς ἀναφλέγεται εἰς τὸ πρᾶγμα, καὶ ἐπιστάς ποτε, ἀνεῳγμένην τηρήσας τὴν θύραν, ἔκλαεν, ἔτυπτεν, ἠπείλει φονεύσειν, περιερρήγνυε τὴν ἐσθῆτα, ἅπαντα ἐποίει, καὶ τέλος τάλαντον δοὺς, μόνος εἶχεν ὀκτὼ ὅλους μῆνας· ἡ γυνὴ δὲ αὐτοῦ

cur alapas accipere me velis, mea Ampelidium. AMP. Non. Sed ut arbitror magni amores etiam ſic fiunt, ſi ſe putet *amator* negligi. Si vero ſolus potiri ſe credat, marceſcit quodam modo cupiditas. Haec ad te dico, quae viginti totos annos meretriciam vitam colui, tu vero duodeviginti annos, aut minus etiam vixiſti. Si vis, narrabo tibi quae quondam mihi ante annos non ita multos acciderunt. Amabat me Demophantus daniſta, qui poſt Poecilen habitat. Hic neque unquam plus quinque drachmis dederat, & herus eſſe poſtulabat. Amabat autem, Chryſis, amorem quendam in ſummo tantum innatantem, nec ingemiſcens, neque lacrimans, neque intempeſta nocte veniens ad fores; ſed ſolum hoc agebat, ut interdum mecum cubaret, idque ſat longis intervallis. Cum vero advenientem aliquando excluſiſſem, Calliades enim pictor intus erat, qui drachmas decem miſerat, primo quidem conviciatus mihi abiit. Cum vero multis interjectis diebus non mitterem ego; Calliades autem intus eſſet rurſus: tum demum incaleſcens Demophantus & ipſe ad eam rem inflammatur: & cum adſtans aliquando apertam obſervaſſet januam, ploravit, pulſavit, interfecturum ſe minatus eſt, veſtem diſcidit, fecit omnia: ac tandem talento dato, ſolus me habuit menſes octo integros. Uxor autem ipſius di-

a Πύθοιτο] Πείθοιτο *Fl.* ſola. *b* Ἑταιρίσασα] Ἑτερήσασα *Fl.* *c* Ὀκτωκαιδεκαέτης] Nil mut. Edd. *d* Ἤρα δὲ] Ἤρα μου marg. *A1.* *e* Αὖθις] Omittit *Fl.*

82. Μεγάλοι] Corruptum etiam hunc locum cenſeo. *Fl.* quidem πείθοιτο habet, ſed neque ſic ſana erant omnia. *M. du S.*

86. Σὺ δὲ ὀκτωκαιδεκαέτης, οἶμαι, ἢ ἔλαττον οὖσα τυγχάνεις;] Perſpicue legendum ὀκτωκαιδεκαέτις. Fit ſermo ad meretricem. *J.J.*

Ὀκτοκαιδεκαέτης] Recte monuit Cl. *Jenſius*, hanc vocem emaculandam, quod nos ſedulo fecimus. *M. du S.*

93. Ἤρα δὲ] Ἤρα μου eſſe in *Fl.* additum erat in marg. *All.* Falſo; nam *Fl.* ἤρα δὲ diſerte habet cum aliis. Ergo aliunde illam varietatem accepit, aut aberravit, verba ex verſu praeced. huc feſtinanti oculo referens. At mutato nihil opus eſſe patet ex jam praemiſſo ἤρα μου Δημόφ. Cui μου iterato ſubjicere minus hic elegans quam δέ. *J.F.R.*

98. Ἀπέκλεισα] *Olear.* ad *Philoſtr.* I. p. 20. n. 20. *J.F.R.*

Ibid. Καλλιάδης] Quanquam ficta fere haec nomina ſunt, Callinum petere videri poteſt, de quo Ἀπειδ. c. 2. *M. du S.*

5. Ἀναφλέγεται] Sic excludendo & aemulatione languidum adoleſcentis amorem reſuſcitat meretrix ap. *Alciphr.* I. 37. p. 168. ubi de hoc artificio plura *Bergl.*

dictare omnibus, me venenis in furorem illum egiſſe: nempe venenum illud zelotypia fuit. Itaque tu etiam, Chryſis, utere eodem in Gorgiam veneno; dives enim erit adoleſcentulus, ſi quid patri illius acciderit.

πρὸς ἅπαντας ἔλεγεν, ὡς ὑπὸ φαρμάκων ἐκμήναιμι αὐτόν. τὸ δὲ ἦν ἄρα ζηλοτυπία, τὸ φάρμακον. ὥστε, ὦ Χρυσὶ, καὶ σὺ χρῶ ἐπὶ τὸν Γοργίαν τῷ αὐτῷ φαρμάκῳ. πλούσιος δὲ ὁ νεανίσκος ἔσται, ἤν τι ὁ πατὴρ αὐτοῦ πάθῃ.

IX.

DORCAS, PANNYCHIS, PHILOSTRATUS, POLEMO.

ΔΟΡΚΑΣ, ΠΑΝΝΥΧΙΣ, ΦΙΛΟΣΤΡΑΤΟΣ, ΠΟΛΕΜΩΝ.

DORC.

PEriimus, hera, periimus! E bello rediit Polemo, dives, ut ajunt. Vidi autem illum ipſa quoque: ſagum purpura praetextum fibula confixum habet, & pediſſequos ſimul multos. Et amici ut viderunt, ſalutandi cauſſa ad ipſum concurrere: interea famulum conſpicata a tergo ſequentem, qui cum illo peregre abſuerat, interrogavi, & cum ſalutaſſem prius, *Dic mihi*, inquam, *Parmeno, ut egiſtis nobis, & utrum dignum quidpiam bellis habentes reverſi eſtis?* PAN. Non oportebat hoc ſtatim: ſed iſta, *Cum ſalvi rediiſtis, multas gratias agimus Diis, & hoſpitali praeſertim Jovi, & Minervae bellicae. Hera autem ſemper in-*

ΔΟΡΚ.

ΑΠολώλαμεν, ὦ κεκτημένη, ἀπολώλαμεν, ὁ Πολέμων ἀπὸ [f] τῆς στρατείας ἀνέστρεψε πλουτῶν, ὥς φασιν· ἑώρακα δὲ κἀγὼ αὐτὸν, ἐφεστρίδα περιπόρφυρον ἐμπεπορπημένον, καὶ ἀκολούθους ἅμα πολλούς. καὶ οἱ φίλοι, ὡς εἶδον, συνέθεον ἐπ' αὐτὸν ἀσπασόμενοι. ἐν τοσούτῳ δὲ τὸν θεράποντα ἰδοῦσα κατόπιν ἑπόμενον, ὃς συναποδεδημήκει μετ' αὐτοῦ, ἠρόμην, [g] καὶ, εἰπέ μοι, ἔφην, ὦ Παρμένων, ἀσπασαμένη πρότερον αὐτὸν, πῶς ἡμῖν ἐπράξατε, καὶ εἴ τι ἄξιον τῶν πολέμων ἔχοντες [h] ἐπανεληλύθειτε; ΠΑΝ. Οὐκ ἔδει τοῦτο εὐθὺς, ἀλλ' ἐκεῖνα, Ὅτι μὲν ἐσώθητε, πολλὴ χάρις τοῖς θεοῖς, καὶ μάλιστα τῷ ξενίῳ Διῒ, καὶ Ἀθηνᾷ [i] στρατείᾳ· ἡ δέσποινα δὲ ἐπυνθάνετο ἀεὶ, τί πράτ-

ΔΟΡΚΑΣ] Bene *B. Fl. P. S.* &c. ΔΟΡΙΣ. ΠΑΝ. ΔΟΡΚΑΣ &c. *J. Fr.* & *H.* *f* Τῆς στρατείας] Στρατιᾶς *Fl.* & ſine artic. *g* Καὶ] Abeſt a *Fl.* *h* Ἐπανεληλύθειτε] Ἐπανεληλύθατε *Fl.* *i* Στρατείᾳ] Στρατίᾳ *Fl.*

Bergl. *J.F.R.*

9. Ἄπαντα ἐποίει] De irrito conatu, ut apud Martialem, *omnia cum fecit.* *J.B.*

ΔΟΡΚΑΣ] Cum quatuor tantum illas quas exhibemus perſonas habeant Edd. optimae, & in ipſo Dialogo non adpareat, duas ancillas ΔΟΡΙΔΑ & ΔΟΡΚΑΔΑ adeſſe, priorem in inſcriptione omiſi. *J.F.R.*

27. Πῶς ἡμῖν ἐπράξατε] Lege ὑμεῖς. *F.G.* Tu nihil mutabis Lector, ſi illud μοὶ & ἡμῖν ferme πλεονάζον, ſed tamen familiaritatis ſignum, & creberrime occurrens attenderis. Ceterum ſi cui πράττειν pro degere, vivere, non ſatis notum, adeat praeter *Bud.* Comm. & *Kuſt.* ad *Ariſtoph.* Plut. 341. etiam *J. Elſn.* ad Epiſt. ad *Eph.* VI. 21. *J.F.R.*

Ibid. Τῶν πολέμων] Conjiceres forte πολεμίων; ut ſit: *num quid ab hoſtibus reportaſtis ſpoliorum?* At nihil eſt mutandum; nam ἄξιον cum πολέμων recte cohaeret; aegre jungeretur cum πολεμίων. *J.F.R.*

31. Ἀθηνᾷ στρατείᾳ] Hujus cognominis *Pauſanias*, qui ultra triginta alia paſſim affert; nusquam, quod quidem ſciam, meminit. *M. du S.*

πράττοιτε; καὶ ἔνθα εἴητε; εἰ δὲ καὶ τοῦτο προσέθηκας, ὡς καὶ ἐδάκρυε, καὶ ἀεὶ ἐμέμνητο Πολέμωνος, ἄμεινον ἦν παραπολύ. ΔΟΡΚ. Προεῖπον εὐθὺς ἐν ἀρχῇ ἅπαντα· πρὸς δέ σε οὐκ ἂν εἶπον, ἀλλὰ ἃ ἤκουσα, ἐβουλόμην εἰπεῖν. ἐπεὶ πρός γε [a] Παρμένωνα οὕτως ἠρξάμην. ἦ που, ὦ Παρμένων, ἐβόμβει τὰ ὦτα ὑμῖν; ἀεὶ γὰρ ἐμέμνητο ἡ κεκτημένη μετὰ δακρύων, καὶ μάλιστα εἴ τις ἐληλύθει ἐκ τῆς μάχης, καὶ πολλοὶ τεθνάναι ἐλέγοντο, ἐσπάραττε τότε τὰς κόμας, καὶ τὰ στέρνα ἐτύπτετο, καὶ ἐπένθει πρὸς τὴν ἀγγελίαν ἑκάστην. ΠΑΝ. Εὖγε, ὦ Δορκὰς, οὕτως ἐχρῆν. ΔΟΡΚ. Εἶτα ἑξῆς μετ' οὐ πολὺ ἠρόμην ἐκεῖνα. ὁ δὲ πάνυ λαμπρῶς, φησὶν, ἀνεστρέψαμεν. ΠΑΝ. Οὕτω κἀκεῖνος οὐδὲν προειπὼν, ὡς ἐμέμνητό μου ὁ Πολέμων, ἢ ἐπόθει, ἢ ηὔχετο ζῶσαν καταλαβεῖν; ΔΟΡΚ. Καὶ μάλα πολλὰ τοιαῦτα ἔλεγε. τὸ γοῦν κεφάλαιον ἐξήγγειλε, πλοῦτον πολὺν, χρυσὸν, ἐσθῆτα, ἀκολούθους, ἐλέφαντα. τὸ μὲν γὰρ ἀργύριον μηδὲ ἀριθμῷ ἄγειν αὐτὸν, ἀλλὰ μεδίμνῳ, ἀπομεμετρημένον πολλοὺς μεδίμνους. εἶχε δὲ καὶ αὐτὸς Παρμένων δακτύλιον ἐν τῷ μικρῷ δακτύλῳ, μέγιστον, πολύγωνον, καὶ ψῆφος ἐνεβέβλητο τῶν τριχρώμων, ἐρυθρά τε ἦν ἐπιπολῆς. εἴασα δ' οὖν αὐτὸν ἐθέλοντά μοι διηγεῖσθαι ὡς τὸν Ἅλυν διέβησαν, καὶ ὡς ἀπέκτειναν [b] Τηριδάταν τινὰ, καὶ ὡς διέτριψεν ὁ Πολέμων ἐν τῇ πρὸς Πισίδας μάχῃ· καὶ ἀπέδραμόν σοι ταῦτα προσαγγελοῦσα, ὡς περὶ τῶν [c] πάντων σκέψαιο. εἰ γὰρ ἐλθὼν ὁ

terrogavit, *ut ageretis? & ubi eſſetis?* Si vero illud etiam addidiſſes, *Lacrimavit etiam*, *& ſemper memoriam uſurpavit Polemonis*, multo fuerat melius. DOR. Praedixi initio ſtatim haec omnia: apud te vero nolebam *iterum* dicere, ſed ea ſolum quae audivi. Nempe apud Parmenonem ſic inceperam, *Numquid*, *Parmeno*, *tinniebat vobis auris? Semper enim cum lacrimis hera mea meminerat*, *& maxime ſi quis rediiſſet e praelio*, *ubi caeſi eſſe multi dicerentur*, *tum illa comas lacerare*, *& pectus plangere*, *& ad unumquemque nuncium lugere.* PAN. Euge, Dorcas, ita oportebat. DOR. Tum deinde non ita multo poſt iſta rogavi. At ille, *Magnifice omnino*, inquit, *rediimus*. PAN. Itane ille quoque ſine prooemio, quam meminiſſet mei Polemo, aut deſideraſſet, aut vivam invenire optaſſet? DOR. Omnino multa id genus dixit. Verum caput rei hoc mihi renunciavit, divitias multas, aurum, veſtem, pediſſequos, ebur; argentum enim nec numero illum advehere, ſed dimenſum modio, modios multos. Habebat autem ipſe quoque Parmeno anulum parvo in digito maximum, multiangulum, & gemma in eo de tricoloribus illis, ſuprema quidem facies rubicunda. Paſſa ergo ſum volentem mihi enarrare, ut Halye trajecto Teridatem quendam interfecerint, & ut in praelio contra Piſidas ſe geſſerit Polemo, & haec tibi nunciatura transcucurri, uti de omnibus deliberes. Si enim adveniens Polemo, (omni-

a Παρμένωνα] Sic *Jenſ.* correxit. Παρμένονα Edd. hac priores. *b* Τηριδάταν] Sic omnes praeter *J. Ald.* & *V2.* quae Τηριδάταν. *c* Πάντων] Παρόντων melius *Fl.*

38. Πρός γε Παρμένονα, &c.] Sed ſcribendum Παρμένωνα, ut recte pag. 730. nec aliter uſus & Grammaticus canon poſtulat. *J J.* Bene emendat, ſed Πολέμωνα altero illo loco legas, non Παρμένωνα. *J. F. R.*

Ibid Παρμένωνα] Cl. *Jenſius* ſic recte ſcribere juſſit, cum in libris omnibus eſſet Παρμένονα. *M. du S.*

40. Ἐβόμβει τὰ ὦτα] Vides quam vetuſtus ille error, qui noſtra etiam aetate multorum mentes inſidet. *M. du S.*

54. Ἀργύριον μηδὲ ἀριθμῷ] Specie Proverbii pro immenſis divitiis, ſic in Epiſtol. *Saturnal Xenoph. Hellenic.* lib. 3. *Suid.* μεδίμνῳ τ' ἀργύριον ἀπομετρεῖν. *Horatii* & *Petronii* Interpretes. *J. B.*

61. Ὡς τὸν Ἅλυν διέβησαν] Hoc etiam ſpecie proverbii, patet apud *Herodot.* & *Diodor. Sic.* *J. B.*

65. Πάντων] Florentinum παρόντων placet, ex cujus com-

(omnino equidem dimotis familiaribus veniet;) reſciverit, & intus apud nos eſſe Philoſtratum invenerit; quid facturum eſſe exiſtimas? PAN. Inveniamus, Dorcas, e re praeſenti auxilium. Neque enim dimittere hunc honeſtum eſt, qui nuper admodum talentum dederit, mercatorem alioquin & multa pollicitum: neque utile non recipere redeuntem hunc Polemonem. Inſuper zelotypus eſt, qui cum egeret adhuc, plane erat intolerabilis. Jam vero quid non iſte audeat? DOR. Sed accedit. PAN. Deficio animi, Dorcas, prae conſilii inopia & tremo. DOR. Verum etiam accedit Philoſtratus. Quid me fiet? Quid ſi terra mihi dehiſcat! PHIL. Cur non potamus, mea Pannychis. PAN. Perdidiſti me, homo. Tu vero ſalve, Polemo. Tarde advenis! POL. Iſte ergo quis eſt qui ad vos acceſſit? Taces? Euge! periiſti Pannychis! At ego quinto die e Pylis huc advolavi ad talem feſtinans mulierem. Verum merito hoc mihi accidit. Et gratiam tibi habeo: nec enim amplius a te diſpoliabor. PHIL. Tu vero quis es, mi homo? POL. Polemo Stirienſis, tribu Pandionia, audin? qui primum mille armatos duxi, jam quinquies mille hominum agmen ago, amator Pannychidis, cum putarem illam adhuc humanum ſapere. PHIL. Sed ut nunc habet, o Dux mercenariorum, mea eſt Pannychis, & talentum accepit; accipiet autem jam etiam alterum, cum ſarcinas diſpoſuerimus.

Πολέμων (ἥξει γὰρ πάντως ἀποσεισάμενος τοὺς γνωρίμους) ἀναπυθόμενος, εὕροι τὸν Φιλόστρατον ἔνδον παρ' ἡμῖν, τί οἴει ποιήσειν αὐτόν; ΠΑΝ. [d] Ἐξευρίσκωμεν, ὦ Δορκάς, ἐκ τῶν παρόντων σωτήριον· οὔτε γὰρ τοῦτον ἀποπέμψαι καλὸν, τάλαντον ἔναγχος δεδωκότα, καὶ τἆλλα ἔμπορον ὄντα, καὶ πολλὰ ὑπισχνούμενον· οὔτε Πολέμωνα τοιοῦτον ἐπανήκοντα, χρήσιμον μὴ παραδέχεσθαι· προσέτι γὰρ καὶ ζηλότυπός ἐστιν, ὃς καὶ πενόμενος ἔτι, πολὺ ἀφόρητος ἦν· νῦν δὲ τί οὐκ ἂν ἐκεῖνος ποιήσειεν; ΔΟΡΚ. Ἀλλὰ καὶ προσέρχεται. ΠΑΝ. Ἐκλύομαι, ὦ Δορκάς, ὑπὸ τῆς ἀπορίας, καὶ τρέμω. ΔΟΡΚ. Ἀλλὰ καὶ Φιλόστρατος προσέρχεται. [e] ΠΑΝ. Τίς γένωμαι; πῶς ἄν με ἡ γῆ καταπίοι; ΦΙΛ. Τί οὐ πίνομεν, ὦ Παννυχί; ΠΑΝ. Ἄνθρωπε, ἀπολώλεκάς με. σὺ δὲ χαῖρε Πολέμων, χρόνιος φανείς. ΠΟΛ. Οὗτος οὖν τίς ἐστιν ὁ προσιὼν [f] ὑμῖν; σιωπᾷς; εὖγε [g] οἴχου, ὦ Παννυχί· ἐγὼ δὲ πεμπταῖος ἐκ Πυλῶν διέπτην, ἐπειγόμενος ἐπὶ τοιαύτην γυναῖκα. καὶ δίκαια μέντοι πέπονθα, καί σοι χάριν ἔχω, οὐκ ἔτι γὰρ ἁρπασθήσομαι ὑπὸ σοῦ. ΦΙΛ. Σὺ δὲ τίς εἶ, ὦ βέλτιστε; ΠΟΛ. Ὅτι Πολέμων ὁ Στειριεὺς, Πανδίονος φυλῆς ἀκούεις, χιλιαρχήσας τὸ πρῶτον, νῦν δὲ ἐξαναστήσας πεντακισχιλίαν ἀσπίδα, ἐραστὴς Παννυχίδος, ὅτε ᾤμην ἔτι ἀνθρώπινα φρονεῖν αὐτήν. ΦΙΛ. Ἀλλὰ τὰ νῦν, ὦ ξεναγὲ, Παννυχὶς ἐμή ἐστι, καὶ τάλαντον εἴληφε, λήψεται δὲ ἤδη καὶ ἕτερον, ἐπειδὰν τὰ φορτία

δια-

d Ἐξευρίσκωμεν] Ἐξευρίσκω *Fl.* *e* ΠΑΝ.] Omiſſ. in *B. P. H.* Adeſt in marg. *A1. J. S.* In *Fl.* uno Π. duae diverſae perſonae ſignantur. *f* Ὑμῖν] Ἴσως ἡμῖν L. Idque recipiend. credo. *g* Οἴχου] Non habet *Fl.*

compendio forſan πάντων eſt natum. Neque mihi quisquam *de ſumma rerum* vertendo, defendat vulgatum; nam id huc non convenit, & περὶ τῶν ὅλων tum potius dixiſſet. Sed de *praeſenti rerum ſtatu* deliberandum erat. Interim nondum recepi παρόντων, quia aliis vulgatum ſatis ſanum videbitur. Reſponſum vero Pannychidos ἐκ τῶν παρόντων ad id ipſum videtur alludere; ideo eo magis velim παρόντων etiam priore loco legi. *J. F. R.*

67. Φιλόστρατον] Hic Philoſtratus, ſi *Joh. Jenſio* credas, (de Script. Hiſt. Philoſ. I. III. c. 13. p. 279. & 283.) celebris eſt ſcriptor vitarum ſophiſtarum, quae extant. Ridiculum! *M. du S.*

78. Ἐκλύομαι] Idem quod ἀδημονῶ, leg. *Ariſtaen.* Epiſt. 28. lib. 1. *J. B.*

3. ΠΑΝ.]

διαθώμεθα. καὶ νῦν ἀκολούθει μοι, ὦ Παννυχί. τοῦτον δὲ παρ' Ὀδρύσαις χιλιαρχεῖν ἔα. ΔΟΡΚ. Ἐλευθέρα μέν ἐστι, καὶ ἀκολουθήσει, ἢν ἐθέλῃ. [a] ΠΑΝ. Τί ποιῶ, Δορκάς; ΔΟΡΚ. Ἐσιέναι ἄμεινον, ὀργιζομένῳ οὐκ οἷόν τε παρεῖναι Πολέμωνι, καὶ μᾶλλον ἐπιταθήσεται ζηλοτυπῶν. ΠΑΝ. Εἰ θέλεις, εἰσίωμεν. ΠΟΛ. Ἀλλὰ προλέγω ὑμῖν, ὅτι τὸ ὕστατον πίεσθε τήμερον, ἢ μάτην ἐγὼ τοσούτοις φόνοις ἐγγεγυμνασμένος πάρειμι, τοὺς Θρᾷκας, ὦ Παρμένων. [b] ΠΑΡ. Ὡπλισμένοι [c] ἧκον, ἐμφράξαντες τὸν στενωπὸν τῇ φάλαγγι· ἐπὶ μετώπου μὲν τὸ ὁπλιτικὸν, παρ' ἑκάτερα δὲ οἱ σφενδονῆται, καὶ τοξόται, οἱ δὲ ἄλλοι κατόπιν. ΦΙΛ. Ὡς βρεφυλλίοις ταῦτα, ὦ [d] μισθοφόρε, ἡμῖν λέγεις, καὶ μορμολύττεις· σὺ γὰρ ἀλεκτρυόνα πώποτε ἀπέκτεινας, ἢ πόλεμον εἶδες; ἐρυμάτιον ἐφρούρεις, τάχα διμοιρίτης ὢν, ἵνα καὶ τοῦτο προσχαρίσωμαί σοι. ΠΟΛ. Καὶ μὴν εἴσῃ μετ' ὀλίγον, ἐπειδὰν προσιόντας ἡμᾶς ἐπὶ δόρυ θεάσῃ, στίλβοντας τοῖς ὅπλοις. ΦΙΛ. Ἥκετε μόνον συσκευασάμενοι. ἐγὼ δὲ, καὶ [e] Τίβιος οὗτος (μόνος γὰρ οὗτος ἕπεταί μοι) βάλλοντες ὑμᾶς λίθοις τε, καὶ ὀστράκοις, οὕτω διασκεδάσομεν, ὡς μηδὲ ὅποι οἴχοισθε, ἔχοιτε εἰδέναι.

Et jam ſequere me, Pannychis: hunc vero mille hominibus praeeſſe apud Odryſas jube. DOR. Libera quidem eſt, & ſequetur, ſi voluerit. PAN. Quid agam, Dorcas? DOR. Intraſſe melius erit. Irato enim adeſſe Polemoni non convenit: & magis ipſa zelotypia intendetur. PAN. (*ad Philoſtratum*) Si vis, intremus. POL. Sed praedico vobis, vos ultimum hodie potaturos, aut fruſtra ego tot caedibus exercitatus adſum. Heus Parmeno, Thraces *adduc*. PAR. Armati venerunt, phalange obſepſere angiportum: in fronte gravis armatura, in utroque cornu funditores & ſagittarii, reliqui in ultima acie. PHIL. Tanquam parvis infantibus iſta, mercenarie, dicis? & larva quaſi terrere nos poſtulas? Tu enim gallum gallinaceum an interfeciſti unquam? aut bellum vidiſti? caſtellum forte inſediſti, dimidii dux manipuli, ut etiam hoc tibi largiar. POL. Quin ſcies paullo poſt, ubi accedentes nos protenſis haſtis videbis, armis fulgentibus. PHIL. Venite modo inſtructi. Ego autem & Tibys iſte (ſolus enim hic me ſequitur) lapidibus vos ac teſtis ita diſpergemus, ut neque, quorſum effugiendum ſit, reperiatis.

CHE-

a ΠΑΝ.] Recepi ex *V*2. *B*1. & 2. & *S*. Nam ΠΟ. in *P*. *H*. *J*. erat, Π. tant. in *Fl*. *b* ΠΑΡ.] Ex emendat. *Solan*. ΠΑΝ. Edd. priores. In *Fl*. omiſſa perſona. *c* Ἧκον] Ἡκέτωσαν *Pell*. *d* Μισθοφόρε] Recte ſic pleraeque Μισθωφόρι *J*. *e* Τίβιος] Emendavi ex *Fl*. & aliis Luciani locis. Nam Τίβυς hic habebant Edd. cett.

18. * Διμοιρίτης ὢν] Διμοιρίτης, † τούτῳ ἐνίοτε τὸ τριώβολον ἀποδεδώκασιν, ἐπειδὴ τοῦτο δίμοιρον ἐστὶ τῆς δραχμῆς. ὁ οὖν τοῦτο λαμβάνων στρατιώτης διμοιρίτης ἐλέγετο. ἔστι δέ τις καὶ στρατιωτικὴ ἀρχὴ ‡ ὁ λοχαγὸς, διὰ τὸ παρ' ἄλλους στρατιώτας δύο μοίρας λαμβάνειν. οἱ δὲ διμοιρίαν καὶ § ἡμιλοχίαν ¶ ταυτό φασι. καὶ διμοιρίτης καὶ ἡμιλοχίτης, ὁ ἄρχων τῆς διμοιρίας, καὶ ἡμιλοχίας. *V*.

* Διμοιρίτης] Διμοιρίτες male edita.
† Τούτῳ] Τοῦτο V.
‡ Ὁ λοχαγὸς] Ὡς ὁ λοχ— edita. Sed ὡς duce V. delevit *M. du S.*

§ Ἡμιλοχίαν] Ita ſcripſit *Solan*. ἡμιλοχείαν edita.
¶ Ταυτὸ] Αὐτὸ V. quod in impreſſis ſic mutatum eſt. *M. du S.*

3. ΠΑΝ.] Pro *Panychide* inepte in quibusdam legebatur antea Polemon. *M. du S.*

10. Τοὺς Θρᾷκας] Subaudi ἄγε, aut quid ſimile, an ὧδε, i. e. huc age, adduc. ἐπέχω. F. G. Parum intereſt quid ſuppleas, eſt ille accuſativus ſubito imperantis, poſcentis, ubi varia verba ſubaudiri, pro re nata, queunt. Quin ergo vel κάλει intelligas, licet; nam illico advenerunt. Nec tamen improbarem, ſi pro ὦ Παρμ. invenirem ὧδε. Verum quo brevior locutio, eo imperioſior. Sed quum vel ipſum ὦ ſic abeſſe poſſit, non jam, cum adſit, peccaverit, qui ὧδε pro eo legat. *J. F. R.*

Ibid. ΠΑΡ.] Quamvis in titulo non compareat Parmenonis perſona; neceſſario hic requiritur, neque enim

X.

CHELIDONIUM ET DROSE.

CHEL.

NOn amplius ad te ventitat, mea Droſe, adoleſcentulus ille Clinias? Diu enim eſt, cum illum apud vos non vidi. DROS. Non amplius, mea Chelidonium: Magiſter enim interdixit, ne amplius ad me accedat. CHEL. Quis eſt iſte? Diotimum ne dicis ludi gymnici magiſtrum? nam ille quidem mihi amicus. DROS. Non: ſed *eſt* perditiſſimus ille Philoſophorum Ariſtaenetus. CHEL. Triſtem illum dicis, hirſutum, barba prolixa, qui cum adoleſcentibus inambulare ſolet in Poecile? DROS. Illum dico impoſtorem, quem utinam videam peſſime perire, barba tractum a carnifice. CHEL. Sed quid in mentem illi venit, quod iſtuc perſuaſit Cliniae? DROS. Neſcio, Chelidonium. Sed qui nondum a me abnoctaverit, a quo tempore uſum habere mulieris coepit (primum autem fuit mecum) tribus hiſce deinceps

ΧΕΛΙΔΟΝΙΟΝ ΚΑΙ ΔΡΟΣΗ.

ΧΕΛ.

ΟΥκ ἔτι φοιτᾷ παρὰ σὲ, ὦ Δροσὴ, τὸ μειράκιον ὁ Κλεινίας; οὐ γὰρ ἑώρακα, [f] πολὺς ἤδη χρόνος, αὐτὸν παρ' ὑμῖν. ΔΡΟΣ. Οὐκ ἔτι, ὦ Χελιδόνιον. ὁ γὰρ διδάσκαλος αὐτὸν εἶρξε μηκέτι μοι προσιέναι. ΧΕΛ. Τίς οὗτος; μή τι τὸν παιδοτρίβην Διότιμον λέγεις; ἐπεὶ ἐκεῖνός γε φίλος μοι. ΔΡΟΣ. Οὐκ· ἀλλ' ὁ κάκιστα φιλοσόφων ἀπολούμενος Ἀρισταίνετος. ΧΕΛ. Τὸν σκυθρωπὸν λέγεις; τὸν δασύν; τὸν βαθυπώγωνα; ὃς εἴωθε μετὰ τῶν μειρακίων περιπατεῖν ἐν τῇ Ποικίλῃ; ΔΡΟΣ. Ἐκεῖνόν φημι τὸν ἀλαζόνα, ὃν κάκιστα ἐπίδοιμι ἀπολούμενον, ἑλκόμενον τοῦ πώγωνος ὑπὸ δημίου. ΧΕΛ. Τί παθὼν δὲ ἐκεῖνος, τοιαῦτα ἔπεισε τὸν Κλεινίαν; ΔΡΟΣ. Οὐκ οἶδα, ὦ Χελιδόνιον, ἀλλὰ μηδέποτε ἀπόκοιτός μου γενόμενος, ἀφ' οὗ γυναικὶ ὁμιλεῖν ἤρξατο, (πρῶτον δὲ [g] ὡμίλησέ μοι) [h] τριῶν τούτων ἑξῆς ἡμερῶν,

f Πολὺς ἤδη χρόνος] Conſtans lectio, niſi quod commata tant. addidi. *g* Ὡμίλησε] Recte plurimae. Ὁμίλησι *J.* & *V2.* *h* Τριῶν] Τρίων *J.*

nim ut cum pleriſque libris Pannychidi haec tribuas committendum eſt. *Fl.* novam perſonam non inducit. *P.&S.* Quod mireris, Parmenoni quidem in verſione tribuunt, in Graeco textu Pannychidi. *M.duS.*

18. Διμοιρίτης] Sic *Chronoſ.* c. 15. ita vocatur *ὁ διπλοῦν μισθὸν λαμβάνων*, dicitur & *διμοιρίτης* & *διμοιρεῖος*. *J.B.*

Διμοιρίτης] Nauticum eſt vocabulum, ſed ideo adhibet, quia nautam loquentem inducit cui ſua ſola nota. *M.duS.*

Διμοιρίτης] In marg. Pariſ. additum: *διμοιρίτης* a *διμοιρία*, quam eandem & *ἡμιλοχίαν Suidas* vocat. *Gujetus* autem ſic: ſubaudi *στρατιώτης*, i. e. cui duplex annona datur, *διπλῆ μοῖρα*. *J.F.R.*

21. Ἐπὶ δόρυ] Verti, protenſis haſtis, ut haſtas ſuas quaſi ſequantur milites, parati ad praelium. Non ignoro ἐπὶ δόρυ illud, quod eſt inter παραγγέλματα ſ. imperia militaria V. G. apud *Arrian.* Tact. p. 71. ſeq. ubi *ἐπὶ δόρυ in dextram! ἐπ' ἀσπίδα in ſiniſtram!* ſignificat. Sed huc convenire non arbitror. *J M.G.*

23. Τίβυς] Cognatum videtur eſſe τῷ τῖφυς. a. *τίβυς, τίβυρ. Tibur Argeo poſitum colono.* F G.

Τίβιος] Sic *Fl.* optime. In reliquis Τίβυς. Vide de eo nomine quid ad Τιμ. c. 14. dictum ſit; quae nota loca innumera profert, ubi ita ſcribitur. *M.duS.*

29. Πολὺς] Alibi fere *πολὺν χρόνον*. *M.duS.*

Πολὺς ἤδη χρόνος] Nihil analogiae repugnat, nam ἐστὶ intelligendum. Rarius tamen Noſter ita loquitur; ſed videtur eſſe locutio communi vitae familiarior, quali mulieres uti ſolent. Ἐστὶ autem additur deinde *Dial.* XI. ante med. *πολὺς δὲ χρόνος ἐστὶ σοι ἐρῶντι.* *J.F R.*

ρῶν, οὐδὲ προσῆλθε τῷ στενωπῷ· ἐπεὶ δὲ ἠνιώμην (οὐκ οἶδα δὲ ὅπως τί ἔπαθον ἐπ' αὐτῷ) ἔπεμψα τὴν [a] Νεβρίδα περισκεψομένην αὐτὸν, ἢ ἐν ἀγορᾷ διατρίβοντα, ἢ ἐν [b] ποικίλῃ· ἡ δὲ περιπατοῦντα ἔφη ἰδοῦσα μετὰ τοῦ Ἀρισταινέτου, νεῦσαι πόῤῥω, ἐκεῖνον δὲ ἐρυθριάσαντα κάτω ὁρᾶν, καὶ μηκέτι παρενεγκεῖν τὸν ὀφθαλμόν. εἶτ' ἐβάδιζον ἅμα ἐς τὴν [c] πόλιν· ἡ δὲ ἄχρι τοῦ Διπύλου ἀκολουθήσασα, ἐπεὶ μηδ' [d] ὅλως ἐπεστράφη, ἐπανῆκεν, οὐδὲν σαφὲς ἀπαγγεῖλαι ἔχουσα. πῶς με οἴει διάγειν τὸ μετὰ ταῦτα, οὐκ ἔχουσαν εἰκάσαι [e] ὅ, τι μοι πέπονθεν ὁ μειρακίσκος; ἀλλὰ μὴ [f] ἐλύπησά τι αὐτὸν ἔλεγον, ἢ τινὸς ἄλλης ἠράσθη, μισήσας ἐμέ; ἀλλ' ὁ πατὴρ διεκώλυσεν αὐτόν; πολλὰ τοιαῦτα ἔστρεφον. ἤδη δὲ περὶ δείλην ὀψίαν ἧκεν ὁ Δρόμων, τὸ γραμμάτιον τουτὶ παρ' αὐτοῦ κομίζων. ἀνάγνωθι λαβοῦσα, ὦ Χελιδόνιον, οἶσθα γὰρ δήπου γράμματα. ΧΕΛ. Φέρ', ἴδωμεν τὰ γράμματα οὐ πάνυ σαφῆ, ἀλλ' [g] ἐπισεσυρμένα, δηλοῦντα ἔπειξίν τινα τοῦ γεγραφότος. λέγει δὲ, Πῶς μὲν ἐφίλησά σε, ὦ Δροσὴ, τοὺς θεοὺς ποιοῦμαι μάρτυρας. ΔΡΟΣ. Αἲ αἲ τάλαν, οὐδὲ τὸ χαίρειν προσέγραψε. ΧΕΛ. Καὶ νῦν δὲ οὐ κατὰ μῖσος, ἀλλὰ κατ' ἀνάγκην ἀφίσταμαί σου. ὁ πατὴρ γὰρ Ἀρισταινέτῳ παρέδωκέ με φιλοσοφεῖν αὐτῷ. κἀκεῖνος (ἔμαθε γὰρ τὰ καθ' ἡμᾶς ἅπαντα) πάνυ πολλὰ ἐπετίμησέ μοι, ἀπρεπὲς εἶ-

diebus neque acceſſit ad angiportum. Cum vero aegre ferrem, (neſcio vero quid de illo mihi praeſagiebat animus,) miſi Nebridem quae circumſpiceret illum in foro verſantem, vel in porticu. Illa vero inambulantem ait ſe vidiſſe cum Ariſtaeneto, & innuiſſe ei e longinquo. Ipſum vero cum rubore dejeciſſe vultum, nec amplius eo oculum adjeciſſe. Illa ad portam usque geminam proſecuta, cum nec omnino ſe converteret, rediit nihil certi habens, quod renunciaret. Quid animi mihi putas ab eo inde tempore fuiſſe, quae conjectare non poſſem, quid factum eſſet adoleſcentulo? Sed, *numquid aliqua in re ipſum offendi?* dicebam: *an alterius amore captus me odit? At pater prohibuit?* Multa talia verſabam in animo. Jam vero ſero veſpere venit Dromo, hanc ab illo epiſtolam ferens. Sume, lege, Chelidonium: noſti enim ſane literas. CHEL. Age videamus literas, non valde diſertas, ſed ſibi implicitas, feſtinationem quandam ſcribentis indicantes. Dicunt autem, *Quam te amaverim, mea Droſe, Deos facio teſtes.* DROS. Hei, hei, miſer ne ſalutem quidem adſcripſit. CHEL. *Et nunc non odio, ſed neceſſitate diſcidium a te facio. Pater enim Ariſtaeneto me commendavit, apud quem philoſophiae dem operam. Et ille (comperit enim noſtra omnia) multum ſane me increpuit, indignum eſſe dicens, cum me-*

a Νεβρίδα] Sic marg. *Ar.* cum *Fl.* ut *Menag.* voluit. Νευρίδα cett. male. *b* Ποικίλῃ] Hic ſequor Ed. *Amſt.* Nam cett. παιδικῇ male. Ποικίλῃ ἴσως L. *c* Πόλιν] Al. Ἀκαδημίαν *Coll.* Nil variat *Fl.* *d* Ὅλως] Sic *P.* aliaeque. Ὅλος *J.* *e* Ὅ, τι] Sequentia a μοι ad τι omiſit O. *f* Ἐλύπησα] Ἐλύπησε *Fl.* quod & adſcivit marg. *Ar.* *g* Ἐπισεσυρμένα] Περισεσυρμένα O.

55. Τὴν Ἀκαδημίαν] Γρα. τὴν πόλιν. G.

49. Νευρίδα] Νεβρίδα ſcribendum videtur. *F.G.* & *AE. M.*

51. Ποικιλῃ] In *Par.* quae *palaeſtra* converterat, haec gloſſa *Micylli* addita: alias *porticu*, παιδικῇ enim Graece habetur, quod ut corruptum puto, ſic rurſum ποικίλῃ vel παλαίστρᾳ legendum puto. Cumque *Solan.* in marg. quoque indicarit ſe ποικίλῃ edi velle, nihil haeſitavi quin veritati parerem. *J.F.R.*

52. Ἀρισταινέτου] Occurrit hoc nomen ſaepius apud Noſtrum, vide *Dial.* II. & Συμπ. c. 1. *M. du S.*

58. Οὐκ ἔχουσαν εἰκάσαι] Deerant in Mſſ. *J.B.*

63. Ἔστρεφον] Subaudi κατὰ νοῦν *Animo verſabam.* *F.G.* & *AE. M.* Habuimus idem ſupra *Alex.* §. 8. *J.F.R.*

68. Ἐπι-

meretrice me vivere Architelis & Eraſicleae filium: multo enim melius eſſe virtutem praeferre voluptati. DROS. Male pereat nugator ille, qui talia doceat adoleſcentulum. CHEL. *Itaque neceſſe eſt illi parere. Accurate enim me ſequitur & cuſtodit: nec adſpicere licet quidquam, praeter ipſum. Si vero modeſtus ſim, & per omnia ſibi obſequar; pollicetur, beatum me futurum, & virtutis compotem, laboribus ante exercitum. Haec aegre tibi ut ſcriberem me ſubduxi. Tu vero felix mihi eſto, ac memento Cliniae.* DROS. Quid tibi videtur haec epiſtola, Chelidonium? CHEL. Caetera *velut* Scytharum dictio: at illud, *Memento Cliniae!* habet ſpei aliquid reliquum. DROS. Etiam mihi ita videbatur. Pereo igitur prae amore. Verum dixit mihi Dromo, paediconem eſſe Ariſtaenetum, & diſciplinae obtentu rem habere cum formoſiſſimis adoleſcentulis, & privatim ſermones habere cum Clinia, promiſſa quaedam illi pollicentem, quaſi Dis parem facturus ſit. Verum etiam legit cum illo amatorios quosdam antiquorum Philoſophorum ſuis cum diſcipulis ſermones, & totus eſt in hoc adoleſcentulo. Minatus autem eſt *Dromo*, ſe patri Cliniae denunciaturum iſta. CHEL. Oportebat, Droſe, cibo corruptum impellere Dromo-

ναι λέγων ἑταίρᾳ συνεῖναι, Ἀρχιτέλους καὶ Ἐρασικλείας υἱὸν ὄντα· πολὺ γὰρ ἄμεινον εἶναι τὴν ἀρετὴν προτιμᾶν τῆς ἡδονῆς. ΔΡΟΣ. Μὴ ὥραισιν ἵκοιτο ὁ λῆρος ἐκεῖνος, τοιαῦτα παιδεύων τὸ μειράκιον. ΧΕΛ. Ὥστε ἀνάγκη πείθεσθαι αὐτῷ· παρακολουθεῖ γὰρ ἀκριβῶς παραφυλάττων, καὶ ὅλως οὐδὲ προσβλέπειν ἄλλῳ οὐδενὶ ἔξεστιν, ὅτι μὴ ἐκείνῳ· εἰ δὲ [h] σωφρονοίμι, καὶ πάντα πειθείην αὐτῷ, ὑπισχνεῖται πάνυ εὐδαίμονα ἔσεσθαί με, καὶ ἐνάρετον καταστήσεσθαι, τοῖς πόνοις προγεγυμνασμένον. ταῦτά σοι μόλις ἔγραψα, ὑποκλέψας ἐμαυτόν. σὺ δέ μοι εὐτύχει, καὶ μέμνησο Κλεινίου. ΔΡΟΣ. [i] Τί σοι δοκεῖ ἡ ἐπιστολή, ὦ Χελιδόνιον; ΧΕΛ. Τὰ μὲν ἄλλα ἡ ἀπὸ Σκυθῶν ῥῆσις, τὸ δὲ μέμνησο Κλεινίου, ἔχει τινὰ ὑπόλοιπον ἐλπίδα. ΔΡΟΣ. Κἀμοὶ οὕτως ἔδοξεν· ἀπόλλυμαι δ᾽ οὖν ὑπὸ τοῦ ἔρωτος. ὁ μέντοι Δρόμων ἔφασκε παιδεραστήν τινα εἶναι τὸν Ἀρισταίνετον, καὶ ἐπὶ προφάσει τῶν μαθημάτων, συνεῖναι τοῖς ὡραιοτάτοις τῶν νέων, καὶ ἰδίᾳ λογοποιεῖσθαι πρὸς τὸν Κλεινίαν ὑποσχέσεις τινὰς ὑπισχνούμενον, ὡς ἰσόθεον ἀποφανεῖ αὐτόν. ἀλλὰ καὶ ἀναγιγνώσκει μετ᾽ αὐτοῦ ἐρωτικούς τινας λόγους τῶν παλαιῶν φιλοσόφων πρὸς τοὺς μαθητάς, καὶ [k] ὅλως περὶ τὸ μειράκιόν ἐστιν. ἠπείλει δὲ καὶ τῷ πατρὶ τοῦ Κλεινίου κατερεῖν ταῦτα. ΧΕΛ. Ἐχρῆν, ὦ Δροσή, γαστρίσαι τὸν Δρόμωνα. ΔΡΟΣ.

h Σωφρονοῖμι] Recte *H. Fl. P.* &c. Σοφρονοῖμι *J.* *i* Τί σοι δ.] Omiſit O. *k* Ὅλως] Nil mut. *J. Fr. Fl. P.*

9. Γαστρίσαι] *Λαμπρότερον τρέψαι. G.*

68. Ἐπισεσυρμένα] Mſ. περισ. *J. B.*

82. Μὴ ὥραισιν ἵκοιτο] Proverb. Atticum de quo antea *Caſaub.* ad Athen. *J. B.*

Μὴ ὥραισιν] Proverb. de quo nos pluribus ad *Diog. Laërt.* in Anacharſi, p. 37. *AE. M.*

Μὴ ὥραισιν ἵκοιτο] Conf. ſupra ad *Dial. Deor.* VI. f. cum nota Cl. *Hemſterh.* Ac *de Salt.* c. 5. f. *J. F. R.*

93. Τί σοι] Usque ap ἔχει aberant a Mſſ. *J. B.*

94. Ἀπὸ Σκυθῶν ῥῆσις] Conf. AG. X. Praef. p. 14. & *Athen.* 524. E. Quia crudeles in captivos. aliam hujus proverbii rationem indicat *Diog. Laert.* p. 26. E. ſed minus veram. *M. du S.*

6. Ὅλως] Forſan ὅλος. Sed non tanti refert. Saepiſſime enim eodem redire, aut certe ſaepe a Librariis permutari, vid. nos ad *Herc. Gall.* §. 1. *Jenſ.* ad *Hermot.* c. 2. Cum ἐστὶ tamen ὅλος frequentius. *Alciphr.* I. 13. p. 54. ὅλος εἰμὶ τοῦ πάθους. Item III. XI. pr. ὅλη εἰ τοῦ ἄστεως. Ib. Ep. 12. ὅλαι τοῦ μέλους ἐγένοντο. Sed quando περὶ additur, ut hic, alia res eſt. Nam ſine περὶ vix aliter poteſt quam adjective enunciari. *J. F. R.*

9. Γαστρίσαι] *Γαστρίζειν explere ventrem, ſuburare* ven-

ΔΡΟΣ. Ἐγάστρισα, καὶ ἄνευ δὲ τούτου ἐμός ἐστι. κέκνισται γὰρ κἀκεῖνος τῆς [a] Νεβρίδος. ΧΕΛ. Θάρρει, πάντα ἔσται καλῶς. ἐγὼ δὲ καὶ ἐπιγράφειν μοι δοκῶ ἐπὶ τοῦ τοίχου ἐν Κεραμεικῷ, ἔνθα ὁ Ἀρχιτέλης εἴωθε περιπατεῖν, Ἀρισταίνετος διαφθείρει Κλεινίαν, ὥστε καὶ ἐκ τούτου [b] τι συνδραμεῖν τῇ παρὰ τοῦ Δρόμωνος διαβολῇ. ΔΡΟΣ. Πῶς δ' ἂν λάθοις ἐπιγράψασα; ΧΕΛ. Τῆς νυκτὸς, ὦ Δροσὴ, ἄνθρακα πόθεν λαβοῦσα. ΔΡΟΣ. Εὖγε. συστράτευε μόνον, ὦ Χελιδόνιον, κατὰ τοῦ ἀλαζόνος Ἀρισταινέτου.

onem. DROS. Feci: & praeterea meus eſt, prurit enim & ille in Nebridem. Bono animo eſto. Bene ſuccedent omnia. Ego vero etiam inſcribere cogito in pariete in Ceramico, ubi inambulare ſolet Architeles, *Ariſtaenetus corrumpit Cliniam!* ut etiam ex hac parte adjuvem Dromonis delationem. DROS. Quomodo vero ſatis occulte poteris ſcribere? CHEL. Noctu, Droſe, ſumto alicunde carbone. DROS. Euge, juva modo, Chelidonium, pugnam adverſus impoſtorem Ariſtaenetum.

XI.

ΤΡΥΦΑΙΝΑ ΚΑΙ ΧΑΡΜΙΔΗΣ. TRYPHAENA ET CHARMIDES.

ΤΡΥΦ. TRYPH.

Ἑταίραν δέ τις παραλαβὼν, πέντε δραχμὰς τὸ μίσθωμα δοὺς, καθεύδει ἀποστραφεὶς, δακρύων καὶ στένων; ἀλλ' οὔτε πέπωκας ἡδέως, οἶμαι, οὔτε δειπνῆσαι μόνος ἠθέλησας, ἔκλαες δὲ καὶ παρὰ τὸ δεῖπνον, ἑώρων γάρ. καὶ νῦν δὲ οὐ διαλέλοιπας ὀλολύζων, ὥσπερ βρέφος. ταῦτα οὖν, ὦ Χαρμίδη, τίνος ἕνεκα ποιεῖς; μὴ ἀποκρύψῃ με, ὡς ἂν καὶ τοῦτο ἀπολαύσω τῆς νυκτὸς ἀγρυπνήσασα μετὰ σοῦ. ΧΑΡΜ. Ἔρως με ἀπόλλυσιν, ὦ Τρύφαινα, καὶ οὐκέτ' ἀντέχω πρὸς τὸ δεινόν. ΤΡΥΦ. Ἀλλ' ὅτι μὲν οὐκ ἐμοῦ ἐρᾷς, δῆλον. οὐ γὰρ ἂν ἔχων με ἠμέλεις, καὶ [c] ἀπωθοῦ με [d] περιπλέκεσθαι θέλουσαν, καὶ τέλος διετείχιζες τὸ μεταξὺ ἡμῶν τῷ ἱματίῳ, δεδιὼς μὴ ψαύσαιμί σου. τίς δὲ ὅμως ἐκείνη ἐστὶν, εἰπέ. τάχα γὰρ ἄν τι καὶ

Meretricem autem aliquis quinque drachmarum mercede conductam ubi habet, averſus deinde jacet lacrimans & ingemiſcens? Sed neque bibiſti puto jucunde, neque coenare ſolus voluiſti. Ploraſti autem in coena etiam, vidi enim: & nunc non deſinis pueruli inſtar ejulare. Iſta ergo, Charmides, cur facis? Noli apud me celare, ut hunc certe fructum vigilatae tecum noctis capiam. CHARM. Perdit me, Tryphaena, amor, nec amplius durare ad vim illius poſſum. TRYPH. Sed me non eſſe, quam amas, illud quidem ſatis apparet: nec enim, quam habes, negligeres, & amplexari te volentem repelleres, & tandem quaſi murum inter nos quendam veſte interpoſita feciſſes, metu, ne forte te attingam. Quae tamen eſt illa? dic mihi. Forte

a Νεβρίδος] Ex *Pell.* admiſi. Νευρίδος Edd. *b* Τι] Omittit *Fl.* *c* Ἀπωθοῦ] Sic ſcripſi cum *J. Fl. H. S. Ald. Fr.* Ἀπόθου *P. B*1. & 2. *d* Περιπλ. θέλουσαν] Περιπλέκουσαν *Fl.*

ventrem ſaturare. Exponitur & laute accipere. Sed hic τὸ *ſaturare* placet. *F. G.*

Γαστρίσαι] Pro *ſaginare*, *Alciphr.* III. p. 374. Sed & pro *ventrem percutio* interdum accipi, vid. *Geſn.* ad *Rhet. Praec.* c. 24. *J. F. R.*

11. Κέκνισται] In margine Mſſ. Codd. κέκνισται, ἀντὶ ἐρωτικῶς ἔχει, εἰώθεσαν γὰρ οἱ ἐρῶντες ὑπὸ τῶν ἀτόπων λογισμῶν κάμνοντες κατατετρῦχθαι. *J. B. Ibid.*

te enim aliquid illum tibi amorem adjuvero: certe ut miniſtranda ſint talia, novi. CHARM. Quin noſti illam, & accurate quidem, & illa te. Nec enim obſcura eſt meretrix. TRYPH. Dic nomen, Charmides. CHARM. Philematium? mea Tryphaena. TRYPH. Utram dicis? Duae enim ſunt: illam ex Piraeo, quae nuper demum devirginata eſt, quam Damyllus amat, ejus, qui nunc Praetor eſt, filius: an illam alteram, cui Pagidis (*Laquei*) nomen eſt. CHARM. Hanc ipſam. Equidem captus ab illa atque irretitus ſum. TRYPH, Propter hanc ergo ploraſti? CHARM. Omnino. TRYPH. Multumne tempus eſt ex quo amas, an nuper demum initiatus es? CHARM. Non nuper initiatus: ſed menſes fere ſeptem ſunt a Bacchanalibus inde, cum primum illam vidi. TRYPH. Verum vidiſtine totam accurate; an facies ſola *eſt*, & partes corporis apertae, quae vidiſti in Philematio, ut nempe conveniebat mulieri quinque & quadraginta annos jam natae. CHARM. At illa dejerat duo & viginti ſe Februario proximo annos impleturam. TRYPH. Tu vero utri credendum putas, illine dejeranti an tuis oculis? Accurate enim adverte oculos conſiderandis illius temporibus, ubi ſolum ſuos ipſius capillos habet, reliqua omnis coma prolixa adſcititia. Circa tempora autem, ubi medicamentum defecit quo tingitur, multum cana eſt. Quamquam quid hoc eſt? Urge aliquando ut nudam videas? CHARM. Nunquam eo usque mihi indulſit. TRYPH. Merito illa quidem. Sciebat enim nauſeaturum te illius vitiligines. Tota autem a cervice inde ad genua pardali ſimilis eſt. Sed tu lacrimatus es, quod cum hac tibi eſſe non licuit?

συντελέσαιμι πρὸς τὸν ἔρωτα. οἶδα γὰρ ὡς χρὴ τὰ τοιαῦτα διακονεῖσθαι. ΧΑΡΜ. Καὶ μὴν οἶσθα καὶ πάνυ ἀκριβῶς αὐτήν, κἀκείνη σέ. οὐ γὰρ ἀφανὴς ἑταίρα ἐστίν. ΤΡΥΦ. Εἰπὲ τοὔνομα, ὦ Χαρμίδη. ΧΑΡΜ. Φιλημάτιον, ὦ Τρύφαινα. ΤΡΥΦ. Ὁποτέραν λέγεις; δύο γάρ εἰσι· τὴν ἐκ Πειραιῶς, τὴν ἄρτι διακεκορευμένην, ἧς ἐρᾷ Δάμυλλος ὁ τοῦ νῦν στρατηγοῦντος υἱός; ἢ τὴν [e] ἑτέραν, ἣν Παγίδα ἐπικαλοῦσιν; ΧΑΡΜ. Ἐκείνην καὶ ἑάλωκα ὁ κακοδαίμων, καὶ συνείλημμαι πρὸς αὐτῆς. ΤΡΥΦ. Οὐκοῦν δι᾽ ἐκείνην ἔκλαες; ΧΑΡΜ. Καὶ μάλα. ΤΡΥΦ. Πολὺς δὲ χρόνος ἐστί σοι ἐρῶντι, ἢ νεοτελής τις εἶ; ΧΑΡΜ. Οὐ νεοτελὴς, ἀλλὰ μῆνες ἑπτὰ σχεδὸν ἀπὸ Διονυσίων, ὅτε πρῶτον εἶδον αὐτήν. ΤΡΥΦ. Εἶδες δὲ ὅλην ἀκριβῶς, ἢ τὸ πρόσωπον μόνον, καὶ ὅσα τοῦ σώματος φανερὰ, [f] ἃ εἶδες, Φιληματίου, καὶ ὡς [g] ἐχρῆν γυναῖκα πέντε καὶ τετταράκοντα ἔτη γεγονυῖαν ἤδη; ΧΑΡΜ. Καὶ μὴν ἐπόμνυται δύο καὶ εἴκοσιν εἰς τὸν ἐσόμενον Ἐλαφηβολιῶνα τελέσειν. ΤΡΥΦ. Σὺ δὲ ποτέροις πιστεύσειας ἂν, τοῖς ἐκείνης ὅρκοις, ἢ τοῖς σεαυτοῦ ὀφθαλμοῖς; ἐπίσκεψαι γὰρ ἀκριβῶς, ὑποβλέψας ποτὲ τοὺς κροτάφους αὐτῆς, ἔνθα μόνον τὰς αὐτῆς τρίχας ἔχει· τὰ δὲ ἄλλα φενάκη βαθεῖα· περὶ δὲ τοὺς κροτάφους ὁπόταν ἀσθενήσῃ τὸ φάρμακον, ᾧ βάπτεται, ὑπολευκαίνεται τὰ πολλά· καίτοι τί τοῦτο βιάσαι ποτὲ καὶ γυμνὴν ἰδεῖν; ΧΑΡΜ. Οὐδὲ πώποτέ μοι πρὸς τοῦτο ἐνέδωκεν. ΤΡΥΦ. Εἰκότως· ἠπίστατο γὰρ μυσαχθησόμενόν σε τὰς αὐτῆς λευκάς· ὅλη δὲ ἀπὸ τοῦ αὐχένος ἐς τὰ γόνατα παρδάλει ἔοικεν· ἀλλὰ σὺ ἐδάκρυες, τοιαύτῃ

e Ἑτέραν] Scripſi cum *S.* Ἑταίραν *J. P. H. Br. Ald. Fr.* Ἑταίραν accentu acuto *Fl.* f Ἃ εἶδες] Ἃ εἰ.εἶδες. *Fl.* g Ἐχρῆν] Χρῆν *Fl.*

Ibid. Νεβρίδος] Quia id ſupra hoc *Dial.* recepi, etiam hic admittendum fuit. *J. F. R.*

14. Κεραμεικῷ] Intra urbem. V. *Meurſ.* AG. IV. 222. *M. du S.*

57. Ἃ εἶδες Φιληματίου] Inſititia videntur & inepta. *F. G.*

74. Παρδάλει ἔοικεν] Maculis diſtincta eſt, i. e. τοῖς ἀλφίτοις, inferius. *F. G.*

τη μὴ συνών; ἦπου τάχα καὶ ἐλύπει σε, καὶ ὑπερεώρα; ΧΑΡΜ. Ναὶ, ὦ Τρύφαινα, καίτοι τοσαῦτα παρ' ἐμοῦ λαμβάνουσα. καὶ νῦν ἐπειδὴ χιλίας αἰτούσῃ οὐκ εἶχον διδόναι ῥᾳδίως, ἅτε ὑπὸ πατρὶ Φειδομένῳ τρεφόμενος, Μοσχίωνα ἐσδεξαμένη, ἀπέκλεισέ με, ἀνθ' ὧν λυπῆσαι καὶ αὐτὸς θέλων αὐτὴν, σὲ παρείληφα. ΤΡΥΦ. Μὰ τὴν Ἀφροδίτην οὐκ ἂν ἧκον, εἴ μοι προεῖπέ τις, ὡς ἐπὶ τούτοις παραλαμβανοίμην [a] λυπῆσαι ἄλλην, καὶ ταῦτα Φιλημάτιον τὴν σορόν. ἀλλ' ἄπειμι, καὶ γὰρ ἤδη τρίτον τοῦτο ᾖσεν ἀλεκτρυών. ΧΑΡΜ. Μὴ σύγε οὕτω ταχέως, ὦ Τρύφαινα. εἰ γὰρ ἀληθῆ ἐστὶν ἃ φὴς περὶ Φιληματίου, τὴν [b] φενάκην, καὶ ὅτι βάπτεται, καὶ τὸ τῶν ἀλφῶν, οὐδὲ προσβλέπειν ἂν ἔτι δυναίμην αὐτῇ. ΤΡΥΦ. Ἐροῦ τὴν μητέρα, εἴ ποτε λέλουται μετ' αὐτῆς· περὶ γὰρ τῶν ἐτῶν κἂν ὁ πάππος διηγήσεταί σοι, εἴγε ζῇ ἔτι. ΧΑΡΜ. Οὐκοῦν ἐπειδὴ τοιαύτη ἐκείνη, ἀφῃρήσθω μὲν ἤδη τὸ διατείχισμα, περιβάλλωμεν δὲ ἀλλήλους, καὶ φιλῶμεν, καὶ ἀληθῶς συνῶμεν· Φιλημάτιον δὲ πολλὰ χαιρέτω.

Numquid fortaſſe etiam male te tractavit ? & contemtim habuit ? CHARM. Ita ſane, mea Tryphaena, licet tantum a me acceperit. Et nunc, quando mille poſcenti non facile unde darem inveniebam, quem parcus pater alat; Moſchione recepto me excluſit; pro quo dolorem ipſi ut regeram, te adſumſi! TRYPH. Ita me Venus, non veniſſem, ſi quis mihi praedixiſſet, ideo me arceſſi, uti aegre alii fieret: idque Philematio illi capulari. Sed diſcedo. Jam enim tertium hoc gallus cecinit. CHARM. Ne ita celeriter, mea Tryphaena. Si enim vera ſunt, quae narras de Philematio, de coma adſcita, & quod tingitur, & illud de vitiliginibus: nec adſpicere illam poſſim amplius. TRYPH. Matrem interroga, ſi quando cum illa laverit: de annis enim vetuus tibi avus narrabit, ſi adhuc vivit. CHARM. Cum igitur illa talis ſit: auferatur jam murus, complectamur nos invicem, & amemus, & bona fide una ſimus: longum vero valeat Philematium!

XII.

ΙΟΕΣΣΑ, ΠΥΘΙΑΣ ΚΑΙ ΛΥΣΙΑΣ.

ΙΟΕΣ.

Θρύπτῃ, ὦ Λυσία, πρὸς ἐμέ; καὶ καλῶς, ὅτι μήτε ἀργύριον πώποτε ᾔτησά σε, μήτ' ἀπέκλεισα ἐλθόντα, ἔνδον ἕτερος, εἰποῦσα· μήτε παραλογισάμενον τὸν

IOESSA, PYTHIAS ET LYSIAS.

IOES.

DElicatus es, Lyſia, adverſus me? & jure quidem, quae neque argentum unquam te popoſcerim, neque excluſerim venientem dicens, *intus jam alius!* neque te ſubegerim, quod faciunt aliae, ut

[a] Λυπῆσαι] Ἵνα λυπήσῃς *Fl.* [b] Φενάκην] Πηνίκην marg. *A1.* In vulgato vero conſentiunt *Fl. Fr. J. Ald. P.* &c. ΠΥΘ.] ΚΑΙ ΠΥΘ. *J. V2. Fr. H. P. S.* ſine καὶ *Fl. B1.* & 2. melius.

85. Τὴν σορὸν] *Capularem ſenem.* *F.G.*

99. Θρύπτῃ] Ex eo *Ariſten.* Epiſtol. 16. lib. 2. *J.B.*

Θρύπτῃ &c.] *Alciphron*, a quo Lucianum ſua mutuatum ſuſpicatur Doctiſſ. *Bergl.* fere eadem habet I. Ep. 36. p. 162. *J.F.R.*

13. Τὸν Φάωνα] Nimirum in proverbium emendatiſſi-

ut patre circumſcripto, aut ſpoliata clanculum matre, mihi ferres aliquid; ſed ſtatim ab initio ſine mercede te, ſine ſymbola receperim. Noſti, quot amatores rejecerim, Ethoclen, qui nunc in magiſtratu eſt, & Paſſionem nauclerum, & aequalem tuum Meliſſum, licet mortuo ipſius nuper patre, ſuarum rerum poteſtatem ipſe adeptus ſit. At ego te mihi Phaonem ſolum habui, nec adſpiciens quemquam, neque admittens praeter te: putabam enim demens ego, vera eſſe quae jurabas, atque ideo tibi dedita, velut Penelope frugi eram, increpante matre, & apud amicas me accuſante. Tu vero ubi ſenſiſti, me tibi obnoxiam, tibi intabeſcere; modo Lycaenae alludebas, me vidente, ut aegre mihi faceres; modo apud me jacens laudabas Pſaltriam Magidium. Ego autem ob iſta ploro, & contumelia me affici intelligo. Nuper autem cum una biberetis Thraſo, tu, & Diphilus, aderant quoque Cymbalium tibicina, & Pyralis mihi inimica. Tu vero haec cum ſcires, Cymbalium quidem quod quinquies oſculatus es, non vehementer curavi, tibi enim feciſti hac oſculanda contumeliam: Pyrallidi vero quoties innuebas? & cum biberes illi occulte monſtrabas poculum, tradens autem ſervulo, ad aurem illi imperabas, niſi Pyrallis poſtularet, alii ne infunderet. Tandem vero pomum a te demorſum, obſervato, Diphilum aliud agere, qui cum Thraſone loqueretur, antrorſum inclinatus, accurateque collineans in ipſius ſinum conjiciebas, ita ut ne ſtuderes quidem meum

πατέρα, ἢ ὑφελομένη τῆς μητρὸς, ἠνάγκασα ἐμοί τι κομίσαι, ὁποῖα αἱ ἄλλαι ποιοῦσιν, ἀλλ' εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς ἄμισθον, ἀξύμβολον εἰσεδεξάμην. οἶσθα ὅσους ἐραστὰς παρεπεμψάμην; Ἠθοκλέα τὸν πρυτανεύοντα νῦν, καὶ Πασίωνα τὸν ναύκληρον, καὶ τὸν συνέφηβόν σου Μέλισσον, καίτοι ἔναγχος ἀποθανόντος αὐτῷ τοῦ πατρὸς, καὶ κύριον αὐτὸν ὄντα τῆς οὐσίας· ἐγὼ δὲ σὲ τὸν Φάωνα μόνον εἶχον, οὔτε τινὰ προσβλέπουσα ἕτερον, οὔτε προσιεμένη, ὅτι μὴ σέ· ᾤμην γὰρ ἡ ἀνόητος ἀληθῆ εἶναι ἃ ὤμνυες, καὶ διὰ τοῦτό σοι προσέχουσα, ὥσπερ ἡ Πηνελόπη, ἐσωφρόνουν, ἐπιβοωμένης τῆς μητρὸς, καὶ πρὸς τὰς [c] Φίλας ἐγκαλούσης· σὺ δὲ ἐπείπερ ἔμαθες ὑποχείριον ἔχων με τετηκυῖαν ἐπὶ σοὶ, ἄρτι μὲν Λυκαίνῃ προσέπαιζες, ἐμοῦ ὁρώσης, ὡς λυποίης ἐμὲ, ἄρτι δὲ σὺν ἐμοὶ κατακείμενος, ἐπῄνεις Μαγίδιον τὴν ψάλτριαν· ἐγὼ δ' ἐπὶ τούτοις δακρύω, καὶ συνίημι ὑβριζομένη. πρώην δὲ ὁπότε συνεπίνετε, Θράσων, καὶ σὺ καὶ Δίφιλος, παρῆσαν καὶ ἡ αὐλητρὶς Κυμβάλιον, καὶ Πυραλλὶς, ἐχθρὰ οὖσα ἐμοί. σὺ δὲ τοῦτ' εἰδὼς, τὸ Κυμβάλιον μὲν οὔ μοι πάνυ ἐμέλησεν ὅτι πεντάκις ἐφίλησας, σεαυτὸν γὰρ ὕβριζες τοιαύτην φιλῶν· Πυραλλίδα δὲ ὅσον [d] ἔνευες, καὶ πιὼν ἂν ἐκείνῃ μὲν [e] ὑπέδειξας τὸ ποτήριον, ἀποδιδοὺς δὲ τῷ παιδὶ πρὸς τὸ οὖς ἐκέλευες, εἰ [f] μὴ Πυραλλὶς αἰτήσειε, μὴ [g] ἂν ἄλλῳ ἐγχέαι· τέλος δὲ τοῦ μήλου ἀποδακὼν, ὁπότε τὸν Δίφιλον εἶδες ἀσχολούμενον (ἐλάλει γὰρ Θράσωνι) προκύψας πως, εὐστόχως προσηκόντισας ἐς τὸν κόλπον αὐτῆς, οὐδὲ λαθεῖν γε πειρώμενος ἐμέ.

c Φίλας] Φιλίας male *Fl.* d Ἔνευες] Ἐνένευες *Fl.* & marg. *A1.* e Ὑπέδειξας] Ἀπέδωκας *Fl.* & marg. *A1.* f Μὴ] Deeſt in *Fl.* g Ἂν] Omittit *Fl.*

tiſſimae formae abiit ille Sapphûs amaſius, de quo nihil opus eſt dicere, poſt ea, quae ingenioſa Cl. *Wolfii* diligentia conducta ſunt ad Sapph. n. 124. ſeq. *J.M.G.*

35. Μήλου ἀποδακὼν] Conf. ſupra T. 2. *Tox.* c. 13. Sed & malis puellas petere amatorium fuiſſe, ter quater indicatur a *Diog. Laërt.* L. III. vit. Plat. S. 32. p. 183. ſeq. *Long. Paſt.* I. p. 19. *J.F.R.*

39. Τῶν

ἐμέ. ἡ δὲ φιλήσασα μεταξὺ τῶν μαστῶν ὑπὸ τῷ ἀποδέσμῳ παρεβύσατο. ταῦτα οὖν τίνος ἕνεκα ποιεῖς; τί σε ἢ μέγα ἢ μικρὸν ἠδίκησα; ἢ λελύπηκα ἐγώ; τίνα ἕτερον εἶδον; οὐ πρὸς μόνον σὲ ζῶ; οὐ μέγα, ὦ Λυσία, τοῦτο ποιεῖς, γύναιον ἄθλιον λυπῶν, μεμηνὸς ἐπὶ σοί; ἔστι τίς θεὸς ἡ Ἀδράστεια, καὶ τὰ τοιαῦτα ὁρᾷ· σὺ [a] δέ ποτε λυπήσῃ, τάχα ἂν ἀκούσῃς τί περὶ ἐμοῦ κειμένην με, ἤ τοι βρόχῳ ἐμαυτὴν ἀποπνίξασαν, ἢ ἐς τὸ φρέαρ ἐπὶ κεφαλὴν ἐμπεσοῦσαν· ἢ ἕνα γέ τινα τρόπον εὑρήσω θανάτου, ὡς μηκέτ' ἐνοχλοίην βλεπομένη. πομπεύσεις τότε, ὡς μέγα καὶ λαμπρὸν ἔργον ἐργασάμενος. τί με ὑποβλέπεις, καὶ πρίεις τοὺς ὀδόντας; εἰ γάρ τι ἐγκαλεῖς, εἰπέ, Πυθιὰς ἡμῖν αὕτη δικασάτω. τί τοῦτο οὐδὲ ἀποκρινάμενος ἀπέρχῃ καταλιπών με; ὁρᾷς, ὦ Πυθιάς, οἷα πάσχω ὑπὸ Λυσίου; ΠΥΘ. Ὢ τῆς ἀγριότητος, τὸ δὲ μὴ ἐπικλασθῆναι δακρυούσης, λίθος οὐκ ἄνθρωπός ἐστι· πλὴν ἀλλ' εἴγε χρὴ τἀληθὲς εἰπεῖν, σύ, ὦ Ἰόεσσα, διέφθειρας αὐτὸν ὑπεραγαπῶσα, καὶ τοῦτο ἐμφαίνουσα. ἐχρῆν δὲ μὴ πάνυ αὐτὸν ζηλοῦν, ὑπερόπται γὰρ αἰσθανόμενοι γίγνονται. παῦε, ὦ τάλαινα δακρύουσα, καὶ ἤν μοι πείθῃ, ἅπαξ ἢ

conſpectum effugere; quod illa oſculata intra papillas ſub ſtrophio abſcondidit. Haec igitur qua cauſſa facis? qua vel parva ego te vel magna injuria affeci? quem tibi objeci dolorem? Quem adſpexi alium? nonne ſoli tibi vivo? Non magnum eſt, quod facis, Lyſia; miſeram mulierculam dolore cum afficis, inſano tui amore flagrantem. Eſt aliqua ultrix Dea, & videt talia. Forte audies de me aliquid, jacere me, vel laqueo gula eliſa, aut praecipitem deſiliiſſe in puteum, aut unam certe mortis viam inveniſſe, ne meo tibi conſpectu amplius moleſta ſim. Triumphabis nempe tum tanquam magno claroque patrato facinore. Quid furtim ad me reſpicis & dentibus infrendes? ſi quid enim me accuſas, dicito. Pythias haec nobis litem judicabit. Quid hoc? ne reſpondens quidem me relicta diſcedis? Vides, Pythias, quomodo tractet me Lyſias? PYTH. Hem feritatem! Ne lacrimis quidem illum fractum eſſe? Lapis, non homo eſt. Verum, ſi quod res eſt dicendum eſt, tute ipſum, Ioëſſa, corrupiſti, quae nimis illum amaris, idque ipſum oſtenderis. Oportebat vero non nimis illum ſtudioſe colere. Superbi enim, eo animadverſo, fiunt. Deſine plorare, miſella, & ſi me audis, ſemel aut bis venientem exclu-

a Δέ ποτε] Δὲ τότε *Fl.*

39. Τῶν μαστῶν] Quin μαστοὶ de feminis dicatur, nemini eſt dubium. *Eurip.* Androm. 223. Καὶ μαστὸν — νόθοισι σοῖς Ἐπέχον. Et ſic idem perpetuo, vid. ib. vſ. 511. & 629. *Hecub.* 424. *Oreſt.* 842. *Phoeniſſ.* 313. &c. At ſupra *Amor.* c. 41. μαζῶν etiam de mammis muliebribus; quod nonnemo mutabat in μαστῶν, quia μαζοὶ virorum, μαστοὶ mulierum eſſent. Quumque ibi promiſerim, me hic de illa differentia acturum, en pauca: *Ammonius*, Μαστὸς μαζοῦ διαφέρει. Μαστὸς μὲν γάρ ἐστιν ὁ γυναικεῖος. — Μαζὸς δὲ ὁ ἀνδρεῖος. Idque ex *Hom.* Il. Δ. 123. probari putat, ubi μαζῷ πέλασεν de viro dicitur. Poſſem & alia ſimilia *Homeri* addere, ut Il. Θ. 121. ubi Eniopeus vulneratur παρὰ μαζόν. Item ib. 318. Ac Δ. 490. & 537. &c. Eandem differentiam ſtatuunt *Thom. Mag.* & *Suid.* Sed ex iſtis *Homeri* nihil probatur, quia inde non ſequitur, etiam μαζοὺς ideo de feminis non dici (contrarium patet in *Amazonum* vocabulo, quod veteres a privatione mamillae derivant; licet falſo; tamen videmus eos ab ſignificatus ratione non abhorruiſſe.) Immo *Long.* in *Paſt.* θηλὴ ſemper adhibet de ubere caprae oviſque, an hinc ſtatim ſequitur, non etiam θηλὴ de mulieribus quoque dici? Sed μαζοὺς, quod agimus, & feminis tribui, vid. bis ap. *Ach. Tat.* I. p. 4. qui de Virgine Europa, μαζοὶ δὲ στέρνων ἠρέμα προκύπτοντες· ἡ συνάγουσα, ζώνη τοὺς μαζοὺς — ἔκλειεν. Rurſus p. 15. generaliter de omnibus recens natis: τὰ ἀρτίτοκα τῶν βρεφῶν — οἶδεν ἐν τοῖς μαζοῖς οὖσαν τὴν τράπεζαν. *Callim.* Hymn. in Del. 274. De Apolline nutricis mammam ſugente, — ὁ δὲ γλυκὺν ἔσπασε μαζόν. Item in *Dian.* 214. de Nympha — καὶ γυμνὸς ἀεὶ παρεφαίνετο μαζός. *Aelian.* XII. 1. med. de Cyro Aſpaſiam amante: ἐπεὶ δὲ τῶν μαζῶν προσήψατο. Ne plura congeram. Verum & viciſſim μαστοὺς de puero, Noſter ſupra, *Amor.* c. 53. f. adeo ut vana ſit Grammaticorum diſtinctio; niſi, quod ſuſpicor, de paucis tantum ſcriptoribus intel-

clude. Videbis enim illum plane accendi, & mutatis vicibus in te furere. IOES. Tu vero ne quid *tale* dicas: apage: ego Lyſiam excludam? utinam ne ille prior diſceſſionem faciat. PYTH. Sed redit iterum. IOES. Perdidiſti nos Pythias: audivit forte, de excluſione cum diceres. LYS. Non propter iſtam redii, Pythias, quam nec adſpicere amplius, talem *mulierem*, digner: ſed propter te, ne me condemnes, aut dicas, nimium iracundus homo eſt Lyſias. PYTH. Quin hoc ipſum modo dicebam, Lyſia. LYS. Ferre igitur me jubes, Pythias, iſtam plorantem modo Ioëſſam, qui juxta adſtiterim aliquando ipſi dormienti cum adoleſcentulo, me deſerenti? PYTH. Lyſia, ut in ſumma dicam, meretrix eſt! quando vero illos una cubantes deprehendiſti? LYS. Sextus fere hic dies eſt. Recte, ſextus ipſe, ſecundo menſis die: hodie autem eſt ſeptimus. Pater cum ſciret, me olim amore bonae iſtius captum, me incluſerat, & ne aperiret, janitori interdixerat. Ego vero, qui ferre non poſſem, niſi cum illa eſſem, Dromonem juſſi ad conſeptum aulae, qua parte humillimum eſt, acclinatum adſtare, meque recipere tergo, qua ratione facile tranſcendere mihi

δὶς ἀπόκλεισον ἐλθόντα. ὄψει γὰρ ἀνακαιόμενον αὐτὸν πάνυ, καὶ ἀντιμεμηνότα ἀληθῶς. ΙΟΕΣ. Ἀλλὰ μηδ' εἴπῃς, ἄπαγε· ἀποκλείσω Λυσίαν; εἴθε μὴ αὐτὸς ἀποσταίη φθάσας. ΠΥΘ. Ἀλλ' ἐπανέρχεται αὖθις. ΙΟΕΣ. Ἀπολώλεκας ἡμᾶς, ὦ Πυθιάς, ἠκρόαταί σου ἴσως, ἀπόκλεισον, λεγούσης. ΛΥΣ. Οὐχὶ ταύτης ἕνεκεν, ὦ Πυθιάς, ἐπανελήλυθα, ἣν οὐδὲ προσβλέψαιμι ἔτι τοιαύτην οὖσαν, ἀλλὰ διὰ σέ, ὡς μὴ [b] καλαγιγνώσκῃς ἐμοῦ, καὶ λέγῃς ἄν [c] ἄτεγκτος ὁ Λυσίας ἐστίν. ΠΥΘ. Ἀμέλει καὶ ἔλεγον, ὦ Λυσία. ΛΥΣ. Φέρειν οὖν ἐθέλεις, ὦ Πυθιάς, Ἰόεσσαν τὴν νῦν δακρύουσαν, αὐτὸν ἐπιστάντα αὐτῇ ποτε μετὰ νεανίου [d] καθευδούσῃ, ἐμοῦ ἀποστάσῃ; ΠΥΘ. Λυσία, τὸ μὲν ὅλον ἑταίρα ἐστί. [e] πότε δ' οὖν κατέλαβες αὐτοὺς συγκαθεύδοντας; ΛΥΣ. Ἕκτην σχεδὸν ταύτην ἡμέραν, νὴ Δί', ἕκτην γε, δευτέρᾳ ἱσταμένου· τὸ τήμερον δὲ ἑβδόμη ἐστίν. ὁ πατὴρ εἰδὼς ὡς πάλαι ἐρῴην ταυτησὶ τῆς χρηστῆς, ἐνέκλεισέ με, παραγγείλας τῷ θυρωρῷ μὴ ἀνοίγειν· ἐγὼ δέ, οὐ γὰρ ἔφερον μὴ οὐχὶ συνεῖναι αὐτῇ, τὸν Δρόμωνα ἐκέλευσα παρακύψαντα [f] τῷ θριγκῷ τῆς αὐλῆς, ᾗ ταπεινότατον ἦν ἀναδέξασθαί με ἐπὶ τῶν νώτων· [g] ῥᾷον γὰρ οὕτως ἀναβήσεσθαι ἔμελλον. τί

b Καλαγιγνώσκῃς] Καλαγιγνώσκεις male Edd. priores. *c* Ἄτεγκτος] Sic *J.* ut ſupra *Alex.* c. 25. omnes habent. Ἔγκοτος hic Edd. cett. Ἄτεγκος marg. *A1.* *d* Καθευδούσῃ] Καθευδούσης, ἐμοῦ ἀποστάσης *Fl.* *e* Πότε] Al. πῶς, *Coll.* *f* Τῷ θριγκῷ] Παρὰ τὸν θριγκὸν *Fl.* *g* Ῥᾷον] Ὀράον male *J.*

82. Πότε δ' οὖν κατέλαβες αὐτοὺς] Γρα. πῶς. *G.*
90. Τῷ θριγκῷ] Θριγκοὶ λέγονται οἱ ἐπικείμενοι ταῖς τῶν οἴκων ἐξοχαῖς λίθοι. τὰ αὐτὰ καὶ γεῖσα. *G.*

* Θρίγκον] Θριγκὸς ἐπικείμενος λίθος ταῖς ἐξοχαῖς τῶν οἴκων. *V.*

* Θρίγκον] Θρίγγον & θρίγγος ediderat *Cler.* cum Cod. V. Reſtituit orthographiam *M. du S.* accentu diverſo ſervato.

telligenda ſit. *J. F. R.*
40. Ἀποδέσμῳ] (Intellige vinculum mammillarum.) *Kuſt.* Vid. omnino Ἐρωτ. c. 41. *M. du S.*
46. Ἔστι τὶς θεὸς ἡ Ἀδράστεια] *Catull.* *J. B.*
59. Λίθος οὐκ ἄνθρωπος] Proverb. *J. B.*
Λίθος] Sic *Ariſtophanem* in Nub. vulgus ſtupidum vocare — ὄντες λίθοι, *Terentiumque* in Heaut. V. 1. *Quid ſtas lapis?* addito & hoc Luciani loco, notat Cl. *L. Bos* in Obſ. Crit. p. 75. 76. Sed res nimis nota. *J. F. R.*
76. Καλαγιγνώσκῃς] Emaculavi mendum omnium impreſſorum, qui hic καλαγιγνώσκεις habent. *M. du S.*
Ibid. Ἄτεγκτος] Sic ſola *J.* Ed. optime. Reliquae ἔγκοτος *V2.* quae *J.* fere κατὰ πόδας ſequitur, venuſtatem hujus ſcripturae non aſſequuta, neglexit. Lege Ἀλεξ. c. 25. & plaude. *M. du S.*
87. Τῆς χρηστῆς] Εἰρωνικῶς. *F. G.*

τί ἂν μακρὰ λέγοιμι; ὑπερέβην, ἧκον, τὴν αὔλιον εὗρον ἀποκεκλεισμένην ἐπιμελῶς· μέσαι γὰρ νύκτες ἦσαν. οὐκ ἔκοψα δ' οὖν, ἀλλ' ἐπάρας ἠρέμα τὴν θύραν, ἤδη δὲ καὶ ἄλλοτε ἐπεποιήκειν αὐτὸ, παραγαγὼν τὸν στροφέα παρῆλθον ἀψοφητὶ, ἐκάθευδον δὲ πάντες, εἶτα ἐπαφώμενος τοῦ τοίχου, ἐφίσταμαι τῇ κλίνῃ. ΙΟΕΣ. Τί ἐρεῖς, ὦ Δάματερ; ἀγωνιῶ γάρ. ΛΥΣ. [a] Ἐπειδὴ δὲ [b] οὐχ ἑώρων τὸ ἆσθμα ἓν, τὸ μὲν πρῶτον ᾤμην τὴν Λυδὴν [c] αὐτῇ συγκαθεύδειν, τὸ δ' οὐκ ἦν, ὦ Πυθιάς· ἀλλ' ἐφαψάμενος εὗρον ἀγένειόν τινα πάνυ ἁπαλὸν, ἐν χρῷ κεκαρμένον μύρων καὶ αὐτὸν ἀποπνέοντα· τοῦτο ἰδὼν, εἰ μὲν καὶ ξίφος ἔχων ἦλθον, οὐκ ἂν ὤκνησα, εὖ ἴστε. τί γελᾶτε, ὦ Πυθιάς; γέλωτος ἄξια δοκῶ σοι διηγεῖσθαι; ΙΟΕΣ. Τοῦτό σε, ὦ Λυσία, λελύπηκεν; ἡ Πυθιὰς αὕτη μοι συνεκάθευδε; ΠΥΘ. Μὴ λέγε, ὦ Ἰόεσσα, πρὸς αὐτόν. ΙΟΕΣ. Τί μὴ λέγω; Πυθιὰς ἦν, φίλτατε, μετακληθεῖσα ὑπ' ἐμοῦ, ὡς ἅμα καθεύδοιμεν. ἐλυπούμην γὰρ σὲ μὴ ἔχουσα. ΛΥΣ. Πυθιὰς, ὁ ἐν χρῷ κεκαρμένος; εἶτα δι' ἕκτης ἡμέρας ἀνεκόμησε τοσαύτην κόμην; ΙΟΕΣ. Ἀπὸ τῆς νόσου ἐξυρήσατο, ὦ Λυσία· ὑπέρρεον γὰρ αὐτῇ αἱ τρίχες, νῦν δὲ καὶ τὴν [d] πηνήκην ἀπέθετο. Δεῖξον, ὦ Πυθιὰς, δεῖξον οὕτως ὂν, πεῖσον αὐτόν. ἰδοὺ τὸ μειράκιον ὁ μοιχὸς, ὃν ἐζηλοτύπεις. ΛΥΣ. Οὐκ ἐχρῆν οὖν, ὦ Ἰόεσσα, καὶ ταῦτα ἐρῶντα, ἐφαψάμενον αὐτόν; ΙΟΕΣ. Οὐκοῦν σὺ μὲν ἤδη πέ-

licebat. Quid multa dicam? Tranſcendi; veni: januam atrii cum cura clauſam reperi: media enim nox erat. Non pulſavi igitur, ſed ſublata ſilentio janua, quod alias jam feceram, ſupra cardinem, intravi ſine ſtrepitu. Dormiebant omnes: tum palpando murum ad lectum adſto. IOES. Quid dices, Sancta Ceres! vehementer enim laboro! LYS. Cum autem ſimplicem ſpiritum non duci ſentirem: primo putabam equidem, dormire cum iſta Lyden. At hoc non erat, Pythias. Sed palpando deprehendi imberbem quendam, molliculum, ad cutem detonſum, unguenta redolentem & ipſum. Hoc videns, ſi quidem cum gladio veniſſem, non cunctatus eſſem, . . . jam ſcitis . . . Quid ridetis, Pythias? Ridiculane tibi narrare videor? IOES. Hoc igitur te, Lyſia, male habuit? Haec ipſa mecum dormiebat Pythias. PYTH. Noli hoc illi, Ioëſſa, dicere. IOES. Quidni dicam? Pythias erat, cariſſime, vocata a me, ut una dormiremus. Triſtis enim eram, quae te non haberem. LYS. Pythias, ille ad cutem detonſus? tum deinde intra ſex dies tanta illi coma renata eſt? IOES. Ob morbum radi ſe curavit, mi Lyſia: defluebant enim illi comae. Jam vero etiam capillamentum impoſuit. Oſtende, Pythias, oſtende, rem ita ſe habere: fidem fac viro: en tibi adoleſcentulum, moechum illum, propter quem eras zelotypus! LYS. Nonne vero oportebat, Ioëſſa, idque amantem, qui *ſuis ipſe manibus* illum palpaſſet? IOES. Ergo tibi quidem jam ſatisfactum eſt. . . Viſne autem,

a Ἐπειδὴ] Ἐπειδὰν P. *b* Οὐχ ἑώρων] Sic *Fl. Fr. V2. P. S.* &c. Οὐχ ἑώρων male *J.* Forſ. οὐχ εὗρον. *c* Αὐτῇ] Αὐτὴν male *Fl.* Id tamen & adſcript. marg. *A1.* *d* Πηνήκην] Sic *Ald. Fl. J. Fr. H. S.* & *Schol.* Πηνίκην *B. P.*

20. Τὴν πηνήκην] Πηνήκη, τὸ κεφαλοδέσμιον ἢ ἡ * περίθετος κόμη † ἀπατῶσα τοὺς πολλούς. *V.*

* Περίθετος] Sic eſſe in C. notabat *Solan.* quare id recepi pro vulgato ὑπέρθετος. In V. ὑπερίθετος. *J. F. R.*

† Ἀπατῶσα] Ἀπατοῦσα edita. Ἀπατῶσα C. recte. *M. du S.*

93. Τὴν αὔλιον] Sic Edd. non hic modo, ſed & infra *Dial.* XV. ſive *Meretr.* ultimo, in med. καὶ ἡ αὔλιος ἠράσσετο. Conf. & ſupra T. 2. *Tox.* c. 17. Nam aliis αὔλειος vulgo ſcribitur. *J. F. R.*

3. Οὐχ ἑώρων] Mallem οὐχ εὗρον. *M. du S.*

6. Ἐν χρῷ κεκαρμένον] Paulo poſt quid hoc ſit docet, cum ait morbo defluente coma, *caput* eam *raſiſſe.* Diſce etiam hic morem fuiſſe, ut juvenes ἐν χρῷ

tem; ut viciſſim ego tibi dolorem objiciam, juſte ipſa viciſſim tibi iraſcens. LYS. Minime vero; ſed bibamus jam, & nobiſcum Pythias, aequum enim eſt, illam noſtro federi intereſſe. IOES. Aderit. Quid ego propter te perpeſſa ſum, generoſiſſime juvenum, Pythias? PYTH. Verum etiam idem ego vos conciliavi. Itaque noli mihi irata eſſe. Verum illud . . . vide, Lyſia, ne cui dicas, illud de coma!

πεισαι, βούλει δὲ ἀντιλυπήσω σε καὶ αὐτὴ ὀργιζομένη δικαίως ἐν τῷ μέρει; ΛΥΣ. Μηδαμῶς, ἀλλὰ πίνωμεν ἤδη, καὶ Πυθιὰς μεθ' ἡμῶν. ἄξιον γὰρ αὐτὴν παρεῖναι ταῖς σπονδαῖς. ΙΟΕΣ. Παρέσται. οἷα πέπονθα διὰ σὲ, ὦ γενναιότατε νεανίσκων Πυθίας. ΠΥΘ. Ἀλλὰ καὶ διήλλαξα ὑμᾶς ὁ αὐτός. ὥστε μή μοι χαλέπαινε. πλὴν τὸ δεῖνα ὅρα, ὦ Λυσία, μή τινι εἴπῃς τὸ περὶ τῆς κόμης.

XIII.

LEONTICHUS, CHENIDAS ET HYMNIS.

ΛΕΟΝΤΙΧΟΣ, ΧΗΝΙΔΑΣ ΚΑΙ ΥΜΝΙΣ.

LEONT.

IN pugna vero contra Gallograecos dic, Chenida, quomodo ante reliquos equites eruperim in equo albo, & quomodo Gallograeci, fortes licet, ſtatim ad meum conſpectum pertimuerint, & nemo amplius reſtiterit. Tum igitur ego emiſſa haſta ducem equitatus illorum ipſo cum equo traject. In reliquos autem, qui conſtiterant adhuc (erant enim quidam qui manerent, ſoluta quidem phalange, ſed contracti in quadratum oblongum) in hos igitur ſtricto gladio animoſe invadens, ipſa equi impreſſione ſeptem duces everto; tum gladio im-

ΛΕΟΝΤ.

ΕΝ δὲ τῇ πρὸς τοὺς Γαλάτας μάχῃ εἰπὲ, ὦ Χηνίδα, ὅπως μὲν προεξήλασα τῶν ἄλλων ἱππέων ἐπὶ τοῦ ἵππου τοῦ λευκοῦ, ὅπως δὲ οἱ Γαλάται, καίτοι ἄλκιμοι ὄντες, ἔτρεσαν εὐθὺς ὡς εἶδόν με, καὶ [e] οὐδεὶς ἔτι ὑπέστη. τότε τοίνυν ἐγὼ, τὴν μὲν λόγχην ἀκοντίσας, διέπειρα τὸν ἵππαρχον αὐτῶν, καὶ τὸν ἵππον, ἐπὶ δὲ τὸ συνεστηκὸς ἔτι αὐτῶν (ἦσαν γάρ τινες, οἳ ἔμενον διαλύσαντες μὲν τὴν φάλαγγα, ἐς πλαίσιον δὲ συναγαγόντες αὐτοὺς) ἐπὶ τούτους ἐγὼ σπασάμενος τὴν σπάθην, ἅπαντι τῷ θυμῷ ἐπελάσας, ἀνατρέπω μὲν ὅσον ἑπτὰ τοὺς προεστῶτας αὐτῶν τῇ ἐμβολῇ τοῦ ἵππου· τῷ ξίφει δὲ καταινεγκὼν, διέτεμον τὸν λοχαγῶν ἑνὸς

e Οὐδεὶς] Nil varietatis invenio.

χρῷ κεκαρμένοι eſſent, cum juvenem eſſe crediderit, quem ita habere palpando ſentiebat. *M. du S.*

20. Πηνήκην] Conf. ſupra *Dial. Mer.* V. med. ubi cum πηνήκην dederim, & hic ita ſcribendum erat. Πηνίκην vult *Guj.* cum Lexicograph. *J. F. R.*

33. Τὸ δεῖνα] Τὸ δεινὸν ſcribendum videtur. *F. G.*

35. Ἐν δὲ] Illud δὲ initio Dialogi, ſine adparente relatione vid. etiam *Dial.* VII. & VIII. pr. *J. F. R.*

40. Οὐδεὶς] Etſi frequentius οὐδεὶς ſcriptum invenio ap. Noſtrum, nihil tamen obſtat, quin & οὐθεὶς hic ſervem, quia & promiſcue ap. alios, ut ſatis dictum ad T. 2. *Paraſ.* c. 3. p. 840. *J. F. R.*

41. Διέπειρα] Conf. *Alciphr.* III. Ep. 36. p. 352. Item p. 350. & 351. *J. F. R.*

44. Ἐς πλαίσιον] Hanc vocem interpretatur Codex Memmianus πλαίσιον, παράταξις ἐν τετραπλεύρῳ τῷ σχήματι, ταύτην δὲ ἐκτάσσουσιν ὁπότε ὀλίγοι πρὸς πλείους διαγωνίζονται. Hanc habent interpretationem *Pollux*, *Heſych.* *J. B.*

ἑνὸς ἐς δύο τὴν κεφαλὴν αὐτῷ κράνει· ὑμεῖς δὲ, ὦ Χηνίδα, μετ' ὀλίγον ἐπέστητε ἤδη φευγόντων. ΧΗΝ. Ὅτε γὰρ, ὦ Λεόντιχε, περὶ Παφλαγονίαν ἐμονομάχησας τῷ Σατράπῃ, οὐ μεγάλα ἐπεδείξω καὶ τότε; ΛΕΟΝΤ. Καλῶς ὑπέμνησας οὐκ ἀγεννοῦς οὐδ' ἐκείνης τῆς πράξεως. ὁ γὰρ Σατράπης μέγιστος ὤν, ὁπλομάχων ἄριστος δοκῶν εἶναι, καταφρονήσας τοῦ Ἑλληνικοῦ, προπηδήσας ἐς τὸ μέσον, προὐκαλεῖτο εἴ τις ἐθέλοι αὐτῷ μονομαχῆσαι. οἱ μὲν οὖν ἄλλοι [a] κατεπεπλήγεσαν, οἱ λοχαγοὶ καὶ οἱ ταξίαρχοι, καὶ ὁ ἡγεμὼν αὐτὸς, καίτοι οὐκ ἀγεννὴς ἄνθρωπος ὤν. Ἀρίσταιχμος γὰρ ἡγεμὼν ἡγεῖτο Αἰτωλὸς, ἀκοντιστὴς ἄριστος, ἐγὼ δὲ ἐχιλιάρχουν ἔτι, τολμήσας δ' ὅμως, καὶ τοὺς ἑταίρους ἐπιλαμβανομένους ἀποσεισάμενος, ἐδεδοίκεσαν γὰρ ὑπὲρ ἐμοῦ ὁρῶντες ἀποστίλβοντα μὲν τὸν βάρβαρον ἐπιχρύσοις τοῖς ὅπλοις, μέγαν τε, καὶ φοβερὸν ὄντα τὸν λόφον, καὶ κραδαίνοντα τὴν λόγχην. ΧΗΝ. Κἀγὼ ἔδεισα τότε, ὦ Λεόντιχε, καὶ οἶσθα ὡς εἰχόμην σου δεόμενος, μὴ προκινδυνεύειν, ἀβίωτα γὰρ ἦν μοι σοῦ ἀποθανόντος. ΛΕΟΝΤ. Ἀλλ' ἐγὼ τολμήσας, παρῆλθον ἐς τὸ μέσον, οὐ χεῖρον τοῦ Παφλαγόνος [b] ὡπλισμένος, ἀλλὰ πάγχρυσος καὶ αὐτός. ὥστε βοὴ εὐθὺς ἐγένετο καὶ παρ' ἡμῶν, καὶ παρὰ τῶν βαρβάρων· ἐγνώρισάν με γὰρ κἀκεῖνοι ἰδόντες ἀπὸ τῆς πέλτης μάλιστα, καὶ τῶν φαλάρων, καὶ τοῦ λόφου. εἰπὲ, ὦ Χηνίδα, τίνι με πάντες τότε εἴκαζον; ΧΗΝ. Τίνι δὲ ἄλλῳ, ἢ Ἀχιλλεῖ, νὴ Δία, τῷ Θέτιδος καὶ Πηλέως; οὕτως ἔπρε-

pacto unius decurionis cum ipſo cranio caput diſſecui: vos autem, Chenida, paullo poſt aderatis, illis jam fugientibus. CHEN. Cum autem, Leontiche, apud Paphlagoniam ſolitaria pugna depugnares cum Satrapa, nonne magnifica tum quoque opera edidiſti? LEONT. Bene admones me actionis & ipſius non ignavae. Satrapa enim, vir maximus, qui armatorum videretur eſſe praeſtantiſſimus, Graeci nominis contemtor, in medium progreſſus provocabat ſi quis pugnare ſecum vellet. Reliqui ergo perturbari, decuriones, & ductores ordinum, & ipſe adeo imperator, quamquam vir minime ignavus. Ariſtaechmus enim ducebat Imperator Aetolus, jaculator optimus, ego tum tribunatu adhuc fungebar: audacia tamen ſumta, dimotis, qui me retinere vellent, ſodalibus: timebant mihi nimirum, videntes fulgentem aureis in armis barbarum, magnum, criſtaque & vibrata haſta terribilem . . . CHEN. Ego quoque tum, Leontiche, timebam, & noſti, quam retinuerim te, rogans, ne periculum pro aliis ſubires: neque enim, te mortuo, vivendum mihi putabam. LEONT. Sed ego audacia ſumta in medium progredior, non deterius Paphlagone armatus, ſed totus ipſe etiam aureus. Itaque clamor ſtatim elatus a noſtris pariter atque a barbaris. Nam hi quoque ad primum me conſpectum noverant a pelta maxime & phaleris, & criſta. Dic, Chenida, cui me omnes tum aſſimilabant? CHEN. Cui vero alii, quam Achilli, per Jovem, Thetidis illi atque Pelei filio? adeo

eo

a Κατεπεπλήγεσαν] Κατεπεπήγεσαν *Fl.* b Ὡπλισμένος] Sic P. ſola cum marg. *A1.* Ὁπλισμ. *Ald. J. Fl. H. Fr. B. S.*

89. Σαρίσσῃ] Ita ſcribenda haec vox N. Δ. XXVII. Quae tamen hic & duobus ſequentibus in locis ſimplici ſigma in omnibus Impreſſis ſcripta eſt. *M. du S.*

Σαρίσσῃ] *Bergl.* ad *Alciphr.* III. p. 351. recte quoque adfirmat, uſitatius gemino σ. ſcribi, ſed quia mox ter quater ſe obfert uno σ exaratum in omnibus, ego nihil mutare volebam. Cum & in *Poll.* L. I. & X. σάρισσα recte quidem editum; ſed *Jungerm.* ad I. S. 138. teſtetur in Mſ. σάρισαν legi. Quin vel σισάρας ap. *Alciphr.* l. d. edi paſſus eſt *Bergl.* quod ſic ſcriptum invenerit, etſi σαρίσσας legendum, vidit. Verum quum in *Dial. Mort.* XXVII. §. 3. σάρισσαν & §. 4. σαρίσσῃ Edd. conſtanter habere recognovi, nil amplius haeſitavi & hic ita edere. *J. F. R.*

91. Ἀπι-

eo decebat te galea, adeo floridum colorem ſpargebat paludamentum, adeo pelta ſplendebat. LEONT. Cum vero congreſſi eſſemus, leviter primo vulnerat me barbarus, aliquantum haſta perſtringens paullum ſupra genu. Ego vero clypeo illius ſariſſa mea perfoſſo, mediam pectoris compagem trajeci, tum accurrens facile caput gladio amputavi: ſic cum armis viri redeo, caput ſimul ſariſſa fixum gerens, caede illius madidus. HYMN. Apage, Leontiche, foeda iſtaec & terribilia de te narras, nec te ulla amplius adſpicere ſuſtineat, adeo gaudentem cruore, nedum ut bibat una aut cubet: equidem hinc diſcedo. LEONT. Duplam tibi mercedem habe. HYMN. Non ſuſtineo ego jacere cum homicida. LEONT. Noli, mea Hymnis, metuere. Inter Paphlagones iſta acta ſunt: jam quidem pacem ago. HYMN. At impiatus tamen homo es, ſtillavitque in te ſanguis de capite barbari, quod ferebas in ſariſſa. Deinde talem ego hominem complectar, & oſculer? Abſit hoc, o Gratiae! Nihil enim hic homo carnifice melior. LEONT. Quin ſi in armis me videres, bene novi me amares. HYMN. Cum audierim modo, Leontiche, nauſeo, & horreo, & umbras mihi videre videor ac ſpectra interfectorum, & miſeri praeſertim decurionis, cui in duas partes caput a te diſſectum eſt: quid putas, ipſum opus & ſanguinem ſi viderem, & jacentes mortuos? moritura enim mihi

πε μὲν σοι ἡ κόρυς, ἡ φοινικὶς δὲ ἐπήνθει, καὶ ἡ πέλτη ἐμάρμαιρεν; ΛΕΟΝΤ. Ἐπεὶ δὲ συνέστημεν, ὁ βάρβαρος [c] πρότερος τιτρώσκει με, ὀλίγον ὅσον ἐπιψαύσας τῷ δόρατι, μικρὸν ὑπὲρ τὸ γόνυ· ἐγὼ δὲ διελάσας τὴν ἀσπίδα τῇ [d] σαρίσσῃ, παίω διαμπὰξ εἰς τὸ στέρνον, εἶτ᾽ ἐπιδραμὼν [e] ἀπεδειροτόμησα τῇ σπάθῃ ῥᾳδίως, καὶ τὰ ὅπλα ἔχων ἐπανῆλθον, ἅμα καὶ τὴν κεφαλὴν ἐπὶ τῆς σαρίσσης πεπηγυῖαν κομίζων, λελουμένος τῷ φόνῳ. ΥΜΝ. Ἄπαγε, ὦ Λεόντιχε, μιαρὰ ταῦτα καὶ φοβερὰ περὶ σαυτοῦ διηγῇ, καὶ οὐκ ἄν ἔτι σε οὐδὲ προσβλέψειέ τις, οὕτω χαίροντα τῷ λύθρῳ, [f] οὐχ ὅπως συμπίοι, ἢ [g] συγκοιμηθοίη. ἔγωγε οὖν ἄπειμι. ΛΕΟΝΤ. Διπλάσιον ἀπόλαβε τὸ μίσθωμα. ΥΜΝ. Οὐκ ἂν ὑπομείναιμι ἀνδροφόνῳ συγκαθεύδειν. ΛΕΟΝΤ. Μὴ δέδιθι, ὦ Ὑμνί· ἐν Παφλαγόσιν ἐκεῖνα πέπρακται, νῦν δὲ εἰρήνην ἄγω. ΥΜΝ. Ἀλλ᾽ ἐναγὴς ἄνθρωπος εἶ, καὶ τὸ αἷμα κατέσταζέ σου ἀπὸ τῆς κεφαλῆς τοῦ βαρβάρου, ἣν ἔφερες ἐπὶ τῇ [h] σαρίσσῃ, εἶτ᾽ ἐγὼ τοιοῦτον ἄνδρα περιβαλῶ, καὶ φιλήσω; μὴ, ὦ Χάριτες, γένοιτο. οὐδὲν γὰρ οὗτος ἀμείνων τοῦ δημίου. ΛΕΟΝΤ. Καὶ μὴν εἴ με εἶδες ἐν τοῖς ὅπλοις, εὖ οἶδα, ἠράσθης ἄν. ΥΜΝ. Ἀκούσασα μόνον, ὦ Λεόντιχε, ναυτιῶ, καὶ φρίττω, καὶ τὰς σκιάς μοι [i] δοκῶ ὁρᾶν, καὶ τὰ εἴδωλα τῶν πεφονευμένων, καὶ μάλιστα τοῦ ἀθλίου λοχαγοῦ, ἐς δύο τὴν κεφαλὴν διῃρημένου· τί οἴει τὸ ἔργον αὐτὸ καὶ τὸ αἷμα εἰ θεασαίμην, καὶ κειμένους τοὺς νεκρούς; ἐκθανεῖν

c Πρότερος] Hoc praeferunt *Fl. P.* aliaeque. Πρότερον *J.* d Σαρίσσῃ] Σαρίσῃ Edd. omnes, ut mox quoque σαρίσης. e Ἀπεδειροτ.] Reſcripſi ex *V2. S.* & marg. *A1.* Ἀπεδηροτόμ. cett. male. f Οὐχ] Οὐκ *J.* g Συγκοιμηθοίη] Συγκοιμηθείη marg. *A1.* h Σαρίσσῃ] Σαρίσῃ rurſus Edd. i Δοκῶ] Bene ſic *Fl. P.* &c. Δωκῶ *J.*

91. Ἀπεδειροτόμησα] Ita ſcribendum cum *B2.* & *S.* ut apud *Heſiod.* Θεογ. non ut in pleriſque ſcribitur ἀπεδηροτόμησα. *M. du S.*

15. Ἐς δύο] De hac phraſi Germanis Belgiſque familiari, vid. Fratris *G. O. Reitzii* Belg. Graeciſſ. p. 459. Et ſupra *Tox.* c. 54. ac Rev. *J. Elsner.* ad Div. *Marc.* XV. 38. qui & alia Luciani loca indicat. *J. F. R.*

17. Κειμένους] Laudatus modo *Elſn.* ad *Evang. Luc.* XXIII. 53. τοὺς κειμένους interdum ſimpliciter de *mortuis* dici, ex *Ariſtoph.* Neb. 550. *Eur.* Rheſ. 670. Et *Heliod.* II. p. 66. Sed a Luciano hoc loco conjungi, quod poſterius tamen nihil mirum, & in enarratione ejusmodi vix aliter fieri debebat. *J. F. R.*

 23. Δημ-

νεῖν γάρ μοι δοκῶ, οὐδ' ἀλεκτρυόνα πώποτε φονευόμενον εἶδον. ΛΕΟΝΤ. Οὕτως ἀγεννὴς, ὦ Ὕμνι, καὶ μικρόψυχος εἶ; ἐγὼ δὲ ᾤμην ἡσθήσεσθαί σε ἀκούσαν. ΥΜΝ. Ἀλλὰ τέρπε τοῖς διηγήμασι τούτοις, εἴ τινας [a] Λημνιάδας ἢ Δαναΐδας εὕροις· ἐγὼ δ' ἀποτρέχω παρὰ τὴν μητέρα, ἕως ἔτι ἡμέρα ἐστὶν, ἕπου καὶ σὺ, ὦ Γραμμή· σὺ δὲ ἔρρωσο, χιλιάρχων ἄριστε, καὶ [b] φονεῦ, [c] ὁπόσων ἂν ἐθέλῃς. ΛΕΟΝΤ. Μεῖνον, ὦ Ὕμνι, μεῖνον. ἀπελήλυθε. ΧΗΝ. Σὺ γὰρ, ὦ Λεοντίχε, ἀφελῆ παιδίσκην [d] καλεφόβησας, ἐπισείων λόφους, καὶ ἀπιθάνους ἀριστείας διεξιών· ἐγὼ δὲ ἑώρων εὐθὺς ὅπως χλωρὰ ἐγένετο, ἔτι σου τὰ κατὰ τὸν λοχαγὸν ἐκεῖνα διηγουμένου, καὶ συνέστειλε τὸ πρόσωπον, καὶ ὑπέφριξεν, ἐπεὶ καὶ διακόψαι τὴν κεφαλὴν ἔφης. ΛΕΟΝΤ. Ὤμην ἐρασμιώτερος αὐτῇ [e] φανεῖσθαι, ἀλλὰ καὶ σύ με [f] προσαπολώλεκας, ὦ Χηνίδα, τὸ μονομάχιον ὑποβαλών. ΧΗΝ. Οὐκ ἔδει γὰρ συνεπιψεύδεσθαί σοι, ὁρῶντα τὴν αἰτίαν τῆς [g] ἀλαζονείας; σὺ δὲ πολὺ φοβερὸν αὐτὸ ἐποίησας. ἔστω γὰρ ἀπέτεμες τοῦ κακοδαίμονος Παφλαγόνος τὴν κεφαλὴν, τί καὶ κατέπηξας αὐτὴν ἐπὶ τῆς [h] σαρίοσης, ὥστε σου καταρρεῖν τὸ αἷμα; ΛΕΟΝΤ. Τοῦτο μιαρὸν, ὡς ἀληθῶς, ὦ Χηνίδα, [i] ἐπεὶ τά γε ἄλλα οὐ κακῶς συνεπέπλαστο. ἄπιθι δ' οὖν, καὶ πεῖσον αὐτὴν συγκαθευδήσουσαν. ΧΗΝ. Λέγω οὖν ὡς ἐψεύσω ἅπαντα, γενναῖος αὐτῇ δόξαι βουλόμενος; ΛΕΟΝΤ. Αἰσχρὸν,

videor, quae neque gallinaceum gallum necari viderim. LEONT. Adeo ignava, Hymnis, & puſilli es animi? Ego autem auditu te delectatum iri ſperabam. HYMN. At tu oblecta illis tuis narrationibus, ſi quas Lemniadas inveneris aut Danaidas. Ego autem ad matrem decurro, dum adhuc dies eſt. Sequere tu quoque, Gramme. Tu vero vale tribunorum fortiſſime, & interfector, quotcumque hominum volueris. LEONT. Mane, Hymnis, mane . . . Diſceſſit. CHEN. Tu enim, Leontiche, puellam ſimplicem perterruiſti, quatienda criſta, & incredibilibus facinoribus enarrandis. Ego vero ſtatim videbam quomodo expalleſceret, te adhuc illa de decurione narrante, & vultum mutaret, & perhorreſceret, cum diffidiſſe te caput diceres. LEONT. Putabam me amabiliorem illi viſum iri. At tu inſuper me, Chenida, perdidiſti, ſubjicienda mihi illa pugna ſolitaria. CHEN. Nonne igitur oportebat tua adjuvare mendacia cum tuae illius gloriationis cauſſam viderem? Tu vero ita terribile illud feciſti. Eſto enim. Abſcideris caput miſero Paphlagoni, quid etiam opus fuit haſta illud figere, ut ſanguis in te deflueret? LEONT. Hoc re vera foedum, Chenida, nam reliqua non male erant conficta. Abi ergo, & illi perſuade, mecum ut cubet. CHEN. Dicam ergo, te mentitum eſſe omnia, cum fortis ipſi velles videri? LEONT. Turpe hoc, Chenida.

a Λημνιάδας] Λυμνιάδας *J.* & *V2.* non reliquae. *b* Φονεῦ] Nil variet. invenio. Φονεύε emendat *Solan.* Sed Φόνευε voluit. *c* Ὁπόσων] Ὁπόσον *Fl.* *d* Καλεφόβησας] Καλεφόβισας *J.* *e* Φανεῖσθαι] Φανῆσθαι male *Fl.* *f* Προσαπώλεκας] Ἀπολώλεκας *Fl.* *g* Ἀλαζονείας] Ἀλαζονίας *Fl.* *h* Σαρίοσης] Σαρίσης Edd. *i* Ἐπεὶ] Recte plurimae. Ἐπὶ male *J.* & *V2.*

23 Λημνιάδας] De his dictum eſt ad Ἐρωτ. c. 2. *M. du S.*

26. Φονεῦ] Mallem Φονεύε, ſi per ſequentia liceret: certe in *Fl* ὁπόσον eſt. *M. du S.*

Φονεῦ] Si olim Φόνει ſcriptum fuiſſet, ultima per compendium exarata, id, accentu omiſſo, facilius migrare potuit in Φονεῦ, quam ut ε imperativi omitteretur. Sed eod. redit Φόνει a Φονέω, an Φόνευε a Φονεύω eligas, modo tum ὁπόσον cum *Fl.* legas. At neutrum plane egebit mutatione; cum φονεῦ vocativus ſit ab ſubſtantivo Φονεὺς, & ὁπόσων genitivus inde pendens. Sed vide notam ſeq. *J. F. R.*

Ibid. Ὁπόσων] Florentina lectio magis placet; modo Φόνευε tum ſimul legas; nam etſi vocativus Φονεῦ cum

da. CHEN. Verum aliter non venerit. Elige ergo alterutrum, ut aut odio illi ſis cum viri fortis opinione, aut cum Hymnide cubes, mentitum te faſſus. LEONT. Ambo quidem difficilia. Praeopto tamen Hymnidem. Abi ergo, & me mentitum eſſe, Chenida, dicito, non tamen omnia.

ὦ Χηνίδα. ΧΗΝ. Καὶ μὴν οὐκ ἄλλως ἀφίκοιτο. ἑλοῦ τοίνυν θάτερον, ἢ μισεῖσθαι ἀριστεὺς εἶναι δοκῶν, ἢ καθεύδειν μετὰ Ὑμνίδος, ἐψεῦσθαι ὁμολογῶν. ΛΕΟΝΤ. Χαλεπὰ μὲν ἄμφω· αἱροῦμαι δ' ὅμως τὴν Ὑμνίδα. ἄπιθι οὖν, καὶ λέγε, ὦ Χηνίδα, ἐψεῦσθαι μὲν, μὴ πάντα δέ.

XIV.

DORIO ET MYRTALE.

ΔΩΡΙΩΝ ΚΑΙ ΜΥΡΤΑΛΗ.

DOR.

Nunc me excludis, Myrtale, nunc, poſtquam pauper per te factus ſum? Cum vero tot tibi res adferrem, amaſius, vir, dominus, omnia ego fui. Poſtquam vero ego jam plane exhauſtus; tu vero amatorem Bithynum illum mercatorem inveniſti; ego excludor, & ad fores ſto lacrimans: ille vero noctibus amatur, & ſolus intus eſt, & pervigilia agit, & ex illo ferre te dicis uterum. MYRT. Iſta me, Dorio, enecant, & maxime cum multa te dediſſe, dicis & pauperem propter me factum eſſe. Computa enim ab initio inde omnia, quaecumque mihi attuliſti. DOR. Recte, Myrtale, computemus. Calceos e Sicyone primum duarum drachmarum. Pone drachmas duas. MYRT. Sed cubuiſti *apud me* noctes duas. DOR. Et cum venirem ex Syria, unguenti alabaſtrum e

ΔΩΡ.

Νῦν με ἀποκλείεις, ὦ Μυρτάλη; νῦν ὅτε πένης ἐγενόμην διὰ σέ; ὅτε δέ σοι τὰ τοσαῦτα ἐκόμιζον, ἐρώμενος, ἀνὴρ, δεσπότης, πάντ' ἦν ἐγώ. [k] ἐπεὶ δ' ἐγὼ μὲν αὖος ἤδη ἀκριβῶς, σὺ δὲ τὸν Βιθυνὸν ἔμπορον εὕρηκας ἐραστὴν, ἀποκλείομαι μὲν ἐγὼ, καὶ πρὸ τῶν θυρῶν ἕστηκα δακρύων, ὁ δὲ τὰς νύκτας φιλεῖται, καὶ μόνος ἔνδον ἐστὶ, καὶ παννυχίζεται, καὶ κυεῖν φὴς ἀπ' αὐτοῦ. ΜΥΡΤ. Ταῦτά με ἀποπνίγει, Δωρίων, καὶ μάλιστα ὁπόταν λέγῃς ὡς πολλὰ ἔδωκας, καὶ πένης γεγένησαι δι' ἐμέ. λόγισαι γοῦν ἅπαντα ἐξ ἀρχῆς, ὁπόσα μοι ἐκόμισας. ΔΩΡ. Εὖγε, ὦ Μυρτάλη, λογισώμεθα· ὑποδήματα ἐκ Σικυῶνος [l] τὸ πρῶτον δύο δραχμῶν· τίθει δύο δραχμάς. ΜΥΡΤ. Ἀλλ' ἐκοιμήθης νύκτας δύο. ΔΩΡ. Καὶ ὁπότε ἧκον ἐκ Συρίας, ἀλάβαστρον μύ-

k Ἐπεὶ] Ἐπὶ male *J.* *l* Τὸ πρῶτον] Sic P. Τοπρῶτον *J.* aliaeque.

cum ἄριστε convenit; melius quadrat imperativus cum ἔρρωσο jungendus. *J.F.R.*

61. Βιθυνὸν ἔμπορον] *Thyna merce beatum*. Hor. F.G. & *AE.M.*

71. Ὑποδήματα ἐκ Σικυῶνος] Γυναικεῖα haec ὑποδήματα, ut vult *Heſych.* De his *Cic.* 1. de Orat. *Ut ſi mihi calceos Sicyonios attuliſſes, non uterer, quamvis eſſent habiles & apti ad pedem, quia non eſſent viriles.* In Memmiano Cod. erat Σικυωνικὰ ὑποδήματα διαφέροντα τῶν ἄλλων ἧσσαν, ὡς καὶ αἱ ἰφικρατίδες, ἀπὸ τοῦ Ἰφικράτους πολλὴν περὶ ταῦτα φιλοκαλίαν ἐπιδεδειγμένου, dicuntur hi calcei etiam ἰφικρατῆρες. *J.B.*

Ὑποδήματα ἐκ Σικυῶνος] *Heſych.* Σικυώνια ὑποδήματα, γυναικεῖα, καὶ ψέλλια. *Cic.* L. I. de Or. *Ut ſi mihi calceos Sicyonios attuliſſes, non uterer, quamvis eſſent habiles & apti ad pedem: ſed non viriles.* *AE.M.*

74. Ἀλάβαστρον] Hinc lux Hiſtoriae Euangelii. *M.du S.*

Ἀλάβαστρον μύρου] *Evang. Matth.* XXVI. 7. γυνὴ ἀλάβαστρον μύρου ἔχουσα. *Luc.* VII. 37. &c. *J.F.R.*

80. Παρ'

μύρου ἐκ Φοινίκης, δύο καὶ τοῦτο δραχμῶν, νὴ τὸν Ποσειδῶ. ΜΥΡΤ. Ἐγὼ δέ σοι ἐκπλέοντι τὸ μικρὸν ἐκεῖνο χιτώνιον, τὸ μέχρι τῶν μηρῶν, ὡς ἔχοις ἐρέττων, Ἐπιούρου τοῦ πρωρέως [a] ἐκλαθομένου αὐτὸ παρ' ἡμῖν, ὁπότε ἐκάθευδε παρ' ἐμοί. . . . ΔΩΡ. Ἀπέλαβεν αὐτὸ γνωρίσας ὁ Ἐπίουρος πρώην ἐν Σάμῳ μετὰ πολλῆς γε, ὦ θεοί, τῆς μάχης. κρόμμυα δὲ ἐκ Κύπρου, καὶ σαπέρδας πέντε, καὶ πέρκας τέσσαρας ὁπότε κατεπλεύσαμεν ἐκ Βοσπόρου, ἐκόμισά σοι. τί οὖν; καὶ ἄρτους ὀκτὼ ναυτικοὺς ἐν γυργάθῳ ξηρούς, καὶ ἰσχάδων βῖκον ἐκ Καρίας, καὶ ὕστερον ἐκ Πατάρων σανδάλια ἐπίχρυσα, ὦ ἀχάριστε. καὶ τυρόν ποτε μέμνημαι τὸν μέγαν [b] ἐκ Γυθίου. ΜΥΡΤ. Πέντε ἴσως δραχμῶν, ὦ Δωρίων, ταῦτα πάντα. ΔΩΡ. Ὦ Μυρτάλη, ὅσα ναύτης ἄνθρωπος ἐδυνάμην, μισθοῦ ἐπιπλέων· νῦν γὰρ ἤδη τοίχου ἄρχω τοῦ δεξιοῦ, καὶ σὺ ἡμῶν ὑπερορᾷς; πρώην δὲ ὁπότε Ἀφροδίσια ἦν, οὐχὶ δραχμὴν ἔθηκα πρὸς τοῖν ποδοῖν Ἀφροδίτης σοῦ ἕνεκεν ἀργυρᾶν, καὶ πάλιν τῇ μητρὶ εἰς ὑποδήματα δύο δραχμάς, καὶ Λυδῇ ταύτῃ πολλάκις εἰς τὴν χεῖρα νῦν μὲν δύο, νῦν δὲ τέσσαρας ὀβολούς; ταῦτα πάντα συντεθέντα, οὐσία ναύτου ἀνδρὸς ἦν. ΜΥΡΤ. Τὰ κρόμμυα,

Phoenice, duarum & hunc ita me Neptunus, drachmarum. MYRT. At ego tibi naviganti parvum illud amiculum ad femora modo pertinens, ut dum remigas haberes, quod oblitus fuerat apud me Epiurus proreta, cum mecum cubuiſſet. DOR. Abſtulit illud agnitum Epiurus nuper in Samo, poſt multam, o Dii, rixam. Cepas autem ex Cypro & ſaperdas quinque, & percas quatuor, cum e Boſporo appelleremus, tibi attuli. Quid ergo? & panes octo nauticos, in reticulo ſiccos, & ficuum orcam e Caria, & nuper e Pataris inaurata ſandalia, ingrata *mulier*. Caſei tandem recordor magni e Gythio. MYRT. Quinque forte drachmarum iſta, Dorio, omnia. DOR. Quantum nempe, Myrtale, vir nauta potui, mercede conductus navigans. Nunc enim demum lateri *remigum* dextro praefectus ſum: & tu nos contemnis? Nuper vero Aphrodiſiis, nonne drachmam poſui tua cauſſa ad pedes Veneris argenteam? & iterum matri tuae ad calceos drachmas duas: & huic Lydae ſaepe in manum nunc duo, nunc autem tres obolos. Haec omnia in ſummam collecta ſubſtantia nautae erat. MYRT. Cepae &

a Ἐκλαθομένου] Ἐκλανθομένου male *Fl.* b Ἐκ Γυθίου] *Luc. Holſt.* Γύθνου. Nil mut. Edd. vett. recentioresque.

81. Ἐπίουρος] Proprium nomen. *G.*

80. Παρ' ἐμοί] Spatium vacuum *J.* hic reliquit, ἀποσιωπήσεως notam, quam imitati ſumus. *J.F.R.*

83. Σαπέρδας] Quid ſaperdæ, notum ex Interprete *Ariſtophanis*, *Polluce*, *Suid.* *Heſych.* & Interpretib. Perſii. In Cod. Memmiano ſaperdæ ſunt *ἀφύαι τεταριχευμέναι διειρμένα καλάμῳ, ἢ υεῖα τεμάχη τεταριχευμένα.* *J.B.*

84. Καὶ πέρκας] In eod. Memmii Cod. πέρκαι εἶδος ἰχθύος τεταριχευμένου. *J.B.*

87. Βῖκον] *Heſych.* Βῖκος· στάμνος ὦτα ἔχων. *AE.M.*

89. Τυρόν] Caſei ex Cythera meminit Epicurus apud *Diog. Laërt.* p. 269. E. F. Vid. Men. not. p. 263. *M. du S.*

Τυρὸν — ἐκ Γυθίου] Non auſim mutare quidquam ea ſola cauſſa, quod κύθνιος τυρὸς celebratur a *Stephano Byzantino*, in primis cum ter idem nomen repetatur; nec varietatis quidquam adnotatum videam. Γύθιον & Γύθειον urbs Laconicae maritima, navale celeberrimum, unde certiſſimus in Cretam curſus &c. quidni potuerint etiam inde caſei celebres advehi ad alios? *J.M.G.*

Τυρὸν — ἐν Γυθίου] Vide nos ad *Laërtii* Epicurum. *AE.M.* *Luc. Holſten.* in notr. ad *Stephanum* de Urb. in voce Γύθνος emendat hunc Luciani locum, docetque hoc & mox in ſeq. binis locis legendum eſſe Γύθνου. *Almelov.* Conf. mox ad Γυθνιακόν. *J.F.R.*

93. Τοίχου ἄρχω τοῦ δεξιοῦ] *Turnebus* XXVIII. 43. de nautis intelligit. *Potterus* de Remigibus. Videndus etiam *Pollux*, qui τοίχαρχον appellat. *Baif.* 118, 1. Meminit Noſter etiam Ζ. τρ. c. 49. ſed idem quem nau-

& ſaperdae, Dorio? DOR. Omnino: nec enim plura, quae adferrem, habui: nempe nec navigarem, ſi dives eſſem. Matri vero neque caput allii unquam attuli. Lubenter autem ſciam, quaenam tibi a Bithyno munera *venerint*. MYRT. Hanc primum vides tunicam? Ille emit, & monile hoc craſſius. DOR. Ille? Quin olim te habuiſſe, novi. MYRT. Quin, quod tu vidiſti, multo erat tenuius, & Smaragdos non habuit: tum *emit* inaures haſce, & tapetem: & nuper minas duas, & domus mercedem ſolvit pro nobis; non ſandalia de Pataris, & caſeum Gythiacum, & *id genus* nugas. DOR. Sed illud non dicis, quali cum homine cubes? uxorem duxit: ſupra quinquaginta omnino natus eſt, recalvaſter, & colore inſtar ſcarabei. Neque dentes illius vides? Nam gratiae, boni Dioſcuri! illius multae, praeſertim cum canit & bellus eſſe vult, aſinus ad lyram, ajunt. Sed fruaris illo; digna quidem es: & naſcatur vobis puer patri ſimilis. Ego vero & ipſe inveniam Delphidem, aut Cymbalium quandam, mei ordinis *mulierculam*, aut vicinam noſtram tibicinam, aut aliquam omnino. Tapetes vero, & monilia, & binarum minarum mercedes, non omnes habe-

καὶ οἱ σαπέρδαι, ὦ Δωρίων; ΔΩΡ. Ναί, οὐ γὰρ εἶχον πλείω κομίζειν, οὐ γὰρ ἂν ἤρεττον, εἴγε πλουτῶν ἐτύγχανον· τῇ μητρὶ δὲ οὐδὲ κεφαλίδα μίαν σκορόδου ἐκόμισα πώποτε· ἡδέως δ' ἂν ἔμαθον ἅ τινά σοι παρὰ τοῦ Βιθυνοῦ τὰ δῶρα. ΜΥΡΤ. Τουτὶ πρῶτον ὁρᾷς τὸ χιτώνιον; ἐκεῖνος ἐπρίατο, καὶ τὸν ὅρμον τὸν παχύτερον. ΔΩΡ. [c] Ἐκεῖνος; ᾔδειν γάρ σε πάλαι ἔχουσαν. ΜΥΡΤ. [d] Ἀλλ' ὃν ᾔδεις, πολὺ λεπτότερος ἦν, καὶ σμαράγδους οὐκ εἶχε. καὶ ἐλλόβια ταυτί, καὶ δάπιδα· καὶ πρώην δύο μνᾶς· καὶ τὸ ἐνοίκιον [e] κατέβαλεν ὑπὲρ ἡμῶν, οὐ σάνδαλα Παταρικά, καὶ τυρὸν [f] Γυθιακόν, καὶ φληνάφους. ΔΩΡ. Ἀλλὰ ἐκεῖνο οὐ λέγεις, οἵῳ ὄντι συγκαθεύδεις αὐτῷ; [g] ἔτη μὲν ὑπὲρ τὰ πεντήκοντα πάντως ἀναφαλαντίας, καὶ τὴν χροιὰν οἷος κάραβος· οὐδὲ τοὺς ὀδόντας αὐτοῦ ὁρᾷς; αἱ μὲν γὰρ χάριτες, ὦ Διοσκόρω, πολλαί, καὶ μάλιστα ὁπόταν ᾄδῃ, καὶ ἁβρὸς εἶναι θέλῃ, ὄνος αὐτολυρίζων φασίν. ἀλλὰ ὄναιο αὐτοῦ, ἀξία γε οὖσα, καὶ γένοιτο ὑμῖν παιδίον ὅμοιον τῷ πατρί, ἐγὼ δὲ καὶ αὐτὸς εὑρήσω Δελφίδα, ἢ Κυμβάλιόν τινα τῶν κατ' ἐμέ, ἢ τὴν γείτονα [h] ἡμῶν τὴν αὐλητρίδα, ἢ πάντως τινά. δάπιδας δέ, καὶ ὅρμους, καὶ διμναῖα μισθώματα, οὐ πάντες ἔχο-

c Ἐκεῖνος] Omittit *Fl.* *d* Ἀλλ' ὃν] Ἄλλον *Fl.* *e* Κατέβαλεν] Κατέλαβεν *Fl.* *f* Γυθικὸν] Γυθιακὸν *Holſt.* *g* Ἔτη μὲν] Ἔγημεν Edd. priores male. Ἔτη recepi ex L. Ἔτη μὲν bene marg. *A*1. *h* Ὑμῶν] Nihil mut. Edd.

21. Ὦ Διοσκούρω] Ὡς ναύτης τοὺς Διοσκούρους καλεῖ. οὗτοι γὰρ σωτῆρες ἐλέγοντο τοῖς πλέουσι. *V.*

28. Δάπιδες] Τάπητες. παρὰ τὸ ἐν δαπέδῳ στρώννυσθαι. *V.*

nautam hic vocat, *remigare* ait. *M. du S.*

94. Ἡμῶν ὑπερορᾷς] Sic antea ὑπερόπται γὰρ αἰσθανόμενοι γίνονται. Sic apud *Petronium*, *poſtquam amari ſe ſenſit, ſupercilium altius tulit.* *J. B.*

95. Ἀφροδίσια] Nautarum celebritate maxima, agebantur. Vid. *Plut.* 1406. 2. *M. du S.*

96. Πρὸς τοῖν ποδοῖν] Πρὸ— *F. G.* Sed habuimus etiam ἔκειντο ὀβολοὶ πρὸς τοῖν ποδοῖν, ſupra hoc Tom. *Philopſ.* c. 20. quam lectionem conſtanter utroque loco retinent libri; quare nihil corrigere auſim, cum ποδοῖν dativi caſus ſit, cui πρὸς adjunctum ſignificare *apud*, *ad*, nihil opus erit exemplis docere. Non ſpernerem πρὸ, ſed non ita neceſſarium ducerem, ut vulgata ſit movenda. *J. F. R.*

14. Τὸ ἐνοίκιον] Sic in *Cronoſol. Plutarch. Theophraſt.* Dico cætera ad *Pauſan.* *J. B.*

16. Γυθιακὸν] In Exemplari *Aldino* haec omnia cum *Peregrini morte* amputata eſſe, adſcripſit *Solan.* At in mea Ed. *Ald.* 1. qua beneficio Cl. noſtri *P. Weſſelingi* utor, nihil amputatum eſt, legiturque Γυθιακὸν, tam hic, quam ἐκ Γυθίου paullo ſupra, & rurſus infra verſu hujus Dial. ultimo, aeque ac in ceteris. Sed Γυθιακὸν vult etiam *Almelov.* *J. F. R.*

18. Ἔγημεν] Lege ἔτη μὲν. *M. du S.*

21. Διοσκόρω] Sic Libri omnes noſtri, uti & Ἀλ. c. 20. Videntur ſic obſervaſſe, ut in exclamatione ſic effer-

ἔχομεν. ΜΥΡΤ. Ὦ μακαρία ἐκείνη, ἥ τις ἐραστὴν σε, ὦ Δωρίων, ἕξει. κρόμμυα γὰρ αὐτῇ οἴσεις ἐκ Κύπρου, καὶ τυρὸν, ὅταν ἐκ [a] Γυθίου καταπλέῃς.

omus. MYRT. Beatam illam, quae amatorem te habebit, Dorio! Cepas enim illi adferes ex Cypro, & caſeum, cum redibis e Gythio.

XV.

ΚΟΧΛΙΣ ΚΑΙ ΠΑΡΘΕΝΙΣ.

COCHLIS ET PARTHENIS.

ΚΟΧΛ.

ΤΙ δακρύεις, ὦ Παρθενὶ, ἢ πόθεν κατεαγότας τοὺς αὐλοὺς φέρεις; ΠΑΡΘ. Ὁ στρατιώτης ὁ Αἰτωλὸς ὁ μέγας, ὁ Κροκάλης ἐρῶν, ἐρράπισέ με, [b] αὐλήσασαν εὑρὼν παρὰ τῇ Κροκάλῃ, ὑπὸ τοῦ ἀντεραστοῦ αὐτοῦ Γόργου μεμισθωμένην, καὶ τούς τε αὐλούς μου συνέτριψε, καὶ τὴν τράπεζαν μεταξὺ δειπνούντων ἀνέτρεψε, καὶ τὸν κρατῆρα ἐξέχεεν [c] ἐπεισπαίσας· καὶ τὸν μὲν ἀγροῖκον ἐκεῖνον τὸν Γόργον ἀπὸ τοῦ συμποσίου κατασπάσας τῶν τριχῶν, ἔπαιον περιστάντες αὐτός τε ὁ στρατιώτης (Δεινόμαχος, οἶμαι, καλεῖται) καὶ ὁ συστρατιώτης αὐτοῦ. ὥστε οὐκ οἶδα εἰ βιώσεται ὁ ἄνθρωπος, ὦ Κοχλὶ, αἷμά τε γὰρ ἐῤῥύη πολὺ ἀπὸ τῶν ῥινῶν, καὶ τὸ

COCHL.

QUid ploras Parthenis, aut unde fractas fers tibias? PARTH. Miles Aetolus, ille magnus amator Crocalae pulſavit me, quum deprehendiſſet tibiis canentem apud Crocalen, conductam a rivali ipſius Gorgo, & tibias mihi fregit, & menſam inter coenandum evertit, & craterem irruens effudit. Et ruſticum illum Gorgon de convivio detractum crinibus, pulſarunt circumſtantes tum ipſe miles, Dinomachus puto vocatur, tum illius commilito, ut neſciam vivere ne homo poſſit, mea Cochlis. Nam copioſus de naribus pro-

a Γυθίου] Sic omnes. Γύθνου *Holſt.* emendat. *b* Αὐλήσασαν] Αὐλοῦσαν marg. *A1.* non male. *c* Ἐπεισπαίσας] Ita recte Edd. & conſtanter. Sed *Coll.* al. ἐπεισπεσὼν, al. ἐπεισπέσας, male. *Pell.* ἐπεισπάσας.

42. Ἐπεισπεσὼν] Γρ. ἐπεισπέσας. G. Lege ἐπεισπαίσας. Hoc addiderat *Solan.* continuo, adeoque dubie, num a ſe, an id in G. invenerit.

efferretur, quamvis Διόσκουροι aliter vulgo audirent; ut Εὐχ. c. 9. & Καταπ. c. 6. *M. du S.*

Διοσκόρω] Conſtans Edd. Lect. ut ſupra *Gall.* c. 20. pr. ubi *Coll.* tamen Διοσκούρω, quod uſitatius, ut illic indicatum. Sic Διοσκόρων. *Navig.* c. 9. Διοσκούροις pro *Merced.* c. 1. &c. Sed quia & alias utrumque invenitur, nihil muto. *J. F. R.*

33. Γυθίου] Lege Γυθείου, *Gythnio.* *Almelov*

42. Ἐπεισπαίσας] Sic Libri omnes noſtri. *Coll.* tamen monent ab aliis ἐπεισπεσὼν, ab aliis rurſus ἐπεισπέσας legi. *M. du S.*

47. Ὦ Κοχλὶ] De his meretricum nominibus, & quam aliquando recte perſonis conveniant, dictum alibi a me: lege interim doctiſſimum Interpretem *Ariſtaeneti*, nam *Ariſtaenetus* Epiſtolarum ſuarum nomina mutuatus eſt a Luciano, quod *Alciphro*, aliique plurimi amatorii ſcriptores fecere. *J. B.*

62. Ὑπέκρεκόν τι τῶν Λυδίων] De tonis dictum antea, dixit autem ὑπέκρεκον, ἀντὶ τὰς χορδὰς διεψηλάφων, ἀναβαλλομένη τὴν Λυδίαν ἁρμονίαν, ἥτις ἡδίστη τῶν ἄλλων καὶ πότῳ προσφορωτάτη. κρέκω metaphora ducta a lanificio, ut apud *Sapphon.* γλυκεῖα μάτερ οὐ δύναμαι κρέκειν τὸν ἱστὸν. *J. B.*

Ibid. Λυδίων] Graviſſimus hic, ni fallor, omnium modus; qui fit ergo, ut ad eum tam laſcive hic ſaltetur? *M. du S.*

66. Ἡ αὔλιος] Ἡ αὔλειος dicitur, vel ἡ αὔλειος θύρα. Τὸ αὔλιος non placet. *F. G.*

Ἡ αὔλιος] Sic & ſupra *Dial* XII. poſt med. *Solanus* addit: „ Deſunt haec (praeter *Aldinam*, de qua „ ſu-

profluxit ſanguis & facies illius tota intumuit, & livida eſt. COCHL. Furit ne homo an ebrietas erat & vinolenta inſania? PARTH. Zelotypia quaedam, Cochlis, & amor immoderatus. Crocale autem duo, puto, talenta cum poſtulaſſet, ſi ſolus habere ipſam vellet, non dante Dinomacho, illum excluſit venientem, impacta, uti dicebatur, illi janua. Gorgum vero, Oenoënſem quendam ruſticum divitem, ſuum olim amatorem, & bonum virum, admiſit, quî cum biberet, me quoque ad canendum adhibita. Jam vero proceſſerat compotatio; ego Lydium quoddam ſonabam; ſaltandi cauſſa jam ſurgere parabat, plaudente Crocale, ruſticus; laeta erant omnia: cum tibi ſubito exauditur tumultus & clamor, & aulae porta effringitur. Et paullo poſt irruunt octo juvenes ſane robuſti, & inter illos iſte Megarenſis. Statim ergo everſa omnia, Gorgos ipſe, uti dixi, pulſatus, & humi jacens conculcatus eſt. Crocale, neſcio quomodo, fuga ſe ad vicinam Theſpiadem ſubduxerat. Me vero colaphis caeſam Dinomachus jubet in malam

πρόσωπον ὅλον ἐξῴδηκεν αὐτοῦ, καὶ πελιδνόν ἐστιν. ΚΟΧΛ. Ἐμάνη ὁ ἄνθρωπος, ἢ μέθη τίς ἦν καὶ παροινία τὸ πρᾶγμα; ΠΑΡΘ. Ζηλοτυπία τις, ὦ Κοχλί, καὶ ἔρως ἔκτοπος· ἡ Κροκάλη δὲ, οἶμαι, δύο τάλαντα αἰτήσασα, εἰ βούλεται μόνος ἔχειν αὐτήν· ἐπεὶ μὴ ἐδίδου ὁ Δεινόμαχος, ἐκεῖνον μὲν ἀπέκλεισεν ἥκοντα, προσαῤῥάξασά γε αὐτῷ τὰς θύρας, ὡς ἐλέγετο· τὸν Γόργον δὲ Οἰνοέα τινὰ γεωργὸν εὔπορον ἐκ πολλοῦ ἐρῶντα, καὶ χρηστὸν ἄνθρωπον προσιεμένη, ἔπινε μετ' αὐτοῦ, κἀμὲ παρέλαβεν αὐλήσουσαν παρ' αὐτοῖς. ἤδη δὲ προχωροῦντος τοῦ πότου, ἐγὼ μὲν ὑπέκρεκόν τι τῶν Λυδίων, ὁ γεωργὸς δὲ ἤδη [d] ἀνίστατο ὀρχησόμενος· ἡ Κροκάλη δὲ ἐκρότει, καὶ πάντα ἦν ἡδέα· ἐν τοσούτῳ δὲ κτύπος ἠκούετο, καὶ βοὴ, καὶ ἡ αὔλιος ἠράσσετο, καὶ μετὰ μικρὸν [e] ἐπεισέπαισαν ὅσον ὀκτὼ νεανίσκοι μάλα καρτεροί· καὶ ὁ Μεγαρεὺς ἐν αὐτοῖς· εὐθὺς οὖν ἀνετέτραπτο πάντα, καὶ ὁ [f] Γόργος, ὥσπερ ἔφην, ἐπαίετο, καὶ ἐπατεῖτο χαμαὶ κείμενος. ἡ Κροκάλη δὲ, οὐκ οἶδ' ὅπως, ἔφθη ὑπεκφυγοῦσα παρὰ τὴν γείτονα Θεσπιάδα. ἐμὲ δὲ ῥαπίσας ὁ Δεινόμαχος, Ἐκφθείρου, φη-

d Ἀνίστατο] Ἀνίσταται marg. *A*1. *e* Ἐπεισέπαισαν] Ex emend. *Kuſteri.* Ἐπεισέπεσον Edd. priores. *f* Γόργος] Γεωργὸς marg. *A*1.

„ ſupra) etiam in exemplari *Venetae ſecundae*; in eo „ enim *mors Peregrini* ab Inquiſitoribus aut ſuperſti- „ tioſis hominibus reſciſſa eſt". In mea *Aldina* 1. nihil deeſſe, jam dixi ad *Dial.* XIV. *J.F.R.*

Ibid. Ἐπεισέπαισαν] (Ab ἐπεισπαίω. Vid. pag. praeced. ubi ἐπεισπαίσας. Confer etiam infra p. 638. (Ed. A.) *Kuſt.*) In omnibus noſtris libris ἐπεισέπεσον legebatur, ſed Cl. *Kuſteri* emendatio placuit. *M. du S.*

Ἐπεισέπαισαν] Dedi hoc *Solano* atque *Kuſtero*, ut reciperem, quia ſic paullo ſupra bene legebatur, & nil facilius quam αι, η & ε inter dictantem & excipientem confunditur; & ſupra T. 2. *Tox.* c. 61. διεκπαίσας in pleriſque recte, ubi tamen quaedam etiam διεκπέσας. vid. ib. No. 99. Poſſet quidem pro vulgato adferri εἰσπίπτω tamen & pro *irruere* dici, ut apud *Diog. Laërt.* invenio, L. I. S. 46. ϛεφανωσάμενος εἰσέπεσεν εἰς τὴν ἀγοράν. Et ap. *Herodian.* IV. 4. 12. ἐσέπεσεν εἰς τὸ ϛρατόν. Sed haec aliquanto minus violentam irruptionem ſignificant, & non male ibi verſum: *caſtra attigit.* Conf. & infra *Sympoſ.* c. 12. ubi forſan ſimiliter ἐπεισέπαισεν dabimus pro vulg. ἐπεισέπεσεν, quum εἰσπαίω & ἐπεισπαίω aptiſſimum, Lucianoque proprium, *Ariſtophani* aliiſque hoc ſenſu uſitatum ſit; Vid. tamen παρεισπεσεῖν probatum ad *Ep. Satur.* c. 23. *J.F.R.*

68. Ὁ Μεγαρεὺς] Aetolum ſupra dixerat. Megaram Aetoliae nemo, puto, novit. Quid ſi fuit Μεταπεύς; certe in literis majuſculis quam facile confundantur ΜΕΓΑΡΕΥΣ & ΜΕΤΑΠΕΥΣ, dextro crure literae πι, ut ſolenne eſt correpto; cuivis apparet. Porro οἱ Μεγαρεῖς ſunt ſine dubio notiores, quam οἱ Μεταπεῖς. Sed nec hi plane ignoti, *Polybii* opera & *Stephani*: quamquam hic in Acarnania non recte collocat; ut jam obſervatum *Berkelio.* *J.M.G.*

73. Ἐκφθείρου] *Faceſſe hinc, abi in malam rem.* Vid. *Bergl.* ad *Alciphr.* I. p. 57. 62. 66. & 142. ubi & προσφθείρεται, *abit ad* — in mal. partem. Conf. Noſtrum ſupra *Aſin.* c. 56. *J.F.R.*

 82. Τὴν

φησὶ, κατεαγότας μοι τοὺς αὐλοὺς προσρίψας. καὶ νῦν ἀποτρέχω φράσουσα ταῦτα τῷ δεσπότῃ· ἀπέρχεται δὲ καὶ ὁ γεωργὸς ὀψόμενός τινας φίλους τῶν ἀστικῶν, οἳ παραδώσουσι τοῖς πρυτανεῦσι τὸν Μεγαρέα. ΚΟΧΛ. Ταῦτ' ἐστιν ἀπολαῦσαι τῶν στρατιωτικῶν τούτων ἐρώτων, πληγὰς καὶ δίκας· τὰ δὲ ἄλλα ἡγεμόνες εἶναι καὶ χιλίαρχοι λέγοντες, ἤν τι δοῦναι δέῃ, Περίμεινον, φασὶ, τὴν σύνταξιν, [a] ἔστ' ἂν [b] ἀπολαύω τῆς μισθοφορᾶς, καὶ ποιήσω πάντα. ἐπιτριβεῖεν δ' οὖν ἀλαζόνες ὄντες· ἔγωγ' οὖν εὖ ποιῶ, μὴ προσιεμένη αὐτοὺς τὸ παράπαν· ἁλιεύς τις ἐμοὶ γένοιτο, ἢ ναύτης, ἢ γεωργὸς ἰσότιμος, κο-

rem abire, & cum dicto impingit mihi fractas tibias: & nunc aufugio, nunciatura haec meo hero. Abit vero etiam ruſticus, urbanos quosdam amicos viſurus, qui tradant Megarenſem magiſtratibus. COCHL. Iſti fructus amorum iſtorum militarium, plagae & lites. Caeterum duces ſe ac tribunos cum dicant, ſi quid dandum ſit, *Expecta*, ajunt, *collectionem tributi militaris, dum ſtipendium percipiam, & faciam omnia.* Male pereant igitur ſuperbi impoſtores. Recte ſane ego iſtos omnino non admitto. Piſcator mihi aliquis obtingat, aut nauta, aut ruſticus, aequus homo, parum

a Ἔστ' ἂν] Ὁπόταν *Fl.* b Ἀπολαύω τῆς μισθοφορᾶς] Ἀπολάβω τὴν μισθοφορὰν *Fl.*

82. Τὴν σύνταξιν] Quid ſit σύνταξις eod. ore interpretantur Grammatici, ſc. eſt εἰσφορὰ ἣν ταῖς στρατιώταις διένειμον· περίμεινον τὴν σύνταξιν, Gallis, *Je vous payerai à la monſtre.* *J.B.*

Ibid. Σύνταξιν] *La Monſtre.* *F.G.*

90. Ψόφοι] *Alciphr.* 2. 3. p. 236. συμβιοῦν Πτολεμαίῳ καὶ Σατράπαις καὶ τοιούτοις ψόφοις, quod Cl. *Bergl.* convertit: *Satrapas & ejusmodi inania nomina*, & hoc Luciani, alterumque ex *Athen.* exemplum adfert. Sed forſan hic ψόφους praeferret aliquis, ut referatur ad verba illa glorioſa, quae ſunt inanes ſonitus; at poteſt ſtare ψόφοι relatum ad οὗτοι, ut ipſi thraſones dicantur ψόφοι eſſe, veluti & ap. *Alciphr.* de perſonis dicitur. *J.F.R.*

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΠΕΡΕΓΡ. ΤΕΛ.] *Athenagoras* Apologia pro Chriſtianis. *A. Gellius* cap. XI. L. XII. *Ammian. Marcellin.* L. XXIX. *Th.M.*

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΠΕΡΕΓΡ. ΤΕΛ.] Peregrinus, cognomento Proteus, cujus inſignem λιμοδοξίαν tam facete exagitat Lucianus, Philoſophus Cynicus fuit (ſi tamen hujusmodi palliata mendicabula tanto nomine debent cohoneſtari) imperante *M. Antonino* deſiit vivere. De quo viro diverſa prorſus fuere veterum judicia; nam *laudatur ab his, culpatur ab illis.* Hujus meminerunt *A. Gellius*, *Athenagoras*, *Tertullianus*, & *Ammianus Marcellinus.* At Lucianus noſter, vir, ſi quis alius, in deprehendendis hominum moribus ſagax, illum graphice depinxit, quippe quem penitiſſime noverat. Navem enim cum eo, ex Troade ſolvens, conſcenderat, ibique γενναίου Περεγρίνου maſculas nuptias ſubodoratus eſt; illum mortis formidine expalleſcentem vidit; illum oborta noctu tempeſtate muliebriter exclamantem audiit. Qui Stoïcum faciunt, unde id conjecerint, non poſſum expiſcari. Quid enim? Quia tunc in aula multum dignationis habebant Stoïci (id quippe conſtat) non auſus fuerit Lucianus Stoïcum appellitare, qui eſſet tamen? Quaſi non alibi paſſim totam illam familiam acri aceto perfuderit. Itaque meræ nugæ; neque id vero dixeris, ubi a te libellus hic perlectus fuerit. Ceterum non hic tantum Peregrini meminit Lucianus, ſed & in libello πρὸς ἀπαίδευτον c. 14. ubi ſimpliciter Proteum Cynicum vocat. Meminit quoque illius in vita *Demonactis* c. 21. ubi hæc leguntur. Περεγρίνου τοῦ Πρωτέως ἐπιτιμῶντος αὐτῷ, &c. Ubi interpres, *Peregrino autem Protei filio ipſum objurgante*; ſed ibi, ut ſexcentis aliis locis lapſus eſt. Peregrinus enim & Proteus, idem. Itaque fuerat aliter vertendum. *T.F.*

ΠΕΡΙ ΤΗΣ] (Invenio apud *Reginonem* in Chron. ad ann. Ch. 125. inter Martyres *Peregrinum* quendam; ſub M. Antonino vero; cujus tempora optime huc quadrarent; ſi ampliori teſtimonio, & circumſtantia fata ejus conſignata fuiſſent) *Vindingius* ann. 1682. *Suid.* εἰς τὸν Περεγρίνου βίον καθάπτεται τοῦ χριστιανισμοῦ. Cave, autem, Lector, credas *T. Fabro*, hic aſſerenti non integrum ad nos perveniſſe hoc opuſculum; erraſſe enim eum oſtendam ad c. 11. ultima verba. Repertus eſt, qui ſuſpicaretur hoc nominis a Luciano ei inditum, ut Chriſtianam Religionem, *Peregrinam*, ſcilicet & a ſacris Graecorum alienam, deridendam proponeret. (vide *Pauli Vindingii* &c. p. 3.) abſurde. V. *A. Gell.* VIII. 3. & XII. 11. Natus erat in oppido Helleſponti Pario; ut ex noſtro liquet. Meminerunt honorifice tum *Gellius* l. c. tum *Maximus Tyrius* Diſſ. III. V. & *Tertull.* ad Martyr. c. 8. *Euſeb.* in Chron. Ol. CCXXXVI. *Tatian.* ſerm. ad Graec. Ad hunc Proteum reſpexiſſe Pollucem apud *Philoſtratum* p. 593. Vix dubito, Peregrinum quendam inter Martyres ſub M. Antonino Vero recenſeri in Reginonis Chronico teſtatur *Vindingius* p. 4. vid. apud *Xiph.* in Adr. 206. C. Euphratem Philoſophum veneno ultro hauſto vitam finientem. *M. du S.*

HE-

rum adulandi gnarus, & multum adferens. At iſti qui ſuas criſtas quatiunt, & enarrant pugnas, *inanis ſunt*, Parthenis mea, ſtrepitus.

λακεύειν εἰδὼς μικρὰ, καὶ κομίζων πολλά· οἱ δὲ τοὺς λόφους ἐπισείοντες οὗτοι, καὶ μάχας διηγούμενοι, ᶜ ψόφοι, ὦ Παρθενί.

DE MORTE PEREGRINI.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΠΕΡΕΓΡΙΝΟΥ ΤΕΛΕΥΤΗΣ.

LUCIANUS CRONIO SALUTEM.

ΛΟΥΚΙΑΝΟΣ ΚΡΟΝΙΩι ΕΥ ΠΡΑΤΤΕΙΝ.

INfelix ille Peregrinus, aut, ut ipſe nominare ſe gaudebat, Proteus, ipſum

1 Ὁ Κακοδαίμων Περεγρῖνος, ἢ (ὡς αὐτὸς ἔχαιρεν ὀνομάζων ἑαυτὸν) Πρωτεὺς,

ᶜ ψόφοι] Nihil mut. Edd.

ΠΕΡΕΓΡ.] Peregrini meminit in *Demonactis vita*, & in ſequenti ſermone. In hoc Dialogo Chriſtianum nomen taxatur, quemadmodum etiam in *Philopatris*. Sed ille ſermo alterius quam Luciani eſſe videtur. *Peregrinum* Gellius ſe Athenis vidiſſe ait, qui poſtea cognominatus eſt *Proteus*. L. XII. c. 11. virum *gravem & conſtantem* vocat. Immo meminit & *Ammianus Marcellinus* L. XXIX. de qua ejus morte ait, cum Olympiis quinquennali ſpectaculo, pyra, quam ſibi ſubſtruxerat, incenſa, interiiſſe. Vocat ter *Protea*. *G.*

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΠΕΡ.] *Stephano Le Moyne* in Proleg. ad Var. Sacra fol. 10. videtur Lucianus *illudere voluiſſe* hoc libello *martyrio Polycarpi*, hoc ipſo forte anno cremati; atque *eo tantum fine & conſilio traducendum ſuſcepiſſe* Peregrinum, *ut Chriſtianos eodem argumento traduceret, qui ad martyrium ſponte ruere videbantur, & qui de martyrum ſuorum*, Polycarpi praeſertim, *fortitudine gloriabantur & triumphabant*. Hunc Peregrinum non minus quam Simonem Magum, Apollonium Tyanenſem, Satanae artibus ſuſcitatum, qui invidiam Chriſtianis faceret &c. Neſcio quantum tribui debeat conjecturae viri ingenioſiſſimi. Certe hoc video, non per cuniculos aggredi nos ſolere Lucianum. Dicamus deinde aliquid de *vulture Peregrini* cum *Polycarpi columba* comparato. *J.M.G.*

ΛΟΥΚΙΑΝΟΣ ΚΡΟΝΙΩ &c.] Hinc cuivis apparet Epiſtolam eſſe πραγματείαν hanc. In Mſ. tamen λόγος dicitur, id eſt hiſtoria ſive narratio, quemadmodum *Herodotus* libros ſuos λόγους vocat. lib. V. ὡς δεδήλωταί μοι ἐν πρώτῳ λόγῳ. Ita & lib. VI. *Hecataeum* citans. Ita & alii paſſim. Ceterum in pleriſque Mſſ. hanc ſive hiſtoriam ſive narrationem fruſtra quæſieris. Qua cauſa id factum, ſi lubet ſcire, audi, quæſo, quod in uno ex Mſſ. reg. adſcriptum eſt: Ἐνταῦθα παρείθη ἑκοντὶ ὅπερ ἐστὶ Περεγρίνου τελευτῆς λόγου, διὰ τὸ ἐν τούτῳ ἀποσκώπτειν εἰς τὸν Χριστιανισμόν. Conſulto ſcilicet omiſſum fuiſſe huncce tractatum, quod in eo Lucianus derideat Chriſtianiſmum. Sed Muſis Græcis & bonarum literarum Genio lubet gratulari, quod non omnes majores noſtri fatui & muliebriter pii fuerint, neque tam inconſultam pietatem coluerint. Oſtendam tamen infra (ad c. 11.) non plane ad nos integrum perveniſſe hunc libellum. *T.F.*

ΚΡΟΝΙΩ] Graecus hic, Epicureus, Luciano familiaris, de quo alibi non legitur. *M. du S.*

ΚΡΟΝΙΩ] Si hic idem ſit Cronius Philoſophus, quem Numenii ἑταῖρον, & allegoriarum Homeri interpretem, laudat *Porphyrius* de antro Nymph. p. 119. *Barneſ.* poterit ex hac ipſa inſcriptione aetas utriusque paullo accuratius definiri. *J.M.G.*

1. Περεγρῖνος] De hoc impoſtore multi Chriſtiani & profani ſcripſerunt. *J.B.*

Περεγρῖνος] In marg. *A* 1. adſcriptum: meminit Peregrini hujus *Tertullian*. in libello ad martyres. *J.F.R.*

2. Πρωτεὺς] Apollonius etiam Tyaneus, *Proteus* haberi voluerat. Vid. *Philoſtrat*. I. p. 6. De hoc *A. Gellius* XII. 11. Proteus audit apud *Philoſtrat*. p. 563. τὰ πρὸς τὸν κύνα Πρωτέα λεχθέντα. Deinde addit & ejus mortem. Inter *Philoſtrati* primi opera apud *Suidam* legitur Πρωτέα. Κύνα ἢ σοφιστήν; legi vero, ut unicus ſit liber, Πρωτέα κύνα, ἢ σοφιστήν. uti mox a *Meurſio* in Νέρωνα θεατὴν feliciter factum eſt, prave antea disjunctis. unde novum orietur de aetate illius ſcriptoris argumentum, quo ſententia Cl. *Olearii* juvabitur, eliminantis illud γεγονὼς ἐπὶ Νέρωνος. Vid. Praef. ad *Philoſtr*. p. 11. *M. du S.*

τὰς, αὐτὸ δὴ ἐκεῖνο τὸ τοῦ Ὁμηρικοῦ Πρωτέως ἔπαθεν· ἅπαντα γὰρ δόξης ἕνεκα γενόμενος, καὶ μυρίας τροπὰς τραπόμενος, τὰ τελευταῖα ταῦτα καὶ πῦρ ἐγένετο· τοσούτῳ ἄρα τῷ ἔρωτι τῆς δόξης εἴχετο. καὶ νῦν ἐκεῖνος ἀπηνθράκωταί σοι ὁ βέλτιστος κατὰ τὸν Ἐμπεδοκλέα, παρ' ὅσον ὁ μὲν κἂν διαλαθεῖν ἐπειράθη ἐμβαλὼν ἑαυτὸν εἰς τοὺς κρατῆρας· ὁ δὲ γεννάδας οὗτος τὴν πολυανθρωποτάτην τῶν Ἑλληνικῶν πανηγύρεων τηρήσας, πυρὰν ὅτι μεγίστην νήσας ἐνεπήδησεν ἐπὶ τοσούτων μαρτύρων, καὶ λόγους τινὰς ὑπὲρ τούτου εἰπὼν πρὸς τοὺς Ἕλληνας, οὐ πρὸ πολλῶν ἡμερῶν τοῦ τολμήματος.

Πολλὰ τοίνυν δοκῶ μοι ὁρᾶν σε γελῶντα ἐπὶ τῇ κορύζῃ τοῦ γέροντος· μᾶλλον δὲ καὶ ἀκούω βοῶντος, οἷά σε εἰκὸς βοᾶν, ὢ τῆς ἀβελτηρίας, ὢ τῆς δοξοκοπίας, ὢ τῶν ἄλλων

illud Homerici Protei factum ſubiit ; gloriae enim cauſſa cum fuiſſet omnia, & in mille ſe formas vertiſſet, denique etiam in ignem abiit : tanto nempe gloriae amore tenebatur. Jamque in carbones tibi vir optimus verſus eſt Empedoclis exemplo, niſi quod ille effugere hominum oculos voluit, cum in crateras ipſe ſe injiceret ; at hic generoſus homo, obſervata celebritatum Graecarum frequentiſſima, rogo exſtructo maximo, tot teſtibus inſiliit, cum rationem conſilii ſui non multis ante ipſum factum diebus apud Graecos reddidiſſet.

2. Quare te videre mihi videor multum ridentem obeſas viri ſenis nares : vel potius audire clamantem, vah ineptias ! vah aerumnoſam gloriae cupiditatem ! vah reliqua, quae

13. Νήσας] Σωρεύσας. G.

3. Ὁμηρικοῦ Πρωτέως] Eos verſus reſpicit qui leguntur Od. Δ.

Πάντα δὲ γινόμενος πειρήσεται, ὅσσ' ἐπὶ γαῖαν
Ἑρπετὰ γίνονται, καὶ ὕδωρ καὶ θεσπιδαὲς πῦρ.

Fabulam explicat *Diodorus* ſane εὐφυῶς, ut & Lucianus in libello *de ſaltatione* (c. 19.) neque ſane infeliciter *Euſtathius*, qui illum cenſet θαυματοποιὸν fuiſſe, quales olim accepimus Calliſthenem Phliaſium, Scymnum Tarentinum, Xenophontem quemdam, Philiſpidem, atque alios, quorum meminit *Athenaeus* lib. I. *T.F.*

4. Ἅπαντα — γενόμενος] Diceres traduci verba Apoſtoli I. *Cor.* IX. 22. τοῖς πᾶσι γέγονα τὰ πάντα. Sed locutio eadem, res alia. *J.F.R.*

6. Καὶ πῦρ ἐγένετο] V. Ἐν Δ. IV. Tempus vide infra ad cap. 35. Et *Hom.* Od. Δ. 418. *M. du S.*

9. Ἐμπεδοκλέα] Quod ait hoc loco Lucianus, Empedoclem ſe in Ætnæ flammas dediſſe præcipitem, ab aliis item & Græci & Latini nominis ſcriptoribus aſſeritur; verum more ſuo faciunt, dum aliquid circa ſummos viros τραγῳδοῦσι ; illum & ſua ſapientia & Lucretii præſtantiſſimi Philoſophi & Poëtæ teſtimonium facile tutantur, cum præſertim ſcripſerit olim Timæus eum in Peloponneſo diem ſuum obiiſſe, & Neanthes Cyzicenus auctor fuerit, eum e curru prolapſum crus ſibi perfregiſſe, contractoque ex eo caſu morbo, periiſſe. Quorſum igitur & crateres Ætnæ, & crepidarum altera? γυργαθὸς λήρων. De Pythagora quot præſtigias ubique legas ? de Ariſtotele autem & Euripo Bœotiæ ; quid ? Ea certe refellere nemo quiſquam poſſit, niſi & otio ſuo abutatur, & τὸ ἐν παιδείᾳ ὀψιμαθὲς prodat. *T.F.*

Ibid. Παρ' ὅσον] *Niſi quod*, verte : *praeterquam quod.* *F.G.*

11. Κρατῆρας] Ita vocabant Ætnæ montis ἀναχοάς. *T.F.*

15. Οὐ πρὸ πολλῶν] Quam Peregrini orationem reſpiciat, c. 32. videbis. *M du S.*

18. Κορύζῃ] Malim verti *dementiam* & *ſtoliditatem*, quam *arrogantiam*. Ita ἐν νεκρικοῖς (D. XX. c. 3.) dixit: κενοδοξία καὶ τῦφος καὶ πολλὴ κόρυζα. Et in *Pſeudomanti* (c. 20.) ἰδιώτης καὶ κορύζης μεστὸς τὴν ῥῖνα. *T.F.*

Κορύζῃ] Quid proprie ſignificet, diſce ex v. Δ. VI. Translatum quid valeat optime te docebit Scholium novum. vide Dial. XX. c. 3. & Ἀλεξ. c. 20. locis a *T. Fabro* allatis ; quibus adde Συγγρ. c. 31. ubi πόλιν κορύζης συγγραφικῆς γέμουσαν pronuntia urbem ab inſulſo hiſtorico conditam, & Ἀπαιδ. c. 21. ἔπαυσεν αὐτὸν τῆς κορύζης. *M. du S.*

23. Παρὰ τὸ πῦρ] Vid. infra c. 37. Sed ubi oratio illa Luciani praecedens ? ea nempe quam ſe non nominato habitam a quodam refert capite 7. & ſequentibus. *M. du S.*

31. Τοῦ πράγματος διασκευὴ] Corrig. δράματος. Metaphora enim perpetua a theatris, & artificibus ſcenicis, ducta utitur ; quippe ſubjungit, τὸν μὲν ποιητὴν οἶδα, & mox, ἐτραγῴδει ὑπὲρ Σοφοκλέα, & inferius paulo, καὶ γὰρ τοῦτο πρὸς τὴν τραγῳδίαν ἦν, ἡ μεσημβρία, & ſub finem libelli (c. 37.) αὖθις ὁρῶ γελῶντά σε, ὦ καλὲ Κρόνιε, τὴν καταστροφὴν τοῦ δράματος. Itaque adeo

quae dicere de talibus ſolemus. Ac tu quidem e longinquo iſta & multo ſecurius: at ego apud ipſum ignem, & prius adhuc in magna audieatium multitudine iſta dixi, graviter ferentibus quibusdam, quotquot amentiam ſenis admirarentur. Erant autem, qui & ipſi illum riderent. Sed parum abfuit, quin diſcerptus tibi fuiſſem a Cynicis, ut a canibus Actaeon, aut ipſius Pentheus conſobrinus a Maenadibus.

3. Totus autem actionis apparatus hic fuit. Ipſum auctorem fabulae noſti, qualis fuerit, quasque tota vita dederit Tragoedias, ſupra Sophoclem & Aeſchylum. Ego vero cum primum veni in Elidem, ſtatim audiebam per Gymnaſium illorum Cynicum quendam, magna atque aſpera voce, conſueta illa, & iſtam de trivio vir-

ἃ λέγειν εἰώθαμεν περὶ αὐτῶν. σὺ μὲν οὖν πόῤῥω ταῦτα, καὶ μακρῷ ἀσφαλέστερον. ἐγὼ δὲ παρὰ τὸ πῦρ αὐτὸ, καὶ ἔτι πρότερον ἐν πολλῷ πλήθει τῶν ἀκροατῶν εἶπον αὐτά· ἐνίων μὲν ἀχθομένων, ὅσοι ἐθαύμαζον τὴν ἀπόνοιαν τοῦ γέροντος. ἦσαν δέ τινες, οἳ καὶ αὐτοὶ ἐγέλων ἐπ' αὐτῷ, ἀλλ' ὀλίγου δεῖν, ὑπὸ τῶν Κυνικῶν ἐγώ σοι διεσπάσθην, ὥσπερ ὁ Ἀκταίων ὑπὸ τῶν κυνῶν, ἢ ὁ ἀνεψιὸς αὐτοῦ ὁ Πενθεὺς ὑπὸ τῶν Μαινάδων.

Ἡ δὲ πᾶσα τοῦ [a] δράματος διασκευὴ, τοιάδε ἦν· τὸν μὲν ποιητὴν οἶσθα οἷός γε ἦν, καὶ ἡλίκα ἐτραγῴδει παρ' ὅλον τὸν βίον, ὑπὲρ τὸν Σοφοκλέα, καὶ τὸν Αἰσχύλον. ἐγὼ δ' ἐπεὶ τάχιστα εἰς τὴν Ἦλιν ἀφικόμην, διὰ τοῦ γυμνασίου αὐτῶν ἐπήκουον ἅμα Κυνικοῦ τινος, μεγάλῃ καὶ τραχείᾳ τῇ φωνῇ τὰ συνήθη ταῦτα, καὶ [b] ἐκ τριόδου τὴν ἀρετὴν ἐπιβοω-

a Δράματος] Πράγματος Edd. haec priores. *b* Ἐκ τριόδου τὴν ἀρετὴν] Τὴν ἐκ τρ. ἀρ. *T. F. ibr.* Nihil juvant libri.

32. Τὸν μὲν ποιητὴν οἶσθα] Οὐχ ὅτι ποιητὴς ἦν Περεγρῖνος, διὰ τοῦτο ποιητὴν νῦν αὐτὸν καλεῖ. ἀλλ' ἐπειδὴ τραγικόν τι πρᾶγμα διείργασαι μεγάλης συμφορᾶς αἴτιον ἑαυτῷ, καὶ οἷα οἱ τραγῳδοποιοὶ γράφουσι· διὰ τοῦτο καὶ διασκευῆς ἐμνημόνευσε σκηνικοῦ πράγματος, καὶ αὐτὸν ποιητὴν εἶπεν, ὡς τοιαύτης τραγῳδίας εἰσαγωγέα. *V.*

adeo non eſt quod quis de emendatione noſtra poſſit dubitare. *T.F.*

Ibid. Δράματος] Hanc *T. Fabri* emendationem in textum, invitis libris noſtris omnibus recepimus, in quibus eſt πράγματος vid. c. 37. *M. du S*

35. Διὰ τοῦ γυμνασίου αὐτῶν] Διὰ τῶν γυμνασίων αὐτοῦ. Αὐτοῦ pro ἐκεῖ. Sic inferius p. 741. Ἀπήειν ὀψόμενος τοὺς ἀθλητάς. *Th. M.*

Διὰ τοῦ γυμνασίου αὐτῶν] *Illorum gymnaſio illectus*, ait interpolator veteris interpretis, doctus, Jupiter, νὴ τὴν ἀρνακίδα. Sed fallitur μανικὸν ὅσον. Non vidit, Lucianum, dum Olympiam venit, *per Eleorum gymnaſium tranſiſſe.* Pauſanias in Eliacis (p. 201. 44.) inter ea quæ ἄξια μνήμης putat, hujus gymnaſii, quod ipſe vetus gymnaſium vocari ait, mentionem facit, additque, καὶ ὅσα ἐς τοὺς ἀθλητὰς πρὶν ἢ ἐς Ὀλυμπίαν ἀφικνεῖσθαι, ἐν τούτῳ σφίσι τῷ γυμνασίῳ δρᾷν καθέστηκε. *T. F.*

Διὰ τοῦ γυμνασίου αὐτῶν] Suſpecta videntur. Scribendum erat alioquin διὰ τὸ γυμνάσιον αὐτῶν, ſeu potius διὰ τὰ γυμνάσια αὐτῶν. *F. G.*

Διὰ τοῦ γυμν. &c.] Pag. ad quam *Marcil.* remittit, aut male eſt expreſſa, aut ex Edit. deſumta, quam nos non poſſidemus; ſed invenitur hac Diſſert. c. 31. *J. F. R.*

38. Ἐκ τριόδου τὴν ἀρετὴν] Emenda, τὴν ἐκ τριόδου ἀρετὴν, longe enim aliud eſt, ἐπιβοᾶσθαι τὴν ἀρετὴν ἐκ τριόδου, & τὴν ἐκ τριόδου ἀρετὴν ἐπιβοᾶσθαι. Prius illud nihil ad hunc locum facit. Vocat autem Lucianus τὴν ἐκ τριόδου ἀρετὴν, quia nil niſi de virtute loquebantur iſtæc ἐκτρώματα σοφίας. Inde eſt quod in *Timone* (c. 9. f.) Jupiter perquam facetiſſime dicit, ὥστε ἡ ἐπιβυσάμενον χρὴ τὰ ὦτα καθῆσθαι, ἢ ἐπιτριβῆναι πρὸς αὐτῶν (φιλοσόφων) ΑΡΕΤΗΝ ΤΙΝΑ, καὶ ἀσώματα, καὶ λήρους μεγάλῃ φωνῇ ξυνειρόντων. Quo loco vocula hæc ΤΙΝΑ innuit tritum quid & tralatitium. Ita & in *Gallo* (c. 11.) Micyllus de Philoſopho neſcio quo loquens ait: καὶ ΑΡΕΤΗΝ ΤΙΝΑ πρός με διεξιὼν καὶ διδάσκων, &c. Niſi quod non lubet ἐν οὐ δέοντι σοφίζεσθαι, locum illuſtriſſimum *Plauti*, qui a nemine hactenus intellectus eſt, poſſem emendare:

—— conferunt ſermones inter ſeſe drapetæ,
Obſtant, obſiſtunt, incedunt cum ſuis ſententiis;

Verum id alibi a me præſtitum eſt. Quippe legendum demonſtravi,

—— conferunt ſermones inter ſeſe de arete.

T. F.

Ibid.

βοωμένου, καὶ ἅπασιν ἁπαξαπλῶς λοιδορουμένου, εἶτα κατέληξεν αὐτῷ ἡ βοὴ ἐς τὸν Πρωτέα· καὶ ὡς ἂν οἷός τε ὦ, πειράσομαί σοι αὐτὰ ἐκεῖνα ἀπομνημονεῦσαι, ὡς ἐλέγετο. σὺ δὲ γνωριεῖς δηλαδὴ, πολλάκις αὐτοῖς παρεστὰς βοῶσι.

Πρωτέα γάρ τις, ἔφη, κενόδοξον τολμᾷ λέγειν, ὦ γῆ, καὶ ἥλιε, καὶ ποταμοὶ, καὶ θάλαττα, καὶ πατρῷε Ἡράκλεις; Πρωτέα, τὸν ἐν Συρίᾳ δεθέντα, τὸν τῇ πατρίδι ἀνέντα πεντακισχίλια τάλαντα, τὸν ἀπὸ τῆς Ῥωμαίων πόλεως ἐκβληθέντα, τὸν τοῦ Ἡλίου ἐπισημότερον, τὸν ἀνταγωνίσασθαι καὶ αὐτῷ τῷ Ὀλυμπίῳ δυνάμενον. ἀλλ᾽ ὅτι διὰ πυρὸς ἐξάγειν τοῦ βίου διέγνωκεν ἑαυτὸν, εἰς κενοδοξίαν τινὲς τοῦτο ἀναφέρουσιν. οὐ γὰρ Ἡρα-

tutem inclamantem, maledicentemque ſimpliciter omnibus. Tum exibat illi clamor in Proteum: & quantum potero, ſtudebo ipſa tibi illa, uti prolata ſunt, referre. Tu vero agnoſces nimirum, qui ſaepe clamantibus adſtiteris.

4. *Proteum ergo*, inquit, *vanae cupidum gloriae dicere quisquam audet? o terra, & ſol, & flumina, & mare, & familiaris Hercules! Proteum illum vinctum in Syria, illum condonantem patriae ſuae quinquies mille talenta? illum Romanorum urbe ejectum, ſole illum inſigniorem, illum qui cum ipſo certare poſſit Olympio. Sed quod per ignem educere ſe de vita decrevit; ad vanam gloriam nonnulli hoc referunt. Nonne enim ſic Hercu-*

Ibid. Ἀρετὴν] Adde locis a *T. Fabro* allatis, Δικ. c. 11. ἀκούω γε αὐτῶν ἀεὶ κεκραγότων, καὶ ἀρετήν τινα, καὶ ἰδέας, καὶ φύσιν, καὶ ἀσώματα διεξιόντων, ἄγνωστα ἐμοὶ καὶ ξένα ὀνόματα. Pan autem loquitur. *M. du S.*

43. Σὺ δὲ γνωριεῖς] Interpres, *Tu vero hæc plane ita ſe habere cognoſces.* Atqui non ita eſt, ſed uti dicam. Metuit Lucianus ne ſibi a quoquam oratio Cynici adſcribatur; id quo ne fiat, ait, ὡς ἐλέγετο, additque, *Quam orationem facile agnoſces, qui hujusmodi canes ſaepe latrantes audieris.* Quæ ſententia longe alia eſt. *T. F.*

46. Ὦ γῆ καὶ ἥλιε] Ridet Lucianus, τὴν ὀγκηρὰν φληναφίαν τοῦ ἐπιφωνήματος. *T. F.*

47. Πατρῷε Ἡράκλεις] Videlicet Herculem quaſi πατριάρχην, ſeu familiæ ſuæ principem haberi volebant Cynici, ſeque veluti Ἡρακλίσκους τινὰς jactitabant. *T. F.*

48. Δεθέντα] Ob Chriſtianiſmum. vid. c. 11. & 12. *M. du S.*

Ibid. Τῇ πατρίδι] Vide c. 15. & veram ſummam c. 14. Haec autem Cynici ſumma efficit fere integrum quem vocant *millionem* librarum Anglicanarum, id eſt, decies centena millia. *M. du S.*

49. Πεντακισχίλια τάλαντα] Ἐπιτραγῳδεῖ Theagenes. Peregrini enim facultates, ut ἐκ τῶν μετὰ ταῦτα conſtabit, xv. talenta non exſuperabant. *T. F.*

Πεντακισχίλια] Ὑπερβολικῶς. Inferius Lucianus c. 14. πεντεκαίδεκα τάλαντα dixit. *F. G.*

Ibid. Ἀπὸ — ἐκβλ.] Vide cap. 18. *M. du S.*

51. Τῷ Ὀλυμπίῳ] Subaudi Διΐ. *F. G.*

54. Οὐ γὰρ Ἡρακλῆς οὕτως;] Igne mori multi glorioſum putarunt, inter quos etiam fuit Calanus, qui ſe ultro incendio obtulit, cum jam mori decreviſſet. *Nicolaus Damaſcenus* & Philoſophus & Hiſtoricus ſcribit a ſe viſum Zarmanochegam Indum, qui ſatis fortunatus Athenis ſe cremavit, quod abunde vixiſſet, in cujus tumulo ita inſcriptum fuit. Ζαρμανοχηγὰς Ἰνδὸς ἀπὸ Βαργόσης κατὰ τὰ πάτρια Ἰνδῶν, αὐτὸν ἀπαθανατίσας κεῖται. *G. C.*

55. Διόνυσος] Unde Antipater Sidonius de Hercule & Baccho,

— οἱ δ᾽ ἀπὸ γαίης
Ἦλθον ἐς ἀθανάτους ἐκ πυρὸς ἀμφότεροι.

T. F.

Διόνυσος] De Aeſculapio vid. Θ. Δ. XIII. De Baccho quid adferat *T. Faber* legiſti. Ego alibi de eo me legere nihil memini, praeter combuſtam fulmine matrem ſervatumque a Jove infantem; nec ad aliud alludi exiſtimo. *M. du S.*

58. Θεαγένης] Philoſophus Cynicus. *T. F.*

Ibid. Τοῦτο γὰρ — ἐκαλεῖτο] Sic & *Long. Paſt.* 2. p. 74. Ed. *Jung.* & IV. 112. Ed. *Moll.* Item *Alciphr.* III. p. 406. *J. F. R.*

64. Πῶς] Haud facile crediderim Lucianum tam curioſum & jam Philoſophorum acrem ſpectatorem, ignoraſſe quae Olympiade proxime antecedente a Peregrino deſignata eſſent & promiſſa, etiamſi ludis ipſe non interfuiſſet, quod tamen haud temere ſtatuendum eſt ob rationes deinde adducendas. Quid ergo? Nempe, ut ſcenae ſerviat haec nunc quaerit, ut res tota melius & plenius ob oculos Lectorum mox ponatur. Quod & adhibito mox larvato oratore, ſub quo ipſe latere voluit, abunde praeſtitum leges. *M. du S.*

66. Ἐπήκουον οὖν τὰ λοιπὰ] Verba hæc plane amittunt elegantiam, ſi reddantur cum interprete *verum audiebam reliqua cum verba funderet, ac mirificis laudibus Proteum extolleret.* Narrat hic Lucianus, ſe audiviſſe quendam Theagenem φωνῇ μεγάλῃ καὶ τραχείᾳ in trivio virtutes latrantem, & deinde de Proteo ſeu Peregrino dixiſſe, ſane qui clamat voce magna & aſpera, gravate verba, & non niſi magno cum labore niſuque pronuntiat; *fundere verba* ii dicuntur qui prompta, facili, atque plena oratione utuntur; ſic *fluentia ver-*

cules? Non enim Aeſculapius ac Bacchus fulmine? Non enim ultima aetate in crateras Empedocles?

5. Cum vero dixiſſet iſta Theagenes, hoc enim clamoſo illi nomen erat, interrogo adſtantium aliquem, *Quid vellet ſibi illud de igne, aut quid ad Proteum Hercules atque Empedocles?* Ille, *Non ita multo poſt*, inquit, *cremabit ſe ipſe Proteus Olympiis. Quomodo*, inquam, *aut, qua de cauſſa?* Tum ille reſpondere parabat; clamabat autem Cynicus, ut alium exaudire non poſſes. Audivi igitur profundentem reliqua, & admirabiles quoſdam dicendi exceſſus de Proteo proferentem. Nam Sinopenſem il-

κλῆς οὕτως; οὐ γὰρ Ἀσκληπιὸς καὶ Διόνυσος κεραυνῷ; οὐ γὰρ τὰ τελευταῖα Ἐμπεδοκλῆς εἰς τοὺς κρατῆρας;

Ὡς δὲ ταῦτα εἶπεν ὁ Θεαγένης (τοῦτο γὰρ ὁ κεκραγὼς ἐκεῖνος ἐκαλεῖτο) ἠρόμην τινὰ τῶν παρεστώτων, τί βούλεται τὸ περὶ τοῦ πυρὸς, ἢ τί Ἡρακλῆς καὶ Ἐμπεδοκλῆς πρὸς τὸν Πρωτέα; ὁ δὲ, Οὐκ εἰς μακρὰν, ἔφη, καύσει ἑαυτὸν ὁ Πρωτεὺς Ὀλυμπίασι. Πῶς, ἔφην, ἢ τίνος ἕνεκα; εἶτα ὁ μὲν ἐπειρᾶτο λέγειν· ἐβόα δὲ ὁ Κυνικὸς, ὥστε ἀμήχανον ἦν ἄλλου ἀκούειν. ἐπήκουον οὖν τὰ λοιπὰ, ἐπαντλοῦντος αὐτοῦ, καὶ θαυμαστάς τινας ὑπερβολὰς διεξιόντος κατὰ τοῦ Πρωτέως· τὸν μὲν γὰρ Σινωπέα, ἢ τὸν διδάσκαλον

verba apud Auctorem carminis ad Piſon. Et *fluens cantus* apud *Valer. Flacc.* lib. 3. Argonaut. v. 158. εὔροια λόγων apud *Ælian.* lib. 8. c. 12. ποικ. occurrunt. vix habent Latini, quo elegantiam illam, quæ in verbis Luciani eſt, exprimant; niſi circumlocutione utantur, ut, exaudiebam *cum magno conatu reliqua dicentem.* Quo reſpiciunt etiam illa quæ ſequuntur: ταῦτα ξὺν πολλῷ ἱδρῶτι διεξελθὼν ἐδάκρυε γελοίως. Et p. 43. ἐγὼ δὲ ἀφεὶς αὐτὸν διαῤῥηγνύμενον. *ego relinquens illum, qui ſe vociferatione rumpebat.* Adde quod ἐξαντλέω ſemper de re moleſta & gravi dicatur. *Euripid* Med. v. 79.

Ἀπωλόμεσθ' ἄρ' εἰ κακὸν προσοίσομεν
Νέον παλαιῷ, πρὶν τὸ δ' ἐξηντληκέναι.

Priusquam illud malum exhauſtum ſit. Et *Alceſt.* v. 354.

— ἀλλ' ὅμως βάρος ψυχῆς ἀπαντλοίην ἄν.

Quomodo *exhaurire dolorem* & alia apud Latinos paſſim leguntur. *Giſb. Cuperus* Obſerv. l. 3. c. 2. *Almel.*

Ἐπήκουον οὖν τὰ λοιπὰ, ἐπαντλοῦντος αὐτοῦ καὶ θαυμαστάς τινας ὑπερβολὰς διεξιόντος κατὰ Πρωτέως.] Clariſſimus quidam & Ampliſſimus Vir, ut patet ex ejus nota *Amſt.* editioni pag. 562. allita, videtur in Luciano legiſſe ἐξαντλοῦντος, cujus cauſſam nullam video. Et tamen tota Viri Cl. animadverſio in ἐξαντλέω eſt poſita. At ἐξαντλέω & ἐπαντλέω ſunt diverſiſſima; illud eſt *exhaurio*, hoc *infundo*. Id quod patet ex tritiſſimo proverbio, ἐς Δαναΐδων πίθον ἐπαντλεῖν. quo & utitur Noſter; apud quem etiam in *Timone* c. 18. ait Plutus, ὥστε ἐς τὸν Δαναΐδων πίθον ὑδροφορήσειν μοι δοκῶ, καὶ μάτην ἐπαντλήσειν, τοῦ κύτους μὴ στέγοντος. *Quare in Danaidum dolium aquam ingeſturus mihi videor, & incaſſum infuſurus, fundo non continente.* Male quoque culpatur hic Interpres, qui ἐπαντλοῦντος αὐτοῦ vertit, *quum verba funderet.* Interpretem ſatis defenderit *Budaeus*, ex *Syneſio* proferens ἐπαντλεῖν τῶν λόγων, idque cum Cicerone *fundere*; cum Plauto *funditare verba* interpretans. Caeterum nimis crebro haec loquendi forma, ἐπαντλεῖν λόγους, *verba fundere, copioſe de re quapiam dicere*, ab ipſo Luciano noſtro eſt uſurpata, quam ut ea ignorari, multo minus damnari debuerit. In *Jove Tragoedo* c. 50. Τιμοκλῆς τὰ κοινὰ ταῦτα καὶ καθ' ἡμέραν ἄλλα ἐπ' ἄλλοις εὐπερίτρεπτα πάντα ἐπαντλεῖ. *Timocles vulgaria haec & quotidiana, alia ſuper alia, omnia refutatu neutiquam difficilia, ingerit.* Sic Charon ſermoni ſuo multos immiſcens verſus Homeri, dicitur πολὺν τὸν Ὅμηρον ἐπαντλεῖν, in *Contemplantibus* c. 23. Pro ἐπαντλέω eodem uſu poſuerunt Graeci & καταντλέω. in *Demoſthenis Encomio* c. 16. ἢ πού γε διανοῇ καταχεῖν μου τῶν ὤτων, ὥσπερ βαλανεὺς καταντλήσας τὸν λοιπὸν λόγον; *Num in animum inducis implere mihi aures, inſtar balneatoris, reliquum ſermonem exhauſtum in me fundens?* In *Lexiphane* c. 17. τοσοῦτον βόρβορον συνεράνισας, κατήντλησάς μου μηδέν σε δεινὸν εἰργασμένου. (male in Salmurienſi hic εἰγκασμένον excuſum.) *Tantum coeni undiquaque corraſum in me, qui nullam tibi intuli injuriam, effudiſti.* Paullo ante pro eo dixerat κατασκεδάται· ait enim illic, Καὶ ἢν μὴ τάχιστα ἐξεμέσω ταῦτα πάντα, ὁπόσα διεξελήλυθας, εὖ ἴσθι, κορυβαντιάσειν μοι δοκῶ, περιβομβούμενος, ὑφ' ὧν κατεσκέδασάς μου ὀνομάτων. *Ac niſi quamprimum omnia illa, quae recitaſti, evomuero, certo ſcias, videor mihi mox inſania fore correptus, circumſtrepentibus me illis nominibus, quae in me modo effudiſti.* Sic in *Eunucho* c. 2. ὅλας ἁμάξας βλασφημιῶν κατεσκέδασαν ἀλλήλων. *Integra convitiorum plauſtra invicem in ſe effuderunt.* Caeterum τὸ ἐπαντλέω verbum reſtituendum eſt Scholiaſtae anonymo *Homeri*: apud quem quum ad Il. Α. vſ. 176. ἀφύξειν exponitur per ἀπαντλήσειν, lege ἐπαντλήσειν. idque congruens eſt cum verbo ſequenti προσωρεύσειν, *accumulaturum eſſe*, quod ab Scholiaſta expoſitionis cauſa additur. *J. J.*

67. Ἐπαντλοῦντος] Ἐπαντλεῖν contrarium eſt τοῦ ἐξαντλεῖν. Alibi εἰς Δαναΐδων πίθον ἐπαντλεῖν. *F. G.*

69. Σινωπέα] Diogenem. *M. du S.*

71. Σω-

λον αὐτοῦ Ἀντισθένη, οὐδὲ παραβάλλειν ἠξίου αὐτῷ, ἀλλ' οὐδὲ τὸν Σωκράτη αὐτόν· ἐκάλει δὲ τὸν Δία ἐπὶ τὴν ἅμιλλαν. εἶτα μέντοι ἔδοξεν αὐτῷ ἴσους πως φυλάξαι αὐτοὺς, καὶ οὕτω κατέπαυσε τὸν λόγον.

Δύο γὰρ ταῦτα, ἔφη, ὁ βίος ἄριστα δημιουργήματα ἐθεάσατο, τὸν Δία τὸν Ὀλύμπιον, καὶ Πρωτέα· πλάσται δὲ καὶ τεχνῖται, τοῦ μὲν Φειδίας, τοῦ δὲ ἡ φύσις· ἀλλὰ νῦν ἐξ ἀνθρώπων εἰς θεοὺς τὸ ἄγαλμα τοῦτο οἰχήσεται, ὀχούμενον ἐπὶ τοῦ πυρὸς, ὀρφανοὺς ἡμᾶς καταλιπόν. ταῦτα ξὺν πολλῷ ἱδρῶτι διεξελθὼν, ἐδάκρυε μάλα γελοίως, καὶ τὰς τρίχας ἐτίλλετο, ὑποφειδόμενος μὴ πάνυ ἕλκειν, καὶ τέλος ἀπῆγον αὐτὸν λύζοντα μεταξὺ τῶν Κυνικῶν τινες, παραμυθούμενοι.

Μετὰ δὲ τοῦτον ἄλλος εὐθὺς ἀναβαίνει, οὐ περιμείνας διαλυθῆναι τὸ πλῆθος, ἀλλὰ ἐπ' αἰθομένοις τοῖς προτέροις ἱερείοις ἐπέχει τῶν σπονδῶν. καὶ τὸ μὲν πρῶτον ἐπὶ πολὺ ἐγέλα, καὶ δῆλος ἦν νειόθεν αὐτὸ δρῶν· εἶτα ἤρξατο ὧδέ πως· ἐπεὶ ὁ κατά-

olum, aut illius magiſtrum Antiſthenem, ne comparare quidem illi dignabatur, ſed nec ipſum Socratem: Jovem potius ad certamen illud provocabat. Deinde tamen viſum illi eſt aequo aliquatenus faſtigio utrumque ſervare, atque ita orationem finiit:

6. *Haec nempe duo*, inquit, *opera praeſtantiſſima ſpectavit orbis, Olympium Jovem & Proteum. Fictores & artifices alterius Phidias, alterius vero natura. At nunc de hominibus ad Deos hoc ſimulacrum abibit, invectum igni, nobis relictis orphanis.* Iſta multo cum ſudore ubi pronunciaſſet, ploravit ridicule, & crines ſibi vellit, *aliquantum* tamen parcens, ne nimis traheret. Tandem gannientem adhuc Cynicum quidam velut conſolantes abducunt.

7. Poſt hunc vero alius ſtatim eſcendit, dilabi multitudinem non paſſus, ſed ardentibus adhuc prioribus extis infundens libamina. Ac primo quidem multum riſit, quod ex imis illum praecordiis facere, appareret. Tum ita fere exorſus eſt: *Quando-*

71. Σωκράτη] Nihil variare Edd. addiderat *Solan.* An quia Σωκράτην quaeſivit? Ut ſupra *Paraſ.* c. 19. (ubi tamen *Fl.* etiam Σωκράτη) ſed utramque terminationem probam eſſe oſtendimus l. d. *J. F. R.*

76. Δία τὸν Ὀλύμπιον] Opus Phidiæ, ex ebore & auro. Deſcribitur a Pauſania. *T. F.*

79. Τὸ ἄγαλμα τοῦτο] Nota duriorem metaphoram, ſed Cynico convenientem. Peregrinum enim intelligit, quem cum Jovis Olympii ſimulacro comparavit. Ita & mox. *T. F.*

80. Ὀρφανοὺς ἡμᾶς καταλιπ.] Reſpondent haec verbis *Evang. Joan.* XIV. 18. Οὐκ ἀφήσω ὑμᾶς ὀρφανούς: ad quae Rev. *Elſner.* ὀρφανοὺς tam parentes quam liberos *orbos* dici probat. *J. F. R.*

83. Τὰς τρίχας ἐτίλλετο] *Th. Mag.* v. τίλλω. *M. du S.*

87. Μετὰ δὲ τοῦτον ἄλλος] Hic anonymus, quo velut ὑποκριτῇ utitur Lucianus, ὁ τοῦ δράματος διδάσκαλος, Peregrinum ſuis coloribus depinget. *T. F.*

88. Ἀλλὰ ἐπ' αἰθομένοις] Metaphora a ſacris ducta: non poterat χαριέστερον hic noſter. *T. F.*

89. Ἐπ' αἰθομένοις] Μεταφορικῶς. *F. G.*

Ἐπ' αἰθομένοις] Non damnaverim repetitionem Praepoſitionis, ἐπ' αἰθομένοις ἐπέχει. ſed ſine fraude etiam fuerit, quod interpretatus ſum, ac ſi legeretur mutatione tenuiſſima ἔτι αἰθομένοις. *J. M. G.*

90. Ἐπὶ πολὺ] Delerat *Solan.* ἐπί. Ego nondum, niſi auctoritas acceſſerit; etſi ἐπὶ πολὺ, *diu*, hic revera minus placet, quam ſimplex πολὺ, multum, i. e. *effuſe* riſit. *J. F. R.*

91. Νειόθεν] Homericum. *J. B.*

Νειόθεν] Poëtica vox eſt. Videlicet alludit ad locum *Homeri*, primulo initio Iliad. K.

Νειόθεν ἐκ κραδίης — *T. F.*

Νειόθεν] *Homer.* Il. K. 10. *M. du S.*

94. Τὰ Ἡρακλείτου δάκρυα] *Juvenalis* X. de Democrito & Heraclito,

Jamne igitur laudas, quod de ſapientibus alter
Ridebat, quoties de limine moverat unum
Protuleratque pedem; flebat contrarius alter?

T. F.

5. Οἷόν τι τὸ ἄγαλμα] Iterum ridet φορτικὴν illam metaphoram Theagenis. Eodem mox ſpectat, cum de Canone Polycleti loquitur. *T. F.*

11. Ὁ τοῦ Πολυκλείτου κανών· Ἐπεὶ] Ὁ τοῦ Πολυκλείτου κανὼν, ἐπεί. *Th. M.*

Ὁ τοῦ Πολυκλείτου κανὼν] *Plinius* XXIV. *Idem* (Polycletus) *& Doryphorum viriliter puerum fecit, & quem Canona artifices vocant, lineamenta artis ex eo petentes, velut a lege quadam.* Hujus Canonis meminit quo-

doquidem execrabilis ille iſte Theagenes finem impuriſſimae orationis ſuae Heracliti fecit lacrimas; ego e contrario a Democriti riſu incipiam, & denuo riſit tantum, ut etiam noſtrum plures ad riſus ſocietatem pertraheret.

ρατος Θεαγένης τέλος τῶν μιαρωτάτων αὐτοῦ λόγων τὰ Ἡρακλείτου δάκρυα ἐποιήσατο, ἐγὼ κατὰ τὸ ἐναντίον ἀπὸ τοῦ Δημοκρίτου γέλωτος ἄρξομαι· καὶ αὖθις ἐγέλα [a] ἐπιπολὺ, ὥστε καὶ ἡμῶν τοὺς πολλοὺς ἐπὶ τὸ ὅμοιον ἐπεσπάσατο.

8. Dein ſe convertens, *Aut quid enim aliud*, inquit, *viri*, *faciendum eſt*, *ubi audimus dictiones adeo ridiculas*, *videmus autem viros ſenes deſpuendae cujusdam gloriolae cauſſa tantum non ſaltare in caput in publico. Ut autem ſciatis, quale ſimulacrum ſit jam comburendum, me audite, qui diligenter obſervavi illius animum, & vitam exploravi: quaedam vero de civibus iſtius exquirendo cognovi, iisque, qui neceſſitate quadam recte iſtum noſſe debebant.*

Εἶτα ἐπιστρέψας ἑαυτὸν, Ἢ τί γὰρ ἄλλο, ἔφη, ὦ ἄνδρες, χρὴ ποιεῖν ἀκούοντας μὲν οὕτω γελοίων ῥήσεων, ὁρῶντας δὲ ἄνδρας γέροντας δοξαρίου καταπτύστου ἕνεκα, μονονουχὶ κυβιστῶντας ἐν τῷ μέσῳ; ὡς δὲ εἰδείητε οἷόν τι τὸ ἄγαλμά ἐστι τὸ καυθησόμενον, ἀκούσατέ μου, ἐξ ἀρχῆς παραφυλάξαντος τὴν γνώμην αὐτοῦ, καὶ τὸν βίον ἐπιτηρήσαντος· ἔνια δὲ παρὰ τῶν πολιτῶν αὐτοῦ ἐπυνθανόμην, καὶ οἷς ἀνάγκη ἦν ἀκριβῶς εἰδέναι αὐτόν.

9. *Hoc enim fictum naturae manibus ſimulacrum*, *hic Polycleti canon*, *cum ad virilem aetatem perveniſſet*, *in Armenia deprehenſus in adulterio plagas accepit ſane multas*, *ac tandem ſaltu de tegulis effugit*, *obturatum raphano podicem auferens. Deinde adoleſcen-*

Τὸ γὰρ τῆς φύσεως τοῦτο πλάσμα καὶ δημιούργημα, ὁ τοῦ Πολυκλείτου κανὼν, [b] ἐπεὶ εἰς ἄνδρας τελεῖν ἤρξατο, ἐν Ἀρμενίᾳ μοιχεύων ἁλοὺς, μάλα πολλὰς πληγὰς ἔλαβε, καὶ τέλος κατὰ τοῦ τέγους [c] ἁλόμενος διέφυγε, ῥαφανῖδι τὴν πυγὴν βεβυσμένος· εἰ-

a Ἐπιπολὺ] Jam & ſic P. cum ante divideret. *b* Ἐπεὶ] Recte *B. S.* Aliae Ἔπει, quaſi nova periodus inciperet. *c* Ἁλόμενος] Sic omnes. Malim ἀλλόμενος.

4. Κυβιστῶντας] Κυβεύοντας. *G.* Lege κολυμβῶντας.
15. Διέφυγε, ῥαφανῖδι] Τοὺς μοιχοὺς γὰρ τοιαύτῃ ἀποτίνειν τοῖς παλαιοῖς ἔθος ποιεῖν. ἐπὰν γὰρ ἑάλω μετὰ * πολλὰς τὰς † ἄλλας, τελευτῶντες, ῥαφανῖδα τῇ πυγῇ τοῦ μοιχοῦ πάνυ ἁδρὰν ἔνειρον. *V.*

* Πολλὰς] Lege ποινὰς. *J. Gron.* Sed ſi ita legas, poſt ἄλλας reponito. *M. du S.*

† Ἄλλας] Ἄλλας αἰκίας *Voſſ.* ad Catull. p. 42. ubi non intellexit τελευτῶντες. *J. Gron.*

quoque in lib. *de Saltatione* (c. 75.) Lucianus. τὸ δὲ σῶμα κατὰ τὸν Πολυκλείτου Κανόνα ἤδη ἐπιδείξειν μοι δοκῶ. *T.F.*

15. Ῥαφανῖδι τὴν πυγὴν βεβυσμένος] Supplicium deprehenſorum in adulterio. τοὺς μοιχοὺς ταῖς ῥαφανῖσιν ἤλαυνον κατὰ τὰς ἕδρας. *Heſych.* huic ſupplicio inſuper addit depilationem & cineris calidi aſperſionem Scholiaſt. *Ariſtophan.* ad nubes. *J.B.*

Ῥαφανῖδι τὴν πυγὴν βεβυσμένος] Catullus:

At tum te miſerum, malique fati,
Quem attractis pedibus, patente porta

(hoc loco idem eſt ac πρωκτὸς)

Percurrent raphanique mugileſque.

Sed rem omnem optime deſcribit *Ariſtophanis* Schol. in νεφέλαις ad hunc verſum,

τί δ', ἢν ῥαφανιδωθῇ γε πειθόμενός σοι, τέφρᾳ τε τιλθῇ;

οὕτω γὰρ, ait οὗτος, &c. Neque enim vacat tranſcribere. Ceterum mihi obiter monendus eſt lector, verſum illum corruptum eſſe. Qui pote, inquies, cum ita planus ſit; ita facilis ſit? Atqui ita eſt. Nonne unâ ſyllabâ modulum ſui generis excedit? Lege itaque,

τί δ', ἢν ῥαφανιδωθῇ γε πεισθείς σοι, τέφρᾳ τε τιλθῇ;

T.F.

εἶτα μειράκιόν τι ὡραῖον διαφθείρας, τριχιλίων ἐξωνήσατο παρὰ τῶν γονέων τοῦ παιδὸς, πενήτων ὄντων, μὴ ἐπὶ τὸν ἁρμοστὴν ἀπαχθῆναι τῆς Ἀσίας.

Ταῦτα καὶ τὰ τοιαῦτα ἐάσειν μοι δοκῶ· πηλὸς γὰρ ἔτι ἄπλαστος ἦν, καὶ οὐδέπω ἐντελὲς ἄγαλμα ἡμῖν ἐδεδημιούργητο. ἃ δὲ τὸν πατέρα ἔδρασε, καὶ πάνυ ἀκοῦσαι ἄξιον, καίτοι πάντες ἴστε, καὶ ἀκηκόατε ὡς ἀπέπνιξε τὸν γέροντα, οὐκ ἀνασχόμενος αὐτὸν ὑπὲρ ἑξήκοντα ἔτη ἤδη γηρῶντα. εἶτα ἐπειδὴ τὸ πρᾶγμα διεβεβόητο, φυγὴν ἑαυτοῦ

tulum formoſum cum corrupiſſet, tribus millibus redemit ſe a parentibus pueri pauperculis, ne ad Praeſidem Aſiae deduceretur.

10. *Haec, & quae ſunt in hoc genere, placet omittere: argilla enim adhuc erat informis, nondum inde perfectum nobis ſimulacrum effictum fuerat. Quae autem patri fecerit, audire omnino operae pretium eſt. Quamquam noſtis omnes & audiiſtis, ut ſenem ſuffocaverit, non paſſus illum ultra ſexaginta annos jam ſeneſcere. Deinde cum pervulgatum eſſet facinus, exilio*

16. Τριχιλίων] Subaudi δραχμῶν. *F.G.*

Τριχιλίων ἐξωνήσατο] Vertunt *tribus nummorum millibus redemit*, in quibus vocem ſecundam ſubducta linea notavit Pater, qui haud dubie voluit intelligi τριχιλίων δηναρίων. Et merito. Quum manifeſte ſic intelligere appareat ipſum Lucianum ex *D. Meretr.* XI. ubi Charmides ait, καί τοι τοσαῦτα παρ' ἐμοῦ λαμβάνουσα, καὶ νῦν ἐπειδὴ χιλίας αἰτούσῃ οὐκ εἶχον διδόναι, ubi interpres ſimpliciter *mille petenti*, quum intelligat δραχμὰς, quomodo vertit in *Pſeudologiſta* cap. 30. πεντήκοντα καὶ ἑπτακοσίας ἐξέτισε *ſeptingentas & quinquaginta drachmas:* & ex Aſini loco manifeſtiore, καὶ πιπράσκει με πέντε καὶ εἴκοσιν Ἀττικῶν, ubi idcirco vertere etiam potuerunt *quinque & viginti drachmis Atticis.* Sic ergo debuerunt quoque cap. 8. in *Saturnalibus*, περὶ ταλάντων γε καὶ μυριάδων, ubi vertunt *talentis & decem nummum millibus.* *J.G.*

18. Ἐπὶ τὸν ἁρμοστὴν ἀπαχθῆναι τῆς Ἀσίας] Vox ἁρμοστὴς olim nomen fuit magiſtratus apud Spartiatas, qui mittebatur præfectus alicujus urbis aut regionis. At tempore Luciani pridem deſierat uſus ejus magiſtratus & vocis, nam ἀνθύπατος a Græcis, *Proconſul* a Latinis vocabatur magiſtratus, qui Roma miſſus Aſiam regebat. Nec video, quare hanc vocem a tanta antiquitate revocaverit Lucianus, ut deſignaret Romanum proconſulem, penes quem erat jus gladii ad punienda crimina. *Palm.* Intelligit Proconſulem. *Diodorus Siculus* lib. 13. exiſtimavit vocem eſſe Laconicam, vel Laconibus peculiarem. ὁ δ' ἐν τῇ πόλει καθεσταμένος ὑπὸ Λακεδαιμονίων ἡγεμὼν (ὃν οἱ Λάκωνες ἁρμοστὴν ἐκάλουν) &c. At ego de Laconibus dici ἁπλῶς non puto. *Xenophon* enim de Thebanis lib. VII. Ἑλληνικῶν uſurpavit, ut & *Plutarchus* in vita Demetrii, ubi Hieronymum hiſtoricum ait ἐπιμελητὴν καὶ ἁρμοστὴν Thebarum ab eo fuiſſe conſtitutum. Harmoſtæ aliter dicebantur ἁρμοστῆρες. *Xenoph.* lib. IV. alibi autem ἁρμόζοντες, quemadmodum ὁ πειράζων pro πειραστὴς, & ſexcenta alia. *T.F.*

21. Πηλὸς] Legend. *Caſaub.* ad illud Perſii, *udum & molle lutum es.* *J.B.*

28. Ἄλλων ἄλλοτε ἀμείβων] Id aliter Græci dicunt, γῆν πρὸ γῆς ἐλαύνεσθαι. *T.F.*

30. Θαυμαστὴν σοφίαν τῶν Χριστιανῶν ἐξέμαθε] Athenagoras Apologia. *Th. M.* Εἰρωνικῶς. *T.F.*

Θαυμαστὴν σοφίαν τῶν Χριστιαν.] Ironice hoc dici, non eſt, quod moneam. ſed vel ſic ſanctitatem Chriſtianae Religionis huic ſcurrae agnitam ſatis patet, qui neque hic neque in ſequentibus ullius eam ſceleris cum ignaro illius aetatis vulgo ream arguat. Non, ut *Tacitus, per flagitia inviſos, & odio humani generis noviſſima meritos*, dicit, (Ann. XV. 44.) aut *exitiabilem ſuperſtitionem.* Ipſi poſtea Chriſtiani ſuam religionem *Philoſophiae* nomine ſaepe appellarunt, uti apud Chryſoſtomum paſſim, aliosque Patres, videre eſt. *M. du S.*

32. Ἱερεῦσι καὶ γραμμ.] Chriſtianorum Doctores Judaeorum titulis, vir apud priores minime verſatus ornat; quorum poſteriorem Aegyptiis etiam alibi tribuit Β. πρ. c. 14. Φιλοψ. 34. & Μακρ. c. 4. Γραμματεῖς nullos apud noſtros illa aetate invenimus. Apud Chriſtianos illius temporis *Presbyteri*, vel *Epiſcopi* tantum audiebant. *M. du S.*

33. Καὶ τί γὰρ] Non vidit Interpres harum vocularum venuſtatem. *T.F.*

Ibid. Παῖδας αὐτοὺς ἀπέφηνε] Ita *Xenophon* in luculentiſſima illa de Ageſilao rege oratione, παῖδα ἀπέδειξε τὸν Τισσαφέρνην τῇ ἀπάτῃ. *T.F.*

34. Προφ. καὶ θιασάρχης, καὶ ξυναγ.] Et hi, excepto ſecundo, a Judaeis petiti tituli. De quibus ſingulis haec paucis accipe. Duplex apud Chriſtianos *Prophetarum* genus fuit; priores quibus a Spiritu ſancto actis futura praedicere dabatur. Ceſſaſſe hi cum Apoſtolis videntur. Poſteriores, doctores tantum, nullis extraordinariis ſpiritus donis inſtructi, quibus illi priores. Utrumque genus hoc prophetandi agnoſcunt, non perfunctorie legenti, ſacrae novi Teſtamenti ſcripturae. Quosnam, cum ſecundo loco θιασάρχης dicitur, indicare voluerit, incertum; vox enim a ſacris Ethnicorum deſumpta, in quod Chriſtianum munus quadret, non ſatis conſtat. Cum tamen ip[illegible] Chriſtiani nomen θίασος de ſuis conventiculis [illegible] reſpuerint, *principem Eccleſiae*, ſive *Epiſ[illegible]pum* vo[illegible]iſſe, vero abſimile non eſt. Συναγωγεὺς idem ferme [illegible] ſub alio nomine deſignat. *[illegible]u S.*

35. λάλ-

exilio a ſe damnatus oberravit aliam alia terra permutans.

καταδικάσας ἐπλανᾶτο, ἄλλην ἄλλοτε ἀμείβων.

II. *Quo quidem tempore etiam admirabilem Chriſtianorum ſapientiam edidicit, in Palaeſtina cum ſacerdotibus illorum & ſcribis verſatus. Et, quid multa? Brevi tempore, ut pueri juxta ſe viderentur omnes, effecit, Propheta ipſe, & chori illorum praeſul, & concionator, & ſolus omnia. Ac librorum alios interpretatus eſt, ac declaravit, multos ipſe conſcripſit: itaque Dei inſtar ipſum habebant, & utebantur legiſlatore, & ſuum ſcribebant antiſtitem. Nempe magnum illum ad-*

Ὅτεπερ καὶ τὴν θαυμαστὴν σοφίαν τῶν Χριστιανῶν ἐξέμαθε, περὶ τὴν Παλαιστίνην τοῖς ἱερεῦσι καὶ γραμματεῦσιν αὐτῶν ξυγγενόμενος. καὶ τί γάρ; ἐν βραχεῖ παῖδας αὐτοὺς ἀπέφηνε, προφήτης, καὶ θιασάρχης, καὶ ξυναγωγεὺς, καὶ πάντα μόνος αὐτὸς ὤν. καὶ τῶν βίβλων τὰς μὲν ἐξηγεῖτο, καὶ διεσάφει, πολλὰς δὲ αὐτὸς καὶ ξυνέγραφε, καὶ ὡς θεὸν αὐτὸν ἐκεῖνοι [a] ἡγοῦντο, καὶ νομοθέτῃ ἐχρῶντο, καὶ προστάτην ἐπέγραφον. τὸν μέγαν γοῦν

a Ἡγοῦντο] Sic Mſ. RG. Ἐδηγοῦντο Edd. male.

30. *Θαυμαστὴν σοφίαν τῶν Χριστιανῶν*] *Θαυμαστὴ μὲν οὖν, ὦ μιαρὲ, καὶ παντὸς * ἐπέκεινα θαύματος· εἰ δὲ σοὶ τοφλῷ ὄντι δὲ ἀλαζόνι τὸ κάλλος αὐτῆς ἀνεπίσκεπτον καὶ ἀθέατον. V.*

* Ἐπέκεινα] Scripſit, credo, ἐπινικᾷ. *M. du S.*

35. Πάντα μόνος] Dixerunt ad *Petron*. Apparet ex hoc Dialogo, fruſtra eos eſſe qui Lucianum noſtrum contendunt olim fuiſſe Chriſtianum. *J. B.*

Πάντα μόνος αὐτὸς ὢν] *Alciphr*. II. 3. p. 236. ἐγὼ γὰρ αὐτῆς εἰμι πάντα. Ubi *Bergl*. plura ſimilia. Sed habuimus etiam ap. Noſtrum in *Tyrannicid*. c. 4. *J. F. R.*

36. Τῶν βίβλων] Hinc diſce quanta veneratione ſacros tum proſequerentur Libros; quibus explicandis tam inſignem ſui cultus partem, ut vel alienis res innoteſceret, tribuerent. De *ſacris* enim *cum veteris tum novi Teſtamenti libris* hoc intelligendum minime dubium videri debet. At, inquies, nullo diſcrimine libros Peregrini ipſius mox his annumerat, cum addit, *& ab eo multos ſcriptos*. Quid mirum ſi vir ab his ſacris prorſus alienus diſcrimen illud ignorarit? Nec tamen eodem loco a Chriſtianis habitos diſerte ait: aut, ſi diceret, tam imperito harum rerum facile credendum fuit. Libros a ſe conſcriptos Peregrinus, hoc palam auctore, ut ſuos edidit; nec, ſi pro ſacris obtrudere voluiſſet, tam oſcitanter circa has res verſabantur Chriſtiani, quin mox fraudem & ſenſuri fuiſſent, &, ut par erat, reſpuituri. Nam quod liber unus aut alter ad tempus eis pro ſacro obtruſus eſt, paulo poſt, re rite ad examen revocata, rejectos ſcimus; nec quemquam in Canonem admiſſum, de quo non abunde Divinum eſſe conſtaret. *M. du S.*

37. Καὶ ὡς θεὸν αὐτ. ἐκ. ἡγοῦντο] Ultima vox ex Mſ. R. G. eſt; omnes enim impreſſi ἐδηγοῦντο corrupte. Genuinam eſſe quam ſequimur ſcripturam, ex ſequentibus patet. Putavit enim levis homuncio, Chriſtianae fidei prorſus ignarus, omnes a Chriſtianis pro Diis cultos, qui Religionis ſuae ſtrenuos ſe gererent aſſertores; quia conditorem ejus Chriſtum adorari ab iis compertum erat. Qua in re ratio eum & conjectura mirum quantum fefellit. *M. du S.*

38. Ἐκεῖνοι ἐδηγοῦντο] Reſtitue ad fidem Mſ. R. ἡγοῦντο. Res per ſe patet. *T. F.*

39. Προστάτην ἐπέγραφον] Veri hic aliquid dictum puto. Sed cum Chriſtianis fere ignota ſit vox προστάτης, deceptum credo Lucianum προστάτην audiviſſe, quem illi προεστῶτα dixerant; quo titulo inſignitos ſcimus illius aetatis Epiſcopos. Retinenda itaque vulgata ſcriptura, ſi genuinam Luciani ſcripturam velis; ſed de iis quos dixi, praeter uſum, intelligenda mens ſcribentis. Occurrit quidem προστάτις *Rom*. XVI. 2. & apud *Cyrillum* Cat. 6. Petrus & Paulus, τῆς Ἐκκλησίας προστάται, dicuntur. *M. du S.*

Ibid. Τὸν μέγαν γοῦν] Iſtæc vocula γοῦν, & ſenſus repente abruptus ſatis indicant, multa hic a Luciano adverſus Chriſtum ſcripta fuiſſe; quæ a majoribus noſtris, hominibus nimium piis, ſublata fuere. Hinc itaque eſt quod dixerat *Suidas*, Lucianum καθάπτεσθαι τοῦ χριστιανισμοῦ, καὶ αὐτὸν βλασφημεῖν τὸν Χριστὸν ἐν τῷ τοῦ Περεγρίνου βίῳ, (melius dixiſſet ἐν τῇ τοῦ Περεγρίνου τελευτῇ) hinc factum, ut in pleriſque Mſſ. Codd. non amplius extet Peregrinus. Bene tamen, quod hic non itidem fecere, ut apud Joſephum, quem (quod mirere) Origenes duobus tribuſve locis aſſerit contra Chriſtum ſcripſiſſe, & tamen hodie laudat. Quî factum? Nil enim facilius. In locum κατηγορίας ſuffecere ἐγκώμιον. O timidam pietatem! *T. F.*

Τὸν μέγαν γοῦν] Lege γάρ. *F G.*

Τὸν μέγαν γοῦν] De hujus loci integritate dubitat vir inter Criticos nobilis, cujus notam praemiſimus, eo praecipue inductus quod vocula γοῦν, nexum orationis indicare ſolita, nihil quo referatur habere ei viſa eſt. Non ego is ſum qui de rebus leviuſculis ullo

γοῦν ἐκεῖνον ἔτι σέβουσιν ἄνθρωπον, τὸν ἐν τῇ Παλαιστίνῃ ἀνασκολοπισθέντα, ὅτι καινὴν ταύτην τελετὴν εἰσήγαγεν ἐς τὸν βίον.

Τότε δὴ καὶ συλληφθεὶς ἐπὶ τούτῳ ὁ Πρωτεὺς, ἐνέπεσεν εἰς τὸ δεσμωτήριον. ὅπερ καὶ αὐτὸ οὐ μικρὸν αὐτῷ ἀξίωμα περιεποίησε πρὸς τὸν ἑξῆς βίον, καὶ τὴν τερατείαν, καὶ δοξοκοπίαν, ὧν ἐρῶν ἐτύγχανεν. ἐπεὶ δ᾽ οὖν ἐδέδετο, οἱ Χριστιανοὶ συμφορὰν ποιούμενοι τὸ πρᾶγμα, πάντα ἐκίνουν, ἐξαρπάσαι πειρώμενοι αὐτόν. εἶτ᾽ ἐπεὶ τοῦτο ἦν ἀδύνα-

huc venerantur hominem, illum cruci in Palaeſtina, ob introducta in vitam haec myſteria, affixum.

12. *Tum quidem deprehenſus eo in crimine Proteus in vincula conjectus eſt: quae ipſa res non parvam illi futurae vitae dignitatem conciliavit, & praeſtigiarum gloriaeque ſtudium, quae jam ante amabat. Cum igitur in vinculis eſſet, communem eam calamitatem rati Chriſtiani, nihil intentatum relinquunt, ut illum eripiant. Deinde ubi hoc fieri non poterat, mi-*

40. Σέβουσι τὸν ἄνθρωπον] Τὸν ἀληθῆ θεὸν, καὶ τέλειον ἄνθρωπον, τὸν τοῦ παντὸς, ὦ λῆρε, ποιητήν. *V.*

controverſiam movere amem: ſed in re praeſenti, ne cui fraudi ſit Viri Docti auctoritas, in ſententiamque non veram de hocce Luciani loco abripiantur, cavere hiſce viſum eſt. Duo ferme praeſtat, pro loco, vocula γοῦν. Aut enim dictum novo exemplo argumentove confirmat; aut artificioſe rem quaſi in medio relinquens, partem aliquam cauſae ſuo ſibi jure vendicat. Utrumlibet delige; quadrabit hic. Nam ſive argumentum inde peti velis; quia Chriſtum colunt Chriſtiani, vero ſimile fiet cultum etiam ab eisdem Peregrinum: quamvis enim diſpar ſit, longe diſpar! cauſa, neſcivere id Ethnici, ſimilemque ab omni parte putarunt. Sive rem quaſi in medio relinquens, id ſaltem de Chriſtianis aſſerere, in alio factitatum, voluerit; & ſic etiam optime ſibi conſtat oratio. Duplicem autem hunc vocis γοῦν uſum, apud noſtrum, ne longius abeam, facile in iis locis deprehendes quae numeri ſequentes indicabunt (θυσ. c. 1. ἀλ. c. 14. & Κρον. c. 4. & alibi paſſim.) Nihil ergo a nexu cum praecedentibus laborat hic locus. An & ſequentia apte cohaereant, reſtat ut expendamus. Negotium autem faceſſere videtur, quod mox ab exemplo Chriſti a ſuis culti ad hiſtoriam Peregrini rediens ſic infit; τότε δὴ καὶ συλληφθεὶς ἐπὶ τούτῳ &c. Quae verba qui feſtinantius legunt, mox aliquid deſiderant, ad quod illud ἐπὶ τούτῳ referatur; quaſi de Peregrino facinus aliquod inſigne narraſſet, quod ſimul cum aliis nonnullis (de Chriſto, ut ille ſuſpicatur) e medio ſit a ſuperſtitioſe piis hominibus ſublatum. Verum ut non abnuo, in aliis ſcriptoribus talia ab iis, quos dixi, male feriatis hominibus deſignata, quorum opera prorſus e medio ſuſtulerunt, aut manca, imo & quaedam dolo malo ſubfarcinata, reliquerunt; ita hic ſane nihil tale patratum pertendo. Nam quod illud ἐπὶ τούτῳ, ad ſcelus aliquod Peregrini, quod nunc exciderit, referri volunt, mox diluemus. Quaeſtionibus de Chriſtianis habendis uno opus erat hoc crimine, ſi *Chriſtiani* deferentur; ſeu quod adeo invaluiſſent calumniae, quibus nefanda vulgo perhibebantur inter ſe ſcelera patrare; ſeu quod religionum ubique receptarum ſubverſio, & adeo atheiſmus falſo iis affictus, omnia exſuperans ſcelera, nefas habebatur. Conſule, ſi lubet, de calumnia quam dixi, *Min. Felicem.* De quaeſtionibus vero, Plinii *epiſtolas.* Ἐπὶ τούτῳ, ergo & hic id ſolum deſignat quod ſupra dixit, nempe quod Chriſtianus & Chriſtianorum doctor maximi nominis; quod per ſe jam liquidum, ex abundanti tamen lubet confirmare ex ſequentibus; dimiſſus enim a Syriae Praefecto Peregrinus dicitur, quippe cui nihil aliud, quam quod Chriſtianus eſſet, crimini tunc datum eſt. *M. du S.*

Τὸν μέγαν γοῦν] Non apparet mihi hic lacunae indicium. Particula γοῦν commode lectorem revocat a Peregrino ad ea, quae de Chriſtianis dicere Lucianus voluit. Et quid poterant eradere homines magis contumelioſum his, quae adhuc legimus? Caeterum viderint, qui poſſunt, an non μέγαν hic dederit Lucianus, ſed μάγον, pervulgatum crimen, a Judaeis ortum, ut alia. *J. M. G.*

48. Οἱ Χριστιανοὶ συμφορὰν ποι. τὸ πρ.] Quam obſervantes fuerint praecepti, quod Apoſtol. I. ad *Hebr.* XIII. 3. verbis, μιμνήσκεσθε τῶν δεσμίων, ὡς συνδεδεμένοι, dedit, luculentiſſimo hic Lucianum declarare teſtimonio, monet Rev. *J. Elſn.* in Obſ. Philol. ad h. l. N. T. Conf. & c. 16. hujus Narrationis. *J. F. R.*

49. Πάντα ἐκίνουν] Subaudi λίθον. *F. G.* Nam πάντα λίθον & πέτρον κίνει eſſe Proverb. a Graecis ortum, vid. in *Eraſmi* Chiliad. p. 120. Sed & κινεῖν pro moliri, tentare, in aliis locutionibus uſitatum, ut κινεῖν τέχνην, *artem adhibere*, *Aphthon.* Fab. 4. pro *admonere* Noſter *Aſin.* c. 48. Κινεῖν παιδευτὴν. *Magiſtrum urguere*, *Liban.* Ep. 18. *J. F. R.*

54. Γραΐδια, χήρας τινὰς] Duplex hic, & utrumque ſane inſigne, Chriſtianae tum fortitudinis tum charitatis, documentum ex ipſo inimicorum ore audiri. Haud exiguum enim erat periculum, cui ſe ſic offerebant Chriſtiani, cum Chriſtianum eſſe vulgo capitale eſſet. Immemores tamen periculi accedebant, pars audituri docentem, alii conſolaturi, aut neceſſaria praebituri. Ut niſi ſuperſtitio mentes excaecaſſet, laudaturi fuiſſent vel ipſi Ethnici Religionem Chriſtianam, quae quod ipſi in perquam paucis, iisque eximiis

miniſterium omne reliquum non obiter, ſed ſummo ſtudio peragebatur. Et mane quidem ſtatim videres praeſto eſſe ad carcerem vetulas, viduas quasdam & orphanos. Qui vero honoratiores illorum, ii etiam corruptis carceris cuſtodibus intra apud iſtum pernoctabant. Deinde coenae inferebantur collaticiae, & ſacri illorum libri recitabantur, & praeclarus ille Peregrinus (hoc enim adhuc tum nomine cenſebatur) novus ab illis dicebatur Socrates.

τον, ἥγε ἄλλη θεραπεία πᾶσα οὐ παρέργως ἀλλὰ ξὺν σπουδῇ ἐγίγνετο· καὶ ἕωθεν μὲν εὐθὺς ἦν ὁρᾶν παρὰ τῷ δεσμωτηρίῳ περιμένοντα γραΐδια, χήρας τινὰς, καὶ παιδία ὀρφανά· οἱ δὲ ἐν τέλει αὐτῶν καὶ συνεκάθευδον ἔνδον μετ᾽ αὐτοῦ, διαφθείροντες τοὺς δεσμοφύλακας· εἶτα δεῖπνα ποικίλα εἰσεκομίζετο, καὶ λόγοι ἱεροὶ αὐτῶν ἐλέγοντο, καὶ ὁ βέλτιστος Περεγρῖνος (ἔτι γὰρ τοῦτο ἐκαλεῖτο) καινὸς Σωκράτης ὑπ᾽ αὐτῶν ὠνομάζετο.

Καὶ

miis amicis," mirati ſunt, viliſſimorum in ſpeciem hominum mentibus Fortitudinem tantam, tantamque amicitiam ingeneraverit. Vide quantis ipſe Lucianus officia ejusmodi amicis praeſtita in ſuo *Toxari* laudibus extulerit! Qui fit, ut quae in aliis admirantur, in aliis rurſus rideant & exſibilent? Summique heroes videantur qui amico in carcere adſint malorum participes, Chriſtiani, eadem aut majora praeſtantes, dementes habeantur? His autem lectis, quis vecordiam nuperorum quorundam hominum ſatis mirari poſſit, qui inter alias multas ejusdem farinae Calumnias, hanc Operi ſuo inſeruerunt, *Quod Chriſtiana Relligio nullibi ad Amicitiam hortetur?* Vetulae autem, quas memorat, *Diaconiſſae* videntur fuiſſe, de quibus conſule *G. Cavum* in libro quem *de primis Chriſtianis* ſcripſit, quique omnium manibus merito teritur p. 246. Adde *Orig.* c. Celſ. II. p. 141. & 144. *M. du S.*

57. Δεῖπνα ποικίλα] Quas cœnas vocat varias? an dapſiles, opiparas, & quas Terentianus paraſitus, &, poſt illum, *Horatius*, dubias appellat? Nil tale. δεῖπνα ποικίλα nil aliud ſunt, quam quod primi Chriſtiani ἀγάπας vocitabant; *cœnas ſacras* recte, opinor, dixeris. Cur autem ſit ita intelligendus hic locus, perquam facile poteſt demonſtrari vel hoc uno argumento, quod mox ſubjungit, καὶ ἱεροὶ λόγοι αὐτῶν ἐλέγοντο, *Sacras ibi conciones habitas fuiſſe.* Notandus hic locus ab iis fuerat, qui de naſcentis Eccleſiæ temporibus ſcripſere. Ridicule vero *Baronius*, qui, dum de Peregrino ageret, vertit, *omnis generis cœnas dubias.* *T. F.*

Δεῖπνα ποικίλα] De Chriſtianorum Agapis haec vulgo intelliguntur: merito; ſi ſimul obſervetur, oratorem illum Lucianeum ſeu Lucianum ipſum ſub larva illa, in malam id trahere partem, quippe cui non ſatis perſpecta Chriſtianorum inſtituta eſſent. Arrepta ergo *epularum* occaſione, in *comeſſationes* mox, qui carpendi erat animus, verterit; & nimis laute habitum ab iis Peregrinum palam narrat. Quod a *Baronio* rite obſervatum qui carpunt, nae illi in clara luce caecutire cenſendi ſunt. Frugi, omnino, ſobrii, minimeque luxui dediti primaevi illi Chriſtiani fuere; quis dubitet? At hic, quisquis eſt, nimis lautos fuiſſe etſi falſo aſſerat, ut non aſſeruerit, nemo efficiet. Non ſecus ac ſi caſtam aliquis, homo nequam, ſtupri inſimulaverit; probam, pudicamque eſſe evincas, mendacii arguas hominem: non ideo efficies, ut ille pudicam caſtamque dixerit. *Tertullianus* (ad Martyr. c. 1.) alimenta memorat a fidelibus ad eos miſſa. Quin *Julianus* ipſe Apoſtata (apud *Sozom.* V. 16.) Epiſtola ad Arſacium Sacerdotem Galatiae αἰσχρὸν γὰρ, εἰ τῶν μὲν Ἰουδαίων οὐδεὶς μεταιτεῖ, τρέφουσι δὲ οἱ δυσσεβεῖς Γαλιλαῖοι πρὸς τοῖς ἑαυτῶν καὶ τοὺς ἡμετέρους. (Cit. *Vinding.* p. 12.) *M. du S.*

Δεῖπνα ποικίλα] Agapas', adferente unoquoque aliquid, quod una conſumerent: hinc ποικίλα, non a luxu. *J. M. G.*

58. Λόγοι ἱεροὶ αὐτῶν] Latius haec verba patent; nec ſermonem tantum aut inter familiares ſolitas confabulationes notant, ſed cultum religioſum Luciano alibi etiam deſignant. (V. *de Dea Syr.* c. 11. ubi *myſterioſum.*) De Chriſtianis itaque hoc loco dicta, ſermones primo connotent neceſſe eſt, quibus ſpem vitae melioris alunt, patientiam, fortitudinemque iis dignam, quos Deus ſuos agnoſcat, ingenerent. Deinde preces, hymnos, verbi Divini meditationes, caeteraque quibus, orationis ope, cultus continetur divinus. His ſolabantur ſcilicet Chriſti cauſa vinctos; his taedium carceris fallebant. Quo quid praeſtantius aut laudabilius excogitari potuit? Quid inſignius Socratis habuit carcer, Paganiſmi totius admiratio? Quod ergo huic unico Philoſopho eximium fuit, id a Chriſtianis vulgo factitatum videmus; tantoque praeſtantius, quanto quae hi de immortalitate animae, beatitudineque futura afferebant, certiora iis & majora, quae ille in hanc rem diſſerebat, fuerunt. At eodem loco habet ridetque Epicureus & Socratem & Chriſtianos. Adde quod Peregrinus iſte impoſtor erat inſignis. Sed cur hoc Chriſtianis crimini detur, nulla ratio eſt. Quaſi vero nunquam alias bonis verba dederint callidi & ſceleſti homines? Nec diu tamen eos, ut ex ſequentibus patebit, fefellit. *M. du S.*

59. Ἔτι γὰρ τοῦτο ἐκαλεῖτο] Poſtea enim Proteus pro Peregrino dici cœptus, & adoptivo cognomine venerabilior factus, & quodammodo θειότερος. *T. F.*

60. Καὶ ὁ Σωκράτης] Vix quisquam factum credet, qui Chriſtianos illius aetatis norit, qui ſuos martyres confeſſoresve longe Philoſophis praeſtantiores ducebant.

Καὶ μὴν καὶ τῶν ἐν Ἀσίᾳ πόλεων ἔστιν, ὧν ἧκόν τινες τῶν Χριστιανῶν στελλόντων ἀπὸ τοῦ κοινοῦ, βοηθήσοντες, καὶ ξυναγορεύσοντες, καὶ παραμυθησόμενοι τὸν ἄνδρα. ἀμήχανον δέ τι τὸ τάχος ἐπιδείκνυνται, ἐπειδάν τι τοιοῦτον γένηται, δημόσιον. ἐν βραχεῖ γὰρ, ἀφειδοῦσι πάντων. καὶ δὴ καὶ τῷ Περεγρίνῳ πολλὰ τότε ἧκε χρήματα παρ' αὐτῶν ἐπὶ προφάσει τῶν δεσμῶν, καὶ πρόσοδον οὐ μικρὰν ταύτην [a] ἐποιήσατο. πεπείκασι γὰρ αὐτοὺς

13. *Quin etiam ex Aſiaticis quibuſdam urbibus, Chriſtianorum miſſu publico, venere quidam, adjuturi virum, & advocati ejus futuri, conſolaturique. Incredibilem enim alacritatem oſtendunt, ſi quid tale fiat publice. Ut enim breviter dicam, nulli rei parcunt. Itaque etiam Peregrino tum multae ab illis venere vinculorum cauſſa pecuniae, eumque reditum habuit ſibi non mediocrem. Perſuaſe-*

a Ἐποιήσατο] Ἐποιήσαντο Edd. male.

bant. Sed viro alioquin erudito & eloquenti in mentem non potuit hic non venire Socrates; cujus comparatione apud Ethnicos homines haud magno conatu riſum erat in Peregrinum conflaturus. *M. du S.*

62. Τῶν ἐν Ἀσίᾳ πόλεων] In Syria erat Peregrinus in vincula conjectus, ut liquido patet ex c. 4. & 11. & mox a Syriae Praefecto emiſſum audies: quod ideo obſervo, ne quem itineris ab eis ea cauſa ſuſcepti fugiat magnitudo, utque, quae deinde de Chriſtianorum celeritate & in univerſum cura adduntur, melius intelligantur. *M. du S.*

63. Ἀπὸ τοῦ κοινοῦ βοηθ.] Nihil ſane magnificentius de Chriſtianorum charitate praedicari potuit, cujus cura ac ſolicitudo non corpori tantum, etſi corporeis etiam neceſſitatibus ſubvenit, ſed animo potiſſimum conſulit; quem ratione & conſolationibus adverſus mala inſtruit & armat. Quin, quod majus eſt, ex ore hoc audis hominis id ipſum agentis, ut cum Peregrino Chriſtianos ludum jocumque habeat. Pauſanias in *vita Ariſtomenis* eadem ferme verba uſurpat p. 236. Ed. Ox. *Corn. Nep.* cui ea vita ſubjuncta eſt. ἄνδρας δὲ τῶν ἐν τέλει πέμπουσι παραμυθεῖσθαι Μεσσηνίους. &c. *Praemiſſis civitatum Principibus, qui ſocios conſolarentur.* *M. du S.*

65. Ἀμήχανον] Hoc propter ſuſceptum ab iis iter tam longum nunc addit; ut facilitatem Chriſtianorum, ad ſuam hiſtoriam magnopere facientem, oſtendat. Qua in re, dum prae ſtudio detrectandi, ut fit, res in medio poſitas male interpretando corrumpere enixiſſime conatur, eximium imprudens Chriſtianorum decus praedicat; & *ut ſapere videatur, coelum ipſum*, ut ait ille, *vituperat.* *M. du S.*

67. Γένηται, δημόσιον] Commate haec diſtinxit *Solan.* quod aberat ab Edd. *J. F. R.*

Ibid. Ἐν βραχεῖ γὰρ ἀφειδοῦσι πάντων] *Illico enim nulli rei parcunt.* Interp. Male. Vertendum enim fuerat: *Nam, ut paucis abſolvam, nulli rei parcunt.* Id παιδαρίων ἕνεκα monemus, niſi tamen ipſi per ſe viderent. *T. F.* Ego commate poſt γὰρ addito ſenſui conſului. *J. F. R.*

70. Πρόσοδον οὐ μικρὰν ταύτην ἐποιήσαντο] Corruptus locus, ſed qui facile poteſt emendari. Legi quippe debet, ἐποιήσατο, referrique ad Peregrinum, qui ex Chriſtianorum caritate *lucrum uberrimum fecit*; cujus cauſam mox affert, πεπείκασι γάρ, &c. Cum hæc ſcripſiſſem, animadverti, non aliter fuiſſe in codice veteris interpretis: vertit enim, *nec vulgarem rerum proventum lucrifaciebat.* Viden' tu interpolatio quid faciat? *T. F.*

71. Ἐποιήσαντο] Corrige ἐποιήσατο. *F. G.*

Ἐποιήσατο] Emendationem *T. Fabri* ut neceſſariam in textum admiſimus. Quid enim eſt, quod omnes Libri noſtri praeferunt ἐποιήσαντο? *M. du S.*

Ibid. Πεπείκασι γὰρ &c.] Chriſtianorum dogma. *F. G.*

Πεπείκασι] Chriſtianos hucusque levi quaſi armatura adortus, totis jam viribus cominus aggreditur; quippe quos primo dementes ac furioſos; mox callido & nequiſſimo cuique ad fraudem patentes facit. Incipit jam hinc totius Antiquitatis Ethnicae graviſſima in ſpeciem Chriſtianorum inſectatio, re ipſa praeſtantiſſimum teſtimonium. Quae enim duo ut dementiae ſtultitiaeque ſumma proponit argumenta, ea ipſa, rem recte putantibus, ſumma laus & eximia videbuntur merito ſapientia. Prius enim illud de Fide Chriſtianorum quantum ſit vide; quos ait *mortem ideo contempſiſſe* Non id agam ſane nunc, ut Fidei noſtrae ſanctiſſimae certiſſimaeque fundamenta, quam ſolide jacta ſint, oſtendam: majoris id quam harumce notarum eſt molis, neque hujus inſtituti; id modo mecum obſerves velim, nihil a noſtris magnificentius de Fide, Patientia, ac Fortitudine ſuorum unquam dici aut praedicari potuiſſe, quam ea ſunt quae huic veritatis extorſit vis, cum dicit *adeo mente captos, ut mortem immortalitatis ſpe contemnerent, eique ultro fere ſeſe offerrent.* (Hujus Conſtantiae meminit & *Plinius* ad Trajanum X. & Antoninus etiam Imp. apud *Euſeb.* IV. 13. Noſtros enim hic non allegabimus.) *Vinding.* p. 13. *M. du S.*

74. Ἑκόντες ἑαυτοὺς ἐπιδιδόασιν] Martyres noſtros deſignat, quos Epictetus vel Arrianus ajebat id facere ὑπὸ μανίας ἢ ὑπὸ ἔθους; quos enim ibi Galilæos vocat, nullus dubito quin ſint Chriſtiani, lib. IV. c. VII. *T. F.*

Ἑκόντες] Non itaque verbis tantum, ut vani Sophiſtae, & ipſi graviores Philoſophi, contemptum mortis prae ſe ferebant; quorum pauci cum in rem praeſentem ventum eſt, erectum illum atque imper-

tor-

ſerunt enim ſibi miſeri in univerſum quidem ſe futuros eſſe immortales, & perpetuo tempore victuros: unde etiam contemnunt mortem vulgo, ſuaque ſe ſponte occidendos praebent. Deinde vero primus illis legiſlator perſuaſit, omnes eſſe invicem fratres, poſtquam ſemel transgreſſi, Graecos Deos abnegaverint, adoraverint autem affixum illum cruci ſuum Sophiſtam, atque ex ipſius legibus vivant.

οἱ κακοδαίμονες, τὸ μὲν ὅλον ἀθάνατοι ἔσεσθαι, καὶ βιώσεσθαι τὸν ἀεὶ χρόνον. παρ' ὃ καὶ καταφρονοῦσι τοῦ θανάτου, καὶ ἑκόντες [b] αὐτοὺς ἐπιδιδόασιν οἱ πολλοί. ἔπειτα δὲ ὁ νομοθέτης ὁ πρῶτος ἔπεισεν αὐτοὺς, ὡς ἀδελφοὶ πάντες εἶεν ἀλλήλων· ἐπειδὰν ἅπαξ παραβάντες, θεοὺς μὲν τοὺς Ἑλληνικοὺς ἀπαρνήσωνται, τὸν δὲ ἀνεσκολοπισμένον ἐκεῖνον σοφιστὴν αὐτὸν προσκυνῶσι, καὶ κατὰ τοὺς ἐκεί-

b Αὐτοὺς] Ἑαυτοὺς *Fab.* Αὐτοὺς Edd.

78. Τοὺς Ἑλληνικοὺς ἀπαρνήσωνται] *Μιαρὰ κεφαλὴ, οὓς πρὸ βραχέος αἴτους καὶ ταύρους * καὶ χρυσοῦς θυσιῶν καὶ ὅρμων ἀξίους, ναὶ μὲν καὶ τὸν ἄλλον ὃν κατέχεας λῆρον περὶ τῶν † Ἑλληνικῶν θεῶν, νῦν τοὺς τοιούτους οὐκ ἀξίους φῂς παραβάσεως. V.*

79. Τὸν δὲ ἀνεσκολοπισμένον] *Οἷα ληρεῖς, ὦ κατάρατε, κατὰ τοῦ σωτῆρος Χριστοῦ; ὅς ‡ σε καὶ τούτου ἕνεκεν, § ἀθανάτῳ παραδώσει κολάσει, ὡς ¶ παραβάτην, καὶ τὰ ἡμέτερα διασύροντα. ὦ τῆς ἀπεράντου συγχύσεως καὶ βδελυρίας πάσης γεμούσης εὐτραπελίας, μιαρὲ, καὶ ἀκάθαρτε, ἀλλότριε τῆς ζωῆς, καὶ μέτοχε τῆς αἰωνίου κολάσεως. V.*

* Καὶ χρυσοῦς θυσ.] Haec corrupta cenſeo. Reſpicit autem inprimis c. 5. θυσ. *M. du S.*

† Ἑλληνικῶν] Ἑλληνίων. V.

‡ Ὅς σε] Σε huc inſeruit *Solan.* cum id ante editum legeretur poſt ἀθανάτῳ.

§ Ἀθανάτῳ — κολάσει] Ἀθανάτου - κολάσεως. V.

¶ Παραβάτην &c.] Παραβάτη - διασύροντι V. Sed emendationem primi Editoris ſecutus ſum. *M. du S.*

territum obtinuerunt animum. Non ita, inquam, Chriſtiani; apud quos mortis contemptus ex ipſa morte conſpiciebatur, non ex ſermonibus orationibusve ad pompam fere & a periculo procul habitis: quibus ſcilicet inimicorum inſana & impotenti prorſus rabie, ſupplicia omniſque generis tormenta imminebant. His non delati ſolum ac deprehenſi cervices alacriter ſubdebant; facile, ſi libuiſſet, abnegando Chriſtum ſubtracturi; verum reperti etiam qui ſeſe morti ultro, ut hic vere ait, offerrent. Cujus rei exempla apud Chriſtianos qui illius aetatis hiſtoriam proximi ipſi ſcripſere, invenias non pauca; unum tamen in his eximium, ad quod reſpexiſſe hunc noſtrum putem, narrat in *Apologia priore*, (anno uno aut altero ante hoc opus edita) *Juſtinus Martyr*, quem vide. De eodem argumento conſule etiam *M. Aurelium Anton.* XI. 3. & in eum locum *Gatakeri* notas, qui ex *Clemente Alex.* allato loco probare nititur, hoc ab iis factitatum quos Eccleſia ut temerarios reſpuebat. Sed caute hic, ſi usquam alibi, judicandum cenſeo: ut enim temeritatis culpa abſolvi non poſſe arbitror, qui ſe ultro, nulla cogente neceſſitate, morti offerant: ita, ut heroicam quorumdam non poſſum quin ſuſpiciam fidem, qui ſe palam Chriſtianos, nullo cogente, profeſſi ad ſupplicia mox rapti ſunt. *M. du S.*

75. Ἔπειτα] Quemnam voluerit *primum Chriſtianorum Legiſlatorem* eſſe, qui verba hic facit, aut ſub ejus perſona Lucianus, haud multum ſane noſtra intereſt; cum utrique parum nota fuerit Chriſtianorum diſciplina. Sive enim *Moſem* ſive *Chriſtum* innuere voluerit, quos ſolos Legiſlatores agnovere unquam Chriſtiani, aut imperitum ſe prodiderit, aut ſibi non ſatis conſtabit. Moſes enim *pro fratribus habendos* eos ſolos ſancivit, qui ex eodem genere oriundi, aut, per circumciſionem alioſque Chriſtianis jam abrogatos ritus, inſititii eſſent: Chriſtus autem hujus dogmatis *verus Auctor*, idem ille eſt qui adorandus Chriſtianis proponitur; cum ille diverſos faciat. Unde & nonnullis Paulum deſignare viſus eſt. Sed fruſtra laborant qui quod neſcivit qui dicebat, facere volunt ut ſciverit. Sed pergamus. Chriſtianorum eam fuiſſe dicit diſciplinam, ut ſe pro fratribus mutuo haberent, idque legiſlatoris ſui, quisquis demum ille fuerit, charitatis mutuae jactum fundamentum. Hoc qui ait fando inaudierat; ut fors tulit, veriſſime. Quid dixerit vides: quid veri ſubſit minime monendus, quisquis Chriſtianus haec legis. *M. du S.*

Ibid. Ὁ νομοθέτης ὁ πρῶτος] Quis hic primus legiſlator Chriſtianorum? ipſemet Chriſtus, inquies. At non ita ſentit Lucianus. Quippe legiſlatorem hunc alium eſſe vult ab ἀνεσκολοπισμένου ἀνδρὸς, quod ſane in primis conſiderandum videtur. Paulum Apoſtolum deſignari exiſtimo, rationibus iis adductus, quae neminem latent, hac etiam non leviter commotus, quod toties apud Paulum fratrum appellatio, qua de hic agitur, occurrit. Aliud ſi intelligat Lucianus, fortaſſe alluſerit ad aliquod Pſeudo-Euangelium, ex eorum numero, quorum nomina, & aliquando teſtimonia, memini me apud Epiphanium legere. *T. F.*

78. Παραβάντες] Quid facias homini ſibi tam turpiter obloquenti? En tibi Lucianum illum, tam acrem Deorum ſuorum in omnibus opuſculis inſectatorem, nunc ſub neſcio cujus perſona Chriſtianos in invidiam ſummam idem ob factum adducentem? *M. du S.*

79. Ἀνεσκολοπ. — σοφιστὴν] Duplex his verbis crimen continetur; quod *Sophiſta*, quod *ut maleficus crucifixus*. Ad prius quod attinet; toto coelo, quod ajunt,

ἐκείνου νόμους βιῶσι. καταφρονοῦσιν οὖν ἁπάντων ἐξίσης, καὶ [a] κοινὰ ἡγοῦνται, ἄνευ τινὸς ἀκριβοῦς πίστεως τὰ τοιαῦτα παραδεξάμενοι. ἢν τοίνυν παρέλθῃ τις εἰς αὐτοὺς γόης, καὶ τεχνίτης ἄνθρωπος, καὶ πράγμασι χρῆσθαι δυνάμενος, αὐτίκα μάλα πλούσιος ἐν βραχεῖ ἐγένετο, ἰδιώταις ἀνθρώποις ἐγχανών.

Quare omnia reliqua aeque contemnunt, & arbitrantur communia, quae quidem nullo idoneo argumento receperunt. Si quis ergo ad illos veniat impoſtor, & callidus homo, & uti rebus qui ſciat, ilicet brevi ſtatim tempore dives factus homines imperitos albis dentibus deridet.

Πλὴν ἀλλ' ὁ Περεγρῖνος ἀφείθη ὑπὸ τοῦ τότε τῆς Συρίας ἄρχοντος, ἀνδρὸς φιλοσοφίᾳ χαίροντος, ὃς συνεὶς τὴν ἀπόνοιαν αὐτοῦ, καὶ ὅτι δέξαιτ' ἂν ἀποθανεῖν, ὡς δόξαν ἐπὶ τούτῳ ἀπολίποι, ἀφῆκεν αὐτὸν,

14. *Verum Peregrinus ab eo, qui tum praeſidebat Syriae, dimiſſus eſt, viro, qui Philoſophiam amaret, quique intellecta iſtius amentia, eumque mortem optaturum, uti famam eo nomine relinqueret, hominem, ne di-*

[a] Κοινὰ] Sic & *Fl.* cum cett. Κενὰ *T. Fab.* male.

ajunt, errat Orator iſte, qui *Sophiſtae* titulum Chriſto affingat, ab iis artibus alieniſſimo, quibus Sophiſtarum natio hominibus imponit: nec doctus, nec eruditus humanave facundia ſpectandus noſter Jeſus fuit, ut in invidiam hac de cauſa adducatur. At id cum ignorarent iſti, ſimulque Chriſtianis orbem jam plenum conſpicerent, nec qua ratione tot hominibus perſuaderi doctrina, a recepta immane quantum abhorrens, intelligerent, ad id quod promptum erat decucurrere, ut dicerent Auctorem illius doctrinae *Sophiſtam inſignem*. Quibus ſi notior paulo fuiſſet, miracula potius, quibus fere ſuam invexit religionem, carpenda fuiſſent: carpendae prophetiae, quarum implemento ſe Meſſiam eſſe, tot ante ſeculis humano generi a Deo promiſſum, demonſtravit: carpenda praeceptorum ſanctitas, quae, lenociniis verborum procul, mentes hominum ſuo ſplendore illuſtrat & trahit. Haec Celſus aliique, ſed fruſtra, tentarunt, a Chriſtianis doctoribus ſolidiſſime, & a rebus ipſis refutati. *M. du S.*

82. Κοινὰ ἡγοῦνται] Etſi verti poteſt, eo ſignificatu accipiendo κοινὸς, quo locis aliquot novi fœderis uſurpatur, mihi tamen ſeſe probat emendatio, nempe κενὰ ἡγοῦνται, *vana & futilia eſſe exiſtimant*. Neque enim Græci, quod quidem commeminerim, ita uſurpant κοινός. *T.F.*

Κοινὰ ἡγοῦνται] Hujus loci ſenſum, ſcripturaeque hujus veritatem jam pridem in diſſertatiuncula aſſerui, quam *de ſtylo novi Teſtamenti* in Academia Franequerana editam, aliis ejusdem argumenti adſuere dignatus eſt Cl. *Jac. Rhenferdius* in eo *ſyntagmate*, quod ejus opera an. 1701. prodiit. Quo cum amandare lectorem poſſem, ne tamen hac in parte operam noſtram deſideret, in pauca conferam quae fuſius illic a me ſunt jam dudum obſervata. De emendatione, ut vides, cogitavit *Tan. Faber*; quibus inductus rationibus, vix ſatis adſequor; nihil enim huic loco voce κοινὸς convenientius. Miſſo namque priore illo accuſationis capite, ad poſterius ſe jam accingens, a legiſlatore monet edoctos Chriſtianos, ſeſe mutuo *pro fratribus* habere. *IDCIRCO*, inquit jam, *omnia contemnunt*, (ſua bona, ſcilicet, ſuas facultates) & eadem illa omnia *COMMUNIA habent* vel *ducunt* (ut inter *fratres* decet.) Egregium ſane encomium primis illis Eccleſiae temporibus debitum, & ab infenſiſſimis Chriſtianae Religionis hoſtibus vi veritatis extortum. Agnoſcis jam germanam eorum progeniem, quos in *Act. Apoſt.* II. 44. *omnia habuiſſe communia* legis. (Inter Ethnicos primus Pythagoras κοινὰ τὰ τῶν φίλων eſſe pronuntiavit, & reapſe inter ſuos comprobavit. Vide *Porphyr.* No. 33.) At in ſequiorem id mox partem inſectator trahit noſter, cum continuo ait; *ſi itaque tranſeat ad ipſos impoſtor, callidus, verſutus, quique foro ſciat uti & ſuis conſulere rebus, repente dives fiet, uſus hominibus facilibus, largis, & ſimplicibus.* Quae cum ita ſint, & omnia usque adeo liquida & aperta, quid emendatione opus fuit, qua depravatur textus, non juvatur? Fuit etiam repertus qui vocem κοινὸς hoc in loco de *impuritate* contenderet intelligendam. Quo quid abſurdius aut inſcitius excogitari poſſit, non video. In G. tamen Paſoris codice qui forte ad manus pervenit meas, notatum video, κοινὰ *impura*. Hujus diſcipulus *Pſochenius* arripuit. Sed his miſſis de re ipſa vide *Juſt mart.* dial. cum Tryph. 308. *M. du S.*

Κοινὰ ἡγοῦνται] Propter ſpem immortalitatis, propter amorem mutuum, *contemnunt reliqua*, opes, divitias, & *communia putant*, ut aquam, ut aërem. Nimis nota eſt vetus illa bonorum communio, nimis aperte eodem referuntur ſequentia, quam ut vel de illa Helleniſtica notione τοῦ κοινοῦ h. e. *profani*, vel de emendatione in κενὰ, in mentem venire nobis debeat. *J. M. G.*

Ibid. Ἄνευ τινὸς ἀκρ. πίστ.] Chriſtianorum tam effuſam in ſuos beneficentiam cum elevare aliter non poſſet, ſtultam fuiſſe ex eo oſtendere conatur, quod quae-

dignum quidem poena ratus, dimiſit. At ille in patriam reverſus deprehendit flagrantem adhuc illam de patre interfecto famam, & multos accuſationem intentantes. Verum etiam pleraeque ipſius opes per illam peregrinationem direptae fuerant, ſolis relictis agris quindecim circiter talentorum. Tota enim, quam reliquerat ſenex, ſubſtantia triginta forte talentorum fuerit; non quinquies mille, ut ridiculus iſte dixit Theagenes. Tanti enim nec univerſa Parianorum urbs, ſi vicinas ſibi quinque alias aſſumat, forte vendatur, ipſis cum

οὐδὲ τῆς κολάσεως ἀπολαβὼν ἄξιον. ὁ δὲ εἰς τὴν [b] οἰκείαν ἐπανελθὼν, καταλαμβάνει τὸ περὶ τοῦ πατρῴου φόνου ἔτι φλεγμαῖνον, καὶ πολλοὺς τοὺς ἐπανατεινομένους τὴν κατηγορίαν. διήρπαστο δὲ τὰ πλεῖστα τῶν κτημάτων παρὰ τὴν ἀποδημίαν αὐτοῦ, καὶ μόνοι ὑπελείποντο οἱ ἀγροὶ ὅσον εἰς πεντεκαίδεκα τάλαντα· ἦν γὰρ ἡ πᾶσα οὐσία τριάκοντά που ταλάντων ἀξία, ἣν ὁ γέρων κατέλιπεν, οὐχ ὥσπερ ὁ παγγέλοιος Θεαγένης ἔλεγε, πεντακισχιλίων. τοσούτου γὰρ οὐδὲ ἡ πᾶσα τῶν Παριανῶν πόλις, πέντε σὺν αὐτῇ τὰς γειτνιώσας παραλαβοῦσα, πραθείη ἄν, αὐτοῖς ἀν-

b Οἰκείαν] Sic Mſ. RG. Οἰκίαν Edd.

6. Τῶν Παριανῶν πόλις] Παριανὸς ὡς ἔοικεν Περεγρῖνος, ἀπὸ Πάρου τῆς νήσου. *V.*

quaeſtoribus aerarii ſui temere pecuniam publicam committant, nec ſatis ſibi ab eorum fraude caveant. Qua in re quamquam a Chriſtianis peccatum fuiſſe nullibi lego, caviſſe tamen videntur Apoſtoli ne committerent ut huic crimini unquam ipſi paterent, cum menſarum a ſe ablegata cura, verbi ſibi ſolius miniſterium reſervarunt; Eccleſiiſque, ut ſibi viros quam probatiſſimos in eam rem quaeque praeficerent, auctores fuerunt. V. *Act.* VI. V. *Celſ.* ap. *Orig.* I. 8. & *Cav.* *Praef.* a 3. *M. du S.*

86. Αὐτίκα μάλα ἐν βραχεῖ] Nemo non videt iſtud ἐν βραχεῖ poſſe eſſe gloſſema τοῦ, αὐτίκα μάλα: ſed ut Græci dicunt αὖ πάλιν & βάσκ' ἴθι, &c. ita hoc quoque ſtare poteſt. *T. F.*

87. Ἰδιώταις ἀνθρώποις ἐγχανὼν] *Simplicibus hominibus inhians*, ait Interpolator, ſed plane ſimpliciter. Vertere enim debuerat, *Simplices homines illudens.* Ita *Ariſtophanes* ἐν Νεφέλαις.

Μάτην ἐμοὶ κεκλαύσεται, σὺ δ' ἐγχανὼν τεθνήξει.

quo loco quia, ſi ſatis memini, nil Græcus Scholiaſtes dixerat, turpiter vero ſe dedit *Nicodemus Friſchlinus*, *tum neque a me flebitur, tu vero morieris ore hianti.* bis peccat. Verte. *Fruſtra ego tum flevero, tu enim me illuſo morieris.* Locum ipſum adire operæ pretium erit. Eum ſi legiſſet *H. Stephanus*, non credidiſſet lexicographis quibusdam male conciliatis, imo eos refutaſſet. Ceterum non hic tantum ea vox eſt ab *Ariſtophane* uſurpata, ſed in Ἱππεῦσι quoque tribus ante act. v. verſibus,

— *ἐγχανεῖται τῇ πόλει.*
— *urbem illuſerit.*

ubi Schol. ἐνυβρίσειεν. Iterum ἐν Σφηξίν.

Κ' οὐκ ἐγχανεῖται —

Scholiaſtes ἐγγελάσει. Ita enim uſurpaſſe τὸ ἐγχάσκειν arbitror. Locus non ſuccurrit. Cæterum interpretem depravavit interpolator; ille enim ſenſum viderat. *Quippe qui*, ait, *hominum idiotarum ſimplicitate abuti queat.* Eat nunc juventus & ſpecioſæ librorum fronti credat. *T. F.*

Ibid. Ἐγχανὼν] Credebam olim eodem ſenſu hic uſurpaſſe, quo N. Δ. VI. ἀλλοτρίοις ἐπιχαίνετε dixit, & hic ἐπιχανὼν ſcribendum eſſe; ſed emendatione opus non eſt, vide quid ex *Ariſtophane* ad eam rem attulerit *T. Faber*, & confer Μισθ. c. 14. ἄπεισί σοι πλατὺ ἐγχανὼν, emuncta ſc. pecunia. *M. du S.*

94. Οὐδὲ τῆς κολάσεως] Humanitati Praeſidis tribuit, quod fortaſſe reſcripto imperatoris referri debuit. Conſule *Euſeb.* IV. 13. qui mihi ad manum nunc non eſt. *M. du S.*

95. Οἰκίαν] In Mſ. Cod. Bibl. Reg. legitur planiſſime, *οἰκείαν*, *patriam*, ſcil. γῆν. *T. F.*

Οἰκείαν] Ex Mſ. Reg. G. In Impreſſis enim omnibus erat οἰκίαν. Vid. c. 30. *M. du S.*

6. Παριανῶν πόλις] Στέφανος. Πάριον, πόλις ἐν Ἑλλησπόντῳ &c. τὸ ἐθνικὸν Πάριος. ὁ πολίτης Παριανός. *F. G.*

Παριανῶν πόλις] Peregrini haec itaque patria, quod & *Athenagoras* confirmat, quem vid. p. 72. & 73. & *Scaligeri* notas, ad *Euſeb.* Chron. p. 220. & 221. Ubi errat vir ſummus, dum oblatam eam Apologiam *M. Aurelio* & L. Vero adſtruere conatur; eo ipſo quo ſe Peregrinus combuſſit anno. Vid. Ἀλεξ. c. 2. Optime autem hic ridet magnitudinem ſummae a Theagene dictae, quae, ut ſupra monitum eſt, ad decies ferme centena millia librarum Anglicanarum redibat: cum verus ejus Cenſus octo ad ſummum millia efficeret. *M. du S.*

ἀνθρώποις, καὶ βοσκήμασι, καὶ τῇ λοιπῇ παρασκευῇ.

Ἀλλ' ἔτι γε ἡ κατηγορία, καὶ τὸ ἔγκλημα θερμὸν ἦν, καὶ ἐῴκει οὐκ εἰς μακρὰν ἐπαναστήσεσθαί τις αὐτῷ. καὶ μάλιστα ὁ δῆμος αὐτὸς ἠγανάκτει, χρηστὸν, ὡς ἔφασαν οἱ ἰδόντες, γέροντα πενθοῦντες, οὕτως ἀσεβῶς ἀπολωλότα. ὁ δὲ σοφὸς οὗτος Πρωτεὺς πρὸς ἅπαντα ταῦτα σκέψασθε οἷόν τι ἐξεῦρε, καὶ ὅπως τὸν κίνδυνον διέφυγε. παρελθὼν γὰρ εἰς τὴν ἐκκλησίαν τῶν Παριανῶν (ἐκόμα δὲ ἤδη, καὶ τρίβωνα πιναρὸν ἠμπείχετο, καὶ πήραν παρήρτητο, καὶ τὸ ξύλον ἐν τῇ χειρὶ ἦν, καὶ ὅλως μάλα τραγικῶς ἐσκεύαστο.) τοιοῦτος οὖν ἐπιφανεὶς αὐτοῖς, ἀφεῖναι ἔφη τὴν οὐσίαν, ἣν ὁ μακαρίτης πατὴρ αὐτῷ κατέλιπε, δημοσίαν εἶναι πᾶσαν. τοῦτο ὡς ἤκουσεν ὁ δῆμος, πένητες ἄνθρωποι, καὶ πρὸς διανομὰς κεχηνότες, ἀνέκραγον εὐθὺς ἕνα φιλόσοφον, ἕνα φιλόπατριν, ἕνα Διογένους καὶ Κράτητος ζηλωτήν. οἱ δὲ ἐχθροὶ ἐπεφίμωντο. κἂν εἴ τις

hominibus, & pecudibus, & apparatu reliquo.

15. *Verum tamen accuſatio illa & crimen adhuc calebat, videbaturque futurum, ut non ita multo poſt aliquis contra illum conſurgeret. Et maxime ipſe indigne ferebat populus, bonum ſenem, uti dicebant, qui viderant, impie adeo periiſſe lugentes. At ſapiens iſte Proteus ad haec omnia videte quid invenerit, & qua ratione effugerit periculum. Progreſſus nempe in Parianorum concionem (jam autem comam aluerat, & pallium induerat ſordidum, & ſuſpenderat peram, & in manu fuſtis erat, & tragicum omnino habitum ſumſerat.) Sic ergo in conſpectum illorum prodiens, permittere ſe ait, ut univerſa patris ſui felicis memoriae ſubſtantia ſit publica. Hoc ut populus audivit, homines pauperes & inhiantes largitionibus, ſtatim exclamant,* Unum Sapientiae, unum patriae amatorem! unum Diogenis & Cratetis aemulum! *Inimicis autem os jam obturatum erat, & ſi quis caedis*

18. Παριανῶν] Πάριον urbs in Helleſponto. vid. *Steph.* περὶ πόλεων. *M. V. La Croze.*

19. Ἐκόμα δὲ ἤδη] Corrupta eſſe haec verba exiſtimo. Reliqua enim omnia Cynicum ſapiunt, ſola illa *coma* abhorret a reliquo cultu. In deſcriptione autem caetera huic ſimili ἐν χρῷ κουρίας diſerte dicitur, Δραπ. c. 27. cui ſtatim additur ἐν γενείῳ βαθεῖ. Mox ibidem cap. 28. additur ἐκόμα δὲ καὶ τὸ γένειον ἐτίλλετο, ſed ego levi mutatione ſcrupulum illum ſuſtuli, dum, ut illic oſtendam, doceo legendum eſſe ἐκόμα δὲ τὸ γένειον, καὶ ἐτίλλετο. Certe apud nullum ſcriptorem κομᾶν ſimpliciter prolatum de barba, quod hic oportuit, dictum invenietur. Apud *Xenoph.* quidem, quod huc apprime facere mihi videtur, haec verba extant p. Ed. *Steph.* 516. l. 15. πρὶν ἂν τὸ γένειον τῇ κεφαλῇ ὁμοίως κομήσῃς. Et hic itaque de barba aliquid additum oportuit, quod ſine Mſſ. ope ut conjicere non adeo difficile eſt, ita cum aliqua audacia conjunctum, ſi frequenter id fiat, videri poſſit. De locis ex *Cynico* ad hanc rem ſpectantibus vide nos ad illius opuſculi cap. 1. *M. du S.*

23. Ἀφεῖναι — τὴν οὐσίαν] Gymnoſophiſtas aliosque, ut liberius philoſopharentur, itidem interdum relinquere ſuas opes ſolitos, quod & diſcipuli Chriſti factitarunt, ad *Evang. Matth.* XIX. 27. compluribus exemplis, non omiſſo hoc Luciani, probat Rever. *J. Elſner.* l. d. p. 90. 91. *J. F. R.*

24. Εἶναι] Ἀφεῖναι εἶναι. Hunc pleonaſmum verbi εἶναι vide etiam ſupra *de Calum.* c. 20. & 16. Et *Pſeudol.* c. 6. & 25. *Necyom.* §. 16. *Euſtath.* ad *Hom.* Il. Λ. 20. *Hemſt.* ad Judic. vocal. fin. *Diog. Laërt.* vit. *Plat.* p. 168. φάναι — ἰατροὺς εἶναι. *J. F. R.*

33. Ἐφόδια τοὺς Χριστ. ἔχων] Quam memores Chriſtiani fuerint hoſpitalitatis, ex acerbiſſimorum hoſtium *Juliani* & Luciani teſtimoniis adparere, tradit Rev. *J. Elſner.* in Ep. ad *Hebr.* XIII. 2. *J. F. R.*

34. Δορυφορούμενος] Ut Νιγρ. c. 14. & N. Δ. VI. ſic etiam uſus eſt *Philoſtratus* V. Soph. p. 582. in *Ariſtid.* *M. du S.*

Ibid. Ἐν ἅπασιν ἀφθόνοις ἦν] Optime. Sed hinc emendandus locus qui in *Fugitivis* (c. 17.) occurrit, ἐν ἅπασιν ἀφθόνως βιοῦντας. leg. ἀφθόνοις. *T. F.*

Ἐν ἅπασιν ἀφθόνοις ἦν] Conf. infra *Saturn.* c. 19. ἐν οἷς εἴην. *J. F. R.*

35. Εἶτα παρανομήσας τι καὶ εἰς ἐκείνους (ὤφθη γάρ τοι, ὡς οἶμαι, ἐσθίων τῶν ἀπορρήτων αὐτοῖς)] Impius Lucianus & qui Chriſtianos ſæpe ſuggillat, licet eos & eorum legem ſanctiſſimam non noverit. Hoc loco manifeſte confundit Judaicos ritus cum Chriſtianorum lege. Judæi enim erant ii, qui offendebantur quodam ciborum genere, at Chriſtianis (ut Petrus Apoſtolus docet) cibi nulli polluti exiſtimabantur. *J. P. a G.*

Ibid. Παρανομήσας] Tandem ergo vanum hunc & ſceleſtum hominem deprehenderunt Chriſtiani. *M. du S.*

36. Ὤφθη

dis injicere mentionem conaretur, lapidibus ſtatim petebatur.

16. *Iterum ergo in aliud exilium atque errorem egreſſus eſt, ſatis luculenti viatici inſtar habens Chriſtianos, quorum ſatellitio inſtructus copiis omnibus abundabat. Atque aliquamdiu ita alebatur. Deinde migratis etiam illorum legibus, viſus enim, puto, fuerat prohibito illis cibo uti; cum non amplius eum admitterent, ad indigentiam redactus aequum cenſebat, retractata donatione, a civitate repetere bona ſua: datoque libello recipere illa Imperatoris juſſu poſtulabat. Deinde, miſſis contra ipſum a civitate Legatis, fruſtra fuit, juſſusque in his, quae nemine cogente conſtituiſſet, manere.*

17. *Poſt haec tertia ab illo ſuſcepta in Aegyptum peregrinatio ad Agathobulum, ubi admirabilem illam exercitationem ſuſcepit, ut raſa dimidia capitis parte, oblita luto facie, in multo circumſtantium populo, fricando pudendo, illud quod indifferens ab iſtis vocatur,*

ἐπιχειρήσειε μεμνῆσθαι τοῦ φόνου, λίθοις εὐθὺς ἐβάλλετο.

Ἐξήει οὖν τὸ δεύτερον πλανησόμενος, ἱκανὰ ἐφόδια τοὺς Χριστιανοὺς ἔχων, ὑφ' ὧν δορυφορούμενος, ἐν ἅπασιν ἀφθόνοις ἦν. καὶ χρόνον μέν τινα οὕτως ἐβόσκετο. εἶτα παρανομήσας τι καὶ ἐς ἐκείνους (ὤφθη γάρ τι, ὡς οἶμαι, ἐσθίων τῶν ἀπορρήτων αὐτοῖς) οὐκ ἔτι προσιεμένων αὐτὸν ἀπορούμενος, ἐκ παλινῳδίας ᾤετο δεῖν ἀπαιτεῖν παρὰ τῆς πόλεως τὰ κτήματα, καὶ γραμματεῖον ἐπιδοὺς, ἠξίου ταῦτα κομίσασθαι, κελεύσαντος βασιλέως. εἶτα τῆς πόλεως ἀντιπρεσβευσαμένης, οὐδὲν ἐπράχθη, ἀλλ' ἐμμένειν ἐκελεύσθη, οἷς ἅπαξ διέγνω, μηδενὸς καταναγκάσαντος.

Τρίτη ἐπὶ τούτοις ἀποδημία εἰς Αἴγυπτον παρὰ τὸν Ἀγαθόβουλον, ἵνα περ τὴν θαυμαστὴν ἄσκησιν διήσκητο, ξυρόμενος μὲν τῆς κεφαλῆς τὸ ἥμισυ, χριόμενος δὲ πηλῷ τὸ πρόσωπον, ἐν πολλῷ δὲ τῶν περιεστώτων δήμῳ ἀναφλῶν τὸ αἰδοῖον, καὶ [a] τὸ ἀδιάφορον δὴ τοῦ-

[a] Τὸ ἀδιάφορον] Sic Edd. omnes. Τῶν ἀδιαφόρων — καλουμένων *Tan. Fab.* Ἀδιάφθορον Mſ. RG. male.

42. Εἶτα τῆς πόλεως ἀντιπρεσβευσαμένης] Καὶ πῶς, εἰ πατραλοίας Περεγρῖνος, οὐκ ἀντενεκλήθη παρὰ τῶν Παριανῶν * τῆς πατροκτονίας, ἀπαιτουμένων τῶν διὰ τὴν πατροκτονίαν, ὡς ἔφης, ἀφειμένων τούτοις ἀγρῶν; ἀλλ' εἰς πάντας συκοφαντεῖς, πάσης ἀρετῆς σκῶπτα, καὶ διαβολεῦ. *V.*

51. Ἀναφλῶν] Ἀναφλᾶν λέγεται μαλάττειν τὸ αἰδοῖον, καὶ ὑποσύρειν τὸ καλύπτον τὴν βάλανον δέρμα. i. e. maſturbari. *G.*

* Τῆς πατροκτονίας] Τὴν πατροκτονίαν. V.

36. Ὤφθη γάρ τι, ὡς οἶμαι, ἐσθίων τῶν ἀπορρήτων αὐτοῖς] Accuſat hic *Tanaq. Faber* Auctorem, quod Chriſtianorum legem non noverit, & confuderit Judaicos ritus cum Chriſtianorum lege. Verum ego quidem illud heic non video: quoniam per illa ἀπόρρητα τοῖς Χριστιανοῖς, quae ederit Peregrinus ille, intelligi poſſunt εἰδωλόθυτα, aut αἷμα, aut πνικτόν: quae primis Chriſtia i ex decreto Apoſtolorum erant ἀπόρρητα. Et ab illis diligentiſſime ſeſe abſtinuiſſe Chriſtianos primaevos, docent Patres veteres. Certe *Juſtinus*, *Minutius Felix*, *Tertullianus* aliique ab εἰδωλοθύτοις ſedulo ſibi caviſſe Chriſtianos, tradunt. *L. Bos.*

42. Βασιλέως] Imperatorem Romanum intellige, non regem aliquem, quod quidam facit. *T. F.*

47. Ἀγαθόβουλον] Eundem eſſe exiſtimo, cujus in *Demonactis* vita meminit cap. 3. vid. Chron. *Euſeb.* A. C. 122. *M. du S.*

48. Ξυρόμενος] *Plut.* 627. f. *M. du S.*

49. Χριόμενος δὲ πηλῷ τὸ πρόσωπον] Sic de Creſcente Cynico *Tatianus* orat. ad Graecos: διὰ πηλίνης ὄψεως δαιμονῶντα. Sordidi enim erant Cynici. *L. Bos.*

Χριόμενος δὲ πηλῷ] Meminit & *Tatianus* πηλίνης ὄψεως de creſcente Cynico loquens, p. 81. Quo vero conſilio id egerint Cynici, non ſatis aſſequor, non enim *ſordes* tantum notant. *M. du S.*

51. Ἀναφλῶν τὸ αἰδοῖον] Qui id faciunt, Cynicam Venerem exercere dicuntur, ii videlicet, *qui pellice laeva utuntur*, ut ait hominum omnium impudentiſſimus *Martialis*. Alluſio facta ad Ἀναφλᾶν locum dedit joco *Ariſtophanis* ἐν Ἐκκλησιαζούσαις,

Ἀναφλύστιον ζητῶν τιν' ἄνθρωπον —

quem optime animadvertit Graecus Interpres; ait enim, Ἀναφλύστιον, παρὰ τὸ, ἀναφλᾶν, παίζει. Quod equidem non video cur *Meurſio* diſplicuerit. *T. F.*

Ibid.

τοῦτο καλούμενον ἐπιδεικνύμενος. εἶτα παίων, καὶ παιόμενος νάρθηκι εἰς τὰς πυγὰς, καὶ ἄλλα πολλὰ νεανικώτερα θαυματοποιῶν.

Ἐκεῖθεν δὲ οὕτω παρεσκευασμένος, ἐπὶ Ἰταλίαν ἔπλευσε, καὶ ἀποβὰς τῆς νεὼς, εὐθὺς ἐλοιδορεῖτο πᾶσι, καὶ μάλιστα τῷ βασιλεῖ, πρᾳότατον αὐτὸν καὶ ἡμερώτατον εἰδώς· ὥστε ἀσφαλῶς ἐτόλμα. ἐκείνῳ γὰρ, ὡς εἰκὸς, ὀλίγον ἔμελε τῶν βλασφημιῶν, καὶ οὐκ ἠξίου φιλοσοφίαν ὑποδυόμενόν τινα κολάζειν ἐπὶ ῥήμασι, καὶ μάλιστα τέχνην τινὰ τὸ λοιδορεῖσθαι πεποιημένον. τούτῳ δὲ καὶ ἀπὸ τούτων τὰ τῆς δόξης ηὐξάνετο· παρὰ γοῦν τοῖς ἰδιώταις καὶ περίβλεπτος ἦν ἐπὶ τῇ ἀπονοίᾳ, μέχρι δὴ ὁ τὴν πόλιν ἐπιτετραμμένος ἀνὴρ σοφὸς ἀπέπεμψεν αὐτὸν ἀμέτρως ἐντρυφῶντα τῷ πράγματι, εἰπὼν μὴ δεῖσθαι τὴν πόλιν τοιούτου φιλοσόφου.

in ſe oſtenderet; deinde vel pulſaret ipſe, vel pulſandas ferula nates aliis praeberet, aliaque vehementiora etiam ſpectacula ederet.

18. *Hinc autem ſic inſtructus navigavit in Italiam, & egreſſus navi maledicere ſtatim coepit omnibus, Imperatori maxime, quem mitiſſimum ſciret manſuetiſſimumque: quo majori confidentia auſus eſt. Parum enim ille, ut par erat, curabat maledicta, neque dignum ſe cenſebat, hominem philoſophiae larvam indutum propter verba punire, eum praeſertim, qui ſibi artem ipſum illud maledicere feciſſet. Iſti vero etiam inde fama crevit. Apud imperitos enim propter ipſam hanc amentiam erat conſpicuus, donec Praefectus urbis, vir ſapiens, nimis ſe petulanter ea in re gerentem ejecit, praefatus, non indigere urbem*

58. Καὶ μάλιστα τῷ βασιλεῖ] Βῆρον ἢ Μάρκον Ἀντωνῖνον, οἶμαι, λέγει. *V.*

Ibid. Καὶ τὸ ἀδιάφορον δὴ τοῦτο καλούμενον ἐπιδεικνύμενος] Corrigendus Interpres, ſed Græca prius. Legendum enim καὶ τῶν ἀδιαφόρων δὴ τοῦτο καλουμένων ἐπιδεικνύμενος, *oratione habita probans* (id enim eſt ἐπιδεικνύμενος) *hoc eſſe ex eorum numero quæ ἀδιάφορα, ſeu indifferentia apud Philoſophos vocitantur.* Quod autem in Mſ. Regio legitur ἀδιάφθορον, neminem ſanæ mentis morari debet. *T.F.*

Καὶ τὸ ἀδιάφορον] An ſcribendum καὶ τῶν ἀδιαφόρων δὴ τοῦτο καλουμένων ἐπιδεικνύμενος; *F.G.*

Ibid. Τὸ ἀδιάφορον] Cynicum illud ἀδιάφορον ea ſententia accipiendum, qua *Sext. Empir.* Pyrrh. I, 152. Καὶ παρ' ἡμῖν μὲν τὸ μοιχεύειν ἀπείρηται, παρὰ δὲ Μασσαγέταις ἀδιαφορίας ἔθει παραδέδοται. Caeterum foediſſimum illud ἀναφλᾶν ipſi habitum eſſe ἀδιάφορον, diſertius quam vellem oſtendit Dio ille hac parte κοπρόστομος, non *Chryſoſtomus*, Orat. VI, ſ. de Tyrannide p. 96. *J.M.G.*

53. Νάρθηκι] *Hieronymus* in Marcellae viduae Epitaphio; *nec mirum ſi in plateis & in foro rerum venalium fictus ariolus ſtultorum verberet nates. &c.* ſed hoc prorſus diverſum. *M. du S.*

54. Νεανικώτερα] Dedi *vehementiora*. Haec ſaepe verbi vis eſt, illuſtrata a Gevartio ad *Statii Sylv.* 1, 4, 51. ſ. Papin. lectt. I, 32. itemque a *Joh. Andr. Boſio* Diſſ. ad 2. *Tim.* II, 22. ſ. νεωτερικὰς ἐπιθυμίας. *J.M.G.*

Ibid. Θαυματοποιῶν] Adi *Caſaub.* ad Athenaeum & *Theophr.* Id vocat θαυματουργεῖν Xenophon ἐν Συμποσίῳ. *T.F.*

58. Βασιλεῖ, πρᾳότατον] Temporis ratio de *M. Aurelio* ut intelligatur, non ſinit, cui haec alioquin optime conveniant; nam octo utique anni interceſſerint oportet, cum duas ante hanc Olympiades memoret praeter tempus, quod Romae ab eo actum incertum eſt. Antoninum ergo Pium deſignat, in quem etiam optime quadrant. *M. du S.*

59. Πρᾳότατον] Deſignat imperatorem Marcum. Alii Veſpaſianum eſſe volunt. Mihi non placet. *T F.*

62. Φιλοσοφίαν ὑποδυόμενον] I. e. induentem, ſuſcipientem philoſophiam. *F.G.*

63. Τέχνην] Cynicorum enim ars erat conviciari. De Phraſi vide Μισθ. c. 30. Ὀρχ. 9. & 21. *M. du S.*

67. Ἀπονοίᾳ] *Aſtutiam* Interp. peſſime, alioqui eſſet περινοίᾳ. *T.F.*

Ibid. Ὁ τὴν πόλιν ἐπιτετραμμένος] *Reipublicæ Procurator.* Interpr. ſed ridicule. Quippe vertendum fuit, *Præfectus urbis.* Si ſub Veſpaſiano factum hoc intelligas, de Muciano loquitur. Sed mihi ſecus videtur. *T.F.*

Ibid. Τὴν πόλιν] Romanam rempubl. fortaſſe. Nam τὴν πόλιν ἐπιτετραμμένος, *urbis praefectus.* *F.G.*

Τὴν πόλιν ἐπιτ.] Quis ille ex Hiſtoria, mihi non conſtat. *M. du S.*

74. Καὶ προσήλαυνε κατὰ τοῦτο τῷ Μουσωνίῳ] *Et tunc temporis profectus eſt ad Muſonium*, &c. Interp. Sed longe a vero abit. Videlicet ignoratio τοῦ προσελαύνειν homini impoſuit. Sic autem intelligendus eſt locus: κατὰ τοῦτο (ſcilicet τὸ πόλεως ἐκβληθῆναι, id eſt, exilium,

bem tali Philoſopho. Verum enim vero hoc ipſum celebriorem reddidit, cum in ore eſſet omnium Philoſophus propter dicendi fiduciam & nimiam libertatem urbe exactus: idque ipſum admovit hominem ad Muſonium, & Dionem, & Epictetum, & ſi quis alius ſimili conditione fuit.

19. *Ita certe in Graeciam cum veniſſet, jam Elienſibus maledicebat: jam ſuadebat Graecis, uti arma contra Romanos caperent: jam virum doctrina pariter & dignitate eminentem, quod praeter caetera hoc beneficium Graeciae praeſtiterat, ut aquam perduceret Olympiam, & prohiberet ne porro ſibi perirent ſpectatores, maledictis inceſſebat, velut qui effeminaret Graecos; cum deceret ſitim ferre ſpectatores Olympiorum, quin, ita me Jupiter, perire multos illorum a morbis vehementibus, qui tum propter regionis ſiccitatem, in*

πλὴν ἀλλὰ καὶ τοῦτο κλεινὸν αὐτοῦ, καὶ διὰ στόματος ἦν ἅπασιν, ὁ φιλόσοφος διὰ τὴν παῤῥησίαν, καὶ τὴν ἄγαν ἐλευθερίαν ἐξελαθείς. καὶ προσήλαυνε κατὰ [a] τοῦτο τῷ Μουσωνίῳ, καὶ Δίωνι, καὶ Ἐπικτήτῳ, καὶ εἴ τις ἄλλος ἐν περιστάσει τοιαύτῃ ἐγένετο.

Οὕτω δὴ ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα ἐλθὼν, ἄρτι μὲν Ἠλείοις ἐλοιδορεῖτο, ἄρτι δὲ τοὺς Ἕλληνας ἔπειθεν ἀνταράσθαι ὅπλα Ῥωμαίοις, ἄρτι δὲ ἄνδρα παιδείᾳ καὶ ἀξιώματι προὔχοντα, διότι καὶ ἐν τοῖς ἄλλοις εὖ ἐποίησε τὴν Ἑλλάδα, καὶ ὕδωρ ἐπήγαγε τῇ Ὀλυμπίᾳ, καὶ ἔπαυσε δίψει ἀπολλυμένους τοὺς πανηγυριστὰς, κακῶς ἠγόρευεν ὡς καταθηλύναντα τοὺς Ἕλληνας, δέον τοὺς θεατὰς τῶν Ὀλυμπίων διακαρτερεῖν διψῶντας, καὶ νὴ Δία γε καὶ ἀποθνήσκειν πολλοὺς αὐτῶν ὑπὸ σφοδρῶν τῶν νόσων, αἳ τέως διὰ τὸ ξηρὸν τοῦ χω-

a Τοῦτο] Τούτῳ *Schol.* Ταυτὸ *Guj.* melius.

74. Τούτῳ τῷ Μουσωνίῳ] Κυνικοὶ δὲ οὗτοι, ἢ καὶ ἄλλως φιλόσοφοι ἐλέγχειν ἔργον πεποιημένοι. Ἐπίκτητον μὲν οὖν Στοϊκὸν οἶδα, Δίωνα δὲ τὸν Προυσαέα, ᾧ δὲ *ἐπώνυμον ὁ Χρυσόστομος, ὃς δὲ λόγους ἐκδέδωκε †ἱκανοὺς, σπουδαίους τῷ ὄντι δὲ παντοίας ὠφελείας μεστούς. *V.*

* Ἐπώνυμον] Hoc recepi ex V. cum *Solano*; nam ἐπώνυμος male Edit. *Cler.* eſt enim ᾧ καὶ ἐπώνυμον, *cui etiam cognomentum erat.* *J. F R.*

† Ἱκανὸς) Et hoc recepi ex V. pro edito ἱκανῶς. *J. F. R.*

ilium, de quo loquitur) προσήλαυνε τῷ Μουσωνίῳ, &c. *hac re fiebat ut ad gloriam Muſonii* (qui ſub Nerone pulſus in exilium fuerat) *acceſſiſſet aut perveniſſe videretur*, vel, ſi ita mavis, *Hac re adaequabat Muſonios, Dionas*, &c. Ne quis autem dubitandi locus ſit, conſtat ea tempeſtate Muſonium exulem non fuiſſe. Teſtem ſi vis, *Xiphilinum* dabo, qui nominatim Muſonium excipit, Καὶ πάντας αὐτίκα τοὺς φιλοσόφους ὁ Οὐεσπασιανὸς, πλὴν τοῦ Μουσωνίου, ἐκ τῆς πόλεως ἐξέβαλεν. *T. F.*

Ibid. Κατὰ τοῦτο] Ταὐτὸ ſcribend. videtur, i. e. & eodem tranſibat quo Muſonius, Dio, Epicterusque & ſi quis alius, &c. *eodem*, i. e. in eundem ſtatum veniebat. *F. G.*

Ibid. Μουσωνίῳ] Apollonio Tyaneo hic coaetaneus. Vid. infra Νερ. c. 1. & *Philoſtr.* p. 125. cum notis, & 187. *M. du S.* Muſonius Rufus Epicteti praeceptor fuit, de quo multa *Tacit. Arrian. Stob.* *J. J. Wetſt.*

75. Δίωνι] Sub Domitiano etiam hic notus, exul, quamvis ſponte exulaſſe dicatur a *Philoſtr.* p. 488. *M. du S.*

Ibid. Ἐπικτήτῳ] Cujus etiamnum ſcripta ſuperſunt. *M. du S.*

77. Ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα ἐλθὼν] Poſt iter in Italiam in Graecia quae mox ſequuntur geſta ſunt, VIII. annis ante ultimam illam qua ſe combuſſit Olympiadem, unde conficitur de *Antonino Pio* intelligenda ſuperiora. *M. du S.*

80. Ἄνδρα] Herodem Atticum deſignat. Adi omnino *Philoſtratum* vit. Soph. p. 551. ubi inter alia ejus opera magnifica ait Ἀνέθηκε δὲ καὶ τῷ Πυθίῳ τὸ Πυθοῖ στάδιον. καὶ τῷ Διῒ τὸ ἐν Ὀλυμπίᾳ ὕδωρ. unde huic loco lux magna affulget. Ex *Aeliano* etiam diſcas, quam gravis Olympiae ſpectantibus fuerit ſol; apud quem herus ſervo cum minari graviſſima vult, ſpectatum ſe Olympiam miſſurum dicit; V. H. XIV. 18. Idem *Philoſtratus* diſertis verbis ait, ἐπηκολούθει δὲ τῷ Ἡρώδῃ κακῶς ἀγορεύων αὐτὸν ἡμιβαρβάρῳ γλώττῃ p. 563. *M. du S.*

Ἄνδρα — προὔχοντα] Herodes Atticus. Vid. *Philoſtr.* vit. Sophiſt. L. 2. §. 5. p. 551. 13. it. ibid. §. 13. p. 563. Vide notas *Olearii.* *M. V. La Croze.*

82. Ὕδωρ ἐπήγαγε τῇ Ὀλυμπίᾳ] Qui vertunt, *Adduxit aquam in Olympiam*, poterant illi eadem ratione dicere, *venit in Romam*, *in Athenas ivit.* Delicias & lautitias hominum! *T. F.*

95. Τετ-

χωρίου, ἐν πολλῷ τῷ πλήθει ἐπεπόλαζον· καὶ ταῦτα ἔλεγε, πίνων τοῦ αὐτοῦ ὕδατος. ὡς δὲ μικροῦ κατέλευσαν αὐτὸν, ἐπιδραμόντες ἅπαντες, τότε μὲν ἐπὶ τὸν Δία καταφυγὼν ὁ γενναῖος, εὗρε τὸ μὴ ἀποθανεῖν.

Ἐς δὲ τὴν ἑξῆς Ὀλυμπιάδα, λόγον τινὰ διὰ τῶν τεττάρων ἐτῶν συνθεὶς τῶν διὰ μέσου, ἐξήνεγκε πρὸς τοὺς Ἕλληνας ἔπαινον ὑπὲρ [a] τοῦ τὸ ὕδωρ ἐπαγαγόντος, καὶ ἀπολογίαν ὑπὲρ τῆς τότε φυγῆς. ἤδη δὲ ἀμελούμενος ὑφ᾽ ἁπάντων, καὶ μηκέθ᾽ ὁμοίως περίβλεπτος ὤν, ἕωλα γὰρ ἦν ἅπαντα, καὶ οὐδὲν ἔτι καινουργεῖν ἐδύνατο, ἐφ᾽ ὅτῳ ἐκπλήξει τοὺς ἐντυγχάνοντας, καὶ θαυμάζειν, καὶ πρὸς αὐτὸν ἀποβλέπειν ποιήσει, οὗπερ ἐξ ἀρχῆς δριμύν τινα ἔρωτα ἐρῶν ἐτύγχανε, τὸ τελευταῖον τοῦτο τόλμημα ἐβουλεύσατο περὶ τῆς πυρᾶς, καὶ διέδωκε λόγον ἐς τοὺς Ἕλληνας εὐθὺς ἀπ᾽ Ὀλυμπίων τῶν ἔμπροσθεν, ὡς ἐς τοὐπιὸν καύσων ἑαυτόν.

Καὶ νῦν αὐτὰ ταῦτα θαυματοποιεῖ, ὥς φασι, βόθρον ὀρύττων, καὶ ξύλα συγκομίζων, καὶ δεινήν τινα τὴν καρτερίαν [b] ὑπισχνούμενος. ἐχρῆν δὲ, οἶμαι, μάλιστα μὲν περιμένειν τὸν θάνατον, καὶ μὴ δραπετεύειν ἐκ τοῦ βίου. εἰ δὲ καὶ πάντως διέγνωστό οἱ ἀπαλλάττεσθαι,

magna multitudine frequentes erant. Et haec dicebat bibens ipſe de eadem aqua. Cum vero parum abeſſent, quin lapidibus illum, concurſu omnium facto, obruerent: tum ad Jovem confugiens vir fortis, mortem evitavit.

20. *Olympiade proxima, orationem quatuor interjectis annis a ſe compoſitam ad Graecos attulit, laudem ejus qui aquam perduxit, & fugae ſuperioris excuſationem. Sed cum jam negligeretur ab omnibus, nec amplius ita conſpicuus eſſet; obſoleta quippe erant omnia, nec novum quidquam poterat proferre, quo percelleret audientes, atque admirandum ſe conſpiciendumque praeberet, cujus rei ab initio inde vehementer cupidus fuerat: ultimum hoc de rogo facinus meditari coepit: ſparſitque famam inter Graecos a ſuperioribus ſtatim Olympiis, ſe futuro tempore ſe crematurum.*

21. *Et nunc eadem portenta agitat, fodienda, ut ajunt, foſſa, comportandis lignis, & mirifica quadam fortitudine pollicenda. Oportebat autem, arbitror, primum quidem expectare mortem, non aufugere de vita: Sin vero omnino mori illi decretum ſit, non igne uti,*

a Τοῦ τὸ] Diviſimus monente *Fabro*, & *Guj.* Τοῦτο Edd. priores male. b Ὑπισχνούμενος] Ἐπιδεικνύμενος *Tan. Fab.* Nihil mut. Edd.

95. Τεττάρων ἐτῶν] Bene, neque enim plurium annorum eſt Olympias. Inde illud Agidis dictum de Eleis apud *Plutarchum* in apoph. τί δὲ ποιοῦσι θαυμαστὸν, εἰ δι᾽ ἐτῶν τεττάρων μιᾷ ἡμέρᾳ, &c. Alibi autem hoc ipſum dictum referens, καὶ τί μέγα, inquit, ἢ θαυμαστὸν ποιοῦσιν, εἰ ἐν ἔτεσι πέντε μιᾷ μόνον ἡμέρᾳ δικαιοσύνῃ χρῶνται; ita & *Pindarus* Olympia vocavit πενταετῆρα ἑορτὴν, quæ tu facile conciliabis, ſi *Scaligerum* in opere magno legeris. Ceterum qui Olympiadem & luſtrum confundunt, peccant. *T.F.*

97. Τοῦτο ὕδωρ ἐπαγαγόντος] Leg. τοῦ τὸ ὕδωρ, &c. *T.F.*

Τοῦτο ὕδωρ] Lege τοῦ, τὸ. *F.G.*

Τοῦ τὸ] Emendationem *T. Fabri* ſequuti ſumus. In Impreſſis omnibus τοῦτο antea erat. *M. du S.*

12. Δεινήν τινα καρτηρίαν ὑπισχνούμενος] Legendum eſt, ἐπιδεικνύμενος, quod probari non eſt neceſſe. *T.F.*

Ibid. Ὑπισχνούμενος] Hic quidem *T. Fabro* obſecuti non ſumus, quia ratio mutationis etſi aliqua ſit, non eſt tamen neceſſaria. Ferri enim vulgata poteſt, cum nondum in rem ipſam ventum ſit. Si autem omnia ſic levibus de cauſis apud veteres ſcriptores ex ingenio mutentur, quid tandem reliqui erit, quod ab iis vere profectum ſit? *M. du S.*

22. Φιλοκτήτην] Res ex fabulis nota eſt. *T.F.*

24. Μόνων οὐκ ἐπὶ σκηνῆς ὀπτήσει ἑαυτὸν] *Solum non in tabernaculo torrebit ſeipſum.* Interp. Sed vertendum fuit, *Quodammodo ſe* (vel *fere ſe*) *in theatro cremabit.* Arguit φιλοδοξίαν ventoſi hominis, qui frequentem adeo panegyrin elegerat, in qua finem vitæ imponeret. Cur non in ſolitudine potius, & in remoto aliquo ſaltu, ut infra dicet Lucianus? Quid enim aliud facit Peregrinus, quam qui theatrum conſcendit ut ab omnibus videatur? *T.F.*

28. Καὶ κατὰ τοῦτο] *Hoc modo.* Interp. neſcit quid ſit. Gallice diceres, *& en cette qualité il devoit être bru-*

ui, neque tragico illo apparatu, ſed alio mortis genere, cum ſexcenta ſint, delecto, diſcedere. Si vero ignem etiam ut Herculeum quiddam amat, quid tandem non ſilentio eligens ſilvoſum montem, in illo ſe cremat ſolus, uno quodam Philoctete, verbi cauſſa hoc Theagene, aſſumto? At ille Olympiae, plena celebritate, tantum non in ſcena ſe aſſabit, non indignus Mehercule! ſiquidem patricidas atque atheos poenas dare facinorum fas eſt, & hoc quidem reſpectu tarde ſane illud facere videtur, quem olim oportebat Phalaridis tauro incluſum digna dediſſe ſupplicia, non ſemel hauſta ore flamma, momento uno mori. Nam rurſus hoc quoque multi mihi dicunt, non eſſe aliud celerius igni genus mortis. Licet enim os aperire, & ſtatim mori.

22. *Verum ideo, puto, hoc excogitat ſpectaculum, quaſi magnificum ſit homo in loco ſacro combuſtus, ubi neque ſepelire alios mortuos per religionem licet. Sed noſtis, puto, etiam olim aliquem, qui nobilis cuperet fieri,*

μὴ πυρὶ, μηδὲ τοῖς ἀπὸ τῆς τραγῳδίας τούτοις χρῆσθαι, ἀλλ' ἕτερόν τινα θανάτου τρόπον, μυρίων ὄντων, ἑλόμενον ἀπελθεῖν. εἰ δὲ καὶ τὸ πῦρ ὡς Ἡράκλειόν τι ἀσπάζεται, τί δήποτε οὐχὶ κατὰ σιγὴν ἑλόμενος ὄρος εὔδενδρον, ἐν ἐκείνῳ ἑαυτὸν ἐνέπρησε μόνος, ἕνα τινὰ οἷον Θεαγένη τοῦτον, Φιλοκτήτην παραλαβών; ὁ δὲ ἐν Ὀλυμπίᾳ, τῆς πανηγύρεως πληθούσης, μόνον οὐκ ἐπὶ σκηνῆς ὀπτήσει ἑαυτὸν, οὐκ ἀνάξιος ὢν, μὰ τὸν Ἡρακλέα, εἴγε χρὴ καὶ τοὺς πατραλοίας, καὶ τοὺς ἀθέους, δίκας διδόναι τῶν τολμημάτων· καὶ κατὰ τοῦτο πάνυ ὀψὲ δρᾷν αὐτὸ ἔοικεν, ὃν ἐχρῆν πάλαι ἐς τὸν τοῦ Φαλάριδος ταῦρον ἐμπεσόντα τὴν ἀξίαν ἀποτετικέναι, ἀλλὰ μὴ ἅπαξ [c] χανόντα πρὸς τὴν φλόγα, ἐν ἀκαρεῖ τεθνάναι. καὶ γὰρ αὖ καὶ τόδε οἱ πολλοί μοι λέγουσιν, ὡς οὐδεὶς [d] ὀξύτερος ἄλλος θανάτου τρόπος τοῦ διὰ πυρός· ἀνοῖξαι γὰρ δεῖ μόνον τὸ στόμα, καὶ αὐτίκα τεθνάναι.

Τὸ μέντοι θέαμα ἐπινοεῖται, οἶμαι, ὡς σεμνὸν, ἐν ἱερῷ χωρίῳ καιόμενος ἄνθρωπος, ἔνθα μηδὲ θάπτειν ὅσιον τοὺς ἄλλους ἀποθνήσκοντας. ἀκούετε δὲ, οἶμαι, ὡς καὶ πάλαι θέλων τις ἔνδοξος γενέσθαι, ἐπεὶ κατ' ἄλλον

c Χανόντα] Al. *χανέντα Coll.* Nihil mut. *Fl.* d Ὀξύτερος] Sic Edd. Forſ. ὠκύτερος, adſcripſit *Solan.*

31. Ἅπαξ χανόντα] Γρα. χανέντα. *G.*

brulé il y a long tems. Senſus eſt; Cremari debuiſſe Peregrinum non ſponte & ultro in flammas inſilientem, falſa quadam Philoſophicæ mortis imitatione, ſed unco trahi in ignem, ut impium in Deos & in parentem. *T. F.*

31. Χανόντα] *Hom.* Odyſſ. *M.* 350. *M. du S.*

34. Ὀξύτερος] Corruptam vocem opinor; forſan ſcripſerit ταχύτερος, vide Δραπ. c. 22. Nam ὀξέως quidem uſurpant *de Tempore*, ὀξὺς vero raro aut nunquam probi ſcriptores. Vide tamen Νεφ. c. 5. ſed & quid ὀξεῖα ἡδονὴ ſibi velit Ἐρωτ. c. 25. memento. *M. du S.*

Ὀξύτερος] Non opus erit ὠκύτερος emendare; quandoquidem ὀξὺς celeritatem ſaepiſſime notare novimus omnes. *Hippocr.* Aphor. I. 1. ὁ δὲ καιρὸς ὀξύς. Noſter *Amor.* c. 25. ὀξεῖα γὰρ ἡδονὴ παραπτᾶσα φθάνει πρὶν ἢ γνωσθῆναι, πεπαυμένη. Ne plura, in re, cujus exempla ἴσα κόνις nobis obvia. At forſan quia & dolor ὀξὺς *acutus* Graecis dicitur, i. e. *vehemens*, ideo ὠκὺς hic praetulerit aliquis, ut ambiguum vitetur. Sed nihil opus eſt, quum ſeqq. ſatis declarent de celeritate ſermonem eſſe. *J. F. R.*

39. Ἔνθα μηδὲ θάπτειν ὅσιον] Itidem olim apud Delum factum accepimus. *Thucydides* lib. III. *T F.*

Ἔνθα μηδὲ θάπτειν] Duo hic ſedulo obſervanda; agrum Olympicum ſacrum fuiſſe; vid. *Pauſan.* 202, 5. ubi nominatim ibi locus quidam ἱερὸς dicitur; 2. non licuiſſe illic quemquam ſepelire, *Clem. Alexandrinus* p. 18. C. pluribus oſtendit multa templa ſepulchra fuiſſe virorum inſignium. *M. du S.*

40. Πάλαι] Hiſtoria nota; tempus etiam notum; eo enim ipſo die, quo Alexander Magnus natus eſt, conflagraſſe hoc orbis miraculum traditur. *M. du S.*

41. Τις ἔνδοξος γενέσθαι] Heroſtratum innuit, cujus nomen oblivione fuiſſet obrutum, niſi Theopompus in

λον τρόπον οὐκ εἶχεν ἐπιτυχεῖν τούτου, ἐνέπρησε τὸν Ἐφεσίας Ἀρτέμιδος τὸν νεών. τοιοῦτόν τι καὶ αὐτὸς ἐπινοεῖ, τοσοῦτος ἔρως τῆς δόξης ἐντέτηκεν αὐτῷ.

Καίτοι, φησὶν, ὅτι ὑπὲρ τῶν ἀνθρώπων αὐτὸ δρᾷ, ὡς διδάξειεν αὐτοὺς θανάτου καταφρονεῖν, καὶ ἐγκαρτερεῖν τοῖς δεινοῖς. ἐγὼ δὲ ἡδέως ἂν ἐροίμην οὐκ ἐκεῖνον, ἀλλ' ὑμᾶς, εἰ καὶ τοὺς κακούργους βούλοισθε ἂν μαθητὰς αὐτοῦ γενέσθαι τῆς καρτερίας ταύτης, καὶ καταφρονεῖν θανάτου, καὶ [a] καύσεως, καὶ τῶν τοιούτων δειμάτων. ἀλλ' οὐκ ἂν εὖ οἶδ' ὅτι βουληθείητε. πῶς οὖν ὁ Πρωτεὺς τοῦτο διακρίνει, καὶ τοὺς μὲν χρηστοὺς ὠφελήσει, τοὺς δὲ πονηροὺς οὐ φιλοκινδυνοτέρους καὶ τολμηροτέρους ἀποφανεῖ;

Καίτοι δυνατὸν ἔστω ἐς τοῦτο μόνους ἀπαντήσεσθαι τοὺς πρὸς τὸ ὠφέλιμον ὀψομένους τὸ πρᾶγμα· ὑμᾶς δ' οὖν αὖθις ἐρήσομαι, [b] δέξαισθ' ἂν ὑμῶν τοὺς παῖδας ζη-.

cum aliam ejus rei conſequendae rationem non haberet, Epheſiae Dianae aedem incendiſſe. Tale quid & iſte excogitat: tantus illi famae amor inſedit.

23. *Quamquam dicit, ſe hominum gratia hoc facere, ut mortem contemnere illos doceat, & terribilia ſuſtinere. Ego vero lubens interrogaverim non illum, ſed vos*, Num maleficos etiam velitis imitatores illius fortitudinis fieri, & mortis contemnendae, & vivicomburii, & terrorum ſimilium? *Verum non vos, bene novi, hoc velitis. Quomodo ergo diſcernit illud Proteus, ut bonos juvet, malos non amantiores periculorum & audaciores faciat?*

24. *Quamquam ponamus fieri poſſe, huc ut ſoli veniant, qui cum publica utilitate rem viſuri ſint. At ego vos rurſus interrogabo*, Velitisne veſtros liberos imitatores hujusmo-

a Καύσεως] Receptum ex Mſ. RG. κακώσεως Edd. recta, & nova quaſi periodo. Εὔξαισθε *Kuſterus*.

b Δέξαισθ'] Ita recte *B2*. Δέξασθ' cett. oratione directa.

in hiſtorias ſuas illud retuliſſet. *Strabo. Plin. Agell. T.F.*

44. Τοσοῦτος ἔρως τῆς δόξης ἐντέτηκεν αὐτῷ] *Adeo inexpiabili amore gloriæ tenebatur.* Interpolator peſſime. Retulit enim ad Heroſtratum, quod de Peregrino dixerat Lucianus. Dein, quod *inexpiabili amore* dixit, fugit illum ratio; debuit enim *inexplebili* dicere. Verum imperitis lexicographis credidit, & interpretem corrupit. Verte: *Tantus ei gloriæ amor ineſt.* Loquitur enim ille anonymus de Peregrino etiamnum vivente. *T.F.*

51. Καὶ καταφρονεῖν θανάτου καὶ κακώσεως] Interpolator. *Et mortis contemptum & ærumnam, & id genus metus non horrere diſceretis*; plane contra mentem ſcriptoris; neque enim iſtæc ad patres & dominos ſunt referenda, verum ad liberos & ſervulos eorum qui ibi aderant. Sententia eſt: *Vos ego, Viri Graeci, lubens perconter, non παμμιάρον illum Peregrinum, velitisne ſceleratos homines, qui usquam ſint, hujuscemodi præceptori tradi? Ah! Cavete iſtuc dicatis; ita enim fieret, ut in jugulum veſtrum involarent, nullo metu impendentis mortis à tanto ſcelere deterriti. Quid autem? an & ii, qui in hoc cœtu patres ſunt, liberos ſuos in diſciplinam vellent tradere hujuscemodi magiſtro?* &c. Ceterum interpolator depravavit interpretem. *Numquid etiam*, ait, *maleficos & facinoroſos, ejus diſcipulos fieri cupiatis in ejusmodi tolerantia perdiſcenda & morte contemnenda?* Pæne omiſeram legi in MS. R. καύσεως, non κακώσεως, quod in primis obſervandum. *T.F.*

52. Καύσεως] Ita Mſ. R.G. quod arripio, quia nullibi κάκωσιν, quae vox in omnibus Impreſſis erat, eo ſenſu a probatis ſcriptoribus adhibitam reperio. *M. du S.*

Καύσεως] Etſi κακώσεως per ſe commodum ſenſum exhibere videtur; tamen quia ſic ſupervacuum fere foret τῶν δειμάτων addere; meliorem lectionem inventam recipere non haeſitavi. *J.F.R.*

60. Τὸ πρᾶγμα] Τὴν καῦσιν. *F.G.*

61. Δέξασθ'] An δέξαισθ'; placet. *F.G.*

Δέξαισθ' ἂν] Εὔξαισθ' ἄν. *Kuſt.* Nihil emendatione opus eſt, quam hic offert Vir Doctiſſimus. Hoc tantum a me hic praeſtitum, quod cum in plerisque Impreſſis legeretur δέξασθ'. Ego *B2*. ſequutus δέξαισθε reſtitui, quod elegantius viſum eſt. *M. du S.*

Δέξασθ' ἂν] In mentem veniebat aliquando emendare hunc locum, & legere εὔξαισθ' ſ. εὔξαισθε. Blandiebatur maxima ſimilitudo, quae inter compendia literarum δε & ευ in Mſſ. intercedit. Sed cum δέχεσθαι verbum eo intellectu ſaepius occurrat, qui commode ad hunc locum accidit, quod in vulgaribus quoque Lexicis adnotatum, & exemplis probatum eſt: retineamus primam ſyllabam; ſed in altera diphthongum admittamus optativi indicem δέξαισθε, ut modo βούλοισθε. *J.M.G.*

67. Παρὰ

modi actionis fieri? *Non ſane dixeritis. Et quid ſic interrogavi, cum neque diſcipulorum ipſius quisquam hoc imitaturus ſit? Ac Theagenem iſtum merito quis accuſet, quod caetera viri imitatus, non ſequitur hac parte magiſtrum, & ad Herculem, ut ait, abeunti ſe adjungit comitem, cum poſſit brevi tempore beatus undique fieri, modo praeceps in ignem ſe dejiciat. Neque enim in pera & baculo, & pallio aemulatio ineſt; ſecura iſta, facilia, & uniuscujusque fuerint. At finem & caput aemulari oportet, & rogo e ficulneis codicibus quantum poteſt viridibus compoſito, ſuffocandum ſe fumo praebere. Nam ignis ipſe non Herculis modo eſt & Aeſculapii, ſed ſacrilegorum etiam & homicidarum, quos videre licet judicio damnatos iſtuc pati. Quare fumo melius eſt: proprium enim veſtrum fuerit.*

25. *Alioquin ipſe Hercules, ſiquidem tale*

λωτὰς τοῦ τοιούτου γενέσθαι; οὐκ ἂν ἐποίει. καὶ τί τοῦτο ἠρόμην, ὅπου μηδ' αὐτῶν τις τῶν μαθητῶν αὐτοῦ ζηλώσειεν ἄν; τὸν οὖν Θεαγένη τοῦτο μάλιστα αἰτιάσαιτο ἄν τις, ὅτι τἄλλα ζηλῶν τἀνδρὸς, οὐχ ἕπεται τῷ διδασκάλῳ, καὶ συνοδεύει παρὰ τὸν Ἡρακλέα, ὥς φησιν, ἀπιόντι, δυνάμενος ἐν βραχεῖ πανευδαίμων γενέσθαι, [c] συμπεσὼν ἐπὶ κεφαλῆς ἐς τὸ πῦρ. οὐ γὰρ ἐν πήρᾳ, καὶ βακτρῳ, καὶ τρίβωνι ὁ ζῆλος, ἀλλὰ ταῦτα μὲν ἀσφαλῆ καὶ ῥᾴδια, καὶ παντὸς ἂν εἴη· τὸ τέλος δὲ, καὶ τὸ κεφάλαιον χρὴ ζηλοῦν, καὶ πυρὰν συνθέντα κορμῶν [d] συκίνων, ὡς ἔνι μάλιστα χλωρῶν, ἐναποπνιγῆναι τῷ καπνῷ. τὸ πῦρ γὰρ αὐτὸ οὐ μόνον Ἡρακλέους, καὶ Ἀσκληπιοῦ, ἀλλὰ καὶ τῶν ἱεροσύλων, καὶ ἀνδροφόνων, οὓς ὁρᾶν ἐστιν ἐκ καταδίκης αὐτὸ πάσχοντας. ὥστε ἄμεινον τὸ διὰ τοῦ καπνοῦ· ἴδιον γὰρ καὶ [e] ὑμῶν μόνων ἂν γένοιτο.

Ἄλλως τε ὁ μὲν Ἡρακλῆς, εἴπερ ἄρα καὶ ἐτόλ-

c Συμπεσὼν] Καὶ συμπεσὼν Edd. Abeſt καὶ a Mſ. RG. quod hoc duce delevit *Solan.* *d* Συκίνων] Bene ſic *B*1. & 2. Σικύνων perverſe cett. *e* Ὑμῶν] Ἡμῶν male *J.* Forſan κυνῶν, adſcriptum ejus margini.

67. Παρὰ τὸν Ἡρακλέα, ὥς φησιν, ἀπιόντι] In tribus verbulis bis peccat interpolator: *Ad Herculem, ut ajunt, profecto.* Peſſime. Vertendum enim fuit, *ut ipſe ait, proficiſcenti. Ipſe,* inquam, non, *illi ajunt.* Præterea *proficiſcenti*, non *profecto*; quippe ea narrat quæ nondum evenerant. Neque enim quisquam eſt omnium, qui iſtuc ἀπιόντι ad ſignificationem elapſi temporis hoc loco traduci poſtulet. Ceterum & ratio & MS. Regii auctoritas me admonent, ut ex his verbis πανευδαίμων καὶ συμπεσὼν ἐπὶ κεφαλῆς, ejiciam iſtud καὶ, & emendem verſionem, *poſſet brevi* feliciſſimus evadere, ſe in ignem cum ipſo præcipitem mittens. *T. F.*

69. Συμπεσὼν] Dele καὶ, ante συμπεσών.) *M. du S.*

74. Σικύνων] Corrige συκίνων. *F. G.*

Συκίνων] Corrupte antea legebatur σικύνων, non in uno aut altero, ſed in omnibus, excepta ſola *B*2. Ἀλεξ. c. 47. & tranſlate Ἀπαιδ. c. 6. Apud *Ariſtophanem* Veſp. 146...p. 291, 1. δριμύτατος καπνὸς dicitur. *M. du S.*

80. Ἴδιον γὰρ ὑμῶν μόνων ἂν γένοιτο] Locus eſt corruptiſſimus. Quid enim? Dicit hoc loco rhetor anonymus aſtantes omnes dignos eſſe qui fumo pereant. ridiculum. itaque adeo miror reperiri potuiſſe & interpretes & lectores, quibus hæc placerent. Legendum eſt non ὑμῶν, ſed κυνῶν, id eſt κυνικῶν φιλοσόφων. Lucianus Philoſophos Cynicos, in quibus eſt Peregrinus, dignos deputat qui fumo pereant. κύνες enim paſſim ſunt κυνικοί. Sed, (ut ſemper doctus eſt Lucianus, &, quod de illo ait *Eunapius Sardianus*, ἀνὴρ σπουδαῖος ἐς τὸ γελασθῆναι,) hoc loco facetiſſime dicit Cynicos dignos eſſe qui διὰ καπνοῦ pereant; videlicet Attici τοὺς ἀλαζόνας καὶ οὐδαμινοὺς, quales hic deſcribuntur Cynici, καπνοὺς vocabant. Id docebit Scholiaſtes *Ariſtophanis* ad Σφῆκας, & *Suidas* in καπνὸς, inde *Æſchines* cognomento Capnus. Vide, ſi te amas, *Ariſtophanem.* *T. F.*

Ibid. Ὑμῶν μόνων] An fumivendulos Cynicos eſſe ſignificat? Videtur autem ſcribendum ἴδιον γὰρ καὶ κυνῶν μόνον ἂν γ. *F. G.*

Καὶ κυνῶν] *T. Fabri* emendationem in textum recepimus; quamvis in omnibus libris noſtris ὑμῶν aut ἡμῶν, pro κυνῶν extet. *M. du S.*

Ὑμῶν μόνον] Quod κυνῶν legi vult *Faber*, audirem, ſi relatio quaedam eſſet inter fumum, & Canes vel proprie dictos, vel metaphoricos ſ. philoſophos Cynicos. Quidni per apoſtrophen quandam hic dirigatur ſermo ad Theagenem & Protea? Caeterum forte ad hunc locum aliquid facit, quod de Theagene aliquo habet *Suidas*, ἐκαλεῖτο δὲ καπνὸς, ὅτι πολλὰ ὑπισχνούμενος οὐδὲν ἐτέλει. Quod ſi hic *Suidae* Theagenes antiquior fuit Lucianico, ratio foret in promtu, cur ei ſuadeatur, ut fumo ſe potius quam igne interimat. *J. M. G.*

83. Κεν-

ἐτόλμησέ τι τοιοῦτον, ὑπὸ νόσου αὐτὸ ἔδρασεν, ὑπὸ τοῦ Κενταυρίου αἵματος, ὥς φησιν ἡ τραγῳδία, κατεσθιόμενος. οὗτος δὲ, τίνος αἰτίας ἕνεκεν ἐμβάλλει φέρων ἑαυτὸν εἰς τὸ πῦρ; νὴ Δί', ὅπως τὴν καρτερίαν ἐπιδείξηται, καθάπερ οἱ Βραχμᾶνες. ἐκείνοις γὰρ [a] αὐτὸν ἠξίου Θεαγένης εἰκάζειν, ὥσπερ οὐκ ἐνὸν καὶ ἐν Ἰνδοῖς εἶναί τινας μωροὺς καὶ κενοδόξους ἀνθρώπους. ὅμως δ' οὖν κἂν ἐκείνους μιμείσθω. ἐκεῖνοι γὰρ οὐκ ἐμπηδῶσιν εἰς τὸ πῦρ, ὡς Ὀνησίκριτος ὁ Ἀλεξάνδρου κυβερνήτης, ἰδὼν Κάλανον καόμενόν, φησιν, ἀλλ' ἐπειδὰν νήσωσι, πλησίον παραστάν-

quiddam auſus eſt, a morbo impulſus fecit, cum a Centauri ſanguine, ut ait tragoedia, exederetur. At hic cujus rei cauſſa in ignem ſe conjicit? Per Jovem! ut patientiam ſuam oſtendat, ſicuti Brachmanes: illis comparandum Theagenes judicavit, quaſi non poſſent in India etiam eſſe ſtulti quidam & inanis gloriae cupidi homines. Attamen vel hoſce aemuletur. Illi enim non inſiliunt in ignem, ut Oneſicritus narrat Alexandri gubernator, qui ardentem vidit Calanum, ſed rogo exſtructo prope adſtantes immoti uſtulari ſe patiuntur: tum

a Αὐτὸν] Ex emend. *Fabri* & *Guj.* Ἑαυτὸν Edd. priores.

83. Κενταυρίου αἵματος] Intelligit cruorem Neſſi Centauri. *T. F.*

85. Ἐμβάλλει φέρων] De hac locutione confer quae dixi ad T. I. *Merced. Cond.* c. 24. Vel potius, (quod illic nondum reiciveram) *Hemſterh.* ad *Dial. Mort.* VI. §. 3. p. 349. *J. F. R.*

87. Καθάπερ οἱ Βραχμᾶνες — Κάλανον καόμενον] *Cic.* Tuſc. D. V. c. 27. *Quae barbaria India vaſtior aut agreſtior? In ea tamen gente primum ei, qui ſapientes habebantur, nudi aetatem agunt, & Caucaſi nives hiemalemque vim perferunt ſine dolore; cumque ad flammam ſe adplicaverunt, ſine gemitu aduruntur.* Conſule ibi *Daviſ.* p. 360. qui & *Valer. Max.* III. 3. 6. Ext. Et Luciani hunc locum, item *de Fugit.* c. 6. ac *Plutarch.* T. 2. p. 499. cum *Philone* p. 680. aliosque ſimilia confirmantes adducit. *J. F. R.*

87. Βραχμᾶνες] De Calano vide quid *Cicero* ſcripſerit Tuſc. II. 21. & Cl. *Daviſii* not. & de Brachmanis c. 27. Adde & Δραπ. c. 7. Magi autem, ut id obiter moneam, cum Brachmanis minime ſentiebant. Vid. *Jambl.* No. 154. & *Diog. Laërt.* 2. D. *M. du S.*

88. Ἐκείνοις γὰρ ἑαυτὸν ἠξίου Θεαγένης εἰκάζειν] Falſum eſt. Neque enim ſe Theagenes cum Hercule & Æſculapio comparavit, ſed Peregrinum, quod ex ſuperioribus patet. Emenda ἐκείνοις γὰρ αὐτόν. Interpolator non viderat, interpretemque corruperat, a quo hic locus ita fuerat converſus, *illis enim praeceptorem ſuum aſſimilare contendit.* *T. F.*

Ibid. Ἑαυτὸν ἠξίου] Αὐτὸν ſcribendum videtur, i. e. *Peregrinum.* *F. G.*

92. Ὀνησίκριτος] Is eſt quem in hac narratione ſequutus eſt *Plutarchus* & *Strabo* in XV. Quæ enim ab illo in vita Alexandri de Calano Indo ſcripta fuere, his plane ἀδελφὰ ſunt. Erit itaque operæ pretium locum ipſum apponere. *Ταῦτα δὲ εἰπὼν, κατακλιθεὶς, καὶ συγκαλυψάμενος, οὐκ ἐκινήθη τοῦ πυρὸς πλησιάσαντος, ἀλλ' ἐν ᾧ κατεκλίθη σχήματι, τοῦτο διατηρῶν*, &c. Id eſt, *Ita cum eſſet loquutus, decubuit, ſeque operuit, neque, appropinquante igne, ſeſe movit, ſed eum ſervans habitum quo decubuerat*, &c. quem *Plutarchi* locum ſi quis diligenter conſiderabit, facile ei fuerit intelligere, quid ſibi hoc Luciani velit, *κατὰ σχῆμα καίονται*, quod ignoravit Interpolator, cum ſcripſit, *deinde ordine dignitatis ingreſſi uruntur.* At non ita vertendum fuerat, ſed, *cremantur immoti & corporis habitu ſervato*; quod *Plutarch.* dixit de Calano, *ἐν ᾧ κατεκλίθη σχήματι, τοῦτο διατηρῶν.* Sed ne quis dubitet, adſcribam Luciani ipſius locum ex libello ſequenti, ubi de his ipſis Brachmanibus agit, *ἀκούω δὲ*, inquit, (c. 7.) *τά τε ἄλλα περὶ αὐτῶν, καὶ ὅτι ἐπὶ πυρὰν μεγίστην ἀναβάντες, ἀνέχονται καιόμενοι, οὐδὲν τοῦ σχήματος ἢ τῆς καθέδρας ἐκτρέποντες.* *T. F.*

Ibid. Ὡς Ὀνησίκριτος ὁ Ἀλεξάνδρου κυβερνήτης ἰδὼν Κάλανον καόμενόν φησιν] Egregias hic agnoſce interpretationes. Opſopœus: *veluti Oneſicritus claſſis Alexandrinæ gubernator ait, cum Indum ardentem, ſicut fama eſt, conſpexiſſet.* Benedictus: *at Oneſicritus Alexandri gubernator, cum Calanum, ut ajunt, conflagrantem vidiſſet.* Vidit ergo *Benedictus*, *Opſopœum* largiorem eſſe, quam patiuntur Græca, & verbum φησὶν notare non niſi alterutrum poſſe, vel *ait*, vel *ſicut fama eſt.* Quid decrevit ergo is ipſe? nempe accepit pro *ut ajunt*, pravo ſine judicio. Non enim magis ajunt Calanum conflagraſſe, quam Oneſicritum id vidiſſe. Sed & vide, unde comparativa loquutio pendeat. Scribit Benedictus: *Illi enim non inſiliunt in ignem ut Oneſicritus Alexandri gubernator*, quaſi vero & Oneſicritus inſiluiſſet. Quin immo Lucianus Oneſicritum unum auctorem hujus hiſtoriæ citat, & ideo non poteſt imperfecta multitudinis ac rumoris citatio locum habere, & plane ſufficere debet, ſi vertas, *ut Oneſicritus Alexandri gubernator viſo Calano ardente refert.* Maxime miror *Benedicti* iſtam verſionem placuiſſe *Tan. Fabro*, tam minute ſingula hæc quondam recognoſcenti. *J. G.*

93. Φησὶν] Hanc vocem vir Doctiſſimus dum oſcitans

tum conſcenſo rogo, ſervato eodem habitu cremantur, ne paullum quidem immutantes de ſuo decubitu. Iſte vero, quid magnum, ſi injectus ſtatim moriatur, ubi correptus ab igne fuerit? Nec illud non licet ſperare, futurum, ut reſiliat vel ſemiuſtulatus, niſi illud machinetur, quod facere illum ajunt, ut profundus fiat atque in foſſa rogus.

26. *Sunt autem qui dicant, illum mutare velle ſententiam, & ſomnia enarrare quaedam, quaſi non ſinat Jupiter locum ſacrum pollui. Sed bono poteſt eſſe animo ad hoc quidem quod attinet. Ego enim ſacramentum dare paratus ſum, Deorum indignaturum eſſe*

τες ἀκίνητοι, ἀνέχονται παροπτώμενοι, εἶτ' ἐπιβάντες κατὰ σχῆμα, καίονται, οὐδ' ὅσον ὀλίγον [b] ἐκτρέψαντες τῆς κατακλίσεως. οὗτος δὲ τί μέγα, εἰ ἐμπεσὼν τεθνήξεται συναρπασθεὶς ὑπὸ τοῦ πυρός; οὐκ ἀπ' ἐλπίδος [c] μὴ ἀναπηδήσεσθαι αὐτὸν, καὶ ἡμίφλεκτον, εἰ μὴ ὅπερ φασὶ, μηχανήσεται βαθεῖαν γενέσθαι καὶ ἐν βόθρῳ τὴν πυράν.

Εἰσί δ' οἱ καὶ μεταβάλλεσθαί φασιν αὐτὸν, καί τινα ὀνείρατα διηγεῖσθαι, ὡς τοῦ Διὸς οὐκ ἐῶντος μιαίνειν ἱερὸν χωρίον. ἀλλὰ θαῤῥείτω τούτου γε ἕνεκα. ἐγὼ γὰρ διομοσαίμην ἂν, ἦ μὴν μηδένα τῶν θεῶν ἀγανακτήσειν, εἰ Πε-
ρε-

b Ἐκτρέψαντες] Ex emend. *Fabri*. Ἐντρέψαντες Edd.

c Μὴ ἀναπηδήσ.] Nihil mut. Edd. Μεταναπ. vult *Gron.*

tans legere omittit, mortis genus Oneſicriti doceri hic affirmat not. ad *Diog. Laërt.* p. 151. B. *M. du S.*

94. Ἐπειδὰν νήσωσι] Ἐπειδὰν πυρὰν νήσωσι ut ſupra legend. videtur. τὸ νήσωσι ſolitarium non placet. *F.G.*

95. Εἶτ' ἐπιβάντες κατὰ σχῆμα, καίονται] Aliena videntur & inſititia, ut ex praecedentibus & ſeqq. videre eſt. *F.G.*

97. Ἐντρέψαντες] Ex iis quæ modo attulimus legendum ἐκτρέψαντες. *T.F.*

Ἐντρέψαντες] I. e. immutantes. An ἐκτρέψαντες legendum. Infra *Fugitiv.* c. 7. de iisdem: οὐδὲν τοῦ σχήματος, ἢ τῆς καθέδρας ἐκτρέποντες. Vide locum. *F.G.*

Ἐντρέψαντες] Ego cum *Tan. Fabro* malim ἐκτρέψαντες, ut Δραπ. c. 7. in omnibus recte ſcribitur. *M. du S.*

Ἐκτρέψαντες] Ita quoque correctum inveni in marg. *B*1. Sed & firmatur emendatio, quod Dial. ſeq. *Fugit.* c. 7. οὐδὲν τοῦ σχήματος ἐκτρέποντες, conſtanter legitur. *J. F. R.*

Ibid. Οὗτος δὲ τί μέγα] Locus mire depravatus videtur. An ſic reſcribendus? Οὗτος δὲ τί μέγα ποιεῖ; εἰ ἐμπεσὼν οὐ τεθνήξεται, συναρπασθεὶς ὑπὸ τοῦ πυρός· οὐκ ἀπ' ἐλπίδος ὢν ἀναπηδήσεσθαι αὐτὸς καὶ ἡμίφλεκτος. *F.G.*

98. Τί μέγα] Commate adpoſito ſenſum adjuvi, ut intelligatur, *quid magni* ſcil. *eſt*, veluti τί θαῦμα; *quid mirum?* Tumque non opus erit cum *Guj.* ποιεῖ inſercire. Sed nec in reliqua ejus emendatione adquieſco; nec *Gronovianum* μεταναπηδήσεσθαι ſatisfacit, niſi auctoritate verbum firmetur. Tamen verum eſt, *ſpem exſiliendi* requiri, & negationem abundare; niſi μὴ hic valeat *numquid*, ut in interrogandi formulis ſolet, vel pro *quin* valere poſſit, i. e. *non deſperabat quin exſilire poſſit.* Quod pluribus indagare temporis anguſtia prohibet. *J. F. R.*

99. Οὐκ ἀπ' ἐλπίδος μὴ ἀναπηδήσεσθαι αὐτὸν καὶ ἡμίφλεκτον] *Non a ſpe non reſiliturum ipſum & ſemiuſtum.* Interpol. Hoc quid ſit, intelligere arbitror hominem natum neminem. Interpretandum fuerat, *cum extra ſpem non ſit, quin ſemiuſtus quoque* (aut, *quin vel ſemiuſtus*) *ex igne ſit reſiliturus.* Mihi tamen Græca oratio magis facta magisque elegans videretur, ſi legeres μὴ οὐκ ἀναπηδήσεσθαι. *T. F.*

Οὐκ ἀπ' ἐλπίδος μὴ ἀναπηδήσεσθαι αὐτὸν] Certe *Benedictus*, etſi in priorum ſententia aberrarit, in poſterioribus voces, prout ſunt, expreſſit, quod *Tan. Faber* prorſus non facit, cujus verſio plane par foret Græcis ita conceptis οὐκ ἀπ' ἐλπίδος ἀναπηδήσεσθαι αὐτὸν, cum extra ſpem non ſit, quin ex igne ſit reſiliturus. Nedum ut admitti poſſit, quod tentat, gemina negatio ante verbum ἀναπηδήσασθαι. Sed ut habeas expedita omnia, apparet errorem ſcripturæ corrigendum eſſe, & pro μὴ ἀναπηδήσεσθαι, reponendum μεταναπηδήσεσθαι. Nam in ſententia verbi μεταβάλλεσθαι idem *Faber* toto cælo errat, quum rectiſſime *Benedictus* reddiderit. *J. G.*

1. Μὴ ἀναπηδήσασθαι] Δὴ ἀναπηδήσασθαι. *F.G.*

Μὴ ἀναπηδήσεσθαι] Phraſin apud Noſtrum huic ſimilem fruſtra quaeſivi. Vid. Μισθ. c. 33. οὐκ ἀνέλπιστον ὡς ἂν καὶ ἄλλῳ ταυτὸν συμβαίη. *M. du S.*

4. Μεταβάλλεσθαι] *Mutatum iri.* Interpolat. male. Vertendum fuit, *Mutare ſententiam.* De re præſenti loquitur: jam enim tergiverſabatur Peregrinus. *T.F.*

5. Διηγεῖσθαι] An ſcribendum διηγοῦνται; *F.G.* Placet conjectura. *J. F. R.*

8. Ἦ μὴν] Lege ἠμὴν. *F.G.* Nihil muto: nam disjunctim apud Noſtrum aliosque ſcribi amat, licet parum intereſſe putem, utro more ſcribas (Vid. ſupra T. 2. *Toxar.* c. 50. No. 14.) Et pro lubitu ſcribas modo ἦ μὴν, modo junctim ἤμην dediſſe; quare vulgatum ſervandum; ſed ne ὀξυτόνως quidem, ut *Gujetus* voluit, apud Noſtrum alibi reperio. Cl. *Periz.* ad *Ælian.* 2. 7. ridet eos qui jungunt & ab Hebraeo ἀμὴν derivant, exemplaque τοῦ ἦ μὴν in jurandi formulis uſitati, quaedam adfert. Apud *Hom.* Il. I. 57. Ἦ μὴν καὶ νέος ἐστὶ, recte Edd. licet *Seber.* ἠμὴν indicet. *J. F. R.*

9. Ἀπο-

ρεγρῖνος κακῶς [a] ἀποθάνοι. οὐ μὴν οὐδὲ ῥᾴδιον αὐτῷ ἔτ' ἀναδῦναι. οἱ γὰρ συνόντες κύνες παρορμῶσι, καὶ συνωθοῦσιν ἐς τὸ πῦρ, καὶ ὑπεκκαίουσι τὴν γνώμην, οὐκ ἐῶντες ἀποδειλιᾶν· ὧν εἰ δύο συγκατασπάσας ἐμπέσοι εἰς τὴν πυρὰν, τοῦτο μόνον χάριεν ἐργάσαιτο.

Ἤκουον δὲ ὡς οὐδὲ Πρωτεὺς ἔτι καλεῖσθαι ἀξιοῖ, ἀλλὰ Φοίνικα μετωνόμασεν ἑαυτὸν, ὅτι καὶ Φοῖνιξ τὸ Ἰνδικὸν ὄρνεον ἐπιβαίνειν πυρᾶς λέγεται, πορρωτάτω γήρως προβεβηκώς. ἀλλὰ καὶ λογοποιεῖ, καὶ χρησμοὺς τινας διέξεισι παλαιοὺς δὴ, ὡς χρεὼν εἶναι δαίμονα νυκτοφύλακα γενέσθαι αὐτόν. καὶ δῆλός ἐστι βωμῶν ἤδη ἐπιθυμῶν, καὶ χρυσοῦς ἀναστήσεσθαι ἐλπίζων.

Καὶ, μὰ Δία, οὐδὲν ἀπεικὸς ἐν τοῖς πολλοῖς τοῖς ἀνοήτοις εὑρεθήσεσθαί τινας τοὺς καὶ τεταρταίων ἀπηλλάχθαι δι' αὐτοῦ φήσοντας, καὶ νύκτωρ ἐντετυχηκέναι τῷ δαίμονι τῷ νυκτοφύλακι· οἱ κατάρατοι δὲ οὗτοι μαθηταὶ αὐτοῦ καὶ χρηστήριον, οἶμαι, καὶ ἄδυτον ἐπὶ τῇ πυρᾷ μηχανήσονται. διότι καὶ

neminem, ſi mala morte Peregrinus moriatur. Quin nec facile eſt illi retractare. Nam qui cum illo ſunt canes, incitant hominem, & una in ignem contrudunt, & animum illius ſubinde incendunt, nec metu reſilire illum patiuntur. Quorum ſi duobus ſecum detractis in ignem incidat, hoc ſolum lepidum opus fecerit.

27. *Audio vero illum nec Protea vocari velle amplius, ſed Phoenicis nomen pro ſuo ſibi adſciviſſe, quod etiam Phoenix, Indica avis, ingredi rogum dicitur, ubi ad extremam ſenectutem provecta eſt. Verum etiam rumores ſpargit, & oracula quaedam vetuſta refert, in fatis eſſe ut noctis cuſtos genius ipſe evadat: ac manifeſtum eſt, altaria illum concupiſcere, & futurum ſperare, uti ſtet aureus.*

28. *Neque vero, per Jovem, abhorret in magna dementium multitudine inventum iri, qui quartana ſe per ipſum liberatos dicant, & noctu ſibi occurriſſe noctis illum cuſtodem genium. Execrabiles autem iſti illius diſcipuli, etiam oraculum, puto, & adytum in rogo illius machinabuntur, propterea quod Pro-*

[a] Ἀποθάνοι] Sic *B1. J. P. S.* &c. Ἀποθάνει *H.* In qua nonnemo emendarat ἢν — ἀποθάνῃ, quod jam non opus.

9. Ἀποθάνοι], Sic plerique Impreſſi *H.* & *P.* ἀποθάνει prave. *M. du S.*

10. Ἀναδῦναι] *Emergere.* Interpol. non potuit pejus: hoc enim loco ἀναδῦναι eſt *ſubterfugere, tergiverſari*, ut ii faciunt, quos promiſſi pœnitet. Quod vel *Homerus* docuiſſe potuit Iliad. Η.

ἀλλ' οὔπως ἔτι εἶχεν ὑποτρέσαι, οὐδ' ἀναδῦναι
ἂψ λαῶν ἐς ὅμιλον —

Ita in Odyſſ. ἁπλῶς.

μή τις μοι ἀναδύῃ —

Itaque dixit *Euſtathius*, τὸ, ἀναδῦναι, ἐν ἴσῳ εἶναι τῷ, ἀναποδίσαι, εἴτουν, ὑποχωρῆσαι, *idem eſſe atque* ἀναποδίσαι *ſeu* ὑποχωρῆσαι. *Heſychius* autem vertit μεταβουλεύειν, *conſilium mutare.* Ceterum Interpolator corrupit interpretem, qui ſic verterat: *Neque promptum jam illi eſt à propoſito regredi.* Eat itaque corrector quo dignus eſt. *T.F.*

Ibid. Συνόντες κύνες] Cynici, quod ſupra dicebam. *T.F.*

21. Παλαιοὺς δὴ] Τὸ γέλοιον eſt in hac particula δὴ, innuit enim non eſſe antiqua illa oracula, ſed εἰρωνικῶς. *T.F.*

22. Δαίμονα νυκτοφύλακα] Haud dubie adverſus terrores nocturnos, lemures, larvas, ſpectra, &c. Eſt quidem apud *Plautum* Deus Nocturnus in Amphitruone, & paſſim apud veteres Nox Dea; ſed nil ad hanc rem. *T.F.*

23. Βωμῶν — χρυσοῦς] Ex Athenagora patet ſtatuas ei erectas; cujus locum infra adduximus ad c. 41. *M. du S.*

Ibid. Χρυσοῦς ἀναστήσεσθαι ἐλπίζων] *Et aureas ſibi erectum iri.* Interpolator. Ridicule. Exiſtimavit videlicet, χρυσοῦς eſſe caſus quarti, quod εὐθείας eſt. *Sperat Peregrinus fore ut aureus ſtet*, id eſt, ut aurea ſtatua ſibi ponatur. Quod ita tritum eſt, & tralatitium, ut pæne pudeat exempla proferre. Sed a Luciano ipſo non abibo. (in *Tim.* circa med.) δέδοκται τῇ βουλῇ καὶ τῷ δήμῳ χρυσοῦν ἀναστῆναι τὸν Τίμωνα, *Senatui populoque placuit aureum Timonem ſtatuere*, id eſt auream Timoni ſtatuam ponere. *Virgil.*

Nos

Proteus ille Jovis filius primus hujus nominis auctor vates fuit. Teſtor autem ſacerdotes etiam illius conſtitutum iri, flagrorum, aut uſtulationum, aut prodigioſarum id genus actionum: vel, per Jovem, myſteria quaedam inſtitutum iri nocturna, & facum geſtationem circa rogum.

29. *Theagenes autem nuper, ut renunciavit mihi aliquis ſodalium, etiam Sibyllam dixit de hiſce rebus aliquid praedixiſſe. Nempe verſus recitavit illos:*

Aſt ubi jam Proteus, Cynicorum maximus unus,
Ad Jovis altitoni ſuccenſis ignibus aedem
In flammam inſiliens, altum conſcendet Olympum;
Tunc una, quotquot veſcuntur munere terrae,
Noctivagum jubeo venerari Heroa, Potentem,
Herculeoque, tuoque throno, Vulcane, ſedentem.

30. *Haec a Sibylla ſe accepiſſe ait Theage-*

Πρωτεὺς ἐκεῖνος ὁ Διὸς, ὁ προπάτωρ τοῦ ὀνόματος, μαντικὸς ἦν. μαρτύρομαι δὲ, ἦ μὴν καὶ ἱερέας αὐτοῦ ἀποδειχθήσεσθαι, μαστίγων, ἢ καυτηρίων, ἤ τινος τοιαύτης τερατουργίας, ἢ καὶ, νὴ Δία, τελετήν τινα ἐπ' αὐτῷ στήσεσθαι νυκτέριον, καὶ δᾳδουχίαν ἐπὶ τῇ πυρᾷ.

Θεαγένης δὲ ἔναγχος, ὥς μοί τις τῶν ἑταίρων ἀπήγγειλε, καὶ [b] Σιβύλλαν ἔφη προειρηκέναι περὶ τούτων. καὶ τὰ ἔπη γε ἀπεμνημόνευεν·

Ἀλλ' ὁπόταν Πρωτεὺς Κυνικῶν ὄχ' ἄριστος ἁπάντων,
Ζηνὸς ἐριγδούπου τέμενος κατὰ πῦρ ἀνακαύσας,
Ἐς φλόγα πηδήσας, ἔλθῃ ἐς μακρὸν Ὄλυμπον,
Δὴ τότε πάντας ὁμῶς, οἳ ἀρούρης καρπὸν ἔδουσι,
Νυκτιπόλον τιμᾶν κέλομαι ἥρωα μέγιστον,
Σύνθρονον Ἡφαίστῳ καὶ Ἡρακλῆϊ ἄνακτι.

Ταῦτα μὲν Θεαγένης Σιβύλλης ἀκηκοέναι φη-

[b] Σιβύλλαν] Σιβύλλας *Coll.*

40. Καὶ Σιβύλλας] *G.*

Nos te marmoreum pro tempore fecimus.

Et *Horat.*

Albanos prope, te, lacus
Ponet marmoream.

qui autem χρυσοῦν legi debere dicat, næ is ſuam peritiam aperuerit. *T.F.*

32. Προπάτωρ τοῦ ὀνόματος] Scio quidem ὄνομα ſumi quandoque pro perſona; ſed nihil hic tale. Ingenioſa Luciani facetia eſt. Debuerat dicere, Proteus ille Deus προπάτωρ fuit noſtri Protei; ſed quia ille Sophiſtes κυρίως vocabatur Peregrinus, non Proteus, maluit dicere προπάτωρ τοῦ ὀνόματος, *nominis progenitor*, vel *nominis primus auctor*. Nam quid ſit *propater*, ignorare me fateor. *T.F.*

34. Μαστίγων] Ut Cybeles galli. καυτηρίων autem quod additur, videri poteſt favere ſententiae eorum, qui inuſtam haederae folii figuram ſtatuunt a Ptolemaeo Judaeis. Qua de re vide noſtram notulam ad viri Cl. *Humphredi Prideaux* Gallicam verſionem T. III. p. 178. & ſeq. meminerint qui hinc, ad confirmandam ſuam hac de re ſententiam, argumentum petere volent, Lucianum *aliquid novi cruciatusque talis herois ſacerdotibus dignos* comminiſci; & aliunde firmiora proferant, quibus vero ſaltem ſimilis fiat ea, quam tuentur opinio, a *Palmerio* ſi non everſa, certe concuſſa graviter & ruinam minata. *M. du S.*

37. Δᾳδουχίαν] Quae de futuro oraculo jam dicta ſunt, Alexandri Abonotichitae oraculum reſpicere mihi videbantur: nunc cum Δᾳδουχίαν etiam memoret, res certa eſt. Hincque liquido conficitur, ante annum Chr. CLXV. Inſtitutum hoc ſolenne. Vide Ἀλεξ. c. 38. *M. du S.*

40. Σιβύλλαν] Sibyllina oracula vides jam obtrudi coepta, quae pro re nata ex ſua jam obſcuritate a callidis hominibus eruebantur, aut potius fingebantur, quae quantum ipſis Chriſtianis fraudi fuerint, non noſtrum nunc eſt inquirere; & a Viris jam Doctiſſimis abunde praeſtitum eſt; quamvis non deſint inter Chriſtianos, qui eis aequam cum ſacris ipſis voluminibus fidem, incauti ſane & ſuperſtitioſi homines, adhibeant. Conſule Eruditiſſimi *H. Prideaux*, quae poſt haec ſcripta prodiit, *Hiſtoriam* toto jam Chriſtiano orbe notiſſimam. *M. du S.*

94. Βέβ

φησίν. ἐγὼ δὲ Βάκιδος αὐτῷ χρησμὸν ὑπὲρ τούτων ἐρῶ. Φησὶ δὲ ὁ Βάκις οὕτω σφόδρα εὖ ἐπειπών,

Ἀλλ' ὁπόταν Κυνικὸς πολυώνυμος ἐς φλόγα πολλὴν
Πηδήσῃ δόξης ὑπ' ἐριννύϊ θυμὸν ὀρινθεὶς,
Δὴ τότε τοὺς ἄλλους κυναλώπεκας, οἵ οἱ ἕπονται,
Μιμεῖσθαι χρὴ πότμον ἀποιχομένοιο λύκοιο.
Ὃς δέ κε δειλὸς ἐὼν, φεύγῃ μένος Ἡφαίστοιο,
Λάεσσι [a] βαλέειν τοῦτον τάχα πάντας Ἀχαιοὺς,
Ὡς μὴ ψυχρὸς ἐὼν, θερμηγορέειν ἐπιχειρῇ,
Χρυσῷ σαξάμενος πήρην, μάλα πολλὰ δανείζων,
Ἐν καλαῖς Πάτραισιν ἔχων τρὶς πέντε τάλαντα.

Τί ὑμῖν δοκεῖ ἄνδρες; ἆρα φαυλότερος χρησμολόγος ὁ Βάκις τῆς Σιβύλλης εἶναι; ὥστε ὥρα τοῖς θαυμαστοῖς τούτοις ὁμιληταῖς

nes. At ego Bacidis illi de hiſce rebus oraculum dicam. Ait autem Bacis ita praeclare adjiciens caeteris:

Aſt ubi jam vario Cynicus cum nomine flammam
Inſiliet, furiis agitatus pectore Famae:
Tunc tunc vulpicanes, turba hunc imitata magiſtrum,
Fata lupi, edico, jam diſcedentis obibunt.
Sed quicumque metu Vulcani fugerit aeſtus,
Jactis confeſtim hunc ſaxis petat omnis Achivus,
Dicere ne calidum conetur frigidus ipſe,
Diſtendens auro peram de foenore capto,
Patris condita habens pulchris ter quinque talenta.

Quid vobis videtur, auditores? Numquid deterior Sibylla vates eſſe Bacis? Itaque auctor ſim admirabilibus illis Protei ſodalibus, ut

a Βαλέειν] Bene *S. Amſt.* Βαλλέειν male cett.

54. Βάκιδος] Tres Bacides fuiſſe docet *Ælianus* V. H. XII. 35. Hinc autem colligere eſt, totam hanc Anonymi orationem, a Luciano aut prorſus fictam eſſe, aut, ſi quae fuit, recuſam; talia enim ex tempore fundi carmina veriſimile non eſt. Quamquam cum dies aliquot interceſſerint inter prolatum a Cynico Sibyllae Oraculum, & hanc orationem, potuit etiam hoc Bacidis oraculum interea factum jam tum expromi. *M. du S.*

55. Ὁ Βάκις] Hujus χρησμολόγου meminit aliquoties *Ariſtophanes*, ut ἐν ὄρνισιν & ἱππεῦσιν. Scholiaſtes tres ejus nominis commemorat, ut & *Suidas*, qui Scholiaſtæ locum in ſeſe tranſtulit. Ejuſmodi hominem ætas patrum noſtrorum vidit, Noſtradamum. Ceterum duas aut tres ex ejus prædictionibus apud *Herodotum* legas in VIII. Sed multo plures apud *Pauſaniam*. *T. F.*

60. Κυναλώπεκας] Convicium Ariſtophanicum. Intelligit Lucianus impoſtores. *T. F.*

70. Ἐν καλαῖς Πάτραισιν] Intelligit Theagenem Cynicum, quem infra (c. 36.) deſignat, ὁ γεννάδας, ὁ ἐκ Πατρῶν. inde enim domo erat. *T. F.*

77. Ταῦτ' εἰπόντος] Hucusque anonymi continuata oratio eſt. Cetera Lucianus veluti ex ſeſe. *T. F.*

79. Κατέβη] Ut ſupra de eodem concionem habituro dixerat ἀνέβη, c. 7. *M. du S.*

Ibid. Νέστορα δ' οὐκ ἔλαθεν ἰαχὴ] Locus ex *Homero* ad Theagenem tranſlatus. Eſt autem primus verſus τῆς ξ' ῥαψῳδίας. Hujus loci venuſtas ei non apparet, qui verſum integrum non legit, propter ἀκροτελεύτιον, quod mirifice ad ridiculum facit. Sic autem ſe habet;

Νέστορα δ' οὐκ ἔλαθεν ἰαχὴ πίνοντά περ ἔμπης,

id eſt, etiam ſi biberet Neſtor, eum tamen clamor non latuit. *T. F.*

Νέστορα] *Homer.* Il. Ξ. 1. *M du S.*

83. Οὐ γὰρ οἶδα] Miror ſane rem hujusmodi curioſitatem Luciani effugiſſe; quin potius ipſe Lucianus ſub ejus perſona latere voluiſſe cenſendus eſt. *M du S.*

86. Ἠλ. — Ὀλυμπ.] Conſulendus hic *Pauſanias* in Eliacis, ut Topographiam hujus Dramatis recte aſſequens. *M. du S.*

87. Πλεθρίῳ] *Circo.* Interp. retinendum fuit, *in Plethrio*; locus erat in Gymnaſio Eleorum. *Pauſanias.* (202. 6.) ἔστι δὲ ἐν γυμνασίῳ τὸ καλούμενον Πλέθριον. ἐν δ' αὐτῷ συμβάλλουσιν οἱ Ἑλλανοδίκαι τοὺς, &c. *T. F.*

Ibid. Ταῦτα μέν σοι] Leg. ταῦτα μέντοι. *T F.*

Ταῦτα μέν σοι] Vulgatam contra *Fabrum* multis exemplis, ubi σοι ſic abundat, defendit Cl. *Jenſ.* in Lectt. Lucian. p. 62. occaſione verborum in *Timone* T. I. c. 52. No. 53. Τοῦτί μὲν οὖν σοι. Ac vix mihi perſuadeo, vulgatiſſimum illum pleonaſmum latuiſſe *Fabrum*; ſed τοι hic elegantius ei viſum, ac melius reſpon-

ut ipſi quoque circumſpiciant locum, ubi in aëra ſe diſſolvant, iſto enim verbo combuſtionem vocant.

τοῦ Πρωτέως, περισκοπεῖν ἔνθα ἑαυτοὺς ἐξαερώσουσι· τοῦτο γὰρ τὴν καῦσιν καλοῦσι.

31. Haec illo dicente exclamabant qui circumſtabant omnes, *Jam comburantur digni igne!* Atque hic quidem cum riſu deſcendit. *Sed non fugerunt Neſtora voces*, Theagenem puto[a]: verum audito clamore venit ſtatim, eſcendensque clamavit, & ſexcenta mala protulit contra eum, qui deſcenderat; nec enim novi, quomodo vir ille optimus vocatus ſit. Ego vero relinquens hominem dirumpentem ſe abii viſurus athletas. Jam enim eſſe dicebantur in Plethrio judices certaminum. Haec tibi Elide.

Ταῦτ' εἰπόντος, ἀνεβόησαν οἱ περιεστῶτες ἅπαντες, Ἤδη κατακαέτωσαν, ἄξιοι τοῦ πυρός. καὶ ὁ μὲν κατέβη γελῶν, Νέστορα δ' οὐκ ἔλαθεν ἰαχὴ τὸν Θεαγένη· ἀλλ' ὡς ἤκουσε τῆς βοῆς, ἧκεν εὐθὺς, καὶ ἀναβὰς, ἐκεκράγει, καὶ μυρία κακὰ διεξῄει περὶ τοῦ καταβεβηκότος· οὐ γὰρ οἶδα ὅστις ὁ βέλτιστος ἐκεῖνος ἐκαλεῖτο. ἐγὼ δὲ ἀφεὶς αὐτὸν διαῤῥηγνύμενον, ἀπῄειν ὀψόμενος τοὺς ἀθλητάς· ἤδη γὰρ οἱ Ἑλλανοδίκαι ἐλέγοντο εἶναι ἐν τῷ πλεθρίῳ. ταῦτα μέν [b] σοι τὰ ἐν Ἤλιδι.

32. Ipſam vero Olympiam cum veniſſemus, plenum erat poſticum templi vel accuſantium Protea, vel propoſitum illius laudantium: adeo ut etiam ad manus multi illorum venirent, donec ipſe progreſſus innumerabili comitante multitudine Proteus, poſt praeconum agonem verba fecit de ſe,

Ἐπεὶ δὲ εἰς τὴν Ὀλυμπίαν ἀφικόμεθα, μεστὸς ἦν ὁ ὀπισθόδομος τῶν κατηγορούντων Πρωτέως, ἢ ἐπαινούντων τὴν προαίρεσιν αὐτοῦ, ὥστε καὶ εἰς χεῖρας αὐτῶν ἦλθον οἱ πολλοὶ, ἄχρι δὴ παρελθὼν αὐτὸς ὁ Πρωτεὺς μυρίῳ τῷ πλήθει παραπεμπόμενος, κατόπιν [c] τοῦ τῶν κηρύκων ἀγῶνος, λόγους τινὰς διε-

b Σοι] Τοι *Fab.* Nihil mut. Edd. *c* Τοῦ τῶν κηρύκων ἀγῶνος] Sic Edd. omnes. Nec quidquam Libri variant.

ſpondere ſequentibus, in quo me non habebit adverſantem, ut primum auctoritas Codd. acceſſerit; ſed dum & vulgatum probum eſt, quod recte contendit *Jenſius*, nihil movendum. *J.F.R.*

90. Ὀπισθόδομος] Credibile eſt fuiſſe magnum aliquod atrium, aut quid tale, Jovis templo annexum. Eodem in loco Herodotus olim ſuas recitavit hiſtorias, ut auctor eſt Lucianus alibi. (Ἡρ. c. 1.) Ceterum ὀπισθόδομος & προναὸς opponuntur. *Diodorus* XIV. οὐ μόνον γὰρ ἐν τοῖς προναοῖς καὶ τοῖς ὀπισθοδόμοις τῶν ἱερῶν, &c. Legendus autem tibi omnino Lucianus in *Fugitivis*, (c. 7.) ubi hiſtoriam hanc ἐκκορυφοῖ. Ibi de Cynicis dicitur: καὶ βοῆς τὸν ὀπισθόδομον ἐμπλήσωσιν ὑλακτοῦντες. *T. F.*

Ibid. Ὁ ὀπισθόδομος] I. e. poſterior pars templi Jovis Olympici. *F.G.*

94. Κατόπιν τοῦ τῶν κηρύκων ἀγῶνος] Qui ſint κήρυκες & Εὐμολπίδαι norunt omnes præter illum qui Luciani *Pſeudomantim* (c. 39.) convertit. Cum enim ſimpliciter interpretandum eſſet. *Ceryces & Eumolpidæ* (quemadmodum paſſim, præcipue autem apud *Æmil Probum* in Alcibiade) homo meus *præcones & egregios cantores* eſſe maluit. Hoc autem loco nil nobis cum ejusmodi κήρυξιν. Non eſſe autem hunc locum de iis intelligendum qui ἐν κύκλοις κηρύττουσιν, ludam, opinor, operam, ſi probem. Nec etiam de præconibus ludorum placet accipi. Deinde quid ſit *retro præconum certamen?* Verum quidem eſt ἀγὼν ſignificare non *certamen* tantum, ſed & *locum certaminis*, apud *Homerum*, notante *Euſtathio*: quemadmodum οἶνος vinum & locum in quo venditur. ἔλαιον oleum & locum in quo venundatur, ex *Polluce*, & χορὸς apud *Homerum* in Od. Θ. pro loco τῆς χορείας, ita δεῖγμα duplicem ſignificationem habebat notante *Schol.* in orat. contra Polyclem; ſed quid fiet τῷ, κηρύκων? Sane locus hic a doctis examinari debuerat, quod quia nondum fecere, dicam quod mihi videtur. Legendum hic puto non κατόπιν τοῦ τῶν κηρύκων ἀγῶνος, ſed κατόπιν τῆς Κερκυραϊκῆς ἀγυιᾶς. Audi quæſo *Pauſaniam* in Eliacis. τῇ στοᾷ δὲ, ἔνθα οἱ Ἑλλανοδίκαι διημερεύουσιν, ἐστὶν ἐγγὺς ἄλλη στοὰ, τὸ μεταξὺ αὐτῶν, ἀγυιὰ μία. ταύτην ὀνομάζουσι Κερκυραϊκὴν οἱ Ἠλεῖοι. Nemo non videt quam recte huic Luciani loco conveniant, quæ a *Pauſania* dicuntur. In hujusmodi autem locorum appellationibus, vicorum, platearum, &c. quam ſæpe peccent exſcriptores librorum, nimis multa exempla probant. Hæc noſtra eſt de hoc loco ſententia, donec aliquis meliora protulerit. *T.F.*

Ibid. Κατόπιν τοῦ τῶν &c.] Hunc locum ſollicitavit vir doctus, & contendit legendum eſſe κατόπιν τῆς Κερκυραϊ-

κῆς

διεξῆλθε περὶ [a] αὐτοῦ, τὸν βίον τε [b] ὡς ἐβίω, καὶ τοὺς κινδύνους, οὓς ἐκινδύνευσε διηγούμενος, καὶ ὅσα πράγματα φιλοσοφίας ἕνεκα ὑπέμεινε. τὰ μὲν οὖν εἰρημένα πολλὰ ἦν. ἐγὼ δὲ ὀλίγων ἤκουσα ὑπὸ πλήθους τῶν περιεστώτων. εἶτα φοβηθεὶς μὴ συντριβείην ἐν τοσαύτῃ τύρβῃ, ἐπεὶ καὶ πολλοὺς τοῦτο πάσχοντας ἑώρων, ἀπῆλθον, [c] μακρὰ χαίρειν φράσας θανατιῶντι σοφιστῇ, τὸν ἐπιτάφιον ἑαυτοῦ πρὸ τελευτῆς διεξιόντι.

Πλὴν [d] τότε τοσοῦτον ἐπήκουσα· ἔφη γὰρ βούλεσθαι χρυσῷ βίῳ χρυσῆν κορώνην ἐπιθεῖναι· χρῆναι γὰρ τὸν Ἡρακλείως βεβιωκότα, Ἡρακλείως ἀποθανεῖν, καὶ ἀναμιχθῆναι τῷ αἰθέρι. καὶ ὠφελῆσαι, ἔφη, βούλομαι τοὺς ἀνθρώπους, δείξας αὐτοῖς ὃν χρὴ τρόπον θανάτου καταφρονεῖν. πάντας οὖν δεῖ μοι τοὺς

quam vitam vixerit, pericula quae ſubierit enarrans, & quas philoſophiae cauſſa ſuſtinuerit moleſtias. Multa quidem fuere, quae dixit: ego vero, prae circumſtantium multitudine, pauca audivi. Deinde ne tanta in turba eliderer metuens, quod accidere videbam pluribus, abii, longum valere juſſo affectante mortem Sophiſta, ipſo ſibi ante mortem parentante.

33. Illud tamen audivi, cum diceret, *Velle ſe auream vitae aureae coronidem imponere: oportere enim, qui Herculeo more vixerit, eum mori quoque more Herculeo, & remiſceri aetheri. Ac prodeſſe*, inquit, *volo hominibus, oſtendendo illis, quem ad modum mortem oporteat contemnere. Itaque Philoctetas*

a Αὐτοῦ] Αὐτοῦ Edd. *b* Ὡς] Ὃν Anonym. *c* Μακρὰ] Recepi ex *Pell.* Μακρὰν Edd. *d* Τότε] Τόγε emend. *Gron.* Nihil variant Edd.

κης ἀγυιᾶς. Ignoſcat, ſi non poſſum accedere ſuæ ſententiæ: locus enim Luciani ſanus eſt, nec minimam recipit mendi ſuſpicionem. Κηρύκων ἀγὼν locus erat, ubi præcones de artis excellentia & vocis contentione certabant. Teſtis *Diodorus* lib. 18. ubi de epiſtola regis Alexandri, quam miſerat, ut in Olympica celebritate recitaretur, ſic ait: ταύτην δὲ προσέταξεν ἐν τῇ πανηγύρει διὰ τοῦ νικήσαντος κήρυκος ἀναγνωσθῆναι, id eſt, *eam autem juſſit in publico cœtu legi a præcone, qui victoriam obtinuiſſet. Julius Pollux* lib. IV. cap. 12. πρότερον δ' Ὀλυμπίασι τῶν ἐπιχωρίων κηρυττόντων, οἱ ταῖς ἱερουργίαις ὑποδιηκονοῦντο, πρῶτος τῶν ξένων ἠγωνίσατο τὰ Ὀλύμπια Ἀρχίας Ὑβλαῖος· καὶ τρεῖς ἐφεξῆς Ὀλυμπιάδας ἐνίκα, καὶ Πυθοῖ δὲ ἐνίκα, καὶ εἰκών τις ἦν αὐτῷ Πυθική. καὶ ἐπίγραμμα

Ὑβλαίῳ κήρυκι τόδ' Ἀρχίᾳ Εὐκλέος υἱῷ
Δείξαι ἄγαλμ' εὔφρων Φοῖβ' ἐπ' ἀπημοσύνῃ
Ὃς τρὶς ἐκήρυξεν τὸν Ὀλυμπίας αὐτὸς ἀγῶνα
Οὔθ' ὑπὸ σαλπίγγων, οὔτ' ἀναδείγματ' ἔχων.

Id eſt, *Primum autem Olympiæ, cum ſoli ejus regionis præcones, qui in ſacris miniſtrabant, admitterentur, Primus exterorum certavit Archias Hyblæus, qui tres continue Olympiadas vicit, & Delphis etiam Pythia viſit, & extat ejus quædam imago Pythica:*

Hyblæi præconis hanc Archiæ Eucleis filii
Accipe ſtatuam lubens, Phœbe. ob ejus incolumitatem,
Qui ter ipſe certavit præconio in agone Olympico,
Nec tubulum in ore habens nec circa collum ligacula.

Ex his patet præcones etiam de voce certaſſe, & inde ſequitur fuiſſe illi certamini locum aſſignatum, de quo hoc loco fit mentio apud Lucianum. Videndus *Georgius Syncellus* pag. 208. poſt Olympiadem 88. ubi inveniuntur hæc verba ex Africano: σαλπικτῶν καὶ κηρύκων ἀγὼν προσετέθη ἐν Ὀλυμπίᾳ, id eſt, *Tubicinum & præconum certamen aliis certaminibus additum eſt Olympiæ.* Videſis *Joſephi Scaligeri* epiſtolam numero 448. Cæterum de interpretatione vocum ὑποσαλπίγγων & ἀναδείγματα non contendam, ſi quis certiora docuerit, nam ex ſola noſtra conjectura eas interpretatus ſum ſine auctoritate, niſi quod *Heſychius* habet ἀναδείγματα ἡνίας περὶ τραχήλοις, quod ſatis firmat noſtram interpretationem, ſcilicet collum faſciis comprimebant, ne rumperentur nimia contentione arteriæ, & ut ſonus vocis elatior fieret. De voce ὑποσαλπίγγων, quam ex ſola conjectura interpretatus ſum, expecto, qui me doceat: alibi enim non reperitur. *Heſychius* in voce Σάλπιγξ hæc habet: σιγηνοσάλπιγξ ἀντὶ τοῦ κῆρυξ. Unde conjeci, præcones uſos fuiſſe quodam tubulo argenteo vel æreo tamquam tuba, ut eorum vox major & clarior audiretur. *J. P. a G.*

Κατόπιν τοῦ τῶν κηρύκων ἀγῶνος] Notavit pater quoque hic conjecturam liberam & indoctam *T. Fabri*, & ut ab ea caveretur, juſſit inſpici *Ciceronis* epiſtolam ad Luccejum. In ſchedis notavit videndum *Scaligerum* in Græca *Euſebii* pag. 420. *Fabrum* priorem in Agoniſtico pag. 293. & 294. Et ſane quomodo latuerunt illa in extremo *Demonacte*, εἰπὼν πρὸς τοὺς παρόντας τὸ ἐναγώνιον τῶν κηρύκων πόδα, Λήγει μὲν ἀγὼν τῶν καλλίστων ἄθλων Ταμίας, Καιρὸς δὲ καλεῖ μηκέτι μέλλειν? *J. G.*

Κατόπιν τοῦ τῶν κηρύκων ἀγῶνος] Ὀπισθόδομον Jovis Olym-

tas mihi fieri omnes homines, aequum eſt. Qui ergo ſtupidiores erant hominum lacrimari & clamare; *Serva te Graecis!* Qui autem fortiores, ii clamarunt; *decreta perage!* a quibus non mediocriter perturbatus eſt ſenex, qui ſperaſſet futurum, uti omnes retinerent ſe, neque igni permitterent, ſed invitum in vita manere cogerent. Quum ergo plane praeter opinionem illi accideret, ut decreta perficienda eſſent, ea res magis etiam expalleſcere illum fecit, (quamquam cadaveroſo jam ante colore eſſet) & tremere etiam, medius fidius! Itaque orationem finiit.

ἀνθρώπους Φιλοκτήτας γενέσθαι. οἱ μὲν οὖν ἀνοητότεροι τῶν ἀνθρώπων, ἐδάκρυον, καὶ ἐβόων, Σῶζου τοῖς Ἕλλησιν· οἱ δὲ ἀνδρωδέστεροι ἐκεκράγεισαν, Τέλει τὰ δεδογμένα· ὑφ᾽ ὧν ὁ πρεσβύτης οὐ μετρίως ἐθορυβήθη, ἐλπίζων πάντας ἕξεσθαι αὐτοῦ, καὶ μὴ προήσεσθαι τῷ πυρὶ, ἀλλὰ ἄκοντα δὴ καθέξειν ἐν τῷ βίῳ. τὸ δὴ τελεῖν τὰ δεδογμένα, [e] πάνυ ἀδόκητον αὐτῷ προσπεσὸν, ὠχριᾶν [f] ἔτι μᾶλλον ἐποίησε, καίτοι ἤδη νεκρικῶς τὴν χροιὰν ἔχοντι, καὶ, νὴ Δία καὶ ὑποτρέμειν, ὥστε κατέπαυσε τὸν λόγον.

34. Ego vero quam riſerim, puto, conjicis. Neque enim miſericordia dignus erat homo, ita invenuſtus ſupra omnes, qui iisdem furiis aguntur, amator gloriae. Deducebatur tamen a multis, & ingurgitabat

Ἐγὼ δὲ εἰκάζεις, οἶμαι, πῶς ἐγέλων· οὐδὲ γὰρ ἐλεεῖν ἄξιον ἦν, οὕτω δυσέρωτα τῆς δόξης ἄνθρωπον ὑπὲρ ἅπαντας, ὅσοι τῇ αὐτῇ ποινῇ ἐλαύνονται. παρεπέμπετο δὲ ὅμως ὑπὸ πολλῶν, καὶ ἐνεφορεῖτο τῆς δόξης, ἀποβλέ-

πων

e Πάνυ] Inſerui ex R. Aberat ab Edd. *f* Ἔτι] Recepi ex RG. non habebant Edd.

Olympii fuiſſe auditorium, vel ex *Herodoti* Lucianei principio itemque *Fugit.* c. 7. ſatis apparet. Nec ergo dubium, praeconum ibi etiam certamina potuiſſe inſtitui. Ἀγὼν etiam ὁ τόπος, καὶ τὸ πλῆθος τῶν θεατῶν apud antiquos Lexicographos. Porro κατόπιν tum ad locum tum ad tempus poſſe referri, tralaticium eſt. Itaque *poſt agonem praeconum* ſignificat, vel, poſtquam certarunt praecones; vel, poſt ſ. pone eum locum, ubi certare ſolent. Utrum hic verius, difficile dictu eſt, & parum ad ſententiam refert. *J.M.G.*

Ibid. Κηρύκων ἀγῶνος] Non ſatis firma & liquida *T. Fabri* mihi videtur emendatio, ut recepta ſcriptura ideo mutetur; quamvis corrupta eſſe poſſit. Integram itaque rem aliis relinquo; id tantum moniturus, in inſcriptione a *Palmerio* ex *Polluce* allata legendum videri ἀναθήματα, quod longe ad rem aptius quam ἀναδείγματα. De certamine Praeconum vid. noſtrum Δημων. c. 65. *M. du S.*

Ibid. Ἀγῶνος] Τόπου τινός. *F. G.*

4. Μακρὰ χαίρειν] Cur hoc praeferam, vid. ad *Navig.* c. 2. *Rhet. Praec.* c. 10. *Bis Accuſ.* c. 21. *Gall.* c. 23. *J.F.R.*

7. Πλὴν τότε τοσοῦτον ἐπήκουσα] *Tunc magnum hoc audivi.* Interpol. quod ridiculum ἐς τὸ ἄκρον. Neque enim hoc loco τοσοῦτο *magnum hoc* ſignificat, & qui ita exiſtimant, næ illi haud dum etiam multa Græce legerunt. Quid cum Græci dicunt, τοσαῦτα εἰπὼν ἐπαύσατο, &c, καὶ ταῦτα εἴπας ἐπέσχε, & τοσαῦτα ὁ Κόμμοδος εἰπὼν εἰς τὴν αὐλὴν ἐπανῆλθεν, & *Joſeph.* in 11. ἀρχαιολογ. ἐπὶ τοσούτου δεησόμεθα, &c. ſub finem cap. 111. quomodo verteres? Videſis, hæc una vocula ſenſum pervertit. Nimirum non animadverterat Interpolator τοσοῦτο nil eſſe aliud in hujusmodi loquendi generibus, quam τοῦτο. Cujus rei pudet citare teſtes; tamen ſi vacat, adi *Suidam* & *Stephanum.* Interpretem corrupit Interpolator. *T. F.*

Πλὴν τότε τοσοῦτον ἐπήκουσα] Plane non neceſſaria temporis illa definitio, & opinor ſcripſit πλὴν τόγε τοσοῦτον. Sic alibi. *J.G.*

8. Χρυσῷ βίῳ] Ita *Pindarus* χρυσοῦς ἵππους vocavit eximios. ita Catullus *aureolos pedes* puellæ, & alia ὅσα κόνις. Sed non modo χρυσοῦς pro pulchro, verum & ἀργυροῦς. Ita plerumque exponit Interpres *Homeri*, quem ineruditum vulgus *Didymum* vocat. *T. F.*

10. Ἀναμιχθῆναι τῷ αἰθέρι] Quod ſupra dixerat ἐξαεροθῆναι. *T. F.*

19. Προήσεσθαι τῷ πυρὶ] *Nec eum in ignem mitterent.* Interpolat. falſo. Non metuebat Peregrinus ne in ignem ab aſtantibus mitteretur, (nil quidquam tale in toto libello) ſed non arbitrabatur permiſſuros unquam, ut ſe ſe in ignem ſponte & ultro conjiceret; qui ſenſus longe alius eſt. Interpretem ſequi noluit corrector. *T. F.*

21. Δεδογμένα, ἀδόκητον] Reſtitue ut in MS. R. δεδογμένα, πάνυ ἀδόκητον αὐτῷ, &c. *T. F.*

22. Ὠχριᾶν μᾶλλον] Rectius & elegantius in Cod. MS. Bibl. Reg. ὠχριᾶν ἔτι μᾶλλον ἐποίησε. *T. F.*

28. Τῇ αὐτῇ ποινῇ ἐλαύνονται] *Hac pœna exagitantur.* Interp. Sed vertendum fuit, *hac Furia exagitantur*; Ποινὴ enim hoc loco Furia eſt; res notior quam ut probari debeat. Inde ſupra dixit Lucianus (c. 30.) δόξης ἐριννύϊ. *T. F.*

37. Τε-

πων ἐς τὸ πλῆθος τῶν θαυμαζόντων, οὐκ εἰδὼς ὁ ἄθλιος ὅτι καὶ τοῖς ἐπὶ τὸν σταυρὸν ἀπαγομένοις, ἢ ὑπὸ τοῦ δημίου ἐχομένοις, πολλῷ πλείους ἕπονται).

Καὶ δὴ τὰ μὲν Ὀλύμπια τέλος εἶχε, κάλλιστα Ὀλυμπίων γενόμενα, ὧν ἐγὼ εἶδον, τετράκις ἤδη ὁρῶν. ἐγὼ δὲ, οὐ γὰρ ἦν εὐπορῆσαι ὀχήματος ἅμα πολλῶν ἐξιόντων, ἄκων ὑπελιπόμην. ὁ δὲ ἀεὶ ἀναβαλλόμενος, νύκτα τὸ τελευταῖον προειρήκει ἐπιδείξασθαι τὴν καῦσιν· καί με τῶν ἑταίρων τινὸς παραλαβόντος περὶ μέσας νύκτας, ἐξαναστὰς, ἀπῄειν εὐθὺ τῆς Ἁρπίνης, ἔνθα ἦν ἡ πυρά. στάδιοι πάντες οὗτοι εἴκοσιν ἀπὸ τῆς Ὀλυμπίας κατὰ τὸν ἱππόδρομον ἀπιόντων πρὸς ἕω· καὶ ἐπεὶ τάχιστα ἀφικόμεθα, καταλαμβάνομεν πυρὰν νενησμένην ἐν βάθει, ὅσον ἐς ὀργυιὰν τὸ βάθος. δᾷδες ἦσαν τὰ πολλὰ, καὶ παρεβέβυστο τῶν φρυγάνων, ὡς ἀναφθείη τάχιστα.

Καὶ ἐπειδὴ ἡ σελήνη ἀνέτειλεν (ἔδει γὰρ κἀκείνην θεάσασθαι τὸ κάλλιστον τοῦτο ἔρ-

ſe gloria, dum ad multitudinem eorum, qui ſe admirarentur, reſpiceret, ignarus miſer, etiam hos, qui ad crucem ducuntur, aut trahuntur a carnifice, multo plures ſequi.

35. Interim Olympia finem habuere, pulcherrima, quae ego vidi Olympiorum, qui quater jam viderim. Ego vero, neque enim vehiculi copia erat multis ſimul diſcedentibus, invitus ibi relictus ſum. At iſte ſubinde differens, tandem praedicit noctem, qua ſpectaculum ſui cremandi editurus eſſet. Ac me cum ſodalium aliquis adſumſiſſet, ſurgens circa mediam noctem recta Harpinam petii, ubi rogus erat. Stadia haec ſunt viginti Olympia juxta Hippodromum orientem verſus euntibus. Cum primum eo veniſſemus, rogum deprehendimus in foſſa ad paſſus unius profunditatem ſtructum. Faces multae aderant & ſarmenta ubique interpoſita ignem celerrime uti conciperet.

36. Exoriente luna, oportebat enim hanc quoque videre pulcherrimum facinus, proce-

37. Τετράκις] Olympias, qua ſe Peregrinus vivum cremavit, incidit in annum aerae Chriſtianae CLXV. Vid. *Euſeb.* Chron. cum *Scaligeri* notis. Quartam eandem viderat Lucianus. ſi continuas ſpectaſſe ponas, in Graeciam appulerit, poſt annum Chr. CL. ſi quando vero peregre fuiſſe cum celebraretur, quod vero propius abeſt, malis; paucis ante CLum annis in Graeciam primum venerit. Juniorem autem, necdum clarum, veniſſe conſtat ex Δικ. c. 27. Ex quibus omnibus anno circiter CXX. natum colligo; Rhetoricae CLX. valedixiſſe; hunc denique librum ante quinquageſimum aetatis annum ſcripſiſſe. *M. du S.*

40. Νύκτα — προειρήκει] *Noctu præmonuit.* Interpolator. male. νύκτα enim hoc loco non eſt pro νυκτὸς, ſeu νύκτωρ, ſed προειρήκει νύκτα dixit Lucianus, quemadmodum *Juvenalis*, de Statio, opinor, *promiſitque diem.* Apud *Ciceronem* eſt, & apud *Varronem* & *Livium*, *prodixit* ſeu *prædixit diem.* Interpres proxime ad verum, *noctem ei rei deſtinavit.* *T.F.*

43. Ἁρπίνης] Quid ſit Harpina ſeu Harpinna, docebit *Pauſanias* in Eliacis. *T.F.*

Ibid. Τῆς Ἁρπίνης] *Pauſaniae* locus eſt Eliac. 2. p. 200, 18. *Wechel.* Ἔστι δὲ καὶ ἄλλος Ἁρπιννάτης καλούμενος ποταμὸς καὶ οὐ πολὺ ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ πόλεως Ἁρπίννης ἄλλά τε ἐρείπια, καὶ μάλιστα οἱ βωμοί. Οἰκίσαι τε Οἰνόμαον τὴν πόλιν καὶ θέσθαι τὸ ὄνομα ἀπὸ τῆς μητρὸς λέγουσιν Ἁρπίννης. Eadem *Stephanus* ¸ qui v. Ὀλυμπία eandem urbem facit Piſam, Arpinam, Olympiam. Nempe in eadem proxima vicinia fuere, ut tamen diſtincta & Piſae & Arpinae rudera poſſent illa adhuc aetate oſtendi. Fluctuant libri inter Ἀρπίνα & Ἀρπίννα. Etiam *Straboni* eſſe reſtituendam pro Ἔπινα, videre *Caſaubonus*, & *Berkelius* ad *Steph.* *J.M.G.*

48. Ἐς ὀργυιὰν τὸ βάθος] Βάθος de altitudine, ſ. dimenſione a ſolo ad auras adſurgente, (ut *Obſop.* convertit) aeque dici ac de profunditate, nihil quidem eſt novi; ſic βάθος ἀέρος, de ſummo coelo, quique ibi opponitur tartaro, *Eurip.* Med. vſ. 1297. Sed unius orgyae altitudo non eſt tanta, ut alta inde praedicetur pyra; nec repetitio illa ἐν βάθει, τὸ βάθος valde adridet. Interim βάθος de latitudine, ſ. denſitate hic accipi poteſt, ut βαθὺ λήϊον *Homer.* Il. Β. 147. atque alibi paſſim, de ſegete denſa, & βαθεῖα ὕλη. Il. Ε. 555. Et *Ælian.* V. H. XIII. 1. Χόρτοι καὶ θάμνοι βαθεῖαι, *gramina ac frutices profundae* convertit in *Diod. Sic. Rhodom.* L. 2. c. 49. ſatis ad verbum, cum *denſae* potuiſſet; licet & *Virgil.* *nemus profundum* eodem ſignificatu dixerit, ut notavi in *Ambiguis.* Sic de denſitate phalangis, ſive latitudine, *Arrian.* Exp. Al. I. p. 7. ac *Thucyd.* frequenter. *J.F.R.*

Ibid. Δᾷδες ἦσαν τὰ πολλὰ] Interpres ſic vertit, longe certe ab auctoris mente, qui pyræ formam & materiam deſcribit. Putavit interpres δᾷς non aliud ſignificare quam *fax.* Sed eſt arboris ſpecies, quæ Lati-

cedit iſte quotidiano more indutus, & cum illo Cynicorum principes, praeſertim generoſus ille Patrenſis, facem geſtans, non malus ſecundarum partium certator. Facem geſtabat vero etiam Proteus. Accedentes autem alter ab altera parte ignem incenderunt maximum, quippe a facibus ac ſarmentis. Iſte vero, & jam mihi diligenter attende, depoſita pera, pallio, & Herculea illa clava, adſtabat in linteo plane ſordido. Tum tus petiit, quod in ignem injiceret, datumque ab aliquo, injecit, dixitque converſus ad meridiem (nam hoc quoque ad tragoediam pertinet, meridies) *Materni paternique Daemones, volentes propitii me recipite!* Haec ubi dixiſſet, in ignem inſiliit. Verum non videbatur, circumfuſus a multa, quae ſurgebat, flamma.

37. Iterum video te ridentem, pulcher Cronie, fabulae converſionem. Equidem maternos daemonas invocantem non valde,

γον) πρόεισιν ἐκεῖνος ἐσκευασμένος ἐς τὸν αἰεὶ τρόπον, καὶ σὺν αὐτῷ τὰ τέλη τῶν κυνῶν, καὶ μάλιστα ὁ γεννάδας ὁ ἐκ Πατρῶν, δᾷδα ἔχων, οὐ φαῦλος δευτεραγωνιστής. ἐδᾳδοφόρει δὲ καὶ ὁ Πρωτεύς· καὶ προσελθόντες, ἄλλος ἀλλαχόθεν ἀνῆψαν τὸ πῦρ μέγιστον, ἅτε ἀπὸ δᾴδων, καὶ φρυγάνων· ὁ δὲ, καί μοι πάνυ ἤδη πρόσεχε τὸν νοῦν, ἀποθέμενος τὴν πήραν, καὶ τὸ τριβώνιον, καὶ τὸ Ἡράκλειον ἐκεῖνο ῥόπαλον, ἔστη ἐν ὀθόνῃ ῥυπώσῃ ἀκριβῶς. εἶτα ᾔτει λιβανωτὸν ὡς ἐπιβάλοι ἐπὶ τὸ πῦρ· καὶ ἀναδόντος τινὸς, ἐπέβαλέ τε, καὶ εἶπεν, ἐς τὴν μεσημβρίαν ἀποβλέπων (καὶ γὰρ καὶ τοῦτο πρὸς τὴν τραγῳδίαν ἦν ἡ μεσημβρία) Δαίμονες μητρῷοι καὶ πατρῷοι δέξασθέ με εὐμενεῖς. ταῦτα εἰπὼν, ἐπήδησεν εἰς τὸ πῦρ, οὐ μὴν ἑωρᾶτό γε, ἀλλὰ [a] περιεχέθη ὑπὸ τῆς φλογὸς, πολλῆς ἠρμένης.

Αὖθις ὁρῶ γελῶντά σε, ὦ καλὲ Κρόνιε, τὴν καταστροφὴν τοῦ δράματος. ἐγὼ δὲ τοὺς μητρῴους μὲν δαίμονας ἐπιβοώμενον, μὰ τὸν Δί',

[a] Περιεχέσθη] Sic omnes praeter *S.* & *A.* quae περιεχέθη.

55. Ὁ ἐκ Πατρῶν δᾷδα ἔχων] Τὸν Θεαγένην λέγει. ἐκ Πατρῶν δὲ τῆς Πελοποννήσου. *V.*

tinis *tada* dicitur, de qua *Plinius* paſſim, & ideo vertendum erat, *e tada ut plurimum conſtabat.* *J. P. a G.*

Δᾷδες ἦσαν τὰ πολλὰ] An δᾷδες ἐστήσαντο πολλαί; ſic certe mallem: nam etſi vulgatum probe Graecum, minus tamen huc conveniens videtur, prae altero illo. *J. F. R.*

51. Ἡ σελήνη ἀνέτ.] Media de nocte profectum audiſti: Lunam nunc demum ortam legis: extremus hic celebritatis dies; ergo aut poſt XI^um lunaris menſis diem coeptae erant Olympiae; aut ultra dies quinque ei ſolennitati concedas neceſſe eſt: quorum neutrum a viris doctis facile impetrabis, quos Cl. *Potterus* ſequutus eſt. *M. du S.*

55. Ὁ ἐκ Πατρῶν] *Ille Patranus.* Interp. *Stephanus*, ſeu Hermolaus ἐν τοῖς ἐθνικοῖς agnoſcit Πατρεὺς, at Πατρανὸς non agnoſcit. Itaque dicendum fuerat *Patrenſis*, ut uſurpavit *Cicero.* Ceterum locus hic de Theagene eſt intelligendus. *T. F.*

62. Ῥόπαλον] Alibi docet quanti poſtea vaenierit Ἀπαιδ. c. 14. quem locum, ſi non memineris, omnino adi. *M. du S.*

Ibid. Ἔστη ἐν ὀθόνῃ] Pontius in paſſione Cypriani. *M. V. La Croze.*

67. Ἡ μεσημβρία] Verſus meridiem nempe Zodiacus, ſolis & Planetarum via, templum peculiare deorum. Item meridie quieſcunt daemones, facile, ſi turbentur irritandi. Vid. *Theocr.* Idyll. 1, 15. & illa μεσαμβρινὰ ἀσυχία apud *Callim.* in Lau. Pall. 72. Huc forte pertinet τὸ μεσημβρινὸν δαιμόνιον, quod dederunt οἱ ό, ψ. 91, 6. *J. M. G.*

Ibid. Δαίμονες μητρῷοι καὶ πατρῷοι] Deme Tragicam magnificentiam, & erunt, quos invocat, Daemones, ipſi Manes animae felices majorum. *Hierocles* ad A. C. 3. p. 38. *Needh.* Τὰς ἀνθρωπίνας ψυχὰς ἀληθείᾳ καὶ ἀρετῇ κοσμηθείσας Δαίμονας καλεῖ, ὡς δαήμονας καὶ ἐπιστήμονας κ. τ. λ. Sed ipſum hoc indicant, quae ſtatim ſequuntur. *J. M. G.*

68. Δέξασθέ με] Sic apud *Sophoclem* Oreſtes in Electra p. 66. ἀλλ' ὦ πατρῴα γῆ θεοί τ' ἐγχώριοι
Δέξασθέ μ' εὐτυχοῦντα ταῖς δὲ ταῖς ὁδοῖς
Σύ τ' ὦ πατρῷον δῶμα. *M. du S.*

70. Περιεχέθη] Περιεχέθη a περιέχομαι, ut ἐχέθην ab ἔχομαι ſine litera ſerpentina in medio, uſitatius quam ἐχέσθην, quod tamen quum ab χέθω poſſit eſſe formatum, expungere non ſuſtinui, contra Edd. optimas. *J. F. R.*

Δί', οὐ σφόδρα ἠτιώμην. ὅτε δὲ καὶ τοὺς πατρῴους ἐπεκαλέσατο, ἀναμνησθεὶς τῶν περὶ τοῦ [a] Φθόνου εἰρημένων, οὐδὲ κατέχειν ἠδυνάμην τὸν γέλωτα. οἱ Κυνικοὶ δὲ περιστάντες τὴν πυρὰν, οὐκ ἐδάκρυον μὲν, σιωπῇ δὲ ἐνεδείκνυντο λύπην τινὰ, εἰς τὸ πῦρ ὁρῶντες, ἄχρι δὴ ἀποπνιγεὶς ἐπ' αὐτοῖς, Ἀπίωμεν, Φημὶ, ὦ μάταιοι. οὐ γὰρ ἡδὺ τὸ θέαμα ὠπτημένον γέροντα ὁρᾶν, κνίσης ἀναπιμπλαμένους πονηρᾶς. ἢ περιμένετε ἔστ' ἂν γραφεύς τις ἐπελθὼν, ἀπεικάσῃ ὑμᾶς, οἵους τοὺς ἐν τῷ δεσμωτηρίῳ ἑταίρους τῷ Σωκράτει παραγράφουσιν; ἐκεῖνοι μὲν οὖν ἠγανάκτουν, καὶ ἐλοιδοροῦντό μοι, ἔνιοι δὲ καὶ ἐπὶ τὰς βακτηρίας [b] ἦξαν. εἶτα ἐπειδὴ ἠπείλησα ξυναρπάσας τινὰς ἐμβαλεῖν εἰς τὸ πῦρ, ὡς ἂν ἕποιντο τῷ διδασκάλῳ, ἐπαύσαντο, καὶ εἰρήνην ἦγον.

Ἐγὼ δὲ ἐπανιὼν, ποικίλως, ἑταῖρε, πρὸς ἐμαυτὸν ἐνενόουν τὸ Φιλόδοξον οἷόν τί

ita me Jupiter, reprehendi: ſed cum paternos etiam advocaret, recordatus eorum, quae de caede *illius* dicta ſunt, neque riſum tenere tum poteram. Cynici autem rogum circumſtantes non illi quidem flebant, ſed ſilentio ignem adſpicientes moeſtitiam quandam prae ſe ferebant: donec ego, quem ea res pene enecaret, *Abeamus*, dicerem, *vani homines! Neque enim jucundum ſpectaculum, ſenem aſſari videre, & malo nidore expleri. An expectatis dum pictor aliquis ſuperveniens depingat vos, uti ſodales in carcere appingunt Socrati?* Illi ergo indignari & male mihi dicere, quidam vero ruere etiam ad baculos. Deinde cum interminatus eſſem, me quosdam illorum correptos in ignem eſſe detruſurum, magiſtrum uti ſequerentur, quietem pacemque egere.

38. In reditu autem, varie mecum, mi ſodalis, cogitabam de cupiditate gloriae, vim

a Φθόνου] Φόνου legendum fortaſſis, bene marg. *A1W.*

b Ἦξαν] Quod *Faber* voluit, in *J.* eſt; excepto puncto ſubſcripto. Cett. ἧξαν.

81. Ἀποπνιγεὶς ἐπ' αὐτοῖς] *Odore malo affectus.* Interp. ſed nil tale. Ubi enim, quæſo, odor ille malus in ἀποπνίγεσθαι? Quid autem? αὐτοῖς ad quid refertur niſi ad Cynicos περιστάντας τὴν πυρὰν, ut a Luciano deſcribuntur? Sed ignoravit interpres quid ſit ἀποπνίγεσθαι ἐπ' ἀνθρώπῳ aut quid tale, præſertim vero apud Atticos, quos hic noſter ſtudioſiſſime imitatur. Exempla ſunt paſſim apud *Ariſtophanem*, & *Demoſthenem*, &, (quis Interp. indiligentiam non miretur?) apud ipſummet Lucianum in dialogis ἑταιρικοῖς. Eſt autem ἀποπνίγομαι ἐπὶ τούτῳ πράγματι quod Latini dicunt, *Ea res me urit, me enecat*, Terent. *Vro hominem.* Horat. *Vror ſeu tibi candidos*, &c. *Ariſtophanes* κάομαι. Sed in re ita perſpicua ſit φειδὼ τῶν παραδειγμάτων διὰ τὸ πλῆθος. *T. F.*

Ἀποπνιγεὶς ἐπ' αὐτοῖς] Quae de vi verbi ἀποπνίγεσθαι hic *Faber* diſputat, dubitatione carent: & tamen malim hic dixiſſe Lucianum cauſſam aliquam Phyſicam ſui diſceſſus. Ridere ſe horum hominum ſtultitiam profitetur; vix ergo eſt, ut eodem ſpiritu dicat, ſe ab illis ſ. propter illos ἀποπνιγῆναι, prae indignitate pene ſuffocatum. Itaque opto in aliquo libro bono inveniri ὑπ' αὐχμῆς vel ὑπ' ἀτμῆς, ut dicat, cum moleſtus ſibi eſſet ſuffocans ille vapor vel fumus, diſceſſionem ſe paraſſe. Interpretationem dedi, quae utrique ſenſui ſic ſatis convenire videtur: nam *ea res* poteſt eſſe affectata illa Cynicorum triſtitia, poteſt eſſe fumus & nidor uſtulati Protei. *J. M. G.*

Ἀποπνιγεὶς] Sic diſtinguendum. ἀποπνιγεὶς, ἐπ' αὐτοῖς ἀπίωμεν φ. ω. μ. i. e. *poſt haec*, *his peractis. F. G.* Non inepta videtur *Gujeti* diſtinctio, eamque amplecterer, donec melius quid ſuppeditent libri. Ἀποπνιγεὶς autem ſine effectu recte intelligitur, pro *paene ſuffocatus ſum*, ut in fab. *Æſop.* 41. μύρμηξ ὑπὸ τοῦ ῥεύματος ἀπεπνίγετο, mox addito ἐσώθη. Sic *moriens* pro morti proximo, qui tamen ſanatur. *Phalar.* Epiſt. 21. ὅτι με θνήσκοντά με — ἔσωσεν. Iterum Ep. 52. Ὅτι πρότερον τρὶς ὑμᾶς ἀποθνήσκοντας ἐν σιτοδείᾳ σέσωκα. *Cic.* 2. de Divin. c. 66. *quum — telo venenato ictus eſſet, eoque vulnere MORERETUR*; eumdem tamen ſanatum eſſe eodem capite narrat. Plura dedi in libro *de Ambig.* Tit. *FACIO.* Addo *Diod. Sic.* IV. c. 63. p. 307. m. ubi μετέπειθεν ait de Theſeo aliter ſuadere conanti, at ſine ſucceſſu. *J. F. R.*

88. Ἐπὶ τὰς βακτηρίας ἦξαν] *Ad fuſtes venerunt.* Interpol. iſtud verbum non ita vertendum fuit, quia aliter ſcribendum, ſcilicet ἦξαν *irruerunt*, *involarunt*, &c. Eſtque Attica ſyncope ab ἀΐσσω, ut apud *Ariſtophanem* linguæ Atticæ canonem legitur, ἐν Πλούτῳ·

Ἐξῆξάτην οὖν δύο δράκοντ' ἐκ τοῦ νεὼ,
Exiluerunt e templo dracones duo.

ita alibi *Ariſtophanes*, & ei ſynchronos *Euripides.* atque

vim illius perpendens, ut ſolam hanc cupiditatem effugere nequeant illi etiam, qui alioquin admiratione videantur digniſſimi, nedum ut ille vir, qui etiam alias furioſe dementerque, & ut igne dignus eſſet, vixiſſet.

39. Tum incidi in multos ad ſpectaculum abeuntes ipſos quoque, qui putarent nempe ſe vivum adhuc deprehenſuros. Nimirum illud quoque pridie ejus diei divulgatum fuerat, illum ita ut exorientem ſolem ſalutaret, quod ſcilicet Brachmanas facere dictitant, rogum conſcenſcurum eſſe. Multos igitur illorum averti, cum jam perfectum eſſe opus, dicerem, quibus quidem non id ipſum curae eſſet, etiam locum inſpicere, & aliquid de igni reliquum ſecum auferre. Hic ſane, mi ſodalis, ſexcenta negotia habui, dum omnibus enarro interrogantibus, & accurate ſingula exquirentibus. Si quem igitur viderem politum doctrina hominem, nuda illi acta, velut tibi

βεῖν ἀναλογιζόμενος, ὡς μόνος οὗτος ὁ ἔρως ἄφυκτος, καὶ τοῖς πάνυ θαυμαστοῖς εἶναι δοκοῦσιν, οὐχ ὅπως ἐκείνῳ τἀνδρὶ, καὶ τἄλλα ἐμπλήκτως, καὶ ἀπονενοημένως βεβιωκότι, καὶ οὐκ ἀναξίως τοῦ πυρός.

Εἶτα ἐνετύγχανον πολλοῖς ἀπιοῦσιν, ὡς θεάσαιντο καὶ αὐτοί. ᾤοντο γὰρ ἔτι καταλήψεσθαι ζῶντα αὐτόν. καὶ γὰρ καὶ τόδε τῇ προτεραίᾳ διεδέδοτο, ὡς πρὸς ἀνίσχοντα τὸν ἥλιον ἀσπασάμενος (ὥσπερ ἀμέλει καὶ τοὺς Βραχμᾶνας φασὶ ποιεῖν) [c] ἐπιβήσεσθαι τῆς πυρᾶς. ἀπέστρεφον δ' οὖν τοὺς πολλοὺς αὐτῶν, λέγων ἤδη τετελέσθαι τὸ ἔργον, οἷς μὴ καὶ τοῦτ' αὐτὸ περισπούδαστον ἦν, κἂν αὐτὸν ἰδεῖν τὸν τόπον, καί τι λείψανον καταλαμβάνειν τοῦ πυρός. ἔνθα δὴ, ὦ ἑταῖρε, μυρία πράγματα εἶχον, ἅπασι διηγούμενος καὶ ἀνακρίνουσι, καὶ ἀκριβῶς ἐκπυνθανομένοις. εἰ μὲν οὖν ἴδοιμι τίνα χαρίεντα, ψιλὰ ἂν, ὥσπερ σοὶ,

c Ἐπιβήσεσθαι] Ἐπιβήσεται *Pell.* non male.

que ita legiſſe interpretem, fidem fecerit ejus verſio, ſic enim habet, *A nonnullis quoque eorum ad fuſtes concurſum eſt.* Vides lector, quantum Interpolatori debeat Interpres. Quid ſi libellum aliquem absque ullo duce interpretandum ſuſcepiſſet? *T.F.*

Ἐπὶ τὰς βακτηρίας ἧξαν] Sic edidi ex *J.* & *Fabr.* Nam eſt ab ἀΐσσω. Conf. ſupra *Bis Accuſ.* c. 6. ἐπὶ τὴν πήραν ἀΐξαντες. nam etſi vulgatum ἧξαν, quod verterant, *ad fuſtes concurſum eſt*, omnino defendi poteſt, & *venire ad manus, tela*, Latinis ac Graecis uſitatum fateor: tamen quia aoriſt. ἧξα ab ἥκω mihi quoque ſuſpectus, eo magis alterum adripui: ἧκον & praeterit. ἧκα frequentiſſimo quidem in uſu, at ἧξα nondum notavi. Taceo quod majorem impetum atque iracundiam ſignificet ἀΐσσω, quam ἥκω, adeoque hic aptius. Eandem ob cauſſam Cl. *Perizon.* ad *Ælian.* V. H. III. c. 42. f. Ἐπὶ τὰς ἐξ ἀρχῆς ἦξαν recte praetulit ex Mſ. cum alii quoque ἧξαν ab ἥκω haberent. Confer infra *Fugit.* c. 6. ſupra *Demon.* c. 4. pr. ἀνίπτοις γε ποσὶ πρὸς ταῦτα ἧξειν, ubi certe ἧξειν locum vix haberet. Sed punctum ſubſcript. & illic operae male omiſere, quod in talibus addendo lectionem emendare, non meretur nomen mutationis; adeoque nihil criminabuntur vulgatae patroni. *J.F.R.*

89. Ἦξαν] *T. Fabri* emendationem lubens amplector, mendoſe in *Amſt.* Ed. impreſſam; cum enim in omnibus ſuis Luciani impreſſis ἧξαν inveniret, ἦξαν reſtituit ab ἀΐσσω; quod in *J.* Ed. niſi me oculi fallunt, etiam extat. Vid. apud noſtrum ipſum Δικ. c. 6. ἐπὶ τὴν πήραν ἀΐξαντες. & Νεκ. c. 3. quin Δραπ. 6. Ita etiam in *V2.* legitur; ubi vide notam noſtram. *M. du S.*

4. Πρὸς ἀνίσχοντα τὸν ἥλιον ἀσπασάμενος] Legendum eſt voce unica προσανίσχοντα, id enim poſtulat τὸ ἀσπάζεσθαι. προσανέχω & προσανίσχω, *orior.* Prius illud apud *Suidam*, qui προσανέχοντι, vertit per ἐξέχοντι, qui locus a Porto male intellectus eſt. Vertendum enim fuerat προσανίσχοντι *id eſt orienti*, ut ἔξεχ' ὦ φίλ' ἥλιε. Apud eundem *Suidam* linea ſequenti lego unica voce προσανίσχοντα ἥλιον, ἀνατέλλοντα. Quem locum eſſe Luciani puto, hunc ipſum, inquam, qui nunc nobis in manibus eſt. *T.F.*

Πρὸς ἀνίσχοντα] Jubebat *Solan.* conferre *Menip.* c. 7. ubi quidem lego, —— ἕωθεν πρὸς ἀνατέλλοντα τὸν ἥλιον ῥῆσιν τινὰ μακρὰν ἐπιλέγων, videoque Edd. nonnullas προσανατέλλοντα conjungere; ſed male profecto. Utrum vero hic προσανίσχοντα cum *Fabro* connectendum ſit, dubito. Non ſaltem illico id facio; etſi phraſis hic paullo alia, & ἀσπάσασθαι πρὸς ἥλιον ſine ſubjecto quod quis adorat, ſalutatve, inſolentior videtur; tamen προσανίσχων aeque hic incommodum videtur ac προσανατέλλων, dum ratio duplicis compoſitionis nulla adparet; alioqui id admitterem, ubi auctoritas accederet; quia ἀσπάζεσθαι πρὸς τινὰ minus Graecum videtur, quam verbum compoſitum, cujus exempla non habeo; ſed analoga προσαναπίπτω & ſimilia obvia. *J.F.R.*

14. Χαρίεντα] *Gratum.* Interp. Satis prodit neſcire ſe quid ſit χαρίεις. Eſt enim præter ſignificationes vulga-

σοὶ, τὰ πραχθέντα διηγούμην. πρὸς δὲ τοὺς βλάκας, καὶ πρὸς τὴν ἀκρόασιν κεχηνότας, ἐτραγῴδουν τί παρ' ἐμαυτοῦ, ὡς ἐπειδὴ ἀνήφθη μὲν ἡ πυρὰ, ἐνέβαλε δὲ φέρων ἑαυτὸν ὁ Πρωτεὺς, σεισμοῦ πρότερον μεγάλου γενομένου, σὺν μυκηθμῷ τῆς γῆς, γὺψ ἀναπτάμενος ἐκ μέσης τῆς φλογὸς, οἴχοιτο ἐς τὸν οὐρανὸν, ἀνθρωπίνῃ μεγάλῃ τῇ φωνῇ λέγων, Ἔλιπον γᾶν, βαίνω δ' ἐς Ὄλυμπον. ἐκεῖνοι μὲν οὖν ἐτεθήπεσαν, καὶ προσεκύνουν, ὑποφρίττοντες, καὶ ἀνέκρινόν με λέγοντες πότερον πρὸς ἕω, ἢ πρὸς δυσμὰς ἐνεχθείη ὁ γύψ; ἐγὼ δὲ τὸ ἐπελθὸν ἀπεκρινάμην αὐτοῖς.

Ἀπελθὼν δὲ ἐς τὴν πανήγυριν, ἐπέστην τινὶ πολιῷ ἀνδρὶ, καὶ, νὴ τὸν Δί', ἀξιοπίστῳ τὸ πρόσωπον ἐπὶ τῷ πώγωνι, καὶ τῇ λοι-

modo, enarrabam. Apud ſtipites vero, & inhiantes narrationi, tragicae quiddam gravitatis de meo adjiciebam, ut hoc, Cum accenſus eſſet rogus, & jam injeciſſet ſe Proteus, motu telluris magno cum mugitu ante facto, evolantem media de flamma vulturem, caelum verſus abiiſſe, humana magna voce clamantem; *Reliqui terram, abeo in Olympum!* Hi ergo obſtupeſcentes cum horrore quodam adorare, & ex me quaerere, *Utrum verſus orientem an ad occidentem volaſſet vultur?* quibus ego, quidquid in buccam veniret, reſpondi.

40. Tum in concionem delatus adſtiti cano cuidam viro, & fide digno, medius fidius, ſi vultum ſpectares cum barba & gra-

gares *doctus, peritus, eruditus.* Id fuſe oſtendit *Caſaubonus* in commentariis ad Athenæum, *doctis, Jupiter, & laborioſis.* Sed ne ἀσύμβολος abeam, addam loca aliquot. Lucianus in libello cui titulus eſt, πῶς δεῖ ἱστορίαν συγγράφειν, ita ſcribit (c. 16.) πλὴν ἀλλὰ μετριώτερός γε ὁ ἰδιώτης οὗτος ἦν, αὐτὸς μὲν αὐτίκα δῆλος ὢν οἷος ἦν, ἄλλῳ δέ τινι χαρίεντι καὶ δυνησομένῳ ἱστορίαν μεταχειρίσασθαι πεπονηκώς. Vide τὸν χαρίεντα & τὸν ἰδιώτην interpreti opponi. Sed is locus Luciani peſſime converſus eſt. Apud *Plutarchum* cum Periander quidam, medicinæ arte clarus, laudaretur, verum mala poëmata ſcriberet, ei Archidamus, τί δή ποτε, inquit, ὦ Περίανδρε, ἀντὶ χαρίεντος ἰατροῦ κακὸς ποιητὴς καλεῖσθαι ἐπιθυμεῖς; Ubi iterum videre eſt, κακὸν ποιητὴν opponi χαρίεντι ἰατρῷ. Hunc locum male intellexit *Raphaël Regius* T.F.

Χαρίεντα] Conf. ſupra. *Jov. Trag.* c. 48. & *Quom. Hiſt.* c. 16. quaeque utroque loco notata. Adde hic, non ſemper tamen viros *literatos* intelligendos; ſed generaliter omnes *honeſtiores* & *gratioſos*, quo ſenſu ap. *Diod Sic.* frequens, ut L. XI. c. 86. f. χαριέστατοι τῶν πολιτῶν, atque alibi non ſemel. J.F R

Ibid Ψιλὰ ἂν ὥσπερ σοὶ τὰ πραχθέντα διηγούμην] *Eorum quae geſta erant vel tenuiſſima, quemadmodum tibi exponebam.* Interpolator. Ubi, quis riſum vel indignationem teneat? Hiſce ne licere hominibus bonos ſcriptores attingere? & quæ optime ab interprete erant converſa, depravare? Sic enim plane & diſerte interpres. *Illi rem omnem nude & ſimpliciter, ut acta erat, quemadmodum tibi, commemorabam.* T.F.

16. Βλάκας] Hos Dial. *Alex.* & *Pſeudom.* vocabat παχεῖς. J.B.

20. Γὺψ ἀναπτάμενος] Non opus eſt, ut cum Lemonio proleg. ad Var. Sac. fol. 11. ſuſpicemur, rideri hic Chriſtianorum, de columba e Polycarpi rogo evolante, fabellam; aut in totum adeo Polycarpum eadem opera perſtringi, qui ignis ſupplicium appetierit. Satis, quod vel ex hoc libello ap. paret, audacter & petulanter inſultat Chriſtianis: nec cauſſa, cur nomini parceret a ſe contemtiſſimo. Quid erat porro vulgatius, quam aquilam emitti in conſecratione Romana? Vultur *canis* inſtar inter aves, ut inter homines *Cynici*. Facile ergo haec in mentem venire ſcurrae noſtro poterant. Et quid ſi fabella ipſa Chriſtiana eſt recentior? ſ. gratis conficta, ſ. ex corruptione actorum martyrii orta, quae ipſe emendare conatur Lemonius? J.M.G.

23. Ἔλιπον γᾶν] Ex tragicorum aliquo. Sed cur opus fuit dicere γᾶν potius quam γῆν? Facit ea res πρὸς τὸ σεμνὸν, novæque apotheoſi magis convenit. Somnium, inquies. At audi *Euſtathium* ad Iliad. Quo loco ait Athenienſes prætuliſſe τὸ, ὦ Δάματερ Doricum τῷ, ὦ Δήμητερ, quod commune erat & Atticum etiam. Locum ipſum præſtat apponere. Ἀθηναῖοι δὲ προελόμενοι τοῦ, ὦ Δήμητερ, κοινοῦ ὄντος καὶ Ἀττικοῦ, τὸ, ὦ Δάματερ, Δωρικὸν, ὅτε τι θαυμαστικῶς λέγουσι, μαρτυροῦσι καὶ αὐτοὶ σεμνὰ τῇ φωνῇ τοῦ Ἄλφα. Poſſem addere *Hermogenis* locum lib. 1. περὶ ἰδεῶν, cap. VI. ubi agit περὶ τῆς σεμνότητος; ſed non vacat tranſcribere. T F.

36. Ἑπταφώνῳ Στοᾷ] *Pauſanias* in Eliacis auctor eſt, dictam quoque fuiſſe ποικίλην, (cave cum Attica eandem eſſe putes) & a nonnullis Ἠχοῦς Στοὰν appellatam. Rationem addit; βοήσαντι δὲ ἀνδρὶ, ἑπτάκις ὑπὸ τῆς ἠχοῦς ἡ φωνὴ ἐπὶ τάδε καὶ ἐπὶ πλέον ἔτι ἀποδίδοται. p. 170. Editionis Sylburgianæ. T F.

Ibid. Κοτίνῳ] Videlicet corona Olympiaca. T.F.

39. Ὃν ἐγὼ μικρὸν ἔμπροσθεν ἀφῆκα πέτεσθαι] *Quem ego paulo ante volare omiſi.* Interpol. quo quid poteſt eſſe deterius? Luciani facetiſſimum dictum aperiam.

Di-

gravitate reliqua; cum & reliqua narraret de Proteo, & ut vidiſſet ipſum paullo ante, poſt combuſtionem, in veſte candida, & modo inambulantem laetum atque hilarem in ſeptem vocum porticu reliquiſſet, coronatum olea. Deinde poſt omnia etiam vulturem illum adjecit, juratus, ipſum ſe vidiſſe de rogo evolantem, quem ego paullo ante dimiſeram, ut ridiculos faceret amentes homines & moribus ſtupidos.

τῇ σεμνότητι, τά τε ἄλλα διηγούμενος περὶ τοῦ Πρωτέως, καὶ ὡς μετὰ τὸ καυθῆναι, θεάσαιτο αὐτὸν ἐν λευκῇ ἐσθῆτι μικρὸν ἔμπροσθεν, καὶ νῦν ἀπολίποι περιπατοῦντα φαιδρὸν ἐν τῇ ἑπταφώνῳ στοᾷ, κοτίνῳ τε ἐστεμμένον· εἶτ' ἐπὶ πᾶσι προσέθηκε τὸν γῦπα, διομνύμενος ἦ μὴν αὐτὸς ἑωρακέναι ἀναπτάμενον ἐκ τῆς πυρᾶς, ὃν ἐγὼ μικρὸν ἔμπροσθεν ἀφῆκα πέτεσθαι, [a] καταγελῶν τὰ τῶν ἀνοήτων καὶ βλακικῶν τὸν τρόπον.

41. Caeterum cogita, quae in illo poſtea futura eſſe credibile ſit: quas non apes in illo loco conventuras? quas non congregaturas ſe cicadas? quas non cornices involaturas, ut in ſepulcrum Heſiodi: & id genus alia? Statuas quidem cum apud ipſos

Ἐννόει τὸ λοιπὸν οἷα εἰκὸς ἐπ' αὐτῷ γενήσεσθαι, ποίας μὲν οὐ μελίττας ἐπιστήσεσθαι ἐπὶ τὸν τόπον, τίνας δὲ τέττιγας οὐκ ἐπαγαγέσθαι, τίνας δὲ κορώνας οὐκ ἐπιπτήσεσθαι, καθάπερ ἐπὶ τὸν Ἡσιόδου τάφον· καὶ τὰ τοιαῦτα; εἰκόνας μὲν γὰρ παρά τε Ἠλείων

a Καταγελῶν τὰ] Καταγελῶντα male Edd. priores.

Dixerat ſupra χαριέστατος ſcriptor, ſe, dum Peregrini mortem fatuis quibusdam & κεχηνόσιν ἀνθρωπαρίοις narrat, paucula quædam ἐπιτραγῳδῆσαι: inter cetera autem evolaſſe vulturem e rogo, &c. Quæ res cito in plures ſparſa eſt, ut eſt *humanum genus avidum auricularum*, ait *Lucretius*. Itaque adeo hic ſenex, credulus & religioſe mendax, vidiſſe ſe dicit vulturem illum; & tamen, ait Lucianus, memor eris, optime Croni, me auctorem fuiſſe illius fabellæ, neque τῷ ὄντι quidquam tale factum fuiſſe; nam, neſciens ne ſis, vulturem ego illum ἀφῆκα πέτεσθαι, illum e ſinu emiſeram, id eſt, mendaciolum illud deridendis iſtis fungis aſperſeram, &c. Interpres corruptus ab Interpolatore ſcripſerat: *Quem ego paulo ante volantem dimiſeram.* *T.F.*

40. Καταγελῶντα τῶν] Lego καταγελῶν τῶν, alioqui διὰ σχήματος dictus fuerit vultur καταγελῶν τῶν ἀνοήτων. *T.F.*

Καταγελῶντα] Καταγελῶν. F.G.

Κατεγελῶν τὰ] Καταγελῶν neceſſario cum *Fab.* legendum duxi; ſed ne periret ſyllaba (riſum teneatis amici) καταγελῶν τὰ meliore jure mihi conjicere licere, dein cogitabam; quumque conjecturam meam a *Fl.* adjuvari deinde cognoſcerem, quae καταγελῶν τα diſpeſcuit, etſi accentu in τα omiſſo, (quod ſeqq. Edd. occaſionem praebuit ea connectendi) nil dubitavi ſic edere. Nam licet non abſurdum ſit καταγελῶντα ad vulturem referre, qui fin. c. 39. etiam humana voce loquens inducitur, id tamen non amplius hic agitur; ſed manifeſtum eſt, riſum eſſe hominis. Non videtur intellexiſſe *Solan.* qui adjecerat Flor. lect. malam eſſe, & *Fabro* ſemel obſequutus forſan obnubilata mente invenire non potuit, qui τὰ τὸν τρόπον cohaererent. Sed non opus iſta connectere, quum τὰ τῶν ἀνοήτων ſcil. ἀνθρώπων πράγματα, καὶ βλακικῶν (κατὰ) τὸν τρόπον, optime procedant. *J.F.R.*

45. Τίνας δὲ κορώνας οὐκ] *Æ. Menagius* in animadverſionibus ad *Diogen. Laërtium* (p. 148.) multis ſcriptorum teſtimoniis confirmat legendum eſſe τίνας χελιδόνας, quæ veriſſima & maxime congruens lectio eſt. *Alm.* Nihil mutandum eſſe, monet *Kuhnius* ad *Pauſan.* p. 787. quem vide. *M. du S.*

Τίνας δὲ κορώνας] Si *Menagius* ad *Laërt. 6,* 78. ex libro, quod non indicat tamen, protulit χελιδόνας, audiendus forte fuerit. Caeterum non dicit, quis praeterea hirundines ad ſepulcrum Heſiodi congregarit: ac videtur totum hoc ἅπαξ λεγόμενον. Itaque temerarium fuerit mutare aliquid, idque tanto magis, cum κορώνη, Apollinea avis, Prophetam proinde decens, longaevitatis porro & famae loquacis ſymbolum eſſe poſſit. Quid ſi etiam luſit hic Lucianus, & rapaces volucres voluit Cynici ſepulcro addere? quid ſi ad νυκτοφύλακα retulit? noctuis certe noctem turbantibus & terrentibus, infeſtae cornices. Quidquid ejus ſit; nihil profecto nos cogit, ut dicamus, Heſiodi ſepulcro certum genus avium ab Luciano hic adſignatum. Hoc tantum cogitur ex illius verbis, ſimilem olim de Heſiodi tumulo fabellam percrebuiſſe: quod genus avium eum celebraverit, neſcio an alias, hic certe non refertur. *J.M.G.*

46. Τὸν Ἡσιόδου τάφον] De loco vide *Thucyd.* III. 96. Vid. *Men.* ad *Diog. Laërt.* p. 148. *F.* qui pro κορώνας, χελιδόνας reponit. *M. du S.*

47. Εἰκόνας] Luciani conjecturam eventus comprobavit. Athenagoram audi, p. 72. D. E. τοῦ Ἀλεξάνδρου ἔτι ἐπὶ τῆς ἀγορᾶς καὶ ὁ τάφος καὶ ἡ εἰκών. Deinde parentatum ei docet hoc titulo, ἐπηκόῳ Θεῷ p. 73. Τὴν δὲ Πάριον Ἀλεξάνδρου καὶ Πρωτέως (Τρῶας) Νερυλλίνου εἰκό-

νας

Ἠλείων αὐτῶν, παρά τε τῶν ἄλλων Ἑλλήνων, οἷς καὶ ἐπεσταλκέναι [a] ἔλεγον. αὐτίκα μάλα οἶδα πολλὰς ἀναστησομένας. Φασὶ δὲ πάσαις σχεδὸν ταῖς ἐνδόξοις πόλεσιν ἐπιστολὰς διαπέμψαι αὐτὸν, διαθήκας τινὰς, καὶ παραινέσεις, καὶ νόμους. καί τινας ἐπὶ [b] τούτῳ πρεσβευτὰς τῶν ἑταίρων ἐχειροτόνησε, νεκραγγέλους καὶ νερτεροδρόμους προσαγορεύσας.

Τοῦτο τέλος τοῦ κακοδαίμονος Πρωτέως ἐγένετο ἀνδρὸς, ὡς βραχεῖ λόγῳ περιλαβεῖν, πρὸς ἀλήθειαν μὲν οὐδεπώποτε ἀποβλέψαντος, ἐπὶ δόξῃ δὲ, καὶ [c] τῷ παρὰ τῶν πολλῶν ἐπαίνῳ, ἅπαντα εἰπόντος ἀεὶ, καὶ πράξαντος, ὡς καὶ εἰς πῦρ [d] ἁλέσθαι, ὅτε μηδ' ἀπολαύειν τῶν ἐπαίνων ἔμελλεν, ἀναίσθητος αὐτῶν γενόμενος.

Ἓν ἔτι σοι προσδιηγησάμενος παύσομαι, ὡς ἔχῃς ἐπιπολὺ γελᾶν. ἐκεῖνα μὲν γὰρ πάλαι οἶσθα εὐθὺς ἀκούσας μου, ὅτε [e] ἧκον ἀπὸ Συρίας διηγουμένου, ὡς ἀπὸ

Elienſes, tum apud Graecos reliquos, quibus etiam ſcripſiſſe dicebant, ſtatim multas ſtaturas ei novi. Ajunt vero, nobilibus oppidis fere omnibus miſſas ab eo epiſtolas in praeceptionibus, & adhortationibus, atque legibus. Etiam ſodalium nonnullos ejus rei cauſſa legatos conſtituerat, quos mortis nuncios & inferorum curſores appellabat.

42. Hic finis fuit infelicis Protei, viri, qui, ut brevi ſermone complectar, ad verum quidem reſpexerat nunquam, gloriae autem & laudis popularis cauſſa dixerat ſemper feceratque omnia, adeo ut in ignem etiam inſiliret, cum neque frui jam poſſet laudibus, quippe quarum ſenſus pervenire ad ipſum non poſſet.

43. Deſinam, cum unum adhuc tibi narravero, ut ridere poſſis amplius. Illa enim olim noſti, quae ſtatim ex me, cum e Syria venirem, audieris, ut e Troade cum

a Ἔλεγον] Ἔλεγεν Edd. priores. b Τούτῳ] Recepi ex Mſ. RG. Τούτων Edd. c Τῷ] Sic *Pell.* recte. Τὸ Edd. peſſime. d Ἁλέσθαι] Sic Edd. omn. e Ἧκον] Secutus ſum ſcripturam *S.* Ἧκων cett. male.

57. Τοῦ κακοδαίμονος Πρωτέως ἐγένετο] Πρωτεὺς μὲν τάχα καὶ συγγνωστός, * εἰ καὶ ψυχρὰ τῇ συγγνώμῃ, οὕτω τὸν βίον ἀπολιπών· σὲ δὲ τίς τοῦ τρόπου † ἀγάσεται, λόγον μὲν ἐμπορευσάμενον, ‡ οὕτω προχείρως ἐκγεγονότα, § τοῖς ὕθλοις δὲ καὶ μωρολογίαις τοῦτον ἐσπαθηκότα; *V.*

* Εἰ καὶ ψυχρὰ τῇ συγγνώμῃ] Quid hoc ſit ignoro. *M. du S.*
† Ἀγάσεται] Ἀγάσηται Edita. Mutavit *M. du S.*
‡ Οὕτω] Sic dedit Idem; nam οὗτος Edita prave. ὁ τὸν V. Recepi οὕτω, quia ſic eſſe in C. notat *Solanus.* *J. F. R.*
§ Τοῖς] Τινί, V.

νας ἔχεις, ὃς ἀνὴρ τῶν καθ' ἡμᾶς. An & alibi habuerit, incertum. *M. du S.*

Εἰκόνας μὲν] Recte conjecit Lucianus. *Athenagoras* Legat. p. 107. *Dechair.* Ἀνδριὰς τοῦ Πρωτέως, τοῦτον δὲ οὐκ ἀγνοεῖτε (alloquitur M. Philoſophum, ejusque L. Verum fratrem) ῥίψαντα ἑαυτὸν εἰς τὸ πῦρ περὶ τὴν Ὀλυμπίαν, καὶ αὐτός λέγεται χρηματίζειν. *J. M. G.*

49. Οἷς καὶ ἐπεσταλκέναι] Hoc ad *S. Ignatii* imitationem factum putat *Pearſonus* Vindic. Ignat. P. I. c. 2. p. 261. Ed. *Cler.* Temporis certe illius morem fuiſſe, cyclicas quaſi epiſtolas dimittere, ſatis conſtat. Huc etiam referendi, quos appellaſſe ait Lucianus Protea ſuum νεκραγγέλους καὶ νερτεροδρόμους, quos cum θεοδρόμοις illis Ignatianis recte vir ſummus comparabat. Exſtat erudita commentatio *Erdm. Rud. Fiſcheri* edita Coburgi 1718. de θεοδρόμοις veteris eccleſiae legatis, ubi nec hujus loci mentio omittitur, p. 119. *J. M. G.*

Ibid. Ἔλεγον] In Impreſſis omnibus ἔλεγεν. Sed quis? lege ἔλεγον, ut referatur ad ſequentia. *M. du S.*

52. Διαθήκας τινὰς] *Teſtamenta.* Interp. διαθήκας καὶ παραινέσεις, verte, *praecepta & admonitiones.* Alludit ad Pythagoræos, a quibus ſua præcepta ita vocitabantur. At fortaſſe, dixerit quispiam, alluſerit ad καινὴν διαθήκην Chriſtianorum Lucianus, ut eſt ſemper deriſor. Et ſi id concederem, non tamen inde ſequeretur, vocem hanc verti per *teſtamentum* debere. Nam ἡ καινὴ διαθήκη ſignificat novum fœdus, quemadmodum ἡ παλαιὰ διαθήκη vetus fœdus. Quis enim ibi mortuus eſt, cujus ea lex dici queat teſtamentum? *T. F.*

53. Καί τινας ἐπὶ τούτων πρεσβευτὰς] Legendum eſt ἐπὶ τούτοις· finem enim & προαίρεσιν deſignat iſtuc ἐπί. Cum hæc ad oram libelli adſcripſiſſem, animadverti in Cod. Reg. legi ἐπὶ τούτῳ. Cujus lectionis ſententia

ipſo navigaverim, & cum reliquum hominis in illa navigatione luxum, tum formoſum illum adoleſcentulum, quem ad caninam illam vitam traduxerat, ut haberet nimirum ipſe quoque aliquem Alcibiadem, & ut perturbatus fuerit, noctu, medio in Aegeo, deſcendente turbine & fluctum excitante maximum, ploraveritque cum mulierculis vir admirabilis, & qui ſuperior mortis metu eſſe videretur.

Τρωάδος συμπλεύσαιμι αὐτῷ, καὶ τήν τε ἄλλην τὴν ἐν τῷ πλῷ τρυφὴν, καὶ τὸ μειράκιον τὸ ὡραῖον, ὃ ἔπεισε κυνίζειν, ὡς ἔχοι καὶ αὐτός τινα Ἀλκιβιάδην· καὶ ὡς ἐπιταραχθείη μετὰ τῆς νυκτὸς, ἐν μέσῳ τῷ Αἰγαίῳ γνόφου καταβάντος, καὶ κῦμα παμμέγεθες ἐγείραντος, ἐκώκυε μετὰ τῶν γυναικῶν ὁ θαυμαστὸς, καὶ θανάτου κρείττων εἶναι δοκῶν.

44. Verum paullo ante mortem, novem circiter diebus ante, cum plus quam oportebat, puto, ingurgitaſſet, & vomuit noctu, & febri correptus eſt ſatis vehementi. Haec vero Alexander mihi medicus narravit, qui vocatus erat, ut illum inviſeret. Ajebat ergo ſe inveniſſe hominem humi ſe volutantem, impatientemque aeſtus, & amatoriis velut blanditiis petentem frigidam: ſe autem non dediſſe: verum illud dixiſſe, *Si omnino morte opus haberet, ipſam ſponte jam venire ad januam, itaque bene facere, ſi*

Ἀλλὰ μικρὸν πρὸ τῆς τελευτῆς, πρὸ ἐννέα σχεδόν που ἡμερῶν, πλεῖον, οἶμαι, τοῦ ἱκανοῦ ἐμφαγὼν, ἤμεσέ τε τῆς νυκτὸς, καὶ ἑάλω πυρετῷ μάλα σφοδρῷ. ταῦτα δέ μοι Ἀλέξανδρος ὁ ἰατρὸς διηγήσατο, μετακληθεὶς ὡς ἐπισκοπήσειεν αὐτόν· ἔφη οὖν καταλαβεῖν αὐτὸν χαμαὶ κυλιόμενον, καὶ τὸν φλογμὸν οὐ φέροντα, καὶ ψυχρὸν αἰτοῦντα πάνυ ἐρωτικῶς, ἑαυτὸν δὲ μὴ δοῦναι. καίτοι εἰπεῖν ἔφη, πρὸς αὐτὸν, ὡς εἰ πάντως θανάτου δέοιτο, ἥκειν αὐτὸν ἐπὶ τὰς θύρας αὐτόματον. ὥστε καλῶς ἔχει· ἐπειδὴ, μηδὲν

tia eadem plane eſt. *T.F.*

54. Τούτῳ] Sic Mſ. R. & G. In Impreſſis omnibus τούτων. *M. du S.*

68. Ἧκον] Si de reditu Peregrini ex Aegypto intelligas, incidet neceſſario in primum Luciani in Graeciam adventum; cum XV. aut XX. fere interceſſerint anni. De voce ἧκον monendus es, noſtram eſſe *J.* Edit. emendationem; in reliquis enim libris eſt ἧκων. *M. du S.*

72. Τινὰ Ἀλκιβιάδην] Amores & παιδικὰ Socratis, ut vulgus ſcriptorum exiſtimat; ſed quam ab hac fœditate remotus fuerit Socrates, omnium, quotquot unquam fuere, hominum optimus & ſanctiſſimus, ſatis ſuperque oſtendunt divina illa *Xenophontis* ὑπομνημονεύματα; tum præterea ipſius vita nuper a viro doctiſſimo, & linguæ Græcæ peritiſſimo *D. Carpentario* conſcripta. Hoc itaque auſim aſſerere;

Si quis morte obita ſenſus tellure ſub ima eſt,
Socratici gaudent Manes, & grandior Umbra
Ambulat Elyſium, tanti ſcriptoris honore.

T.F.

74. Γνόφου καταβάντος καὶ κῦμα παμμέγεθες ἐγείραντος] *Caligine oborta & fluctum ingentem excitante.* Interpol. peſſime. γνόφος enim hoc loco *turbo* eſt. Idque ſatis oſtendit nomen appoſitum καταβάς. Deinde, qui quæſo fieri poſſit, ut *caligo attollat mare*, quod diceret Lucianus, καὶ κῦμα παμμέγεθες ἐγείραντος? Rem vero terribilem, Caliginem noctu fuiſſe. Videlicet ſunt hæc ægri ſomnia. Intelligit enim Lucianus turbinem illum qui vulgo dicitur ἐκνεφίας, de quo *Apulejus*, in libello de Mundo, & alii. *Euſtathius* enim vocem hanc (γνόφος) deducit a νέφος. Pleriſque omnibus dici videtur δνόφος quaſi παρὰ τὸ δονεῖν τὰ νέφη. Quæ tu paſſim reperies: neque juvat tranſcribere. *T.F.*

76. Θανάτου κρείττων] *Morte potior.* Interp. Quid ſit ἀνὴρ θανάτου κρείττων, omnes, opinor, norunt; quid ſit *Vir morte potior*, non item. Vertendum itaque fuerat, *Vir morte ſuperior, quem mortis metus non deprimit, non frangit*, ut e contra ἀνὴρ θανάτου ἥττων is eſt, qui mortis pavore debilitatur, proſternitur & plane abjicitur. *T.F.*

Θανάτου κρείττων] *Fortior, robuſtior* ipſa morte, ſ. *victor mortis*, vel qui eam contemnit. Ita χρημάτων κρείττων habuimus ſupra T. I. *de Merced. Cond* §. 19. f. θυμοῦ κρείττων, *Hermot.* c. 12. f. Et φθόνου κρείττων, ibid. c. 76. &c. *J.F.R.*

84. Ψυχρὸν] Subaudi ὕδωρ, ut νεαρὸν, pro νεαρὸν ὕδωρ, ἐλλείψει *Etymol.* in νεαρὸν. a νεαρὸν eſt Νερὸ Græcorhomaïcum. *F.G.*

Ibid. Καὶ ψυχρὸν αἰτοῦντα] Supple ὕδωρ: ellipſi. Ut νεκρὸν, pro νεκρὸν ὕδωρ. Vide Etymologicum Magnum in νεκρόν. A νεκρὸν, eſt Græcorhomaicum νερό. *AE.M.*

85. Καίτοι] Forſan καί γε. *M. du S.*

δὲν τοῦ πυρὸς δεόμενον· τόνδ᾽ αὖ φάναι· Ἀλλ᾽ οὐχ ὁμοίως ἔνδοξος ὁ τρόπος γένοιτ᾽ ἂν, πᾶσι κοινὸς ὤν.

Ταῦτα μὲν ὁ Ἀλέξανδρος. ἐγὼ δὲ οὐδ᾽ αὐτὸς πρὸ πολλῶν ἡμερῶν εἶδον [a] αὐτὸν ἐγκεχρισμένον, ὡς ἀποδακρύσειε τῷ δριμεῖ φαρμάκῳ. ὁρᾷς; οὐ πάνυ τοὺς ἀμβλυωποῦντας ὁ Αἰακὸς παραδέχεται; ὅμοιον ὡς εἴ τις ἐπὶ σταυρὸν ἀναβήσεσθαι μέλλων, [b] τὸ ἐν τῷ δακτύλῳ πρόσπταισμα θεραπεύοι. τί σοι δοκεῖ ὁ Δημόκριτος, εἰ ταῦτα εἶδε; κατ᾽ ἀξίαν γελάσαι ἂν ἐπὶ τῷ ἀνδρί. καίτοι πόθεν εἶχεν ἐκεῖνος τοσοῦτον γέλωτα; σύ δ᾽ οὖν, ὦ Φιλότης, γέλα καὶ αὐτὸς, καὶ μάλιστα ὁπόταν τῶν ἄλλων ἀκούσῃς θαυμαζόντων αὐτόν.

illam ſequeretur, nec ignem expeteret. Iſtum contra dixiſſe: *At non aeque glorioſum futurum mortis genus, quod omnibus commune eſſet.*

45. Haec Alexander. Ego vero, & ipſe non multis ante mortem diebus inunctum vidi, ut lacrimis motis oculos purgaret acerbo medicamento. Vides? Non ſane recipit, qui hebetes oculos habent, Aeacus. Simile hoc eſt, ut ſi quis in crucem mox agendus digiti offenſionem curet. Quid tibi videtur *facturus fuiſſe*, ſi vidiſſet iſta, Democritus? Riſiſſet ne, prout dignum eſt, virum? Quamquam unde tantum illi riſus ſuppetiiſſet? Tu ergo, amice, ride ipſe quoque, & maxime cum alios admirari iſtum audieris!

FU-

a Αὐτὸν] *Αὐτὸν αὐτὸν P.* male. *b* Τὸ ἐν τῷ] *Τοῦ ἐν τῷ* male *J.*

92. Ἐγὼ δὲ οὐδ᾽ αὐτὸς πρὸ πολ. ἡμ.] Ordo: Ἐγὼ αὐτὸς οὐδὲ πρὸ πολλῶν ἡμερῶν. Sed forte ſic legendum: Ἐγὼ δ᾽ αὐτὸς, οὐδὲ πρὸ π. ἡ. &c. *F.G.*

Ἐγὼ δὲ οὐδ᾽ αὐτὸς πρὸ πολλῶν ἡμερῶν εἶδον] Quæ verſio hæc eſt, quam nobis offert *Benedictus* & ſequitur *Faber? cæterum ego neque ipſe ante paucos dies vidi.* Ergo aut nunquam vidit, aut ante valde multos dies vidit. Quod quid eſt? aut quomodo ad Græca? multo melius & rectius Opſopœus *cæterum ego quoque illum non ita multos ante dies conſpexi.* *J.G.*

Ἐγὼ δὲ οὐδ᾽ αὐτὸς &c.] Emendationem *Gujeti* non rejicerem, ſi auctoritas accederet; nam quamquam exempla haud pauca conſtructionis immutatae vidimus, ut *de Calumn* c. 19. ἐπειδὰν ἐντὸς ἅπαξ τειχῶν γένωνται. Item *Philopſ.* c. 22. *Paraſit.* c. 16. & 2. *Bis Accuſ.* c. 34. *Rhet. Praec.* c. 18. *de Imag.* c. 11. Sic tamen pro lubitu tranſponere negandi particulam, periculoſum eſt; verum & infra *Tragopod.* vſ. 313. Οὐκ ἐρίσας ἐχάρη Φοίβῳ Σάτυρος Μαρσύας. Et *Homer.* Il. E. 150. Τοῖς οὐκ ἐρχομένοις ὁ γέρων ἐκρίνατ᾽ ὀνείρους, ubi οὐκ ad ἐκρίνατο pertinet, non ad ἐρχομένοις, & Scholiaſt. atque *Euſtath.* amphibolian pronuntiant. *Clarkius* vertens, *quibus non, ad bellum proficiſcentibus, ſenex interpretatus eſt ſomnia*, ſive, *Quibus nequidquam, cum ad bellum proficiſcerentur, interpretatus eſt ſomnia.* Eoque minus, cum & in *Dial. Meretr.* XII. p. huj. Ed. 314. οὐ ſic tranſponitur, quando ait: οὐχ ἑώρων τὸ ἄνθρωπον ἕν. ubi οὐχ omnino pertinet ad ἕν, nam non negat ſe vidiſſe, ſenſiſſe, ſed non unum fuiſſe adfirmat. Propter talia jam nihil mutarem. Conf. & infra *Sat.* c. 8. pr. *J.F.R.*

98. Τῷ δακτύλῳ] Τοῦ ποδός. *F.G.*

99. Τί σοι δοκεῖ ὁ Δημόκριτος] Hujus loci venuſtatem corrupit Interpolator. *Quid tibi*, inquit, *videtur facturus fuiſſe Democritus, ſi hæc vidiſſet? merito virum irriſiſſet.* Interpres autem, antequam interpolatus fuiſſet, quanto melius? *Quid tibi*, inquit, *facturus fuiſſe videtur Democritus, ſi horum ſpectator contigiſſet? numquid pro dignitate virum deriſiſſet?* Senſus eſt. Cum tanta in Peregrino gloriæ ſitis fuerit, cenſen' tu, Croni, ſatis unquam & κατ᾽ ἀξίαν δοξαρίου τοῦ ἀνθρωπίσκου deriſurum fuiſſe Democritum? Dii boni! unde illi tantus riſus ſuppetere potuiſſet? Haud dubie prius ei fuiſſet emoriendum, quam hominem pro virtutibus, ut diceret *Terentius*, exagitare potuiſſet. *T.F.*

2. Πόθεν εἶχεν ἐκεῖνος τοσοῦτον γέλωτα] Quod de riſu Democriti dixit Lucianus, idem de lacrymis Heracliti ſcripſerat *Juvenalis*;

Mirandum eſt unde ille oculis ſuffecerit humor. *T.F.*

FUGITIVI.

APOLLO, JUPITER, PHILOSOPHIA, HERCULES, MERCURIUS, VIRI, DOMINUS, ORPHEUS, FUGITIVUS, HOSPES.

A P O L.

VErane narrant iſta, Pater, fuiſſe, qui in ignem ſe conjiceret in celebritate Olympiorum, jam ſenem hominem, nec ignavum ad talia portentorum artificem? Luna enim nobis narravit, quae ardentem ſe vidiſſe diceret. J U P. Vera omnino ſunt, Apollo, quae utinam facta nunquam eſſent! APOL. Adeone bonus erat ſenex, atque indignus, qui igni periret? J U P. Etiam illud forte *ita ſe habuerit!* At ego multam me tum perferre injucunditatem memini a malo illo nidore, qualem ſurſum ferri naturale eſt ab aſſatis corporibus humanis. Niſi enim in Arabiam ſtatim, ut habebam, abiiſſem, perieram, bene noris, a fumo teterrimo. Et tamen in tanta ſuaveolentia, & copia aromatum, in ture adeo

ΔΡΑΠΕΤΑΙ.

ΑΠΟΛΛΩΝ, ΖΕΥΣ, ΦΙΛΟΣΟΦΙΑ, ΗΡΑΚΛΗΣ, ΕΡΜΗΣ, ΑΝΔΡΕΣ, ΔΕΣΠΟΤΗΣ, ΟΡΦΕΥΣ, ΔΡΑΠΕΤΗΣ, ΚΑΙ ΥΠΟΔΙΚΟΣ.

Α Π Ο Λ.

ΑΛηθῆ ταῦτά, φασι, πάτερ, ὡς ἐμβάλοι τὶς αὑτὸν φέρων εἰς τὸ πῦρ, κατέναντι Ὀλυμπίων, ἤδη πρεσβύτης ἄνθρωπος, οὐκ ἀγεννὴς θαυματοποιὸς τὰ τοιαῦτα; ἡ Σελήνη γὰρ ἡμῖν διηγεῖτο αὐτὴ ἑωρακέναι καιόμενον λέγουσα. ΖΕΥΣ. Καὶ πάνυ ἀληθῆ, ὦ Ἄπολλον, ὡς μήποτε γενέσθαι ὤφελεν. ΑΠΟΛ. Οὕτω χρηστὸς ὁ γέρων ἦν, καὶ ἀνάξιος ἐν πυρὶ ἀπολωλέναι; ΖΕΥΣ. Καὶ τοῦτο μὲν ἴσως· ἀλλ᾽ ἐγὼ πολλὴν μὲν τὴν ἀηδίαν μέμνημαι ἀνασχόμενος τότε ὑπὸ κνίσσης πονηρᾶς, οἵαν εἰκὸς [a] ἀποφέρεσθαι [b] ὀπτωμένων ἀνθρωπίνων σωμάτων. εἰ γοῦν μὴ εἰς τὴν Ἀραβίαν ὡς εἶχον εὐθὺς ἀπιὼν ᾠχόμην, ἀπολώλειν ἄν, εὖ ἴσθι, ἀτοπίᾳ τοῦ καπνοῦ· καὶ ὅμως ἐν τοσαύτῃ εὐωδίᾳ, καὶ ἀφθονίᾳ τῶν ἀρωμάτων, καὶ ἐν λιβανωτῷ παμπόλλῳ, μόλις αἱ ῥῖνες ἐπι-

a Ἀποφερ.] Ἀναφερ. malit *Geſn.* b Ὀπτωμένων] Sic *V2.* & *Jenſius.* Ὀπτομένων vulgo male.

5. Ἡ Σελήνη] Bene Apollo inducitur non vidiſſe ſpectaculum hoc, quia Sol eſt Apollo: & hoc circiter noctem mediam [ἡ σελήνη γὰρ ἡμῖν] Nam in praecedenti ſermone eſt, (c. 36.) καὶ ἐπειδὴ ἡ σελήνη ἀνέτελλεν. ἔδει γὰρ κἀκείνην θεάσασθαι. *G.*

ΔΡΑΠΕΤΑΙ] Dixi antea hunc Dialogum non eſſe Luciani. *J.B.*

ΔΡΑΠ.] Non videtur eſſe Luciani. *Th.M.*

ΔΡΑΠΕΤΑΙ] *Lucianeum non videtur.* Nihil eſt in hoc Dialogo Luciano indignum; ſive ſtylum ſive rem ipſam ſpectes. Quare miror, cur *Bourdelotius* & *Marcilius* dubitent eum eſſe Luciani. *L.K.*

ΑΠΟΛΛΩΝ] Perſonarum colloquentium nomina Graeca addidi ex *B1.* quae Ἀπόλλων, Ζηνὸς &c. Latina adſcivi ex *P.* Inſcriptio enim illarum tam Graeca quam Latina aberat ab cett. etſi in medio Dial. inſerta perſonarum dimidiata nomina. *J.F.R.*

13. Ὀπτομένων ἀνθρωπίνων σωμάτων] Corrige ὀπτωμένων. eſt enim ab ὀπτάω *aſſo.* Recte id obſervatum in *Epiſt. Saturnalib.* c. 23. καὶ τὴν ἔλαφον, καὶ τὰ δελφάκια μεταξὺ ὀπτωμένων, &c. In *Necyomant.* T. I. c. 14. οἰμωγὴ τῶν ἐπὶ τοῦ πυρὸς ὀπτωμένων. *J.J.*

Ὀπτωμένων] Sic recte ſcribitur in ſola *V2.* ut Μυ. c. 14. Ἰσ. B. c. 29. Κρον. N°. 23. & 35. In reliquis enim prave eſt ὀπτομένων. *M. du S.*

19. Τὴν

ἐπιλαθέσθαι μοι καὶ ἀπομαθεῖν ἤθελον τὴν κηλῖδα ἐκείνην τῆς ὀσμῆς, ἀλλὰ καὶ νῦν ὀλίγου δέω ναυτιᾶν, ὑπομνησθεὶς αὐτῆς.

ΑΠΟΛ. Τί δὲ βουλόμενος, ὦ Ζεῦ, τοιαῦτα εἴργασται ἑαυτόν; ἢ τί τὸ ἀγαθὸν, ἀπανθρακωθῆναι [a] ἐμπεσὼν εἰς τὴν πυράν; ΖΕΥΣ. Τοῦτο μὲν οὐκ ἂν, ὦ παῖ, φθάνοις καὶ Ἐμπεδοκλεῖ πρὸ αὐτοῦ ἐγκαλῶν, ὃς ἐς τοὺς κρατῆρας [b] ἥλατο καὶ αὐτὸς ἐν Σικελίᾳ. ΑΠΟΛ. Μελαγχολίαν τινὰ δεινὴν λέγεις. αὐτὰρ οὗτός γε τίνα ποτὲ ἄρα τὴν αἰτίαν ἔσχε τῆς ἐπιθυμίας; ΖΕΥΣ. Αὐτοῦ σοι λόγον ἐρῶ, ὃν ἔλεξε πρὸς τὴν πανήγυριν, ἀπολογούμενος πρὸς αὐτοὺς ὑπὲρ τῆς τελευτῆς. ἔφη γὰρ, εἴγε μέμνημαι.

Ἀλλὰ τίς αὕτη σπουδῇ πρόσεισι τεταραγμένη καὶ δακρύουσα, πάνυ [c] ἀδικουμένῃ ἐοικυῖα; μᾶλλον δὲ Φιλοσοφία ἐστί, καὶ τοὔνομά γε τοὐμὸν ἐπιβοᾶται σχετλιάζουσα. Τί ὦ θύγατερ δακρύεις; ἢ τί ἀπολιποῦσα τὸν βίον ἐλήλυθας; ἆρα μὴ οἱ ἰδιῶται αὖθις ἐπιβεβουλεύκασί σοι ὡς τὸ πρόσθεν, ὅτε τὸν Σωκράτη ἀπέκτειναν ὑπὸ Ἀνύτου κατηγορηθέντα, εἶτα φεύγεις διὰ τοῦτο αὐτούς;

multo, vix mihi oblivifci nares ac dediſcere voluerunt illam odoris labem. Sed nunc etiam parum abeſt quin nauſeem ad illius memoriam.

2. APOL. Quid vero voluit, Jupiter, quod haec in ſe deſignavit? aut quid boni in eo ineſt, ſi quis in rogum deſiliens mutetur in carbones? JUP. Hac in re evitare non potes, quin ante ipſum Empedocli crimen intentes, qui in crateras ipſe quoque in Sicilia deſiliit. APOL. Terribilem mihi melancholiam narras. Verum hic quam tandem illius cupiditatis cauſſam habuit? JUP. Ipſius tibi orationem referam, quam in conventu habuit, cum cauſſam apud illos mortis ſuae diceret. Dixit enim ſi bene memini . . .

3. Sed quaenam iſta contente ad nos accedens perturbata & lacrimans, injuriam magnam paſſae ſimilis? Quin Philoſophia eſt, & nomen meum miſerabili voce inclamat. Quid, mea filia, ploras? aut quid relicto ſaeculo huc veniſti? Numquid denuo contra te machinati aliquid ſunt imperiti, ut olim cum accuſatum ab Anyto Socratem interfecere? tum tu propterea illos fu-

a Ἐμπεσὼν] Sic Edd. omnes. Ἐμπεσόντα *Graev.* *b* Ἥλατο] Adſpirate *P. S. Amſt.* ἤλατο ſpir. leni *J. Fl. B. H. Fr.* *c* Ἀδικουμένῃ] Sic bene *Fl. P.* aliaeque Ἀδικουμένη ſine puncto male *J. V2.*

19. Τὴν κηλῖδα] *Foeditatem.* *F. G.*

Ibid. Κηλῖδα] Quis ante aut poſt hunc *odoris* ſibi *maculam* finxit? *M. du S.*

23. Ἢ τί τὸ ἀγαθὸν] Scribendum vel puer videat, etſi Mſ. ſileret, ἢ τί τὸ ἀγαθὸν ἀπανθρακωθῆναι ἐμπεσόντα εἰς τὴν πυράν; *Quid prodeſt in pyram inſilientem conflagrare?* In vulgatis eſt contra τῶν γραμματικῶν canones ἐμπεσών. *J. G. G.*

24. Ἐμπεσὼν] An ἐμπεσόντ' εἰς, &c. *F. G.*

Ἐμπεσὼν] Ἐμπεσόντα legendum vel puerum videre ait Cl. *Graev.* Fateor ad Grammaticam uſitatius ita dici, ut ſupra, *Jov. Conf.* c. 7. f. οὐ γὰρ ἀποχρῆσαι αὐτοῖς τὸ ἀθανάτους εἶναι. *Gall.* c. 26. ἐμοὶ — ἀμάξαι ἐντεμόντα. Ibid. c. 4. ἠσεβηκέναι φαγόντα. *Rhet. Praec.* c. 1. ὡς ἄμαχον εἶναι ſcil. σε. Et *Evang. D. Marc.* IX. 47. δύο ὀφθαλμοὺς ἔχοντα βληθῆναι εἰς τὴν γέενναν τοῦ πυρός. *Herodian.* L. 2. c. 8. f. (Νίγρος) ἠμέλει — δέον ἐπιφοιτῆσαι τὴν ταχίστην, καὶ φθάσαι οἰκειωσάμενον αὐτά. Verum & ſimilia vulgatae alibi occurrunt, ut non velim quidquam immutare. Nemo quidem dubitat, quin infinitiv. cum nominandi caſu in alia conſtructione ſit uſitatiſſimus, idque Grammatici ſatis tradidere, & exemplorum occurrunt myriades; ſed nominativo perſonae praemiſſo, vel intellecto, tantum locum habere alterum illum nominativum, volunt. At in quibusd. modo nominativo, modo accuſat. utitur Noſter, ut, μόνος τῶν δεσπότης εἶναι δοκεῖν, in *Bis Accuſ.* c. 2. f. Contra vero, δοκεῖ σοι εἶναι πολυπραγμοσύνην. In *Paraſit.* c. 5. Nominativo *Polyb.* (notante Cl. *Jenſio* in marg. Lect. Lucian.) p. 655. Ed. *Amſt.* ἐπισφαλῶς εἶχον, διὰ τὸ γυμνοὶ κινδυνεύειν. Et ſic p. 1434. nec non p. 963. ἑτοίμως εἶχον πρὸς τὸ μὴ τοῖς ἐχθροῖς ὑποχείριοι γενηθῆναι. At in his *Polybii*, nominat. perſonae praecedit, ad quem etiam referri dicetur aliquo modo nominativus ſequens. Vitioſum autem eſſe vulgatum Ἀλλὰ κακοῦργοί τινες φὴς εἶναι, — καὶ μοιχεύουσι, docuit Cl. *Jenſ.* in *Prometh.* T. I. c. 16. pr. (qui multa de infinitivi ſtructura, in Lectt. Lucian. p. 72.—83.) adſentiente Cl. *Hemſterhuſio*, nec tamen omnia, ob nimiam copiam, inſerente, & fruſtra improbante Cl.

fugis? PHIL. Nihil tale, Pater. Sed illi quidem, vulgus promiſcuum, laudarunt & in honore me cum veneratione atque admiratione habuerunt, ac tantum non adorarunt, etſi non valde, quae dicerem, intelligerent. Verum iſti, quomodo illos vocem? qui ſe familiares meos & amicos eſſe ajunt, & nominis mei larvam induunt, illi ergo peſſime me tractarunt.

ΦΙΛ. Οὐδὲν τοιοῦτον, ὦ πάτερ, ἀλλ' ἐκεῖνοι μὲν, ὁ πολὺς λεὼς, ἐπήνουν, καὶ διὰ τιμῆς ἦγον αἰδούμενοι, καὶ θαυμάζοντές με, καὶ μονονουχὶ προσκυνοῦντες, εἰ καὶ μὴ σφόδρα ξυνίεσαν ὧν λέγοιμι. οἱ δὲ, πῶς ἂν εἴποιμι; οἱ ξυνήθεις καὶ φίλοι φάσκοντες εἶναι, καὶ τοὔνομα τοὐμὸν ὑποδυόμενοι, ἐκεῖνοί με τὰ δεινότατα εἰργάσαντο.

4. JUP. Philoſophi igitur contra te aliquid machinati ſunt? PHIL. Non, Pater. Hi enim & ipſi injuria mecum affecti ſunt. JUP. A quibus ergo injuriam accepiſti, ſi neque indoctos accuſas, neque philoſophos? PHIL. Sunt quidam, Jupiter, interjecti, velut inter utramque aciem, inter vulgus & philoſophos, habitu, oculorum conjectu, inceſſu, nobis ſimiles, & eadem ratione compoſiti. Poſtulant enim meis in caſtris militare, & noſtrum ſibi nomen inſcribunt, diſcipulos ſe, & familiares, & ſodales noſtros dicunt: at vita illorum impuriſſima, inſcitia, audacia, libidine, plena: quae non parva eſt in nos contumelia. Ab hiſce, Pater, laeſa profugi.

ΖΕΥΣ. Οἱ φιλόσοφοι ἐπιβουλήν τινα ἐπιβεβουλεύκασί σοι; ΦΙΛ. Οὐδαμῶς, ὦ πάτερ, οἵγε ξυνηδίκηνταί μοι καὶ αὐτοί. ΖΕΥΣ. Πρὸς τίνων οὖν ἠδίκησαι, εἰ μήτε τοὺς ἰδιώτας, μήτε τοὺς φιλοσόφους αἰτιᾷ; ΦΙΛ. Εἰσί τινες, ὦ Ζεῦ, ἐν μεταιχμίῳ τῶν τε πολλῶν, καὶ τῶν φιλοσοφούντων, τὸ μὲν σχῆμα, καὶ βλέμμα, καὶ βάδισμα, ἡμῖν ὅμοιοι, καὶ κατὰ ταὐτὰ ἐσταλμένοι· ἀξιοῦσι γοῦν ὑπ' ἐμοὶ τάττεσθαι, καὶ τοὔνομα τὸ ἡμέτερον ἐπιγράφονται, μαθηταὶ, καὶ ὁμιληταὶ, καὶ θιασῶται ἡμῶν εἶναι λέγοντες· ὁ βίος δὲ αὐτῶν παμμίαρος, ἀμαθίας, καὶ θράσους, καὶ ἀσελγείας ἀνάπλεως, ὕβρις οὐ μικρὰ καθ' ἡμῶν· ὑπὸ τούτων, ὦ πάτερ, ἠδικημένη πέφευγα.

ΖΕΥΣ.

Cl. *Geſnero* ad *Philopatr.* nam non modo κακοῦργοί τινες improbarat *Jenſius*, per ſe; ſed εἰσὶ pro εἶναι requiri, bene monuerat, propter illico adjunctum καὶ μοιχεύουσι, καὶ πολεμοῦσι, &c. Sed *Homeri* locus Il. Β. 350. quem *Geſn.* adfert, ubi φημὶ κατανεῦσαι — Κρονίωνα Ἀστράπτων &c. huic noſtro *Fugitivor.* probando convenit, aeque ac infra *Philopatr.* c. 4. ἀλλ' ὑποβεβρεγμένος καθεύδειν. At quod *Geſn.* etiam adfert ex *Dial. Marin.* IX. σῶσαι δεήσει χαρισάμενος, id jam nihil probat; nam χαρισαμένους ex Codd. ibi reſtituit *Hemſterhuſius.* Verum addi poſſet *Dion. Halic.* VII. p. 473. 10. quem jam adduxi ad *Rhet. Praec.* c. 24 δι' αἰσχύνης λαβεῖν, ἀνὴρ αὐτουργὸς καὶ γέρων — ὀνείρατα ἐκφέρειν. Et *Xenoph.* p. 458. οἴονται δεῖν φρόνιμοι καὶ μέτριοι φαίνεσθαι, aliaque quae adferuntur a Cl. *Maittaire* de Dial. p. 82. quae cum *Polybianis* modo adductis pro vulgata facere nonnullis videbuntur; ſed quia & in iis ad nominativum perſonae reſpicitur, illa huc detorquere nolim; magis enim huc facit, quod nominativum & accuſat. ſimul infinito adjunctum alibi jam dedimus, ex Ep. ad *Epheſ.* IV. 1. & 2. ubi Παρακαλῶ οὖν ὑμᾶς — περιπατῆσαι ἀξίως — ἀνεχόμενοι ἀλλήλων, ubi & *Elſner.* duo alia addidit. Notumque vel ex Grammaticis vulgaribus, illud *Xenophontis*, πρὸς τὸ ἀγαθοὶ φαίνεσθαι; & ex eodem, Ὁ δὲ Ἀσσύριος — ἐγὼ μὲν οἶμαι ἱππέας μὲν ἄξειν, pro τὸν δὲ Ἀσσύριον. Addo rurſus *Aret. Capp.* verſ. fin. L. I. p. m. 92. καὶ τόδε μέντοι προευκρινήσας — πρήσσειν, pro προευκρινήσαντα δεῖ πρήσσειν. quum tamen ἀποχάσαντα — ἀφαιρέειν ibid. paullo ante dixerit. Iterum L. 2. c. 4. p. 104. οἶνος γὰρ ὠκὺς — ὡς ῥηϊδίως χυθεὶς ἐῤῥῶσθαι, pro χυθέντα; in quo poſteriore exemplo tamen ad nominat. praemiſſ. poteſt eſſe relatio, aeque ac in hoc *Herodiani* I. 10. 8. ᾠήθη δεῖν μέγα τι δράσας κατορθῶσαι. Sed Luciani vulgatae propius accedit hoc *Diod. Sic.* XII. c. 25. f. ἐὰν δὲ οἱ δήμαρχοι μὴ συμφωνῶσι πρὸς ἀλλήλους κύριοι εἶναι τὸν ἀνὰ μέσον κείμενον; ubi κύριοι pro κυρίους. Sed *Gronovii* in *Polyb.* exempla ad L. V. p. notar. 430. paullo aliam habent rationem, pertinentque ad nominativum illum uſitatiſſimum, de quo prius diximus. Sed ſatis eſt oſtendiſſe, vulgatum Luciani non temere movendum, etſi nec diſſimulandum, ſaepe a ſcribis peccatum eſſe in pervertendis verborum modis ut vid. in *Dial. Meret.* XII. p. hujus Tom. 313. N. 76. Plura ad *Fugit.* c. 2. *J. F. R.*

27. Ἧλατο] Adſpirate ἥλατο in fab. *Æſop* CXV. & *Homer. Batrach.* 248. Cumque ἅλλομαι certe adſpiretur, ut patet ex compoſitis ἐφάλλομαι, καθάλλομαι, adſpirationem contra Edd. vett. adſumſi. *J. F. R.*

74. Ἐι-

ΖΕΥΣ. Δεινὰ ταῦτα, ὦ θύγατερ, ἀλλὰ τί μάλιστα ἠδικήκασί σε; ΦΙΛ. Σκόπει, ὦ πάτερ, εἰ μικρά. σὺ γὰρ καθιδὼν τὸν βίον ἀδικίας καὶ παρανομίας μεστὸν, ἅτε ἀμαθίᾳ καὶ ὕβρει ξυνόντα, καὶ ταραττόμενον ὑπ' αὐτῶν, κατελεήσας τὸ ἀνθρώπινον ὑπὸ τῇ ἀγνοίᾳ ἐλαυνόμενον, ἐμὲ κατέπεμψας, ἐντειλάμενος ἐπιμεληθῆναι, ὡς παύσαιντο μὴ ἀδικοῦντες ἀλλήλους, καὶ βιαζόμενοι, καὶ ὅμοια τοῖς θηρίοις βιοῦντες· ἀναβλέψαντες δὲ πρὸς τὴν ἀλήθειαν, εἰρηνικώτερον ξυμπολιτεύοιντο. ἔφης γοῦν πρὸς μὲ καταπέμπων, ἃ μὲν πράττουσιν ἄνθρωποι, καὶ ὡς διάκεινται ὑπὸ τῆς ἀμαθίας, ὦ θύγατερ, καὶ αὐτὴ ὁρᾷς· ἐγὼ δὲ, ἐλεῶ γὰρ αὐτοὺς, σὲ, ἣν μόνην ἰάσασθαι ἂν τὰ γιγνόμενα οἶμαι, προκρίνας ἐξ ἁπάντων ἡμῶν, πέμπω ἰασομένην.

ΖΕΥΣ. Οἶδα πολλὰ καὶ τοιαῦτα εἰπὼν τότε· σὺ δὲ τὰ μετὰ ταῦτα ἤδη λέγε, ὅπως μὲν ὑπεδέξαντό σε καταπταμένην τὸ πρῶτον, ἅ τινα δὲ νῦν ὑπ' αὐτῶν πέπονθας. ΦΙΛ. [a] Ἧιξα μὲν, ὦ πάτερ, οὐκ ἐπὶ τοὺς Ἕλληνας εὐθὺς, ἀλλ' ὅπερ ἐδόκει μοι χαλεπώτερον τοῦ ἔργου εἶναι, τὸ βαρβάρους παιδεύειν, καὶ διδάσκειν, τοῦτο πρῶτον ἠξίουν [b] ἐργάσασθαι· τὸ Ἑλληνικὸν δὲ

5. JUP. Dura haec ſane, Filia. Sed qua in re maxime te laeſerunt? PHIL. Vide, Pater, parvane ſint? Tu enim cum videres ſaeculum injuſtitia & iniquitate plenum, quod cum inſcitia & contumelia verſaretur, & ab iis perturbaretur; miſeratus humanum genus, ab ignorantia agitatum, me demiſiſti, cui praeceperas uti curam agerem, quo deſinerent mutuis ſe injuriis afficere, & vim facere, & ſimilem feris beſtiis vitam agere; ſed oculis ad verum converſis, magis pacatam inter ſe civitatem haberent. Dicebas enim, me cum demitteres, *Quae agant homines, & quomodo ab inſcitia affecti ſint, ipſa vides, mea filia! Ego autem, qui illorum miſericordia tangar, te, quam ſolam mederi poſſe his, quae fiunt, arbitrer, ex omni noſtro numero delectam demitto ut ſanes.*

6. JUP. Scio multa me & talia tum dixiſſe. Tu jam dic, quomodo te receperint primum advolantem, & quae nunc ab illis patiaris. PHIL. Properabam, Pater, non ſtatim ad Graecos; ſed, quae videbatur mihi difficilior operis *pars* eſſe, inſtituere ac docere barbaros, illam primum volebam perficere. Omiſſis *ergo interim* Grae-

a Ἧιξα] Ἧξα *V2.* ἦξα sett. *b* Ἐργάσασθαι] Ex emendatione *Jenſii.* Εἰργάσασθαι Edd. male.

74. Ἐντειλάμενος ἐπιμεληθῆναι] Verto *dato negotio, ut eos curarem* vel *ſanarem.* Verbum enim ἐπιμελεῖσθαι, κατ' ἐξοχὴν de Medicis uſurpatur, qui ſaucios curant & ſanant. Auctor mox pro eo bis utitur verbo ἰάσασθαι. Sic etiam in *Sympoſio* cap. 47. Διόνικος ἐπεμελεῖτο. de quo paulo ante dixerat, ἀκεσάμενος τὸ τραῦμα. Hinc ἐπιμέλεια & ἴασις ut ſynonymae ponuntur *Proverb.* III. 8. Τότε ἴασις ἔσαι τῷ σώματί σου, καὶ ἐπιμέλεια τοῖς ὀστέοις σου. & verſ. 22. ἔσαι δὲ ἴασις ταῖς σαρξί σου, καὶ ἐπιμέλεια τοῖς σοῖς ὀστέοις. *L. Bos.*

82. Ἰάσασθαι] Vid. ſupra dicta ad *Gall.* c. 28. N°. 10. *J. F. R.*

89. Ἦιξα] Sic *V2.* niſi quod jota non erat ſubſcriptum. Recte; non ut in reliquis, ἦξα. Confer Δημ. c. 4. *M. du S.*

Ἦιξα] Conf. paullo ſupra *Mort. Peregr.* c. 37. f. Nec dubitabis & ita hic ſcribendum. Quum de volante ſit ſermo; ſic & mox ὁρμήσασα utitur. *J. F. R.*

93. Ἐργάσασθαι] Ἐργάσασθαι hic legendum, non, ut Edd. εἰργάσασθαι, alia occaſione monet Cl. *Jenſ.* ſcilicet ad *Hermot.* c. 71. pr. ubi e contrario vulgatum ἐργάσω in εἰργάσω recte mutat, & Codd. addicebant. Sed eorum fidem hic exſpectaſſe nihil etiam opus; adeo res eſt manifeſta; neque enim ſignificatio τοῦ εἴργω *prohibeo*, hic locum habet, neque ſi haberet, εἰργάσασθαι, ſed εἴρξασθαι in aoriſto dicendum foret. *J. F. R.*

96. Τῷ ζυγῷ] Αἴρειν ζυγὸν pro doctrina mandatisque obſervandis poni tradit Rev. *J. Elſner.* in *Evang. Matth.* XI. 29. ubi & haec Luciani eodem modo exponit. *J. F. R.*

Ibid. Ὁρμήσασα εἰς Ἰνδοὺς] Erudita & veriſſima haec Philoſophiae hiſtoria eſt. *M. du S.*

97. Ἐν τῷ βίῳ] I. e. *in mundo.* *F. G.*

Ἐν

Graecis, quos faciles ad ſubigendum putabam, & celerrime recepturos frena, & jugo ſubmittendos: ad Indos primum excurri, maximam orbis gentem, nec difficulter iis perſuaſi, ut deſcendentes ſuis ab elephantis mecum verſarentur: adeo ut beata illa gens Brachmanes, qui in Nechraeorum & Oxydracarum confiniis colunt, omnes jam mihi militent, & meis ex praeceptis vivant, qua de cauſſa magno in honore ſunt apud omnes vicinos. Hi miro quodam mortis genere moriuntur.

7. JUP. Gymnoſophiſtas dicis. Audio enim & reliqua de illis, & hoc quoque, maximo illos rogo conſcenſo, urendos ſe praebere, neque quidquam de habitu aut poſitu *membrorum* mutare. Sed nihil hoc magnum: nuper enim Olympiae ſimile quid fieri ego vidi: credibile autem te quoque adfuiſſe tum, cum ſenex arderet. PHIL. Neque acceſſi, pater, Olympiam, metu ſacerrimorum hominum, quos dixi, quod multos illorum viderem eo ire, uti maledicerent ibi congregatis, clamoſoque ſuo latratu poſticum templi implerent: igitur neque vidi illum, quomodo ſit mortuus.

8. Poſt Brachmanes ergo ſtatim in Ae-

είων ὡς ῥᾷστον ὑποβαλέσθαι, καὶ τάχιστα, ὥς γε ᾤμην, ἐνδεξόμενον τὸν χαλινὸν οἷόν τε, καὶ ὑπαχθησόμενον τῷ ζυγῷ, ὁρμήσασα εἰς Ἰνδοὺς τὸ πρῶτον, ἔθνος μέγιστον τῶν ἐν τῷ βίῳ, οὐ χαλεπῶς ἔπεισα καταβάντας ἀπὸ τῶν ἐλεφάντων ἐμοὶ συνεῖναι· ὥστε καὶ γένος ὄλβιον οἱ Βραχμᾶνες τοῖς Νεχραίοις καὶ Ὀξυδράκαις ὅμοροι, οὗτοι πάντες ὑπ' ἐμοὶ τάττονται, καὶ βιοῦσί γε κατὰ τὰ ἡμῖν δοκοῦντα, τιμώμενοι πρὸς τῶν περιοίκων ἁπάντων, καὶ ἀποθνήσκουσι παράδοξόν τινα τοῦ θανάτου τρόπον.

ΖΕΥΣ. Τοὺς γυμνοσοφιστὰς λέγεις. ἀκούω γοῦν τά τε ἄλλα περὶ αὐτῶν, καὶ ὅτι ἐπὶ πυρὰν μεγίστην ἀναβάντες, ἀνέχονται καιόμενοι, οὐδὲν τοῦ σχήματος ἢ τῆς καθέδρας ἐκτρέποντες. ἀλλ' οὐ μέγα τοῦτο· ἔναγχος γοῦν καὶ Ὀλυμπιάσι τὸ ὅμοιον ἐγὼ εἶδον γενόμενον, εἰκὸς δὲ καί σε παρεῖναι, καιομένου τότε τοῦ γέροντος. ΦΙΛ. Οὐδὲ ἀνῆλθον, ὦ πάτερ, εἰς Ὀλυμπίαν, δέει τῶν καταράτων ἐκείνων, οὓς ἔφην, ὅτι πολλοὺς αὐτῶν ἑώρων ἀπιόντας, ὡς λοιδορήσαιντο τοῖς ξυνεληλυθόσι, καὶ βοῆς τὸν ὀπισθόδομον ἐμπλήσωσιν ὑλακτοῦντες, ὥστε οὐδὲ εἶδον ἐκεῖνον ὅπως ἀπέθανε.

Μετὰ γοῦν τοὺς Βραχμᾶνας, εἰς Αἰθιοπίαν

18. Τὸν ὀπισθόδομον] Ὀπισθόδομος * μέρος τῆς ἀκροπόλεως τῶν Ἀθηναίων, ἔνθα ἦν τὸ ταμεῖον ὄπισθεν τοῦ τῆς Ἀθηνᾶς ναοῦ, ἐν ᾧ ἀπετίθεντο τὰ χρήματα. *V.*

* Μέρος τῆς ἀκροπ.] Non vidit Scholiaſtes de Opiſthodomo Olympico hic agi. Quam ſupine! *M. du S.*

Ἐν τῷ βίῳ] Conf. ſupra *Tim.* §. 25. *Amor.* c. 20. pr. & c. 33. *Gall.* c. 5. Et *Geſn.* ad *Icarom.* f. *Berglerumque* ad *Alciphr.* I. p. 120. *J. F. R.*

1. Οἱ Βραχμᾶνες] *Steph.* περὶ πόλεων. *F. G.*

Ibid. Βραχμᾶνες —— πυρὰν μεγίστην ἀναβάντες] Confer ſupra notata ad *Mort. Peregr.* c. 25. *J. F. R.*

Ibid Νεχραίοις] Quaenam iſta gens? Quid ſi Arachoſios reponas? *M. du S.*

10. Ἢ τῆς καθέδρας] Καθέδρα hic ipſe ſedentis habitus atque ſitus, ut κατάκλισις ſupra *de morte Peregr.* c. 25. f. οὐδ' ὅσον ὀλίγον ἐντρέψαντες τῆς κατακλίσεως. Etiam alias καθέδρα non ipſam ſedem ſ. id, in quo ſedetur, notat, ſed ſeſſionem, moram deſidendi &c. V. G. *Thucyd.* II, 18. ἐν τοιαύτῃ ὀργῇ ὁ στρατὸς τὸν Ἀρχίδαμον ἐν τῇ καθέδρᾳ εἶχεν, *propter moram.* Oſtendit ibi *Waſſius* ſynonymon eſſe καθέδραν ἐπιμονῆς, ἐπισχέσεως, ἕδρας, διατριβῆς, ἀναβολῆς, μονῆς κ. τ. λ. Neque obliviſcitur loci *Plutarchi*, Camillo p. 260. *H. Steph* ἥτε πρὸς τῷ Καπετωλίῳ καθέδρα καὶ σχολὴ γενομένη χρόνιος. *J. M. G.*

18. Τὸν ὀπισθόδομον] Ne cui for e Scholiaſtae au-toritas imponat, non eſt hic ſermo de illo Pallad s in arce Athenarum opiſthodomo, ſe l de poſtico te n li Jovis Olympii, quod auditorium fuiſſe praeconibus, philoſophis, & qui agere cum mul.i.udine ve.lent, ad ſuperiorem *de morte Peregrini* libellum ſatis o tenſum eſt. Vid. ad c. 32. *J. M. G.*

21. Αἰθιοπίαν] Quinam ibi Philoſophi memorantur? *M. du S.*

πίαν εὐθὺς, εἶτα εἰς Αἴγυπτον κατέβην, καὶ ξυγγενομένη τοῖς ἱερεῦσι, καὶ προφήταις αὐτῶν, καὶ τὰ θεῖα παιδεύσασα, ἐς Βαβυλῶνα ἀπῆρα, Χαλδαίους καὶ μάγους μυήσουσα, εἶτα ἐς Σκυθίαν ἐκεῖθεν, εἶτα ἐς Θρᾴκην, ἔνθα μοι Εὔμολπός τε καὶ Ὀρφεὺς συνεγενέσθην, οὓς καὶ προαποστείλασα ἐς τὴν Ἑλλάδα, τὸν μὲν, ὡς τελέσειεν αὐτοὺς, τὸν Εὔμολπον (ἐμεμαθήκει γὰρ τὰ θεῖα παρ' ἡμῶν ἅπαντα) τὸν δὲ, ὡς ἐπᾴδων προσβιάζοι τῇ μουσικῇ, κατὰ πόδας εὐθὺς εἰπόμην.

Καὶ τὸ μὲν πρῶτον εὐθὺς ἐλθοῦσαν, οὔτε πάνυ ἠσπάσαντο οἱ Ἕλληνες, οὔτε ὅλως ἀπέκλεισαν· κατ' ὀλίγον δὲ προσομιλοῦσα, ἑπτὰ ἐκ τῶν ἁπάντων ἑταίρους καὶ μαθητὰς προσηγαγόμην, καὶ ἄλλον ἐκ Σάμου, καὶ ἄλλον ἐξ Ἐφέσου, καὶ Ἀβδηρόθεν ἄλλον, ὀλίγους παντάπασι.

Μεθ' οὓς τὸ σοφιστῶν φῦλον οὐκ οἶδ' ὅπως μοι παρενεφύετο, οὔτε ζηλοῦν τἀμὰ ἐς βάθος, οὔτε κομιδῇ ἀπᾷδον, ἀλλ' οἷον τὸ Ἱπποκενταύρων γένος, σύνθετόν τι καὶ μικτὸν ἐν μέσῳ ἀλαζονείας καὶ φιλοσοφίας πλαζόμενον, οὔτε τῇ ἀγνοίᾳ τέλεον προσεχόμενον, οὔτε ἡμᾶς ἀτενέσι τοῖς ὀφθαλμοῖς καθορᾶν δυνάμενον, ἀλλ' οἷον λημῶντες ὑπὸ τοῦ ἀμβλυώττειν ἀσαφές τι, καὶ ἀμυδρὸν ἡμῶν εἴδωλον, ἢ σκιὰν ἐνίοτε ἰδόντες ἄν. οἱ δὲ ᾤοντο ἀκριβῶς πάντα κατανενοηκέναι. ὅθεν παρ' αὐτοῖς ἡ ἀχρεῖος ἐκείνη,

thiopiam, ac deinde in Aegyptum deſcendi, & verſata ibi cum ſacerdotibus illorum ac Prophetis, cum divina eos docuiſſem, Babylonem perrexi, ut Chaldaeos & Magos initiarem: tum inde in Scythiam; deinde in Thracen, ubi Eumolpus & Orpheus mecum fuere. Quos etiam praemiſſos in Graeciam, alterum ut illos initiaret, Eumolpum, didicerat enim a me divina omnia; alterum ut canendo muſices ope vim adferret *animis*, e veſtigio ſtatim conſecuta ſum.

9. Ac primum quidem advenientem neque vehementer amplexi ſunt Graeci, neque plane excluſerunt. Paullatim vero alloquio meo ſeptem ex omnibus ſodales ac diſcipulos mihi conciliavi, & ex Samo alium, & alium Epheſo, & Abdera alium, paucos omnino.

10. Poſt quos Sophiſtarum mihi populus neſcio quomodo adhaeſit, neque aemulatus profunde mea placita, neque omnino ab iis abhorrens; ſed, velut Hippocentaurorum genus, compoſitum quiddam & miſtum, inter impoſturam & philoſophiam medium oberrans, neque ignorantiae plane adhaerens, neque in nos defigere intentos oculos auſum; ſed velut lippientes, prae hebetudine viſus obſcurum quoddam & evanidum noſtri ſimulacrum aut umbram forte nonnunquam videntes. At iſti accurate omnia ſe noſſe arbitrabantur. Unde apud illos inutilis illa ac ſuperflua ſapientia, &

36. Ἑπτὰ ἐκ τῶν ἁπάντων] Τοὺς ἑπτὰ λεγομένους σοφούς. Πιττακὸν, Βίαντα, Θάλητα, Περίανδρον, Κλεόβουλον, Χίλωνα, Σόλωνα. *V.* In altero *Voſſiano* majore idem Scholion ſic: Οἱ ἑπτὰ οὗτοι, Πιττακὸς, Βίας, Θαλῆς, Περίανδρος, Κλεόβουλος, Χίλων, Σόλων.

37. Καὶ ἄλλον ἐκ Σάμου] Ἐκ Σάμου, Πυθαγόραν τὸν Μνησάρχου. ἐξ Ἐφέσου Ἡράκλειτον. ἐξ Ἀβδήρων Δημόκριτον. ἄμφω δὲ φυσικὼ φιλοσόφω ἤστην. *V.* In *Voſſ.* altero ſic: Ἐκ Σάμου Πυθαγόρας. ἐξ Ἐφέσου Ἡράκλειτος. * ἐξ Ἀβδήρων. [καὶ ἄλλον] Ἡράκλειτον. [ἄλλον] Δημόκριτον.

Ibid. Ἐκ Σάμου] Πυθαγόρας. *V.* alter.

38. Ἀβδηρόθεν] Ἐξ Ἀβδήρων. *G.*

48. Ἀμυδρὸν] Ἀφανὲς, σκοτεινόν. *V.*

* Ἐξ Ἀβδήρων] Hic omiſſum Δημόκριτος. *J. Cler.* quod in C. reperitur. Sed non vidit Editor deeſſe hic Ἀβδηρόθεν, cujus Scholium eſt ἐξ Ἀβδήρων. *M. du S.*

36. Ἑταίρους καὶ μαθ.] Honeſtiores diſcipulos ἑταίρους vocari, vid. ap. Rev. *J. Elſn.* ad *Evang. Matth.* XXVI. 50. ubi & Judae ait Servator: ἑταῖρε ἐφ' ᾧ πάρει; ſed hoc in vulgus notum. *J. F. R.*

37. Καὶ ἄλλον] Epheſius ille Heraclitus eſt, Abderitanus Democritus, quem & Mileſium quidam tradidere. V. *Diog. Laërt.* In Scholiis impreſſis perturbatiſſima haec antea erant omnia. *M. du S.*

50. Ἀν-

& ut ipſi putabant, invicta, accendebatur: comtulae illae, & dubitabiles, & inexpectatae reſponſiones, & exitum non habentes labyrinthisque ſimiles reſponſiones.

καὶ περιττὴ σοφία, καὶ, ὡς αὐτοὶ ᾤοντο, ἀπρόσμαχος ἀνεφλέγετο, αἱ κομψαὶ, καὶ ἄποροι, καὶ ἄτοποι ἀποκρίσεις, καὶ δυσέξοδοι, καὶ λαβυρινθώδεις ἐρωτήσεις.

11. Deinde prohibiti ac reprehenſi a meis ſodalibus, indigne ferre & adverſus illos coire, ac tandem in jus cogere, & eo dare, ubi cicutam biberent. Oportebat forte tum ſtatim fugere, nec amplius illorum ferre conſuetudinem. Jam vero Antiſthenes & Diogenes, & paullo poſt Crates, & Menippus, hi, inquam, mihi perſuaſere ut paullum adhuc morae quaſi corollarium adjicerem: quod utinam non feciſſem! Neque enim tot deinde mala ſubiiſſem.

Εἶτα κωλυόμενοι, καὶ ἐλεγχόμενοι πρὸς τῶν ἑταίρων τῶν ἐμῶν, ἠγανάκτουν, καὶ συνίσταντο ἐπ' αὐτοὺς, καὶ τέλος, δικαστηρίοις ὑπῆγον, καὶ παρεδίδοσαν πιομένους τοῦ κωνείου. ἐχρῆν μὲν οὖν ἴσως τότε φυγεῖν εὐθὺς, καὶ μηκέτι ἀνέχεσθαι τὴν συνουσίαν αὐτῶν· νῦν δὲ Ἀντισθένης με, καὶ Διογένης, καὶ μετὰ μικρὸν Κράτης, καὶ Μένιππος, οὗτοι ἔπεισαν ὀλίγον ἐπιμετρῆσαι τῆς μονῆς· ὡς μή ποτε [a] ὤφελον· οὐ γὰρ ἂν τοσαῦτα ἐπεπόνθειν ὕστερον.

12. JUP. Nondum mihi dicis, Philoſophia, quam injuriam paſſa ſis, ſed indignaris tantum. PHIL. Quin tu audi, Jupiter, quid ſit. Impurum enim quoddam genus hominum, & plerumque ſervile atque mercenarium, non otioſe nobiſcum a pueritia inde verſatum: ſervitutem enim ſerviit, aut mercede opus fecit, aut artes alias, quales cadunt in tales, didicit, cerdoniam, fabrilem, fulloniam, quae in lanis carpendis verſatur, ut facilius deinde extractentur a feminis, ſintque ad nendum & deducendum commodiores, quoties vel tramam illae torquere, vel nere licium volunt. Haec ergo iſti puerili aetate meditati, neque nomen noſtrum noverant. Cum vero ad virilem aetatem perveniſſent, animadverſa, quae meis ſodalibus a multitudine ha-

ΖΕΥΣ. Οὐδέπω μοι λέγεις, ὦ Φιλοσοφία, τίνα ἠδίκησαι, ἀλλὰ ἀγανακτεῖς μόνον. ΦΙΛ. Καὶ μὴν ἄκουε, ὦ Ζεῦ, ἡλίκα ἐστί· μιαρὸν γάρ τι φῦλον ἀνθρώπων, καὶ ὡς τὸ πολὺ δουλικὸν, καὶ θητικὸν, οὐ ξυγγενόμενον ἡμῖν ἐκ παίδων ὑπ' ἀσχολίας· ἐδούλευε γὰρ, ἢ ἐθήτευεν, ἢ ἄλλας τέχνας, οἵας εἰκὸς τοὺς τοιούτους, ἐμάνθανε, σκυτεύειν, ἢ τεκταίνειν, ἢ περὶ πλυνοὺς ἔχειν, ἢ ἔρια ξαίνειν, ὡς εὐεργὰ εἴη ταῖς γυναιξὶ, καὶ εὐμήρυτα, καὶ καταγάγοιτο εὐμαρῶς, ὁπότε ἢ κρόκην ἐκεῖναι στρέφοιεν, ἢ μίτον κλώθοιεν. τοιαῦτα τοίνυν ἐν παισὶ μελετῶντες, οὐδὲ ὄνομα τὸ ἡμέτερον ᾔδεσαν. ἐπεὶ δὲ εἰς ἄνδρας τελεῖν ἤρξαντο, καὶ κατεῖδον τὴν αἰδῶ, ὅση παρὰ τῶν πολλῶν ἐστι τοῖς ἑταίροις τοῖς ἐμοῖς,

a Ὤφελον] Sic eſſe in omnib. Edd. addit *Solan.*

53. Ἀπρόσμαχος] Ἀκαταγώνιστος. *V.*

50. Ἂν. οἱ δὲ] Sic forte legendum: ἢ σκιὰν ἐνίοτε ἰδόντες, ᾤοντ' ἂν ἀκριβῶς. &c. vid. Codd. vett. F.G.

Ἂν. οἱ δὲ] Nihil varietatis in vett. libris invenio, nec deſidero. οἱ δὲ enim non ſemel ſic πλεονάζει vel ἐπανόδῳ inſervit. Vid. T. 2. *Aſin.* c. 30. ſub init. ὁ δὲ οὐδὲ κατῆλθεν. Et *Hermot.* c. 28. vſ. 72. ὃς δέον — καταφοξεῦσαι, ὁ δὲ τὴν μήρινθον ἔτεμε. *Herodian.* 2. c. 8. f. (Νίγρος) ἠμέλει τοῖς τε Ἰλλυρικοῖς στρατεύμασι δέον ἐπιφοιτῆσαι — ὁ δὲ οὐδὲ τῶν πραττομένων τι αὐτοῖς ᾔδει. *J.F.R.*

64. Ὤφελον] Ὄφελον *Th. Mag.* Noſterque ὡς ὄφελον *Amor.* c. 41. Et alii ubivis, item *Homer.* frequentiſſime, prima correpta, ſive poteſtate interjectionis, ſive augmento verbi ὀφείλω abjecto dicas, perinde erit; ſed quia re vera eſt *aor.* 2. verbi ὀφείλω, nihil prohibet ὤφελον etiam ſcribere, & ita *Stephan.* T. 2. p. 1560. ex *Demoſth.* παθόντων, ἃ μή ποτ' ὤφελον, aliaque ita ſcripta exhibet. Quare in vulgato Luciani nihil mutaſſim. *J.F.R.*

77. Ἐκεῖναι στρέφοιεν] *Filer de la trame au roüet.* F.G.

ἐμοῖς, καὶ ὡς ἀνέχονται οἱ ἄνθρωποι τὴν παῤῥησίαν τὴν αὐτῶν, καὶ χαίρουσι θεραπευόμενοι, καὶ συμβουλεύουσι πείθονται, καὶ ἐπιτιμώντων ὑποπτήσσουσι, ταῦτα πάντα τυραννίδα οὐ μικρὰν ἡγοῦντο εἶναι.

Τὸ μὲν δὴ μανθάνειν ὅσα τῇ τοιαύτῃ προαιρέσει πρόσφορα, μακρὸν ἦν· μᾶλλον δὲ κομιδῇ ἀδύνατον. αἱ τέχναι δὲ γλίσχραι, καὶ σὺν πόνῳ, καὶ μόγις ἱκανὰ παρέχειν ἐδύναντο· ἐνίοις δὲ καὶ ἡ δουλεία βαρὺ, καὶ ὥσπερ οὖν ἐστιν, ἀφόρητον ἐφαίνετο. ἔδοξεν οὖν σκοπουμένοις, τὴν ὑστάτην ἄγκυραν, ἣν ἱερὰν οἱ ναυτιλλόμενοι φασὶ, καθιέναι· καὶ ἐπὶ τὴν βελτίστην ἀπόνοιαν [a] ὁρμίσαντες, ἔτι τε καὶ τόλμαν, καὶ ἀμαθίαν, καὶ ἀναισχυντίαν προσκαλέσαντες, αἵπερ αὐτοῖς μάλιστα συναγωνίζονται, καὶ λοιδορίας καινὰς ἐκμελετήσαντες, ὡς πρόχειροι εἶεν, καὶ ἀνὰ στόμα ταύτας μόνας ξυμβολὰς ἔχοντες. ὁρᾷς ὁποῖα πρὸς φιλοσοφίαν ἐφόδια; σχηματίζουσι, καὶ μετακοσμοῦσιν [b] αὑτοὺς εὖ μάλα εἰκότως, καὶ πρὸς ἐμὲ οἷόν τι ἀμέλει ὁ Αἴσωπός φησι ποιῆσαι τὸν ἐν τῇ Κύμῃ ὄνον, ὃς λεοντῆν περιβαλλόμενος, καὶ τραχὺ ὀγκώμενος, ἠξίου λέων καὶ αὐτὸς εἶναι, καὶ πού τινες καὶ ἦσαν ἴσως οἱ πιστεύοντες αὐτῷ.

Τὰ δ' ἡμέτερα πάνυ ῥᾷστα, ὡς οἶσθα, καὶ ἐς μίμησιν πρόχειρα (τὰ προφανῆ λέγω) καὶ οὐ πολλῆς τῆς πραγματείας δεῖ τριβώνιον περιβαλέσθαι, καὶ πήραν ἐξαρτήσασθαι, καὶ ξύλον ἐν τῇ χειρὶ ἔχειν, καὶ βοᾷν, μᾶλλον δὲ ὀγκᾶσθαι, ἢ ὑλακτεῖν, καὶ λοιδορεῖσθαι ἅπασι. τὴν ἀσφάλειαν γὰρ αὐτοῖς τοῦ μηδὲν ἐπὶ τούτῳ παθεῖν, ἡ πρὸς τὸ σχῆμα αἰδὼς

betur, reverentia, & ut ſuſtinent homines illorum in dicendo fiduciam, & curari ſe gaudent, & conſulentibus obſequuntur, & reprehendentibus timide concedunt, regnum non parvum arbitrabantur eſſe haec omnia.

13. Ac diſcere quaecumque huic inſtituto vitae conveniunt, longum fuerit, aut potius plane illis negatum eſt. Artes parcae, & cum labore, & vix tamen vel ſic praeſtare quod ſatis eſſet, poterant. Quibusdam etiam grave ſervitutis onus, &, ut eſt, intolerabile viſum. Conſiderantibus ergo placuit ultimam ancoram, quam ſacram appellant nautae, demittere: firmanteſque *navim* in praeclara illa amentia; advocatis inſuper audacia, inſcitia, atque impudentia, quae maxime hoc illis certamen adjuvant; noviſſque excogitatis conviciis, ut praeſto ſtatim & in ore ſint: has ergo ſymbolas ſolas cum habeant, (viden' qualia ad philoſophiam viatica?) figuram ſumunt ornatumque decentem, mihique quam ſimillimum: nimirum quale quid feciſſe ait Aeſopus illum Cumis aſinum, qui leonina circumpoſita aſperum rudens, leo & ipſe eſſe poſtulabat. Ac forte erant alicubi, qui fidem illi haberent.

14. Noſtra vero facilia omnino, ut noſti, & ad imitandum expedita; de manifeſtis illis dico: nec multum negotii eſt palliolo amiciri, & peram geſtare ſuſpenſam, & clavam in manu habere, & clamare, vel rudere potius aut latrare, & maledicere omnibus. Quippe ſecuritatem illis nihil ob eam rem patiendi ipſa habitus praeſtitura vi-

a Ὁρμίσαντες] Ex emendatione *Geſneri*. Ὁρμήσαντες vulgo. b Αὑτοὺς] Αὐτοὺς Edd. priores.

88. * Πρόσφορα] Πρόσφορα, χρήσιμα, οἰκεῖα, ἁρμόδια ἐπιτήδεια V.

89. Γλίσχρα] Ταπεινά. V.

* Πρόσφορα] Πρόφορα bis Edita, emendavit *Solan.* non addens anne idem error in V.

89. Τέχναι δὲ γλίσχραι] I. e. *tenues*, *jejunae*, *egenae*. F.G.

93. Ἄγκυραν ἱερὰν] Proverb. de quo in *Jove Tragoedo*. J. B.

96. Ἀμα-

videbatur reverentia : porro in promtu eſt invito etiam domino libertas, qui ſi aſſerere audeat, fuſti percutiatur. Cibus autem non jam tenuis, neque ut ante nuda puls; opſonium non ſalſamentum aut thymus; ſed carnes omnis generis, & vinum quodque ſuaviſſimum; & aurum a quocumque voluerint. Nempe tributum quoddam crebro acceſſu ſuo colligunt; vel, ut ipſi loquuntur, tondent oviculas, daturosque ſperant plures, vel habitus pudore, vel metu ne male audiant.

παρέξειν ἔμελλεν. ἡ ἐλευθερία δὲ πρόχειρος, [c] ἄκοντος τοῦ δεσπότου, κἂν εἰ βούλοιτο ἀπάγειν, παταχθησομένου τῷ ξύλῳ. καὶ τὰ ἄλφιτα οὐκ ἔτ' ὀλίγα, οὐδὲ ὡς πρὸ τοῦ μᾶζα ψιλή. τὸ δὲ ὀψώνιον, οὐ τάριχος, ἢ θύμον, ἀλλὰ κρέα παντοδαπὰ, καὶ οἶνος, οἷος ἥδιστος, καὶ χρυσίον παρ' ὅτου ἂν ἐθέλωσι· δασμολογοῦσι γὰρ ἐπιφοιτῶντες, ἤ, ὡς αὐτοί φασιν, ἀποκείρουσι τὰ πρόβατα, δώσειν τε πολλοὺς οἴονται, ἢ αἰδοῖ τοῦ σχήματος, ἢ δέει τοῦ μὴ ἀκοῦσαι κακῶς.

15. Nam illud quoque obſervarunt, opinor, ſe aequo faſtigio ſtaturos cum his, qui recte philoſophantur. Neque enim quiſquam erit, qui judicet iſta vel diſcernat, modo externa ſint ſimilia. Neque enim omnino illud probationis genus admittunt, ſi quis illos ſic placide & ſenſim interroget: ſed clamant ſtatim, & ad arcem ſuam, convicia, confugiunt, & expediunt fuſtem: ac, ſi opera illorum requiras, multa *in ore eſt* doctrina; ſin ex doctrina illos judicare velis, vitam te conſiderare poſtulant.

Καὶ γὰρ αὖ κἀκεῖνο ἑώρων, οἶμαι, ὡς ἐξ ἴσου καταστήσονται τοῖς ὀρθῶς φιλοσοφοῦσιν. οὐδέ τις ὁ δικάσων, καὶ διακρινῶν τὰ τοιαῦτα, ἔσται, ἢν μόνον τὰ ἔξω ἢ ὅμοια. ἀρχὴν γὰρ οὐδὲ τὸν ἔλεγχον δέχονται, ἤν ἔρηταί τις οὑτωσὶ κοσμίως, καὶ κατὰ βραχὺ, ἀλλ' εὐθὺς βοῶσι, καὶ ἐπὶ τὴν ἀκρόπολιν τὴν ἑαυτῶν ἀναφεύγουσι τὴν λοιδορίαν, καὶ πρόχειρον τὸ ξύλον. καὶ ἢν μὲν τὰ ἔργα ζητῇς, οἱ λόγοι πολλοί· ἢν δὲ ἀπὸ τῶν λόγων κρίνειν ἐθέλοις, τὸν βίον ἀξιοῦσι σκοπεῖν.

16. Itaque plena fraudibus iſtis civitas, illorum praeſertim, qui Diogeni ſe & Antiſtheni, & Crateti adſcriptos, ſub Canis illius ſignis militare ajunt: qui quod utile ineſt in natura canum, ut cautionem illam, illam domus cuſtodiam, dominorum illum amorem, memoriam, nullo modo imitantur; latratum vero, & ligurritionem, & rapacitatem, & Venerem crebram, & adu-

Τοιγαροῦν ἐμπέπλησται πᾶσα ἡ πόλις τῆς τοιαύτης ῥᾳδιουργίας, καὶ μάλιστα τῶν Διογένη, καὶ Ἀντισθένη, καὶ Κράτητα ἐπιγραφομένων, καὶ ὑπὸ τῷ κυνὶ ταττομένων, [d] οἳ τὸ μὲν χρήσιμον ὁπόσον ἔνεστι τῇ φύσει τῶν κυνῶν, [e] οἷον τὸ φυλακτικὸν, ἢ τὸ οἰκουρικὸν, ἢ τὸ φιλοδέσποτον, ἢ μνημονικὸν, οὐδαμῶς ἐζηλώκασιν· ὑλακὴν δὲ καὶ [f] λιχνείαν, καὶ ἁρπαγὴν, καὶ Ἀφροδίσια συχνὰ,

καὶ

c Ἄκοντος] Et ſic *Fl.* cum cett. *d* Οἳ] Recte L. *S. Amſt.* Ceterae ἢ male. *e* Οἷον] Recepi ex *Fl. S.* & *Amſt.* pro οἳ quod in *P. H. Ald.* &c. erat. In L. ἢ. *f* Λιχνείαν] Ita dedit *Solan.* Λιχνίαν Edd. hae priores.

96. Ἀμαθίαν] Vid. ſupra Ῥητ. c. 15. *L.K.*

3. Αὐτοὺς εὖ μάλα] Lege αὐτούς. *F.G.*

4. Καὶ πρὸς ἐμὲ] Intellige ποιοῦσι. *F.G.*

5. Τὸν ἐν τῇ Κύμῃ ὄνον] Vid. ſupra Ἀναβ. c. 32. ubi eandem fabulam tangit, uti & Ἀποφρ. c. 3. *M. du S.*

40. Ἐμπέπλησται — ῥᾳδιουργ.] *Th. Mag.* v. Ῥᾳδιουργὸς haec adferens, πᾶσα omittit, (ſaltem in Ed. *Blankardi*) qui hinc e[me]ndandus, ſi quid opus. *J. F. R.*

44. Οἳ — [illegible] οἳ illud habet, quod recte a *S.* erat pro vulgato [re]ſtitutum. Οἷον quod ſequitur, ex *Fl.* eſt, quod etiam recte habet *S.* cum ante eam editionem omnes [illegible] *Fl.* οἳ haberent. *M. du S.*

47. Λιχνείαν] [illegible] ſcribi ſatius eſt, quam in omnibus impreſſis antea erat, λιχνίαν. *M. du S.*

59. Ἀφθό-

καὶ κολακείαν, καὶ τὸ σαίνειν τὸν διδόντα, καὶ περὶ τραπέζας ἔχειν, ταῦτα ἀκριβῶς ἐκπεπονήκασιν.

Ὄψει τοίνυν μετὰ μικρὸν οἷα ἔσται. οἱ γὰρ ἐκ τῶν ἐργαστηρίων ἅπαντες ἀναπηδήσαντες, ἐρήμους τὰς τέχνας ἐάσουσιν, ὅταν ὁρῶσιν σφᾶς μὲν πονοῦντας, καὶ κάμνοντας, ἕωθεν εἰς ἑσπέραν ἐπικεκυφότας τοῖς ἔργοις, καὶ μόγις ἀποζῶντας ἐκ τῆς τοιαύτης μισθαρνίας· ἀργοὺς δὲ καὶ γόητας ἀνθρώπους, ἐν ἅπασιν [a] ἀφθόνοις βιοῦντας, αἰτοῦντας μὲν τυραννικῶς, λαμβάνοντας δὲ προχείρως, ἀγανακτοῦντας δὲ, εἰ μὴ λάβοιεν, οὐκ ἐπαινοῦντας δὲ, οὐδ' εἰ λάβοιεν. ταῦτα ὁ ἐπὶ Κρόνου βίος δοκεῖ αὐτοῖς, καὶ ἀτεχνῶς τὸ μέλι αὐτὸ ἐς τὰ στόματα ἐσρεῖν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ.

Καὶ ἧττον ἂν δεινὸν τὸ πρᾶγμα ἦν, εἰ τοιοῦτοι ὄντες, μηδὲν ἐς ἡμᾶς ἄλλο ἐξύβριζον. οἱ δὲ μάλα σεμνοὶ καὶ [b] σκυθρωποὶ τὰ ἔξω, καὶ τὰ δημόσια φαινόμενοι, ἢν παιδὸς ὡραίου ἢ γυναικὸς λάβωνται καλῆς, ἢ ἐλπίσωσι σιωπᾶν ἄξιον, οἷα ποιοῦσιν. ἔνιοι δὲ καὶ ξένων τῶν σφετέρων γυναῖκας ἀπάγουσι μοιχεύσοντες, κατὰ τὸν Ἰλιέα ἐκεῖνον νεανίσκον, ὡς φιλοσοφοῖεν δὴ καὶ αὐταί. εἶτα κοινὰς ταύτας ἅπασι τοῖς ξυνοῦσι προθέμενοι, Πλάτωνός τι δόγμα οἴονται ποιεῖν, οὐκ εἰδότες ὅπως ὁ ἱερὸς ἐκεῖνος ἠξίου κοινὰς ἡγεῖσθαι τὰς γυναῖκας.

Ἃ μὲν γὰρ ἐν τοῖς συμποσίοις δρῶσι, καὶ ἃ μεθυσκόμενοι, μακρὸν ἂν εἴη λέγειν. καὶ ταῦτα ποιοῦσι, πῶς οἴει κατηγοροῦντες αὐτοὶ

lationem, & illa verſus dantem blandimenta, & menſarum affectationem, haec omnia ad unguem exprimere laborant.

17. Videbis ergo paullo poſt quid futurum ſit. Exſilientes enim de officinis univerſi deſertas relinquent artes, ubi videbunt, ſe quidem, opus cum faciant & laborent a mane inde ad veſperam, operibus intenti ſuis, vix tamen ſibi victum ex illa mercenaria ratione parare: otioſos autem homines atque impoſtores in omnium rerum affluentia vivere, cum petant quaſi tyranni eſſent, promte accipiant, ſi nihil ferant, indignentur, non laudent, etiamſi acceperint. Haec vita, qualis ſub Saturno fuit, illis videtur, & caelitus in ora mel influere.

18. Ac minus in ea re mali eſſet, ſi tales cum ſint, nulla nos alia contumelia afficerent. At iſti, vehementer graves & triſtes quantum ad externa & publica qui videantur, ſi puerum formoſum, aut mulierem pulchram vel nanciſcantur, vel ſperent, quid faciant, ſilere melius eſt. Quidam etiam ſuorum hoſpitum mulieres abducunt corrumpendas adulterio, ut Trojanus ille juvenis, nimirum ut ipſae etiam philoſophentur: tum communes illas omnibus ſuis familiaribus proſtituunt, Platonis quoddam ſe placitum perficere rati, ignari quo ſenſu divinus ille communes eſſe mulieres voluerit.

19. Quae quidem faciant in conviviis, & quomodo per ebrietatem ſe gerant, commemorare longum fuerit. Et haec faciunt, quid putas? accuſantes ipſi ebrietatem, & adul-

a Ἀφθόνοις] Ex emend. *Fab.* & *Solan.* Ἀφθόνως Edd. b Σκυθρωποὶ] Σκυθροποὶ *J.* male.

72. Ἐκεῖνον νεανίσκον] Τὸν Πάριδα. *G.*

59. Ἀφθόνοις] Sic jam emendare juſſerat ad Περ. c. 16. *T. Faber* quod in omnibus hic reperitur ἀφθόνως. *M. du S.*

Ἀφθόνοις] *Peregr.* c. 16. ἐν ἅπασιν ἀφθόνοις ἦν. *J F.R.*

63. Τὸ μέλι αὐτὸ ἐς τὰ στόματα ἐσρεῖν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ] A Chriſtiano Judaeove ſcriptum dicas, qui de Manna cogitaverit. *Mellis* quidem *rivos fontesve* apud hunc (ut Κρόν. N°. 7.) & alios legimus; ſed hiſce ſimilia nullibi. *M. du S.*

75. Πλάτωνός τι δόγμα] *Plat.* Πολ. V. p. 459. E. *M. du S.*

85. Γναθωνίδην — Στρουθίαν] Inſignium aſſentatorum nomina. *F.G.*

1. Χρυσίον μὲν &c.] Μίμησις. *F.G.*

5. Οὐκ

aſulterium, & laſciviam, & avaritiam. Nihil enim ita adverſum alteri alterum invenies, ut ſunt ſermones illorum & facta. Verbi gratia adulationi ſe inimicos ajunt, cum adulationis cauſſa Gnathonidem, aut Struthiam ſuperare poſſint: veracitatem commendantes aliis, nec movere linguam queant ipſi ſine mendacio. Voluptas inimica omnibus in ſermone, hoſtis Epicurus: re vera autem faciunt propter illam omnia. Acuta bilis, querelae de rebus minutis, proclivitas ad iraſcendum, ſupra parvulos infantes. Quare riſum praebent non mediocrem ſpectantibus, cum a quacumque cauſſa exarſit illis bilis, luridus pallor apparet in facie, cum torvum quiddam & furioſum vident, & ſpuma, vel veneno potius plenum os habent.

20. Nolis tu ibi eſſe, cum impurum illud coenum effunditur! *Aurum*, inquiunt, *aut argentum*, *Mehercules*, *nec poſſidere digner; obulus mihi ſufficit, unde lupinos emam; potum enim fons praebebit aut fluvius*. Paullo poſt non obulos petunt, aut drachmas paucas, ſed totas divitias. Quis ergo mercator tantum a navium commeatu affluat divitiis, quantum hiſce ad quaeſtum Philoſophia confert? Deinde ubi quantum ſatis eſt collegerint, & viaticum ſibi paraverint, abjecto illo infelici palliolo, agros interdum & veſtimenta mollia emunt, & pueros comatos, & totos vicos, longum

μέθης, καὶ μοιχείας, καὶ λαγνείας, καὶ φιλαργυρίας; οὐδὲν γοῦν οὕτως εὕροις ἄλλο ἄλλῳ ἐναντίον, ὡς τοὺς λόγους αὐτῶν καὶ τὰ ἔργα· οἷον, κολακείαν μισεῖν φασι, κολακείας ἕνεκα τὸν Γναθωνίδην ἢ τὸν Στρουθίαν ὑπερβαλέσθαι δυνάμενοι. ἀληθεύειν τοὺς ἄλλους προτρέποντες· οὐκ ἂν οὐδὲ κινῆσαι τὴν γλῶτταν μὴ μετὰ τοῦ ψεύσασθαι δύναιντο. ἡδονὴ πᾶσιν ἐχθρὸν τῷ λόγῳ, καὶ ὁ Ἐπίκουρος πολέμιος, ἔργῳ δὲ διὰ ταύτην ἅπαντα πράττουσι. τὸ δ' ὀξύχολον, καὶ μικραίτιον, καὶ πρὸς ὀργὴν ῥᾴδιον, ὑπὲρ τὰ βρεφύλλια τὰ νεογνά. γέλωτα γοῦν οὐ μικρὸν παρέχουσι τοῖς θεωμένοις, ὁπόταν ὑπὸ τῆς τυχούσης αἰτίας ἐπιζέσῃ μὲν αὐτοῖς ἡ χολὴ, πελιδνοὶ δὲ τὴν χροιὰν βλέπωνται, ἰταμόν τι καὶ παράφορον δεδορκότες, καὶ ἀφροῦ, μᾶλλον δὲ ἰοῦ μεστὸν αὐτοῖς ᾖ τὸ στόμα.

Μὴ σύ γε ἐκεῖθι τύχοις, ὅτε ὁ μιαρὸς ἐκεῖνος ἐκχεῖται βόρβορος. χρυσίον μὲν, ἢ ἀργύριον, Ἡράκλεις, οὐδὲ κεκτῆσθαι ἀξιῶ, ὀβολὸς ἱκανὸς, ὡς θέρμους πριαίμην. ποτὸν γὰρ, ἡ κρήνη ἢ ποταμὸς παρέξει. [c] καὶ μετ' ὀλίγον αἰτοῦσιν οὐκ ὀβολοὺς, οὐδὲ δραχμὰς ὀλίγας, ἀλλὰ πλούτους ὅλους. ὥστε τις ἔμπορος τοσοῦτον ἀπὸ τοῦ φόρτου [d] πλήσειεν ἂν, ὅσον τούτοις φιλοσοφία ἐς χρηματισμὸν συντελεῖ; εἶτ' ἐπειδὰν ἱκανῶς συλλέξωνται, καὶ ἐπισιτίσωνται, ἀπορρίψαντες ἐκεῖνο τὸ δύστηνον τριβώνιον, ἀγροὺς ἐνίοτε καὶ ἐσθῆτας τῶν μαλακῶν ἐπρίαντο, καὶ παῖδας κομήτας, καὶ συνοικίας ὅλας, μακρὰ χαί-

ρειν

c Καὶ] Omiſſum in *Ald. J. H. Fr. B1. S.* Adeſt in *Fl. P.* *d* Πλήσειεν] Πλουτήσειεν *Pell.*

85. Τὸν Γναθωνίδην] Κολάκων οἱ περιφανέστατοι οὗτοι. *V.*
96. Ἰταμὸν] Ἀναίσχυντον. *V.*

8. Ἐς χρηματισμὸν] Ἐς τὴν τῶν χρημάτων συλλογήν. χρηματίζεσθαι, χρήματα συλλέγειν. *V.*

5. Οὐκ ὀβολοὺς — ἀλλὰ πλούτους] Sic apud *Heliod.* lib. 2. καὶ ἐμοὶ δοκεῖτε τοιοίδε ὄντες οὐκ ὀβολοὺς, ἀλλ' ἀγρούς τε καὶ λέβητας αἰτήσειν. *J. B.*

6. Ἀλλὰ πλούτους] Plurale πλοῦτοι frequentius occurrit, quam initio putaram ad *Hermot.* c. 9. Sed conf. ad *Icarom.* c. 4 ubi plura dedi. Adde *Diod. Sic.* V. c. 20. πλούτους μεγάλους, ἤθροισαν. *J. F. R.*

7. Πλήσειεν] Corrupta vox, pro qua forte reponendum πλουτεῖν, vel pro τοσοῦτον, legendum τὴν ναῦν. *M. du S.*

Πλήσειεν ἂν] Πλουτήσειεν legend. videtur. *F. G.* [illegible]arum abeſt quin ſic edam. Sed quia & Scholiaſt. vulgatum habet, & aliquis ineſt ſenſus, contextum immutare non ſuſtinui. *J. F. R.*

13. Συνοικίας] *Vicos.* *F. G.*

ρειν Φράσαντες τῇ πήρᾳ τῇ Κράτητος, καὶ τῷ τρίβωνι τοῦ Ἀντισθένους, καὶ τῷ πίθῳ τοῦ Διογένους.

Οἱ ἰδιῶται δὲ ταῦτα ὁρῶντες, καταπτύουσιν ἤδη Φιλοσοφίας, καὶ ἅπαντας εἶναι τοιούτους οἴονται, κἀμὲ τῆς διδασκαλίας αἰτιῶνται. ὥστε πολλοῦ ἤδη τοῦ χρόνου, ἀδύνατόν μοι γεγένηται κἂν ἕνα τινὰ προσαγαγέσθαι αὐτῶν· ἀλλὰ τὸ τῆς Πηνελόπης ἐκεῖνο πάσχω. ὁπόσον γὰρ δὴ ἐγὼ ἐξυφήνω, [a] τοῦτο ἐν ἀκαρεῖ αὖθις ἀναλύεται. ἡ Ἀμαθία δὲ, καὶ ἡ Ἀδικία, ἐπιγελῶσιν, ὁρῶσαι ἀνέξεργαστον ἡμῖν τὸ ἔργον, καὶ ἀνήνυτον πόνον.

ΖΕΥΣ. Οἷα, ὦ θεοὶ, πέπονθεν ἡμῖν ἡ Φιλοσοφία πρὸς τῶν καταράτων ἐκείνων; ὥστε ὥρα σκοπεῖν ὅ, τι καὶ πρακτέον, ἢ ὅπως αὐτοὺς [b] μετελευστέον. ὁ μὲν γὰρ κεραυνὸς ἀπάγει μιᾷ πληγῇ, καὶ ὁ θάνατος ταχύς. ΑΠΟΛ. Ἐγώ τοι, ὦ πάτερ, ὑποθήσομαι, μισῶ γὰρ καὶ αὐτὸς ἤδη τοὺς ἀλαζόνας, ἀμούσους ὄντας, ὑπὲρ τῶν Μουσῶν ἀγανακτῶν. κεραυνοῦ μὲν γὰρ, ἢ τῆς σῆς δεξιᾶς, οὐδαμῶς ἐκεῖνοι ἄξιοι· τὸν Ἑρμῆν δὲ, εἰ δοκεῖ, αὐτοκράτορα τῆς κολάσεως καταπέμψωμεν ἐπ' αὐτούς. ὃς ἅτε δὴ περὶ λόγους ἔχων καὶ αὐτὸς, τάχιστα εἴσεται τούς τε ὀρθῶς φιλοσοφοῦντας, καὶ τοὺς μή. εἶτα τοὺς μὲν ἐπαινέσεται, ὡς τὸ εἰκός· οἱ δὲ κολασθήσονται, ὅπως ἂν ἐκείνῳ παρὰ τὸν καιρὸν δοκεῖ.

ΖΕΥΣ. Εὖ λέγεις, ὦ Ἄπολλον, ἀλλὰ καὶ σὺ, ὦ Ἡράκλεις, ἅμα καὶ τὴν Φιλοσοφίαν αὐτὴν ἔχοντες, ἄπιτε ὡς τάχιστα εἰς τὸν βίον. τρισκαιδέκατον γοῦν ἆθλον οἴου

valere juſſa Cratetis pera, & Antiſthenis pallio, dolioque Diogenis.

21. Vulgus vero iſta cum videt, deſpuunt jam Philoſophiam, & omnes ex eo genere eſſe arbitrantur, & me diſciplinae iſtius nomine accuſant. Igitur diu jam eſt, cum ne unum quidem iſtorum potui allicere, ſed illud mihi Penelopes *conſilium* uſu venit. Quantumcumque ego texo, illud momento temporis rurſum reſolvitur, ridentibus Inſcitia atque Iniquitate, cum videant, opus noſtrum non procedere, nihil proficere laborem.

22. JUP. Quantum, o Dii, malorum perpeſſa nobis eſt a ſacerrimis illis mortalibus Philoſophia! Itaque videndum, quid facto ſit opus, aut quomodo iſti tractandi ſint. Fulmen enim uno ictu educit *e vita*, mors iſta celeris. APOL. Ego tibi, Pater, ſubjiciam. Odi enim & ipſe jam iſtos impoſtores, Muſarum vicem indignatus, a quibus averſi ſunt. Fulmine aut tua dextra minime digni ſunt. Sed Mercurium, ſi placet, arbitrum poenae in illos demittamus, qui ut in doctrinae ſtudiis ipſe quoque verſatus, celerrime tum recte philoſophantes agnoſcet, tum minus: deinde illos quidem prout merentur, laudabit; hi vero, ut pro temporis ratione illi videbitur, punientur.

23. JUP. Bene mones, Apollo. Sed tu quoque, Hercules, aſſumta ipſa Philoſophia, quam celerrime ad homines abite: tertium enim decimum te puta hunc laborem

a Τοῦτο] Et ſic eſſe in *Fl.* adlevit *Solan.* b Μέτελευστέον] Et hoc ita *Fl. Fr.* &c.

30. * *Μετελευστέον*] *G.* *Κολαστέον. Τιμωρητέον. V.*

37. *Αὐτοκράτορα*] *Βασιλέα. V.*

* Μετελευστέον] Ita ex *G.* reſtituit *Solan.* cum in *V.* eſſet Κολαστέον] quaſi ſic foret in Luciano.

20. Πολλοῦ] Subaudi διά. *F.G.*

22. Τὸ τῆς Πηνελ.] *Homer.* Od. Β. 94. *M. du S.*

23. Ὁπόσον γὰρ δὴ ἐγὼ ἐξυφήνω, τοῦτο ἐν ἀκαρεῖ αὖθις ἀναλύεται] Opinor Lucianum ſcripſiſſe τοσοῦτο. ratio clara eſt. *J. J.*

42. Παρὰ — δοκεῖ] Diſplicet utrumque; nam & παρὰ

rem perfecturum, exſtirpandis impuris adeo atque impudentibus beſtiis. HERC. Sane malim ego, Pater, Augiae fimum expurgare denuo, quam hiſce implicari. Abeamus tamen. PHIL. Invita equidem *eo:* ſequendum tamen, prout Parenti noſtro viſum eſt.

24. MERC. Deſcendamus, ut paucos certe obteramus hodie. Quo vero eundum eſt, Philoſophia? Tu enim, ubi ſint, noſti. Aut potius, in Graecia illos eſſe, manifeſtum eſt. PHIL. Nequaquam: aut oppido paucos, qui recte philoſophantur, Mercuri. Iſti vero, *quos quaerimus*, nihil Attica paupertate opus habent, ſed ubi auri multum & argenti effoditur, ibi nobis quaerendi ſunt. MERC. Recta igitur pergendum in Thraciam. HERC. Bene mones, & viae ego dux vobis ero. Novi enim Thracum omnia, qui ſaepe *eam regionem* obierim: & hac jam ingrediamur. MERC. Qua dicis?

25. HERC. Videtis, Hercules & Philoſophia, duos montes maximos omnium montium & pulcherrimos? (Haemus eſt major, alter ex adverſo eſt Rhodope) camposque infra patentes fertiliſſimos, a radicibus utrinque incipientes: & colles aliquot, tres quidem pulcherrimos, aſſurgentes, non deformes aſperitate, tanquam plures ſubjectae urbis arces. Et jam ipſa urbs apparet. MERC. Maxima per Jovem, mi Hercules, & pulcherrima omnium. E longinquo igitur jam pulchritudo illius exſplendeſcit. Et fluvius aliquis praeterfluit maximus, plane moenibus illius alludens. (Gr. *in cute eam tangens.*) HERC. Hebrus hic eſt:

τοῦτον οὐ μικρὸν ἐκτελέσειν, ἢν ἐκκόψῃς μιαρὰ οὕτω καὶ ἀναίσχυντα θηρία. ΗΡΑΚ. Καὶ μὴν ἄμεινον ἦν, ὦ πάτερ, τὴν κόπρον ἐκκαθᾶραι αὖθις τοῦ Αὐγείου, ἢ τούτοις συμπλέκεσθαι. ἀπίωμεν δ' ὅμως. ΦΙΛ. Ἀκοῦσα μὲν, ἀκολουθητέον δὲ κατὰ τὰ δόξαντα τῷ πατρί.

ΕΡΜ. Κατίωμεν, [c] ὡς κἂν ὀλίγους αὐτῶν ἐπιτρίψωμεν σήμερον. ποίαν δὲ χρὴ τραπέσθαι, ὦ Φιλοσοφία; σὺ γὰρ οἶσθα ὅπου εἰσίν, ἢ πρόδηλον ὅτι ἐν τῇ Ἑλλάδι. ΦΙΛ. Οὐδαμῶς. ἢ πάνυ ὀλίγοι, ὅσοι ὀρθῶς φιλοσοφοῦσιν, ὦ Ἑρμῆ. οὗτοι δὲ οὐδὲν Ἀττικῆς πενίας δέονται, ἀλλ' ἔνθα πολὺς χρυσὸς, ἢ ἄργυρος ὀρύττεται, ἐκεῖ που ζητητέοι εἰσὶν ἡμῖν. ΕΡΜ. Οὐκοῦν εὐθὺ τῆς Θρᾴκης ἀπιτέον. ΗΡΑΚ. Εὖ λέγεις, καὶ ἡγήσομαί γε ὑμῖν τῆς ὁδοῦ· οἶδα γὰρ τὰ Θρᾳκῶν ἅπαντα, συχνάκις ἐπελθών. καί μοι ταύτην δὲ ἤδη τραπώμεθα. ΕΡΜ. Ποίαν λέγεις;

ΗΡΑΚ. Ὁρᾶτε, ὦ Ἑρμῆ καὶ Φιλοσοφία, δύο μὲν ὄρη μέγιστα καὶ κάλλιστα ὀρῶν ἁπάντων; Αἷμός ἐστι τὸ μεῖζον, ἡ καταντικρὺ δὲ Ῥοδόπη, πεδίον δὲ [d] ὑποπεπταμένον, πάμφορον, ἀπὸ τῶν προπόδων ἑκατέρων εὐθὺς ἀρξάμενον· καί τινας λόφους τρεῖς πάνυ καλοὺς ἀνεστηκότας, οὐκ ἀμόρφους τὴν τραχύτητα, οἷον ἀκροπόλεις πολλὰς τῆς ὑποκειμένης πόλεως. καὶ ἡ πόλις γὰρ ἤδη φαίνεται. ΕΡΜ. Νὴ Δί', ὦ Ἡράκλεις, μεγίστη, καὶ καλλίστη ἁπασῶν. πόρρωθεν οὖν ἀπολάμπει τὸ κάλλος. καί τις ποταμὸς μέγιστος παραμείβεται, πάνυ ἐν χρῷ ψαύων αὐτῆς. ΗΡΑΚ. Ἕβρος μὲν οὗτος· ἡ δὲ πό-

c Ὡς κἂν] Ὡς οὐ κἂν *Fl.* male. Ὡς οὐκ ἂν marg. *AlW.* d Ὑποπεπταμένον] Sic Edd. omnes.

παρὰ καιρὸν alienum ab ejus mente eſt, & δόξει dictum oportuit. In libris noſtris nihil eſt ſubſidii. *M. du S.*

71. Ὑποπεπταμένον] Ita ſolet praeteritum πέπταμαι pro πεπέταμαι formari *Homero*, vid. Il. Φ. 531. ubi πεπταμένας πύλας Scholiaſt. interpretatur ἀνεωγμένας, & ſaepe alibi ap. eumdem. *J. F. R.*

81. Ἕβρος μὲν οὗτος &c.] Cum paulo ſupra dixerit de eadem hac urbe: καί τινας λόφους τρεῖς πάνυ καλοὺς ἀνεστηκότας, non eſt difficile divinare, de qua urbe loquatur: nimirum de Philippopoli, quae & Trimontium, & antea Poneropolis & Pulpudena & Eumolpias, ſita ad Hebrum inter Hæmum & Rhodopen, quae Trimontium vocata eſt eo, quod tres montes ſuorum murorum ambitu complectebatur. *J. P. a G.*

πόλις, ἔργον Φιλίππου ἐκείνου. καὶ ἡμεῖς ἤδη πρόσγειοι, καὶ ὑπονέφελοι· ὥστε ἐπιβαίνωμεν ἀγαθῇ τύχῃ.

ΕΡΜ. Οὕτω γιγνέσθω. τί δ' οὖν χρὴ ποιεῖν, ὅπως τὰ θηρία ἐξιχνευτέον; ΗΡΑΚ. Τοῦτο μὲν σὸν ἤδη ἔργον, ὦ Ἑρμῆ, κῆρυξ γὰρ εἶ, ὥστε οὐκ ἂν φθάνοις κηρύττων. [a] ΕΡΜ. Οὐδὲν τοῦτο χαλεπόν. ἀλλὰ τά γε ὀνόματα οὐκ ἐπίσταμαι αὐτῶν. σὺ οὖν, ὦ Φιλοσοφία, λέγε, οὕς τινας ὀνομαστέον, καὶ τὰ σημεῖα προσέτι. ΦΙΛ. Οὐδὲ αὐτὴ μὲν οἶδα τὸ σαφὲς, οἵ τινες ὀνομάζονται, διὰ τὸ μὴ ξυγγενέσθαι αὐτοῖς· ἀπὸ δ' οὖν τῆς ἐπιθυμίας ἣν ἔχουσιν εἰς τὰ κτήματα, οὐκ ἂν ἁμάρτοις προσκαλῶν Κτήσωνας, ἢ Κτησίππους, ἢ Κτησικλέας, ἢ Εὐκτήμονας, ἢ Πολυκτήτους.

ΕΡΜ. Εὖ λέγεις. ἀλλὰ τίνες οὗτοί εἰ-

urbs autem Philippi illius opus: & nos jam terrae vicini, atque infra nubes, inſcendamus ergo, quod felix fauſtumque ſit.

26. MERC. Sic fiat! Quid vero jam faciendum? quomodo veſtigandae ſunt illae beſtiae? HERC. Illae tuae jam, Mercuri, partes ſunt. Praeco es, praeconium tibi faciendum eſt. MERC. Hic nihil difficultatis. Verum nomina illorum non novi. Tu igitur, Philoſophia, dic qui nominandi ſint, & ſigna inſuper. PHIL. Ne ego quidem ſatis certo, quomodo nominentur, ſcio, quod cum illis minime verſata ſum. Sed ob *habendi* eorum libidinem non peccaveris ſi Cteſones (*Habeones*) & Cteſippos, (*Habiequos*) aut Cteſicles (*Habiglorios*), aut Euctemonas (*Bonihabios*), aut Polyctetos (*Multihabios*) advoces.

27. MERC. Bene mones. Verum qui ſunt

[a] ΕΡΜ. Οὐδὲν τοῦτο] Τοῦτο Ἑρμ. οὐδὲν *Fl.* male.

88. Ὥστε οὐκ ἂν φθάνοις κηρύττων] An legendum: ὥστε τί οὐκ ἂν φθάνοις κηρύττων; *F.G.* Non eget locus emendatione, & recte ceperunt Interpretes. Vid. ſupra T. I. ad *Vit. Auct.* c. 26. Et T. III. *Gron.* ad *Diſſ. cum Heſ.* c. 8. Infra *Conviv.* c. 2. ὥστε οὐκ ἂν φθάνοις ἑστιῶν ἡμᾶς. Sed cum & ipſe *Gujetus* lectionem prioris iſtius loci iſthic probarit, non videtur ignoraſſe phraſin, ſed hic tantum interrogative voluit addito τί legi; cujus nullam neceſſitatem video. Verum & alibi etiam a ſe diſſentit *Gujetus*, vid. mox ad c. 29. *J.F.R.*

96. Κτήσωνας] Poſidonios ... aut poſſifundos *Gron.* AG. X. 220. E. *M. du S.*

5. Καί τινα γυναῖκα ἐν χρῷ κεκαρμένην εἰς τὸ Λακ.] Expoſuit hunc locum *Meurſius* Miſcellan. L. I. c. 16. *Almel.*

Ibid. Ἐν χρῷ κεκ.] Vid. *Meurſ.* in Miſc. Lac. I. 16. p. 76. [Reſpexit ad Laconum morem, quo & virgines matrimonium initurae, ut amiculo virili a pronuba induebantur, ita quoque ad cutem *usque ſicut viri radebantur. Plut.* in Lyc. vid. not. ad B. πρ. 20. & Ἀστ. δ. XII.] *M. du S.*

6. Εἰς τὸ Λακωνικὸν] Σχῆμα ſubaudi, aut ſimile quid. *F.G.* Ἔθος commode intelligitur. Phraſin eandem habuimus *Navig.* c. 30. ἐς τὸ Περσικόν. *J.F.R.*

8. Πῶς τὰ ὑμέτερα. δραπέται γάρ] ΑΝ. Πῶς τὰ ὑμέτερα; ΦΙΛ. Δραπέται γάρ. *Th.M.*

9. ΦΙΛ. Δραπ.] Perturbata hic erant omnia, & ut puto, corrupta; nam nec Mercurio praeconium, nec caeteris ſuae cuique ſatis recte partes aſſignantur. Medicinam aliquam fecit *Marcilius*, dum ΦΙΛ. ponit ante Δραπέται, quod in reliquis deerat, quod exemplum ſequi S. editorem decuerat. *M. du S.*

Πῶς τὰ ὑμέτερα &c.] Quum illud ΦΙΛ. abeſſet in omnibus, praeter *Par.* admittere nolui. Et ſane contra quam *Marcilius* ſentio. Melius enim cohaeret, eosdem ſua inveſtigantes rationem addere, cur alii nullum jus in ſuos ſit fugitivos; quam alium haec ſubjicere; idque ex addito γὰρ patet. quin ita vel ΦΙΛ. ejiciendum ſuaderem, ſi adeſſet in aliis. Et licet in Graecis adeſſet, in Latinis tamen etiam praetermiſit *Birkheimer*. *J.F.R.*

11. Εἰσελθὲ δὲ καθότι] Obſcuriuſculus ab hoc inde loco libellus ob eam, puto, rationem quod perſonae non ſatis diligenter appoſitae ſunt: quod ut intelligatur, ſcopus & oeconomia totius libelli inſpicienda eſt. Videtur Lucianus aliquem de Peregrini ſ. Protei grege Cynicum odio publico voluiſſe exponere. Exordium petitur ab ipſa Protei morte, de qua contemtim Jupiter loquitur. Supervenit Philoſophia, ac de Pſeudo-philoſophorum injuriis queritur, eorum praeſertim, qui humili opificio, vel ſervili adeo conditione deſerta ad pallium & philoſophiae profeſſionem confugiant, eamque ſua humilitate atque flagitiis ſuis infament. Demittitur cum Mercurio atque Hercule, ad perquirenda illa dehoneſtamenta ſui nominis, atque ulciſcenda. Ut ea inveniantur, in Thraciam auriferam, nominatim Philippos Macedoniae urbem ire comites ſuos jubet Philoſophia, & praeconio citare aliquem qui a κτήσει vel κτήματι nomen habeat. (Subſtituimus *habendi* nomen in converſione noſtra.) Credibile eſt igitur, *Cteſiam*, *Cteſonem*, *Cteſiclem*, *Cteſibium*, *Cteſippum*, *Philoctetum*, *Polycletum*, *Eucte-*

mo-

ſunt iſti? aut quid ipſi quoque circumſpiciunt? Quin accedunt etiam, & interrogare aliquid volunt. VIR. Num quid nobis, viri, dicere poteſtis, aut tu, optima, ſi quos praeſtigiatores tres una vidiſtis, & mulierem ad cutem Laconico more detonſam, virili vultu & plane viraginem. PHIL. Hem! Eadem quae nos iſti quaerunt. VIR. Quomodo eadem quae vos? Fugitivi enim iſti omnes. Nos vero mulierem maxime perſequimur, plagio ab iſtis abductam. MERC. Scietis, cur illos quaeramus: jam vero ſimul faciamus praeconium: *Si quis mancipium Paphlagonicum, de Sinopenſibus Barbaris, nomine tali, quod ab habendo ductum eſt, ſuppallidum, ad cutem detonſum, barba prolixa, peram ſuſpenſam gerens, & palliolo indutum, iracundum,*

ἴσιν, ἢ τί ϗ περισκοποῦσι ϗ αὐτοί; μᾶλλον δὲ ϗ προσίασι, καί τι ϗ ἐρέσθαι θέλουσιν. ΑΝΔ. Ἆρ' ἂν ἔχοιτε ἡμῖν, ὦ ἄνδρες, εἰπεῖν, ἢ σὺ, ὦ βελτίστη, εἴ τινας τρεῖς γόητας ἅμα εἴδετε, καί τινα γυναῖκα ἐν χρῷ κεκαρμένην εἰς τὸ Λακωνικὸν, ἀῤῥενωπὴν, ϗ κομιδῇ ἀνδρικήν; ΦΙΛ. Παπαὶ, τὰ [b] ἡμέτερα [c] οὗτοι ζητοῦσι. ΑΝΔ. Πῶς τὰ ὑμέτερα; [d] Δραπέται γὰρ ἐκεῖνοι ἅπαντες. ἡμεῖς δὲ τὴν γυναῖκα μάλιστα μέτιμεν, ἠνδραποδισμένην πρὸς αὐτῶν. ΕΡΜ. Εἴσεσθε δὲ καθότι ϗ ζητοῦμεν αὐτούς. τονῦν δὲ ἅμα κηρύττωμεν· εἴ τις ἀνδράποδον Παφλαγονικὸν, τῶν ἀπὸ Σινώπης βαρβάρων, ὄνομα τοιοῦτον, οἷον ἀπὸ κτημάτων, ὕπωχρον, ἐν χρῷ κουρίαν, ἐν γενείῳ βαθεῖ, πήραν ἐξημμένον, ϗ τριβώνιον ἀμπεχόμενον, ὀρ-

b Ἡμέτερα] Sic *Fl. Ald. J. H. B*1. &c. Ὑμέτερα *P.* ſola. *c* Οὗτοι] Omittit *Fl.* *d* Δραπέται] ΦΙΛ. perſonam praemittit *P.* ſola.

10. Μέτιμεν] Ζητοῦμεν. *V.*

mona, aut ſimili nomine fuiſſe, quem perſtringit Lucianus: nam de *Epicteto* illo nobili vix cogitare fas eſt; licet conditio ſervilis una cum nomine in ipſum conveniat; licet magnam vitae partem in Thraciae exegerit Nicopoli; licet ſub Antoninis adhuc illum vixiſſe, *Themiſtius* Orat. 5. pr. ſ. p. 63. D. & *Suidas*, tradiderint: qui tamen magnis argumentis refutantur ab *H. Dodwello* diſſ. 5. ad Geogr. minores *Hudſoni* §. 9. ſeqq. Quare illud forte non abſurdum fuerit conjicere, fuiſſe tum, & hic peti, Epictetum alium juniorem, ſimiam forte illius majoris, ſervilis conditionis hominem & ipſum, ſed principum virorum amicitiis opes conſecutum majores, certe maledicentia terribiliorem, quam ut nimis aperte illum tangere vellet Lucianus. Hunc forte poſteri miſcuerunt cum archetypo illo Epicteto: qui (ut hoc addamus *Dodwelli* argumentis) ſi ad Antoninum Philoſophum ſupervixiſſet, omitti non poterat in Macrobiis noſtri. Sed haec obiter. Pergamus ad emendandum locum, quem tractamus. Delati Philippos Hercules, Mercurius, Philoſophia, incidunt in viros quoſdam, qui ſuos aliquot fugitivos quaerunt, & ita deſcribunt, ut agnoſcat Philoſophia, eſſe in iis etiam illum ſuum, quem interea Epictetum vocabimus. Itaque *Vah*, inquit, *hi quaerunt noſtra*, h. e. eundem hominem, quem nos quoque. Mirantur illi, & ſuos eſſe confirmant. Hic opportune Mercurius (*vel ipſa adeo Philoſophia*) εἴσεσθε δὴ (non δὲ) inquit: *Statim ſcietis, καθότι* quo reſpectu, *quo nomine* & nos *illos quaeramus*, noſtroſque eſſe dixerimus. *Jam modo faciamus praeconium!* Facit deinde praeconium Mercurius. Quo facto fugitivi Epicteti (hic enim licet interim dicere) Dominus, qui eſt inter illos Viros, negat ſe ex hoc praeconio intelligere, ſuum Servum peti, & longe illum aliter deſcribit. Nempe legendum puto ΔΕΣΠ. Οὐ νοῶ, οὗτος, ὁ κηρύττεις: ſed reducitur in viam a Philoſophia, quae eundem eſſe hominem, illum docet. Exclamat herus, & miratur Canthari ſui audaciam. Sed reliqui viri, ipſius comites bonum ſucceſſum ſuae inquiſitioni inde pollicentur, quod Philoſophia negotium hoc intelligat. Itaque ante verba, ἀμέλει ἅπαντες ἀνευρήσομεν, perſonam ΑΝΔΡῶν ponendam, arbitror. Hanc ſententiam noſtram interpretationi intexere non dubitavimus, non quo libellum ita interpolare audeamus, ſine auctoritate codicum: ſed quod ita melius intelligi eum putamus. Qui Graeca poſſunt conferre, illis fraudi non erit haec noſtra licentia: quam pudenter ſumtam, uti demonſtremus, ſupereſt. Nempe prima duo elementa nominis Ἑρμῆς, ΕΡΜ. coaluiſſe poſſunt cum literis ει, a quibus incipit εἴσεσθε. Ut ſaepiſſime literae bis ponendae ſemel omittuntur: de reliquis ſuo loco. *J. M. G.*

16. Ἐν χρῷ κουρίαν] Emendavimus antea interpretationem hujus loci. *J. B.*

Ἐν χρῷ κουρίαν] A nominativo ἐν χρῷ κουρίας. *F. G.* Occurrit tam frequenter ap. Noſtrum, ut hoc, ne dum

ὀργίλον, ἄμουσον, τραχύφωνον, λοίδορον, μηνύειν ἐπὶ ῥητῷ [a] αὐτονόμῳ.

ΔΕΣΠ. Νοῶ, [b] ὦ οὗτος, [c] ὃν κηρύττεις. ὡς ἐκείνῳ γε ὄνομα ἦν παρ' ἐμοὶ, Κάνθαρος. καὶ ἐκόμα δὲ, καὶ τὸ γένειον ἐτίλλετο, καὶ τέχνην τὴν ἐμὴν ἠπίστατο. ἀπέκειρε γὰρ ἐν τῷ γναφείῳ καθήμενος, ὁπόσον περιττὸν τοῖς ἱματίοις τῶν κροκίδων ἐπανθεῖ. ΦΙΛ. Ἐκεῖνος αὐτός ἐστιν ὁ οἰκέτης ὁ σός. ἀλλὰ νῦν Φιλοσόφῳ ἔοικεν, ἀκριβῶς ἑαυτὸν ἐπιγνάψας. ΔΕΣΠ. Ὢ τῆς τόλμης, ὁ Κάνθαρος φιλοσοφεῖν, φησιν, ἡμῶν δὲ οὐδεὶς λόγος. ἀμέλει ἅπαντας ἀνευρήσομεν, ξυνίησι γὰρ, ὥς φησιν, αὕτη.

indoctum, aſpera voce, maledicum, indicare conditione, quam ipſe dixerit, voluerit; accedat!

28. DOM. Non intelligo equidem, mi homo, quid ſibi velit tuum praeconium. Nam iſti nomen apud me fuit Cantharo, & comam alebat, & vellebat mentum, meamque artem ſciebat, qui deſidens in fullonia officina detonderet, quidquid ſuperfluorum floccorum eminet in veſtibus. PHIL. Ille ipſe tuus eſt ſervus: at nunc Philoſopho ſimilis, cum ipſe fullonia ſe arte concinnaverit. DOM. Vah audaciam! Cantharus philoſophari ſe ait! noſtri autem nulla habetur ratio. VIR. Noli curare, inveniemus omnes: intelligit enim iſta, quantum dicit.

ΦΙΛ. Τίς δ' οὗτος ἄλλος ὁ προσιών ἐστιν, ὦ Ἡρακλες, ὁ καλὸς, ὁ τὴν κιθάραν; ΗΡΑΚ. Ὀρφεύς ἐστι, σύμπλους ἐπὶ τῆς Ἀργοῦς ἐμὸς, ἥδιστος κελευστῶν ἁπάντων. πρὸς γοῦν τὴν ᾠδὴν αὐτοῦ ἥκιστα ἐκάμνομεν ἐρέττοντες. χαῖρε, ὦ ἄριστε καὶ μουσικώτατε Ὀρφεῦ, οὐκ ἐπιλέλησαι γάρ που Ἡρακλέους. ΟΡΦ. Νὴ καὶ ὑμεῖς γε, ὦ Φιλοσο-

29. PHIL. Sed quis eſt, Hercules, ille alter accedens, pulcher ille cum lyra? HERC. Orpheus eſt, qui mecum navigavit in Argo, hortator omnium optimus; ad cujus cantum omnium minime fatigabamur remigio. Salve, Orpheu optime & cantus peritiſſime; nempe non oblitus es Herculis. ORPH. Sane vos quoque, Philo-

[a] Αὐτονόμῳ] Μηνύτρῳ adſcripſ. *Solan*. At nihil variant Edd. [b] Ὦ οὗτος] Admiſi ὦ ex *B*1. & 2. quod aberat ab cett. [c] Ὃν] Recepi ex *Fl.* Ὁ cett.

dum plura addere pigeat. *J.F.R.*

18. Λοίδορον] Τὸ αὐτόνομον poſt τὸ λοίδορον ſubjungendum videtur. Interpres ita legiſſe videtur. *F.G.*

19. Μηνύειν ἐπὶ ῥητῷ αὐτονόμῳ] Primo notandus infinitivus, pro imperativo poni alias etiam ſolitus. Vid. *Lexiph*. princ. in herilibus ad ſervum imperiis cap. 2. ſeq. it. c. 3. extr. Deinde verborum ἐπὶ ῥητῷ αὐτονόμῳ hanc puto ſententiam, quam indicat verſio: promittitur generatim, accepturum indicem quidquid ipſe ſtipulatus ſibi fuerit: ῥητὸν, de quo dictum vel condictum eſt potius: αὐτόνομον, quod in poteſtate vel ſub lege quaſi noſtra eſt. Probat hanc interpretationem eventus in Orpheo. *J.M.G.*

Ibid. Ἐπὶ ῥητῷ αὐτονόμῳ] Pro αὐτονόμῳ legendum μηνύτρῳ. Aliter, qui fit ut mox Ὀρφευς, quaſi dictum arripiat? Deinde nihil hic αὐτόνομον, niſi forte legere malis τοῦ τοῦ νόμου. *M. du S.*

20. ΔΕΣΠ. Οὐ νοῶ] Quomodo excidere potuerit negatio Οὐ, ſic imaginabar. Cum ſcriptum eſſet, Δεσπ. οὐ νοῶ legit librarius Δεσπ. νοῶ. De appellatione Canthari ſ. ſcarabaei vid. ſupra ad Ἀποφρ. cap. 3. Et quid ſi ad eandem rem ac turpitudinem reſpicitur? *J.M.G.*

Ibid. Νοῶ οὗτος] Νοῶ, ὦ οὗτος. *F.G.* Idque admiſi, cum invenirem in *Baſ.* Sed negationem ſine auctoritate nondum addo, quia nimia videtur licentia; addendam tamen, Cl. *Geſnero* maxime concedo. *J.F.R.*

Ibid. Ὃν κηρύττεις] Etſi ὃ ad praemiſſum ἀνδράποδον, vel per ſe, recte habet; melius tamen ὃν, quia nova haec perſona eum nomine maſculo incipit adpellare, ut vides ex Κάνθαρος & καθήμενος &c. *J.F.R.*

22. Ἐκόμα] Vid. *B.* πρ. c. 20. ubi Cynicus Philoſophus ἐν χρῷ κουρίας dicitur, & quae illic annotata ſunt. Hic vero & ſupra Περ. c. 15. κομᾶν cum iidem Cynici dicantur, de barba intelligendum eſt, & aliquid excidiſſe videtur, quo illud deſignabatur, vel potius levi mutatione ſanandus hic locus, legendumque Ἐκόμα δὲ τὸ γένειον καὶ ἐτίλλετο, quod iis optime conveniet, quae infra de eo dicentur, cap. ult. Mirabitur forſan aliquis, qui factum ſit, ut qui barbam radere nollent, comam alere recuſarint, dicam: in contraria omnia ituros certum eſt, quibus moroſa iſta ratio placebat. *M. du S.*

24. Περιττὸν τοῖς ἱματίοις] Legend. *Caſaub.* ad *Theophraſt.* cap. de adulat. *J.B.*

26. Ἐκεῖ-

loſophia ; & Hercules , & Mercuri. Sed debetis mihi indicium , quippe praeclare ego , quem quaeritis , novi. MERC. Ergo oſtende nobis , fili Calliopes , ubi ſit: auro enim puto nihil opus habes , qui ſis vir ſapiens. ORPH. Recte iſtuc dicis. At ego domum quidem vobis , ubi habitat , oſtendero ; non ipſum , ne male ab illo audiam : impurus enim ultra modum eſt , & in hoc ſolum ſe exercuit. MERC. Oſtende modo. ORPH. Haec proxima ! Verum ego e veſtigio abeo , ut illum nec videam.

30. MERC. Attende! nonne mulieris haec vox eſt, Homeri verſiculos recitantis? PHIL. Sic eſt , per Jovem. Sed audiamus , quid dicat :

FUG. *Hoſtis enim ille mihi velut atri limina Ditis,*
Pectore quisquis amat nummos , ſed idem negat ore.

MERC. Ergo Cantharum odiſſe debes,
Cui hoſpes laeſus , qui ſe praeſtabat amicum.

HOSP. De me hic verſus, cujus muliere

φία, καὶ [d] Ἥρακλες, καὶ Ἑρμῆ. ἀλλὰ χρὴ γὰρ ἀποδιδόναι τὰ μήνυτρα, ὡς ἔγωγε πάνυ σαφῶς, ὃν ζητεῖτε, οἶδα. ΕΡΜ. Οὐκοῦν δεῖξον, ὦ παῖ Καλλιόπης, ἔνθα ἐστί, χρυσίου γὰρ οὐδὲν, οἶμαι, δέῃ, σοφὸς ὤν. ΟΡΦ. Εὖ ἔφης, ἐγὼ δὲ τὴν μὲν οἰκίαν δείξαιμ' ἂν ὑμῖν, ἔνθα οἰκεῖ, αὐτὸν δὲ οὐκ ἄν, ὡς μὴ κακῶς ἀκούοιμι πρὸς αὐτοῦ, μιαρὸς γὰρ εἰς ὑπερβολὴν, καὶ μόνον τοῦτο ἐκμεμελέτηκε. ΕΡΜ. Δεῖξον μόνον. ΟΡΦ. Αὕτη πλησίον. ἐγὼ δὲ ἄπειμι ὑμῖν ἐκποδὼν, ὡς μηδὲ ἴδοιμι αὐτόν.

ΕΡΜ. Ἐπίσχες. οὐ γυναικός ἐστι φωνὴ, ῥαψῳδούσης τι τῶν Ὁμήρου; ΦΙΛ. Νὴ Δία. ἀλλ' ἀκούσωμεν ὅ, τι καὶ λέγει.

ΔΡΑΠ. Ἐχθρὸς γάρ μοι κεῖνος [ἀνὴρ] ὁμῶς αἴδαο πύλησιν,
Ὃς χρυσὸν φιλέει μὲν ἐνὶ φρεσὶν, ἄλλα δὲ εἴποι.

ΕΡΜ. Οὐκοῦν τὸν Κάνθαρόν σοι [e] μισητέον, ὃς
Ξεινοδόκον κακὰ ῥέξεν, ὅκεν φιλότητα παρέσχε.

ΥΠΟΔ. Περὶ ἐμοῦ τοῦτο τὸ ἔπος, οὗ τὴν γυναῖκα

Ὤιχε-

d Ἥρακλες] Et ſic *Fl.* cum *Fr. J. P.* &c. e Μισητέον] Μισιτέον male *F.*

26. Ἐκεῖνος αὐτὸς] Hoc interrogative pronuntiandum fortaſſe. ἐκεῖνος αὐτός ἐστιν ὁ οἰκέτης ὁ σός; an legendum : ἐκεῖνος αὐτὸς ἦν ὁ οἰκέτης ὁ σός. talis erat ſervus tuus antea, ſed nunc &c. ſine interrogatione. *F.G.*

30. Ἀμέλει ἅπαντας] Literae ἀν. quae Ἄνδρες notare debebant , miſtae cum primis verbi ἀμέλει, & ſic omiſſae, ut paullo ante ἐρ. ante εἶ. *J.M.G.*

Ibid. Ἅπαντας ἀνευρήσομεν] An ἅπαντας ἂν εὑρήσομεν, & ſubaudito τοὺς δραπέτας. *F.G.*

Ibid. Ξυνίησι γὰρ ὡς φησιν αὐτὴ] An ξυνεῖσι , i. e. ſimul ſunt ? Locus obſcurus nec integer videtur. Sed inſititia & ſpuria videntur. *F.G.*

33. Ὁ τὴν κιθάραν;] Subaudi ἔχων. Sed τὸ ἔχων librario excidit fortaſſe. Vid. libb. vett. *F.G.*

Ὁ τὴν κιθάραν;] O *Gujete!* Credatne quis te Lucianum perlegiſſe. Perlegiſti tamen , & probaſti alibi ellipſin , nec meminiſti perpetuo ἔχων in hiſce omitti, aeque ac ap. alios. Vid. ſupra T. I. notata ad *Mort. Dial.* X. §. 4. Et *Gall.* c. 14. ὁ τὰ πιναρὰ, *Bis Accuſ.* c. 9. ὁ τὴν σύριγγα. Ibid. c. 20. ἡ τὰ ποικίλα. Et iis locis plura ex aliis adlegata. *J.F.R.*

50. Ἐκποδὼν] *Bi.* habere ἐκ ποδῶν adpinxit *Solan.* male. Nam & illa aeque ac *Fl.* & aliae , habet ἐκποδών. Et licet ἐκ ποδῶν malim ; tamen quia ſic fere ubique adverbii more jungitur in vett. Edd. earum ſcripturam ſervo. Ac nihil intereſſe, quidquid differentiae ſtatuant alii , vid. ſupra T. 2. ad c. 29. *pro Imag.* Adde *Jov. Trag.* c. 24. ubi ἐκποδὼν ποιήσασθαι *e medio tollere.* Et *Xenoph.* Cyr. p. m. 146. m. ἐκποδὼν ἐβούλοντο ὁ ἕτερος τὸν ἕτερον γενέσθαι. Sed & καὶ ἐκ ποδῶν forſan legendum , ejecto ὑμῖν , adjecerat Idem. At quae neceſſitas quaeſo? *J.F.R.*

53. Τῶν Ὁμήρου] Iliad. I. 312. Od. Ξ. 156. *M. du S.*

55. Ἐχθρὸς] Ex Iliad. 9. Cætera ſunt ex Il. 1. 2. & 5. *J.B.*

Ibid. Ἀνὴρ] Τὸ ἀνὴρ ejiciendum , ut verſus ſtet. *F.G.*

59. Κάνθαρόν σοι μισητέον] Ταῦτα πρὸς τὴν γυναῖκα τὴν ῥαψῳδοῦσαν ὁ Ἑρμῆς λέγει. *F.G.*

60. Ξεινοδόκον] Il. Γ. 354. *M. du S.*

62. ΥΠΟΔ.] *Maritum* vocarunt hanc perſonam interpretes: non male. Eſt enim ὑποδεξάμενος ſ. hoſpes Philoſophorum , cui uxorem boni viri abduxere. *J.M.G.*

ΥΠΟΔ.] I. e. ὑποδοχεύς. *F.G.* Immo ὑπόδικος , ſi

In-

Ὤχετο ἀπάγων, διότι αὐτὸν ὑπεδεξάμην.

ΔΡΑΠ. Οἰνοβαρὲς, κυνὸς ὄμματ' ἔχων, κραδίην δ' ἐλάφοιο,
Οὔτ' [a] εἰνὶ πτολέμῳ ἐναρίθμιος, οὔτ' ἐνὶ βουλῇ,
Θερσίτ' ἀκριτόμυθε, κακῶν πανάριστε κολοιῶν
Μὰψ, ἀτὰρ οὐ κατὰ κόσμον ἐριζέμεναι βασιλεῦσιν.

ΔΕΣΠ. Εἰκότως τοῦ καταράτου τὰ ἔπη.

ΔΡΑΠ. Πρόσθε κύων, [b] ὄπιθέν δὲ λέων, [c] μέσση δὲ χίμαιρα,
Δεινὸν ἀποπνείουσα, τρίτου κυνὸς ἀγρίου [d] ὀρμήν.

[e] ΥΠΟΔ. Οἴμοι γύναι, ὅσα πέπονθας ὑπὸ κυνῶν τοσούτων. Φασί δ' αὐτὴν καὶ κύειν ἀπ' αὐτῶν. ΕΡΜ. Θάῤῥει, Κέρβερόν τινα τέξεταί σοι, ἢ Γηρυόνην, ὡς ἔχοι ὁ Ἡρακλῆς οὗτος αὖθις πόνον. ἀλλὰ καὶ προσίασιν, ὥστε οὐδὲν δεῖ κόπτειν τὴν θύραν. ΔΕΣΠ. Ἔχω σε, ὦ Κάνθαρε, νῦν σιωπᾷς; Φέρ' ἴδωμεν ἅ τινά σοι ἡ πήρα ἔχει, θέρμους ἴσως, ἢ ἄρτου τρύφος; ΕΡΜ. Οὐ,

abducta fugit, quod ipſum *domum meam* receperam.

FUG. *Vah vinoſe, caniſque oculos, & pectora cerve,*
Expers conſilii, numeri nullius in armis.
Therſites nugax, in pravis optima pica,
Regibus infeſtus temere ſine more modoque.

DOM. Veriſimiliter execrandi hominis verſus *cadunt.*

FUG. *Prima canis, media at capra, atque in fine leaena,*
Horridum olens, triplicisque canis ſilveſtris odorem.

31. HOSP. Hei mihi, mulier, quantum a tot canibus perpeſſa es! Ajunt illam etiam uterum ab iſtis ferre. MERC. Bono animo eſto. Cerberum tibi quendam pariet vel Geryonem, novum ut laborem rurſus habeat hic Hercules. Verum accedunt etiam, itaque nihil opus eſt ut pulſetur janua. DOM. Teneo te, Canthare! Nunc taces? Age videamus, quid habeat tibi pera? lupinos forte aut panis fruſtum? MERC. Non,

a Εἰνὶ] Sic *P.* Ἐνὶ cett. *b* Ὄπιθεν] Recte *P.* & *Hom.* Ὄπισθεν male cett. *c* Μέσση] Sic *Hom.* Μέσσῃ *P. Bi.* ac 2. Μέσῃ male reliquae. *d* Ὀρμὴν] Ὀδμήν. *Geſn.* bene. *e* ΥΠΟΔ.] Ὑποδεξάμενος adſcript. marg. *J.* Sed ὑποδέκου perſonam intelligi patet ex titulo, niſi & is ex conjectura factus.

Inſcriptio Dialogi vera. *J.F.R.*

65. Οἰνοβαρες] *Homer.* Il. Α. 225. Cetera ſunt ex Il. Β. 202. 246. & 214. *M. du S.*

67. Εἰνὶ] Quia ſic metrum conſtat, ſervavi lectionem *Pariſinae.* Sed poſſes apoſtropho neglecta legere: Οὔτε ἐνὶ. Sed in *Hom.* Β. 202. legitur Οὔτε πότ' ἐν πολέμῳ. *J.F.R.*

69. Πανάριστε] Πανάριστε ἐριζέμεναι. *F.G.* Bene. Itaque ut haec jungenda adpareat, punctum poſt κολοιῶν ſuſtuli. *J.F.R.*

73. Εἰκότως τοῦ καταρ. τὰ ἔπη] Puto hanc eſſe verborum heri indignabundi ſententiam, commode cadunt in ipſum hunc fugitivum nebulonem verſus, quos cantillat, Homerici. Nempe introducit Lucianus ῥαψῳδοῦντα, & convicia Homerica meditantem Fugitivum Cynicum, quaſi uſurum illis in concionibus: ſed talia quae in ipſum quoque convenirent; & quae proinde in hunc ſuum inimicum ipſe revera jaculatur Lucianus. *J.M.G.*

74. Πρόσθε κύων, ὄπισθε δὲ λέων, μέσῃ δὲ χίμαιρα, &c.] Verſus hic ita legendus,

Πρόσθη κύων, ὄπιθεν δὲ λέων, μέσση δὲ χίμαιρα.

J.J.

Πρόσθε] Depravate antea in omnibus praeter *P.* legebatur ὀπίσθε pro ὄπιθεν, & Μέσῃ. Extant etiam hi verſus apud *Heſiod.* Θ. 323. quos, ut quid mutarit perſpicias, exhibebo:

Πρόσθε λέων, ὄπιθεν δὲ δράκων, μέσση δὲ χίμαιρα
Δεινὸν ἀποπνείουσα πυρὸς μένος αἰθομένοιο.

M. du S.

Πρόσθε κύων, ὄπιθεν &c.] *Homer.* Il. Ζ. 181. paullo aliter, ſcil. Πρόσθε λέων, ὄπιθεν δὲ δράκων, μέσση δὲ χίμαιρα. Sed ſtudio ab Luciano mutatum eſt, ut philoſophos Cynicos tangeret. *J.F.R.*

76. Τρίτου κυνὸς] An τριπλοῦ, i. e. τοῦ Κερβέρου. τὸ τρίτου hic non placet. *F.G.*

78. ΥΠΟΔΕΞΑΜΕΝΟΣ] Sic integre ſcribenda haec vox. non ut in aliis fit contracte ΥΠΟΔ. *M. du S.*

90. Τοιγαροῦν — μιαρὸς ὢν] Frigida ſunt iſta, & ſuſpecta videntur. *F.G.*

Τοιγαροῦν Κλ.] Nullum jocum video in voce Κλεάνθην, nec ullam alluſionem ad vocem κρεμήσεσθαι. Ideo ſu-

Non; ita me Jupiter: ſed zonam auri. HERC. Noli admirari. Cynicum enim ante ſe ferebat in Graecia, hic vero Chryſippeus (*auri famelicus*) ex aſſe eſt. Itaque Cleanthen non ita multo poſt videbis. Pendebit enim a barba homo ita impurus.

32. DOM. Tu vero, peſſime, nonne Lecythio es, meus fugitivus? Non ſane alius. Hem riſum! Quid poſtea non fiet? etiam philoſophatur Lecythio? MERC. At tertius ille dominum non habet. DOM. Minime vero: ſed ego dominus lubens illum manu, ut pereat, emitto. MERC. Quid ſic? DOM. Quia de genere plane ſuppurato eſt. Nomen autem ipſi dixeramus Myropnum (*Unguentolens*). MERC. Depulſor malorum Hercules, audin'? Deinde pera *ſumta*, & baculus! Tu quoque tuam tibi uxorem recipe. HOSP. Minime vero! Non ſane receperim, quae librum mihi de antiquis unum ferre utero videatur. MERC. Quomodo librum? HOSP. Eſt liber aliquis, optime Mercuri, Tricaranus (*Triceps*). MERC. Non eſt mirum, cum etiam Triphales ſit comicorum *libellorum* unus.

μὰ Δία, ἀλλὰ ζώνην χρυσίου. ΗΡΑΚ. Μὴ θαυμάσῃς. Κυνικὸς γὰρ ἔφασκεν εἶναι τὸ πρόσθεν ἐπὶ τῆς Ἑλλάδος, ἐνταῦθα δὲ Χρυσίππειος ἀκριβῶς ἐστι. τοιγαροῦν [f] Κλεάνθην οὐκ εἰς μακρὰν αὐτὸν ὄψει. κρεμήσεται γὰρ ἀπὸ τοῦ πώγωνος, οὕτω μιαρὸς ὤν.

ΔΕΣΠ. Σὺ δὲ, ὦ κακὲ, οὐ Ληκυθίων οὑμὸς δραπέτης τυγχάνεις ὤν; οὐ μὲν οὖν ἄλλος, ὦ τοῦ γέλωτος. εἶτα τί οὐκ ἂν γένοιτο; καὶ Ληκυθίων φιλοσοφεῖ; ΕΡΜ. Ὁ τρίτος δὲ οὗτος ἀδέσποτος ὑμῖν ἐστιν; ΔΕΣΠ. Οὐδαμῶς, ἀλλ' ὁ δεσπότης ἐγὼ, ἑκὼν ἀφίημι αὐτὸν ἀπολωλέναι. ΕΡΜ. Ὅτι τί; ΔΕΣΠ. Ὅτι δεινῶς τῶν ὑποσάθρων ἐστί. τὸ δ' ὄνομα, Μυρόπνουν αὐτὸν ἐκαλοῦμεν. ΕΡΜ. Ἡράκλεες ἀλεξίκακε, ἀκούεις; ἔπειτα πήρα, καὶ βάκτρον, καὶ αὐτὸς ἀπόλαβε τὴν γυναῖκα [g] σύ. ΥΠΟΔ. Μηδαμῶς, οὐκ ἂν ἀπολάβοιμι βιβλίον μοι τῶν παλαιῶν κύουσαν. ΕΡΜ. Πῶς βιβλίον; ΥΠΟΔ. Ἔστι τί, ὦ 'γαθὲ, τρικάρανος βιβλίον. ΕΡΜ. Οὐδὲν ἄτοπον, ἐπεὶ καὶ [h] Τριφάλης τῶν κωμικῶν εἷς.

ΔΡΑΠ.

f Κλεάνθην] Nihil mut. Edd. Χρεμύντα *Palm.* Κρεμάνθην *Pell.* g Σύ] Σοῦ ἴσως L. Nihil a vulgato abit *Fl.* h Τριφάλης] Sic *Fl.* Τριφάλλης cett.

ſuſpicor non ita ſcripſiſſe Lucianum, & forte Χρέμυντα ſcripſerat, ad quod alludebat κρεμήσεται, ut paulo ſupra, eo quod multum auri habebat in pera, ἀπὸ τοῦ χρυσοῦ Χρυσίππειον eum vocavit. *J.P.* a *G.*

Ibid. Κλεάνθην] Clarus hic Stoicus. At in eo errare auctor hujus opuſculi videtur, quod ſuſpenſum innuat, cum inedia vitam finiiſſe ab aliis tradatur. Vid. Μακρ. c. 19. *M. du S.*

1. Ὑποσάθρων] I. e. vetulus, ſenex, vetuſtate putridus, marcidus. *F.G.*

3. ΕΡΜ. Ἡράκλεες —— τὸ μὲν τοῦτο] Haec omnia incepta & obſcura ſunt; nec Luciani eſſe videntur. *F.G.* At ſi hoc non eſt urere & ſecare, quidvis licet amputare. Et ſi ſic graſſari velimus in ſcriptoribus vett. quid tandem ſani relinquetur? *J.F.R.*

8. Τρικάρανος] Hujus nominis drama fecerat *Varro*, in quo Julius, Craſſus, Pompejus. *J.B.*

Τρικάρανος βιβλίον] Niſi librum intelligat ab altero horumce nebulonum eo titulo conſcriptum, quo tendat non aſſequor. Vid. Ἀποφρ. c. 29. *M. du S.*

Τρικάρανος βιβλίον] Eſt inter Theopompi Comoedias deperditas Τρικάρανος. Ac hominis vix dubito, quin *Varro*, cujus inter titulos *Tricipitina* eſt, ad hanc Graecam appellationem reſpexerit. *J.M.G.*

10. Τριφάλης τῶν κωμικῶν εἷς] Si haec verba bene habent, ſequitur Triphallem fuiſſe Comicum. Sed nuſquam comparet hoc nomen: nec hominis hic nomen requiritur, ſed libri. Porro τριφάλης, ητος fabulae *Ariſtophanicae* nomen celebre, ſaepius laudatum *Athenaeo*, *Polluci* aliis. Τριφάλης inquam, non τριφάλλης, quod hic pariter & in quibuſdam Pollucis libris vitioſum puto: ſive capitis, aut coni adeo in galea, notionem tribuas themati, ut propius ad τρικάρηνον accedat: ſive cum *phallo* cognatum putes, qui etiam φάλης eſt. Sic Schol. *Ariſtoph.* Lyſiſtr. 772. itemque *Euſtath.* ad Od. Α. p. 50, 52. τὴν φάλητα interpretantur αἰδοῖον ἀνδρός. Quo ſenſu Τριφάλητα acceperit *Ariſtophanes*, e fragmentis fabulae vix eſt ut colligas. Titulus Satirae *Varronianae*, ab ipſo forte *Ariſtophane* acceptus, ad poſteriorem rationem magis videtur accedere: eſt enim apud *Non. Marc.* p. 131, 29. (*Goth.* 2, 484.) duplex titulus h. m., *Varro Tripallo*, (Goth. *Triphalo*) περὶ ἀρρενότητος. Hinc etiam laſcivo carmini reddere volunt Scal. in Priap. p. 211. & Scioppius. Hoc

[a] ΔΡΑΠ. Σὸν, ὦ Ἑρμῆ, δικάζειν τὸ μετὰ τοῦτο. ΕΡΜ. Οὕτω μοι δοκεῖ. ταύτην μὲν ἵνα μηδὲν τέρας, μηδὲ πολυκέφαλον τέκῃ, οἴχεσθαι παρὰ τὸν ἄνδρα ὀπίσω εἰς τὴν Ἑλλάδα· τὼ δύο δὲ τούτω τὼ δραπετίσκω, παραδοθέντε τοῖν δεσπόταιν μανθάνειν ἃ [b] πρὸ τοῦ· [c] τὸν μὲν ἀποπλύνειν τὰς ῥυπώσας τῶν ὀθονῶν, τὸν Ληκυθίωνα· [d] τὸν Μυρόπνουν δὲ αὖθις ἀκεῖσθαι τῶν ἱματίων τὰ διεῤῥωγότα, μαλάχῃ γε πρότερον μαστιγωθέντα· ἔπειτα καὶ τοῦτον παραδοθῆναι τοῖς πιττωταῖς, ὡς ἀπόλοιτο παρατιλλόμενος [e] τὰ πρῶτα, ῥυπώσῃ προσέτι καὶ γυναικείᾳ τῇ πίττῃ, εἶτα ἐς τὸν Αἷμον ἀναχθέντα γυμνὸν, ἐπὶ τῆς χιόνος μένειν συμπεπεδημένον τὼ πόδε. ΔΡΑΠ. Φεῦ τῶν κακῶν, ὀτοτοὶ, παπαιπαίαξ. ΔΕΣΠ. Τί τοῦτο παρεντίθης τῶν τραγικῶν σὺ διαλόγων; ἀλλ' ἀκολούθει παρὰ τοὺς πιττωτὰς ἤδη, ἀποδυσάμενος πρότερόν γε τὴν λεοντῆν, ὡς γνωσθῇς ὄνος ὤν.

33. FUG. Tuum eſt, Mercuri, judicare quod ſupereſt. MERC. Sic mihi placet, Iſtam, ne quod prodigium aut multiceps pariat, abire retro ad virum in Graeciam. Duos autem hoſce minutos fugitivos dominis ſuis redditos, diſcere quae olim, alterum ſordida lintea eluere, Lecythionem; Myropnum vero, malva prius verberatum, ſarcire rurſus veſtes laceras; deinde iſtum quoque tradi depilatoribus, ut pereat primum vellendus, inſuper vero pice ſordida ac feminea: tum nudus abducatur in Haemum, ibique conſtrictis pedibus maneat in nive. FUG. Hei malorum, vae, vae, hei, hei, oh, oh, oh! DOM. Quid? hoc ne interponis de Tragicis tuis ſermonibus? ſed ſequere jam ad depilatores, leonina prius pelle detracta, ut pro aſino agnoſcaris.

SA-

a ΔΡΑΠ.] Forſ. ΦΙΛ. vel ΗΡΑΚ. In *Fl.* Δ. tantum. *b* Πρὸ τοῦ] Sic *B1. Fl.* & *P.* Προτοῦ *J. Ald. H. Fr. S.* *c* Τὸν μὲν ἀποπλ.] Τὸν μὲν κάνθαρον ἀποπλ. adſcriptum marg. *J.* *d* Τὸν Μυρόπνουν] Articulum hunc delet marg. *J.* *e* Τὰ πρῶτα] Τὸν πρωκτὸν legendum notat marg. *J.* Τὰ πρῶτα ſejungunt *Fl. P. B1.* Ταπρῶτα connectunt *J. H. Ald. Fr. S.*

30. Λεοντὴν] Τριβώνιον λέγει. *V.*

Hoc manet, Τριφάλλης ſ. Τριφάλης potius, non eſt τῶν Κωμικῶν εἷς. Supereſt ut aut intelligamus τῶν Κωμικῶν λόγων εἷς λόγος, aut pro εἷς legamus ἐστὶ, eadem ſententia. Prius in interpretando ſum ſecutus. *J.M.G.*

11. ΗΡΑΚ.] Nomen Herculis repoſui pro Δραπ. quod in omnibus libris noſtris reperio. *M. du S.*

18. Τὸν Ληκυθίωνα] Atqui fullonis mercenarius aut ſervus Cantharus c. 28. ergo cum Gallico interprete, viro acutiſſimo legendum τὸν μὲν Κάνθαρον ἀποπλύνειν τ. ῥ. τ. ὀ. τὸν Α. δὲ αὖθις ἀ. τ. ἱ. τ. δ. &c. nec opus eſt ut Myropnus nominetur, niſi codices meliores praeeant; ſatis enim per καὶ τοῦτον intelligetur. *M. du S.*

21. Καὶ τοῦτον] Τὸν κάνθαρον. *F.G.*

Ibid. Παραδοθῆναι τοῖς πιττωταῖς] Attigi hanc pœnam ſupra ad *Mort. Peregr.* c. 9. ex Interp. *Ariſtoph.* ad nubes. Conjunxit hæc omnia *Lapith.* c. 32. καὶ καταληφθεὶς τὰ αἴσχιστα ἔπαθες. *J.B.*

22. Παρατιλλόμενος τὰ πρῶτα] Παρατιλλόμενος τὸν πρωκτὸν admitterem, ſi quis liber praeiret. (Sed quia ſubſequuntur) προσέτι & εἶτα, quibus τὰ πρῶτα bene reſpondet, nihil immuto. Ceterum res ipſa ſatis nota. Conf. c. 9. *de morte Peregr.* atque de adulterorum hac poena *Voſſ.* ad Catull. p. 41. *J.F.R.*

23. Τὰ πρῶτα] Male haec ſcriptura habet, ſuſpicor ſcriptum fuiſſe τὸν πρωκτόν. De παρατίλλομαι dictum eſt ad Μισθ. c. 33. *M. du S.*

Ibid. Γυναικείᾳ τῇ πίττῃ] Nondum inveni πίτταν γυναικείαν, quae forte deterior pix fuerit', ut *tus maſculum* eſt praeſtantius, neque apud Dioſcoridem, neque apud *Plinium*, aliumve. Itaque forte eam intelligemus, quae jam adhibita eſt ad turpes uſus in femina. *J.M.G.*

28. Τῶν τραγικῶν σὺ διαλόγων] Videtur ad librum & locum ejus, quem traducit, reſpicere, tragicis ejuſmodi lamentationibus ridiculum. *J.M.G.*

SATURNALIA. ΤΑ ΠΡΟΣ ΚΡΟΝΟΝ.

SACERDOS ET SATURNUS. ΙΕΡΕΥΣ ΚΑΙ ΚΡΟΝΟΣ.

SACERD. ΙΕΡΕΥΣ.

QUandoquidem, Saturne, imperium tenere nunc videris, ſacrificatumque tibi a nobis ac litatum eſt; quidnam potiſſimum inter ſacra petitum abs te licet conſequi? SAT. Illud quidem te ipſum probe deliberatum habere oportebat, quid optandum tibi ſit, niſi ſimul divinatorem eſſe vis eum qui imperat, ut ſciat, quid petere tibi collibeat. Ego vero quae quidem poſſunt fieri, tuo voto non negabo. SAC. Quin olim deliberavi. Rogo enim communia iſta & promta, divitias, & aurum multum, & virorum eſſe dominum, & mancipia habere multa, & veſtem floridam atque mollem, & argentum, & ebur, & reliqua quaecumque pretioſa ſunt. Horum ergo, Saturne optime, fac mihi copiam, ut ipſe quoque fructum aliquem tui

Ὦ Κρόνε, σὺ γὰρ ἔοικας ἄρχων τό γε νῦν εἶναι, καὶ σοὶ τέθυται, καὶ κεκαλλιέρηται παρ' ἡμῶν, τί ἂν μάλιστα ἐπὶ τῶν ἱερῶν αἰτήσας λάβοιμι παρὰ σοῦ; ΚΡΟΝ. Τοῦτο μὲν αὐτόν σε καλῶς ἔχει ἐσκέφθαι ὅ, τι σοι εὐκτέον, εἰ μὴ καὶ μάντιν ἅμα ἐθέλοις εἶναι τὸν ἄρχοντα, εἰδέναι τί σοι ἥδιον αἰτεῖν, ἐγὼ δὲ τά γε δυνατὰ οὐκ ἂν ἀνανεύσω πρὸς τὴν εὐχήν. ΙΕΡ. Ἀλλὰ πάλαι ἔσκεμμαι, ἐρῶ γὰρ τὰ κοινὰ ταυτὶ, καὶ πρόχειρα, πλοῦτον, καὶ χρυσὸν πολὺν, καὶ ἀνδρῶν δεσπότην εἶναι, καὶ ἀνδράποδα πολλὰ κεκτῆσθαι, καὶ ἐσθῆτας εὐανθεῖς, καὶ μαλακὰς, καὶ ἄργυρον, καὶ ἐλέφαντα, καὶ τἄλλα, ὁπόσα τίμια. τούτων οὖν, ὦ ἄριστε Κρόνε δίδου μοι, ὥς τι καὶ [a] αὐτὸν ἀπολαῦσαι τῆς σῆς

ἀρ-

ΙΕΡ.] Perſonar. nomina aderant in *J. B1. Fl. Ald. H. S.* Omiſſa in *P.* [a] Αὐτὸν] Recepi ex *Fl. J. V2.* & *L.* Αὐτῶν *Ald. P.* &c. male.

1. Ὦ Κρόνε — σοὶ τέθυται] Saturno ſacra fiebant, de quibus in primis *Macrob.* L. I. c. 8. & 10. & *L. Gerald.* de annis & menſibus; hæc κρόνια dicebantur a Græcis, & primo uno die tantum. i. e. 14. cal. Januarias celebrari ſolita, ſed poſt in triduum propagata, primum ex adjectis a Cæſare huic menſi diebus, deinde ex edicto Auguſti, quo trium dierum ferias Saturnalibus addixit, a 16. igitur coepta in 23. deſinebant, quo ſolo fieri ante conſueverant. *G C*

Ibid. Τό γε νῦν εἶναι] Sic ſupra *Adv. Indoct.* c. ult. f. *J.F.R.*

7. Εἰδέναι] Καὶ εἰδέναι fortaſſis. *F.G.* Et ego ita malim, quamquam exempla multa notata habeo ellipſeos τῆς, ὡς, εἰς vel διὰ ante infinita, quae hic tamen durior videtur, nec juvat illud *Alciphronis* I. Ep. 9. f. οἱ — κερδαίνειν ἐμφοροῦσιν ὕβρεις, *qui, UT lucrum faciant, injurias inferunt.* *Lyſias* or. pro oliva, p. Ed. *Lond.* 145. οὐθ' ἡλικίαν ἔχων εἰδέναι περὶ τῶν τοιούτων, prope accedit; nec tamen adeo gemina eſt locutio, ut μάντιν εἶναι εἰδέναι ſimiliter ab Luciano dictum adfirmem. Nec *Ariſtophaneum* Pl. 556. καταλείψει μηδὲ ταφῆναι, pro εἰς τὸ ταφῆναι, aliaque permulta ſatis mihi faciunt ad ſtabiliendum Luciani vulgatum; inhibent tamen, ne quid ſine gravi cauſſa innovem. *J.F.R.*

16. Ὥς τι καὶ αὐτον — αὐτῶν] Permutata in plериsque libri pronomina: priori loco αὐτὸν ponendum & *Aldinae* meae auctoritate, &, quod certius etiam, jubente ſententia; quae ipſa quoque altero loco αὐτῶν poſtulat. Nec aliter vertit *Eraſmus.* *J.M.G.*

Ibid. Αὐτῶν — αὐτῶν] In L. *Fl.* & *Ven.* 2. recte prius habet; poſterius in omnibus αὐτὸν, prave. In aliis inverſo haec verba ordine minus concinne leguntur. *M. du S.*

Αὐτὸν ἀπολαῦσαι] Lubens αὐτὸν praetuli prae αὐτῶν; abſurdus enim duplex ille genitivus αὐτῶν — τῆς σῆς ἀρχῆς. Sed αὐτὸν pro ἐμὲ omnino probum. Nam ita αὐτὸς pro ἐγὼ, non modo in Proverb. *Amicus alter ego*, quod Graece *Euſtath.* de Iſmen. I. p. 14. Κρατισθένης — ἄλλος αὐτός. Sed & frequenter in aliis locutionibus, huic Noſtri ſimilibus. Supra *Philopſ.* c. 40. pr. Καὶ αὐτὸς — τοιοῦτον τι ἀπέλαυσα τῆς διηγήσεως. Ap. *Æſop.* Fab. IV. vulpes de ſe ipſa ait: ἀναβιβάσω σε ἀναδραμοῦσα διὰ τῶν σῶν αὐτὴ νώτων καὶ κεράτων — σὲ ἀνασπάσω Fab. CIV. αὐτὴ ἐξελεύσομαι. Sic αὐτοὶ nos, *Hom.* Il. H. 332.

ἀρχῆς, μηδὲ ἄμοιρον εἶναι μόνον [a] αὐτῶν διὰ παντὸς τοῦ βίου.

ΚΡΟΝ. Ὁρᾷς; οὐ κατ' ἐμὲ τοῦτο ᾔτησας· οὐ γὰρ ἐμὸν διανέμειν τὰ τοιαῦτα· ὥστε μὴ ἄχθου, εἰ ἀτυχήσεις αὐτῶν, ἀλλ' αἴτει παρὰ τοῦ Διός, ὁπόταν εἰς ἐκεῖνον ἡ ἀρχὴ περιέλθῃ μετ' ὀλίγον. ἐγὼ δ' ἐπὶ ῥητοῖς παραλαμβάνω τὴν δυναστείαν. [b] ἑπτὰ μὲν ἡμερῶν ἡ πᾶσα βασιλεία. καὶ ἢν ἐκπρόθεσμος τούτων γένωμαι, ἰδιώτης εὐθύς εἰμι, καὶ που τοῦ πολλοῦ δήμου εἷς. ἐν αὐταῖς δὲ ταῖς ἑπτὰ σπουδαῖον μὲν οὐδὲ ἀγοραῖον διοικήσασθαί μοι συγκεχώρηται, πίνειν δὲ, καὶ μεθύειν, καὶ βοᾶν, καὶ παίζειν, καὶ κυβεύειν, καὶ ἄρχοντας καθίστασθαι, καὶ τοὺς οἰκέτας εὐωχεῖν, καὶ γυμνὸν ᾄδειν, καὶ κροτεῖν ὑποτρέμοντα· ἐνίοτε δὲ καὶ ἐς ὕδωρ ψυχρὸν ἐπὶ κεφαλὴν ὠθεῖσθαι, ἀσβόλῳ κεχρισμένον τὸ πρόσωπον. ταῦτα ἐφεῖταί μοι ποιεῖν. τὰ μεγάλα δὲ ἐκεῖνα τὸν πλοῦτον, καὶ τὸ χρυσίον, ὁ Ζεὺς διαδίδωσιν οἷς ἂν ἐθέλῃ.

ΙΕΡ. Ἀλλ' οὐδ' ἐκεῖνος, ὦ Κρόνε, ῥᾳδίως καὶ προχείρως. ἔγωγ' οὖν ἤδη ἀπηγόρευκα, αἰτῶν μεγάλῃ τῇ φωνῇ· ὁ δ' οὐκ ἐπαΐει τὸ παράπαν, ἀλλὰ τὴν αἰγίδα ἐπισείων, καὶ τὸν κεραυνὸν ἐπανατεινόμενος, δρι-

imperii conſequar, nec ſolus tota vita rerum illarum expers maneam.

2. SAT. Vides? non petiiſti quod in mea poteſtate ſit, nec enim tribuere talia meum eſt. Itaque noli graviter ferre, ſi ea non conſequaris: verum a Jove pete, cum ad illum paullo poſt tranſierit imperium. Ego vero conditionibus quibusdam capio poteſtatem. Septem enim diebus totum mihi regnum finitur; hunc terminum egreſſus continuo ſum privatus, & de promiſcua multitudine unus. Illis ipſis vero ſeptem *diebus* ſerium quidem nihil, neque publicum negotium agere mihi licet: ſed bibere, & inebriari, & clamare, & jocari, & alea ludere, & reges *vini* conſtituere, & ſervos excipere convivio, & nudum canere, & tremulos plauſus edere; interdum etiam in aquam frigidam praecipitem detrudi, fuligine picto vultu, haec inquam facere mihi permiſſum eſt. Verum majora illa, divitias, & aurum, Jupiter, quibus viſum eſt, diſtribuit.

3. SAC. Sed neque ille, Saturne, facile & promte. Equidem jam fatigatus ſum magna voce petendo: at ille omnino non audit, ſed aegide quaſſata, atque intentato fulmine, torvum videns, qui ſibi moleſti ſunt

a Αὐτῶν] Ex emend. *Solan.* αὐτὸν Edd. *b* Ἑπτὰ] Τῶν ἑπτὰ *Coll.* male.

23. Ἐπὶ ῥητοῖς] Ὡρισμένοις. G.

24. Τῶν ἑπτὰ μ. ἡμ.] Saturnalia, quae ſeptem diebus abſolvebantur, & hieme celebrabantur. G.

Τῷ σὲ χρῆ παῦσαι — Αὐτοὶ δ' ἀγρόμενοι κυκλήσομεν ἐνθάδε νεκρούς. Et ubi non? *J.F.R.*

17. Μόνον αὐτῶν] Hic vero αὐτῶν praetuli, tum ne bis ſine ulla neceſſitate repetatur αὐτὸν, tum ne ἄμοιρος ſine caſu tranſiret, qui recte pr. *Epiſt. Sat.* legitur additus, μόνος ἄμοιρος τῆς ἑορτῆς. *J.F.R.*

24. Ἑπτὰ] Traditionis veteris veſtigium, quo veritas creationis adumbratur, qualis a Moſe deſcripta eſt. *M. du S.*

28. Σπουδαῖον μὲν οὐδὲ] *Marcilii* additamento non eſt opus. Vid. Ἱσ. Β. c. 30. δένδρον δὲ οὐδὲ ὕδωρ ἐνῆν. *M. du S.*

Σπουδαῖον μὲν οὐδὲ] Non dubito quin dederit auctor, σπουδαῖον μὲν οὐδὲν, οὐδὲ ἀγοραῖον. Repetitio ejusdem vocis, ut ſexcenties, omittendae occaſionem dedit. *J.M.G.*

Ibid. Οὐδὲ ἀγοραῖον διοικήσασθαι] Οὐδὲ ἀγοραῖον οὐδὲν διοικ. legendum. Οὐδὲν hic omnino deeſſe videtur. *F.G.*

Οὐδὲ ἀγοραῖον διοικήσασθαί μοι συγκεχώρηται, πίνειν] Οὐδὲ ἀγορ. δ. μ. συγκεχώρηται οὐδὲν, πίνειν δὲ. *Th. M.* Cui adſentior; ſed nullo libro adjuvante nihil in contextu immuto. Nam ſupra quoque 2. *Ver. Hiſt.* c. 30. Δένδρον δὲ οὐδὲ ὕδωρ ἐνῆν. Verum infra, *Chronoſ.* c. 17. πρὸς χάριν μηδενὶ μηδὲν. *J.F.R.*

32. Κροτεῖν ὑποτρεμ.] Haec ad imperium ejus, cui ſors id muneris dabat, fiebant. Vid. *Plut.* 1004. 1. *M. du S.*

52 Ὡς πρὸς τὴν δύναμιν ἐξετάζεσθαι τῆς συμπάσης ἀρχῆς] Interp. *ſi quis univerſi imperii vim expendat.* illud potius vertendum erat, *ſi compararentur cum totius imperii potentia.* *H.V.*

56. Πολλοὶ γοῦν ἐς κόρον ἀπὸ τοῦ τοιούτου ἐπεσιτίσαντο, οἷς ἵλεως ὁ φορὸς ὁ χοῦς ἐπινεύσει] Certiſſimum eſt men-

ſunt perterret. Si quando etiam annuat alicui, divitemque illum reddat; hic vero indiſcreti multum, relictiſque bonis ac prudentibus viris, ille peſſimos ac ſenſu pene communi carentes circumfundit divitiis, verberones plerumque & effeminatos homines. Sed quae tu potes, ſcire velim, qualia ſint.

4. SAT. Non omnino parva illa quidem, neque plane contemnenda, ſi ad vim exigantur totius imperii: niſi forte parvum tibi videtur vincere alea, & provoluta reliquis in unionem teſſera, ſenionem in ſummo tibi ſemper apparere. Multi enim ad ſatietatem usque inde ſibi pararunt viaticum, quibus propitia ſecundaque teſſera annuerit: alii contra enatarunt nudi, fracto ipſis ad exiguum adeo ſcopulum, teſſeram, navigio. Verum etiam bibere jucundiſſime, & ſimul aliis canendi peritiorem videri in convivio, & miniſtrantium alios incidere in aquam, (hoc enim miniſterii parum dextri praemium eſt) te vero & honeſtum victorem praedicari, & praemia auferre victo, vides quantum ſit bonum? Porro regem ſolum fieri omnium, talorum victoria,

μὺ ἐνορῶν, ἐκπλήττει τοὺς ἐνοχλοῦντας. ἢν δέ ποτε καὶ ἐπινεύσῃ τινὶ, καὶ πλούσιον ποιήσῃ, πολὺ τὸ ἄκριτον ἐνταῦθα, καὶ τοὺς ἀγαθοὺς ἐνίοτε καὶ συνετοὺς ἀφεὶς, ὁ δὲ παμπονήροις τε καὶ ἀνοήτοις ἀνδράσι περιχεῖ τὸν πλοῦτον, μαστιγίαις ἢ ἀνδρογύνοις τοῖς πλείστοις αὐτῶν· πλὴν τά γε σοι δυνατὰ ἐθέλω εἰδέναι, τίνα ταῦτά ἐστιν;

ΚΡΟΝ. Οὐ μικρὰ ὅλως, οὐδὲ παντάπασιν εὐκαταφρόνητα, ὡς πρὸς τὴν δύναμιν ἐξετάζεσθαι τῆς συμπάσης ἀρχῆς, εἰ μή σοι γε μικρὸν δοκεῖ τὸ νικᾶν κυβεύοντα, καὶ τοῖς ἄλλοις ἐς τὴν μονάδα κυλιομένου τοῦ κύβου, [c] σοὶ τὴν ἑξάδα ὑπεράνω ἀεὶ φαίνεσθαι. πολλοὶ γοῦν ἐς κόρον ἀπὸ τοῦ τοιούτου ἐπεσιτίσαντο, οἷς ἵλεως καὶ φορὸς ὁ κύβος [d] ἐπινεύσει: οἱ δὲ ἔμπαλιν γυμνοὶ ἐξενήξαντο, συντριβέντος αὐτοῖς τοῦ σκάφους, περὶ οὕτω μικρῷ ἕρματι τῷ κύβῳ. καὶ μὴν καὶ πιεῖν ἐς τὸ ἥδιστον, καὶ ᾠδικώτερον ἄλλου δόξαι [e] ἅμα ἐν τῷ συμποσίῳ, καὶ διακονουμένων τοὺς μὲν ἄλλους ἐς τὸ ὕδωρ ἐμπεσεῖν (τοῦτο γὰρ τοὐπιτίμιον τῆς ἀδεξίου διακονίας) σὲ δὲ, καὶ ἀνακηρυχθῆναι καλλίνικον, καὶ τἆθλ᾽ ἀφαιρεῖσθαι τὸν ἁλόντα. ὁρᾷς ἡλίκον τὸ ἀγαθὸν, ἔτι καὶ βασιλέα μόνον ἐφ᾽ ἁπάντων γενέσθαι, τῷ

c Σοὶ] Sic L. *H. P. S. Amſt.* Σὺ *Fl. J. Ald. V2. Fr.* Et hoc omnes obſidet. ᾆσαι marg. *J.* conjicit.

d Ἐπινεύσει] Sic in omnibus. Ἐπινεύσῃ *Jenſ.*

e Ἅμα]

66. Καλλίνικον] Τὸν νικήσαντα. *G.*

mendum in ἐπινεύσει. Legendum omnino ἐπινεύσῃ· neque enim de futuro, ſed praeterito intelligendum. *J. J.*

58. Καὶ φορὸς] Φορὸς ἄνεμος. *F. G.*

Ibid. Ὁ κύβος] Teſſera lateribus conſtabat ſex, quibus inter ludendum utebantur tribus. *Suet.* Auguſto. *G. C.*

Ibid. Ἐπινεύσει] Mutare *Jenſius* jubet in ἐπινεύσῃ. ſed innumera etiam alia refingenda forent, ſi rationem eam ſequeremur. *M. du S.*

Ἐπινεύσει] Nihil opus eſſe cum Cl. *Jenſio* vulgatum immutare, exemplis ex *Xenoph. Aelian.* aliiſque Luciani, bene probat Rev. *Th. Wopkens* in Lectt. Tull. L. III. c. 13. p. 305. Adde ſupra T. I. not. *Solani* ad *Dial. Mort.* VI. §. 5. ubi μηδὲ πρότερόν γε σὺ ἀποθάνοις, ἢ προπέμψεις πάντας τοὺς κόλακας; ubi cum tantum ad *Tim.* c. 19. remittat, ſecundum ſuam diviſionem, quam Cl. *Hemſt.* immutavit, tu jam vide ſis *Timonis* §. 33. ubi οὗτος δὲ τάχα εἴσεται, οἵαν με οὖσαν ἀπολείψει multis defendit idem *Solanus.* *J. F. R.*

62. Ἅμα] Aliter ſcripſerat, ni fallor, Lucianus; nempe ᾆσαι, vel ᾆσμα, quod propius ad hanc accedit ſcripturam, ἅμα certe ferri non poteſt. Vid. locum *Arriani* infra laudatum ad hoc ipſum caput. *M du S.*

68. Ἔτι καὶ βασιλέα] *La royauté de la febue.* Horat. *Non regna vini ſortiere talis. F. G.* Verſus *Horatii* ſatis notus eſt I. Od. 4. f. Noſter iterum infra c. 9. poſt med. καὶ βασιλέας χειροτονῶμεν. *J. F. R.*

70. Γε-

τῷ ἀστραγάλῳ κρατήσαντα, ὡς μήτε ἐπιταχθείης γελοῖα ἐπιτάγματα, καὶ αὐτὸς ἐπιτάττειν ἔχοις, τῷ μὲν αἰσχρόν τι περὶ αὑτοῦ ἀναβοῆσαι, τῷ δὲ γυμνὸν ὀρχήσασθαι, καὶ ἀράμενον τὴν αὐλητρίδα, τρὶς τὴν οἰκίαν περιελθεῖν; πῶς οὐχὶ καὶ ταῦτα δείγματα μεγαλοδωρίας τῆς ἐμῆς; εἰ δὲ τὸ μὴ ἀληθῆ μηδὲ βέβαιον γίγνεσθαι τὴν τοιαύτην βασιλείαν αἰτιάσῃ, ἄγνωμον ποιήσεις, ὁρῶν αὐτὸν ἐμὲ τὸν ταῦτα διανέμοντα ὀλιγοχρόνιον τὴν ἀρχὴν ἔχοντα. τούτων δ' οὖν ἅ μοι δυνατὰ δοῦναι, τῶν πεττῶν, τοῦ ἄρχειν, τοῦ ᾄδειν, καὶ τῶν ἃ κατηριθμησάμην, θαῤῥῶν αἴτει, ὡς ἐμοῦ πρὸς οὐδὲν δεδιξομένου σε τῇ αἰγίδι, καὶ τῷ κεραυνῷ.

ΙΕΡ. Ἀλλ', ὦ Τιτάνων ἄριστε, τῶν μὲν τοιούτων οὐ δέομαι, σὺ δὲ ἀλλ' ἐκεῖνό μοι ἀπόκριναι, ὃ μάλιστα ἐπόθουν εἰδέναι· καί μοι ἢν εἴπῃς αὐτὸ, ἱκανὴν ἔσῃ τὴν ἀμοιβὴν ἀποδεδωκὼς ἀντὶ τῆς θυσίας, καὶ πρὸς τὸ λοιπὸν ἀφίημί σοι τὰ χρέα. ΚΡΟΝ. Ἐρώτα μόνον, ἀποκρινοῦμαι γὰρ, ἢν εἰδὼς τύχω. ΙΕΡ. Τὸ μὲν πρῶτον ἐκεῖνο, εἰ ἀληθῆ ταῦτ' ἐστὶν, ἃ περὶ σοῦ ἀκούομεν, ὡς κατήσθιες τὰ γεννώμενα ὑπὸ τῆς Ῥέας, ἐκείνη δὲ ὑφελομένη τὸν Δία, λίθον [a] ὑποβαλλομένη ἀντὶ τοῦ βρέφους, ἔδωκέ σοι καταπιεῖν· ὁ δὲ εἰς ἡλικίαν ἀφικόμενος, ἐξήλασέ σε τῆς ἀρχῆς, πολέμῳ κρατήσας, εἶτα εἰς τὸν Τάρταρον φέρων ἐνέβαλε, πεδήσας αὐτόν σε, καὶ τὸ συμμαχικὸν ἅπαν, ὁπόσον μετὰ σοῦ παρετάττετο. ΚΡΟΝ. Εἰ μὴ ἑορτὴν, ὦ οὗτος, ἤγομεν, καὶ μεθύειν ἐφίετο, καὶ

ut neque ridicula tibi injungantur imperia, & imperare ipſe poſſis, huic quidem, ut turpe quiddam de ſe ipſe proclamet; alii ut nudus ſaltet, & ſuccollata tibicina ter domum circumeat; nonne haec etiam magnificentiae meae ſpecimina? Si vero cauſſeris, non verum eſſe, neque firmum hoc regnum, importune feceris, qui videas, me ipſum, qui tribuo talia, parvi temporis habere imperium. De his igitur, quae dare in poteſtate mea eſt, de talis, de regno, canendi, & quaecumque enumeravi, audacter pete, qui nunquam aegide te vel fulmine perterrebo.

5. SAC. Sed talibus mihi, Titanum optime, nihil opus eſt. Quin tu illud mihi reſponde, quod ſcire maxime vellem, idque mihi ſi dixeris, ſatis magnum mihi pretium pro ſacrificio retuleris, reliquaque tibi debita remittam. SAT. Interroga modo: reſpondebo enim ſi ſciam. SAC. Primo illud, vera ne ſint iſta, quae de te audimus, devorare te ſolitum, quae naſcerentur e Rhea, illam vero ſubducto furtim Jove, lapidem ſubjectum pro puero devorandum tibi dediſſe: illum vero, adultus cum eſſet, bello te victum regno expuliſſe, tum vinctum te tuaque omnia auxilia quae tibi ſe adjunxerant, dejeciſſe in tartarum. SAT. Heus tu, niſi feſtum diem ageremus, & inebriari licitum eſſet, atque maledi-

a Ὑποβαλλομένη] Ὑποβαλλομένην Fl.

80. Τῶν πεττῶν] Πεσσὸς τὸ ταυλίον. G.

70. Γελοῖα ἐπιτάγματα] Conſule de hoc ludicro *Tacit.* A. XIII. 15. & *Arrianum* ad Epict. I. 25. ἐν Σατορναλίοις λέλογχε βασιλεύς, ἔδοξε γὰρ παῖξαι ταύτην τὴν παιδίαν, προστάσσει, σὺ πίε, σὺ κέρασον, σὺ ᾆσον, σὺ ἄπελθε, σὺ ἐλθὲ, ὑπακούω, ἵνα μὴ παρ' ἐμὲ λύηται ἡ παιδιά. *M. du S.*

89. Ἀφίημί σοι τὰ χρέα] Phraſin hanc pluribus firmat *L. Bos* ad *Evang. Matth.* VI. 12. ubi ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, addito *Aeliano*, *Diog. Laërt.* & hoc Luciani. *J. F. R.*

94. Ὑποβαλλομένη] Licet λίθος communis ſit generis, ut *Euſtath.* de Iſm. I. p. 10. ἐκ Τετταλῆς λίθου, ſed p. 13. λίθος ὁ Τετταλός. *Ariſtoph.* Nub. 764. λίθον ταύτην — καλήν. &c. Noſter *Imag.* c. 1. f. ἡ λίθος Ἡρα-

dicere prout libitum dominis, diſceres ſane, iraſci mihi permiſſum, talia qui rogaris nihil reveritus canum adeo & ſenem Deum. SAC. Atqui ego iſta, Saturne, non mea ſponte interrogo: ſed Heſiodus & Homerus, nolo enim dicere reliquos homines prope univerſos, haec de te credunt.

λοιδορεῖσθαι τοῖς δεσπόταις ἐπ' ἐξουσίας, ἔγνως ἂν, ὡς ὀργίζεσθαι γοῦν ἐφεῖταί μοι, τοιαῦτα ἐρωτήσας, οὐκ αἰδεσθεὶς πολιὸν οὕτω καὶ πρεσβύτην θεόν. ΙΕΡ. Κἀγὼ ταῦτα, ὦ Κρόνε, οὐ παρ' ἐμαυτοῦ φημι, ἀλλ' Ἡσίοδος καὶ Ὅμηρος· ὀκνῶ γὰρ εἰπεῖν ὅτι καὶ ἄλλοι ἅπαντες ἄνθρωποι σχεδὸν ταῦτα πεπιστεύκασι περὶ σοῦ.

6. SAT. Putas enim paſtorem illum, jactabundum impoſtorem, ſani quidquam de me ſcire? Conſidera autem hoc modo. Eſtne ut homo, neque enim dicam Deum, ſuſtineat ſua ſponte ſuos ipſe devorare liberos, niſi quis forte Thyeſtes, in fratrem impium incidens, edit? Et hoc ſi forte fuerit: quomodo imprudens lapidem edere pro puero poſſit, niſi forte ſenſus omnis expertes dentes habeat. Sed neque bellum geſſimus, neque vi imperium mihi ademit Jupiter, ſed mea cum ſponte ego traderem illi, & imperio cederem. Me quidem compeditum non eſſe, neque in tartaro, ipſe quoque vides, arbitror, niſi caecus es ut Homerus.

ΚΡΟΝ. Οἴει [b] γάρ τι τὸν ποιμένα ἐκεῖνον, τὸν ἀλαζόνα, ὑγιές τι περὶ ἐμοῦ εἰδέναι; σκόπει δὲ οὕτως, ἔσθ' ὅστις ἄνθρωπος (οὐ γὰρ θεὸν ἐρῶ) ὑπομείνειεν ἂν ἑκὼν αὐτὸς καταφαγεῖν τὰ τέκνα, εἰ μή τις Θυέστης ἦν, καὶ ἀσεβεῖ ἀδελφῷ περιπεσὼν, ἤσθιε; καὶ τοῦτο γ' ἂν εἴη πῶς ἀγνοήσειε λίθον ἀντὶ βρέφους ἐσθίων, εἰ μὴ ἀνάλγητος εἴη τοὺς ὀδόντας; ἀλλ' οὔτε ἐπολεμήσαμεν, οὔτε ὁ Ζεὺς βίᾳ τὴν ἀρχὴν [c] ἀφείλετο, ἑκόντος δέ μου παραδόντος αὐτῷ, καὶ ὑπεκστάντος ἄρχειν. ὅτι μὲν γὰρ οὔτε πεπέδημαι, οὔτε ἐν τῷ Ταρτάρῳ εἰμὶ, καὶ αὐτὸς ὁρᾷς, οἶμαι, εἰ μὴ τυφλὸς, ὥσπερ Ὅμηρος, εἶ.

7. SAC. Qua igitur cauſſa, Saturne, motus reliquiſti imperium? SAT. Ego tibi dicam. In univerſum ſenex cum jam eſſem, & ipſa aetate podager, unde etiam compeditum me conjiciebat vulgus; neque enim ſufficere poteram ad multam adeo hominum, qui nunc ſunt, injuſtitiam; ſed currendum ſemper erat ſurſum deorſum, fulmine intentato, quo perjuros aut ſacrilegos, aut violentos comburerem, eratque res valde laborioſa & juvenis vires poſcens:

ΙΕΡ. Τί παθὼν δὲ, ὦ Κρόνε, ἀφῆκας τὴν ἀρχήν; ΚΡΟΝ. Ἐγώ σοι φράσω. τὸ μὲν ὅλον, γέρων ἤδη καὶ ποδαγρὸς ὑπὸ τοῦ χρόνου ὢν (διὸ καὶ πεπεδῆσθαί με οἱ πολλοὶ εἴκασαν) οὐ γὰρ ἠδυνάμην διαρκεῖν πρὸς οὕτω πολλὴν ἀδικίαν τῶν νῦν, ἀλλ' ἀεὶ ἀναθεῖν ἔδει ἄνω καὶ κάτω, τὸν κεραυνὸν διηρμένον, τοὺς ἐπιόρκους, ἢ ἱεροσύλους, ἢ βιαίους καταφλέγοντα, καὶ τὸ πρᾶγμα πάνυ ἐργῶδες

ἦν,

b Γάρ τι] Sic omnes. c Ἀφείλετο] Male omiſſum in *Fl.*

4. Ἔγνως ἂν ὡς ὀργίζεσθαι] Τὸ ἑξῆς ἔγνως ἂν ἐρωτήσας ὡς ὀργίζεσθαι γοῦν ἐφεῖτό μοι. *V.*

16. Ἀνάλγητος] Ἀναίσθητος, ἀπαθής. *G.*

ρακλεια. Sed & de gemmis maſc. gen. ibid. c. 11. idque uſitatius; non placet tamen Florentinum ἐξ ὑποβαλλομένην. Amant enim participia nominandi caſu ſic jungi ſine copula. Vid. ſupra *Alex.* c. 19 *Tox.* c. 2. *Aſin.* c. 37. Ac T. I. *Tim.* c. 45. f. ὁ ὀρέξας —— ἐμμανικῶς. *Act. Apoſt.* XXV. 13. Et XXVII. 13. *Æſop.* F. XVIII. ὁ δὲ ἀναστὰς — στατῆρας βοῦς ἑκατὸν πλάσας ἐπὶ τοῦ βωμοῦ θεὶς ὡλοκαύτωσεν. *J. F. R.*

8. Ἡσίοδος] *Heſiod.* Θεογ. 459. &c. *M. du S.*

11. Γάρ τι] Γάρ τι —— ὑγιές τι. Alterutrum τι delendum videtur; licet & *Diod. Sic.* XI. c. 45. ἄλλο μὲν μηδέν τι — πρᾶξαί τι; modo proba & ibi ſit lectio. *J. F. R.*

ἦν, καὶ νεανικόν· καὶ ἐξέστην οὖν [a] εὖ ποιῶν τῷ Διΐ. καὶ ἄλλως δὲ καλῶς ἔχειν ἐδόκει μοι διανείμαντα τοῖς παισὶν οὖσι τὴν ἀρχὴν, αὐτὸν εὐωχεῖσθαι τὰ πολλὰ ἐφ' ἡσυχίας, οὔτε τοῖς εὐχομένοις χρηματίζοντα, οὔτε ὑπὸ τῶν τἀναντία αἰτούντων ἐνοχλούμενον, οὔτε βροντῶντα, ἢ ἀστράπτοντα, ἢ χάλαζαν ἐνίοτε βάλλειν ἀναγκαζόμενον· ἀλλὰ πρεσβυτικόν τινα τοῦτον ἥδιστον βίον διάγω, ζωρότερον πίνων τὸ νέκταρ, τῷ Ἰαπετῷ, καὶ τοῖς ἄλλοις ἡλικιώταις προσμυθολογῶν. ὁ δὲ ἄρχει, μυρία ἔχων πράγματα· πλὴν ὀλίγας ταύτας ἡμέρας, ἐφ' οἷς εἶπον, ὑπεξελέσθαι μοι ἔδοξε, καὶ ἀναλαμβάνω τὴν ἀρχὴν, ὡς ὑπομνήσαιμι τοὺς ἀνθρώπους [b] οἷος ἦν ὁ ἐπ' ἐμοῦ βίος, ὁπότε ἄσπορα καὶ ἀνήροτα πάντα ἐφύετο αὐτοῖς, οὐ στάχυες, ἀλλ' ἕτοιμος ἄρτος, καὶ κρέα ἐσκευασμένα, καὶ ὁ οἶνος ἔρρει ποταμηδὸν, καὶ πηγαὶ μέλιτος, καὶ γάλακτος. ἀγαθοὶ γὰρ ἦσαν καὶ χρυσοῖ ἅπαντες. αὕτη μοι ἡ αἰτία τῆς ὀλιγοχρονίου ταύτης δυναστείας, καὶ διὰ τοῦτο πανταχοῦ κρότος, καὶ ᾠδὴ, καὶ παιδιὰ, καὶ ἰσοτιμία πᾶσι, καὶ δούλοις, καὶ ἐλευθέροις. οὐδεὶς γὰρ ἐπ' ἐμοῦ δοῦλος ἦν.

ΙΕΡ. Ἐγὼ δὲ, ὦ Κρόνε, καὶ τοῦτο εἴκαζον εἰς τοὺς δούλους καὶ [c] πεδοτρίβας φιλάνθρωπον ἐκ τοῦ μύθου ἐκείνου ποιεῖν σε τιμῶντα τοὺς τὰ ὅμοια πάσχοντας, ἅτε καὶ αὐτὸν

itaque Jovi, quod nondum poenitet; ceſſi *imperium.* Et alioquin decens mihi videbatur, diviſo filiis imperio ipſum me frequenter & quiete epulari, ut neque operam darem precantibus, neque moleſtias ab his, qui contraria peterent, perferrem, neque tonarem, aut fulgurarem, aut grandinem dejicere interdum cogerer: ſed vitam hanc agerem ſenilem jucundiſſimamque, meracius nectar bibens, fabulans cum Japeto & aliis aequalibus. At ille imperat inter mille moleſtias: niſi quod paucos dies, ea qua dixi lege excipere mihi viſum eſt, ut admoneam homines qualis fuerit me imperante vita, cum ſerente nullo aut arante naſcerentur illis omnia, nec ſpicae, ſed paratus jam panis, & carnes curatae, fluebat amnium inſtar vinum, & fontes mellis atque lactis. Boni enim erant tum omnes atque aurei. Haec mihi cauſſa brevis illius poteſtatis. Et ob id ipſum plauſus ubique & cantus, & luſus, & aequalitas inter ſervos pariter ac liberos: neque enim me rerum potiente ſervus quiſquam erat.

8. SAC. Ego vero, Saturne, conjiciebam, illam te in ſervos & compedum tritores humanitatem ex iſta fabula exercere, qui honorem habeas ſortis tuae hominibus, tan-

[a] Εὖ ποιῶν] Sic *Fl.* *B*1. & 2. Εὐποιῶν junctim cett. [b] Οἷος] Bene L. *Fl.* *V*2. P. *S.* Οἷς male *Ald.* *J.* *Fr.* *B*1. & 2. [c] Πεδοτρίβας] *Eraſmus* legit, adſcriptum marg. *A*1*W.* Et ſic *H*1. Παιδοτρίβας cett. male.

60. Παιδοτρίβας] Ἀλείπτας, γυμναστάς. *G.*

34. Εὖ ποιῶν] Sic recte disjunctim *Fl.* & *B*2. ut N°. 28. In reliquis prave εὐποιῶν. vid. etiam N°. 31. *M. du S.*

48. Οἷος] L. *Fl.* *V*2. *P.* & ſequentes impreſſi. In reliquis prave οἷς. *M. du S.*

49. Ἄσπορα καὶ ἀνήροτα] *Homer.* Od. I. 109. *M. du S.* Niſi quod ἄσπαρτα ap. *Hom.* Sed ἄσπορα Lucian. etiam ſupra T. III. *Rhet. Praec.* c. 8. f. Et alibi bis, ter, ut infra c. 20. &c. *J. F. R.*

54. Χρυσοῖ. .] Alludit non ad auream tantum aetatem, ſed ad locum *Heſiod.* Ἐργ. 109. Vid. *Cler.* Art. Crit. p. 223. *M. du S.*

59. Ἐγὼ δὲ, ὦ Κρόνε, καὶ ταῦτα εἴκαζον εἰς τοὺς δούλους, καὶ παιδοτρίβας φιλάνθρωπον ἐκ τοῦ μύθου ἐκείνου ποιεῖν σε] Vertitur: *At ego, Saturne, conjecturam hanc ad ſervos & ludimagiſtros referebam, quaſi ideo tibi fabula tribueret erga hos humanitatem.* Equidem ſic vertendum exiſtimo: *At ego, Saturne, e fabulæ iſta conjiciebam, hoc te facere cum humanitate in ſervos & ludimagiſtros.* *H. V.*

60. Πεδοτρίβας] Vox rarior fecit, ut uſitatiorem ſubſtituerint quidam librarii. Retinuit tamen πεδοτρί-

tanquam ipſe quoque ſerviens & memor compedis. SAT. Non deſinis nempe nugari talia? SAC. Bene mones, & deſinam. Verum hoc adhuc mihi reſponde. Alea ludere an conſuetum erat etiam his, qui ſub te vivebant? SAT. Omnino: ſed non de talentis & denis drachmarum millibus; ut apud vos; ſed ſummum de nucibus; ne doleret victo, necploraret, & ſolus ſemper cibo ſe abſtineret. SAC. Bene illi quidem, de qua enim re luderent, qui toti ipſi eſſent aurei? Itaque ego etiam, dum tu dicis, tale quiddam cogitavi: ſi quis unum de iſtis ex ſolido auro viris, in noſtram hanc vitam productum vulgo oſtenderet, quid miſer ab illis paſſurus eſſet? Incurſione facta illum, novi ego, diſcerperent, ut Pentheum Maenades, & Orpheum Thraciae, aut Actaeonem canes, certamine inter illos conſtituto, quis majorem inde partem auferat: qui quidem ne feſtis quidem diebus celebrandis extra lucri cupiditatem ſint, ſed in quaeſtu ſibi illos habeant. Deinde hi quidem latrocinatum eunt in convivio ab amicis: alteri vero & tibi maledicunt praeter fas, & talos conterunt, innoxios illorum, quae ſponte ipſi ſua faciunt.

δουλεύοντα, μεμνημένον τῆς πέδης. ΚΡΟΝ. Οὐ παύσῃ γὰρ τὰ τοιαῦτα ληρῶν; ΙΕΡ. Εὖ λέγεις, καὶ παύσομαι· πλὴν ἔτι μοι καὶ τοῦτο ἀπόκριναι, τὸ πεττεύειν σύνηθες ἦν καὶ τοῖς ἐπὶ σοῦ ἀνθρώποις; ΚΡΟΝ. Καὶ μάλα, οὐ μὴν περὶ ταλάντων γε, καὶ μυριάδων, ὥσπερ ὑμῖν, ἀλλὰ περὶ καρύων τὸ μέγιστον, ὡς μὴ ἀνιᾶσθαι ἡττηθέντα, μηδὲ δακρύειν ἀεὶ ἄσιτον ἐόντα μόνον τῶν ἄλλων. ΙΕΡ. Εὖγε ἐκεῖνοι ποιοῦντες. ὑπὲρ τίνος γὰρ ἂν καὶ ἐπέττευον, αὐτοὶ ὁλόχρυσοι ὄντες; ὡς ἔγωγε καὶ μεταξὺ λέγοντός σου, τοιόν δέ τι ἐνενόησα· εἴ τις ἕνα τῶν ἀνδρῶν ἐκείνων τῶν χρυσηλάτων, ἐς τὸν ἡμέτερον* τοῦτον βίον ἀγαγὼν, ἔδειξε τοῖς πολλοῖς, οἷα ἔπαθεν ἂν ἄθλιος ὑπ' αὐτῶν; διεσπάσαντο γὰρ αὐτὸν εὖ οἶδ' ὅτι ἐπιδραμόντες, ὥσπερ τὸν Πενθέα αἱ Μαινάδες, καὶ αἱ Θρᾷτται τὸν Ὀρφέα, ἢ τὸν Ἀκταίονα αἱ κύνες, περὶ τοῦ μεῖζον ἀπενέγκασθαι τὸ μέρος, πρὸς ἀλλήλους ἕκαστος ἁμιλλώμενοι. οἵ γε οὐδὲ ἑορτάζοντες ἔξω τοῦ φιλοκερδοῦς εἰσιν, ἀλλὰ πρόσοδον οἱ πολλοὶ πεποίηνται τὴν ἑορτήν. εἶτα οἱ μὲν ἀπέρχονται ληστεύοντες ἐν τῷ συμποσίῳ τοὺς φίλους· οἱ δέ σοί τε λοιδοροῦνται, οὐδὲν δέον, καὶ τοὺς κύβους συντρίβουσιν, ἀναιτίους ὄντας. αὐτοῖς ὧν ἑκόντες ποιοῦσιν.

9. Verum etiam illud mihi dicito, quid tandem, Deus adeo delicatus cum ſis & ſe-

Ἀτὰρ εἰπέ μοι καὶ τόδε, τί δήποτε ἁβρὸς οὕτω θεὸς ὢν, καὶ γέρων ἐπιλεξάμενος τὸ

76. Ἐς τὸν ἡμ. τ. βίον] Βάλλ' ἐς κόρακας. *G.*

80. Αἱ Θρᾷτται] Threïſſae. *G.*

τρίβας *Hagen.* 1526. 8. *Eraſmus* etiam hanc lectionem probavit, cum vertit *qui bojas terunt*; niſi quod *bojae* ad collum potius, quam ad pedes pertinent. *Plautus* rectius Perſ. 3, 3, 15. *Compedum tritor*, quaſi hoc ex Graeco vertiſſet. *J.M.G.*

Ibid. Φιλάνθρωπον] Φιλάνθρωπον. ἐκ τοῦ μύθου ἐκείνου. ποιεῖν σε &c. Ita diſtinctionem *Solanus* mutarat. Et ſic trajectio conſtructionis foret, de qua paullo ſupra, *Mort. Peregr.* c. 45. pr. Nec diſplicet; quia tamen & ſic Cl. *Geſneri* verſio aliquantum foret immutanda, quae ſenſum haud incommodum exhibet, nec ſatis certa eſt res, manum abſtinui. *J.F.R.*

68. Περὶ ταλάντων] Non igitur propria haec aetatis noſtrae dementia. At rari olim aleatores; nunc omnes ferme eodem morbo laboramus; eoque res tandem devenit, ut aleatoris conſiliis Regno uno decepto, in alias etiam nationes peſtis iſta graſſata, multos exitio, omnes damno affecerit. Rem tango poſteris vix credibilem, hiſtoricumque poſcentem *Thucydidi* parem, ut qua ille peritia peſtem Athenienſium deſcripſit; hic furorem Epidemicum, qui in Europae praecipuas ingenio opibusque gentes nuper tantis cum cladibus per aliquot menſes incubuit, menteſque lucri cupiditate ita occaecavit, ut dum ſinguli divitias ſummas ex nihilo prodituras expectant, id quod erat opum miſere perdiderunt, ab Aleatore, ſimilibusque ejus perditis hominibus miſerum in modum emuncti, imo exenterati, ob oculos legentium, apud quos vix fidem inveniet, ponat. *M. du S.*

τὸ ἀτερπέστατον, ὁπότε ἡ χιὼν ἐπέχει τὰ πάντα, καὶ ὁ Βορρᾶς πολὺς, καὶ οὐδὲν ἔτι [a] ὃ οὐ πέπηγεν ὑπὸ τοῦ κρύους, καὶ τὰ δένδρα ξηρὰ, καὶ γυμνὰ, καὶ ἄφυλλα, καὶ οἱ λειμῶνες ἄμορφοι, καὶ ἀπηνθηκότες, καὶ οἱ ἄνθρωποι ἐπικεκυφότες, ὥσπερ οἱ πάνυ γεγηρακότες, ἀμφὶ τὴν κάμινον οἱ πολλοὶ, τηνικαῦτα ἑορτάζεις; οὐ γὰρ πρεσβυτικός γε ὁ καιρὸς, οὐδὲ ἐπιτήδειος τρυφῶσαι. ΚΡΟΝ. Πολλά με ἀνακρίνεις, ὦ οὗτος, ἤδη πίνειν δέον. παρῄρησαι γοῦν μοι χρόνον τῆς ἑορτῆς οὐκ ὀλίγον, οὐ πάνυ ἀναγκαῖά μοι ταῦτα προσφιλοσοφῶν. ὥστε νῦν μὲν ἄφες αὐτὰ, εὐωχώμεθα δὲ ἤδη, καὶ κροτῶμεν, καὶ ἐπὶ τῇ ἐλευθερίᾳ ἤδη ζῶμεν. εἶτα πεττεύωμεν ἐς τὸ ἀρχαῖον ἐπὶ καρύων, καὶ βασιλέας χειροτονῶμεν, καὶ πειθαρχῶμεν αὐτοῖς. οὕτω γὰρ ἂν τὴν παροιμίαν ἐπαληθεύσαιμι, ἥ φησι, [b] παλίμπαιδας τοὺς γέροντας γίγνεσθαι. ΙΕΡ. Ἀλλὰ μὴ δύναιτο διψῶν πιεῖν, ὦ Κρόνε, ὅτῳ μὴ ταῦτα ἃ λέγεις ἡδέα. ὥστε πίνωμεν· ἱκανὰ γὰρ ἀποκέκρισαι καὶ τὰ πρῶτα· καί μοι δοκῶ γραψάμενος εἰς βιβλίον ταύτην ἡμῶν τὴν συνουσίαν, ἅτε αὐτὸς ἠρώτησα, καὶ σὺ πρὸς ταῦτα ἵλεως ἀπεκρίνω, παρέξειν ἀναγνῶναι [c] τῶν φίλων, ὅσοι γ' ἐπακοῦσαι τῶν σῶν λόγων ἄξιοι.

nex, electa injucundiſſima *anni parte*, cum nix tenet omnia, & Boreas multus, & nihil non concrevit glacie, & arbores ſiccae ac nudae, deſtitutaeque foliis, & prata informia, ac ſine floribus, & contracti homines inſtar valde ſenum, ad focum plerique ſunt, tum feſtos dies agis? Nec enim vel ſenibus illud tempus vel delicate viventibus commodum. SAT. Multa, mi homo, me interrogas, cum jam bibendum eſſet. Exemiſti enim mihi tempus feſti hujus diei non parvum, iſta non neceſſaria mecum philoſophando. Itaque jam iſta omitte: epulemur nunc & plaudamus, & libertate jam fruamur, deinde ludamus alea de nucibus more veteri, & reges conſtituamus, illisque obſequamur: ſic enim fidem firmavero proverbii, quod bis pueros ſenes ait fieri. SAC. Sed utinam ſitiens bibere non poſſit! ſi cui jucunda non ſunt, quae dicis. Bibamus ergo. Satis enim ad prima illa reſpondiſti. Et placet mihi deſcriptum in libro hunc noſtrum ſermonem, cum quae interrogavi ego, tum quae tu propitius reſpondiſti, legendum offerre, quotquot amicorum noſtrorum percipere tuos ſermones merentur.

CRO-

a Ὁ οὐ] Ita *Fl. J.* Sed ὃ male omiſere *Fr. B1. Ald. H. P. S. Amſt.* b Παλίμπαιδας] Καλλίπαιδας male *Fl.*
c Τῶν φίλων] Nihil varietatis invenio.

92. Ὁπότε ἡ χιὼν ἐπέχει] Χειμῶνος γὰρ τὰ Κρόνια ἤγετο. *V.*

3. Παρῄρησαι] Ἀφῄρησαι. *G.*

92. Τὸ ἀτερπέστατον] Τοῦ ἔτους hic deeſſe videtur. *F.G.*

93. Καὶ οὐδὲν ἔτι ὃ πέπηγεν ὑπὸ τοῦ κρύους] Nemo non politior magis probabit editionis Florentinae ſcripturam: καὶ οὐδὲν ἔτι ὃ οὐ πέπηγεν ὑπὸ τοῦ κρύους. *& nihil eſt, quod non concrevit gelu.* ſed pro ἔτι mallem ἐστὶ. *J.G.G.*

8. Βασιλέας χειροτονῶμεν] *Rois de la febue.* Supra c. 4. *F.G.*

18. Τῶν φίλων] Durior hic ſtylus. Ego τοῖς excidiſſe opinor. Similia tamen apud hunc credo repertum iri, quae mihi nunc nec memoria nec obſervatio ſuppeditant. *M. du S.*

Τῶν φίλων] Παρέξειν τοῖς φίλοις requiritur. Sed poteſt ſtare vulgatum, modo recte acceptum, παρέξειν nempe ſine caſu ponitur, (intellecto pronomine τισὶ vel τούτοις) & ὅσοι τῶν φίλων ἄξιοι conſtruendum. Immo ſic nihil de mutatione cogitandum. Habuimus hujusmodi conſtructionem & ellipſin non ſemel, licet haud eodem cum verbo atque hic. At ſi infra c. 21. χρυσοῦ χοίνικά γε ἡμῶν πάντων κατασκεδάσαι recte habet, hoc tanto facilius ſe tuetur. *J.F.R.*

23. Ἔπεμψα] Sic aliquoties *mittere* apud *Livium* uſurpatur, quod *Gronovii* diligentiam non effugit. *M. du S.*

33. Οὐκ ὄναρ ἐπιστὰς] Deos ac daemones mortalibus adparentes frequenter dici ἐφιστάναι, exemplis docet Rev. *J. Elſn.* ad *Act. Apoſt.* XXIII. 11. De vulgatiſſima

CRONOSOLON ſ. LEGISLATOR SATURNALIUM (q. d. Saturniſolon.)

10. HAec edicit Cronoſolon, Sacerdos Saturni & Propheta, atque legum, quae ad feſtos ipſius dies pertinent, legiſlator. Quae pauperibus facienda ſint, ea in alio deſcripta libro ad illos jam miſi: ac praeclare novi, aut illos quoque meis obtemperaturos legibus, aut ſtatim futuros poenis obnoxios, quae contra inobſequentes magnae ſane ſtatutae ſunt. Vos autem, divites, videte, ne legem violetis, neque negligenter haec imperia audiatis. Nam quicumque ita non fecerit, ille norit, non me legiſlatorem a ſe ſpretum iri, ſed Saturnum ipſum, qui me ad leges celebritati ferendas delegit, non ille per quietem adſtans, ſed nuperrime videnti vigilantique praeſens oblatus. Erat autem non compeditus, neque ſqualore oppletus, qualem pictores a nugacibus poëtis acceptum oſtendunt; ſed falcem habebat acutiſſimam, reliqua hilaris erat & validus, & paratu regio. Talis igitur formam mihi viſus eſt. Quae vero dixit, plane divina, eadem proferre apud vos juſtum eſt.

11. Nempe videns me ſevero vultu & cogitabundum inambulare, cognovit ſtatim, quod decebat Deum, triſtitiae meae cauſſam, & graviter a me paupertatem ferri,

ΚΡΟΝΟΣΟΛΩΝ.

ΤΑδε λέγει Κρονοσόλων, ἱερεὺς καὶ προφήτης τοῦ Κρόνου, καὶ νομοθέτης τῆς ἀμφὶ τὴν ἑορτήν. ἃ μὲν τοὺς πένητας χρὴ ποιεῖν, αὐτοῖς ἐκείνοις ἔπεμψα, ἄλλο βιβλίον ἐγγράψας· καὶ εὖ οἶδ' ὅτι ἐμμενοῦσι κἀκεῖνοι τοῖς νόμοις, ἢ αὐτίκα ἔνοχοι ἔσονται τοῖς ἐπιτιμίοις, ἃ κατὰ τῶν ἀπειθούντων μεγάλα ὥρισται. ὑμεῖς δὲ, ὦ πλούσιοι, ὁρᾶτε ὅπως μὴ παρανομήσητε, μηδὲ παρακούσητε τῶνδε τῶν προσταγμάτων. ὡς ὅστις ἂν οὕτω μὴ ποιήσῃ, ἴστω οὗτος, οὐκ ἐμοῦ νομοθέτου ἀμελήσων, ἀλλ' εἰς τὸν Κρόνον αὐτὸν, ὅς με προείλετο νομοθετῆσαι εἰς τὴν ἑορτὴν, οὐκ ὄναρ ἐπιστὰς, ἀλλὰ πρώην ἐγρηγορότι ἐναργὴς συγγενόμενος. ἦν δὲ οὐ πεδήτης, οὐδὲ αὐχμοῦ πλέως, οἷον αὐτὸν οἱ ζωγράφοι παρὰ τῶν ληρούντων ποιητῶν παραδεξάμενοι ἐπιδείκνυνται, ἀλλὰ τὴν μὲν ἅρπην εἶχε πάνυ τεθηγμένην· τὰ δ' ἄλλα φαιδρός τε ἦν, καὶ [a] καρτερὸς, καὶ βασιλικῶς ἐνεσκεύαστο. μορφὴν μὲν τοιόσδε ὤφθη μοι· ἃ δὲ εἶπε, πάνυ θεσπέσια, καὶ ταῦτα [b] προειρῆσθαι ὑμῖν ἄξια.

Ἰδὼν γάρ με σκυθρωπὸν, ἐπὶ συννοίας βαδίζοντα, ὥσπερ εἰκὸς ἦν θεὸν, ἔγνω αὐτίκα τὴν αἰτίαν τῆς λύπης τίς ἐστί μοι, καὶ ὡς

τὴν

a Καρτερὸς] Καρτερῶς male *Fl.* b Προειρῆσθαι] Sic dedi ex *Fl. V2. Ald. B1. S.* Προειρεῖσθαι *J. H. Fr.*

ma autem ellipſi ὄναρ pro κατ' ὄναρ, vid. ſupra T. 2. *Gall.* c. 1. f. & *Macrob.* c. 1. &c. *J.F.R.*

45. Ἐστί] Scribendum fuit εἴη. *M. du S.*

Ἐστί] Obſequerer *Solano* εἴη reſcribenti, propter adjunctum καὶ δυσχεραίνοιμι, ſi auctoritas accederet. Verum quia ſeparatim aeque dicitur, ἔγνω τίς ἐστι, quam ἔγνω τί δυσχεραίνοιμι, nec exempla deſunt diſſimilium modorum, & caſuum, in ejusmodi duplici regimine, nondum immutare quidquam audeo. Infin. & Imperat. ſic jungit *Hom.* Il. Z. 273—4. Θὲς — καὶ ὑποσχέσθαι. Mox c. 13. ap. Noſtr. μηδὲ γυμναζέσθω, μηδὲ ἀσκεῖν, & in ſeqq. D. *Paul.* ad *Rom.* XII. 14. 15. εὐλογεῖτε καὶ μὴ καταρᾶσθε. χαίρειν μετὰ χαιρόντων. &c. quamvis ibi altero membro δεῖ intelligatur; ſed habemus alia. Subjunct. & Opt. per καὶ copulata vid. T. I. *Hermot.* c. 24. & 57. *Aſin.* c. 39. med. Subjunctiv. & imperativ. μήτε ἀπόθνησκε, μήτε — δῶς σεαυτόν. Indicativ. & particip. *Diod. Sic.* XI. p. 438. ὃς μὲν ἀνεῖλεν, ὃς δ' ἐκβαλὼν ἠλευθέρωσε τὴν πόλιν. Indicativ. & optativ. ut hic, *Ptolem Hephaeſt.* L. IV. pr. ὡς Ἑλένη πρώτη ἐπενόησε, — καὶ ἐνίκησε· καὶ ὡς Ἀφροδίτης εἴη θυγάτηρ· καὶ ὡς — παῖς γεγόνοι. Quod ſi ergo & in Luciano pro commate poſt ἐστί μοι, punctum minus velis collocare, ut καὶ non ita arcte cohaereat cum ſeqq. per me licet, etſi

id

τὴν πενίαν δυσχεραίνοιμι, οὐ κατὰ τὴν ὥραν [a] μονοχίτων· καὶ γὰρ [b] κρύος, καὶ Βορρᾶς πολὺς, καὶ κρύσταλλοι, καὶ χιών· ἐγὼ δὲ ἥκιστα ἐπεφράγμην πρὸς αὐτά. ἀλλ' ὅτι καὶ τῆς ἑορτῆς πάνυ πλησιαζούσης, ἑώρων τοὺς μὲν ἄλλους παρασκευαζομένους, ὅπως θύσωσι, καὶ εὐωχήσωνται, ἐμαυτῷ δὲ οὐ πάνυ ἑορτάσιμα ὄντα. καὶ δὴ προσελθὼν ὄπισθεν, καὶ τοῦ ὠτός μου λαβόμενος, καὶ διασείσας, ὥσπερ μοι [c] προσεικάζειν εἴωθε, Τί ταῦτα, ἔφη, ὦ Κρονοσόλων, ἀνιωμένῳ ἔοικας; Οὐ γὰρ ἄξιον, ἔφην, ὦ δέσποτα, ὅταν καταράτους μὲν καὶ μιαροὺς ἀνθρώπους ὑπερπλουτοῦντας, καὶ μόνους τρυφῶντας ὁρῶ, αὐτὸς δὲ καὶ ἄλλοι συχνοὶ τῶν πεπαιδευμένων, ἀπορίᾳ καὶ ἀμηχανίᾳ σύνεσμεν; ἀλλ' οὐδὲ σὺ, ὦ δέσποτα, θέλεις παῦσαι ταῦτα, καὶ μετακοσμῆσαι πρὸς τὸ ἰσόμοιρον: τὰ μὲν ἄλλα, ἔφη, οὐ ῥάδιον ἀλλάττειν, ὁπόσα ἐκ Κλω-

qui praeter tempeſtatis rationem una tantum tunica uterer. Erat quippe frigus & Boreas multus, & glacies atque nix: ego vero minime ad iſta munitus. Sed ideo etiam quod appropinquante celebritate videbam alios comparare ſe uti ſacrificarent atque epularentur, mihi autem rem non valde feſtivam eſſe. Accedens igitur a tergo, & aure prehenſum concutiens, ut apparere mihi ſolet; *Quid hoc*, inquit, *Cronoſolon, videris afflictari? Non enim merito*, inquam, *cum ſacerrimos, & impuros homines abundare divitiis, & ſolos delicate vivere videam; ego vero, & alii eruditorum multi, in penuria & rerum omnium deſperatione verſemur? Sed neque tu, Domine, finem vis iſtis imponere, & reducere ea ad aequalitatem. Reliqua*, inquit, *mutare non eſt facile, quae a Clo-*

[a] Μονοχίτων] Sic *V2*. Μονοχιτιῶν cett. [b] Κρύος] Abeſt a *Fl.* [c] Προσεικάζειν] Sic omnes. Forſ. προσπελάζειν. marg. *J.* etiam πλησιάζειν adſcripſit.

id parvi referre puto. nam rurſ. *Ptol. Heph.* l. d. ſine majore diſtinctione, καὶ ὡς ἐρᾷ τούτου Ζεὺς, καὶ ἀποτυχὼν κεραυνοῖ. Mox ibid. praemiſſos optativos excipit indicativus, ὡς λάβοι μὲν αὐτὴν ἡ Ἥρα — δοίη δ' Ἑλένη, κλέψοι δ' αὐτὸν — ὠφέλοι δ' — Ὡς Ἡλίου θυγάτηρ ἐκ Λήδας Ἑλένη, ἐκαλεῖτο δὲ Λεοντή. Imperativ. & ſubjunct. Lucian. *Abdicat.* c. 26. f. ubi ἀνάχεσθε — καὶ μὴ ἠγήσησθε. Diſſimiles caſus *Pauſan.* Vit. Ariſtom. ipſo princip. Ἀνηκέστων (ſic enim lego pro ἀνηκάστων) κακῶν τους Μεσσηνίους κατειληφότων, καὶ ἅμα ἐς τὰ μέλλοντα οὐδὲν ἐνορῶντες — ἐγίγνωσκον. Adde *Gronov.* ad Arr. VII. c. 6. N°. 27. ubi κατ' ἀξίωσιν καὶ κάλλει aliis exemplis Graecis ac Latinis defenditur. Ac *Duker.* ad *Liv.* II. c. 23. 11. *Cort.* ad Salluſt. Catil. 21. 4. *Weſſel.* ad *Diod. Sic.* IV. c. 41. 12. Et *Elſner.* ad *Apoc.* I. 4. 5. 6. qui & p. 435. nonnulla prorſus huc facientia ex *Thucyd.* & *Pauſan.* protulit. *J. F. R.*

46. Μονοχιτιῶν] Μονοχίτων ὤν. An μονοχίτων ὢν ſcribendum pro μονοχιτιῶν. *F. G.*

Μονοχίτων] Sic recte una *V2*. reliquae Edd. Μονοχιτιῶν. Non puto tamen cum *Baifio* p. 211. ita neceſſario intelligendum, ut unica ſit amictus tunica, qui μονοχίτων dicitur; ſuperinductas tantum tunicae veſtes reſpuit ea vox, pallium Graecorum, Romanorum togam Οἰοχίτων Od. Ξ. 489. legitur. *M. du S.*

51. Παρασκευαζομένους] Hoc verbum frequens eſſe de adparatu convivii & ſacrificii, vid. ſi operae eſt, ap. Rev. *Jac. Elſn.* ad *Act. Apoſt.* X. 10. *J. F. R.*

55. Προσεικάζειν] An προσπελάζειν legendum? *F. G.*

Προσεικάζειν] Legendum προσπελάζειν, vel potius πλησιάζειν, ut N°. 20. & Ἑρμ. c. 82. *M. du S.*

Προσεικάζειν] Fateor *aſſimilandi* notionem a me conciliari cum hoc loco non poſſe. Itaque fuit cum cogitarem, legendum προσπαίζειν *alludere*. Sed mox damnavi, cum nec literae ſatis congruant, neque ſignificatio. Magis jam placet προσπελάζειν *accedere*, praeſentem ſe demonſtrare, apparere: idque interpretando expreſſi. *J. M. G.*

62. Μετακοσμῆσαι] Infra N°. 21. μετὰποιεῖν ἐς τὸ ἰσοδίαιτον. *L. K.*

75. Μάττω] Legendum eſt μὴ μάττω &c. *M. du S.*

79. Ὡς ἀγείροιεν τῇ μητρί] An hi dies adhuc patiuntur, ut liceat Græcas iſtas voces ſic Latine verſas conſpici, *ut Cybelæ matri ſeſe adjungant?* quum jam cap. 48. in *Syria Dea*, καὶ πολλαὶ μυέες ἐκ τουτέου τοῦ ἔργου τῷ ἀλεκτρυόνι ἀγείρονται recte, ut vides, & aliter verterint: quum apud *Maximum Tyr.* diſſert. tertia μηδὲν τῶν ἐν τοῖς κύκλοις ἀγειρόντων διαφέροντα, οἳ δυοῖν ὀβολοῖν τῷ προστυχόντι ἀποθεσπίζουσι, verterit Cl. *Heinſius*, *ſimilem mendicis illis, qui in triviis ſtipem colligunt, & duobus obolis obvio cuique ventura prædicunt.* At jam in *Pſeudomanti* has voces ὥσπερ οἱ τῇ μητρὶ ἀγείροντές τε καὶ ἐνθεάζοντες verterant, *eorum more qui a Cybele Deorum matre afflati conveniunt.* Cur non ſervant eundem tenorem? Certum eſt, ubi ἀγείρειν habet additum caſum tertium, illic agi de collectione pecuniaria & captu-

Clothone & Parcis aliis vobis eveniunt, quod vero ad feſtos dies attinet, paupertati veſtrae medebor. Medicina autem erit iſta. Abi, Cronoſolon, inquit, & leges mihi quaſdam ſcribe, quae facienda ſint per ſolennitatem, ne pro ſe tantum feſtos dies agant divites, ſed bona vobis ſua impertiant. Sed non novi, inquam ego.

12. *Ego vero*, inquit, *te docebo*; deinde initio ſtatim facto docuit. Deinde cum omnia jam ſcirem, *Etiam dic illis*, inquit, *Si hoc non fecerint; tum fruſtra ego falcem hanc acutam circumfero, aut ridiculus fuero, qui patrem Coelum exſecuerim, hoſce divites autem quotquot leges violaverint non caſtrem, ut* tanquam *Galli ſtipem* Magnae *Matri colligant cum tibiis & cymbalis!* Haec minatus eſt. Itaque optimum vobis fuerit leges non violaſſe!

θεῦς, καὶ τῶν ἄλλων Μοιρῶν πάσχετε· ἃ δὲ ἐπὶ τῆς ἑορτῆς, ἐπανορθώσομαι ὑμῖν τὴν πενίαν. ἡ δὲ ἐπανόρθωσις ἥδε ἔστω. Ἴθι, ὦ Κρονοσόλων, καὶ γράψον μοι νόμους τινὰς, ἃ χρὴ πράττειν ἐν τῇ ἑορτῇ, ὡς μὴ καθ' αὑτοὺς οἱ πλούσιοι ἑορτάζοιεν, κοινωνοῖεν δὲ ὑμῖν τῶν ἀγαθῶν. ἀλλ' οὐκ οἶδα, ἔφην.

Ἐγὼ, ἦ δ' ὅς, διδάξομαί σε· καὶ τὰ ἐξ ἀρχῆς ἀρξάμενος ἐδίδασκεν. εἶτα ἐπειδὴ πάντα ἠπιστάμην, [d] καὶ εἰπὲ αὐτοῖς, ἔφη, ὅτι ἢν μὴ τοῦτο ποιῶσι, [e] μάτην ἐγὼ τὴν ἅρπην ταύτην ὀξεῖαν περιφέρω, ἢ γελοῖος ἂν εἴην, τὸν μὲν πατέρα ἐκτομίαν πεποιηκὼς, τὸν Οὐρανὸν, τοὺς δὲ πλουσίους μὴ εὐνουχίζων, ὁπόσοι ἂν παρανομήσωσιν, ὡς ἀγείροιεν τῇ Μητρὶ σὺν αὐλοῖς καὶ [f] κυμβάλοις, βάκηλοι γενόμενοι. ταῦτα ἠπείλησεν. ὥστε καλῶς ἔχει ὑμῖν μὴ παραβαίνειν τοὺς θεσμούς.

NO-

d Καὶ] Non habet *J.* Habent *Fl. H. P. B1.* &c. e Μάτην] Leg. οὐ μάτην. f Κυμβάλοις] Τυμπάνοις *Graev.*

72. Ἦ δ' ὅς] Εἶπεν * αὐτός. *V.*
Ibid. Ἅρπην] Δρεπάνην. *V.*
77. Ἐκτομίαν] Εὐνοῦχον. *V.*

80. † Βάκηλοι] Βάκηλος μέγας μὲν, ἀνόητος δὲ καὶ γυναικώδης. εὐνοῦχος. ἀπόκοπος. *V.*

* Αὐτός] Αὗτος edita miſere. Forſan οὗτος in V. Sed quia nihil varietatis notavit *Solan.* accentum potius quam literam mutare ſuſtinui. *J. F. R.*

† Βάκηλοι] Βράκηλος edita. Sed quis non videt, id ad Luciani textum adcommodandum? *J. F. R.*

pturis: ſin, eſſe congregationem hominum, & huc potius cenſeo referendum locum *Maximi Tyrii*, quum ἀγείροντες proprie dicantur tales circulatores in variis rebus, ut oſtendit *Lud Creſollius* in theatro Sophiſtarum libro III. Præcipue vero nugantur, quum legem Saturni mox ſequentem λογισμοὺς παρὰ τῶν ἐπιμελουμένων Κρονίοις λαμβάνειν μηδὲ τοῦτο ἐξέστω intelligunt *rationem exigere ab iis qui res curant Saturnalitias, ne id quidem fas eſto* Quid enim? an putant Lucianum conſtruere verbum ἐπιμελούμενοι cum caſu tertio? Cur igitur mox apud eum Saturnus ſcribit cap. 25. Ὁ Ζεὺς δὲ μάλιστα τῶν τοιούτων ἐπιμελεῖται? Immo ſic quoque omnis Græcia; quæ interdum & quarto caſui id verbum adjungit, nunquam tertio. Omnino verte, *rationem exigere ab diſpenſatoribus per Saturnalia*, vel tempore Saturnalium. *J. G.*

80. Σὺν αὐλοῖς καὶ κυμβάλοις βάκηλοι γενόμενοι] Non moverem huic ſcripturae controverſiam, niſi pro κυμβάλοις ſcribendum moneret Mſ. τυμπάνοις. Nam quamvis & cymbalis uſi fuerint Galli, tympana tamen propria erant Cybelae, & ejus ſacerdotibus. Hinc & ipſa Dea & illius Prophetae ſemper cum tympanis conſpiciuntur in antiquorum monumentis. Nota hæc ſunt omnia. *J. G. G.*

Ibid. Κυμβάλοις] *Horat.* I. Od. XVIII. 13. *Sacra tene cum Berecyntio Cornu TYMPANA*, atque paſſim ap. alios tympanorum in ſacris Cybeles fieri mentionem quis neſcit? atque inde Τυμπάνοις & hic cum Cl. *Graev.* recipiendum credat. Non tam feſtine; nam & cymbalis in iisdem uſum fuiſſe, vid. *Min Fel.* Oct. p. 172. Et ex *Nonno* id docentem Rev. *F. A. Lampe* de Cymbalis vett. L. I. cap. 15. p. 91. & III. c. 17. qui L. I. p. 134. eos reprehendit qui cymbalum ac tympanum idem inſtrumentum fuiſſe putarunt. Cymbalum enim definierat in ſ. cap. 1. *inſtrumentum muſicum, ſemi rotundum, cavum, binum, & conflictu motum*, tympani autem figuram ex frequentiſſimis numis matris Deum notam eſſe: quod cum ita ſit, plura addere ſuperſedeo. *J. F. R.*

83. Νί-

ΝΟΜΟΙ ΠΡΩΤΟΙ.

Μηδένα μηδὲν μήτε ἀγοραῖον, μήτε ἴδιον πράττειν ἐντὸς τῆς ἑορτῆς, ἢ ὅσα ἐς παιδιὰν, καὶ τρυφὴν, καὶ θυμηδίαν. ὀψοποιοὶ μόνοι καὶ πεμματουργοὶ, ἐνεργοὶ ἔστωσαν. ἰσοτιμία πᾶσιν ἔστω, καὶ δούλοις, καὶ ἐλευθέροις, καὶ πένησι, καὶ πλουσίοις. ὀργίζεσθαι ἢ ἀγανακτεῖν ἢ ἀπειλεῖν μηδενὶ ἐξέστω. λογισμοὺς παρὰ τῶν ἐπιμελουμένων Κρονίοις λαμβάνειν, μηδὲ τοῦτο ἐξέστω. μηδεὶς τὸν ἄργυρον ἢ τὴν ἐσθῆτα ἐξεταζέτω· μηδὲ ἀναγραφέτω ἐν τῇ ᵃ ἑορτῇ, μηδὲ γυμναζέσθω Κρονίοις, μηδὲ λόγους ἀσκεῖν, ἢ ἐπιδείκνυσθαι, πλὴν εἴ τινες ἀστεῖοι, καὶ φαιδροὶ, σκῶμμα καὶ παιδιὰν ἐμφαίνοντες.

ΝΟΜΟΙ ΔΕΥΤΕΡΟΙ.

Πρὸ πολλοῦ τῆς ἑορτῆς, οἱ πλούσιοι γραφόντων μὲν ἐς πινάκιον ἑκάστου τῶν φίλων τοὔνομα, ἐχόντων δὲ καὶ ἀργύριον ἕτοιμον, ὅσον τῶν κατ' ἔτος προσιόντων τὸ δέκατον, καὶ ἐσθῆτα τῆς οὔσης τὴν περιττὴν, καὶ ὅση παχυτέρα ἢ κατ' αὐτοὺς κατασκευή· καὶ τῶν ἀργυρῶν οὐκ ὀλίγα. ταῦτα μὲν πρόχειρα ἔστω· τῇ δὲ πρὸ τῆς ἑορτῆς, καθάρσιόν μέν τι περιφερέσθω, καὶ ὑπ' αὐτῆς ἐξελαυνέσθω

LEGUM CAPUT PRIMUM.

13. Ne quis neque forenſe quidquam neque privatum negotium intra feſtos dies agito, niſi quae ad ludum, & delicias & voluptatem pertinent: coqui ſoli & dulciarii operoſi ſunto. Aequali jure omnes ſunto & ſervi & liberi, & pauperes & divites: iraſci, aut indignari, aut comminari nemini liceat. Rationes rerum curae alicujus creditarum exigere Saturnalibus, neque hoc liceat. Nemo argentum aut veſtem dinumerato, neque ſcribito per dies feſtos. Ne quis exerceto ſe Saturnalibus, aut orationem meditator vel habeat, niſi urbanam forte aut hilarem, quae ludum & jocum prae ſe ferat.

LEGUM CAPUT ALTERUM.

14. Diu ante ſolenne in tabella ſcribent nomen uniuscujusque amicorum divites: habebunt vero etiam pecuniam in promtu, decimam circiter annui reditus partem; & quod supereſt ipſis veſtimentorum; & quidquid eſt in reliquo apparatu pinguius quam pro fortunis illorum, ſordidiusque; de argenteis quoque non pauca. Iſta quidem in promtu ſunto. Pridie vero ſacri, circumlatis quibusdam purgaminibus, domo

ᵃ Ἑορτῇ] Ἑορτῇ γενέσθαι Fl.

86. Θυμηδίαν] Τρυφὴν, εὐφρανσίαν, τέρψιν. V.

83. Νόμοι πρῶτοι] (Diſtinguendae hae leges, ſeorſimque ſingulae imprimendae) ſcripſerat etiam *Ariſtoteles* νόμους συμποτικοὺς, teſte Athenaeo 186. B. Quamquam in Catalogo ejus operum non extet, niſi admittatur emendatio ⁱ, quam illic in *Menagii* notis habes. *M. du S.*

11. Ἐξεταζέτω, μηδὲ ἀναγραφέτω &c. μηδὲ ἀσκεῖν ἢ ἐπιδείκνυσθαι] In marg. *Ald. Weſſ.* adſcriptum erat ἐξετάζειν & ἀναγράφεσθαι, quod neſcio num varia ſit lectio, an ſuos in uſus haec verba tantum adnotare voluerit ſcriba (quod & alias factitavit) poſterius tamen ſuſpicor, quia γυμναζέσθω intactum reliquit. At imperativos & infinitivos ſic jungi nihil monſtri eſſe, vid. ad c. XI. notatum. *J. F. R.*

93. Γραφόντων — ἐχόντων] Recte, pro γραφέτωσαν, ἐχέτωσαν. Vid. ſimiliter ἀποτρεχόντων, ἀπαιτούντων c. 15. Conf. notam Cl. *Hemſterh.* ad *Dial. Mort.* X. 2. ad verb. ἀπερρίφθων pro ἀπερρίφθωσαν, & *Soldani* ad Ἐπισκ. ſ. *Contempl.* c. 14. (non 26. ut ad *Dial. Mort.* non mea culpa, adlegatur) ubi videbis ἐπαιρέσθων pro ἐπαιρέσθωσαν fruſtra ſollicitatum a viris doctis. Item nos ad *Zeux.* c. 5. N°. 6. Adde *Alciphr.* 2. 1. f. ἀλλ' αὐτοὶ μὲν χαιρόντων. Ac III. 30. f. φθονούντων δὲ οἱ πονηροὶ τῶν γειτόνων. Ibid. ep. 52. pr. ποιούντων ὅσα καὶ βούλονται. Lucianum rurſus *Jov. Trag.* c. 12. f. & alibi. *J. F. R.*

3. Καὶ ἐσθῆτα τῆς οὔσης τὴν περιττὴν] Divitiores ſolitos tenuioribus munera veſtesque mittere Saturnalibus, tangit etiam *Alciphr.* III. Ep. 57. Structura vero τὴν περιττὴν τῆς οὔσης ſcil. ἐσθῆτος, non abſimilis eſt *Ariſtophaneae*, Plut. 694. τῆς ἀθάρας πολλὴν, ubi *Kuſt.* alia ſimilia dedit. Nec multum abeunt illa *Diodor. Sic.* τῆς χώρας πολλὴν, ubi alia etiam addidit Clar. *Weſſeling.* docuitque modo τὴν πολλὴν, modo πολλὴν ſine articulo in hiſce dici. Vid. eumd. III. 240. IV. c. 28. *J. F. R.*

7. Τῇ δὲ πρὸ τῆς ἑορτῆς] *Caterum ante ſollennitatem.* Non ſufficit: nam & quum ſtatim in præcedentibus di-

mo ejiciuntor ſordes ; & avaritia, & lucri cupiditas & quae ſunt reliqua plerisque illorum familiaria. Cum vero munditias fecerint, ſacrificanto divitiarum datori Jovi, & largitori Mercurio, & magnifico Apollini. Deinde ſero veſpere legatur ipſis amicorum illud breviarium.

ἐκ τῆς οἰκίας μικρολογία, καὶ φιλαργυρία, καὶ φιλοκερδία, καὶ ὅσα τοιαῦτα ἄλλα σύνοικα τοῖς πλείστοις αὐτῶν. ἐπειδὰν δὲ καθαρὰν τὴν οἰκίαν ἐξεργάσωνται, θυόντων Διῒ πλουτοδότῃ, καὶ Ἑρμῇ δώτορι καὶ Ἀπόλλωνι μεγαλοδώρῳ. εἶτα περὶ δείλην ὀψίαν, ἀναγιγνωσκέσθω μὲν σφίσι τὸ φιλικὸν ἐκεῖνο πινάκιον.

15. Diſtributione autem ex dignitate cujusque inſtituta ante ſolem occaſum amicis mittant. Qui vero deferunt, ne plures ſint tribus aut quatuor, & quidem fidiſſimi ſervorum jam ſenes. Inſcribatur autem in tabellam, quid ſit quod mittatur, & quantum, ne ambo ſuſpectos habeant eos, qui perferunt. Servi porro, uno quisque calice epoto recurrant: plus ne poſtulent. Eruditis dupla mittuntor omnia: aequum enim, illos eſſe duplicarios. Quae ſimul cum donis nunciantur, quam moderatiſſima ſunto & pauciſſima: odioſum autem nemo quidquam eadem mittito, nec quae mittuntur laudato. Diviti dives ne quid mittito, nec convivio ſui ordinis hominem dives excipito. Quae ad mittendum de-

Καταvείμαντες δὲ αὐτοὶ κατ᾽ ἀξίαν ἑκάστῳ πρὶν ἥλιον δῦναι, πεμπόντων τοῖς φίλοις. οἱ δὲ ἀποκομίζοντες, μὴ πλείους τριῶν ἢ τεττάρων, οἱ πιστότατοι τῶν οἰκετῶν, ἤδη πρεσβύται. ἐγγραφέσθω δὲ ἐς γραμμάτιον ὅ, τι τὸ πεμπόμενον, καὶ ὅσον, ὡς μὴ ἀμφότεροι ὑποπτεύοιεν τοὺς διακομίζοντας. αὐτοὶ δὲ οἱ οἰκέται, μίαν κύλικα ἕκαστος πιόντες, ἀποτρεχόντων· ἀπαιτούντων δὲ μηδὲν πλέον. τοῖς πεπαιδευμένοις διπλάσια πάντα πεμπέσθω· ἄξιον γὰρ διμοιρίτας εἶναι. τὰ ἐπὶ τοῖς δώροις λεγόμενα, ὡς μετριώτατα, καὶ ὀλίγιστα ἔστω. [b] ἐπαχθὲς δὲ μηδεὶς [c] μηδὲν συνεπιστελλέτω, μηδὲ ἐπαινείτω τὰ πεμπόμενα. πλούσιος πλουσίῳ μηδὲν πεμπέτω, μηδὲ ἑστιάτω Κρονίοις ὁ πλούσιος τὸν ἰσότιμον. τῶν εἰς τὸ πεμφθῆναι προ-

[b] Ἐπαχθὲς] Bene *Fl. B1.* & 2. *P.* Ἀπαχθὲς male *Ald. J. H. V2. Fr. S.* [c] Μηδὲν] Μηδὲ male *Fl.*

dixit πρὸ πολλοῦ τῆς ἑορτῆς, etiam notavit tempus ante ſollennitatem. Verte *caterum die ante Soll.* Nam clare diſtinguit inter longinquius & magis propinquum tempus. *J.G.*

25. Ἀποτρεχόντων] *Recurrunto*, ad domicilium ſcil. *F.G.*

27. Διμοιρίτας] Ἀπὸ τῶν διμοιριτῶν στρατιωτῶν ἡ μεταφορά. *F.G.*

Διμοιρίτας] *Brod.* Miſcell. T. 2. p. 484. ad hunc Luciani locum haec commentatur: „ *Ammian. Marcell.* „ L. 27. — *adhibitis ſemiermibus paucis, quos Diocmitas appellant*; milites vero *διμοιρῖται nuncupati*, „ *dupla ſtipendia merent*, ut docent nonnulli: *Aeliano* „ διμοιρίτης ὁ ἡμιολοχίτης ὁ ἄρχων τοῦ ἡμιλόχου ὁ τῆς „ μοίρας. Lucianus: ἐρυμάτιον ἐφρούρεις διμοιρίτης ὤν. „ Rurſus in *Chronoſol.* — ἄξιον γὰρ διμοιρίτας εἶναι. *Arrianus*: καὶ ἐπὶ τούτῳ διμοιρίτην Μακεδόνα, καὶ δεκατάστηρον, οὕτως ὀνομαζόμενον ἀπὸ τῆς μισθοφορᾶς, ἥν τινα μείονα μὲν τοῦ διμοιρίτου, πλείονα δὲ τῶν οὐ τιμῇ στρατευομένων ἔφερεν. *Curtius* L. V. Itaque delectis equitum „ 6. millibus, trecentos, quos Dimichas appellant, „ adjungit. Dorſo hi graviora arma portabant: ceterum equis vehebantur; cum res locusque poſceret, pedeſtris acies erat. Neſcio an hic Dimoiritas, „ aut Diocmitas legere audeamus: tametſi *Ammianus* „ hos nullis pene armis inſtructos fuiſſe, literis man- „ det". Sed in *Curtio* recte jam *Dimachas* editum, qui & ἄμιπποι Graecis dicuntur, aliique ſunt quam hic διμοιρῖται. In *Ammiano* vero priore loco Diogmitae legendum, ex *Salmaſio* monuit *Freinshem.* ad *Curt.* V. c. 13. §. 8. Habuimus διμοιρίτας ap. Lucian. ter, quater, & *Suid.* ac Scholiaſt. quoque exponunt, quem vid. ad *Dial. Meretr.* IX. verſus fin. ita ut rem nimis notam putem, quam ut multa addam. Origo eſt a διμοιρία. Ita διμοιρίας λαμβάνειν, *duas praedae partes accipere*, *Dionyſ. Halic.* VIII. p. m. 544. fin. *J.F.R.*

29. Ἐπαχθὲς] Sic recte ſcribitur in *Fl. B2.* & *P.* In reliquis prave ἀπαχθές. *M. du S.*

προχειρισθέντων, φυλασσέσθω μηδὲν, μηδὲ μετάνοια εἰσίτω ἐπὶ τῇ δωρεᾷ· εἴ τις πέρυσιν ἀποδημῶν, δι' αὐτὸ ἄμοιρος κατέστη, ἀπολαμβανέτω κἀκεῖνα. Διαλυόντων δὲ οἱ πλούσιοι καὶ χρέα ὑπὲρ τῶν φίλων τῶν πενήτων, καὶ τὸ ἐνοίκιον, οἵ τινες ἂν καὶ τοῦτο ὀφείλοντες, καταβαλεῖν μὴ ἔχωσι· καὶ ὅλως, πρὸ πολλοῦ μελέτω αὐτοῖς εἰδέναι ὅτου μάλιστα δέονται.

Ἀπέστω δὲ καὶ τῶν λαμβανόντων μεμψιμοιρία, καὶ τὸ πεμφθὲν ὁποῖον ἂν ᾖ, μέγα δοκείτω. οἴνου ἀμφορεὺς, ἢ λαγὼς, ἢ ὄρνις παχεῖα, Κρονίων δῶρον μὴ δοκείτω· μηδὲ τὰς Κρονικὰς δωρεὰς εἰς γέλωτα φερέτωσαν. ἀντιπεμπέτω δὲ ὁ πένης τῷ πλουσίῳ, ὁ μὲν πεπαιδευμένος, βιβλίον τῶν παλαιῶν, εἴ τι εὔφημον, καὶ συμποτικὸν [a] ᾖ, ἢ αὐτοῦ σύγγραμμα, ὁποῖον ἂν δύνηται, καὶ τοῦτο λαμβανέτω ὁ πλούσιος πάνυ φαιδρῷ τῷ προσώπῳ, καὶ λαβὼν, ἀναγιγνωσκέτω εὐθύς· ἢν δὲ ἀπόθηται, ἢ ἀπορρίψῃ, ἴστω τῇ τῆς ἅρπης ἀπειλῇ ἔνοχος ὢν, κἂν πέμψῃ

promta fuerint, eorum nihil ſervator; neque poenitentia muneris ſubeat. Si quis ſuperiore anno abſens ea re expers liberalitatis fuerit, etiam iſta accipito. Aes etiam alienum divites pro amicis pauperibus ſolvunto, atque habitationis mercedem, ſi qui eorum hanc etiam debitam ſolvere non poſſint. Atque in univerſum diu ante hoc ipſis curae ſit, uti ſciant, qua re maxime indigeant.

16. Abeſto autem ab accipientibus etiam ingrata querela, & quidquid fuerit quod miſſum erit, magnum videatur. Vini amphora, aut lepus, aut gallina pinguis, Saturnalicium munus ne habetor. Neque munera Saturnalicia in riſum vertunto. Diviti viciſſim mittat pauper eruditus librum antiquum, ſi quis ſit boni ominis, aut convivio aptus; aut ſuum ipſius ſcriptum, qualecumque potuerit: idque accipiat dives hilari omnino vultu, & acceptum ſtatim legat; quod ſi repoſuerit aut abjecerit, ſciat falcis ſe minis obnoxium, etiamſi quantum opor-

[a] Ἢ, ἢ] Deeſt poſterius ἢ in *Fl.* Adeſt recte in cett. In αὐτοῦ autem conſpirant omnes.

50. Αὐτοῦ] In omnibus noſtris libris erat αὐτοῦ, quod ſedulo ſic mutavimus. *M. du S.*

66. Τὸ στοιχεῖον ἐξάπουν] Vid. & Λεξ. c. 4. & Ἀλ. c. 9. Haec ratio temporis obſervandi ante horas inventas, qua de re eruditiſſimam, ſed prolixiorem, quam ut hic inſeratur, *Salmaſii* diſſertationem vid. in *Plin.* Ex. 1. p. 445. ad 463. Hanc autem temporis indicationem reſpondere putat Romanorum V. vel VI. hoc eſt undecimae noſtrae, vel ipſi meridiei; qua hora convivia tempeſtiva agitari ſolita, ut moris erat diebus feſtis ac ſolemnibus, *Juvenal.*

— Quamvis ſolida hora ſuperſit
Ad ſextam.

Tertullianus. in Apol. *Saturnalibus non lavor diluculo, ſed honeſta & ſalubri hora.* Putat tamen nullam horam diei menſe Decembri, quo Saturnalia celebrabantur, ſex pedes habuiſſe; & παχυμερῶς ad rationem Atticam tempus illud a Luciano hic accommodatum. 457. a. A. Variae autem erant caenae horae; ea vulgata fuiſſe videtur, quae decem pedum ſigno notabatur. V. *Poll.* VI. 8. Haec ergo ſolita maturior, ut in feſto lautitiis deliciiſque Sacro. Ut contra cum XX. pedum in fabula Eubuli apud Athen. mentio eſt, ab avaro dictum puta; conſule, ſi lubet, *Caſaub.* ad Ath. 425. *M. du S.*

Τὸ στοιχεῖον ἐξάπουν] Quid ſit στοιχεῖον *Pollucis* verbis dicamus 6, 44. Τῇ σκιᾷ δ' ἐτεκμαίροντο καιρὸν τῆς ἐπὶ τὸ δεῖπνον ὁδοῦ, ἣν τὸ στοιχεῖον ἐκάλουν. Itaque non gnomon, ſed ipſa gnomonis, quidquid ſit, quod vice gnomonis fungitur, umbra, στοιχεῖον eſt. Quae ad hunc ipſum locum *Kuhnius*; quae ad Athenae. 6, 10. *Caſaubonus*, ex Schol. ad *Ariſtoph.* Ἐκκλησ. 647. & comicorum apud Athenaeum fragmentis; quae *Salmaſ.* Exerc. Plin. p. 446. ſeqq. de umbrarum illa dimenſione diſputant, ſi bene perpenderis, ad haec duo quaſi capita referri poſſunt: I. antiquiſſimis temporibus ſuae cujusque umbrae dimenſio fuiſſe illi videtur pro temporis indicio: qua in re, ne de climatum diverſitate dicamus, ad anni etiam tempeſtatem reſpiciendum fuiſſe, quis non videt? cum hibernae umbrae meridianae ad aeſtivas per Italiam Graeciamque in gnomone Palladii ſe habeant ut IX. ad II; initium autem & finis diei in iiſdem regionibus eodemque gnomone, hiberni, umbram habeat pedum XXIX, aeſtivi modo XXII. Vagam admodum hanc computandi rationem fuiſſe, haec ipſa res, & ſtaturae i. e. gnomonis, ac pedum cujusque i. e. menſurae diverſitas, ſatis oſtendit: ubi tamen illud non negligendum, longioris hominis longio-

oportebat miſerit. Alii vero corollas, aut turis micas mittunto. Si vero pauper veſtem, aut argentum, aut aurum ultra facultates miſerit diviti, quod miſſum erit publicum eſto, venditumque theſauro Saturni infertor: pauper vero poſtridie ejus diei plagas a divite accipito ferula in manus impacta, non pauciores quam quinquaginta ſupra ducentas.

ὅσα ἐχρῆν. οἱ δὲ ἄλλοι, οἱ μὲν στεφάνους, οἱ δὲ λιβανωτοῦ χόνδρους πεμπόντων. ἢν δὲ πένης ἐσθῆτα, ἢ ἄργυρον, ἢ χρυσὸν παρὰ τὴν δύναμιν πέμψῃ πλουσίῳ, τὸ μὲν πεμφθὲν ἔστω δημόσιον, καὶ καταπραθὲν ἐμβαλέσθω εἰς τὸν θησαυρὸν τοῦ Κρόνου· ὁ δὲ πένης ἐς τὴν ὑστεραίαν πληγὰς παρὰ τοῦ πλουσίου λαμβανέτω τῷ νάρθηκι εἰς τὰς χεῖρας, οὐκ ἐλάττους διακοσίων καὶ πεντήκοντα.

LEGES CONVIVALES.

17. Lavandi tempus, cum ſex pedum umbra fuerit. Ante balneum nuces ſunto & tali. Quo quisque forte delatus fuerit, ibi accumbito. Dignitas vel genus vel divitiae parum ad jus prius capiendi cibi conferunto. De vino eodem omnes bibunto: nec obtentui eſto diviti vel ventriculi vel capitis dolor, ut ſolus ea cauſſa de meliori bibat. Carnium diſtributio aequaliter fiat per omnes: miniſtri ad gratiam nihil cuiquam faciunto: ſed neque cunctantor, neque, quoad ipſis videtur, praetermittant

ΝΟΜΟΙ ΣΥΜΠΟΤΙΚΟΙ.

Λοῦεσθαι μὲν ὁπόταν τὸ στοιχεῖον ἑξάπουν ᾖ. τὰ δὲ πρὸ τοῦ λουτροῦ, κάρυα, καὶ πεσσοὶ ἔστωσαν. κατακείσθω ὅπου ἂν τύχοι ἕκαστος, ἀξίωμα, ἢ γένος, ἢ πλοῦτος, ὀλίγον συντελείτω ἐς [b] προνομήν. οἴνου τοῦ αὐτοῦ πίνειν ἅπαντας. μηδ' ἔστω πρόφασις τῷ πλουσίῳ, ἢ στομάχου ἢ κεφαλῆς ὀδύνη, ὡς μόνον δι' αὐτὴν πίνειν τοῦ κρείττονος. μοῖρα κρεῶν, καὶ ἴσον ἅπασιν· οἱ διάκονοι πρὸς χάριν μηδενὶ μηδέν. ἀλλὰ μηδὲ βραδυνέτωσαν, μηδὲ [c] παραπεμπέτωσαν, ἔστ' ἂν

b Προνομήν] Προνομίαν *Pell.* c Παραπεμπέτωσαν] Παραπεμπέσθωσαν *Fl.*

66. Ὁπόταν τὸ στοιχεῖον ἑξάπουν ᾖ] Τὴν ἀπὸ τῆς ἀκτῖνος τοῦ ἡλίου τῶν σωμάτων περιγραφομένην λέγει σκιὰν, οὕτω γὰρ αὐτὴν στοιχεῖον ἐκάλουν. *V.*

giores plerumque eſſe pedes &c. II. Inventis ſolariis paullo operoſioribus, de quorum aetate in primis copioſus eſt *Salmaſius*, etiam illa pedum ratio fuit expeditior, & lineis quibusdam atque ſignis in ipſa machinatione ſciotherica deſignata. Qualis in uſu fuerit Palladii aetate, ſub ſingulis menſibus operis ſui ipſe adnotavit; ac diſerte admodum explicavit *Aldus* in praefatione ad ſcriptores R. R., quae in noſtra editione locum octavum occupat. Haec qui cogitabit, non mirabitur, tempus coenae in locis comicorum, quibus a pedibus umbrae illam deſignant, fluctuare intra pedes VI. & XX. Quod ſi horis reſponderent pedes, ſequeretur quod oppido abſurdum eſt, alios quatuordecim horis maturius, vel ſerius aliis coenaſſe. Sed tempeſtatum anni, ipſorum praeſertim gnomonum, diverſitas, pedum diſcrimen vel majus admittit. Add. ſupra Ὀνειρ. c. 9. *J.M.G.*

70. Προνομήν] I. e. προνέμησιν. Vett. Codd. conſulendi. *F.G.*

Προνομήν] Mallem προνομίαν *praerogativam*, cum *Pell.* quam προνομήν, *praedam*, *pabulationem*. *J.F.R.*

74. Μοῖρα] Videtur hic aliqua vox excidiſſe. *M. du S.*

76. Παραπεμπέτωσαν] Προπεμπέτωσαν legiſſe videtur Interpres. Sed τὸ παραπεμπέτωσαν rectum eſt. Infra c. 22. καὶ μὴ τὴν ἐμφορεῖσθαι τῶν ὄψων. &c. *F.G.*

Παραπεμπέτωσαν] Locus difficilior eſt. De ferculis eſt ſermo, quae a ſervo circumferebantur, quo ſuam quisque ordine partem ſumerent, in eo duplex, ſi dolo malo ageretur, fraus fieri poterat; una, ſi ſerius ad pauperem devenirent, altera, ſi ab eo feſtinantius ſeſe proriperent. Utrique caveatur hac lege oportet. ſed quo pacto efficies ut id ex verbis quae libri noſtri hic exhibent, elicias? Si vulgatam ſcripturam ſequaris, μὴ παραπεμπέτωσαν, idem ferme erit, quod jam expreſſum eſt per μὴ βραδυνέτωσαν. Et ſic quidem cavetur ne cuiquam nimis diu faventes famuli fercula circumferentes adſtent, quo fieret ut eis major quam caeteris aut portio aut delectus ſaltem eſſet. Eumque ſenſum verba ſequentia admittunt, cum additur, ἔστ' ἂν αὐτοῖς δοκῇ, ὁπόσα χρὴ ἀποφέρειν. Hoc enim valet, παραπέμπω, *comitor*, *adſto*, &c. Vid. Ἑρμ. c. 72. διαναστάντα δὲ ἀξιῶ πράττειν τι τῶν ἀναγκαίων, καὶ ὅ σε παραπέμψει ἐς τὸ λοιπὸν τοῦ βίου. Adde Εὐχ. c. 1. παρέπεμψε χειραγογῶν. & Δικ. c. 1. ubi ventus dicitur παραπέμπειν τὰ πλοῖα. Rurſus ſi *Fl.* Editionis ſcripturam perpendas, alia prorſus ratio ineunda tibi erit.

παρα-

ἂν αὐτοῖς δοκῇ, ὁπόσα χρὴ ἀποφέρειν. μηδὲ τῷ μὲν μεγάλα, τῷ δὲ κομιδῇ μικρὰ παρατιθέσθω· μηδὲ τῷ μὲν ὁ μηρὸς, τῷ δὲ ἡ γνάθος συὸς, ἀλλ' ἰσότης ἐπὶ πᾶσιν.

Οἰνοχόος ὀξὺ δεδορκέτω ἐκ περιωπῆς ἐς ἕκαστον, καὶ ἔλαττον ἐς τὸν δεσπότην, καὶ ἐπ' ὀξύτερον ἐπακουέτω. καὶ κύλικες παντοῖαι, καὶ ἐξέστω παρέχειν ἤν τις ἐθέλῃ, φιλοτησίαν. [a] πάντες πᾶσι προπινέτωσαν, ἢν ἐθέλωσι, προπιόντες τοῦ πλουσίου. μηδὲ ἐπάναγκες ἔστω πίνειν, ἤν τις μὴ δύνηται. εἰς τὸ [b] συμπόσιον μήτε ὀρχηστὴν, μήτε κιθαριστὴν αὐτοὺς ἄγειν ἄρτι μανθάνοντα [c] ἐξέστω. ἤν τις ἐθέλῃ, σκώμματος, [d] καὶ μέτρον ἔστω τὸ ἄλυπον ἐπὶ πᾶσι. [e] πεττευέτωσαν [f] ἐπὶ καρύων· ἤν τις ἐπ' ἀργυρίῳ πεττεύσῃ, ἄσιτος ἐς τὴν ὑστεραίαν ἔστω. καὶ μενέτω καὶ ἀπίτω ἕκαστος, ὁπόταν βούληται. ἐπὰν δὲ τοὺς οἰκέτας ὁ πλούσιος εὐωχῇ, διακονούντων καὶ οἱ φίλοι σὺν αὐτῷ. τοὺς νόμους τούτους ἕκαστον τῶν πλουσίων ἐγγράψαντα ἐς χαλκῆν στήλην, ἔχειν ἐν μεσαιτάτῳ τῆς αὐλῆς, καὶ ἀναγιγνώσκειν. καὶ εἰδέναι δεῖ ὅτι ἔστ' ἂν αὕτη ἡ στήλη μένῃ, οὔτε λιμὸς, [g] οὔτε λοιμὸς, οὔτε πυρκαϊὰ, οὔτε ἄλλο χαλεπὸν

ac differant quae ferenda ſunt. Neque huic magna, alii vero oppido parva apponuntor, neque uni femur, alteri vero maxilla ſuis: ſed aequalitas eſto in omnibus.

18. Pincerna acutum cernito *velut* de ſpecula in unumquemque, & minus in dominum: & acutius etiam audito. Sunto varii generis calices. Jus eſto propinare ſi quis velit, amicitiae poculum. Propinanto omnes omnibus ſi voluerint, etiam ante divitem. Neque neceſſe ſit bibere, ſi quis non poſſit. Saltatorem aut cithariſtam tironem in convivium ne adducito. Dicti jocoſi ſi quis velit jus eſto: modus, quod nemini doleat. Super omnia alea de nucibus ludunto: ſi quis pecuniam luſerit, poſtridie eſurito. Maneat unusquisque & abeat quando lubitum ei fuerit. Si vero ſervos convivio excipiet dominus, etiam amici cum illo miniſtranto. Haſce leges unusquisque dives inſcriptas in pila aerea, in media aula habeto, atque legito. Sciendum eſt, quam diu ea pila manſerit, neque famem, neque peſtilentiam, neque incendium, neque aliud quidquam mali in eam

a Πάντες] Sic Edd. omnes. Πένητες *Gron.* *b* Συμπόσιον] *Fl.* punctum ponit poſt συμπ. *c* Ἐξέστω &c.] Varie haec & ſeqq. interpunguntur. Vid. nott. *d* Καὶ] Omittit *Fl.* *e* Πεττευέτωσαν] Πεττευέσθωσαν *Fl.* *f* Ἐπὶ καρύων] An καρύοις; ut mox ἐπ' ἀργυρίῳ; vid. addenda. *g* Οὔτε λιμὸς] Omiſſa haec duo in *Fl.*

98. *Μεσαιτάτῳ*] *Μέσῳ καὶ ὑψηλῷ. G.*

παραπέμπομαι enim non eſt *comitor*, &c. ſed *rejicio, amando* &c. Vide locum ea de re apud Noſtrum luculentum Ἑτ. Δ. XII. ubi meretrix amaſio inter alia amoris ſui ſigna hoc profert; οἶσθα ὅσους ἐραστὰς παραπεμψάμην, &c. Μηδὲ παραπεμπέτωσαν itaque erit, *neve tam cito praetereunto*, & ſic opponitur τῷ, μηδὲ βραδυνέτωσαν, non ut idem ſignificans adjungatur. Tibi, Lector, rem in medio relinquo. Ego poſteriori ſententiae magis faveo. Confer autem locum hunc omnino cum iis quae N°. 22. invenies, & N°. 32. De ὁπόσα χρὴ ἀποφέρειν vid. Συμπ. c. 38. *M. du S.*

82. Καὶ ἐπ' ὀξύτερον] Legend. videtur, καὶ ἔτι ὀξύτερον ἀκουέτω· τὸ ἐπ' ὀξύτερον non placet. *F.G.*

85. Πάντες πᾶσι προπινέτωσαν, ἢν ἐθέλωσι, προπιόντες τοῦ πλουσίου.] An non ſcripſit auctor, πένητες πᾶσι? Nam illud confuſionem inducit. Sed videtur velle dare pauperibus privilegium, ut ſi velint, primi invadere poſſint calices, ſed & remittere id poſſint. Utique πάντες non opponuntur πλουσίῳ, quod huc requiri videtur. *J.G.*

Πένητες] Cl. *Gronovii* conjecturam in textum recipere viſum eſt, quamvis omnes libri Noſtris πάντες habeant. *M. du S.*

Πάντες] *Gronovianum* πένητες *Solan.* recepit. Nihil contra nitor; ſine auctoritate tamen non audeo contextum immutare. *J.F.R.*

86. Προπιόντες] *Eraſmus* videtur legiſſe προπιόντος, dum vertit: *ubi praebiberit dives.* Sed vix poteſt locum habere; nam ſi vel pauperibus, vel omnibus ſine diſcrimine licet bibendo praeire, quomodo jam eodem ſpiritu addi poterit, divites praebibere debere? *J.F R.*

Ibid. Ἐπάναγκες] Sic ſolent Graeci. Sic etiam uſurpatur haec vox *Act.* XV. 28. *M. du S.*

89. Ἐξέ-

eam domum illis ingreſſurum. Sed ſiquando (quod quidem abſit) deſtruatur, quid illis eventurum ſit, abominamur.

οὐδὲν εἴσεισιν εἰς τὴν οἰκίαν αὐτοῖς. ἢν δέ ποτε (ὅπερ μὴ γένοιτο) καθαιρεθῇ, ἀποτρόπαιον οἷα πείσονται.

EPISTOLAE SATURNALES.

EGO SATURNO SALUTEM.

19. EQuidem jam prius tibi literis demonſtravi, quo loco eſſem, & ut prae paupertate in periculo verſarer, ne ſolus ſim expers ejus quam denunciaſti ſolennitatis: adjeceram etiam, probe commemini, vehementer eſſe rationi adverſum, alios noſtrum opibus deliciiſque adfluere, neque quidquam de his quae habent impertiri tenuioribus; alios autem enecari fame: idque inſtantibus Saturnalibus. Quando quidem vero nihil mihi tum reſcripſiſti; faciendum putavi, ut iterum de iiſdem rebus te admonerem. Decebat enim te, Saturne optime, ſublata *prius* illa inaequalitate, bonis in medio omnium poſitis, deinde imperare dies feſtos. Ut vero nunc habemus, formica *aliquis eſt*, aut came-

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΚΡΟΝΙΚΑΙ.

ΕΓΩ ΚΡΟΝΩι ΧΑΙΡΕΙΝ.

ΕΓεγράφειν μὲν ἤδη σοι καὶ πρότερον, δηλῶν ἐν οἷς εἴην, καὶ ὡς ὑπὸ πενίας κινδυνεύοιμι μόνος ἄμοιρος εἶναι τῆς ἑορτῆς, ἣν ἐπήγγελκας, ἔτι καὶ τοῦτο προσθεὶς (μέμνημαι γὰρ) ἀλογώτατον εἶναι, τοὺς μὲν ἡμῶν ὑπερπλουτεῖν, καὶ τρυφᾶν, οὐ κοινωνοῦντας ὧν ἔχουσι τοῖς πενεστέροις, τοὺς δὲ λιμῷ διαφθείρεσθαι· καὶ ταῦτα, Κρονίων ἐνεστώτων. ἐπεὶ δέ μοι τότε οὐδὲν ἀντεπέστειλας, ἡγησάμην δεῖν αὖθις ἀναμνῆσαί σε τῶν αὐτῶν. ἐχρῆν γάρ σε, ὦ ἄριστε Κρόνε, τὸ ἄνισον τοῦτο ἀφελόντα, καὶ τὰ ἀγαθὰ ἐς τὸ μέσον ἅπασιν καταθέντα, ἔπειτα κελεύειν ἑορτάζειν. [a] ὡς δὲ νῦν ἔχομεν, μύρμηξ [b] ἢ κάμη-

a ῾Ως δὲ] Sic *Fl. Ald. J. H. B1. P.* ῾Ως καὶ *S.* b ῍Η] Ita, ut *Jenſius* voluit, eſt in *Fl.* L. & *Coll.* at reliquae ἡ habebant.

19. * Μύρμηξ ἢ κάμηλος] Ἐπὶ τῶν μικροῖς μεγαλαυχουμένων ἡ παροιμία. *V.*

* Μύρμηξ ἢ] In Edit. haec ad verba ὡς δὲ νῦν ἔχομεν relata legebantur, quod tamen & ſic in V. fuiſſe ſuſpicor, quum varietatem non adnotarit Noſter. *J. F. R.*

89. Ἐξέστω] An ſic legend. σκώπτειν ἐξέστω, ἤν τις ἐθέλῃ, καὶ σκώμματος μέτρον ἔστω τὸ ἄλυπον. *F. G.*

Ἐξέστω] *Fl.* ſic dividit: Μήτε ὀρχηστὴν μήτε κιθαριστὴν αὐτοὺς ἄγειν. ἄρτι μανθάνοντα ἐξέστω, ἤν τις ἐθέλῃ, σκώμματος μέτρον ἔστω. τὸ ἄλυπον ἐπὶ πᾶσι· πεττευέσθωσαν &c. *B1.* vero: εἰς τὸ συμπόσιον μήτε ὀρχηστὴν μήτε κιθαριστὴν αὐτοὺς ἄγειν ἄρτι μανθάνοντα ἐξέστω, ἤν τις ἐθέλῃ. σκώμματος δὲ μέτρον ἔστω, τὸ ἄλυπον. ἐπὶ πᾶσι πεττευέτωσαν &c. *Junt.* autem ſic: εἰς τὸ συμπόσιον. μήτε ὀρχηστὴν, μήτε κιθαριστὴν αὐτοὺς ἄγειν ἄρτι μανθάνοντα. ἐξέστω, ἤν τις ἐθέλῃ, σκώμματος. καὶ μέτρον ἔστω τὸ ἄλυπον, cum qua *Par.* fere conſentit. *Solanus* diſtinctionem *Juntinae* mutavit. *Geſnerus* aliter: hunc igitur quantum poſſumus ſequemur, ut Latinis Graeca reſpondeant. *J. F. R.*

1. Οὔτε λοιμὸς] Obverſabatur menti ſcribentis haec Luciani Amuletum Alexandri, de quo legiſti illic c. 36. *M. du S.*

7. Ἐν οἷς εἴην] Recte vertitur: *in quo ſtatu eſſem. Diod. Sicul.* XIV. c. 48. f. Καὶ τὰ μὲν περὶ Διονύσιον ἐν τούτοις ἦν. Iterum ib. c. 71. f. ac frequenter alibi. Et ita in *Epiſt. ad Philip.* IV. 11. ἔμαθον, ἐν οἷς εἰμι αὐτάρκης εἶναι. Ubi *L. Bos* & haec Luciani verba addit. Noſter ſupra *Peregr.* c. 16. ἐν ἅπασιν ἀφθόνοις ἦν. *J. F. R.*

16. Τὸ ἄνισον τοῦτο ἀφελ.] Spectavit hanc æquationem Plato, & ante eum Lycurgus inſtituit. *Cic.* L. III. offic. *G. C.*

19. ῾Ως δὲ νῦν] Legendum forſ. ὡς γὰρ νῦν. Edit. *Baſil.* ὡς δὲ habet. *F. G.* Adſentirer, ſi libri addicerent.

μηλος, ὡς ἡ παροιμία φησί. μᾶλλον δὲ τραγικὸν ὑποκριτὴν ἐννόησον, θατέρῳ μὲν τοῖν ποδοῖν ἐφ' ὑψηλοῦ βεβηκότα, [a] οἷον εἰσιν οἱ τραγικοὶ ἐμβάται· ὁ δ' ἕτερος ἀνυπόδετος ἔστω. εἰ τοίνυν βαδίζοι οὕτως ἔχων, ὁρᾷς ὅτι ἀναγκαῖον αὐτῷ, ἄρτι μὲν ὑψηλῷ, ἄρτι δὲ ταπεινῷ γενέσθαι, καθ' ὁπότερον ἂν πόδα προβαίνῃ; τοσοῦτον κἀν τῷ βίῳ ἡμῶν τὸ ἄνισον. καὶ οἱ μὲν ὑποδησάμενοι [b] ἐμβάτας, τῆς τύχης χορηγούσης, ἐντραγῳδοῦσιν ἡμῖν· οἱ πολλοὶ δὲ πεζῇ καὶ χαμαὶ βαδίζομεν, δυνάμενοι ἂν, εὖ ἴσθι, μὴ χεῖρον αὐτῶν ὑποκρίνεσθαι, καὶ διαβαίνειν, εἴ τις καὶ ἡμᾶς ἐνεσκεύασε παραπλησίως ἐκείνοις.

Καίτοι ἀκούω τῶν ποιητῶν λεγόντων, ὡς τὸ παλαιὸν, οὐ τοιαῦτα ἦν τοῖς ἀνθρώποις τὰ πράγματα, σοῦ ἔτι μοναρχοῦντος. ἀλλ' ἡ μὲν γῆ ἄσπορος καὶ ἀνήροτος ἔφυεν αὐτοῖς τὰ ἀγαθὰ, δεῖπνον ἕτοιμον ἑκάστῳ ἐς κόρον· ποταμοὶ δὲ, οἱ μὲν οἶνον, οἱ δὲ γάλα, εἰσὶ δὲ οἳ καὶ μέλι ἔρρεον. τὸ δὲ μέγιστον,

lus, ut eſt in proverbio. Quin tu tragicum mihi actorem cogita, altero quidem pede alte calceatum, quales ſunt cothurni tragici: alter vero *ejus* pes diſcalceatus ſit. Si jam eo habitu ingrediatur, vides neceſſe illi eſſe, ut modo excelſus ſit, modo humilis, prout hoc vel illo pede procedat. Tanta etiam eſt in vita noſtra inaequalitas. Alii induti cothurnis a fortuna ſuppeditatis, tragico nos faſtu conculcant. Nos autem vulgus pedibus & humi ingredimur, qui poſſemus, bene noris, non deterius illis agere, & gradum grandire, ſi quis nos etiam ſimiliter atque illos inſtruat.

20. Quamquam audio poëtas dicere, olim non ſic fuiſſe res hominum, te adhuc rerum potiente: ſed tellurem ſine ſemine atque aratro genuiſſe ipſis bona, paratas unicuique ad ſatietatem usque epulas. Fluvios autem vino partim, partim lacte fluxiſſe: fuiſſe etiam, qui melle. Quod vero ma-

a Οἷον] Sic *Fl. Ald. Fr. B1.* & 2. *H. P. S.* Οἷοί εἰσιν *J.* & *V2.* *b* Ἐμβάτας] Edd. comma ante h. v. habent quod ſuſtulit *Solan.* Sed innumera & ego ſuſtuli, quod ubique monere, ſupervacuum.

23. Ἐμβάται] Τὰ ξύλα ἃ ἐμβάλλουσιν ὑπὸ τοὺς πόδας, ἵνα φανῶσι μακρότεροι. *V.*

Poteſt tamen vel ſine iis ita legi, quia perfacilis eſt in hiſce & ſolemnis permutatio, & ſine neceſſitate etiam mox bis δὲ rurſum conſequitur; verumtamen, cum uſitatiſſimum ſit Noſtro, in narrando ſic δὲ connectere, nil audeo mutare. Sic infra c. 23. ἑορτὴν δὲ, εἰ δὲ — ἡμεῖς δὲ. Deinde ibid. τῇ κύνα δὲ — τὸ νῦν δὲ — μᾶλλον δὲ. Et ſingulis fere Dialogis. *J.F.R*

Ὡς δὲ νῦν ἔχομεν, μύρμηξ ἢ κάμηλος, ὡς ἡ παροιμία φησί. &c.] Queritur hic Pauper, quod tam male diviſa ſint inter homines bona, ut, dum alii opibus affluunt, alii omnino careant: rem autem hanc ita eſſe comparatam, ac ſi quis altero pede cothurnatus, altero plane non calceatus, nunc valde procerus, nunc humillimus videatur. Ad id utitur proverbio μύρμηξ ἢ κάμηλος. ſic namque in omnibus editionibus legitur, nec aliter ab paroemiographis adduci iſtud video, & quidem ex hoc Luciani loco. Ego vero nullus dubito, quin proverbium genuinum ſit, Μύρμηξ ἢ κάμηλος, atque ita demum recte poteſt proverbialiter adhiberi de rebus maxime inaequalibus. Quae enim ἀνισότερα, quam formica & camelus? Id ergo Lucianus noſter, ſive Pauper, ait, Si univerſum humanum genus reſpicias, & in eo pauperes ac divites, videre te vel μύρμηκας, vel καμήλους, putes: tanta eſt inter univerſos conditionis & fortunarum inaequalitas. *J.J.*

Ibid. Μύρμηξ ἢ κάμηλος] Dicitur hoc proverbium de vehementer inaequalibus. *G.C.*

Ibid. Ἢ] Cl. *Jenſii* emendationem confirmant L. *Coll.* & *Fl.* In reliquis impreſſis prave legitur ἡ. *M. du S.*

Μύρμηξ ἢ κάμηλος] Plus certe ſalis ineſt, ſi jam cum Cl. *Jenſio* ἢ legis. Immo quum comparatio inſtituitur inter inaequalia, ἢ requiritur, ut ſenſus ſit, *modo formica, modo camelus*; & ſic plane reſpondebit ſequenti, *modo excelſus, modo humilis.* Quare ἢ vel invitis Codd. & Edd. recepiſſem. Sed quum tres libros habeamus ita exhibentes, tanto magis certiſſimae *Jenſii* conjecturae obſecundandum; quae eo melior, ſi nullam vidit Edd. ſic habere; nam *Fl.* omnino habet illud ἢ, quam non videtur inſpexiſſe, quum tamen alibi conſuluerit. *J.F.R.*

22. Οἷοί] Sic recte *Ven.* 2. ut N°. 24. ne te longius amandem. In reliquis Impreſſis οἷον. *M. du S.*

Οἷοί εἰσιν οἱ τραγικοὶ ἐμβάται] Nondum recipio Ve-

maximum; illos ipſos homines ajunt fuiſſe aureos, paupertatem vero nec omnino ad illos acceſſiſſe. At nos contra ea ipſi quidem vix plumbum videamur merito, aut ſi quid illo vilius: victus autem cum labore pleriſque contingit: caeterum paupertas, & conſilii inopia, & deſperatio, & illud *hei mihi!* &, *unde nanciſcar?* &, *heu fortunam!* talia apud nos quidem pauperes plurima. Ac minus ea indigne, bene noris, ferremus, niſi divites in tanta eſſe felicitate videremus: qui tantum cum aurum atque argentum incluſerint, veſtes autem quot? habeant, mancipiaque & currus, & vicos totos, & agros, & magnam quidem vim ſingulorum poſſideant; tantum abeſt ut eorum quidquam nobis impertiant, ut neque adſpicere de plebe homines dignentur.

21. Iſta nos praeſertim, Saturne, angunt, & intolerabile arbitramur; iſtum quidem jacentem in purpura tot in bonis

αὐτοὺς ἐκείνους φασὶ τοὺς ἀνθρώπους χρυσοῦς εἶναι, πενίαν δὲ μηδὲ τὸ παράπαν αὐτοῖς πλησιάζειν. ἡμεῖς δὲ αὐτοὶ μὲν οὐδὲ μόλιβδος ἂν εἰκότως δοκοίημεν, ἀλλ' εἴτι καὶ [c] τούτου ἀτιμότερον· ἡ τροφὴ δὲ μετὰ πόνων τοῖς πλείστοις, ἡ πενία δέ, καὶ ἀπορία, καὶ ἀμηχανία, καὶ τό, οἴμοι, καὶ τό, πόθεν ἄν μοι γένοιτο, καὶ, ὢ τῆς τύχης, πολλὰ τοιαῦτα παρὰ [d] γοῦν ἡμῖν τοῖς πένησι· καὶ ἧττον ἄν, εὖ ἴσθι, ἠνιώμεθα ἂν ἐπ' αὐτοῖς, εἰ μὴ τοὺς πλουσίους ἑωρῶμεν τοσαύτῃ εὐδαιμονίᾳ συνόντας, οἳ τοσοῦτον μὲν χρυσόν, τοσοῦτον δὲ ἄργυρον ἐγκλεισάμενοι, ἐσθῆτας δὲ ὅσας ἔχοντες, ἀνδράποδα δέ, καὶ ζεύγη, καὶ συνοικίας, καὶ ἀγρούς· πάμπολλα δὲ ταῦτα ἕκαστα κεκτημένοι, οὐχ ὅπως [e] οὐ μετέδοσαν ἡμῖν ποτε αὐτῶν, ἀλλ' οὐδὲ προσβλέπειν τοὺς πολλοὺς ἀξιοῦσι.

Ταῦτα ἡμᾶς μάλιστα ἀποπνίγει, ὦ Κρόνε, καὶ ἀφόρητον ἡγούμεθα τὸ πρᾶγμα· τὸν μὲν ἐφ' ἀλουργίδων κατακείμενον, τοσούτοις ἀγαθοῖς

c Τούτου] Τούτων *P.* At prius recte *Fl. J.* ac cett. d Γοῦν] Nihil variet. inveniri addidit *Solan.* e Οὐ] Omittit negationem *Fl.*

62. Ἐφ' ἀλουργίδων] Πορφυρῶν χλαμύδων. *V.*

Venetarum οἷοί εἰσιν, licet τραγικοὶ ſequatur. Supra *Jov. Conf.* c. 18. med. οἷον ἀνδροφόνους. Sed nemo dubitat, quin adverbii vice ſaepiſſime fungatur. Verum quia infra c. 24. οἷοί εἰσιν omnes praeferunt, poſſit & hic ita legi. *Solan.* ἐμβάδες corrigit: ego nondum; nam & mox rurſus ὑποδησάμενοι ἐμβάτας. Conf. ſupra *Adv. Indoct.* c. 6. f. Et *Jov. Trag.* c. 41. ubi tamen male in textu operae dedere τοὺς ἐμβάδας pro ἐμβάτας, & ibid. in nota ad Schol. male αἱ ἐμβάται, pro οἱ. *J.F.R.*

24. Ἀνυπόδετος] Sic hic omnes libri Noſtri. Vid. Ὀν. c. 16. *M. du S.* Sed ἀνυπόδητος *Lyſ.* p. m. 511. *J.F.R.*

36. Οὐ τοιαῦτα &c.] *Heſiod.* Ἐργ. 116. *M. du S.*

38. Ἄσπορος &c.] *Hom.* Od. I. 109. *M. du S.* Sed alia & ibi conſtructione *Homerus*, nempe ἄσπαρτα καὶ ἀνήροτα πάντα φύονται. At ſolere Noſtrum haec mutare, vid. ſupra ad c. 7. Et φύω ita recte tranſitive conſtruitur. *Long. Paſt.* III. p. 103. Ed. *Moll.* τοῦτο τὸ μῆλον ἔφυσαν ὧραι. Noſter ſupra *Icarom.* c. 28. φύει πώγωνα, *alit barbam.* Et ipſe *Hom.* Odyſſ. H. 119. Ζεφυρίη πνείουσα τὰ μὲν φύει, *Zephyreus ſpirans haec creſcere facit.* *J.F.R.*

42. Χρυσοῦς εἶναι] *Heſiod.* Ἐργ. 109. Primo obſerva εἶναι de praeterito hic uſurpari. Deinde memento, quid ad cap. 7. notatum ſit. *M. du S.*

46. Τούτου] Ed. *P.* mutavit hanc vocem fecitque τούτων. *M. du S.*

50. Παρὰ γοῦν] Forſan γε maluit *Solan.* Sed ſatis poteſt vulgatum ſtare, pro *certe quidem* acceptum, quo ſenſu frequenter, poni ſatis docuit *Budd.* in Commentt. p. 475. Conf. mox c. ſeq. ἄρτων γοῦν. *J.F.R.*

54. Ὅσας ἔχοντες] An τόσας; pro τοσαύτας. Vett. Codd. inſpiciendi. *F.G.* Nil varietatis invenio. Nec deſidero; nam ὅσας interrogative acceptum belle ſe habet, ſive exclamantis more malis, parum refert, prorſus ut in *Dial. Mort.* II. fin. ὅσου μὲν ἐγὼ χρυσοῦ Σ. ὅσης δ' ἐγὼ τρυφῆς. Neque ὅσας hic nectendum cum praemiſſo τοσοῦτον, quaſi *tantum*, *quantum* ſignificaret, ut ſaepe ſolet; idque *Gujetum* in errorem induxit, quod minus mirarer, ſi ὅσον legeretur; at quum ipſe caſus ac numerus diverſus ſeparationem indicaret, facilis erat diſtinctio. *J.F.R.*

55. Συνοικίας] *Inſulas.* *F.G.* Bene. At ſupra, *vicos* voluit Idem. Me ibi non refragante, quod illic parum interſit. *J.F.R.*

68. Θυ-

θοῖς ἐντρυφᾶν ἐρυγγάνοντα, καὶ ὑπὸ τῶν συνόντων εὐδαιμονιζόμενον, ἀεὶ ἑορτάζοντα. ἐμὲ δὲ, καὶ τοὺς ὁμοίους, ὀνειροπολεῖν, εἴ ποθεν ὀβολοὶ τέσσαρες γένοιντο, ὡς ἔχοιμεν ἄρτων γοῦν ἢ ἀλφίτων ἐμπεπλησμένοι καθεύδειν, κάρδαμον, ἢ θύμον, ἢ κρόμμυον ἐπιτρώγοντες. ἢ τοίνυν ταῦτα, ὦ Κρόνε, ἀλλάττειν, καὶ μεταποιεῖν ἐς τὸ ἰσοδίαιτον, ἢ τὸ ὕστατον, αὐτούς γε ἐκείνους κελεύειν τοὺς πλουσίους, μὴ μόνους ἀπολαύειν τῶν ἀγαθῶν, ἀλλὰ ἀπὸ μεδίμνων τοσούτων, χρυσίου χοίνικά γε [a] ἡμῶν πάντων κατασκεδάσαι. ἀπὸ δὲ ἱματίων, ὅσα κἂν ὑπὸ σητῶν διαβρωθέντα, οὐκ ἂν αὐτοὺς ἀνιάσειε· ταῦτα γοῦν πάντως ἀπολλύμενα, καὶ ὑπὸ τοῦ χρόνου διαφθαρησόμενα, ἡμῖν δοῦναι περιβαλέσθαι μᾶλλον, ἢ ἐν ταῖς κοιτίσι, καὶ κίσταις, εὐρῶτι πολλῷ κατασαπῆναι.

Καὶ μὴν καὶ δειπνίζειν ἕκαστον, ἄρτι μὲν τέσσαρας, ἄρτι δὲ πέντε τῶν πενήτων παραλαμβάνοντας· μὴ μέντοι ἐς τὸν νῦν τρόπον τῶν δείπνων, ἀλλ' ἐς τὸ δημοτικώτερον, ὡς ἐπίσης μετέχειν ἅπαντας, καὶ μὴ τὸν μὲν ἐμφορεῖσθαι τῶν ὄψων, καὶ τὸν οἰκέτην περιμένειν ἑστῶτα, ἔστ' ἂν ἀπαγορεύσῃ ἐσθίων· ἐφ' ἡμᾶς δὲ ἐλθόντα, ἔτι παρασκευαζομένων

delicias agere ructantem, & beatum praedicari a familiaribus, perpetuosque dies feſtos agere: me vero ac mei ſimiles hoc ipſum per quietem etiam & in ſomnis curare, unde quatuor confiant oboli, ut pane certe aut pulte oppleti, adhibito naſturtii aut porri aut cepae obſonio, ire cubitum queamus. Aut igitur haec immuta, Saturne, & reduc ad aequalitatem, aut, quod extremum eſt, ipſis illis divitibus impera, ne ſoli fruantur bonis illis, ſed de tot modiis auri choenicem certe in nos omnes ſpargant: de veſtibus autem tantum, quantum a tineis ſi corrodatur, aegre non ferant; haec ergo omnino peritura, & corrumpenda a tempore, nobis uti dent induenda potius, quam in arcis ac ciſtis multo ſitu computreſcant.

22. Verum etiam coena excipere illos *jube* aſſumtos modo quatuor, modo quinque pauperum, non tamen praeſenti modo coenarum, ſed populari magis ratione, ut ex aequo participes ſint univerſi; nec alter quidem obſoniis ſe ingurgitet, manente ſervo atque adſtante, donec ille edere non amplius poſſit; ad nos vero cum venerit *idem*

a Ἡμῶν πάντων] Sic omnes.

73. (1) Χοίνικα] Εἶδος μέτρου. *V.*
75. Σητῶν] Σκωλήκων. *V.*
79. Κοιτίσι καὶ κίσταις] Κίστη καὶ κίστις, θήκη, ἀγγεῖον ἐν ᾧ τὰ βρώματα κεῖται, (2) ἢ ἱμάτια τινά. τὸ τ' ἀντὶ τοῦ θ. κίστη γὰρ . . . οἱ δὲ τετραγώνους κίστας ἐτεκτήναντο πρὸς (3) ἀνδρῶν ὑποδοχήν. *V.*

(1) Χοίνικα] Σχίσκη edita ridicule.
(2) Ἤ] Emendatio *Solani* pro vulgato καὶ, quam ſecutus ſum, etſi non addit unde habeat. *J.F.R.*
(3) Ἀνδρῶν] Sic etiam V.

68. Θύμον] *Cepam agreſtem, bulbum.* F.G.
Ibid. Ἐπιτρώγοντες] Ἐπιτράγοντες forſan. *F.G.* Non capio cur derivatum a τρώγω *comedo*, *adrodo* hic ſit mutandum. *J.F R.*
74. Ἡμῶν πάντων] Ἡμῖν πᾶσι requireretur. Sed hoc longius a ſcriptura abit, nec veroſimile eſt in ſtructura tam vulgari omnes pariter aberraſſe. Quare ἡμῶν πάντων abſolute accipiendum. Vid. ſupra c. 9. v. ult. *J.F.R.*
79. Ἐν ταῖς κοιτίσι, καὶ κίσταις] Cave vertas κοιτίσ., *cubiculis*: ſunt enim *arculae*, in quibus mundus muliebris, corporis ornamenta, veſteſque pretioſiores recondi ſolebant. *Heſych.* Κοιτὶς, ἡ μικροτέρα κίστη, ἐν ᾗ γυναικεῖος κόσμος ἀπετίθετο. Adde etiam *Pollucem* X. 31. *L. BOS.*
97. Ἡμῶν] L. & *Fl.* recte. In reliquis impreſſis ὑμῶν. quamvis in verſione ſit *noſtrum.* quam ſupine! *M. du S.*

13. Τὸ τάριχος ἐς τὴν φακῆν] Non minus enim hoc abſurdum, quam τὸ ἐπὶ τῇ φακῇ μύρον, quo proverbio uſum *Varronem* in Satira docet *Gellius* 13, 28. & uſus eſt *Cicero* ad Att. I, 19. de rerum hominumque copulatione abſurda. In ἀναισθήτου charactere apud *Theophraſtum* eſt φακῆν ἕψων δὶς ἅλας εἰς τὴν χύτραν ἐμβαλὼν ἄβρω-

idem ſervus, adhuc parantibus nobis manum injicere, praetereat, oſtenſa modo patina, aut quantum eſt placentae reliquum; neque ut illato porco carptor hero quidem apponat dimidium ipſum cum capite, reliquis vero involuta oſſa offerat. Praecipere porro *illos jube* pocillatoribus, ne expectent dum ſepties bibere unusquisque noſtrum poſtulaverit; ſed cum ſemel juſſerit, infundere ſtatim, & tradere, non minus quam hero, magnum plenumque calicem. Vinum vero ipſum convivis omnibus unum idemque eſſe *impera*; ubi enim ſcriptam eſſe illam legem, ut alter vino odorato inebrietur, mihi autem a muſto rumpatur venter?

23. Haec ſi correxeris, Saturne, tum demum ut vita vita ſit, & feſti dies ſint feſti, effeceris. Sin minus, feſtos illi dies obeant: nos vero ſedebimus vota facientes, ut, cum e balneo redeant, puer everſam illis fregerit amphoram; coquus autem nidore jus corruperit, & aliud agens piſculentam muriam infuderit lenticulae; ut irrepens canis totum farcimen, occupatis alia

ὡς [b] ἐπιβάλοιμεν τὴν χεῖρα, παραμείβεσθαι, δείξαντα μόνον τὴν λοπάδα, ἢ ὅσον ἐπὶ τοῦ πλακοῦντος τὸ λοιπόν· μηδὲ ἐσκομισθέντος συὸς, διανέμοντα, τῷ μὲν δεσπότῃ παρατιθέναι τὸ ἡμίτομον ὅλον σὺν τῇ κεφαλῇ, τοῖς δὲ ἄλλοις ὀστᾶ φέρειν ἐγκεκαλυμμένα. προειπεῖν δὲ καὶ τοῖς οἰνοχόοις μὴ περιμένειν, ἔστ' ἂν ἑπτάκις αἰτήσῃ πιεῖν [c] ἡμῶν ἕκαστος, ἀλλὰ ἢν ἅπαξ κελεύσῃ, αὐτίκα ἐγχέαι, καὶ ἀναδοῦναι μεγάλην κύλικα ἐμπλησαμένους, ὥσπερ τῷ δεσπότῃ. καὶ τὸν οἶνον δὲ αὐτὸν πᾶσι τοῖς συμπόταις ἕνα καὶ τὸν αὐτὸν εἶναι· ἢ ποῦ γὰρ γεγράφθαι τοῦτον τὸν νόμον, τὸν μὲν ἀνθοσμίου μεθύσκεσθαι, ἐμοὶ δὲ [d] ὑπὸ τοῦ γλεύκους διαῤῥήγνυσθαι τὴν γαστέρα;

Ἢν ταῦτα ἐπανορθώσῃς, καὶ μετακοσμήσῃς, ὦ Κρόνε, βίον μὲν τὸν βίον, ἑορτὴν δὲ τὴν ἑορτὴν ἔσῃ πεποιηκώς· εἰ δὲ μὴ, ἐκεῖνοι μὲν ἑορταζόντων· ἡμεῖς δὲ καθεδούμεθα, εὐχόμενοι, ἐπειδὰν λουσάμενοι ἥκωσι, τὸν παῖδα μὲν αὐτοῖς ἀνατρέψαντα τὸν ἀμφορέα, κατάξαι· τὸν μάγειρον δὲ τὸν ζωμὸν κνισῶσαι, καὶ ἐπιλαθόμενον, τὸ τάριχος μὲν ἐς τὴν φακὴν ἐμβαλεῖν τῶν ἰχθύων· τὸν κύνα δὲ [e] παρεισπεσοῦσαν τόν τε [f] ἀλλάντα ὅλον κατα-

b Ἐπιβάλοιμεν] Ἐπιβάλλοιμεν *Schol.* At vulgatum tenet *Fl. Fr. J. P.* & *Coll.* cum cett. *c* Ἡμῶν] Recte ſic *Fl. P.* & L. Ὑμῶν male *J. H. Ald. V2. Fr. B1. S.* *d* Ὑπὸ] Recte Edd. Ἀπὸ *Schol.* *e* Παρεισπεσοῦσαν] Sic & *Fl.* cum *J. P.* &c. *f* Ἀλλᾶντα] Lege ἀλλᾶντα. *Schol.* ἀλλάντα.

89. (4) Παραμείβεσθαι] Γράφεται (5) ἐπιβάλοιμεν, τῇ λοπάδι δηλονότι, ἢ τῷ πίνακι. *V.*
3. Ἀνθοσμίου] Εὐόσμου οἴνου, (6) καὶ ἡδέος. *V.*
4. Ἀπὸ τοῦ γλεύκους διαῤῥήγνυσθαι] Ἀποστάλαγμα τῆς σταφυλῆς πρὶν πατηθῆ. *V.*
15. Τὸν δὲ ἀλλάντα] Ἀλλᾶς εἶδος (7) ἐντέρου ἐσκευασμένου· καὶ ἀλλαντοπώλης ὁ ταῦτα πωλῶν. *V.*

(4) Παραμείβεσθαι] Τῇ λοπάδι παραμείβεσθαι editum ante. Delevit priora *M. du S.*
(5) Ἐπιβάλοιμεν] Ita dedit *Solan.* (pro vulgato ἐπιβάλλοιμεν) adſcripſitque: ſic etiam C. Locus eſt ex aliquo Scriptore deſumptus.
(6) Καὶ ἡδέος] Haec verba in Edd. omiſſa, inſerta ex V.
(7) Ἐντέρου] Reſtitutum ex Cod. Vulgatum ἕτερον ἐσκευασμένον, miſere. *J. F. R.*

ἄβρωτον ποιῆσαι. Communis ergo valde cibus lenticula. *J. M. G.*
14. Τῶν ἰχθύων] Hoc gloſſema videtur. *F. G.*
15. Παρεισπεσοῦσαν] Hic certe nolim παρεισπαίσασαν reponere, quod alii vellent, qui ἐπεισπέσας ubique in ἐπεισπαίσας mutant. Vid. ſupra *Dial. Meretr.* XV. N°. 65. Adde *Diod. Sic.* IV. p. 256. παρεισπεσὼν ἐντὸς τῶν πυλῶν. Eumdem XII. c. 43. a. m. παρεισέπεσεν εἰς τὸ χωρίον. Et XIV. c. 51. p. 683. παρεισπεσόντες γὰρ ἐντὸς τοῦ τείχους, καὶ δοκοῦντες ἤδη κυριεύειν. Item c. 53. παρεισέπεσεν εἰς τὴν πόλιν. Ac perſaepe alibi. Quin & alia compoſita a πίπτω *invadendi, irruendi* poteſtate invenias iis in temporibus collocata, quae a παίω corrupta dici nequeant, ut ap. *Herodian.* III. 4. 9. παρ-

καταφαγεῖν, περὶ τ' ἄλλα τῶν ὀψοποιῶν ἐχόντων, καὶ τοῦ πλακοῦντος τὸ ἥμισυ. τὸν ὗν δὲ, καὶ τὴν ἔλαφον, καὶ τὰ δελφάκια μεταξὺ ὀπτώμενα, τὸ ὅμοιον ποιεῖν, ὅπερ Ὅμηρος περὶ τῶν ἡλίου βοῶν φησι· μᾶλλον δὲ μὴ ἕρπειν μόνον, ἀλλ' ἀναπηδήσαντα φεύγειν εἰς τὸ ὄρος αὐτοῖς ὀβελοῖς· καὶ τὰς ὄρνις δὲ τὰς παχείας, καίτοι ἀπτέρους ἤδη οὔσας, καὶ ἐσκευασμένας, [a] ἀναπταμένας οἴχεσθαι καὶ [b] ταύτας, ὡς μὴ μόνοι ἀπολαύοιεν αὐτῶν.

Ὃ δὴ μάλιστα αὐτοὺς ἀνιάσειε, τὸ μὲν χρυσίον μύρμηκάς τινας, οἵους τοὺς Ἰνδικοὺς, ἀνορύττοντας ἐκ τῶν θησαυρῶν, ἐκφέρειν νύκτωρ ἐς τὸ δημόσιον. τὴν ἐσθῆτα δέ οἱ ὀλιγωρίᾳ τῶν ἐπιμελητῶν κοσκινηδὸν διατετρυπῆσθαι ὑπὸ τῶν βελτίστων μυῶν, ὡς σαγήνης θυννευτικῆς μηδὲν διαφέρειν. παῖδας δὲ αὐτῶν τοὺς ὡραίους, καὶ κομήτας, οὓς Ὑακίνθους, ἢ Ἀχιλλέας, ἢ Ναρκίσσους ὀνομάζουσι, μεταξὺ ὀρέγοντας σφίσι τὸ ἔκπωμα, φαλακροὺς γίγνεσθαι, [c] ὑποῤῥεούσης τῆς κόμης, καὶ πώγωνα φύειν ὀξὺν, [d] οἷοί εἰσιν ἐν ταῖς κωμῳδίαις οἱ σφηνοπώγωνες, καὶ παρὰ τοῖς κροτάφοις πάνυ λάσιον, καὶ κάρτα [e] ἐκ-

in re coquis, dimidiamque placentam devoraverit. Aper vero atque cervus, & porcelli, dum aſſantur, ſimile uti faciant ei, quod de Solis bubus narrat Homerus: quin non repant modo, ſed exſilientes in montem ipſis cum verubus aufugiant: gallinae autem ſaginatae, licet vulſis jam pennis apparatae, evolantes ipſae quoque diſcedant, ne ſoli illis fruantur.

24. Quod vero in primis moleſtum iis fuerit, ut formicae, quales ſunt illae Indicae, effoſſos theſauros noctu in publicum efferant: atque ut veſtis eis ob negligentiam curatorum cribri inſtar perforata ſit ab optimis muribus, ne quid a reti thunnis capiendis differant: atque ut pueri illorum pulchri & comati, quos Hyacinthos vel Achilles, vel Narciſſos appellant, dum poculum illis porrigunt, coma defluente calveſcant, & barba creſcat iis acuta, quales ſunt in comoediis illi cuneobarbi, atque in ipſis temporibus plane hirſuta, vehementerque

a Ἀναπταμένας] Ἀνεπταμένας *Fl.* b Ταύτας] Bene *P. H. Fl. J.* &c. Ταῦται male *S.* c Ὑποῤῥεούσης] Ex emend. *Solani.* Ἐπιῤῥεούσης Edd. hac priores. d Οἷοι] Sic jam omnes. Quum ante c. 19. οἷον εἰσιν haberent. e Ἐκκεντοῦν] Ἐκκεντοῦντα *Fl.*

18. Τὰ δελφάκια] Μικροὺς χοίρους. *G.*

39. Οἱ σφηνοπώγωνες] Σφηνοπώγωνες ἐν κωμῳδίᾳ δύο εἰσιν, ὁ μὲν ἐλεύθερος ἀναφαλαντίας ὀφρῦς ἀνεσπασμένος, ὀξυγένειος· ὁ δὲ οἰκέτης ἀκμάζει καὶ ὄγκον ἔχει ὑψηλὸν καὶ πλατὺν κοιλανόμενον ἐν περιφορᾷ, ξανθὸς, τραχὺς, ἐρυθρὸς, πρέπων ἀγγέλῳ. *V.*

παρορμώντων ἑκατέρωθεν τῶν στρατηγῶν προθυμίᾳ δὲ πάσῃ ἐνέπιπτον, ὡς — τελευταίας ἐκείνης μάχης. *Ælian.* V.H. XII. 23. f. ὅπλα λαμβάνοντες ἐμπίπτουσι τοῖς κύμασι. *irruunt, inſiliunt in fluctus*, armisque contra eos pugnant. Ne repetam quae ex *Diog. Laërt.* & *Herod.* dedi ad *Meretr.* l. d. Unde & intactum maneat Noſtri *Tim.* c. 33. ὁ δὲ ἐμπεσὼν ἀθρόος ἐς ἐμέ. *ille irruens.*&c. ne plura ex eodem congeram. Cum & *Long. Paſt.* 2. 78. λύκος ἐμπεσὼν *lupus in oves irruens* dicatur, ut jam notavi ad *Tox.* c. 28. Etſi frequentius in mitiorem partem, de fortuito caſu, ut *Aſin.* c. 20. ἐμπεσεῖσθαι εἰς τὰ ῥόδα, aliaque quae obiter ibid. indicavi, quia obvium. Addo *Diod. Sic.* XII. c. 24. f. μετὰ τῶν ὅπλων νυκτὸς εἰς τὴν Ῥώμην εἰσέπεσον. Ubi rurſus pro hoſtili invaſione. *J.F.R.*

19. Ὅμηρος — φησι] Od. M. 395. *M.du S.*

20. Περὶ τῶν ἡλίου βοῶν] Interfectorum a ſociis Ulyſſis Solis boum Ὀδυσ. M, 395.

Εἷρπον μὲν ῥινοὶ, κρέα δ' ἀμφ' ὀβελοῖς ἐμεμύκει,
Ὀπταλέα τε καὶ ὠμά· βοῶν δ' ὡς γίνετο φωνή.

J.M.G.

25. Οἴχεσθαι καὶ ταῦται] Ex praecedentibus, & editionibus antiquis legendum ταύτας. *J.J.*

30. Τὴν ἐσθῆτα δέ οἱ] Illud οἱ non ſatis hic commode locum habere videtur, cum plurium numerum poſtulet orationis ſeries. Coeperat enim, ἐπειδὰν λουσάμενοι ἥκωσι, τὸν παῖδα μὲν αὐτοῖς κ. τ. λ. Poteſt tamen ab

que pungens, interjectis partibus levibus atque nudis. Haec, & his plura vota faciemus, ſi noluerint, relicto illo nimio ſui ipſorum amore, in commune eſſe divites, & mediocria nobis impertiri.

κεντοῦν· τὸ μεταξὺ δὲ λεῖον καὶ γυμνὸν εἶναι. ταῦτα καὶ πλείω τούτων εὐξαίμεθ' ἂν, ἢν μὴ θέλωσι τὸ ἄγαν φίλαυτον τοῦτο ἀφέντες, ἐς τὸ κοινὸν πλουτεῖν, καὶ μεταδιδόναι ἡμῖν τῶν μετρίων.

SATURNUS MIHI SUO CARISSIMO SAL.

ΚΡΟΝΟΣ ΕΜΟΙ ΤΩι ΤΙΜΙΩΤΑΤΩι ΧΑΙΡΕΙΝ.

25. QUid ſic deliras, o noſter, qui de praeſentibus rebus ad me ſcribas, & bonorum diviſionem me jubeas inſtituere? At illud alterius *opus* fuerit, ejus qui nunc rerum potitur. Miror enim, ſi ſolus omnium ignoras, me qui olim rex fui, diſtributo filiis imperio, unum eſſe deſiſſe: ad Jovis autem curam maxime pertinere talia: hoc autem noſtrum *regnum* intra talos, & plauſus, cantumque & ebrietatem *fere contineri*, idque ſeptem non amplius diebus. Itaque de majoribus illis, quae dicis, de auferenda inaequalitate, ut ex aequo aut pauperes ſint omnes aut divites; Jupiter vobis reſpondeat. Si quis vero in iis quae ad ſolennitatem pertinent, per injuriam aut avaritiam aliquid deſignet, meum fuerit judicium. Ac ſcribo ad divites epi-

ΤΙ ταῦτα ληρεῖς, ὦ οὗτος, ἐμοὶ περὶ τῶν παρόντων ἐπιστέλλων, καὶ ἀναδασμὸν τῶν ἀγαθῶν ποιεῖν κελεύων; τὸ δὲ ἑτέρου ἂν εἴη, τοῦ νῦν ἄρχοντος. θαυμάζω γάρ σε, εἰ μόνος τῶν ἁπάντων ἀγνοεῖς, ὡς ἐγὼ μὲν πάλαι βασιλεὺς ὤν, πέπαυμαι [f εἷς ὢν] τοῖς παισὶ διανείμας τὴν ἀρχήν· ὁ Ζεὺς δὲ μάλιστα τῶν τοιούτων ἐπιμελεῖται. τὰ δὲ ἡμέτερα ταῦτα, μέχρι πεττῶν, καὶ κρότου, καὶ ᾠδῆς, καὶ μέθης, καὶ τοῦτο οὐ πλέον ἡμερῶν ἑπτά. ὥστε περὶ τῶν μειζόνων g ἃ φὴς, ἀφελεῖν τὸ ἄνισον, καὶ ἐκ τῆς ὁμοίας ἢ πένεσθαι, ἢ πλουτεῖν ἅπαντας, ὁ Ζεὺς ἂν χρηματίσειεν ὑμῖν. εἰ δέ τι τῶν ἐκ τῆς ἑορτῆς ἀδικοῖτό τις, ἢ πλεονεκτοῖτο, ἐμὸν ἂν εἴη δικάζειν. καὶ ἐπιστέλλω δὲ τοῖς πλουσίοις περὶ

f Εἷς ὢν] Non adgnoſcit *Fl.* g Ἃ φὴς] Ἀφεὶς *Fl.*

43. Φίλαυτον] Φίλαυτος ὁ κενόδοξος, ὁ ἑαυτὸν δῆθεν φιλῶν καὶ πάντα πράττων ἑαυτοῦ χάριν. *V.*

ab ipſo Luciano eſſe haec vel negligentia, vel figura, ut οἱ ponatur pro σφίσι vel αὐτοῖς, per diſtributionem. *J.M.G.*

Ibid. Δέ οἱ] Edd. δὲ οἱ. Ego enclitice ſcripſi, ut οἱ ſit dativus, ab οὗ pro αὐτῷ, quod probatione non indiget. *J.F.R.*

37. Ἐπιρρεούσης τῆς κόμης] Ἀπορρεούσης τ. κ. *Th.M.*

Ὑπορρεούσης] In libris noſtris omnibus legebatur ἐπιρρεούσης, quod cum hic ferri non poſſit, mutavimus. Vide ne te morer, Ἑτ. Δ. XII. verſus finem, ubi recte in omnibus ſcriptum eſt, ὑπέρρεον γὰρ αὐτῇ αἱ τρίχες. *M. du S.*

44. Ἐς τὸ κοινὸν πλουτεῖν] *In utilitatem publicam divitias habere.* Sic *Philoſtr.* IV. Vit. Apoll. c. 8. p. 146. ὁ δὲ θαυμασθήσεται ἀπὸ τοῦ ἐς τὸ κοινὸν πλουτεῖν. *J.F.R.*

ΤΩ ΤΙΜΙΩΤΑΤΩ] Non nimium ſibi arrogat, cum fingit ſe vocari a Saturno τιμιώτατον. Ille apud *Theophraſtum* ἀναίσχυντος ad ἀκόλουθον, ſervum pediſſequum, εὐωχοῦ, inquit, τίμιε. *J.M.G.*

51. Πέπαυμαι τοῖς] Inter has voces in omnibus ferme Impreſſis εἷς ὢν legitur, quod, quid ſit, nemo intelligit. Unde & τις pro εἷς legendum arbitrabar. Sed *Fl.* cum non agnoſcit, lubentes exulare & nos juſſimus. *M. du S.*

52. Εἷς ὢν] Delenda videntur. *F.G.*

Εἷς ὢν] Merito *Fl.* haec omittit, miſere enim ὢν repetitur unico tantum verbo interpoſito. poſſem quidem conjicere πέπαυμαι εἰς αἰῶνα. *in perpetuum deſtiti*, ſcil. *regnare.* Sed non ſatis certo, ideo uncis illa ſuſpecta verba ſecluſi, ut ſimul eo facilius adpareat, quo *Gujeti* verba pertineant. *J.F.R.*

57. Ἀφελεῖν] Scil. περὶ τοῦ ἀφελεῖν. *F.G.*

Ibid. Ἐκ τῆς ὁμοίας] Subaudi μοίρας, μερίδος, λήξεως. *F.G.*

78. Μὴ

περὶ [a] τῶν δείπνων, καὶ τοῦ χοίνικος τοῦ χρυσίου, καὶ τῶν ἐσθήτων, ὡς καὶ ὑμῖν πέμποιεν εἰς τὴν ἑορτήν. δίκαια γὰρ ταῦτα, καὶ ἄξια αὐτοὺς ποιεῖν, ὡς φατὲ, εἰ μή τι εὔλογον ἐκεῖνοι πρὸς ταῦτα [b] ἔχωσι λέγειν.

Τὸ δὲ ὅλον, ἴστε οἱ πένητες ὑμεῖς ἐξηπατημένοι, καὶ οὐκ ὀρθῶς δοξάζοντες περὶ τῶν πλουσίων, εἴ γε πανευδαίμονας αὐτοὺς οἴεσθε εἶναι, καὶ μόνους ἡδύν τινα βιοῦν τὸν βίον, ὅτι δειπνεῖν τε πολυτελῶς ἔστιν αὐτοῖς, καὶ μεθύσκεσθαι οἴνου ἡδέος, καὶ παισὶν ὡραίοις, καὶ γυναιξὶν ὁμιλεῖν, καὶ ἐσθῆσι μαλακαῖς χρῆσθαι. τὸ δὲ πάνυ ἀγνοεῖτε ὁποῖόν ἐστιν. αἵ τε γὰρ φροντίδες αἱ περὶ τούτων οὐ μικραί. ἀλλ᾽ ἀνάγκη ἐπαγρυπνεῖν ἑκάστοις, μή τι ὁ οἰκονόμος βλακεύσας, ἢ ὑφελόμενος λάθῃ, μὴ ὁ οἶνος ὀξυνθῇ, μὴ ὁ σῖτος [c] φθειριζήσῃ, ἢ ὁ λῃστὴς ὑφέληται τὰ ἐκπώματα, μὴ πιστεύσῃ τοῖς συκοφάνταις ὁ δῆμος, λέγουσι τυραννεῖν αὐτὸν ἐθέλειν. ταῦτα δὲ πάντα οὐδὲ τὸ πολλοστὸν ἂν εἴη μέρος τῶν ἀνιώντων αὐτούς. εἰ γοῦν ἠπίστασθε τοὺς φόβους, καὶ τὰς μερίμνας, ἃς ἔχουσι, πάνυ ἂν ὑμῖν φευκτέον ὁ πλοῦτος ἔδοξεν.

[d] Ἐπείτοι οἴει με αὐτὸν οὕτως ἄν ποτε κορυβαντιάσαι, ὡς εἰ καλὸν ἦν τὸ πλουτεῖν, καὶ βασιλεύειν, ἀφέντα ἂν [e] αὐτὰ, καὶ παραχωρήσαντα ἄλλοις, καθῆσθαι ἰδιωτεύοντα, καὶ ἀνέχεσθαι ὑπ᾽ ἄλλῳ ταττόμενον.

ſtolam de coenis, de choenice auri, & de veſtibus, ut vobis etiam ſolennis cauſſa aliquid mittant, juſta enim iſta, & digna quae faciant, uti dicitis, niſi quid habent illi, quod cum ratione contra dicant.

26. In univerſum autem ſcitote, pauperes, falli vos, neque recte de divitibus ſentire, ſi undique beatos illos putatis, & ſuavem vitam ſolos vivere, quod ſumtuoſe coenare illis licet, & dulci vino inebriari, & cum pueris formoſis atque mulieribus eſſe, & veſtimentis uti mollibus. Omnino autem, quale id ſit, neſcitis. Curae etenim de hiſce non parvae. Sed opus eſt invigilare ſingulis, ne quid ipſis imprudentibus diſpenſator vel ſtupore perdat, vel fraude ſubducat, ne aceſcat vinum, ne curculionem creet frumentum, aut pocula latro auferat, ne delatoribus credat populus, tyrannidem ab ipſo affectari, dicentibus. Haec vero omnia vix una de multis particula moleſtiarum, quae illos premunt, fuerit. Si enim timores ſciatis quos habent, & curas, fugiendae omnino vobis videantur divitiae.

27. Alioqui putas ipſum me ita inſanire unquam, ut, ſi quid praeclarum adeo eſſent divitiae, & imperium, relicta illa concedam aliis, deſideam ipſe privatus, & ſub alterius imperio vivam. Sed cum ſcirem mul-

[a] Τῶν δείπνων] Τοῦ δείπνου *Fl.* [b] Ἔχωσι λέγειν] Ἔχειν λέγωσιν *Fl.* [c] Φθειριζήσῃ] Nihil mut. Edd. Φθειρὶ ζέσῃ. Cod. *Graev.* [d] Ἐπείτοι] Ἐπεὶ τί *Fl.* [e] Αὐτὰ] Αὐτὸν *Fl.*

77. Βλακεύσας] Μαλακισθείς. *V.*

87. Κορυβαντιάσαι] Μανῆναι. *V.*

78. Μὴ ὁ σῖτος φθειριζήσῃ] Benedictus: *ne frumentum vermibus corrumpatur.* Nulla eſt vox apud Graecos φθειριζέω. ſed eſt diſpeſcenda, ut in Mſ. φθειρὶ ζέσῃ, hoc eſt *verme ſcateat.* ſed tamen puto legendum φθειρῶν ζέσῃ, ut alibi dixit Lucianus σκωλήκων ζέσας, *vermibus plenus.* quamvis & φθειρὶ poſſit ferri. *J.G.G.*

79. Φθειριζήσῃ] φθειριζάω an φθειριζέω; F.G. Alibi hoc verbum non invenio, φθειριάζω quidem ap. *Steph.* in Append. Sed ideo vulgatum Luciani non rejicio, nec tamen dicere habeo num a ζάω *vivo*, adeoque quod vermibus quaſi vivat: an a ζέω *ferveo* ſit derivandum, utrumque enim aptum. Verum quia tum φθειριζέσῃ potius formaret, & ſupra etiam σκωλήκων ζέσας *vermibus ſcatens*, habuimus, ita & hic forſan φθειριζέσῃ ſcribendum. *J.F.R.*

85. Φευκτέον] Ἐλλειπτικῶς pro φευκτέον πρᾶγμα. F.G.

1. Ἴσως] Hic pro *ſaltem* uſurpari videtur. Omnes autem Libri noſtri agnoſcunt. *M. du S.*

Ibid. Ἑκάτερον] Σῦες ἢ πλακοῦντες. F.G.

Ibid. Ὡς δὲ μετὰ ταῦτα] Leg. fort. τὸ δὲ μετὰ ταῦτα. F.G.

6. Τούτων δὲ] Καρηβαρίας καὶ ἐρυγμοῦ ſcil. F.G.

8. Ὁ

multa illa; quae adeſſe divitibus atque imperantibus neceſſe eſt, dimiſi, nec poenitet, imperium.

28. Quae autem modo apud me conqueſtus es, illos apris ingurgitare ſe & placentis, vos naſturtium, aut porrum, aut cepam, per dies feſtos arrodere; quale ſit, vide. In praeſens enim ſuave utrumque, & minime forte moleſtum. Quantum vero ad ea, quae ſequuntur, in contrariam partem res vertitur. Deinde *enim* vos neque gravato, ut iſti, per ebrietatem capite poſtridie ſurgatis, neque ventre nimis referto tetrum vaporem eructetis. At illi, cum iſtum *divitiarum* fructum habeant, tum majorem noctis partem cum pueris aut mulieribus, aut prout mala libido imperaverit, volutati, tabem, vel pulmonis inflammationem, vel aquam intercutem non difficulter ex multa illa luxuria colligunt. Aut quem illorum oſtendere facile poſſis, qui non plane ſit pallidus, non multum cadaveri ſimilis? Quem autem, ſi ad ſenectutem omnino pervenit, ſuis ipſum *utentem* pedibus, non quatuor hominum humeris invectum? aureum illum quidem quod ad externa, intus vero conſutilem, quales ſunt tragicae veſtes, de pannis plane vilibus conſarcinatae. Vos autem piſces ne guſtatis quidem, nedum ut iis veſcamini; podagrae autem & pulmonum morbi nonne videtis ipſorum quoque vos expertes eſſe? aut ſi

ἀλλὰ τὰ πολλὰ ταῦτα εἰδὼς, ἃ τοῖς πλουσίοις καὶ ἄρχουσι προσεῖναι ἀνάγκη, ἀφῆκα τὴν ἀρχὴν, [f] εὖ ποιῶν.

Καὶ γὰρ ἃ νῦν ἐποτνιῶ πρὸς μὲ, ὡς τοὺς μὲν συῶν καὶ πλακούντων ἐμφορουμένους, ὑμᾶς δὲ κάρδαμον, ἢ θύμον, ἢ κρόμμυον ἐπιτρώγοντας ἐν τῇ ἑορτῇ, σκέψαι ὁποῖά ἐστι. πρὸς μὲν γὰρ τὸ παρὸν, ἡδὺ καὶ οὐκ ἀνιαρὸν [g] ἴσως ἑκάτερον αὐτῶν· ὡς δὲ μετὰ ταῦτα, ἔμπαλιν ἀναστρέφεται τὸ πρᾶγμα. εἶτα ὑμεῖς μὲν οὔτε καρηβαροῦντες ἀνασταίητ' ἂν ἐς τὴν ὑστεραίαν, ὥσπερ ἐκεῖνοι ὑπὸ τῆς μέθης, οὔτε ὑπὸ τῆς ἄγαν πλησμονῆς, δυσῶδές τι καὶ καπνωδέστερον ἐρυγγάνοντες· οἱ δὲ τούτων τε ἀπολαύουσι, καὶ τὸ πολὺ τῆς νυκτὸς, ἢ παισὶν, ἢ γυναιξὶν, ἢ ὅπως ἂν ὁ τράγος κελεύῃ συναναφυρέντες, ἢ φθόην, ἢ περιπνευμονίαν, ἢ ὕδερον, οὐ χαλεπῶς [h] συνεξελέξαντο ἐκ τῆς πολλῆς τρυφῆς. ἢ τίνα ἂν αὐτῶν ῥᾳδίως δεῖξαι δύναιο, μὴ πάντως ὠχρὸν ὄντα, πολὺ τὸ νεκρῶδες ἐπιφαίνοντα; τίνα δὲ ἐς γῆρας ἀφικόμενον, τοῖς αὐτοῦ ποσὶν, ἀλλὰ μὴ φοράδην ἐπὶ τεττάρων ὀχούμενον, ὁλόχρυσον μὲν τὰ ἔξω, κατάρραφον δὲ τὰ ἔνδον, ὥσπερ αἱ τραγικαὶ ἐσθῆτες ἐκ ῥακῶν πάνυ εὐτελῶν [i] συγκεκαττυμέναι; ὑμεῖς δὲ ἰχθύων μὲν ἄγευστοι, καὶ ἄσιτοι· ποδάγρας δὲ, ἢ περιπνευμονίας, οὐχ ὁρᾶθ' ὅτι καὶ τούτων ἄπειροί ἐστε; ἢ εἴ τι κατ'

f Εὖ ποιῶν] Sic jam diſcretim omnes. *g* Ἴσως] Ita habere omnes, adſcripſ. *Solan.* *h* Συνεξελέξαντο] Συνεξελλέξαντο Edd. priores male. *i* Συγκεκαττυμέναι] Ex emend. *Solani.* Nam συγκεκομμέναι omnes antea male.

95. * Ἐποτνιῶ] Ποτνιᾶσθαι, παρακαλεῖν μετ' οἰμωγῆς, ἐπικαλεῖν τοὺς θεοὺς, δυσφορεῖν, ἀνιᾶσθαι. *V.*

* Ἐποτνιῶ] Ποτνιῶ Edita. Mutavit *M. du S.*

8. Ὁ τράγος] *Libido*, quod Nota. *F.G.* Nota hic τράγος pro libidine *AE. M.* 'Non adſcripſiſſem, niſi ut pateret, qui *Menagius* vix quidquam umquam notat quam quod *Gujetus*, quem totum compilavit. *J.F.R.*

10. Συνεξελέξαντο] In omnibus antea ſcribebatur συνεξελλέξαντο. *M. du S.*

11. Συγκεκομμέναι] Συγκεκριμέναι legendum videtur. Τὸ συγκεκομμέναι hic non placet. *F.G.*

3. Καρηβαροῦντες] Τὴν κεφαλὴν βαρούμενοι ἀπὸ μέθης οἴνου. *V.*

Συγκεκαττυμέναι] Quid vulgatum συγκεκομμέναι ſit, nemo credo ediſſerat: idcirco rejecimus, & hanc vocem Luciano alibi uſurpatam, peropportunam, & rejectae ſatis ſimilem, ut errorem indiligenti ſcribae faceret, ſubſtituimus. Vide Συγγρ. c. 23. ἐκ ῥακῶν π. ἢ ἐκ δερμάτων σαπρῶν συγκεκαττυμένος. *M. du S.*

κατ' ἄλλην τινὰ αἰτίαν συμβαίνοι. καίτοι οὐδ' αὐτοῖς ἐκείνοις ἔτι ἐστὶν αὐτὸ, καθ' ἡμέραν, καὶ πέρα τοῦ κόρου ἐσθίειν τούτων· ἀλλ' ἴδοις ἂν αὐτοὺς οὕτω λαχάνου καὶ θύμου ὀρεγομένους ἐνίοτε, ὥσπερ σὺ τῶν λαγῶν, καὶ συῶν.

Ἐῶ λέγειν ὅσα ἄλλα λυπεῖ αὐτοὺς, ἢ υἱὸς ἀκόλαστος, ἢ γυνὴ, τοῦ οἰκέτου ἐρῶσα, ἢ ἐρώμενος, πρὸς ἀνάγκην μᾶλλον, ἢ πρὸς ἡδονὴν συνών· καὶ ὅλως, πολλά ἐστιν ἅπερ ὑμεῖς ἀγνοοῦντες, τὸν χρυσὸν ὁρᾶτε αὐτῶν μόνον, καὶ τὴν πορφύραν, καὶ ἢν ἴδητέ ποτε ἐξελαύνοντας ἐπὶ λευκοῦ ζεύγους, κεχήνατε, καὶ προσκυνεῖτε. εἰ δὲ ὑπερεωρᾶτε αὐτῶν, καὶ καταφρονεῖτε, καὶ μήτε ἐπεστρέφεσθε πρὸς τὴν ἀργυρᾶν ἁρμάμαξαν, μήτε μεταξὺ διαλεγομένων, εἰς τὸν ἐν τῷ δακτυλιδίῳ σμάραγδον ἀφεωρᾶτε, καὶ τῶν ἱματίων προσαπτόμενοι, τὸ μαλακὸν ἐθαυμάζετε, ἀλλ' εἰᾶτε καθ' ἑαυτοὺς πλουτεῖν, εὖ ἴστε, αὐτοὶ ἐφ' [a] ὑμᾶς ἰόντες ἐδέοντο συνδειπνεῖν, ὡς ἐπιδείξαιντο ὑμῖν τὰς κλίνας, καὶ τὰς τραπέζας, καὶ τὰ ἐκπώματα, ὧν οὐδὲν ὄφελος εἰ ἀμάρτυρος ἡ κτῆσις εἴη.

Τά γέ τοι πλεῖστα εὕροιτε ἂν, αὐτοὺς ὑμῶν ἕνεκα κτωμένους, οὐχ ὅπως αὐτοὶ [b] χρήσωνται, ἀλλ' ὅπως ὑμεῖς θαυμάζοιτε. ταῦτα ὑμᾶς παραμυθοῦμαι, εἰδὼς τὸν βίον ἑκάτερον, καὶ [c] ἄξιον ἑορτάζειν, ἐνθυμουμένους ὅτι μετ' ὀλίγον ἅπαντας δεήσει ἀπιέναι ἐκ τοῦ βίου, κἀκείνους τὸν πλοῦτον, καὶ ὑμᾶς τὴν πενίαν ἀφέντας. πλὴν ἐπιστελῶ γε αὐ-

quid *tale ſimili* alia cauſſa accidat. Quamquam ne ipſis quidem ſuave jam eſt ipſum illud quotidie, & ultra quam ſatis eſt, de his edere. Verum videas illos adeo oleris ac porri nonnunquam cupidos; ut neque tu ita leporum aut aprorum.

29. Mitto dicere, quae illos alia excruciant, aut filius corruptus, aut uxor amans ſervum, aut puer neceſſitate potius praebens quam amore. Multa ſunt in univerſum, quorum vos ignavi aurum modo illorum ſpectatis & purpuram. Et ſi videas illos aliquando albis equis vectos, hiatis *admiratione*, & adoratis. Si vero deſpiceretis ea & contemneretis; nec adverteret vos argenteum carpentum; nec inter agendum cum illis ad zmaragdum in anulo reſpiceretis, & cum ſtupore quodam mollitiem veſtium admiraremini; ſi pro ſe divites illos eſſe pateremini; ipſi ad vos, bene noritis, veniant, ut ſecum coenetis rogent, uti ſuos vobis lectos, & menſas, & pocula oſtendant, quorum uſus nullus eſt, ſi teſtibus careat poſſeſſio.

30. Certe pleraque veſtra illos cauſſa poſſidere videatis, non quo utantur ipſi, verum vos ut admiremini. Haec conſolandi vos cauſſa ſcribo, qui utrumque vitae genus norim. Et *vel hoc nomine* ſolenne hoc a vobis celebrari dignum eſt, ſi cogitetis, abeundum eſſe paullo poſt de vita omnibus, relicta illis bonorum copia, vobis paupertate. Verum etiam ſcribam illis, ut

a Ὑμᾶς] Bene *Fl.* ut *Jenſ.* voluit. Cett. ἡμᾶς. b Χρήσωνται] Sic *Fl. Fr. P.* &c. Χρήσονται *J.* c Ἄξιον] Edd. Ἀξιῶν *Solan.*

23. Ἐστὶν αὐτὸ] Ἤδη legit Interpres. *F.G.*
Ibid. Ἔτι ἐστὶν αὐτὸ] Non intelligi haec a me, fateor: intelligerem, ſi pro ἔτι legeretur ἤδη. Sic enim oritur ſententia, quam dedi, quamque *Eraſmo* etiam placuiſſe obſervo. *J.M.G.*
41. Εὖ ἴστε, αὐτοὶ ἐφ' ἡμᾶς ἰόντες ἐδέοντο συνδειπνεῖν] Emendandum ὑμᾶς, idque recte obſervavit Interpres. Immo ſic clare dederunt Florentini. Si, inquit Saturnus pauperibus, vos contemneretis divites, nec lautas menſas, nec ſplendidas veſtes eorum mirati; certi eſtote, eos ad vos ſponte venturos fore, & ad coenam vocaturos. Simillimo modo de divitibus loquitur Philoſophus in *Nigrino* T. I. c. 23. Οὐκ ἂν οἴει τοὐναντίον αὐτοὺς ἐλθεῖν ἐπὶ τὰς θύρας τῶν πτωχῶν δεομένους τοὺς πλουσίους, μὴ ἀθέατον αὐτῶν, μηδ' ἀμάρτυρον τὴν εὐδαιμονίαν καταλιπεῖν, μηδ' ἀνόνητόν τε καὶ ἄχρηστον τῶν τραπεζῶν τὸ κάλλος, καὶ τῶν οἴκων τὸ μέγεθος; οὐ γὰρ οὕτω τοῦ πλουτεῖν ἐρῶσιν, ὡς διὰ τοῦ πλουτεῖν εὐδαιμονίζεσθαι. *An non.*

ut promiſeram; & novi meas ab illis literas non neglectum iri.

τοῖς ὥσπερ ὑπεσχόμην· καὶ οἶδ' ὅτι οὐκ ὀλιγωρήσουσι τῶν ἐμῶν γραμμάτων.

SATURNUS DIVITIBUS SALUTEM.

Literas mihi nuper miſerunt pauperes, quibus vos accuſant, qui de veſtris opibus nihil ſibi impertiatis. Atque in univerſum illud petiere, ut communia omnibus bona facerem, quorum *aequam* unusquisque partem haberet. Par enim eſſe ut inſtituatur aequalitas, nec plus alius *quam opus eſt*, alius vero plane nihil ſuavitatis habeat. Reſpondi ego, de his Jovis potius inſpectionem eſſe. De praeſentibus autem, & iis injuriis, quibus ſe per feſtos hoſce dies affici a vobis putabant, ad me pertinere videbam judicium, & ſcripturum me vobis recepi. Sunt autem ea, quae a vobis poſtulant, ut mihi quidem videbatur, moderata. *Quomodo enim*, ajunt, *rigentes tanto gelu, & fame preſſi feſtos inſuper dies agamus?* Si igitur vellem ipſos quoque in partem celebrationis venire, voluerunt uti vos cogerem, cum de veſtimentis, quae habetis, ſibi impertiri aliquid, ſi qua eſſent ſuperflua, aut, quam vos deceat, craſſiora; tum aliquantum auri ipſis inſtillare. Haec ſi faciatis, negant ſe de bonis litem vobis apud Jovem moturos amplius: ſin minus, ad diviſionem ſe provocaturos minantur, ubi primum Jupiter judicium propoſuerit. Haec ſunt non admodum difficilia vobis, de tantis, quas me non invidente habetis, opibus.

ΚΡΟΝΟΣ ΤΟΙΣ ΠΛΟΥΣΙΟΙΣ ΧΑΙΡΕΙΝ.

ΟΙ πένητες ἔναγχος ἐπεστάλκασί μοι, αἰτιώμενοι ὑμᾶς, μὴ μεταδιδόναι σφίσιν ὧν ἔχετε· καὶ τὸ μὲν ὅλον, ἠξίουν με κοινὰ πᾶσι ποιεῖν τἀγαθὰ, καὶ τὸ μέρος ἕκαστον αὐτῶν ἔχειν· δίκαιον γὰρ εἶναι ἰσοτιμίαν καθεστηκέναι, καὶ μὴ τῷ μὲν πλέον, τῷ δὲ [d] μηδ' ὅλως μετεῖναι τῶν ἡδέων. ἐγὼ δὲ περὶ μὲν τούτων ἔφην ἄμεινον σκέψασθαι τὸν Δία· περὶ δὲ τῶν παρόντων, καὶ ὧν ἀδικεῖσθαι ᾤοντο κατὰ τὴν ἑορτὴν, ἑώρων ἐπ' ἐμὲ καθήκουσαν τὴν κρίσιν, καὶ ὑπεσχόμην γράψειν πρὸς ὑμᾶς. ἔστι δὲ ἅπερ ἀξιοῦσι ταῦτα μέτρια, ὡς ἐμοὶ ἔδοξε. πῶς γάρ, φασι, ῥιγοῦντες τοσούτῳ κρύει, καὶ λιμῷ ἐχόμενοι, προσέτι ἑορτάζοιμεν ἄν; εἰ τοίνυν ἐθέλοιμι κἀκείνους μετέχειν τῆς ἑορτῆς, ἐκέλευόν με ἀναγκάσαι ὑμᾶς ἐσθήτων τε, ὧν ἔχετε, μεταδοῦναι αὐτοῖς, εἴ τινες περιτταὶ, καὶ παχύτεραι ἢ καθ' ὑμᾶς· καὶ τοῦ χρυσίου ὀλίγον ἐπιστάλαξαι αὐτοῖς. εἰ γὰρ ταῦτα, φασὶ, ποιήσετε, μήτε ἀμφισβητεῖν ὑμῖν ἔτι τῶν ἀγαθῶν ἐπὶ τοῦ Διός. εἰ δὲ μὴ, ἀπειλοῦσι προσκαλέσασθαι ἐπὶ τὸν ἀναδασμὸν, ἐπειδὰν τὸ πρῶτον δίκας ὁ Ζεὺς προθῇ. ταῦτά ἐστιν οὐ πάνυ χαλεπὰ ὑμῖν ἀπὸ τοσούτων, ἃ καλῶς ποιοῦντες ἔχετε.

Νὴ

ΤΟΙΣ] Omiſit *Fl.* *d* Μηδ' ὅλως] Sic *P. S.* Μηδόλως *J. Ald. Fl. Fr. H. B.*

56. Ἔναγχος] Πρὸ ὀλίγου. *V.*

non putas e diverſo, divites ipſos ad pauperum fores eſſe venturos, rogantes ne ignobilem & ſine teſte ſuam felicitatem relinquant, neve inutilem & ab omni uſu remotam menſarum pulchritudinem & domorum magnitudinem perire ſinant? Neque enim tantum ipſas divitias amant, quantum propter eas ſe felices praedicari. *J. J.*

50. Ἀξιῶν] Antea in omnibus legebatur ἄξιον. Sed probabunt, ſat ſcio, elegantes homines noſtram emendationem. *M. du S.*

77. Προσκαλέσασθαι] Subaudi ὑμᾶς. *F. G.*

82. Δεί-

Νὴ Δία καὶ τῶν δείπνων πέρι, ὡς συνδειπνοῖεν ὑμῖν, καὶ τοῦτο προσθεῖναι ἠξίουν τῇ ἐπιστολῇ, ὡς νῦν γε μόνους ὑμᾶς τρυφᾷν, ἐπικλεισαμένους τὰς θύρας· εἰ δέ ποτε κἀκείνων τινὰς ἑστιᾷν διὰ μακροῦ ἐθελήσητε, πλέον τοῦ εὐφραίνοντος ἐνεῖναι τὸ ἀνιαρὸν τῷ δείπνῳ· καὶ τὰ πολλὰ ἐφ' ὕβρει αὐτῶν γίγνεσθαι· οἷον ἐκεῖνο, τὸ μὴ τοῦ αὐτοῦ οἴνου συμπίνειν, Ἡράκλεις, ὡς ἀνελεύθερον, καὶ καταγιγνώσκειν αὐτῶν ἐκείνων ἄξιον, ὅτι μὴ μεταξὺ ἀναστάντες οἴχονται, ὅλον ὑμῖν τὸ συμπόσιον καταλιπόντες. ἀλλ' οὐδὲ ἐς κόρον ὅμως φασὶ πίνειν· τοὺς γὰρ οἰνοχόους ὑμῶν, ὥσπερ τοὺς Ὀδυσσέως ἑταίρους, κηρῷ βεβύσθαι τὰ ὦτα. τὰ μὲν γὰρ ἄλλα οὕτως αἰσχρά ἐστιν, ὥστε ὀκνῶ λέγειν ἃ περὶ τῆς νομῆς τῶν κρεῶν αἰτιῶνται, καὶ τῶν διακόνων, ὑμῖν μὲν παρεστώτων, ἔστ' ἂν ὑπερεμφορηθῆτε, ἐκείνους δὲ παραθεόντων· καὶ ἄλλα πολλὰ τοιαῦτα μικροπρεπῆ, καὶ ἥκιστα ἐλευθέροις πρέποντα. τὸ γοῦν ἥδιστον, καὶ συμποτικώτερον, ἡ ἰσοτιμία ἐστί. καὶ ὁ [a] ἰσοδιαίτης τούτου ἕνεκα ἡγεῖται ὑμῖν τῶν συμποσίων, ὡς τὸ ἴσον ἅπαντες ἔχοιεν.

Ὁρᾶτε οὖν ὅπως μηκέτι ὑμᾶς αἰτιάσωνται, ἀλλὰ [b] τιμήσωσι, καὶ φιλήσωσι, τῶν

32. Sane etiam de coenis, ut illas vobiſcum capiant, etiam hoc epiſtolae addendum putarunt, vos nunc ſolos, clauſis januis, delicate vivere: ſi vero quandoque etiam illorum quosdam convivio excipere poſt longum intervallum velletis, plus moleſtiarum quam hilaritatis coenae ineſſe, pleraque ibi contumelioſe in ſe fieri, ut illud, quod non de eodem vino bibant: Hercules! quam eſt hoc illiberale! atque reprehenſione ipſi digni, qui non inter haec ſurgant, & diſcedentes veſtrum vobis vos convivium habere jubeant. Sed ne vel ſic quidem ad ſaturitatem ſe bibere ajunt. Veſtros enim pocillatores, ut illos Ulyſſis ſocios cera obturatas habere aures. Reliqua adeo ſunt turpia, uti dicere ea dubitem, quae de carnium diviſione & miniſtris dicunt, qui vobis adſtent, dum ultra modum vos ingurgitetis, illos autem praetercurrant, & alia in hoc genere multa, jejuna illa quidem, & minime digna liberis. Suaviſſimum enim & maxime convivale eſt illa aequalitas: & praeeſt hanc ob cauſſam conviviis veſtris aequus ille dapium diviſor *Bacchus*, ut aequum omnes habeant.

33. Curate igitur, ut non amplius vos accuſent, ſed honorent potius amentque, minutorum iſtorum participes, quorum vos

[a] Ἰσοδιαίτης] Sic Edd. Ἰσοδιαιτητὴς *Solan.* Ἰσοδαίτης *Geſn.* [b] Τιμήσωσι] Τιμήσουσι καὶ φιλήσουσι *El.*

91. Καταγινώσκειν] Λοιδορεῖν. *V.*

82. Δείπνων πέρι] Subaudi e ſuperioribus, καὶ ὑπεσχέμην γράψειν πρὸς ὑμᾶς περὶ δείπνων. *J.F.R.*

95. Ὀδυσσέως ἑταίρους] *Hom.* Od. M. 173. *M. du S.*

4. Ἰσοδιαίτης] Sic omnes Libri noſtri. De Baccho uſurpat *Plutarchus* hanc vocem, p. m. 692. AB. Puto tamen veram & genuinam vocem eſſe ἰσοδιαιτητὴς. Lege omnino Numeri 36. ultima verba; unde ſatis, ni fallor, emendationis hujus ratio patebit. *M. du S.*

Ibid. Ὁ ἰσοδιαίτης] Difficile forte fuerit dicere, quis ſit ille ἰσοδιαίτης, ὁ ἡγούμενος τῶν συμποσίων. A δίαιτα διαιτάω deſcendat ὁ ἰσοδιαιτητὴς, ut mox c. 36. habebimus συνδιαιτητὴν, ſed hic quoque nusquam eſt. Fallor, an eſt ἰσοδαίτης, quod Bacchi epitheton eſſe docet *Plutarchus* de EI p. 692. ante med. *H. Steph.* Διόνυσον δὲ καὶ Ζαγρέα καὶ Νυκτέλιον καὶ Ἰσοδαίτην αὐτὸν ὀνομάζουσι. Ortum hoc ei cognomen puto ἀπὸ τῆς δαιτὸς ἐΐσης, *Homero* familiaris, de qua Comment. ad Il. A. 468. it. *Athenaeus* I, 10. Laetitiae dator Bacchus aequum amat hodie; idem apud Graecos, qui συμπόσιον, *combibium* dixere, non *convivium*, merito ἡγούμενος τῶν συμποσίων eſt. In eundem convenit, quod eſt apud *Harpocrationem* & *Suidam*, Ἰσοδαίτης ξενικός τις δαίμων, ᾧ τὰ δημιώδη γύναια καὶ μὴ πάνυ σπουδαῖα ἐτέλει. Laudat *Harpocration* hic Hyperidem pro Phryne. Notum quam libenter Dionyſia agitet hoc genus. Idem nomen eſt, quod apud *Heſych.* legitur ἰσοδέτης, ὑπ' ἐνίων ὁ πλούτων· ὑπὸ δὲ ἄλλων ὁ Πλούτωνος υἱός. Certe id jam adnotatum video in *Schreveliana* editione, ubi etiam laudatur *Meurſ.* Att. lectt. p. 50. Luciano quidem reſtituendum τὸν ἰσοδαίτην, mihi indubium eſt. *J.M.G.*

17. Πολλοί, καί] Οἱ πολλοὶ legiſſe videtur Interpres.

vos ſumtum non ſentiatis; quae tamen, ut munus, opportuno adeo ad uſum tempore datum, perpetua ipſi memoria proſequantur. Et alioquin ne habitare quidem urbes poſſitis, niſi & pauperes in civitate habeatis, qui innumerabilia vobis ad felicitatem conferant: nec habeatis qui divitias admirentur veſtras, ſi ſoli & privatim, & in tenebris ſitis divites. Videat igitur vulgus, & admiretur argentum veſtrum, & menſas, & amicitiae poculum *ſibi invicem* propinent; atque inter bibendum conſiderent poculum, cujus pondus ipſi manu librando explorent, & argumentum quam accurate expreſſum ſit? & quantum auri in illo artificio niteat? Praeterquam enim, quod manſueti & humani audietis, etiam invidiam illorum evitaveritis. Quis enim invideat ei, qui impertiat ſibi quod aequum eſt, atque donet? Quis vero non optet, quam longiſſime illum extendere aevum & bonis frui? Ut vero nunc habetis, teſte caret veſtra felicitas, invidiae opportunae ſunt veſtrae divitiae, ſuavitatis vita veſtra expers.

34. Neque enim aeque jucundum, puto eſt, impleri ſolum, quod de leonibus ajunt & de genere luporum ſolivago: atque in convictu hominum dextrorum, & gratiam inire omnibus in rebus ſtudentium:

ὀλίγων τούτων μεταλαμβάνοντες· ὧν ὑμῖν μὲν ἡ δαπάνη ἀνεπαίσθητος, ἐκείνοις δὲ ἐν χαρᾷ τῆς χρείας ἡ δόσις ἀείμνηστος. ἄλλως τε, οὐδ' ἂν οἰκεῖν δύνησθε τὰς πόλεις, μὴ οὐχὶ καὶ πενήτων συμπολιτευομένων, καὶ μυρία πρὸς τὴν εὐδαιμονίαν ὑμῖν συντελούντων. οὐδ' ἂν ἔχοιτε τοὺς θαυμάζοντας ὑμῶν τὸν πλοῦτον, ἣν μόνοι καὶ ἰδίᾳ καὶ ὑπὸ σκότῳ πλουτῆτε. ἰδέτωσαν οὖν πολλοὶ, καὶ θαυμασάτωσαν ὑμῶν τὸν ἄργυρον, καὶ τὰς τραπέζας, καὶ προπινόντων φιλοτησίας, μεταξὺ πίνοντες περισκοπείτωσαν τὸ ἔκπωμα, καὶ τὸ βάρος ἱστώσαν αὐτοὶ [c] διαβαστάσαντες, καὶ τῆς ἱστορίας τὸ ἀκριβὲς, τὸν χρυσὸν ὅσος, ὃς ἐπανθεῖ τῇ τέχνῃ. πρὸς γὰρ τῷ χρηστοὺς καὶ φιλανθρώπους ἀκούειν, καὶ τοῦ φθονεῖσθαι ὑπ' αὐτῶν ἔξω γενήσεσθε· τίς γὰρ ἂν φθονήσειε τῷ κοινωνοῦντι, καὶ διδόντι τῶν μετρίων; τίς δ' οὐκ ἂν εὔξαιτο εἰς τὸ μήκιστον διαβιῶναι αὐτὸν, ἀπολαύοντα τῶν ἀγαθῶν; ὡς δὲ νῦν ἔχετε, ἀμάρτυρος μὲν ἡ εὐδαιμονία, ἐπίφθονος δὲ ὁ πλοῦτος, ἀηδὴς δὲ ὁ βίος.

Οὐδὲ γὰρ οὐδὲ ὁμοίως ἡδὺ, οἶμαι, μόνον ἐμπίπλασθαι, ὥσπερ τοὺς λέοντάς φασι, καὶ τοὺς μονιοὺς τῶν λύκων, καὶ συνόντας δεξιοῖς ἀνδράσι, καὶ πάντα χαρίζεσθαι πειρωμένοις,

αὐ

c Διαβαστάσαντες] Bene ſic *Fl. P. S.* Διαβαστάντες male *J. Ald. H.* &c.

19. Φιλοτησίας] Φιλικὰς δεξιώσεις. *V.*

pres. *F.G.* Scil. quia vertit, *vulgus.* *J.F.R.*

21. Ἴστωσαν] *Diſcant.* *F.G.*

Ibid. Αὐτοὶ διαβαστάντες] Αὐτοὶ διαβαστάσαντες. *Th.M.*

Ibid. Καὶ τῆς ἱστορίας] Sic forte legendum: τῆς ἱστορίας τὸ ἀκριβὲς, καὶ τὸν χρυσὸν ὅσος, &c. *F.G.*

22. Τὸν χρυσὸν ὅσος, ὃς] Sic Libri omnes noſtri. *M. du S.*

Ibid. Ὃς ἐπανθεῖ] Ὃς delendum videtur. *F.G.* Probo, & pro non ſcripto habeo. *J.F.R.*

31. Λέοντας] (Vid. *Bourdelot.* not. additam) de Leonibus quod hic tradi fertur, confirmatur ab *Æliano*, de animalib. IV. 3. De Lupis contrarium uſu ſatis notum eſt; conſpiciuntur enim frequenter gregatim ad praedam prodeuntes. Vid. quae ſupra ad Τιμ. c. 25. annotata ſunt. *M. du S.*

32. Καὶ τοὺς μονιοὺς τῶν λύκων] Cenſebat vir Clariſſimus *Godofredus Maluynus* legendum eſſe μονιοὺς τῶν συῶν. atque movebatur ea ratione quod lupi ſoleant bini incedere, at apri μονιοὶ dicantur, ut apud *Lycophr.* πόρκος μονήρης, quod confirmat *Ælian.* lib. 15. cap. 3. loquens de Thynnis καὶ οἱ μὲν αὐτῶν κατὰ τοὺς σῦς εἰσὶ μονιοὶ, οἱ δὲ συνδυασθέντες ἐς εἰς τὸ κατὰ τοὺς λύκοις σύννομον. Sed pace tanti viri dixerim, loquitur *Ælianus* de lupis, quatenus bini ad raptum prodeunt, at hic ſermo eſt de victu ſolitario lupi, lupus ſolus comedit. Itaque *Timon* Lucianeus (poſt med.) ſtatuit ſibi μονήρη ζῆν τὴν δίαιταν καθάπερ τοῖς λύκοις. Imo etiam μονιὸς proprium videtur eſſe lupi adjunctum. Sic *Antipater* lib. 3. Anthol.

Μουνιὸς ἐκ θάμνοιο θορὼν λύκος ἄσκοπον ἄνδρα
Ἔκτανεν.

Hinc etiam apud *Suid.* μονιὸς eſt μονόλυκος. pro priori parte ſtat *Heſych.* Contra omnes Mſſ. Codd. nihil mutare auſus ſum. *J.B.*

41. Παρα-

οἳ πρῶτα μὲν οὐ κωφὸν καὶ ἄφωνον τὸ συμπόσιον ἐάσουσι εἶναι, ἀλλ' ἐν μύθοις συμποτικοῖς, καὶ σκώμμασιν ἀνεπαχθέσι, καὶ φιλοφροσύναις ποικίλαις συνέσονται, οἷαι ἥδισται διατριβαὶ, φίλαι μὲν Διονύσῳ, καὶ Ἀφροδίτῃ, φίλαι δὲ Χάρισιν. ἔπειτα δὲ πρὸς ἅπαντας ἐς τὴν ὑστεραίαν διηγούμενοι, ὑμῶν τὴν δεξιότητα φιλεῖσθαι παρασκευάζουσι. ταῦτα πολλοῦ πρίασθαι καλῶς εἶχεν.

qui primo non patientur convivium eſſe mutum & vocis expers, ſed in fabulis convivalibus, & jocis non moleſtis, & vario genere comitatis una verſabuntur: quod genus ſuaviſſimae conſuetudinis Baccho amicum & Veneri, amicum Gratiis. Tum vero poſtridie narranda apud omnes dexteritate veſtra amorem vobis conciliabunt. Haec vero vel magno redimere bonum fuerit.

Ἐπεὶ ἐρήσομαι ὑμᾶς, εἰ μύοντες οἱ πένητες βαδίζοιεν (ὑποθώμεθα γὰρ οὕτως) οὐκ ἂν ὑμᾶς ἠνίασεν οὐκ ἔχοντας οἷς [a] ἐπιδείξασθε τὰς ἀλουργεῖς ἐσθῆτας, καὶ τῶν ἀκολούθων τὸ πλῆθος, ἢ τῶν δακτυλίων τὸ μέγεθος; ἐῶ λέγειν ὡς καὶ ἐπιβουλὰς, καὶ μίση παρὰ τῶν πενήτων ἀναγκαῖον ἐγγίνεσθαι πρὸς ὑμᾶς, ἢν μόνοι τρυφᾶν ἐθέλητε. ἃ μὲν γὰρ εὔξεσθαι καθ' ὑμῶν ἀπειλοῦσιν, ἀποτρόπαια, [b] μὴ δὲ [c] γένοιτο εἰς ἀνάγκην αὐτοὺς καταστῆναι τῆς εὐχῆς· ἐπεὶ οὔτε ἀλλάντων γεύσεσθε, οὔτε πλακοῦντος, ἢ εἴ τι λείψανον τοῦ κυνός· ἡ φακῆ δὲ ὑμῖν σαπέρδην ἐντετηκότα ἕξει. ὗς δὲ καὶ ἔλαφος

35. Namque interrogabo vos, ſi clauſis oculis incederent pauperes, ponamus enim hoc; nonne vobis id moleſtum eſſet? non habentibus, quibus oſtenderetis veſtes purpureas, & pediſſequorum turbam, aut ſpeciem anulorum. Omitto dicere, fieri non poſſe, quin inſidiae & odia contra vos concipiant pauperes, ſi vivere in deliciis ſoli velitis. Quae enim ſe vota contra vos facturos minantur, abominanda ſunt; & abſit, ut in neceſſitatem eorum votorum deveniant. Nam neque farcimen guſtabitis, neque placentam, niſi ſi quid forte canis reliquerit: lenticula vobis ſaperdae tabem habebit: aper & cervus dum aſſantur, fugam

[a] Ἐπιδείξασθε] Ἐπιδείξετε *Fl.* [b] Μὴ δὲ] Ita Edd. vett. Μηδὲ recentiores. [c] Γένοιτο] Γένηται *Fl.*

36. Φιλοφροσύναις] Δεξιώσεσιν ἢ προσηνείαις. *V.*
43. Εἰ μύοντες] Καμμύοντες, τουτέστιν ὀφθαλμοὺς κλείοντες. *V.*
55. Σαπέρδην] Ὅτι αἱ ἀφύαι καλάμοις διαπεπαρμέναι καὶ τεταριχευμέναι σαπέρδαι λέγονται· ἢ τὰ ὕεια τεμάχη ἃ γόνδης * Παφλαγόνες φασί. *V.*

* Γόνδης] Ita clare legebatur in Scholiaſte noſtro. Etymologici magni Auctor habet Ἰόνδην. *J. Cler.*

41. Παρασκευάζουσι] Vel contra omnes libros legendum arbitror, παρασκευάσουσι, ne abhorreat ab ἐάσουσι & συνέσονται. *J.M.G.*

43. Εἰ μύοντες οἱ πένητες βαδίζοιεν, ὑποθώμεθα γὰρ οὕτως, οὐκ ἂν ὑμᾶς ἠνίασεν οὐκ ἔχοντας οἷς ἐπιδείξασθε τὰς ἀλουργίδας ἐσθῆτας, &c.] Ait Saturnus divitibus, *Si pauperiores taciti irent (fingamus enim ita) nonne id maxime vos ureret, non habentes, quibus purpureas oſtenderetis veſtes?* Sed τὸ, ἐπιδείξασθε hic nihili eſt. Scribe ἐπιδείξαισθε, vel quemadmodum habet Florentina, ἐπιδείξετε. *J.J.*

Εἰ μύοντες — βαδίζοιεν] Perperam vertitur: *Si pauperes abirent taciti.* Nam μύοντες βαδίζειν dicuntur, qui clauſis oculis incedunt. Μύειν hic eſt *claudere oculos*, quod aliter καταμύειν & καμμύειν dicitur. Recte itaque *Schol.* hic μύοντες, καμμύοντες, τουτέστιν ὀφθαλμοὺς κλείοντες· atque ita optime cohaerent ſequentia: *Nonne id vos ureret, quum ſic non haberetis quibus purpureas veſtras veſtes oſtentaretis.* Nam licet pauperes taciti incederent per plateas, nihilominus videre poterant divitum veſtes pretioſas, ſi vero clauſis oculis, eas non videbant. *L.BOS.*

45. Ἐπιδείξετε] *Fl.* vid. *Jenſ.* In reliquis ἐπιδείξασθε. *M. du S.*

Ἐπιδείξασθε] Forte blandior medicina, & magis Graeciſmum olens fuerit, ſi legamus οἷς ἐπιδείξασθαι. *J.M.G.*

Ἐπιδείξασθε] Ἐπιδείξαισθε legendum videtur. *F.G.* Idem conjicit Cl. *Jenſ.* nec improbem; ſed quia Florentinum ἐπιδείξετε longius recedit, ac defendi poteſt ex iis quae ad c. 4. v. ἐπινεύσει, pro ἐπινεύσῃ ſunt indicata, vulgatum immutare non ſuſtinui. *J.F.R.*

57. Ὀπτώμενοι μεταξὺ] Μεταξὺ ὀπτώμενοι mallem. *F.G.*

58. Ψύτται] Lego ψύττα, i.e. ταχέως. Sic ſupra

Le-

gam de culina meditabuntur in ſaltum : & gallinae, ilicet ! contentis alis etiam implumes ad ipſos pauperes avolabunt : quod vero maximum, pincernarum formoſiſſimi, calvi vobis uno momento fient, idque fracta inſuper amphora. Ad haec quae tum dies feſtos deceant, tum vobis ſint tutiſſima, ſtatuite, & multam illis paupertatem levate, quos parva penſione *interpoſita* amicos habebitis minime contemnendos.

[d] ὀπτώμενοι μεταξὺ δρασμὸν βουλεύσουσιν ἐκ τοῦ ὀπτανείου ἐς τὸ ὄρος· καὶ ὄρνις [e] ψύτταν κατατείνασαι, ἄπτεροι καὶ αὗται, παρ' αὐτοὺς τοὺς πένητας ἐκπετήσονται. τὸ δὲ μέγιστον, οἱ ὡραιότατοι τῶν οἰνοχόων φαλακροὶ ἐν ἀκαρεῖ τοῦ χρόνου ὑμῖν γενήσονται, ἐπικαταγότι καὶ ταῦτα τῷ ἀμφορεῖ. πρὸς τάδε βουλεύεσθε, ἃ καὶ τῇ ἑορτῇ πρέποντα γένοιτ' ἂν, καὶ ὑμῖν ἀσφαλέστατα, καὶ ἐπικουφίζετε πολλὴν πενίαν αὐτοῖς, ἀπ' ὀλίγου τελέσματος φίλους οὐ μεμπτοὺς ἕξοντες.

DIVITES SATURNO SALUTEM.

36. Nimirum ad te ſolum ſcripta eſſe a pauperibus iſta, Saturne, exiſtimas ? Nonne etiam Jupiter diu eſt cum ab iſtis obtunditur clamantibus, & diviſionem fieri poſtulantibus, & fatum accuſantibus, quod inaequalem illam diviſionem fecerit, & nos, qui nihil impertiri illis dignemur ? Verum novit ille, ut qui ſit Ju-

ΟΙ ΠΛΟΥΣΙΟΙ ΤΩι ΚΡΟΝΩι ΧΑΙΡΕΙΝ.

Πρὸς γὰρ σε οἴει μόνον ὑπὸ τῶν πενήτων ταῦτα γεγράφθαι, ὦ Κρόνε, οὐχὶ δὲ καὶ ὁ Ζεὺς ἤδη ἐκκεκώφωται πρὸς αὐτῶν ἀναβοώντων καὶ αὐτὰ δὴ ταῦτα, τὸν ἀναδασμὸν ἀξιούντων γενέσθαι, καὶ αἰτιωμένων τήν τε εἱμαρμένην ὡς ἄνισον τὴν νομὴν πεποιημένην, καὶ ἡμᾶς ὅτι μηδενὸς αὐτοῖς μεταδιδόναι ἀξιοῦμεν; ἀλλ' οἶδεν ἐκεῖνος ἅτε Ζεὺς ὤν, παρ' οἷς

[d] Ὀπτώμενοι] Bene *J. P.* Ὀπτόμενοι *H.* male. [e] Ψύττιν] Ψύτται *Ald. H. Fr. P.* &c. Ψῆτται *J.* & *V.* Ψύττα *Fl.* & *Schol.*

58. † Ψύττα κατατείνασα] Ψύττα ἐπὶ τοῦ ταχέως ἀποδραμεῖν τάσσεται. *V.*

† Ψύττα] Sic edita & V.

Lexiph. c. 3. ψύττα κατατείνας legendum pro ψύτταν, quod depravatum eſt. *F.G.*

Ψύττα.] Mea haec emendatio eſt, cum enim in omnibus legeretur ψῆτται vel ψύτται, in *Fl.* & Schol. ψύττα· voces palam depravatae. Ex Λεξ. c. 3. malui hanc reponere, quum illic recte uſurpatam videbam. Add. de ψῆττα Ἀναβ. c. 49. & confer Ἱστ. A. c. 35. Una poteſt controverſia moveri, rectene ſic ſcribatur, an ut apud *Heſychium* eſt, ψῆττα, quem conſule etiam in ψιττάζω & ψύττα. Rem ego in medio relinquo. Confer autem cum hoc loco, quae N°. 23. leguntur. *M. du S.*

Ψύττα κατατείνασαι] Ψῆτται habet *Aldina* poſterior, quaſi de anatibus ſermo eſſet. Verum ſupra in ipſa pauperum epiſtola, ὀρνίθων modo fit mentio παχειῶν, id eſt *gallinarum pinguium*, quando nihil eſt, quod a nobiliſſima nos ſignificatione depellat. Nimirum ψύττα legendum, atque interpretandum ex *Heſychio*, qui ψύττα, inquit, ἐπὶ τοῦ ταχέως ἀποδραμεῖν λέγεται. Eſt igitur ὠνοματοποιημένον, illi σίττα apud *Theocritum* ſimile : quod ad ludicras haſce minas, & actionem quandam, vitamque illis conciliandam oppido convenit : licet in ſeria oratione damnatum idem ψύττα κατατείνας putem Λεξιφ. c. 3, 79. *J. M. G.*

Ψύτταν] Obſecundavi *Solano*, quia ſic ſupra in *Lexiph.* c. 3. (ubi vide notas N°. 79.) Et ψύτται manifeſto falſum eſt ; ſed vel ψύττα cum *Fl.* vel ψύτταν ſcribendum ; quod cum utrovis more reperiam apud varios, non magni feci utrum reciperem, quin & ψύττας φύγῃ *Alciphr.* III. Ep. 24. f. ubi tamen *Bergl.* ψύτταν etiam malit. *J. F. R.*

68. Πρὸς γάρ σε &c.] Sciagraphia totius hujus dialogi eſt epiſtola 53. L. III. *Alciphronis*, vid. notam 1. *Bergleri* ad *Alciphr.* l. d. *J. F. R.*

83. Ἰσο-

οἷς τισιν ἡ αἰτία, καὶ διὰ τοῦτο παρακούει αὐτῶν τὰ πολλά· σοὶ δὲ ὅμως ἀπολογησόμεθα, ἐπειδὴ ἄρχεις γε νῦν ἡμῶν. ἡμεῖς γὰρ ἅπαντα πρὸ ὀφθαλμῶν λαβόντες, ἃ γέγραφας, ὡς καλὸν ἐπικουρεῖν ἀπὸ πολλῶν τοῖς δεομένοις, καὶ ὡς ἥδιον συνεῖναι, καὶ συνευωχεῖσθαι τοῖς πένησιν, ἀεὶ διετελοῦμεν οὕτω ποιοῦντες, [a] ἰσοδιαιτητὰς καθεστῶτες, ὡς ἂν μηδὲ τὸν [b] συνδιαιτητὴν [c] αὐτῶν αἰτιάσασθαί τι.

piter, penes utros culpa ſit, & ob id ipſum preces illorum ſurda fere aure transmittit. Interim tamen cauſſam apud te, qui nunc certe nobis imperes, dicemus. Nos enim, quibus, quae ſcripſiſti, ante oculos verſarentur omnia, tanquam pulchrum eſſet auxilium ferre de ſua copia indigentibus; & ſuavius, verſari cum pauperibus atque populari, ſemper faciebamus ita, aequo ipſi victu utentes, adeo ut neque convictor eorum, quod accuſaret, haberet.

Οἱ δὲ ὀλίγων ἐν ἀρχῇ δεῖσθαι φάσκοντες, ἐπειδὴ γὰρ ἅπαξ αὐτοῖς ἀνεπετάσαμεν τὰς θύρας, οὐκ ἀνίεσαν ἄλλα ἐπ' ἄλλοις αἰτοῦντες. εἰ δὲ μὴ πάντα εὐθὺς, μηδὲ πρὸς ἔπος λαμβάνοιεν, ὀργὴ, καὶ μῖσος, καὶ πρόχειροι αἱ βλασφημίαι· κἂν εἴ τι ἐπιψεύδοιντο ἡμῖν, ἀλλ' οἵ γε ἀκούοντες ἐπίστευον ἂν, ὡς ἀκριβῶς εἰδόσιν ἐκ τοῦ συγγεγονέναι. ὥστε δυοῖν θάτερον, ἢ μὴ διδόντα ἐχθρὸν εἶναι πάντως ἔδει, ἢ πάντα προϊεμένους, αὐτίκα μάλα πένεσθαι, καὶ τῶν αἰτούντων καὶ [d] αὐτὸν εἶναι.

37. At iſti, qui paucis initio opus ſe habere dixerant, cum ſemel fores iis aperuiſſemus, alia ſuper alia petere non deſierunt. Si vero non omnia ſtatim neque in ipſo verbo acciperent; ira, & odium, & maledicta in promtu. Ac ſi quid mendacio nobis affingerent, credebant tamen, qui audirent, velut accurate ipſo ex convictu ſcientibus. Itaque alterum de duobus, aut, ſi nihil dares, inimicum omnino eſſe oportebat; aut, ſi omnia illis *diripienda* permitteres, ipſum fieri ſtatim pauperem, & unum eorum, qui ab aliis peterent.

Καὶ τὰ μὲν ἄλλα μέτρια· ἐν δὲ τοῖς δείπνοις αὐτοῖς, ἀμελήσαντες τοῦ ἐμπίπλασθαι, καὶ γαστρίζεσθαι, καὶ αὐτοὶ ἐπειδὰν

38. Ac reliqua tolerabilia: in ipſis vero coenis non ſatis habentes impleri, & ingurgitare ſe; etiam ipſi, ubi plus quam ſa-

a Ἰσοδιαιτητὰς] Ex emend. *Solani.* Ἰσοδιαίτην G. Ἰσοδίαιτοι Edd. omnes. b Συνδιαιτητὴν] Sic jam bene *Amſt. S.* G. Συνδιαίτην cett. c Αὐτῶν] Sic *P. H. B1. Fr.* Αὐτὸν *J. Fl. Ald. S.* d Αὐτὸν] Αὐτῶν *V2.* ſola.

89. * Πάντα εὐθὺς] Ἤτοι παρευθὺς, ἢ ὅσα ᾔτησαν. *V.*

* Πάντα εὐθὺς] Recte huc retulit hoc Schol. *Solanus*, cum ante ad Ὀργὴν καὶ μῖσος referretur. *J. F. R.*

1. Γαστρίζεσθαι] Γαστρίζεσθαι, † λαυρότερον τρέφεσθαι, ἢ ὑπὲρ τὴν χρείαν, γαστριμαργεῖν. *V.*

† Λαυρότερον] Λαμπρότερον C. ut Schol. 14. Ἑταιρ. Δ. *M. du S.* Scribe λαβρότερον. *J. J. Wetſt.*

83. Ἰσοδίαιτοι καθεστῶτες] Syntaxis quartum caſum poſtulat. Rectius itaque Mſ. *ἰσοδιαίτην καθεστῶτες, ὡς ἂν μηδὲ τὸν συνδιαιτητὴν αὐτὸν αἰτιάσασθαί τι. eodem cibo illum excipientes, ut convictor nihil poſſit accuſare.* *J. G. G.*

Ἰσοδιαιτητὰς — συνδιαιτητὴν] In impreſſis omnibus legebatur *ἰσοδίαιτοι*. Mſ. *Graevii ἰσοδιαίτην* quod ad veram ſcripturam manu ducit, quam nos in textum recepimus. Munus Saturnaliorum proprium fuiſſe exiſtimo. Vide nos ad ultima verba N°. 32. Monendus autem Lector hic eſt, me, dum novum videor ſenſum voci *συνδιαιτητὴς* affingere, verum tantum antiquumque ei aſſerere. Ubi enim usquam oſtendas διαιτητὴν de alio dictum quam de *Arbitro?* Quod miror fugiſſe hactenus & Lexicographos & virum ſummum *Graevium*, qui hic cum vulgo erravit. Ultima vox in G. *S.* & *A.* exſtat; in reliquis *συνδιαίτην* prave legitur. *M. du S.*

94. Ὥστε δυοῖν θάτερον, ἢ μὴ διδόντα ἐχθρὸν εἶναι πάντως ἔδει, ἢ πάντα προϊεμένους, αὐτίκα μάλα πένεσθαι, καὶ τῶν αἰτούντων ἕνα αὐτὸν εἶναι] Vitioſiſſima oratio. Emenda ocyus *προϊέμενον*, quod fere ne indicio quidem, nedum probatione apud intelligentes indiget. Queruntur divites de pauperum inſolentia, & animo nullis, quan-

ſatis eſſet bibiſſent, vel formoſi pueri, dum poculum praebet, manum ſtringebant, vel pellicem aut conjugem adeo tentare audebant. Deinde ubi vomitu opplevere triclinium, poſtridie maledictis nos perſtringunt; quam ſitierint, quam famis convictores fuerint, enarrant. Et ſi haec mentiri contra eos videamur, veſtri illius paraſiti recordare, Ixionis, qui communi dignatus menſa, dignationem aequalem vobis habens, ebrius cum eſſet, Junonis pudorem tentavit vir fortis.

πλείω τοῦ ἱκανοῦ πίωσιν, ἢ παιδὸς ὡραίου, μεταξὺ ἀναδόντος τὸ ἔκπωμα, ἔνυξαν τὴν χεῖρα, ἢ παλλακῇ, ἢ γαμετῇ γυναικὶ ἐπεχείρησαν· εἶτα κατεμέσαντες τοῦ συμποσίου, ἐς τὴν ὑστεραίαν λοιδοροῦνται ἡμῖν κατελθόντες, ὡς ἐδίψησαν, καὶ ὡς λιμῷ συνῆσαν διηγούμενοι. καὶ εἴ σοι ταῦτα καταψεύδεσθαι αὐτῶν δοκοῦμεν, τοῦ ὑμετέρου παρασίτου ἀναμνήσθητι, τὸν Ἰξίονα· ὃς ἀξιωθεὶς κοινῆς τραπέζης, ἀξίωμα ἴσον ἔχων ὑμῖν, τῇ Ἥρᾳ μεθυσθεὶς ἐπεχείρει ὁ γενναῖος.

39. Haec ſunt & talia; quibus inducti decrevimus, in poſterum noſtrae ſecuritatis cauſſa, non amplius acceſſum illis in noſtras domus praebere. Si vero te arbitro ac vindice ſpondeant, moderata ſe, uti nunc ajunt, petituros, neque contumelioſum quidquam admiſſuros in conviviis, in communionem veniunto, quod bene vertat, nobiſcum epulantor. Etiam de veſtibus, ut imperas, mittemus, ac de auro etiam, quantum aequum fuerit, inſuper impendemus. Atque in univerſum nulla in parte deficiemus. Verum ipſi quoque ex arte nobiſcum agere deſinunto, pro adulatoribus & paraſitis amici ſunto. Nos quidem, ſi & iſti facere officium voluerint, nulla in re accuſabis.

Ταῦτά ἐστι καὶ τὰ τοιαῦτα, ὑφ' ὧν ἡμεῖς ἐβουλευσάμεθα πρὸς τὸ λοιπὸν, ἀσφαλείας τῆς ἡμετέρας ἕνεκεν, μηκέτι ἐπίβατον ποιεῖν αὐτοῖς τὴν οἰκίαν. εἰ δὲ ἐπὶ σοῦ [e] συνθοῖντο, μετρίων δεήσεσθαι, ὥσπερ νῦν φασι, μηδὲν δὲ ὑβριστικὸν ἐν τοῖς συμποσίοις [f] ἐργάσεσθαι, κοινωνούντων ἡμῖν καὶ συνδειπνούντων τύχῃ τῇ ἀγαθῇ. καὶ τῶν ἱματίων, ὡς σὺ κελεύεις, πέμψομεν, καὶ τοῦ χρυσίου ὁπόσον οἷόν τε, καὶ προσδαπανήσομεν, καὶ ὅλως οὐδὲν ἐλλείψομεν· καὶ αὐτοὶ δὲ ἀφέμενοι τοῦ κατὰ τέχνην ὁμιλεῖν ἡμῖν, φίλοι ἀντὶ κολάκων καὶ παρασίτων ἔστωσαν, ὡς ἡμᾶς γε οὐδὲν ἂν αἰτιάσαιο, κἀκείνων τὰ δέοντα ποιεῖν ἐθελόντων.

e Συνθοῖντο] Συνθεῖντο *Fl.* f Ἐργάσεσθαι] Sic *Fl.* Ἐργάσασθαι cett.

quantiscumque beneficiis & donis contento. *Adeo*, inquiunt, *ut alterutrum fieri neceſſe ſit, vel ut non dans omnino ſit inimicus, vel ut omnia largiens*, ſive *profundens, brevi plane pauper ſit, & ipſe unus mendicantium.* *J.J.*

6. Κατελθόντες] Rarior vocis uſus, nondum puto ſatis obſervatus Lexicis. Ponitur hic quidem, puto etiam alias, ut καθικνεῖσθαι, ut κατατρέχειν, ut Latinum *invehi*, &c. *J.M.G.*

Κατελθόντες] Καταλέγοντες legendum videtur. *F.G.* Non video mutandi neceſſitatem. *J.F.R.*

13. Ὑφ' ὧν] Ἐφ' οἷς forſan. *F.G.*

18. Ἐργάσασθαι] Scribe ἐργάσεσθαι. *F.G.*

ΣΥΜΠΟΣΙΟΝ, Η ΛΑΠΙΘΑΙ.

ΦΙΛΩΝ ΚΑΙ ΛΥΚΙΝΟΣ.

ΦΙΛ.

1 Ποικίλην, ὦ Λυκῖνε, διατριβὴν φασὶ γεγενῆσθαι ὑμῖν χθὲς ἐν Ἀρισταινέτου παρὰ τὸ δεῖπνον, καί τινας [a] φιλοσόφους λόγους εἰρῆσθαι, καὶ ἔριν οὐ [b] σμικρὰν συστῆναι ἐπ' αὐτοῖς· εἰ δὲ μὴ ἐψεύδετο Χαρῖνος, καὶ ἄχρι [c] τραυμάτων προχωρῆσαι τὸ πρᾶγμα, καὶ τέλος αἵματι διαλυθῆναι τὴν συνουσίαν. ΛΥΚ. Καὶ πόθεν, ὦ Φίλων, ἠπίστατο Χαρῖνος ταῦτα; οὐ γὰρ συνεδείπνει μεθ' ἡμῶν. ΦΙΛ. Διονίκου, ἔφη, τοῦ ἰατροῦ ἀκοῦσαι. Διόνικος δὲ, καὶ αὐτὸς, οἶμαι, τῶν συνδείπνων ἦν. ΛΥΚ. Καὶ μάλα. οὐ μὴν ἐξ ἀρχῆς γε οὐδ' αὐτὸς ἅπασι παρεγένετο, ἀλλὰ ὀψὲ μεσούσης [d] σχεδὸν ἤδη τῆς μάχης, ἐπέστη ὀλίγον πρὸ τῶν τραυμάτων. ὥστε

CONVIVIUM, SEU LAPITHAE.

PHILON ET LUCIANUS.

PHIL.

1 VAria vos ratione tempus feſelliſſe ajunt heri in coena apud Ariſtaenetum, & philoſophos quosdam ſermones habitos, & contentionem non parvam ſuper iis ortam, ac, ſi non mentitus eſt Charinus, ad vulnera usque rem proceſſiſſe, ac ſanguine diſſolutam diſputationem. LYC. Et unde, mi Philo, ſciebat iſta Charinus? neque enim nobiſcum coenavit. PHIL. E Dionico ſe dicebat audiſſe Medico. Fuit autem, puto, ipſe inter convivas Dionicus. LYC. Omnino; neque tamen ab initio inde omnibus ipſe quoque interfuit; ſed ſero, media fere jam pugna, paullo ante vulnera ipſe ſupervenit. Itaque miror, ſi

a Φιλοσόφους λόγους] Λόγους φιλοσόφους B. Cod. ſive O. b Σμικρὰν] Sic Edd. Μικρὰν B. c Τραυμάτων] Πραγμάτων male B. d Σχεδὸν] Deeſt in B.

ΣΥΜΠ. Η ΛΑΠ.] Συμπόσιον ἢ Λαπίθαι ἐπιγέγραπται. * ἀφωμοίωται γὰρ τοῖς ἐν τῷ γάμῳ τοῦ Πειρίθου † τετελεσμένοις· κἀκεῖ γὰρ οἱ Κένταυροι μεθυσθέντες, εἶτα ταῖς τῶν Λαπιθῶν γυναιξὶν ὑβριστικῶς ἐπιθέμενοι, μέχρι τραυμάτων καὶ φόνων προὐχώρησαν, ἀφ' οὗ καὶ εἰς πόλεμον προὔβησαν ἄσπονδον. τῶν Λαπιθῶν γάρ τις γάμους ἐπιτελῶν, ἐκάλεσέ τινας τῶν Λαπιθῶν, καί τινας τῶν Κενταύρων· εἷς δὲ τῶν Κενταύρων ὁ Εὐρυτίων μεθυσθεὶς, τὴν νύμφην ἐβουλήθη βιάσασθαι. κρατήσαντες οὖν αὐτὸν οἱ Λαπίθαι, ἀπέτεμον αὐτοῦ τὴν ῥῖνα, καὶ τὰ ὦτα, καὶ ἐκ τούτου συνεκροτήθη Λαπίθαις ‡ κατὰ τῶν Κενταύρων ὁ πόλεμος. V. (*Maro* in Georg. C.)

* Ἀφωμοίωται] Ita C. recte, ex quo & ſequentia reſtituta; quum in V. legeretur male, ἐφ' ὁμοίῳ γὰρ τῷ πολέμῳ τοῖς ἐπὶ τοῦ γάμων *J. F. R.*
† Τετελεσμένοις] Γεγενημέναις. C.

‡ Κατὰ] Καὶ Κένταυροι, omiſſo πόλεμος Edita, quibus *Solanus* ita adſcripſerat: Deeſt in Impr. πόλεμος. Poſterior hujus Scholii pars in C. non exſtat ſuo loco; ſed in fine reperitur: unde & ex V. ultima in Impreſſo manca reſtituimus.

ΣΥΜΠΟΣ.] Cave, Lector, ne ſequaris *Eraſmum* hujus Dialogi Latinum Interpretem, ſæpe enim alienus eſt ab autoris mente. *J. B.*

ΣΥΜΠΟΣΙΟΝ] Bene *Bergl.* ad *Alciphr.* III. Ep. 55. N°. 1. „ Eadem eſt oeconomia & inventionis ratio „ in hac Epiſtola, quae in Luciani Sympoſio. dum „ utrobique occaſione convivii Philoſophi tamquam „ indecenter ſe gerentes perſtringuntur, convenientiam eandem habent haec duo nomina *Alciphronis* „ [ΑΥΤΟΚΛΗΤΟΣ ΕΤΟΙΜΑΡΙΣΤΩ] quorum primum „ denotat eum *qui ſe ipſum vocat*, alterum *qui prandio eſt paratus*: Et Lucianeus Ἑτοιμοκλῆς, (quem „ videbis c. 21.) per alluſionem a κλητὸς dictus, cum „ alias talia ſint a κλέος, quaſi *paratus*, *ſi vocetur*, „ ut ſatis oſtendit eod. c. 21. in epiſtola objurgatoria, „ quam ſine miſere ſcriptam miſit in convivio coram omnibus legendam, quod a Convivatore praeteritus fuiſſet. *Alciphronis* autem haec Epiſtola tota quaſi ſciagraphia eſt Lucianei Sympoſii, ubi omnia quae hic intra modum conſiſtunt, dilatantur „ &

ſi quid ſatis certum dicere potuit, qui non interfuerit iis, a quibus coepta contentio in ſanguinem illis exiit.

2. PHIL. Itaque, Lycine, ipſe quoque Charinus, ſi vera audire, & ut acta ſint ſingula, vellemus, ad te nos ire juſſit: Dionicum enim ipſum dixiſſe, ſe non interfuiſſe omnibus; te vero, quidquid actum ſit, accurate ſcire, & ipſos ſermones memoria complexum, quippe qui non obiter talia, ſed ſtudioſe audire ſoleas. Itaque non effugies, quin epulo nos jucundiſſimo excipias, mihi quidem certe nullum eo jucundius: idque eo magis, quod ſobrii in pace & ſine ſanguine, extra teli jactum epulabimur, ſive ſenes vinolento furore turbarint convivium, ſive juvenes, inducti nempe a mero & dicere, quae minime opus erat, & facere.

3. LYC. Nimis tu, Philo, acriter a nobis petis, ut in vulgus efferamus iſta & perſequamur, narrandis quae per vinum at-

θαυμάζω, εἴ τι σαφὲς εἰπεῖν ἐδύνατο, μὴ παρακολουθήσας ἐκείνοις, ἀφ' ὧν ἀρξαμένη ἐς τὸ αἷμα ἐτελεύτησεν αὐτοῖς ἡ φιλονεικία.

ΦΙΛ. Τοιγαροῦν, ὦ Λυκῖνε, καὶ ὁ Χαρῖνος αὐτὸς, εἰ βουλοίμεθα τἀληθῆ ἀκοῦσαι, καὶ ὅπως ἐπράχθη ἕκαστα, παρὰ σὲ ἡμᾶς ἥκειν ἐκέλευε· καὶ τὸν Διόνικον γὰρ αὐτὸν εἰπεῖν, ὡς αὐτὸς μὲν οὐ [e] παραγένοιτο ἅπασι, σὲ δὲ ἀκριβῶς εἰδέναι τὰ γεγενημένα, καὶ τοὺς λόγους αὐτοὺς ἀπομνημονεῦσαι, ἅτε μὴ παρέργως τῶν τοιούτων, ἀλλ' ἐν σπουδῇ ἀκροώμενον. ὥστε οὐκ ἂν [f] φθάνοις ἑστιῶν ἡμᾶς, ἡδίστην ταύτην ἑστίασιν, ἧς οὐκ οἶδ' ἄν τις ἡδίων ἔμοι γε· καὶ μάλιστα ὅσῳ νήφοντες ἐν εἰρήνῃ, καὶ ἀναιμωτὶ ἔξω βέλους ἑστιασόμεθα· εἴτε γέροντες [g] ἐμπαρῴνησάν τι παρὰ τὸ δεῖπνον, εἴτε νέοι, εἰπεῖν τε ὅσα ἥκιστα ἐχρῆν ὑπὸ τοῦ ἀκράτου προαχθέντες, καὶ πρᾶξαι.

ΛΥΚ. Νεανικώτερα ἡμᾶς, ὦ Φίλων, ἀξιοῖς ἐκφέρειν ταῦτα πρὸς τοὺς πολλοὺς, καὶ ἐπεξιέναι [h] διηγουμένους πράγματα, ἐν οἴ-

e Παραγένοιτο] Παρεγένετο B. f Φθάνοις] Φθόνοις B. g Ἐμπαρῴνησαν] Sic dedit *Solan*. Ἐπαρῴνησαν Edd. & B. h Διηγουμένους] Διηγουμένοις marg. *A1*.

30. Ἔξω βέλους] Δεξιώτατα κέχρηται τούτῳ, ἀπὸ τῶν πολέμων ἐπὶ τὴν προκειμένην ὑπόθεσιν μεταβαλών. ἐπὶ μὲν γὰρ τῶν πολέμων ἔξω φασὶ βέλους τοὺς ἀποτέρω τυγχάνοντας βολῆς. ἐνταῦθα δὲ, ἐπειδὴ ἐν τῇ § ἑστιάσει πόλεμος μεθυόντων συνερράγει, εἶτα τἀκεῖ γεγενημένα διηγεῖσθαι καθ' ἡσυχίαν προὔκειτο, παίζων φησὶ, ὅτι διηγοῦ ἡμῖν προθύμως ὑπ' οὐδενὸς ἅτε διοχλούμενος τῶν πεπραγμένων. ἔξω γὰρ τυγχάνομεν ὄντες τοῦ χθεσινοῦ πολέμου καὶ τῆς ἐκεῖ παροινίας. *V*.

§ Ἑστιάσει] Ἑστιώσει male Edita, & mox διηγοῦν, pro quo διηγοῦ ex V. dedit *M. du S.*

,, & valde exaggerantur, plerumque ſupra fidem. *J.F.R.*

ΦΙΛΩΝ] Idem haud dubie cui ſuum *de Hiſt. Conſcr.* librum inſcripſerat. Vide & hujus libelli finem, ubi eodem modo quo illic, compellat. *M.du S.*

2. Ἀρισταινέτου] Hujus Dialogi perſonae omnes verae. De hoc vide c. 5. Qui autem in Ἑτ. Δ. X. & II. memorantur Ariſtaeneti, fictitii eſſe videntur. *M.du S.*

Ibid. Ἐν Ἀρισταινέτου] Scil. οἴκῳ, ut ſupra *Philopſ.* c. 38. ἐν Ἀμφιλόχου, & alibi frequenter. *J.F.R.*

9. Χαρῖνος] De hoc, cum perſona Dialogi non ſit, non opus eſt ut ſolliciti ſimus. *M.du S.*

10. Διονίκου] Vid. c. 20. *M.du S.*

23. Παραγένοιτο] B. παρεγένετο. Sed nihil mutandum. *M.du S.*

27. Οὐκ ἂν φθάνοις] I. e. *non effugies nos convivio excipere*, ſ. *quin convivio nos excipias*. *F.G.* Conf. ſupra *Fugit.* c. 26. *J.F.R.*

Ibid. Φθάνοις] Hic apprime notandum in B. ſeu Ox. Codice legi φθόνοις. quod hic quidem quadrare poteſt. Sed tritum adeo & elegans ſimul illud οὐκ ἂν φθάνοις, ut loco moveri minime debeat. Quamquam ſi infinitis aliis in locis, ubi occurrit, φθόνοις, ut hic quadraret, fateor, eo inclinaret animus, ut φθόνοις in ejus locum ſufficeretur. Ratio enim nulla aut remotiſſima aſſignari poteſt, cur verbum φθάνω ſolum *neceſſitatem* importet, quam in ea phraſi ſemper deſignat. *M.du S.*

31. Ἐμπαρῴνησαν] Ni viderem ejuſmodi maculas tot editiones inſidere, morari lectorem hiſce puderet. In omnibus legebatur ἐπαρῴ— in Mſ. e iam B. *M.du S.*

35. Νεανικώτερα ἐκφέρειν] *Strenue efferre in vulgus.* *F.G.*

37. Ἐπεξιέναι] *Stylo perſequi.* *F.G.*

45. Mi-

οἴνῳ καὶ μέθῃ γενόμενα, δέον λήθην ποιήσασθαι αὐτῶν, καὶ νομίζειν ἐκεῖνα πάντα θεοῦ ἔργα τοῦ Διονύσου εἶναι, ὃς οὐκ οἶδα εἴ τινα τῶν αὐτοῦ ὀργίων ἀτέλεστον καὶ ἀβάκχευτον περιεῖδεν. ὅρα οὖν μὴ κακοήθων τινῶν ἀνθρώπων ᾖ τὸ ἀκριβῶς τὰ τοιαῦτα ἐξετάζειν, ἃ καλῶς [a] ἔχει ἐν τῷ συμποσίῳ καταλιπόντας ἀπαλλάττεσθαι. μισῶ γὰρ, φησι καὶ ὁ ποιητικὸς λόγος, μνάμονα συμπόταν. καὶ οὐδὲ ὁ Διόνικος ὀρθῶς ἐποίησε πρὸς τὸν Χαρῖνον, αὐτὰ ἐξαγορεύσας, καὶ πολλὴν [b] τὴν ἑωλοκρασίαν καταςκεδάσας ἀνδρῶν φιλοσόφων· ἐγὼ δὲ, ἄπαγε, οὐκ ἄν τι τοιοῦτον εἴποιμι.

que ebrietatem facta ſunt ; cum oblivioni mandanda potius , & Dei, Bacchi, opera putanda ſint omnia : qui neſcio an quemquam ſuis orgiis non initiatum, neque operatum Bacchicis ſacris, praetermittat. Vide igitur ne malignorum hominum ſit accurate exquirere talia, quibus in ipſo convivio relictis decet diſcedere. Namque *Odi*, ut habet poëticum illud verbum, *convivam memorem.* Nec bene Dionicus, quod apud Charinum iſta elocutus eſt, & heſternae coenae reliquiis perfudit viros philoſophos. Ego vero, abſit ne quid dicam ejusmodi.

ΦΙΛ. Θρύπτῃ ταῦτα, ὦ Λυκῖνε. ἀλλ᾽ οὔτι γε πρὸς ἐμὲ οὕτω ποιεῖν ἐχρῆν, [c] ἀκριβῶς [d] γιγνώσκων πολὺ πλέον ἐπιθυμοῦντά σε εἰπεῖν, ἢ ἐμὲ ἀκοῦσαι· καί μοι δοκεῖς εἰ ἀπορήσειας τῶν ἀκουσομένων, κἂν πρὸς κίονά

4. PHIL. Delicias facis, Lycine. Sed apud me certe hoc agere non conveniebat, qui certo ſciam, te multo malle narrare hoc mihi, quam me audire : ac videris mihi, ſi non habeas, qui audire velint, vel ad

co-

a Ἔχει] Ἔχειν B. *b* Τὴν] Omittit B. *c* Ἀκριβῶς] Ὃς ἀκριβῶς οἶδα B. *d* Γιγνώσκων] Sic B. *J.* *B1.* *Ald.* *H.* *Fr.* *S.* Γινώσκων *Fl.* Γιγνώσκοντα *P.* *B2.*

48. Καὶ πολλὴν τὴν ἑωλοκρασίαν] Ἡνίκα συνέπινον * ἀλλήλοις παρ᾽ Ἀθήναις οἱ νέοι, ἐπὶ ἑκάστου κρατὴρ οἴνου ἐτίθετο· καὶ εἴ τις ἐκαθεύδησε μὴ πιὼν τὸν ἴδιον κρατῆρα, πρωῒ κατὰ τῆς αὐτοῦ κεφαλῆς ἐξεχέετο, καὶ ἐκαλεῖτο τοῦτο ἑωλοκρασία. ἕωλον γὰρ τὸ χθεσινόν. εἴρηται οὖν ἐνταῦθα μεταφορικῶς, ἀντὶ τοῦ ὕβριν. *V.*

* Ἀλλήλοις] Non adgnoſcunt C.

45. Μισῶ — μν. σ.] Vid. *Plut.* 1087. f. *M. du S.*

48. Καὶ πολλὴν τὴν ἑωλοκρασίαν καταςκεδάσας ἀνδρῶν φιλοσόφων] Malim Latine dicere : *& multa contumelia aſperſit philoſophos.* Quam cum interprete : *& pridianam hominum temulentiam divulgavit.* Vide Scholia ad hunc locum. *H.V.*

Ibid. Πολλὴν τὴν] Articulus retinendus. Amat enim Noſter poſt adjectiva eum addere. In *Tox.* c. 4. πολλοὺς τοὺς ἐμπόρους. Pro *Imag.* c. 16. πολλὴν τὴν εὐμένειαν. *Aſin.* c. 42. f. μακρῶν τῶν λόγων. *Alciphr.* III. 390. πολλὴν τὴν φιλανθρωπίαν. *J.F.R.*

Ibid. Ἑωλοκρασίαν] Sic *Demoſth.* 152. A. *M. du S.*

53. Ἀκριβῶς γιγνώσκον] Ὑποσόλοικον Luciani ſtyli properantis. *Th.M.*

Ὃς ἀκριβῶς οἶδα] Scripturam Mſ. Ox. in textum recepimus ; vulgatam enim ἀκριβῶς γιγνώσκων palam corruptam eſſe nemo non videt; pro qua *B2.* & *P.* repoſuerunt ἀκριβῶς γιγνώσκοντα, quod ſi per Codd. liceret, probarem. Quid autem *Marcilio* in mentem venerit, cur mox ἐπιθυμῶν τὰ δὲ legeret, nemo, credo, expiſcetur; neque credo quidquam mutatum voluiſſe, ſed tantum prave exſcripſiſſe. *M. du S.*

Ἀκριβῶς γιγνώσκων] Illud ὃς ἀκρ. οἶδα, quod *Solan.* in textum receperat, mihi gloſſa videtur, quae τὸ γιγνώσκων expoſuit per ὃς οἶδα, ut re vera exponendum eſt; ac, ſi quid mutandum, γιγνώσκοντα potius ex *P.* ac *B2.* reciperem; ſed & has ex conjectura ſic dediſſe ſuſpicor. Cl. *Jenſ.* ad *Reviv.* c. 13. f. ſoloeciſmum id vocat, exempla tamen ſimilis conſtructionis adfert, atque eadem omnia, nimis ſevere, damnat. Nam adeo frequens eſt nominativi uſus pro obliquo, ut id linguae genio tribuendum potius quam corrigendum ſit. Et mihi hic perinde erit, abſolutumne nominativum cum Grammaticis voces, an participium exponas per periphraſin, *qui ſcio.* *Diod. Sic.* 2. c. 35. pr. Ἡ τοίνυν Ἰνδικὴ τετράπλευρος οὖσα τῷ σχήματι — ἡ μεγάλη περιέχει θάλαττα, i.e. *Quantum ad Indiam* &c. Idem ib. c. 48. οἱ δὲ, ἐπιδιώκοντες — οἱ μὲν ἀπόλλυνται. Ad priorem locum Cl. *Weſſel.* duo ſimilia addit, & ad Commentt. *Ael.* 2. 11. & *Gronov.* ad *Herodot.* 2. 66. provocans, recte ait, rem eſſe vulgarem; quare ex immenſa copia quaedam tantum de noſtro ſubjungemus. ſi forte vincatur, nihil hic in Luciano mutandum. Confer igitur praeter duo ſimilia ὑμᾶς

— ὄντας

columnam ſtatuamve cupide acceſſurus effuſurusque uno ſpiritu connexa inter ſe omnia. Si proinde nunc diſcedere velim, non ſinas me, nondum auditis illis abire; ſed venias, perſequaris, roges. Hic ego viciſſim faciam me delicatum apud te. Et, ſi videtur, abeamus percontatum iſta ex aliis. At tu noli dicere. LYC. Bona verba! Narrabo enim, quando ita cupidus es; ſed ne multis dicas. PHIL. Niſi plane ego Lycini ingenium oblitus ſum, ipſe tu hoc melius feceris, & occupabis dicere omnibus, ne mea opera opus ſit.

τινα, ἢ πρὸς ἀνδριάντα ἡδέως ἂν προσελθὼν, ἐκχέαι, πάντα συνείρων ἀμυστί. εἰ γοῦν ἐθελήσω ἀπαλλάττεσθαι νῦν, οὐκ ἐάσεις με ἀνήκοον ἀπελθεῖν, ἀλλ' [e] ἕξεις, καὶ παρακολουθήσεις, καὶ δεήσῃ. κᾀγὼ θρύψομαι πρὸς σὲ ἐν τῷ μέρει· καὶ εἴ γε δοκεῖ, ἀπίωμεν ἄλλου αὐτὰ πευσόμενοι, σὺ δὲ μὴ λέγε. ΛΥΚ. Μηδὲν πρὸς ὀργὴν, διηγήσομαι γὰρ, ἐπείπερ οὕτω προθυμῇ, ἀλλ' ὅπως μὴ πρὸς πολλοὺς ἐρεῖς. ΦΙΛ. Εἰ μὴ παντάπασιν ἐγὼ ἐπιλέλησμαι Λυκίνου, αὐτὸς σὺ ἄμεινον ποιήσεις αὐτὸ, καὶ [f] φθάσεις εἰπὼν ἅπασιν, ὥστε οὐδὲν ἐμοῦ [g] δεήσῃ.

5. Sed illud mihi dic prius, Filione ſuo Zenoni Ariſtaenetus uxorem cum daret, convivio vos excepit? LYC. Non: ſed filiam ipſe Cleanthidem Eucriti foeneratoris filio collocavit, philoſophanti.

Ἀλλ' ἐκεῖνό μοι πρῶτον εἰπὲ, τῷ παιδὶ τῷ Ζήνωνι ὁ Ἀρισταίνετος ἀγόμενος γυναῖκα, εἱστία ὑμᾶς; ΛΥΚ. Οὐκ, ἀλλὰ τὴν θυγατέρα ἐξεδίδου αὐτὸς τὴν Κλεανθίδα τῷ Εὐκρίτου τοῦ δανειστικοῦ τῷ φιλοσοφοῦντι.

ΦΙΛ.

e Ἕξεις] Reſtitui ex *Fl.* pro ἥξεις quod erat in cett. & B. *f* Φθάσεις] Φθάσῃ *Fl.* *g* Δεήσῃ] Et ſic cett. cum *Fl.*

58. Ἀμυστί] Ἄνευ τοῦ μῦσαι, καὶ κλεῖσαι τὸ στόμα. *V.*
64. Μηδὲν πρὸς ὀργὴν] Τὸ μηδὲν πρὸς ὀργὴν, καὶ τὸ ἀλλ' ὅπως μὴ πρὸς πολλοὺς ἐρεῖς. τὰ δύο κῶλα ἐλλείπουσι τῶν αὐτοτελῶν ῥημάτων κατ' ἔθος Ἀττικόν. τὸ μὲν πρῶτον, τὸ † χοίης ἐλλείπει. τὸ δὲ τὸ σκόπει. *V.* (ὡς πολλάκις παρεθέμεθα addunt C.)

† Σχοίης] Σχοίεις V. neutrum recte: nam debuit dicere ποιοῖς. *M. du S.*

— ἀνεχόμενοι, & Κρονίωνα Ἀστράπτων ad *Fugit.* c. 2. jam adlegata, (licet alia nominativi ſtructura occaſionem ibi praebente) etiam Cl. *Geſnerum* ad *Philopatr.* c. 23. Et ex Novo Foed. *Act. Apoſt.* XX. 3. Ποιήσας τε μῆνας τρεῖς — ἐγένετο γνώμη. *Apocal.* III. 12. Ὁ νικῶν, ποιήσω αὐτὸν. Et vſ. 21. Ὁ νικῶν, δώσω αὐτῷ. *Lyſ.* Or. de *Ariſtoph.* bon. p. 348. Ed. *Lond.* ἀκήκοα γὰρ ἔγωγε — ὅτι πολλῶν ἐψεύσθητε τῆς οὐσίας. καὶ (vel οἱ) ζῶντες μὲν πλουτεῖν ἐδόκουν, ἀποθανόντες δὲ, πολὺ παρὰ τὴν δόξαν τὴν ὑμετέραν ἐφάνη. Ibid. p. 349. Καλλίας τοίνυν ὁ Ἱππονίκου — τότε τούτου τοίνυν τίμημα οὐδὲ δυοῖν ταλάντοιν ἐστί. Duoque alia in Indice *Tayloriano.* v. *Nominativi pendentis.* Adde *Kuſt.* ad *Ariſtoph.* Plut. v. 277. ubi λαχὸν τὸ γράμμα, pro λαχόντος bene multis exemplis probat, Atticisque proprium docet; nec non *Spanh.* ad eumd. verſ. ac *Thucyd.* I. 2. p. 3. cum nota *Hudſon.* Et Cl. *Duker.* in Indice, tit. *Nominat. abſol. Maittairium* de Dialectt. p. 82. *Gronov.* ad Arr. Exp. Alex. I. p. 58. *Clark.* ad *Hom.* Il. B. 681. & Z. 510. Et Schol. ad *Æſchyl.* Perſ. vſ. 123. quem cum *Salmaſio* de modo Uſur. p. 715. adlegat Doctiſſ. *Abreſch*, in Animadv. ad *Æſchyl.* p. 170. Videbisque in poëtis certe locum non eſſe mutationi, nec adeo in aliis, propter copiam. *J.F.R.*

54. Πολὺ πλέον ἐπιθυμοῦντά σε εἰπεῖν, ἢ ἐμὲ ἀκοῦσαι] Πολὺ πλέον ἐπιθυμεῖν τὰ σὲ εἰπεῖν ἢ ἐπ. ἀκ. *Terentius* Hecyra. *Quaſi non tu multo malis narrare hoc mihi, quam ego, quae percontor, ſcire*, &c. *Th. M.* Si explicatio eſt, bene: Si emendatio, male; nam particip. hic idem quod infinitiv. *Solan.* adſcripſ. *Marcil.* legere ἐπιθυμῶν τὰ δὲ. quod unde habeat, neſcio. *J.F.R.*

60. Ἕξεις] Sic ut conjeceram, *Fl.* In reliquis eſt ἥξεις, & in O. Mſ. *M. du S.*

Ἕξεις] Quid eſt vulgatum ἥξεις, *venies?* quare lubens Florentinum ἕξεις adripui, & *retinebis* in verſione repoſui. *J.F.R.*

65. Ἀλλ' ὅπως] Pro ἀλλ' ὅρα ὅπως. &c. *F.G.* Habuimus tam crebro, ut neque explicatione, neque probatione indigeat. *J.F.R.*

69. Δεήσῃ] Vides jam nihil peccatum eſſe ſupra ſic edendo, T. 2. *Icar.* c. 14. *J.F.R.*

70. Τῷ παιδὶ τῷ Ζήνωνι ὁ Ἀρισταίνετος ἀγόμενος γυναῖκα] H. e. *filio Zenoni uxorem deſpondens*, non vero, *uxorem ducens*, uti habet verſio; ſignificat enim ἄγεσθαι υἱῷ γυναῖκα. *Uxorem deſpondere filio.* Exempla paſſim occurrunt. *H.V.*

74. Τῷ Εὐκρίτου] Τῷ Χαιρέᾳ infra. *F.G.*

87. Ζην-

ΦΙΛ. Παγκάλῳ, νὴ Δία, μειρακίῳ, ἁπαλῷ γε μὴν ἔτι, καὶ οὐ πάνυ καθ' ὥραν γάμων. ΛΥΚ. Ἀλλ' οὐκ εἶχεν ἄλλον ἐπιτηδειότερον, οἶμαι. τοῦτον οὖν κόσμιόν τε εἶναι δοκοῦντα, καὶ πρὸς Φιλοσοφίαν ὡρμημένον, ἔτι δὲ μόνον ὄντα [a] πλουσίῳ τῷ Εὐκρίτῳ, προείλετο νυμφίον ἐξ ἁπάντων. ΦΙΛ. Οὐ μικρὰν λέγεις αἰτίαν [b] τὸ πλουτεῖν τὸν Εὔκριτον. ἀτὰρ, [c] ὦ Λυκῖνε, τίνες οἱ δειπνοῦντες ἦσαν;

ΛΥΚ. Τοὺς μὲν ἄλλους τί ἄν σοι λέγοιμι; οἱ δὲ ἀπὸ Φιλοσοφίας, καὶ λόγων, οὕσπερ ἐθέλεις, οἶμαι, ἀκοῦσαι μάλιστα, Ζηνόθεμις ἦν ὁ πρεσβύτης, [d] ὁ ἀπὸ τῆς στοᾶς, καὶ ξὺν αὐτῷ Δίφιλος ὁ Λαβύρινθος ἐπίκλην, διδάσκαλος ὢν οὗτος [e] τοῦ Ἀρισταινέτου υἱέος, τοῦ Ζήνωνος· τῶν δὲ ἀπὸ τοῦ περιπάτου Κλεόδημος, οἶσθα τὸν στωμύλον, τὸν ἐλεγκτικόν; ξίφος αὐτὸν οἱ μαθηταὶ καὶ κοπίδα καλοῦσιν. ἀλλὰ καὶ ὁ Ἐπικούρειος Ἕρμων παρῆν, καὶ εἰσελθόντα γε αὐτὸν, εὐθὺς ὑπεβλέποντο οἱ Στωϊκοὶ,

PHIL. Pulcherrimo ita me Jupiter! adoleſcentulo, ſed tenero adhuc & nondum nuptiis maturo. LYC. Sed non habuit, puto, alium magis idoneum. Hunc igitur, qui & honeſtus eſſe videretur, & animum applicuiſſe ad Philoſophiam, inſuper vero unicum in domo Eucriti divitis, ſponſum praeoptavit ex omnibus. PHIL. Non parvam mihi narras cauſſam, Eucriti divitias. Sed convivae quinam erant, Lycine?

6. LYC. Reliquos quid tibi dicam? de philoſophis autem atque eruditis, quos, puto, audire cupis maxime, erat Zenothemis ille de porticu, & cum illo Diphilus cognomine Labyrinthus, Zenonis, Ariſtaeneti filii, magiſter? De Peripateticis autem Cleodemus. Noſti argutum illum & redarguendi peritum? Gladium & Falcem appellant diſcipuli. Verum Epicureus quoque Hermon aderat: quem ſtatim, cum ingrederetur, torvum intuebantur Stoici atque

a Πλουσίῳ τῷ] Πλουσίου τε τῷ B. b Τὸ πλουτεῖν] Τοῦ πλουτεῖν B. ſed vulgatum verum eſt. c Ὦ] Οὖν ὦ *Fl.* d Ὁ ἀπὸ] Artic. omittit B. e Τοῦ] Omittit B.

89. Ὁ Λαβύρινθος] Λαβύρινθος ἦν οἴκημα * σκολιώτατον. καὶ ἐπειδὴ σκολιὸς ἦν ἐν ταῖς ζητήσεσι, διὰ τοῦτο † ἐπεκλήθη λαβύρινθος. *V.*

94. Καὶ ‡ κοπίδα καλοῦσιν] Μάχαιραν. *V.*

* Σκολιώτατον] Ita *Solan.* correxit, pro vulgato σκολιώτερον. obtemperavi, quia eſt melius, & mutatio exigua; licet haud addat, unde id hauſerit. *J. F. R.*

† Ἐπεκλήθη] Ita V. recte. Ἐπεκλήθεν male Edita. *M. du S.*

‡ Κοπίδα] Πολίδα ante editum prave.

87. Ζηνόθεμις] Eundem eſſe cum eo quem in *Hermotimo* non nominatum exagitavit, facile evincent utriusque avaritia & gula usquequaque ſimiles. Confer quae c. 11. & f. 32. occurrunt cum Ἑρμ. c. 11. & 80. *M. du S.*

Ζηνόθεμις ἦν ὁ πρεσβύτης] *Alciphron* etiam Ep. 54. III. Senem Stoicum primo loco nominat: παρῆν οὖν ἐν τούτοις Εὐοκλῆς ὁ Στωϊκὸς, οὗτος ὁ πρεσβύτης. *J. F. R.*

89. Δίφιλος] Hic alibi non memoratur. *M. du S.*

90. Διδάσκαλος] Ordo: διδάσκαλος ὢν τοῦ Ζήνωνος υἱέως τοῦ Ἀρισταινέτου. *F. G.*

Διδάσκαλος ὢν οὗτος τοῦ Ἀρισταινέτου, υἱέως τοῦ Ζήνωνος] Ita per ſuas diſtinctiones inepte diſcerpunt editores in Græcis ea quæ conjungenda ſunt. Ergo & Benedictus *Ariſtaneti Zenonis filii praceptor*. Quo quid obſcurius? & quis aliter hæc adſpiciat, quam facientia Ariſtænetum filium ac diſcipulum, Zenonem vero patrem? At plane hæc ſunt inverſa. Et quanto præclarior Eraſmus, *quod eſſet Zenoni Ariſtaneti filio praceptor?* Id retine, & tolle ex Græcis importunum comma. *J. G.*

91. Ἀπὸ τοῦ περιπάτου] *Alciphr.* l. d. ὁ ἐκ τοῦ περιπάτου. *J. F. R.*

92. Κλεόδημος] Vid. Φιλοψ. c. 6. *M. du S.*

94. Κοπίδα] *Plut.* 1899, 2. docet hoc quaſi cognomen jam ante de Chryſippo uſurpatum, cujus ſtatuae ab Ariſtocreonte inſcriptus hic titulus:

Τὸν δὲ νέον Χρύσιππον Ἀριστόκρεων ἀνέθηκε,
Τῶν Ἀκαδημιακῶν στραγγαλίδων κοπίδα.

Vide & in *Phocione* de Ulyſſe primus, ni fallor, uſurpavit *Eur.* Hec. 134. Vide etiam noſtrum Φιλοψ. c. 29. *M. du S.*

95. Ἕρμων] Hunc alibi non reperio. *M. du S.*

2. Ἰστιαῖος] Obſcurus homo. *M. du S.*

Ibid.

que averſabantur, manifeſte velut parricidam & impiatum hominem abominati. Hi Ariſtaeneti ipſius amici & familiares invitati ad coenam fuerant, & cum illis Grammaticus Hiſtiaeus & Dionyſodorus Rhetor.

7. Propter ſponſum vero Chaeream Platonicus Ion una coenabat, illius magiſter, venerabilis adſpectu atque auguſtus, ipſo qui vultu multum prae ſe ferret honeſtatis: quare Canonem illum vocant vulgo, ad mentem viri ſemper rectam reſpicientes. Advenienti igitur aſſurgere omnes, & illum, tanquam Deum aliquem, ſalutare: & omnino Dei alicujus inter homines peregrinatio videbatur admirabilis illius Ionis praeſentia.

8. Cum vero jam accumbendum eſſet, praeſentibus fere omnibus, ad dextram intrantium totum illum lectum mulieres occupabant, quae non paucae aderant; & inter eas ſponſa, accurate velata, circumdata mulieribus: in lecto vero januae oppoſito

ϗ ἀπεστρέφοντο, ϗ δῆλοι ἦσαν ὥσπερ τινὰ πατραλοίαν ϗ ἐναγῆ μυσαττόμενοι. οὗτοι μὲν Ἀρισταινέτου αὐτοῦ φίλοι, ϗ συνήθεις ὄντες, [f] παρεκέκληντο ἐπὶ δεῖπνον, ϗ ξὺν αὐτοῖς ὁ γραμματικὸς Ἱστιαῖος, ϗ ὁ ῥήτωρ Διονυσόδωρος.

Διὰ δὲ τὸν νυμφίον τὸν Χαιρέαν, Ἴων ὁ Πλατωνικὸς [g] συνειστιᾶτο, διδάσκαλος αὐτοῦ ὤν, σεμνός τις ἰδεῖν, ϗ θεοπρεπὴς, ϗ πολὺ τὸ κόσμιον ἐπιφαίνων τῷ προσώπῳ. κανόνα γοῦν οἱ πολλοὶ ὀνομάζουσιν αὐτὸν, εἰς τὴν ὀρθότητα τῆς γνώμης ἀποβλέποντες. ϗ ἐπεὶ παρῆλθεν, ὑπεξανίσταντο πάντες αὐτῷ, ϗ ἐδεξιοῦντο ὥς τινα τῶν κρειττόνων· καὶ ὅλως, θεοῦ ἐπιδημία τὸ πρᾶγμα ἦν, Ἴων ὁ θαυμαστὸς συμπαρών.

Δέον δὲ ἤδη κατακλίνεσθαι, ἁπάντων σχεδὸν παρόντων, ἐν δεξιᾷ μὲν εἰσιόντων αἱ γυναῖκες ὅλον τὸν κλιντῆρα ἐκεῖνον ἐπέλαβον, οὐκ ὀλίγαι οὖσαι, ϗ ἐν αὐταῖς ἡ νύμφη, πάνυ ἀκριβῶς ἐγκεκαλυμμένη, ὑπὸ τῶν γυναικῶν περιεχομένη· ἐς δὲ [h] τὸ ἀντίθυ-

ρον

f Παρεκέκληντο] Παρεκέκλιντο male B. *g* Συνειστιᾶτο] Συνειστιᾶται male B. *h* Τὸ ἀντίθυρον] Sic B. Cod. Τὸν ἀντίθυρον Edd.

98. Ἐναγῆ] Ἀκάθαρτον, μιαρόν. G.
15. Αἱ γυναῖκες] Σημειοῦ ὅτι ἐπὶ τῶν γάμων οἱ παλαιοὶ τὰς γυναῖκας ἐπὶ μιᾶς τραπέζης τοῖς ἀνδράσι συνειστίων, ϗ ἀντιπροσώπους αὐτὰς ἐκάθιζον τῶν ἀνδρῶν, ὅπερ οὐ σεμνὸν § οἶμαι. V.

§ Οιμαι] Hoc οἶμαι adjecit *M. du S.* non addens unde.

Ibid. Διονυσόδωρος] Hujus nomen in hoc ſolo opuſculo video. *M. du S.*

10. Καὶ ἐδεξιοῦντο ὥς τινα τῶν κρειττόνων] Et ut *Deorum aliquem exceperunt*, non vero, ut ille verterat, *& ut quemquam ex præſtantioribus ſalutarunt.* Οἱ κρείττονες ſunt οἱ θεοὶ, ut recte *Heſych.* ſic paſſim Græci auctores & Lucianus noſter in *Charidemo* c. 12. πῶς οἱ κρείττονες ἔχουσι περὶ τοῦτο. ubi itidem perperam, *qui potiores habentur.* Sequitur ibi mox οὕτω δὲ περισπούδαστον τοῖς θεοῖς. Item in *Charidemo* 6. 15. 23. & in *Demonact.* c. 11. *L. BOS.*

12. Ἴων] Φιλοψ. c. 6. *M. du S.*

16. Τὸν κλιντῆρα] *Heſych.* Κλιντῆρες. δίφροι, κλίναι. *AE. M.* Idem jam habebat *F. G.*

19. Ἐς δὲ τὸν ἀντίθυρον] Ἀντίθυρος, ellipſis pro ἀντίθυρος τοῖχος. Ipſe Lucian. ſupra *de Domo* (c. 26.) κατὰ δὲ τὸν μέσον τοῖχον, ἄνω τοῦ ἀντιθύρου: ſed ubi legendum videtur, ἄνω τοῦ ἀντιθύρου: aut potius τοῦ ἀντιθύρου. *AE. M.*

Ibid. Τὸ ἀντίθυρον] Cod. Ox. uti emendare ſtatueram. In impreſſis omnibus τὸν ἀν. Vid. Ἀλεξ. c. 16. *M. du S.*

Τὸ ἀντίθυρον] Supra Οἶκ. c. 26. diximus variari in genere, dubiumque eſſe, τὸ ἀντίθυρον, an ἡ vel ὁ ἀντίθυρος voluerit Auctor. Et cum plerumque gignendi accuſandique caſu ap. alios occurrat, nihil inde conficias; nam e. c. quando *Hom.* Od. Π. 159. ait: Στῆ δὲ κατ' ἀντίθυρον κλισίης — cujus ibi generis eſt? *Pollux* plane omiſit. Verum tamen de partibus domus agens, p. m. 49. habet analogum ἀμφίθυρος, ἣν ὁ Ὅμηρος ὀρσοθύρην καλεῖ, ac femin. facit, ni ἣν ad ὀρσοθύρην referas; & cum paullo poſt ὑπέρθυρον & ὑπερθύριον neutro gen. etiam dicat, videtur adjectivum eſſe, ut recte etiam ſtatuit *L. Bos* de ellipſi, p. 161. Sed nondum ſequitur inde, neceſſario τοῖχον intelligi, & maſc. eſſe; uti enim femi-

ρον ἡ ἄλλη πληθὺς, ὡς ἕκαστος ἀξίας εἶχε.

Κατ' ἀντικρὺ δὲ τῶν γυναικῶν, πρῶτος ὁ Εὔκριτος, εἶτα ὁ Ἀρισταίνετος. εἶτα ἐνεδοιάζετο, πότερον χρὴ πρότερον Ζηνόθεμιν τὸν Στωϊκὸν, ἅτε γέροντα, ἢ Ἕρμωνα τὸν Ἐπικούρειον, ἱερεὺς γὰρ ἦν τοῖν ἀνάκοιν, καὶ γένους τοῦ πρώτου ἐν τῇ πόλει· ἀλλὰ ὁ Ζηνόθεμις τὴν ἀπορίαν ἔλυσεν· εἰ γάρ με, φησὶν, ὦ Ἀρισταίνετε, δεύτερον ἄξεις Ἕρμωνος, τουτουῒ τοῦ ἀνδρὸς, ἵνα μηδὲν ἄλλο κακὸν εἴπω, Ἐπικουρείου, ἄπειμι, ὅλον [a] σοι τὸ συμπόσιον καταλιπὼν, καὶ ἅμα τὸν παῖδα ἐκάλει, καὶ ἐξιόντι ἐῴκει. καὶ ὁ Ἕρμων, Ἔχε μοι ὦ Ζηνόθεμι τὰ πρῶτα, ἔφη, ἀτὰρ εἰ καὶ μηδέν τι ἕτερον, [b] ἱερεῖ γε ὄντι ὑπεξίστασθαι καλῶς εἶχεν, εἰ καὶ τοῦ Ἐπικούρου [c] πάνυ καταπεφρόνηκας. ἐγέλασα, ἦδ' ὃς ὁ Ζηνόθεμις, Ἐπικούρειον ἱερέα· καὶ ἅμα λέγων κατεκλίνετο, καὶ μετ' αὐτὸν ὅμως ὁ Ἕρμων, εἶτα Κλεόδημος ὁ Περιπατητικὸς, εἶτα ὁ Ἴων, καὶ ὑπ' ἐκεῖνον ὁ νυμφίος, εἶτ' ἐγὼ, καὶ παρ' ἐμὲ ὁ Δίφιλος, καὶ ὑπ' αὐτῷ [d] ὁ Ζήνων ὁ μαθητὴς, εἶτα ὁ ῥήτωρ Διονυσόδωρος, καὶ ὁ γραμματικὸς Ἱστιαῖος.

ΦΙΛ. Βαβαὶ, ὦ Λυκῖνε, μουσεῖόν τι τὸ

alia multitudo, pro ſua quiſque dignitate, *accubuit*.

9. E regione denique mulierum primus Eucritus, deinde Ariſtaenetus: deinde dubium erat, utrum prius deceret, Zenothemin Stoicum quippe ſenem, an Hermonem Epicureum? Sacerdos enim erat Caſtorum, & primi in civitate generis. Sed ſolvit dubitationem Zenothemis. Etenim, *Si me*, inquit, *poſt Hermonem duces, virum iſtum, ne quid aliud ſiniſtri dicam, Epicureum, diſcedo, ſolidum tibi relinquo convivium*: & cum dicto puerum vocat, exiturum ſe ſimulat. Et Hermon, *Habe tibi*, inquit, *locum primum Zenothemi. Verum, ſi nihil aliud, ſacerdoti certe decebat concedere, licet Epicurum omnino contemneres. Ridere lubet*, inquit Zenothemis, *ſacerdotem Epicureum!* & cum dicto accumbit, & poſt ipſum tamen Hermon; tum Cleodemus Peripateticus, deinde Ion, & ſub illo ſponſus; tum ego & juxta me Diphilus, & ſub illo Zeno diſcipulus; poſtea Dionyſodorus Rhetor, & Hiſtiaeus Grammaticus

10. PHIL. Vah, Lycine, Muſeum quod-

a Σοι] Deeſt in *Fl.* *b* Ἱερεῖ γε ὄντι] Deſunt in B. *c* Πάνυ] Et hoc omiſit B. *d* Ὁ Ζήνων] Jam artic. habet B. quem Edd. omiſerant.

24. Ἐνεδοιάζετο] Ἠμφισβητεῖτο. *V.*

26. Τοῖν Ἀνάκοιν] Τῶν Διοσκούρων. Ἄνακας γὰρ ἔλεγον αὐτοὺς, καὶ Ἀνάκειον τὸ ἱερὸν αὐτῶν. *V.*

mininum eſt, quando januam januae oppoſitam ſignificat, ita quando de loco januae oppoſito uſurpatur, neutrum fit, & μέρος forte intelligitur, aut τεῖχος, ut *Solan.* vult: cumque ſupra in *Alex.* c. 16. neutro gen. etiam habuerimus, nihil prohibet & hic ita dediſſe; cumque ſupra l. d. dixerim uſitatius maſculinum eſſe, id jam dictum nollem, etſi inveniri quoque maſc. gen. non nego, ut hic in vulgato; & ſicubi forte ναὸς intelligatur, ut *Geſn.* exiſtimat. Neque ἡ ἀντίθυρ quod Scholiaſt. ſupra notavit, improbo; verum tum acc. foret τὴν ἀντίθυρα. Neutrum genus certe in aliis compoſitis uſitatum, ut διάθυρον, ὑπέρθυρον, πρόθυρον, *Stephanus* indicat, de ἀντίθυρος nihil fere habet. Nec ego alia praeter jam indicata obſervavi, unde maſc. gen. confirmetur. *J. F. R.*

20. Ὡς — ἀξίας εἶχε] De πρωτοκλισίᾳ vid. *Buleng.* & *Stukkii* antiqq. conviv. atque *Olear.* ad *Philoſtr.* III. c. 27. p. 118. Nº. 9. Ceterum ἀξίας genitivum eſſe uſitatum in hac phraſi, non indiget probatione. Vid. tamen ſupra *Jov. Trag.* c. 7. Nº. 43. *J. F. R.*

26. Τοῖν ἀνάκοιν] *Mauſacus* (in Harpocrat.) & *Gronovius* (ſupra ad Τιμ. c. 10.) volunt hos a Caſtore & Polluce diſtingui; ſed vid. c. 32. Unde liquere puto, eosdem hic intelligi; niſi etiam Διόσκουροι alii a Caſtore & Polluce ſtatuendi ſint. *M. du S.*

36. Τοῦ Ἐπικούρου πάνυ] Lege Ἐπικούρου τοῦ πάνυ. *M.*

V. La

quoddam mihi pro convivio narras, ſapientium plerorumque virorum. Laudo equidem Ariſtaenetum, qui in celebritate omnium exoptatiſſima, ſapientiſſimos accipere prae reliquis voluerit, delectis, qui uniuſcujusque ſectae flos ſunt, non hinc quibusdam, reliquis non item, ſed indiſcretim omnibus. LYC. Eſt enim, ſodalis, non de vulgo divitum, ſed eruditionis amans, & majorem vitae partem verſatur cum talibus.

11. Epulabamur ergo primum placide: parata fuerant varia. Sed non opus eſt, arbitror, ea recenſeri, juſcula & panificia & condimenta: copioſe enim *aderant* omnia. Inter haec vero Cleodemus ad Ionem ſe inclinans, *Viden'*, inquit, *ſenem* (Zenothemin deſignabat; audiebam enim) *ut ingurgitat ſe pulmentariis, quam oppleta jure illius veſtis, & quantum ſtanti poſt ſe puero porrigat! dum non videri ſe putat a reliquis, immemor illorum, qui poſt ſunt? Oſtende ergo iſta etiam Lycino, ut ſit teſtis.* Ego vero nihil opus habebam oſtenſuro mihi Ione, qui multo prius illa tanquam e ſpecula videram.

12. Adhuc dicebat iſta Cleodemus, cum invocatus irruit Cynicus Alcidamas, commu-

συμπόσιον διηγῇ σοφῶν [e] τῶν πλείστων ἀνδρῶν, καὶ ἔγωγε τὸν Ἀρισταίνετον ἐπαινῶ, ὅτι τὴν εὐκταιοτάτην ἑορτὴν ἄγων, τοὺς σοφωτάτους ἑστιᾶν πρὸ τῶν ἄλλων ἠξίωσεν, ὅτιπερ τὸ κεφάλαιον ἐξ ἑκάστης αἱρέσεως ἀπανθισάμενος, οὐχὶ τοὺς μὲν, τοὺσδ' οὔ, ἀλλ' ἀναμὶξ ἅπαντας. ΛΥΚ. Ἔστι γὰρ, ὦ ἑταῖρε, οὐχὶ τῶν πολλῶν τούτων πλουσίων, ἀλλὰ καὶ παιδείας μέλει αὐτῷ, καὶ τὸ πλεῖστον τοῦ βίου τοῖς τοιούτοις ξύνεστιν.

Εἱστιώμεθα οὖν ἐν ἡσυχίᾳ τὸ πρῶτον, καὶ παρεσκεύαστο ποικίλα. πλὴν οὐδὲν οἶμαι χρὴ καὶ ταῦτα καταριθμεῖσθαι, χυμοὺς, καὶ πέμματα, καὶ καρυκείας· ἅπαντα γὰρ ἄφθονα. ἐν τούτῳ δὲ ὁ Κλεόδημος ἐπικύψας ἐς τὸν Ἴωνα, Ὁρᾷς, ἔφη, τὸν γέροντα (Ζηνόθεμιν λέγων, ἐπήκουον γὰρ) ὅπως ἐμφορεῖται τῶν ὄψων, καὶ ἀναπέπλησται ζωμοῦ τὸ ἱμάτιον, καὶ ὅσα τῷ παιδὶ κατόπιν ἑστῶτι ὀρέγει, λανθάνειν οἰόμενος τοὺς ἄλλους, οὐ μεμνημένος τῶν μεθ' [f] αὐτόν; δεῖξον οὖν καὶ Λυκίνῳ ταῦτα, ὡς μάρτυς εἴη. ἐγὼ δὲ οὐδὲν ἐδεόμην δείξοντός μοι τοῦ Ἴωνος, πολὺ πρότερον αὐτὰ ἐκ περιωπῆς ἑωρακώς·

Ἅμα δὲ ταῦτα ὁ Κλεόδημος εἰρήκει, καὶ [g] ἐπεισέπεσεν ὁ Κυνικὸς Ἀλκιδάμας ἄκλητος,

e Τῶν πλείστων ἀνδρῶν] Ἀνδρῶν τῶν πλείστων B. f Αὐτόν;] Ἑαυτόν B. g Ἐπεισέπεσεν] Sic omnes.

59. Χυμοὺς] Ζωμούς. *V.*
Ibid. Καὶ πέμματα] Πλακοῦντας. *V.* (πλακούντια. C.)
60. Καὶ καρυκείας] Ἀρτύματα. *V.*
70. Ἐκ περιωπῆς] Ἀπὸ ὑψηλοτέρου τόπου. *V.* (è ſpecula. C.)

V. La Croze. Lubens ita ederem, ſi in ullo libro reperirem. *J.F.R.*

42. Εἶτ' ἐγὼ] Philoſophorum uni & Rhetori anteponitur Lucianus. *M. du S.*

62. Γέροντα Ζηνόθεμιν] Similia habet *Alciphr.* III. p. 410. ubi *Bergl.* ad verba ὁ Στωϊκὸς ὑπὸ πλησμονῆς ἔρεγχεν, haec inter ſe comparat. *J.F.R.*

72. Ἐπεισέπεσεν] Malim ἐπεισέπαισεν. Vide *Suid.* v. ἐπεισπέπαικε & paroemiogr. in Μυκωνίου δίκην. Vid. etiam ſupra Ἑτ. [illegible] ultimo. *L.K.*

Ἐπεισέπαισεν] In omnibus libris noſtris erat ἐπεισέπεσεν; Cl. *Kuſteri* emendationem in textum recepimus. *M. du S.*

Ἐπεισέπεσεν] Cl. *Bergl.* ad *Alciphr.* III. p. 408. corrigit ἐπεισέπαισεν, quod ap. *Ariſtoph.* Pluto v. 804. recte legatur: Εἰς τὴν οἰκίαν ἐπεισπέπαικεν. Conf. omnino ſupra *Dial. Meretr.* XV. bis, nempe init. ubi ἐπεισπαίσας, & med. ubi ἐπεισέπαισαν dedimus; licet Edd. ἐπεισέπεσαν, & vid. ibi notata. Unde & hic *Berglero* ac *Solano* rurſus obtemperandum fuerat; quia perfacilis in his eſt lapſus amanuenſium, ſed propter nimia exempla quae pro —εσαν a πίπτω, faciunt, ſiſto gradum, & jam fere malim nihil ſupra mutaſſe, quamquam nihil adeo peccatum, quum ἐπεισέπαισαν ſit aptiſſimum. At vid. *Epiſt. Sat.* c. 23. med. ubi & παρεισπεσοῦσα legitur, quod ex *Diod. Sic.* ibi firmo, aliaque a πίπτω compoſita, *irruendi* poteſtate ſumta, adfero. *J.F.R.*

Ibid. Ἀλκιδάμας]. De hoc alibi nulla mentio fit. *M. du S.*

τος, ἐκεῖνο τὸ [a] κοινὸν ἐπιχαριεντισάμενος, τὸν Μενέλαον αὐτόματον ἥκοντα. τοῖς μὲν οὖν πολλοῖς ἀναίσχυντα ἐδόκει πεποιηκέναι, καὶ ὑπέκρουον τὰ προχειρότατα· ὁ μὲν τό, Ἀφραίνεις Μενέλαε· ὁ δ',

Ἀλλ' οὐκ Ἀτρείδῃ Ἀγαμέμνονι ἥνδανε θυμῷ,

καὶ ἄλλα πρὸς τὸν καιρὸν εὔστοχα, καὶ χαρίεντα ὑποτονθορύζοντες. ἐς μέντοι τὸ φανερὸν οὐδεὶς ἐτόλμα λέγειν· [b] ἐδεδοίκεσαν γὰρ τὸν Ἀλκιδάμαντα, βοὴν [c] ἀτεχνῶς ὄντα, καὶ κρακτικώτατον [d] Κυνικῶν ἁπάντων, παρ' ὃ καὶ ἀμείνων ἐδόκει, καὶ φοβερώτατος ἦν ἅπασιν.

Ὁ δὲ Ἀρισταίνετος ἐπαινέσας αὐτὸν ἐκέλευε θρόνον τινὰ λαβόντα [e] καθίζεσθαι [f] παρὰ Ἱστιαιόν τε καὶ Διονυσόδωρον. ὁ δέ, ἄπαγε, φησι, γυναικεῖον λέγεις, καὶ μαλθακόν, ἐπὶ θρόνου καθίζεσθαι ἢ σκίμποδος, ὥσπερ [g] ὑμεῖς ἐπὶ μαλακῆς ταύτης εὐνῆς

ni illo venuſte proverbio uſus, *ſponte venire Menelaum.* Pleriſque ergo impudenter videbatur facere, itaque quae in promtu erant maxime muſſitantes ſubjiciebant, alius illud, *Heus Menelae, furis!* alius,

Verum Agamemnoniae menti non iſta placebant,

& alia tempori illi opportuna & venuſta immurmurantes. Verum aperte dicere nemo audebat: metuebant enim Alcidamantem, clamoſum plane hominem & Cynicorum omnium vocaliſſimum: quam ob cauſſam etiam videbatur ſuperior caeteris, formidabilis quidem omnibus.

13. At collaudatum Ariſtaenetus juſſit ſella capta aſſidere ad Hiſtiaeum atque Dionyſodorum. Ille vero, *Apage*, inquit, *muliebre quiddam jubes ac molle, in ſella aſſidere, aut lecto, ut vos qui molli iſto cubili tan-*

a Κοινὸν] Κωμικὸν B. *b* Ἐδεδοίκεσαν] Ita O. & *Fl.* Ἐδεδοίκεισαν Edd. cett. *c* Ἀτεχνῶς] Nihil mut. *Fl.* *J.* *P.* &c. Forſ. ἀγαθὸν. marg. *J.* Sed nihil eſt opus. *d* Κυνικῶν] Κυνῶν B. *e* Καθίζεσθαι] Καθέζεσθαι B. hic & mox iterum. *f* Παρα] Παρ' B. *g* Ὑμεῖς] Bene B. *Fl.* *Fr.* *P.* *H.* Ἡμεῖς *J.*

73. Ἐπιχαριεντισάμενος] Εὐτραπελευόμενος, σκώπτων. G.

74. Αὐτόματον] Ἀλκιδάμας αὐτόματος ἦλθεν. αὐτόκλητος. οἱ γὰρ οἰκεῖοι καὶ γνήσιοι. ἢν δέ τις μὴ τοιοῦτος * παρεισέφερε σε τῷ συμποσίῳ διεβάλλετο. καθ' ἃ δηλοῖ Ἄλεξις ἐν τῷ, Ἄνθρωπος εἶναι μὴ δοκεῖς Κυρηναῖος. καλεῖ γάρ τις ἂν ἐπὶ δεῖπνον ἕνα καλεῖ, πάρεισιν ὀκτωκαίδεκα ἄλλοι καὶ δέχ' ἅρματα καὶ συνωρίδες δεκαπέντε. τούτοις δὴ δεῖ σε τ' ἀπιτήδεια ἐμβαλεῖν. ἀλλ' ἦν κράτιστον μηδένα καλέσαι. 1148. παρ' Ὁμηρ. *Euſtath.* Vide & reliqua illic. At. . . . . G. (Hos *Alexidis* verſus emendatos a Caſaubono, & ſuis numeris reſtitutos invenies ad Athen. p. 199. *M. du S.*)

77. Ἀφραίνεις] Μωραίνεις, ὦ ἀφρονεῖς, παραγνομεῖς. G.

81. Ὑποτονθορύζοντες] † Ὑπογογγύζοντες. V.

82. Τὸν Ἀλκιδάμαντα βοὴν] Ὁ ποιητὴς ἐπὶ Μενελάου βοὴν τὴν μάχην εἶπεν. ὁ Λουκιανὸς δὲ παρῴδησεν αὐτὸ εὐπρεπῶς ἐπὶ τοῦ Ἀλκιδάμαντος, λέγων βοὴν τὴν κραυγήν. οὐ βοὴν δὲ ἐνταῦθα, ἀλλὰ βοῶν, ὅ ἐστι ‡ κρακτικὸν καὶ θορυβῶδη § ὃ καὶ διὰ τῶν ἑπομένων παρέστησεν κρακτικὸν ἐπενέγκας. V.

91. Σκίμποδος] Κραβάττου, σκίμπου. G.

* Παρεισέφερε σε] Lege παρεισέφρησε. *M. du S.*
† Ὑπογογγύζοντες] Miſere antea edebatur ὑπογογγίζοντης.

‡ Κρακτικὸν] Sic edita recte. Κρακτικὴ V.
§ Ὃ] Ὃν antea lectum. Mutavit *M. du S.*

74. Μενέλαον] Αὐτόματοι δ' ἀγαθοί. &c. *F. G.*
Μενέλαον αὐτομ.] *Hom.* Il. B. 408. *M. du S.*

76. Ὑπέκρουον] Ὑποκρούω, i.e. citharam pulſo, cithara reſponſo. epigr. hic ὑπέκρουον eſt ἀντήχουν, ἀντεφώνουν. a cithara metaphora. *F. G.*

Ὑπέκρουον] I. e. ἀντεφθέγγοντο, ἀντέλεγον. Schol. *Ariſtoph.* *L. K.*

Ὑπέκρουον] Singularis eſt in hoc verbo ſuavitas, quam declarabimus e *Longino* ſ. 40. Reprehendit ibi rhetor acutiſſimus numeros in oratione nimis molles & canticorum numeris ſimiles, unde hoc dicit conſequi apud auditores, ὡς ἐνίοτε προειδότας τὰς ὀφειλομένας καταλήξεις αὐτοὺς ὑποκρούειν τοῖς λέγουσι, καὶ φθάνοντας, ὡς ἐν χορῷ τινι προαποδιδόναι τὴν βάσιν. *Quas jam animo praecipiunt conſuetas oratori clauſulas, eas ipſi ſubmiſſa voce quaſi ſubjiciant ac praeeant dicentibus*, &c. Sumtum credo a citharoedis, cantus formulam leni fidium pulſu ſubindicantibus. Ita cum *Homericam* formulam praetexuiſſet impudentiae ſuae Cynicus; convivae alii alios inter ſe memorare inceperunt, ſubmiſſa tamen vo-

tantum non ſupini accumbentes epulamini, ſubjecta veſte purpurea. At ego vel erecto corpore coenaverim, inambulans ſimul in coenatione; feſſus autem humi ſubjecto palliolo cubito nixus jacebo, qualem pingunt Herculem. Sic fiat, inquit Ariſtaenetus, *ſiquidem ita mavis.* Ab eo tempore per orbem circumiens Alcidamas coenabat, caſtra ſubinde, ut Scythae ſolent, ad copioſiorem paſtum transferens, & circumferentes opſonia miniſtros proſequens.

14. Verum dum paſcitur, operoſus tamen erat, qui de virtute & vitio interim diſputaret, & aurum atque argentum ſibi haberet deriſui. Interrogabat enim Ariſtaenetum, quid ſibi vellent tot ac tanti calices, cum figlinorum idem uſus eſſet? Sed eum, quum jam moleſtus eſſe inciperet, ad quietem in praeſentia redegit Ariſtaenetus,

μικροῦ δεῖν [h] ὕπτιοι κατακείμενοι, [i] ἑςιᾶσθε, πορφυρίδας ὑποβεβλημένοι. ἐγὼ δὲ κἂν ὀρθοςάδην δειπνήσαιμι, ἐμπεριπατῶν ἅμα τῷ συμποσίῳ. εἰ δὲ καὶ [k] κάμοιμι, χαμαὶ καὶ τὸν τρίβωνα ὑποβαλλόμενος, κείσομαι ἐπ' ἀγκῶνος, οἷον τὸν Ἡρακλέα γράφουσιν. οὕτως, ἔφη, γιγνέσθω, ὁ Ἀριςαίνετος, εἴ σοι ἥδιον. καὶ τὸ ἀπὸ τούτου, ἐν κύκλῳ περιϊὼν ὁ Ἀλκιδάμας, ἐδείπνει, ὥσπερ οἱ Σκύθαι πρὸς τὴν ἀφθονοτέραν νομὴν μετεξανιςάμενος, καὶ τοῖς περιφέρουσι τὰ ὄψα συμπερινοςῶν.

Καὶ μέντοι καὶ σιτούμενος ἐνεργὸς ἦν, ἀρετῆς πέρι καὶ κακίας μεταξὺ διεξιὼν, καὶ ἐς τὸν χρυσὸν καὶ τὸν ἄργυρον ἀποσκώπτων. ἠρώτα γοῦν τὸν Ἀριςαίνετον, τί βούλονται αὐτῷ αἱ τοσαῦται καὶ τηλικαῦται κύλικες, τῶν κεραμέων [l] ἴσα δυναμένων; ἀλλ' ἐκεῖνον μὲν ἤδη διενοχλοῦντα ἔπαυσεν ἐς τὸ παρὸν Ἀριςαίνετος,

h Ὕπτιοι] Deeſt in *Fl.* *i* Ἑςιᾶσθε] Bene ſic *Fl. Fr. P.* &c. Ἑςιᾶσθαι male *J.* & *V2.* *k* Κάμοιμι] Γάμοιμι male B. *l* Ἴσα] Ἴσων B. male.

voce, verſiculos, ad retundendam illius impudentiam aptos. Non erat opus, inter homines eruditos, integris uti verſibus: ſufficiebat initia indicaſſe &c. Vid. quae de vi τοῦ ὑπὸ in compoſitis diximus ad Ὀρχ. c. 16. *J. M. G.*

77. Ἀφραίνεις] *Hom.* Il. H. 109. *M. du S.*

78. Ἀλλ' οὐκ — Ἀγαμ.] Iliad. A. 24. *M. du S*

82. Ἐδεδίκεσαν] Mſ. Ox. & *Fl.* recte. In reliquis ἐδεδοίκεσαν. *M. du S.*

Ἐδεδοίκεσαν] *Solan.* jota deleto ἐδεδοίκεσαν fecerat pro vulgato ἐδεδοίκεισαν. Recte; ita enim formari ſolet. Et ſic *Herodian.* VIII. 1. f. ἤλπιζον δὲ καὶ ἐδεδοίκεσαν. Et *Diod. Sic.* L. XIV. Et *Herodot* VII. ſub initium ſimiliter ἀναβεβήκεσαν. Ita διεῤῥώγεσαν *App. Al.* p. 325. 1. Et quia Grammatici quos conſului, nihil de hac terminatione plusquamperfecti, juvat addere Noſtrum ſupra *Dial. Meretr.* XIII. p. 316. hujus Ed. καταπεπλήγεσαν, & paullo poſt ἐδεδοίκεσαν. Non tamen in omnibus verbis id imitarer. Sed variatur & infra, c. 28. inter ᾔδεσαν & ᾔδεισαν. *J. F. R.*

Ibid. Τὸν Ἀλκιδάμαντα] Iliad. B. 408. *M. du S.*

83. Βοὴν ἀτεχνῶς ὄντα] Sic Impr. omnes & O. Mſ. Ego Βοὴν ἀγαθὸν ὄντα profectum a Luciani manu minime dubito; & ſi Mſſ. Codd. copia eſſet, ita in optimis repertum iri confido. *M. du S.*

84. Κυνῶν] Ita Mſ. O. In Impr. Κυνικῶν. *M. du S.*

88. Θρόνον τινὰ λαβόντα] Oportet imaginari rationem triclinii veteris, quae hic pulchre deſcripta fuit. Tres magni lecti, tres κλιντῆρες, tribus coenationis lateribus paralleli illi quidem, ſed non applicati, ut a tergo liber acceſſus eſſet. Vacat plane quartum latus, in quo medio janua eſt. Sic convivae omnes & ſe invicem contueri poſſunt, & januam proſpicere: & liber eſt in illo ſpatio acceſſus miniſtratoribus, & acroamatis. Hic jam impleti ſunt tres lecti. Jubetur adferri ſella alta Cynico, qua e regione Hiſtiaei & Dionyſodori poſita, qui in tertio lecto ultimi accumbebant, ipſe quoque exaequari quodammodo convivis poſſet, & menſae ſi non accumbere uti caeteri, tamen aſſidere. *J. M. G.*

Ibid. Καθίζεσθαι] Non opus eſt καθέζεσθαι cum B. legere. *J. F. R.*

93. Ἑςιᾶσθε] In *Ven.* utraque mendoſe hic legitur ἑςιᾶσθαι. *M. du S.*

98. Οἷον τὸν Ἡρακλέα γράφουσιν] Adleverat Cl. *Hemſterh.* Ariſtid. I. p. 63. ubi hunc locum notat *Jebb.* Igitur evolvi, & vidi Ariſtidis verba, p. 63. Edit. antiq. (p. 35. novae) eſſe; οὐ τοίνυν ἐπὶ πράξεσι μόνον καὶ ἀγῶσιν, ἔχοι τις Ἡρακλέους μνημονεύειν, ἀλλὰ κἂν ταῖς ἐνθυμίαις τοῦ βίου πολλοῦ τινος ἄξιος. δηλοῖ δὲ καὶ τὰ τῶν ἀγαλμάτων αὐτοῦ τὰ πίνοντα. Ad quae *Jebb.* „ Qualia fuerint haec ſimulachra, diſcere eſt ex iis quae ſcribit Lucian. in *Sympoſ.* (h l.) De ſcyphis Herculanis „ conf. *Dempſterum* in Antiqq. Rom. *J. F. R.*

νετος, τῷ παιδὶ νεύσας εὐμεγέθη σκύφον [a] ἀναδοῦναι αὐτῷ, ζωρότερον ἐγχέαντα. καὶ ἐδόκει ἄριστα ἐπινενοηκέναι, οὐκ εἰδὼς ὅσων κακῶν ἀρχὴν ὁ σκύφος ἐκεῖνος ἐνεδεδώκει. λαβὼν δὲ ἅμα ὁ Ἀλκιδάμας ἐσίγησε μικρὸν, καὶ ἐς τοὔδαφος καταβαλὼν ἑαυτὸν ἔκειτο ἡμίγυμνος, ὥσπερ ἠπειλήκει, πήξας τὸν ἀγκῶνα ὀρθὸν, ἔχων ἅμα τὸν σκύφον ἐν τῇ δεξιᾷ, οἷος ὁ παρὰ τῷ Φόλῳ Ἡρακλῆς [b] ὑπὸ τῶν γραφέων δείκνυται.

Ἤδη δὲ καὶ ἐς τοὺς ἄλλους συνεχῶς [c] περιεσοβεῖτο ἡ κύλιξ, καὶ φιλοτησίαι, καὶ ὁμιλίαι, καὶ φῶτα [d] εἰσεκεκόμιστο. ἐν τοσούτῳ δ' ἐγὼ τὸν παρεστῶτα τῷ Κλεοδήμῳ παῖδα, οἰνοχόον ὄντα ὡραῖον, ἰδὼν ὑπομειδιῶντα (χρὴ γὰρ, οἶμαι, καὶ ὅσα πάρεργα τῆς ἑστιάσεως, εἰπεῖν, καὶ μάλιστα εἴ τι πρὸς τὸ [e] γλαφυρώτατον ἐπράχθη) μάλα ἤδη παρεφύλαττον, [f] ὅ, τι καὶ μειδιάσειε. καὶ μετὰ μικρὸν ὁ μὲν προσῆλθεν, ὡς ἀποληψόμενος παρὰ τοῦ Κλεοδήμου τὴν φιάλην· ὁ δὲ τόν τε δάκτυλον ἀπέθλιψεν αὐτοῦ, καὶ

quod innueret puero, uti ſcyphum illi daret bene magnum, infunderetque meracius. Ac videbatur ſibi pulchrum quiddam excogitaſſe, neſciens quantorum ſcyphus iſte malorum initium dediſſet. Caeterum ſumto illo tacuit paullulum Alcidamas, atque humi abjectus jacuit ſeminudus, ut minatus fuerat, erecto nixus cubito, tenens dextra ſcyphum, qualis ille apud Pholum Hercules a pictoribus oſtenditur.

15. Jam vero ad alios etiam frequenter commeare calix, jam amicitiae pocula, & confabulationes, jam inferri lumina. Inter haec ego adſtantem Cleodemo puerum, pocillatorem formoſum, ſubridere videns, (oportet enim, puto, etiam, ſi qua praeter ipſam quaſi ſubſtantiam convivii acciderunt, ea dicere, in primis ſi quid actum eſt venuſtius) diligenter jam obſervabam, quid demum rideret? Neque ita multo poſt ille quidem acceſſit velut recepturus a Cleodemo phialam. Hic vero & digitum il-

a Ἀναδοῦναι] Reſtitui ex B. & *Coll.* Δοῦναι Edd. *b* Ὑπὸ] Ἀπὸ B. fruſtra. *c* Περιεσοβεῖτο] Περιεσοβοῦντο *Th. Mag.* in ἀποσοβῶ. Ἐπεσοβεῖτο *Coll.* In vulgato conſpirant Edd. & B. *d* Εἰσεκεκόμιστο] Ἐσκεκόμιστο B. *e* Γλαφυρώτατον] Γλαφυρώτερον B. & *Coll.* *f* Ὅ, τι] Ὅτι Edd. male.

13. *Σκύφον ἀναδοῦναι αὐτῷ ζωρ. ἐγχ.*] *G.*

21. Τῷ Φόλῳ] Φόλος ἐγένετο τῶν Κενταύρων εἷς, παρ' ᾧ ἐξενοδοχήθη Ἡρακλῆς. *V.*

23. Περιεσοβεῖτο ἡ κύλιξ] Ἐκινεῖτο, περιεφέρετο. *V.* (Προεφέρετο C. prave.)

24. Φιλοτησίαι] Φιλίαι, φιλικαὶ δεξιώσεις. *G.*

25. Ἐν τοσούτῳ] Ἀντὶ τοῦ μεταξὺ * τούτων, ἢ ἀντι τοῦ ὡς ὅτε ταῦτα ἐγίνετο. *V.* (ἐν ᾧ ταῦτα ἐγίνοντο. C.)

30. Γλαφυρώτερον] Ἥδιον. *G.*

31. Ὅ, τι] Οὐκ αἰτιολογικὸς σύνδεσμος τὸ ὅτι, ἀλλ' ἀναφορικὸν ἄρθρον τὸ ὅ. τὸ τί παρέλκον ἀόριστον Ἀττικῷ ἔθει. *V.*

* Τούτων] Omiſſum in Editis. Addidi ex V. C. & *G.* *M. du S.*

13. Εὐμεγέθη σκύφον] Εὐμεγέθη κύλικα *Alciphr.* III. p. 353. ubi *Bergl.* & cetera cum Lucianeis comparat. *J. F. R.*

14. Ἀναδοῦναι] Ita Cod. Mſ. Ox. & *Coll.* recte; nam proprium eſt in ea re vocabulum. Θ. Δ. IV. *M. du S.*

21. Ὁ παρὰ τῷ Φόλῳ Ἡρακλῆς] Fieri nequit, ut ſi quis *Benedicti* verſionem intuens *Herculem Pholenſem*, ullo modo concipere poſſit ea Latina facta eſſe ex his Græcis, qui ita eximium illum Leonardum Auguſtinum deduxit, ut monuimus in præfatione ejus gemmis præfixa, quod tamen tunc non advertebamus. Sola Gallia eſt hujus putidi commenti origo. Nam doctior *Eraſmus* noſter rectiſſime dederat, *Herculem apud Pholum.* *J. G.*

Ibid. Παρὰ τῷ Φόλῳ] Recte Scholiaſtes quis fuerit docet. Fabulam exhibet *Apollodorus* II. 46. B. Adde *Polyaen.* Strat. I. p. 10. quem omnino lege. *M. du S.*

22. Δείκνυται] Δείκνυμι pictorum eſſe, vid. Cl. *Hemſterh.* T. I. Somn. ſive Luciani vita c. 8. *J. F. R.*

23. Περιεσοβεῖτο] Hoc verum eſſe, adeoque *Th. Mag.* emendandum, vid. ſupra. *Alciphr.* III. Ep. 55. p. 408. καὶ τῆς φιλοτησίας συνεχῶς περισοβουμένης, ubi *Bergl.* haec Luciani quoque contulit. *J. F. R.*

31. Ὅτι καὶ μειδιάσειε] Iterum ὅ, τι ſcribendum, id quod requirit ſenſus. Recte Interpres, *quid rideret.* *J. J.*

49. Παραστῆναι] *Praeſto eſſe: adparere.* Ita in *Evang. Matth.* XXVI. 53. παραστῆσαί μοι πλείους ἢ δώδεκα λεγιῶν

illius ſtrinxit, & drachmas puto duas dedit una cum phiala. Puer ad digitum quidem ſtrictum ridere denuo, ſed pecuniam, puto, non obſervavit. Illo itaque non ſumente, ſtrepitum cadentes duae drachmae dederunt, utriſque, quod aperte obſervares, erubeſcentibus. Dubitabant proximi, utrius eſſent nummi, negante puero ſibi excidiſſe, Cleodemo autem apud quem fuerat ſtrepitus, a ſe abjectos diſſimulante. Neglectum itaque hoc & praetermiſſum, quod non multi vidiſſent, praeter ſolum, ut mihi videbatur, Ariſtaenetum. Tranſtulit enim puerum paullo poſt, quem nemine ſentiente exire juberet, & Cleodemo adſtare nutu imperavit aliquem de exoletis jam & robuſtis, mulionem quendam aut equiſonem. Et hoc quidem ſic abiit magnae ſane ignominiae Cleodemo futurum, ſi prius inter omnes percrebuiſſet, neque exſtinctum ſtatim fuiſſet, dextre Ariſtaeneto vinolentam libidinem accipiente.

δραχμὰς δύο, οἶμαι, [g] συνανέδωκε μετὰ τῆς φιάλης· ὁ παῖς δὲ πρὸς μὲν τὸν δάκτυλον [h] θλιβόμενον αὖθις ἐμειδίασεν, οὐ μὴν συνοῖδεν, οἶμαι, τὸ νόμισμα, ὥστε μὴ δεξαμένου ψόφον αἱ δύο δραχμαὶ παρέσχον ἐκπεσοῦσαι, καὶ ἠρυθρίασαν ἄμφω μάλα σαφῶς. ἠπόρουν δὲ οἱ πλησίον, οὗ τινος εἴη τὰ νομίσματα, τοῦ μὲν παιδὸς ἀρνουμένου μὴ ἀποβεβληκέναι, τοῦ δὲ Κλεοδήμου καθ' ὃν ὁ ψόφος ἐγένετο, μὴ προσποιουμένου τὴν ἀπόρριψιν. ἠμελήθη δ' οὖν, καὶ παρώφθη τοῦτο, οὐ πάνυ πολλῶν ἰδόντων, πλὴν μόνου, ὡς ἐμοὶ ἔδοξε, τοῦ Ἀρισταινέτου· μετέστησε γὰρ τὸν παῖδα μικρὸν ὕστερον ἀφανῶς ὑπεξαγαγὼν, καὶ τῷ Κλεοδήμῳ τινὰ παραστῆναι διένευσε τῶν ἐξώρων ἤδη, καὶ καρτερῶν, [i] ὀρεωκόμον τινὰ, ἢ ἱπποκόμον· καὶ τοῦτο μὲν ὧδέ πως ἐκεχωρήκει, μεγάλης αἰσχύνης αἴτιον τῷ Κλεοδήμῳ γενόμενον, εἰ ἔφθη [k] διαφοιτήσαν εἰς ἅπαντας, [l] ἀλλὰ μὴ κατέσβη αὐτίκα, δεξιῶς πάνυ τοῦ Ἀρισταινέτου τὴν παροινίαν ἐνέγκαντος·

Ὁ

g Συνανέδωκε] Συνέδωκε B. h Θλιβόμενον] Θλιβόμενος B. i Ὀρεωκόμον — ἱπποκόμον] Ὀρεωκόμων — ἱπποκόμων B. k Διαφοιτῆσαν] Ita Edd. omnes, & ſic B. etiam, teſte *Solan.* Διαφοιτῆσαι *P.* l. Ἀλλὰ μὴ] Ἀλλὰ μὴν *P.* ſola.

50. Ὀρεωκόμον] Τὸν ἐπιμελούμενον τῶν ἡμιόνων. *V.*

γεῶνας ἀγγέλων. Ubi Rev. *J. Elſn.* hoc Luciani aliaque addentem vide. Adde Noſtrum ſupra *Deor. Dial.* XXIV. ubi Mercurius dicitur παρεστάναι τῷ Διΐ. *J. F. R.*

50. Ὀρεωκόμον] Lege ὀρεοκόμον. *F. G.* Et ſic quoque, media brevi, *Pollux.* Alii promiſcue. *Suidas* utrumque habet; ſed ſtatuit differentiam, ὀρεοκόμον montium, & ὀρεωκόμον mulorum cuſtodem faciens, ut *Steph.* quoque notavit, quod ſi verum, vulgata Luciani ſcriptura non erit ſollicitanda. *J. F. R.*

53. Διαφοιτῆσαν] Cave cum *P.* quicquam hic mutaſſis; recte enim omnia habent, quod ſexcentis ejuſmodi locis, ſi liberet, confirmare poſſem. *M. du S.*

Διαφοιτῆσαν] Etſi φθάνω fere perpetuo cum participio conſtruitur, ut *Liban.* Ep. 224. p. 208. ἔφθη συμμίξας. Noſter *Vit. Auct.* c. 26. *Tox.* 2. *Diſſ. cum Heſ.* 8. *Fugit.* 27. tamen & cum infinito *Alciphr.* III. 3. f. & ep. 41. p. 362. Sed recte *Solanus* ait, lectionem *P.* non audiendam. *J. F. R.*

54. Ἀλλὰ μὴ κατέσβη αὐτίκα] Ἀλλὰ μὴν κ. ἀ. *Th. M.*

Ἀλλὰ μὴ κατέσβη αὐτίκα] Illud μὴ non mutandum cenſeo in μὴν, uti voluit *Marcilius*: nec κατέσβη vertendum active, ut fecit Interpres; ſed paſſive, ita enim ſæpe apud optimos quoſque auctores. Verto igitur & hæc, ut præcedentia: *Si prius ad omnes permanaſſet ea res, & non ſtatim fuiſſet exſtincta.* L. BOS.

Ἀλλὰ μὴ κατέσβη &c.] Servavi μὴ quod longe plurimae habebant, ſed puncto ante ἀλλὰ in comma mutando, ut nexus eſſet, *pudori fuiſſet, niſi.* At ſi punctum ſerves ante ἀλλὰ, quod in pleriſque erat, μὴν commodius foret. *J. F. R.*

55. Δεξιῶς πάνυ τοῦ Ἀρισταινέτου τὴν παροινίαν ἐνέγκαντος] Interpretantur *inducta dextre admodum temulentia.* Deſideratur alius, qui illud *inducta* interpretetur. Quid enim id ſibi vult? At Luciani ſcopus eſt, *tolerante Ariſtaneto admodum dextre temulentiam*, non exaſperato ad hoc factum in pueri ſui tentatione. *Herodianus* libro 1. Ταῦτα χαριστήρια ὕβρεως τε καὶ παροινίας τῆς σῆς, ἧς ἐτῶν τοσούτων ἠνεσχόμην. *J. G.*

Ὁ Κυνικὸς δὲ Ἀλκιδάμας, [a] ἐπεπώκει γὰρ ἤδη, πυνθόμενος ἥτις ἡ γαμουμένη παῖς καλοῖτο, σιωπὴν παραγγείλας μεγάλῃ τῇ φωνῇ, ἀποβλέψας εἰς τὰς γυναῖκας, Προπίνω σοι, ἔφη, ὦ Κλεανθὶ, Ἡρακλέους ἀρχηγέτου. ὡς δ' ἐγέλασαν ἐπὶ τούτῳ ἅπαντες, Ἐγελάσατε, εἶπεν, ὦ καθάρματα, εἰ τῇ νύμφῃ [b] προὔπινον [c] ἐπὶ τοῦ ἡμετέρου θεοῦ τοῦ Ἡρακλέους; καὶ μὴν εὖ εἰδέναι χρὴ, ὡς [d] ἢν μὴ λάβῃ παρ' ἐμοῦ τὸν σκύφον, οὔποτε τοιοῦτος ἂν υἱὸς αὐτῇ γένοιτο, οἷος ἐγὼ, [e] ἄτρεπτος μὲν ἀλκὴν, ἐλεύθερος δὲ τὴν γνώμην, τὸ σῶμα δὲ οὕτω καρτερός· καὶ ἅμα παρεγύμνου ἑαυτὸν μᾶλλον, ἄχρι πρὸς τὸ αἴσχιστον. αὖθις ἐπὶ τούτοις ἐγέλασαν οἱ συμπόται, καὶ ὃς ἀγανακτήσας ἐπανίστατο, δριμὺ καὶ παράφορον βλέπων, καὶ δῆλος ἦν οὐκέτι εἰρήνην ἄξων. τάχα δ' ἂν τινος καθίκετο τῇ βακτηρίᾳ, εἰ μὴ κατὰ καιρὸν [f] εἰσεκεκόμιστο πλακοῦς εὐμεγέθης· πρὸς ὃν ἀποβλέψας ἡμερώτερος ἐγένετο, καὶ ἔληξε τοῦ θυμοῦ, καὶ ἐνεφορεῖτο συμπεριιών.

Καὶ οἱ πλεῖστοι ἐμέθυον ἤδη, καὶ βοῆς με-

16. Cynicus autem Alcidamas, qui jam abbibiſſet, percunctatus quomodo ſponſa vocaretur, imperatoque ſilentio, magna voce, directis in mulieres oculis, *Propino tibi*, inquit, *Cleanthi*, *Herculis ducis atque principis poculum!* Ridentibus autem ea de cauſſa omnibus, *Riſiſtis*, inquit, *purgamenta*, *quod ſponſae propinavi*, *advocato Deo noſtro Hercule? Quin bene noritis*, *niſi capiat a me ſcyphum*, *nunquam illi talis naſcatur filius*, *qualis ego*, *invictus viribus*, *liber animo*, *corpore autem ita robuſtus!* hic magis ſe, ad ſummam usque turpitudinem, denudabat. Rurſus propter haec ridere convivae, & ille indignabundus ſurgere, atrox quiddam & furioſum cernens, ut manifeſtum eſſet, illum quietem non amplius acturum. Forte alicui impacturus erat clavam, niſi tempeſtive illata eſſet placenta bene magna: conjectis in hanc oculis fiebat manſuetior, ac, dimiſſa ira, proſequens illam ſe ingurgitabat.

17. Et jam plerique ebrii, jam clamore ple-

a Ἐπεπώκει] Ἐπεπτώκει B. *b* Προὔπινον] Προὔπιον *Fl.* *c* Ἐπὶ] Ἀπὸ B. *d* Ἢν μὴ λάβῃ] Εἰ μὴ λάβοι B *e* Ἄτρεπτος] Ἄτρεστος B. *f* Εἰσεκεκόμιστο] Ἐσκεκόμιστο B.

59. Παῖς ἐκαλεῖτο] Γράφεται καὶ καλεῖτο. *V.*

61. Προπίνω σοι] Σκόπει τὴν σύνταξιν, προπίνω σοι Ἡρακλέους ἀρχηγέτου. ὃ νῦν ἀγροικικῶς φαμὲν εἰς τὴν πρεσβείαν * τοῦδε, ἢ τὴν ὑγίειαν. δεῖ γὰρ λέγειν, προπίνω σοι τῆς ὑγιείας ἢ προπίνω βασιλέως † μεγάλου, ἢ προπίνω τῆς Μαρίας τῆς θεοτόκου, καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων ὁμοίως. *V.*

* Τοῦδε] Reliqua non erant in Scholio C. Sed in Exc. & V. habentur. *M. du S.*

† Μεγάλου] In Impreſſis omiſſum, inſerui ex V. & G. *J. F. R.*

57. Ἐπεπώκει] Nondum biberat, certe poculum non exhauſerat, utpote qui mox propinaturus deſcribitur. Quin & ſupra c. 14. Poculo illi malorum omnium cauſa tribuitur: in Ox. eſt ἐπεπτώκει. Sed nihili hoc, quid ſtatuam, neſcio. Tamdiu enim jacuiſſe hanc belluam, nec quidquam interea bibiſſe, veroſimile non fit. *M. du S.*

61. Προπίνω —— Ἡρακλέους] Sic apud *Philoſtr.* p. 54. Διὸς, ἔφη, σωτῆρος ἥδε σοι. Legi autem, ſi usquam, meretur Scholium quod ad haec verba monachus haud dubie vinoſus adſcripſit, unde diſces ab iis *ſanitatem Beatae virginis ſtrenue potari ſolitam.* Quid non Ebrietas deſignat? quot bibendi incitamenta quaeruntur! ſalus praeſentium, abſentium amicorum, amicarum, patronorum, & apud nos Anglos Regum, eccleſiaeque ipſius. *Pudet haec opprobria nobis*, &c. Hoc Scholium cum olim Praeſuli venerando, & eruditione omnibusque probis artibus Illuſtri Loidio Vigornienſi Epiſcopo oſtenderem. Nos ergo, inquit, non primi eam inſaniam inſanimus! & imprudentes exempla ſequimur hominum, ſeculorumque viliſſimorum! *M. du S.*

Προπίνω σοι] *Olear* ad *Philoſtr.* II. 7. N°. 1. b. *J. F. R.*

Ibid. Ἡρακλέους ἀρχηγέτου] Subaudi κύλικα. *F. G.*

68. Ἄτρεπτος] Mſ. Ox rectius, mea quidem ſententia, ἄτρεστος, Luciano alibi etiam uſurpatum Muſc. c. 5. ſed & vulgata ferri poteſt; quam ideo loco movere noluimus. *M. du S.*

82. Αὐ-

plenum convivium. Dionyſodorus enim rhetor ibi dictiones quasdam per vices recitabat, laudantibus ipſum, qui a tergo adſtabant, ſervis. At qui poſt ipſum accumbebat Hiſtiacus Grammaticus, conſuebat verſiculos, collatis in unum Pindari & Heſiodi & Anacreontis quibusdam, ut unum ex omnibus illis carmen oppido ridiculum conficeretur. In primis autem illa, quaſi futura praediceret:

Contulerunt clupeos: &,

Hic vero gemitusque fuit clamorque virorum.

Zenothemis legebat captum a puero libellum, minutiſſimis ſcriptum literis.

18. Intermittentibus vero paullum pro more, qui opſonia inferebant, curaverat Ariſtaenetus, ne illud quoque delectationis expers tempus eſſet, aut vacuum, juſſo introire ridiculario ſcurra, diceretque aut facere quiddam ridiculum, ut magis etiam convivae exhilararentur. Ac prodit deformis homuncio raſo capite, paucis in capite relictis erectisque pilis. Hic ſaltat fracto

στὸν ἦν τὸ συμπόσιον. ὁ μὲν γὰρ Διονυσόδωρος ὁ ῥήτωρ [g] αὐτοῦ ῥήσεις τινὰς ἐν μέρει διεξῄει, καὶ ἐπῃνεῖτο ὑπὸ τῶν κατόπιν ἐφεστώτων οἰκετῶν· ὁ δὲ Ἱστιαῖος ὁ γραμματικὸς ἐρραψῴδει, ὕστερος κατακείμενος, καὶ συνέφερεν ἐς τὸ αὐτὸ τὰ Πινδάρου, καὶ Ἡσιόδου, καὶ Ἀνακρέοντος, ὡς ἐξ ἁπάντων μίαν ᾠδὴν παγγέλοιον ἀποτελεῖσθαι· μάλιστα δὲ ἐκεῖνα ὥσπερ προμαντευόμενος τὰ μέλλοντα,

Σὺν δ' ἔβαλον ῥινούς. καὶ,

Ἔνθα δ' ἄρ' οἰμωγή τε, καὶ εὐχωλὴ πέλεν ἀνδρῶν.

ὁ Ζηνόθεμις δὲ ἀνεγίγνωσκε, παρὰ τοῦ παιδὸς λαβὼν λεπτόγραμμόν τι βιβλίον.

Διαλιπόντων δὲ ὀλίγον, ὥσπερ εἰώθασι, τῶν παρακομιζόντων τὰ ὄψα, μηχανώμενος Ἀρισταίνετος μηδ' ἐκεῖνον ἀτερπῆ τὸν καιρὸν εἶναι, μηδὲ κενόν, ἐκέλευσε τὸν γελωτοποιὸν εἰσελθόντα [h] γε εἰπεῖν τι, ἢ πρᾶξαι γελοῖον, ὡς ἔτι μᾶλλον οἱ συμπόται διαχυθεῖεν. καὶ παρῆλθεν ἄμορφός [i] τις ἐξυρημένος τὴν κεφαλήν, ὀλίγας ἐπὶ τῇ κεφαλῇ τρίχας ὀρθὰς ἔχων· οὗτος ὠρχήσατό τε κατα-

g Αὐτοῦ] Nil mut. Edd. nec B. *h* Γε] Non habet B. *i* Τις ἐξυρημένος] Τις φέρων ἐξυρημένος B.

91. Σὺν δ' ἔβαλλον ῥ.] Καὶ μὴν Ὁμήρου ταῦτα, ἀλλ' οὐ Πινδάρου ἢ Ἡσιόδου ἢ Ἀνακρέοντος. G.

1. Οὗτος ὠρχήσατό τε κατακλ.] Κοινῶς μὲν τὰ ἐν ταῖς παραβάσεσι τῶν χορῶν ᾄσματα· ἰδίως δὲ τῷ ῥυθμῷ .... λύσις χοροῦ σκηνικοῦ τοῦ κυκλικοῦ σχήματος, καὶ ‡ κατὰ παράλληλον θέσιν στάσις τῶν χορευόντων, ὅπως ἂν καὶ εἰς τὸ θέατρον ἀποβλέποντες οἱ χορευταὶ ἔλεγον τινά. V.

‡ Καταπαράλληλοι θέσιν] Καταπαράλληλος θέσις Edita. Correxit *M. du S.*

82. Αὐτοῦ —— ἐν μέρει] Quid hiſce duabus ultimis vocibus intelligendum ſit, fateor me neſcire. vid. Συγ.ϝ. c. 1. Ubi in quibusdam Codd. ita etiam legitur, pro vulgato ἐν μέλει. *M. du S.*

81. Πινδάρου] *Homerum* non nominat, quia in voce ἐρραψῴδει ſatis intelligitur. *M. du S.*

91. Σὺν δ' ἔβαλον] *Hom.* Il. Δ. 447. & 450. *M. du S.*

97. Τα ὄψα] Hinc diſcas proprie de iis uſurpari, quae in ſecundis menſis apponebantur. *M. du S.*

3. Ἐξυρημένος την κεφαλην] Calvi erant mimi, ut apud *Artemid.* c. 23. L. I. ξυρᾶσθαι δὲ δοκεῖν τὴν κεφαλὴν ἄλλῳ πλην Αἰγυπτίων θεῶν ἱερεῦσι καὶ γελωτοποιοῖς. &c. ſic in *Anthol.* 3. μωρον ὁρᾷς φαλακρόν. *J. B.*

Ἐξυρημένος την κεφ.] *Caſp. Barth.* adv. L. VII. c. V. haec verba (ἐξυρημένος τὴν κεφαλὴν) tanquam gloſſam ejicit. vide ipſum. *Almel.*

Ἐξυρημένος τὴν κεφ.] Depravatum eſſe hunc locum, manifeſtius eſt, quam ut de eo monendum ſit. ſed in libris nihil eſt ſubſidii; (nam quod O. φέρων pro ἔχων habet, nihil juvat;) nec quidquam ſuccurrit, quod ad emendationem viam aperiat. Vid. Μισθ. c. 27. ubi de hujusmodi ſaltatore ſermo eſt. *M. du S.*

Ἐξυρημένος τὴν κεφαλὴν] Nihil cauſſae attulit *Barthius*, cur gloſſam putaret haec verba: nec, puto, habuit idoneam. Vid. ad *Philopatr.* c. 21. & *Marcil.* ad *Pſeudom.* c. 15. *J. M. G.*

Ἐξυρημένος τὴν κεφ.] Plura Cl. *Geſn.* ad *Philopatr.* c. 26. κεκαρμένοι τὴν γνώμην. Conſulendum Pignor. de ſervis p. 189. addiderat *La Croze.* In mea Pignorii Edit. eſt p. 256. ubi docet, fugitivos omnino raſos fuiſ-

κατακλῶν ἑαυτὸν, καὶ διαστρέφων, ὡς γελοιότερος φανείη· καὶ ἀνάπαιστα συγκροτῶν διεξῆλθεν, αἰγυπτιάζων τῇ φωνῇ, καὶ τέλος ἐπέσκωπτεν ἐς τοὺς παρόντας.

Οἱ μὲν οὖν ἄλλοι ἐγέλων, ὁπότε σκωφθεῖεν· ἐπεὶ δὲ καὶ εἰς τὸν Ἀλκιδάμαντα ὅμοιόν τι ἀπέρριψε, Μελιταῖον κυνίδιον προσειπὼν αὐτὸν, ἀγανακτήσας ἐκεῖνος, καὶ πάλαι δὲ δῆλος ἦν φθονῶν αὐτῷ [a] εὐδοκιμοῦντι, καὶ κατέχοντι τὸ συμπόσιον, ἀπορρίψας τὸν τρίβωνα, προὐκαλεῖτο οἱ παγκρατιάζειν. εἰ δὲ μὴ, καταίσειν αὐτοῦ, ἔφη, τὴν βακτηρίαν. οὕτω δὴ ὁ κακοδαίμων [b] Σατυρίων (τοῦτο γὰρ ὁ γελωτοποιὸς ἐκαλεῖτο) συστὰς, ἐπαγκρατίαζε. καὶ τὸ πρᾶγμα ὑπερήδιστον ἦν, φιλόσοφος ἀνὴρ γελωτοποιῷ ἀνταιρόμενος, καὶ παίων, καὶ παιόμενος ἐν τῷ μέρει, οἱ παρόντες δὲ, οἱ μὲν ᾐδοῦντο, οἱ δὲ ἐγέλων, ἄχρι ἀπηγόρευσε παιόμενος ὁ Ἀλκιδάμας, ὑπὸ συγκεκροτημένου ἀνθρωπίσκου καταγωνισθείς. γέλως οὖν πολὺς ἐξεχύθη ἐπ' αὐτοῖς.

Ἐνταῦθα Διόνικος ἐπεισῆλθεν ὁ ἰατρὸς, οὐ πολὺ κατόπιν τοῦ ἀγῶνος. ἐβεβραδύκει

diſtortoque corpore, ut magis videatur ridiculus, & anapaeſtos cum varia geſticulatione, voce Aegyptium quid ſonante, pronunciat. Tandem etiam quaedam dicta jacit in praeſentes.

19. Atque alii, quum peterentur, rident. Cum vero in Alcidamantem etiam ſimile quid jactaſſet, quod Melitenſem vocaret catellum: indignatus ille, & olim apparebat illum invidere *ſcurrae*, quod probaretur atque teneret convivium, pallio abjecto iſtum ad pancratii certamen provocat, ſi negaret, clavam ſe illi impacturum minatus. Ita ergo miſer Satyrion, (id enim ſcurrae nominis erat) conſiſtit, certat pancratio. Erat res jucundiſſima, philoſophus vir compoſitus cum ridiculario, feriens, verbera viciſſim excipiens. Qui vero praeſentes erant, partim pudere, partim ridere, donec plagis fatigatus cederet Alcidamas, a compacto atque exercitato homuncione victus. In riſum ergo homines illorum cauſſa effuſi.

20. Hic Dionicus ſupervenit medicus, paullo poſt illud certamen: retardatus fuerat,

a Εὐδοκιμοῦντι] Εὐδαιμονοῦντι B. b Σατυρίων] Ὁ Σατυρίων B.

7. Ἀνάπαιστα] Ἀνακόλουθα. G.
Ibid. Συγκροτῶν] Διὰ τοῦ κροτεῖν τὰς χεῖρας εὐρυθμίας ποιῶν. G.

12. Μελιταῖον] Τὸ ἐκ Μελίτης, ἔστι δὲ τρυφερὸν καὶ μικρὸν, καὶ λεῖον, οἷα παρ' ἡμῖν τὰ *ναννώδη. V.

* Ναννώδη] Addidi ex C. Lacuna enim erat in V. *M. du S.*

fuiſſe, piſtrinarios & uſtores ſemiraſos. *J. F. R.*

7. Καὶ ἀνάπαιστα συγκ.] Ut cinædus *Petronii*. *J. B.*

Ibid. Συγκροτῶν] Συγκροτεῖν χορόν. *Et pedibus plaudunt choreas, & carmina dicunt. F. G.* Conſtructio illa tranſitiva in utraque lingua eſt notiſſima; quare plura non addo, praeter *Herodot*. L. 2. p. 126. D. καὶ τὰς χεῖρας κροτέουσι. Ita συγκροτεῖν συμπόσιον *Long. Paſt.* IV. 127. (al. 135.) & πανηγύρεις *Herodian*. V. 6. 14. ac *Diod. Sic.* IV. verſus fin. *Alciphr.* III. p. 368. eadem aliis verbis, καὶ ἀνάπαιστα εὔκροτα ἐπιλέγοντες, σκωμμάτων ἀλυκῶν καὶ αὐτοχαρίτων Ἀττικῶν αἱμυλίας γέμοντα. Miſere igitur errat *Budaeus* in Lexico minore, κροτεῖν eſſe neutrum abſolutum ſcribens. *J. F. R.*

15. Κατέχοντι τὸ συμπόσιον] Ut Συγγρ. c. 38. κατέχων τὸ βῆμα & Ἐτ. Δ. III. τυραννεῖν τὸ συμπόσιον. *Barth.* Adverſ. 319. *M. du S.*

25. Συγκεκροτημένου] Ab homuncione compacto. *ramaſſé*. *F. G.*

43. Καὶ τὸ ξιφίδιον ἐπιρρίψαι τάχιστα διὰ τοῦ φωταγωγοῦ ἐς τὸ ὕπαιθρον τῆς αὐλῆς] *Gladium autem extemplo per feneſtras in aream projeciſſe.* ἐπιρρίπτειν hic non poteſt locum habere. legendum ἀπορρίψαι, quod & Mſ. praeſe fert. *J. G. G.*

47. Ἐπικαλεῖσθαι τοὺς γείτονας, ὑφ' ὧν ἀνασπάντων τὸ θηρίον, σωθῆναι αὐτόν] *Benedicti* interpretatio haec eſt: *vicinos advocaſſe, a quibus revulſa fera fuit ſervatus.* Quid Græcis ſit ἀνασπᾶν τὸ θηρίον & Latinis *revellere feram*, nec ego, nec quisquam norit, dixeritve. ne dicam ἀνασπᾶν nusquam eſſe revellere. Notat quidem *Bourdelotius* ad hunc locum, ut apud *Petronium*, *tanquam*

rat, quod ipſe dicebat, dum curat correptum phrenitide Polyprepontem tibicinem. Ac ridiculum quiddam de eo narrabat: ingreſſum ſe nempe ad illum, cum neſciret jam morbo illum teneri. Hunc vero ſurrexiſſe ſtatim, & clauſa janua, ſtrictoque pugione, tibias ſibi porrexiſſe, juſſiſſe canere. Deinde cum non poſſet, pulſaſſe ſcutica manus ſibi ſupinas. Denique in tanto ſe periculo tale quid excogitaſſe: ad certamen ſe illum, conſtituto plagarum numero, provocaſſe: ac primo quidem ipſum ſe male cecíniſſe: tum vero traditis illi tibiis, corium ab illo accepiſſe & lorum, pugionemque quam celerrime per feneſtram dejeciſſe in impluvium; & ab hoc inde tempore jam tutius cum illo colluctatum vicinos advocaſſe, a quibus effracta janua ipſe ſervatus ſit. Oſtendebat autem veſtigia quaedam plagarum & unguium in facie. Ac Dionicus qui non minorem narrationis plauſum, quam ſcurra, tulerat, juxta Hiſtiaeum ſe inferciens, coenabat de reliquiis, non ſine divino ille nutu nobis ad-

δὲ, ὡς ἔφασκε, φρενίτιδι ἑαλωκότα θεραπεύων Πολυπρέποντα τὸν αὐλητήν. καί τι καὶ γελοῖον διηγήσατο. ἔφη μὲν γὰρ εἰσελθεῖν παρ' αὐτὸν, οὐκ εἰδὼς ἐχόμενον ἤδη τῷ πάθει· τὸν δὲ ταχέως ἀναστάντα, ἐπικλεῖσαί τε τὴν θύραν, καὶ ξιφίδιον σπασάμενον, ἀναδόντα αὐτῷ τοὺς αὐλοὺς, κελεύειν αὐλεῖν. εἶτα, ἐπεὶ μὴ δύναιτο, παίειν, σκύτος ἔχοντα, ἐς ὑπτίας τὰς χεῖρας. τέλος οὖν ἐν τοσούτῳ κινδύνῳ ἐπινοῆσαι τοιόνδε· ἐς ἀγῶνα γὰρ προκαλέσασθαι αὐτὸν ἐπὶ ῥητῷ πληγῶν ἀριθμῷ· καὶ πρῶτον μὲν αὐτὸς αὐλῆσαι πονήρως· μετὰ δὲ, παραδόντα τοὺς αὐλοὺς ἐκείνῳ, δέξασθαι παρ' αὐτοῦ τὸ σκύτος, καὶ τὸ ξιφίδιον [c] ἐπιῤῥίψαι τάχιστα διὰ τῆς φωταγωγοῦ ἐς τὸ ὕπαιθρον τῆς αὐλῆς· καὶ τὸ ἀπὸ τούτου, [d] ἀσφαλέστερον ἤδη προσπαλαίων αὐτῷ, ἐπικαλεῖσθαι τοὺς γειτνιῶντας, ὑφ' ὧν ἀνασπασάντων τὸ [e] θυρίον, σωθῆναι αὐτόν. ἐδείκνυε δὲ καὶ σημεῖα τῶν πληγῶν, καὶ ἀμυχάς τινας ἐπὶ τοῦ προσώπου. καὶ ὁ μὲν Διόνικος, οὐ μεῖον εὐδοκιμήσας τοῦ γελωτοποιοῦ ἐπὶ τῇ διηγήσει, πλησίον τοῦ Ἱστιαίου παραβύσας ἑαυτὸν, ἐδείπνει ὅσα λοιπὰ, οὐκ ἄνευ θεοῦ τινος ἡμῖν ἐπιπαρών,

c Ἐπιῤῥίψαι] Sic Edd. & B. Ἀποῤῥίψαι *Graev.* d Ἀσφαλέστερον] Ἀσφαλέστερος B. e Θυρίον] Ex *Fl.* & L. recepi, Θηρίον cett.

50. Ἀμυχάς] Ἀμυχὴ ἐπιπόλαιον ἕλκος. Cicatrix, puto, eſt. *G.*

53. Παραβύσας ἑαυτὸν] † Μετὰ στενώσεως κατακλίνας. βύσαι γὰρ τὸ φράξαι. *V.*

† Μετὰ στενώσεως] Ita recte C. Μεταστένωσε κατακλίνας Exc. *G.* Μεταστενώσας, κατακλείσας ex V. dederat *Cler.*

quam cupientis exire belluae, loquitur de Poëta Eumolpo, ut hic de tibicine. Sed haec ſunt ἀπροσδιόνυσα, & ad Lucianum illuſtrandum nihil plane faciunt. In MS. nihil eſt praeſidii, in quo legitur quoque θηρίον, ſed veram lectionem ſervavit nobis editio Florentina, in qua veriſſime legitur ἀνασπασάντων τὸ θυρίον, revulſis, effractis foribus, quas tibicen ille inſanus occluſerat, ut paullo ante Lucianus oſtendit: τὸν δὲ ταχέως ἀναστάντα ἐπικλεῖσαί τε τὴν θύραν. *At illum ſtatim ſurrexiſſe, & fores clauſiſſe.* Hae fuerant a vicinis effringendae, ut poſſet Dionicus ex illius furioſi manibus & aedibus elabi. *J.G.G.*

48. Ἀνασπασάντων τὸ θηρίον] Ut apud *Petronium tanquam cupientis exire bellua*, loquitur de Poëta Eumolpo, ut hic de tibicine. *J.B.*

Ibid. Τὸ θυρίον] Lectionem hanc Ed. *Fl.* tuetur etiam MSſ. Ox. & L. auctoritas. In reliquis Edd. θυρίον legitur. Ἀνασπάω, quid hic notet, optime te docebit c. 57. Τοξ. *M. du S.*

Ibid. Θηρίον] Lege θυρίον. *M.V. La Croze.* Optime; quare, accedente etiam Librorum auctoritate, id recepi. *J.F.R.*

54. Οὐκ ἄνευ θεοῦ τινος ἡμῖν ἐπιπαρὼν, ἀλλὰ καὶ πάνυ χρήσιμος τοῖς μετὰ ταῦτα γεγενημένος] Interpres legit γεγενημένοις, ut qui vertat, *imo prorſum uſui futurus ad ea, quae poſtea contigerunt.* & forte id γνήσιον Luciani eſt. Poſſumus tamen vulgatam ſcripturam retinentes, commode exponere, *Non ſine Deo aliquo ad nos accedens, ſed & prorſus utilis factus ad ſequentia.* Loquitur de Donico Medico, quem opportune dicit

ρῶν, ἀλλὰ καὶ πάνυ χρήσιμος τοῖς μετὰ ταῦτα [a] γεγενημένοις.

veniens, ſed opportunus plane his, quae poſtea facta ſunt.

Παρελθὼν γάρ τις ἐς τὸ μέσον οἰκέτης, παρ' Ἑτοιμοκλέους ἥκειν λέγων τοῦ Στωϊκοῦ, γραμματίδιόν τι ἔχων, κελεῦσαι οἱ ἔφη τὸν δεσπότην, ἐν τῷ κοινῷ ἀναγνόντα εἰς [b] ἐπήκοον ἅπασιν, ὀπίσω αὖθις ἀπαλλάττεσθαι. ἐφέντος οὖν τοῦ Ἀρισταινέτου, προσελθὼν πρὸς τὸν λύχνον, [c] ἀνεγίγνωσκεν. ΦΙΛ. Ἦ που, ὦ Λυκῖνε, τῆς νύμφης ἐγκώμιον, ἢ ἐπιθαλάμιον, οἷα πολλὰ ποιοῦσιν; ΛΥΚ. Ἀμέλει καὶ ἡμεῖς [d] τοιοῦτόν τι ᾠήθημεν· ἀλλ' οὐδ' ἐγγὺς ἦν τούτου· ἐνεγέγραπτο γάρ.

21. Ingreſſus enim aliquis in medium ſervus, ab Hetoemocle ſe Stoico venire dicens, cum libello, imperatum ſibi ait, illum palam, unde exaudiri ab omnibus poſſet, recitare, eoque facto rurſus diſcedere. Cum permiſiſſet Ariſtaenetus, accedens ad candelabrum recitavit.... PHIL. Numquid, Lycine, ſponſae laudationem, aut nuptiale carmen, qualia multi faciunt? LYC. Scilicet nos etiam tale quid putaveramus. Sed neque affine quidquam horum fuit. Scriptum enim ita:

ΕΤΟΙΜΟΚΛΗΣ ΦΙΛΟΣΟΦΟΣ, ΑΡΙΣΤΑΙΝΕΤΩι.

22. *HETOEMOCLES PHILOSOPHUS ARISTAENETO.*

Ὅπως μὲν ἔχω πρὸς δεῖπνα, ὁ παρεληλυθώς μου βίος ἅπας μαρτύριον ἂν γένοιτο· ὅς γε ὁσημέραι πολλῶν ἐνοχλούντων, παρὰ πολὺ σοῦ πλουσιωτέρων, ὅμως [e] οὐδὲ πώποτε φέρων ἐμαυτὸν, ἐπέδωκα, εἰδὼς τοὺς ἐπὶ τοῖς συμποσίοις θορύβους, καὶ παροινίας. ἐπὶ σοῦ δὲ μόνου εἰκότως ἀγανακτῆσαί μοι δοκῶ, ὃς τοσοῦτον χρόνον ὑπ' ἐμοῦ λιπαρῶς τεθεραπευμένος, οὐκ ἠξίωσας ἐναριθμῆσαι

De coenis quomodo affectus ſim, ſuperior omnis vita mea perhibeat teſtimonium, qui multis quotidie flagitantibus multum te ditioribus, nunquam tamen illis me dederim, qui norim tumultus ejuſmodi conviviorum & vinolentos furores. De ſolo autem te indigne merito ferre mihi videor, qui tanto tempore aſſiduo a me cultus, in aliis me amicis tuis con-

a Γεγενημένοις] Sic *Fr*. Γεγενημένος cett. *b* Ἐπήκοον] Ἐπήκουον B. *c* Ἀνεγίγνωσκεν] Ἀνεγίνωσκεν B. *d* Τοιοῦτον] Τοιοῦτο B. Sed vulgatum Ἀττικώτερον, ſaepe vidimus. *e* Οὐδὲ πώποτε] Οὐδέποτε B.

in id convivium veniſſe, quum, ubi convivium iſtud in triſtem deſineret exitum, multique vulnerarentur, inter eos autem ſponſus graviſſime, vulneribus obligandis tempeſtivus adeſſet. *J. J.*

56. Γεγενημένοις] *Fr.* & Cod. *Bar.* In reliquis γεγενημένος. *M. du S.*

Γεγενημένοις] Cl. *Jenſ.* vulgatum defendit. Sed ſi ad χρήσιμος pertinet, potius γενόμενος dixiſſet. *J. F. R.*

58. Ἑτοιμοκλέους] Scripturam hanc conſtanter tuentur ubique Libri omnes noſtri. Ego tamen ſuſpicor eundem eſſe cum eo, cui ſuum de *Mercede conductis* &c. Libellum ſcribit, quamvis Timocles illic dicatur, non ut hic Ἑτοιμόκλης, vid. Μισθ. c. 2. &c. *M. du S.*

Ἑτοιμοκλέους] I. e. quaſi *paratus, ſi vocetur*, ut ſupra dictum c. 1. N°. 1. *Alciphroni* III. Ep. 55. ſub init. Εὐοκλῆς ὁ Στωϊκὸς fingitur, qui a *Berglero* Ἐτεοκλῆς vel Ἑτοιμοκλῆς refingitur, quod vix credo opus eſſe. Sed quid demum refert? *J. F. R.*

81. Ἐν γειτόνων] Adleverat Cl. *Hemſterh.* videndum *Kuſt.* ad *Ariſtoph.* Eccleſ. v. 420. Ibi invenio, ad verba *Ariſtophanis* ἐς τοῦ σκυλοδεψῶν, commentatum, οἶκον intelligi, & poſt alia ſimilia etiam hoc Luciani ἐν γειτόνων prolatum, non vero de hac poſteriore locutione ſedulo actum; ſed vid. ſi quid opus, eumd. *Kuſt.* ad Pluti v. 435. ubi ἐκ & ἐν γειτόνων nonnullis exemplis profert; & Noſtrum ſupra *Icar.* c. 8. & 16. *Bis Acc.* c. 10. pr. & 31. f. Ac *Philopſ.* c. 25. Doctiſſ. *F. L. Abreſch.* in Animadv. ad *Aeſchyl.* p. 174. ſuſpicatur, ne ellipſi quidem τοῦ οἴκῳ, τόπῳ aut ſimilibus opus eſſe in his; quum & alias ἐν genitivo jungatur, ut ap. *Ariſtid.* Or. Eleuſ. extr. οὐκ — ἔτι — ἐν ὑμῶν αὐτῶν ἔσεσθε, item T. II. p. 402. γένεσθε ἐν ὑμῶν αὐτῶν, & p. 347. μένετε ἐν ὑμῶν αὐτῶν. At cum in uſitatiſſimis illis & numero longe potioribus, ἐν & εἰς Ἀρισταινέτου, ἐν Ἀμφιλόχου, (quae vide *Symp.* c. 1. & *Philopſ.* c. 38. ac plus centies alibi) nemo negaverit ellipſin eſſe; quid prohibet quaeſo, eamdem analogiam hic ſtatuiſſe? Et quum omnes fateri cogantur, in Latinorum phraſi, ad

connumerare non ſis dignatus. Sed ſolus ego apud te exſors, idque habitans in vicinia. Magis igitur tua cauſſa aegre fero, qui ingratum adeo te jam demonſtres. Mihi enim non in apri portione, aut leporis, aut placentarum ineſt felicitas, quibus copioſiſſime fruor ab aliis officii non ignaris. Alioqui vel hodie apud Pammenem diſcipulum coenare cum liceret coenam, ut ajunt, ſumtuoſam, non annui, multum licet ſupplicanti, tibi me ſervans homo inconſideratus.

23. *At tu relictis nobis alios accipis: Neque id mirum; nondum enim ſatis tibi animus valet ad comprehendendas veras rerum imagines. Verum unde haec mihi veniant, intelligo: ab admirabilibus illis tuis philoſophis Zenothemide ac Labyrintho: quorum ego, (abſit dicto invidia) ſyllogiſmo uno ora obturare quam celerrime mihi poſſe videor. Aut dicat illorum aliquis*, quid ſit Philoſophia? *aut prima iſta*, quid differat habitudo ab habitu? *Ne quid de difficilibus illis dicam*, Cornutam, *aut* illam de Acervo, *aut* Metentem ratiocinationem. *Sed tu illis fruaris licet. Ego, qui ſolum, quod honeſtum*

καὶ ἁμὲ τοῖς ἄλλοις φίλοις, ἀλλὰ [f] μόνος ἐγώ σοι ἄμοιρος, καὶ ταῦτα, [g] ἐν γειτόνων οἰκῶν. ἀνιῶμαι οὖν ἐπὶ σοὶ τὸ πλέον, οὕτως ἀχαρίστῳ φανέντι· ἐμοὶ γὰρ ἡ εὐδαιμονία οὐκ ἐν ὑὸς ἀγρίου μοίρᾳ, ἢ λαγωοῦ, ἢ πλακούντων, [h] ἃ παρ' ἄλλοις ἀφθόνως ἀπολαύω τὰ καθήκοντα εἰδόσιν, ἐπεὶ καὶ τήμερον παρὰ τῷ μαθητῇ Παμμένει δειπνῆσαι πολυτελὲς, ὥς φασι, δεῖπνον δυνάμενος, οὐκ ἐπένευσα ἱκετεύοντι, σοὶ ὁ ἀνόητος ἐμαυτὸν φυλάττων.

Σὺ δὲ ἡμᾶς παραλιπὼν, ἄλλους εὐωχεῖς, εἰκότως· οὔπω γὰρ δύνασαι διακρίνειν τὸ βέλτιον, οὐδὲ τὴν καταληπτικὴν φαντασίαν ἔχεις. ἀλλὰ οἶδα ὅθεν μοι ταῦτα, παρὰ τῶν θαυμαστῶν σου φιλοσόφων, Ζηνοθέμιδος καὶ Λαβυρίνθου, ὧν (ἀπείη δὲ [i] καὶ ἡ Ἀδράστεια) συλλογισμῷ ἑνὶ ἀποφράξαι ἄν μοι τάχιστα δοκῶ τὰ στόματα. ἢ εἰπάτω τίς αὐτῶν, τί ἐστι φιλοσοφία; ἢ τὰ πρῶτα ταῦτα, τί διαφέρει σχέσις ἕξεως; ἵνα μὴ τῶν ἀπόρων [k] εἴπω τί, κερατίναν, ἢ σωρείτην, ἢ θερίζοντα λόγον. ἀλλὰ σὺ μὲν ὄναιο αὐτῶν. ἐγὼ δὲ ὡς ἂν μόνον τὸ καλὸν ἀγαθὸν

f Μόνος] Μόνον *Fl.* *g* Ἐν γειτόνων] Ἐγγειτόνων B. *h* Ἃ παρ' ἄλλοις ἀφθόνως ἀπολαύω] Sic omnes Edd. & Cod. B. *i* Καὶ] Non adeſt καὶ in B. *k* Εἴπω τί, κερ.] Edd. priores Εἴπω, τί κερ.

96. Ἡ Ἀδράστεια] Ἀδράστειαν δαίμονά τινα λέγουσι τοῖς μέγα καυχωμένοις ὑπονεμεσῶσαν. *V.*

2. Ὁ μέντοι σωρείτης σοφιστικός ἐστι λόγος ἐκ τοῦ κατὰ μικρὸν, ὥς φασιν, ἐρωτήσεως ἐπάγων, κατὰ τὴν ἔκλυσιν τῶν φαντασιῶν, ἐπ' ἄδηλον ἢ ψεῦδος προφανές. ἐρωτῶσι γὰρ, πότερον ἡ πρώτη ῥανὶς ἔδρασέ τι εἰς τὴν πέτραν, ἢ οὔ. εἰ γὰρ ἔδρασε, πῶς οὐχ ὁρατὸν τὸ πάθος; εἰ δὲ μὴ, οὐδὲ ἡ δευτέρα, οὐδὲ ἡ ἐσχάτη, πῶς ἡ κοιλότης ἐγένετο τῆς πέτρας; *G.*

3. Ὄναιο αὐτῶν] Ἀπολαύσειας. *V.*

ad Dianae, ad Cereris, ac ſimilibus, *aedem* intelligi, nec quiſquam dixerit praepoſ. *ad* ibi genitivum regere, cur idem non adgnoſceremus in Graecis? quando eadem eſt ratio. *J.F.R.*

85. Ἃ παρ'] Sic omnes impreſſi & Cod. Ox. ſuſpectus mihi & hic locus eſt. *M. du S.*

2. Εἴπω τι,] Pone comma poſt τι. *L.K.*

Εἴπω, τί κερατίναν] Scribe, εἴπω τι, κερ. *F.G.* Bene. Et ſic malam vulgatae interpunctionem jam correxeram. *J.F.R.*

Ibid. Κερατίναν] *Quint.* I. *Ceratinae.* Stoici in his multi erant. *Diog. Laërt.* p. 60. A. 174. E. meminit *Sen.* V. Ep. & *A. Gell.* Noſter etiam ſaepe tangit. Vid. N. Δ. I. cum notis. Chryſippus in ore frequens habuit, incertum an auctor; nam alii alios memorant; Theſ. Crit. II. De ſophiſmatis *Lil. Gyrald.* 392. *Brod.* 471. & *Creſſ.* AG. X. 73. Noſter etiam plura memorat B. πρ. c. 22. *M. du S.*

Ibid. Σωρείτην] Satis commode enarrat Scholiaſt. De hoc vid. *Diog. Laërt.* L. cit. *M du S.*

3. Θερίζοντα] *Plut.* 1019, 1. ἀργοὶ καὶ θερίζοντες λόγοι καὶ ὁ παρὰ τὴν εἱμαρμένην ὀνομαζόμενος λόγος, σοφίσματα ὡς ἀληθῶς, &c. Habet quoque ἀργὸν λόγον. *M. Tullius* de fato. *Diog. Laërt.* l. c. vid. ſupra B. πρ. c. 22. *M du S.*

Ibid. Ὄναιο] Leg. *Mercer.* ad *Ariſtaenet* Epiſt. 6. lib. 2. *J.B.*

9. Πράγ-

θὸν ἡγούμενος εἶναι, οἴσω ῥᾳδίως τὴν ἀτιμίαν.

Καίτοι ὅπως μὴ ἐς ἐκείνην ἔχῃς καταφεύγειν τὴν ἀπολογίαν [a] ὕστερον, ἐπιλαθέσθαι λέγων ἐν τοσούτῳ θορύβῳ, καὶ [b] πράγματι, δίς σε τήμερον [c] προσηγόρευκα, καὶ ἕωθεν [d] ἐπὶ τῆς οἰκίας, καὶ ἐν τῷ Ανακείῳ θύοντα ὕστερον. ταῦτα ἐγὼ τοῖς παροῦσιν ἀπολελόγημαι.

Εἰ δὲ δείπνου ἕνεκα ὀργίζεσθαί σοι δοκῶ, [e] τὸ κατὰ τὸν Οἰνέα ἐννόησον. ὄψει γὰρ καὶ τὴν Ἄρτεμιν ἀγανακτοῦσαν, ὅτι μόνην αὐτὴν οὐ [f] παρέλαβεν ἐκεῖνος ἐπὶ τὴν θυσίαν, τοὺς ἄλλους θεοὺς ἑστιῶν. Φησὶ δὲ περὶ αὐτῆς Ὅμηρος ὧδέ πως·

Ἢ λάθετ', ἢ οὐκ ἐνόησεν, ἀάσατο δὲ μέ-
γα θυμῷ.

καὶ Εὐριπίδης·

Καλυδὼν μὲν ἥδε γαῖα, [g] Πελοπίης χθονὸς
[h] Ἐν ἀντιπόρθμοις, πεδί' ἔχουσα εὐδαίμονα.

καὶ Σοφοκλῆς·

eſt, bonum ducam, facile feram ignominiam.

24. *Tamen ne deinde ad illam confugere excuſationem poſſis, uti dicas, in tanto te tumultu & occupatione oblitum eſſe: bis te hodie ſalutavi, & mane domi, & deinde in Caſtorum, cum rem ſacram faceres. Hanc ego apud praeſentes cauſſam dixi.*

25. *Si vero ob coenam iratus tibi videar, illud de Oeneo cogitabis. Videbis enim iratam Dianam, quod ſe ſolam non invitaſſet ille ad ſacrificium, cum Deos reliquos epulis acciperet. Dicit autem ſic fere de illa Homerus:*

Immemor, imprudens; multum ſibi men-
te nocebat.

Et Euripides,

Calydonis iſta terra, Pelopii ſoli.
Objecta fretis, arva habens felicia.

Et Sophocles,

Apri

a Ὕστερον] Omittit B. *b* Πράγματι] Sic Edd. Πράγμασι *Solan.* in marg. *J.* corrigit; nam πραγμ. per compendium B. *c* Προσηγόρευκα] Προσηγόρευσα B. *d* Ἐπὶ τῆς οἰκίας] Ἐπὶ τῇ οἰκίᾳ B. *e* Τὸ] Recte *Fr. P. H.* &c. Τὰς male *J.* Καὶ τὰς non melius *V2.* *f* Παρέλαβεν] Παρελ^α. per compend. B. *g* Πελοπίης] Sic Edd. Πελοπίας B. & *Schol.* Ariſtoph. *h* Ἐν ἀντιπόρθμοις] Ἔναντι πορθμοῖς B.

11. Ἐν τῷ Ἀνακείῳ] Ἱερὸν τῶν Διοσκούρων. οὕτω δὲ λέγεται Ἀνάκειον προπαροξυτόνως, ὅσα ἀπὸ κτητικῶν συμπέπτωκεν, ἢ ἐπιθετικῶν ἐχόντων τὴν ει δίφθογγον. καὶ ἐκεῖνα προπαροξυτόνως, * οἷον Ἡράκλειον, οὐ γὰρ Ἡράκλειος ἆθλος. Χαρώνειον, Ἀνάκειον, Ἀνακτόρειον, Βασίλειον, καὶ Μαυσώλειον ἔργον. *V.*

21. Εὐριπίδης] Quae hoc loco Lucianus ex *Meleagro Euripidis* adducit, *Ariſtoteles* III. (Ed. Ald. 559.) *Rhetoricorum* quibusdam viſus eſt ſub Sophoclis nomine adducere. Vide tamen *Victor.* in um d. ... item; item apud Ariſtophanis Interpretem in *Ranis*, ... Euripidis Meleagro haec & alia. *I.*

22. Πελοπίης χθονὸς] Τῆς Πελοποννήσου λέγει· αὕτη δέ ἐστι Καλυδὼν, ἐν τοῖς ἀντιπόρθμοις τῆς Πελοποννήσου πεδιάδας καλλίστας ἔχουσα. *I.*

* Οἷον Ἡράκλειον οὐ] Sic V. Quid ſibi velit neſcio. *M. du S.*

9. Πράγμασι] Sic uti conjeceram, habet Mſ. Ox. Niſi me abbreviationes ejus fallunt, reliqui libri πράγματι. *M. du S.*

10. Ἐπὶ τῆς οἰκίας] An B. rectius ἐπὶ τῇ οἰκίᾳ; *J. F. R.*

11. Ταῦτα ἐγὼ τοῖς παροῦσιν ἀπολελόγημαι] Interpr. *atque his quidem de rebus hac reſponderem.* Sed putem ego, τοῖς παροῦσιν non poſſe reddi, *de his rebus*; quoniam heic non eſt neutr. ſed maſc. & ſubaud. ἀνθρώποις vel συμπόταις. Juſſerat enim Etoemocles, ut haec ſua epiſtola palam, & praeſentibus omnibus convivis recitaretur, ut cap. 21. habetur. Hinc c. 28. ὁρῶν τοὺς παρόντας γελῶντας ἐφ' ἑκάστῳ. Praeterea *de rebus praeſentibus*, Græce non dicitur τοῖς παροῦσι, ſed περὶ τῶν παρόντων. Quare verba ita reddenda ſunt *Haec ego praeſentibus* (convivis) *pro defenſione dixi.* L. BOS.

18. Ὅμηρος] Il. I, 533. Euripidis pariter ac Sophoclis laudantur Tragoediae *Meleagri*, e quibus ſumtos eſſe verſiculos hoſce ſuſpicari fas eſt: & Euripideos quidem e principio fabulae, in quibus ille locorum facere mentionem ſoleat. Sed fuit etiam Euripidis Oeneus. Fugit, ſi recte attendi, *Barneſii* diligentiam hoc fragmentum. De ipſis illis Dianae iris τραγῳδεῖ Noſter etiam Π. Θυσ. c. 1. *J. M. G.*

19. Ἢ λάθετ'] *Hom.* Il. I. 533. ubi δὴ *Ed.* *Ox.* Al. δὲ. *J. F. R.*

22. Καλυδὼν μὲν ἥδε γαῖα Πελοπίης χθονὸς, ἐν ἀντιπόρθμοις

Apri per agros Oenei vim maximam
Immiſit arcubus potens Latonia.

Συὸς μέγιστον χρῆμ' ἐπ' Οἰνέως [i] γύαις,
Ἀνῆκε Λητῦς παῖς ἑκηβόλος θεά.

26. *Haec tibi pauca de multis appoſui, uti diſcas quo viro neglecto Diphilum accipias, & tradideris illi filium: Recte illud quidem: Suavis enim eſt adoleſcentulo & gratiam illius ſua conſuetudine aucupatur. Si turpe non eſſet, me dicere talia, aliquid praeterea adjicerem, quod verum eſſe, e Zopyro paedagogo illius poteris cognoſcere. Verum nuptias turbare non decet, neque accuſare alios, praeſertim de turpibus adeo cauſſis. Etſi enim Diphilus dignus eſt, qui duos jam a me diſcipulos abduxerit; at ego philoſophiae cauſſa tacebo.*

Ταῦτά σοι ἀπὸ πολλῶν ὀλίγα παρεθέμην, ὅπως μάθῃς οἷον ἄνδρα παραλιπὼν, Δίφιλον ἑστιᾷς, καὶ τὸν υἱὸν αὐτῷ παραδέδωκας, εἰκότως. ἡδὺς γὰρ ἐστι τῷ μειρακίῳ, καὶ πρὸς χάριν αὐτῷ σύνεστιν. εἰ δὲ μὴ αἰσχρὸν ἦν ἐμὲ λέγειν τὰ τοιαῦτα, καὶ ἄν τι προσέθηκα, ὅπερ σὺ, εἰ θέλεις, παρὰ Ζωπύρου τοῦ [k] παιδαγωγοῦ [l] αὐτοῦ μάθοις ἂν, ἀληθὲς ὄν. ἀλλ' οὐ χρὴ ταράττειν ἐν γάμοις, οὐδὲ διαβάλλειν ἄλλους, καὶ μάλιστα ἐφ' οὕτως αἰσχραῖς αἰτίαις. καὶ γὰρ εἰ Δίφιλος ἄξιος, δύο ἤδη μαθητάς μου [m] ἀποσπάσας, ἀλλ' ἔγωγε φιλοσοφίας αὐτῆς ἕνεκα σιωπήσομαι.

27. *Imperavi autem huic puero, ſi dare ei velis aut apri partem, aut cervi, aut e ſeſamo placentae, mihi adferendam, ut ea ſit coe-*

Προσέταξα δὲ τῷ οἰκέτῃ τούτῳ, ἢν διδῷς αὐτῷ μοῖράν τινα ἢ συὸς, ἢ ἐλάφου, ἢ σησαμοῦντος, ὡς ἐμοὶ διακομίσειε, καὶ ἀντὶ

i Γύαις] Sic plurimae cum B. recte. Γύίαις P. k Παιδαγωγοῦ]. Recte pleraeque. Παιδαγογοῦ *J.* male. l Αὐτοῦ] Omittit B. m Ἀποσπάσας] Περισπάσας *Coll.* & B.

37. †Αἰσχραῖς αἰτίαις] Ἢ καταισχύνας, ἢ ἀποστερήσας. *V.* 39. Περισπάσας] Ἢ καταισχύνας, ἢ ἀποστερήσας. G.

† Αισχραις αιτ.] Vide Schol. ſequens, ubi C. melius referunt ad ἀποσπάσας. *M. du S.*

μοις πεδ] Ubi mens fuit vel editorum vel interpretum, equidem neſcio: longe eam ab ipſis abfuiſſe, qui hunc locum tractarent, facile colligas. Ut enim in Graecis diſtinguunt, ſic in Latinis Benedictus: *Hæc terra Calydon Pelopii eſt ſoli, fretum qua eſt parte, campos divites pingues habens*, Eraſmus *Calydon quidem hæc Pelopii regio ſoli, qua parte ſaxum ſpectat adverſa fretum.* Atque ita Calydon ope illorum ex Ætolia tranſmittitur in Peloponneſum, ſatis ridicule. Diſtingue et verte, Κα[illegible] ἥδε γαῖα, Πελοπίης χθονὸς Ἐν ἀντιπόρθμοις, πεδί' ἔχουσα εὐδαίμονα. *Hæc terra* eſt *Calydon, Pelopiæ terræ in transmarinis*, objacens Peloponneſo trans fretum, *habens campos uberes.* Res ipſa clamat. *J.G.*

Καλυδὼν] *Eurip.* Meleagr. *M. du S.*

23. Ἐν ἀντιπόρθμοις] Calydonium fretum apud *Heliod.* Lib. 5. *F.G.*

30. Ἡδὺς γὰρ ἐστι τῷ μειρακίῳ, καὶ πρὸς χάριν αὐτῷ σύνεστιν] *Benedictus* vertit: *jucundus enim eſt adoleſcenti, & cum ipſo ad gratiam verſatur.* inepte. verte *ad obſequium* ſic enim Latinis dicitur per εὐφημισμὸν illud obſequium turpe, quo quis corporis ſui copiam facit alii, ut Graecis χάρις. *Plutarchus* in Erotico: χάρις γὰρ, ὦ Πρωτογένης, ἡ τοῦ θήλεος ὕπειξις τῷ ἄῤῥενι πρὸς τὸ παλαιὸν κέκληται. *Mi Protogenes, χάρις ab antiquis dicitur mulieris obſequium erga virum.* Sic & χαρίζεσθαί τινι eſt *conſueſcere cum aliquo.* Heſych. χαρίσασθαι, παρασχεῖν. λέγονται γὰρ αἱ γυναῖκες χαρίζεσθαι αἱ ὑπὸ συνουσίαν ἑαυτὰς ἐκδιδοῦσαι. χαρίσασθαι *eſt dare. Dicuntur enim mulieres χαρίζεσθαι, quae ad concubitum ſui copiam faciunt.* Hinc puella ἄχαρις, cujus flos virginitatis nondum eſt delibatus. *J.G.G.*

31. Πρὸς χάριν] Quod a *Graevio* hic obſervatum eſt, laudo; ſed ſcias etiam velim, probo quandoque ſenſu uſurpari, ut apud *Plut.* in Pyrrho 728. 1. & *Iſocr.* π. Νικ. πρὸς χάριν ὁμιλοῦσιν. Unde melius patebit veteratoris occulta calumnia. ſic πρὸς ἡδονὴς ὁμιλεῖν apud *Diog. Laërt.* p. 192. AB. *M. du S.*

33. Ζωπύρου τοῦ παιδαγωγοῦ] *Alciphron* eumdem paedagogum inducit. III. Ep. 57. pr. ſcribens: ἐσκωψάμην τὸν τροφέα τοῦ νεανίσκου Ζώπυρον. ubi malim τοῦ νεανίσκου pro τόν. *J.F.R.*

39. Ἀποσπάσας] Si probatione indigeret vulgatum, ἀποσπᾶν τοὺς μαθητὰς ex *Act. Apoſt.* XX. 30. & quae Rev. *J. Elſner.* ibi ex Joſepho atque Aeliano protulit, adderem. *J.F.R.*

τὶ τοῦ δείπνου ἀπολογία γένοιτο, μὴ λαβεῖν, μὴ καὶ [a] δόξωμεν ἐπὶ τούτῳ πεπομφέναι.

Τούτων, ὦ ἑταῖρε, ἀναγινωσκομένων μεταξὺ, ἱδρώς τέ μοι περιεχεῖτο ὑπ' αἰδοῦς· καὶ τοῦτο δὴ τὸ τοῦ λόγου, χανεῖν μοι τὴν γῆν ηὐχόμην, ὁρῶν τοὺς παρόντας γελῶντας ἐφ' ἑκάστῳ, καὶ μάλιστα ὅσοι [b] ἤδεισαν τὸν Ἑτοιμοκλέα, πολιὸν ἄνθρωπον, καὶ σεμνὸν εἶναι δοκοῦντα. ἐθαύμαζον οὖν οἷος ὢν διαλάθοι αὐτοὺς, ἐξαπατωμένους τῷ πώγωνι, καὶ τῇ τοῦ προσώπου ἐντάσει. ὁ γοῦν Ἀρισταίνετος ἐδόκει μοι οὐκ ἀμελείᾳ παριδεῖν αὐτὸν, ἀλλ' οὔποτ' ἂν ἐλπίσας κληθέντα ἐπινεῦσαι, οὐδ' ἂν ἐμπαρασχεῖν ἑαυτὸν τοιούτῳ τινί· ὥστε οὐδὲ τὴν ἀρχὴν πειρᾶσθαι ἠξίου.

Ἐπεὶ δ' οὖν ἐπαύσατό ποτε ὁ οἰκέτης [c] ἀναγιγνώσκων, τὸ μὲν συμπόσιον ἅπαν εἰς τοὺς ἀμφὶ τὸν Ζήνωνα καὶ Δίφιλον ἀπέβλεπε, δεδοικότας, καὶ ὠχριῶντας, καὶ τῇ ἀπορίᾳ τῶν προσώπων ἐπαληθεύοντας τὰ ὑπὸ τοῦ Ἑτοιμοκλέους κατηγορηθέντα· ὁ Ἀρισταίνετος δὲ ἐτετάρακτο, καὶ θορύβου μεστὸς ἦν. ἐκέλευε δ' ὅμως πίνειν ἡμᾶς, καὶ ἐπειρᾶτο εὖ διατίθεσθαι τὸ γεγονὸς, ὑπομειδιῶν ἅμα, καὶ τὸν οἰκέτην ἀπέπεμψεν, εἰπὼν ὅτι ἐπιμελήσεται τούτων. μετ' ὀλίγον

nae excuſatio; ne accipiat; ne videamur hac illum cauſſa miſiſſe.

28. Haec dum legerentur, amice, & ſudore diffluebam prae pudore, &, quod eſt in proverbio, hiſcere optabam mihi terram, cum viderem ridentes ad unumquodque *verbum*, qui aderant, praeſertim quotquot eorum norant Hetoemoclem, canum hominem, quique vir gravis videretur. Mirabantur ergo, qualem virum adhuc parum cognoviſſent, barba iſta atque vultus contentione decepti. Itaque mihi videbatur non negligentia illum quadam praetermiſiſſe Ariſtaenetus, ſed, quod non ſperaret futurum, ut vocatus ſibi condiceret, non voluiſſe in eum ſe caſum committere: atque adeo ne tentare quidem ſuſtinuit.

29. Cum ergo legere tandem ſervus deſiiſſet, convivium totum in Zenonem atque Diphilum conjecit oculos, metuentes, pallentes, vultus inconſtantia fidem criminibus Hetoemoclis ipſi facientes. Ariſtaenetus perturbatus ipſe quoque & commotior, jubet tamen nos bibere, & ſubridens bene vertere quae facta erant ſtudet. Ac ſervum quidem remittit, his verbis uſus, *ſibi curae fore*. Paullo poſt ſurgit clanculum Ze-

a Δόξωμεν] Δοξῶ per compend. B. *b* Ἤδεισαν] Ex B. recepi pro vulgato ᾔδεσαν. *c* Ἀναγιγνώσκων] Ἀναγινώσκων B. & *Fl.*

50. Ἤδεισαν] Sic Mſ. O. In reliquis ᾔδεσαν. *M. du S.*

Ἤδεισαν] Saepe in ultima in εσαν an εισαν terminanda fluctuant auctorum editiones. Grammatica poſtulat εισαν in temporibus plusquamperf. Licet ἐδεδοίκεσαν, non εισαν frequentius in auctoribus reperias. Vid. ſupra c. 12. Ita Scholiaſt. *Ariſtoph.* alio loco Euripidem ᾖσαν pro ᾔδεισαν dixiſſe ait, alio loco id eſſe pro ᾔδεσαν ſcribit, modo bene deſcripſerit *Maitt.* de Dial. p. 52. Ego codici B. cum *Solano* parui, quia ſic terminari ſolet, ab ᾔδειν. Ut *Geneſ.* XLII. 23. Αὐτοὶ δὲ οὐκ ᾔδεισαν, ὅτι ἀκούει Ἰωσήφ. Iterum *Exod.* XVI. 15. Et *Eſai.* LV. 5. ac bis ter deinceps: item in Nov. Foed. *Marc.* XIV. 40. &c. Ap. *Herodian.* vero I. 13. 11. ᾔδεσαν, quod nec improbare auſim, quia, ut in aliis, utraque terminatio locum habere poteſt, ſive plusquamp. dicas, ſive ab antiquo aoriſto ᾔδεσα, qui certe formaret ᾔδεσαν, quem tamen in uſu eſſe non credo. *J. F. R.*

76. Διερρήγνυτο] I. e. propemodum diſrumpebatur. Sic ſolent ejusmodi verba ſine effectu, ut vulgo dicimus, poni. Conf. omnino ſupra dicta de *Mort. Per.* ad c. 37. ἀποπνιγεὶς ἐπ' αὐτοῖς, Ἀπίωμεν, ἔφη. Adde *Evang. Luc.* V. 6. Διερρήγνυτο δὲ τὸ δίκτυον αὐτῶν, & quae *Elſn.* ibi notat. *J. F. R.*

83. Αἱ ἐπιστολαὶ ὁρᾶτε ὡς πρεσβυτικαί] Verterat Eraſmus *videtis, quam & ipſae epiſtolae graves ſint ac ſeniles. Benedictus* volens eſſe brevis, amputat poſtrema, relinquens *quam graves ſint epiſtolae*, contra prorſus quam oportuit. Non enim graves eſſe demonſtrat, ſed ſeniles, hoc eſt, frigidas, nullarum virium, infirme ſcriptas, plane qualis eſt appendix Ob-

Zeno, diſcedere ipſum, patris imperio, jubente paedagogo.

30. Cleodemus autem, qui olim requirebat occaſionem; (volebat enim manus conſerere cum Stoicis, & rumpebatur, quod rationabile exordium ejus rei non haberet) praebente tum initium epiſtola, *Talia*, inquit, *praeclarus ille Chryſippus efficit, & Zeno admirabilis, & Cleanthes, voculas quasdam jejunas, & interrogationes ſolum, atque habitus Philoſophorum: caeterum plerique Hetoemocles; & epiſtolae videte quam ſeniles! ac tandem Oeneus eſt Ariſtaenetus, Hetoemocles autem Diana. Quam boni ominis omnia, Hercules! & ſolenni decora.*

31. *Sic per Jovem*, ait, qui ſuper illum cubabat, Hermon; *audierat enim, puto, aprum paratum Ariſtaeneto ad coenam: itaque non intempeſtivum ratus eſt Calydonii illius meminiſſe, ſed per Veſtam, Ariſtaenete, mitte quam celerrime de primitiis, ne ante tibi fame ſenex pereat, Meleagri illius inſtar contabeſcens. Quamquam nihil ipſi vehementer malum ſic accidat! Indifferentia enim talia eſſe putabat Chryſippus.*

δὲ [d] καὶ ὁ Ζήνων ὑπεξανέστη ἀφανῶς, τοῦ παιδαγωγοῦ νεύσαντος ἀπαλλάττεσθαι, ὡς κελεύσαντος τοῦ πατρός.

Ὁ Κλεόδημος δὲ, καὶ πάλαι τινὸς ἀφορμῆς δεόμενος (ἐβούλετο γὰρ συμπλακῆναι τοῖς Στωϊκοῖς, καὶ διεῤῥήγνυτο, οὐκ ἔχων ἀρχὴν εὔλογον) τότε οὖν τὸ ἐνδόσιμον παρασχούσης τῆς ἐπιστολῆς, Τοιαῦτα, ἔφη, ἐξεργάζεται ὁ καλὸς Χρύσιππος, καὶ Ζήνων ὁ θαυμαστὸς, καὶ Κλεάνθης, ῥημάτια δύστηνα, καὶ ἐρωτήσεις μόνον, καὶ σχήματα Φιλοσόφων, τὰ δ' ἄλλα, Ἑτοιμοκλεῖς οἱ [e] πλεῖστοι· καὶ [f] αἱ ἐπιστολαὶ ὁρᾶτε ὅπως [g] πρεσβυτικαὶ, καὶ τὸ τελευταῖον, Οἰνεὺς μὲν Ἀρισταίνετος, [h] Ἑτοιμοκλῆς δὲ Ἄρτεμις. Ἡράκλεις, εὔφημα πάντα, καὶ ἑορτῇ πρέποντα.

Νὴ Δί', εἶπεν ὁ Ἕρμων ὑπερκατακείμενος· [i] ἠκηκόει γὰρ, οἶμαι, ὗν τινα ἐσκευάσθαι Ἀρισταινέτῳ ἐς τὸ δεῖπνον, ὥστε οὐκ ἄκαιρον ᾤετο μεμνῆσθαι τοῦ [k] Καλυδωνίου· ἀλλὰ πρὸς ἑστίας, ὦ Ἀρισταίνετε, πέμπε ὡς τάχιστα τῶν ἀπαρχῶν, μὴ καὶ φθάσῃ ὁ πρεσβύτης ὑπὸ λιμοῦ, ὥσπερ ὁ Μελέαγρος, ἀπομαρανθείς· καίτοι οὐδὲν ἂν πάθοι δεινόν· ἀδιάφορα γὰρ ὁ Χρύσιππος τὰ τοιαῦτα [l] ἡγεῖτο εἶναι.

Χρυ-

d Καὶ] Omittit O. *e* Πλεῖστοι] Πλοῖστοι male *J.* *f* Αἱ] Sine artic. O. *g* Πρεσβυτικαὶ] Πρεσβευτικαὶ *Fl.* & marg. *A1W.* *h* Ἑτοιμοκλῆς] Bene Edd. & B. Ἑτοιμοκλεῖς *J.* *i* Ἠκηκόει] Ἀκηκόει *Fl.* *k* Καλυδωνίου] Bene *J. P. S.* aliaeque cum B. Καλυδονίου media brevi *H. Fr.* *l* Ἡγεῖτο] Ἡγεῖται B.

77. Ἐνδόσιμον] Τὸ πρὸ τῆς ᾠδῆς κιθάρισμα. καὶ ἔνδοσις τὸ αὐτό. *G.*

84. Οἰνεὺς] Ὁ γὰρ Οἰνεὺς ἐπὶ τὴν θυσίαν τὴν Ἄρτεμιν οὐκ ἐκάλεσε, ὥσπερ οὐδὲ ὁ Ἀρισταίνετος τὸν Τιμοκλέα ἐπὶ τὸ δεῖπνον. ὡς ἐν εἰρωνείᾳ οὖν ταῦτα λέγει ὁ * Ἑρμῆς. *V.*

94. Ὁ Μελέαγρος] Σβεσθείσης γὰρ τῆς λαμπάδος παρὰ τῆς μητρὸς, κατὰ μικρὸν αὐτὸς ἐμαραίνετο. τῷ Μελεάγρῳ γὰρ συνεγεννήθη λαμπὰς, περὶ ἧς ἐλέχθη, ὅτι ἐφ' ὅσον ἅπτεται, ζῇ ὁ Μελέαγρος. ὅτε οὖν, ἔχων τὴν Ἀταλάντην σύμμαχον, καὶ τοὺς ἀδελφοὺς τῆς ἰδίας μητρὸς, ἐφόνευσε τὸν Καλυδώνιον κάπρον, ἐρῶν τῆς Ἀταλάντης, ἔδωκεν αὐτῇ τὰ πρωτεῖα. † ὠργίσθησαν ἐπὶ τούτῳ οἱ ‡ θεῖοι, καὶ γενομένης μάχης, ἀνεῖλεν αὐτούς. ἐπὶ τούτῳ ἐλυπήθη ἡ Μελεάγρου μήτηρ Ἀλθαία κατ' αὐτοῦ, ὡς ὑπὲρ ἀδελφοὺς, καὶ ἀπελθοῦσα ἔσβεσε τὴν λαμπάδα. ἦν δὲ ὁ Μελέαγρος υἱὸς τοῦ Οἰνέως. *V.*

* Ἑρμῆς] Lege Κλεόδημος, is enim haec loquitur apud Lucianum. In C. eſt Ἕρμων. *M. du S.*

† Ὠργίσθησαν] Edita ὀργίσθησαν. Emendarat *M. du S.*

‡ Θεῖοι] Θεοὶ V. Sed in Impreſſ. recte mutatum eſt. *M. du S.* At in iis θεοὶ legebatur; ego accentu ad uſum adcommodato jam θεῖοι repoſui. *J. F. R.*

Obſervationum ad *Melam*, Londini nuper impreſſa. *J. G.*

91. Καλυδωνίου] Sic plerique impreſſi & O. In *Fr. H.* & *P.* καλυδονίου. *M. du S.*

1. Ἀφ

Χρυσίππου γὰρ μέμνησθε ὑμεῖς (ἔφη ὁ Ζηνόθεμις, ἐπεγείρας ἑαυτὸν, καὶ φθεγξάμενος παμμέγεθες) ἢ ἀφ' ἑνὸς ἀνδρὸς οὐκ ἐννόμως φιλοσοφοῦντος Ἑτοιμοκλέους τοῦ γόητος, μετρεῖτε τὸν Κλεάνθην, καὶ Ζήνωνα, σοφοὺς ἄνδρας; οἵ τινες δὲ καὶ ὄντες, ὑμεῖς ἐρεῖτε ταῦτα; οὐ σὺ μὲν τῶν Διοσκούρων ἤδη, ὦ Ἕρμων, τοὺς πλοκάμους περικέκαρκας, χρυσοῦς ὄντας; καὶ [a] δώσεις δίκην, παραδοθεὶς τῷ [b] δημίῳ; σὺ δὲ τὴν Σωστράτου γυναῖκα [c] τοῦ μαθητοῦ ἐμοίχευες, ὦ Κλεόδημε, καὶ καταληφθεὶς τὰ αἴσχιστα ἔπαθες; οὐ σιωπήσεσθε οὖν [d] τοιαῦτα συνεπιστάμενοι [e] αὐτοῖς; ἀλλ' οὐ μαστροπὸς ἐγὼ τῆς ἐμαυτοῦ γυναικὸς, ἦδ' ὃς ὁ Κλεόδημος, ὥσπερ σύ· οὐδὲ τοῦ ξένου μαθητοῦ λαβὼν τοὐφόδιον παρακαταθήκας, ἔπειτα ὤμοσα κατὰ τῆς Πολιάδος μὴ εἰληφέναι, οὐδ' ἐπὶ τέτταρσι δραχμαῖς δανείζω, οὐδὲ ἄγχω τοὺς μαθητὰς, ἢν μὴ κατὰ καιρὸν ἀποδῶσι τοὺς μισθούς. Ἀλλ' ἐκεῖνο, ἔφη ὁ Ζηνόθεμις, οὐκ ἂν ἔξαρνος [f] γένοιο μὴ οὐχὶ φάρμακον [g] ἀποδεδόσθαι [h] Κρίτωνι ἐπὶ τὸν πατέρα.

Καὶ ἅμα, ἔτυχε [i] γὰρ πίνων, [k] ὁπόσον ἔτι λοιπὸν ἐν τῇ κύλικι περὶ ἥμισυ σχεδὸν, κατεσκέδασεν αὐτοῖν. ἀπέλαυσε δὲ καὶ ὁ Ἴων τῆς γειτονήσεως, οὐκ [l] ἀνάξιος ὤν.

32. *Nempe Chryſippi mentionem vos audetis facere*, inquit Zenothemis, erectus, & magna voce uſus, *& ab uno viro non legitime philoſophante Hetoemocle, impoſtore, Cleanthen metimini & Zenonem, viros ſapientes? Quales vero viri ipſi iſta dicitis? Nonne tu quidem Caſtorum capillos, Hermon, detondiſti aureos, poenas daturus tradendusque carnifici? Tu vero Soſtrati uxorem auditoris tui adulterio, Cleodeme, corrupiſti, ac deprehenſus poenam ſubiiſti foediſſimam. Non ergo tacebitis, talium vobis conſcii? Verum non meae ipſe uxoris leno ſum*, Cleodemus inquit, *quemadmodum tu: neque peregrini auditoris viaticum apud me depoſitum, interpoſito per Urbis cuſtodem perjurio, accepiſſe me negavi: neque quaternarum* (in menſem) *drachmarum foenus exerceo, neque collum obtorqueo diſcipulis, niſi ad tempus ſolvant mercedem. Verum illud non negabis*, ait Zenothemis, *venenum patri propinandum Critoni te vendidiſſe.*

33. Commodum bibebat: ergo quod reliquum erat in poculo, dimidium fere, illis offundit: cujus rei aliquis fructus etiam ad Ionem ob viciniam pervenit, non ſane in-

a Δώσεις] Δόσεις B. *b* Δημίῳ] Δή B. Sed ſupra poſita compendii nota quam typothetae deſcribere nequeunt. *c* Τοῦ μαθητοῦ] Καὶ τοῦ μαθ. B. *d* Τοιαῦτα] Τὰ τοιαῦτα B. *e* Αὐτοῖς] Nil mutare Edd & B. addit *Solan.* Sed varietatem non deſidero. *f* Γένοιο] Γενοίμην male B. *g* Ἀποδεδόσθαι] Ἀποδοῦναι B. & *Fl.* *h* Κρίτωνι] Κρείτων male B. *i* Γὰρ] Inſerui ex Ox. aberat in Edd. *k* Ὁπόσον] Καὶ ὁπόσον Edd. priores. *l* Ἀνάξιος] Sic omnes editi & B. Leg. ἂν ἄξιος, vel ἄξιος.

99. Φθεγξάμενος] Πίνδαρος, θαρσαλέον παρὰ κρητῆρι φωνὰ γίνεται. *G.*

15. Πολιάδος] Ἀθηνᾶς. *G.*

24. Κατεσκέδασεν] Ἐπέχυσεν. *V.*

1. Ἀφ' ἑνὸς] Sic *Tacit.* Ann. XII. 49. *ne ceteri quoque ex Peligno conjectarentur. Terent.* Heaut. III. 3. *Ego de me conjecturam facio.* ſic Noſter Ἀπ. Μισθ. c. 11. & Ἑρμ. c. 61. *M. du S.*

5. Διοσκούρων] Hic locus cum eo, (qui c. 9. extat, ubi ἱερεὺς τοῖν ἀνάκοιν dicitur) collatus, evincit eosdem, qui ibi ἄνακες dicuntur, hic Διοσκούρους audire. Non audiendus ergo Mauſacus, qui ad *Harpocrationem* negat Caſtorem & Pollucem intelligi, cum Ἄνακες nominantur. vid. etiam *Ælian.* V. H. IV. 5. *M. du S.*

12. Μαστροπὸς] Vid. ſupra *Amor.* c. 16. *M. du S.*

16. Ἐπὶ τεττ. δραχ. δαν.] Menſtrua haec uſura erat, unde liquet atrocitas illius foeneratoris, qui quotannis pro centum, uti nos loquimur, 48. foeneris loco exigebat. *M. du S.*

17. Οὐδὲ ἄγχω] Vid. Ἑρμ. c. 80. & 81. *M. du S.*

22. Ἔτυχε γὰρ πίνων] Ita Mſ. Ox. optime pro eo quod in reliquis eſt πίνων. καὶ. *M. du S.*

25. Οὐκ ἀνάξιος ὢν] Legend. videtur, οὐκ ἂν ἄξιος ὤν. *Demoſth.* καὶ τὰ μὲν ἄλλα σιωπῶ, πολλ' ἂν ἔχων εἰπεῖν. *F. G.*

Ibid. Ἀνάξιος] Nihil hactenus ab Ione admiſſum

indignum. Hermon igitur detergebat de capite proclinato merum, praeſentes teſtificatus, quam accepiſſet injuriam. Cleodemus autem, qui poculum non haberet, converſus conſpuit Zenothemin, & prehenſa ſiniſtra manu illius barba, pugnum malae illius incuſſurus erat. Atque interfeciſſet ſenem, niſi retinuiſſet manum Ariſtaenetus, & transgreſſus ſuper Zenothemin, medium ſe inter illos collocaſſet, ut ſepararentur, & ſe tanquam muro interpoſito quietem agerent.

34. Haec dum fierent, multa, mi Philo, ego apud animum meum cogitabam, illud *praeſertim*, quod cuivis in mentem venire neceſſe eſt, *Quam parum ergo prodeſt ſcire literas, niſi quis etiam vitam componat in melius.* Illos enim principes in literis videbam riſum debere in ipſis actionibus. Deinde in mentem venit, verum ne eſſet, quod vulgo dicitur, a recta ratione doctrinam abducere homines eos, qui ad ſolos libros, & quae illis continentur curas, perpetuo reſpiciunt. Tot enim praeſentibus Philoſophis, neque forte quadam vacantem culpa unum erat videre, aliis facientibus turpiter, aliis turpius etiam dicentibus. Neque enim vino jam, quae fiebant, im-

ὁ μὲν οὖν Ἕρμων, [m] ἀπεξύετο ἐκ τῆς κεφαλῆς τὸν ἄκρατον, προνενευκὼς, καὶ τοὺς παρόντας ἐμαρτύρετο, οἷα ἐπεπόνθει. ὁ Κλεόδημος δὲ (οὐ γὰρ εἶχε κύλικα) ἐπιστραφεὶς, προσέπτυσέ τε τὸν Ζηνόθεμιν, καὶ [n] τῇ ἀριστερᾷ τοῦ πώγωνος λαβόμενος, ἔμελλε παίσειν κατὰ κόρρης· καὶ ἀπέκτεινεν ἂν τὸν γέροντα, εἰ μὴ Ἀρισταίνετος ἐπέσχε τὴν χεῖρα, καὶ ὑπερβὰς τὸν Ζηνόθεμιν, ἐς τὸ μέσον αὐτοῖν κατεκλίθη, ὡς [o] διασταῖεν, ὑπὸ διατειχίσματι αὐτῷ εἰρήνην ἄγοντες.

Ἐν ὅσῳ δὲ [p] ταῦτα ἐγίνετο, ποικίλα, ὦ Φίλων, ἐγὼ [q] κατ' ἐμαυτὸν ἐνενόουν, τὸ πρόχειρον ἐκεῖνο, ὡς οὐδὲν ὄφελος ἦν ἄρα ἐπίστασθαι τὰ μαθήματα, εἰ μή τις [r] ἄρα καὶ τὸν βίον ῥυθμίζει πρὸς τὸ βέλτιον. ἐκείνους γοῦν περιττοὺς ὄντας ἐν τοῖς λόγοις, ἑώρων γέλωτα ἐπὶ τῶν πραγμάτων ὀφλισκάνοντας· ἔπειτα δὲ εἰσῄει με, μὴ ἄρα τὸ ὑπὸ τῶν πολλῶν λεγόμενον ἀληθὲς ᾖ, καὶ τὸ πεπαιδεῦσθαι [s] ἀπάγῃ τῶν ὀρθῶν λογισμῶν τοὺς ἐς μόνα τὰ βιβλία, καὶ τὰς ἐν ἐκείνοις φροντίδας [t] συνεχὲς ἀφορῶντας. τοσούτων γοῦν φιλοσόφων παρόντων, οὐδὲ κατὰ τύχην ἕνα τινὰ ἔξω ἁμαρτήματος ἦν ἰδεῖν· ἀλλ' οἱ μὲν ἐποίουν αἰσχρὰ, οἱ δ' ἔλεγον αἴσχιω. οὐδὲ γὰρ εἰς τὸν οἶνον ἔτι ἀναφέρειν εἶχον τὰ γιγνόμε-

m Ἀπεξύετο] Admiſſum ex *Fl.* Ὑπεξύετο cett. *n* Τῇ ἀριστερᾷ] Τοῦ ἀριστεροῦ B. *o* Διασταῖεν] Διασταίωσιν *Fl.* & marg. *AIW.* *p* Ταῦτα ἐγίνετο] Ταῦτ' ἐγίνετο B. *q* Κατ'] Πρὸς B. & *Fl.* *r* Ἄρα] Abeſt a *Fl.* Non immerito, quia jam praeceſſit. *s* Ἀπάγῃ] Ἀπάγει B. *t* Συνεχὲς] Ἀτενῶς B.

35. Ὡς διασταῖεν] Γράφεται διασταίωσιν. *V.*

40. Τὰ μαθήματα] Οὐ πάντων τοῦτο τῶν μανθανόντων ἐστὶν, ἀλλὰ τῶν μὴ κεκριμένως καὶ προσεχόντως φιλοσοφούντων· περὶ ὧν καὶ Ἀριστοτέλης φησὶν, ὅτι τὸν μὲν θύραθεν νοῦν προσεκτήσαντο, τὸν δὲ ἴδιον ἀπώλεσαν. *V.*

48. * Ἀτενὲς] Συνεχές. *V.*

* Ἀτενὲς] Invertendum hoc Schol. *Solanus* bene monet. Sed & praeterea συνεχθὲς male editum ante, quod facile emendavi. *J. F. R.*

lectum eſt, quapropter hoc ſit meritus. Lege ergo ἐναίτιος, vel ἄξιος, vel denique, quod propius eſt, diviſim ἂν αἴτιος; aut, ἂν ἄξιος. Alias ad ſequentia reſpexiſſe putandus eſt, quod haud temere admiſerim. *M. du S.*

26. Ἀπεξύετο] Sic *Fl.* In reliquis ὑπεξύετο, minus apte. *M. du S.*

39. Ὡς οὐδὲν ὄφελος] Accedit huc ſententia Menandri canentis; ὡς οὐδὲν ἡ μάθησις ἂν μὴ νοῦς παρῇ. Sed longe ulterius ſpectat ſententia Luciani, ſapientiſſime hic monentis, inutilem eſſe omnem ſcientiam qua mores & vita humana non fiunt emendatiores, & jucundiores, nihilque abſurdius eſſe quam virtutem, adde & religionem, profiteri ac docere, dum is ipſe, qui profitetur & docet, nihil eorum praeſtat, quae laudat & praecipit. *M. du S.*

μενα, λογιζόμενος οἷα ὁ Ἑτοιμοκλῆς ἄσιτος ἔτι καὶ ἄποτος [a] ἐγεγράφει.

Ἀνέτραπτο δ' οὖν τὸ πρᾶγμα. καὶ οἱ μὲν ἰδιῶται κοσμίως πάνυ [b] ἑστιώμενοι, οὔτε παροινοῦντες, οὔτε ἀσχημονοῦντες ἐφαίνοντο, ἀλλ' ἐγέλων μόνον, καὶ κατεγίγνωσκον αὐτῶν, οἶμαι, οὕσγε ἐθαύμαζον, οἰόμενοί τινας [c] εἶναι ἀπὸ τῶν σχημάτων· οἱ σοφοὶ δὲ ἠσέλγαινον, καὶ ἐλοιδοροῦντο, καὶ ὑπερενεπίμπλαντο, καὶ ἐκεκράγεσαν, καὶ εἰς χεῖρας ᾔεσαν. ὁ θαυμάσιος δὲ Ἀλκιδάμας, καὶ ἐνούρει ἐν τῷ μέσῳ, οὐκ αἰδούμενος τὰς γυναῖκας. καὶ ἐμοὶ ἐδόκει ὡς ἂν ἄριστά τις [d] εἰκάσειεν, ὁμοιότατα εἶναι τὰ ἐν [e] τῷ συμποσίῳ, οἷς περὶ τῆς Ἔριδος οἱ ποιηταὶ λέγουσιν. οὐ γὰρ κληθεῖσαν αὐτὴν ἐς τοῦ Πηλέως τὸν γάμον, ῥίψαι τὸ μῆλον εἰς τὸ [f] σύνδειπνον, ἀφ' οὗ τοσοῦτον πόλεμον [g] ἐπ' Ἰλίῳ γεγενῆσθαι. καὶ ὁ Ἑτοιμοκλῆς τοίνυν ἐδόκει μοι τὴν ἐπιστολὴν ἐμβαλὼν εἰς τὸ μέσον, ὥσπερ τι μῆλον, οὐ μείω τῆς Ἰλιάδος κακὰ [h] ἐξεργάσασθαι.

Οὐ γὰρ ἐπαύσαντο οἱ ἀμφὶ τὸν Ζηνόθεμιν καὶ Κλεόδημον φιλονεικοῦντες, ἐπεὶ μέσος [i] αὐτῶν ὁ Ἀρισταίνετος ἐγένετο. Ἀλλὰ νῦν μὲν, ἔφη ὁ Κλεόδημος, ἱκανὸν, [k] εἰ ἐλεγχθείητε ἀμαθεῖς ὄντες· αὔριον δὲ ἀμυνοῦμαι ὑμᾶς ὅντινα καὶ χρὴ τρόπον· ἀπόκριναί μοι [l] οὖν, ὦ Ζηνόθεμι, ἢ σὺ, ἢ ὁ κοσμιώτατος Δίφι-

putare poteram, cogitans, quae Hetoemocles impranſus impotusque ſcripſerat.

35. Converſa igitur res erat. Indoctos homines decenter epulari videres; neque per ebrietatem quidquam, neque quod alioquin parum decorum eſſet, deſignantes: ſed ridebant modo, & damnabant illos, puto, quos admirati ante fuerant, cum ex habitu aliquid illos eſſe putarent. Sapientes vero laſciviebant, conviciabantur, ſupra modum ſe implebant, clamabant, ad manus veniebant. Admirabilis ille Alcidamas etiam in medio *convivio* mingebat, nihil mulieres reveritus. Ac mihi videbatur optime ille aſſimilare, ſi quis dicat, ſimillima eſſe iſtius acta convivii iis, quae de Eride poëtae narrant: nempe non vocatam illam ad Pelei nuptias pomum illud in convivium projeciſſe, e quo tantum ad Ilium bellum exortum ſit. Et videbatur ſane mihi Hetoemocles, epiſtola illa, tamquam pomo, in medium projecta, non minorum Iliade malorum auctor exſtitiſſe.

36. Neque enim deſinebant rixari Zenothemis ac Cleodemus, cum medius inter illos eſſet Ariſtaenetus: Sed, *Modo*, inquit Cleodemus, *ſatis fuerit, ſi ruditatis convincamini; cras vero vos, uti par eſt, ulciſcar. Reſponde mihi, Zenothemi, aut tu, ornatiſſime Diphile, qua ratione, cum indiffe-*

a Ἐγεγράφει] Recte Cod. B. *Fl.* *Fr.* *P.* &c. Ἐγεγράφη male *J.* b Ἑστιώμενοι] Sic *Fr.* *P.* *H.* *S.* Ἑστιόμενοι male *J.* Ἑστιώμενοι B. c Εἶναι] Deeſt in B. d Εἰκάσειεν] Θαυμάσειεν B. e Τῷ συμποσίῳ] Articulum ex O. inſerui. Deerat in Edd. f Σύνδειπνον] Δεῖπνον *Fl.* g Ἐπ' Ἰλίῳ] Sic eſſe in Edd. & B. addit *Solan.* h Ἐξεργάσασθαι] Ἐξεργάσεσθαι male B. i Αὐτῶν] Bene ſic *B2.* *Fr.* *H.* *P.* *S.* Αὐτὸν male *Fl.* & *J.* k Εἰ] Omiſit *Fl.* l Οὖν] Addidi ex Ox. Deerat in Edd.

68. Ἐς τοῦ Πηλέως] Ἐν τῷ γάμῳ τοῦ Πηλέως καὶ τῆς Θέτιδος, ἡ Ἔρις μὴ κληθεῖσα, ἔρριψε μῆλον ἐν τῷ ἀρίστῳ, ἐν ᾧ ἐγράφη, ΤΗ͂Ι ΚΑΛΗ͂Ι ΤΟ ΜΗ͂ΛΟΝ. Ἠμφισβήτησαν περὶ τούτου Ἀφροδίτη, Ἥρα, καὶ Ἀθηνᾶ. καὶ ἐκρίθησαν παρὰ τῷ Πάριδι. Προκριθεῖσα ἡ Ἀφροδίτη ἐχαρίσατο τῷ Πάριδι ἀντὶ τούτου τὴν Ἑλένην· δι' ἧς ὁ Τρωϊκὸς γέγονε πόλεμος. *V.*

55. Καὶ οἱ μὲν ἰδιῶται] Mitius haec paullo exagitat *Alciphron* III. Ep. 55. p. 408. Οἱ μὲν οὖν ἄλλοι, ait, ἀπ' ἀρχῆς εἰς τέλος παραπλησίαν τινὰ καὶ τὴν αὐτὴν εἶχον τῆς ἑστιάσεως τὴν ἀκολουθίαν· οἱ φιλόσοφοι δὲ, προϊόντος τοῦ συμποσίου, καὶ τῆς φιλοτησίας συνεχῶς περισοβουμένης, ἄλλος ἄλλην τερατείαν ἐπεδείξατο. Quo loco *Bergl.* obſervat, Lucianum haec & reliqua multo acerbius tractare. *J. F. R.*

63. Ὁ θαυμάσιος δὲ Ἀλκιδάμας καὶ ἐνούρει] Eadem fere rurſus *Alciphr.* Ep. ſaepe adlegata L. III. p. 412. Nempe: ὁ Κύων δὲ πρῶτα οὔρει κατὰ τὴν κυνικὴν ἀδιαφορίαν εἰς σύρμα χαλάσας καὶ καθεὶς τὸ τριβώνιον &c. Ubi Cl. *Bergl.*

ferentem eſſe dicatis pecuniarum poſſeſſionem, nihil aliud quam hoc unum ſpectetis ex omnibus, uti quamplurima poſſideatis, & hanc ob cauſſam circa divites ſemper verſemini, & foenori detis pecuniam, & uſurarum exſculpatis uſuras, & mercede doceatis. Rurſus odio cum habeatis voluptatem, & Epicureos hoc nomine damnetis, ipſi voluptatis cauſſa turpiſſima quaeque faciatis ac patiamini, indigne ferentes, ſi quis ad coenam vos non invitaverit. Si vero vocemini, tantum edatis, tantum ſervis detis . . . Haec cum diceret, eripere mappulam tentabat, quam habebat puer Zenothemidis, plenam omnis generis carnium, ſoluta illa projecturus in ſolum omnia. Sed non dimiſit puer, firmiter eam retinens.

λος, καθ' ὅ, τι ἀδιάφορον εἶναι λέγοντες τῶν χρημάτων τὴν κτῆσιν, οὐδὲν ἄλλ' ἢ τοῦτο ἐξ ἁπάντων σκοπεῖτε, ὡς πλείω [m] κτήσησθε, καὶ διὰ τοῦτο ἀμφὶ τοὺς [n] πλουσίους ἀεὶ ἔχετε, καὶ δανείζετε, καὶ τοκογλυφεῖτε, καὶ ἐπὶ μισθῷ παιδεύετε. πάλιν [o] αὖ τὴν ἡδονὴν μισοῦντες, καὶ τῶν Ἐπικουρείων κατηγοροῦντες, αὐτοὶ τὰ αἴσχιστα ἡδονῆς ἕνεκα ποιεῖτε, καὶ πάσχετε, ἀγανακτοῦντες εἴ τις μὴ καλέσειεν ἐπὶ δεῖπνον· εἰ δὲ καὶ κληθείητε, τοσαῦτα μὲν [p] ἐσθίοντες, τοσαῦτα δὲ τοῖς οἰκέταις ἐπιδιδόντες. καὶ ἅμα λέγων, τὴν ὀθόνην περισπᾶν ἐπεχείρει, ἣν ὁ παῖς εἶχε τοῦ Ζηνοθέμιδος, μεστὴν οὖσαν παντοδαπῶν κρεῶν, καὶ ἔμελλε λύσας [q] ἀπορρίπτειν αὐτὰ ἐς τὸ ἔδαφος, ἀλλ' ὁ παῖς οὐκ ἀνῆκε, καρτερῶς ἀντεχόμενος.

37. Et Hermon, *Euge*, inquit Cleodeme, *dicant cujus rei cauſſa voluptatem accuſent, in voluptate eſſe ipſi ſupra reliquos cum poſtulent. Non*, inquit Zenothemis; *ſed tu dic, Cleodeme, qua ratione non indifferentes eſſe ducas divitias. Non ſane, ſed tu.* Et diu talia erant, *quae utrinque dicerent*, donec Ion proferens ſe manifeſtius, *Deſinite*, ait, *ego enim, ſi videtur, materiem ponam in medio diſputationis hac ſolemnitate dignae. Vos autem ſine contentione dicite & audite invi-*

Καὶ ὁ Ἕρμων, Εὖγε, ἔφη, ὦ Κλεόδημε, εἰπάτωσαν οὗ τινος ἕνεκα ἡδονῆς κατηγοροῦσιν, αὐτοὶ ἥδεσθαι ὑπὲρ τοὺς ἄλλους ἀξιοῦντες. Οὐκ, ἀλλὰ σύ, ἦ δ' ὃς ὁ Ζηνόθεμις, εἰπὲ, ὦ Κλεόδημε, καθ' ὅ, τι οὐκ ἀδιάφορον ἡγῇ τὸν πλοῦτον. Οὐμενοῦν, ἀλλὰ σύ. καὶ ἐπὶ πολὺ τὸ [r] τοιοῦτον ἦν, ἄχρι δὴ ὁ Ἴων προκύψας ἐς τὸ ἐμφανέστερον, Παύσασθε, ἔφη· ἐγὼ γὰρ, εἰ δοκεῖ, λόγων ἀφορμὰς ὑμῖν ἀξίων τῆς παρούσης ἑορτῆς [s] καταθήσω εἰς τὸ μέσον· ὑμεῖς δὲ ἀφιλονείκως ἐρεῖτε, καὶ ἀκούσεσθε ὥσπερ ἀμέλει καὶ παρά

m Κτήσησθε] Servavi ſcripturam *J. H. P. S* &c. Κτήσεσθε *Fl.* & B. *n* Πλουσίους] Πλούτους B. prave. *o* Αὖ] Τε αὖ B. *p* Ἐσθίοντες] Ἐσθίοντες φυσιοῦσθε Edd. Exc. *Fl.* quae φυσιοῦσθε delet, cum Cod. Ox. *q* Ἀπορρίπτειν] Αὐτὴν μὲν ἀπορρίπτειν vulgo. Sed Ox. & *Fl.* ducibus αὐτὴν μὲν ejeci. *r* Τὸ] Abeſt a B. *s* Καταθήσω] Καθήσω *Fl.*

Pergl. haec Luciani conferens, Ὁ δὲ θαυμάσιος mutato ordine dedit (ſtudione an incuria neſcio, nec quidquam refert) additque: „ Hoc loco praecipue „ quaſi monſtrare Lucianus videtur, quem imitatus „ fuerit. ſiquidem Alcidamas & *Alciphron* idem ex „ parte nomen habent. quod ſi hoc accipias ut *Horatianum* illud I. *Sat.* X. v. 36. *Turgidus Alpinus jugulat dum Memnona.* Perinde erit ac ſi dixiſſet „ Lucianus: *Admirandus ille Alciphron etiam mejentem in convivio introduxit Cynicum.* *J. F. R.*

66. Τῷ συμποσίῳ] Ex Mſ. Ox. eſt hic articulus. Deeſt enim in omnibus impreſſis. *M. du S.*

69. Τὸ μῆλον] *Diſcordiae malum. F. G.* Non adderem pueris notam hanc notam, niſi ſtudio *malum* pro *pomo* videretur dixiſſe *Gujetus*, ut luderet in ambiguo. *J. F. R.*

80. Ἀποκρ. ἂν μοι] Ex Mſ. Ox. eſt illud ἂν, quamquam ibi poſt μοι reperitur. *M. du S.*

92. Ἐσθίοντες, τοσαῦτα] Φυσιοῦσθε, quod hic Impreſſi omnes habent, non agnoſcit Mſ. Ox. nec *Fl.* Ed. & omnino abeſſe ſine ſententiae detrimento poteſt. *M. du S.*

96. Λύσας ἀπορρίπτειν] Abſunt hic & iſta a Mſ. Ox. αὐτὴν μὲν, quae in reliquis impreſſ. extant. *M. du S.*

 15. Ἀπαλ-

παρὰ τῷ ἡμετέρῳ Πλάτωνι ἐν λόγοις ἡ πλείστη διατριβὴ ἐγένετο. πάντες ἐπῄνεσαν οἱ παρόντες, καὶ μάλιστα οἱ ἀμφὶ τὸν Ἀρισταίνετόν τε καὶ Εὔκριτον, [a] ἀπαλλάξασθαι τῆς ἀηδίας οὕτω γοῦν ἐλπίσαντες. καὶ μετῆλθέ τε ὁ Ἀρισταίνετος ἐπὶ τὸν αὐτοῦ τόπον, εἰρήνην γεγενῆσθαι ἐλπίσας.

Καὶ ἅμα [b] εἰσεκεκόμιστο ἡμῖν τὸ ἐντελὲς ὀνομαζόμενον δεῖπνον, μία ὄρνις ἑκάστῳ, καὶ [c] κρέας ὑὸς, καὶ λαγῷα, καὶ ἰχθὺς ἐκ [d] ταγήνου, καὶ σησαμοῦντες, [e] καὶ ὅσα ἐντραγεῖν, καὶ ἐξῆν ἀποφέρεσθαι ταῦτα. προὔκειτο δὲ οὐχ ἓν ἑκάστῳ πινάκιον, ἀλλ' Ἀρισταινέτῳ μὲν καὶ Εὐκρίτῳ ἐπὶ μιᾶς τραπέζης κοινὸν, καὶ τὰ παρ' [f] αὐτῷ ἑκάτερον ἐχρῆν λαβεῖν· Ζηνοθέμιδι δὲ [g] τῷ Στωϊκῷ καὶ Ἕρμωνι τῷ Ἐπικουρείῳ, ὁμοίως κοινὸν καὶ τούτοις· εἶτα ἑξῆς Κλεοδήμῳ, καὶ Ἴωνι· μεθ' οὓς τῷ νυμφίῳ, καὶ ἐμοί· τῷ Διφίλῳ δὲ τὰ ἀμφοῖν, ὁ γὰρ Ζήνων ἀπεληλύθει. [h] καὶ μέμνησό μοι τούτων, ὦ Φίλων, διότι δή ἐστι καὶ ἐν αὐτοῖς χρήσιμον [i] εἰς τὸν λόγον. ΦΙΛ. Μεμνήσομαι δή.

ΛΥΚ. Ὁ τοίνυν Ἴων, Πρῶτος οὖν ἄρ-

cem, *ut nimirum apud Platonem noſtrum*, *major pars otii in diſputatione conſumta eſt*. Laudare qui aderant omnes hoc conſilium, Ariſtaenetus praeſertim atque Eucritus, qui ſic liberari ab illa ſe injucunditate poſſe ſperarent: tranſitque in locum ſuum Ariſtaenetus, pacem ſic factam arbitratus.

38. Et ſimul infertur nobis ea, quae *abſoluta coena* vocatur, gallina unicuique una, & offa aprugna, & leporina; & piſcis de ſartagine, & placentae e ſeſamo, & bellaria, licebatque ea domum ferre. Neque vero ſua unicuique lanx proponebatur, ſed Ariſtaeneto & Eucrito in menſa una communiter, oportebatque unumquemque, quod ſibi proximum eſſet, ſumere. Zenothemidi autem Stoico, & Epicureo Hermoni ſimiliter in commune ipſis quoque *offerebatur:* deinde Cleodemo, & qui juxta erat Ioni; poſt quos ſponſo & mihi; Diphilo autem, quod Zeno diſceſſerat, utriusque *admota portio*. Et memento mihi horum, Philo; eſt enim in his quoque aliquid narrationi noſtrae utile. PHIL. Meminero ſane.

39. LYC. Ion igitur, *Primus ergo*, in-

a Ἀπαλλάξασθαι] Ἀπαλλάξεσθαι B. *b* Εἰσεκεκόμιστο] Ἐπεκεκόμιστο B. *c* Κρέας] Κρέα B. *d* Ταγήνου] Sic Edd. & B. Sed ead. manu emendatum Τηγάνου. *Coll.* plane τηγάνου. *e* Καὶ ὅσα — ταῦτα] Septem illa ſic eſſe in omnibus & B. addit *Solan.* *f* Αὐτῷ] Αὐτῶν *Fl.* *g* Τῷ] Omittit B. *h* Καὶ μεμν.] Abeſt καὶ ab U. *i* Εἰς] Ἐς B.

22. Τηγάνου] Ταγήνου. G.

Ibid. Σησαμοῦντες] Εἶδος πλακοῦντος. G.

15. Ἀπαλλάξεσθαι] Mſ. Ox. in Impr. ἀπαλλάξασθαι. *M. du S.*

19. Τὸ ἐντελὲς — δεῖπνον] Ultimus, credo, miſſus, (δεῖπνον alias etiam partem coenae eſſe, oſtendit *Caſaubon.* ad Athenae. 4, 20. extr.) ſicciores cibos habens, & quos auferre non incommodum. Hanc puto eſſe Ματτύαν, quam ἐπιδόρπισμα Atticis, aliis Graecis ἐπίδειπνα dictam, tradit Athenaeus libro XIV. extremo. Certe hoc ſuadent iſta Athenaei verba: *Ματτύην ἐκέλευσεν εἰσφέρειν Λάκαινά τις· καὶ εὐθέως περιεφέρετο περδίκια ὀλίγα, καὶ χηνία ὀπτὰ, καὶ τρυφὴ πλακούντων.* Vides hic in Mattya perdices, anſerculos aſſos, placentas, apud Lucianum haec paullo auctiora, ut in ſolemnitate nuptiarum. Caeterum quod legitur apud *Athenaeum τρυφὴ πλακούντων*, & convertitur *placentarum lauticiae*, non videbatur mihi usquequaque accuratum, legendumque putabam τρύφη πλακούντων, *fruſta placentarum.* *J. M. G.*

21. Ἰχθὺς ἐκ ταγήνου] Inſigne exemplum, ut error ſoleat augeri & quotidie invaleſcere. Verterat Eraſmus *piſcis Tagenicus*. Id eodem modo retinuit *Benedictus:* Sed ne quid deeſſet, nunc video in hac editione Græcam vocem poſtremam quoque incipere ab majusculo T. Habeant hoc & fruantur, quibus placet: nos cenſemus interpretandum *piſcis ex ſartagine*, quod non modo probant multa antiquorum fragmenta, ſed hodieque etiam placet. *J. G.*

22. Ταγήνου] Sic in Impr. & in textu Cod. Ox. Sed ab eadem manu reſcriptum eſt τηγάνου, quod in *Coll.* etiam legitur. Vid. Λεξ. c. 6. M. *du* S.

Ibid. Καὶ ὅσα ἐντραγεῖν] Bellaria hiſce connotat. Quod addit *licuiſſe etiam auferre*, confirmant ex eodem loca ſequentia Κρον. N°. 17. M. *du* S.

Καὶ ὅσα ἐντραγεῖν] Haecne periphraſis τῶν τραγημάτων;

inquit, *ſi videatur, incipio.* Et paullum moratus, *Oportebat forte*, ait, *in talium praeſentia virorum de ideis & incorporeis dicere, ac de immortalitate animae. Ne vero contra me dicant, qui non eadem in philoſophia ſequuntur, de nuptiis ea, quae convenire videntur, dicam. Atque optimum quidem erat plane nuptiis opus non habere, ſed Platoni obſequentes, & Socrati amare pueros: ſoli enim, qui hoc fecerint, perfectam virtutem adipiſcantur: Si vero etiam muliebribus nuptiis opus eſt; ex Platonis placitis, uxores illorum* (philoſophorum) *eſſe communes, uti extra Zelum ſimus.*

40. Super his riſus exortus eſt, ut quae minime opportune dicerentur. Dionyſodorus autem, *Non deſines*, inquit, *Barbarica nobis nomina cantare? Ubi enim inveniamus Zelum de hac re, & apud quem? Nempe tu quoque vocem mittis, purgamentum!* ille ait. Et, puto, Dionyſodorus quoque viciſſim, quae ſolent, maledicturus erat. Sed Hiſtiaeus Grammaticus, bellus homo, *Deſinite*, inquit. *Ego enim epithalamium vobis recitabo;* & recitare incepit.

41. Erant vero elegeia, ſi quidem memini, iſta:

χομαι, ἔφη, εἰ δοκεῖ. καὶ μικρὸν ἐπισχὼν, Ἐχρῆν μὲν ἴσως, ἔφη, τοιούτων ἀνδρῶν παρόντων περὶ ἰδεῶν τε καὶ ἀσωμάτων εἰπεῖν, καὶ ψυχῆς ἀθανασίας· ἵνα δὲ μὴ ἀντιλέγωσί μοι, ὁπόσοι μὴ κατὰ [k] ταυτὰ φιλοσοφοῦσι, περὶ γάμων ἐρῶ τὰ εἰκότα. τὸ μὲν οὖν ἄριστον ἦν, μὴ δεῖσθαι γάμων, ἀλλὰ πειθομένους Πλάτωνι καὶ Σωκράτει, παιδεραστεῖν. μόνοι γὰρ οἱ τοιοῦτοι ἀποτελεσθεῖεν ἂν πρὸς ἀρετήν· εἰ δὲ δεῖ καὶ γυναικείου γάμου, κατὰ τὰ Πλάτωνι δοκοῦντα κοινὰς εἶναι ἐκείνων τὰς γυναῖκας, ὡς ἔξω ζήλου εἴημεν.

Γέλως ἐπὶ τούτοις ἐγένετο, ὡς οὐκ ἐν καιρῷ λεγομένοις. Διονυσόδωρος δὲ, Οὐ [l] παύσῃ, ἔφη, βαρβαρικὰ ἡμῖν ᾄδων; ποῦ γὰρ [m] ἂν εὑρίσκοιμεν τὸν ζῆλον ἐπὶ τούτου, καὶ παρὰ τίνι; καὶ σὺ γὰρ φθέγγῃ κάθαρμα; εἶπεν. οἶμαι, καὶ ὁ Διονυσόδωρος ἀντελοιδορεῖτο τὰ εἰκότα· ἀλλ' ὁ γραμματικὸς Ἱστιαῖος ὁ βέλτιστος, Παύσασθε, ἔφη· ἐγὼ [n] γὰρ ὑμῖν ἐπιθαλάμιον ἀναγνώσομαι, καὶ ἀρξάμενος [o] ἀνεγίγνωσκεν.

Ἦν γὰρ ταυτα, εἴγε μέμνημαι, τὰ ἐλεγεῖα,

Ἡ

k Ταυτὰ] Sic *J. P.* aliacque recte. Ταῦτα B. & *Fl.* Omiſit B. *o* Ἀνεγίγνωσκεν] Ἀνεγίνωσκεν B.

l Παύσῃ] Παῦσαι B. *m* Ἂν] Neglexit B. *n* Γὰρ]

51. Τὸν ζῆλον] Ποῦ κεῖται ὁ ζῆλος ἐπὶ τοῦ γυναικὸς ἐρᾷν; ἐζήτησεν ὁ Διονυσόδωρος. * λέγουσι γὰρ τίθεσθαι τὴν λέξιν ἐπὶ τοῦ μακαρίζειν καὶ ἐπὶ τοῦ φθονεῖν. † οὕτω δ' ἐπὶ τοῦ ζηλοτυπεῖν, τουτέστι περὶ γυναῖκας μαίνεσθαι, Λυσίας ἐν τῷ κατὰ Παντολέοντος. *V.*

58. ‡ Τὰ ἐλεγεῖα] Ὅλα τὰ ἐλεγεῖα χωλά. καὶ τούτου χάριν εἶπεν ἐπ' αὐτοῖς κινηθῆναι γέλωτα. ἐξεπίτηδες καὶ τοῦτο Λουκιανοῦ ποιήσαντος ἐς πλείονα ὕβριν τοῦ Συμποσίου, § καὶ λοιδορίαν καὶ κωμῳδίαν τῶν ἑστιωμένων. ὡς ὁ λόγος δεδήλωκεν ἐκ τῶν παρ' αὐτῶν λεχθέντων καὶ πραχθέντων. *V.*

* Λέγουσι γὰρ &c.] Potuit adjicere, poni & ἀντὶ τοῦ μισεῖν, ut ex Aeſchine obſervarunt *Harpocration* & *Suidas*. *J. Cler.*
† Οὕτω δ'] Εἴρηται δὲ καί. & mox τῆς γυναικὸς C.
‡ Τὰ ἐλεγεῖα] Ἡ ἐλεγεῖα] Ὅλα, cum eſſet in editis, *Solanus* in τὰ mutato adſcripſit, haec verba deeſſe in V.
§ Καὶ λοιδορίαν] Haec & reliqua ad finem Scholii deficiebant in Editis. Addidit ex Cod. *M. du S.*

των, ſ. bellariorum? Sic puto, & ſic interpretatus ſum. Hoc ſuadere videtur orationis ſeries, qua haec verba junguntur ſuperioribus, & ab ſequentibus ſeparantur. Si hoc voluiſſet Lucianus, quod *Eraſmus* dedit, *quaecumque liberum eſt, ſeu velis in alvum condere, ſeu domum aſportare malis*, ita videtur informaturus Graecam orationem fuiſſe, καὶ ὅσα ἐντραγεῖν ἐξῆν ἢ καὶ ἀποφέρεσθαι· illud autem ταῦτα plane omiſſurus. Verbi ἐντραγεῖν hanc vim eſſe, etiam ex *Heſychio* conjicias, apud quem ſunt iſta ἐντραγεῖ, ἐντρυφᾷ. Ἐντραγεῖν, ψωμίσαι, ψωμίσασθαι. Vidit hoc etiam *Kuhnius* ad Polluc. 6, 40. τὸ ἐντραγεῖν *ſaepius uſurpatum de tragematibus, & id genus aliis ſcitamentis.* *J. M. G.*

26. Καὶ τὰ παρ' αὐτῷ] Quae juxta ſe erant. *F. G.*

42. Μὴ δεῖσθαι γάμων] Ἀκαιρίας hujus meminit in Char. *Theophraſt.* p. 39. B. *M. du S.*

46. Ἐκείνων] Depravata haud dubie vox, & nihili prorſus. Lege ἐχρῆν, vel πάντων. *M. du S.*

58. Ἦν γὰρ ταῦτα — τὰ ἐλεγεῖα] Cl. *Bergl.* ad *Alciphr.* III. p. 410. haec ait ridiculo modo ex diverſis

 Poë-

[a] Ἡ οἵη πότ᾽ ἄρ᾽ ἦγε Ἀριςαινέτου ἐν μεγάροις,
Δῖα Κλεανθὶς ἄνασσ᾽ ἐτρέφετ᾽ ἐνδυκέως,
Προὔχουσα πασάων ἄλλαων παρθενικάων,
Κρέσσων τῆς Κυθέρης, ἠδ᾽ αὖ τῆς Σελήνης.
Νυμφίε, καὶ σὺ δὲ χαῖρε, [b] κρατερῶν κράτιςε ἐφήβων,
Κρέσσων [c] Νηρῆος, καὶ Θέτιδος παιδός.
Ἄμμες δ᾽ αὖθ᾽ ὑμῖν τοῦτον θαλαμήιον ὕμνον
Ξυνὸν ἐπ᾽ ἀμφοτέροις πολλάκις [d] ᾀσόμεθα.

Γέλωτος οὖν ἐπὶ τούτοις, ὡς τὸ εἰκὸς, γενομένου, [e] αἴρεσθαι ἤδη τὰ [f] παρακείμενα ἔδει, καὶ ἀνείλοντο οἱ ἀμφὶ τὸν Ἀριςαίνετον, καὶ Εὔκριτον, τὰ πρὸ αὑτοῦ ἑκάτερος, κἀγὼ τἀμὰ, καὶ ὁ Χαιρέας, ὅσα ἐκείνῳ ἔκειτο, καὶ Ἴων ὁμοίως, καὶ ὁ Κλεόδημος. ὁ δὲ Δίφιλος ἠξίου καὶ τὰ τῷ Ζήνωνι [g] ἤδη ἀπιόντι [h] παρατεθέντα φέρεσθαι, καὶ [i] ἔλεγε μόνῳ παρατεθῆναι οἱ αὐτὰ, καὶ πρὸς τοὺς διακόνους ἐμάχετο, καὶ ἀντέσπων, τῆς ὄρνιθος [k] ἀντεπειλημμένοι, ὥσπερ τοῦ Πατρόκλου νεκρὸν ἀνθέλκοντες, καὶ τέλος, ἐνικήθη, καὶ ἀφῆκε, πολὺν γέλωτα παρασχὼν τοῖς συμπόταις, καὶ μάλιςα ἐπεὶ ἠγανάκτει μετὰ τοῦτο, ὡς [l] ἂν τὰ μέγιςα ἠδικημένος.

Unica tandem qualis Ariſtaeneti in domibus
Diva Cleanthis hera ſollicite eſt alita!
Omnium excellens aliarum Virginearum,
Et Venere melior, ſive adeo Luna.
Salve tu quoque, ſponſe, bonorum optime juvenum,
Nereo praeſtans ac Thetidis nato.
Nos vero hunc vobis rurſus thalameium hymnum,
Communem ambobus ſaepe canemus olim.

42. Riſu ſuper his, qualem credere par eſt, exorto, auferendi appoſita jam tempus erat; auferuntque Ariſtaenetus & Eucritus quisque quod ante ſe erat: & ego mea, & Chaerea quae ipſi erant poſita, atque Ion ſimiliter & Cleodemus. At Diphilus ea quoque auferre poſtulabat, quae egreſſo jam Zenoni fuerant poſita, ac ſibi ſoli poſita eſſe dicebat, pugnabatque cum miniſtris: tendebantque adeo in diverſa, gallina utrinque comprehenſa, & huc illuc, ut Patrocli illius cadaver, tracta. Ac victus tandem dimiſit, riſu multo convivis praebito, praeſertim cum poſt iſta indignaretur, velut injuria maxima affectus eſſet.

43. Her-

a Ἡ οἵη] Sic omnes, excepta *Fl.* quae ἠοίη. At B. Cod. Καὶ οἵη *b* Κρατερῶν] Receptum ex *Fl.* & ſi hedi, Cl. *La Croze.* Καρτερῶν cett. *c* Νηρῆος] Νηρῆος B. Et ſic *Guj.* voluit. *d* Ἀσόμεθα] Ἀεισώμεθα Edd. Ἀεισομεθα B. *e* Αἴρεσθαι] Sic *Fl. J. P.* &c. Αἱρεῖσθαι B2. Ἀνελέσθαι *Coll.* *f* Παρακείμενα] Προκείμενα B. *g* Ἤδη] Δὴ Ox. *h* Παρατεθέντα] Παραδοθέντα O. & *Fl.* *i* Ἔλεγε μόνῳ &c.] Λέγων μόνῳ οἱ παρατεθεῖναι αὐτά. O. *k* Ἀντεπειλημμένοι] Ἐπειλημμένοι O. *l* Ἂν] Omittit O.

62. Ἐνδυκέως] Ἐπιμελῶς. *G.*
72. Αἴρεσθαι] Γρα. ἀνελέσθαι. *G.*
77. Ἀπιόντι] Γράφεται ἀπόντι. *V.*

81. Τὸν Πατρόκλου νεκρὸν] Ὁ γὰρ Ὅμηρος μάχην [illegible] λέγει κινηθῆναι μέχρι μεταξὺ Ἑλλήνων καὶ Τρώων, [illegible] τοῦ Πατρόκλου σώματος. *V.*

Poëtis, *Pindaro*, *Heſiodo*, & *Anacreonte* conſarcinata. Bene, quantum ad materiam; ſed ad metrum tamen redacta Elegiacum, ut Lucian. profitetur; quare ad id emendatio inſtituenda. *J. F. R.*

60. Ἡ οἵη πότ᾽] Monitus jam ab ipſo Luciano de hujus carminis abſurditate, curam ſolicitudinemque omnem deponito, ſi ſapis: id unum ego monebo, ἢ οἵη ſcribendum eſſe, ad quod proxime accedit *Fl.* ἠοίη, idque *Heſiodi* imitatione factum, qui carmen ſatis prolixum ſcripſerat, quod ἠοίας & Ἠοίας μεγάλας vocabant; cujus etiam aliquot fragmenta in *Graeviana* Heſiodi editione extant. *M. du S.*

Ἡ οἵη πότ᾽ ἄρ᾽] Mali poëtae peſſimos verſiculos nimis bona interpretatione donaverat *Eraſmus*. Quam hic damus, meliorem putamus ea ipſa cauſſa, quod mala eſt, iiſdem nempe vitiis inquinata fere, quae ridiculum faciebant ipſum auctoris carmen. *J. M. G.*

Ἡ οἵη πότ᾽] Ἡ οἵη πότ᾽ ἄρ᾽ ἦγ᾽ ἐν Ἀριςαινέτου μεγάροισιν. An ἢ οἵη dixit alludens ad ἠοίας *Heſiodi*? vid. *Caſaub.* F G. Nihil obloquor. Sed quod praemittit οἵη, quaſi ſic legeretur in Edd. Luciani, neſcio unde habeat, quum illae tamen οἵη levigent. Sed vide noſe-

43. Hermon & Zenothemis juxta, ut ſupra dictum eſt, accumbebant: ſupra Zenothemis, alter infra. Appoſita illis erant reliqua omnia aequalia, auferebantque iſta pacate. Sed gallina ante Hermonem pinguior, forte id quidem fortuna, arbitror. Oportebat autem has etiam, & ſuam quemque tollere. Hic Zenothemis, & adverte mihi, Philo, animum; jam enim in ipſo capite quaſi rei geſtae verſamur. Zenothemis ergo, ſua relicta, illam pinguiorem, ut modo dicebam, quae ante Hermonem erat, aufert. At hic ab altera parte prehendit, nec patitur iſtum plus juſto ſibi arrogare. Hinc clamor, & irruentes in ſe invicem, ipſas ſibi gallinas in faciem impingunt, prehenſiſque invicem barbis auxiliaturos advocant. Cleodemum Hermon, Zenothemis autem Alcidamantem & Diphilum, coëuntque adeo hi ad hunc, ad alterum alteri, ſolo excepto Ione; hic enim ſe ſervabat medium.

Οἱ δὲ ἀμφὶ τὸν Ἕρμωνα καὶ Ζηνόθεμιν, ἅμα κατέκειντο, ὥσπερ εἴρηται, ὁ μὲν ὑπεράνω, ὁ Ζηνόθεμις, ὁ δ' ὑπ' αὐτόν. παρέκειτο δ' αὐτοῖς τὰ μὲν ἄλλα πάντα ἴσα· καὶ ἀνείλοντο εἰρηνικῶς· ἡ δὲ ὄρνις [m] ἡ πρὸ τοῦ Ἕρμωνος, πιμελεστέρα, (οὕτως, οἶμαι, τυχόν) ἔδει [n] δὲ καὶ ταύτας ἀναιρεῖσθαι, τὴν ἑαυτοῦ ἑκάτερον. ἐν τούτῳ τοίνυν ὁ Ζηνόθεμις (σύ μοι, ὦ Φίλων, πάνυ πρόσεχε τὸν νοῦν, ὁμοῦ γὰρ ἐσμεν [o] ἤδη τῷ κεφαλαίῳ τῶν πραχθέντων) ὁ [p] δὴ Ζηνόθεμις, φημὶ, τὴν παρ' αὐτὸν ἀφεὶς, τὴν πρὸ τοῦ Ἕρμωνος [q] ἀνείλετο, πιοτέραν, ὡς ἔφην, οὖσαν. ὁ δ' [r] ἀντεπελάβετο, καὶ οὐκ εἴα πλεονεκτεῖν. βοὴ τὸ ἐπὶ τούτοις, καὶ συμπεσόντες ἔπαιον ἀλλήλους ταῖς ὄρνισιν αὐταῖς [s] εἰς τὰ πρόσωπα· καὶ τῶν πωγώνων ἐπειλημμένοι, ἐπεκαλοῦντο βοηθεῖν· ὁ μὲν τὸν Κλεόδημον ὁ Ἕρμων· ὁ δὲ Ζηνόθεμις Ἀλκιδάμαντα καὶ Δίφιλον. καὶ συνίσταντο οἱ μὲν ὡς τοῦτον, οἱ [t] δὲ ὡς ἐκεῖνον, πλὴν μόνου τοῦ Ἴωνος· ἐκεῖνος δὲ μέσον ἑαυτὸν ἐφύλαττεν.

44. At illi confertis manibus pugnant. Zenothemis ſublatum de menſa ſcyphum

Οἱ δ' ἐμάχοντο συμπλακέντες, καὶ ὁ μὲν Ζηνόθεμις, σκύφον ἀράμενος ἀπὸ τῆς τραπέ-

m Ἡ πρὸ τοῦ Ἕρμωνος] Neglecta in O. n Δὲ] Abeſt ab O. o Ἤδη] Non comparet in O. p Δὴ] Δὲ O. q Ἀνείλετο] Ἀφείλετο O. r Ἀντεπελάβετο] Ἀντελάβετο O. s Εἰς] Ἐς O. t Δὲ ὡς] Δ' ὡς O.

91. Πιμελεστέρα] Λιπαρωτέρα. F.

ſequent. *J.F.R.*

Ibid. Μεγάροις] Lege μεγάροισιν, & ἤγ' pro ἤγε, ſi verſum velis hexametrum: ac totum potius ſic refinge cum *Salmaſ.* in Lamprid. Alex. Sev. 38. p. 956. (quod Cl. *La Croze* etiam admonuit) Ἢ οἴη ποτ' ἄρ' ἦγ' Ἀρισταινέτ' ἐν μεγάροισι. Et vid. Cl. *L. Bos* Obſ. Crit. p. 114. ſeq. *Gujetianum* ἠοίη *matutina*, rejicientem, ac nobiſcum ἢ οἴη probantem, i.e. μία, μόνη, *ſola*, *praecipua*, licet metrum in ceteris non ſanet, quod *Solan.* & *Geſn.* etiam vitioſum volunt manere. *J.F.R.*

63. Πρόχουσα] Πρὸχουσ' ἀλλάων πασάων παρθ. *F.G.* Optime; nam ſic verſus conſtabit, qui jam claudicat, quum media in πρόχουσα corripitur. *J.F.R.*

64. Ἠδ' αὖ τῆς Σελήνης] Corrige ἠδ' ἄνα τῆς Ἑλένης. Placet. *F.G.* Ἑλένης etiam legi juſſit Cl. *La Croze.* At non placebit, quibus ita decreſcere videbitur oratio, ſi dicas: *potior Venere*, *immo* vel *Helena*; immo ſic pejor erit illa correctio, quam vulgata, in qua licet non creſcat oratio, nec praeſtantius nomen poſtponatur, quum Venus vulgo formoſior credatur quam Diana, tamen comparatio a Dea ad Deam rectius procedit. Poteſt tamen *Gujeti* emendatio locum habere, ſi vertas, *potior Venere*, *aut certe Helena*. Ac ſi verſus requiritur pentameter, melior erit *Gujetiana* lectio, & ſenſus eo melior, quia magis ridiculus. *J.F.R.*

65. Καρτερῶν] Καλῶν. *F.G.* Non video quare; nam prima in καλὸς etiam longa eſt. Ac ſi verſum velis formare hexametrum, pro κρατερῶν lege κρατῶν, a κρατύς. Tumque ſubſequentem habebis pentametrum, ſi mox παιδὸς reſolvas, ut fiat triſyllabum παϊδός. Quod ſic edi curavi, cum neglectum eſſet in Edd. prioribus. *J.F.R.*

69. Πολλάκις ἀεισώμεθα] Lege ᾀσόμεθα, vel πολλάκ' ἀεισόμεθα, quod pl. eſt ap. *Plut.* ex Sapphone. *F.G.*

81. Πατρόκλου] *Hom.* Il. Π. & P. 389. & Σ. 155. *M. du S.*

14. Κα-

πέζης, κείμενον πρὸ τοῦ Ἀρισταινέτου, ῥίπτει ἐπὶ τὸν Ἕρμωνα·

Κἀκείνου μὲν [a] ἅμαρτε, παραὶ δέ οἱ ἐτράπετ' ἄλλῃ·

διεῖλε δὲ τοῦ νυμφίου τὸ κρανίον ἐς δύο, χρηστῷ μάλα καὶ βαθεῖ τραύματι. βοὴ οὖν παρὰ τῶν γυναικῶν ἐγένετο, καὶ [b] κατεπήδησαν ἐς τὸ μεταίχμιον αἱ πολλαὶ, καὶ μάλιστα ἡ μήτηρ τοῦ μειρακίου, ἐπεὶ τὸ αἷμα εἶδε· καὶ ἡ νύμφη δὲ ἀνεπήδησε, φοβηθεῖσα περὶ [c] αὐτοῦ. ἐν τοσούτῳ δὲ ὁ Ἀλκιδάμας [d] ἠρίστευε, τῷ Ζηνοθέμιδι συμμαχῶν. καὶ πατάξας τῇ βακτηρίᾳ, τοῦ Κλεοδήμου μὲν τὸ κρανίον, τοῦ Ἕρμωνος δὲ τὴν σιαγόνα ἐπέτριψε, καὶ τῶν οἰκετῶν ἐνίους βοηθεῖν αὐτοῖς ἐπιχειροῦντας, κατέτρωσεν· οὐ μὴν ἀπετράποντο ἐκεῖνοι. ἀλλ' ὁ μὲν Κλεόδημος, ὀρθῷ τῷ δακτύλῳ τὸν ὀφθαλμὸν τοῦ Ζηνοθέμιδος ἐξώρυττε, καὶ τὴν ῥῖνα προσφὺς, ἀπέτραγεν. ὁ δὲ Ἕρμων τὸν Δίφιλον, ἐπὶ ξυμμαχίαν ἥκοντα τοῦ Ζηνοθέμιδος, ἀφῆκεν ἐπὶ κεφαλὴν [e] ἀπὸ τοῦ κλιντῆρος.

Ἐτρώθη δὲ καὶ Ἱστιαῖος ὁ γραμματικὸς, διαλύειν αὐτοὺς ἐπιχειρῶν, λὰξ, οἶμαι, εἰς τοὺς ὀδόντας ὑπὸ τοῦ Κλεοδήμου, Δίφιλον εἶναι οἰηθέντος. ἔκειτο οὖν ὁ ἄθλιος κατὰ τὸν αὐτοῦ Ὅμηρον, αἷμ' ἐμέων. πλὴν ταραχῆς γε καὶ δακρύων μεστὰ ἦν πάντα. καὶ αἱ μὲν γυναῖκες ἐκώκυον, τῷ Χαιρέᾳ περιχυθεῖσαι· οἱ δὲ ἄλλοι κατέπαυον. μέγιστον δὲ ἦν

qui ante Ariſtaenetum ſtabat ; in Hermonem conjicit,

Ille ſed inde alio temere converſus aberrat,

Sponſique frontem luculento ſane ac profundo vulnere diffindit. Clamor igitur oritur a mulieribus, proſiliunt inter utramque aciem pleraeque, mater praeſertim ſponſi, cum videret ſanguinem; exſilit etiam, quod illi metueret, ſponſa. Interim praeclare rem gerit Alcidamas, auxiliator Zenothemidis, & clavae ictu Cleodemi cranium & malam Hermonis obterit, ſervorumque quosdam qui auxilii ferendi cauſſa accurrerant, vulnerat. Nondum tamen hi cedunt, ſed Cleodemus erecto digito oculum Zenothemidi effodit, & morſu naſum aufert. Hermon vero auxilio venientem Zenothemidi Diphilum in caput de lecto dat praecipitem.

45. Vulneratur etiam Hiſtiaeus Grammaticus, dum conatur illos dirimere, calcibus dentes illius, ut arbitror, petente Cleodemo, quod putaret eſſe Diphilum. Jacuit ergo miſer, *vomuitque*, Homeri ſui verbo, *cruorem*. Caeterum tumultus & lacrimarum plena omnia. Plorant circumfuſae circa Chaeream mulieres, reliqui ſedare tumultum ſtudent. Maximum malorum omnium

a Ἄμαρτε παραὶ] Ἥμαρτε παρ' Edd. priores. Ἥμαρτε παρὰ O. b Κατεπήδησαν] Verſus integer hic deficit in O. c Αὐτοῦ] Αὐτῷ *Fl.* d Ἠρίστευε] Ἠρίστευσε O. e Ἀπὸ] Ἐπὶ male O

16. Χρηστῷ μάλα] Ἀγαθῷ, * μεγάλῳ. *V.*

* Μεγάλῳ] Ἀντὶ μεγάλῳ edebatur ante. Delevit ἀντὶ *M. du S.*

14. Κἀκείνου μὲν ἅμαρτε] Il. Λ. 233. & E. 187. *M. du S.*

Κἀκείνου μὲν] Manifeſte nimis παρῳδεῖ ad illud Il. Λ, 233. Ἀτρείδης μὲν ἅμαρτε, παραὶ δέ οἱ ἐτράπετ' ἔγχος. Quare hic etiam ἥμαρτε & παρ, quod habent editi, immutandum cenſeo. *J. M. G.*

Ibid. Παραὶ] Cod. Ox. παρὰ. Impreſſi omnes παρ'. *Homerus* παραὶ, ut edi curavimus, & hic & ſupra Ἀποφρ. c. 27. *M. du S.*

Ibid. Ἄμαρτε παραὶ] Illud παραὶ pro vulgato παρ' *Solanus* ex *Homero* reſtitui juſſit, oblitus tamen τὸ ἥμαρτε quod ego eadem metri neceſſitate in ἅμαρτε mutavi. *J. F. R.*

16. Ἐς δύο] Supra *Dial. Meretr.* XIII. med. Et *Tox.* c. 54. med. *J. F. R.*

23. Τῇ βακτηρίᾳ] Aeneis clavis confixum baculum ei tribuit *Alciphr.* III. p. 408. *J. F. R.*

38. Αἷμ'

mnium fuit Alcidamas, qui cum ſemel oppoſitam ſibi aciem fugaſſet, pulſaret in quoſcumque incidiſſet. Et multi, bene noris, perierant, niſi ille fregiſſet clavam. Ego vero ad parietem ſtans erectus, videbam ſingula, non immiſcens me, monitus nempe Hiſtiaei exemplo, quam periculoſum eſſet talia dirimere. Quae cum ita eſſent, Lapithas videres Centauroſque, everti menſas, ſanguinem effundi, volare ſcyphos.

46. Tandem Alcidamas candelabro everſo tenebras facit magnas. Ac res in multo jam periculoſiorem adducta locum erat. Nec enim facile luminis alterius copia fieri poterat. In hiſce tenebris multa, eaque turpia, perpetrata, & cum adeſſet tandem, qui lumen inferret, deprehenſa ſunt. Alcidamas tibicinae ſublata veſte vim inferre ſtudens; Dionyſodorus autem in ridiculo alio facinore oppreſſus. Scyphus enim de ſinu ſurgentis excidit. Deinde excuſandi cauſſa Ionem dixit in turba ſibi, ne periret, dediſſe, Ion autem providentia quadam hoc a ſe factum confirmavit.

47. Sic diſſolutum convivium, quod poſt lacrimis in riſum rurſus exiit de Alcidamante, & Dionyſodoro, atque Ione.

ἁπάντων κακῶν ὁ Ἀλκιδάμας, ἐπεὶ ἅπαξ τὸ καθ' ἑαυτὸν ἐτρέψατο, παίων τὸν προστυχόντα· καὶ πολλοὶ ἄν, εὖ ἴσθι, ἔπεσον, εἰ μὴ κατέαξε τὴν βακτηρίαν. ἐγὼ δὲ [f] παρὰ τὸν τοῖχον ὀρθὸς ἐφεστὼς, ἑώρων ἕκαστα, οὐκ ἀναμιγνὺς ἐμαυτὸν, ὑπὸ τοῦ Ἱστιαίου διδαχθεὶς, ὡς ἔστιν ἐπισφαλὲς διαλύειν τὰ τοιαῦτα. Λαπίθας οὖν καὶ Κενταύρους εἶδες ἂν, τραπέζας [g] ἀνατετραμμένας, καὶ αἷμα ἐκκεχυμένον, καὶ σκύφους [h] ῥιπτουμένους.

Τέλος δὲ, ὁ Ἀλκιδάμας ἀνατρέψας [i] τὸ λυχνίον, σκότος μέγα ἐποίησε· καὶ τὸ πρᾶγμα, ὡς τὸ εἰκὸς, μακρῷ χαλεπώτερον ἐγεγένητο· καὶ γὰρ οὐ ῥᾳδίως [k] εὐπόρησαν φωτὸς ἄλλου, ἀλλὰ πολλὰ ἐπράχθη, καὶ δεινὰ ἐν τῷ σκότῳ. καὶ ἐπεὶ παρῆν τις λύχνον [l] ποτὲ κομίζων, κατελήφθη Ἀλκιδάμας μὲν τὴν αὐλητρίδα ἀπογυμνῶν, καὶ πρὸς βίαν συνενεχθῆναι αὐτῇ σπουδάζων. Διονυσόδωρος δὲ ἄλλο τι γελοῖον ἐφωράθη πεποιηκώς· σκύφος γὰρ ἐξέπεσεν ἐκ τοῦ κόλπου, ἐξαναστάντος αὐτοῦ· εἶτ' ἀπολογούμενος, Ἴωνα, ἔφη, ἀνελόμενον ἐν τῇ ταραχῇ, δοῦναι αὐτῷ, ὅπως μὴ ἀπόλοιτο† καὶ ὁ Ἴων κηδεμονικῶς ἔλεγε τοῦτο πεποιηκέναι.

Ἐπὶ τούτοις διελύθη τὸ συμπόσιον, τελευτῆσαν ἐκ τῶν δακρύων αὖθις εἰς γέλωτα ἐπὶ τῷ Ἀλκιδάμαντι, καὶ τῷ Διονυσοδώρῳ,

καὶ

f Παρὰ] Πρὸς O. g Ἀνατετραμμένας] Sic O. Ἀνατρεπομένας Edd. h Ῥιπτουμένους] Ῥιπτομένους O. i Τὸ λυχνίον] Τὸν λύχνον O. k Εὐπόρησαν] Et ſic *Fl.* cum cett. l Ποτὲ] Τότε male O.

65. † Ὅπως μὴ ἀπόλοιτο] Κηδόμενος καὶ φροντίζων ἵνα μὴ ἀπόληται. *V.*

† Ὅπως μὴ] Hoc Schol. ad verba εἶτ' ἀπολογούμενος relatum, & bis eadem pagina repoſitum, ſic reſtituit *M. du S.*

38. Αἵμ' ἐμέων] *Hom.* Il. O. 11. *M. du S.*

50. Ἀνατετραμμένας] Ex Cod. Ox. In Impreſſ. ἀνατρεπομένας. *M. du S.*

51. Ῥιπτουμένους] Quum ῥιπτέω aeque dicatur ac ῥίπτω, non auſcultandum duxi Codici Ox. *Herodian.* VII. 7. 6. ὑπηρέται συρέντες — ἐρρίπτοῦντο. *J. F. R.*

55. Εὐπόρησαν] Forſan ηὐπόρησαν, quod magis Atticum foret, quaeſivit *Solan.* Bene tamen quod nihil ibi mutavit; frequentius enim εὐ quam ηὐ in hujusmodi compoſitis habuimus. Vid. *Alex.* c. 22. Pro *Imag.* c. 19. f. *Amor.* c. 6. pr. *Jov. Trag.* c. 16. *J. F. R.*

59. Ἀλκιδάμας μὲν τὴν αὐλητρίδα] Idem facientem Cynicum inducit *Alciphr.* III. Ep. 55. fin. Non vero extincto ante lumine, ſed palam in omnium conſpectu, dicentem principium generationis eſſe naturam. *J. F. R.*

60. Συνενεχθῆναι] An συνεῖναι; placet. *F. G.* Quidni ergo συμμιχθῆναι; *J. F. R.*

73. Ζη-

καὶ Ἴωνι. καὶ οἵ τε τραυματίαι, φοράδην [a] ἐξεκομίζοντο, πονήρως ἔχοντες· καὶ μάλιστα ὁ πρεσβύτης Ζηνόθεμις ἀμφοτέραις, τῇ μὲν τῆς ῥινὸς, τῇ δὲ τοῦ ὀφθαλμοῦ [b] ἐπειλημμένος, βοῶν ἀπόλλυσθαι ὑπ' ἀλγηδόνων· ὥστε καὶ τὸν Ἕρμωνα, καίπερ ἐν κακοῖς ὄντα (δύο γὰρ ὀδόντας ἐξεκέκοπτο) ἀντιμαρτύρεσθαι λέγοντα, Μέμνησο μέντοι, ὦ Ζηνόθεμι, ὡς οὐκ ἀδιάφορον ἡγῇ τὸν πόνον. καὶ ὁ νυμφίος δὲ, ἀκεσαμένου τὸ τραῦμα τοῦ Διονίκου, ἀπήγετο εἰς τὴν οἰκίαν, ταινίαις [c] καλειλημμένος τὴν κεφαλὴν, ἐπὶ τὸ ζεῦγος ἀνατεθεὶς, ἐφ' οὗ τὴν νύμφην ἀπάξειν [d] ἔμελλε, πικροὺς [e] ὁ ἄθλιος τοὺς γάμους ἑορτάσας. καὶ τῶν ἄλλων δὲ ὁ Διόνικος ἐπεμελεῖτο δὴ τὰ δυνατά· καὶ [f] καθευδήσαντες ἀπήγοντο, ἐμοῦντες οἱ πολλοὶ ἐν ταῖς ὁδοῖς. ὁ μέντοι Ἀλκιδάμας, αὐτοῦ ἔμεινεν. οὐ γὰρ ἐδυνήθησαν ἐκβαλεῖν τὸν ἄνδρα, ἐπεὶ ἅπαξ καταβαλὼν ἑαυτὸν ἐπὶ τῆς κλίνης, πλαγίως ἐκάθευδε.

Vulnerati jacentes exportabantur, ita male ſe habebant : ſenex in primis Zenothemis utraque manu, altera naſum tenens, altera oculum, perire ſe doloribus clamitans: adeo ut etiam Hermon, licet ipſe quoque malo affectus, duobus quippe excuſſis dentibus, anteſtaretur dicens, *Memento tamen, Zenothemi, te indifferentem jam non putare dolorem!* Sponſus vero, alligato Dionici opera vulnere, domum abductus eſt, taeniis obvoluto capite, in currum impoſitus, quo vecturi ſponſam fuerant, acerbis miſer celebratis nuptiis. Reliquos etiam curabat, quantum poterat, Diocles. Hi ſomno ſopiti abducebantur, vomentes plerique in via. Verum manſit ibi Alcidamas. Neque enim ejicere virum poterant, cum ſemel in lecto, in quem obliquo ſe corpore abjecerat, dormire occepiſſet.

48. Hic

a Ἐξεκομίζοντο] Ἐκομίζοντο *Fl.* *b* Ἐπειλημμένος] Sic *P. B1. S. Amſt.* & O. niſi quod ἐπειλημμένους male. Ἐπιλημμένος prave *J. Fl. Fr. V2. Ald. H.* *c* Καλειλημμένος] Κατειλημμένος Edd. priores. *d* Ἔμελλε] Reſcripſi ex O. & *Fl.* Ἔμελλον Edd. reliqq. *e* Ὁ] Abeſt ab Ox. *f* Καθευδήσαντες] Sic Edd. omnes & O. male. Lege καταδεθέντες.

72. * Πονήρως] Ἀντὶ τοῦ βαρέως. *V.*

81. Ταινίαις] Στεφάνοις ἤτοι φασκίαις. *V.*

* Πονήρως] Et haec ita refinxit *Solan.* cum ante ederetur : Πονήρου] Ἀντὶ βαρέος.

73. Ζηνόθεμις ἀμφοτέραις, τῇ μὲν τῆς ῥινὸς, τῇ δὲ τοῦ ὀφθαλμοῦ ἐπειλημμένος] Haec olim converſa : *Zenothemis, pariter tum oculo tum nare mutilatus*, *Solanus* ita emendarat : *Zenothemis manibus hac oculum, illa naſum tenens*, ſed & Cl. *Geſn.* errorem priſtinae verſionis correxit ſponte. Poſt ἀμφοτέραις autem, χερσὶ intelligi qui neſcit, adeat *L. Bos* de Ellipſi p. 185. *J.F.R.*

74. Ἐπειλημμένος] Ox. *P. J.* & *A.* In reliquis ἐπιλημμ. prave. *M. du S.*

83. Ἔμελλε] Videtur & *Eraſmus* ſic legiſſe, qui verterat: *quo ſponſam fuerat abducturus.* *J.F.R.*

86. Καθευδήσαντες] In omnibus legitur καθευδήσαντες, haud dubie corrupte ; nemo enim praeter Polydamanta illic pernoctavit. Puto ego reſcribendum καταδεθέντες, quod menti ſcriptoris optime convenit; nec a ſcriptura vulgatae multum abhorret. *M. du S.*

92. Ἢ] Ex Mſ. Ox. & *Fl.* In *Ven.* vero utraque ἢ. in reliquis ᾗ, corrupte. verſus autem ſequentes in fine quarundam tragoediarum *Euripidis* leguntur. In *Med. Alc. Androm. Bacch. & Hel.* *M. du S.*

94. Πολλαὶ μορφαὶ] Tres verſiculos totidem verbis habet Euripides in fine Alceſtidis, Andromaches, Baccharum & Helenae, quibus ſubjiciuntur iſti, Τῶν ἀδοκήτων πόρον εὗρε θεός. Τοῖον δ' ἀπέβη τόδε πρᾶγμα. *J. M.G.*

98. Ἐκεῖνό τε] Legendum puto leviſſima mutatione Ἐκεῖνό γε, & ſic verti. *J. M.G.*

99. Ἀπράγμονα ὄντα συνεσθιᾶσθαι — φιλοσόφοις] Addam, quod Cl. *Hemſt.* in marg. *Graev.* monuit, *L. Bos* Obſ. Crit. p. 79. qui verſionem Eraſmi : *Non eſſe tutum, cui non ſit opus, cum ejusmodi philoſophis agitare convivium*, reprehendit, dicens : „ Imperite ad-
„ modum vocem ἀπράγμονα vertit, *cui non ſit opus.*
„ Ἀπράγμων Atticis Scriptoribus dicitur qui lites fu-
„ gitat, litium amans non eſt ; πράγματα enim ſunt
„ lites, ut alibi pluribus oſtendam. atque ita Lucia-
„ nus heic etiam uſus eſt vocabulo ἀπράγμων. Verte
„ igitur locum, *non eſſe tutum ei qui litium amans*
„ *non ſit*, *convivium* agitare cum hujusmodi philoſo-
„ phis. Depinxerat enim hoc Dialogo philoſophorum
„ mores pravos, utpote qui in conviviis ſaepe, poſt-

„ quam

48. Hic tibi finis, pulcher Philo, fuit convivii: quo melius eſt Tragicum illud dicere,

Multas habet fortuna vices:
Multa Dii inſperata patrant:
Certa fides aſt irrita manſit.

Praeter opinionem enim re vera iſta etiam evenere. Equidem illud jam didici, minime tutum eſſe, qui negotiis implicari nolit, cum ejusmodi philoſophis agitare convivium.

Τοῦτό σοι τέλος, ὦ καλὲ Φίλων, ἐγένετο τοῦ συμποσίου, [g] ἢ ἄμεινον τὸ τραγικὸν ἐκεῖνο εἰπεῖν, τὸ,

Πολλαὶ μορφαὶ τῶν δαιμονίων·
Πολλὰ δ' ἀέλπτως κραίνουσι θεοί·
Καὶ τὰ δοκηθέντ' οὐκ ἐτελέσθη.

Ἀπροσδόκητα γὰρ ὡς ἀληθῶς ἀπέβη καὶ ταῦτα. ἐκεῖνό [h] γε μεμάθηκα ἤδη, ὡς οὐκ ἀσφαλὲς, [i] ἀπράγμονα ὄντα, συνεστιᾶσθαι 1 τοιούτοις [k] φιλοσόφοις.

DE DEA SYRIA.

EST in Syria urbs non procul ab Euphrate fluvio: vocatur ea Hierapolis (*urbs ſancta*) & eſt ſacra Junoni Aſſyriae. Porro illud nomen non ſtatim fuit, ut mihi videtur, urbi, ex quo primum habitari coepit; ſed antiquum fuit aliud: poſtea vero cum magna ibi ſacra fierent, id

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΣΥΡΙΗΣ ΘΕΟΥ.

1 ἜΣτιν ἐν Συρίῃ πόλις, οὐ πολλὸν ἀπὸ τοῦ Εὐφρήτεω ποταμοῦ, καλέεται δὲ Ἱρὴ, καὶ ἔστιν ἱρὴ τῆς Ἥρης τῆς Ἀσσυρίης. [l] δοκέειν δέ μοι, τόδε [m] τὸ ὄνομα οὐκ ἅμα τῇ πόλει οἰκεομένῃ ἐγένετο, ἀλλὰ τὸ μὲν ἀρχαῖον ἄλλο ἦν· μετὰ δέ σφισι τῶν ἱρῶν μεγάλων

g Ἢ] Sic emendavit *Solan.* Ἦ *J.* & *V2*. Ceterae ἤ. *h* Γε] Sic O. Τε Edd. *i* Ἀπράγμονα] Ἄπρακτον O. *Fl.* & *Coll.* Ceteri & ceterae vulgatum ſervant. *k* Φιλοσόφοις] Φίλοις *Coll.* Sed & alterum additum. *l* Δοκέειν] Recte ſic *Solan.* Δοκέει Edd. antea male. *m* Τὸ ὄνομα] Τὸ οὔνομα vult *Solan.*

92. Τὸ τραγικὸν] Εὐριπίδους τοῦτο ἐν τῷ τῆς Ἑλένης δράματι, κατὰ τὸ τέλος. G.

95. Ἀέλπτως κραίνουσι] Ἀνελπίστως τελοῦσι. G.

„ quam mero incaluerant, pro ſua quisque ſecta inter ſe verbis primo contenderent, mox ad manus „ & vulnera quoque pervenerint, adeo ut ſaucii ac „ mutilati nonnulli e conviviis ablati fuerint". Haec ille: πράγματα vero lites eſſe, ita in vulgus notum, ut neſciam, numquid opus ſit exempla addere. Vid. modo *Ariſtoph* Plut. ſub init. ἀλλά σοι παρέξω πράγματα. *Menandri* fragm. 31. *In Peregrinos.* Ξένος ὢν ἀπράγμων ἴσθι, καὶ πράξεις καλῶς. *J.F.R.*

1. Ἔστιν ἐν Συρίῃ] Lucianus hic de Dea Syria varias recenſet opiniones, ſeu illa Atergatis, ſeu Aſtarte, ſeu quæcunque alia illa fuerit, quæ in Hierapoli urbe colebatur, addit & ſacra & eorum ritus, quæ ridenda potius quam referenda erant. *Cic.* L. III. de Natur. Deor. *G.C.*

3. Ἱρή] Quae apud *Xiph.* Ἱεράπολις τῆς Ἀσίας audit, 252. C. Olim Bambyce a Seleuco *Hierapolis* nuncupata. *Ælian.* de anim. XII. 2. Quod & noſter mox innuit. *M. du S.*

Ibid. Δοκέειν] Saepiſſime hac in voce erratur. Hic in omnibus erat δοκέει, etiam in M. Cod. V. & c. 38. &c. rectius c. 10. *Herodoto* autem frequens hoc ἐμοὶ δοκέειν. *M. du S.*

Δοκέειν] Δοκέει ἐγένετο vix quidem ſenſum habet. Aliud enim eſt infra c. 8. f. ubi bene habet ἐμοὶ μὲν δοκέει κάρτα θείη. male δοκέει rurſus c. 29. Sed c. 10. viciſſim vulgatum ἐμοὶ δοκέειν male habet, ubi δοκέει W. recte. Illud autem abſolutum μοὶ δοκέειν, pro ὥς μοι δοκεῖ, non ſolum *Herodoto*, ſed & Noſtro aliisque familiare, ut ſupra indicatum, *de Luct.* §. 5. Adde *Philopſ.* c. 25. ubi obiter notamus, interdum eodem redire, δοκεῖ an δοκεῖν dicas, & *Herodot.* VI. p. 390. E. ὁ δὲ οὐδ' ἂν ἔπαθε κακὸν οὐδὲν, δοκέειν ἐμοί. *J.F.R.*

4. Οὔνομα] Sic ſcribi jubet Dialectus hujus opuſculi, quod hic in Impreſſ. omnibus neglectum, alibi recte ſcribitur. *M. du S.*

Ibid. Τὸ ὄνομα] Immo τὸ οὔνομα Ionice, ſine apoſtropho, quamvis Edd. *Hippocr.* & *Herod.* variant in his, ut vid. ad c. 2. *J.F.R.*

5. Πόλει] Lege πόλι, & vid. notam ad c. ult. hujus Dial. *J.F.R.*

λων γιγνομένων, ἐς τόδε ἡ ἐπωνυμίη [a] ἀπίκετο. περὶ ταύτης ὦν τῆς πόλιος ἔρχομαι ἐρέων, ὁκόσα ἐν αὐτῇ ἐστί. ἐρέω δὲ καὶ νόμους τοῖσι ἐς τὰ ἱρὰ [b] χρέονται, καὶ πανηγύριας τὰς ἄγουσι, καὶ θυσίας τὰς ἐπιτελέουσι. ἐρέω [c] δὲ ὁκόσα καὶ περὶ τῶν τὸ ἱρὸν [d] εἰσαμένων μυθολογέουσι, καὶ τὸν νηόν, ὅκως ἐγένετο. γράφω δὲ Ἀσσύριος ἐών· καὶ τῶν ἀπηγέομαι, τὰ μὲν αὐτοψίῃ μαθών· τὰ δὲ παρὰ τῶν ἱρέων ἐδάην, ὁκόσα ἐόντα ἐμεῦ πρεσβύτερα, ἐγὼ ἱστορέω.

cognominis adepta eſt. De hac igitur urbe jam dicam, quae in ea ſint: dicam vero leges etiam, quibus ad ſacra ſua utuntur, & celebritates quas agunt, & ſacrificia quae faciunt. Dicam vero etiam quidquid de conditoribus ſacri illius fabulantur, & templum quomodo exſtructum ſit. Scribo ipſe Aſſyrius, qui ea, quae narro, partim ipſe viderim; partim vero a ſacerdotibus ſim edoctus, quae, aetatem meam antecedentia, hic refero.

Πρῶτοι μὲν ὦν ἀνθρώπων, τῶν ἡμεῖς ἴδμεν, Αἰγύπτιοι λέγονται θεῶν τε ἐννοίην λαβεῖν, καὶ ἱρὰ [e] εἵσασθαι, καὶ τεμένεα, καὶ πανηγύριας [f] ἀποδέξαι· πρῶτοι δὲ καὶ [g] οὐνόματα ἱρὰ ἔγνωσαν, καὶ λόγους ἱροὺς ἔλεξαν. μετὰ δὲ οὐ πολλοστῷ χρόνῳ παρ' Αἰγυπτίων λόγον Ἀσσύριοι ἐς θεοὺς ἤκουσαν, καὶ ἱρὰ καὶ νηοὺς ἤγειραν, ἐν τοῖσι καὶ ἀγάλματα ἔθεντο, καὶ ξόανα ἐστήσαντο.

2. Jam primi hominum, quos nos novimus, Aegyptii dicuntur Deorum cognitionem cepiſſe, & condidiſſe templa atque delubra, & coetus *ſacrorum cauſſa* inſtituiſſe. Primi etiam nomina novere ſacra, & narrationes ſacras tradiderunt. Non ita multo poſt autem ab Aegyptiis Aſſyrii illam de Dis doctrinam audierunt, & templa atque aedes excitarunt, in quibus ſimulacra quoque ponerent, & ſigna ſtatuerent.

Τὸ δὲ παλαιὸν, καὶ παρ' Αἰγυπτίοισι ἀξόανοι νηοὶ ἔσαν. καὶ ἔστι ἱρὰ καὶ ἐν Συρίῃ, οὐ

3. Antiquitus vero apud Aegyptios ſine ſculpta imagine erant templa. Et ſunt in Sy-

a Ἀπίκετο] Ἀπείκατο W. Sed mutatum deinde. *b* Χρέονται] Χρέωνται *Fl.* & W. male *c* Δὲ] Δὲ καὶ W. *d* Εἰσαμένων] Εἰσαγομένων *Fl.* Sed vulgatum M. *e* Εἴσασθαι] Ἵσασθαι marg. *A1W.* & *Fl.* hic & c. 9. & 12. ac 14. *f* Ἀποδέξαι] Sic *Fr. J.H.P.B1.* M. Sed a recentiore manu. Ἀποδεῖξαι *Fl. S.* & marg *A1W* *g* Ὀνόματα] Οὐνόματα W.

7. Γιγνομένων] Lege Ionice γινομένων. Ita enim *Herodot.* ubique „ ſingulis fere paginis. Item *Hippocr.* vid. modo L. IV. de morb. pr. ubi quinquies una pag. Sed in *Aret.* γίγνεται ubique editum; at in aphoriſmis *Hippocr.* promiſcue. Cumque mox hic bis c. 7. γίγνεται habeant omnes, & fere ſemper deinde, in re tam parvi momenti nihil muto. *J.F.R.*

8. Ἔρχομαι ἐρέων] *Herodoto* frequens. Sic Ἔρχομαι φράσων II. 105. C. Ἔρχομαι λέξων ibid. D. Ἔρχομαι ἐρέων. I. p. 3. B. *J.F.R.*

9. Ἐρέω] Ita amat Idem efferre futura ſecunda, ut σημανέω *indicabo* II. 103. E. ὀνομανέω 272. A. ὑπομενέουσι *permanebunt.* IV. init. Adde mox ἱστορέω. & ſimilia. *J.F.R.*

12. Εἰσαμένων] Εἰσαμένων ab ἕζομαι *ſtatuo, inſtituo.* *F.G.*

14. Ἀσσύριος ἐών] *Syrium* vertas neceſſe eſt, ut & c. 17. *M. du S.*

15. Μαθὼν] Ἔμαθον legendum videtur. *F.G.*

16. Ὁκόσα ἐόντα ἐμεῦ πρεσβύτερα, ἐγὼ ἱστορέω] Uter hic interpretum laudandus, *Benedictus* interpretans, *Quaecunque antiquiora me ſunt, ab iis narrationem incipio*, an *Micyllus*, quem poſtremus fere expreſſit, *Quaecunque igitur antiquiora me ſunt, ab iis narrationem incipiam?* Sic uterque particularem ex his facit periodum: ſic uterque ἱστορέω putat verti poſſe *incipio narrationem.* Quae ſunt utraque ab vero alieniſſima. Diſtingue Τὰ μὲν αὐτοψίῃ μαθών, τὰ δὲ παρὰ τῶν ἱρέων ἐδάην, ὁκόσα ἐόντα ἐμεῦ πρεσβύτερα ἐγὼ ἱστορέω, ac verte *& ex iis refero, alia quidem cognoſcens quae ipſe vidi, alia ab ſacerdotibus edoctus ſum, ea nempe, quae meis annis antiquiora commemoro.* *J.G.*

18. Πρῶτοι μὲν ὦν ἀνθρώπων — Αἰγύπτιοι &c.] Concinit *Diod. Sic.* I. c. 11 pr. ubi & hoc Luciani, & *Ammian.* XXII. 16. adfert Cl. *P. Wesseling.* *J.F.R.*

Ibid. Ἡμεῖς] Quidni ἡμέες Ionice? Verum utrumque eſt in *Herod.* Ἡμεῖς VI. 387. E. Ἡμέες II. 102. D. Ita & ὑμεῖς IX. 588. B. ὑμέες VI. 384. C. Et crebberrime utrovis more. *J.F.R.*

21. Ἀποδέξαι] Quum varietates marg. *A1W.* hic & Dial. ſeqq. fere omnes ex *Fl.* ſint deſumtae, quas jam ex eadem excerpſeram, easdem non his addam. Sed ἀποδέξαι praetuli prae ἀποδεῖξαι, quia vere Ionicum. *Herodot.* pr. L. I. ἱστορίης ἀπόδεξις ἥδε. Ibid. p. 7. D. Ed.

Syria quoque templa, Aegyptiis illis non multum aetate inferiora, quorum ego plura vidi: ut Herculis Tyrii, non illius, quem Graeci canunt, Herculis. Sed quem ego dico multum antiquior, & Tyrius heros eſt.

4. Eſt vero aliud quoque in Phoenice templum magnum, quod habent Sidonii. Prout ipſi dicunt Aſtartae eſt. Aſtarten autem puto ego Lunam eſſe. Ut vero ſacerdotum mihi aliquis narravit, Europae eſt, ſororis Cadmi. Hanc vero Agenoris regis filiam, cum diſceſſiſſet ex oculis, templo honorarunt Phoenices, & hiſtoriam de ea ſacram tradidere, eam, pulchra cum eſſet, a Jove amatam, qui mutatus in tauri ſpeciem eam rapuerit, & in Cretam detulerit. Haec etiam ex Phoenicibus aliis audivi, & nummus, quo utuntur Sidonii, Europam habet tauro inſidentem, Jovi. Templum autem Europae eſſe, non conſentiunt.

παραπολὺ τοῖς Αἰγυπτίοισι ἰσοχρονέοντα, τῶν ἐγὼ πλεῖστα ὄπωπα. τό γε τοῦ Ἡρακλέος τὸ ἐν Τύρῳ, οὐ [h] τούτου τοῦ Ἡρακλέος, τὸν Ἕλληνες ἀείδουσι, ἀλλὰ τὸν ἐγὼ λέγω πολλὸν ἀρχαιότερος, καὶ Τύριος ἥρως ἐστί.

Ἔνι δὲ καὶ ἄλλο ἱρὸν ἐν Φοινίκῃ μέγα, τὸ Σιδώνιοι ἔχουσι, ὡς μὲν αὐτοὶ λέγουσι, Ἀστάρτης ἐστί. Ἀστάρτην δ' ἐγὼ δοκέω Σεληναίην ἔμμεναι. ὡς δέ μοί τις τῶν ἱρέων ἀπηγέετο, Εὐρώπης ἐστὶ τῆς Κάδμου ἀδελφεῆς. ταύτην δ' ἐοῦσαν Ἀγήνορος τοῦ [i] βασιλῆος θυγατέρα, ἐπειδή τε ἀφανὴς ἐγεγόνεε, οἱ Φοίνικες τῷ νηῷ ἐτιμήσαντο, καὶ λόγον ἱρὸν ἐπ' αὐτῇ ἔλεξαν, ὅτι ἐοῦσαν καλὴν Ζεὺς ἐπόθεε, καὶ τὸ εἶδος [k] ἐς ταῦρον ἀμειψάμενος, ἥρπασε· καί μιν ἐς Κρήτην φέρων, ἀπίκετο. τάδε μὲν καὶ τῶν ἄλλων Φοινίκων ἤκουον, καὶ τὸ νόμισμα τῷ Σιδώνιοι χρέονται, τὴν Εὐρώπην ἐφεζομένην ἔχει τῷ ταύρῳ τῷ Διΐ· τὸν δὲ νηὸν οὐκ ὁμολογέουσι Εὐρώπης ἔμμεναι.

Ἔχου-

h Τούτου] A τούτου ad ἥρως ἐστὶ nihil variare Edd. & M. ſtudioſe notat *Solan.* *i* Βασιλῆος] Βασιλέως W. & *Fl.* *k* Ἐς] Εἰς W. & *Fl.*

30. Ἡρακλέος] Ἐξ Ἡροδότου τοῦτο λαβὼν ἔχει. M.
37. Ἀστάρτην] Ἡ παρὰ Σιδωνίοις Ἀστάρτη ἡ αὐτή ἐστι τῇ σελήνῃ, Σιδώνιοι δὲ Εὐρώπην φασὶν ἁρπασθεῖσαν μὲν ὑπὸ Διὸς, τὴν δὲ ἀφανισθῆναι αὐτὴν εἰς Θεὸν κατεφήμισαν. M.
47. Τὸ νόμισμα] Τὸ νόμισμα Σιδώνιον βοῦν ἐπίσημον ἔχει τὴν Εὐρώπην καταενωτισμένον. M.

Ed. *Steph* ἀπεδέξατο δ' ἔργα. quamquam & προσδεδέξατο editum in eod. IV. p. 258. B. Conf. infra c. 19. *J. F. R.*

Ibid. Οὐνόματα ἱρὰ] Prioris vocis ſcriptura ex W. eſt. In Impr. ὀνόματα legitur. *M. du S.*

Ὀνόματα] Οὐνόματα *Solan.* in contextum receperat Non male. Nam hoc proprium Ionibus. *Maitt.* de Dial. p. 365. C. Ex *Plutarch.* de Dial. *Homeri.* Ἰώνων ἴδιον — τὸ λέγειν οὔνομα καὶ νοῦσον τὸ ὄνομα καὶ τὴν νόσον. &c. Noſter infra c. 14. μητρὶ — οὔνομα. c. 19. οὔνομα ἦν Κομβάβος. *Herodot.* I. p. I. C. & 2. A. &c. Sed quia & modo τὸ ὄνομα omnes, & Ioniſmo nihil repugnat ὄνομα, non ſtatim id immuto. Apud *Hippocr.* ter quater una pag. ὄνομα. E. c. S. I. de Art. p. 3. τὰ ὀνόματα αὐτῆς — ἀπὸ τῶν ὀνομάτων τὰ εἴδεα — τὰ μὲν γὰρ ὀνόματα φύσιος νομοθετήματά ἐστι. &c. niſi haec omnia ex negligentia nata dicas Sed quia hic ſtudioſe adfectat Ionicam dialect. & *Herodot.* imitari ſtudet, id ubique praeferendum, quod a communi Attica plurimum abit. Οὔνομα & τοὔνομα autem *Herod.* ubique, ut p. 256. A. 271. A. & B. ter, 330. C. 338. C. 587. B. ac millies alibi: licet pag. 271. τοῦ ὀνόματος quoque editum. *J. F. R.*

23. Λόγον Ἀσσύριοι] Λόγων legendum videtur. *F. G.*

27. Τὸ δὲ παλαιὸν] Obſervandum hoc imprimis eſt, antiquiſſimos religionis ei auctores nulla in templis ſuis ſimulacra numinis habuiſſe. Adde *Diog. Laërt.* in Prooem. 2. D. *M. du S.*

30. Ὄπωπα] In marg. *Baſil.* adſcriptum: *Hoc itaque non minus Ionum eſt quam Atticorum.* Conf. c. 29. ubi rurſus bis occurrit. *J. F. R.*

36. Ἀστάρτης] Leg. *Scaliger* ad *Varron.* 4. Ling. Latin. *Achill. Tat.* l. 1. *Tertullian.* Apolog. cap. 24. *unicuique etiam provinciæ & civitati ſuus Deus eſt, ut Syriæ Aſtartes. Xiphilin.* Quidam Junonem eſſe contendunt, alii Venerem. *J. B.*

Ἀστάρτης] V. *Caſ.* ad Athen. VIII. 8. p. 602. *Cogn.* 737. *M. du S.*

44. Ἐς] Minime auſcultandum lectioni *Fl.* ἐς enim *Herodot.* & *Hippocr.* ſingulis paginis. *J. F. R.*

59. Ἀδω-

Ἔχουσι δὲ καὶ ἄλλο Φοίνικες ἱρὸν, οὐκ Ἀσσύριον, ἀλλ' Αἰγύπτιον, τὸ ἐξ Ἡλίου πόλιος ἐς τὴν Φοινίκην ἀπίκετο. ἐγὼ μὲν μιν οὐκ ὄπωπα, μέγα δὲ καὶ τόδε καὶ ἀρχαῖόν ἐστι.

5. Habent autem aliud etiam ſacrum Phoenices, non Aſſyrium illud, ſed Aegyptium, quod Heliopoli in Phoenicem venit. Equidem illud non vidi: magnum vero ipſum quoque & antiquum eſt.

Εἶδον δὲ καὶ ἐν Βύβλῳ μέγα ἱρὸν Ἀφροδίτης Βυβλίης, ἐν τῷ καὶ τὰ ὄργια ἐς Ἄδωνιν ἐπιτελέουσι. ἐδάην δὲ καὶ τὰ ὄργια. λέγουσι γὰρ δὴ ὦν τὸ ἔργον τὸ ἐς Ἄδωνιν ὑπὸ τοῦ συὸς, ἐν τῇ χώρῃ τῇ σφετέρῃ γενέσθαι, καὶ μνήμην τοῦ πάθεος τύπτονταί τε ἑκάστου ἔτεος, καὶ θρηνέουσι, καὶ τὰ ὄργια ἐπιτελέουσι, καὶ σφισι μεγάλα πένθεα ἀνὰ τὴν χώρην ἵσταται. ἐπεὰν δὲ ἀποτύψωνταί τε, καὶ ἀποκλαύσωνται, πρῶτα μὲν καταγίζουσι τῷ Ἀδώνιδι, ὅκως ἐόντι νέκυϊ· μετὰ δὲ τῇ ἑτέρῃ ἡμέρῃ, ζώειν τέ μιν μυθολογέουσι, [a] καὶ ἐς τὸν ἠέρα πέμπουσι, καὶ τὰς κεφαλὰς [b] ξυρέονται, ὅκως Αἰγύπτιοι, ἀποθανόντος Ἄπιος. γυναικῶν δὲ ὁκόσαι οὐκ ἐθέλουσι [c] ξυρέεσθαι, τοιήνδε ζημίην ἐκτελέουσι. ἐν μιῇ ἡμέρῃ, ἐπὶ πρήσει τῆς ὥρης ἵστανται. ἡ δὲ ἀγορὴ μούνοισι ξείνοισι παρακέαται, καὶ ὁ μισθὸς ἐς τὴν Ἀφροδίτην θυσίη γίγνεται.

6. Vidi etiam Bybli magnum templum Bybliae Veneris, in quo etiam Adonidis orgia peragunt: didici illa orgia. Dicunt nempe illud de Adonide ac de apro in ſua regione factum, & in memoriam illius calamitatis plangunt ſingulis annis & plorant, & peragunt orgia, magno per regionem inſtituto luctu. Cum vero ſatis planctus & lacrimarum eſt, primo inferias Adonidi, tanquam mortuo, mittunt: poſt vero, alio die vivere illum narrant, & caelo *illius imaginem* exponunt. Etiam capita tondent inſtar Aegyptiorum, cum mortuus eſt *his ſuus* Apis. Mulierum vero quotquot tonderi nolunt, multam ſolvunt ejusmodi. Uno die venales ſtant, forma quaeſtum facturae. Forum autem ſolis patet peregrinis; ex mercede ſacrificium confit Veneri.

Εἰσὶ δὲ ἔνιοι Βυβλίων, οἳ λέγουσι παρὰ σφίσι τεθάφθαι τὸν Ὄσιριν τὸν Αἰγύπτιον, καὶ

7. Sunt autem Bybliorum quidam, qui ſepultum apud ſe dicunt Oſirin Aegyptium,

[a] Καὶ ἐς τὸν ἠέρα π.] Sic Edd. & M. [b] Ξυρέονται] Ξύρονται W. at *Fl.* vulgatum tuetur. [c] Ξυρέεσθαι] Sic *Fl.* &c. Ξύρεσθαι W.

61. Μνήμην] Ἀντὶ, κατὰ μνήμην, ἢ εἰς μνήμην. M.

59. Ἄδωνιν ὑπὸ τοῦ συὸς] Vid. *Bionis* ea de re Idyllium. *M. du S.*

61. Τύπτονται] Mos Aegyptiorum. Vid. *Herodot.* *M. V. La Croze.* Vid. ejus *Euterp.* ſ. L. 2. p. 127. Ed. *Steph.* *J. F. R.*

73. Παρακέαται] Alias παρακέεται in ſingulari. Ut διακέεται & προσκέεται ibid. 134. D. & κέεται *Herod.* 2. 170. f. Et hic c. 7. ἀπικνέεται bis recte, item c. 10. &c. & c. 29. ἐπικέεται. Sed quia collectivum ἀγορὴ recte verbum plurale adſciſcit, poſſet haberi pro plurali, de qua terminatione deinde; at quum & mox c. 8. οὔνομα ἐπικέαται, & c. 27. ἀνακέαται αἰτίη, & c. 34. κέαται θρόνος & alibi, quae deinde videbis, nil mutandum. *J. F. R.*

74. Γίγνεται] Magis Herodoteum eſſet γίνεται. Sic γινώσκειν, non γιγνώσκειν ap. *Hippocr.* I. de morb. p. 5. fin. intra duodecim verſus legas octies. *J. F. R.*

79. Κεφαλὴ ἑκάστου ἔτεος] Id ipſum quoque docet *Cyrillus* lib. II. Tom. II. in Eſaiam, & *Procopius* in eundem Prophetam ad cap. 18. quippe cujus rei meminit Propheta in initio dicti capitis, qui quod Lucianus vocat caput papyraceum, ajunt ollam fuiſſe papyraceam, cui Alexandrini injecerint epiſtolam ſcriptam ad mulieres Byblinas, qua ſignificetur inventum eſſe Adonidem. Deinde obſignatam eam immiſiſſe in mare, quibusdam ſacris ritibus adhibitis, &, affirmare illos qui mittant, iſtam ollam ſponte deferri per mare Byblum, & finem luctus indicere mulieribus Bybliis. Has vero eſſe mulieres quas dicat *Ezechiel* VIII, 15. lugere *Thamuz* qui ſit Adonis, uti obſervavit eruditiſſimus *Seldenus* de Diis Syris lib. II. cap. undecimo. vide & *Bocharti* Phaleg. IV, 2. Tom. I. *J. G. G.*

Κε-

ptium, & luctus illos & orgia non in Adonin, ſed in Oſirin peragi omnia. Dicam vero, unde iſta quoque fide digna videantur. Caput ſingulis annis ex Aegypto Byblum pervenit, natans interjectum ſpacium quod ſeptem diebus navigatur. Ac ferunt illud divina quadam navigatione venti; declinat autem nusquam, ſed ſolam Byblum pervenit. Eſtque univerſum hoc miraculum: idque annis ſingulis contingit, quod me etiam praeſente Bybli factum eſt, ac vidi caput papyraceum.

8. Eſt vero aliud quoque in Bybliorum regione miraculum. Flumen e Libano monte *ortum* exoneratur in mare: impoſitum nomen flumini Adonis. Illud flumen ſingulis annis cruentatur, ſuoque amiſſo colore in mare effunditur, & magnam maris partem inficiens, ſuos Bybliis luctus indicit. Fabulantur autem hiſce ipſis diebus in Libano vulnerari Adonin, delatoque in aquam illius ſanguine immutari flumen, atque cognomen illi dare. Haec vulgus. Mihi vero Byblius homo, qui vera videbatur dicere, aliam narravit mutationis illius

τὰ πένθεα, καὶ τὰ ὄργια, οὐκ ἐς τὸν Ἄδωνιν, ἀλλ' ἐς τὸν Ὄσιριν πάντα πρήσσεσθαι. ἐρέω δὲ ὁκόθεν καὶ τάδε πιστὰ δοκέουσι. κεφαλὴ ἑκάστου ἔτεος ἐξ Αἰγύπτου ἐς τὴν Βύβλον ἀπικνέεται, πλώουσα τὸν μεταξὺ πλόον ἑπτὰ ἡμερέων. καί μιν οἱ ἄνεμοι [d] Φορέουσι θείῃ ναυτιλίῃ. τρέπεται δὲ οὐδαμᾶ, ἀλλ' ἐς μούνην τὴν Βύβλον ἀπικνέεται. καί ἐστι τὸ σύμπαν, θῶυμα. [e] καὶ τοῦτο ἑκάστου ἔτεος γίγνεται, τὸ καὶ ἐμεῦ παρεόντος ἐν Βύβλῳ ἐγένετο· καὶ τὴν κεφαλὴν [f] ἐθηησάμην Βυβλίνην.

Ἔνι δὲ καὶ ἄλλο θῶυμα ἐν τῇ χώρῃ τῇ Βυβλίῃ, ποταμὸς ἐκ τοῦ Λιβάνου τοῦ [g] οὔρεος, ἐς τὴν ἅλα ἐκδιδοῖ· οὔνομα τῷ ποταμῷ Ἄδωνις ἐπικέαται· ὁ δὲ ποταμὸς ἑκάστου ἔτεος αἱμάσσεται, καὶ τὴν [h] χροιὴν ὀλέσας, ἐσπίπτει ἐς τὴν θάλασσαν, καὶ φοινίσσει τὸ πολλὸν τοῦ πελάγεος, καὶ σημαίνει τοῖς Βυβλίοις τὰ πένθεα. μυθέονται δὲ ὅτι ταυτῃσὶ τῇσι ἡμέρῃσι, ὁ Ἄδωνις ἀνὰ τὸν Λίβανον τιτρώσκεται, καὶ τὸ αἷμα ἐς τὸ ὕδωρ ἐρχόμενον ἀλλάσσει τὸν ποταμὸν, καὶ τῷ ῥόῳ τὴν ἐπωνυμίην διδοῖ. ταῦτα μὲν οἱ πολλοὶ λέγουσι. ἐμοὶ δέ τις ἀνὴρ Βύβλιος, ἀληθέα δοκέων λέγειν, ἑτέρην ἀπηγέετο τοῦ πάθεος αἰτίην. ἔλε-

d Φορέουσι] Φέρουσι W. *e* Καὶ τοῦτο ἑκάστου ἔτεος γ.] Deerant in W. ſed lacunae, quae aderat, inſcripta. *f* Ἐθηησάμην] Ἐθεησάμην *Fl.* & M. *g* Οὔρεος] Sic M. *Fl. Ald. B1. P. H. S.* Οὔρεως *J.* *h* Χροιὴν] Χροιὰν W. male.

79. Κεφαλὴ] Τοῦτο καὶ ὁ ἡμέτερος θεῖος προφήτης Ἡσαΐας ἐπικερτομεῖ καὶ τωθάζει [ἐν] τῷ κατὰ Δαμασκοῦ ῥήματι, δι' ὧν φησι (XVIII. 1.) Οὐαὶ γῆς πλοίων πτέρυγες, ἐπέκεινα ποταμῶν Αἰθιοπίας. ὁ ἀποστέλλων * πρὸς πάντα τὰ ἔθνη ὅμηρα ἐν θαλάσσῃ, καὶ ἐπιστολὰς † βυβλίνας, ἐπάνω τοῦ ὕδατος. ἐπιστολὰς βυβλίνας τὴν ἐτησίαν τῆς παρούσης κεφαλῆς πομπὴν ἐπιστελλομένην ὑπὲρ τῶν πλανωμένων ἀποσημαίνων. ὡς καὶ τῷ ἐν ἁγίοις Κυρίλλῳ δοκεῖ ἐν τοῖς εἰς τὸν ἅγιον Ἡσαΐαν ὑπομνήμασιν αὐτοῦ. M.

* Πρὸς πάντα τὰ ἔθνη] Haec verba in textu Eſaiae non reperiuntur. *M. du S.*

† Βυβλίνας] In Ed. βιβλίνας, bis. *M. du S.*

Κεφαλὴ] Byblos autem Syriae, non Aegypti urbs eſt; ne erres. *M. du S.*

81. Ἑπτὰ ἡμερέων] Subaudi διά. *F. G.*

89. Οὔρεος] Cur οὔρεος non aeque Ionicum eſſet atque ἔτεος, πάθεος, modo praemiſſa, & πελάγεος, quod ſequitur? Immo magis Ionicum quam per ω, in fin. *J. F. R.*

93. Θάλασσαν] Et hoc *Herodot.* atque *Hippocr.* praeferunt, non θάλατταν. Et ita in ceteris, ubi Attici vel ττ uſurpant, vel promiſcue ſcribunt, hi ſemper σσ, in ταράσσω, ἀπαλλάσσω, Θεσσαλῶν, τάσσεσθαι, κρέσσον, ἐλάσσων, πρήσσειν, περισσὸν, ἀποφράσσειν &c. *J. F. R.*

96. Τῇσι ἡμέρῃσι] In vet. Ed. *Hippocr.* jota in his non ſubſcribitur. In Herodoti Ed. *Steph.* vero ſubjicitur, ut p. 22. τῇσι λόγχῃσι &c. *J. F. R.*

98. Ἀλλάσσει] Sic decebat, vid. paullo ante θάλασσα. *J. F. R.*

3. Ἐῦ-

ἔλεγε δὲ ὧδε· Ὁ Ἄδωνις ὁ ποταμὸς, ὦ ξεῖνε, διὰ τοῦ Λιβάνου ἔρχεται· ὁ δὲ Λίβανος κάρτα ξανθόγεώς ἐστι· ἄνεμοι ὦν τρηχέες ἐκείνῃσι [a] τῇσι ἡμέρῃσι ἱστάμενοι τὴν γῆν τῷ ποταμῷ [b] ἐπιφέρουσι, ἐοῦσαν ἐς τὰ μάλιστα μιλτώδεα· ἡ δὲ γῆ μιν αἱμώδεα τίθησι· καὶ τοῦδε τοῦ πάθεος οὐ τὸ αἷμα, τὸ λέγουσι, ἀλλ' ἡ χώρη αἰτίη. ὁ μέν μοι Βύβλιος τοσαῦτα ἀπηγέετο. εἰ δὲ ἀτρεκέως ταῦτα ἔλεγε, ἐμοὶ μὲν δοκέει κάρτα θείη καὶ τοῦ ἀνέμου ἡ συντυχίη.

Ἀνέβην δὲ καὶ ἐς τὸν Λίβανον ἐκ Βύβλου, ὁδὸν ἡμέρης, πυθόμενος αὐτόθι ἀρχαῖον ἱρὸν Ἀφροδίτης ἔμμεναι, τὸ Κινύρης [c] εἵσατο· καὶ [d] εἶδον τὸ ἱρὸν, καὶ ἀρχαῖον ἦν. τάδε μέν ἐστι τὰ ἐν τῇ Συρίῃ ἀρχαῖα καὶ μεγάλα ἱρά.

Τοσούτων δὲ ἐόντων, ἐμοὶ [e] δοκέει, οὐδὲν τῶν ἐν τῇ ἱρῇ πόλει μεῖζον ἔμμεναι, οὐδὲ νηὸς ἄλλος ἁγιώτερος, οὐδὲ χώρη ἄλλη ἱροτέρη. ἔνι δὲ καὶ ἔργα ἐν αὐτῷ πολυτελέα, καὶ ἀρχαῖα ἀναθήματα, καὶ πολλὰ θωύματα, καὶ ξόανα θεοπρεπέα, καὶ θεοὶ δὲ κάρτα αὐ-

cauſſam. Dicebat autem ita: *Adonis flumen, hoſpes, venit per Libanum. At Libanus multum rubicundae terrae habet. Venti ergo vehementes, qui ſtatos illis diebus flatus habent, terram flumini inferunt minio valde ſimilem. Haec illud terra reddit ſanguineum: hujusque mutationis non ſanguis, quem dicunt, ſed regio ipſa cauſſam ſuſtinet.* Haec mihi narrabat Byblius. Si vero vera dixit, mihi tamen divina valde illa ipſa venti opportunitas videtur.

9. Aſcendi vero etiam e Byblo Libanum, diei unius itinere, cum audirem, antiquum ibi Veneris fanum eſſe conſtitutum a Cinyra. Ac vidi templum, ſane antiquum. Atque haec illa vetera & magna per Syriam templa.

10. Tot autem cum ſint, nullum mihi videtur Hierapolitanis illis majus eſſe, nec aedes alia auguſtior, neque ſanctior regio. Sunt autem etiam opera in eo ſumtuoſa, & donaria antiqua, & ſpectanda multa, & ſigna auguſta, praeſentesque valde iis Dii. Su-

a Τῇσι] Adſcivi ex W. quod *Jenſ.* recte viderat. Τῆς Edd. b Ἐπιφέρουσι] Ἐπιφυρουσι *Fl.* Vulgatum probat M. c Εἵσατο] Ἵσατο *Fl.* & M. d Εἶδος] Ἴδον W. Vulgato favet *Fl.* e Δοκέει] E [illegible] Δοκέειν Edd.

8. Μιλτώδεα] Μίλτος εἶδος χρώματος ἐρυθροῦ. *G.*

[illegible] Συντυχίη] Συντυχία [illegible] καὶ ἡ αἰφνίδιος [illegible] βολὴ τῶν πραγμάτων. G.

3. Ξεῖνε] Bene, non ξένε. Conf. c. 12. & *Herodot.* IX. 588. C. bis, ac ſaepe. *J.F.R.*

6. Ἐκείνῃσι τῇ ἡμέρῃσι] Scribe τῇσι, ut recte obſervatum initio hujus paginae, ταύτῃσι τῇσι ἡμέρῃσι. Libellus hic Ionica ſcriptus eſt dialecto. *J.J.*

Ibid. Τῇσι] W. ſolus; in impreſſ. enim τῇ. *M. du S.*

15. Ὁδὸν] Si adfectatio Ioniſmi ἀκριβῶς ſectanda, οὐδὸν ſcribendum cum *Herodot.* 2. 103. A. quamquam & ὁδῷ ibid. paullo ante legimus, & ὁδὸν ob praemiſſum ου euphoniae cauſſa hic melius; atque in talibus variatur tam crebro, ut ſuſpicio ſit, utrumque uſitatum fuiſſe; (ubi tamen aliquid centies aliter exaratum invenio, ac bis, ter ab eo receſſum, ibi Scribarum vel Editorum negligentia forſan in culpa eſt, veluti plus centies ἱρὸν in *Herod.* bis, ter tamen ἱερὸν.) Ita fere aeque frequenter ὀρέων & οὐρέων ap. *Herod.* Prius vid. 2. 102. D. & 103. B. ac C. bis. Alterum 2. 103. D. bis. Item 104. A. & IV. ſub init. ne plura. Miſera enim haec eſt diligentia in his, quae inanis tantum ſunt ſoni, [illegible] intellectum nihil faciunt. *J.F.R.*

16. Ἱρὸν Ἀφροδίτης] Libanitidis puto, ſ. Aphacitidos, de qua ad libellum πρὸς Ἀπαιδ. c. 3. Add. *Selden* de Dis Syr. 2, 4. p. Aphaca inter Byblum & Heliopolin ſita, ſatis conſtat. Hoc etiam cum hujus auctoris itinere pulchre convenit, qui Byblo venit in Libanum ad hoc templum, hinc Heliopolin. *J.M.G.*

Ibid. Κινύρης] Quis ille Cinyras? Myrrhae ne pater, Rex Cyprius? Vid. Ῥητ. c. 11. *M. du S.*

20. Δοκέει] Ita recte W. In reliquis δοκέειν. *M. du S.*

Ibid. Ἐμοὶ δοκέει] Conf. ſupra ad c. 1. Et ſi quid probatione indiget, vid. *Herodot.* IV. ſub init. μοὶ δοκέει τόξα μετεῖναι. *J.F.R.*

21. Μεῖζον] Immo μέζον cum *Herod.* 2. 105. A. & crebro alibi, ut indicabit *Maitt.* de Dial. p. 113. Et Noſter ipſe c. 12. & 19. f. *J.F.R.*

26. Ἱδρώει γὰρ] De his imaginum ſudoribus *Joſeph. Scaliger* ad Tibull. lib. 2. & *Dan. Heinſ.* ad *Sil. Ital.* *J.B.*

Ἱδρώει

Sudant enim apud illos ſimulacra , & moventur , atque edunt oracula. Clamor etiam ſaepe in aede multis exaudientibus ortus , cum clauſum eſſet templum. Verum etiam divitiarum cauſſa eorum , quae ego novi , primum eſt. Multae enim ad illos opes veniunt ex Arabia , & a Phoenicibus & Babyloniis , & aliae e Cappadocia. Quaedam vero etiam Cilices adferunt, quaedam Aſſyrii. Vidi ego quae in templo occultis locis repoſita ſunt , veſtem multam , & alia , quae in aurum & argentum diſcreta ſunt. Feſtorum dierum quidem celebrationes & conventus nullis aliis hominibus tot ac tanti in uſum recepti ſunt.

τοῖσι ἐμφανέες. ἱδρώει γὰρ δὴ ὦν παρά σφίσι τὰ ξόανα, καὶ κινέεται καὶ χρησμηγορέει· καὶ βοὴ δὲ πολλάκις ἐγένετο ἐν τῷ νηῷ, κλεισθέντος τοῦ ἱροῦ, καὶ πολλοὶ ἤκουσαν. ναὶ μὴν καὶ ὄλβου πέρι, ἐν τοῖσι ἐγὼ οἶδα, πρῶτόν ἐστι. πολλὰ γὰρ αὐτοῖσι ἀπικνέεται χρήματα, ἔκ τε Ἀραβίης, καὶ Φοινίκων, καὶ Βαβυλωνίων, καὶ ἄλλα ἐκ Καππαδοκίης, τὰ δὲ καὶ Κίλικες [f] φέρουσι, τὰ δὲ Ἀσσύριοι. εἶδον δὲ ἐγὼ καὶ τὰ ἐν τῷ νηῷ λάθρη ἀποκέαται, ἐσθῆτα πολλὴν, καὶ ἄλλα, ὁκόσα ἐς ἄργυρον ἢ ἐς χρυσὸν [g] ἀποκέκριται· ἑορταὶ μὲν γὰρ καὶ πανηγύριες οὐδαμοῖσι ἄλλοισι ἀνθρώπων τοσαίδε ἀποδεδέχαται.

11. Percontanti autem mihi de annis, quot eſſent illi ſacro ? & quam ipſi Deam illam putarent ? multae narrationes dictae ſunt ſacrae aliae , aliae publicae; quaedam oppido fabuloſae; aliae barbarae, aliae Graecis conſentientes , quas ego dicam omnes , neutiquam vero recipio.

Ἱστορέοντι δέ μοι ἐτέων πέρι, ὁκόσα τῷ ἱρῷ ἐστι, καὶ τὴν θεὸν αὐτοὶ ἥν τινα δοκέουσι, πολλοὶ λόγοι ἐλέγοντο, τῶν οἱ μὲν ἱροὶ, οἱ δὲ ἐμφανέες, οἱ δὲ κάρτα μυθώδεες· καὶ ἄλλοι βάρβαροι, οἱ μὲν τοῖσι Ἕλλησι ὁμολογέοντες, τοὺς ἐγὼ πάντας μὲν ἐρέω, δέκομαι δὲ οὐδαμά.

12. Vulgus igitur Deucalionem eſſe, Scy-

Οἱ μὲν ὦν πολλοὶ, Δευκαλίωνα τὸν Σκύθεα

f Φέρουσι] Nihil mutat *Fl.* An φορέουσι, ut ſupra, & infra non ſemel. *g* Ἀποκέκριται] Sic Edd. & M.

Ἱδρώει —— τὰ ξόανα] Alias inter prodigia ingentis calamitatis habitum fuiſſe , ſi Deorum ſimulacra ſudarent , vid. pluribus indicatum ab Rev. *J. Elſn.* ad *Euang. Luc.* XXII. 44. quod tamen cauſſis naturalibus vel tribuat *Cic.* de Divin. 2. c. 27. Adde, & fraudibus ſacerdotum , veluti ſtatuas beatae Virginis lacrymantes efficere norunt Pontificii. *J.F.R.*

29. Ναὶ μὴν καὶ ὄλβου πέρι, ἐν τοῖσι ἐγὼ οἶδα, πρῶτόν ἐστι] Non acu rem tetigit interpres, qui habet: *Quin etiam in iis, quæ novi, præcipue ſunt opes.* Cum ſenſus ſit *Quin immo , quod ad divitias attinet , inter ea , quæ ego novi, primum* vel *præcipuum eſt* (hoc templum.) *H.V.*

34. Φέρουσι] Φορέουσι ſuſpicor ; verum nihil muto, quia φέρουσι deinde frequenter omnes , etſi & φορέουσι eadem hac hiſtoria in verbis compoſitis. Φέρειν & φέρουσι *Hippocr.* etiam in aphor. frequenter; nimirum pro *perferre*, *pati*. At φορέειν pro *adferre*, *portare*, *unde* φορεὺς *bajulus*, uſitatius Ionibus. Neque tamen perpetuum hoc eſt: & ſane in *Herodoto* φέρουσι tam frequenter invenio, portandi notione, ut nihil certi ſtatuere liceat. Vid. eum IV. 331. E. VI. 382. B. IX. 585. B. & 587. C. &c. Conf. infra c. 13. 15. 16. 31. & 27. &c. *J.F.R.*

37. Ἀποκέκριται] Sic Impr. omnes , & M. ipſe. *M. du S.*

38. Ἑορταὶ] Forſan ὁρταὶ, ut deinde c. 49. Et *Herodot.* IV. 256. E. *J.F.R.*

39. Ἀποδεδέχαται] Pro ἀποδεδεγμέναι εἰσὶ, i. e. admiſſae , receptae. An ab ἀποδείκομαι, ſeu ἀποδείκνυμαι? *Deſignatae, conſtitutae. F.G.* Eſt ab ἀποδέχομαι, ſ. ἀποδέκομαι. Conf. infra c. 42. *J.F.R.*

45. Δέκομαι] Bene ; ſic & δέκεσθαι *Herod.* VI. 382. C. δεκώμεθα IX. 586. E. praeter illa quae *Maitt.* habet, de Dial. p. 98. Sed in *Hippocr.* adſpiratio ſervata. Nam ἐπιδέχεται I. Aph. 5. ἐνδέχεται I. aph. 7. προσδέχεσθαι III. aph. 5. ib. C. & 7. &c. *J.F.R.*

47. Δευκαλίωνα τὸν Σκύθεα] Scytham cur faciat, neſcio , cum Theſſalum alii tradant : ſunt & qui eum ex Aegypto oriundum ſtatuant. Vid. *Marm. Ox.* 106. *M. du S.*

Ibid. Σκύθεα] Pro Σκύθην. *F. G.* Sed bene ; nam & ſic deinde c. 15. f. Ἄττεα pro Ἄττην. c. 25. a. m. δεσπότεα pro δεσπότην, quod & *Herodoto* ſic ſcribi, veluti & Καμβύσεα, vide ap. *Maitt.* de Dial. p. 106. qui & Ἀριστογόρεα & Ἀριστογόρην in *Aretaeo* reperiri notat. Ita & alios nomina propria eadem diverſae declinationis facere, ut Ἀριστεὺς & Ἀριστέας, Βορεὺς & Βορέας &c. vide indicatum in nota Cl. *Hemſterh.* T. I. *Dial. Mort.* XI. c. 1. f. *J.F.R.*

θεα [a] τὸ ἱρὸν [b] εἵσασθαι λέγουσι· τοῦτον Δευκαλίωνα, ἐπὶ τοῦ τὸ πολλὸν ὕδωρ ἐγένετο. Δευκαλίωνος δὲ πέρι λόγον ἐν Ἕλλησι ἤκουσα, τὸν Ἕλληνες ἐπ' [c] αὐτῷ λέγουσι. ὁ δὲ μῦθος ὧδε ἔχει· ἥδε ἡ γενεὴ, οἱ νῦν ἄνθρωποι, οὐ πρῶτοι ἐγένοντο, ἀλλ' ἐκείνη μὲν ἡ γενεὴ, πάντες [d] ὤλοντο. οὗτοι δὲ γένεος τοῦ δευτέρου εἰσί· τὸ αὖθις ἐκ Δευκαλίωνος ἐς πληθὺν ἀπίκετο. ἐκείνων δὲ πέρι τῶν ἀνθρώπων τάδε μυθέονται. ὑβρισταὶ κάρτα ἐόντες, ἀθέμιστα ἔργα ἔπρασσον· οὔτε γὰρ ὅρκια ἐφύλασσον, οὔτε ξείνους ἐδέκοντο, οὔτε ἱκετέων ἠνείχοντο, ἀντ' ὧν σφίσι ἡ μεγάλη συμφορὴ ἀπίκετο. αὐτίκα ἡ γῆ πολλὸν ὕδωρ ἐκδιδοῖ, καὶ ὄμβροι μεγάλοι ἐγένοντο, καὶ οἱ ποταμοὶ κατέβησαν μέζονες, καὶ ἡ θάλασσα ἐπὶ πολλὸν ἀνέβη, [e] ἔστε ὁ πάντα ὕδωρ ἐγένοντο, καὶ πάντες [f] ὤλοντο· Δευκαλίων δὲ μοῦνος ἀνθρώπων ἐλίπετο ἐς γενεὴν δευτέρην, εὐβουλίης τε καὶ τοῦ εὐσεβέος εἵνεκα. ἡ δέ οἱ σωτηρίη ἥδε ἐγένετο· λάρνακα μεγάλην, τὴν αὐτὸς [g] ἔχε, ἐς ταύτην ἐσβιβάσας [h] παῖδάς τε καὶ γυναῖκας ἑωυτοῦ, ἐσέβη. ἐσβαίνοντι δὲ οἱ ἀπίκοντο σύες, καὶ ἵπποι, καὶ λεόντων γένεα, καὶ ὄφιες, καὶ ἄλλα, ὁκόσα ἐν γῇ νέμονται, πάντα ἐς ζεύγεα. ὁ δὲ πάντα ἐδέκετο· καί μιν οὐκ ἐσίνοντο, ἀλλά σφισι μεγάλη διόθεν φιλίη ἐγένετο. καὶ ἐν μιῇ λάρνακι πάντες ἔπλευ-

tham, ajunt, qui templum condiderit; eum, inquam, Deucalionem, ſub quo multa illa aqua fuerit. Jam de Deucalione narrationem inter Graecos audivi equidem, quam Graeci nempe de eo habent. Fabula autem ita habet. Hoc ſaeculum, qui nunc ſunt homines, non illi primi fuere: ſed illud ſaeculum periere omnes. At hi alterius ſunt generis, quod rurſus a Deucalione inde in hanc multitudinem auctum eſt. De iſtis vero *prioribus* hominibus haec narrant, *Contumelioſi valde cum eſſent, nefarie multa faciebant. Neque enim juris jurandi religionem ſervabant, neque recipiebant hoſpites, neque ſupplicibus parcebant. Pro quibus rebus magna illis venit calamitas. Statim multum aquae terra effundere, & pluviae fieri magnae, & amnes majores deſcendere, mare autem multum aſcendere, dum aqua fierent omnia, perirentque univerſi. Deucalion ſolus alteri ſaeculo reſervatus prudentiae & pietatis cauſſa. Servari autem hoc ipſi modo contigit. In arcam, quam habebat magnam, liberos ſuos & uxores impoſuit, & ipſe quoque ingreſſus eſt. Cum autem ingrederetur, venerunt apri, & equi, & leonum genera, & ſerpentes, & reliqua, quae in terra paſcuntur, bina. Recipit ille omnia. Nec illi nocent: ſed magna inter ipſos amicitia, a Jove immiſſa, intercedit. Sic in una* omnes

a Τὸ] Bene ſic M. *Ald. Fl. H. P. S.* Τὸν *J.* b Εἵσασθαι] Ἵσασθαι *Fl.* Vulgatum probat M. c Αὐτῷ] Αὐτὸν *Fl.* d Ὤλοντο] Sic Edd. & M. e Ἔστε] *Solan.* quamquam ἐς ὃ Edd. & M. f Ὤλοντο] Sic M. ut modo. Ὄλοντο Edd. g Ἔχε] Sic omnes praeter *Fl.* & W. quae εἶχεν. h Παῖδας] Παῖδα *Fl.* Vulgatum firmat M.

54. Ἐκείνη μὲν ἡ γενεὴ] Τῶν πρώτων ἀνθρώπων ſcil. *F. G.*

64. Πολλὸν] Satis jam audivi πολλοὶ & πολλόν. An ergo & in hoc verbo numquam ionizabit? Πουλὺ enim & πουλοὶ aliquando dicendum fuerat. Ita πουλὸν *Hippocr.* I. de morb. p. 10. vſ. 15. Πουλλὰ ibid. initio libri bis, & p. 7. f. πουλλοὶ p. ſeq. Πουλοὶ uno λ. p. 5. Ἐπιτοπουλὺ III. aph. 7. Verum & πολλῶν I. de morb. ſub init. Πολλοὶ p. 5. πολλὴν p. 9. 43. & πολλὸν quoque p. 10. Idque *Herodoto* frequentius; quare vulgatae controverſiam non moveo; miror tamen cur alterum non tangat. *J. F. R.*

Ibid. Ἔστε ὁ πάντα — ὤλοντο] Antea legebatur ἐς ὃ — ὄλοντο, & ultimam quidem vocem M. recte ut emendaveramus, habet; primam corrupte cum reliquis. vid. finem hujus ipſius capitis. *M. du S.*

69. Λάρνακα] Vid. etiam Ὀρχ. c. 39. *M. du S.*

Ibid. Ἔχε] Ita *Homerus* fere perpetuo; ſed poetice. At cum & Iones quoque augmenta ſaepe negligant, nihil quidem muto, licet ſuſpicer εἶχε forſan ſcribendum. *Herod* IV. 269. C. τὸν ἥλιον ἔχον ἐς τὰ δεξιά. At quia εἶχε ex bonis libris eſt, nec *Herodotus* reſpuit, ſi fides editionibus, ut VII. pag. altera ab initio. D. & p.

omnes arca navigant ; quamdiu aqua obtinuit. Haec de Deucalione narrant Graeci.

13. Hinc vero narratio exſtat Hierapolitanorum admiratione ſane digna : in ipſorum regione hiatum factum eſſe magnum, qui aquam omnem receperit. Deucalionem vero, cum haec facta eſſent, altaria conſtituiſſe, & ſacram Junoni aedem ad hiatum collocaſſe. Equidem hiatum vidi : & eſt ſub templo ſane parvus. An vero ex majore olim tantillus jam factus ſit, non novi : quem quidem ego vidi, ille parvus eſt. Signum hujus narrationis *eſt, quod* hoc faciunt. Bis unoquoque anno de mari aqua in templum venit. Ferunt eam non ſacerdotes ſolum ; ſed Syria omnis & Arabia, & trans-Euphrataei multi homines ad mare accedunt, & aquam ferunt omnes, quam primum in templo effundunt : deinde vero in hiatum ea deſcendit, capitque ille hiatus, parvus licet, aquae vim maximam. Haec dum faciunt, a Deucalione hanc in eo templo legem latam eſſe dicunt, ut illud eſſet calamitatis pariter ac beneficii monimentum. Antiqua ergo de templo iſta illis narratio eſt.

14. Alii vero a Babylonia Semiramide, cujus multa per Aſiam opera exſtant, ab

σαν, ἔστε τὸ ὕδωρ ἐπεκράτεε. τὰ μὲν Δευκαλίωνος πέρι Ἕλληνες ἱστορέουσι.

[i] Τὰ δὲ ἀπὸ τούτου, λέγεται λόγος ὑπὸ τῶν ἐν τῇ ἱρῇ πόλει μεγάλως ἄξιος θωυμάσαι, ὅτι ἐν τῇ σφετέρῃ χώρῃ, χάσμα μέγα ἐγένετο, καὶ τὸ σύμπαν ὕδωρ κατεδέξατο. Δευκαλίων δὲ, ἐπεὶ τάδε ἐγένετο, βωμούς τε ἔθετο, καὶ νηὸν ἐπὶ τῷ χάσματι Ἥρης ἅγιον ἐστήσατο. ἐγὼ δὲ καὶ τὸ χάσμα εἶδον, καὶ ἔστι ὑπὸ τῷ νηῷ κάρτα μικρόν. εἰ μὲν ὦν πάλαι καὶ μέγα ἐὸν, νῦν τοιόνδε ἐγένετο, οὐκ οἶδα, τὸ δὲ ἐγὼ εἶδον, μικρόν ἐστι. σῆμα δὲ τῆς ἱστορίης τόδε πρήσσουσι· δὶς ἑκάστου ἔτεος ἐκ θαλάσσης ὕδωρ ἐς τὸν νηὸν ἀπικνέεται. [k] Φέρουσι δὲ οὐκ ἱρέες μοῦνον, ἀλλὰ πᾶσα Συρίη, καὶ Ἀραβίη, καὶ πέρηθεν τοῦ Εὐφρήτεω, πολλοὶ ἄνθρωποι ἐς θάλασσαν ἔρχονται, καὶ πάντες ὕδωρ [l] φέρουσι· τὸ πρῶτα μὲν ἐν τῷ νηῷ ἐκχέουσι, μετὰ δὲ ἐς τὸ χάσμα κατέρχεται, καὶ δέκεται τὸ χάσμα, μικρὸν ἐὸν, ὕδατος χρῆμα πολλόν. τὰ δὲ ποιέοντες, Δευκαλίωνα ἐν τῷ ἱρῷ τόνδε νόμον θέσθαι λέγουσι, συμφορῆς τε καὶ εὐεργεσίης μνῆμα ἔμμεναι. ὁ μὲν ὦν ἀρχαῖος [m] αὐτοῖσι λόγος ἀμφὶ τοῦ ἱροῦ, τοιός δέ ἐστι.

Ἄλλοι δὲ Σεμίραμιν τὴν Βαβυλωνίην, τῆς δὴ πολλὰ ἔργα ἐν τῇ Ἀσίῃ ἐστί. ταύτην

καὶ

i Τὰ] Τὸ W. & *Fl.* *k* Φέρουσι] Sic *Fl.* & M. cum cett. Φορέουσι vult *Solan.* *l* Φέρουσι] Sic rurſus omnes. *m* Αὐτοῖσι] Ex W. Αὐτοῖς Edd.

p. 437. iterum εἴχετο. &c. neque illud improbum. At conf. c. 17. f. ubi iterum ἔχετο, item ἄρξατο, & c. 24. ubi & ἔχε vulgo: in W. & *Fl.* tamen rurſus εἶχεν. At c. 17. rurſus ἔχε, & ſic ter, quater, deinde. Quis igitur haec incerta certa reddet ? Plura de augmento neglecto ad c. 17. adjiciemus. *J.F.R.*

82. Χάσμα μέγα ἐγένετο] Similis narratio de tali voragine in templo Jovis Olympii Athenis, ut vulgo credebatur, a Deucalione extructo, in quam omnem diluvii aquam defluxiſſe narrabant, & in quam quotannis placentam e melle & farina projectam fuiſſe, eſt apud *Pauſaniam* in Atticis, & ex illo Octavius Falconerius, vir, natalibus, doctrina & dignitate conſpicuus, mihique cum in vivis eſſet, peramicus, in nummi Apamenſis explicatione, ubi plura de hoc diluvio habet, idque Noachicum fuiſſe oſtendit, cui adſtipulor, etſi de explicatione illius nummi aliter ſentiam, de quo alias plura. *J.G.G.*

Χάσμα] Adde *Xiph.* 252. C. *M.du S.*

91. Φορέουσι] Hic & permultis in locis hoc in opuſculo prave antea legebatur φέρουσι. Vid. c. 15. 16. & 31. *M.du S.*

Φέρουσι] Reciperem φορέουσι, niſi nimis frequens eſſet φέρουσι, tum hac diſſertatione, tum ap. alios, ut indicatum ad c. 10. *J.F.R.*

2. Αὐτοῖσι] Sic W. recte. In impreſſis αὐτοῖς. *M.du S.*

καὶ τόδε τὸ ἕδος [a] εἴσαται νομίζουσι, οὐκ Ἥρῃ δὲ εἴσαται, ἀλλὰ μητρὶ ἑωυτῆς, τῆς Δερκετῶ οὔνομα. Δερκετοῦς δὲ εἶδος ἐν Φοινίκῃ [b] ἐθηησάμην, θέημα ξένον· ἡμισέη μὲν γυνή· τὸ δὲ ὁκόσον ἐκ μηρῶν ἐς ἄκρους πόδας, ἰχθύος οὐρὴ ἀποτείνεται. ἡ δὲ ἐν τῇ ἱρῇ πόλει πᾶσα γυνή ἐστι. πίστιες δὲ τοῦ λόγου αὐτοῖσι [c] οὐ κάρτα ἐμφανέες. ἰχθύας χρῆμα ἱρὸν νομίζουσι, καὶ οὔκοτε ἰχθύων ψαύουσι, καὶ ὄρνιθας τοὺς μὲν ἄλλους σιτέονται, περιστερὴν δὲ μούνην οὐ σιτέονται, ἀλλὰ σφίσι ἥδε ἱρή. τὰ δὲ γιγνόμενα δοκέει αὐτοῖς ποιέεσθαι Δερκετοῦς καὶ Σεμιράμιος εἵνεκα· τὸ μὲν, ὅτι Δερκετὼ μορφὴν ἰχθύος ἔχει· τὸ δὲ, ὅτι τὸ Σεμιράμιος τέλος ἐς περιστερὴν ἀπίκετο· ἀλλ' ἐγὼ τὸν μὲν νηὸν, ὅτι Σεμιράμιος ἔργον ἐστὶ, τάχα κου [d] δέξομαι· Δερκετοῦς δὲ τὸ ἱρὸν ἔμμεναι, οὐδαμᾶ πείθομαι, ἐπεὶ καὶ παρ' [e] Αἰγυπτίοισιν

hac ergo Semiramide hanc quoque ſedem conſtitutam eſſe arbitrantur: nec vero Junoni conſtituiſſe, ſed ſuae matri, cujus nomen Derceto. Dercetus porro ſpeciem vidi in Phoenice, mirum ſpectaculum. Dimidia eſt mulier: quod eſt autem a feminibus inde ad extremos pedes, piſcis cauda extenditur. Sed Hierapolitana illa tota eſt mulier. Argumenta illis hujus relationis non valde aperta. Piſces rem ſacram arbitrantur, & nunquam piſces attingunt. Aves reliquas in cibo habent, columba ſola non veſcuntur, ſed eſt ea illis ſacra. Quae hic fiunt, videntur ab iis fieri Dercetus & Semiramidis cauſſa: alterum, quod piſcis formam habet Derceto; alterum quod Semiramidis finis in columbam exiit. At ego aedem quidem illam Semiramidis opus eſſe, forte receperim, Dercetus autem eſſe delubrum, nequaquam vero mihi fit ſimile, quandoquidem etiam apud Aegyptios ſunt, qui

a Εἴσαται] Ἴσαται *Fl.* hic & ſtatim iterum, invitis cett. & M. b Ἐθηησάμην] Ἐθεησάμην W. & *Fl.* c Οὐ] Deeſt in *Fl.* d Δέξομαι] Sic W. & *Fl.* Δέχομαι cett. Δέκομαι *P.* e Αἰγυπτίοισιν] Ex emend. *Solan.* Αἰγυπτίων Edd. priores.

7. Τῆς Δερκετῶ] Leg. *Scal.* ad *Varr.* locum cit. *J.B.*

8. Δερκετῶ] Vid. *Spanh.* 253. qui ſimilem ex nummis formam exhibet. *M. du S.*

Ibid. Δερκετοῦς δὲ εἶδος &c.] Vid. Cl. *P. Weſſeling.* ad *Diod. Sic.* II. c. 4. N. 33. *J.F.R.*

9. Ξένον] Malim ξεῖνον. Vid. c. 8. & 12. ubi recte. Item c. 27. ξείνη γυνή. *J.F.R.*

Ibid. Ἡμισέα μὲν γυνη] Haec culta fuit in urbe Phoenices Joppe, alia ab Dea Syria, quae numen fuit Hierapolitanorum, mulieris formam prae ſe ferens, nihil piſcis habens. Vide magnum *Salmaſium,* in *Plinianis* exercitationibus. *J.G.G.*

Ἡμισέη] *Salm.* Plin. exerc. 405. a. A. Joppe. vid. *Ovid.* Met. IV. 44. De Atergati vid. *Strab.* XVI. *M. du S.*

13. Ἰχθύας χρῆμα ἱρὸν νομίζουσι] Et hac de cauſa piſcator *Heliodorus* cum fruſtra multoties rete jeciſſet, huic Deae ſuſpendit lib. 6. *Anth.*

Δαίμονι τῇ Συρίῃ μάτην τρίβεν Ἡλιόδωρος
Δίκτυον, ἐν νηοῦ τοῦ δ' ἔθετο προθύροις.

J.B.

Ἰχθύας] Vid. *Xen. Steph.* 150. 36. & *Ælian.* de anim. XII. 2. & 30. *Porphyr.* de abſtin. IV. 15. ubi inſigne in eam rem Menandri fragmentum adducit, quod hic legere operae pretium eſt:

Παράδειγμα τοὺς Σύρους λάβε.
Ὅταν φάγωσιν ἰχθὺν ἐκεῖνοι διά τινα
Αὐτῶν ἀκρασίαν, τοὺς πόδας καὶ γαστέρα
Οἰδοῦσιν· ἔπειτα σακκίον ἔλαβον εἰς θ' ὁδὸν
Ἐκάθισαν αὐτοὶ ἐπὶ κόπρου, καὶ τὴν θεὸν
Ἐξιλάσαντο τῷ ταπεινῶσαι σφόδρα.

Add. *Plut.* de ſuperſt. T. II. p. 170. Τὴν δὲ Συρίαν θεὸν οἱ δεισιδαίμονες νομίζουσιν, ἂν μαινίδα τις ἢ ἀφύας φάγῃ, τὰ ἀντικνήμια διεσθίειν, ἕλκεσι τὸ σῶμα πιμπλᾶναι, συντήκειν τὸ ἧπαρ. *M. du S.*

Ἰχθύας χρῆμα ἱρὸν νομίζουσι, καὶ οὔκοτε ἰχθύων ψαύουσι] *Artemid.* On. I. 9. ἰχθύας πάντες ἐσθίουσι πλὴν Σύρων τινῶν τῶν τὴν Ἀστάρτην σεβομένων. Quod mox de Ægyptiis dicit, apud eos eſſe nonnullos, οἳ ἰχθύας οὐ σιτέονται, id *Herodotus* de ſacerdotibus Æægyptiis tradidit L. II. c. 37. ἰχθύων δὲ οὔ σφι ἔξεστι πάσασθαι. *Plutarch.* Sympoſ. quaeſt. L. VIII. Quaeſt. 8. de iisdem loquens ἰχθύων δὲ, inquit, καὶ τοὺς ἱερεῖς ἴσμεν ἔτι νῦν ἀπεχομένους. Addit hic Lucianus, ſacerdotes illos hoc non facere in gratiam Dercetus. καὶ τάδε οὐ Δεκρετοῖ χαρίζονται. Cauſam vero, ob quam a piſcibus abſtineant illi ſacerdotes, docet *Plutarch.* loco dicto, eſſe, τὸ πρὸς τὴν θάλατταν ἔχθος, ὡς ἀσύμφυλον ὑμῖν καὶ ἀλλότριον, μᾶλλον δὲ ὅλως πολέμιον τῇ φύσει τοῦ ἀνθρώπου στοιχεῖον, &c. idem *de Iſid. & Oſir.* p. 363. Διὸ τήν τε θάλασσαν οἱ ἱερεῖς ἀφοσιοῦνται, καὶ τὸν ἅλα τυφῶνος ἀφρὸν καλοῦσι καὶ τῶν ἀπαγορευομένων ἔνεστιν αὐτοῖς ἐπὶ τραπέζης ἅλα μὴ προστίθεσθαι. καὶ κυβερνήτας οὐ προσαγορεύουσιν, ὅτι χρῶνται θαλάσσῃ

qui piſcibus in cibo non utantur, neque illud Dercerus gratia faciant.

[f] ἔνιοί εἰσι, οἳ ἰχθύας οὐ σιτέονται, καὶ τάδε οὐ Δερκετοῖ χαρίζονται.

15. Eſt vero alia etiam ſacra narratio, quam a ſapienti viro accepi, Deam illam Rheam eſſe, delubrum vero opus Attis. Attes porro genere Lydus fuit, primusque orgia Rheae docuit. Ac, quae Phryges & Lydi, & Samothraces peragunt, ea ab Atte didicerunt omnia. A quo enim tempore caſtravit illum Rhea, virilem victum deſiit, ſpecieque permutavit feminea, & veſtem induit muliebrem, & terras omnes pererrans, orgiaque peregit, & enarravit, quae paſſus eſſet, & Rheam cecinit. Inter haec pervenit etiam in Syriam. Cum autem Trans-Euphrataei neque ipſum reciperent, neque orgia, illo ipſo loco hoc ſibi delubrum fecit. Signis vero multis haec Dea ad Rheam accedit. Leones enim

Ἔστι δὲ καὶ ἄλλος λόγος ἱρὸς, τὸν ἐγὼ σοφοῦ ἀνδρὸς ἤκουσα· ὅτι ἡ μὲν θεὴ Ῥέη ἐστί· τὸ δὲ ἱρὸν Ἄττεω ποίημα. [g] Ἄττης τὸ [h] γένος Λυδὸς μὲν ἦν, πρῶτος δὲ τὰ ὄργια τὰ ἐς Ῥέην ἐδιδάξατο. καὶ τὰ Φρύγες, καὶ Λυδοὶ, καὶ Σαμόθρακες ἐπιτελέουσι, Ἄττεω πάντα ἔμαθον. ὡς γάρ μιν ἡ Ῥέη ἔτεμε, βίου μὲν ἀνδρηΐου ἀπεπαύσατο, μορφὴν δὲ θηλέην ἠμείψατο, καὶ ἐσθῆτα γυναικηΐην ἐνεδύσατο, καὶ ἐς πᾶσαν γῆν φοιτέων, ὄργιά τε ἐπετέλεε, καὶ τὰ ἔπαθε, ἀπηγέετο, καὶ Ῥέην ἤειδε. ἐν τοῖσι καὶ ἐς Συρίην ἀπίκετο. ὡς δὲ οἱ πέρην Εὐφρήτεω ἄνθρωποι οὔτε αὐτὸν, οὔτε ὄργια ἐδέκοντο, ἐν τῷ δὲ τῷ χώρῳ τὸ ἱρὸν ἐποιήσατο. σημήια δὲ ἡ θεὸς τὰ πολλὰ ἐς Ῥέην [i] ἀπικέεται. λέοντες γάρ μιν

f Ἔνιοί εἰσι, οἳ ἰχθύας] Ἐνίοισιν ἰχθύας *Fl.* & W. Ἐνίοισιν, οἳ ἰχθ. M. g Ἄττης] Edd. & M. Lege Ἄττις. h Γένος] Γένος μὲν W. i Ἀπικέεται] Ἐπικέεται M. *Fl.* & *V2*. Cett. quod edidimus.

λάττῃ, καὶ τὸν βίον ἀπὸ τῆς θαλάττης ἔχουσιν. οὐχ ἥκιστα δὲ ἐστὶ τὴν ἰχθῦν ἀπὸ ταύτης προβάλλονται τῆς αἰτίας, καὶ τὸ μισεῖν ἰχθῦς γράφουσιν. *L. Bos.* Adde Cl. *Weſſel.* ad *Diod. Sic.* L. II. c. 4. docentem, alios cauſſam ſuperſtitionis aliunde derivare, ut *Hygin.* II. Poët. Aſtr. 30. Cum Luciano vero conſentire *Menandr.* in Porphyr. IV. A. A. 15. Athen. VIII. 8. &c. *J.F.R.*

14. Οὔκοτε ἰχθύων ψαύουσι] Illuſtravit ex hoc etiam loco *Caſaubonus* in Athen. 8, 5. illos Timoclis in Hyperidem oratorem, eundemque piſcium ligurritorem verſiculos:

Τοὺς ἰχθυοπώλας οὗτος ἡμῖν πλουτιεῖ
Ὀψοφάγος γάρ· ὥστε τοὺς λάρους εἶναι Σύρους.

Ultimorum verborum hanc ſimpliciſſimam puto ſententiam, Lari, inſidiatrices piſcium aves, ſi cum Hyperide comparentur, Syri ſunt, adeo ille multo eos appetit avidius. Ita neque illa nimis monſtroſa hyperbole opus eſt, quaſi piſcibus ita exhauſturus ſit mare Hyperides, ut lari cogantur eſſe Syri, h. e. abſtinere a piſcibus: nec ut Laros dicamus hic intelligi luxurioſos alios. *J.M.G.*

20. Τὸ Σεμιράμιος τέλος ἐς περιστερὴν ἀπίκετο] De eadem Semiramide hoc narrat *Diod. Sic.* II. c. 20. Sed originem fabulae indicans his verbis: ταχέως ἠφάνισεν ἑαυτήν· ἔνιοι δὲ μυθολογοῦντες φασὶν αὐτὴν γενέσθαι περιστερὰν, καὶ πολλῶν ὀρνέων εἰς τὴν οἰκίαν καταπετασθέντων, μετ' ἐκείνων καταπετασθῆναι. Ubi adi Cl. *Weſſeling.* *J.F.R.*

22. Δέξομαι] Sic W. & *Fl.* recte. In *P.* δέκομαι, In reliquis δέχομαι. *M. du S.*

24. Παρ' Αἰγυπτίων] Forſan Αἰγυπτίοις. *F.G.*

Παρ' Αἰγυπτίοισιν ἔνιοι εἰσι οἳ] Prave antea in omnibus impreſſis legebatur hic παρ' Αἰγυπτίων &c. In M. & *Fl.* melius παρ' Αἰγυπτίων ἐνίοισιν ſine οἳ. Sed ſic ſatius viſum locum refingere; ex utrisque aliquid decerpendo; quo facto nitet jam ſententia. Abſurda enim & σολοικίζουσα ſcriptura impreſſorum, ſi a *Fl.* abeas: & ipſa *Fl.* non ſatis commoda. Quod facile ſentient, qui Graece ſciunt, & elegantiarum iſtarum non ſunt expertes. *M. du S.*

29. Ἄττης δὲ γένος Λυδὸς] Vulgatius Ἄττις dicitur Luciano quoque in aliis locis. *Heſychius* notat Ἄττις a Lacedaemoniis vocari Ἄττης, τὸν Ἄττην φασὶ Λάκωνες. *Pauſaniae* in Achaicis etiam Ἄττης dicitur. *J.G.G.*

Ἄττης] Vid. *Heſych.* quem hic emendandum cenſeo. *M. du S.*

41. Σημήια δὲ ἡ θεὸς τὰ πολλὰ ἐς Ῥέην ἀπικέεται] A Belgiciſmo non abludens locutio, *pervenit ad illam*, pro ſimilis eſt. Sed ut Latini *prope accedit*, pro fere ſimile eſt, ita & Graeci verbo ἥκω utuntur. *Liban.* Epiſt. XVI. ἐγγὺς ἥκει. *Ariſtid.* in Panath. (referente Fratre Conſultiſſ. *G. O. Reitzio*, in Belg. Graec. p. 482.) ἄνδρας κρατίστους ἐστὶ τῆς γιγνομένης ἀρετῆς ἐπὶ πλεῖστον ἥκοντας ἤνεγκεν. Cumque frequentiſſimum ſit ἀπιδεῖν ἐς τινὰ, & ἀπελθεῖν εἰς, ut etiam c. ſeq. ἐς Συρίην ἀπίκετο, non movi vulgatum ἀπικέεται, etſi hic forte ἐπικέεται melius. *J.F.R.*

μιν [a] φέρουσι, καὶ τύμπανον ἔχει, καὶ ἐπὶ τῇ κεφαλῇ πυργοφορέει, ὁκοίην Ῥέην Λυδοὶ ποιέουσι. ἔλεγε δὲ καὶ Γάλλων πέρι, οἳ εἰσὶ ἐν τῷ ἱρῷ, ὅτι Γάλλοι Ἥρῃ μὲν οὐδαμᾶ, Ῥέῃ δὲ τέμνονται, καὶ Ἄττεα μιμέονται. τὰ δέ μοι εὐπρεπέα μὲν δοκέει ἔμμεναι, ἀληθέα δὲ οὔ. ἐπεὶ καὶ τῆς τομῆς ἄλλην αἰτίην ἤκουσα πολλὸν πιστοτέρην.

Ἀνδάνει δέ μοι τὰ λέγουσι τοῦ ἱροῦ πέρι, τοῖσι Ἕλλησι τὰ πολλὰ ὁμολογέοντες, τὴν μὲν θεὸν Ἥρην δοκέοντες, τὸ δ᾽ ἔργον Διονύσου τοῦ Σεμέλης ποίημα. καὶ γὰρ δὴ Διόνυσος ἐς Συρίην ἀπίκετο, κείνην ὁδὸν τὴν ἦλθε [b] ἐπ᾽ Αἰθιοπίην. καὶ ἔστι πολλὰ ἐν τῷ ἱρῷ Διονύσου ποιητέω σήματα· ἐν τοῖσι καὶ ἐσθῆτες βάρβαροι, καὶ λίθοι Ἰνδοὶ, καὶ ἐλεφάντων

illam vehunt, & tympanum habet, & turrim gerit in capite, qualem Rheam Lydi faciunt. Dicebat idem de Gallis, qui in templo ſunt, Gallos Junoni nusquam, ſed Rheae caſtrari, & imitari Atten. Haec ſpecioſa quidem mihi videntur eſſe, vera non item: quandoquidem etiam caſtrationis illius cauſſam aliam audivi, multum fide digniorem.

16. Placent vero mihi, quae de templo dicunt ii, qui Graecis majorem partem conſentiunt, qui *nempe* Deam Junonem putant eſſe, opus vero a Baccho Semeles Filio factum. Nempe Bacchus in Syriam venit ea via, qua rediit ab Aethiopia. Ac ſunt multa in templo Bacchi auctoris indicia: in his & veſtes Barbarae, & gemmae Indicae, & Elephantorum cornua, quae ex

a Φέρουσι] Sic Edd. & M. Forſan φορέουσι. b Ἐπ᾽] Recte L. *Fl. J. P.* &c. Ἀπ᾽ male *Ald.* & *H2.*

43. Φορέουσι] Hic iterum peccant omnes impreſſi, & ipſe M. φέρουσι legentes. *M. du S.*

Φέρουσι] Conf. ſupra ad c. 13. *J. F. R.*

47. Ἄττεα] Pro Ἄττην. Conf. ſupra c. 12. Σκύθεα pro Σκύθην, ibique notata. *J. F. R.*

53. Ἥρην] Marmor Oxonienſe primum *Veneris Stratonices* meminit, vid. etiam not. p. 23. & *Plut.* Craſſ. 1011, c. ἣν οἱ μὲν Ἀφροδίτην, οἱ δὲ Ἥραν, οἱ δὲ τὴν ἀρχὴν καὶ σπέρματα &c. Vid. etiam *Tacit.* III. 63. *M. du S.*

55. Κείνην] Pro ἐκείνην, recte, ut rurſus infra §. 60. Ita κείνους *Herodot.* VI. 385. B. Κείνων IX. p. 584. E. ac non ſemel alibi. Cur igitur ſupra ter quater ap. Noſtrum ἐκεῖνος reliquimus? quia & hoc frequentatur *Herodoto*; nam ἐκείνου L. 2. ſub init. ἐκεῖνοι, etiam praecedente vocali, 2. 102. C. ἐκεῖνον IV. 256. C. ἐκεῖνοι rurſus IX. p. 588. *J. F. R.*

56. Ἐπ᾽ Αἰθιοπίην] *Ald. Baſ. Hag.* ἀπ᾽ Αἰθιοπίην, quo loco uti poſſint forte recentiores Graeci ad ſuam circa praepoſitiones μιξοβαρβαρίαν defendendam, ut uſus eſt illo ἀπὸ τοῦ Ταϋγετου *Dial. Deor.* XIV, 2. p. 236, 1. non Scholiaſtes modo, ſed etiam *Alex. Helladius*, tum in ſua Grammatica p. 438. tum *Stat.* praef. Eccl. Gr. p. 95. quibus quantum tribuendum ſit, hic non diſputo: ſed, ſi quid in iſta lectione veteri peccatum ſit, non in praepoſitione peccatum, ſed in caſu arbitror, legendumque ἀπ᾽ Αἰθιοπίης· nam in reditu ſuo hic fuiſſe Bacchum, ea probant, quae ſequuntur, illud praeſertim, τα Διόνυσος ἐξ Αἰθιόπων ἤνεικε. *J. M. G.*

58. Καὶ ἐλεφάντων κέραα] *Et elephantum cornua.* Vulgo *elephantum dentes* dicuntur, nimirum ebur. Id vero cornu eſſe non dentem, contendit *Pauſanias* in Eliacorum primo, & *Aelian.* IV. Hiſt. anim. 31. & XIV, 5. ſic & in ſacris litteris *Apoc.* XVIII, 12. cornu tribuitur elephanti, & *Martialis* lib. 1. ep. 19. de elephante taurum interficiente·

Qui modo per totam, flammis ſtimulatus, arenam
Suſtulerat raptas taurus in aſtra pilas:
Occubuit tandem cornu potiore petitus,
Dum facilem tolli ſic elephanta putat.

Sic iſtud epigramma legendum [illegible] vulgo ſine ſenſu legitur, *cornuto ardore petitus* [illegible], hinc facile videre licet ſcribendum eſſe *cornu potiore*, hoc eſt fortiore [illegible] meliore cornu [illegible] elephantis, quam eſt cornu bovis. *J. G. G*

59. Κέραα] Elephantorum dentes prominentes Graecis vocari cornua, vid. ap. *Diod. Sic.* aliquoties. Et Romani eas belluas primum videntes *Boves Lucas* vocaſſe, in vulgus notum [illegible] *J. F. R.*

Ibid. Ἤνεικε] Recte, pro ἤνεγκε, ab antiq. ἐνείκω pro φέρω. Sic [illegible] *Herod.* VI. 391 [illegible] VI 390. A. Alia dabit Cl. *Maitt.* de Dial. p. 124 [illegible] tamen male editum ea eſſe [illegible], neſcio [illegible] operarum negligentia. Certe ἐνέγκω [illegible] voluiſſe, ex illico adjecto Scholio patet, ubi *Corinth.* ait: τοῦ ἐνέγκω ἀφαιρεῖται τὸ γ, καὶ — [illegible] ἐνείκω. &c. *J. F. R*

60. Φαλλοί] Tangit haec verba Schol. *Ariſtoph.* vid infra c. 22. De horum origine vide *Clem. Alex.* 15. B. *M. du S.*

66. Φαλλοὺς &c.] Scholiaſt. *Ariſtoph.* ad Nub. vſ. 71. ubi habemus αἶγας ἐκ τοῦ Φελλέως, ait. Τόπος οὗτος καλούμενος ἐν Ἀττικῇ. Οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ περὶ τὸν Διόνυσον ἐστί τις ἑορτὴ τοῖς Ἀθηναίοις Φελλὸς καλουμένη, ἥτις τῶν Διονυσίων ἄρχεται. Λουκιανὸς δὲ ἐν τῷ περὶ τῆς Συρίης Θεοῦ·

Φαλ-

ex Aethiopibus Bacchus attulit ; & ſtant phalli in veſtibulo duo maximi, in quibus talis eſt inſcriptio,

HOSCE PHALLOS BACCHUS JUNONI NOVERCAE POSUI.

Mihi quidem etiam haec ſatis ſunt. Dicam vero etiam aliud, quod eſt in templo Bacchi ſacrum. Phallos Graeci Baccho erigunt, in quibus etiam tale quid uſurpant: virunculos parvos e ligno factos, pudenda magna habentes ; vocantur autem haec neuroſpaſta (*q. d. nervis tracta*). Eſt hoc etiam in delubro. In dextra templi poſitus eſt vir parvus, cum magno veretro.

[c] κέραα, τὰ Διόνυσος ἐξ Αἰθιόπων ἤνεικε, κὴ φαλλοὶ δὲ ἑςᾶσι ἐν τοῖσι [d] προπυλαίοισι δύο κάρτα μεγάλοι. ἐπὶ τ̃ ἐπίγραμμα τοιόνδε ἐπιγέγραπται,

ΤΟΥΣΔΕ ΦΑΛΛΟΥΣ ΔΙΟΝΥΣΟΣ ΗΡΗι ΜΗΤΡΥΙΗι ΑΝΕΘΗΚΑ.

[e] Ἐμοὶ μὲν ὦν κὴ τάδε ἀρκέει. ἐρέω δὲ κὴ ἄλλο, τί ἐςὶ ἐν τῷ νηῷ Διονύσȣ ὄργιον. Φαλλȣ̀ς Ἕλληνες Διονύσῳ [f] ἐγείρȣσι· ἐπὶ τ̃ κὴ τοιόν δέ τι [g] φέρȣσι, ἄνδρας μικρȣ̀ς ἐκ ξύλȣ [h] πεποιημένȣς, μεγάλα αἰδοῖα ἔχοντας. [i] καλέονται δὲ τάδε [k] νευρόσπαςα. ἔςι δὲ κὴ τόδε ἐν τῷ ἱρῷ, ἐν δεξιᾷ τȣ̃ νηȣ̃· κάθηται [l] σμικρὸς ἀνὴρ χάλκεος, ἔχων αἰδοῖον μέγα.

To-

c Κέραα] Ita *Fl. H. P. S.* &c. Κέρεα *J.* *d* Προπυλαιοισι] Προπυλέοισι W. *e* Ἐμοὶ μὲν ὦν] Τὸ ἐμοὶ μὲν νῦν *Fl.* & W. *f* Ἐγείρουσι] Ἐγείρουσιν *Schol.* Ariſtoph. Vid. nott. *g* Φέρουσι] Sic rurſus M. cum Edd. φορέουσι *Sol.* *h* Πεποιημένους] Bene M. *Fl. Ald.* P. &c. Πεποιημέους male *J.* & *V2.* *i* Καλέονται] Καλέεται Schol. *Ariſtoph.* *k* Νευρόσπαςα] Νευρόπαςα *Fl.* At vulgato adſentitur M. *l* Σμικρὸς] Μικρὸς W.

66. Τῷ Διονύσῳ] Τῷ Διονύσῳ ἑορτὴν ἄγοντες οἱ Ἕλληνες, φαλλοῖς ἐτίμων αὐτόν. Φαλλὸς δέ ἐςιν ἐκ δέρματος ἐρυθροῦ σχῆμα αἰδοίȣ ἀνδρός. κὴ τοῦτο περιετίθȣν ἑαυτοῖς, κὴ ἐν τοῖς τραχήλοις, κὴ ἐν τοῖς μέσοις μηροῖς, κὴ ἐξωρχοῦντο τιμῶντες ἐπὶ τούτȣ τ̃ Διόνυσον. την δὲ τιμὴν ταύτην ἦγον τῷ Διονύσῳ διὰ τοιαύτην αἰτίαν. ἐκ Σεμέλης τ̃ Κάδμου θυγατρὸς γεννᾶται ὁ Διόνυσος. αὐτὴ δὲ κεραυνωθεῖσα ἐζητεῖτο ὑπὸ τȣ̃ Διονύσȣ. περιπλανωμένῳ δὲ τούτῳ κὶ ζητοῦντι Πολύυμνος παῖς [illegible] περιέτυχε τῷ Διονύσῳ, κὴ ὑπέσχετο δεῖξειν αὐτῷ την μητέρα εἰ παιδεραςήση αὐτόν. ὁ δὲ Διόνυσος ὑπέσχετο τοῦτο. λέγει αὐτῷ ὁ Πολύϋμνος, ὅτι ἐν Λέρνῃ ἐςὶν ἡ Σεμέλη· εἶτα εἰσῆλθεν ὁ Διόνυσος ἐν τῇ θαλάσσῃ, ἵνα περάσῃ * ἐν τῇ Λέρνῃ. συνηκολούθησεν αὐτῷ κὴ ὁ Πολύϋμνος, κὴ τέθνηκε. λυπηθεὶς δὲ ὁ Διόνυσος, ὅτε ὁ ἐραςὴς αὐτοῦ ἔθνησκε, αἰδοῖον ξύλινον ἐκ συκίνȣ ξύλου † πελεκήσας, κατεῖχεν ἀεὶ πρὸς μνήμην τȣ̃ Πολϋύμνου. διὰ ταύτην την αἰτίαν τοῖς φαλλοῖς τιμῶσιν τ̃ Διόνυσον. Φαλλοὶ δέ εἰσιν ȣ̓́τοι πάντες. ἰθύφαλλοι δὲ εἰς τοὺς μηροὺς ἐπ' εὐθεῖαν ἀποδεσμούμενοι. *V.*

* Ἐν τῇ Λέρνῃ] Corrupte. Sic tamen etiam C. *M. du S.*

† Πελεκήσας] Πελεκίσας C.

Φαλλούς, φησιν, Ἕλληνες Διονύσῳ ἐγείρȣσιν. ἐπὶ &c. ut hic. dein vero pro καλέονται δὲ τάδε, habet καλέεται, [illegible]. Cumque in φέρȣσι conſentiat, id in φορέουσι contra omnem auctoritatem convertere non ſuſtinui, quamquam & in *Herodoto* promiſcue legas, etſi φορεῖν proprie eidem ſit portare, φέρειν *ſufferre, pati*, & ſuſpicio quae tam reſidet, ubi contra confuſum adparet, a Librariis neglectum. *J. F. R.*

68. Φορέουσι] Locum citat Schol. *Ariſtoph.* p. 127. B. cum eodem in hac voce, quo omnes hic impreſſi laborabant, mendo. *M. du S.*

Ibid. Ἄνδρας μικροὺς] Phalli ſive Priapi pingebantur nanorum ſpecie, ut monui ad *Petron.* ſequitur mox, μεγάλα αἰδοῖα ἔχοντας, & paulo poſt ἔχων αἰδοῖον μέγα. Sic apud *Heſych.* νάνος ἐπὶ τ̃ μικρῶν, ὡς νάνον κὶ αἰδοῖον ἔχοντα μεγα, οἱ γοῦν νάνοι μεγάλα ἔχουσιν αἰδοῖα. Talis erat pictura Dei hortorum cujus meminit Tzetzes ad *Lycophronem* vocans eum δυσειδῆ κὴ βαθυαίδιον, lege βατυκιδοιον. *J. B.*

Ἄνδρας μικροὺς] Diſertius longe *Herodotus* 2, 48. de Aegyptiis, ἀντὶ φαλλῶν ἄλλα σφί ἐςι ἐξευρημένα, ὅσον τε πηχυαῖα ἀγάλματα νευρόσπαςα, τα περιφορέουσι κατὰ κώμας γυναῖκες, νεῦον τὸ αἰδοῖον ȣ̓ πολλῷ τέῳ ἔλασσον ἐὸν τȣ̃ ἄλλου σώματος. προηγέεται δὲ αὐλός. αἱ δὲ ἕπονται ἀείδουσαι τ̃ Διόνυσον. διότι δὲ μέζον ἔχει τὸ αἰδοῖον, κὴ κινέει μοῦνον τȣ̃ σώματος κ. τ. λ. haec ultima verba, ut & illa, νεῦον τὸ αἰδοῖον, ſatis indicant, cur νευρόσπαςα fuerint, & dicta fuerint iſta ſimulacra : ſolum illud membrum, quo cenſebatur, nervis moveri nimirum poterat. *J. M. G.*

70. Νευρόσπαςα] Priapos. Conf. *Diod. Sic.* I. c. 88. pr. *J. F. R.*

72. Σμικρὸς] Ut in aliis Dialogis μικρὸς & σμικρὸς promiſcue ſcribitur, ita hic σμικρὸς Ionice omnino requiritur. Nam ſic *Hippocr.* & *Herodot.* adeo frequenter, ut exempla addere pudeat, ac ſi bis vel ter aliter legas, id euphoniae cauſſa forſan factum ſuſpicere, ubi aliud σμ & σφ. praecedit. *J. F. R.*

77. Τῶ

Τοσάδε [a] μὴν ἀμφὶ τῶν οἰκιστέων τοῦ ἱροῦ μυθολογέουσι. ἤδη δὲ ἐρέω καὶ τοῦ νηοῦ πέρι, θέσιός τε ὅκως ἐγένετο, καὶ ὅστις μιν ἐποιήσατο. λέγουσι τὸν νηὸν τὸν [b] νῦν ἐόντα [c] μὴ ἔμμεναι τὸν τὴν ἀρχὴν γεγενημένον, ἀλλ' ἐκεῖνον μὲν κατενεχθῆναι χρόνῳ ὕστερον· τὸν δὲ νῦν ἐόντα Στρατονίκης ἔμμεναι ποίημα, γυναικὸς τοῦ Ἀσσυρίων [d] βασιλῆος. δοκέει δέ μοι ἡ Στρατονίκη ἐκείνη ἔμμεναι, τῆς ὁ πρόγονος [e] ἠράσατο, τὸν ἤλεγξε τοῦ ἰητροῦ ἐπινοίη. ὡς γάρ μιν ἡ συμφορὴ κατέλαβε, ἀμηχανέων τοῦ κακοῦ, [f] αἰσχρῷ δοκέοντι, κατ' ἡσυχίην ἐνόσεε. ἔκειτο δὲ ἀλγέων οὐδέν· καί οἱ ἥ τε χροιὴ πάμπαν ἐτρέπετο, καὶ τὸ σῶμα δι' ἡμέρης ἐμαραίνετο. ὁ δὲ ἰητρὸς, ὡς εἶδέ μιν ἐς οὐδὲν ἐμφανὲς [g] ἀῤῥωστέοντα, ἔγνω τὴν νοῦσον ἔρωτα ἔμμεναι. ἔρωτος δὲ ἀφανέος πολλὰ σημήϊα, ὀφθαλμοί τε ἀσθενέες, καὶ φωνὴ, καὶ χροιὴ, καὶ δάκρυα. μαθὼν δὲ, ταῦτα ἐποίεε, χειρὶ μὲν τῇ δεξιῇ ἔχε τοῦ νεηνίσκου τὴν καρδίην. ἐκάλεε δὲ τοὺς ἀνὰ τὴν οἰκίην πάντας· ὁ δὲ τῶν μὲν ἄλλων ἐσιόντων πάντων, ἐν ἠρεμίῃ μεγάλῃ ἦν. ὡς δὲ ἡ μητρυιὴ ἀπίκετο, τήν τε χροιὴν ἠλλάξατο, καὶ ἱδρώειν [h] ἄρξατο, καὶ τρόμῳ [i] ἔχετο, καὶ ἡ καρδίη ἀνεπάλλετο. τὰ δὲ γιγνόμενα,

17. Iſta de conditoribus ſacri narrant. Jam vero de ipſa aede dicam, & illius poſitione, quomodo ſit facta, & quis eam aedificaverit. Ajunt, aedem quae *nunc* ſit, non eſſe illam ab initio ſtatim ſtructam, ſed iſtam temporis injuria collapſam: quae vero nunc ſit, eam Stratonices opus eſſe, quae uxor Aſſyriorum regis fuerit. Videtur autem mihi illa fuiſſe Stratonice, quam privignus ſuus amavit, quem medici deprehendit ingenium. Cum enim ille ipſum morbus invaſiſſet, conſilii expers in malo, quod turpe videretur, aegrotabat ſilentio. Jacebat autem ſine dolore, ſic tamen ut colorem plane mutaret, & corpus in dies magis illi marceſceret. At medicus, cum videret, illum manifeſto nullo morbo laborare, amorem eſſe ipſius morbum, cognovit. Occultati enim amoris ſigna multa, oculi languidi, & vox, & color, & lacrimae. Hoc cognito, ita ſe inſtituit. Dextra manu cordi adoleſcentis impoſita, domeſticos vocabat omnes.' Ille aliis omnibus intrantibus tranquillus admodum erat: adveniente autem noverca, & colorem mutabat, & incipiebat ſudare, & tremore corripiebatur, & cor ei palpitabat. Iſta cum fierent,

a Μὴν] Recepi ex *Pell.* pro μιν, quod erat in Edd. b Νῦν] Reſtitui ex L. & W. Πρὶν Edd c Μὴ] Hoc & quinque ſeq. omiſſa in W. ſed lacuna conſpicitur. d Βασιλῆος] Bene pleraeque. Βασιλῆος W. Βασιλέως *Fl.* e Ἠρήσατο] Ἠράσατο *Fl.* Nil mut. M. f Αἰσχρῷ] Αἰσχρὸν *Fl.* g Ἀῤῥωστέοντα] Sic M. cum Edd. plurimis Ἀῤῥοστέοντα *Fl.* male. h Ἄρξατο] Nihil mutant Edd. nec M. i Ἔχετο] Εἴχετο *Fl.* ἴσχετο M. Forſan ἔσχετο, ut mox.

77. Τὸν πρὶν ἐόντα] Legendum videtur τὸν νῦν ἐόντα. F. G. Optime. Et quia Codd. addicunt, ſine mora recepi. *J.F.R.*

Ibid. Νῦν] Omnes impreſſi πρὶν, corrupte, lege νῦν. Quod jam & in W. & L. reperiri comperio. *M. du S.*

81. Βασιλῆος] Seleuci Nicatoris Regis Syriae poſt Alexandrum primi. Vid. *Æliani* locum ad initium hujus libri a me laudatum. *M. du S.*

Βασιλῆος] Non audienda Exemplaria, quae aliter legunt, βασιλῆος enim Herodoteum & Hippocraticum eſt. Vide ſaltem *Herod.* IX. p. 585. bis. Et VI. pr. ter. Βασιλῆα V. 330. C. & 389. B. bis. Βασιλῆες V. 331. C. & IV. 256. D. Contra vero, quod mirere, dativ. βασιλεῖ ſemper penultima brevi. Vid. V. 330. C. VI. ſub init. & p. 384. D. ac 390. E. *J.F.R.*

82. Στρατονίκη ἐκείνη] Seleuci uxor noverca Antiochi: Medicus autem Eraſiſtratus, ſi recte narrat *Plutarchus* in Demetr. p. 1660 ſeq. *H. Steph.* *J.M.G.*

83. Ἰητροῦ] Eraſiſtrati. Vid. *Plut.* Demetr. 1660 *M du S*

92. Μαθὼν δὲ] Legebatur ante, μαθὼν δὲ ταῦτα, ἐποίεε. Ego diſtinctionem mutavi. *J.F.R.*

93. Ἔχε] Quia ſic ſupra bis ter, jam eo minus εἶχε reſcriberem. Vid. ad c. 12. *J F.R.*

98. Ἄρξατο] Quia ἠλλάξατο ſuum habet augment. etiam ἤρ[illegible] dicas ſcribendum; at quando illico quoque ſe[illegible] dubium an εἴχετο, & ἄρχετο iterum c. 21. ſcribitur, ubi plura ſimilia commonſtramus. ac tam crebro in hac Diſſert. augmenta adduntur, omit-

rent, manifeſto morbum medico prodidere. Atque ita illum ſanavit.

18. Vocato patre adoleſcentis vehementer anxio, *Iſte morbus*, inquit, *non morbus eſt, ſed injuria. Nihil enim ipſi dolet; ſed amor illum tenet atque amentia. Concupiſcit enim quae nunquam conſequetur: meam quippe uxorem amat, quam ego neutiquam dimittam.* Haec ille aſtu quodam commentus eſt. At pater ſtatim ſupplicare, *Per*, inquit, *tuam ſapientiam & medicinae peritiam, noli pati perire mihi filium: nec enim volens hoc tenetur malo, ſed involuntarius ei morbus eſt: ipſi ergo tua zelotypia luctum excitare regni univerſo; neque medicus cum ſis, mortis hujus infamiam conciliare medicinae.* Sic ille imprudens orabat. At ita reſpondit medicus: *Nefarium eſt, quod ſtudioſe adeo petis, matrimonium mihi meum auferre, vim adhibere parans viro medico. Tu vero quid ipſe facias, ſi tuae uxoris deſiderio teneretur, qui me iſta depreceris?* Ad haec ille, neque ſe uxori unquam parſurum, neque inviſurum filio ſalutem, etiam ſi ſuam is novercam amaret; non enim aequalem eſſe calamitatem, conjugem amittere, & filium. Haec ubi audierat medicus, *Quid ergo*, inquit,

ἐμφανέα τῷ ἰητρῷ τὸν ἔρωτα ἐποίεε. καί μιν ὧδε ἰήσατο.

Καλέσας τοῦ νεηνίσκου τὸν πατέρα, κάρτα ὀῤῥωδέοντα, ἥδε ἡ νοῦσος, ἔφη, [k] τὸν ὁ παῖς ὅδε ἀῤῥωστέει, οὐ νοῦσός ἐστι, ἀλλὰ ἀδικίη· ὅδε γάρ τοι ἀλγέει μὲν οὐδὲν, ἔρως δέ μιν καὶ [l] Φρενοβλαβείη ἔχει. ἐπιθυμέει δὲ, τῶν οὐδαμὰ τεύξεται, Φιλέων γυναῖκα ἐμὴν, τὴν ἐγὼ οὔτι μετήσομαι. ὁ μὲν ὦν [m] τοιᾷδε σοφίῃ ἐψεύδετο, ὁ δὲ αὐτίκα ἐλίσσετο, πρός τε σοφίης, καὶ ἰητρικῆς, μή μοι παῖδα ὀλέσῃς· οὐ γὰρ ἐθέλων ταύτῃ συμφορῇ [n] ἔσχετο, ἀλλά οἱ ἡ νοῦσος ἀεκουσίη. τῷ σὺ μηδαμᾶ ζηλοτυπέων, πένθος [o] ἔγειρε πάσῃ βασιληίῃ, μηδὲ ἰητρὸς ἐὼν, [p] Φόνον [q] προξενέεις ἰητρικῇ. ὁ μὲν ὧδε ἀγνὼς ἐὼν, ἐδέετο, ὁ δέ μιν αὖθις ἀμείβετο, Ἀνόσια σπεύδεις, γάμον ἐμὸν ἀπαιρεόμενος, ἠδὲ ἰητρὸν ἄνδρα βιώμενος. σὺ δὲ, κῶς ἂν αὐτὸς ἔπρηξας, εἴ τοι σὴν γυναῖκα ἐπόθεε, ἐμεῦ τάδε δεόμενος; ὁ δὲ πρὸς τάδε ἔλεγε, ὡς οὐδ᾽ αὐτὸς ἄν κοτε γυναικὸς ἐφείσατο, οὐδὲ παιδὶ σωτηρίης ἐφθόνεε, εἰ καίτοι μητρυιῆς ἐπεθύμεε· οὐ γὰρ ὁμοίην συμφορὴν ἔμμεναι, γαμετὴν, ἢ παῖδα ὀλέσαι. ὡς δὲ τάδε ὁ ἰητρὸς ἤκουσε, Τί τοι, ἔφη, ἐμὲ λίσσεαι; καὶ γάρ τοι σὴν

k Τὴν] Ἣν *Fl.* & M. *l* Φρενοβλαβείη] Φρενοβλαβίᾳ W. *m* Τοιᾷδε] Sic Edd. & M. Forſan τοιῇδε. *n* Ἔσχετο] Sic jam & *Fl.* *o* Ἔγειρε] Ἐγεῖραι W. & *Fl.* *p* Φόνον] Φθόνον *Pell.* *b* Προξενέεις] Lacuna in W.

omittuntur, quis certam rationem inierit, quid ſcribae ſibi indulſerint, quidve Lucianus Ioniſmi cauſſa dederit? nec res eſt tanti. Conf. tamen ſupra ad c. 12. in ἔχε an εἶχε dicta. ac lege ut volueris; noſtrum eſt in re non ſatis certa ſervare vulgatum, ubi id pluribus firmatur. Augmenta, praecipue ſyllabica, Ionibus extra carmen plerumque addi, ſingulae Auctorum paginae docent. Temporalia vero ſaepius quam Atticis negligi, vide ex his ſpeciminibus: μένεσκον *Herodot.* IV. p. m. 269. B. φεύγεσκον 270. B. ἄκουσαν IX. 586. f. ἐργάζοντο p. ſeq. B. & 592. B. ἀπαλλάσσετο 588. E. οἴκεον. VI. 387. D. κατοίκισε ibid. aliae ſe duodecim, ut ἀμείβετο, ἄφθη &c. vid. ap. *Maitt.* p. 124. plurimum vero addita iiſdem verbis au[illegible], ut ἤκουσε p. 588. E. ἤκουον, 590. ἠπείγοντο [illegible] 589. &c. λίσσετο infra c. 22. Plura mitto enumerare Grammaticaſter. *J. F. R.*

4. Τὴν] Artic. praepoſitivo pro poſtpoſitivo Iones uti, nihilque opus eſſe ἣν recipere, juniorum tantum cauſſa moneo. Vid. *Hippocr. Aret.* & *Herodot.* ſingulis paginis. *J. F. R.*

7. Φρενοβλαβείη] Si φρενοβλαβίη legas, vulgatum cum W. conciliaveris. *J. F. R.*

15. Προξενέεις] Προξένεε legendum videtur, ut τῷ ἔγειρε conveniat. *F. G.*

Προξενέεις] Etſi προξένεε magis regulare hic videtur, ut jungatur imperativo ἔγειρε, cave tamen mutes quidquam; quia μὴ recte futuro tempori jungitur, ut modo aoriſto junctum fuit in μή μοι παῖδα ὀλέσῃς, & προξενέεις pro futuro quaſi ſecundo habendum, ut ἐρέω *dicam.* c. 37. pr. & crebro deinde. Perinde enim eſt utri Grammaticorum parti accedas, quorum hi ajunt, verba in έω carere futuro ſecundo, illi praeſens in talibus uſurpari pro futuro 2. vel futurum 2. idem ſonare quod praeſens contractum. *J. F. R.*

σὴν γυναῖκα ποθέει· τὰ δὲ ἔλεγον ἐγὼ, πάντα ἔην ψεύδεα. πείθεται μὲν τουτέοισι, καὶ τῷ μὲν παιδὶ λείπει καὶ γυναῖκα καὶ βασιληίην· αὐτὸς δὲ ἐς τὴν Βαβυλωνίην χώρην ἀπίκετο, καὶ πόλιν ἐπὶ τῷ [a] Εὐφρήτῃ ἐπώνυμον ἑωυτοῦ ἐποιήσατο, ἔνθα οἱ καὶ ἡ τελευτὴ ἐγένετο. ὧδε μὲν ὁ ἰητρὸς ἔρωτα ἔγνω τε καὶ ἰήσατο.

Ἥδε δὴ ὦν ἡ Στρατονίκη ἔτι τῷ προτέρῳ ἀνδρὶ συνοικέουσα, ὄναρ τοιόνδε ἐθηήσατο, ὥς μιν ἡ Ἥρη ἐκέλευε ἐγεῖραί οἱ τὸν ἐν τῇ ἱρῇ πόλει νηόν· εἰ δὲ ἀπειθέοι, πολλά οἱ καὶ κακὰ ἀπείλεε. ἡ δὲ τὰ μὲν πρῶτα, οὐδεμίην [b] ὤρην ἐποιέετο· μετὰ δὲ, ὥς μιν μεγάλη νοῦσος ἔλαβε, τῷ τε ἀνδρὶ τὴν ὄψιν ἀπηγήσατο, καὶ τὴν Ἥρην ἱλάσκετο, καὶ στήσειν τὸν νηὸν ὑπεδέξατο. καὶ αὐτίκα ὑγιέα γενομένην ὁ ἀνὴρ ἐς τὴν ἱρὴν πόλιν ἔπεμπε, σὺν δέ οἱ καὶ χρήματα, καὶ στρατιὴν πολλήν, τοὺς μὲν οἰκοδομέειν, τοὺς δὲ καὶ τοῦ ἀσφαλέος εἵνεκα. καλέσας δέ τινα τῶν ἑωυτοῦ φίλων, νεηνίην κάρτα καλὸν, τῷ οὔνομα ἦν Κομβάβος, Ἐγώ τοι, ἔφη, ὦ Κομβάβε, ἐσθλὸν ἐόντα, φιλέω τε μάλιστα φίλων ἐμῶν, καὶ πάμπαν ἐπαινέω σοφίης τε καὶ εὐνοίης τῆς ἐς ἡμέας, [c] τὴν δὴ [d] ἐπεδέξαο· νῦν δέ μοι χρειὼ μεγάλης πίστιος, τῷ σε θέλω γυ-

me rogas? Tuam nempe uxorem amat. Quae vero modo dicebam, conſicta erant omnia. His ille obſecutus, & uxorem & regnum relinquit filio, ipſe autem in Babyloniae regionem diſcedit, & urbem ſibi cognominem ad Euphraten condit: ubi etiam mortuus eſt. Sic ille medicus & deprehendit amorem & ſanavit.

19. Haec ergo Stratonice, cum in prioris adhuc viri matrimonio eſſet, ſomnium vidit ejusmodi, quaſi imperaret ſibi Juno, uti templum Hierapoli ſibi excitaret, ſi non pareret, multa illi & mala interminans. Illa initio quidem nullam ejus rationem habuit. At poſtea, cum magnus illam morbus invaderet, & viro enarravit viſum, & Junonem placavit, & ſtatuere aedem recepit. Cumque ſtatim convaluiſſet, miſit illam vir ſuus Hierapolin, & cum illa magnam vim pecuniae, & magnum exercitum, partim qui aedificarent, partim ſecuritatis cauſſa. Advocatum vero quendam amicorum ſuorum juvenem pulcherrimum, Combabo nomen erat, *Ego*, inquit, *Combabe, te tanquam bonum virum, amicorum meorum maxime amo, & vehementer te laudo ſapientiae pariter & benevolentiae in nos cauſſa, quam oſtendiſti. Jam vero magna mihi fide opus eſt: ideoque volo te, uxorem comi-*

a Εὐφρήτῃ] Sic *Ald. J. B1. H. Fr. S. Amſt.* Εὐφράτῃ *P.* & *Fl.* b Ὤρην] Sic *B1.* & 2. Cett. ὤρην cum M. c Τὴν] Ἣν *Fl.* & M. fruſtra. Vid. ad c. 18. d Ἐπεδέξαο] Sic longe plurimae. Ἐπιδείξαο *Fl.* Ἀπεδέξαο M.

29. Γυναῖκα καὶ βασιληίην] Diſerte aſſerit etiam *Plut.* Demetr. 1661. & M. 607, 2. *M. du S.*

31. Καὶ πόλιν] Seleuciam, quam Bagdad hodiernam eſſe exiſtimant magni nominis Geographi. Verum Bagdad cum ad Tigridis ripam ſiniſtram ſeu Orientalem, ſita ſit, Seleucia non eſt, ſed in adverſa ripa nova urbs; qua de re vid. omnino Cl. *Humphr. Prideaux* P. I. L. VIII. verſus finem libri. *M. du S.*

Ibid. Εὐφρήτῃ] Seleuciae ſitum a Luciano fuiſſe ignoratum, quis credat? Atqui audis hic aſſerentem in Euphratis ripa ſitam eam urbem; quam *Strabo* XI. 522. D. XVI. p. 738. D. & 743. C. diſerte in *Tigridis ripa*, cum caeteris geographis Hiſtoricisque, ponit. Quid ergo? mutabimusne, absque Mſſ. Codd. auctoritate? non placet. Nec nobis in veterum libris tantum licere exiſtimo. Ita enim fiet, ut ſi quid humani paſſi ſint, ſic ſciri numquam poſſit. Interim tamen caveri etiam decet, ne librorum auctoritate decepti falſa pro veris a legentibus accipiantur. Cum hic itaque in libris noſtris nihil ſubſidii ſit. Textui quidem Lucianeo *Euphratem* relinquam; ſed monebo *errorem* eſſe aut Luciani ipſius aut ejus Exſcriptorum. *Tigridem* enim non *Euphratem* aut ſcripſit aut ſcribere debuit. Adi eundem *Prideaux*. l. c. qui *Plinium* etiam adducit ejusdem rei teſtem VI. 26. *M. du S.*

Εὐφρήτῃ] Cum in *Junt.* eſſet Εὐφρήτῃ, *Solan.* adjunxerat nihil variare Edd. Fruſtra; nam eas excutiens aliter rem habere vidi. Εὐφρήτῃ tamen verum eſſe, vide ſic ſexies exaratum in *Herodoti* L. I. pag. 82. 84. 85. *J. F. R.*

32. Ἔνθα — τελευτὴ ἐγ.] Errat iterum hic, quisquis eſt, Auctor hujus libelli; non enim Seleuciae diem

mitatum meam , opus mihi perficere, & ſacra facere, & exercitui cum imperio praeeſſe. Caeterum tibi reduci magnus a nobis honor habebitur. Ad haec Combabus ſtatim ſupplicare , & multum rogare ne ſe mitteret, neque commendaret ſibi res multum ſe majores , pecunias , uxorem , opus ſacrum. Partim vero metuebat , ne quando illi poſtea zelotypia de Stratonice oreretur, quam ſolus abducturus erat.

20. Cum vero perſuaderi ſibi rex non pateretur , ad novam ille ſupplicationem converſus, ſeptem ſibi dierum tempus dari petit: poſtea ſe mitteret , ubi perfeciſſet, quod maxime facto opus eſſet. Hoc facile cum impetraſſet , domum ſuam abit , & humi procumbens , ita ſuam ſortem deplorat: *Miſerum me , quorſum iſta mihi fides? quid mihi iter , cujus jam finem proſpicio? Juvenis ego , pulchram comitabor mulierem. Hoc vero magnae mihi erit calamitati , niſi omnem ego mali cauſſam atque obtentum removero. Itaque magnum mihi perficiendum opus eſt , quod omnem mihi metum ſanet.* Haec ubi dixit, ipſe ſe mutilat , & reſecta pudenda in vaſculo parvo recondit cum myrrha & melle, & aromatis aliis, ac deinde ſuo quem geſtabat anulo obſignat. Tum

γυναικὶ ἐμῇ ἑσπόμενον, ἔργον τέ μοι ἐπιτελέσαι, καὶ ἱρὰ τελέσαι, καὶ στρατιῆς ἐπικρατέειν· σοὶ δὲ ἀπικομένῳ ἐξ ἡμέων τιμὴ μεγάλη ἔσεται. πρὸς [e] δὲ τάδε ὁ Κομβάβος αὐτίκα [f] λίσσετο, πολλὰ λιπαρέων μή μιν ἐκπέμπειν, μηδὲ πιστεύειν οἱ τὰ πολλὸν ἑωυτοῦ μέζονα χρήματα, καὶ γυναῖκα, καὶ ἔργον ἱρόν. τὰ δὲ ὀῤῥώδεε, μή κοτέ οἱ ζηλοτυπίη χρόνῳ ὑστέρῳ ἐς τὴν Στρατονίκην γένοιτο, τὴν μοῦνος ἀπάξειν ἔμελλε.

Ὡς δὲ οὐδαμᾶ [g] ἐπείθετο, ὁ δὲ ἱκεσίης δευτέρης ἅπτεται, δοῦναί οἱ χρόνον ἑπτὰ ἡμερέων· μετὰ δὲ ἀποστεῖλαί μιν, τελέσαντά τι τῶν μάλιστα ἐδέετο. τυχὼν δὲ ῥηϊδίως, ἐς τὸν ἑωυτοῦ οἶκον ἀπικνέεται, καὶ πεσὼν χαμάζε, τοιάδε [h] ὠδύρετο· Ὦ δείλαιος, τί μοι ταύτης τῆς πίστιος; τί δέ μοι ὁδοῦ, τῆς τέλος ἤδη δέρκομαι; νέος μὲν ἐγὼ, καὶ γυναικὶ καλῇ ἕψομαι. τὸ δέ μοι μεγάλη συμφορὴ ἔσσεται, εἰ μὴ ἔγωγε πᾶσαν αἰτίην κακοῦ ἀποθήσομαι. τῷ με χρῆν μέγα ἔργον ἀποτελέσαι, τό μοι πάντα φόβον ἰήσεται. τάδε εἰπὼν ἀτελέα ἑωυτὸν ἐποίεε, καὶ ταμὼν τὰ αἰδοῖα, ἐς ἀγγήϊον μικρὸν κατέθετο, σμύρνῃ τε ἅμα, καὶ μέλιτι, καὶ ἄλλοισι θυώμασι, καὶ ἔπειτα, σφρηγῖδι τὴν ἐφορέε σημηνάμενος, τὸ [i] τρῶυμα ἰῆτο.

μετὰ

e Δὲ] Non adgnoſcit W. *f* Λίσσετο] Ἐλίσσετο W. recte. *g* Ἐπείθετο] Ἐπίθετο *Fl.* *h* Ὠδύρετο] Ὀδύρετο *Fl.* *i* Τρῶυμα] Sic pleraeque. Τραῦμα *Fl.* Τρῶμα M.

diem obiit Seleucus , ſed in Europa Macedoniam invaſurus a Ptolemaeo Cerauno pugione percuſſus. Vid. *Prideaux* P. II. L. I. anno ante C. 280. & ſcriptoribus ab eo laudatis adde *Strab.* XIII. p. 623. D. ſed hic regionem non nominat in qua percuſſus eſt. *M. du S.*

36. Ἐθήσατο] Et ſic ſupra, c. 14. vſ. 9. *J. F. R.*

40. Ὤρῃ] Sic ſpiritu tenui *B.* in reliquis cum aſpero ſcribitur, vid. & Ἀστρ. c. 27. *M. du S.*

Ibid. Οὐδεμίην ὤρην ἐποιέετο] Sic *Herodot.* I. p. 2. D. Et laevigato in Ed. *Steph.* ſpiritu , μηδεμίην ὤρην ἔχειν ἁρπασθεισέων. *Nullam raptarum curam habere.* Adde Noſtrum ſupra *de Aſtrol.* c. 27. *J. F. R.*

52. Ἐπιδέξαο] Ἐπιδέξεσθαι pro ἐπιδείξεσθαι Ionicum eſſe, v. ad c. 1. *J. F. R.*

58. Λίσσετο] Ἐλίσσετο, ut ſupra. *F. G.*

Λίσσετο] Etſi in talibus amant etiam Iones augmentum , nihil tamen mutavi , quia & ſic c. 22. med. λίσσετό τε καὶ γούνων &c. Poſſis tamen conjicere augmentum a ſcribente omiſſum , quia ab dictante ob vocalem praecedentem abſorptum erat; nam quum c. 18. pr. plane legas αὐτίκα ἐλίσσετο , credibile eſt & hic ita dediſſe Auctorem. Sed quum & mox χρῆν pro ἐχρῆν, recte & uſitate, nihil ſatis certi ſtatuas. *J. F. R.*

70. Ταύτης τῆς] Subaudiendum videtur ἕνεκα. *F. G.*

74. Χρῆν] Pro ἐχρῆν recte. *Herod.* VII. 440. C. Ne plura; nam urguent operae; itaque properandum eſt. *J. F. R.*

80. Τρῶυμα] Ego τρῶμα verum credo. Sic τρώματα *Herodot.* I. p. 8. A. Ed. *Steph.* Et *Hippocr.* de morb. I. p. m. 3. & 4. ter , ac ſaepe deinde. τρώμασι *Aret. Capp.* p. 113. m. τρώματι p. 85. A. & ubique. Sed quum & alibi ωυ eidem ſit ωυ, ut θωύματα p. 1. & ſexcenta ſimilia, vulgatum non tetigi. *J. F. R.*

μετὰ δὲ ὥς μιν ὁδοιπορέειν ἐδόκεε, ἀπικόμενος ἐς τὸν [a] βασιλῆα, πολλῶν παρεόντων, διδοῖ τε ἅμα τὸ ἀγγήϊον, καὶ λέγει ὧδε· Ὦ δέσποτα, τόδε μοι μέγα κειμήλιον ἐν τοῖσι [b] οἰκίοισι ἀπεκέατο, τὸ ἐγὼ κάρτα ἐπόθεον. νῦν δὲ, ἐπεὶ μεγάλην ὁδὸν ἔρχομαι, παρὰ σοὶ τόδε θήσομαι· σὺ δέ μοι ἀσφαλέως ἔχειν. τόδε γάρ μοι χρυσοῦ βέλτερον, τόδε μοι ψυχῆς ἐμῆς ἀντάξιον. εὖτ' ἂν δὲ ἀπίκωμαι, σῶον [c] αὖτις ἀποίσομαι. ὁ δὲ δεξάμενος [d] ἑτέρῃ σφρηγῖδι ἐσημαίνετο, καὶ τοῖσι ταμίῃσι φρουρέειν ἐνετείλατο.

Κομβάβος μὲν [e] ὦν τὸ ἀπὸ τοῦδε ἀσφαλέα ὁδὸν ἤνυε· ἀπικόμενοι δὲ ἐς τὴν ἱρὴν πόλιν, σπουδῇ τὸν νηὸν οἰκοδόμεον, καί σφισι τρία ἔτεα ἐν τῷ ἔργῳ ἐξεγένετο. ἐν τοῖσι ἀπέβαινε τά περ ὁ Κομβάβος [f] ὀῤῥώδεε. ἡ Στρατονίκη γὰρ χρόνον ἐπὶ πολλὸν συνόντα μιν ποθέειν [g] ἄρχετο· μετὰ δέ οἱ καὶ κάρτα ἐπεμήνατο. καὶ λέγουσι οἱ ἐν τῇ ἱρῇ πόλει τὴν Ἥρην τουτέων αἰτίην ἐθέλουσαν γενέσθαι, Κομβάβον ἐσθλὸν μὲν ἐόντα λαθέειν μηδαμά· Στρατονίκην δὲ τίσασθαι, ὅτι οὐ ῥηϊδίως τὸν [h] νηὸν ὑπέσχετο.

Ἡ δὲ τὰ μὲν πρῶτα ἐσωφρόνεε, καὶ τὴν νου-

curat vulnus, & cum iter facere poſſe ſibi videretur, accedens ad regem multis praeſentibus, cum vaſculum porrigit, tum ita loquitur: *Hoc mihi, Domine; pretioſiſſimum pignus domi fuerat repoſitum, valde mihi carum. Jam vero cum magnam viam ingredior, apud te illud deponam. Tu vero tutum mihi praeſta: eſt enim auro mihi carius; & non minus quam vita pretioſum. Cum rediero, ſalvum rurſus recipiam.* Ille acceptum, alioque obſignatum anulo, quaeſtoribus ſuis aſſervandum tradit.

21. Combabus igitur ab eo inde tempore ſecurum iter peregit. Delati Hierapolin diligenter aedem aedificant, treſque ipſis anni in hoc negotio effluxere. Interea acciderunt, quae Combabus metuerat. Stratonice enim illum, qui longo tempore ſecum verſaretur, amare coepit: qui amor poſtea in furorem, & magnum quidem exiit. Dicunt Hierapolitani, Junonem harum rerum cauſſam volentem fuiſſe: non fugiſſe illam, virum bonum eſſe Combabum; Stratonicen autem ulciſci voluiſſe, quod non facile templum aedificandum ſuſcepiſſet.

22. Ac primo quidem modeſta eſt, morbum

a Βασιλῆα] Βασιλέα W. & *Fl.* male. *b* Οἰκίοισι] Οἰκείοισι W. At *Fl.* cum vulgata facit. *c* Αὖτις] Bene M. & *Fl.* Αὖθις cett. male. *d* Ἑτέρῃ] Ἑταίρῃ male W. *e* Ὦν] Νῦν W. male. *f* Ὀῤῥώδεε] Ὀῤῥώδεεν *Fl.* *g* Ἄρχετο] Nihil mut. Edd. nec M. notante *Solan.* *h* Νηὸν] Νεὼν W.

82. Βασιλῆα] Hoc verum eſſe, vid. ap. *Herodot.* I. p. 1. C. p. 2. A. & B. & ſexcenties deinde. *J.F.R.*

85. Ἀπεκέατο] Etſi ἀπικέετο ſupra frequens, & recte, in hoc tamen verbo terminatio εατο proba. Sic Ἀθηναῖοι ἐπεκέατο *Herodot.* IX. 592. f. Sed nec in altero verbo improba; nam & ἀπικέατο αὐτοὶ IX. 590. f. & VI. 386. C. Περιεκαθέατο VI. 388. C. Περιβαλλέατο 389. C. *J.F.R.*

88. Ἔχειν] Infinit. ille pro imperativo, ut Atticis non inuſitatus, (vide modo ſupra plus decies *Chronoſ.* a c. 13. ad 20.) ita Ionibus perfamiliaris. Vide etiam plus decies ita ſcribentem *Hippocr.* I. Aphor. 19. 20. 21. 22. 23. 24. *J.F.R.*

90. Αὖτις] Recepi ex *Herodoti* more, quamquam & αὖθις editum in *Hippocr.* I. de morb. 9. pr. & infra c. 26. & 27. *J.F.R.*

93. Ὦν] Pro οὖν millies apud quosvis Iones & Noſtrum ſupra *de Aſtrolog.* aliquoties. Adde mox c. 22. ἐπινοέει ὦν, & ſupra non ſemel. Nec obſtat, quod in *Hippocr.* ſaepe οὖν legamus, ut I. de *Morb.* p. 9. vi. 8. Item I. aph. 3. bis. Ibid. aph. 5. ac 10. Non dicerem, niſi varietas moneret, vulgatum hic probare. *J.F.R.*

99. Ἄρχετο] Vid. ſupra c. 17. f. ἄρξατο, & mox οἰκοδόμεον c. 22. αὐλίζετο, λίσσετο, ἅπτετο &c. itidem ſine augmento. & c. 24. ἄρχετο rurſum. *J.F.R.*

5. Νηὸν] Non auſculto Codici W. νεὼν ſcribenti. Νηὸς *Herod.* 2. 170. D. & paullo poſt ib. quater. Et ita bene Noſter infra c. 26. &c. *J.F.R.*

10. Ἦν] Jam contracte; at ſupra ἔην. c. 18. poſt med. quod quidem magis Ionicum. Sed & contracte tam crebro *Hippocr.* & *Herod.* ut nihil mutem. Ὅταν ἔῃ ap. illum I. *de morb.* p. 11. pr. ἦ. I. *aph.* 3. plura hujus farinae addere taedet. Niſi quod itidem varietur in Ἦρ III. *aph.* 9. cum ἔαρ ibid. 11. & 12. Sed ἦρ eodem *aph.* & ἦρος aph. 20. ejuſd. Sect. *J.F.R.*

20. Ἐκ δείπνου] Proba phraſis *Leop.* 127. *M. du S.*

21. Αἰσ-

bum occultat. Cum autem quietem non amplius illi malum indulgeret, manifeſte afflictabat ſe, toto die plorabat, Combabum revocabat, omnia illi Combabus. Tandem impotens illius mali, decentem ſupplicandi *Combabo* occaſionem quaerit. Atque alii quidem fateri amorem cavet, ipſa autem rem aggredi pudore prohibetur. Excogitat ergo illud, ut vino inebriata cum illo agat. Quippe una cum vino audacia etiam ingreditur, nec admodum turpis repulſa, ſed quidquid egeris, in ignorantiam confertur. Ut vero viſum erat, ſic agit: ac poſt coenam veniens in cubiculum, ubi commorabatur Combabus, ſupplicat illi, genua contingit, fatetur amorem. Ille averſo animo ſermonem illum accipit, rem recuſat, ebrietatem illi objicit. Cum autem illa minaretur, magnum ſe ſibi malum illaturam, pertimeſcit, totam illi rationem ſuam indicat, quidquid ſibi accidiſſet enarrat, rem ipſam aperte demonſtrat. Ubi conſpexit, quae nunquam ſperaverat, Stratonice, furor ille quidem conſtitit: amoris autem neutiquam

σον ἔκρυπτε· ὡς δέ οἱ τὸ κακὸν μέζον ἡσυχίης ἐγένετο, ἐς ἐμφανὲς ἐτρύχετο, κλαίεσκέ τε δι' ἡμέρης, καὶ Κομβάβον ἀνεκαλέετο, καί οἱ πάντα Κομβάβος ἦν. τέλος δὲ, ἀμηχανέουσα τῇ συμφορῇ, εὐπρεπέα ἱκεσίην [i] ἐδίζετο. ἄλλῳ μὲν ὦν τὸν ἔρωτα ὁμολογέειν ἐφυλάσσετο, αὐτὴ δὲ ἐπιχειρέειν [k] ἠδέετο. ἐπινοέει ὦν τοιάδε· οἴνῳ ἑωυτὴν μεθύσασα, ἐς λόγους οἱ ἐλθεῖν· ἅμα δὲ οἴνῳ ἐσιόντι παῤῥησίη τε ἐσέρχεται, καὶ ἡ ἀποτυχίη οὐ κάρτα αἰσχρὴ, ἀλλὰ τῶν πρησσομένων ἕκαστα ἐς ἀγνοίην ἀναχωρέει. ὡς δέ οἱ ἐδόκεε, καὶ ἐποίεε ταῦτα. καὶ ἐπεὶ ἐκ δείπνου ἐγένοντο, [l] ἀπικνεομένη ἐς τὰ οἰκήια, ἐν τοῖσι Κομβάβος αὐλίζετο, λίσσετό τε, καὶ [m] γούνων ἅπτετο, καὶ τὸν ἔρωτα [n] ὡμολόγεε. ὁ δὲ τόν τε λόγον ἀπηνέως ἀπεδέκετο, καὶ τὸ ἔργον ἀναίνετο, καί οἱ τὴν μέθην [o] ἐνεκάλεε. ἀπειλούσης δὲ μέγα τι κακὸν ἑωυτὴν ἐργάσασθαι, δείσας, πάντα οἱ λόγον [p] ἐξέφηνε, καὶ πᾶσαν τὴν ἑωυτοῦ πάθην ἀπηγήσατο, καὶ τὸ ἔργον ἐς ἐμφανὲς [q] ἤνεικε. ἰδοῦσα δὲ ἡ Στρατονίκη τὰ [r] οὔποτε ἔλπετο, μανίης μὲν [s] οὕτω ἐκείνης ἔσχετο, ἔρωτος

i Ἐδίζετο] Ἐδίζητο W. *k* Ἠδέετο] Ἐδέετο male *Fl.* *l* Ἀπικνεομένη] Ἀπικομένη W. Nihil a vulgato abit *Fl.* *m* Γουνων] Γουνον male *J.* *n* Ὡμολόγεε] Ὡμολόγεεν *Fl.* Vulgato favet M. *o* Ἐνεκάλεε] Ἀνεκάλεεν *Fl.* Ἐπεκάλεε W. *p* Ἐξέφηνε] Ἐνέφηνε *Fl.* Ἔφηνεν W. *q* Ἤνεικεν] Sic W. Ἔνεικε Edd. *r* Οὔποτε] Οὔτε *Fl.* Lege οὔκοτε, etſi οὔποτε M. cum Editionum vulgo. *s* Οὔτω] Omiſit W. & *Fl.* rectius.

21. Λίσσετο] Et ſic ſupra c. 19. cumque & ἅπτετο adjungatur, non ἥπτετο, nihil muto. *J.F.R.*

28. Ἤνεικε] Ita ſcribo, v. ad c. 16 *J.F.R.*

29. Τὰ οὔποτε ἔλπετο, μανίης μὲν οὕτω ἔχετο, ἔρωτος δὲ οὐδαμὰ ἐλήθετο] Haud du'ie legendum ἀπέχετο. Interpres quoque *deſtitit* reddidit. Nimirum Stratonice, quum fruſtra Comlabum in amorem ſui pellicere omnibus viribus contendiſſet, Combabus tandem oſtendit ſe μεγάλοις μυστηρίοις non eſſe aptum; quippe qui id ſibi exſecuiſſet, quo virum potuiſſet agere. *Illa itaque viſis, quae numquam ſperaverat, ſic quidem a furore illo deſtitit, numquam tamen amoris oblita eſt.* Pro eo c. 39. dicitur μανίης μὲν ἐκείνης ἀπεπαύσατο. Forte & οὔκοτε, non οὔποτε, ſcripſit ἰωνικῶς, ut ſupra c. 14. med. οὔκοτε ἰχθύων ψαύουσι. *J.J.*

Ibid. Οὔποτε] Certe οὔκοτε leg. etſi ὁπότε quoque in *Herod.* VI. 387. C. pro ὁκότε, quod mihi pariter ſuſpectum, quia ſexcenties aliter habet. *J.F.R.*

30. Μανίης — ἔσχετο] Ad verbum, *tenuit ſe, conſtitit furoris*, vel, *quantum ad furorem*. *Homerica* dicendi ratio, id eſt optima. Il. P, 696. & aliquoties alias, θαλερὴ δέ οἱ ἔσχετο φωνὴ, *vox faucibus haeſit*. Od. P, 238. φρεσὶ δ' ἔσχετο ut Germani, Er hielt an ſich. Hymn. XXVII, 12. ἔσχετο δ' ἅλμη *conſtitit mare*. Il. X, 416. it. Od. B, 70. Σχέσθε φίλοι, ut noſtri, Halt! *continete vos*. Et cum genitivo Od. Δ, 422. σχέσθαι βίης, & Il. N, 747. μάχης σχήσεσθαι οἴω. Servemus itaque erudito ſcriptori ſuam elegantiam, a qua nec *Herodotus*, neque *Plutarchus* alieni ſunt. Alioqui facile eſſet legere, unica literula paullum immutata, μανίης μὲν οὐκ ὧ ἐκείνης ἔσχετο, *non amplius tenebatur illa inſania*. Sed melius eſt nihil tetigiſſe. *J.M.G.*

Ibid. Ἔσχετο] Vid. *Jenſ.* in omnibus impreſſis & M ἔσχετο. ſed idem Mſ. Cod. & Ed. *Fl.* οὕτω non agnoſcunt. *M du S.*

Ἔσχετο] *Solan.* diſerte ἔσχετο ſcripſerat. At ſi hoc ſenſus patitur, poſſis & ἴσχετο legere. Verum non *ſervandi, perſeverandi*, ſed *deſinendi, cohibendi* ſenſus

ſe-

τος δὲ οὐδαμᾶ ἐλήθετο, ἀλλὰ πάντα οἱ συνεοῦσα, ταύτην παραμυθίην ἐποιέετο ἔρωτος ἀπρήκτοιο. ἔστι ὁ ἔρως οὗτος ἐν τῇ ἱρῇ πόλει, καὶ ἔτι νῦν γίγνεται. γυναῖκες Γάλλων ἐπιθυμέουσι, καὶ γυναιξὶ Γάλλοι ἐπιμαίνονται, ζηλοτυπέει δὲ οὐδεὶς, ἀλλά σφισι τὸ χρῆμα κάρτα ἱρὸν νομίζεται.

Τά δ᾽ ὦν ἐν τῇ ἱρῇ πόλει, ἀμφὶ τὴν Στρατονίκην, οὐδαμᾶ τὸν βασιλῆα λέληθε, ἀλλὰ πολλοὶ ἀπικνεόμενοι κατηγόρεον, καὶ τὰ γιγνόμενα ἀπηγγέοντο. ἐπὶ τοῖσι περιαλγέων, ἐξ ἀτελέος τοῦ ἔργου Κομβάβον μετεκάλεε. ἄλλοι δὲ λέγουσι λόγον οὔτι ἀληθέα, τὴν Στρατονίκην, ἐπειδὴ ἀπέτυχε τῶν ἐδέετο, αὐτὴν γράψασαν ἐς τὸν ἄνδρα, τοῦ Κομβάβου κατηγορέειν, πείρην οἱ ἐπικαλέουσαν. καὶ τὸ Ἕλληνες Σθενεβοίης πέρι λέγουσι, καὶ Φαίδρης τῆς Κνωσσίης, ταυτὶ καὶ Ἀσσύριοι ἐς Στρατονίκην μυθολογέουσι. ἐγὼ μὲν [a] ὦν οὐδὲ Σθενεβοίην πείθομαι, οὐδὲ Φαίδρην τοιάδε ἐπιτελέσαι, εἰ τὸν Ἱππόλυτον ἀτρεκέως ἐπόθεε Φαίδρη. ἀλλὰ τὰ μὲν ἐχέτω ὅκως καὶ ἐγένετο.

Ὡς δὲ ἡ ἀγγελίη ἐς τὴν ἱρὴν πόλιν ἀπίκετο, ἔγνω τε ὁ Κομβάβος τὴν αἰτίην, θαρσέων τε [b] ἤιε, ὅτι οἱ ἡ ἀπολογίη οἴκοι ἐλίπετο. καί [c] μιν ἐλθόντα ὁ βασιλεὺς αὐτίκα μὲν ἔδησέ τε καὶ ἐν φρουρᾷ [d] ἔχε. μετὰ δὲ παρεόντων οἱ τῶν φίλων, [e] τοὶ καὶ τότε πεμπομένῳ τῷ Κομβάβῳ παρεγένοντο, παραγ-

obliviſcitur, ſed ſemper cum illo verſata hoc habet irriti amoris ſolatium. Viget ejusmodi amor Hierapoli, & nunc adhuc ita fit. Amant feminae Gallos, furunt Galli in feminas, zelotypus nemo eſt, ſed res ea valde ſancta apud illos putatur.

23. Quae igitur Hierapoli agebantur de Stratonice, ea neutiquam fugiebant regem, multis, qui inde venirent, deferentibus, & quid fieret narrantibus. His commotus rex, imperfecto adhuc opere, Combabum arceſſit. Alii hic narrant rem minime veram; Stratonicen, cum repulſae eſſent illius preces, ipſam ſcripſiſſe marito, accuſaſſe Combabum, tentatae ab illo pudicitiae ſuae reum feciſſe. Et quod de Sthenoboea ſua Graeci dicunt, & Phaedra Gnoſſia, idem de Stratonice fabulantur Aſſyrii. Equidem neque Sthenoboeam credo, neque Phaedram feciſſe talia, ſi vere amavit Phaedra Hippolytum. Verum ea ita ſe, uti facta ſunt, habeant.

24. Ubi vero Hierapolin nuncius venit, cauſſamque cognovit Combabus, cum fiducia abiit, quod domi relicta ſibi eſſet defenſio. Venientem rex ſtatim in vincula conjectum tradit cuſtodibus. Deinde praeſentibus amicis, qui etiam tum, cum dimitteretur Combabus, aderant, productum in

a Ὦν] Νῦν W. male. b Ἤιε] Bene Fr. P. &c. Fl. ἦεν. M. ᾔει, quod verum credo. c Μιν] Μὴν male J. d Ἔχε] Εἶχεν W. Εἶχε Fl. e Τοὶ] Οἳ male Fl. & W.

35. Γάλλοι] Οἱ πάντη ἀπόκοποι τὰ αἰδοῖα, οὓς νῦν καρτζιμοὺς καλοῦσιν. M.

requiritur, unde *Jenſ.* recte quidem ἀπείχετο diceret, quod ſcil. magis perſpicuum eſſet. At cum verba cohibendi, deſinendi, genitivum ament, ut notiſſimum ex *Aur. carm. Pyth.* vſ. 9. κρατεῖν — γαστρὸς — ὕπνου, — θυμοῦ, ita & χέσθαι hac poteſtate invenitur crebro ap. *Homer.* cujus exempla a Cl. *Geſnero* occupata non repeto. Hoc tantum addo, *tenere fugam*, *curſum* utrovis more Latinis dici, modo pro *ſiſtere*, modo pro *pergere*, *obtinere*, ut monſtro in libro de Ambigg. p. 604.-5. Et ſic ὡς εἶχεν ὀργῆς, *qua ira percitus erat*, etiam contrarium fere τῷ ἔχετο μανίης ſignificat. Vid. *Steph.* Theſ. T. I. p. 1317. Addo εἴχετο τῶν ἔργων, *opus ſtrenue adgreditur*, vel proprie: *gnaviter urguebat coepta*, apud *Diod. Sic.* XI. c. 43. atque non ſemel deinde. Quae oppoſita verbi ἔχειν vel χέσθαι notio in dubium impulit viros eruditos, ut non crederent vulgatum hic ſtare poſſe, quod tamen omnino ſanum eſſe, *Geſn.* ſatis docet. *J. F. R.*

45. Ἐς τὸν ἄνδρα] Conf. ſupra c. 20. ἀπικόμενος ἐς τὸν βασιλῆα. Ne plura in re nota. *J. F. R.*

47. Σθε-

in medium accuſare occipit, & adulterium illi atque malam libidinem objicit: graviterque commotus fidem & amicitiam memorat, triplici ſe ſcelere obſtringere Combabum affirmans, qui & adulter eſſet, & in fidem ſibi habitam contumelioſus, & in Deam impius, cujus in opere commiſiſſet talia. Multi adſtantes *eum* convincunt, quod aperte amplexantes vidiſſent. Tandem placet omnibus mori ſtatim Combabum, qui morte digna perpetraſſet.

25. At ille huc usque ſteterat nihil dicens. Cum vero ad ſupplicium jam ducendus eſſet, loquitur, pignus ſuum repoſcit, interfici ſe dicens non contumeliae *regi illatae* aut matrimonii *illius violati* cauſſa, ſed quod illorum cupiditate *rex* teneretur, quae diſcedens ipſi commendaſſet. Ad haec vocato quaeſtore rex adferri jubet, quae cuſtodienda illi tradiderat. Cum attuliſſet, detracto Combabus ſigno quae inerant demonſtrat, ſeque ipſum adeo, quomodo affectus eſſet, dixitque, *Haec ipſa, Rex, ego metuens, cum hoc mihi iter mandares, & ivi invitus, & cum magna abs te mihi neceſſitas impoſita eſſet, hoc feci, commodum illud quidem domino, mihi vero minime ſecundum. Talis tamen cum ſim, facinoris, quod non niſi vir committere poteſt, reus ſum.* At ille obſtupefactus ad haec, complexus illum cum lacrimis dixit, *Quod tibi tantum, Combabe, malum intuliſti? Quod in*

γαγὼν ἐς μέσον, κατηγορέειν ἄρχετο, καὶ οἱ μοιχίην τε, καὶ ἀκολασίην προὔφερε· κάρτα δὲ δεινοπαθέων, πίστιν τε καὶ φιλίην ἀνεκαλέετο, λέγων τρισσὰ Κομβάβον ἀδικέειν, μοιχόν τε ἐόντα, καὶ ἐς πίστιν ὑβρίσαντα, καὶ ἐς θεὸν ἀσεβέοντα, τῆς ἐν τῷ ἔργῳ τοιάδε ἔπρηξε. πολλοὶ δὲ παρεστεῶτες ἤλεγχον, ὅτι ἀναφανδὸν σφέας ἀλλήλοισι συνεόντας εἶδον. πᾶσι δὲ τέλος ἐδόκεε αὐτίκα θνήσκειν Κομβάβον, θανάτου ἄξια [f] ἐργασμένον.

Ὁ δὲ τέως μὲν ἑστήκεε, λέγων οὐδέν. ἐπεὶ δὲ ἤδη ἐς τὸν φόνον ἤγετο, φθέγξατό τε, καὶ τὸ κειμήλιον [g] ἤτεε, λέγων, ὡς ἀναιρέει μιν οὐχ ὕβριος οὐδὲ γάμων [h] εἵνεκα, ἀλλὰ ἐκείνων ἐπιθυμέων, τά οἱ ἀπιὼν παρεθήκατο. πρὸς τάδε ὁ βασιλεὺς καλέσας τὸν ταμίην, ἐκέλευε [i] ἐνεῖκαι τὰ οἱ φρουρέειν ἔδωκε. ὡς δὲ [k] ἤνεικε, λύσας τὴν σφρηγῖδα ὁ Κομβάβος, τά τε ἐνεόντα [l] ἐπέδειξε, καὶ ἑωυτὸν ὁποῖα ἐπεπόνθεε· ἔλεξέ τε, Ὦ βασιλεῦ, τάδε τοι ἐγὼ ὀῤῥωδέων, εὖτέ με ταύτην ὁδὸν ἔπεμπες, ἀέκων [m] ἤιον. καὶ ἐπεί με ἀναγκαίη μεγάλη ἐκ σέο κατέλαβε, τοιάδε ἐπετέλεσα, ἐσθλὰ μὲν ἐς δεσπότεα, ἐμοὶ δὲ οὐκ εὐτυχέα· τοῖος δὲ μέντοι ἐὼν, ἀνδρὸς ἐπ' ἀδικίην ἐγκαλέομαι. ὁ δὲ πρὸς τάδε θαμβώσας, περιέβαλέ τέ μιν, καὶ δακρύων ἅμα ἔλεγε, Ὦ Κομβάβε, τί μέγα κακὸν [n] εἰργάσαο; τί δὲ

f Ἐργασμένον] Sic & M. cum *J. Fl. Fr. P.* &c. At paullo infra cum augmento. *g* Ἤτεε] Αὔτεε W. *h* Εἵνεκα] Ἕνεκα W. *i* Ἐνεῖκαι] Ita *Fl. Fr. B1. H. P.* Ἐνῆκαι *J.* Ἐνεῖκε M. a manu rec. *k* Ἤνεικε] Ἤνεικεν W. ſolus. *l* Ἐπέδειξε] Nil varietatis invenio. *m* Ἤιον] *Fl.* ᾖον. M. ἤιον. *n* Εἰργάσαο] Sic jam *Fl. Fr. J. P.* &c. cum M.

47. Σθενεβοίης] Quae Anteia etiam dicitur; vid. Il. Z. 155. & ſeqq. *M. du S.*

56. Ἦιεν] Sic M. In plerisque Impreſſ. ἤιε. Sola *Fl.* ᾖεν. *M. du S.*

58. Ἔχε] Conf. ſupra ad c. 12. *J. F. R.*

75. Εἵνεκα] Non audiendus W. εἵνεκα & εἵνεκεν vere Ionica ſunt, vid. *Herodot.* & *Hippocr.* ubivis. VI. 390. E. IX. 585. B. & 589. A. εἵνεκεν ſeq. vocali 2. 101. bis. Nec in eorum Edd. obſervatur diſcrimen, quin & εἵνεκα ſequente vocali, & εἵνεκεν ſequente conſona edatur contra euphoniam, ut in aph. *Hipp.* I. 3. τουτέων οὖν εἵνεκεν τὴν εὐεξίην. Sed quum etiam ament hiatus Iones, talia non curemus, alioqui εἵνεκεν hic reſcriberemus. *J. F. R.*

80. Ἐπέδειξε] Lege Ion. ἐπέδεξε. V. c. 19. med. Sed & ap. *Herod.* IV. p. 250. B. editum προσδέξαντα non προσδέξαντα. *J. F. R.*

85. Δεσπότεα] Pro δεσπότην. *F. G.* Conf. ſupra c. 12. Σκύθεα pro Σκύθην, ibique notata. *J. F. R.*

2. Ἐσαγ-

δὲ σεωυτὸν [a] οὕτω ἀεικέλιον ἔργον μοῦνος ἀνδρῶν ἔπρηξας; τὰ οὐ πάμπαν ἐπαινέω, ὦ σχέτλιε, ὃς τοιάδε ἔτλης, οἷα μήτε σὲ παθέειν, μήτε ἐμὲ ἰδέσθαι [b] ὤφελε· οὐ γὰρ μοι ταύτης ἀπολογίης ἔδεε. ἀλλ' ἐπεὶ δαίμων τοιάδε ἤθελε, πρῶτα μέν σοι τίσις ἐξ ἡμέων ἔσεται, αὐτέων συκοφαντέων ὁ θάνατος, μετὰ δὲ μεγάλη δωρεὴ ἀπίξεται, χρυσός τε πολλὸς, καὶ ἄργυρος ἄπλετος, καὶ ἐσθῆτες Ἀσσύριαι; καὶ ἵπποι βασιλήϊοι. ἀπίξεαι δὲ παρ' ἡμέας ἄνευ ἐσαγγελέος, οὐδέ τις ἀπέρξει σε ἡμετέρης ὄψιος, οὐδ' ἢν γυναικὶ ἅμα εὐνάζωμαι. τάδε εἶπέ τε ἅμα, καὶ ἐποίεε. καὶ οἱ μὲν αὐτίκα ἐς φόνον ἤγοντο· τῷ δὲ τὰ δῶρα ἐδέδοτο, καὶ ἡ φιλίη μέζων ἐγεγόνεε. ἐδόκεε δὲ οὐδεὶς ἔτι Ἀσσυρίων Κομβάβῳ σοφίην καὶ εὐδαιμονίην εἴκελος.

te tam incredibile facinus ſolus virorum deſignaſti? Non omnino laudo iſta, miſer, qui ea ſuſtinueris, quae utinam neque tu paſſus eſſes, neque ego vidiſſem! Hac enim defenſione mihi opus non erat. Sed quandoquidem haec fortuna voluit, primo quidem hoc tibi a me ultionis cauſſa dabitur, mors delatorum: poſtea donum veniet magnum, aurumque multum, & argentum immenſum, & veſtimenta Aſſyria, & equi regii. Intrabis ad nos, nemine intro nuntiante; neque quisquam a noſtro te conſpectu arcebit, neque ſi cum uxore jaceam. Haec dixit ſimul & fecit. Illi ſtatim ducuntur ad ſupplicium; huic munera tribuuntur, & major fit amicitia. Neque videtur Aſſyriorum quisquam ſapientia par Combabo aut felicitate.

Μετὰ δὲ, αἰτησάμενος ἐκτελέσαι τὰ λείποντα τῷ νηῷ (ἀτελέα γὰρ μιν [c] ἀπολέλοιπε) αὖθις ἐπέμπετο, καὶ τόν τε νηὸν ἐξετέλεσε, καὶ τὸ λοιπὸν αὐτοῦ ἔμενε. ἔδωκε δέ οἱ ὁ βασιλεὺς ἀρετῆς τε καὶ εὐεργεσίης [d] εἵνεκα, ἐν τῷ ἱρῷ ἑστάναι χάλκεον· καὶ ἔστη ἐς τιμὴν ἐν τῷ ἱρῷ Κομβάβος χάλκεος, Ἑρμοκλέους τοῦ Ῥοδίου ποίημα, μορφὴν μὲν ὁκοίη γυνὴ, ἐσθῆτα δὲ ἀνδρηΐην ἔχει. λέγεται δὲ τῶν φίλων τοὺς μάλιστά οἱ εὐνοέοντας, ἐς παραμυθίην τοῦ πάθεος, κοινωνίην ἑλέσθαι τῆς συμφορῆς. ἔτεμον γὰρ ἑωυτοὺς, καὶ δίαιταν τὴν αὐτὴν ἐκείνῳ διαιτέοντο. ἄλλοι δὲ [e] ἱρολογέουσι ἐπὶ τῷ πρήγματι, λέγοντες, ὡς ἡ Ἥρη φιλέουσα Κομβάβον, πολ-

26. Poſtea cum petiiſſet, *ut liceret ſibi* quae deerant templo perficere (imperfectum enim reliquerat) denuo dimittitur, perficit templum, & reliquo tempore ibi manet. Tribuit ipſi hoc etiam rex virtutis & bene factorum cauſſa, uti aeneus in templo ſtaret. Stabat, *inquam*, honoris cauſſa in templo Combabus aeneus, Hermoclis Rhodii opus, forma qualis mulier, veſtitum autem habet virilem. Dicitur porro amicorum benivolentiſſimos, conſolandi illius caſus gratia, in communionem jacturae illius veniſſe. Exſecuerunt nempe ſe ipſi, & eandem quam ille vivendi rationem elegerunt. Alii Deos admiſcent negotio, ac dicunt, adamatum a Junone Combabum: hanc

a Οὔτω &c.] Hoc ad ἀνδρῶν usque aliena manus implevit in W. ubi lacuna erat. *b* Ὤφελε] Ὠφελλεν W. Ὤφελεν *Fl.* *c* Ἀπολέλοιπε] Ἀπ—εεν W. Ἀ—εν *Fl.* *d* Εἵνεκα] Ἕνεκα Edd. & M. male. *e* Ἱρολογέουσι] Recte M. Ἱερολογ— Edd.

2. Ἐσαγγελέος] Ab ἐσαγγελεύς. *F.G.* Quis vero hoc neſcit? *J.F.R.*

12. Αὖθις] Scribe αὖτις. Quod vid. ap. *Maitt.* p. 133. ut κατότι ap. *Herodot.* VII. ſub init. & alibi. Ita αὖτις recte deinde c. 20. 30. & 57. hac Diſſert. Sed cum & alibi hoc Dial. αὖθις editum, ſine varietate Codd. ut ante vidimus, & c. 27. videbimus, non mutavi vulgatum. *J.F.R.*

33. Ἔργα γυναικῶν] *Plaut.* Aſin. *Opto annum hunc perpetuum mihi hujus operas. Barth.* *M. du S.*

42. Ἐνεδύσατο] M. uti emendarat. In omnibus enim ante impreſſis legebatur ἐνεδήσατο. *M. du S.*

57. Ἀποκέκρινται] Sic M. & Impr. omnes (excepta *J.* quae ἀποκέκριται.) Niſi quod *Fl.* prave ἀποκέκριν-

hanc multis aliam caſtrandi ſe mentem injeciſſe, ne ſolus ademtam ſibi virilitatem graviter ferret.

27. Interim ille mos, poſtquam ſemel ſuſceptus eſt, etiam manet, multique ſingulis annis in templo exſecant ſe & effeminant, ſive Combabi conſolandi cauſſa, ſive gratum Junoni ut faciant. Exſecant certe. Verum hi veſtitum non amplius virilem habent, ſed & veſtimenta geſtant muliebria, & opera mulierum faciunt. Quantum audivi, etiam horum origo ad Combabum refertur. Nam uſu illi venerunt & iſta. Peregrina mulier in conventum *ſacrum* quae veniſſet, conſpecto homine ita pulchro & veſtito viriliter, magno illius amore exarſit: poſt cum comperiſſet mutilum eſſe, ipſa ſe interemit. Ob haec graviter ferens Combabus, ſibi infeliciter adeo ſuccedere Venerem, muliebrem veſtem ſumſit, ne alia amplius mulier ea ratione deciperetur. Haec cauſſa Gallis veſtitus feminei. Ac de Combabo iſta mihi dicta ſunto. Gallorum autem deinde procedente ſermone mentionem faciam, & caſtrationis illorum, *hoc eſt* quomodo caſtrentur, & ſepulturae qua ſepeliantur, & cujus rei cauſſa in templum non ingrediantur. Prius autem cogito de poſitione templi & magnitudine dicere: & jam dico.

28. Locus ipſe, in quo ſacrum conſtitutum eſt, collis eſt. Jacet autem in media urbe, & duplici muro eſt circumdatus. Murorum alter antiquus eſt, alter non multum aetate noſtra ſuperior. Veſtibulum templi in Boream ventum porrectum eſt, centum circiter paſſuum magnitudine. In

λοῖσι τὴν τομὴν ἐπὶ νόον ἔβαλλε, ὅκως μὴ μοῦνος ἐπὶ τῇ ἀνανδρηΐῃ λυπέοιτο.

Τὸ δὲ ἔθος τοῦτο ἐπειδὴ ἅπαξ ἐγένετο, ἔτι νῦν μένει, καὶ πολλοὶ ἑκάστου ἔτεος ἐν τῷ ἱρῷ τάμνονται καὶ θηλύνονται, εἴτε Κομβάβον [f] παραμυθεόμενοι, εἴτε καὶ Ἥρῃ [g] χαριζεόμενοι. τάμνονται δ᾽ ὦν, ἐσθῆτα δὲ [h] οἵδε οὐκ ἔτι ἀνδρηΐην ἔχουσι, ἀλλὰ [i] καὶ εἵματά τε γυναικήϊα φορέουσι, καὶ ἔργα γυναικῶν ἐπιτελέουσι. ὡς δὲ ἐγὼ ἤκουον, ἀνακέαται καὶ τουτέων ἐς Κομβάβον ἡ αἰτίη. συνενείχθη γάρ οἱ καὶ τάδε. ξείνη γυνὴ ἐς πανήγυριν ἀπικομένη, ἰδοῦσα καλόν τε ὄντα, καὶ ἐσθῆτα ἔτι ἀνδρηΐην ἔχοντα, ἔρωτι μεγάλῳ ἔσχετο. μετὰ δὲ μαθοῦσα ἀτελέα ἐόντα, ἑωυτὴν διειργάσατο. ἐπὶ τοῖσι Κομβάβος ἀθυμέων, ὅτι οἱ ἀτυχέως τὰ ἐς Ἀφροδίτην ἔχει, ἐσθῆτα γυναικηΐην [k] ἐνεδύσατο, ὅκως μηκέτι ἑτέρη γυνὴ ἴσα ἐξαπατέοιτο. ἥδε αἰτίη Γάλλοισι στολῆς θηλείης. Κομβάβου [l] μέν μοι [m] πέρι τοσάδε εἰρήσθω. Γάλλων δὲ αὖθις ἐγὼ λόγῳ ὑστέρῳ μεμνήσομαι, τομῆς τε αὐτέων, ὅκως τάμνονται, καὶ ταφῆς, ὁκοίην θάπτονται, καὶ ὅτευ εἵνεκα ἐς τὸ ἱρὸν οὐκ ἐσέρχονται· πρότερον δέ μοι θυμὸς εἰπεῖν θέσιός τε πέρι τοῦ νηοῦ, καὶ μεγάθεος, καὶ δῆτα ἐρέω.

Ὁ μὲν χῶρος αὐτὸς, ἐν τῷ τὸ ἱρὸν ἵδρυται, λόφος ἐστὶ, κέαται δὲ κατὰ μέσον μάλιστα τῆς πόλιος· καί οἱ τείχεα δοιὰ περικέαται· τῶν δὲ τειχέων τὸ μὲν ἀρχαῖον, τὸ δὲ οὐ πολλὸν ἡμέων πρεσβύτερον. τὰ δὲ προπύλαια τοῦ ἱροῦ, ἐς ἄνεμον Βορέην [n] ἀποκέκρινται, μέγαθος ὅσον τε ἑκατὸν ὀργυιέων. ἐν

f Παραμυθεόμενοι] Παραμυθ. male *J.* *g* Χαριζεόμενοι] Χαρίζονται W. Lege χαριζόμενοι. *h* Οἵδε] Sic Edd. & M. *i* Καὶ] Non adgnoſcit W. *k* Ἐνεδύσατο] Reſtitui ex M. & *S.* Ἐνεδήσατο cett. male. *l* Μέν μοι] Μέντοι *Fl.* male. Vulgatum firmat M. *m* Πέρι] Omittit W. & *Fl.* *n* Ἀποκέκρινται] Sic M. *Fl. V2. P. H.* &c. Ἀποκέκριται *J.* & marg. *A1.*

κρινται. *M. du S.*

Ἀποκέκρινται] *Juntinae* Lectio forſan vera. Quia tamen non perpetuum verbum ſingulare cum neutro plur. nihil mutavi. *J. F. R.*

58. Μέγαθος] Haud quaquam credibile eſt tantae altitudinis fuiſſe templum. Corruptum eſſe hunc locum etiam inde patet, quod mox ejuſdem altitudinis fuiſſe Phallos additurus, trecentorum cubitorum fuiſſe ait.

ἐν τούτοισι τοῖσι προπυλαίοισι καὶ οἱ φαλλοὶ ἑστᾶσι, τοὺς Διόνυσος ἐστήσατο, ἡλικίην [a] καὶ οἵδε τριηκοσίων ὀργυιέων. ἐς τουτέων τὸν ἕνα φαλλὸν ἀνὴρ ἑκάστου ἔτεος δὶς ἀνέρχεται, οἰκέει τε ἐν ἄκρῳ τῷ φαλλῷ χρόνον ἑπτὰ ἡμερέων. αἰτίη δέ οἱ τῆς ἀνόδου ἥδε λέγεται· οἱ μὲν πολλοὶ νομίζουσι ὅτι ὑψοῦ τοῖσι θεοῖσι ὁμιλέει, καὶ [b] ἀγαθὰ πάσῃ Συρίῃ αἰτέει· οἱ δὲ τῶν [c] εὐχωλέων ἀγχόθεν ἐπαΐουσι. ἄλλοισι δὲ δοκέει καὶ τάδε Δευκαλίωνος εἵνεκα ποιέεσθαι, ἐκείνης ξυμφορῆς μνήματα, ὁκότε οἱ ἄνθρωποι ἐς τὰ οὔρεα καὶ ἐς τὰ περιμήκεα τῶν δενδρέων [d] ἤεισαν, τὸ πολλὸν ὕδωρ ὀῤῥωδέοντες. ἐμοὶ μὲν [e] ὦν καὶ τάδε ἀπίθανα. δοκέω γε μὲν Διονύσῳ σφέας καὶ τάδε ποιέειν. συμβάλλομαι δὲ τουτέοισι. φαλλοὺς ὅσοι Διονύσῳ [f] ἐγείρουσι, ἐν τοῖσι φαλλοῖσι καὶ ἄνδρας ξυλίνους [g] κατίζουσι· ὅτεο μὲν εἵνεκα, ἐγὼ οὐκ ἐρέω.

hoc veſtibulo etiam ſtant phalli, quos Bacchus ſtatuit, iique altitudine tricenorum paſſuum. In horum unum phallum vir ſingulis annis bis aſcendit, moraturque in ſummo phallo tempus ſeptem dierum. Cauſſa illi hujus aſcenſionis iſta memoratur. Vulgus putat in alto illum verſari cum Diis, & bona petere toti Syriae, eosque ſic e propinquo audire preces. Alii haec etiam Deucalionis cauſſa fieri autumant, in memoriam illius calamitatis, cum homines in montes & arborum altiſſima aquarum multarum metu aſcenderunt. Mihi quidem iſta quoque parum probabilia, ac puto illos haec etiam Baccho facere. Conjicio autem inde. Phallos quotquot Baccho erigunt, iidem ligneos in phallis viros collocant: cujus rei cauſſa, non dixerim equidem. Videde-

a Καὶ οἵδε] Et ſic M. cum Edd. *b* Ἀγαθὰ] Ξὺν *Fl.* omiſſo ἀγαθὰ. W. vero ἀγ. ξὺν ἁπάσῃ. *c* Εὐχωλέων] Bene *S.* & *Amſt.* Εὐχολέων cett. & M. prave. *d* Ἤεισαν] Ἤισαν W. *e* Ὦν] Νῦν W. male. *f* Ἐγείρουσι] Ἀγείρουσι W. perperam. *g* Κατίζουσι] Recte *J. H. Fl. Fr.* cum W. Καθίζουσι male *B1. P. S.*

76. Οὐκ ἐρέω] Οὐδὲ γὰρ ὅσιον, οἶμαι, τὴν αἰτίαν ἐρεῖν, κιναίδειαν Διονύσου * κατάγορον. παρ' ὅσον ἐστὶ ὁ φαλλὸς τοῦ πεπορνευκότος Κορύβου Διόνυσον ὑπόμνημα, μισθὸν τοῦτον αὐτῷ Διόνυσον ἐκτετικότα, Σεμέλης τῆς μητρὸς μήνυτρα. M.

* Κατάγορον] Confer cum Scholio 8. Legendum autem videtur καταγορευόντων. *M. du S.*

ait. Nodum ſolvant alii. In M. nihil ſubſidii. *M. du S.*

60. Ἡλικίην ἐστὶ οἵδε τριηκοσίων ὀργυιέων] Numerus hic excedit fidem, & eſt juſto major. Interpres ita vertit: *etiam hi ſtatura trecentarum ulnarum.* Neſcio quare; nam ὀργυιὰ eſt τετράπηχυς vel ἑξάπους: at quatuor cubiti vel ſex pedes multum excedunt unius paſſus menſuram. Pro τριηκοσίων credo legendum eſſe τριάκοντα (immo τριήκοντα, *Palmeri*, Ionice) & ſic debere legi, evincunt ea, quæ inferius ait de catena, qua homo in ſummitate Phalli poſitus, ea quæ ſunt ad victum & alios uſus neceſſaria, veſtes, vaſa & alimenta attrahebat. Nam nullius hominis, nedum hominum quatuor, aut plurium ſunt tantæ vires, ut poſſint catenam pedum mille & octingentorum tractare, & in tantam altitudinem attrahere. *J. P. a G.*

61. *Τριηκοσίων] Τριήκοντα* forſan. *F. G.*

66. Ἀγαθὰ πάσῃ] Ex variatione *Fl.* & W. facile colligitur, ἀγαθὰ ξυμπάσῃ legendum. Sed quia & vulgatum probum, non refert. *J. F. R.*

74. Φαλλοὺς] Conf. ſupra c. 16. *J. F. R.*

79. Σειρῇ μακρῇ —— ἢ ἐν Αἰγύπτῳ, οὐδὲ τὸ λέγω] Hic locus apprime facit ad locum *Plinii* intelligendum, quem ſollicitavit, ſed infeliciter, ſummus vir Cl. *Salmaſius*, in ſuis ad Solinum exercitationibus p. 1329. Ut igitur emendetur ille Plinii locus, & illuſtretur hoc loco Lucianus, *Plinii* verba hic apponam, extant in c. 4. lib. 13. ubi de palmis loquitur: *Reliquæ teretes atque proceræ denſis gradatisque corticum pollicibus auctioribus, faciles ſe ad ſcandendum Orientis populis præbent, utilem ſibi arborisque induviis circulum mira pernicitate tum homine ſubeunte.* Pollices auctiores vocat Plinius amputatorum vel decidentium ramorum reliquias eminentes & ex cortice protuberantes ut pollex exertus ex manu. Id Gallice dicimus *chicots.* Hinc *Plinii* locum ſane ſalebroſum & mendoſum ita debere legi contendit Salmaſius, *utilem ſibi arborique inductis circulum.* Quæ lectio mihi videtur aliquid habere abſurditatis, qua enim utilitate affici poteſt arbor tali circulo? Ego igitur pridem in margine noſtri *Plinii* codicis emendaveram, *vitilem ſibi arborique indutis circulum*, & ita cenſueram legi debere doctus a quodam nobili navarcho de modo, quo incolæ Palmiferæ regionis in Africa celeriter cum ſuo circulo ſcandunt excelſas palmarum arbores: ſcilicet induunt ſe una cum arbore ipſa circulo e vitili ligno facto, & pedibus in arboris pollicibus illis nitentes, & lumbis circulo innixi, manibus vero ambabus circulum gradatim & ſubſultim attollentes, celerrime uſque ad ar-

detur ergo mihi illius lignei viri imitatione hic aſcendere.

29. Porro aſcenſus eſt ejusmodi. Catena longa ſe pariter ac phallum circumdat. Poſtea inſcendit ligna phallo affixa, ea magnitudine, quae extremum pedem recipiat. Quantum vero aſcendit, tantum utrinque, aurigantis geſtu, catenam in altum rejicit. Si quis vero hoc non vidit, vidit autem illos, qui palmas conſcendunt in Arabia, aut in Aegypto, aut alio quocunque loco, idem quod dico intelligit. Cum autem ad finem viae pervenit, fune demiſſo alio quem ſecum habet, longo illo quidem, ſurſum trahit quae vult, ligna, & veſtes, & vaſa: e quibus ſede colligata, quaſi nido quodam, ibi deſidet, manetque tempore dierum, quos dixi. Advenientes autem multi aurum & argentum, quidam vero aes adferunt: deinde in conſpectu illius poſita relinquunt, indicato ſuo quisque nomine. Adſtans vero alius ſurſum nuntiat; ille vero accepto nomine preces pro unoquoque

δοκέει δ' ὦν μοι καὶ ὅδε ἐς ἐκείνου μίμησιν τοῦ ξυλίνου ἀνδρὸς [h] ἀνέρχεσθαι.

Ἡ δέ οἱ ἄνοδος τοιήδε. σειρῇ μακρῇ ἑωυτόν τε ἅμα, καὶ τὸν Φαλλὸν περιβάλλει· μετὰ δὲ ἐπιβαίνει ξύλων προσφυῶν τῷ Φαλλῷ, ὁκόσον ἐς χώρην ἄκρου ποδός· ἀνιὼν δὲ ἅμα ἀναβάλλει τὴν σειρὴν ἀμφοτέρωθεν, ὅκωσπερ ἡνιοχέων. εἰ δέ τις τόδε μὴ οὐκ ὄπωπε, ὄπωπε δὲ Φοινικοβατέοντας, ἢ ἐν Ἀραβίῃ, ἢ ἐν Αἰγύπτῳ, ἢ [i] ἄλλοθί κου, οἶδε τὸ λέγω. ἐπεὰν δὲ ἐς τέλος ἵκηται τῆς ὁδοῦ, σειρὴν ἑτέρην ἀφεὶς, τὴν αὐτὸς ἔχει, μακρὴν ταύτην, ἀνέλκει τῶν οἱ θυμὸς, ξύλα, καὶ εἵματα, καὶ σκεύεα· ἀπὸ τῶν ἕδρην συνδέων, ὁκοίην καλιὴν, ἵζάνει. μίμνει τε χρόνον, [k] τὸν εἶπον ἡμερέων. πολλοὶ δὲ ἀπικνεόμενοι, χρυσόν τε καὶ ἄργυρον, οἱ δὲ χαλκὸν [l] κομίζουσι· εἶτ' ἀφέντες ἐκείνου πρόσθε κείμενα, ἀπιᾶσι, λέγοντες τὰ οὐνόματα ἕκαστος. παρεστεὼς δὲ ἄλλος, ἄνω ἀγγέλλει· ὁ δὲ δεξάμενος τοὔνομα, εὐχωλὴν ἐς ἕκαστον

h Ἀνέρχεσθαι] Ἀνέρχεται M. Vulgatum probat *Fl.* *i* Ἄλλοθί κου] Et ſic *Fl.* cum *J.P.* &c. *k* Τῶν] Reſtitui ex W. Τον Edd. & M. male. *l* Κομίζουσι] Τὰ νομίζουσιν εἰς ἐκεῖνον πρόσθε κείμενον κατίασι W. & *Fl.*

arboris ſummum, ubi ſunt rami & fructus, ſcandunt. Id ſæpe facientes, ut lagenas ſuas ramis ſuccisis appendeant, vel eas plenas vino palmeo reportent. Quod ut facilius intelligas, figuram hic appoſui hominis ita cum circulo ſuo ſcandentis. Quæ emendatio mea firmatur omnino ex hoc Luciani loco, unde non mediocriter gaviſus ſum. Expende rem accuratius, lector candide, & confer cum noſtra emendatione, & ut ſpero, non ſolum eam approbabis, ſed plauſum dabis. *J.P.* a *G.*

Σειρῇ μακρῇ] Lege μικρῇ. vid. ſequentia verba, ubi catenae alterius & abhac diverſae (quae ſc. eſſet uti *Jenſius* emendare juſſerat & ex W. reſtituimus, μακρὰ) mentio fit. *L.K.*

91. Μίμνει τε χρόνον, τὸν εἶπον ἡμερέων] Puto Lucianum ſcripſiſſe τῶν, Ionice pro ὧν, ut paſſim in hoc libello (quamvis & τὸν pro ὃν ſcriptum ſit) *Et manet tempus eorum, quos dixi, dierum.* Nempe dies ſeptem (ut c. 28. med. dictum) quotannis homo aliquis in aliquo Phallorum, qui in προπυλαίοις templi Syriae Deae ſunt erecti, perſiſtit. *J.J.*

Ibid. Τῶν εἶπον ἡμερέων] Egregie *Jenſius* hoc viderat; idque accedente jam codice, omnino recipiendum duxi. *J.F.R.*

93. Κομίζουσι —— ἀπιᾶσι] W. & *Fl.* aliter, nempe; τὰ νομίζουσιν εἰς ἐκεῖνον πρόσθε κείμενον κατίασι. *M. du S.*

στον ποιέεται. ἅμα δὲ εὐχόμενος, κροτέει ποίημα χάλκεον, τὸ ἀείδει μέγα καὶ τρηχὺ, κινεόμενον, εὕδει δὲ οὐδαμά. ἢν γάρ μιν ὕπνος ἕλῃ [a] ποτὲ, σκορπίος ἀνιὼν ἀνεγείρει τε, καὶ ἀεικέα ἐργάζεται, καί οἱ ἥδε ἡ ζημίη τοῦ ὕπνου [b] ἐπικέεται. τὰ μὲν ὦν ἐς τὸν σκορπίον μυθέονται, ἱρά τε καὶ θεοπρεπέα· εἰ δὲ ἀτρεκέα ἐστὶ, οὐκ ἔχω ἐρέειν. [c] δοκέειν δέ μοι, [d] μέγα ἐς ἀγρυπνίην συμβάλλεται καὶ τοῦ πτώσιος ἡ ὀῤῥωδίη. Φαλλοβατέων μὲν δὴ πέρι [e] τοσαῦτα ἀρκέει. ὁ δὲ νηὸς ὁρέει μὲν ἐς Ἥλιον ἀνιόντα.

Εἶδος δὲ, [f] καὶ ἐργασίην ἐστὶ, ὁκοίους νηοὺς ἐν Ἰωνίῃ ποιέουσι. ἕδρη μεγάλη ἀνέχει [g] ἐκ γῆς μέγαθος ὀργυιέων δυοῖν, ἐπὶ τῆς ὁ νηὸς [h] ἐπικέεται. ἄνοδος ἐς [i] αὐτὸν λίθου πεποίηται, οὐ κάρτα μακρή. ἀνελθόντι δὲ θῶυμα μὲν καὶ ὁ πρόνηος μέγα παρέχεται, θύρῃσί [k] τε ἤσκηται [l] χρυσέῃσιν· ἔνδοθε δὲ ὁ νηὸς χρυσοῦ τε πολλοῦ ἀπολάμπεται, καὶ ἡ

nuncupat: inter precandum ſonum edit inſtrumento aeneo, quod, ubi movetur, magnum quiddam canit & aſperum. Dormit neutiquam. Si enim ſomnus illi aliquando obrepat, ſcorpius aſcendens & excitat illum, & magno malo afficit: haec ei poena ſomni propoſita eſt. Quae igitur de ſcorpio narrant, ea ſacra ſunt & religioſa: utrum ſint vera, dicere non habeo. Ut mihi videtur, multum etiam ad vigilandum confert ille metus cadendi. De illis phallorum conſcenſoribus haec ſufficiant. Templum ſpectat in Solem orientem.

30. Specie eſt atque opere illo, qualia in Ionia templa aedificant. Eminet e ſolo crepido magna, paſſuum duorum altitudine, in qua aedes impoſita eſt. Aſcenſus in illam e lapide factus non ſane latus. Aſcendenti ſpectaculum magnum etiam atrium templi praebet: & valvis aureis excultum eſt. Intus autem aedes auroque multo relu-

a Ποτὲ] Nil mut. Edd. & M. *b* Ἐπικέεται] Sic M. & *Fl.* Ἐπικέαται cett. *c* Δοκέειν] Δοκέει Edd. & M. male. *d* Μέγα ἐς] Ἐς μέγα W. male. *e* Τοσαῦτα] Τοσάδε W. *f* Καὶ] Omittunt W. & *Fl.* *g* Ἐκ γῆς] Recepi ex L. Ἐκ τῆς Edd. & M. *h* Ἐπικέεται] Ita *Solan.* Ἐπικέαται *J. Bi. S.* &c. Ἀποκέεται *H. P.* pejus. *i* Αὐτὸν] Recepi ex W. & *Fl.* Αὐτὴν cett. male. *k* Τε] Sic Edd. & M. Lege γάρ. *l* Χρυσέῃσιν] Reſtitut. ex W. Χρυσέοισι Edd. priores.

4. Ἐπικέεται] Sic M. & *Fl.* In reliquis ἐπικέαται. *M. du S.*

Ἐπικέεται] Etſi vulgatum non damnabile, (ut vid. ad c. 6.) tamen quia optimae notae libri —έεται hic habent, idque optimum, facile hoc dedi *Solano*, ut hic reciperem, etſi deinde non facio idem, quia ob utriusque frequentiam probabile eſt utrovis more dedita opera ſcriptum. Conf. c. 32. N°. 52. *J. F. R.*

6. Δοκέειν] Sic ſcripſimus, ut ſupra c. 1. In omnibus Impr. & ipſo M. erat δοκέει. *M. du S.*

12. Ἕδρη μεγάλη ἀνέχει ἐκ τῆς] Leg. videtur ἕδρη μεγάλη ἀνέχει ἐκτὸς, μέγαθος &c. *F. G.*

Ibid. Ἐκ γῆς μέγαθος] Ita Cod. L. In omnibus Impr. ἐκ τῆς, quod unde ſit, facile perſpicis. *M. du S.*

Ibid. Ἀνέχει ἐκ τῆς] Non dubito quin ſcripſerit auctor ἐκ γῆς. Quam facile Γ in Τ, tum majuſculae hujus formae, tum minuſculae antiquioris, quae in *Aldinis* adhuc libris frequens eſt, permutentur, intuenti conſtat. Quam conveniat γῆς ſententiae, ex verſione noſtra apparet: quam nihili ſit ἐκ τῆς, inde colligas, quod omiſerunt plane interpretes. *J. M. G.*

14. Ἐπικέεται] Sic etiam hic ſcribi oportet. *Fl.* tamen cum reliquis hic errat. *M. du S.*

Ibid. Αὐτὸν] Sic W. & *Fl.* ut ad Templum referatur, melius quam in reliquis αὐτὴν *M. du S.*

16. Ὁ πρόνηος] Quidquid ſit de uſu aliorum ſcriptorum, qui neſcio an hic ſatis inter ſe conveniant hic certe auctor partibus templi ſic utitur, ut *propylaeum*, τὰ προπύλαια, *veſtibulum*, ſit locus ſubdivalis, magnus, centum paſſuum, non ipſi modo portae, orientem ſpectanti, objectus, unde non en habet; ſed ad latus boreale, (non item ad auſtrale, nec ergo aequabiliter) multum excurrens, in [illegible] phalli politi. Ex hoc *propylaeo* demum per gradus aſcenditur in crepidinem duos paſſus altam, cui tem[illegible]m ſ aedes impoſita eſt. Hic *pronaus* eſt, atrium templi aedes anterior, aperta undique, columnis ſubnixa, tectum commune ipſius *pronai*, & *aedis* proprie dictae, τοῦ ναοῦ ſuſtinentibus. Hic *pronaus* (*porticum templi* etiam dixeris) ἤσκηται θύρῃσι χρυσέῃσι, *excultus eſt valvis aureis*, non quaſi ipſe ſit clauſus; ſed valvae, quibus apertis in ναὸν intratur, exteriore ornatu ſuo, *argumentis*, in quibus deſcribendis multi ſunt poëtae & antiquarii, porticum illam, illum *pronaon*, exhilarat. Per has igitur valvas in ναὸν itur, *aedem* proprie dictam, quae *cella* ſaepe Latinis eſt, ejus magnitudinis, ut aliquot centum armatos ceperit *cella Concordiae Cic.* Philipp. 3, 12. & in *cella Jovis Capitolini*

lucet, & lacunar totum eſt aureum. Sentitur autem hic divinus odor, qualis dicitur regionis Arabiae, qui e longinquo aſcendenti ſpiritum inhalat optimum; & ſi inde diſceſſeris, non deſerit; quin & veſtimenta tua diu ſervant odorem; & ipſi tibi ſemper obverſabitur.

31. Intus vero aedes non ſimplex eſt, ſed thalamus in ea factus alius. Aſcenſus etiam in hunc parvus. Valvis non eſt ornatus, ſed totus ex adverſo *venientibus* apertus. In magnum ergo templum ingrediuntur omnes; in thalamum vero ſoli ſacerdotes, ac ne ſacerdotes quidem omnes; ſed ii, qui proximi cenſentur Diis, & quibus omnis adminiſtratio ſacrorum curae eſt. In hoc collocata ſunt ſigna, tum Juno, tum quem, Jupiter cum ſit, alio ipſi nomine appellant. Ambo aurei, ambo ſedent. Ve-

ὀροφὴ πᾶσα χρυσέη. ἀπόζει δὲ αὐτοῦ ὀδμὴ ἀμβροσίη, ὁκοίη λέγεται τῆς χώρης τῆς Ἀραβίης. καί σοι τηλόθεν ἀνιόντι, προσβάλλει πνοιὴν κάρτα ἀγαθήν· καὶ ἢν [m] αὖτις ἀπίῃς, οὐδαμὰ λείπεται, ἀλλά σευ τά τε εἵματα ἐς πολλὸν ἔχει τὴν πνοιήν, καὶ σὺ ἐς [n] πάμπαν αὐτῆς μνήσεαι.

Ἔνδοθεν δὲ ὁ νηὸς [o] οὐκ ἁπλόος ἐστί, ἀλλὰ ἐν αὐτῷ θάλαμος ἄλλος πεποίηται. ἄνοδος καὶ ἐς τοῦτον ὀλίγη· θύρῃσι δὲ οὐκ ἤσκηται, ἀλλ' ἐς ἀντίον ἅπας ἀναπέπταται. ἐς μὲν [p] ὦν τὸν μέγαν νηὸν πάντες [q] ἐσέρχονται· ἐς δὲ τὸν θάλαμον οἱ ἱρέες [r] μοῦνον. οὐ μέντοι πάντες ἱρέες, ἀλλὰ [s] τοὶ μάλιστα ἀγχίθεοί τέ εἰσι, καὶ τοῖσι πᾶσα ἐς τὸ ἱρὸν μέλεται θεραπείη. [t] ἐν δὲ τῷδε εἵαται τὰ ἕδεα, ἥτε Ἥρη, καὶ τὸν αὐτοὶ Δία ἐόντα ἑτέρῳ οὐνόματι κληΐζουσι. ἄμφω δὲ χρύσεοί τέ εἰσι, καὶ ἄμφω ἕζονται· ἀλ-

m Αὖτις] Αὖθις P. n Πάμπαν] Nil mut. *Fl.* & M. &c. o Οὐχ] Margo *B* 1. fruſtra. p Ὦν] Recte W. ut ſemper in hoc libello. Οὖν Edd. except. *B* 1. 2. quae ὦν. q Ἐσέρχονται] Recte ſic emendatum in M. Εἰσέρχονται Edd. male. r Μοῦνον] Omiſit *Fl.* Adeſt in cett. & M. s Τοὶ] Οἱ *Fl.* & M. ac mox Οἷσι, fruſtra. t Ἐν δὲ τῷδε] Bene *Fl.* M. P. Ἐν δὲ δὲ τῷ *J.*

lini cremare Caeſaris cum lecto cadaver quidam voluerint Ab hac *cella* diverſus hic & minor eſt θάλαμος, interior & ſanctior receſſus, cum choro templorum noſtrorum comparari qui poſſit. Alius eſt in Cnidiae Veneris templo ille νεὼς ſ. σηκὸς ἀμφίθυρος, auguſtior, quaedam aedicula, cui incluſa imago, de qua diximus ad illum locum Ἐρωτ. c. XI. Ὀπισθόδομος, poſticum templi, plane ſeparatus & bene munitus ad theſauros aſſervandos &c. *J. M. G.*

17. Θύρῃσι τε] Lege γάρ pro τε. *M. du S.*

Ibid. Ἤσκηται] *Elaborata eſt, inſtructa.* *F. G.* Habuimus crebro ſupra, ut *Amor.* c. 3. ἠσκημένη κόμη. Ibid. c. 10. εὐμόρφοις πλεῖστον ἐξήσκειτο. Rurſus ibid. 33. *Imag.* XI. poſt m. λίθοις τοῖς πολυτελέσιν ἠσκημένος. *Plutarch.* T. 2. p. 1162. κάπρον χρύσεον εἰς προτομὴν ἀνθρώπου ἠσκημένον. *Diod. Sic.* IV. c. 77. πτέρυγας θαυμαστῶς ἠσκημένας. *J. F. R.*

Ibid. Χρυσέῃσιν] W. recte. In Impr. omnibus χρυσέοισι. *M. du S.*

26. Ἔνδοθεν] Τὸ ἔνδοθεν hic pro ἔνδοθι, ut & ſupra. *F. G.*

Ἔνδοθεν] Verum eſt ἔνδοθι proprie eſſe *intus*, ut *Hom.* Il. A. 243. — σὺ δ' ἔνδοθι θυμὸν ἀμύξεις. Sed & ἔνδοθεν eidem familiare eodem ſenſu, ut Z. 247. — ἔνδοθεν αὐλῆς Δώδεκ' ἔσαν &c. Exemplorum ſatis habet *Seberus.* *J. F. R.*

Ibid. Οὐκ ἁπλόος] Nihil opus eſt emendatione. Adſpirationem enim ſic negligere Iones, nimis notum. Ita οὐκ ὁμοίως, & οὐκ ὡς vide ex *Herodoto* adferentem *Maitt.* de Dial. p. 133. & ſatis patet in compoſitis ἀπικνέομαι & ſimilibus. Ita ἀπ' οὗ *Herod.* IV. Et ἀπ' ἑσπέρης IV. 272. B. Licet in *Hippocr.* adſpirata plerumque adſcita, ut ἀφ' ὁκοίων I. *de Morb.* pr. & ἐφ' ὁκοῖα, ib. ἀφ' ὧν ib. οὐχ ὁμαλὴ ib. p. 9. ἀφ' ἑωυτοῦ p. 8. contra, ἀπὸ ἑωϋτοῦ ib. 9. 15. cum illico tamen rurſus ἀφ' ἑωϋτοῦ, & ἐφ' ἑωϋτήν, ib. 9. f. Item ὑφ' ἧς p. 8. f. Sed deſino nugarum. *J. F. R.*

30. Ὦν] Sic W. & *B* 2. recte. Sic enim poſtulat haec Dialectus. Nec unquam in eo Mſ. ea in voce peccatur. Reliqui Impr. οὖν. *M. du S.*

31. Ἐσέρχονται] Sic in M. Ex manu tamen recentiore. Omnes Impr. prave εἰσέρχεται. *M. du S.*

35. Ἥτε Ἥρη, καὶ τὸν αὐτοὶ Δία ἐόντα] Interpretandus hic locus eſt de Jove Dolicheno, auctore *Luca Holſtenio* in notis ad *Stephanum* de urbibus, in ΔΟΛΙΧΗ. *Almel.*

37. Ἄμφω δὲ χρύσεοι] Adſcripſit Cl. *La Croze* vid. *Blond.* de Sibyllis L. I. c. 13. p. 65. Non vero ſatis deſignaverat ad quae verba haec pertineant, cumque librum illum non poſſideam, locum inveſtigare nequeo. *J. F. R.*

38. Φο-

ἀλλὰ τὴν μὲν Ἥρην λέοντες [a] φορέουσι· ὁ δὲ [b] ταύροισιν ἐφέζεται. καὶ δῆτα τὸ μὲν τοῦ Διὸς ἄγαλμα, ἐς Δία πάντα ὁρῇ, καὶ κεφαλὴν, καὶ [c] εἵματα, καὶ ἕδρην· καί μιν οὐδὲ ἐθέλων ἄλλως εἰκάσεις.

Ἡ δὲ Ἥρη σκοπέοντί τοι πολυειδέα μορφὴν ἐκφανέει. καὶ τὰ μὲν ξύμπαντα ἀτρεκέει λόγῳ Ἥρη ἐστί· ἔχει δέ τι καὶ Ἀθηναίης, καὶ Ἀφροδίτης, καὶ Σεληναίης, καὶ Ῥέης, καὶ Ἀρτέμιδος, καὶ Νεμέσιος, καὶ Μοιρέων. χειρὶ δὲ τῇ μὲν ἑτέρῃ σκῆπτρον ἔχει, τῇ ἑτέρῃ δὲ ἄτρακτον. καὶ ἐπὶ τῇ κεφαλῇ ἀκτῖνάς τε φορέει, καὶ πύργον, καὶ κεστὸν, τῷ μούνην τὴν Οὐρανίην κοσμέουσι. ἔκτοσθε δέ οἱ χρυσός τε ἄλλος [d] περικέαται, καὶ λίθοι κάρτα πολυτελέες, τῶν οἱ μὲν λευκοί, οἱ δὲ [e] ὑδατώδεες, πολλοὶ δὲ πυρρώδεες. ἔτι δὲ ὄνυχες οἱ Σαρδῷοι πολλοί, καὶ ὑάκινθοι, καὶ σμάραγδοι, τὰ [f] φορέουσι Αἰγύπτιοι, καὶ Ἰνδοί, καὶ Αἰθίοπες, καὶ Μῆδοι, καὶ Ἀρμένιοι, καὶ Βαβυλώνιοι. τὸ δὲ δὴ μέζονος λόγου ἄξιον, τοῦτο ἀπηγήσομαι· λίθον ἐπὶ τῇ κεφαλῇ φορέει, λυχνὶς καλέεται, οὔνομα δέ οἱ τοῦ [g] ἔργου ἡ συντυχίη. ἀπὸ τούτου ἐν νυκτὶ σέλας πολλὸν ἀπολάμπεται, ὑπὸ δέ οἱ καὶ ὁ νηὸς ἅπας, οἷον ὑπὸ λύχνοισι

rum Junonem leones ferunt: alter tauris inſidet. Nempe Jovis ſimulacrum Jovem refert per omnia, capite, veſtibus, throno, nec etiamſi velis alii ipſum aſſimules.

32. Verum Juno multiplicem conſideranti formam offert. Univerſim, ut vere dicam, Juno eſt. Sed habet aliquid etiam Minervae & Veneris, & Lunae, & Rheae, & Dianae, & Nemeſis, & Parcarum. Manu altera ſceptrum tenet, colum altera: & in capite gerit radios & turrim; & ceſtum *habet*, quo ſolam Caeleſtem *Venerem* ornant. Extra vero & aliud aurum circumpoſitum eſt, & gemmae valde pretioſae, quarum aliae albae, aquei coloris aliae, multae etiam ignei. Inſuper vero Sardae onyches multae, & Hyacinthi & Smaragdi, quas Aegyptii ferunt, & Indi, & Aethiopes, & Medi, & Armenii, & Babylonii. Quod autem magis commemoratu dignum eſt, illud enarrabo. Gemmam in capite fert, quae Lychnis vocatur: nomen illi res ipſa dedit. Ab hac noctu ſplendor multus refulget, ut ab ea tanquam a lucernis aedes to-

a Φορέουσι] Recte plurimae. Φέρουσι *Fl.* & M. *b* Ταύροισιν] Ex *Fl.* Ταῦροισι male *J.* Ταυροισι cett. *c* Εἵματα] Sic W. Ὄμματα Edd. *d* Περικέαται] Et ſic jam *Fl* cum cett. *e* Ὑδατώδεες] Vid. nott. *f* Φορέουσι] Φέρουσι Edd. priores. *g* Ἔργου] Ὅρκου W. Sed in marg. eſt ἔργου.

38. Φορέουσι] Recte hic habent plerique impreſſi. M. & *Fl.* φέρουσι, prave. *M. du S.*

Ibid. Ὁ δὲ ταύροισιν ἐφέζεται] Vid. *Spanh.* ad *Callim.* 255. & *Holſt.* ad *Steph. Byzant.* ſine ν. in omnibus Impr. Excepta *Fl.* ſcriptum erat ταύροισι. *M. du S.*

41. Εἵματα] Scriptura haec ex W. eſt. quam nos lubenter arripuimus, utpote praeſtantiorem vulgata ὄμματα. *M. du S.*

Εἵματα] Potius εἵματα ſcripſi, ut habuimus non longe ante, ac bis deinceps, & c. 51. etſi εἵματα laevigavit *Solan.* ex W. Forſan imprudens, ut interdum in accentibus & ſpir. manus ejus erravit. At recte adſpirari, ut ſexcenties ap. *Homer.* & in *Herodoto* L. 2. 134. B. conſtat. *J. F. R.*

43. Ἡ δὲ Ἥρη — τοι] Non placet illud τοὶ, quod omnes libri Noſtri exhibent. Mallem σοι. *M. du S.*

44. Ξύμπαντα] At *Herodot.* σύμπαντα ſemper. *J. F. R.*

49. Ἐπὶ τῇ κεφαλῇ ἀκτῖνάς τε φορέει] Bene monuit Cl. *Hemſt.* adeundum *Kuſt.* ad *Ariſtoph* Av. vſ. 1114. Ibi is docet, recte *Camerarium* ex illo *Ariſtoph.* loco obſervare, ſtatuarum capitibus ap. vett. lunulas addi ſolitas fuiſſe, ne avium ſtercore inquinarentur. Sed refutat eumdem opinantem inde Chriſtianis manaſſe morem ſanctos ſuos cum ejusmodi orbibus in capite pingendi; quum & Veterum Deorum Dearumque imagines ap. vett. Graecos circulo radiato honoris gratia ornari ſolerent, ut ex hoc Luciani non modo pateret, ſed & ex ejuſd. *Tim.* c. 51. ubi cum Cl. *Hemſterh.* jam plura dederit, eo Lectorem remitto. *J. F. R.*

50. Κεστὸν] Veſtem fuiſſe opinatur Eruditiſſimus auctor notarum ad marmor. Oxon. p. 24, 2. Vide tu *Hom.* Il. Ξ. 214. *M. du S.*

52. Περικέαται] Cur jam non etiam περικέεται emendat *Solan.*? An quia ſenſit & ſaepiuſcule ſic deinde legi,

tota reluceat: interdiu ſplendor ille imbecillior, caeterum ſpeciem habet valde igneam. Etiam aliud eſt in illo ſimulacro admirabile. Si ſtans contra intueare, te reſpicit, transeuntem obtutus ille perſequitur: & ſi ab alia parte alius hoc experiatur, idem in illum perficit.

φαείνει). ἐν ἡμέρῃ δὲ τὸ μὲν φέγγος ἀσθενέει. ἰδέην δὲ ἔχει [h] κάρτα [i] πυρώδεα. καὶ ἄλλο θωυμαστόν ἐστι ἐν τῷ ξοάνῳ. ἢν [k] ἑστεὼς ἀντίος ἐσορέῃς, ἐς σὲ ὁρῇ· καὶ μεταβαίνοντι τὸ βλέμμα ἀκολουθέει, καὶ ἢν ἄλλος ἑτέρωθεν [l] ἱστορέῃ, ἴσα καὶ ἐς ἐκεῖνον ἐκτελέει.

33. Inter utrumque ſtat imago ex auro, alia nulla parte aliis imaginibus ſimilis. Suam hoc formam non habet, gerit autem aliorum Deorum ſpecies: ſignum vocatur ab ipſis Aſſyriis, nec nomen illi proprium poſuere: ſed neque de ortu illius aut forma dicunt: ſed alii ad Bacchum, alii ad Deucalionem, ad Semiramidem alii referunt. Etenim in vertice illius ſtat columba aurea, quam ob cauſſam Semiramidis eſſe ſimulacrum illud fabulantur. Abit (*defertur*) vero bis quotannis ad adferendam, quam dixi, aquam.

Ἐν μέσῳ δὲ ἀμφοτέρων, ἕστηκε ξόανον ἄλλο χρύσεον, οὐδαμὰ τοῖσι ἄλλοισι ξοάνοισι εἴκελον. τὸ δὲ μορφὴν [m] μὲν ἰδίην οὐκ ἔχει, φορέει δὲ τῶν ἄλλων θεῶν εἴδεα. καλέεται δὲ σημήϊον καὶ ὑπ' αὐτῶν Ἀσσυρίων. οὐδέ τι οὔνομα ἴδιον αὐτῷ ἔθεντο, ἀλλ' οὐδὲ γενέσιος αὐτοῦ [n] πέρι καὶ εἴδεος λέγουσι. καί μιν οἱ μὲν ἐς Διόνυσον, ἄλλοι δὲ ἐς Δευκαλίωνα, οἱ δὲ ἐς Σεμίραμιν ἄγουσι. καὶ γὰρ δὴ ὦν ἐπὶ τῇ κορυφῇ αὐτοῦ, [o] περιστερὴ χρυσέη ἐφέστηκε. τοὔνεκα δὴ μυθέονται Σεμιράμιος ἔμμεναι τόδε σημήϊον. ἀποδημέει δὲ δὶς ἑκάστου ἔτεος ἐς θάλασσαν, ἐς κομιδὴν τοῦ εἶπον ὕδατος.

34. In ipſa porro aede ad ſiniſtram intrantium Solis primum thronus poſitus eſt: ipſius vero ſimulacrum non ineſt. Solius enim Solis ac Lunae ſimulacra non oſtendunt. Cujus autem rei cauſſa hoc inſtitue-

Ἐν αὐτῷ δὲ τῷ νηῷ, ἐσιόντων ἐν ἀριστερῇ, [p] κέαται πρῶτα μὲν θρόνος ἠελίου· αὐτοῦ δὲ εἶδος οὐκ ἔνι, μούνου γὰρ Ἠελίου καὶ Σεληναίης ξόανα οὐ δεικνύουσι. ὅτευ δὲ εἵνεκα ὧδε

h Κάρτα] M. *Fl.* aliaeque recte. Χάρτα *J.* male. *i* Πυρώδεα] Sic & *Fl.* cum cett. Πυῤῥώδεα W. *k* Ἑστεὼς] Ἑστεώς *B1.* Sed *B2.* cum *Fl. P.* &c. vulgatum ſervat. *l* Ἱστορέῃ] Nil mutare Edd. & M. addit *Solan.* Ἐσορέῃ forſan. *m* Μὲν] Ex W. eſt. Non erat in Edd. *n* Πέρι] Deeſt in W. *o* Περιστερὴ] Περιστερέη W. non adſentiente *Fl.* *p* Κέαται] Et ſic jam *Fl.*

gi, ut c. 34. κέαται —— θρόνος. & ibid. iterum &c. Et ἀποκέαται c. 51. Vid. nos ad c. 6. Sed κέαται plurale eſt *Herodoto*, L. IX. 587. C. ubi ἀναπεπτέαται *patefactae ſunt.* Atque in praeteritis etiam ſic ſolere pluralem, vid. ſupra c. 10. f. & c. 42. Haec itaque nihil officiunt. *J. F. R.*

54. Ὑδατώδεες] Florentina tribus verbis ditior, ſic habet: οἱ δὲ ὑδατώδεες· πολλοὶ δὲ οἰνώδεες· πολλοὶ δὲ πυῤῥώδεες. Sed neſcio anne illud οἰνώδεες lepidus quidam joci cauſſa adjecerit, quaſi a Luciano praetermiſſum. Licet vini color pro nigricante purpura poſſit accipi. Οἰνώδεες etiam in W. eſſe, ſed ante πολλοὶ, adleverat *Solan.* quod ſi verum, recipi poſſet. *J. F. R.*

56. Φορέουσι] Peccant hic iterum omnes Impr. & ipſe M. *M. du S.*

66. Θωυμαστὸν] De tabula picta minime hoc mirum foret, ſed de ſigno dictum, non mirum ſolum, ſed impoſſibile etiam, niſi quis intus latens oculorum aciem in omnes pro lubitu partes direxerit. *M. du S.*

69. Ἱστορέῃ] Mallem ἐσορέῃ, ut ſupra. Nihil tamen hic invitis libris mutare auſus ſum. *M. du S.*

Ἱστορέῃ] Cum ἱστορεῖν ſit etiam ſpectaculi & curioſitatis cauſſa aliquid contemplari, explorare, inquirere, *experiri*, ut reddidi: ferri forte poteſt haec lectio. Sed cogitandum tamen, an non praeſtet ἐσορέει. *J. M. G.*

75. Σημήϊον] Confer c. 36. *L K.*

80. Ἐπὶ τῇ κορυφῇ] Etiam apud Graecos talia. *Ariſtoph.* Ὀρν. 514.

—— ὁ Ζεὺς γὰρ ὁ νῦν βασιλεύων
Αἰετὸν ἕστηκ' ὄρνιν ἔχων ἐπὶ τῆς κεφαλῆς βασιλεὺς ὤν.
Ἡ δ' αὖ θυγάτηρ γλαῦχ'· ὁ δ' Ἀπόλλων, ὥσπερ θεράπων ἱέρακα. *J M. G.*

85. Ἐσιόντων &c.] Interpunctionem immutavi, quae antea haec fuit: Ἐν αὐτῷ δὲ τῷ νηῷ εἰσιόντων. ἐν ἀρι-

ὧδε νομίζουσι ἐγὼ καὶ τόδε ἔμαθον. λέγουσι τοῖσι μὲν ἄλλοισι θεοῖσι ὅσιον ἔμμεναι ξόανα ποιέεσθαι, οὐ γὰρ σφέων ἐμφανέα [a] πάντεσι τὰ εἴδεα· Ἠέλιος δὲ, καὶ Σεληναίη, πάμπαν ἐναργέες, καὶ σφέας πάντες ὁρέουσι. κοίη ὦν αἰτίη ξοανουργίης, τοῖσι ἐν τῷ ἠέρι φαινομένοισι;

Μετὰ δὲ τὸν θρόνον τοῦτον [b] κέαται ξόανον Ἀπόλλωνος, οὐκ οἷον ἐώθεε ποιέεσθαι· οἱ μὲν γὰρ ἄλλοι πάντες, Ἀπόλλωνα νέον τε ἥγηνται, καὶ [c] πρωθήβην ποιέουσι. μοῦνοι δὲ οὗτοι Ἀπόλλωνος γενειήτεω ξόανον δεικνύουσι· καὶ τάδε ποιέοντες, ἑωυτοὺς μὲν ἐπαινέουσι, Ἑλλήνων δὲ κατηγορέουσι, καὶ ἄλλων, ὁκόσοι Ἀπόλλωνα παῖδα θέμενοι ἱλάσκονται, αἰτίη δὲ [d] ἥδε δοκέει αὐτέοισι, ἀσοφίη μεγάλη ἔμμεναι, ἀτελέα ποιέεσθαι τοῖσι θεοῖσι τὰ εἴδεα. τὸ δὲ νέον ἀτελὲς ἔτι νομίζουσι. [e] ἓν δὲ [f] καὶ ἄλλο τῷ σφετέρῳ Ἀπόλλωνι καινουργέουσι. μοῦνοι Ἀπόλλωνα [g] εἵμασι κοσμέουσι.

Ἔργων δὲ αὐτοῦ πέρι, πολλὰ μὲν ἔχω εἰπεῖν. ἐρέω δὲ τὸ μάλιστα θωυμάζειν ἄξιον. πρῶτα δὲ τοῦ μαντηΐου ἐπιμνήσομαι. μαντήϊα πολλὰ μὲν παρ' Ἕλλησι, πολλὰ δὲ καὶ παρ' Αἰγυπτίοισι. τὰ δὲ καὶ ἐν τῇ Λιβύῃ, καὶ [h] ἐν τῇδε Ἀσίῃ πολλά ἐστι. ἀλλὰ τὰ μὲν οὔτε ἱρέων ἄνευ οὔτε προφητέων

rint, id ipſum quoque didici. Ajunt, reliquis Diis ſimulacra facere fas eſſe: illorum enim ſpecies non eſſe notas omnibus. At Sol & Luna plane conſpicui, & vident illos univerſi. Quae igitur cauſſa ſimulacrorum illis faciendorum, qui in aethere ſe conſpiciendos praebeant?

35. Poſt illum thronum Apollinis ſignum poſitum eſt, non quale fieri conſuevit. Nam reliqui omnes juvenem putant Apollinem, & prima florentem pubertate faciunt. Hi ſoli vero barbati Apollinis ſignum oſtendunt. Haec dum faciunt, ſibi placent, reprehendunt Graecos aliosque, qui Apollinem placant, quem ponunt puerum. Cauſſa haec illis videtur, quod magna ſit inſipientia, imperfectas Dis formas tribuere: adoleſcentiam autem adhuc imperfectam exiſtimant. Verum unum etiam in alio ſuo Apolline novant. Soli veſtibus ornant Apollinem.

36. De operibus ipſius multa habeo dicere. Dicam vero, quod maxime admiratione dignum eſt. Primo autem oraculi mentionem faciam. Oracula apud Graecos multa, multa apud Aegyptios. Verum etiam in Libya & in Aſia multa ſunt. Sed alia non ſine ſacerdotibus vel prophetis reſpon-

a Πάντεσι] Παντέσι W. Nil mut. *Fl.* *b* Κέαται] Κέεται *Fl* Sed prius M. cum Edd vulgo *c* Πρωθήβην] Recte ſic *J. Fl. Fr. S. P.* M. *d* Ἥδε] Inſerui ex *Fl.* & W. aberat vulgo. *e* Ἓν] Reſtitut. e M. Nam ἐν Edd. male. *f* Ἄλλο] Ἄλλῳ male W. ſolus. *g* Εἵμασι] Εἵματι *Fl.* Vulgato favet M. *h* Ἐν] Sic & W. cum *Fl.* &c.

ἀριστερῇ κέαται. &c. *J.F.R.*

99. Ποιέουσι] Mirum ni ſemel ποιεῦσι & ποιεῦντες dixerit, quod Ionibus uſitatiſſimum, licet & alterum perſaepe invenias. *J.F.R.*

1. Ἀπόλλωνος γενειήτεω] De barbato Apolline *Macrob.* Sat. I, 17. & 18. Plane πολιὸς, *canus*, eſt apud *Pauſaniam* Boeot. 9. p. 559, 34. &c. *J.M.G.*

Ibid. Γενειήτεω] In nullo nummo barbatum unquam conſpici docet vir harum rerum indagator ſagaciſſimus *Ez. Spanhemius*, quem adi ad *Callim.* p. 68. *M. du S.*

8. Ἓν] Ita emendandum eſſe videram, nondum conſpecto Cod. M. in quo ἓν uti edidi, non ut in impreſſis eſt ἐν. Idem tamen codex mox prave ἄλλῳ, pro ἄλλο, quod in omnibus impreſſis recte habet *M. du S.*

Ἐν δὲ καὶ] An ſic legendum: ἐν δὲ ἓν ἄλλο, τὸ σφετέρῳ. F.G. Nihil opus eſt mutare interpunctionem, ſi ἓν pro ἐν legas, quod facimus. De locutione autem ἐν δὲ, vid. ad c. 39. *J.F.R.*

17. Οὔτε ἱρέων] Pro οὔθ' ἱρέων, obſervante Cl. *Dukero* ad *Thucyd.* II. p. 143. N°. 61. ad imitationem *Herodoti* Thucydidem etiam dixiſſe οὔτε ὑμῶν (ubi operae tamen male dedere ἱερέων.) Sed apoſtrophum negligi, ſi in *Thucyd.* rarius, apud *Herodot.* & hic eo eſt frequentius, exempla ſingulis pagg. occurrentia non adferam, niſi

ſpondent: at hic movetur ipſe, & divinationem ad finem usque ſolus perducit. Modus hic eſt. Cum vult reddere oraculum, in ſede primum ſua movetur. Sacerdotes vero ipſum continuo tollunt. Si vero non tollant, ille ſudat, & verſus medium adhuc movetur. Cum vero ſubeuntes onus ipſum ferunt, agit illos usque quaque in orbem, & in alium ex alio tranſilit. Tandem obſiſtens ſacerdotum princeps interrogat illum de rebus omnibus. Isque ſi nolit fieri, retrocedit; ſi vero probet, antrorſum agit ſuos bajulos, tanquam habenis auriga. Ita colligunt oracula, & neque ſacram rem ullam neque privatam ſine hoc faciunt. Praedicit etiam de anno, omnibusque illius tempeſtatibus, & quando non futurae ſint: item praedicit de Signo, quando eam, quam dicebam *modo*, profectionem ſuſcipiat.

φθέγγονται. [i] ὅδε δὲ αὐτός τε κινέεται, καὶ τὴν μαντηίην ἐς τέλος αὐτουργέει. τρόπος δὲ αὐτῆς τοιόσδε. εὖτ' ἂν [k] ἐθέλησι χρησμηγορέειν, ἐν τῇ ἕδρῃ πρῶτα κινέεται. οἱ δέ μιν ἱρέες αὐτίκα ἀείρουσι. ἢν δὲ μὴ ἀείρωσι, ὁ δὲ ἱδρώει, καὶ ἐς μέσον ἔτι κινέεται. εὖτ' ἂν δὲ ὑποδύντες φέρωσι, ἄγει σφέας, πάντῃ περιδινέων, καὶ ἐς ἄλλον ἐξ ἑτέρου μεταπηδέων. τέλος ὁ [l] ἀρχιρεὺς ἀντιάσας, [m] ἐπερέεταί μιν περὶ ἁπάντων πρηγμάτων· ὁ δὲ ἤν τι μὴ [n] θέλῃ ποιέεσθαι, ὀπίσω ἀναχωρέει. ἢν δέ τι ἐπαινέῃ, ἄγει ἐς τὸ πρόσω τοὺς [o] προσφέροντας, ὅκωσπερ ἡνιοχέων. οὕτω μὲν συναγείρουσι τὰ θέσφατα, καὶ οὔτε ἱρὸν πρῆγμα οὐδὲν, οὔτε ἴδιον τούτου ἄνευ ποιέουσι. λέγει δὲ καὶ τοῦ ἔτεος πέρι, καὶ τῶν ὡρέων αὐτοῦ πασέων, καὶ ὁκότε οὐκ ἔσονται. λέγει δὲ καὶ τοῦ σημηΐου πέρι, κότε χρή μιν ἀποδημέειν, τὴν εἶπον ἀποδημίην.

37. Narrabo etiam aliud, quod me praeſente egit. Sacerdotes ſublatum ferebant. At ipſe illos humi reliquit, ſublimis ipſe ſolus ferebatur.

Ἐρέω δὲ καὶ ἄλλο, τὸ ἐμεῦ παρεόντος ἔπρηξε. οἱ μέν μιν ἱρέες ἀείροντες ἔφερον, ὁ δὲ τοὺς μὲν ἐν γῇ κάτω ἔλιπε, αὐτὸς δὲ ἐν τῷ ἠέρι μοῦνος ἐφορέετο.

38. Poſt Apollinem Atlantis ſignum eſt, poſt Mercurii, & Ilithyiae.

Μετὰ δὲ τὸν Ἀπόλλωνα, ξόανόν ἐστιν Ἄτλαντος, μετὰ δὲ Ἑρμέω καὶ Εἰλειθυίης.

39. Interiora igitur aedis ſic ornata ſunt. Extra vero altare poſitum magnum ex aere: adſunt & alia ſigna ſexcenta aenea regum &

Τὰ μὲν ὦν ἐντὸς τοῦ νηοῦ, ὧδε κεκοσμέαται· ἔξω δὲ βωμός τε [p] κέαται μέγας, χάλκεος· ἐν δὲ καὶ ἄλλα ξόανα μυρία χάλκεα, βα-

i Ὅδε] Ὧδε *Fl.* *k* Ἐθέλησι] Ἐθέλῃ W. *l* Ἀρχιρεὺς] Sic *B1.* & emendat M. recte. Ἀρχιερεὺς Edd. vulgo. *m* Ἐπερέεται] Ἐπαιρέεται *Fl.* Vulgatum probat M. *n* Θέλῃ] Ἐθέλῃ M. & *Fl.* *o* Προσφέροντας] Sic & M. cum *Fl. Fr. J. P.* &c. *p* Κέαται] Κέεται *Fl.* & ſic emendat. in M. in quo κέαται a prima manu.

niſi varietas Codd. teſtibus, optioneque indigeat. Vide modo ſtatim iterum οὔτε ἱρὸν πρῆγμα — οὐδὲ ἴδιον &c. Sed Scriptor pro arbitrio modo apoſtrophos addidit, modo neglexit, & in Attica etiam & communi dialecto, notavimus alias. *J.F.R.*

Ibid. Πρεφητέων] Sacerdotes a Prophetis diſtinguit. *M. du S.*

18. Ὅδε δὲ] Ἀπόλλων. *F.G.*

26. Ἀρχιρεὺς] M. a ſecunda manu. Recte omnino. Sic enim poſtulat dialectus. In omnibus Impr. ἀρχιερεὺς. *M. du S.*

30. Προσφέροντας] Ὑποφέροντας forſan. Supra, εὖτ' ἂν δὲ ὑποδύντες φέρωσι. *F.G.*

Προσφέροντας] De bajulatoribus utique intelligendum, non de iis, qui dona afferunt, qui fere hujus vocis ſenſus eſt. Vide an non ſatius ſit προφ. legere. *M. du S.*

31. Συναγείρουσι] An συντηροῦσι; τὸ συναγείρουσι locum hic habere non videtur. *F.G.*

34. Οὐκ ἔσονται] Excidit hic, ni fallor, aliqua vox. Sed in libris noſtris nihil ſubſidii invenio. Omnes enim conſentiunt. *M. du S*

37. Ἐρέω δὲ καὶ ἄλλο] Ψεύδεται Λουκιανός. *M.V. La Croze.*

38. Οἱ μέν μιν — ἐφορέετο] Credat Judaeus Apella Luciano. *F.G.*

44. Κέεται] Taedet hoc rurſum tangere, ſed quia *Solan.* ait emendatum eſſe, vid. c. 6. & videbis nihil intereſſe. *J.F.R.*

45. Ἐν δὲ καὶ] I. e. ἔνεστι. *F.G.* Ἐστὶ ſubaudiri quis non

βασιλέων τε καὶ ἱρέων. καταλέξω δὲ τὰ μάλιστα ἄξιον μνήσασθαι. ἐν ἀριστερῇ τοῦ νεὼ [a] Σεμιράμιος ξόανον ἕστηκε, ἐν δεξιῇ τὸν νηὸν [b] ἐπιδεικνυούσης. ἀνέστη δὲ δι' αἰτίην τοιήνδε. ἀνθρώποισι, ὁκόσοι Συρίην οἰκέουσι, νόμον ἐποιέετο, ἑωυτὴν μὲν ὅκως θεὸν ἱλάσκεσθαι, θεῶν δὲ τῶν ἄλλων, καὶ αὐτῆς Ἥρης ἀλογέειν· καὶ ὧδε ἐποίεον. μετὰ δὲ ὡς οἱ θεόθεν [c] ἀπίκοντο νοῦσοί τε καὶ [d] συμφορὴ, καὶ ἄλγεα, μανίης μὲν ἐκείνης ἀπεπαύσατο, θνητὴν ἑωυτὴν [e] ὁμολόγεε, καὶ τοῖσι ὑπηκόοισι αὖθις ἐκέλευεν ἐς Ἥρην τρέπεσθαι. τοὔνεκα δὴ ἔτι τοιήδε ἀνέστηκε, τοῖσι ἀπικνεομένοισι τὴν Ἥρην ἱλάσκεσθαι δεικνύουσα, καὶ θεὸν οὐκ ἔτι ἑωυτὴν, ἀλλ' ἐκείνην ὁμολογέουσα.

Εἶδον δὲ καὶ Ἑλένης αὐτόθι ἄγαλμα, καὶ Ἑκάβης, καὶ Ἀνδρομάχης, καὶ Πάριδος, καὶ Ἕκτορος, καὶ Ἀχιλλέως. εἶδον δὲ καὶ Νιρέως εἶδος τοῦ Ἀγλαΐης, καὶ Φιλομήλην, καὶ Πρόκνην, ἔτι γυναῖκας, καὶ αὐτὸν Τηρέα ὄρνιθα, καὶ ἄλλο ἄγαλμα Σεμιράμιος, καὶ Κομβάβου, τὸ κατέλεξα, καὶ Στρατονίκης, κάρτα καλὸν, καὶ Ἀλεξάνδρου, αὐτῷ ἐκείνῳ εἴκελον. παρὰ δέ οἱ [f] Σαρδανάπαλος ἕστηκε, ἄλλῃ μορφῇ, καὶ ἄλλῃ στολῇ.

Ἐν δὲ τῇ αὐλῇ ἄφετοι νέμονται βόες με-

ſacerdotum: recenſebo autem, quae memoratu prae caeteris digna ſunt. Ad ſiniſtram aedis ſignum ſtat Semiramidis, dextra aedem oſtendentis. Stat per cauſſam ejusmodi. Hominibus, qui Syriam habitant, legem tulerat, ſe pro Dea placarent, Deos autem reliquos, ipſamque adeo Junonem, negligerent: idque illi fecere. Poſtea vero cum divinitus illi immitterentur morbi, & calamitas, & dolores: a furore illo reſipuit, & mortalem ſe confeſſa eſt, & ſuis civibus, ut ad Junonem iterum ſe converterent, imperavit. Hanc ob cauſſam hoc adhuc habitu adſtat, advenientibus placandam Junonem demonſtrans, & Deam non jam ſe, ſed illam confeſſa.

40. Vidi etiam Helenae ibi ſignum, & Hecubae, & Andromachae, & Paridis, & Hectoris, & Achillis. Vidi etiam Nirei & ſimulacrum Aglaiae F. & Philomelam, & Procnen adhuc mulieres, & ipſum Tereum volucrem: & aliud ſignum Semiramidis, & Combabi illud quod memoravi, & Stratonicae valde pulchrum, & Alexandri ipſi illi ſimile. Adſtat illi Sardanapalus, forma alia & veſtitu.

41. In aula ſoluti paſcuntur boves magni &

a Σεμιράμιος] Σεμιράμεως W. b Ἐπιδεικνυούσης] Ἐπιδεικνύουσα M. & *Fl.* c Ἀπίκοντο] Ἀφίκοντο Edd. antea male. d Συμφορὴ] Ita Edd. & M. Συμφοραὶ marg. *J.* melius. e Ὡμολόγεε] Recepi ex W. Ὁμολόγεε Edd. f Σαρδανάπαλος] Σαρδανάπαλλος W.

non videt? Locutio alias in enumerandis adcurate minutiis uſitata, vide *Heſiodi ſcut.* Herc. a. vſ. 154. ad 157. ubi quinquies ita ἐν δὲ repetitur. Ita *Homer.* ἐπὶ δὲ ſaepiſſime. Et ἐκ δὲ Il. A. 436. ſeqq. ubi *Clarkium* vide. Alia ex *Herodot.* & *Callim.* vid. ap. Rev. *Horreum* Obſ. ad *Herod.* p. 26. qui ſaepe αὐτοῖς, ſaepe aliud nomen praemiſſum intelligi docet. *J. F. R.*

47. Νεὼ] At hoc potius Atticum eſt; quare mallem νηὸς, ut jam plus ſexies ſupra, & infra c. 50. f. *J. F. R.*

50. Τοιήνδε] Sic reſcripſi, cum invenirem τοίην δε. *J. F. R.*

54. Ἀπίκοντο] Audacter ita dedi contra Edd. quia cum *Herodoto* ita adhuc ſemper ſcripſit. Nec me movet, quod in *Hippocr.* I. de morb. p. 8. 20. ἀφίκηται editum, & ἀφιγμένοι I. Aph. 4. bis. Nam alia res in praeterito, quod ἀφιγμένοι etiam *Herodoto* centies *J. F. R.*

Ibid. Συμφορὴ] Mallem συμφοραί. ἀπίκοντο autem, quod Dialectus Ionica poſcebat, ego pro ἀφ. repoſui. *M. du S.*

56. Ὡμολόγεε] W. *M. du S.*

75. Χειροήθεες] In omnibus Impr. χειροήθεις. *M. du S.*

76. Αὐτοῖσι] An τοῖς ἱεραπολίταις; *F. G.*

Ibid. Ἀποδεδέχαται] An pro ἀποδεδειγμένοι εἰσὶ, ſupra p. 881. (Ed. *Bened.*) ab ἀποδέχομαι ductum eſt juxta Interpretis expoſitionem: ἀποδεδειγμένοι, i. e. creati, conſtituti. *F. G.*

Ἀποδεδέχαται] Sic M. & Impr. omnes. *M. du S.*

Ἀποδεδέχαται] Supra c. 10. f. ἀποδέχαται acque ac hic,

& equi, & aquilae, & urſi & leones, qui nequaquam nocent hominibus, ſed ſacri omnes ſunt & manſueti.

γάλοι, καὶ ἵπποι, καὶ ἀετοὶ, καὶ ἄρκτοι, καὶ λέοντες, καὶ ἀνθρώπους οὐδαμὰ σίνονται, ἀλλὰ πάντες ἱροί τε εἰσι, καὶ [g] χειροήθεες.

42. Sacerdotes autem illis multi recepti ſunt, quorum alii mactant hoſtias, alii ferunt libamina, igniferi vocantur alii, & alii altarium aſſeclae. Me quidem praeſente trecentis plures ad ſacrificandum accedebant. Veſtimenta illis omnia candida; pileum geſtant in capite: ſacerdos ſummus ſingulis annis novus ſuccedit: purpura hic ſolus indutus eſt, tiara redimitus aurea.

Ἱρέες δὲ αὐτοῖσι πολλοὶ [h] ἀποδεδέχαται· τῶν οἱ μὲν τὰ ἱρήια σφάζουσι, οἱ δὲ [i] σπονδὴν φορέουσι, ἄλλοι δὲ πυρφόροι καλέονται, καὶ ἄλλοι παραβώμιοι. ἐπ' ἐμεῦ δὲ πλείονες καὶ τριηκοσίων ἐς τὴν θυσίην ἀπικνέοντο. ἐσθὴς δὲ αὐτέοισι [k] πᾶσι λευκή· καὶ πῖλον ἐπὶ τῇ κεφαλῇ ἔχουσι. [l] ἀρχιρεὺς δὲ ἄλλος ἑκάστου ἔτεος ἐπιγίγνεται. πορφυρέην [m] δὲ μοῦνος οὗτος φορέει, καὶ τιάρῃ χρυσέῃ ἀναδέεται.

43. Eſt autem alia quoque multitudo ſanctorum hominum, tibicinum, fiſtulatorum, Gallorum; & mulieres furioſae ac fanaticae.

Ἔστι δὲ καὶ ἄλλο πλῆθος ἀνθρώπων ἱρῶν, αὐλητέων τε, καὶ συριστέων, καὶ Γάλλων, καὶ γυναῖκες ἐπιμανέες τε, καὶ φρενοβλαβέες.

44. Sacrificium bis unoquoque die peragitur, ad quod omnes veniunt. Jovi quidem ſilentio ſacrificant, neque ſua voce canentes, neque tibiis. Cum vero Junoni immolant, cantant, tibiis canunt, crotalis crepitant. Ac de iſto nihil mihi certi dicere poterant.

Θυσίη δὲ δὶς ἑκάστης ἡμέρης ἐπιτελέεται, ἐς τὴν πάντες ἀπικνέονται. Διῒ μὲν ὦν [n] κατ' ἡσυχίην θύουσι, οὔτε ἀείδοντες, οὔτε αὐλέοντες. εὖτ' ἂν δὲ τῇ Ἥρῃ [o] κατάρχωνται, ἀείδουσί τε, καὶ αὐλέουσι, καὶ κρόταλα ἐπικροτέουσι. καί μοι τούτου πέρι, σαφὲς οὐδὲν εἰπεῖν ἐδύναντο.

45. Eſt etiam lacus ibidem non procul a templo, in quo piſces ſacri nutriuntur multi, & varia ſpecie. Fiunt quidam illorum

Ἔστι δὲ καὶ λίμνη αὐτόθι, οὐ πολλὸν ἑκὰς τοῦ ἱροῦ, ἐν τῇ ἰχθύες [p] ἱροὶ τρέφονται πολλοὶ, καὶ πολυειδέες. [q] γίγνονται δὲ αὐτέων ἔνιοι

g Χειροήθεες] Admiſi ex W. Χειροήθεις Edd. *h* Ἀποδεδέχαται Sic M. cum Edd. recte. *i* Σπονδὴν φορέουσι] Σπονδηφορέουσι M. & *Fl.* *k* Πᾶσι] Ita *Fl.* M. Πᾶσα Edd. vulgo. *l* Ἀρχιρεὺς] Sic bene emendatum in M. Vulgo ἀρχιερευς. *m* Δὲ] Τε W. ſolus. *n* Κατ'] Recte *P. S. H. Fl.* Καθ' male *B1.* *o* Κατάρχωνται] Sic *B1. J. H. P. S.* &c. & M. Κατάρχονται *Fl.* *p* Ἱροὶ] Omiſit *Fl.* *q* Γίγνονται] Et ſic *Fl.* cum cett.

hic; ibi vero idem ab ἀποδεικνῶ deductum ſuſpicatus eſt *Gujet.* quod & hic ratione ſignificatus non malum; ſed quia formatio potius eſt ab ἀποδέχομαι, nec illud ſenſum abſurdum fundit, ei adhaereo. Terminatio autem illa praeter. paſſivi Ionibus frequens; ita γεγράφαται, τετρίφαται &c. *Herod.* & *Aret.* Vid. *Maitt.* p. 129. *J. F. R.*

77. Σπονδηφορέουσι] M. & *Fl.* In reliquis Impreſſis σπονδὴν φορ. *M. du S.*

79. Πλείονες καὶ τρ.] Καὶ pro ἢ poſitum eſt. Sed ſic libri omnes noſtri. *M. du S.*

81. Αὐτέοισι] An τοῖς ἱεραπολίταις; *F. G.*

Ibid. Πᾶσι] M. & *Fl.* In reliquis πᾶσα. *M. du S.*

82. Ἀρχιρεὺς] Sic M. ſed a poſteriore manu, uti & ſupra omnes Impreſſi ἀρχιερεύς. *M. du S.*

84. Τιάρῃ] Vid. *Spanh.* 467. *M. du S.*

91. Κατ'] Hoc praefero, ut magis Ionicum, licet ἀφ' ὧν, ἀφ' ὅτων in *Hippocr.* frequentiſſime editum. *J. F. R.*

99. Γίγνονται] Sic & paullo ante ἐπιγίγνεται. Et mox γίγνεται c. 50. f. & γίγνονται c. 51. &c. at γίνονται *Herodot.* praefert cum *Hippocr.* qui & γινώσκειν, non γιγνώσκειν, quater quinquies p. 5. L. I. de morbis, & millies alibi. Sic γίνεται aliquoties vid. ib. p. 6. &c. At initio Aphoriſmorum γίγνεται fere ſemper editum, deinde vero promiſcue. Et quid demum refert? *J. F. R.*

ἔνιοι κάρτα μεγάλοι· οὗτοι δὲ καὶ οὐνόματα ἔχουσι, καὶ ἔρχονται καλεόμενοι· ἐπ' ἐμεῦ δέ τις εἴην ἐν αὐτοῖσι χρυσοφορέων· ἐν τῇ πτέρυγι [a] δὲ ποίημα χρύσεον [b] αὐτέων [c] ἀνεκέατο. καί μιν ἐγὼ πολλάκις [d] ἐθηησάμην, καὶ [e] ἔχε τὸ ποίημα.

Βάθος δὲ τῆς λίμνης πολλὸν ἐγὼ μὲν οὐκ ἐπειρήθην· λέγουσι δ' ὦν καὶ διηκοσίων ὀργυιέων πλέον ἔμμεναι. κατὰ μέσον δὲ αὐτῆς βωμὸς λίθου ἀνέστηκε. δοκέοις ἂν ἄφνω ἰδὼν, πλώειν τέ μιν, καὶ τῷ ὕδατι ἐποχέεσθαι, καὶ πολλοὶ ὧδε νομίζουσι· ἐμοὶ δὲ δοκέει στύλος ἐφεστεὼς μέγας, ἀνέχειν τὸν βωμόν. ἔστεπται δὲ αἰεὶ, καὶ [f] θυώματα ἔχει. πολλοὶ δὲ καὶ ἑκάστης ἡμέρης [g] κατ' εὐχὴν ἐς αὐτὸν νηχόμενοι, στεφανηφορέουσι.

Γίγνονται δὲ αὐτόθι καὶ πανηγύριές τε μέγισται· καλέονται δὲ ἐς τὴν λίμνην καταβάσιες, ὅτι ἐν αὐτῇσι ἐς τὴν λίμνην τὰ ἱρὰ πάντα κατέρχεται· ἐν τοῖσι ἡ Ἥρη πρώτη ἀπικνέεται τῶν ἰχθύων εἵνεκα, μὴ σφέας ὁ Ζεὺς πρῶτος ἴδηται. ἢν γὰρ τόδε γένηται, λέγουσι ὅτι πάντες ἀπόλλυνται. καὶ δῆτα ὁ μὲν ἔρχεται ὀψόμενος, ἡ δὲ πρόσω ἱσταμένη ἀπείργει τέ μιν, καὶ πολλὰ λιπαρέουσα ἀποπέμπει.

oppido magni. Hi & nomina habent, & vocati accedunt. Me ſpectante erat inter eos etiam aliquis ornatus auro, in cujus pinna aureum opus florum ſuſpenſum erat. Illum ego ſaepe vidi, cum illud opus haberet.

46. Profunditas lacus magna. Equidem non ſum expertus: dicunt vero ducentorum amplius paſſuum eſſe. In medio ſtat altare lapideum. Putes ad primum conſpectum, natare illud, & in aqua fluitare. ac multi ita eſſe arbitrantur. Mihi vero videtur columna ſubjecta ingens ſuſtinere altare. Vittis illud ſemper ornatum eſt, & ſuffitum habet. Multi quotidie precandi cauſſa eo natant coronati.

47. Fiunt ibi conventus maximi, vocanturque deſcenſiones in lacum, quoniam illis numina omnia ad lacum deſcendunt, inter quae Juno prima advenit piſcium cauſſa, ne primus illos Jupiter conſpiciat. Hoc enim ſi fiat, perire ajunt univerſos. Ac venit ille quidem viſurus: at illa adverſum conſiſtens illum arcet, & multum ſupplicans remittit.

48. Sed

a Δὲ] Abeſt ab M. & *Fl.* *b* Αὐτέων] *Αὐτέω Fl.* & M. *c* Ἀνεκέατο] Ἀνακέατο *Fl.* & M. *d* Ἐθηησάμην] Ἐθεησάμην *Fl.* & W. *e* Ἔχε] Εἶχε *Fl.* Εἶχεν M. *f* Θυώματα] Bene M. *B*1. *Ald. Fr. H. P. Vz. S.* Θωυμάτια male *J.* & *Fl.* Id tamen etiam adſcriptum marg. *A*1. *g* Κατ'] Abeſt ab M. & *Fl.*

2. Ἔρχονται καλεόμενοι] Horum meminere etiam *Plinius*, *Varro* & *Martialis*, a *Caſaubono* laudati ad Athen. VIII. 1. p. 577. *M. du S.*

3. Ἐν τῇ πτέρυγι] In M. & *Fl.* haec paulo aliter leguntur, nempe ἐν τῇ πτέρυγι ποίημα χρύσεον αὐτέω ἀνακέατο. Ego quocumque demum pacto legas, ἀνεκέετο reſcribendum exiſtimo. *M. du S.*

4. Ποίημα χρύσεον αὐτέων] Non habet αὐτέων in vicinia, ad quod referatur. *Hagenoae* 1535. ubi raro admodum peccatur, excuſum eſt ἀντέων. Vix dubito, verum id eſſe, & Ionicum, pro ἀνθέων, ut κολοκύντη, ut apud noſtrum αὖτις &c. Florum quorundam effigies, corolla, ornamentum piſci datum. Ita certe interpretatum eſſe, fraudi non fuerit. *J. M. G.*

6. Εἶχεν] Ita M. in *Fl.* εἶχε. In reliquis ἔχε. *M. du S.*

Ἔχε] Conf. ſupra c. 12. & 24. *J. F. R.*

13. Ἐφεστεὼς] Legendum arbitror ἐφεστεὼς, certe ſic tranſtuli. *J. M. G.*

35. Ἀλεκτρυὼν] I. e. homo ita dictus, ſed quare? *F. G.*

Ἀλεκτρυὼν ἱρὸς] Mirum eſt profecto, ἀλεκτρυὼν de homine dici, at ſupra pluries, ubi de gallis Cybeles ſacerdotibus caſtratis mentionem fecit, ſemper eos Γάλλους, non ἀλεκτρυόνας vocat. Ea vox, ut puto, ex verſione in textum irrepſit. Quidam ſciolus putavit γάλλον non eſſe vocem Græcam, & *gallum* Latine dictum debere dici ἀλεκτρυόνα, & mutavit in eam vocem quæ nunc in Græco legitur: vel forte ſcripſerat Lucianus, ἀλέκτωρ, quæ vox etiam de caſtrato poteſt uſurpari, qui eſt ſine lecto conjugali. Nam ut Ἠλέκτρα dicta eſt ſecundum Scholiaſten *Euripidis* in Oreſte, a privativa α, & λέκτρον, διὰ τὸ πολὺν χρόνον ἄλεκτρον μεῖναι χόλῳ Κλυταιμνήστρας. Sic & ἀλέκτωρ poteſt dici caſtratus, ab eodem etymo, quod videlicet

coe-

48. Sed maximae illis celebritates habentur quae inſtituuntur ad mare. Verum de his nihil certi quod dicam habeo. Neque enim ipſe acceſſi, neque illam profectionem expertus ſum. Quae autem in reditu faciunt, ea vidi, & jam enarrabo. Vas aqua plenum pro ſe quisque adferunt: illa obſignata ſunt cera: nec vero ipſi eam ſolvunt, & aquam deinde effundunt. Sed eſt ſacer quidam Gallus, qui ad lacum habitat. Hic ubi illorum vaſa recepit, ſigillumque inſpexit, accepta ejus rei mercede, ſolvit vinculum, ceram aufert: ac minae multae hoc ex opere ad Gallum redeunt. Hinc in templum ipſi illatam aquam fundunt, & ſacrificio facto retro abeunt.

49. Dierum feſtorum quos novi omnium maximum ineunte vere celebrant. Pyram h. e. rogum vocant alii; alii Lampadem. Sacrificium eo peragunt ejusmodi. Arbores excisas ingentes in aula ſtatuunt: tum adductas capras, & oves, & pecora alia, viventia ex arboribus ſuſpendunt: addunt aves, veſtes, aurea & argentea opera. Perfectis jam omnibus, circumlatis circa arbo-

Μέγιϛαι δὲ αὐτοῖσι πανηγύριες, [h] ταὶ ἐς θάλασσαν νομίζονται. ἀλλ' ἐγὼ τουτέων πέρι σαφὲς οὐδὲν ἔχω [i] εἶπαι· οὐ γὰρ ἦλθον αὐτὸς, οὐδὲ ἐπειρήθην ταύτης τῆς ὁδοιπορίης. τὰ δὲ ἐλθόντες ποιέουσι, εἶδον, καὶ ἀπηγήσομαι. ἀγγήϊον ἕκαστος ὕδατι σεσαγμένον [k] φέρουσι· κηρῷ δὲ τάδε σεσήμανται. καί μιν οὐκ αὐτοὶ λυσάμενοι χέονται, ἀλλ' ἔστι [l] ἀλεκτρυὼν ἱρὸς, οἰκέει δὲ ἐπὶ τῇ λίμνῃ, ὃς ἐπεὶ σφέων [m] δέξηται τὰ ἀγγήϊα, τήν τε σφρηγῖδα ὁρῇ, καὶ μισθὸν ἀρνύμενος, ἀνά τε λύει τὸν δεσμὸν, καὶ τὸν κηρὸν ἀπαιτέεται, καὶ πολλαὶ μνέες ἐκ τουτέου τοῦ ἔργου τῷ [n] ἀλεκτρυόνι ἀγείρονται. ἔνθεν δὲ ἐς τὸν νηὸν αὐτοὶ [o] ἐνείκαντες, [p] σπένδουσί τε, καὶ θύσαντες, ὀπίσω ἀπονοστέουσι.

[q] Ἑορτέων δὲ πασέων, τὴν οἶδα, μεγίστην τοῦ εἴαρος ἀρχομένου ἐπιτελέουσι. καί μιν οἱ μὲν πυρὴν, οἱ δὲ λαμπάδα καλέουσι. θυσίην δὲ ἐν αὐτῇ τοιήνδε ποιέουσι. δένδρεα μεγάλα ἐκκόψαντες, ἐν τῇ αὐλῇ ἑστᾶσι, μετὰ δὲ ἀγινέοντες αἶγάς τε, καὶ οἶας, καὶ ἄλλα κτήνεα [r] ζωὰ, ἐκ τῶν δενδρέων ἀπαρτέουσι· ἐν δὲ καὶ ὄρνιθες, καὶ εἵματα, καὶ χρύσεα, καὶ ἀργύρεα ποιήματα. ἐπεὰν δὲ ἐντελέα πάντα ποιήσωνται, περιενείκαντες τὰ ἱρὰ περὶ τὰ

h Ταὶ] Sic *J. H. B1. S.* &c. Τὰ P. A. *Fl.* & M. *i* Εἶπαι] Ita plurimae. Εἰπεῖν *Fl.* & W. *k* Φέρουσι] Nil mut. Edd. & M. Forſ. φορέουσι. *l* Ἀλεκτρυὼν] Et ſic M. cum Edd. *m* Δέξηται] Δέξεται *Fl.* *n* Ἀλεκτρυόνι] Et hoc probat M. cum *Fl.* &c. *o* Ἐνείκαντες] Ἀντίκαντες male *Fl.* nec probante M. *p* Σπένδουσι] Bene M. *Fl. Fr. P.* &c. Σπεύδουσι male *J.* *q* Ἑορτέων] Ὀρτέων W. & *Fl.* & quidem ſpiritu tenui. *r* Ζωὰ] Ζῳὰ W. cum puncto ſubſcripto. Nihil mut. *Fl.*

35. Ἀλεκτρυὼν] * Πότερον ὄρνις ἢ ἀνὴρ οὕτω καλούμενος; ὄρνιθι γὰρ τί συντελέσει μισθὸς καὶ τοσοῦτος; ἢ πῶς ἐν τῇ λίμνῃ, καὶ ποίᾳ μηχανῇ ὄρνις οὐκ ἀμφίβιος οἰκήσει; V.

* Vide notam *Palmerii* ad h. l. *J. Cler.*

coelebs maneat. Ejus vocis in ea ſignificatione reperiuntur exempla, ſed duntaxat in foeminino, forte & in maſculino Lucianus uſurpavit, ut ſit ὁ & ἡ ἀλέκτωρ. *J. P. a G.*

38. Ἀπαιτέεται] Ἀφαιρέεται dediſſe arbitror auctorem. *J. M. G.*

43. Ἑορτέων] An ὡρτέων; vel an ex W. ὀρτέων, mutato tantum ſpiritu, quod malim, quia ſic ſtatim iterum in eodem, ὀρτήν; & quia hoc magis Ionicum, v. *Herod.* IV. 256. E. *J. F. R.*

45. Πυρὴν] Legendum videtur πῦρ ἐνιᾶσι. *F. G.* At quomodo tum καλέουσι cohaereret? Quare nihil mutes potius. *J. F. R.*

52. Τὰ ἱρὰ] Ἱρὰ ſunt ſigna ipſa, antiqua religione ſacrata, Dii quaſi ipſi, ut modo habuimus τὰ ἱρὰ, *numina*: σημήϊα horum ſignorum imitatione expreſſae imagines. Ut lucidior eſſet interpretatio τὰ ἱρὰ *Deus* reddidi. Poteram etiam *Sacra*. *Ovid.* Met. 10, 696. *Sacra retorſerunt oculos*, de ſimulacris. *Juſtin.* 36, 2, 13. de Moſe, *ſacra Aegyptiorum furto abſtulit.* *J. M. G.*

53. Πυ-

τὰ δένδρεα, πυρὴν ἐνιᾶσι, τὰ δὲ αὐτίκα πάντα καίονται. ἐς ταύτην τὴν [a] ἑορτὴν πολλοὶ ἄνθρωποι ἀπικνέονται ἔκ τε Συρίης καὶ τῶν πέριξ χωρέων πασέων· [b] Φέρουσί τε τὰ ἑωυτῶν ἱρὰ ἕκαστοι, καὶ τὰ σημήια ἕκαστοι ἔχουσι ἐς τάδε μεμιμημένα.

Ἐν ῥητῇσι δὲ ἡμέρῃσι τὸ μὲν πλῆθος ἐς τὸ ἱρὸν ἀγείρονται· Γάλλοι δὲ πολλοί, καὶ τοὺς ἔλεξα, οἱ ἱροὶ ἄνθρωποι τελέουσι τὰ ὄργια, τάμνονταί τε τοὺς πήχεας, καὶ τοῖσι νώτοισι πρὸς ἀλλήλους τύπτονται. πολλοὶ δέ σφισι παρεστεῶτες, ἐπαυλέουσι, πολλοὶ δὲ τύμπανα παταγέουσι, ἄλλοι δὲ ἀείδουσι ἔνθεα καὶ ἱρὰ ᾄσματα. τὸ δὲ ἔργον ἐκτὸς τοῦ νηοῦ τόδε γίγνεται. οὐδὲ ἐσέρχονται ἐς τὸν νηὸν, ὁκόσοι τάδε ποιέουσι.

Ἐν ταύτῃσι τῇσι ἡμέρῃσι, καὶ Γάλλοι γίγνονται. ἐπεὰν γὰρ οἱ ἄλλοι [c] αὐλέωσί τε, καὶ [d] ὄργια ποιέωνται, ἐς πολλοὺς ἤδη ἡ μανίη ἀπικνέεται, καὶ πολλοὶ οἱ ἐς θέην ἀπικόμενοι, μετὰ δὲ τοιάδε ἔπρηξαν. καταλέξω δὲ καὶ τὰ ποιέουσι. ὁ νεηνίης, ὅτῳ τάδε [e] ἀποκέαται, ῥίψας τὰ εἵματα, μεγάλῃ βοῇ ἐς μέσον ἔρχεται, καὶ ξίφος ἀναιρέεται, [f] τὰ δὲ πολλὰ [g] ἔτεα ἐμοὶ δοκέει, [h] διὰ τοῦτο ἕστηκε, λαβὼν δὲ αὐτίκα [i] τάμνει ἑωυτὸν, θέει τε διὰ τῆς πόλιος, καὶ τῇσι χερσὶ φέρει τὰ ἔταμε. ἐς ὁκοίην δὲ οἰκίην

res Diis, ignem ſubjiciunt: illa vero ſubito ardent omnia. Ad hoc ſolenne multi homines conveniunt e Syria, & regionibus circa omnibus, feruntque ſuos omnes Deos, & quae ſigna habent ab illis expreſſa.

50. Statis diebus in templum confluit multitudo. Galli multi, & ſacri, quos dixi, homines, cerimonias obeunt, vulnerant ſibi brachia, & terga invicem caedenda praebent. Multi adſtantes tibiis accinunt, multi perſtrepunt tympanis, canunt alii divina & ſacra cantica. Hoc vero opus extra aedem peragitur, neque illam intrant, quicumque faciunt talia.

51. Per hoſce dies fiunt etiam Galli. Reliqui enim dum tibiis concinunt, & celebrant orgia; ad plures jam pervaſit furor, multique qui ſpectatum modo venerant, poſtea perpetrarunt talia. Enarrabo autem quid agant. Qui iſta de ſe ſtatuit juvenis, veſtibus abjectis magno clamore in medium prodit, tollit gladium, quales a multis inde annis, ob id ipſum puto, praeſto ſunt. Hoc igitur accepto ſtatim ſe caſtrat, ac per urbem currit, manibus ferens quae abſcidit. In

a Ἑορτὴν] Sic *Fl.* *P.* Ὀρτὴν *J.* W. verius. *b* Φέρουσι] Nihil variant. Edd. Sed & M. ac *Fl.* vulgarum ſervant. *c* Αὐλέωσι] Ἀλέωσι marg. *A*1. cum *Fl.* *d* Ὄργια] Ex emend. *Solan.* Ὅρκια Edd. & M. male. *e* Ἀποκέαται] Nihil mut. *Fl.* *f* Τὰ] Ἴσως τὸ L. Vulgatum tenet *Fl.* M. &c. *g* Ἔτεα] Ἔτη M. ἐστὶ marg. *A*1. *h* Διὰ] Καὶ M. & *Fl.* *i* Τάμνει] Bene plurimae. Τέμνει *Fl.* & M.

53. Πυρὴν ἐνιᾶσι] Accuratius dici puto πῦρ ἐνιέναι. Sic certe eſt apud *Suidam* πῦρ ἐνίεσαν, ἐνέβαλον. Forte πυρὴν fecit aliquis, qui paullo ante legerat, πυρὴν vocari totum hoc ſolenne. Si ἐνιέναι ſimpliciter eſſet *incendere:* ſtare poſſet πυρὴν, ut vocaret hoc nomine totam illam arborum ſuccendendarum multitudinem. *J.M.G.*

55. Πολλοὶ] Miror iterum, numquam πουλοὶ legi. An igitur Noſter hoc oblitus? an librarii hanc Ionicam ſcilicet elegantiam neſcivere? *J.F.R.*

56. Φορέουσι — ἱρὰ] *Sacra.* De Φορέουσι, ſaepius ſupra monui. *M. du S.*

Φέρουσι] *Solan.* Φορέουσι emendarat, ſine auctoritate. Licet recte forſan, tamen quia id c. 48. & bis 52. &c. non tantum reliquit, ſed alibi quoque in hac Diſſert. plus decies ita occurrit, nihil ego contra libros auſim. Tum ne verum quidem eſt φορέειν ſemper Ionibus dici, ut ſupra ſatis indicatum. *J.F.R.*

71. Ὄργια] In omnibus Impreſſis & Mſ. M. legitur ὅρκια. Sed hic neceſſario mutandum. Vid ſupra c. praeced. & 15. Unde ratio emendationis ſatis patebit. *M. du S.*

Ὅρκια] Quid ſibi ὅρκια hic velint, non intelligo. Ὄργια poſtulari arbitror, & interpretatus ſum. *J.M.G.*

74. Ποιέουσι] Quare non ποιεῦσι ut *Herodot.* Sed utrumque Ionicum eſt, & ποιέουσι etiam deinde in hoc opuſculo. *J.F.R.*

75. Ἀποκέαται] Vid. ad c. 32. *J.F.R.*

77. Τὰ

In quamcumque vero domum iſta abjecerunt, ex ea veſtem muliebrem & mundum accipit. Haec in caſtrationibus agunt.

52. Mortui vero Galli non ſimili aliis ſepultura ſepeliuntur: ſed ubi mortuus eſt Gallus, ſodales illum ſublatum ferunt in ſuburbia: depoſitum una cum feretro, quo portaverant, obruunt lapidibus, eoque facto domum retro abeunt. Servato deinde ſeptem dierum numero, ſic in templum intrant. Ante hos ſi intrent, piaculum committunt.

53. Legibus ad haec utuntur hiſce. Si quis illorum mortuum viderit, illo die non venit in templum: poſtridie autem, ubi luſtravit ſe, intrat. Sed qui domeſtici fuere mortui, triginta dierum obſervato numero ſinguli, & raſis capitibus, intrant: ante vero quam iſtuc fecerint, intrare illis nefas.

54. Sacrificant boves mares pariter ac feminas, & capras, & oves. Porcos ſolos, quos abominantur, neque immolant neque iis veſcuntur. Alii non abominabiles putant, ſed ſacros. Inter aves columba res illis ſanctiſſima videtur, nec attingere eas

τάδε [k] ἀποῤῥίψει, ἐκ ταύτης ἐσθῆτά τε θηλέην, καὶ κόσμον τὸν γυναικήιον λαμβάνει. τάδε μὲν ἐν τῇσι τομῇσι ποιέουσι.

Ἀποθανόντες δὲ Γάλλοι οὐκ ὁμοίην ταφὴν τοῖσι ἄλλοισι θάπτονται, ἀλλ᾽ ἐὰν ἀποθάνῃ Γάλλος, οἱ ἑταῖροί μιν ἀείροντες, ἐς τὰ προάστεια [l] φέρουσι. θέμενοι δὲ αὐτὸν καὶ τὸ [m] φέρετρον, [n] τῷ ἐκόμισαν, ὕπερθε λίθοις βάλλουσι, καὶ τάδε πρήξαντες, ὀπίσω ἀπονοστέουσι· φυλάξαντες δὲ [o] ἑπτὰ ἡμερέων ἀριθμὸν, οὕτω ἐς τὸ ἱρὸν ἐσέρχονται. [p] πρὸ δὲ τουτέων, ἢν ἐσέλθωσι, οὐκ ὅσια ποιέουσι.

Νόμοισι δὲ ἐς ταῦτα χρέωνται τουτέοισι· ἢν μέν τις αὐτέων νέκυν ἴδηται, ἐκείνην τὴν ἡμέρην ἐς τὸ ἱρὸν οὐκ ἀπικνέεται· τῇ ἑτέρῃ δὲ, καθήρας ἑωυτὸν, ἐσέρχεται. [q] αὐτέων δὲ τῶν οἰκηίων τοῦ νέκυος ἕκαστοι φυλάξαντες ἀριθμὸν ἡμερέων τριήκοντα, καὶ τὰς κεφαλὰς ξυράμενοι, ἐσέρχονται· πρὶν δὲ τάδε ποιῆσαι, οὐ σφίσι ἐσιέναι ὅσιον.

Θύουσι δὲ βόας ἄρσενάς τε, καὶ θήλεας, καὶ αἶγας, καὶ ὄϊας. σύας δὲ μοῦνον [r] ἐναγέας νομίζοντες, οὔτε θύουσι, οὔτε σιτέονται. ἄλλοι δ᾽ οὐ σφέας ἐναγέας, ἀλλὰ ἱροὺς νομίζουσι. ὀρνίθων τε αὐτέοισι περιστερὴ δοκέει χρῆμα [s] ἱρώτατον, καὶ οὐδὲ ψαύειν αὐτέων δι-

k Ἀποῤῥίψει] Ἀποῤῥίψῃ W. *l* Φέρουσι] Nihil mut. *Fl. J. Fr. H. B. P.* &c. & M. *m* Φέρετρον] Ita *P. Fr. S.* Φέρτρον M. *J. Fl. H. B1. Ald.* *n* Τῷ ἐκόμισαν] Sic M. cum Edd. plerisque. τὸ ἐκόσμησαν *J.* & marg. *A1.* *o* Ἑπτὰ] Ἐννέα *Graev.* Nil mut. M. & Edd. *p* Πρὸ] Πρὸς *Fl.* & marg. *A1.* Vulgato adſtipulatur M. *q* Αὐτέων] Αὐτῶν Edd. & M. *r* Ἐναγέας] Ἐνάγεες *Fl.* *s* Ἱρώτατον] Bene *Fl. J. P. S.* Ἱρότατον W.

77. Τὰ δὲ] In eos enim aſſervantur uſus; ego τὸ δὲ reponendum cenſueram, quod & margini L. ab aliquo vetere grammatico obſervatum eſſe video, qui ſcripſit ἴσως, το. *M. du S.*

78. Τάμνει] Hoc *Herodot.* amat, vid. L. IV. *J. F. R.*

88. Ὕπερθε] Anne ὕπερθε ut *Herodot.* L. IV. Sed quia τε ambiguum foret, an pro *&* valeat, nihil muto. *J. F. R.*

90. Φυλάξαντες δὲ ἑπτὰ ἡμερέων ἀριθμὸν] *Obſervato ſeptem dierum numero*, Mſ. ἐννέα ἡμερέων ἀριθμόν. *novem dierum numero.* *J. G. G.*

Φυλάξαντες δὲ ἑπτὰ &c.] Primo ἑπτὰ praeſtare credo τῷ ἐννέα, ob ſacrum numerum ſeptenarium. Dein tirones *notare* velim, ut φυλάττεσθαί τινα, etſi *cavere* aliquem ſignificat, ut fugias, veluti φυλάττεσθαι τὸ δέλεαρ *Aelian.* I. 5. & φυλάττεσθαι ἄκοσμα XIV. 19. *vitare indecora*, & *Aeſop.* fab. 23. τούτους φεύγειν καὶ φυλάττεσθαι χρή. Et fab. 86. f. Et *Act. Apoſt.* XXI. 25. Item φυλάττεσθαι ἁμαρτίας *Plutarch.* Cat. *Maj.* p. 341. B. ita φυλάσσειν ἡμέραν eſſe *obſervare*, *exſpectare*, ut obeas eum. *Long. Paſt.* III. 98. Ed. *Jungerm.* τὴν προβατευτικῶν ἀμέλειαν φυλάξας, & *obſervata, captata paſtorum incuria.* Et L. IV. p. 109. Ed. *Moll.* νύκτα δὴ φυλάξας, quod & Lib. I. p. 5. Ed. *Jung.* habetur. *Alciphr.* ſimiliter 2. Ep. 1. fin. σὺ δὲ ἐμοὶ μέμνησο φυλάξαι τὴν ἡμέραν τοῦ δείπνου. *J. F. R.*

97. Αὐτέων] Ita emendandum fuit, ut Dialectus poſtulat, & recte c. 45. legitur. *M. du S.*

9. Δι-

[a] δικαιεῦσι· καὶ ἢν ἀέκοντες ἅψωνται, ἐναγέες ἐκείνην τὴν ἡμέρην εἰσί. τοὔνεκα [b] δὴ αὐτέοισι σύννομοί τε εἰσι, καὶ ἐς τὰ οἰκήϊα ἐσέρχονται, καὶ τὰ πολλὰ ἐν γῇ νέμονται.

Λέξω δὲ καὶ τῶν [c] πανηγυριστέων πέρι, τὰ [d] ἐκεῖνοι ποιέουσι. ἀνὴρ εὖτ' ἂν ἐς τὴν ἱρὴν πόλιν πρῶτον ἀπικνέεται, κεφαλὴν μὲν ὅδε καὶ ὀφρύας ἐξύρατο· μετὰ δὲ ἱρεύσας ὄϊν, τὰ μὲν ἄλλα κρεουργέει τε καὶ εὐωχέεται, τὸ δὲ νάκος χαμαὶ θέμενος, ἐπὶ τούτου ἐς γόνυ ἕζεται, πόδας δὲ καὶ κεφαλὴν τοῦ κτήνεος ἐπὶ τὴν ἑωυτοῦ κεφαλὴν ἀναλαμβάνει· ἅμα δὲ εὐχόμενος αἰτέει, τὴν μὲν παρεοῦσαν θυσίην δέκεσθαι· μέζω δὲ ἐσαῦθις ὑπισχνέεται. τελέσας δὲ ταῦτα, τὴν κεφαλὴν [e] αὐτοῦ τε στέφεται, καὶ τῶν ἄλλων, ὁκόσοι τὴν αὐτὴν ὁδὸν ἀπικνέονται. ἄρας δὲ [f] ἀπὸ τῆς ἑωυτοῦ ὁδοιπορέει, ὕδασί τε ψυχροῖσι [g] χρεώμενος, λουτρῶντε καὶ πόσιος εἵνεκα, καὶ ἐς πάμπαν [h] χαμοκοιτέων. οὐ γὰρ οἱ εὐνῆς ἐπιβῆναι ὅσιον, πρίν τήν τε ὁδὸν ἐκτελέσαι, καὶ ἐς τὴν ἑωυτοῦ [i] αὖτις ἀπικέσθαι.

Ἐν δὲ τῇ ἱρῇ πόλει ἐκδέκεταί μιν ἀνὴρ

fas putant : & ſi inviti attigerint, impiati ſunt illo die. Itaque cum illis habitantes, cubicula ingrediuntur, & plerumque paſcuntur humi.

55. Dicam autem de his etiam, qui ad conventus hoſce veniunt. Vir ubi Hierapolin primum venit, caput radit ac ſupercilia. Poſt ſacrificata ove, reliquas carnes conciſas epulatur. Pelle autem humi ſtrata, genu in ea ponit, pedes & caput pecudis ſuo capite ſuſcipit : ſimul autem precibus petit, praeſentem victimam recipiant, majorem pollicetur in poſterum. His perfectis, & ſuum caput coronat & reliquorum, qui eandem profectionem ſuſcepere. Tum ablata iterum ſuo de capite, in viam ſe dat, uſus ad balnea pariter & potum aqua frigida, humi ſemper decumbens: nec enim lectum ante conſcendere illi fas eſt, quam ubi perfecto itinere domum rediit.

56. In ipſa Hierapoli excipit illum publi-

a Δικαιεῦσι] Ita longe plurimae & M. ſed a recentiore manu. Δικαιέουσι *J.* & *V2.* *b* Δὴ] Δὲ male M. & *Fl.* *c* Πανηγ.] Omiſſum πέρι poſt πανηγ. in Edd. addidit *Solan.* *d* Ἐκεῖνοι] Ἕκαστοι M. *e* Αὐτοῦ] An ἑωυτοῦ. *f* Ἀπὸ] Ἐπὶ, ἴσως L. male. *g* Χρεώμενος] Χρεόμενος M. & *Fl.* *h* Χαμοκοιτέων] Χαμαικοιτέων *Fl* Sed vulgatum tuetur M. *i* Αὖτις] Recte *B1. 2. Fl.* & M. Αὖθις *J. Ald. V2. Fr. H. P. S.* male.

9. Δικαιέουσι] Sic *V2.* M. & reliquae δικαιεῦσι. *M. du S.*

Δικαιεῦσι] Hoc verum, etſi nec alterum improbum. Vid. ſatis teſtimoniorum ex *Herodoto* adferentem *Maitt.* de Dial. p. 212. *J. F. R.*

13. Πέρι] Ego hanc voculam, quae in omnibus deerat, cum ſententia poſtularet, inſerui. *M. du S.*

26. Ὕδασί τε ψυχροῖσι χρ. λουτρῶντε καὶ π.] Cl. *Haverk.* ad Joſeph. T. 2. p. 162. pr. ubi legimus : οὕτως ἀπολούονται τὸ σῶμα ψυχροῖς ὕδασι, haec Luciani conferri juſſit. Sed non ſolum locutio convenit; verum & ritus quidam Eſſeniae ſectae, ceterorumque Judaeorum eo libro ab Joſepho deſcribuntur, quos & Lucianus tangit, & quorum veſtigia quaedam vel in templo illo Syriaco invenit, vel finxit. *J. F. R.*

Ibid. Χρεώμενος] In M. χρεόμενος, ſed a recentiore manu eſt litera χ, unde conſtat primo ſcriptum fuiſſe ῥεόμενος. *M. du S.*

28. Χαμοκοιτέων] Florentinae lectionem veram ſuſpicor, & licet in aliis compoſitis ſaepe α in ο migret, & viciſſim, tamen hic diphthongum αι [illegible]vandam arbitror, quia in ceteris compoſitis manet, ut χαμαίζατος, χαμαιγενής, χαμαικοίτης & pluribus aliis, unde merito dubitat *Steph.* num in *Lexico* qui χαμοκοίτος cum ω ſcribit, non etiam χαμαικοίτος ſit ſcribendum. *J. F. R.*

30. Αὖτις] Ita recte M. *Fl* & *B2.* Nam *Fr.* hic cum reliquis aberrat. *M. du S.*

33. Καὶ τόδε πατρόθεν οἶκοι δέκονται] Mirifice interpretes, quorum prior *& quod ex patria cujusque venit, id denuo apud ſe recipit*, alterior *atque hoc e patria domi recipiunt*. Imo *atque id ab patribus*, majoribus, *in domibus* & familiis ſuis *retinent*. Teſſera illa & conjunctio hoſpitalis ab patre propagatur in filium & ab hoc exercetur conſervaturque. Neque ſane mox dicerem *ſumptis libamentis* ἐπισπείσας, ſed datis & fuſis libamentis. *J. G.*

Καὶ τόδε πατρόθεν οἶκοι δέκονται] Non perſuadet mihi *Gronovius*, οἶκοι δέκεσθαι ſignificare *in familia ſua retinere*. Eſt ſine dubio οἶκοι δέκεσθαι opus hoſpitis, qui domum

blicus hoſpes ignotum ; certi enim uniuscujusque civitatis ibi ſunt hoſpites, & pro patria quemque ſua domi recipiunt. Vocantur hi ab Aſſyriis Doctores, quod omnia illos *ſolennia* docent.

ξεινοδόκος ἀγνοέοντα. ῥητοὶ γὰρ δὴ ὦν ἑκάστης πόλιος αὐτόθι ξεινοδόκοι εἰσί· καὶ [k] τόδε πατρόθεν οἶκοι δέκονται. καλέονται δὲ ὑπὸ Ἀσυρίων οἵδε διδάσκαλοι, ὅτι σφίσι πάντα ὑπηγέονται.

57. Mactant vero non in ipſo templo, ſed cum ſtatuit ad altare victimam, ac libavit, viventem reducit domum, atque apud ſe mactat, ac preces fundit.

Θύουσι δὲ οὐκ ἐν αὐτῷ τῷ ἱρῷ· ἀλλ' ἐπεὰν παραστήσῃ τῷ βωμῷ τὸ ἱρήϊον, ἐπισπείσας, [l] αὖτις ἄγει [m] ζωὸν ἐς τὰ οἰκήϊα· ἐλθὼν δὲ κατ' ἑωυτὸν θύει τε, καὶ εὔχεται.

58. Eſt autem alius quoque ſacrificii modus, *nimirum* iſte : Vittatas hoſtias vivas de veſtibulo praecipitant, quae dejectae ipſo caſu moriuntur. Quidam ſuos ipſorum liberos inde dejiciunt, non ſimiliter ut pecudes, ſed intruſos in culeum manu deturbant, ſimul maledicta in eos ingerunt, cum dicant, non ſuos eſſe liberos, ſed boves.

Ἔστι δὲ καὶ ἄλλης θυσίης τρόπος τοιόσδε: [n] στέψαντες τὰ ἱρήϊα ζωὰ, ἐκ τῶν προπυλαίων ἀπιᾶσι, τὰ δὲ [o] κατενειχθέντα [p] θνήσκουσι· ἔνιοι δὲ καὶ παῖδας ἑωυτῶν ἐντεῦθεν ἀπιᾶσι, οὐκ ὁμοίως τοῖς κτήνεσι, ἀλλ' [q] ἐς πήρην ἐνθέμενοι, χειρὶ κατάγουσι, ἅμα δὲ αὐτέοισι ἐπικερτομέοντες, λέγουσι ὅτι οὐ παῖδες ἀλλὰ βόες εἰσί.

59. Puncturis ſe notant omnes, alii in manibus, in cervicibus alii, atque hinc eſt, quod Aſſyrii omnes ferunt ſtigmata.

Στίζονται δὲ πάντες οἱ μὲν ἐς καρποὺς, οἱ δὲ ἐς αὐχένας. καὶ ἀπὸ τοῦδε ἅπαντες Ἀσσύριοι στιγματηφορέουσι.

60. Faciunt etiam aliud quiddam, ſolis inter Graecos conſentientes hac parte Troezeniis. Quid autem illi faciant, explicabo. Troezenii virginibus adoleſcentibusque le-

Ποιέουσι δὲ καὶ ἄλλο, μούνοισι Ἑλλήνων Τροιζηνίοισι ὁμολογέοντες. λέξω δὲ καὶ τὰ [r] κεῖνοι ποιέουσι. Τροιζήνιοι τῇσι παρθένοισι,

καὶ

k Τόδε] Sic Edd. & M. Τόνδε L. l Αὖτις] Bene B1. 2. & M. Αὖθις male *Fl.* cum reliquis. m Ζωὸν] Ζῷον cum puncto ſubſcr. W. Et mox ζῷα eod. mod. n Στέψαντες] Στρέψαντες *Fl.* Vulgatum probat M. o Κατενειχθέντα] Et ſic *Fl.* cum cett. p Θνήσκουσι] Πίπτοντα θνήσκουσι Edd. vulgo praeter *Fl.* quae πίπτοντα cum Cod. W. omittit. q Ἐς πήρην] Hoc recte exhibent *B1. Fr. P. S.* & M. Ἐσπήρην junctim *Ald. J. H.* Ἐς πείρην *Fl.* male. r Κεῖνοι] Ita *Ald. Fl. P. H. S.* Niſi quod τὰ, κεῖνοι pleraeque. Ἐκεῖνοι minus recte *J. V2.* M.

mum ſuam aliquem recipit. Itaque τόδε πατρόθεν ſignificare puto, *quidquid eſt ex illa patria, quae ipſis aſſignata eſt.* *J. M. G.*

49. Στίζονται] Imo etiamnum mos ille ridiculus in illis regionibus obtinet. Omnes enim, qui terram ſanctam inviſunt Chriſtiani, ſtigmata referunt, hic ſervatoris in cruce pendentis, ille ſepulchri, alius alterius alicujus rei itidem ſacrae. Quae ſuperſtitio non ridicula tantum, ſed cum ſummo dolore conjuncta, quandoque etiam non ſine ipſius vitae periculo eſt. In balneis itaque aliquando videas, quorum corpora tota ſacris illis figuris cooperta ſunt; quoque plura ſtigmata gerunt, tanto ſanctiores habentur : ſancto enim titulo omnes decorant qui vel tantillum ridiculo iſto ſacro initiati ſunt ; ſed longe facilius corpori notae inuruntur, quam, quae vera ſanctitas eſt, animi maculae abſterguntur. *M. du S.*

Στίζονται] Ut ii qui hodie Hieroſolymam eunt. *M. V. La Croze.*

Ibid. Καρποὺς] De *carpis*, manuum partibus hic ſermonem eſſe, perſpicuum eſt ; ſed quia καρπὸς etiam *fructus*, deceptus eſt *Auguſtinus*, verba *Pſalmi* 128. 2. τοὺς πόνους τῶν καρπῶν σου φάγεσαι, reddens: *Labores fructuum tuorum manducabis*, quum ſit: *Labore manuum tuarum veſcitor*, bene obſervante *Gatakero*, in Cinn. p. m. 245. *J. F. R.*

54. Κεῖνοι] Bene, pro ἐκεῖνοι, v. ſupra, c. 16. *J. F. R.*

Ibid. Τῇσι παρθένοισι] Leg. *Jul. Pollux.* libr. 3. Demoſthenis Encomium quod ſequitur non eſſe Luciani, jam monui præfat. ad Lectorem: ſatis prodit ſtylus, attamen *Thomas Magiſter* ἐν ταῖς ἐκλογαῖς Ἀττίδος, in dictione ἐπιδρομὴ citat locum hujus encomii, ut Lucianeum. atque etiam quidam dubitarunt an tractatus de Dea Syria eſſet Luciani. *J. B.*

Τῇσι παρθένοισι, καὶ τοῖσι ἠϊθέοισι] Si ridere Ioniſmos in animo habuiſſet frequenter repetendo ingratas illas in σι terminationes, ſive perpetuos σι, σι, σι, ſibilos, potuiſſet & in hoc imitari *Herodotum* ſepties ita jun-

καὶ τοῖσι ἠϊθέοισι νόμον ἐποιήσαντο, μή ^a μιν ἄλλως γάμον ἰέναι, πρὶν Ἱππολύτῳ κόμας κείρασθαι· καὶ ὧδε ποιέουσι τοῦτο καὶ ἐν τῇ ἱρῇ πόλει γίγνεται. οἱ μὲν νεηνίαι τῶν γενείων ἀπάρχονται· τοῖσι δὲ νέοισι πλοκάμους ἱροὺς ἐκ γενετῆς ἀπιᾶσι· τοὺς ἐπεὰν ἐν τῷ ἱρῷ γένωνται, τάμνουσί τε, καὶ ἐς ἄγγεα καταθέντες, οἱ μὲν ἀργύρεα, πολλοὶ δὲ χρύσεα ἐν τῷ νηῷ, προσηλώσαντες ἀπίασι, ἐπιγράψαντες ἕκαστοι τὰ οὐνόματα. τοῦτο καὶ ἐγὼ ἔτι νέος ὤν, ἐπετέλεσα. καὶ ἔτι μευ ἐν τῷ ἱρῷ καὶ ὁ πλόκαμος, καὶ ^b τὸ οὔνομα.

gem poſuere, ne aliter contrahant nuptias, quam comas Hippolyto poſuerint. Idque ita faciunt. Hoc etiam fit Hierapoli. Juvenes mentorum ibi primitias ponunt. Submittunt autem adoleſcentibus ſacros a nativitate inde cincinnos: quos in templo ipſo defectos in vaſculis deponunt alii quidem argenteis, multi vero aureis, iisque in templo fixis, inſcripto ſuo quisque nomine, diſcedunt. Hoc ego etiam adoleſcens feci, eſtque adhuc in templo cincinnus pariter meus atque nomen.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ ΕΓΚΩΜΙΟΝ.

DEMOSTHENIS LAUDATIO.

ΛΥΚΙΝΟΣ ΚΑΙ ΘΕΡΣΑΓΟΡΑΣ.

LYCINUS ET THERSAGORAS.

Βαδίζοντί μοι κατὰ τὴν στοάν, ^c τὴν ἐντεῦθεν ἐξιόντων ἐν ἀριστερᾷ, τῇ ἕκτης ἐπὶ

1 *Inambulanti mihi in porticu, in ſiniſtro exeuntium inde latere, ſexto decimo, paullo an-*

a Μιν] Μὴν *Pell.* b Τὸ οὔνομα] Ita Ionice W. Τοὔνομα Edd. Το' ὔνομα *Fl.* c Τὴν] Τῶν adſcript. marg. *Bl.*

ΔΗΜ.] Οὗτος ὁ λόγος ἐνδεῖ τῆς τοῦ Λουκιανοῦ ἰδέας καὶ ἀγχινοίας. *G.*

jungentem p. 262. D. *τούτοισι ἐν τοῖσι αὐτοῖσι τόποισι κατοικημένοισι εἰσὶ τοῖσι.* Et p. 264. f. &c. *J.F.R.*

56. Γάμον ἰέναι] Pro πρὸς vel εἰς γάμον. ut ἐλθόντας τὸ ἱερὸν, *Pauſan.* p. 259. 9. Ed. *Fr.* referente *Maittair.* p. 74. Sic ἔρχεσθαι κλισίην, *Homero* familiare, recte obſervante *L. Bos* de Ell. p. 268. quod tamen in verbo ἱκάνω ei nondum concedo; nam cum ὃν μὲν ἱκάνω *Homerus* ait, & *ἱκάνω invado* ſignificat, poteſt *quemcumque invadam* etiam ſine ulla ellipſi exponi. *J.F.R.*

58. Πόλει] Qui delicias Ionicas amat, πόλι ſcriberet; ita enim ablat. ſive dativ. formatur *Herodot.* Vid. L. VI. 383. A. (Ed. *Steph.*) item 389. A. & IX. 589. B. &c. aut ſaltem πόλεϊ corrigeret. Sed quia πόλει perpetuo in hoc Dial. ut c. 1. 10. 13. 21. ac 22. &c. nihil mutavi, etſi ſcribarum vitium puto. *J.F.R.*

59. Τοῖσι δὲ νέοισι] Mallem *αἱ δὲ παρθένοι*, vel quod ad ſcripturam magis accedit, *τῇσι δὲ παρθένοισι*, nam de *Virginibus* antea dixerat; niſi mox a ſe id praeſtitum narraret. Vid. *Theophr.* Char. 21. *M. du S.*

ΔΗΜΟΣΘΕΝ. ΕΓΚ.] Stylus hujus libelli a Luciani lepore, gratia & perſpicuitate longe abeſt; Sophiſtamque potius olere videtur. *Kuſt.* Luciani ſi genuinus foetus cenſendus hic libellus, a juniore ſcriptum eſſe, & ante XXX. aetatis annum crediderim. Sed ſuppoſititius eſt. Vid. notas ad c. 24. *NB.* Edidit cum notis in ſuo Demoſthene *Wolfius.* *M. du S.*

ΔΗΜ. ΕΓΚ.] Eſſe non videtur Luciani, ſed alicujus Lucianum *κακοζηλοῦντος.* *Th. M.*

ΔΗΜ. ΕΓΚ.] Si Lucianus auctor eſt hujus libelli, quod in neutram partem facile confici poſſe arbitror; prior pars Satirica eſſe videtur, in laudatores ineptos, magno conatu magnas nugas vel poëticas vel ſolutae orationis agentes. Altera pars autem, quae ex Macedonicis depromta commentariis fingitur, digna Luciano, & maximo quovis ingenio. Hinc tumidum illud & plus fere quam Sophiſticum dicendi genu, quod movit *Marcilium*, ut Luciani eſſe negaret, itemque quod *Ariſtotelis*, *Xenocratis*, *Theophraſti*, condiſcipulorum forte ſuorum, auditor fuiſſe dicitur Demoſthenes; haec, inquam, non imputanda ſunt auctori, non magis, quam quae in aliis id genus libellis ex alia perſona dicuntur. Quin veniam etiam ab aequis lectoribus ſpero, ſi interpretatio noſtra quibusdam locis parum candida & facilis videatur, quippe quae, quantum ejus fieri poteſt, etiam dictionem & formam exempli ſui referre debeat. *J.M.G.*

ΔΗΜ. ΕΓΚ.] Διατριβὴ indigna Luciano, ſcripta Alexandriae. Vid. c. 8. 9. 24. 25. &c. Ad ſtilum *Plutarchi* mihi valde accedere videtur. *M.V. La Croze.*

ΔΗΜ. ΕΓΚ.] Communi doctorum conſenſu non cre-

ante meridiem, *obviam fit Therſagoras. Forte quidam veſtrûm hominem noverint. Parvus eſt*, *vulturino naſo*, *ſubalbidus*, *habitu virili. Igitur accedentem adhuc conſpicatus*, Heus, *inquam*, Therſagora Poëta, quorſum ergo, & unde? THERS. Domo, inquit, huc. LYC. Utrum, *inquam*, ambulaturus? THERS. Scilicet, *inquit*, & illo opus habeo. Cum enim intempeſta nocte ſurrexiſſem, viſum eſt natalem Homeri poëtices quibusdam primitiis honorare. LYC. Praeclare tu quidem, *inquam*, qui iſta educationis nutritionisque illi praemia ſolvas. THERS. Inde igitur, *inquit*, cum incepiſſem, imprudens ad hoc meridiei usque delapſus ſum. Quod ergo dixi, opus mihi eſt ambulato.

2. Verum multo prius, ait, precibus adoraturus iſtum venio, *manu autem monſtrabat Homerum: nempe noſtis illum ad dex-*

δέκα, σμικρὸν πρὸ μεσημβρίας, Θερσαγόρας περιτυγχάνει. τάχα τινὲς αὐτὸν ὑμῶν ἐπίστανται· σμικρός τίς ἐστι, γρυπὸς, ὑπόλευκος, ἀνδρικὸς τὴν φύσιν. ἰδὼν οὖν αὐτὸν ἔτι προσιόντα, Θερσαγόρας, ἔφην, ὁ ποιητὴς, ποῖ δὴ, καὶ πόθεν; ΘΕΡΣ. Οἴκοθεν, ἦδ' ὃς, ἐνταῦθα. ΛΥΚ. Πότερον δ' ἦν δ' ἐγὼ, διαβαδίσων; ΘΕΡΣ. Ἀμέλει μὲν, ἔφη, καὶ τούτου δεόμενος· ἀωρὶ [d] γάρ τοι τῶν νυκτῶν ἐξαναστὰς, [e] ἔδοξέ μοι χρῆναι τοῖς Ὁμήρου γενεθλίοις τῆς ποιητικῆς ἀπάρξασθαι. ΛΥΚ. Καλῶς γε σὺ ποιῶν, ἔφην, καὶ τὰ τροφεῖα τῆς παιδεύσεως ἐκείνῳ τίνων. ΘΕΡΣ. Ἐκεῖθεν οὖν ἀρξάμενος, ἦδ' ὃς, ἔλαθον ἐμαυτὸν, εἰς τοῦτο τῆς μεσημβρίας ἐκπεσών. ὅπερ οὖν, ἔφην, δεῖ μέν μοι καὶ τοῦ περιπάτου.

Πολὺ μέντοι πρότερον, ἔφη, προσειπεῖν τουτονὶ δεόμενος ἥκω, τῇ χειρὶ τὸν Ὅμηρον ἐπιδείξας. ἴστε δήπου τὸν ἐν δεξιᾷ [f] τοῦ τῶν Πτο-

d Γάρ τοι] Omittit γάρ τοι *Th. Mag.* V. ἀωρί. *e* Ἔδοξε] Ἔδοξα marg. *B*1. male. *f* Τοῦ τῶν Πτολεμαίων] Τοῦτον Πτολεμαίου *Graev.* Cod.

10. Ἀμέλει μὲν] Ἀντὶ τοῦ πάντως. *V.*
20. Πολὺ μέντοι πρότερον] Ἡ πλεονάζουσα φράσις αὕτη συνήθης Ἀττικοῖς, καὶ ποτὲ μὲν, ὡς ἀπὸ πρώτου προσώπου διαμαρτυρικῶς, ποτὲ δὲ, ὡς ἀπὸ τρίτου ἀφηγηματικῶς, ὅπερ πολὺ παρὰ Πλάτωνι τῷ φιλοσόφῳ ἐστὶν εὑρεῖν. *V.*

creditur ab Luciano compoſitum; & revera ſtylus adfectatione plenus & rudis valde differens a Luciani charactere juſtam dat ſuſpicionis cauſſam &c. Vid. Miſc. Obſ. Maji & Jun. 1733. p. 368. Nomina perſonar. Graecis addidi, quae *Geſn.* verſioni inſeruerat. *J. F. R.*

1. Βαδίζοντί μοι] Luciani non videtur. *F. G.*

2. Ἕκτης ἐπὶ δέκα] Eo die menſis Pyanepſionis obiiſſe Demoſthenem, auctor eſt *Plut.* ſub fin. ejus vitae p. 1576, 2. V. *Dem.* 164, 1. *M. du S.*

Ibid. Τῆς ἕκτης ἐπὶ δέκα] Cum menſem non nominet, nihil inde de natali die vel *Homeri* vel Demoſthenis colligas. Et luſit, credo, auctor in hoc etiam, quod natalem inducit celebrantes poëtae & oratoris maximi, cum de neutro aliquid conſtaret. *J. M. G.*

3. Θερσαγόρας] Quis hic ſit neſcio. Poëtam fuiſſe mox audies. Ad nos aliunde ejus fama non pervenit. *M. du S.*

7. Θερσαγόρας] Adjecerat Cl. *Hemſt.* videndum *L. Bos* ad *Euang. Luc.* XVIII. 13. ubi cum itidem nominativus legatur, ὁ Θεὸς, ἱλάσθητί μοι, poſt exempla alia etiam hoc Luciani adfert, addens: „ Neque tamen Atticiſmum hunc animadvertit Luciani Interpres h. l. quando reddidit: *Hic Therſagoras poëta eſt.* „ Debebat: *Therſagora poëta, quonam, & unde*"? At Cl. *Geſn.* vel ſine hac admonitione priſtinum errorem jam correxit. Conf. *Bis Accuſ.* c. 20. f. & 33. pr. Adde, ſi vis, *Aeſop.* F. 129. f. τὸ ἰδιώτης, φίλος; *J. F. R.*

13. Ὁμήρου γενεθλίοις] A quo oraculo edocti natalitia *Homeri*, & quando celebrari coepta ſint, alii doceant. *M. du S.*

18. Ὅπερ οὖν ἔφην. δεῖ μέν μοι καὶ τοῦ περιπάτου] *Salmurienſis* interpres accipit, ac ſi mutetur perſona, & quum antea loquutus fuerit Therſagoras, nunc incipiat Lucianus: unde voculam καὶ hic præcipue efficacem omittit in verſione, quam vides eſſe: *Ego vero, ut dixi, deambulatione opus habeo.* Hanc ſententiam admiſit ab *Melanchthone*, qui prorſus eodem modo *Tum ego: Et mihi opus eſt deambulatione.* Sed profecto non ita eſt, & continuatur perſona Therſagoræ, qui quum ante jam dixerat de ambulando καὶ τούτου δεόμενος, id nunc repetit dicens, *Quod igitur dicebam, etiam deambulatione quidem opus habeo; multo autem prius, ajebat, venio hunc ſalutare optans.* *J. G.*

22. Ἴστε δήπου τὸν] Vid. *Plut.* 1557, 1. Erat etiam in Ce-

Πτολεμαίων νεὼ, τὸν καθειμένον τὰς κόμας. προσερῶν τε οὖν αὐτὸν ἀφικόμην, ἔφη, καὶ προσευξόμενος ἀφθόνως μεταδιδόναι τῶν ἐπῶν. ΛΥΚ. Εἰ γὰρ, ἔφην, ἐν εὐχαῖς τὰ πράγματα εἴη. πάλαι γάρ τοι καὶ αὐτὸς ἐνοχλεῖν μοι δοκῶ τὸν [a] Δημοσθένην, ἐπικουρῆσαί τι πρὸς τὸ αὐτοῦ γενέθλιον. εἰ οὖν ἡμῖν ἐπαρκέσοι τὸ εὔχεσθαι, συμβουλοίμην ἄν σοι. κοινὸν γὰρ ἡμῖν τὸ Ἕρμαιον. ΘΕΡΣ. Ἐγὼ μὲν, ἔφη, καὶ τῶν νύκτωρ τε καὶ τήμερον πεποιημένων, δοκῶ μοι τῆς [b] εὐροίας τὸν Ὅμηρον ἐπιγράψασθαι· θείως γάρ πως καὶ μανικῶς εἰς τὴν ποίησιν ἐξεβακχεύθην· κρινεῖς δ' αὐτός. ἐπίτηδες γάρ τοι τουτὶ τὸ [c] γραμματεῖον περιηγόμην, εἴ ἄρα τῳ σχολὴν ἄγοντι τῶν ἑταίρων περιτύχοιμι. δοκεῖς οὖν μοι ἐν καλῷ σὺ τῆς σχολῆς εἶναι.

ΛΥΚ. Μακάριος γὰρ εἶ, ἦν δ' ἐγὼ, καὶ

tram aedis Ptolemaeorum, illum demiſſis comis. Hunc ergo adoraturus veni, inquit, & rogaturus, ut copioſa mihi carmina impertiat. LYC. Si quidem, inquam, in precibus ipſae res ineſſent, olim ſane Demoſtheni negotium faceſſiturus mihi videor, ut ad ſuum mihi natalem obeundum opis aliquid conferat. Quare ſi precari ſatis eſſet, ſocium me tibi adjungerem: commune nobis munus contingeret. THERS. Equidem, inquit, eorum, quae vel nocte vel interdiu feci, adfluentem facile ubertatem ad Homerum auctorem jure referre mihi videor. Divinitus enim quodammodo, & vatis inſtar velut Bacchico inſtinctu ad carmen incitatus ſum. Judicabis ipſe. Conſulto enim hunc libellum mecum detuli, ſi forte in ſodalium aliquem otioſum inciderem. Videris ergo mihi pulchre otium habere.

3. LYC. Nempe tu beatus es, inquam, idem-

a Δημοσθένην] Nihil variare Edd. notat *Solan.* *b* Εὐροίας] Sic *Fl.* & ex ea marg. *A*1. Εὐῤῥοίας *Ald.* 2. Εὐνοίας cett. quod rejecimus. *c* Γραμματεῖον] Γραμματίον *Fl.*

31. Ἕρμαιον] Ἕρμαιον λέγεται τὸ εὕρημα. παράγεται δὲ ἀπὸ τοῦ Ἑρμῆς, Ἑρμαῖον καὶ Ἕρμαιον. οἱ γὰρ παλαιοὶ τὸν Ἑρμῆν ὡς ἔφορον τῶν ὁδῶν παρὰ τὰς ὁδοὺς ἔγραφον. ὥστε καὶ εἴ τι εὑρισκόν τινες ἐν ταῖς ὁδοῖς τὰς αἰτίας (1) τῷ Ἑρμῇ ἀνετίθουν, καὶ ἀπὸ τοῦ Ἑρμοῦ (2) παρωνόμαζον Ἑρμαῖον καὶ Ἕρμαιον. *V.*

(1) Τῷ Ἑρμῇ] Ex C. hoc inſertum. Aberat ab V.

(2) Παρωνόμαζον] Παρωνομάζοντ Edita. Emendavit *M. du S.*

Ceramico ſtatua intra urbem, quam a Polyeucto factam tradit *Plut.* in ejus vita. *Meurſ.* Ath. Att. 23. AG. IV. 974. *M. du S.*

Ibid. Τὸν ἐν δεξιᾷ τοῦ τῶν Πτολεμαίων νεὼ] *Hunc in templo Ptolemaei ad dextram collocatum eſſe.* Mſſ. τοῦτον Πτολεμαίου νεώ. lego. Τὸν ἐν δεξιᾷ τοῦ Πτολεμαίου νεὼ, ut & legiſſe videntur interpretes. Ptolemaeus autem Philopator Homero templum dedicavit, ut auctor eſt *Aelianus* Var. Hiſt. XIII, 22. *J. G. G.*

Ibid. Τοῦ τῶν Πτολεμαίων νεὼ] Templi Homero a Philopatore Ptolemaeo ſtructi mentio eſt apud *Aelian.* V. H. 13, 22. quod Alexandreae collocat, neſcio quam bene, *Marshamus* in Can. Chron. p. 441. An illud idem templum hic ſignari dicemus, & ſcenam dialogi eſſe in Aegypti Alexandrea? Nolim ſane hoc ſolo argumento: cum praeſertim *Ptolemaei Gymnaſium* in ipſis Athenis Atticis inveniam. *Pauſan.* l. I. p. 29, 31. *J. M. G.*

Ibid. Τῶν Πτολεμαίων νεὼ, τὸν καθειμένον τὰς κόμας] Homerus comatus. *F. G.*

28. Δημοσθένην] *Solanus* non ſemel dubitaſſe videtur Δημοσθένη an Δημοσθένην rectius ederet. In paradigmatibus quidem grammaticis accuſativus formatur Δημοσθένη. Sed ſaepius apud Noſtrum Δημοσθένην: ut ſupra bis ter vidimus, ac mox rurſus. Et ſic ap. *Aeſchin.* frequentius accuſat. in ην terminatur quam in η. Vid. ejus Orat. contra Cteſiphontem p. 420. D. Edit. *Pariſ.* Et 437. A. & D. Item 435. B. & E. 438. A. &c. Et ipſum *Demoſth. de Corona* p. 481. D. Δημοσθένη tamen ibid. p. 451. B. & 467. B. Conf. quae Tom. I. ad Scholiaſt. dixi. Item T. II. p. 280. v. Ἀρη. Rurſus quae ad Scholiaſt. Eunuch. Schol. 5 ubi Ἀριστοτέλην quoque *Laërtio* uſitatius eſſe etiam Ἀριστοτέλη notavi, etſi Διογένη, Σωκράτη & ſimilia occurrunt ibidem. Ἀριστοφάνην vero *Bis Accuſ.* c. 33. ubi *Fl.* tamen Ἀριστοφάνη. Sed quid tricamur in iis quae utrovis more formantur? Notavimus tamen, ut alii editores deinde non nimis ſolliciti ſint in hoc nominum genere. *J. F. R.*

30. Συμβουλοίμην ἄν σοι] Legendum puto συμβαλοίμην. Certe hoc interpretatus ſum. *J. M. G.*

33. Τῆς εὐροίας τὸν Ὅμηρον ἐπιγρ.] Sic omnino legendum ex *Aldina* editione, quamquam vitioſe ibi εὐῤῥοίας. Homero ſe debere ait, quod ſponte ſua carmen numeros veniſſet ad aptos, & flumen quaſi bonorum verſuum licuiſſet effundere. *J. M. G.*

37. Εἰ

idemque tibi uſu venit, quod ei qui curriculo vicerat, qui jam pulvere abluto, & reliquo ſe ſpectaculo oblectans, fabellas habere cum palaeſtrita cogitabat, quo tempore jam jam vocandi *ad certamen* luctatores videbantur: at ille, *Verum*, inquit, *in carceribus non haberes fabulas.* Sic tu mihi videris poëtici curriculi victor, illudere homini fortunam arenae vehementer extimeſcenti. THERS. Iſte ridens, Nempe, *inquit*, tanquam difficile quiddam acturo.

πέπονθας τὸ τοῦ τὸν δόλιχον νενικηκότος, ὃς ἤδη λελουμένος τὴν κόνιν, καὶ τὸ λοιπὸν τῆς θέας ψυχαγωγούμενος μυθολογεῖν πρὸς τὸν παλαιστὴν διενοεῖτο, [d] ἐπίδοξον κληθήσεσθαι τῆς πάλης οὔσης. ὁ δ', Ἀλλ' ἐπὶ τῆς βαλβῖδος οὐκ ἂν ἐμυθολόγεις, ἔφη· καὶ σὺ δή μοι δοκεῖς νενικηκὼς τὸν δόλιχον τῶν ἐπῶν, ἐντρυφᾶν ἀνδρὶ μάλα δὴ κατορρωδοῦντι τὴν τοῦ σταδίου τύχην. ΘΕΡΣ. Καὶ ὃς γελάσας, Ὡς δή [e] σοι τί τῶν ἀπόρων εἶπεν ἐργασόμενος.

4. LYC. Forte enim, *inquam*, minoris tibi Demoſthenes, quam ut comparari cum Homero poſſit, eſſe orationis *argumentum* videtur. Itaque multum tibi places Homero laudato: mihi vero Demoſthenes *laudandus* parvum quiddam & nihil eſt. THERS. Calumniaris, *inquit*: nolim ego in contentionem vocare heroas, etſi magis

ΛΥΚ. Ἴσως γὰρ, ἔφην, ὁ Δημοσθένης ἐλάττονος ἢ καθ' Ὅμηρον εἶναί σοι λόγου καταφαίνεται· καὶ σὺ μὲν μέγα φρονεῖς, Ὅμηρον ἐπαινέσας· ἐμοὶ δὲ ὁ Δημοσθένης σμικρὸν, καὶ τὸ μηδέν; ΘΕΡΣ. Συκοφαντεῖς, ἔφη. διαστασιάσαιμι δ' οὐκ ἂν τοὺς ἥρως,

εἰ-

d Ἐπίδοξον] Reſcriptum ex L. Ἐπιδόξου Edd. e Σοι] Σὺ L. & *Fl.* Vulgatum tenent cett.

41. Τοῦ τὸν δόλιχον] Δύναται καὶ, τοῦ τὸν δόλιχον νενικηκότος, (3) καὶ τὸ τὸν δόλιχον νενικηκότος. ἀλλ' ἐπεὶ τὴν περιττότητα τῶν ἄρθρων ὑποστέλλεσθαι εἰώθασιν Ἀττικοὶ, ἐν τῶν δύο ἀνάγκη παραλέσθαι, συνυπακούεται γὰρ τὸ λοιπόν. εἰ μὲν γὰρ τὸ τοῦ εἴη, λείπει τὸ τὸν, καὶ ἔσται οὕτως, καὶ πέπονθας τὸ τοῦ νενικηκότος (4) τὸν δόλιχον, συνυπακούεται γὰρ τὸ τὸ, ὃ καὶ φαυλότερον. εἰ (5) δὲ τὸ τὸν δόλιχον εἴη, (6) ἐλλείψει τὸ τῆς γενικῆς ἄρθρον συνυπακουόμενον οὕτως, καὶ πέπονθας τὸ (7) τοῦ νενικηκότος τὸν δόλιχον. ἐγκριτώτερον δὲ ἔσται τοῦτο τοῦ προτέρου, καθότι φίλον Ἀθηναίοις τῶν ἄρθρων ἐλλιπεστέρας τὰς πτώσεις προφέρεσθαι, αὐτοὶ γὰρ ἀφικόμενοι φασὶ πρὸς βασιλέα, καὶ προσῆλθε βασιλεῖ. *V.*

Ibid. Δόλιχον] Δόλιχος ὄνομα δρόμου ὅσπερ ἐστὶν (8) ὀκτὼ στάδια. (9) ἐνταῦθ' Ὁμήρῳ συγκρίνει Δημοσθένην. καὶ δεικνῦσιν μεγίστην εἰς (10) ῥήτορα χάριν, καὶ τὸν βίον δὲ σεμνύνει Δημοσθένους, ἐν διαλέξει τοὺς ἐπαίνους εἰσφέρων. *V.*

43. Ψυχαγωγούμενος] Παραμυθούμενος, τέρπων. *V.*

48. Κατορρωδοῦντι] Φοβουμένῳ. *V.*

(3) Καὶ τὸ τὸν δόλιχον νενικηκότος] Quinque haec abſunt in C.

(4) Τὸν δόλ.] Δὲ τὸν δόλιχον V. Abſunt hic δὲ τὸν in C. Sed eadem mox poſt εἰ recte inſerunt δὲ τὸ, quod in V. ibi deerat. *M. du S.*

(5) Δὲ τὸ] Admiſi ex C. cum abeſſet in V. *J. F. R.*

(6) Ἐλλείψει] Ἐλλείπει Edita. Emendavit *M. du S.*

(7) Τὸ τοῦ] Τὸ αὐτὸ τοῦ C

(8) Ὀκτὼ] C. κ΄. quod ad verum propius accedit. *M. du S.*

(9) Ἐνταῦθ' Ὁμήρου] Confuſa haec in V. ad vera ſua verba retulimus. Carmine autem, ut & alibi factitavit, argumentum Libelli exequitur. *M. du S.* Id eſt ad ſequentia capitis quinti verba, καὶ χαίρω retulit, ubi igitur eadem repetiit. *J. F. R.*

(10) Ῥήτορα] Ῥήτορας edita, & mox male σημαίνει. Mutavit *M. du S.*

37. Εἰ ἄρα τῳ] Ἐγκλιτικῶς & Attice τῳ pro τινὶ, ut infinita magis ſit oratio. *J. M. G.*

40. Καὶ πέπονθας τὸ τοῦ τὸν δόλιχον νενικηκότος] Vertitur: *cui idem accidit ac illi, qui dolicho victoriam eſt adeptus.* Cur non? *cui idem accidit ac illi, qui in ſtadio vicit.* Sic enim Latini loquuntur, qui ignorant vocem *dolichum*. Sic & ſtatim καὶ σὺ δή μοι δοκεῖς νενικηκὼς τὸν δόλιχον τῶν ἐπῶν, inepte vertitur, *& tu certe mihi videris verborum dolicho devictus*, cum ſit vertendum, *& tu mihi videris in carminum ſtadio viciſſe.* *J. G. G.*

44. Ἐπίδοξον κληθ.] Barbare prorſus antea legebatur ἐπιδόξου. L. Codex hanc ſcripturam ſuppeditavit, ex qua ſenſus jam aliquis erui poteſt, ex vulgata nullus. *M. du S.*

50. Ὡς δή σοι] Δή τοι forſan. *F. G.*

Ὡς δή σοι] Haec etiam impeditiora. L. quidem & *Fl.* σὺ, ſed ne ſic quidem ſatis explicita. *M. du S.*

Ὡς δή σοι — ἐργασομένῳ] Sic legendum arbitror, ut pendeat ab κατορρωδοῦντι. *J. M. G.*

55. Σμικρὸν] Euphoniae cauſſa legerem μικρόν. *J. F. R.*

58. Πλείων

εἰ καὶ [a] πλείων εἰμὶ τὴν γνώμην πρὸς Ὁμήρου τετάχθαι. ΛΥΚ. Εὖγε, εἶπον, ἐμὲ δ' οὐκ ἂν [b] νομίζοις πρὸς τοῦ Δημοσθένους;

Ἀλλ' ἐπεί γε μὴ ταύτῃ τὸν λόγον ἀτιμάζεις κατὰ τὴν ὑπόθεσιν, δῆλον ὡς τὴν ποιητικὴν ἔργον ἡγῇ μόνον, τοὺς δὲ ῥητορικοὺς λόγους καταφρονεῖς ἀτεχνῶς, οἷον ἱππεὺς παρὰ πεζοὺς ἐλαύνων. ΘΕΡΣ. Μὴ μανείην, ἔφη, ταῦτά γε, κἂν εἰ πολλῆς δεῖ τῆς μανίας ἐπὶ τὰς ποιητικὰς ἰοῦσι θύρας. ΛΥΚ. Δεῖ γάρ τοι καὶ τοῖς καταλογάδην, ἔφην, ἐνθέου τινὸς ἐπιπνοίας, εἰ μέλλουσι μὴ ταπεινοὶ φανεῖσθαι, καὶ φαύλης φροντίδος. ΘΕΡΣ. Οἶδά τοι, ἔφη, ὦ ἑταῖρε, καὶ χαίρω πολλάκις, ἄλλων τε δὴ λογοποιῶν, καὶ τὰ Δημοσθένους ἐγγὺς τοῦ Ὁμήρου τιθείς. οἷον λέγω τὴν σφοδρότητα, καὶ πικρίαν, καὶ τὸν ἐνθουσιασμόν. καὶ τὸ μὲν οἰνοβαρὲς, πρὸς τὰς

fert animus ab Homero ſtare. LYC. Euge, inquam: me vero non putas *ſtare malle* a Demoſthene?

5. Sed quando non hac parte orationem noſtram ſpernis, ob argumentum; apparet nimirum, ſolam te poëticen opus putare, oratoria vero opera contemnere ſimpliciter, equitis inſtar pediter praetervehentis. THERS. Abſit ut eo usque, *inquit*, inſaniam, licet multo ſane furore opus eſt ad poëticas fores accedentibus. LYC. Quippe ſolutae etiam orationis ſcriptoribus, *inquam*, divino quodam afflatu opus eſt, ſi velint non humiles videri, & cura exili. THERS. Novi ſane, *inquit*, & ſaepe juvat cum ſcriptorum ſolutae orationis aliorum tum Demoſthenis, vehementiam verbi cauſſa, amaritudinem, & divinum illum inſtinctum, cum *iisdem* Homeri *virtutibus* contendere; & illud *Victe mero*.. conferre cum *ebrietatibus*

a Πλείων] Πλέον *Fl.* b Νομίζοις] Νομίζεις *Fl.*

58. Πρὸς Ὁμήρου] Πρὸς pro ὑπὲρ Antiqui utuntur. Exempla ex Demoſthene addita in Urbano. Πρὸς Ὁμήρου. πρὸς τοῦ Δημοσθένους τετάχθαι. *G.*

71. Καὶ χαίρω] Ἐνταῦθ' Ὁμήρῳ συγκρίνει Δημοσθένην, καὶ δείκνυσι μεγίστην εἰς ῥήτορα χάριν, καὶ τὸν βίον δὲ σεμνύνει Δημοσθένους, ἐν διαλέξει τοὺς ἐπαίνους εἰσφέρων. *V.*

75. Ἐνθουσιασμὸν] Ἐνθουσιασμὸς λέγεται, ὅταν ἡ ψυχὴ ἐλλάμπηται ὑπὸ τοῦ θεοῦ. *V.*

58. Πλείων εἰμὶ] Ut ſupra ſaepe vidimus ὅλος εἰμὶ, *totus ſum in eo*; ita hic *potior ſum*, pro, *magis eo inclino*, uſurpat. *J.F.R.*

Ibid. Πρὸς Ὁμήρου] Πρὸς pro ὑπὲρ ait Scholiaſtes recentior, (ut qui etiam Urbanum Grammaticum adlegat) quod non plane falſum; nempe quantum ὑπὲρ tum valet *pro*, quo ſenſu Oratoribus eſt frequens. Conf. ſupra T. I. *Deor. Dial.* XX. §. 3. τοῦτο μὲν ἅπαν ἀγαθὸν καὶ πρὸς ἐμοῦ λέγεις, quod adcuratius Cl. *Hemſterh.* reddit, *e re mea narras*, ac Scholiaſten *Ariſtoph.* leviter reprehendit. Quia πρὸς τινὸς λέγειν proprie eſt, *ab aliquo dicere*, ut *ab aliquo ſtare*, i. e. *a partibus* alicujus. Ita & hic τετάχθαι γνώμην πρὸς Ὁμήρου, erit: ſententiam meam adjungere partibus Homeri: metaphorice, copias meas adſcribam ordinibus Homeri. *J.F.R.*

60. Πρὸς τοῦ Δημοσθένους] Subaudi τετάχθαι. *F.G.*

61. Ἐπεί γε μὴ] An μὴν; *F.G.*

62. Κατὰ] Forſan καὶ; *F.G.*

75. Οἰνοβαρὲς] *Hom.* Il. A. 225. *M. du S.*

76. Φιλίππου μέθας] *Demoſth.* Ol. II. p. m. 16. C. εἰ δέ τις σώφρων ἢ δίκαιος ἄλλως, τὴν καθ' ἡμέραν ἀκρασίαν τοῦ βίου, καὶ μέθην, καὶ κορδακισμοὺς οὐ δυνάμενος φέρειν, παρεωρᾶσθαι καὶ ἐν οὐδενὸς εἶναι μέρει τὸν τοιοῦτον. *M. du S.*

Φιλίππου μέθας] Reſpicit ad Olynth. 2. p. 23. E. (edit. *Wolf.* 1604. f.) ubi τὴν καθ' ἡμέραν ἀκρασίαν τοῦ βίου καὶ μέθην, καὶ κορδακισμοὺς conjungit. Ibi *Ulpian.* Κορδακισμός ἐστι εἶδος ὀρχήσεως αἰσχρᾶς καὶ ἀπρεποῦς. *J.M.G.*

77. Εἷς οἰωνὸς ἄριστος] *Hom.* Il. M. 243. Εἷς οἰωνὸς ἄριστος ἀμύνεσθαι περὶ πάτρης. Idem Od. 496. — οὐ οἱ ἀεικὲς ἀμυνομένῳ περὶ πάτρης Τεθνάμεν. *M. du S.*

78. Δεῖ γὰρ τοὺς] Locus exſtat in Or. *pro Cor.* p. m. 162. A. quem ob praeſtantiam mox integrum exhibebimus ad πέρας μὲν &c. *M. du S.*

Δεῖ γὰρ τοὺς ἀγαθοὺς] Pro *Coron.* c. 28 Δεῖ δὲ τοὺς ἀγαθοὺς ἄνδρας ἐγχειρεῖν μὲν ἅπασιν ἀεὶ τοῖς καλοῖς, τὴν ἀγαθὴν προβαλλομένους ἐλπίδα· φέρειν δ' ὅ, τι ἂν ὁ Θεὸς διδῷ γενναίως. *J.M.G.*

80. Ἧκε μέγ'] *Hom.* Il. H. 125. *M. du S.*

82. Πηλίκον] Perlectis *Ol. Phil.* que & aliis multis, haec verba apud *Demoſth.* nondum reperire valeo. *Liv.* XXI. 53. *Quantum ingemiſcant*, *inquit Sempronius*, *patres noſtri*, *circa moenia Carthaginis bellare ſoliti*, *ſi videant nos*, *progeniem ſuam*, *duos conſules*, *conſularesque exercitus*, *in media Italia paventes intra caſtra?* *M. du S.*

Πηλίκον ποτὲ στενάξ.] Orat. contra *Ariſtocr.* p. 759. med. Πηλίκον ποτὲ στενάξαιεν ἂν οἱ ἄνδρες ἐκεῖνοι, οἱ ὑπὲρ δόξης καὶ ἐλευθερίας τελευτήσαντες, καὶ πολλῶν καὶ καλῶν ἔργων ὑπομνήματα καταλείποντες, εἰ ἄρα αἴσθοιντο, ὅτι νῦν ἡ πόλις εἰς ὑπηρέτου σχῆμα καὶ τάξιν προελήλυθε. *J.M.G.*

84. Ῥέοντα Πύθωνα] *Dem.* Or. pro cor. c. 43. p. m. 172.

bus Philippi & ſaltationibus & laſcivia: iſtud vero, *Auſpicium felix unum . . .* cum illo, *Oportet enim bonos viros ſpe bona ſubnixos . . .* & illud:

Heu multum ploret Peleus, agitator equorum, cum iſto:

Quantos tandem gemitus edant illi viri, qui pro gloria & libertate mortem oppetivere? Confero autem etiam profluentem illum Pythonem, cum Ulyſſis verborum nivibus: atque illud:

Si liceat, ſenio procul, immortalibus eſſe, ad illud:

Extremum enim omnibus hominibus vitae mors eſt, etiam ſi in cavea quis concluſum ſe ſervet: & ſexcenties illis contigit, ut in eadem cogitata incurrerent.

Φιλίππου μέθας, καὶ κορδακισμοὺς, καὶ τὴν ἀσέλγειαν· τὸ δὲ, Εἷς οἰωνὸς ἄριστος, πρὸς τὸ, Δεῖ γὰρ τοὺς ἀγαθοὺς ἄνδρας, τὰς ἀγαθὰς ὑποθεμένους ἐλπίδας· καὶ τὸ·

Ἦκε μέγ' οἰμώξειε γέρων ἱππηλάτα Πηλεὺς, πρὸς τό·

Πηλίκον ποτὲ στενάξαιεν [c] ἂν οἱ ἄνδρες ἐκεῖνοι, οἱ ὑπὲρ δόξης καὶ ἐλευθερίας τελευτήσαντες. παραβάλλω δὲ καὶ τὸν ῥέοντα Πύθωνα, πρὸς τὰς Ὀδυσσέως νιφάδας τῶν λόγων, καὶ τό·

Εἰ μὲν μέλλοιμεν ἀγήρωτ' ἀθανάτω τε [d] Ἔσεσθαι, πρὸς τό·

Πέρας μὲν γὰρ ἅπασιν ἀνθρώποις τοῦ βίου θάνατος, κἂν ἐν οἰκίσκῳ τις αὐτὸν καθείρξας τηρῇ. καὶ [e] μυρίαι γεγόνασιν αὖθις αὐτοῖς ἐπὶ ταυτὸν τῆς διανοίας ἐπιδρομαί.

Ἤδε-

[c] Ἂν] Deeſt in *Fl.* [d] Ἔσεσθαι] Ex *Hom.* l. d. reſcripſi ac diviſi, pro ἔσεσθαι, quod eod. verſu jungebant Edd. [e] Μυρίαι] Bene *J. Fl. Fr. B.* &c. Κυρίαι male *Th. Mag.* v. ἐπιδρομή.

76. Κορδακισμοὺς] Κορδακισμὸς ὁ αἰσχρὸς τῶν * μίμων ψόφος. *V.*

* Μίμων] Sic ſcripſi, erat enim μύρων nullo ſenſu, cum *Heſychius* nos doceat Κορδακισμὸς eſſe τὰ τῶν μίμων γελοῖα καὶ παίγνια. *J. Cler.* Scripſiſſe videtur μηρῶν *M. du S.* Quidni ergo μηρῶν; *J. F. R.*

172. A. ἐγὼ μὲν τῷ Πύθωνι θρασυνομένῳ καὶ πολλῷ ῥέοντι καθ' ὑμῶν οὐκ εἶξα οὐδ' ὑπεχώρησα. Quem locum reſpicit & *Philoſtr.* p. 482. Ubi a Doctiſſimo interprete alio amandamur; unde factum etiam, ut phraſin mutatam voluerit, minus commode. *M. du S.*

Ῥέοντα Πύθωνα] De hoc Philippi oratore *Dem.* pro Cor c. 84. Τότε ἐγὼ μὲν τῷ Πύθωνι, θρασυνομένῳ καὶ πολλῷ ῥέοντι καθ' ἡμῶν, οὐκ εἶξα, οὐδ' ὑπεχώρησα. *J. M. G.*

85. Ὀδυσ. νιφάδας] *Hom.* Il. Γ. 222. Cetera vid. Il. M. 323. *M. du S.* Ex quo Lucianum etiam emendavi. *J. F. R.*

89. Πέρας μὲν] Πέρας μὲν γὰρ ἅπασιν ἀνθρώποις (ἐστὶ) τοῦ βίου [ὁ] θάνατος. κἂν ἐν οἰκίσκῳ τις αὐτὸν καθείρξας τηρῇ· δεῖ [δὲ] τοὺς ἀγαθοὺς ἄνδρας ἐγχειρεῖν μὲν ἅπασιν ἀεὶ τοῖς καλοῖς τὴν ἀγαθὴν προβαλλομένους ἐλπίδα. φέρειν δ' ὅτι ἂν ὁ θεὸς διδῷ γενναίως. Omnibus enim hominibus vitae terminus eſt mors. Etiamſi quis in cellula concluſum ſe tenuerit. Viros vero fortes honeſta ſemper aggredi oportet, bona interim ſpe munitos: quidquid vero Dii voluerint, generoſo animo perferre. *M. du S.*

Πέρας μὲν] *Demoſth.* pro Coron. c. 28. Πέρας μὲν γὰρ ἅπασιν — τηρῇ. Deinde ſtatim illa quae modo dedimus, Δεῖ δὲ τοὺς ἀγαθοὺς ἄνδρας κ. τ. λ. Caeterum de οἰκίσκῳ *Ulpiani* obſervationem adſcribere placet, φασὶ τὸν ὀρνέων οἶκον οὕτω καλεῖσθαι παρ' Ἀττικοῖς. Λέγει οὖν, ὅτι κἂν μεταβάλλῃ τις τὴν δίαιταν, κἂν ὄρνις εἶναι νομίζηται, ἀποθανεῖται πάντως, καὶ μὴ δεικνὺς ἑαυτὸν, ἀλλ' οὕτω κρυπτόμενος. Itaque *caveam* vertimus. *J. M. G.*

Ibid. Θάνατος] *Demoſth.* de Cor. 28. qui ὁ θάνατος. *M. du S.*

90. Κἂν ἐν οἰκίσκῳ] Utitur & *Alciphron* totidem verbis I. Ep. 25. niſi quod αὐτὸν tantum poſtponat, ſcribens: κἂν ἐν οἰκίσκῳ τις καθείρξας αὐτὸν τηρῇ, ubi *Bergl.* bene „Sunt Demoſthenis verba ex Orat. de Corona. „quae crebra alluſione Auctorum quaſi in proverbium abierunt. Mutuatus autem eſt hanc ſententiam ex Homero Demoſthenes, ut annotant *Plutarch.* de Poëſi Homerica — *Lucian.* in Enc. Demoſthen. Et *Clem. Alex.* VI. Strom. ubi parallela „colligit ex antiquis, & poſterioribus ſcriptoribus. „Locus *Homeri* quem adumbravit Demoſth. eſt Il. M. „322. cujus ſumma: *Si poſt hoc bellum eſſemus immortales futuri, diſſuaderem pugnam; ſed quia mille modis inſtat mors, pugnemus glorioſe*". Sed non ſatis conſtat argumentum, ſi *poſt bellum* reddas Homeri ſententiam; nam *poſt bellum*, eſſet *bello patrato*, quae minime dictant verba Poëtae contrarium dicentis, nempe, — εἰ μὲν γὰρ πόλεμον περὶ τόνδε φυγόντες Αἰεὶ δὴ μέλλοιμεν ἀγήρω τ' ἀθανάτω τε Ἔσεσθ'. Id eſt: *quod ſi bello hoc evitato ſenii mortiſque expertes eſſemus.* &c. *J. F. R.*

91. Μυρίαι] Locum laudat *Thomas Mag.* V. ἐπιδρομή,

Ἥδομαι δὲ καὶ πάθη, καὶ διαθέσεις, καὶ τροπὰς λέξεως [a] καταμανθάνων, καὶ τὰς ἀφαιρούσας τὸν κόρον μεταβολὰς, καὶ τὰς ἐκ τῶν παρατροπῶν ἐπανόδους, καὶ τὰς τῶν παραβολῶν σὺν τῷ καιρῷ γλαφυρότητας, καὶ τὸ τοῦ τρόπου μισοβάρβαρον πανταχοῦ.

Καί μοι πολλάκις ἔδοξεν (οὐ γὰρ ἂν τἀληθὲς ἀποκρυψαίμην) εὐπρεπέστερον μὲν ῥαθυμίας Ἀττικῆς καθάπτεσθαι Δημοσθένης, ὁ τὴν παῤῥησίαν, ὥς φασιν, ἀνειμένος, τοῦ τοὺς Ἀχαιοὺς Ἀχαΐδας προσειπόντος. διαρκεστέρῳ δὲ τόνῳ πνεύματος τὰς Ἑλληνικὰς ἀποπληροῦν τραγῳδίας, τοῦ μεταξὺ τῆς ἀκμαιοτάτης μάχης διαλόγους ἀναπλάττοντος, καὶ [b] μύθοις τὴν φορὰν σκεδαννύντος.

Πολλάκις δὲ μετὰ τοῦ Δημοσθένους καὶ μέτρα κώλων, καὶ ῥυθμοὶ καὶ βάσεις, οὐκ ἔξω τῆς ποιητικῆς ἡδονῆς ἐμβιβάζουσιν, ὥσπερ οὐδ' Ὅμηρος ἐλλιπὴς ἀντιθέσεων, ἢ παρισώσεων, ἢ σχημάτων τραχύτητος, ἢ καθαρότητος. ἀλλ' ἔοικε φύσει πως ὑπάρχειν, ταῖς δυνάμεσι τὰς ἀρετὰς ἐπιπεπλέχθαι. πόθεν γὰρ δὴ [c] περιφρονοίην

6. Delector vero etiam cum affectiones, & figuras, & immutationes dictionis obſervo, & illas ſatietati medentes variationes, & illos e diverticulis reditus, & ſuavitates illas comparationum ad vim earum penetrabilem adjunctas: & illud in moribus ubique *elucens* barbariei odium.

7. Et mihi ſaepe viſus eſt (neque enim verum diſſimulaverim) decentius reprehendere ſocordiam Atticam Demoſthenes ille, qui frena, ut ajunt, dicendi libertati laxaverat, quam is, qui Achaïdum nomine Achaeos compellavit: ac pleniore ſpiritu Graecas explere tragoedias eo, qui in ſummo pugnae diſcrimine colloquia fingit, fabuliſque diſpergit *pugnantium* impetum.

8. Saepe vero cum Demoſthene etiam dimenſiones membrorum, & numeri ac pedes, non abſque poëtica ſuavitate ingrediuntur, quemadmodum neque Homero ſua deſunt Antitheta, aut exaequationes, aut aſperitas figurarum, aut mundities. Sed videtur natura quodammodo ita comparatum, ut *ſuae utrique* facultati virtutes velut *mutuo* implexae ſint. Unde igitur tuam

a Καταμανθάνων] Omiſit *Fl.* *b* Μύθοις] Bene ſic *Fl.* *J. B. S.* Λύθοις *H1.* Λίθοις *P.* *c* Περιφρονοίην] Nil mutare Edd. addit *Solan.*

3. Ἀνειμένος] Ἐκλελυμένος, παρειμένος. *V.*
5. Διαρκεστέρῳ δὲ τόνῳ] Ὅτι κατὰ τοῦτο κρείττων * Ὁμήρου Δημοσθένης. *V.*

6. Τοῦ μεταξὺ] † Ὅμηρος γὰρ πεποίηκε τὸν Διομήδην τῷ Γλαύκῳ, ὀργώσης ἤδη τῆς μάχης διεξοδικώτερον ἀναγνωριζόμενον τῷ λόγῳ. *V.*

* Ὁμήρου Δημοσθένης] In V. & Editis erat Ὅμηρος Δημοσθένους. Sed cum hac in parte potiores Demoſtheni apud Lucianum hic laudes tribui manifeſtiſſimum eſſet, ego mutavi. Et ita recte eſt in C. *M. du S.*
† Ὅμηρος γὰρ] Ita reſinxit *Solan.* Edita enim, Οἷον πεποίηκε. Mox διεξοδικώτερον dedit Idem, pro vulgato διεξοδικῷ.

μὴ, ubi corrupte legitur κυρίαι, & deeſt vox αὖθις. *M. du S.*

97. Σὺν τῷ καιρῷ] Verius puto καιρίῳ, ut intelligatur vis illa, qua animum feriunt. Quae ſit καίριος vel καιρία πληγὴ, nemo temere ignorat. *J. M. G.*

Ibid. Τὸ τοῦ τρόπου] I. e. orationis moratæ. *F. G.*

3. Παῤῥησίαν — ἀνειμένος] Petita Phraſis videtur ex Il. I. 372. ἀναιδείαν ἐπιειμένος. Ἀνειμένη ψυχὴ, aliud eſt. Vid. *Philoſtr.* p. 767. libera mens (curis). Ad Ἀχαΐδας vid. Il. B. 235. H. 96. *M. du S.*

17. Περιφρονοίην] *Wolf.* ὑπερφ. Sed omnes libri noſtri conſentiunt; nec mutare opus eſt. *M. du S.*

18. Την συν] Lege σήν. *F. G.*

22. Δημοσθένην] Vid. ad c. 2. *J. F. R.*

24. Τέμνον] Scilicet ἀγώνισμα. *F. G.*

28. Οὐκ ἦν] *Eurip.* Phoen. 503. ubi tamen quidam Codd. *Eurip.* hoc male. εἰ πᾶσι ταὐτὸ καλὸν ἔφυ σοφόν θ' ἅμα, οὐκ ἦν ἂν ἀμφίλεκτος ἀνθρώποις ἔρις. Quod mendoſe in *Canteri* Ed. ſine ἂν legitur. *M. du S.*

31. Σμύρναν] Sic *H. Baſ.* utraque, *Gr.* & *Fr.* Reliquae Στυππίαν, & quod mireris. *P.* & *S.* quae Στυππίαν retinent, *Smyrnam* vertunt. *Stephanum Byz.* fruſtra conſului. *M. du S.*

Σμύρναν] Interpretes *Melanchton* & *Bened.* Smyrnam etiam dederant, etſi Στυππίαν in Graecis edidere uterque. *J. F. R.*

Ibid Θήβας τὰς Αἰγυπτίας] De Homero vel Aegyptio vel Ind. adeo, V. quos laudat *Caſaub.* ad Athen.

4,

tuam ego Calliopen contemnam, talem qui norim?

9. Sed nihilo ſecius illud opus, in quo mihi decertandum eſt, laudum Homeri, altero tanto majus tuis in Demoſthenem praeconiis pono, non quod carmina ſunt, ſed ob argumentum, ajo: quoniam meum opus non habet firmam, quae ſubjici laudibus poſſit, crepidinem, extra ipſam poëticen: reliqua univerſa obſcura partim, ut patria, genus, tempus *quo floruit*. Quod ſi enim certum quidquam horum eſſet, certamen anceps haud foret mortalibus, patriam aſſignantibus illi Ionicam Colophonem, aut Cumas, aut Chium, aut Smyrnam, aut Aegyptias Thebas, aut ſexcentas alias; patrem vero Maeonem Lydum, aut fluvium adeo, & matrem Melanopen ajunt, aut Nympham ex Dryadum genere, hominum defectu ſcilicet. Tempus *porro* vel Heroicum *ei aſſignant*, vel Ionicum. Ac tantum abeſt uti clare ſciant, qua comparatione aetatis ad Heſiodum fuerit, *priorne an aequalis*, *an poſterior*; ut etiam nomen noto illi praeferant, Meleſigenem. Fortunam denique *ei tribuunt* paupertatis aut caecitatis. Sed nonne melius fuerit & haec pati in obſcuro jacere? Ergo in an-

ἂν [d] τὴν σὴν Καλλιόπην, [e] ταύτην δὲ γιγνώσκων;

Ἀλλ' οὐδὲν ἧττον τοὐμὸν ἀγώνισμα τῶν εἰς Ὅμηρον ἐγκωμίων διπλάσιον ἔργον, ἢ τοὺς σοὺς εἰς Δημοσθένην ἐπαίνους τίθημι, οὐ τοῖς μέτροις, ἀλλὰ τῇ ὑποθέσει, φημί· [f] τῷ τοὐμὸν μὲν οὐκ ἔχειν ἑδραίαν τινὰ κρηπῖδα ὑποβαλέσθαι τῶν ἐπαίνων, πλήν γε τῆς ποιητικῆς αὐτῆς· τὰ δ' ἄλλα, τὰ μὲν ἀσαφῆ, πατρὶς, καὶ γένος, καὶ χρόνος. εἰ γοῦν τι σαφὲς αὐτῶν ἦν, οὐκ ἦν ἂν ἀμφίλεκτος ἀνθρώποις ἔρις. πατρίδα μὲν διδόντων αὐτῷ, [g] Ἰωνικὴν Κολοφῶνα, ἢ Κύμην, ἢ Χίον, ἢ [h] Σμύρναν, ἢ Θήβας τὰς Αἰγυπτίας, ἢ μυρίας ἄλλας· πατέρα δὲ Μαίονα τὸν Λυδὸν, ἢ ποταμὸν, καὶ μητέρα [i] Μελανώπην, φασὶν, ἢ νύμφην τῶν Δρυάδων, ἀνθρωπίνου γένους ἀπορίᾳ· χρόνον δὲ, τὸν ἡρωϊκὸν ἢ τὸν Ἰωνικόν. καὶ μηδ' ὅπως πρὸς τὸν Ἡσίοδον εἶχεν ἡλικίας σαφῶς εἰδέναι, ὅπου γε καὶ τοὔνομα πρὸ τοῦ γνωρίμου, τὸ [k] Μελησιγενῆ προκρίνουσι· τύχην δὲ, [l] πενίαν, ἢ πάθος ὀμμάτων, ἀλλὰ [m] μὴν βέλτιον εἴη καὶ ταῦτα ἐᾶν ἐν ἀσαφεῖ κεῖσθαι. [n] περιττὸν δή μοι

d Τὴν σὴν Καλλιόπην] Τὴν κλείω καλλιόπην. *Fl.* & puncto periodum ibi claudit. Σὺν pro σὴν male *S.* *e* Ταύτην δὲ] Ταυτί δε *Fl.* Ταυτὶ δὲ *S.* Ταυτί γε non modo marg. *A*1: adſcripſit, ſed & recipi juſſit, quod non improbem. Τοιαύτην γε non male etiam conjecerat *Geſn.* Ταυτωὶ L. Ταύτην δὴ marg. *B*1. Quod edidi, eſt in *J. Ald. P. H. B*1. *f* Τῷ] Τὸ *Fl.* *g* Ἰωνικὴν] Ἴον ἢ *Fl.* *h* Σμύρναν] Sic bene *B*1. 2. *Fr.* Στυππιαν *Fl. J. Ald. H. P. S.* *i* Μελανώπην] Μελανώπου *Fl.* Μεναλώπην marg. *A*1. *k* Μελησιγενῆ] Μελισγενὴς *Fl.* *l* Πενίαν] Sic *J.* & marg. *B*1. Πενίας cett. *m* Μὴν] Adſcitum ex L. Μὴ *J.* aliaeque Edd. *n* Περιττὸν] Περὶ στενὸν Edd. priores.

29. Πατρίδα] Lege *Gellium* (III. 11.) *Septem urbes certarunt de patria inſignis Homeri; Smyrna, Rhodos, Colophon, Salamin, Ios, Argos, Athenae. G.* Graece ſic: Ἑπτὰ πόλεις διερίζουσι περὶ ῥίζαν Ὁμήρου, Σμύρνα, Ῥόδος, Κολοφὼν, Σαλαμὶν, ‡ Ἴος, Ἄργος, Ἀθῆναι.

‡ Ἴος] Alias Χίος legitur, & ſic alibi dedimus ex Anthol. Sed Ἴος ap. *Gel.* III. XI. f. edidit *Gronov.* Sed & ibi χίος quasdam Edd. habere, addit; verum utrumque recte, confirmat Idem. *J. F. R.*

4, 14. Aegyptium etiam vocat Calaſiris apud *Heliodor.* Aethiop. l. 3. p. 148. *J. M. G.*

35. Ἢ τὸν Ἰωνικὸν] Forte *Ionicum* hoc *tempus* pertinet ad migrationem illam Ionicam, quae facta eſt Attico anno 536. id eſt poſt Trojam captam annis 163. Sane Arundellianum marmor poſteriorem facit Homerum Trojano bello annis 168. V. *Marsham* Can. Chron. p. 352. & 360. ſeq. *J. M. G.*

37. Ὅπου γε] Aut haec loco mota ſunt, aut valde abſurdus ſcriptor cenſendus eſt; nam quod *Melanchthon* vertit, *Quidam* &c. ex ingenio iſthaec mutavit. *M. du S.*

39. Πενίας] Πενίαν fortaſſe. *F. G.*

40. Ἀλλὰ μὴ] Corrige μὴν. *F. G.* Idem habet *Menag.*

Ibid. Μὴν] Ego μοι conjiciebam pro μὴ, quod in Impr. eſt nunc μὴν quod *Menagio* placuerat, in L. reperiri cum videam, in textum etiam recepi. *M. du S.*

41. Περὶ στενὸν] Ego unica voce περίστενον ſcribi debe-

μοι κομιδῇ τὸ ἐγκώμιον, ποίησιν ἄπρακτον ἐπαινέσαι, καὶ σοφίαν ἐκ τῶν ἐπῶν εἰκαζομένην συλλέγειν.

Τὸ δὲ σὸν, ἔφη, κατὰ χειρὸς, ἐπίδρομόν τε, καὶ λεῖον, ἐφ' ὡρισμένοις τε καὶ γνωρίμοις μόνον ὀνομάτων, οἷον ὄψον ἕτοιμον ἡδυσμάτων παρὰ σοῦ δεόμενον. τί γὰρ οὐ μέγα, καὶ λαμπρὸν ἡ τύχη τῷ Δημοσθένει προσῆψε; τί δ' οὐ γνώριμον; Οὐκ Ἀθῆναι μὲν αὐτῷ πατρὶς, αἱ λιπαραὶ, καὶ ἀοίδιμοι, καὶ τῆς Ἑλλάδος ἔρεισμα; καίτοι λαβόμενος ἂν ἐγὼ τῶν Ἀθηνῶν, ἐπὶ τῆς ποιητικῆς ἐξουσίας ἐπεισῆγον ἂν ἔρωτας θεῶν, καὶ κρίσεις, καὶ κατοικήσεις, καὶ δωρεὰς, καὶ τὴν Ἐλευσῖνα. νόμων δὲ, καὶ δικαστηρίων, καὶ πανηγύρεων, καὶ Πειραιῶς, καὶ ἀποικιῶν, καὶ τροπαίων θαλαττίων τε καὶ χερσαίων ἐπεισηγμένων, οὐδ' ἂν εἷς ᵃ ἐπ' ἴσης ἀξίας ἐφικέσθαι δύναιτο τῷ

gusto ſane mihi *verſatur* praedicatio, in laudanda poëſi ab actu rerum abhorrente, & ſapientia quam verſibus expreſſit, colligenda.

10. Tuum autem *opus*, *ita* pergebat, ad manum, percurſu facile, & laeve, intra nomina ſolum definita & cognita, tanquam paratum quoddam pulmentarium, condimentis modo a te *adjiciendis* indigens. Quid enim non magnum & clarum adjunxit fortuna Demoſtheni? Quid non celebre? Non Athenae illi patria, nitidae illae & tot celebratae carminibus, columen illud Graeciae? Ego ſane Athenas nactus pro poëtica illa licentia inducerem amores Deorum & judicia, & inhabitationes, & munera, & Eleuſinem. Si vero inſuper leges, judicia, conventus ſolemnes, Pireeus, coloniae, & *reportata* terra marique tropaea, inducantur; ne unus quidem pro dignitate aſſequi oratione poſſit, ut

a Ἐπ' ἴσης ἀξίας] Ex emendatione *Geſn.* Ἐπίσης ἀξίως vulgo.

bere cenſeo. *M. du S.*

51. Αἱ λιπαραὶ] *Pind.* Iſthm. II. §. 4. Λιπαραῖς ἐν Ἀθάναις l. c. Ἑλλάδος ἔρεισμα Ἀθῆναι etiam *Pindaricum* eſt, teſte *Plut.* 414. 2. Ed. *Steph.* quem vide & 623. De reliquis verbis accipe *Philoſtrati* locum p. 829. & 830. *αἱ δὲ εἴσω μέλιτται περιεργάζοντο τὸ παιδίον, Pindarum, ἐπιβάλλουσαι τὸ μέλι. . . . ἐξ Ὑμηττοῦ τάχα ἧκουσι, καὶ ἀπὸ τῶν λιπαρῶν καὶ ἀοιδίμων Ἀθηνῶν. καὶ γὰρ τοῦτο οἶμαι αὐτὰς ἐνστάξαι Πινδάρῳ.* Vox Ἀθηνῶν quae hoc in loco a Morello inſerta eſt, nupero *Philoſtrati* enarratori non placet. Neſcivit ſcilicet vir doctiſſimus ῥῆσιν eſſe *Pindaricam*; neceſſarioque aut requiri vocem, aut intelligi, quod vel ſequentia verba etiamſi diſerti in eam rem deeſſent auctores, ſatis evincunt. Imo ipſe *Graevius*, qui caetera recte interpretatur, dum locum hunc *Philoſtrati* ad Συγγρ. c. 15. profert, hoc ignoraſſe videtur, cum putat voce *τοῦτο mel Hymettium* intelligi; cum palam ſit, *Elogium* hoc ipſum intelligi debere, non *mel Atticum*. Vid. *Eur.* Τρ. p. 503. A. *M. du S.*

Αἱ λιπαραὶ] *Pindaricum* hoc Athenarum elogium agnoſcit Schol. *Ariſtoph.* Νεφ. 298. cujus Lyrici loca pluſcula laudat *Spanh.* ad l. c. qui non *pingues* intelligi vult Athenas, cum λεπτόγεων ſit ſolum Atticae, ſed *ſplendidas*. Videtur tamen neque altera illa exſulare ſignificatio debere, quod olearum ferax fuit Attica, vel ob id ipſum, quod λεπτόγεως. *Florentinus Geopon.* 9, 4. extr. de oleis Ἡ δὲ λεπτόγειος ἐπιτηδεία, καὶ μαρτυρεῖ ἡ Ἀττική. Add. *Cerda* ad Virg. Ge. 2, 179. ſeq. Deinde niſi λιπαραὶ Ἀθῆναι ſint pingues, vix intelligitur jocus *Ariſtophanis* Acharn. 640. ubi ridet eos, qui hoc epitheto Athenarum ita delectentur, cum eodem plane modo laudentur aquae. Εἰ δέ τις ὑμᾶς ὑποθωπεύσας λιπαρὰς καλέσειεν Ἀθήνας. Εὕρετο πᾶν ἂν διὰ τὰς λιπαρὰς, ἀφύων τιμὴν περιάψας. Vid. *Caſaub.* ad Athen. 5, 3. Interim *nitidas* dicere in verſione placuit, quia *nitere* dicuntur, qui bene habiti ſunt, inprimis ab oleo &c. *J. M. G.*

Ibid. Τῆς Ἑλλάδος ἔρεισμα] Sic ſupra T. I. *Tim.* p. 50. pr. ὦ Τίμων, τὸ μέγα ὄφελος τῆς γῆς, τὸ ἔρεισμα τῶν Ἀθηναίων, ubi plura Cl. *Hemſterh.* N°. 18. Adde *Gatak.* Cinn. c. 20. p. 392. Edit. min. Majoris 384. Ac *Drelincourt.* Homeric. Achil. p. 53. qui plurima auctorum teſtimonia collegit, a quibus Achilles aliique Heroes patriae vocantur *munimentum*, *turris*, *murus*, *columen*. Sed parum habet utilitatis tanta hic collegiſſe. *J. F. R.*

53. Ἐπὶ τῆς] An ὑπὸ; *F. G.*

54. Ἔρωτας θεῶν] Vid. Ὀρχ. c. 39. *M. du S.*

Ibid Κρίσεις] Neptuni & Minervae lis nota, quam tangit etiam Ὀρχ. c. 39. *M. du S.*

Ibid. Καὶ κρίσεις] Hoc argumentum ipſe tractat Demoſthenes contra *Ariſtocr.* p. 735. fin. ubi tum quinque celebria Atticae judicia recenſet, tum Areopagum eo nomine commendat, Ἐν μόνῳ τούτῳ τῷ δικαστηρίῳ θεοὶ δίκας φόνου καὶ δοῦναι καὶ λαβεῖν ἠξίωσαν, καὶ δικασταὶ γενέσθαι διενεχθεῖσιν ἀλλήλοις, ὡς λόγος. Λαβεῖν μὲν Ποσειδῶν ὑπὲρ Ἁλιρροθίου τοῦ υἱοῦ παρὰ Ἄρεως, δικάσασθαι δὲ Εὐμενίσι καὶ Ὀρέστῃ οἱ δώδεκα θεοί. Eſt & apud *Liban.* Or. XXII. & XXIII. conficta Neptuni actio, & defenſio Martis. Κατοικήσεις intelligo praeter ipſam Miner-

ut ait Demoſthenes. Maxima igitur omnino mihi eſſet dicendorum copia. Neque vero ſic ſeponere laudationem mihi videar, cum in lege & *formula* laudandi ſit illud ipſum, a patriis ornare quos praedicandos ſumimus. Iſocrates autem corollarium *laudum* Helenae inſeruit Theſea. Ac Poëtarum quidem natio libera. Sed tu fortaſſe metuis, ne illum e proverbio jocum contra proportionem violatam tibi arceſſas, majoremque ipſo ſacco tabellam atque inſcriptionem dicaris appoſuiſſe.

λόγῳ, φησὶν, ὁ Δημοσθένης. ἀφθονία μὲν ἦν ἄν μοι παρέστη πάντως. [b] τὸ δ᾽ [c] ἐγκώμιον οὐκ ἂν ἀπαρτᾶν ἐνομιζόμην, ἐν νόμῳ τοῖς ἐπαίνοις ὂν, ἐκ τῶν πατρίδων ἐπικοσμεῖν τοὺς ἐπαινουμένους. Ἰσοκράτης δὲ παρεμπόρευμα τῆς Ἑλένης φέρων ἐνέθηκε τὸν Θησέα. τὸ μὲν δὴ ποιητικὸν φῦλον, ἐλεύθερον· σοὶ δ᾽ ἴσως εὐλάβεια τὸ τῆς παροιμίας [d] σκῶμμα ἐπὶ τῇ ἀσυμμετρίᾳ ἐπαγαγέσθαι, μή σοι μεῖζον προσκέοιτο [b] τοὐπίγραμμα τῷ θυλάκῳ.

11. Dimiſſis Athenis orationem excipit Trierarchus pater, *aurea*, ut Pindari verbo utar, *crepido*. Nec enim ordo ac cenſus major tum Athenis Trierarchico. Si vero is, Demoſthene adhuc puero admodum, fatis functus eſt, non calamitas putanda illa

Παρέντι δὴ τὰς Ἀθήνας, ἐκδέχεται τὸν λόγον πατὴρ τριήραρχος, χρυσέα κρηπὶς, κατὰ Πίνδαρον. οὐ γὰρ ἦν Ἀθήνησι λαμπρότερον τιμήματος τριηραρχικοῦ. εἰ δὲ τοῦ Δημοσθένους ἔτι κομιδῇ παιδὸς ὄντος, ἐτελεύτα, τὴν ὀρφανίαν οὐ συμφορὰν ὑποληπτέον

b Τὸ δ᾽] Τόδ᾽ Edd. priores. *c* Ἐγκώμιον] Punctum erat poſt h. v. Id ſuſtulit *Solan.* & ante πάντως collocavit. In quibusd. etiam comma male ante ὂν erat. *B2.* vero ſequens οὐκ cum τόδε conjungit, & comma ante ὂν delet. *d* Σκῶμμα ἐπὶ τῇ ἀσυμ.] Ἐπισκώμματι τῆς ἀσυμμετρίας *Fl.* *e* Τοὐπίγραμμα] Τοὐπίσαγμα emendat *Eraſm.* Chil. IV. 2. 69. At in vulgato noſtri conſpirant.

nervae in arce commorationem, illam Panis infra Pelasgicum de qua Lucian. *Bis Accuſ.* p. 219. pr. *J.M.G.*

55. Δωρεάς] Olivam, equum, frumentum. *M. du S.*

58. Οὐδ᾽ ἂν εἷς] Reſpicit ad formulas Demoſthenis, V. g. pro *Coron.* c. 2. extr. οὐδ᾽ ἂν εἷς ταῦτα φήσειε. c. 39. Οὐδ᾽ ἂν εἷς εἴποι περὶ αὐτοῦ τοιοῦτον οὐδέν. *J.M.G.*

60. Φησὶν ὁ Δημ.] Verba haec apud *Demoſth.* π. τῆς συμμ. non invenio, ſed iis proxima ſunt, ad eaque reſpicit haud dubie, quae de Athenienſibus habet, qui contra Perſas fortiter pugnando urbe ſua relicta, gloriam erant aſſecuti immortalem. *Phil.* II. (144. A.) ... οὐδεὶς δεδύνηται ... ἐστὶ γὰρ μείζω τὰ ἐκείνων ἔργα ἢ ὡς τῷ λόγῳ τις ἂν εἴποι. *M. du S.*

Ibid. Ἀφθονία μὲν ἦν ἄν μοι παρέστη πάντως τόδ᾽ ἐγκώμιον. οὐκ ἂν ... ἐνομιζόμην] Turpis macula ex *Salmurienſi* editione in hanc propagatur, dum ſic editur quum voces illæ τόδ᾽ ἐγκώμιον pertineant ad ſequentia, ad quæ retulit etiam interpres, ſed infeliciſſime vertens, *idque encomium non diſtrahendum putarem:* neque enim ἀπαρτᾶν eſt diſtrahere, ſed ſuſpendere. Certe melius Melanchthon, *idque encomium non exiſtimarem praetermittendum eſſe.* Sic ex eadem *Salmurienſi* paulo ante video editum monſtroſe Στυππίων pro Σμύρναν. *J.G.*

61. Τὸ δ᾽ ἐγκώμιον —— ὂν] Sic interpungendus hic locus quod in ſola *B.* praeſtitum eſt. In varia reliquae abierunt, & abſurda. *M. du S.*

62. Ἀπαρτᾶν] Verte *adnectere.* *F.G.*

Ἀπαρτᾶν ἐνομιζόμην] Etiam haec Demoſthenica formula, pro *Coron.* c. 18. extr. Καί με μηδεὶς ὑπολάβοι ἀπαρτᾶν τὸν λόγον τῆς γραφῆς, ἐὰν εἰς τὰς Ἑλληνικὰς πράξεις καὶ λόγους ἐμπέσω. Ne quis me putet a cauſſa & accuſatione aberrare. *J.M.G.*

64. Ἰσοκράτης — τῆς Ἑλ.] Vide *Iſocr.* Ἑλεν. ἐγκ. hodieque extans. *M. du S.*

69. Τοὐπίσαγμα] *Eraſmi* emendationem in textum recipiendam duximus, *Chil.* IV. 2. 69. Quid enim hic ἐπίγραμμα, quod in omnibus noſtris libris legitur? *M. du S.*

Τοὐπίγραμμα] Placuerat mihi quoque illud ἐπίσαγμα *Eraſmi* & *Wolfii:* ſed reduxit me in viam Doctiſſimus *Hemſterhuſius*, cum illud ambitioſe factum a mercatoribus moneret, ut pittacia, tabellas, inſcriptiones ſ. titulos affigerent ſaccis. *J.M.G.*

72. Πατὴρ] De quo jam ad Ἐνυπν. c. 7. dictum eſt. *M. du S.*

Ibid. Χρυσέα κρηπὶς] *Plut.* 623. f. de Herod. mal. *Pindaro* tribuit. ἐπ᾽ Ἀρτεμισίῳ παῖδες Ἀθηναίων ἐβάλοντο φαεννὰν κρηπῖδα ἐλευθερίας. & 1593. Vide etiam apud eundem 979. f. & 1, 2. & in *Themiſtocle* 210. f. Periit hoc *Pindari* opuſculum. *M. du S.*

Χρυσέα κρηπὶς κατὰ Πίνδαρον] *Pythior.* 7. pr. patriam & genus Megaclis tanquam crepidinem aut fundamentum laudibus ejus ſubſterni ſcribit. Jam reſpexerat ad hunc locum paullo ante, ubi negat ejusmodi ἑδραίαν κρηπῖδα laudum Homeri eſſe. *J.M.G.*

 84. Ἡσιό-

πτέον ἀλλὰ δόξης ὑπόθεσιν, τὸ τῆς φύσεως γενναῖον ἀποκαλυπτούσης.

Ὁμήρου μὲν οὖν οὔτε παίδευσιν, οὔτ' ἄσκησιν μνήμῃ καθ' ἱστορίαν παρειλήφαμεν, ἀλλ' εὐθὺς ἀνάγκη τῶν ἐπαίνων ἅπτεσθαι τῶν ὑπ' αὐτοῦ δεδημιουργημένων, ὕλην ἐκ τροφῆς, καὶ μελέτης, καὶ διδασκαλίας οὐκ ἔχοντα· [a] μηδ' οὖν ἐπὶ τὴν Ἡσιόδου δάφνην καταφυγόντα, τὴν [b] ῥαθύμως καὶ τοῖς ποιμέσι τῶν ἐπῶν ἐπιπνέουσαν. σοὶ δὲ ἐνταῦθα δήπου πολὺς μὲν ὁ Καλλίστρατος, λαμπρὸς δ' ὁ κατάλογος, Ἀλκιδάμας, Ἰσοκράτης, Ἰσαῖος, Εὐβουλίδης· μυρίων μὲν ἐφελκομένων Ἀθήνησι τῶν ἡδονῶν καὶ τοὺς πατρονομίας ἀνάγκαις ὑποκειμένους, ταχείας δ' οὔσης τοῖς μειρακίοις τῆς [c] ἡλικίας εἰς τὰς τέρψεις [d] ἀπολισθαίνειν, παρὸν δ' αὐτῷ κατ' ἐξουσίαν [e] κομᾶν, ἐκ τῆς τῶν ἐπιτρόπων ὀλιγωρίας, [f] ὁ τῆς φιλοσοφίας καὶ τῆς πολιτικῆς ἀρετῆς κατεῖχε πόθος, ὃς αὐτὸν ἦγεν οὐκ ἐπὶ τὰς Φρύνης, ἀλλ' ἐπὶ τὰς Ἀριστοτέλους, καὶ Θεοφράστου, καὶ Ξενοκράτους, καὶ Πλάτωνος θύρας.

Κἀνταῦθα, ὦ βέλτιστε, [g] φιλοσοφοίης τῷ λόγῳ, διττὰς [h] ἐπ' ἀνθρώποις ἐρώτων

orbitas eſt, ſed gloriae argumentum, cum generoſam illam naturam aperiret.

12. At Homeri neque inſtitutionem neque exercitationem hiſtoriarum monumentis accepimus: ſed ſtatim neceſſe eſt illas attingere laudes, quas ipſe ſibi architectatus eſt, cum ex educatione, & exercitatione, atque diſciplina materiae nihil habeas, neque ad illam Heſiodi laurum liceat confugere, quae nulla opera paſtoribus etiam carmina adſpiret. Tibi vero, quando ad hunc locum ventum eſt, multus eſt Calliſtratus, & ſplendidorum nominum Catalogus, Alcidamas, Iſocrates, Iſaeus, Eubulides. Cum vero ſexcentae in Athenarum urbe voluptates illos etiam alliciant, qui patriae poteſtatis neceſſitati ſubjecti ſunt; faciliſque ſit illi adoleſcentulorum aetati ad voluptates prolapſio; liceret autem illi per tutorum negligentiam ſuo arbitrio luxuriari: philoſophiae tamen civiliſque virtutis amor praevaluit, qui illum non ad Phrynae, ſed ad Ariſtotelis & Theophraſti, & Xenocratis, & Platonis fores egit.

13. In hac orationis parte Philoſophari quoque, vir optime, poſſis, duplices eſſe amo-

a Μήδ' οὖν] Sic *Fl. B*1. *H. Fr.* Μηδ' οὖν *P.* Μὴ δὲ γοῦν *J.* & marg. *A*1. *b* Ῥαθύμως] Ῥᾳδίως marg. *A*1 [illegible] *c* Ἡλικίας] Ἡληκίας male *J.* *d* Ἀπολισθαίνειν] Ἀπολισθάνειν *Fl.* *e* Κομᾶν] Κωμάζειν [illegible] Recte Schol. *f* Ὁ τῆς φιλ. ϗ τῆς] Καὶ φιλοσοφίας ὁ τῆς *Fl.* inverſe. *g* Φιλοσοφοίης] [illegible] Edd. Leg. cum marg. *J.* recte.

94. Κομᾶν] Κόμην τρέφειν. *V.*

97. Φρύνης] Π[illegible] *V.* An [illegible] vel [illegible] *J. F. R.*

84. Ἡσιόδου δάφνην] Vid. *Theogon.* 30. *M du S.*

87. Καλλίστρατος] Hunc oratorem cum audiiſſet Demoſthenes, eloquentiae tanto amore incenſus eſt, ut ſtatim relicto Platone Caliſtratum ſectari coeperit, & eloquentiae ſtudio totus incubuerit, qua de re legendus *A. Gell* III. 13. me[illegible] *Plut.* *M. du S.*

Ibid. Ὁ Καλλίστρατος] *Gell.* 3. 13. narrat ex Hermippo, ut Demoſthenes *motus, aemulatus & captus* oratione Calliſtrati Demagogi *nobilem illam* τὴν περὶ Ὠρωποῦ δίκην *dicentis, ut eum inde ſectari coeperit, Academiam cum Platone reliquerit.* *J. M. G.*

88. Ὁ κατάλογος] Oratorum ſcil. i. e. eloquentiæ exempla. *F. G.*

Ibid. Ἀλκιδάμας] Is eſt, quem *Cic.* Tuſc. I. *Nobilem Rhetorem* appellat; niſi quod ibi prave legitur *Alcidamus.* *Plutarch* [illegible] Alcidamantem, ut Lucian[illegible] vocat. *M. du S.*

89. Ἰσαῖος] Chalcidenſem hunc tradit *Plut.* 1543. *M. du S.*

Ibid. Εὐβουλίδης] Philoſophus is Mileſius [illegible] vid. *Plut.* 1553. *M. du S.*

93. Ἀπολισθαίνειν] Poteſt verum eſſe quod *Fl.* refert, quae & alibi ſic ſcribit. Sed quia vulgatum frequentius occurrit, nihil propter hanc ſolam immutem, nec refert: *De Dom.* c. 12. f. [illegible] etiam legimus, ubi *Schol* διολισθάνουσαν; idque crebro permutari, ibi obiter diximus. *J. F. R.*

94. Κωμᾶν] I. e. τρυφᾶν, luxuriari. *F. G.* Imo κομᾶν prima brevi, ut invitis Edd. dedi. *J. F. R.*

97. Φρύνης] Duae hujus nominis fuere meretrices. Haec

amorum in hominibus agendi rationes, alteram marini cujuſdam amoris vagam, feram, & fluctus in mente excitantem, popularis Veneris procellam, aeſtuante adoleſcentium impetu revera marinam: alteram autem caeleſtis aureae cujuſdam catenae tractionem, quae non igne aut ſagittis inſanabiles vulnerum morbos infligat, ſed ad non marceſcentem ipſius pulchritudinis puramque formam contendat, ſano quodam illarum mentium furore, quae *Jovis propinquae, & proximi comites Deûm* Tragici verbo dicuntur.

ἀγωγάς, τὴν μὲν θαλαττίου τινὸς ἔρωτος περίφορόν τε, καὶ ἀγρίαν, καὶ κυμαίνουσαν ἐν ψυχῇ, Ἀφροδίτης πανδήμου κλύδωνα, φλεγμαινούσαις νέων ὁρμαῖς, αὐτόχρημα θαλάττιον, τὴν δ᾽ οὐρανίου χρυσῆς τινὸς σειρᾶς [i] ἕλξιν, οὐ πυρὶ καὶ τόξοις ἐντιθεῖσαν δυσαλθεῖς νόσους τραυμάτων, ἀλλ᾽ ἐπὶ τὴν αὐτοῦ τοῦ κάλλους ἄχραντόν τε καὶ καθαρὰν ἰδέαν ἐξορμῶσαν, [k] μανίᾳ σώφρονι τῶν ψυχῶν, ὅσαι Ζηνὸς ἐγγὺς, καὶ θεῶν ἀγχίσποροι, φησὶν ὁ τραγικός.

14. Amori nempe pervia ſunt omnia: tonſura, ſpecus, ſpeculum, gladius, articulare linguam, jam provecta aetate, actioni dare operam, memoriam acuere, contemnere tumultum, noctes continuare diebus laborioſis: e quibus omnibus quis ignorat, *inquit*, qualis tibi Demoſthenes in dicendi facultate exſtiterit, ſententiis & verbis cum denſaret orationem, tum moribus atque affectionibus animorum exprimendis probabilitatem pararet, magnitudine ſplendidus, contentione ac ſpiritu vehemens, idemque verborum pariter ac ſententiarum moderatione ſaluberrimus, & maxime varius in permutatione figurarum? Solus ille quidem Oratorum, ut dicere auſus eſt Leo-

Ἔρωτι δὴ πάντα πόριμα, κουρὰ, σπήλαιον, κάτοπτρον, ξίφος, γλῶτταν διαρθρῶσαι, μετελθεῖν ὀψὲ τῆς ἡλικίας ὑπόκρισιν, μνήμην ἀκριβῶσαι, θορύβου καταφρονῆσαι, συνάψαι νύκτας ἐπιπόνοις ἡμέραις. ἐξ ὧν τίς οὐκ οἶδεν ὁποῖος ὁ Δημοσθένης, ἔφη, σοὶ τὴν ῥητορικὴν ἐγένετο, ταῖς μὲν ἐννοίαις, καὶ τοῖς ὀνόμασι, καταπυκνῶν τὸν λόγον, ταῖς δὲ διαθέσεσιν ἐξακριβῶν τὰς πιθανότητας; λαμπρὸς μὲν τῷ μεγέθει, σφοδρὸς δὲ τῷ πνεύματι, σωφρονέστατος δὲ τὴν τῶν ὀνομάτων καὶ νοημάτων ἐγκράτειαν, ποικιλώτατος δ᾽ ἐναλλαγαῖς σχημάτων. μόνος γέ τοι τῶν ῥητόρων, ὡς ὁ Λεωσθένης ἐτόλ-

i Ἕλξιν] Bene *P. H.* &c. Ἕλξειν male *S.* k Μανίᾳ] Μίαν *Fl.*

16. Μετελθεῖν] Ἀσκ[illegible]

Haec eſt quam Fontenellus de gloria cum Alexandro in Dialogis venuſtiſſimis facit contendentem. *M. du S.*

Ibid Ἀριστείδης] Vid. quae ad ipſum principium hujus libri obſervavimus. *J. M. G.*

2. Ἐν οἷς ὥς τοι] In omnibus libris legitur ἐπ'. Tragicum videtur. Vide [illegible] Ἔρωτ. c. 37. & confer haec cum Ἀποφ. c. 11. [illegible] Ἐπ. Δ. VII. *M. du S.*

8 Ἕλξειν] Ἕλξιν. *F. G.*

12. Ὅσαι Ζηνὸς] Unde habeat neſcio. *M. du S.*

14. Πάντα πόριμα] Quae de ſtudio hoc Demoſthenis dicuntur, ea copioſe enarrata habemus a *Plutarcho* in utraque vita & a *Libanio* in vita, ut *Ciceronem* de Orat. I, 61. reliquosque taceam. *J. M. G.*

Ibid Κουρά] Haec omnia *Plutarchus* enucleabit in vit. Rhetor. & Dem. *Libanius* etiam vit. *Dem.* *M. du S.*

27. Μόνος γέ τοι τῶν ῥητόρων, ὡς ὁ Λεωσθένης ἐτόλμησεν εἰπεῖν, ἔμψυχον, οὐ σφυρήλατον παρεῖχε τὸν λόγον] Benedictus: *Ac utique ſolus oratorum, ut Leoſthenes dicere non dubitavit, animatam, non malleo fabricatam orationem protulit.* Quae ſit *malleo fabricata oratio* doceant fabrorum filii: nobis, qui Muſis operamur, ignota eſt utique. Σφυρήλατος λόγος laudatur, non vituperatur. *Plutarchus* de oraculis Pythiae: ὥστε ταυτὶ μὲν τὰ προγεγραμμένα τῶν σοφῶν, τὸ γνῶθι σεαυτὸν, καὶ τὸ, μηδὲν ἄγαν ἀποδέχεσθαι, καὶ θαυμάζειν οὐχ ἥκιστα διὰ τὴν βραχυλογίαν, ὡς πυκνὸν καὶ σφυρήλατον νοῦν ἐν ὀλίγῳ περιέχουσαν ὄγκῳ, & quae ſequuntur. *Sicuti praecepta ſapientum quae proſcribuntur, noſce te ipſum, & illud, ne quid nimis, probamus & admiramur valde ob brevitatem, quod ſapientem & ſolidam complectantur ſententiam in paucis verbis*, ſive ſine *verborum tumore.* Legendum itaque in Luciano, ut eſt in Mſ. ἔμψυχον καὶ σφυρήλατον παρεῖχε τὸν λόγον. *Vivam & ſolidam ora-*

tio-

ἐτόλμησεν εἰπεῖν, ἔμψυχον, [a] οὐ σφυρήλατον παρεῖχε τὸν λόγον.

Οὐ γὰρ ὡς τὸν Αἰσχύλον ὁ Καλλισθένης ἔφη πε λέγων, τὰς τραγῳδίας ἐν οἴνῳ γράφειν, ἐξορμῶντα, καὶ ἀναθερμαίνοντα τὴν ψυχὴν, οὐχ οὕτως ὁ Δημοσθένης συνετίθει πρὸς μέθην τοὺς λόγους, ἀλλ' ὕδωρ πίνων· ᾗ καὶ τὸν Δημάδην παῖξαί φασιν εἰς ταύτην αὐτοῦ τὴν ὑδροποσίαν, ὡς οἱ μὲν ἄλλοι πρὸς ὕδωρ λέγοιεν, [b] τὸν Δημοσθένην δὲ πρὸς ὕδωρ γράφειν. Πυθέᾳ δὲ ὁ κρότος τῶν Δημοσθενικῶν λόγων ἀπόζειν ἐφαίνετο τοῦ νυκτερινοῦ λύχνου· καὶ τουτὶ μὲν, ἔφη, σοι τὸ χωρίον τοῦ λόγου, κοινὸν πρὸς τὴν ἐμὴν ὑπόθεσιν· οὐ γάρ [c] τοι μείων ὁ περὶ τὴν Ὁμήρου ποίησιν ὑπῆρχε κἀμοὶ λόγος.

Ἀλλ' εἰ [d] μετείοις ἐπὶ τὰς φιλανθρωπίας, καὶ τὴν ἐν τοῖς χρήμασι φιλοτιμίαν, καὶ τῆς πολιτείας τὴν ὅλην λαμπρότητα. καὶ ὁ μὲν ᾔει συνείρων, ὡς τὰ λοιπὰ προσθήσων· ἐγὼ

ſthenes, vivam ac ſpirantem, conſolidatamque orationem protulit.

15. Non enim, ut de Aeſchylo Calliſthenes narrat, alicubi memorans tragoedias ab illo in vino ſcriptas, quo inſtigaret incenderetque animum; eodem modo per ebrietatem compoſuit orationem Demoſthenes, ſed aquam interim potans: unde etiam luſiſſe dicitur in hanc ipſius aquae bibendae conſuetudinem Demades, alios dicere ad aquam, Demoſthenem autem ad aquam ſcribere. Pytheae vero lucernam nocturnam olere videbatur illa Demoſthenicarum orationum concinnitas. Et iſte quidem locus, *inquit*, cum meo tibi argumento communis eſt: neque enim minor de Homeri poëſi mihi quoque oratio ſuppeditat.

16. Sed ſi ad humaniſſima illius opera venias, & honeſtiſſimum pecuniarum uſum, & illum in republica adminiſtranda ſplendorem . . . *Atque ille ſic continuans orationem incedebat, tanquam additurus reliqua. Ego ve-*

a Οὐ] Καὶ Gr. Sed ſolus. *b* Τὸν Δημ. δὲ πρὸς] Δημοσθένης δὲ πρὸς ὕδωρ γράφει *Fl.* *c* Τοι] Τι *Fl.* *d* Μετείοις] Μετείησς *Fl.* male. Μετίοις correxit *Geſn.*

47. Συνείρων] Συμπλέκων. *V.*

tionem edidit. Utraque vox qua laudat orationem Demoſthenis, eſt tranſlata a ſtatuariorum arte. Signa enim vivere dicuntur & ſpirare, cum ſingulari artificis ingenio ſic ficta ſunt, ut videantur non ſtatuae eſſe, ſed viva animantia. *Claudianus* IV. Conſul. Honorii, quamvis ibi loquatur de veſtibus acu pictis:

Vivit opus, multaque ornatur jaſpide cultus,
Et variis ſpirat Nereïa bacca figuris.

Σφυρήλατα, quae & dicuntur ὁλόσφυρα & ὁλοσφύρατα, ſunt ſolida, compacta, plena, non conflata. *Plin.* Hiſt. Nat. XXXIII. c. 4. *Aurea ſtatua prima omnium nulla inanitate, & antequam ex aere aliquo illo modo fieret, quam vocant holoſphyratam, in templo Anaitidis poſita dicitur.* Eſt igitur σφυρήλατος oratio, ſolida, plena graviſſimis ſententiis, in qua nullus eſt inanis verborum ſtrepitus: cui opponitur *oratorum inanis ſententiis verborum volubilitas*, uti vocatur ab Auguſto. *J.G.G.*

Ibid. Λεωσθένης] Vid. not. ad Πρ. λ. c. 2. *M. du S.*

28. Καὶ σφυρήλατον] Obſequamur *Graevio*, id eſt libris antiquis, de καὶ pro οὐ ponendo. Alioquin mihi videbatur pulchre etiam dici ἔμψυχος οὐ σφυρήλατος *viva & ſpirans, non rigida ac dura, ut quae malleo ducuntur. J.M.G.* Et ob hanc rationem ego in vulgato nihil mutavi. *J.F.R.*

30. Καλλισθένης] Idem de Aeſchylo dictum narrat *Plut.* Symp. VII. 10. ſed Calliſthenem auctorem non laudat. *M. du S*

34. Ἀλλ' ὕδωρ πίνων] *Brod.* Miſc. part. 2. p. 525. „ Servius Demoſthenem *abſtemium fuiſſe refert, ob idque acrioris naturae.* Valer. Maximus, *ejus patrem cultellos vendidiſſe.* Quae minime mihi probantur: „ nec enim Demoſthenes a vino abſtinebat, niſi ſi „ quando philoſophiae ſtudiis vacaret, orationes ſcriberet, cauſſam orare vellet. *Athenaeus*, χρόνον τινὰ ὕδωρ μόνον πεπωκέναι oſtendit: Et Lucianus in ejus encomio. *Libanius*, καὶ μὴν ὅτι γε ὕδωρ ἐπετήδευε πίνειν ἵνα ἐγρηγορυῖαν μᾶλλον παρέχηται τὴν διάνοιαν, ἅπασιν ὡμολόγηται. Nec ejus pater cultellos unquam „ vendidit: fuit enim καλῶν κἀγαθῶν ἀνδρῶν (auctore „ apud *Plutarch.* Theopompo) &, ut temporibus illis copioſus plane & locuples. Indicat ipſius Demoſthenis κατ' ἀφόβου oratio: ὁ γὰρ πατὴρ (inquit) „ κατέλιπε δύο ἐργαστήρια τέχνης οὐ μικρᾶς, ἑκάτερον μα-
„ χαι-

vero ridens? LYC. Numquid, *inquam*, perfundere aures meas cogitas, ut balneator aliquis, exhauſturus orationem reliquam? THERS. Sic eſt per Jovem, *inquit*, Epulas illas publicas, & voluntarias ludorum erogationes, & trierarchias, & moenia, & foſſam, & captivorum liberationes, & elocationes virginum, quae optima gerendae reipublicae ratio eſt: & obitas legationes, & leges perlatas. Ac quoties illa rerum publice geſtarum magnitudo in mentem venit, ridere ſubit hominem contrahentem ſupercilia, ne oratio ſe de factis Demoſthenis deficiat.

δὲ γελάσας; ΛΥΚ. Ἦ πού γε, ἔφην, διανοῇ καταχεῖν μου τῶν ὤτων, ὥσπερ βαλανεὺς καταντλήσας τὸν λοιπὸν λόγον; ΘΕΡΣ. Νὴ Δία γε, εἶπε, δημοθοινίας τε, καὶ χορηγίας ἐθελουσίους, καὶ τριηραρχίας, καὶ τεῖχος, καὶ τάφρον, καὶ λύσεις αἰχμαλώτων, καὶ παρθένων ἐκδόσεις, ἀρίστην πολιτείαν, καὶ πρέσβεις, καὶ νομοθεσίας, καὶ μέγεθος πολιτευμάτων ἐμπεσόν, γελᾶν ἔπεισί μοι, τοῦ τὰς ὀφρῦς συνάγοντος, καὶ δεδιότος μὴ λόγοι τὴν Δημοσθένους αὐτὸν [e] ἔργων ἐπιλίποιεν.

17. LYC. Namque tu forte putas, *inquam*, ſolum me eorum, qui in oratoria arte aetatem contrivimus, non habere aures frequentatas Demoſthenis actionibus? THERS. Si quidem, *inquit*, auxilio quodam ad illam orationem, ut tu ais, opus habeamus: niſi forte contra ea illud tibi accidit, ut veluti ſplendore quodam circumfulgente, defigere obtutum in claro adeo De-

ΛΥΚ. Ἴσως γάρ, ἔφην, ὦ 'γαθέ, νομίζεις, ἐμὲ δὴ μόνον τῶν ἐν ῥητορικῇ βεβιωκότων, μὴ διατεθρυλλῆσθαι τὰ ὦτα ταῖς Δημοσθένους πράξεσιν; ΘΕΡΣ. Εἴγε, ἔφη, περὶ τὸν λόγον ἐπικουρίας τινός, ὡς σὺ φῄς, δεόμεθα· πλὴν εἰ μή σε τοὐναντίον κατέχει πάθος, οἷον αὐγῆς περιλαμπούσης, οὐκ ἔχοις πρὸς λαμπρὰν τὸν Δημοσθέ-

e Ἔργων] Ἔργον prave *V2*.

" χειροποιοὺς μὲν τριάκοντα καὶ δύο, quibus (non enim " hoc curabat ipſe) aut ex libertis ejus quiſpiam, aut " atriensis praeeſſet. Idcirco tamen ab *Æſchine* per " contumeliam & probrum, μαχαιροποιοῦ υἱὸς, voca- " tus eſt, cui Satyra adſtipulatur *Juvenalis* Idem " κατὰ Μειδίου: εἰσφέρων οὐκ ἀπὸ ὑπαρχούσης οὐσίας, ὑπὸ " γὰρ ἐπιτρόπων ἀπεστερήμην, ἀλλ' ἀπὸ τῆς δόξης, ὧν ὁ πα- " τήρ μοι κατέλιπε. &c. *J. Br.*

Ibid. Ὕδωρ πίνων] *Demoſth.* Phil. II. *M. du S.*

35 Δημάδην] Dicacitate hic notus quem ex nauta repente Oratorem factum tradunt veteres. Ad illud ipſum Demadis dictum alludit palam *Demoſth.* Ph. II. (152. C.) λέγοντας, ὡς ἐγὼ μὲν ὕδωρ πίνων εἰκότως δύσκολος καὶ δύστροπος εἰμί τις ἄνθρωπος. Philocrates etiam, teſte ipſo *Demoſthene*, p. m. 217. C. idem riſit. *M. du S.*

37. Δημοσθένην δὲ πρὸς ὕδωρ γράφειν] *Hemſterhuſius* notarat, videndum *Daviſ.* ad *Cic.* Tuſc. D. p. 164. i. e. ad L. 2. c. poſtremum, plane in fin. ubi is de more ad clepſydram dicendi adlegat Scholiaſten *Ariſtoph.* in Acharn. vſ. 693. & *Suidam*, tum & hunc Luciani locum, *Plinium*, *Syneſium* aliosque, unde haec adluſio ad aquam ſcribendi ſatis intelligitur. Sed his nimium notis non immorabimur. *J. F. R.*

38. Πυθέα] Vid. *Plut.* in Demoſth. & *Ciceronis* comparatione, ubi hoc ipſum Pytheae dictum tangit his verbis; ὁ μὲν γὰρ Δημοσθενικὸς (λόγος) ἔξω παντὸς ὡραϊσμοῦ καὶ παιδιᾶς εἰς δεινότητα καὶ σπουδὴν συνηγμένος, οὐκ ἐλλυχνίων ὄδωδεν, ὥσπερ ὁ Πυθέας ἔσκωπτεν, ἀλλ' ὑδροποσίας καὶ φροντίδων, καὶ τῆς λεγομένης πικρίας τοῦ τρόπου καὶ στυγνότητος. p. 1624. Ed. *Steph.* & *Libanium* in vit. Dem. *M. du S.*

Ibid. Κρότος] Sic infra c. 32. κρότῳ καὶ τόνῳ τῆς λέξεων. *L. K.*

44. Μετείοις] An μετίοις; *F. G.*

50. Καταντλήσας τὸν λοιπὸν λόγον] Puto hic ſervandam ſuam vim verbi ex etymologia quam expreſſimus, & ab eo pendere accuſativos qui ſequuntur χορηγίας, τριηραρχίας, reliquos. Nec tamen ignoro, quam pulchre ex Medicorum diſciplina hoc verbum apud *Longinum* c. 12. extr. interpretetur *Tollius*, *fovere, & amabili ac jucunda verborum ſententiarumque copia rigare, animorumque ulcera emollire atque lenire.* Caeterum ipſa haec Demoſthenis κατορθώματα repetiiſſe videtur auctor ex illius oratione *pro Corona* v. g. c. 93. ubi τειχισμὸν καὶ ταφρείαν commemorat, c. 81. εἴ τινες ἐκ τῶν πολεμίων ἐλυσάμην, εἴ τισι θυγατέρας συνεξέδωκα. κ. τ. λ. *J. M. G.*

55. Πρέσβεις] Πρεσβείας correxerat Cl. *Geſn.* Optime. Et *legationes* etiam Interprete *Melanchtone* Pariſina, quamvis πρέσβεις reliquerit in Graecis. In quo Edd. cett. conſentiunt, ſed vellem diſſentirent, & πρεσβείας eligerem. Sed & iterum πρέσβεις c. 18. f. *J. F. R.*

77. Σα

σθένους δόξαν τὴν ὄψιν ἀπερεῖσαι. καὶ γὰρ αὐτός τι τοιοῦτον ἐφ' Ὁμήρῳ κατὰ τὰς ἀρχὰς πέπονθα. κατέβαλον γοῦν μικροῦ δεῖν, ὥστε οὐκ ἀντιβλεπτέον ὄν μοι πρὸς τὴν ὑπόθεσιν· εἶτ' ἐγὼ μὲν, οὐκ οἶδ' ὅπως, ἀνήνεγκα, δοκῶ μοι κατὰ σμικρὸν προσεθιζόμενος ἀντίον ὁρᾶν. καὶ μηδ' ἀποτρέπων, ὥσπερ ἡλίου τὰς ὄψεις, νόθος τοῦ τῶν Ὁμηριδῶν γένους ἐλέγχεσθαι.

[a] Σοὶ δέ [b] μοι φαίνεται καὶ τοῦτο, ἔφη, πολὺ ῥᾷον, [c] ἢ κατ' ἐμὲ εἶναι. τῆς μὲν γὰρ Ὁμήρου δόξης, οἷον ἐπὶ μιᾶς [d] ὁρμώσης τῆς ποιητικῆς δυνάμεως, ἀθρόως ἐξ ἀνάγκης ἦν ἁπάσης λαβέσθαι· σὺ δ' εἰ μὲν ἐπὶ τὸν Δημοσθένην ὅλον ἐφάπαξ τῇ γνώμῃ τράποιο, καὶ μάλα ἂν ἀποροίης περὶ τὸν λόγον ἄττων, οὐκ ἔχων ὅτου πρώτου τὴν γνώμην λάβοις, καθάπερ οἱ λίχνοι πάσχουσι περὶ τὰς [e] Συρακουσίους τραπέζας, ἢ οἱ φιλήκοοι, καὶ φιλοθεάμονες, εἰς μυρίας ἀκουσμάτων καὶ θεαμάτων ἡδονὰς ἐμπεσόντες· οὐκ ἔχουσι [f] γὰρ ἐφ' ἣν ἔλθωσιν, ἀεὶ τὴν ἐπιθυμίαν μετατιθέντες. οἶμαι δὲ καὶ σὲ μεταπηδᾶν, οὐκ ἔχοντα ἐφ' ὅ, τι σταίης, ἐν κύκλῳ σε περιελκόντων, φύσεως μεγαλοπρεποῦς, ὁρμῆς διαπύρου, βίου σώφρονος, λόγου δεινότητος, τῆς ἐν ταῖς πράξεσιν [g] ἀνδρίας, λημ-

moſthenis fulgore nequeas. Etenim ipſi mihi ſimile quiddam in Homero ab initio uſu venit. Parum enim abfuit, quin abjicerem, quod obtutum defigere in argumento mihi non poſſe viderer. Deinde neſcio quomodo me recepi, ac videor mihi paullatim ad contra intuendum aſſuefactus eſſe, nec amplius avertendis velut a Sole oculis, nothus & *inſiticius* Homeridarum generis deprehendi.

18. Tibi vero etiam hoc multo eſſe facilius, mihi videtur, quam meum *mihi negotium*. Etenim Homeri gloria, ad unam poëticam facultatem cum referatur, confertim neceſſario tota arripienda fuit. Tu vero ſi ad totum ſimul Demoſthenem advertas animum, omnino dubites trepidans circa orationem, nec habens, quid primum cogitatione arripias; quale quid guloſis accidit ad Syracuſanas menſas, aut cupidis audiendi videndique hominibus, ſi in ſexcentas auditionum ſpectaculorumque voluptates incidant; nec enim quo ſe vertant habent, transferentes perpetuo cupiditatem. Puto autem te quoque huc illuc ſalire, nec habere ubi conſiſtas, orbe quodam te huc illuc trahentibus ingenio magnifico, inflammato impetu, vita temperanti, ut dicendi, for-

a Σοὶ] Conſtans, at mala lectio. Σὸν *Jenſ.* *b* Μοι] Sic *Fl. H. B1. S.* &c. Μὴν *P.* *c* Ἢ κατ'] Ἢ τὸ κατ' malit *Geſn.* *d* Ὁρμώσης] Ὁρμούσης marg. *A1W.* ex *Fl.* *e* Συρακουσίους] Συρακουσίας *Fl.* Sed nil opus eſt *f* Γὰρ] Omittit *Fl.* *g* Ἀνδρίας] Ἀνδρείας *Fl.*

77. Σοὶ δέ μοι φαίνεται] Scribendum σόν. *Tuum opus*, laudatio Homeri ſcilicet, quae comparatur cum laudatione Demoſthenis, utra majoris difficultatis res ſit. *J.J.*

Σοὶ] Rectius omnino eſt Cl. *Jenſii* σόν. ſed ſcripturam veterem repraeſentare ſatius duxi. *M. du S.*

Σοὶ δέ μοι] Parum abeſt quin invitis omnibus Cl. *Jenſii* emendationem recipiam. Ita enim non modo ſenſus poſtulat, ſed & ſupra σὸν δὲ τοῦτο Noſter etiam dixit. At quia & σοῦ poſſit legi, & *Solan.* vulgatum exhibuit, ſcribam cum vulgo, ſentiam hic cum *Jenſio.* *J.F.R.*

83. Περὶ τὸν λόγον ἄττων] Gloſſema videtur. *F.G.*

94. Ἀνδρίας] Etſi Florentinae ἀνδρείας forſan praeferendam, nolui tamen hic ei obſecundare, quia ἀνδρία frequentius ap. Noſtrum occurrit, vid. ſupra ad *Macrob.* c. 8. *J.F.R.*

8. Ἰσμηνὸν — ὑμνήσομεν] *Pindari* locus. *F.G.*

Ἰσμηνὸν] Inter *Pindari* opera, quae hodie ſuperſunt, non reperio. *M. du S.*

13. Ὑμνήσομεν] De variis hymnorum hic notis nominibus vid. *Ill. Spanhem.* ad *Callim.* v. 1. *J.F.R.*

21. Ἱκανὴ γοῦν σοι ἂν ἡ Περικλέους. ἐκείνου μέν γε τὰς αὐτὰς ἀστραπὰς, καὶ βροντὰς, καὶ πειθοῦς, τι κέντρον δόξῃ παραλαβόντες, ἀλλ' αὐτόν γε οὐχ ὁρῶμεν, δῆλον ὡς ὥσπερ τὴν φαντασίαν οὐδὲν ἔμμονον ἔχοντες, οὐδ' οἷον ἐξαρκέσαι πρὸς τὴν τοῦ χρόνου βάσανον καὶ κρίσιν.] In hoc loco nihil ſani, ſi attendas animum. Vertit Benedictus: *Hic ſatis erit eum cum Pericle conferre. Illius quidem fulgura, tonitrua, & ſuadelae quoddam calcar accepimus fama, ſed orationem ipſam non videmus. Unde conſtat ejus nihil praeter opinionem ſtetiſſe, nec temporis probationem & ju-*

fortitudine in rebus gerendis, multorum magnorumque quaeſtuum contemtu, juſtitia, humanitate, fide, ſenſu, prudentia, unoquoque de multis illis & magnis facinoribus reip. cauſſa ſuſceptis. Fortaſſe igitur videns hinc decreta, legationes, conciones, leges, hinc claſſes, Euboeam, Megara, Boëotiam, Chion, Rhodum, Helleſpontum, Byzantium, non habes quo mentem deflectas, quem *tot* praeclara *velut* auferant.

μάτων πολλῶν καὶ μεγάλων ὑπεροψίας, δικαιοσύνης, φιλανθρωπίας, πίστεως, φρονήματος, συνέσεως, ἑκάστου τῶν πολλῶν καὶ μεγάλων πολιτευμάτων. ἴσως οὖν ὁρῶν ἔνθεν μὲν ψηφίσματα, [h] πρέσβεις, δημηγορίας, νόμους. ἐκεῖθεν ἀποστόλους, Εὔβοιαν, Μέγαρα, τὴν Βοιωτίαν, Χίον, Ῥόδον, τὴν Ἑλλήσποντον, Βυζάντιον, οὐκ ἔχεις ὅποι τὴν γνώμην ἀποκλίνῃς, συμπεριφερόμενος τοῖς πλεονεκτήμασιν.

19. Quem ad modum ergo Pindarus, ad multa animum circumferens, ita fere dubitat,

Iſmenon utrum, aureo an Melian colo,
Cadmumne, ſpartos an genus inclytum,
An caerula flammea Thebes,
Vimne conantem omnia Herculeam,
Bacchine patris laetos canemus honores?
Candidae connubiane Harmonies?

Ita tu quoque ſimili ratione videris ambigere, Orationemne an vitam, oratoriam an philoſophiam, populi regendi artem an mortem viri, praedicare oporteat.

Ὥσπερ οὖν ὁ Πίνδαρος, ἐπὶ πολλὰ τῷ νῷ τραπόμενος, οὕτω πως ἠπόρηκεν,

Ἰσμηνόν, ἢ [i] χρυσηλάκατον Μελίαν,
Ἢ Κάδμον ἢ σπαρτῶν ἱερὸν γένος,
Ἢ τὰν κυανάμπυκα Θήβαν,
Ἢ τὸ πάντολμον σθένος [k] Ἡρακλέος,
Ἢ τὰν Διονύσου πολυγαθέα τιμάν,
Ἢ γάμον λευκωλένου Ἁρμονίας ὑμνήσομεν;

[l] Οὑτωσὶ δὲ καὶ σύγε ταὐτὸν ἔοικας ἀπορεῖν, λόγον, ἢ βίον, ἢ ῥητορικήν, ἢ φιλοσοφίαν, ἢ δημαγωγίαν, ἢ τὸν θάνατον τἀνδρὸς ὑμνητέον.

20. Nullo vero labore, *inquit*, oberrationem effugeris: ſed quamcumque partem arripiens, aut eloquentiam per ſe *ſpectatam*, in eam hanc orationem conferto. Apta ti-

Ἔστι δ' οὐδὲν ἔργον ἐκφυγεῖν, ἔφη, τὴν πλάνην, ἀλλ' ἑνὸς ὅτου δὴ λαβόμενος, ἢ τῆς ῥητορικῆς καθ' αὑτήν, εἰς ταύτην [m] κατάθου τοῦτον τὸν λόγον. ἱκανὴ [n] γ' ἄν σοι

h Πρέσβεις] Forſ. πρεσβείας. *i* Χρυσηλάκατον] Χρηστηλάκ. male *J.* *k* Ἡρακλέος] Ἡρακλέους *Fl.* *l* Οὑτωσὶ δὲ καὶ σύγε] Οὕτως οἶδεν. καὶ σὺ *Coll.* *m* Κατάθου] Καθοῦ *Fl.* *n* Γ' ἄν σοι οὐδ'] Sic *J.* & *V2.* Γοῦν σοι ἢ ἡ cett. Μὴ *Fl.*

8. Ἰσμηνὸν ἢ χρυσάλακα] * Ἀρχαὶ ταῦτα τῶν Πινδάρου τοῦ μελοποιοῦ ὕμνων. *V.*

* Ἀρχαὶ] Unum eſt initium, non plura. Sic tamen etiam eſt in C. *M. du S.* At ſic ſaltem ἀρχαὶ ſcribendum fuiſſet.

14. Οὑτωσὶ δὲ ἢ σύγε] Γρ. οὕτως οἶδεν. καὶ σὺ ταὐτὸν ἔοικας ἀπορεῖν. *G.*

Forſan ἄρχεται dedit Scholiaſt. idque per compendium, ἄρχαι pinxerat. *J. F. R.*

iudicium ſuſtinere potuiſſe. Quam multa hic ſunt in Latinis infarta, ut ſententia naſcatur, quae in Graecis non habentur! quam multa male ſunt verſa! Primum ἡ Περικλέους, num eſt Pericles? Ἀπὸ κοινοῦ ex praecedentibus repetendum eſt ῥητορική. *Sufficiet tibi Periclis* ſc. eloquentia, ſi conferatur cum Demoſthenis. Dein, πειθοῦς κέντρον non recte vertitur *calcar eloquentiae*, ſed *aculeus*, quem infigebat animis auditorum ut recte Melanchthon. Mox, ἀλλ' αὐτόν γε οὐχ ὁρῶμεν, *ſed ipſum non videmus?* quemnam? Periclem? non mirum ante tot ſecula placida compoſtum quiete: ſed nec de Pericle locutus erat; ſed de τῇ τοῦ Περικλέους, de eloquentia Periclis; itaque recte Mſ. & editio Florentina nec non *Baſileenſis*: ἀλλ' αὐτήν γε οὐχ ὁρῶμεν. *ipſam non videmus*, ſc. eloquentiam. Nulla enim oratio ejus poſteris eſt prodita. Verba quae ſequuntur, obſcurius vertuntur: δῆλον ὡς ὑπὲρ τὴν φαντασίαν οὐδὲν ἔμμονον ἔχοντες. Salmurienſis: *Unde conſtat ejus nihil praeter opinionem ſtetiſſe.* Pejus Melanchthon: *Quare conſtat eas praeter actionem, nullam habuiſſe ſolidam ac durabilem laudem*, ſc. orationes. Et ſic Latinus quoque Interpres videtur legiſſe. Num φαντα-

 σία

σοι οὐδ' ἡ Περικλέους. ἐκείνου μὲν γε τὰς ἀστραπὰς, καὶ βροντὰς, καὶ πειθοῦς τι κέντρον δόξῃ παραλαβόντες, ἀλλ' [a] αὐτήν γε οὐχ ὁρῶμεν, [b] δῆλον ὡς ὑπὲρ τὴν φαντασίαν, οὐδὲν ἔμμονον [c] ἔχουσαν, οὐδ' [d] οἷον ἐξαρκέσαι πρὸς τὴν τοῦ χρόνου βάσανον, καὶ κρίσιν. τὰ δὲ τοῦ Δημοσθένους [e] ἄλλα σοὶ καταλελείφθω λέγειν, εἰ ταύτῃ τράποιο.

Πρόσγε μὴν τὰς τῆς ψυχῆς ἀρετὰς, ἢ τὰς πολιτείας αὐτοῦ τραπομένῳ, καλὸν μίαν ἡντιναοῦν ἀποτεμνέσθαι τὴν διατριβήν· εἰ δὲ βούλοιο [f] δαψιλῶς, δύο καὶ σύντρεις ἑλόμενον, ἔχειν ἀποχρῶσαν λόγων [g] ὑποβολήν. πολλὴ γὰρ ἐν ἅπασιν ἡ [h] λαμπρότης. εἰ δ' οὐκ ἐκ τοῦ παντὸς, ἀλλ' ἐκ μέρους ἐπαινεσόμεθα· νόμος μὲν [i] γὰρ Ὁμηρικὸς, ἡρώων ἐπαίνους ἐκ μερῶν διατίθεσθαι, ποδῶν, ἢ κεφαλῆς, ἢ κόμης, ἤδη δὲ κἀκ τῶν φορημάτων, ἢ ἀσπίδων, μεμπτὸν δ' οὐδὲ τοῖς θεοῖς ἐγένετο, ὑμνεῖσθαι [k] πρὸς τῶν ποιητῶν, ἐξ ἠλακάτης, ἢ τόξων, ἢ τῆς αἰγίδος, μήτι γε δὴ μέρους σώματος, ἢ τῆς ψυχῆς· τῶν εὐεργεσιῶν δὲ οὐδὲ δυνατὸν ἐφάπαξ ἐλθεῖν. οὔκουν οὐδ' ὁ Δημοσθένης αἰτιάσεται, καθ' ἓν τῶν αὐτοῦ καλῶν ἐπαινούμε-

bi *hic* fuerit *eloquentia* Periclis. Illius nos quidem fulgura ac tonitrua, ac Suadae illum aculeum, fama accepimus; ſed ipſam non videmus *eloquentiam:* ſcilicet praeter formam qualemcumque animo conceptam ſtabile & ſolidum nihil habentem, neque quod temporis illud examen judiciumque poſſit ſuſtinere. . . . Reliqua vero Demoſthenis praetermittenda tibi, huc ſi verteris, fuerint.

21. Ad animi autem virtutes aut praeclare in republica facta converſo decens fuerit, quodcumque inde decerpere dicendi argumentum, aut ſi largiter facere volueris, duobus, ſummum tribus delectis, habere ſatis materiae ad dicendum ſubjectae, tantum eſt claritatis in ſingulis. Si vero non in univerſum, ſed ex parte laudare velimus, praeſto quidem Homerica lex eſt, Heroum laudes inſtituere e partibus, pedibus, aut capite, aut coma; jam vero etiam ex geſtaminibus, aut ſcutis, cum indignum Dis non fuerit cantari a Poëtis ob colum, aut ſagittas, aut aegidem, nedum ob corporis partem aut mentis adeo, per beneficia autem ire ſingula nemini datum ſit. Ergo neque aegre feret Demoſthenes, ſe ab uno eorum quae pulchra in ipſo ſunt laudari: quan-

a Αὐτήν γε] Sic *Fl. Fr. B*1. & 2. Αὐτοί γε *H. P. S. Ald.* *b* Δῆλον ὡς ὑπὲρ] Δῆλον. ὡς οὐδεν ὁποῖον ὑπὲρ *Fl.* *c* Ἔχουσαν] Receptum ex *Fl.* & *Graev.* Ἔχοντες Edd. vulgo. *d* Οἷοι] Ex *Fl.* recepi. Οἷαν cett. *e* Ἄλλα] Ex emend. *Geſn.* Ἀλλὰ Edd. vulgo. *f* Δαψιλῶς] Sic pleraeque. Δαψιλὰς *J.* δαψιλεῖς *Fl.* *g* Ὑποβολήν] Ex *Fr.* recepi. Ὑποβολὴν *H*2. Ὑπερβολὴν *P. J.* &c. omnes male. *h* Λαμπρότης] Λαμπρώτης male *H*1. 2. *i* Γὰρ] Omittit *Fl.* *k* Πρὸς] Ὑπὸ marg. *A*1.

σία eſt *actio*, quod Melanchthoni placuit? Pro ἔχοντες Mſ. ὡς ὑπὲρ τὴν φαντασίαν οὐδεν ἔμμονον ἔχουσαν, οὐδ' οἷαν ἐξαρκέσαι. *Quae praeter imaginationem nihil quod duret habet, quippe quae non potuit ſuſtinere temporis examen & judicium*, quamvis ἔχοντες aeque ferri poſſit, ac ἔχουσαν, hoc eſt, ex qua Periclis eloquentia nihil ad poſteros eſt transmiſſum, nihilque ſupereſt quam illa imaginatio, illa ſpecies, quam animo informamus ac concipimus, de ejus fulguribus & tonitribus quibus miſcuiſſe Graeciam audimus, non legimus, non videmus, ut in Demoſthene: φαντασία hic non eſt illa Oratorum, ὅταν ἃ λέγεις ὑπ' ἐνθουσιασμοῦ καὶ πάθους βλέπειν δοκῇς, καὶ ὑπ' ὄψιν τιθῇς τοῖς ἀκούουσιν. *Cum ſcilicet ea, quae dicis, quaſi enthuſiaſmo & vehementi motu correptus, videris cernere, eademque auditoribus ob oculos ponere.* ut eam definit *Longinus* de ſublimi dicendi gen. c. 14. ſed illa, qua rem auditam cogitatione informamus, οἷαν autem non pertinet ad φαντασίαν. ſed ad ῥητορικήν. *J.G.G.*

Ibid. Γ' ἂν σοι οὐδ' ἡ] Sic recte *Ven.* utraque. In pleriſque impreſſis γοῦν σοι ἡ ἡ. *Fl.* vero μοι &c. *M. du S.*

22. Σοι ἡ ἡ] Lege εἴη. *F.G.*

Ibid. Περικλέους] *Plutarchus* docet, nihil ejus praeter decreta ſupereſſe, ejus tamen aliqua ferri *Cicero* in Bruto auctor eſt n. 7. teſte *Quintiliano* III. 1 p. 126. A. qui haec verba addit: *equidem non reperio quidquam tanta eloquentiae fama dignum. Ideoque minus miror eſſe, qui nihil ab eo ſcriptum putent: haec autem quae feruntur, ab aliis eſſe compoſita.* De Orat. tamen II. 22. *Conſtare ſcripta* Periclis ait: niſi forſan ea tantum in-

quandoquidem univerſitati ſuarum laudum ne ipſe quidem par eſſe videatur.

22. *Haec ita percurrente Therſagora*, LYC. Puto ego, *inquam*, te, cum illud unum demonſtratum mihi cuperes, non ſolum poëtam te bonum eſſe, illud quaſi corollarium feciſſe Demoſthenem, ſoluta oratione adjuncta carminibus. THERS. *Ille*, Facilitatem tibi, *inquit*, negotii tui ob oculos poſiturus eo provectus ſum, orationem ut percurrerem, *& levia tibi illius veſtigia ſignarem*, ſi quid de cura tua remittens, operam dare mihi recitanti velles. LYC. Noris, *inquam*, nihil te quidquam profeciſſe. Ac vide ne illud alterum (*illa difficultas quae me angit*) etiam auctum ſit. THERS. Praeclaram, *inquit*, mihi medicinam narras. LYC. Nempe, *inquam*, difficultatem praeſentem ignoras, deinde medici inſtar laborantem partem ignorantis, aliam curas. THERS. Quid ita? LYC. Tu quidem iis, quae turbare forte eum queant, ſi quis primum ad ejusmodi orationem aggrediatur, mederi conatus es: at illa olim conſumta ſunt antiquis annorum anfractibus. Igitur difficultatis hujus obſoletae ſunt tuae medicinae. THERS. Haec ipſa ergo, *inquit*, Medicina tibi *ſuppeditat*. Nempe velut viam, tutiſſimam oportet eſſe eam, quae tritiſſima eſt.

νος· ἐπεὶ τό γε σύμπαν οὐδ᾽ αὐτὸς ἂν αὐτὸν ἐξαρκέσειεν ἐπαινέσαι.

Ταῦτα τοῦ Θερσαγόρου διελθόντος, ΛΥΚ. Οἶμαί σε, ἔφην, ἐν ἐπιδεδεῖχθαί μοι βουλόμενον, τὸ μὴ μόνον ποιητὴν ἀγαθὸν εἶναι, [l] τῶν λόγων παρεμπόρευμα πεποιῆσθαι τὸν Δημοσθένην, τὰ πεζὰ τοῖς ἐμμέτροις προστιθέντα. ΘΕΡΣ. Σοὶ μὲν οὖν, ἔφη, τὴν ῥᾳστώνην ὑποτιθεὶς, προήχθην ἐπιδραμεῖν τὸν λόγον, εἴ τι τῆς φροντίδος ἀνεὶς ἀκροατὴς ἡμῖν γένοιο. ΛΥΚ. Προὔργου τοίνυν, ἔφην, σοι γέγονεν οὐδὲν, εὖ ἴσθι. σκόπει δὲ μὴ καὶ πλέον ᾖ γεγονὸς θάτερον. ΘΕΡΣ. Καλὸν ἂν λέγοις, ἔφη, τὸ ἴαμα. ΛΥΚ. Σὺ γὰρ, ἔφην, ἀγνοεῖς, οἶμαι, τὸ παρὸν ἄπορον, εἶτα ἰατροῦ δίκην τὸ τοῦ νοσοῦντος σαθρὸν ἀγνοήσαντος ἄλλο θεραπεύεις; ΘΕΡΣ. Ὅτι τί δή; ΛΥΚ. Σὺ μὲν, ἃ [m] ταράξειεν ἂν τὸν πρῶτον ἰόντα πρὸς τὸν λόγον, ἐπεχείρησας ἰᾶσθαι, τάδ᾽ ἤδη [n] καλινδάλωται [o] παλαιαῖς ἐτῶν περιόδοις. ὥστε [p] ταύτης τῆς ἀπορίας ἕωλά σοι τὰ ἰάματα. ΘΕΡΣ. Τοῦτο δ᾽ οὖν, ἔφη, σοι τό γε ἴαμα. χρὴ μέντοι καθάπερ ὁδοῦ, θαῤῥαλεωτάτην εἶναι τὴν συνηθεστάτην.

ΛΥΚ.

l Τῶν λόγων] Τῷ δόρῳ *Fl.* *m* Ταράξειεν] Ταρξξιεν *J.* prave. *n* Καλινδάλωται] Καλανδάλωται *Fl.* *o* Παλαιαῖς] Πολλαῖς *Fl.* *p* Ταύτης τῆς ἀπορίας] Ταύτῃ ταῖς ἀπορίαις *Fl.*

58. Προὔργου] Προὐργου πλέον. Ἰσοκράτης φησὶ, ἵνα προὔργον τοι γένηται, ἀντὶ τοῦ πλέον. *V.*

intelligit, quae apud Thucydidem extant: *Ab Ariſtophane Pocia fulgere, tonare, permiſcere Graeciam dictus eſt. Cic.* Or. 9. Vide autem Νιγρ. c. 4. ubi verſus Eupolidis legitur in quo κέντρον illud Periclis memoratur. *M. du S.*

23. Τι κέντρον] Τὸ κέντρον legi jubet Cl. *Hemſterh.* ad *Nigrin.* §. 7. f. p. 46. T. I. ubi ὡς ἀληθῶς ἐγκατέλιπε τι κέντρον τοῖς ἀκούουσι, etiam minus apte legitur. *J.F.R.*

26. Ἔχουσαν] Sic praeter G. *Fl.* & in prima quidem voce *Fr* & *B2.* quae in poſtrema cum reliquis aberrant, in quibus legitur αὐτόν .... ἔχοντες inter ὡς & ὑπὲρ *Fl.* inſerit οὐδὲν ὁποῖον, quod in reliquis non extat. Illud monendum reſtat, pro οἵαν quod mox ſequitur, in *Fl.* legi οἷον, quod reſpondet ſuo ὁποῖον. *M. du S.*

Ibid. Οὐδ᾽ οἵαν] Lege οἷον. *F.G.* Bene divinavit, cumque & *Fl.* confirmet, recepi. *J.F.R.*

27. Βάσανον & κρίσιν] Hic arbitror abrumpi orationem. Therſagoras ſatis habet viam quaſi monſtraſſe dicendorum in comparatione Periclis cum Demoſthene; reliqua ingenio amici permittit. *J.M.G.*

42. Πρὸς τῶν ποιητῶν] Gloſſam eſſe τὸ ὑπὸ, eſt apertum: nam πρὸς cum genitivo, & verbo paſſivo, pro ὑπὸ, habuimus adeo frequenter, ut operae haud ſit repetere. Vid. tamen *Icar.* c. 15. 21. f. *Bis Accuſ.* c. 17. f. *Rhet. Praec.* c. 1. *Adv. Indoct.* 28. & *Bergl.* ad *Alciphr.* p. 120. *J.F.R.*

45. Ἐφ᾽ ἅπαξ ἐλθεῖν] Ἐλθεῖν τῶν εὐεργεσιῶν an ſignificare poſſit *enarrare beneficia*, vehementer dubito. Suſpicor poſt *Wolfium*, legendum ἐφ᾽ ἁπάσας ἐλθεῖν, idque tanto magis, cum compendium ſyllabae σας in li-

ΛΥΚ. Τὴν ἐναντίαν γὰρ, εἶπον, πρȣθέμην, [a] ἢ φασὶν Ἀννίκεριν τὸν Κυρηναῖον φιλοτιμηθῆναι πρὸς Πλάτωνά τε, καὶ τȣ̀ς ἑταίρȣς. τὸν μὲν γὰρ Κυρηναῖον ἁρματηλασίαν ἐπιδεικνῦντα, πολλȣ̀ς περὶ τὴν Ἀκαδημίαν ἐξελαύνειν δρόμȣς, ἐπὶ τῆς αὐτῆς ἁρματοτροχίας ἅπαντας, μηδὲν [b] παραβάντα, ὥσθ' ἑνὸς δρόμȣ σημεῖα κατὰ τῆς γῆς ὑπολείπεσθαι. τȣ̓μὸν δέ γε, τȣ̓ναντίον σπεύδει, τὰς ἁρματοτροχίας ἀλεείνειν· ȣ̓ μάλα ῥᾴδιον δ', οἶμαι, καινȣργεῖν ὁδȣ̀ς, τῶν τετριμμένων ἐκτρεπόμενον. ΘΕΡΣ. Ἀλλά τοι τὸ [c] Παύσωνος, ἔφη, σοφόν; ΛΥΚ. Ποῖον; ἔφην, ȣ̓ γὰρ ἀκήκοα.

ΘΕΡΣ. Παύσωνι τῷ ζωγράφῳ φασὶν ἐκδοθῆναι γράψαι ἵππον [d] καλινδȣ́μενον· τὸν δὲ γράψαι τρέχοντα, καὶ πολὺν κονιορτὸν περὶ τὸν ἵππον· ὡς δ' ἔτι γράφοντος, ἐπιστῆναι τὸν ἐκδόντα, μέμφεσθαι, μὴ γὰρ τȣ̃το προστάξαι· τὸν ȣ̓̃ν Παύσωνα τȣ̃ πίνακος τὰ μετέωρα κάτω περιαγαγόντα, τῷ παιδὶ τὴν γραφὴν ἐπιδεῖξαι κελεῦσαι, καὶ τὸν ἵππον ἔμπαλιν [e] κείμενον ὀφθῆναι καλινδȣ́μενον. ΛΥΚ. Ἡδὺς εἶ, ἔφην, Θερσαγόρα, ἂν μίαν οἴῃ με στροφὴν μεμηχανῆσθαι τοσȣ́των ἐτῶν, ἀλλ' ȣ̓χὶ πάσας στροφὰς, καὶ περιαγωγὰς ἐναλλάττοντα, καὶ μετατιθέντα,

23. LYC. *Male narras.* Nam contrariam, *inquam*, ego mihi propoſui illi, in qua gloriam appetiiſſe dicitur Cyrenaeus Anniceris apud Platonem ejusque ſodales. Cyrenaeum enim ajunt, cum aurigandi peritiam oſtentaret, multa circum Academiam egiſſe curricula, per eandem omnia orbitam, quam nusquam egrederetur, ita ut curriculi non niſi unius in ſolo veſtigia relinquerentur. Mea vero contraria ſcilicet eſt ratio, qui evitare orbitam ſtudeam. Non nimis autem facile arbitror, novas comminiſci vias, declinatis his quae tritae ſunt. THERS. Verum enim vero ſapiens, *inquit*, Pauſonis commentum eſt. LYC. Quodnam? *inquam:* nec enim audivi.

24. THERS. Pauſoni pictori pingendum locatum ajunt equum volutantem ſe: at illum pinxiſſe currentem, multumque circa equum ſublatum pulverem. Pingenti ſuperveniſſe qui locaverat, queſtumque: neque enim hoc ſe juſſiſſe. Pauſonem itaque imperaſſe puero, ut ſummis tabulae verſus ima converſis, picturam oſtenderet, ſicque equum inverſum volutari viſum eſſe. LYC. Suavis homo es, *inquam*, Therſagora, ſi putas unam me, tot annorum *hominum* converſionem machinari, non potius converſiones omnes & circumductiones mutare, ac transponere, ac ſic quoque metuere,

a Ἢ] Bene *Ald. Fr. B*1. 2. *P. S. H.* Ἣ adſpirate *J. V*2. *Fl.* b Παραβάντα] Παραβάντας *Fl.* c Παύσωνος] Recepi ex *Fl.* & *Graev.* & hic, & deinde bis. Nam Πάσωνος & mox Πάσωνι ac Πάσωνα male reliquae omnes. d Καλινδȣ́μενον] Ἀλινδȣ́μενον male *Fl.* e Κείμενον] Omiſit *Fl.*

literam ξ transire facile potuerit. *J.M.G.*

73. Τὴν ἐναντίαν γὰρ, εἶπον] Quod in interpretatione huic reſponſioni verba praemiſi *Male narras*; lucis inferendae cauſa factum eſt. Nempe ſic abrupte loquuntur Graeci & Latini, cum concedunt quidem, quod alter dixit, ſed ad ſe nihil pertinere oſtendunt. Aliquoties ita noſter in *Hermotimo.* De Latinis diximus ad *Quintil.* 2, 7. extr. Caeterum hanc de Anniceri narrationem habet etiam *Aelian.* H.V. 2, 27. *J.M.G.*

74. Ἀννίκεριν] Ille ipſe qui Platonem, cum juſſu Dionyſii vaeniret, redemerat. *Diog. Laërt.* 74. E. & 54. C. ubi tamen alium Anicerim eſſe contendit *Menagius*, quem vide p. 70. D. ubi plura de eo teſtimonia congeſſit. Idem de eo narrat & *Ælianus* V. H. II. 27. teſte Men. & *Lactantius* III. 25. ubi & pretium addit *octo ſeſtertia*. Pro ἢ male *Fl.* & *V*2. ἣ In *J.* autem ἡ̃, niſi quod mendoſe ἥ. Illud enim haud dubie Editor volebat, ut c. 15. ἢ ὃ τὸν Δημάδην &c. quod ſane minime ſpernendum, immo verum puto. *M. du S.*

75. Πρὸς Πλάτωνα] *Aelian.* Var. Hiſt. II. 27. *F.G.*

81. Ἁρματροχίας ἀλεείνειν] *Hom.* dixit, ἁρματροχιὰς ἀλεείνων, quod diverſum eſt. *F.G.*

84. Παύσωνος] *Menagius* ita emendandum eſſe viderat & Mſ. Gr. & *Fl.* Ed. confirmant. In reliquis enim prave ubique legitur Πάσωνος &c. vid. *Plut.* 705. f. *Aelian.* Var. H. XIV. 15. De hoc Pauſone judicium *Ariſtotelis* vide de Poët. c. 2. pr. (Non viderat forte *Menagius*, ſed *Gujeto*, ut ſolet, ſurripuit.) *M. du S.*

Πάσωνος] Pauſon pictor. Pauſon dicitur *Aeliano* Var. Hiſt. 14. 15. & *Plutarcho* de Pythiae oraculis, & aliis,

re, ne idem mihi denique quod Proteo uſu veniat. THERS. Quid illud eſt, *inquit?* LYC. Ne fiam, *inquam*, quod ille factus eſt, cum humanam ſpeciem ſtuderet effugere: quando conſumtis formis omnibus animantium, plantarum, elementorum, rurſus denique adſciticiae formae inopia, Proteus factus eſt.

25. THERS. Tu quidem ſupra illum Protea, *inquit*, meae recitationis effugiendae rationes comminiſceris. LYC. Non hoc, *inquam*, vir optime. Dabo enim tibi hanc audiendi operam omiſſa parumper quae incumbit mihi cura. Forte enim parte curarum de tuo foetu liberatus, etiam meae parturitionis curam una ſuſcipies. *Cum igitur ita illi quoque videretur, in proximo aggere aſſidentes, audiebam ego, ipſe recitabat generoſa ſane carmina. Inter recitandum vero fanatico velut impetu correptus, complicatis tabellis ſuis*, THERS. Cape tibi, *inquit*, auditionis tuae mercedem, ut Athenis concionis obitae aut judicii. Sed ut gratiam mihi, *inquit*, habeas. LYC. Habebo equidem, *inquam*, prius etiam, quam, quid ſit quod dicis, norim.

26. Sed quid eſt, de quo dicis? THERS. In Macedonicos, *inquit*, regiae domus commentarios incidi, ac tum mirifice delecta-

δεδιέναι μὴ τὸ τελευταῖον πάθοιμι τὸ τοῦ Πρωτέως. ΘΕΡΣ. Ποῖον, ἔφη, πάθος; ΛΥΚ. Τὸ γενόμενον, [f] ὅ φασιν αὐτὸν γενέσθαι, δρασμὸν ἐξευρίσκοντα τῆς ἀνθρωπίνης ὄψεως, ἐπεὶ [g] κατηναλώκει πάσας ἰδέας τῶν θηρίων, καὶ φυτῶν, καὶ στοιχείων, αὖθις αὖ πενίᾳ μορφῆς ἐπεισάκτου, Πρωτέα γενέσθαι.

ΘΕΡΣ. Σὺ μὲν, εἶπεν, ὑπὲρ τὸν Πρωτέα μηχανᾷ τὴν ἐμὴν ἀκρόασιν ἀποδιδράσκειν. ΛΥΚ. Οὔκ, ὦ 'γαθὲ, ἔφην, τοῦτο. παρέξω γοῦν ἐμαυτὸν ἀκροάσασθαι, παρεὶς τὴν ἐπηρτημένην φροντίδα. τάχα γὰρ [h] ἄν τι περὶ τοῦ σοῦ [i] κυήματος [k] ἄφροντις γενόμενος, καὶ τῆς ἐμῆς ὠδῖνος συμφροντίσαις. ὡς οὖν ἐδόκει ταῦτα αὐτῷ, καθίσαντες ἐπὶ τῆς πλησίον κρηπῖδος, ἐγὼ μὲν ἠκροώμην, ὁ δὲ ἀνελέγετο μάλα γενναῖα ποιήματα. μεταξὺ δ' ὥσπερ ἔνθους γενόμενος, ἐπιπτύξας τὸ [l] γραμματεῖον, ΘΕΡΣ. Κόμιζου τὸ ἀκροατικὸν, ἔφη, μισθὸν, καθάπερ Ἀθήνησιν ἐκκλησιαστικὸν, ἢ δικαστικόν· ἀλλ' ὅπως εἴσῃ μοι χάριν. ΛΥΚ. Χάριν μὲν, ἔφην, εἴσομαι, καὶ πρὶν ὅ, τι καὶ λέγεις εἰδέναι.

Τί δ' ἐστὶν ὅ, τι καὶ λέγεις; ΘΕΡΣ. Μακεδονικοῖς, εἶπεν, ἐντυχὼν τοῖς βασιλικῆς οἰκίας ὑπομνήμασι, καὶ τότε ὑπερησθεὶς,

f Ὃ] Ἃ marg. *A*1. *g* Κατηναλώκει] Καταναλώκει *Fl.* *h* Ἄν τι] Bene *V*2. *P*. Aliae quaedam ἄντι male. *i* Κυήματος] Recte plurimae. Κνήματος *H*1. & 2. *k* Ἄφροντις] Ἄφρων τις male *P*. ſola. *l* Γραμματεῖον] Γραμματ.ον *Fl.*

aliis, ex quibus hic legendum Παύσωνος. *F.G.* Eadem ad verbum habet *Menag*. in Ed. *Graev*. qui cum ubique eadem dederit quae ille, plagii omnino reus eſto. *J.F.R.*

87. Πάσωνι τῷ ζωγράφῳ] Veriſſime ingenioſiſſimus & amiciſſimus *Menagius* emendat Παύσωνι. Ejus emendationem, ne quid dubii ſuperſit, firmat Mſ. & editio Florentina. *J G.G.*

91. Μέμφεσθαι] Καὶ μέμφεσθαι. *F.G.* Bene, & parum abeſt, quin invitis Edd. inſeram. *J.F.R.*

97. Τοσούτων ἐτῶν] Si Luciani ſit opus, a ſene conſcriptum hinc & ex c. 22. ſtatuendum eſt: unde ſubit ſuſpicari ſuppoſititium, cum nec elegantia ſolita inſit, ne orationis quidem perſpicuitas. Juvenile opus eſt (vide & not. ad tit.) ſed cujus neſcio. *M. du S.*

5. Κατηναλώκει] Forſan recte *Fl.* ſine augmento, quod & *Herodot*. negligit; ut L. VII. p. 437. C. ἀναβεβήκεσαν pro ἀνεβ—. Conf. c. 41. ubi eadem rurſus καταναλωκότα. Sed & exempla ex aliis tam crebro indicavimus, ut pluribus hic non opus ſit; vulgatum tamen hic praeſtat ſervaſſe. *J.F.R.*

12. Παρεὶς τὴν ἐπηρτημένην φροντίδα] Vertitur: *Dimiſſa ex animo impendente cogitatione*: malim, *Demiſſa, ſuſpenſa illa cogitatione.* *H.V.*

Ibid. Ἐπηρτημένην φροντίδα] V. *Dem*. Phil. I. p. 108. A. ubi ἀπηρτημένοι ἐν ταῖς παρασκευαῖς, καὶ ταῖς γνώμαις. *M. du S.*

20. Γραμματεῖον] Sic variat ſcriptura etiam ſupra *Tox*. c. 13. 14. 16. & ante, in hac Diſſert. & mox c. 27. *J.F.R.*

22. Ἀλλ' ὅπως] Subaudi ὅρα, σκόπει. *F.G.*

27. Ὑπομνήμασι] A M. Æmilio captos Regum Mace-

ηθεὶς, τὸ βιβλίον οὐ κατὰ πάρεργον ἐκτησάμην· καὶ νῦν ὑπεμνήσθην ἔχων οἴκαδε. γέγραπται δ' ἄλλα τε τῶν Ἀντιπάτρῳ πραχθέντων ἐπὶ τῆς οἰκίας, καὶ περὶ Δημοσθένους· ἅ μοι δοκεῖς οὐκ ἂν παρέργως ἀκοῦσαι. ΛΥΚ. Καὶ μὴν, εἶπον, ἤδη γέ σοι τῶν εὐαγγελίων χάρις, καὶ τὰ λοιπὰ τῶν ἐπῶν. ἐγὼ μὲν οὖν οὐκ ἀπολείψομαί σου πρὶν ἢ τῶν ὑποσχέσεων ἔργον σοι γενέσθαι. σὺ δ' εἱστίακας μέν με λαμπρῶς τὰ Ὁμήρου γενέθλιον, ἔοικας δ' ἑστιάσειν αὐτὸς καὶ τὰ Δημοσθένους.

Ὡς οὖν ἀνέγνω τὰ λοιπὰ τοῦ [a] γραμματείου, διατρίψαντες ὀλίγον, ὅσον ἀποδοῦναι τῷ ποιήματι τοὺς δικαίους ἐπαίνους, ᾔειμεν εἰς τοῦ Θερσαγόρου. καὶ μόλις μὲν, ἐπιτυγχάνει δὲ τῷ βιβλίῳ, κἀγὼ λαβὼν τότε μὲν ἀπηλλαττόμην. ἐντυχὼν δ' οὕτω τὴν γνώμην διετέθην, ὡς οὐδέν τι [b] περιτρέψας, ἀλλ' ἐπ' αὐτῶν ὀνομάτων [c] τε καὶ ῥημάτων ὑμῖν ἀναλέξομαι. οὐδὲ γὰρ τῷ Ἀσκληπιῷ μεῖόν τι γίγνεται τῆς τιμῆς, εἰ, μὴ τῶν προσιόντων αὐτῷ ποιησάντων ᾄσματα, τὰ Ἀλισοδήμου τοῦ Τροιζηνίου, καὶ Σοφοκλέους, ᾄδεται, καὶ τῷ Διονύσῳ, τὸ μὲν [d] ποίησιν καινὴν ποιεῖν, κωμῳδίας, ἢ τραγῳδίας, ἐκλέλειπται· τὰ δ' [e] ἑτέροις συντεθέντα,

tus ·, non perfunctorie libellum emi. Et modo domi me habere recordatus ſum. Scripta ibi ſunt cum alia de rebus ab Antipatro domi geſtis, tum de Demoſthene, quae mihi non obiter auditurus eſſe videris. LYC. Et nunc, *inquam*, pro iſtoc nuncio eam tibi gratiam perſolvo, ut reliquos etiam verſus tuos audiam: neque vero te relinquam ante, quam fides promiſſis tuis conſtiterit. Magnificis tu me epulis Homeri nataliciis accepiſti, ac Demoſthenis quoque ſimilibus videris accepturus.

27. *Cum igitur reliqua ex tabellis recitaſſet, commorati paullum, dum dignae poëmati laudes tribuerentur, Therſagorae domum ivimus, & vix quidem, ſed invenit tamen libellum. Quo ego accepto tum diſcedebam. Lecto autem in eam veni ſententiam, ut nihil immutatum, ſed ipſis totidem nominibus & verbis illum vobis praelegam. Neque enim minus honoris habetur Aeſculapio, ſi, cum nemo ſalutantium fecit cantica, Aliſodemi Troezenii & Sophoclis carmina canuntur; & Baccho novum carmen ſcribere, Comoedias, Tragoediasve, deſitum eſt: ſed quae ab aliis com-*

a Γραμματείου] Γραμματίου *Fl.* *b* Περιτρέψας] Παρατρέψας emendat *Geſn.* *c* Τε] Omittit *Fl.* *d* Ποίησιν καινὴν] Utrumque deeſt in *Fl.* *e* Ἑτέροις] Ἑταίροις *Fl.* prave.

cedoniae commentarios legimus in ejus vita a *Plut.* conſcripta; ſed ab hoc viſos &c. non credo. *M. du S.*

Ὑπομνήμασι] Vid. Miſc. Obſ. Brit. Maj. & Jun. 1733. p. 368. *J. F. R.*

29. Οἴκαδε] Pro οἴκοι poſitum. *F. G.* Ita viciſſim οἴκοθεν fere pro οἴκοι *Herodian.* 2. 7. 3. οὔτε γὰρ οἴκοθεν ἦν αὐτῷ τοσαῦτα χρήματα, ὅσα ἠλαζονεύσατο. Sed poteſt vulgaris ſignificatio & ibi ſalva manere; ut ſit *domo*, vel *de ſuo* non ſuppetebant opes. Sed pro οἴκαδε forſan hic οἴκαθι ſcribendum. *J. F. R.*

34. Καὶ τὰ λοιπὰ τῶν ἐπῶν] Aliquid excidiſſe videtur; petit enim, quod ſequentia indicant, ut reliquum poëma ſibi peragat. *M. du S.*

Ibid. Τῶν ἐπῶν] Ἀκούσομαι legiſſe videtur Interpres. *F. G.*

50. Ἀλισοδήμου] Hunc Poëtam ab aliis laudatum non memini. *M. du S.*

Ibid. Σοφοκλέους] Scripſerat ergo & Sophocles hymnos. *M. du S.*

53. Ἐκλέλειπται] Hujus ergo aetate neque tragoediae neque comoediae novae Athenis ſcribebantur. *M. du S.*

59. Δρᾶμα τοῦ βιβλίου] Sic legendum videtur, τὸ προσῆκον ἡμῖν μέρος. τὸ δέ φησιν Ἀντιπάτρῳ &c. τὸ δρᾶμα τοῦ βιβλίου inſititium videtur. *F. G.*

Δρᾶμα] (Quid in his veri ſit ex *Plutarcho* intelligis in vita Dem. p. 1574.) Plutarchus, excepto Antipatri colloquio, eadem ferme habet. *M. du S.*

Ibid. Τόδε δρᾶμα &c.] Legebatur. τὸ δὲ δρᾶμα τοῦ βιβλίου praemiſſo etiam puncto ante τὸ δέ. Sed parentheſi addita, diſtinctioneque mutata, & pro τοῦ βιβλίου, reſcribendo βιβλίον *Geſnerus* vulgatum emendavit, cui obſecundavi, quod vulgatum ſenſu carebat, nec aliter ex Codd. reſtitui poterat. *J. F. R.*

63. Καλαυρίας] Saepius in hac voce apud *Plut.* peccatur hac in hiſtoria; pro Calauria enim ubique Calabriam

compoſita ſunt, ea hos, qui in medium opportune proferunt, non minus commendant, quod ſic honorem habuiſſe Diis videntur.

28. *Liber itaque hic (eſt autem commentariorum* Macedonicorum *ea pars, quae ad noſtram rem pertinet, colloquium) liber ergo refert, Antipatro indicatum eſſe, adeſſe Archiam. Porro hic Archias, ſi quis juniorum forte ignorat, comprehendendis exſulibus fuerat praefectus, ac mandata acceperat, Demoſthenem perſuaſionibus potius quam vi eo adducendi, ut a Calauria veniret ad Antipatrum. Ac fuerat ſpe iſta ſuſpenſus Antipater, in dies exſpectans Demoſthenem. Cum igitur audiſſet e Calauria venire Archiam, ſtatim, ut erat, intro eum juſſit vocari.*

29. *Ingreſſus ille, . . . Sed ipſe libellus dicet reliqua.* ARCH. Salve Antipater. ANT. Quidni ſalvus ſim, ſi adduxiſti Demoſthenem? ARCH. Adduxi, ut potui. Urnam enim reliquiarum Demoſthenis adfero. ANT. A ſpe dejeciſti me, Archia. Quo enim mihi oſſa & urna, Demoſthenem ipſum non habenti? ARCH. Nempe per vim, o Rex, retineri anima viri non poterat. A N T. Cur vero vivum non com-

τοῖς νῦν εἰς μέσον ἐν καιρῷ κομίζουσι χάριν οὐκ ἐλάττω φέρει, τῷ τὸν θεὸν δοκεῖν τετιμηκέναι.

Τὸ μὲν οὖν βιβλίον, τοῦτο. (ἔστι δὲ τῶν ὑπομνημάτων τὸ προσῆκον ἡμῖν μέρος [f] τόδε δρᾶμα) τὸ βιβλίον φησὶν, Ἀντιπάτρῳ μεμηνῦσθαι παρόντα τὸν Ἀρχίαν. ὁ δ' Ἀρχίας, εἴ τις ἄρα τῶν νεωτέρων ἀγνοεῖ, τοὺς φυγάδας ἐτέτακτο συλλαμβάνειν. ἐπέσταλτο δ' αὐτῷ καὶ Δημοσθένην ἀπὸ τῆς Καλαυρίας πεῖσαι μᾶλλον, ἢ βιάσασθαι πρὸς τὸν Ἀντίπατρον ἥκειν. καὶ δὴ καὶ μετέωρος ὁ Ἀντίπατρος ἐπὶ ταύτης ἦν τῆς ἐλπίδος, τὸν Δημοσθένην ἀεὶ προσδοκῶν. ὡς οὖν ἤκουσεν ἀπὸ τῆς Καλαυρίας ἥκοντα τὸν Ἀρχίαν, εὐθὺς ὡς εἶχεν ἐκέλευσεν εἴσω καλεῖν.

Ἐπεὶ δ' εἰσῆλθεν, αὐτὸ φράσει τὰ λοιπὰ τὸ βιβλίον. ΑΡΧ. Χαῖρε, ὦ [g] Ἀντίπατρε. ANT. Τί δ' οὐ μέλλω χαίρειν, εἰ Δημοσθένην ἤγαγες; ΑΡΧ. Ἤγαγον ὡς ἠδυνάμην· ὑδρίαν γὰρ κομίζω τῶν Δημοσθένους λειψάνων. ANT. Ἀπ' ἐλπίδος γε μὴν ἔσφηλας, ὦ Ἀρχία· τί γὰρ τῶν ὀστῶν, καὶ τῆς ὑδρίας, Δημοσθένην οὐκ ἔχοντι; ΑΡΧ. Τὴν γὰρ ψυχὴν αὐτοῦ, ὦ βασιλεῦ, πρὸς βίαν κατέχειν [h] ἀδύνατον. ANT. Τί δ' οὐ ζῶντα

τα

f Τόδε δρᾶμα) τὸ βιβλίον] Ita *Geſn.* dedit, pro vulgat. τὸ δὲ δρᾶμα τοῦ βιβλίου. *g* Ἀντίπατρε] Ἀρχία L. male. *h* Ἀδύνατον] Omittit M.

briam libri impreſſi habent. V. 615. C. in Dem. *M. du S.*

65. Μετέωρος ὁ Ἀντ.] Conf. ſupr. T. 2. *Jov. Trag.* c. 4. N°. 73. *J.F.R.*

70. Εἰσῆλθεν] Ὁ Ἀρχίας. *F.G.*

71. Χαῖρε ὦ Ἀντίπατρε] Hic incipit monumentum antiquum & lectu dignum, cetera non ſunt magni pretii. *M.V. La Croze*

Χαῖρε ὦ Ἀντίπατ.] Hic incipit quaſi novus dialogus. Vid. Miſc. Ob. ſupra laudat. p. 368. F. & 369. *J.F.R.*

76. Τί γὰρ τῶν ὀστῶν] Subaudi δεῖ. *F.G.*

78. Πρὸς βίαν κατέχειν ἀδύνατον. ANT. Τί δ' οὐ ζῶντα κατειλήφατε;] In omn. Edd. haec ita habentur confuſa. πρὸς βίαν κατέχειν ἀδύνατον. ὁ Βασιλεύς, ἀλλ' ἐπεὶ δὴ τι ποτ' ἔργον ... &c. a c. 34. fere ad lin. 37. hic inſerta, quae transpoſitione ſananda etiam monet Anonymi. in Miſc. Obſ. Britan. Maii & Jun. 1733. p. 370. Aliquid deeſſe viderat & *Wolf.* initio operum *Demoſth.* Tranſpoſitione etiam ſanaverat Solan. exceptis duobus verſib. quos aliter conſtituit. At nos *Geſnerum* ſequimur. Differentia cuique ex collatione alius Edit. patebit. *J.F.R.*

79. Κατέχειν ἀδύνατον. * ANT. Τί δ' οὐ] Potuitne, Lector, melius continuari oratio? Quam male vero in libris omnibus tum editis, tum, quantum mihi conſtare potuit Mſſ. ab hoc inde loco partes commentariorum, ut fingitur, Macedonicorum inter ſe cohaeſerint, vel diſtractae fuerint potius, facile intelliget, ſi quis conferre cum hac editione quamcumque aliam voluerit: (ne opus ſit ad alium librum decurrere, rogavi Doctiſſ. *Reitzium*, ut ſubjici ad finem libelli totum locum, quomodo antea editus fuit, curet) Igitur putabam me vidiſſe aliquid, cum ante hos viginti annos obſervarem, translocato in libro, unde reliqui, qui exſtant, omnes derivati ſunt, duo folia aequalia, vel paginas adeo ejusdem folii (verſuum in *Aldina* editione 37. & 40. in *Baſileenſi* 71. & 75.) quibus

τα κατειλήφατε; ΑΡΧ. [a] Κατειλήφαμεν. ΑΝΤ. Κατὰ τὴν ὁδὸν οὖν τέθνηκεν; ΑΡΧ. Οὐκ, ἀλλ' οὗπερ ἦν, ἐν Καλαυρίᾳ. ΑΝΤ. Τάχα τῆς ὑμετέρας γέγονεν ἔργον ὀλιγωρίας, οὐ θεραπευόντων τὸν ἄνθρωπον; ΑΡΧ. Ἀλλ' οὐδ' [b] ἐφ' ἡμῖν ἐγένετο. ΑΝΤ. Τί φής; αἰνίγματα λέγεις, ὦ Ἀρχία, ζῶντα λαβόντες οὐκ ἔχετε.

ΑΡΧ. Οὐ γὰρ ἐκέλευες τὴν τε πρώτην μὴ βιάζεσθαι; καίτοι πλέον ἂν οὐδὲ βιασαμένοις οὐδὲν ἦν· καὶ γὰρ οὖν ἐμελλήσαμεν. ΑΝΤ. Οὐκ εὖγε ὑμεῖς οὐδὲ μελλήσαντες· ἴσως οὖν ἐκ τῆς ὑμετέρας τέθνηκε βίας. ΑΡΧ. Ἡμεῖς μὲν αὐτὸν οὐκ ἀπεκτείναμεν, βιάζεσθαι δὲ αὐτὸν μὴ πείθουσιν ἀναγκαῖον ἦν. σοὶ δ', ὦ βασιλεῦ, τί τὸ πλέον, εἰ ζῶν ἀφίκετο; πάντως οὐδὲν ἂν αὐτὸν, ἢ ἀπέκτεινας.

ΑΝΤ. Εὐφήμει, ὦ Ἀρχία· δοκεῖς μοι μὴ συννενοηκέναι, μήθ' ὅστις ὁ Δημοσθένης, μήτε τὴν ἐμὴν γνώμην· ἀλλὰ νομίζειν ὅμοιον εἶναι Δημοσθένην εὑρεῖν, καὶ τούτους ζητεῖν τοὺς κακῶς ἀπολωλότας, Ἱμεραῖον τὸν Φαληρέα, καὶ τὸν Μαραθώνιον Ἀριστόνικον, καὶ τὸν ἐκ Πειραιῶς Εὐκράτην, τῶν ῥαγδαίων ῥευμάτων οὐδὲν διαφέροντας, ἀνθρώπους τα-

prehendiſtis? ARCH. Comprehendimus. ANT. Ergo in via periit? ARCH. Non, ſed ubi erat, in Calauria. ANT. Forte veſtrae negligentiae culpa fuit, qui non ſatis hominem curaveritis. ARCH. Sed neque hoc in noſtra poteſtate fuit. ANT. Quid ais? Aenigmata loqueris, Archia. Vivum cepiſtis, & non habetis.

30. ARCH. Nonne enim juſſeras, primo vim illi non adhiberi? Quamquam neque profecturi quidquam eramus vi admota, etenim jam parabamus. ANT. Neque illud bene, quod parabatis: forte enim a veſtra injuria mortuus eſt. ARCH. Nos quidem non interfecimus illum, ſed vim admovere, cum perſuadere non poſſemus, neceſſe erat. Tibi vero, Rex, quid lucri acceſſiſſet, ſi vivus adveniſſet? Neque enim ſane aliud, quam interfecturus illum eras.

31. ANT. Bona verba, Archia. Videris mihi non cogitare, neque quis fuerit Demoſthenes, neque meum conſilium, ſed putare ſimile *& ejusdem felicitatis* eſſe, inveniſſe Demoſthenem, & illos conquirere homines male perditos, Himeraeum Phalereum, & Marathonium Ariſtonicum, & illum ex Piraeeo Eucraten, torrentibus rivis nihil diſſimiles, humiles homunciones, tu-

a Κατειλήφαμεν] Κατηλείφαμεν perverſe *Junt.* b Ἐφ'] Ὑφ' Edd. priores

bus repoſitis hic libellus, qui tribus locis vitium antea prodebat, ſanus, integer, & optime continuatus appareat. Ad hoc intelligendum nihil opus eſt, quam ut attendat lector ubique, quis loquens inducatur, & de qua re agatur. Probata eſt jam tum illa curatio doctiſſimo viro, quem mihi nunc collegam & vicinum eſſe impenſe gaudeo, *C A. Heumanno*, ad quem illam perſcripſeram: probata eſt doctiſſimo itidem viro *Tib. Hemſterhuſio*, cui ſpecimen mearum in hunc libellum obſervationum miſeram. Is, ſibi quoque eam in mentem veniſſe, mihi reſpondit, & a *Moſe du Soul* etiam ſibi plures ante annos demonſtratam, docuit. Poſtea illam publicavi An. 1731. in libello tertium jam *Lipſiae* edito, Chreſtomathia Graeca: unde in Actis Eruditorum quoque facta eſt illius mentio. Denique in Miſcellaneis obſervationibus eruditorum Britannorum, edit. Belg. Vol. 2. Tom. III. p. 368. ſeq. viri docti mihi incogniti obſervatio vulgata eſt, quae ab illa noſtra uidquam differt. Cum itaque ita manifeſta ſit mendatio, ut magis mirandum ſit, tot editores ...ciani atque interpretes il am fugiſſe, quam intra exiguum tempus aliquot hominibus eruditis eam in mentem veniſſe; & a nemine plane, quod ego ſciam, quidquam contra monitum ſit: credo ego moroſae cujusdam ſuperſtitionis potius nos poſtulari potuiſſe, ſi non admiſiſſemus eam medicinam in ipſum corpus hujus libelli, quam audaciae, quod admiſimus. *J.M.G.*

91. Οὐκ εὖγε ὑμεῖς οὐδὲ μελλήσαντες] Addititium videtur. *F.G.*

2. Ἱμεραῖον] Vid. *Plut.* Dem. qui omnes eosdem recenſet, niſi quod pro Eucrate Hyperidem habet. & 1555, 1. *M. du S.*

Ἱμεραῖον τὸν Φαληρέα] De Himeraeo Phalereo, Demetrii fratre, & Ariſtonico Marathonio, atque Hyperide *Plut.* in V. Demoſth. ſub fin. p. 859. C. narrat, eos Aegi-

tumultuum temporariorum occaſionibus *velut* innatantes, & ad parvam ſpem turbarum ferociter exſurgentes, deinde paullo poſt, ventorum veſpertinorum more reſidentes; & infidelem illum Hyperidem, alienum ab amicitia adulatorem populi, qui turpe non duxerit adulatione plebis calumniari Demoſthenem, ſeque ad ea praebere miniſtrum, quorum mox illos ipſos, quibus gratificatus fuerat, poenituit: quandoquidem non multo poſt illam calumniam ſplendidiorem viro, quam olim Alcibiadi, reditum *ab exilio* contigiſſe accepimus. Verum hic (*Hyperides*) penſi nihil habuit, neque puduit ipſum contra eos, qui olim fuerant amiciſſimi, lingua uti, quam oportebat nempe improbitatis illius cauſſa exſcindi.

πεινοὺς, ἀφορμῇ προσκαίρων θορύβων ἐπιπολάσαντας, καὶ πρὸς μικρὰν ταραχῆς ἐλπίδα θρασέως ἐξαναστάντας, εἶτα πτήξαντας οὐκ εἰς μακρὰν, δίκην τῶν δειλινῶν πνευμάτων· καὶ τὸν ἄπιστον Ὑπερίδην, καὶ τὸν ἄφιλον [c] δημοκόλακα, τὸν οὐδὲν αἰσχρὸν νομίσαντα κολακίᾳ τοῦ πλήθους συκοφαντῆσαι Δημοσθένην, οὐδ' αὐτὸν εἰς ταῦτα παρασχεῖν διάκονον, ἐφ' οἷς αὐτοὶ μετενόησαν, οἷς ἐχαρίζετο. μετ' οὐ πολὺ γοῦν τῆς συκοφαντίας λαμπροτέραν ἢ κατ' Ἀλκιβιάδην αὐτῷ τὴν κάθοδον ἀκηκόαμεν γενέσθαι. τῷ δὲ οὐκ ἔμελεν, οὐδ' ἐπῃσχύνετο κατὰ τῶν ποτε φιλτάτων τῇ γλώττῃ χρώμενος, ἣν ἐχρῆν δήπου τῆς ἀγνωμοσύνης ἐκτεμεῖν.

32. ARCH. Quid vero? nonne inter inimicos noſtros inimiciſſimus Demoſthenes? ANT. Non ſane, ſi quis moris ac fidei rationem habeat, amicumque ſibi, quidquid eſt in moribus incorruptum ac ſtabile, judicet. Nam honeſta profecto apud hoſtes etiam honeſta ſunt: virtus, ubicumque fuerit, pretioſa eſt. Neque Xerxe deterior ego, qui Bulin Sperchinque Lacedaemonios admiratus, cum interficiendorum poteſtas eſſet, dimiſit. Verum ſi quem unquam omnium, etiam Demo-

ΑΡΧ. Τί δ' οὐκ ἐχθρῶν ἡμῖν ἔχθιστος ὁ Δημοσθένης; ΑΝΤ. Οὐχ ὅτῳ μέλοι τρόπου πίστεως, φίλον πᾶν ἄδολον, καὶ βέβαιον ἦθος ἡγουμένῳ· τὰ γάρ τοι καλὰ, καὶ παρ' ἐχθροῖς καλὰ, καὶ τὸ τῆς ἀρετῆς, πανταχοῦ τίμιον. οὐδὲ κακίων ἐγὼ Ξέρξου, τοῦ Βοῦλιν καὶ Σπέρχιν τοὺς Λακεδαιμονίους θαυμάσαντος, καὶ κτεῖναι παρὸν ἀφέντος. ἀλλ' εἰ δή τινα πάντων, καὶ Δημοσθένην, αὐ-

c. Δημοκόλακα] Recte P. J. atque ita Δημόλακα male H. S. & Ald. Sed correctum in marg.

29. Ἀλλ' εἰ δή τινα πάντων] Ἀλλ' εἰ δ' τινα θαυμάσας Δημοσθένην εἶχον. ἀπὸ κοινοῦ γὰρ τὸ θαυμάσας. V.

[illegible]ginae ab Archia ex Ajacis monumento detractos, Cleonas miſſos ad Antipatrum, [illegible] J.M.G.

5. Ταπεινοὺς — ἐπιπολάσαντας] T., ταπεινοὺς, ἐπιπολάσαντας, [illegible] F.G.

9. Δίκην τῶν δειλινῶν πνευμάτων] Hanc obſervationem, ventos quosdam veſpertinos mox ponere, firmat *Ariſtoteles* Probl. 26, 35. Διὰ τί ὁ ζέφυρος πρὸς τὴν [illegible] πνεῖ, πρωῒ δ' οὔ; J.M.G.

10. Ὑπερίδην] Hic enim amicum profeſſus Demoſthenem accuſavit. Vid. *Plut.* in X. Rhet. 1559. & jam reconciliato alteram accuſationem parabat. 1560. & 1561. vehemens hic & acerbus; ἠξίου σκοπεῖν Ἀθηναίους μὴ μόνον εἰ πικρός ἐστιν, ἀλλ' εἰ προῖκα πικρός. *Plut.* 116. 1. M. du S.

Ibid. Τὸν ἄφιλον δημόλακα] Sic vitioſe *Salmurienſis*: pejus Amſtelodamenſis δημόλακα. Scribe δημοκόλακα, ſic recte editiones priores. J.J.

11. Δημόλακα] Δημοκόλακα. An Δημοκόλακα κύριον; F.G.

16. Λαμπροτέραν ἢ κατ' Ἀλκιβ.] Magnes Demetrius apud *Plut* Dem. p. 158. F. refert, in illo ſuo reditu Demoſthenem ἀνατείναντα τὰς χεῖρας μακαρίσαι τῆς ἡμέρας ἐκείνης αὐτὸν, ὡς βέλτιον Ἀλκιβιάδου κατιόντα. πεπεισμένους γὰρ οὐ βεβιασμένους ὑπ' αὐτοῦ δέχεσθαι τοὺς πολίτας. J.M.G.

19. Ἣν ἐχρῆν δήπου] Hoc ut recte intelligatur, meminiſſe oportet linguam Hyperidi ab Antipatro praeciſam (*Plut.* 1560.) & a priore accuſatione Demoſtheni reconciliatum novam deinceps paraſſe. M. du S.

Ἣν ἐχρῆν — ἐκτεμεῖν] Exciſum illi linguam quidam tradidere apud *Plut.* V. Demoſth. p. 859. C. Alii praemordiſſe ſibi linguam, ne conſcios proderet: idem in Hyperide. J.M.G.

27. Βοῦλιν] Vide *Herod.* 7. 269. ubi Σπερθίης dicitur, qui

αὐτός τε δὶς Ἀθήνησιν, εἰ καὶ μὴ κατὰ πολλὴν σχολὴν συγγενόμενος, καὶ παρὰ τῶν ἄλλων ἀναπυνθανόμενος, ἔκ τε τῶν πολιτευμάτων αὐτὴν εἶχον θαυμάσας, οὐχ ὡς ἂν νομίσειέ τις, ἐκ τῶν λόγων δεινότητος· εἰ καὶ μηδὲν μὲν ὁ Πύθων πρὸς αὐτὸν, οἱ δ' Ἀττικοὶ ῥήτορες [a] παιδιὰ, παραβάλλειν τῷ τούτου κρότῳ, καὶ τόνῳ, καὶ λέξεων εὐρυθμίᾳ, καὶ ταῖς τῶν διανοιῶν περιγραφαῖς, καὶ συνεχείαις ἀποδείξεων, καὶ τῷ [b] συνακτικῷ γε, καὶ κρουστικῷ. μετενοοῦμεν γοῦν ὅτε τοὺς Ἕλληνας Ἀθήναζε συνηγάγομεν, ὡς ἐλέγξοντες Ἀθηναίους, Πύθωνι, καὶ τοῖς Πύθωνος ἐπαγγέλμασι πεπιστευκότες, εἶτα Δημοσθένει, καὶ τοῖς Δημοσθένους ἐλέγχοις περιπεσόντες. ἀλλ' ἡμῖν ἀπρόσιτος ἡ δύναμις [c] αὐτῷ τοῦ λόγου.

Ἐγὼ δὲ ταύτην μὲν δευτέραν ἔταττον, ἐν χώρᾳ τιθεὶς ὀργάνου· Δημοσθένην δ' αὐτὸν ὑπερηγάμην τοῦ τε φρονήματος, καὶ τῆς

ſthenem, quem bis Athenis, quamquam non ſatis otioſe, convenerim, & ab aliis requirendo pariter atque ex ipſis in republica factis, cognoverim, in admiratione habui, non, ut exiſtimare aliquis poſſet, ex dicendi viribus: etſi nihil ad illum Python, Attici autem oratores ludus ſunt, comparati ad hujus clamores, & contentionem, & verborum compoſitionem, & circumſcriptam ſententiarum concinnitatem, & demonſtrationum continuationem, & illam cogendi pariter atque impellendi vehementiam. Itaque poenituit nos convocaſſe Graecos Athenas, cum refutare Athenienſes vellemus, a Pythone & promiſſis Pythonis inducti, ac deinde in Demoſthenem & argumenta Demoſthenis incurreremus: in illo autem eſſet vis dicendi, quae nullum nobis aditum praeberet.

33. Verum hanc ipſam ſecundam numerabam, quam in inſtrumenti loco ponerem. Ipſum quidem Demoſthenem admirabar ſuper omnia ſenſus illius cauſſa & prudentiae, qua

a Παιδιὰ] Nihil var. Edd. Παιδία *Maroil.* recte. *b* Συνακτικῷ] Συνεκτικῷ *Fl.* *c* Αὐτῷ] Ita omnes.

qui hic Στέρχις. *M. du S.*

Βοῦλιν & Σπέρχιν] Hiſtoria eſt *Herod.* 7, 134. quamquam Σπερθίης ibi vocatur. *J. M. G.*

35. Ὁ Πύθων] Orator Byzantinus eloquentiſſimus, cujus Demoſthenes & Æſchines in oratt. meminerunt. *F. G.*

Ibid. Οἱ δὲ Ἀττικοὶ ῥήτορες παιδιὰ παραβάλλειν] Οἱ δὲ Ἀττ. ῥητ. παιδιὰ παραβάλλειν. *Th. M.* Recte. Vid. Addenda.

36. Παραβάλλειν] Subaudi εἰς τὸ, πρὸς τὸ ἀντιπαραβάλλειν. *F. G.*

39. Ἀποδείξεων] Quidni artiore Ioniſmo ἀποδεξίων. Conf. ſupra ad *Deae Syr.* c. 1. *J. F. R.*

45. Αὐτῷ τοῦ λόγου] Lege αὐτοῦ. *F. G.* Non credo, tum quia ſtilus ſolito eſt intricatior in hoc Dial. tum quia facile unus vel alter liber exhibuiſſet αὐτοῦ; nam in re tam facili ſolent potius obvia, & quae cuique obiter legenti in mentem venirent, obtrudere, quam difficiliora pro facilibus. Quare modo ita conſtruxeris, ἀλλ' ἡ δύναμις τοῦ λόγου, αὐτῷ (ſc. ἐστὶ) ἀπρόσιτος ἡμῖν, videbis nihil opus eſſe αὐτοῦ. *J. F. R.*

50. Ἀκλινῆ] Confer cap. 43. *L. K.*

Ibid. Ἐπ' ὀρθῆς] Int. γραμμῆς, linea, ſ. via, in qua mentem ſuam tanquam navim tenuit. Reſpicitur ad Rhodium illum gubernatorem, ὃς ἔφη, ut eſt ap. *Ariſtidem* Rhod. p. 542. Jebb. Χειμαζομένης αὐτῷ τῆς νεὼς, καὶ καταδύσεως προσδοκῶν, τοῦτο δὴ τὸ θρυλλούμενον ἀλλ', ὦ Πόσειδαν, ἴσθι ὅτι ὀρθὰν τὰν ναῦν καταδύσω. *Dum clavum rectum teneam*, ut eſt in *Quintil.* II. 17, 24. ubi reliqua dedimus. Sed, fractum animo fuiſſe in exilio illo Demoſthen. ſimilemque Ciceroni, monet Plutarchus. *J. M. G.*

58. Ἔφη] Magni Demoſthenem faciebat Philippus Vid. *Plut.* Demoſth. *M. du S.*

62. Καίτοι μᾶλλον] Hic inſeri vult *J. Pellet.* locum mox a me commodius inferendum. Ac *Pelletus* ſolus a me huc usque, qui lacunam hic obſervaſſet, viſus eſt. Innotuiſſe tamen & Viro docto in Germania, ex Cl *Hemſterhuſio* audio an. 1723. *M. du S.*

65. Χρυσίον] Subaudi τὸ, κατὰ. *F. G.*

66. Οὐ Βοιωτίας] Sic legiſſe videtur Interpres· οὐκ ἐπὶ Βοιωτίας, οὐδ' ἔνθα τι παρ' ἐμοῦ λαβόντες. *F. G.*

Οὐ Βοιωτίας, οὐδ' ἔνθα τι παρ' ἐμοῦ λαβόντες] Haec verba in *Salmurienſi* verſione ſic prioribus annectuntur, ac ſi Archiae eſſent, cum ſint Antipatri, quod recte vidit *Philippus Melanchthon.* Sed animanda ſunt interrogationis nota. *Non in Boeotia, non hic a me auro accepto?* cum ſcil potuiſtis capere vivum. *J. G. G.*

Ibid. Βοιωτίας] Si ſana haec, mirum quid Antipatro in animo fuerit; neque enim de pecunia, ut Archias accipit, cogitabat; utpote qui Demoſthenem hac parte inexpugnabilem compertum haberet. Vid. c. 36. ubi corrumpi poſſe Demoſthenem negat Philippus. *M. du S.*

Οὐ Βοιωτίας, οὐδ' ἔνθα τι] Haec ita apparet arcte cohae-

qua animam recto velut clavo in decumanis fortunae fluctibus nusquam declinantem ſervaret, & malo nulli concederet. Ac Philippo eandem quam mihi de viro ſententiam fuiſſe noram. Ille quidem nunciata aliquando Athenis concione qua iſte in Philippum invectus fuerat, & indignante Parmenione, atque joci etiam aliquid in Demoſthenem adjiciente, „ Jure ſuo, *inquit*, „ o Parmenio, libertatem dicendi ſibi ſumit Demoſthenes. Solus certe ille oratorum Graeciae nusquam expenſarum mearum rationibus inſcriptus eſt, cum tamen mallem ipſi, quam ſcribis triremium, me committere. Jam vero illorum unicuique aurum, ligna, reditus annuos, armenta, praedia, partim Boeotiae, partim etiam hic quiddam, expenſa a me lata video. At celerius machinis capiamus Byzantiorum moenia, quam „ auro Demoſthenem.

συνέσεως, ἀκλινῆ τὴν ψυχὴν [d] ἐπ' ὀρθῆς ἐν ἁπάσαις φυλάττοντα τρικυμίαις τῆς τύχης, καὶ πρὸς μηδὲν τῶν δεινῶν ἐνδιδόντα. καὶ Φίλιππον δὲ τὴν ἐμὴν γνώμην ἔχοντα περὶ τἀνδρὸς ἠπιστάμην. οὗτος μέν γε δημηγορίας ἐξαγγελθείσης Ἀθήνηθέν ποτε, καθαπτομένης [e] τοῦ Φιλίππου, καὶ Παρμενίωνος ἠγανακτηκότος, καί τι καὶ σκωπτικὸν εἰς τὸν Δημοσθένην ἐπειπόντος, Ὦ Παρμενίων, ἔφη, δίκαιος ὁ Δημοσθένης παῤῥησίας τυγχάνειν· μόνος γέτοι τῶν [f] ἀπὸ τῆς Ἑλλάδος δημαγωγῶν οὐδαμοῦ τοῖς ἀπολογισμοῖς ἐγγέγραπται τῶν ἐμῶν ἀναλωμάτων. καίτοι μᾶλλον [g] ἠβουλόμην, ἢ γραμματεῦσι τριηρίταις ἐμαυτὸν πεπιστευκέναι. νῦν δ' ἐκείνων μὲν ἕκαστος ἀπογέγραπται, χρυσίον, ξύλα, πόρους, θρέμματα, γῆν οὐ Βοιωτίας, οὐ δ' ἔνθα τι παρ' ἐμοῦ λαβόντες. ἡμεῖς δὲ θᾶττον ἂν τὸ Βυζαντίων τεῖχος ἕλοιμεν μηχαναῖς, ἢ Δημοσθένην χρυσίῳ.

Ἐγὼ

d Ἐπ'] Ἐφ' *Fl.* male. *e* Τοῦ Φιλίππου] Αὐτοῦ *Fl.* cum lacuna. *f* Ἀπὸ] Ἐπὶ *Fl.* *g* Ἠβουλόμην] Ἐβουλόμην *Fl.* quod verum credo. quia alterum magis Atticum.

66. Οὐ Βοιωτίας] Scilicet, τὴν ψυχήν. Vel Βοιωτίας accuſativi caſus; ſunt enim duae. Lege *Stephanum.* Sed illud ἀδύνατον, non eſt in Cod. D. Marci. *G.*

69. * Μηχαναῖς] Κριοὺς ἢ καταπέλτας, arietes, τειχομαχικὰ ὄργανα. *G.*

* Haec iſthuc referre, cum commodius non poſſem, ſatius viſum eſt, quam prorſus omittere. *M. du S.*

haerere, ut ſine injuria & internecione ſententiae divelli non poſſint: & tamen longe erant diſtracta. Scrupulum quidem injiciunt verba, quae poſuimus, in quibus multa varie tentata per hoſce XX. annos cum ab aliis, tum a nobis quoque & noſtris amicis. Ponam illud, in quo non δευτέραις, ſed δεκάταις minimum φροντίσιν acquieſcere mihi viſus ſum. Primo igitur ajo, cum ἕκαστος ἀπογέγραπται pulchre cohaerere participium παρ' ἐμοῦ λαβόντες, plurali ad diſtributivum nomen relato. Deinde Boeotiam Atticae illam conterminam, & Demagogis Atticis commodam, in poteſtate Philippi bis fuiſſe conſtat, in tantum certe, ut inde ligna, reditus ſ. vectigalia, pecora, praedia dare & aſſignare ſuis illis amicis mercenariis poſſet, ſemel in bello ſacro, & deinde poſt pugnam Chaeroneaſem. Igitur legendum videtur: Νῦν δ' ἐκείνων μὲν ἕκαστος ἀπογέγραπται, χρυσίον, ξύλα, πόρους, θρέμματα, γῆν ὃς Βοιωτίας, ὃς δ' ἔνθα τι παρ' ἐμοῦ λαβόντες, ea ſententia, quam interpretando expreſſi, ſeu magis ad verbum placeat, *Nunc illorum unusquisque ſcriptus eſt aurum — alius Boeotiae, alius hic aliquid eorum, a me accepiſſe.* Ita ſanari poteſt locus difficillimus, nulla litera immutata, niſi illa negatione, quae orta videtur ex ſtudio conglutinandi, quae tamen cohaerere nullo modo poſſunt. Niſi poëticum eſſet, (certe non ſatis attendi, an etiam in ſoluta oratione adhibeatur) poteramus etiam ſuſpicari, οὐκ i. ὁ ἐκ Βοιωτίας, ὁ δ' ἔνθα τι λαβόντες, ſententia plane eadem. *J. M. G.*

68. Βυζαντίων τεῖχος] A qua urbe capienda depulſus Demoſthenis conſiliis fuerat Philippus. V. *Orat. de Coron.* c. 27. Μαχάλην τῆς Ἑλλάδος vocat apud Athenaeum 8, 10. Stratonicus, quod ſcilicet uti homo ala, ita Graecia Byzantio capi poſſit. Vid. *Caſaub.* p. 384. *J. M. G.*

69. Χρυσίῳ. τί δ' οὐ ζῶντα κ.] Perturbatiſſima haec erant antea in omnibus editionibus: nec quisquam ante me repertus, qui ſaltem conqueſtus ſit, abrumpi ſubito in iis Antipatri & Archiae colloquium, ut neſcio cujus, minime enim ex iis patet, quis loquatur,

ut,

Ἐγὼ δὲ, ὦ Παρμενίων, ἔφη, εἰ μέν τις Ἀθηναῖος ὢν ἐν Ἀθήναις λέγων, ἐμὲ τῆς πατρίδος προτιμᾷ, [a] τούτῳ ἀργύριον μὲν [b] προείμην ἂν, φιλίαν δ' οὐκ ἄν· εἰ δέ τις ὑπὲρ τῆς πατρίδος ἐμὲ μισεῖ, τούτῳ προσπολεμῶ μὲν, ὡς ἀκροπόλει, καὶ τείχει, καὶ νεωρίοις, καὶ τάφρῳ, θαυμάζω δὲ τῆς ἀρετῆς, καὶ μακαρίζω γε τοῦ κτήματος τὴν πόλιν· καὶ τοὺς μὲν, ἔξω τῆς χρείας γενόμενος, ἥδιστ' ἂν προσαπολέσαιμι· τὸν δὲ βουλοίμην ἂν ἐνταυθοῖ παρ' ἡμῖν τυχεῖν γενόμενον μᾶλλον, ἢ τὴν Ἰλλυριῶν ἵππον, καὶ Τριβαλλῶν, καὶ πᾶν τὸ μισθοφορικὸν, τῆς ὅπλων βίας τὴν τοῦ λόγου πειθὼ, καὶ τὸ τῆς γνώμης ἐμβριθὲς οὐδαμῇ τιθεὶς δεύτερον.

Πρὸς Παρμενίωνα μὲν ταῦτα. τοιούτους δέ τινας καὶ πρὸς ἐμὲ λόγους ἐποιήσατο. τῶν γὰρ μετὰ Διοπείθους Ἀθήνηθεν ἀπεσταλμένων, ἐγὼ μὲν εἶχον διὰ φροντίδος, ὁ δ' εὖ μάλα γελάσας, ἔφη· Σὺ δ' Ἀττικὸν στρατηγὸν, ἢ στρατιώτην δέδοικας ἡμῖν; αἱ μὲν τριήρεις, καὶ ὁ Πειραιεὺς, καὶ τὰ νεώρια, λῆρος ἔμοι γε, καὶ φλήναφος. τί δ' ἂν ἄνθρωποι πράξαιεν διονυσιάζοντες, ἐν κρεανομίαις καταζῶντες καὶ χοροῖς; εἰ δὲ μὴ Δη-

34. „ Atque ego, *inquit*, Parmenio, ſi quis Athenienſis Athenis dicens patriae me ſuae praefert, huic argentum quidem objecerim, non autem amicitiam. Si quis autem patriae cauſſa odio me habeat, hunc ego oppugno non ſecus atque arcem, & moenia, & navalia, & foſſam: ſed virtutem ejus admirer, beatam civitatem tali poſſeſſione praedico. Atque iſtos quidem extra uſum conſtitutus lubens una, *cum ipſis hoſtibus*, perdam: hunc autem malim hic apud nos eſſe, quam Illyriorum equitatum, & Triballorum, & quidquid eſt militis mercenarii: qui armorum viribus vim oratione perſuadendi, & conſilii gravitatem poſtponam minime.

35. Haec ad Parmenionem. Tales vero etiam apud me ſermones habuit. „ Miſſo enim Athenis Diopithe cum ſuis, ſolicitudinem ea mihi res adferebat. Ille vero in riſum ſolutus dicebat: tu autem ducem Atticum aut militem nobis metuis? Triremes quidem, & Piraeeus, & navalia, nugae mihi & ludibria: ecquid vero homines faciant bacchanalia celebrantes, viventes in viſcerationibus, & cho-

a Τούτῳ] Τούτοις male *Fl.* *b* Προείμην] Προΐμην *Fl.*

ut, inquam, neſcio, cujus ſubito verba Parmenioni dicta, & alia multa inferciantur, antequam Antipater tandem roget, an mortuum ergo invenerit? Quatuor ergo integris capitibus hinc remotis, ſuoque loco redditis, (nempe trigeſimo quarto, quinto, ſexto & ſeptimo) nunc tandem addicentibus avibus procedet Antipatri cum Archia colloquium; & quae hinc ejecimus, locum ſuum tandem obtinebunt; resque ipſa reſtitutionem hanc abunde confirmabit, quam aute annos viginti a me repertam non meis tantum libris adſcripſeram, ſed in Codice viri Doctiſſ. *Joh. Laughton* Bibliothecae Cantabrigienſi Praefecti, amicitiae cauſa: non tanto poſt intervallo in lucem prodituram mea opera Lucianum putans, annotaveram his verbis: [*Reliqua pagina & pars magna ſequentis alterius loci ſunt, quem infra pag.* 1090. *B. indicabimus, quae ſi nunc miſſa feceris, & in alio illo loco inſeras, quae nunc mire perturbata in omnibus editionibus leguntur, plana tandem & facilia fient. M. S*] (Quibus literis *Moſem Solanum* intellige, quo Latino nomine hic etiam diſcas me *Diſſertationem de ſtylo Novi Teſtamenti* edidiſſe, quae in Cl. *Rhenferdii* ſyntagmate conſpicitur) & iterum pag. 1058. (erat enim Ed. *Par.* ante τί δ' οὐ ζῶντα &c. linea 29) [Haec nimis ad tempus intermediis cum iis conjungito quae in pag. praeced. inter uncinulis ſunt.] Tandem pag. 1090. ante Τοιαῦτα &c. linea 16. [Hic inſerenda ſunt ea quae ſupra notavimus (p. 1057.) loco ſuo turbate mota. M. D. S.] Hinc autem liquido patet, hunc libellum ex uno codice MS deſcriptum, in quo folium unum, dum compingebatur, loco ſuo motum errori huic anſam dedit, qui tamdiu indeprehenſus evaſit. *M. du S.*

73. Προείμην ἂν] Objecerim, ut canibus, ut latronibus ad incommoda majora effugienda. *Herodotus* I, 24. de Arione inter nautas latrones conſtituto, Τὸν δὲ συνιέντα τοῦτο λίσσεσθαι, χρήματα προϊέντα σφι, ψυχὴν δὲ παραιτεόμενον. *J. M. G.*

86. Τῶν γὰρ μετὰ Διοπείθους] Pro quo ſcripta exſtat oratio Demoſthenis de Cherſonneſo, ex qua Diopithes in Philippi regnum excurrerat. *J. M. G.*

6. Τό γέ τοι κατ' αὐτὸν οὐκ Ἀμφίπολιν εἵλομεν, οὐκ Ὄλυνθον, οὐ Φωκέας, καὶ Πύλον ἔχομεν] Manifeſtiſſimum men-

„ choris. Si unus Demoſthenes Athenis „ non eſſet, facilius urbem haberemus, „ quam Thebanos & Theſſalos fraude, „ vi, occupando, emendo. Nunc unus „ ille vigilat, temporibus omnibus immi- „ net, & noſtros impetus ſubſequitur, ad „ noſtra ſe imperatoria conſilia velut in „ acie opponit. Illum non fugimus cum „ machinamur aliquid, cum conamur, „ cum deliberamus: uno verbo, ille nobis „ homo impedimentum eſt & propugnacu- „ lum, quo minus una omnia impreſſione „ habeamus. Certe per illum *ſi ſtetiſſet* non „ Amphipolin cepiſſemus, non Olynthum, „ non Phocenſes haberemus & Pylas, nec „ Cherſonneſum, & quorum circa Helle- „ ſpontum potiti ſumus.

μοσθένης εἷς ἐν Ἀθηναίοις ἐγένετο, ῥᾷον ἂν εἴχομεν τὴν πόλιν, ἢ Θηβαίους καὶ Θετταλοὺς ἀπατῶντες, βιαζόμενοι, φθάνοντες, ὠνούμενοι· νῦν δὲ εἷς ἐκεῖνος ἐγρήγορε, καὶ πᾶσι τοῖς καιροῖς ἐφέστηκε, καὶ ταῖς ἡμετέραις ὁρμαῖς ἐπακολουθεῖ, καὶ τοῖς στρατηγήμασιν ἀντιπαρατάττεται. λανθάνομεν δὲ αὐτὸν οὐ τεχνάζοντες, οὐκ ἐπιχειροῦντες, οὐ βουλευόμενοι, καὶ [c] καθάπαξ κώλυμά τι, καὶ πρόβολος ἡμῖν ἄνθρωπός ἐστι, μὴ πάντ᾽ ἔχειν ἐξ ἐπιδρομῆς. τό γέ τοι κατ᾽ αὐτὸν, οὐκ Ἀμφίπολιν εἵλομεν, οὐκ Ὄλυνθον, οὐ Φωκέας, καὶ [d] Πύλας ἔχομεν· οὐχὶ Χερρονήσου, καὶ τῶν περὶ τὸν Ἑλλήσποντον κεκρατήκαμεν.

36. „ Sed ille invitos etiam cives ſuos, „ & velut a mandragora dormientes exci- „ tat, libertate dicendi velut urens & ſe- „ cans illorum ſocordiam, parum, quid „ jucundum illis ſit, ſolicitus. Transfert „ idem pecuniae reditus a theatris ad exer- „ citus, trierarchicis legibus conſtituit rem „ nauticam perturbatione rerum tantum „ non plane corruptam. Abjectam ſatis „ longo jam tempore ad drachmam & trio-

Ἀλλ᾽ ἀνίστησι μὲν ἄκοντας, οἷον ἐκ μανδραγόρου καθεύδοντας τοὺς αὐτοῦ πολίτας, ὥσπερ τομῇ τινι καὶ καύσει τῆς ῥαθυμίας τῇ παρρησίᾳ χρώμενος, ὀλίγον τοῦ πρὸς ἡδονὴν [e] φροντίσας. μετατίθησι δὲ τῶν χρημάτων τοὺς πόρους ἀπὸ τῶν θεάτρων ἐπὶ τὰ στρατόπεδα, συντίθησι δὲ τὸ ναυτικὸν νόμοις τριηραρχικοῖς, ὑπὸ τῆς ἀταξίας μονονοὺ τελέως διεφθαρμένον, ἐγείρει δ᾽ ἐρριμμένον ἤδη χρόνου πρὸς τὴν δραχμὴν καὶ τὸ τριώ-

c Καθάπαξ] Καθάπερ marg. *A1*. d Πυλας] Ita *Fl.* ut *Palm.* voluit. Πύλον cett. & *Graev.* e Φροντίσας] Φροντίζων *Fl.*

mendum non vidit doctiſſimus Interpres *Phil. Melanchton.* Nam quid de Pylo hic loquitur? quem numquam habuit Philippus, & qui in ultima Laconia vel Meſſenia ſitus, remotiſſimus fuit ab Antipatri ditione & Macedonum negotiis. Emenda igitur & repone meo periculo Πυλας. Eam emendationem firmat Demoſthenes ipſe in oratione de Cherſoneſo: *κύριος δὲ Πυλῶν ὢν τῆς ἐπὶ τοὺς Ἕλληνας παρόδου.* Et in oratione de falſa legatione: *τίς γὰρ οὐκ οἶδεν ὑμῶν, ὅτι τῷ Φωκέων πολέμῳ ὢν τὸ κυρίους εἶναι Πυλῶν Φωκέας, ἥ τε ἀπὸ Θηβαίων ἄδεια ὑπῆρχεν ὑμῖν.* Et ruſus ibidem: *περὶ τῶν δὲ τῶν ἐγγὺς ὢν τῶν μειζόνων, λέγω δὲ Φωκέων καὶ Πυλῶν.* Is locus qui Θερμοπύλαι, & ſæpius Πύλαι dicebatur, erat Græciæ porta & aditus, & numquam potuiſſet Philippus Phocenſes evertere, niſi potitus fuiſſet illis anguſtiis. Ideo ſæpiſſime Demoſthenes in ſuis Philippicis de iis facit mentionem, ad quod reſpicit hoc loco Antipater, quem loquentem inducit Lucianus. *J.P.a G.*

7. *Οὐ Φωκέας, καὶ Πύλον ἔχομεν*] Sic quidem etiam Mſ. Sed *Palmerius* vidit ſcribendum eſſe Πύλας, veriſſime. Sic clare Florentina, ut nihil dubii impoſterum ſit relictum editoribus ad veram lectionem reſtituendam. *J.G.G.*

8. Πυλας] Ita Ed. *Fl.* uti *Palmerius* emendare juſſerat; in reliquis enim Πύλον legitur. Quod autem *Palmerius* in erudita illa nota ait, haec ab Antipatro dici, inde eſt, quod exemplaria ſua ſecutus non vidit a Philippo dici: cum tamen vel ipſa orationis ſeries oſtendat, haec ab Antipatro, ut ſibi ab aliquo dicta. Ut mirer viro ſagaciſſimo nihil hic ſuboluiſſe, unde verum erueret. *M. du S.*

16. Ἀπὸ τῶν θεάτρων] Longe aliter de eo Cl. *Potterus* p. 154. *M. du S.*

20. Χρόνου] Subaudi διά. *F.G.*

Ibid. Πρὸς τὴν δραχμὴν] Drachma, τὸ συνηγορικὸν h. e pretium oratori ſolutum, quoties vel in privata cauſa vel in publica adeſſet. Triobolum τὸ δικανικὸν ſ. merces judicis. Vid. *Spanh.* ad *Ariſtoph.* Plut. v. 329. *J.M.G.*

Ibid.

τριώβολον τὸ τῆς πόλεως ἀξίωμα, πάλαι [a] τούτους κατακεκλιμένους εἰς τοὺς προγόνους ἐπανάγων, καὶ τὸν ζῆλον τῶν Μαραθῶνι καὶ Σαλαμῖνι κατειργασμένων, συνίστησι δ' ἐπὶ συμμαχίας, καὶ συντάξεις Ἑλληνικάς. τοῦτον οὐ λαθεῖν ἐστιν, οὐ φενακίσαι, οὐ πρίασθαι δ' οὐ μᾶλλον, ἢ τὸν Ἀριστείδην ἐκεῖνον ὁ Περσῶν βασιλεὺς ἐπρίατο.

Τοῦτον οὖν, ὦ Ἀντίπατρε, χρὴ δεδιέναι μᾶλλον, ἢ πάσας τριήρεις, καὶ πάντας ἀποστόλους. ὃ γὰρ Ἀθηναίοις τοῖς πάλαι Θεμιστοκλῆς, καὶ Περικλῆς ἐγένετο, [b] τοῦτο τοῖς νῦν ὁ Δημοσθένης, ἐφάμιλλος Θεμιστοκλεῖ μὲν τὴν σύνεσιν, Περικλεῖ δὲ τὸ φρόνημα. ἐκτήσατο γοῦν αὐτοῖς ἀκούειν, Εὔβοιαν, Μέγαρα, τὰ περὶ τὸν Ἑλλήσποντον, τὴν Βοιωτίαν. Καὶ καλῶς γε, ἔφη, ποιοῦσιν Ἀθηναῖοι, Χάρητα μὲν καὶ Διοπείθην, καὶ Πρόξενον, καὶ τοιούτους τινὰς ἀποδεικνύντες στρατηγεῖν, Δημοσθένην δὲ εἴσω κατέχοντες ἐπὶ τοῦ βήματος. ὡς εἰ τοῦτον τὸν ἄνθρωπον ὅπλων ἀπέφηναν καὶ νεῶν, καὶ στρατοπέδων, καὶ καιρῶν, καὶ χρημάτων κύριον, ὀκνῶ, μὴ περὶ τῆς Μακεδονίας ἂν κατέστησέ μοι τὸν λόγον, ὃς καὶ νῦν ἀπὸ ψηφισμάτων ἀνταγωνιζόμενος ἡμῖν, πανταχοῦ συμπεριτρέχει, καταλαμβάνει, πόρους εὑρίσκει, δύναμιν

„ bolum civitatis dignitatem excitat: hosque olim inclinatos ad majores ſuos revocat, atque ad aemulationem eorum quae Marathone ac Salamine geſta ſunt: mutuique auxilii foedera, & conventiones inter Graecos conſtituit. Hunc celare non eſt, non decipere, non emere, non magis quam Ariſtidem illum Perſarum rex emere potuit.

37. „ Hunc ergo, Antipater, magis eſt quod timeamus, quam triremes omnes & claſſes. Quod enim antiquis illis Athenienſibus Themiſtocles fuerunt & Pericles, his nunc Demoſthenes eſt prudentiae nomine comparandus cum Themiſtocle, cum Pericle autem ob ſenſum in republica. Dicto igitur audientes illis praeſtitit Euboeam, Megara, quae circa Helleſpontum ſunt, Boeotiam. Et praeclare *e re mea* faciunt Athenienſes, cum Chareta & Diopithen, & Proxenum, & horum ſimiles quosdam imperatores conſtituunt, Demoſthenem vero domi in tribunali retinent. Quod ſi hunc hominem armorum faciant & navium, & exercituum, & temporum, & pecuniarum dominum; vereor, ne de ipſa me Macedonia in diſceptationem vocet: qui vel ſic ſuis me decretis oppugnet, circumquaque concurrat, deprehendat, reditus

a Τούτους] Τούτοις *Fl.* b Τοῦτο τοῖς] Ex emendatione *Solan.* & *Jenſii.* Τούτοις Edd. antea male.

Ibid. Δραχμὴν καὶ τὸ τριώβολον] An τοὺς δικαστικοὺς μισθούς; *F.G.* Quidni? De triobolo autem judicum mercede jam ter quater alibi mentio facta. Vide modo *Bis Accuſ.* c. 15. *J.F.R.*

22. Τούτους κατακεκλ.] Τοὺς Ἀθηναίους πολίτας. *F.G.*

23. Τῶν Μαραθῶνι] Ἐν Μαραθῶνι. *F.G.* Si ἐν tantum ſubaudiri voluit, bene. ſi addi, fruſtra. Quando quidem μάχη, vel aliud ſubſtantivum additur, dubium non eſt, quin ἐν adjungatur, ut *Thucyd.* I. 18. ἡ ἐν Μαραθῶνι μάχη. Et 2. 34. Τοὺς ἐν Μαραθῶνι. *Aeſchin.* contra Cteſiph. p. m. 301. A. ἡ ἐν Μαραθῶνι μάχη γέγραπται. *Demoſth.* de Claſſ. p. m. 76. A. οἱ ἐν Μαραθῶνι τῶν προγόνων. Noſter c. ult. f. hujus Dial. τῶν ἐν Μαραθῶνι πεπτωκότων. Ibid. paullo ante. τοὺς ἐν Μαραθ. πεσ. At quando abeſt ejusmodi ſubſtant. omitti etiam poteſt praepoſitio, *Lyſ.* Orat. de *Ariſtoph.* bonis, ſin. ἐνίκησεν Ἰσθμοῖ καὶ Νεμέᾳ. *L. Bos* de Ellipſ. p. m. 281. ex *Ariſtoph.* Acharn. Μαραθῶνι ἧμεν. Adderem *Homer.* Il. E. 137. ubi ἀγρῷ quoque pro ἐν ἀγρῷ, aliaque quae in promptu habeo, ſi neceſſitas poſtularet *J.F.R.*

Ibid. Μαραθῶνι καὶ Σαλαμῖνι] Tum alias, tum nusquam fortius, quam eo loco, quem etiam *Longinus* laudat ſ. 16. nempe *de Corona* c. 60. ubi jurat, Οὐ μὰ τοὺς ἐν Μαραθῶνι προκινδυνεύσαντας τῶν προγόνων, καὶ τοὺς ἐν Πλαταιαῖς παραταξαμένους, καὶ τοὺς ἐν Σαλαμῖνι ναυμαχήσαντας, καὶ τοὺς ἐπ' Ἀρτεμισίῳ, καὶ πολλοὺς ἑτέρους τοὺς ἐν τοῖς δημοσίοις μνήμασι κειμένους ἀγαθοὺς ἄνδρας κ. τ. λ. *J.M.G.*

31. Ἀποστόλους] I. e. duces claſſis. *F.G.*

Ibid. Ὁ γὰρ Ἀθηναίοις τοῖς πάλαι Θεμιστοκλῆς, καὶ Περικλῆς ἐγένετο, τούτοις νῦν ὁ Δημοσθένης, ἐφάμιλλος Θεμιστοκλεῖ μὲν τὴν σύνεσιν, Περικλεῖ δὲ τὸ φρόνημα] Perſpicuum eſt, legendum τοῦτο. *Quod priſcis Athenienſibus Themi-*

„ ditus inveniat, copias contrahat, * amplıſſimas claſſes dimittat, copias in aciem mittat, huc illuc tranſiens obſiſtat.

συλλέγει. [c] ὁ δὲ ἐπιμήκεις στόλους ἀποπέμπει, συντάττει δυνάμεις, ἀντιμεθίσταται.

38. Talia & tum & ſaepe alias ad me Philippus de viro dicebat, inter fortunae munera illud referens, quod exercitum non duceret Demoſthenes: cujus quidem etiam conciones, tamquam arietes quidam & catapultae ab Athenis inde ruentes ſua convellerent diſturbarentque conſilia. Nam de Chaeronea neque poſt victoriam commemorare apud nos deſiit, in quantum nos periculum vir ille adduxiſſet. „ Etſi enim „ praeter ſpem & vitio ducum, & militum immodeſtia, & nec opinata fortunae „ inclinatione, quae in multis ſaepe perficiendis nos adjuvit, vicimus; tamen „ uno illo die & imperii & vitae adeo in „ periculo me conſtituit, conductis in „ unum praeſtantiſſimis civitatibus, Graecis copiis omnibus collectis; Athenienſibus ſimul & Thebanis Boeotiisque reliquis, & Corinthiis Euboënſibusque, „ & Megarenſibus, & praeſtantiſſimis „ Graeciae, in periculi ſocietatem coactis, „ meque ad interiora Atticae penetrare „ prohibito.

Τοιαῦτα καὶ τότε καὶ πολλάκις πρός με Φίλιππος περὶ τἀνδρὸς ἔλεγεν, ἐν τοῖς παρὰ τῆς τύχης χρηστῶν τιθέμενος, τὸ μὴ στρατηγεῖν τὸν Δημοσθένην. οὗ γε καὶ τοὺς λόγους ὥσπερ κριοὺς ἢ καταπέλτας Ἀθήνηθεν ὡρμωμένους, διασείειν αὐτοῦ καὶ καταράττειν τὰ βουλεύματα. περὶ μὲν γὰρ Χαιρωνείας, οὐδὲ μετὰ τὴν νίκην ἐπαύετο πρὸς ἡμᾶς λέγων, εἰς ὅσον ἄνθρωπος ἡμᾶς κινδύνου κατέστησε. μὴ γὰρ εἰ παρ᾽ ἐλπίδα, καὶ κακίᾳ στρατηγῶν, καὶ στρατιωτῶν ἀταξίᾳ, καὶ τῇ παραδόξῳ ῥοπῇ τῆς τύχης, τῇ πολλὰ πολλάκις ἡμῖν συνειργασμένῃ, κεκρατήκαμεν, ἀλλ᾽ ἐπὶ μιᾶς γε ταύτης ἡμέρας, τὸν περὶ τῆς ἀρχῆς καὶ τῆς ψυχῆς κίνδυνον ἐπέστησέ μοι, τὰς ἀρίστας πόλεις εἰς ἓν συναγαγὼν, καὶ πᾶσαν τὴν Ἑλληνικὴν δύναμιν ἀθροίσας, [d] Ἀθηναίους ἅμα καὶ Θηβαίους, Βοιωτούς τε τοὺς ἄλλους, καὶ Κορινθίους, Εὐβοέας τε, καὶ Μεγαρέας, καὶ τὰ κράτιστα τῆς Ἑλλάδος διακινδυνεύειν καταναγκάσας, καὶ μηδ᾽ εἴσω με τῆς Ἀττικῆς ἐπιτρέψας παρελθεῖν.

39. Tales habebat ille perpetuo de Demoſthene ſermones: & his qui dicerent,

Τοιοῦτοί τινες ἦσαν αὐτῷ συνεχεῖς περὶ Δημοσθένους οἱ λόγοι. καὶ πρόσγε τοὺς λέγον-

[c] Ὁ δὲ] Ὧδε legit. *J. J. Wetſt.* Pro ὁ δὲ lacuna, & pro ἐπιμήκεις eſt ἐπιεικῶς in *Fl.* [d] Ἀθηναίους] Πρὸς Ἀθηναίους *Fl*

miſtocles & Pericles fuit, id nunc eſt Demoſthenes, par Themiſtocli quidem prudentia, Pericli autem animo. Idque recte conſideravit Interpres. *J. J.*

32. Τοῦτο τοῖς νῦν] Impr. omnes τούτοις νῦν. Cl. *Jenſius* τοῦτο νῦν. Ego ſic integre edendum cenſeo, & ita interpungendum, ut ἰσάμιλλος ad ſequentia referatur, non ut ante fiebat, ad τούτοις *M. du S.*

35. Ἀκούειν] Pro ὑπακούειν. *F. G.*

44. Περὶ τῆς Μακεδονίας ἂν κατέστησέ μοι τὸν λόγον] An, *de Macedonia ipſa rationem a me exegiſſet.* *F. G.*

47. Δύναμιν συλλέγει, * ἐπιμήκεις στόλους] Sentisne, lector, haec olim miſerum in modum diſtracta, ita jam commiſſa inter ſe & tam firma compage cohaerere, ut divelli nullo modo poſſint? Si haec non eſt certa emendatio, ilicet de tota arte actum eſt: exſequias eamus criticis *J. M. G.*

49. Ἀνθιμεθίσταται. Ἐγὼ δὲ] Hic jam incipiunt quatuor illa capita loco ſuo in omnibus editionibus mota, a me vero ſuo loco reddita, ne vocula quidem mutata. *M. du S.*

57. Περὶ μὲν γὰρ Χαιρωνείας] Poſt praelium ad Chaeroneam, quo Athenienſium, quin Graeciae libertate, opes proſtratae ſunt, Philippus initio quidem ſe geſſit inſolentius; poſt autem, periculo licet defunctus, ἔφριττε τὴν δεινότητα καὶ τὴν δύναμιν τοῦ ῥήτορος, ἐν μέρει μικρῷ μιᾶς ἡμέρας τὸν ὑπὲρ τῆς ἡγεμονίας καὶ τοῦ σώματος ἀναρρῖψαι κίνδυνον ἀναγκασθεὶς ὑπ᾽ αὐτοῦ Plut. in V. *Demoſth.* p. 1567. *H. Steph.* *J. M. G*

59. Καὶ γὰρ εἰ παρ᾽ ἐλπίδα] Sic legendum etiam ego puto, niſi velimus ellipſin ſatis difficilem ſtatuere, *An enim ideo minus magnum periculum* &c. Blandius forte ſic corrigas, Μὴ γὰρ ἡ παρ᾽ ἐλπίδα, *Neque enim niſi praeter ſpem vicimus.* Sed primum illud, quod etiam *Wolfio* placuit, probo unice. *J. M. G.*

94. Ἀρι-

γοντας, ὡς μέγαν ἔχοι τὸν Ἀθηναίων δῆμον ἀνταγωνιστὴν, Ἐμοὶ Δημοσθένης μόνος, εἶπεν, ἀνταγωνιστὴς, Ἀθηναῖοι δὲ, Δημοσθένην οὐκ ἔχοντες, Αἰνιᾶνές εἰσι, ϗ Θετταλοί. ϗ πρέσβεις ὁπότε πρὸς τὰς πόλεις πέμποι, τῶν μὲν ἄλλων ῥητόρων εἴ τινας ἡ τῶν Ἀθηναίων πόλις ἀνταποστέλλοι, τῇ πρεσβείᾳ [a] ῥᾷστα ἦν κεκρατηκώς· τοῦ Δημοσθένους δ' ἐπιστάντος, Μάτην, εἶπεν, ἂν ἐπρεσβεύσαμεν.

Οὐ γὰρ ἐστὶ κατὰ τῶν Δημοσθένους λόγων ἐγεῖραι τρόπαιον. ταῦτα ὁ Φίλιππος. ϗ μέντοι ϗ πάντως ἔλαττον ἂν ἔχοντες, [b] εἰ λάβοιμεν [c] τοιοῦτον ἄνδρα, πρὸς Διὸς, Ἀρχία, [d] τί ποτε νομίζεις; βοῦν ἂν ἐπὶ σφαγὴν ἤγομεν, ἢ πολὺ μᾶλλον ἂν σύμβουλον περὶ τῶν Ἑλληνικῶν πραγμάτων, ϗ τῆς ἀρχῆς πάσης ἐποιούμεθα; φύσει μὲν γὰρ αὐτῷ, ϗ κατ' ἀρχὰς προσεπεπόνθειν ἐξ αὐτῶν τῶν πολιτευμάτων· ἔτι δὲ μᾶλλον Ἀριστοτέλει μάρτυρι. πρός τ' οὖν τὸν Ἀλέξανδρον, ϗ πρὸς ἡμᾶς γε [e] λέγων, οὐδὲν ἐπαύετο· τοσούτων ὄντων [f] αὐτῷ τῶν προσπεφοιτηκότων, μηδένα οὕτω πώποτε θαυμάσαι, μεγέθους τε φύσεως, καὶ τῆς περὶ τὴν ἄσκησιν ἐγκρατείας, ϗ βάρους, ϗ τάχους, ϗ παρρησίας, ϗ καρτερίας.

Ὑμεῖς δὲ, ἔφη, διανοεῖσθε ὡς ὑπὲρ Εὐβούλου, ϗ Φρύνωνος, ϗ Φιλοκράτους, ϗ πειρᾶσθε δώροις ϗ τοῦτον ἀναπείθειν ἄνθρω-

gravem ipſi eſſe adverſarium populum Athenienſem, reſpondebat, „ Mihi adverſarius „ ſolus Demoſthenes : Athenienſes vero, „ Demoſthene deſtituti, Aenianes ſunt & „ Theſſali". Et ſi quando legatos ad civitates mitteret, atque aliorum oratorum quosdam contra ipſum civitas Athenienſium ablegaret, legatione facile ipſe vicerat. Quoties vero inſtaret Demoſthenes, „ Fruſtra, *inquit*, legationem miſimus.

40. „ Neque enim contra Demoſthenis „ orationes tropaeum licet erigere". Haec Philippus. Et profecto omnibus modis inferiores (*nos Philippo*) talem virum ſi cepiſſemus; per Jovem, Archia, quid tandem putas ? bovemne ad macellum acturi eramus, an conſiliarium potius de rebus Graecis, totoque imperio *noſtro* adhibituri ? Natura enim illi me etiam ab initio conciliari ſentiebam ex ipſis in rep. geſtis, magis vero teſtimonio Ariſtotelis. Is enim cum apud Alexandrum & nos ageret, ac tot haberet, qui ſuam domum audiendi cauſſa frequentaverant, nunquam deſiit praeter omnes hunc admirari ob magnitudinem ingenii, & illam circa exercitationes continentiam, & gravitatem, & celeritatem, & libertatem dicendi, & conſtantiam.

41. „ Vos autem, *inquit*, de illo cogitatis ut de Eubulo *quodam*, & Phrynone, & Philocrate, & hunc donis conamini in partes traducere hominem, qui „ pa-

a Ῥᾷστα ἦν] Ἦν ῥᾷστα ἂν Fl. b Εἰ] Deeſt in Fl. c Τοιοῦτον ἄνδρα] Τοιοῦτον ἂν ἄνδρα Fl. d Τί] Ἔτι Fl. e Λέγων] Sic dedi ex J. V2. & Fl. Ἄγων cett. Λέγων etiam marg. A1W. f Αὐτῷ τῶν] Τῶν αὐτῷ Fl.

94. Ἀριστοτέλει μάρτυρι] Προσεπεπόνθειν ſcil. F.G.

95. Πρὸς γοῦν τὸν Ἀλεξ.] Sic omnino legendum, cum αἰτιολογικὴν particulam ſeries orationis poſtulet. Et quam facile eſt Γ in Τ mutari? J.M.G.

96. Λέγων] Ita recte *Fl.* & *Veneta* utraque, in reliquis ἄγων. M. du S.

97. Προσπεφοιτηκότων] Malit *Wolfius* συμπεφοιτηκότων, ut notentur condiſcipuli : & eſt illud ſane temporum rationibus magis accommodatum. Sed meminerimus jam ſupra ab auctore libelli non *Ariſtotelem* tantum, ſed hujus etiam *Theophraſtum* auditorem inter Praeceptores Demoſthenis relatum. J.M.G.

98. Θαυμάσαι] Subaudi ἔλεγε. F.G.

99. Ἐγκρατείας] Si abſtinentiam reddas, quid fiet voce ἄσκησις? M. du S.

4. Εὐβούλου] Inimicus hic Demoſthenis ſummus. Vid. *Dem.* Mid. M. du S.

Εὐβούλου, ϗ Φρύνωνος, ϗ Φιλοκράτους] Hos patriae ſuae Athenarum proditores noſſe datur ex oratione Demoſthenis de falſa legatione. J.M.G.

Ibid. Φιλοκράτους] Et hic Demoſthenis inimicus, quem proditorem Patriae alicubi vocat. M. du S.

31. Ἀλλὰ πῶς ἀπέθανεν; ΑΡΧ. Ἔοικας ἔτι μᾶλλον, ὦ βασιλεῦ, θαυμάσειν, ϗ γὰρ ἡμεῖς οἱ τεθεαμένοι, διεφέρο-

„ patrimonium quoque in Athenienſes, „ privatim in egentes, publice in civitatem „ impenderit ; & ubi hac ſpe excidiſtis, „ terrere illum vos poſſe arbitramini , cui „ olim deliberatum ſit animam ſubjicere in- „ certis patriae fortunis ? & in facta illo „ veſtra invehente, indignamini ? qui nec „ populo Athenienſium ſe ſubmittat. Ne- „ ſcitis, *inquit*, patriae illum amore tracta- „ re rempublicam , ſibi autem eam philo- „ ſophiae gymnaſium conſtituiſſe.

42. Talia , Archia , ſupra modum cupiebam conſuetudine illius utens ex illo audire , & quae ipſius de rebus praeſentibus eſſet ſententia : atque, quoties opus eſſet, relictis qui ſemper in nos irruunt adulatoribus , ſimplicem e libera mente orationem percipere , & veracis conſilii copiam nanciſci. Etiam fas putarem illum admonere, pro quam ingratis Athenienſibus vitam omnem in diſcrimen dediſſet , cum liceret gratos magis & firmiores amicos habere. ARCH. Reliqua , Rex, forte conſecutus eſſes: ſed iſta fruſtra fuiſſes dicturus , adeo ad furorem usque ille amabat Athenas. ANT. Ita res habet, Archia, quid enim dicamus? Sed quomodo mortuus eſt?

43. ARCH. Videris magis etiam, Rex, admiraturus eſſe. Etenim nos qui vidimus non minus obſtupeſcebamus & fidem negabamus oculis , quam qui non viderunt. Videbatur enim olim deliberatum de ultimo

πον, καὶ τὴν πατρῴαν οὐσίαν εἰς Ἀθηναίους, ἰδίᾳ τε τοῖς δεηθεῖσι, καὶ δημοσίᾳ τῇ πόλει [g] καλῃναλωκότα. διαμαρτάνοντες δὲ, φοβήσειν οἴεσθε, πάλαι βεβουλευμένον τὴν ψυχὴν ὑποθεῖναι ταῖς τῆς πατρίδος ἀδήλοις τύχαις· καὶ καθαπτομένου τῶν πραττομένων ὑμῖν, ἀγανακτεῖτε. ὅδ' οὐδὲ τὸν Ἀθηναίων δῆμον ὑποστέλλεται. Λέληθεν ὑμᾶς, ἔφη, τῇ μὲν τῆς πατρίδος εὐνοίᾳ πολιτευόμενος, αὐτῷ δὲ τὴν πολιτείαν [h] γυμνάσιον φιλοσοφίας προθέμενος.

[i] Τὰ τοιαῦτα, ὦ Ἀρχία, ὑπερεπεθύμουν αὐτῷ συγγενόμενος, τήν τε γνώμην, ἣν [k] ἔχει περὶ τῶν παρόντων, ἀκοῦσαι λέγοντος, καὶ τῶν ἀεὶ περιπεπτωκότων ἡμῖν κολάκων, εἰ ἐδεόμην, ἀποστὰς, ἁπλοῦ τινος ἐξ ἐλευθέρας γνώμης ἀκοῦσαι λόγου, καὶ φιλαλήθους συμβουλῆς μεταλαβεῖν· καί τι καὶ νουθετῆσαι δίκαιον, ὑπὲρ οἵων ὄντων Ἀθηναίων τὴν ἀχαριστίαν, πάντα παραβάλοιτο τὸν αὐτοῦ βίον, ἐξὸν εὐγνωμονεστέροις καὶ βεβαιοτέροις κεχρῆσθαι φίλοις. ΑΡΧ. Ὦ βασιλεῦ, τῶν μὲν ἄλλων ἴσως ἂν ἔτυχες· ταυτὶ δὲ μάτην ἂν ἔλεγες· οὕτω μανικῶς φιλαθήναιος ἦν. ΑΝΤ. Ταῦτα, ὦ Ἀρχία, τί γὰρ ἂν λέγοιμεν; ἀλλὰ πῶς ἀπέθανεν;

ΑΡΧ. Ἔοικας ἔτι μᾶλλον, ὦ βασιλεῦ, θαυμάσειν, καὶ γὰρ ἡμεῖς οἱ τεθεαμένοι [l] διεφέρομεν οὐδὲν ἐκπλήξει τε καὶ ἀπιστίᾳ τῶν ὁρώντων. ἔοικε γὰρ δὴ πάλαι ὢν ὧδε βεβου-

g Καλῃναλ.] Κατηναλ. *Fl.* h Γυμνάσιον] Sic plurimae. Γυμνάσειον *J. V2. Fl.* i Τὰ τοιαῦτα] Deſunt in *Fl.* k Ἔχει] Ἔχοι *Fl.* l Διεφέρομεν —— ὁρώντων] Nil varietatis inveniri addit *Selan.*

31. Πῶς ἀπέθανεν;] De Demoſthenis interitu *Pauſanias* in Corinth. *G.*

μεν οὐδὲν ἐκπλήξει τε καὶ ἀπιστίᾳ τῶν ὁρώντων. Mira oratio. An illi, qui viderunt, non aliter ac qui viderent, obſtupuerunt ? Quae haec dicendi ratio? Suſpicor ὁρώντων corruptum ex ἀκροώντων. *Ita ſcilicet ſtupenda eſt maximi hujus viri mors , ut etiam nos , qui vidimus eam , non minus ſtupuerimus , & ipſis noſtrum oculis diffiſi fuerimus, ac illi, qui audiunt, percelluntur , ac relationi fidem non habent.* An potius unius literulae mutatione defungentes, legimus διαφέρομεν? *Et nos, qui vidimus hanc mortem , ſtupore & ἀπιστίᾳ ne nunc quidem minus correpti ſumus , quam ubi eam conſpiciebamus.* Studioſus Lector arbitretur. Nam vulgata ſtare poſſe, non puto cuipiam fore perſuaſum. *J. J.*

33. Διεφέρομεν] Locus conclamatus , niſi legas μὴ ὁρώντων quod etiam *Lamb. Bos* placere video. Aut cum hoc vellet, *nos ipſi qui vidimus , ſtuporem rei praeſentis nondum excutere valemus* , parum feliciter expreſſit, etiamſi cum Cl. *Jenſio* διαφέρομεν legas, vide tamen Eik. c. 10. *M. du S.*

34. Καὶ ἀπιστίᾳ τῶν ὁρώντων] Forſan legendum , τῶν μὴ ὁρών-

βουλευμένος περὶ τῆς ὑστάτης ἡμέρας· δηλοῖ δὲ ἡ παρασκευή. καθῆστο μὲν γὰρ ἔνδον ἐν τῷ νεῷ, μάτην δὲ τῶν πρόσθεν ἡμερῶν λόγους ἦμεν ἀναλωκότες. ANT. Τίνες γὰρ ἦσαν οἱ παρ' ὑμῶν λόγοι; ΑΡΧ. Πολλὰ καὶ φιλάνθρωπα προυτεινόμην, ἔλεόν τινα παρὰ σοῦ [a] καθυπισχνούμενος, οὐ μάλα μὲν προσδοκῶν· οὐ γὰρ ἠπιστάμην, ἀλλὰ σὲ ᾤμην δι' ὀργῆς ἔχειν τὸν ἄνθρωπον, χρήσιμον δ' οὖν πρὸς τὸ πείθειν νομίζων. ANT. Ὁ δὲ πῶς προσίετο τοὺς λόγους; καί με μηδὲν ἀποκρύψῃ· μάλιστα μὲν γὰρ αὐτήκοος ἂν ἐβουλόμην παρὼν εἶναι νῦν. ἀλλὰ σύγε μὴ παραλίπῃς μηδέν· οὐ γάρ τοι σμικρὸν ἔργον, ἦθος ἀνδρὸς γενναίου πρὸς αὐτῷ τῷ τέλει τοῦ βίου καταμαθεῖν, πότερον ἄτονος καὶ νωθρὸς ἦν, ἢ παντάπασιν ἀκλινὲς τὸ τῆς ψυχῆς ὄρθιον ἐφύλαττεν.

ΑΡΧ. Οὐδὲν ὑπέστελλεν ἐκεῖνός γε. πῶς γάρ; ὅς ἡδὺ γελάσας, κἀμὲ δὴ σκώπτων ἐς τὸν πρότερον βίον, Ἀπίθανον, ἔφη, με ὑποκριτὴν εἶναι τῶν σῶν ψευσμάτων. ANT. Ἀπιστήσας ἄρα τοῖς ἐπαγγέλμασι, προεῖτο τὴν ψυχήν; ΑΡΧ. Οὐκ· εἴγε τῶν λοιπῶν ἀκούσαις, οὐ δόξει σοι μόνον ἀπιστεῖν, ἀλλ' ἐπεὶ κελεύεις, ὦ βασιλεῦ, λέγειν, Μακεδόσι μὲν, εἶπεν, οὐδὲν ἀπώμοτον,

die habuiſſe , id quod apparatus indicat. Conſederat nimirum intus in templo. Fruſtra ſuperiorum dierum ſermones conſumſeramus. ANT. Quinam erant veſtri ſermones? ARCH. Multa de tua humanitate illi oſtendebam , miſericordiam a te pollicitus , non valde quidem *illam ipſe* expectans , neque enim ſciebam , ſed iratum te viro putabam : verum quod putarem id ipſum utile eſſe ad perſuadendum. ANT. Ille vero quomodo accipiebat iſtos ſermones? Et noli me celare quidquam. Vellem enim vel maxime adfuiſſe & meis auribus accepiſſe ſingula. Sed tu ne quid praetermiſeris. Neque enim ſane parvum quid eſt, ingenium viri generoſi ſub ipſum vitae finem cognoſcere. Utrum languidus erat & ignavus, an nuſquam inclinatam illam mentis altitudinem ſervavit?

44. ARCH. Nihil ille ſane remiſit. Qui enim? qui ſuaviter ridens, & in ſuperiorem vitam meam ludens , improbabilem me mendaciorum tuorum hiſtrionem diceret. ANT. Ergo quod diffideret promiſſis, ideo vitam abjecit? ARCH. Non : ſi quidem audire reliqua volueris , non videbitur tibi ſolum diffiſus eſſe. Sed, quando jubes , rex , dicere , „ de Macedonibus , *inquit* , nihil non ſceleris credibile „ eſt:

a Καθυπισχνούμενος] Καθυπισχνουμένοις *Fl.*

48. Παρὼν εἶναι νῦν] Παρέλκει τὸ εἶναι, ἐπισκεπτέον δὲ εἰ ὅμοιον τῷ ἑκὼν εἶναι, ἐκεῖ μὲν γὰρ ἀπαγορεύσεως τάττεται, οἷον οὔποτ' ἂν ἐγὼ ἑκὼν εἶναι πεισθείην. *V.*

ὁρώντων. *L. BOS.*

Ibid. Τῶν ὁρώντων] Sententia poſtulat , ut aut negationem omiſſam dicamus οὐχ, vel μηδὲν, aut cum *Jenſio* ſuſpicemur , fuiſſe in autographo τῶν ἀκροώντων, vel ἀκουόντων, quorum hoc inter deſcribendum, illud inter dictandum facilius potuit permutari. Sed quoties ipſis ſcriptoribus talia humanitatis indicia excidunt? *J. M. G.*

37. Καθῆστο] Ut ſupplex , de quo genere hoc verbum velut ſolenne eſt. Vid. v. g. *Thucyd.* I, 24. & 136. Cui ἀνάστασις opponitur, ibid. 133. Demoſthenem autem ſalutis ſervandae cauſſa huc confugiſſe, ſatis ultima illius verba , quae mox referentur , indicant. *J. M. G.*

53. Ἐφύλαττεν] *Jenſ.* διεφύλαττεν ; ſed nihil varietatis invenio. Et cum ſic quoque legatur c. 33. nihil muto. *J. F. R.*

56. Ἐς τὸν πρότερον βίον] Hiſtrioniam feciſſe Archiam, multi auctores ſunt : qua de re conſule *Plut.* in vita Dem. & ipſum *Dem.* p. mihi 17, 1. *M. du S.*

58. Ἀπιστήσας ἄρα] Antipatri verba interrogative pronuntianda. *F. G.* Id jam curaverat *P.* additis etiam in verſione perſonis, quae *S.* omiſit , quia in Graeco non comparebant. *J. F. R.*

59. Οὐκ·] Archiae reſponſum. *F. G.*

71. Αὐτὴν παρ'] Τὸ δόξω hic deſiderari videtur, μὴ τὴν ψυχὴν αὐτὴν δόξω παρ' Ἀντιπάτρου δεδωροδοκηκέναι. *F. G.*

72. Μηδ' ἣν ἐμαυτὸν ἔταξα , τάξιν λιπὼν &c.] Poſſet quis ſuſpicari excidiſſe hic praepoſitionem εἰς , legendumque εἰς ἣν ἐμαυτὸν ἔταξα τάξιν λιπών. Ita certe *Epi-*

,, eſt: neque mirum fuerit, ſi Demoſthe- ,, nem ita capiunt, ut Amphipolin, ut ,, Olynthum, ut Oropum". Talia dixit multa. Etenim notarios conſtitui, ut dicta tibi ſervarentur: ,, Tametſi ego, *inquit*, ,, tormentorum aut mortis metu in conſpe- ,, ctum venire Antipatri nolo: ſed ſi vere ,, iſta praedicatis, multo magis etiam mihi ,, cavendum eſt, ne vita ipſa ab Antipatro ,, mihi donata corrumpar, neque relicta ,, acie, in qua ipſe me locavi, Graecanica, ,, in Macedonicam me conjiciam.

45. ,, Praeclarum enim eſſet, Archia, ſi ,, vitam mihi Piraeeus ipſe praeſtaret, & ,, triremis quam dedi, & moenia & foſſa ,, meis impenſis effecta, & Pandionis tri- ,, bus, in qua mea ſponte ſumtus in pom- ,, pam ſacrorum feci, & Solon, & Dra- ,, con, & illa tribunalis fiducia, & liber ,, populus, & militaria decreta, & leges ,, trierarchicae, & majorum virtutes, & ,, tropaea, & benivolentia civium, qui ,, ſaepe me coronarunt, & Graecorum po- ,, tentia, qui huc usque a me ſervati ſunt. ,, Si vero etiam miſericordia aliena viven- ,, dum, humile id quidem eſt, ſed tolera- ,, bilis tamen miſericordia a neceſſariis,

οὐδὲ παράδοξον, εἰ Δημοσθένην οὕτω [b] λαμβάνουσιν, ὡς Ἀμφίπολιν, ὡς Ὄλυνθον, ὡς Ὠρωπόν. τοιαῦτα πολλὰ ἔλεγε· καὶ γὰρ οὖν ὑπογραφέας παρεστησάμην, ἵνα σοι τὰ λεχθέντα σώζοιτο. Ἐγὼ μέν τοι, ἔφη, ὦ Ἀρχία, βασάνων, ἢ θανάτου φόβῳ κατ' ὄψιν οὐκ ἂν Ἀντιπάτρῳ γενοίμην. ἀλλ' εἰ ταῦτ' ἀληθεύετε, πολύ μοι μᾶλλον ἔτι φυλακτέον, μὴ τὴν ψυχὴν αὐτὴν παρ' Ἀντιπάτρου δεδωροδοκηκέναι, μηδ' ἣν ἐμαυτὸν ἔταξα, τάξιν λιπὼν τὴν Ἑλληνικὴν, εἰς τὴν Μακεδονικὴν μεταβαλέσθαι.

Καλὸν γὰρ, ὦ Ἀρχία, εἰ τὸ ζῆν ἐμοὶ Πειραιεὺς αὐτὸς παρέχοι, καὶ τριήρης, ἣν ἐπιδέδωκα, καὶ τεῖχος, καὶ τάφρος τοῖς ἐμοῖς τέλεσιν ἐξειργασμένα, καὶ φυλὴ Πανδιωνὶς, [c] εἰς ἣν ἐθελοντὴς [d] ἐχορήγουν ἐγὼ, καὶ Σόλων, καὶ Δράκων, καὶ παῤῥησία βήματος, καὶ δῆμος ἐλεύθερος, καὶ ψηφίσματα στρατιωτικὰ, καὶ νόμοι τριηραρχικοὶ, καὶ προγόνων ἀρεταὶ, καὶ τρόπαια, καὶ πολιτῶν εὔνοια, τῶν ἐμὲ πολλάκις ἐστεφανωκότων, καὶ δύναμις Ἑλλήνων, τῶν ὑπ' ἐμοῦ μέχρι νῦν τετηρημένων· εἰ δὲ καὶ βιωτὸν ἐλεηθέντι, ταπεινὸν μὲν, ἀνεκτὸς δ' οὖν ὁ ἔλεος [e] παρὰ τοῖς οἰκείοις, ὧν ἐλυσάμην [f] αἰχμαλώτους,

ἢ

b Λαμβάνουσιν] Λαμβανούσιν *B*1. Correxit *B*2. *c* Εἰς ἣν] Ἧς omiſſo εἰς *Fl.* *d* Ἐχορήγουν] Bene *S.* & *Amſt.* Ἐχωρήγουν male *H*1.2. *P. B. J. Ald. Fl.* *e* Παρὰ] Reſcripſi ex *Fl. J.* & *V*2. Περὶ male cett. *f* Αἰχμαλώτους] Αἰχμαλώτων *Fl.*

pictetus cap. 29. Τῶν δὲ βελτίστων σοι φαινομένων οὕτως ἔχου, ὡς ὑπὸ τοῦ θεοῦ τεταγμένος εἰς ταύτην τὴν τάξιν. Qui tamen in hoc Demoſthenis encomii loco praepoſitionem κατ' ἔλλειψιν omiſſam eſſe velit, huic non magnopere contenderim. Ex Epicteto ergo diſcimus, quemadmodum iſtiusmodi ellipſis ſit ſupplenda. *J.J.*

Ibid. Ἣν ἐμαυτὸν ἔτ.] Sic absque εἰς uſurpat Ἀποκηρ. c. ult. Aliter *Xen.* Ed. *Baſ.* 373. & a Cl. *Jenſio* laudatus *Epict.* 29. *M. du S.*

Μηδ' ἣν ἐμαυτὸν ἔταξα, τάξιν λιπὼν] Non opus eſſe addita praepoſit. εἰς ἣν cum Cl. *Jenſio* ſcribere, praeter locum ab *Solano* indicatum etiam probant verba *Aeſchinis* in Orat. contr. Cteſiph. p. m. 275. B. ſive non ita longe ab init. orationis: αἰσχύνθητε ἐκλιπεῖν τὴν τάξιν, ἣν τέταχθε ὑπὸ τῶν νόμων. *J.F.R.*

79. Ἐχορήγουν ἐγὼ] Χορηγὸς, id eſt *praebitor* fuerat Demoſthenes Liberalibus, ſ. Διονυσίοις ἐν ἄστει. quo in munere quomodo ſe geſſerit, apparet ex argumento & narratione orationis Midianae. *J.M.G.*

84. Πολλάκις ἐστεφανωκότων] Vid. Dem. Or. *de Coron.* c. 64. in primis c. 78. Ἐπειδὴ πρὸς τὰ κοινὰ προσῆλθον, ἔδοξέ μοι τοιαῦτα πολιτεύματα ἑλέσθαι, ὥστε με ὑπὸ τῆς πατρίδος, καὶ ὑπὸ τῶν ἄλλων Ἑλλήνων πολλάκις ἐστεφανῶσθαι. *J.M.G.*

87. Περὶ τοῖς] Lege παρά. *F.G.*

Παρὰ τοῖς οἰκείοις] *Fl.* & *V.* utraque. Reliquae περὶ mendoſe. *M. du S.*

88. Ἐλυσάμην αἰχμαλώτους] Nobile hujus magnificentiae exemplum praebet argumentum orationis *de falſa legatione*: cum ea in primis cauſa legationem Macedonicam a ſe teſtetur ſuſceptam, uti captivos, quibus id promiſerat, liberare poſſet. *J.M.G.*

90. Ἦ

ἢ τοῖς πατράσιν, ὧν συνεξέδωκα τὰς θυγατέρας, ἢ οἷς τοὺς ἐράνους συνδιελυσάμην.

Εἰ δέ με μὴ σώζοι νήσων ἀρχὴ, καὶ θάλαττα, παρά γε τουτουῒ Ποσειδῶνος αἰτῶ τὸ σώζεσθαι, καὶ τοῦδε τοῦ βωμοῦ, καὶ τῶν ἱερῶν νόμων. εἰ δὲ Ποσειδῶν, ἔφη, μὴ δύναται φυλάττειν τὴν ἀσυλίαν τοῦ νεὼ, μηδ᾽ ἐπαισχύνεται προδοῦναι Δημοσθένην Ἀρχίᾳ, τεθναίην, οὐδὲ Ἀντίπατρος ἡμῖν ἀντὶ τοῦ θεοῦ κολακευτέος. ἐξῆν μοι φιλτέρους ἔχειν Ἀθηναίων Μακεδόνας, καὶ νῦν μετέχειν τῆς ὑμετέρας τύχης, εἰ μετὰ Καλλιμέδοντος, καὶ Πυθέου, καὶ Δημάδου συνεταττόμην. ἐξῆν γὰρ κἂν ὀψὲ [a] τῆς ψυχῆς μεθαρμόσασθαι, εἰ μὴ τὰς Ἐρεχθέως θυγατέρας καὶ τὸν Κόδρον ἐπῃσχυνόμην· οὐκοῦν ᾑρούμην αὐτομολοῦντι τῷ δαίμονι συμμεταβάλλεσθαι. καλὸν γὰρ κρησφύγετον [b] θάνατος ἐν ἀκινδύνῳ παντὸς αἰσχροῦ γενέσθαι. καὶ νῦν, Ἀρχία, τὸ κατ᾽ ἐμαυτὸν οὐ καταισχυνῶ τὰς Ἀθήνας ἑκὼν δουλείαν ἑλόμενος, ἐντάφιον δὲ τὸ κάλλιστον τὴν ἐλευθερίαν προέμενος.

„ quorum redemi captivos, aut patribus, quorum una elocavi filias, aut quos in diſſolvendis eranis adjuvi.

46. „ Si vero ſervare me non poteſt inſularum imperium & mare, at certe ab hoc Neptuno ſalutem peto, & ab hoc altari, & ſanctis legibus. Si vero nec Neptunus, *inquit*, praeſtare poteſt templo ſuo ſanctitatem, neque pudet illum Archiae prodere Demoſthenem, moriar potius, neque Antipatro nos pro Deo adulemur. Licebat mihi amiciores Athenienſibus habere Macedonas, & nunc in fortunae veſtrae partem venire, ſi cum Callimedonte, & Pythea, & Demade conjungere me voluiſſem. Licebat enim vel ſero aliter inſtituere animum, niſi Erechthei filias vererer & Codrum. Non igitur velim cum fortuna transfuga & ipſe mutare caſtra. Honeſtum enim perfugium mors eſt, ut ab omnis turpitudinis periculo ſimus liberi. Et nunc, Archia, quantum in me eſt, non afficiam turpitudine Athenas, ſervitute ultro eligenda, abjiciendaque libertate, pulcherrimo ferali amiculo.

47. „ Ve-

a Τῆς ψυχῆς] Nihil mut. Edd. Τυχῆς L. b Θάνατος] Emendatio *Geſneri* neceſſaria. θάνατον Edd. priores.

90. Ἢ οἷς τοὺς ἐράνους συνδιελυσάμην] *Phil. Melanchthon* verterat: *aut quibus donavi pecunias. Benedict.* vero: *aut quos dandis contributionibus juvi.* Sed vereor ut recte, ait Cl. *Jac. du Port* in praelectt. ad *Theophr.* Charact. p. 192. Edit. *Cantabrig.* Vult enim ibi Demoſthenes, ſe eos adjuviſſe in diſſolvendis debitis *erani* nomine, quem collegerant, contractis. Ἐράνους συνδιαλύεσθαι, conciſe & eleganter dictum, pro *debita diſſolvere erani nomine conflata.* Vertendum igitur eſſet: *Quorum ego diſſolvi debita, erani nomine, quem ab amicis collegerant, contracta.* Tantae molis eſt alicubi Graeca Latinis exprimere; adeo Graecanicam volubilitatem Romana lingua ſequitur non paſſibus aequis. Contra apud Romanos ἔρανον numquam fuiſſe reſtituendum, docet ibid. p. ſeq. velut p. 191. tradiderat: ἔρανον fuiſſe genus mutui gratuiti, apud Graecos frequentati. Ubi enim quis aere alieno premeretur, aut etiam alias in inopiam incidiſſet, nec haberet unde viveret, ad amicos erat paratum refugium, qui quod poterant, unusquisque ἀνδ[ρ]ακάς *pro ſua virili* conferebant. Aliaque de *eranis* vid. ibid. Sed & coenam collatis ſymbolis fuiſſe ἔρανον, ſatis notum eſt. Vid. Doctiſſ. *Caſaub.* ad *Theophr.* Char. περὶ αὐθαδ. c. 15. ad verba καὶ φίλῳ δὲ ἔρανον κελεύσαντι εἰσενεγκεῖν, εἰπὼν ὅτι οὐκ ἂν δοίη &c. Item *Feith.* Antiq. *Homer.* III. c. 4 *L[illegible]* ac *Buchner.* ad *Plin.* L. X. epiſt. 93. qui *Livium* aeque ac *Plin.* etiam Latine *eranum* dixiſſe indi[illegible]. *J. F. R.*

Ibid Συνδιελυσάμην] *ſimul ſolvo.* *F. G.*

92. Τουτουῒ [illegible]] [C]larum enim Calauriae Neptuni ad quod conf[illegible] templum. *M. du S.*

2. Πυθέου] Inter Demoſthenis accuſatores recens apud *Plut.* 1555, 1. Ubi Πυθέου, legendum, non Πυθαίου, ut fit. *M. du S.*

Ibid. Δημάδου] Pro Philippo hic Athenis faciebat. *M. du S.*

3. Τῆς ψυχῆς μεθαρμόσ.] Corrige τὴν ψυχήν. *F. G.* *Menagius* ſic: Nota hoc verbum cum genitivo. Sed ſcripſerat forte Lucianus τὴν ψυχήν. Dicerem idem utrique in mentem veniſſe, niſi *Menagii* mos mihi notus eſſet. *J. F. R.*

Τῆς ψυχῆς] An τῆς ζωῆς; ut jungatur ὀψὲ τῆς ζωῆς, i. e. *etiam ſera aetate mores mutare*, quae ſententia & conſtructio melior; nam ut ψυχὴ alibi ſaepe pro ζωῇ accipitur, ita hic non poteſt. Sed vide anne vulgatae ſtructura ſic defendi queat: ut media forma μεθαρμό-

σα-

47. „ Verum, *inquit*, fas enim eſt Tragoediarum apud te meminiſſe, nonne „ praeclarum eſt illud dictum:

„ *At illa dum moritur tamen*
„ *Multa cavet cura, decenter ut cadat.*

„ Haec puella: & Demoſthenes honeſta „ morte vitam turpem potiorem habebit, „ Xenocratis & Platonis de immortalitate „ librorum oblitus"? Et provectus ultra amarius quaedam dixit in eos qui a fortuna inſoleſcunt. Sed quid ea nunc dicere opus eſt? Tandem vero me preces partim, partim minas adhibente, & mollem muſam illa rigida miſcente, „ Moverer, *inquit*, hiſce, Archias ſi eſſem. Quandoquidem vero ſum „ Demoſthenes, ignoſce mihi, o noſter, „ quem natura non fingit ad ignaviam.

48. Tum ſane tum vi illum detrahere *ab altari* cogitabam. At ille cum ſentiret, aperte ridebat, & Deum adſpiciens, „ Videtur, *inquit*, putare Archias, arma ſola & triremes, & moenia, & exercitus, „ copias eſſe, & refugia humanis animis; „ meum autem apparatum contemnere: „ quem tamen non redarguant Illyrii &

Ἀλλὰ δίκαιον γὰρ, ἔφη, σοι τῶν τραγῳδιῶν μνημονεύειν, οὐ σεμνὸν τὸ λεχθὲν,

Ἡ δὲ καὶ θνήσκουσ᾽ ὅμως,
Πολλὴν πρόνοιαν εἶχεν [c] εὐσχήμως πεσεῖν·

κόρη καὶ ταῦτα· Δημοσθένης δὲ εὐσχήμονος θανάτου βίον προκρινεῖ ἀσχήμονα, τῶν Ξενοκράτους καὶ Πλάτωνος ὑπὲρ ἀθανασίας λόγων ἐκλαθόμενος; καί τινα πικρότερον ἔλεγε, προαχθεὶς εἰς τοὺς ταῖς τύχαις ἐξυβρίζοντας. ἀλλὰ τί δεῖ λέγειν νῦν ἐμέ; τέλος δ᾽ ἐμοῦ, τὰ μὲν δεομένου, τὰ δ᾽ ἀπειλοῦντος, ἁπαλὴν μοῦσαν στερρᾷ κεραννύντος. Ἐπείσθην ἂν, ἔφη, τούτοις Ἀρχίας ὤν· ἐπεὶ δὲ Δημοσθένης εἰμὶ, συγγίγνωσκέ μοι, ὦ δαιμόνιε, μὴ πεφυκότι κακῷ γενέσθαι.

Τότε δὴ τότε πρὸς βίαν αὐτὸν ἀποσπᾶν διενοούμην· ὁ δ᾽ ὡς ᾔσθετο, δῆλος ἦν καταγελῶν, καὶ τὸν θεὸν προσβλέψας, Ἔοικεν Ἀρχίας, εἶπεν, ὅπλα μόνα, καὶ τριήρεις, καὶ τείχη, καὶ στρατόπεδα, δυνάμεις εἶναι καὶ κρησφύγετα ταῖς ἀνθρωπίναις ψυχαῖς ὑπολαμβάνειν· τῆς δ᾽ ἐμῆς παρασκευῆς καταφρονεῖν, ἣν οὐκ ἂν [d] ἐλέγξειαν Ἰλλυριοὶ, καὶ Τριβαλ-

c Εὐσχήμως] Audacter recepi ex *Eurip.* Εὐσχημόνως Edd. priores male. *d* Ἐλέγξειαν] Bene *J. H.* &c. Ἔλεγξαν male *P.*

13. Λεχθὲν] Εὐριπίδου τοῦτο περὶ Πολυξένης. *G.*

σασθαι τῆς ψ. valeat μεθαρμόζειν ἑαυτὸν διὰ τῆς ψυχῆς. Etſi enim vulgo accuſativum adſciſcit μεθαρμόζεσθαι, ut *Aelian.* XIV. 7. ἐὰν μὴ τὸν βίον — τοῦ λοιποῦ μεθαρμόσηται. neque exempla mihi ſuppetunt, ubi genitivo jungatur; tamen non videtur repugnare analogiae, ſi forte Auctor cum genit. conſtruxerit, quocum & alia ex μετὰ compoſita interdum conſtruuntur, ut μεθίεσθαί τινος, *dimittere aliquem*, vel μεταδιδόναι τούτου, ut *Herodian.* Item μεθίσαμαι, in *Euang. Luc.* XVI. 4. ὅταν μετασταθῶ τῆς οἰκονομίας. Nec non μεταποιεῖσθαι τῆς ξυνέσεως ap. *Thucyd.* I. c. 140. aut denique ut καταλλαχθῇ χόλου, *Sophocl.* Aj. teſte *Stephano.* Sive regatur genitivus ratione praepoſ. quae in compoſito ineſt, ut in ἀπαλλάττεσθαι νόσου, ἐπιβαίνειν ἅρματος, & ſimilibus ſolet: quod tamen in μεθαρμόζεσθαι nondum definio. Ideoque ψυχὴν, quod *Geſn.* quoque adſcripſerat, praefero, donec certioribus exemplis de genitivo conſtet. *J.F.R.*

4. Ἐριχθίως θυγ.] Vid. *Hyg.* Fab. 238. & *Apollod.* III. p. 102. A. *M. du S.*

21. Προίμενος] Vid. *Plut.* 25, 2. & 290. *M. du S.*

14. Ἡ δὲ καὶ θν.] De Polyxene. *F.G.* Idem & adſcripſit *Menag.*

Ἡ δὲ &c.] *Eurip.* Hecub. 568. De Polyxena mactata ſermo eſt. *M. du S.*

15. Εὐσχήμως] Nihil veritus ſum conſulere metro, quia verſus totus eſt ex *Eurip.* Med. 568. ubi recte εὐσχήμως. Mox malim καὶ ταῦτα κόρη monente Cl. *Wetſten.* *J.F.R.*

17. Ξενοκράτους] *Diogenes Laërtius* 4, 12. & 13. memorat Xenocratis de Morte & de Anima libros, in quorum utroque de immortalitate animorum potuit diſputare. *J.M.G.*

24. Ἐπείσθην ἂν, ἔφη, τούτοις Ἀρχίας ὤν] Ex Alexandri dictis ſumptum. *F.G.* Eadem rurſus ad verbum plagiarius *Menagius.* Alexandri autem dictum quale eſt? An quod Diogeni Cynico reſpondit: *Niſi Alexander eſſem, Diogenes eſſe mallem*, quod ex *Plut.* & *Pauſan.* narrat *Freinshem.* in Suppl. *Curt.* L. I. c. XI. §. 11. Non. Sed alterum quod Parmenioni. Vid. *Curt.* IV. XI §. 11. qui quum oblatam pro reddendis captivis ingentem pecuniam accipere ſuaderet, reſponſum hoc tulit: *& ego pecuniam quam gloriam* mal-

βαλλοὶ, καὶ [a] Μακεδόνες, ὀχυρωτέραν ἢ ξύλινόν ποτε τεῖχος ἡμῖν, ὃ θεὸς ἀνεῖλεν ἀπόρθητον εἶναι· μεθ' ἧς ἂν τῆς προνοίας, ἀδεῶς μὲν ἐπολιτευσάμην, ἀδεὲς δέ μοι τὸ κατὰ Μακεδόνων θάρσος. ἐμέλησε δ' οὐδὲν οὐκ [b] Εὐκτήμονος, οὐκ Ἀριστογείτονος, οὐ Πυθέου, καὶ Καλλιμέδοντος, οὐ Φιλίππου τότε, οὐ τὰ νῦν Ἀρχίου.

Ταῦτ' εἰπὼν, μὴ προσάγαγέ μοι τὴν χεῖρα, ἔφη· τὸ κατ' ἐμὲ γὰρ, οὐδὲν παράνομον ὁ νεὼς πείσεται· τὸν δὲ θεὸν προσειπὼν, ἑκὼν ἕψομαι. κἀγὼ μὲν ἦν ἐπὶ τῆς ἐλπίδος ταύτης· καὶ τὴν χεῖρα τῷ στόματι προσαγαγόντος, οὐδὲν ἀλλ' ἢ προσκυνεῖν ὑπελάμβανον. ANT. Τὸ δὲ τί [c] δή ποτε ἦν; APX. Ὕστερον βασάνοις θεραπαίνης ἐφωράσαμεν, πάλαι φάρμακον [d] αὐτῷ τεταμιεῦσθαι, λύσει ψυχῆς ἀπὸ σώματος ἐλευθερίαν κτώμενον. οὐ γὰρ οὖν ἔφθασεν ὑπερβὰς τὸν οὐδὸν τοῦ νεώ· καὶ πρὸς ἐμὲ βλέψας, Ἄγε δὴ τοῦτον, ἔφη, πρὸς Ἀντίπατρον· Δημοσθένην δὲ οὐκ [e] ἄξεις, οὔ, μὰ τούς. . . . κἀμοὶ μὲν ἐφαίνετο προσθήσειν τοὺς ἐν Μαραθῶνι πεπτωκότας.

Ὁ δὲ χαίρειν εἰπὼν, ἀπέπτη. τοῦτό σοι

„ Triballi, & Macedones, ipſo illo muro ligneo firmiorem, quem reſpondit quondam Deus vaſtari non poſſe; qua quidem providentia ſine metu verſatus ſum in republica; metusque omnis expers mihi fuit contra Macedonas audacia; neque movit me Euctemon, neque Ariſtogiton, nec Pytheas & Callimedon, nec Philippus tum, neque nunc Archias.

49. Haec ubi dixerat, „ Noli, *inquit*, manum mihi injicere; quantum enim in me eſt, nulla fiet huic ſacro injuria: ſed Deo adorato ſponte ſequar". Atque ego in ſpe hac eram, illoque manum ori admovente nihil aliud quam adorare virum putabam. ANT. Quid ergo illud erat? ARCH. Poſtea tormentis ab ancilla expreſſimus, olim repoſitum illi fuiſſe venenum, quod abſolvenda a corpore anima libertatem ipſi pararet. Vix enim limen templi egreſſus fuerat, cum „ Duc ſane hoc, *inquit*, ad Antipatrum; Demoſthenem vero non duces. Per ego illos". . . . Et videbatur mihi adjecturus, „ qui Marathone ceciderunt.

50. At „ Valete"! cum dixiſſet, evola-

a Μακεδόνες] Μακεδόνας *Ald.* Sed vulgatum ejus margini adſcriptum. b Εὐκτήμονος] Bene *Fl. J. Fr. P.* &c. Εὐτήμονος male *J.* c Δή] Omittit *Fl.* d Αὐτῷ] Αὐτὸν L. e Ἄξεις] Ἄξῃ *Fl.*

mallem, ſi Parmenio eſſem: nunc Alexander — fortunam meam non vendo. *J.F.R.*

40. Εὐκτήμονος, οὐκ Ἀριστογ. οὐ Πυθ. καὶ Καλλιμ.] De Euctemone ſatis conſtat ex oratione contra Midiam. Ariſtogitonem oppugnavit Demoſthenes duabus contra illum ſcriptis orationibus. Pytheas & Callimedon tum alias ex *Plutarcho* noti, tum conjunguntur in *Vita Demoſth.* p. 858. C. D. Πυθέας ὁ ῥήτωρ, καὶ Καλλιμέδων ὁ Κάραβος ἐξ Ἀθηνῶν φεύγοντες, Ἀντιπάτρῳ προσεγένοντο, καὶ μετὰ τῶν ἐκείνου φίλων καὶ πρέσβεων περιιόντες οὐκ εἴων ἀφίστασθαι τοὺς Ἕλληνας, οὐδὲ προσέχειν τοῖς Ἀθηναίοις· Δημοσθένης δὲ τοῖς ἐξ ἄστεος πρεσβεύουσι προσμίξας ἑαυτὸν ἠγωνίζετο καὶ συνέπραττεν, ὅπως αἱ πόλεις συνεπιθήσονται τοῖς Μακεδόσι, καὶ συνεκβαλοῦσιν αὐτοὺς τῆς Ἑλλάδος. Narrat deinde pluſcula acute dicta, quibus ſe invicem Pytheas & Demoſthenes impetierint. Conf. ipſe *Demoſth.* Epiſt. 3. *J.M.G.*

Ibid. Ἀριστογείτονος] Errat *Loidius* de hoc diſſerens. *M. du S.*

44. Οὐδὲν παράνομον] Aſylum enim erat, vid. *Strab.* VIII. *M. du S.*

49. Δή ποτε] Etſi cum *Fl.* δὴ omitti queat, cum jam ſatis particularum adſit: tamen quia & *Herodot.* non ſemel δὲ δὴ jungit, nihil mutavi. ut L. VII. p. 442. D. ὁ δὲ δὴ ἀπιών. & alibi. *J.F.R.*

51. Φάρμακον — τεταμιεῦσθαι] Caute noſter loquitur. Quantus enim diſſenſus inter auctores de hoc veneno olim fuerit, ſatis indicavit *Plutarchus* in Vita. Qui enim veneno ſponte ſumto periiſſe dicunt, (nam ne in hoc quidem conveniunt omnes) ii vel nihil addunt amplius, quo in numero eſt etiam *Pauſan.* Att. p. 7, 21. *Wech.* vel ex calamo ſcriptorio volunt ſuxiſſe, quod *Plutarchus* probare videtur, vel, quod idem ex Eratoſthene refert, ex annulo armillari excavato, (φόρημα περιβραχιόνιον illi fuiſſε τὸν κρίκον) quem *Plinius* 33, 1. ſ. 6. in annulum digitalem gemma ornatum pi-

lavit. Hunc tibi, Rex, finem obſeſſi expugnatique Demoſthenis poſſum referre. ANT. Demoſthenis & iſta, Archia. Hem invictam animam & beatam! quam forte viri propoſitum, quam civilis providentia, in manu *ſemper* pignus certiſſimum libertatis habere. At ille quidem diſceſſit, vitam habiturus in beatorum inſulis, quae Heroum dicitur, vel vias quae putantur animarum in caelum, ſectator Daemon Liberatoris Jovis. Corpus vero nos Athenas mittemus, donarium regioni illi, iis ipſis, qui ad Marathonem cecidere, praeſtantius.

τὸ τέλος, ὦ βασιλεῦ, τῆς Δημοσθένους πολιορκίας κομίζειν ἔχω. ANT. Δημοσθένους γε καὶ ταῦτα, ὦ Ἀρχία, βαβαὶ τῆς ἀηττήτου ψυχῆς, καὶ μακαρίας, ὡς ἀνδρεῖον μὲν αὐτοῦ τὸ [f] λῆμα, πολιτικὴ δὲ πρόνοια, μετὰ χεῖρα τὸ πιστὸν τῆς ἐλευθερίας ἔχειν· ἀλλ' ὁ μὲν οἴχεται, βίον ἕξων τὸν ἐν Μακάρων νήσοις ἡρώων λεγόμενον, [g] ἢ τὰς εἰς οὐρανὸν [h] ψυχῶν νομιζομένας ὁδοὺς, ὀπαδός τις δαίμων ἐσόμενος Ἐλευθερίου Διός· τὸ σῶμα δ' ἡμεῖς εἰς [i] Ἀθήνας ἀποπέμψομεν, κάλλιον ἀνάθημα τῇ γῇ τῶν ἐν Μαραθῶνι πεπτωκότων.*

DEORUM COMITIA.

ΘΕΩΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑ.

JUPITER, MERCURIUS, ET MOMUS.

ΖΗΝ, ΕΡΜΗΣ, ΚΑΙ ΜΩΜΟΣ.

J U P.

NOlite amplius muſſare, Dii, neque collecti in angulos ad aurem alter alterius miſcere ſermones, & aegre ferre,

Ζ Ε Υ Σ.

ΜΗκέτι [k] τονθορίζετε, ὦ θεοὶ, μηδὲ κατὰ γωνίας συστρεφόμενοι, πρὸς οὖς ἀλλήλοις κοινολογεῖσθε, ἀγανακτοῦντες, εἰ πολ-

f Λῆμα] Φώνημα marg. *A*1. *g* Ἢ] Εἰ *H*1. & 2. *h* Ψυχῶν] Ψυχαῖς *Fl.* ΖΕΥΣ &c.] Nomina perſonar. ex *B*1. addo, quae Ζηνὸς, Ἑρμοῦ καὶ Μώμου inſcripſit. Cett. omiſerunt. ΖΕΥΣ *Fl. H. Ald. Fr.* *i* Εἰς] Omiſit *H*2. *k* Τονθορίζετε] Τονθορύζετε Schol.

72. *Ναίομεν] Ἀρχίας. *V.*

1. Μηκέτι τονθορύζετε] Ἀντὶ τοῦ ὑπ' ὀδόντας γογγύζετε. τονθορίζειν γὰρ τὸ γογγύζειν. *V.*

* Hoc Scholium, quod ultimum in MS. Cod. in fol. legitur, nec quo referam ſatis ſcio; nec, ſi ad quem locum referatur certo ſciri poſſit, ullius videtur eſſe momenti. *M. du S.*

parum probabiliter tranſformat. Quantilla enim veneni portio in ejusmodi annulo contineri queat? *J. M G.*

57. Τοὺς ἐν Μαραθ. πεπ.] Clarum hoc Demoſthenis jusjurandum, quod & apud ipſum vide *pro Coron.* c. 60. & apud *Longinum*, ὕψος quod ei ineſt, rite enarrantem. *M. du S.*

59. Χαίρειν] Ridicule ſane. Famae Demoſthenis aliquanto melius conſulunt, qui epiſtolam ſcribentem faciunt, in qua Δημοσθένης Ἀντιπάτρῳ ſolum adſcriptum. Vid. *Plut.* 1556. & in fine vitae *Demoſth.* στεφ. 60. *M. du S.*

61. Δημοσθένους γε] Antipater. *F. G.*

68. Ὀπαδός τις δαίμων] Vide *Herodian.* I. in Commodi Oratione. ὁ μὲν γὰρ πατὴρ εἰς οὐρανὸν ἀναπτὰς ὀπαδὸς ἤδη καὶ σύνεδρός ἐστι Θεῶν. Περ. c. 29. *M. du S.*

69. Ἐλευθερίου Διὸς] Qui colebatur praeter caeteros apud Plataeenſes, poſt liberatam praelio ibi facto Graeciam. Auctor *Pauſan.* Boeot. p. 283, 33. *J. M. G.*

1. Τονθορίζετε] Τονθορίζω & τονθορύζω utrumque uſitatum. *F. G.*

2. Συστρεφόμενοι] *Conglobati.* *L. K.*

πολλοὶ ἀνάξιοι μετέχουσιν ἡμῖν τοῦ συμποσίου. ἀλλ' ἐπείπερ ἀποδέδοται περὶ τούτων ἐκκλησία, λεγέτω ἕκαστος ἐς τὸ Φανερὸν τὰ δοκοῦντά οἱ, καὶ κατηγορείτω. σὺ δὲ κήρυττε, ὦ Ἑρμῆ, τὸ κήρυγμα τὸ ἐκ τοῦ νόμου. ΕΡΜ. Ἄκουε, σίγα, τίς ἀγορεύειν βούλεται τῶν τελείων θεῶν, οἷς ἔξεστιν; ἡ δὲ σκέψις περὶ τῶν μετοίκων καὶ ξένων. ΜΩΜ. Ἐγὼ [a] ὁ Μῶμος, ὦ Ζεῦ, εἴ μοι ἐπιτρέψειας εἰπεῖν. ΖΕΥΣ. Τὸ κήρυγμα ἤδη ἐφίησιν· ὥστε οὐδὲν ἐμοῦ δεήσῃ.

ΜΩΜ. Φημὶ τοίνυν δεινὰ ποιεῖν ἐνίους ἡμῶν, οἷς οὐκ ἀπόχρη θεοὺς ἐξ ἀνθρώπων αὐτοὺς γεγενῆσθαι, ἀλλ', εἰ μὴ καὶ τοὺς ἀκολούθους, καὶ θεράποντας αὐτῶν ἰσοτίμους ἡμῖν ἀποφανοῦσιν, οὐδὲν μέγα, οὐδὲ νεανικὸν οἴονται εἰργάσθαι. ἀξιῶ δέ, ὦ Ζεῦ, μετὰ παρρησίας μοι δοῦναι εἰπεῖν· οὐδὲ γὰρ ἂν ἄλλως δυναίμην· ἀλλὰ πάντες με ἴσασιν ὡς ἐλεύθερός εἰμι τὴν γλῶτταν, καὶ οὐδὲν ἂν κατασιωπήσαιμι τῶν οὐ καλῶς γιγνομένων. διελέγχω γὰρ ἅπαντα, καὶ λέγω τὰ δοκοῦντά μοι ἐς τὸ Φανερόν, οὔτε δεδιώς τινα, οὔτε ὑπ' αἰδοῦς ἐπικαλύπτων τὴν γνώμην· ὥστε καὶ ἐπαχθὴς δοκῶ τοῖς πολλοῖς, καὶ συκοφαντικὸς τὴν φύσιν, δημόσιός τις κατήγορος ὑπ' αὐτῶν ἐπονομαζόμενος. πλὴν ἀλλ' ἐπείπερ ἔξεστι, καὶ κεκήρυκται, καὶ σύ, ὦ Ζεῦ, δίδως μετ' ἐξουσίας εἰπεῖν, οὐδὲν ὑποστειλάμενος ἐρῶ.

ſi indigni multi convivio noſtro interſunt: ſed quandoquidem concio de his data eſt, aperte dicat unusquisque quid ſibi videatur, & accuſet. Tu vero, Mercuri, legitimum praeconium peragito. MERC. Audi: Tace: Quis vult concionari claſſicorum Deorum, quibus jus eſt? Quaeſtio de Inquilinis & Peregrinis. MOM. Ego, Momus, ſi mihi permiſeris, Jupiter, volo dicere. JUP. Praeconium tibi hoc jam permittit, itaque me (*meo permiſſu*) nihil opus habebis.

2. MOM. Ajo igitur intolerabiliter ſe gerere quosdam noſtrum, quibus non ſatis eſt Deos ex hominibus ipſos eſſe factos: ſed niſi ſuos etiam pediſſequos atque famulos in aequo nobiſcum faſtigio conſtituerint, nihil ſibi magnifice, nihil fortiter feciſſe videntur. Peto autem a te, Jupiter, ut libere mihi dicere per te liceat. Neque enim alia lege poſſim, cum ſciant omnes quam liber ſim lingua, quam nihil eorum, quae contra quam decet fiunt, reticere ſoleam. Redarguo enim omnia, quaeque mihi videntur aperte profero, neque metuens quemquam, neque meam prae pudore ſententiam occultans, adeo quidem, ut etiam moleſtus pleriſque videar, & calumniatorio ingenio; publicus quidam accuſator ab iis *propterea* dictus. Verum tamen, quandoquidem licet, & praeconio editum eſt, & tu das, Jupiter, orandi cum auctoritate facultatem, ſine metu dicam.

3. Mul-

a Ὁ] Abeſt artic. in *J.* adeſt in *Fl. P. H.* &c.

10. Οἷς ἔξεστιν] Τό, οἷς ἐφεῖται, διὰ τὰς θηλείας καὶ τὴν ἔρωτα. οὐ γὰρ ἐξῆν θηλείας δημηγορεῖν. *V.*

9. Ἄκουε, σίγα] Legitima verba etiam apud *Ariſtoph.* Θεσμοφ. 379. Ἄκουε πᾶς. Ἔδοξε τῇ βουλῇ τάδε. — τίς ἀγορεύειν βούλεται; Et vſ. 389. Σίγα, σιώπα, πρόσεχε τὸν νοῦν. Add. *Kuſter.* ad Ἐκκλησ. vſ. 130. it. Ἀχαρν. 45. Ipſe Demoſthenes *de Coron.* c. 53. Ἠρώτα μὲν ὁ κῆρυξ, τίς ἀγορεύειν βούλεται; κ.τ.λ. *J.M.G.*

10. Τῶν τελείων θεῶν] Vid. *Spanh.* ad *Callim.* H. in Pall. vſ. 131. & 135. ubi *perfectos Deos* eſſe τελείους docet. Sed mihi hic videbatur ad perfectionem civilem & plenum jus civitatis potiſſimum referri, ut ſint οἱ ἐν τέλει, qui etiam τὰ τέλη vocantur (Vid. *Duker.* ad *Thucyd.* I, 58. & ipſe noſter τὰ τέλη τῶν κυνῶν vocat de *Morte Peregr.* c. 36.) principes civitatis, quibus magiſtratus, quem gerunt, aut dignitas concionis habendae jus tribuit. *Claſſicos* vocavi, ex moribus Romanis, quaſi primae claſſis cives, qui primi ad ſuffragia vocantur, & rem fere conficiunt. De μετοίκοις vid. *Flor. Chriſt.* ad *Ariſtoph.* Lyſiſtr. 580. *J.M.G.*

20. Μετὰ παρρησίας — εἰπεῖν] Adde ſupra *Jov. Conf.* c. 19. pr. Et *Elſner.* ad *Act. Apoſt.* IV. 29. ubi ſimiliter: καὶ δὸς τοῖς δούλοις σου μετὰ παρρησίας πάσης λαλεῖν. *J.F.R.*

40. Νί-

3. Multi nimirum, *inquam*, non contenti, noſtri ſe conſeſſus factos eſſe participes, & aequo nobiſcum jure epulari, idque cum ex altera parte mortales ſint, ſuos inſuper miniſtros & ſui chori ſodales eduxere in caelum, & furtim in album retulerunt, qui nunc aequaliter & de viſcerationibus partem & de ſacrificiis accipiunt, ne tributum quidem incolatus nobis ſolventes. JUP. Noli quidquam obſcura ſignificatione, Mome, dicere: ſed diſerte, & verbis propriis eloquere, adjecto etiam nomine. Nunc enim in medium tibi projecta oratio eſt, ut conjiciant multi, & alias alium tuis dictis accommodent. Oportet autem te, qui libertatem in dicendo profitearis, nihil dubitare dicere.

4. MOM. Praeclare ſane, Jupiter, *facis*, cum ad dicendi me libertatem incitas, regie iſtuc profecto facis & magno animo. Itaque nomen etiam dicam. Nempe praeclarus ille Bacchus, ſemihomo, ne Graecus quidem materno genere, ſed vectoris Syrophoenicis, Cadmi, ex filia nepos, poſtquam immortalitate dignatus eſt, qualis ipſe ſit, non dico, neque ob mitram, neque ebrietatis cauſſa, neque ob inceſſum. Omnes enim, puto, videtis, quam muliebris ſit & effeminatus natura, ſemifurioſus, merum a ſummo inde mane redolens. At ille tota nos tribu auxit, & ſuum ſecum chorum adducens adeſt, Deosque fecit Pana & Silenum, & Satyros, ruſticos & ca-

Πολλοὶ γὰρ, φημὶ, οὐκ ἀγαπῶντες ὅτι αὐτοὶ μετέχουσι τῶν αὐτῶν ἡμῖν ξυνεδρίων, καὶ εὐωχοῦνται ἐπίσης, καὶ ταῦτα θνητοὶ ἐξ ἡμισείας ὄντες· ἔτι καὶ τοὺς ὑπηρέτας, καὶ θιασώτας τοὺς αὐτῶν ἀνήγαγον ἐς τὸν οὐρανὸν, καὶ παρενέγραψαν. καὶ νῦν ἐπίσης διανομάς τε νέμονται, καὶ θυσιῶν μετέχουσιν, οὐδὲ καταβαλόντες ἡμῖν τὸ μετοίκιον. ΖΕΥΣ. Μηδὲν αἰνιγματωδῶς, ὦ Μῶμε, ἀλλὰ σαφῶς καὶ διαῤῥήδην λέγε, προστιθεὶς καὶ τοὔνομα. νῦν γὰρ ἐς τὸ μέσον ἀπέῤῥιπταί σοι ὁ λόγος, ὡς πολλοὺς εἰκάζειν καὶ ἐφαρμόζειν ἄλλοτε ἄλλον τοῖς λεγομένοις. χρὴ δὲ παῤῥησιαστὴν ὄντα, μηδὲν ὀκνεῖν λέγειν.

ΜΩΜ. Εὖγε, ὦ Ζεῦ, ὅτι καὶ παροτρύνεις με πρὸς τὴν παῤῥησίαν, ποιεῖς γὰρ τοῦτο βασιλικὸν, ὡς ἀληθῶς, καὶ μεγαλόφρον, ὥστε ἐρῶ καὶ τοὔνομα. ὁ γάρτοι γενναιότατος Διόνυσος, ἡμιάνθρωπος ὢν, οὐδὲ Ἕλλην μητρόθεν, ἀλλὰ Συροφοίνικός τινος ἐμπόρου, τοῦ Κάδμου, θυγατριδοῦς, ἐπείπερ ἠξιώθη τῆς ἀθανασίας, οἷος μὲν αὐτός ἐστιν, οὐ λέγω, οὔτε τὴν μίτραν, οὔτε τὴν μέθην, οὔτε τὸ βάδισμα. πάντες γὰρ, οἶμαι, ὁρᾶτε ὡς θῆλυς καὶ γυναικεῖος τὴν φύσιν, ἡμιμανὴς, ἀκράτου ἕωθεν ἀποπνέων. ὁ δὲ καὶ ὅλην [b] φρατρίαν [c] εἰσεποίησεν ἡμῖν, καὶ τὸν χορὸν ἐπαγόμενος πάρεστι, καὶ θεοὺς ἀπέφηνε, τὸν Πᾶνα, καὶ τὸν [d] Σειληνὸν, καὶ Σατύρους, ἀγροί-

b Φρατρίαν] Φατρίαν male *J.* *c* Εἰσεποίησεν] Ἐποίησεν *Fl.* *d* Σειληνὸν] Σιληνὸν Edd. quas vidi omnes.

56. Οὔτε τὴν μίτραν] *Μίτρα ὁ γυναικεῖος τῆς κεφαλῆς ἀναδεσμός· λέγεται δὲ μίτρα καὶ προγαστρίδιός τις ὅπλισις ἁλυσιδωτὴ, ἡ πρὸ τοῦ ἤτρου φυλακή τις καὶ ἀσφάλεια. Γ.*

40. Νέμονται] *Participant, poſſident.* *F.G.*

53. Ἐμπόρου τοῦ Κάδμου] Puto hic ἔμπορον *Homeri* intellectu, Deorum lingua, dici, cum ex vi originis ſuae eum notat, qui mare trajicit, ſpeciatim aliena navi, quem ἐπιβάτην poſtea dixere, cum ἔμπορος mercatorem, negotiatorem ſignificare coepiſſet, quod teſtantur *Euſtathius* pariter & minor Scholiaſtes ad Odyſſ. Β, 319. Huc reſpicit, arbitror, etiam *Pollux* I, 95. Εἴη δ᾽ ἂν τῶν ἐμπλεόντων καὶ ἔμπορος. Itaque *vectorem* interpretatus ſum. Neque enim puto *mercatorem* ab ullo veterum eſſe vocatum. Sed nave perveniſſe in Graeciam inter omnes conſtat. *J.M.G.*

56. Μίτραν] Hinc ſupra θηλύμιτρις, quod vide Διον. C. 3. *M. du S.*

59. Φρατρίαν] Sic *Ven.* 2. *B2.* & *P.* In reliquis prave φατρίαν. Vide Ἑρμ. c. 24. & notam. *M. du S.*

62. Σειληνὸν] Omnes Impreſſi hic prave Σιληνὸν habebant. Vide ſupra Διον. ubi frequenter occurrit & recte ſcribitur. *M. du S.*

Σειληνὸν] Non dubitavi & hic ita reſcribere; invitis Edd.

ἀγροίκους τινὰς, καὶ αἰπόλους τοὺς πολλοὺς, σκιρτητικοὺς ἀνθρώπους, καὶ τὰς μορφὰς ἀλλοκότους· ὧν ὁ μὲν κέρατα ἔχων, καὶ ὅσον ἐξ ἡμισείας ἐς τὸ κάτω αἰγὶ ἐοικὼς, καὶ γένειον βαθὺ καθειμένος, ὀλίγον τράγου διαφέρων ἐστίν· ὁ δὲ Φαλακρὸς γέρων, σιμὸς τὴν ῥῖνα, ἐπὶ ὄνου τὰ πολλὰ ὀχούμενος, Λυδὸς οὗτος· οἱ δὲ Σάτυροι, ὀξεῖς τὰ ὦτα, καὶ αὐτοὶ φαλακροὶ, κεράσται, οἷα τοῖς ἄρτι γεννηθεῖσιν ἐρίφοις τὰ κέρατα ὑποφύεται, Φρύγες τινὲς ὄντες. ἔχουσι δὲ καὶ οὐρὰς ἅπαντες. ὁρᾶτε οἵους ἡμῖν θεοὺς ποιεῖ ὁ γεννάδας;

prarios plerosque, laſcivos, aliena figura, homines: quorum unus corniger, & ex dimidia inferiori parte capro ſimilis, barbam demittens longam, parum a capro differt: alter calvus ſenex, ſimis naribus, aſino plerumque vectus: iſte Lydus eſt. Satyri autem acutis auribus; calvi ipſi quoque, cornibus praediti qualia haedis recens natis ſubnaſcuntur: hi Phryges. Caudas habent univerſi. Vide quales nobis praeclarus iſte Deos faciat?

Εἶτα θαυμάζομεν, εἰ καταφρονοῦσιν ἡμῶν οἱ ἄνθρωποι, ὁρῶντες οὕτω γελοίους θεοὺς καὶ τεραστίους; ἐῶ γὰρ λέγειν, ὅτι καὶ δύο γυναῖκας ἀνήγαγε, τὴν μὲν ἐρωμένην οὖσαν αὐτοῦ, τὴν Ἀριάδνην, ἧς καὶ τὸν στέφανον ἐγκατέλεξε τῷ τῶν ἀστέρων χορῷ· τὴν δὲ Ἰκαρίου τοῦ γεωργοῦ θυγατέρα. καὶ ὃ πάντων γελοιότατον, ὦ θεοὶ, καὶ τὴν κύνα τῆς Ἠριγόνης, καὶ τοῦτον ἀνήγαγεν, ὡς μὴ ἀνιῷτο ἡ παῖς, εἰ μὴ ἕξει ἐν τῷ οὐρανῷ τὸ ξύνηθες ἐκεῖνο, καὶ ὅπερ ἠγάπα κυνίδιον. ταῦτα οὐχ ὕβρις [a] ὑμῖν δοκεῖ, καὶ παροινία, καὶ γέλως; ἀκούσατε δ' οὖν καὶ ἄλλους.

5. Deinde admiramur, ſi contemnunt nos homines, cum videant ridiculos adeo Deos ac portentoſos. Mitto dicere, quod duas etiam mulieres huc eduxit, amaſiam alteram ſuam Ariadnen, cujus etiam coronam ſiderum choro inſeruit, alteram Icarii ruſtici filiam: & quod omnium maxime, Dii, ridiculum eſt, etiam canem hujus Erigones ipſum huc eduxit, ne deſiderio maceretur puella, ſi non habeat in caelo, familiarem ſibi illam dilectamque caniculam. Haec nonne contumelia vobis videtur, & ebrioſa inſania, & riſus? Audite vero etiam alios.

ΖΕΥΣ. Μηδὲν, ὦ Μῶμε, εἴπῃς, μήτε περὶ Ἀσκληπιοῦ, μήτε περὶ Ἡρακλέους·

6. JUP. Ne quid dixeris, Mome, neque de Aeſculapio, neque de Hercule; video

a Ὑμῖν] Bene pleraeque. Ἡμῖν male J.

68. Ὁ δὲ φαλακρὸς] Τὸν Σιληνὸν λέγει. V.

80. Τὴν δὲ Ἰκαρίου τοῦ γεωργοῦ] Ὁ Ἰκάριος οὗτος Ἀθηναῖος ἐγεγόνει γεωργός· τούτῳ φασὶν τὸν Διόνυσον δοῦναι τὸ κλῆμα πρῶτον, ἀφ' οὗ ἰκαρία ἡ πρώτη ἄμπελος ὠνομάσθη, καὶ ἡ χώρα ἡ ἐνεγκοῦσα τὸ φυτόν. οὗτος ὁ Ἰκάριος ἔδωκε ποιμέσι τοῦ καρποῦ πιεῖν Ἀττικοῖς, οὓς (1) πίοντες νομίσαντας τοὺς λοιποὺς, ὅτι τεθνήκοιεν οἱ βαθεῖ τῷ ὕπνῳ διὰ τὴν οἰνοποσίαν καταχυθέντες, ἀποκτεῖναι τὸν Ἰκάριον, νομίσαντας θανάσιμον φάρμακον δεδωκέναι οὐ μόνον τοῖς καθεύδουσιν, ἀλλὰ δὴ καὶ τοῖς ἐγρηγορῶσι καὶ τῇ μέθῃ βακχεύουσι μανίας ἐμποιητικόν· οὕτω μὲν οὖν τὸν Ἰκάριον ἀποθανεῖν. ἐπεὶ δὲ κατέστησαν ἀπὸ τῆς μέθης, τὸν Διόνυσον χόλον αὐτοῖς ἐμβαλεῖν τοιόνδε. ἐλθὼν γὰρ πρὸς αὐτοὺς ἐν σχήματι ἀρχαίου παιδὸς, ἐξέμηνεν αὐτοὺς πρὸς ὀρεκτὴν μίξεως. καὶ δὴ ἐπιβουλεύειν αὐτὸν διαφθεῖραι. ἀλλ' ὁ μὲν εὐθὺς ἀφανὴς ἐγεγόνει. οἱ δὲ, ἅτε δὴ ἐκείνου ὑποχομένου τὸ καθ' ὁρμὴν αὐτοῖς ἐᾶν ἐκτελέσαι, ὡρμήκεσαν ἄχρι κινήσεως. καὶ δὴ μεμενήκεσαν οὕτως ἀεὶ ἐκ τῆς ὀργῆς Διονύσου, ἀκατάπαυστον τὴν ὀργὴν ἔχοντες. ἐφ' (2) οἷς ἐξιλασάμενοι τὸν θεὸν, τοιαῦτα κατὰ (3) χρησμὸν πεποιηκότες πήλινα σχήματα, καὶ ἀνθ' ἑαυτῶν ἀναθέντες ἐπαύσαντο τῆς μανίας. V.

(1) Πίοντες] Πίοντας V. Sed in Impreſſis mutatum eſt. *M. du S.* Deeſt tamen aliquid. *J. F. R.*

(2) Οἷς] Ὧι erat in Impreſſ. Οὓς Exc. *G.* & V. Lege οἷς, ut in C. eſt. *M. du S.*

(3) Χρησμὸν] Χρησμοῦ C.

Edd. quia ſic *Bacch.* c. 4. item c. 6. & alibi aliquoties recte legitur. *J. F. R.*

68. Φαλακρὸς γέρων] De Sileni figura ex diverſis monumentis, deque illius a Satyris differentia, plura *Perizon.*

deo enim quorſum ferat te orationis impetus. Hi etenim, alter ſanat, & ex morbis excitat, compluresque unus dignitate exaequat: Hic vero meus filius Hercules laboribus non paucis immortalitatem ſibi paravit. Hos igitur accuſare noli. MOM. Tua, Jupiter, cauſſa tacebo, multa dicere cum habeam. Certe ſi nihil aliud, ignis adhuc habent veſtigia. Si vero liceat adverſus ipſum te libere loqui, multa ſunt, quae dicam. JUP. Quin adverſus me vel maxime licet: num igitur me quoque peregrinitatis poſtulas? MOM. In Creta quidem non hoc ſolum audire eſt, ſed aliud etiam quiddam de te dicunt, & ſepulcrum oſtendunt. Ego vero neque illis fidem habeo, neque Achivis Aegienſibus, ſuppoſiticium te dicentibus.

7. Caeterum quae maxime arguenda arbitror, ea dicam. Etenim principium violatarum hoc modo legum, & cauſſam, quod tot ſpurios hic noſter conſeſſus habet, tute, Jupiter, praebuiſti, mortalibus te feminis miſcens, atque ad illas nunc hac nunc alia forma deſcendens, adeo ut metueremus, ne quis te comprehenſum taurus cum eſſes, mactaret, aut auri flatorum aliquis cum eſſes aurum, elaboraret, & pro Jove aut monile nobis; aut armilla aut in-

ὁρῶ γὰρ οἷ φέρῃ τῷ λόγῳ. οὗτοι γὰρ, ὁ μὲν αὐτῶν ἰᾶται, καὶ ἀνίστησιν ἐκ τῶν νόσων, καὶ ἔστι πολλῶν ἀντάξιος ἄλλων· ὁ δ' Ἡρακλῆς, υἱὸς ὢν ἐμὸς, οὐκ ὀλίγων πόνων ἐπρίατο τὴν ἀθανασίαν, ὥστε μὴ κατηγόρει αὐτῶν. ΜΩΜ. Σιωπήσομαι διὰ σὲ, ὦ Ζεῦ, πολλὰ εἰπεῖν ἔχων. καίτοι εἰ μηδὲν ἄλλο, ἔτι τὰ σημεῖα ἔχουσι τοῦ πυρός. εἰ δὲ ἐξῆν καὶ πρὸς αὐτόν σε τῇ παῤῥησίᾳ χρῆσθαι, πολλὰ ἂν εἶχον εἰπεῖν. ΖΕΥΣ. Καὶ μὴν πρὸς ἐμὲ ἔξεστι μάλιστα. μῶν δ' οὖν κἀμὲ ξενίας διώκεις; ΜΩΜ. Ἐν Κρήτῃ μὲν οὐ μόνον τοῦτο ἀκοῦσαί ἐστιν, ἀλλὰ καὶ ἄλλο τι περὶ σοῦ λέγουσι, καὶ τάφον ἐπιδεικνύουσιν· ἐγὼ δὲ οὔτε ἐκείνοις πείθομαι, οὔτε Ἀχαιῶν Αἰγιεῦσιν, ὑποβολιμαῖόν σε εἶναι φάσκουσιν.

Ἃ δὲ μάλιστα ἐλεγχθῆναι δεῖν ἡγοῦμαι, ταῦτα ἐρῶ. τὴν γάρτοι ἀρχὴν τῶν τοιούτων παρανομημάτων, καὶ τὴν αἰτίαν τοῦ νοθευθῆναι ἡμῶν τὸ ξυνέδριον, σὺ, ὦ Ζεῦ, παρέσχες, θνηταῖς ἐπιμιγνύμενος, καὶ κατιὼν παρ' αὐτὰς, ἐν ἄλλοτε ἄλλῳ σχήματι· ὥστε ἡμᾶς δεδιέναι, μή σε καταθύσῃ τις ξυλλαβὼν, ὁπότ' ἂν ταῦρος ἦς, ἢ τῶν χρυσοχόων τις κατεργάσηται χρυσὸν ὄντα, καὶ ἀντὶ Διὸς, ἢ ὅρμος, ἢ ψέλλιον, ἢ ἐλλόβιον ἡμῖν γένῃ.

5. Οὔτε Ἀχαιῶν Αἰγιεῦσιν] Αἴγιον καὶ (4) Ἑλίκη καὶ Βοῦρα καὶ (5) Ῥύπαι καὶ Πάτραι πόλεις εἰσὶ Πελοποννήσου. Πάτραι μὲν μικρὸν πρὸ τοῦ Κρισαίου κόλπου καταντικρὺ τῶν Ἐχινάδων νήσων, ὡς πρὸς τὴν ἕω. αἱ δὲ λοιπαὶ παραθαλάσσιοι, τῆς ἐπὶ Κόρινθον φερούσης. Ἑλίκης δὲ καὶ τὰ ἐρείπιά ἐστιν ἰδεῖν παρὰ τὸν αἰγιαλόν· αὕτη δὲ πᾶσα ἡ πόλις ὑποβρύχιός ἐστι τῇ θαλάσσῃ, σεισμῷ πάλαι τοῦτο παθοῦσα. (6) V.

17. Ἢ ἐλλόβιον ἡμῖν γένῃ] Ἐλλόβιον, τὸ ἐνώτιον παρὰ τὸ ἐνεύρεσθαι τοῖς τῶν ὤτων λοβοῖς. V.

(4) Ἑλίκη] Ἑλίαν V.
(5) Ῥύπαι] Ῥύται C.

(6) Eadem ferme habet Scholium *Coll.* ex quo nonnulla emaculavimus. *M. du S.*

rizon. ad *Aelian.* Hiſt. 3, 18. ubi Lucianum in primis illuſtrat. *J.M.G.*

71. Κεράσαι, οἷα] Οἷα ad *κεράσαι* ſimul & *κέρατα* referri vid. ſupra dictum *Bacch.* ſub init. *J.F.R.*

80. Ἰκαρίου] Vid. *Hygin.* 224. *M. du S.*

81. Θυγατέρα] Τὴν Ἠριγόνην. *F.G.*

82. Τὸν κύνα τῆς Ἠριγόνης] *Tatian.* p. 37. Et *Apollod.* III. 100. A. *M. du S.*

84. Τὸ ξύνηθες ἐκεῖνο τὸ ὅπερ ἐγ. κων.] *Th. Mag.* v. κονίδιον. *M. du S.*

92. Πολλῶν ἀντάξιος] *Hom.* Il. Λ. 514. *M. du S.*

4. Τάφον] Vide not. ad Τιμ. c. 4. *M. du S.*

6. Αἰγιεῦσιν] In marg. *A1W.* adſcriptum: Αἴγιον urbs Achajae, hinc Αἰγιεὺς *Steph.* *J.F.R.*

Ibid. Ὑποβολιμαῖον] Unde habeat, mihi non conſtat. Sed facile nothum crediderim, qui clam patre educatus, &c. *M. du S.*

17. Ψέλλιον] *Th. Mag.* v. ψάλλιον, quod a ψέλλιον differre docet. *J.F.R.*

 27. Λέαρ-

νη. πλὴν ἀλλὰ ἐμπέπληκάς γε τὸν οὐρανὸν τῶν ἡμιθέων τούτων· οὐ γὰρ ἂν ἄλλως εἴποιμι. καὶ τὸ πρᾶγμα γελοιότατόν ἐστιν, ὁπότ' ἄν τις ἄφνω ἀκούσῃ ὅτι ὁ Ἡρακλῆς μὲν θεὸς ἀπεδείχθη· ὁ δὲ Εὐρυσθεὺς, ὃς ἐπέταττεν αὐτῷ, τέθνηκε, καὶ πλησίον Ἡρακλέους νεὼς, οἰκέτου ὄντος, καὶ Εὐρυσθέως τάφος, τοῦ δεσπότου αὐτοῦ. καὶ πάλιν ἐν Θήβαις Διόνυσος μὲν θεός· οἱ δ' ἀνεψιοὶ αὐτοῦ, ὁ Πενθεὺς, καὶ ὁ Ἀκταίων, καὶ ὁ Λέαρχος, ἀνθρώπων ἁπάντων κακοδαιμονέστατοι.

Ἀφ' οὗ δὲ ἅπαξ σὺ, ὦ Ζεῦ, ἀνέῳξας τοῖς τοιούτοις τὰς θύρας, καὶ ἐπὶ τὰς θνητὰς ἐτράπου, ἅπαντες μεμίμηνταί σε· καὶ οὐχὶ ἄῤῥενες μόνον, ἀλλ', ὅπερ αἴσχιστον, καὶ αἱ [a] θήλειαι θεαί. τίς γὰρ οὐκ οἶδε τὸν Ἀγχίσην, καὶ τὸν Τιθωνὸν, καὶ τὸν Ἐνδυμίωνα, καὶ τὸν [b] Ἰασίωνα, καὶ τοὺς ἄλλους; ὥστε ταῦτα μὲν ἐάσειν μοι δοκῶ· μακρὸν γὰρ ἂν τὸ διελέγχειν γένοιτο. ΖΕΥΣ. Μηδὲν περὶ τοῦ Γανυμήδους, ὦ Μῶμε, εἴπῃς, χαλεπανῶ γὰρ, εἰ λυπήσεις τὸ μειράκιον, ὀνειδίσας ἐς τὸ γένος. ΜΩΜ. Οὐκοῦν μηδὲ περὶ τοῦ ἀετοῦ εἴπω, ὅτι καὶ οὗτος ἐν τῷ οὐρανῷ ἐστιν, ἐπὶ τοῦ βασιλείου σκήπτρου καθεζόμενος, καὶ μονονουχὶ ἐπὶ τὴν κεφαλήν σου νεοττεύων, θεὸς εἶναι δοκῶν;

auris fieres. Inſuper vero caelum nobis ſemideis iſtis oppleviſti: neque enim aliter poſſum dicere. Et ridicula res eſt, ſi quis ſubito audiat, Herculem Deum eſſe factum; Euryſthea vero, qui ſub imperio illum habuit, eſſe mortuum: & propinqua ſibi eſſe aedem Herculis, qui ſervus fuerat, & Euryſthei ſepulcrum, qui fuerat illius dominus. Et rurſus Thebis Bacchus Deus eſt: at conſobrini illius Pentheus, & Actaeon, & Learchus, hominum omnium infeliciſſimi.

8. Ex quo vero tempore ſemel tu, Jupiter, fores aperuiſti talibus, converſus ad mortales feminas, imitati te ſunt univerſi, idque non mares ſolum, ſed, quod turpiſſimum eſt, etiam Deae feminae. Quis enim ignorat Anchiſen, & Tithonum, & Endymionem, & Jaſionem, & reliquos? Itaque haec miſſurus mihi videor, longum enim fuerit *omnia* reprehendere. JUP. Ne quid de Ganymede dicas, Mome; irate enim feram, ſi dolore adoleſcentulum affeceris in genus illius aliquid dicens. MOM. Ergo neque de aquila dicam, quod & ipſa in caelo eſt in regio ſceptro ſedens, & tantum non tuo in capite nidum ſibi faciens, ut Deus videatur:

9. An

[a] Θήλειαι] Abeſt a *Fl.* [b] Ἰασίωνα] Ita emendarunt *Gujet. Palm. Solan. Geſn.* Ἰάσωνα Edd. ſeptem Ἰάσοια *Fl.* Ἰξίο.α L.

27. Λέαρχος] De hoc ejusque cum Baccho cognatione, vid. *Loyd.* Lex. & iterum in vit. Athamas. *M. du S.*

33. Τίς γὰρ οὐκ οἶδε τὸν Ἀγχίσην, καὶ τὸν Τιθωνὸν, — καὶ τὸν Ἰάσωνα;] Sic legit Interpres, & licet obvium ſit emendare, Iaſonem iis accenſet qui Dearum concubitu potiti ſunt, & Medeæ ἀποθέωσιν parat. Lege Ἰασίωνα, qui ob Cereris amores a Jove zelotypo fulminatus eſt. *Homer.* Odyſſ. E. 125.

> Ὣς δ' ὁπότ' Ἰασίωνι εὐπλόκαμος Δημήτηρ
> Ὧ θυμῷ εἴξασα μίγη φιλότητι καὶ εὐνῇ,
> Νειῷ ἔνι τριπόλῳ, οὐδὲ δὴν ἦεν ἄπυστος
> Ζεὺς, ὅς μιν κατέπεφνε βαλὼν ἀργῆτι κεραυνῷ.

J. P. a G.

35. Τὸν Ἰάσωνα] Ἰασίωνα legendum videtur. Jaſion Jovis & Electræ filius a Cerere adamatus eſt. *F. G.*

Ibid. Ἰασίονα] Secuti ſumus *Palmerii* emendationem certiſſimam vid. Ll., & *Ælian.* V. H. XIII. 1. Atalantae Pater. At L. Ἰξίονα. *Fl.* vero Ἰάσονα. Reliqui impreſſi Ἰάσωνα prave. *M. du S.*

Τὸν Ἰασίωνα] Ἰάσωνα tertiam habebat longam, cum brevis ſit Graecis Latiniſque poëtis. Ἰάσιος etiam & Ἰάσονι in proſa recte *Ptol. Hephaeſt.* L. 2. med. *Jaſionem* vero vid. ap. *Apollod.* L. III. c. XI. ubi in nonnullis Edd. Ἰασίων quoque ο brevi; ſed quia & *Aelian.* cum *Homero* Ἰασίωνα per ω ſcribunt, hoc praeferendum. *J. F. R.*

46. Ὁ Κορύβας] Jaſonis, ſeu potius Jaſionis & Cybeles filius, teſte *Diodoro Siculo.* *F. G.*

47. Σαβάζιος] Per ſe Deum, ut vides, facit. E noſtris quidam unum cum Baccho ſtatuunt. vid. *Pott.* 596. *M. du S.*

Ibid. Ἐπιεσκυκλῆσθ.] Sic *Fl.* Ed. optime; ut Φιλοψ.

c.

9. An hanc etiam Ganymedis cauſſa miſſam faciemus? Verum Attis ſane, Jupiter, & Corybas, & Sabazius, unde hi nobis intro vocati ſunt, aut Medus ille Mithres cum Candye & tiara, qui neque ſonare Graeca poſſit: ita neque ſi quis illi propinet, intelligit. Proinde Scythae ac Getae haec illorum videntes, longum nobis valere juſſis, immortalitate ipſi donant, & Deos quoſcumque voluerint, ſuis ſuffragiis conſtituunt, eodem modo quo Zamolxis etiam, ſervus cum eſſet, in album neſcio quomodo deliteſcens irrepſit.

Ἢ καὶ τοῦτον τοῦ Γανυμήδους ἕνεκα ἐάσομεν. ἀλλ' ὁ Ἄττις γε, ὦ Ζεῦ, καὶ ὁ Κορύβας, καὶ ὁ Σαβάζιος, πόθεν ἡμῖν [c] ἐπεισεκυκλήθησαν οὗτοι, ἢ ὁ Μίθρης ἐκεῖνος ὁ Μῆδος, ὁ τὸν κάνδυν, καὶ τὴν τιάραν, οὐδὲ Ἑλληνίζων τῇ φωνῇ· ὥστε οὐδ' ἢν προπίῃ τις, ξυνίησι; τοιγαροῦν οἱ Σκύθαι καὶ οἱ Γέται ταῦτα ὁρῶντες αὐτῶν, [d] μακρὰ ἡμῖν χαίρειν εἰπόντες, αὐτοὶ ἀπαθανατίζουσι, καὶ θεοὺς χειροτονοῦσιν, οὓς ἂν ἐθελήσωσι, τὸν αὐτὸν τρόπον, ὅνπερ καὶ Ζάμολξις, δοῦλος ὤν, παρενεγράφη, οὐκ οἶδ' ὅπως διαλαθών.

10. Quamquam, Dii, modica ſunt iſta omnia. Tu vero iſte cum canino roſtro, involute ſindonibus Aegyptie, quis es, vir bone, aut quomodo, latrator, Deus eſſe poſtulas? Quid vero ſibi vult Memphiticus iſte taurus, ille maculoſus, quod adoratur, & oracula fundit, & habet Prophetas? Pudet vero ibides & ſimias dicere, & capros, & alia magis etiam ridicula, in caelum neſcio quomodo intruſa ex Aegypto, quae quomodo, Dii, ſuſtinetis, cum aequaliter, vel magis etiam quam vos coli videatis? Aut tu quemadmodum fers, Jupiter, cum arietis tibi cornua producunt?

Καίτοι ταῦτα πάντα, ὦ θεοί, μέτρια· σὺ δέ, ὦ κυνοπρόσωπε, καὶ σινδόσιν ἐσταλμένε Αἰγύπτιε, τίς εἶ, ὦ βέλτιστε, ἢ πῶς ἀξιοῖς θεὸς εἶναι ὑλακτῶν; τί δὲ βουλόμενος καὶ ὁ Μεμφίτης οὗτος ταῦρος, ὁ ποικίλος, προσκυνεῖται, καὶ χρᾷ, καὶ προφήτας ἔχει; αἰσχύνομαι δὲ ἴβιδας καὶ πιθήκους εἰπεῖν, καὶ τράγους, καὶ ἄλλα πολλῷ γελοιότερα, οὐκ οἶδ' ὅπως ἐξ Αἰγύπτου παραβυσθέντα ἐς τὸν οὐρανόν, ἃ ὑμεῖς, ὦ θεοί, πῶς ἀνέχεσθε ὁρῶντες ἐπίσης, ἢ καὶ μᾶλλον ὑμῶν προσκυνούμενα; ἢ σύ, ὦ Ζεῦ, πῶς φέρεις, ἐπειδὰν κριοῦ κέρατα φύσωσί σοι;

ΖΕΥΣ.

c Ἐπεισεκυκλήθησαν] Reſtitui ex *Fl.* Ἐπεισεκεκλ. cett. male. d Μακρὰ] Sic omnes recte, praeter *Fl.* quae μακρὰν.

c. 29. a Cl. *Kuſtero* recte emendatum eſt. Ibi enim, uti & hic, non reliqui tantum impreſſi, ſed ipſa *Fl.* corrupta eſt. In reliquis hic legitur ἐπεισεκεκλήθησαν. *M. du S.*

49. Ὁ τὸν κάνδυν, καὶ τὴν τιάραν] Habitus ille Mithrae in ſimulacris pluribus hodie ſupereſt, quae videre licet tum alias, tum ſtudioſe collecta, comparata inter ſe, & explicata apud *Philippum a Turre* in monumentis veteris Antii P. 2. p. 157. ſeq. & *Montfauc.* Antiq. Expl. 1, 4, 3. qui etiam 2, 2, 6. ex hoc ipſo loco cum imaginibus antiquis collato conficit, candyem eſſe brevem chlamyda, tiaram autem pileum antrorſum reflexum. *J. M. G.*

52. Ὁρῶντες αὐτῶν] Τῶν ἡμιθέων ſcil. *F. G.*

Ibid. Μακρὰ] *Fl.* fere ubique in hac phraſi μακρὰν legit. Vid. c. 2. *Navig.* ſed cur prius praeferamus, vide ad *Rhet. Praec.* c. 10. atque *Jov. Conf.* c. 32. atque alibi. *J. F. R.*

62. Ποικίλος] Reſcribitur ab Eruditiſſimo *Humphr. Prideaux.* P. I. L. III. ex *Herod.* III. *Plin.* VIII. 46 *Solino* XXXV. & *Ammiano Marcell.* c. 22. Unde illud tantum decerpam, quod ad rem praeſentem facit. nempe nigrum totum fuiſſe, niſi quod in fronte macula alba quadrata fuerit, & in tergo aquilae, aut, ut alii tradunt, creſcentis lunae figura. Quod autem de Scarabeo ſub lingua ex Plinio monet, Plinii verba ſic habent: *Nodus ſub lingua quem Cantharum appellant.* *M. du S.*

65. Ἄλλα πολλῷ γελ.] Sic *Crocodilum* adorabant Ombitae. Vid. *Ælian.* de anim. X. 21. & Noſtr. Z. Τρ. c. 42. *Felem* alii. *Athenag.* p. 50. C. add. *Clem. Alex.* p. m. 66. A. *M. du S.*

ΖΕΥΣ. Αἰσχρὰ ὡς ἀληθῶς ταῦτα φὴς τὰ περὶ τῶν Αἰγυπτίων· ὅμως δ᾽ οὖν, ὦ Μῶμε, τὰ πολλὰ αὐτῶν αἰνίγματά ἐστι, καὶ οὐ πάνυ χρὴ καταγελᾶν ἀμύητον ὄντα. ΜΩΜ. Πάνυ γοῦν μυστηρίων, ὦ Ζεῦ, δεῖ ἡμῖν, ὡς εἰδέναι θεοὺς μὲν τοὺς θεούς· κυνοκεφάλους δὲ τοὺς κυνοκεφάλους. ΖΕΥΣ. Ἔα, φημὶ, τὰ περὶ τῶν Αἰγυπτίων· ἄλλοτε γὰρ περὶ τούτων ἐπισκεψόμεθα ἐπὶ σχολῆς. σὺ δὲ τοὺς ἄλλους λέγε.

ΜΩΜ. Τὸν Τροφώνιον, ὦ Ζεῦ, καὶ ὃ μάλιστά με ἀποπνίγει τὸν Ἀμφίλοχον, ὃς ἐναγοῦς ἀνθρώπου καὶ [a] μητραλοίου υἱὸς ὢν, θεσπιῳδεῖ ὁ γενναῖος ἐν Κιλικίᾳ, ψευδόμενος τὰ πολλὰ, καὶ γοητεύων τοῖν δυοῖν ὀβολοῖν ἕνεκα. τοιγαροῦν οὐκέτι σὺ, ὦ Ἄπολλον, εὐδοκιμεῖς, ἀλλὰ ἤδη πᾶς λίθος καὶ πᾶς βωμὸς χρησμῳδεῖ, ὃς ἂν ἐλαίῳ περιχυθῇ, καὶ στεφάνους ἔχῃ, καὶ γόητος ἀνδρὸς εὐπορήσῃ, οἷοι πολλοί εἰσιν. ἤδη καὶ ὁ Πολυδάμαντος τοῦ ἀθλητοῦ ἀνδριὰς ἰᾶται τοὺς πυρέττοντας ἐν Ὀλυμπίᾳ, καὶ ὁ Θεαγένους ἐν Θάσῳ, καὶ Ἕκτορι θύουσιν ἐν Ἰλίῳ, καὶ Πρωτεσιλάῳ [b] καταντικρὺ ἐν Χεῤῥονήσῳ. ἀφ᾽ οὗ δ᾽ οὖν τοσοῦτοι γεγόναμεν, ἐπιδέδωκε μᾶλλον ἡ ἐπιορκία,

11. JUP. Turpiſſima ſane iſta nobis narras de Aegyptiis. Attamen pleraque illorum, Mome, ſunt aenigmata, neque omnino deridenda a non initiato. MOM. Omnino ergo myſteriis nobis, Jupiter, opus eſt, ut ſciamus, Deos eſſe qui Dii ſunt, qui autem canicipites ſunt, illos eſſe canicipites. JUP. Mitte, inquam, de Aegyptiis dicere. Alias enim de his conſiderabimus otioſe. Nunc dic alios.

12. MOM. Trophonium, Jupiter, & quod maxime angit me, Amphilochum, qui, ſacerrimi hominis & matricidae filius, oracula fundit beatus ille in Cilicia, mentiens plerumque, & praeſtigiis duorum obolorum cauſſa fallens. Itaque non amplius tu celebraris, Apollo, ſed lapis omnis, & altare quodque edit oracula, quicumque lapis oleo perfuſus fuerit, & coronas habeat, & praeſtigiatorem hominem, quod genus multi ſunt, nactus fuerit. Jam etiam Polydamantis athletae ſtatua febricitantes ſanat Olympiae, & Theagenis in Thaſo; & Hectori ſacrificant in Ilio, & Proteſilao e regione in Cherſonneſo. Ex quo igitur tot numero facti ſumus, magis perjuria inva-

a Μητραλοίου] Sic *J. Fr. P.* &c. Μητρολόου *Th. Mag.* v. Πατρ. male. Μητρολώου *Fl.* b Καταντικρὺ] Deeſt in *Fl.*

84. Καὶ (1) μητρολώου υἱὸς ὤν] (2) Ἀλκμαίωνος γὰρ ἦν υἱὸς τοῦ Ἀμφιαράου, ὃς Ἀλκμαίων τὴν μητέρα (3) ἀπεκτονὼς ἐπλανᾶτο κατὰ πάσης γῆς, μηδενὸς αὐτὸν διὰ τὸ ἄγος τῆς μητρὸς καταδεχομένου. Χρήσαντος δὲ αὐτῷ Ἀπόλλωνος ζητεῖν γῆν εἰς κατοίκησιν, ἥτις οὔπω ἦν, τῆς μητρὸς ὑπ᾽ αὐτοῦ κτεινομένης, σκέψασθαι μὴ ἂν ἀλλαχοῦ εὑρεθῆναι, (4) ἧκε πρὸς ταῖς ἐκβολαῖς τοῦ Ἀχελώου. θολερὸς γὰρ οὗτος ἀεὶ ῥέων, καὶ ταῖς Ἐχινάσιν νήσοις εἰς θάλασσαν ἐκδιδοὺς, ὑπωπτεύθη αὐτῷ πρόςωσιν (5) οὗτος ἐν τοσούτῳ ἐργάσασθαι, καὶ γῆν ἀναδεῖξαι, ἥτις ἱκανὴ σῶμα ἀνθρώπου ὑποδέξασθαι, μὴ πρότερον οὖσα (6) τοῦ τῆς μητρὸς φόνου. καὶ δὴ πορευθῆναί (7) φασι, καὶ κατοικῆσαι τὴν Κατοινιάδα γῆν. (8) Καὶ ἐξ ἑνὸς τῶν υἱῶν Ἀκαρνᾶνος, Ἀκαρνανίαν τὸν τόπον ὀνομάσαι. *V.*

(1) Μητρολώου] Sic editum inveni, nec quidquam varietatis notatum reperio, cum tamen in Luciano recte μητραλοίου. *J. F. R.*

(2) Ἀλκμαίωνος] Sic in V. recte legitur. In Impreſſo prave editum eſt Ἀλκμαίων. In C. vero ſcriptum: Ὁ Ἀμφίλοχος filius fuit Alcmaeonis Amphiarai. *M. du S.*

(3) Ἀπεκτονὼς] Ita dedit Idem, pro vulgato ἀπεκτείνας.

(4) Ἧκε] *Quam* C. Ergo legit ἣ, recte *M. du S.*

(5) Οὗτος] Οὕτω edita. Mutavit Idem, neſcio unde; nec ſatis adridet illud οὗτος θολερὸς — οὗτος. *J. F. R.*

(6) Τοῦ τῆς μητρὸς] Τῆς τοῦ μητρὸς edita ridicule.

(7) Φασι] Omiſſum erat in editis.

(8) Hic aliquid deeſt, quod ſuppleri poterit ex Pauſaniae Arcadicis, ubi hanc Alcmaeonis habet hiſtoriam p. 492. Ed. *Sylburgii.* Caeteroqui Κατοινιάδος γῆς non meminit. *J. Cler.* Sed ſic etiam C. *M. du S.*

84. Μητραλοίου υἱὸς] Cum Alcmaeone confundit, a quo mater occiſa. *Ovid.* Met. IX. 407. *Natus erat facto pius & ſceleratus eodem.* Vid. p. 255, 1. & 266. Quidam tamen una matrem occidiſſe tradunt (vid. *Apollod.* III. p. m. 81. pen.) & ita pater juſſerat (p. 77. C.) *M. du S.*

Mη-

valuere & ſacrilegia , & plane nos contemnunt: nec injuria.

13. Atque haec de ſpuriis & fraude relatis in tabulas cenſorias. Ego vero etiam nova nomina jam multa audiens rerum , quae neque ſunt inter nos , neque omnino poſſunt conſiſtere, haec etiam, Jupiter, bona fide rideo. Aut ubinam ſunt trita illa omnium ore nomina *Virtus*, & *Natura*, & *Fatum*, & *Fortuna*, pugnantia ſibi & caſſa rerum nomina , a ſtupidis hominibus Philoſophis excogitata ? Et tamen, licet temere ficta, ſic imprudentes ceperunt , ut nemo nobis ſacrificare jam velit , cum norit, ſi vel decies mille hecatombas offerat , perfecturam tamen eſſe Fortunam , quae in fatis ſunt , & quae ab initio inde unicuique *Parcarum* filis ſunt deſtinata. Lubens ergo ex te quaeram , Jupiter, viderisne unquam Virtutem, aut Naturam, aut Fatum? Nam te quoque audire *iſta nomina* in Philoſophorum diſputationibus , novi , niſi adeo ſurdus es , ut neque clamantes illos exaudias. Cum habeam multa adhuc quae dicam , deſinam orationem. Video enim, gravari pleroſque dictis meis , & exſibilare illa , eos praeſertim , quos tetigit mea in dicendo libertas.

14. In fine ergo ſi vis, Jupiter, Decretum quoddam de his recitabo , quod ſcriptum jam habeo. JUP. Recita; non omnia enim abſurde reprehendiſti : & oportet multa illorum inhibere , ne nimium quantum excreſcant.

καὶ ἱεροσυλία , καὶ ὅλως καταπεφρονήκασιν ᶜ ἡμῶν, εὖ ποιοῦντες.

Καὶ ταῦτα μὲν περὶ τῶν νόθων, καὶ παρεγγράπτων. ἐγὼ δὲ καὶ ξένα ὀνόματα πολλὰ ἤδη ἀκούων , οὔτε ὄντων τινῶν παρ' ἡμῖν, οὔτε συστῆναι ὅλως δυναμένων , πάνυ , ὦ Ζεῦ, καὶ ἐπὶ τούτοις γελῶ. ἢ ποῦ γάρ ἐστιν ἡ πολυθρύλλητος ἀρετὴ, καὶ Φύσις, καὶ εἱμαρμένη, καὶ τύχη , ἀνυπόστατα, καὶ κενὰ πραγμάτων ὀνόματα , ὑπὸ βλακῶν ἀνθρώπων τῶν φιλοσόφων ἐπινοηθέντα; καὶ ὅμως αὐτοσχέδια ὄντα, οὕτω τοὺς ἀνοήτους πέπεικεν, ὥστε οὐδεὶς ἡμῖν οὐδὲ θύειν βούλεται, εἰδὼς ὅτι κἂν μυρίας ἑκατόμβας παραστήσῃ, ὅμως τὴν τύχην πράξουσαν τὰ μεμοιραμένα, καὶ ἃ ἐξ ἀρχῆς ἑκάστῳ ἐπεκλώσθη. ἡδέως ἂν οὖν ἐροίμην σε, ὦ Ζεῦ, εἴ που εἶδες ἢ ἀρετὴν, ἢ Φύσιν, ἢ εἱμαρμένην; ὅτι μὲν γὰρ καὶ σὺ ἀκούεις ἐν ταῖς τῶν φιλοσόφων διατριβαῖς, οἶδα, εἰ μὴ καὶ κωφός τις εἶ, ὡς βοώντων αὐτῶν, μὴ ἐπαΐειν. πολλὰ ἔτι ἔχων εἰπεῖν, καταπαύσω τὸν λόγον. ὁρῶ γοῦν τοὺς πολλοὺς ἀχθομένους μοι λέγοντι, καὶ συρίττοντας· ἐκείνους μάλιστα, ὧν καθήψατο ἡ παρρησία τῶν λόγων.

Πέρας γοῦν εἰ ἐθέλεις , ὦ Ζεῦ, ψήφισμά τι περὶ τούτων ἀναγνώσομαι ἤδη ξυγγεγραμμένον. ΖΕΥΣ. Ἀνάγνωθι· οὐ πάντα γὰρ ἀλόγως ᾐτιάσω· καὶ δεῖ τὰ πολλὰ αὐτῶν ἐπισχεῖν, ὡς μὴ ἐπὶ πλεῖον ἂν γίγνηται.

ΨΗ-

c Ἡμῶν] Ὑμῶν male *Fl.*

Μητραλοίου υἱὸς] Utrum auctorem ſecutus , an memoria lapſus , filium facit , qui frater erat ejus Alcmaeonis , qui Amphiarai patris ulciſcendi cauſſa matrem Eriphylen interemit? *J.M.G.*

86. Δυοῖν ὀβολοῖν] Confer omnino Ἀλεξ. c. 19. a me hinc praecipue nitori ſuo redditum. *M. du S.*

92. Πολυδάμαντος] De hoc dictum eſt ad Ἡροδ. c. ult. Vide etiam Athenagoram. *M. du S.*

Πολυδάμαντος] Hujus Polydamantis Scotuſſaei, athletae cum Dario Notho viventis , facinora , mortis genus , ſtatuam quoque Olympicam commemorat *Pauſanias* Eliac. 2. p. 182. ſeq. ſed de vi illa febrifuga nihil. *J.M.G.*

94. Θεαγένους] De eo vid. Συγγρ. c. 35. & notas. *M. du S.*

Ibid. Ὁ Θεαγένους] De hoc omnia *Pauſanias* Eliac. 2. p. 188. ſeq. qui etiam hoc addit, Θάσιοι δὲ — νομίζουσιν ὥστε θεῷ θύειν. Πολλαχοῦ δὲ καὶ ἑτέρωθι ἔν τε Ἕλλησιν οἶδα καὶ παρὰ βαρβάροις ἀγάλματα ἱδρυμένα Θεαγένους, καὶ νοσήματά τε αὐτῶν ἰώμενον, καὶ ἔχοντα παρὰ τῶν ἐπιχωρίων τιμάς. *J.M.G.*

ΑΓΑ-

ΨΗΦΙΣΜΑ.

ΑΓΑΘῌ ΤΥΧῌ.

Ἐκκλησίας ἐννόμου ἀγομένης, ἑβδόμῃ ἱσταμένου, ὁ Ζεὺς ἐπρυτάνευε, καὶ προήδρευε Ποσειδῶν, ἐπεστάτει Ἀπόλλων, ἐγραμμάτευε Μῶμος [a] τῆς νυκτὸς, καὶ ὁ Ὕπνος τὴν γνώμην εἶπεν. Ἐπειδὴ πολλοὶ τῶν ξένων, οὐ μόνον Ἕλληνες, ἀλλὰ καὶ βάρβαροι, οὐδαμῶς ἄξιοι ὄντες κοινωνεῖν ἡμῖν τῆς πολιτείας παρεγγραφέντες, οὐκ οἶδ' ὅπως, καὶ θεοὶ δόξαντες, ἐμπεπλήκασι μὲν τὸν οὐρανὸν, ὡς μεστὸν εἶναι τὸ συμπόσιον ὄχλου ταραχώδους, πολυγλώσσων τινῶν καὶ ξυγκλύδων· ἐπιλέλοιπε δὲ ἡ ἀμβροσία, καὶ τὸ νέκταρ, ὥστε μνᾶς ἤδη τὴν κοτύλην εἶναι, διὰ τὸ πλῆθος τῶν πινόντων· οἱ δὲ ὑπὸ αὐθαδείας παρωσάμενοι τοὺς παλαιούς τε καὶ ἀληθεῖς θεοὺς, προεδρίας ἠξιώκασιν [b] ἑαυτοὺς παρὰ πάντα τὰ πάτρια, καὶ ἐν τῇ γῇ προτιμᾶσθαι θέλουσι·

Δεδόχθω τῇ βουλῇ, καὶ τῷ δήμῳ ξυλλεγῆναι μὲν ἐκκλησίαν ἐν τῷ Ὀλύμπῳ περὶ τροπὰς χειμερινὰς, ἑλέσθαι δὲ ἐπιγνώμονας τελείους θεοὺς ἑπτὰ, τρεῖς μὲν ἐκ τῆς πα-

DECRETUM.

BONA FORTUNA.

Quod felix fauſtumque ſit! Comitiis legitime habitis, ſeptimo die ineuntis *menſis*, Comitia Jupiter habuit, retulit Neptunus, in ſuffragia miſit Apollo, ſcribae munere functus eſt nocte Momus, ſententiam Somnus dixit. Quod peregrinorum multi non Graeci modo ſed etiam Barbari, nequaquam digni, qui civitate noſtra nobiscum fruantur, in cenſuales tabulas neſcio quomodo clam relati, & Deorum opinionem adepti, caelum impleverunt, adeo ut plenum turbulenta multitudine ſit convivium, diverſarum linguarum & colluviei cujusdam hominum, deficiatque ambroſia &, nectar, ita ut mina jam illius hemina conſtet propter bibentium multitudinem: ipſique contumaci quadam ſuperbia depulſis veteribus & veris Diis, priorem ſibi accubitum praeter patrium morem arrogent, & in terra quoque honore praeferri illis velint:

15. *Earum rerum cauſſa* placeat Senatui & populo, haberi comitia in Olympo circa brumam, & eligi Quaeſitores de claſſicorum Deorum numero ſeptem, tres de ma-

ΑΓΑΘῌ ΤΥΧῌ] Ita *J. Bi. Fl. S.* Ἀγαθὴ τύχη, nominandi caſu *H. P. Fr. Ald.* *a* Τῆς] Sine artic. *Fl.* *b* Ἑαυτοὺς] Αὐτοὺς *Fl.*

ΑΓΑΘῌ ΤΥΧῌ] Praeſcriptio ſolennis in omnibus fere monumentis Graecis. Vid. quos laudat *Hudſ.* ad *Thuc.* 4, 118. ubi etiam in principio decreti eſt, nempe ſic: Ἔδοξε τῷ δήμῳ. Ἀκάμαντις ἐπρυτάνευε, Φαίνιππος ἐγραμμάτευε, Νικιάδης ἐπεστάτει, Λάχης εἶπε, Τύχῃ ἀγαθῇ τῇ Ἀθηναίων κ. τ. λ. *J. M. G.*

31. Ὁ Ζεὺς ἐπρυτάνευε] Proprie tribus πρυτανεύειν dicitur, id eſt, quinquaginta ex illa viri, decima pars magni Senatus quingentorum. Sic ordinarie in ejusmodi decretis v. g. apud *Thucyd.* l. c. & pluſculis in *Demoſthenis* oratione pro Corona. Sed hic Jovi hoc tribuit Lucianus, nempe qui hoc egerit, quod refert *Pollux* 8, 95. οἱ Πρυτάνεις τὴν βουλὴν συνάγουσι, καὶ προγράφουσι πρὸ τῆς βουλῆς καὶ πρὸ τῆς Ἐκκλησίας, ὑπὲρ ὧν δεῖ χρηματίζειν. Caeterum lubet hic indicare, quod prodeſſe poſſit illa de πρυτανευούσῃ φυλῇ obſervatio *Andocidi* in oratione de myſteriis p. 13. *Ald.* ubi legitur, Ἔδοξε τῇ βουλῇ καὶ τῷ δήμῳ, ἐὰν τὶς ἐπρυτάνευε, Κλεογένης ἐγραμμάτευε, Βοηθὸς ἐπεστάτει. Quod ſummus vir *Ezech. Spanh.* Diſſ. XI. p. 715. ita convertit, *Si quis Prytanin agebat* &c. Legendum absque haeſitatione videtur Αἰαντὶς (φυλῆς hoc nomen eſt apud *Suidam*) ἐπρυτάνευε. Dicam quomodo Αἰαντὶς mihi ita facile in mentem venire potuerit. Occupatus paullo ante in laudatione *Demoſthenis*, orationem pro Corona perlegeram, & in ea ψηφίσματα. Horum vero unum c. 55. factum eſt, φυλῆς πρυτανευούσης Αἰαντίδος. Satis credo eſt. *J. M. G.*

32. Προήδρευε Ποσειδῶν] Neptuni mentio nulla praeceſſit. Sed puto quod clamoſus eſt admodum ille Deus, & plus quam ſtentorea voce, ideo προεδρίαν hic illi tribui. *Ulpian.* ad Demoſth. contra Midiam, quem

majorum gentium ſenatu ſub Saturno, quatuor vero de duodecim, & in his Jovem. Quaeſitores autem illos ſedere juratos prius legitimum jusjurandum, Stygem. Mercurium porro praeconio cogere omnes, qui concilio Deorum intereſſe poſtulant: hos porro venire adductis juratis teſtibus, & generis ſui argumentis. Deinceps hi ſingulatim prodeant in medium; Quaeſitores vero re explorata, vel Deos eſſe pronunciabunt, vel ad ſua ſepulcra & monumenta majorum illos demittent. Si quis vero reprobatorum, & ſemel ejectorum a Quaeſitoribus, deprehendatur caelum ingreſſus, hic praecipitetur in Tartarum.

λαιᾶς βουλῆς τῆς ἐπὶ Κρόνου, τέτταρας δὲ ἐκ τῶν δώδεκα, καὶ ἐν αὐτοῖς τὸν Δία. τούτους δὲ τοὺς ἐπιγνώμονας αὐτοὺς μὲν καθέζεσθαι ὀμόσαντας τὸν νόμιμον ὅρκον, τὴν Στύγα· τὸν Ἑρμῆν δὲ κηρύξαντα ξυναγαγεῖν ἅπαντας, ὅσοι ἀξιοῦσι ξυντελεῖν εἰς τὸ συνέδριον· τοὺς δὲ ἥκειν μάρτυρας ἐπαγομένους ἐνωμότους, καὶ ἀποδείξεις τοῦ γένους. τοὐντεῦθεν δὲ οἱ μὲν παρίτωσαν καθ᾽ ἕνα, οἱ δὲ ἐπιγνώμονες ἐξετάζοντες, ἢ θεοὺς εἶναι ἀποφανοῦνται, ἢ καταπέμψουσιν ἐπὶ τὰ σφέτερα ἠρία, καὶ τὰς [c] θήκας τὰς προγονικάς. ἢν δέ τις ἁλῷ τῶν ἀδοκίμων, καὶ ἅπαξ ὑπὸ τῶν ἐπιγνωμόνων ἐκκριθέντων, ἐπιβαίνων τοῦ οὐρανοῦ, ἐς τὸν Τάρταρον ἐμπεσεῖν τοῦτον.

16. Porro *placeat* ſuum quemque Deorum opus facere, & neque morbos curare Minervam, neque Aeſculapium oracula edere, neque tot res unum agere Apollinem, ſed electo uno, aut vatem, aut citharoedum eſſe, aut medicum.

Ἐργάζεσθαι δὲ τὰ αὑτοῦ ἕκαστον. καὶ μήτε τὴν Ἀθηνᾶν ἰᾶσθαι, μήτε τὸν Ἀσκληπιὸν χρησμῳδεῖν, μήτε τὸν Ἀπόλλω τοσαῦτα μόνον ποιεῖν, ἀλλ᾽ ἕν τι ἐπιλεξάμενον, μάντιν, ἢ κιθαρῳδὸν, ἢ ἰατρὸν εἶναι.

17. Philoſophis porro edicendum, ne nova fingere nomina velint, neque nugas agere de his, quae ignorant.

Τοῖς δὲ φιλοσόφοις προειπεῖν, μὴ ἀναπλάττειν [d] καινὰ ὀνόματα, μηδὲ ληρεῖν περὶ ὧν οὐκ ἴσασιν.

18. Quotquot autem *reprobatorum* jam templis aut altaribus ſunt culti, illorum ſublatis ſimulacris, imponi *placeat* aut Jovis *ſignum*, aut Junonis, aut Apollinis, aut

Ὁπόσοι δὲ ἤδη ναῶν ἢ θυσιῶν ἠξιώθησαν, ἐκείνων μὲν καθαιρεθῆναι τὰ ἀγάλματα, ἐντεθῆναι δὲ ἢ Διὸς, ἢ Ἥρας, ἢ Ἀπόλλωνος,

c Θήκας τὰς] Omiſit *H2*. ſola. d Καινὰ] Et ſic *Fl.* cum cett.

quem laudat etiam *Kuhn.* ad *Poll.* 8, 96. Οἱ πρόεδροι ἤσαν οἱ διὰ τοῦ Κήρυκος λέγοντες τῷ δήμῳ· Δοκεῖ ἡμῖν περὶ τούτου βουλεύσασθαι. *J.M.G.*

Ibid. Ἐπεστάτει Ἀπόλλων] Ἐπιστάτου erat mittere populum in ſuffragia, quod ἐπιψηφίζειν eſt, ut luculenter oſtendit doctiſſimus *Erneſtus* ad *Xenoph.* Memor. Socr. 4, 4, 3. Quam congrue autem ἐπιστάτην faciat Apollinem, indicat *Pollux* 8, 96. ubi de ἐπιστάτῃ, ἔχει οὗτος τὰς κλεῖς τῶν ἱερῶν, ἐν οἷς τὰ χρήματα, καὶ τὰ γράμματα. Apollo praeſes literarum &c. Ab hoc munere incipit decretum apud *Ariſtoph.* Theſmoph. 379. Τιμοκλεί᾽ ἐπεστάτει· Λύσιλλ᾽ ἐγραμμάτευεν· Εἶπε Σωστράτη. *J.M.G.*

33. Ἐγραμμάτευε Μῶμος] Etiam hoc appoſite. Γραμματεὺς ap. *Poll.* 8, 98. inter alia ἀναγινώσκει τῷ τε δήμῳ καὶ τῇ βουλῇ, quod facile plurimis oratorum locis firmari poſſet, ſi hoc ageremus. Nam quae de *Prytanum*, *Proëdrorum*, *Epiſtatarum*, *Scribarum* munere diximus, eo modo allata ſunt, ut converſionis noſtrae ratio etiam his, qui non ſatis exercitati ſunt, appareat. *J.M.G.*

49. Περὶ τροπὰς χειμερ.] Cum longae noctes benignam dormiendi & ſomniandi adeo, occaſionem praebent. Dicit enim ſententiam Somnus. *J.M.G.*

51. Τελείους θεούς] Supra T.II. *Jov. Tr.* c. 18. *J.F.R.*

55. Ὅρκον, τὴν Στύγα] *Hom.* Od. E. 185. *M. du S.*

62. Ἠρία] Humilium volunt hac voce deſignari ſepulchra. *M. du S.*

Ἠρία] Vid. ſupr. T. I. *Contempl.* c. 22. pr. *J.F.F.*

68. Ἀθηνᾶν ἰᾶσθαι] Erat Athenis ſignum Ἀθηνᾶς Ὑγιείας, teſte *Pauſan.* Att. p. 21, 17. & Ara, ibid. p. 31, 3. *Wechel.* De Aeſculapii oraculis vel ſolus noſtri Pſeudomantis ſatis teſtatur: ad quem fallor an referenda eſt tabula aenea apud *Gruterum* p. 81. *J.M.G.*

Ibid. Ἀσκληπιὸν χρ.] Alexandri Abonoteichitae oraculum petere hiſce videtur. *M. du S.*

νος, ἢ τῶν ἄλλων τινός· ἐκείνοις δὲ τάφον χῶσαι τὴν πόλιν, καὶ [a] στήλην ἐπιστῆσαι ἀντὶ βωμοῦ. ἢν δέ τις παρακούσῃ τοῦ κηρύγματος, καὶ μὴ ἐθελήσῃ ἐπὶ τοὺς ἐπιγνώμονας ἐλθεῖν, ἐρήμην αὐτοῦ καταδιαιτησάντων.

[b] Τοῦτο μὲν ἡμῖν τὸ ψήφισμα. ΖΕΥΣ. Δικαιότατον, ὦ Μῶμε, καὶ ὅτῳ δοκεῖ, ἀνατεινάτω τὴν χεῖρα· μᾶλλον δὲ οὕτω γιγνέσθω. πλείους γὰρ οἶδ᾽ ὅτι ἔσονται οἱ μὴ χειροτονήσοντες. ἀλλὰ νῦν μὲν ἄπιτε· ὁπόταν δὲ κηρύξῃ ὁ Ἑρμῆς, ἥκετε, κομίζοντες ἕκαστος ἐναργῆ τὰ γνωρίσματα, καὶ σαφεῖς τὰς ἀποδείξεις, πατρὸς ὄνομα, καὶ μητρός, καὶ ὅθεν καὶ ὅπως θεὸς ἐγένετο, καὶ φυλήν, καὶ φράτορας. ὡς ὅστις ἂν μὴ παράσχηται, οὐδὲν μελήσει τοῖς ἐπιγνώμοσιν, εἰ νεών τις μέγαν ἐπὶ γῆς ἔχει, καὶ [c] εἰ οἱ ἄνθρωποι θεὸν αὐτὸν εἶναι νομίζουσιν. *

ceterorum alicujuſ : iſtis vero tumulum ſtrui a civitate, & cippum poni pro altari. Si quis vero praeconio non obediat, & ad Quaeſitores adire recuſet, eum deſerta lite damnanto *etiam inauditum*.

19. Hoc nobis decretum *eſt*. JUP. Aequiſſimum, o Mome, & cui ita videtur, manum protendat. Vel potius, ſic fiat! Plures enim, novi, erunt, qui manum non protendant. Sed nunc diſcedite. Cum vero praeconium faciet Mercurius, venite, manifeſta quisque argumenta adferentes, patris nomen, & matris, & unde *ſit*, & quomodo Deus ſit factus, & tribum, & curiales. Quisquis enim haec non exhibebit, non curabunt Quaeſitores, ſi magnum quis in terra templum habeat, & homines Deum illum eſſe arbitrentur.

CY-

a Στήλην] Θύλλην male B. ait *Solan*. Sed errat ſi *B*1. vel 2. vult. Nam utraque recte στήλην, cum aliis.
b Τοῦτο] ΖΕΥΣ. τοῦτο Edd. Transpoſuit perſonam *Solan*. c Εἰ] Omittit *Fl*.

78. Ἐκείνοις δὲ τάφον — καὶ θύλλην ἐπιστῆσαι] Pro θύλλην, quæ vox eſt nihili, manifeſtum eſt debere legi στήλην. Sed Interpres, qui ſtatuam vertit, neſcio quomodo legerit: nam licet στήλη ab ἵστημι derivari videatur, ἵστημι vero ſit *ſtatuo*, tamen ſtatua Latinis dicitur Græce ἄγαλμα, ἀνδριάς, βρέτας, non vero στήλη, quæ hoc loco *cippus* debebat verti. *J.P.* a G.

83. ΖΕΥΣ.] Delevi ſupra Jovis nomen, quod in omnibus libris noſtris ante τοῦτο reperiebatur; & hic ſuo loco repoſui ante Δικαιότατον. Decretum autem Momus legerat, quod obſervare omiſeram. Itque adeo recitato jam decreto ait: τοῦτο μὲν ἡμῖν τὸ ψήφισμα. *M. du S.*

95. * Sequebantur in Ed. *Junt. Ald. Fl. Fr. H.* & *B*1. ac 2 (Non in *P. S.* & *Amſt.*) duo Dialogi inſcripti: ΖΕΥΣ ΚΑΙ ΗΛΙΟΣ. Alter ΑΠΟΛΛΩΝ ΚΑΙ ΕΡΜΗΣ. Iis tamen additum in iisdem: Οἱ ἐφεξῆς δύο διάλογοι τῶν διαλόγων εἰσὶ τῶν θεῶν. quo indicarent, hos binos Dialogos pertinere ad Dialogos Deorum. Sed uterque jam ſuo loco inſertus eſt Tom. I. N°. XXV. & XXVI. *J.F.R.*

ΚΥΝΙΚΟΣ] D. *Joan. Chryſoſtomus* vir plane ſanctus & incomparabilis non veritus eſt ejus partem in homiliam quandam, quam in Johannis evangelium commentatus eſt, inſerere. *Cogn.* Suppoſititium credo, gravior enim eſt, nec ludentis Luciani. *M. du S.*

1. Κόμην] Diſerte hic *Coma* tribuitur Cynico; quam apte, viderint alii. Ego certe contra optimorum ſcriptorum morem id factum cenſeo; apud quos ἐν χρῷ κεκαρμένοι, quales Cynicos fuiſſe certiſſimum eſt, numquam credo invenientur κόμην ἔχειν dici. In hoc tamen libello iterum c. 13. iidem diſerte dicuntur, aut innuuntur κομῆν. c. 16. & 20. Nihil igitur reſtat, niſi ut moneam, opus eſſe ſuppoſititium, de quo non multum laborandum eſt. De aliis Luciani ipſius locis quid dixerim, vide ad Περ. c. 15. *M. du S.*

Ibid. Χιτῶνα] Sic *Ælian.* V. H. VII. 13. ἀνυπόδετος πολλάκις ἢ ἀχίτων προῄει. Philoſophi enim omnes, exceptis Cynicis, & tunicam interulam & ſuperariam (verbis utor *Salmaſii* ad Tertull. de pallio p. 70.) habere conſueverant. Cynici ſolam interulam, inquit, unde ἀχίτωνες. Vid. fin. hujus Dial. ubi plerique Dii ἀχίτωνες pingi dicuntur. „ Non ſemper veteres Graeci calceati erant, inquit *Caſaubonus* (ad *Theophr.* Char. p. 240) ut hodie nos ſumus; multus enim fuit τῆς ἀνυποδησίας uſus. Spartanos quidem etiam lex Lycurgi coëgit eſſe diſcalceatos: ut refert *Xenophon* in eorum Politia. Athenienſes quoque, paulo qui eſſent in ratione vitae adſtrictiores aut ſeveriores, non niſi neceſſario tempore, ad vitandum ſcilicet frigus aut itinerum aſperitates, calceis utebantur. Vide *Plut.* in Phocione; &, ait *idem auctor* in vita Lycurgi, eum ταῖς ἀναγκαίαις tantum ἡμέραις calceos induiſſe. *Oppianus* etiam in venatoris inſtitutione, jubet eum nudis pedibus ad venationem ire,

„ γυμνοῖσι δὲ ποσσὶν ὁδεύειν

„ Κείνους τοῖσιν ἴχνη μέλεται, δυσδερκέα θηρῶν.

„ *Clem. Alex.* Paedag. III. Libro II. ἀνδρὶ δὲ εὖ μάλα „ ἁρμόδιον ἀνυποδησία· πλὴν εἰ μὴ στρατεύοιτο. καὶ γὰρ „ πως

CYNICUS. | ΚΥΝΙΚΟΣ.

CYNICUS ET LYCINUS. | ΚΥΝΙΚΟΣ ΚΑΙ ΛΥΚΙΝΟΣ.

LYC.

Heus tu, quid tandem barbam alis & comam, tunicam vero non habes, & nuda cute incedis, & ſine ſoleis, vagam & immanem vitam atque belluinam ſecutus, & contrariis ſemper rebus tuum corpus, non ut caeteri, tractans, huc illuc oberras, in dura humo cubans, ut multum inde ſordium habeat iſtud palliolum, nec ipſum tenue, neque molle, neque floridum? CYN. Neque enim opus habeo: tale vero, quod & facillime paretur, & poſſeſſori quam minimum faceſſat moleſtiae, tale, inquam, mihi ſatis eſt.

ΛΥΚ.

ΤΙ ποτε, ὦ οὗτος, πώγωνα μὲν ἔχεις καὶ κόμην, χιτῶνα δὲ οὐκ ἔχεις, καὶ [a] γυμνοδερκῇ, καὶ [b] ἀνυποδητεῖς τὴν ἀλήτην, καὶ ἀπάνθρωπον βίον, [c] καὶ θηριώδη ἐπιλεξάμενος, καὶ ἀεὶ τοῖς ἐναντίοις τὸ ἴδιον δέμας οὐχ ὡς οἱ πολλοὶ διαχρησάμενος, περινοστεῖς ἄλλοτε ἀλλαχοῦ, καὶ [d] εὐναζόμενος ἐπὶ ξηροῦ δαπέδου, ὡς [e] ἄσην [f] πάμπολλον τουτὶ τὸ τριβώνιον φέρειν· οὐ μέντοι καὶ [g] τοῦτο λεπτὸν, οὐδὲ μαλακὸν, οὐδὲ ἀνθηρόν; [h] ΚΥΝ. Οὐδὲ γὰρ δέομαι· τοιοῦτον δὲ ὁποῖον ἂν πορισθείη ῥᾷστα, [i] καὶ τῷ κτησαμένῳ πράγματα ὡς ἐλάχιστα [k] παρέχον· τοιοῦτον γὰρ ἀρκεῖ μοι.

Σὺ

ΚΥΝΙΚΟΣ] Titulus hic aderat in *B*1.2. *P.* & *Fl.* Omiſſ. in cett. ΚΥΝ. ΚΑΙ ΛΥΚ.] Haec jam aderant perſon. nomina ſupra ſcripta in *P. H. J.* aeque ac in *B.* &c. aberant a *Fl.* quae tantum, ΚΥΝΙΚΟΣ. Λυκῖνος. ΚΥΝΙΚΟΣ. Κυνικοῦ καὶ Λυκινοῦ *B*1. & 2. *a* Γυμνοδερκῇ] Nil mut. Edd. *b* Ἀνυποδητεῖς] Sic *Fl. Ald. Fr. B*1.*P.* &c. Ἀνυποδετεῖς *J.* *c* Καὶ θηριώδη] Omiſit *Fl.* *d* Εὐναζόμενος] Εὐνηθησόμενος *Fl.* *e* Ἄσην] Ἄτην *J.* ſola, & marg. *A*1*W.* *f* Πάμπολλον] Παμπόλλην *Pell.* *g* Τοῦτο λεπτὸν] Τὸ τριβώνιον λευκόν. *Fl.* *h* ΚΥΝ.] Κυνι. *Fl.* mox Κυνικὸς plene dein bis, ter Κ. & Λ. tantum. Poſtea vero toto Dial. perſonas omittit, ſpatio tantum relicto. *i* Καὶ] Omiſit *Fl.* *k* Παρέχον] Forſ. παρέχοι, adſcripſ. *Geſn.*

ΚΥΝΙΚΟΣ] Titulus hic fuit in C. G. Πῶς δεῖ Κυνικὸν εἶναι φιλόσοφον. (Deinde) Κινδυνεύει οὗτος ὁ λόγος ἄλλου του νομισθῆναι, καὶ οὐ Λυκιανοῦ. G.

9. Τριβώνιον] Τὸ τριβώνιον ἐνταῦθα τὸ παλαιὸν καὶ διεῤῥωγὸς ἱμάτιον. τρίβων δὲ τρίβωνος τὸ τῶν φιλοσόφων ἔνδυμα εὐτελές. Erat autem usque ad pedes, καὶ χειρίδας ἔχων πλατείας καὶ κεκολπωμένας. G.

„ πως ἐγγὺς τὸ ὑποδεδέσθαι τοῦ δεδέσθαι. Nota eſt & Romani Catonis ἀνυποδησία: item Neronis; vide *Suet.* „ c. 51." Haec & plura *Caſaubonus*. *Xen.* ἀπομν. 1. — τε καὶ ἀχίτων διατελεῖς *Ariſtoph.* apud *Diog. Laërt.* p. 40. C. ἀνυποδητεῖς. in *Nub.* tamen eſt ἀνυπόδητος. *M. du S.*

3. Γυμνοδερκῇ] An γυμνοδερμῇ a γυμνοδερμοῦμαι. i. e. cute nuda ſum? *F.G.* Idem rurſus ad verbum *Menag.*

Ibid. Καὶ γυμνοδερκῇ] Nihil dum probabilius video conjectura *Menagii*. hanc itaque interpretando ſecutus ſum. *J.M.G.*

Ibid. Ἀνυποδητεῖς] Infra c. 16. f. ἀνυποδητεῖν iterum ſic ſcribitur in omnibus, penult. longa. Item ἀνυπόδητος c. 13. ac ſaepe T. 2. Licet & interdum ἀνυπόδετος. *J.F.R.*

5. Τοῖς ἐναντίοις] Locus mendoſus videtur, vett. Codd. inſpiciendi. *F.G.*

Τοῖς ἐναντίοις] Nihil varietatis invenio, neque deſidero; nam recte διαχρήσασθαι cum accuſat. conſtruitur vid. *Herodian.* plurib. locis, atque *interficio* ſignificat. Verte igitur: *tu corpus contrariis rebus enecas*, i. e. *crucias duriter habendo*, non vero ut vulgo homines ſolent. *J.F.R.*

8. Ξηροῦ] I. e. ἀστρώτου, *ſine ſtrato.* *F.G.*

Ibid. Ἄσην] Ἄσιν. *F.G.* Fruſtra. Nam vulgatum praeſtat, nec *luto* etiam conſperſum requiritur pallium, ſed ἄση *faſtidium*, hic *ſqualorem* luctui proprium ſignificat, & ad vocabula luctus bene refertur a *Polluce* III. 98. *J.F.R.*

Ibid. Πάμπολλον] An παμπόλλην. *F.G.* Ne credas Lector, qui ſcis compoſita Atticis communia. *Aelian.* IV. 8. παμπόλλους μυριάδας. *J.F.R.*

13. Παρέχον] Forſ. παρέχοι adjecerat *Geſn.* Idem

Σὺ δὲ πρὸς θεῶν, εἰπέ μοι, τῇ πολυτελείᾳ οὐ νομίζεις κακίαν προσεῖναι; ΛΥΚ. Καὶ μάλα. ΚΥΝ. Τῇ δ' εὐτελείᾳ ἀρετήν; ΛΥΚ. Καὶ μάλα. ΚΥΝ. Τί ποτ' οὖν ὁρῶν ἐμὲ τῶν πολλῶν εὐτελέστερον διαιτώμενον, τοὺς δὲ πολυτελέστερον, ἐμὲ αἰτιᾷ, καὶ οὐκ ἐκείνους; ΛΥΚ. Ὅτι οὐκ εὐτελέστερόν μοι, μὰ Δία, τῶν πολλῶν διαιτᾶσθαι δοκεῖς, ἀλλ' ἐνδεέστερον, μᾶλλον δὲ τελέως ἐνδεῶς, καὶ ἀπόρως. διαφέρεις γὰρ οὐδὲν σὺ τῶν πτωχῶν, οἳ τὴν ἐφήμερον τροφὴν μεταιτοῦσι.

ΚΥΝ. Βούλει οὖν εἴδωμεν, ἐπεὶ προελήλυθεν ἐνταῦθα ὁ λόγος, τί τὸ ἐνδεές, καὶ τί τὸ ἱκανόν ἐστιν; [a] ΛΥΚ. Εἴ σοι δοκεῖ. ΚΥΝ. Ἆρ' οὖν ἱκανὸν μὲν ἑκάστῳ, ὅσον ἂν ἐξικνῆται πρὸς τὴν ἐκείνου χρείαν, ἢ ἄλλο τι λέγεις; ΛΥΚ. Ἔστω τοῦτο. ΚΥΝ. Ἐνδεὲς δέ, ὅσον ἂν ἐνδεέστερον ᾖ τῆς χρείας, καὶ μὴ ἐξικνῆται πρὸς τὸ δέον; ΛΥΚ. Ναί. ΚΥΝ. Οὐδὲν ἄρα τῶν ἐμῶν ἐνδεές ἐστιν. οὐδὲν γὰρ αὐτῶν ὅ, τι οὐ τὴν χρείαν [b] ἐκπληροῖ τὴν ἐμήν.

ΛΥΚ. Πῶς τοῦτο λέγεις; ΚΥΝ. Ἐὰν σκοπῇς πρὸς ὅ, τι γέγονεν ἕκαστον, ὧν δεόμεθα, οἷον οἰκία, ἆρ' οὐχὶ σκέπης; ΛΥΚ. Ναί. ΚΥΝ. Τί δὲ ἐσθής, τοῦ χάριν; [c] ἆρα οὐχὶ [d] καὶ αὐτὴ τῆς σκέπης; ΛΥΚ. Ναί. ΚΥΝ. Τῆς δὲ σκέπης αὐτῆς πρὸς θεῶν, τίνος ἐδεήθημεν εἵνεκα, οὐκ ὥστε ἄμεινον

2. Tu vero, per Deos, mihi dic, ſumtuoſae vitae vitium ineſſe non arbitraris? LYC. Omnino. CYN. Parſimoniae autem virtutem? LYC. Ita ſane eſt. CYN. Quare ergo cum vides me viliori quam pleroſque victu & cultu utentem, illos vero ſumtuoſo magis; me accuſas, non illos? LYC. Quod non viliori, per Jovem, cultu victuque quam vulgus videris uti, ſed indigentiori, aut potius in ſumma vivere indigentia atque inopia. Neque enim quidquam a mendicis differs cibum in diem rogantibus.

3. CYN. Vis ne ergo diſpiciamus, quando huc ſermo nobis progreſſus eſt, quid ſit quod deficiat, quid ſit ſatis? LYC. Si ita tibi videtur. CYN. Numquid igitur ſatis unicuique illud eſſe dicis, quod aeque late atque uſus *& neceſſitas* illius pateat; an aliud quid dicis? LYC. Sit iſtud. CYN. Deficere autem illud, quod in uſu deficiat, & non aeque late, atque opus erat, patet? LYC. Nempe. CYN. Nihil ergo mihi deficit: nihil enim eſt mearum rerum quod non uſum meum expleat.

4. LYC. Quomodo hoc intelligis? CYN. Si conſideres, ad quid factum ſit unumquodque illorum, quibus opus habemus, verbi cauſſa, domus, nonne ut tecti ſimus? LYC. Sane. CYN. Quid vero? veſtis? cujus rei gratia? Nonne etiam haec ut tecti ſimus? LYC. Nempe. CYN. Ipſum vero illud, ut tecti eſſemus, per Deos, cujus rei cauſſa opus fuit, nonne ut

a ΛΥΚ.] Deſunt & hic & in ſeqq. perſonarum nomina, in *Fl.* Niſi quod ſpatiis, ut ſaepe alibi, diſtinguuntur. b Ἐκπληροῖ] Ἐκτελεῖ *Fl.* c Ἆρα] Ἄρα *Fl.* d Καὶ αὐτη] Sic *J.* Αὐτη ſine καὶ *H. P. B1. Fr. Ald.* 2. Αὐτῆς *Fl.* ſimiliter ſpreto καὶ.

habet *Gujet.* in nott. Mſſ. quas ille non vidit Tanto veriſimilius fit utrumque recte conjicere. *J.F.R.*

27. Τί τὸ ἐνδεὲς] Non aſſequitur Latinus ſermo, certe in quantum nobis hic paruit, plenam vim hujus loci. Ἐνδεὴς apud Graecos & hominis Epitheton eſt, cui aliquid deeſt, quo aegre caret, & rei, quae ſic deeſt. Objicitur Cynico, vivere illum in *defectu* h. e. in ſumma inopia: ille rogat, quid eſt igitur *deficiens* &c. *J.M.G.*

39. Οὐχὶ σκέπης] Σκέπη legend. videtur. *F.G.* Minime; nam connectendum cum ſeq. χάριν & εἵνεκα, quod ab cadem perſona ſtatim additur. *J.F.R.*

43. Εἵνεκα] Non itaque poeticum eſt εἵνεκα. Habuimus id crebro ap. Noſtrum, *de Dom.* c. 8. *Amor.* c. 49. *Navig.* c. 20. &c. Quamvis Ionibus potius perpetuum τὸ εἵνεκα. *J.F.R.*

47. Μάθοις τί ποθ' ἐστ' ἔργον,] Sic omnino interpungendum fuit, non ut in pleriſque fit, ſine interrogatione, aut poſt μάθοις mora. Solae *B2.* & *P.* hoc obſervarunt, quamvis recte verterit *Thom. Morus. M. du S.*

51. Οὐ-

ut melius habeat id ipſum quod tegitur? LYC. Mihi ita videtur. CYN. Utrum igitur *hi mei* pedes pejus habere tibi videntur *aliorum pedibus calceatorum?* LYC. Non novi. CYN. Sed ita diſcas. Quod opus eſt pedum? LYC. Incedere. CYN. Pejus ergo tibi incedere mei pedes videntur, quam caeterorum? LYC. Hoc fortaſſe non ita eſt. CYN. Neque ergo pejus habent, ſi non deterius opus ſuum peragunt. LYC. Fortaſſe. CYN. Ergo pedes quidem *quod attinet*, non videor deteriore quam plerique conditione eſſe. LYC. Non videris. CYN. Quid vero? Meumne corpus reliquorum *corporibus* deterius eſt? ſi enim deterius, etiam infirmius. Virtus enim corporis robur eſt. Numquid ergo meum infirmius? LYC. Non apparet. CYN. Ergo neque pedes meos, neque reliquum corpus defici tegumento apparet. Si enim deficerentur, male haberent. Defectus enim & indigentia ſemper malum, & facit ut deteriore conditione ſint ea, quibus adeſt. Sed neque deterius ali corpus meum apparet, quia vulgaribus cibis alitur. LYC. Nempe manifeſtum eſt. CYN. Neque validum eſſet, ſi male aleretur: vitiantur enim a malis alimoniis corpora. LYC. Sunt iſta.

5. CYN. Quomodo igitur, dic mihi, haec cum ita ſe habeant, reprehendis me, & vitae meae rationem nimis contemnis, & miſeram eſſe confirmas. LYC. Ideo

ἔχειν [e] τὸν σκεπόμενον; ΛΥΚ. Δοκεῖ μοι. ΚΥΝ. [f] Πότερ' οὖν, τὼ πόδε κάκιον ἔχειν δοκεῖ σοι; ΛΥΚ. Οὐκ οἶδα. ΚΥΝ. Ἀλλ' οὕτως ἂν [g] μάθοις· τί ποδῶν ἔστ' ἔργον; ΛΥΚ. Πορεύεσθαι. ΚΥΝ. Κάκιον οὖν πορεύεσθαί σοι δοκοῦσιν οἱ ἐμοὶ πόδες, ἢ οἱ τῶν πολλῶν; ΛΥΚ. Τοῦτο μὲν οὐκ ἴσως. ΚΥΝ. Οὐ τοίνυν [h] οὐδὲν χεῖρον ἔχουσιν, [i] ἢ μὴ χεῖρον τὸ ἑαυτῶν ἔργον ἀποδιδόασιν; ΛΥΚ. Ἴσως. ΚΥΝ. Τοὺς μὲν δὴ πόδας οὐδὲν φαίνομαι χεῖρον διακείμενος τῶν πολλῶν [k] ἔχειν; ΛΥΚ. Οὐκ ἔοικας. ΚΥΝ. Τί δέ; τοὐμὸν σῶμα [l] τῶν λοιπῶν ἆρα κάκιον; εἰ γὰρ κάκιον, καὶ ἀσθενέστερον· ἀρετὴ γὰρ σώματος ἰσχύς. ἆρ' οὖν τὸ ἐμὸν ἀσθενέστερον; ΛΥΚ. Οὐ φαίνεται. ΚΥΝ. Οὐ τοίνυν οὔθ' οἱ πόδες φαίνονταί μοι σκέπης ἐνδεῶς ἔχειν, οὔτε τὸ λοιπὸν σῶμα. εἰ γὰρ ἐνδεῶς εἶχον, κακῶς ἂν εἶχον. ἡ γὰρ ἔνδεια πανταχοῦ κακὸν καὶ χεῖρον ἔχειν ποιεῖ ταῦτα, οἷς ἂν προσῇ. ἀλλὰ μὴν οὐδὲ τρέφεσθαί γε φαίνεται χεῖρον τὸ σῶμα τοὐμὸν, ὅτι ἀπὸ τῶν τυχόντων τρέφεται. ΛΥΚ. Δῆλον γάρ. [m] ΚΥΝ. Οὐδὲ εὔρωστον, [n] εἰ κακῶς ἐτρέφετο. λυμαίνονται γὰρ αἱ πονηραὶ τροφαὶ τὰ σώματα. ΛΥΚ. Ἔστι ταῦτα.

ΚΥΝ. Πῶς οὖν, εἰπέ μοι, τούτων οὕτως ἐχόντων, αἰτιᾷ μου, καὶ φαυλίζεις τὸν βίον, καὶ φὴς ἄθλιον; [o] ΛΥΚ. Ὅτι, νὴ Δία, τὴν φύ-

e Τὸν σκεπ.] Τὸ σκεπόμενον marg. *A1W*. *f* Πότερ'] Ita *Fl. Fr. J. P.* &c. *g* Μάθοις] Nihil diſtinctionis poſt μάθοις erat in plerisque. In *P.* comma tantum. *h* Οὐδὲν χεῖρον] Οὐδ' εἰ χεῖρον Edd. Οὐδὲν L. Οὐδὲν *Fl.* *i* Ἢ] Ἣν L. *k* Ἔχειν] Deeſt in *Fl.* *l* Τῶν λοιπῶν] Τὸ λοιπὸν *Fl.* *m* ΚΥΝ.] Addidi ex *J. B1. H.* &c. Aberat in *P.* *n* Εἰ κακῶς] Εἴη εἰ κ. *Jenſii.* Nil mut. Edd *o* ΛΥΚ.] Perſonam ΚΥΝ. hic male *H1. 2.*

51. Οὐδὲν χεῖρον] Vulgatum εἰ χεῖρον nihili eſſe, bene etiam ſenſerat Cl. *Geſn.* qui pro οὐδ' εἰ reſcripſerat οὐδέ. At quum L. & *Fl.* οὐδὲν habeant, quod veriſſimum; quodque mox repetitur, in οὐδὲν φαίνομαι χεῖρον, omnium noſtrorum librorum conſenſu, nihil haeſitavi in hoc recipiendo. Cumque *Fl.* οὐδὲν cum ſpiritu exhibeat, adparet vulgatum ceterarum οὐδ' εἰ hinc natum eſſe. *J. F. R.*

64. Οὐδὲ τρέφεσθαί γε φαίνεται χεῖρον τὸ σῶμα τοὐμὸν, ὅτε ἀπὸ τῶν τυχόντων τρέφεται. ΛΥΚ. Δῆλον γάρ. ΚΥΝ. Οὐδὲ εὔρωστον, εἰ κακῶς ἐτρέφετο] Hiulca ſunt haec ultima; ſed facile patet, quid interciderit; nimirum εἴη, idque proclive fuit ob affiniſſimam ſequentem voculam. Lege igitur, Οὐδὲ εὔρωστον εἴη, εἰ κακῶς ἐτρέφετο. Id ait Cynicus, *Sed nec propterea corpus meum videtur pejus nutriri, quod nutritur ab rebus vilibus.* (Id vero manifeſtum eſſe, reſpondet Lucianus) *Neque bene firmum foret, ſi male nutriretur.* *J. J.*

66. Οὐδὲ εὔρωστον] *Geſn.* etiam adſeverat; ſupple εἴη. Lubens id adderem, ſicubi invenirem. Jam poterit ſubaudiri, donec id inveniamus. At quidni aeque intelligeretur, ac paullo ſupra hoc capite, εἰ γὰρ κάκιον,

φύσεως, ἣν σὺ τιμᾷς, καὶ τῶν θεῶν γῆν ἐν μέσῳ κατατεθεικότων, ἐκ δ' αὐτῆς ἀναδεδωκότων πολλὰ κἀγαθὰ, ὥστ' ἔχειν ἡμᾶς πάντα ἄφθονα, μὴ πρὸς τὴν χρείαν [a] μόνον, ἀλλὰ καὶ πρὸς ἡδονὴν, σὺ πάντων τούτων ἢ τῶν γε πλείστων ἄμοιρος εἶ, καὶ οὐδενὸς μετέχεις αὐτῶν, οὐδὲν μᾶλλον ἢ τὰ θηρία· πίνεις μὲν γὰρ ὕδωρ, ὅπερ καὶ τὰ θηρία, σιτῇ δὲ ὅπερ ἂν εὑρίσκῃς, ὥσπερ οἱ κύνες, εὐνὴν δὲ οὐδὲν κρείττω τῶν κυνῶν ἔχεις. χόρτος γὰρ [b] παραρκεῖ σοι, καθάπερ ἐκείνοις. ἔτι δὲ ἱμάτιον φορεῖς, οὐδὲν ἐπιεικέστερον ἀκλήρου. καίτοι εἰ σὺ τούτοις ἀρκούμενος ὀρθῶς φρονήσεις, ὁ θεὸς οὐκ ὀρθῶς ἐποίησε, τοῦτο μὲν πρόβατα ποιήσας ἔμμαλλα· τοῦτο δ' ἀμπέλους ἡδυοίνους, τοῦτο δὲ τὴν ἄλλην παρασκευὴν θαυμαστῶς ποικίλην, καὶ ἔλαιον, καὶ μέλι, καὶ τὰ ἄλλα, ὡς ἔχειν μὲν ἡμᾶς σιτία παντοδαπὰ, ἔχειν δὲ ποτὸν ἡδὺ, ἔχειν δὲ χρήματα, ἔχειν δ' εὐνὴν μαλακὴν, ἔχειν δὲ οἰκίας καλὰς, καὶ τὰ ἄλλα πάντα θαυμαστῶς κατεσκευασμένα. καὶ γὰρ αὖ τὰ τῶν τεχνῶν ἔργα, δῶρα τῶν θεῶν ἐστι. τὸ δὲ πάντων τούτων ζῆν ἀπεστερημένον, ἄθλιον μὲν, εἰ καὶ ὑπ' ἄλλου τινὸς ἀπεστέρητο, καθάπερ οἱ ἐν τοῖς δεσμωτηρίοις· πολὺ δὲ ἀθλιώτερον, εἴ τις αὐτὸς ἑαυτὸν ἀποστεροίη πάντων τῶν καλῶν. μανία τε ἤδη τοῦτό γε σαφής.

ΚΥΝ. Ἀλλ' ἴσως ὀρθῶς λέγεις. ἐκεῖνο δέ μοι εἰπὲ, εἴ τις ἀνδρὸς πλουσίου προθύμως καὶ φιλανθρώπως, ἔτι τε φιλοφρόνως ἑστιῶντος, καὶ ξενίζοντος πολλοὺς ἅμα καὶ παντοδαποὺς, τοὺς μὲν ἀσθενεῖς, τοὺς δὲ ἐρρωμένους, κἄπειτα παρατεθέντος πολλὰ καὶ παντοδαπὰ, πάντα ἁρπάζοι, καὶ πάντα

equidem, quod cum natura, quam tu magni facis, & Dii tellurem hanc in medio poſuerint, & ex illa bona exoriantur multa, ut omnium rerum habeamus beatam copiam, non ad neceſſitatem modo, ſed etiam ad voluptatem: tu horum omnium aut plerorumque certe expers es, nec ullo illorum frueris, non magis quam beſtiae. Aquam enim bibis, quam etiam beſtiae: edis quidquid inveneris, uti canes: neque cubile canibus habes melius, foenum cum tibi ſicut illis ſufficiat: porro pallium geſtas nihilo tolerabilius plane inopi. Atqui ſi tu his rebus contentus recte ſapis, non recte Deus, qui hinc oves illis velleribus inſtruxerit, hinc ſuavi vino vites: reliquumque apparatum admirabiliter varium produxerit, & oleum, & mel, & reliqua: ut cibum habeamus omnigenum, & potum ſuavem habeamus, habeamusque pecunias, & cubile habeamus molle, & habeamus domus pulchras, & inſtructa admirabiliter reliqua omnia. Etenim opera artium quoque Deorum munera ſunt. Hiſce autem omnibus privatum vivere miſerum eſt, etſi ab alio quis privetur, ut ii, qui tenentur in vinculis; multo autem miſerius, ſi quis ipſe bonis ſe omnibus abjudicet, ac profeſſus jam furor.

6. CYN. At tu fortaſſe recte *iſtoc*. Verum illud mihi dic, ſi quis, viro divite prolixe, & humaniter, & benigne adeo accipiente epulis & hoſpitio multos ſimul & omni ex genere homines, infirmos partim, partim robuſtos, ac multa deinde omnigena-

a Μόνον] *Μόνην Fl.* Sed perinde eſt. b Παραρκεῖ] Ἀρκεῖ *Fl.*

καὶ ἀσθενέστερον, pro εἴη καὶ ἀσθενέστερον. J. F. R.

13. Ὀλίγων δὲ ὥστε τραφῆναι δεόμενος, ὑπὸ τῶν πολλῶν ἐπιτριβήσεσθαι μέλλων] Benedictus *paucisque ut nutriatur opus habeat, diutius tamen quam alii multi immoretur.* in qua interpretatione ſequutus eſt auctorem *Thomam Morum*, dubito an Græca rite conſiderantem. Certe res ipſa non patitur, ut in his ſit juſta oppoſitio; nec ſi vir valens diutius, quam ægroti multi, immoretur convivio, propterea ſic culpari poteſt, ut hic poſtea culpatur ab colloquentibus. Errarunt

naque apponente; omnia ipſe rapiat, voret omnia, non quae prope ſint ſolum, ſed etiam remota, parata infirmis ipſe robuſtus, idque unam ipſe alvum qui habeat, paucisque quibus alatur indigeat, a multis illis perdendus ipſe: ille vir qualis tibi videatur? numquid prudens? LYC. Non ille mihi. CYN. Quid vero? numquid ſanus? LYC. Neque hoc.

7. CYN. Quid vero? ſi quis eidem huic menſae adhibitus, multa illa atque varia negligat, unum vero eorum, quae proxime appoſita ſunt, ſibi delectum, idque ſuae neceſſitati ſufficiens, decenter edat, & hoc utatur ſolo, reliqua ne quidem adſpiciat, hunc nonne judicas ſaniorem, & meliorem iſto virum? LYC. Equidem. CYN. Utrum ergo intelligis, an me oportet dicere? LYC. Quid? CYN. Deus illi praeclaro hoſpitio excipienti ſimilis eſt, apponens multa, & varia, & omnigena, ut quod cuique convenit habeant, quaedam valentibus, alia aegrotantibus, & quaedam robuſtis, imbecillis alia, non ut omnes utamur omnibus, ſed ut iis quisque, quae ſibi proxima ſunt, & inter haec, quo ipſe tum maxime indigeat.

8. Vos vero illi per inexplebilem intemperantiam rapienti omnia maxime ſimiles eſtis, *uti poſtulantes omnibus*, & quae usquam ſunt, *non iis modo*, quae prope vos ſunt; non terram, non mare veſtrum ſufficere vobis arbitrati, ſed ab extremis inde terrarum oris mercati voluptates, & peregrina ſemper praeferentes domeſticis, & pretioſa vilibus, & quae difficillime parantur iis, quorum facilis copia eſt: qui in

ἐσθίοι, μὴ τὰ πλησίον μόνον, ἀλλὰ καὶ τὰ πόῤῥω, τὰ τοῖς ἀσθενοῦσι παρεσκευασμένα, ὑγιαίνων αὐτὸς, καὶ ταῦτα μίαν μὲν κοιλίαν ἔχων, ὀλίγων δὲ ὥστε τραφῆναι δεόμενος, ὑπὸ τῶν πολλῶν ἐπιτριβήσεσθαι μέλλων· οὗτος ὁ ἀνὴρ, ποῖός τις δοκεῖ σοι εἶναι; ἆρά γε φρόνιμος; ΛΥΚ. Οὐκ ἔμοιγε. ΚΥΝ. Τί [c] δὲ σώφρων; ΛΥΚ. [d] Οὐδὲ τοῦτο.

ΚΥΝ. Τί δὲ, εἴ τις μετέχων τῆς αὐτῆς ταύτης τραπέζης, τῶν μὲν πολλῶν καὶ ποικίλων ἀμελεῖ, ἓν δὲ τῶν ἔγγιστα κειμένων ἐπιλεξάμενος, ἱκανῶς [e] ἔχων πρὸς τὴν ἑαυτοῦ χρείαν, τοῦτο ἐσθίοι κοσμίως, καὶ τούτῳ μόνῳ χρῷτο, τοῖς δὲ ἄλλοις οὐδὲ προσβλέποι, τοῦτον οὐχ ἡγῇ σωφρονέστερον, καὶ ἀμείνω ἄνδρα ἐκείνου; ΛΥΚ. Ἔγωγε. ΚΥΝ. Πότερον οὖν, συνίης, ἢ ἐμὲ δεῖ λέγειν; ΛΥΚ. Τὸ ποῖον; ΚΥΝ. Ὅτι ὁ μὲν θεὸς τῷ ξενίζοντι καλῶς ἐκείνῳ ἔοικε, παρατιθεὶς πολλὰ, καὶ ποικίλα, καὶ παντοδαπὰ, ὅπως ἔχωσιν ἁρμόζοντα· τὰ μὲν ὑγιαίνουσι, τὰ δὲ νοσοῦσι· καὶ τὰ μὲν ἰσχυροῖς, τὰ δὲ ἀσθενοῦσιν· οὐχ ἵνα χρώμεθα ἅπασι πάντες, ἀλλ' ἵνα τοῖς καθ' ἑαυτὸν ἕκαστος, καὶ τῶν καθ' ἑαυτὸν, ὅτου περ ἂν τύχοι μάλιστα δεόμενος.

Ὑμεῖς δὲ τῷ δι' ἀπληστίαν τε καὶ ἀκρασίαν ἁρπάζοντι πάντα τούτῳ μάλιστα ἐοίκατε, πᾶσι χρῆσθαι ἀξιοῦντες, καὶ τοῖς ἁπανταχοῦ, μὴ τοῖς παρ' ὑμῖν μόνον, οὐ γῆν, οὐ θάλασσαν τὴν καθ' αὐτοὺς αὐτάρκη νομίζοντες, ἀλλ' ἀπὸ περάτων γῆς ἐμπορευόμενοι τὰς ἡδονὰς, καὶ τὰ ξενικὰ τῶν ἐπιχωρίων ἀεὶ προτιμῶντες, καὶ τὰ πολυτελῆ τῶν εὐτελῶν, καὶ τὰ δυσπόριστα τῶν εὐποριστῶν· καθόλου δὲ πράγματα, καὶ [f] κακὰ ἔχειν

c Δὲ] Δαὶ *Fl.* d Οὐδὲ τοῦτο] Pro his duobus οὔ tantum *Fl.* e Ἔχων] Forſ. [illegible] *Geſn.* f Κακὰ] Κατὰ male *H2.* cum tamen *H1.* recte.

runt certe, quum τῶν πολλῶν putarunt dici maſculine; ſunt enim neutra. Et utique illud *diutius* nullibi in Græcis. Verte, *paucisque ut nutriatur opus habeat;* *quum a multis*, ſi multa deglutierit, *futurum ſit ut enecetur.* J.G.

64. Ἐρε-

ἔχειν μᾶλλον ἐθέλοντες, ἢ δίχα πραγμάτων ζῆν. τὰ γὰρ δὴ πολλὰ, καὶ τίμια, καὶ εὐδαιμονικὰ παρασκευάσματα, ἐφ᾽ οἷς ἀγάλλεσθε, διὰ πολλῆς ὑμῖν ταῦτα κακοδαιμονίας καὶ ταλαιπωρίας παραγίγνεται. σκόπει γὰρ, εἰ βούλει, τὸν πολύευκτον χρυσὸν, καὶ τὸν ἄργυρον, σκόπει τὰς οἰκίας τὰς πολυτελεῖς, σκόπει τὰς ἐσθῆτας τὰς ἐσπουδασμένας, σκόπει τὰ τούτοις ἀκόλουθα πάντα· πόσων πραγμάτων ἐστὶν ὤνια, πόσων πόνων, πόσων κινδύνων, μᾶλλον δὲ αἵματος, καὶ θανάτου, καὶ διαφθορᾶς ἀνθρώπων πόσης; οὐ μόνον ὅτι πλέοντες ἀπόλλυνται διὰ ταῦτα πολλοὶ, καὶ ζητοῦντες καὶ δημιουργοῦντες δεινὰ πάσχουσιν· ἀλλ᾽ ὅτι καὶ πολυμάχητά ἐστι, καὶ ἐπιβουλεύονται ἀλλήλοις διὰ ταῦτα φίλοις φίλοι, καὶ πατράσι παῖδες, καὶ γυναῖκες ἀνδράσιν. οὕτως οἶμαι καὶ τὴν Ἐριφύλην, διὰ τὸν χρυσὸν προδοῦναι τὸν ἄνδρα.

Καὶ ταῦτα μέντοι πάντα γίγνεται, τῶν μὲν ποικίλων ἱματίων οὐδέν τι μᾶλλον θάλπειν δυναμένων· τῶν δὲ χρυσοφόρων οἰκιῶν οὐδέν τι μᾶλλον σκεπουσῶν· τῶν δὲ ἐκπομάτων τῶν ἀργυρῶν οὐκ ὠφελούντων τὸν πότον, οὐδὲ τῶν χρυσῶν, οὐδὲ τῶν ἐλεφαντίνων αὖ κλινῶν τὸν ὕπνον ἡδίω παρεχομένων· ἀλλ᾽ ὄψει πολλάκις ἐπὶ τῆς ἐλεφαντίνης κλίνης, καὶ τῶν πολυτελῶν στρωμάτων, τοὺς εὐδαίμονας ὕπνου λαχεῖν οὐ δυναμένους. ἔτι δὲ καὶ αἱ παντοδαπαὶ περὶ τὰ βρώματα πραγματεῖαι, τρέφουσι μὲν οὐδὲν μᾶλλον, [a] λυμαίνονται δὲ τὰ σώματα, καὶ τοῖς σώμασι νόσους ἐμποιοῦσι.

Τί δὲ δεῖ λέγειν ὅσα τῶν ἀφροδισίων ἕνεκα πράγματα ποιοῦσί τε καὶ πάσχουσιν οἱ ἄνθρωποι; καίτοι ῥάδιον θεραπεύειν ταύτην τὴν

univerſum moleſtias & mala habere, quam ſine iis aetatem agere malitis. Multi enim illi & pretioſi & beati apparatus, quibus gaudetis, per multam demum vobis miſeriam aerumnamque contingunt. Conſidera enim, ſis, optabile illud aurum, & argentum, domus ſumtuoſas conſidera, veſtes conſidera ſumma induſtria factas, conſidera quae iſtaec conſequuntur omnia, quot ſint venalia negotiis, quot laboribus, quot periculis, quin ſanguine potius, & morte, & quanta ſtrage mortalium? non modo quod navigantes propter iſta multi pereunt, & dum quaerunt, dum aedificant, mala multa patiuntur: ſed quod toties de illis pugnatur, quod inſidias ſibi propter iſta ſtruunt amicis amici, & liberi parentibus, & maritis ſuis conjuges. Ita puto auri cauſſa proditum ab Eriphyle virum.

9. Atque iſta fiunt omnia, cum tamen pictae veſtes nihilo magis foveant, & faſtigii aurei domus nihilo tegant magis, & potum nihil juvent nec argentea pocula neque aurea, neque ſomnum ſuaviorem eburnei lecti praebeant: ſed ſaepe videas eburneo ſuper lecto, & pretioſis in ſtragulis, beatos illos ſomnum capere non poſſe. Porro omnigeni illi circa cibum labores, nihilo magis illi quidem alunt, ſed corrumpunt corpora, & morbos illis inferunt.

10. Quid vero dicam, quot negotia Veneris cauſſa homines & faceſſant aliis, & ipſi ſuſtineant? cum ita facile ſit illam curare

rare

a Λυμαίνονται δὲ] Ἢ λυμαίνονται *Fl.*

64. Ἐριφύλην] Amphiarai uxorem. *M. du S.*

82. Καίτοι ῥάδιον θεραπεύειν ταύτην τὴν ἐπιθ.] Latet hic Cynicum ulcus, de quo Dio illa parte minime *Chryſoſtomus* in Diog. ſed e tyrannide p. 90. *J. M. G.*

84. Εἰς ταύτην] Subaudi ὁδόν. *F. G.*

98. Μὴ] Edd. pleraeque καὶ μή. Delendum illud καὶ jam olim videram, nondum inſpecta *Fl.* Ed. in qua non reperitur. *M. du S.*

3. Νη

rare cupiditatem; niſi quis delicatus nimis eſſe velit: neque in illam ipſam furor ſuus & corruptela ſufficere hominibus videtur. Sed jam etiam uſum rerum pervertunt, utentes unaquaque, ad quod natura ſua apta non eſt, ut ſi quis plauſtri loco uti tanquam plauſtro velit lectulo. LYC. Et quis eſt ille? CYN. Vos, qui hominibus utimini pro jumentis, jubetisque illos velut plauſtra ſic lecticas agere cervicibus. Ipſi vero ſupra jacetis delicati, & inde velut aſinos habenis regitis homines, hac non illac vertere ſe juſſos. Quique haec maxime facitis, ii maxime felices praedicamini.

11. Tum illi, qui carnibus non tantum in cibo utuntur, ſed tincturas machinantur per illas, quales ſunt qui purpuram inficiunt: nonne hi quoque praeter naturam his, quae paravit Deus, utuntur? LYC. Recte ſane. Poteſt enim inficere, non edi modo caro purpurae. CYN. Sed non ad hoc nata eſt. Alioqui etiam cratere poſſit aliquis per vim pro olla uti: ſed ad hoc factus non eſt. Verum enim vero quomodo poſſit aliquis omnem horum enarrare miſeriam? tanta eſt. Tu vero me, quod in partem illius venire nolim, eo nomine accuſas? Caeterum vivo ut ille, *quem ante deſcribebam*, modeſtus, epulor illa quae ante me poſita ſunt, &, quae minimo parari poſſunt, illis utor, varia illa & omnigena ne quidem deſiderans.

12. Deinde beſtiarum vitam, qui minutis rebus indigeam, & paucis utar, vivere tibi videor? Secundum tuam quidem rationem etiam deteriores beſtiis Dii fuerint. Nulla enim re indigent. Ut vero accura-

ἐπιθυμίαν, εἰ μή τις ἐθέλοι τρυφᾶν. καὶ οὐδ᾽ εἰς ταύτην ἡ μανία καὶ διαφθορὰ φαίνεται τοῖς ἀνθρώποις ἀρκεῖν, ἀλλ᾽ ἤδη καὶ τῶν ὄντων τὴν χρῆσιν ἀναστρέφουσιν, ἑκάστῳ χρώμενοι, πρὸς ὃ μὴ πέφυκεν, ὥσπερ εἴ τις ἀνθ᾽ ἀμάξης ἐθέλοι τῇ κλίνῃ χρήσασθαι, καθάπερ ἀμάξῃ. ΛΥΚ. Καὶ τίς οὗτος; ΚΥΝ. Ὑμεῖς οἱ τοῖς ἀνθρώποις ἅτε ὑποζυγίοις [b] χρῆσθε, κελεύετε δὲ αὐτοὺς, ὥσπερ ἀμάξας, τὰς κλίνας τοῖς τραχήλοις ἄγειν, αὐτοὶ δ᾽ ἄνω κατάκεισθε τρυφῶντες, καὶ ἐκεῖθεν ὥσπερ ὄνους ἡνιοχεῖτε τοὺς ἀνθρώπους, ταύτην ἀλλὰ μὴ ταύτην τρέπεσθαι κελεύοντες. καὶ οἱ ταῦτα μάλιστα ποιοῦντες, μάλιστα μακαρίζεσθε.

Οἱ δὲ τοῖς κρέασι, [c] μὴ τροφῇ χρώμενοι μόνον, ἀλλὰ καὶ βαφὰς μηχανώμενοι δι᾽ αὐτῶν, οἷοί γέ εἰσιν οἱ τὴν πορφύραν βάπτοντες, οὐχὶ καὶ αὐτοὶ παρὰ φύσιν χρῶνται τοῖς τοῦ θεοῦ κατασκευάσμασι; ΛΥΚ. Νὴ Δία. δύναται γὰρ βάπτειν, οὐκ ἐσθίεσθαι μόνον τὸ τῆς πορφύρας κρέας. ΚΥΝ. Ἀλλ᾽ οὐ πρὸς τοῦτο γέγονεν· ἐπεὶ καὶ τῷ κρατῆρι δύναιτ᾽ ἄν τις βιαζόμενος ὥσπερ χύτρᾳ χρήσασθαι, πλὴν οὐ πρὸς τοῦτο γέγονεν. ἀλλὰ γὰρ πᾶσαν ἅπασαν τὴν τούτων τίς κακοδαιμονίαν διελθεῖν δύναιτ᾽ ἄν; τοσαύτη τίς ἐστι. σὺ δέ μοι, διότι μὴ βούλομαι ταύτης μετέχειν, ἐγκαλεῖς· ζῶ δὲ καθάπερ ὁ κόσμιος ἐκεῖνος, εὐωχούμενος τοῖς κατ᾽ ἐμαυτὸν, καὶ τοῖς εὐτελεστάτοις χρώμενος, τῶν δὲ ποικίλων καὶ παντοδαπῶν οὐκ ἐφιέμενος.

Κἄπειτα [d] θηρίου βίον, βραχέων δεόμενος, καὶ ὀλίγοις χρώμενος, δοκῶ σοι ζῆν, κινδυνεύουσιν οἱ θεοὶ καὶ τῶν [e] θηρίων εἶναι χείρονες, κατά γε τὸν σὸν λόγον, οὐδενὸς γὰρ δέονται. ἵνα δὲ καταμάθῃς ἀκριβέστερον τό, τε ὀλί-

b Χρῆσθε] Χρῆσθαι male *Fl.* *c* Μὴ] Sequimur *Fl.* quae καὶ ignoravit: nam καὶ μὴ poſteriores. Οὐκ ἐπὶ adſcripſerat *esu.* Bene; ſed jam non opus. *d* Θηρίου] Εἰ θηρίου *Fl.* *e* Θηρίων] Θηρίον male *H2.*

3. Νὴ Δία] Concedentis eſt νὴ Δία, non negantis. Hic autem non concedit Lucianus, ſed negat. Scribe[ndum] [illegible] Δία. *M. du S.* Νὴ tamen & negatio[ni] addit *Ariſtid.* T. 2. p. 116. Ed. Jebb. Sed *Solano* adſentior hic m[…]um; aut ſaltem negative vertendum. *J. F. R.*

 28. Τὼ

ὀλίγων καὶ τὸ πολλῶν δεῖσθαι, ποῖόν τι ἑκάτερόν ἐστιν, ἐννόησον· ὅτι δέονται πλειόνων οἱ μὲν παῖδες τῶν τελείων, αἱ δὲ γυναῖκες τῶν ἀνδρῶν, οἱ δὲ νοσοῦντες τῶν ὑγιαινόντων· καθόλου δὲ πανταχοῦ τὸ χεῖρον τοῦ κρείττονος πλειόνων δεῖται. διὰ τοῦτο θεοὶ μὲν οὐδενός, οἱ δ' ἔγγιστα θεῶν ἐλαχίστων δέονται.

Ἢ νομίζεις τὸν Ἡρακλέα, [a] τὸν πάντων ἀνθρώπων ἄριστον, θεῖον δὲ ἄνδρα, καὶ θεὸν ὀρθῶς νομισθέντα, διὰ κακοδαιμονίαν περινοστεῖν γυμνόν, δέρμα μόνον ἔχοντα, καὶ μηδενὸς τῶν αὐτῶν ὑμῖν δεόμενον; ἀλλ' οὐ κακοδαίμων ἦν ἐκεῖνος, ὃς καὶ τῶν ἄλλων ἀπήμυνε τὰ κακά· οὐδ' αὖ πένης, ὃς γῆς καὶ θαλάττης ἦρχεν, ἐφ' ὅ, τι γὰρ ὁρμήσειεν, ἁπανταχοῦ πάντων ἐκράτει, καὶ οὐδενὶ τῶν τότε ἐνέτυχεν ὁμοίῳ, οὐδὲ κρείττονι ἑαυτοῦ, μέχρι περ ἐξ ἀνθρώπων ἀπῆλθεν. ἢ σὺ δοκεῖς στρωμάτων καὶ ὑποδημάτων ἀπόρως ἔχειν, καὶ διὰ τοῦτο περιιέναι [b] τοιοῦτον; οὐκ ἔστιν εἰπεῖν, ἀλλ' ἐγκρατὴς, καὶ καρτερικὸς ἦν, [c] καὶ κρατεῖν ἤθελε, καὶ τρυφᾶν οὐκ ἐβούλετο. ὁ δὲ Θησεὺς ὁ τούτου μαθητὴς, οὐ βασιλεὺς μὲν ἦν πάντων Ἀθηναίων, υἱὸς δὲ Ποσειδῶνος, ὥς φασιν, ἄριστος δὲ τῶν καθ' αὐτόν;

Ἀλλ' ὅμως κἀκεῖνος ἤθελεν [d] ἀνυπόδητος εἶναι, καὶ γυμνὸς βαδίζειν, καὶ πώγωνα καὶ κόμην ἔχειν ἤρεσκεν αὐτῷ, καὶ οὐκ ἐκείνῳ [e] μόνον, ἀλλὰ καὶ πᾶσι τοῖς πα-

tius comprehendas, quale utrumque ſit; tum paucis indigere, tum multis, cogita pluribus indigere pueros quam adultos, mulieres quam viros, aegrotos quam ſanos: in univerſum vero quod ubique deterius eſt, illud pluribus indigere eo, quod eſt praeſtantius. Propterea Dii quidem re nulla, qui autem proxime ad Deos accedunt, indigent pauciſſimis.

13. Aut putasne, Herculem, illum hominum omnium fortiſſimum, divinum virorum, & pro Deo recte habitum, propter infelicitatem oberraſſe nudum, pelle ſola inſtructum, nullaque earum rerum, quibus vos, indigentem? Verum infelix ille non fuit, qui & aliorum defenderet mala, neque pauper, qui terrae & maris haberet imperium. Quocumque enim illum raperet impetus, ubique vincebat omnes, in neminem illius aetatis vel ſimilem ſe vel meliorem incidit, donec ab hominibus diſceſſit. An tu putas ſtragula illum veſte & calceis indiguiſſe, & propterea ſic oberraſſe? Non eſt, quod illud dicamus. Sed continens erat & tolerans; & volebat vincere, & deliciis frangi nolebat. Illius vero Theſeus diſcipulus nonne rex erat Athenienſium omnium, filius vero Neptuni, ut ajunt, vir ſuae aetatis omnium fortiſſimus?

14. Sed tamen is quoque voluit ſine calceis eſſe, & incedere nudus, & barbam & comam alere ipſi placuit: & non ipſi ſolum, ſed antiquis placuit omnibus. Nempe

a Τὸν πάντων] Τῶν Edd. priores. *b* Τοιοῦτον] *Fl.* praeeunte dedi. Τοιοῦτοι cett. *c* Καὶ κρατεῖν] Et ſic *Fl.* cum reliquis. *d* Ἀνυπόδητος] Ita jam omnes. Alias & ἀνυπόδετος. Ut *Philopatr.* c. 21. &c. *e* Μόνον] Μόνῳ *Fl.*

28. Τὸν Ἡρακλέα] Meminerimus, Herculem peculiariter numen eſſe Cynicorum, quem ſibi imitandum Herculiſci novi ſumſerint. Pluſcula ſunt in Proteo Luciani. Clava etiam illum imitabantur, cujus rei imago eſt in *Sexto Empir.* Fabric. p. 39. De regno illo Herculis, cujus ſtatim fit mentio, ſplendidiſſime *Dio* Or. de Regno. p. 12. D. Ἐκεῖνος δ' οὐ μόνον τῆς Ἑλλάδος ἦν βασιλεὺς, ἀλλ' ἀπ' ἀνίσχοντος ἡλίου μέχρι δυομένου, πάσης ἦρχε γῆς, καὶ τῶν ἀνθρώπων ἁπάντων, παρ' οἷς ἱερά ἐστιν Ἡρακλέους κ. τ. λ. *J. M. G.*

Ibid. Τῶν πάντων] In mutatione tam exigua, errore orto a ſcribendi compendio in articulis pingendis uſitato, contra Edd. *Geſneri* emendationem recepi. Etſi enim vulgatum ſatis intelligi queat, friget tamen prae altero, quod Luciano aliisque proprium eſſe, teſtimoniis haud eget. *J. F. R.*

38. Ἢ σὺ δοκεῖς στρωμάτων καὶ ὑποδημάτων ἀπόρως ἔχειν, καὶ διὰ τοῦτο περιιέναι τοιοῦτος;] Cynicus contendens, labores, moleſtias, pericula, non reddere per ſe aliquem miſerum & egentem, utitur exemplo Herculis,

pe vobis meliores erant: nec magis illorum quiſquam tonderi ſe paſſus eſſet, quam leonum. Mollitiem enim & laevitatem carnis feminis putabant decoram: at ipſi, ut erant viri, ita etiam volebant videri: & decus viri barbam putabant, ut equorum jubam, & barbam leonum, quibus *animantibus* pulchritudinis & ornatus cauſſa Deus quaedam addidit. Ita vero etiam barbam appoſuit viris. Illos ego antiquos aemulor, illos imitari cupio. Qui vero nunc ſunt, illis non equidem invideo admirabili felicitate, qua fruuntur circa menſas & veſtimenta, laevigantes, depilantes unamquamque partem corporis, neque occultorum quodquam *membrorum* ita uti natum eſt relinquentes.

15. At ego opto, pedes mihi equinis ungulis nihil differre, ut Chironis ajunt; me autem ſtragulis non indigere, velut leones; nec cibo magis pretioſo opus habere, quam canes. Contingat vero mihi terram quidem pro cubili habere ſufficiente, domum autem putare hoc univerſum, & cibum capere, qui facillime ſuppeditari mihi poſſit. Auro autem atque argento opus habeam neque ego, neque amicorum meorum quiſquam: quandoquidem mala omnia hominibus ex horum cupiditate naſcuntur: & ſeditiones, & bella, & inſidiae, & caedes. Haec omnia fontem habent plus habendi

λαιοῖς ἤρεσκεν. ἀμείνους γὰρ ἦσαν ὑμῶν· καὶ οὐκ ἂν ὑπέμεινεν οὐδὲ εἷς [f] αὐτῶν οὐδὲν μᾶλλον, ἢ τῶν λεόντων τίς, ξυρώμενος. ὑγρότητα γὰρ, καὶ λειότητα σαρκὸς, γυναιξὶ πρέπειν ἡγοῦντο· αὐτοὶ δ' ὥσπερ ἦσαν, καὶ φαίνεσθαι ἄνδρες ἤθελον, καὶ τὸν πώγωνα κόσμον ἀνδρὸς ἐνόμιζον, ὥσπερ καὶ [g] ἵππων χαίτην, καὶ λεόντων γένεια, οἷς ὁ Θεὸς ἀγλαΐας καὶ κόσμου χάριν προσέθηκέ τινα· οὑτωσὶ δὲ καὶ τοῖς ἀνδράσι τὸν πώγωνα προσέθηκεν. ἐκείνους οὖν ἐγὼ ζηλῶ τοὺς παλαιοὺς, καὶ ἐκείνους μιμεῖσθαι βούλομαι, τοὺς δὲ νῦν οὐ ζηλῶ τῆς θαυμαστῆς ταύτης εὐδαιμονίας, ἣν ἔχουσι, καὶ περὶ τραπέζας, καὶ ἐσθῆτας, καὶ λεαίνοντες καὶ ψιλούμενοι πᾶν τοῦ σώματος μέρος, καὶ μηδὲ τῶν ἀπορρήτων οὐδὲν, ᾗ πέφυκεν, ἔχειν ἐῶντες.

Εὔχομαι δέ μοι τοὺς μὲν πόδας ὁπλῶν ἱππείων οὐδὲν διαφέρειν, ὥσπερ φασὶ [h] Χείρωνος· αὐτὸς δὲ μὴ δεῖσθαι στρωμάτων, ὥσπερ οἱ λέοντες· οὔτε τροφῆς δεῖσθαι πολυτελοῦς μᾶλλον ἢ οἱ κύνες. εἴη δέ μοι γῆν μὲν ἅπασαν εὐνὴν αὐτάρκη ἔχειν, οἶκον δὲ τὸν κόσμον νομίζειν, τροφὴν δὲ αἱρεῖσθαι τὴν ῥᾴστην πορισθῆναι. χρυσοῦ δὲ καὶ ἀργύρου μὴ δεηθείην μήτ' οὖν ἐγὼ, μήτε τῶν ἐμῶν φίλων μηδείς. πάντα γὰρ τὰ κακὰ τοῖς ἀνθρώποις ἐκ τῆς τούτων ἐπιθυμίας φύονται, καὶ στάσεις, καὶ πόλεμοι, καὶ ἐπιβουλαὶ, καὶ σφαγαί. ταυτὶ πάντα πηγὴν ἔχει τὴν ἐπιθυμίαν

f Αὐτῶν] Bene Edd. vett. Αὐτὸν male *P.* *g* Ἵππων] Ἵππου *P.* ſola. *h* Χείρωνος] Τοὺς Χείρωνος *Fl.*

lis, qui nudus, pellem modo indutus, peragrarit terrarum orbem; monſtra domuerit; omnibusque ſuperior fuerit. *At*, inquit Cynicus, *non id Hercules prae paupertate fecit, quippe qui mari & terrae imperavit; non propterea fuit miſer, quippe qui alios miſeria liberavit. An vero*, pergit, *tu putas, eum, qui talis erat, eguiſſe ſtratis & calceis, ac ob illud circumerraſſe?* Sed Graeca ſunt ſolqecismo inquinata; σὺ δοκεῖς περιιέναι τοιοῦτος; nam illud τοιοῦτος pertinet ad Herculem. Poſſemus legere σοὶ δοκεῖ. Poſſemus minori mutatione, τοιοῦτον· nec dubito quin ita ſcripſerit Lucianus. (immo, ut video, dubitandum non eſt; nam clare τοιοῦτον habet Florentina.) Quis enim tam turpem ſermonem ab terſiſſimo ſcriptore ſperet? *J. J*

40. Περιιέναι τοιοῦτον] Etſi περιιέναι τοιοῦτος alio ſenſu recte dicitur, & nominativum cum infinito alibi recte ſtare demonſtravimus: hic tamen minime tolerabile erat τοιοῦτος, quia ſic ad praemiſſum σὺ pertineret, a quo cum neceſſario divellendum ac diſtinguendum ſit, non haeſitavi Florentinae ac *Jenſio* obſecundare. *J. F. R.*

Ibid. Τοιοῦτον] Secutus ſum *Fl.* in reliquis τοιοῦτος eſt. *M. du S.*

77. Πάντα γὰρ τὰ κακὰ] Quanta ex auri argentique cupiditate mala oriantur, hoc aliisque teſtimoniis enarrat *L. Bos* ad I. Ep. *Timoth.* VI. 10. ubi ῥίζα γὰρ πάντων τῶν κακῶν ἐστιν ἡ φιλαργυρία, habemus. *J. F. R.*

μίαν τοῦ πλείονος· ἀλλ' ἡμῖν αὕτη ἀπείη, καὶ πλεονεξίας μήποτε ὀρεχθείην· μειονεκτῶν δ' ἀνέχεσθαι δυναίμην.

Τοιαῦτά σοι τάγε ἡμέτερα, πολὺ δήπου διάφωνα τοῖς τῶν πολλῶν βουλήμασι. καὶ θαυμαστὸν οὐδὲν, εἰ τῷ σχήματι διαφέρομεν αὐτῶν, ὁπότε καὶ τῇ προαιρέσει τοσοῦτον διαφέρομεν. θαυμάζω δέ σου, πῶς ποτε κιθαρῳδοῦ μέν τινα νομίζεις στολὴν, καὶ σχῆμα, καὶ αὐλητοῦ, νὴ Δία, σχῆμα, καὶ στολὴν τραγῳδοῦ, ἀνδρὸς δὲ ἀγαθοῦ σχῆμα καὶ στολὴν οὐκ ἔτι νομίζεις, ἀλλὰ τὴν αὐτὴν αὐτὸν οἴει δεῖν ἔχειν τοῖς πολλοῖς, καὶ ταῦτα τῶν πολλῶν κακῶν ὄντων. εἰ μὲν δεῖ ἑνὸς ἰδίου σχήματος τοῖς ἀγαθοῖς, τί πρέποι ἂν μᾶλλον, ἢ τοῦθ', ὅπερ ἀναιδέστατον [a] μᾶλλον τοῖς ἀκολάστοις ἐστὶ, καὶ ὅπερ [b] ἀπεύξαιντ' ἂν οὗτοι μάλιστα, ἔχειν;

Οὐκοῦν τό γε ἐμὸν σχῆμα τοιοῦτόν ἐστιν, αὐχμηρὸν εἶναι, λάσιον εἶναι, τρίβωνα ἔχειν, κομᾶν, ἀνυποδητεῖν· τὸ δ' ὑμέτερον ὅμοιον τῷ τῶν κιναίδων, καὶ διακρίνειν οὐδὲ εἷς ἂν ἔχοι, οὐ τῇ χροιᾷ τῶν ἱματίων, οὐ τῇ μαλακότητι, οὐ τῷ πλήθει τῶν χιτωνίσκων, οὐ τοῖς ἀμφιάσμασιν, οὐχ ὑποδήμασιν, οὐ

cupidinem. At a nobis illa abſit, & plus *aequo* habere nunquam ego concupiſcam, minus contra me habere poſſim tolerare!

16. Habes rationem noſtram, multum ſane diverſam a vulgi voluntatibus: nec mirum, ſi habitu ab illis differimus, qui tam diverſo ſimus inſtituto. Te porro miror, quomodo tandem citharoedi quendam veſtitum putes & habitum eſſe, & tibicinis habitum, & longam veſtem Tragoedi: viri autem boni habitum & veſtem non jam putes, ſed eundem illum habere arbitreris oportere, quem vulgus, idque cum vulgus malum ſit? Si quidem unus & ſuus habitus bonis convenit, quis magis deceat, quam ille, qui minime omnium delectet luxurioſos homines, quemque habere hi maxime deteſtentur?

17. Jam vero is eſt meus habitus, quod ſqualidus ſum, quod hirſutus, quod detritam geſto penulam, quod comatus, quod ſine calceis. Veſter autem ille cinaedico ſimilis eſt, quem diſcernere nemo poſſit, nec colore veſtimentorum, neque mollitie, neque tunicarum multitudine, neque amiculis, neque calceis, neque capillorum paratu,

a Μᾶλλον] Nihil variant Edd. *b* Ἀπεύξαιντ'] Lacuna hic in *Fl.*

96. Ἀναιδέστατον] Vox haec, ſi recte habet, ſenſu pæne novo ſumitur. Non enim *inverecundum*, ut aſſolet, ſed *quod pudorem incutere valet*. hic neceſſario ſignificat, ſed ſanum eſſe locum, dubito. *M. du S.*

Ibid. Ὅπερ ἀναιδέστατον μᾶλλον] Neſcio quid ſibi velit ἀναιδέστατος, quod *impudentiſſimum* notat; neque quid interpres, qui *pudendum* vertit. Puto corruptum eſſe inter dictantem & excipientem vocabulum, legendumque ἀνηδέστατον ſuperlativo quaſi gradus quarti ex ἀνήδιστος. Atque ſic interpretatus ſum interea. Niſi tamen potius audienda vetera Lexica, in quibus ἀναίδεστος eſt ἄμοιρος, ἄτιμος quae ſi ſequamur, σχῆμα ἀναιδέστατον τοῖς ἀκολάστοις fuerit habitus, cujus minime participes eſſe velint homines luxurioſi. *J. M. G.*

Ibid. Ἀναιδέστατον] Forte ἀηδέστατον vel ἀειδέστατον. *J. J. Wetſt.*

2. Κομᾶν] Dixi jam ſupra ad cap. 1. & ad Περ. c. 15. *M. du S.*

9. Τί ἂν δῴη τις ἀνδρὸς τὴν αὐτὴν τοῖς κιναίδοις ὀδμὴν ἔχοντος] Imperite verſum: *& quidem quid facies, cum vir eundem cum cinaedis odorem habeat?* Debuit: *Quid daret quis pro viro*, (quanti aeſtimaret virum) *qui eundem cum cinaedis oleat odorem?* Vide quae dixi in Ellipſi praepoſ. ἀντὶ. *L. BOS.*

Τί ἂν δῴη] Vid. *Lamb. Bos* de Ellipſi praep. ἀντί. *M. du S.*

29. Ὑμῶν δὲ] Al. ἡμῶν δὲ. *F. G.* Sed vulgatum praeſtat, quod *J. P. S.* &c. exhibent. *J. F. R.*

30. Κἄπειτα δὲ ἡμᾶς μετατίθεσθαι, καὶ ἐπανορθοῦν τὰ ἡμέτερα ἀλλήλοις ἐπιτιμῶμεν, κακῶς βουλευομένοις πολλάκις περὶ ὧν πράττουσι, αὐτοὶ ἄσκεπτοι ὄντες περὶ τῶν ἰδίων, &c.] Non ſemel haec verba inſpexi, & congruentem rei, qua de agitur, ſenſum in iis perſpicere conatus ſum. Sed fruſtra. Interpres vertit, *Atque haec ita cum ſint, jam nos in vitam veſtram traducere aequum cenſetis, noſtramque corrumpere, quum ſaepe male conſulta ſint, quae facitis, ipſique veſtris in negotiis minime circumſpecti ſitis.* Satis patet, Interpretem non ſecutum eſſe vulgatam lectionem; idque me de alia lectione, alibi forte exſtante, cogitare fecit. Et, ecce, ſic dederunt

ratu, nec odore. [*] Etenim idem quoque jam oletis quod iſti, vos, qui beatiſſimi eſtis, maxime. Quanti vero quis emat virum idem, quod Cinaedi, olentem? Itaque labores non magis quam iſti ſuſtinetis, voluptatibus vero ſervitis non minus: & iisdem rebus alimini, & ſomnum ſimiliter capitis, & inceditis; quin incedere non vultis, ſed onerum inſtar geſtamini ab hominibus partim, partim a jumentis. At me pedes ferunt, quocumque opus eſt. Idem ego & frigus ferre poſſum & ſuſtinere aeſtum, & Deorum his operibus non offendi, quia aerumnoſus ſum: vos vero veſtram propter felicitatem nulla re earum quae fiunt contenti eſtis, & reprehenditis omnia, & praeſentia ferre recuſatis, abſentia autem concupiſcitis; hieme optatis aeſtatem, aeſtate hiemem; in aeſtu frigus, in frigore aeſtum, aegrorum inſtar nauſeabundi, & veſtra de ſorte queruli: cauſſa vero iſtis morbus, vobis veſtri mores.

18. Ac deinde nos retractare & corrigere noſtram rationem poſtulatis, *ut* qui male

κατασκευῇ τριχῶν, οὐκ ὀδμῇ. καὶ γὰρ ἀπόζετε ἤδη παραπλήσιον ἐκείνοις, οἱ εὐδαιμονέστατοι οὗτοι μάλιστα. καίτοι τί ἂν δοίη τις ἀνδρὸς τὴν αὐτὴν τοῖς κιναίδοις ὀδμὴν ἔχοντος; τοιγαροῦν τοὺς μὲν πόνους οὐδὲν ἐκείνων μᾶλλον ἀνέχεσθε, τὰς δὲ ἡδονὰς οὐδὲν ἐκείνων ἧττον. καὶ τρέφεσθε τοῖς αὐτοῖς, καὶ κοιμᾶσθε ὁμοίως, καὶ βαδίζετε· μᾶλλον δὲ βαδίζειν οὐκ ἐθέλετε, φέρεσθε δὲ ὥσπερ τὰ φορτία, οἱ μὲν ὑπ' ἀνθρώπων, οἱ δὲ ὑπὸ κτηνῶν, ἐμὲ δὲ οἱ πόδες φέρουσιν ὅποιπερ ἂν δέωμαι. κἀγὼ μὲν ἱκανὸς καὶ ῥίγους ἀνέχεσθαι, καὶ θάλπος φέρειν, καὶ τοῖς τῶν θεῶν ἔργοις μὴ δυσχεραίνειν, διότι ἄθλιός εἰμι· ὑμεῖς δὲ διὰ τὴν εὐδαιμονίαν οὐδενὶ τῶν γιγνομένων ἀρέσκεσθε, καὶ πάντα μέμφεσθε, καὶ τὰ μὲν παρόντα φέρειν οὐκ ἐθέλετε, τῶν δὲ ἀπόντων [c] ἐφίεσθε· χειμῶνος μὲν εὐχόμενοι θέρος, θέρους δὲ χειμῶνα, καὶ καύματος μὲν ῥῖγος, ῥίγους δὲ καῦμα, καθάπερ οἱ νοσοῦντες δυσάρεστοι, καὶ μεμψίμοιροι ὄντες· αἰτία δὲ ἐκείνοις μὲν ἡ νόσος, [d] ἡμῖν δὲ ὁ τρόπος.

Κἄπειτα δὲ ἡμᾶς μετατίθεσθαι καὶ [e] ἐπανορθοῦν τὰ ἡμέτερα ἀλλήλοις [f] ἐπιτιμῶμεν, κα-

c Ἐφίεσθε] Ἀφίεσθε *J.* male. Prius cett. *d* Ὑμῖν δὲ] Ἡμῖν *H*1. & 2. male. *e* Ἐπανορθοῦν] Bene *Fl. P. S. Amſt.* Ἀπανορθοῦν *J. V*2. *Fr. H. B.* male. *f* Ἐπιτιμῶμεν] Ἐπιθυμῶμεν L. vel Exc. Ἀλλήλοις & ἐπιτιμ. abeſt a *Fl.*

runt Florentini, Κἄπειτα δὲ ἡμᾶς μετατίθεσθαι καὶ ἐπανορθοῦν τὰ ἡμέτερα ἀξιοῦτε κακῶς βουλευομένων πολλάκις περὶ ὧν πράττομεν· αὐτοὶ ἄσκεπτοι ὄντες περὶ τῶν ἰδίων. Unde tanta ſcripturae diverſitas nata ſit, non divino. Alium haud dubie *Aldus* (quem ſecuti ſunt editores reliqui) quam Florentini, expreſſit codicem. Sed nec Florentina ſcriptura vitii expers, quantum ego video: legendum nimirum βουλευόμενοι. Id vult Cynicus, *Vosne, qui luxu eſtis perditi, multisque morbi ac infirmitatis generibus ſaepe affecti, aequum cenſetis, nos Cynicos componere nos ad veſtram vivendi rationem; vos, inquam, qui ſaepe de iis, quae nos agimus, ſecus cogitatis, rerum veſtrarum conditionem ipſi non habentes perſpectam & exploratam?* Nam & per interrogationem haec prolata eſſe, nullus dubito. *J. J.*

31. Τὰ ἡμέτερα ἀξιοῦτε κακῶς βουλόμενοι πολλάκις περὶ ὧν πράττομεν] Sic *Fl.* niſi quod L. & *Jenſii* conjecturam βουλευόμενοι pro βουλευομένων ſcribere jubentium ſecutus ſum. Grammaticus enim aliquis margini Cod. L. adſcripſit ἴσως, βουλόμενοι. Reliqui Libri omnes haec verba ſic exhibent. τὰ ἡμέτερα ἀλλήλοις ἐπιτιμῶμεν, κακῶς βουλευομένοις πολλάκις περὶ ὧν πράττουσιν. *M. du S.*

Τὰ ἡμέτερα — βουλομένων] Florentinam lectionem interpretatus ſum, quae ſola ſententiam convenientem huic loco efficiat: in qua etiam participium βουλευομένων ſervandum eſt, quod ad ἡμῶν refertur in τὰ ἡμέτερα deliteſcens. Μετατίθεσθαι autem media, id eſt, reciproca ſignificatione accipio, de his qui ſua acta retractant, ut *Xenoph.* Memor. Socr. 4, 2, 19. Μετατίθεμαι τὰ εἰρημένα εἴπερ ἔξεστι, & 4, 4, 14. Νόμους, οὕςγε πολλάκις αὐτοὶ οἱ θέμενοι ἀποδοκιμάσαντες μετατίθενται. *Plutarchus* de diſcr. Amic. p. 58. C. Καὶ λόγους κατισχόντας ἐν συνόδοις καὶ συνεδρίοις, εἶτα παραχωροῦντας ὡς κρείττοσι καὶ μετατιθεμένους ῥᾷστα πρὸς τοὐναντίον. Lucian. *Jov. Conf.* c. 10. εἰ μὴ μεταμέλει σοι ἐκείνων, καὶ μετατίθεσαι αὖθις τὰ εἰρημένα. (conf. *Galat.* I 6.) *J. M. G.*

κακῶς [a] βουλευομένοις πολλάκις περὶ ὧν πράττουσι, αὐτοὶ ἄσκεπτοι ὄντες περὶ τῶν ἰδίων, καὶ μηδὲν αὐτῶν κρίσει καὶ λογισμῷ ποιοῦντες, ἀλλ' ἔθει, καὶ ἐπιθυμίᾳ. τοιγαροῦν οὐδὲν ὑμεῖς διαφέρετε τῶν ὑπὸ χειμάρρου φερομένων. ἐκεῖνοί τε γὰρ, ὅπου ἂν ἴοι τὸ ῥεῦμα, ἐκεῖ φέρονται, καὶ ὑμεῖς, ὅπου ἂν αἱ ἐπιθυμίαι. πάσχετε δὲ παραπλήσιόν τι, ὅ φασι παθεῖν τινα ἐφ' ἵππον ἀναβάντα μαινόμενον· ἁρπάσας γὰρ αὐτὸν ἔφερεν ἄρα ὁ ἵππος· ὁ δ' οὐκ ἔτι καταβῆναι, τοῦ ἵππου θέοντος ἐδύνατο. καί τις ἀπαντήσας ἠρώτησεν αὐτὸν, ποίαν ἄπεισιν; [b] ὁ δὲ εἶπεν, ὅπου ἂν τούτῳ δοκεῖ, δεικνὺς τὸν ἵππον. καὶ ὑμᾶς ἄν τις ἐρωτᾷ ποῖ φέρεσθε; τἀληθῆ ἐθέλοντες λέγειν, ἐρεῖτε ἁπλῶς μὲν, ὅπουπερ ἂν ταῖς ἐπιθυμίαις δοκῇ· κατὰ μέρος δὲ, ὅπουπερ ἂν τῇ ἡδονῇ· ποτὲ δὲ, ὅπου τῇ δόξῃ· ποτὲ δὲ αὖ, τῇ φιλοκερδείᾳ· ποτὲ δὲ ὁ θυμὸς, ποτὲ δὲ ὁ φόβος, ποτὲ δὲ ἄλλο τι τοιοῦτον ὑμᾶς ἐκφέρειν [c] φαίνεται. οὐ γὰρ ἐφ' ἑνὸς, ἀλλ' ἐπὶ πολλῶν ὑμεῖς γε ἵππων βεβηκότες, ἄλλοτε [d] ἄλλων, καὶ μαινομένων πάντων, φέρεσθε. τοιγαροῦν ἐκφέρουσιν ὑμᾶς εἰς βάραθρα, καὶ κρημνούς. ἴστε δ' οὐδαμῶς πρὶν πεσεῖν, ὅτι [e] πεσεῖσθαι μέλλετε.

Ὁ δὲ τρίβων οὗτος, οὗ καταγελᾶτε, καὶ ἡ κόμη, καὶ τὸ σχῆμα τοὐμὸν, τηλικαύτην ἔχει δύναμιν, ὥστε παρέχειν μοι ζῆν ἐφ' ἡσυχίας, καὶ πράττοντι ὅ, τι βούλομαι, καὶ συνόντι οἷς βούλομαι. τῶν γὰρ ἀμαθῶν ἀνθρώπων, καὶ ἀπαιδεύτων, οὐδεὶς ἂν ἐθέλοι μοι προσιέναι διὰ τὸ σχῆμα. οἱ δὲ μαλακοὶ καὶ πάνυ πόρρωθεν ἐκτρέπονται. προσίασι δὲ

ſaepius de actionibus noſtris conſulamus: cum ipſi veſtris in rebus inconſiderati ſitis, neque quidquam illarum judicio & ratione adminiſtretis, ſed conſuetudine *omnia* & cupiditate. Itaque nihil diverſi eſtis ab his, qui a torrente auferuntur. Nam cum illi, quocumque fluctus ierit, eo ferantur, tum vos, quo cupiditates. Idem autem vobis accidit, quod eveniſſe ajunt cuidam, cum equum conſcendiſſet furioſum: nempe raptum auferebat equus. Ille, qui non jam deſcendere ab equo currente poſſet, interrogatus ab eo, qui obviam forte fuerat, *Quorſum abiret?* reſpondit, *Quorſum huic*, equum monſtrabat, *viſum fuerit.* Sic vos interroganti, *Quorſum feramini?* ſi quidem verum reſpondere velitis, dicatis ſimpliciter quidem, *Quorſumcumque lubebit cupiditatibus:* per partes autem, *Quocumque lubuerit voluptati;* interdum, *Quo gloriae ſtudio;* interdum, *Quo lucri cupiditati.* Interdum vero iracundia, interdum metus, interdum aliud quiddam ex eo genere auferre vos videtur. Non enim uno vos, verum pluribus conſcenſis equis, alias aliis, furentibus quidem univerſis, abripimini. Igitur in barathra vos & praecipitia auferunt: adeo ante factum, quid ſitis facturi, nequaquam ſcitis.

19. At iſtaec detrita, quam riditis, penula, & coma, & habitus ille meus, eam vim habet, ut quiete vivendi copiam mihi praeſtet, & faciendi quod volo, & cum his verſandi quibuſcum volo. Inſcitorum enim hominum indoctorumque nemo quisquam accedere ad me ob iſtum habitum voluerit: molles autem vel e longinquo devitant: accedunt commodiſſimi homines,

a Βουλευομένοις] Βουλευόμενοι, ἴσως L. Ἀξιοῦτε κακῶς βουλευομένων πολλάκις περὶ ὧν πράττομεν *Fl.* In vulgato conſpirant cett. *b* Ὁ δὲ] Ὦ δὲ male *J.* & *V2.* *c* Φαίνεται] Δύναται G. *d* Ἄλλων] Ἄλλως *Fl.* *e* Πεσεῖσθαι] Πείσεσθε *Fl.* Πείσεσθαι marg. *A1.*

32. Βουλευομένοις] An βουλευόμενοι; F.G.

52. Ποτὲ δὲ ἄλλο τι τοιοῦτο ὑμᾶς ἐκφέρειν φαίνεται] *Interdum aliud quidpiam hujusmodi vos auferre videtur.* Mſ. non male ἐκφέρειν δύναται. *vos auferre poteſt.* Sed illud etiam tolerari poteſt. J.G.G.

53. Πολλῶν ὑμεῖς γε] Cum P. haberet πολλῶν γε ὑμεῖς γε, adii ceteras, & geminatum γε in omnibus inveni, excepta *B2.* quae prius γε recte omiſit; hanc er-

nes, & aequiſſimi, & virtutis cupidi. Hi maxime ad me accedunt, cum his enim verſari maxime ego gaudeo. Januas vero illorum qui homines vocantur non colo equidem. Aureas coronas, & purpuram fumum arbitror, hominesque derideo.

20. Ut autem de habitu diſcas, quam illum non viros modo bonos, ſed ipſos etiam Deos decentem, tu deinde derideas, ſimulacra Deorum adſpice, utris ſimiliora videantur, vobisne, an mihi? Neque Graecorum modo, ſed barbarorum etiam templa circumiens inſpice, utrum capillati ſint Dii & barbati velut ego, an ſicut vos tonſi fingantur pinganturque. Verum etiam ſine tunicis pleroſque, uti me, videbis. Quid igitur adhuc de hoc habitu, tanquam contemtibili, dicere audeas, quum ipſos illum Deos decere, appareat?

οἱ κομψότατοι, καὶ ἐπιεικέστατοι, καὶ ἀρετῆς ἐπιθυμοῦντες. οὗτοι μάλιστά μοι προσίασι. τοῖς γὰρ τοιούτοις ἐγὼ χαίρω συνών. θύρας δὲ τῶν καλουμένων ἀνθρώπων [f] οὐ θεραπεύω, τοὺς δὲ χρυσοῦς στεφάνους, καὶ τὴν πορφύραν, τύφον νομίζω, καὶ τῶν ἀνθρώπων καταγελῶ.

Ἵνα δὲ μάθῃς περὶ τοῦ σχήματος, ὡς οὐκ ἀνδράσι μόνον ἀγαθοῖς, ἀλλὰ καὶ θεοῖς πρέποντος, ἔπειτα καταγελᾷς αὐτοῦ, σκέψαι τὰ ἀγάλματα τῶν θεῶν, πότερά σοι δοκοῦσιν ὁμοίως ἔχειν ὑμῖν, ἢ ἐμοί; καὶ μὴ μόνον γε τῶν Ἑλλήνων, ἀλλὰ καὶ τῶν βαρβάρων τοὺς ναοὺς [g] ἐπισκόπει περιϊών, πότερον [h] αὐτοὶ οἱ θεοὶ κομῶσι, καὶ γενειῶσιν, ὡς ἐγὼ, ἢ καθάπερ ὑμεῖς, ἐξυρημένοι πλάττονται, καὶ γράφονται; καὶ μέντοι καὶ ἀχίτωνας ὄψει τοὺς πολλοὺς, ὥσπερ ἐμέ. τί οὖν ἔτι τολμῴης περὶ τούτου τοῦ σχήματος λέγειν ὡς φαύλου, ὁπότε καὶ θεοῖς φαίνεται πρέπον;

f Οὐ] Omiſit *V2*. *g* Ἐπισκόπει] Ἐπεισκόπει male *H2*. *h* Αὐτοὶ] Nihil mutare *Fl.* addit *Solan.*

ergo expreſſi. *J.F.R.*

69. Θύρας δὲ τῶν καλουμένων ἀνθρώπων] Corruptus haberi debet hic locus. Nam quod in *V2.* abeſt οὐ nihil juvat. *M. du S.*

70. Ἀνθρώπων] Vel εὐδαιμόνων omiſſum videtur, ut bene admonuit Cl. *J. J. Wetſt.* vel id pro ἀνθρώπων ſubſtituendum eſt. *J.F.R.*

ΨΕΥΔΟΣΟΦΙΣΤΗΣ, Η ΣΟΛΟΙΚΙΣΤΗΣ.

ΛΥΚΙΝΟΥ ΚΑΙ ΣΟΛΟΙΚΙΣΤΟΥ.

Λ Υ Κ.

Ἀρά γε ὁ γνῶναι τὸν σολοικίζοντα δεινὸς, οὗτος καὶ φυλάξασθαι μὴ σολοικίζειν δυνατός; ΣΟΛ. Ἐμοὶ μὲν δοκεῖ. ΛΥΚ. Ὁ δέ γε μὴ φυλάξασθαι, οὐδὲ γνῶναι τὸν

PSEUDOSOPHISTA, SEU SOLOECISTA.

LUCIANI ET SOLOECISTAE.

L Y C.

1 NUmquid, ſi quis deprehendere perverſe jungentem voces poſſit, idem etiam ſibi cavere, ne male jungat, poteſt? SOL. Mihi quidem videtur. LYC. Et qui cavere nequeat, ille neque deprehendere

ΨΕΥΔΟΣΟΦΙΣΤΗΣ] Sic *Fl. J. Ald. B1. H. P.* &c. Ψευδοσολοικιστὴς *Th. Mag.* male in v. τεθνήξεται. Sed recte ψευδοσοφιστῇ idem v. ἀ. ΛΥΚ. ΚΑΙ ΣΟΛ.] Ita *B1. P.* Reliquae omittunt in fronte. In ipſo vero Dial. modo ΣΟΛ. modo ΣΟ. & ΛΥΚ. addunt. At *Fl.* modo ΣΟΛΟΙΚΙΣΤΗΣ integre, modo Σ. & Λ. tantum.

1. Ἀράγε] *Βουλόμενος ἅπαντα εἰδέναι τὰ σόλοικα. ὁ οὖν Λουκιανὸς βουλόμενος † —— εἰσήγαγε σολοικίζοντα, καὶ διὰ τοῦτο ψευδοσοφιστὴν αὐτὸν ὠνόμασεν. ἐπιτηδὲς οὖν ὁ Λουκιανὸς σολοικίζων, ἵνα δείξῃ τὸν σοφιστὴν μὴ δυνάμενον ἐλέγξαι τὸν σολοικίζοντα. *V.*

* Βουλόμενος] Lacuna hic eſt in V. Deeſt nempe ἐλέγχειν, aut ſimile quid. *M du S.*

† Hoc fuit initium MS. in 4. in quo videtur linea aut aliquid amplius deeſſe. *J. Cler.*

ΨΕΥΔ. Η ΣΟΛ.] Negarunt multi hunc Dialogum eſſe Luciani, quoniam, inquiunt, nihil habeat ſalis: ſed longe mihi videntur falli, nec attente hunc Dialogum exploraſſe. Eſt enim mire fabricatus propter varias texturæ ſignificationes. De quibus copioſe Ammonius qui Dialogi hujus ſufficiens Interpres eſſe poterit. Dialogi ſequentes nullo modo Luciani thymum Atticum redolent, atque ipſe Lucianus hoc teſtatum voluit, dum his verbis huic tractatui finem facit νῦν δὲ διαλύσωμεν τὸν διάλογον. *J. R.*

ΨΕΥΔΟΣΟΦ.] Luciani non videtur. *F. G.* In eadem ſententia eſt & Cl. *La Croze*, vid. ejus not. ad c. 7. v. λέλογχα. Ego ſane non auſim adfirmare Luciani eſſe. Nimis enim, nimis frequenter iisdem alibi utitur, quae hic Soloeciſmi damnantur. Immo dimidia ſaltem pars eorum falſo Soloeciſmi accuſantur, quippe quae & alii probati Auctores Atticiſmi non rudes adhibuere quod recte etiam ſenſit Cl. *Duker.* quem adlego ad c. 7. v. τεθνήξει, quodque pluribus poſt Cl. *Graevium* oſtenderem; niſi notarum jam eſſet tantum, ut copioſo eſſe non liceat. Si tamen Lucianus auctor eſt, jocari hic maximam partem credendus erit, ut qui alibi non ſollicite ὑπεραττικίζειν neceſſe duxerit. *J. F. R.*

ΣΟΛΟΙΚΙΣΤΗΣ] Hic Dialogus inter eos eſt, quos nulla lingua alia expreſſerit, cum lepos omnis ſit in quadam verborum imparilitate, perturbatione & miſcela, quam, ſententia verborum ſalva, raro licet transferre in ſermonem alium. Quo itaque magis ſtudeas exprimere omnia, tanto magis inſulſus fatuusque his, qui comparare Graeca non poſſunt, evadas neceſſe eſt. Haec itaque, quam non ſine moleſtia & pudore quodam damus, interpretatio non poteſt juvare niſi eos, qui de ſingulorum verborum ſenſu celerius quam ex Lexico edoceri cupiunt, & per haec ad indagandos Soloeciſmos deduci. Ne quis Graece qui plane neſciat, legere interpretationem velit, deprecor, cum metus ſit ne Lucianum & interpretem, illum plane innoxium, hunc ſola commodandi quibusdam voluntate peccantem, ineptiarum difficilium condemnet. Expreſſi autem in illis, quae ſtribliginem habent locutionibus, naturalem ſingulorum verborum ſignificationem, ſive eam contextus admittat, quo facto Soloeciſmus non apparet Latine tantum ſcientibus, ſive minus, ubi deinde laborat ſententia, quam utcumque poſitis in Parentheſi verbis explicare ſtudui. *J. M. G.*

1. Σολοικίζοντα] Σολοικισμὸς ab antiquis Latinis vocabatur *ſtribligo*. *A. Gell.* XX. 5. vocem improbat I. 7. tamen uſurpat; *Plutarchus* ſaepius. Deducitur autem a Σόλοικοι, qui cum Attici eſſent, & habitarent *Solis* Ciliciae urbe, τὴν εὐγενῆ παρεκόπησαν Ἀττικὴν γλῶτταν καὶ ἐξηγροικίσθησαν διὰ τὸν ἐν Σόλοις οἰκισμόν. Ut *Euſtathius* loquitur in *Dionyſ.* de ſitu orbis. *E. L.*

12. Ἄρτι δὲ σολοικιῶ] Hoc eſt, *modo ſolœciſſabo*. Quæ locutio jam ſolœciſmo foedatur. Ἄρτι enim non cum futuro jungebant Attici, ſed aut cum praeſenti, aut praeterito. Ἄρτι ἥξω, inquit *Thomas Magiſter*, οὐκ εἴπῃς

te ſic habentem? (*loquentem*) SOL. Vera dicis. LYC. Tu vero ipſe ſtribligine te labi negas, aut quid de te dicimus? SOL. Nempe indoctus valde fuerim, ſi a ſtribligine hoc aetatis cavere nequeam. LYC. Igitur alterum quoque deprehendere hoc agentem poſſis, & negantem convincere? SOL. Omnino equidem. LYC. Age ergo me deprehendito ſtribligine utentem. Modo autem utar. SOL. Dic ergo. LYC. Quin jam terribile illud opus, te non obſervante, peregi. SOL. Ludis tu homo. LYC. Non, ita me Dii ament. Quandoquidem ſolœciſmo prolato te effugi, qui illum non intelligeres. Rurſus vero conſi-

οὕτως ἔχοντα; ΣΟΛ. Ἀληθῆ λέγεις. ΛΥΚ. Σὺ δὲ αὐτὸς φὴς οὐ σολοικίζειν, ἢ πῶς λέγομεν περὶ σοῦ; ΣΟΛ. Ἀπαίδευτος γὰρ ἂν εἴην, εἰ σολοικίζοιμι τηλικοῦτος ὤν. ΛΥΚ. Οὐκοῦν καὶ ἕτερον φωράσαι δυνήσῃ τοῦτο δρῶντα, καὶ ἐλέγξαι τὸν ἀρνούμενον; ΣΟΛ. Παντάπασί γε. ΛΥΚ. Ἴθι νῦν, ἐμοῦ λαβοῦ σολοικίζοντος, ἄρτι δὲ σολοικιῶ. ΣΟΛ. Οὐκοῦν εἰπέ. ΛΥΚ. Ἀλλ' ἔγωγε ἤδη τὸ δεινὸν εἴργασμαι, σὺ δὲ οὐκ ἐπέγνως. ΣΟΛ. Παίζεις [a] ἔχων. ΛΥΚ. Μὰ τοὺς θεούς. ἐπεὶ σολοικίσας, ἔλαθόν σε ὡς οὐκ [b] ἐπιστάμενον. αὖθις δὲ σκόπει, οὐ γάρ σε φη-

a Ἔχων] Nihil variare Edd. addit *Solan.* *b* Ἐπιστάμενον] Bene *Fl. B2. P.* Ἐπιστάμενος male *J. H. B1. Ald. Fr. S.*

12. Ἄρτι δὲ σολοικιῶ] Τὸ ἄρτι μέλλοντι οὐ συνάπτεται. οὐκ ἄρα λέγομεν ἄρτι σολοικιῶ. *V.*

πῆς ἀλλ' ἄρτι ἔρχομαι καὶ ἀφικόμην. Et *Phrynichus* in Eclogis dictionum Atticarum: ἄρτι ἥξω μηδέποτε εἴπῃς ἐπὶ μέλλοντος, ἀλλ' ἐπὶ τοῦ ἐνεστῶτος καὶ παρῳχημένου, ἄρτι ἥκω, καὶ ἄρτι ἀφικόμην. Ubi male doctiſſimus interpres *Joannes Nunneſius.* Ἄρτι ἥξω *nuper veniam*, cum vertendum, *nunc veniam.* Et ἄρτι ἀφικόμην *modo veni.* Quibus ſignificant ἄρτι particulam futuro junctam non carere ſolœciſmo, cæterum praeterito & praeſenti recte jungi. Fallitur interpres, qui vertit: *Jampridem enim ſoloeciſſare geſtio.* quippe qui putarit σολοικιῶ hic deſiderantis vim habere, & eſſe praeſentis temporis, cum a themate σολοικίζω ſit futurum Atticum. Secundam hujus futuri σολοικιεῖς infra videbis, dum in verbo διέφθορας referemus Moſchopuli verba. Idem male credidit ἄρτι non poſſe jungi præſenti, quod tamen contendit ex Gaza probare. Is quidem ἄρτι πεποίηκα ſcribit dicendum, non negat tamen τὸ ἄρτι etiam præſenti jungi. Alioqui parum Attice dixiſſet *Plato* in Critone ἄρτι δὲ ἥκεις ἢ πάλαι; Pariа his *Pollux* & *Suidas*, quorum hic ἄρτι dicit ἐξ ὑπογυου ſignificare, hoc eſt, modo, nuper, dicique de præterito, ut αὐτίκα de futuro. Ille ἄρτι, inquit, ὅ ἐστι πρὸ μικροῦ, καὶ νῦν δὴ ὅ ἐστι ταυτόν. Quod igitur hic præcipimus de ἄρτι, idem infra repetemus in νῦν δή. Proinde αὐτίκα μάλα σολοικιῶ dicendum. Sic & *modo* futuro junctum invenies. *Terent.* Andria: *Modo ibo, ut apparetur dicam, atque huc renuncio.* Utriusque exemplum habes apud *Ariſtophanem.* In avibus: οὐκ ἄρτι θύω τὴν δεκάτην ταύτην ἐγώ· καὶ τοὔνομα ὥσπερ παιδίῳ νῦν δὴ ἐθέμην. Idem in *pace.* Ἴθι νῦν ἄκουσον οἷον ἄρτι μ' ἤρετο. *Euſtathius* ad Iliad. A. p. 75. male putavit ἤδη δὲ σολοικιῶ hic legi. Τὸ δὲ ἤδη, inquit, κατὰ τοὺς παλαιοὺς τοῖς τρισὶ χρόνοις συνεπιμερίζεται, τῷ παρῳχημένῳ, ὡς ἐνταῦθα ἐν τῷ ἤδη γάρ ποτε ἐγώ· καὶ τῷ ἤδη δύο γενεαὶ ἔφθιντο. τῷ ἐνεστῶτι, ὡς τὸ ἤδη γάρ μοι εἰκοστὸν ἔτος ἐστί. καὶ τῷ μέλλοντι, εἰ καὶ δοκεῖ ὁ Λουκιανὸς εἰς τοῦτο ἀπαρέσκεσθαι, ὡς τὸ ἤδη λοίγια ἔργα τάδ' ἔσσεται. εἰ δέ τινες τοῦτο ἄλλως γράφουσιν, ἢ δὴ λοίγια ἔργα ἔσται ἀντὶ τοῦ, ὄντως δή. Idem alio loco: Καὶ τοῦτο ὀρθὸν, ποῦ λοιπὸν θήσομεν τὸν Λουκιάνειον σολοικισμὸν, τὸν λέγοντα ἤδη σολοικιῶ. qui locus etiam a *Suida* refertur, ſed ab interprete Latino male ille *Suidae* locus verſus eſt & intellectus. Recte *Matthaeus* IX, 18. Ἄρτι ἐτελεύτησε, modo defuncta eſt, jam obiit. Sic III, 15. XXVI, 53. *Joh.* IX, 19, 25. XIII, 38. XVI, 12. Ἄρτι apud Latinos eleganter exprimitur per *tantum quod*, & *commodum.* quæ & ipſa futurum reſpuunt. *Sueton.* Auguſt. cap. 94. *Juliam primum Marcello Octaviæ ſororis ſuæ filio tantum quod pueritiam egreſſo, deinde ut is obiit M. Agrippæ nuptum dedit.* Idem 94. *Vectores nautaeque de navi Alexandrina, quæ tantum quod appulerat.* In Ner. cap. 6. *Nero natus eſt Antii* &c. XVIII. *Kalendas Januarias, tantum quod exoriente ſole.* Veſpaſ. c. 4. *Cic.* XV. ad Atticum ep. 13. *Hæc cum ſcriberem, tantum quod exiſtimabam ad te orationem eſſe perlatam.* *J. G. G.*

Ἄρτι δὲ σολοικιῶ] *Leopard.* 37. *M. du S.*

Ἄρτι δὲ σολοικιῶ] Vid. *Euſtath.* p. 75. vel p. 100. Ed. Rom. *M. V. La Croze.* I. e. ad Iliad. A. 260. ubi docet ἤδη tribus temporibus jungi, quamquam id improbare videatur Lucianus. At Lucianus non hic de ἤδη, ſed de ἄρτι agit, adeoque lapſus memoria *Euſtath.* *J. F. R.*

15. Παίζεις ἔχων] Nihil varietatis deſidero; eſt enim pleonaſmus uſitatus. Vid. *Bud.* Commentt. p. 211. Et ſupra ad *Aſin.* c. 20. *J. F. R.*

16. Ὡς οὐκ ἐπιστάμενον] Sic *Fl.* & *B2.* ut oportuit. In reliquis ἐπιστάμενος. *M. du S.*

17. Ἐπιστάμενος] Ἐπιστάμενον legend. videtur. *F. G.* Id jam correximus. *J. F. R.*

φημι δύνασθαι κατανοῆσαι· ἐπεὶ ἃ μὲν οἶσθ', ἃ δ' οὐκ οἶσθα. ΣΟ. Εἰπὲ μόνον. ΛΥΚ. Ἀλλὰ καὶ νῦν σεσολοίκισταί μοι, σὺ δ' οὐκ ἔγνως. ΣΟ. Πῶς γὰρ, σοῦ μηδὲν λέγοντος; ΛΥΚ. Ἐγὼ μὲν λέγω, καὶ σολοικίζω, σὺ δ' οὐχ ἕπῃ τοῦτο δρῶντι· ἐπεὶ ὄφελον καὶ νῦν ἀκολουθῆσαι δυνήσῃ.

ΣΟ. Θαυμαστὰ λέγεις, εἰ μὴ δυνήσομαι καταμαθεῖν σολοικισμόν. ΛΥΚ. Καὶ πῶς ἂν δύναιο τὸν ἕνα μαθεῖν, τοὺς τρεῖς ἀγνοήσας; ΣΟΦ. Τίνας τρεῖς; ΛΥΚ. Ὅλους γενειήτας [illegible]. ΣΟΦ. Ἐγὼ μέν σε παίζειν δοκῶ. ΛΥΚ. [a] Ἐγὼ δέ σε ἀγνοεῖν

dera. Nego enim te poſſe intelligere. Quandoquidem (ſunt) quae ſcis, (ſunt) quae neſcis. SOL. Dic modo. LYC. Sed nunc quoque perverſe voces junxi, tu vero non agnoviſti. SOL. Quomodo enim agnoſcerem, te nihil dicente? LYC. At ego dico & ſoloeciſmos facio: tu autem facientem non perſequeris. Alioqui utinam vel nunc perſequi poſſis!

2. SOL. Mira narras, ſi ſoloeciſmum ego obſervare non potero. LYC. Et qui poſſis unum obſervare, qui tres ipſos ignoraveris? SOPH. Quosnam tres? LYC. Univerſos prima lanugine florentes. SOPH. Ludere te puto equidem. LYC. At ego te igno-

a Ἐγὼ δὲ] Ἐγὼ δέ σε E2. & *Amſt.* Non habent σε ceterae.

18. Ἃ μὲν οἶσθ', ἃ δ' οὐ] Ἐχρῆν εἰπεῖν τὰ μὲν, τὰ δέ. V.

23. Ὄφελον] Τὸ ὄφελον οὐδέποτε μέλλοντι συντάττεται * ἀπαρεμφάτῳ, ἢ ὑποτακτικῷ, ἀλλ' ἐνεστῶτι ὁριστικῷ, ἢ ἀπαρεμφάτῳ ἢ εὐκτικῷ, ὡσαύτως καὶ παρῳχημένῳ. ἔδει οὖν εἰπεῖν, ὄφελον ἀκολουθεῖν δυνηθῆναι. καὶ μάλιστα ὅτι καὶ τὸ νῦν πρόσκειται, ὃ οὐδέποτε οὐδὲ αὐτὸ μέλλοντι συντάττεται. Διττῶς οὖν ἐν τῷ ἑνὶ σεσολοίκισται. διὸ καὶ λέγει ὅτι τρὶς σεσολοίκισται. V.

* Ἀπαρεμφ.] Videtur ἀπαρεμφάτῳ hic abundare. Vid. not. Cl. *Graev.* *J. Cler.*

18. Ἃ μὲν οἶσθα, ἃ δὲ οὐκ οἶσθα] Hunc locum exponit *Thomas Magiſter*: Ἃ μὲν ἃ δὲ, μὴ εἴπῃς, ἀλλὰ τινὰ μὲν, τινὰ δὲ, εἰ καὶ Λουκιανὸς λέγει, οὐκ οἶδα εἴτε παίζων, εἴτε σπουδάζων. λέγει γὰρ ἐν τῷ ῥητόρων διδασκάλῳ. Ἔπειτα δὲ καὶ αὐτὸς ἃ μὲν προϊόντι ἐπιδεικνὺς κατὰ τὴν ὁδὸν, ἃ δὲ καὶ [illegible] καὶ πάλιν ἐν Τίμωνι. Διδοὺς ἅπασι τοῖς δεομένοις, ᾧ μὲν πέντε δραχμὰς, ᾧ δὲ μνᾶν, ᾧ δὲ ἡμιτάλαντον. ὁ δὲ αὐτὸς οὗτος ἐξηλέγχει τοῦτο ἐν ψευδοσοφιστῇ αὐτοῦ. Male legitur in editis ψευδολογιστῇ qui alterius dialogi index eſt. Hic vero *Thomas* duobus productis locis altero ex Rhetorum magiſtro, altero ex Timone, docet Lucianum eo ipſo uſum, quod in Pſeudoſophiſta ſuo damnat. Nec reſpuunt alii. *Herodianus* in tertio, ὧν μὲν ἐπιστολὰς οἷς δὲ δῶρα ὀνειδίζων. Idem in V. οὓς μὲν ἀπέκτεινεν, οὓς δὲ ἐφυγάδευσεν. & in octavo: ἃ μὲν ἐκφορήσαντες, ἃ δὲ καταπρήσαντες. Ibidem in eodem: δένδρα πάντα ἐξέκοπτον, ἃ δὲ ἐνεπίμπρασαν. *Joſephus*: οὓς μὲν πατρῷα φιλία προσῆγεν, οὓς δὲ τὸ αὐτοῦ κλέος. *Polybius* in primo, οὓς μὲν ἐξέβαλον τῶν πολιτῶν, οὓς δὲ ἀπέσφαξαν. Et in decimo ſexto: οὓς μὲν ἐτίτρωσκον, οὓς δὲ παρέλυον αἰεί τι πρὸς τὴν χρείαν ἀναγκαῖον. Apoſtolus ad *Romanos* IX. ὃ μὲν εἰς τιμὴν σκεῦος, ὃ δὲ εἰς ἀτιμίαν. Et ad *Timoth.* καὶ ἃ μὲν εἰς τιμὴν, ἃ δὲ εἰς ἀτιμίαν. *Ælianus*: Οὓς δὲ ἀπέδοντο, οὓς δὲ ἀπέκτειναν. *J.G.G.*

Ἃ μὲν οἶσθα] Verum eſt τὰ μὲν, τὰ δὲ dici, ut *D. Sic.* XIV. c. 50. τὰ μὲν συνέτριψε, τὰ δ' ἔκαυσεν, ne plura in re nota. Sed & alterum uſurpari, ad *Rhet. Praec.* c. 15. demonſtravi. *J.F.R.*

23. Ὄφελον δυνήσῃ] Hic rurſus *Thomas*: Ὄφελον ἀντὶ τοῦ εἴθε ὅπερ ἀεὶ εὐκτικῷ μὲν συντάσσεται, ἢ παρεληλυθότι. ὡς τὸ, ὄφελον κατέδυνθείησαν αἱ ὁδοί μου. Παρεληλυθότι δὲ ὡς τὸ [illegible] Θεολόγου· ὄφελόν γε μηδὲ ἦν προεδρία. καὶ ἀπαρεμφάτῳ δὲ ὅτε ἀντὶ τοῦ εἴθε ἔμελλον τίθεται. Ἡρόδοτος ἐν τῇ πρώτῃ, μήτε ἰδεῖν ὄφελον. quo ſignificat ὄφελον ſemper cum optativo jungi, quando ſignificet utinam, & ponatur pro εἴθε, aut cum præterito, aut cum infinitivo, præſertim cum pro εἴθε ἔμελλον accipiatur. vide & *Moſchopulum* in collectione vocum Atticarum, qui pluribus hoc exemplis declarat. Vides igitur in ὄφελον δυνήσῃ ſolœciſmum; hic enim conjunctivo conjungitur. *J.G.G.*

Ὄφελον δυνήσῃ] In Epiſt. ad *Gal.* V. vſ. 12. ὄφελον ἀποκόψονται, & ſic in N. F. cum indicativo plerumque, ut I. *Corinth* IV. 8. &c. Et ap. LXX. *Job.* XIV. 13. εἰ γὰρ ὄφελον ἐν ᾅδῃ με ἐφύλαξας. Sed & cum optativo *Pſalm.* CXVIII. 5. Apud *Ariſtoph.* ac *Demoſth.* vero ὤφελον, ὤφελες, verbi figura potius uſitatum, & variis modis; ac plerumque temporibus praeteritis junctum. Ὡς ὄφελον *Homerus* jungit, & cum praeſ. infin. conſtruit. Vid. Odyſſ. A. 217. Δ. 97. &c. *J.F.R.*

28. ΣΟΛ. Τίνας τρεῖς] Cur Cl. *Geſn.* hic & deinceps perſonam *Soph.* quae in Edd. non comparet, tem inducat, rationem non addidit. Jure quidem id ſuo videtur feciſſe; quod inſcriptio *Pſeudoſophiſtae* id ſuadeat, & Editores priſcos pro arbitrio quoque *loec.* perſonam ubique inſeruiſſe credas, quum Lucianus forte una tantum litera eas deſignaverit, vel in Codd. ſpatia tantum

ignorare ſi quis peccet in dicendo. SOPH. Et quomodo quis percipiat, ſi nihil *ejusmodi* dictum ſit. LYC. Dictum & ſtribligine peccatum quadruplici: tu vero non intellexiſti. Magnum praemium (*certamen*) ergo confeceras-, ſi intellexiſſes. SOPH. Non magnum illud quidem, ſed *mihi jam* profeſſo neceſſarium. LYC. Sed ne nunc quidem intellexiſti. SOPH. Quando nunc? LYC. Cum praemium te dicebam confeciſſe. SOPH. Quid dicas neſcio. LYC. Recte iſtuc dicis. Neſcis enim. Et praecede ſaltem ad anteriora: neque enim ſequi vis. Intellexero enim, ſi quidem volueris.

3. SOPH. Sed volo ego. At tu nihil

τὴν ἁμαρτάνοντα ἐν τοῖς λόγοις. ΣΟΦ. Καὶ πῶς ἄν τις μάθοι, μηδενὸς εἰρημένου; ΛΥΚ. Λέλεκται, καὶ σεσολοίκισται [b] τετραπλῆ, σὺ δ' οὐκ ἔγνως. μέγα οὖν ἆθλον κατέπραξας ἂν, εἴπερ ἔγνως. ΣΟΦ. Οὐ μέγα μὲν, ἀναγκαῖον δὲ τῷ ὁμολογήσαντι. ΛΥΚ. Ἀλλ' οὐδὲ νῦν ἔγνως. ΣΟΦ. Πότε νῦν; ΛΥΚ. Ὅτε τὸ ἆθλον ἔφην σε καταπρᾶξαι. ΣΟΦ. Οὐκ οἶδα ὅ, τι λέγεις. ΛΥΚ. Ὀρθῶς ἔφης. οὐ γὰρ οἶσθα. καὶ πρόϊθί γε ἐς τὸ ἔμπροσθεν· οὐ γὰρ ἐθέλεις ἕπεσθαι. [c] συνήσω ἂν, εἴπερ θελήσειας.

ΣΟΦ. Ἀλλ' ἐγὼ βούλομαι· σὺ δὲ οὐδὲν εἶ-

b Τετραπλῆ] Ita *J. H. P. B1.* &c. Τριπλῆ *Fl.* *c* Συνήσω] Συνήσων *Fl.*

34. *Μέγα οὖν ἆθλον*] Ἐπὶ τοῦ ἀγῶνος οὐ λέγεται τὸ ἆθλον. *V.*

40. *Καὶ πρόϊθί γε ἐς τὸ ἔμπροσθεν*] Κακῶς τὸ εἰς τὸ ἔμπροσθεν προσέθηκεν. οὐ γὰρ λέγεται τοῦ προβαίνοντος τι ἔμπροσθεν ἄλλο. κακῶς οὖν καὶ εἰς τὸ ἔμπροσθεν, ἐπεὶ πρόϊθι φησί. *V.*

mina in Graecis ſervaram, qualia inveni in *P.* Nam in *J.* ΣΟ. tantum ubique. in aliis ΣΟΛ. & interdum Σολοικιστὴς integre. Vid. Lectt. var. ad init. Sed operae ſponte ΣΟΦ. dedere, quod jam non doleo, quia & *Geſn.* ſic voluit. *J.F.R.*

29. Ὅλους ἀρτιγενεῖς] Id eſt, *omnes pubeſcentes*, cum ἀρτιγεννήτους *nuper natos*, *ſive recentes* dicere debuerit. quemadmodum ea voce utitur in *Alexandro*, φέρων, inquit, ἅμα καὶ τὸν ἀρτιγέννητον Ἀσκληπιόν. Idem in Deorum dialogis: αὐτήν τε καὶ τὸ βρέφος αὐτῆς ἀρτιγέννητον. pro quo alibi νεογνὸν, & ἀρτίτοκον dicit, de furto Mercurii adhuc infantis agens, qui cum id ætatis eſſet, fertur etiam teſtudinem, id eſt chelyn, fabricatus in cunis, de qua Aratus:

Καὶ χέλυς ἥτ' ὀλίγη, τὴν δ' ἄρ' ἔτι καὶ παρὰ λίκνῳ
Ἑρμείας ἐτόρησεν.

Ubi recte vertit *Cicero:*

Inde fides leviter poſita & connexa videtur,
Mercurius parvis manibus quam dicitur olim
In cunis fabricatus.

Sic enim legendum. vulgo ἀπροσδυνούσως *in fimis fabricatus.* *Appianus* in Libyca hiſtoria: διέπλευσεν ἐς Σικελίαν ἔχων ἀμφ' ἑαυτὸν ἀρτιγενεῖς ἐπιλέκτους τριακοσίους. ubi ἀρτιγεννήτους non potuiſſet dicere. *J.G.G.*

Ibid. Ἀρτιγενεῖς] *Adultos.* qui nuper barbam emiſerunt. *F.G.*

30. Ἐγὼ δέ σε] Ex *B2.* & *A.* eſt illud σε. in reliquis deeſt. *M. du S.*

34. *Μέγα οὖν ἆθλον κατέπραξας ἂν*] Hic μέγαν ἆθλον dicendum fuit, maſculino genere. Proprie igitur Lucianus, ἆθλόν τινα τοῦτον τῷ βασιλεῖ ἐπιτελῶν. Idem in *Fugitivis*: Τρισκαιδέκατον γοῦν ἆθλον οἶος τοῦτον οὐ μικρὸν ἐκτελέσειν. Et in *Deorum judicio*: τοῦ δὲ ἀγῶνος τὸ ἆθλον εἴση ἀναγνοὺς τὸ μῆλον. Ubi legendum: τὸ ἆθλον, ut præmium ſignificet. Idem in *Gymnaſiis* recte τὰ ἆθλα δύναιντο ἀναιρεῖσθαι. Et in *Saturnalibus*: καὶ ἆθλα ἀναιρεῖσθαι τὸν ἁλόντα. Quod autem Lucianus ἆθλα ἀναιρεῖσθαι dixit, id *Plato* in ſecundo de legibus φέρειν νικητήρια, accipere præmia. Ἆθλα, βραβεῖα, ἀριστεῖα, γέρα, ἐπίχειρα, ἔπαθλα & νικητήρια idem ſignificant propemodum. *Demoſthenes* in epiſtola ad Athenienſes de Lycurgi liberis: καὶ μὴ γῆρας καὶ φυγὴν ἐπίχειρα τῶν ὑπὲρ ὑμῶν πεπονημένων ἔχων. *Ammonius*: ἆθλος, inquit, & ἆθλον διαφέρει. ἀρσενικῶς μὲν γὰρ τὸν ἀγῶνα δηλοῖ, οὐδετέρως δὲ τὸ ἔπαθλον. Paria his ſcribunt *Moſchopulus* & *Thucydidis* interpres ἀνώνυμος. ἆθλον, inquit *Moſchopulus*, τὸ βραβεῖον, ἆθλος ὁ ἀγών. *J.G.G.*

41. Συνήσω ἂν εἴπερ θελήσειας] *Intellexiſſes utique, ſiquidem voluiſſes.* Sic interpretare. Ut συνήσω dictum inuſitate, pro quo Atticus dixiſſet συνῆκας ἄν. Medius ſcilicet aoriſtus pro activo. *Micyllus* tamen συνήσω putavit eſſe futuri activi primam perſonam, & in εἴπερ θελήσειας verbo optandi modo juncto ſolœciſmum eſſe. forte non male. Nam εἴπερ indicativo junctum omnino uſitatius eſt. *J.G.G.*

Συνήσω ἂν εἴπερ ἐθελήσειας] *Micylli* rationem interpretando ſecutus ſum. Excitat Lycinus Soloeciſten, ut, quandoquidem male ſequatur praeeuntem, id eſt Soloeciſmos a ſe commiſſos non ſentiat; ipſe permutatis vicibus jam praecedere velit, hoc eſt vitioſe aliquid dicere, a ſe, Lycino, deprehendendum. Et in hoc ipſo fallit per illud εἴπερ ἐθελήσειας, pro εἴπερ ἤθελες. Quin etiam συνήσω ἂν ſoloecum pronuntiat Scholiaſtes, qui ipſe quoque de futuro intelligit. *J.M.G.*

 46. Κα-

εἴπας ὧν ἄνθρωποι σολοικίζοντες λέγουσι. ΛΥΚ. Τὸ γὰρ νῦν ῥηθὲν, μικρόν τί σοι φαίνεται [a] κακὸν εἶναι; ὅμως δὲ ἀκολούθησον αὖθις, ἐπεὶ οὐκ ἔμαθες ἐκδραμόντα. ΣΟ. Μὰ τοὺς θεοὺς, οὐκ ἔγωγε. ΛΥΚ. Ἀλλὰ μὴν μεθῆκα θεῖν λαγὼ ταχέως, ἆρα

eorum dixiſti, quae dicere ſoloeci homines ſolent. LYC. Nempe quod modo dictum eſt, minutum tibi malum videtur? Verumtamen ſequere rurſus, quia excurrentem non obſervaſti. SOL. Per omnes Deos nihil equidem. LYC. Verum dimiſi currere leporem celeriter. Num quid praeteriiſti? ſed

a Κακὸν] Sic *Fl.* & *P.* Κακῶν reliqq.

49. Μεθῆκα θεῖν λαγὼ] Καὶ τοῦτο σόλοικον γενικῇ χρῆσθαι ἀντὶ αἰτιατικῆς, ὁ λαγὼς, τοῦ λαγὼ ἡ γενική, ἡ δ' αἰτιατικὴ τὸν λαγὼν μετὰ τοῦ * νῦ, ἀλλ' οὐ χωρὶς τοῦ νῦ. *V.*

* Νῦ] Νῦν prave editum ante, & erat νῦν hic male in V. Sed mox ν. tantum habet; etſi in Impr. νῦν utrobique editum ſit. *M. du S.*

46. Κακῶν] Κακὸν. F G. Bene; nam etſi κακῶν redolet Graeciſmum uſitatiſſimum, facile alibi defendendum, hic tamen κακὸν praeferrem, eoque magis, quia auctoritas accedit. *J. F. R.*

48. Ἀλλὰ μὴν μεθῆκα θεῖν λαγὼ] De hoc accuſativo *Athenaeus* lib. IX. p. 400. Τρύφων δέ φησι, τὸν λαγὼν ἐπὶ αἰτιατικῆς ἐν Δαναΐσιν Ἀριστοφάνης ὀξυτόνως, καὶ μετὰ τοῦ ν. λέγει. Λύσας ἴσως ἂν τὸν λαγὼν συναρπάσειεν ἡμῶν· καὶ ἐν Δαιταλεῦσιν. ἀπόλωλα τίλλων τὸν λαγὼν ὀφθήσομαι. Ξενοφῶν δ' ἐν Κυνηγετικῷ χωρὶς τοῦ ν. λαγῶ καὶ περισπωμένως, ἐπεὶ τὸ καθ' ἡμᾶς ἐστι λαγός. Ὥσπερ γὰρ ναὸν λεγόντων ἡμῶν ἐκεῖνοί φασι νεὼν, καὶ λαὸν λεὼν, οὕτω λαγὸν ὀνομαζόντων ἐκεῖνοι λαγὼν ἐροῦσι. τῇ δὲ τὸν λαγὸν ἑνικῇ αἰτιατικῇ ἀκόλουθός ἐστιν ἡ παρὰ Σοφοκλεῖ ἐν Ἀμύκλῳ Σατυρικῷ πληθυντικὴ ὀνομαστική·

Γέρανοι, κορῶναι, γλαῦκες, ἴκτινοι, λαγοί.

Τῇ δὲ λαγὼν ἡ διὰ τοῦ ω. παραπλησίως προσαγορευομένη, λαγὼ παρ' Εὐπόλιδι ἐν Κόλαξιν, ἵνα μὴ παρὰ μὲν βατίδες καὶ λαγὼ, καὶ γυναῖκες εἰλίποδες. εἰσί δ' οἳ καὶ ταῦτ' ἀλόγως κατὰ τὴν τελευταίαν συλλαβὴν περισπωμένως προφέρονται. δεῖ δὲ ὀξυτονεῖν τὴν λέξιν. ἐπειδὴ τὰ εἰς ος λήγοντα τῶν ὀνομάτων ὁμότονά ἐστι, κἂν μεταληφθῇ εἰς τό ω. παρ' Ἀττικοῖς, ναὸς, κάλος, νεὼς, κάλως. οὕτως δ' ἐχρήσατο τῷ ὀνόματι καὶ Ἐπίχαρμος, καὶ Ἡρόδοτος, καὶ ὁ τοὺς Εἵλωτας ποιήσας, εἶτά ἐστι τὸ μὲν Ἰακὸν λαγός.

Λαγὸν ταράξας πείθει τὸν θαλάσσιον.

Τὸ δὲ λαγὼς Ἀττικόν. λέγουσι δὲ καὶ Ἀττικοὶ λαγός. ὡς Σοφοκλῆς·

Γέρανοι, κορῶναι, γλαῦκες, ἴκτινοι, λαγοί.

Τὸ μέν τοι ἢ πτῶκα λαγωὸν, εἰ μέν ἐστιν Ἰωνικὸν, πλεονάζει τὸ ω. εἰ δὲ Ἀττικὸν τὸ ο. *Tryphon inquit: Ariſtophanes in Danaidibus τὸν λαγὼν accuſandi caſu acuto notavit accentu, addita ν littera. Sic pedicis ſolutum fortaſſis leporem nobiſcum ille rapiet. Idem in Epulonibus: perii, dum leporem vello, me quisquam adſpiciet. Xenophon libro de venatione λαγῶ dixit absque ν, accentu circumflexo. Nos enim λαγὸς nominandi caſu dicimus, & accuſandi caſu λαγὸν, veluti ναὸν, λαὸν, quod Athenienſes λαγὼν, νεὼν, λεὼν, cum ω. Accuſativo ſingulari λαγὸν reſpondet apud Sophoclem in Amyclo Satyrico nominativus pluralis λαγοί· Grues, cornices, noctuae, milvi, lepores. Accuſativo vero ſingulari λαγὼν pluralis nominativus λαγὼ ſcriptus per ω apud Eupolidem in Aſſentatoribus: ubi aderant rajae, lepores & faeminae inflexis pedibus incedentes. Quidam praeter rationem horum ultimam ſyllabam cum accentu circumflexo proferunt. Nam cum accentu acuto dictio pronuntianda eſt, quandoquidem quae vocabula in ος finiunt, etiamſi ab Atticis in ω mutentur, retinent tamen eundem accentum, ut ναὸς, καλὸς, νεὼς, καλώς. Sic Herodotus videlicet uſus eſt hoc nomine, ſic Epicharmus, & qui Eilotas compoſuit. Ionicum eſt λαγός. Ut λαγὸν, id eſt, leporem turbatum ferit. Et λαγὸν (h. e. leporem) marinum edit. λαγὼς quidem cum ω Atticum eſt, quamvis & interdum Attici λαγὸς per ο dicunt, ut Sophocles: Grues, cornices, milvi, λαγοί. Quod vero dicunt πτῶκα λαγωὸν, id eſt, timidum leporem, ſi Ionicum eſt, redundat ω, ſin Atticum, redundat ο.* Ex quo loco diſcimus Atticos dixiſſe λαγὼν in quarto caſu, non λαγω, ut hic Lucianus. qui & *de Domo* ſua: ἀνέχων τὸν λαγών. *Herodotus* λαγων μηχανησάμενος. Ibid. διδόντα τὸν λαγὼν κύρῳ. Idem in *Polyhymnia*: ἵππος γὰρ ἔτεκε τὸν λαγών. *Herodotus* in Thalia etiam λαγωὸς dixit, & in Melpomene λαγὸν in accuſativo. Quod autem *Athenaeus* recte obſervavit Xenophontem τὸν λαγὼ dixiſſe, docent loca ſubjecta ex venatione: ὅταν δὲ περὶ αὐτὸν ὦσι τὸν λαγώ. Ibidem ἐστι δὲ καὶ ἄνευ τοῦ εὑρίσκειν τὸν λαγὼ ἄγειν τοὺς κύνας. Et in primo inſtitutionis Cyri. Πρὸς δ' αὐτὸν λαγώ. Et in ſecundo: Ἀετὸς δὲ ἐπιπτὰς δεξιὸς αἴσιος ὡς κατεῖδε τὸν λαγώ. Quae omnia loca circumflectenda erunt contra fidem exemplarium, ſi Athenaeo credimus. Videtur etiam Lucianus in θεῖν pro θέειν ὑποσολοικίζειν. *Libanius* certe in ἀντιῤῥητικῷ, Ἀγαμέμνονα, inquit, περιθέειν ἄνω καὶ κάτω. Et *Gregorius* Theologus in priore in Julianum invectiva, διὰ τῆς ἀγορᾶς θέειν βοῶντες καὶ λέγοντες Χριστιανοί. Caeterum pro ἆρα παρῆξαι; lege ex MS. Codice, cujus excerpta in meas manus pervenerunt poſtquam hae notae typis fuerunt deſcriptae: ἆρα παρῆξεν. *Sane praeteriit.* *J. G. G.*

Ἀλλὰ μὴν μεθῆκα θεῖν λαγὼ ταχέως] Eruditiſſimo ami-

ſed nunc etiam videre licet leporem. Si vero minus, multiplicati lepores clam te in ſtribligine jacebunt. SOL. Non clam me. LYC. Quin jam factum eſt. SOL. Mira narras. LYC. Tu vero prae nimia eruditio-

50 παρῆξεν[b]; ἀλλὰ καὶ νῦν ἔξεστιν ἰδεῖν τὸν λαγώ· εἰ δὲ μὴ, πολλοὶ γενόμενοι λαγὼ λήσουσί σε ἐν σολοικισμῷ πεσόντες. ΣΟ. Οὐ λήσουσι. ΛΥΚ. Καὶ μὴν ἔλαθόν γε. ΣΟ. Θαυμαστὰ λέγεις. ΛΥΚ. Σὺ δὲ ὑπὸ τῆς ἄγαν

b Παρῆξεν] Adoptavi ex *J. V2.* & G. Παρῆξαι cett.

amico meo *J. Georg. Graevio*, (qui hunc Luciani libellum, haud cuiquam, niſi Atticae dictionis & elegantiae gnariſſimo, intellectu facilem, atque adeo imperitioribus ac praecipue tironibus obſcurum, ea politarum animadverſionum luce perfudit, ut eruditus orbis cum gaudeat, ſe multas Atticae locutionis Veneres beneficio Vir Cl. doceri, tum ſummo deſiderio exſpectet ſimiles, quorum ſalivam movit Vir Cl. ingenii ac eruditionis, foetus in alios Luciani libellos, pari ratione Oedipo indigentes, doleatque ſe prae denſiſſimis iisque gravioribus Viri Cl. occupationibus, adhuc iisdem carere) videtur Lucianus etiam in θεῖν pro θέειν, ὑποσολοικίζειν. Saepe tamen idem Noſter hoc verbo tam ſimplici, quam compoſito, ita utitur. Sic in *Quom. Hiſt.* c. 57. Καί τοι ποιητὴς ὢν (Ομηρος) παραθεῖ τὸν Τάνταλον. Ibid. c. 45. Αμεινον ἐν ἐφ' ἵππου ὀχουμένη τότε τῇ γνώμῃ τὴν ἑρμηνείαν πεζῇ συμπαραθεῖν. In *Amoribus* c. 41. Καὶ στεφάνῃ μὲν ἐν κύκλῳ τὴν κεφαλὴν περιθεῖ. In *de Merced. Cond.* c. 24. poſt med. Συμπεριθεῖς ἄνω καὶ κάτω. *Demoſthenes* I. contra Philipp. συμπαραθεῖτε ἄνω καὶ κάτω. niſi quis malit (ita certe ego ſuſpicor) & hic συμπεριθεῖτε legere. Supra quidem apud Lucianum τὸ, συμπαραθεῖν habuimus; at illud notat (nec aliter ibi ſumitur) *pone ſequi, comitari*: apud Demoſthenem vero, quemadmodum & in adducto ex Luciano de *Merc. Cond.* loco, requiritur ſenſus τοῦ, *una circumferri, circumagi, circumcurrere*. Ita enim ad Athenienſes ſuos Orator, *Vos ſi Philippum audieritis agere in Cherſoneſo, illuc decernite auxilia; ſi in Pylis, illuc; ſicubi alibi, una cum eo circumferamini ſurſum, deorſum.* Porro & ἀναθεῖν habet Lucianus in *Saturnalib.* c. 7. Αλλ' ἀεὶ ἀναθεῖν ἔδει ἄνω. Ita & διαθεῖν idem in *Amoribus* c. 53. poſt med. Τὰ τῆς ἀπολαύσεως, εἰς ἅπαν διαθεῖ τὸ σῶμα. At ne quis ipſum θεῖν, per contractionem etiam ab Atticis uſurpatum, deſideret; ipſe Lucianus in *Pſeudomanti* c. 14. pr. Εἶτ' ἔθει δρόμῳ ἐπὶ τὸν ἐσόμενον νεώ. In *Lexiphane* c. 15. Συ μὲν εἰ βούλει, πλεῖ, καὶ νεῖ, καὶ θεῖ κατὰ τοῦ κλύδωνος. In *Icaromenippo* c. 19. θεῖ φέρων. in *Bis Accuſato* c. 1. med. εἰς Κολοφῶνα θεῖ. Sed & *Ariſtophanes* ita in Veſpis pag. 458. edit. Genev.

Αλλὰ θοιμάτια λαβόντες ὡς τάχιστα παιδία
Θεῖτε, καὶ βοᾶτε, καὶ Κλέωνι ταῦτ' ἀγγέλλετε.

In veteri proverbio apud Comici hujus *Scholiaſten* in Εκκλησ. vſ. 109. Οπου ἀργύριον ᾖ, πάντα θεῖ κἀλαύνει. Sic enim emendatius hoc proverbium legi jubet illic Bizetus. Non tamen haec a me prolata ſunt exempla, ubi θέειν, ejusque compoſita per contractionem uſurpantur; quaſi contendere velim, tantum per contractionem uſurpata haec reperiri; ſed ut pateat, promiſcuum haec verba apud Graecos, eosque Atticos, habere uſum. Certe *Xenophon* in una eademque periodo duplicem hujus verbi uſum ponit; Ενταῦθα κατέμεινεν, ait de Aſſyriorum rege I. Κυροπαιδ. pag. m. 14. in fine, ὡς μὴ βοηθοῖεν οἱ φρουροὶ τῶν Μήδων ἐπὶ τοὺς καταθέοντας· τοὺς δ' ἐπιτηδείους ἀφῆκε κατὰ φυλὰς ἄλλους ἄλλοσε καταθεῖν. *J. J.*

Ibid. Μεθῆκα] Dictionis hujus in eo pravitas ſita eſt, quod cum μεθῆκα dixiſſet θεῖν, addit, quod ſenſum perturbat, & alio pervertit; eſt enim μεθῆκα λαγὼ, non ut vulgo vertitur, *leporem ſivi*, aut *permiſi*, quod ſane optime θεῖν admittit; *ſed leporem e manibus elabi ſivi*, quod additamentum θεῖν reſpuit. Ita autem rem habere in exemplorum magna copia, unico ero contentus. *Soph.* in Ajace (apud Conſtantinum) χεροὶ μὲν μεθῆκα τοὺς ἀλάστορας. Apud veterem poëtam tamen ſcriptum eſt, εἰ μὲν νῦν σε μεθῆκα θανεῖν. *Grot.* p. 59. *Flor.* *M. du S.*

51. Πολλοὶ γενόμενοι λαγὼ] Hic λαγοὶ dixiſſet *Sophocles*, ut vidimus ſupra. Licet *Pauſanias* λαγὼ δὲ καὶ ἔλαφοι, & οἱ λαγὼ εἰσὶ λευκοί. & *Xenophon* etiam λαγὼ dixit in primo inſtitutionis Cyri: Καὶ πρὸς οἷα χωρία φεύγειν αἱροῦνται οἱ λαγὼ ἐν τούτοις τὰ δίκτυα δυσόρατα ἐνεπετάννυες ἵνα ἐν τῷ σφόδρα φεύγειν αὐτὸς ἑαυτὸν ἐμπίπτων ἐνέδει. Quæ male ſic vertunt: *In quas venatoribus capiuntur. Hic caſſes viſu difficiles tetendiſſes, quo in vehementi curſu ipſe ſeipſum incidens convinceret.* Sed quis hæc intelligit? Verte: *Quaque ad loca lepores fugere inſtiterint, in eis latentia retia intendebas, ut rapido curſu ipſe ſe in retia indueret.* Dicimus enim φεύγειν αἱροῦμαι pro fugam adorno, meditor. *J. G. G.*

54. Συ δὲ ὑπὸ τῆς ἄγαν παιδείας διέφθορας] *Corruptus es vel periiſti.* paſſive. cum tamen hoc verbum proprie perdidiſti ſignificet. Sic ſane docuit *Moſchopulus*: διέφθορα ἦθος τὸ διαφθεῖρον, οὐ τὸ διαφθαρμένον. Ἀριστοφάνης ἐν Κόραις· διέφθορας τὸν ὅρκον. Μένανδρος Ἀδελφοῖς. εἰ δ' ἔστι τὴν κόρην διεφθορώς. Ὅμηρος· φρένας ἠλὲ διέφθορας, (id eſt, διεφθάρης τὰς σεαυτοῦ φρένας;) ὅθεν εἰ διεφθορὸς αἷμα εἴπεις ἀτεχνῶς σολοικιεῖς. *Phrynichus*: Διεφθορὸς αἷμα τῶν ἀμαθῶν τινες ἰατρῶν οὕτω σολοικίζοντες. δέον λέγειν διεφθαρμένον αἷμα. Τὸ γὰρ διέφθορε, διέφθειρεν. *Ammonius* ferme eadem omnia. Non ſatis igitur Attice *Plutarchus* in præceptis Politicis: Ἀφελὼν πολὺ τοῦ διεφθορότος αἵματος. Idem in præceptis valetudinis: Τοῖς μὴ κακοχυμοῦσι μηδὲ διεφθορόσι φλέγμα καὶ χολήν τινεῖ. Idem in libello εἰ πρεσβυτέρῳ πολιτευτέον. Διεφθορόσι τελείως ὑπὸ ἀργίας. Etiam in *Phocione*: Ἡ Κάτωνος ἀρχαιοτροπία ἐπιγενομένη βίοις διεφθορόσι. *Joſephus* V. Orig. γα-

ἄγαν παιδείας διέφθορας, ὥςε μηδ' αὐτὸ τῦτο [a] σολοικίζοντας καλανοῆσαι. ἐ γδ πρόεςιν αὐτῷ τὸ τινά.

ΣΟ. Ταῦτα μ̃ ὐκ οἶδα πῶς λέγεις· ἐγὼ δὲ πολλὲς ἤδη σολοικίζοντας καλενόησα. ΛΥΚ. Κἀμὲ τοίνυν εἴση τότε, ὅταν τι τ̃ παιδίων γένη, τ̃ τὰς τίτθας θηλα-

ne corrupiſti (*corruptus es*) ut neque in hoc ipſo (*verbo corrupiſti*) male loquentes deprehendas.

4. SOL. Quomodo iſta dicas, non intelligo equidem. Verum imparilitates multorum jam deprehendi. LYC. Igitur me quoque tunc deprehendes, cum puerulorum aliquis fies eorum, qui nútrices ſuas lactant (*la-*

a Σολοικίζοντας] Σολοικίζοντα Fl. omiſſo καλανοῆσαι.

56. Οὐ γδ πρόσεςιν] Ἐπειδή φησι ἐ πρόσεςι τῷ σολοικισμῷ εἴς τινα ἐσολοίκισα. τούτε χάριν ὐκ ἔγνως τ̃ σολοικίζοντα. V.

61. Τῶν τὰς τίτθας θηλαζόντων] Ἡ τίτθη θηλάζει, ὁ δὲ ἀντιςρέψας ἔφη, τὰ παιδία θηλάζει. V.

γάλα δίδωσι διεφθορὸς ἤδη. *Corruptum lac. Syneſius:* Ἢν μὴ κρίνωσιν οἱ διεφθορότες τὴν δίαιταν. *niſi judicent qui corruptis ſunt judiciis.* Audiamus nunc *Thomam Magiſtrum*, qui in diverſa eſt ſententia: Διέφθορεν, inquit, ἀντὶ τῦ διεφθάρη. Λυκιανὸς ἐν τῷ Ἡρακλέυς καὶ Ἀσκληπιοῦ διαλόγῳ· Ὑπ' ἀμφοῖν διεφθορὼς τὸ σῶμα. ἅπαξ δὲ ἀντὶ τῦ ἔφθειρε. Σοφοκλῆς ἐν Ἠλέκτρᾳ· τὰς ὔσας τέ μυ κὶ τὰς ἀπούσας ἐλπίδας διέφθορεν. ἔςι δὲ καὶ ὁ παρακείμενος ἐν χρήσει. Ἀριςείδης ἐν Περικλεῖ· Ἢ πῶς τοὺς Ἀθηναίυς εἴη διεφθαρκώς. *Joſeph.* ἦν δὲ αὐτοῖς καὶ τ̃ διεφθορότων τοὺς ὀφθαλμοὺς συνωμοσμένος. id eſt, captus oculis. *Cleomedes* lib. 2. Κυκλικῆς θεωρίας· τὰ κατὰ τὴν ἑρμηνείαν αὐτῷ διεφθορότα paſſive. Utraque ſignificatione utitur *Philoſtratus.* In Critia: Ὑπὸ Θετταλίας κὶ τ̃ ἐκείνῃ ὁμιλίας διεφθορέναι αὐτόν. id eſt, corruptum eſſe. Idem in *Scopeliano:* ἐκέλευσε τούτυς λίθοις βάλλεσθαι ὡς διεφθορότας αὐτῷ τ̃ υἱόν. *Juſſit Rhetorum imagines lapidibus peti, propterea quod ſibi filium perdidiſſent.* Idem in *Polemone:* Φοράδίω δὲ ἐστρέφετο διεφθορότων ἤδη αὐτῷ τ̃ ἄρθρων. Et in eodem: Ὄνομα δὲ τῷ μειρακίῳ Οὔαρος, διεφθορὸς ὑπὸ τ̃ κολάκων. Lucianus in *Nigrino:* ἀκούων διεφθορότων ᾀσμάτων. quod active & paſſive poteſt accipi *audiens corruptas cantilenas, aut corrumpentes.* *J.G.G.*

56. Οὐ γδ πρόσεςιν αὐτῷ τὸ τίνα] Eundem habet intellectum quem his verbis expreſſit *Ammonius:* διέφθαρται μ̃ γὰρ ὑφ' ἑτέρυ, διέφθορε δὲ τ̃ ἕτερον, ut τὸ τίνα & τ̃ ἕτερον idem ſignificet. Nimirum διέφθορε cum activum proprie ſit, exigere poſt ſe accuſativum. Interpres τὸ τίνα putat referendum ad λαγώ. *J.G.G.*

Οὐ γδ πρόσεςιν αὐτῷ τὸ τινά] Haec verba non interpretatus ſum, quod e Scholio inepiſſe arbitror, quibus aliquis indicare voluit, in quo inſit ſtribligo, nempe in hoc, quod διέφθορας intranſitive poſitum ſit, abſque caſu accuſativo, contra uſum Atticorum. Parum obtemperatum hic eſſe Grammaticis, *Graeviana* annotatio, & quae ad *Phrynichum* adferuntur, ſatis oſtendunt. *J.M.G.*

60. Ὅταν τι τ̃ παιδίων γένῃ, τ̃ τὰς τίτθας θηλαζόντων] Hoc eſt, *nutrices lactantium* ut ſoloeciſmo ſoloeciſmum explicemus. Audiamus nunc *Thomam* & *Moſchopulum*, quorum hæc ſunt verba: Θηλάζει τὸ θῆλυ μεταβατικῶς ἃ ἔτεκε, κὶ θηλάζυσι τὰ τεχθέντα ἀμεταβάτως. *Lactat mulier quos peperit, & lactent nati abſolute.* Attice igitur *Ælianus* XIII, 1. Ἡσθεῖσα τῷ βρέφει ἐθήλασεν αὐτό. *Delectata infante ubera ei praebuit.* Et *Philoſtratus* Sophiſta in imaginibus, λέγεται ὖν περὶ τῦ θηλέος θηλάζειν τε αὐτὸν ἃ ἔτεκε. Et *Lyſias:* Ἐπειδὴ παιδίον ἐγένετο ἡμῖν, ἡ μήτηρ αὐτὸ ἐθήλαζεν. Recte habet & illud in *hymnis Davidis:* ἐκ ςόματος νηπίων κὶ θηλαζόντων. *Ex ore infantium & lactentium.* Nec illud male in ſacris codicibus: Οὐαὶ ταῖς ἐν γαςρὶ ἐχούσαις, κὶ ταῖς θηλαζούσαις. Cum illo μακάριαι αἱ ςεῖραι, κὶ κοιλίαι αἳ ὐκ ἐγέννησαν, κὶ μαςοὶ οἳ ὐκ ἐθήλασαν. Contra illud Luciani præceptum vero facit: Μακαρία ἡ κοιλία ἡ βαςάσασά σε καὶ μαςοὶ ὓς ἐθήλασας. Dic igitur τ̃ ἐκ τ̃ τίτθης θηλαζόντων, non autem τὰς τίτθας, auctoritatem ſecutus *Luciani* in Antiocho: Τὸ δὲ ἕτερον, inquit, ἐκ τ̃ ἵππυ θηλάζει εἰς τ̃ πωλικὸν τρόπον. De Hippocentauro agens pullorum inſtar ſugente. Male *Plutarchus* in Romulo nutricem aut nutricem θηλαζομένην vocat, & pueri θηλάζοντες ὤφθησαν τὸ θηρίον. *Galenus* ὑγιεινῶν primo: Ἀφροδισίων τε παντάπασιν ἀπέχεσθαι κελεύω τὰς θηλαζούσας παιδία γυναῖκας. Idem eodem in loco: ἔγωγε συμβουλεύσαιμι ἂν εἰ κυήσειεν ἡ θηλάζυσα τὸ παιδίον. *Suidas* de hac voce paulo aliter: Θηλάζειν ἐνεργητικῶς ἡμεῖς ἀντιλαμβανόμεθα τῦ ῥήματος ἐπὶ τ̃ παιδίων τ̃ θηλαζόντων. Λυσίας δὲ παθητικῶς ἐπὶ γυναικὸς παρεχούσης γάλα. Attice igitur *Lyſias* in ſupra poſito exemplo. Interpres hic a vero longiſſime aberravit. *J.G.G.*

63. Οὐδὲ αὐξάνοντα παιδία σολοικισμὸν ποιήσει] Carpit hic eos Lucianus, qui verbo αὐξάνω utuntur pro αὐξάνομαι, vel αὔξομαι. Et ſine apud id meos auctores, Ariſtotelem, Theophraſtum, Platonem, Demoſthenem, Iſocratem, Xenophontem, Thucydidem, Philoſtratum, Lucianum, verbum αὐξάνω in notione paſſiva, ut loquuntur, nuſquam invenitur. Active vero nonnunquam. *Plato* in Timæo: Σπείρας καὶ ὑπαρξάμενος ἐγὼ παραδώσω. Τὸ δὲ λοιπὸν ὑμεῖς ἀθανάτῳ θνητὸν προσυφαίνοντες ἀπεργάζεσθε ζῶα κὶ γεννᾶτε, τροφὴν τε διδόντες αὐξάνετε, κὶ φθίνοντα πάλιν δέχεσθε. *Cicero* elegantiſſime vertit in libro de univerſo, ut omnia: *Quorum vobis initium ſtatusque traditur. Vos autem ad id quod erit immortale, partem attexitote mortalem. Ita orien-*

(*lactent*). Aut ſi ne nunc quidem me ſtribligine turbare orationem intelligis, neque augentes (*creſcentes*) pueri ſoloeciſmum facient apud non intelligentem. SOL. Verum dicis. LYC. Atqui haec ſi ignorabimus, nihil intelligemus noſtrorum, quando etiam hoc male junctum te effugit. Noli ergo amplius dicere, te aptum eſſe ad

ζόντων. [b] ἢ εἰ οὐ νῦν ἔγνως σολοικίζοντά με, οὐδὲ αὐξάνοντα [c] παιδία σολοικισμὸν ποιήσει τῷ μηδὲν εἰδότι. ΣΟ. Ἀληθῆ λέγεις. ΛΥΚ. Καὶ μὴν εἰ ταῦτα ἀγνοήσομεν, οὐδὲν γνωσόμεθα τῶν ἑαυτῶν, ἐπεὶ καὶ τόδε σολοικισθὲν ἀπέφυγέ σε. μὴ τοίνυν ἔτι λέγειν, ὡς

b Ἢ] Πιούσας *Fl.* omiſſo ἢ. *c* Παιδία] Παιδεία *Fl.* male.

63. Οὐδὲ αὐξάνοντα παιδία] Αὐξανόμενα γὰρ ἔδει εἰπεῖν παθητικῶς, ἀλλ' οὐκ ἐνεργητικῶς. *V.*

65. Οὐδὲν γνωσόμεθα] Ὤφειλε γὰρ καὶ τὸν δυνητικὸν * προσθῆναι σύνδεσμον τὸν ἄν. οἷον εἰ ταῦτα ἀγνοήσομεν, οὐδὲν ἂν γνῶμεν οὐδὲ γνωσόμεθα. νῦν δὲ διπλῆ σεσολοίκισται, καὶ τῇ ἐλλείψει τοῦ ἄν, καὶ τῇ τοῦ μέλλοντος χρήσει, τοῦ γνωσόμεθα· οὐδέποτε γὰρ τοῖς δυνητικοῖς μέλλοντες συντάττονται. *V.*

In altero *Voſſiano* ſic: [ἂν] ἰστέον ὅτι μέλλοντες οὐδέποτε μετὰ τοῦ ἂν ἐκφέρονται. οὐ γὰρ εὕρηται ἔξω ἄν, καὶ ἐρῶ ἄν. διὰ τοῦτο γὰρ τὸ ἂν ἔν τε τῷ ἐνεστῶτι καὶ παρακειμένῳ, ἵνα μέλλοντα δηλώσομεν. μέλλοντος δὲ ὄντος, τίς χρεία τοῦ ἄν; † σολοικισμὸς τὸ μὲν ὄνομα ἑνικὸν, τὸ δὲ ῥῆμα πληθυντικόν. *V.*

* Προσθῆναι] Lege προσθεῖναι. Et confer Schol. ſequens, in quo refelluntur quae hic prave obſervata erant. *J. F. R.*

† Σολοικισμὸς] Novum incipere hoc ſcholium exiſtimo. Sed quo referam non habeo. *M. du S.*

orientur animantes, quos & vivos alatis, & conſumtos ſinu recipiatis. Sed pro *ſtatus* in hoc loco legendum eſt *ſatus.* Nec enim rationem & conditionem harum rerum tradit, ſed originem & cauſas originum. Et ſic legendum eſſe, ex Græco ſatis conſtat, ubi σπείρας legitur, quod Cicero *ſatus* vertit. Hac voce vero *Cicero* & alibi utitur. In eodem fragmento, & eodem cap. II. paulo ante: *Sic igitur, ut ab his traditum eſt, horum Deorum ortus habeatur, atque dicatur, ut Oceanum ſalaciamque Cœli ſatu, Terraeque conceptu generatos editosque memoremus.* Ibid. *Haec vos qui Deorum ſatu orti eſtis, attendite. Tuſcul.* quæſt. lib. II. *Cultura animi Philoſophia eſt, qua extrahit vitia radicitus & praeparat animos ad ſatus accipiendos.* Idem de ſenectute: *Quid ego vitium ortus, ſatus, incrementa commemorem?* Sed redeamus in orbitam. Scriptor incertus apud *Stobaeum*: αὐξάνειν δι' οἴκους. Nam illud *Euripidis* apud *Stobaeum*: καὶ τοὺς πονηροὺς μήποτ' αὐξάνειν πόλει, alibi apud eundem legitur caſtigatius, αὔξειν ἐν πόλει. Eſt tamen alius locus *Euripidis*, in quo active capitur. In Supplicibus: πολεμίους τ' αὐξάνουσ' ἄνευ δίκης. Et in illo *Zoroaſtri*: μὴ σύγε αὔξανε τὴν εἱμαρμένην. *Syneſius* περὶ φαλάκρας paſſive dixit: ὅτι τρίχες κἂν τοῖς ζῶσίν ἐστι νεκρὸν, ἀλλ' ὅτι τεθνεώτων αὔξουσι, id eſt, creſcunt. Active autem, οὕτω μὲν οὖν κἂν αὐξήσαιεν ἡμῖν ἐν τῇ πόλει τὸν τῶν ἐξωλεστάτων κατάλογον. *Syneſius* idem περὶ προνοίας· αὔξειν δὲ ἅπαν ἀνάγκη τὸ τιμώμενον, καὶ ἔρρειν ἀνάγκη τὸ ἀμελούμενον. Ratione autem caret quod illud *Sophoclis* in Trachiniis. Τὸν Καδμογενῆ τρέφει, τόδ' αὔξει βιότου πολύπονον. Id eſt, *Herculem alit & auget induſtria*, Interpres Græcus ita interpretatur, αὔξει ἀντὶ τοῦ αὔξεται. Condonandum autem eſt reverentiæ ſacræ ſcripturæ, quæ his ſuperſtitioſis Grammaticorum & Atticorum legibus ſemper ſoluta fuit. Magnus *Eraſmus* in illud Apoſtoli ſcribens quarti ad Epheſios· Αὐξήσωμεν εἰς αὐτὸν τὰ πάντα, negat verbum αὐξάνω aliam habere ſignificationem quam neutralem. Sed praeter ſuperius a me adducta, hic producam unum locum, ubi citra controverſiam bis capitur active. Is eſt in prioris ad *Corinthios* capite tertio: Ἀπολλὼς ἐπότισεν, ἀλλ' ὁ Θεὸς ηὔξανεν, ὥστε οὔτε ὁ φυτεύων ἐστί τι, οὔτε ὁ ποτίζων, ἀλλὰ ὁ αὐξάνων Θεός. In iis vero omnibus, quæ ſubjiciemus exemplis, paſſive capitur. *Matth.* VI, 28. *Luc.* I, 80. & XIII, 19. *Act.* VI, 7. VII, 17. XII, 20. *Joh.* III, 30. *Coloſſ.* II, 19. II. *Theſſ.* I, 3. *Petrus* II. ep. cap. ult. αὐξάνετε δὲ χάριτι καὶ γνώσει τοῦ Κυρίου. *Joſephus* in quarto antiquitatum: Πολλῷ μᾶλλον αὔξειν τὸ φῦλον. *Thomas Magiſter* ſentiens cum Eccleſiaſticis ſcriptoribus diſſentit a Luciano, quem operæ pretium eſt audire. Τὸ αὔξειν, inquit, ἐπὶ ἐνεργητικοῦ, οἷον αὔξει ὁ ἥλιος, καὶ ἡ ὑγρότης τὰ φυτά. Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ στεφάνου· Τὰς εὐδοξίας τῆς πατρίδος θεραπεύειν, ταύτας αὔξειν, μετὰ τούτων εἶναι. Καὶ αὔξει ἀντὶ τοῦ αὔξεται, Ἀριστείδης ἐν τῷ εἰς Ῥώμην· Ἀλλὰ καὶ εἰκότως ηὔξησεν ἡ ἀρχή. αὐξάνει ἐπὶ παθητικῆς σημασίας, καὶ αὐξάνει τὰ φυτὰ, οἷον αὔξησιν δέχεται καὶ αὐξάνομαι ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ σημαινομένου, ὁ αὐτὸς Δημοσθένης ἐν τῷ αὐτῷ λόγῳ· Οὐκοῦν ἐπείγε καὶ ἡ πατρὶς ηὐξάνετο. Hic docet αὔξειν eſſe augere, facere ut aliquid creſcat; interdum tamen accipi pro creſcere, quod unico ex *Ariſtide* exemplo probat; Αὐξάνειν vero accipi paſſive pro creſcere, quamvis etiam in illa notione legatur αὐξάνομαι. Haec quidem *Thomae* ſententia. Tu vero, quiſquis Atticus eſſe voles, active dicas αὔξω, & αὐξάνω, paſſive vero αὔξομαι & αὐξάνομαι, tametſi elegantiſſimus ſcriptor *Joſephus* in ſecundo ἀρχαιολογίας paſſive dixerit, καὶ αὔξοντες τοῦ πάθους. Et eodem capite active: τὴν οἰκείαν αὔξουσιν εὐδαιμονίαν. Et in Octavo Ἁλώσεως rurſus paſſive: φιλία ἀπὸ τούτων ηὔξησε. paſſive. Nec nobis obſtare debet unius *Ariſtidis* exemplum a *Thoma* adductum. *J. G. G.*

66. Μὴ τοίνυν ἔτι λέγειν] Pro μὴ λέγε. Lucianus in

Amo-

ὡς ἱκανὸς εἶ κατιδεῖν τὸν σολοικίζοντα, καὶ αὐτὸς μὴ σολοικίζειν. κἀγὼ μὲν οὕτω.

Σωκράτης δὲ ὁ ἀπὸ Μόψου, ᾧ συνεγενόμην ἐν Αἰγύπτῳ, τὰ τοιαῦτα ἔλεγεν ἀνεπαχθῶς, καὶ οὐκ ἤλεγχε τὸν ἁμαρτάνοντα.

depiehendentem ſoloecum, ipſumque te ſoloecum negare. Atque ego ita *tibi conſulo.*

5\. Socrates autem ille a Mopſo quicum fui in Aegypto, talia dicebat ſine aſperitate & moleſtia, nec peccantem redarguebat: ve-

71\. Τὰ τοιαῦτα ἔλεγεν] * Πόσους παῖδας ἔτεκες. *V.*

* Πόσους] Abſurdiſſima haec; incorrupta tamen; reſpicit enim non τὰ τοιαῦτα ἔλεγεν, ſed vocem συνεγενόμην, ex qua frigidum hunc jocum captat. *M. du S.*

Amoribus: Σὺ δ' ἡμῖν τὰ πάλαι κλέα τῆς ἐρωτικῆς περαίνειν. pro πέραινε. Poëtis hoc & legum latoribus familiare, haut ſcio an barbarum in proſa. *J.G.G.*

70\. Σωκράτης δὲ ὁ ἀπὸ Μόψου] Quis hic Socrates, quis ille Mopſus? forte difficile dictu eſt. Socrates Grammaticus laudatur in Etymologico M. An *a Mopſo* patriam ſignat Mopſueſtiam aut Mopſopiam? *J.M.G.*

Ibid. Ὁ ἀπὸ Μόψου] Grammatici hujuſce nominis meminit auctor Etym. v. Εὔβοις. Hinc autem liquet, ſcriptum hunc Dialogum a Luciano, ſi genuinus ſit, poſt reditum ex Ægypto. Quaere apud *Jonſium* L. I. de Hiſt. Phil. c. 2. *M. du S.*

73\. Πηνίκα ἔξεισι] Hic ſolœciſmus in hoc vertitur, quod πηνίκα poſuerit, pro *quando* vel *quo tempore*, cum Atticis ſignificet tantum *qua hora?* Docet *Suidas*: Πηνίκα ἐστὶν ὥρα (leg. ἄρα, vid. *Kuſteri Suidam*, & *Ariſtoph.* Av. p. 610.) τῆς ἡμέρας, ἀντὶ τοῦ ὁποία ἄρα ἐστὶ τῆς ἡμέρας. ὥρας γὰρ ἐξήταζον οὐ καιρούς. Πηνίκα δὲ ἐξώρμησε τῆς νυκτός; Τὸ δὲ ἀνταποδοτικὸν, ὁπηνίκα; μικρόν τι μετὰ τὴν μεσημβρίαν. Τὸ δέ· Πηνίκα ἄττ' ἀπώλετο, οὐκ Ἀττικὸν οὐδὲ ἀρχαϊκὸν, οὐδὲ ἀκριβές. ἔστι δὲ ἀντὶ τοῦ πότε δῆτα. παρέλκει γὰρ τὸ ἄττα. ἐπεὶ οὔτε τὸ τινὰ σημαίνει. οὔτε τὸ ἅτινα. οὐδὲν γὰρ τούτων ἁρμόζει τῷ ὁπηνίκα. Sic hic locus legendus ex Scholiaſte *Ariſtophanis*, cujus hæc ſunt verba: ποία ἐστὶν ὥρα τῆς ἡμέρας. τοῦτο δὲ ἐπὶ ὥρας ἐξήταζον οὐ καιροῦ. Sic enim legendum ex *Suida*, non εὐκαίρως. Apud *Suidam* vero male legitur ἐζήτουν, pro ἐξήταζον. Sed alia quoque in hoc loco reſtituta ſunt. Interpres vero *Suidae* hic nihil vidit, & varie hallucinatur. Sic autem hic locus eſt vertendus: Πηνίκα ἐστὶν ὥρα τῆς ἡμέρας, dicitur pro ὁποία ὥρα ἐστὶ τῆς ἡμέρας; (h. e. *quota eſt hora diei?*) *Horas enim ſic explorabant non tempora. Quota vero noctis hora egreſſus eſt? Quod vero huic reſpondet, eſt* ὁπηνίκα. (id eſt, *illa hora.*) *paullo poſt meridiem. Illud vero*: Πηνίκα ἄττα ἀπώλετο, (*quando periit?*) *neque Atticum eſt, neque obſoletum, neque rectum. Eſt vero dictum pro* πότε δῆτα, *quando. Abundat autem illud* ἄττα. *Quia neque* τινὰ *ſignificat, neque* ἅτινα. *Nihil enim horum quadrat ad vocem* ὁπηνίκα. In eadem ſententia eſt *Thomas Magiſter*: Πηνίκα, inquit, μὴ εἴπῃς ἐπὶ χρόνου· Ἐστὶ γὰρ ὥρας δηλωτικόν. Εἰπόντος δέ τινος, πηνίκα ἀποδημήσεις; ἐὰν εἴπῃς μετὰ δύο ἢ τρεῖς ἡμέρας οὐκ ὀρθῶς ἐρεῖς. Οὕτω γὰρ ὡς ἔφημεν εὕρηται παρὰ πᾶσι τοῖς δοκίμοις. ὡσαύτως δὲ τὸ τηνικαῦτα καὶ τὸ τηνικάδε, καὶ ἡνίκα λέγε. Πλάτων ἐν Κρίτωνι· Τί τηνικάδε ἀφῖξαι, ὦ Κρίτων; ἢ οὐ πρωῒ ἔτι ἐστί; Κριτ. Πάνυ μὲν οὖν. Σωκρ. Πηνίκα μάλιστα; Κριτ. Ὄρθρος βαθύς. Καὶ αὖθις ἐν Φαίδωνι· Μὴ αὔριον τηνικάδε οὐκέτι ᾖ ἀνθρώπων οὐδείς. Hunc *Platonis* locum imitatus eſt *Ariſtides* in legatione ad Achillem: Τί κωλύει δὲ ἡμᾶς αὔριον κεῖσθαι τηνικάδε; id eſt, *Cras hac hora. Phrynichus* fere eadem omnia: Πηνίκα, inquit, μὴ εἴπῃς ἀντὶ τοῦ πότε. ἔστι γὰρ ὥρας δηλωτικόν· οἷον εἰπόντος τινός· πηνίκα ἀποδημήσεις; ἐὰν εἴπῃς ἕωθεν ἢ περὶ μεσημβρίαν ὀρθῶς ἐρεῖς. Male vir doctiſſimus *Joannes Nunneſius* ὥρας exponit hic *horas anni*, & per eas quatuor anni tempora intelligit. cum de partibus diei, ut & ex *Suida*, & ex ſubjecta reſponſione apud *Phrynichum* apparet, ſint capienda. Recte igitur *Philoſtratus* Atticorum canon in vita Polemonis: Ἤρετο ὁ παντοκράτωρ τὸν ὑποκριτὴν, πηνίκα εἴη ὅτε τῆς σκηνῆς ἠλάθη, τοῦ δὲ εἰπόντος, ὡς μεσημβρία τυγχάνοι οὖσα. Attice etiam dixit Lucianus in *Gallo*: Καὶ πηνίκα ἤδη λελοῦσθαι δέοι. Et *Ariſtophanes* in Avibus: Πηνίκα ἐστὶν ὥρα τῆς ἡμέρας; ὁπηνίκα. μικρόν τι μετὰ μεσημβρίαν. *Quota eſt hora diei? Ea, paulo poſt meridiem.* Pro πότε dixit Lucianus in *Electro* πηνίκα· Ἀλλ' οἵγε κύκνοι πηνίκα ἡμῖν τὸ λιγυρὸν ἐκεῖνο ᾄδουσιν. Et in *Timone*, ac *Ariſtophanes* ibidem in loco ſupra allato. *J.G.G.*

Πηνίκα ἔξεισι] Eleganter idem Vir Cl. hic diſputat de uſu τοῦ, πηνίκα apud Atticos; nimirum id certam ſpectare horam; ut ſi quis interroget, πηνίκα ἔξεισι; ſit *qua hora exibit?* & ſic recte Noſtrum dixiſſe in Gallo, πηνίκα ἤδη λελοῦσθαι δέοι. Minus ergo Attice idem in eodem Gallo, Σὺ δὲ πηνίκα, ὦ Πυθαγόρα, διηγήσῃ τὰ περὶ τῶν μεταβολῶν; Hic πηνίκα eſt ſimpliciter *quando*, πότε. Similem ex Electro locum producit ibi Vir Cl. Addas licet id quod *Timon* apud Noſtrum T. I. c. 4. f. rogat Jovem, Ταῦτα τοίνυν, ὦ θαυμάσιε, πηνίκα παύσεται οὕτως ἀμελῶς παρορᾶσθαι; *Quando tandem erit*, inquit, *ut non amplius negligantur & contemnantur fulminis tui, quas jactas, vires?* Hic πηνίκα incertum aliquod tempus denotat. Sed in *de Merc. Cond* [Ἀκροῶνται δὲ αὐτῶν πηνίκα γελοῖον γὰρ δὲ τοῦτο, ἤτοι μεταξὺ κοσμούμεναι, καὶ τὰς κόμας περιπλεκόμεναι, ἢ παρὰ τὸ δεῖπνον.] πηνίκα exponerem *qua diei hora?* licet verba videantur ἀνακόλουθα, neglecta nimirum ea, quae neceſſaria eſt, diſtinctione. Sermo fit de potentibus feminis, quae in convictu ſuo habeant oſtentationis cauſſa homines Philoſophos; *eos*, ait, *audiunt quidem illae*; *ſed quando?* jam quaſi ipſe ſibi reſpondet, *vel dum comuntur & adornantur, vel ſuper menſam.* Graeca ergo ita diſpones, Ἀκροῶνται δὲ αὐτῶν· πηνίκα; γελοῖον γὰρ δὲ τοῦτο, ἤτοι μεταξὺ κοσμουμε-

verum interroganti, *Qua hora* (quando) *exiret? Quis enim*, inquit, *reſponderet tibi de hodierno die, quaſi exiturus?* Alio autem dicente, *Luculentum habeo patrimonium;*

πρὸς μέντοι γε τὸν ἐρωτήσαντα πηνίκα ἔξεισι, Τίς γὰρ ἂν, ἔφη, ἀποκριθῇ σοι περὶ τῆς τήμερον ὡς ἐξιών; ἑτέρου δὲ φήσαντος, ἱκανὰ ἔχω τὰ πατρῷα, πῶς φὴς, εἶπε· τέθνη-

73. Πηνίκα ἔξεισι] Τὸ ἔξεισι δηλοῖ τὸ † ἥμερον, ἐνεστῶτος γάρ. τί οὖν φησι ἐρωτᾷς τὸ πότε ἔρχεται; ἢ αὐτόθεν; *V.*
76. Τὰ πατρῷα] ‡ Πατρικὰ ὅταν εἴπωμεν, τὰ τοῦ πατρὸς λέγομεν, ζῶντος τοῦ πατρός. ὅταν δὲ τὰ πατρῷα τεθνηκότος. *V.*

† Ἥμερον] Lege σήμερον. Sed abſurdum eſt Scholium. Idem mendum eſt in exc. *G.* in quibus reliqua hujus Scholii pars non comparet. *M. du S.*

‡ Πατρικὰ] Scholium melius habet in Exc *G.* Πατρικὰ ὅταν λέγομεν, τὰ τοῦ πατρὸς ζῶντος· ὅταν δὲ τὰ πατρῷα, τεθνηκότος. *M. du S.*

μεναι, &c. *J. J.*

Πηνίκα] Breve horarum ſpatium indicat πηνίκα, & ultra diem ipſum nunquam exſpatiatur: moras etiam aegre ferentis eſt. *M. du S.*

76. Ἱκανὰ ἔχω τὰ πατρῷα] Hoc eſt, *Acquieſco patriæ legibus & conſuetudinibus.* Cum proprie & Attice hæc verba ſignificent, *habeo ſatis amplum patrimonium.* Πατρῷα, inquit *Thomas*, τὰ ἐκ πατέρων εἰς υἱοὺς χωροῦντα, καὶ πατρῷοι φίλοι. Πάτρια δὲ τὰ τῆς πόλεως ἔθη. Divus *Baſilius* contra foeneratores: Ὕστερον δὲ τῶν πατρῴων ἐκστήσῃ, *poſtmodum etiam cedes & everteris patrimonio.* *Laërtius* in Solone: Ὁ τὰ πατρῷα κατεδηδοκώς. Idem in *Anaxagora:* Ὅς γε τὰ πατρῷα παρεχώρησε τοῖς οἰκείοις. Lucianus in *Dial. Meretric.* Εἰ κύριος γένωμαι τῶν πατρῴων. *Ammonius* eadem omnia, niſi quod πατρικοὶ φίλοι & ξένοι cenſet dicendum, non πατρῷοι ut *Thomas*. Pro *Ammonio* facit illud *Ariſtophanis* in Avibus; Ὧν ἐμοὶ πατρικὸς φίλος. Pro *Thoma* facit Lucianus in *Timone:* πατρῷον, inquit, φίλον ὄντα. Et *Herodianus* in primo: Τιμὴν πᾶσαν ἀπένεμε τοῖς πατρῴοις φίλοις. Et non longe poſt, τούς τε πατρῴους φίλους πρῶτος διαβάλλειν ἤρξατο. Et *Baſilius* contra foeneratores: Καί πού τε πατρῴας ἀπεμνήσθη φιλίας. *Moſchopulus:* πάτρια ἔθη τὰ τῆς πόλεως, πατρικὸς φίλος καὶ πατρῷος κλῆρος. Operæ pretium eſt & *Pollucem*, qui inter hæc nullum facit diſcrimen, audire lib. II. cap. 11. Ἡ διὰ πατέρων κτῆσις πατρῷα, πατρική, πάτριος, προγονική. καὶ ἱερὰ πατρῷα, καὶ πάτρια, καὶ πατρικά, καὶ προγονικά. *Suidas* vero *Thomae* & *Moſchopulo* conſentit. vide verba pag. 465. Quia autem πάτρια ἔθη ſcribendum eſſe dicunt, notandum eſt τὰ πάτρια, vel κατὰ τὰ πάτρια frequentia eſſe eo ſenſu apud auctores idoneos, præſertim apud *Heliodorum Epiſcopum*. Si quis igitur ἱκανὰ ἔχω τὰ πατρῷα dixerit, pro ἱκανὰ ἔχω τὰ πάτρια, ut dixit *Joſephus*, ἐξέβαινε τῶν πατρῴων ἐθῶν pro πατρίων ut alibi dixit, vel ſi quis vivo adhuc patre dixerit, ſe ſatis amplum habere patrimonium, non effugiet ſolœciſmum. Si apud Lucianum in Dialogo *Alexandri* & *Annibalis* recte legitur ἀποστὰς τῶν πατρῴων προσκυνεῖσθαι ἠξίου, καὶ δίαιταν τὴν Μηδικὴν μετεδιῄτησεν ἑαυτόν, abuſus eſt pro πατρίων. Sicut & *Dion* in XXIV. libro de C. Cæſare: Ἀλλὰ ζῶντά τινα τῆς ὑπατείας ἐς μὴ ἀναγκασθέντα, μήτε ἐκ πατρῴων, μήτε ἐξ ἐπαγωγίας τινὸς, ἐκστῆναι. *Ac ipſe vivus, & neque legibus patriæ, neque ob aliquam culpam eo ſc. conſulatu ſe* abdicavit. Ubi male πατρῴων pro πατρίων dixit. Recte *Suidas* in vita Chriſtodori Coptitæ: ἔγραψεν, inquit, πάτρια Κωνσταντίνου πόλεως ἐπικῶς βιβλία ιβ. πάτρια Θεσσαλονίκης βίβλια κε &c. *De moribus urbis Conſtantinopoleos, Theſſalonicae* &c. *Eumolpidarum* πάτρια. *Cic.* ad Atticum. *J. G. G.*

Ibid. Τὰ πατρῷα] Quemadmodum πατρῷος & πάτριος diſtinguantur ab elegantioribus Graecis, cum ex Grammaticis, tum ex ipſis Auctoribus docet Cl. *Graevius*. Πατρῷον nimirum id dici, quod quis a patre relictum habeat: Πάτριον, quod ad univerſam Patriam ſpectet. Sic dici πάτρια ἔθη. Eſſe tamen, ubi diſcrimen illud non obſervetur, oſtendit Vir Eruditiſſimus exemplo *Joſephi*, *Luciani* ipſius, & *Dionis*. His addo alios locos, ubi Lucianus pro πάτριος uſurpavit πατρῷος. In *Scytha* c. 4. T. I. ait Anacharſis, Ἀλλὰ πρὸς Ἀκινάκου καὶ Ζαμόλξιδος, τῶν πατρῴων ἡμῖν θεῶν. In *Patriae Encomio* c. 4. Εἰ δὲ θεοῖς τίμιον τὸ τῆς πατρίδος ὄνομα, πῶς οὐκ ἀνθρώποις πολύ γε μᾶλλον; καὶ γὰρ εἶδε τὸν ἥλιον πρῶτον ἕκαστος ἀπὸ τῆς πατρίδος, ὡς καὶ τοῦτον τὸν θεὸν, εἰ καὶ κοινός ἐστι, ἀλλ' οὖν ἑκάστῳ νομίζεσθαι πατρῷον, διὰ τὴν πρώτην ἀπὸ τοῦ τόπου θέαν. Locum integrum adſcripſi, ut eadem opera eum vindicem ab inficetiſſima vulgati Interpretis verſione. Verto, *Si vero apud Deos nomen Patriae valeat, qui non multo magis apud homines? Namque unusquisque primum ex Patria ſolem videt; adeo ut Deus ille* (Sol) *& ſi communis eſt, tamen unicuique exiſtimatur patrius, propterea, quia eum primum ex illo loco vidit.* Patet clariſſime, πατρῴους θεούς, hic eſſe πατρίους, ſive πατρικούς. Iterum Noſter in *Eunucho* c. 3. Ὑπὲρ πατρίδος κινδυνευούσης, καὶ ἱερῶν πατρῴων, καὶ τάφων προγονικῶν ἀγωνίζεσθαι. Sed & apud *Aelianum* VII. Ποικιλ. 19. πατρῷον ἔθος pro more patriae, non patris. *J. J.*

Τὰ πατρῷα] *Plut* 306. 1. *M. du S.*

Τὰ πατρῷα] Conf. *Diod Sicul.* III. c. 71. verſ. fin. τὰ πατρῷα βασίλεια, ubi Cl. *Weſſ.* No. 81. πατρικὸς φίλος praefert. Ita πατρικὸς ξένος, φίλος, quando non ad patrem ſolum reſpicitur, vid. Cl. *Duker.* ad *Thucyd.* VIII. c. 6. Sed πατρίους νόμους potius quam πατρῴους, idem ib. c. 76. No. 49. Nec repugno; nam πατρῴους νόμους *leges paternas*, i. e. a patre ſuo latas, *Aelian* VI. 10. f. non *patrias*, ſ. ab univerſa patria. Licet ab Latinis confundatur, in *patria poteſtas*, quae ad ſolum parentem ſpectat. Verum πατρῷοι φίλοι *He-*ro-

τέθνηκε γὰρ ὁ πατήρ [a] σου; ἄλλου δὲ αὖθις λέγοντος, συμπατριώτης ἐστί μοι· ἐλάνθανες ἄρα ἡμᾶς, ἔφη, βάρβαρος ὤν. ἄλλου δὲ εἰπόντος, ὁ δεῖνά ἐστι μεθύσης, μη-

Quid ais ? inquit, *Pater ergo tuus mortuus eſt ?* Alio rurſus dicente, *Concivis meus eſt : Neſciebamus ergo*, inquit, *te barbarum eſſe.* Alio dicente, *Iſte eſt ebrioſae ;* (ebrioſus) *Ma-*

a Σου] Σοι *Fl.*

78. Πατριώτης] Ὁμοήθης γὰρ ἔδει εἰπεῖν, ὁμόγλωσσος, ὁμόνομος. τὸ δὲ πατριώτης, ἐπὶ βαρβάρων· οἱ βάρβαροι γὰρ οὕτως ἀλλήλους φασὶ, ἀντὶ τοῦ πολίτης· καὶ ἴσως ὅτι μὴ κατὰ πόλεις οικοῦσι. Πλάτων μέντοι καὶ ἐπὶ Ἑλλήνων ἐν τοῖς νόμοις, * τὸ πατρίῳ ἐχρήσατο. *V.*

In altero *Voſſ.* Cod. ſic: † Ὥσπερ Σικελὸς ὁ αὐτόχθων· Σικελιώτης δὲ ὁ ἐν Σικελίᾳ οἰκῶν ξένος. οὕτω πάτριος, καὶ πατριώτης.

80. Μεθύσης] Μέθυσος γὰρ, ἀλλ' οὐ μεθύσης. *V.*

* Τὸ πατρίῳ] Lege τῷ πατριώτης. Ex mendoſa ſcriptura ortum hoc Scholium ; non enim πατριώτης vituperatur ; ſed συμπ—. *M. du S.*

† Ὥσπερ] Hic videtur deeſſe vox πατριώτης, licet nullum lacunae veſtigium appareat in apographo. *J. Cler.*

rodian. III. 15. 13. de patris defuncti amicis. Eod. ſenſu γνώμη πατρῴων φίλων. ib. I. 6. pr. Tamen & L. I. c. 9. pr. ὅσοι πατρῴαν αὐτῷ εὔνοιαν ἐπεδείκνυντο. ubi paternus adfectus non adeo qualis *patris defuncti*, ſed qualis *patris* eſſe ſolet, generaliter ſignificatur. *J. F. R.*

78. Συμπατριώτης ἐστί μοι] Pro civis meus eſt, cum dicendum ſit πολίτης ἐστί μου vel μοι. Ut hic locus intelligatur, adſcripſimus *Pollucis*, *Heſychii*, *Moſchopuli*, & *Ammonii* verba. *Pollux* : οἱ βάρβαροι ἀλλήλους οὐ πολίτας, ἀλλὰ πατριώτας λέγουσι. Ἄρχιππος δὲ καὶ συμπατριώτας ἔφη. Πλάτων μὲν τοι ἐν τοῖς νόμοις καὶ ἐπὶ τῶν Ἑλλήνων τὸ πατριώτας εἴρηκε. Locus *Platonis* eſt in ſexto de legibus: δύο δὲ λείπεσθον μόνω μηχανὰ, μήτε πατριώτας ἀλλήλων εἶναι τοὺς μέλλοντας ῥᾷον δουλεύσειν ἀσυμφωνοῦσιν εἰς δύναμιν ὅτι μάλιστα. *Heſychius* : πατριώτης παρ' Ἀθηναίοις ὁ βάρβαρος ὁ πολίτης. *Moſchopulus* : Πατριώτης, inquit, πατριώτου Ἀττικόν ἐστιν. ὡς γὰρ φαμὲν πολίτην τὸν συμπολίτην, καὶ ἡλικιώτην τὸν συνηλικιώτην, οὕτω καὶ πατριώτην τὸν συμπατριώτην. Καὶ ἐπὶ θηλυκοῦ ἡ πατριώτης στολὴ ἡ κατὰ τὰ πάτρια γινομένη. Sic Lucianus in *Scytha* : Ἡ στολὴ αὐτὸν ἐπεσπάσατο πατριώτης οὖσα. *Xenophon* etiam πατριώτην ἵππον dixit. *Ammonius* : Πολίτης, inquit, ὁ ἐκ τῆς αὐτῆς χώρας δοῦλος δούλῳ. *Thomas* : Πολίτης, inquit, δημότης, φυλέτης, ἄνευ τοῦ σὺν λέγων Ἀττικῶς ἐρεῖς. Nimirum antiqui magiſtri docent ita inter ſe differre πολίτης & πατριώτης, ut πολῖται inter ſe dicantur Græci, eique ingenui, πατριῶται barbari & ſervi. neque dicendum eſſe συμπολίτης, συμπατριώτης, συνηλικιώτες, συνδημότης, συμφυλέτης, ſed πολίτης, πατριώτης, ἡλικιώτης, δημότης, φυλέτης. Sane nec apud Latinos recte dicitur, *concivis*, *coæqualis*, *contribulis*. Haec barbara ſunt, pro quibus melioris ætatis ſcriptores dicunt *civis*, *æqualis*, *tribulis*. Inſignis igitur error eſt *L. Vallæ*, qui exiſtimavit *concivis* eſſe vocabulum Latinum. Notavit autem *Pollux* Archippum Comicum συμπατριώτας dixiſſe. Scribit idem *Euripidem* dixiſſe συμπολίτην in Theſeo & Heraclidis. quod & *Ariſtoph.* Scholiaſt. annotavit, ad haec verba in Pace 909. Ἡ χρηστὸς ἀνὴρ πολίτης ἐστὶν ἅπασιν. In quem locum ſcribens interpres : Οὔτε συμπολίτην, οὔτε συνδημότην λέγουσιν. Ὁ μὲν τοι Εὐριπίδης πως λέγει Ὦ ξυμπολῖται τῆσδε βοσκούσῃ χθονὶ καὶ τῇ τεκούσῃ [illegible] ἀρκέσαι χρεών. Hic eſt locus ex *Heraclidis*. Theſeus intercidit. Legitur & hæc vox apud *Joſephum* lib. XIX. Ἀρχαιολογίας· Οὐ μόνον εἰς τοὺς συμπολίτας, ἀλλὰ καὶ εἰς συγγενεῖς καὶ φίλους. Et *Ælianum* III, 24. Νεανίσκοι τρεῖς εἰς Δελφοὺς ἀφικόμενοι Θεωροὶ συμπολῖται κακούργοις συμπεριτυγχάνουσιν. Apud eundem legitur etiam συνήλικες· Ληστὰς προσπεσὼν μετὰ τῶν συνηλίκων βοῆς γενομένης ἰδοὺ ὁ δράκων, καὶ τοὺς μὲν διεσκόρπισεν, οὓς δὲ ἀπέκτεινε. Quæ vox & apud *Eupolin* legitur teſte Polluce. Sicut apud *Iſocratem* in Panathenaico συμφυλέται· Τοὺς δὲ προκριθέντας ὑπὸ τῶν συμφυλετῶν καὶ τῶν δημοτῶν. Quare minus mirandum de Apoſtolo, qui ad *Epheſios* capite ſecundo dicit συμπολῖται τῶν ἁγίων. Idem in primo capite epiſtolæ *ad Galatas* : Καὶ προέκοπτον ἐν τῷ Ἰουδαϊσμῷ ὑπὲρ πολλοὺς συνηλικιώτας ἐν τῷ γένει μου. & epiſtolæ ad *Theſſalonicenſes* : Ὑπὸ τῶν ἰδίων συμφυλετῶν. *Sophocles* in Oedipo Tyranno montem Cythæronem vocat πατριώτην Oedipi : Ἀπείρων ὦ Κιθαιρὼν οὐκ ἔσῃ τὰν αὔριον πανσέληνον μὴ οὐ σέ γε καὶ πατριώταν Οἰδίπου καὶ τροφὸν, καὶ μητέρ' αὔξειν καὶ χορεύεσθαι. *Dies craſtinus haut abibit, quin te ut civem Oedipi & nutricem & matrem augeamus & celebremus, in teque choreas ducamus.* *Athenaeus* Nicoſtrati Comici fabulam adducit nomine πατριώτης. Apud Latinos *conterraneus*, qua voce in hoc Luciani loco utitur *Micyllus*, æque vitioſa eſt ac Græca συμπατριώτης. quamvis non ignorem a *Plinio* eam uſurpatam. Pro hac elegantiores dicunt *popularis*, *civis*, *municeps*. Sed de his nimis fortaſſe multa. *J. G. G.*

Συμπατριώτης] Quae Cl. *Graev.* ad probandum vocab. συμπολίτης adfert, iis adde auctoritates *Polybii* ac *Dinarch.* ap. *Raphel.* & *Elſn.* ad *Epheſ.* II. 19. *J. F. R.*

80. Ὁ δεῖνά ἐστι μεθύσης] Solœciſmus in eo verſatur quod dicat ὁ μεθύσης. Attici enim dicunt ἡ μέθυσος vel ἡ μεθύση, τῆς μεθύσης. Barbari vero de viro etiam utuntur μεθύσης. *Thomas Magiſter* : Μεθύση γυνὴ, ὡς Ἀριστοφάνης ἐν Νεφέλαις· Γραῦν μεθύσην, τοῦ κόρδακος ἕνεκα. Θεόπομπος ὁ Κωμικός. Πρεσβύτης φίλοινος μεθύση. Μέθυσος δὲ ἐπὶ τῶν ἀρσένων οὐδεὶς τῶν δοκίμων εἶπεν. ἐπὶ δὲ θηλυκοῦ Λιβάνιος ἐν τῇ περὶ τοῦ λάλου μελέτῃ· Οὐκ ἔστιν ἡ γυνή μοι μέθυσος. Σὺ τοίνυν Ἀττικοῖς ἑπόμενος ἐπὶ μὲν ἀρσενικοῦ μεθύων λέγε καὶ μεθυστικός. Ὡς Φιλόστρατος ἐν τῷ Ἡρώδου βίῳ· Εὗρε δὲ αὐτὸν καὶ μεθυστικὸν καὶ ἀνοήτως ἐρῶντα.

Matris, inquit, *aut quomodo intelligis?* Alio ἐκλελοχότας dicente, *Duplicas*, inquit, ἐξειλοχότας. Dicente quodam, Λῆμμα (*Acceptio*) *in illo eſt*, per geminum μμ (*cum vellet* λῆμα, *generoſum impetum.*) *Ergo*, in-

τρὸς εἶπεν, ἢ πῶς λέγεις; ἑτέρου δὲ [b] ἐκλελοχότας, διπλασιάζεις, ἔφη, τοὺς [c] ἐξειλοχότας. εἰπόντος δέ τινος λῆμμα [d] πάρεστιν αὐτῷ, διὰ τῶν [e] δύο μμ. οὐκοῦν, ἔφη, [f] λήψεται, εἰ λῆμμα αὐτῷ πάρεστιν. ἑτέ-

b Ἐκλελοχότας] Ex G. & marg. *A1.* recepi. Λέοντας Edd. *c* Ἐξειλοχότας] Sic G. Λέοντας Edd. *d* Πάρεστιν] Παίρεστιν *Fl.* *e* Δύο] β *Fl.* *f* Λήψεται] Bene ſic *Fl. Fr. P.* &c. Λήψεσθε male *J.* cum *V2.*

85 Λῆμμα πάρεστιν] Λῆμα γὰρ ἡ ἀνδρία δι' ἑνός. M. *V.* Idem Schol. in altero *V.* [Λῆμα] Διὰ δύο μ. τὸ λαμβανόμενον· Λῆμα διὰ ἑνὸς τὸ φρόνημα.

τα. Ἐπὶ δὲ θηλυκοῦ, μεθύουσα καὶ μεθύση. Illud legitur apud *Eccleſiaſten* cap. XXVI. ὀργὴ μεγάλη γυνὴ μέθυσος. Idem tamen XIX. πῶς γὰρ μέθυσος καὶ πορνοκόπος πτωχεύσει. *Pollux* Menandrum etiam de viro μέθυσος dixiſſe auctor eſt. Non caret igitur exemplo quod Apoſtolus dixit in prioris ad *Corinthios* cap. V. Ἢ λοίδορος ἢ μέθυσος ἢ ἅρπαξ. Et VI. Οὔτε μέθυσοι οὔτε λοίδοροι. Nam Lucianus etiam in Timone de viro μέθυσος καὶ πάροινος dixit, quanquam & *Phrynichus* ſcribat: Μέθυσος ἀνὴρ οὐκ ἐρεῖς, ἀλλὰ μεθυστικός· γυναῖκα δὲ ἐρεῖς μέθυσον ἢ μεθύσην. Barbari igitur, ut ſupra dixi, etiam de viro μεθύσης dicunt. quare μεθύσης per ſolœciſmum eſt nominativus, & per Atticiſmum genitivus. Alexis tamen in fragmento apud *Athenaeum* lib. XV. Ἐξ οἴνου δ' εἴρηκεν τὴν μεθύσην Ἄλεξις. Ubi recte *Caſaubonus* notavit male non neminem emendare μέθυσος. Et apud *Arrianum* lib. IV. cap. 2. ubi tamen pro πότερον μεθυστὴς εἶναι θέλεις, legendum μεθύσης. In his quæ ſtatim apud Lucianum ſequuntur, ἑτέρου δὲ λέοντας, διπλασιάζεις, ἔφη τοὺς λέοντας, nemo unquam deprehendet Solœciſmum. Locum eſſe corruptum dudum vidi. ſed quomodo emendandus eſſet, nec ego, nec facile quivis alius me longe doctior potuiſſet ſubodorari. Abſque excerptis illis vetuſti codicis, quæ modo laudavi, adhuc in mendo cubaret. Illa ſcribunt: ἑτέρου δὲ ἐκλελοχότας, διπλασιάζεις, ἔφη, τοὺς ἐξειλοχότας. Attici enim reſpuunt ἐκλελοχὸς. vide quæ ſupra notavi de λέλογχα & infra c. 7. *J.G.G.*

81. Ἐκλελοχότας] Nimis ineptum erat vulgatum λέοντας, ideo haud cunctanter ejeci. *J.F.R.*

82 Διπλασιάζεις] Tolerabiliorem puto *Graevianam* lectionem, eamque interpretari utcunque conatus ſum: nempe ut illud *duplicare* referatur ad primam literam praeſentis in augmento praeteriti geminatum praeter Atticorum conſuetudinem, qui pro λε & με ponunt ει. *J.M.G.*

85. Λῆμμα πάρεστιν αὐτῷ] *Lucrum adeſt illi*, cum λῆμα πάρεστιν αὐτῷ, id eſt, fiducia animique præſentia vel obſtinatio adeſt illi, dicere debuerit. Λῆμα & λῆμμα auctore *Ammonio* διαφέρει. Λῆμα μὲν γὰρ δι' ἑνὸς μ. τὸ παράστημα τῆς ψυχῆς (ſic enim legendum eſt, non τύχης, ut habent edita exemplaria) λῆμμα δὲ διὰ δύο μμ. hoc eſt, λῆμα *animi præſentiam ſignificat*, λῆμμα *quidquid accipitur*. Si *Heliodori* Epiſcopi codex emendatus eſt λῆμμα ab illo dictum eſt pro λῆμα. Λῆμμα, inquit, ἀσθενέστερος in ſecundo libro. Idem in decimo: ἀνδρείῳ δὲ λήμματι. *Joſephus* VII. ἁλώσεως· Καὶ πολλοῦ λήμματος πλήρης γενόμενος. pro quo Lucianus in *Demoſthen. Encom.* Ὡς ἀνδρεῖον μὲν αὐτοῦ τὸ λῆμα. In *Neophrone* quoque λῆμμα legitur pro λῆμα in quibuſdam libris. Κάτισχε, inquit, λῆμμα καὶ σθένος θεοστυγές. *compeſce ferociam & vim.* Ipſum carmen legitur in *Stobaeo.* Quin & in *Philoſtrati* Heroicis λῆμμα impreſſum eſt pro λῆμα. Τὸ δὲ λῆμμα, inquit, τοῦ Ἀχιλλέως δηλοῦσθαί φησι. In *Dion. Halicar.* libro VI. eadem menda eſt. Ὑπὸ λήμματος καὶ προθυμίας ὡσάμενοι. Apud *Plutarch.* in Cæſare quoque male legitur τοιαῦτα λήμματα ὁ Καῖσαρ ἀνέθρεψε. pro λήματα. *Heliodor.* tamen in ſexto recte dicit: γενναία μὲν τὸ λῆμα, συνετὴ τὸ φρόνημα. *Euripides* in Oreſte: Μενέλαε παῦσαι λῆμ' ἔχων τεθηγμένον. Idem in Iphigenia: Ὦ λῆμ' ἄριστον ὡς ἀπ' εὐγενοῦς ῥίζης πέφυκας. Et in Heraclidis: Ἀλλ' οἶδ' ἐγὼ τὸ τῶνδε λῆμα καὶ φύσιν. Id eſt, τὸ φρόνημα, τὴν ὁρμὴν, τὴν ἀνδρείαν, τὸ ψυχῆς παράστημα, τὴν προθυμίαν. *Joſeph.* III. Ἁλώσ. Δεῖ δὲ πόνου πρὸς τῷ τάχει καὶ λήμματος. Παράστημα ψυχῆς autem, ut emendandum cenſuimus apud *Ammonium*, ſaepiſſime pro φρόνημα accipitur. *Diodorus* de rebus Alexandri: Οἱ δὲ Θηβαῖοι τῷ παραστήματι τῆς ψυχῆς διεκαρτέρουν τοῖς δεινοῖς. *Joſephus* in VI. Ἁλώσ. Κακῶς ἐπάνω τῷ παραστήματι τῆς ψυχῆς Ἰουδαίοις. *Polyb* Ῥωμαῖοι δι' ἀλκὴν σώματος καὶ παράστημα ψυχῆς ὀλίγου δεῖν τῆς οἰκουμένης ἐκράτησαν. Sed ut revertamur ad λῆμα. *Ariſtophanes* in Nebulis: Λῆμα μὲν πάρεστιν τῷ δὲ οὐκ ἀπόλιδον. Idem in Ranis: καθ' Ἡρακλέα τὸ σχῆμα καὶ τὸ λῆμ' ἔχων. *Simonides*: εὐτόλμῳ ψυχῆς λήματι πεποιθότες. *Spiritibus freti*, id eſt, intrepidi pectoris. Ponitur autem hæc vox fere cum adjectivo laudis vel vituperationis. *Euripides* in Iphigenia. Ὦ λῆμα ἄριστον. Idem in Alceſtide: Κακὸν τὸ λῆμα κοὐκ ἐν ἀνδράσι τὸ σόν. Idem in Medea: Ἥκιστα τοὐμὸν λῆμ' ἔφυ τυραννικόν. *Ariſtophanes* in Equitibus: Νῦν δεῖ σε πάντα δὴ κάλων ἐξιέναι καὶ λῆμα θούριον φορεῖν. Ubi perperam *Eraſmus* legit λῆμμα, & interpretatur *& lemma ferre vehemens*, quod dudum *H. Stephanus* notavit. *Sophocles* in Oedipo Coloneo: Ὦ ἀναιδὲς λῆμα. *Herodotus* tamen ſine laudatione λῆμα poſuit pro præſentia & præſtantia in Polymnia: Ἀπὸ λήματος, inquit, καὶ ἀνδρείης ἐστρατεύετο οὐδεμιῆς ἐούσης ἀναγκῆς. Et in Calliope: Λήματι μὲν νῦν καὶ ῥώμῃ οὐκ ἕσσονες ἦσαν οἱ Πέρσαι. quo utroque in loco perperam μμ impreſſum eſt.

ἑτέρου δὲ εἰπόντος, πρόσεισιν ὁ μεῖραξ οὑμὸς φίλος, εἶτα, ἔφη, λοιδορεῖς φίλον ὄντα; πρὸς δὲ τὸν εἰπόντα, δεδίττομαι τὸν ἄνδρα, καὶ φεύγω· σὺ, ἔφη, καὶ ὅταν τινὰ εὐλαβηθῇς, διώξῃ. ἄλλου δὲ εἰπόντος, τῶν

quit, *accipiet.* Alio dicente ; *Accedit ille adoleſcentula (adoleſcentulus) amicus meus ; Tum tu*, inquit, *maledicis amico?* Ad eum qui dixerat , *Terreo (Timeo) virum & fugio ; Tu*, inquit, *etiam cum timebis aliquem, illum perſequeris.* Alio dicente , *Amicorum ſum-*

86. Ὁ μεῖραξ] Τὸ μεῖραξ οὔ φασιν ἐπὶ ἀνδρὸς * λέγεσθαι, ἀλλ' ἐπὶ γυναικὸς ἡβώσης· ἐπὶ δὲ ἀνδρὸς μειράκιον λέγουσιν. *V.*

88. Δεδίττομαι] Τοῦτο ἐνέργειαν οὐ πάθος σημαίνει. *V.*

* Λέγεσθαι] Λέγεται edita, correxerat *M. du S.* ex Cod. credo, quia eodem verſu vulgatum φασὶ ex Cod. V. in φασὶν ſe mutaſſe notarat. Sed quia λέγεσθαι vel ſine codice legendum adparet, facile obſecundavi. *J. F. R.*

eſt. Nam λῆμμα duplici μμ lucrum , capturam, quaeſtumque ſignificat , & ſyllogiſmi partem , quam *Ariſtoteles* πρότασιν , Cicero *ſumtionem* vocat. Hinc componitur dilemma & monolemma. Lemma etiam *Plinio* & *Martiali* argumentum ſignificat. *Catanaeus* male λῆμα unico μ dici vult pro lucro , contra omnium exemplarium auctorumque fidem. Lucianus *Demoſthen. Encom.* Λημμάτων πολλῶν καὶ μεγάλων ὑπεροψίας, id eſt, *contemtus magnorum & multorum emolumentorum. Joſephus* in I. Ἁλώσ. Ὡς μὴ κατάφορον τὸ λῆμμα ποιήσειε. Idem in XIV. ἀρχαιολογίας : Ἵνα δὲ μὴ κατάφορον γένηται τὸ λῆμμα. *Ne tamen quantum pecuniae extorſerit, cognoſceretur.* Ubi exemplaria τολμήματα habent. & male *Gelenius* vertit : *Ne tamen fraus deprehenderetur. Demoſthenes* : Τὰ σφῶν αὐτῶν μικροῦ λήμματος πωλοῦντες. *Sophocles* in Antigone :

Οὐκ ἐξ ἅπαντος δεῖ τὸ κερδαίνειν φιλεῖν.
Ἐκ τῶν γὰρ αἰσχρῶν λημμάτων τοὺς πλείονας
Ἀτωμένους ἴδοις ἂν ἢ σεσωσμένους.

J. G. G.

86. Πρόσεισιν ὁ μεῖραξ οὑμὸς φίλος] Hunc conviſtari amico ſuo ideo dicit Socrates quod viro muliebrem dederit appellationem. Nam qui Attice ſunt locuti ἡ μεῖραξ dixerunt, non ὁ μεῖραξ vel μειρακίσκος , niſi cum mollem & pathicum vellent intelligi. Ita illud intelligendum in *Vita Demonactis* : Ἧκεν οὖν τις μειρακίσκος ὡραῖος, αὐτὸς ἀπολωλεκέναι λέγων. *Venit igitur quiſpiam effoeminatus adoleſcentulus egregia forma.* Ibidem in *Votis* : Καὶ μὴν οὐ πάνυ καλὸς ὁ μειρακίσκος ἔδοξέ μοι. Sed praeſtat haec ita ſeſe habere ut teſtimoniis evincamus. Primus itaque & maxime idoneus teſtis eſt *Thomas Magiſter* : Μεῖραξ , inquit, καὶ μειρακίσκος ἐπὶ ἀρσενικοῦ ἀδόκιμα· μειράκιον δὲ οὐδετέρως πάντες οἱ ῥήτορες λέγουσιν. Μεῖραξ μέν τοι ἐπὶ θηλυκοῦ, καὶ μειρακίσκη μόνος Ἀριστοφάνης ἐν Πλούτῳ· Σὺ δ' ἄπιθι χαίρων συλλαβὼν τὴν μείρακα. Καὶ πάλιν. Ὦ μειρακίσκη πυθέσθαι γὰρ εἰρηκέναι. Σὺ δὲ μειράκιον καὶ ἐπὶ θήλεος λέγει. Lucianus in *Gallo* de Danaë agens : Ὅς ποτε ἠράσθη τῆς Ἀργολικῆς ἐκείνης μείρακος. Idem in Νεκρικοῖς· Δύο ἤδη ὁ μειρακίσκος κύλικας ἑτοίμους ἔχων. *Ariſtophanes* in ἐκκλησιαζούσαις· Ἄγειν σε καὶ ταύτας μετὰ σοῦ τὰς μείρακας. Idem in *Pluto* : Ἀλλ' ὦ νεανίσκε οὐκ ἐῶ τὴν μείρακα μισεῖν σε ταύτην. Et in Ranis : Καὶ γὰρ παρέλυψας τι μειρακίσκης. Lucianus in *Merced. Conduct.* Τιμώμενος μειρακίσκος , id eſt, maſculum ſcortum. Parum ... quos tamen ſatis in eo ἀττικίζειν non dixerim. *J. F. R.*

tur Attice *Parthenius* in Eroticis : Μειρακίσκος τις τῶν πάνυ δοκίμων Ἀνθίππης ἠράσθη. *Ammonius* quoque hanc notavit differentiam : Μεῖραξ καὶ μειράκιον καὶ μειρακίσκος διαφέρει. Μειράκιον γὰρ καὶ μειρακίσκος ὁ ἄρσην· Μεῖραξ δὲ ἡ θήλεια. Haec Ammonii ſententia de μειρακίσκος intelligenda non de omnibus maſculis, ſed impudicis, pathicis. Poſtremo *Phrynichus* id confirmat : Μείρακες καὶ μεῖραξ. ἡ μὲν κωμῳδία παίζει τὰ τοιαῦτα. Τὸ γὰρ μεῖραξ καὶ μείρακες ἐπὶ θηλειῶν τάττουσιν· Τὸ δὲ μειρακίσκος καὶ μειράκιον καὶ μειρακύλλιον ἐπὶ ἀνδρῶν. Ubi perperam *Nunneſius* vertit : Μείρακες καὶ μεῖραξ *adoleſcentuli & adoleſcentulus.* cum ſit *puella & puella* , ut ex ſequentibus verbis apparet & exemplis , quæ attulit. Sic & Etymologici magni auctor , quem vide. Et *Ælius Dionyſius* apud *Euſtath.* Atticos hoc ſemper obſervaſſe ait. Attice igitur dixit Lucianus in *Aſino* : Τῇ μείρακι συνεπαιζόμενον. Et *Heliodorus* in primo : Ὑποδέχεται αὐτὸν ἡ μεῖραξ. Idem tamen male in quarto ait : Θεαγένης ἐστὶ καὶ οἱ σὺν αὐτῷ μείρακες. Et in X. Τὸν μείρακα παραλλάττων , *excedens ex ephebis* , vel ἄρτι μετὰ τὸν ἔφηβον παραλλάξας, quemadmodum in ſecundo eleganter dixit. *Ariſtophanes* etiam in Ἐκκλησιαζούσαις de maſculo dixit μεῖραξ, ſed impudico : Ἢν μείρακ' ἰδὼν ἐπιθυμήσῃ καὶ βούληται τοῦτον σποδαλοθῦμαι. Id eſt , συνουσιάσαι , ut Scholiaſtes inquit. *Si adoleſcentulum videns cupiet & volet hunc ſubagitare.* Ubi Scholiaſtes : Μείρακα δ' ἐνταῦθα δοκεῖ ἀρσενικῶς εἰρημένον. Deinde productis *Ammonii* verbis , quæ ſuperius retulimus , ſubjicit : ἢ πρὸς τὸ γυναικῶδες τοῦ κιναίδου ſcilicet reſpexit. quod verum eſt. Non enim alio ſenſu μεῖραξ Atticis de maſculis dicitur quam Latinum *nubere. Micyllus* ingenue fatetur ſe ſolœciſmum hic deprehendere non poſſe. *J. G. G.*

Ibid. Μεῖραξ] Verum eſt Atticos plerumque femininum facere, *Ariſtoph.* Eccl. vſ. 692. & alibi. Cl. *Hemſterh.* in Ed. min. Dial. Luciani , pag. notarum 9. Lucianum in *Dial. Mort.* IX. commiſiſſe contra nitidiorem Atticiſmum , notat , qui ibi μειρακίσκος maſc. gen. dicat , quam notam Editioni majori non inſeruit. At ſi videris *pincernam* & ibi ſignificari, adeoque & *mollem* poſſe deſignari , quales & hoc nomine venire Cl. *Graev.* recte docet , nihil illic a ſe diſſenſerit Lucianus. Sed & eſt ὁ μειρακίσκος ap. *Alciphr.* I. Ep. 2. p. 12. ubi ſuſpicio de effeminato ſermonem eſſe, non eſt certa. Utuntur & alii de non ſuſpectis, quos tamen ſatis in eo ἀττικίζειν non dixerim. *J. F. R.*

88. Δε-

ſummiſſimus; Lepidum, inquit, *ſummo facere aliquid altius.* Dicente quodam, *Expello; (Exire volo) Quem*, inquit, *expellis?* Dicente quodam, *Exſuperne (ſuperne) Ex*

φίλων ὁ κορυφαιότατος, χάριέν γε, ἔφη, τὸ τῆς κορυφῆς ποιεῖν τι ἐπάνω. καὶ ἐξορμῶ δέ τινος εἰπόντος, καὶ τίς ἐστιν, εἶπεν, ὃν ἐξορμᾷς; ἐξεπιπολῆς δέ τινος εἰπόντος, ἐκ

91. Κορυφαιότατος] Κορυφὴ ἡ κεφαλή. τὸ οὖν κορυφαῖον οὐ δέχεται ὑπερθετικὸν τὸ κορυφαιότατον. *V.*

92. Ἐξορμῶ] Σημαίνει τὸ παρακινῶ ἕτερον καὶ ὁρμηθῆναι ποιῶ· ὁρμῶμαι δὲ ἐγὼ αὐτός. *V.*

88. Δεδίττομαι τὸν ἄνδρα, καὶ φεύγω] Soloeciſmus hic in eo eſt quod δεδίττομαι poſuit pro metuo, cum ſit terreo. *Thom. Mag.* Δεδίττομαι τὸν δεῖνα ἤγουν ἐκφοβῶ, καὶ παρὰ ποιηταῖς καὶ λογογράφοις. Ἀντὶ δὲ τοῦ ἐκφοβοῦμαι παρὰ ποιηταῖς μόνοις. Ὅμηρος ἐν Β. Ἰλιάδ. Δαιμόνι' οὔ σε ἔοικε κακὸν ὣς δειδίσσεσθαι. *Ariſtoph.* Scholiaſt. ad Plutum notat δέδοικα poni pro metuo, δεδίττω autem eſſe terreo. Δέδοικα μὲν ἐγὼ ἀμεταβάτως, δεδίττω δὲ ἕτερον πρὸς αἰτιατικὴν συντασσόμενον. Attice igitur dixit Lucianus *de Luctu*: Κύων τῷ χάσματι δεδιττόμενος. *canis rictu ſive oris hiatu terrens.* Idem in *Philopſ.* Καὶ δεδίττεσθαι καί με ἐλπίζων. Et in *Bis Accuſat.* Καὶ μὴν οὗτοί με, ὦ Ζεῦ, δεδίττονται. terrent. *Ariſtophanes* pro metuo videtur uſurpaſſe in pace: Εὐλαβεῖσθ' ἐκεῖνον τὸν Κέρβερον καὶ δεδίττεσθαι. *Juſtinus Martyr* in epiſtola ad Zenam & Serenum: Μηδὲ δεδιττόμενον τοὺς χειμῶνας, ubi aliter δεδιότα *metuentem* legitur. *J.G.G.*

91. Φίλων ὁ κορυφαιότατος] *Amicorum ſummiſſimus*, ut Graecum ſoloeciſmum Latino exprimam. De hac voce *Thomas*: Τελευταῖον μὲν λέγε· Τελευταιότατον δὲ ἀδόκιμον, ὡς καὶ κορυφαιότατον. Idem alibi: Οὐ κορυφαιότατον δεῖ λέγειν, οὐ γὰρ πρὸς τῇ ὑπερθέσει καὶ ἑτέραν ὑπέρθεσιν δεῖ ἐπάγειν. εἰ καὶ ὁ Λουκιανὸς παίζων λέγει. Locus Luciani, quem innuit, eſt in libello *quom. Hiſt. ſit Conſcrib.* Δύο μὲν ταῦτα κορυφαιότατα οἴκοθεν ἔχοντα. Negat hic *Thomas* ſuperlativo addendum ſuperlativum. D. *Joannes Theologus* tamen a comparativo formavit alterum comparativum in tertia Canonica: Μειζοτέραν τούτων οὐκ ἔχω χαράν. *Phrynichus* ſummopere improbat hanc vocem: Κορυφαιότατον, inquit, ἐνεκαλυψάμην εὑρὼν παρὰ Φαβωρίνῳ. λέγε οὖν κορυφαῖον. *Suppuduit me cum κορυφαιότατον reperi apud Phavorinum. Tu dic igitur κορυφαῖον.* Simile huic eſt ἐσχατώτατον a *Thoma* merito improbatum, & κεφαλαιωδέστατον quod in *Polemone Sophiſta* notat *Phrynichus*. Parum igitur Attice *Plutarchus* πρὸς Κολώτην· Περιπατητικῶν ὁ κορυφαιότατος Στράτων. Idem in Pompejo: Ὧν Περπέννας ὁ κορυφαιότατος. Idem ibidem: Κορυφαιότατοι γὰρ ἦσαν ἐν καλλίναις καὶ τιθηνοῖς οὗτοι σύμβουλοι. Nec *Dion. Halicarn.* lib. VI. Ἀππίου δὲ ἦν γνώμη τοῦ κορυφαιοτάτου τῶν προεστηκότων τῆς ἀριστοκρατίας αὐστηρὰ καὶ αὐθάδης. Nec *Joseph.* συνελέγησαν δὲ οἱ κορυφαιότατοι. Idem in VIII. Ἄλλως συνελθόντων ἐκ τῶν κορυφαιοτάτων. Utitur & alibi hac voce, ut & *Laërtius* in Socrate & Ariſtippo, *Juſtin. Martyr* in παραινέσει ad gentiles, & *Herodian.* in fine libri ſecundi: τὰ κορυφαιότατα τοίνυν καὶ συντέλειαν ἔχοντα τῶν κατὰ μέρος πεπραγμένων Σεβήρῳ ἐν τοῖς ἑξῆς. Et *Clem. Alexandr.* Pædagog. lib. I. c. 13. Ναὶ μὴν τὸ κορυφαιότατον. quod eſt ſupremum omnium. *J.G.G.*

Ibid. Ὁ κορυφαιότατος] Errat *Thomas Magiſter*, cum a ludente Luciano ait alibi uſurpatam hanc vocem. Vide Συγγρ. c. 34. Serio enim, & ut probam adhibet. Nec ſolus, ut ex Cl. *Graev.* nota videre potes, id fecit. *M. du S.*

92. Καὶ ἐξορμῶ δὲ] Ἐξορμῶ abſolute uſurpatur pro exeo & proficiſcor, ſive erumpo. cum proprie apud Atticos activum ſit ſignificans, incito, urgeo, impello. *Moſchopulus*: Ὁρμάω ὁρμῶ, inquit, τὸ πορεύομαι ἐγώ, ἐξορμῶ δὲ ἄλλον. *Philoſtrat.* certe Atticos imitatus ſemper illo active utitur in Heroicis: Ἐξορμᾷς τοῦτον τὸν κύνα καίτοι χρηστὸν ὡς ὁρᾷς ὄντα. Et in eodem opere: τοῦ Τελαμῶνος ἐξορμῶντος τὸν Αἴαντα. *Euripid.* in Iphigenia Aulid. 130. eodem loco utramque ſignificationem conjunxiſſe videtur, activam & paſſivam: Κλῄθρων ἐξόρμα· νῦν γὰρ νιν πομπαῖς ἀντήσαις, πάλιν ἐξορμάσεις τοὺς χαλινούς. Improprie igitur, ſi Luciano credimus. *Heliodor.* in ſecundo. Καί μοί τις ἀπήγγειλεν ὡς ἐξώρμησεν. Idem in IV. ὁ δὲ τὰς μὲν κόρας ἔφασκεν ἐξωρμηκέναι. Et ſic ſaepius ille ſcriptor, ut & *Dio* lib. XLII. Αὐτὸς δὲ πρὸς τοὺς στρατιώτας ἐξώρμησεν, & ſic idem frequenter, ut & *Joſephus*, quin & *Xenophon* & plures alii, ut egregie oſtendit incomparabilis *Budaeus* in Commentariis utriusque linguæ. Sed ipſe etiam Lucianus hujus praecepti ſui oblitus dicit in Dialogo Diogenis & Antiſthenis: Πολὺ τῶν ἄλλων προεξορμήσας. *ante alios erumpens.* Idem in Dialogo Alexandri & Annibalis: Ἐγὼ γοῦν μετ' ὀλίγων ἐξορμήσας εἰς τὴν Ἰβηρίαν. Qui tamen Atticos voluerit imitari, cum *Thucydide* dicat: Παρώξυνέ τε τοὺς Λακεδαιμονίους καὶ ἐξώρμησεν. *J.G.G.*

94. Ἐξ ἐπιπολῆς δέ τινος εἰπόντος] *Cum quidam dixiſſet* ἐξ ἐπιπολῆς, addita praepoſitione ἐξ, pro quo doctiſſimus quique ἐπιπολῆς, omiſſa praepoſitione. *Pauſan.* in Corinthiacis: Ἐπὶ θαλάσσῃ τελματώδει καὶ ἐπιπολῆς μᾶλλον. *Ariſtophan.* in Pluto: Ταῖς μὲν ἄλλαις γὰρ χύτραις ἔπεστι ἀνωτάτω γραῦς. ἡ ταύτης δὲ νῦν τῆς γραὸς ἐπιπολῆς ἔνεισιν αἱ χύτραι. Idem in Concionantibus: Ἄνωθεν ἐπιπολῆς τοῦ σήματος. *Herodot.* Ἐπιπολῆς δὲ ἔπεστι αὐτὸ τὸ ἐλλύχνιον. id eſt, *ſuperne ineſt ipſum ellychnium.* Valla hic labitur legens ἐπὶ πολλοῦ ἐλλυχνίου. id eſt, *cum multo lychno.* Locus extat in Euterpe. Idem in alio loco: Τάφον ἑαυτῇ κατεσκευάσατο ἐπιπολῆς τῶν πυλέων. *Theophraſt.* in primo de cauſis: Εἰ καί τινας εἰς βάθος καθιᾶσιν, ἀλλ' ἐνίας καὶ ἐπιπολῆς. *Plutarch.* in eo libello cui titulus πότερα τῶν ζώων φρονιμώτερα· παραπετόμεναι ψαύουσι τοῖς πτίλοις ἐπιπολῆς. Et in libello περὶ κοινῶν ἐννοιῶν· οὐκ ἐπιπολῆς ψαύουσα τῆς ἐπιφανείας, ἀλλὰ πάντη διὰ βάθους εἰς πλάτος ὁμοῦ. Sic Attice Plutarchus, qui tamen minus Attice dixit in Dione: Εὕρισκον ἐξ ἐπιπολῆς μᾶλλον ἢ καταφορᾶς: quod etiam apud Dioſcori-

ἐκ τῆς ἐπιπολῆς εἶπεν, ὡς ἐκ τῆς πιθάκνης. 95 λέγοντος δέ τινος, συνετάξατό μοι, καὶ λόχον, ἔφη, Ξενοφῶν συνετάξατο. ἄλλου δὲ εἰπόντος, περιέστην αὐτὸν ὥστε λαθεῖν, θαυμαστὸν, ἔφη, εἰ εἷς ὢν, περιέστης τὸν ἕνα. ἑτέρου δὲ λέγοντος συνεκρίνετο αὐτῷ, 1 καὶ διεκρίνετο πάντως, εἶπεν.

ſuperne, inquit, *tanquam ex dolio?* Dicente quodam, *Conjunxit (Injunxit) mihi; Etiam manipulum*, inquit, *Xenophon.* Alio dicente, *Circumſteti (ſubterfugi) illum ut deliteſcerem; Mirum*, inquit, *ſi unus ipſe unum circumſtetiſti.* Alio dicente, *Commiſcebatur (Comparabatur) illi; Omnino etiam ſeparabatur*, inquit.

6. So-

96. Συνετάξατό μοι] Ἐπὶ στρατοπέδου γὰρ τοῦτο διαθέσεως. *V.*

98. Περιέστην αὐτὸν] Ὑπηγαγόμην γὰρ ἔδει εἰπεῖν, ἢ μετῆλθον αὐτόν. τὸ γὰρ περιστῆναι ἐπὶ τοῦ κύκλῳ λέγεταί τινα περιέχειν. *V.*

Idem Schol. in *Voſſiano* majore ita habet: Περιέστη] Τὸ περιέστη δηλοῖ τὸ πέριξ αὐτοῦ. πῶς ἂν εἷς ὢν πέριξ αὐτοῦ ἔστησε;

1. Συνεκρίνετο αὐτῷ] Συνεδικάζετο γὰρ ἔδει εἰπεῖν, ἢ ἠμφισβήτει, ἀλλ' οὐ συνεκρίνετο. τὸ γὰρ συγκρίνεσθαι, ἐπὶ τοῦ πυκνοῦσθαι ἡ δοκίμη χρῆσις τῶν Ἑλλήνων οἶδεν. *V.*

In *Voſſ.* majore ſic: Σύγκρισιν καὶ διάκρισιν φασὶν οἱ φιλόσοφοι τὴν ἕνωσιν καὶ διάλυσιν, οὐχ ὡς φασὶν ἐν τῇ συνηθείᾳ τὴν ἀντίταξιν. * οὖν συνεδικάζετο ἔδει εἰπεῖν, ἢ ἠμφισβήτει.

* Οὖν] Excidit hic aliqua vox, aut συν - οὐν legendum. *M. du S.*

ridem cum in capite de papavere tum alibi, uti & paſſim apud Graecos interpretes occurrit. *Phrynichus* haec, quae diximus, confirmat. Ἐξ ἐπιπολῆς λέγουσί τινες οἰόμενοι ὅμοιον εἶναι τῷ ἐξαίφνης. οἷον ἐκ ἐπιπολῆς ἐξαίφνης, ἀτόπως. Οἱ γὰρ ἀρχαῖοι ἄνευ τῆς ἐκ προθέσεως ἐπιπολῆς. *Thomas* eſt in eadem ſententia: Οὐδεὶς τῶν δοκίμων ἐξ ἐπιπολῆς εἶπεν. ἀλλὰ πάντες χωρὶς τῆς ἐκ προθέσεως ἐπιπολῆς. Ἀριστείδης ἐν τῷ Αἰγυπτίῳ· Ἐπειδή σοι διὰ βραχέων καὶ ἐπιπολῆς ἀπεκρινάμην. Θουκυδίδης ἕκτῃ. διὰ τὸ ἐπιπολῆς τοῦ ἄλλου εἶναι, de Epipolis agens Syracuſanorum loco, cuſtodiis frequenti, ut loquitur *Livius*. Lucianus tamen hic non cavit quod aliis vitio dat. Dicit enim in ſecundo verarum narrationum: οὐκ ἐξ ἐπιπολῆς μόνον ἀλλὰ καὶ ἐς βάθος. *J.G.G.*

96. Συνετάξατό μοι] *Juſſit mihi.* Sic interpretor, non ut Micyllus, *compoſuit.* In hoc enim videtur ſoloeciſmus eſſe, quod συντάσσειν dixerit pro κελεύειν, cum συντάσσειν proprie ſit ordines inſtruere, componere. Pro jubere tamen utitur *Heliodor.* in ſecundo: Ἐπὶ τὸν νεὼν τῆς Ἴσιδος οὗπερ συνετέτακτό μοι πρὸς τὸν ξένον ὥρμησα. Idem in eodem: Ἐπὶ τὴν χέρνιβα τὴν κώμην οὗ τῷ Θεαγένει συνετέτακτο ἔσπευδεν. *Diodor.* ſaepe συνέταξε pro juſſit, & συνετέτακτο pro juſſus erat, utitur. Qui igitur Atticos imitari volent, συντάσσειν utentur de ordinibus inſtruendis, ut *Xenophon.* Apud *Joſephum* ἐπιβουλάς τε καὶ λόχους συντάσσοντες dixit, id eſt, *inſidias ponentes.* Lucianus alio ſenſu in *Aſino* dixit: συνετάττοντο ἐπ' ἔργον. *Accingebantur operi.* & *Plutarchus* συνετάττετο πρὸς τὴν πρᾶξιν. *ad negotium componebatur.* Eodem pertinet illud Periclis ἀσύντακτός εἰμι, *imparatus ſum.* illudque *Plutarch.* de Solone: συντεταγμένον ὑποβάλλειν τοὔνομα, *paratum ſubjicere nomen* Demoſthenes οὐ συντέταγμαι *non ſum paratus, meditatus, inſtructus.* *J.G.G.*

Συνετάξατό μοι] Ἐπετάξατο volebat ille Soloecus. *J.M.G.*

98. Περιέστην αὐτὸν] *Circumſtiti ipſum.* Manifeſtus ſoloeciſmus, ut docet *Thomas:* Μὴ εἴπῃς περιΐσταμαι τὸν δεῖνα. Πῶς γὰρ ὁ εἷς τινα περιΐσταιη; ἀλλὰ περιΐσταμ[...] Λιβάνιος ἐν ἐπιστολῇ· καὶ περιϊστάμεθα τὰς ἐπιστολάς. *Laërtius* in Menedemo parum Attice dixit περιϊσταμένου αὐτόν ποτε Κράτητος. Περιΐσταμαι etiam fugio, vito ſignificat. Lucianus in fine *Hermot.* Οὕτως ἐκτραπήσομαι καὶ περιστήσομαι, ὥσπερ τοὺς λυττῶντας τῶν κυνῶν. *Non ſecus ac rabioſos canes fugiam, & vitabo.* *Joſeph.* Ἀρχαιολογίας libri primi capite ſecundo: πρότερον ἡδόμενος τῇ πρὸς αὐτὸν ὁμιλίᾳ νῦν φεύγει ταύτην καὶ περιΐσταται. Idem Ἀρχαιολογίας lib. IV. cap. 6. Περιΐστατο γὰρ μὴ πολλοὶ τῆς τῶν λόγων ἀσελγείας αὐτοῦ μιμηταὶ γενόμενοι ταράξωσι τὸ πλῆθος. id eſt *verebatur.* Idem locus & a *Suida* refertur cum eo qui ſequitur: Τὸν ὄχλον γὰρ ἐκεῖνος ἀεὶ καὶ τοὺς θορύβους περιΐστατο μάλιστα. Idem *Suidas* ἀλυσκάζειν, περιΐστασθαι, ἐκκλίνειν, φεύγειν, *cavere, declinare.* in qua notione etiam legitur II. ad *Timoth.* II, 16. & ad *Tit.* III, 9. vide & *Caſaubon* ad Athen. Animadverſ. lib. XV, 5. & *Andream Dunneum* ad *Johan. Chryſoſtom.* in epiſtolam ad Titum orationem ſextam. *J.G.G.*

1. Ἑτέρου δὲ λέγοντος συνεκρίνετο αὐτῷ] *Judicio experiebatur*, vel *contendebat*, aut etiam *cum eo comparabatur.* Sic barbari loquuntur. Attice vero συνεκρίνετο αὐτῷ ſignificat, una oriebatur, naſcebatur, ſive gignebatur, quemadmodum διεκρίνετο αὐτῷ ſignificat, una interibat, atque diſſolvebatur. Διακρίνεσθαι tamen pro *judicio experiri* dixit Demoſthenes: Εἰ μὲν οὖν ἐν τῷ Ῥοδίων δικαστηρίῳ διεκρινόμεθα. Sed de συγκρίνειν audiamus *Thomam:* Ἐπὶ δικαστηρίου συνεδικάζετο χρὴ λέγειν, οὐ συνεκρίνετο. Συνεκρίνετο γὰρ ἀντὶ τοῦ ἡνοῦτο, ὡς ἔχει καὶ ἡ παρὰ φιλοσόφοις σύγκρισις, ἧς τὸ ἐναντίον διάλυσις. ἐπεὶ καὶ ὃ φαμὲν ἐν τῇ συνηθείᾳ συγκρίνειν, ἀντὶ τοῦ πρὸς τὸν δεῖνα τὸν δὲ παρεξετάζειν, οὐχ εἴρηται παρὰ τοῖς δοκιμωτάτοις τῶν παλαιῶν· Ἀλλὰ ἀντὶ τούτου παραβάλλειν, καὶ παρεξετάζειν, καὶ παρατιθέναι. Pro quo & dicunt εἰκάζειν, καὶ παραθεωρεῖν. Attice igitur dixit Epicharmus: συνεκρίθη καὶ διεκρίθη, καὶ ἀπῆλθεν ὅθεν ἦλθεν, πάλιν γᾶ μὲν ἐς γᾶν, πνεῦμα δ' ἄνω, τί τῶνδε χαλεπόν; Attice etiam *Chryſoſt.* in comparatione monachi & Regis: Καὶ παραθεῖναι νῦν ἀλλήλοις τά τε κατεῤῥαθυμημένα παρὰ πολλοῖς, τά τε πολλῆς τυχά-

6. Solebat vero etiam illis, qui Attico more ſoloeci eſſent, lepide illudere. Ad dicentem enim, *Nos (nobis) hoc videtur; Tu*, inquit, *etiam Nos (nobis) dices*, *nos peccare.* Alio ſerio narrante rerum patriarum quiddam, ac dicente, *Illa vero Herculi miſta*; *Non igitur*, inquit, *miſtus illi Hercules?* Quodam dicente, *Se tondendum eſſe; Quid*

Εἰώθει δὲ καὶ πρὸς τοὺς σολοικίζοντας Ἀττικῶς, παίζειν ἀνεπαχθῶς. πρὸς γοῦν τὸν εἰπόντα, νῶϊ τοῦτο δοκεῖ, σὺ, ἔφη, καὶ νῶϊν ἐρεῖς, ὡς ἁμαρτάνομεν. ἑτέρου δὲ σπουδῇ διηγουμένου τί τῶν ἐπιχωρίων, καὶ εἰπόντος, ἡ δὲ τῷ Ἡρακλεῖ μιχθεῖσα, οὐκ ἄρα, ἔφη, ὁ Ἡρακλῆς ἐμίχθη αὐτῇ. καρῆναι δέ τι-

5. Νῶϊ τοῦτο δοκεῖ] Τὸ γὰρ νῶϊ † εὐθεία καὶ αἰτιατική. ἀλλ' οὔτε καὶ δοτική· ‡ τὸ δὲ δοκεῖ δοτικὴν ἀπαιτεῖ. καλῶς § οὖν παίζων αὐτὸν εἴρηκεν· ὡς σὺ καὶ νῶϊν ἐρεῖς ὡς ἁμαρτάνομεν, ἔδει γὰρ εἰπεῖν καὶ νῶϊν ἁμαρτάνομεν ἐρεῖς, τουτέστιν ἡμᾶς, ἀλλ' οὐχ ἡμῖν. *V.*

8. Μιχθεῖσα] Ἐμίχθη γὰρ ἀνὴρ ¶ φαμὲν γυναικὶ, οὐχὶ γυνὴ ἀνδρί. *V.*

9. Καρῆναι] Τὸ κείρασθαι ἐπὶ τοῦ ** κοσμίως· τὸ δὲ καρῆναι ἐπὶ τοῦ ἀτίμως, καὶ μετὰ ὕβρεως. *V.*

† Εὐθεία] Εὐθεία καὶ αἰτιατικῇ editum ante; ac deinceps quoque dativus ubique expreſſus. Sed adſcripſit *Solanus*: nominativum in his omnibus pro dativo qui in V. & Impr. erat, repoſui. Huic igitur parui. *J.F.R.*

‡ Τὸ δὲ δοκεῖ δοτικὴν] In V. & Impr. τὸ δὲ δοτικῇ ἀπαιτεῖ abſurde. quod vero jam editum ex G. & ingenio ſe refinxiſſe teſtatur *M. du S.*

§ Οὖν] Ita ex V. reſtitui. Idem, in editis erat τοῦ ſine ſenſu.

¶ Φαμὲν] Φασὶ editum ante. In V. per compendium exaratum hoc verbum editoribus prioribus impoſuit. *J.F.R.*

** Κοσμίως] Κοσμικοῦ Exc. *G.*

χάνοντα σπουδῆς. Et Lucianus in imaginibus: Καί τοι Νηρεΐσιν ἐκείνη παρεξετάζετο. Ibid. ἐγὼ δέ σε οὐδ' ἐκείνας ἠξίουν ταῖς Ἡρωΐναις παραθεωρεῖν με. Et paulo poſt: Οὐκ ἂν παραβάλλοιμι εἰκόσι θεῶν γυναῖκα φαιδράν. Ibid. Αἰγείρῳ δ' αὐτῆς εἰκάζειν ἐκεῖνος τὸ εὐμηκές τε καὶ ὄρθιον. Quare minus Attice dixit Athenaeus: Τὸ δὲ Διονυσίου χορηγεῖον παντελῶς ἂν εὐτελές τι φανείη πρὸς ἐκεῖνο συγκρινόμενον. Confudit etiam hanc differentiam ipſemet Lucianus in *Paraſit.* Ἄξιος, inquit, συγκριθῆναι παρασίτου τῷ σώματι. & Philo: Ὃς ἕνεκα εὐγενείας οὐδενὶ θνητῷ σύγκριτος, *nobilitate cum nemine mortalium comparandus.* Quare minus mirum de Apoſtolo, qui II. ad *Corinth.* cap. 10. inquit: Οὐ γὰρ τολμῶμεν ἐγκρῖναι ἢ συγκρῖναι ἑαυτούς τισι τῶν ἑαυτοὺς συνιστανόντων. In eadem ſententia *Phrynich.* Σύγκρισις. Πλούταρχος ἐπέγραψε συγγράμματί τι τῶν αὑτοῦ, σύγκρισις Ἀριστοφάνους καὶ Μενάνδρου. Καὶ θαυμάζω πῶς φιλοσοφίας ἐπ' ἄκρον ἀφιγμένος, καὶ σαφῶς εἰδὼς, ὅ, τι ποτέ ἐστιν ἡ σύγκρισις, ἐχρήσατο ἀδοκίμῳ φωνῇ. Ὁμοίως δὲ καὶ τὸ συγκρίνειν τόνδε τῷ δὲ, καὶ συνέκρινεν, ἡμάρτηται. Χρὴ οὖν ἀντεξετάζειν, καὶ παραβάλλειν λέγειν. *Cicero* recte I. de Natura Deorum σύγκρισιν vertit *concretionem. Theophanes Cerameus*, ſupra ſui ſaeculi captum ſcriptor elegans, Hom. LVI. in feſto S. Procopii, hoc ſenſu poſuit σύγκριμα· Κόσμος λέγεται τὸ ἐξ οὐρανοῦ καὶ γῆς, καὶ τῶν ἐν μέσῳ σύστημα καὶ σύγκριμα. Vertit *Franciſcus Scorſus*: *Mundus dicitur, quod ex cælo terraque, & his quae in medio ſunt interjecta, conſtitutum atque compactum eſt.* Male vero *Plutarcho* σύγκρισις ponitur pro comparatione. *J.G.G.*

5. Νῶϊ τοῦτο δοκεῖ] Ut ſoloeciſmo ſoloeciſmum explicemus: *Nos hoc videtur.* Ubi νῶϊν *nobis* dicendum fuit. quemadmodum *Plato* loquitur in VI. de legibus: Θαυμαστῶς τόγε ἀκοῦσαι νῶϊν πάντως ξυνδοκεῖ. Idem in *Sympoſ.* Πράξομεν ὅ,τι ἂν φαίνηται νῶϊν. *J.G.G.*

Ibid. Σὺ, ἔφη, καὶ νῶϊν ἐρεῖς, ὡς ἁμαρτάνομεν] *Tu etiam nobis peccamus dices pro* νῶϊ ἁμαρτάνομεν, id eſt *nos peccamus.* Utrumque hoc non videtur animadvertiſſe interpres, ut ejus verſionem legenti conſtabit. (nam dedit: *Tu*, inquit, *etiam* νῶϊν *dices*, *ut peccamus.*) *J.G.G.*

8. Ἡ δὲ τῷ Ἡρακλεῖ μιχθεῖσα] Haec Luciani verba ex ſequentibus *Thom. Magiſt.* erunt intellectu facillima: Μίγνυται, inquit, ὁ ἀνὴρ τῇ γυναικὶ, οὐχ ἡ γυνὴ τῷ ἀνδρί. Nimirum μίγνυσθαι recte dici de viro cum muliere conſueſcente, male vero de muliere, quae cum viro rem habet. Hanc differentiam tamen non eſſe perpetuam argumento eſt illud Parthenii in Eroticis: Τίς αὐτῶν μιχθείη τῷ ξένῳ. *Herodot.* in Clio: Δεῖ δὲ πᾶσαν γυναῖκα ἐπιχωρίην ἱζομένην ἐς ἱρὸν Ἀφροδίτης ἅπαξ ἐν τῇ ζωῇ μιχθῆναι ἀνδρὶ ξένῳ. Attice igitur D. *Joh. Chryſoſt.* de Babyla martyre: Ποῖον δὲ ὄφελος μίγνυσθαι μητράσιν καὶ ἀδελφαῖς ὅπερ ὁ τῆς στοᾶς προεστὼς φιλόσοφος ἐνομοθέτει, de Zenone agens. Sic apud *Heſiod.* μιχθεὶς ἐν φιλότητι, frequentiſſime. *Homer.* hymno in Lunam: Τῇ ῥά ποτε Κρονίδης ἐμίγη φιλότητι καὶ εὐνῇ. Quin & *Eſdra* IX. Hebraei dicuntur miſcuiſſe ſemen ſanctum cum populis peregrinis, qui gentilium filias duxerant uxores. *J.G.G.*

Ibid. Μιχθεῖσα] Falſa eſt Scholiaſtae obſervatio; nam de feminis aeque frequenter dicitur. *Ariſtoph.* Ran. vſ. 1112. Καὶ τικτούσας ἐν τοῖς ἱεροῖς, Καὶ μιγνυμένας τοῖσιν ἀδελφοῖς. *Aelian.* V. H. I. 15. αἱ θήλειαι — ὅταν τῆς πρὸς ἄρρενα μίξεως ἀτυχήσωσι. *Homer.* Odyſſ. A. 72. Φόρκυνος θυγάτηρ — Ποσειδάωνι μιγεῖσα. Et Λ. 267. De *Alcmena* — ἐν ἀγκοίνῃσι Διὸς μεγάλοιο μιγεῖσα. *Heſiod.* Theog. vſ. 53. — πατρὶ μιγεῖσα Μνημοσύνη. Ne plures addam. *J.F.R.*

9. Καρῆναι δέ τινος εἰπόντος] Cum quidam pro κείρεσθαι tonderi, dixiſſet καρῆναι, quod erat ignominioſum verbum. Differentiam pulchre docet *Thomas*: Καρῆναι καὶ ἐκάρην κυρίως οἱ Ἀττικοὶ λέγουσιν ἐπ' ἀνθρώπων τοῦ-

τινος εἰπόντος ὡς δέοιτο, τί γὰρ, ἔφη, σοι δεινὸν εἴργασται, καὶ ἄξιον ἀτιμίας; καὶ ζυγομαχεῖν δέ τινος λέγοντος, πρὸς τὸν ἐχθρὸν, [a] εἶπε, ζυγομαχεῖς; ἑτέρου δὲ εἰπόντος βασανίζεσθαι τὸν παῖδα αὐτῷ νο-

enim, inquit, *malum feciſti*, *& dignum ignominia?* Et, *decertare* quodam dicente, (*de amica diſputatione*) *Cum hoſte*, inquit, *decertas?* Alio dicente, *Torqueri filium ſuum aegro-*

a Εἶπε] Οὖν *Fl.*

12. Ζυγομαχεῖν] Ἐπὶ γὰρ τῶν φιλίως διαλεγομένων ἐρεσχελεῖν λέγεται, ἢ ἀμφισβητεῖν, ἢ φιλονεικεῖν· ἐπὶ δὲ τῶν ἐχθρῶς, ζυγομαχεῖν ἢ διαδικάζεσθαι. *V.*

14. Βασανίζεσθαι] Βάσανος γὰρ ἐπὶ τῆς δοκιμασίας λέγεται καὶ ἐπὶ κολαζομένων διὰ τιμωρητικῶν ὀργάνων. *V.*

τοῦτο καταχριθέντων. Τὸ δὲ κείρασθαι οὐκ ἐπ' ἀτίμου. Λιβάνιος ἐν ἐπιστολῇ τῇ· Οἶμαι καὶ δάκρυσιν ὑπὸ σοῦ τετιμῆσθαι Καισάριον. τὴν μὲν γὰρ πόλιν καὶ δημοσίᾳ κείρασθαι νομίζω. τίθεται δὲ καὶ ἐπὶ προβάτων. *Philoſtrat.* in Heroicis: Τὴν κόμην ἣν ἐκείρατο ἐπὶ τῷ Πατρόκλῳ. *Lyſias* in Epitaphio: Ἄξιον ἦν ἐπὶ τῷδε τῷ τάφῳ τότε κείρασθαι τῇ Ἑλλάδι καὶ πενθῆσαι τοὺς ἐνθάδε κειμένους. *Phrynich.* adſentitur Luciano & Thomæ: Καρῆναι enim tradit dici de infami tonſura, κείρασθαι autem de hominibus. Et *Moſchopul.* Ἐκάρην, ὃ ἀεὶ τάττεται ἐπὶ ἀτίμου κουρᾶς. Nimirum καρῆναι dicebatur de infami illa raſura, qua utebantur in morionum & ſtupidorum, & γελωτοποιῶν, qui ad ciendos riſus inducebantur, capitibus radendis. Illi enim ad cutem radebantur, cum alii tonderentur. quo alludit *Tertullian.* de ſpectaculis: *Eos infideles erga faciem ſuam eſſe, quam novaculis mutabant, & inſuper contumeliis alaparum objiciebant: ita de domini praecepto ludentes. Docere ſcilicet & diabolum maxillam verberandam patienter offerre.* Nam illi moriones raſo capite alapis offerebant malas percutiendas. Sed de hoc ritu dudum viri docti plura. *J.G.G.*

12. Ζυγομαχεῖν δέ τινος εἰπόντος] Cum quidam dixiſſet ζυγομαχεῖν pro contendere cum familiaribus. Cum hoc verbum proprie ſignificet apud optimos quoſque auctores tantum cum hoſtibus contendere. Probat hoc quod dixi *Thomas.* Οὐ δεῖ λέγειν περὶ τοῦ φίλου, ὡς πρὸς τὸν δεῖνα περὶ τοῦ δεῖ τινος ἐζυγομάχησεν· ἀλλ' ἠμφισβήτησεν, ἤριζον, ἐφιλονείκουν. Τὸ γὰρ ἐζυγομάχησεν ἐπ' ἐχθροῦ λαμβάνεται, ὥσπερ καὶ τὸ ἐδικαζόμην. Οἷον ἐδικαζόμην τῷ δεῖνι, περὶ τοῦδε. *Heſych.* in diverſa eſt ſententia, qui ait hoc verbum ſignificare τὸ τοῖς οἰκείοις διαφέρεσθαι, *cum familiaribus contendere.* quo ſenſu accipi debent *Plutarch.* loca a *Budæo* in commentarijs collecta. Proverbium tamen quod affert *Ariſtot.* III. Rhetoricorum, φιλέρως ζυγομαχῶν τῷ καιρῷ pro *Thomae* & noſtra facit ſententia, ut & Demoſthenes apud quem ζυγομαχεῖν cum hoſte contendere eſt. *J.G.G.*

14. Βασανίζεσθαι τὸν παῖδα αὐτῷ νοσοῦντα] Reprehendit hic Socrates eos qui βασανίζειν, quod eſt probare, explorare, quaeſtionem exercere, quaeſtioni ſubjicere, torquere, ut vulgo loquuntur, abutebantur & uſurpabant de homine qui morbo vexabatur. Eoſdem & *Thom.* redarguit inſcitiae: Τὸ βασανίζειν, inquit, ἐπὶ δοκιμασίας λαμβάνεται, καὶ τὸ διὰ λόγων, καὶ τὸ διὰ τιμωρητικῶν ὀργάνων. μὴ λέγε οὖν βεβασανίσθαι ὑπὸ νόσου, ἀλλὰ ἐξητάσθαι. *Suid.* paulo aliter: βασανίζειν οὐ τὸ αἰκίζεσθαι καὶ τιμωρεῖσθαι καὶ μαστιγοῦν σημαίνει παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς. ἀλλὰ τὸ χωρὶς πληγῶν ἀνακρίνειν, καὶ ἐλέγχειν τἀληθὲς διὰ λόγων. Adducit tamen idem *Ariſtophan.* locum hunc contra ſe: Πῶς βασανίζω. πάντα τρόπον ἐν κλίμακι δήσας, κρεμάσας, ὑστριχίδι μαστιγῶν, δέρων, στρεβλῶν, ἔτι δ' εἰς τὰς ῥῖνας ὄξος ἐγχέων, πλίνθους ἐπιτιθείς. Quae profecta omnia ſunt τιμωρητικὰ ὄργανα. locus eſt in Ranis. Contra hoc praeceptum facit illud *S. Matthaei* capite octavo: Κύριε, inquit, ὁ παῖς μου βέβληται ἐν τῇ οἰκίᾳ παραλυτικὸς δεινῶς βασανιζόμενος. Adſtipulatur Luciano & *Thomae*, *Harpocration*, & oſtendit ex Dinarcho βασανίσας eſſe δοκιμάσας, idque eſſe ex voce βάσανος, quae lapidem ſignificat, in quo aurum exploratur. *J.G.G.*

Βασανίζεσθαι] Etiam Atticis de iis dici, qui tormentis tenſi verberantur, ſi non ſatis notum, vid. Rev. *J. Elſn.* ad *Evang. Marc.* V. 7. ubi & *Suidam* refutat, qui negavit βασανίζεσθαι de quaeſtione per tormenta Atticis dici, ſed ſolis verbis in veritatem inquirere, quia metaphora ſit deſumta a βάσανος lapis aurum explorans. Sed recte Scholiaſt. hic utrumque adgnoſcit, nec de iis qui per quaeſtionem torquentur, unice uſurpatur. Ita ut carpendi ſtudium fingens riſumque captans talia reprehendat Lucianus, ſi is auctor: non enim omnes ſunt mere ſoloeciſmi quos in hoc libello arguit ſcurra Noſter. De male adfectis vero adhibetur in N. F. aliquoties, quod notum. quo ſenſu tamen Atticis uſurpatum ignoro. *J.F.R.*

16. Προκόπτει δέ τινος εἰπόντος ἐν τοῖς μαθήμασιν] Quod hic Socrates ait ἐπιδιδόναι, non [illegible] τειν dicendum eſſe, in eo forte illi aſſentitur [illegible] & *Philoſtrat.* pro προκόπτειν, ἐπιδοῦ[illegible] [illegible] re[illegible] ac loquuntur dicentes, *progreſſiones facere*, [illegible] tur *Cicero.* Diſſentiunt ab eo Th[illegible] Phrynichus, Suidas, Thucydides, Euripides, denique ipſe etiam Lucianus, qui ait in *Hermot.* Ἐγὼ μὲν προκόπτοντα ἐν ταῖς προμαθήμασιν. Et in *Paraſit.* Ἐν ἐκείναις ταῖς τέχναις προκόπτοντας. Idem in *Amor.* Ἐγὼ δὲ ἐνόμιζον ἄχρι παιδίας ἐλαμβάνειν τὴν ἔρων ἡμῶν προκόψαι. *Ariſtid.* Ὅσον γὰρ ἂν προκόψωσι τῆς σοφίας, τοσοῦτ' ἀνταφαιροῦσι μεγάλα φρονοῦντες. *Phrynich.* Προκόπτειν, inquit, λέγουσι. Τὸ δὲ προκοπὴ μὴ προκοπὴ ἀδόκιμον. *Suid.* ἐπίδοσις, inquit, προκοπὴ, προσθήκη, αὔξησις. Ἐπίδοσιν μὲν οἱ Ἀττικοὶ λέγουσιν, ἡ δὲ προκοπὴ παρ' οὐδενὶ τῶν Ἑλλήνων. *Heſych.* in verbo ὑποσκελίζειν, προκόπτειν dicit ſignificare hanc vocem, quod

Cœ-

aegrotantem; *Quam ob rem*, inquit, *aut quid quaerit, qui torquet?* Cum diceret aliquis, *Proficit in diſciplinis*; Ille, *Plato*, inquit, *hoc vocat progreſſiones facere.* Interrogante aliquo, *Num declamabis* (*declamabit*) *iſte?* *Quomodo igitur*, inquit,

σεῦντα, ἐπὶ τῷ, ἔφη, ἢ τί βουλόμενος τοῦ βασανίζοντος; προκόπτει δέ τινος εἰπόντος ἐν τοῖς μαθήμασιν, ὁ δὲ Πλάτων, ἔφη, τοῦτο ἐπιδιδόναι καλεῖ. ἐρομένου δέ τινος εἰ μελετήσει ὁ δεῖνα, πῶς οὖν, ἔφη, ἐμὲ

19. Εἰ μελετήσει] Οὐ γὰρ ἀξιοῦσιν Ἀττικοὶ ἐπὶ * τοῦ ῥήματος τούτου ἐνεργητικῶς ἐκφέρειν, ἀλλὰ παθητικῶς τὸν μέλλοντα. οὐ γάρ φασι μελετήσω, ἀλλὰ μελετήσομαι. *V.*

* Τοῦ ῥήματος] Τῶν edita male.

Cœlius interpretatur *praecidere*, vel *praecaſtrare vinum*, quod tum fit, cum vini vires ſacco franguntur, ut *Plin.* ait. tale vinum *Theophraſt.* VI. de cauſis plant. c. 24. ἠθητικὸν, quod male vertit Gaza *morale vini genus*, cum ſit ſaccatum, colatum ἀπὸ τοῦ ἠθῆσθαι ut pulchre docuit Vir ſummus *Thom. Reineſius* magno eruditorum cum dolore nuperius extinctus, lib. III. Var. Lect. cum quo ipſae litterae in illa plaga videntur elatae eſſe. In *Heſych.* pro προκόπτειν legitur προσκόπτειν. quare lexicographi ὑποσακκίζειν impingere interpretantur? Cum tamen in eodem *Heſych.* recte legatur ὑπεσάκκισεν ὑπῆθει τῷ σακκῷ ἢ προέκοπτεν, *ſacco colabat*, aut *praecidebat.* Apud *Euſtath.* ad Iliad. V. Καὶ ὑποσακίζειν τῆς ὁδοῦ τὸ προκόπτειν καὶ ὑφαιρεῖσθαι. Τοῦτο δὲ ἴσως καὶ ἀπὸ τοῦ κατὰ μικρὸν ἐκκενουμένου σάκκου. Ὑποσακίζειν eſt etiam furari in itinere. nimirum προκόπτειν dicitur de iis qui ſaccos & marſupia praecidunt, qui nobis dicuntur Beurs-ſnyders. Sed ut redeamus ad priorem notionem τοῦ προκόπτειν, quam culpat Lucianus. In ea legitur apud *Euripid.* in Hecuba: Προκόπτοντ' οὐδὲν εἰς πρόσθεν κακῶν. *quibus nihil proficimus ad levanda mala quae ſumus paſſi, nihil facientia ad priora mala mitiganda. Herodot.* lib. I. voce paſſiva: Οὐδὲν τῶν πραγμάτων προκοπτομένων, *nihil rebus procedentibus.* Idem in Thalia: Ἐς τὸ πρόσω τε οὐδὲν προεκόπτετο τῶν πραγμάτων. *Thucyd.* in IV. Καὶ τῆς ἀρχῆς ἅμα προκοπτόντων. Id eſt, *nobis augentibus illorum imperium.* Προοδοποιούντων, εὐτρεπιζόντων, ἤγουν προκοπὴν καὶ ἐπίδοσιν ποιούντων. Haec *Thucyd.* interpres. Eodem ſenſu Lucianus in *Saltation.* verbo ἐπιδιδόναι utitur. Οὐ πάλαι, inquit, ἀρξαμένη ἐς τοσοῦτο κάλλος ἐπιδιδόναι, ἀλλὰ κατὰ τὸν Σεβαστὸν μάλιστα· *Non olim initio facto tanti incrementi in eam pulchritudinem, ſed circiter Auguſti maxime tempora. Plutarch.* cuidam libellorum ſuorum titulum fecit πῶς ἄν τις αἴσθοιτο ἑαυτοῦ προκόπτοντος ἐπ' ἀρετῇ, ſaepe utens in eo opere verbis προκόπτειν & ἐπιδιδόναι, & non abſtinens interim a nomine προκοπή. Εἰ δὲ μηδεμίαν, inquit, αἱ προκοπαὶ ποιοῦσιν ἄνεσιν. Lucianus quoque in Alexandro, ἐλπίδας καὶ προκοπὰς ἀνεβάλλετο. *Epictetus* in Enchiridio: Παρὰ μίαν ἧτταν καὶ ἔνδοσιν ἢ ἀπόλλυται ἡ προκοπή, ἢ καὶ σώζεται. *Joſeph.* etiam utroque utitur vocabulo: Καὶ γὰρ, inquit, οὐδ' ἂν ἦν ἁλώσιμος ἡ πόλις, εἰ προὔκοπτε τὸ τεῖχος ὡς ἤρξατο. *Neque enim urbs ullis viribus capi potuiſſet, ſi murus proceſſiſſet ut coeperat.* Idem: Εἰς μεγάλην παιδείας προὔκοπτεν ἐπίδοσιν. Et in I. Ἁλώσ. Γίνεται παραδόξως Ἀντιπάτρῳ μείζονος προκοπῆς αἴτιος. Idem in X. Antiquitatum: Τῶν γραμμάτων καὶ σοφίας ἐν προκοπῇ γενομένοις εἶχεν ἐν τιμῇ καὶ στέργων διετέλει. *Diod. Sicul.* de Dione, ἀνὴρ ἐν φιλοσοφίᾳ μεγάλην ἔχων προκοπήν. *Cicer.* XV. ad Attic. ep. XVI. *Sed mehercule littera* πεπινωμένως *ſcriptae, quod ipſum* προκοπὴν *aliquam ſignificaret.* Non caret itaque exemplo quod dixit Apoſtol. I. ad *Corinth.* 4. Ἵνα σου ἡ προκοπὴ φανερὰ ᾖ. Et Epiſtolæ ad *Philip.* cap. I. Εἰς προκοπὴν τοῦ εὐαγγελίου ἐλήλυθεν. Utitur eadem voce etiam *Heliod.* in VII. Πολλὰ καὶ παρ' ἑαυτῆς εἰς προκοπὴν τῶν φαινομένων λυσιτελῆ προστιθεῖσα. Videtur autem hic auctor in plerisque non ſatis accurate locutus, quippe qui ſæpe peccet in id, quod hic aliisque in libris reprehendit Lucianus. Improbat iſte in Nefaſto θάτερος pro ἅτερος vel ὁ ἕτερος, θάτερον pro τὸ ἕτερον, & ἅτερον pro θάτερον. quæ omnia invenias in *Heliod.* Is in ſecundo: Θάτερον, inquit, τῶν παίδων τὸ πρεσβύτερον pro τὸ ἕτερον. Idem in VI. Θάτερος ἐπιχλευάσας θατέρῳ, ubi dicendum fuit ἅτερος, pro ὁ ἕτερος. Et in VIII. ἦν δὲ τῶν ἰωνικῶν ἅτερον τῶν εἰς διακονίαν παρὰ τὴν πρώτην ὑπὸ τῆς Ἀρσάκης τοὺς νέους δωρηθέντων pro θάτερον. Sed de hoc minus miror quam de *Plutarcho*, qui in libello de lectione poëtarum, δυοῖν οὖν ἅτερον ἡ τοιαύτη ποιήσει παράθεσις dicit pro θάτερον. vide & *Thom. Magiſtrum.* *J.G.G.*

Προκόπτει] Προκοπὴ, pro progreſſu in literis, *Ciceroni* adhibitum in Epiſt. ad Att. XV. 16. aeque ac in N. Foedere I. ad *Tim.* IV. 15. ubi Rev. *Elſn.* & *Polybii*, & *Arriani* auctoritates *Graevianis* addit. *J.F.R.*

19. Εἰ μελετήσει ὁ δεῖνα] Vitium eſt in μελετήσει quod apud Atticos eſt ſecundæ perſonæ, pro *declamabis.* Barbaris vero eſt tertiae perſonae vocis activae ut loquuntur γραμματικῶν παῖδες, pro *declamabit.* Meminiſſe hic debet ſtudioſus lector verbum μελετῶ, tametſi futurum medium uſitatius habeat quam activum apud Attice loquentes, utendum tamen eſſe aoriſto activo, non medio. Teſtantur hoc Philoſtratus & Lucianus. *Philoſtrat.* in Marco Sophiſta: Καὶ προβουλοῦμαι ἔφη καὶ μελετήσομαι. Idem in eodem: Μελετήσας δὲ καὶ μελετῶντος ἀκροασάμενος, καὶ ἐθαυμάσθη καὶ ἐθαύμασεν. Lucian. in *Merc. Cond.* Οἶδα δ' ἐγὼ καὶ ῥήτορα τῶν καρχάρων ἐπὶ τῷ δείπνῳ κελευσθέντα μελετῆσαι μὰ τὸν Δία οὐκ ἀπαιδεύτως. Et in *Demonact.* Ῥήτορι δέ τινι κάκιστα μελετήσαντι. Proinde dicendum: μελετῶ, μελετήσομαι, ἐμελέτησα, μελετήσας, ut ab ἐπαινῶ, ἐπαινέσομαι, ἐπῄνεσα, ἐπαινέσας, ab ἀκούω, ἀκούσομαι,

ἐμὲ ἐρωτῶν εἰ μελετήσομαι, λέγεις ὅτι ὁ δεῖνα;

Ἀττικίζοντος δέ τινος, καὶ τεθνήξει εἰπόντος ἐπὶ τοῦ τρίτου, Βέλτιον, ἔφη, καὶ ἐνταῦθα μὴ Ἀττικίζειν [a] καταρώμενον. καὶ πρὸς τὸν εἰπόντα δὲ, στοχάζομαι αὐτοῦ, ἐπὶ τοῦ φείδομαι αὐτοῦ, μή τι, ἔφη, διή-

me interrogans declamaturusne ſim, *dicis iſte?*

7. Atticorum imitatione dicente quodam de tertio, *Mox morieris; (morietur) Melius*, inquit, *erat etiam hic non affectare ſermonem Atticum & male ominari.* Ad eum qui dixerat, *collineo in illum*, pro *parco illi*; *Numquid*, ait, *jaculando aberraſti?* Cum ἀφι-

a Καταρώμενον] Καθαρώμενον male *J.* & *V2.*

22. Τεθνήξει] Τεθνήξεται γὰρ ἐχρῆν λέγειν ἐπὶ τοῦ τρίτου, ἀλλ' οὐ * τεθνήξῃ ἐπὶ δευτέρου. *V.*

25. Στοχάζομαι] Τὸ γὰρ στοχάζεσθαι ἐπὶ τοῦ † ἀκριβοῦν τάττεται τὴν βολὴν, ἢ τοῦ τεκμαίρεσθαι. *V.*

* Τεθνήξει] Nihil varietatis notatum invenio. Sed aut hic legendum τεθνήξει, aut in Luciano etiam τεθνήξῃ; oportet enim haec ſibi reſpondere. Alioqui perinde eſſe quodnam eligas, ut βάλει per βάλῃ aliaque ſecundam perſon. in ει formantia, ſatis ſaepe vidimus. Sed τεθνήξει Lucian. dediſſe, certum. *J.F.R.*

† Ἀκριβοῦν τάττεται] Sic dedit *Solan.* pro vulgato ἀκριβῶς τάττεσθαι; non tamen addens unde. Quare, cui vulgatum rectius videtur, poterit id revocare. *J.F.R.*

ἤκουσα, ἀκούσας. *J.G.G.*

22. Ἀττικίζοντος δέ τινος καὶ τεθνήξει εἰπόντος ἐπὶ τρίτου] Cum quidam *Atticorum aemulus dixiſſet in tertia perſona* τεθνήξει, quod apud Germanos Atticos eſt ſecundae perſonae; quare ſequitur βέλτιον καὶ ἐνταῦθα μὴ Ἀττικίζειν καταρώμενον. Hoc eſt: *praeſtaret vel hic te non Atticiſſare mortem inprecantem mihi*, *dicis enim: mihi morieris. Ariſtophan.* in Nebulis: Σὺ δ' ἐγχανὼν τεθνήξει. *tu morieris.* Hoc quod diximus declarant etiam *Thomae* verba ideo a nobis non omiſſa: Τεθνήξεται, inquit, ἐπὶ μετ' ὀλίγον μέλλοντος λέγε. Πλάτων δὲ ἐν Γοργίᾳ ἐπὶ μέλλοντος ἐνεργητικοῦ λέγει. Τεθνήξει οὗτος ὃν ἂν δόξῃ. καὶ Διοφάνης· Εἰ μή τις ἄρτου μεταδοίη, τεθνήξει. ὅπερ καὶ Λουκιανὸς ἐν τῷ Σολοικιστῇ ἀπαγορεύει. Graeca tamen Platonis exemplaria, quæ ego quidem viderim, τεθνήξει habent, non τεθνήξει, ut placet Thomæ. Proinde vitandae amphibologiae cauſa dices cum Luciano in Dialogo Terpſionis & Plutonis. πότε καὶ τεθνήξεται τῶν γερόντων ἕκαστος. *Micyllus* hic perperam vertit ἐπὶ τρίτου *in diem tertium*, cum vertere debuerit *in tertia perſona*, ſubintelligitur enim προσώπου. Alioqui εἰς τρίτην, ut Attice ſubintelligatur ἡμέραν, *in diem tertium*, vel *perendie* ſignificat. *Syneſ.* Εἰς τρίτην ἥκειν ἐπήγγειλε. *Ariſtid.* Καὶ ἧκεν εἰς τρίτην. *Thom.* Οὐ λέγουσιν, inquit, οἱ Ἀττικοὶ εἰς τρίτην ἡμέραν, ἀλλ' εἰς τρίτην μόνον. *Heliod.* εἰς τρίτην ἐξώρμησαν. Addit tamen *Ariſtophan.* ἡμέραν in Lyſiſtrate: ἀλλ' ἐς τὴν τρίτην γ' οὖν ἡμέραν. *J.G.G.*

Ἀττικίζοντος] Id vitium ὑπεραττικίζουσαν ἰδέαν vocat *Philoſtr.* in vit. Ap. p. 21. *M. du S.*

Ibid. Τεθνήξει] *Th. Mag.* h. v. *M. du S.*

Τεθνήξει] Non damnat Cl. *Duker.* ad *Thucyd.* VIII. c. 74. f. cum & *Ariſtoph.* Ach. v. 324. ὡς τεθνήξων ἴσθι νῦν γε habeat, quod forſan fruſtra ſuſpectum *Stephano* ait, ob Luciani auctoritatem, quam minus ponderis habere ſtatuit, quod non raro reprehendat ea, quibus ipſe & probatiſſimi ſcriptores uſi ſint. Sed hic tantum reprehenditur ambigua tertiae perſ. in ει terminatio, quae Atticis eſt ſecunda. *J. F. R.*

25. Στοχάζομαι αὐτοῦ] Hic omnes Græci Magiſtri tacent. Apud unum *Laſcarem Conſtantinum* legitur, στοχάζομαι, φείδομαι ſignificat, ἀκριβολογοῦμαι & ἐλεῶ, praeparcum eſſe & miſereri, quod an hic locum habeat neſcio. Ea certe ſignificatione videtur verbum στοχάζομαι poſitum eſſe ſecundi *Maccabaeorum* cap. 14. Καὶ τῶν ἰδίων πολιτῶν στοχαζόμενος. Id eſt, *parcens*, vel *miſertus*, vel *conſulens*, ut vertit interpres illic. *J.G.G.*

27. Ἀφιστᾶν δέ τινος εἰπόντος] Negat hic Lucianus recte dici ἀφιστᾶν & ἀφιστάνειν, pro eo enim dicendum ἀφιστάναι. *Thomas.* Ἱστάναι, οὐκ ἱστάνειν. Non imitandus igitur *Heliod.* ἀνιστῶν καὶ ἀναλαμβάνων, quemadmodum nec illud *Baſil.* in epiſtola πρὸς τοὺς ὑφ' ἑαυτοῦ ἀσκητάς. ὅτι ἀεὶ πρὸς τὸ ἴδιον συμφέρον βλέποντες ἢ διαβάλλειν τινὰς ἢ συνιστᾶν ἐπιχειροῦσι. Sic τὰ ὄρη μεθιστάνειν legitur in ſacris litteris pro μεθιστάναι. *Diod. Sic.* libro ιθ. Τούτοις μὲν πολλῶν ἀκουόντων ἐπετίμησεν ὡς διιστᾶσι τὴν φιλίαν. Et in eodem libro: Ταῖς δὲ πόλεσιν ἀποκαθιστᾶν τὴν ἐλευθερίαν. Idem tamen eodem libro recte dicit: Τὸ μὲν πρῶτον ἐπεχείρησεν ἀφιστάναι τὸν Πολυπέρχοντα τῆς Ἀντιγόνου φιλίας. *Polyb.* Ἐπὶ δὲ πᾶσι τούτοις συνίσταντο τὴν συνακολουθήσουσαν εὔνοιαν σφισιν. Quo verbo identidem ita utitur Apoſtolus. *J.G.G.*

29. Πλὴν εἰ μὴ] Ideo a Socrate reprehenditur haec locutio, quod qui paulo accuratius locuti ſunt πλὴν εἰ tantum dixerunt, vel εἰ μὴ ſolum, auctor eſt *Phrynichus.* Caeterum *Thom.* eſt in diverſa ſententia, cujus haec ſunt verba: Ἀμφότερα λέγε καὶ χωρὶς εἰ μὴ τόδε, καὶ χωρὶς εἰ τόδε. εἰ καὶ Φρύνιχος ἀδόκιμον εἶναι λέγει τιθέμενον μετὰ τοῦ μή. Ὥσπερ γὰρ φαμὲν πλὴν εἰ τόδε καὶ πλὴν εἰ μὴ τόδε, καὶ ἐκτὸς εἰ τόδε, καὶ ἐκτὸς εἰ μὴ τόδε, οὕτω καὶ χωρὶς εἰ τόδε καὶ χωρὶς εἰ μὴ τόδε. Λουκιανὸς ἐν τῷ βίων πράσει· πλὴν εἰ μὴ σκαπανεύς γε καὶ ὑδροφόρον αὐτὸν ἀποδεικτέον. Κρεῖττον μέν τοι εἰ χωρὶς τοῦ μὴ λέγοιτο. Lucianus hanc praeceptionem ſuam ſaepe non ſervavit. Dicit enim in dialogo Diogenis & Mauſoli: Πλὴν εἰ μὴ τοῦτό φῄς ὅτι μᾶλλον ἡμῶν ἀχθοφορεῖς. Idem in *Merc. Cond.* Πλὴν εἰ μὴ κἀκεῖνων τις; moxque πλὴν εἰ μὴ ἀπαρχὴν σοι. Idem in ratione *Conſcr. Hiſt.* Ἐκτὸς εἰ μὴ τοῦτο ὑπολάβοι τις.

ἀφιςᾷν aliquis diceret, & alter ἀφιςάνειν; (*pro ἀφιςάναι ſolicitare ad defectionem*) *Ambo quidem*, inquit, *non novi.* Ad eum, qui dixerat, *Praeterquam niſi*, *Haec geminata*, inquit, *nobis largiris* (*gratis & fruſtra adeo ponis*) Et χρᾶσθαι (*pro χρῆσθαι, uti*) dicente quodam, *Verbum*, inquit, *Pſeudatticum.* Dicenti *ex tunc*, † *Pulchrum*, inquit, *dice-*

μαρτες βαλών; ἀφιςᾷν δέ τινος εἰπόντος, καὶ ἑτέρου [b] ἀφιςάνειν, ἄμφω μὲν, ἔφη, οὐκ οἶδα. πρὸς δὲ τὸν λέγοντα, πλὴν εἰ μὴ ταῦτα, ἔφη, διπλᾶ [c] χαρίζοι. καὶ χρᾶσθαι δέ τινος εἰπόντος, ψευδάττικον, ἔφη, τὸ ῥῆμα. τῷ δὲ λέγοντι ἔκτοτε, καλὸν, ἔφη, τὸ

b Ἀφιςάνειν] Lacuna eſt in *Fl.* ante ἀφιςάνειν, & ἄμφω omiſſum. *c* Χαρίζοι] Χαρίζῃ *Fl.* & *S.* At prius in reliquis. Χαρίζει emendat *Geſn.* recte.

30. Χρᾶσθαι] ‡ Χρῆσθαι γὰρ λέγουσιν Ἀθηναῖοι. *V.*

‡ Χρῆσθαι] Recte. Sic *Lyſ.* p. m. 182. τοιαύτῃ τύχῃ χρῆσθαι. Item *Thucyd.* VII. c. 85. Χρᾶσθαι vero *Herodot.* VI. 388. A. &c.

32. Ἔκτοτε] Ἐξότου γὰρ τὸ δόκιμον. *V.*

Quamquam apud alios promiſcue. *J. F. R.*

τις. Ibidem: Ἐκτὸς εἰ μὴ εὔξασθαι δέον. Idem in *Imag.* Ἐκτὸς εἰ μὴ σὺ τοῦτο εἶναι τὴν Ἀθηνᾶν ὑπείληφας. Et paulo poſt: Ἐκτὸς εἰ μή τινα νομίζεις ἀκροάσεως εὐθύνην εἶναι. Idem in *Piſcat.* Ἐκτὸς εἰ μὴ κατὰ τὸν Θάμυριν ἢ τὸν Εὔρυτον εἴη τὴν φύσιν, ὡς ταῖς Μούσαις ἀντᾴδειν. *Demoſthenes* περὶ τῶν ἐν Χερρονήσῳ. πλὴν εἰ μὴ τοῦτο λέγουσιν. Idem in IV. Philippica: Πλὴν εἰ μὴ τῇ περὶ τῆς τύχης βοηθείᾳ γεγονυίᾳ. Sic & *Heliod.* in VIII. Πλὴν εἰ μή τις θαυματοποιΐα ἐστὶ δαίμονος. *Plutarch.* in Coriolano, πλὴν εἰ μή τις θέλοι τὸν Ἀλκιβιάδην ἀποφαίνειν τελειότερον στρατηγόν. Idem in *Demoſth.* Ἐκτὸς εἰ μὴ νὴ Δία πρὸς τὸν ὑπὲρ Ἀλοννήσου λόγον ὁ Ἀντιφάνης τοῦτο πέπαιχεν. Apoſtolus I. ad *Timoth.* V. Ἐκτὸς εἰ μὴ διερμηνεύῃ. Et cap. XV. Ἐκτὸς εἰ μὴ εἰκῇ ἐπιστεύσατε. *J. G. G.*

30. Διπλᾶ χαρίζοι] *Haec*, inquit, *gemina gratificaris*, vel *largiris*. Micyllus *gratificatur* vertit, cum tamen χαρίζω activa voce dixerit nemo, quod & *Salmurienſis* editor, *Joannes Benedictus*, vidit. *J. G. G.*

Ibid. Χρᾶσθαι δέ τινος εἰπόντος] *Cum quidam dixiſſet* χρᾶσθαι *pro* χρῆσθαι, *uti* vel *oraculum conſulere*. *Philoſtr.* in Heroicis: Χρῆσθαι μὲν γὰρ καὶ τοῖς οἴκοι μαντείοις Ἀχαιούς. *Herodot.* tamen χρᾶν & χρᾶσθαι dixit in Terpſichore: Καὶ οὕτω αὐτούς τε ἕξειν χρήμασι χρᾶσθαι. Ibidem: Ἡ δὲ πυθίη οἱ χρᾷ αἱρήσειν. *reſpondet.* Idem in Clio: Τοὺς πορθμέας αὐτὸν διαχρᾶσθαι. id eſt, *occidere.* *Pauſanias* Achaicis: Ἐχρᾶτο ὑπὲρ τῆς νόσου. Caeterum de χρᾶσθαι & χρῆσθαι *Moſchop.* Οὐ χρᾶται, inquit, ἀλλὰ χρῆται, καὶ οὐ χρᾶσθαι, ἀλλὰ χρῆσθαι. *Homer.* Ψυχῇ χρησόμενος Θηβαίου Τειρεσίαο. *conſulturus.* *Liban.* in Antirrhetico: Τῷ Θεῷ χρησόμενος. *Deum conſulturus.* Latini in eadem notione utuntur *adhibere.* *Cicer.* IX. ad fam. *Cum adhibuiſſet domi meae Lupus me, & Libonem & Servium conſobrinum tuum, quae mea fuerit ſententia, cognoſcere te ex Cn. Seio arbitror.* id eſt, *Cum me & Libonem & Servium, quos in aedes meas arceſſierat, conſuluiſſet.* Id III. de Offic. *Gratidianus cum praetor eſſet, collegiumque praetorum tribuni plebis adhibuiſſent.* id eſt, *in conſilium vocaſſent.* *Sueton.* Claud. *Adhibitis principibus.* *Florus* l. 1. *Gemini erant, uter auſpicaretur & regeret, adhibere placuit Deos.* Id eſt, *Deorum ſententiam per auſpicia explorare, conſulere Deos per aves*, χρῆσθαι θεοῖς. Sic hic locus ex Jornande & antiquis *Flori* editionibus legendus. [At non ſic habere Edd. vett. teſtatur *Duker.*] ut praeclare vidit *Gronov*. τὸ πάνυ. vulgo male *adhibuere oracula.* *Cic.* IV. ad fam. 7. *A tuis reliquis non adhibemur*, hoc eſt *conſulimur.* Sed de hac iſtius vocis notione pluribus egit vir doctiſſimus & ingenii elegantiſſimi ac ſollertiſſimi *Joannes Schultingius*, qui non ita pridem in ipſo flore ætatis, cum magna & praeclara minaretur, extinctus eſt, flebilis omnibus, iis praecipue quibus litterarum interiorum ſalus curæ, candor autem & morum ſanctitas amori ſunt, in notis in *Senecae* declamationes propediem bono publico edendis. *J. G. G.*

32. Τῷ δὲ λέγοντι ἔκτοτε] De eo *Phrynich.* Ἔκτοτε κατὰ μηδένα τρόπον εἴπῃς, ἀλλ' ἐξ ἐκείνου. Idem inferius: Ἀπὸ τότε καὶ ἔκτοτε μὴ λέγε. ἀλλ' ἐξ ἐκείνου, καὶ καθόλου δὲ τοῖς χρονικοῖς ἐπιῤῥήμασιν οὐ συντάττουσι τὰς προθέσεις. Et *Thom.* eadem fere, qui & alibi negat praepoſitionem recte componi cum adverbio. Quare ἔκπαλαι, ἔκτοτε, ἀποπέρυσιν, ἐκπέρυσιν, & ἀπὸ τότε non ſunt recepta Atticis, qui pro eis dicunt ἐξ ἐκείνου, ἀπ' ἐκείνου, ἐκ παλαιοῦ, ἐκ τούτου. *Herodian.* in IV. Καὶ ἐξ ἐκείνου μετὰ τῶν λοιπῶν Θεῶν θρησκεύεται. Et paulo poſt: ἐξ ἐκείνου δὲ ἐστασίαζον πρὸς ἀλλήλους. *Xenoph.* in tertio Inſtitutionis Cyri: Ἐκ δὲ τούτου ὁ Κῦρος ἐπιτελέσας τὸ φρούριον. Idem in eodem: Ἐκ τούτου εἵποντό τε πάντες καὶ ἔλεγον. Sic tamen ſacri ſcriptores, *Matth.* cap. XVI. Ἀπὸ τότε ἤρξατο ὁ Ἰησοῦς δεικνύειν, pro quo Lucianus in *Demonact.* Καὶ τοαπεκείνου ἀρξάμενος τιμᾶν καὶ αἰδεῖσθαι. Idem in Dialogo Cyclopis & Neptuni: Καὶ ἀπ' ἐκείνου τυφλός εἰμί σοι, ὦ Πόσειδον. Invenies apud *Matthaeum* etiam ἀπάρτι, cap. 23. & 26. & apud *Joannem* cap. 13. In II. ad *Corinth.* 8, 9. legitur ἀπὸ πέρυσιν. *Pollux* in primo προπέρυσι, inquit, τρίτον ἔτος τουτί. Lucianus omiſſa praepoſitione in *Hermot.* Μακρῷ τινι ἄμεινον εἶχε πέρυσι. *Demoſthen.* in III. Philippica: Οὐδὲ αἱ πέρυσι πρεσβεῖαι. *Xenoph.* in III. Ἑλληνικῶν· ἡμεῖς μὲν οἱ αὐτοὶ νῦν δὲ καὶ πέρυσι. *Plato* in Euthydemo πέρυσι δὲ ἢ προπέρυσι οὐδέπω ἤστην σοφώ. male προπέρουσι impreſſum eſt.

 Me-

τὸ εἰπεῖν ἐκπέρυσιν, ὁ γὰρ Πλάτων εἰς τότε λέγει. τῷ δὲ ἰδοὺ, ἐπὶ τοῦ ἴδε χρωμένου τινὸς, ἕτερα ἀνθ' ἑτέρων, ἔφη, σημαίνεις. ἀντιλαμβάνομαι δὲ, ἐπὶ τοῦ συνίημι λέγοντός τινος, θαυμάζειν, ἔφη, πῶς ἀντιποιούμενος τοῦ λέγοντος, φησὶν ἀντι-

re ex ſuperiori anno; *Plato enim* in tunc *ait* †. Ei, qui *Ecce* pro *vide* utebatur, *Alia*, inquit, *pro aliis ſignificas*. Dicente quodam *Accipio* pro *intelligo*, *mirari ſe* dicebat, *quomodo* † *qui vindicet ſibi dicendi partes*, *dicat ſe vindicare* †. Βράδιον dicente ali-

a Ἔστιν] Ἔστω *J.*

36. Ἀντιλαμβάνομαι] Τὸ ἀντιλαμβάνεσθαι Ἀττικοὶ ἐπὶ τοῦ κωλύειν ἢ ἀντέχεσθαι τάττουσι. μάλιστα ὁ Πλάτων. *V.*

Meliores ſcriptores ſemper opinor ſine praepoſitione utuntur πέρυσι. quare in eo quod ſequitur, εἰρωνίαν eſſe cenſeo. Καλὸν, ἔφη, τὸ εἰπεῖν ἐκπέρυσιν. Invenies tamen προπέρυσιν etiam in epiſtola quadam *Liban.* ἀναμιμνησκόμενος, inquit, οὖν, ὅπως ἤλγεις προπέρυσιν. Ἔκπαλαι legitur II. *Petr.* c. 2. & 3. Sed de hoc minus mirandum quam de *Arriano*, qui in primo inquit: ἐς λογισμὸν τοῦ ἔκπαλαι. Utuntur etiam D. *Baſilius* & *Plutarch.* Ille quidem ad Athanaſium ſcribens: ἣν, inquit, ἔκπαλαι περὶ τῆς σῆς τιμιότητος ὑπόληψιν ἔχομεν. Hic vero in Themiſtocle, παρασκευακὼς ἔκπαλαι πιστίδας. Et περὶ βραδέως τιμωρουμένων ἔκπαλαι δὲ ἠγανάκτουν. Idem tamen Attice dixit in Timoleonte: ὅπλων τεθησαυρισμένων ἐκ παλαιοῦ. Et *Philoſtrat.* in Heroicis Dialogis: ΦΟΙΝΙΞ καὶ ἐκ παλαιοῦ ἄρα εὐδόκιμόν τε καὶ σοφὸν ἦν ἡ ποίησις; ΑΜΠΕΛΟΥΡΓΟΣ. ἐκ παλαιοῦ, ξένε. *Herodot.* Ἐπείγε ἀπεκρίθη ἐκ παλαιοτέρου. Idem in eodem primo libro: Ἦν γὰρ αὐτόθι μαντήϊον ἐκ παλαιοῦ ἱδρυμένον. Idem in Urania: ἥπερ ἡμετέρη τέ ἐστι ἐκ παλαιοῦ. *Pollux* in primo: Πάλαι, inquit, πρόπαλαι, τρίπαλαι. *Ariſtoph.* in Equitibus: Τρίπαλαι κάθημαι βουλόμενος σ' εὐεργετεῖν. Ἀλλ. Ἐγὼ δὲ δεκάπαλαί γε καὶ δωδεκάπαλαι, καὶ χιλιόπαλαι, καὶ πρόπαλαι πάλαι πάλαι. Jam vero de illo ἔκτοτε quid mirum a ſcriptoribus ſacris uſurpari, cum ne ipſe quidem Lucianus ab eo prorſus abſtinuerit? Ἔκτοτε, inquit in *Aſin.* ſuo, ἐξ ἐμοῦ πρῶτον ἦλθεν εἰς ἀνθρώπους ὁ λόγος οὗτος, ἐξ ὄνου περικύψεως. *Athen.* in Dipnoſophiſtis: καὶ ἔκτοτε οἱ πρότερον καλούμενοι Διονυσιοκόλακες, Ἀλεξανδροκόλακες ἐκλήθησαν. *Arrian.* I. ἀναβάσ. καὶ ἔκτοτε οἱ Σιδῆται ἐβαρβάριζον. *Joſeph.* Ἔκτοτε μετ' ἀδείας ὁ Ἀχάνης αὐτὸς ἐλάμβανεν. *J.G.G.*

Τῷ δὲ λέγοντι ἐκ τότε] Nuſquam fere magis quam hic interpretationis me poenituit. Aut corrupta hic ſunt quaedam, aut mihi certe ignorabilia. Quid facerem igitur? Graeca reponerem, ut ſuperior interpres? Hoc promtiſſimum erat. Sed antiqui interpretis ratio tolerabilior, quia tum interpretationes non cum Graecis edebantur. Quis nos feret, ſi juxta ſe Graeca & Graeca ponantur? Quid ergo? hoc agam. Permutabo utcumque Latinis Graeca: ſed monebo lectorem, me non ſatis intelligere, quae crucibus incluſa ſunt, & gratias habiturum, qui ſenſum & cohaerentiam ſermonis aperiat. *J.M.G.*

Ibid. Ἔκτοτε] Ἐκ τότε ſcribit *Gron.* in Arr. Exp. Al. p. 54. ſive I. c. 27. quod *Gronov.* mutat in ἐκ τούτου. Sed ἐν τῷ τότε Idem p. 59. & alibi, ut vid. in nott. viri Cl. Item ἐς τὸ τότε, & εἰς τότε. Immo & ἐκ τόθεν ex *Apollon.* 4. Argon. Quae incautis excidere credit Idem. Verum & ἀντιπέρας ita componit *Thucyd.* I. c. 66. κεῖται ἀντιπέρας Ἤλιδος. *J.F.R.*

34. Τῷ δὲ ἰδοὺ, ἐπὶ τοῦ ἴδε] *Cum quidam* ἰδοὺ pro ἴδε *uteretur.* Haut ſcio an velit Lucianus ἰδοὺ adverbium poni ſine accuſativo poſt ſe. Nam ita video pleroſque omnes eo uſos, ἴδε vero verbo addi accuſativum. Nam quod ἰδοὺ Attice dici pro ἴδε ſcribit *Thomas*, id nobis non obſtat. Nam ἰδοῦ de quo Thomas agit, verbum eſt imperativi modi, ſcribiturque tono circumflexo. Ἰδοῦ, inquit *Thomas*, Ἀττικοὶ λέγουσιν, οὐκ ἴδε. Εὐριπίδης Ἑκάβῃ. Ἰδοῦ με κἀνθάρησος οἷα ἔχω κακά. *J.G.G.*

36. Ἀντιλαμβάνομαι δὲ, ἐπὶ τοῦ συνίημι] Cum quidam diceret ἀντιλαμβάνομαι *affirmo* pro συνίημι *intelligo.* Sic tamen *Joſeph.* VI. Ἁλώσ. Πρῶτον μὲν κινήσεως ἀντιλαβέσθαι ἔφασαν καὶ κτύπου. id eſt, *ſe ſenſiſſe*, *audiiſſe*, *intellexiſſe*. *Suidas* dictione κογχύλη, κύνες τῶν ὀσμῶν ἀντιλαμβάνονται: Scholiaſtes *Sophocl.* in illud in Ajace Maſtigophoro: Καὶ ξυναρπάζω φρενὶ, ἤτοι, inquit, ὀξέως συνίημι καὶ ἀντιλαμβάνομαι. *Suidas* θηλάζειν ἐνεργητικῶς ἡμεῖς ἀντιλαμβανόμεθα, id eſt, *accipimus*, *intelligimus*. Vide etiam *Budaeum*, qui duobus Alexandri Aphrodiſei locis oſtendit ἀντιλαμβάνεσθαι eſſe ſenſu percipere, & ex *Baſil.* ἀντίληψιν perceptionem. *J.G.G.*

39. Βράδιον δέ τινος εἰπόντος] *Cum quidam dixiſſet* βράδιον pro βραδύτερον. Βραδύτερον, inquit *Thomas*, οὐ βράδιον· ποιητικὸν γὰρ, καὶ Ἡσίοδος ἐν Ἡμέραις· βράδιον δὲ παρ' Ἑλληνεσι φαίνει. ἐκείνου δὲ μάρτυς Λιβάνιος ἐν ἐπιστολῇ· καί σε εἰ καὶ βραδύτερον ἀλλὰ καὶ σεμνότερον ὄψομαι. Attice igitur Lucianus in *Mort. Dial.* Εἰ καὶ ὀλίγῳ βραδύτερος ἦν. Et *Diod. Sicul.* Καὶ ταῦτα μὲν πολὺ βραδύτερον καταφέρεται. Audiendus & *Phrynich.* βράδιον, inquit, τοῦτο Ἡσίοδος μὲν ἔλεγεν· βράδιόν τε παρ' Ἑλληνεσι φαίνει. Πλάτων δὲ καὶ Θουκυδίδης καὶ οἱ δοκιμώτατοι βραδύτερον. *Thucydid.* in II. Τὸ ὕδωρ τὸ γενόμενον τῆς νυκτὸς ἐποίησε βραδύτερον αὐτοὺς ἐλθεῖν. *Plato* in Timaeo. Θᾶττον μὲν τὰ τὴν ἐλάττω, τὰ δὲ τὴν μείζονα βραδύτερον προϊόντα, τῇ δὲ ταυτοῦ φορᾷ τὰ τάχιστα περιϊόντα ὑπὸ τῶν βραδύτερον ἰόντων ἐφαίνετο καταλαμβάνεσθαι καταλαμβάνοντα. πάντας γὰρ τοὺς κύκλους αὐτῶν στρέφουσα ἕλικα διὰ τὸ διχῇ κατὰ τὰ ἐναντία ἅμα προϊέναι τὰ βραδύτατα ἀπιὸν ἀφ' αὐτῆς οὔσης ταχίστης ἐγγύτατα ἀπέφαινεν. Haec *Platonis* verba *Cicero* elegantiſſime vertit: *Cum alia majorem luſtrarent orbem, alia minorem tardius quam ma-*

aliquo; *Nonne eſt*, inquit, *ſimile* (*aeque vitioſum*) alteri, τάχιον; Βαρεῖν (*gravare*) cum dixiſſet aliquis; *Non eſt*, inquit, βαρύνειν *qua putaſti* (*ita inſolitum*, *ac putaſti.*) Cum λέλογχα aliquis, quod eſt εἴληχα (*ſortitus ſum*) dixiſſet, † *Parum*, inquit, *etiam apud quos peccatur* †. Cum multi ἵπτασθαι pro πέτεσθαι

ποιεῖσθαι. βράδιον δέ τινος εἰπόντος, οὐκ
40 ἔστιν, ἔφη, ὅμοιον τῷ τάχιον. βαρεῖν δέ τινος εἰπόντος, οὐκ [a] ἔστιν, ἔφη, τὸ βαρύνειν, ἢ νενόμικας. λέλογχα δὲ, τὸ εἴληχα λέγοντος, ὀλίγον, ἔφη, καὶ παρ' οἷς ἁμαρτάνεται. ἵπτασθαι δὲ ἐπὶ τοῦ [b] πέτεσθαι

[b] Πέτεσθαι] G. duce cum *Geſn.* dedi. Πέτασθαι Edd.

39. Βράδιον] Παρὰ ποιηταῖς. βραδύτερον παρ' Ἕλλησι. *V.*

42. Τὸ λέλογχα] Τὸ λέλογχα Ἀττικοὶ εἴληχα φασὶ. καὶ τὸ λέλειφα, εἴληφα. *V.*

jorem, *celerius quae minorem*, *motu unius ejuſdemque naturae*, *quae velociſſime movebantur*, *ea celeritate vinci a tardioribus*, *& cum ſuperarent*, *ſuperari videbantur. Omnes enim orbes eorum quaſi helicis inflexione vertebat*, *quia bifariam contrarie ſimul procedentia efficiebant*, *ut quod eſſet tardiſſimum id proximum fieret celerrimo.* Parum igitur Attice *Plutarch.* in Daemonio Socratis: Κελεύειν, inquit, ἀνοίγειν καὶ ἀγανακτεῖν βράδιον ὑπακουόντων. Sic & loquitur in Pompejo, in Catone majore, in libello περὶ ἀοργησίας, *Heliod.* in III. & initio libri VI. *Joſeph.* in IV. Orig. βράδιον γὰρ ἀπέλυον οἱ γονεῖς τὴν θυγατέρα. Notandum porro in *Plat.* loco Attice dictum eſſe θᾶττον, pro quo minus eleganter τάχιον, & Ἰωνικῶς ταχύτερον diceretur. *Heliod.* in IV. Εἰ μὴ θᾶττον ἐξίοιμεν. Idem ἐκείνης μὲν δὴ τοῦ λόγου θᾶττον, melius dixit, quam in primo καὶ λόγου ταχίων ἀποδειχθεῖσα. *Thomas*: Θᾶττον, inquit, Ἀττικοὶ, τάχιον Ἕλληνες. Idem *Phrynich.* quare ea verba quæ ſequuntur apud Lucianum, omnino per ironiam vel cum interrogatione ſunt legenda (I.) οὐχ ὅμοιον τῷ τάχιον; *an non eſt ſimile?* vel *ſcilicet non eſt ſimile. Philoſtrat.* in Heliodoro: Εἰσκαλούμενος δὲ θᾶττον ἢ ᾤετο εἰς τὸν νοσοῦντα ἀνεβάλλετο. Lucianus in ratione *Conſcrib. Hiſtor.* Θᾶττον ἂν εἴη εὐμαρέστερον. Idem in *Toxari* θᾶττον γοῦν τοὔνομα ἕκαστος αὐτῶν ἐπιλάθοιτο, & mox, καὶ θᾶττον ἐνδώσω. Non dicit tamen ſine exemplo Apoſtolus I. ad *Timoth.* ἐλπίζων ἐλθεῖν πρός σε τάχιον. Et ad *Hebraeos*: μεθ' οὗ ἐὰν τάχιον ἔρχηται, ibid. ἵνα τάχιον ἀποκατασταθῶ ὑμῖν. *Plutarch.* enim in connubialibus praeceptis, σβέννυνται δὲ τάχιον ἂν μή τινος ἑτέρου δυναμένου στέγειν ἅμα καὶ τρέφειν ἐπιλάβηται. *Joſeph.* IV. ἀρχαιολογίας. Ἀναλισκομένων τε τῶν ἐπιτηδείων τάχιον ὑπ' αὐτῆς. Idem in ſecundo *Originum*: Ἀλλὰ τάχιον ἐλθοῦσιν ἐπὶ τὴν ἀγορὰν τοῦ σίτου. Idem: τάχιον ἐξῆλθον ἀλύοντες. qui tamen alibi fere θᾶττον dixit. *Dion. Halic.* lib. VI. ἀγωνισταὶ ταχίους ἢ φρονιμώτεροι. *Herod.* in Melpomene: τάχιον συμμίσγοιμεν ἂν ἐς μάχην ὑμῖν. *Diod. Sicul.* in XX. Καὶ τάχιον μὲν ἔπλεον αἱ τῶν βαρβάρων. Idem in eodem: Τάχιον τῆς προσδοκίας ἁπάντων ἐπιτελουμένων. Id eſt, *expectatione celerius. Arrian.* in Periplo: Οὐδὲν δὲ κωλύει καὶ τάχιον. Idem in VIII. expeditionis Alexandri, qui liber ſolus Ionice ſcriptus eſt, ταχύτερον, dicit, ἧς γὰρ τότε χώρας τοσῶνδε ταχύτερον ἐπέρχεται. Et paulo poſt: Καὶ γὰρ τοὺς καρποὺς ἐν ταύτῃ τῇ χώρῃ πεπαίνεσθαί τε ταχύτερον μὲν τῆς ἄλλης αὐτὸς οὗτος Μεγασθένης ἀνέγραψε καὶ φθίνειν ταχύτερον. Sed hoc facit hic imitatione *Herod.* qui in Thalia, ἐποίησε, inquit, ταχύτερα ἢ σοφώτερα. quod & *Diodor. Sicul.* imitatus eſt in XX. libro ſuæ bibliothecæ: Ταχύτερον ἐκινδύνευον αὔτανδρα τὰ σκάφη συγκλυσθῆναι. *J.G.G.*

40. Βαρεῖν δέ τινος εἰπόντος] Idem *Thomas* docet: Βαρύνειν, inquit, χρήσιμον, βαρεῖν δὲ ἄχρηστον παρὰ τοῖς δοκιμωτάτοις τῶν παλαιῶν. πλὴν ἐπὶ παρακειμένου οὐ βεβάρυγκα λέγουσιν, ἀλλὰ βεβάρηκα εἰς παθητικὴν σημασίαν. Ἀριστείδης ἐν τετάρτῳ τῶν ἱερῶν· Οἱ δὲ ἧκον οἴνῳ βεβαρηκότες οἱ ναῦται. *Plato* tamen in Sympoſio hoc ipſum paſſiva voce dixit. Βεβαρημένος, inquit, ὁ πόρος μεθυσθεὶς τοῦ νέκταρος (οἶνος γὰρ οὔπω ἦν) εἰς τὸν τοῦ Διὸς κῆπον εἰσελθὼν βεβαρημένος εὗδεν. *Suidas* in eandem ſententiam, quam *Thomas* probavit, dixit: Ἐβαρύνετο κυριώτερον, οὐ γὰρ δεῖ λέγειν ἐβαρεῖτο, ἢ βαροῦμαι, ἢ βαρούμενος. Οὐδὲ ἄλλην τινὰ κλίσιν ποιεῖσθαι, ἀλλὰ βαρύνομαι, καὶ βαρυνόμενος. Πολύβιος· Ὁ δὲ ἐξαναστὰς προῆγε, τὰ μὲν ὑπὸ τῆς ἀρρωστίας, τὰ δὲ ὑπὸ τῆς ἡλικίας βαρυνόμενος. εἶχε γὰρ ἑβδομηκοστὸν ἔτος. καὶ αὖθις· ὁρῶν δὲ τοῦτο βαρυνομένην τὴν σύγκλητον. Improprie igitur Lucianus in Aëtione: ὁπότε δοκὸν φέροντας βαροῖντο. *J.G.G.*

42. Λέλογχα δὲ τὸ εἴληχα λέγοντος] *Cum quidam pro* εἴληχα *dixiſſet* λέλογχα. Ἐξείληχεν, inquit *Thom.* οὐκ ἐκλελόγχεν. Lucianus tamen ſui oblitus dicit in *Amorib.* Χαρικλῆς ἐλελόγχει. Tametſi idem in eodem libello Attice dixit, ἀνδράσι σύγκληρον εἴληχα τάξιν. *J.G.G.*

Λέλογχα] Cum Cl. *Graev.* Lucianum in *Amorib.* tamen ita locutum dicat, *La Croze* adſcripſit: at hic liber non eſt Luciani. I. e. hunc Soloeciſtam Luciano non tribuit, vid. ſupra notata ad c. 1. *J.F.R.*

44. Ἵπτασθαι δὲ ἐπὶ τοῦ πέτασθαι πολλῶν λεγόντων] *Cum multi dicerent* ἵπτασθαι *pro* πέτασθαι. Sic legitur, ſed perperam, uti apparet ex Thoma & Luciano in Nefaſto: Ἐῶ, inquit iſte, τὰ ἀρχαῖα τῶν τριῶν μηνοῖν, καὶ τὸ ἀνηνεμία, καὶ τὸ πέταμαι, καὶ τὸ ἐκχύνειν. *Thomas* vero: πέταμαι οὐδεὶς τῶν Ῥητόρων εἶπεν, ἀλλὰ πέτομαι. Quare hic pro πέτασθαι omnino legendum πέτεσθαι. Sed ut ad ἵπταμαι redeamus, reprehenditur ἵπτατο a Luciano in *Lexiphane*. Locus infra referetur. De πέτομαι vero & ἵπταμαι *Thomas*. Πέτομαι, inquit, οὐχ ἵπταμαι. Καὶ Λιβάνιος ἐν τῇ, Οἶδα ὅτι σε εὐφραίνει σκῶμμα ἐμὸν ἐπιστολῇ· σὺ γὰρ ἐκεῖνος ὁ πετόμενος μὲν ὅπως ἂν ἡμῶν ἀκούσαις, πετόμενος δὲ αὖθις ὑπὸ τῶν λόγων ἐν ταῖς συλ-

θαι πολλῶν λεγόντων, ὅτι μὲν ἀπὸ τῆς πτήσεως τὸ ὄνομα, σαφῶς ἴσμεν. περιστερὸν δέ τινος εἰπόντος, ὡς δὴ Ἀττικὸν, καὶ τὸν φάττον ἐροῦμεν, ἔφη. Φακὸν δέ τινος εἰπόντος ἐδηδοκέναι· καὶ πῶς ἂν, ἔφη, φακόν τις φάγῃ; ταῦτα μὲν τὰ Σωκράτεια.

Ἐπανίωμεν δὲ, εἰ δοκεῖ, ἐπὶ τὴν ἅμιλλαν τῶν προτέρων λόγων. κἀγὼ μὲν καλῶ τοὺς βελτίστους εἶναι ὅλους, σὺ δὲ γνώρισον. οἶμαι γάρ σε κἂν νῦν δυνήσεσθαι, τοσούτων γε ἐπακούσαντα τῶν ἑξῆς λεγομένων. ΣΟΛ. Ἴσως

(*volare*) dicerent; *verbum hoc eſſe a* πτήσις (*volatus*) *plane ſcimus. Columbum* (*pro columba*) dicente quodam, tanquam Atticum, *Etiam hunc anatem vocabimus*, inquit. Cum diceret aliquis, *Lentiginem* (*pro lente*) *ſe ediſſe: Quomodo tandem, Lentiginem quis edat?* inquit. Atque iſta Socratea ſunto.

8. Redeamus jam, ſi videtur ad certamen priorum ſermonum. Et ego quidem citabo optimos, ut ſint univerſi: tu autem *qui ſint* agnoſcito, indicato. Puto enim futurum, ut nunc certe *illud* poſſis, qui tot deinceps proferri audieris. SOL. Forte ne nunc

48. Φακὸν] Ὁ γὰρ φακὸς ἐπὶ ἑνὸς εἴρηται καὶ ὠμοῦ, ἐπὶ δὲ τοῦ ἑψητοῦ φακὴ λέγεται. *V.*

54. Δυνήσεσθαι] Βούλεται τὸ νῦν μέλλον * τιμήσαντα· ἐπὶ οὖ τὸ ὀνήσεσθαι μέλλοντος, ἐπιλαμβάνεται αὐτοῦ, ὡς μὴ συνιέντος σολοικίσαντα. *V.*

* Τιμήσαντα] Quid hic faciat neſcio. ἐπεὶ autem legendum exiſtimo. *M. du S.* Forte, μέλλοντι μὴ συντάσσεσθαι. *J. J. Wetſt.*

συλλόγῳ. *Phrynich.* ἵπτασθαι παραιτητέον, εἰ καὶ ἅπαξ εἴη που κείμενον, ἢ δὶς πέτεσθαι δὲ λέγε. Utitur Lucianus utroque viciſſim, frequentius tamen τῷ πέτομαι. In Dialogo Tritonis & Nereidum: Ἤδη προσάγειος πετόμενος. Et in *Muſca Encom.* ἀλλὰ μετ᾽ ᾠδῆς πέτεσθαι. Idem in libello de ratione *Conſcr. Hiſt.* Καὶ τοῦ Περσέως ἔτι σὺν τῇ Μεδούσῃ τὴν ἑκάστου γνώμην περιπετομένου. Idem tamen in *Amor.* dixit, ἐλάττονι ῥοίζῳ διιπτάμεθα. Et in *Deor. Judic.* ἐξ ἀφανοῦς καθιπτάμενοι. Ibidem: ὁπότε ἤδη ἐν τῷ ἀετῷ ἦν, συμπαριπταμένην αὐτῷ. *Heliodor.* initio V. Μονονοὺ διιπταμένην τὴν ὁλκάδα παρημείβοντο. *Gregorius Theologus* Baſilio: Τούς τε ᾠδικοὺς ὄρνιθας ᾄδοντας μὲν ἀλλὰ τὸν λιμὸν, καὶ παριπταμένους μὲν ἀλλὰ τὴν ἐρημίαν. *J. G. G.*

Ἵπτασθαι] *Plato* Θεαίτητος — πέτεται. Ed. *Baſ.* 113. f. *M. du S.*

45. Ἀπὸ τῆς πτήσεως τὸ ὄνομα] Jocatur Grammaticus, Quantum, inquit, ex uſu populari verbi hujus intelligo, a πτήσει derivant ἵπταμαι, indicare volunt uſu verbi, ſe intelligere, haec duo cognata eſſe: ſunt boni Etymologi. Quod ὄνομα ſi nomen eſt in Graeco, ego *verbum* dixi; quia generaliter accipi apparet ὄνομα, pro omni parte orationis, ut a rhetoribus, cum περὶ ἐκλογῆς, περὶ συνθέσεως ὀνομάτων diſputant. *J. M. G.*

46. Περιστερὸν δέ τινος εἰπόντος] Adverſatur Luciano recta *Athenaeus* Dipnoſophiſt. IX. Ἀττικοὶ δὲ ἀρσενικῶς περιστερὸν καλοῦσιν. Ἄλεξις Συντρέχουσιν· Ὁ λευκὸς Ἀφροδίτης εἰμὶ γὰρ περιστερός. Φερεκράτης ἐν Γραφεῦσι φησὶν ἀπόπεμψον ἀγγέλλοντα τὸν περιστερόν. *J. G. G.*

48. Φακὸν δέ τινος εἰπόντος ἐδηδοκέναι] *Cum quidam dixiſſet ſe ediſſe* φακὸν, id eſt, vaſculum olearium cum φακὴν *lenticulam* dicere debuerit ſingulariter, vel φακοὺς pluraliter, φακὸν pro vaſculo oleario legitur IV. *Reg.* 9. Λάβε τὸν φακὸν τοῦ ἐλαίου, moxque λήψῃ τὸν φακόν. Latinis dicitur *lenticula*, *Plinio* auctore, ut egregie *Caſaubon.* ad Athenæum obſervavit. *Plutarchus* in diſcrimine adulatoris & amici, φακοὺς dixit pro lentigine morbo, ἀλλ᾽ ὥσπερ οἱ φαῦλοι τῶν ζωγράφων, τῶν καλῶν ἐφικνεῖσθαι μὴ δυνάμενοι δι᾽ ἀσθένειαν, ἐν ῥυτίσι καὶ φακοῖς καὶ οὐλαῖς τὰς ὁμοιότητας ἀναφέρουσιν. *Rugis, lentiginibus & cicatricibus ſimilitudines referunt.* Quid præterea φακὸς ſignificet, pete ex *Heſychio*. Nunc *Ammonium*, ſi placet, audiamus: φακοὺς, inquit, φακῆς διαφέρειν φασίν. φακοὶ οἱ ἔτι ὠμοὶ οὐχ᾽ ἑνικῶς· φακὴ δὲ ἡ ἡψημένη. τετήρηται παρὰ τοῖς παλαιοῖς ἡ διαφορά. Vitandæ igitur amphibologiæ cauſa φακὴ dicendum unius numero pro legumine cocto, & φακοὶ numero multitudinis pro cruda lenticula, pro vaſculo autem φακὸν dicendum in numero unitatis. Illi certe auctores quos *Athenaeus* adducit, modo φακους modo φακην dicunt pro legumine. Lucianus quoque in *Saturn. Epiſtolis*, ἡ φακη δὲ ὑμῖν σαπέρδην ἐντεθηκότα ἕξει. Et in *Hermot.* καὶ οἱ φακοὶ εὐτακεῖς. *Theophraſtus*, *Dioſcorides*, *Paulus Æzineta* etiam de legu nine φακὸν dicunt ⁕. quod hic improbat Lucianus. *J. G. G.*

Φακὸν] Scio ego φακὸν non eſſe *lentiginem*; & diſcere poteram ſignificationem hujus nominis ex adnotatione *Graevii*. Sed volebam in ſimili voce ſimilem Soloeciſmum dare. *Lentigo* enim vicina *lenti* vel *lenticulae* non minus quam φακῇ eſt φακός. *J. M. G.*

52. Τους βελτίστους] Ut aliquid ſignificent haec verba, intelligere licebit Soloeciſmos, de quibus tanquam de perſonis loquitur. Cur autem ὅλους dicat, non comminiſcor: niſi forte toto hoc libello Antiſophiſtae cujuſdam librum ſ. orationem exagitandam ſibi ſumſit, & hic indicat, ſe reliqua non jam ſub Socratis perſona, ſed ſub priori ſchemate riſui expoſiturum. *J. M. G.*

57. Ἡ γὰρ θύρα σχεδὸν ἀνέῳγέ σοι] Ἀνέῳγε male dicitur pro ἀνέῳκται. *Phrynich.* Ἀνέῳγε ἡ θύρα, σολοικισμός, χρὴ γὰρ λέγειν ἀνέῳκται. Contra tamen hoc praeceptum

nunc quidem, te dicente, potero. Sed dic tamen. LYC. Et quomodo te poſſe negas? Janua enim prope tibi ſe cognoſcendorum illorum aperuit. SOL. Ergo dic. LYC. Dixi equidem. SOL. Nihil certe, quod ego aſſequerer. LYC. Non ergo illud *aperuit ſe* aſſecutus es? SOL. Non. LYC. Quid igitur nobis fiet, ſi ne nunc quidem quae dicuntur aſſequeris. Atqui *reſpiciens* ad ea, quae initio abs te dicta ſunt, putabam *Equites* me in campum vocare. Tu vero (*in Graeca voce*) *Equites* (*ſoloeciſmum eſ-*

μὲν οὐδὲ νῦν δυνήσομαί σου λέγοντος· ὅμως εἰπέ. ΛΥΚ. Καὶ πῶς φὴς οὐ δυνήσεσθαι; ἡ γὰρ θύρα σχεδὸν ἀνέῳγέ σοι τῆς γνωρίσεως αὐτῶν. ΣΟΛ. Εἰπὲ τοίνυν. ΛΥΚ. Ἀλλὰ εἶπον. ΣΟΛ. Οὐδέν γε, ὥστε ἐμὲ μαθεῖν. ΛΥΚ. Οὐ γὰρ ἔμαθες τὸ ἀνέῳγεν; ΣΟΛ. Οὐκ ἔμαθον. ΛΥΚ. Τί οὖν πεισόμεθα, εἰ μηδὲ νῦν ἀκολουθήσεις τοῖς λεγομένοις; καίτοι πρόσγε τὰ κατ' ἀρχὰς ῥηθέντα ὑπὸ σοῦ, ἐγὼ μὲν ᾤμην ἱππεῖς εἰς πεδίον καλεῖν, σύ·

58. Τὸ ἀνέῳγε] Βούλονται μὴ λαμβάνεσθαι ἐπὶ παθητικῆς διαθέσεως, ἀλλ' οὐκ ἀκριβῶς τοῦτο. χρῆται γὰρ μετὰ καὶ ἄλλων πολλῶν ὁ Πλάτων παθητικῶς ἐν Φαίδωνι. † ἀνεῴγετο λέγων ἡ θύρα σου πάνυ πρωΐ. V.

65. Ἱππεῖς εἰς πεδίον καλεῖν] Καὶ τοῦτο παρὰ συνήθειαν· ἵππον γὰρ ἐς πεδίον φαμὲν καλεῖν, ἀλλ' οὐχ ἱππεῖς. V.

† Ἀνεῴγετο] Lege omnino ἀνέῳγε. *M. du S.*

ceptum ἀνέῳγε paſſive poſuerunt *Herodianus* IV. Πυλίδας ἔχον καὶ θύρας ἀνεῳγυίας. Lucianus περὶ Γυμνασίων, καὶ ἀνεῳγόσι τοῖς σώμασιν ἐμπιπτόντων. Idem in *Votis*: ἤν πως ἀνεῳγυῖαν ἔτι τὴν πάλαιστραν καταλάβωμεν. *Plutarch.* in vita Pyrrhi: Τῷ δὲ Πύῤῥῳ πολλὰς ὁδοὺς ἀνεῳγμένας πρὸς θάνατον. Sic in vita *Martii Coriolani*, & *Sozomen.* V. Hiſtor. Eccleſiaſt. οἱ ναοὶ ἀνεῴγεσαν. *Joſeph.* in III. Originum: Εἰκόσι μὲν πήχεις ἀνεῴγησαν κατὰ πύλας. Apoſtolus I. ad *Corinth.* 16. Θύρα γάρ μοι ἀνέῳγε μεγάλη. Paſſive tamen dixit Lucianus in *Gallo*, ἀνέῳκται αὕτη ἡμῖν ἡ θύρα. *Thomas Magiſter* hic diſſentit a *Phrynich.* Ἀνέῳγε ἐπὶ μὲν παρατατικοῦ ἀντὶ τοῦ ἤνοιγεν. Ἀριστείδης ἐν τῷ Παναθηναϊκῷ· Ἱερά τε γὰρ πάντα ἀνέῳγε, καὶ τὰ τῶν ἱερέων γένη συνῆγε, καὶ διεπρεσβεύετο πρὸς τοὺς θεοὺς τὸν ἀρχαῖον τρόπον. καὶ Δημοσθένης· ἢ γράμματα ἔκλεπτεν ἢ ὑπανέῳγεν. Ἀπὸ γὰρ τοῦ ἀνοίγω, ἀνέῳγον, ἀνέῳγες, ἀνέῳγεν. Ἐπὶ δὲ μέσου παρακειμένου τὸ ἀνέῳγεν ἀντὶ τοῦ ἠνεῴχθη. Ἀνοίγω γὰρ ἀνοίξω, ἀνέῳγα, ἀνέῳγας, ἀνέῳγε. Συνέσιος ἐν ἐπιστολῇ τῇ, Ἀγαθὸν πεποιθέναι ἐπὶ κύριον· τίνες οἰκίαι τοῖς λῃσταῖς ἀνεῴγασιν. Λουκιανὸς ἐν τῷ Μίκυλλος ἢ Ἀλεκτρυών καὶ ἐνδιατρίβει ἀνεῳγόσι τοῖς ὀφθαλμοῖς. &c. pag. 11. *Suidas* Comicos citat Pherecratem in Crapatallis & Amipſiam in Mœchis, qui ἀνέῳγε active dixerunt. Sic & *Homer.* Iliad. Π. Χηλοῦ δ' ἀπὸ πῶμ' ἀνέῳγε. Et *Herodot.* in Clio: Εἰ μὴ ἄπληστός τε εἴης χρημάτων καὶ αἰσχροκερδής, οὐκ ἂν νεκρῶν θήκας ἀνέῳγες. Apoſtolus paſſive dixit: Τὸ στόμα ἡμῶν ἀνέῳγε πρὸς ὑμᾶς, ὦ Κορίνθιοι. *J. G. G.*

65. Ἱππεῖς εἰς πεδίον καλεῖν] Nomina in ευς apud medios inter Atticorum veterum & Sophiſtarum ætatem, Diodorum Siculum, Polybium, Laërtium & ejusdem notæ ſcriptores fere εῖς contractum habent in accuſativo plurali: apud veteres Atticos Ariſtophanem, Demoſthenem, Ariſtotelem, Theophraſtum, Iſocratem, Platonem, Lyſiam, Thucydidem, Xenophontem, & ejus imitatorem Arrianum, tum apud Sophiſtas, Pauſaniam, Heliodorum, Libanium, Ariſtidem, Lucianum, alios ejus aetatis ſcriptores Dionem, Appianum, Herodianum, & ex noſtris Chryſoſtomum, Baſilium, Gregorium Theologum, Syneſium ſine contractione fere in εας, quod & notavit vir ſumme eruditus P. Leopardus in Miſcellaneis. *Thom. Magiſt.* Ἑρμηνέας, βασιλέας, ἱερέας, καὶ ὅσα τοιαῦτα Ἀττικοί, τὸ δὲ συνῃρημένως ταῦτα λέγειν οὐκ ἔστιν ἐκείνων. *Plato* in Theæteto, unde hic Luciani ſumtus eſt: Ἱππέας εἰς πεδίον προκαλεῖς Σωκράτην εἰς λόγους. Luce igitur clarius eſt, in ἱππεῖς eſſe ſolœciſmum, ut recte *Thomas* obſervavit contra omnium Grammaticorum praeceptiones. *Plutarch.* & *Joſeph.* modo εις modo εας dicunt, niſi illud quoque typographis aut intempeſtivis emendatoribus debemus. Plethon certe Gemiſtus *Plutarch.* & *Diod. Sicul.* verba tranſcribens pro ἱππεῖς accuſativo ſemper ἱππέας habet. *Plutarchus* in Timoleonte: Οἱ Κορίνθιοι πέμπουσιν αὐτῷ δισχιλίους ὁπλίτας καὶ διακοσίους ἱππεῖς. pro quo Plethon: Κορίνθιοι Τιμολέοντι πέμπουσι δισχιλίους μὲν ὁπλίτας, ἱππέας δὲ διακοσίους. *Diod. Sic.* Θηβαῖοι δ' ἀπέστειλαν πεζοὺς μὲν τετρακισχιλίους ἱππεῖς, δὲ φ. *Gemiſtus* autem: Θηβαῖοι δ' ἀπέστειλαν πεζοὺς μὲν τετρακισχιλίους, ἱππέας δὲ πεντακοσίους. Sic & alibi. Illud Luciani quod mox ſequitur, σὺ δὲ τοὺς ἱππεῖς κατενόησας; ita vertendum fuit: *An tu vocem ἱππεῖς notaſti vel animadvertiſti?* Pro quo interpres, *tu vero equites cogitaſti.* *Ariſtoph.* in equitibus: Μήτ' ἐν γῇ μήτ' ἐν θαλάττῃ διαφυγεῖν τοὺς ἱππέας. Idem in Acharnenſibus: Ταῦτ' ὡς ἐγανώθην καὶ φυλῶ τοὺς ἱππέας. *Plato* in VI. de legibus: Χωρὶς δὲ τοὺς ἱππέας. *Xenophon* in primo Inſtitutionis Cyri: Πολλοὶ δὲ οὓς αὐτὸς ἔχων ἧκεν ἱππέας καὶ πεζούς. Et in eadem pagella: καὶ τοὺς ἱππέας ἡσυχίαν ἄγοντας. Sic idem in ſexto, & ſeptimo libro. *Thucydides* in ſexto: Ἐψηφίσαντο τήν τε τροφὴν πέμπειν τῇ στρατιᾷ καὶ τοὺς ἱππέας. Et in eadem pagella: Καταλαμβάνουσι τούς τε ἱππέας ἥκοντας ἐκ τῶν Ἀθηνῶν. *Demoſth.* I. Philipp. Μετὰ τούτων ἱππέας διακοσίους. Idem in III. Philipp. Ψιλούς, ἱππέας, τοξότας, ξένους. Ibidem: ἢ πότεροι τοὺς ἱππέας προὔδοσαν. Sic & *Philoſtrat.* in Heroicis, *Heliod.* in VIII. *Lucian.* in Votis, & in To-

σὺ δὲ τοὺς ἱππεῖς κατενόησας; ἀλλὰ ἔοικας οὐ φροντίζειν τῶν λόγων, μάλιστα οὓς νῦν κατὰ σφᾶς αὐτοὺς διήλθομεν. ΣΟ. Ἐγὼ μὲν φροντίζω· σὺ δὲ ἀδήλως αὐτοὺς διεξέρχῃ.

ΛΥΚ. Πάνυ γοῦν ἄδηλόν ἐστι, τὸ κατὰ σφᾶς αὐτοὺς ἐφ' ἡμῶν λεγόμενον; ἀλλὰ τοῦτο μὲν δῆλον· σὲ δὲ οὐδεὶς ἂν θεῶν ἀγνοοῦντα παύσειε, πλήν γε ὁ Ἀπόλλων. μαντεύεται

ſe) agnoviſti? . . . Sed videris non curare literas, maxime quas modo *inter ſe* (*nos*) *ipſos* agitabamus. SOL. Equidem hoc ago: tu vero obſcure nimis tractas.

9. LYC. Nempe valde obſcurum eſt illud *inter ſe ipſos*, de *nobis* dictum. Sed hoc quidem apertum: at te Deorum nemo ab ignorantia illa liberaverit, praeterquam Apollo. *Deliberat* (*reſpondet*) enim ille conſu-

73. *Μαντεύεται γοῦν*] *Χρᾷ μὲν ὁ Ἀπόλλων, μαντεύεται δὲ ὁ προσιών.* V.

Toxari, *Arrian.* in VI. expeditionis Alexandri, *Joſephus* in fine VII. Ἁλώσεως, *Pauſanias* in Atticis, *Plutarch.* in Alcibiade, *Chryſoſtom.* in comparatione monachi & regis: καὶ τοξότας, καὶ ἱππέας, καὶ στρατηγούς. Sic uſi ſunt jam dicti auctores ſemper, praeter *Plutarch.* & *Joſephum.* Nam quod apud *Platonem* XI. de legibus legitur ἱππεῖς καὶ ἱππέας in accuſativo, eodem loco, typographis adſcribendum eſt, ἱππέας, inquit, εἰς τοὺς ἱππεῖς. Quare viderint Grammatici, qui hos accuſativos docent contrahi. Eodem modo etiam veteres dicebant νομέας, βασιλέας, φονέας, σφαγέας, τροφέας, γονέας, τοκέας, σέας, κουρέας, κναφέας, σκαφέας, ἱερέας, ἀρχιερέας, ἑρμηνέας, ἀμφορέας. Sic gentilia Ἐρετρέας, Ἀχαρνέας, Φωκέας, Μαντινέας, Χαλκιδέας, Δωριέας, Πλαταιέας, Μεγαρέας &c. Apud *Herodianum* ſemper βασιλέας leges, nunquam βασιλεῖς in accuſativo. Ergo ſcribis debetur quod illic ἱππεῖς, τροφεῖς, φονεῖς legitur pro ἱππέας, τροφέας, φονέας. Apud eundem etiam & *Joſeph.* recte invenitur ἀμφορέας. Sic & *Alciphron:* Ἐς Δαναΐδων τοὺς ἀμφορέας ἐκχέομεν πίθους. Librariis etiam debet acceptum referri quod *Iſocrates* in oratione ad Philippum habet, βασιλεῖς μεγάλους προσαγορευομένους, cum in aliis locis ſemper ſcribat βασιλέας, praeſertim in ad Nicoclem παραινέσει, ſive hic ipſe Iſocrates illius orationis ſit auctor, ſive alius. Simili forte errore legitur apud *Demoſthenem* in ea oratione qua reſpondetur Philippi literis, γονεῖς pro γονέας. Τέκνα, inquit, γονεῖς, γυναῖκα. Certe in quarta Philippica recte habet: Οὕτω συμπάσης τῆς πόλεως κοινοὺς δεῖ γονέας τοὺς ξυμπάντας ἡγεῖσθαι. Sic νομέας apud *Herodot.* Clio cap. 194. & aliis locis ponitur, *coſtas* navium ſignificans, non *paſtores:* ut Valla vertit, ſicut viri eruditiſſimi *Brodeus* & *Leopardus* hoc pridem notarunt. De his coſtis vide quæ docuit Vir Clariſſimus & pereruditus *Johannes Schefferus* de re militari Navali lib. I. cap. 6. Non diſſimilis locus eſt Lucian. in *Votis:* Ὥσπερ οἱ βασιλεῖς ὑποκρινόμενοι τραγῳδοί, pro quo alibi ſemper βασιλέας dixit. In *Longaevis:* οἷς συνάψω καὶ τοὺς λοιποὺς βασιλέας. Ibidem: καὶ ἐπιτροπεύσας πολλοὺς Μακεδόνων βασιλέας. Et paulo poſt: τοσούτους ἐδυνάμην βασιλέας ἀθροῖσαι. *J.G.G.*

Ἱππεῖς ἐς πεδίον] Ἀναβ. c. 9. Singulari numero in hoc proverbio effertur. Vid. *Plat.* Ed. *Baſ.* 85, 1. ἱππέας εἰς πεδίον προκάλει, Σωκράτη εἰς λόγους προκαλούμενος. *Leopard.* 37. *M. du S.*

66. Κατενόησας; ἀλλὰ] Videtur poſt κατενόησας inſiſtere paululum, & reſponſum expectare Lycinus, deinde pergere, quod punctis illis exprimere ſtudui. *J.M.G.*

67. Κατὰ σφᾶς αὐτοὺς διήλθομεν] Luculentus ſolœciſmus, ut ſi dicam *inter eos ipſos narravimus*, cum de nobis ipſis loquimur. Dicendum igitur cum *Plat.* in Gorgia. ἀδικοῦσι σφᾶς αὐτούς. *Eos injuria afficiunt.* Et *Thucyd.* Καὶ παρέδοσαν οἱ πάντες σφᾶς αὐτούς. Omnes enim σφᾶς αὐτοὺς tertiæ perſonæ pronomen junxerunt verbo tertiæ perſonæ. Male igitur *Clemens Alexandrinus* Pædagog. II, 1. ἐναργοῦς ὑπόδειγμα ἀρετῆς σφᾶς αὐτοὺς παριστάντας. Evidens virtutis exemplar nos ipſos exhibentes. Et cap. 21. σφᾶς αὐτοὺς πρὸς τὸ ἄμεινον σχηματίζειν. Nos ipſos ad meliorem vitam componere. *J.G.G.*

73. Μαντεύεται γοῦν ἐκεῖνος πᾶσι τοῖς ἐρωτῶσιν] Recte notavit *Micyllus* μαντεύεσθαι dici proprie de conſulentibus. *Æſchines:* οἱ ἄλλοι ἀμφικτύονες μαντείαν ἐμαντεύσαντο παρὰ τῷ Θεῷ, τίνι χρὴ τιμωρίᾳ τοὺς ἀνθρώπους τούτους μετελθεῖν. *Herodot.* Μαντήϊα ἐς τὰ ἔπεμψε μαντευσόμενος ὁ Κροῖσος. *Plato* in Apologia Socratis: Χαιρεφῶν ἐτόλμησε τοῦτο μαντεύεσθαι. *Xenoph.* in initio commentariorum: Εἰδέναι τὰ συμφέροντα τοῖς μαντευομένοις. *Moſchopul.* hoc paulo aliter: Χρὴ, inquit, ἀντὶ τοῦ πρέπει βαρύνεται. Χρῆ δὲ περισπωμένως ἀντὶ τοῦ χρησμὸν δίδωσι, καὶ χρᾶν ἀπαρέμφατον. Χρᾷ γάρ ἐστι καὶ τροπῇ τοῦ α εἰς η χρῆ. καὶ ὁ μὲν Θεὸς χρῆ, ὁ δὲ Θεὸν μαντεύεται. Hanc *Moſchopuli* ſententiam de χρῆ adeo non probo, ut contra cenſeam omnino χρᾷ dicendum, non χρῆ, fretus maxime auctoritate *Herodoti*, qui licet Ionica lingua ſit uſus, cui peculiare eſt η, identidem tamen χρᾷ uſurpavit. Ὁ Ἀκαρνὰν, inquit, χρησμολόγος ἀνὴρ, ὅς οἱ προσιὼν χρᾷ ἐν ἑξαμέτρῳ τόνῳ. Et paulo poſt: Ὁ μὲν δὴ οἱ ἐνθεάζων χρᾷ τάδε. Moxque: Ἡ δὲ Πυθίη σφι χρᾷ ἐν τριμέτρῳ τόνῳ. Lucianus in Dialogo Menippi & Trophon. Χρᾷ, ὦ Μένιππε, ἐν Βοιωτίᾳ. Sed & *Moſchopulo* ſtat *Euſtath.* ad Iliad. 1. p. 625. Ἴσως δὲ ὀξυτονεῖται πρὸς διαστολὴν τοῦ χρὴ, ὅ ἐστι μαντεύεται. οἷον χρῆ μοι τοιαῦτ' ὁ Φοῖβος. Sed ut ad μαντεύεσθαι revertamur, non ſemper obſervatur illud Luciani de hac voce praeceptum, ſed ab accuratiſſimis & Ἀττικωτάτοις ſcriptoribus μαντεύεσθαι etiam dicitur de Diis & hominibus reſpondentibus. *Demoſthenes* περὶ στεφάνου· Καὶ τὸν Ἀπόλλω τὸν Πύθιον μαντευόμενον. Lucianus in *Demonact.* Καὶ μάντιν δέ ποτε

ſulentibus univerſis. Tu vero neque *illud deliberatum* intellexiſti? SOL. Non, per omnes Deos: neque enim percepi. LYC. An ergo *ad unus* (*ad unum*) fugit te oberrans *Soloeciſmus*? SOL. Videntur certe. LYC. Sed illud *ad unus* quomodo te praeteriit? SOL. Neque hoc percepi. LYC. Sed noſtine aliquem *ſibi conciliantem* nuptias?

γοῦν ἐκεῖνος πᾶσι τοῖς ἐρωτῶσι, σὺ δὲ οὐδὲ τὸ μαντευόμενον καλενόησας. ΣΟ. Μὰ τοὺς θεοὺς, οὐ γὰρ ἔμαθον. ΛΥΚ. Εἰ ἄρα [a] καθ' εἷς λανθάνει σε περιϊών; ΣΟ. Ἐοίκασί γε. ΛΥΚ. Ὁ δὲ καθ' εἷς, πῶς παρῆλθεν; ΣΟ. Οὐδὲ τοῦτο ἔμαθον. ΛΥΚ. Οἶσθα δέ τινα μνηστευόμενον αὐτῷ γάμον; ΣΟ.

[a] Καθ' εἷς] Καθεὶς omnes, excepta *Fl.* quae καθ' εἷς cum L. hic & ſtatim iterum, recte.

76. Εἰ ἄρα καθ' εἷς] Οὐ γὰρ καθ' εἷς, ἀλλὰ καθ' ἕκαστος δεῖ λέγειν. *V.*

80. Τὸν μνηστευόμενον αὐτῷ] Ἐπὶ γυναικὸς τὸ μνηστεύεσθαι· ἐπὶ δὲ * ἀνδρῶν τὸ μνᾶσθαι. μνᾶται μὲν γὰρ ἀνὴρ γυναῖκα, μνηστεύεται δὲ γυνή. *V.*

* Ἀνδρῶν] Exc. *G.* ἀνδρὸς.

τε ἰδὼν δημοσίᾳ ἐπὶ μισθῷ μαντευόμενον. Idem in Alexandro: Κοσκίνῳ τὸ τοῦ λόγου μαντευόμενος. Pauloque poſt: Προλέγει πᾶσι τοῖς ἀφικομένοις ὡς μαντεύεται ὁ Θεός. Sic & loquitur in Dialogo Menippi & Tireſiæ, & Dialogo Menippi & Trophonii, ut & Apollinis & Mercurii: in hoc Apollo dicit: Πλὴν ἀλλὰ ὥσπερ ἐγὼ μαντεύομαι. Malunt tamen optimi quique pro hoc dicere χρᾶν καὶ ἀναιρεῖν. *Iſocrates* in Archidamo: Ὁ δὲ Θεὸς περὶ ὧν μὲν ἐπηρώτησαν οὐκ ἀνεῖλεν. *Liban.* in Antirrhetico: Ὁ δὲ ἀνεῖλε παρὰ τῷ τρώσαντι καὶ τὴν ἴασιν ζητεῖν. *Herodot.* in II. ἢν μὲν δὴ ἀνέλῃ μιν βασιλέα εἶναι. *Chryſoſt.* in Babyla martyre: ἐπέκειτο σφοδρῶς τὸν δαίμονα χρησμὸν ἀπαιτῶν καὶ ἀξιῶν ἀναιρεῖν περὶ τῶν κατὰ γνώμην αὐτῷ. *Urgebat*, inquit, *daemonem ab oraculis repoſcens poſtulansque ſibi ut ille reſponſum daret iis de rebus quas animo verſabat.* *J.G.G.*

Μαντεύεται] *Ariſtoph.* Av. 594. & 597. de conſulentibus adhibet. Sed alii tam frequenter de reſpondente, quod Cl. *Graev.* jam indicavit, ut pluribus haud opus ſit. *J.F.R.*

76. Εἰ ἄρα καθ' εἷς λανθάνει σε περιϊών] *Nam ſinguli ſolœciſmi tibi latent circumeuntes.* Sic legendus hic locus & vertendus. ſenſus eſt: ſinguli qui circa te oberrant, a me tibi objiciuntur ſolœciſmi, te fugiunt, a te non animadvertuntur. Soloeciſmus verſatur in καθ' εἷς. Attice enim dicendum fuiſſet καθ' ἕνα, Micyllus hic putavit καθεὶς eſſe participium, fecitque locum ſuſpectum de mendo, cum nihil ſit ſcrupuli. Occurrit vero iſta locutio quam hic reprehendit Lucianus, ſæpe in ſacris ſcriptoribus. In epiſtola ad *Roman.* cap. 12. Ὁ δὲ καθ' εἷς ἀλλήλων μέλη. *Maccab.* libro III. Ὁ καθ' εἷς δὲ τῶν φίλων σκυθρωπῶς ὑπεκρέων. *Marc.* XIV. Οἱ δὲ ἤρξαντο λυπεῖσθαι καὶ λέγειν αὐτῷ εἷς καθ' εἷς, μή τις ἐγώ. Et *Johan.* VIII. ἐξήρχοντο εἷς καθ' εἷς. *exibant ſinguli.* Ubi *Beza* καθ' εἷς putat poſitum pro καὶ εἶτα εἷς, inde & in quibusdam editionibus ſcribitur κᾶθ' εἷς, in nonnullis καθ' εἷς, in aliis καθεὶς perperam. καθ' εἷς enim per Hebraicam enallagen dicitur pro καθ' ἕνα, quo Attici ſcriptores utuntur. *Philoſtrat.* in Heroicis: καὶ καθ' ἕνα τοὺς ἥρως. *ſingulos heroas.* dicit idem in eodem opere εἰς ἕνα, κοινῇ δὲ, inquit, καὶ εἰς ἕνα. *publice & privatim.* Idem in vita Herodis: Τῷ τῶν Ἀθηναίων δήμῳ καθ' ἕκαστον ἔτος μνᾶν καθ' ἕνα. *ſingulas minas.* *Plutarchus* in præceptis Politicis: καθ' ἕνα καὶ κοινῇ. *Heliodor.* II. καθ' ἕνα συλλεγέντες ποτέ. *Ælian.* 21. Εἰ τῶν καθ' ἕνα. Lucianus Dialogo Martis & Mercur. Ἐγὼ δὲ ὅτι μὲν καθ' ἕνα πάντων ἀμείνων. Ubi male legitur: καθεν' ἁπάντων. Idem in Harmonide, & Dialogo Plutonis & Mercur. Μετελεύσομαι γάρ σοι ἤδη αὐτοὺς καθ' ἕνα ἑξῆς. *Baſilius* Libanio: αἰσχύνομαι καθ' ἕνα σοι προσάγων τοὺς Καππάδοκας. Et ſic Apoſtolus quoque more Atticorum in epiſtola ad *Epheſ.* cap. V. Πλὴν καὶ ὑμεῖς οἱ καθ' ἕνα. Et I. *Corinth.* XIV, 31. Δύνασθε γὰρ καθ' ἕνα πάντες προφητεύειν. *Demoſthen.* in III. Philippica ἕκαστον addit: καθ' ἕνα ἕκαστον οὑτωσὶ περικόπτειν. Idem ἄνδρα addit in Corona: καὶ ὅσον καθ' ἕνα ἄνδρα. *Thom. Magiſt.* οὐ καθ' εἷς, ἀλλὰ καθ' ἕκαστος δεῖ λέγειν. Sed nec καθ' ἕκαστος recte dicitur; ſed pro eo dicendum καθ' ἕκαστον. vide *Budaei* commentaria utriusque linguæ. Et ſic puto apud *Thomam* legendum eſſe. Scriptores tamen Eccleſiaſtici ſacrorum librorum auctoritatem ſequuntur. *Socrates* Eccleſiaſticæ hiſtoriæ lib. XVI, 13. Ἐπειδὰν γὰρ ἄλλος ἄλλου δόγματος ὁ καθ' εἷς ἐπελάμβανον. *Euſebius* hiſtoriæ Eccleſiaſticæ X. Καὶ μὴ μόνον γε ὁ καθ' εἷς, ἀλλὰ καὶ οἱ πάντες ἀθρόως ἀνευφημοῦμεν. Ad eandem formam factum ἀνὰ εἷς pro ἀν' ἕνα. *Joannes Theologus* Apocalypſ. XXI. Καὶ αἱ δώδεκα πυλῶναι, δώδεκα μαργαρῖται, ἀνὰ εἷς ἕκαστος τῶν πυλώνων ἦν ἐξ ἑνὸς μαργαρίτου. Attici dicerent ἀν' ἕνα ἕκαστον. *ſingulae portae*, aut potius καθ' ἕνα ἕκαστον. Porro notandum quoque eſt καθ' εἷς Lucianum dixiſſe cum ſingulari λανθάνει, at Solœciſtam conjunxiſſe cum plurali ἐοίκασι, quemadmodum & *Marcus* & *Joannes*, ut duplex forte hic ſit ſolœciſmus. *J.G.G.*

Εἰ ἄρα καθ' εἷς] Sic L. & *Fl.* *Leopard.* εἷς ἄρα κ. . . 37. Plerique Libri εἰ ἄρα καθεὶς. *M du S.*

80. Μνηστευόμενον αὐτῷ γάμον] In hunc locum *Thomas*: ἐπ' ἀνδρὸς, inquit, τὸ μνᾶται, οἷον μνᾶται γυναῖκα, ἐπὶ δὲ γυναικὸς τὸ μνηστεύεται ἀνδρί. *Moſchopulus* in eadem eſt ſententia: Μνᾶται ὁ ἀνὴρ τὴν γυναῖκα, ἐπὶ δὲ γυναικὸς, μνηστεύεται ἡ γυνή. Nimirum magiſtri docent, μνᾶσθαι proprie eſſe *ambire* puellam; ſive foeminam, &

ΣΟ. Τί οὖν τοῦτο; ΛΥΚ. Ὅτι σολοικίζειν ἀνάγκη τὸν [a] μνηστευόμενον αὐτῷ. ΣΟ. Τί οὖν πρὸς τοὐμὸν πρᾶγμα, εἰ σολοικίζει τις μνηστευόμενος; ΛΥΚ. Ὅτι ἀγνοεῖ ὁ φάσκων εἰδέναι, καὶ τοῦτο μὲν οὕτως ἔχει. εἰ δέ τις λέγει σοι παρελθὼν, ὡς ἀπολείποι τὴν γυναῖκα, ἆρ' ἂν ἐπιτρέποις αὐτῷ; ΣΟ. Τί γὰρ οὐκ ἂν ἐπιτρέποιμι, εἰ φαίνοιτο ἀδικούμενος; ΛΥΚ. Εἰ δὲ σολοικίζων φαίνοιτο, ἐπιτρέποις ἂν αὐτῷ τοῦτο; ΣΟ. Οὐκ ἔγωγε. ΛΥΚ. Ὀρθῶς γὰρ λέγεις· οὐ γὰρ ἐπι-

SOL. Quid ergo iſtuc? LYC. Soloeciſmum committat neceſſe eſt, qui *ſibi concilíet* nuptias. SOL. Quid ergo ad meam rem, ſi quis *nubens* Soloeciſmum faciat? LYC. Illud, quod ignorat is, qui ſe ſcire dixerat. Et hoc quidem ita ſe habet. Sed ſi quis in transitu tibi dicat, *ſe diſcedere ab uxore*; num illi permittas? SOL. Quidni vero permittam, ſi is injuria affectus videatur? LYC. Si vero pareat, ſoloeciſmum ab illo committi, num hoc ei permittas? SOL. Non equidem. LYC. Recte ſane dicis. Non enim indulgendum ami-

[a] Μνηστευόμενον αὐτῷ] Haec male neglexit *Fl.*

86. Ἀπολείποι τὴν γυναῖκα] Ἀπολείπει γὰρ γυνὴ τὸν ἄνδρα ἐρεῖ. ἀνὴρ δὲ γυναῖκα οὐκ, ἀλλ' ἐκβάλλει. *V.*

& dici de viris Attice, μνηστεύεσθαι vero de puellis & foeminis quæ deſpondentur & nubunt. Attice igitur Evangelium: Μνηστευθείσης γὰρ τῆς μητρὸς αὐτοῦ Μαρίας τῷ Ἰωσήφ. Proprie etiam Lucianus in Nefaſto: Πρώην γοῦν ἐπειδὴ γάμον ἐν Κυζικῷ μνᾶσθαι ἐτόλμησας. Et *Plutarchus* in amatoriis narrationibus: Ταύτην μνῶνται Στράτων Ὀρχομένιος καὶ Καλλισθένης Ἁλιάρτιος. *Herodot.* quoque in Clio: ταύτην πέμπων ὁ Κῦρος ἐμνᾶτο τῷ λόγῳ, θέλων γυναῖκα ἣν ἔχειν· ἡ δὲ Τόμυρις συνιεῖσα οὐκ αὐτήν μιν μνώμενον. *Plutarchus* in Erotico etiam uſus eſt eo verbo de muliere vidua nobili & praedivite, ultro ambiente nuptias adoleſcentuli cujusdam, quemadmodum *Martial.* dixit: *Uxori nubere nolo meæ.* Οὐ γὰρ ἀπορρίψασα δόξας, inquit, καὶ γένη τηλικαῦτα καὶ πλοῦτον ἐμνᾶτο μειράκιον ἐκ χλαμύδος ἔτι παιδαγωγεῖσθαι δεόμενον. Improprie igitur Lucianus in *Toxari*: Καὶ ὅπερ ὑμεῖς ἐν τοῖς γάμοις ἐπιπολὺ μνηστευόμενοι. Ibidem: Δεῖ δὲ τῶν μνηστήρων ἕκαστον προσαγγείλαντα ἑαυτὸν διότι μνηστευόμενος ἥκει. Et paulo poſt: Μνηστεύεσθαι τὴν παῖδα πολλὰ ἐπαινοῦντα ἑαυτόν. Parum igitur Attice *Plutarchus* in narrationibus amatoriis, ἐμνηστεύοντο αὐτὴν τριάκοντα νεανίαι. Moxque in iisdem: μὴ μνηστεύεσθαί τινας τὰς κόρας. Sic & *Pauſanias* in Laconicis, *Heliodor.* in V. *Laërtius* in Hipparchia, *Joſeph.* Orig. Judaicarum lib. V. & XIII. Activa tamen voce μνηστεύω γάμον legitur apud vetuſtiſſimum quemque. Dicit enim *Plato* in ſexto de legibus: μνηστεύειν γάμον αὐτῷ. Apud *Euripid.* in Iphigenia Aulidenſi Achilles dicit: Ἀλλ' ἢ πέπονθα δεινὰ μνηστεύσαν γάμους οὐκ ὄντας. *Iſocrat.* βουληθέντος αὐτοῦ μνηστεῦσαι κόρην. *Diodor.* XX. Ἀξιολογώτατοι τῶν ἡγεμόνων ταύτην ἐμνήστευον. Sic plures alii. *Nubere* quoque dicitur ſemper, ſi proprie accipiatur, de puellis & foeminis, ut *ducere* de viris, apud auctores Latinae linguæ locupletes. Nam de *Tertulliano*, *Hildeberto* & *Fulgentio*, quos & de viris *nubere* dixiſſe honeſte *C. Barthius* docet Adverſ. VI. c. 14. non contenderim. Nam & multa alia apud illos leguntur ſcriptores, quæ a melioris aetatis uſu longe abſunt. Sed haec inter eruditos jam deciſa ſunt, ut riſum debeant qui aliter ſentiant. *J.G.G.*

86. Ἀπολείποι τὴν γυναῖκα] Et hunc Soloeciſmum *Thomas* aperit: Ἀπολείπει ἡ γυνὴ τὸν ἄνδρα. Ἀριστοφάνης ἐν Νεφέλαις· Ἀπολιποῦσα γὰρ αὐτὸν ᾤχετο. ἐκβάλλει δὲ ὁ ἀνὴρ τὴν γυναῖκα. Λιβάνιος ἐν Μελέτῃ τοῦ λάλου· ἐκβάλλει τὸ γύναιον. Nimirum uxor cum a viro divortit, nuntium remittit, dicitur Graecis ἀπολείπειν ἄνδρα, Latinis *divortere*, *diſcedere a viro.* vir vero cum repudiat uxorem, ἐκβάλλειν γυναῖκα. Latinis *exigere.* Cic. *Mimam exegit.* Eleganter igitur *Joſephus*, ἔπειθε τὸν ἄνδρα καταλιποῦσαν αὐτῷ γήμασθαι. Attice idem dixit in undecimo Ἀρχαιολογίας de Eſdra: λογιζόμενος δὲ ὅτι ἐὰν ἐκβαλεῖν αὐτοὺς τὰς γυναῖκας προστάξῃ. pro quo eodem in loco etiam dicit ἀποπέμψασθαι. Quare minus Attice ipſe Lucian. in I. Dialog. Junonis & Jovis: Ἀπολιπὼν ἐμὲ τὴν νόμῳ γαμετήν. Ibidem in *Bis Accuſato*: Τὴν νόμῳ γαμετὴν οὕτως ἀτίμως ἀπολείπει. *Plutarch* in Stoicis controverſiis confundit etiam hanc differentiam, ὥσπερεί τις τὴν γαμετὴν ἀπολιπὼν ἑταίρᾳ δὲ συζῶν. Attice dixit idem in *Romulo*: Νόμος μὴ διδοὺς γυναικὶ ἀπολείπειν τὸν ἄνδρα, διδοὺς δὲ ἐκβαλεῖν γυναῖκα ἐπὶ φαρμακείᾳ τέκνων. Ibidem; ἀπεπέμψατο γυναῖκα. Hermogenes Sophiſta: ἔξεστι γαμεῖν, ὅθεν βούλεταί τις, καὶ ἀποβαλέσθαι τὴν οὖσαν γυναῖκα. *J.G.G.*

93. Εἴ τις γε νῦν ψοφοίη τὴν θύραν εἰσιὼν, καὶ ἐξιὼν κόπτοι] Haec verba bene vertit interpres per *concrepuit oſtium* & *pulſavit.* Nam quod apud Latinos diſcrimen eſt inter *oſtium crepat* & *pulſatur*, eadem eſt apud Græcos inter κόπτειν & ψοφεῖν. Exiturus cum fores ferit & percutit, ut illo ſtrepitu admonerentur qui foris erant cavere ſibi, atque abſiſtere, ne laederentur, apud Atticos enim fores non introrſum trahendo, ſed in viam publicam pellendo aperiebantur, ut dudum docuerunt viri doctiſſimi *Turnebus*, *Cujacius*, *Muretus*; exiturus itaque hoc crepitu ſignum cum dat, dicuntur Latinis *fores crepare*, Graecis ψοφεῖν: cum vero introiturus fores percutit ut aperiantur, dicuntur La-

amico ſtribligine peccanti : ſed docendus eſt , ne hoc illi accidat. Et ſi quis nunc *crepare faciat* oſtium intrans, aut exiens *pulſet*, quid tibi animi fuiſſe dicemus? SOL. De me nihil : ſed illum intrare voluiſſe vel exire. LYC. Te vero , qui vel *pulſantem* vel *crepitum excitantem* ignores , plane nihil ſenſiſſe putabimus , indoctum adeo hominem ? SOL. Contumelioſus es. LYC. Quid ais ? *modo* ego contumelioſus *fiam*, dum tecum diſputo ? Videtur autem male

τρεπτέον σολοικίζοντι τῷ φίλῳ, ἀλλὰ διδακτέον, ὅπως τοῦτο μὴ [b] πείσεται. καὶ εἴ τις γε νῦν ψοφοίη τὴν θύραν εἰσιὼν, ἢ ἐξιὼν κόπτοι, τί φήσομέν σε πεπονθέναι; ΣΟΛ. Ἐμὲ μὲν οὐδὲν, ἐκεῖνον δὲ ἐπεισελθεῖν βούλεσθαι, ἢ ἐξιέναι. ΛΥΚ. Σὲ δὲ ἀγνοοῦντα τὸν κόπτοντα, ἢ τὸν ψοφοῦντα, οὐδὲν ὅλως πεπονθέναι δόξομεν ἀπαίδευτον ὄντα; ΣΟΛ. Ὑβριστὴς εἶ. ΛΥΚ. Τί λέγεις; ὑβριστὴς ἐγὼ νῦν δὴ γενήσομαί σοι διαλεγόμενος; ἔοι-

b Πείσεται] Ex *Fl.* reſcripſit *Solan.* Πείσηται *J. B1. H. P. S.* &c.

94. Νῦν ψοφοίη τὴν θύραν] Κόπτει μὲν γὰρ τὴν θύραν ἔξω τις ἑστὼς, ψοφεῖ δὲ ὁ ἔσω. *V.*

2. Νῦν δὴ] Πλατωνικὸν, σημαῖνον τὸ ἀρτίως. ὥσπερ οὖν τὸ ἄρτι διὰ τὸ ἀκαριαῖον τῆς σημασίας τοῦ ἐνεστῶτος, μέλλοντος * ἀνεπίδεκτον σημασίας, οὕτω καὶ τὸ νῦν δὴ εἰς τὸ γενησόμενον ἀσυνάρτητον, ἵνα μὴ σολοικίζοι ὁ χρώμενος οὕτως. *V.*

* Ἀνεπίδεκτον] In Impr. eſt καὶ τῆς ἀνεπιδέκτου. Sed in V. tantum extat ἀνεπίδεκτον, unde palam eſt , legendum eſſe, uti edidi. *M. du S.*

Latinis *fores pulſari*, & *pultari*, Graecis κόπτεσθαι; ut docent *Suidas*, *Thomas*, *Ammonius* , *Phrynichus*, *Moſchopulus*. Attice igitur dixiſſet κόπτοι τὴν θύραν εἰσιὼν ἢ ψοφοίη ἐξιών. Lucianus in *Philopſ.* Ἐπέστη κόπτουσα τὴν θύραν ἐκείνη. Idem in *Fugitiv.* Ὥστε οὐδὲν δεῖ κόπτειν τὴν θύραν. *Ariſtoph.* in Ranis : Ἄγε δὴ τίνα τρόπον τὴν θύραν κόψω. Moxque: Οὐ μὴ διατρίψῃς, ἀλλὰ γεῦσαι τῆς θύρας. Et in *Nubibus:* Γεῦσαι τῆς θύρας. *Lyſias* in Apologia de Eratoſthenis adulteri caede: Ἐρομένου δέ μου, τί αἱ θύραι νύκτωρ ψοφοῖεν. *Heliodorus* in I. Τάς τε θύρας ὅτι πλεῖστον ἐψόφησεν. *Phrynich.* addit male quoque κροῦσαι τὴν θύραν pro κόπτειν poni. Sed contra hunc facit illud *Xenoph.* in Sympoſio : Φίλιππος δὲ ὁ γελωτοποιὸς κρούσας τὴν θύραν εἶπε τῷ ὑπακούσαντι. Et Euangeliſta : Μὴ ἄρξησθε ἔξω ἑστάναι καὶ κρούειν τὴν θύραν. *J. G. G.*

94. Ψοφοίη τὴν θύραν] Vid. *Spanh.* ad *Ariſtoph.* Plut. 1098. Et ſupra *Icar.* c. 22. Quod ad κροῦσαι θύραν, de quo *Phryn.* vid. *Elſn.* ad *Apocalypſ.* III. 20. *J. F. R.*

Ibid. Θύραν] De forium aperiendarum ratione, conſule locum *Plut.* in Publ. Hort. 909. *M. du S.*

2. Νῦν δὴ γενήσομαι] Soloeciſmus eſt hic , quod νῦν δὴ cum futuro conjungatur, cum debeat cum præſenti jungi. Attice enim dicendum erat νῦν δὴ γένομαι. *Pollux* : Ἄρτι, ὅ ἐστι πρὸ μικροῦ, καὶ νῦν δὴ, ὅ ἐστι ταυτόν. *Suidas*: Νῦν δὴ, ὀλίγον ἔμπροσθεν, ἀρτίως. Πλάτων νόμων γ. Νῦν δὴ ὀλίγον ἔμπροσθεν τούτοις περιτυχόντες τοῖς λόγοις, οὕτω ταῦτα ἐτίθεμεν, νῦν δ᾽ ἐπιλελήσμεθα. Καὶ αὖθις ἐν πρώτῳ νόμων. Πλάτων διαλελυμένως εἴρηκε ἐπὶ τοῦ παρόντος χρόνου, τὸ δὲ δὴ ἐπὶ συνδέσμου. ὃς δὴ πάντων τῶν πολέμων χαλεπώτατος ὡς φαμὲν ἡμεῖς νῦν δή. καὶ Εὐριπίδης ἐν Ἱππολύτῳ. Νῦν δὴ μὲν ὄρος βᾶσ᾽ ἐπὶ θήρας, πόθον ἐστέλλου. Νῦν δ᾽ αὖ ψαμάθοις ἐπ᾽ ἀκυμάντοις. καὶ ἐν Μελεάγρῳ. Ὁρᾷς σὺ νῦν δή μ᾽ ὡς ἐπράϋνας τύχην. *Homer.* Νῦν γὰρ δὴ γένος ἐστί. Idem: Νῦν δὴ ἐξαπόλωλε δόμων κειμήλια καλά. *Euſtath.* Νῦν δὴ, ἀντὶ τοῦ ἀρτίως ἐν ἑνὶ τόνῳ, ὃ καί φασι μόνῳ παρῳχημένῳ συντάσσεσθαι. *Euripid.* Phoeniſſis: ἄκουε δὴ νῦν θεσφάτων ἐμῶν ὁδόν. Ibidem: Ἄκουε δὴ νῦν καὶ τὰ πρὸς τούτοις κακά. *Plato* in Gorgia : ἆρ᾽ οὖν καὶ ἣν νῦν δὴ λέγομεν ἰατρικήν. & ſic frequentiſſime cum in illo Dialogo tum in aliis ejus libris. In his autem, quae attuli , exemplis τὸ νῦν δὴ nusquam junctum invenitur futuro. Proin ſi quis dixerit νῦν δὴ γενήσομαι, is ſoloeciſmum commiſerit. Nec eſt ſoloeciſmus in ſimplici voce γενήσομαι, quod putavit interpres , ſed in νῦν δὴ futuro γενήσομαι hic juncto, ut dixi. Huic ſimile eſt ἄρτι σολικιῶ de quo in initio harum notarum diſputavi. *Plato* enim pro eodem dixit νῦν δὴ , ἄρτι, πρόσθεν , ἔμπροσθεν , τὰ νῦν , πρὸ ὀλίγου, ὀλίγῳ πρότερον, πρότερον & προτοῦ. Cum futuro autem αὐτίκα , μάλα, αὖθις, εἰσαῦθις, ὅσον οὔπω, ὅτι τάχιστα , οὐκ εἰς μακράν. Occurrunt tamen etiam loca quaedam, ubi νῦν δὴ futuro jungitur , contra hanc Luciani & magiſtrorum praeceptionem. *Homer.* Iliad. H. Νῦν μὲν δὴ τοῦ πατρὸς ἀεικέα τίσετε λώβην. Et alio loco : Νῦν δὲ δὴ Αἰνείαο βίη Τρώεσσιν ἀνάξει. & ſaepius aliis in locis. Νῦν δὴ, inquit *Plato*, de legibus libro III. μᾶλλον βεβαιωσόμεθα. Idem in fine ultimi de legibus: Νῦν δὴ μαθησόμεθα ὅτι θαυμαστὸν οὐδέν. Idem in Phædone: Ὦ Σώκρατες, ὕστερον δή σε προσεροῦσι νῦν οἱ ἐπιτήδειοι. *Xenoph.* IV. inſtitut. Cyri : Νῦν δὴ σὺ δηλώσεις. *Thucyd.* VI. Καὶ ἀσφάλεια νῦν δὴ καὶ πολλὴ ἔσεσθαι. *Thomas* ait etiam νῦν aliquando futuro junctum ſolœciſmum eſſe. Εἰ παρέκτασιν, inquit, δηλοῦσι, τότε τὸ νῦν τιθέμενον σολοικισμὸν ποιεῖ, ὡς τὸ νῦν σοφὸς γενήσομαι. δεῖται γὰρ ἡ σοφία χρόνου. Sed nihil videtur tam firmum eſſe quod non alicubi labefactetur , ut ſuperius poſita exempla oſtendunt. *J. G. G.*

Νῦν δὴ γενήσομαι] *Leopard.* 37. *M. du S.*

ἔοικε δὲ σολοικίσαι τὸ νῦν δὴ γενήσομαι, σὺ δ' οὐκ ἔγνως.

ΣΟΛ. Παῦσαι, πρὸς τῆς Ἀθηνᾶς· ἀλλ' εἰπὲ τί τοιοῦτον, ὥστε κἀμὲ μαθεῖν. ΛΥΚ. Καὶ πῶς ἂν [a] μάθης; ΣΟ. Εἴ μοι πάντα ἐπέλθοις, ὅσα φὴς σολοικίσας, ἐμὲ λαθεῖν, καὶ παρ' ὅ, τι ἕκαστον σεσολοίκισται. ΛΥΚ. Μηδαμῶς, ὦ ἄριστε. μακρὸν γὰρ ἂν ποιήσαιμεν τὸν διάλογον. ἀλλὰ περὶ μὲν τούτων ἔξεστί σοι καθ' ἕκαστον αὐτῶν πυνθάνεσθαι· νῦν δ' ἕτερ' ἄττα ἐπέλθωμεν, εἰ δοκεῖ, καὶ πρῶτόν γε αὐτὸ τοῦτο τὸ ἄττα μὴ δασέως, ἀλλὰ ψιλῶς ἐξενεγκεῖν, [ὀρθῶς φαίνεται ῥηθὲν μετὰ τοῦ ἕτερα συντιθέμενον.] μὴ γὰρ οὕτως ἄλογον ἦν ἄν. ἔπειτα τὸ τῆς ὕβρεως, ἥν με φὴς ὑβρίσαι, εἰ μὴ οὕτω λέγοιμι, ἀλλ' εἰς σὲ, φαίην ἴδιον. [b] ΣΟ. Ἐγὼ μὲν οὐκ ἔχω εἰπεῖν. ΛΥΚ. Ὅτι τὸ μὲν σὲ ὑβρίζειν, τὸ σῶμά ἐστι τὸ σὸν, ἤτοι πληγαῖς, ἢ δεσμοῖς, ἢ καὶ ἄλλῳ τρόπῳ. τὸ δὲ εἰς σὲ, ὅταν εἴς τι τῶν σῶν γίγνηται ἡ ὕβρις. καὶ

junctum illud *modo fiam*; quod tu non agnoviſti.

10. SOL. Deſine, per Minervam, & dic ejusmodi quiddam, quod ego quoque poſſim aſſequi. LYC. Et quomodo aſſequaris? SOL. Si percurras omnia, in quibus ſtribligine ſermonis me non obſervante te ais ultro peccaſſe, & in quo quidque peccatum ſit, *doceas*. LYC. Nequaquam, o bone vir, ſic enim longum nimis faceremus hoc colloquium. Sed de his ſingulis me interrogare *ſi velis*, integrum tibi facio. Jam vero alia *quaedam* (ἄττα) ſi videtur, percurramus. Ac primo ipſum illud ἄττα non denſo ſpiritu, ſed leni efferre *oportet*. [Recte dictum apparet poſt nomen ἕτερα compoſitum.] Sic enim minus abſurdum fuerit. Deinde illud de contumelia videamus, qua te affectum a me dicis. Si non ita dicerem, ſed *in te contumelioſus fuiſſe*; proprie loquerer. SOL. Ego non habeo dicere. LYC. Nam te contumelioſe tractare ſignificat corpus tuum aut plagis, aut vinculis, aut alio modo *male mulcare*. Sed *in te* contumelioſum eſſe dicitur, cum in tuorum aliquid exercetur contumelia. Etenim

a Μάθης] Sic omnes. *b* ΣΟ.] Perſonam hanc, & mox ΛΥΚ. inſeruit *Geſn.*

14. Ἄττα] Τὸ ἄττα δασυνόμενον δηλοῖ τὸ ἅτινα, ψιλούμενον δὲ τὸ τινά. λεγόμενον δὲ μετὰ τοῦ ἕτερα ψιλοῦται, ἵνα δηλοῖ τὸ τινά. *V.*

13. Νῦν δ' ἕτερ' ἄττα &c.] Non accuratus ſatis Interpres fuit in his verbis vertendis. lucem huic Luciani loco foenerantur, quae habet *Thom. Mag.* in voce ἄττα, ſed ſic legenda: Τὸ ἄττα, ἀντὶ τοῦ ἅτινα, ἐν ἀρχῇ κώλου μόνον εὕρηται, προϋπάρχοντος τοῦ ὀνόματος ἐν τῷ πρὸ αὐτοῦ κώλῳ, ἐφ' ᾧ ὀνόματι τοῦτο ἐπιφέρομεν, οἷον, πάντα ποιῶ, ἅττα ἂν βούλωμαι. τὸ δὲ ἄττα ἀντὶ τοῦ τινα, καὶ προηγεῖται τοῦ ὀνόματος ἅπαξ ἐν τῷ αὐτῷ κώλῳ, καὶ ἕπεται ἀεί· ἕπεται μὲν, ὡς τὸ ἕτερ' ἄττα, καὶ πόσ' ἄττα· προηγεῖται δὲ, ὡς ἔχει τὸ τοῦ Πλάτωνος ἐν Φαίδωνι· ἦν γὰρ δὴ ἄττα τοιάδε, ἀντὶ τοῦ, τοιαῦτά τινα. *L. BOS.*

15. Ὀρθῶς —— συντιθέμενον] Hoc lectoris eruditi vel Scholiaſtae judicium, in margine poſitum, malum pedem in ipſam Luciani orationem videtur intuliſſe. Sic vera ſunt, & cum *Thomae Magiſt.* obſervatione conveniunt, ſed ſententiam & connexionem turbant. *J. M. G.*

18. Ἥν με φὴς ὑβρίσαι] Puto excidiſſe ob ſoni affinitatem σὲ poſt ὑβρίσαι. Aperte enim indicare vult differentiam inter ὑβρίσαι σε, & ὑβρίσαι εἰς σέ. Sic certe interpretatus ſum. Deinde verba Ἐγὼ μὲν οὐκ ἔχω εἰπεῖν ſunt Soloeciſtae, ita diſtinguenda, niſi fallor, ut in interpretatione noſtra factum eſt. *J. M. G.*

20. Σε ὑβρίζειν καὶ εἰς σὲ] Ὑβρίζω σε ſcilicet eſt contumelia te afficio, ὑβρίζω εἰς σε, eſt cum in tuos amicos, aut quicquid ad te pertinet, contumelioſus & injurius ſum, *Moſchopulus* eadem docet: Ὑβρίζω σε καὶ ἀντὶ τοῦ κατὰ πάντα τρόπον ἀτιμάζω σε. δηλονότι διὰ ὕβρεως καὶ πληγῶν, καὶ ἄλλης τινὸς ἐπηρείας. Ὑβρίζω εἰς σε ἀντὶ τοῦ ὑβριστικά τινα εἰς φίλον σὸν, ἢ εἰς τὰ περί σε ἐνδείκνυμαι, ὡς ἀναφέρεσθαι τὴν ὕβριν ἐπί σε. Attice igitur *Plato* in VI. de legibus: Μήτε τινὰ ὕβριν ὑβρίζειν εἰς τοὺς οἰκέτας. Quod vero Lucianus ſubjicit, ἐπεὶ τὸ εἰς πρᾶγμα ὑβρίζειν λέλεκται, οἷον εἰς τὴν παροιμίαν, ὡς ὁ Πλάτων φησὶν ἐν τῷ συμποσίῳ. *Platonis* verba ſic ſe habent: Ὅμηρος μὲν γὰρ κινδυνεύει οὐ μόνον διαφθεῖραι, ἀλλὰ καὶ ὑβρίσαι εἰς τὴν παροιμίαν. Lucianus in *Bis Accuſato*: Ὑβρίζεις εἰς τὸν διάλογον. *J. G. G.*

Σε ὑβρίζειν] Illam differentiam inter ὑβρίζειν τινὰ & εἰς τινὰ, non obſervari perpetuo ab Atticis, vid. *Kuſt.* ad

enim qui uxorem tuam contumelioſe tractat, ille in te contumelioſus eſt; & qui filium tuum, & amicum, & qui ſervum; quin etiam de rebus ita tibi res habet. Nam etiam *in rem contumelioſus* aliquis eſſe dictus eſt, verbi gratia *in proverbium*, ut Plato ait in Sympoſio. SOL. Comprehendo differentiam. LYC. Numquid ergo hoc etiam comprehendis, qui *permutet* iſta, illi ſtribliginem orationis objici? SOL. Certe nunc (*a te monitus*) ſciam. LYC. Sed ipſum *immutare?* SOL. Idem mihi dicere videtur. LYC. Sed quomodo idem ſit *permutare* & *immutare*, cum hoc ſit (*poſitio*) unius pro altero, vitioſi pro recto; illud vero ejus quod plane non eſt pro eo quod eſt (*falſi pro vero*). SOL. Jam aſſequor: *permutare* eſt improprium dicere pro proprio: *immutare*, interdum proprio uti, interdum improprio. LYC. Habent iſta quoque contemplationem non injucundam: *Studioſe appetere* aliquem, propriam appe-

γὰρ ὅστις γυναῖκα ὑβρίζει τὴν σὴν, εἰς σὲ ὑβρίζει, καὶ ὅστις παῖδα, καὶ φίλον, καὶ ὅστις γε οἰκέτην, πλὴν [c] γὰρ περὶ τῶν πραγμάτων οὕτως ἔχει σοι· ἐπεὶ τὸ εἰς πρᾶγμα ὑβρίζειν λέλεκται, οἷον εἰς τὴν παροιμίαν, ὡς ὁ Πλάτων φησὶν ἐν τῷ συμποσίῳ. ΣΟΛ. Καταvοῶ τὸ διάφορον. ΛΥΚ. Ἆρ' οὖν καὶ τοῦτο καταvοεῖς, ὅτι τὸ ταῦτα ὑπαλλάττειν, σολοικίζειν καλοῦσιν; [d] ΣΟ. Ἀλλὰ νῦν εἴσομαι. ΛΥΚ. Αὐτὸ δὲ τὸ [e] ὑπαλλάττειν; ΣΟΛ. Ἐμοὶ μὲν ταὐτὸν λέγειν [f] δόξει. ΛΥΚ. Καὶ πῶς ἂν [g] εἰ ταὐτὸν τῷ ὑπαλλάττειν τὸ ἐναλλάττειν, εἴπερ τὸ μὲν ἑτέρου πρὸς ἕτερον γίνεται, τοῦ μὴ ὀρθοῦ πρὸς τὸ ὀρθὸν, τὸ δὲ τοῦ μὴ ὄντος πρὸς τὸ ὄν; ΣΟ. Κατέμαθον ὅτι τὸ μὲν ὑπαλλάττειν, τὸ μὴ κύριον ἀντὶ τοῦ κυρίου [h] λέγειν ἐστί. τὸ δ' ἐναλλάττειν, ποτὲ μὲν τῷ κυρίῳ, ποτὲ δὲ τῷ μὴ κυρίῳ χρῆσθαι. ΛΥΚ. Ἔχει τινὰ καὶ ταῦτα καταvόησιν οὐκ ἄχαριν. τὸ δὲ σπουδάζειν πρός τινα, τὴν οἰκείαν

c Γὰρ] Γε *Fl.* d ΣΟ.] Omiſit *J.* Adeſt in *P. Fr. Fl.* &c. e Ὑπαλλάττειν] Sic *Graev.* ἐναλλάττειν Edd. f Δόξει] Forſ. δοκεῖ *Geſn.* g Εἰ] Forſ. εἴη. h Λέγειν] Sic *H. P. J. B1. Fl.* Λέγων *S.*

ad *Ariſtoph.* Plut. vſ. 900. ubi id ex eo *Ariſtoph.* verſu, item ex *Eurip.* Phoen. 623. & Lucian. Dial. *Vener.* & *Cupid.* probat, in quibus εἰς μὲ ὑβρ. adhibetur pro *me ipſo*, non *in meos*. Adde *Ariſtoph.* Nub. 1507. — ὑβρίζετον εἰς τοὺς θεούς. Ac Noſtrum *de Salt.* c. 24. Et *Aeſchin.* de falſ. leg. pag. altera διατετέληκε γὰρ εἰς ἡμᾶς ὑβρίζων. ubi quidem poſſit ad eos qui cum *Aeſchine* faciunt, trahi; ſed minus accurate, quia ſtatim ſubjicit, eum & λοιδορεῖσθαι aliis. *J. F. R.*

28. Ὁ Πλάτων] *Plato* Συμπ. p. 315. G. *M. du S.*

31. Ταῦτα ὑπαλλάττειν] *Moſchopul.* videtur nonnihil a Luciano diſſentire: Ἐναλλάττειν, inquit, τὸ μεταθεῖναι τὴν τάξιν ἀντιστρόφως, καὶ ἐναλλὰξ ἐπὶ τῶν ποιούντων ἐναντία λέγεται. Ὑπαλλάττειν τὸ μὴ κύριον ἀντὶ τοῦ κυρίου λέγειν, καὶ ἁπλῶς τὸ ἕτερον ἀνθ' ἑτέρου εἰσάγειν. Sic hic locus legendus. Nec eſt in Luciano: *quod ſi dicam* ταῦτα ὑπαλλάττειν *ſoloeciſmum vocant*, ut vertit *Micyllus:* ſed ὅτι τὸ ταῦτα ὑπαλλάττειν σολοικίζειν καλοῦσιν, hoc eſt, *enarrando vel per hypallagen hiſce abuti dicunt ſoloeciſmum committere.* Sic ἐναλλάττειν eſt his abuti per ἐναλλαγήν. In iis quæ ſequuntur in Luciano, αὐτὸ δὲ τὸ ἐναλλάττειν, lacuna eſt, ſic ex vetere codice, uti patet ex excerptis, ſupplenda: αὐτὸ δὲ τὸ ὑπαλλάττειν εἴ τις ἐναλλάττειν λέγει, ἴσως δόξειν λέγειν. Nihil certius. *J. G. G.*

33. Νῦν εἴσομαι] Si ſuperiores de ἄρτι & νῦν futuro non jungendis obſervationes bene habent: hic etiam Soloeciſta ſui nominis menſuram implet. *J. M. G.*

Ibid. Αὐτὸ δὲ τὸ ὑπαλλάττειν εἴ τις ἐναλάττειν λέγει, ἴσως δόξειν λέγειν] Sic Mſ. *Graev.* Forſan legendum ἴσα σοι δόξει λ. *M. du S.*

37. Ἑτέρου πρὸς ἕτερον] Nomina a verbis ὑπαλλάττειν & ἐναλλάττειν derivata rem declarare aliquo modo poſſunt. Nempe *Enallage* eſt, cum pars pro parte, caſus pro caſu, non immutata ſententia ponitur; *Hypallage* cum duo nomina vices ſuas *permutant*, & *mutuo* alterum pro altero ponitur. Itaque *Enallage* pro eo, quod ponere debebat, ſed non ponit, ſubſtituit aliud: *Hypallage* duo ponenda ratione conſtructionis inter ſe permutat. Sed non ſemper definitiones accuratas ponunt Grammatici; non ſemper bonas definitiones recte applicant. Etiam hic Soloeciſta non bene cepit, quod ſe dicit aſſecutum. Supplementum illud *Graevianum* ex ſcholio potius corruptum arbitror. *J. M. G.*

40. Λέγων ἐστί] Λέγειν Interpres legiſſe videtur. *F. G.* Certe ſic legit; nam & λέγειν expreſſit *P.* aliaeque plurimae. *J. F. R.*

44. Σπουδάζειν πρὸς — περί τινα] De his non convenit Moſchopulo cum Luciano. Σπουδάζω, inquit Mo-

κείαν ὠφέλειαν τοῦ σπουδάζοντος ἐμφαίνει. τὸ δὲ περί τινα, τὴν ἐκείνου περὶ [a] ὃν σπουδάζει. καὶ ταῦτα ἴσως μὲν ὑποσυγκέχυται, ἴσως δὲ καὶ ἀκριβοῦται παρά τισι· βέλτιον δὲ τὸ ἀκριβοῦν ἑκάστῳ. ΣΟΛ. Ὀρθῶς γὰρ λέγεις.

ΛΥΚ. Τόγε μὴν [b] καθέζεσθαι, τοῦ [c] καθίζειν, καὶ τὸ [d] κάθισον, τοῦ κάθησο, ἆρ᾽ οἶσθ᾽ ὅτι διενήνοχεν; ΣΟ. Οὐκ οἶδα, τὸ καθέσθητι ἤκουόν σου λέγοντος, ὡς ἔστιν ἔκφυλον. ΛΥΚ. Καὶ ὀρθῶς γε ἤκουσας, ἀλλὰ τὸ [e] κάθισον, τοῦ κάθησο διαφέρειν φημί. ΣΟ. Καὶ τῷ ποτ᾽ ἂν εἴη διαφέρον; ΛΥΚ. Τῷ, τὸ μὲν πρὸς τὸν ἑστῶτα λέγεσθαι, τὸ κάθισον· τὸ δὲ πρὸς τὸν καθεζόμενον·

Ἧσο ξεῖν᾽, ἡμεῖς δὲ καὶ ἄλλοθι δήομεν ἕδρην.

ἀντὶ τοῦ μένε καθεζόμενος. πάλιν οὖν εἰρήσθω ὅτι τὸ ταῦτα παραλλάττειν, ἁμαρτάνειν ἐστί· τὸ δὲ καθίζω, τοῦ καθέζομαι

tentis utilitatem ſignificat: *ſtudere alicui*, utilitatem ejus cui ſtudemus. Et haec fortaſſe aliquantum miſcentur, fortaſſe autem accurate quibusdam obſervantur. Melior autem unicuique accurata obſervatio. SOL. Nempe.

11. LYC. Verum *conſidere* & *ſedere*, itemque *aſſide* & *ſede*, numquid noſti quid differant? SOL. Non novi, ſed hoc dicere te audivi, *conſeditor* eſſe peregrinum. LYC. Recte tu quidem audiſti. Sed ego *aſſide* & *ſede* differre ajo. SOL. Et quî tandem differrent? LYC. Quod ad ſtantem dicitur *Aſſide!* alterum autem ad ſedentem. V. G. *Quin, peregrine, ſedes, ſedem inveniemus & ipſi: ſedes*, pro *manes ſedens*. Quare iterum dictum ſit, mutare talia, peccare eſt. *Colloco* autem a *Sedeo* numquid par-

a Ὃν] Ὁ male *Fl.* *b* Καθέζεσθαι] Καθίζεσθαι *Fl.* *c* Καθίζειν] *Amſt.* bene. Καθίσειν Edd. cett. *d* Κάθισον] Sic *Geſn.* ex *Amſt.* Κάθιζον cett. Κάθησον *J.* Καθίζον *B* 1. *e* Κάθισον] Sic jam omnes.

Moſchopulus, πρός σε ὅταν σε ἀξιῶ ἐπιμελείας τοῦ σώματος, σπουδάζω περί σε, ὅταν ἐπιμελῶμαι τῶν περί σε πραγμάτων. *J.G.G.*

49. Ἑκάστῳ] An ἕκαστον; *F.G.*

52. Καθίσειν] Sic legendum videtur: καθίζειν, καὶ τὸ κάθισον, τοῦ κάθησο. *F.G.*

56. Ἀλλὰ τὸ κάθισον, τοῦ κάθησο διαφέρειν φημί] Nihil aliud vult Lucianus, quam κάθισον dici ad ſtantem, quem jubemus ſeſſum capere, κάθησο vero ad eum, qui jam ſedet, quemque rogamus, ne ſurgat. *Thomas* eadem tradidit quae Lucianus: Ἄλλο, inquit, κάθισον, καὶ ἄλλο κάθησο. Τὸ μὲν γὰρ κάθισον πρός τινα ἱστάμενον λέγεται ἵνα καθίσῃ. τὸ δὲ κάθησο πρὸς τὸν καθήμενον ἵνα κάθηται, καὶ μὴ ἐξαναστῇ, ὡς τὸ παρ᾽ Ὁμήρῳ· Ἧσο ξεῖν᾽ ἡμεῖς δὲ καὶ ἄλλοθι δήομεν ἕδρην. Sic lege hunc locum in edito libro ſatis mendoſum. quod vero paulo antecedit, τὸ καθέσθητι ἤκουόν σου λέγοντος ὡς ἔστιν ἔκφυλον. *audivi te dicentem imperativum* καθέσθητι, *ſede, vocem eſſe peregrinam vel barbaram*, Luciani forte reſpicit verba quæ in *Lexiphane* ſuo poſuit: Τὸ ἴπτατο, καὶ ἀπαντώμενος, καὶ τὸ καθεσθεὶς οὐδὲ μετοικικὰ τῆς Ἀθηναίων φωνῆς. *Micyllus* ex ſuperioribus Luciani verbis colligit hic aliquid deſiderari. cui equidem non invitus aſſenſero vel propter haec verba quæ infra habentur. Οὐκ οἶσθα οἷόν ἐστι συγγραφεὺς ἀνήρ. Σολ. Πάνυ οἶδα νῦν γέ σου ἀκούσας ταῦτα λέγοντος. Nam Lucianus de proprietate vocabuli συγγραφεὺς nusquam in hoc libello locutus eſt. Nunc viciſſim *Thomam* & *Phrynichum* audiamus. Ἐκαθέσθην, inquit *Thomas*, καθεσθείς, καθεσθήσομαι, καθεσθῆναι, καὶ ὅσα ἀπὸ τούτων, βάρβαρα. λέγε οὖν καθέζομαι, ἐκαθεζόμην, καθεδοῦμαι, κατεδούμενος, καθεῖσθαι, καὶ ὅσα ἀπὸ τούτων. *Phrynichus* ἐκαθέσθη, καθεσθείς, καθεσθήσομαι (καὶ πληθυντικὰ καθεσθήσονται), ἔκφυλα. Parum igitur Attice *Heliodor.* in IV. Καθεσθεὶς δὲ πλησίον θάρσει, θυγάτηρ, ἔλεγον. Et *Baſilius* in epiſtola: Ταῦτα λογιζόμενοι πολὺν χρόνον ἐκαθέσθημεν. Lucianus in priore verarum narrationum: Ὀπτωμένων δὲ παρακαθεσθέντες ὥσπερ δὴ περὶ τράπεζαν. *Herodian.* in V. Συγκαθεσθεὶς αὐτῷ ἐν τῷ βασιλικῷ φορείῳ. *Joſeph.* Ἀρχαιολογίας libro II. Καθεσθεὶς ἐπί τινος φρέατος. Idem libro VIII. Καθεσθεῖσα δ᾽ ἡ Βεθσαβή. & pluribus aliis in locis. De καθίζω, & καθίζομαι *Thomas Magiſter*: Καθίζω ἐγὼ, καὶ καθίζομαι, καὶ καθίζω ἕτερον. *Pollux* ſcribit *Xenophontem* καθίζειν uſurpaſſe pro καθίσαι ποιεῖν. Locus eſt in II. ἀναβάσεως· Καὶ ἀπαγγελλόμεθα δὲ Ἀριαίῳ, ἐὰν ἐνθάδε ἔλθῃ εἰς τὸν θρόνον τὸν βασίλειον καθιεῖν *collocaturos eſſe*. Sic καθίζειν δικαστὴν apud Demoſthenem & Galenum. *Moſchopul.* Καθίζω ἕτερον, μεταβατικῶς. καὶ καθίζω ἐγὼ, ἀμεταβάτως. Κάθημαι δὲ ἐγὼ, ἀεὶ μετάβατον, &c. Τὸ καθεσθήσομαι, καὶ ἐκαθέσθην βάρβαρα. Alibi *Thomas*: Τὸ καθίζω οὐ μόνον τίθεται ἀντὶ τοῦ ἕτερον ποιεῖν καθίζειν, ἀλλὰ καὶ ἐμαυτόν. Lucianus in *Nigrino*: Καὶ καθίσας ἐμαυτὸν ὥσπερ ἐν θεάτρῳ. *J.G.G.*

57. Εἴη διαφέρον] V. *Th. Mag.* v. κάθισον. *M. du S.*

61. Ἧσο

parvo tibi diſcrimine abeſſe videtur? cum alterum faciamus in aliis, *collocare* dico, alterum vero in nobis ſolis, *ſedere*.

12. SOL. Haec etiam ſatis enarraſti: & dic ſane *ultra*: ita enim oportet te docendo praeire. LYC. Nempe aliter dicente me, non intelligis. Non noſti, quid ſit *vir ſcriptor*? SOL. Omnino novi nunc quidem, poſtquam te iſta dicentem audivi. LYC. Quandoquidem etiam *καταδουλοῦν* tu forte idem quod *καταδουλοῦσθαι* putaſti. Ego vero differentiam ea non parvam habere, novi. SOL. Quam? LYC. Quod alterum ſignificat alterius poteſtati ſubjicere; *καταδουλοῦν* vero ſibi. SOL. Recte dicis. LYC. Superſunt alia quoque multa tibi diſcenda: niſi tamen ipſe ſcire tibi videris, cum neſcias. SOL. Non videri poſſum. LYC. Ergo in aliam occaſionem differamus reliqua, nunc autem ſolvamus collocutionem.

ἆρά σοι δοκεῖ μικρῷ τινι διαφέρειν; εἴπερ τὸ μὲν [f] ἕτερον δρῶμεν, τὸ καθίζειν [g] λέγω· τὸ δὲ μόνους ἡμᾶς αὐτοὺς, τὸ καθέζεσθαι.

ΣΟ. Καὶ ταῦτα [h] ἱκανῶς διελήλυθας, καὶ δὴ λέγε, οὕτω [i] γάρ σε δεῖ προδιδάσκειν. ΛΥΚ. Ἑτέρως γὰρ λέγοντος οὐ κατανοεῖς. οὐκ οἶσθα οἷόν ἐστι ξυγγραφεὺς ἀνήρ; ΣΟ. Πάνυ οἶδα νῦν γέ σου ἀκούσας ταῦτα λέγοντος. ΛΥΚ. Ἐπεὶ καὶ τὸ καταδουλοῦν σὺ μὲν ἴσως ταυτὸν τῷ καταδουλοῦσθαι νενόμικας, ἐγὼ δὲ οἶδα διαφορὰν οὐκ ὀλίγην ἔχον. ΣΟ. Τίνα ταύτην; ΛΥΚ. Ὅτι τὸ μὲν ἑτέρῳ, τὸ καταδουλεῖν δ' ἑαυτῷ γίγνεται. ΣΟ. Καλῶς λέγεις. ΛΥΚ. Καὶ ἄλλα δέ σοι πολλὰ ὑπάρχει μανθάνειν, εἴπερ [k] μοι αὐτὸς εἰδέναι οὐκ εἰδὼς δόξεις. ΣΟ. Οὐκ ἂν δόξαιμι. ΛΥΚ. Οὐκοῦν τὰ λοιπὰ εἰσαῦθις ἀναβαλώμεθα· νῦν δὲ διαλύσωμεν τὸν διάλογον.

ΦΙ-

f Ἕτερον] Καὶ ἕτερον *Fl.* *g* Λέγω] Ex *Fl.* recepi. Λέγειν cett. *h* Ἱκανῶς] Reſcripſi ex *Fl.* *J.* *V2.* Ἱκανὸς cett. *i* Γάρ σε δεῖ προσδιδάσκειν] Με προσδιδάσκων *Fl.* omiſſo γὰρ ac δεῖ. *k* Μοι] Μὴ legit *Geſn.*

74. Καταδουλοῦσθαι] Ἰσοκράτης ἐν τῷ Εὐαγόρᾳ· καὶ τὴν νῆσον ὅλην βασιλεῖ τῷ μεγάλῳ κατεδούλωσεν. οὐκ ἀσφαλὲς οὖν τὸ τοῦ Λουκιανοῦ. *V.*

61. Ἧσο ξεῖν'] *Hom.* Od. Π. 44. *M. du S.*

Ἧσο ξεῖν'] Apud *Homerum* Od. Π. 44. editur Ἧσ', ὦ ξεῖν'. Notavit *Barneſius* forte ipſius hujus loci auctoritate Ἧσο. Caeterum apud *Homerum* manifeſto Ἧσο ſignificat, *ſede*, hoc eſt, ſedem quam occupaſti retine: nam praeceſſit τῷ δ' ἕδρης ἐπιόντι πατὴρ ὑπόειξεν Ὀδυσσεύς. Τηλέμαχος δ' ἑτέρωθεν ἐρήτυε, φώνησέν τε. Caeterum apparet, me in interpretatione *ſede* poſuiſſe, pro *ſedem tuam retine*; *aſſide* autem pro *ſeſſum abi*: quod a bonis auctoribus ita dictum, facile demonſtrari poteſt; non auſim dicere, numquam poſitum aliter. *J. M. G.*

66. Τὸ καθίζειν λεγειν] Si quis intelligat hanc lectionem, ab illo etiam edoceri cupio. Caeterum hoc videre mihi videor, λέγω huic loco optime convenire, & ſic interpretatus ſum. *J. M. G.*

71. Ξυγγραφεὺς ἀνήρ] Ξυγγραφεὺς, inquit *Thomas*, οὐ μόνον ὁ συγγραψάμενος πόλεμόν τινα, ἤτι ἄλλο ἐφ' ἑαυτοῦ γενόμενον, οἷος ἦν Θουκυδίδης, ἀλλὰ καὶ γράφοντας ψηφίσματα ἢ ἄλλο τι τοιοῦτον συγγραφέας ἐκάλουν. Θουκυδίδης· Καὶ εἰσήνεγκαν οἱ ξυγγραφεῖς ἄλλο μὲν οὐδέν. *Ammonius* quoque paene eadem habet: Ἱστοριογράφος μὲν γάρ ἐστιν ὁ τὰ πρὸ ἑαυτοῦ γεγονότα συγγραψάμενος, ὡς Ἡρόδοτος. Συγγραφεὺς δὲ ὁ τὰ ἐφ' ἑαυτοῦ γεγονότα, ὡς Θουκυδίδης. Itaque ſecundum horum ſententiam ξυγγραφεὺς dicitur non ſolum de ſcriptore & auctore librorum, ſed & de ſcriba ſenatus, aut alius collegii. *J. G. G.*

72. Πάνυ οἶδα —— λέγοντος] At nihil dixit, quod ad declarandum hoc nomen pertineret. Itaque eſt, ut excidiſſe deſcriptionem τοῦ συγγραφέως putemus, facile illam quidem aliunde reſarciendam. *J. M. G.*

73. Τὸ καταδουλοῦν] Τὸ μὲν καταδουλοῦμαι ἑτέρῳ, τὸ δὲ καταδουλοῦν ἑαυτῷ. *Moſchopul.* paulo aliter: δουλῶ ἐμαυτὸν, καταδουλοῦμαι τὴν Ἑλλάδα. Pro Luciano facit illud *Thucyd.* Τοὺς μὲν ξυγκαταδουλοῦν ἂν σφίσιν αὐτοῖς τὸ τῆς θαλάττης μέρος. Ex *Moſchopuli* ſententia dixit idem in III. Τοὺς μὲν καταδουλουμένους τὴν Ἑλλάδα. *J. G. G.*

82 Νῦν δὲ διαλύσωμεν τὸν διάλογον] Nihil argumenti in his verbis video pro eo, quod Lucianus hunc Dialogum, Soloeciſtam, tamquam coronidem impoſuiſſet omnibus, quos ante ſcripſiſſet, dialogis; (quae eſt ſententia *Bourdelotii*) quum ſimpliciter innuatur finis hujus dialogi. Ex verbis proxime praecedentibus liquet, non alienum fuiſſe ab Luciani inſtituto, ſcribere poſt hunc & alios dialogos, quibus ulterius de ſoloeciſmis eſſet acturus. Ait enim, οὐκοῦν τὰ λοιπὰ εἰσαῦθις ἀναβαλώμεθα· νῦν δὲ διαλύσωμεν τὸν διάλογον. Fateor, non ſequi poſt hunc alios ſuper hoc argumen-

to

ΦΙΛΟΠΑΤΡΙΣ, Η ΔΙΔΑΣΚΟΜΕΝΟΣ.

ΤΡΙΕΦΩΝ, ΚΡΙΤΙΑΣ, ΚΑΙ ΚΛΕΟΛΑΟΣ.

ΤΡΙΕΦ.

ΤΙ τοῦτο, ὦ Κριτία; ὅλον σεαυτὸν ἠλλοίωσας, καὶ τὰς ὀφρῦς κάτω [a] συννένευκας, μύχιον δὲ [b] βυσσοδομεύεις, ἄνω καὶ κάτω περιπολῶν, κερδαλεόφρονι ἐοικὼς, κατὰ τὸν ποιητὴν, ὦχρος τέ σευ εἷλε παρ-

PHILOPATRIS, SEU QUI DOCETUR.

TRIEPHON, CRITIAS, ET CLEOLAUS.

TRIEPH.

QUid hoc rei eſt, Critia? totum te mutaſti. Superciliis deorſum contractis profundas volvis ſub pectore curas, ſurſumque & deorſum vagatus *animos ſub vulpe latentes*, ut eſt in Poëta, videris circumferre, *oraque pallor occupat.* Num Cerbe-

TPIEΦ.] Sic P. Τριεφῶντος &c. *B*1. ac 2. In cett. omiſſa. *a* Συννένευκας] Συνένευκας Edd. priores. *b* Βυσσοδομεύεις] Βυσσοδομεύων C. Nil mut. *Fl.*

ΦΙΛΟΠ.] Καὶ οὗτος ὁ λόγος ἄλλου τοῦ, καὶ οὐ Λουκιανοῦ δοκεῖ εἶναι. καὶ τὰ λοιπὰ οὐ δεῖ ἐπιφέρειν. *V.*

3. Βυσσοδομεύεις] * Ἐκ βάθους σκέπτῃ. *V.*

* Ἐκ] Aberat propoſitio ab editis. Addidit *M. du S.*

to dialogos; ſatis tamen manifeſtum puto, illud νῦν δὲ διαλύσωμεν τὸν διάλογον, tantum de hoc dialogo capiendum eſſe. *J. J.*

Ibid. Διαλύσωμεν τὸν διάλ.] Non audiendus eſt *Bourdelotius*, cum ex his verbis argumentatur, hunc eſſe ultimum dialogorum ipſius Luciani, reliquos ſuppoſiticios. Vera eſſe poteſt ipſa propoſitio, ſed argumentum lubricum. Sic paullo ante dixit, μακρὸν γὰρ ἂν ποιήσαιμεν τὸν διάλογον. *J. M. G.*

ΦΙΛΟΠΑΤΡΙΣ] Non eſt hujusce Luciani. Sed antiquioris alicujus. Multa id arguunt, primumque ineptiae ſtyli, cum aliae omnibus paginis, tum illae φυ. φυ. &c. Deinde ratio temporis. Nam Syrus noſter Lucianus pervixit ad tempus belli Marcomanici, anno Chriſt. 171. ut patet in *Pſeudomante*: at hic nebulo ſe baptizatum ſignificat a D. Paulo. Paulus vero martyrii palmam accepit imperantis Neronis anno 13. Falliturque *Baronius* Neronis anno 12. verba illa hujusce Dialogi, Γαλιλαῖος ἀναφαλαντίας, ἐπίρρινος, ἐς τρίτον οὐρανὸν ἀεροβατήσας δι' ὕδατος ἡμᾶς ἀνεκαίνισεν, adſcribens huic Luciano. Nam qui potuit Lucianus hic a Neronis anno 12. & Chriſti 68. ad annum ſervatoris 171. pervivere, ſive annis 103. Atqui etiam poſt bellum Marcomanicum, quin Lucianus hic aliqua commentatus ſit, negari non poteſt. Caperdae autem prorſus illi ſunt, qui propter ea, quæ in extremo Dialogo iſto, de Babyloniis, Aegyptiis, Perſis, Scythis verba fiunt, hujusce diſtortiſſimi foetus parentem ad tempora imperatoris Trajani referunt, cum ea magis in Neronis aut etiam Claudii pertinere poſſe, quivis facile lolio non victitans perviderit. Plane quidem qui tam belli pueri pater eſt, Neronis principatu eum ſuſcepit. *Th. M.*

ΦΙΛΟΠ.] Spurium *Spanhemius* aliique multi; genuinum videntur exiſtimare *Cavus* 129. & Theologi nonnulli; ſed palam eſt, eſſe ſpurium. *M. du S.*

ΦΙΛΟΠΑΤΡΙΣ] De nomine Φιλόπατρις inter elogia honorum ac laudum poſito. V. *Perizon* ad *Aelian.* 3, 26. collatis addendis, ubi neque hujus inſcriptionis obliviſcitur, neque quod in *Peregrino* . . . plebs illum impoſtorem vocat ἕνα φιλόσοφον, ἕνα φιλόπατριν. Metellus eſt Conſul Φιλόπατρις *Ciceroni* ad Att. 2, 1. *J. M. G.*

ΦΙΛΟΠΑΤΡΙΣ] Ab Inquiſitoribus & hic libellus in exemplari *Aldino*, quo utor, reſciſſus eſt. *M. du S.* In meo exemplari, quo Cl. *Weſſelingi* beneficio utor, adeſt; ſed nihil varietatis in margine notatum. *J. F. R.*

ΦΙΛΟΠΑΤΡΙΣ] Hunc Dialogum Luciani non eſſe mihi certiſſimum eſt, ex ſtilo & ingenio hominis Lucianeo multum inferiore. Adfectata autem eſt Lucianeae locutionis imitatio quae ab ipſo proficiſci nequivit, quia ſua ipſe non excerpſit; Auctorem vero aetate poſteriorem eſſe, ſatis demonſtravit Cl. *Geſner.* in ſingulari Diſſert. quam calci hujus tomi adjungemus; ibique ſtatuit ſcriptum Conſtantinopoli, tempore Juliani, ab Luciano quodam Sophiſta Imperatoris illius amico, ad quem hodienum exſtat ſcripta a Juliano epiſtola. Ita vero ſtudioſe hunc Dial. pertractavit *Geſn.*

ut

berum vidiſti, aut Hecaten ex inferis aſcendentem, an conſilio cum Deorum aliquo una fuiſti? Neque enim adeo te affici par, puto, erat, ſi vel mundum, ut quondam ſub Deucalione, eluvie totum periturum audiviſſes. Tecum loquor, o pulcher Critia, non audis multum tibi inclamantem, & prope jam te conſiſtentem? Iraſne aliquas adverſum nos geris? obmutuiſti? an expectas dum injecta te manu impellam? CRIT. O mi Triepho! audivi orationem magnam atque difficilem, & multis implexam implicitamque nodis: jamque mecum retracto nugas, & aures obturo, ne ſi for-

ειάς. μή που τρικάρηνον τεθέασαι; ἢ Ἑκάτην ἐξ ᾅδου ἐληλυθυῖαν; ἢ καὶ τινι θεῶν ἐκ προνοίας συνήντηκας; οὐδέπω γὰρ σε τοιαῦτα εἰκὸς παθεῖν, εἰ καὶ αὐτὸν ἠκηκόεις, οἶμαι, τὸν κόσμον κλυσθῆναι, ὥσπερ ἐπὶ τοῦ Δευκαλίωνος. σοὶ λέγω, ὦ καλὲ Κριτία, οὐκ ἀΐεις ἐμοῦ ἐπιβοωμένου τὰ πολλά, καὶ ἐς βραχὺ γειτνιάσαντος; δυσχεραίνεις καθ' ἡμῶν, ἢ ἐκκεκώφωσαι, ἢ καὶ τὸ χειρὸς παλαιστήσοντα ἐπιμένεις; ΚΡΙΤ. Ὦ Τριεφῶν, μέγαν τινὰ καὶ ἠπορημένον λόγον ἀκήκοα, καὶ πολλαῖς ὁδοῖς διενειλημμένον, καὶ ἔτι ἀναπεμπάζω τοὺς ὕθλους, καὶ τὰς ἀκοὰς ἀποφράττω, μή που ἔτι ἀκούσαιμι ταῦτα, καὶ

6. Τρικάρηνον] Κέρβερον. *V.*

ut vix mihi quod addim, relictum ſit. Summis laudibus has ejus lucubrationes effert Cl. *Heuman.* in Poecil. p. 248. ſeqq. Sed p. 250. miratur ejuſdem timiditatem, quod nihil in codicum inopia corrigere auſus fuerit. (Sed de hac opinione forſan in praefat. agemus) Bis ejus verſionem, bis, ter Graeca emendat, quod ſuo loco obiter indicamus. *J.F.R.*

ΤΡΙΕΦ.] Nothus. An Τρύφων vel Τρίφων, τὸ Τριεφων non placet. *F.G.* At Τριεφῶν integre & crebro in ipſo Dial. occurrit. Quare nihil mutandum. *J.F.R.*

2. Συνήνεκας] Lege συνηνέγκας. *F.G.*

3. Βυσσοδομεύεις] Βυσσοδομεύειν quid ſit, explicat Scholiaſt. minor *Homer.* ad Od. Θ. 273. βυσσοδομεύων, κατὰ βάθους τῆς διανοίας βουλευόμενος, quaſi dicas in profundo aedificantem. Add. Od. I, 316. Lucian. *de Delat.* c. 24. βυσσοδομεύει τὴν ὀργήν. *J.M.G.*

Βυσσοδομεύεις] Vid. de hoc verbo *Toll.* & *Solan.* ad *Calum.* c. 24. Adde *Hom.* Od. Δ. 676. *J.F.R.*

5. Κατὰ τὸν ποιητὴν] Il. . 149. ubi Schol. κερδαλεόφρον, πανοῦργε τὸ φρόνημα, καὶ ἐπικερδῆ τὸν νοῦν ἔχων, τοῦτ' ἔστι, κερδαίνειν φρονῶν. Sed ad Il. Δ. 339. eadem Schol. κερδαλεόφρον, πανοῦργε, καὶ φιλοκερδέστατε· ἤγουν, ἀπατηλὲ, δολερὲ, ἀλωπεκώδης. κερδαλέη γὰρ ἀλώπηξ. & ad Il. Κ. 44. βουλῆς κερδαλέης, συνετῆς, ὠφελίμου, ἢ πανούργου· παρὰ τὴν κερδώ, ἤγουν τὴν ἀλώπεκα. A vulpina igitur aſtutia hoc nominis deductum eſt, quod proinde non adeo inepte reddi videtur *Horat.* phraſi ex arte Poët. verſ. 437. *J.M.G.*

Ibid. Ὤχρός τέ σευ] *Hom.* Il. Γ. 35. *M. du S.*

Ὠχρός τε] Iliad. Γ. 35. Lucian. *Jove Tragoedo* init. *J.M.G.*

6. Ἑκάτην] Hecates, cum ex inferorum regione in terram noſtram venatum egreditur, quam terribilis ſit adſpectus, & ad mentem ſano etiam excutiendam comparatus, graphice deſcripſit Lucian. in *Philopſeude* c. 24. ſeqq. *J.M.G.*

7. Τίνι θεῶν — συνήντ.] Mirum non eſt inſolito aliquo viſu turbatis, cum ipſa mente, ſpiritibus quos vocant animalibus, corpus etiam ad languorem dari, totumque ejus immutari habitum; cujus rei nec in ſacris nulla ſunt veſtigia. Vide mihi *Dan.* 9, 27. *Jud.* 13, 22. *Athenagoras in Legatione pro Chriſtianis* c. 15. p. 63. Ed. Oxon. Dechair. ex *Homer.* Il. Υ. 131. Χαλεποὶ δὲ θεοὶ, inquit, φαίνεσθαι ἐναργεῖς. Add. *Spanh* ad *Callim.* H. in Pall. 54. p. 592. & 610. & viri docti ad *Petron.* c. 17. p. 58. Nota ſunt de antro Trophonii quae dicuntur. *J.M.G.*

8. Ἐκ προνοίας] I. e. ex Dei providentia. *F.G.*

Ἐκ προνοίας] Miſerrima affectatio. *Spanh.* ad *Callim.* 610. *Conſulto* vertit, quamvis idem *inopinatum conſpectum* dixiſſet. Vid. *pro Lapſ.* c. 14. *M. du S.*

11. Ὦ καλὲ Κριτία] Προσφώνησιν hanc, utut Latinis paullo videatur inſolentior, non putavi refugiendam, ſcilicet ipſum ſecutus *Ciceronem*, qui, cum ex Graeco vertendum eſſet, προπίνω τῷ καλῷ Κριτίᾳ, dixit *Tuſcul.* I. c. 40. *propino hoc pulchro Critiae.* Quanquam nec illud ignoro, Critiam illum Socraticum a corporis pulchritudine celebrari. *J.M.G.*

13. Δυσχεραίνεις] Lucianus in *votis* ſive *navi* c. 10. ἢ δυσχεραίνει καθ' ἡμῶν, ἢ ἐκκεκώφωται. *J.M.G.*

14. Ἢ καὶ τὸ χειρὸς] An ἢ καὶ ἐκ τοῦ χειρός; *F.G.*

17. Διενειλημμένον] Omittunt hoc verbum Lexica. Sed tamen quid ſit ἐλλαμβάνεσθαι, tradunt ex *Dioſcoride*, nimirum amplecti, circumplecti, cum de capreolis vitium, vel claviculis ſermo eſt, quarum illae arcto complexu ad palos arboresque ſeſe applicant. Erit igitur διενειλημμένος λόγος, intricatus, implexus, difficilis. *J.M.G.*

18. Ἀναπεμπάζω] Lucianus in *Gallo* c. 5. ἀναπεμπάζῃ τὸν ὄνειρον. *J.M.G.*

19. Ταῦτα, καὶ] Lege ταυτά. *F.G.*

καὶ [a] ἀποψύξω ἐκμανεὶς, καὶ μῦθος τοῖς ποιηταῖς γενήσομαι, ὡς καὶ Νιόβη τὸ πρίν. ἀλλὰ κατὰ κρημνὸν ὠθέμην ἂν ἐπὶ κεφαλῆς σκοτοδινήσας, εἰ μὴ ἐπέκραξάς μοι, ὦ τᾶν, καὶ τὸ τοῦ Κλεομβρότου πήδημα τοῦ Ἀμβρακιώτου ἐμυθεύθη ἐπ᾽ ἐμοί.

ΤΡΙΕΦ. Ἡράκλεις, τῶν θαυμασίων ἐκείνων φασμάτων, ἢ ἀκουσμάτων, ἅπερ Κριτίαν ἐξέπληξαν. πόσοι γὰρ ἐμβρόντητοι ποιηταὶ, καὶ τερατολογίαι φιλοσόφων, οὐκ ἐξέπληξάν σου τὴν διάνοιαν, ἀλλὰ λῆρος πάντα γέγονεν ἐπὶ σοί; ΚΡΙΤ. Πέπαυσο ἐς μικρὸν, καὶ μηκέτι παρενοχλήσῃς, ὦ Τριεφῶν· οὐ γὰρ παροπτέος ἢ ἀμελητέος γενήσῃ παρ᾽ ἐμοῦ. ΤΡΙΕΦ. Οἶδ᾽ ὅτι οὐ μικρὸν οὐδὲ εὐκαταφρόνητον πρᾶγμα ἀνακυκλεῖς, ἀλλὰ καὶ λίαν τῶν ἀπορρήτων. ὁ γὰρ χρὼς, καὶ τὸ ταυρηδὸν ἐπιβλέπειν, καὶ τὸ ἄστατον τῆς βάσεως, τὸ ἄνω τε καὶ κάτω περι-

ote iterum illae audiendae ſint, dirigeam prae furore, ut illa olim Niobe, & fabula Poëtis fiam. Sed profecto, niſi tu mihi jam inclamaſſes, de praecipiti loco in caput vertigo me impuliſſet, & Cleombroti de me ſaltus, Ambracioten illum dico, narrari quam ſcitiſſime potuiſſet.

2. TRIEPH. Mirabilia, Hercle, viſa vel audita, quae quidem Critian adeo potuere percellere. Quot enim attoniti poëtae, quot Philoſophorum portentoſi ſermones, tantum abeſt ut tuam dimovere mentem potuerint, ut potius merae nugae fuerint. CRIT. Quieſce paullum Triepho, & noli moleſtus eſſe amplius. Neque enim a me inſuper habendus es, aut negligendus. TRIEPH. Novi te haud parvam rem, neque ſpernendam facile, quin valde etiam abſtruſam, volutare animo. Color enim ille tuus, illa in vultu torvitas, in ingreſſu illa inconſtantia, illa ſurſum deorſumque con-

[a] Ἀποψύξω] Bene omnes, demta *J.* quae ἀποψύξω.

20. Ἀποψύξω] Ἀποθανοῦμαι, ξηρανθήσομαι. *V.*

20. Ἀποψύξω] Gloſſ. Graecol. ἀποψύχω dirigeo. *F.G.* Idem habet *AE. M.*

23. Σκοτοδινήσας] Lucian. in *Philopſeud.* c. 24. ὡς μὴ σκοτοδινιάσας ἐμπέσοιμι ἐπὶ κεφαλήν. *J.M.G.*

24. Κλεομβρότου] Hic lecto *Platonis* de animae immortalitate libro, praecipitem ſe de ſaxo dedit. *M. du S.*

Κλεομβρότου] Notiſſimum eſt *Callimachi* in eum Epigramma, ſed nimis pulchrum ut non hic adſcribatur. Eſt autem in Antholog. Graeca l. 3. ultimum,

Εἴπας, ἥλιε χαῖρε, Κλεόμβροτος Ἀμβρακιώτης
 Ἥλατ᾽ ἀφ᾽ ὑψίστου τείχεος εἰς (?) ἀΐδην,
Ἄξιον οὐδὲν ἰδὼν θανάτου κακὸν, ἀλλὰ Πλάτωνος
 Ἓν περὶ τῆς ψυχῆς γράμμ᾽ ἀναλεξάμενος.

J.M.G.

28. Ἐμβρόντητοι] Ἐμβροντήτους Poëtas etiam Lucian. vocat *Timon.* init. *J.M.G.*

Ἐμβρόντητοι] Cur hoc epitheton poëtis tribuatur, vid. ſupra *Hemſterh.* T. I. *Tim.* §. 1. *J.F.R.*

33. Οὐ γὰρ παροπτέος] Solebant ita fere loqui, cum aliquid aut narrari oſtendive ſibi cuperent, aut ipſi narrare aggrederentur. Prioris generis exemplum eſt apud Lucian. in *Scyth.* c. 4. ubi Anacharſis ad Toxarin: μὴ περιίδῃς ἀθέατον αὐτῶν ἀναστρέφοντα. *Necyom.* c. 21 ἀλλ᾽ εἰπέ, καὶ μὴ περιίδῃς με κ. τ. λ. *Contempl* c. 1. περιόψει σύ με κ. τ. λ. & *Icarom.* c. 3. μὴ δὲ πρὸς Φιλίου με περιίδῃς. Huc refero obſcuriorem paullo in *Nigrin.* locum c. 6. ἐγὼ δὲ βουλοίμην ἂν, εἰ οἷόν τε, αὐτῶν ἀκοῦσαι τῶν λόγων. οὐδὲ γὰρ οὐδὲ καταφρονεῖν ΑΥΤΩΝ οἶμαι θέμις, ἄλλως τε εἰ (?) φίλος (?) περὶ τὰ ὅμοια ἐσπουδακὼς ὁ βουλόμενος ἀκούειν εἴη. Illud ΑΥΤΩΝ non ad λόγων refero, quod praeceſſerat, ita enim nimis inepte cum iis quae ſequuntur cohaereret: ſed auctorem, parum ad verborum ordinem attentum, quae dicturus erat praecepiſſe quaſi, idemque ſibi voluiſſe exiſtimo, ac ſi dixiſſet, οὐδὲ γὰρ καταφρονεῖν ΤΩΝ ΒΟΥΛΟΜΕΝΩΝ ΑΚΟΥΕΙΝ οἶμαι θέμις κ. τ. λ. neque omnino inſolens eſſe arbitror, ut ex iis, quae ſequuntur, ſuperior expleri oratio debeat. Licet nunc magis fere Cl. *Hemſterhuſii* emendatio mihi placeat. Caeterum propius ad locum qui prae manibus eſt, quadrat, quod eſt apud Comicum in *Ranis* vſ. 512. ubi muliercula Pſeudo Herculi aliquid, quod e re illius eſſet, narratura ita προοιμιάζει, Οὐ μή σ᾽ ἐγὼ περιόψομαι ἀπελθόντα. De aliis precibus paſſim Lucianus, quod index docebit. Jam *Herodot.* I, 24. ἐπειδὴ σφι οὕτω δοκέοι περιϊδέειν αὐτόν. *Julian.* Or. v. quae eſt in Deûm matrem gratias eidem ſe habere ait, ὅτι μὴ περιεῖδεν ὥσπερ ἐν (?) σκότει πλανώμενον, ſed edocuerit rationem myſteriorum &c. *J.M.G.*

Οὐ γὰρ παροπτέος] Sed verba illa ex *Nigrin.* c. 6. ab *Geſner.* adlegata aliter exponit *Hemſterh.* quem vide. (ſed video ipſum hoc jam notaſſe.) *J.F.R.*

34. Οὐ μικρὸν] Lucian. in *Navig.* c. 11. οὐ μικρὸν οὐδ᾽ εἰς

converſio, valde te conſpiciendum atque notabilem faciunt. Sed reſpira ab illo malo, & nugas evome, ne quid inde morbi nanciſcaris. CRIT. Sed heus tu, Triepho, quantum eſt unum jugerum, curriculo te hinc aufer, ne ſpiritu in ſublime ſublatus, ſpectaculum multitudini fias, & delapſus alicubi, ut quondam Icarus, Triephonteum pelagus nomine tuo ſignes. Inſigniter enim, quae hodie ex ſacerrimis ſophiſtis audivi, ventrem mihi inflarunt. TRIEPH. Ego vero, quantum voles, retro curram. Igitur reſpira a malo. CRIT. Phy, phy, phy, phy, nugas illas! hem, hem, hem, hem, nefanda conſilia! heu, heu, heu, heu, ſpes vaniſſimas!

3. TRIEPH. Deum immortalem! quantus erat ille flatus, quam nubes ipſas convertit! Cum enim antea vehementi Zephyrus flatu in undas impingeret, Boream jam ſuper Propontide excitaſti, adeo ut funibus

πολεῖν, ἀξίγνωτόν σε καθίστησιν. ἀλλ' ἄμπνευσον τοῦ δεινοῦ, ἐξέμεσον τὰς ὕθλους, μή τι κακὸν παθέῃς. ΚΡΙΤ. Σὺ μὲν, ὦ Τριεφῶν, ὅσον πέλεθρον ἀνάδραμε ἀπ' ἐμοῦ, ἵνα μὴ τὸ πνεῦμα ἐξάρῃ σε, καὶ πεδάρσιος τοῖς πολλοῖς ἀναφανῇς· καί που καταπεσὼν, Τριεφώντειον πέλαγος [b] καλονομάσῃς, ὡς καὶ Ἴκαρος τὸ πρίν. ἃ γὰρ ἀκήκοα τήμερον παρὰ τῶν τρισκαταράτων ἐκείνων σοφιστῶν, μεγάλως ἐξώγκωσέ μου τὴν νηδύν. ΤΡΙΕΦ. Ἐγὼ μὲν ἀναδραμοῦμαι ὁπόσον καὶ βούλει, σὺ δὲ ἄμπνευσον τοῦ δεινοῦ. ΚΡΙΤ. Φὺ, φὺ, φὺ, φὺ, τῶν ὕθλων ἐκείνων. ἰοὺ, ἰοὺ, ἰοὺ, ἰοὺ, τῶν δεινῶν βουλευμάτων. αἲ, αἲ, αἲ, αἲ, τῶν κενῶν ἐλπίδων.

ΤΡΙΕΦ. Βαβαὶ τοῦ ἀναφυσήματος, ὡς τὰς νεφέλας διέστρεψε. Ζεφύρου γὰρ ἐπιπνέοντος λάβρου, καὶ τοῖς κύμασιν ἐπωθίζοντος, Βορέην ἄρτι ἀνὰ τὴν Προποντίδα κεκίνηκας, ὡς

b Καλονομάσῃς] Καλανομάσῃς *J. Fr. H.* Ceterae recte quod edidimus.

39. Ἀξίγνωτον] Εὐδιάγνωστον. *V.*

εὐκαταφρόνητον πρᾶγμα ὡς δοκεῖς ἀνακυκλῶν. *J.M.G.*

40. Μή τι κακὸν παθέῃς] Hemiſtichion veteris poëtae videtur. An Homeri? *F.G.*

44. Καί που καταπεσὼν] Lucian. in *Icarom.* c. 3. μὴ καὶ σύ που τῆς θαλάσσης καταπεσὼν Μενίππειόν τι πέλαγος ἡμῖν ὥσπερ ὁ Ἰκάριον ἀποδείξῃς ἐπὶ τῷ σεαυτοῦ ὀνόματι. *J.M.G.* *Heuman.* in Poecil. p. 249. Verti vult *ſpiritu meo*, ne quis intelligat ſubſtantiam ſpiritualem; ſed *Geſn.* videtur ambiguum ſtudio ſervaſſe. *J.F.R.*

47. Σοφιστῶν] Chriſtianos notari τῶν σοφιστῶν voce, infra apparebit. Caeterum Lucianus *de Mort. Peregr.* c. 13. Chriſtum ipſum σοφιστὴν appellavit: & apud *Prudentium Periſtephan.* 10, 40. Chriſtianis Aſclepiades Syriae Praefectus hoc nominis tribuit: *Quis hos Sophiſtas error induxit novus?* *J.M.G.*

48. Ἐξώγκωσε] Etiam hic Lucianum imitatus eſt noſter, niſi quod paullo modeſtius ille hyperbola utitur, in *Philopſ.* c. 39. τοιοῦτα ἀκούσας ἥκω, ὥσπερ οἱ τοῦ γλεύκους πιόντες, ἐμπεφυσημένος τὴν γαστέρα, ἐμέτου δεόμενος κ.τ.λ. Simili fere metaphora, ſed alio inſtituto, utitur *Elihu*, *Job* XXII, 18. ſeq. *J.M.G.*

46. Φὺ, φὺ, φὺ] Τὸ φὺ hic pro φεῦ admirantis videtur. *F.G.*

Φὺ — ἰοὺ — αἲ] Praeterquam quod pueriles valde exclamationes iſtae; ne Graecum quidem illud φύ. Forſan legendum φεῦ. *M. du S.*

54. Ὡς τὰς νεφέλας — φυσήματος] Horum verborum omiſſa eſt interpretatio a *Micyllo* ex editione Pariſ. 1615. f. & *Baſil.* 1619. 8. quem ſequuntur Gallus Ablancurtius, & Drakius Britannus. Fingitur autem ructibus Critiae excitatus in Propontide Boreas, quo adverſum tenente, ingredi Euxinum Pontum naves niſi funibus de litore adjutae non potuerint. Nam οἴχεσθαι πόντον (frequenti praepoſitionis εἰς ellipſi) hic valere ingredi, nemo negabit, niſi ſi quis putet, ſecundo Borea intrari e Propontide Pontum, id eſt, verſus ſeptentrionem navigari poſſe. Sed etiam illud hinc apparet, Critiam, ut excitare halitu Boream poſſet, debuiſſe conſtitutum eſſe eo circiter loco, ubi eſt Conſtantinopolis. Quod quorſum valeat, in diſputatione dictum eſt. §. 26. *J.M.G.*

56. Λάβρου] *Homer.* vox Il. Β, 148. Odyſſ. Ο, 293. *J.M.G.*

57. Προποντίδα] De alia abſurditate non dicam; ſed id rogo; ubinam gentium ſtantes hos facit, ut a flatu alterius Boreas Propontida perflet? Ego ut quod ſentio dicam, Conſtantinopoli hoc ſcriptum puto. Alioqui cur de Propontide ſcriptor cogitarit, non video. Addo votum ejusdem de compeſcendis Scytharum excurſionibus in fine Dialogi; unde ſatis liquet in ea regione habitaſſe, quae iis gentibus vicina eſſet. Vide etiam *Nep.* c. 6. unde conjicio tres hoſce libellos ab eodem viro ſcriptos, qui Lemni habitaret. *M. du S.*

ὡς διὰ κάλων αἱ ὁλκάδες τὸν Εὔξεινον πόντον οἰχήσονται, τῶν κυμάτων ἐπικυλινδέντων ἐκ τοῦ φυσήματος. ὅσον οἴδημα τοῖς ἐγκάτοις ἐνέκειτο. πόσος κορκορυγμὸς, καὶ κλόνος τὴν γαστέρα σου συνετάραξε. πολύωτον σεαυτὸν ἀναπέφηνας, τοσαῦτα ἀκηκοώς. ὡς καὶ, κατὰ τὸ τερατῶδες, καὶ διὰ τῶν ὀνύχων ἠκηκόεις. ΚΡΙΤ. Οὐ παράδοξόν τι, ὦ Τριεφῶν, ἀκηκοέναι καὶ ἐξ ὀνύχων· καὶ γὰρ κνήμην γαστέρα τεθέασαι, καὶ κεφαλὴν κύουσαν, καὶ ἀνδρείαν φύσιν ἐς γυναικείαν ἐνεργοβατοῦσαν, καὶ ἐκ γυναικῶν ὄρνεα μεταβαλλόμενα· καὶ ὅλως τερατώδης ὁ βίος, εἰ βούλει πιστεύειν τοῖς ποιηταῖς. ἀλλ' ἐπεί σε πρῶτον κιχάνω τῷδ' ἐνὶ χώρῳ, ἀπίωμεν ἔνθα αἱ πλάτανοι τὸν ἥλιον εἴργουσιν, ἀηδόνες [a] δὲ καὶ χελιδόνες εὔηχα κελαδοῦσιν, ἵν' ἡ μελῳδία τῶν ὀρνέων τὰς ἀκοὰς ἐνηδύνουσα, τά, τε

naves ingredi Euxinum Pontum cogantur, fluctibus ex tuo ſpiritu magna ſe vi volventibus. Hem quantus tumor tuis ineſſe debuit inteſtinis, quantus ſtrepitus, quae conquaſſatio ventrem tibi conturbavit! auritiſſimum te eſſe demonſtraſti, qui tot ac tanta audieris, adeo ut, ingenti portento, unguibus etiam audiſſe videaris. CRIT. Sed non debebat tibi paradoxum videri, Triepho, ſi quis etiam unguibus audiat: ſiquidem femur uterum vidiſti, & caput praegnans, maris vero naturam in feminam divina vi transeuntem, mutatasque in aves feminas. Et tota adeo vita, ſi Poëtis credas, portentorum plena eſt. Sed cum te primum his poſſum complectier oris, age abeamus eo, ubi ſolem platani arcent, luſciniaeque & hirundines dulciſonis aethera cantibus implent, ut avium aures permulcens

a Δὲ] Sic noſtrae, Τε *Geſn.* Edit.

58. Κάλων] A κάλος χοινίον, pro κάλως. *F.G.*

Ibid. Τὸν Εὔξεινον] Τὸ εἰς excidiſſe videtur Librario. *F.G.* Sed ſaepe omittitur cum verbis veniendi, maxime *Homero* ut Il. E. 773. Τροίην ἷξον. Plura ex eod. *L. Bos* de Elipſ. p. m. 268. Adde Noſtrum ſupra *Dea Syr.* c. ult. γάμον ἰέναι, & *Theogn.* vſ. 1172. — ἤλυθες ἀθανάτους. Quare nihil inſerto εἰς opus erit. *J.F.R.*

61. Πόσος κορκορυγμὸς] Locus videtur expreſſus ex illo *Ariſtoph. in Neb.* vſ. 38. ſeq. εἶτ' ἐταράχθης τὴν γαστέρα καὶ κλόνος ἐξαίφνης αὐτὴν διεκορκορύγησεν. Ubi κλόνος ſecundum Scholiaſten eſt στρόφος τις καὶ εἴλιξ· διεκορκορύγησε autem ponitur ἀντὶ τοῦ ἤχησε — ἢ ἐμιμήσατο τῇ φωνῇ (ὁ ποιητὴς, ut interpretor) τῶν ἐντέρων τὸν ἦχον. *J.M.G.*

62. Πολύωτον] Forte, ut famam finxere. *Virg.* Aen. IV. 181. ſeq.

— *Cui quot ſunt corpore plumae,*
Tot vigiles oculi ſubter, — tot ſubrigit aures. *J.M.G.*

Πολύωτον] Ut regibus multas aures tribuit *Xenoph.* quod indico ad Schol. de *Calumn.* c. 5. *J.F.R.*

64. Τερατῶδες] Τὴν τερατώδη παροιμίαν, τὸ τερατῶδες εἶπε. *F.G.*

Ibid. Τῶν ὀνύχων] Non reperio apud paroemiographos, quid ſit δι' ὀνύχων vel ἐξ ὀνύχων ἀκούειν. *Jo. Alb. Fabricius* in literis ad *Reimarum*, διὰ τῶν ὀνύχων ἀκούειν, inquit, *dictum de homine qui totus auris, perinde ut Argus oculus totus; qui διὰ ὀνύχων videbat.* Quae ſi vera eſt ratio, & quid ni vera ſit? comparandus cum h. l. eſt ille apud Lucian. in *Dear. Judic.* c. 8. ubi optat Paris ὥσπερ Ἄργος ὅλῳ βλέπειν τῷ σώματι. Item *Catullian.* illud 13. ult.

Quod (unguentum) *tu cum olfacies, Deos rogabis,*
Totum ut te faciant, Fabulle, naſum.

Denique illud apud *Ariſtaenetum* epiſt. 1. p. 5. ἐνδεδυμένη μὲν εὐπροσωποτάτη· ἐκδῦσα δὲ ὅλη πρόσωπον φαίνεται. Sed ſunt hoc genus infinita. Simillimum illud *Plauti Sticho* 5, 5, 20. Ubi perpruriſcamus usque ex unguiculis. *J.M.G.*

66. Κνήμην] De Baccho, alludit ad γαστροκνήμην. *F.G.*

Κνήμην γαστέρα] Jupiter Bacchum ex ſe conceptum, conflagrantisque Semeles utero ereptum, femori ſuo inſeruit, & exacto legitimo geſtationis tempore edidit. Vid. Lucian. Θ. Δ. IX. Quod autem κνήμην *ſuram*, vocat, non μηρὸν, alludit, credo, ad γαστροκνημίας nomen, in quo laſcivit etiam Lucianus V. H. 1, c. 22. Latinus ſermo illum luſum vix admittit. *J.M.G.*

67. Κεφαλὴν κύουσαν] De Minerva. *F.G.*

Κεφαλὴν κύουσαν] Palias in cerebro Jovis concepta, quam periculoſo edita partu fuerit, ſuo more deſcribit Lucian. Θ. Δ. VIII. *J.M.G.*

68. Ἀνδρείαν φύσιν] De Salmacide, Scythone, Tireſia, Cocneo, Iphide nota omnia ex *Ovid.* Metamorphoſeon libris: ut & de feminis Alcyone, Philomela & Progne, Pieridibus, Nyctimene, Scylla, &c. in aves mutatis. *J.M.G.*

71. Ἀλλ' ἐπεί σε] *Hom.* Od. N. 228. *M. du S.*

Ἀλλ' ἐπεὶ] Ex Od. O, 260. Ὦ φίλ', ἐπεί σε θύοντα κιχάνω τῷδ' ἐνὶ χώρῳ. *J.M.G.*

80. Ὕστερον] Vulgo nominandi caſus in Lexicis, ab ipſo etiam *Stephano*, poſt quem errare nemo ſibi turpe putat, effertur ὕστερος, genere maſculino, ſed *Wolffg. Seberus* ad *Polluc.* 7, 107. neutro genere rectius ad-

cens cantus, & aqua leni decurrens ſuſurro, animam ipſam tranquillet.

4. TRIEPH. Eamus ſane, Critia, ſed timeo, ne forte incantatio ſit, quod tu audiviſti, & piſtillum aut januam ex me faciat mirabilis illa tua perculſio. CRIT. Per ego aetherium tibi Jovem juro, non ita futurum. TRIEPH. Amplius etiam terres; cum Jovem dejeraſti. Quam enim ille jurisjurandi religionem violanti poenam infligere poſſit! novi enim te non ignorare, ut tui Jovis res ſe habeant. CRIT. Ain tu? non poſſe autem Jovem in tartarum aliquem mittere? neſcisne tu homo, ut Deos omnes de caeleſti illo pavimento dejecerit, ut Salmonea contra tonantem fulmine olim proſtraverit, & hodienum prout quisque eſt petulantiſſimus proſternat: inde eſt, quod apud Poëtas ut Titanum victor, de-

ὕδωρ ἠρέμα κελαρύζον, τὰς ψυχὰς καταθέλξει.

ΤΡΙΕΦ. Ἴωμεν, ὦ Κριτία· ἀλλὰ δέδια μή τι ἐπῳδὴ τὸ ἠκουσμένον ἐστὶ, καί με ὕπερον, ἢ θύρετρον, ἢ ἄλλο τι τῶν ἀψύχων [b] ἀπεργάσεται ἡ θαυμασία σου αὕτη [c] κατάπληξις. ΚΡΙΤ. Νὴ τὸν Δία τὸν αἰθέριον, οὐ τοῦτο γενήσεται ἐπὶ σοί. ΤΡΙΕΦ. Ἔτι με ἐξεφόβησας, τὸν Δία ἐπομοσάμενος. τί γὰρ ἂν δυνήσηται ἀμυνέμεναί σε, εἰ παραβαίης τὸν ὅρκον; οἶδα γὰρ καὶ σὲ μὴ ἀγνοεῖν περὶ τοῦ Διός σου. ΚΡΙΤ. Τί λέγεις; οὐ δυνήσεται ὁ Ζεὺς ἐς Τάρταρον ἀποπέμψαι; ἢ ἀγνοεῖς ὡς τοὺς θεοὺς πάντας ἀπέρριψεν ἀπὸ τοῦ θεσπεσίου βηλοῦ, καὶ τὸν Σαλμωνέα ἀντιβροντῶντα πρώην κατεκεραύνωσε, καὶ τοὺς ἀσελγεστάτους ἔτι καὶ νῦν· παρὰ δὲ τῶν ποιητῶν Τιτανοκράτωρ καὶ Γιγαντολέτης ἀνυ-

b Ἀπεργάσεται] Hoc praetuli ex *J. Ald. B1. Fr. S.* Ἀπεργάζεται *P. H.* c Κατάπληξις] Κατάθελξις dederat *Solan.* bene. Sed ſine libris hic nihil audeo.

adhiberi docet, quo uſus etiam eſt Lucian. in *Philopſ.* c. 35. ex quo loco illud ſimul diſcimus, non injuria hic metuere Triephontem: fieri enim, ſi Dis placet, poſſe, ut ex piſtillo fiat homo, eo loco docemur: quidni contra piſtillus ex homine? *J. M. G.*

Ibid. Θύρετρον] Θύρετρον, θύρωμα *Heſychio* & *Suidae.* An januæ munimentum? *la barre de l'huis.* *F. G.*

Θύρετρον] *Heſychius*, & ex ipſo forte *Varinus*, diſtinguunt ab invicem θύρεθρα id eſt θύρας, & θύρετρα, hoc eſt θυρώματα, quae tamen & ipſa vox interdum januam ſeu fores ipſos ſignificat; quanquam etiam *cardines* interdum verti debeat, ut apud τοὺς ό 3. *Reg.* VII, 50. Ego crediderim, quidquid etiam de hac diſtinctione, ſuſpecta certe *Stephano* ſit, auctorem prae oculis habuiſſe locum e *Philopſeude* Lucian. jam laudatum, ubi etiam ὁ μόχλος τῆς θύρας mutatus in hominem dicitur. *J. M. G.*

81. Ἀπεργάσεται — κατάθελξις] Ultimam hanc vocem pro κατάπληξις, ſubſtitui. Rationem emendationis ultimis verbis Triephontis & c. 9. Φιλοψ. lectis, facile intelliges; ex eo enim libello haec omnia palam petita, confer omnia haec cum illius c. 34. 35. & 36. Retineri tamen poteſt vulgata ſcriptura, quia nihil adeo abſurdum eſt, quin ab hoc ſcriptore dici potuiſſe videatur. *M. du S.*

82. Κατάπληξις] Ἀντὶ ἀκούσματος καταπληκτικοῦ· ut apud *Lucret.* 4, 1157. *Magna atque immanis* (a naſia) κατάπληξις *plenaque honoris* a ſaucio amatore vocatur. *J. M. G.*

84. Ἔτι με ἐξεφόβ.] Qui per tale Numen jurat, a quo vindicari perjurium non poteſt, ille non verebitur perjurium committere, ſi nimirum de illius impotentia conſtet. Triepho autem putat, adeo conſtare de Jovis aetherii futilitate Critiae ſuo, ut non dubitaturus ſit, illius ſtramineo numine ad perjurium abuti. Quanto autem rectius hic noſter, quam *Cicero*, qui tanquam e Porticu unus ita diſputat, *Offic.* 3, 29. ut in jurejurando non ad metum Deorum aut iram reſpici debere, dicat. Sed *de ira DEI Lactantius* viderit; nos jam non philoſophamur. *J. M. G.*

85. Ἀμυνέμεναι] Verbum *Homerice* praeter rationem ac neceſſitatem inflexum, ut ante ἄμπνευσον &c. *J. M. G.*

89. Θεοὺς πάντας] Unde hoc ſit? Vulcanum enim ſolum in terram praecipitatum fuiſſe *Homerus* tradit. *F. G.*

90. Θεσπεσίου βηλοῦ] *Hom.* Il. A. 591. & O. 23. *M. du S.* Cetera *Homeri* idem *Solanus* ubique adduxerat, quae & *Geſn.* Quare ea deinde non bis addemus. *J. F. R.*

Ibid. Βηλοῦ] Quid ſit βηλὸς cum de coelo ſermo eſt, diſputatur in *Scholiis min.* ad Il. A, 591. Noſter hic reſpexiſſe imprimis videtur ad Il. O, 23. Hyperbolam enim puto, nec, ubi omnes Deos Jupiter deturbaverit, reperio. Caeterum etiam Lucianus hiſtoriae meminit *Contempl.* c. 1. *J. M. G.*

Ibid. Σαλμωνέα] Salmonei hiſtoriam praeter alios habet *Apollodor.* Biblioth. I, 9, 7. *Virgil.* Aen. VI, 58o. *J. M. G.*

93. Τιτανοκράτωρ] Rem ipſam apud *Homerum* invenies; nomina haec non item. *J. M. G.*

94. Παρ'

ἀνυμνεῖται, ὡς καὶ παρ' Ὁμήρῳ; ΤΡΙΕΦ. Σὺ μὲν, ὦ Κριτία, πάντα παρέδραμες τὰ τοῦ Διὸς, ἀλλ', εἴ σοι φίλον, ἄκουε. οὐχὶ κύκνος οὗτος ἐγένετο, καὶ σάτυρος δι' ἀσέλγειαν, ἀλλὰ καὶ ταῦρος; καὶ εἰ μὴ τὸ πορνίδιον ἐκεῖνος ταχέως [a] ἐπωμίσατο, καὶ διέφυγε διὰ τοῦ πελάγους, τάχ' ἂν ἠροτρία, ἐντυχὼν γεηπόνῳ, ὁ βροντοποιὸς, καὶ κεραυνοβόλος σου Ζεὺς, καὶ ἀντὶ τοῦ κεραυνοβολεῖν, τῇ βουπλῆγι κατεκεντάννυτο. τὸ δὲ καὶ Αἰθίοψι συνευωχεῖσθαι, ἀνδράσι μελαντέροις, καὶ τὴν ὄψιν ἐζοφωμένοις, καὶ ἐς δώδεχ' ἡλίους μὴ ἀφίστασθαι, ἀλλ' ὑποβεβρεγμένος

bellatorque gigantum, imprimis apud Homerum decantatur. TRIEPH. Omnia tu quidem, Critia, Jovis percurriſti, ſed, niſi grave eſt, invicem audi. Nonne idem cygnus factus eſt ſatyruſque libidinis cauſſa, quin taurus etiam? & niſi celeriter ſuſcepto in humeros ſcortillo per pelagus aufugiſſet, forte jam, ab agricola aliquo interceptus araret tuus ille tonitruum effector, fulminumque jaculator Jupiter, & pro eo, quod fulmina dicitur jacere, ſtimulos ſentiret & ſcuticam. Illud vero non rubore dignum cenſes, egregie barbatum ſenem cum Aethiopibus epulas celebrare, *Nigra viris facie & vultibus obtenebratis*, & duodecim totis ſo-

a Ἐπωμίσατο] Ex emendatione *Kuſteri*. Ἐπωμόσατο Edd. priores.

94. Παρ' Ὁμήρῳ] Atqui apud Homerum nullibi hae voces reperiuntur. *M. du S.*

97. Κύκνος] Notum Epigramma:

Ζεὺς κύκνος, ταῦρος, σάτυρος, χρυσὸς, δι' ἔρωτα
Λήδης, Εὐρώπης, Ἀντιόπης, Δανάης.

J. M. G.

99. Ἐκεῖνος] Ego mallem ἐκεῖνο, ut ad Europam referretur. *M. du S.*

Ἐκεῖνος] Verti quaſi legeretur ἐκεῖνο, quod eſt multo concinnius, quanquam non ſtatim, ſi reliquas auctoris ineptias ſpectes, verius. *J. M. G.*

Ibid. Ἐπωμόσατο] Ab ἐπωμόω, vel ἐπωμόζω Interpres. Scribo ἐπωμώσατο ab ἐπωμόω. *F G.*

Ἐπωμίσατο] (Secundum Interpret. Lat. legendum erat ἐπωμίσατο ab ἐπωμίζω quamvis hanc vocem in Theſ. *Steph.* non reperiam.) *Kuſt.* Quamvis abſurdiſſima ſint in hoc libello omnia; ſic ut emendare jubet Cl. *Kuſterus*, ſcripſiſſe auctorem, dubium nullum eſſe poteſt; ideoque invitis libris noſtris in textum recepimus. Omnes enim ἐπωμόσατο habent. *M. du S.*

Ἐπωμόσατο] Fictum, ut videtur, ad hanc rem ab auctore noſtro, vel alio verbum; Lexicographis certe ignotum. Simile apud *Plinium* ſuccollare *J. M. G.*

Ἐπωμίσατο] Etſi ter quater ἐπομοσόμεθα & ἐπομόσομαι deinde in hoc Dial. ſequuntur; jurandi ſignificatione, & ο brevi; hic tamen ipſum factum loquitur, id hic locum non habere; quare *Kuſtero* ac *Solano* auſcultavi: nec enim ratio adparet, cur verbum ab analogia recedens hic fingere libuerit. Nam ἐπωμὶς eſt ſuperior humeri pars. Vid. *Foëſ.* *J. F. R.*

1. Ἠροτρία] Ita apud Lucian. *Conc. Deor.* c. 7. ſeq. Momus ad Jovem, timui, inquit, μή σε καταθύσῃ τις ξυλλαβὼν, ὁπότ' ἂν ταῦρος ἧς, ἢ τῶν χρυσοχόων τις κατεργάσηται χρυσὸν ὄντα, καὶ ἀντὶ Διὸς, ἢ ὅρμος, ἢ ἐλλόβιον ἡμῖν γένῃ. *J. M. G.*

4. Κατεκεντάννυτο] Forte κατεκεντέννυτο a κατακεντέννυμαι. *F. G.*

Ibid Αἰθίοψι] Vix pejus de Jove ſuo meritus eſt *Homerus* aliquo in loco, quam Il. Α, 423. ubi Jupiter ad Aethiopas profectus XII. dierum convivia cum illis celebrat, poſt quorum demum finem Thetidi precaturae ad eum aditus conceditur. Vix enim in adulteria Jovis ſaepius invehuntur, aliaque ejus facinora, gentiles & Chriſtiani, quam iſtas XII. dierum epulas bono viro invident. Vid. Lucian. *de Sacrif.* c. 2. *Jup. Trag.* c. 37. *Arnob.* contra gentes l. 6. p. 192. Verſum hexametrum ἄμετρον rependiſſe alio claudicante, ſine fraude fuerit. *J. M. G.*

Αἰθίοψι συνευωχ.] Vid. ſi operae videtur, *L. Bos* Obſ. Crit. p. 129. *J. F. R.*

6. Ἡλίους] Pluralis ille etiam legitur apud *Thucyd.* VII c. ult. pro aeſtu radiiſve ſolis, οἱ δὲ ἥλιοι ait, — καὶ τὸ πνῖγος ἔτι ἐλύπει. Ubi Cl. *Duker.* alia exempla addit, in quibus & pro radiis, & pro diebus pluralis ἥλιοι ponatur. Sed & alia Graeci interdum in plurali adhibent, quae videntur plur. carere, ut αἱμάτων ap. *Lycophr.* 804. & 1249. Ἀέρων *Diod. Sic.* III. c. 34. ter. Κεναῖς φήμαις. Idem XI. 40. Πίστεις ἐνόρκους. Ibid c. 58. Ταῖς ἀληθείαις *Phil.* Ep. 41. Φυγαὶ ib. Ep. 19. Θανάτοις ἢ φυγαῖς *Dion Hal.* VII. 472. 10. Ἐν ταῖς εἰρήναις *Diod. Sic.* II. c. 41. Προσώποις de facie unius virginis *Achil. Tat.* I. p. 8. Ὕπνους vulgatiſſimum *Dion. Hal.* VII. 473. pr. & apud quosvis. Ἐλπίδων quod & Latinis uſitatum, *Diod. Sic.* p. 297. vſ. 7. Ed. *Baſ.* & paſſim. Θελήματα *Pſalm* CX. 2. *Act.* XIII. 22. *Eph.* II. 3. Sic πλούτους ſupra *Icarom.* c. 4. Et *Fugit.* c. 20. *J. F. R.*

7. Ὑποβεβρεγμένος] Non auſim damnare Nominativum. Ne quid de locis Luciani dicam in hac ipſa editione emendatis, ſtatim Ἐνυπν. c. 1. Τοῖς πλείστοις οὖν ἔδοξε — τὸ μὲν πρῶτον εὐθὺς ἂν αὐτὸς ἔχειν τὰ ἀρκοῦντα παρὰ τῆς τέχνης. Nempe in optimis quibuſque talia invenias. *Herodot.* I, 28. Νησιώτας δὲ τί δοκέεις εὔχεσθαι ἄλλο, ἢ — λαβεῖν ἀρώμενοι Λυδοὺς ἐν θαλάσσῃ. *Aelian.* V. H. 9, 26. Ἠξίου τι αὐτὸν προστάξαι, ὀμνὺς μὴ ἀτυχήσειν αἰτήσας. Ipſe canon *Homer.* Il. Β, 353.

Φη-

ſolibus apud eos, vino madentem deſidere? Illa enim de aquila & de Ida, & quod impraegnari per totum corpus ſolet, dicere etiam pudor eſt.

5. CRIT. Numquid igitur, o bone, per Apollinem jurabimus, medicum pariter atque vatem optimum? TRIEPH. Mendacem illum Prophetam dicis, qui nuper Croeſum, & poſt illum Salaminios, alioſque ſexcentos, vaticiniorum ambiguitate peſſundedit?

6. CRIT. Quid ſi per Neptunum, qui trifidum manibus ſceptrum tenens, penetrabili voce terribilique tantum in bello clamat, quantum vix novem decemve virorum millia? qui praeterea terrae quaſſator,

καθεδεῖσθαι παρ' αὐτοῖς, πώγωνα τηλικοῦτον ἔχων, οὐκ αἰσχύνης ἄξια; τὰ δὲ τοῦ ἀετοῦ, καὶ τῆς Ἴδης, καὶ τὸ κυοφορεῖν καθ' ὅλου τοῦ σώματος, αἰσχύνομαι καὶ λέγειν.

ΚΡΙΤ. Μῶν τὸν Ἀπόλλωνά γ' ἐπομοσόμεθα, ὃς προφήτης ἄριστος, καὶ [b] ἰητρὸς, ὦ 'γαθέ; ΤΡΙΕΦ. Τὸν ψευδόμαντιν λέγεις; τὸν Κροῖσον πρώην διολωλεκότα, καὶ μετ' αὐτὸν Σαλαμινίους, καὶ ἑτέρους μυρίους, ἀμφίλοξα πᾶσι μαντευόμενος;

ΚΡΙΤ. Τὸν Ποσειδῶνα δὲ τί; ὃς τρίαιναν ἐν ταῖν χεροῖν κρατῶν, καὶ διάτορόν τι, καὶ καταπληκτικὸν βοᾷ ἐν τῷ πολέμῳ, [c] ὅσον ἐννεάχιλοι ἄνδρες, ἢ δεκάχιλοι, ἀλλὰ καὶ σει-

b Ἰητρὸς] Sic Edd. lege *ἰατρός*. *c* Ὅσον] Nihil variant Edd. *Ὅοσον Homer.*

Φημὶ γὰρ οὖν κατανεῦσαι ὑπερμενέα Κρονίωνα —
Ἀστράπτων ἐπιδέξι' ἐναίσιμα σήματα φαίνων.

Ubi *Euſtathius ἀνακόλουθον* quidem & *σολοικοφανέστερον* agnoſcit, ſed ſtudio quaeſitum ad vim orationi addendam & ſpeciem novitatis. Ὑποδεδρεγμένον Lucianeum eſſe, Index docebit. Eſt autem diminutivum, ut *pitiſſare*. Sic *Plaut*. Aul. 3, 6, 36. *Ego te reddam madidum probe.* *J.M.G.*

Ὑποδεδρεγμ. καθεδεῖσθαι] At locus ex *Prometh* §. 16. ab *Geſn*. in Ed. Philop. adlegatus, merito etiam *Hemſterhuſio* eſt ſuſpectus. Vid. quae ad *Fugit*. c. 2. notavi. *J.F.R.*

8. Πώγωνα τηλικ.] Barbam etiam promiſſam Jovi ſuo objicit Juno, apud Lucian. Dial. *Jovis* & *Junonis*, quod nihilo ſecius aſtragalis cum Ganymede luderet. *J.M.G.*

10. Ἀετοῦ — Ἴδης] In aquilam transformatus Jupiter ab Ida monte Ganymedem rapuit. In Idae item montis vertice laſcive cum Junone concubuit: quod paullo poſt iterum tangit noſter. *J.M.G.*

Ibid. Κυοφορεῖν καθ' ὅλου τοῦ σώμ.] *Τῆς κεφαλῆς καὶ τοῦ μηροῦ.* *F.G.*

Κυοφορεῖν] In Dial. *Neptuni* & *Mercurii*, ille εὖγε, inquit, ὡς ὅλος ἡμῖν κυοφορεῖ ὁ γενναῖος, καὶ πανταχόθι τοῦ σώματος. Jam dictum, in femore Bacchum, in cerebro Palladem a Jove geſtatam. *J.M.G.*

13. Προφήτης] Ita etiam *Ariſtoph*. Plut. vſ. 11. ἰατρὸς ὢν καὶ μάντις, ὥς φασιν, σοφός. Paullo ante λοξίαν vocarat Comicus, unde eſt ἀμφίλοξος, quod hic apud noſtrum ſtatim ſequitur. Comparanda quae de λοξίᾳ (quaſi obliquum dicas) doctiſſimi Interpretes, ad *Ariſtoph*. l. c. & quae *Macrob*. Saturnal. I, 17. Lucian. Dial. *Junonis* & *Latonae* Ἀπόλλων προσποιεῖται μὲν πάντα εἰδέναι, καὶ τοξεύειν, καὶ κιθαρίζειν, καὶ ἰατρὸς εἶναι, καὶ μαντεύεσθαι, & in *Decret. Deorum*, quod ipſorum *Comitiis* ſubjungit p. 716. cavetur, ne tam multa ſolus faciat Apollo, ſed unum aliquid eligens, aut vatem, aut citharoedum, aut medicum denique agat. *J.M.G.*

Ibid. Ἰητρὸς] Cur a vulgari lingua hic omnes recedant libri, ego ſane non intelligo; ſervavi tamen. *M.du S.*

14. Ψευδόμαντιν] Lucian. & haec vox eſt, qui dialogo, quo *Alexandri praeſtigias* detexit, id nominis fecit. *J. M.G.*

15. Τὸν Κροῖσον διολωλεκότα] Adſcripſerat *M.V.La Croze*, Vid. acta Achatii epiſcopi in actis martyr. ſel. p. 140. Non vero ſatis diſtincte, ad quae verba id pertineat, quod illo libro deſtitutus indagare nequeo. *J.F.R.*

Ibid. Κροῖσον] Utrumque oraculum profert Lucian. *Jov. Trag*. c. 20. De Croeſo quidem pervulgatum illud, Κροῖσος Ἅλυν διαβὰς μεγάλην ἀρχὴν διαλύσει, ubi hoſtiumne foret imperium, an Croeſi, incertum: de Salaminiis autem, ὦ θεία Σαλαμὶς, ἀπολεῖς δὲ σὺ τέκνα γυναικῶν, ubi nota Lucianum adjicere, καὶ Πέρσαι γὰρ οἶμαι, καὶ Ἕλληνες, γυναικῶν τέκνα ἦσαν; ut adeo haud obſcure applicet ad cladem Salaminiam, qua Perſae navali praelio victi ſunt: ex *Herodot*. vero 7, 141. ſeq. *Plut*. in *Themiſt*. p. m. 212. & omnium copioſiſſime ex *Oenomao Cynico* apud *Euſeb*. Praepar. Euang. 5, 24. de tota hiſtoria ſatis conſtat. Quid igitur noſter ſibi vult, cum Salaminios hoc oraculo periiſſe dicit? Scilicet, ſuperficiariam valde hominis fuiſſe doctrinam, judicium fere nullum, ex tota commentatione apparet, & nos in diſſertatione noſtra monuimus. *J.M.G.*

20. Ὅσον.] *Homerus* ὅσσον, metri cauſa, quod & ſervari debuit. *M.du S.*

21. Ἐννεάχιλοι] *Hom*. Il. E. 869. & Ξ. 148. *M.du S.*

Ἐννεάχιλοι] Neſcio an hic quoque memoria lapſus ſit Auctor, cum tantum Neptuno clamorem tribuit. De Marte enim *Homer*. Il. E, 860.

ὁ δ' ἔβραχε χάλκεος Ἄρης

Ὅσ-

σεισίχθων, ὦ Τριεφῶν, ἐπονομάζεται; ΤΡΙΕΦ. Τὸν μοιχὸν λέγεις; ὃς τὴν τοῦ Σαλμωνέως παῖδα, τὴν Τυρὼ, πρώην διέφθειρε, καὶ ἔτι ἐπιμοιχεύει, καὶ ῥύστης καὶ δημαγωγὸς τῶν τοιούτων ἐστί; τὸν γὰρ Ἄρην ὑπὸ τοῦ δεσμοῦ πιεζόμενον, καὶ δεσμοῖς ἀλύτοις μετὰ τῆς Ἀφροδίτης γενόμενον, πάντων τε τῶν θεῶν διὰ τὴν [a] μοιχίαν ὑπ' αἰσχύνης σιωπώντων, ὁ ἱππεῖος Ποσειδῶν [b] ἔκλαυσε δακρυρροῶν, ὥσπερ τὰ βρεφύλλια, τοὺς διδασκάλους δεδιότα, ἢ ὥσπερ αἱ γραῖες, κόρας ἐξαπατῶσαι. ἐπέκειτο δὲ τῷ Ἡφαίστῳ λῦσαι τὸν Ἄρεα· τὸ δὲ ἀμφίχωλον τοῦτο δαιμόνιον, οἰκτεῖραν τὸν πρεσβύτην θεὸν, τὸν Ἄρη ἀπηλευθέρωσεν· ὥστε καὶ μοιχός ἐστιν, ὡς μοιχοὺς διασώζων.

ΚΡΙΤ. Ἑρμείαν δὲ τί; ΤΡΙΕΦ. Μή μοι τὸν κακόδουλον, τοῦ ἀσελγεστάτου Διὸς, καὶ τὸν ἀσελγομανοῦντα ἐπὶ τοῖς μοιχικοῖς.

ΚΡΙΤ. Ἄρεα δὲ καὶ Ἀφροδίτην οἶδα μὴ παραδέχεσθαί σε, διὰ τὸ προδιαβληθῆναι πρώην παρὰ σοῦ. ὥστε ἐάσωμεν τούτους. τῆς Ἀθηνᾶς ἔτι ἐπιμνησθήσομαι, τῆς παρθέ-

o Triepho, appellatur. TRIEPH. Scilicet per moechum illum, qui Tyro, Salmonei filiam, olim corrupit, & inſuper adulteria committit, taliumque, *& ſibi ſimilium* liberator ac patronus eſt. Martem enim reti captum, & vinculis cum Venere ſua indiſſolubilibus conſtrictum, omnibus Diis prae pudore tacentibus, equeſtris ille Neptunus, lacrumis, quales puerorum ſunt magiſtros timentium, aut vetularum puellas decipientium, effuſis, deflevit. Inſtabat autem Vulcano, ut Martem ſolveret; claudumque illud daemonium miſericordia ſenis Dei Martem dimiſit. Moechus itaque ipſe eſt, ut qui ſaluti moechis fuit.

7. CRIT. Quid ſi per Mercurium? TRIEPH. Apage vero peſſimum illum libidinoſiſſimi Jovis adminiſtrum, ipſumque ſtuprorum cupiditate ac pruritu inſanientem.

8. CRIT. Martem Veneremque te non accepturum jam praevideo, cum modo eos contumelia affeceris. Igitur mittamus hos. Sed Minervae adhuc mentionem faciam, vir-

a Μοιχίαν] Hoc praeferunt Edd. vett. Μοιχείαν *S.* & *Amſt.* b Ἔκλαυσε] Bene correxit *Solan.* Ἔκλυσε Edd. priores.

Ὅσσον τ' ἐννεάχιλοι ἐπίαχον ἢ δεκάχιλοι.

Quid igitur ad hunc Stentor? Il. E, 786.

Ὃς τόσον αὐδήσασχ' ὅσον ἄλλοι πεντήκοντα.

Caeterum ἐννοσίγαιος, & ἐνοσίχθων ſaepius apud Homerum: ita autem appellarunt veteres Graeci Neptunum, quod terrae motus, aquarum ſubter in terrae cavis undantium fluctibus accidere putarent, quorſum vid. *Gell.* N. A. II, 28. *J.M.G.*

22. Σεισίχθων] Non eſt *Homerica* vox, ſed vere tamen. Homero paſſim ἐνοσίχθων & ἐννοσίγαιος. *M. du S.*

24. Τὴν Τυρὼ] Vide Lucian. Dial. *Neptuni* & *Enipei.* *J.M.G.*

25. Δημαγωγὸς] An προαγωγός; *F.G.*

Δημαγωγὸς] Demagogi enim non tantum vi injuſta oppreſſis auxilio erant, ſed ſaepe, ut major eſſet apud populum gratia, etiam qui malo digni eſſent, poenae ſubtrahebant, quale etiam in Romana rep. improbos Tribunos plebis, aliosque, qui populares videri vellent, videmus interdum molitos. Et pridem ex *Budaeo* obſervavit *H. Stephan.* de verbo δημαγωγεῖν, latius patere ejus ſignificationem, & ſimpliciter pro *concilio*, ſeu *allicio*, ſive *emereor gratiam*, poni. Fabula ipſa eſt apud *Homer.* Od. Θ, 268. Lucian. Θ. Δ. 17. *Ovid.* Art. Am. 2, 561. ſeq. Amores Neptuni recenſentur *Clem. Alex.* Prot. p. 20. Quam inepte cohaereat narrationis hujus f... in diſputatione jam indicatum §. 25. *J.M.G.*

30. Ἔκλαυσε] Antea in omnibus legebat ἔκλυσε, quod palam corruptum rejecimus. Sente...a lecta emendationis rationem ſatis aperiet. *M. du S.*

Ἔκλυσε] Alludit ad mare quod terram inundat. *F.G.* Nexus non admittit hanc adluſionem. Sed *Solani* conjectura vera eſt: neque quisquam dubitabit κλαίειν τινὰ recte dici, qui legerit *Homer.* Il. Ω. 511. — κλαίειν πατέρ' — αὖτε Πάτροκλον. Et *Aelian.* V. H. VI. 1. νεκροὺς κλαίειν. Ignoſcet ergo Cl. *Geſner.* quod verſionem hic mutaverim. *J.F.R.*

33. Ἐπέκειτο δὲ τῷ Ἡφ.] Odyſſ. Θ. 351. *M. du S.*

35. Πρεσβύτην] Πρεσβύτατον θεῶν vocat ipſe Jupiter Od.

virginis armatae, terribiliſque Deae, quae Gorgonis caput pectori praefixum gerit, Giganteſque olim confecit. Contra hanc enim dicere nihil habes. TRIEPH. Quin contra hanc etiam non nihil dicam, ſi reſpondere voles. CRIT. Cedo, quidquid placuerit. TRIEPH. Dic mihi igitur, Critia, quae eſt Gorgonis utilitas, & cui bono pectus ea munit Pallas? CRIT. Ut terribili quodam ſpectaculo, maliſque averruncandis apto. Quin terret etiam hoſtes, victoriamque ut lubitum fuerit ab una parte inclinat ad alteram. TRIEPH. Num hac etiam cauſſa invicta eſt Pallas? CRIT. Utique. TRIEPH. Cur autem non iis qui ſervare poſſunt potius, quam qui ipſi ſervantur, taurorum cremamus aut caprarum femora, ut nos etiam invictos, quemadmodum Pallada, praeſtent. CRIT. Sed non habet Gorgo vim illam eminus adjuvandi, quam habent Dii, ſed ſi quis eam praeferat, tum vero prodeſt.

νου, τῆς ἐνόπλου, καὶ καταπληκτικῆς θεᾶς, ἣ καὶ τὴν τῆς Γοργόνος κεφαλὴν ἐν τῷ στήθει περιάπτεται, [c] τὴν Γιγαντολέτιν θεόν. οὐ γὰρ ἔχεις τί λέγειν περὶ αὐτῆς. ΤΡΙΕΦ. Ἐρῶ σοι καὶ περὶ ταύτης, ἤν μοι ἀποκρίνῃ. ΚΡΙΤ. Λέγε ὅ, τι [d] γε βούλει. ΤΡΙΕΦ. Εἰπέ μοι, ὦ Κριτία, τί τὸ χρήσιμον τῆς Γοργόνος, καὶ τί τῷ στήθει τοῦτο ἡ θεὰ ἐπιφέρεται; ΚΡΙΤ. Ὡς φοβερόν τι θέαμα, καὶ ἀποτρεπτικὸν τῶν δεινῶν. ἀλλὰ καὶ καταπλήσσει τοὺς πολεμίους, καὶ ἑτεραλκέα τὴν νίκην ποιεῖ ὅπου γε βούλεται. ΤΡΙΕΦ. Μῶν καὶ διὰ τοῦτο ἡ Γλαυκῶπις ἀκαταμάχητος; ΚΡΙΤ. Καὶ μάλα. ΤΡΙΕΦ. Καὶ διὰ τί οὐ τοῖς σώζειν δυναμένοις, ἀλλὰ τοῖς σωζομένοις, [e] μηρία καίομεν ταύρων, ἤδ' αἰγῶν, ὡς ἡμᾶς ἀκαταμαχήτους ἐργάσωνται, ὥσπερ τὴν Ἀθηνᾶν; ΚΡΙΤ. Ἀλλ' οὐ οἱ δύναμίς γε πόῤῥωθεν ἐπιβοηθεῖν, ὥσπερ τοῖς θεοῖς, ἀλλ' εἴ τις αὐτὴν ἐπιφέρεται.

9. TRIEPH. Sed quid tandem rei eſt Gorgo? vellem enim ex te audire, qui inveniſti talia & exquiſitiſſime pertractaſti: ego vero praeter nomen omnia ejus ignoro.

ΤΡΙΕΦ. Καὶ τί τόδ' ἐστιν; ἐθέλω γὰρ [f] παρὰ σοῦ εἰδέναι, ὡς ἐξευρημένου τὰ τοιαῦτα, καὶ ἐς μάλιστα κατωρθωκότος. ἀγνοῶ γὰρ πάντα τὰ κατ' αὐτὴν, πλήν γε τοῦ ὀνό-

c Τὴν Γιγαντολέτιν] Sic omnes. d Γε βούλει] Καὶ βούλῃ Ed. *Geſn.* e Μηρία] Μιρία male *J.* & *V2.* non cett. f Παρὰ] Bene *J. S.* &c. Περὶ *P. H.*

Od. N, 142. Vid. *Spanh.* ad *Ariſtoph.* Plut. 1051. ubi πρεσβυτικοὶ θεοί. *J.M.G.*

38. Μή μοι] Ellipſis τοῦ λέγε vel ſimilis; ita fere *chorus* apud *Sophoclem*, *Ajac. Flagellif.* 192. μὴ, μή μ' ἄναξ κ. τ. λ. ubi Scholiaſta: τὸ πλῆρες, μὴ, μή μοι. *Ariſtoph.* Equit. 19. μὴ μοί γε, μή μοι, μὴ διασκανδικίσῃς. Sed reſpexiſſe proprie videtur auctor *Ariſtoph.* Νεφ. 83. ſeq. ΦΕΙ. Νὴ τὸν Ποσειδῶ τουτονὶ τὸν Ἵππιον. ΣΤΡ. Μὴ μοί γε τοῦτον μηδαμῶς τὸν Ἵππιον. *J.M.G.*

39. Κακόδουλον] Lepide miſeram ſervitutis ſuae conditionem, apud matrem deplorat Mercurius in Dial. *Majae* & *Mercurii.* *J.M.G.*

40. Ἀσελγομαν.] Specimen ejus ἀσελγομανίας habes Od. Θ, 335. ſeq. Lucian. Dial. *Apoll.* & *Mercur.* *J.M.G.*

42. Προδιαβληθῆναι] Cum in *Thucyd.* VI. c. 75. f. edatur προσδιαβαλεῖν, ubi Codd. omnes rectius προδιαβαλεῖν, & πρὸ non πρὸς in hoc compoſito uſitatum, addito hoc Philopatridos teſtimonio fateatur Cl. *Duker.* miror quare hoc iſthic in textum non fuerit admiſſum. Interim προσδιαβάλλομαι adfert *Steph.* ex *Plut.* Pericl. quod ſuo loco non ſpernerem. Τῷ προδιαβάλλω utitur & *Herodian.* II. 1. 7. aliique. *J.F.R.*

47. Τὴν Γιγαντολέτιν] Τῆς Γιγαντολέτιδος θεοῦ dicere debuit, nam τὴν τῆς Γοργόνος κεφαλὴν γιγαντολέτιν vocari, non placet. *F G.* Gorgonis caput vocare Deam gigantum interfectricem, non placet *AE.M.*

52. Τοῦτο] Non habet hoc τοῦτο quo referatur, niſi forte τὸ τῆς Γοργόνος χρῆμα velis intelligere. *J.M.G.*

Τοῦτο] Nihil difficultatis video, ſi χρῆμα intelligas, vel quaſi demonſtrative, ut apud *Aelian.* X. 10. τοῦτο βοῦς, ἐκεῖνο ἵππος. *J.F.R.*

55. Ἑτεραλκέα] Schol. ad Il. H, 26. ἑτεραλκὴς ἡ νίκη καλεῖται, ὅταν οἱ νικῶντες νικῶνται, ἢ ἀνάπαλιν οἱ ἕτεροι τοῖς ἑτέροις τὴν ἀλκὴν καὶ δύναμιν παρέχουσιν. & ad Il. Θ. 171 ἑτεραλκέα, ἑτεροκλινῆ, τὴν τοῖς ἐναντίοις ἀλκὴν καὶ δύναμιν περιποιοῦσαν. conſentit etiam *Heſychius.* Recte igitur, puto, ſenſus hujus loci in verſione eſt a me expreſſus. *J.M.G.*

59. Μηρία] Μηρία imprimis ſeu μηριαῖα ὀστᾶ Diis grata putabant, & in ſacrificiis adhibebant, vid. Il. A, 40, 41. quem locum ſalſe παραφράζει Lucianus *de Sacrif.* c. 3. *J.M.G.*

69. Αὐ-

ὀνόματος. ΚΡΙΤ. Αὕτη κόρη ἐγένετο εὐπρεπὴς, καὶ ἐπέραστος· Περσέως δὲ ταύτην δόλῳ ἀποδειροτομήσαντος, ἀνδρὸς γενναίου, καὶ ἐς μαγικὴν εὐφημουμένου, ἐπαοιδίαις ταύτην περιωδήσαντος, ἄλκαρ οἱ θεοὶ ταύτην ἐσχήκασι. [a] ΤΡΙΕΦ. Τουτί μ' ἐλάνθανε ποτε τὸ καλὸν, ὡς ἀνθρώπων θεοὶ ἐνδεεῖς εἰσι. ζώσης δὲ τί τὸ χρήσιμον; προσηταιρίζετο ἐς πανδοχεῖον, ἢ κρυφίως συνεφθείρετο, καὶ κόρην αὐτὴν ἐπωνόμαζε; ΚΡΙΤ. Νὴ τὸν Ἄγνωστον ἐν Ἀθήναις, παρθένος διέμεινε μέχρι τῆς ἀποτομῆς. ΤΡΙΕΦ. Καὶ εἴ τις παρθένον καρατομήσειε, ταὐτὸ γένοιτο φόβητρον τοῖς πολλοῖς; οἶδα γὰρ μυ-

CRIT. Virgo igitur erat decenti forma & amabilis: ſed poſtquam Perſeus, vir fortis, & ob magicae artis peritiam celebris, incantationibus victae caput abſtuliſſet, praeſidii cauſſa Dii eam habuere. TRIEPH. Fugit me igitur tam egregia res, quod hominibus Dii opus habent: ſed cum viveret, quam utilitatem praeſtitit? numquid in ſtabulis meretriciam fecit, an vero clam imminui ſe paſſa eſt, ac virginem tamen ſeſe nominavit? CRIT. Per ignotum, qui colitur Athenis, Deum, virgo usque ad capitis percuſſionem permanſit. TRIEPH. Et, ſi quis caput virgini abſcindat, ſietne tum terriculamentum ejusmodi etiam ex vulgo cuilibet? Novi enim vel decies mille

a ΤΡΙΕΦ.] Bene L. *Fr. B1. 2. H. P.* ΚΡΙΤ. male *Fl. J. Ald. V2. S. Amſt.*

77. Προσηταιρίζετο] Ἑταίρας προσέλαβεν. *V.*

69. Αὕτη κόρη] Gorgonum hiſtoriam praeter reliquos diligenter recitavit Scholiaſt. *Pindar.* ad Pyth. XII. p. m. 253. b. ἀποδειροτομεῖν *Heſiodi* verbum eſt in Θεογον. verſ. 280. ubi ſimiliter hanc hiſtoriam narrat, cujus ſi phyſicas explicationes deſideres, affatim tibi nugarum Scholiaſtae ad eum locum dabunt. Doctiora ſunt & veriora, quae copioſe de iis diſputat *H. Dodwellus* in diſſ. *de vero Peripli Hannonis tempore* Tom. I. Geographorum *Hudſon.* §. 2. ad 7. ubi totam rem ab *Heſiodo* confictam docet. De narrationis hujus ineptiis dixi in diſſ. §. 25. περιωδεῖν dubito, an apud alium veterem legatur. προσεταιρίζεσθαι honeſtum alias vocabulum. *J. M. G.*

72. Ἐπαοιδίαις] An ἐπαοιδαῖς; *F. G.* Ἐπαοιδὴ *Homericum* quidem Od. Τ. 455. Sed & Ἐπαοιδία *Heſychio* Φαρμακεία, γοητεία. Quare nihil mutaverim. *J. F. R.*

74. ΤΡΙΕΦ.] L. *Fr. H.* & *B2.* recte. In reliquis Κρι. mendoſe. *M. du S.*

79. Νὴ τὸν ἄγνωστον] Ignotus ille Athenienſium Deus, ſi a Chriſtianis abeas, vix cuiquam memoratus reperietur. Sed hic homo incaute admodum ſuas fraudes obtrudit. *M. du S.*

82. Μυρίας . .] Hic quisquis eſt, larvatus Lucianus palam jam ad *undecim millium virginum decantatam fabulam* alludit; nam quod Cretam nominat huc minime facientem, ob verſum ex *Homero* concinnatum hoc factum eſt; nec adeo ſolliciti ſunt mendaces de ſuarum fabularum circumſtantiis. Fabula enim narrat Urſulam ex Britannia Coloniam Agrippinam vectam ibi cum undecim millibus virginibus ab Hunnis trucidatam. Haec autem fabula ſeculo demum XII. ſaltem quod ad undecim millia illarum virginum, quas hic ſpectamus, attinet, in orbe Chriſtiano narrari coepit; quamvis res geſta ponatur circa IV. ſeculi finem. Rem hanc ulterius proſequi nec vacat, nec lubet; ſed vel hinc mihi ſatis conſtare videtur, Auctorem inficeti hujus libelli mille ad minimum poſt Lucianum annos vixiſſe; donec vir aliquis doctus aut in Creta Inſula, aut ubi gentium volet, *decem nobis millia virginum trucidatarum* eruat. *M. du S.*

83. Νήσῳ ἐν] *Hom.* Od. Α. 50. *M. du S.*

84. Κρήτην] Neque *Joh. Meurſius* in Creta, neque quisquam alius, quidquam, quod ſciam, protulit, unde lux certa inferri huic loco poſſit. Suſpicabatur *Maturinus Veyſſiere La Croze*, hoc accidiſſe *Aureliani* Imperatoris anno tertio, quo Gothi Europam & Aſiam caedibus & incendiis vaſtarunt. Utitur teſtimonio Zoſimi, cujus I, 46. haec ſunt, Πρόσω δὲ τῶν Σκυθῶν ἐλασάντων, καὶ Ῥωμαίων αὐτοῖς ἐπακολουθησάντων, οἱ Κρήτην τε Ῥόδον περιπλεύσαντες βάρβαροι, πράξαντες οὐδὲν ἀφηγήσεως ἄξιον, ἀνεχώρησαν. Conjecturam damnare plane non auſim: charactera autem temporis hinc peti non patiar (vid. diſſ. §. 26.) ſed cum omnino ſit conjecturis agendum, ſatis quoque probabiles afferri a me poſſe arbitror. Cretam cum Palaeſtina ſaepe confundi, notatum *Huetio*, Dem. Euang. 4, 8, 9. Ipſa Gaza Minoa dicta teſte *Stephano Byzant.* h. n. ut prope illam Minois. De magna Cretenſium & Gazaeorum cognatione *Bochart.* Canaan. I, 15. & *Lakemach.* Obſervatt. 2, 2, 6. ſeq. qui colonos Cretenſium Gazaeos & ceteros, qui כרתי in Scriptura S. appellantur, autumat. Porro cum Imperator Julianus aperte ad gentilem ſuperſtitionem relapſus eſſet, pluribus in locis Imperii Romani, magna licentia gentiles adverſum Chriſtianos inſurrexere, impune ſcilicet, quidquid auſi forent, ſub tali Imperatore laturi. Cujus rei tum alia ſunt exempla a noſtris, qui tum vixere, ſcriptoribus relata, tum haud parum ad rem no-

le virgines membratim omnes diſſectas in inſula, *quam Cretam dixere, ambit circumfluus humor.* Hoc ego ſi noviſſem, quot tibi Gorgonas attuliſſem ex Creta? quamque invictum ex te imperatorem feciſſem? Poëtae autem & Rhetores me, tanquam plurimarum inventorem Gorgonum, longe Perſeo ſuperiorem judicaſſent.

10. Sed quoniam in Cretenſes incidimus, memini adhuc illos mihi oſtendere ſepulcrum tui illius Jovis, & quae ipſius matrem ſuſtentarunt obliqua vallium, lucosque perpetuam conſervantes viriditatem. CRIT. Sed ignorabas tu quidem incantationem & ceremonias. TRIEPH. Si haec poſſent, mi Critia, incantationibus peragi,

ρίας διαμελεϊςὶ τμηθείσας Νήσῳ ἐν ἀμφιτρύτῃ, Κρήτην [b] δέ τέ μιν καλέουσι. καὶ εἰ τοῦτο ἐγίνωσκον, ὦ καλὲ Κριτία, πόσας Γοργόνας σοι ἀνήγαγον ἐκ Κρήτης; καί σε ςρατηγέτην ἀκαταμάχητον ἀποκατέςησα· ποιηταὶ δὲ, καὶ ῥήτορες, κατὰ πολύ με Περσέως διέκριναν, ὡς πλείονας Γοργόνας ἐφευρηκότα.

Ἀλλ' ἔτι ἀνεμνήσθην τὰ τῶν Κρητῶν, οἱ τάφον ἐπεδείκνυντό μοι τοῦ Διός σου, καὶ τὰ τὴν μητέρα θρέψαντα [c] λόχμια, ὡς ἀειθαλεῖς αἱ λόχμαι αὗται διαμένουσι. ΚΡΙΤ. Ἀλλ' οὐκ ἐγίνωσκες τὴν ἐπῳδὴν, καὶ τὰ ὄργια. ΤΡΙΕΦ. Εἰ ταῦτα, ὦ Κριτία, ἐξ ἐπῳ-

b Δέ τέ μιν] Omiſſ. τε in Edd. priorib. *c* Λόχμια] Ex emendatione *Solan.* & *Gujet.* Δόχμια Edd. priores.

noſtram facere videtur, quod *Georgius Nazianzenus* habet oratione ςηλιτευτικῇ prima p. 87. ubi de Arethuſiorum, Gazaeorumque in Chriſtianos ſaevitia hoc inter alia refert: οὗτοι λέγονται, ΠΑΡΘΕΝΟΥΣ ΑΓΝΑΣ καὶ ὑπερκοσμίους, ἀψαύστους μικροῦ καὶ ὀφθαλμοῖς ἀρρένων, εἰς μέσον προαγαγόντες καὶ τῆς ἐσθῆτος γυμνώσαντες, ἵνα τῇ θέᾳ πρότερον ἐνυβρίσωσιν, εἶτ' ἀνακείραντες καὶ ΔΙΧΑΣΑΝΤΕΣ — οἱ μὲν ἰδίοις ὀδοῦσι κατεστιαθῆναι — οἱ δὲ σπαίρουσιν ἔτι τοῖς σπλάγχνοις συώδη τροφὴν ἐπισπείραντες, συῶν τοὺς θερμοτέρους ἐπαφιέναι, κ. τ. λ. Tradunt eadem *Sozomenus* 5, 9. & *Theodoritus* 3, 6. Ad eadem tempora pertinet, quod in Martyrologio Ro. ad VIII. Sept. refertur: *Gazae in Palaeſtina ſanctorum Martyrum Euſebii, Neſtabi, & Zenonis, fratrum, qui tempore Juliani Apoſtatae, irruente in eos turba gentilium diſcerpti atque necati ſunt.* Habemus ergo apud Cretenſes Palaeſtinae virgines caſtas membratim diſſectas ſub Juliano. Haec quidem magis ad h. l. facere mihi videntur, quam illa quae è Zoſimo vidimus. Quod obſcure ita Gazam ſignat auctor, vel eruditionis oſtentandae cauſſa feciſſe poteſt, vel ſtudio obſcurare factum, quod invidiae adhuc multum haberet, voluit. Neque vehementer contra dixerim, ſi quis in ipſa Creta inſula tale quid tum contigiſſe putet. Nam quod μυρίας dicit, nihil nos debet morari, qui inſanas hominis hyperbolas plures in exigua commentatione deprehendamus. *J.M.G.*

Γρήτην δέ μιν] Κρήτην δέ τέ μιν. *F.G.* Optime. Et ſic jam verſus reſtitutus. *J.F.R.*

92. Τάφον] De ſepulchro Jovis agit *Joh. Meurſius*, in Creta 3, 4. Add. *Spanh.* ad Callim. H. in Jov. vſ. 8. Cave autem putes, aliunde de Jovis ſepulchro conſtare noſtro, quam ex Luciano, quem ſemper prae oculis habuit, quique ejus meminit, tum alias, tum in *Jov. Trag.* c. 45. *J.M.G.*

93. Λόχμια] Hanc vocem emaculavimus; antea enim in omnibus δοχ— legebatur. *M. du S.*

Δόχμια] Δόχμιον πλάγιον ſeu obliquum ſignificare, Lexicographi dicunt, quorſum equidem in verſione reſpexi, *valles*, quas Interpres etiam adhibet, ex rei natura adjeci; antrum enim eſſe, communiter traditur. Si quis tamen λόχμια legere velit, Λ in Δ vel λ in δ mutato, ut eſt facilis harum literarum confuſio, non repugnaverim; tum enim lucos virentes ſignificaret, quorſum ſequens λόχμαι pertinet. *Platonis* L. I. *de Legibus* principio commodiſſimam & amoeniſſimam ad hoc antrum (Idaeum, in quo educatus Jupiter, ab altero Dictaeo, in quo natus eſt, diſtinguendum) a Gnoſſo adeuntibus viam laudat. *J.M.G.*

Δόχμια] An λόχμια; *F.G.* Bene, & hoc recepi. *J.F.R.*

95. Τὰ ὄργια] Adſcribam verba *Servii* ad *Virg.* Aen. 4. 302. valde huic loco opportuna, cum non adeo obvia ſit, quae hic requiritur *orgiorum* ſignificatio. ORGIA *apud Graecos* OMNIA SUNT SACRA, *ut apud Latinos* CERIMONIAE. *Sed jam abuſive ſacra Liberi orgia vocant, vel* ἀπὸ τῆς ὀργῆς, *a furore, vel* ἀπὸ τοῦ ὄρους *a monte.* In qua quidem etymi ratione alleganda, ſi modo ipſe illam approbat, videtur tollere, quod paulo ante poſuerat: utraque enim ratio ad Bacchica ſacra reſpicit. Melius igitur, qui ἀπὸ τοῦ εἴργειν, ab arcendo, vocem natam volunt: occultabantur enim cerimoniae arcebanturque ab illis curioſorum tum aures tum oculi. Caeterum hoc vult Critias, ignorato illo carmine & cerimoniis ex Cretenſium Virginum capitibus non poſſe Gorgonas fieri, Palladaque eximium aliquid ſibi retinere. *J.M.G.*

ἐπῳδῆς ἐγίνετο, τάχ' ἂν καὶ ἐκ νεκάδων ἐξήνεγκεν ἂν, καὶ ἐς τὸ γλυκύτατον φάος ἀνήγαγεν· ἀλλὰ λῆρος, παίγνιά τε καὶ μῦθοι, παρὰ τῶν ποιητῶν τερατολογούμενα. ὥστε ἔασον καὶ ταύτην.

ΚΡΙΤ. Ἥραν δὲ τὴν τοῦ Διὸς γαμετὴν, καὶ κασίγνητον, οὐ παραδέχῃ; ΤΡΙΕΦ. Σίγα τῆς ἀσελγεστάτης ἕνεκα μίξεως, καὶ τὴν ἐκ ποδοῖν καὶ χεροῖν ἐκτεταμένην, παράδραμε.

ΚΡΙΤ. Καὶ τίνα [a] ἐπομόσσομαί γε;

ΤΡΙΕΦ. Ὑψιμέδοντα θεὸν, μέγαν, [b] ἄμβροτον, οὐρανίωνα,
Υἱὸν πατρὸς, πνεῦμα ἐκ πατρὸς ἐκπορευόμενον,
Ἓν ἐκ τριῶν, καὶ ἐξ ἑνὸς τρία,

poſſent illae forte etiam ex inſeris ereptos in dulciſſimam hanc lucem reducere. Sed nugae ſunt ſcilicet naeniaeque & fabulae a Poëtis portentoſe confictae. Itaque & hanc omitte.

11. CRIT. Junonem autem, Jovis uxorem pariter ac ſororem non accipies. TRIEPH. Tace ob laſciviſſimum illum concubitum, manibusque ac pedibus extenſam ocius praetercurre.

12. CRIT. Per quem igitur tandem tibi vis ut jurem?

TRIEPH. *Per magnum Regem, caeleſtia regna tenentem,*
Morte carentem omni, natum patris, inde profectum
Ex patre flamen, tria de uno, atque ex tribus unum.

Ju-

a Ἐπομέσωμαι] Sic Edd. *Amſt.* ἐπωμόσωμαι. *Geſn.* ἐπομόσομαι, quem ſequor. b Ἄμβροτον] Ἄμβροντον, prave *J.*

97. Ἐκ νεκάδων] Νεκρῶν. *V.*

5. Ἀσελγ. —— μίξεως] Reſpicitne ad Il. Ξ, 197. ſeq. ubi Juno meretriciis artibus Jovem ad concubitum, medio die, in Idae montis vertice, impulit. Jam objecerat hoc *Homero Minucius Felix* 22, 4. quod narret, *Jovem ceſto Veneris inlectum, flagrantius, quam in adulteras ſoleat, cum Junone uxore concumbere.* Et σύγχρονος noſtro *Gregor. Nazianz.* Orat. στηλιτ. I. p. 104. τίς δὲ ἡ θαυμαστὴ μίξις τοῦ νεφεληγερέτου, καὶ τῆς σεμνῆς Ἥρας, ἡνίκα ἀσχημονεῖν αὐτὸν ἀναπείθει μεσούσης ἡμέρας. Interpres Gallus ad inceſtas cum fratre ſororis nuptias refert. Sed fere eſt, ut turpius etiam quiddam ſuſpicer, quod hic Junoni objicitur, de quo Theophilus Antiochenus 3, 3. Τήν τε Ἥραν ἰδίαν ἀδελφὴν μὴ μόνον τὸν Δία γαμεῖν, ἀλλὰ καὶ διὰ στόματος ἀνάγνου ἀῤῥητοποιεῖν. Et 3, 6. Χρύσιππος δὲ πῶς οὐχ εὑρίσκεται σημαίνειν, τὴν Ἥραν στόματι μιαρῷ συγγίνεσθαι τῷ Διΐ; Haec profecto ἀσελγεστάτη μίξις, quam etiam in Samo depictam, & a Chryſippo interpretatione phyſica excuſatam memorat Origenes contra Celſum l. 4. p. 196. *J. M. G.*

Ibid. Καὶ τοῖν ποδοῖν —— ἐκτεταμένην] An leg. καὶ τοῖν ποδοῖν καὶ χεροῖν ἐκτεταμένοιν. I. e. manibus pedibusque fuge, τὸ χεῖρε παρασείσας. *Theophr.* Char. *F. G.*

Ibid. Ἐκ ποδοῖν καὶ χεροῖν] Jupiter Junoni ſuae, quod natum ex ſe & Alcmena Herculem quovis modo perſequeretur, & noviſſime naviganti boream immiſiſſet, iratus, manibus illius aureo vinculo ad caelum alligatis, a pedibus incudes duos, uxoremque adeo in aethere & nubibus ſuſpendit, fere ut ſolent, de quibus per carnificem quaeſtio habetur. Fabula eſt Il. O, 18. ſeqq. Allegoria, quam proferunt Scholiaſta ad eum locum, & *Phornutus*, non nimis videtur inepta, quibus Ἥρα ἀὴρ eſt, ſive aër, ut alias: vincula aurea, ſtellae; incudes duo, terra ac mare. Tetigit fabulam etiam *Seneca* in Ἀποκολοκ. p. m. 404. *J. M. G.*

7. Ἐποιμόσομαι] Ignotum Grammaticis futurum, qui ὀμόσω tantum & ὀμοῦμαι agnoſcunt. *J. M. G.*

8. Ὑψιμέδοντα] Quo Luciani perſonam melius agere videretur, parodias etiam in rebus graviſſimis nebulo inſerendas duxit. *M. du S.*

10. Πνεῦμα ἐκ πατρὸς ἐκπορ.] Haec, ni vehementer fallor, aetatem auctoris certius quam quae de Parthorum cladibus habet, dabunt. Sed iſta iis relinquimus diſcutienda, qui hiſtoriam Dogmatum in eccleſia Chriſtiana curioſe perſcrutantur: quippe qui aliunde argumentum hiſce longe validius ad c. 9. protulerim, quo res haec mihi plane confici videtur. *M. du S.*

Πνεῦμα ἐκ πατρὸς ἐκπορ.] Ex formula ſolenni, qua Spiritus S. ex Patre dicitur procedere, quod eo deinde ab Orientalium pleriſque tractum eſt, ut negarent utique a filio etiam progredi. Sed hoc Theologis relinquimus, ut illud etiam, quod hic particula ἐκ & ἐξ, ad unitatem eſſentiae, perſonarumque diſtinctionem indicandam, adhibetur. *J. M. G.*

12. Ἓν ἐκ τριῶν] Conf. I. Epiſt. *Joan.* V. 7. ubi haec ſententia. *J. F. R.*

Ibid. Ἐξ ἑνὸς τρία] Diſtinxi prout ſenſus poſtulat, & prout legitur hoc *Euripidis* carmen apud Lucianum in

Jov.

Jupiter haec tibi ſint , ſolum hoc pro numine habeto.

Ταῦτα νόμιζε Ζῆνα, τόνδ' ἡγοῦ θεόν.

CRIT. Computare tu quidem me doces, & jusjurandum tibi eſt arithmetica. Computas enim ut Nicomachus Geraſenus. Neſcio enim quid tibi velis, unum tria, tria unum. Numquid de quaternario dicis Pythagorae , aut octonario aut tricenario ? TRIEPH. Quin tu taces terrena, digna ſilentio. Non hic agitur de dimetiendis pulicum veſtigiis. Ego enim te docebo, quid ſit hoc univerſum , & quis ſit ante omnia, & quae univerſi ſit combinatio atque conſtructio. Antea enim mihi quae jam tibi uſu venerunt. Sed poſtquam in Galilaeum incidi , recalvaſtrum , naſonem , qui per aëra incedens , in tertium usque caelum ſe penetraverat , resque omnium pulcherrimas

ΚΡΙΤ. Ἀριθμέειν με διδάσκεις, καὶ ὅρκος ἡ ἀριθμητική. καὶ γὰρ ἀριθμέεις ὡς Νικόμαχος ὁ Γερασηνός. οὐκ οἶδα γὰρ τί λέγεις, ἓν τρία, τρία ἕν. μὴ τὴν τετρακτὺν φῂς τὴν Πυθαγόρου, ἢ τὴν ὀγδοάδα, καὶ τριακάδα; ΤΡΙΕΦ. Σίγα τὰ νέρθε, καὶ τὰ σιγῆς ἄξια, οὐκ ἔσθ' ὧδε μετρεῖν τὰ ψυλλῶν ἴχνη. ἐγὼ γάρ σε διδάξω τί τὸ πᾶν, καὶ τίς ὁ πρώην πάντων, καὶ τί τὸ σύστημα τοῦ παντός. καὶ γὰρ πρώην κἀγὼ ταῦτα ἔπαχον, ἅπερ σύ· ἡνίκα δέ μοι Γαλιλαῖος ἐνέτυχεν, ἀναφαλαντίας, ἐπίρρινος, ἐς τρίτον οὐρανὸν ἀεροβατήσας, καὶ τὰ κάλλιστα ἐκμεμαθηκώς, δι'

24. Ἀναφαλαντίας] Φαλακρός. *V.*

Jov. Trag. c. 41. ubi habes reliquos. Add. *Stob.* Ecl. Phyſ. 1, 3. *Heracl. Pont.* de Alleg. Hom. p. 441. *J.M.G.*

13. Ταῦτα νόμιζε Ζῆνα] *Euripidis* fragmentum notiſſimum , quod in incertis exſtat. vi. 3. *M. du S.*

14. Ἀριθμέειν με διδάσκεις] *Moliere* hoc imitatus eſt in fabula: *Le feſtin de Piere* Act. III. Sc. 1. Vid. *Theophr. Raynaud* de bonis & malis libris part. I. Erotem. 1. §. 331. pag. 195. *M. V. La Croze.*

15. Νικόμαχος] Hujus de Arithmetica libri extant hodieque duo. Vid. etiam *Phot.* 187. *M. du S.*

Νικόμαχος] De *Nicomacho* hoc , ejusque *arithmeticis* vid. *Fabricius* Bibl. Gr. 4. 2, 1. Quando vixerit, noſtra nihil intereſt, niſi quod ex iis, quae cel. *Fabricius* diſputat, apparet , ab eo qui Trajano victoriam gratularetur, (quod Philopatridis auctorem hoc ſchediaſmate feciſſe , quidam volunt) laudari Nicomachum vix ac ne vix quidem potuiſſe. *J.M.G.*

17. Τετρακτὺν] De *tetracty* Pythagorica plena omnia. De octonario *Macrobius* in Somn. Scip. 1, 5. qui reliquorum etiam numerorum pandit myſteria. Ὀκτάδα frequentius dici putat , quam ὀγδοάδα *Sa. Tennulius* ad *Jambl.* in Nicom. Geraſ. p. m. 115. Caeterum inter Valentinianorum ſomnia fuere tetractys , ogdoas & triacas. Vid. *J. Fr. Buddeus* de haereſi Valent. §. 5. p. 424. & reliqui , qui de hac haereſi egere. *J.M.G.*

Τετρακτὺν] De tetracty Pythagorica vid. ſupra T. I. *Vit. Auct.* c. 4. & pluribus ad Dial. *pro Lapſ.* c. 5. *J. F. R.*

18. Σίγα] Senarium eſſe adſcripſere *Guj.* & *Menag.*

Σίγα τὰ νέρθε] Chriſtianorum formulae formulis gentilium longe notiores hui ex ſtiterunt. Unde hanc habeat, incertum; ex *Euripide* tamen videtur deſumpta. Vide Ζ. τρ. c. 3. *M. du S.*

20. Τὰ ψυλλῶν ἴχνη] Reſpicitur procul dubio ad *Ariſtophan.* Νεφ. 143. ſeqq. ubi quanta arte , quibusque machinamentis , culicum veſtigia & ſaltus demenſus fuerit Socrates , multo cum ſale enarratur. quod ipſum forte in proverbium deinde abiit. *J.M.G.*

24. Γαλιλ. — ἐς τρίτον οὐρανὸν ἀερ.] Quis ille *Galilaeus in tertium Caelum raptus ?* Priora ad JESUM CHRISTUM; poſteriora ad Paulum ſpectant. Cujus caput & faciem deſcribit? nonne Pauli? certe non Chriſti, cui ſoli ſequentia tribui par fuit. *M. du S.*

Γαλιλαῖος — ἀναφαλ.] De appellatione Galilaei expoſitum in diſſert. §. 37. Hic illud monere ſatis fuerit, neque Paullum , neque ipſum JESUM CHRISTUM hic intelligi videri, ſed quemcumque doctorem, cui deriſor hic deſcriptionem , quam ipſe ridiculam credit, accommodat. *J.M.G.*

Γαλιλαῖος] Sic Chriſtianos & Celſus & Julianus Apoſtata vocabant , vid. *Dodw.* diſſ. Cypr. XII. Quae Paulo objiciebant Ethnici , vid. acta Phileae & Philoromi in *act martyr.* ſel. p. 549. *M. V. La Croze.*

Ibid. Ἐνέτυχεν] Vid. acta Theclae in *Spicilegio Grabii* T. I. p. 95. in ima pag. & p. 120. it. p. 334. med. *M. V. La Croze.*

Ibid. Ἀναφαλαντίας] *Reburrus, recalvaſter.* Conf. T. I. *Tim.* §. 47. ibique *Hemſterh.* *J. F. R.*

25. Ἐπίρρινος] Vix credo alias hanc vocem occurrere , cum *Pollux* pariter atque *Camerarius* , ubi de naſo tractant ex inſtituto , ille 2, 72. hic p. 110. ſeq. Comment. utriusque linguae , nullam ejus mentionem faciant. Nec *Coelius Rhodiginus* cum Antiqq. Lect. 3, 30. de naſo agit , quid hoc ſit vocabuli explicat. Sed Gloſſ. Gr. Lat. Vulcan. ἐπίρινος Naſutus. *J.M.G.*

Ibid. Ἐς τρίτον οὐρανὸν] Manifeſte ridet Paulli ἐκστασιν, quam phraſi *Ariſtoph.* ex Νεφ. 225. exprimit. Ibi enim

δι' ὕδατος ἡμᾶς ἀνεκαίνισεν, ἐς τὰ τῶν μακάρων ἴχνια παρεισώδευσε, καὶ ἐκ τῶν ἀσεβῶν χώρων ἡμᾶς ἐλυτρώσατο. καί σε ποιήσω ἤν μου ἀκούῃς, ἐπ' ἀληθείας ἄνθρωπον.

ΚΡΙΤ. Λέγε, ὦ πολυμαθέστατε Τριεφῶν, διὰ φόβου γὰρ [a] ἔρχομαι. ΤΡΙΕΦ. Ἀνέγνωκάς ποτε τὰ τοῦ Ἀριστοφάνους τοῦ δραματοποιοῦ ὄρνιθας ποιημάτια; ΚΡΙΤ. Καὶ μάλα. ΤΡΙΕΦ. Ἐγκεχάρακται παρ' αὐτοῦ τοιόνδε·

Χάος ἦν, καὶ νὺξ, ἔρεβός τε μέλαν πρῶ-
τον, καὶ Τάρταρος εὐρύς.
Γῆ δ', οὐδ' ἀὴρ, οὐδ' οὐρανὸς ἦν.

ΚΡΙΤ. Εὖ λέγεις. εἶτα τί ἦν; ΤΡΙΕΦ. Ἦν φῶς ἄφθιτον, ἀόρατον, ἀκατανόητον, ὃ λύει τὸ σκότος, καὶ τὴν ἀκοσμίαν ταύτην ἀπήλασε, λόγῳ μόνῳ ῥηθέντι ὑπ' αὐτοῦ, ὡς ὁ βραδύγλωσσος ἀπεγράψατο· γῆν ἔπηξεν ἐφ' ὕδασιν, οὐρανὸν ἐτάνυσεν, ἀστέ-

ibi didicerat; is per aquam nos renovavit, impiorumque ereptos regionibus in beatarum animarum veſtigiis collocavit. Etiam ex te faciam, ſi auſcultare mihi velis, vere hominem.

13. CRIT. Cedo, peritiſſime Triepho, horror enim me inceſſit. TRIEPH. Legiſtine unquam Ariſtophanis Comici poëmatia quae ille aves inſcripſit? CRIT. Legi utique. TRIEPH. In illis ita ab eo ſcriptum eſt:

Chaos olim & nox crebusque fuit nigrum,
tum Tartarus ingens
Non terra, aër nec olympus erat.

CRIT. Praeclare iſta, ſed quid tum? TRIEPH. Lux erat incorrupta, inviſa, incomprehenſa, *quae ſolvit tenebras', ſqualorem numine abegit.* Verbo tantum a ſe prolato, ut tardilinguis ille ſcriptum reliquit, terram aquis impoſitam condenſavit, caelum expandit, ſtellas formavit fixas, cur-

[a] Ἔρχομαι] Εὔχομαι V2. Leg. ἔχομαι.

41. Φῶς] Θεός. V.

44. Ὁ βραδύγλωσσος] Μωσῆς. V.

Socrates caeleſtium rerum contemplationi intentus, & quid rei ageret, interrogatus, ἀεροβατῶ, inquit, καὶ περιφρονῶ τὸν ἥλιον. *J.M.G.*

27. Δι' ὕδατος] Neque hic obſcurum eſt, baptiſmum rideri. *J.M.G.*

28. Ἴχνια] Forte ante oculos habuit Auctor illud, quod inter *aurea*; quae vocantur, *Pythagorae carmina* relatum eſt:

Ταῦτά σε τῆς θείης ἀρετῆς εἰς ἴχνια θήσει.

Quanquam ſi ſenſum magis, quam verba ſequamur, in noſtris libris etiam *Luc.* II, 79. ſcriptum eſt: τοῦ κατευθῦναι τοὺς πόδας ἡμῶν εἰς ὁδὸν εἰρήνης, pro eo, quod alias converſionem vocant Theologi. *J.M.G.*

Ibid. Παρεισώδευσε] Praepoſitiones, quibus junctum eſt hoc verbum, clandeſtinum quid, & fraudulentum alias ſignificant, ut in παρεισάγειν & παρείσακτοι, παρεισβάλλειν, παρεισδύεσθαι, παρεισέρχεσθαι, παρεισπίπτειν, παρεισρεῖν, apparet. Forte id ſibi vult Triepho, magiſtrum illum ſuum, ſuo jure caelum ingredi, diſcipulos magiſtro adhaerentes una cum irrepere. *J.M.G.*

Ibid. Ἀσεβῶν χώρων] Poſſis quidem ad coetum ſeu communionem impiorum referre, quam πονηρὸν αἰῶνα κ.τ.λ. noſtri vocant; ſed tamen ſecutus mihi videtur Auctor Lucianum ſuum, qui & *de Luctu* c. 8. & *Ver. Hiſt.* T. II. c. 17. & alias forte, de inferis, ubi mali puniantur, hac ῥήσει uſus eſt. *J.M.G.*

30. Ἐπ' ἀληθείας] Quid ἀλήθεια apud ſacros ſcriptores ſit, nemini ignotum eſt paullum θεολογήσαντι. Sed forte illud ſibi voluit Triepho, pro homine habendum non eſſe, qui humiliter adeo & abjecte de Diis ſentiret, per diſciplinam autem, quam ipſe profiteretur, ab belluino ingenio ad humanum cultum poſſe traduci, qui non repugnarent. Quod quidem philoſophi fere pollicebantur univerſi. *J.M.G.*

Ἐπ' ἀληθείας] Neſcio an aliud myſterium lateat, quam ut vulgo accipitur pro *re vera*, uti ap. *Demoſth.* de cor. p. m. 520. f. vel ἐπ' ἀληθείᾳ ap. *Ariſtoph.* Plut. 892. *J.F.R.*

32. Διὰ φόβου γὰρ ἔρχομαι] Verba ſunt *Euripidis* in Or. vſ. 757. *M. du S.*

34. Ὄρνιθας ποιημάτια] Quanquam drama unum eſt, idque ſatis longum, quod ὄρνιθες ſeu aves vocatur, haud immerito tamen τῶν ποιηματίων nomine inſignitur, ob crebras per choros, ſyſtemata, odas, epirrhemata &c. conciſiones, quae bonam partem ſententiam etiam per ſe abſolvunt. Locus qui prae manu eſt, habetur vſ 696. ſeqq. *J.M.G.*

35. Ἐγκεχάρακται] Utitur voce & noſter infra c. 17. & Lucian. in Καταπλ. *ſeu Tyranno* c. 4. *J.M.G.*

37. Χάος] Extant etiamnum carmina iſta apud *Ari-*

curſumque illis conſtituit, quas tu pro Dis venerare. Terram autem floribus exornavit, homines ex illis quae plane non erant, ut eſſent produxit. Jamque obſervat de caelo juſtos pariter atque injuſtos, in librisque ſingulorum actiones deſcribit, omnibus autem, qua praefinivit die, juſta retribuet.

14. CRIT. Quae vero Parcae glomerarunt omnibus, num & ea deſcribuntur? TRIEPH. Quid ais? CRIT. De fato loquor. TRIEPH. Quin tu dicis, o pulcher Critia, de Parcis, ego vero diſcendi cupidus auſcultabo. CRIT. Nonne Homerus, celebris Poëta dixit:

Fatum equidem nullum dico effugiſſe virorum.

De magno autem Hercule ita:

Nec potuit fugiſſe Atropon vis Herculis atram,
Qui Jove natus erat, patri cariſſimus idem:

ρας ἐμόρφωσεν ἀπλανεῖς, δρόμον διετάξατο ὓς σὺ σέβῃ θεούς, γῆν δὲ τοῖς ἄνθεσιν ἐκαλλώπισεν, ἄνθρωπον ἐκ μὴ ὄντων ἐς τὸ εἶναι παρήγαγε· καὶ ἔστιν ἐν οὐρανῷ βλέπων δικαίους τε καὶ ἀδίκους, καὶ ἐν βίβλοις τὰς πράξεις ἀπογραφόμενος· ἀνταποδώσει δὲ πᾶσιν ἣν ἡμέραν αὐτὸς ἐνετείλατο.

ΚΡΙΤ. Τὰ δὲ τῶν Μοιρῶν ἐπινενησμένα ἐς ἅπαντας, ἐγχαράττουσί γε καὶ ταῦτα; ΤΡΙΕΦ. Τὰ ποῖα; ΚΡΙΤ. Τὰ τῆς εἱμαρμένης. ΤΡΙΕΦ. Λέγε, ὦ καλὲ Κριτία, περὶ τῶν Μοιρῶν, ἐγὼ δὲ μαθητιῶν ἀκούσαιμι περὶ σοῦ. ΚΡΙΤ. Οὐχ Ὅμηρος ὁ ἀοίδιμος ποιητὴς εἴρηκε,

Μοῖραν δ' οὔ τινά φημι πεφυγμένον ἔμμεναι ἀνδρῶν.

ἐπὶ δὲ τοῦ μεγάλου Ἡρακλέους,

Οὐδὲ γὰρ οὐδὲ βίη [b] Ἡρακλείη φύγε κῆρα,
Ὅσπερ φίλτατος ἔσκε Διῒ Κρονίωνι ἄνακτι,

Ἀλ-

b Ἡρακλείη] Ἡρακλῆος Hom.

58. Ἀοίδιμος] Ἔνδοξος. V.

riſtophan. av. p. 573. Ed. *B.* quod miror fugiſſe eruditiſſimum *Grotium* qui not. 5. ad L. I. de ver. Rel. Chriſt. c. 16. ait a Luciano & *Suida* conſervata, cum ipſe in *avibus* eſſe dixiſſet, quam fabulam *Ariſtophanis* extare adhuc, eum latere non poterat. Vid. *Gall.* ad *Lactant.* p. 22. *M. du S.*

44. Βραδύγλωσσος] Moſem haec non dubia nobis nota indicat. *M du S.*

Ὁ βραδύγλωσσος] Moſes *Exod.* IV, 10. כבד לשון ſeſe ipſe vocat, quod οἱ ό transtulere βραδύγλωσσος, & ab his noſter ad inſultandum Divino vati mutuatus eſt. *J. M. G.*

Ibid. Γῆν ἔπηξεν] *Pſ.* XXIV, 2. Deinde ex *Jeſ.* XLIV, 24. ἐξέτεινα τὸν οὐρανὸν μόνος, καὶ ἐστερέωσα τὴν γῆν. Caeterum obſervarunt pridem viri doctiſſimi, vel ideo etiam ſiderum in hexaëmero creatorum mentionem a Moſe fieri, ut eo magis hominum animos ab eorum cultu, id eſt, antiquiſſimo pariter & abſurdiſſimo idololatrias genere averteret. Si enim creata ſunt a Deo ſidera, quidni, relicto architecto, honorem opificio deferre, extremae foret ſtultitiae? *J. M. G.*

46. Δρόμον] Τούτων hinc forte excidit negligentia librarii. *F. G.*

48. Ἐκ μὴ ὄντων] *Hebr.* XI, 3. dicitur ἐκ μὴ φαινομένων. Nota eſt *Exucontiorum* haereſis, quod nominis in eam Arianorum ſectam dicebatur, qui affirmabant, Chriſti Servatoris divinam etiam naturam ἐξ οὐκ ὄντων a Deo eſſe productam. Unde ſatis conſtat, Chriſtianos illorum temporum de Creatione ita, ut hic noſter, loqui ſolitos. *J. M. G.*

50. Ἐν βίβλοις] Haec ſumta ex *Apoc.* XX, 12. 2. *Theſſ.* I, 6. *Act.* XVII, 31. quivis videt. *J. M. G.*

52. Ἣν ἡμέραν] Subaudi καθ' ἣν ἡμ. *F. G.*

53. Τὰ δὲ τῶν Μοιρῶν] Cum de Providentia Dei loquentem audit Triephontem Critias, haud immerito in mentem illi venit abſurdi iſtius Parcarum commenti. Caeterum quod plurium numero dicitur ἐγχαράττουσιν, illud abſolute & quaſi imperſonaliter poſitum arbitror, fere ut Ebraei, cum de Deo etiam loquuntur, pluralem numerum ſaepe adhibent, cui tamen phraſi aliquid arcani ſenſus, & umbram ſaltem Trinitatis ineſſe, non eſt cur negemus. Fieri etiam poteſt, ut reſpexerit Critias ad expreſſam trium in divinitate hypoſtaſεων mentionem. Caeterum poſtea & hoc idem verbum plurium numero recurrit, & exemtae actionis verba, quae vocant Grammaticorum filii, eodem numero efferuntur: ἐκπέμψουσι, ἐπιστρωννύουσι, κατάξουσι κ. τ. λ. *J. M. G.*

57. Μαθητιῶν] *Ariſtoph.* verbum Νεφ. 183. *J. M G.*

60. Μοῖραν] *Hom.* Il. Z, 488. allegat etiam Lucian. Apol. pro *Merc. Cond* c 8. & *Diogenianus Peripateticus* apud *Euſeb.* Praep. Evang. 6 8. p. 263. *J. M. G.*

63. Οὐδὲ γὰρ] *Hom.* Il. Σ, 117. ſeq. *J M. G.*

66. Ἥρης]

Ἀλλά ἑ [a] Μοῖρ' ἐδάμασσε, καὶ ἀργαλέος χόλος Ἥρης.
Ἀλλὰ καὶ ὅλον τὸν βίον καθειμάρθαι, καὶ τὰς ἐν τούτῳ μεταβολάς·
—— ἔνθα δ' ἔπειτα
Πείσεται ἅσσα οἱ αἶσα κατακλῶθές τε βαρεῖαι
[b] Γιγνομένῳ νήσαντο λίνῳ, ὅτε μιν τέκε μήτηρ.
καὶ τὰς ἐν ξένῃ ἐποχὰς ἀπ' ἐκείνης γίνεσθαι.
Ἦδ' ὡς Αἴολον ἱκόμεθ', ὅς με πρόφρων ὑπέδεκτο,
Καὶ πέμπ', οὐδέπω αἶσα φίλην ἐς πατρίδ' ἱκέσθαι.
Ὥστε πάντα ὑπὸ τῶν Μοιρῶν γίνεσθαι ὁ ποιητὴς μεμαρτύρηκε. τὸν δὲ Δία μὴ θελῆσαι τὸν υἱὸν
— θανάτοιο δυσηχέος ἐξαναλῦσαι,
ἀλλὰ μᾶλλον
Αἱματοέσσας [c] δὲ ψιάδας κατέχευεν ἔραζε.
Παῖδα φίλον τιμῶν, τὸν οἱ Πάτροκλος ἔμελλε
Φθίσειν ἐν Τροίῃ.
Ὥστε, ὦ Τριεφῶν, διὰ τοῦτο μηδὲν προσθεῖναι περὶ τῶν Μοιρῶν ἐθελήσῃς, εἰ καὶ τάχα πεδάρσιος ἐγεγόνεις μετὰ τοῦ διδασκάλου, καὶ τὰ ἀπόρρητα ἐμυήθης.

Sed ſors dira virum, Junoniſque ira ſubegit.
Quin vitam omnem, omneſque in illa mutationes fato eſſe conſtitutas atque ordinatas, idem docet,
— *Hinc ordine cuncta*
Suſcipiet, quae vis fati Parcaeque verendae
Naſcenti nevere, utero cum prodiit infans.
Moras etiam, quae in peregrino ſolo ſunt ſufferendae, a fato conſtitui, illa monent:
Aeolus, & placide venientem excepit, euntemque
In patriam juvit. Sed nondum fata ſinebant.
Ut adeo omnia a Parcis fieri Poëtae teſtimonio conſtet. Jovem ipſum non velle a gnato
— *diram defendere mortem,*
qui potius
Sanguinis in terram guttas demiſit Olympo
Deplorans gnatum, qui mox mucrone Patrocli
Ad Trojam periturus erat.
Quae cum ita ſint, verbum de Parcis addere unum non voles, quamvis forte cum illo magiſtro tuo ſublimis in caelum raptus, arcaniſque initiatus eſſes.

15. TRIEPH.

a Μοῖρ' ἐδάμασσε] Μοῖρα δαμ. *Hom.* *b* Γιγνομένῳ] Γινομένῳ Schol. male. *c* Δὲ] Ex *Hom.* inſerui. Aberat ab Edd.

65. Ἐ] *Αὐτόν. V.*
72. Γινομένῳ] *Ἀνθρώπῳ. V.*
81. Τὸν υἱὸν] *Σαρπηδόνα. V.*

66. Ἥρης] Quae tanquam Jovis ſui ex pellice ſpurium, muliebribus odiis eum & plus quam novercalius proſequeretur. *J.M.G.*

69. Ἔνθα δ'] *Hom.* Il. Υ. 128. & Od. Η. 196. ſeqq. *M. du S.*

Ἔνθα δ' ἔπειτα] Od. Η, 196. ſeq. Lucian. Apol. pro *Merc Cond.* c. 8. Utroque autem loco pro *γιγνομένῳ*, quod noſter habet, eſt *γεινομένῳ*. Et ita etiam *Diogenianus* apud *Euſeb.* Praep. Evang. 6, 8. p. 263. Caeterum paullo aliter eandem ſententiam Poëta effert Il. Υ, 127. *Ὕστερον αὖτε τὰ πείσεται ἅσσα οἱ αἶσα Γεινομένῳ ἐπένησε λίνῳ, ὅτε μιν τέκε μήτηρ.* *J.M.G.*

70. Κατακλῶθες] Scholia parva ad Od. Η, 197. & inde *Suidas* ita explicant. *αἱ κατακλώθουσαι καὶ καταμερίζουσαι ἑκάστῳ τὸ εἱμαρμένον*, id eſt ipſae Parcae: paullo aliter atque eſt in Lexico Baſileenſi, ubi per *accumulationes ſtaminum vox* explicatur, quanquam ipſa *Suidae* verba modo adducta Graece ſubjuncta ſint. *J.M.G.*

75. Ἦ δ' ὡς Αἴολον] Ex Od. Ψ. 314. ſed immutata. *M. du S.*

Ἦ δ' ὡς] Od. Κ, 1. ſeq. hiſtoria ipſa narratur, ſed quos noſter adducit verſus, mutata perſona leguntur Od. Ψ, 314. ſeq.
Ἦδ' ὡς Αἴολον ἵκεθ', ὅ μιν πρόφρων ὑπέδεκτο, κ. τ. λ. *J.M.G.*

81. Τὸν

15. TRIEPH. Sed quid illud ſibi vult, quod idem Poëta duplex nobis comminiſcitur ancepsque fatum? ita ut iſtud quidem facientem certu[illegible] rerum exitus maneat; ſed ſi aliud agat, a[illegible]um etiam finem res nanciſcatur, ut de Ac[illegible]ille, qui de ſe dicit:

Bina Thetis mihi fata tulit, mortemque biformem:
Si maneam, Teucrorumque adverſus moenia pugnem,
Non redeo in patriam, ſed erit mihi fama ſuperſtes:
Sin patriam placeat, carosque videre penates,
Fama perit, ſed longa venit ſine laude ſenectus

Sed & de Euchenore ita:

Qui fati gnarus, naves claſſemque petebat.
Saepe etenim, Polyide ſenex, haec fata canebas:
Aut morbo in patria periturum, aut inter Achivum
Nigras Trojano caſurum vulnere naves.

16. Negabisne haec ab Homero ſcripta? aut ambiguam potius, & utrinque praeruptam fraudem agnoſces? Sed Jovis etiam,

ΤΡΙΕΦ. Καὶ πῶς ὁ αὐτὸς ποιητὴς, ὦ καλὲ Κριτία, διττὴν ἐπιλέγει τὴν εἱμαρμένην, καὶ ἀμφίβολον; ὡς τόδε μὲν τι πράξαντι, τοιῷδε τέλει συγκῦρσαι· τοῖον δὲ ποιήσαντι, ἑτέρῳ τέλει ἐντυχεῖν; ὡς ἐπ' Ἀχιλλέως,

Διχθαδίας κῆρας φερέμεν θανάτοιο τέλοσδε,
Εἰ μὲν κ' αὖθι μένων Τρώων πόλιν ἀμφιμάχωμαι,
Ὤλετο μέν μοι νόστος, ἀτὰρ κλέος ἄφθιτον ἔσται.
Εἰ δέ κεν οἴκαδ' ἵκωμαι,
Ὤλετό μοι κλέος ἐσθλὸν, ἐπὶ δηρὸν δέ μοι [d] αἰὼν
Ἔσσεται.

Ἀλλὰ καὶ ἐπὶ Εὐχήνορος,

Ὅς ῥ' εὖ εἰδὼς κῆρ' ὀλοὴν, ἐπὶ νηὸς ἔβαινε.
Πολλάκι γάρ οἱ ἔειπε γέρων ἀγαθὸς Πολύϊδος,
Νούσῳ ὑπ' ἀργαλέῃ φθίσθαι οἷς ἐν μεγάροισιν,
Ἢ μετ' Ἀχαιῶν νηυσὶν ὑπὸ Τρώεσσι δαμῆναι.

Οὐχὶ παρ' Ὁμήρῳ ταῦτα γέγραπται; ἢ ἀμφίβολος αὕτη, καὶ ἀμφίκρημνος ἀπάτη; εἰ δὲ βούλει, καὶ τοῦ Διὸς ἐπιθήσω σοι τὸν λό-

d Αἰὼν [illegible] 1. 7. &c.

81 Τὸ [illegible] G.
82 [illegible] ubi verſi [illegible] pletur [illegible] poſt αἵματ[illegible] [illegible]a. J.M.G.

8[illegible] τοῦτο] Id eſt, evidenter adeo doctrinam de Parc[illegible] numine ex *Homero* tibi probatam dedi, ut cum omni tua ſapientia non habeas, quod contra dicere poſſis. *J.M.G.*

90. Τοῦ διδασκάλου] Χριστοῦ ſcilicet. *F.G.*

95. Συγκῦρσαι] Epentheſis Aeolica in hoc verbo frequens. [illegible] nim ita pro [illegible]ι. Infra tamen c. 23. συγκυ[illegible]ει eodem ſenſu a συγκυρέω formatum reperio. Co[illegible]quis poterat, legendum forte eſſe quarto caſu, [illegible]ράξαντα, [illegible]οιήσαντα, ut paullo poſt pro ἐπιβαλλομένῳ, ἐπιβαλλόμενον, certe ſtructurae id ratio exigebat. Sed poteſt intelligi μοῖραν vel εἱμαρμένον εἶναι, vel poteſt pendere ab ἐπιλέγει. *J.M.G.*

Ibid. Ποιήσαντι] Nondum certum mihi eſt [illegible] πράξαντι & ποιήσαντι culpa Librarii ſcriptum, pro πράξαντα, ποιήσαντα, cum ellipſis poſſit eſſe τοῦ εἶναι, vel ἀνάγκη. Sed c. ſeq. ἐπιβαλλομένῳ aliud eſt. *J.F.R.*

98. Διχθαδίας] Il. I, 410. ſeq. *J.M.G.*

5. Ἵκωμαι] Additur apud *Hom.* φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν. *J.M.G.*

7. Αἰὼν] *Benedictus* in hoc verſu Homerico intercidere paſſus eſt αἰὼν, quod ſervant antiquiores. *J.J.*

10. Ὅς ῥ' εὖ] Il. N, 665. ſeq. *J.M.G.*

11. Πολύϊδος] Τὴν Πολυΐδου μαντικὴν inter ea quae ſaltatorem noſſe deceat, & ſaltando oporteat exprimere, refert Lucian. *de S[illegible].* c. 49. Meminit etiam Dial. ad *Heſiod.* p. 487. pr. Mirabilis de Polyido hiſtoria eſt apud *Apollod.* Biblioth. 3, 3. quam credibiliorem explicando facit *Palaephatus* περὶ ἀπίστων c. 17. Add. *Hygin.* fab. 136. Caeterum Πολύϊδος forte dictus διὰ τὸ μάντιν ὄντα πολλὰ εἰδέναι. *J.M.G.*

λόγον· [a] οὐχὶ τῷ Αἰγίσθῳ εἴρηκεν ὡς ἀποσχομένῳ μὲν τῆς μοιχείας, καὶ τῆς Ἀγαμέμνονος ἐπιβουλῆς, ζῆν καθείμαρται πολὺν χρόνον; ἐπιβαλλομένῳ δὲ ταῦτα πράττειν, οὐ καθυστερεῖν θανάτου; τοῦτο κἀγὼ πολλάκις προὐμαντευσάμην· ἐὰν κτάνῃς τὸν πλησίον, θανατωθήσῃ παρὰ τῆς δίκης· εἰ δέ γε μὴ τοῦτο πράξῃς, βιώσῃ καλῶς,

Οὐδέ σ' ὦκα θέμις τέλος θανάτοιο κιχείη.

οὐχ ὁρᾷς ὡς ἀδιόρθωτα τὰ τῶν ποιητῶν, καὶ ἀμφίλοξα, καὶ μηδέπω ἡδραιωμένα; ὥστε ἔασον ἅπαντα, ὡς καὶ σὲ ἐν ταῖς ἐπουρανίοις βίβλοις τῶν ἀγαθῶν ἀπογράψωνται.

ΚΡΙΤ. Εὖ πάντα ἀνακυκλεῖς, ὦ Τριεφῶν, ἀλλά μοι τόδε εἰπὲ, εἰ καὶ τὰ τῶν Σκυ-

ſi vis, orationem adjiciam. Nonne Aegiſtho dixit, ſi vellet ſe abſtinere ab adulterio, inſidiisque Agamemnoni ſtruendis, ut diu viveret, eſſe in fatis: ſin iſta facere aggrederetur, acceleratam mortem non effugiturum. Ad eum modum & ego vaticinatus ſaepe ſum, ſi occideris alium, ab ipſa Nemeſi mortem expecta: ſi hoc non feceris, bene vives,

Nec tibi fas ſubito fatum finemque venire.

Non vides, quam ſint minime caſtigata, quae Poëtae fingunt, quam ambigua, nulliſque ſubnixa fundamentis? Omnia igitur, ſi ſapis, omitte, ut te etiam in caeleſtibus bonorum libris inſcribant.

17. CRIT. Bene revolveris ad id, unde diſceſſeramus. Sed illud mihi dic, Scytharumne

[a] Οὐχὶ τῷ] Nil variant Edd. οὐ μοιχῷ vult *Palm.*

20. Οὐχὶ τῷ Αἰγ.] Lego, οὐ μοιχῷ Αἰγίσθῳ. *J.P.a G.*

Οὐχὶ τῷ Αἰγίσθῳ] Od. A, 35. ſeq. *Palmerius* legit, οὐ μοιχῷ Αἰγ. *J.M.G.*

23. Ἐπιβαλλομένῳ] Pendet hoc verbum a καθείμαρται. *J.M.G.*

Ἐπιβαλλομένῳ] Non video rectius dici ἐπιβαλλόμενον, ut Vir Cl. N°. 95. vult; nam dativus ille cohaeret cum praemiſſo εἴρηκεν & καθείμαρται. Et licet accuſativus, praecedente etiam dativo, recte ſequatur (vide ſupra ad *Electr.* c. 3.) tamen id perpetuum non eſſe, quin vel minus frequens, quam eumdem caſum continuari, facile patet; ſed jam ipſe hoc adgnovit. *J.F.R.*

25. Τὸν πλησίον] Ut in ſacris, pro quovis homine, qua notione aliquoties etiam a Luciano adhibetur, e. g. *Necyom.* c. 16. & *Tyran.* c. 15. *J.M G.*

Τὸν πλησίον] Adde Noſtrum de *Calum.* c. 7. & 10. Et *Long. Paſt.* I. 15. ubi recte τὸν πλησίον Ed. princeps, πλησίων recentior; licet vicini ibi intelligantur. *J.F.R.*

26. Παρὰ τῆς Δίκης] Compara *Act. Apoſtol.* XXVIII, 4. prorſus enim eadem res utrobique agitur. Neque hodie multo aliter noſtri homines. Videtur autem quaſi προσωποποιεῖσθαι hoc loco δίκη, ut ſaepe a multis, & a Luciano in *Bis Accuſat.* factum, ubi loquentem & jus dicentem introducit. Add. *Clemens* Protrept. pag. 16. *Heſiod* intra octo verſus huic vocabulo quatuor diverſas poteſtates ſubjeciſſe obſervat *J. Cleric.* Ar. Crit. P. II. ſ. 1 c. VI. §. 15. ubi provocat etiam ad *Silv. philol.* c. 5. *J.M.G.*

28. Οὐδέ σ' ὦκα θέμις] Locum *Homeri* qui inſpexerit, facile illud θέμις expungendum eſſe, mecum ſentiet; quod unde aut cur invectum ſit, miror. *M. du S.*

Οὐδέ σ' ὦκα] Verſus diſtortus ex Il. I, 416 ita poſſet reſtitui οὐδέ κε σ' ὦκα θέμιστι τέλος θανάτοιο κιχείη, qua ratione ſenſui etiam conſultum foret melius. Vix enim, nominativum θέμις poſſe adverbii vicem ſuſtinere, arbitror. *J.M.G.*

33. Βίβλοις τῶν ἀγαθ.] Liber vitae ex noſtra diſciplina vocatur. Vid. *Phil.* IV, 3. *Apoc.* XX, 16. &c. *J.M.G.*

34. Ἀνακυκλεῖς] Supra c. 2. noſter, & Lucian. *Nigrino* c. 6. eo ſenſu hoc verbum adhibent, ut ſignificet recolere memoriam rei, eamque quaſi ruminare, quae ſolennis etiam eſt ſignificatio (an enim diſtinguant veteres duo verba ἀνακυκλέω & ἀνακυκλόω, non habeo certi quid dicere;) ſed eſt aliquid apud *Longinum* περὶ ὕψους. Sect. 22. quod huic loco & rei melius videtur convenire. Nimirum de hyperbato agens, εἶτ' αὖθις, inquit, ἐπὶ τὰ πρῶτα ἀνακυκλοῦντες, ad inſtitutum ru[illegible]onem reverſi. Hanc proinde rationem i[illegible]ſum. *J M.G.*

35. [illegible]ſpectu ad *Coloſſ.* III, 11. *J.M G.*

Τὰ τ[illegible]] Vid. nott. *Gaulmini* in vitam Moiſ. p. 313. *M.V. La Croze.*

37. Χρηστὸς] De hac voce diſputatum in diſſert. §. 21. *J.M G.*

Χρηστὸς] Vid. *Huet.* Dem. Evang. p. 61. Et *Lactant.* L. IV. c. 7. *M V. La Croze.* Ac Diſſert. Cl. *Roſſal* de Chriſto in Chreſtum mutato. *J.F.R.*

Ibid. Ἐν ἔθνεσι] Vel hinc manifeſto Chriſtianum arguere licet. Sed errant mea quidem ſententia omnes, qui vocem χρηστὸς a vulgari & trito ſenſu aliorſum trahere conantur. *M. du S.*

Ἐν ἔθνεσι] Vox ſacris fere ſcriptoribus propria, eos, qui extra Eccleſiam ſunt, ſignificat. Qua ratione novum ſententiae noſtrae, de χρηστῷ neque Chriſto neque Chriſtiano, argumentum accederet. Si enim ἔθνη ſive gentes ſunt, qui non ſunt Chriſtiani, qui dicere po-

rumne etiam res in caelo deſcribuntur? TRIEPH. Et omnes quidem, ſi modo bonum aliquem eſſe inter gentes contingat. CRIT. Multos in caelo ſcribas eſſe dicis, qui quidem deſcribant omnia. TRIEPH. Bona verba, ne quid in ſapientem Deum dicas petulantius. Sed tanquam unus catechumenus mihi auſculta, ſi modo vivere aeternum deſideras. Si enim ut pellem explicavit caelum, terramque ſuper aquis conſtabilivit, & ſtellas formavit, tum hominem, cum nihil ejus ante adeſſet, produxit; quid adeo mirum eſt, omnium etiam deſcribi actiones? Te vero, cum forte domuncula aliqua exſtructa, ſervulos ancillasque eo conduxiſti, ne viliſſima eorum actio fugiat: Deus autem, qui omnia fecit, non multo magis percurrat omnia facile, omnesque

θῶν ἐν τῷ οὐρανῷ ἐγχαράττουσι; ΤΡΙΕΦ. Πάντα, εἰ [b] τύχοι γε Χρηστὸς ϗ ἐν ἔθνεσι. ΚΡΙΤ. Πολλοὺς γε γραφέας φὴς ἐν τῷ οὐρανῷ, ὡς ἅπαντα ἀπογράφεσθαι. ΤΡΙΕΦ. Εὐστόμει, ϗ μηδὲν εἴπῃς [c] φλαῦρον θεοῦ δεξιοῦ, ἀλλὰ κατηχούμενος, πείθου παρ' ἐμοῦ, εἴπερ ζῆν χρήζεις εἰς τὸν αἰῶνα. εἰ οὐρανὸν ὡς δέῤῥιν ἐξήπλωσε, γῆν δὲ ἐφ' ὕδατος ἔπηξεν, ἀστέρας ἐμόρφωσεν, ἄνθρωπον ἐκ μὴ ὄντος παρήγαγε, τί παράδοξον, ϗ τὰς πράξεις πάντων εναπογράφεσθαι; ϗ γὰρ σοὶ οἰκίδιον κατασκευάσαντι, οἰκέτιδας δὲ ϗ οἰκέτας ἐν αὐτῷ συναγαγόντι, οὐδέποτέ σε διέλαθε τούτων πρᾶξις ἀπόβλητος· πόσῳ μᾶλλον τὸν πάντα πεποιηκότα θεὸν οὐχ ἅπαντα ἐν εὐκολίᾳ διαδραμεῖν ἑκάστου πρα-

b Τύχοι] Τύχῃ *Fl.* c Φλαῦρον] Φλαύρου *Fl.* male.

40. Φλαῦρον] Φαῦλον ἢ κοῦφον, κακόν. διαφέρει γὰρ φλαῦρον ϛ φαῦλον. φλαῦρον μὲν γάρ ἐστι τὸ μικρὸν κακὸν, φαῦλον δὲ τὸ μέγα. ἢ φλαῦρον ἀηδὲς, δύσφημον, λυπηρόν. *V.*

43. Δέῤῥιν] Δέρμα. *V.*

poteſt Triephon, illos ex gentibus ſcribi in libro vitae, qui ſint Chriſtiani? Bonos autem viros eſſe inter gentiles, quis neget? & notum eſt, Chriſtianorum etiam multos iis gentilium, qui honeſte viverent, ſalutem aeternam denegare non auſos. *J.M.G.*

40. Εὐστόμει] Ex *Ariſtoph.* Νεφ. 831. ſeq. ubi legitur εὐστόμει, ϗ μηδὲν εἴπῃς φλαῦρον ἄνδρας δεξιούς. Unde ſuſpiceris & hic legendum θεὸν δεξιόν. Syntaxeos certe ratio id exigebat: niſi dura ſatis ellipſi τὴν κατὰ omiſſam dicamus. Caeterum nomen δεξιὸς, Dei epitheton, illuſtravit *Spanhem.* ad Callim. H. in Cerer. vſ. 32. *J.M.G.*

41. Κατηχούμενος] Proprium Chriſtianorum verbum. Res notior eſt quam ut ei diutius immorari opus ſit: obſervo tamen in *Aſino* de animali uſurpari, cum docetur; & in Z. τρ. quod opuſculum certe Lucianeum eſt, de pueris c. 39. qui locus probe obſervari meretur. *M. du S.*

Κατηχούμενος] Manifeſte ad Chriſtianorum Catecheſes alludit, & Catechumenos. *J.M.G.*

43. Ὡς δέῤῥιν] Ex ſcriptura ſacra petita haec imago. Vid. *Pſ.* CII. 25. CIV. *Hebr.* I. & *Eſ.* XXXIV. 4. Quamquam aliis paulo verbis res eadem repraeſentatur. *Clem. Alex.* p. 30. C. *M. du S.*

Ὡς δέῤῥιν] Ita οἱ ό *Pſ.* CIV, 2. ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέῤῥιν. *J.M.G.*

47 Σοὶ οἰκίδιον κατασκευάσαντι] Dativi abſolute poſiti ut alias genitivi. Vid. *Er. Schmidius* ad *Matth.* VIII, 1. Ita Lucian. *Prometh.* c. 6. ἐπιτραπέντι σοι μοιράσαι τὰ κρέα. Vix enim eſt, ut ad ſequens mox σεαυτῷ referas, cum neſcio quid inconcinni pariat, & redundans, atque a facilitate Luciani alienum. Caeterum argumentatio ipſa nimium quantum vacillat. Quam multa ſervorum fugiant Dominos, qui ex vita quotidiana nondum didicit, diſcat ex Comicis quotquot ſunt omnibus. *J.M.G.*

Ibid. Κατασκευάσαντι — σε διέλαθεν] Ut ἀνακόλουθον in his cum Cl. *Geſn.* adgnoſco, ita in illis *Prometh.* 6. non opus credo idem ſtatuere: nam cum ἐγὼ ἐπιτρέπομαι τοῦτο amet conſtrui, adeoque & σοὶ τοῦτο ἐπιτραπέντι regulariter dicetur, quando aliud verbum dativ. poſtulans accedit. Itaque ibi nexus erit: ὅτι ἐφόλαττες σεαυτῷ ἐπιτραπέντι σοι μοιράσαι τὰ κρέα; adeoque abundantia pronominis fuerit potius, quam ἀνακόλουθον. Si cui tamen ſecus videtur, ei non magno opere contenderim. *J.F.R.*

51. Διαδραμεῖν] Frequenter veteres Deo illum percurrendi omnia actum tribuunt; quidam etiam θεὸν ἀπὸ τοῦ θέειν dictum volunt. *Plato* in *Phaedro*, atque ex illo *Athenagoras Legat. pro Chriſt* p. 94. ed. *Decimir.* ὁ μέγας ἡγεμὼν ἐν οὐρανῷ ζεὺς, ἐλαύνων πτηνὸν ἅρμα, κ. τ. λ. in quam ejus ῥῆσιν ἀποσκώπτει Lucianus *Reviviſc.* c. 22. Forte ita ſi non ſentiendi, certe loquendi occaſionem dedere vetuſtiſſimi idololatrarum, qui in ſole, unico aut ſummo Numine, curſus imprimis velocitatem incredibilem, omniumque rerum curatiſſimam quaſi inſpectionem mirabantur, (Il. Γ, 277. Ἠέλιος θ' ὃς πάντ' ἐφορᾷς ϛ πάντ' ἐπακούεις) unde illa etiam πάντα θεὸς βλέπει, θεοῦ ὄμμα, & ſimilia forte orta ſunt. Plura habet in hanc ſententiam *Macrobius* Sa-

πρᾶξιν, καὶ ἔννοιαν; οἱ γάρ σου θεοὶ κόττα-βος τοῖς εὖ φρονοῦσιν ἐγένοντο.

ΚΡΙΤ. Πάνυ εὖ λέγεις, καί με ἀντι-στρόφως τῆς Νιόβης παθεῖν· ἐκ στήλης γὰρ ἄν-θρωπος ἀναπέφηνα. ὥστε τοῦτον τὸν θεὸν προστιθῶ σοι, μὴ κακόν τι παθεῖν παρ' [a] ἐμοῦ. ΤΡΙΕΦ. Εἴπερ ἐκ καρδίας μ' ὄν-τως φιλεῖς, μὴ [b] ἑτερεῖόν τι ποιήσης ἐν ἐμοί,

Καὶ ἕτερον κεύσης μὲν ἐνὶ φρεσὶν, ἄλλο δὲ εἴπης.

ἀλλ' ἄγε δὴ τὸ θαυμάσιον ἐκεῖνο ἀκουσμά-τιον ἄεισον, ὅπως κἀγὼ καλωχριάσω, καὶ ὅλως ἀλλοιωθῶ, καὶ οὐχ ὡς ἡ Νιόβη ἀπαυ-δήσω, ἀλλ' ὡς ἀηδὼν ὄρνεον γενήσομαι, καὶ

omnium & actiones & cogitationes! Tui enim Dii cottabus illis, qui rectum ſapiunt, olim facti ſunt.

18. CRIT. Rectiſſime dicis, facisque, ut quemadmodum ex homine lapis Niobe, ita converſa ratione ego ex lapide homo jam factus ſim. Hunc igitur Deum jurijurando adjicio, te nihil a me mali accepturum. TRIEPH. Si quidem ex animo atque vere me diligis, cave committas in me fraudem aliquam,

Atque aliud dicas, aliudque in pectore celes.

Sed agedum mirabilem illam auditiunculam mihi occine, ut & ego palleſcam, immuterque penitus. Nolim tamen ut quondam Niobe enecari penitus: ſed avicula, ut Philomela *olim*, fiam, & per viridantia prata tuam

[a] Ἐμοῦ] Ἐκείνου, ἴσως L. [b] Ἑτερεῖον] Et ſic *Fl.* cum cett.

52. Κότταβος] Παιδιά. *V.*

64. Ἀπαυδήσω] Ἀπαγορεύσω. * ἀπολέγομαι. *V.*

* Ἀπολέγομαι] Non agnoſcunt C.

turnal. I, 17. ſeq. imprimis c. 24. & *Julianus laudatione in Solem*. Minime autem haec eo a me diſputantur, ut providentiae Divinae vel ex rerum creatarum conſideratione, vel ex traditione, notitiam gentiles habuiſſe, negem. Taceo quod per metaphoram haud inſolentem locus, qui prae manibus eſt, aliique id genus explicari commode poſſunt, quemadmodum de mente humana *Thales* apud *Diog. Laërt*. I, 35. τάχιστον νοῦς, διὰ παντὸς γὰρ τρέχει. Unde nec ſacrae literae Deo currum tribuere dubitant. *J.M.G.*

52. Κότταβος] An τῷ μάνει ἀνθρωπίσκῳ ſimiles. *Tzetzes.* *F.G.*

Κότταβος] Converti *cottabus*, auctore *Plauto* quanquam ille facetiarum magiſter ad aliam rem vocabulum detorquet. Locus eſt in *Trinum*. 4, 3, 4. *Caveſis tibi, ne bubuli in te cottabi crebri crepent.* Scilicet ludi genus eſt, cum vini reliquiis de poculo ad ſolum vel pelvim ſubjectam elidendis, ſonus certa arte excitatur. Res vel ex Lexicis & *Plauti* Commentatoribus nota. Id igitur vult Triepho: Dii tui, ô Critia, adeo contemtui ſunt & derediculo ſapientioribus, ut inde, quod illi rerum omnium ſunt ignari, progredi ad negandam veri Numinis providentiam minime fas ſit; ea ratione, ut illi, qui a muribus negat domum magnificam poſſe exſtrui, mirum non videri debet, ſi id poſſunt homines. *J.M.G.*

54. Καί με —— παθεῖν] Ἀνακόλουθον eſt, vel ellipſis ſatis dura verbi ἐποίησας, qua ratione etiam locutus videtur magiſter noſtri, Lucian. in *Contemplant*. c. 2. ἣν δὲ αὐτὸν κωλύσει, (τὸ πρᾶγμα vel ἡ διατριβὴ) ἐνεργεῖν κατὰ τοῦ θανάτου ἔργα καὶ τὴν πλούτωνος ἀρχὴν ζημιοῦν (ποιήσει) Si enim ἀπὸ τοῦ κοινοῦ verbum κωλύσει ſubaudias, contrarius dicentis ſcopo ſenſus emerget. Aliter tamen vir. doctiſſ. *Jenſius* in Lect. Lucian. p. 132. qui ὡς poſt ἔργα putat excidiſſe: quod magis probarem, ſi legeretur ζημιοῦντος. *J.M.G.*

55. Παθεῖν] Sed vid. *Hemſterh.* ad *Contempl.* §. 2. N°. 52. *J.F.R.*

Ibid. Ἄνθρωπος ἀναπέφηνα] Refertur ad id, quod ſupra Critiae promiſerat Triepho, καὶ σὲ ποιήσω ἐπ' ἀληθείας ἄνθρωπον. *J.M.G.*

56. Ὥστε τοῦτον τὸν θεὸν] Jam demum igitur poſt longiſſimam quaſi digreſſionem ad propoſitum ſermonem reditur. Cum enim per Jovem jurare vellet Critias, id, quod narraturus eſſet Triephonti, non eſſe magicum aliquod carmen, locum ille nactus totum Deorum concilium caelo exturbat, Parciſque ſua eripit cum ipſo fuſo ſtamina, doctrinam denique de Deo & providentia veriorem profert, quibus ita transactis, redit denique Critias ad jusjurandum, dicitque hunc a Triephonte ſibi indicatum Deum ſe adjicere tentato ſuperius aliquoties jurijurando, ut ſcilicet firmum tandem aliquando fiat. *J.M.G.*

58. Εἴπερ ἐκ κ.] V. *Ariſtoph.* Νεφ. p. 45. *M. du S.*

Εἴπερ ἐκ καρδίας] *Ariſtoph.* Νεφ. 86. Ἀλλ' εἴπερ ἐκ τῆς καρδίας μ' ὄντως φιλεῖς. *J.M.G.*

Ibid. Ἐκ καρδίας] Locutio ſcriptoribus ſacris familiaris, vid. *Evang. Joan.* VIII. 37. *Rom.* VI. 17. &c. *J.F.R.*

59. Ἑτερεῖόν τι] Γρ. ἑτεροῖόν τι. *F.G.*

Ἑτερεῖον] Alias ἑτεροῖον ſcribi ſolet, neque altera forma u quam, quod ſciam, apparet. Cum tamen quos vi-

tuam illam obſtupeſcendam conſternationem triſti vocula referam. CRIT. Ita me filius, qui ex Patre eſt, amet, ut iſtuc non fiet. TRIEPH. Dic igitur, accepta a ſpiritu ſermonis virtute. Ego vero hic conſidebo,

Cantare, expectans, donec ceſſarit Achilles.

19. CRIT. In publicam viam neceſſaria quaedam emturus prodieram: tum video ibi ingentem multitudinem, qui in aures alter alteri inſuſurrabant, adeo quidem ut labia haererent auribus. Ibi ego omnes circumſpiciens, manuque incurva ſuperciliis circumpoſita, quam poſſum acutiſſime cernens exploro, ſicubi amicorum aliquem videre poſſim. Video autem Cratonem Po-

τὴν θαυμασίαν σου ἔκπληξιν κατ' ἀνθηρὸν λειμῶνα ἐκτραγῳδήσω. ΚΡΙΤ. Νὴ τὸν υἱὸν τὸν ἐκ πατρὸς, οὐ τοῦτο γενήσεται. ΤΡΙΕΦ. Λέγε, παρὰ τοῦ πνεύματος δύναμιν τοῦ λόγου λαβών. ἐγὼ δὲ καθεδοῦμαι,

Δέγμενος Αἰακίδην ὁπότε λήξειεν ἀείδων.

ΚΡΙΤ. Ἀπήειν ἐπὶ τὴν λεωφόρον, ὠνησόμενός γε τὰ χρειωδέστατα, καὶ δὴ ὁρῶ πλῆθος πάμπολυ ἐς τὸ οὖς ψιθυρίζοντας, ἐπιδὲ τῇ ἀκοῇ ἔφυντο τοῖς χείλεσιν· ἐγὼ δὲ παπτήνας ἐς ἅπαντας, καὶ τὴν χεῖρα τοῖς βλεφάροις περικάμψας, [c] ἐσκοπίαζον ὀξυδερκέστατα, εἴ πού γέ τινα τῶν φίλων θεάσωμαι. ὁρῶ δὲ Κράτωνα τὸν πολιτικὸν, παιδό-

c Ἐσκοπίαζον] Nihil hic variare Edd. adpinxit *Solan.* hic & plus decies deinde, quod ubique repetere ſupervacuum erit.

76. Παπτήνας] Σκοπήσας. *V.*

videre licuit editi eam ſervent, mutare nolui, licet ſaepe in ſphalmata eadem conſentiri deprehenderim. De re ipſa quod eſt, videtur hic auctor argutari voce ἕτερον, quae ſequitur, ut ſupra fecerat verbo ἐπωμώσατο. *J.M.G.*

60. Ἕτερον] *Homericum* e. g. Il. I, 313. Ὅς χ' ἕτερον μὲν κεύθει ἐνὶ φρεσὶν ἄλλο δὲ βάζει. Lucian. Apol. pro *Merc. Cond.* c. 6. Ἕτερα μὲν κεύθων ἐνὶ φρεσὶν ἄλλα δὲ λέγων. *J.M.G.*

Ibid. Κεύσῃς μὲν] Μὲν κεύσῃς Ed. *Geſneri*; forſ. errore operarum; nam in al. Edd. recte κεύσῃς μὲν ad verſum. In *Amſt.* μὲν κεύσῃ, quod ad verſum etiam bonum. In *Hom.* l. d. eſt: Ὅς χ' ἕτερον μὲν κεύθει — Et Lucian. pro *Merced. Cond.* c. 6. ἕτερα μὲν κεύθων ἐνὶ φρεσὶν, ἄλλα δὲ λέγων. Sed & ego μὲν ante κεύσῃ collocatum malim; modo in media forma locum haberet. *J.F.R.*

63. Κατωχριάσω] Pertinet ad illud, quod ab initio Critiae dixerat Triepho, ὦχρός τέ σευ εἷλε παρειάς. Sed quae haec eſt inſania: prius caveri jurejurando ſibi jubet, ne malum ex auditione nanciſcatur, jam eadem omnia vult ipſe in ſe experiri, quae ante Critias. *J.M.G.*

64. Ἀλλοιωθῶ] Supra ὅλον σεαυτὸν ἠλλοίωκας. *J.M.G.*

Ibid. Ἀπαυδήσω] Peculiarem apud Graecos vim habent dicendi verba, ſi cum ἀπὸ conjungantur. Praeter enim abnuendi vel negandi ſignificationem, quae prima eſt & naturalis, defectionem aliquam virium notare videntur, ut aliquis cogatur *renuere* laborem, vel longiorem etiam vivendi moram. In praeſentia tantum ex Luciano quaedam in hanc rem adferemus. Igitur hoc ipſo ἀπαυδᾶν qua diximus ratione uſus eſt *de Merc. Cond.* c. 39. πρὸς τὴν θεραπείαν σκάζοντα καὶ ἀπηυδηκότα, *de Luctu* ſub fin. ſ. c. 24 ὑπὸ λιμοῦ τριῶν ἑξῆς ἡμερῶν ἀπηυδηκότας. Ἀπαγορεύειν autem idem auctor ita adhibuit: *in Cataplo ſ. Tyranno* c. 18. οὐ γὰρ δέδια μὴ ἀπαγορεύσας ἀποπνιγῶ, *de Gymnaſiis* c. 24. πρὸς κρύος ἀπαγορεύειν, ita in *Icaromen.* c. 20. Luna conqueritur: ἀπείρηκα πολλὰ καὶ δεινὰ παρὰ τῶν φιλοσόφων ἀκούουσα. Vid. *Pe. Fab.* Agoniſt. I, 8. *J.M.G.*

65. Ἀλλ' ὡς] Senarius. *F.G.*

66. Ἔκπληξιν] Ut ſupra c. 6. κατάπληξις, pro ſermonibus ἐκπληκτικοῖς. *J.M.G.*

69. Παρὰ τοῦ πνεύματος] Mirum, niſi reſpicitur ad *Act.* I, 8. λήψεσθε δύναμιν ἐπελθόντος τοῦ ἁγίου πνεύματος ἐφ' ὑμᾶς. *J.M.G.*

Ibid. Τοῦ πνεύματος] Conf. *J. Elſner.* ad *Evang. Matth.* X. 20. *J.F.R.*

71. Δέγμενος] Il. I, 191. de Patroclo Achilli lyram tractanti auſcultante. Lucianus etiam utitur in *Amoribus* fin. *J.M.G.*

75. Ἔφυντο] Lucianus *Hermot.* c. 9. f. προσφὺς ἂν ἀπέτραγε τὴν ῥῖνα. Et ita in *Lapithis* c. 44. Adeo igitur auribus ora admovebant, de quibus noſter loquitur, ut viderentur eos morſu ſibi decerpere invicem voluiſſe. *J.M.G.*

76. Τὴν χεῖρα τοῖς βλεφ.] *Athenaeus* 14, 7. inter ſaltationum genera, Ἦν δὲ ὁ σκὼψ τῶν ἀποσκοπούντων τὸ σχῆμα ἄκραν τὴν χεῖρα ὑπὲρ τοῦ μετώπου κεκυρτωκότων. *J.M.G.*

79. Πολιτικὸν] *Politicum* vocat, quod tanquam Peraequator ſeu ἐξισωτὴς aliquam τῆς πολιτείας partem adminiſtraret. *Gregor. Nazianz.* epiſtola 197. ſcripta eſt ad τοὺς πολιτευομένους, quos objurgat, quod Theotecno ex arte, quam profiteretur, ζημίαν, ut odioſe vocat, hoc eſt tributum imponerent. Ita oratione o. p. 155. eidem Epiſcopo τῆς πολιτείας ἐπώνυμοι, & p.

δόθεν φίλον ὄντα, καὶ συμποτικόν. ΤΡΙΕΦ. Αἰσθάνομαι τοῦτον. τὸν ἐξισωτὴν γὰρ εἴρηκας· εἶτα τί; ΚΡΙΤ. Καὶ δὴ πολλοὺς παραγκωνισάμενος ἧκον ἐς τὰ πρόσω, καὶ τὸ ἑωθινὸν, χαῖρε, εἰπὼν, ἐχώρουν ὡς αὐτόν.

Ἀνθρωπίσκος δέ τις, τοὔνομα Χαρίκενος, σεσημμένον γερόντιον, ῥέγχον τῇ ῥι-

politicum, a pueris amicum atque compotorem. TRIEPH. Sentio quem dicas. Nempe peraequatorem illum. Sed quid inde? CRIT. Multis igitur cubito amotis ad anteriora perveni, & ave, matutino dicto, ad hominem acceſſi.

20. Homuncio autem aliquis Charicenus nomine, putridus ſeniculus, inter ingentes ron-

156. οἱ ἐν πολιτείᾳ, ſunt ἐξισωταὶ, ſeu Peraequatores. *J.M.G.*

81. Ἐξισωτὴν] Vid. *Suid.* & not. & *Plut.* V. 1464, 1. *M.du S.*

Ἐξισωτὴν] Recentiores Lexicographi hanc vocem, ceu labentis, puto, Graecitatis, omittunt: *Suidas* & *Heſychius* per ἐπόπτης ſimpliciter explicant. *Varinus* addit ἀναγραφεὺς, cum quo conveniunt Gloſſae MSS. apud *Cangium in gloſſario*, qui caeteroquin ex adductis auctorum locis vim vocabuli ſatis explicat. Antiquiorem non laudari *Euſebio*, in diſputatione jam dictum §. 28. Inſcriptio etiam quam ad *Euſebii* l. c. ex *Grutero* 361, I. profert *Valeſius*, Conſtantini M. aevo non poteſt eſſe antiquior. Siquidem *L. Aradius Valerius Proculus*, cui poſita eſt, Conſul fuit A. D. CCCXXXX. Collega *Acindyno*, quod probavit *Th. Reineſius* claſſe VI. Inſcript. 122. p. 459. Rem ipſam diligenter expoſuit *Jac. Gothofredus* ad tit. 11, 13. *Codicis Theodoſiani de cenſitoribus, Peraequatoribus & Inſpectoribus.* Eo autem ſumma redit: Peraequatores, Gr. ἐξισωταὶ, fuere qui quantitatem ſeu modum cenſus, aequarent, ut aequabilitas inter tributarios ſervaretur. Erant igitur quaſi retractatores cenſus, unde ἐπανόρθωσιν illis tribuit *Gregor. Nazianz.* Ep. 198. cujus extat etiam peculiaris oratio, nona ſcilicet, quam, ut titulus habet, εἰς τοὺς λόγους, καὶ εἰς τὸν ἐξισωτὴν Ἰουλιανὸν, amicum ſuum habuit, quem rogat ut & alias aequum ſe praebeat, & ſpeciatim τῷ τῶν ἱερῶν χορῷ, qui nihil pro Caeſare haberent, omnia pro Deo, parcat. Caeterum in ipſa oratione ἐξισωτὴν eum non vocat, ſed γραφέα. In notis monetur, alios ἀπογραφέα legere, φόρων γραφέα alios, quo confirmantur, quae paullo ante de nomine diximus. Huc facit etiam illud, quod epiſt. 166. eundem *Julianum* rogat *Nazianzenus*, ut aliquot *Clericos* ἀπὸ τῆς γραφῆς liberet. Ex epiſtola autem 168. apparet *Julianum* voluiſſe, κοινωνὸν ſibi eſſe *Gregorium* τοῦ κατὰ τὴν ἐπανίσωσιν σχέμματος, quod ille tum renuit, eumque hortatur, ut, ſi quid male ante conſtitutum ſit, id corrigat. Ex his ſatis puto conſtare qui fuerint illo tempore ἐξισωταὶ, & quam parum accurate *Jac. Gutherius* de Offic. domus Aug. 3, 27. ſcripſerit ſimpliciter ita: *Peraequator eſt, qui deſertos agros patrimoniales aliis in emphyteuſin dat, Cenſitor alibi dictus.* *J.M.G.*

82. Παραγκωνισάμενος] Lucian. *Jov. Trag.* c. 16. καὶ δὴ παραγκωνισάμενος τοὺς πολλούς. *J.M.G.*

Παραγκωνισάμενος] De hoc verbo vid. ſi quid opus *Hemſterh.* ad *Timon.* Ed. min. p. 115. quae majori non inſerui. *J.F.R.*

85. Χαρίκενος] Manifeſto jam Chriſtianos irridet. Quae repentina haec mutatio eſt? Dicam. Ab homine gentili non crederetur ſcriptus Dialogus, niſi aliquid in eos inclementer dictum foret. *M. du S.*

87. Ἐπισεσυρμένον] *Tractim & languide.* *F.G.*

Ἐπισεσυρμένον] *Navigio* ſ. *votis* p. 492. de Aegyptio puero: ἐφθέγγετο ἐπισεσυρμένον τι, Interpres: *diſſolutum & incompoſitum quiddam.* Quam recte, non diſputo. Hic autem de ſcreante ſermo eſt: non abſurde igitur a me verſum eſſe arbitror. In *Gallo* c. 10. ὑπέσηπτε, καὶ ἐνεχρέμπτετο μύχιόν τι. *J.M.G.*

89. Ἐπιφθέγξεται] Forſan ὑποφθέγξεται. *F.G.*

90. Οὗτος ὡς προεῖπον] Obſcuriſſimus hic locus &, ut noſtri verbo utar, διειλημμένος. Videbo tamen, an clarior opera mea poſſit fieri, veniam praefatus, ſi non ubique rem acu tetigiſſe viſus fuero. Videtur igitur hoc velle Critias: convenerant Chriſtiani aliquot, Monachi forte & Aſcetae, de injuriis Juliani Apoſtatae in Chriſtianum nomen, *Clericos* inprimis, conquerentes, & ſpe meliorum temporum praeſentia mala levantes, ſeu meliorem Juliano cui interitum vovebant, ſucceſſorem ſpoponderint, & jam animo deſtinarint, cujus eos inſimulat Critias; ſeu, quod probabilius videtur, Chriſti ſervatoris opem, quam verbis, ad rem, de qua conqueſti fuerant, accommodatis, exprimunt, certa ſpe praeceperint. Horum, vel unius ex his, verba quaedam a ſe, ut ſolent qui alterum exagitant, interpolata & calumnioſe detorta profert jam Critias, quae accuratius erunt conſideranda. *J.M.G.*

91. Καταλείπει ἐλλιπεισμοὺς] Forſan καταλέγει. Et ἐλλιπεισμοὺς ab ἐλλειπτέω, quod eſt ab ἐλλείπω. *F.G.*

Καταλείπει ἐλλιπασμοὺς] A poſteriore vocabulo videtur pendere ſenſus verbi prioris. *H. Stephanus: ἐλλιπασμὸς dicitur legi alicubi apud Lucianum, ſed perperam, ideoque Laſcaris pro eo reponendum cenſuit ἐλλιπασμὸς reliquiae. Alii ἐλλιπασμὸς, ſaginatio*, a λιπαίνω. Ego putaverim ſimilem vim habere apud noſtrum ἐλλιπασμοὺς, ei quam habet conjugata vox ἐλλείμματα, qua utuntur Graeci ſcriptores, cum dicere volunt id, quod Latine ſunt *Reliqua*, quomodo appellantur ea, quae fiſco ex praeterito debentur, ut fuſe docuit *Jac. Gothofredus* ad L. I. Cod. *Theod. de indulgentiis debitorum.* Add. *Spanh.* de Uſu & Praeſt. Num. diſſ. 13. p. 552. ſeq. ubi inter alia obſervat, quod ad rem noſtram facit, ἐλλείμματα eſſe Conſtantinei aevi, Juliani, Themiſtii &c. reliquos λοιπὰ & λοιπάδας dicere. Dico ſimilem; non plane vim eandem Ἐλλειπασμὸς, puto, eſt connivientia circa ἐλ-

ronchos, tuſſimque imis ductam pulmonibus, enixe ſcreat. Erat vero ſputum ipſa morte lividius. Tùm exili voce ita infit: *Hic, quemadmodum ante dicebam, Peraequatorum indulgebit omiſſa, debitaque* reddet creditoribus, privatasque impenſas aeque ac publicas ſolvet. Recipiet etiam vanos fu-

νὶ, ὑπέβηττε μύχιον, ἐχρέμπτετο ἐπισεσυρμένον· ὁ δὲ πτύελος κυανώτερος θανάτου· εἶτα ἤρξατο ἐπιφθέγγεσθαι καλιχνημένον· οὗτος, ὡς προεῖπον, τοὺς τῶν ἐξισωτῶν καταλείπει ἐλειπασμοὺς, καὶ τὰ χρέα τοῖς δανεισταῖς ἀποδώσει, καὶ τά τε ἐνοίκια πάντα, καὶ τὰ δημόσια. καὶ τὰς ειραμάγγας δέ-

ἐλλείμματα, cum patitur Peraequator, quosdam nihil dare, & immunitatem illis indulget, in deſcribendo & peraequando cenſu. Haec de Peraequatoris ſententia, & ſpe eorum, quibus ille indulget, plane non debentur in poſterum. Alii, quibus iniquum id videtur, vocant *reliquationes*, ἐλλείμματα, & Peraequatoris factum ἐλλειπασμόν. Conſtat caeteroquin, parce ſatis Julianum indulſiſſe reliqua, quod Ep. 47. de ſe teſtatur. Et *Ammian. Marc.* 16, 5. *Denique id eum ad usque imperii finem & vitae ſcimus utiliter obſervaſſe, ne per indulgentias, quas appellant, tributariae rei concederet* RELIQUA. *Norat enim hoc facto ſe aliquid locupletibus additurum*, &c. Inprimis autem *Clericis* durum valde & iniquum eum fuiſſe, non ignotum, cujus rei inſignia aliquot ſpecimina profert *Jac. Gothofredus* ad l. 4. *Cod. Theodoſ. de luſtrali collatione*, & locis ad quae ibi lectores remittit: cum tamen quaſi ſuo quodam jure immunitatem a publicis oneribus ſibi dari poſtulaverint, quod praeter plurimas *Codicis* tum *Juſtinianei* tum *Theodoſiani* leges, teſtantur aliquot *Nazianzeni* loca modo a nobis adducta, in ἐξισωτῶν declaratione, quibus petit a Peraequatoribus, ut Monachis atque Sacerdotibus velint parcere, qui pro Caeſare nihil, omnia pro Deo haberent. Ad has igitur quaſi praeteritiones τῶν ἐξισωτῶν ubi incenſos praetermittebant *Clericos*, τοὺς ἐλλειπασμοὺς refero, & τὸ καταλειπεῖν explico de non novanda, ſed in ſtatu ſuo relinquenda, iſta praeteritione. Hoc quidem proprie ſignificat καταλείπειν. Quod praeſens potuit auctor pro futuro, rem certam forte indicare voluit: aut dedit futuro ſecundo καταλιπεῖ. Καταλύσει *Heumannianum*, aut quod alias ſuſpicabar, καταλείψει a verbo καταλείφω ad *abolitionem reliquorum* pulchre conveniunt: ſed non ita bene ad ἐλλειπασμοὺς τῶν ἐξισωτῶν, quales deſcripſimus: quos quidem legibus poſteriorum Imperatorum relictos, quin confirmatos & auctos, immunitate eccleſiis & bonis eccleſiaſticis conceſſa, ſatis conſtat. *J. M. G.*

Καταλείπει] Καταλύσει legit *Heuman.* Poec. p. 252. *J. F. R.*

Ibid. Τὰ χρέα τοῖς δανεισταῖς] Studioſe, puto, hic cavillatur, cum Chriſtiani non de novis tabulis, diſſolvendoque per unam epiſtolam aere alieno, locuti ſint, ſed de *debitis*, quorum in dominica oratione mentio eſt. *J. M. G.*

92. Ἀποδώσει] Lege ἀποδίδωσι. *F. G.*

Ibid. Καὶ τά τε] Hocce καὶ delendum monet Cl. *Heumann.* Poec. p. 252. f. *J. F. R.*

Ibid. Ἐνοίκια] Proprie conductarum aedium merces, quam diſſolvere & privatae & publicae liberalitatis genus fuiſſe, docet V. G. Lucian. *Cronoſol.* p. 617. Vid. *Caſaub.* ad *Sueton.* Jul. c. 38. *Gron.* de Pec. Vet. 1, 2. p. 57. *J. M. G.*

93. Εἰραμάγγας] Et hoc conclamatum eſt, niſi forte in gloſſariis recentioribus aliquid reſtet ſubſidii. Barbariem harum vocum miratur mecum Cl. *Kuſterus.* Vid. Λεξ. c. 4. κατόπιν τῶν Καριμάντων, & an huc pertineat. *M. du S.*

Ibid. Τὰς εἰραμάγγας] Varia in mentem venere viris doctis de emendanda hac voce. Ac τοὺς non τὰς omnes volunt: pro εἰραμάγγας autem ἱερομονάχους Cel. *Heumannus*, ingenioſe, ut ſolet; ſed vereor ne Juliani etiam aevo ſit illud nomen recentius. Εἰρωνευτὰς Neuburii, viri & ipſius ingenioſiſſimi ferrem, ſi de Socraticis philoſophis ſermo eſſet. Ὀνειρομάντεις huic loco apti, ſed quis capite diminuit & prima illos ſyllaba truncavit? Εἰρηνάρχαι aliquamdiu mihi placebant, nec ſine cauſſa, quod praemium Sophiſtis dari ſolitum εἰρηναρχία, ut ex Ariſtidis vita conſtat. Vid. *Maſſon.* ad A. 169. n. 13. Et generatim *Jac. Gothofredus* ad C. Theod. de Irenarchis. Putabam ergo, promittere ſibi Sophiſtas, qui hic inducuntur, Chriſtianos a ſucceſſore Juliani Irenarchias. Sed poſt annos xxv. redeunti ad prima noſtra cogitata, viſum eſt, nihil adhuc illis prolatum eſſe vel a me vel ab aliis melius. Non fieri hoc ſolius φιλαυτίας vitio, inde conjicio, quia recentior cerebri noſtri foetus ſunt εἰρηνάρχαι. Reponantur itaque Φροντίδες πρῶται jam τρίται atque adeo δευτέρων forte σοφώτεραι. Compoſitum nempe arbitror nomen ex εἶρα & μάγγανον vel μαγγανεύειν. Ac poſterioris quidem haud obſcura eſt ſignificatio; de praeſtigiis enim faciendis, aliiſque dolis aut machinamentis adhiberi ſolet. Εἶρα vel ἶρα autem concionem ſignificat, locum ubi conciones fiunt, forum &c. apud *Homer.* e. g. Il. Σ, 531. ἰράων προπάροιθε κ. τ. λ. & *Heſiod.* Theog. 804. Eſſet igitur εἰρημάγγης concionum integrarum deceptor, praeſtigiator. Sed magis fere mihi arridet, quod *Euſtath.* ad *Homer.* l. c. p. 1218, 15. *Baſil.* non ἐκκλησίαν tantum, ſed μαντείαν etiam τὸ εἶρα ex quorundam mente ait ſignificare, ut adeo εἰραμάγγης dicatur, qui vaticinia crepat, iiſque tum ſe, tum alios decipit, quod quidem auctoris conſilio apprime convenit, qui divinationes & mala omina Chriſtianorum de republica dedita velut opera deridenda ſibi ſumſerit. *J. M. G.*

Εἰραμάγγας] Vid. *Senec.* Ep. 95. p. 474. Et *Greg. Turon.* hiſt. Franc. L. V. §. 29. Lege καὶ τοὺς χειρωνάκτας. *M. V. La Croze.*

94. Μὴ

δέξεται, μὴ ἐξετάζων τῆς τέχνης, καὶ καλεφλυάρει ἔτι πικρότερα. οἱ περὶ αὐτὸν δὲ ἥδοντο τοῖς λόγοις, καὶ τῷ καινῷ τῶν ἀκουσμάτων προσέχειντο.

Ἕτερος δὲ τοὔνομα Χλευόχαρμος, τριβώνιον ἔχων πολύσαθρον, [a] ἀνυπόδετός τε, καὶ ἄσκεπος, μετέειπε, τοῖς ὀδοῦσιν ἐπικροτῶν, ὡς ἐπεδείξατό μοί τις κακοείμων, ἐξ ὀρέων παραγενόμενος, κεκαρμένος τὴν

turi conjectores, non aeſtimans illos ex arte. Quin amariora etiam homo nugabatur. Qui autem circa erant, delectabantur ſermonibus, novisque audiendis rebus attendebant.

21. Alius vero, Chleuocharmo nomen erat, lacinia, quam canies conſumſerat, indutus, excalceatus praeterea, & aperto capite, dentibus ſimul concrepans ita interlocutus eſt: *Oſtendit mihi male veſtitus aliquis, e montibus huc adveniens,* co-

a Ἀνυπόδετος] Hic nil variare Edd. notatu dignum, quod ante ἀνυπόδητος plurimum ſcribant. Conf. *Aſin.* c. 16. Et *Cyn.* c. 13.

2. Κακοείμων] Κακὰ * τὰ εἱμάτια ἔχων. *V.*

* Τὰ] Καὶ male in Editis. Emendavit *M. du S.*

94. Μὴ ἐξετάζων τῆς τέχνης] Intelligo per ellipſin praepoſitionis ἀπὸ vel ἐκ. Plene Philo, vel quisquis auctor eſt libri de mundo in fine, p. 1172. A. Παντελὴς εὐήθεια τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων ἀπὸ τῶν τεχνῶν ἐξετάζεσθαι, *aeſtimare antiquitatem generis humani ex artibus.* Ad locum noſtrum hoc pertinet: ad artem, quam quis exerceret, reſpiciebant in cenſu conſtituendo οἱ ἐξισωταί. *Nazianzenus* Epiſtola 197. ad τοὺς πολιτευομένους, quos eosdem eſſe ac Peraequatores, antea dictum eſt, lepide illos incuſat, quod neque a Diogenis pera ſibi temperaturi eſſent, ſed & illi manum injecturi, τέχνην ἐπικαλοῦντες αὐτῷ τὸ τρίβωνα, καὶ τὴν βακτηρίαν, καὶ αὐτὸ τὸ κεκτῆσθαι μηδὲν ἐκ τῆς φιλοσοφίας. Ille igitur quem Charicenus expectat, quisquis etiam ſit, tantum abeſt, ut propter artem tributis quemquam vexaturus ſit, ut ne de arte quidem ſit interrogaturus, ſed promiſcue omnes (etiam praviſſimos impoſtores) in beneficiorum communionem & ad vacationes munerum recepturus. *J.M.G.*

Ibid. Τῆς τέχνης] Τὰς τέχνας emendat *Heum.* Poec. p. 254. artesque liberales, praecipue Rhetoricam τέχνας vocatas probat. *J.F.R.*

98. Χλευόχαρμος] Utrique Prophetarum ab inanitate hinc gratiae, hinc gaudii, quod futurum annunciarent, nomen facit: reſpicitque ad κενὰς ἐλπίδας, quas ſupra c. 4. iis exprobrarat. Χαρίκενος qui κενὰς χάριτας pollicetur, χλευόχαρμος cujus nugax & illuſorium eſt gaudium. *J.M.G.*

Ibid. Τριβώνιον] Habitus Aſcetae, quem etiam deſcribi puto verbis, quae ſequuntur: κακοείμων, ἐξ ὀρέων παραγενόμενος, κεκαρμένος τὴν κόμην. De tonſura poſt erit agendi occaſio. *J.M.G.*

2. Ὡς ἐπεδείξατο] Ὡς hic, & inferius c. 23. ὡς εἴ τινα λυσ[illegible] ἀγγελίαν ἀγάγοιμεν accipitur ἀντὶ τοῦ ὅτι ἀφηγηματικοῦ, cum obliquam orationem in rectam commutamus. De utroque agit *Devarius.* Quod ad rem ipſam attinet, crediderim reſpici ad caeleſtem aureamque Hieroſolymam, ut in Apocalypſi divinitus eſt Johanni repraeſentata; ſub quo ſchemate felicia ſibi tempora promittunt Chriſtiani. *J.M.G.*

4. Ἀναγεγραμμ. ὄνομα] Τὸ ἔχων hic deſiderari videtur. *F.G.* Non deſideratur, ſi ἐπιδείξατό μοι ὄνομα conjunxeris. *J.F.R.*

7. Ἀριστάνδρου καὶ Ἀρτεμιδώρου] Poſterioris liber ad noſtram usque aetatem pervenit: de priori *Plin.* XVII. 25. videndus, unde de prodigiis ſcripſiſſe diſcimus; meminit & *Aelian.* V. H. XII. 64. Huic Alexander credulitatem addixerat, ut ait *Curtius*, qui ejus paſſim meminit; ut & *Plut.* Alex. ſed ab eo de divinatione ſcriptum aliquid nullibi reperio. Vid. etiam *Pott.* 294. 1. & *Rigaltium* ad Artemidorum I. 33. Telmiſſenſibus inventionem artis tribuit *Clem. Alex.* p. 111. B. qua ſomnia conjectabant Reſpicit nempe hunc Ariſtandrum, cui ea patria c. ſeq. & *Plut.* l. c. Lycius dicitur apud *Philoſtr.* 350. ubi id notae expediunt. *M. du S.*

Ἀριστάνδρου] *Ariſtander* Alexandro magno in itineribus & bellis comes. Meminit ejus *Clem. Alex.* Strom. 1. p. 334, d. *Curtius* 1, 11, 14. *Arrian.* Ἀναβάσ. 3, 2. *Artemidorus Onirocrit.* 1, 26. p. 217. ed. *Rigalt.* *J.M.G.*

Ibid. Ἀρτεμιδώρου] *Artemidorum* quando ſcripſiſſe putemus, in diſſert. noſtra §. 10. dictum. Reſpicit autem forte noſter ad *Onirocrit.* 2, 5. ubi aurum mali eſſe ominis dicitur, non propter ſe quidem, ſed propter quantitatem; ſi nimium appareat, aut ſupra dignitatem ſomniantis. Eod. libro c. 63. p. 149. τὰ πολλὰ, inquit, χρήματα καὶ νομίσματα ἔχειν φροντίδας καὶ λύπας σημαίνει & c. 64. p. ead. ὁ πολυχρήματος θησαυρὸς λύπας καὶ μερίμνας σημαίνει, καὶ θάνατον προαγορεύει. *J.M.G.*

9. Τὰ χρέα πληθυνθῆσεσθαι] Ita non ſomniorum tantum conjectores, *Artemidorus* ll. cc. & *Aſtrampſychus* p. 144. *Mantiſſae Meurſii* ad lib. *de Luxu Romanorum* χρυσὸν κρατῶν, ἄπρακτος ἂν θέλεις ἔσῃ· ſed etiam, tanquam in vulgus nota res in proverbium abiit. Lucian. *Gallo* c. 1. σὺ δὲ ὅρα, ὅπως μὴ ὄναρ πλουτῶν, λιμώττῃς ἀνι-

comam detonſus ; inſculptum in theatro hieroglyphicis literis illius nomen ; hunc auro viam inundaturum. Tum ego , *ſecundum Ariſtandri* , inquam , *Artemidorique praeceptiones , non bene haec veſtra vobis ſomnia evenient : Sed tibi quidem augebuntur debita , pro portione qua ſolutionem ſomniaſti : hic vero vel obolo , quem habet , privabitur , prout multo abundavit auro. Videmini autem mihi ſuper alba rupe , ſomnio-*

κόμην, ἐν τῷ θεάτρῳ ἀναγεγραμμένον ὄνομα ἱερογλυφικοῖς γράμμασιν, ὡς οὗτος τῷ χρυσῷ ἐπικλύσει τὴν λεωφόρον· ἦν δ' ἐγώ, κατὰ μὲν τὰ Ἀριστάνδρου καὶ Ἀρτεμιδώρου, οὐ καλῶς ἀποβήσονται ταῦτά γε τὰ ἐνύπνια ἐν ὑμῖν· ἀλλὰ σοὶ μὲν τὰ χρέα πληθυνθήσεται ἀναλόγως τῆς ἀποδόσεως· οὗτος δὲ ἐπιπολὺ τοῦ ὀβολοῦ γε στερηθήσεται, ὡς πολλοῦ χρυσίου εὐπορηκώς. καὶ ἔμοιγε δοκεῖτε ἐπὶ λευκάδα πέτρην, καὶ δῆμον ὀνείρων καταδαρθέν-

ἀνεγρόμενος. *Theocritus* Idyll. 22. ſ. *Piſcatores* ita claudit: μὴ σὺ θάνῃς λιμῷ, καί τοι χρυσοῖσιν ὀνείροις. Alias, qui magnas opes dicere volebat , tantas eſſe dicebat , quantae in inſomniis apparere ſoleant : *Theocrit.* iterum Idyll. 9, 16.

—— ἔχω δέ τοι, ὅσσ' ἐν ὀνείροις
Φαίνονται, πολλὰς μὲν ὄϊς, πολλὰς δὲ χιμαίρας.

Schol. ad h. l. ὡσεὶ ἔλεγε περιουσίαν ἄφθονον, τοιαῦται γὰρ αἱ ὀνειρωτικαὶ φαντασίαι. καὶ Ὅμηρος,

Οὐδ' εἴ μοι τόσα δοίη, ὅσα ψεύδονται ὄνειροι.

J.M.G.

10. Ἀναλόγως τῆς ἀποδόσ.] Niſi ſcriptor hic alias parum accuratus eſſet , ſuſpicarer illum dediſſe ἀνὰ λόγον , cum praeſertim notae quibus ον & ως exprimitur, tenui diſcrimine diſtent. Sententia aperta: quo quis plus reddidiſſe & diſſolviſſe aeris alieni ſomniat, tanto profundius aere alieno mergetur. *J.M.G.*

13. Λευκάδα πέτρην] *Eur.* (p. 568. B.) *M. du S.*

Λευκάδα πέτρην] *Homer.* Od. Ω, 11. de animabus procorum Penelopes ad inferos euntibus:

Πὰρ δ' ἴσαν ὠκεανοῦ τε ῥοὰς καὶ λευκάδα πέτρην
Ἠδὲ παρ' ἠελίοιο πύλας καὶ δῆμον ὀνείρων.

Euſtath. p. 821, 4. *Baſil.* ἰστέον ὅτι λευκάδα μὲν πέτραν ὁ μῦθος πρὸς τῷ ᾅδῃ πλάττει , ἢ κατ' ἀντίφρασιν. μέλας γὰρ ἐκεῖ σκότος· ἢ καὶ διὰ τοὺς ἐσχάτους τῆς ἐκεῖ γῆς τόπους, οὓς εἰκὸς τὸν ἥλιον ἔτι διαλευκαίνειν δυόμενον. *Ariſtarchus* νεκυῖαν univerſam, i. e. τὴν ω ῥαψῳδίαν Odyſſ. obelo confixerat, & hoc inter alia argumento fuerat uſus : ἀλλ' οὐδὲ ἔοικεν εἰς ᾅδου λευκὴν εἶναι πέτραν ; huic reſpondet Scholiaſta minor ſub initium ῥαψῳδίας , τὰ πρὸς τὴν ἡμέραν ἐστραμμένα αὐτῆς λευκαίνεται. Audiamus etiam *Heſychium* , qui , quae hac de re habet , ex *Homer.* Schol. antiquis deſcripſiſſe videtur. Ita autem ille: λευκάδα πέτρην. διὰ ταύτης λέγεται τῆς πέτρας τὸν ὠκεανὸν φέρεσθαι. ἢ ἀλληγορικῶς τὸ στόμα ἡμῶν τῶν ἀνθρώπων. διὰ τὸ τοὺς ὀδόντας λευκοὺς εἶναι. αἱ γὰρ ψυχαὶ τῶν τελευτώντων διὰ τοῦ στόματος ἀνέρχονται. Haec λευκὰς πέτρα forte eſt *Manalis lapis* de quo Feſtus , *Manalem lapidem putabant eſſe oſtium Orci, per quod animae inferorum ad ſuperos manarent , qui dicuntur Manes.* Han: λευκάδα πέτραν *Albion Inſulam* ſ. Britanniam ſuam interpretatur Doctiſſ. *Barneſius* ad locum *Homeri* , & ad *Eurip.* Helenam 1692. ubi in primis Tzetzen , *Lycophronis* Scholiaſten, ſuffragatorem citat. Certe hoc illum juvare poteſt, quod δῆμον ὀνείρων ſubinde beata illa inſula & bonarum rerum feraciſſima emittit , e quo populo forte ipſum hoc eſt , quod de *Albio* nobis narrat *Barneſius.* *J.M.G.*

Ibid. Δῆμον ὀνείρων] *Orpheus* Argonaut. v. 1140. Ἀρρήκτους αἴδαο πύλας καὶ δῆμον ὀνείρων conjungit. *Euſtath.* l. c. τὸ δὲ δῆμον ὀνείρων ὡς ἐπὶ ἐμψύχων καὶ σωματοειδῶν εἶπε , νύκτωρ ἡμῖν ἐκεῖθεν δῆθεν ἐπιφοιτώντων. Schol. min. τὴν νύκτα ἐν ᾗ φαίνονται οἱ ὄνειροι. *Porphyr.* de antro nympharum p. 121. *Barneſ.* δῆμος δὲ ὀνείρων κατὰ Πυθαγόραν αἱ ψυχαί, ἃς συνάγεσθαί φησιν εἰς τὴν γαλαξίαν, τὸν οὕτω προσαγορευόμενον ἀπὸ τῶν γάλακτι τρεφομένων κ. τ. λ. quocum conſentit *Diog. Laërt.* in Pythag. 8, 32. εἶναί τε (φησὶν ὁ Πυθαγόρας) πάντα τὸν ἀέρα ψυχῶν ἔμπλεων , καὶ τούτους δαίμονας καὶ ἥρωας νομίζεσθαι· καὶ ὑπὸ τούτων πέμπεσθαι ἀνθρώποις τούς τε ὀνείρους , καὶ τὰ σημεῖα νόσου τε καὶ ὑγιείας κ. τ. λ. Ego crediderim, de tantis myſteriis ne per ſomnium quidem cogitaſſe bonum *Homerum*, ſed per ὀνείρους ſimpliciter intellexiſſe defunctorum animas, quas εἴδωλα , voce de ſomniis adhiberi ſolita , vocat. e. g. Od. Λ, 212, 601. Od. Υ, 355. Adde *Virg.* Aen. 4, 654. & , qui locus vel maxime huc facit, Aen. 6, 696. ſeq. ubi umbram Anchiſae patris complecti vult Aeneas, ſed

Ter fruſtra comprenſa manus effugit imago.
Par levibus ventis, volucrique ſimillima ſomno.

Quod expreſſum eſt ex Od. Λ, 306.

Τρὶς δέ μοι ἐκ χειρῶν σκιῇ εἴκελον ἢ καὶ ΟΝΕΙΡΩ
Ἔπτατο, κ. τ. λ. —— Verſu 221.
Ψυχὴ δ' ἠΰτ' ΟΝΕΙΡΟΣ ἀποπταμένη πεπότηται.

Populum , δῆμον, de quavis multitudine dixere. *Ovid.* Met. 11 634

At pater (Somnus) *e* POPULO *natorum mille ſuorum.*

Sed ut tandem ad noſtrum revertamur , cum ſomnia eſſe dixiſſet Chariceni & Cleuocharmi vaticinia , ad illud exaggerandum ait , illos in rupe ſorte alba, ubi ingens eſſet ſomniorum populus, indormiiſſe, ut bre-

θέντες, τοσαῦτα ὀνειροπολεῖν ἐν ἀκαρεῖ τῆς νυκτὸς οὔσης.

Οἱ δὲ ἀνεκάγχασαν ἅπαντες, ὡς ἀποπνιγέντες ὑπὸ τοῦ γέλωτος, καὶ τῆς ἀμαθίας μου κατεγίνωσκον. ἦν δ' ἐγὼ πρὸς Κράτωνα, Μῶν κακῶς πάντα ἐξερρίνισα, ἵν' εἴπω τι κωμικευσάμενος, καὶ οὐ κατ' Ἀρίστανδρον τὸν Τελμισέα, καὶ Ἀρτεμίδωρον τὸν Ἐφέσιον, ἐξίχνευσα τοῖς ὀνείρασιν; ἣ δ' ὅς, Σίγα, ὦ Κριτία, εἰ ἐχεμυθεῖς, μυσταγωγήσω σε τὰ κάλλιστα, καὶ τὰ νῦν γενησόμενα. οὐ γὰρ ὄνειροι τάδ' εἰσὶν, ἀλλ' ἀληθῆ. ἐκβήσονται δὲ εἰς μῆνα [a] Μεσορί. ταῦτα ἀκηκοὼς παρὰ τοῦ Κράτωνος, καὶ τὸ ὀλισθηρὸν τῆς διανοίας αὐτῶν κατεγνωκὼς, ἠρυ-

rumque indormiiſſe populo, cum tantum contractiſſimis hiſce noctibus ſomniatis.

22. Hi vero immanibus cachinnis, adeo ut praefocari illos prae nimio riſu metus eſſet, imperitiam meam condemnant. Tum ad Cratonem, *Malene omnia olfeci*, inquam, *ut ex comoedia loquar, neque ſecundum Ariſtandrum Telmeſſium, Epheſiumque Artemidorum, probe inveſtigavi iſta ſomnia?* Ille vero, *Tace*, inquit, *Critia, ſi enim potis es ut ſileas, pulcherrima te myſteria edocebo, atque jam jam eventura. Cave enim ſomnia illa putes; veriſſima ſunt, & intra Meſori menſem habitura exitum.* Haec cum ex Cratone audiſſem, damnata ipſorum animi levitate erubui,

a Μεσορὶ] Ex emend. *Solani*, Edd. & Schol. Μεσωρί.

22. Ἦ δ' ὅς] Ἔφη ἐκεῖνος. V.

26. Μεσωρὶ] Αὔγουστον. V.

vi adeo nocte, tantum ſomniaverint. *J. M. G.*

14. Ἐν ἀκαρεῖ τῆς νυκτὸς οὔσης] Lucian. *Scytha* p. 596. extr. ἐν ἀκαρεῖ de temporis breviſſimo & quaſi inſecabili articulo dixit. Vid. *Menandri* reliq. n. 283. Hic itaque miratur Critias tam longa ſomnia tam brevibus noctibus. Contra Lucian. Ἐρωτ. c. 17. de longo ſomnio χειμερινὸς ὄνειρος, ὅτι μηκισταί εἰσιν αἱ νύκτες. *J. M. G.*

18. Κατεγίνωσκον] Lucianus *Philopſ.* c. 8. ἐγέλασαν ἐπὶ τῷ λόγῳ μου, καὶ δῆλοι ἦσαν κατεγνωκότες μου πολλὴν τὴν ἄνοιαν. ita etiam c. 32. eod. Noſter paullo poſt τὸ ὀλισθηρὸν τῆς διανοίας αὐτῶν κατεγνωκώς. *J. M. G.*

19. Ἐξερρίνισα] *H. Stephanus in theſauro*: ἐκρινίζω *ex Luciano affertur, pro naſo ſuſpendo, ſubſanno,* μυκτηρίζω. & ita *Scapula* & *Baſileenſes*; veteres *Pollux*, *Heſychius*, *Suidas*, *Varinus* nihil habent, tacent *Camerarius* & *Rhodiginus*. Putaverim venatorium verbum eſſe ab odora canum vi traductum, inveſtigandique adeo ſeu indagandi ſignificationem habere, quae huic loco apprime convenit: idem ergo eſt ἐξερρίνισα, quod ἐξίχνευσα, de quo verbo illud tantum notari meretur, frequentius alias cum accuſandi caſu jungi, ut etiam a noſtro factum c. 21. *J. M. G.*

20. Ἀρίστανδρον] De hoc vide *Rigaltium* ad Artemidor. I. 33. *L. BOS.*

21. Τελμισέα] Lege Τελμισσέα. Vid. *Plut.* IV. 6. 14. N. *M. du S.*

22. Ἦ δ' ὅς] Saepius ita Platoniſat Lucian. in *Philopſeude*, [illegible] cum expreſſa perſonae mentio adjicitur, ut [illegible] ὁ Κλεόδημος κ. τ. λ. *J. M. G.*

23. Ἐχεμυθεῖς] Ex Pythagorica diſciplina vocabulum. *J. M. G.*

26. Μεσορὶ] Nota ſcenam dialogi Alexandriae eſſe. *F. G.*

Μεσορί] De hoc Aegyptiorum menſe vid. *Scalig.* de emend. Temp. 198. Emenda autem *Plutarch.* 678. f. Ubi Μεσορὴ legitur. Legebatur etiam hic in omnibus Impr. μεσωρί, per ω. prave. *M. du S.*

Μεσορί] Aegyptii menſis nomen, quem recte cum Auguſto comparat Scholiaſta, & hodie quoque Copti eo loco ponunt, ut oſtendit in Menologio *Fabricius*. Aegyptiorum ab antiquiſſimis inde temporibus propriae erant divinatoriae artes & diſciplina ſomniorum. Mirum igitur non eſt, Aegyptio nomine hac in re noſtrum uti. Minime vero ex hoc ſolo loco colligere licet, in Aegypto ſcriptum Philopatrin, cujus velut theatrum ad Pontum Euxinum eſſe, ſatis oſtendimus. Caeterum ſi quis de auctore atque aetate hujus dialogi mecum putet, ille non nimium falſos deprehendet Chriſtianos, ſi quid de imperii converſione atque Imperatoris interitu praeſagierunt; (praeſagiiſſe autem probabile fecimus in diſſert. §. 34. 35.) Siquidem V. Kal. Julii extinctus eſt Julianus, ut adeo menſe *Meſori* pacata iterum omnia atque tranquilla, Imperatore Joviano, Chriſtianis eſſent. Illud etiam notari obiter poteſt, non male paucis ante verſibus dictum ἐν ἀκαρεῖ τῆς νυκτὸς οὔσης. Nuncius enim de victoriis Juliani paucis procul dubio ante obitum ejus diebus Conſtantinopolin allatus, hunc dialogum ſcribendi occaſionem auctori dedit. Incidit ergo colloquium Critiae cum Chriſtianis in viciniam ſolſtitii, ubi breviſſimam ſol noctem efficit. *J. M. G.*

Μεσορί] Menſis Aegyptiacus; ſed qui etiam inter Syros uſurpari potuit. Vid. *Noris.* Epoch. Syromac. Diſſ. V. c. 11. *M. V. La Croze.*

30. Δριμὺ καὶ τιτανῶδες] Lucian. *Icaromen.* c. 23. ὁ Ζεὺς μάλα φοβερὸν δριμύ τι καὶ τιτανῶδες εἰς ἐμὲ ἀπιδὼν κ. τ. λ.

bui, vultuque triſtitiam praeferens & multis Cratonem increpans, abii. Sed me aliquis torvum & tanquam Titanicum intuens, lacinia prehenſum retraxit, a vetuſto illo daemonio hominis, ut audientem ſibi concionem praeberet, inductus inſtigatusque.

23. Sermone autem longius producto perſuadet tandem miſero mihi, ut ad praeſtigiatores homines accederem, & in infauſtum, quod ajunt, diem inciderem: dixerat enim, omnia myſteria ab illis ſe eſſe edoctum. Tranſimus igitur *portasque ferreas*, *pavimentaque aenea*, multisque per orbem ſuperatis ſcalis, in aurea tecta aſcendimus, qualia Menelai quondam fuiſſe, Homero credimus. Ibi ego oculis luſtro

θρίασα, καὶ σκυθρωπάζων ἐπορευόμην, πολλὰ τὸν Κράτωνα ἐπιμεμφόμενος. εἷς δὲ δριμὺ καὶ Τιτανῶδες ἐνιδὼν, δραξάμενός με τοῦ [b] λώπους, [c] ἐσπάρασε, ῥήτρην ποιήσασθαι πειθόμενός τε, καὶ παρανυττόμενος παρὰ τοῦ πεπαλαιωμένου ἐκείνου δαιμονίου.

Εἰς λόγους δὲ ταῦτα παρεκτείναντες, πείθει με τὸν κακοδαίμονα εἰς γόητας ἀνθρώπους παραγενέσθαι, καὶ ἀποφράδι τὸ δὴ λεγόμενον ἡμέρᾳ, συγκυρῆσαι. ἔφασκε γὰρ πάντα ἐξ αὐτῶν μυσταγωγηθῆναι. καὶ δὴ διήλθομεν σιδηρέας τε πύλας, καὶ χαλκέους οὐδούς. ἀναβάθρας δὲ πλείστας περικυκλωσάμενοι, ἐς χρυσόροφον οἶκον ἀνήλθομεν, οἷον Ὅμηρος τὸν Μενελάου φησί. καὶ δὴ ἅπαντα [d] ἐσκωπία-

b Λώπους] Λοπὸς Schol. Vulgatum tenent *Fl. J. Fr.* B. P. H. c Ἐσπάρασε] Sic *Fl. J.* P. &c. Ἐσπάραξε B1. 2. d Ἐσκωπίαζον] Lege ἐσκοπίαζον ut c 19. Etsi hic ω eſt in Edd.

32. Λοπὸς] Ἐνδύματος. *V.*
Ibid. Ῥήτρην] Ῥῆτραι, συνθῆκαι, λόγοι, * νόμοι, ὁμολογίαι, ψηφίσματα, συγγράμματα. *V.*

* Νόμοι] Γάμοι lectum antea. Mutavit *M. du S.*

κ. τ. λ. *J. M. G.*

31. Δραξάμενος] Conf. ſupr. *Aſin.* c. 25. *J. F. R.*

32. Ῥήτρην ποιήσασθαι] Ῥήτρα eloquium videtur eſſe, atque antiquitus adhibitum de oraculis. Docet hoc *Plutarchus* Lycurgo p. 56. *H. Steph.* ubi de legibus Lycurgi, Τὰ μὲν οὖν τοιαῦτα νομοθετήματα ῥήτρας ὠνόμασεν, ὡς παρὰ τοῦ θεοῦ νομιζόμενα, καὶ χρησμοὺς ὄντα. Et p. 78. οὕτω δὲ περὶ ταύτην ἐσπούδασε τὴν ἀρχὴν ὁ Λυκοῦργος, ὥστε μαντείαν ἐκ Δελφῶν κομίσαι περὶ αὐτῆς, ἣν ῥήτραν καλοῦσιν. Add. p. 79. Sed haec ſignificatio parum ad rem noſtram. Neque multum illa, qua utitur *Aelian.* V H. 10, 18. ubi ſynonyma videntur συνθήκας δὲ ἐποιήσαντο, καὶ εἶχον ὑπὲρ τούτων ῥήτραν πρὸς ἀλλήλους. Verum ῥήτρα etiam eſt facultas dicendi, vel vices. In decreto Byzantiorum apud Demoſthenem *de Corona* c. 27. Δαμάγητος — ἔλεξεν, ἐκ τᾶς βωλᾶς λαβὼν ῥήτραν, *facta ſibi a Senatu dicendi poteſtate*. Lucian. Ἀπολ. π. τῶν ἐπὶ μισθῷ c. 3. ῥήτραν λαβὼν *ſumtis dicendi partibus*. Id. *Toxari* c. 35. Σοὶ τὴν ῥήτραν παραδίδωμι. Hoc itaque vult Critias, quod in verſione hujus loci ante hos xxv. annos conjectura magis ductus, quam obſervato poſt demum uſu nominis, expreſſi. Chariclenus, illud σεσημμένον γερόντιον, ut vocat c. 16. inſtigaverat eum, de quo hic ſermo eſt, ut ſibi auditores pararet & audientiam &c. *J. M. G.*

35. Παρεκτείναντες] Παρεκτείνας forſan. *F. G.*

Παρεκτείναντες] Non eſt penitus inauditum nominativos poni pro genitivis abſolutis. *Homer.* Il. Γ, 211. ἄμφω δ' ἑζομένω γεραρώτερος ἦεν Ὀδυσσεύς. *Ambobus ſedentibus* &c. praeceſſerat: στάντων μὲν Μενέλαος ὑπείρεχεν εὐρέας ὤμους. Adde *Ariſtoph. Lyſiſtrata* verſu 13. Εἰρημένον δὲ αὐταῖς — εὕδουσι, *cum praedictum ſit*. *Plato* Cratylo p 236. E. Laemar. de Heroibus, Πάντες δήπου γεγόνασιν ἐρασθέντες ἢ θεὸς θνητῆς ἢ θνητὸς θεᾶς. *Aelian.* V H. 10, 18. Βουκολοῦν δὲ κατὰ τὴν Σικελίαν ὁ Δάφνις, ἠράσθη αὐτοῦ Νύμφη μία, ubi plura dedit ejusdem *Perizonius*. *J. M. G.*

37. Ἀποφράδι] Lucian. in *Pſeudologiſta*, quem ἀποφράδα inſcribunt, totus in eo eſt, ut probet, hominem etiam, quod ipſe fecerat, per ſcomma ita poſſe appellari. *J. M. G.*

40. Σιδηρέας] Verſus Scazon ſ. choriambus ex Il. Θ, 15. ubi in deſcriptione Interorum: Ἔνθα σιδήρειαί τε πύλαι καὶ χάλκεος οὐδός. quem laudat etiam Lucianus *Amor.* c. 32. de re ipſa vid. §. 27. diſſ. noſtrae. *J. M. G*

42. Χρυσόροφον] *Homer.* Od. Δ. 71. Hinc, quod factum nollem, vir multis nominibus reverendus, quaſi ſerio dicta forent & ab auctore fide digno, quae veteribus Chriſtianis Eccleſiarum forma fuerit, adſtruere conatur. *Cave* 129. 142. *M. du S.*

Ibid. Ὅμηρος] Od. Δ. initio, inprimis v. 121. Etiam Lucian. *de Domo* c. 3. & in *Scytha* c. 9. τοῦ νησιώτου μειρακίου meminit. Telemachum eſſe Ulyſſis filium ex Ithaca inſula ex *Homero* apparet. Scholiaſtes, qui Proteſilaum nominat, memoria eſt lapſus. *J. M. G.*

πίαζον, ὅσα ὁ νησιώτης ἐκεῖνος νεανίσκος. ὁρῶ δὲ οὐχ Ἑλένην, μὰ Δί', ἀλλ' ἄνδρας ἐπικεκυφότας, καὶ καλωχριωμένους· οἱ δὲ ἰδόντες, γήθησαν, καὶ ἐξεναντίας παρεγένοντο· ἔφασκον γὰρ, ὡς εἴ τινα λυγρὰν ἀγγελίαν ἀγάγοιμεν. ἐφαίνοντο γὰρ οὗτοι ὡς τὰ κάκιστα εὐχόμενοι, καὶ ἔχαιρον ἐπὶ τοῖς λυγροῖς, ὥσπερ αἱ ποινοποιοὶ [a] ἐπὶ θέατρα, τὰς κεφαλὰς δ' ἄγχι σχόντες, ἐψιθύριζον. μετὰ δὲ τὰ ἤροντό με,

Τίς, πόθεν εἰς ἀνδρῶν, πόθι τοι πόλις,
ἠδὲ τοκῆες;

Χρηστὸς γὰρ ἂν εἴης, ἀπό γε τοῦ σχήματος. ἦν δ' ἐγὼ, Ὀλίγοι γε χρηστοὶ, ὥσπερ βλέπω πανταχοῦ· Κριτίας δὲ τοὔνομα, πόλις δέ μοι ἔνθεν, ὅθεν καὶ ὑμῖν.

Ὡς δ' ἀεροβατοῦντες ἐπυνθάνοντο, πῶς τὰ τῆς πόλεως, καὶ τὰ τοῦ κόσμου; ἦν δ' ἐγὼ, Χαίρουσί γε πάντες, καὶ ἔτι γε [b] χαιρήσονται· οἱ δὲ ἀνένευον ταῖς ὀφρύσιν. Οὐχ οὕτω· δυστοκεῖ γὰρ ἡ πόλις. ἦν δ' ἐγὼ κατὰ τὴν αὐτῶν γνώμην· ὑμεῖς πεδάρσιοι ὄντες, καὶ ὡς ἀπὸ ὑψηλοῦ ἅπαντα καθορῶντες, ὀξυδερ-

omnia, quae ille ex inſula juvenis; video autem non Helenam ego quidem, ſed homines vultibus in terram pronis pallidisque. Illi vero, cum nos viderent, gaudere, obviamque procedere: dicebant enim, numquid forte triſtis nuncii feramus? quippe qui manifeſto peſſima quaeque optarent, atque, ut in theatris ſolent furiae, luctuoſis rebus gauderent. Tum vero capita invicem conferentes in aures quaedam inſuſurrant, ac denique me interrogant:

Tu quis es, unde venis, quaeque urbs tibi, quique parentes?

Videris enim, quantum quidem habitus tuus indicat, homo minime malus. At ego, *Pauci quidem*, inquam, *ubique gentium, quantum video, boni ſunt: nomen mihi eſt Critiae: urbs eadem quae veſtra.*

24. Ut vero inaniter elati homines interrogarunt, *Quid rerum in urbe atque adeo in mundo ageretur?* egoque, *gaudent, gaudebuntque amplius*, reſpondi: illi, ſuperciliorum geſtu abnuentes, *Minime vero ita eſt*, inquiunt, *clades enim perniciemque civitas parturit.* Tunc ego ex ipſorum ſententia, *Nimirum vos*, inquam, *cum ſupra humum ſublati, tanquam de ſpecula omnia proſpiciatis,*

a Ἐπὶ θέατρα] Ἐπὶ τὰ θέατρα Ed. *Geſn.* Abeſt artic. ab aliis. b Χαιρήσονται] Χαρήσονται B1. 2.

44. Ὁ νησιώτης] * Πρωτεσίλαος. V.

* Πρωτεσίλαος] Errat: de Telemacho enim ſermo eſt. V. *Hom.* l. c. In Exc. *G.* Τρωγεσίλαος. *M. du S.*

46. Οἱ δὲ ἰδόντες γήθησαν] *Homerica* formula ex Il. Ω, 321. & Od. O, 165. *J.M.G.*

48. Ὡς εἴ τινα] Ὡς ἀφηγηματικον, de quo ad c. 16. *J.M.G.*

51. Ποινοποιοὶ] Ignota Lexicographis vox, furias tamen intelligi haud obſcurum eſt. *J.M.G.*

Ibid. Ἐπι τα θέατρα] Pro ἐπὶ τοῖς θεάτροις. Ita etiam *Heſiod.* Theogon. 531. ἐπὶ χθόνα πουλυβότειραν Herculis gloriam eſſe dicit, qui *in Operibus* verſu 156. ἐπὶ χθονὶ πουλυβοτείρῃ ordinaria conſtruendi ratione dixerat. Tale forte eſt illud *Matth.* VIII, 9. ὑπὸ ἐξουσίαν ἄνθρωπός εἰμι. *J.M.G.*

52. Μετὰ δὲ τὰ] Pro ταῦτα Poët. *J.M.G.*

54. Τίς, πόθεν] Verſus ab *Homero* aliquoties repetitus ut Od. K, 325. O, 318. T, 105. Ω, 297. &c. Luciano etiam uſurpatus *Icaromen.* c. 23. item *Senecae ludo in Claudium.* *J.M.G.*

56. Χρηστὸς γὰρ] Vid. diſſ. noſtra §. 20. *J.M.G.*

62. Χαίρουσί γε] Quorſum hoc pertineat dictum vid §. 36. diſſertationis. *J.M.G.*

64. Δυστοκεῖ] Ex *Ariſtoph.* Ran. 1470. ἡ πόλις γὰρ δυστοκεῖ. Schol. δυστοκεῖ λέγει ἀντὶ τοῦ ἀγανακτεῖ καὶ κακῶς πάσχει, ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν δυστοκουσῶν γυναικῶν. Ἡ δυστοκεῖ λέγει ἀντὶ τοῦ κακὰ γεννήματα προάγει. Poſterius magis placet, inprimis ſi, ut tunc ab Alcibiade Athenienſes metuebant, Chriſtianos ab Juliano metuiſſe dicamus. *J.M.G.*

68. Ἡ δὲ σελήνη] Tanquam diſtinctum phaenomenon allegatur, quod prioris eſt cauſſa, niſi ſimpliciter de plenilunio velis intelligere, ad quod quidem παχυλῶς & ad diem modo praedicendum, non magna opus eſt Aſtronomiae peritia. Caeterum Chriſtianis ex eo, quod de interitu mundi, de Antichriſto &c. diſputarent, objecta Aſtrologica vanitas *Minuc. Fel.* 12, 7. Definite caeli plagas & mundi fata & ſecreta rimari: ſatis eſt pro pedibus adſpicere. *J.M.G.*

69. Ὁ

tis etiam ista quam acutiſſime olim perſpexiſtis. Sed in[illegible] quid agitur? num eclipſin Sol patietur [illegible] Luna ad perpendiculum ipſi ſubjecta? num [illegible]ars ex quadrante Jovem reſpiciet, Satur[illegible]s autem ex diametro opponetur Soli? Venus[illegible] cum Mercurio congredietur, novosque adeo edolabunt nobis Hermaphroditos, quibus vos delectamini? Numquid impetuoſos imbres demittent ſuper? an copioſa nive terram conſternent, grandinemque aut rubiginem devolvent, peſtemne ac famem immittent? An fulminatrix ciſtula plena eſt, tonitruumque conceptaculum repletum?

25. Illi vero, quaſi re praeclare geſta, de ſuis illis nugabantur deliciis, fore ſcilicet, ut rerum facies mutetur, atque turbae colluviesque civitatem invadant, tum exercitus ab hoſtibus vincantur. Hic ego vehementer commotus, atque ardentis inſtar ilicis intumeſcens, contentiſſime exclamavi: *Nolite miſeri homines, nimis loqui magnifice,* Stringentes dentes in vivos corde leones Spi-

κέϛαλα καὶ τάδε νενοήκατε. πῶς δὲ τὰ τοῦ αἰθέρος; μήτι ἐκλείψει ὁ ἥλιος, ἡ δὲ σελήνη κατὰ κάθετον γενήσεται; ὁ Ἄρης εἰ τετραγωνήσει τὸν Δία, καὶ ὁ Κρόνος διαμετρήσει τὸν ἥλιον; ἡ Ἀφροδίτη εἰ μετὰ τοῦ Ἑρμοῦ συνοδεύσει, καὶ Ἑρμαφροδίτους ἀποκυήσουσιν, ἐφ' οἷς ὑμεῖς ἥδεσθε; εἰ ῥαγδαίους ὑετοὺς ἐκπέμψουσιν; εἰ νιφετὸν [c] πολὺν ἐπιστρωννύσουσι τῇ γῇ, χάλαζαν δὲ καὶ ἐρυσίβην εἰ κατάξουσι, λοιμὸν καὶ [d] λιμὸν εἰ ἐπιπέμψουσιν, εἰ τὸ κεραυνοβόλον ἀγγεῖον ἀπεγεμίσθη, καὶ τὸ βροντοποιὸν δοχεῖον ἀνεμεστώθη;

Οἱ δὲ ὡς ἅπαντα κατωρθωκότες, κατεφλυάρουν τὰ αὐτῶν ἐράσμια, ὡς μεταλλαγῶσι τὰ πράγματα, ἀταξίαι δὲ καὶ ταραχαὶ τὴν πόλιν καταλήψονται, τὰ στρατόπεδα ἥττονα τῶν ἐναντίων γενήσονται. τοῦτο ἐκταραχθεὶς, καὶ ὥσπερ πρῖνος καόμενος οἰδηθεὶς, διάτορον ἀνεβόησα, Ὦ δαιμόνιοι ἀνδρῶν, μὴ μεγάλα λίαν λέγετε, θήγοντες ὀδόντας κατ' ἀνδρῶν θυμολεόντων, πνειόντων

c Πολὺν] Bene *Fl. Fr. H. P.* &c. Πολὴν prave *J.* d Λιμὸν] Λιμόν. αὐχμὸν *Fl.* puncto poſt λιμὸν collocato

69. Ὁ Ἄρης εἰ τετραγωνήσει] Hermes Triſm. de infirmior. decubitu p. 12. *Hoeſch.* ♄ διαμετροῦντος ἢ τετραγωνίζοντος ἢ συνόντος τῇ ☾. *J.M.G.*

73. Ἐφ' οἷς ὑμεῖς ἥδεσθε] Triſtis enim prodigii loco habebatur androgynos, & in mare deportabatur, quod ex *Gell.* IX, 4. conſtat. Memorabilis etiam eſt *Livii* locus 31, 12. ubi *inter plura prodigia, ante omnia abominati ſemimares, juſſique in mare deportari.* Similia habet idem 27, 13. & 39. it. 29, 22. Add. *Juven.* 13, 64. ſeq. *J M.G.*

76. Κατάξουσι] Καταράξουσι forſan. *F.G.* Nil opus emendatione; nam κατάγειν aeque a κάτω ἄγειν quam κατὰ & ἄγειν formari poteſt, ut ex *Plut* docet *Steph.* Et pro *deorſum ducere, mittere,* ut κατάγειν εἰς ᾅδου ap. LXX. frequentiſſimum, quin & κατάγειν δάκρυα *Jerem.* IX. 17. ac ter deinceps. Item κατάγειν ἐξ οὐρανοῦ *Amos* III. 11. Cumque hic Dialog. ad ejusmodi ſt[illegible]um ſit compoſitus, ſufficerent illa teſtimonia, ſi vel apud alios non invenirentur. Et cur non a[illegible]que deſcendendi ſignificatus huic verbo ineſſet, [illegible]um in καταρρίπτω, dejicio; etſi κατάγειν longe plu[illegible]um pro *deducere, perducere quem ad locum* uſur[illegible]ur apud antiquos & ſequioris aevi ſcriptt. *J.F.R.*

78. Τὸ βροντοποιὸν δοχεῖον] Forte reſpicit ad τὰ καλούμενα ἠχεῖα, ὧν ὁ κτύπος (cum Scholiaſte *Ariſtophan.* loquor ad Νεφ. 291.) σχηματίζεται εἰς βροντῆς ἀπήχησιν· ἔστι δὲ καὶ ἐν τῇ σκηνῇ μηχάνημά τι, ὃ καλεῖται βροντεῖον· ἀμφορεὺς μεστὸς ψηφίδων ἀντιβαλλομένων εἰς χαλκοῦν λέβητα. Quamquam ſi *P. Victorium* audiamus Var. Lect. 20, 7. alia prorſus fuit τῶν ἠχείων ratio, ad augendam nimirum quamcunque vocem comparata, de quo hic non eſt diſputandi locus. Qualia igitur in ſcena fuere vaſa, talia ad riſum captandum coelo affingit Critias, quibus impletis erumpant fulmina cum tonitribus. *J.M.G.*

81. Ὡς μεταλλαγῶσι] Vid. §. 34. diſſert. *J.M.G.*

85. Πρῖνος] Apud *Ariſtoph.* Ran. 883. ait ad *Aeſchylum* Bacchus, σὺ δ' εὐθὺς ὥσπερ πρῖνος ἐμπρησθεὶς βοᾷς, ad quem locum *Biſetus*: ὅτι ἡ πρῖνος καιομένη ψόφον ποιεῖ. *J.M.G.*

86. Διάτορον] Lucian. *Gallo* init. de Galli cantu διάτορόν τι ἀνακραγόντας. *J.M.G.*

87. Θήγοντες ὀδόντας] Formula *Ariſtophan.* Βατρ. 829. θυμολέων Homericum Herculis epitheton. Πνέοντας δόρυ καὶ λόγχας καὶ λευκολόφους τρυφαλείας *Ariſtoph.* Βατρ. 1048. *J.M.G.*

88. Κατ' ἀνδρῶν θυμ.] Parodia *Homer.* Od. Λ. 266. *M. du S.*

89. Τρ.

των δόρυ καὶ λόγχας, καὶ λευκολόφους τριφαλείας· ἀλλὰ ταῦθ' ὑμῖν ἐπὶ κεφαλὴν καταβήσεται, ὡς τὴν πατρίδα ὑμῶν [a] καλατρύχετε. οὐ γὰρ αἰθεροβατοῦντες, ταῦτα [b] ἠκηκόητε, οὐδὲ τὴν πολυάσχολον μαθηματικὴν κατωρθώκατε. εἰ δέ γε μαντεῖαι καὶ γοητεῖαι ὑμᾶς παρέπεισαν, διπλοῦν τὸ τῆς ἀμαθίας. γυναικῶν γὰρ εὑρέματα ταῦτα γραϊδίων, καὶ παίγνια. ἐπιπολὺ γὰρ τὰ τοιαῦτα αἱ τῶν γυναικῶν ἐπίνοιαι μετέρχονται.

ΤΡΙΕΦ. Τί δὲ πρὸς ταῦτα ἔφησαν, ὦ καλὲ Κριτία, οἱ κεκαρμένοι τὴν γνώμην, καὶ τὴν διάνοιαν; ΚΡΙΤ. Ἅπαντα ταῦτα παρέδραμον, εἰς ἐπίνοιαν τετεχνασμένην καταπεφευγότες. ἔλεγον γὰρ ἡλίους δέκα ἄσιτοι διαμένομεν, καὶ ἐπὶ παννύχους ὑμνῳδίας ἐπαγρυπνοῦντες, ὀνειρώττομεν τὰ τοιαῦτα. ΤΡΙΕΦ. Σὺ δὲ τί πρὸς αὐτοὺς εἴρηκας; μέγα γὰρ ἔφησαν, καὶ διηπορημένον. ΚΡΙΤ.

cula ſpirantes, criſta nitentes galeas triplicique. *Verum iſta in vos ipſos veſtraque capita expetent, qui patriae veſtrae male adeo ominamini. Neque enim aut conſcenſo aethere iſta audiviſtis, aut ma*[illegible] *ſedulam mathematicorum artem edidiciſtis. Si autem vaticinia & praeſtigiae in hanc vos fraudem impulerunt, duplo major veſtra eſt ſtupiditas. Quandoquidem vetularum iſta mulierum ſunt commenta atque ludibria. Siquidem muliebria fere ingenia ejusmodi conſectari ſolent naenias.*

26. TRIEPH. Quid vero ad iſta, o pulcher Critia, detonſis mentibus animisque homines? CRIT. Nimirum his omnibus praetermiſſis, ad commentum oppido elegans confugientes dixerunt, *Poſt decem dierum jejunia, quibus pervigiles cantibus noctes ducimus, talia ſomniamus.* TRIEPH. Sed tu quid ad illa? magnum enim quiddam dixerunt, quodque multam quaeſtionem

[a] Καλατρύχετε] Sic pleraeque. Καλατρίχετε *J.* [b] Ἠκηκόητε] Sic Noſtrae, Ἠκηκόειτε *Geſn.* melius. An ἠκηκόατε.

89. Τριφαλείας] Lege τρυφαλείας. *F.G.* Et hoc malim. Sed cum prius etiam reperiatur alibi, nihil mutem. Et licet τρυφ— ap. *Homer.* perpetuo ſcribatur, tamen Scholiaſt. ad Il. Γ. 372. Τρυφαλείης exponit — τρεῖς φάλους ἐχούσης· adeoque τριφαλείας ad originem propius accedens eo minus mutandum. *J.F.R.*

91. Ὡς] Lege οἱ. *F.G.*

Ibid. Καλατρύχετε] Proprie *vexare* eſt, *atterere*. Sed ipſe deinde explicat per ἐπαράσθε τῇ πατρίδι. *J.M.G.*

93. Μαθηματικὴν] Aſtrologiam judiciariam, quae vocatur, *Matheſin*, & qui eam profiterentur, *Mathematicos* appellatos eſſe, non opus eſt ut hic moneatur. Hanc artem *tractare* non negat Chriſtianos, ſed κατωρθωκέναι *recte tractaſſe*, *edidiciſſe*. Verum fuit ſaltem primis temporibus iſta laus Chriſtianorum, quod a conjectoribus, ariolis, vatibus, mathematicis, & id genus hominibus abhorrerent, infenſis propterea odiis ab illis excepti. Vid. inter alios *Arnob. contra gentes* p. 13. it. *Tertullianus* Apol. c. 43. Laudanda & hic eſt incomparabilis viri *Joh. Alb. Fabricii* induſtria, qui Bibl. Graec. 3, 20. p. 518. ſeq. concinnavit catalogum ſelectum ſcriptorum, qui aſtrologiam apoteleſmaticam oppugnarunt, quos inter primo loco Chriſtianos veteres collocavit. Qui ergo factum dicemus, ut ea tamen per poſticum quaſi recepta ita diu in Chriſtiano etiam orbe viguerit? *J.M.G.*

96. Γραϊδίων] Etiam hodienum edentulae potius mulierculae, quam viri, magiae & incantationum crimine traducuntur. Scilicet judicii viriumque imbecillitas, quae ſexui, cum avaritia, quae aetati quodam modo naturalis eſt, conjuncta, ſuperſtitionum foecunda mater eſſe ſolet. *J.M.G.*

1. Κεκαρμένοι τὴν γνώμην] Mirabilis loquendi forma, *detonſus mente ſive ſententia*. Sed lucem hic etiam affundit Lucianus, qui Paphlagonas, in *Pſeudomante* c. 15. vocat τοὺς ἐγκεφάλους καὶ τὰς καρδίας προσκεκαρμένους; id eſt, ut interpretor, ovium inſtar lanigerarum, tonderique ſolitarum, ſtupido hebetique ingenio praeditos: ſtatim enim ſubjicit οὐδὲν ἐοικότας, fuiſſe illos σιτοφάγοις ἀνθρώποις, ἀλλὰ μόνῃ τῇ μορφῇ μὴ οὐ προβάτων εἶναι διαφέροντας. Etiam c. 6. dixerat, τοὺς πολλοὺς ἀποκείροντες i. e. ἐξαπατῶντες. Noſtri Germani non modo tondere, ſcheren ponunt pro ludibrio habere; ſed quidam etiam balbiren dicunt i. e. barbam radere, pro Plautino *auro emungere*. Ita οἱ ὁ, quod in *Cant.* IV, 2. eſt עדר הקצובות, ſimili ellipſi reddidere ἀγέλαι τῶν κεκαρμένων. In ipſa autem calvitie & raſo capite videtur aliquid olim fuiſſe contemtui obnoxium. Unde graviter adeo iraſcitur Eliſa pueris calvitiem ſibi exprobrantibus. *Nonius* verbum *calvere deductum* putavit *a mimis calvis, qui omnibus eſſent fruſtratui*, quo loco utitur *Elmenhorſtius*, ad illuſtrandum illud, quod eſt apud *Arnobium contra gentes* l. 3. p. 239. *delectantur Dii ſtupidorum* (de mimis loquitur) *raſis capitibus*. Quaedam etiam in hanc ſententiam annotata ſunt ad Lucian. *Lapith.* c. 18. a doctiſſimo viro *Almeloveenio*. Add. *Juven.* 5, 171. *Caſaub.* ad Perſ. p. 100. *Graev.* ad Lucian. *Soloec.* p. 744. Ne quid ta-

nem hab[illegible]t. CRIT. Bono es animo: nihil ignav[illegible] dixi, ſed pulcherrime equidem cauſſam ita pe[illegible]gi: *Etenim* vera ſunt, *quae urbani homines* [illegible]*epe de vobis dicunt, ſomniantibus vobis talia obrepunt.* Illi vero canino rictu ſubridente[illegible], *Extra tamen lectulum*, inquiunt, *nobis* [illegible]*veniunt.* Tum ego, *Sint vera*, inquam, *iſta, ô ſublimes animae, nunquam tamen tuto quae futura ſunt inveſtigaveritis, ſed veſtris ipſi ſomniis inducti, quae neque ſunt, neque futura unquam ſunt, nugabimini. Neſcio vero quomodo ſomniis fidem habentes iſta deblateretis, honeſtiſſima quae ſunt averſemini, malis autem delectemini, idque cum nullum ex tam deteſtabili facinore bonum conſequamini. Omittite igitur abſurda illa emotae mentis ludibria, malaque conſilia ac praedictiones, ne quando Deus, eo quod peſſime Patriae precamini, fallacesque veſtros ſermones ad ipſum refertis auctorem, in malam rem vos projiciat.*

Θάρσει, οὐκ ἀγεννὲς, ἀντεῖπον γὰρ τὰ κάλλιστα. τὰ γὰρ παρὰ τῶν ἀστικῶν θρυλλούμενα, ἔφην, περὶ ὑμῶν, ὁπόταν ὀνειροπολεῖτε, τὰ τοιαῦτά που παρεισάγονται. οἱ δὲ σεσηρὸς ὑπομειδιῶντες, ἔξω που παρέρχονται τοῦ κλινιδίου. ἦν δ' ἐγὼ, εἰ ἀληθῆ εἰσι ταῦτα, ὦ αἰθέριοι, οὐκ ἄν ποτε ἀσφαλῶς τὰ μέλλοντα ἐξιχνεύσητε· ἀλλὰ καταπεισθέντες ὑπ' αὐτῶν, ληρήσετε τὰ μὴ ὄντα, μηδὲ γενησόμενα. ἀλλὰ ταῦτα μὲν οὐκ οἶδ' ὅπως ληρεῖτε, ὀνείροις πιστεύοντες, καὶ τὰ κάλλιστα βδελύττεσθε, τοῖς δὲ πονηροῖς ἥδεσθε, μηδὲν [b] ὀνούμενοι τοῦ βδελύγματος. ὥστε ἐάσατε τὰς ἀλλοκότους ταύτας φαντασίας, καὶ τὰ πονηρὰ βουλεύματα, καὶ μαντεύματα, μή που θεὸς ὑμᾶς ἐς κόρακας βάλοι, διὰ τὸ τῇ πατρίδι ἐπαρᾶσθαι, καὶ λόγους κιβδήλους ἐπιφημίζειν.

Οὐ-

b Ὀνούμενοι] An ὀνάμενοι; Pell.

tamen diſſimulem, videtur mihi Triephon ad clericorum tonſuram reſpicere, cujus & paullo ante facta mentio clarior, ubi *κακοδαίμων τις, ἐξ ὀρέων [illegible] μένος, κεκαρμένος τὴν κόμην* memoratur. *Gregorii* enim *Nazianzeni* aetate tonſuram in uſu fuiſſe, non improbabili conjectura ex *Maximi Cynici* conſtitutione elicitur, de qua loquens *Nicephorus* H. E. 12. 11. p. 240. *καὶ τὰς ἱκανὰς*, inquit, *κυνικὰς τρίχας περιελὼν* κ. τ. λ. & ne nugari ſuo more putemus *Nicephorum*, praeſto eſt *Theodoritus* qui H. E. 4. 8. *Τιμόθεος*, inquit, *ὁ τῶν Ἀλεξανδρέων Ἐπίσκοπος — ἀντὶ τοῦ θαυμασίου Γρηγορίου* (Nazianzeni puta) *Μάξιμόν τινα κεχειροτόνηκε κυνικὸν, εὐθὺς αὐτοῦ τὰς κυνικὰς ἀποκείρας τρίχας.* Nec parvi momenti ſunt, quae *Jac. Gothofredus* ex fontibus monuit ad l. 38. Codicis Theod. de Epiſcopis, ubi ob *ξύρισμα γυμνοειδὲς coronatos* appellatos eſſe clericos, & clericalis reverentiae nomen *Coronam* fuiſſe jam circa haecce tempora, luculenter probavit. Sed de his aliter *Salmaſ.* de coma p. 158. Viderint, qui dedita opera hujus antiquitatem ritus tractant. *J. M. G.*

4. *Ἄσιτοι*] In ipſa Scriptura S. aliquorum mentio fit, qui jejuniis & cibi abſtinentia ad viſiones apparitionesque ſeſe praepararunt. Et cacozelia quadam rerum ſacrarum factum eſt, ut apud gentiles etiam quidam, Pythagorici imprimis atque Platonici, variis *καθαρμοῖς*, luſtrationibus, jejuniis, animas ſuas ad commercium cum Deo ſpiritibusque aptas reddere vellent. Jam apud *Herodotum* 2, 40. *προνηστεύσαντες* [illegible] *ἔθυσι.* Ex recentioribus ſufficiat in praeſentia laudare *Jamblichum* 3. 11. p. 74. edit. Oxon. ubi inter praeparationes ad vaticinandum reliquas, *τριῶν ὅλων ἡμερῶν ἀσιτίαν* refert. De Chriſtianis omnium fere temporum nota res eſt, imprimis ſi in cenſum veniant, quae in *Vitis Sanctorum Patrum*, & *Actis Sanctorum*, larga manu afferuntur. Sed non ſunt praetermittenda *Gregorii Nazianzeni* verba, quibus mirifice totus hic locus illuſtratur. Vocabantur a Juliano Chriſtiani, ait vir *θεῖος*, p. 122. ſeq. Orat. 11. in *Julian.* *οἱ τοῖς χρυσίδιοις συγκαθεζόμενοι & συμψάλλοντες, οἱ ταῖς μακραῖς νηστείαις ἐκτετηγμένοι, καὶ κεκμηκότες, οἱ μάτην ἀγρυπνοῦντες, καὶ ταῖς παννυχίοις στάσεσι παραληροῦντες.* *J. M. G.*

13. *Σεσηρὸς*] De iratorum canum rictibus adhiberi ſolitum verbum; *Ariſtoph.* Pace v. 635. *ἠγριωμένους ἐπ' ἀλλήλοισι & σεσηρότας.* Schol. *ἀπὸ τῶν κυνῶν ἡ μεταφορὰ, ὅταν γὰρ ἀγρίζωσι σεσήρασιν ἀλλήλοις.* Poſſis forte convertere *ſarcaſtice ſubridentes*; *σαρκάζειν* enim & *σαρκασμὸς ἀπὸ τοῦ σαίρειν*, unde & *σέσηρα.* *J. M. G.*

Ibid Ἔξω — τοῦ κλινιδίου] Id eſt, non ut alia ſomnia e ſomno & in lectulo ducunt originem, ſed aliunde & extra lectulum nobis obtingunt. Ita *Jamblichus de myſteriis* 13. 23. probare conatur, a principio aliquo extra hominem conſtituto provenire Divina illa & futuri praeſaga ſomnia. *J. M. G.*

26. Ἐπιφημίζειν] Uti nos vertimus, *αὐτῷ* ſubaudiendum, ut ſcilicet ad Deum referatur. Non negaverim tamen, poſſe aliter etiam accipi, ut tantum *divulgare* vel *differre rumoribus* ſignificet; ita nulla opus fuerit ellipſi. *J. M. G.*

27. Ἔτι

Οὗτοι δὲ ἅπαντες ἕνα θυμὸν ἔχοντες, ἐμοὶ πολλὰ κατεμέμφοντο. καὶ εἰ βούλει, καὶ τά γε προστιθῶ σοι, ἅ τινά με καὶ ὡς στήλην ἄναυδον ἔθηκαν, μέχρις ἂν ἡ χρηστὴ σου λαλιὰ λιθούμενον ἀνέλυσε, καὶ ἄνθρωπον ἀπεκατέστησε. ΤΡΙΕΦ. Σίγα, ὦ Κριτία, καὶ μὴ ὑπερεκτείνῃς τοὺς ὕθλους. ὁρᾷς γὰρ ὡς ἐξώγκωταί μου ἡ νηδὺς, καὶ ὥσπερ κυοφορῶ· ἐδήχθην γὰρ τοῖς παρὰ σοῦ λόγοις, ὡς ὑπὸ κυνὸς λυττῶντος. καὶ εἰ μὴ φάρμακον ληθεδανὸν ἐμπιὼν ἠρεμήσω, αὕτη ἡ μνήμη οἰκουροῦσα ἐν ἐμοὶ, μέγα κακὸν ἐργάσεται. ὥστε ἔασον τούτους, τὴν εὐχὴν ἀπὸ πατρὸς ἀρξάμενος, καὶ τὴν πολυώνυμον ᾠδὴν ἐς τέλος ἐπιθείς.

Ἀλλὰ τί τοῦτο; οὐχὶ Κλεόλαος οὗτός ἐστιν, ὁ τοῖς ποσὶ μακρὰ βιβὰς, σπουδῇ δὲ ἥκει καὶ κατέρχεται; μὴ γὰρ ἐπιφωνήσομεν αὐτῷ; ΚΡΙΤ. Καὶ μάλα. ΤΡΙΕΦ. Κλεόλαε, μή τι παραδράμῃς γε ποσὶ, μηδὲ παρέλθῃς, ἀλλ᾽ ἐλθὲ χαίρων, εἴγε τι μῦθον φέρεις. ΚΛΕΟΛ. Χαίρετ᾽ ἄμφω, ὦ καλὴ ξυνωρίς. ΤΡΙΕΦ. Τίς ἡ σπουδή;

27. Hic vero uno omnes animo multis me objurgare, &, ſi vis, jam & adjiciam, quae quaſi columnam elinguem me fecere, donec ſalutaris illa tua allocutio jam ſaxea membra reſolvit, hominique me reſtituit. TRIEPH. Quin tace, Critia, neque nugas extende amplius. Vides enim ut mihi venter intumuerit, & tanquam uterum geſtem. Tuis quippe ſermonibus ut a rabido cane morſus ſum. Atque niſi ſumta procurandae oblivioni medicina conquieſcam, ipſa rei recordatio in me permanens, metuo ne magnum mihi malum conciliet. Hos igitur omitte, precationemque a patre incipiens, multisque refertum nominibus carmen ad finem ſuperaddens.

28. Sed quid iſtuc? Non iſte Cleolaus eſt, qui magnis adeo citatisque greſſibus huc deſcendit? Inclamabimusne hominem, Critia. CRIT. Omnino. TRIEPH. Cleolae,

Ne praetercurras pedibus nos, praetereasve:
Accede, ſalve, ſi quid apportas novi.

CLEOL. Vos vero ſalvete ambo, nobile amicorum par. TRIEPH. Quaenam eſt iſta

27. Ἕνα θυμὸν ἔχοντες] *Hom.* Il. N. 487. *M. du S.*

Ἕνα θυμὸν ἔχοντες] Suſpicabatur Cel. *Heumannus*, ἅπαντα θυμὸν ἐκχέοντες. Supereſt, ut addicant libri, ſine quibus in tolerabili ſententia nihil mutem. *J. M. G.*

Ibid. Θυμὸν] *Iram* volebat verti *Heum.* Poec. 249. bene, ſi ἐκχέοντες legas, minus recte ſi vulgatum ſerves. *J. F. R.*

32. Σίγα, ὦ Κριτία] Poteratne autem aliquid in dramatico genere eſſe abſurdius, quam poſt magna prooemia & ingentiſſimarum promiſſionum hiatus, denique, cum ad ipſam rem perventum eſt, fruſtrari lectores, & dimittere longe quam fuerant incertiores, quid nam tantis dignum hyperbolis cothurnisque fuerit. Κενὰς quidem ἐλπίδας, & ὕθλους forte vidimus, ſed ubi δεινὰ βουλεύματα, quorum aeque mentio facta c. 4. Si quid tamen licet conjicere, ipſam forte mortem Juliano portendi dixerunt Sophiſtae, quos noſter appellat, quo referenda ſunt, quae §. 35. diſſ. noſtrae diximus. Hoc itaque ut nimis mali ominis & blaſphemum plane reticet. Inde forte eſt quod Critias deinde vitam longam ſpondet Imperatori, quanquam id alia etiam de cauſſa poterat fieri. *J. M. G.*

33. Ἐξώγκωται] Nimirum quod ante in Critia effecerant nugae Sophiſtarum, id jam in Triephonte producunt. Illud de morſu canis rabidi eſt etiam in fine *Nigrini*, item *Philopſeudis*, ubi etiam de ventre auditis nugis inflato ita Lucian. p. 353. τοιαῦτα ἀκούσας, ἥκω νὴ τὸν Δία, ὥσπερ οἱ τὸ γλεῦκος πιόντες, ἐμπεφυσημένος τὴν γαστέρα, ἐμέτου δεόμενος, ἡδέως δ᾽ ἂν ποθεν ἐπὶ πολλῷ ἐπριάμην ληθεδανόν τι φάρμακον, ὡς μή τι κακὸν ἐργάσηταί με ἡ μνήμη αὐτῶν ἐνοικουροῦσα. Quod eſt de ultimo verbo, conf. *Abdicat.* c. 6. οὐδ᾽ ἐπιπόλαιον τὸ τῆς μανίας τὸ εἶδος, ἀλλά τι οὐ γὰρ ἁπλοῦν, … κακὸν ἀπερρήξατο κ. τ. λ. παλαιὸν ἐνοικουροῦν ἐν τῇ ψυχῇ *J. M. G.*

39. Τὴν εὐχὴν ἀπὸ πατρὸς] *Nic. Rigaltius* ad *Tertull.* de Oratione non procul ab initio, *notam etiam*, inquit, *Luciano fuiſſe dominicae orationis formulam*, *declarant iſta Triephontis ad Critiam*; & deinde haec verba ſubjungit. Cui merito aſſentitur Cel. *Fabric.* Bibl. Gr. 4, 16. p. 504. *J. M. G.*

40. Πολυών. ᾠδὴν] Vid. *Th. Smith.* de hymno matutino Graecorum, in miſcel. p. 139. *M. V. La Croze.*

Πολυώνυμον ᾠδὴν] Per hanc intelligit *Joh. Gregorius* clauſulam Orationis dominicae: *quia tuum eſt regnum* &c. Obſervationum Sacrarum c. 38. quem tamen falli, praeclare notavit *J. Alb. Fabricius* l. c. & mavult intelligi δοξολογίαν aliquam veterem, ut eſt v. g. *Clementis Alexandrini.* Deinde in *Bibliographia antiquaria* c. XI. p. 368 ubi de Chriſtianorum hymnis exponit, *Ode Polyonymos*, inquit, *cujus meminit Lucianus, in Philopatride, nihil aliud eſt ſive quisquis auctor, quam*

[illegible] feſtinatio, multum enim anhelas! Ecquid forte novi factum eſt? CLEOL.

Cecidit ſupercilium celebre Perſicum:
Cadetque Suſa mox, urbs inclyta:
Arabumque tellus tota mox cadet
Valida manu victoris atque robore.

29. CRIT. Hoc eſt illud,

Nunquam bonos pioſque negligit Deus,
Sed auget, ornat, in boniſque collocat.

Nos vero, Triepho, in optima incidimus tempora. Angebar enim, quid, cum moriendum eſſet, liberis meis teſtamento relinquerem. (Noſti enim mendicitatem meam, ut ego tua.) Jam vero hoc ſatis eſt liberis, vita Imperatoris: ita enim nec divitiae nobis deerunt, neque gens ulla ad terrorem nobis incutiendum valebit. TRIEPH. Et ego, Critia, haec relinquo liberis, ut videant Babylona perditam, Aegyptum ſub jugum redactam,

Perſarum gnatos ſervili pondere preſſos,

excurſiones Scytharum repreſſas, utinam omnino praeciſas. Nos vero ignotum qui eſt Athenis Deum a nobis inventum ado-

ἀσθμαίνεις γὰρ ἐπιπολύ. μήτι τι καινὸν πέπρακται; ΚΛΕΟΛ.

Πέπτωκεν ὀφρὺς ἡ πάλαι βοωμένη Περσῶν·
Καὶ Σοῦσα κλεινὸν ἄστυ.
Πέσοι δ' ἔτι γε πᾶσα χθὼν Ἀραβίας,
Χειρὶ κρατοῦντος εὐσθενωτάτῳ κράτει.

ΚΡΙΤ. Τοῦτ' ἐκεῖνο, ὡς

Ἀεὶ τὸ θεῖον οὐκ ἀμελεῖ τῶν ἀγαθῶν,
Ἀλλ' αὔξει, ἄγον ἐπὶ τὰ κρείττονα.

ἡμεῖς δὲ, ὦ Τριεφῶν, τὰ κάλλιστα εὑρηκότες ἐσμέν. ἐδυσχέραινον γὰρ ἐν τῇ ἀποβιώσει τί τοῖς τέκνοις καταλιπεῖν ἐπὶ ταῖς διαθήκαις. οἶδας γὰρ τὴν ἐμὴν πενίαν, ὡς ἐγὼ τὰ σά. τοῦτο ἀρκεῖ τοῖς παισὶν, αἱ ἡμέραι τοῦ αὐτοκράτορος· πλοῦτος γὰρ ἡμᾶς οὐκ [a] ἐκλείψει, καὶ ἔθνος ἡμᾶς οὐ καταπτοήσει. ΤΡΙΕΦ. Κἀγὼ, ὦ Κριτία, ταῦτα καταλείπω τοῖς τέκνοις, ὡς ἴδωσι Βαβυλῶνα ὀλλυμένην, Αἴγυπτον δουλουμένην, τὰ τῶν Περσῶν τέκνα δούλειον ἦμαρ ἄγοντα, τὰς ἐκδρομὰς τῶν Σκυθῶν παυομένας, [b] εἴτ' οὖν καὶ ἀνακοπτομένας. ἡμεῖς δὲ τὸν ἐν Ἀθήναις Ἄγνωστον ἐφευρόντες, καὶ προσκυνήσαντες, χεῖ-

a Ἐκλείψει] Reſtitui ex *Pell.* & *Bi.* 2. Ἐκλήψει male *Fl. J. Ald. Fr. H. S.* Ἐκλέψει *Amſt.* b Εἴτ'] Sic vett. Εἴθ' *S.* & *Amſt.* Εἴ τ' *Fl.* diſcretim.

quam doxologia &c. Ita πολυώνυμον ᾠδὴν vocaveris τὴν μεγάλην δοξολογίαν, ut vocatur, quae tum alias, tum accurate imprimis, & cum variantium lectionum notatione, edita eſt a *Th. Smith*, in calce libri Anglice editi, *an account of the Greek Church*, ubi ſtatim ab initio canit Eccleſia: Αἰνοῦμέν σε, εὐλογοῦμέν σε, προσκυνοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν σε, εὐχαριστοῦμέν σε, κ. τ. λ. Ἐπῳδῆς πολυωνύμου meminit Lucian. *Philopſ.* c. 17. magicum carmen intelligens. *J.M.G.*

42. Ἀλλὰ] Fingitur interventu Cleolai ſermo interrumpi. *J.M.G.*

46. Μή τι περιδεδράμηκας] Vid. §. 21. diſſert. Studui hic quidem, nequid in interpretatione hujus verſus inepto Poëtae concederem. *J.M.G.*

Ibid. Μηδὲ παρέλθῃς] Ex Tragico aliquo, ut mihi videtur; niſi forſan, uti & ſequentia, hujus ipſius, quiſquis demum eſt, & haec ſint. *M. du S.*

49. Καλὴ ξυνωρίς] V. diſſ. §. 28. *J.M.G.*

52. Πέπτωκεν ὀφρὺς] Iterum Jambi, ſed interrupti. De re ipſa vid. omnino §. 33. & 34. diſſert. Non puto autem opus eſſe, ut ὀφρὺν peculiariter de urbe quacumque capiamus, ut Palmyram intelligebat Crozius, Vid. diſſ. §. 24. Ὀφρὺς, *ſupercilium*, eſt ſuperbia e rebus geſtis & felicitate ſuperioris temporis contracta. *J.M.G.*

53. Σοῦσα] Quia ſub Trajano a Caſſio Seleucia & Cteſiphon captae ſunt & incenſae, ſunt qui eo tempore ſcriptum hunc dialogum putent; ſed illi ad ſexcenta recentiora non attenderunt. *M. du S.*

Ibid. Ἄστυ] Τὸ Περσίδος hic deeſſe videtur. *F.G.*

54. Ἀραβίας] Τὸ Α in Ἀραβία anceps. *Propert. Aut ſi qua Arabiae lucet bombyce puella.* *F.G.*

64. Πλοῦτος γὰρ ἡμᾶς οὐκ ἐκλήψει] Sic recentiores. Scribe cum prioribus ἐκλείψει. *J.J.*

65. Ἐκλείψει] Plerique libri ἐκλήψει; quod ſic ego mutavi. *M. du S.*

67. Βαβυλ. ὀλ. Αἰγ. δουλ.] Stabat adhuc Luciani aetate Babylon antiqua. Vid. Ἐπιστ. c. 23. & Εὐχ. c. 34. Audi tamen, quid *Bochartus* ex *Plin.* VI. 26. & *Strabone* XVI. proferat, quo Seleuciam intelligi probet, cum ea aetate & deinceps Babylon nominatur. *M. du S.*

69. Δούλειον ἦμαρ] Il. Z, 463. — ἀμύνειν δούλιον ἦμαρ, & ante 455. ἐλεύθερον ἦμαρ ἀπούρας. *J.M.G.*

72. Ἐφευρόντες] Quo jure autem dicit Triepho, modo repertum ab ipſis eſſe *ignotum Athenis Deum*, cum jam

χεῖρας εἰς οὐρανὸν ἐκτείναντες, τούτῳ εὐχαριστήσομεν, ὡς καταξιωθέντες τοιούτου κράτους ὑπήκοοι γενέσθαι· τοὺς δὲ λοιποὺς, ληρεῖν ἐάσωμεν, ἀρκεσθέντες ὑπὲρ αὐτῶν εἰπεῖν, τὸ, Οὐ φροντὶς Ἱπποκλείδῃ, κατὰ τὴν παροιμίαν. [[c] Οὗτος ὁ λόγος οὔ μοι δοκεῖ εἶναι τοῦ Λουκιανοῦ.]

rantes, manibus in caelum ſublatis eidem gratias agemus cum tam excellenti poteſtati ut ſubjecti eſſemus, digni ſumus ab ipſo habiti. Reliquos autem nugari ſinamus, ſatisque habeamus illud de iis dicere, quod eſt in proverbio: non eſt curae Hippoclidi.

ΧΑΡΙΔΗΜΟΣ, Η ΠΕΡΙ ΚΑΛΛΟΥΣ.

CHARIDEMUS, SIVE DE PULCHRITUDINE.

ΕΡΜΙΠΠΟΥ ΚΑΙ ΧΑΡΙΔΗΜΟΥ.

HERMIPPI ET CHARIDEMI.

ΕΡΜ.

HERM.

Περιπάτους ἔτυχον χθὲς, ὦ Χαρίδημε, ποιούμενος ἐν τῷ προαστείῳ, ἅμα μὲν καὶ τῆς παρὰ τῶν ἀγρῶν χάριν ῥᾳστώνης, ἅμα δὲ (ἔτυχον γάρ τι μελετῶν,) καὶ δεόμενος ἡσυχίας. ἐντυγχάνω δὴ Προξένῳ τῷ Ἐπικράτους. προσειπὼν δὲ ὥσπερ εἰώθειν, ἠρώτων ὅθεν τε πορεύοιτο, καὶ ὅποι βαδίζοι, ὁ δὲ ἥκειν μὲν ἔφη καὶ αὐτὸς ἐκεῖ παραμυθίας χάριν, ἥπερ εἰώθει πρὸς τὴν ὄψιν γίνεσθαι τῶν ἀγρῶν, ἀπολαύσων δὲ καὶ τῆς τούτοις ἐπιπνεούσης εὐκράτου καὶ κούφης αὔρας, ἀπὸ συμποσίου μέντοι καλλίστου γεγονότος ἐν Πειραιεῖ, ἐν Ἀνδροκλέους τοῦ Ἐπιχάρους, τὰ ἐπινίκια τεθυκότος Ἑρμῇ· ὅτι δὲ βιβλίον ἀναγνοὺς ἐνίκησεν ἐν Διασίοις.

1 Forte evenit heri, Charideme, ut inambularem in ſuburbano, partim animi in agro reficiendi cauſſa, partim quod quietis (commentabar enim aliquid) indigerem. Incido autem in Proxenum Epicratis F. eumque pro more ſalutatum interrogo, unde veniat? quorſum eat? Ille venire ſe ait ipſum quoque voluptatis cauſſa, quae ad agrorum conſpectum ſolet exiſtere, fruique velle temperata illa levique, quae illis adſpiret aura, venire autem e convivio praeclariſſimo, quod celebratum dicebat in Piraeeo, apud Androclem Epicharis F. qui rem ſacram fecerit Mercurio victoriae cauſſa, quam libro praelegendo Jovialibus ludis retulerit.

2. Hic

a Οὗτος &c.] Haec verba exhibet *Fl.* At *J. Ald. H. S. B. Fr.* Οὗτος ὁ λόγος νοθεύεται τοῦ Λουκιανοῦ. ΧΑΡ. Η ΠΕΡΙ ΚΑΛ.] Sic & *Coll.* cum *Fl. B. Ald. Fr. P. S.* ΕΡΜΙΠ. ΚΑΙ ΧΑΡ.] Ita *B* 1. 2. Omittunt cett. *P.*

jam ſupra c. 18. per eundem juraverit Critias, idque eo tempore, cum quaereretur numen, per quod jurari valide poſſet; quod tamen, tanquam obiter dictum, ſilentio transmittebat Triepho. An ex hodierno Gallorum idiomate ſenſus eſt: *allons trouver le Dieu inconnu d'Athénes?* *J.M.G.*

73. Εὐχαριστήσομεν] (Eſt vox minime Lucianea, i. e. Attica) *Kuſt.* Apud idoneum Auctorem nusquam reperiri pronunciat *Thomas Magiſter*, v. χάριν οἶδά σοι. quod aliquatenus verum eſt; extat tamen in *Arriani* ad Epict. comment. p. 64. B. 77. C. ut & Εὐχάριστος. p. 64. B. C. *M. du S.*

74. Τοιούτου κράτους] Pro Imperatore ipſo ponitur κράτος. Ita etiam *Nazianzenus* Epiſt. 183. p. 893. τῷ παρόντι κράτει, id eſt Imperatori, τὰ τοῦ κράτους, quae ſunt Imperatoris, praeſtari jubet. *J. M.G.*

77. Οὐ φροντὶς Ἱπποκλ.] Eodem adagio, quod eſt ab *Eraſmo* explicatum, *Apologiam pro Mercede Conductis*

2. Hic dicebat tum alia multa urbane facta eſſe & venuſte, tum *illud*, *quod* pulchritudinis laudes a viris dictae ſint: eas ſe referre non poſſe, quum ſenectutis vitio oblitus eſſet, qui praeſertim non diu ſermonibus illis interfuerit, te vero relaturum facile, qui & ipſe dixiſſes laudationem, & toto convivio animum aliis attendiſſes. CHAR. Facta ſunt iſta, Hermippe. Verum nec mihi facile eſt perſequi accurate omnia. Neque enim audire licebat omnia, quod ſtrepitus ingens eſſet a miniſtris pariter atque a convivis; cum alioquin inter res ſit difficillimas meminiſſe ſermonum in convivio habitorum: ſcis enim quam obliviosos *ea res* faciat illos etiam qui praeſtantiſſima memoria ſunt praediti. Verumtamen tua cauſſa, ut potero, narrare conabor, nihil omiſſurus eorum, quae in mentem mihi venerint.

Ἔφασκε δὴ ἄλλα τε πολλὰ γεγενῆσθαι ἀστεῖα, καὶ χαρίεντα, καὶ δὴ καὶ κάλλους ἐγκώμια εἰρῆσθαι τοῖς ἀνδράσιν, ἃ ἐκεῖνον μὲν μὴ δύνασθαι εἰπεῖν ὑπό τε γήρως ἐπιλελησμένον, ἄλλως τε δὲ, καὶ οὐκ ἐπιπολὺ λόγων μετεσχηκότα· σὲ δ' ἂν ῥᾳδίως εἰπεῖν, ἅ τε καὶ αὐτὸν ἐγκεκωμιακότα, καὶ τοῖς ἄλλοις παρ' ὅλον τὸ συμπόσιον προσεσχηκότα τὸν νοῦν. ΧΑΡ. Γέγονε ταῦτα, ὦ Ἕρμιππε. οὐ μέντοι γε οὐδ' ἐμοὶ ῥᾴδιον ἐπ' ἀκριβείας ἅπαντα διεξιέναι. οὐ γὰρ οἷόν τε ἦν πάντων ἀκούειν, θορύβου πολλοῦ γινομένου, τῶν τε διακονουμένων, τῶν τε ἑστιωμένων, ἄλλως τε καὶ τῶν δυσχερεστέρων ὂν μεμνῆσθαι λόγους ἐν συμποσίῳ γενομένους. οἶσθα γὰρ ὡς ἐπιλήσμονας ποιεῖ καὶ τοὺς λίαν μνημονικωτάτους. πλὴν ἀλλὰ σὴν χάριν, ὡς ἂν οἷός τε ὦ, τὴν διήγησιν πειράσομαι ποιεῖσθαι, μηδὲν παραλείπων ὧν ἂν ἐνθυμηθῶ.

3. HERM. Equidem jam horum cauſſa, *quae promittis*, gratiam tibi habeo. Sed ſi totam mihi ab initio inde rationem reddas, quis liber fuerit, quem recitavit Androcles, quem vicerit, qui fueritis, quos ad coenam vocavit; ſic demum ſolidam a me gratiam inieris. CHAR. Liber fuit laudatio Herculis, inſomnii monitu, ut dicebat, ab illo ſcripta. Vicit Diotimum Megarenſem, qui cum illo de adorea vel de gloria potius contendit. HERM. Quid ille recitavit? CHAR. Caſtorum laudationem: dicebat autem ſe quoque magnis ipſo-

ΕΡΜ. Τούτων μὲν δὴ ἕνεκα, οἶδά σοι χάριν. ἀλλ' εἴ μοι τὸν πάντα λόγον ἐξ ἀρχῆς ἀποδοίης, ὅ, τι τε ἦν ὅπερ ἀνέγνω βιβλίον Ἀνδροκλῆς, τίνα τε νενίκηκε, καὶ τίνας ὑμᾶς εἰς τὸ συμπόσιον κέκληκεν, οὕτως ἂν ἱκανὴν καλαθοίο τὴν χάριν. ΧΑΡ. Τὸ μὲν δὴ βιβλίον ἦν ἐγκώμιον Ἡρακλέους ἔκ τινος ὀνείρατος, ὡς ἔλεγε, πεποιημένον αὐτῷ, νενίκηκε δὲ Διότιμον τὸν Μεγαρόθεν, ἀνταγωνισάμενον αὐτῷ περὶ τῶν ἀσταχύων, μᾶλλον δὲ περὶ τῆς δόξης. ΕΡΜ. Τί δ' ἦν ὁ ἐκεῖνος ἀνέγνω βιβλίον; ΧΑΡ. Ἐγκώμιον τοῖν Διοσκούροιν. ἔφασκε δὲ καὶ αὐτὸς ἐκ μεγάλων κινδύνων ὑπ'

ctis Lucianus concluſit. *J.M.G.*

78. Οὗτος] Rejecit hanc notam Ed. *P.* in quibusdam ita adſcribitur, ut an ad praecedentem libellum an ad ſequentem referri voluerint, neſcias. Mos receptus ad ſequentem referre jubet. ſed vide notam noſtram ad ſimile Scholium fini ſequentis opuſculi additam; unde patebit & hoc ad praecedentem Dialogum referri debere. *M. du S.*

ΧΑΡΙΔΗΜΟΣ] Non eſſe hunc libellum Luciani, auſim contendere, ſed Scholaſticam alicujus declamationem prope puerilem, cujus rei documenta quaedam e ſtilo petita mox dabimus, nempe inſignia, ne quis ſola putet. *J.M.G.*

15. Ἐν Διασίοις] Vid. *Bourd.* not. & Scholia ad Τιμ. c. 5. & Ἰκαρ. c. 24. *M. du S.*

Ἐν Διασίοις] In marg. *P.* additum: feſta Jovis fuere Athenis Diaſia, ἀπὸ διαφυγεῖν αὐτοὺς εὐχαῖς τὰς ἄτας, ut *Suidas* ait, appellata: & hanc forſ. *Bourdelotii* notam intelligit *Solanus*; nam aliam ejuſdem hic non invenio. Sed ſupra T. I. *Tim.* c. 7. N°. 18. aliquid de Διασίοις dixit, ubi & Cl. *Hemſterh.* conſulas. *J.F.R.*

44. Περὶ τῶν ἀσταχύων] Quales ludi in Provincia Gallica ſatis antiqui, *Florales* dicti, quibus de carminum laude certatur, praemiumque eſt flos aureus. *M. du S.*

ὑπ' ἐκείνων σεσωσμένος, ταύτην αὐτοῖς καταθεῖναι τὴν χάριν· ἄλλως τε καὶ ὑπ' ἐκείνων παρακεκλημένος, ἐπ' ἄκροις ἱστίοις ἐν τοῖς ἐσχάτοις κινδύνοις φανέντων.

Παρῆσαν μέντοι τῷ συμποσίῳ καὶ ἄλλοι πολλοί, οἱ μὲν συγγενεῖς αὐτῷ, οἱ δὲ καὶ ἄλλως συνήθεις· οἱ δὲ λόγου τε ἄξιοι, τό, τε συμπόσιον ὅλον κεκοσμηκότες, καὶ κάλλους ἐγκώμια διελθόντες, Φίλων τε ἦν ὁ Δεινίου, καὶ Ἀρίστιππος ὁ Ἀγασθένους, καὶ τρίτος αὐτός· συγκατέκειτο δὲ ἡμῖν καὶ Κλεώνυμος ὁ καλὸς, ὁ τοῦ Ἀνδροκλέους ἀδελφιδοῦς, μειράκιον ἁπαλόν τε καὶ τεθρυμμένον· νοῦν μέντοι γε ἐδόκει ἔχειν. πάνυ γὰρ προθύμως ἠκροᾶτο τῶν λόγων. πρῶτος δὲ ὁ Φίλων περὶ τοῦ κάλλους ἤρξατο λέγειν, προοιμιασάμενος οὕτω. ΕΡΜ. Μηδαμῶς, ὦ ἑταῖρε, μὴ πρὶν τῶν ἐγκωμίων ἄρξῃ, πρὶν ἄν μοι καὶ τὴν αἰτίαν ἀποδῷς, ὑφ' ἧς εἰς τούτους προήχθητε τοὺς λόγους. ΧΑΡ. Εἰκῇ διατρίβεις ἡμᾶς, ὦ 'γαθὲ, πάλαι δυναμένους τὸν ἅπαντα λόγον διελθόντας ἀπαλλαγῆναι. πλὴν ἀλλὰ τί τίς ἂν χρήσαιτο, ὁπότε φίλος τις ὢν βιάζοιτο; ἀνάγκη γὰρ ὑφίστασθαι πᾶν ὁτιοῦν.

Ἦν δὲ ζητεῖς αἰτίαν τῶν λόγων, αὐτὸς ἦν Κλεώνυμος ὁ καλός. καθημένου γὰρ αὐτοῦ μεταξὺ ἐμοῦ τε, καὶ Ἀνδροκλέους τοῦ θείου, πολὺς ἐγίνετο λόγος τοῖς ἰδιώταις περὶ αὐτοῦ, ἀποβλέπουσί τε εἰς αὐτὸν, καὶ ὑπερεκπεπληγμένοις τὸ κάλλος. σχεδὸν οὖν πάντων ὀλιγωρήσαντες, κάθηντο διεξιόντες ἐγκώμια τοῦ μειρακίου. ἀγασθέντες δὲ ἡμεῖς τῶν ἀνδρῶν τὴν φιλοκαλίαν, καὶ ἅμα ἐπαινέσαντες αὐτοὺς, ἀργίας τε πολλῆς εἶναι ὑπολαβόντες, λόγοις ἀπολείπεσθαι τῶν ἰδιωτῶν περὶ τῶν καλλίστων, ᾧ μόνῳ τούτων οἰόμεθα

rum beneficio periculis liberatum, hanc ipſis gratiam referre : invitatus praeſertim ab ipſis, cum in faſtigio majorum extremo periculo apparerent.

4. Verum aderant in coena alii quoque multi, vel cognati ejus vel alioquin familiares. Commemoratione autem digni *praeter caeteros*, quique totum exornarent convivium, atque laudes dicerent pulchritudinis, hi erant, Philo Diniae F. & Ariſtippus Agaſthenis, & tertius ego. Accubuerat nobiſcum Cleonymus ille pulcher Androclis fratris filius, adoleſcentulus tener ac delicatus, ſed qui mentem habere videretur, quippe qui cupide admodum orationes audiret. Primus vero agere de pulchritudine coepit Philo, hoc prooemio uſus. HERM. Noli, ſodalis, noli laudes prius incipere, quam & cauſſam mihi indicaveris, a qua ad hos ſermones provecti eſtis. CHAR. Fruſtra nos, vir bone, moraris, qui jam toto ſermone enarrato poteramus diſcedere. Verum quid agas, ſi quis amicus vim tibi faciat? ſcilicet quidquid ſit ſubeundum eſt.

5. Quam vero requiris ſermonum occaſionem, ea ipſe fuit formoſus Cleonymus. Cum inter me & Androclem patruum aſſideret, multus de illo ſermo inter indoctos homines, adſpicientes adoleſcentulum, & forma ipſius ſupra modum perculſi. Igitur obliti fere reliquorum omnium aſſidebant laudes illius enarrantes : quorum nos *judicium atque* amorem pulchri cum probaremus laudaremusque, ignaviae multae eſſe rati, ſi de pulcherrimis rebus indocti homines dicendo nos ſuperarent, quo ſolo illis nos prae-

56. Φίλων] De Philone Luciani amico vide Συγγρ. & Συμπ. Quamquam hoc quidem opus Lucianeum non eſſe ſuſpicor. *M. du S.*

6. Ἡ πάντα τἄλλα παρέντας] Haec male conjuncta vix cohaerere videntur, niſi interponas articulum τῷ. Πῶς ἂν τὸ καλὸν σώζοιτο, ἢ τῷ λέγειν; ita certe interpretatus ſum. Verbum σώζειν hic ſignificat *tueri, adeſſe, oſtendere*. Simili fere ratione *Plutarchus* de facie in Orbe Lunae p. 1701. *H. Steph.* de Cleanthe Samio, Φαινόμενα σώζειν ἐπειρᾶτο μένειν τὸν οὐρανὸν ὑποτιθέμενος κ. τ. λ. ubi etiam ad demonſtrationem, & conciliationem aſſenſus refertur. *J. M. G.*

praeſtare putaremus, dicere de pulchritudine ipſi quoque aggreſſi ſumus. Decrevimus ergo non nominatim laudes dicere pueri; quippe quod parum conſultum ſit, cum magis illum frangat deliciis: ſed neque ita ſine ordine, ut iſti, quidquid in buccam cuique venerit proferre; verum ſingulatim dicere unumquemque, quae de argumento propoſito memoria ſubjiceret.

6. Atque primas ſibi dicendi partes ſumens Philo ſic verba fecit: *Quam indignum eſt, ſi, quidquid agimus quotidie, in eo ſic tanquam de rebus pulchris laboremus; pulchritudinis autem ipſius nullam habeamus rationem, ſed ita ſilentio deſideamus, quaſi vereamur, ne forte imprudentes dicamus illud, pro quo omni tempore laboramus. Atqui ubi tandem prout decet oratione utatur aliquis, ſi in tanto circa res nihili ſtudio de eo, quod omnium rerum pulcherrimum eſt, taceat? Aut quomodo, quod in oratione pulchrum eſt, pulchrius ſervetur, quam ſi relictis aliis omnibus, de ipſo illo fine eorum quae agimus omnium dicatur? Verum ne videar dicere quidem poſſe, quomodo affecti circa illam eſſe debeamus, de re ipſa autem dicere neſcire; quam poteſt pauca ea de re conabor exponere. Pulchritudinis nimirum participes fieri omnes concupiſcunt, digni autem illa habiti ſunt omnino pauci. Quicumque autem munus hocce ſunt conſecuti, beatiſſimi omnium facti videntur, honore quo par eſt a Diis pariter atque hominibus affecti. Argumentum hujus rei hoc eſto. In numero enim Deorum, qui ex Heroibus facti ſunt, Hercules eſt Jovis filius, & Caſtores, & Helena; quorum iſte virtutis ergo illum dicitur honorem eſſe conſecutus. Helena autem pulchritudinis gratia, cum ipſa ſe in Deam mutaſſe, tum fratribus ſuis ejus*

προέχειν, καὶ δὴ ἡπτόμεθα τῶν περὶ κάλλους λόγων. ἔδοξεν οὖν ἡμῖν, οὐκ ὀνομαστὶ λέγειν τὸν ἔπαινον τοῦ παιδὸς (οὐ γὰρ ἂν ἔχειν καλῶς, ἐμβαλεῖν γὰρ ἂν αὐτὸν εἰς πλείω τρυφὴν) ἀλλ᾽ οὐδὲ μὴν ὥσπερ ἐκείνους οὕτως ἀτάκτως, ὅπερ ἕκαστος τύχοι, λέγειν, ἀλλ᾽ ἕκαστον εἰπεῖν ἰδίᾳ, ὅσ᾽ ἂν ἀπομνημονεύοι περὶ τοῦ προκειμένου.

Καὶ δὴ ἀρξάμενος ὁ Φίλων πρῶτος, οὑτωσὶ τὸν λόγον ἐποιεῖτο, Ὡς ἔστι δεινὸν, εἰ πάνθ᾽ ὅσα πράττομεν ἑκάστης ἡμέρας, ὡς περὶ καλῶν ποιούμεθα τὴν σπουδὴν, αὐτοῦ δὴ τοῦ κάλλους οὐδένα ποιησόμεθα λόγον, ἀλλ᾽ οὕτω καθεδούμεθα σιγῇ, ὥσπερ δεδοικότες, μὴ λάθωμεν ἡμᾶς αὐτοὺς, ὑπὲρ οὗ σπουδάζομεν τὸν ἅπαντα χρόνον, εἰπόντες. καίτοι πῶς τις ἂν χρήσαιτο πρεπόντως τοῖς λόγοις, εἰ περὶ τῶν μηδενὸς ἀξίων σπουδάζων, περὶ τοῦ καλλίστου σιωπῴη τῶν ὄντων; ἢ πῶς ἂν τὸ ἐν λόγοις καλὸν σώζοιτο κάλλιον μᾶλλον, ἢ πάντα τἄλλα παρέντας περὶ αὐτοῦ λέγειν τοῦ τέλους ἡμᾶς τῶν ἑκάστοτε πραττομένων; ἀλλ᾽ ἵνα μὴ δόξω λέγειν μὲν ὡς χρὴ περὶ τούτου διακεῖσθαι εἰδέναι, εἰπεῖν δὲ μηδὲν ἐπίστασθαι περὶ αὐτοῦ, ὡς οἷόν τε βραχέα περὶ τούτου πειράσομαι διελθεῖν. κάλλους γὰρ δὴ πάντες μὲν ἐπεθύμησαν τυχεῖν· πάνυ δ᾽ ἠξιώθησαν ὀλίγοι τινές. οἱ δὲ ταύτης ἔτυχον τῆς δωρεᾶς, εὐδαιμονέστατοι πάντων ἔδοξαν γεγενῆσθαι, καὶ πρὸς θεῶν, καὶ πρὸς ἀνθρώπων τὰ εἰκότα τετιμημένοι. τεκμήριον δὲ τῶν γοῦν θεῶν ἐξ ἡρώων γενομένων, Ἡρακλῆς τέ ἐστιν ὁ Διὸς, καὶ [a] Διόσκουροι, καὶ Ἑλένη, ὧν ὁ μὲν ἀνδρίας ἕνεκα, ταύτης λέγεται τυχεῖν τῆς τιμῆς, Ἑλένη δὲ τοῦ κάλλους χάριν, [b] αὐτήν τε μεταβαλεῖν εἰς θεὸν, καὶ τοῖς Διοσκούροις αἰτία γενέσθαι πρὶν

a Διόσκουροι] Ita hic & mox conſtanter. b Αὐτὴν] *Αὐτὴ Fl.*

18. Διόσκουροι] Ita & *Navig.* c. 9. ut alibi plerumque. Sed interdum & Διόσκοροι ap. Noſtrum. V. *Dial. Meretr.* 14. *J. F. R.*

22. Αἰτία γενέσθαι] Hic aliquid deeſſe videtur. An τῆς ἀθανασίας αἰτία γ. &c. I G Facile ſubaudias ejuſdem rei auctorem Helenam fratribus fuiſſe quam ipſa fecit; ne-

πρὶν αὐτὴν εἰς οὐρανὸν ἀνελθεῖν τοῖς ὑπὸ γῆν συνεξητασμένοις.

Ἀλλὰ μὴν ὅστις ἀνθρώπων ἠξιώθη τοῖς θεοῖς ὁμιλεῖν, οὐκ ἔστιν εὑρεῖν, πλὴν ὅσοι μετεσχήκασι κάλλους. Πέλοψ τε γὰρ τούτου χάριν τοῖς θεοῖς ἀμβροσίας μετέσχε, καὶ Γανυμήδης ὁ τοῦ Δαρδάνου οὕτω κεκρατηκέναι λέγεται τοῦ πάντων ὑπάτου θεῶν, ὥστ᾽ αὐτὸν οὐκ ἀνασχέσθαι συμμετασχεῖν αὐτῷ τινὰ τῶν ἄλλων θεῶν τῆς [a] θήρας τῶν παιδικῶν, ἀλλ᾽ αὐτῷ μόνῳ πρέπουσαν ἡγούμενον εἶναι, εἰς Γάργαρον καταπτάντα τῆς Ἴδης, ἀναγαγεῖν ἐκεῖσε τὰ παιδικὰ, ὅπου συνέσεσθαι τὸν ἅπαντα ἔμελλε χρόνον. τοσαύτην δ᾽ ἐπιμέλειαν ἀεὶ πεποίηται τῶν καλῶν, ὥστ᾽ οὐ μόνον αὐτοὺς ἠξίωσε τῶν οὐρανίων ἀναγαγὼν ἐκεῖσε, ἀλλὰ καὶ αὐτὸς ἐπὶ γῆς ὅ, τι τύχοι γινόμενος, συνῆν ἑκάστοτε τοῖς ἐρωμένοις. καὶ τοῦτο μὲν γενόμενος κύκνος, συνεγένετο [b] Λήδᾳ, τοῦτο δ᾽ ἐν εἴδει ταύρου τὴν Εὐρώπην ἁρπάζει· εἰκασθεὶς δ᾽ [c] Ἀμφιτρύωνι, γεννᾷ τὸν Ἡρακλέα. καὶ πολλά τις ἂν ἔχοι λέγειν τεχνάσματα τοῦ Διὸς, ὅπως ἂν οἷς ἐπεθύμει συγγένοιτο, μηχανωμένου.

Τὸ δὲ δὴ μέγιστον, καὶ οἷον ἄν τις θαυμάσαι, ὁμιλῶν γὰρ τοῖς θεοῖς (οὐ γὰρ ἀνθρώπων γε οὐδέσι, πλὴν εἰ μὴ τοῖς καλοῖς) ἐν δ᾽ οὖν τούτοις δημηγορῶν, οὕτω πεποίηται σοβαρὸς τῷ κοινῷ τῶν Ἑλλήνων ποιητῇ, καὶ

rei cauſſa fuiſſe, qui ante illius in caelum aſcenſum, mortuis annumerati fuerint.

7. Verum etiam qui homo dignus ſit conſuetudine Deorum habitus, non eſt invenire, praeterquam qui pulchri eſſent. Certe enim Pelops hujus gratia Ambroſiae Deorum particeps factus eſt; & Ganymedes Dardani filius ſic viciſſe ſummum Deorum dicitur, ut pati non poſſet, quemquam aliorum Deorum ſecum ad venandum amaſium venire, ſed ſibi ſoli decorum eſſe duceret, devolare in Gargarum Idae verticem, & eo puerum educere, ubi toto deinde tempore ſecum eſſet futurus. Tanti vero ſemper fecit pulchros, non tantum ut caeleſti illos ſede eo deductos dignatus ſit, ſed ipſe quoque quoties in terra eſſet, ſuis ſemper cum amoribus verſatus, nunc in Cycnum verſus cum Lede luſerit, nunc tauri ſpecie rapuerit Europam, nunc Amphitruonis ſumta forma Herculem genuerit. Ac multa commemorare aliquis poſſit Jovis commenta, ut quibuscum cuperet una eſſet machinantis.

8. Qua in re illud maximum eſt, & quod merito miretur aliquis, quod agens inter Deos (neque enim ad alios ſe homines praeterquam ad pulchros applicare ſolet) inter Deos igitur dum concionatur, adeo turbidus a communi Graecorum poëta, & audax terribilisque indu

a Θηρας] Ita plurimae bene. Θύρας *J. V2.* b Λήδα] Sic *Fl.* aliaeque recte Λύδα *J.* c Ἀμφιτρύωνι] Ἀμφιτρίωνι male *J.* & *Fl.*

neque aliquid excidiſſe credo, ſi ſtilum hujus Dialogi reſpicias. Et ſi καὶ modo vertas *etiam*, ſatis procedit ſermo, *ea ipſa hoc fecit*, *fratribus* etiam *ſuaſit*, ſive *effecit*. *J.F.R.*

23 Πρὶν αὐτὴν —— συνεξητασμένοις] Ita videtur conciliare velle *Homeri* dicta diverſa. Il. Γ, 243. cum Helena de fratribus ſuis tanquam vivis dixiſſet, ſubjicit,

Ὣς φάτο· τοὺς δ᾽ ἤδη κατέχει φυσίζοος αἶα
Ἐν Λακεδαίμονι κ. τ. λ.

Sed aliquamdiu poſt Od. Λ, 299. videt apud inferos Ulyſſes

Κάστορα θ᾽ Ἱππόδαμον καὶ πὺξ ἀγαθὸν Πολυδεύκεα
Τοὺς ἄμφω ζώους κατέχει φυσίζοος αἶα·
Οἳ καὶ νέρθεν γῆς τιμὴν πρὸς Ζηνὸς ἔχοντες
Ἄλλοτε μὲν ζώουσ᾽ ἑτερήμεροι, ἄλλοτε δ᾽ αὖ τε
Τεθνᾶσιν· τιμὴν δὲ λελόγχασ᾽ ἶσα θεοῖσιν.

De Apotheoſi autem Helenae vid. *Spanh.* ad *Callim.* in Dia. vſ. 232. & *Dechair.* ad Athenag. apol. pr. p. 3. ubi pro Nemeſi ſ. Rhamnuſia Dea cultam oſtenditur. *J.M.G.*

27. Πέλοψ] Vid. & c. 19. *Hyginus* filii formam praedicat; 271. De Pelopis ipſius forma nihil habet. ſed meminit *Clem. Alex.* p. 14. C. & *Philoſtr.* p. 788. A.

ducit[illegible] in prima concione Junonem, quae quidem olim exprobrare illi ſoleret omnia, ipſam tamen adeo perterruerit, ut ſatis haberet nihil aliud ſibi evenire, ſed intra verba Jovis iram conſiſtere: in poſteriori autem concione in non minore Deos omnes terrore conſtituerit, terram ſe ipſis cum hominibus ſuſpenſurum & mare minatus. Cum vero ad pulchros accedit, ita fit mitis, & manſuetus, & aequus omnibus, ut ſuper reliqua omnia, ipſa Jovis perſona depoſita, ne inſuavis amoribus ſuis videatur, formam ſumat alterius, eamque pulcherrimam, quae illicere adſpicientem poſſit: tantum reverentiae & honoris habet pulchritudini!

θρασὺς, καὶ καταπληκτικὸς, ὥστ' ἐν μὲν τῇ προτέρᾳ δημηγορίᾳ τὴν Ἥραν, καίτοι πρότερον πάντ' εἰωθυῖαν ἐπιτιμᾶν αὐτῷ, ὅμως δ' αὐτὴν οὕτως ἐφόβησεν, ὥστ' ἤρκεσεν αὐτῇ τὸ μηδὲν παθεῖν, ἀλλὰ μέχρι λόγων στῆναι τὴν ὀργὴν τῷ Διΐ· τοὺς δ' ἅπαντας θεοὺς ἐν τῇ ὑστέρᾳ πάλιν οὐχ ἧττον κατέστησε φοβηθῆναι· γῆν ἀνασπάσειν αὐτοῖς ἀνδράσι καὶ θάλασσαν ἀπειλήσας. μέλλων δὲ συνέσεσθαι καλοῖς, οὕτω γίγνεται πρᾷος, καὶ ἥμερος, καὶ τοῖς πᾶσιν ἐπιεικὴς, ὥστε πρὸς ἅπασι τοῖς ἄλλοις, καὶ αὐτὸ τὸ Ζεὺς εἶναι καταλιπὼν, ὅπως μὴ φαίνοιτο τοῖς παιδικοῖς ἀηδὴς, ἑτέρου τινὸς ὑποκρίνεται σχῆμα, καὶ τούτου καλλίστου, καὶ οἷου τὸν ὁρῶντα προσαγαγέσθαι· τοσοῦτον αἰδοῦς καὶ τιμῆς παρέχεται τῷ κάλλει.

9. Neque vero ſolus ita Jupiter pulchritudine captus eſt, reliquorum autem Deorum nullus, ut potius iſta criminoſe in Jovem, quam pro pulchritudine dicta videri poſſint. Sed ſi quis curate rem velit conſiderare, Deos omnes eodem modo affectos invenerit, Neptunum verbi cauſſa Pelopis forma victum, Hyacinthi Apollinem, Mercurium Cadmi.

Καὶ οὐχ ὁ μὲν Ζεὺς οὕτω μόνος ἑάλω τοῦ κάλλους, τῶν δ' ἄλλων οὐδεὶς θεῶν, ἵνα μᾶλλον ἔχειν δοκῇ ταῦτα κατηγορίαν Διὸς, οὐχ ὑπὲρ τοῦ κάλλους εἰρῆσθαι· ἀλλ' εἴ τις ἀκριβῶς ἐθελήσει σκοπεῖν, πάντας ἂν εὕροι θεοὺς ταυτὰ πεπονθότας [d] δὴ, οἷον τὸν μὲν Ποσειδῶ τοῦ Πέλοπος ἡττημένον, Ὑακίνθου δὲ τὸν Ἀπόλλω, τὸν Ἑρμῆν δὲ τοῦ Κάδμου.

10. Neque Deas aperte illi ſuccubuiſſe, pudet, ſed velut honoris aemulatione de ſe praedicari amant, cum hoc vel illo fuiſſe formoſe,

Καὶ θεαὶ δ' ἐλάττους οὐκ αἰσχύνονται φαινόμεναι τούτου· ἀλλ' ὥσπερ φιλοτιμίαν αὐταῖς ἔχειν δοκεῖ, τὸ τῷ δεῖνι συγγενομένην κα-

d Δὴ] Διὶ *Fl.* melius.

A. Neptuno amatus currum ab eo accipit, vid. c. 9. & 19. *M. du S.*

Πέλοψ] Conf. infra c. 19. f. *J. F. R.*

28. Γανυμήδης ὁ τοῦ Δαρδάνου] Adpinxit Cl. *Hemſterh.* Vid. *Daviſ.* ad *Cic.* T. D. I. p. 65. Ed. 3. Sed mihi eſt p. 56. ſive c. 26. ubi *Cic.* Laomedontem facit Ganymedis patrem; *Daviſ.* vero magnas de eodem auctorum diſcrepantias indicat, quas repetiſſe aut conciliaſſe tanti non habeo. *J. F. R.*

32 [illegible]] Atqui adfuit Mercurius rapienti &c. vide Θ. κρ. c. 3. *M. du S.*

34. Γάργαρον] Vid. T. I. p. 256. *Dear. Judic.* T. I. c. 5. *J. F. R.*

38. Ἐκεῖσε] Εἰς τὸν οὐρανὸν ſcilicet. *F. G.*

41. Τοῦτο μὲν γενόμενος κύκνος —— τοῦτο δὲ ἐν εἴδει ταύρου] Peſſime Interpr. τοῦτο μὲν & τοῦτο δὲ, reddidit *ob eam rem*, & *ob eandem.* notat enim, *cum, tum: modo, modo.* Voluit igitur Lucian. *modo in cygnum converſus, modo in tauri ſpecie.* Exempla videri poſſunt apud Vigerum & alios. *L. BOS.*

51. Ἑλλήνων ποιητῇ] *Hom.* Il. Δ. 39. *M. du S.*

57. Ἅπαντας θεοὺς &c.] Il. Θ. 18. *M. du S.*

66. Καὶ οἵου τὸν ὁρῶντα προσαγαγέσθαι] Interp. & *quia maxime putat intuentem allici poſſe.* Parum accurate; non enim οἵου eſt *quia putat*, ſed *quae poteſt, apta eſt.* δυνατοῦ, ἱκανοῦ alias dicitur. *H. V.*

75. Τοῦ Πέλοπος ἡττημένον] Vide c. 7. & notam noſtram. *M. du S.*

81. Παρε-

καλῶς διηγεῖσθαι, παρεσχῆσθαι τοῖς ἀνθρώποις. ἔτι δὲ τῶν μὲν ἄλλων ἁπάντων, [a] ἑκάστη προστάτις οὖσα, οὐχ [b] ἑτέρ' ἀμφισβητεῖ, περὶ ὧν ἄρχει, ἀλλ' Ἀθηνᾶ μὲν τοῖς ἀνθρώποις ἡγουμένη τὰ ἐς πολέμους, πρὸς Ἄρτεμιν οὐ διαμάχεται περὶ θήρας· ὡς δ' αὔτως Ἀθηνᾷ κἀκείνη παραχωρεῖ τῶν πολεμικῶν· τῶν δὲ γάμων, Ἥρ' Ἀφροδίτῃ, οὐδ' αὐτὴ πρὸς αὐτῆς ἐνοχλουμένη περὶ ὧν ἐφορεύει· ἑκάστη δ' ἐπὶ κάλλει τοσοῦτον φρονεῖ, καὶ πάσας ὑπερβάλλειν δοκεῖ, ὥστε καὶ ἡ Ἔρις αὐτὰς ἀλλήλαις ἐκπολεμῶσαι βουλομένη, οὐδὲν ἄλλο προὔβαλεν αὐταῖς ἢ κάλλος, οὕτως οἰομένη ῥᾳδίως, ὅπερ ἤθελε, καταστήσειν· ὀρθῶς καὶ φρονίμως τοῦτο λογιζομένη. σκέψαιτο δ' ἄν τις ἐντεῦθεν τὴν τοῦ κάλλους περιουσίαν· ὡς γὰρ ἐλάβοντο τοῦ μήλου, καὶ τὴν ἐπιγραφὴν ἀνελέξαντο, ἑκάστης αὐτῆς ὑπολαβούσης εἶναι τὸ μῆλον, μηδεμιᾶς δὲ τολμώσης τὴν ψῆφον καθ' αὐτῆς ἐνεγκεῖν, ὡς ἄρ' αἰσχροτέρα τῆς ἑτέρας εἴη τὴν ὄψιν, ἀνέρχονται παρὰ τὸν τῶν μὲν πατέρα, τῆς δ' ἀδελφόν τε καὶ σύνοικον, Δία, ἐπιτρέψουσαι τὴν δίκην αὐτῷ. ἔχων δὲ καὶ αὐτὸς ἥ τίς ἐστιν ἀποφήνασθαι καλλίστη· καὶ πολλῶν ἀνδρείων ὄντων, καὶ σοφῶν, καὶ φρονίμων ἔν τε Ἑλλάδι καὶ τῇ βαρβάρῳ, οὐδ' ἐπιτρέπει τὴν κρίσιν Πάριδι τῷ Πριάμου, ψῆφον ἐναργῆ καὶ καθαρὰν ἐξενεγκών, ὅτι καὶ φρονήσεως, καὶ σοφίας, καὶ ῥώμης ὑπερέχει τὸ κάλλος.

Τοσαύτην δ' ἐπιμέλειαν ἀεὶ πεποίηνται, καὶ σπουδήν, ἀκούειν εἶναι καλαί, ὥστε καὶ τὸν ἡρώων τε κοσμήτορα, καὶ θεῶν ποιητήν, οὐκ ἄλλοθέν ποθεν, ἢ παρὰ τοῦ κάλλους πείκασιν ὀνομάζειν. ἥδιον ἂν οὖν ἀκοῦσαι λευκώλενος ἡ Ἥρα, ἡ πρέσβα θεά, θυγά-

hominibusque praebuiſſe. Ad haec cum aliarum rerum omnium unaquaeque praeſidium ſuſceperit, non movet altera controverſiam alteri, quibus imperet; ſed Minerva, quae praeeſt quoad bellica hominibus, non contendit cum Diana de venatu, ſimiliterque Minervae haec concedit de bellicis, de nuptiis autem Juno Veneri, neque ipſa turbatur ab illa in his, quorum curam gerit: de pulchritudine autem ſua adeo magnifice ſentiunt, & ſuperare illa univerſas ſibi videntur ſingulae, ut Lis Dea, quae mutuis illas viribus ſuperare vellet, nihil iis aliud, quam pulchritudinem objiceret, ſic nempe rata facillime ſe quod voluiſſet effecturam: recte illa quidem & prudenter ſubductis rationibus. Caeterum excellentiam pulchritudinis inde mihi aliquis perſpiciat. Accepto enim pomo lectoque illius titulo, cum unaquaeque ſuum illud eſſe putaret, ſuſtineret autem nulla contra ſe ipſam ferre ſuffragium, quaſi deteriori altera eſſet facie, accedunt ad patrem reliquarum, unius autem fratrem, eundemque maritum, Jovem, arbitrium illi permittentes. Cum autem ipſe poteſtatem haberet pronuntiandi, quae eſſet formoſiſſima, eſſentque fortes multi, & ſapientes prudentesque viri in Graecia pariter & apud barbaros: arbitrium ipſe Paridi permittit Priami F. eaque re luculentum tulit liquidumque ſuffragium, prudentia & ſapientia, & fortitudine majorem eſſe pulchritudinem.

11. *Tantam porro curam, ſtudium adhibuere tantum, ut pulchrae audirent, ut illi Heroum laudatori Deorumque Poëtae perſuaſerint, ne aliunde ſe quam a pulchritudine nominaret. Jucundius ergo audiat Juno* candida brachia *ſua celebrari, quam dici* Veneran-

a Ἑκάστη] Ἑκάστη θεῶν ἑκάστου *Fl.* b Ἑτέρ' ἀμφ.] Conſentit *Fl.*

81. Παρεσχῆσθαι] I. e. χαρίσασθαι, *dare*. Vis dare, nec dare vis. F.G.

96. Τοῦ κάλλους περιουσίαν] Potius verterem *pulchritudinis excellentiam, praeſtantiam*, quam cum Interprete *poteſtatem*. Comicus eleganter dixit: *virtutem formae*. H.V.

8. Ἐπιτρέπει τὴν κρίσιν] Ita argumentatur: Si voluiſſet vincere Jupiter Junonem ſuam, arbitrum dediſſet factioſum & imperii cupidum, ſimiliter, ſi Minervam, Philoſophum aut pugnacem ſed dat voluptua-

randa Dea, aut ingentis nata Saturni. *Minerva nolit*, Tritogenia *potius quam* Caeſia *vocari. Venus autem quantivis aeſtimat appellari aurea, quae quidem ad pulchritudinem tendunt omnia.*

12. *Atque haec non illud modo oſtendunt, quid Dii de illa ſentiant, ſed teſtimonium ſunt minime fallax, reliquis illam rebus omnibus eſſe praeſtantiorem. Igitur Pallas fortitudine ſimul & prudentia potiorem eſſe decernit, cujus utriusque rei praeſes eſt: Juno autem imperio omni & poteſtati praeferendam pronuntiat, ſuffragatorem ſibi nacta Jovem. Si vero ita divinum, ita auguſtum quiddam pulchritudo eſt, de quo tanto ſtudio ipſi Dii laborent, quomodo nos deceat non ipſos quoque Deorum imitatione, opere pariter & verbis, quidquid habemus, pulchritudini patrocinari?*

13. Haec Philo de pulchritudine: qui illud in fine adjecit, ſe plura hiſce dicturum fuiſſe, niſi ſciret non convenire convivio longam orationem. Poſt illum ſtatim dicere coepit Ariſtippus, multum incitatus ante ab Androcle. Nolebat enim dicere, dicere poſt Philonem veritus. Ita vero exorſus eſt:

14. *Multi ſaepe mortales, dimiſſa de rebus optimis nobisque utilibus dicendi materia, ad alia ſe contulere argumenta, quibus ſibi quidem conciliare gloriam videntur, ſed verba interim faciunt nihil profutura auditoribus: atque imprudentes partim de iisdem rebus* (eadem cum dicant) *inter ſe contendunt, partim quae nusquam ſunt, ea enarrant; par-*

της μεγάλου Κρόνου· Ἀθηνᾶ δ' οὐκ ἂν βουληθείη Τριτογένεια πρὸ τοῦ Γλαυκῶπις καλεῖσθαι· Ἀφροδίτη τε τιμήσαιτ' ἂν τοῦ παντὸς καλεῖσθαι χρυσῆ. ἅπερ ἅπαντ' εἰς κάλλος τείνει.

Καίτοι ταῦτ' οὐ μόνον ἀπόδειξιν ἔχει πῶς οἱ κρείττους ἔχουσι περὶ τοῦτο, ἀλλὰ καὶ μαρτύριόν ἐστιν ἀψευδές, τοῦ κρεῖττον εἶναι πάντων τῶν ἄλλων. οὐκοῦν Ἀθηνᾶ μὲν ἀνδρίας ἅμα καὶ φρονήσεως προέχειν ἐπιψηφίζει. ἀμφοτέρων γὰρ προΐσταται τούτων· Ἥρα δ' ἁπάσης ἀρχῆς καὶ δυναστείας αἱρετώτερον ἀποφαίνει, συνηγοροῦντ' αὐτῇ καὶ τὸν Δία προσλαβοῦσα. εἰ τοίνυν οὕτω μὲν θεῖον καὶ σεμνὸν τὸ κάλλος ἐστὶν, οὕτω δὲ περισπούδαστον τοῖς θεοῖς· πῶς ἂν ἡμῖν ἔχοι καλῶς, μὴ καὶ αὐτοὺς μιμουμένους τοὺς θεοὺς, ἔργῳ τε καὶ λόγῳ πᾶν ὅ, τι ἔχομεν, συναίρεσθαι τῷ κάλλει;

Ταῦτα μὲν ὁ Φίλων περὶ τοῦ κάλλους εἶπεν, ἐπιθεὶς τοῦτο τῇ τελευτῇ, ὡς καὶ πλείω δ' ἂν τούτων εἰρήκει, εἰ μὴ τὸ μακρολογεῖν ἠπίστατο τῶν ἀδοκίμων ἐν συμποσίῳ. μετ' ἐκεῖνον δ' εὐθὺς Ἀρίστιππος ἤπτετο τῶν λόγων, πολλὰ πρότερον παρακληθεὶς ὑπ' Ἀνδροκλέους· οὐ γὰρ ἐβούλετο λέγειν, τὸ μετὰ [c] Φίλωνα εὐλαβούμενος λέγειν. ἤρξατο δὲ ἐντεῦθεν.

Πολλοὶ πολλάκις ἄνθρωποι τὸ περὶ τῶν βελτίστων, καὶ ἡμῖν συμφερόντων, ἀφέντες λέγειν, ἐφ' ἑτέρας τινὰς ὥρμησαν ὑποθέσεις, ἀφ' ὧν αὐτοῖς μὲν δοκοῦσι δόξαν προσάγειν· τοῖς δ' ἀκροαταῖς τοὺς λόγους οὐδὲν λυσιτελοῦντας ποιοῦνται. καὶ διεληλύθασιν οἱ μὲν περὶ τῶν αὐτῶν ἐρίζοντες ἀλλήλοις; οἱ δὲ διηγούμενοι τὰ οὐκ ὄντα· ἕτεροι δὲ περὶ

τῶν

c Φίλωνα] Φίλων' Edd. priores. Φίλον L.

ptuarium ſpectatorem formarum: vult ergo primas deferri formae. *J. M G.*

16. Λευκώλενος ἡ Ἥρα] *Hom.* Il. E. 721. Haec & ſequentia apud *Homerum* frequentiſſime occurrere, vel pueris notum eſt. *M. du S.*

44. Φίλωνα] Sic rectius legitur, quam eliſo A. quanquam in M. Codd. frequenter ita eliduntur vocales; quod in hoc praeſertim libello factitatum eſſe, facile obſerves. In L. φίλον, prave. *M. du S.*

τῶν οὐδαμῶς ἀναγκαίων λογοποιοῦντες, οὓς ἐχρῆν ταῦτα πάντα καταλιπόντας, ὅπως τί βέλτιον τύχωσιν εἰπόντες σκοπεῖν· οὓς νῦν ἐγὼ περὶ τῶν ὄντων οὐδὲν ὑγιὲς ἐγνωκέναι νομίζων, ἄλλως τε, καὶ τὸ τινῶν ἀγνοίας τῶν βελτίστων κατηγοροῦντα τοῖς αὐτοῖς περιπίπτειν, τῶν εὐηθεστέρων οἰόμενος εἶναι πάντη, τὴν αὐτὴν λυσιτελεστάτην καὶ καλλίστην τοῖς ἀκούουσιν ὑπόθεσιν ποιήσομαι τῶν λόγων, καὶ ἣν πᾶς ὁστισοῦν ἂν φαίη κάλλιστ' ἂν ἔχειν ἀκούειν καλλίστην.

Εἰ μὲν οὖν περὶ τινὸς ἑτέρου τοὺς λόγους ἐποιούμεθα νῦν, ἀλλὰ μὴ *περὶ κάλλους, ἤρκεσεν ἂν ἡμῖν, ἀκούσασιν ἑνὸς εἰπόντος, ἀπηλλάχθαι περὶ αὐτοῦ· τοῦτο δ' ἄρα τοσαύτην ἀφθονίαν παρέχεται τοῖς βουλομένοις ἅπτεσθαι τῶν περὶ τούτου λόγων, ὥστ' οὐκ εἰ μὴ κατ' ἀξίαν τις ἐφίκοιτο τῷ λόγῳ, νομίζειν δυστυχεῖν, ἀλλ' ἢν πρὸς πολλοῖς ἄλλοις κἀκεῖνός τι δυνηθῇ συμβαλέσθαι πρὸς τοὺς ἐπαίνους, τῶν ἀμείνονος οἴεσθαι πειρᾶσθαι τύχης. τὸ γὰρ οὕτω μὲν περιφανῶς ὑπὸ τῶν κρειττόνων τετιμημένον, οὕτω δὲ τοῖς ἀνθρώποις θεῖον, καὶ περισπούδαστον, πᾶσι δὲ τοῖς οὖσιν οἰκειότατον κόσμον, καὶ οἷς μὲν ἂν παρῇ παρὰ πάντων σπουδαζομένων, ὧν δ' ἀφίσταται μισουμένων, καὶ οὐδὲ προσβλέπειν ἀξιουμένων, τίς ἂν εἴη τοσοῦτον λόγων μετεσχηκώς, ὥστ' ἐπαινέσαι πρὸς ἀξίαν ἀρκέσαι; οὐ μὴν ἀλλ' ἐπειδήπερ οὕτω πολλῶν

tim de rebus minime neceſſariis verba faciunt. Quos oportebat his relictis omnibus, ut melius quidquam dicere poſſint, videre. Quos jam ego de rebus nihil ſani ſtatuiſſe ratus, & alioquin ſtupidiorum omnino eſſe putans, poſt accuſatas quorundam optimarum rerum ignorantias in eadem vitia incidere; eandem utiliſſimam auditoribus & pulcherrimam dicendi materiem mihi ſumam, quamque unusquisque optime ſe habere dicat, vocari pulcherrimam.

15. *Si quidem igitur de alia quacumque re verba nunc faceremus, non de pulchritudine, ſufficeret nobis, uno qui diceret de illa audito, diſcedere: haec vero tantam dicendi copiam ſubminiſtrat attingere volentibus, non ut infelix ſit putandus, ſi quis non pro dignitate oratione aſſequatur; verum ſi ad multa alia ipſe quoque conferre quidquam ad laudes illius poſſit, optima fortuna uti ſit exiſtimandus. Quae enim res manifeſte adeo a Diis honorata eſt, ita vero apud homines divina & ſtudio omni digna; omnibus porro, quae ubique ſunt, familiariſſimum decus eſt, adeo ut quibus ea adſit illi colantur ab omnibus, a quibus vero abſit, illi exoſi & ne adſpectu quidem digni cenſeantur; quis fuerit ita diſertus, ut eam rem laudare pro dignitate poſſit? Verum enim vero quum multis adeo ei rei lau-*

64. Ἀκούειν καλλίστην] Supra jam verbo ἀκούειν ita uſus eſt auctor, ut paſſim Latini ſuo *audire*, ut nempe *dici*, *nominari* ſignificet. Claritatis cauſſa tamen verbo illo in interpretatione abſtinui, &, quod nihil ambiguitatis habeat, poſui. Alioqui, ne alia dicamus, haec certe Ariſtippi oratio vel a Luciano non eſt, vel ſtudioſe conficta ad charactera inepti hominis oſtendendum. Hoc quidem profecto indignum Luciano, *pulcherrime ſe habet pulchritudinem audire pulcherrimam*, pro eo quod eſt, *pulchrum eſt laudari pulchritudinem.* Ita mox junguntur, οὕτω — ὥστε (ἵνα —) ἀλλ' οὖν οὕτως — ὥστε — οὕτω ὥστε — Et ſtatim τοσαύτην — ὥσθ' οὕτως — ὥστε. Emolliri talia interpretando poſſunt, diſſimulari plane non debent, ſi hoc praeſtare debet interpretatio, ut quantum fieri poteſt orationem, & velut ſpeculum animi auctoris, repraeſentet. *J.M.G.*

68. Περὶ αὐτοῦ] Gloſſema videtur. *F.G.*

89. Ὅσα θεοί] Pro καθ' ὅσα. *F.G.*

93. Ὥστ' ἔτι τῆς ἡλικίας οὖσαν ἐντὸς] Legend. videtur, οὐκέτι τῆς ἡλικίας οὖσαν ἐντός. Οὐκέτι *nondum. Heſych.* οὐκέτι οὐχί, ἢ οὔ. *F.G.* Quia mox diſerte ait, μήπω ἡλικίας ἡμμένην, ideo & hic forſan negationem addi voluit *Gujet.* Sed male; nam ἐντὸς *intra* aetatem, hic loci negationis eſt ſatis; quod emendandi libido accepit pro ἐν. Sed ἐντὸς ita de tempore, nondum exacto dici, praeter *Steph.* qui ex *Plat.* ἐντὸς τριάκοντα ἐτῶν γεγονὸς, i. e. qui triginta annos nondum vixit, nondum implevit, habet etiam *Thucyd.* IV. c. 28. ἐντὸς ἡμερῶν εἴκοσιν, aliique. Et qui intra metam verſatur, eam nondum attigit. *J.F.R.*

95. Οὕτω τῆς ὥρας ἰδὼν ἠγάσθη, ὥστ', &c.] Puto legendum

laudatoribus opus ſit, ut vel ſic ſuam vix dignitatem conſequatur, non abſurdum fuerit etiam nos conari aliquid de ea dicere, licet poſt Philonem verba ſint facienda. Adeo vero auguſtiſſima & maxime divina rerum eſt, ut - - - (praetermitto enim quantum & quoties pulchros Dii honoraverint:)

16. *Verum ut ſuperioribus temporibus nata Jove Helena tantae apud omnes homines admirationi fuerit, ut intra maturae aetatis tempus conſtitutam, negotii alicujus cauſſa agens in Peloponneſo Theſeus, ita ad conſpectum formae illius exarſerit, ut in regno firmiſſimo, & gloria non vulgari, tamen non vivendum ſibi putaret, hac ſi carendum eſſet; felicitate ſe praeterire univerſas, ſi haec ſibi uxor contingeret. Haec cum animo agitaret, nec ſpem haberet illius a patre impetrandae, nec enim elocaturum ſperabat, quae juſtam aetatem nondum attigiſſet; contemto illius imperio ac neglecto, parvi faciens quidquid in Peloponneſo formidandum erat, aſſumto rapinae adjutore Pirithoo, vi a patre abductam Aphidnam Atticae oppidum aſportavit: tantamque illi habuit hujus auxilii nomine gratiam, ut ita illum reliquo tempore amaverit, exemplum poſteris uti eſſet Theſei & Pirithoi amicitia. Cum autem ille cogeretur ad inferos deſcendere, ad nuptias ambiendas Liberae*

αὐτῷ δεῖ τῶν ἐπαινεσόντων, ὥστε μόλις ἂν τῆς ἀξίας τυχεῖν, οὐδὲν ἀπεικὸς καὶ ἡμᾶς ἐγχειρεῖν τι λέγειν περὶ αὐτοῦ, μέλλοντάς γε μετὰ Φίλωνα ποιεῖσθαι τοὺς λόγους. οὕτω δὴ σεμνότατον καὶ θειότατον τῶν ὄντων ἐστὶν, ὥστε ἵν' ὅσα θεοὶ καλοὺς τετιμήκασι, παραλείπω.

Ἀλλ' οὖν ἐν τοῖς ἄνω χρόνοις ἐκ Διὸς Ἑλένη γενομένη, οὕτως ἐθαυμάσθη παρὰ πᾶσιν ἀνθρώποις, ὥστ' ἔτι τῆς ἡλικίας οὐκ ἂν ἐντὸς, κατά τινα χρείαν ἐν Πελοποννήσῳ γενόμενος ὁ Θησεὺς, οὕτω τῆς ὥρας ἰδὼν [a] ἠγάσθη, ὥστ' οὔσης αὐτῷ καὶ βασιλείας ἀσφαλεστάτης, καὶ δόξης οὐ τῆς τυχούσης, ὅμως οὐκ ᾤετο βιωτὸν αὐτῷ, ταύτης ἐστερημένῳ, παρελθεῖν δὲ πάντας εὐδαιμονίᾳ, εἰ ταύτην αὐτῷ γένοιτο συνοικεῖν. οὕτω δὲ διανοηθεὶς, τὸ μὲν παρὰ τοῦ πατρὸς λαβεῖν ἀπειπὼν, μὴ γὰρ ἂν αὐτὴν αὐτὸν ἐκδοῦναι μήπω ἡλικίας ἡμμένην, τὴν δ' ἀρχὴν ὑπερφρονήσας ἐκείνου, καὶ παριδὼν, ὀλιγωρήσας δὲ καὶ τῶν ἐν Πελοποννήσῳ πάντων δεινῶν, κοινωνοῦντ' αὐτῷ τῆς ἁρπαγῆς καὶ Πειρίθουν παραλαβὼν, βίᾳ λαβὼν αὐτὴν τοῦ πατρὸς, εἰς Ἄφιδναν ἐκόμισε τῆς Ἀττικῆς· καὶ τοσαύτην ἔσχε χάριν αὐτῷ τῆς συμμαχίας ταυτησὶ, ὥστ' οὕτως ἐφίλησε τὸν ἅπαντα χρόνον, ὥστε καὶ τοῖς ἐπιγενομένοις παράδειγμα γενέσθαι τὴν Θησέως καὶ Πειρίθου φιλίαν. ἐπειδὴ δὲ ἔδει κἀκεῖνον ἐν Ἅδου γενέσθαι, τῆς Δήμητρος μνηστευ-

[a] Ἠγάσθη] Conſtantem eſſe lect. ait marg. *J.*

dum ἠράσθη. Nam ſi ἠγάσθη vere ſcriptum ſit, oportuit & τὴν ὥραν. ut infra c. 25. Ὁ γὰρ Ὀδυσσέως οὕτως ἀγασθῆναι λέγεται τούτους, &c. *J. J.*

Ibid. Τῆς ὥρας — ἠγάσθη] V. *Jenſ.* ſed nihil tamen muta; intelligitur enim αὐτήν. ſic plane apud *Philoſtratum* legitur p. 789. αὐτὸν ἠγάσθη τῆς ὥρας. *M. du S.*

96. Ἠγάσθη] Non recuſarem ἠράσθη, ſi qui libri exhiberent, propter ſequentia, amori propria; ſed quia & ἄγαμαι de venerabunda admiratione ſatis tritum, ut ap. *Phalar.* Ep. 28. τὸ μὲν γὰρ εὔνουν καὶ συμπαθὲς σου ἄγαμαι. & paſſiva illa terminatio pro ἀγάσασθαι, non ſit improba, nihil jam immutem. *Aelian.* V. H. V. 6. pr. Ἄξιον ἐπαινέσαι — καὶ ἀγασθῆναι. unde & patet id plus eſſe quam *laudare*; nam gradatio eſt, quando ait: Ἄξιον δὲ καὶ τὸ Καλάνου τοῦ Ἰνδοῦ τέλος ἐπαινέσαι, ἄλλος δ' ἂν εἴποι, ὅτι καὶ ἀγασθῆναι. Si quis tamen id paſſive velit exponere, quia ἀγαστὸς est frequentius, is meminerit *Euſtathium* tradere (quod *Steph.* jam notavit) ipſum ἄγαμαι praeterit. eſſe paſſivum, aeque ac ἔραμαι, ideoque nil mirum, ſi & aliis in temporibus paſſive formetur, ut idem ex *Plat.* Pol. I. Καὶ ἐγὼ ἀγασθεὶς αὐτοῦ εἰπόντος ταῦτα. *J. F. R.*

98. Οὐκ ᾤετο βιωτὸν] Subaudi τὸν βίον, quod ſaepius additur: ſed & interdum omitti, idem *Steph.* ſatis jam docuit. *J. F. R.*

γευσομένην κόρην, ἐπειδὴ πολλὰ παρακαλῶν, οὐκ ἠδυνήθη ταύτης αὐτὸν τῆς πείρας ἀποσχέσθαι καταπεῖσαι, συνηκολούθησεν αὐτῷ, ταύτην πρέπουσαν οἰόμενος αὐτῷ καταθήσειν τὴν χάριν, περὶ τῆς ψυχῆς ὑπὲρ αὐτοῦ κινδυνεῦσαι.

Ἐπανελθοῦσαν δ' εἰς Ἄργος, αὖθις ἀποδημοῦντος αὐτοῦ, ἐπειδὴ καθ' ὥραν ἦν γάμων; καίτοιγε ἔχοντες καλάς τε καὶ εὖ γεγονυίας ἐκ τῆς Ἑλλάδος σφίσιν αὐτοῖς ἄγεσθαι γυναῖκας οἱ τῆς Ἑλλάδος βασιλεῖς, οἱ δὲ συνελθόντες, ἐμνηστεύοντο ταύτην, τὰς ἄλλας ἁπάσας ὑπεριδόντες ὡς φαυλοτέρας. γνόντες δ' ὅτι περιμάχητος ἔσται, καὶ δείσαντες μὴ πόλεμος γέννηται τῇ Ἑλλάδι, μαχομένων πρὸς ἀλλήλους, ὀμωμόκασιν ὅρκον τουτονὶ ψήφῳ κοινῇ, ἦ μὴν ἐπικουρήσειν τῷ ταύτης ἀξιωθέντι, μηδ' ἐπιτρέψειν ἤν τις ἀδικεῖν ἐγχειρῇ, ἕκαστος οἰόμενος ταύτην αὐτῷ τὴν συμμαχίαν παρασκευάζειν. τῆς μὲν οὖν ἰδίας γνώμης ἀπέτυχον πάντες, πλὴν Μενελάου, τῆς κοινῆς δ' ἐπειράθησαν αὐτίκα. οὐ πολλῷ γὰρ ὕστερον ἔριδος γενομένης ταῖς θεαῖς περὶ κάλλους, ἐπιτρέπουσι τὴν κρίσιν Πάριδι τῷ Πριάμου· ὁ δὲ τῶν μὲν σωμάτων τῶν θεῶν ἡττηθεὶς, τῶν δωρεῶν δ' ἀναγκασθεὶς γενέσθαι κριτὴς, καὶ διδούσης Ἥρας μὲν τὴν τῆς Ἀσίας ἀρχὴν, τόδ' ἐν πολέμοις Ἀθηνᾶς κράτος, Ἀφροδίτης δὲ τὸν τῆς Ἑλένης γάμον· καὶ φαύλοις μὲν ἀνθρώποις γενέσθαι ἂν ποτε νομίσας οὐκ ἐλάττω βασιλείαν, Ἑλένης δ' οὐδένα τῶν ἐπιγιγνομένων ἀξιωθῆναι, προείλετο τὸν ταύτης γάμον.

Γενομένης δὲ τῆς ὑμνουμένης ἐκείνης στρατείας κατὰ τῶν Τρώων, καὶ τῆς Εὐρώπης τότε πρῶτον κατὰ τῆς Ἀσίας ἐλθούσης, ἔχοντες οἵ τε Τρῶες, ἀποδόντες τὴν Ἑλένην, ἀδεῶς οἰ-

Cereris, poſtquam multa hortatus non potuit illi perſuadere, ut ab eo conatu ſe abſtineret; illum comitatus eſt, hanc decentem ab illo gratiam initurus, ut vitae pro illo periculum ſubiret.

17. *Reverſam vero Argos, (rurſus peregre abſente Theſeo) cum jam matura eſſet nuptiis, licet haberent pulchras & generoſas mulieres, quas e Graecia ſibi ducerent, reges Graeciae; at illi convenientes hanc ſibi expetebant, contemtis tanquam deterioribus reliquis omnibus. Cum autem viderent de ipſa certatum iri, metuentes, ne bellum in Graecia exoriretur illis inter ſe depugnantibus, communi ſuffragio jusjurandum dedere ejusmodi,* ſe adjutores fore ei, qui ipſa dignus eſſet habitus, neque permiſſuros, ſi quis injuriam vellet facere, *cum nempe putaret unusquisque ſe hoc ſibi parare auxilium. Ac privata quidem illa uniuscujusque ſententia fefellit omnes praeter Menelaum: communem autem illam veram eſſe, ſtatim experti ſunt. Cum enim non ita multo poſt lis inter Deas de forma exorta eſſet, arbitrium permittunt Paridi Priami F. Hic corporibus Dearum & forma victus, munerumque eſſe coactus arbiter, offerente Junone imperium Aſiae, bellicam victoriam Pallade, Venere autem Helenae nuptias: etiam vilibus hominibus contingere interdum putans non minus imperium, Helena autem potiri poſſe poſterorum neminem, hujus nuptias praeoptavit.*

18. *Cum autem decantata illa contra Trojam expeditio fieret, & Europa tunc primum veniret contra Aſiam, liceretque Trojanis reddita Helena ſine metu ſuam incolere patriam, Grae-*

3. Ἦ μὴν ἐπικουρήσειν τῷ ταύτης ἀξιωθέντι] Perperam redditur τῷ ταύτης ἀξιωθέντι. *qui hanc dicere dignatus fuiſſet.* debebat: *qui hac dignus eſſ judicatus* H.V.

52. Αὐτοὺς ἐάσαντες] Αὐτοί. F.G. Male credo; nam αὐτοὺς pertinet ad Trojanos, adeoque recte habet *J.F. K.*

59. Οὐκ ἀπέτρεψαν μᾶλλον] Rectius legatur ἀλλὰ ante μᾶλλον. *M. du S.*

60. Εἰς τοῦτο] An τοῦτον; *F.G.* Fruſtra rurſus, ut arbitror; nam εἰς τοῦτο ſpectat ad εἰδότες ἀπολουμένους, idque confirmat ſequens ἀποθανεῖν; ait igitur *ad hoc ipſum*, ſive ob hanc ipſam cauſſam, ut perirent, miſ-

Graecis vero hac illis permiſſa, difficultatibus belli atque expeditionis liberari: neutri voluere, qui putarent nunquam ſe belli cauſam, pro qua morerentur, habituros juſtiorem: ipſique Dii ſuos filios, quos aperte ſcirent in illo bello perituros, non potius prohibuere, ſed induxerunt, non minori ipſis gloriae futurum arbitrati, pugnando mori pro Helena, quam quod Deorum filii eſſent. Et quid dico filios ſuos? Ipſi inter ſe majus & terribilius iniere bellum eo, quod adverſus gigantas ab illis geſtum eſt. Etenim in illo conjuncti pugnabant, hic vero contra ſe invicem: quo ecquod majus eſſe poteſt documentum, quantum humanis rebus omnibus praeſtet immortalium Deorum judiciis pulchritudo? Quando enim de aliarum in univerſum rerum nulla nunquam omnino diſſediſſe illos conſtat, pro pulchritudine autem non filios tantum ſuos dedidiſſe, ſed jam contra ſe invicem pugnaſſe, quidam etiam vulnerati eſſe: quomodo, non ſententiis omnibus, rebus omnibus pulchritudinem praeponunt?

19. *Ne vero videamur inopia eorum, quae de ipſa pulchritudine dici poſſunt, circa iſta ſemper morari; ad aliud tranſibo nullo modo inferius ad demonſtrandam pulchritudinis dignitatem his, quae prius dicta ſunt, ad Hippodamiam nempe Arcadis Oenomai F. Quot juvenes, hujus forma captos, apparuit, mori praeoptare, quam ab hac diſcluſos hanc lucem intueri? Cum enim maturitatem attigiſſet puella, videretque illam pater non mediocri*

κεῖν τὴν αὐτὴν, οἵθ' Ἕλληνες ταύτην αὐτοὺς ἐάσαντες ἔχειν, ἀπαλλάττεσθαι τῶν ἐκ πολέμου καὶ στρατείας δυσχερῶν, οἱ δ' οὐκ ἠθελήθησαν ἀμφότεροι, οὐκ ἂν ποτὲ νομίσαντες εὑρεῖν ἀφορμὴν καλλίω πολέμου, περὶ ἧς ἀποθανοῦνται. καὶ θεοὶ δὲ τοὺς [a] αὐτῶν παῖδας σαφῶς εἰδότες ἀπολουμένους ἐν τῷ πολέμῳ, [b] οὐκ ἀπέτρεψαν μᾶλλον, ἀλλ' ἐνήγαγον εἰς τοῦτο, οὐκ ἐλάττω δόξαν αὐτοῖς οἰόμενοι φέρειν, τοῦ θεῶν παῖδας γενέσθαι, τὸ μαχομένους ὑπὲρ Ἑλένης ἀποθανεῖν. καὶ τί λέγω τοὺς [c] αὐτῶν παῖδας; αὐτοὶ πρὸς [d] αὑτοὺς μείζω καὶ δεινότερον ἐνεστήσαντο τοῦ πρὸς Γίγαντας αὐτοῖς γενομένου πολέμου. ἐν ἐκείνῳ μὲν γὰρ μετ' ἀλλήλων· ἐνταῦθα δὲ ἐμάχοντο πρὸς ἀλλήλους. οὗ τί γένοιτ' ἂν ἐναργέστερον δεῖγμα, ὅσῳ τῶν ἀνθρωπίνων ἁπάντων ὑπερέχει τὸ κάλλος παρ' ἀθανάτοις κριταῖς; ὅταν γὰρ ὑπὲρ μὲν τῶν ἄλλων οὐδενὸς ἁπάντων οὐδαμοῦ τὸ παράπαν φαίνονται διενεχθέντες, ὑπὲρ δὲ κάλλους οὐ μόνον τοὺς υἱοὺς ἐπιδεδωκότες, ἀλλ' ἤδη καὶ ἀλλήλοις ἐναντία πεπολεμηκότες, ἔνιοι δὲ καὶ τρωθέντες, πῶς οὐχ ἁπάσαις ψήφοις προτιμῶσιν ἁπάντων τὸ κάλλος;

Ἀλλ' ἵνα μὴ δόξωμεν ἀπορίᾳ τῶν περὶ κάλλους λόγων περὶ ταῦτα διατρίβειν ἀεὶ, ἐφ' ἕτερον βούλομαι μεταβῆναι, οὐδαμῶς ἔλαττον ὂν, ὥστε δεῖξαι τὴν τοῦ κάλλους ἀξίαν, τῶν πρότερον εἰρημένων, τὴν Ἀρκάδος Ἱπποδάμειαν Οἰνομάου· ὅσους τοῦ ταύτης κάλλους ἁλόντας, μᾶλλον αἱρουμένους ἀπέφηνεν ἀποθνήσκειν, ἢ ταύτης [e] διῳκισμένους, τὸ ἥλιον προσορᾶν. ὡς γὰρ ἐλάβετο τῆς ἡλικίας ἡ παῖς, καὶ τὰς ἄλλας ὁ πατὴρ οὐ πολλῷ τῷ μέσῳ παρενεγκοῦσαν ἑώρα, τῷ

a Αὐτῶν] Ita P. aliaeque. Αὐτῶν Fl. b Οὐκ ἀπέτρ. μᾶλλον] Ita Edd. omnes. c Αὐτῶν] Cum ſpir. tenui J. Fl. P. Αὐτῶν H. S. aliaeque. d Αὐτοὺς] Adſpirate Fl. H. P. S. Αὐτοὺς J. e Διῳκισμένους] Sic & Fl. cum J. Fr. P. &c.

miſſos. J.F.R.

78. Περὶ ταῦτα] An ταὐτά; F.G. Hoc problem, & parum abeſt, quin invitis ibris ita edam. J.F.R.

82. Ἱπποδάμειαν] Vid. Philoſtr. ti Imag. p 788. M. du S.

87. Παρενεγκοῦσαν] I - παρενεγκοῦσαν. Ariſtid. Pa na

τῆς μὲν ὥρας αὐτῆς ἀλοὺς (τοσοῦτον γὰρ αὐτῇ περιῆν, ὥστε καὶ τὸν [a] γεγεννηκόθ' ὑπηγάγετο παρὰ φύσιν,) καὶ διὰ τοῦτ' ἀξιῶν αὐτὴν ἔχειν παρ' ἑαυτῷ, βούλεσθαι δ' ἐκδιδόναι πλαττόμενος αὐτὴν τῷ ταύτης ἀξίῳ, τὰς παρ' ἀνθρώπων φεύγων αἰτίας, μηχανήν τινα μηχανᾶται τῆς ἐπιθυμίας ἀδικωτέραν, καὶ ἣν ᾤετο ῥᾳδίως, ὅπερ ἐβούλετο, καταστήσειν. ὑπὸ γὰρ ἅρματι, ὡς οἷόν τε μάλιστα ἦν εἰς τάχος ὑπὸ τῆς τέχνης ἐξειργασμένῳ, τοὺς ἐν Ἀρκαδίᾳ ζεύξας ἐν τῷ τότε ταχίστους ἵππους, ἡμιλλᾶτο πρὸς τοὺς μνηστῆρας τῆς κόρης, ἆθλον τῆς νίκης παρελθόντας αὐτοῖς αὐτὴν προτιθεὶς, ἢ στέρεσθαι τῆς κεφαλῆς ἡττηθέντας. καὶ ἠξίου δ' αὐτὴν αὐτοῖς συναναβαίνειν τὸ ἅρμα, ὅπως ἀποσχολούμενοι περὶ ταύτην, ἀμελοῖεν τῆς ἱππικῆς. οἱ δ', ἀποτυχόντος τοῦ πρώτως ἀψαμένου τοῦ δρόμου, καὶ τῆς κόρης ἐκπεσόντος μετὰ τοῦ ζῆν, τὸ μὲν ἀποκνῆσαι πρὸς τὸν ἀγῶνα, ἢ μεταθεῖναι τι τῶν βεβουλευμένων, μειρακιῶδες εἶναι ὑπολαβόντες, τὴν δ' ὠμότητα μισήσαντες Οἰνομάου, ἄλλος [b] ἄλλον ἔφθανεν ἀποθνήσκων, ὥσπερ δεδοικὼς μὴ τοῦ τεθνάναι περὶ τῆς κόρης ἁμάρτῃ. καὶ προῆλθέ γε μέχρι τρισκαίδεκα νέων ὁ φόνος. θεοὶ δ' ἐκείνου τῆς πονηρίας μισήσαντες ταυτησὶ, τούς τε τεθνεῶτας ἅμα, καὶ τὴν κόρην ἐλεοῦντες· τοὺς μὲν ὅτι κτήματος ἀπεστέρηντο τοιούτου· τὴν κόρην δ' ὅτι τῆς ὥρας οὐ κατὰ καιρὸν ἀπολαύοι· κηδόμενοί τι τοῦ νέου, ὅστις ἔμελλε

intervallo alias relinquere, forma illius captus (cujus nimirum tantam illa vim haberet, ipſum ut parentem praeter naturam ſubigeret) eamque ob cauſſam ſecum illam habere cupiens, fingens interim ſuſpicionis vitandae cauſſa, elocare ſe ipſam velle ei, qui dignus ipſa eſſet, commentum comminiſcitur ipſa cupiditate injuſtius, quod putabat facile ſibi quod vellet confecturum. Curru enim quanta maxima arte poteſt ad celeritatem elaborato, equos cum junxiſſet, qui tum erant in Arcadia, velociſſimos, certabat cum procis puellae, praetereuntibus propoſito praemio ipſa puella, devictis poena capitis: poſtulabatque ipſam currum cum illis conſcendere, ut in illa occupati & defixi, equeſtris rei curam omitterent. Illi, cum fortuna adverſa uſus fuiſſet, qui primus curſum ingreſſus fuerat, & virgine una cum vita excidiſſet, detrectare certamen, aut mutare conſilium puerile arbitrati, crudelitatemque Oenomai exoſi, alius alium morte praevenerunt, quaſi metuentes, ne morte pro puella exciderent. Ac progreſſa eſt caedes ad adoleſcentes tredecim. Dii autem pravitatem hanc iſtius exoſi, mortuosque ſimul & virginem miſerati, illos, qui tali poſſeſſione privati eſſent; hanc, quod forma illa atque aetate non frueretur, cura adoleſcentis ſuſcepta, qui erat decertaturus, (hic Pelops

[a] Γεγεννηκόθ'] Recte ſic P. ut *Jenſ.* voluit. Γεγεννηκόθ male *J. H. S. Fl. Fr. B.* [b] Ἄλλον] Ita *Fl. H. Bi. P. S.* Ἄλλο *J.*

nathen. ὁ δὲ πάντας βασιλέας παρενεγκὼν ταῖς ἐπινοίαις. F.G. Eadem ſibi adſcripſerat *AE. M.*

89. Τὸν γεγεννηκόθ' ὑπηγάγετο παρὰ φύσιν] Emendandum γεγεννηκόθ'. Sermo eſt de Hippodameia, cujus tanta venuſtas fuerit, ut & ipſum patrem praeter naturam in amorem ſui pellexerit. *J. J.*

97. Ἦν εἰς] Το ἦν ejiciendum videtur. *F.G.*

1. Ἆθλον τῆς νίκης παρελθόντας] Laborat locus intemperanti verborum transpoſitione. παρελθόντας refertur ad μνηστῆρας & ἡμιλλᾶτο. Sic deinde ἡττηθέντας, ad quod intelligendum & revocandum eſt προτιθείς. *J. M. G.*

Ibid. Παρελθόντας] Παρελθοῦσιν forſan. *F.G.* Et ego ſic mallem. Verum quia ſtatim etiam ſubjicitur ἡττηθέντας (licet hoc ab infin. στέρεσθαι pendeat) nihil potius mutaſſim, ſed παρελθόντας ante ἆθλον collocando intricatae ſtructurae mederer. Licet & ſic pro accuſativo abſoluto poſſit haberi, i. e. *ſi praeverterint*, de quo egimus alibi, & Clar. *Weſſel.* ad *Diod Sic.* III 10, N°. 64. quem & vid. ad XI. c. 8. Et Cl. *Hemſterh.* ad T. I. Lucian. *Halc.* c. 8. N°. 21. *J F.R.*

14. Μέχρι τρισκαίδεκα] Non concordat *Pauſanias* de numero procorum ab Oenomao interfectorum, ſexde-

lops fuit) & currum illi donant pulchrius ab arte elaboratum, equosque immortales, quorum opera virgine potiretur. • Et potitus eſt, interfecto in metis victoriae ſocero.

(Πέλοψ δ' ἦν οὗτος) ἀγωνιεῖσθαι, ἅρμα τε χαρίζονται τούτῳ κάλλιον τέχνης πεποιημένον, ἵππους τε ἀθανάτους, δι' ὧν ἔμελλε τῆς κόρης κύριος εἶναι. καὶ γέγονέ γε τὸν κηδεστὴν ἐπὶ τέρμασι τῆς νίκης ἀπεκτονώς.

20. *Adeo pulchritudo divina res hominibus viſa eſt, & honorata inter omnes, & Dis ſaepe magno ſtudio expetita. Propterea neque nobis eſt quod quis jure ſuccenſeat, qui operae pretium putaverimus iſta de pulchritudine enarrare.* Sic & Ariſtippus orationem ſuam abſolvit.

Οὕτω τὸ τοῦ* κάλλους χρῆμα ἀνθρώποις τε θεῖον εἶναι δοκεῖ, καὶ τιμώμενον τῶν πάντων, καὶ θεοῖς ἐσπούδασται πολλαχόσε. διὸ δὴ καὶ ἡμῖν οὐκ ἂν ἔχοι τις μέμφεσθαι δικαίως, πάρεργον λογισαμένοις τὸ ταῦτα περὶ κάλλους διεξελθεῖν. οὕτω μὲν δὴ καὶ Ἀρίστιππος διῆλθε τὸν λόγον.

• 21. HERM. Tu ſuperes, Charideme, qui velut coronidem eorum, quae in pulchritudine pulchra ſunt, imponas, *tuam* orationem. CHAR. Ne, per ego te Deos rogo, ultra progredi me coge. Satis enim fuerint ad declarandam diſputationem etiam declaraſſe, quae modo dicta ſunt, qui praeſertim non quaecumque dixi depromere ex memoria poſſim. Quippe facilius aliquis retineat dicta ab aliis, quam ſua. HERM. Quin haec ſunt, quorum ab initio cupiebamus fieri compotes. Neque enim tantum illas audire orationes curabimus, quam tuam. Itaque hac ſi nos privaveris, ſcito, etiam in illis fruſtra te elaboraſſe. Verum per Mercurium, univerſam orationem, quemadmodum ab initio promiſeras, nobis redde. CHAR. Melius fuerat, te iſtis contentum difficultatem mihi remittere. Quandoquidem vero ita cupidus es orationis meae audiendae, eaque in re tibi oportet obſequi: hunc in modum ergo ipſe quoque verba feci:

ΕΡΜ. Σὺ δὲ λοιπὸς εἶ, Χαρίδημε, ὅπως δ' ὥσπερ κορωνίδα τῶν τοῦ κάλλους καλῶν ἐπιθήσῃ τὸν λόγον. ΧΑΡ. Μηδαμῶς, ὦ πρὸς θεῶν, περαιτέρω προελθεῖν με βιάσῃ. ἱκανὰ γὰρ δηλῶσαι τὴν συνουσίαν καὶ τὰ νῦν εἰρημένα· ἄλλως τ' οὐδ' ὅσαπερ εἶπον ἀπομνημονεύοντα. ῥᾷον γὰρ ἄν τις μνημονεύοι τῶν ἑτέροις εἰρημένων, ἢ τῶν [c] αὐτῷ. ΕΡΜ. Ταῦτα μὲν δή ἐστιν, ὧν ἐξ ἀρχῆς ἐπεθυμοῦμεν ἐπιτυχεῖν. οὐ γὰρ δὴ τοσοῦτον ἡμῖν τῶν λόγων ἐκείνων, ὅσον ἐμέλησε τῶν σῶν ἀκοῦσαι. ὥστ', ἢν τούτων ἀποστερήσῃς, κἀκεῖνα μάτην ἔσῃ πεπονηκώς. ἀλλὰ, πρὸς Ἑρμοῦ, τὸν ἅπαντα λόγον ὥσπερ ὑπέστης ἐξ ἀρχῆς, ἀπόδος. ΧΑΡ. Βέλτιον μὲν ἦν τούτοις ἀπαλλάττειν με τῶν δυσχερῶν ἀγαπῶντα· ἐπεὶ δ' οὕτω προθυμῇ καὶ τῶν ἡμετέρων ἀκοῦσαι λόγων, καὶ τοῦθ' ὑπηρετεῖν ἀνάγκη, ὧδε τοίνυν καὶ αὐτὸς ἐποιησάμην τὸν λόγον.

Εἰ

c Αὑτῷ] Sic *Fl.* & pleraeque. Αὐτῷ *J.*

decim enim ponit, quorum nomina vide ſis apud auctorem Heliacorum 2. *J.P.a G.*

Ibid. Τρισκαίδεκα] *Philoſtratus* etiam ἐπὶ τρεῖς καὶ δέκα ἤδη νέους p. 789. imag. *M. du S.*

20. Πέλοψ] De hac fabula vid. *Tzetz.* ad Lycophr. vſ. 153. alioſque quos adlegat *Daviſ.* ad *Cic.* Tuſc. D. 2. c. ult. quem conferendum in marg. monuerat *T. Hemſt.* *J.F.R.*

• *Ibid.* Ἅρμα] Neptunus forma ejus captus, dum in Sipylo vinum Diis miniſtrat, *Philoſtr.* l. c. *Cic.* Tuſc. II. ult. *Equi Pelopis illi Neptuni, qui per undas currus ſuſpenſos rapuiſſe dicuntur.* *M. du S.*

26. Τῶν πάντων] Pro τῶν forſan ὑπὸ legendum. *F.G.*

27. Πολλαχόσε] Hic pro πολλαχῆ ſive πολλαχοῦ poſitum videtur. *F.G.*

33. Ὅπως δ'] Subaudi ὅρα, σκόπει. *F.G.*

46. Τούτοις ἀπαλλάττειν με] Scholaſticus auctor ſaepe nimia tranſpoſitione tenebras legentibus objicit. Conſtruenda ita eſt oratio, Βέλτιον ἦν τούτοις ἀγαπῶντα ἀπαλλάττειν με τῶν δυσχερῶν. Conabar cum primum legerem

Εἰ μὲν πρῶτος αὐτὸς ἦρχον περὶ τοῦ κάλλους λέγειν, προοιμίων ἂν ἐδεόμην συχνῶν· ἐπεὶ δ' ἐπὶ πολλοῖς ἔρχομαι τοῖς πρότερον εἰρηκόσιν ἐρῶν, οὐδὲν ἀπεικὸς τοῖς ἐκείνων κεχρημένον ὡς προοιμίοις ἐπιφέρειν ἑξῆς τὸν λόγον· ἄλλως τ' οὐδ' ἑτέρωσε τῶν λόγων γινομένων, ἀλλ' ἐνταῦθα καὶ τῆς αὐτῆς ἡμέρας, ὥστ' ἐκεῖναι καὶ τοὺς [a] παρόντας λαθεῖν, ὡς ἄρ' οὐχ ἕκαστος ἰδίᾳ λογοποιοῦσιν, ἀλλὰ τὸν αὐτὸν ἕκαστος ἐπὶ μέρους διεξέρχονται λόγον. ἑτέρῳ μὲν οὖν ἤρκει γ' ἂν εἰς εὐφημίαν, ἅπερ ὑμῶν ἕκαστος ἔτυχεν εἰπὼν περὶ τοῦ κάλλους ἰδίᾳ. τούτῳ δὲ τοσοῦτον [b] περίεστιν, ὥστε καὶ τοῖς ἐπιγιγνομένοις, ἔξω τῶν νῦν εἰρημένων, οὐ δεῖν ἐπαίνων τῶν εἰς αὐτό. πλεῖστα γὰρ πολλαχόθεν αὐτὰ πρῶτα δεῖν λέγειν ἕκαστα δόξαν παρίστησιν, ὥσπερ ἀνθέων εὐτυχοῦντι λειμῶνι, ἀεὶ τῶν φαινομένων ἄρτι προσαγομένων τοὺς δρεπομένους. ἐγὼ δ' ἐκ πάντων ἐκλέξας, ὅσα μοι δοκῶ μὴ βέλτιον εἶναι παραλιπεῖν, λέξω διὰ βραχέων, ὅπως τῷ τε κάλλει τὰ γιγνόμενα ἀποδώσω, ὑμῖν τε τὸ μακρολογεῖν παραλιπὼν, δράσω κεχαρισμένα.

Τοῖς μὲν οὖν ἢ δι' ἀνδρίαν ἢ καθ' ἑτέραν τινὰ τῶν ἀρετῶν ἡμῶν προέχειν δοκοῦσιν, ἢν μὴ, τῷ καθ' ἡμέραν ποιεῖν εὖ, ἀναγκάζωσιν ἡμᾶς εὖ αὐτοῖς διακεῖσθαι, βασκαίνομεν μᾶλλον, ἐξ ὧν τ' ἂν [c] οὐ καλῶς αὐτοῖς τὰ πράγματα [d] πραττόμενα σχοίη. καλοὺς δ' οὐ μόνον οὐ φθονοῦμεν τῆς ὥρας, ἀλλ' εὐθύς τε ἰδόντες ἁλισκόμεθα, ὑπεραγαπῶμέν τε, οὐδ' ἀποκνοῦμεν ὥσπερ κρείττοσιν,

22\. *Si primus ego de pulchritudine dicere inciperem, multis opus haberem exordiis: quando autem poſt plures, qui ante me dixerunt, oraturus venio; haud abſurdum fuerit, illorum me orationibus pro exordiis uſum, ipſam ſtatim meam orationem adjungere: cum praeſertim non alias habitae ſint illae orationes, ſed hic & eodem die, ut poſſit etiam praeſentibus fucus fieri, quaſi non ſuam ſibi quiſque orationem habeat, ſed unam eandemque pro parte quiſque ſua exſequatur. Atque alii rei ſatis eſſent ad colligendam famam, quae unusquiſque veſtrum ſingulatim pro pulchritudine dixit. Huic vero tantum ſupereſt, ut etiam his qui poſt futuri ſunt, praeter ea quae jam ſunt dicta, non defuturae ſint ejusdem laudes. Plurima enim pluribus ex locis praebet, quorum unumquodque primum dicendum eſſe videatur, velut floribus in felici prato ſemper his, qui jam conſpiciuntur, decerpentes allicientibus. Ego vero deligens ex omnibus, quaecumque non recte omitti putabo, paucis dicam, ut & pulchritudini juſta tribuam, & vobis, omiſſa longiori oratione, gratificer.*

23\. *Igitur qui vel fortitudine, vel quacumque virtute alia excellere nobis videntur, illis, niſi per quotidiana beneficia nos, ut bene erga illos affecti ſimus, veluti cogant, potius invidemus, unde non bene illis res ſucceſſerit. Pulchris vero non tantum non invidemus formam, ſed ad primum conſpectum capimur, ſupra modum illos amamus, neque fatigamur illis tanquam Diis quibusdam, quan-*

a Παρόντας;] Πειρόντας prave *Fl.* *b* Περίεστιν] Περίεστι *J. V2. Fr.* *c* Οὐ] — ἴσως L. Id eſt, οὐ forſan delendum eſſe. Sed male οὐ omitteretur. *d* Πραττόμενα] Πραττόμενα, σχοίη Edd. antea male.

rem hoc opuſculum, emendare talia. ſed mox ſenſi, ea ab auctore affectata eſſe. *J. M. G.*

55\. Ἑτέρωσε] Pro ἑτέρωθι ut ſupra πολλαχόσε pro πολλαχοῦ. F. G.

63\. Τούτῳ δὲ] Τῷ κάλλει. F. G.

67\. Λέγειν ἕκαστα δόξαν] Scio, δόξαν poſſe abſolute intelligi, *cum videtur.* Scio, non hic ſolum tenebricoſum eſſe prae ornandi ſtudio auctorem. Et tamen veriſimilis mihi videtur antiqua conjectura mea, legendum eſſe δόξαντα. Certe ſic facilius fluere orationem, qui Graece ſciunt, ſentient: certe ſine fraude fuerit Latinam interpretationem eo accommodaſſe. Ne-

quantum nobis licuerit, ſerviendo. Ergo jucundius aliquis paruerit formae felicis homini, quam non tali imperaverit, & gratiam habuerit majorem injungenti multa, quam nihil praecipienti.

ὅσον ἂν ἡμῖν ἐξῇ δουλεύοντες αὐτοῖς. ἥδιον ἂν οὖν [e] ὑπακούσαι τις ὥρας εὐτυχηκότι, ἢ προστάξειε τῷ μὴ τοιούτῳ, καὶ πλείω χάριν ἂν εἰδείη τῷ πολλὰ προστάττοντι μᾶλλον, ἢ τῷ μηδ᾽ ὁτιοῦν ἐπαγγέλλοντι.

24. *Et reliqua bona, quorum indigemus, non ultra appetimus, cum ſumus conſecuti; pulchritudinis autem nulla unquam eſt ſatietas: verum ſi & illum Aglaiae filium qui cum Achivis venit contra Ilium, ſique Hyacinthum illum pulchrum, aut Lacedaemonium Narciſſum vincamus pulchritudine; non putamus ſatis nobis eſſe, ſed metuimus, ne ignari a poſteris forte ſuperemur.*

Καὶ τῶν μὲν ἄλλων ἀγαθῶν, ὧν ἂν ἐνδεεῖς ὦμεν, οὐ περαιτέρω σπουδάζομεν τοῦ τυχεῖν· κάλλους δ᾽ ἡμῖν οὐδεὶς οὐδὲ πώποτε γέγονε κόρος. ἀλλ᾽ ἐάν τε τὸν Ἀγλαΐης, τὸν εἰς Ἴλιον ποτὲ συναναβάντα τοῖς Ἀχαιοῖς, ἐάν θ᾽ Ὑάκινθον τὸν καλὸν, ἢ τὸν Λακεδαιμόνιον Νάρκισσον κάλλει νικῶμεν, οὐκ ἀρκεῖν ἡμῖν δοκοῦμεν, ἀλλὰ δεδοίκαμεν μὴ λάθωμεν τοῖς ἐπιγιγνομένοις ἂν καταλιπόντες ὑπερβολήν.

25. *Fere omnibus autem, ut ita dicam, rebus humanis commune quaſi, ad quod componantur, exemplum pulchritudo eſt: & neque imperatores non curant ad pulchritudinem ſtruere aciem; neque oratores componere orationem; neque pictores imagines ſuas pinxiſſe. Sed quid haec dico, quorum pulchritudo finis eſt? Quorum ad uſum neceſſitate quadam venimus, in his nihil ſtudii intermittimus, quo ea, quam poteſt, paremus pulcherrima. Neque enim Menelaus tam curabat uſum aedium, quam ut ingredientes admiratione percelleret: atque ea cauſa & ſumtuoſiſſimas ſimul paravit & pulcherrimas. Neque aberravit ab ſuo conſilio: Ulyſſis enim filius ita illas admiratus eſſe dicitur, requirendi patris cauſſa in eas cum perveniſſet, ut Piſiſtrati diceret Neſtoris filio,*

Talis num fuerit Jovis aula introrſus Olympi?

Σχεδὸν δ᾽, ὡς εἰπεῖν, πάντων τῶν ἐν ἀνθρώποις πραγμάτων ὥσπερ κοινὸν παράδειγμα τὸ κάλλος ἐστί· καὶ οὔτε στρατηγοῖς εἰς κάλλος ἠμέληται τὰ στρατεύματα συντάσσειν, οὔτε ῥήτορσι τοὺς λόγους συντιθέναι, οὔτε μὴν [f] γραφεῦσι τὰς εἰκόνας γεγραφέναι. ἀλλὰ τί ταῦτα λέγω; ὧν τὸ κάλλος τέλος ἐστίν· ὧν γὰρ εἰς χρείαν ἥκομεν ἀναγκαίως, οὐκ ἐλλείπομεν οὐδὲν σπουδῆς εἰς ὅσον ἔξεστι κάλλιστα κατασκευάζειν. τῷ τε γὰρ Μενέλεῳ οὐ τοσοῦτον ἐμέλησε τῆς χρείας τῶν οἴκων, ἢ ὅσον τοὺς εἰσερχομένους ἐκπλήττειν· καὶ διὰ τοῦθ᾽ οὕτω πολυτελεστάτους ἅμα κατεσκεύασε, καὶ καλλίστους, καὶ τῆς γνώμης οὐχ ἥμαρτεν· ὁ γὰρ Ὀδυσσέως οὕτως ἀγασθῆναι λέγεται τούτους, κατὰ πύστιν τοῦ πατρὸς εἰς αὐτὸν ἀφιγμένος, ὥστ᾽ εἰπεῖν Πεισιστράτῳ τῷ Νεστορίδῃ,

Ζηνός που τοιήδε γ᾽ Ὀλυμπίου ἔνδοθεν αὐλή.

Αὐ-

e Ὑπακοῦσαι] Ὑπακοῦσαι Edd. male. Ὑπακούσαιτο, ἴσως L. f Γραφεῦσι] Sic plurimae cum Fl. Γραφοῦσι J.

Neque turbare nos debet illud δεῖν λέγειν pro λέγεσθαι. Sic enim auctor etiam supra c. 15. in μισουμένων & οὐ προσέλιπεν ἀξιουμένων, ubi paſſive non minus opus erit. *J.M.G.*

81. Πράττουσιν, χοιά] Lege πραττόμενα χοιά. F.G. Idque omnino neceſſarium credidi. *J.F.R.*

Πραττόμενα χοιά] Sic legendum eſſe facile, credo, quisque videt, & viderunt, puto, ſuperiores interpretes. Τὰ πράγματα ἔχει εὖ πραττόμενα ſignificat εὖ πράττεται. *J.M.G.*

93. Τὸν Ἀγλαΐης] Nireu, *Hom.* Il. B. 672. Νιρεὺς Ἀγλαΐης θ᾽ υἱὸς, Χαρόποιό τ᾽ ἄνακτος Νιρεὺς ὃς κάλλιστος ἀνὴρ ὑπὸ Ἴλιον ἦλθε. *M. du S.*

19. Ζηνός που] *Hom.* Od. Δ. 74. *M. du S.*

Ibid. Ἔνδοθεν] I. e. ἔνδοθι. F.G. Sic & ſupra de *Dea Syr.* c. 31. *J.F.R.*

20. Πρ-

Αὐτὸς θ' ὁ τοῦ μειρακίου πατὴρ οὐκ ἄλλου του χάριν μιλτοπαρήους ἦγε τὰς ναῦς, συστρατευόμενος τοῖς Ἕλλησιν ἐπὶ Τροίαν, ἢ ὅπως τοὺς ὁρῶντας ἐκπλήττειν ἔχῃ. καὶ σχεδὸν εἴ τις ἑκάστην ἐξετάζειν βούλεται τῶν τεχνῶν, εὑρήσει πάσας ἐς τὸ κάλλος ὁρώσας, καὶ τούτου τυγχάνειν [a] τοῦ παντὸς τιθεμένας.

Τοσοῦτον δὲ τὸ κάλλος τῶν ἄλλων ἁπάντων ὑπερέχειν δοκεῖ, ὥστε τῶν μὲν ἢ δικαιοσύνης, ἢ σοφίας, ἢ [b] ἀνδρείας μετεχόντων, πολλά τις ἂν εὕροι τιμώμενα μᾶλλον· τῶν δὲ ταύτης τῆς ἰδέας κεκοινωνηκότων βέλτιον ἐστὶν εὑρεῖν οὐδέν, ὥσπερ [c] δὴ καὶ τῶν μὴ μετεσχηκότων ἀτιμότερον οὐδέν. μόνους γοῦν τοὺς μὴ καλοὺς ὀνομάζομεν αἰσχρούς, ὡς οὐδὲν ὄν, εἴ τι τις ἔχων τύχοι πλεονέκτημα τῶν ἄλλων, κάλλους ἐστερημένος.

Τοὺς μὲν οὖν ἢ δημοκρατουμένοις τὰ κοινὰ διοικοῦντας, ἢ τυράννοις ὑποτεταγμένους, τοὺς μὲν δημαγωγούς, τοὺς δὲ κόλακας καλοῦμεν· μόνους δὲ τοὺς ὑπὸ ταύτῃ τῇ δυνάμει γενομένους θαυμάζομέν τε, φιλοπόνους τε καὶ φιλοκάλους ὀνομάζομεν, καὶ κοινοὺς νομίζομεν εὐεργέτας τοὺς τῶν καλῶν ἐπιμελητάς. ὅτε τοίνυν οὕτω μὲν σεμνὸν τὸ κάλλος ἐστίν, οὕτω δὲ τοῖς πᾶσιν ἐν εὐχῆς μέρει τυχεῖν, κέρδος τε νομίζουσι τὸ τούτῳ τι διακονῆσαι δυνηθῆναι, πῶς ἡμᾶς εἰκότως οὐκ ἄν τις ἐμέμψατο, εἰ τοσοῦτον ἔχοντες κέρδος κερδαίνειν, ἔπειθ' ἑκόντες προϊέμεθα, μηδ' αὐτὸ τοῦτο αἰσθέσθαι δυνηθέντες, ὅτι ζημιούμεθα;

Ipſe autem pater adoleſcentuli (Telemachi) *non alia cauſſa ſplendentes minio naves Graecorum expeditionem juvans ad Trojam duxit, quam ut haberet, quo videntes percelleret. Et artes prope omnes ſi examinare aliquis velit, inveniet ad pulchritudinem eas collineare, & in illa conſequenda ponere omnia.*

26. *Tantum vero eminere in reliquis omnibus pulchritudo* (honeſtas) *videtur, ut multa obſervare liceat iis, quae vel juſtitiam, vel ſapientiam, vel fortitudinem ſibi adjunctam habent, honoratiora: his vero, quae hujus qualitatis partem habent, melius invenire nihil eſt: quemadmodum nimirum iſtis, qui nihil ejus habent, nihil contemtius. Quippe ſolos, qui pulchri non ſunt, turpes vocamus: quaſi nihil ſit, ſi quis aliquam caeterarum praerogativarum habeat pulchritudine idem privatus.*

27. *Atque illos, qui vel in populari imperio rem publicam adminiſtrant, vel tyrannis ſubjecti ſunt, demagogos illos, hos adulatores vocamus: ſolos, qui ſub hac* Pulchri & Honeſti *poteſtate ſunt, admiramur, laboriſque & honeſtatis amantes vocamus, & communes benefactores habemus illos, qui pulchrorum* (honeſtorum) *curam ſuſcipiunt. Cum igitur adeo auguſtum quiddam ſit pulchritudo, adeoque in parte votorum ſit omnibus illam conſequi, ut in lucro ponant, illi ſi qua ſervire poſſint: quomodo non merito nos vituperaverit aliquis, ſi tantum, cum liceat lucrum facere, ultro deinde illud abjiciamus, ac ne hoc ipſum quidem ſentire queamus, damnum nos facere?*

28. Tan-

a Τοῦ παντὸς τιθ.] Ita omn. Edd. habere adjecit *Solan.* *b* Ἀνδρείας] Sic jam Edd. omn. cum alias & ἀνδρίας habeant, ut c. 23. &c. *c* Δὴ] Δεῖ male *Fl.*

20. Πατὴρ] Ulyſſes. *F.G.*
21. Μιλτοπαρήους] *Hom.* Catal. 144. *M. du S.*
30. Ἀνδρίας] Mendoſe in omnibus legitur ἀνδρείας. *M. du S.*

Ἀνδρείας] Cur mendi hoc inſimulat *Solan?* An quia in emendatioribus Auctorum codicibus ἀνδρίας potius invenias, teſte *Stephano*, qui tamen promiſcue inveniri fatetur. An quia ſic melius diſtinguitur ab adjectivo ἀνδρεῖος, ἀνδρεία? vel etiam ab ἀνδρία, *virilis aetas*, tradente *Schol.* Demoſthenis ad Cherſoneſianae fin. p. m. 272. C. Tom. poſtremi. Verum in Edd. iam crebro confunditur, ut nihil mutare auſim; ἀνδρίας hoc Dial. ſaepius, item ſupra *Patr. Enc.* c. 8. & *Muſc.* c. 5. ubi contrariam Rhodomanni opinionem addidimus.

Ἀν-

28. Tantum & ego verborum feci, multis, quae in promtu mihi erat de pulchritudine dicere, abſciſſis, cum longius extrahi colloquium viderem. HERM. Felices vos quidem, qui tali colloquio fruiti ſitis. Sed tuo beneficio fere non deteriori ego quoque conditione fui.

Τοσοῦτον μὲν δὴ κἀγὼ τὸν λόγον ἐποιησάμην, πολλὰ τῶν ἐνόντων μοι περὶ κάλλους εἰπεῖν ἀφελὼν, ἐπειδὴ τὴν συνουσίαν ἐπιπολὺ παρατεινομένην ἑώρων. ΕΡΜ. Εὐδαίμονές γε, οἱ τοιαύτης ἀπολελαύκατε τῆς συνουσίας· σχεδὸν δ' ἤδη κἀγὼ οὐδὲν ἔλαττον ὑμῶν ἔσχηκα διὰ σέ.

[d Οὐδ' οὗτος δοκεῖ τοῦ Λουκιανοῦ]

d Οὐδ' &c.] Non habet haec Graeca *P.* Habent *Fl. J. H. B. S.* &c.

Ἀνδρείας ἐπιμελοῦ *Epict.* Sent. 78. p. 128. f. σοφίᾳ καὶ ἀνδρείᾳ *Aelian.* VIII. 16. f. aliique aequales & poſteriores, ὅσα κόνις. *J.F.R.*

32. Τῆς ἰδέας κεκοινωνηκότων] Ἰδέα *ſpecies*, eſt *forma qualitas*, *notio*: commune quiddam & univerſale, quod partes plures, *individua* certe, complectitur. Τῆς ἰδέας τοῦ κάλλους κοινωνοῦσι vel κεκοινώκασι, qui ſub notione & nomine, ſub ſpecie pulchrorum comprehenduntur. *Speciem* aut *formam* nolui ponere in interpretatione, ne quis pro ipſa pulchritudine ea nomina poni exiſtimaret: idque tanto magis, cum auctor felici illa ad mores puerorum & adoleſcentulorum formandos linguae Graecae confuſione, eodem nomine tum pulchrum, quod in corpora cadit, tum generoſum illud in animis honeſtum complectatur. *J M.G.*

60. Οὐδ' οὗτος δ.] Hoc Scholium ita haud dubie ad praecedentem Dialogum pertinet; cum titulo ſequentis additum ſit εἰ γνήσιος. Unde clare efficitur, Scholium praecedens ad *Philopatridem* pertinere. *M. du S.*

[Οὐδ' οὗτος δοκεῖ τοῦ Λουκιανοῦ] Quum *Junt.* haec verba ſuperſcripta haberet Dialogo ſequenti, *Solanus* adjecerat, ea pertinere ad Dial. praecedentem; cumque in *Fl.* in qua hic *Charidemus* ultimo omnium loco collocatur, diſerte ante τὸ ΤΕΛΟΣ ponat, ea eodem poſui. In cett. ita inter utrumque Dialogum medio erant poſita loco, ut non diſtinguas ad priorem, an ad ſeq. ſpectent. *J.F.R.*

ΝΕΡΩΝ, Η ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΟΡΥΧΗΣ ΤΟΥ ΙΣΘΜΟΥ, εἰ γνήσιος.

NERO, SIVE DE ISTHMO PERFODIENDO.

ΜΕΝΕΚΡΑΤΟΥΣ ΚΑΙ ΜΟΥΣΩΝΙΟΥ.

MENECRATIS ET MUSONII.

ΜΕΝ.

Ἡ Ὀρυχὴ τοῦ Ἰσθμοῦ καὶ σοὶ, Μουσώνιε, διὰ χειρὸς, ὥς φασι, γεγονυῖα τῷ τυράννῳ, νοῦν εἶχεν Ἕλληνα. ΜΟΥΣ. Ἴσθι, ὦ Μενέκρατες, καὶ βελτίω ἐντεθυμῆσθαι Νέρωνα. τὰς γὰρ περιβολὰς τῆς Πελοποννήσου, τὰς ὑπὲρ Μαλέαν, [a] ξυνήρει τοῖς θαλαττευομένοις, εἴκοσι σταδίων τοῦ Ἰσθμοῦ ῥήγματι. ΜΕΝ. Τοῦτο δ' ἂν καὶ τὰς ἐμπορίας ὤνησε, καὶ τὰς ἐπὶ θαλάττῃ πόλεις, καὶ τὰς ἐν τῇ μεσογείᾳ. καὶ γὰρ δὴ [b] κἀκείναις ἀποχρῶν ὁ οἴκοι καρπὸς, ἢν τὰ ἐπιθαλάττια εὖ πράττῃ. ταῦτα δὴ διέξελθε, Μουσώνιε, βουλομένοις ἡμῖν ἀκροά-

MEN.

AT Iſthmum certe perfodere, Muſoni, quod prae manu, ut ajunt, habuit tyrannus, Graeci res conſilii tuo etiam judicio fuit. MUS. Scito, Menecrates, etiam meliora in animo habuiſſe Neronem. Circuitus enim illos Peloponneſi ſupra Maleam navigantibus compendifaciebat, perrumpendo viginti ſtadiorum Iſthmo. MEN. Hoc vero & commerciis utile fuiſſet, & maritimis urbibus pariter atque mediterraneis. Nam his quoque fructus domeſtici ſufficiant, ſi res maritima bene habeat. Haec ergo, Muſoni, enarra nobis

Εἰ γνήσιος] Sola B2. haec duo verba omittit. ΕΙΓΝΗΣΙΟΣ *Ald* & *H1*. ΜΕΝΕΚΡΑΤΟΥΣ ΚΑΙ ΜΟΥΣ.] Ita *B1. 2. P.* Aliae omittunt inſcript. perſon. *a* Ξυνήρει] Ξυνεῖρε *P.* *b* Κἀκείναις] Lene ſic *Ald. P. H.* &c. Κακείναις male *S.* & *Amſt.*

ΝΕΡΩΝ Η ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΟΡ.] Neque hic Luciani dialogus eſt, quemadmodum facile omnibus veſtigiis colligi poteſt, ac praeſertim fine dialogi. Scriptus nempe hic dialogus ſuperſtite Nerone, ac Luciano necdum nato, ut patet antedictis ad Philopatrin. *Th M.*

ΝΕΡΩΝ] In *Fl.* Ed. non extat hoc opuſculum. *M. du S.*

ΝΕΡΩΝ] Quisquis eſt hujus libellii auctor (Lucianum quidem non puto ſcabro adeo ac difficili genere ſcribendi uſum) in eo certe non peccavit, quod ſupervixiſſe fingit Neroni Muſonium. Pulchre oſtendit *Olearius* ad *Philoſtr.* V. Apollo. 4, 36, 2. *Suidam* qui ἀναιρεθῆναι dicit a Nerone Muſonium, non hoc velle, interfectum eſſe, ſed exilio ejectum & velut e medio ſublatum. Porro quam commode hic ad Iſthmum [illegible] Muſonius, inde apparet, quod idem *Philoſtratus* 5, 19. narrat, hunc philoſophum inter vinctos [illegible] fuiſſe, quorum operis foſſa illa duceretur. Verba ſunt, Demetrius Philoſophus Μουσωνίῳ ἔφασκεν ἐντετυχηκέναι περὶ τὸν Ἰσθμὸν, δεδεμένῳ τε, καὶ κελευσμένῳ ὀρύττειν· καὶ αὐτὸν μὲν ἀνευφημῆσαι τὰ εἰκότα· τὸν δ' ἐχέσθαι τῆς σμινύης, καὶ ἐρρωμένως τῇ γῇ ἐμβάλλειν, ἀνακύψαντα δὲ λυπῶ σε ἄν, ὦ Δημήτριε, τὸν Ἰσθμὸν ὀρύττων τῇ Ἑλλάδι, εἰ δὲ καὶ κιθαρῳδοῦντά με εἶδες, ὥσπερ Νέρωνα, τί ἂν ἔπαθες; pro illo ἀνευφημῆσαι, quod *lamentari* vertitur, mallem retinuiſſet *Olearius* vulgatum ante ἀπευφημῆσαι, *deteſtari.* Caeterum hinc intelligitur, quid ſibi velint mox verba, προσεξευγμένων ἡμῶν τῷ Ἰσθμῷ. *J. M. G.*

ΝΕΡΩΝ &c.] In *Fl* totus hic Dialogus non conſpicitur, conſulto omiſſus. *J. F. R.*

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΟΡ ΤΟΥ ΙΣΘΜΟΥ] Vide *Philoſtr.* in vita Apoll. IV. p. 162. cum notis. *M du S.*

1. Ἡ ὀρυχὴ τοῦ Ἰσθμοῦ καὶ σοὶ, Μουσώνιε] Qui poteſt Muſonius haec iſta de Iſthmi perfoſſione diſſerere a Nerone interfectus jam olim, ut apud *Suidam* eſt, atque alios? Hic autem Muſonius ſic agit, quaſi qui Neroni ſupervixerit, ut cum de Vindice narrat cap. 5 Mitto jam ſtili indolem minime Lucianicam, aliaque id genus argumenta. *Th. M.*

Ἡ ὀρυχὴ τοῦ &c.] Muſonius diu vixit poſt Neronem. Vid. *Philoſtr.* & *Orig.* contra Celſ. *M. V. La Croze.*

Ibid. Μουσώνιε] A Nerone in exilium miſſus, non in-

bis audire cupientibus univerſis, niſi quid aliud ſerium agere cogitas. MUS. Faciam ac lubens. Nec enim ſcio, in quo potius gratum facere vobis poſſim, qui ſtudendi cauſſa inſuave adeo auditorium ingreſſi ſitis.

2. Neronem igitur in Achaiam egerunt carmina, & quod firmiter ſibi perſuaſerat, nec Muſas canere ſuavius. Volebat autem etiam Olympia, certaminum omnium maxime gymnicum, ob cantum coronari. Quantum enim ad Pythia, haec magis ad ſe pertinere, quam ad Apollinem: qui nec ipſe citharam cantumque opponere ſibi audeat. Verum Iſthmus non inter ea, quae e longinquo cogitaverat: ſed cum in naturam loci incidiſſet, magnificentiae quodam amore correptus, & regem illum Achivorum quondam ad Trojam *profectorum* cogitans, ut is Euboeam a Boeotia abſciderit illo circa Chalcida Euripo; atque inſuper Darium, ut Boſporo pons contra Scythas ab illo impoſitus ſit; Xerxis autem *opera* forte ante haec ipſa cogitavit, magnificorum operum maxima. Ad haec videri ſibi poterat, ſe permiſcendis tam parvo inter-

σαι πᾶσιν, εἰ μή τι σπουδάσαι διανοῇ ἑτέρον. ΜΟΥΣ. Δίειμι βουλομένοις. εὖ γὰρ οἶδ᾽ ὅτι χαριζοίμην ἂν μᾶλλον τοῖς γε ἀφιγμένοις ἐς ἀηδὲς οὕτω φροντιστήριον ἐπὶ τῷ σπουδάζειν.

Νέρωνα τοίνυν ἐς Ἀχαΐαν ᾠδαὶ ἦγον, καὶ τὸ σφόδρα αὐτὸν πεπεικέναι, μηδ᾽ ἂν τὰς Μούσας ἀναβάλλεσθαι ἥδιον. ἐβούλετο δὲ καὶ τὰ Ὀλύμπια (τὸν γυμνικώτατον τῶν ἀγώνων) στεφανοῦσθαι ᾄδων. τὰ γὰρ Πύθια, τούτων μὲν ἑαυτῷ μετεῖναι μᾶλλον, ἢ τῷ Ἀπόλλωνι. μὴ γὰρ ἂν μηδ᾽ ἐκεῖνον ἐναντίαν αὐτῷ κιθάραν τε καὶ ᾠδὴν θέσθαι. ὁ δὲ Ἰσθμὸς, οὐ τῶν ἄποθεν αὐτῷ βεβουλευμένων· ἀλλ᾽ ἐντυχὼν τῇ φύσει τοῦ τόπου, μεγαλουργίας ἠράσθη, τόν τε βασιλέα τὸν ἐπὶ τὴν Τροίαν ποτὲ Ἀχαιῶν ἐνθυμηθεὶς, ὡς τὴν Εὔβοιαν τῆς Βοιωτίας ἀπέτεμεν Εὐρίπῳ τῷ περὶ τὴν Χαλκίδα· ἔτι γε μὴν καὶ τὸν Δαρεῖον, ὡς ὁ Βόσπορος ἐγεφυρώθη αὐτῷ ἐπὶ τοὺς Σκύθας· τὰ δὲ Ξέρξου καὶ πρὸ τούτων ἴσως ἐνενόησε, μέγιστα τῶν μεγαλουργιῶν ὄντα· καὶ πρὸς τούτοις, τὸ δι᾽ ὀλίγου ἀλλήλοις ἐπιμίξαι

interfectus eſt: vid. ſupra Περ. c. 18. *Tac.* ann. XV. C. 71. H. III. f. *Philoſtr.* in vita Apoll. IV. p. 175. cum not. & 187. Deeſt hic Dialogus in *Fl.* neque Lucianeus cenſendus eſt. Neronem quidem ea molitum fuiſſe, quae hic narrantur, verum eſt. Quod & in votis poſt eum Herodes Atticus ὁ πάνυ habuiſſe traditur a *Philoſtr.* in ejus vita p. 278. De Neronis in Graeciam itinere & agonibus ibi ſuſceptis, videndi *Suet.* in Ner. c. 22. 24. *Dio* L. LXIII. p. 719. *Plut.* in Flamin. *Dio Chryſ.* in Rhodiaca, & *Philoſtr.* in Apoll. IV. 24. & V. 7. *M. du S.*

10. Καὶ γὰρ δὴ κάχκλιας ἀποχρῶν ὁ οἴκοι καρπὸς, ἢν τὰ ἐπιθαλάττια εὖ πράττῃ] Corrige ex *Aldina* κάχλιας. πόλεσι ſcilicet ἐν τῇ μεσογείᾳ, quibus abunde ſit eſſe proventuum, ſi floreat res maritima. *J. J.*

11. Κάχκλιας ἀποχρῶν] An κάχλιαις ἀποχρῶ; *Baſ.* edit. κάχλιαις ἀποχρῶν ferri poteſt. *F. G.*

15. Εὖ γὰρ οἶδ᾽ ὅτι χαριζοίμην] Haec ſententiam ſanam ut habere poſſint vereor. Legendum puto, tenui admodum in Mſſ. diſcrimine, Οὐ γὰρ οἶδ᾽ ὅ, τι κ. τ. λ. & ſic interpretatus ſum. *J. M. G.*

17. Ἐς ἀηδὲς οὕτω φροντιστήριον] Videtur fingere auctor, Muſonium in carcere vel vinculis certe ſcholam hic habere, circa ipſum forte opus paullo ante relictum a Nerone. *J. M. G.*

22. Τὰ Ὀλύμπια] Vid. *Philoſtr.* p. 192. *M. du S.*

23. Τὰ γὰρ Πύθια] Abſolute, ut Lucian. *Prom.* §. 7. Τὸ γὰρ τῆς κλεπτικῆς. *J. M. G.*

29. Τόν τε βασιλέα τὸν ἐπὶ τὴν Τροίαν] Rex Achivorum Trojam oppugnantium, qui Euboeam abſciderit Boeotiae, neſcio an usquam memoretur. Certe nihil Homerus, nihil Geographi. Contra a natura abſciſſam omnes affirmant. Suſpicari licet aliquid hic excidiſſe: nempe dixit forte auctor de illa *Homerica* foſſa Il. H. Neſtoris ſuaſu facta; deinde Neptunum commemoravit, qui Libyam Heſperia, id eſt Hiſpania, circa Gades disjunxerit, Siciliam abruperit ab Italia, a Boeotia Euboeam. Omiſſis quae interjecta fuerant, male jam Agamemnoni tribuitur opus Neptuni, hoc eſt, ipſius naturae. Haec ſuſpicari fas fuerit, ne nimis incredibile aliquid hic dicatur ex perſona Muſonii. Caeterum qui perfoſſionem Iſthmi Corinthiaci tentarint vid. *Plin.* H. N. 4, 4, ſ. 5. Neronis conatum deſcribit, admixtis ſuperſtitionis quibusdam credulitatis certe veſtigiis, *Xiphilinus* e Dionis l. 63. p. 722. *J. M. G.*

36. Καὶ πρὸς τούτοις τὸ δι᾽ ὀλίγου ἀλλήλοις ἐπιμίξαι πάντας εἴσοιτο τὴν Ἑλλάδα λαμπρῶς ἐσταλμένους τοῖς ἔξωθεν] Perobſcure dictum ac neutiquam Lucianice. Acceſſit non notatus interductus poſt πάντας. Nam eſſe de-

buit

μίξαι πάντας, εἴσαιτο τὴν Ἑλλάδα λαμπρῶς ἑστιᾶσαι [a] τοῖς ἔξωθεν· αἱ γὰρ τύραννοι φύσεις μεθύουσι μὲν, ψαύουσι δέ πῃ καὶ ἀκοῦσαι τοῦτο φθέγμα.

Προελθὼν δὲ τῆς σκηνῆς ὕμνον μὲν Ἀμφιτρίτης τε καὶ Ποσειδῶνος ᾖσε, καὶ ᾆσμα οὐ μέγα Μελικέρτῃ δὲ καὶ Λευκοθέᾳ. ὀρέξαντος δ' αὐτῷ χρυσῆν δίκελλαν [b] τοῦ τὴν Ἑλλάδα ἐπιτροπεύσαντος, ἐπὶ τὴν ὀρυχὴν ᾖξε, κροτούμενός τε καὶ ᾀδόμενος, καὶ καθικόμενος τῆς γῆς, τρὶς, οἶμαι· τοῖς τε τὴν [c] ἀρχὴν πεπιστευμένοις παρακελευσάμενος ξυντόνως ἅπτεσθαι τοῦ ἔργου, ἀνῄει εἰς τὴν Κόρινθον, τὰ Ἡρακλέους δοκῶν ὑπερβεβλῆσθαι πάντα. οἱ μὲν δὴ ἐκ τοῦ δεσμωτηρίου, τὰ πετρώδη τε καὶ δύσεργα ἐξεπόνουν, ἡ στρατιὰ δὲ τὰ γεώδη τε καὶ ἐπίπεδα.

[d] Ἑβδόμην δέ που καὶ πέμπτην ἡμέραν προσεζευγμένων ἡμῶν τῷ Ἰσθμῷ, κατέβη τις ἐκ Κορίνθου λόγος οὔπω σαφὴς, ὡς δὴ τοῦ Νέρωνος μεταγνωκότος τὴν τομήν. ἔφα-

vallo omnibus, ſplendido Graeciam munere & velut epulis excipere. Ingenia enim tyrannorum, ebria illa quidem, tamen interdum etiam ejusmodi vocem audire geſtiunt.

3. Progreſſus autem de tentorio, hymnum canebat Amphitrites ac Neptuni, & carmen non magnum Melicertae & Leucotheae. Cum vero raſtellum illi aureum porrexiſſet praeſes Graeciae, ad foſſam acceſſit inter plauſus atque cantus, humoque ter, puto, percuſſa, hortatusque eos quibus cura operis permiſſa erat, ut ſtudioſe illud aggrederentur, Corinthum rediit, omnes a ſe Herculis ſuperatos labores, exiſtimans. Atque ergaſtulorum vincti ſaxoſa & difficilia elaborabant, terrena autem ac plana exercitus.

4. Septimo vel quinto adeo die, cum Iſthmo velut affixi haereremus, ingruit aliquis e Corintho nondum tamen certus rumor, de mutato a Nerone abſcindendi conſilio.

a Τοὺς] Bene ſic vett. Τὴν male S. & Amſt. b Τοῦ] Sic P. ut Marcil. voluit. Καὶ Edd. cett. c Ἀρχὴν] Legi etiam poteſt ὀρυχὴν Pell. d Ἑβδόμην — καὶ πέμπτην] Sic eſſe in Edd. omnib. notat Solan.

buit καὶ πρὸς τούτοις τὸ δι' ὀλίγου ἐπιμίξαι πάντας, εἴσαιτο τὴν Ἑλλάδα λαμπρῶς ἑστιᾶσαι τοῖς ἔξωθεν. *Praeter haec cogitavit, etiam, quod ſi omnes* Græcos *compendio iſto ſic inter ſe permiſcuiſſet; videretur extraneis Graeciam ſplendido quaſi epulo accepiſſe.* Nunc pretium advertere, quemadmodum *Jac. Micyllus* interpres, qui de non peſſimis eſt, rem geſſerit. *Supra omnia autem haec*, inquit, *etiam illud putabat: Graeciam per hoc, quod brevi adeo omnes inter ſe miſceri poſſent, contra exteros ſplendide adeo ſtabilitum iri.* Proh Apollo & Muſae Pſeudolucianicae! Ita? ἑστιᾶσαι *eſt ſtabilitum iri?* Haud vidi magis: miſerum Lucianum, qui ſub tam lentis maxillis, & hunc Pſeudolucianum, qui ſic ſub Luciani pelle vapulat. Ἑστιᾶσαι autem Ἑλλάδα hic Ψευδολουκιανὸς dixit ad Olympiorum celebritatem cogitatione ſe referens. *Th. M.*

Ibid. Τὸ δι' ὀλίγου] An ſic legendum videtur: τὸ δι' ὀλίγου ἀλλήλοις ἐπιμίξαι πάντας τοὺς Ἕλληνας καὶ τὴν Ἑλλάδα λαμπρῶς ἑστιᾶσαι ὑπὸ τῶν ἔξωθεν. F. G.

Τὸ δι' ὀλίγου ἀλλήλοις ἐπιμίξαι] Legendum arbitror τό, quod quale ſit, ex interpretatione intelligitur. Illud εἴσαιτο per *videri poterat* interpretatus ſum auctoritate *Heſychii*, apud quem eſt εἴσαιτο, δόξειεν. *Permiſcere* ἐπιμίξαι eſt commerciorum ſocietate inter ſe devincire. Τὰ ἔξωθεν ſunt merces facilius jam importandae. *J. M. G.*

39. Ἀκοῦσαι τοῦτο φθέγμα] Notari debuit aſteriſco hic locus, & proclamari: hic foſſa eſt ingens! *Th. M.*

41. Ὕμνον μὲν Ἀμφιτ.] *Olear.* ad *Philoſtr.* p. 159. 7. *J. F. R.*

42. Καὶ ᾆσμα] An καὶ ᾆ. οὐ μ. Μελικέρτῃ τε καὶ Λ. Placet. F. G.

43. Ὀρέξαντος δ' αὐτῷ χρυσῆν δίκελλαν καὶ τὴν Ἑλλάδα ἐπιτροπεύσαντος] Relege ὀρέξαντος δὲ αὐτοῦ χρυσῆν δίκελλαν τοῦ τὴν Ἑλλάδα ἐπιτρ. Intelligi vult Procos. Achajæ. Non dixit ἐπιτροπεύοντος, ſed ἐπιτροπεύσαντος quia principis adventu finitum Procos. imperium. De ritu autem hoc iſto principum in operibus novis, ad Caji *Suet.* Veſpaſian. narravi c. VIII. Ridere autem qui volet, videre illi tempus genium interpretis. *Cum autem aureum ipſi ligonem porrexiſſent, Graeciamque tamquam in tutelam commendaſſent.* &c. Quid pote capitalius? *Th. M.*

54. Ἑβδόμην — καὶ πέμπτην] Hoc ea aetate ſcriptum ſit neceſſe eſt, qua per ſeptimanas numerari jam coeptum eſſet. Imo vero ἑβδομηκοστὴν καὶ π. legere jubent viri docti apud *Olearium* ad *Philoſtr.* p. 163. a. 13. Sed quo codice auctore? quaeve haec licentia? *M. du S.*

57. Νέρωνος μεταγνωκότος τὴν τομήν.] In marg. *Ald.*

ſilio. Dicebant autem Aegyptios, dimenſo utriusque maris faſtigio, non ejusdem illa libramenti deprehendiſſe, ſed altius arbitrari illud, quod ex Lechaeo *ſinu allabitur*, atque Aeginae proinde metuere, ne tanto mari ad inſulam illam appellente, plane ſubmerſa Aegina auferatur. Verum Neronem quidem a ſecando Iſthmo neque Thales ille ſapientiſſimus, & conſultiſſimus naturae demoviſſet: magis enim ſecare illum jam cupiebat, quam *ipſum* publice canere.

σαν δὲ τοὺς Αἰγυπτίους γεωμετροῦντας τὴν ἑκατέρας θαλάττης τὰς φύσεις, οὐκ ἰσοπέδοις αὐταῖς συντυχεῖν, ἀλλ᾽ ὑψηλοτέραν ἡγουμένους τὴν ἐκ τοῦ Λεχαίου περὶ τῇ Αἰγίνῃ δεδοικέναι. πελάγους γὰρ τοσούτου νήσῳ ἐπιχυθέντος, κἂν ὑποβρύχιον ἀπενεχθῆναι τὴν Αἴγιναν. Νέρωνα δὲ τὴν μὲν τοῦ Ἰσθμοῦ τομῆς οὐδ᾽ ἂν [e] Θαλῆς μετέστησεν ὁ σοφώτατός τε καὶ φυσικώτατος. τοῦ γὰρ τεμεῖν αὐτὸν ἤρα μᾶλλον, ἢ τοῦ δημοσίᾳ ᾄδειν.

5. At Occidentis populorum motus, & acerrimus ille *vir*, qui rempublicam ibi capeſſiverat, nomen ei Vindex, a Graecia & Iſthmo abduxit Neronem, frigida quaedam de Geometria cauſſantem: maria enim pari undique faſtigio librata novi. Ajunt autem illi etiam ipſas ſuburbanas regiones jam labare, & cedere. Hoc ipſi quoque heri audiſtis e tribuno, qui huc appulit.

Ἡ δὲ τῶν Ἑσπερίων ἐθνῶν κίνησις, καὶ ὀξύτατος, [f] ὡς τῆς ἐκείνης νῦν ἀπτόμενος, ὄνομα δὲ αὐτῷ Βίνδαξ, ἀπήγαγεν Ἑλλάδος τε καὶ Ἰσθμοῦ Νέρωνα, ψυχρῶς γεωμετρήσαντα. τὰς γὰρ θαλάσσας ἰσογαίους τε καὶ ἰσοπέδους οἶδα. Φασὶ δ᾽ αὐτῷ καὶ τὰ ὑπὸ τῆς Ῥώμης ὀλισθαίνειν ἤδη, καὶ ὑποδιδόναι. τουτὶ καὶ αὐτοὶ χθὲς ἠκούσατε τοῦ προσπλεύσαντος χιλιάρχου.

6. MEN. Sed vox, o Muſoni, propter quam ita furioſe Muſicus eſt, & Olympiadum Pythiadumque amore flagrat, quomodo habet tyranno? eorum enim,

MEN. Ἡ φωνὴ δέ, Μουσώνιε, δι᾽ ἣν μουσομανεῖ, καὶ τῶν Ὀλυμπιάδων τε καὶ Πυθιάδων ἐρᾷ, πῶς ἔχει τῷ τυράννῳ; τῶν γὰρ Λη-

e Θαλῆς] Θαλλῆς Edd. hac priores. f Ὡς τῆς ἐκείνης] Nihil varietatis invenio.

Weſſ. adſcriptum, vid. *Cael.* L. II. §. 3. Sed nihil ibi invenio. Quare adi *Cael. Rhodig.* L. XXI. c. 19. ubi enarrat quinam Iſthmum perfodere praeter Neronem conati ſint. *J. F. R.*

58. Αἰγυπτίους] Idem apud *Philoſtratum* narratur p. 163. *M. du S.*

64. Νέρωνα —— Ἰσθμοῦ] *Olear.* ad *Philoſtr.* p. 162. a. 7. & 8. Item p. 192. ubi idem fere. *J. F. R.*

65. Θαλῆς] Corrupte antea in omnibus legebatur Θαλλῆς. V. Ἱππ. c. 2. ad quem locum haud dubie hic Auctor reſpicit. *M. du S.*

68. Καὶ ὀξύτατος ὡς] Locus corruptus, arbitror, quem ita forte emendare liceat, καὶ ὁ ὀξύτατος, (int. ἀνὴρ) ὃς τῆς ἐκεῖσε ἦν ἀπτόμενος, eo ſenſu, quem expreſſi. Nomen viri eſt non Βίνδαξ, ſed Βίνδιξ, *Vindex*. De ὀξύτατος non diſſimulo, mihi in mentem veniſſe legere, οὐξύπατος vel ὁ ἐξύπατος Exconſul. ſ. Exconſule, quae ſatis blanda fuerit mutatio. Regebat tum Galliam pro praetore Vindex, *Sueton.* Ner. c. 40. & poteſt fieri, ut conſulatu ante functus fuerit, quo reſpectu ſit ἐξύπατος. Docet enim *Dio* l. 53. p. 504. ab Auguſto inſtitutum, quos ipſe in ſuas provincias mitteret, Legatos & Propraetores vocari, licet Conſulares eſſent, πρεσβευτὰς ἀντιστρατήγους τε ὀνομάζεσθαι, κἂν ἐκ τῶν ὑπατευκότων ὦσι. Hactenus itaque mirince blandiebatur mihi conjectura. ſed refrigeravit illum amorem ex aliqua parte illud, quod inferioris aevi, & vel tum rariſſima vox ἐξύπατος. itaque in medio interim relinquenda res videtur: ac ne in verſionem quidem recipere Vindicem Exconſulem auſus ſum. Interim nec illud diſſimulo, libellum mihi ſatis recentem videri, quem ἐξύπατος non dedeceat: ſed non aliis adhuc, quam ſtili argumentis. *J. M. G.*

69. Ὡς τῆς ἐκείνης νῦν ἀπτόμενος] Melius ὁ τῆς ἐκεῖσε νῦν ἀπτόμενος. *Th. M.*

Ὡς τῆς ἐκείνης &c.] Malim ὁ τῆς ἐκεῖ νῦν. Vett. Codd. inſpiciendi. *F. G.*

74. Ὑπὸ τῆς] Lege ἀπό. *F. G.* Non opus eſt, ſi loca Urbi proxima cum *Geſnero* intelligas, quamquam qui hoc hiſtoriae reſpondeat, non plane dijudico. In ipſa enim Urbe multi favebant Vindici, vid. *Suet.* Ner. c. 40. Sed cum, teſte etiam *Tacito*, a Galliis incepit motus Vindicis, omnia jam inde ei ad Urbem usque parere, poſſet hic narrari. *J. F. R.*

Ibid. Ὑποδιδόναι] *Subſidere, fondre ſous lui.* *F. G.*

76. Προπλαίσαντος] Scripſerat haud dubie προσπλεύσαντος, qua voce ſtatim utitur. *M. du S.*

79. Τῶν γὰρ Λημνῶν προσπλεόντων] Fingitur igitur, niſi

Λήμνῳ προσπλεόντων οἱ μὲν ἐθαύμαζον, οἱ δὲ κατεγέλων. ΜΟΥΣ. Ἀλλ' ἐκεῖνός γε, ὦ Μενέκρατες, οὔτε θαυμασίως ἔχει τοῦ φθέγματος, οὔτ' αὖ γελοίως· ἡ γὰρ φύσις αὐτὸν ἀμέμπτως τε καὶ μέσως ἥρμοκε. Φθέγγεται δὲ κοῖλον [a] μὲν φύσει, καὶ βαρὺ, ἐγκειμένης αὐτῷ τῆς φάρυγγος· μέλη δ' οὕτω κατεσκευασμένα βομβεῖ πως. οἱ δέ γε τόνοι τῶν φθόγγων ἐπιλεαίνουσι [b] τοῦτον, ἐπεὶ μὴ θαῤῥεῖ [c] αὐτῷ· χρωμάτων δὲ φιλανθρωπία, καὶ μελοποιΐα, εὐαγώγῳ μὲν δὴ, καὶ κιθαρῳδίᾳ εὐσταλεῖ, καὶ οὗ καιρὸς βαδίσαι, καὶ στῆναι, καὶ μεταστῆναι, καὶ τὸ νεῦμα ἐξομοιῶσαι τοῖς μέλεσιν, αἰσχύνην ἔχοντος μόνου τοῦ βασιλέα δοκεῖν ἀκριβοῦν ταῦτα.

Εἰ δὲ μιμοῖτο τοὺς κρείττονας, φεῦ γέλωτος, ὡς πολὺς τῶν θεωμένων ἐκπίπτει, καίτοι μυρίων φόβων ἐπηρτημένων, εἴ τις ἐπ' αὐτῷ γελῶν εἴη. νεύει μὲν γὰρ, τοῦ μετρίου πλέον ξυνάγων τὸ πνεῦμα, ἐπ' ἄκρων διίσταται τῶν ποδῶν ἀνακλώμενος, ὥσπερ

qui Lemnum appulerunt admirati quidam ſunt, alii deriſere. MUS. Verum iſte, Menecrates, neque admirabilis eſt quantum ad vocem, neque ridiculus. Natura enim illum ſine reprehenſione & mediocriter inſtruxit. Cavum autem quiddam & grave praeter naturam ſonat, depreſſo ad interiora gutture. Cantica vero ita paratus quodammodo ſtridit ac ſtrepit. Interim toni vocum muſicarum mitigant illum, *tolerabilioremque faciunt*, cum ſibi non confidit, colorum muſicorum humanitate, & modulatione flexibili ſane, & bene compoſito ad citharam cantu, & quod ubi tempus eſt ingreditur, & ſtat, & transfert ſe, & quod nutum accommodat cantibus: qua in re illud ſolum turpitudinem habet, quod Imperator videtur ſtudioſe ac ſubtiliter iſta tractare.

7. Quoties vero imitatur ſuperos, vah riſum! quam multus excidit ſpectatoribus, licet ſexcenti terrores impendeant, ſi quis illum deridet. Nutat enim ſupra modum collecto ſpiritu, ſummis pedum divaricatorum digitis inſiſtit, retrorſum inflexus, ut qui

a Μὲν] Μὴ Edd. Μὲν (ἴσως) L. b Τοῦτον] Nihil mut. Edd. c Αὐτῷ] Αὐτῷ Edd. priores.

niſi hic etiam aliquid corruptum eſt, Menecratem hunc Lemnium fuiſſe, neque inſula illa ante haec egreſſum. *J. M. G.*

80. Λήμνῳ] Ubi ſcriptor hujus Dialogi, quod & ad Φιλοπ. c. 3. monuimus. *M. du S.*

85. Φθέγγεται δὲ κοῖλον μὲν] De voce Neronis *fuſca*, *Suet.* Ner. 20. *Dio* . . . & *Philoſtr.* IV. c. 44. V. 7. In omnibus Impr. μὴ pro μὲν erat, quod ut conjecturam tantum exhibet L. *M. du S.*

Φθέγγεται δὲ κοῖλον μὴ φύσει] De voce Neronis *Xiphil.* e Dione l. 61. p. 699. A. βραχὺ καὶ μέλαν φώνημα ἔχων. *Sueton.* Ner. c. 20. *Exiguae vocis & fuſcae.* Κοῖλον igitur illud ſ. *cavum* in voce erat ab affectatione, cum majorem & graviorem, quam a natura habebat, vellet efficere, quod depreſſo & introrſum adacto gutture hodie etiam conantur interdum adoleſcentuli. *J. M. G.*

Ibid. Κοῖλον μὲν] Ita legendum animadverterat etiam *La Croze.* Cumque & in L. idem adſcriptum, ſenſusque videatur poſtulare, non dubitavi ſic edere. Interim verſionem ad μὴ aptatam non attigi. *J. F. R.*

86. Ἐγκειμένης] An ἐγκεχριμένης? *F. G.*

Ibid. Μέλη δὲ οὕτω κατεσκευασμένα] Nihil praeceſſit de praeparatis carminibus; ſed de voce praeter naturam amplificata. Malim ergo legere κατεσκευασμένος. Ita certe interea converti, dum meliora edocear. Statim ſequitur βομβεῖ πως — ἐπιλεαίνουσι. Horum verborum interpunctionem pariter atque interpretationem juvat locus *Epiphanii* e libro de menſ. & ponder. mox a principio, quem obſervavi indicio *Caſauboni* ad *Suet.* Neron. c. 20. Ita autem de ſeptuaginta interpretibus loquitur, ἀντὶ τοῦ εἰς δύο τόπους κεῖσθαι τὸ ὄνομα τοῦ ἔτους, ἐν τόπῳ χρησάμενοι, τὴν δοκοῦσαν εἶναι βόμβησιν, εἰς λειότητα μετέβαλον κ. τ. λ. Βόμβησις eſt ingratus ex repetitione ſonus; hunc mollierunt voce, quam repetit Ebraeus ſermo, ſemel tantum ponenda? Hoc certe diſcimus, βόμβος eſt ſonus aſperior, qui dicitur junctum λεαίνεσθαι. Hoc ad noſtram rem ſatis eſt. Nam βομβεῖν eſſe *obſcurum* & *raucum murmur*, ut apum & id genus animalculorum, ſatis conſtat: quod cum *fuſca* Neronis voce pulchre convenit. *J. M. G.*

88. Τόνοι τῶν φθόγγων] Nempe huic etiam loco lucem adfert illa inter φωνὴν & φθόγγον diſtinctio, quam docet *Arrian.* Epict. 3, 6. Κοινή τις ἀκοὴ λέγεται ἂν ἡ μόνων φωνῶν διακριτική, ἡ δὲ τῶν φθόγγων οὐκέτι κοινὴ, ἀλλὰ τεχνική. *J. M. G.*

Ibid. Ἐπιλεαίνουσι τοῦτον, ἐπεὶ μὴ θαῤῥεῖ] Melius ἐπιλ. τοῦ-

qui rotae *alligati ſunt*. Cumque natura ſit rubicundus, magis etiam incenſa illi facie rubeſcit. Spiritus illi exilis, neque unquam ſane ſufficiens.

οἱ ἐπὶ τῦ τροχῦ. Φύσει δ' ἐρυθρὸς ὢν, ἐρευθεῖ μᾶλλον, ἐμπιπραμένε αὐτῷ τῦ προσώπε· τὸ δὲ πνεῦμα ὀλίγον, καὶ οὐκ ἀποχρῶν πε δή.

8. MEN. Qui vero contra illum certant, quomodo ſe ſubmittunt, Muſoni? Nempe arti hoc forte gratificantur? MUS. Arti illi quidem, ut qui in lucta concedunt. Sed tu cogita, Menecrates, tragicum actorem, qui in Iſthmo periit. Aequalia enim pericula etiam circa artes, ſi intendant ſe artifices. MEN. Et quid hoc, Muſoni? plane enim nihil ea de re audivi. MUS. Audi igitur rem incredibilem illam quidem, ſed in oculis Graeciae factam.

MEN. Οἱ δ' ἐν ἀγῶνι πρὸς αὐτὸν πῶς ὑφίενται, ὦ Μεσώνιε; τέχνῃ γάρ πε χαρίζονται. ΜΟΥΣ. Τέχνῃ μὲν, ὥσπερ οἱ ὑποπαλαίοντες, ἀλλ' ἐνθυμήθητι, ὦ Μενέκρατες, τὸν τῆς τραγῳδίας ὑποκριτὴν, ὡς Ἰσθμοῖ ἀπέθανεν. ἴσοι γὰρ κίνδυνοι καὶ περὶ τὰς τέχνας, ἢν ἐπιτείνωσιν οἱ τεχνάζοντες. MEN. Καὶ τί τῦτο, Μεσώνιε; σφόδρα γὰρ ἀνήκοός εἰμι τῦ λόγε. ΜΟΥΣ. Ἄκεε δὴ λόγε ἀτόπε μὲν, ἐν ὀφθαλμοῖς δὲ Ἑλλήνων πεπραγμένε.

9. Cum lex eſſet ludis Iſthmiis, ne Comoedia certaretur, neque Tragoedia: viſum eſt Neroni, Tragoedos vincere, cumque venirent ad illud certamen plures alii, tum Epirotes, voce optima praeditus, qui eo nomine in fama atque admiratione hominum eſſet, clarius etiam quam ſolebat alias, fingebat ſe & coronae amore captum, neque conceſſurum prius, quam decem ſibi talenta Nero pro victoria dediſſet. At hic

Ἰσθμοῖ γὰρ νόμε κειμένε, μήτε κωμῳδίαν ἀγωνίζεσθαι, μήτε τραγῳδίαν, ἐδόκει Νέρων τραγῳδὲς νικᾶν. καὶ παρῆλθον εἰς τὴν ἀγωνίαν ταύτην, πλεῖες μὲν, ὁδ' Ἠπειρώτης, ἄριστα φωνῆς ἔχων, εὐδοκιμῶν δ' ἐπ' [d] αὐτῇ, καὶ θαυμαζόμενος, λαμπρότερα τῦ εἰωθότος ἐπλάττετο καὶ τῦ στεφάνε ἐρᾶν, καὶ μηδ' ἀνήσειν πρότερον ἢ δέκα τάλαντα δῦναι οἱ Νέρωνα ὑπὲρ τῆς νίκης.

d Αὐτῇ] Sic *Pell.* Αὐτὴν Edd. vulgo.

τοῦτο, ἐπεὶ μὴ θ. τοῦτο. Nempe τὸ βομβεῖν. Alia erant, & quidem ψαμμακοσιογάργαρα, quae in Luciano & Pſeudolucianis notarentur; ſed operæ non eſt. Haec autem qualiacumque illa, ex paginis libri mei fimbriatis olim ſtylo aetatis meæ verno, nunc παρὰ τὴν ἐδωποςίαν exſcripſi. *Th.M.*

94. Μόνε τῦ] Lege μόνον τῦ. *F.G.* Non diſplicet, etſi & vulgatum defendi poteſt. *J.F.R.*

95. Μιμοῖτο τοὺς κρείττονας] Apollinem videri voluiſſe Neronem loquuntur hiſtoriae, & numiſmata. *J.M.G.*

8. Ὥσπερ οἱ ὑποπαλαίοντες] Quid ſit ὑποπαλαίειν doceat *Plutarchi* Periphraſis de diſcr. Amici p. 58. F. — ἀποφαίνεσι ῥωμαλέον, ὑπο- οἱ δὲ κόλακες τὸν πλούσιον — κολακεύει — ὁ προσπίπτοντες ἐν τῷ παλαίειν. Et — παλαίων ὑποκατακλινόμενος. *J.M.G.*

10. Τὸν τῆς τραγ. ὑπ. ὡς Ἰσθμοῖ] Vid. *Plut.* in Flaminio. *M. du S.*

17. Ἰσθμοῖ γὰρ νόμε κειμ.] Muſicos agonas ex Iſthmiis ante Neronem exulaſſe hinc obſervarat *Caſaubonus* (ad *Suet.*) *Spanhemius* vir Ampliſſ. de Comicis Tragicisque ludis concedit, de muſicis, quae non nominantur, non item (Ep. ad *Morell.* I. p. 41.) Adducitque, ut ſuam ſententiam fulciat, *Philoſtratum* vit. Apoll. lib. IV. 24. Cui loco Doctiſſimus interpres addi jubet & VIII. 18. Julianique ad Argivos epiſtolam, quorum locorum primus & tertius *Caſauboni* ſententiam non tangunt; quippe qui de temporibus quae Neronem anteceſſerunt, non de ſequentibus, ſtatuat. Secundus *Patrium* Muſicum ibi agonem vere facit. *M. du S.*

Ibid. Μήτε κωμῳδίαν ἀγωνίζεσθαι] Moverat forte Iſthmiorum judices quod poſtea Praeſides Pythiorum, ubi ſua adhuc aetate Tragoedorum certamen fuiſſe, ſed de eo abrogando, propter judicum moleſtias, actum, memorat *Plut.* Sympoſ. 5, 2. p. 674. qui ibidem docet, in Sicyonio theſauro dedicatum fuiſſe χρυσοῦν βιβλίον Ἀριστομάχης ἀνατεθειμένον — ποιητρίας Ἴσθμια νενικηκυίας. *J.M.G.*

18. Μήτε τραγῳδίαν] *Olear.* ad *Philoſtr.* 163. a. 12. & 15. *J.F.R.*

22. Ἐπ' αὐτὴν] Lege ἐπ' αὐτῇ. *F.G.* Recte, cumque & *Pell.* ita haberet, non haeſitavi ita edere. *J.F.R.*

κης. ὁ δ' ἠγρίαινέ τε, καὶ μανικῶς εἶχε· καὶ γὰρ δὴ καὶ ἠκροᾶτο ὑπὸ τῇ σκηνῇ, ἐπ' αὐτῷ δὴ τ' ἀγῶνι. βοώντων δὲ τῶν Ἑλλήνων ἐπὶ τῷ Ἠπειρώτῃ, πέμπει τὸν γραμματέα, κελεύων ὑφεῖναι αὐτῷ τοῦτον· αὐτοῦ δὲ ὑπεραίροντος τὸ φθέγμα, καὶ δημοτικῶς ἐρίζοντος, εἰσπέμπει Νέρων ἐπ' ὀκριβάντων τοὺς ἑαυτοῦ ὑποκριτάς, οἷον προσήκοντάς τε τῷ πράγματι. καὶ γὰρ δὴ καὶ δέλτους ἐλεφαντίνους καὶ διθύρους προβεβλημένοι αὐτὰς ὥσπερ ἐγχειρίδια, καὶ τὸν Ἠπειρώτην ἀναστήσαντες πρὸς τὴν ἀγχοῦ κίονα, κατέαξαν αὐτοῦ τὴν φάρυγγα, παίοντες ὀρθαῖς ταῖς δέλτοις.

MEN. Τραγῳδίαν δὲ ἐνίκα, Μουσώνιε, μιαρὸν οὕτω πάθος ἐν ὀφθαλμοῖς τῶν Ἑλλήνων ἐργασάμενος; ΜΟΥΣ. Παιδιὰ ταῦτα νεανίᾳ τῷ μητροκτονήσαντι. [a] εἰ δὲ [b] τραγῳδίας ὑποκριτὴν ἀπέκτεινεν ἐκτεμὼν αὐτοῦ τὸ φθέγμα, τί χρὴ θαυμάζειν; καὶ γὰρ δὴ καὶ τὸ Πυθικὸν στόμιον, παρ' οὗ αἱ ὀμφαὶ ἐνέπνεον, ἀποφράττειν ὥρμησεν, ὡς μηδὲ τῷ Ἀπόλλωνι φωνὴ εἴη· καίτοι τοῦ Πυθίου καταλέξαντος αὐτὸν εἰς τοὺς Ὀρέστας τε καὶ Ἀλκμαίωνας, οἷς τὸ μητροκτο-

exaſperari & furere. Etenim in tabernaculo etiam audiebatur ſub ipſum tempus certaminis. Clamore autem laudantibus Epiroten Graecis, ſcribam mittit, ſubmittere hunc ſibi vocem jubens. Illo vero magis etiam tollente vocem, & populariter contendente, immittit Nero in pulpita ſuos hiſtriones, tanquam qui negotio huic apti eſſent. Hi ergo qui pugillares eburneos bipatentes pugionum inſtar protendebant, erecti ad proximam columnam Epirotae guttur directis illis tabellis ferientes elidunt.

10. MEN. Tragoediam vero vicit, Muſoni, tam impuro facinore in oculis Graeciae perpetrando? MUS. Luſus iſte juveni interfectori ſuae matris. Si vero Tragicum hiſtrionem, exſtirpanda illius voce, interemit, quid mirandum eſt? Qui etiam Pythicum oſtium, e quo divina adſpirabantur oracula, obturandi impetum ceperit, ut neque ſua Apollini vox *porro* eſſet: Pythio licet annumerante illum inter Oreſtas & Alcmaeones, quibus matrum peracta ab ipſis

a Εἰ δὲ] Perſonam MEN. Edd. hic ingerunt, quam delevi cum *Solan.* & *Geſn.* b Τραγῳδίας] Τραγῳδίαις Edd. antea male.

33. Τοὺς ἑαυτοῦ ὑποκριτάς] Forte ex illo plauſorum ſuorum numero, quos deſcribit *Sueton.* c. 20. *Adoleſcentulos equeſtris ordinis, & quinque amplius millia e plebe robuſtiſſimae juventutis undique elegit, qui diviſi in factiones plauſuum genera condiſcerent* &c. Hi quidem plauſuum ὑποκριταὶ fuere. *J. M. G.*

43. MEN.] Delendum cenſeo. *M. du S.*

44. Τραγῳδίαις] Lege τραγῳδίας. *F. G.* Idem notavit *La Croze.* Omnino ita corrigendum duxi, quidquid ad excuſandum vulgatum poſſit adferri, quaſi eſſet plur. pro ſing. & ellipſ. τῇ, ἐν, uti apud *Sophocl.* Oed. Tyr. 19. Ἀγοραῖσιν θακεῖ, bene habet. vel ut ſupra ἐν omittitur *Aſin.* c. 24. quod tamen & ibi ſuſpectum dixi. Vel ut ib. c. 52. [τ. πάντων ὀφθαλμοῖς ἀνεβόησε]. Ne plura ſimilis ellipſeωs alibi adlegata reperiam, quibus effici poſſe videatur, ut τραγῳδίαις ſit: *in tragoediarum quadam*, uti: *Iſthmiis, quinquatribus; Ludis, munere, Circenſibus*, & ſimilibus ſpectaculis dici amat (vid. *Suet.* Jul. c. 39.) At haec omnia nihil hic ad rem facere mihi viſa; ita ſimplicitate ac veritate ſeſe commendat genitivus τραγῳδίας; nec diſplicebit mediocriter peritis, ſed ignoſcent poſtremae huic & parcius antea uſurpatae audaciae. Sin minus, culpam deprecor, neque in Luciano faciam iterum. *J. F. R.*

49. Εἰς τοὺς Ὀρέστας τε] Verſiculum proſcriptum refert *Sueton.* c. 39. Νέρων, Ὀρέστης, Ἀλκμαίων, μητροκτόνοι. Sed nihil de oraculo. Inimicitias furioſas Neronis contra oraculum deſcribit ex *Dionis* l. 63. *Xiphilinus* p. 721. C. Τοῦ δὲ δὴ Ἀπόλλωνος (εἴτ' οὖν ἀγανακτήσας ὅτι λυπηρά τινα προεῖπεν αὐτῷ, εἴτε καὶ ἄλλως μανείς) τήν τε χώραν τὴν Κιρραίαν ἀφείλετο, καὶ στρατιώταις ἔδωκε, καὶ τὸ μαντεῖον κατέλυσεν, ἀνθρώπους ἐς τὸ στόμιον, ἐξ οὗ τὸ ἱερὸν πνεῦμα ἀνῄει, σφάξας. Ultima verba ita intelligo, interfectos, & cruentos palpitantesque adhuc homines abjectos in oſtium. Eadem occaſione videtur illas quingentas hominum Deorumve ſtatuas aeneas ſuſtuliſſe, de qua re *Pauſan.* Phoc. p. 620, 31. *J. M. G.*

50. Ἀλκμαίωνας] Vid. Ἀλεξ. c. 19. & Not. Reſpicit iſtud Apollinis ſecundum quoſdam:

Νέ-

ipſis caedes etiam gloriae quoddam genus peperit, cum patres ſic ulciſcerentur. At hic cum dicere non poſſet, quem ultus eſſet, contumelia ſe affectum a Deo putabat, cum tamen mitiora veris audiret.

11. Sed dum loquimur, quaenam navis accedit? ut illa bonum quiddam videtur advehere! Coronati enim ſunt capitibus, tanquam chorus boni ominis. Atque de prora aliquis protendit manum, bono nos animo eſſe jubens & gaudere: clamat autem, niſi quid me fallunt aures, periiſſe Neronem. MEN. Enim vero ſic clamat, Muſoni, & diſertius quo propius terram venit. MUS. Bonum factum, o Dii! MEN. Sed ne quid imprecemur: negant enim hoc decere in defunctis.

νῆσαι, καὶ λόγον τινὰ εὐκλείας ἔδωκεν, ἐπειδὴ πατράσιν ἐτιμώρησαν. [c] ὁ δὲ μηδαμῶς εἰπεῖν ἔχων ὅτῳ ἐτιμώρησεν, ὑβρίζεσθαι ὑπὸ τοῦ θεοῦ ᾤετο, πρᾳότερα τῶν ἀληθῶν ἀκούων.

Ἀλλὰ μεταξὺ λόγων, τίς ἡ προσιοῦσα ναῦς; ὡς ἐπάγειν τί ἀγαθὸν ἔοικεν. ἐστεφάνωνται γὰρ τὰς κεφαλὰς, ὥσπερ χορὸς εὔφημος, καί τις ἐκ πρώρας προτείνει τὴν χεῖρα, παρακελευόμενος ἡμῖν θαῤῥεῖν τε, καὶ χαίρειν, βοᾷ τε, εἰ μὴ παρακούω, Νέρωνα οἴχεσθαι. MEN. Βοᾷ γὰρ, Μουσώνιε, καὶ σαφέστερόν γε, ὅσῳ τῆς γῆς ἅπτεται. ΜΟΥΣ. Εὖγε, ὦ θεοί. MEN. Ἀλλὰ μὴ ἐπευχώμεθα· ἐπὶ γὰρ τοῖς κειμένοις οὔ φασι δεῖν.

TRAGOPODAGRA.

PODAGRICUS, CHORUS, PODAGRA, NUNCIUS, MEDICI, TORTORES.

POD.

Heu triſte nomen, inviſum nomen Diis,
Podagra lacrimoſa, Cocyti genus.

ΤΡΑΓΟΠΟΔΑΓΡΑ.

ΠΟΔΑΓΡΟΣ, ΧΟΡΟΣ, ΠΟΔΑΓΡΑ, ΑΓΓΕΛΟΣ, ΙΑΤΡΟΙ ΚΑΙ ΒΑΣΑΝΟΙ.

ΠΟΔ.

Ὦ Στυγνὸν οὔνομ', ὦ θεοῖς στυγούμενον,
Ποδάγρα, πολυστένακτε, κωκυτοῦ τέκνον,

Ἠν

c Ὁ δὲ μηδ.] Perſona ΜΟΥΣ. his praefixa in Edd. At neceſſario omittenda, quum praecedens deleta eſt.

Νέρων, Ὀρέστης. Ἀλκμαίων, μητροκτόνοι. Vid. *Philoſtr.* p. 481. & *Suet.* Ner. c. 39. *M. du S.*

52. ΜΟΥΣ.] Et hoc nomen delendum. *M. du S.*

57. Ἐστεφάνωνται γὰρ τὰς κεφαλὰς] Vid. *Spanhem.* ad illud *Ariſtoph.* Plut. 765. *Κἄγωγ' ἀναδῆσαι βούλομαι εὐαγγέλια σ' ἐν κριβανωτῶν ὁρμάθῳ, τοιαῦτ' ἀπαγγείλαντα.* *J. M. G.*

ΤΡΑΓΟΠΟΔΑΓΡΑ] Non ſolus Podagrae encomium ſcripſit noſter. Audi juvenem apud *Philoſtrat.* in vita Apoll. IV. p. 170. *Ποδάγρας ἐγκώμιόν τί μοι ξυντέτακται καὶ τοῦ τυφλόν τινα ἢ κωφὸν εἶναι.* Sed an ob hunc luſum *Tragicis* accenſeri mereatur, viderint, qui poſt *Fabricium* novum eorum nobis Catalogum contexent: ſic *Iberitae laudes quaeſivit Favorinus* teſte *A. Gellio* XVII. 12. & *febrim quartis diebus recurrentem* laudavit. *M. du S.*

ΤΡΑΓΟΠ.] Moliebar paullo ampliores in hunc libellum annotationes, quibus intexturus eram bonam partem Commentarii in hunc libellum ab *Eraſmo Schmidio* Witebergae praelecti 1631. qui beneficio Viri Doctiſſimi *Julii Caroli Schlaegeri* ad me pervenerat. Sed tempeſtive monitus contraxi vela, & *Schmidianum* Commentarium, tuae, Doctiſſime *Reitzi*, fidei commendo, ut quae ferre videbitur numerus chartarum, volumini huic deſtinatus, inde in uſum lectorum decerpas. De interpretatione mea hoc ſolum praedico, me non praeſtare bonos verſus, ſed qui ſinguli ſingulis Lucianicis reſpondeant, & ſententiam eorum, quantum potuit a nobis fieri, exprimant. In choris praeſertim & metrum, & ſententiam ſingulorum verſuum, aſſequi nobis datum non fuit. Sed neque diu torquere ingenium tanti putabamus. Claudicare ſatius tur in podagra verſus quam ſententiam malebamus. *J. M. G.*

ΤΡΑΓΟΠ.] Quia variis conjecturis metrum horum verſuum emendari poteſt, potiſſimas variantt. lectt.

Ἣν ταρτάρου κευθμῶσιν ἐν βαθυσκίοις,
Μέγαιρ' ἐριννὺς γαστρὸς ἐξεγείνατο,
Μαζοῖσί τ' ἐξέθρεψε, καὶ πικρῷ βρέφει
Εἰς χεῖλος ἐστάλαξεν Ἀληκτὼ γάλα,
Τίς τὴν δυσώνυμόν σε δαιμόνων ἄρα
Εἰς φῶς ἀνῆκεν; ἦλθες ἀνθρώποις βλάβος.
Εἰ γὰρ τεθνεῶσιν ἀμπλακημάτων τίσις
ᵃ Βροτοῖς ὀπηδεῖ, τῶν ἔδρασαν ἐν φάει,
Οὐ Τάνταλον ποτοῖσιν, οὐδ' Ἰξίονα
Τροχῷ στροβητὸν, οὐδὲ Σίσυφον πέτρῳ
Ἔδει κολάζειν ἐν δόμοισι Πλουτέως·

Quam Tartari receſſibus in abditis
Megaera Erinnys utero fudit ſuo,
Et ubere aluit, & amarae parvulae
Stillavit in labella Alecto lac *malum*.
Quis ergo te, male ominatam Daemonum
Emiſit in lucem, labem mortalibus?
Si namque poena peccatorum mortuos
Homines manet, quae vivi perpetrant:
Non unda Tantalum *fugiente*, aut Ixionem
Rota torquendum erat, neque ſaxo Siſyphum
Punire oportuit domo in Plutonia,
Omnes

a Βροτοῖς] *Fl.* uti *Boiv.* em. Βροτῶν cett.

quidem inſerui, parum tamen in contextu propter Codicum inopiam mutavi, etſi metrum ſaepe adparet corruptiſſimum. „Scopus hujus dramatis eſt ex„ponere malignitatem ac pertinaciam podagrae, quae „medicamentis magis exaſperatur quam ſanatur, ſe„cundum tritum illud *Ovid.* I. Pont. El. 4. *Tollere* „*nodoſam neſcit medicina podagram.* Praeterea ludi„brio habere medicaſtros vana promittentes, aeque ac „podagricorum mores, eosque ad patientiam horta„ri. Quod & *Sennertus* c. 8. de Arthridite fatetur, „aitque eum cauſſam tempusque invadendi melius „expreſſiſſe, quam nonnullos medicos". Haec poſteriora ex Cl. *M. Eraſm. Schmidii* praelectt. Mſſ. a Cl. *Geſn.* mecum communicatis, unde potiſſima quaeque deinceps quoque delibabimus, plurimis Ethicis & medicis ratiociniis omiſſis. *J. F. R.*

3. Ταρτάρου κευθμῶσιν] Materia podagrae eſt ichor, i. humor acris, &, ut Chymici vocant, tartareus. Hunc foetum dicit produci in ταρτάρου κευθμῶσι βαθυσκίοις, h. eſt in intimis penetralibus corporis, ubi *tartari* non inepte mentionem fecit, quod non tantum *infernum* notet, ſed & materiem calculoſam, tartaream, articulorum juncturis ſe inſinuantem & cruciatus intolerabiles efficientem. Nutricem τὴν Ἀληκτὼ unam Furiarum facit, quo notatur mala concupiſcentia & pravus appetitus naturae noxius. ἡ Ἀληκτὼ enim ab α privativo & λήγω *deſino*, nomen habet. Omnino enim huic morbo alimonia ſuppeditatur, quando cauſſae οὐ λήγουσι, *non ceſſant*. Creſcit enim indulgens ſibi, ut dirus hydrops. *Er. Schmid.*

4. Ἐξεγείνατο] Simpliciter pro τίκτειν ſatis notum. At *Heſych.* Ἐξεγείνετο exponit, ἐξεπονήσατο. Si legas ἐξεγείνατο, ſignificabit τὸ ἐξεπονήσατο, *aegre ac multo cum labore ſeu dolore peperit*, uno verbo, *enixa eſt.* Quae expoſitio quam apte huic loco conveniat, nemo non videt. Fuerit igitur hoc ominis inſtar futurorum cruciatuum, quibus adulta Podagra homines torqueret. Si cui autem videatur ἐξεγείνετο non a capite ſcribendum ap. *Heſych* ſed cum praecedentibus connectendum hoc pacto: Ἐξέβαλε (l. ἐξέβαλωσεν) ἐξέτρωσεν, ἐξεγείνατο, ἐξεπονήσατο. ſignificatio erit, *partum abegit*, vel medicamentis; vel alio quocumque modo, cujus deteſtandae conſuetudinis mentio apud vett. paſſim. *Ovid.* Am. 2. El. 14. *Cic.* pr. Clu. c. 32. *Clem. Alex.* Paed. 2. p. 1. 3. Haec doctiſſ. *J. Gavel* in Animadv. ad hunc Dial. vid. Miſc. Obſ. anni 1739. p. 417. Cui de mutatione in *Heſychio* non contradico; ſed poſteriorem expoſitionem de *partu abigendo* ad hunc Tragopodagrae locum non pertinere dico (quod nec ipſe voluit) nam qui partus mox dicitur uberibus matris alitus, is certe abortus non eſt, qualem ſi quae mulieres ſibi procurant, occidendi foetus, non alendi cauſſa id faciunt. *J. F. R.*

5. Πικρῷ βρέφει] *Amarulento infanti*, propter cruciatus quos efficit. Forte leg. πικρὸν βρέφει, ut ad γάλα referatur. Poſſet etiam legi μικρῷ βρέφει, cum initia hujus morbi ſint exilia, iisque facile occurri poſſet, niſi cauſſae eſſent ἄληκτοι, & continuatione parvum hunc foetum alerent. Βρέφος autem modo eſt foetus in alvo latitans, ut ap. *Dioſc.* V. c. 74. Et *Luc.* I. 41. & 44. modo nuper natus. 1. *Petr.* II. 2. modo infans alicujus aetatis, ſed minoris, ut in ὑποθέσει III. *Iſthm. Pind.* & Ep. ad *Timoth.* III. &c. *Er. Schmid.*

Πικρῷ] Idem *J. Gavel* editioni Iſingrinianae (id eſt Baſilienſi primae) adſcriptum ait, forte legendum πικρὸν βρέφει. Sed nullam eſſe cauſſam cur a vulgato recedamus, bene exiſtimat. *J. F. R.*

8. Εἰς φῶς] Indignatur Podagram in intimis penetralibus corporis genitam in apertum produci, & in membris externis evidenter ſentiri; cauſſamque ad infelicem Genium refert: innuens cauſſam eſſe occultam. *Er. Schmid.*

9. Τεθνεῶσιν] In Edit. Iſingr. adſcriptum: Εἰ τεθνεῶσι δ' ἀμπλ. teſtatur modo laudatus *Gavel.* ſed malle ſe εἰ γὰρ τεθνεῶσιν legere, per ſynizeſin. At poteſt id in dimetiendo verſu tamen fieri, etſi vulgatum retinemus, ut in verſu primo Il. *Hom.* — Πηληιάδεω Ἀχιλῆος. Et ut θεοῖσιν ſaepiſſime fit diſyllabum ap. *Theognidem*, ut vſ. 358. &c. Item θεοῖς & θεῶν monoſyllabum, ib. vſ. 171. Θεοῖς εὔχου, θεοῖς ἐστι μέγα κράτος· οὔτι ἄτερ θεῶν. Iterum vſ. 102. atque alibi. Sic Θεόγνιδος triſyllabum vſ. 22. Quin & anapaeſtus hic

Omnes ad unum, ſed maleficii reos
Tuis aptare membrifragis cruciatibus.
Ut aridum atque aerumnabile corpus meum
Manibus a ſummis ad pedum veſtigia
Sanie mala atque amaro ſucco felleo
Violento ſpiritu clauſis meatibus
Conſtitit! ut clauſum dolores exacuit!
Quin viſcera per ipſa ignitum currit malum
Vorticibus flammarum carnem populans meam.
Qualis crater Aetneis plenus ignibus.

Ἁπλῶς δὲ πάντας τὺς κακῶς δεδρακότας
Τοῖς σοῖς προσάπΊειν ἀρθροκηδέσιν πόνοις·
Ὡς μυ τὸ λυπρὸν κ̀ ταλαίπωρον δέμας,
Χειρῶν ἀπ' ἄκρων εἰς ἄκρας ποδῶν βάσεις,
b Ἰχῶρι φαύλῳ, κ̀ πικρῷ χυμῷ χολῆς
c Πνεύμαλι βιαίῳ d τῶδε διασφίγγον πόρυς
e Ἔςηκε, κ̀ f μεμυκὸς ἐπιτείνει πόνυς.
Σπλάγχνων δ' ἐπ' αὐτῶν διάπυρον τρέχει κακὸν,
Δίναισι φλογμῶν σάρκα πυρπολύμενον.
Ὁποῖα κρητὴρ μεςὸς Αἰτναίυ πυρὸς,

Ἡ

b Ἰχῶρι &c.] Ἰχὼρ ὁ φαυλὸς ϗ πικρὸς χυμὸς *Pell.* c Πνεύματι] Πνεῦμά τε βίαιον τό δε *Pell.* d Τῷ δε] Τό δε *Guj.* e Ἔςηκε] Ἔτηξε, κ̀ διδυκὸς *Pell.* f Μεμυκὸς] Μεμυκὼς *Fr.*

23. Ὁποῖα κρητὴρ] Κρατῆρας appellat ἐν τῷ περὶ τ Περεγρίνυ τελευτῆς. (c. 4.) *G.*

poteſt manere in ſecunda ſede; etſi id durius. *J.F.R.*

10. Βροτῶν] Malim βροτοῖς. *Boivin.* Ceteras ejus ac *Gujeti* conjecturas in his notis non comparentes, variantibus lectt. inſerui, ne quid omiſſum credas; niſi forte ejuſmodi notulas, ubi *Gujet.* unicum verbum Latine reddidit, quod in verſione nunc comparet. Omitto & hic, quia jam nimis eſt notarum, *Jenſii* obſervata in Lectt. Luc. p. 384. ſeq. ubi nimis multis probat, τοῖς τεθνεῶσι βροτῶν vulgarem eſſe Graeciſmum, adeoque non opus eſſe βροτοῖς; quod ut concedo, ita *Fl.* lectionem tamen praefero, quae propter praemiſſum ἀμπλακημάτων magis perſpicua eſt: nam etſi & Latine, aeque dicas *multi mortalium* ac *multi mortales*, accedente tamen novo genitivo, intricarior fieret oratio, ſi dixeris *multos mortalium criminum poena manet.* Etſi duplicem illum genitiv. analogis quoque exemplis probari poſſe ſcio, quid tamen opus eſt obſcuriora ſequi, quando meliora Editio princeps exhibet? *J.F.R.*

Ibid. Ἐν φάει] I.e. in vita, dum fruerentur lumine vitali. *Er. Schmid.*

12. Στροβητὸν] Hanc vocem aliaſque ad ſexdecim ex hoc Dial. collectas, Lexicis ignotas vid. in iisdem Miſcell. p. 419. *J.F.R.*

15. Προσάπτειν] Scil. ἔοικε, ἀπὸ κοινοῦ, ex vſ. 13. Nempe τοὺς δικαςὰς Æacum & Rhadamanthum. Alias paſſive dicendum fuiſſet προσάπτεσθαι. Sicut paullo ante etiam pro κολάζειν, κολάζεσθαι locum habuiſſet, ſi ad ſubjectum patiens referatur. *Er. Schmid.*

16. Ὡς μυ τὸ λυπρὸν] *Squallidum, ſquallens. F.G.* Syntaxis eſt: ὡς τὸ δέμας μυ λυπρὸν ϗ ταλαίπωρον χειρῶν ἀπ' ἄκρων &c. ἔςηκε, κ̀ μεμυκὸς ἐπιτείνει πόνυς, ἰχῶρι φαύλῳ &c. τόδε διασφίγγον πόρυς πνεύμαλι βιαίῳ. ἰχῶρι φαύλῳ. i.e. διὰ τῦ ἰχῶρος φαύλυ. Τόδε διάσφιγγον. i. τῦδε διασφίγγοντος. Accuſativus abſolutus, cujuſmodi paſſim exempla occurrunt. *Ea re poros ſtringente* ob ſpiritus incluſi vim &c. pro τῷδε itaque legendum eſt τόδε cum *Gujeto*, qui tamen non τόδε ſcripſit, ſed τοδε, calami puto, ac manus lapſu. *Boiv.*

Ibid. Ταλαίπωρον] Eſt miſere cruciatum, proprie ταλαίπωρος eſt τλὰς κατὰ πῶρον, miſer circa vel propter ingentes lapides in lapicidinis, ubi laborantes gravi vexabantur labore, & ſigneſ flagris caedebantur. Poſtea in genere eſt quocumque modo valde miſer. Τὸ δέμας denique a δέδεμαι *ligatus ſum*, ſemper corpus vivum notat, cui anima adhuc colligata eſt; cum τὸ σῶμα non tantum de vivo, ſed & de mortuo corpore dicatur. Vid. *Plutarch.* de Homer. *Er. Schmid.*

20. Ἔςηκε] *Diſtentum eſt. F.G.*

Ἔςηκε &c.] Variis modis hunc & ſequentem verſum invertendo tentat Doctiſſ. *Gavel* in Miſcell. p. 419. *J.F.R.*

Ibid. Καὶ μεμυκὸς] Poteſt hic legi δεδυκὸς, ut vſ 120. — δεδυκος ὑπὸ μυχοῖσι γυίων. Longe majorem curam poſcebant Tragopodagra & Ocypus, ſed & majus otium. In nullis Codd. reliquum dramatis Ocypi comparuit. *J.B.*

Ibid. Μεμυκὸς] Τὸ βλάςημα τ ποδάγρης dicitur μεμυκὸς, non quod mugitum edat, ſed quod talis ejus materia, ut exitum ſibi per poros quaerat, & partim propter topoſitatem materiæ, partim propter διάσφιγξιν τ πόρων ὑπὸ πνεύματος non facile viam inveniat; ideoque cum cute & membranis luctetur, ut vapor intra viſcera terræ concluſus cum terræ parietibus & ſuperficie luctatur, adeo ut in terræ motu ſaepe mugitum edat; unde ſpecies quaedam terræ motus μυκητίας vocatur *Ariſtoteli* de mundo c. 4. Cujuſmodi μυκητμὸν etiam hic edere poſſet materia illa luctans, ſi cutis & membranarum ratio pateretur. *Er. Schmid.*

21. Σπλάγχνων] A cauſſa efficiente, quae eſt mala diſpoſitio τ σπλάγχνων, maxime hepatis & lienis; haec enim per σπλάγχνα hic potiſſimum intelliguntur. Sicut & *Plin* per utrumque viſcus κατ' ἐξοχὴν lienem & hepar intelligit. Pro ἐπ' αὐτῶν legi etiam poſſet ἀπ'

αὐ-

Ἢ [a] Σικελὸς αὐλὼν ἁλιπόρου διασφάγος,
Ὅπου δυσεξελίκτα [b] κυματούμενος,
[c] Σήραγξι πέτρων σκολιὸς εἱλεῖται κλύδων.
Ὦ δυστέκμαρτον πᾶσιν ἀνθρώποις τέλος;
Ὡς εἰς μάτην σε πάντες ἀμφιθάλπομεν,
Ἐλπίδι ματαίᾳ μωρὰ βουκολούμενοι.
ΧΟΡ. Ἀνὰ Δίνδυμον [d] Κυβήβης
Φρύγες ἔνθεον ὀλολυγὴν
Ἁπαλῷ τελοῦσιν [e] Ἄττει.
Καὶ πρὸς μέλος κεραύλου
Φρυγίου κατ' [f] οὔρεα Τμώλου,
Κῶμον βοῶσι Λυδοί.
Παραπλῆγες [g] δ' ἀμφὶ ῥόπτροις
Κελαδοῦσι Κρητὶ ῥυθμῷ
Νόμον [h] εὐὰν Κορύβαντες.

Siculusve canalis foſſae ponto perviae,
Ubi inexplicabilibus modis exaeſtuans
Cava per petrarum tortus fluctus volvitur.
Heu finis (*curatio mali*) nullius conjecturae patens.
Ut fruſtra omnes tibi fomenta apponimus!
Spe vana ſtultis lactati miſere modis.
CHOR. Per Dindymum Cybebes
Sacrum Phryges ululatum
Molli frequentant Atti.
Et ad cantum Ceraulae
Phrygii per ardua Tmoli
Comum Lydi celebrant.
Inſani circum clavis
Numeris Creticis modulantur
Nomon Euan Corybantes.

Clan-

a Σικελὸς] Σικελικὸς *Fl.* b Κυματούμενος] Πυματ— male *P.* c Σήραγξι] Sic *Guj.* & *B*1. recte. Σήραξι cett. d Κυβήβης] Ex *V*2. receptum. Κυβήλης *P. S. Amſt.* Κυβήσης *J. H. Fl. B. Fr.* pejus. e Ἄττει] Ἄττῃ *Fl.* f Οὔρεα] Ὄρεα *Fl.* g Δ'] Delet *Guj.* recte. h Εὐὰν] Εὐν *Guj.*

36. Παραπλῆγες] Μαινόμενοι, ἔκφρονες. *G.*

αὐτῶν, ab ipſis viſceribus; ab illis enim σπλάγχνοις ipſum prodit malum in exteriorem carnem. *Er. Schm.*

24. Ἢ Σικελὸς] Intelligit fretum Siculum anguſtum vix 7. ſtadia latum juxta *Strab.* l. 2. Unde & hic αὐλὼν nominatur ob longitud. anguſtiorem inſtar fiſtulae. *Er. Schmid.*

Ibid. Αὐλὼν ἁλιπόρου] I. e. fretum Siculum Mamertinum, in quo Scylla & Charybdis. *F. G.*

27. Δυστέκμαρτον] Inveſtigatu, cautu & obſervatu difficile, & cujus inſultuum tempora non ſatis praevideri poſſunt. *Er. Schm.*

Ibid. Τέλος] I. e. χρῆμα, *res*, podagra ſcil. *F. G.* Τὸ τέλος hic non eſt finis, ſed effectus, ita ut res effecta & ad perfectionem perducta ſit. *Iliad.* Τ. 107. *Er. Schmid.*

Τέλος] Τέλος hic non capiendum eſſe pro πράγματι, uti *Gujeto* viſum, ſed proprie pro *fine*, *exitu*, ſuadent non ſolum adjectivum δυστέκμαρτον, ſed & ſequentia, praecipue vero iſta: ἐλπίδι ματαίᾳ μωρὰ βουκολούμενοι. *J. Gavel.*

30. Κυβήβης] Conf. ſupra Ἀποφρ. c. 11. Recepi autem Κυβήβης, quia Κυβέλης alioqui ſcribendum foret, idque verſus reſpueret. Vidit etiam *J. Gavel*, qui plura de hoc nomine in Miſcell. Obſ. anni 1739. p. 420. *J. F. R.*

34. Φρυγίου κατ' οὔρεα Τμώλου] Omnes alii Lydiae Tmolum montem adjudicant, & jure: fuit enim vicinus Sardibus ad meridiem; Sardes vero fuiſſe Lydiae metropolin inter omnes Geographos & hiſtoricos conſtat. Ut tamen aliquid pro Luciano dicam, uſus eſt Phrygiae nomine latiſſime ſumpto, cujus confinia cum Lydia nunquam fuerunt certa & ſtabiliter conſtituta. Nam ſic *Strabo* L. 13. τὰ δὲ ἑξῆς εἰς τὰ νότια μέρη τοῖς τόποις τούτοις ἐμπλοκὰς ἔχει μέχρι πρὸς τὸν Ταῦρον, ὡς τὰ Φρύγια, καὶ τὰ Λύδια, καὶ τὰ Καρικὰ καὶ ἔτι τὰ τῶν Μύσων δυσδιάκριτα εἶναι, παραπίπτοντα εἰς ἄλληλα. Eum vide, ubi plures rationes reddit talis confuſionis, & patet Lucianum promiſcue Phrygiae & Lydiae nomina ſumpſiſſe, quando ſubjungit in ſequenti verſu κῶμον βοῶσι Λυδοί. *J. P. a G.*

36. Παραπλῆγες] Παραπλήσσειν eſt perperam pulſare inſtrumentum muſicum. inde ὁ παραπλὴξ, cui mentis vel ſenſuum harmonia depravata eſt. Aliud notat *Homero* Od. Ε. 415. & 440. nempe obliquis fluctibus undarum percuſſa litora. *Er. Schmid.*

Ibid. Δ' ἀμφὶ] Τὸ δ' delendum videtur. ῥόπτροις, *clavis.* ἀμφὶ *circum*, adverbium ſine caſu. *F. G.*

37. Κρητὶ ῥυθμῷ] Pro Κρητικῷ, ut vſ. 53. δακρύοις γόοις pro γοεροῖς, ſimiliumque ex aliis exemplorum copiam vid. ap. modo laudatum *Gavel.* p. 421. Habuimusque in Luciano non ſemel, quare hic non repetam. *J. F. R.*

38. Νόμον εὐὰν Κορύβαντες] Ut verſus conſtet, legendum omnino: Νόμον Κορύβαντες εὐάν. Neque τὸ εὐὰν mutandum exiſtimo, vid. *Clem. Alex.* Admon. ad Gent. p. 7. conf. p. 9. *Baſil.* orat. ad juv. p. 25. Ed. *Pott.* ἕτεροι δὲ πρὸς αὐλὸν κορυβαντιῶσι καὶ ἐκβακχεύονται. Κορυβαντιᾶν habet & Noſter in Tim. *Long.* περὶ ὕψους Sect. IV. p. 19. Vid. *Euſt.* ad Dionyſ. vſ. 524. *J. Gavel.*

39. Βρίθουσα] I. e. *Plena*, *gravida.* *F. G.*

41. Αὔτω] Cur αὔτω reſcribi velim, & ita interpretatus ſim, non opus eſt multis indicare. Proprium

Clangit pleno tuba ore	Κλάζει δὲ [i] βρίθυσα σάλπιγξ
Marti ſonans Gradivo	Ἀρεὶ κρέκυσα θύρῳ
Belliſonum fragorem.	Πολεμηΐαν [k] ἀϋτήν.
At nos tibi, Podagra,	Ἡμεῖς δὲ σοὶ Ποδάγρα,
Primas veris per horas	Πρώταις ἔαρος ἐν ὥραις
Agimus myſtae querelas,	Μύϛαι τελῦμεν οἴκτυς,
Quando omne graminoſis	Ὅτε πᾶς χλοητόκοισι
Effloruit pratum herbis.	Ποίαις τέθηλε λειμὼν,
Zephyrique a flatibus arbor	Ζεφύρυ δὲ [l] δένδρεα [m] πνοαῖς
Molli folio frondeſcit:	Ἁπαλαῖς κομᾷ πετήλοις.
Ac per domos male conjux	[n] Ἁδὲ δύσγαμος κατ' οἴκυς
Noſtras hirundo ſtridit,	Μερόπων θροεῖ χελιδὼν,
Nocturnaque per ſilvam	Καὶ [o] νύκτερος καθ' ὕλαν
Ityn lacrimis frequentat	Τὸν Ἴτυν ϛένει δακρύοις
Atthis lugens aëdon.	Ἀτθὶς [p] γόοις ἀηδών.

ΠΟΔ.

i Βρίθυσα] An Βριμοῦ *Pell.* *k* Αὔτην] Ἄτην Edd. *l* Δέ δρεα] Δένδρα *Guj.* *m* Πνοαῖς] Πνοιαῖς corrigit *Cavel.* recte. *n* Ἁδὲ] Ὅτε *Guj.* *o* Νύκτερος] Νυκτέροις *Guj.* *p* Γόοις] Γοῶσ' *Guj.*

& *Homericum* eſt ἀϋτὴ, cum de bellico clamore agitur. Ab ἄτην illo etiam verſus ſit podagricus. *J.M.G.*

45. Χλοητόκοισι] I. e. χλωροτόκοις. *F.G.*

Χλοητόκοισι] Ἡ χλόη non tantum eſt gramen virens, ſed & viriditas, foliaque virentia, unde hic ποίαι χλοητόκοι dicuntur herbæ viriditatem producentes. Caeterum Grammaticorum regula eſt: nomina paroxytona in όα, quando aſſumunt jota, fieri oxytona, ut tradit Etymologus in ῥοιά. Ut ἡ πόα, ῥόα, ψόα, χρόα, πτόα. Ita ergo ſic legendum eſſet ποιαῖς. Sed *Hom.* hoc non obſervavit, qui non ποιὴ aut ποιὰ pro herba, ſed ποίη ſcripſit. ut Il. Ξ. 347. Od. I. 449. Ψ. 387. 369. 371. Et in Hymno Mercur. vſ. 27. & 232. & in Pana 26. & in Terram matrem 15. ſicut etiam *Euſtath.* hujus diſcriminis non meminit. Relinquendum ergo παροξυτόνως, ποίαις. *Sinapius* Epitheton hoc χλοητόκοισι ad λειμὼν retulit, *graminifera prata*, ſenſu quidem per ſe ſatis bono, ſed a textus verbis alieniore, cum non λειμὼν, ſed αἱ ποίαι hic χλοητόκοι dicantur. *Er. Schmid.*

47. Δένδρεα πνοαῖς] Si legas δένδρα cum *Gujet.* legendum etiam erit πνοιαῖς, non πνοαῖς. Nam ita poſcit ratio verſus Anacreontici ſeu dimetri catalectici. Sed fortaſſe nihil hic mutandum, ut ſit tribrachys pro jambo pede *Boiv.*

Ibid. Ζεφύρυ δὲ δένδρεα πνοαῖς] Sunt hic verſus Anacreontici. Legit *Gujetus* δένδρα. Itaque & πνοιαῖς legendum eſſe, ait Clariſſimus *Boivin. Sed fortaſſe nihil eſſe mutandum, ut ſit tribrachys pro jambo.* Immo nihil mutandum, nec ut tribrachys ſit pro jambo, opus eſt. Ultima in δένδρεα ob ſequentis vocis primas conſonas, producitur; & πνοαῖς per συνίζησιν, quales συνιζήσεις poëtis ſunt frequentiſſimae, eſt monoſyllabum. *J. J.*

Δένδρεα πνοαῖς] Quid ſi πνοιαῖς legamus, ut δένδρεα trochaeum per ſynecphoneſin conſtituat, quemadmodum ὄρεα vſ. 34. ait Doct. *J. Gavel* in Obſ. jam laudatis p. 422. ad quae Clariſſ. Editor tamen recte animadvertit, ita prolatas ſyllabas unam ſaltem longam efficere, adeoque hic ſpondeum non trochaeum fore; ego nihil muto, etſi δένδρα πνοιαῖς magis placet. *J. F. R*

49. Δύσγαμος] Reſpicit ad fabulam Prognes, quae infeliciter nupta fuit Thereo regi Thraciæ, & poſtea in hirundinem mutata fingitur *Ovid.* 6. Met. *Er. Schm.*

51. Καὶ νύκτερος — γόοις] Iterum *Gujet.* pro νύκτερος legit νυκτέροις, & γοῶσ' pro γόοις. Neutrius mutationis cauſſam perſpicio. Nec ſenſus, nec metrum alterutram requirit. Quidni Aëdon poteſt dici νύκτερος, quia nocte quaſi flet, ut νύκτερος μήνη, *Luna noctivaga* apud *Aeſchylum*? De nocturnis Aëdonis, ſive Philomelae, queſtibus vid. *Virgil.* IV. Georgic. 515. ſeqq. Deinde τῦ, γόοις mutandi nulla cauſſa. Commodiſſimo epitheto δάκρυοις dicuntur γόοι. Caeterum obſervo hic Lucianum producere mediam in δακρύοις ut facere etiam in δακρύω *Moſchum* alibi oſtendi; cui nunc addo *Bionem*, cujus in Idyl. I. hic verſus eſt 34.

Καὶ παγαὶ τὸν Ἄδωνιν ἐν ὤρεσι δακρύοντι.

Dorice pro δακρύουσι. Addo & *Ariſtoph.* in Veſp. v. 973.

Αἰτεῖτε κἀντιβολεῖτε καὶ δακρύετε.

Infra quoque in Noſtri *Ocypode* vſ. 132.

Στένων, δακρύεις· ἓν δέ σοι φράσαι θέλω.

Iterum Noſter in epigrammate in Theronem prodigum,

Εὐκτήμων δ' ἐδάκρυε τὸ δεύτερον, οὐκ ἔτι κεῖνος,

Fa-

ΠΟΔ. Ὦμοι πόνων ἀρωγὸν, ὦ τρίτου ποδὸς
Μοῖραν [a] λελογχὸς βάκτρον, ἐξέρειδέ μου
Βάσιν τρέμουσαν, καὶ κατίθυνον τρίβον,
Ἴχνος [b] τε βαιὸν ὡς ἐπιστήσω πέδῳ.
Ἔγειρε τλῆμον γυῖα δεμνίων ἄπο.
Καὶ [c] λεῖπε μελάθρων τὴν ὑπώροφον στέγην.
Σκέδασον δ' ἀπ' ὄσσων νύχιον ἀέρος βάθος,
Μολὼν θύραζε, καὶ πρὸς ἡλίου φάος
Ἀθόλωτον αὖραν, πνεύματος φαιδροῦ σπάσον.
Δέκατον γὰρ ἤδη τοῦτο πρὸς πέμπτῳ [d] φάει,
Ἐξ οὗ ζόφῳ σύγκλειστος ἡλίου δίχα,
Εὐναῖς ἐν ἀστρώτοισι τείρομαι δέμας.
Ψυχὴ μὲν οὖν μοι, καὶ προθυμία πάρα,
Βάσεις ἀμείβειν ἐπὶ θύρας ὡρμημένῳ.
Δέμας δὲ νωθρὸν οὐχ ὑπηρετεῖ πόθοις.
Ὅμως δ' ἔπειγε, θυμὲ, γιγνώσκων ὅτι
Πτωχὸς ποδαγρῶν, περιπατεῖν μὲν ἂν θέλῃ,
Καὶ μὴ δύνηται, τοῦτον ἐν νεκροῖς τίθει.
Ἀλλ' εἶα.
Τίνες γὰρ οἵδε βάκτρα νωμῶντες χεροῖν,
Κάρηνα φύλλοις ἀκτέας κατάστεφεῖς·
[e] Τίνα δαιμόνων ἄγουσι κωμαστὴν χορόν;

POD. Ajutor o laborum, o tertii pedis
Vicem ſortite, ſcipio, mihi fulcias
Gradum trementem, ſemitamque dirigas.
Veſtigium tenax ut inſigam ſolo.
Hem membra ſuſcita, miſer, de ſtragulis
Latebraſque linque nigri tectas culminis.
Oculis deterge nocturnam aëris caliginem,
Foras egreſſus ad blandum ſolis jubar
Intemeratam auram ſpiritus laeti trahe.
Nam decima haec ſupra quintam lux, *ni fallor*, eſt,
Ex quo tenebris concluſus & Phoebo carens,
Cubilibus non ſtratis corpus macero.
Animus mihi quidem & voluntas praeſto adeſt
Conanti greſſus alternare ad januas.
Sed corpus ignavum haud ſervit cupidini.
Tamen urge animum, probe qui noveris,
Podager mendicus ambulare ſi velit,
Nec poſſit, eſſe eum ponendum in mortuis.
Verum eia!
Etenim qui ſunt iſti baculis fulti manum,
Sambuci frondibus revincti tempora
Cui nam Deorum agunt comiſſantem chorum?

Num,

a Λελογχὸς] Λελογχὼς male Ed. b Τε βαιὸν] Βέβαιον Guj. & Pell. c Λεῖπε] Λίπε Guj. d Φάει] Φάος Gujet. e Τίνα] Τίνι Pell.

Patet ergo, non unicum eſſe iſtum *Moſchi* locum, ubi id ſit. *J. J.*

54. Ὦμοι] An ὦ μοι; ait Doctiſſ. *Gavel.* Probo conjecturam; nam etſi οἴμοι quoque conjicere poſſis, tamen alterum praeſtat, quia invocantis hic eſt, non ejurantis adeo. quod vero addit, ſic animal tripes ſenex dicitur in notiſſimo Sphingis aenigmate, non repeto. *J. F. R.*

59. Λεῖπε] *Solan.* adleverat, λίπε *Guj.* male. Sed in notis *Gujeti* Mſſ. invenio: an λίπε; ſic verſus rotundior. Non igitur adeo male rem hic gerit, licet emendatione non opus ſit, ubi vulgatum ſanum. *J. F. R.*

Ibid. Ὑπώροφον στέγην] *Inferius conclave.* Podagri enim cubicula amant in infimis contignationibus, cum adſcendere ſcalas iis difficile ſit. *Er. Schmid.*

67. Βάσεις ἀμείβειν] I. e. *pedes alternos ponere.* *F. G.*

69. Ὅμως δ' ἔπειγε] Syntaxis, γιγνώσκων ὅτι ἂν πτωχὸς ποδαγρῶν περιπατεῖν θέλῃ, καὶ μὴ δύνηται, τοῦτον τίθει ἐν νεκροῖς. Nota φράσεως inſolentiam; τίθει pro δεῖ θεῖναι, ea eſt vis adverbii ὅτι, quod abundat ſaepe, ut in *Evang. Joan.* c. 18. ὡς οὖν εἶπεν αὐτοῖς, ὅτι ἐγώ εἰμι &c. pro, ὡς οὖν εἶπεν αὐτοῖς τοῦτο, ἐγώ εἰμι &c. Sic in hoc Luciani loco videtur τὸ γιγνώσκων ὅτι τίθει ἐν νεκροῖς dictum pro γιγνώσκων τοῦτο (ſupple τὸ παροιμιαζόμενον) τίθει ἐν νεκροῖς τὸν ποδαγρῶντα &c. *Boivin.*

73. Τίνες γὰρ οἵδε] Male haec reddidit Interpres, cum ibi ἀκτέα ſit ἀκτη, i. e. *ſambucus*, cujus foliis podagrici finguntur caput cingere, quia ſambuci folia ποδαγρικοῖς βοηθεῖ μετὰ στέατος ταυρείου, ἢ τραγείου. Ita *Dioſcorides*: nec multo aliter *Plin.* & *Sammonic.* in cap. de podagra pellenda; *parva ſambucus item hircino collita ſevo. Bochart.* de animal. S. S. part. 2. l. 2. c. 6. *Almel.*

74. Κάρηνα φύλλοις] Optime *Bochart.* animadvertit, hic *ſambucum* eſſe interpretandum; nam praeter adductos ab eo auctores confirmat id *Marcellus* de Medicina c. 36. *Ad podagram frigidam ſambucum quoque cum axungia, & braſſicae cinis cum axungia impoſitus plurimum juvat.* Iiſdem pene verbis *Scribonius Largus* de compoſit. medic. c. 41. *de podagra frigida.* *Almel.*

Ibid. Ἀκτέας] Ἡ ἀκτέα, item ἡ ἀκτη, vel ἀκτὶς, vel ἀκτίος etiam *Theophraſto* L. 3. Hiſt. Plant. c. 6. (niſi forte menda ſubeſt) *ſambucus* eſt, frutex gravi foliorum odore, folia ante alios frutices & arbores fere primus emittens. Ideo hic Podagricis ſub veris initium, quo plerumque morbus invadit, numini ſuo ſacra peragentibus corona ex ſambuco tribuitur. Adde quod &

Num, Phoebe Paean, numen hi colunt tuum?
Sed non cinguntur lauri folio Delphicae.
Hymnusne bacchantum commiſſatum venit?
At non ineſt inſigne hederaceum comis.
Qui tandem nobis acceſſiſtis hoſpites?
Profamini, & veracem vocem emittite.
Quaenam eſt, quam canitis, amici, dicite.
CHOR. Tu vero quis quorumve, qui nos alloqueris?
Ut enim te baculus atque inceſſus indicant,
Myſtam videmus inſuperabilis Deae.
POD. Egone & ipſe dignus unus ſum Dea?
CHOR. Cypriam Venerem
Guttis delapſam ab aetheris
Enutriit compage decentem
Marinus inter fluctus Nereus.
Oceani ad fontes
Jovis uxorem Olympii
Illam ulnis candidis, lato ſinu,
Junonem lactavit Tethys.
De vertice capitis alterni
Peperit virginis imperterritam naturam

Μῶν, Φοῖβε Παιάν, σὺν [f] γεραίρουσιν σέβας;
Ἀλλ' οὐ στέφονται Δελφίου φύλλῳ δάφνης.
Ἦ μή τις ὕμνος [g] Βακχείων κωμάζεται;
Ἀλλ' οὐκ ἔπεστι κισσίνη σφραγὶς κόμαις.
Τίνες ποθ' ἡμῖν, ὦ ξένοι, βεβήκατε;
Αὐδᾶτε, καὶ πρόεσθε νημερτῆ λόγον.
Τίς δ' ἐστὶν, ἣν ὑμνεῖτε, λέξατ', ὦ φίλοι.
[h] ΧΟΡ. Σὺ δ' ὢν τίς, ἡμᾶς, καὶ τίνων, προσεννέπεις;
Ὡς γάρ σε βάκτρον, καὶ βάσις μηνύετον,
Μύστην ὁρῶμεν τῆς ἀνικήτου θεᾶς.
ΠΟΔ. Εἷς εἰμι κἀγὼ τῆς θεᾶς ἐπάξιος,
ΧΟΡ. Τὰν μὲν Κυπρίαν Ἀφροδίταν
Σταγόνων προπεσοῦσαν [i] ἀπ' αἰθέρος,
Ἀνεθρέψατο κόσμιον ἁρμογὰν
[k] Ἅλιος ἐνὶ κύμασι Νηρεύς.
Τὰν δ' Ὠκεανοῦ παρὰ παγαῖς
Ζηνὸς παράκοιτιν Ὀλυμπίου,
Λευκώλενον εὐρέσι κόλποις
Ἥραν ἐτιθήνατο Τηθύς.
Κορυφαῖσι δὲ κρατὸς ἐν ἀφθίτου
Ἐλόχευσε κόρης ἄτρομον φυὰν

Κρο-

f Γεραίρουσιν] Bene *rell.* Γεραίρουσι Edd. *g* Βακχείων] Βακχίων *Guj.* Βακχείῳ *Fl.* Βάκχιον marg. *A1.* *h* ΧΟΡ.] Omiſit *J.* & *V2.* Habent *Fl. P.* aliaeque. *i* Ἀπ'] Ἀπ' Edd. ſine accentu. *k* Ἅλιος] Ἁλίοις *Pell.*

&, ſambuci folia cum ſevo taurino & hircino impoſita podagram mitigare credantur, ut ait *Dioſcor.* IV. c. 168. Et ſambuci tenerrima folia, cum pari pondere radicum plantaginis, ſuillaeque axungiae veteris contrita ſubactaque podagricos dolores praeſentaneo auxilio mulcere ſcribuntur a *Matthiolo* XIV. c. 168. *Er. Schm.*

Ἀκτίας] Ἀκτία, ἀκτῆ *Sambucus.* Gloſſae habent ἀκταία male. *J. Gavel.*

75. Τίνα δαιμόνων] Quid ſi legeretur τίνι δαιμόνων; *Er. Schmid.* Idem obſervavit *J. Gavel.*

78. Βακχείων] Lege Βακχίων. *F. G.*

82. Ἦν] Ὃν requiri, ſi quantitas pateretur, quia nondum reſciverat, eſſetne Deus, an Dea, cujus feſtum agebant, monet doctiſſ. *Gavel*, in Obſ. Miſc. an. 1739. p. 423. Quid ſi ergo ſic, bis addita interrogandi nota, Τίς δ' ἐστιν; ὃν δ' ὑμνεῖτε; *J. F. R.*

86. Εἷς εἰμι κἀγὼ τῆς θεᾶς ἐπάξιος] Interpres vertit, *Unus quidem ſum: ſed Deam non dedecens.* Dum vult & ipſe ποιητίζειν, ſtultiſſime perdit ſenſum. Ego exiſtimo, Podagrum, ubi audiret ſe vocari myſtam Deae inexpugnabilis, & inexorabilis, quaſi mirabundum interrogaſſe, *Egone quoque* (qui tam miſer ſum) *ſum unus Dea dignus?* Necdum enim noverat Podager noſter, eſſe quampiam Deam, cui hos dolores ſuos deberet, cujusque ſacris eſſet ipſe quoque initiatus. Quare & in Graecis ſignum interrogandi eſt ponendum. Eumdem in modum rogat idem vſ. 125.

Εἷς ἄρα κἀγὼ τῶν κατωργιασμένων
Ἔλαθον ὑπάρχων;
Itane ſane & ego unus ſum ex initiatis; idque adhuc ipſemet ignoravi?

In priori verſu, nempe Εἷς εἰμι κἀγὼ, &c. videtur παρέλκειν τὸ, εἷς, vel ſumi pro τίς. *Unus* apud Latinos aliquando eodem modo ſumi, docuerunt jam Eruditi. Idem quoque fit apud Graecos, ut ex hoc loco liquet. Sic & apud *Aelianum* X. Ποικιλ. 18. Βουκολῶν δὲ κατὰ τὴν Σικελίαν ὁ Δάφνις, ἠράσθη αὐτοῦ νύμφη μία, καὶ ὡμίλησε καλῷ ὄντι καὶ νέῳ. Hic μία valet τίς. *Nympha quaedam.* *J. J.*

88. Ἀπ'] Etſi leve eſt, monendum hic tamen; quia neglexere priores. Structura eſt ἀπὸ σταγόνων αἰθέρος, adeoque anaſtrophe σταγόνων ἄπο ſcribenda, unde ἄπ' etiam retinebit accentum vulgo omiſſum. *J. F. R.*

92. Ζηνὸς] Quidni Ζανὸς legendum, & vſ. 99. ἁμετέραν, 110. τὰν δ' εὐγλ.? Bene monet *J. Gavel* l. d.

Κρονίδας, μέγ' ἄριστος Ὀλυμπίων,	Saturnius, ſupremus coelitum;
Τὰν ἐγρεκύδοιμον Ἀθάναν.	Excitatricem belli Minervam.
Τὰν δ' ἡμετέραν θεὸν ὀλβίαν	Noſtram vero Deam beatam
Ὁ γέρων λιπαραῖσιν ἐν ἀγκάλαις	Senex in mollibus ulnis
Πρώταν ἐλόχευσεν Ὀφίων.	Primam generavit Ophion,
Ὅτ' ἐπαύσατο μὲν σκότιον [a] Φάος,	Cum deſineret tenebroſum Chaos,
Ἀνέτειλέ τε λαμπέτις ἠὼς,	Orereturque fulgida Aurora,
Καὶ παμφαὲς ἀελίου σέλας,	Et lucidum ſolis jubar:
Τότε καὶ Ποδάγρας ἐφάνη κράτος.	Tunc Podagrae vis apparuit.
Ὅτε γὰρ λαγόνων σε τεκοῦσα	Cum enim ilibus te enixa
Μοῖρα Κλωθὼ τότ' ἔλουσεν,	Parca Clotho deinde abluit,
[b] Ἐγέλασεν ἅπαν σέλας οὐρανοῦ,	Riſit omne jubar caeli,
Μέγα δ' ἔκτυπεν εὔδιος αἰθὴρ,	Valdeque inſonuit ſerenus aether.
Τὴν δ' εὐγλαγέτοις ἐνὶ μαζοῖς,	Eam vero de lacteſcentibus uberibus
[c] Εὔολβος ἐθρέψατο Πλούτων.	Dives nutrivit Pluto.

POD-

a Φάος] Χάος *Boiv.* b Ἐγέλασε] Ἐγέλασεν Edd. priores. c Εὔολβος] *Gujet. Pell.* & *Schmid.* Ἔνολβος Edd. male.

98. Ἐγρεκύδοιμον] Ἐγείρουσαν. *G.*

98. Ἐγρεκύδοιμον] Epitheton Minervæ, Deae belli, ſed prudenter fortiterque geſti, ab ἐγείρω *excito*, & ἐγείρομαι med. pro quo per ſyncopen ἔγρομαι. ὁ κυδοιμὸς *tumultus*, maxime bellicus. Inde ἐγρεκύδοιμος, tumultum bellicum excitans. *Heſiod.* Theog. 925. Minervam appellat ἀγροκύδοιμον, quaſi agros vaſtantem, (ut quidam libri habent) ſed videtur ἐγρεκύδοιμον praeferendum; quod tamen non ſatis attendenti videri poſſet compoſitum ex ἐγείρω, & κῦδος *gloria*, quaſi *gloriae excitatrix* ſit Minerva, uti & *Sinapius* reddidit: *Virtute claram Palladem*, quem in verſione hujus dramatis ſubitanea ſecutus *gloriae excitatricem* reddidi, cum debuiſſem *belli* vel *tumultus excitatricem* exponere. Idque vel ex ſola quantitate cognoſcere licet; nam ὁ κυδοιμὸς *turba* corripit primam, ut paſſim ex *Hom.* liquet. At κῦδος gloria cum derivatis primam producit. Praeterea diphthongus οι in ἐγρεκύδοιμος, magis ad originem κυδοιμὸς adducit, quam ex ὁ κύδιμος. *Er. Schmid.*

101. Ἐλόχευσεν] *Heſych.* λοχεύει, τίκτει, γεννᾷ. F. G.

Ἐλόχευσεν Ὀφίων] Non quod Ὀφίων hic pepererit podagram, ut mater, quam mox nominat Μοῖραν, ſed quod ille antiquiſſimus Ὀφίων ante Saturnum, Jovem, Junonem & Minervam jamdudum podagram habuerit, & in ulnis ſuis quaſi foverit. Commendat ergo Chorus hic podagram ab antiquitate. Ὀφίων autem unus putatur e ſociis Cadmi e dentibus Draconis nati, *Ovid* III. Met. accepitque nomen ab ὄφει, *ſerpente*. Aliis tamen verius hic Ὀφίων unus Titanum putatur, de quibus *Heſiod* Theog. 207. Hic cum Eurynome Oceani filia ex Thethye, ut habet *Heſiod.* Theog. 358. rerum potitus fingitur ante Saturnum, a quo & a Rhea caeli gubernaculis dejectus dicitur. Meminit hujus rei *Lycophr.* in Caſſ. vſ. 1192. *Er. Schmid.*

107. Μοῖρα] Genitricem podagrae. Supra Podager ex impatientia loquens Μέγαιραν pronuntiavit, ob furorem & carnificinam morbi. Hic Chorus non tam ex impatientia quam ex aſſuetudine loquens matrem facit unam Parcarum, quam in genere nominat Μοῖραν, i. e. *Fatum*. Dein Κλωθὼ in ſpecie, i. e. decretoria vis naturæ, a κλώθειν decernere. *Er. Schmid.*

108. Ἐγέλασεν] Haec jocoſe fingit Poëta, ut ludibria in podagricos ab amicis jacta excuſet, cum merito, exorta apud aliquem podagra, ridere videantur amici, quandoquidem ipſum coelum in primo ejus ortu riſerit, & cum ſerenitate, in ſignum laetitiae, tonuerit. *Er. Schmid.*

Ἐγέλασεν] Lepide ſane dictum, ut non immerito pro Dea habeatur Podagra. Solent enim fingere poëtae, naſcente Deo aliquo omnia ridere quaſi, & laetitia perfundi. *Dionyſ. Perieg.* vſ. 939. ſeqq. *Theogn.* vſ. 5. ſeqq. *J. Gavel.*

110. Εὐγλαγέτοις] Εὐγλαγέτοις ἐνὶ μαζοῖς foetus bene creſcit & pingueſcit, ſic podagra, alimonia large ſubminiſtrata, creſcit & cito adoleſcit. Γλάγος poet. pro γάλα, hinc εὐγλαγὴς, *lacte abundans*. Sed pro εὐγλάγετος, *Lycophr.* Caſſ. 307. εὔγλαγος. *Hom.* εὐγλαγὴς Il. II. 642. Ceterum ἐνὶ μαζοῖς pleonaſmus Atticis non infrequens, & fruſtra hebraiſmi ſuſpectus in *Matth.* III. 11. *Marc.* I. 8. *Joan.* I. 26. & 31. *Eurip.* in Suppl. 593. στρατηλατήσω κλυτὸς ἐν κλυτῷ δόρει. *Muſaeus* 158. παραπλάγξας ἐνὶ μύθοις. *Seducens verbis.* Haec *Schmid.* Nec infrequens Luciano: Vid. nos ad *Philopſ.* c. 33. ad *Herod.* c. 5. & *Hemſt.* ad *Dial. Mort.* XXIII.

POD. Quibus at ſuos ſacris ſocios inaugurat?	ΠΟΔ. Τίσι δ' ἐν τελεταῖς ὀργιάζει προσπόλους;
CHOR. Non ſanguinem impetuoſum affundimus de acie ferri:	ΧΟΡ. Οὐχ αἷμα [d] λάβρον προχέομεν ἀπὸ στόματος σιδάρου,
Non crinis liberi nodis implectitur cervix:	Οὐ τριχὸς ἀφέτου λυγίζεται στροφαῖσιν αὐχὴν,
Nec ſonantibus terga talis concrepant:	Οὐδὲ [e] πολυκρότοις ἀστραγάλοις πέπληγε νῶτα,
Neque crudis, laceris, taurorum carnibus veſcimur:	Οὐδ' ὠμὰ λακιστὰ κρέα [f] σιτούμεθα ταύρων.
Sed quando ulmi vere tener flos abundat,	[g] Ὅτε δὲ πτελέας ἔαρι βρύει τὸ λεπτὸν ἄνθος,
Et arguta cantat in ramis merula:	Καὶ πολυκέλαδος κόσσυφος ἐπὶ κλάδοισιν ᾄδει,
Tunc per membra acutum telum haeret myſtis,	[h] Τότε διὰ μελέων ὀξὺ βέλος πέπηγε μύσταις,
Obſcurum, latens, ſubiens receſſus artuum,	Ἀφανὲς, κρύφιον, [i] δεδυκὸς ὑπὸ μυχοῖσι γυίων,

Πό-

d Λάβρον προχέομεν] Πρόχομεν *Gujet.* *e* Πολυκρότοις] Πολυκρότοισιν *Gujet.* male. *f* Σιτούμεθα] Σιτούμεθα *J.* Σιτούμεσθα *Guj.* Quod edidimus, eſt in *Fl. P.* &c. *g* Ὅτε] Ὁπότε *G.* *h* Τότε] Τοι τότε *Guj.* recte conjicit. *i* Δεδυκὸς] Διαδεδυκὸς *Gujet.*

XXIII. f. Conf. infra ad vſ. 268. ubi rurſus alia ſimilia adferuntur. *J.F.R.*

111. Πλούτων] Abſurde Pluto nutrix ſit. *M. du S.*

Πλούτων] Minus abſurdam nobis reddit hanc fictionem Cl. *Schmidius*; qui notat: „ Supra Podager nutricem fecit τὴν Ἀλίκτω, ad cauſſas internas reſpiciens. Hic autem Chorus ad cauſſas externas adjuvantes & augentes, quas tribuit *Plutoni*, i. e. divitiis ac diaetae lautae, dum pauper à podagra fere immunis degit". Probo antiſtrophen; ſed & fateor durum, tribuere mammas lactantes Plutoni. *J.F.R.*

112. Τίσι] Hic verſus ſenarius videtur. Ὀργιάζει *initiat.* *F.G.*

Τίσι δ' ἐν τελεταῖς ὀργιάζει προσπόλους;] Claudicat verſus. Non dubito quin exciderit ἥδ', & legendum ſit,

Τίσι δ' ἐν τελεταῖς ἥδ' ὀργιάζει προσπόλους;
Quibus vero ſacris illa antiſtites initiat?

ἥδ', *illa*, ſcilicet Dea. Poſſet etiam legi κατοργιάζει. Sed alterum illud magis arridet. *J.J.*

113. Οὐχ αἷμα] Non videtur illa effuſio ſanguinis in alieno ſubjecto accipienda, ſed in proprio initiandorum, cujuſmodi fuit ceremonia Baalitarum, qui cultellis membra lancinare ſolebant, ut ſanguis largiter efflueret, vid. I. *Reg.* VIII. 23. Quae ceremonia Luciano incognita non fuit, cum initio Chriſtianus & verbi divini praeco fuerit. *Er. Schmid.*

Οὐχ αἷμα] Et ſequentes πολυειδῆ metra. *F. G.* Idem in nott. Mſſ. aliter tentabat, quam in variantt. notarat *Solan.* nempe: Οὐχ αἷμα προχέομεν λάβρον ἀπὸ σ. &c. Deinde ad verbum προχέομεν adſcripſit, forſan προχέομεν, i. e. non aciē gladii ſanguinem profundimus. Ideo aut *Salan.* in excerpendis ſchedis *Gujeti* aberravit, aut alias habuit. Superior illa inverſio magis adrideret; ſed vulgata ſtare poteſt. His ante a me notatis, video jam etiam *Gavellium* fateri, ſenſum *Gujetiana* emendatione aptiorem fieri, ſed metrum impugnari; ideo vulgato verſior. ordine ſervato mallet προχεύομεν. Fortaſſe tamen nihil mutandum eſt, ut ſubaudiatur βωμῷ vel βωμοῖς; ſenſus tunc erit, *aris non adfundimus ſanguinem.* Mox vſ. 140. ipſa Dea Podagra οὔτε χυθὲν αἷμα βωμοῖς παρ' ἐμπύροις placare ſe poſſe adfirmat. *J.F.R.*

Ibid. Ἀπὸ στόμ. σιδ.] Os ferri *acies* eſt, inde μάχαιρα δίστομος *Hebr.* IV. 12. Et *Apoc.* I. 16. &c. ap. *Eurip.* in Suppl. ὀξύστομος μάχαιρα. *Er. Schmid.*

114. Οὐ τριχὸς ἀφέτοιο] Sic *Schmid.* Additque non *evulſionem ſetarum* eſſe, ut vertitur, ſed flexum, collectionem, unde λυγίζω in nodum colligo, vimine necto. Adeoque contorſiones capillorum ipſorum myſtarum intelligi, non caedendarum victimarum. Probo. *J.F.R.*

115. Ἀστραγάλοις] Glandes ac tali ſcuticis innecti ſolebant ad vehementiorem ictum. Sic μάστιγες ἀστραγαλωταὶ, vid. *Plut* adv. Colot. & *Euſtath.* Il. Ξ. & Ψ. qui etiam σκορπίοι. I. *Reg.* XII. 11. & 14. *Er Schmid.*

116. Λακιστὰ] *Diſcerpta.* *Heſych.* λακίζει, ῥηγνύει, ῥήσσει. &c. *F.G.*

Ibid. Κρέα] Recte hic α. producitur, quia craſis ex κρέατα, κρέαα, κρέα. Ap. *Hom.* Od. A. corripitur. Sed ibi ἀποκοπὴ eſt ex κρέατα. Nam contractum α. ſemper longum, ut γέρα apud *Sophocl.* El. A. I. Sc. 4. *Er. Schmid.*

120. Δεδυκὸς] Nondum video verſum ſanatum, ſi cum

Πόδα, γόνυ, κοτύλην, ἀστραγάλους, ἰσχία, [a] μηρούς,
Χεῖρας, ὠμοπλάτας, βραχίονας, [b] κόρωνα, καρπούς,
Ἐσθίει, νέμεται, φλέγει, κρατεῖ, πυροῖ, μαλάσσει,
Μέχρις ἂν ἡ θεὸς τοῦ πόνου [c] ἀποφυγεῖν κελεύσῃ.
ΠΟΔ. Εἷς [d] ἆρα κἀγὼ τῶν καλωργιασμένων
Ἔλαθον ὑπάρχων; [e] τοι γὰρ ἡκέτω πρευμενὴς
Δαίμων φανεῖσα, σὺν δ' ἐγὼ μύσταις ὁμοῦ
Ὕμνων κατάρξω, τὸ ποδαγρῶν ᾄδων μέλος.
ΧΟΡ. Σίγα [f] μὲν αἰθὴρ, καὶ νήνεμος ἔστω,
Καὶ πᾶς ποδαγρῶν εὐφημείτω.
[g] Ἴδε πρὸς θυμέλας [h] κλινοχαρὴς
Βαίνει δαίμων, σκίμπωνι βάσιν [i] στηριζομένη.
Χαίροις μακάρων πολυπραοτάτη,
Καὶ σοῖς προπόλοις ἵλαος ἔλθοις,
Ὄμματι φαιδρῷ, δοίης δὲ πόνοις λύσιν ὠκεῖαν,
Ταῖς δ' εἰαριναῖς ὥραις.

Pedem, genu, acetabulum, talos, coxendices, femora,
Manus, ſcapulas, brachia, roſtra, carpos,
Adedit, depaſcitur, urit, tenet, inflammat, coquit,
Donec Dea faceſſere dolorem juſſerit.
POD. Unum ergo initiatorum ego memet quoque
Eſſe ignorabam. Igitur venito propitia
Dea apparens: tuis ego cum myſtis ſimul
Hymnos incipiam, podagrorum carmen canens.
CHOR. Taceto caelum, & tranquillum eſto,
Omnis podager linguis faveto.
En ad altaria lecto gaudens
Vadit diva, ſcipione gradum
Sibi fulciens. Salve divûm
Mitiſſima tu, famuliſque tuis
Placida adeſto lumine blando.
Tribuaſque dolori finem celerem
His temporibus vernis.

POD.

a Μηρούς] Ἤδη μηρούς Gujet. & Pell. b Κόρωνα] Κόχωνα Guj. c Ἀποφυγεῖν] Ἀπεκφυγεῖν vel ὑπεκφ— Guj. d Ἆρα] Ἄρα Edd. e Τοι γὰρ ἡκέτω] Ἡκέτω τοι γὰρ Guj. & Pell. invertunt. f Μὲν] Delet Guj. g Ἴδε] Ἤδη Guj. Nil mutat Fl. h Κλινοχαρής] Ἡ κλιν. Pell. i Στηριζομένη] Novum hic verſum incipit Pell. vid. not.

cum Gujeto διμεδίδυκος legas. J.F.R.

121. Ἰσχία, μηρούς] Non ſatis accurate in variis lectt. notavit Solan. emendationem Gujeti, quae ſic habet: lege, ἰσχί' ἤδε μηρούς. tumque verſus conſtabit. J.F.R.

122. Κόρωνα] Forſ. κόχωνα. Heſych. κόχωνα τὰ ἰσχία καὶ τὰ ὅμοια. i. e. τὰ ἄρθρα. F.G. Sed vide, de voce κορωνὰ Poll. L. 2. p. 141. J.Gavel. Ἡ κορώνη vel τὸ κόρωνον eſt oſſis apophyſis ſic dicta, quia roſtro τῆς κορώνης ſeu cornicis ſimilis eſt: praecipue ἡ κορώνη in cubito eſt, τὸ κόρωνον vero acuta maxillae inferioris productio, Hippocr. de artic. Er. Schmid.

123. Ἐσθίει] Lege ἔσθει, recte ait J.Gavel.

126. Ἔλαθον ὑπάρχων, τοι γὰρ ἡκέτω πρευμενὴς] In hoc verſu, qui revera vitioſus eſt, κατὰ τὸ μέτρον, pro τοὶ γὰρ ἡκέτω Gujetus ἡκέτω τοι reſcribit. Si cui haec transpoſitio, & ejectio τοῦ, γὰρ, nimia videtur, poteſt vel

Ἔλαθον ὑπάρχων; τοὶ γὰρ ἧκε πρευμενὴς, &c.

ut adloquatur Podager Podagram Deam; vel pro πρευμενὴς legere εὐμενής. J.J.

Ibid. Ἡκέτω] Quidni ἱκέτω; J.Gavel. Recte; & minore negotio quam cum Gujeto invertendo, & ἱκέτω etiam tempore imperfecto ſcribendo. J.F.R.

Ibid. Πρευμενὴς] Quaſi πραευμενὴς, ex πρᾶος & εὐμενής. Signif. mitem, clementem. Exſtat haec vox etiam ap. Lycophr. Caſſ. 537. & 1055. Er. Schmid.

129. Σίγα μὲν] Anapaeſti. Lege itaque, Σίγ' αἰθὴρ &c. F.G. Τὸ σίγα adverbium eſt. Et tamen phraſis uſitata σίγα εἶναι, Tacitum eſſe. Eurip. Hecub. Σίγα πᾶς ἔστω λεώς — Ariſtoph. κάθιζε σίγα. Er. Schmid.

132. Στηριζομένη] In Pell. verſus ſic diſtinguuntur:

Στηριζομένη· χαίροις μακάρων
Πολυπραοτάτη, καὶ σοῖς προπόλοις
Ἵλαος ἔλθοις ὄμματι φαιδρῷ·
Δοίης δὲ πόνοις λύσιν ὠκεῖαν,

Idem habet Gujet. Melius quam vulgo, nondum tamen recipere auſus ſum. J.F.R.

137. Τίς τὴν] Τίς βροτῶν τῶν ἐπὶ χθονὸς &c. F.G. Quibus verbis conſtructionem tantum indicare voluit. J.F.R.

141. Οὐ ναὸς ὅλος περικρεμὴς ἀγάλμασιν] Hypallage pro, ὅλος ναοῦ περικρεμοῦς ἀγάλμασιν, i. e. ἀναθήμασι. Notanda vox περικρεμὴς, qua carent Lexica. Joſephi locus in Archeol. L. XV. c. 11. huic non abſimilis, τοῦ δὲ ἱεροῦ παντὸς, inquit, ἦν ἐν κύκλῳ πεπηγμένα

POD. Quis inſuperabilem dolorum me dominam
Podagram non novit in terra mortalium?
Quam nec vapor turis placare acrem poteſt,
Nec affuſus focis ardentibus cruor.
Non aedes ſigna divitum ſuſpenſa habens.
Quam nec Paean medicamentis ſuperare valet,
Cunctorum Caelitum medicus Deûm licet:
Non filius Phoebi peritus Aeſculapius.
Etenim qua primum aetate hominum genus exſtitit,
Meam volunt omnes ejicere potentiam
Miſcentes ſemper pharmacorum artificia
Alius enim aliam contra me tentat viam.
Terunt plantaginem, atque apia mihi *terunt*,
Et folia lactucarum, & portulacam feram:
Hi marrubium, ſed aquaticam hi plantaginem,
Alii urticas, alii conſolidam conterunt:
Alii lentes ferunt natas paludibus,
Paſtinacam coctam, folia iſti Perſici,
Hyoſcyamum, papaver, bulbos, malicorium,
Pulicariam, tus, radicem hellebori, nitrum,

ΠΟΔ. Τίς τὴν ἀνίκητόν με δεσπότιν πόνων
Οὐκ οἶδε ποδάγραν, τῶν ἐπὶ χθονὸς βροτῶν;
Ἣν οὔτε λιβάνων [k] ἀτμὶς ἐξιλάσκεται,
Οὔτε χυθὲν αἷμα βωμίοις παρ' ἐμπύροις,
Οὐ ναὸς ὄλβου περικρεμὴς ἀγάλμασιν.
Ἣν οὔτε Παιὰν φαρμάκοις νικᾶν σθένει,
Πάντων ἰατρὸς τῶν ἐν οὐρανῷ θεῶν,
Οὐ παῖς ὁ Φοίβου πολυμαθὴς Ἀσκληπιός.
Ἐξ οὗ γὰρ ἐφύη πρῶτον ἀνθρώποις γένος,
Τολμῶσι πάντες τοὐμὸν ἐκβαλεῖν σθένος,
Κυκῶντες [l] ἀεὶ φαρμάκων τεχνήματα.
Ἄλλος γὰρ ἄλλην ἐπ' ἐμὲ πειράζει τέχνην·
Τρίβουσιν ἀρνόγλωσσα, καὶ σέλινά μοι,
Καὶ φύλλα θριδάκων, καὶ νομαίαν ἀνδράχνην,
Ἄλλοι πράσιον, οἱ δὲ ποταμογείτονα,
Ἄλλοι κνίδας τρίβουσιν, ἄλλοι σύμφυτον,
Ἄλλοι φακοὺς φέρουσι τοὺς ἐκ τελμάτων,
Σταφυλῖνον [m] ἑφθὸν, οἱ δὲ φύλλα Περσικῶν,
Ὑοσκύαμον, μήκωνα, [n] βολβοὺς, [o] σίδια,
Ψύλλιον, λίβανον, ῥίζαν ἐλλεβόρου, νίτρον,
Τῆ-

k Ἀτμὶς] Ἀτμὸς *Fl.* l Ἀεὶ] Αἰὲν *Jenſ.* recte. Nihil mut. *Fl.* m Ἑφθὸν] Ἑφθὸν *Junt.* n Βολβοὺς] Βόλβους eadem. o Σίδια] Σίδδια *Guj.*

μόνα σκῦλα βαρβαρικά. Haec *J. Gavel* in Miſcel. Obſ. ſaepe laudatis p. 425. Sed non ſatis ſimilis mihi locus *Joſephi* videtur, qui vulgari modo ita conſtrui poſſet, ἐν κύκλῳ παντὸς ἱεροῦ, & ad verbum ita accipi, *in orbe,* (i. e. ambitu, peripheria) *totius templi arma barbarica erant fixa, ſuſpenſa.* *J. F. R.*

145. Ἐφύη] Ἔφυ conjicit *J. Gavel.* l. d. Fruſtra, ut bene monet Clar. Miſcellan. Obſ. Editor. *J. F. R.*

Ἐφύη] Antiquitatem ſuam Podagra jactitat. Cui ex parte contradicit *Plin.* XXVI. 10. *Podagrae morbus,* inquiens, *rarior ſolebat eſſe, non modo patrum avorumque memoria, verum etiam noſtra peregrinus & ipſe. Nam ſi Italiae fuiſſet, antiquitus Latinum nomen inveniſſet. Er. Schmid.* Verum opponi poſſet, ſic omnes fere morbos Latinis peregrinos, quum omnium fere nomina ſint Graeca. Sed cauſſa eſt in eo, quod Graeci primi & artem Romam invexerint, & *Hippocr.* medicinam primus in artis formam redegerit. Licet res vera videatur, quod Romani vett. milites, ruſtici, laborioſi ac temperantes a podagra fuerint immunes, idque & hodie locum haberet, niſi ubi malum eſt hereditarium. *J. F. R.*

149. Ἀρνόγλωσσα] Hanc & ſeqq. herbas, radices &c. etiam a *Plinio* ac *Dioſcoride* laudari ac deſcribi, additis ad ſingula teſtimoniis eorum, notarat *Schmidius*; ſed ea addere ſpatium non ſinit. *J. F. R.*

151. Πράσιον] Nota mediam hic productam; ſed vide mox ad ψύλλιον dicta. *J. F. R.*

153. Φακοὺς — ἐκ τελμ.] Hoc *Schmidii* tamen omittere non poſſum. Τὸ τέλμα, ait, locus coenoſus, aut paluſtris. οἱ φακοὶ ἐκ τελμάτων ſunt lentes paluſtres per ſe naſcentes in ſuperficie aquae non fluentis, refrigeratoriae naturae, propter quod collectionibus illinuntur, & maxime podagris, & per ſe, & cum polenta. *Dioſc.* L. 2. c. 100. & IV. c. 83. *Plin.* XXII. c. 25. Haec meliora, quam verſio priſtina, *Lentes de ſtercore lectos.* *J. F. R.*

156. Ψύλλιον] Doctiſſ. *J. Gavel* ait: ψύλλιον in verſu ſtare non poteſt, cum primam habeat productam. An igitur altera liquida eliſa legendum ψύλιον? (Sed Clar. Obſervationum Editor animadvertit: licet hoc admittatur, verſui pedes non conſtabunt, nullum remedium video, niſi ſi legatur ψύλλια, & media producta ſit, ut modo in πράσιον.) At quis dicet quid ſibi indulſerit poëta in tot herbarum nominibus in verſum cogendis? *J. F. R.*

Τῆλιν μετ' οἴνου, γυρίνην, κολλάμφακον,
Κυπαριττίνην [a] κικίδα, γύριν κριθίνην,
Κράμβης [b] ἀπέφθου φύλλα, γύψον ἐκ Γάρου,
Σπυράθους ὀρείας αἰγὸς, ἀνθρώπου κόπρον,
Ἄλευρα κυάμων, ἄνθος Ἀσίου λίθου.
Ἕψουσι φρύνους, μυγαλᾶς, σαύρας, γαλᾶς,
Βατράχους, ὑαίνας, τραγελάφους, ἀλώπεκας.
Ποῖον μέταλλον οὐ πεπείραται βροτοῖς;
Τίς οὐχὶ χυμός; ποῖον οὐ δένδρου δάκρυ;
Ζώων ἁπάντων [c] ὀστᾶ, νεῦρα, δέρματα,
Στέαρ, αἷμα, μυελὸς, οὖρος, ἀπόπατος, γάλα.
Πίνουσιν οἱ μὲν τὸ διὰ τεσσάρων ἄκος,
Οἱ δὲ τὸ δι' [d] ὀκτώ· τὸ δὲ δι' ἑπτὰ πλείονες.

Siliquam cum vino; ranae ſperma, collamphacon.
Cupreſſi folia crudae, garum e liquamine,
Globulos caprae montanae, hominis ſtercus, terunt,
Farinam fabarum, lapidis florem Aſſii.
Coquunt rubetas, muſtelas, lacertas & catos,
Ranas, hyaenas, hircocervos & vulpeculas.
Metallum quod non tentatum eſt mortalibus?
Quis non ſuccus? quae non eſt lacrima arboris?
Animalium omnium oſſa, nervi, coria,
Pingue, cruor, ſtercus, medulla, urina, lac.
Bibunt alii quatuor de rebus pharmacum,
Sed octuplex alii, ſeptemplex plurimi.

Alius

a Κικίδα] Κηκίδα *Guj.* *b* Ἀπέφθου] Ἀ.. φθου male *Fl.* *c* Ὀστᾶ] Lege ὀστέα. *d* Ὀκτώ] Ἑπτὰ τὸ δὲ δι' ὀκτὼ, vult *Guj.* & *Solan.* Etſi nihil mutat *Fl.*

157. Γυρίνην] Sperma ranarum exponit *Er. Schmid.* cujus emplaſtrum refrigerans eſſe notum. Γυρῖνοι ſunt informes ranarum foetus. Quod & mihi non improbabile, etſi ι in γυρῖνοι producitur, hic vero corripitur; niſi alia lectio inveniatur. *J. F. R.*

Ibid. Κολλάμφακον] Quid ſit, plane incertum. *Cognatus* e κόλλα *gluten* & φακὸς *lens*, conflatum putat, pultemque glutinoſum inde confectum. Mihi non videtur. Nam unde illud μ. cum potius dicendum eſſet Φακοκόλλα, ut χρυσοκόλλα. Quare depravatum credo. *Er. Schmid.*

159. Κράμβης ἀπέφθου φύλλα] Quidquid ſit de χρυσῷ ἀπέφθῳ, quod aurum ex coctione purgatum volunt, ego non video, quidni ſignificare poſſit etiam aurum nativum, quod ſtatim ante coctionem ſui metalli eſt: ſed quidquid ſtatuas de auro ἀπέφθῳ, braſſicam hic non decoctam, ſed *crudam* intelligere ſuadet Cato R. R. 157, 7. *J. M. G.*

Κράμβης ἀπέφθου] Sinapius *braſſicae crudae*, quaſi eſſet ἀνέφθου. Verte decoctae. *Er. Schmid.* Recte credo; nam & χρυσὸς ἄπεφθος eſt πολλάκις ἑψηθεὶς *Polluci* III. c. XI. ubi vid. *Jungerm.* Sed quia ἀπεψία tamen medicis eſt vitium non concoquentis ventriculi, facile haec confunduntur. *J. F. R.*

161. Ἄνθος Ἀσίου λίθου] Ἄσιος λίθος quod in Aſia inveniatur: alias Ἄσσιος λίθος, quod, ut *Plin.* ſcribit L. 2. c. 96. & L. 36. c. 17. ad Aſſum Troadis urbem, quae alias Apollonia dicta fuit, ut idem L. 5. c. 30. habet, multus fiſſili vena ſcinditur; innutritur in eo quiddam guſtu ſalſum, tenuiſſimae farinae ſimile, qualis in piſtrinorum parietibus viſitur. Illud ἄνθος Ἀσίου vel Ἀσίου λίθου vocatur. *Dioſc.* L. V. c. 85. Ex Aſio lapide fit podagris cataplaſma cum fabae lomento. — Ipſe lapis Aſius autem & σαρκοφάγος dicitur, quod demortuorum corpora in eo condita intra 40. dies tota abſumantur, dentibus exceptis: Veſtes autem, calceamenta & ſimilia illata lapidea fieri *Plin.* 36. 17. ſcribit. *Er. Schmid.*

170. Ἱερὰν] Ἡ ἱερὰ generale nomen antiquarum certarum confectionum ſelectiſſimarum, & in arcanis olim habitarum, quas ἱερὰς dixere propter miranda & prope divina effecta, & quia propalandae non erant. Sic ἱερὰ πικρὰ *Galeni*, ἱερὰ πικρὰ *Nicolai*, a Nicolao quodam Medico Alexandrino. &c. Πίνειν autem dicit, quia ejuſmodi electuaria liquoribus convenientibus diſſolvi & potabiles purgandis propinari ſolent. Etſi vero ἱερὰ ſubſtantive ponitur, intelligitur tamen ἡ ἀντίδοτος. Haec *Er. Schmid.* additque alios πικρὰν propter verſum, intellecto ἱερὰν legi malle. Sed non prorſus opus credo, quia ἱερὰν anapaeſtus tolerari poteſt, primam enim habet communem. Sed ἱρὰν contractum longam. Non ſpernerem πικρὰν, ſi quis Cod. accederet, tumque ἱερὰν ex interpretatione natum dicerem. *J. F. R.*

171. Ἄλλος ἐπ'] Ἄλλος uſque ad ὁ δὲ nothi. *F. G.*

Ἄλλος ἐπαοιδαῖς] Ἰατρικὴν δι' ἐπῳδῆς vett. quibuſdam in uſu fuiſſe, paſſim liquet. Ita de Aeſculapio ſcribit *Pindarus* Pyth. Γ. quod aegrotos ſanaverit, τοὺς μὲν μαλακαῖς ἐπαοιδαῖς ἀμφέπων, τοὺς δὲ προσανέα πίνοντας, ἢ γυίοις περιάπτων πάντοθεν φάρμακα, τοὺς δὲ τομαῖς. Sic Odyſſ. Τ. 457. Ulyſſis ab apro vulnerati ἐπαοιδῇ δ' αἷμα κελαινὸν ἔσχεθον. Et *Athen.* L. XIV. ſcribit ex *Theophraſto* de Ἐνθουσιασμῶ, iſchiadicos harmoniae muſicae beneficio doloribus ſuis levari. Videatur *Malchus* in vita Pythag. & notae *Rittershuſii* in eundem, & Etymol. in v. ἐπαοιδή. Extat inter ſcripta Galeni hac de re opuſculum; quod tamen nothum multis videtur. Et ſunt adhuc hodie qui ejuſmodi ἰατρικὴν exercent. *Er. Schm. Ibid.*

Alius ſacro epoto purgatur pharmaco.	Ἄλλος δὲ πίνων τὴν ἱερὰν, καθαίρεται.
Carminibus alius impoſtorum luditur.	Ἄλλος [c] ἐπ' ἀοιδαῖς ἐπιθετῶν ἐμπαίζεται.
Judaeus nactus ſtultum excantat alterum.	Ἰουδαῖος ἕτερον [f] μῶρον ἐξάδει λαβών.
Alius medicinam capit e nido hirundinis.	Ὁ δὲ θεραπείαν [g] ἔλλαβε παρὰ τῆς [h] κράνης.
Ego vero dico plorare his omnibus,	Ἐγὼ δὲ τούτοις πᾶσιν [i] οἰμώζειν λέγω,
Facientibusque talia, & me tentantibus,	Καὶ τοῖς ποιοῦσι ταῦτα, καὶ πειρῶσί με,
Conſuevi tanto occurrere iracundior.	Εἴωθ' ἀπαντᾶν μᾶλλον ὀργιλωτέρα.
Sed qui nihil ſapiunt mihi contrarium,	Τοῖς δὲ φρονοῦσι μηδὲν ἀντίξουν ἐμοὶ,
Animam gero mitem, & fio placabilis.	[k] Ἤπιον ἔχω νοῦν, εὐμενής τε γίγνομαι.
Myſteriorum namque factus particeps	Ὁ γὰρ μεταλαβὼν τῶν ἐμῶν μυστηρίων,
Primo ſtatim linguae moderari inſtituitur,	Πρῶτον μὲν εὐθὺς εὐστομεῖν διδάσκεται,
Omnes oblectans, & lepidos dicens jocos,	Τέρπων ἅπαντας, εὐτραπέλους λέγων λόγους.
Ab omnibus cum riſu & plauſu cernitur,	Πᾶσιν δ' ὁρᾶται μετὰ γέλωτος, καὶ κρότου,
Dum defertur geſtatione ad balneas.	[l] Ὅτε ἐπὶ λουτρὰ φερόμενος βαστάζεται.

Ἀτὴν

c Ἐπ' ἀοιδαῖς ἐπιθετῶν] An ἐπαοιδαῖς περιάπτων *Guj.* *f* Μῶρον] Μωρὸν *B* 1. 2. *g* Ἔλλαβε] Recepi ex *Guj.* & *Jenſ.* Ἔλαβε Edd. *h* Κράνης] Κρανείας *G.* male, ſi ἔλλαβε receperis. Ὠρανης *Schmid.* *i* Οἰμώζειν] Οἰμόζειν *J.* male. *k* Ἤπιον] Ἤπιον male *P. H.* *l* Ὅτε] Ὅταν *Fl.* ad verſum elegantius. Ὅτ' ἐπὶ τὰ λ. *Guj.*

Ibid. Ἐπ' ἀοιδαῖς] An ἐπαοιδαῖς; i. e. ἐπῳδαῖς. Et pro ἐπιθετῶν περιάπτων *amuletorum.* *F.G.* Prius recte. nimis audacter poſterius: atque ſi ſpurii ſunt, quid opus eſt emendatione? ſed ἐπιθέτων ſaltem ſcribendum erat, ſi ab adjectivo ἐπίθετος formatum eſt. At ſi ſubſtantivum ἐπιθέτης in uſu eſt, recte ἐπιθετῶν, & ſcriberetur, & optimus ſenſus prodiret; *alius cantationibus impoſtorum deluditur.* Haec olim adleveram; jam video Doct. *J. Gavel* p. 425. ſ. Obſ. Miſc. anni 1739. ex Gloſſis adferre ἐπιθέτης *impoſtor*, & verſum eodem modo exponere. Licet haud neget ἐπιθέτων exponi poſſe ξένων τινῶν ἢ βαρβάρων ὀνομάτων, quorum praecipuum uſum in incantationibus fuiſſe, exemplis probat. *J.F.R.*

172. Ἰουδαῖος] Erant ergo inter Judaeos plaui, qui Chriſtianorum vera miracula imitari tentabant. *M. du S.*

173. Ἔλαβε] Lege ἔλλαβε. Sed verſus ſpurius videtur. An τῆς κρανίας; an a *calva.* *Heſych.* κράνη, κεφαλή. *F.G* Κρανίας non patitur verſus. Κρανῆς conjicit *J. Gavel* l. d. p. 426. Exponitque arborem *cornum*, monetque Interpretem de fonte accepiſſe, quaſi eſſet pro κρήνης, quod etſi hic non verum, tamen non eſſe abſurdum, quum & *Xiphil.* in Claud. p. 164. fontis ad podagram ſalubris in Campania meminerit. Clariſſ. Editor *P. d'Orville* adſentitur *Gujeto*, verſus 170. 171. 172. 173. ſpurios eſſe, & abſurdam repetitionem τοῦ λαβὼν & ἔλαβε, ac Ἰουδαῖος tribus ſyllabis enuntiatum minus ſincerum, & cum vſ. 173. deberet ex ſententiae nexu ſequi: *Hic vero remedium capit ab aliis praeſtigiis vel impoſtoribus*, tentat an talis ſententia inde exire queat legendo: Ὁ δὲ θεραπείαν ἔλαβε παρὰ τῆς Κυράνης. I. e. *Hic vero remedium cepit ab Alcorano.* „ Aptiſſime, ait, duae gentes ſuperſtitioſae & fallaces junguntur. notum autem quae magna vis Alcorani Suratis & verſibus & ſingulis ſententiis ab Mahumetanis adſcribatur, qui tamen non ſoli ex ritualibus ſuis libris remedium vel primi quaeſivere: cum id iidem illi Judaei olim, & Graeci Latinique ex Poëtis praeſtare conati fuerint. *Alcoranus* autem Graecis varie effertur. Κυράνιον, κόῤῥαν, κυρανῆς, & forte ſex aliis modis. & κράνης & κυράνης ſono non adeo diverſa." Ingenioſe. Idque ſi receperis, ἔλαβε non ἔλλαβε revocandum. *J.F.R.*

Ibid. Παρὰ τῆς κράνης] Probabilis admodum videtur conjectura *Er. Schmid.* παρὰ τῆς ὀρφάνης pro vulgato κράνης, quam proinde interpretando expreſſi. Κυράνη i. e. Alcoranus, quam ſomniavit aliquis in Miſcell. Obſ. Vol. 10. p. 428. aliquot ſaeculis junior eſt Luciano. *J.M.G.* (ſed dum ſpurii habentur, poſſunt ſatis recentes eſſe *J.F.R.*)

Παρὰ τῆς κράνης] A *fontibus*, a *thermis* explicatur vulgo; eas vero adhibitas podagris docet *Matthiol.* L. V. c. 14. *Horat.* I. Ep. 15. Sed eſſet ita κράνης Doricum pro κρήνης; at ſic laborat verſus; quia prior in κράνης perperam corriperetur, cum α Doricum pro η extra finem longum maneat, licet in fine corripiatur, ut φᾶμα pro φήμη. Sic κρᾶνα pro κρήνη. Adde quod Doriſmo hic locus nullus, quod nuſquam alibi eo utatur. Reſtitui itaque παρὰ τῆς ὀρφάνης. Eſt autem ἡ ὀρφάνη, notante *Heſych.* Χελιδόνων ὀροφὴ, *tectum* vel *nidus hirundinum.* Nam, ut *Ant. Schneeberger.* de medicam. contr. artic. dolores meminit ex *Alex. Tralliano*, hirundinum ſanguis podagricos dolores mirifice lenit. Et ex *Aetio*, urticæ ſemen & hirundinis nidus cum ſapa trita & illita fere idem praeſtant. *Er. Schmid* Sed ordo videtur praeſtigias, non medicamentum requirere, & Doriſmos habemus vſ. 98. 99. 101. & 194. *J. F R.*

184. Ἀτὴν]

Ἄτην γὰρ, ἣν [a] Ὅμηρος εἶπεν, εἰμ' ἐγὼ,
Βαίνουσ' ἐπ' ἀνδρῶν κρᾶτα, καὶ βάσεις ποδῶν
Ἁπαλὰς ἔχουσα, παρὰ δὲ τοῖς πολλοῖς βροτοῖς
Ποδάγρα καλοῦμαι, γιγνομένη ποδῶν ἄγρα.
Ἀλλ' εἶα μύσται πάντες ὀργίων ἐμῶν,
Γεραίρεθ' ὕμνοις τὴν ἀνίκητον θεάν.
ΧΟΡ. Ἀδαμάντινον ἦθος ἔχουσα κόρα,
[b] Πουλυσθενὲς, ὀβριμόθυμε θεὰ,
[c] Κλύε σῶν ἱερῶν μερόπων ἐνοπάς.
Μέγα σὸν κράτος ὀλβιόφρον Ποδάγρα.
Τὰν καὶ Διὸς ὠκὺ πέφρικε βέλος,
Τρομέει δέ σε κύμαθ' ἁλὸς [d] βαθείης,
Τρομέει βασιλεὺς ἐνέρων Ἀΐδας,
Ἐπιδεσμοχαρὲς, κατακλινοβατὲς,
[e] Κωλυσοδρόμα, βασανιστραγάλα,
Σφυροπρησιπύρα, μογισαψεδάφα,
[f] Δοιδυκοφόβα, γονυκλαυσαγρύπνα,
[g] Περικονδυλοπωροφίλα,
Γονυκαμψεπίκυρτε Ποδάγρα.
ΑΓ. Δέσποινα, καιρίῳ γὰρ ἤντησας ποδὶ,
Ἄκουε, ἔπος γὰρ οὐχὶ ἐτώσιον φέρω.

Aten etenim quam dixit Homerus; ipſa ſum.
Per capita iens virûm, pedum veſtigia
Habens tenera: verum vulgo mortalium
Podagra vocor, quaſi pedum captura ſim.
Verum eia myſtae cuncti noſtrorum orgiûm
Honorate hymnis inſuperabilem Deam.
CHOR. Adamantina pectora habens puera,
Fortis, graviterque animoſa Dea,
Audi ſanctorum tibi voces hominum.
Tua magna vis eſt, opum amans, Podagra,
Quam tela Jovis quoque torta timent:
Tremuntque te fluctus profundi maris,
Tremitque tyrannus Pluto inferûm.
Gaudens ligamentis, lectos obiens,
Curſum prohibes, talos crucias,
Malleolos uris, vix tangis humum:
Piſtilli timens, genufraga pernox,
Callum articulis inducere amans,
Genua inflectens incurva Podagra.
NUNC. Domina, opportuno enim venis obviam pede,
Audi, ſermonem namque non vanum affero.
Sed

a Ὅμηρος εἶπεν] Sic reſtitui Εἶπεν Ὅμ. inverſe Edd. Εἶπ' ἠδ' *Guj.* b Πουλυσθενὲς] *Guj.* recte. Πολυσθ. Edd. c Κλύε] Sic *Guj.* & *Schmid.* Κλῦε Edd. nam prima eſt brevis. d Βαθείης] Βαθέης *Guj.* e Κωλυσοδρόμα] Κωλυσιδρόμα *Guj.* f Δοιδυκοφόβα] Sic *Guj.* & *Pell.* Δοιδυκωφόβα, media longa *J. Fl. H. P. S.* &c. Δοιδοκοφόβα *Amſt.* g Περικονδυλ.] Πυρικονδ. *Guj.*

184. Ἄτην] *Hom.* Il. T. 91. *M. du S.* Idem notarat *J. Gavel*, addens etiam Noſtrum in *Imag.* p. 19. Ed. *Graev.* ubi καὶ μὴ κατὰ τὴν Ὁμήρου Ἄτην ἐκείνην, ἐπ' ἀνδρῶν κράατα βεβηκότα. Si cum *Gujeto* ponas εἶπ' poſt Ὅμηρος, ſcribendum εἶφ' propter ſpiritum δασὺν, qui ſequitur, quod *Guj.* non animadvertit. *Boiv.* In Edd. erat — ἣν εἶπεν Ὅμηρος, ἠδ' εἰμ' ἐγὼ, cumque *Gujetum* ſecutus ſemel invertiſſem illud εἶπ. Ὅμ. etiam ἠδ' omiſi, jamque verſus eſt jambicus purus. *J.F.R.*

185. Βαίνουσ' ἐπ' ἀνδ. κρᾶτα] Plane ad imitationem *Homeri*, Il. T. 91.

Πρέσβα Διὸς θυγάτηρ ἄτη, ἣ πάντας ἀᾶται
Οὐλομένη· τῇ μέν θ' ἁπαλοὶ πόδες, οὐ γὰρ ἐπ' οὔδει
Πίλναται, ἀλλ' ἄρα ἥγε κατ' ἀνδρῶν κράατα βαίνει.

Er. Schmid.

Ibid. Ἔχουσα — ἁπαλὰς] Quia ἐπ' οὔδει οὐ πίλναται, non acquirit callum pedum. Exprimit ſimul mores cum ſuos, quod opulentis cohabitat: tum ſuorum myſtarum, qui quam molliſſime incedunt, &, ne inceſſu lapides offendant, maxime cavent. *Er. Schmid.*

188. Εἶα] Hic eſt hortandi adverbium. Supra Act. 2. Sc. 1. fuit interjectio dolentis. Infra A. IV. Sc. 2. adverbium concedendi, *ſed eſto.* *Er. Schmid.*

190. Ἀδαμάντινον] I. e. *mentem invictam*, naturam medicamentis inexpugnabilem *Er. Schmid.*

Ibid. Κόρα] Blandiendo ſic jam eam compellat, cum ipſa ſe ſatis annoſam profeſſa fuerit. Perinde eſt, ac ſi quis vetulam blandiens juvenculam nominat. *Er. Schmid.*

193. Ὀλβιόφρον] Non quod opulentos faciat Podagra, ſed quod opulentis cohabitet. Sic *Juven.* S. 13. *Locuples podagra* nominatur. *Er. Schmid.*

197. Ἐπιδεσμοχαρὲς] Ἐπίδεσμος ligamen, id quo vulnus obligatur. *F.G.* Ἐπιδεσμόχαρε, gaudens faſciis obligari. *Sinap.* minus commode, gaudens nodis. Συναθροισμοὺς dictionum Dithyrambicarum πολυπλόκων, h. e. multiplicium compoſitionum ſine exemplo antiquiorum audacius factarum, joci cauſſa more ebriorum prolatarum: quod *Horat.* IV. Od. 2. *per audaces nova Dithyrambos verba devolvere appellat.* *Er. Schm.*

Ibid. Κατακλινοβ.] *Humiles lectos conſcendens*, quales Podagrici praecipue amant. *Er. Schmid.*

200. Δοι-

Sed res aequo paſſu cum verbis ambulat.
Ego nimirum, uti juſſeras, placido pede,
Urbes veſtigans, omnes ſcrutabar domos,
Videre volens, ſi quis tuam vim negligat:
Et reliquorum tranquilla vidi pectora,
Superatorum, regina, tui vi roboris.
Verum duo viri iſti, freti audacia,
Populis dicebant, addito perjurio,
Non eſſe vim tuam venerabilem amplius,
Hominum de vita ſe facturos exſulem.
Adſtrictis ergo fortiter vinclis pedum
Quincto venio die duûm ſtadiûm via.
POD. Agilis volaſti, nunciorum mi celerrime,
Cujus ſed terrae linquens fines aſperos
Venis? dilucide indica, quo mox ſciam.
NUNC. Primo reliqui quinorum ſcalas graduum,
Trabium trementes luxatis compagibus.
Hinc accepit me fuſtibus ſtratum ſolum,
Pulſu talis renitens *aegris* aſpero.
Quod emenſus dolentibus veſtigiis

Ἀλλ' ἔστι πρᾶξις τῶν λόγων συνέμπορος.
Ἐγὼ γὰρ, ὡς ἔταξας, ἠρέμῳ ποδὶ,
Πόλεις ἰχνεύων, πάντας ἠρεύνων δόμους,
Μαθεῖν ποθῶν, εἴ τις σὸν οὐ τιμᾷ κράτος·
Καὶ τῶν μὲν ἄλλων εἶδον ἥσυχον φρένα,
Νικωμένων, ἄνασσα, σαῖν βίᾳ χεροῖν.
Δύω δὲ [h] τώδε φῶτε τολμηρῷ θράσει,
Ἐφραζέτην λαοῖσι,* καὶ καλωμνύτην,
Ὡς [i] οὐκ ἔτ' ἐστι σὸν κράτος σεβάσμιον,
Ἀλλ' ἔκβολον βροτῶν σε θήσουσιν βίου.
Διόπερ κραταιῶς [k] συνοχμάσας δεσμῷ πόδα
Πεμπταῖος ἥκω, στάδια διανύσας δύο.
ΠΟΔ. Ὡς κραιπνὸς ἔπτης, ἀγγέλων ὤκιστέ μοι.
Τίνος δὲ καὶ γῆς ὅρια δυσβάτου λιπὼν
Ἥκεις; σαφῶς μήνυσον, ὡς ἴδω τάχος.
ΑΓ. Πρῶτον μὲν ἔλιπον πέντε βαθμῶν κλίμακα,
[l] Ξύλων τρέμουσαν διαλύτοισιν ἁρμογαῖς,
Ὅθεν με δέχεται κορδυβαλλῶδες πέδον,
Σκληροῖσι ταρσοῖς ἀντερεῖδον κρούμασιν.
Ὅπερ διανύσας ἴχνεσιν ἀλγεινοῖς ἐγὼ,
Ἐστρω-

h Τώδε] Omiſit *Fl.* *i* Οὐκ ἔτ' ἐστι] Ex emendatione *Solani*, οὐκ ἔστι Edd. plurimae. Οὐκ ἔτι *Fl.* at omiſſo ἐστι. Οὐκέτ' ἐ. *Guj.* *k* Συνοχμάσας] Recte pleraeque. Συνογμ. male *J.* *l* Ξυλων] Ξύλον *J.*

200. Δοιδυκοφόβα] Quia tinnitus ex piſtilli in mortario colliſione podagris permoleſtus. Sinapius *oſſiti emenda*, minus recte. *Er. Schmid.*

Ibid. Γονυκλαυσαγρύπνα] Ita omnia quae vidi exempla habent, quaſi a κλαίω, *ploro*, κλαύσω. Sed quid ploratui cum genibus? Lege γονυκλασαγρύπνα a κλάω *frango*, quod genua tantum non frangere videatur, & inſomniam faciat ob dolores. Hinc Sinap. bene reddit: *Genufragapernox.* *Er. Schmid.*

201. Περικονδυλ.] An πυρικονδύλο. &c. Supra σφυροπρηστιτύρα. Πῶρος, humor craſſus in articulis, tophus. *F.G.*

204. Ἀκεῖ, ἴπος γὰρ] Mallem, Ἀκοῦ' ἴπος γὰρ, bene monet *J. Gavel.*

209. Εἶδον ἥσυχον] Edd. priores inverſe ἥσυχον εἶδον, contra omnem metri rationem; quod cum levi hac tranſpoſitione bene mutarit idem *J. Gavel*, lubens admiſi. *J.F.R.*

211. Τώδε] An Syri medici? de quibus infra. *F.G.*

213. Ὡς οὐκ ἔστι σὸν κράτος σεβάσμιον] *Gujetus* recte vidit οὐκέτ' pro οὐκ legendum eſſe. Editio Florentina habet, ὡς οὐκ ἔτι σὸν, &c. Integrum ergo erit,

Ὡς οὐκ ἔτ' ἐστι σὸν κράτος σεβάσμιον. *J.J.*

215. Διόπερ] Εἰρωνικῶς. *F.G.*

Ibid. Κραταιῶς] Κραταιῷ conjicit *J. Gavel.* ut jungatur cum δεσμῷ, me non improbante, nam etſi vulgatum non abſurdum, facile tamen ob ſequens σ. error naſci potuit. Sed quia non tanta mutandi neceſſitas, quanta verſu 209. nihil in contextu mutavi. *J.F.R.*

216. Πεμπταῖος] *Quintanus* (quo vocab. *Plin.* utitur: ſicut πεμπταῖος πυρετὸς, febris quintana, quae quinto die recurrit) ſic h. l. *quintanus venio*, eſt: quinto die poſt egreſſum redeo. *Er. Schmid.*

222. Κορδυβαλλῶδες] Ἡ κορδύλη clava eſt vel fuſtis. Hinc κορδυβαλλῶδες πέδον pro κορδυλοβαλλῶδες, ſolum clavis coactum, pavimentum, a paviendo. i. percutiendo. *Er. Schmid.*

223. Σκληροῖσι] Sic interpunge. Σκληροῖσι, ταρσοῖς ἀντερεῖδον, κρούμασιν. Ordo πέδον ἀντερεῖδον τοῖς ταρσοῖς, σκληροῖσι κρούμασι. *F.G.* Σκληροῖσι non ad ταρσοῖς pertinet, ſed ad κρούμασιν. Suntque σκληροῖσι κρούμασι caſus ſexti, *quo*: ταρσοῖς autem dativus, *cui*. Sic *Matth.* V. 39. μὴ ἀντιστῆναι τῷ πονηρῷ, caſus ſextus eſt, non dativus. *Er. Schmid.*

224. Ἴχνεσιν] Ἴχνεσ' conjicit *J. Gavel.* Quod tamen minus neceſſarium credo. Sed quod vſ. 226. ὀξέσιν reſtituit, bene habet; idque ex *Pell.* jam recepe-

ram

Ἐστρωμένην χάλιξιν εἰσέβην ὁδὸν,
Καὶ δυσπάτητον [a] ὀξέσιν κέντροις [b] λίθων.
Μεθ' ἣν ὀλίσθῳ περιπεσὼν λείας ὁδοῦ,
Ἔσπευδον εἰς τὸ πρόσθε, διάλυτος δέ μου
Ἔσυρεν ὀπίσω πηλὸς ἀσθενῆ σφυρὰ,
Δι' ἧς περῶντι, νότιος ἐκ μελῶν ἱδρὼς
Ἔρρει, βάσιν μου σαθρὰν [c] ἐκλυομένῳ.
Ὅθεν με δέχεται πᾶν δέμας κεκμηκότα,
Πλατεῖα μὲν κέλευθος, ἀλλ' οὐκ ἀσφαλής.
Τὰ μὲν γὰρ [d] ἔνθεν, τά [e] δὲ ἐκεῖθεν ὀχήματα
Ἤπειγεν, ἠνάγκαζεν, [f] ἔσπερχεν τρέχειν.
Ἐγὼ δὲ νωθρὸν ἐλαφρὰ κουφίζων πόδα,
Δόχμιος ἔβαινον [g] εἰσόδου [h] πέζαν στενὴν,
Ἕως ἀπήνη παραδράμῃ τροχήλατος.
Μύστης γὰρ ὢν σὸς, ταχὺ τρέχειν οὐκ ἔσθενον.
ΠΟΔ. Οὐχ εἰς μάτην, βέλτιστε, πρᾶξις ἥδε σοι
Ὀρθῶς πέπρακται, [i] τῇ δὲ σῇ προθυμίᾳ
Ἴσαισι τιμαῖς ἀντισηκώσω χάριν.

Stratam ſilicibus intravi viam,
Stimuliſque lapidum acutis incalcabilem.
Poſt in labem delapſus lubricae viae,
Nitebar antrorſus, ſolutum ſed mihi
Talos retro trahebat infirmos lutum.
Hac transeunti ſudor membris humidus
Fluit, per inceſſum ſoluto putridum.
Toto fatigatum me corpore excipit
Satis lata illa, ſed non tuta nimis via.
Haec hinc, at illinc iſta nam vehicula
Urgentque, coguntque, imperantque currere.
Ego vero tardos levans cito pedes
Obliquus arctam ſemitam viae peto,
Dum plauſtrum praetereat ſuis actum rotis.
Myſtes enim tuus nequibam currere.
POD. Non fruſtra, amice noſter, illa res tibi
Bene adminiſtrata eſt. Verum ſtudio tuo
Dignis honoribus rependam gratiam.

Iſtuc

a Ὀξέσιν] Reſtitui ex *Pell.* Ὀξέσι Edd. b Λίθων] Bene *J.B.H.S.* Λίθον *P.* c Ἐκλυομένῳ] Ἐκλελυμ. *J.Gav.* d Ἔνθεν] Ἐνθένδε *Guj.* e Δὲ ἐκεῖθεν] Sic *Solan.* cum *Jenſ.* δ' ἐκεῖθεν Edd. Τὰ κἀκεῖθ' *Pell.* f Ἔσπερχεν] Recepi ex *Pell.* pro vulgato ἔσπερχε. g Εἰσόδου] Εἰς ὁδοῦ *Pell.* Εἰς ὁδὸν *Guj.* Vulgato favet *Fl.* h Πέζαν] Et ſic *Fl.* cum *J.P.* &c. i Τῇ δὲ] Ita bene *P. B1.* aliaeque vett. Τῇδε aliae minus adcurate.

ram. Sed quod & λίθων eod. verſu legendum monet, pro λίθον, id pleraeque Edd. jam recte habebant. *J.F.R.*

230. Δι' ἧς] Subaudi ὁδοῦ. *F.G.*

231. Ἐκλυομένῳ] Ad emendationem Doct. *Gavellii*, Clar. *D'Orville* notat „ ἐκλυομένῳ aperte in metri le„gem peccat". ἐκλελυμένος abit ab *Homerica* proſodia: ſed adfertur ex Athenaei L. IX. c. V. Τὸ δεῖπνον, ὀρυιῆς μεστὸς, ἐκλελυμένος. Adſcripſit & *Er. Schmid.* Ἐκλυομένῳ ſuſpectum, cum nec metro ſatis reſpondeat, nec praeſens hic videatur requiri. Quid ſi legeretur: ἐκλελυμένῳ? Quare non vererer hoc admittere. *J.F.R.*

234. Τὰ μὲν γὰρ ἔνθεν, τάδ' ἐκεῖθεν ὀχήματα] *Gujetus* ἐνθένδε. Ego omiſſo in τάδ' apoſtropho, lego, Τὰ μὲν γὰρ ἔνθεν τάδε ἐκεῖθεν ὀχήματα, &c. *J.J.*

Ibid. Ἔνθεν] Si ἐνθένδε cum *Gujeto* recipias, bene habebit metrum, nec opus fuerit emendatione *Jenſiana*, cui tamen locum dedimus, quia minima mutatione a vulgato abit. *J. Gavel* in Miſcell. Obſ. an. 1739. p. 429. ſic tentat — ἔνθεν, κ' αὖ τὰ δ' ἐκεῖθεν ὀχήματα, vel ἔνθεν, τὰ δὲ μ' ἐκεῖθεν ὀχ. *J.F.R.*

237. Εἰσόδου πέζαν] Ad viam adjecta anguſta ſemita, forte aliquantum elatior, in quam conferre ſe poteſt, qui plauſtra in ipſa via vult evitare. Hanc πέζαν dictam puto, ut Germanis Fuſsſteig. Εἴσοδον hic non intelligebam, ſed πέζαν ὁδοῦ. Itaque verti, ac ſi legeretur εἰς ὁδοῦ πέζαν στενήν. *J.M.G.*

Ibid. Πέζαν] Habebant omnia quae vidi exempla, πέραν. Verum cum nullum nomen Graecis ſit ἡ πέρα, ſubſtitui πέζαν. Eſt autem ἡ πέζα, *pes, planta pedis*; item *fimbria veſtis*: item *extremitas, margo, limen*: ut hoc loco: adſcendebam anguſtum limen introitus. *Er. Schmid.* Qualia exemplaria habuerit neſcio; Noſtrae Edd. πέζαν exhibent. *J.F.R.*

Ibid. Δόχμιος ἔβαινον εἰσόδου] Εἰς ὁδὸν πέζαν στενὴν forte. Πέζαν, i. qua pedibus tantum iri poteſt. *F.G.* *Gujetus* legit εἰς ὁδόν. Atqui ſenſus ſine correctione apertus eſt. Interim inquit, dum tranſirent currus, greſſus oblique flexi, per anguſtum ſolum aditus cujusdam. Nam πέζα eſt nomen ſubſtantivum, quo praeter cetera ſignificatur ſolum, plaga, regio. Nec vero verbum βαίνειν exigit poſt ſe praepoſitionem: quippe eleganter dicitur βαίνειν ὁδὸν &c. *Boivin.*

242. Ἀντισηκώσω] Ἀντισηκῶσαι eſt *ad aequilibrium rependere, paria facere.* τὸ σήκωμα aequilibrium, vel potius id quod librae adponitur ad aequilibrium faciendum. *Vitruv.* IX. 3. more Dorienſium *Sacoma* nominat. Etſi autem & verbale τὸ σήκωμα in uſu eſt, ut & compoſita, ἀνασηκόω, addo ponderi quod deeſt: διασηκόω, pondus manu aeſtimo: & hoc ἀντισηκόω rependo: ſimplex tamen σηκόω nondum a quoquam, quod ſciam, inventum fuit. *Er. Schmid.*

244. Ἐξῆς

Iſtuc animo placens habe munus tibi,	[k] Ἔστω δέ σοι δώρημα θυμῆρες τόδε,
Abhinc triennio leves dolores ſenties.	Ἑξῆς τριετίας πειράσῃ κούφων πόνων.
At vos impuri, vos Dis inviſiſſimi,	Ὑμεῖς δὲ μιαροί, καὶ θεοῖς ἐχθίσταλοι,
Quinam? quibus nati parentibus,	Τίνες πότ' ὄντες, καὶ τίνων πεφυκότες,
Audetis obniti podagrae viribus?	Τολμᾶτε Ποδάγρας ἀνθαμιλλᾶσθαι κράτει;
Cujus viciſſe vim neſcit Saturnius.	Τῆς οὐδ' ὁ Κρονίδας οἶδε νικῆσαι βίαν;
Quin dicitis, exſecrabiles! Heroum namque ego	Λέγετ', ὦ κάκιστοι, καὶ γὰρ ἡρώων ἐγὼ
Subegi plurimos. Docti vates ſciunt.	Ἐδάμασα πλείστους, χοἵ γ' ἐπίστανται σοφοί,
Priamus Podarces dictus a vitio pedum.	Πρίαμος ποδάρκης, ποδαγρὸς ὤν, [l] ἐκληΐζετο.
Periit pede captus Achilles Peleo ſatus.	Ἔθανε δ' Ἀχιλλεὺς ποδαγρὸς ὤν, ὁ Πηλέως.
Bellerophontes pedum dolores pertulit.	Ὁ Βελλεροφόντης, ποδαγρὸς ὤν, ἐκαρτέρει.
Thebanus Oedipus captus pedibus fuit.	Θηβῶν δυνάστης Οἰδίπους ποδαγρὸς ἦν.
Pelopidas inter Pliſthenes podagricus.	Ἐκ τῶν Πελοπιδῶν ποδαγρὸς ἦν ὁ [m] Πλεισθένης.
Podager claſſem duxit Paeantis filius.	Ποίαντος υἱὸς ποδαγρὸς ὤν, ἦρχε στόλου.
Alius Podarces Theſſalorum dux erat,	Ἄλλος Ποδάρκης Θεσσαλῶν ἦν ἡγεμών·
Qui, cum cecidiſſet Proteſilaus praelio,	Ὃς ἐπείπερ ἔπεσε Πρωτεσίλαος ἐν μάχῃ,
Pede captus & laborans claſſi praefuit.	Ὅμως ποδαγρὸς ὤν, καὶ πονῶν, ἦρχε στόλου.
Ithacae tyrannum Ulyſſem Lartium	Ἰθάκης ἄνακτα [n] Λαερτιάδην Ὀδυσσέα

Ἐγὼ

k Ἔστω] Ἔσται malit *J. Gavel.* *l* Ἐκληΐζετο] Κληΐζετο *Guj.* recte. Nil mut. *Fl.* *m* Πλεισθένης] Πληοθένης Edd. hac priores. *n* Λαερτιάδην Ὀδ.] Λάερτιον τὸν Ὀδυσσέα *Boiv.*

244. Ἑξῆς τριετίας] Sic τριῶν ἡμερῶν ἑξῆς. *F.G.*

251. Πρίαμος ποδάρκης] Hunc Podagra podagricum fuiſſe contendit alludens ad nomen ποδάρκης pedibus celer (unde ποδαρκεῖν ap. *Pind.* Pyth. ϛ.) quaſi per antiphraſin ſic dictus fuiſſet. Eſt autem duplex hujus verſus explicatio: una, Πρίαμος ποδάρκης, ut ſit appoſitio: κληΐζετο ποδαγρὸς ὤν. h. e. Priamus alias Podarces dictus celebratur, quod fuerit podagricus. Ut ita τὸ ποδαγρὸς ὤν ſequatur verbum κληΐζετο: Ποδάρκης autem idem praecedat. Altera, Πρίαμος ποδαγρὸς ὤν, κληΐζετο ποδάρκης, h. e. Priamus, cum podagricus eſſet, vocatur Podarces, ſc. κατ' ἀντίφρασιν, ut dictum. Ut ita τὸ ποδαγρὸς ὤν praecedat verbum κλη— idque ſequatur nomen ποδαρκής. Quæ utraque expoſitio ſatis commoda; cum κληΐζειν non tantum ſit *celebrare*, ſed & *appellare*. Etſi autem contra priorem excipi poſſit, Priami nomen demum inditum fuiſſe, quando a ſorore Heſione ἐπρίατο: ποδάρκης autem a prima pueritia dictus fuerit, antequam adeo ullum podagræ ſignum in eo apparuerit: & ita podarcæ nomen fuerit prius nomine Priami, non contra: nil tamen obſtat: Podagra enim ſuæ cauſæ inſerviens potius ad nomen ποδάρκης alludit, quam hiſtoriæ veritatem reſpicit. Vix enim dabitur ullus Scriptor qui Priamum Podagricum affirmet. *Er. Schmid.*

Ibid. Ἐκληΐζετο] Vel κληΐζετο, abjecto augmento, vel, quod praetulerim, ἐκλῄζετο ſcribendum, aut certe per Synecphoneſin efferendum. Idem ſtatue de κληΐζεται in *Ocyp.* vſ. 134. *J. Gavel.*

252. Ἀχιλλεὺς] Alludit ad fabulam. Achilles Stygis aqua merſus inviolabilis undique, niſi qua parte pede prehenſum tenuerat mater Thetis. Hic adacta ſagitta interfectus a Paride, ſic *pede captus*. *J. M. G.*

Ἀχιλλ. ποδαγρὸς] An quod vulneratus ſit in talo? *F.G.* Sine dubio illuc reſpicit. *J. F. R.*

253. Βελλεροφ. ποδαγρος] An quia a Pegaſo excuſſus, crus fortaſſe fregit? *Boivin.* Ex hoc caſu claudum factum & coecum, vitamque melancholicam miſerrime finiiſſe, addit *Schmid.* videndumque *Hom.* Il. Z. & *Pind* Iſth. Z. *J. F. R.*

255. Πελοπιδῶν] Sex Pelopis filii celebrantur a *Pind.* Ol. A. Sed nomina eorum alii aliter produnt, ut ibi indicat Scholiaſt. *Er. Schmid.*

Ibid. Πλεισθένης] Qui ex Aërope Agamemnonem & Menelaum ſecundum quoſdam ſuſcepit. Vid. *Apollod.* III. p. 68. Prave autem antea ſcriptum erat πληοθένης. Inter Pelopidas tamen ab Apollodoro non recenſetur. *M. du S.*

256. Ποίαντος υἱὸς] Φιλοκτήτης. *F.G.*

257. Ἄλλος] Tres hi verſus ſuſpecti. *F.G.* Non ſunt *Schmidio*, qui ait: fuit hic Podarces alter 40. navium ad Trojam dux, de quo ut & Proteſilao *Hom.* Il. B. 695. ſeqq. *J. F. R.*

260. Ἰθάκης ἄνακτα Λαερτιάδην Ὀδυσσέα] *Metrum non conſtare, niſi legamus* Λάερτιον τὸν Ὀδυσσέα, *aut aliquid ſimile*, ait Vir Cl. *Boivin.* Sed priores duae in Λαερ-

τιά-

Ἐγὼ κατέπεφνον, οὐκ ἄκανθα τρυγόνος.
Ὡς οὔτι χαιρήσοντες, ὦ δυσδαίμονες,
Ἴσην πάθητε κόλασιν οἷς δεδράκατε.
ΙΑΤ. [a] Σύροι μὲν ἐσμεν, ἐκ Δαμασκοῦ τῷ γένει,
Λιμῷ δὲ πολλῷ καὶ πενίᾳ κρατούμενοι,
Γῆν καὶ θάλασσαν ἐφέπομεν πλανώμενοι.
Ἔχομεν δὲ χρίσμα πατροδώρητον [b] τόδε,
Ἐν ᾧ παρηγοροῦμεν ἀλγούντων πόνους.
ΠΟΔ. Τί δὴ τὸ χρίσμα, καὶ τίς ἡ σκευή; φράσον.
ΙΑΤ. Μύστης με σιγᾶν ὅρκος, οὐκ ἐᾷ φράσαι,
Καὶ [c] λοίσθια θνήσκοντος ἐντολὴ πατρός.
Ὃς ἔταξε κεύθειν φαρμάκου μέγα σθένος,
Ὃ καὶ σὲ παύειν οἶδεν ἠγριωμένην.
ΠΟΔ. Εἶτ', ὦ κατάρατοι, καὶ κακῶς ὀλούμενοι,
Ἔστιν τις ἐν γῇ φαρμάκου δρᾶσις τόση,
Ὃ χρισθὲν οἶδε τὴν ἐμὴν παῦσαι βίαν;
Ἀλλ' εἶα, τήνδε σύμβασιν συνθώμεθα,
Καὶ πειράσωμεν, εἴτε φαρμάκου σθένος
Ὑπέρτερον πέφυκεν, εἴτ' ἐμαὶ φλόγες.
Δεῦτ', ὦ σκυθρωπαὶ, πάντοθεν ποτώμεναι
Βάσανοι, πάρεδροι τῶν ἐμῶν βακχευμάτων,

Peremi ego, non *marini* ſpina turturis.
Nihil ergo gavifuri, infeliciſſimi,
Aequam ſubite poenam veſtris actibus.
MED. Syri ſumus, Damaſco ducimus genus,
Fame ſubacti, multa victi inopia,
Terram pererramus totam vagi, & mare:
Habemus hoc unguentum acceptum a patribus,
Solamur hoc poenas dolentium *pedes*.
POD. Quod iſtud eſt unguentum? quae paratio?
MED. Jurata fides tacere, non loqui ſinit,
Et ultimum morientis praeceptum patris.
Qui juſſit occultare nos vim pharmaci,
Quod ſaevientem te quoque ſcit compeſcere.
POD. Ergo, exſecrabiles, maleque perditi,
Supereſt in orbe tanta pharmaci potentia,
Quod poſſit inunctum vim meam compeſcere?
Sed eia paciſcamur pactum ejusmodi,
Tentemus, utrum pharmaci potentia
Natura ſit valentior, an meae faces?
Huc, o ſeverae, huc convolantes undique
Poenae, comites meorum bacchanalium,
Pro-

a Σύροι] Ἰατροὶ *Guj.* b Τόδε] Δε tantum, *El.* male. c Λοίσθια] Λοισθία *Guj.*

τιάδην per συνίζησιν ſunt una ſyllaba. *J. J.*

Ibid. Λαερτιάδου Ὀδυσσέα] Contradicit igitur recentioribus poëtis de morte Ulyſſis, & confirmat, quae Tireſias illi praedicit Odyſſ. Λ. 135. Γήρα ὕπο λιπαρῷ moriturum. De ſpina turturis marini, ſ. paſtinacae piſcis, qua interfecerit Telegonus patrem Ulyſſem V. Graeci interpretes ad l. c. & laudati *Barneſio.* *J. M. G.*

Λαερτιάδην] Metrum non conſtat, niſi legamus Λαέρτιον τὸν Ὀδυσσέα, aut aliquid ſimile. Λαέρτιος dicitur aliquando pro Λαερτιάδης. *Sophocl.* in Ajace μαστιγοφ. Ἀεὶ μὲν, ὦ παῖ Λαρτίου, δέδορκά σε, &c. *Boivin.*

Λαερτιάδην] Ita potius lego quam Λαερτιάδου, ad exemplum *Soph.* in Aj. Ὦ παῖ Λαρτίου. *Er. Schmid.* Parum abeſt quin hoc in textum recipiam. *J. F. R.*

26[illegible] ἄκανθα τρυγόνος] Τρυγὼν *turtur marinus* ob ſimilitudinem alarum expanſarum, quem *Plin.* IX. 48. paſtinacam vocari ait; ob colorem & figuram caudæ: eſtque, ut idem IX. c. 24. 20. & 48. habet, piſcis planus & latus, pinnas non habens, ſed latitudine ſua natans; pro ſpina habens cartilaginem, & ſuper caudam eminentem radium acutum utrimque ſerratum quincuncialem (i. quinque uncias de magnitudine pedis humani habentem) quo nihil eſt inter venena marina usquam execrabilius. Arbores, in. infixus, radicitus necat, armaque ut telum perforat vi ferri & veneni malum. Videatur & *Rondeletius* de piſcibus XII. 1. & 2. Tali radio τρυγόνος Ulyſſem interfectum ſcribunt hiſtorici. Podagra negat, & a ſe vi podagrica interemtum affirmat. *Er. Schmid.*

Ibid. Τρυγόνος] Piſcis. *F. G.*

262. Ὡς οὔτι χαιρήσοντες] „Formulam loquendi paucis verbis egregie expoſuit Vir Doctiſſ. T. S. H. S. (i. e. *Tiberius Hemſterhuſius*) ad *Xenoph.* Epheſ. Obſ. Miſc. Vol. VI. T. I. p. 343. Noſter vi. 313. Οὐκ ἐρίσας ἐχάρη", aliaque hic non repetenda habet in iisd. Miſc. Vol. X. I. p. 430. *J. Gavel.*

264. ΙΑ.] I. e. ἰατροί. *F. G.*

Ibid. Σύροι μὲν ἐσμεν] Fingit ex Syria oriundos duos illos medicos Damaſcenos; praecipue ut Judaeos perſtringat, quorum multi medicinam temere profiteri jam auctoris tempore fuere ſoliti. *Er. Schmid.*

268. Ἐν ᾧ] I. e. δι' οὗ. Nota phraſin. *F. G.* Ἐν ᾧ pro

Propius venite. Tu quidem pedum extimas
Soleas adurito digitos ad usque pedum.
Tu malleolos invade. Tuque a femoribus
Ad genua ſtilla amaram in intima ſaniem.
Sed vos manuum digitos, *agite*, conſtringite.
POEN. En omnia, ut juſſiſti, tibi peregimus.
Jacent, voces edunt miſeri miſerabiles,
Per membra torti cuncta noſtro ab impetu.
POD. Agite, hoſpites, diſcamus jam veriſſime,
Inunctum vos veſtrum juvetne pharmacum?
Nam ſi liquido illud eſt mihi contrarium,
Terra relicta abeo telluris in ſinus,
Ignota, inviſa, profunda in ima Tartari.
MED. En eſt inunctum: nec poenae minuit faces.
POD. Hei, hei! Papae! *perii*, conſumor, occidi!
Caeco per omnia membra fixus ſum malo.
Fulminis haud tale telum vibrat Jupiter,
Maris nec ullus tantundem fluctus furit:
Nec torta tanta eſt turbinis vehementia.
Aſper ne me populatur morſus Cerberi?

Πελάζετ' ἆσσον. κ̓ σὺ μ̀ ποδῶν ἄκρους
Φλέγμαινε ταρσοὺς δακτύλων ποδῶν ἄχρι.
Σὺ δὲ σφυροῖς ἔμβαινε. σὺ δὲ μηρῶν ἄπο
Ἐς γόνατα λεῖβε [d] πικρὸν ἰχώρων [e] βάθος.
Ὑμεῖς δὲ χειρῶν δακτύλους λυγίζετε.
[f] ΠΟΝ. Ἰδού, ὡς ἔταξας, πάντα σοι δεδράκαμεν,
Κεῖνται βοῶντες οἱ ταλαίπωροι μέγα,
Ἅπαντα γυῖα προσβολῇ στρεβλούμενοι.
ΠΟΔ. Φέρετ', ὦ ξένοι, μάθωμεν ἀτρεκέστατον,
Εἰ χρισθὲν ὑμᾶς φάρμακον τόδ' ὠφελεῖ.
Εἰ γὰρ σαφῶς τόδ' ἐστὶν ἀντίξουν ἐμοί,
Λιποῦσα γαῖαν, εἰς μυχοὺς εἶμι χθονός,
Ἀΐστος, ἀφανής, πύματα Ταρτάρου βάθη.
ΙΑΤ. Ἰδού, κέχρισται, κοὐ χαλᾷ φλογμὸν πόνων.
ΠΟΔ. Οἴμοι, παπαί γε, τείρομαι, διόλλυμαι,
Ἅπαν πέπαρμαι γυῖον ἀσκόπῳ κακῷ·
Οὐ Ζεὺς κεραυνοῦ τοῖον αἰωρεῖ βέλος,
Οὐδεὶς θαλάσσης τοῖα μαίνεται κλύδων,
Οὐδὲ στροβητὴ λαίλαπος τόση βία.
Μὴ κάρχαρον πορθεῖ με δῆγμα Κερβέρου;
Μὴ

d Πικρὸν] Recepi ex *Boiv.* Πικρῶν Edd. *e* Βάθος] Πάθος *Guj.* bene, & invitis Edd. recipiendum. *f* ΠΟΝ] ΠΟ. Edd. male. Βα. *B*1. 2.

δι' οὗ. Phraſis Hebraïca. dicunt enim Hebraei *in*, pro *per*. *Conteres eos* in *virga* ferrea. *Pſalm.* 2. *Boivin.* Non tamen eſt phraſis Atticis inſolita, de qua *J. Gavel* l. d. ait: Ἐν ᾧ. Id eſt δι' οὗ. Sic in *Aſin.* p. m. 122. (c. 44.) ψεύδεται, ὡς τεθνηκὼς ἐν ταῖς πληγαῖς. *Anthol.* I c. 37. Ep. 14. Κάτθανεν — οὐδ' ἐν βέλει, ἀλλ' ἐνὶ σύκῳ. Poeta de virib. herbar. vſ. 66. Ἐκ κεφαλῆς πόνος ἐν ταύτῃ παραχρῆμα μειοῦται. Ubi forte legendum καὶ κεφαλῆς, ut vſ. 87. Niſi dictum ſit ut in *Ocyp.* vſ. 95. δεινὸν ἐκ ποδῶν παύσῃς πόνον. Haec ille. Sed ut ἐν hic bonum, ita ἐκ in altero minime tentandum, quod Medicis proprium. De ἐν vid. ſi opus eſt, ſupra ad vſ. 110. ἐθρέψατο ἐνὶ ῥυαζοῖς. Adde *Diod. Sic.* XIII. c. 37. ἐν δ' εὐγενείᾳ καὶ πλούτῳ πρῶτος Ἀθηναίων. Niſi tamen ibi malis ἦν δ' εὐγ— legere, ut ſit anaphora, quum paullo ante praeceſſerit, ἦν γὰρ καὶ λόγῳ δυνατώτατος. *J. F. R.*

275 Δρᾶσις] Notanda vox, quam ut dubia auctoritate unam citat *H. Steph.* *J. Gavel.*

282. Πελάζετε] Πελάζω eſt *facio appropinquare*: ergo πελάζετε h. l. facite appropinquare, ſc. vos ipſos. *Er. Schmid.*

285. Πικρῶν ἰχώρων βάθος] Per πικροὺς ἰχῶρας intelligit eos qui ſunt τῆς ὀξείας χολῆς, ideoque πικρὴν de natura bilis flavae vel acutae. & quem ſupra vocavit πικρὸν χυμὸν χολῆς. Τὸ βάθος h. l. *copia*. Copioſi n. acervi profunditas magna eſſe ſolet. *Er. Schmid.* Nos πικρὸν ob verſum recepimus. *J. F. R.*

287. ΠΟΝ.] Aut ita ſcribendum, ut diſtinguatur a Podagra, cui jam illud ΠΟ. aſſignatum eſt, aut Βάσανοι reponendum, quo nomine eos compellat Podagra. Hoc autem ſola fecit *B*2. In reliquis enim eſt ΠΟ. *M. du S.*

ΠΟΝ.] Βάσανοι adſcripſerat *Guj.* deleto ΠΟ. Sic legi volens, quod ſupra praemiſſum erat: Δεῦτε — Βάσανοι. Sed cum Πόνοι idem ſit, & minus abeat ab ſcriptura Edd. hoc praetuli. *J. F. R*

293. Λιποῦσα γαῖαν] Per γαῖαν intelligit converſationem cum hominibus in terra. *Er. Schmid.*

Μή [a] τις ἐχίδνης ἰὸς ἀμφιβόσκεται;
Ἢ διαβρεχὴς ἰχῶρι Κενταύρου πέπλος;
Ἐλέαιρ', ἄνασσα, φάρμακον γὰρ οὔτ' ἐμὸν,
Οὔτ' ἄλλο, δύναται σὸν ἀναχαιτίσαι δρόμον,
Ψήφοις δὲ πάσαις πᾶν ἔθνος νικᾷς βροτῶν.
ΠΟΔ. Παύσασθε, βάσανοι, καὶ πόνους μειώσατε
Τῶν μετανοούντων εἰς ἐμὴν ἔριν μολεῖν·
Γιγνωσκέτω δὲ πᾶς τις, ὡς μόνη θεῶν
Ἄτεγκτος οὖσα, Φαρμάκοις οὐ πείθομαι.
ΧΟΡ. Οὔτε Διὸς βρονταῖς, Σαλμωνέος [b] ἤρισε βία,
Ἀλλ' ἔθανε ψολόεντι δαμεῖσα θεοῦ Φρένα βέλει.
Οὐκ ἐρίσας ἐχάρη Φοίβῳ Σάτυρος Μαρσύας,
Ἀλλὰ λιγὺ [c] ψαίρει κείνου περὶ δέρμα [d] πίτυς.
Πένθος ἀείμνηστον δι' ἔριν τοκὰς ἔσχε Νιόβη,

Num viperae venenum me depaſcitur?
Sanie ne Centauri madet mihi pallium?
Miſerere, Diva, pharmacum nam nec meum,
Nec ullum, inhibere tuum curſum poteſt.
Punctisque cunctis omne genus ſuperas hominum.
POD. Ceſſate, Poenae, & his dolores minuite,
Quos contendiſſe rixa mecum poenitet.
Cognoſcat unusquisque, me ſolam Deûm
Non deliniri pharmacis, non obſequi.
CHOR. Nec Jovis Salmonei contendit vis tonitrui.
Sed periit fumante Dei cor fixa jaculo.
Nec rixa gaudet Phoebi Satyrus Marſyas,
Sed cutis ad pinum ſuſpenſa arguta reſonat.
Luctum habet aeternum ob lites foecunda Niobe,

La-

a Τις] Sic Edd. male. Τῆς *Guj.* Τῆς μ' *Gavel.* b Ἤρισε] Recte *Guj.* Ἤρισεν Edd. priores prave. c Ψαίρει] Ψάλλει *S.* & *Amſt.* ſolae. d Πίτυς] Sic *Fl. J. V2. Ald. Fr. P. B1.2. H.* Πόθος *S.* & *Amſt.*

302. Μή τις ἐχ.] Sic *Horat.* in Epod. de allio. *Num viperinus hic cruor?* inde etiam deſumpſiſſe videtur Lucianus, quod de Centauri veſte ait, Nam ibidem ſcripſit *Horat.*

Nec munus humeris efficacis Herculis
Inarſit aeſtuoſius.

Boiv.

Ibid. Τῆς ἐχίδνης] Τῆς pro τις reciperem, monente in ſchedis *Gujeto*, quia ſic verſus erit reſtitutus; primam autem in ἰὸς recte longam fieri, vid. ap. *Hom.* Il. Λ. 377. Sed quum & aliter poſſit emendari verſus, legendo Μή τις μ' ἐχίδνης, vel Ἢ μή τις, ut vſ. 78. Ἢ μή τις ὕμνος &c. cum Doctiſſ. *Gavel*; ideò nihil potius mutavi. Addit Idem, reſpexiſſe noſtrum ad loc. *Sophocl.* in Trach. Ἐχθρᾶς ἐχίδνης ἰὸς ὡς ἐθοίνατο. *J.F.R.*

303. Κενταύρου] Τοῦ Νέσσου. *F.G.*

304. Ἐλέαιρ' ἄνασσα] Jam ad miſericordiam & gratiam confugiunt ſupplices podagrae, quam jam Reginam ſuam gratioſiſſimam agnoſcunt. i. e. medicamentis inſuperabilem fatentur, ideoque ei ſe ſubjiciunt, & ad ſolam ejus miſericordiam confugiunt. *Er. Schmid.*

310. Ἄτεγκτος] Τέγγειν *irrigare* eſt; hinc ἄτεγκτος non illinendus medicamentis. *Sinapius* reddit illacrymabilem, quae lacrymis non tingatur, ſ. ad miſericordiam non flectatur. Minus bene, cum modo poenitentiam medicorum miſertam viderimus. *Er. Schmid.*

311. Οὔτε Διὸς] Hexametra μείουρα. *F.G.* Bene monet, ne quis tentet poſteriorem pedem emendare. *J.F.R.*

Ibid. Βρονταῖς Σαλμ.] De hoc Jovis fulminum imitatore vid. *Strab.* VIII. *Euſtath.* ad Od. Λ. *Serv.* ad *Virg.* VI. Æn. *J.F.R.*

312. Ψολόεντι — βέλει] I. fulminis fuliginoſi genere, vid. *Ariſtot.* L. 3. Meteor. 1. quod non incendit, ſed atra tantum fuligine inficit. Sed *Homerus* has fulminum diſtinctiones confundit (Odyſſ. Γ. 405. non invenio) Η. 249. Ψ. 330. *Er. Schmid.*

313. Σάτυρος Μαρσύας] Spondaicus μείουρος. *F.G.*

314. Λιγὺ ψαίρει] Stridule agitatur. Ψαίρειν enim inter alia etiam agitari ſignif. Eſt autem hypallage: pinus agitatur circa cutem; pro cutis Marſyae ſuſpenſa ad pinum agitatur circa eam, nempe in exemplum. *Er. Schmid.*

Ibid. Πόθος] Τὸ πυ in Πόθος hic corripitur. *F.G.*

Πίτυς] Pariſina, licet πίτυς *pinus*, cum vett. in textu ſervarit, cujus arboris in fabula Marſyae fit mentio, tamen *Pythius* Latine dedit, & inde *Salmur.* id hauſiſſe, Graecumque immutaſſe, ſit veroſimile; ſed πίτυς cum *Jenſio* in epiſt. lectt. Lucian. p. 391. inſerta, omnino legendum, ubi & ψαίειν *radere* tentat, etſi ψαίρειν non improbat, quem vide. *J.F.R.*

317. Μαιονία δ' Ἀράχνη] Quia prima in Ἀράχνη brevis eſt, non recepi lectionem Scholiaſtae. Poſſet itaque vulgato ſuccurri, apoſtrophum in δ' tollendo & δὲ reſcribendo; tumque, ſi poſtremum α in Μαιονία pro longo acceperis, quia ortum ex antiquo η (quippe Μαιονίη Ionice & antiqua Attica dialecto ſcribitur) ſa-

Lamentatur adhuc, lacrimas funditque Sipylo.
Maeonis auſa Arachne contendere Tritonidi:
Perdidit at formam, ſua nunc quoque ſtamina plicat.
Impar eſt iris ſuperorum audacia hominum,
Ut Jovis, ut Latonae, ut Palladis, ut Pythii.
Mitem ferto crucem, popularis diva, Podagra,
Atque levemque brevemque; acrique dolore careat:
Pauca nocens ceſſet, tolerabilis, ireque ſinat.
Multae formae infortunatorum.
Meditatio poenae & conſuetudo
Podagros miſeros conſolentur.
Unde alacriter, o conſortes, deponetis

Ἀλλ' ἔτι μυρομένη, προχέει πολὺ δάκρυ Σιπύλῳ.
[e] Μαιονία δ' Ἀράχνη Τριτωνίδι ἦλθεν [f] ἐς ἔριν·
Ἀλλ' ὀλέσασα τύπον, καὶ νῦν ἔτι νήματα πλέκει·
Οὐ γὰρ ἴσον μακάρων ὀργαῖς θράσος ἐπὶ μερόπων,
Ὡς Διὸς, ὡς Λητοῦς, ὡς Παλλάδος, ὡς Πυθίου.
Ἤπιον, ὦ πάνδημε, [g] φέροις ἄλγημα Ποδάγρα,
Κοῦφον, ἐλαφρὸν, ἄδριμυ, βραχυβλαβὲς, [h] ἀνώδυνον,
Εὔφορον, [i] εὔληκτον, ὀλιγοδρανὲς, εὐπερίπατον.
Πολλαὶ μορφαὶ τῶν ἀτυχούντων,
[k] Μελέται δὲ πόνων, καὶ τὸ σύνηθες
Τοὺς ποδαγρῶντας παραμυθείσθω.
Ὅθεν εὐθύμως, ὦ [l] συνναύκληροι, λήσεσθε Πό-

e Μαιονία δ' Ἀρ.] *Μαιονὶς ἀρ. Schol.* *f* Ἐς] Reſtitui cum *Guj.* Εἰς Edd. peſſime. *g* Φέροις] *Φέρεις Fl.* *h* Ἀνώδυνον] Ἠδ' ἀνωδ. *Guj.* male, niſi tum ἀνόδυνον ſcribas. *i* Εὔληκτον] Lego εὔλεκτον τ' *Er. Schmid.* *k* Μελέται] *Μελέτη Boiv.* *l* Συνναύκληροι] *Σύγκληροι Guj.* & *Pell.* & λήσεσθε initium faciunt verſus ſequentis.

317. *Μαιονὶ δ' ἀράχνης*] *Μαιονίς. Guj.*

ſanatus erit verſus. Addit *Schmid.* utraque ſcriptio ἡ *Μαιονία* & ἡ *Μῃονία* in uſu eſt, teſte *Strab.* L. 12. & 13. ac licet in *Μῃονία* ſub τῷ η inveniatur jota ſubſcriptum, quieſcens tamen illud jota eſt, ideoque Latinis etiam per e ſimplex exprimitur, parumque refert, ſcribasne *Meonia* an *Maeonia*. *J. F. R.*

319. Ὀργαῖς] Ἡ ὀργὴ non tantum ira eſt, ſed & τρόπος, mos, item propoſitum, impetus, ut h. l. *Er. Schmid.*

320. Πυθίου] Spondaeus μείουρος, τὸ πυ in Πύθιος hic producitur. *F. G.*

322. Βραχυβλαβὲς ἀνώδυνον] Lego *βραχυβλαβὲς ἠδ'* ἀνόδυνον. Ἡ ὀδύνη dolor, inde ὁ ἡ ἀνόδυνος & ἀνώδυνος, ab ὀδύνης *immunis*. Scriptio utraque in uſu: quam & vetus Lexicographon probat, & locus praeſens metri vi hanc per o poſtulat: tametſi *Stephanus* eam rejiciat. *Er. Schmid.*

Ibid. Ἀνώδυνον] Si ἀνόδυνον ſecunda brevi ſcribere licet, quod quidem cum *Schmidio* credo, non male *Gujeti* conjectura haberet; nunc vero peſſime. Sed forſan eſt oblivio deſcribentium & ipſe ἀνόδυνον quoque dedit. At quid opus eſt ſpondaeum quinta ſede ejicere, quemque ipſe adgnovit vſ. 113. quique *Homero* aliisque frequentatur? α privativum autem plurimum eſſe longum in ἀθάνατος ac ſimilibus, notiſſimum. *J. F. R.*

324. Πολλαὶ] Imitatio finis Tragoediarum *Euripidis* multarum. vid. med. *M. du S.*

Πολλαὶ μορφαὶ] Ἀνάπαιστοι. *F. G.* Sumtum ex *Euripidis* Androm. (ait Doctiſſ. *Gavel* in Miſc. ſaepe laudatis, p. 431.) ubi ſic ille:

Πολλαὶ μορφαὶ τῶν δαιμονίων,
Πολλὰ δ' ἀέλπτως κραίνουσι θεοί.
Καὶ τὰ δοκηθέντ' οὐκ ἐτελέσθη,
Τῶν δ' ἀδοκήτων πόρον εὗρε θεός.
Τοῖον δ' ἀπέβη τόδε πρᾶγμα.

Vid. etiam Alceſt. & Bacch. in fin. Hinc ſeqq. verſus, ejecta voce *συνναύκληροι*, hoc pacto reſtitui poſſent:

Τοὺς ποδαγροῦντας παραμυθείσθω
Ὅθεν εὐθύμως λήσεσθε πόνων.

Vel ſi hoc nimis audax, aliter dirimendo ſeptem poſtremos verſus tentatos vid. ibid. *J. F. R.*

327. Συνναύκληροι] Ejusdem navis ſocii. Metaph. I. e. eidem morbo obnoxii. *Er. Schmid.*

329. Εὐ-

Πόνων, εἰ τὰ δοκηθέντ' οὐκ ἐτελέσθη,
Τοῖς δ' ἀδοκήτοις πόρον [a] εὗρεν θεὸς,
Πᾶς ἀνεχέσθω τῶν παχόντων,
Ἐμπαιζόμενος, καὶ σκωπτόμενος,
Τοῖον γὰρ ἔφυ τόδε πρᾶγμα.

Dolores, ſi ſperata non peragantur,
Inſperatisque dat eſſe Deus.
Sufferat unusquisque aegrorum
Illudi ſe & derideri:
Haec eſt natura negoti.

ΩΚΥΠΟΥΣ.

Ὠκύπους Ποδαλειρίου καὶ Ἀστασίας υἱὸς ἐγένετο, κάλλει καὶ δυνάμει διαφέρων, γυμνασίων τε καὶ κυνηγεσίων μὴ ἀμελῶν. πολλάκις δὲ θεωρῶν τοὺς ἐχομένους ὑπὸ τῆς ἀτέγκτου Ποδάγρας, κατεγέλα, φάσκων, μηδὲν ὅλως εἶναι τὸ πάθος. ἡ θεὸς τοίνυν ἀγανακτεῖ, καὶ διὰ ποδῶν εἰστρέχει. τοῦ δ' εὐτόνως φέροντος, καὶ ἀρνουμένου, ὕπτιον ὅλως τίθησιν ἡ θεός. Ἡ μὲν σκηνὴ τοῦ δράματος ὑπόκειται ἐν Θήβαις· Ὁ δὲ χορὸς συνέστηκεν ἐξ ἐπιχωρίων ποδαγρῶν, συνελεγχόντων τὸν Ὠκύπουν· Τὸ δὲ δρᾶμα, τῶν πάνυ ἀστείων. Τὰ τοῦ δράματος πρόσωπα, Ποδάγρα, Ὠκύπους, Τροφεὺς, Ἰατρὸς, Πόνος, Ἄγγελος. Προλογίζει δὲ ἡ Ποδάγρα.

ΠΟΔΑΓΡΑ, ΩΚΥΠΟΥΣ, ΤΡΟΦΕΥΣ, ΙΑΤΡΟΣ, ΠΟΝΟΣ, ΚΑΙ ΑΓΓΕΛΟΣ.

OCYPUS, SIVE CELERIPES.

Ocypus Podalirii & Aſtaſiae filius fuit pulchritudine & viribus praeſtans, qui Gymnaſia & venatus non negligeret. Saepe cum videret eos, qui ab implacabili podagra tenerentur, deridebat, dicens, plane nihil eſſe illum morbum. Indignatur ergo Dea, & per pedes irruit. Illo vero fortiter ferente, ac negante, ſupinum omnino Dea abjicit. Scena dramatis ponitur eſſe Thebis. Chorus conſtat podagris ejus regionis Ocypodem convincentibus. Eſt autem drama valde lepidorum unum. Perſonae dramatis Podagra, Ocypus, Educator, Medicus, Dolor, Nuncius. Prologum agit Podagra.

PODAGRA, OCYPUS, EDUCATOR, MEDICUS, DOLOR, ET NUNCIUS.

POD.

a Εὗρεν] Εὗρε *Pell.* Sed & ſic verſus claudicat, niſi θεὸς monoſyllabum fiat.

329. Εὗρεν] Lego εὗρε propter metrum. εὗρε *invenit*, i. e. invenire ſolet. *Er. Schmid.*

ΩΚΥΠΟΥΣ] Frigidum poëma & Luciano indignum. *F. G.*

ΩΚΥΠ.] Lucianum non agnoſco. Inficetum & abſurdum totum quantum eſt. *M. du S.*

ΩΚΥΠ.] Non puto eſſe Luciani, ſed ab aliquo imitatore Tragopodagrae ſcriptum libellum. Certe Argumentum non magis videtur hic praemiſſurus fuiſſe Lucianus quam in Tragopodagra. *J. M. G.*

1. Δεινὴ] Vid. *Eurip.* Hipp. 1. & ſeqq. *M. du S.*

6. Καὶ μὴν λεγ. ἀτρεκῆ] Podagricos initio morbi nolle fateri morbum, ſed vel talum diſtorſiſſe, vel aliud quid praetexere, donec ambo pedes adfecti confeſſionem extorqueant, belle etiam teſtatur *Seneca*, Ep. 53. p. m. 473. Ubi pro (*morbo*) *qui utrosque pedes* DEXTROS *fecit*, Vavaſſor Obſ. p. 36. legit PEDES AEGROS. Poſſis & *deteriores*, quod propius ad literas accedit; ſed forſan nihil mutandum; nam quum illico addatur, *neceſſe eſt morbum fateri*, pedes dextri poterunt intelligi *ſinceri*, non amplius mendaces. *J. F. R.*

9. Προκόψας] Προσκόψας legendum omnino, ſi ratio ſenſus habeatur. *F. G. Gujetus* ſenſui medetur, non metro, cum legit προσκόψας. Quid ſi legamus ἤγε προσκόψας βάσιν. *Boivin.*

Προκόψας] Quis cum *Gujeto* προσκόψας legerit? Id enim eſſet verſum corrumpere, non corrigere; nam προκόψας jambum quarta ſede, ut debet, efficit, & licet *alliſum pedem Micyllus* verterit, unde forſan προσκόψας in mentem venit *Gujeto*, nihilo tamen ad ſenſum deterius eſt προκόψας, *promoveris gradum*. mo-

POD.

Dira hominibus, & inauſpicati nominis
Podagra vocor, ſaevum mortalibus malum,
Pedesque nerveis conſtringo reſtibus,
Animadvertente nullo incurrens artubus.
Ultra mea percuſſos plaga rideo,
Nec vera de ſuo fateor auſos malo,
Sed vana cauſſari nonnulla exercitos
Ipſum nam quisque ſe lactat mendaciis:
Quaſi convellerit aut offenderit pedem,
Loquitur amicis, veram cauſſam reticet.
Quod enim non dicit, ut latere ſe ratus,
Etiamſi nolit ipſe, tempus indicat.
Ac tum ſubactus, & fatus nomen meum,
Ab amicis omnibus in triumpho ducitur.
Verum dolor mihi malorum adjutor eſt.
Nihil ego namque ſum, ſi ab hoc relicta ſim.
Hoc ergo mordet, hoc animum ſubigit meum,
Dolorem quod malorum originem omnium
Maleficis maledictis haud quisquam ſauciat.
Sed contra me laxant vocem exſecrabilem.
Mea ſperantes evitare vincula.
Quid iſta nugor? nec dico, qua gratia
Adſim, ferendae non par iracundiae.
Dolo generoſus iſte, fortis, Ocypus,
Contra me ſentit, eſſe me nihil ferens.

ΠΟΔ.

Δεινὴ μὲν ἐν βροτοῖσι, καὶ δυσώνυμος
Ποδάγρα κέκλημαι, δεινὸν ἀνθρώποις πάθος,
Δεσμῶ δὲ νευρίνοισι τοὺς πόδας βρόχοις,
Ἄρθροισιν εἰσδραμοῦσα μὴ νοουμένη.
Γελῶ δὲ τοὺς πληγέντας [a] ὑπ' ἐμοῦ,
Καὶ μὴ λέγοντας [b] ἀτρεκῆ τῆς συμφορᾶς,
Ἀλλ' εἰς ματαίαν πρόφασιν ἐξησκημένους.
Ἅπας γὰρ αὐτὸν βουκολεῖ ψευδοστομῶν,
Ὡς [c] ἐνσεσεικὼς ἢ [d] προκόψας ποι βάσιν,
Λέγει φίλοισι, μὴ φράσας τὴν αἰτίαν,
Ὃ μὴ λέγει γὰρ, ὡς δοκῶν λαθεῖν τινας,
Χρόνος δέ γ' ἕρπων μηνύει, κἂν μὴ θέλῃ.
[e] Καὶ τότε δαμασθεὶς, ὀνομάσας μου τοὔνομα,
Πᾶσι θρίαμβος ἐμβεβάσταται φίλοις.
Πόνος δέ μοι συνεργός ἐστι τῶν κακῶν·
Ἐγὼ γὰρ οὐδὲν [f] εἰμι τούτου δίχα μόνη.
Τοῦτ' οὖν δάκνει με, καὶ φρενῶν καθάπτεται,
Ὅτι τῶν ἁπάντων αἴτιον πόνον κακῶν,
Οὐδεὶς κακούργοις λοιδορεῖ βλασφημίαις,
Ἀλλὰ κατ' ἐμοῦ πέμπουσι δυσφήμους ἀράς,
Ὡς δεσμὸν ἐλπίζοντες ἐκφυγεῖν ἐμόν.
Τί ταῦτα φλυαρῶ, κοὐ λέγω τίνος χάριν
Πάρειμι, μὴ φέρουσα τὴν ἐμὴν χολήν;
Ὁ γὰρ [g] Δόλων γενναῖος, ὁ θρασὺς Ὠκύπους,
Φρονεῖ καθ' ἡμῶν, μηδὲν εἶναί [h] μέ τι λέγων.

Ἐγὼ

a Ὑπ' ἐμοῦ] Ἡμιίων ὑπο *Guj.* b Ἀτρεκῆ] Ἀτρεκεῖ *J.* Τ' ἀτρεκῆ *Guj* c Ἐνσεσεικὼς ἢ] Ἐσσεσεικώς, ἢ Edd. ſine ſenſu. Rationem emendationis vid. in notis. d Προκόψας] Προσκόψας *Guj.* Ἤγε προσκ. *Boiv.* e Καὶ τότε] Καί τοι *Pell.* f Εἰμι τούτου] Τοῦ δ' εἰμι *Pell.* g Δόλων] Δόλον *Guj.* ut cohaereat δόλον φρονεῖ. h Μέ τι] Μ' ἔτι *Guj.* Nihil mut. *Fl. J. Fr. P.* Εἶν' ἡμᾶς *Pell.*

do non ἐνσεσεικὼς, ἢ cum Edd. legas, ſed ἐνσεσεικὼς ἢ junctim, & periphraſi uſitata; cujus poſterioris emendationis me admonuit Doctiſſ. Amitinus *F. L. Abreſch.* eamque ita plane neceſſariam duxi, ut reciperem. *J. F. R.*

14. Θρίαμβος ἐμβ.] I. quaſi in triumpho geſtatur, deridetur. *F. G.*

15. Τῶν κακῶν] Malorum quae facio. *F. G.*

17. Φρενῶν καθάπτεται] *Haec moleſtia me tantopere urit, ut prae ira mentis vix compos ſim.* Vid. *Foëſ.* in Oecon. *Hippocr.* V. Ἀπτεσθαι. Conf. hic vſ. 23. & 26. *J. Gavel.*

24. Δόλων] *Gujet.* legit δόλον. vulgata lectio magis placet. Notum omnibus, Dolonem fuiſſe πόδας ὠκύτατον. *Boivin.*

Δόλων] Recte *Guj.* δόλον, ceu δόλον φρονεῖν γενναῖος, quippe qui egregie erat εἰς προφάσεις ἐξησκημένος, uti ex ſeqq. adparet. Neque enim nota perſona hic in ſcenam producitur, ſed omnino ficta, unde merito Ὠκύπους nominis proprii vicem ſuſtinet. *J. Gavel.*

25. Μέ τι] Hocce τι *Gujeto* forſan ſuſpectum viſum, quod μηδὲν praemiſſum id non admitteret. Fruſtra. *Diod. Sic.* XI. c. 45. ἄλλο μὲν μηδὲν — τι. *Herodian.* 2. 5. 7. Οὐδέν τι καταπεπληχότος. Sic εἰς τις frequens

Ἐγὼ δ' ὑπ' ὀργῆς, ὡς γυνὴ δεδηγμένη,
Ἀντέδακα τοῦτον ἀθεράπευτον εὐστόχως,
Ὡς ἦν ἔθος μοι κονδύλου ποδὸς τυχεῖν.
Ἤδη δ' ὁ δεινὸς πόνος ἔχει λεπτὸν τόπον,
Καὶ τὴν βάσιν νυγμοῖσι τρυπᾷ τὴν κάτω.
Ὁ δ' ὡς δρόμοισιν ἢ πάλῃ πλήξας ἴχνος,
Πλανᾷ γέροντα παιδαγωγὸν ἄθλιον.
Καὶ [a] κλεψίχωλον πόδα τιθεὶς [b] ἰχνευμένον,
Δύστηνος αὐτὸς ἐκ δόμων [c] προσέρχεται.
ΩΚΥΠ. Πόθεν δ' ὁ δεινὸς εἰς ποδῶν οὗτος παρῆν,
Ἀτραυμάτιστος, ἄβατος, ἄστατος πόνος;
[d] Τείνω δὲ νεῦρον οἷα τοξότης ἀνὴρ,
Βέλος προπέμπων, καὶ [e] λέγειν βιάζεται.
Τὸ τῶν πονούντων ἔσχατον, στοιχεῖ χρόνῳ.
ΤΡΟΦ. Ἔπαιρε σαυτὸν, ὦ τέκνον, καὶ κούφισον,
Μή πως με πίπτων, καταβάλῃς σὺ χωλὸς ὤν.

Ego, quam mordet ira, (quidni, feminam?)
Morſu hunc remordi certo & inſanabili,
Ut eſt ſolenne mihi ferire artum pedis.
Et jam dolor dirus parvum tenet locum,
Soleamque terebrat imam punctionibus.
At ille ut curſu vel lucta laeſo pede,
Imponit educatori miſero ſeni.
Furtim claudum pedem, viſco captum meo,
Infelix efferens huc accedit, domo.
OCYP. At unde dirus in pedes hic ingruit,
Sine vulnere, ſtare, incedere impediens dolor?
Nervumque tendit, vir ſagittator velut
Telum emiſſurus, & ſubigit me dicere
Quae ſunt dolentum extrema, parvo tempore.
EDUC. Ipſum te ſuſtine, mi fili, & alleva,
Ne qua, dum claudicas, cadens me proruas.

OCYP.

a Κλεψίχωλον] Emendavi ex Guj. & Fl. Κλεψίχολον male cett. b Ἰχνευμένον] Ἰκνευμένον Guj. Ἰξευμένον Schmid. c Προσέρχεται] Προέρχ. Guj. d Τείνω] Τείνει Guj. Sed & Τείνων legi poſſet. e Λέγειν] Στένειν Guj.

quens Noſtro aliisque. Vid. ſupr. Alex. c. 36. &c. Et Doct. F. L. Abresch. animadv. ad Æſchyl. p. 190. J. F. R.

33. Ἰχνευμένον] Ἰκνεύμενον legend. forſ. i. e. νοσοῦντα. Heſych. ἰκνεῖται, ἔρχεται, νοσεῖ, καθάπτει, &c. ἰκνεύμενον pro ἰκνούμενον Aeolice. i. e. a morbo petitum, tentatum. F. G.

Ἰχνευμένον] Optime hunc verſum reſtituit Gujetus, ſed pro ἰκνεύμενον mallem ἰκνούμενον, ſi quidem Doriſmo hic locus nullus eſt; J. Gavel. Bene, ſed cur etiam cum Gujeto accentu mutato ter ſcribat Ἰχνεύμενον, &c. quum Edd. ἰχνευμένον, cauſſam non addit. Sed praeſtat Er. Schmidii obſervationem audiſſe: hic locus, ait, in pleriſque libris depravatus eſt: Κλεψίχολον πόδα τιθεὶς ἰχνευμένον, redditurque: & bilioſum aegre movens captum pedem: q. eſſet a χολὴ bilis, cum ſit ex χωλὸς claudus. Tum pro ἰχν— leg. ἰξευμένον, claudicationes celantem, praecipue ſub primos inſultus podagrae; cum tamen trahant pedem ἰξευμένον, viſco captum. ὁ ἰξὸς viſcum, inde ἰξεύω viſco capio, aves proprie: poſtea quocumque modo aucupor. Hinc ποῦς ἰξευμένος eſt pes viſco captus, h. e. metaphorice, tarde & lente progrediens. Quis hoc non probaret? Cum in ipſo podagrae etymo idem inſit, a ποῦς & ἄγρα captura formato, quod pedes ut laqueo capiat. J. F. R.

37. Τείνω] Praeter τείνω nihil cum Gujeto mutaverim, punctum ponendum poſt βιάζεται. J. Gavel. Illud punctum jam addidi. J. F. R.

38. Λέγειν] Στένειν leg. videtur, ſubaudito ὁ πόνος. F. G.

39. Τὸ τῶν πονούντων ἔσχατον] Dolores extremi, i. e. acerrimi cum tempore veniunt, ſ. proceſſu temporis dolores intenduntur. F. G.

Ibid. Στοιχεῖ χρόνῳ] Non intelligi a me iſtum verſiculum, fateor. Interpretatus ſum ac ſi legeretur βραχεῖ χρόνῳ, quod quidem ſententiae convenire, apparet. Alia quaeſtio eſt, an ita auctor dederit. J. M. G.

45. Γογγύζων] Participium γογγύζων metrum aperte vitiat. Num ὄγκυλος γέρων, i. e. σιμωτὸς, γαῦρος, teſte Heſych. Senex dicitur vſ. 120. Κυρτὸς ὢν τὰ πάντα μηδὲ ἓν σθένων. An potius τὸ γογγύζων gloſſema habendum τοῦ ὀγκολογῶν, quod hic olim lectum fuerit? Sane Heſychius, ὀγκολογοῦνται exponit γογγύσαι. J. Gavel. Sed Cl. Editor obſerv. Miſc. anni 1739. p. 433. adjicit, forte ἀδύνατα γογγύζων γέρων, quo quidem verſui minore negotio conſulitur, ſenſus tamen mihi melior videtur in ἀδύνατος. J. F. R.

46. Μή τι] Μὴ σὺ forſan. F. G.

48. Ἐν ταῖς] Euripideum eſſe opinor. M. du S.

Ἐν ταῖς ἀνάγκαις] Videtur Interpres non intellexiſſe hunc verſum. Senſus eſt: morbo ſubactus juvenis, inſtar eſt ſenis. Per ἀνάγκας hic intellige τὰς τῶν νόσων ἀνάγκας. ἀμφιβολίαν autem ſic reſolve: πᾶς νέος γέρων ἐςί. omnis juvenis inſtar ſenis eſt. eſt tamen & alius ſenſus: nempe cogente neceſſitate, ſenes fungi juvenum vice. Boivin.

Ibid.

OCYP. En teneo te ſine pondere, & tibi obſequor,
Laborantemque pedem pono, & ſuſtento me.
Nam juniori turpe, aequales inter, eſt
Miniſter invalidus, querulus ſemper ſenex.
EDUC. Ne, ne quid horum, ſtulte! aufer convicia.
Ne gloriare aetate: at illud noveris,
Neceſſitatibus juvenis quisque eſt ſenex.
Audi monentem. Denique, ſi me ſubtraham,
Stabo ſenex ego, juvenis jacebis humi.
OCYP. Tu ſi cadas, dolore carens, ſenex cades.
Etenim voluntas promta ſenes ſequitur viros.
Nervis ſed illorum caret omnis actio.
EDUC. Quid argutare? nec dicis mihi, quomodo
Dolor intrarit ſoleam pedis cavam tui?
OCYP. Dum curſu exerceor, levem ut ponam pedem
Currens contraxi, & in dolores incidi.

[f] ΩΚΥΠ. Ἰδοὺ κρατῶ σε δίχα βάρους, καὶ πείθομαι,
Καὶ τὸν πονοῦντα πόδα τιθῶ, καὶ καρτερῶ.
Νεωτέρῳ γὰρ αἶσχος ἐν [g] παισὶν ἀεί,
Ὑπηρέτης ἀδύνατος γογγύζων γέρων.
ΤΡΟΦ. Μὴ, μή τι ταῦτα, [h] μωρὲ, μή [i] με κερτόμει·
Μή μ' ὡς νέος κόμπαζε, τοῦτ' εἰδὼς, ὅτι
Ἐν ταῖς ἀνάγκαις πᾶς γέρων [k] ἐστὶ νέος.
[l] Πείθου λέγοντι· [m] τὸ πέρας ἂν ὑποσπάσω,
Ἔστην ὁ πρέσβυς, σὺ δ' [n] ὁ νέος πίπτεις χαμαί.
ΩΚΥΠ. Σὺ δ' ἂν σφαλῇς, πέπτωκας ἄπονος ὢν γέρων.
Προθυμία γὰρ ἐν γέρουσι παρέπεται·
Πρᾶξις δὲ τούτοις οὐκ ἔτ' ἐστὶν εὔτονος.
ΤΡΟΦ. Τί μοι σοφίζῃ, κοὐ λέγεις οἵῳ τρόπῳ
Πόνος [o] προῆλθε σοῦ ποδὸς κοίλην βάσιν;
ΩΚΥΠ. Δρόμοισιν ἀσκῶν, κοῦφον ὡς τιθῶ πόδα,
Τρέχων [p] ἔστειλα, καὶ συνεμίχθην πόνῳ.

ΤΡΟΦ.

f ΩΚΥΠ.] In *Fl.* ſpatium eſt. In *J.* omiſſum etiam. Additum in *P. H. B1.* &c. *g* Παισὶν] Παῖς ἐσ' *Guj.* *h* Μωρὲ] Sic *B1. 2.* Μῶρε *J. Fl. Ald. Fr. H. P. S.* *i* Με] Μοι *Fl.* *k* Ἐστὶν] Recepi ex *Fl.* ἐστὶ cett. *l* Πείθου] Recte ſic *B1. 2. V2. P. S.* Perſonam Ωκ. male praefigunt *J. Ald. Fr. H.* In *Fl.* ſpatium eſt, quo perſonar. nomina deſignantur. *m* Τὸ πέρας] Τὰς χέρας *Guj.* Τὼ χεῖρ' ἂν *Pell.* Τὸ γῆρας *Boiv.* *n* Ὁ νέος] Ὡς νέος male *Fl.* *o* Προῆλθε] Προσῆλθε *Guj.* & *Pell.* *p* Ἔστειλα] Ἔσφηλα *Guj.* Forſ. ἔτεινα, vel ἔτιλα.

Ibid. Ἐστὶ νέος] Lege ἐστὶν, recte ait *J. Gavel.* Sed id ex *Fl.* jam receperam. *J. F. R.*

49. Τὸ πέρας ἂν] Legend. videtur: τὰς χέρας ἂν ὑποσπάσω, quid ſi, τὼ χεῖρ' ἂν ὑποσπάσω, vel τὴν χέρα &c. *F. G.* Τὸ πέρας ferri non poteſt. Addi poſſet *Gujeti* conjecturis, γῆρας ἂν ὑποσπάσω, ſi ſenectutem meam, id eſt, ſenectutis meae opem tibi ſubſtraxero, vel τὸ γέροντ' ἂν &c. *Boivin.*

Τὸ πέρας] Omnino cum *Gujet.* legendum exiſtimo τὰς χέρας, ex verſu 170. Δέξασθε χεῖρας τὰς ἐμὰς &c. *J. Gavel.*

52. Παρέπεται] Παρίσταται mallet Doctiſſ. *J. Gavel,* vel προθυμία γὰρ γέρουσ' ἀεὶ παρίσταται, niſi nimis a vulgato abiret. Sed recte Cl. earum obſervatt. Editor animadvertit: „ Παρέπεται deterius non videtur τῷ παρίσταται, nec tribrachys deterior anapaeſto. Secunda emendatio vim verſui videtur illatura, niſi ultimam in προθυμία corripi poſſe oſtendatur". Certe α in προθυμία longum eſt, aeque ac in φιλία ſimilibusque, quia id α ortum ex η; antiquitus enim erat προθυμίη, φιλίη. *J. F. R.*

57. Ἔστειλα] Ἔσφηλα legendum videtur, pro ἐσφάλην autem uſurpatum. τὸ ἔστειλα hic locum non habet. *F. G.*

Ἔστειλα] Verſus duplici mendo laborat. Prima enim in ἔστειλα contra metrum corripitur, ſecunda vero in συνεμίχθην producitur. Ita dediſſe credo doctiſſimum *J. Gavel,* licet inverſo ordine excuſa in Obſervatt. ſint verba. Additque: *Gujetus* corrigit ἔσφηλα, quod ſenſum quidem expeditiorem facit, ſed eodem tamen vitio laborat. Conjiciebam ἐνέσεισα, ex vſ. 9. vel, ſi liceret, σέσεικα, ſimplici pro compoſito. Pro συνεμίχθην legendum videtur συνεμμίχθην, ſine augmento. Ad quae Cl. Editor rurſus bene monet: commode pro συμμίγνυσθαι videtur ſubjici decompoſitum συνεμμίγνυσθαι. Sed cur ſine augm. legeretur, neſcio, συνενεμίχθην pari quartaque ſede tribrachyn legitime efficiet, & ſolemne eſt Librariis Latinis Graecisque ſecundam praepoſitionem negligere. Conſulantur addenda ad *Liban.* Epiſt. DCCCXXVII. p. 864. „ Sed pro ἔστειλα tentat Vir Cl. ἔτεινα, quod & mihi in mentem venerat. Exemplisque id illuſtratum vid. in Obſ. p. 434. At Doctiſſ. *Abreſch.* in animadv. ad *Aeſchyl.* p. 242. emendat ἔτειλα. Ac τέλλειν valere ἀνύσθαι, τελειοῦν, auctoritatibus probat; quare hoc forſan praeſtat. *J. F. R.*

58. Πα-

ΤΡΟΦ. Πάλιν τρέχ' [a] ὅς τις [b] εἶπον, ἢ καθήμενος,
Πώγωνα τίλλει κουρέων ὑπ' ὠλέναις.
ΩΚΥΠ. Οὐκοῦν παλαίων ὡς θέλων παρεμβολὴν
[c] Βαλεῖν, ἐπλήγην. τοῦτο δὴ πίστευέ μοι.
ΤΡΟΦ. Ποῖος στρατιώτης γέγονας, [d] ἵνα παρεμβολὴν
Βάλλων σὺ πληγῆς; περικυκλοῖς [e] ψευδηλογῶν;
Τὸν αὐτὸν ἡμεῖς εἴχομεν λόγον ποτέ,
Μηδενὶ λέγοντες τὴν ἀλήθειαν φίλων.
Νῦν δ' εἰσορᾷς [f] ἅπαντα ἐξ
Ὁ πόνος δ' [g] ἐλελίξας ἐμμελῶς διαστρέφει.
ΙΑΤ. Ποῖ ποῖ καθεύρω κλεινὸν Ὠκύπουν φίλοι,
Τὸν πόδα πονοῦντα, καὶ βάσιν παρειμένον;
Ἰατρὸς [h] γὰρ ὤν, ἔκλυον ὑπὸ φίλου τινός,
Πάσχοντα δεινὰ τοῦτον ἀστάτῳ πάθει·
Ἀλλ' αὐτὸς οὗτος ἐγγὺς ὀμμάτων ἐμῶν,
Κεῖται κατ' εὐνῆς ὕπτιος βεβλημένος.
Ἀσπάζομαί σε πρὸς θεῶν, καὶ σόν,
Τί τοῦτο; λέξον, Ὠκύπου, τάχα,

EDUC. Iterum curre, ut non nemo dixit, qui ſedens
Barbam vellebat, ille ſub alis hiſpidus.
OCYP. Luctatus ergo, dum volo inſerto pede
Ferire, ſum percuſſus: illud crede mi.
EDUC. Qualis fuiſti athleta, ut inſerto pede
Feriens ferireris? Vagus es mendaciis.
Eosdem nos quondam ſermones habuimus.
Amicorum dicentes vera nemini.
Nunc vero cuncta vides. . . .
Verum volutans ad numeros torquet dolor.
MED. Ubi nobilem invenio, ſodales, Ocypum
Laborantem pede, & ſolutis greſſibus?
Etenim medico mihi ſodalis retulit,
Hunc dira, morbo non conſtante perpeti.
Quin ipſe noſtros ante oculos in proximo
Jacet, ſupinus abjectus in lectulo.
Jubeo ſalvere per Deos te. Sed mali
Quid illud? Ocypu, dic ocius ut ſciam.

Si

a Ὅς τις] Ita Fr. P. Bt. 2. H. Ὥς τις Fl. J. Ald. b Εἶπον, ἢ] Εἶπεν, ὃς Pell. c Βαλεῖν] Βάλλειν Gujet. & Pell. d Ἵνα] Ἦν Guj. e Ψευδηλογῶν] Bene S. Ald. cum Fl. Ψευδολογῶν J. Bt. H. Ψευδολογῶν male ad quantitatem P. f Ἅπαντα] Ἅπαντας Fl. g Ἐλελίξας] Ἑλίξας Guj. h Γὰρ ὤν] Ὢν γὰρ Guj.

58. Πάλιν τρέχ'] Proverbiale videtur, quaſi remedium ſit in ſimili malo iterum currere. Vid. Eraſm. Prov. denuo currere. F.G.

Πάλιν τρέχ'] Interpretatus ſum hanc lectionem, πάλιν τρέχ', ὥς τις εἶπεν, ὃς καθήμενος πώγωνα τίλλει, κουρέων ὑπ' ὠλένης. Monet alumnum ſuum de praecepto in tonſtrina illi dato, qui pedem inter currendum luxaverat; auctoremque ridicule ſignat. Hoc autem indicat, ſe tergiverſationem illius ſentire. J. M. G.

59. Πώγωνα] De hoc verſu Muretum legere operae pretium eſt Var. Lect. XII. 17. qui in editione Proverbiorum Florentiae facta comparere cum ait. M. du S.

60. Παρεμβολὴν] Le croq en jambe, i.e. pedis interjectus. F.G.

62. Ἵνα] Ἦν legendum. Ordo: Ποῖος στρατιώτης γέγονας, ἣν σὺ πληγῆς βάλλων παρεμβολήν. F.G.

74. Ἀσπάζομαι] Non diſputo, quid fuerit in autographo, ſed ſic reddidi, quaſi fuiſſet, Ἀσπάζομαί σε πρὸς θεῶν. Καὶ σὸν πάθος τί τοῦτο; λέξον Ὠκύπου τάχ' ὡς μάθω. Εἰ γὰρ τύχοιμι μαθὼν κ. τ. λ. J.M.G.

Ἀσπάζομαί σε &c.] Quid ſi binos hos verſus hoc pacto legamus & diſtinguamus?

Ἀσπάζομαί σε, πρὸς θεῶν ἢ σὸν πάθος
Ποῖόν τι τοῦτο; λέξον Ὠκύπου τάχα.

Vel τί ἐστι τοῦτο, &, λέξον Ὠκύπου σαφῶς, ut id reſpondeat ſequentibus, εἰ γὰρ μάθοιμι, & μαθὼν τὴν ἀλήθειαν. J.Gavel.

76. Τυχὸν, ἴσως] Male diſtinctio commatica ponitur inter duo adverbia τυχὸν ἴσως, quae conjungenda ſunt, & πλεοναστικῶς poni ſolent, non ſecus atque αὖ πάλιν. J.Gavel. cui obſecundavi, comma quod poſt τυχὸν erat, ante id collocans. J. F. R.

78. Σωτὴρ] V. Spanhem. 417. De Soteriche Aſita Pantheam laudavit, conſule Suidam. M. du S.

ἐποποιῷ legimus apud Suidam (v.) qui carmine epico

79. Σάλπιγγος] Quaſi τὸ, Σωτήριχος, σάλπιγγος notet; ſit σάλπιγγος εἶδος. F.G.

Σάλπιγγος] Cur hic Soterichos Salpingis, id eſt tubae nomen habere dicatur, divinatu ...

Si ſcire contingat, forſan curavero
Dirum dolorem, & illud, quidquid eſt, mali.
OCYP. Vides me, Soter, & rurſus Soteriche,
Cognominis Salpingis, o Soteriche.
Dirus dolor pedis me mordet peſſime,
Timidum pede, non ſimplex, pono veſtigium.
MED. Unde? ecquid paſſus? indica, vel quomodo?
Nam vera ſi medico per omnia dixeris,
Salubrior venit: non doctus labitur.
OCYP. Curſum meditatus & quandam artem gymnicam,
Ab amicis graviter vapulavi aequalibus.
MED. Cur non adeſt ergo gravis inflammatio
Ipſo in loco, nec humidum fomentum habes?
OCYP. Nec enim fero facile lanarum vincula,
Inutile ornamentum, quod multis placet.
MED. Quid ergo tibi placet? Scariphabo pedem?
Nam ſi mihi praebeas, illud bene noveris,
Secando exhauſturum multum me ſanguinis.
OCYP. Fac ergo, ſi quid invenire novi potes,
Quo mox dolores diros e pede exigas.

Εἰ γὰρ μάθοιμι, τυχὸν ἴσως ἰάσομαι
Τὸ δεινὸν ἄλγος, τοῦ πάθους τὴν συμφοράν.
ΩΚΥΠ. Ὁρᾷς με, σωτὴρ, καὶ πάλιν σωτήριχε,
Σάλπιγγος αὐτῆς [i] οὔνομ' ἔχων σωτήριχε,
Δεινὸς πόνος με τοῦ ποδὸς δάκνει κακῶς,
Δειλὸν δὲ βῆμα, [k] κοὐχ ἁπλοῦν τιθῶ ποδί.
ΙΑΤ. Πόθεν; τί [l] παθών; μήνυσον, ἢ ποίῳ τρόπῳ;
Μαθὼν [m] γὰρ ἀλήθειαν ὁ ἰατρὸς ἀσφαλῶς,
Κρεῖττον πρόσεισι, σφάλλεται δὲ μὴ μαθών.
ΩΚΥΠ. Δρόμον τιν' ἀσκῶν, καὶ τέχνην γυμναστικὴν,
Δεινῶς ἐπλήγην ὑπὸ φίλων ὁμηλίκων.
ΙΑΤ. Πῶς οὖν ἀηδὴς οὐ πάρεστι φλεγμονὴ
Τόπου κατ' αὐτοῦ, κοὐκ ἔχεις τὴν ἐμβροχήν;
ΩΚΥΠ. Οὐ γὰρ στέγω τὰ δεσμὰ τῶν ἐριδίων,
Εὐμορφίαν ἄχρηστον εἰς πολλοὺς καλήν.
ΙΑΤ. Τί οὖν δοκεῖ σοι; [n] καταχνήσω σου τὸν πόδα;
Ἂν γὰρ παράσχῃς [o] μοι, γιγνώσκειν σε χρὴ,
Ὡς ταῖς τομαῖσι πλεῖστον αἷμά σου κενῶ.
ΩΚΥΠ. Ποίησον εἴ τι καινὸν ἐξευρεῖν ἔχεις.
Ἵν' εὐθὺ δεινὸν ἐκ ποδῶν παύσῃς πόνον.

ΙΑΤ.

i Οὔνομ'] Ὄνομ' *Pell.* melius. *k* Κοὐχ] Bene *Fl. P.* aliaeque. Κοὐκ male *J.* *l* Παθών;] Μαθών, *Fl.* *m* Γὰρ] Delet *Boiv.* *n* Καταχνήσω] Καταχνισω corrigit *Gavel.* *o* Μοι] Τοῦτο *Guj.* omiſſo μοι. Μοι ὧδε *Pell.*

facile eſt. Mihi in mentem venit Minerva Σάλπιγξ apud *Pauſan.* Corinth. p. 122, 43. Eſt autem Minerva etiam ὑγεία ſ. ſoſpita, v. g. *Pauſan.* Att. p. 40, 11. & p. 60, 12. Ὑγεία denique eadem quae σώτειρα. Meliora lubens diſcam. Verſionis interea rationem reddidi. *J.M.G.*

Ibid. Σωτήριχε] Sic λειμῶν σωτήριχος in *Anthol.* L. 2. c. 41. Ep. 4. Σωτήριχος eſt nomen proprium ap. Cinnam L. IV p. 192. At σάλπιγξ quod eo nomine inſigniatur, referendum fortaſſe ad τὸ ἀνακλητικόν. *Max. Tyr.* Serm. VI. καὶ καλὸν μὲν ἐν διώξει τὸ ἐγκελευστικὸν, καλὸν δὲ ἐν φυγῇ τὸ ἀνακλητικόν. *J. Gavel.*

88. Ἐμβροχὴν] Irrigationem partis affectae, quae fit appoſitione lanae aut lini, liquore aliquo medicali tincti. *F.G.*

89. Οὐ γὰρ στέγω] I. ferre non poſſum *F.G.*

90. Εὐμορφίαν] Ἀμορφίαν legit Interpres, (*deformitatem* reddens) ſed τὸ εὐμορφίαν placet. Ordo, οὐ στέγω τὰ δεσμὰ, εὐμορφίαν ἄχρηστον &c. appoſitive. I. e. οὐ στέγω τὰ δεσμὰ τῶν ἐριδίων, ὅ ἐστιν εὐμορφίαν εἰς πολλοὺς καλήν. τὸ μὴ στέγειν ſcil. i. e. τὸ μὴ ἔχειν, ἐστὶν εὐμορφία, καὶ τὸ ἔχειν δεσμὰ ἀμορφία, vulgi opinione. Sed fortaſſe τοῦ τροφίας verba ſunt, non Ocypodis aegroti. *F.G.*

Ibid. Εἰς πολλοὺς καλήν] Εἰς πόδας κακὴν conjicit *J. Gavel*, quod faſciis illis caput ornare decorum ſit, pedes non item. Haud inepte profecto. *J.F.R*

92. Γιγνώσκειν σε χρὴ] An γιγνώσκειν εὖ σε χρὴ, *J. Gavel.* Non. Nam longa eſt prima in γιγνώσκω, ut bene animadvertit obſervatt. Editor (nec juvat, ſi γινώσκειν ſubſtituas, quia & hoc primam habet longam) putatque σε ſemel excidiſſe, legendumque: Ἂν γὰρ παράσχῃς μοί σε, γιγνώσκειν σε χρή. Παρέχειν σε τινι obviam locutionem eſſe. Sed confer *Gujeti* & *Pelleti* codicis emendationem in variantt. notatam, & elige. *J.F.R.*

[a] ΙΑΤ. Ἰδοὺ σιδηρόχαλκον ἐπιφέρω τομὴν,
Ὀξεῖαν, αἱμόδιψον, ἡμιστρόγγυλον.
ΩΚΥΠ. Ἔα, ἔα.
[b] ΤΡΟΦ. Σῶτερ, τί ποιεῖς; μὴ τύχοις σωτηρίας.
Τολμᾷς [c] σιδηρόσπαρτον ἐπιβαλεῖν πόνον;
Μηδὲν καλ' εἰδὼς, προσφέρεις κακὸν ποσί.
Ψευδὴς γὰρ ἔκλυες ὢν [d] ἀκήκοας ἔργων.
Οὐ γὰρ πάλαισιν, ἢ δρόμοισιν, ὡς λέγει,
Ἀσκῶν ἐπλήγη. τοῦτο γοῦν ἄκουέ μου.
[e] Ἦλθεν μὲν οὖν τὸ πρῶτον ὑγιὴς ἐν δόμοις,
Φαγὼν δὲ πολλὰ, καὶ πιὼν ὁ δυστυχὴς,
[f] Κλίνης ὕπερθε καταπεσὼν, ὕπνοι μόνος·
Ἔπειτα νυκτὸς διυπνίσας, ἐκραύγασεν,
Ὡς δαίμονι πληγεὶς, καὶ [g] πάντα φόβον λαβεῖν.
Ἔλεξε δ', οἴμοι, πόθεν ἐγὼ κακὴν τύχην,
Δαίμων τάχα κρατεῖ ἔξω ποδός·
Πρὸς ταῦτα νυκτὸς ἀνακαθήμενος μόνος,
Ὁποῖα κῆρυξ ἐξεθρήνει τὸν πόδα.
Ἐπεὶ δ' ἀλέκτωρ ἡμέραν ἐσάλπισεν,
Οὗτος προσῆλθε, χεῖρα θεὶς ἐμοὶ πικρὰν,
Θρηνῶν, πυρέσσων, ἐπ' ἐμοὶ [h] βάζων.
Ἃ πρὶν δέ σοι κατεῖπε, πάντ' ἐψεύσατο,
Τὰ δεινὰ κρύπτων τῆς νόσου μυστήρια.
ΩΚΥΠ. Γέρων μὲν [i] αἰεὶ τοῖς λόγοις ὁπλίζεται,
Καυχώμενος τὰ πάντα, μηδὲν ὢν σθένων.
Ὁ γὰρ πονῶν τε, καὶ φίλοις ψευδῆ λέγων,

MED. En jam parata ferri & aeris ſectio,
Sitiens cruoris, acuta, & ſemiteres.
OCYP. Omitte, omitte. . .
EDUC. Soter, quid occipis? Sic te fugiat ſalus!
Audes quaeſitas ferro poenas addere?
Ignarus omnium, malum admoves pedi.
Mendacia tibi dicta, quaeque dicta ſunt.
Nec enim luctamve ſeu curſum, quod indicat,
Exercens ictus eſt: at hoc mi credito:
Probe quidem valens primo venit domum,
Bene tum ſaturatus, affatim potus, miſer
In lectulo jacens ſomnum ſolus capit.
Tum nocte ſomno excuſſus exclamat ſubito
Divinitus velut ictus: & cuncti timent:
Dixitque vae mihi! unde tanta vis mali!
Deusne quis pedem tenens extra *rapit?*
Ad haec, quam longa eſt, nocte ſolus reſidens
Velut praeconis voce deplorat pedem.
Cum vix diem tuba gallus ſignaverat,
Ad me venit, triſtem manum mihi injicit
Plorans, febrienſque, meque nixus ambulans.
Sed quae modo dicebat, finxit omnia,
Dum dira morbi diſſimulat myſteria.
OCYP. Verbis quidem ſemper ſenex armatus eſt,
Et gloriatur, cum poſſit nihil, omnia.
Morbo laborans, mentiens ſodalibus

Fa-

a ΙΑΤ.] Omiſit *J.* non *Fr. P. B1.* &c. In *Fl.* ſpatium eſt. *b* ΤΡΟΦ.] ΙΑΤ. *B1.* male. At *B2.* Τρο. cum *Fr. J. P. H.* &c. recte. *c* Σιδηρόσπαρτον] Σιδηρόκαρτον *Guj.* *d* Ἀκήκοας ἔργων] Sic *B. P. Fl.* Ἔργων ἀκήκοας *Pell.* aliaeque Edd. *e* Ἦλθεν] Ἦλθε *Fl.* *f* Κλίνης] Ita *Fl.* cum *J. P. H. B1.* &c. Κλίνη *Amſt.* & *S.* *g* Πάντα φόβον λαβεῖν] Πάντας φόβος λαβεῖν *Guj.* *h* Βάζων] Βάζων οὐδὲ πῶς *Pell.* *i* Αἰεὶ] Ex emendat *J. Gavel*, Ἀεὶ male Edd. priſtinae.

97. Ἡμιστρόγγυλον] An ſemicircularem? F. G.

98. Ἔα, ἔα] Interjectio, non verbum, ut Interpres. F. G.

102. Ψευδὴς — ἀκήκοας ἔργων] Verſus hicce miſere eſt corruptus, omnique ſenſu deſtitutus. Ed. *Baſ.* princeps & Iſingrin. poſtrema verba ita ordinant: ὧν ἀκήκοας ἔργων, neque dubito quin hic ordo ſit verus, adeoque praeferendus. Sed neque ita conſultum eſt metro. Equidem exiſtimo legendum: Ψευσθεὶς γὰρ ἔκλυες ὧν ἀκήκοας λόγων. Sic verſus optime & ſenſus conſtat; idem enim eſt, ac ſi dixiſſet, ἐψεύσθης γὰρ κλύων τῶν λόγων, ὧν ἀκήκοας. Vel pro ψευδὴς legend. ψευδεῖς, aut ψευδῆ, ſi pro λόγων malueris ἐπῶν. *J. Gav.*

109. Καὶ πάντα φόβον λαβεῖν] Conjicit *Gujet.* καὶ πάντας φόβος λαβεῖν, quibus ſubdit *Boivin.* Si metri ratio habeatur, legendum eſſe πάντα. At ne ſic quidem metrum conſtat, ſi quidem καὶ corripi nequit, quod Vir Cl. exiſtimaſſe videtur. Mallem ſcripſiſſet *Gujetus*, καὶ φόβος πάντας λαβεῖν, vel *Boiv.* πάντα δὲ φόβος λαβεῖν. Videndum tamen, poſſitne retineri φόβον & λα-

Famelico ſimilis mandenti maſtichen.
MED. Imponis omnibus diverſa adeo loquens.
Aegrotus eſſe dicis, quo labores, nondum ais.
OCYP. Et quomodo rationes explicem mali?
Male cum ſit, nil ſcio, niſi hoc, male eſſe mi.
MED. Occaſionem praeter ſi cui pes dolet,
Is quaelibet tum vana comminiſcitur,
Haud inſcius diri, cui junctus eſt, mali.
Et nunc modo unus eſt . . .
At cum pedem dein dolebis alterum,
Gemes cum lacrimis. Unum edico tibi:
Hoc illud eſt ipſum, ſeu nolis, ſeu velis,
OCYP. Quid illud ipſum? dic, quo nomine cluit?
EDUC. Habet malo repletum nomen duplici.
OCYP. Eheu! Quid iſtuc? dic, o obſecro, ſenex.
EDUC. Ex quo doles loco, caput habet nominis.
OCYP. Ut dicis, a Pede principium nomen trahit.
EDUC. Huic tu dirum Agrae nomen in fine adjice.
OCYP. Et qui miſerum ſat inſuper *ludos facis?*
EDUC. Eſt ſane dira, namque parcit nemini.

Πεινῶντ' ἔοικε μαστίχην μασσωμένῳ.
ΙΑΤ. Πλανᾷς ἅπαντας, ἄλλα δ' ἐξ ἄλλων λέγεις,
Λέγων, πονεῖν μὲν, ὃ δὲ πονεῖς, οὔπω λέγεις.
ΩΚΥΠ. Πῶς οὖν φράσω σοι τοῦ πάθους τὴν συμφοράν;
Πάσχων γὰρ, οὐδὲν οἶδα, πλὴν πονῶ μόνον.
ΙΑΤ. Ὅταν ἀφορμῆς δίχα πονῇ τις τὸν πόδα,
Πλάσσει τὸ λοιπὸν οὓς θέλει κενοὺς λόγους,
Εἰδὼς τὸ δεινὸν ᾧ συνέζευκται κακῷ.
Καὶ νῦν μὲν [k] ἀκμὴν [l] εἷς.
Ἐπὰν δὲ καὶ τὸν ἕτερον ἀλγήσῃς πόδα,
Στένων, [m] δακρύσεις, ἓν δέ σοι φράσαι θέλω.
Τοῦτ' ἔστ' ἐκεῖνο, κἂν θέλῃς, κἂν μὴ θέλῃς,
ΩΚΥΠ. Τί δ' ἔστ' ἐκεῖνό γ', εἰπὲ, καὶ τί [n] κλήζεται;
ΤΡΟΦ. Ἔχει μὲν ὄνομα συμφορᾶς γέμον διπλῆς.
ΩΚΥΠ. Οἴμοι. τί τοῦτο; λέξον, ὦ, δέομαι, [o] γέρον.
ΤΡΟΦ. Ἐκ τοῦ τόπου μὲν, οὗ πονεῖς, ἀρχὴν ἔχει.
ΩΚΥΠ. Ποδὸς μὲν ἀρχὴν ὄνομ' ἔχει καθὼς λέγεις;
ΤΡΟΦ. Τούτῳ σὺ πρόσθες ἐπὶ τέλει δεινὴν ἄγραν.
ΩΚΥΠ. Καὶ πῶς με τὸν δύστηνον ἔτι;
ΤΡΟΦ. Δεινὴ γὰρ οὖσα, φείδεται γὰρ οὐδενός.
ΩΚΥΠ.

k Ἀκμὴν] Ἀκμὴς *Pell.* l Εἷς] Εἷς, ἴσως L. m Δακρύσεις] *Pell.* ita recte. Δακρύεις Edd. n Κλήζεται] Sic Guj. recte. Κνίζεται Edd. ante. o Γέρον] Γέρων B1. & 2.

λαβεῖν, ita ut haec pendeat ſtructura a duplici poteſtate particulae ὡς. *J. Gavel.*

111. Κρατῶν ἴξω] Legere poſſemus ex notiſſimo Graecae ling. idiotiſmo Δαίμων τύχῃ τις ἴξω κρατῶν ποδὸς μ' ἔχει. Verum haec mera eſt conjectura. *J. Gavel.*

112. Ἀνακεκλιμένος] Non male legeretur ἀγκαθήμενος μόνος. *J. Gav.* Sed ſine neceſſitate tamen. *J. F. R.*

115. Προσῆλθες] Προῆλθε. *F. G.*

116. Ἐπ' ἐμοί] Θρηνῶν, πυρέσσων, εἶτ' ἐπ' ἐμοὶ αὐτὸν βάλλειν, tentat *J. Gavel.* id tamen meram eſſe conjecturam profeſſus. Sed Cl. *D'Orville* liberiore conjectura: Θρηνῶν, πυρέσσων [τ' ἀστρεπῆ] βάζων ἐμοί. At uni illi pedi poſſet quidem conſuli, pro ἐπ' legendo ἐπὶ. Sed quinque tum modo pedes erunt. Ideoque vox quaedam ſupplenda. *J. F. R.*

130. Καὶ νῦν &c.] Καὶ νῦν μὲν ἀκμὴν εἷς ποδῶν δεινὰς ἔχει legi poſſe proponit *J. Gavel.*

132. Δακρύσεις] Ita etiam reſtitui juſſerat *J. Gavel.* cumque *Pell.* id habeat, facile obſecutus ſum. *J. F. R.*

136. Ὦ, δέομαι] Ἄντομαι ſubſtituit *J. Gavel*, quo verbo etiam uſus eſt vſ. 155. Sed nulla urguente neceſſitate; quum nec tribrachys nec anapaeſtus hic gnaros legis jamborum offendent, ut Cl. Editor obſervatt. p. 437. recte monet. *J. F. R.*

145. Εἰς

ΩΚΥΠ. Σωτὴρ, τί λέγεις; τί δέ με;

ΙΑΤ. Ἄφες με μικρὸν, ἠλόγημαι σοῦ χάριν.

ΩΚΥΠ. Τί δ' ἐστὶ δεινὸν, ἢ τί συμβέβηκέ [a] μοι;

ΙΑΤ. Εἰς δεινὸν [b] κ'ἀχώριστον πόνον ἦλθες ποδός.

ΩΚΥΠ. Οὐκοῦν με δεῖ πρόχωλον ἐξαντλεῖν [c] πόνον;

ΙΑΤ. Χωλὸς μὲν ἂν [d] ἦς, οὐδέν ἐστι, μὴ φοβοῦ.

ΩΚΥΠ. Τί δ' ἐστὶ χεῖρον;

ΙΑΤ. Ἀμφοῖν ποδοῖν σε συμποδισθῆναι μένει.

ΩΚΥΠ. Οἴμοι. πόθεν μοι καινὸς [e] εἰσῆλθεν πόνος

Ποδὸς δι' ἄλλου, καί [f] μοι συμπάχει κακῶς,

Ἢ πῶς [g] ὅλος πέπηγα, μεταβῆναι θέλων;

Δειλαίνομαι δὲ πολλὰ μεταστῆσαι πόδα,

Νήπιος, ὁποῖα βρέφος ἄρτι φοβούμενος.

OCYP. Soter, quid ais? quid me . . .

MED. Sine me parum: tua peregrinor gratia.

OCYP. Quid eſt igitur mali? aut mihi quid accidit?

MED. Pedis es nactus dolorem dirum, inſeparabilem.

OCYP. Sic ergo claudicans malum exantlandum erit?

MED. Modo claudus eſſes! Hoc nihil: hunc aufer metum.

OCYP. Quid ergo pejus?

MED. Supereſt utroque te pede impedirier.

OCYP. Heu, heu mihi! novus unde morbus ingruit

Pedum per alterum, qui me vexat male?

Quam fixus haereo, diſcedere cum velim!

Metuoque valde, pes cum transferendus eſt,

Incautus, ut puer ſubito perterritus,

Sed

a Μοι] Reſtitui ex *J.* & *Fl.* Σοι cett. male. b Κἀχώριστον π. ἦλθες] Ἦλθες ἀχ— πόνον *Guj.* ἦλθες πόνον ἀχ— *Boiv.* c Πόνον] Βίον *Fl.* ſi βίον haberet, reciperem. d Ἦς] *J.* Ἧς male. Ἦν *Guj.* abjecto ἂν. e Εἰσῆλθεν] Εἰσῆλθε *Fl.* non recte. f Μοι] Ita correxit *Solan.* Με Edd. priores. g Ὅλος] Sic *P. Fl. H1.* Ὅλως *J. B1. 2. Ald. Fr. S. Amſt.*

145. Εἰς δεινὸν &c.] Εἰς δεινὸν ἦλθες ἀχώριστον πόνον ποδὸς *Gujet.* legit, ut metrum reſtituat. At ne ſic quidem metrum conſtat. Spondeum enim in quarto pede ejusmodi jambi ſtare non patiuntur. legendum itaque:

Εἰς δει|νὸν ἦλ|θες πόνον, |ἀχώ|ριστον |ποδός.

Boivin.

149. Μένει] I. e. manet te τὸ συμποδισθῆναι. *E.G.*

151. Μοι συμπ.] Lege μοι pro με, quod in libris noſtris erat. *M. du S.*

Ibid. Καί με συμπάχει] An legend. καί με συμπαχεῖ κακῶς; (συμπαχεῖν voluit, credo) vel καὶ κακῶς μοι συμπαθεῖ, aut tandem, ὡς με συμπαχεῖν κακῶς. quo pertinet Amphidis dictum, quod refert *Apoſtolius* Cent. XIV. N°. 74. Ὅταν τις ἀλγεῖ, κεῖται καὶ τὸ νοῦν ἔχει. ait *J. Gavel.* p. Obſ. ſaepe adlegatar. 438. Verum *Solani* correctionem ſervavi, etſi licentia in μοι corripiendo tum ſtatuenda. *J.F.R.*

152. Πῶς ὅλως] Lege ὅλος ait *J. Gavel.* An quia πῶς praeceſſit? Sed aliis non videbitur ſatis gravis cauſſa. Et ὅλος ac ὅλως in Luciano tam crebro promiſcue habuimus, ut pigeat alibi dicta repetere. Interim non male ſenſit; nam ὅλος erat in *Fl.* ac *P. H.* quod ſervavi. *J.F.R.*

156. Εἴπερ τέχνη σὴ δύναται.] Criticorum oculos effugit hic verſ. licet laboret defectu ſemipedis, quod δύναται primam corripiat, probe monet Cl. Editor Obſerv. Miſc. an. 1739. p. 438. legique poſſe docet, vel Εἴπερ τέχνη ἡ σὴ &c. vel Εἴπερ τι τέχνη, vel εἴπερ τέχνη τι σὴ δύναται. Parum abeſt quin illud τι τέχνη edi curem, ita ſe commendat. *J.F.R.*

163. Ἀφειδίαν] Eſt aſyndeton pro πάθος κακὸν καὶ ἀφειδίαν. vel lege ἐς πάθος κακόν. *J.Gavel.*

164. Οὐ γὰρ] Ludit in duplici ſignif. vocis ποδάγρα. Sumitur enim, ut notum eſt, vel, quemadmodum hoc verſu, pro pedicula ferrea, quae hodieque maleficis hominibus occulte tendi ſolet, & feris beſtiis. *Suid.* in V. Vel pro morbo articulari, uti verſu ab hoc ſecundo, Δεινὴν δὲ ἐς κρυφαίαν (alludit iterum hoc vocabulo ad priorem vocis podagra ſignificationem) εἰς πάντας κακὸν, quod nimirum non jam maleficos tantum, ſed omnes ſine ullo diſcrimine corripit. *J.Gavel.*

167. Ἧς οὐκ] Verſus *Euripedis.* V. Oreſt. p. 1. & ſeqq. *M. du S.*

Ἧς οὐκ ἂν] Ex *Eurip.* Or. init. & *Jov. Trag.* ſub init. *J.Gavel.*

169. Πόθεν μοι τρυπᾷ] Τρυπᾷ πόθεν μοι neceſſario cor-

Sed obſecro te per Deos, Soteriche,
Ars ſi poteſt quidquam tua, nil mihi invidens
Sanato me: quod ſi minus, plane occidi.
Occulta enim patior, telis pedes petor.
MED. Verba equidem foecunda fraudis amputans
Medicorum, qui nihil niſi alloqui ſolent,
Reapſe ſed ſalubre nil quidquam ſciunt,
Aegro tibi compendio dicam omnia.
Primo in malum incidiſti inevitabile.
Nec murices enim induiſti ferreos,
Inventum maleficis capiendis decipulam:
Sed diram & abditam crucem omnibus malam,
Cujus natura hominum non ſuſtulerit onus.
OCYP. Hei hei! vae vae! hei hei! vae vae!
Hei unde mi terebrat pedem abditus dolor?
Prehendite, antequam cadam, meas manus!
Satyri ut ſolent Bacchum fulcire bracchiis.
EDUC. Senex licet, tamen tibi en! obtempero,
Provectus annis te juvenem duco manu.

Ἀλλ' ἄντομαί σε πρὸς θεῶν Σωτήριχε,
Εἴπερ τέχνη σὴ δύναται, μηδὲν φθονῶν
Θεράπευσον ἡμᾶς, εἰ δὲ μὴ, διοίχομαι.
Πάσχω γὰρ ἀφανῶς, κατὰ ποδῶν τοξεύομαι.
ΙΑΤ. Τοὺς μὲν πλανῆτας περιελὼν λόγους ἐγὼ,
Τοὺς τῶν ἰατρῶν τῶν ὁμιλούντων μόνον,
Ἔργῳ δὲ μηδὲν εἰδότων σωτήριον,
Τὰ πάντα σοι πάσχοντι, συντόμως φράσω.
Ἄφευκτον ἦλθες πρῶτον ἐς πάθος κακόν.
Οὐ γὰρ σιδηρόπλαστον ὑπεδύσω βάσιν,
Ὃ τοῖς κακούργοις εὑρέθη τεκμήριον·
Δεινὴν δὲ καὶ κρυφαίαν εἰς πάντας [g] κάκην,
Ἣς οὐκ ἂν ἄροιτ' ἄχθος ἀνθρώπων φύσις.
ΩΚΥΠ. [h] Αἴ, αἴ, αἴ, αἴ, οἴμοι, οἴμοι.
Πόθεν μοι τρυπᾷ τὸν πόδα κρυπτὸς πόνος;
Δέξασθε χεῖρας τὰς ἐμὰς πρὸ τοῦ πεσεῖν,
Ὁποῖα Σάτυροι Βακχίους ὑπ' ὠλένας.
ΤΡΟΦ. Γέρων μέν εἰμι, πλὴν [i] ἰδού σοι πείθομαι,
Καὶ τὸν νέον σε χειραγωγῶ πρέσβυς ὤν.

g Κάκην] Κακὴν Edd. priores. h Αἴ, αἴ] Αἶ, αἶ accentu gravi *Fl.* Dubie *H. Ald.* B1. cum acuto *J. P Fr. S.* i Ἰδού σοι] Ita *Fl. Fr. H. P. Ald.* Ἰδοῦσι *J.* Ἰδού, σοι B1. 2. interpoſito commate.

corrigit *J. Gavel.* Sed mallem mutatione minore & ſtructura faciliore, πόθεν τρυπᾷ μοι &c. Nam prima in τρυπᾷ communis videtur; brevis *Ariſtophani* in τρύπημα. Εἰρ. 1233. longa *Homero* in τρυπῶ & in τρυπάνω, Odyſſ. I. 384. —5. *J. F. R.*

171. Βακχίους ὑπ' ὠλ.] Βακχείους ἐπ' ὠλένας vult doct. *J. Gavel.* Sed Βακχίους in quo Edd. noſtrae conſentiunt, defendit Cl. *D'Orville* ex *Eurip.* Cycl. 445. item 155. 428. 517. 519. Aliisque etiam Latinis. De ὑπ' autem in ἐπ' mutando ego non contradicerem *Gavellio*, recte ibid. dicenti praepoſitiones ὑπὸ, ἀπὸ, ἐπὶ perinde ac τὰ ἄλλα ſaepiſſime permutari. Quod autem addit, ſupra in *Aſino* c. 47. idem factum eſſe, ac pro vulgato κἀγὼ σφόδρα ἠχθόμην ἐπὶ τοῦ δεσπότου, κλέπτης ἅμα καὶ λίχνος ἑαλωκώς, legendum ac diſtinguendum: κἀγὼ σφόδρα ἠχθόμην, ὑπὸ τοῦ δεσπότου — ἑαλωκὼς, diſquiram in Addendis. Certe mutata diſtinctio placet, utrum vero ἐπὶ non aeque valere poſſit *coram Domino*, ut alibi Luciano aliisque valet, videbimus. At ὑπ' hic ſtare poteſt, ſi novum ſubeundi verbum intelligas. *J. F. R.*

EPIGRAMMATA LUCIANI.

I.

Λουκιανοῦ εἰς τὴν ἑαυτοῦ βίβλον.

Λουκιανὸς τάδ᾽ ἔγραψε, παλαιά τε μωρά τε εἰδώς,
Μωρὰ γὰρ ἀνθρώποις καὶ τὰ δοκοῦντα σοφά.
Οὐδὲν ἐν ἀνθρώποισι διακριδόν ἐστι νόημα.
Ἀλλ᾽ ὃ σὺ θαυμάζεις, τοῦθ᾽ ἑτέροισι γέλως.

Lucianus in ſuum ipſius librum.

Lucianus ſcripſi haec, antiquaque ſtultaque doctus:
Id quoque enim ſtultum eſt, quod tibi forte ſapit.
Nil homini certum eſt, nec voto vivitur uno:
Sed ridens eadem hic elevat, ille probat.

II.

Εἰς ἀσώτους.

Τὸν πατρικὸν πλοῦτον νέος ὢν [a] Θήρων ὁ Μενίππου
Αἰσχρῶς εἰς ἀκρατεῖς ἐξέχεεν δαπάνας.
Ἀλλά μιν Εὐκτήμων πατρικὸς φίλος ὡς ἐνόησεν
Ἤδη καρφαλέῃ [b] τειρόμενον πενίῃ,
Καί μιν δακρυχέων ἀνελάμβανε, καὶ πόσιν αὐτὸν
Θῆκε θυγατρὸς ἑῆς, πόλλ᾽ ἐπὶ μείλια δούς.

In Theronem prodigum.
Interprete *Grotio*:

Luxuria marcens juvenili more Menippi
Theron cum patrias dilaniaſſet opes:
Euctemon doluit quondam genitoris amicus,
In miſera juvenem vivere pauperie.
Quin dedit & lacrimas: atque in ſua tecta recepto
Noſter eris, dixit, non ſine dote gener.

Il-

a Θήρων] Bene Edd. *Anthol.* & *S.* Ed. Luciani. Τήρων male *P.* b Τειρόμενον] Sic *P.* & *Anth.* Τεινόμενον Ed. S. Luciani male.

I. Ἔγραψε] Clar. *J. P. D'Orville*, cujus liberali beneficio nonnulla Luciani Epigrammata inedita ſum nactus, quae deinde ſubjiciam, verſionemque *Grotii* ſingulorum (excepto primo & ultimo) quam hic exhibemus; obſervationes etiam quasdam addiderat; quarum haec eſt prima: „ Si Luciani hoc Epigram„ma, ut veroſimile ſit, maluerim ἔγραψα, ut de ſe „ *Theocritus*:

„ Ἄλλος ὁ Χῖος· ἐγὼ δὲ Θεόκριτος, ὃς τάδ᾽ ἔγραψα,
„ Εἷς ἀπὸ τῶν πολλῶν εἰμὶ Συρακοσίων.

Varietates Codicis Vaticani & aliorum ab eodem excerptas mecumque communicatas addidi. Ordinem autem Epigrammatum in Edd. Luciani admodum perturbatum, ad *Anthologiae* ſeriem revocavi. *J.F.R.*

3. Διακριδόν ἐστι] Scribendum videtur διάκριτον a διάκριτος, unde compoſ. ἀδιάκριτος. A κρίνομαι κριτὸς ſelectus, *Homero* Il. A. διακρίνομαι, διάκριτος & ἀδιάκριτος. F.G. Emendatio τοῦ, διάκριτον etiam adſcribitur *Menagio* in Ed. *Graev.* Verum adverbia interdum pro adjectivis poni, vidimus ſupra *Philopſ.* c. 6. quibus addere poſſem *Diod. Sic.* XI. c. 7. συχνάδην γὰρ οὔσης, aliaque ſimilia, unde vulgatum διακριδὸν defendi queat. Adleverat & Cl. *D'Orville*: *Menagius* διάκριτον ſcribendum autumat. ſed διακριδὸν recte ſe habet. *J.F.R.*

II. Εἰς ἀσώτους] In Cod. Vaticano & aliis: Λουκιανοῦ Σαμοσατέως τὰ ἐπικλὴν ἀθέου. *J.P. d'Orv.*

1. Τὸν πατρικὸν] Totum hoc eod. modo legitur in *Anthol.* I. c. 9. p. 28. In *Francof.* ſ. *Wechel.* p. 22. *Steph.* p. 13. exceptis tribus verbis, quae in variantt. notavi. Quae autem *Brodaeus* atque *Obſopoeus* in Ed. *Francofurtana* ad haec epigrammata exponenda adjecere, non ſemper ejus ſunt momenti, ut hic repetantur. E. c. quando addunt „ *Thero.* Menippi filius. ἑῆς *ſuae.* „ γαστρί. *Plutarch.* de Alexandro loquens: ἦν δὲ καὶ γαστρὸς ἐγκρατέστατος. *Gregor.* ὥστε μὴ χαλάζειν γαστρὶ „ μηδὲ τοῖς ὑπὸ γαστέρα πάθεσιν. Μαργοσύνη. Venereae „ libidini. Πενίης κῦμα. a naufragiis tranſlatum. ἰδίοις. „ bonis. Haec pro ſpecimine. *Brodaei* tamen omnia, „ *Obſopoei* potiſſima deinde addemus. *J.F.R.*

4. Τειρόμενον] Τεινόμενον, Typogr. vitium, pro τειρόμε-

Ille ſed, adſpecto quod non ſperaverat auro,
Ad veteres ſumtus notaque damna redit:
Dilapidat cenſus concedens omnia ventri;
Et quae ſub ventrem deteriora latent.
Atque ita Theronem miſerum mala rurſus egeſtas
Abſorpſit reflui gurgitis illuvie:
Jamque flet Euctemon non hunc quem fleverat ante,
Sed dotem & natae flebile conjugium.
Doctus ab exemplo, quam, qui ſua perdidit, illi
Non ſit in alterius rebus habenda fides.

Αὐτὰρ ἐπεὶ Θήρωνι παρ' [c] ἐλπίδας ἤλυθε πλοῦτος,
Αὐτίκα ταῖς αὐταῖς ἐτρέφετ' ἐν δαπάναις,
Γαστρὶ χαριζόμενος πᾶσαν χάριν, οὐ κατὰ κόσμον,
Τῇ θ' ὑπὸ τὴν μιαρὰν γαστέρα μαργοσύνῃ.
Οὕτω μὲν Θήρωνα [d] τὸ δεύτερον ἀμφεκάλυψεν
Οὐλομένης πενίης κῦμα παλιρρόθιον.
Εὐκτήμων δ' ἐδάκρυε τὸ δεύτερον, οὐκ ἔτι κεῖνον,
Ἀλλὰ θυγατρὸς ἑῆς προῖκά τε καὶ θάλαμον.
Ἔγνω δ' ὡς οὐκ ἔστι κακῶς κεχρημένον ἄνδρα
Τοῖς ἰδίοις, εἶναι πιστὸν ἐν ἀλλοτρίοις.

In ſufficientiam. III. Εἰς αὐτάρκειαν.

Mors quaſi ſit vicina tibi, ſic utere rebus:
Et quaſi mors longe ſit tibi, parce tuis.
Ille vir eſt ſapiens, haec qui duo cogitat, & ſic
Sumens & retinens ſervat utrimque modum.

Ὡς τεθνηξόμενος, τῶν σῶν ἀγαθῶν ἀπόλαυε·
Ὡς δὲ βιωσόμενος, φείδεο σῶν κτεάνων.
Ἔστι δ' ἀνὴρ σοφὸς οὗτος, ὃς ἄμφω ταῦτα νοήσας,
Φειδοῖ καὶ δαπάνῃ μέτρον ἐφηρμόσατο.

Εἰς τὸν ἀνθρώπινον βίον. IV. *In vitam humanam.*

Omnia mortali mortalia: praetereunt res,

Θνητὰ τὰ τῶν θνητῶν, καὶ πάντα παρέρχεται ἡμᾶς·

Ἢν

[c] Ἐλπίδας] Sic quatuor Edd. *Anthol.* Ἐλπίδα Edd. Luciani. [d] Τὸ δεύτερον] Τοδεύτερον *Anthol.* hic & mox.

μενον. Verum cum plura ſint, ea non notabimus: ſatius eſt, ut non Luciani Editionis, ſed *Anthologiae* ex *Stephani* editione ratio habeatur. *J. P. D'Orv.* Ego tres alias *Anthol.* Edd. jam ante contuli, & vitia nonnulla inde emendavi, ut ex adjectis var. lectt. adparet; jam tandem *Stephani* Edit. quoque nactus beneficio eruditiſſ. *C. de Pauw*, ad eam cetera typothetarum vitia caſtigabo, quae non ſemper operae eſt in variantt. meminiſſe. *J. F. R.*

6. Ἐπιμείλια] Lege ἐπὶ μείλια. *F. G.* Et ſic *Ald.* Itaque ſic edi curavi, probante etiam *Stephano*, in Theſ. atque oſtendente, *Homeri* imitationem eſſe, pro ἐπίδοσις μείλια, & deſiderari auctoritatem certam, qua ἐπιμείλια junctim ſcribendum demonſtres. *J. F. R.*

7. Παρ' ἐλπίδας] Sic in melioribus Edd. Sed in Cod. Vatic. περὶ φρένας, quod forte ex παρὲκ φρένας; ſed tutius ſequi vulgatam lectionem παρ' ἐλπίδας. *J. P. d'Orv.*

11. Οὕτω] Οὕτως Cod. Vat. In hoc Cod. adjicitur ſaepe haec & aliae literae, quae ſecundum canonas abeſſe ſolent. *J. P. d'Orv.*

13. Ἐδάκρυε] Sic & *Anthol.* Edd. omnes. Lege ἐδάκρυσε. *J. F. R.*

III. Ὡς τεθνηξόμενος] *Anthol* I. *Lubin.* p. 33. *Franc.* 26. *Steph.* 15. quatuor hos verſ. eod. modo. Ut autem ſupra, in *Soloec.* §. 7. τεθνήξει improbabatur propter ambiguitatem, qua dubium eſſet, ſecundaene ſit perſonae a τεθνήξομαι, Attice formatae pro τεθνήξῃ, an vero tertiae a τεθνήξει, ut bene advertit etiam Doct. *Abreſch.* anim. ad *Aeſchyl.* p. 382. ita hoc τεθνηξόμενος non tam eſt paullo poſt fut. paſſivum, cui in verbo abſoluto locus non eſt, ſed medium, a τεθνήκω. *J. F. R.*

IV. Θνητὰ] In uno Cod. Λουκιλίου, non Λουκιανοῦ eſſe perhibetur. In alio perhibetur Palladae. & ſequens Epigramma

Γῆς ἐπέβην γυμνὸς, γυμνὸς δ' ὑπὸ γαῖαν ἄπειμι.
Καὶ τί μάτην μοχθῶ; γυμνὸν ὁρῶν τὸ τέλος.

Utrumque ego hoc diſtichon propter in verbis luſum cenſeo Lucilio vel Pallada dignius quam Luciano. In primo autem ex ἀλλ' ἡμεῖς prior vox male omittitur in Vaticano. *J. P. d'Orv.*

Θν

Ἢν δὲ μὴ, ἀλλ' ἡμεῖς αὐτὰ παρερχόμεθα.

Aut homo. res vita praetereunte fugit.

Εἰς μικρὸν βίον. V. *In breve aevum.*

Τοῖσι μὲν εὖ πράττουσιν πᾶς ὁ βίος βραχύς ἐστι·
Τοῖς δὲ κακῶς, μία νὺξ ἄπλετός ἐστι χρόνος.

Quantum vita patet, brevis eſt felicibus: una
Nox miſeris ingens temporis eſt ſpatium.

Εἰς ἔρωτα. VI. *In Amorem.*

Οὐχ ὁ ἔρως ἀδικεῖ μερόπων γένος, ἀλλ' ἀκολάστοις
Ψυχαῖς ἀνθρώπων ἔσθ' ὁ ἔρως πρόφασις.

Non Veneris puer eſt, laedit qui corda, ſed illum
Praeſcribit vitiis mens male ſana ſuis.

Εἰς χάριτας. VII. *In Gratias.*

Ὠκεῖαι χάριτες, γλυκερώτεραι· ἢν δὲ βραδύνῃ,
Πᾶσα χάρις κενὴ, μηδὲ [a] λέγοιτο χάρις.

Quae properat, grata eſt ea gratia: ſi qua moratur,
Languida, nec tanto nomine digna venit.

Εἰς ἀχαρίστους. VIII. *In Ingratos.*

Φαῦλος ἀνὴρ πίθος ἐστὶ τετρημένος, εἰς ὃν ἁπάσας
Ἀντλῶν τὰς χάριτας, εἰς κενὸν ἐξέχεας.

Pertuſus cadus eſt homo non probus: omnis in illum
Quae collata fuit gratia, vana perit.

Εἰς θεούς. IX. *In Deos.*

Ἀνθρώπους μὲν ἴσως λήσεις ἄτοπόν τι ποιήσας·
Οὐ λήσεις δὲ [b] θεοὺς, οὐδὲ λογιζόμενος.

Turpe aliquid faciens homines fortaſſe latebis:
Sed fallunt nec quae mente putata, Deos.

In

a Λέγοιτο] Γίνοιτο Cod. alter. b Θεοὺς] Θεὸν Vatic. & alii Codd. *Anthol.*

Θνητὰ &c.] Sic & *Anthol.* I. c. 13. Deinde ſequitur cod. lib. p. 44. Ed. *Lubini*, p. 32. Ed. *Francof.* p. 20. *Steph.* aliud incerti, Ἄχρις ἂν ᾖς ἄγαμος, Νουμήνιε, — quod Luciani eſſe, viri cujusdam docti manus adpinxit; ſed quum neſciam quo argumento, id hic non addidi. Si tamen interea cognovero, id ex Cod. eſſe, poſtea etiam adjiciam. *J.F.R.*

V. Τοῖσι μὲν] *Anthol.* I. c. 24. p. 70. *Fr.* 49. *Steph.* 32. *J.F.R.*

Πᾶς] Ita & Cod. Vat. Sed ἅπας correxi in Vanno critica, p. 328. *J.P.d'Orv.*

VI. Οὐχ ὁ ἔρως] *Anthol.* I. c. 26. p. 80. *Fr.* 55. *J.F.R.*

VII. Ὠκεῖαι χάριτες &c.] Dixi in hunc ſenſum in poëmatiis meis Graecis, Epigrammate ad Guillelmum Lamonium, Principem Senatus Pariſienſis:

Ἡ χάρις ἐν καιρῷ μικρὴ χάρις ἐστὶ μεγίστη.
Καὶ ταχέως δοῦναι, ἐστὶ χάρις χάριτος. *AE. M.*

Eod. modo eſt in exemplari utroque *Anthol.* I. c. 30. p. 84. (al. 58.) *Steph.* 39. niſi quod κενὴ duobus incluſum commatibus, quod imitatus ſum. *J.F.R.*

Ὠκεῖαι &c.] In membrana Vaticana duobus locis hoc epigramma ceu ἄδηλον, ſ. ſine certo auctore exhibetur. In vſ. ſecundo in Cod. quodam μηδὲ γένοιτο χάρις. *J.P.d'Orv.*

VIII. Φαῦλος] *Anth.* I. p. 85. in majore, p. 58. *Steph.* 40. *J.F.R.*

IX. Ἀνθρώπους] *Anthol.* p. 117. *Maj.* 79. *Steph.* 55.

Ποιήσας] Πονήσας in Cod. Vatic. quod ferri poteſt. Sic paſſim Codd. & vett. Inſcriptt. apud *Muratorium*, p. MCCXXXII. 8. *Gruter.* MLXXXIX. ἐπόησε. *J.P.d'Orv.*

X. Οὐδὲν &c.] *Anthol.* 132. Maj. ſ. *Francof.* 91. *Steph.* 63. *J.F.R.*

XI. Ἀρρήτων &c.] Vid. I. *Anthol.* c. 51. (major. p. 103. *Steph.* 70.) Et *Rittersh.* p. 56. addidit *Solanus* confu-

In Adulatores. X. Εἰς κόλακας.

Rebus in humanis nihil eſt crudelius illo,
Qui ſub perſona fallit amicitiae.
Nam quia ſecuri nos non ut ab hoſte tuemur,
Bis nocet, atque habitam vertit in arma fidem.

Οὐδὲν ἐν ἀνθρώποισι φύσις χαλεπώτερον εὗρεν
Ἀνθρώπου, καθαρὰν ψευδομένου φιλίην.
Οὐ γὰρ ἔθ' ὡς ἐχθρὸν προφυλασσόμεθ', ἀλλ' ἀγαπῶντες
Ὡς φίλον, ἐν τούτῳ [c] πλείονα βλαπτόμεθα.

In Myſterium. XI. Εἰς μυστήριον.

His quae dicta nocent linguam tibi pone ſigillum:
Plus voces, minus eſt res retinere ſuas.

Ἀῤῥήτων ἐπέων γλώσσῃ σφρηγὶς ἐπικείσθω·
Κρείσσων γὰρ [d] μύθων ἢ κτεάνων φυλακή.

In Divitias. XII. Εἰς πλοῦτον.

Divitias animi ſolas hoc nomine dignas
Eſſe puta: cenſus ad bona tanta nihil.
Ille mihi demum locuples diveſque vocetur,
Qui ſuperum norit commoditate frui.
At qui perpetuo numerando pallet in aere,
Atque alias aliis ſemper acervat opes,
Talis erit, quales per cerea caſtra laborant,
Sic ut non ipſae melle fruantur apes.

Πλοῦτος ὁ τῆς ψυχῆς, πλοῦτος μόνος ἐστὶν ἀληθής,
Τ' ἄλλα δ' ἔχει αὐτὴ πλείονα τῶν κτεάνων.
[e] Τόνδε πολυκτέανον καὶ πλούσιόν ἐστι δίκαιον
Κλήζειν, ὃς χρῆσθαι τοῖς ἀγαθοῖς δύναται.
Εἰ δέ τις [f] ἐν ψήφοις κατατήκεται, ἄλλον ἐπ' ἄλλῳ
Σωρεύειν [g] αἰεὶ πλοῦτον ἐπειγόμενος·
Οὗτος, ὁποῖα μέλισσα πολυτρήτοις ἐνὶ [h] σίμβλοις
Μοχθήσει, ἑτέρων [i] δρεψομένων τὸ μέλι.

Εἰς

c Πλείονα βλαπτόμεθα] Πλείονας βλάπτομεν Cod. Vat. corrupte. d Μύθων] Λόγων Codd. quidam ex gloſſa. e Τόνδε] Τὸν δὲ *Anthol.* Ed. *Fr.* & *Steph.* f Ἐν] Reſcripſi ex *Anthol.* pro εὖ quod *P.* Luciani Ed. cum *S.* habet. g Αἰεὶ] Ἀεὶ ante lectum male. Αἰεὶ Cod. *Vat.* recte. h Σίμβλοις] Ita repoſui ex *Anthol.* pro σύμβλοις quod Luciani Ed. *P.* & *S.* male occupat. Ἐν pro ἐνὶ male *Vat.* In quo σίμβλοις tamen recte. i Δρεψομένων] Δρεπομένων male *Vat.*

ſulendum. *J. F. R.*

Σφρηγὶς ἐπικείσθω] *Theognis*: Κύρνε, σοφιζομένῳ μὲν ἐμοὶ σφρηγὶς ἐπικείσθω Τοῖς ἔπεσι — *Herodot.* Καὶ τῆς Δήμητρος τελετῆς πέρι, τὴν οἱ Ἕλληνες θεσμοφόρια καλέουσι, καὶ ταύτης μοι πέρι εὔστομα κείσθω. εὐφήμως εἰρήσθω. *J. Brod.*

XII. Πλοῦτος —] I. *Anthol.* 67. 1. (Ed. major. p. 131. *Steph.* 89.) Ubi duobus verbis rectius quam hic legebatur; ideoque ſic reſtitui. Verſu 6. autem ἀεὶ aeque vitioſe habebat atque Edd. Luciani, quod emendare nihil ſum veritus. *J. F. R.*

2. Αὐτὴ] Αὐτὴν Vat. & alius Cod. & Edd. quaedam, male. Vir doctus volebat Ἄτην. *J. P. d'Orv.* (Vid *Ritterſh.* in *Porph.* p. 43.)

Εἰς τύχην. XIII. *In Fortunam.*

Ἀγρὸς Ἀχαιμενίδου γενόμην ποτὲ, νῦν δὲ Μενίππου·
Καὶ πάλιν ἐξ ἑτέρου βήσομαι εἰς ἕτερον.
Καὶ γὰρ ἐκεῖνος ἔχειν με ποτ' ᾤετο, καὶ πάλιν οὗτος
Οἴεται, εἰμὶ δ' ὅλως οὐδενὸς, ἀλλὰ τύχης.

Rus quod Achaemenidae fueram, nunc ecce Menippi:
Ex aliis alios mox adipiſcar heros.
Credidit ille ſuum quondam: nunc credit & iſte;
Sed ſum fortunae res ego, non hominum.

Εἰς εὐτυχεῖς. XIV. *In Felices.*

[a] Μὴ πταίων, φίλος εἶ θνητοῖς, φίλος εἶ μακάρεσσι,
Καὶ [b] σου ῥηϊδίως ἔκλυον εὐξαμένου.
[c] Ἂν πταίσῃς, [d] οὐδεὶς ἔτι σοι φίλος, ἀλλ' ἅμα πάντα
Ἐχθρὰ, τύχης [e] τε ῥοπαῖς συμμεταβαλλόμενα.

Donec eris felix, homines tibi ſemper amicos
Et precibus faciles experiere Deos.
Si ſecus acciderit, jam nullus amicus, & hoſtes
Undique: fortunae motus & iſta trahit.

Εἰς τύχην. XV. *In Fortunam.*

Πολλὰ τὸ δαιμόνιον δύναται, κἂν ᾖ παράδοξα·
Τοὺς μικροὺς ἀνάγει, τοὺς μεγάλους κατάγει.
Καὶ σοῦ τὴν ὀφρῦν, καὶ τὸν τῦφον [f] καταπαύσει,
Κἂν ποταμὸς χρυσοῦ νάματά σοι παρέχῃ.

Multa poteſt necopina Dei ſuprema poteſtas:
Deprimit elatos haec, humilesque levat.
In tua rura fluant quamvis Pactolus & Hermus,
Grande ſupercilium detrahet illa tibi.

Non

a Μὴ πταίων] Εὖ πράττων Vat. b Σου] Σεῦ Anthol. Ed. Fr. p. 163. & Vat. Cod. melius. c Ἂν] Ἢν alii & Vat. d Οὐδεὶς] Οὐδ' εἷς. quidam Codd. e Τε] Abeſt in nonnullis Codd. vid. nott. f Καταπαύσει] Καταπαύει Vat. male.

XIII. Εἰς τύχην] In Vat. ἀδέσποτον εἰς τινα ἀγρὸν Ἀχαιμενίδου ἀπ' ἄλλου εἰς ἄλλον μεθερχόμενον. *Bourdel.* ad *Nigrin.* c. 16. dubitabundus Luciano adſcribit. *J. P. d'Orv.*

1. Ἀγρὸς] In *Anthol.* I. c. 80. p. 231. *Steph.* 110. Haec quidem eod. ordine leguntur. Sed in fin. ejusd. cap. & hoc eidem tribuitur: Θεοῦ μὲ ἐκτὸς οὐδεὶς εὐτυχεῖ βροτός. Sed verſus non erit, niſi inverſe legas οὐδεὶς ἐκτὸς, tumque ſenarium habebis. In Ed. *Anthol.* majore legas idem p. 165. Ibidemque adjunctum hoc Scholion: ſive *Homericum* ex Od. 6. Οὐκ ἔσθ' οὗτος ἀνὴρ Ὀδυσσῆος ἐς δόμον ἵξει. Sed merito videtur in Luciani editt. omiſſus, quia *Euripidis* eſt, cum tribus ibi ſeq. teſte Cod. Vaticano, ut video ex ſchedis Clar. *D'Orville*; qui etiam notarat, *Salmaſium* quoque legiſſe inverſe: οὐδεὶς ἐκτὸς, vel οὔτις pro οὐδείς. *J. F. R.*

4. Ὅλως οὐδενὸς] Natura quidem nulli patriam eſſe, nec domum nec agrum, oſtendit *Plutarchus* in commentario de exilio. *J. Brod.*

XIV. Μὴ πταίων] *Anthol.* I. 234. *Fr.* 163. *Steph.* 112.

Μὴ πταίων] Εὖ πράττων pro μὴ πταίων Cod. Vat. Illud praetulerim: ſi Luciani, non Lucillii ſit Epigramma. *J. P. d'Orv.*

4. Τύχης τε] A tribus Codd. inter quos Vaticanus, abeſt τε ante ῥοπαῖς. Licet autem ῥοπαὶ τύχης recte dicantur, praeferenda tamen lectio quae in unius Codicis contextu, in alterius Codicis margine conſpicitur τύχης ῥιπαῖς. *J. P. d'Orv.*

XV. Εἰς τύχην] Et hoc Epigramma Lucillii, non Luciani, ejusdem teſtimonio codicis. Ab alio nomen Luciani abeſt. *Idem.*

4. Πολλὰ τὸ] Alio ordine hoc collocatur in *Anthol.* I. c. 80. f. in *Fr.* p. 165. *Steph.* 114. Nempe ante ſex praecedentia Epigrammata, ſed nihil refert, verba ipſa conveniunt. In *Anth. Francof.* adſcriptum hoc Scholion: Μενίππε δὲ ἐπὶ τούτοις ἐπ' ἀντολὴν τεταμέν-

Non malvas ſternit Boreas, juncosve paluſtres,
Sed veteris ſilvae robora, ſed platanos.

Οὐ θρύον, οὐ μαλάχην ἄνεμος ποτὲ, τὰς δὲ μεγίστας
Ἢ δρύας ἢ πλατάνους οἶδε χαμαὶ καλάγειν.

In Prudentiam. XVI. Εἰς Φρόνησιν.

Conſilium melius, tarde quod ſumitur: illud
Quod properat, poſt ſe poenituiſſe trahit.

Ἡ βραδύπους βουλὴ, [g] μέγ' ἀμείνων· ἡ δὲ ταχεῖα
Αἰὲν [h] ἐφελκομένην τὴν μετάνοιαν ἔχει.

In Vitam. XVII. Εἰς βίον.

Sex horas habeat, ſatis eſt, labor: ecce quod ultra eſt,
Suggerit in Graeco gnomone, *vive*, tibi.

Ἓξ ὧραι μόχθοις ἱκανώταται, αἱ δὲ μετ' αὐτὰς
Γράμμασι δεικνύμεναι, ζῆθι λέγουσι βροτοῖς.

In Edacem. XVIII. Εἰς βόρον.

Manducare celer cum ſis, & currere tardus,
Manduca pedibus, curre ſed ore tuo.

Εἰ ταχὺς εἰς τὸ φαγεῖν, καὶ πρὸς δρόμον ἀμβλὺς ὑπάρχεις,
Τοῖς ποσί σου τρῶγε, καὶ τρέχε τῷ στόματι.

In Impoſſibile. XIX. Εἰς ἀδύνατον.

Quid lavis Aethiopem? perituro parce labori;

Εἰς τί μάτην [i] νίπτεις δέμας Ἰνδικόν; ἴσχεο τέχνης,

Οὐ

[g] Μέγ'] Reſtitui ex *Anthol.* I. c. 87. *Μετ' P.* male cum *S.* [h] Ἐφελκομένην] Ἐφελκομένη *Vat.* Ἐφελκομένων alii. [i] Νίπτεις] Νίπτοις Codex unus.

νύσθαι Τμώλῳ ὑπ' ἠνεμόεντι· ὅθεν Πακτωλὸς ὀδεύων Χρυσὸν ὁμοῦ δίνῃσιν ἐφελκόμενος κελαρύζει. Sed pertinent ad verba *καὶ ποταμὸς*, quibus *Brod.* etiam adſcripſit: ut Pactolus Croeſo, tametſi auriferi amnes. *J.F.R.*

2. Τοὺς μικ. ἀνάγει] *Heſiod.* Ἐργ. 5. Ῥεῖα μὲν γὰρ βριάει. In hoc occupatum Deum Aeſopus protulit. *J. Brod.*

4. Ποταμὸς χρυσοῦ] In *Anth. Fr.* l. d. additum hoc *Schol.* Ὥσπερ ὁ τῷ Κροίσῳ· ὃς ὑπὸ τοῦ Κύρου νικηθεὶς πάντων ἐλεεινότατος γέγονεν.

XVI. Ἐφελκομένην] Ἐφελκομένη in Cod. Vaticano. In alio Cod. ἐφελκομένων. Vulgata ſatis recte ſe habet: quamvis etiam Vaticana poſſet defendi. imo a *Salmaſio* praefertur; nam ἐφέλκεσθαι poſt ſe trahere. Potuiſſet etiam ſcribi ἐφεσπομένην τὴν μετάνοιαν ἔχει. *J.P.d'Orv.*

Ἐφελκομένην] Vid. *Anthol. Lub.* 252. *Steph.* 120. At in *Fr.* p. 174. *Brod.* adſcripſit: Ὑφελκομένην, eam ſtatim a tergo ſequentem. Non male; ſed vulgatum ſtare poteſt. *J.F.R.*

XVII. Ἓξ ὧραι] In *Anthol.* L. I. p. 256. Ed. *Jen.* Incerto auctori hoc adſcribitur: ſed quia in Edd. Luciani dudum comparuit, omittere nolui. Adluſio ad literam ζ. ſeptimam quaſi horam indicante, facile intelligitur cuivis: ſed ſatis frigida tamen erit, niſi notaveris literas numerales ſequentes ζ. η. θ. ι. tumque aliquid ſalis habebit. His ſcriptis video & Clar. *D'Orville* de Inſcriptione haec notaſſe: „Ἄδηλον non ſolum modo „ in Edd. verum etiam codicibus: ut neſciam quo jure „ inter Lucianea locum ſibi vindicarit. Videatur Cl. „ *Salmaſ.* in *Plinian.* Exerc. p. 447." Ubi is literas Solarii indicat, ac ζῆθι *vive*, i. e. *genio indulge* exponit, pro more veterum, qui ſex horas uſque ad meridiem rebus agendis, reliquas poſt meridiem corpori curando impendebant. *J.F.R.*

XVIII. Εἰ ταχὺς] *Anthol.* L. 2. p. 267. *Fr.* 185. *Steph.* 128.

2. Τοῖς ποσί σου] Τοῖς σοῦ τρῶγε ποσὶν cum *Salmaſio* malim. *J. P. D'Orv*

XIX. Εἰς ἀδύνατον] In Vaticano Lemma eſt εἰς Ἰνδόν. A Cod. quodam Luciani nomen abeſt, in quo etiam νίπτοις. *J.P.D'Orv.*

1. Δέμας Ἰνδικὸν] *Anthol.* maj. p. 186. ubi *Brod.* addit: *Indum & Aethiopem lavas vel dealbas*, proverbialiter operam inanem ſignamus. *Eraſmus* in adagio-

Οὐ δύνασαι δνοφερὴν νύκτα καθηλιάσαι.

Noctis enim tenebras irradiare nequis.

Εἰς ἀγωνιςάς. XX. *In Pugiles.*

Οἱ συναγωνιςαὶ τὸν πυγμάχον ἐνθάδ' ἔθηκαν
Ἄπιν, [a] οὐδένα γὰρ πώποτ' ἐτραυμάτισεν.

Heic Apim pugilem pugiles poſuere, quibuscum
Certavit, ſic ut vulnera nulla daret.

Εἰς τὸ αὐτό. XXI. *In Idem.*

Πᾶσαν [b] ὅσην Ἕλληνες ἀγωνοτεθοῦσιν ἅμιλλαν
Πυγμῆς, Ἀνδρόλεως πᾶσαν [c] ἀγωνισάμην.
Ἔσχον δ' ἐν [d] Πίσσῃ μὲν ὠτίον, ἐν δὲ Πλαταιαῖς,
Ἓν βλέφαρον· Πυθοῖ δ' ἄπνοος ἐκφέρομαι.
Δαμοτέλης δ' ὁ πατὴρ [e] ἐκορύσσετο σὺν πολιήταις,
Ἆραί [f] μ' ἐκ σταδίων ἢ νεκρὸν ἢ κολοβόν.

Graecia quot validae celebrat certamina luctae,
Androleos horum pars aliquanta fui:
Auriculam mihi Piſa, ſuperciliumque Plataeae
Abſtulerunt: Delphis efferor exanimis:
Damoteles mihi praeco pater, cum plebe, quiritans,
Ut mutilus, ſi non mortuus eriperer.

In

a Οὐδένα] Μηδένα emendat *J. P. D'Orv.* *b* Ὅσω] Ὅσαν *Vat* aliique. *c* Ἀγωνισάμην] Ἀγανισάμαν *Vat.* *d* Πίσσῃ] Πίσῃ. In Cod. *Vat.* & aliis. *e* Ἐκορύσσετο] Sic & Edd. *Anthol.* Sed lege καρύσσετο cum Cod. *Vat.* *f* M' ἐκ] Με, omiſſo ἐκ, optime *Vat*

gione. *Aethiopem dealbas.* Idem repetit *Obſop.* Sed haec pueris nota. *J. F. R.*

XX. Οἱ συναγωνιςαὶ] De Apide Pygmacho, qui neminem adverſariorum unquam vulneravit. V. *Obſop.*

Οἱ συναγωνιςαὶ] Hoc Epigramma abjudicat Luciano Cod. Vat. & Lucilio tribuit, me non invito. Vs. 2. cur non ſcripſit μηδένα; ſic ſaltem verſui conſuleretur. *J. P. D'Orv*

2. Ἄπιν] Ex *Anth.* L. 2. *Lub* 267. *Steph* 126. *Fr.* 105. ubi hoc Scholion additur: Ἐνταῦθα Ἄπιν ἀντὶ τοῦ ἀθλητοῦ ἀςόχου ληπτέον, καὶ μηδένα ποτὲ καταπυγμαχήσαντα, ἅτε δὴ ἀμαθῆ τῆς τέχνης καὶ τῆς πυγμῆς οὐκ εὖ ἥκοντα· Ἄλλως δὲ Ἄπις ἐςὶ θεὸς παρ' Αἰγυπτίοις τῇ σελήνῃ ἀνακείμενος. Ὤχετο δὲ τοῦτον ἀτέχνως. Ad ἔθηκαν autem *Brod.* notarat: *ſtatuam poſuerunt.* Et ad οὐδένα, Imbellem Apim mordet Lucianus *J. F. R.*

XXI. Πᾶσαν] Nec hoc Lucianum ſed Lucilium agnoſcit parentem, auctoritate ejusdem membranae Vat. *J. P. D'Orv.* Vid. *Anth.* 267. *Fr.* 185. *Steph.* 128. *J. F. R.*

3. Ἔσχον] *Vix retinui.* Ἐν Πίσσῃ, Olympiae. *J. Brod.*

Πλαταιαῖς] In *Anthol.* l. d. legas hoc Schol. Μεταξὺ Κυθαιρῶνος καὶ Θηβῶν, ἐν ὁδῷ τῇ εἰς Ἀθήνας καὶ Μέγαρα παραρρεῖ δ' αὐτὰς Ἀσωπός· ἔνθα Μαρδόνιον καὶ τὰς λ' μυριάδας Ἕλληνες ῥίψαντες ἱδρύσαντο Ἐλευθερίου Διὸς ἱερὸν καὶ τοὺς ἐν μάχῃ τελευτήσαντας δημοσίᾳ θάψαντες ἀγῶνα γυμνικὸν ςεφανίτην ἀπέδειξαν τὰ Ἐλευθέρια. Ad idem verbum *Brod.* haec habet, ad Plataeas Boeotiae urbem, quam a Thebanis bello Peloponneſiaco everſam reparavit Alexander, erat certamen gymnicum Eleutheria nuncupatum, quod illic Graecorum Mardonium cum trecentis Perſarum millibus ad internecionem deleviſſent. *Strabo* Lib. 9. *Plutarch* in Ariſtide & Pindari Scholiaſtes in 3. Olymp. hymno. Quae etſi vulgaria, propter auctoritates additas adponere tamen placuit. *J. F. R.*

5. Ἐκορύσσετο] Ad hoc ſe cum civibus paravit. *J. Br.*

Ἐκορύσσετο] Ἐκορύσσετο nullum ſenſum fundit. Legendum ex Cod. Vaticano, καρύσσετο, per praeconem indicabat, flagitabat. *Heſych* κάρυξ. κῆρυξ ἢ καυλός. καρύσσωσι. κηρύσσωσι. praecones enim praelio occiſos ad ſepulturam poſcebant: praeconum quoque uſus varius in ludis. Planudes mutavit non intelligens Doricum καρύσσετο. Ἐκορύσσετο alii *contentione ferebatur* alii *ſe parabat* interpretantur fruſtra. *J. P. D'Orv.* Tam neceſſaria mihi videtur haec emendatio, ut in contextum recipienda ſit, ſed & tum ὅσαν ac Πίσᾳ Dorice quoque reponendum. *J. F. R.*

6. Ἆραί μ' ἐκ σταδ.] Αἶραί με ςαδίων, bene Cod. Vat. Illud ἐκ fruſtra adeſt· ἆραι, id eſt ἆραι. *J. P. d'Orv.*

XXII. Γραμματικὴ φυτίζωσι] *Anth.* p. 286. *Steph.* 138. In *Fr.* p. 200. additur hoc Scholion· ἢ τὰ πρὸς τὸ ζῆν ἀναγκαῖα φύουσα. *Brodaeus* etiam ibid· victui hodie omnibus neceſſaria ſuppeditans. *Hom.* Il. Φ. γῆ φυσίζοος ἥτε κατὰ κρατερὸν περ ἐρύκει. *J. F. R.*

2. Φαρμακὸν] Φαρμακὸν inopiae. *J. Brod.*

Μῆνιν ἄειδε θεά] *Homeri* praelectionem (i. e. Iliados initium.) *J. Brod.*

3. Ἐχρῆν γὰρ καὶ σοί] In utroque *Anthol.* Exemplari, L. 2. c. 10. N. 8. hic verſus ita legitur: Νῦν ἐχρῆν καὶ σοὶ

αὐει-

In Grammaticos. XXII. Εἰς γραμματικούς.

Grammatica o ſalve, donatrix Muſa ſalutis:
Iram, Diva, refer; nam medicina tua eſt.
Et tibi debuerunt poni fulgentia templa,
Araque perpetuo turis honore calens.
Nam fora plena tui, plenae ſunt aequoris undae,
Et portus, altrix optima Grammatica.

Ἵλαθι γραμματικὴ [g] Φυσίζοε, ἵλαθι μοῦσα,
Φάρμακον [h] εὑρομένη, μῆνιν ἄειδε θεά.
[i] Ἐχρῆν γὰρ καὶ σοὶ περικαλλέα [k] δωρήσασθαι,
Καὶ βωμὸν θυέων μήποτε δευόμενον.
Καὶ γὰρ σοῦ μεσταὶ μὲν ὁδοί, μεστὴ δὲ θάλασσα,
Καὶ λιμένες, πάντων [l] δέκτρια γραμματική.

In Foetidos. XXIII. Εἰς δυσώδεις.

Excorciſta olidus fugitat dum daemona, verbis
Ejicit haud illum, ſed feritate gulae.

Δαίμονα πολλὰ λαλῶν ὀζόστομος ἐξορκιστής,
Ἐξέβαλ' οὐχ ὅρκων, ἀλλὰ κόπρων δυνάμει.

In Foetidos. XXIV. Εἰς δυσώδεις.

Non oluit pejus Smyrnaeo nota Chimaera

Οὔτε χίμαιρα τοιοῦτον ἔπνει κακὸν ἢ καθ' Ὅμηρον,

Οὐκ

[g] Φυσίζοε] Bene *Anthol.* Ed. *Steph.* & Codd. Φυσίζωε male Edd. Luciani & quaedam *Anthol.* [h] Εὑρομένη] Εὑρομένα Cod. *Vat.* [i] Ἐχρῆν] Aliter *Anthol.* vid. nott. [k] Δωρήσασθαι] Δωμήσασθαι *Anthol. Ald.* & *Steph.* vid. nott. [l] Δέκτρια] Γράφεται καὶ λέκτρια. marg. *Anthol.*

περικαλλέα δωμήσασθαι. I. e. *templum oportebat & tibi perpulcrum exſtrui.* Eamque lectionem credo meliorem, cui *Obſop.* recte adjecit: precatur Grammaticam, ut ei ſit propitia, dignamque putat, cui templum condatur & ara. Sed quum Luciani Edd. alteram ſervent, nihil mutavi. *J. F. R.*

5. Καὶ γὰρ σοῦ μεσταὶ] Haec de Jove in exordio Phaenomenon *Aratus.* *J. Brod.*

Μεστὴ δὲ θάλασσα] *Anthol.* l. d. addit in marg. Παρὰ τὸ Ἀράτου· μεσταὶ δὲ Διὸς πᾶσαι μὲν ἀγυιαί· πᾶσαι δ' ἀνθρώπων ἀγοραί. Idem repetit *Obſop.* addens tantum *Virgil.* hoc imitatum in Ecl. *Jovis omnia plena.* *J. F. R.*

6. Δέκτρια] Vatic. & alii Codd. & varia lect. *Wechelianae* Ed. λέκτρια. *Henr.* tamen *Steph.* & in ſuis ad hoc epigramma notis, & in Lexico, in voce λέκτρια, pro δέκτρια ſtat; quam lectionem omnino ſtabilit Archilochi diſtichon in Plangonem, quod exſtat ap. *Athenaeum* L. XIII. p. 594. unde hic locus expreſſus:

Συκῆ πετραίη πολλὰς βόσκουσα κορώνας,
Εὐήθης ξείνων δέκτρια Πασιφίλη.

Ubi *H. Stephanus* memoriae vitio laudat πάντων pro ξείνων, in voce δέκτρια. Mox δωρήσασθαι vitioſe poſitum pro δωμήσασθαι, quae vera lectio. *J. P. D'Orv.*

Δέκτρια] Omnes ſuſcipiens atque alens. *Archiloch.* εὐήθης ξείνων δέκτρια πᾶσι φίλη. *J. Brod.* Favet huic lectioni etiam *Vinc. Obſop.* addens: pro λέκτρια, dicax, melius legitur δέκτρια ſuſceptrix; ſic enim in vetuſtis legitur exemplaribus. Sed & *H. Steph.* ait: in al. Edd. legitur λέκτρια pro δέκτρια, poſito λ pro δ, quem errorem frequenter occurrere, in meis in *Xenophontem* annott. docui. *J. F. R.*

XXIII. Δαίμονα &c.] *Anth.* p. 298. Major. 207. *Steph.* 143.

2. Κόπρων δυν.] In *Anthol.* Maj. p. 207. additur hoc Schol. Τῇ γὰρ ἀηδίᾳ τῆς ὀσμῆς ἐξέφυγεν ὁ δαίμων. *J. F. R.*

XXIV. Εἰς δυσώδεις] Λουκιλλου non Λουκιανοῦ in Vat. Lib. *J. P. D'Orv.*

1. Οὔτε χίμαιρα] Quum in *Anthol.* L. 2. p. 207. & p. 298. *Ald.* p. 83. hoc epigramma Luciano adſcriberetur, docta manus adjecit, Lucilii eſſe, qua auctoritate, neſcio. Scholion autem in marg. etiam hoc additur: Πρόσθε λέων, ὄπιθεν δὲ δράκων, μέσση δὲ χίμαιρα, Δεινὸν ἀποπνείουσα πυρὸς μένος. (Il. Z. 181.) Idem adlegat *Brod.* additque haec: *Pindarus*, καὶ χίμαιραν πῦρ πνείοισαν. *Plin.* L. 2. *Solin.* c. 42. Chimaeram Amiſodori filiam, quae in Lycia cum leone & dracone filiis latronibus graſſaretur, fuiſſe perhibent nonnulli: diſſentit *Plutarch.* in libello cui titulus γυναικῶν ἀρεταί. *Palaephatus* in Bellerophonte, & *Serv.* Æn. 6. *J. F. R.*

Οὐκ ἀγέλη ταύρων (ὡς ὁ λόγος) πυρίπνες,
Οὐ Λήμνου [a] σύμπασ', ἐχ ἁρπυιῶν τὰ περισσὰ,
Οὐδ' ὁ Φιλοκτήτε πῦς ἀποσηπόμενος.
Ὥςε σε παμψηφεὶ νικᾶν, Τελέσιλλα, χιμαίρας,
Σηπεδόνας, ταύρες, ὄρνεα, Λημνιάδας.

Carmine, nec flammas qui vomuere boves.
Nec Poeantiadae putre crus, nec foetida Lemni
Ora, nec Harpyiae quas tetigere, dapes.
Judice ſub quovis vinc[illegible], Teleſella, Chimaeras,
Et pariter tauros, Lemnidas, ulcus, aves.

In *Antholog.* L. 2. c. 40. Luciano & hoc adſcriptum. XXV. *Interprete* I. F. REITZIO.

Ποιητὴς ἐλθὼν εἰς Ἴσθμια πρὸς τ. ἀγῶνα,

Iſthmia delatus miſer ad certamina vates
In-

a Σύμπασ'] Σύμπας male Edd. Luciani. In Vaticano σύμπασα κ, quod cum Cl. *D'Orville* jam praeferrem.

2. Ἀγέλη — πυρίπνες] *Eurip.* in Medea, πεμφθέντα ταύρων πυρπνόων ἐπιςάτλω. *Pindarus*: κ βόας οἳ φλόγ' ἀπὸ ξανθᾶν γενύων πνέων. Hos Jaſon Medeae pharmacis ſub jugum miſit. *Ovid.* Metam. 7. *Diod.* 5. *Valer. Flacc.* 7. Et Apollon. poſt Orpheum Argonaut. 3. *J. Brod.*

3. Σύμπασ'] In utraque *Anthol.* p. 207. & p. 299. recte legas σύμπασ' cum apoſtropho, ac femin. gen. quod in Luciani Edd. male σύμπας, gen. maſculino erat; quare id emendavi, quod vel ſine auctoritate fuiſſet emendandum. *Brodaeus* ib. addit: non Lemniarum oris foetor. Adeat Lector *Zenobium*. *Apollodor.* L. IV. *Euripidis* in Hecuba ſuper hoc verſu, κ λήμνιον ἄρδην ἀρσένων ἐξῴκισαν. *Pindari* hymno Pythiorum 4. & *Apollonii* Argonaut. 1. commentarios. Nam *Eraſmus* in Paroemia: *Lemnium malum*, confitetur ſe hoc anxie non veſtigaſſe. quam enucleavit *Euſtathius* non longe a fine primae Iliados rhapſodiae poſt *Herodotum* in Erato, ex ſuperioribus *Philoſtratus* in Neoptolemo. Hoc Orphei carmen Λήμνῳ ἐν ἠγαθέῃ τόθι περ κακὰ ἔργα μεμήλει θηλυτέραις. *Calaber* Lib. 9. Λήμνον ἐς ἀμπελόεσσαν, & *Aeſchylus* in Agamemnone. τὸ δεινὸν αὖ Λημνίοισι πήμασι enarrabantur. *J. F. R.*

Ουχ ἁρπυιων τὰ περ.] *Palaephatus* in Phineo. Harpyae in Phinei menſam involantes cibos partim corripiebant, partim, cum ingluviem ſaginaſſent, foeda contrectatione inquinabant, virulentoque afflatu polluebant. Illa literis commendavit *Valer. Flac.* Lib. 4. *Apollonius* Argonaut. 2. τὰ περισσὰ, λείψανα δαιτὸς vocans. Unde *Oppianus* Cyneg. 2. κ γλυκερὴν μελίεσσι δόσαν ςομάτεσσιν ἐδητύν. *J. Brod.*

4 Φιλοκτήτε πῦς] *Sophocl.* in Philoctete, *Pauſan.* in Arcad. *Philoſtr.* in Imagg. *Dictys* L. 2. Philocteten ſanatum terra Lemnia ſphragide fama diſſeminavit. Caeterum in velo ea pars quae acutior & inferior ad navis latus religatur, aut potius funis; ſic enim judico; huic veli parti annexus, qui modo contrahitur modo relaxatur, pes eſt Latinis, Graecis πούς λέγεται δ' (inquit *Euripidis* Interpres) ὅτω τὸ χοινίον τὸ κάτωθεν τῦ ἱςίυ. *Ariſtophanis* ſcholia: πόδας δὲ καλοῦσιν οἱ ναῦται, τοὺς παρ' ἑκατέρα τὰ μέρη κάλως ἐνδεδημένες τ̃ ὀθόνης. *Homeri* οἱ πόδες, οἱ κάτωθεν συνέχοντες τὴν ὀθόνην. *Apollonii* οἷς μὲν κατάγεται τὸ ἱςίον, μεσεριας λέγεσιν, οἷς δὲ ἰχυροποιεῖται ὁ ἱςὸς ἐξ ἑκατέρε μέρες ἐπὶ τὴν πρύμναν προτόνος, τοὺς δὲ κατὰ τὰς γωνίας, πόδας. fatetur *Euſtathius* Od. E. Q *Calab.* L. 9. ἱςίῳ δ' αἶψ' ἐτάνυσσαν ὑπ' ἀμφοτέροισι πόδεσσι. *Seneca* tragoedus: *Nunc praelato pede transverſos captare notos.* *Seneca* philoſophus: quia pedem & noſtrum dicimus, & lecti, & veli, & carminis. *Catull.* *Sive utrumque Jupiter ſimul ſecundus incidiſſet in pedem*, i. e. in velum, per ſynecdochen. Subit hac parte mirari *Eraſmum* in Adagio: *duobus pedibus fugere*, gubernaculum, navis pedem apellari ſcripſiſſe. eundem in proemia: *omiſſa hypera pedem inſequeris*, pedem imam partem clavi vocaſſe, eundem ipſum in proverbio: *pervicacia ſtultitiae dat poenas*, πόδα *clavum* vertiſſe. Ego homo nondum octo & viginti annos natus *Eraſmum* reprehenſum minime velim, cui praeſertim ſubſidio ſunt *Homericae* annotatione hoc in metrum. αἰεὶ γάρ πόδα νηος ἐ [illegible]. qui a Porphyrio & Simplicio ſublevatur. κ πλινθὶς δι [illegible] τραπέζης τὰ βαςάζοντα πόδες καλοῦνται κ τ̃ νεως το πηδάλιον. tamerſi tribus his in locis pedem funem eſſe quo tenditur velum, exiſtimem. *J. Brod.*

5. Παμψηφεὶ] *Omnibus ſuffragiis.* *J. Brod.*

6. Ὄρνεα] Harpyias. *J. Brod.*

XXV. Ποιητὴς] Vid. *Anthol.* p. 344. *Fr* p. 239. *Steph.* 165. Quia verſu tertio in verſione omittere coactus ſum καὶ πάλιν εἶπη, ecce verſionem ſolutam. *Poëta veniens in Iſthmia ad certamen, inveniensque poëtas*, (i. e. bonos poëtas, ſe ſuperiores) *ait, faucium tumore paristhmia dicto ſe laborare. Auditurus vero Pythia, & ubi rurſus invenerit* (antagoniſtas meliores) *non potuit dicere etiam: paraſythio morbo laboro.* Illuſtr. *Grotius* ſic verterat, ut ex chartis Cl. *D'Orvilii* didici

Iſthmia

Inveniens ſocios dixiſſe *pariſthmia*, fertur,	Εὑρὼν ποιητάς, εἶπε παρίσθμι᾽ [b] ἔχειν.
Praecludunt fauces. Ad Pythia devenit idem,	Μέλλει δ᾽ ἐξορμᾶν εἰς Πύθια· κἂν πάλιν εὕρῃ,
Dicere non habuit, *parapythia* me male vexant.	Εἰπεῖν οὐ δύναται, καὶ παραπύθι᾽ ἔχω.

Interprete eodem. XXVI. Ex *Anthol.* L. 2. c. 43.

Quaeſo hoc quaerenti mihi dic, Cyllenie, qualis	Εἰπέ μοι εἰρομένῳ, Κυλλήνιε, πῶς κατέδυνε
Lolliadae Stygiam venerit umbra domum?	Λολλιανοῦ ψυχὴ δῶμα τὸ Φερσεφόνης;
Mirum ſi ſiluit, te nil voluitque docere,	Θαῦμα [c] μὲν, εἰ σιγῶσα· τυχὸν δέ τι καὶ σὲ διδάσκειν
Miror nil, hanc ſi quaelibet umbra fugit.	Ἤθελε· φεῦ, κείνου καὶ νέκυν ἀντιάσαι.

Interprete eodem. XXVII. Ex *Anthol.* L. 2. c. 47. 37.

Si cupitis coenae leges cognoſcere noſtrae,	Τὸν τοῦ δειπναρίου νόμον οἴδατε· σήμερον ὑμᾶς,

Αὐ-

b Ἔχειν] Forſan ἔχω adſcriptum in marg. *Anthol.* non male, etſi vulgatum tolerabile. c Μὲν εἰ] Μένει *Ald.* male.

Iſthmia conſpexit, ſed habere pariſthmia dixit,
Quando alios illic eſſe poëta videt.
Numquid & hic ſeſe parapythia dicet habere,
Si vates alios Pythia ſacra dabunt? Adſcripſit Cl. *D'Orville.* „ Omiſſum ab collectore Epigrammatum „ Luciani: licet ejus nomen praeferat. In Cod. tamen *Vat.* non Λουκιανοῦ ſed Κερχλίου, ſive Κερεαλίου „ potius eſſe perhibetur. cujus Cerealis exſtat aliud „ Epigramma p. 169. In Cod. quodam vſ. 4. pro „ ἔχω ſcribitur ἔχειν. Senſus & acumen horum ver„ ſuum talis videtur. Poëta quidam ineptus cum ad „ certamina Iſthmia acceſſiſſet, una cum aliis poëtis „ certaturus, ſe excuſavit frigido joco, negans ſe „ certare poſſe, ut qui laboraret tonſillis, quae παρίσθμια vocantur: earumque inflammationes eo„ dem nomine veniunt. Luſit, dico, in vocibus „ ἴσθμια & παρίσθμια, & putida hac ſyllabarum ca„ ptatione tum quidem evaſiſſe ſibi viſus fuit. At „ Lucianus impune hoc non abire ſivit, & rogavit: „ an, ſi ad Pythia certamina acceſſiſſet, & iterum „ excuſationis praetextu indigeret, diceret ſe habere „ παραπύθια; quod negat eum facere poſſe, quia „ Graeca lingua tale vocabulum ignorat, ſimul forte „ reſpiciens ad vocem πόθειν, eumque & argutias ta„ les putere innuens. *J.F.R.*

Ἴσθμια] In *Anthol. Fr.* l. d. additur hoc ſchol. Ἀριστοτέλης περὶ ζώων α. κεφ. ις. ἐντὸς τοῦ αὐχένος ὅ, τε οἰσοφάγος (ἰσοφάγος male legebatur) καλούμενος ἐστὶ τὴν ἐπωνυμίαν, ἀπὸ τοῦ μήκους καὶ τῆς στενότητος. Πολυδ. ἰσθμοῦ δὲ διὰ τὴν στενότητα τοῦ φάρυγγος κληθείσης, τὰ ἑκατέρωθεν εἰκότως παρίσθμια ἐκλήθη. Παρίσθμια νόσος ἐν τῷ φάρυγγι φυομένη. *J.F.R.*

2. Εἶπε παρίσθμι᾽ ἔχειν] Quae Graeci παρίσθμια vel ἀντιάδας, Latini tonſillas vocant, h.e. faucium tumores, qui non facile diſcuti poſſunt: in ſue glandulae nominantur. *Celſ.* L. VI. c. 10. haec *J. Brod.* & plura, quae omitto, quia nimis multa, & vulgaria. *J.F.R.*

XXVI. Εἰπέ μοι] Ex *Anthol.* L. 2. p. 351. *Fr.* 244. *Steph.* p. 168. Verſio *Grotiana* haec eſt:

Dic mihi quaerenti, Maja ſate, ductus ad orcum
Lollianus tecum quomodo fecit iter?
Mirum ſi tacuit: quin te quid, credo, docere
Geſtiit; o comitem poſt quoque fata malum.

Εἰπέ μοι] Etiam neglectum, licet auctoris noſtri nomen in Edit. & Codd. conſpiciatur. In Cod. *Vat.* vſ. 1. κατέβαινεν pro κατέδυνε. auctoritas membranae omnium vetuſtiſſimae me in illam vocem propendere facit. *J.P. D'Orv.*

Κυλλήνιε] Mercurius Cyllenius appellatur a monte Arcadiae Cyllene altiſſimo, rectius quam ab urbe ubi ei templum conſtructum eſt. Monti nomen impoſuit Cyllenus, aut Nympha Cyllene, quae illic Mercurium educavit, aut ex Jove peperit. Diverſa Feſtus in voce Cyllenius. *J. Br.*

2. Λολλιανοῦ ψυχὴ] *Suidas.* Is eſt fortaſſis, cujus vitam conſcripſit *Philoſtratus.* *J. Br.*

Λολλιανοῦ] Videtur antea lectum Λουκιλλιανοῦ, quum *Vinc. Opſop.* adſcripſerit: pro Λουκιλλιανοῦ lege Λουκιλίου, ſi vis verſum legitimis pedibus currere. Sed Λολλιανοῦ jam verius editum inveniens id ſervo. *J.F.R.*

3. Μένει σιγῶσα] Unumquemque olim ſugillans. malim tamen, θαῦμα μὲν, εἰ σιγῶσα, non μένει. *J. Brod.* Ego μὲν, εἰ jam bene editum inveni, quod ſane recte nunc habet. *J.F.R.*

Καὶ σὲ διδάσκειν] Sic enim docere ſolebat Lollianus, aut tacens, aut alicui maledicens. *J. Br.*

XXVII. Τὸν τοῦ δειπναρίου] Tranſmiſſum, licet Luciani nomen praeſcriptum, revera tamen in Cod. ſaepe laudato Λουκιλλίου eſſe perhibetur. Primo verſu male Cod. quidam ἡμᾶς pro ὑμᾶς. *J.P. D'Orv.*

Αὖλε, καλῶ καινοῖς δόγμασι συμποσίῳ.
Οὐ μελοποιὸς ἐρεῖ κατακείμενος· οὔτε παρέξεις,
Οὔθ' ἕξεις αὐτὸς πράγματα γραμματικά.

Vos hodie invito legibus, Aule, novis.
Non recubans lecto cantabit carmina vates,
Grammaticis nugis nemo moleſtus erit.

Εἰς βρέφη. XXVIII. *In Infantes.* Interp. *Grotio.*

Παῖδά με πενταέτηρον ἀκηδέα θυμὸν ἔχοντα
Νηλειὴς ἀΐδης ἥρπασε Καλλίμαχον.
Ἀλλά με μὴ κλαίοις. καὶ γὰρ βιότοιο μετέσχον
Παύρου, καὶ παύρων τοῦ βιότοιο κακῶν.

Me puerum nullis oneratum pectora curis
Quinquennem rapuit mors fera Callimachum.
Ne me flete tamen: fluxit mihi tempore parvo
Vita: ſed & vitae ſunt mala parva meae.

Εἰς ἄγαλμα Ἠχοῦς, ὡς παρὰ τοῦ Πανός. XXIX. *In ſtatuam Echûs, tamquam a Pane.*

Ἠχὼ πετρήεσσαν ὁρᾷς, φίλε, Πανὸς ἑταίρην,
Ἀντίτυπον φθογγὴν ἔμπαλιν ἀσομένην,
Παντοίων στομάτων λάλον εἰκόνα, ποιμέσιν ἡδὺ
Παίγνιον, ὅσσα λέγεις, ταῦτα κλύων, ἄπιθι.

Saxa colens Echo datur hic tibi, Panos amica,
Extremos tantum docta referre ſonos.
Gaudia paſtorum, cujuslibet oris imago,
Audito quantum voce ſonabis, abi.

Εἰς ἄγαλμα Ἀφροδίτης, τῆς ἐν Κνίδῳ. XXX. *In ſtatuam Veneris quae eſt in Cnido.*

Τὴν Παφίην γυμνὴν οὐδεὶς ἴδεν, εἰ δέ τις εἶδεν,
Οὗτος ὁ τὴν γυμνὴν στησάμενος Παφίην.

Nulli nuda Venus viſa eſt, puto. ſi tamen ulli,
Viſa viro nudam qui dedit hanc Venerem.

In

a Πρίηπον] Πριήπου Codd. quidam.

Τὸν τοῦ δειπναρίου] Interdicit convivis, ne qua grammatica altercatione convivioli ſuavitatem conturbent, ita inquiens:

Prandioli noſtri leges cognoſcite, nam vos,
Aule, nova ad coenam conditione voco.
Carminibus nemo nobis velit eſſe moleſtus,
Nec turbet noſtras ars literata dapes.

V. Obſ.

Τὸν τοῦ δειπναρίου] Frugalis & tenuis coenae. Id eſt Grammaticorum. *J. Brod.* Vid. *Anthol. Fr.* p. 262. *Steph.* 179. verſio *Grotiana* ſic habet:

Si quid noſtra placet tibi coenula, veſpere nobis,
Sed conviva novis legibus, Aule, veni.
Non volumus recitat qui carmina: nulla movebit
De re Grammatica jurgia, nemo tibi.

Sed quia mea aeque ac ſuperiorum jam erat confecta, eam Graecis ſubjicere non dubitavi. *J. F. R.*

2. Καινοῖς δόγμασι] Hoc explicat οὐ μελοποιοὺς ἐρεῖ. In hunc ſenſum *Martialis*; Libro XI. *Plus ego polliceor, nil recitabo tibi.* & 5. *Nec craſſum dominus leget volumen.* *J. Br.*

XXVIII. Εἰς βρέφη] Inſcriptio in Cod. *Vat.* Λουκιανοῦ. εἰς παῖδα Καλλίμαχον πέντε χρόνους ζήσαντα. Χρόνοι poſteriorum temporum Graecis annos ſignificant. *J. P. D'Orv.*

1. Παῖδα] *Anth.* 460. Major. 321. *Steph.* 221.

XXIX. Ἠχὼ &c.] In *Anthol.* L. IV. p. 677. in altera, p. 460. *Steph.* 321. *Ald.* 189. hoc Epigr. non ita certo tribuitur Luciano, quin inſcribatur: ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ, οἱ δὲ, ἈΡΧΙΟΥ. Ego etſi dijudicare non valeo, cujus ſit, omittere tamen nolui, quamvis non multum jacturae paſſura fuiſſet res literaria, ſi lucem non adſpexiſſet. *J. F. R.*

Ἠχὼ] Quam incerto adſcribatur Luciano, vulgati libri oſtendunt. Ego magis Archiae arguto ſtylo, quam Luciani naſo convenire tales luſus cenſuerim. *J. P. D'Orv.*

2. Ἀσομένην] In quibusdam Edd. legitur ᾀδομένην. Sed aptius eſt ſenſui futurum, cui etiam potius quam prae-

In Idem.	XXXI.	Εἰς τὸ αὐτό.
Alma Venus, tibi ſacro tuam ſub imagine formam:		Σοὶ μορφῆς ἀνέθηκα τεῆς περικαλλὲς ἄγαλμα,
Pulcrius hac potuit nil tibi, Diva, dari.		Κύπρι, τεῆς μορφῆς φέρτερον οὐδὲν ἔχων.

Interprete I. F. Reitzio.	XXXII.	Ex Anthol. L. 4. 12. N. 90. Εἰς ἕτερον [a] Πρίηπον.
In caſſum Eutychides poſuit me ex more Priapum,		Εἰς τὸ κενόν με τέθεικε νόμου χάριν ὧδε Πρίηπον
Palmitibus ſiccis invigilare jubens.		Εὐτυχίδης, ξηρῶν κληματίδων φύλακα.
Alto ſum cinctus barathro. Qui venerit hucce,		Καὶ περιβέβλημαι κρημνὸν βαθύν. ὃς δ' ἂν ἐπέλθῃ,
Me vigilem abſtulerit, praetereaque nihil.		Οὐδὲν ἔχοι κλέψαι πλὴν ἐμὲ τὸν φύλακα.

De Mulieribus. Interp. Grotio.	XXXIII.	Ἀπὸ γυναικῶν.
Quae fera ſcutiferi devicerat agmina Medi.		Ἑλλάδα νικήσασαν ὑπέρβιον ἀσπίδα Μήδων,
Laïdi formoſae Graecia praeda fuit.		Λαῒς θῆκεν ἑῷ κάλλεϊ ληϊδίην.
Hanc quoque devicit ſenium; nunc dat tibi, Cypri,		Μούνῳ ἐνικήθη ὑπὸ γήραϊ, καὶ τὸν ἔλεγχον
Judicium hoc, facies quod juvenilis amat.		Ἄνθετό σοι, Παφίη, τὸν νεότητι φίλον.
Quippe ſuos adeo formidat viſere canos,		Ἧς γὰρ ἰδεῖν στυγέει πολιῆς παναληθέα μορφήν,
Ipſa facit, vitro quae datur umbra, metum.		[b] Τῆσδε συνεχθαίρει καὶ σκιόεντα τύπον.

Ἀπὸ

b Τῆσδε] Ita repoſui ex *Anthol.* VI. c. 8. & Ed. *S.* Luciani. Τῆς δὲ Ed. *P.* cum *Anthol.* Ed. majore.

praeſenti activa ſignificatio dari ſolet. *H.Steph.*

Ἀσομένῳ] Codd. quidam & Edd. quaedam, inter eas prima, ᾀδομένην, quod praetulerim, licet *Stephanus* aliter ſentiat. *J.P.D'Orv.*

XXX. Τὴν Παφίην] *Anthol.* L. IV. 683. *Fr.* 463. *Steph.* 323.

2. Οὗτος] Praxiteles. *J.Br.* Quia ſcilicet ejus mentio facta in *Antholog.* epigr. proxime praemiſſo, quod Veneris imagini quoque adſcriptum. *J.F.R.*

XXXI. Σοὶ μορφῆς] *Anthol.* IV. c. 12. *Fr.* p. 463. *Steph.* 323.

Σοὶ μορφῆς] In Cod. *Palat.* & in aliis nullus auctor laudatur. *J.P.D'Orv.*

XXII. Εἰς τὸ κενὸν] *Anth.* IV. 712. *Fr* 477. *Steph.* 338. Ne fruſtra verſio *Grotiana* mecum communicata ſit, ecce illam:

Arida me poſuit propter ſarmenta Priapum,
Ut mori morem ſic gerat Eutychides.
Ambior & foſſa; ſi quis tamen adveniat fur,
Nil ſit, cuſtodem me niſi, quod rapiat.

Lector eligat, quod velit. Cl. *D'Orville* adjecerat: Luciani eſt, Codd. teſtibus. Duo ultimi verſus a codice abſunt. In inſcriptione vero habetur: εἰς ἕτερον Πριήπου, ſcil. ἄγαλμα. *J.F.R.*

XXXIII. Ἀπὸ γυναικῶν] Remove illud ἀπὸ γυναικῶν, & repone. ἐπὶ τῷ κατόπτρῳ τῆς Λαΐδος ἀνατεθέντι τῇ Ἀφροδίτῃ. Licet autem hoc Epigramma ſit omnino dignum Luciano, dubitandi anſam praebet, quod in Cod. *Vat.* habeatur τοῦ αὐτοῦ. quaſi non Λουκιανοῦ, ſed Ἰουλιανοῦ eſſet. *J.P.D'Orv.*

1. Ἑλλάδα &c.] Poſtremo ferme loco hoc epigr. collocatur in *Anthol.* nempe L. VI. c. 8. Vel p. 556. *Francof. Steph.* 421. Cumque in omnibus Luciano adſcribatur, in *Fr.* tamen addit Cl. *Drakenb.* nomen ΙΟΥΛΙΑΝΟΥ, pro ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ. *J.F.R.*

6. Σκιόεντα] I. e. ſpeculum. *F.G.* Immo umbratilis in ſpeculo effigies. *J.F.R.*

Ἀπὸ ναυηγῶν. XXXIV. *De Naufragis.*

Γλαύκῳ, καὶ [a] Νηρεῖ, καὶ Ἰνοῖ, καὶ Μελικέρτῃ,
Καὶ βυθίῳ Κρονίδῃ καὶ Σαμόθρηξι θεοῖς,
Σωθεὶς ἐκ πελάγους Λουκίλλιος ὧδε κέκαρμαι
Τὰς τρίχας ἐκ κεφαλῆς· ἄλλο γὰρ οὐδὲν ἔχω.

Glauce, tibi & Nereu, Matutaeque & Melicertae,
Saturnoque, Sami Threïciaeque Deis,
Soſpes ab inſano Lucillius aequore, crines
Tondeor hic: aliud quippe ego nil habeo.

a Νηρεῖ] Νιρεῖ Cod. *Vat.*

XXXIV. Ἀπὸ ναυηγῶν] In *Vaticano* eſt Λουκιανοῦ ἀνάθημα Λουκιλλίου. Non ſolum *J. Brodaeus* ad hoc Epigramma putat auctorem eſſe non Lucianum, verum Lucillium, cujus quam plurima habemus epigrammata in *Anthologia*; ſed etiam ſic cenſuit F. Urſinus in *Virgilio* cum Graecis collato, p. 113. Fraudi fuit Viris eruditis, quod Lucillii nomen in ipſo Epigrammate occurrit, ſed non ut auctoris verſuum, ſed uti dedicantis. Nomen Λουκίλλιος ſaepius in Vaticano Λούκιλλος & Λούκυλλος exaratur; ſed Λουκίλλιος adſeritur ex L. II. c. 13. Ep. 2. Porro primum verſum eſſe Parthenii, conſtat ex *A. Gellio*. L. XIII. c. 25. Qui obſervat, *Virgilianum* verſiculum ex L. I. Georg. 437. deſumtum fuiſſe ex iſto poëta: *Glauco & Panopeae & Inoo Melicertae*. Parthenii autem verſus apud Noct. Att. ſcriptorem ſic ſe habet: Γλαύκῳ καὶ Νηρεῖ καὶ εἰναλίῳ Μελικέρτῃ. Uti adeo, quemadmodum *Gellius* animadvertit, *Virgilius* pro Νηρεῖ ſubſtituerit *Panopeae*: pro εἰναλίῳ, *Inoo*. Sane utrumque magno judicio: cum ſit *Panopea* longe ſonantius vocabulum quam *Nereus*: & elegantius patronymicum a matre repetitum exornet Melicertam. Verum enim vero dubitare licet, utrum mutatio illa ſecundo loco facta debeatur *Virgilio*: an vero re vera ſic ipſe dederit Parthenius, quo Magiſtro in Graecis uſus fuit *Virgilius*, & *Gellius* corruptis uſus ſit codicibus, εἰναλίῳ pro Ἰνώῳ exhibentibus; nimirum apud *Macrob.* in Saturn. L. V. c. 17. ſic plane legitur. Γλαύκῳ καὶ Νηρεῖ καὶ Ἰνώῳ Μελικέρτῃ. Quin etiam hujus tituli noſtri auctor ſic, vel non multum diverſo modo legiſſe videtur, quam hic exaratum ſit: Νηρεῖ καὶ Ἰνοῖ, καὶ Μελικέρτῃ. Quam tamen lectionem minime ex tribus probo. ſcriptum praeterea puto Parthenio & Luciano:

Γλαύκῳ καὶ Νηρῆϊ καὶ Ἰνώῳ Μελικέρτῃ.

Νηρῆϊ dubito an non in codice quodam inveniatur. In Cod. autem Vaticano Νιρεῖ conſpicitur. Sed Nireo inter marinos Deos nullus locus. Secundo verſiculo Σαμόθραξι membrana Vaticana ſiſtit, quae forma placuit quoque Automedonti, L. 2. *Anthol.* 15. 3. Miror autem *Gratium* τὸν βύθιον Κρονίδην reddidiſſe *Saturnum*. quum ſit Marinus Saturnius, ſive *Neptunus*. & procul dubio ita in animo ſcribere habuit virorum maximus. *J. P. D'Orv.*

1. Γλαύκῳ &c.] V. *Anth.* 919. *Steph.* 439. In notis *Francof.* L. VI. p. 572. monetur, Λουκιλλίου reponendum pro Λουκιανοῦ. At Cl. *Drakenb.* hujus epigrammatis titulo adpoſuit, Parthenii eſſe, videndumque *Abram.* ad *Cic.* pro Coel. N°. 53. Is autem ad verba *Ciceronis*, quae occurrunt c. 14. *ex barbatis illis, non hac barbula*, multa de coma barbaque Diis conſecranda, commentatus p. 435. ed. *Cic.* Pariſ. ait: „Hos „verſus Luciano vulgo attributos, arbitror eſſe Par„thenii, quo Grammatico *Virgilius* uſus eſt. primus „enim nomine citatur a *Macrobio* L. V. Sat. c. 17. *J. F. R.*

2 Βυθίῳ Κρονίδῃ] Neptuno Saturni filio, maris Deo, addunt notae *Francof.* Ed. Et Σαμόθρηξι θεοῖς, exponunt, *Cabiris*. Horum meminit *Herodotus* in Euterpe. *Varro* Libro de L. Lat. IV. *Pauſanias* in Boeoticis & Apollonii primo Argonaut. *Scholiaſtes*. τὰς τελετὰς λέγει τὰς ἐν Σαμοθράκῃ ἀγομένας· ἃς εἴ τις μυηθείη, ἐν τοῖς κατὰ θάλασσαν χειμῶσι διασώζεται. quae exſcribere non ſum veritus. *J. F. R.*

3. Ὧδε κέκαρμαι τὰς τρίχας] *Artemidorus* Oneirocr. α. ναυαγήσαντες μὲν ἢ ἐκ μεγάλης σωθέντες νόσου ξηρῶνται οἱ ἄνθρωποι, legas ibid. (Sed ξυρῶνται a ξυράω rado, non ξηρῶνται ibi legendum, res ipſa clamat) Lucian περὶ τῶν ἐπὶ μισθῷ συνόντων. καθάπερ ναυαγίαν τινὰ, καὶ σωτηρίαν παράλογον διηγουμένων, οἷοί εἰσιν οἱ πρὸς τοῖς ἱεροῖς ἐξυρημένοι. Idem in *Hermotimo* apertius circa finem. *Juvenal.* Sat. 12. — *ibi vertice raſo Garrula ſecuri narrare pericula nautae.* *J. F. R.*

Sequebatur in Edd. Luciani *P. S.* & *Amſt.* totum primum Eidyllium *Moſchi*, Ἁ Κύπρις, &c. quod cum nullo jure huc irrepſerit, removimus.

EPIGRAMMATA LUCIANI OMISSA,

Ex Anthologia, quae e Codicibus ipſi nunc primum vindicantur.

Ex *Anthol.* L. 2. p. 129. Ed. *Steph.* — Ita hoc & ſequentia vertit *H. Grotius.*

Sobrius in potis dum quaerit Acyndinus eſſe,
Solus ab his potus cur habeatur, habet.

Ἐν πᾶσιν μεθύουσιν Ἀκίνδυνος ἤθελε νήφειν,
Τοὔνεκα καὶ μεθύειν αὐτὸς [a] ἔδοξε μόνος.

Ibidem.

Lumen ut extinxit vexatus pulice multo
Morio, jam me non invenietis, ait.

Ἔσβεσε τὸν λύχνον μωρὸς [b] ψυλλῶν ὑπὸ πολλῶν
Δακνόμενος, λέξας, οὐκ ἔτι με βλέπετε.

Ibidem.

Si caput abſque pilis, humeroſque & pectora cernas,
Dicere ne dubites, calvus hic & fatuus.

Ἢν ἐσίδῃς κεφαλὴν μαδαρὰν, καὶ στέρνα, καὶ ὤμους,
Μηδὲν [c] ἐρωτήσῃς, μωρὸν ὁρᾷς φαλακρόν.

Anthol. L. 2. p. 135.

Tinge comas, ſi vis: tingi negat ipſa ſenectus:

Τὴν κεφαλὴν βάπτεις, [d] γῆρας δὲ σὸν οὔποτε βάψεις,

Οὐ-

a Ἔδοξε] Ἤθελε Cod. *Vat.* male. b Ψυλλῶν] Ψύλλων *Vat.* c Ἐρωτήσῃς] Ἐρωτήσεις Cod. quidam. d Γῆρας δὲ σὸν] Codd. & Edd. quaedam male τὸ δὲ γῆρας.

I. Ἐν πᾶσιν] In *Wechel.* additur hoc Schol. Διαβάλλει τοὺς ἐν συμποσίῳ ὑποκρινομένους, καὶ τὸ Ἰσοκράτους ὑπόμνημα παραβαίνοντας, πρὸς δὲ καὶ ἀντιθέους μηδὲν ἔχειν τὸ συμπόσιον ἡδονὴν λέγοντος ἄνευ ὁμιλίας· ὥσπερ καὶ πλοῦτον ἄνευ ἀρετῆς. Οἱ οὖν τοιοῦτοι βουλόμενοι δοκεῖν δεινοὶ καὶ σοφοὶ τοῖς συμπόταις μόνοι μεθύειν δοκοῦσιν, ὥσπερ καὶ ὁ Ἀκίνδυνος. μέθη δέ ἐστιν ἀκράτου χρῆσις σφοδροτάτη. παροινία δὲ ἡ ἐκ τῆς χρήσεως ἀκοσμία· κραιπάλη δὲ ἡ ἐπὶ τῇ μέθῃ ἀηδία καὶ δυσαρέστησις, ἀπὸ τοῦ κάρα πάλλειν ὠνομασμένη. (pro ἀντιθέους Cl. *J. J. Wetſt.* conjicit leg. Ἀντισθένους)

Ἐν πᾶσιν] Luciano adſerit Cod. *Vat.* in quo vitioſe pro ἔδοξε ſcribitur ἤθελε. *J. P. D'Orv.*

Ἐι πᾶσι μεθύουσιν] Legendum & corrigendum eſt ἐν πᾶσιν. Praepoſtera eſt ejus ſapientia & ſobrietas, qui caeteris compotationi indulgentibus, ſolus ſobrietatem colit, nec ei in mentem venit veteris proverbii, *aut bibendum, aut abeundum eſſe.* Itaque merito tales hic damnantur ſtultitiae. Quod ipſum *Theognis* quoque ſtultum & ineptum factu judicavit, ita ſcribens:

Αἰσχρόν τοι μεθύοντα παρ' ἀνδράσι νήφοντ' εἶναι,
Αἰσχρὸν δ' εἰ νήφων παρ' μεθύουσι μένει. *V. Obſop.*

Ἐν Edd. noſtrae jam recte habebant. In Edd. *Theognidis* legitur verſ. 1. νήφοντ' cum apoſtropho; & recte pro νήφοντι. In 2. μένῃ pro μένει. At hoc parvi. Sententia interim Luciani ſatis declaratur ab *Obſopoeo.* Sed non indiget noſtra juventus praecepto *Theognidis* priori, eique ut pentametro ejus potius obſecundet, auctor eſſem. *J. F. R.*

2. Καὶ μεθύειν] Nec loci nec temporis rationem habens. *J. Brod.*

II. Ἔσβεσε] Eidem inputat Cod. idem. Et pro ψυλλῶν habet ψύλλων, quod eodem redit. *J. P. D'Orv.*

III. Ἢν ἐσίδῃς] Vult omnes calvos eſſe ſtultos, & caeteris hebetiores: quod tamen Syneſius in encomio calvitii docte & ſcite refellit. *V. Obſop.*

Ἢν ἐσίδῃς] Eundem auctorem habet, eodem teſte.

Μαδαρὰν] Cujusdam nomini parcit poeta, quem ut opinor Therſitae comparat. *Homer.* Il. B. τὼ δέ οἱ ὤμω κυρτώ, ἐπὶ στῆθος συνοχωκότε· αὐτὰρ ὕπερθε φοξὸς ἔην κεφαλὴν, ψεδνὴ δ' ἐπενήνοθε λάχνη. *J. Brod.*

IV. Τὴν κεφαλὴν] Luciani eſt, ſi fides Cod. *Vat.*

Ha-

Οὐδὲ παρειάων [a] ἐκτανύσεις ῥυτίδας.	Nec dabitur rugas explicuiſſe genis.
Μὴ τοίνυν τὸ πρόσωπον ἅπαν ψιμύθῳ κατάπλαττε,	Parce, precor, vetulum ceruſſa pingere vultum:
Ὥστε προσωπεῖον, κ' οὐχὶ πρόσωπον ἔχειν.	Perſonam videor cernere, non faciem.
Οὐδὲν γὰρ πλέον ἐστί. τί μαίνεαι; οὔποτε φῦκος	Stulta, labor totus perit hic tibi: fucus, & omne
Καὶ ψίμυθος τεύξει τὴν Ἑκάβην Ἑλένην.	Hoc genus ex Hecuba non facient Helenam.

Anthol. L. 2. p. 142.

Οὐδέποτ' εἰς πορθμεῖον ὁ κηλήτης [b] ἐμβαίνει,	Navi nil opus eſt Diophanto, ut transeat amnem,
Μέλλων εἰς τὸ πέραν ἀπιέναι Διοφῶν.	Inplet enim turgens hernia navis opus.
Τῆς κήλης δ' [c] ἐπάνωθι τὰ φορτία [d] πάντα τεθεικὼς,	Huic nam ſarcinulas ipſumque inponit aſellum,
Καὶ τὸν ὄνον, διαπλεῖ σινδόν' ἐπαράμενος.	Et ſinuoſa levans lintea tranſit aquas.
Ὥστε μάτην τρίτωνες ἐν ὕδασι δόξαν ἔχουσιν,	Fruſtra ſe jactant igitur Tritones in undis,
Εἰ καὶ κηλήτης ταυτὸ [e] ποιεῖν δύναται.	Cum Diophas magno ramice praeſtet idem.

Ibidem.

Ὁ γρυπὸς [f] Νίκων ὀσφραίνεται οἴνου ἄριστα,	Olfacit egregie naſatus pocula Nicon,
Οὐ δύναται δ' εἰπεῖν οἷος ἂν ᾖ ταχέως.	Sed cito ſit vinum dicere quale nequit.

Nam

a Ἐκτανύσεις ῥυτίδας] Edd. vulgo male ῥυτίδας ἐκτανύσεις. b Ἐμβαίνει] In ora *Wech.* Γρ. ἐμβαίνειν Μέλλων εἰς τὸ περ' ἀπίναι, adſcriptum manu Cl. *Drakenborch.* c Ἐπάνωθι] Ἐπάνωθε *Vat.* d Πάντα] Male omittit *Vat.* e Ποιεῖν] Bene Edd. Πιεῖν alicubi invenerat *Brod.* Sed ποιεῖν legend. monuit. f Νίκων] Sic *Wech.* νικῶν *Steph.*

habeamus: nec ſane eo indignum. In Edd. tribuitur Lucilio. *J. P. D'Orv.*

2. Ἐκτανύσεις ῥυτίδας] Ita inverti; cum ante legeretur ῥυτ. ἐκταν. admonitus a Cl. *D'Orv.* qui adſcripſerat: in ora Ed. *Wechel.* γράφεται καὶ, ἐκτανύσεις ῥυτίδας. ita certo reponendum. nam conſtans uſus primam corripit in hoc vocabulo. L. III. p. 232.

Ἂς ἐπὶ ῥυτίδων ὁ γλυκὺς ἕζετ' ἔρως.

Quem verſiculum *Athenaeus* L. XIII. p. 589. ſcribit πικρὸς ἔπεστιν ἔρως. L. VI. 421. Γηραλέων συγέει μαρτυρίην ῥυτίδων. L. VI. p. 430. Καὶ ῥυτιδόφλοιον σῦκον ἐπομφάλιον. L. VII. p. 468. Καὶ χρὼς ἀρρυτίδωτος ἔτ' ἀμβροσίην, ἔτι πειθώ. Vid. *Ariſtoph.* Plut. vſ. 1052. Epigrammate ſuperiore dixit τεῖνε παρειήν. Duo Scholia in eadem edit. adpoſita, manu Arſenii, Monembaſiae Archiepiſcopi, qui etiam Ariſtobulus dicitur, exarata vidi. Legendum ibi κίστηριν. στρόφιον. ὀπισθοσφενδόνην. ὀπισθοκάλυμμα. ex Cod. Mſ. Confer *Pollucem* L. VII. c. XXII. §. 95. *J. P. D'Orv.*

4. Ὥστε προσωπεῖον] In *Wech.* hoc legas Schol. Πολυδ. ε. κατὰ τὸ Λοκρὸν, οὐ πρόσωπον, ἀλλὰ προσωπεῖον φέρει.

5. Φῦκος] Ὠ καλλωπίζουσι τὴν ὄψιν αἱ γυναῖκες. Καὶ Μένανδρος δὲ διαβάλλων αὐτὰς, φησὶ, νῦν δ' ἀπ' οἴκων τὴν γυναῖκα τὴν σώφρονα οὐ δεῖ τὰς τρίχας ξανθὰς ποιεῖν, οὐδὲ τὰς παρειὰς φυκοῦν, οὐδὲ τοὺς ὀφθαλμοὺς ὑπογράφεσθαι. Καὶ Ἀριστοφάνης δὲ ἐν ταῖς Θεσμοφοριαζούσαις ἐπιψέγων τὸν γυναικεῖον κόσμον φησί· μίτρας ἀναδούμεθα, νιτρον καὶ στηθήσιον, καὶ κηρινστρόφιον. ὀπισθεν σφενδόνην, ὀπισθοκάλυμμα, φῦκος περιδιόρεα.

V. Οὐδέποτ'] Luciano reſtituendum, jubente Cod. *Vat.* ex quo malam quoque Planudis manum hic graſſatam fuiſſe conſtat. primum enim diſtichum ſic legendum:

Οὐδέποτ' εἰς πορθμεῖον ὁ κηλήτης Διόφαντος
Ἐμβαίνει, μέλλων εἰς τὸ πέραν ἀπίναι.

Scilicet non cepit homo vocem ἀπίναι, idemque totum diſtichon corrupit. *J. P D'Orv.*

Οὐδέποτ'] Διόφαντος eſſe hoc Epigr. pro varia Lectione adſcriptum in Exemplari *Wechel.* manu Cl. *Drakenborchii.* In Edd. eſt Incerti. *J. F. R.*

4. Σινδόν' ἐπαιρ.] Velum faciens & pandens. *J. Br.*

5. Τρίτωνες] In *Fr.* p. 206. additur hoc Scholion: Περὶ τοῦ σχήματος τῶν τριτώνων πολλὰ διηγεῖται Παυσανίας ἐν τοῖς Ἀρκαδικοῖς. μέμνηται δὲ αὐτῶν καὶ Ἀπολλώνιος ἐν τῷ δ. καὶ Πίνδαρος ἐν Πυθιονίκαις ἐν τῇ εἰς Ἀρκεσίλαον ᾠδῇ. Cl. *D'Orville* autem addit: hoc ſchol. manu Arſenii quoque ſcriptum in quodam Libro. *J F. R.*

VI. Ὁ

Nam tribus aeſtivis vix ipſe id percipit horis	Ἐν τρισὶν ὥραις γὰρ θεριναῖς μόλις αἰσθάνετ' αὐτός,
Bis centum quoniam naſus it in cubitos.	Ὡς ἂν ἔχων πηχῶν ῥῖνα διακοσίων.
Egregius naſus, qui ſi quem forte per amnem	Ὦ μεγάλου μυκτῆρος, ὅτ' ἂν ποταμὸν διαβαίνῃ,
Ducat iter, piſces non ſemel ipſe capit.	Θηρεύει [g] τούτῳ πολλάκις ἰχθύδια.

Anthol. L. 2. p. 146.

Surripis, o pictor, formam: at vox ſola recuſat	Ζωγράφε, τὰς μορφὰς κλέπτεις μόνον· οὐ δύνασαι δὲ
Artificis dextram victa colore ſequi.	Φωνὴν συλῆσαι χρώμασι πειθομένην.

Anthol. L. 2. p. 171.

Miramur Rhetor qui factus ſit Bytus, is quem	Θαυμάζειν μοι ἔπεισιν, ὅπως [h] Βύτος ἐστὶ σοφιστής,
Communis ſenſus deficit & ratio.	Μήτε λόγον κοινόν, μήτε λογισμὸν ἔχων.

Ibidem.

Albus erit corvus prius, & teſtudo volabit,	Θᾶττον ἔην λευκοὺς κόρακας, πτηνάς τε χελώνας

Εὖ-

g Τούτῳ] Τούτου *Vat.* Sed cum *Salmaſio* τούτῳ recte praetulit Cl. *D'Orv.* h Βύτος] Βίτος alius Cod.

VI. Ὁ γρυπὸς] De naſuto quodam, qui quidem vinum cito ſubodorabatur: interrogatus tamen cujusmodi fuiſſet, cito & promte propter naſi longitudinem reſpondere non poterat. quod vini odor vix in tribus horis, idque aeſtivis, ad nares ſe quibat diffundere. Ultimum verſum hic reſtituere non potuimus. *V.Obſop.*

Ὁ γρυπὸς] Et hoc Epigramma deberi Luciano, ſi Cod. *Vat.* credimus. Sed miſere adhuc truncatum circumferri, at ſic ſupplendum, ut jam fecimus, docuit *J.P.D'Orv.* Nempe tres tantum priores verſus comparebant in Edd. *J.F.R.*

2. Ταχέως] Propter naſi longitudinem. *J.Br.*

3. Ὥραις — θεριναῖς] Has *Vitruvius* ſolſtitiales vocat in cancri ſigno & circa ſolſtitium ampliſſimas, ſcil. aeſtivas. *Martial.* L. XII. *Hora nec aeſtiva eſt.* Hinc quidam *Virgilium* magnos menſes Junium & Julium ibi, *& incipiant magni procedere menſes* dixiſſe exiſtimant. Aſconius Pedianus Quintilem & Sextilem, quia nomina de Imperatoribus Julio Caeſare & Auguſto ſumpſerunt, magnos nominatos ab eo credit. Idem *Vitruv.* brumales horarum brevitates appellat, & *Plaut.* in Pſeudol. hibernam horam pro breviſſima, cum anguſta lux eſt, poſuit. cum vero aequalia ſunt ſpatia in Ariete & Libra, aequinoctiales vocantur horae. Lege *Manilium* L. Aſtron. 3. c. 32. At cum horas absque adjectione audio (quomodo loquitur ſaepe *Galenus* ἰσημερινὰς minime addens, uti cum tradit τριταῖον πυρετὸν ἐντὸς τῶν δώδεκα ὡρῶν παύσασθαι) has ipſas aequinoctiales ſumendas reor, id eſt partem totius diei vigeſimam quartam. Porro horarum originem quarum tempus cum luce augeri vel decreſcere jam contexuimus, narrat Victorinus in *Ciceronis* rhetor. vol. 1. *J.Brod.* Ἐν τρισὶ γὰρ θεριναῖς ὥραις cum Cl. *J.J.Wetſtenio* malim. *J.F.R.*

VII. Ζωγρ.] Forma pingi, vox pingi non poteſt. *V.Obſ.*

Ζωγράφε] Cod. *Vat.* Lucianum facit auctorem: & exhibet, χρώματι πειθόμενος. bene, *Salmaſio* conſentiente. *J.P.D'Orv.* Τὸ κλέπτειν & συλῆσαι hic reſpondent Gallico *attraper*, quo & hi de pictoribus formam probe imitantibus utuntur. *J.F.R.*

VIII. Θαυμάζειν] Luciani eſſe Cod. *Vat.* indicat. qui exhibet vſ. 2. Οὔτε λόγον κοινόν, οὔτε λογισμόν. Planudes timuit ultimae ſyllabae in κοινόν. *J.P.D'Orv.* In Edd. *Ammiano* tribuitur.

Ὅπως βύτος] Proverbium eſt *Buthus obambulat*, ad hoc forte nil pertinens. *J.Brod.*

IX. Θᾶττον ἔην λευκοὺς] Ab impoſſibili, negat ullum ſpectatum & laude dignum oratorem Cappadocem unquam reperiri poſſe. Suffragatur hujus poëtae ſententiae & *Philoſtratus* L. 2. de Sophiſtis, in vita *Pauſaniae*. De cujus pronuntiatione inter caetera haec quoque refert, πολλὰ δὲ ἀναφέρων τῶν Ἡρώδου πλεονεκτημάτων, καὶ μάλιστα τὸ αὐτοσχεδιάζειν· ἀπήγγειλε δὲ αὐτὰ παχείᾳ τῇ γλώττῃ, καὶ ὡς Καππαδόκαις ξύνηθες, ξυγκρούων μὲν τὰ σύμφωνα τῶν στοιχείων, συστέλλων δὲ τὰ μηκυνόμενα, καὶ μηκύνων τὰ βραχέα. ὅθεν ἐκάλουν αὐτὸν οἱ πολλοὶ μάγειρον, πολυτελῆ ὄψα πονηρῶς ἀρτύοντα. *V.Obſ.*

Θᾶτ-

Εὑρεῖν, ἢ δόκιμον ῥήτορα Καππαδόκην.

Quam doctum videas rhetora Cappadocem.

Anthol. L. 2. p. 186.

Πολλὰς μυριάδας [a] ψηφίζει Ἀρτεμίδωρος,
Καὶ μηδὲν δαπανῶν, ζῇ βίον ἡμιόνων,
Πολλάκις αἳ χρυσοῦ τιμαλφέα φόρτον ἔχουσαι
Πολλὸν ὑπὲρ νώτου, χόρτον ἔδουσι μόνον.

Artemidorus habet decies quod computet, & nil
Erogat: haud aliter vivere mula ſolet;
Bajula quae multo cum ſudet preſſa ſub auro
Tam pretioſa gerens pondera, gramen edit.

Anthol. L. 2. p. 188.

Εἰ τὸ τρέφειν πώγωνα [b] δοκεῖ σοφίαν περιποιεῖν,
Καὶ τράγος εὐπώγων, εὔστολός ἐστι Πλάτων.

Si promiſſa poteſt ſapientem reddere barba,
Barbatus poterit jam caper eſſe Plato.

An-

a Ψηφίζειν] Ψηφίζων *Vat.* melius. b Δοκεῖ] Δοκεῖς *Vat.*

Θᾶττον] Et hoc Luciani eſt, teſte eodem Libro. Alius Mſ. haec duo Epigrammata ſine auctore ſiſtit. *J.P.D'Orv.*

Λευκοὺς κόρακας] Proverbium eſt de raris inventu. *J.Brod.* At hoc niſi puerile, nihil puerile erit. Addidi tamen, ut rurſus adpareat; male ne fecerim, talia omittens, ubi *Obſop.* ſimilia dedit. *J.F.R.*

2. Ῥήτορα Καππαδόκην] Rhetorem Cappadocem ſugillat Lucillius, Pauſaniam fortaſſe, cujus vitam perſtringit Philoſtratus, vel Baſilium & Gregorium. Sozomenus. Simulque Baſilius & Gregorius Cappadoces illius temporis rhetores Chriſtiani. *J.Br.*

X. Πολλὰς] Luciani eſſe, e Cod. *Vat.* conſtat. in quo bene ψηφίζων pro ψηφίζει. pro αἱ verſu 3. αἳ ſcribendum *quae*, uti in aliis editur *J.P.D'Orv.* Itaque ſic jam edi curavimus. *Vincentii Obſop.* notam qua verſionem ſolutam exhibet, rurſus omitto; addit tamen & hanc ligatam:

Vivens ut muli, dum ſumptus praecavet omnes,
Supputat innumeras Artemidorus opes.
Auri ſaepe gerunt ingentia pondera dorſo
Muli: ſed ſiccum non niſi gramen edunt.
J.F.R.

XI. Εἰ τὸ τρέφειν] Luciani Epigrammatibus adjungitur in eodem libro; qui non male habet δοκεῖς. Sed ridicule pro εὔστολος exhibet αἰπόλος. Platonis enim nitor in veſtitu usque ad reprehenſionem celebratus eſt. *J.P.D'Orv.*

Εἰ τὸ τρέφειν] Morus:
Si promiſſa facit ſapientem barba, quid obſtat,
Barbatus poſſit quin caper eſſe Plato? *V.Obſ.*

2. Καὶ τράγος] Et hircus barbatus Plato eſſe poterit. *J.Br.*

Εὔστολος] Εὔστολος ornatum ſignificat. *V.Obſ.*

XII. Τοῦ πωγωνοφόρου] In Cynicum abſtinentem a lupinis & raphanis in convivio, quod virtuti obeſſent, ſed bulbos eſitantem. *V.Obſop.*

Τοῦ πωγωνοφόρου] Noſtrum quoque parentem habet, ſecundum teſtem ſaepe productum. In Cod. alio ἄδηλον vocatur. Vſ. 2. *Vat.* habet εἴδωμεν & σοφίαν. Sed illud vitioſum, licet & in alio Codice, hoc leve. *J.P.D'Orv.*

Βακτροπροσαίτου] Cum baculo mendicantis. *J.Br.*

3 Θέρμων] A lupinis abſtinebat. Γαστρί, ventri, gulae. Χιονώδεα, album. *J.Br.*

5. Βολβὸν] Bulbum. Venerem ſtimulantem. *J.br.*

Βολβὸν] Hic & vſ. 8. majoris momenti occurrit varietas, ubi enim nunc legitur (procul dubio interpolatore Planude) βολβὸν, reponendum eſt βόλβαν. Vox ex Latinitate in Graeciam translata eſt: apud Romanos enim *ſuilla vulva*, *Volva*, βόλβα. In primis deliciis fuiſſe illud *Horatii* probat Ep. I. 15. 41. *Nil melius turdo, nil vulva pulcrius ampla.* Et ſic emendavit dudum magnus *Salmaſius*, pene puer, ut ait ad Æl. Lamprid. Ant. Heliogabulum cap. 21. ipſum audi. „ Vide Lector, & ride ſimul patientiam eruditorum „ Interpretum, qui hactenus tam bono ſtomacho fuere, ut concoquerent illum βολβὸν, cum adjecto generis ſequioris [βολβὸν στρυφνὴν] tanti non erat bulbus, ut omiſſis lupinis & rapulis repente ad illius „ occurſum adſurgeret cynicus ille φρονηματίας, & „ repente gulam ſuam proderet. At vulva ſane tanti, quam in delicatiſſimis cibis poſuere veteres gulones". Neceſſe autem fuit, cum haec ſcriberet *Salmaſius*, ut ipſi non ad manus fuerit collatio codicis Heidelbergenſis; alioquin enim conjecturam auctoritate membranae hujus ſuffulſiſſet, quod inde quo-

quo

Anthol. L. 2. fin. ſ. p. 189.

Mendici quae ſit Cynici ſapientia (barba
Quid facit aut baculus,) coena videre dedit.
Caulibus abſtinuit primo tenuique lupino:
Nam virtus ventri non famulatur, ait.
At poſtquam vulvam vidit niveamque bonamque,
Clam vires animi noluit eſſe ſui.
Nam nec opinato petiit, vereque comedit:
Virtuti vulvam poſſe nocere negans.

Τοῦ πωγωνοφόρου κυνικοῦ τοῦ βακτροπροσαίτου
[c] Εἴδομεν ἐν δείπνῳ τὴν μεγάλην [d] σοφίην.
Θέρμων μὲν γὰρ πρῶτον ἀπέσχετο καὶ ῥαφανίδων,
Μὴ δεῖν δουλεύειν γαστρὶ λέγων ἀρετήν.
Εὖτε δ' ἐν ὀφθαλμοῖσιν ἴδεν χιονώδεα [e] βολβὸν
Στρυφνὴν, [f] οὐ πινυτὸν ἤδη ἔκλεπτε νόον·
Ἤτησεν παρὰ προσδοκίαν, καὶ ἔτρωγεν ἀληθῶς,
Κοὐδὲν ἔφη βολβὸν τὴν ἀρετὴν ἀδικεῖν.

Ibidem.

Mendicos fugiens, domitrix Dea divitiarum,
Exemplum vitae quae potes eſſe bonae.
Alterius pedibus nam quamquam incedere gaudes,
Sunt unguenta tuis crinibus, arma manu.
Serta nec, Auſonii nec deſit copia Bacchi,

Μισόπτωχε θεὰ, μούνη πλούτου δαμάτειρα,
Ἡ τὸ καλῶς ζῆσαι πάντοτ' ἐπισταμένη.
[g] Εἰ δὲ καὶ ἀλλοτρίοις ἐπιϊζομένη ποσὶ χαίρεις,
Ὁπλοφορεῖν [h] τ' οἶδας, καὶ μύρα σοι μέλεται.
Τέρπει καὶ στέφανός σε, καὶ Αὐσονίου πόμα Βάκχου.

Ταῦ-

c Εἴδομεν] Εἴδωμεν male *Vat.* *d* Σοφίην] Σοφίαν *Vat.* *e* Βολβὸν] Βόλβαν hic & vſ. 8. in *Vatic.* *f* Οὐ] Abeſt a *Vat.* aliiſque Codd. *g* Εἰ δὲ] Sic *Vat.* Cod. aliique & Ed. prima. Ἐν δὲ Edd. cett. *h* Τ'] Abeſt a *Vat.* & aliis membranis ac prima Ed. Adeſt in Ed. *Steph.* & *Fr.*

que ſit probabilius, quia ſcribit: Epigramma eſt Palladae, ne quis miretur Graecum ſcriptorem in verſu Latinam vocem poſuiſſe. At Luciano idem Heidelbergenſis, poſtea in Vaticanum ablatus, codex vindicat; nec magis incongruum, ut Lucianus voce Latina uſus fuerit, quum apud alios Scriptores voces tot Latinae, neceſſitate & uſu cogente, occurrant. In *Hakkiana* autem Aug. Hiſt. Scriptorum editione male vſ. ultimo publicatum βόλβας pro βόλβαν. Quamvis vero haec ſcriptura omnino ſe probare poſſit, neſcio qui ſcrupulus haeret, quod illa βόλβα, illa *vulva* ornetur epitheto στρυφνὴ, *auſtera*, *adſtringens.* quod an laudatum ſit in *vulva ſuilla*, dubito. In bulbis inerat ſaporis acrimonia. praeterea aliquid hic latere ſuſpicor, quia non ſolum in Cod. *Vaticano*, verum & in aliis deſideretur vocula οὐ poſt στρυφνήν. Quid quod θέρμων & ῥαφανίδων comes non ineptus ſit *bulbus.* quin ita Stoici occulta libido taxari poſſet videri, quum bulbi ad Venerem incitandam faciant. Sed haec accuratiore indagine indigent. *J.P.D'Orv.*

Βολβὸν] Si *bulbi* nomen retineas, non ſatisfactum erit difficultati generis, cur femininum ſcil. fiat, quod hic tamen in στρυφνὸν mutare non licet; etſi mox τὸ ον in πινυτὸν ob caeſuram producitur. Nec στρυφνὴ rurſus aptum eſt *vulvae* epitheton, niſi *denſam* exponere liceat, quod non credo. Quare ἐπέχω. *J.F.R.*

6. Στρυφνὴν] Marg. *Wech.* στερεὴν, ἰσχυρὴν, αὐστηρὴν, πυκνήν. Cl. *Drakenborch.* in eod. marg. bene monuerat adeundum *Salmaſ.* ad Lamprid. Elagab. c. 22. *J.F.R.*

Στρυφνὴν] Στρυφνὴν νόον rigidum, acerbum. *J.Brod.* Vix credo bene typis expreſſa haec *Brodaei* verba in Ed. *Wech.* Qui enim potuit haec jungere? An ergo non ſcivit τὸν νοῦν maſculinum eſſe? *J.F.R.*

Στρυφνὴν] Lego στρυφνόν τ'. *Athenaeus* II. p. 64. B. βόλβοι λευκοί. E. βόλβος πικρός. *J.J.Wetſt.*

Ἔκλεπτε νόον] Occultavit animum: non potuit amplius diſſimulare ſuam hypocriſin. *V. Obſ.* Immo οὐκ ἔκλεπτε non occultavit amplius, connectendum. Qui enim, quaeſo cohaeret? occultavit, i.e. aperuit ſ. non diſſimulavit. *J.F.R.*

XIII. Μισόπτωχε θεὰ] Podagra. *J.Br.*

Μισόπτωχε] In *Vaticana* membrana auctor Lucianus comparet, qui toto poëmate podagricos defricuit. *J.P.D'Orv.*

3. Ἀλλοτρίοις — ποσὶ] A ſervis vecta, aut eis ambulando inſiſtens, aut utrinque ſuſtinentibus pendens. *J.Br.*

4. Ὁπλοφορεῖν] Baculos ferunt podagrici, quibus ſuſtentantur. Lucian. *Tragop.* Ὦ τρίτου ποδὸς μοῖραν λελογχὸς βάκτρου. quidam ὁπλοφορεῖν ἀντὶ τοῦ ὁπλοφορεῖσθαι enarrant. *J.Br.*

5. Αὐσονίου] Italici. *J.Br.*

7. Τοῦ-

Ταῦτα παρὰ πτωχοῖς γίγνεται οὐδέποτε.
Τοὔνεκα [a] καὶ φεύγεις πενίης τὸ [b] χάλκεον οὐδὸν,
Τέρπη [c] δ' εἰς πλούτου πρὸς πόδας ἐρχομένη.

Mendici praebet qualia nulla domus.
Unde & egeſtatis furioſum limen abhorres,
Ad dominique venis in lare dite pedes.

Ex Cod. *Vaticano*.

Πολλάκις οἶνον ἔπεμψας ἐμοὶ, καὶ πολλάκις ἔγνων
Σοὶ χάριν, ἡδυπότῳ νέκταρι τερπόμενος.
Νῦν δ' εἴπερ με φιλεῖς, μὴ πέμψης· οὐ δέομαι γὰρ
Οἴνου τοιούτου, μηκέτ' ἔχων θρίδακας.

Sic vertit D'ORVILLIUS.

Saepe merum mihi miſiſti, grateſque peregi,
Sparſus nectarei pectora rore meri.
At mihi ne mittas poſthac, rogo. quo mihi acetum!
Lactucis & qui caulibus abſtineam.

Eſt etiam aliud Epigramma ineditum Luciano adſcriptum: ſed quo chartam conſpurcari nolim. Sic primum diſtichon ſe habet:

Αἱ τρίσσαι τοι ταῦτα τὰ παίγνια θῆκαν ἑταῖραι,
Κύπρι μάκαιρ', ἄλλης ἄλλη ἀπ' ἐργασίης.

a Καὶ] Νῦν *Vat.* b Χάλκεον] Ἀχάλκεον *Vat.* c Δ' εἰς] Δ' ἄν τι *Vat.* Γρ. ἀντὶ, adleverat Cl. *Drakenb.*

7. Τοὔνεκα καὶ] Sic exaratur Romae: Τοὔνεκα νῦν φεύγεις πενίης τὸ ἀχάλκεον οὐδόν. quae ſcriptura merito arriſit *Salmaſio*. ἀχαλκεῖν & ἄχαλκος dicitur de pauperibus: de carentibus aere, numis. eleganter igitur paupertatis limen vocatur ἀχάλκεον. non ex aere factum: quum alioquin aerati poſtes memorentur aliasque domus partes apud divites hoc ex metallo fieri non inſolitum eſſet. Simul *Homero* ſaepe celebratus χάλκεος οὐδὸς reſpicitur. *J.P. D'Orv.*

Πενίης — οὐδὸν] Podagram hodie divitum morbum vulgus quoque noſtrum appellat. qua tamen eorum divitiae domantur, cum, quibus abundent, frui nequeunt. *J. Br.*

8. Τερπη δ' εἰς] In Cod. primario τέρπη δ' ἄν τι πλούτου. In alio codice η in τέρπη in raſura cubat. εἰς πλούτου corruptum videtur. Sed varia illa lectio parum juvat, niſi quod indicet ulcus. An legendum: Τέρπη δ' εὐπλούτου εἰς πόδας ἐρχομένη; In collatione quadam habetur. Γρ. πρόποδες. At qui πρόποδες vel ſenſui vel metro congruant, non perſpicio. Sequens Epigramma Εἰς τὸ κενὸν — (quod ſupra jam exhibuimus) in prima Ed. male cum hoc coaluit. *J.P. D'Orv.*

Εἰς πλούτου] Ἐν τῷ τοῦ πλούτου, οἴκῳ, ſubaudi. ἐρχομένη πρὸς πόδας ἐκείνου τοῦ πλούτου. aut ſic: τέρπη δ' εἰσερχομένη πλούτου (locupletis cujusdam) πρὸς πόδας, quos dolore infeſtas. *J. Br.* Verum propemodum vidit ille, & ſimplex expoſitio τέρπη ἐρχομένη εἰς πλούτου (ſcil. οἶκον, quod ita frequenter omitti, non ſemel in Luciano vidimus) πρὸς πόδας ſcil. αὐτοῦ, mihi nihil difficultatis relinquere videtur. Πλούτου autem pro πλουσίου luſus eſt haud inficetus. *Obſop.* hic multis narrat, quomodo divites podagram commereantur, & ad *Nic. Gerbelli* fabulam de podagra & aranea remittens, ὁπλοφορεῖν ſignificare putat, quod podagrici ſemper ſint in armis, i. e. rixae & iracundiae pleni, indigne ferentes vel muſcam praetervolantem pedibus inſidere. Ego ad baculum podagricorum tantum reſpici crediderim, quo ſemper utentes, eodem etiam minantur irati. *J.F.R.*

Πρὸς πόδας] In *Wech.* hoc Scholion legas: Ποδάγραν λέγει. οἱ γὰρ πλούσιοι ὑπὸ τρυφῆς καὶ ἀσελγείας ποδαγρῶσι· καὶ Ἀριστοφάνης φησὶν ἐν Πλούτῳ. παρ' αὐτῷ μὲν γὰρ ποδαγρῶντες καὶ γαστρώδεις, καὶ παχύκνημοι, καὶ πίονές εἰσιν ἀσελγῶς.

PALINURUS.

ARGUMENTUM BOURDELOTII.

Duo hi dialogi ſequentes, Luciani non ſunt, neque Graece ſcripti etiam: ſed quia a doctis Italiæ cum Lucianicis eodem titulo conjunctos accepimus: ne horum quidem lectione fraudare quenquam volumus, praeſertim cum ad exemplum Lucianicorum aliquo modo efficti & ipſi eſſent.

PALINURUS, CHARON.

PAL. OBſecro te, ô Charon, ſine me ut jam navim conſcendam. CHAR. Quis me appellas? PAL. Ego navita quondam illius, quem nuper viventem transvectaſti, Aeneæ Trojani. CHAR. Tune ille es, qui apud portus Velinos inhumatus jacebas? PAL. Ille ipſe ſum. Sed crede coeleſtium nutu fieri ut transvehar, quorum prodigiis longe lateque actae finitimae gentes, & oſſa mea jam expiaverunt, & tumulum mihi, tumuloque inſuper ſolennia ſtatuerunt. Quare te oro, ô juſtiſſime Charon, patere tandem ut ingrediar. ſic proſpera ſemper ſit navigatio tua, ſit ſolida navis tua, atque inconcuſſa. CHAR. Rem juſtam petis, Palinure, ingredere ut libet. Vos vero tam confertae umbrae, quid fatigatis me precibus? Quid fatigatis? Quaenam haec vis deſiderii? Expectate tantiſper, dum trans flumen hunc porto: regrediar quamprimum. PAL. Habeo tibi, Charon, immortales gratias, qui me his tandem eripuiſti è malis, qui me dira hac tandem qua detinebar transfretandi cupidine liberaſti. CHAR. Amo te equidem, Palinure, tum propter Æneam regem, quem mihi nominaſti, qui & ſuper omnes, quos unquam viderim mortales, viſus eſt mihi ſingulari quadam praeditus pietate: tum propter meum etiam, quod olim commune fuit tibi, magiſterium: Par enim ſibi quiſque parem affectat: delectatque magis, quae inter pares ſit vel confabulatio, vel vitae actio. Afficiebar porro non modico dolore, quum videbam jamdudum te in citeriore hac ripa errantem, incertumque ſedis tuae. Neque licebat tibi ſuccurrere, propter legem mihi datam, ne quemquam niſi humato prius corpore tranſportem. Sum enim ego minimus inter infernos habitatores, ſubjectusque alienae poteſtati, cui parere non tam pulchrum mihi, quam alias neceſſe ſit. Gaudeo autem nunc & laetor, quod ea aliquando ſe ſors tibi obtulerit, qua & tuum implere deſiderium, & meum relevare dolorem ſalva lege officii mei poſſum. PAL. Imo ego non minus propter te dolebam, ô Charon, quia perſpiciebam tot te graves aſſiduosque labores perferentem ſine ulla relaxatione. Neque enim me latet, quot quantisque vexari malis ſolent navium gubernatores, qui nihil aliud in vita quam navigationem exercui: atque ita exercui, ut nihil illa gravius, nihil periclitantius contingere mortalibus putem: propter quod credibile magis tibi videri poteſt, ſi angebat me utique fatigatio tua, repetentem animo antiquas, quas juvenis etiam ſuſtinebam, nauticas fatigationes meas: quarum experientia jam edoctus ſciebam probe, pari malo tuo condolere. CHAR. Fruſtra propter me dolebas, Palinure: nam nihil moleſta mihi eſt ars mea. PAL. Quid ais? CHAR. Ajo gratam me habere & jucundam artem meam. Vides ut cruda viridisque ſenectus eſt mihi? Memini haud unquam ab ipſa, qua jam omnium annos ſupero, longaeva aetate mea pertaeſum me eſſe laboris mei, qui quotidie inſto alacrior atque valentior. Sed intelligo, cur tu aliter tibi perſuadeas. Eſt enim communis hic morbus mortalium, ut ſortis ſuae quemque diſtaedeat ſemper, vivatque contentus nemo ſtudiis ſuis, laudent vero longe, ac

beatiores exiſtiment omnes, qui diverſas a ſe artes atque actiones ſequuntur: verum falluntur maxime opinione ſua. Nam ſi recte intueri velint, cognoſcent perſpicue, nullum eſſe in vita eorum ſtatum, qui non magnis ſcateat miſeriis, quem non magnae gravesque perturbent undique moleſtiae & vexationes. Et ſi detur aliquando, ut alter in alterius ſtudia transferatur, quam videas tunc ſua cuique levia videri, quae prius prae gravitate accuſabat: contraque ea graviora, quae prius levia videbantur? Itaque ſi bene conſideres, Palinure, non eſt ita gravis mea conditio ut cenſes, neque propterea quod nauclerus ſim, ſum eo miſerabilior. Sed tu (ut video) ſequeris vanos errores mortalium, ego vero integritatem tantum, judiciique veri lucem ſecutus, dego contentus ac laetus ſorte mea, neque adſcribo mihi calamitatem, quod deſudem quotidie navigando, & defatiger. Neque ob hoc arbitror quempiam horum qui mecum ſimul ultimas ſedes colunt, me eſſe beatiorem, non ipſos judices, Minoëm, Rhadamanthum & Æacum, quanquam magna omnes emineant poteſtate: non ipſum Ditem, quamquam ſceptro potens ſit, atque regna iſta moderetur. Sunt namque & illis ſui labores, ſuaeque moleſtiæ, & majores forte, quo & majore regiminis ſarcina premuntur. PAL. Potes de te tibi, Charon, perſuadere ut libet: mihi enim de me nunquam perſuadere poteris, quin ars noſtra ſine ulla comparatione caeteras laboribus & periculis excedat: quod liquido tibi probarem, niſi quod vereor ne taedio te afficeret fortaſſe longior narratio noſtra. CHAR. Imo ſumma me afficeret recreatione. Nam & delectat me tecum ſermocinari, & navigantibus etiam magnam animorum refocillationem afferre ſolent hujusmodi confabulationes. PAL. Quando igitur non eſt tibi injucundum, proſequar ſuſcepti ſermonis noſtri rationem, ut intelligamus, non eſſe duriorem ullam, quam nautarum ſortem: quod tibi facile perſuadebo, ſi animadvertas, quos aeſtus & frigora tolerare eos, quos perhorreſcere tonitrus & fulgura, quibus perfundi imbribus, qua ventorum rabie agitari quotidie neceſſe ſit. Si cognoſcas, quoties eos torqueri fame & ſiti; quoties ſqualore etiam teterrimo conſumi contingat: ſi attendas habitationem eorum inſtar carceris, ſupellectilem vel nullam, vel ſordidiſſimam, ſtrata dura, cibaria aſpera, potum immundiſſimum, indumenta ſpurca, incommoditatem rerum omnium, noctes inſomnes, & ſub divo ſemper, & inquietas: taceo perpetuum alioqui quoddam eorum exilium: quos patriae eorum exteros, profugos, vagos, palantes, ignaros quietis, privatos omni (quo nihil eſt in vita dulcius) conjugis ſobolisque fructu ac jucunditate, quis non abjectiſſimos, longeque omnium mortalium miſerrimos eſſe judicabit? Praetereo Scyllam, Charybdim, Syrtes, Symplegades, tot infeſta navigantibus maris pericula. Omitto tempeſtates, quibus nec viſu quicquam eſt triſtius, nec horribilius, quibus & ad ſummum vitae usque diſcrimen quotidie jactantur, quatiuntur, & (quod ſaepe accidit) ſubmerſi tandem obruuntur. In qua re nemo eſt, qui idoneus magis quam ego teſtis adhiberi queat: qui cum multis fuerim quaſſatus tempeſtatibus, tum ea maxime quæ me ex Sicilia in Italiam navigantem invaſit, tam ſaeva atque horrens, ut horrori ſit adhuc mihi ejus recordatio. Non poſſum certe, ut par eſſet, explicare tibi acerbitatem illius tempeſtatis; ſed quanta extiterit, ex hoc facile conjecturam facere potes, quod Æneam ducem, cujus ſumma conſtantia & animi fortitudo ubique decantatur, vidi ego contrementem graviter atque ingementem, extentisque ad coelum manibus beatos longe inclamantem eos, quibus ad Trojam oppetere contigiſſet, lamentantemque pari ab eorum morte, ac fortiſſima, a Diomedis gladio ſe ereptum extitiſſe. Crudelem equidem tum illuxiſſe omnibus ultimum, neque ex numero noſtro quenquam putavi evaſurum, non ipſum Æneam, non Ilioneum, non Achatem, non Abantem, grandaevumve Alethem, quorum naves longe diſiectas, ad ſummumque pene exitium adductas, neſcio quæ vis illa niſi divina liberavit. CHAR. Non incognita mihi narras: haec ea ipſa die reſcivi. PAL. Quo id mo-

modo? CHAR. Quo id modo, rogas? An acrem illum fidumque Orontem ignoras, ductorem Lyciæ navis? Is quidem tunc ſubmerſus conceſſit ad me illico, exponens mihi ex ordine omnia quæ tu diſſeruiſti, implorans deinde opem, rogitanſque multum ut ſe ulteriore in ripa ſiſterem: quod nunquam paſſus fui, quum inter fluctus adhuc corpus ſuum ſine ſepulchri honore jactaretur. Nunc agit ſeſe circum haec ſtagna moeſtus atque errabundus: vidiſti illum? PAL. Et tum vidi, & unicum meorum ſolatium habui, dum tantiſper in ripa moratus, pari cum eo detinebar infelicitate. Nec enim falſa de triſti ejus interitu retuliſti, cujus adhuc imago ſubit mihi, dum excuſſum e puppi, contortumque ter eum atque circumactum (horrendum) a fluctu, *rapidus tandem aequore vortex Abſorpſit.* Sane quod ad me pertinet, nihil ediſſeram: qui licet eam evaſerim tempeſtatem, amarum tandem aliquando etiam vitæ meæ finem inveni, excuſſus & ipſe pariter atque jactatus inter undas: quod deerat, inſuper ferro praeterea obtruncatus. Ex quo nec tantum mihi timui, quam Æneæ meo, ne tantis undis ſurgentibus ſpoliata magiſtro navis deficeret. Haeccine eorum deliciæ, opes, tranquillitas? Sic illis vivitur, ſic moritur. Tui nunc & aliorum defende ſtudia & artes, contendeque, ſi libet, majorem eſſe etiam eorum miſeriam & calamitatem, qui patrias incolentes ſuas, uxorumque ac filiorum ſocietate beati, quieſcunt, gaudent, ludunt, hortantur, amicitias colunt, exercentur commode, habitant magnifice, veſtiuntur culte, convivantur laete, cubant molliter, jucundos ſuos ac geniales agunt dies. Adde qui in urbibus optimates & primarii magnam ſibi vendicant auctoritatem, habenturque ſummo in pretio atque honore, qui jus dicunt, qui cauſſas agunt aliorum, qui faſces gerunt, qui ducunt exercitus, qui vel aſſiſtunt principibus, vel principes ipſi magni illuſtreſque ſunt: quibus nec optabilius quicquam in vita eſſe video, neque beatius. CHAR. Falleris longe, Palinure: nam quos beatiores eſſe arbitraris, miſeriores illi ſunt ulla ſine dubitatione. Neque enim negaverim ſortem ſubjectam eſſe nautarum magnis malis: ſed ita ſubjectam, ut comparatione aliarum, quæ majoribus etiam gravantur incommodis, minus certe miſera judicanda ſit. Quid enim triſtius, ut ad tuos veniam, qui patrias ſuas colunt, quid miſerabilius, quam domi ſuæ agere, & ita agere, ut jucundiorem aliquando quam vitam mortem optes? Quæ ulla major calamitas, quam circundari urbem hoſtibus, ingruere bellum, volitare tela, ſtringi enſes, perfodi muros, fremere tormentis, ſaxo dirui, domos tremefieri & concuti? Quamque fame ſitique deficere, corrumpi aërem, occupari moenia, ſpoliari templa, diripi patrimonia, publicari bona, incendia parari, malos exultare, bonos torqueri, affici convitiis, expelli domibus, vulnerari, carcerari, relegari, deportari, trucidari filios ante parentum ora, vim pati uxores, ſtuprari gnatas? Videntur an haec tibi mala, Palinure, & an his, quæ tu meminiſti, ulla ex parte comparanda? PAL. Quam vera narras, ô Charon! quam nunc vel audiens iſta perhorreſco! Venit enim mihi in mentem gravis illa & deploranda patriæ meæ deſolatio, Trojæ, inquam, tam praepotentis olim atque praedivitis, cujus everſione nihil credo referri poſſe crudelius aut lacrymabilius: tantaque fuit calamitatis ejus magnitudo, ut longe plura etiam atque triſtiora, quam tu ſupra memoraveris, ſibi contigerint: quæ ſi velis, omnia tibi, ut rem certius agnoſcas, explicabo. CHAR. Haud opus eſt, Palinure, quoniam & tempus non patitur, & ego haec omnia non ſecus ac tu nota atque comperta habeo. Nam & mihi renunciaverunt, ut quaeque adventabant, animæ ex illo bello profectæ. Nihil certe, ut nunc tu dixiſti, pervenit ad aures meas crudelius aut lacrymabilius. PAL. Faxo ut jubeas: ſed advertas, Charon; graviſſima licet haec ſint, rariora tamen contingere, quam ea nautarum, quæ ſupra expoſui. CHAR. Referam ergo alia frequentiora, & ex ipſis quidemmet civitatibus, quarum relatio augebit etiam earum miſeriam. Vade, oro, & per civitatem, plateas porticuſque diſcurre: quid aliud offendes, quam oblatrantium maledicta, inſimu-

mulationes peſtilentiſſimas, optimi cujusque dilacerationem, quid non? exploratorum inſidias, invidentiumque venena. Diverte modo greſſum, & artificum mercatorumque tabernas ac conventus pete: quid aliud deprehendes, quam ſermonum nebulas, fucos, mendacia, deceptionesque manifeſtas? Transfer dehinc te in fora publica, ſedesque judiciarias: quid aliud audis quam undique omnia magno ſtrepitu ac clamore miſceri? Quid intelliges aliud, quam caedes, hominum compilationes, furta, graſſationes, conſpirationes, proditiones? Quæ alia occurrent tibi, niſi litigatorum jurgia & contentiones, teſtium perjurationes, cauſidicorum praevaricationes, judicum corruptiones, praeſidum ambitiones ac rapinæ? Quos ibi alios obviam tibi habebis, quam exultantes improbos, lugentes bonos, oppreſſas viduas, proculcatos pupillos, egentes proſtratos? Attolle poſtea altius oculos, & atria principum perſcrutare, quam non videbis ibi aſſentatorum exaltationem, ſpeculatorum acceptionem, militum audaciam, foeneratorum voracitatem, quaeſtorum improbitatem, quam non potentum hominum in tenuiores vim atque inſolentiam? Quas non concuſſiones? quas non populationes? quos non innocentes accuſari, criminari, carcerari, proſcribi? PAL. Gravia haec nimis ac miſerabilia. CHAR. At reſtant alia, quæ non minus tibi graviora & miſerabiliora videbuntur. PAL. Perge. CHAR. Quæ fortaſſis etiam graviora & miſerabiliora judicabis, quoniam domeſtica ac frequens magna eſt eorum peſtis. PAL. Fare. CHAR. Nolo tibi Palinure afferre in medium graves longosque artificum & negotiatorum labores: non eos quibus afficiuntur agrorum cultores, non quibus milites, non quibus cauſidici, caeterarumque diſciplinarum ſectatores, aeſtus, algores, inediam, peregrinationes, anxietates vel pericula, vulnera, caedes, diſtrictas habitationes, infinitaque agendi, cubandi, veſcendi incommoda vel faſtidia, laſſitudines, vigilias, ſolicitudines, odia, & infamationes. Nam ſi complecti cuncta ſermone meo atque exequi voluerim, tot tantaque dicenda ſe offerent, ut præ longitudine malorum ac mole, citius navigatio noſtra quam oratio finem poſſit invenire. Omittam itaque, & commemorabo tantum, quas inter domeſticos parietes, tum ſervorum, tum uxorum ac filiorum moleſtias ac turbationes peſſimas perferre ſolent qui gubernationi praeſunt rei familiaris. Quam ſi ita ut navalem expertus eſſes, facile, quicquid dicturus ſum, me etiam tacente & intelligeres & approbares. Nam ſervorum primo in dominos ſemper prompta maledicta, furta, impoſitiones, fugas, arrogantiam, negligentiam rerum dominorum, temulentiam, edacitatem, ſomnolentiam, tarditatem, ignaviam, nemo eſt qui non videat magnam afferre his qui patiuntur, infelicitatem. Deinde filios, quorum amore nihil dulcius eſſe fertur, quanta animi cum amaritudine aſpiciant parentes vel aegrotare, vel mortem obire, quod frequenter admodum fit, ſatis exiſtimo etiam te intelligere. Quam vero gravem & anxiam credis eſſe eorum vel parturitionem, vel educationem, vel inſtitutionem? Quoties pro eis bonos parentes gemere, ſuſpirare, dolere, torqueri? Quanta etiam putas perturbatione affici, dum quos progenuerunt, immenſaque adeo cura aluerunt, vel parum ſibi audientes, vel rebelles ac infeſtos poſtea habere contingat? Quam dolenter eos ferre, arbitraris dum inſani & vecordes ſunt, dum hebetis & craſſi ingenii, dum effoeminati & molles, dum dilapidant & evertunt patrimonia, dum nulli bono operi & ſtudio intendunt, dum per praecipitia vitiorum omnium vitam ducunt ſuam? Quid de uxoribus loquar, quas dos tumidas, genus inſolentes, forma ſuſpectas, deformitas reddit inviſas? Quarum lingua nihil pernicioſius, quarum audacia nihil prodigioſius, quarum improbitate nihil execrabilius. Quæ jurgiis ſemper & contentionibus obtundunt viros, quæ ſemper conqueruntur, ſemper exprobrant, ſemper inſidiantur. Quibus quum deſint caetera, nunquam tamen lacrymæ, gemitus & ſuſpiria. Quæ caeca ſua (qua tantum ardent) ornamentorum ambitione exhauriunt opes, labefactant domos, cogunt maritos in malos quaeſtus, in dira ſcelera. Non re-

refero turpiſſima adulteria, quibus nec punitur minus, nec peccatur magis quicquam. Ea quanto dolore afficiant bonos conjuges, nemo ſatis unquam meo judicio enarrare poſſet, ſed magnum doloris argumentum praeſtant, & graviſſimas caedes, & ingentia quæ ſaepe propter corruptas uxores bella exarſerunt. PAL. Hoc plus quam vellem, ſcio: nam arduum illud quod ego vidi Graecorum & Trojanorum bellum propter Helenæ raptum, in eam excrevit rabiem, quam nulla mundi regio ignoravit. CHAR. Quæ toti mundo manifeſta ſunt, ea tantum noſti, Palinure: at ſi ſingula, quorum nihil me latet, intelligeres, adducereris in tantum ſtuporem, ut ſtupeſcens etiam præ miſeratione conjugalem vitam lacrymares. PAL. Hui quid narras? CHAR. Narro quæ quotidie video & pertracto. PAL. Ergo connubia putas polluta & coinquinata? CHAR. Minime: id nunquam dixerim. PAL. Atqui multas memini me vidiſſe ea praeditas honeſtate, ea religione, ac vitæ integritate, ut divinum quiddam magis quam humanum redolere viderentur. CHAR. Et multas utique ejuſcemodi eſſe confiteor, ſed eas quidem quæ optimis honeſtiſſimiſque ortæ parentibus, ebiberunt a primis annis ſobrios & caſtos mores: quæ ſanctis parentum ſuorum exemplis educatæ, vitam inſtituerunt: peccare caſtigatæ, ſapienter ad manſuetudinem edoctæ, ad pietatem, ad fidem, ad divinum cultum, ad rectum compoſitumque regimen rei familiaris. Quæ ſe a thyaſis, ſaltibus, jocis, quæ ſe à ſpectaculis, ab immodeſtiore cultu, ab licentiore colloquio abdicarunt. Caeterum quæ contra ſanctitatem, quæ malis inſtitutis, perverſiſque parentum exemplis imbutæ, molliter vixerint, aſſuefactæ deliciis atque turpi otio, quæ nihil niſi ſaltare, canere, fides pulſare didicerunt, quæ praeterea oculis ſuis hauſerunt matrum praeſertim obſcoenitates & immunditias: haſce qua fide & integritate eſſe putas erga maritos? Illabuntur ſiquidem tanquam venena tenellis mentibus parentum exempla: inde rarior etiam quam raris, eſt hymenalis honeſtas, quo qui eas vel emendatis inſtituant moribus, vel ſancto invitent exemplo, parentes ſimul rariores habeantur. Prodeunt poſtea in publicum quaeque etiam procaciores, aperta fronte, directo greſſu, quaſi pudicitiam ipſæ conſecraſſe videantur. Et quæ ſecretum intra cubile probra geſſerunt, cum veſtem induerint, illa contexiſſe atque occultaſſe exiſtimant. Voſque ea, vanum vulgus, ita ut cernitis, vera ducentes eſſe arbitramini. At ego nihil quam quod res habet, de eis judico: nuda enim hic omnia atque aperta ſunt. Non veſte hic teguntur maculæ, non pallio obnubuntur ſcelera: exertos omnes ac nudatos, rerumque omnium vacuos prorſus huc ingredi oportet. Quicquid in vita male tentatum, maleque actum eſt, hic fronte coram ipſa demum geſtatur, diſpoliatur, oſtentatur. Quare non mirum tibi videatur, ſi quorumcunque nota habeo crimina, qui quorumcumque etiam nudas, ita ut praedixi, transveho umbras. Quam proinde ingentem video earum turbam, quæ cum impudicitiam longe apertam oſtendant ſuam, pudiciſſimæ tamen in vita habeantur! Quantas ſecum in maritos fraudes gerunt, quot ſimulationes, quot proditiones, quantam hypocriſim, quot aliorum obſcoenos amores, quot pollutiones, quot ſuppoſititios partus, quot mentitas enutritiones, quot alieni ſeminis ſuſceptas meſſes! At, quod ridiculum magis eſt, lugent poſtea ignari mariti haſce ſibi extinctas uxores. Laudant inter coetus & praedicant quaſi pudicitiæ principes: ſtatuunt mauſolea: plurimi quoque epigrammata condi, orationes ſcribi & pronunciari curant in laudem ac memoriam caſtitatis fideique earum ſempiternam. An haec triſtia & amara eſſe cenſes, Palinure? Et an comparationem ullam habere putas cum his nautarum, quæ ea ſeveritate & acrimonia recenſuiſti, ut caetera laeta, fauſta, deliciarumque plena (ſi tibi fides daretur) exiſtimanda eſſent? PAL. Haud equidem tanta in civitatibus privatiſque domibus, quanta modo enumeraſti, mala regnare crediderim. CHAR. Ita proficit inexpertos ſermonem aliquando inire cum his, qui multarum rerum uſum atque experientiam habent. PAL. Ita fit. CHAR. Quod ſi ani-

 mad-

madvertas , labores quos perferunt nautæ, corpori magis quam animo infenſos ire, concedes amplius etiam ſententiam meam. Nam hujusmodi res duræ aſſiduo quodam uſu & aſſuefactione mitiores fiunt, & quodammodo domantur : quas vero ego memoravi, cum animum magis affligunt , non ita uſus & aſſuefactio mitigare atque edomare poteſt. PAL. Conſentio tibi jam, gaudeoque in eam lucem te illuſtrante perveniſſe, ut intelligam tam magnam aliorum & majorem etiam quam nautarum miſeriam. Sed illud non poſſum intelligere , quin principes ſaltem ac magni viri , non dicam nautis , ſed caeteris inſuper quibuscumque mortalibus beatiores ſint. CHAR. Cur? PAL. Quoniam omnibus abundent atque affluant bonis. CHAR. Quibus? PAL. Honore, gloria, opibus, deliciis, amicis, potentatu, imperio. CHAR. Hiſce ? PAL. Hiſce , & multo pluribus. CHAR. Erras. PAL. Errorem hunc optaſſem in vita mihi. CHAR. Deliras. PAL. Maluiſſem ita delirare , quam tua cum ſententia ſapere. CHAR. Quid ſi nihil illis miſerius ? PAL. Quid ſi nihil beatius? CHAR. Haud unquam hoc mihi demonſtrabis. PAL. Non tibi ii beati videntur, qui quicquid ad explendas voluptates optari poteſt , aſſequuntur ? Quibus convivandi, cubandi, ungendi, lavandi, ludendi, venandi, aucupandi, ad omnem nitorem atque ſatietatem ſemper facultas ſit ? Quibus quotquot velint concubitus foeminarum , quotquot velint arva , equi , canes: quibus tot ſunt ſervi , tot exculta palatia , tot munitæ arces, oppida ? Qui tantum poſſideant auri, gemmarum, veſtium, ſuppellectilis? Quibus audiant omnes , aſſurgant, inclinent? Quos populi vereantur, timeant, laudent, decantent? Qui leges dicant, mandent, exerceant, proſcribant, puniant, extollant amicos, vindicent inimicos, trucident rebelles? CHAR. Non eſt tam magna ut exiſtimas, Palinure, eorum beatitudo. Nam parit certe faſtidium tanta bonorum continuatio, tantaque affluentia , neque ſapit tantum, quæ non aliquando intermittitur voluptas. Praeterea quomodo eos tu beatos judicare potes , qui tantis opibus atque deliciis ſuis nunquam fruuntur cum jucunditate , nunquam cum gaudio? Qui in tanta rerum copia nunquam exhilarent ſe , nunquam relevent animum , nunquam exultent ? Qui tanta licet bonorum ubertate redundantes, triſtitia tamen ſemper obducantur , ſolicitudine premantur , anxietate torqueantur? Non tibi multo optabilior videtur privatorum conditio , quorum & vita ſecurior, & voluptates etiam , ſi mentem intendas , majores ſunt ? Quos ſumma ſemper condit hilaritas, mulcet feſtivitas, explet alacritas? Quantam putas afferre delectationem, quæ communis cum uxoribus & filiis vita exigitur, dum cubant tute, veſcuntur laete, jocantur modeſte ? Quam dulcem eſſe arbitraris amicorum inter ſe & aequalium parem vitam, domeſticum uſum, frequentem conventum ? Quid eorum amore ſuavius, confabulatione gratius, curis melius atque commodius ? Quantum credis laetitiæ & exultationis habeant eorum convivia, ludi, cantus, ſaltationes? Quantum dilatent animos & permulceant ? Quantum emanet mellis? Cujus nec ſtillam principum aliquis deguſtavit. PAL. Haud intelligo, Charon, hanc quam refers regum triſtitiam atque anxietatem, qui inter riſus tantum , blanditias, jocosque verſentur , quibus ſemper pſallatur , [illegible]atur, plaudatur : & quicquid ad tranſigendam hilarem vitam excogitari poteſt , exhibeatur. CHAR. Etiam, ut video, judicas, Palinure, quæ oculis tantum patent: quo errore decepti mortales, plurimum ſeduci ſolent: ſed quod certum afferre poſſunt judicium exteriora corporis , quæ velamenta quaedam magis ſunt veritatis? Aut quid certi promittere & oſtentare poteſt frons hominum, quæ plures quam Proteus ſpecies mentiri , atque in plures mutari queat ? Conſiderandæ ſunt ſecretæ animi fibræ : perſcrutandæ ſunt interiores mentis latebræ : quas ſi pervidere ita ut frontem poſſes, proh dolor, quantam ibi malorum turbam , quantam formidinum atque ſtrepitationum aciem introſpiceres ? Quot angores , ſolicitudines, ſuſpiciones ? Quot peſtilentes morbos & perturbationes? Quanta aperirentur ulcera , quot plagæ & caedes,

quot

quot inſidiæ, quot enſes, & telorum infinita genera? Quæ nec ſomnos eorum quietos, nec cibos placidos, nec opulentiam dulcem, nec imperium jucundum, nec delicias jocosque laetos eſſe permittant. PAL. Neſciebam adhuc haec eorum qui dominantur mala: ſed cur illis contingant tanta, non capio. CHAR. Contingunt tanta propter graves inimicitias, acerbaque odia quæ continue cum finitimis civitatibus, cum ſubditis ſibi populis, cum ſemet ipſis etiam gerunt: quo fit, ut ingraveſcentibus odiis, increſcentibusque injuriis, quibus quotidie afficiunt quemque, neceſſe ſit illos torqueri & affligi graviter, confidere nemini, ſuſpicari omnia. Poſſunt extimere muſcas etiam (ut ajunt) volantes, gaudere & laetari nunquam, triſtitia & moerore detineri ſemper. PAL. Adducis me facile ut credam ſuſpectas eos habere finitimas civitates, cum quibus & infenſa odia confiteor, propter continua quæ exercentur bella, & dominandi libidinem, qua plurimum incenduntur: Cum ſuis vero quibus imperant populis, nihil accipere poſſunt niſi amorem, & dulciſſimam pacem. Porro ſi cum finitimis ſint imicitiæ, ſi oriantur bella, ſic demum etiam augentur imperia, ſubducuntur oppida, profligantur acies, ſpoliantur & captivantur hoſtes, populationes magnæ fiunt, trophaeis decoratur patria, victoriis celebratur, triumphis extollitur. Ob quæ & principum gloria, & urbium ornatus, & inimicorum timor, & populorum inter ſe laetitia, atque erga principes fides & amor creſcit. CHAR. At tantum narras quæ proſpera ſunt & laeta, ac quæ frequentius accidunt adverſa & triſtia praetermittis, quaſi ſemper eos putes debellare hoſtes, potiri victoria, triumphis exultare, nunquam vero vinci, proſterni, agros ſuos populari, bona ſua diripi, & è ſuis ſe oppidis dejici. Sed majora haec praetereamus, de minoribus tantum dicatur. Quippe ſi conferas quas ſtrages ſuorum & caedes ſuſtinent, comperies longe majore damno quam lucro partas eorum victorias conſtare, diſcuſſaque ratione deceſſiſſe plus illis quam acceſſiſſe. His adjicias, ut populorum etiam ſuorum odia, ne dum finitimorum intelligas, quod ad inferenda bella & perſequendos hoſtes opus illis eſt ingenti & munito exercitu, multo navigio, longa armorum & machinarum praeparatione: quæ quum magno & inaeſtimabili conſtent ſumptu, nec proprii ſuppeditent reditus, neceſſe eſt novis vectigalibus vexare populos, novas indicere praeſtationes, novas angarias: augere tributa, multiplicare onera, exhaurire aes omnium, eradere marſupia, imo viſcera pauperum, parvos atque magnos diripere, ſpoliare, conculcare. Inde fit, ut quum inviſos manifeſte ſe cunctis intelligant, ſuſpectum tum ſibi incipiant habere quemque: nullius fidei, nullius amicitiæ credere, conjectare omnia in malam partem. Habet enim hoc in ſe peſſimum malefactorum conſcientia, ut quos injuria affecit, nunquam revocari in amicitiam, nunquam mitigari, & ad veniam moveri poſſe putet: proinde magis inſurgitur, graviores itur in injurias. Hunc proſcribunt, illum carcere includunt: quorundam patrimonia publicant, alios jugulari aut ſtrangulari jubent. Voluntate pro ratione utuntur. Eorum quoque quos tantis laeſerunt malis, cognatos, affines, amicos, ſocios, ſervos, quaſi fidei ſuæ diffidentes, perſequuntur. Tum caeteri qui chariores etiam videbantur, exempla aliorum proponunt ſibi, acuuntque ipſi non minus odia. Nam non minus rebus ſuis ac ſaluti ſuæ timent. Ita pedetentim civitas omnis indignatur, obmurmurat, rapitur ira, odiis incenditur, coquit novas cogitationes, nova conſilia molitur. Mox eo deveniunt, ut haec intelligentes videant quantæ ruinæ quantoque praecipitio ſubjaceant, quam tenuiſſimo quaſi quodam filo pendeant imperia ſua. Tunc cernas eos pallere, triſtari, conſumi, expavere omnia, torqueri ſcelerum ſuorum conſcientia (quæ prima eſt poenarum omnium) timere hoſtium inſidias, civium conſpirationes, domeſticorum proditiones, oppreſſorum vindictas. Tunc ſecurum nihil exiſtimare, niſi quod vi ac ferro tueantur. Propterea non credunt ſe tuto cuiquam, non miniſtris, non neceſſariis, non germanis, quorum majorem etiam quam aliorum auctoritatem magis formidant.

Arcent ſe ab aſpectu & praeſentia omnium, cingunt ſe foſſis & aggeribus, claudunt ſe arcibus, quaſi ad perpetuos damnati carceres. Cuſtodibus etiam tanquam ad expeditionem belli paratis, ut obſideri eos putes, circumvallantur. Nihil illis dulce, nihil apertum, nihil jucundum. Dormiunt cum magna inquietudine, cum majore etiam vigilant. Terret illos conventus hominum, angit ſolitudo: timent colloquia, timent ſalutationes, timent dona. Suſpecti illis aditus, ſuſpectæ ſellæ, ſuſpecti cibus & potus, qui nec etiam niſi praeguſtati ſumuntur. Suſpecti pellicum & item uxorum tori: quibus mirum eſt cur ſine cujusquam praeguſtatione congrediantur. Ipſos vero quorum ſe cuſtodiæ commiſerunt, non minus extimeſcunt: quibus quum carere nequeant ob tutelam ſuam, eo magis augetur eorum timor & miſeria, quo armatos pro firmiore illos praeſidio eſſe neceſſe ſit. Quare alienigenas & barbaros homines, atque abjectiſſimos quosque ſibi deligunt, eosque frequentius comitantur. Dejiciunt ſaepius ac exterminant, quo ſaluti ſuæ ſi non alia, at ſaltem hac via, conſulere poſſint. Quid foedius & ignavius dici queat, quam hominibus immanibus ac flagitioſis ſe committere: ſuos vero prudentes, ſobrios, juſtos ſpernere atque devitare? Quanta iſta tyrannorum felicitas, quos continuus & ingens ſemper angore afficit metus, quo non modo animi graviter excruciantur, ſed cuncta inſuper dulcia mundi dona fugantur & diſſipantur? Quantæ iſtæ eorum deliciæ, quanta gaudia, qui tranquillitatem nunquam & pacem ſibi, ne dicam populis ſuis aut hoſtibus conceſſerint, expertes omnino tam ſanctiſſimi atque omnium dulciſſimi boni? Quaenam ubertas illa bonorum, quæ diſtracti aliunde, neque ſciant, neque viſant, neque pertractent, neque guſtent unquam? Quanta iſta imperii bona, quæ quum ipſi videre & attrectare non poſſint, committant neceſſe eſt aliorum curæ & gubernationi? Ignari rerum ſuarum, neſcii omnium ferme quæ ſibi ſe geruntur, fraudati quotidie & decepti, ab his praeſertim, quos præ caeteris auxerunt: quibus tamen quum ſe credant, quot innocentium criminationes, quot facinoroſorum falſas commendationes audiunt? Quoties eorum fidem ſequuti, bonos pro malis, malos pro bonis ducunt, atque hos beneficiis, illos poenis afficiunt? Quodque gravius eſt, quoties ipſis etiam videntibus, hi quos tantum extulerunt, pro ſententia ſua in foro quosque laedunt, concutiunt, opprimunt, atque dilaniant? Quid mirum ſi exardeſcunt poſtea populorum odia? Si labefactatur poſtea eorum ſtatus atque deſolatur? Quanta iſta, quamque optanda imperia, cum quibus & ſervitutem peſſimam degant? Subjecti tantis perturbationibus, tantis inſidiis: ſubjecti ipſis etiam quos ſibi ſubjecerunt: conſtricti quaſi quibusdam regni compedibus: clauſi intra arces, quaſi magni alicujus criminis rei: coarctati inſtar ferarum: excluſi ab omni quæ foris capitur recreatione: privati libertate, quod eſt tam dulce & omnibus optabile bonum, non hominibus modo, ſed caeteris inſuper quibuscumque animantibus: cujus privatione quid eſt quod triſtius aut infelicius contingere poſſit? PAL. Non credis, Charon, bonos aliquos, mitisque & moderatæ naturæ Tyrannos eſſe? CHAR. Imo multos credo: ſed tanta eſt dominandi libido, tantus ardor, tanta neſcio quæ peſtis ingenita, ut quos ſemel invaſerint, [illegible] quamvis bonitate praeſtantes, adeo illiciat eos, illiciendoque depravet, ut iſta potius quam imperio, quod jam occupaverunt, carere poſſint. Vel ad converſandum, vel ad amplificandum contendunt unguibus dentibusque: ac propterea nemo eſt tam bonus tyrannus, cui non conſervationis amplificationisque ſuæ gratia, multis magnas inferre injurias, atque ob eas illatas non plurimum timere, plurimasve pati anxietates contingat. PAL. Miror cur tantis in malis, quæ plane ita ut narraſti, vera eſſe puto, appetant tantopere mortales imperium, niſi id fortaſſe faciunt cupidine honoris & gloriæ: quod nimirum tam praeſtans atque excellens bonum, tolerabiliores reddit tantas quas modo expoſuiſti miſerias. Dulce quippe eſt mandare aliis, praeferri omnibus, eminere, praecellere, venerari, timeri, ſuppliciter exorari, aſſur-

ſurgi ſibi, via decedi, inclinari cervicem, flecti genua, audire laudes ſuas, & rerum bene geſtarum decantationes. Quæ quum & divina numina plurimum capiant, facile intelligi poteſt quantum & his quoque mortalium mentes capiantur. CHAR. Quæ tanta capere poteſt Tyrannos ullos honoris aut gloriæ exhibitio, qui ſe certo inviſos omnibus eſſe ſciunt? A quibus ſi laudentur, ſi audiantur, ſi ſibi aſſurgatur atque incurvetur, intelligunt palam vel aſſentationis vel timoris cauſſa id fieri? Quare non eſt ita dulcis, ut putas, hujusmodi honoris & gloriæ extorſio magis quam exhibitio. At vero dulcior is eſt qui in privatos homines ab amicis & benevolis honor exhibetur propter aliquod eorum egregium facinus, aut excellentem virtutem. Vera iſta gloria, verus iſte honor, ac dignus quidem quo & divina numina capiantur. PAL. Nullam ergo video cauſſam cur tantopere imperia deſiderentur, deſiderataque conſerventur: niſi quod habendi cupido, qua tantum trahitur humanum genus, in his maxime expletur. Quo enim quisque plus auri, agrorum, aedificiorum, oppidorum, acquirere poſſit, nulli parcit labori quantumvis magno & intolerabili: neque ullus tam amarus labor, quin propter quaeſtum & majorem rerum cumulationem dulceſcat. Ita quum tyranni ſuper omnes plus poſſideant, ſuper omnes etiam beatiores videntur, licet caetera eis triſtia ſint atque peracerba. CHAR. Neque iſtud quidem affert ullam beatitudinem. Nam in primis non efficit divitem major abundantia, ſed minor cupiditas. Qui enim parvo contentus eſt, id tantum cupit, quod neceſſitati vitæ ſufficiat. Is abunde eſt locuples, propter honeſtum, quod facilius implere poteſt, deſiderium: quod quum & impleverit, liberatus eſt ab omni qua alii rapiuntur habendi anxietate. Qui vero quantumlibet dives plura concupiſcit, pluribus indiget, quia perſeverante acquirendi inſatietate efficitur minus voti compos. Quo enim magis creſcit multarum rerum poſſeſſio, magis etiam cupiditas: neque finem unquam habet vorago illa cupiditatis. Deinde non eſt judicandus quisque vel locuples multitudine, vel pauper paucitate divitiarum. ſed vel rerum magis implemento, vel neceſſitate. Nam ſi multitudinem excedunt ſumptus, quomodo poteſt is credi dives, qui minus habet quam neceſſe eſſet? Quare cum neceſſitatem ſaepius magnam patiantur qui tantam imperii molem adminiſtrant, indigentiores etiam putandi ſunt privatis hominibus: quibus licet tenues ſint opes, at neceſſitatibus ſaltem ſuis vel pares ſunt, vel ſuperiores. Taceamus graves quas quotidie expilationes vel rapinas perferunt a quaeſtoribus ſuis, & ab his maxime quorum fidei magis credunt: qui quo majora etiam nacti ſunt imperia, eo majora utique furta, majoremque proinde rerum ſuarum diminutionem patiuntur, a quibus privatos ſaltem homines liberos eſſe conſtat, qui & diligentius patrimonia ſua ipſi per ſe curare, & attentius omnia intueri poſſunt. Dicamus vero curas & labores quos in adminiſtrandis tantis opibus, gubernandoque tanto potentatu tolerare eos oportet, quorum fortitiores quam Herculis humeros eſſe neceſſe eſt ad ſuſtentandam tantam molem: plures etiam quam Argi oculos ad tantam rerum varietatem pervidendam atque diſtribuendam: plura quoque quam Jani aut Vertumni capita, ad intelligenda examinandaque tot ac tanta cum hoſtium tum populorum ſuorum, quæ illis negotia deferuntur. Quæ tanti animi vis, quæ non debilitetur? Quæ tanta ſoliditas, quæ non concutiatur? Quæ tanta promptitudo, quæ non remittatur? Cujus eſt tanta valetudo, tantum robur, qui ſe tam vaſto curarum ponderi parem audeat polliceri? Cujus eſt adeo aequabilis & moderatus animus, adeo perſeverans, quin tam multis tamque continuis laboribus non defatigari, non quaſſari, nunquam quoque confringi poſſit? Omittamus mortales: de nobis tantum, qui haec ultima loca colimus, loquamur. Utrum putas, Palinure, beatiorem eſſe, vel me, qui pauperrimus ſum omnium, qui nihil praeter hanc quam cernis puſillam lintrem poſſideo: vel Plutonem, tam lati tamque immenſi regni tyrannum? Intelligo, etſi taceas, quale de hoc ſis judicium prolaturus. Crede mihi, minime meum cum ſuo ſtatu commuta-

rem. PAL. Quare? CHAR. Quia laetus ago, & ſumma cum quiete. Non ullius rei ullam gero, niſi transvehendi haſce huc deſcendentes animas, & conſervandi incolumem hunc faſelum meum, ſollicitudinem: in quo dicam tibi quicquid eſt quod me gravet. Cum enim propter vetuſtatem fatiſcat aliquando rimis, curare me oportet ut reſtituatur integritati ſuæ: quare eum conſuo ſaepius, & obſtruo ſi quid rimarum eſt: haec omnis mea cura eſt, hic omnis labor. At Pluto cum tantis divitiis ſuis, ac regno tanto, nunquam laetatur, nunquam quieſcit: tot curis carpitur, quot repletur hic umbris locus. Implicatum ſemper habet ubique animum: hinc fertur, illinc rapitur, omnibus intentus locis, omnibus occupatus miniſtris: huic mandat, illum terret, alios acciri jubet. Metum illi omnia incutiunt: nunc terræ hiatus, nunc motus formidat. Saepe illum trepidare cogit lampas Phoebi, ne ulla ex parte irradiet regno ſuo. Saepe & fulmen magni fratris, ne penetret Averna atque labefactet. Quoties vidi ego illum, dum rebus ſuis timet, invectum ſummo curru peragrare omnem hanc regionem, luſtrare fines, ſcrutari omnia diligenter, aſcendere etiam in ſuperum orbem, circumire terras, perveſtigare quodcumque periculum perferre poſſet, nihil omnino incauti & inexplorati relinquere: quæ cum multis in locis, tum maxime ea ſolet efficere in terris Siciliæ, quæ magis etiam eum terrent, propter magnas reluctationes Typhoei gigantis, quibus totam conquaſſat illam patriam. Nam poſtquam ipſe auſus fuit bella inferre coelo, injecere ſuperi ejus corpori Trinacriam, ſub qua ab omnibus undique montibus preſſus & gravatus, conatur ſaepe ſe attollere, impoſitaque ſibi rejicere: proindeque magnos concitat motus, ac tantos quidem, ut haec loca noſtra concutiat graviter & tremefaciat. Cogita nunc quam laeta & optanda ſit ſors hujus inferni tyranni, cujus tot dividitur animus curis, tot propellitur tumultuationibus: quem tot oportcat praecavere pericula, tot diſpenſare miniſteria, omnia percenſere, omnia corrigere, omnia vel ipſum gubernare, vel aliis gubernanda committere. Attende, rogo, & vel ex uno collige ejus felicitatem. Nam ſi me deficere contingeret huic naviculario miniſterio, quod ita neceſſarium eſt, ut vides, neceſſe eſſet eum vices meas ſubire: ne alioquin deficiente portitore, regno ſuo male ſuccederet. PAL. Hoc profecto non modo verum eſſe video, ſed manibus etiam ipſis (ut ajunt) tango. Nam ea nocte qua alias ſomno gravatus e puppi in mare excuſſus fui, id continuo ſenſit Æneas meus, qui errantem ſine magiſtro navem intelligens, gubernavit eam tota ipſa nocte, non indignatus quod, quæ ſceptrum geſtare ſolebant, remum etiam manus attrectarent. CHAR. De magno ejus germano nihil loquor: non me latet quantos & ille labores ac curas ſuſtinet: ſed id praecipue ſcio, quum temeritate Phaëthontis totus pene orbis conflagraſſet, quantum tunc regno ſuo timuit, quantum tota coeli moenia circuit, & ne quid labefactatum viribus ignis corrueret, exploravit. Praetereo tertium fratrem, moderatorem undarum, cujus plurimæ etiam ac maximæ curæ non facile explicari poſſent, ſed praeſertim quæ ſub illa quoque Phaëtonthea conflagratione ad ſummum pene usque exitium cum toto regno ſuo eum affecerunt. PAL. De hoc poſſum, quod oculis meis vidi, afferre teſtimonium. Vidi equidem tempore illius, quam ſupra retuli, horrendæ apud Siciliam tempeſtatis, commotum graviter Neptunum & ex alto proſpicientem vocaſſe ad ſe Eurum & Zephyrum, & increpatis acriter eis pro tanta ſuſcitata tempeſtate, placaſſe ocyus omnia, atque tranquilla reddidiſſe. Quod argumentum praeſtat mihi evidens plurimarum, ut inquis, ac maximarum, quod omnia in latiſſimo imperio ſuo paria ſint, curarum ſuarum. CHAR. Dic oro, Palinure, putasne jam beatam eſſe tyrannorum vitam? PAL. Minime. CHAR. Optaresne vivens eorum ſortem? PAL. Ut quid optarem, in quo nihil omnino optandum eſſe manifeſte intelligo? CHAR. Ergo certo eos arbitraris miſeros? PAL. Non miſeros modo, ſed omnium etiam miſerrimos. CHAR. Mirum quod modo eos tanta frui beatitudine praedicabas. PAL. Quid mirum, ſi caecus laudet te-

tenebras, quas poſtea luci reſtitutus damnet? CHAR. Vis ut & alia eorum mala tibi referam. PAL. Reſtant item alia? CHAR. Et alia, & graviora. PAL. Quid audio graviora? Haud unquam iſtud credam, poſſe his quæ modo dixiſti, gravius aliquid addi. CHAR. Credes quum audieris. PAL. Dic ergo. CHAR. Vides ut appropinquamus jam ripæ. non poſſum longiora tecum jam facere verba. PAL. Rogo te, mi Charon, ne fallas avidiſſimam expectationem meam. CHAR. An caeterarum umbrarum quas in littore reliqui, avidiſſimam etiam expectationem vis ut fallam? PAL. Non diu moraberis, perge ô mi Charon. CHAR. Imo diutius quam ſoleo, demoratus ſum: ſed lentus etiam navigavi propter te, cujus confabulatione delectabar. PAL. Age ergo, ut facis, lentiorem protrahe navigationem, ut quæ reliqua ſunt dicenda, proſequi poſſis. CHAR. Ea tandem tanta eſt tibi audiendi cupiditas? PAL. Tanta. CHAR. Morem tibi geram: qua in re illud te ſcire velim, quod plurimum miſeram reddit mortalium vitam inſtabilitas ſcilicet, & ruina rerum. Nam certum nihil & permanens in vita quisquam ſibi polliceri queat. Quomodo is beatus cenſebitur, cujus ſummam quantumvis & plenam beatitudinem [illegible] omnis diſturbatio violare & auferre poteſt? Sane quum omnia apud mortales infirma atque mutabilia ſint, nulla tamen infirmior ſors eſt atque mutabilior, quam tyrannorum, quorum etiam quo major ſit exaltatio & ſublimata magis ſtatus altitudo, major eſt proinde, quum mutari eos contingit, caſus & ruina. Inde tantæ tyrannorum proditiones, everſiones, trucidationes, ut nemo eorum fere unquam evaſerit, qui non vel regno depulſus, vel veneno necatus, vel cruenta aliqua & peſſima morte caeſus vel peremptus ſit. Quis talem eorum vitam optarit, quæ pro modici temporis felicitate (ſi tamen illa felicitas appellanda ſit) tam triſti poſtea tamque amaro fine conſumatur? Horret animus dicere. Nam ne credas iis tantum mortales ſubjectos malis eſſe, ſenſimus & horum magnam partem aliquando nos inferi, licet tam valida nobis & munita ſit civitas, tam firma & praepotens, atque omnibus undique praeſidiis circumſepta. Non poſſum ſine dolore meminiſſe illius diei, qua Hercules heros ille fortiſſimus haec regna penetravit: perfregit fores, invaſit regem, exterruit reginam, quam & ante ſocii ejus rapere adorti erant, abſtraxit Cerberum, vinctumque eum catenatum magna vi in orbem duxit, concuſſit loca omnia, trepidare omnes umbras atque ipſos judices fecit: me quoque non modicum laeſit, quem erepta cymba conto hoc meo percuſſit, impulſumque graviter in mediam paludem exturbavit. Timui equidem tunc deſolatum iri barathrum totum. Credidi tunc ſupremum Plutoni finem adveniſſe regni ſui: neque minus illum cum conjuge in praedam duci ad ſuperos, quam tartareum canem: ſed paulo humanius cum eo actum eſt, quam opinabar. Nam tandem ſibi ac regno ſuo bene conſultum eſt: neque tamen ita conſultum eſt, quin tricipite cuſtode ſuo, qui tam perneceſſarius erat, ſpoliaretur. Quod ſi opinionem meam, quæ communis erat, fata coaequaſſent: tunc cernere fuiſſet, utrum beatior vel meus, vel Plutonis tanti regis ſtatus eſſet. Ego quidem nihil ambigo, privatus fuiſſem hac navicula. hoc enim habeo tantum quod adimi poſſit. privatus etiam fuiſſem rege meo: ſed quotquot alios voluiſſem reges, procul dubio inveniſſem, qui miniſterio meo indigentes, ſervitium meum perlibenter ſibi delegiſſent: & fortaſſe hoc lucri feciſſem, quod pro vetuſto & attrito, qualem hunc intueris, novum mihi & magis ſolidum lembum acquiſiſſem. At Pluto quantas opes, quantos honores, quantum regnum amiſiſſet: quantam in egeſtatem, quantam in calamitatem decidiſſet? Qui neque par aliud regnum, uti parem ego vel meliorem navim: neque parem alium famulum, uti parem ego vel meliorem dominum, inveniſſet. Excedo jam modum dicendi: ſed ſi tempus ſineret, narrarem, & quibus olim curis vexatus, quantoque timore perculſus propter bella Gigantum fuit ſummus Olympi rector: cujus narratio majorem etiam augeret eorum, quæ ſupra dixi, malorum confirmationem. PAL. Haud opus eſt exemplis mihi. Nam nemo

mor-

mortalium fuit qui majora quam ego unquam viderit eorum malorum exempla. Quid enim extitit his temporibus Trojano rege majus? Quid opibus ſuis cumulatius? Quid operibus munitius & pulchrius? Et quid demum exitu tantorum bonorum triſtius? Quid crudelius? Quid flebilius? Vidit infelix pater tam arduum & longum bellum, tot cruentas mortes natorum ſuorum. Vidit everſam funditus & incenſam urbem. Vidit latrantem conjugem, captivas nurus & filias, populationem tantarum divitiarum: ipſe quoque, quod ultimum reſtabat illi ſenectutis ſuæ ſolatium, Pyrrhi enſe confoſſus, & crudeliſſima morte conſumptus eſt. CHAR. Quis melius me haec novit, qui cunctos hic ſcapha transvexi? A quibus & omnem calamitatem ſuam ſeriatim perdidici. Notus eſt abunde mihi Priamus, cujus cognito acerbo caſu non potui non dolere: notus eſt Troilus: noti Hector & Deiphobus: nota eſt caetera tot filiorum ac nepotum turba: noti innumerabiles qui illo bello perierunt Trojani pariter & Graji duces. Nota eſt infinita quæ tunc occidit populorum manus. Nullo memini tempore longiorem interfectorum multitudinem huc deſcendiſſe, quam illo: quo ita laſſatus fui, ut præ multitudine omnibus transvehendis minime haec cymba ſufficeret plane. Quid opus eſt tibi monitore ad aperiendas eorum miſerias, quas tu ſubjectas oculis tuis habuiſti? Quod ſi pro anguſtia temporis liceret (jam enim video propius nos applicare ripæ) narrarem & millia aliorum tyrannorum, ex quibus creſceret etiam magis tibi opinio eorum calamitatis. Nam illud poſſum, quod certo ſcio, tibi verum confirmare, nullum fere me vidiſſe unquam tyrannorum huc deſcendentium (deſcendunt porro omnes) qui non vel alicujus veneni infectionem vel magnas ulcerum cicatrices, & ſanguinolentæ alicujus mortis horrida ſigna præ ſe ferret. Ita mirum eſt videre tot ac tantos necatos, confoſſos, cruentatos, trucidatos. PAL. Quis nunc ſe tantis in malis tyrannum unquam eſſe optabit? Quis imperia aſſequi quaerat, quæ jam certius certo cognoſco [illegible] eſſe, quam Meduſaeum caput? CHAR. Audiſti quibus apud ſuperos tyranni malis torquentur: ſed ſi intelligeres quæ hic apud inferos graviora etiam illis parantur, perhorreſceres & longe magis eorum ſortem. PAL. Ergo & alia hic tyrannis parantur? CHAR. Credis, Palinure, ſcelera quæ patrant mortales, hic aliquando impunita eſſe? PAL. Hoc modo animadvertebam. CHAR. Animadvertendum eſt igitur tibi, quodcumque in vita peccatur, pari demum poſt mortem & reſpondente peccatis poena puniri. Nam ut capias quod dico: ſi tu, Palinure, artem tuam naviculariam vivens male exercueris, ſi in dominum tuum mali quicquam vel cogitaveris, vel commiſeris, ſi inaudiens dicto ſuo extiteris: invenies hic tibi praeparatas his, quæ deliqueris, ſimiles poenas. PAL. Nihil profecto, Charon, ſcio quod male egerim, vel in dominum meum peccaverim, niſi ſomnolentam illam dormitationem meam, qua negligentius certe quam debebam, me geſſi. Nam magno in periculo navim ſimul & dominum, quem vehebat, meum reliqui, niſi vigilantior ipſe & cautior melius ſibi conſuluiſſet: ſed poenarum ſatis tum ob hoc craſſum peccatum meum etiam in vita recepi. CHAR. Recipies etiam in morte. Ibis enim quum e navi te dimiſero, ad ſeveros judices noſtros, qui examinant & cenſent delicta omnium. Ducent quoque te in examinationem, ſcrutabunturque crimina tua. Videor vero videre quali te judicabunt poenæ ſubjiciendum. PAL. Quali? CHAR. Parem peccato tuo tibi poenam ſtatuent. Nam quum ſomno peccaveris, aeterno etiam te ſomno damnabunt. PAL. Dormiam ergo in aeternum? CHAR. Ita puto: niſi gravius ſit aliud peccatum tibi. PAL. Sic mites habeam judices, ut non ſit gravius aliud mihi. CHAR. Nullam ergo niſi ſomni poenam patieris. PAL. Non haec gravis poena mihi videtur. CHAR. Neque aſinis etiam & bobus: at magnis & excellenti aliqua virtute praeditis viris graviſſima [illegible] deſtinatur. PAL. Quas vero, dic, poenas perferunt tyranni? CHAR. Audis tot clamantes & lamentantes voces? Tot horrificos planctus? Tantum ſtridorem ferri? Tot tractus catenarum?

rum? PAL. Delectabat me adeo ſermocinatio tua , ut his minime animum intenderem. Sed quid audio tam triſte atque horrendum, quod præ horrore poenæ aures meæ ſuſtinere non poſſunt? CHAR. Sunt haec quæ audis, tormenta tyrannorum. Nam quum illi in vita carcere quemquam incluſerint, ſpoliaverint, flagellaverint, trucidaverint, in ſummum luctum , in ſummam egeſtatem & calamitatem deduxerint , damnati ſunt etiam ab incorruptis judicibus ad perferendas pares poenas. Ideo teterrimis quoque carceribus incluſi, ſpoliati, flagellati, rotati, caeſi membratim, ac mille atrociſſimis mortibus cruentati , tantos edunt , quantos audis, gemitus, tantum luctum, tot ac tantos reboatus, clamores atque ejulatus. PAL. Dic etiam mihi, Charon, an his poenis plectuntur, qui magni atque primarii tyrannis aſſiſtunt? CHAR. Prorſus iisdem: nam ſuaſu & conſilio eorum maxime committunt tyranni ſcelera ſua. PAL. An & in vita illi beati? CHAR. Non ſecus ac tyranni quibus aſſiſtunt : nam iisdem quoque malis ſubjecti ſunt. eadem enim ſunt in eos populorum odia , majora etiam inter ſe, eaedem curæ, eadem pericula : & quod miſerabilius eſt , dejiciuntur ſaepe a tyrannis ſuis , ac vel carcere vel morte aliquando peſſima afficiuntur. PAL. Tanta eſt ergo , tamque generalis omnium calamitas. Ullam vero prorſus eſſe putas hominum ſortem, quæ beata duci poſſit? CHAR. Imo beatos aliquos non nego fuiſſe mortales, ſed perraros tamen. PAL. Quos perraros? CHAR. Qui amore virtutis & literarum contempſerunt caetera mundi bona : qui ſe innocuos , puros , caſtos, integros, incorruptos conſervantes , extulerunt animum altius ad guſtandam divinam excellentiam, humana quaſi ſordida & abjecta relinquentes. Nam virtus per ſe tam dulcis tamque jucunda res eſt, ut incredibiles amatoribus ſuis afferat voluptates. Tam nobilis & praeſtans eſt ejus poſſeſſio, ut ſumma quadam ubertate ditet poſſeſſores ſuos. Quam qui vere eſt aſſequutus , nihil praeter literarum ſtudia dulce , nihil praeter dei cognitionem habet amabile. Quæ tantum praedulcia ſibi bona ſtabilia, perpetua, incorrupta praeeligit, cuſtodit, amplectitur. Reliqua vero mundi, ſupremo tandem guſtu amara, infirma, momentanea, corruptibiliora fuco , mendaciora hilo , inaniora hila, jejuniora papis volantibus, fugit, contemnit, abjicit, conculcat: contentusque ſe ipſo , ac honeſtiſſimis ſuaviſſimisque ſtudiis ſuis totum nihili mundum ducit, ruentem etiam non formidat. In his recreatur , refocillatur, laetam & jucundam agit vitam , ridet tantas hominum , tamque ſtultas, & ultro ſibi quaeſitas anxietates, tot ineptias, tot caſſos labores, tot inanes curas. Nemini nocet , nemini moleſtus eſt. Laudant eum omnes , praedicant , admirantur, benevolentia complectuntur , favore proſequuntur. Quam vere hic beatus eſt , qui conſcientiæ ſuæ innocentia & integritate fruitur ! Quod primum eſt dulcius omnibus, bonus ſecurusque ſui, nullo timore angitur, nulla anguſtia torquetur , non timet largas (quibus caret, quasque nihili facit) divitias ſibi a potentioribus eripi. Non timet a quocunque ſe laedi , qui nec quenquam ſe laeſiſſe certo intelligat. Quam vere hic felix eſt, qui tot tantisque ſemotus curis & periculis, tantarum vacuus perturbationum, ſibi ſemper aliisque jucundus , laetetur ſemper, & omnibus quotquot ſunt mundi honeſtis, & his etiam quæ coelibum communes ſunt, perfruatur voluptatibus : qui humanioribus ſanctioribusque deditus ſtudiis , contemnat omnia, contemnensque omnia poſſideat. Nam is poſſidere omnia videtur, non qui omnibus abundet , ſed cui nihil deficiat. Porro illi nihil deficit, qui nihil concupiſcit. Concupiſcens autem nihil, contemnit omnia: contemnensque ita id aſſequitur quod deſiderat. Deſiderio vero ſuo frui , ea demum vera & ſola beatitudo, beatorumque omnium plenitudo eſt. PAL. Hi ergo cum nihil mali egerint , poenarum etiam nihil patiuntur. CHAR. Nihil prorſus , imo propter transactam bene vitam , meritum magnum aſſequuntur. PAL. Quod? CHAR. Vel coeli fiunt incolæ , communicantque aeternum illis coeleſtibus bonis: vel ſi huc deſcendunt, mittuntur in Elyſium: qui locus eſt quietis

ac deliciarum , ubi ſedes fortunatæ , campi aperti, laeti, omnium omnino poenarum expertes. PAL. O ſi mihi ad mortales redire aliquando contingeret, inclamarem quam magna poſſem voce , admonerem de ſuo quemque officio & dignitate , accuſarem tantam laborum fruſtrationem, tantam curarum vanitatem , tot corruptas opiniones, perverſaque judicia : ſed quam maxime increparem, qui vel magiſtratu quopiam magno vel imperio caeteros antecedunt : oſtenderem tanta, quæ antea ignorabam , ſed te docente nunc intelligo , mala eorum , graviſſima , dictu horribilia: revocarem omnes a vitiis, ab inferendis injuriis, ad meliorem victum, a ſuperflua agendarum rerum cura : incenderem deſiderio virtutis : laudarem innocentiam, praedicarem frugalitatem, exhortarer cunctos ad bene, graviter , caſtigareque vivendum, ad ſe cognoſcendum, ad contemnendum tot caduca , & ſomni cujuſdam vel umbræ magis ſimilia mundi bona : invitarem ad honeſtas artes, ad ingenuas exercitationes, ad ſtudia literarum , ad ſpem ac contemplationem divinæ bonitatis. CHAR. Et recte ſane: ſed vides nos ripam attigiſſe : egredere jam. PAL. Et jam egreſſus ſum. Ad judices eo. Placidam opto tibi ſemper navigationem. Salve, ô Charon, & vale. CHAR. Et ego ad reliquas umbras redeo. Placidos opto tibi ſemper judices. Salve, Palinure, & vale.

VIRTUS DEA.

MERCURIUS, VIRTUS.

MERC. Virtus Dea per epiſtolas oravit modo, ut ad ſe irem. Eo ut perconter quidnam me velit, illico ad Jovem redibo. VIRT. Salve, Mercuri: ago tibi gratias, quandoquidem tua in me pietas atque benignitas efficit, ut non penitus deſpecta ab omni coetu Deorum ſim. MERC. Expecto quid narres : tu modo perbreves narrationes facito : nam edixit, ut confeſtim ad ſe redirem , Jupiter. VIRT. Etiamne tecum nobis non licebit noſtras aerumnas exponere ? Quos igitur habebo ultores injuriarum , ſi non modo apud ipſum maximum Jovem, verum & apud te, quem ſemper in fratris locum habui, colui, obſervavi, condolendi facultas negatur ? O me miſeram, ad quos confugiam? Unde auxilium petam? Me quidem , cum ita deſpiciar , malo eſſe truncum aliquem , quam Deam. MERC. Tandem effare , dum praebeo operam. VIRT. Viden' quam ſim nuda & foeda? Hoc ita ut ſim , efficit Fortunæ Deæ impietas atque injuria. At eram ſane ornata apud Elyſios campos inter [illegible] cos , Platonem ſcilicet , S[illegible] ſthenem, Ciceronem, A[illegible] cratem, Praxitelem , & e[illegible] ctos, qui me, dum vitam agebant, pii[illegible] atque religioſiſſime coluere. Interea loci cum jam non pauci ſalutatum ad nos advolaſſent, è veſtigio Fortuna Dea inſolens, audax , temulenta , procax, maxima armatorum turba conſepta atque ſtipata , properans ad nos , jactabunda , En, inquit, plebeja, tune majoribus Diis adventantibus non ultro cedis ? Dolui injuriam nobis immeritis eo pacto fieri : ac nonnihil ira concitata , inquam , Neque tu maxima Dea his verbis me plebejam efficies : neque ſi majoribus cedendum eſt, tibi turpiter cedendum cenſeo. Illa vero illico in convitium ſeſe effert adverſum me. Praetereo hic, quas contumelias in me primum dum haec inter nos geruntur, effuderit: idcirco Plato philoſophus coepit contra eam nonnulla de Deorum officiis diſputare. Illa excandeſcens , Apagite hinc verboſi,

boſi, inquit. Non enim decet ſervos Deorum cauſſam ſuſcipere. Coeperat & Cicero orator plura velle ſuadere, at ex turba armatorum erupit, Mercuri, Antonius praepotens, latera illa ſua gladiatoria oſtendens, graviſſimumque pugnum in os Ciceronis injecit: hinc caeteri mei amici perculſi metu, fuga ſibi propere conſuluere: neque enim Polycletus peniculo, aut Phidias ſcalpro, aut Archimedes horoſcopo, aut caeteri inermes adverſus audaciſſimos armatos, eosque praedis atque homicidiis ſuetos, bello ad ſeſe tuendos valebant. Ergo me infeliciſſimam, ab ipſis Diis omnibus qui tum aderant, atque hominibus, deſertam, pugnis ac calcibus totam confregere, veſtes meas diripuere, in lutum proſtratam reliquere, demum abiere ovantes. Ego vero ita confecta, cum primum licuit, conſcendi huc, ut Jovem Opt. Max. his de rebus facerem certiorem. Jam quidem mihi ut intromittar expectanti, menſis elapſus eſt: dumque id ut impetrem, omnes Deos exeuntes atque redeuntes precor, novas ſemper aliquas excuſationes audio. Aut enim Deos ajunt vacare ut in tempore cucurbitæ floreſcant, aut curare ut papilionibus alæ perpulchre pictæ adſint. [illegible] Igiturne vero aliquid ſemper habebunt negotii, quo nos excluſas teneant ac floccipendant? Tum etiam & villicus ſuſcepit curam dudum, ne cucurbitæ ſiti pereant: nos tamen neque Diis neque hominibus cordi ſumus. Has ob res te iterum atque iterum precor obteſtorque, Mercuri, qui ſemper apud Deos ipſos interpres extitiſti, ut cauſſam hanc meam juſtiſſimam atque piiſſimam ſuſcipias. Ad te confugio, te ſupplex oro. In te omnis mea ſita eſt ſpes atque expectatio. Da quaeſo operam, ne dum a vobis excludor, ipſis quoque mortalibus ſim ludibrio. Nam erit quidem dedecus Deorum ordini, ubi homunculi me tametſi infirmam Deam floccipendant. MERC. Audivi, doleo: verum pro vetere noſtra amicitia unum admoneo, duram nimis atque difficilem cauſſam te adverſus Fortunam ſuſcepiſſe. Nam & Jupiter ipſe, ut caeteros omittam Deos, cum ſe ob accepta beneficia nimium Fortunæ debere ſentiat, illius vires atque potentiam veretur. Ea enim ad coelum Diis aſcenſum praeſtitit: atque ubi velit, valens ſua armatorum manu ejiciet. Qua de re, ſi ſapis, inter plebejos Deos ignota, quo ad Fortunæ odium extinctum ſit, latebis. VIRT. Æternum latitandum eſt. Ego & nuda & deſpecta abeo.

IO. MATTHIAE GESNERI
DE AETATE ET AUCTORE
DIALOGI LUCIANEI
Q U I
P H I L O P A T R I S
INSCRIBITUR, DISPUTATIO.

(Habita *Jenae* A. 1714. retractata & aucta publiceque diſputata *Lipſiae* 1730. retractata iterum & caſtigata *Gottingae* 1741.)

A R G U M E N T U M.

De auctore Philopatridis tres claſſes ſententiarum §. 1. 2. I.) *Qui Luciano tribuunt* 3. 4. II.). *Qui antiquiorem Luciano faciunt* 5. *Examinatur haec poſterior ſententia* 6. *In primis repugnat laudatus Artemidorus* 9. *Et ſimilitudo ſermonis cum ſermone Luciani. Obiter de Baraterio dictum* 10. II.) *Luciani non eſſe hunc libellum, oſtenditur teſtimonio antiquae annotationis* 12. *Quia unius tantum Imperatoris in Perſica victoria mentio ſit* 13. *Reſpondetur Ge. Bullo* 14. *& Dodwello* 15. *Major eſt in Philopatride rerum Chriſtianarum notitia, quam quae in Luciano obſervatur* 16. *Obiter quaedam ad Peregrinum diſputantur contra T. Fabrum* 18. 19. *Comparantur notitiae Luciani & auctoris Philopatridis* 20. *An* [illegible] *ſint Chriſtiani? contra Huetium* 21. *Stilus Philopatridis Luciano indignus* 22. [illegible] III.) *Ergo junior Luciano, quod putabat etiam Lacroſius* 26. *Et Moylius* 27. *Scriptus* [illegible] *Byzantii, cum ea jam eſſet Conſtantinopolis* 28. *Argumento de templorum* [illegible] *non utimur* 29. *Poſt Conſtantinum M. ſcriptum eſſe indicant* ἐξιτωταὶ, *& voces quaedam illius aevi propriae* 30. *Scriptus videtur ad primum nuncium victoriae Juliani Perſicae* 31. *Chriſtiano Imperatori tali libello gratulari non licuiſſet* 32. *Res geſtae Juliani ſatis magnae* 33. *Et auctae in immenſum a laudatoribus* 34. *De Aegypto in ſervitutem redigenda, Arabibus ac Scythis* 35. *Chriſtiani infenſi Juliano. De his agi, contra Basnagium* 36. *Male ominatos Juliano oſtenditur* 37. *Status felix imperii Juliano imperante* 38. *Galilaeorum appellatio Juliani temporibus propria* 39. 40. *Licebat apud Julianum etiam Deos gentilium irridere* 41. *Quî in Luciani nomen pervenerit?* 42. 43.

I.

QUo tempore, quove ſcriptus auctore eſſet Dialogus, qui Philopatridis nomine, inter Luciani libellos a librariis collocari ſolet, diu multumque a doctiſſimis hominibus diſputatum eſt. Me ad quaerendum excitavit illud, quod paſſim ad hunc libellum in diſputationibus de antiquitate fidei Nicaenae, aliisque rebus provocari viderem. Operae itaque pretium eſſe putabam etiam paullo exquiſitioris, ſi conſtitui poſſet aliquid, quod vel usque quaque certum eſſet, vel eum probabilitatis gradum haberet, quo in tali re acquieſcendum ſibi viri ſapientes putant.

II. Ad

II. Ad tria quaſi capita referri poſſunt, quae adhuc prolatae ſunt ſententiae. Sunt enim, qui Luciano auctori tribuendum putent; malunt alii antiquiorem Samoſatenſi credere, quin ad Neronis usque tempora retro aſcendentes parentem deformi foetui quaerunt; alii denique juniorem Luciano, quin ipſo tertio poſt C. N. ſeculo inferiorem ut ſtatuant, adduci ſe patiuntur. Nos in re non nimis facili ita verſabimur, ut primo ſententias aliorum proponamus, quam fieri poterit perſpicue, adjectis ſimul cauſſis, quas vel allegant ipſi, vel quae videntur illos, ut ita ſentirent, induxiſſe; tum quae contra hos ab aliis diſputentur, vel dici noſtra opinione poſſint, ſine cujusquam inſectatione modeſte indicemus; denique ut noſtram de tota re ſententiam & exponamus breviter, & argumentis pro virili parte adſtruamus.

III. Igitur qui Luciano tribuunt ſcelerati partus excluſionem, ab illis ne exigendam quidem eſſe probationem, videri alicui queat: cum, quod inter reliquas ejus viri commentationes compareat, ex eo ipſo ſatis conſtet, niſi ſit, qui meliori jure eum ſibi vindicet, illius eſſe, cujus per tot annos fuit poſſeſſio. Plurima enim eſſe plurimorum auctorum ſcripta, quae eorum, quibus tribuantur, eſſe, nullo alio argumento probentur, quam quod inter reliqua ipſorum ſcripta referantur. Atque haec cum ita ſint, accedere, quod argumentum tale hujus Dialogi ſit, quod a dicacitate Luciani & omnia inſectandi libidine non abhorreat. Olim enim effeciſſe Samoſatenſem illum ſcurram, ut, ſi quid in re gravi ridiculum, in ſeria ludicrum, in honeſta denique contumelioſe dictum appareat, id haud male, nec levi conjectura ad ipſum auctorem referatur. Neque Chriſtianis pepeciſſe, ſed in ipſos etiam maledicum ſtrinxiſſe calamum, vel Protea, ſeu de morte Peregrini dialogum luculenter admodum teſtari. Maximam autem omnium fidem huic ſententiae facit mira phraſium, ſententiarum, earum etiam, quas ex Homero ſolet depromere, totius denique oeconomiae, quam vocant, & diſpoſitionis convenientia: quae quidem tanta eſt, ut vix phraſis vel ſententia in toto hoc dialogo occurrat, quae non ſemel, aut ſaepius etiam in reliquis, quae Luciano nemo abjudicat, deprehendatur; oeconomia autem ſeu diſpoſitio, dialogi ei, quam in Nigrino ille adhibuit, magis ſimilis ſit, quam ovum ovo eſt ſimile, de qua quidem convenien[illegible] adhuc erit dicendi locus.

IV. Jam victoria illa de Perſis, cujus ſub finem dialogi epinicion quaſi quoddam a ſuperveniente Cleolao canitur, nihil vetare dicit celeberrimus FABRICIUS (a), quare non ſit eadem, de qua Marcus Antoninus & Lucius Verus triumpharunt A. C. 166. Vir doctiſſimu, DAVID BLONDELLUS (b), quem laudat FABRICIUS, *Anno Marci quarto*, inquit, *Chriſti 164. Macrino & Celſo Coſſ. Seleucia cum trecentis hominum millibus, & Cteſiphontis regia Veri nomine per Caſſium exciſa, priſco vere Perſarum ſupercilio nubem ademit Verus, cui ſpe falſus inani Suſae & Arabiae excidium Scythicarumque excurſionum ceſſationem (in bellum Marcomannicum, dum Parthicum geritur, natum, intentus) ſpondet Cleolaus. Nihil itaque nos cogit, quae Luciano vivente & ſpectante confecta ſunt, ad alium auctorem referre.* GEORGIUS vero BULLUS (c), laudante iterum FABRICIO, praeter victoriam de Perſis, Marco Antonino imperante reportatam, quam celebrat Cleolaus, illud inſuper monet, quae de malorum praedictionibus dicantur in Philopatride, illa apprime etiam in Divi Marci tempora convenire. Huc enim pertinere, quae SEXTUS AURELIUS VICTOR habet in epitome: *Marcus Antoninus virtutum omnium caeleſtisque ingenii exſtitit, aerumnisque publicis quaſi defenſor objectus eſt. Etenim niſi ad illa tempora natus eſſet, profecto quaſi uno lapſu ruiſſent omnia ſtatus Romani. Quippe ab armis nusquam quies erat: perque omnem Orientem, Illyricum, Italiam, Galliamque bella fervebant: terrae motus non ſine interitu civitatum, inunda-*

(a) Bibl. Gr. L. 4, 16. p. 504.
(b) De Epiſcopis & Presbyteris p. 227.
(c) Defenſ. Fidei Nic. 2, 4, 2. p. 73. ſeq. ed. Grabii.

dationes fluminum , lues crebrae , locuſtarum ſpecies agris infeſtae, prorſus ut prope nihil, quo ſummis angoribus atteri mortales ſolent, dici ſeu cogitari queat , quod non illo imperante ſaevierit. Nempe haec eſſe illa mala, a ſophiſtis, ut auctor appellat Chriſtianos, praedicta.

V. Qui antiquiorem faciunt Luciano, in diverſa abeunt. Eſt enim qui ita putet Luciano majorem Philopatridos parentem , ut ipſum Neronem aetate credat attigiſſe. Nimirum THEODORUS MARCILIUS , *Saperdae autem prorſus illi ſunt*, inquit, *qui propter ea quae in extremo dialogo iſto de Babyloniis, Aegyptiis, Perſis , Scythis verba fiunt, hujusce diſtortiſſimi foetus parentem ad tempora Imperatoris Trajani referunt , cum ea magis in Neronis aut etiam Claudii pertinere poſſe , quivis facile lolio non victitans perviderit. Plane quidem , quiqui tam belli pueri pater eſt , Neronis Principatu eum ſuſcepit.* Micyllum videtur notare , qui Trajano imperante ſcriptum eſſe Philopatrin putabat. Sed ipſius verba ponere ex argumento dialogi ab ipſo quondam converſi , commodiſſimum fuerit. ,, Lucianine ſit Dialogus ,, hic , an alterius cujuſpiam , dubitari poteſt. Nam quod ad argumentum attinet, non ,, abhorret ab illius ingenio & dicacitate. Pariter enim & gentilium Deos, & Chriſtianam ,, religionem , ut ſaepe alias , inceſſere videtur. Phraſis autem, & tota adeo compoſitio ,, caeteris illius ſcriptis haudquaquam ſimilis eſt. Nam quorſum pertinet excurſus iſte, re- ,, liquo prope toto corpore longior? Aut quid adeo grande aut affectuoſum ſequitur, quod ,, Tragico iſti exordio reſpondeat? Sed de his doctiores judicent. Caeterum cujuscumque ,, ſcriptum hoc fuit , videtur is Trajano Caeſari ob victoriam in Oriente partam potiſſi- ,, mum gratulari voluiſſe , contra eos qui per id tempus ſive ipſi urbi, ſive alteri alicui lo- ,, co, (nam patriam (*a*) ſolum vocat) pericula & clades praeſagiebant : quos ipſe a princi- ,, pio Sophiſtas appellat: ad finem tamen ita deſcribit , ut propemodum Chriſtianos intel- ,, ligere videatur. Eo enim pertinet, quod in fine de Perſico ſupercilio, de Suſis, de to- ,, ta Arabum regione meminit. Omnia enim illa a Trajano devicta in pop. Romani po- ,, teſtatem illis tum temporibus rediere, ut apud Dionem & Eutropium, & caeteros, qui ,, ejus aetatis hiſtoriam ſcripſerunt, videre eſt". Habet haec Micylli ſententia praeſidium quoddam in verbis dialogi c. 10. Ἡνίκα δέ μοι Γαλιλαῖος ἐνέτυχεν , ἀναφαλαντίας, ἐπίῤῥινος, ἐς τρίτον οὐρανὸν ἀεροβατήσας , καὶ τὰ κάλλιςα ἐκμεμαθηκὼς , δι' ὕδατος ἡμᾶς ἀνεκαίνισεν κ. τ. λ. His veriſimile Paullum Divum ſignificari, cujus proinde auditor Triephon : jam vero inter magiſtri mortem , atque hunc ſermonem diſcipuli plus XL. annis ad ſummum intercedere non potuiſſe credibile eſt, niſi decrepitum ſenem Triephontem , cum haec loqueretur, fuiſſe, dicere velis.

VI. Verum enim vero quo antiquiorem aliquis hunc dialogum ſtatuit, eo magis falli neceſſe eſt. Quid enim? Ut hinc incipiamus, Triephontis magiſter laudatur Γαλιλαῖος, ἀναφαλαντίας, ἐπίῤῥινος, ἐς τρίτον οὐρανὸν ἀεροβατήσας; Divus igitur Paullus intelligendus neceſſario eſt? Quid vetat, quemvis alium hac deſcriptione ſignari, recalvaſtrum, naſonem, myſteriorum cognitionem de ſe, ex vero forte , praedicantem , quam comica phraſi, ad raptum illum Apoſtoli nefarie accommodata, noſter περιφράζει. Quid vetat, ſi concedamus etiam , corporis & oris habitum, qualis hic deſcribitur, Paullo fuiſſe, (quod vix tamen probari poſſe puto) imaginem ſummi Doctoris a ſcurra viſam eſſe , eumque deinceps , ut protervius Chriſtianos inſectaretur, hoc ſchemate magiſtrum ſuum deridendum aliis propinaſſe? DAVID BLONDELLUS, quem paullo ante laudavimus, contra eos, *quibus Galilaei , recalvaſtri, naſonis, ad tertium usque caelum rapti, diſcipulum profeſſus Triepho, Paullum innuere videtur*, ita diſputat: *His argumentis*, (quae nimirum allata jam jam a nobis ſunt) *perſuaderi me non poſſe fateor*, (*ut credam, Philopatrin ante Luciani aetatem ſcriptum.*) *Ut enim nullum Luciani aetate Paulli auditorem ſuperfuiſſe largior lubens ; nec Paullum Tarſi natum Galilaeum dici*

(*a*) Quin urbis κατ' ἐξοχὴν mentio fieri videtur c. 19.

dici debuiſſe conſtat : utrumque ad majus Chriſtianarum rerum ludibrium a Luciano effictum, *non eſt quod negemus.* Nec difficile fuit Vener. MOSHEMIO (*a*) refellere ARTEMONIUM, id eſt SAM. CRELLIUM, qui ipſi Chriſto adſcribi raptum in caelum, ſententiis Socinianis inſerviens nimirum, putabat.

VII. Neronis Principatu non eſſe ſcriptum Philopatrin, non equidem probabo ex RUFI FESTI loco, qui *Armenias duas tunc amiſſas*, *Romanasque legiones ſub jugum a Perſis miſſas*, *extremo dedecore Romani exercitus ſacramenta* ait *foedaſſe* : Plura ſiquidem feliciter, ductu Corbulonis, Neronis auſpiciis in Armenia contra Parthos geſta, eademque magnifice celebrata, refert TACITUS (*b*) : quin neque poſt cladem ignominiamque, Paeti negligentia acceptam, *decreta a Senatu*, *integro adhuc bello*, *tropaea*, *dum aſpectui conſulitur*, *ſpreta conſcientia*, *omiſſa ſunt*, ut idem TACITUS (*c*) auctor eſt. Quidni igitur & vani cujusdam Graeculi Paeana ante victoriam, quin poſt cladem acceptam, canentis, gratulationem Nero acceperit? Firmiora proinde argumenta deinceps erunt adferenda. *Nec vero Trajano convenit*, verba recito DAVIDIS BLONDELLI l. c. *quod ſub dialogi finem oraculum recitat Cleolaus :* πέπτωκεν ὀφρὺς ἡ πάλαι βοωμένη Περσῶν, κ.τ.λ. *Nam nec Suſam nec Arabiam totam debellavit*, *nec quos ex Arabibus ſubegit*, *poſt devictos Perſas domuit Trajanus*, *immo inter belli Parthici initia anno imperii quarto Chriſti CI. Trajano quartum & Paeto coſſ. per Syriae praeſidem Palmam*, *Petraeam Arabiam ſub jugum miſit*; *eodemque anno*, *pereunte Decebalo*, *Dacicum bellum conſummavit. Anno vero imperii nono*, *Chriſti CVI. Commodo & Cereale Coſſ. Seleuciam*, *Babylonem & Ceſiphontem cepit.*

VIII. Sed, ne quid diſſimulem, tota illa diſputatio nec mihi, nec credo multis aliis, ex omni parte probatur. Prior ipſius ratio eſt, quod nec Suſa nec Arabiam totam debellaverit Trajanus. Sed debellavitne eam Marcus, cui ipſe epinicio illo gratulatum fuiſſe Lucianum putat? Fatetur non debellaſſe. At paratum eſt κρηνσφύγετον. SPE FALSUS *inani*, inquit, *Suſae & Arabiae excidium*, *Scythicarumque excurſionum ceſſationem*, *ſpondet Cleolaus.* Iniquus autem eſt BLONDELLUS, ſi quo ipſe effugio utitur, illud eripere velit parti adverſae. Ut lubentius concedat, movere eum debet ratio altera, qua adverſam ſententiam oppugnare ſibi videt[illegible]um abeſt, ut ea rem, quam vult, conficiat. Putat enim, quia jam ante Perſas, Arabum quosdam ſubegerit Trajanus, Cleolaus autem ei, qui jam victor eſſet Perſarum, Arabiæ ſubjugationem tanquam futuram ſpondeat; fieri non poſſe, ut de Trajano ea gratulatio accipiatur. Quid ſi autem dicamus, ideo enimvero ſpondere Cleolaum ut ΠΑΣΑ χθὼν Ἀραβίης, ſub poteſtatem Trajani redigatur, quod parte ejus jam ſubacta, facilior de reliquis ſpes eſſet. Haec, ut mihi quidem videtur, ita ſunt manifeſta, ut Blondello ipſi, ſi viveret, aſſenſum extorquerent.

IX. Haecne igitur, dicat forte aliquis, ſunt firmiſſima illa argumenta, quibus Trajani aevo abjudicatur Philopatris? Equidem, ut quod res eſt fatear, his nunquam mihi perſuaderi paſſus eſſem, ut non a Paulli quodam diſcipulo transfuga ſcriptum putarem. Sed bene res habet. Supereſt argumentum unum, a nemine, quod ſciam, adhibitum, ſed omni exceptione, uti arbitror, majus. Narrat nimirum Critias, c. 21. ſe cum interfuiſſet deliramentis atque vanis praedictionibus Sophiſtarum, ita ſententiam de illis dixiſſe: κατὰ μὲν τὰ Ἀριςάνδρου καὶ ΑΡΤΕΜΙΔΩΡΟΥ, οὐ καλῶς ἀποβήσονται ταῦτάγε τὰ ἐνύπνια ἐν ὑμῖν, & reliqua. Quis non videt ARTEMIDORUM ὀνειροκριτικῶν ſcriptorem ſignificari? Et ne dubitemus, nec infartum ab interpolatore aliquo Artemidori nomen ſuſpicemur, paullo poſt interrogat: οὐ κατὰ Ἀρίςανδρον τὸν Τελμισέα, καὶ ΑΡΤΕΜΙΔΩΡΟΝ τὸν ΕΦΕΣΙΟΝ ἐξήχνευσα τοῖς ὀνείρασιν; De ipſa re, ſi quis forte requirat ARTEMIDORI, hujus ut & ASTRAMPSYCHI, verba in notis po-

(*a*) Vid. viri magni diſſ. de raptu Chriſti in caelum §. IX. ſeqq.

(*b*) Annal. 13, 7. ſeq. c. 34. ſeq. L. 14, 23. ſeq. L. 15. init.

(*c*) Annal. 15, 18, 1. Ita in Perſii 5, 4. ad Corbulonis victorias reſpici ait *Caſaubonus*, quas aſſentatorie in majus extollerent Poëtae & Hiſtorici

poſita ſunt. Hic illud tenendum, quod hic ARTEMIDORUS EPHESIUS, (qui tamen Daldianum ſe dici maluit, ut nobilitaret oppidum unde maternum genus trahebat, obſcurius absque hoc futurum) teſtatur ipſe, *(a)* ſe noſſe homines, qui vixerint Antonini Pii temporibus, qui ſucceſſor fuit Hadriani, ante quem Trajanus imperavit. Hujus vero inter victoriam Perſicam & Antonini initia XXX. minimum anni interceſſerunt. Nemo igitur ſub Trajano ſcriptum Philopatrida poteſt aſſerere, niſi qui crediderit, triginta annis ante quam ſcriptus ſit liber, eum poſſe allegari. Quin, cum nihil aliud colligi queat ex Artemidori verbis, quam notos illi fuiſſe Athletas, qui interfuerint ludis quinquennalibus illis, quos Antoninus Pius Hadriano, a quo fuerat adoptatus, inſtituit, *(b)* ſuſpicari licet, poſt Antonini demum tempora, quin Severi etiam, qui Antonino ſucceſſor fuit, ſcripſiſſe Artemidorum, primum quod ex prooemio apparet, poſt longiſſimam cunctationem animum ad ſcribendum appuliſſe, h. e. ad edendas obſervationes longa peregrinatione experientiaque comparatas. Tum quod TERTULLIANUS quem ſub Severo Imp. in confiniis ſeculi II. & III. floruiſſe ſatis conſtat, cum ſomniorum interpretes enumerat *(c)*, noſtri nullam facit mentionem: Quae ratiocinatio, ſi cui aeque ac mihi probabitur, ut paullo dictum laxius accipiet, cum NIC. RIGALTIUS, l. c. atque JO. ALB. FABRICIUS *(d)* Hadriani & Antonini Pii temporibus vixiſſe Artemidorum perhibent: tum illud etiam colliget, vix eſſe, ut a Luciano Samoſatenſi laudatus Artemidorus, adeoque Philopatris ſcriptus eſſe potuerit, de quo infra videbimus.

X. Neque vero illud hoc in loco praetermittendum eſt, ſumma rerum verborumque cum iis, quæ haud dubie Luciani ſunt, convenientia, quam, credo, negabit nemo, qui annotationes noſtras vel curſim perluſtraverit, *facile aliquem induci*, *ut credat*, *vel ab ipſo* Luciano, vel ab homine qui eum ſibi imitandum propoſuerit, eſſe ſcriptum. Neque enim magis id caſu fieri potuiſſe exiſtimo, quam, ut ex temeraria formularum typographicarum commiſſione verſus Homeri aliquis, aut Ennii poſſit exiſtere. Sed pluribus in hac ſententia confutanda nos immorari nihil opus eſſe arbitror, cum quae jam nunc adverſus primam illam, quæ Lucianum Philopatridis auctorem facit, proferemus, ea magnam partem fortius etiam contra hanc ſecundam valeant. Neque protulit quidquam doctiſſimus puer (quo nomine honoris cauſſa hic utor in eruditiſſimo quatuordecim annorum homine) BARBARIUS *(e)*, quod dimovere nos de ſententia debeat. Favebam aetatulae hominis in mea patria nati & *iſta ſcribentis*, *ignoſcebam puero abſurditatis* accuſanti, quae neque cognoviſſet *ſatis*, *neque intelligere dum poſſet*: lubens me diſcipulum illi in re tali praebuiſſem. Sed *nihil dixit*, *quod non dictum*, *quod non refutatum ſit*. Molliter inter roſas violasque quieſcant oſſa hominis emendaturi, ſi licuiſſet, illa *παιδαριώδη καυχήματα*. Nos pergamus.

XI. Quod igitur alterum hujus diſputationis caput eſt, Luciani ne ſit Philopatris, an junioris alicujus, age, diſpiciamus. Qua in re ita verſabimur, ut primo contra eorum, qui id affirmant, rationes quaedam in medium proferamus, deinde, cur Luciani non eſſe putemus, generatim dicamus, denique, ut quibus inducti rationibus, juniorem Luciano auctorem arbitremur, eas rationes, quam fieri poterit breviter & perſpicue, proponamus.

XII. Luciano jure tribui Philopatrin, probatum primo inde eſt, quod is quaſi in poſſeſſione eſſet, cum inter ipſius opera jam longo tempore referatur; igitur non niſi validiſſimis rationibus poſſe inde exturbari. Verum enim vero, ne jam in locum illum communem de librariorum inertia & fraudibus excurram; ne etiam illud dicam, malae fidei poſſeſſorem praeſcriptione ſeſe tueri non poſſe: jam Aldina editio CIↃ IↃXXII fol. in fine dialogi haec ha-

(a) L. I. c. 28. p. 26. & c. 64 p. 55. quae loca allegantur a *Nic. Rigaltio* in notis ad inſcriptionem.

(b) Videndus *Ael. Spartianus Hadriano* c. 27. & Commentt. ad h. l.

(c) Lib. de anima c. 26.

(d) Bibl. Gr. 4, 13. p. 4. 2.

(e) In Anti Artemonio Noribergae 1735. 8. edito cap. 14. § 2. et 3. p. 84. ſeqq.

habet : οὗτος ὁ λόγος νοθεύεται τῶν Λουκιανοῦ. Quæ procul dubio ex veteri codice adſcripta, & poſt ab aliis repetita ſunt. Argumentum non abhorret, fateor, ab ingenio Luciani, ſi generatim illud ſpectes, ut ad irridendam cum ſuperſtitione religionem pertinet. Sed quam exiguum huic rationi pondus inſit, ſi dicerem, de Tua, Lector, prudentia dubitare viderer. Quid ſi vero inſuper negem, illam ſaltem dialogi hujus partem, ubi vaniſſima ſpe tot victoriæ, triumphi tot ſpondentur, quorum nihil vel parum, quamcumque etiam ſententiam amplectare, contigit, cato illi Samoſatenſis naſo ex aſſe convenire? Certe a prudentia non tantum viri, ſed a magna ad credendum res etiam ſatis certas tarditate, oppido id videtur alienum. Ingens porro illa rerum verborumque in hoc dialogo cum iis, quæ indubie ſunt Luciani, ſimilitudo, tantum abeſt ut a me negetur, ut potius paullo ante ea uſus ſim ad probandum, Trajani aetate non videri ſcriptum. Sed potuit ea ex alio etiam fonte profluxiſſe, imitatione nimirum, ſatis illa quidem inepta, qua de tum ex adnotationibus noſtris conſtare volenti poteſt, tum infra adhuc aliquid erit dicendum. Nunc reliqua perſequemur.

XIII. Victoriam de Perſis ingentem reportavit Lucius Verus, ob quam, communicato cum Marco fratre honore, triumphavit. Hanc eam ipſam eſſe, quam celebrat ſub finem Philopatridis Cleolaus, volunt, quos ſupra laudavi, viri doctiſſimi, aliique complures. Quibus aſſentiri ne queam, illud me movet, quod unius tantum αὐτοκράτορος deprehendam in illo epinicio mentionem, id quod ſecus factum oportebat, ſi ad hunc triumphum pertineret. Ambos enim fratres aequato jure imperium adminiſtraſſe, notius eſt; quam ut dici a me debeat. Nec eſt quod Lucium Verum ſolum celebrari dicamus, qui nimirum ſolus id bellum confecerit, ſolusque gloriam inde ſibi vindicaverit. Praeterquam enim quod per duces omnia ſunt geſta, Vero interim Imperatore in Daphnicis Antiochiæ deliciis molliter ventrem, Marco autem Romae rem publicam curante, ut teſtis eſt JULIUS CAPITOLINUS (*a*): jam eſt paullo ante dictum, confirmarique tum aliorum, tum ejusdem CAPITOLINI (*b*) teſtimonio poteſt, triumphum pariter utrosque celebraſſe. Ita enim ille: *Habuit hanc reverentiam Marco Verus, ut nomina quae ſibi delata fuerant, cum fratre co[illegible]unicaret, di[illegible]mphi, quem pariter celebrarunt.* Et jam ante c. 7. dixerat: *p[illegible] eſt Vero [illegible] Armenici, Parthici, Medici, quod etiam Marco Romae agenti delatu[illegible] eſt.* [illegible]lud forte dici ab adverſa parte poſſet, Imperatorem Verum, cum iſta ſcriberentur a Luciano, jam tum fuiſſe extinctum, ſolique adeo Marco hic applaudi. Et ſane EUTROPIUS 8, 5. cum triumpho Parthico, Veri obitum conjungit artiſſime. Sed certum eſt, interceſſiſſe aliquot annos inter triumphum iſtum atque mortem Lucii: nec quae ſcriptor brevitatis ſtudioſus narratione conjungit, tempore ideo ſunt conjuncta putanda. Sed haec cum quaeſtione careant, apud eos certe, qui aliquam cum hiſtoricis illorum temporum familiaritatem habent, lubens dimitto. Illud tamen non poſſum quin adjiciam, non videri Cleolaum noſtrum, qui ſui victoria Imperatoris effertur tantopere, Medorum atque Armeniae (ut diſtinctarum magni imperii partium, ſuosque ſibi regulos habentium) mentionem fuiſſe omiſſurum, cum de futuris audacter adeo ſpondeat, ſi modo materiem epinicio illi tum praebuiſſent, quod Marco imperante contigiſſe modo vidimus. Denique totum hoc argumentum tale eſſe meminerimus, ut ſi nihil etiam ſit, quo labefactari convellique poſſit, (quod tamen minime ita ſe habere, eſt, puto, luculenter a nobis oſtenſum) tamen amplius nihil eo efficiatur, quam hanc quidem περίςασιν nihil obſtare, quo minus Lucianus pro Philopatridis auctore haberi queat, cujus generis argumenta, plura etiam, ruere ſtatim neceſſe eſt, ſi vel unum quid proferri queat, quod cum reliquis conciliari & redigi in concordiam non poſſit.

XIV. Quod

(*a*) In *Marco Antonino* c. 8.

(*b*) In L. Vero c. 8.

XIV. Quod vero GEORGIUS BULLUS putat non parum momenti habere, ad aſſerendum Luciano Philopatridem, temporum ſub Marco Antonino iniquitatem, de eo etiam, diſſimulare non poſſum, alia omnia mihi videri. Mala etenim, quae ab AURELIO VICTORE enarrata ſupra retulimus, quorumque mentionem etiam JULIUS CAPITOLINUS facit (a), jam inde ab imperio Antoninorum fratrum, atque adeo ante victoriam Parthicam accidiſſe, totoque fere perduraſſe imperii tempore, iidem auctores ſunt. Tantum autem abeſt, ut, qua tempeſtate ſcriptus eſt Philopatris, calamitates publicae orbem Romanum inſigniter vexaverint, ut potius eam ob cauſſam Chriſtianis acerbe adeo inſultaſſe auctorem appareat, quod temporum felicitatem infauſtis praedictionibus, obſcoeniſque ominibus quaſi contaminarent. Quod ut appareat, audiamus Critiam, qui, ut videtur, ob patriae, quem profitetur, amorem, nomen dialogo dedit, cujusque ſub perſona auctorem latere voluiſſe, exiſtimaverim. Hic igitur Critias in Sophiſtarum, ut eos appellat, concilium introductus, interrogatusque c. 24. πῶς τὰ τῆς πόλεως καὶ τα τοῦ κόσμου; Χαίρουσίγε πάντες, inquit, καὶ ἔτιγε χαρήσονται. Habes gaudium publicum, habes felicitatem temporum. Quid ad haec Sophiſtae? Non placet illis laetitia effuſa gentilium, ſubjiciunt: δυστοκεῖ γὰρ ἡ πόλις, cujus verbi vim ibi declaravimus. Non negant igitur jam felicia eſſe tempora, ſed mala futura praedicunt. Hos dein proterve ridet Critias, ὀξυδερκέστατα νοεῖν illos inter alia ſcommata dicens, qui viderent ſcilicet, quod nec eſſet usquam, nec, ut putabat, futurum eſſet. Tum effunditur in enumeranda varia calamitatum publicarum genera, ita tamen ut ipſa phraſi ad riſum compoſita manifeſte indicet, nihil tale tum quidem vulgo homines timuiſſe, ne putes fuiſſe expertos. Confirmant iſta, quae ſub finem dialogi idem Critias commemorat: Ἡμεῖς δὲ, ὦ Τριεφῶν, τὰ κάλλιστα εὑρηκότες ἐσμέν· & paullo poſt: τοῦτο ἀρκεῖ τοῖς παισὶν, αἱ ἡμέραι τοῦ αὐτοκράτορος, πλοῦτος γὰρ ἡμᾶς οὐκ ἐκλείψει, καὶ ἔθνος ἡμᾶς οὐ καταπτοήσει. Haec igitur ſatis, opinor, oſtendunt, non eo tempore ſcriptum Philopatridem, cum calamitates publicae per orbem terrarum graſſarentur, ſed ſatis laeto reipublicae ſtatu, ſecus atque viro doctiſſimo videbatur.

XV. Magnum nomen HENRICI DODWELLI praeſertim in ſuis cuique libro temporibus aſſignandis. Ille etiam aliquando Luciano adſcripſit Philopatrin: [illegible] ſe diſputandi neceſſitatem nobis remiſit, qui ſententiam ipſe mutarit. Itaque ſatis prope [illegible] verſi viri opiniones referre. In diſſertatione de fortitudine Martyrum (quae Cyprianicarum XII. eſt) §. 24. Luciano & M. Antonini temporibus attribuerat Philopatrin. In diſſertatione (b) de jure Laicorum ſacerdotali p. 284. de eodem dicit, *Quem ego Trajano longe recentiorem fuiſſe exiſtimo, & ipſo fortaſſe Luciano.* Sed in diſſertatione de Iſidoro Characeno (c) §. 5. p. 63. ait, „ Anno Chriſti CCII, quo Severus Imperator perſecutionem „ in Chriſtianos Alexandreae decreverit, huic perſecutioni Philopatride ſcripto quaſi praeluſiſſe Lucianum, praevias perſecutioni κωμῳδίας memorante Antiocheno Theophilo". Liceat hic quaſi interpellare Dodwellum. Spartianus in Severo c. 17. quem laudat, non Alexandriae ſed *in itinere* e Syria verſus eam urbem decretam ait perſecutionem. *Judaeos*, inquit, *fieri ſub gravi poena vetuit. Idem etiam de Chriſtianis ſanxit.* Κωμῳδίας illas apud Theophilum non obſervavi. Sed quid porro Dodwellus? „ In eadem urbe Alexandria „ ſcriptum Philopatrin argumento eſſe Alexandrini menſis nomen Meſori (c. 22.) Quod „ autem Arabes hoſtibus accenſentur, (c. 28) id facere, ne quis alius Princeps, praeter „ Severum, intelligi poſſit &c. Similia ſunt, quae diſputat Prael. Camden 7 p. 307. ſeq. Quanti ea ſint, cum aliunde ex hac diſſertatione & adnotationibus ad Philopatrin noſtris con-

(a) In vita Marci c. 8.

(b) [illegible] d[iſſ]. de Cornuae adminiſtratione ubi [illegible] ſunt, & alia hujus argumenti rara [illegible]. Lond. 16[illegible]

(c) In Geograph. Hud. [illegible] T.

conſtare poteſt, tum ipſe indicavit Dodwellus, qui in literis ad Moylium, quas paullo poſt laudabimus, novam ſententiam defendendam ſuſceperit, ſcriptum nempe libellum A. C. cccxi. ad recentem nuntium victoriae quam a Perſis Odenathus retulerit. Quae deinde pro noſtra dicemus ſententia, ea huic conjecturae evertendae putamus ſufficere.

XVI. Perduxit nos ordo diſputationis inſtitutus ad ea argumenta, e quibus generatim Luciani non eſſe foetum Philopatrin, colligi poſſe putamus. Nam illa quae juniorem Luciano auctorem ſuadeant, his ſubjuncturos nos eſſe diximus. Ad hanc igitur claſſem, praeter ea, quae modo contra Blondellum atque Georgium Bullum, viros doctiſſimos, diſputata ſunt, non dubito primo loco referre, quod major in hoc dialogo deprehenditur, quam in Luciani ſcriptis, Chriſtianarum rerum peritia. Quisquis diligentius paullo hujus viri commentationibus legendis attenderit, animadvertet profecto perpetuum fere illius morem, ut in quarum rerum mentionem inciderit, eas res, tanquam per digreſſiones, quas vocant Rhetorum filii, perſpicue, verbisque negotio, de quo agitur, quam aptiſſimis declaret, quo ipſo, quanquam interdum non taedium lectoribus, ſi qui ſunt delicatiores, creare non poteſt; facit tamen, ut, cum minime putes, plurima diſcas, ad omnem hiſtoriam, populorum ritus, clarorum virorum pernoſcendam indolem, linguae etiam proprietatem, totam denique humanitatis diſciplinam nimium quantum profutura. Quin ea ipſa ratio eſt, ut quoddam Ἀμαλθείας κέρας, aut cornu copiae bonae frugis pleniſſimum, opera ejus ſummo poſſint jure vocari. Profluxit iſta ſcribendi ratio partim ex charactere Luciani, qui eſt ἠθικώτατος, & ad comicum in multis accedens proxime, in quibusdam etiam ſuperans: partim, (non eſt enim infitiandum) ex oſtentatione quadam, Polymathianque demonſtrandi ſtudio, quod quidem in Sophiſta, id eſt eo, qui dicendi artem pro genio ſeculi profiteretur, non ferri facilius poterat, ſed laudi erat atque admirationi. Igitur nulla fere ſecta, hominum fere genus nullum eſt, cujus non hiſtoriam, characteres praecipuos, aliaque ἀξιομνημόνευτα conſignata ab eo literis deprehendamus: Philoſophorum autem cujuscunque ſectae, rhetorum, adulatorum, paraſitorum, divitum, pauperum, ſenum, juvenum, ſuperſtitioſorum, atheorum, Romanorum, Athenienſium, Scytharum, impoſtorum, hiſtrionum, lenarum, meretricum, militum, ruſticorum, regum tyrannorum, Deorum, Dearumque, & cujus non? velut imagines quasdam ab eo pictas admiremur.

XVII. Sed quorſum iſta diſputem, quaeret fortaſſe aliquis? Nimirum ita rationem ſubduco: quia Lucianus oſtentandae occaſionem doctrinae nullam ſolet facile praetermittere; quia nullius non hominum generis characteres, mores, ſententias, verbis cuique rei propriis & quaſi ſolennibus deſcribit: probabile non videri, ſi tantam habuiſſet Chriſtianiſmi peritiam, quantam in Philopatride reperimus, non alias etiam eam præ ſe tuliſſe; atque eo magis, cum occaſio in his ipſis, quæ habemus ab eo ſcripta, non defuerit, tum in bonam, tum in malam etiam partem ampliorem Chriſtianorum mentionem faciendi. In bonam quidem eo imprimis loco, ubi Alexandrum Pſeudomantin illum ab oraculo ſuo Atheos, Epicureos, Chriſtianos omnes removeri procul juſſiſſe tradit. Verba ipſa ſubjeci (*a*): εἴ τις ἄθεος, ἢ Χριςιανὸς, ἢ Ἐπικούρειος, ἥκει κατάσκοπος τῶν ὀργίων, Φευγέτω. Cur Epicureos abeſſe voluerit, declarat, ſed de noſtris tacet, nec rationem ullam cur exeſſe illos ſacris ſuis Alexander voluerit, profert: forte quod laudandi erant, hoc quidem in loco; quod a ſe paganus homo impetrare non poterat? Sed etiam cum ridet Chriſtianos (*b*), & res illorum dedita opera narrare videri vult, partim verbis ex gentilium diſciplina petitis utitur ad res ipſorum deſignandas, partim, vulgari errore, Judaeorum & Chriſtianorum miſcere negotia videtur, & in univerſum ita loquitur, ut ſatis appareat, neque libros ſacros legiſſe unquam, neque etiam aliunde ſanctiſſimae diſciplinae rationes ſatis habuiſſe cognitas atque per-

(*a*) In *Pſeudom.* c. 38.

(*b*) *De morte Peregr.* c. 11.

perſpectas. Quoniam id eſt parum ab hac diſputatione alienum, age, quaedam ad hunc Luciani locum annotemus.

XVIII. Ac primum quidem miror, Tanaquillum Fabrum, virum ingenioſiſſimum ad illa verba. (a) τὸν μέγαν γοῦν ἐκεῖνον κ. τ. λ. *annotaſſe: Iſtaec vocula* γοῦν *& ſenſus repente abruptus ſatis indicant, multa hic a Luciano adverſus Chriſtum ſcripta fuiſſe; quae a majoribus noſtris, hominibus nimium piis, ſublata fuere. Hinc itaque eſt quod dixerat Suidas, Lucianum* καταπτύεσθαι τοῦ χριστιανισμοῦ, καὶ αὐτὸν βλασφημεῖν τὸν Χριστὸν, ἐν τῷ τοῦ Περεγρίνου βίῳ. *Hinc factum ut in pleriſque Mſſ. Codd. non amplius extet Peregrinus.* Equidem fateor, ſi voculam γοῦν interpretere, *itaque*, ut eſt ab eo, qui hunc dialogum convertit, factum, male haec cohaerere cum iis, quae praecedunt. Sed quid vetat, quo minus vertamus *enim*, frequentiſſima nimirum, apud Lucianum etiam, vocis ſignificatione, ut quandam notet parentheſin. Qui enim, quaeſo, concinnius, quam ita loqui potuit Lucianus: Peregrinus noſter in Chriſtianos etiam incidit, & poſtquam illorum edidiciſſet myſteria, ſubito nimium quantum inter illos nomen & gloriam eſt conſecutus. Nam hodienum durat illa quorundam ſtultitia, ut celebrem iſtum in Palaeſtina ſuſpenſum hominem venerentur &c. Pergit deinde, ut videas a parentheſi reverti: τότε ΔΗ καὶ συλληφθεὶς κ. τ. λ. Senſus igitur abruptus non magis, quam γοῦν particula, deeſſe aliquid oſtendunt. Suidae verbis ſua conſtat veritas quam planiſſime, ſi vel nihil deſit. Quid enim ſunt blaſphemiae in Chriſtum, ſi hae non ſunt, quae hodienum extant in Proteo? Denique, quis iſte foret ſtupor, cum manum ſemel injeceris mutilando ſcripto, illud relinquere, quod ejici vel ſimiliter, vel magis etiam intererat? Duobus potiſſimum modis ulti ſunt Chriſtiani hujus dialogi contumeliam, primum omittendo illo penitus, quod factum facile Fabro credimus, tum acerbe, adſcriptis in margine notulis, refutando, quod ſcholia a Jo. Clerico edita teſtantur. Omiſiſſe quaedam ex ipſa orationis ſerie, ſaltem Faber quae attulit argumenta, iis vix perſuadebit.

XIX. Sed, ut pergamus ſtrictim quaedam ad Luciani verba annotare, Judaicum ſapit, quod ἱερέας & γραμματέας vocat Chriſtianorum Doctores, quanquam non ignorem, de Aegyptiorum etiam ſacerdotibus τῶν γραμματέων voce non ſemel uſum (b). Ethniciſmo eſt quod Alexandrum Chriſtianorum θιασάρχην vocat, & τελετὴν Chriſtianorum diſciplinam. Καινὸν Σωκράτην Chriſtianos Peregrinum vocaſſe, probabile non eſt: ſi noto Luciano Paulli Apoſtoli hiſtoria fuiſſet, hunc dubio procul ſubſtituiſſet. Ὁ νομοθέτης ὁ πρῶτος, qui perſuaſiſſe Chriſtianis dicitur, ut omnes ſe pro fratribus invicem haberent, non video, quin ipſe ſervator [illegible] eſſe queat. Neque hunc legiſlatorem ἀπὸ τοῦ ἀνεσκολοπισμένου ἀνδρὸς ubi diſtinguat L[illegible], reperio, quod utrumque tamen iterum vult Tan. Faber. Contra ea juſſit Chriſtus Matth. 23, 8. ut omnes diſcipuli ſui fratrum ſe loco invicem haberent: & ſecundum τοῦ ἀνεσκολοπισμένου νόμους vivere Chriſtianos, paullo poſt Lucianus dicit (c). Ad verba (d): εἶτα παρανομήσας τι εἰς ἐκείνους, ὤφθη γάρ τι, ὡς οἶμαι, ἐσθίων τῶν ἀπορρήτων αὐτοῖς, Palmerius confundi ait Judaicos ritus cum Chriſtianorum lege. Sed forte idolothytorum eſus, & ſuffocati ac ſanguinis ab Apoſtolis etiam prohibitus, obverti huic reprehenſioni poſſit.

XX. Juvat hic in brevem ſummam colligere omnia, quae de Chriſtianis tradit Lucianus, (tradidiſſe autem, quae ſciret omnia, probabile ſaltem ſupra reddere conatus ſum) tum ſimul [illegible] quaſi in tabulam quandam conjecta cum his comparare, quae in Philopatride de iisdem dicuntur. Lucianus ita Chriſtianos deſcribit: l. c. Sunt homines, qui ſuſpenſum in Pa-

(a) c. 11.
(b) e. g. de *Sacrif.* p. 369 T. I. Ed. *Graev.* it. in *Tox.* *Pſ.* c. 34
(c) Johannem Euang. intelligit *Fabr.* B. G. L. IV. c. XVI. p. 500.
(d) p. 570.

Palaeſtina hominem, novorum auctorem myſteriorum, ſpretis omnibus Graecorum Diis, colunt & adorant, immortalitatem expectant, atque propterea corporis cruciatus, ipſamque adeo mortem, ſubire non recuſant, ut potius ultro eam depoſcant. Praeterea pro fratribus invicem, ſic jubente primo illorum Legislatore, ſe habent, bona fortunae omnia tanquam vilia & vana contemnunt, benigneque iis impertiunt, quos propter ſuperſtitionem ſuam vident aut bonis exturbatos, aut alias male a magiſtratibus acceptos. Sacros libros habent, quos in conventiculis ſuis legunt, ſi qui autem ſunt doctiores, etiam interpretantur. Si quem videant leges ſuas migrantem, eum a communione & coetibus arcent atque excludunt. Haec Lucianus. Audiamus auctorem Philopatridis (*a*). Chriſtiani credunt in Deum unum, qui caelum & terram creavit & omnia, eumque Patrem magnum, immortalem, caeleſtem, Filium Patris, Spiritum ex Patre procedentem, unum ex tribus & ex uno tres. Hic Deus, qui eſt lux incorruptibilis, inviſibilis, incomprehenſibilis, creavit, (ut didicerunt a Moſe tardilingui) cum alta nox abyſſo incubaret, lucem, quae tenebras & vaſtitatem illam omnem abegit: tum terram ſuper aquis ſtabilivit, caelum expandit, ſtellas formavit, curſus earum diſpoſuit: terram ornavit floribus; hominemque ex iis, quae non eſſent, ut eſſet aliquid, produxit: jamque de caelo intuetur ſingulos, bonos, malos, actionesque illorum in libris deſcribit, ac retribuet ex juſto ſingulis, qua die ipſe conſtituit. Praeterea per aquas ſeſe renovari, atque ex impiorum coetu in beatorum veſtigia collocari credunt; quidam etiam in tertium ſe caelum raptos, reſque omnium pulcherrimas ibi edoctos praedicant, orationem quandam a patre incipientem, multiſque nominibus refertos hymnos recitant &c. Haec ſi quis cum iis, quae ex Proteo Luciani prolata ſunt, conferat, ſimulque illud conſideret, verbis propriis & ex Chriſtianorum diſciplina, quin ipſa Scriptura S. petitis uti Philopatridos auctorem: illum vero gentili more, nec uti ſolent noſtri homines, loqui, cognoſcet profecto, Lucianum ut de re parum ſibi cognita, & quam non niſi aliis temere narrantibus audiſſet; hunc vero, ut qui aut ipſe coetibus Chriſtianorum interfuiſſet, aut ſatis accurate omnia perveſtigaſſet, de hac ſecta expoſuiſſe.

XXI. Petrus Daniel Huetius, *Demonſtr. Euang.* 3, 20. poſtquam dixerat, in libello de morte Peregrini, quae in contumeliam Chriſtianorum eſſent dicta, laudi ipſis eſſe potius quam dedecori, haec addit: *Clariora etiam reperias in dialogo, qui inſcribitur Philopatris, & Luciani nomen prae ſe fert: Chriſti quippe & Chriſtianorum nominatim meminit, plurima profert ex Euangelio & Apocalypſi Johannis, ex actis Apoſtolorum, & ex epiſtolis Pauli, cujus os & habitum depingit, & evectionem in caelum refert. Chriſtum appellat Chreſtum, pro temporum illorum more, quo nomen id a bonitate, non ab unctione ductum credebatur ab Ethnicis.* Quo de more cum quaedam diſputaſſet, concludit: *Ex Chriſtianarum autem rerum peritia, quae major in hoc dialogo, quam in reliquis Luciani ſcriptis elucet, colligi poteſt, eum alterius eſſe auctoris.* Hactenus ille. Quae ideo adſcribenda putavi, quod partim hoc argumentum mirifice confirmant, partim vero dubii nonnihil habere videntur. Chriſti ſiquidem & Chriſtianorum *nominatim* meminiſſe dicit auctorem Philopatridis, ita tamen ut *Chreſtum* pro *Chriſto* dixerit. Ego vero fateor, illud me in hoc dialogo non reperire. Procul tamen dubio reſpicit vir ſummus ad illa c. 17. ἀλλά μοι τόδε εἰπέ· εἰ καὶ τὰ τῶν Σκυθῶν ἐν οὐρανῷ ἐγχαράττουσι; Reſpondet Triepho: πάντα, εἰ τύχοι γε ΧΡΗΣΤΟΣ ὢν καὶ ἐν ἔθνεσι. Interpres quem forte aliis diſtrictus ſecure nimium ſecutus eſt Huetius: *ſi quidem & inter gentes* Chrestus *fuerit.* Neque vero is ego ſum, qui Chreſtum & Chreſtianos pro Chriſto & Chriſtianis tam a gentilibus, verum ignorantibus, quam a noſtris, omen accipientibus, dictos fuiſſe negem, ſed illud dico, non videri Triephontem Chriſtum vel Chriſtianos verbis, quae modo adducta ſunt, ſignificare, tanquam proprio nomine voluiſſe. Di-

(*a*) c. 12. 13. 17.

xerat paullo ante hic Triephon : ὥςε ἔατον ἅπαντα, ὡς καὶ σὲ ἐν ταῖς ἐπουρανίοις βίβλοις ΤΩΝ ΑΓΑΘΩΝ ἀπογράψονται. Vult nimirum Critiam relictis illis gentilium fabularum nugis, ad Chriſtianorum Deum ac religionem ſeſe convertere, ut *& ipſe inſcribatur in caeleſtibus illis BONORUM libris.* Tum Critias, εὖ πάντα ἀνακυκλεῖς, inquit, ὦ Τριεφῶν, (ſupra enim jam de libris caeleſtibus, & in iis inſcriptione dixerat Triepho) ἀλλά μοι τόδε, & reliqua quae modo attulimus, ubi interrogat Critias, *an Scytharum etiam curam gerat Deus, & in librum illos BONORUM inſcribat? Quidni inſcribat*, reſpondet Triepho, *ſi modo BONI ſint?* Cui non apparet, χρηςὸν hic, ut alias apud quosvis ſcriptores, praeſertim eum, quem noſter eſt imitatus, Lucianum, poni ἀντὶ τοῦ ἀγαθοῦ? Ita infra c. 23. χρηςὸς γὰρ ἂν εἴης ἀπό γε τοῦ σχήματος, *Nam frugi eſſe appares utique ex habitu?* Praeterea neſcio, an exemplo probari poſſit, χρηςὸν dictum pro Chriſtiano. Nam Chriſtum quidem ipſum quomodo intelligere quis cum bona bonae mentis venia velit, non video: cum appareat, pro genere hominum, quod plures ſub ſe complectatur, vocem poni, & hanc eſſe verbi τυγχάνειν vim, ut converti debeat: *ſi modo contingat eſſe inter Scythas aliquem &c.* Nec Chriſti igitur, nec Chriſtianorum *nominatim* mentionem in hoc dialogo fieri cenſeo; quod quorſum pertineat infra videbimus. Hic illud notari velim, quidquid etiam de Chreſto ſit, Lucianum ita non videri ſcripturum fuiſſe, cum Chriſtianorum nomen, quoties opus fuit, adhibuiſſe, ex *Pſeudomanti* pariter atque *Proteo* ſatis conſtet.

XXII. Venio ad argumentum ſatis firmum, ut ego quidem arbitror, ſed quod neque tractari bene, neque intelligi niſi ab eo poteſt, qui ad ingenium his rebus aptum uſum etiam aliquem adjunxerit. Modeſtia hic nos decebat, cum primum ſcriberemus ante hoſce XXV. annos: verſabatur enim in animo illud LONGINI ſ. 6. Ἡ τῶν λόγων κρίσις πολλῆς ἐςὶ πείρας τελευταῖον ἐπιγέννημα. Sed tamen quam familiaris tum nobis Lucianus fuerit, annotationes noſtrae teſtantur: & non exſtabat, cum haec ſcriberemus, index in Lucianum. Ab eo tempore nunquam plane abjecimus illum: & nunc cum tertium tractare iſta oportet, recentes ſumus ab interpretatione. Credet igitur nobis fortaſſe aliquis, agnoſci a nobis poſſe vocem & ſermonem antiqui a triginta pene annis ſodalis, quem nuper demum Latina loqui docuimus. Haec majoris eſſe debent, quam ſi quis dicat, lubricum eſſe quod a ſtilo ſumitur argumentum, & ſimiles huic loquatur ſententias. Sed in rem praeſentem veniamus, &, quantum ejus poteſt fieri, argumentum, quod melius ſentitur & guſtatur quaſi, quam verbis explicatur, declaremus. Olim jam THEODORUS MARCILIUS, non eſſe Luciani Philopatrin contendit, praeter alia id arguentibus ineptiis ſtili, quas paginis omnibus dicit occurrere. Iſtae vero ſtili ineptiae oriri magnam partem videntur ex affectato infeliciter ſublimi ac tragico dicendi genere, quod cum non aſſequeretur, in affine illi vitium ψυχρότητα incidit quam ſaepiſſime. Tanto id quidem magis, quod Poëtarum magnam partem verbis utitur, iisque parum ad rem aptis, qua de cauſſa indutae leonis exuviis ſimiae ſimilem interdum fieri neceſſe eſt. In utroque autem genere incomparabili facultate gaudet Lucianus, ad effingendum ſtilo quidquid libuerit, gravitatem etiam plusquam tragicam, & ad derivandum in ſuos hortulos, non rivos ex Veteribus Poëtis, Homero imprimis, ſed quaſi flumina, adeo quidem, ut cum male quaedam applicaſſe videtur, vel inflexione depravaſſe, tum demum ingenii vis admirabilis eluceat. Unum ex multis exempli cauſſa adferam: eſt Euripidis verſus decantatiſſimus: ἡ γλῶσσ' ὀμώμοχ', ἡ δὲ φρὴν ἀνώμοτος. Quam lepide hoc accommodat ad jactatam Cynicorum ἀναλγησίαν; Ἡ φρὴν, inquit, (a) σοὶ ἀλγήσει, ἡ δὲ γλῶσσα ἔςαι ἀνάλγητος. Quam feſtive illud Homeri (b):

Ὡς φρήτρη φρήτρηφιν ἀρήγῃ, φῦλα δὲ φύλοις;

Ad

(a) Vitar. auct. c. 9.

(b) Iliad B. verſ. 363

Ad Philoſophorum certamen traducit (*a*): ξυνασπίσωμεν ἐπ' αὐτὸν,

Ὡς πήρη πήρῃσιν ἀρήγῃ, βάκτρα δὲ βάκτροις.

Sed infinita ejusmodi habet Lucianus, Plutarcho hac parte comparandus, niſi quod hic ſeverior.

XXIII. Noſter autem, quisquis etiam fuerit, ut utraque in re peccaverit, jam videamus. Quis negabit, eſſe nimis παρατράγῳδον illud c. 2. quod MARCILIO jam bilem movit: φῦ, φῦ, φῦ, φῦ, τῶν ὕθλων ἐκείνων, ἰοὺ, ἰοὺ, ἰοὺ, ἰοὺ, τῶν δεινῶν βουλευμάτων, αἶ, αἶ, αἶ, αἶ, τῶν κενῶν ἐλπίδων. Vix in comoedia vel tragoedia ferimus haec talia, ubi tamen actoris geſtu efficitur, ut ſint aliquantum tolerabiliora & minus φορτικά. Sed bene tamen eſt, quod cavet auctor, ne ab tam altiſſimo cothurno ſtatim deſiliat. Triepho enim, apud quem haec eructarat Critias, ſtudet ingentiſſimo mendacio, omnem hanc tragicam ſupellectilem longiſſime ſuperare: his enim ſingultibus Critiam ipſas convertiſſe nubes, tantumque in Propontide excitaſſe borean dicit, ut onerariae naves funibus contrahendae ſint. Apud nos mentiuntur interdum homines ut trabes inflectantur, quod eſt in Germanorum noſtrorum proverbio; Sed hic, ne caelum ipſum & maria pervertat, timor eſt. Vix Lucianus cum id agit, ut mentiatur ſtrenue, quemadmodum *in verae hiſtoriae Libris duobus*, talia proferre monſtra auſus eſt, ut hic bonus vir ſerio colloquentibus amicis tribuit. In Poëtica facultate, qua tamen mirifice placuiſſe ſibi videtur, quam parva operae pretia fecerit, ex his, quae jam, ut ordine percurrenti ſeſe offerent, producam, credo, apparebit. Integra Homeri aut aliorum carmina vix inſeruit centoni ſuo, praeterquam quae Lucianus jam olim attulerat; ut appareat, non ipſos illum magnos auctores cognoviſſe, ſed ex viri ſuae aetati propioris aliquot dialogis pleraque conſarcinaſſe. Ex Ariſtophanis tamen Nubibus & Ranis quaedam habet, ut & Homerica pauca, quae apud Lucianum nondum obſervavi. Ut mox ab initio c. 3. ponit, ex Homero Ἀλλ' ἐπεὶ σε πρῶτον κιχάνω τῷδ' ἐνὶ χώρῳ, ἀπίωμεν κ. τ. λ. Amicus veteranus alteri amico, a quo aliquantum abfuiſſe, non conſtat, quicum jam plura locutus eſt, dicit: *quoniam primum hoc loco te reperio, age illuc abeamus, ubi reſpirare a malo meo poſſim.* Inter honoris verba, aulae imprimis incolarum, cum ad epulas aut comiſſationes perlicere advenas volunt, haec talia eſſe ſcimus: apud Homerum pulchre dicitur, ὦ φίλ' ἐπεί σε θύοντα κιχάνω τῷ δ' ἐνὶ χώρῳ. ſed in hoc Philopatridis loco ſunt prorſus, ſi quid video, ἀπροσδιόνυσα. Deinde, ſi carmen eſſe debet, ut certe apparet, bis in metri leges peccatum eſt. Primum, cum poſterior in ἐπεὶ contra diphthongi naturam, correpta eſt; Tum quando prima in κιχάνω, brevis apud Homerum & optimos quosque, producta adhibetur. Non defuiſſe autem apud Graecos malos Poëtas, qui vel in ſyllabis dimetiendis impingerent, ne hodiernis tantum hominibus hanc laudem relictam putes, vel ex nuptiali elegeio miſeri cujusdam Poëtae, quod LUCIANUS *in Lapithis* (*b*) adfert, conſtare ſatis ſuperque poſſit.

Incipit Ἡ οἵη πότ' ἄρ' ἦγε Ἀρισταινέτου ἐν μεγάροις κ. τ. λ.

Meliorane autem ſunt quae ſequuntur noſtri carmina? Jovem dicit c. 4. συνευωχεῖσθαι Aethiopibus.

Ἀνδράσι μελαντέροις, καὶ τὴν ὄψιν ἐζοφωμένοις.

Euge ſepties peccatum in pedibus ſex. Vix verſum agnoſcas, niſi de morbo hominis, & Politico illo carminum genere paullatim e talibus orto conſtaret. In ὅρκῳ c. 12. primum hexameter poſitus eſt, tum pauca proſa oratione ſcripta, mox Jambi ſequuntur quinque, & ſenarius, niſi quod primus pes contra carminis legem trochaeus eſt. Alibi c. 16. βιώσῃ καλῶς, inquit,

Οὐδέ σ' ὦκα θέμις τέλος θανάτοιο κιχεῖν.

Hic

(*a*) Ἀλιεῖ c. 1.

(*b*) c. 41.

Hic bis metri leges migrantur, & praeterea, quid hoc θέμις ſibi velit, non apparet: ſi legas θέμισι, & ſenſus concinnior paullum erit, & metrum hac parte conſtabit melius. Sed an ita voluerit auctor, non dixerim.

Ille c. 18. καὶ ἕτερον μὲν κεύσῃς ἐνὶ φρεσὶν, ἄλλο δὲ εἴπῃς

Semel tantum claudicat, & poteſt reponi, ſi tantum μὲν poſt κεύσῃς colloces. Septem pedibus incedit, c. 25.

Πνειόντων δόρυ καὶ λόγχας καὶ λευκολόφους τριφαλείας, truncatus ex Anapaeſtico Ariſtophanis. Qui hunc proxime antecedit:

Θήγοντες ὀδόντας κατ' ἀνδρῶν θυμολεόντων.

Semel redundat, bis deficit. Claudat agmen deficiens tribus moris (ut ex veteri ratione loquar, qua longae Syllabae duo tempora ſ. χρόνους, brevi unum tribuebant) c. 28.

Μήτε παραδράμῃς γε ποσὶν μηδὲ παρέλθοις. Si παραδραμέης γε πόδεσσιν legas, Metro erit conſultum; ſententia ut non ſit inepta & ταυτολόγος, non efficies. Ultimi jambici quam parum exacti, quivis non rudis ſuavitatis Poëticae videt. Quam abſurdum illud ſit, quod Poëticis vocabulis flexionibusque, omnibus fere in locis, etiam ubi verſus non facit, utitur Auctor, malo ex ipſius lectione dialogi, notationumque noſtrarum cognoſci, quam ejusmodi quisquiliarum congerie hic nauſeam lectoribus, ſi qui fuerint, creari.

XXIV. Copioſus mirum quantum eſt Lucianus, & varie unam rem, ſi ſaepius recurrat, effert. Hic noſter autem, quanquam copiam aliquam affectat, & ſub initium ſtatim, tum alias etiam exergaſiis utitur: tamen quaſi effuſa ſemel omni ſupellectili, eo ſubinde inopiae redigitur, ut ad ea, quae inconſulte velut prodegerat, recurrere cum dedecore opus habeat. Ita illud ἄνω καὶ κάτω περιπολεῖν, intra verſus non multos c. 1. & 2. bis ponit: ἄμπνευσον τοῦ δεινοῦ vix aliquot interjectis verſibus c. 2. repetit. ὡς καὶ Νιόβη τὸ πρὶν c. 1. ὡς καὶ Ἴκαρος τὸ πρὶν c. 2. parum invicem diſtant: διάτορον βοῶν bis c. 6. & 25. occurrit: ὥςε ἐάσωμεν τούτους. ὥςε ἔασον καὶ ταύτην. ὥςε ἔασον ἅπαντα. ὥςε ἐάσατο τὰς φαντασίας. τοὺς δὲ λοιποὺς λῃρεῖν ἐάσωμεν, quinquies redire in tam paucis paginis, c. 8. 10. 16. 26. 29. & in dialogo ad oſtentationem, ut videtur, τῆς Ῥητορικῆς δυνάμεως compoſito, quis ferat? Creationis Univerſi hiſtoria bis, c. 13. & 17. iisdem fere verbis, nulla cogente neceſſitate, narratur.

XXV. Hiſtoria porro de Neptuno, precibus lacrymisque, Martis in adulterio deprehenſi liberationem impetrante, c. 6. quam quaeſo impedita eſt, quam a Luciani facilitate aliena! Martem enim indiſſolubilibus cum Venere vinculis conſtrictum, reliquisque Diis propter adulterium prae pudore ſilentibus, equeſtris Neptunus liberavit. Quam illa deinde taedii plena & a muliercularum narrationibus non abhorrens repetitio: ἐπέκειτο δὲ τῷ Ἡφαίςῳ λῦσαι τὸν Ἄρεα. τὸ δὲ ἀμφίχωλον τοῦτο δαιμόνιον, οἰκτείραν τὸν πρεσβύτην θεὸν, τὸν Ἄρη ἀπηλευθέρωσεν. In illo c. 8. τί τὸ χρήσιμον τῆς Γοργόνος, καὶ τί τῷ σήθει τοῦτο ἡ θεὰ ἐπιφέρεται; vox τοῦτο ad Γοργόνα vel κεφαλὴν erat referenda. Reliqua de Gorgone narratio ineptiſſima, ut in qua per quatuor verſus αὔτην ſemel, ταύτην ter repetitur, & quae ſeparanda erant, pueriliter miſcentur. Quae illa quaeſo inſania eſt, quod Triepho introducitur c. 4. jusjurandum exigens, de non nocitura ſibi Critiae narratione, & is tamen ſtatim poſt jusjurandum c. 18. eadem omnia vult experiri, quae in Critia viderat? Quid de illo exiſtimem c. 17. καὶ γὰρ σοὶ οἰκίδιον κατασκευάσαντι —— οὐδέποτέ σε διέλαθε κ. τ. λ. dixi ad ipſum locum. Statim ſequitur c. 18. πάνυ εὖ λέγεις καί με ἀντιςρόφως τῆς Νιόβης παθεῖν, ubi ποιεῖς vel ſimile eſt omiſſum. Parum etiam Atticum, hoc eſt Lucianeum, illud eſt, quod aliquoties (c. 21. ter, c. 25. ter, c. 26. quater) cum neutris pluralibus, non ſingulare verbum, ſed plurale conſtruitur. Quae hactenus a nobis allata ſunt, ſingula forte in optimae etiam notae, optimi auctoris ſcripto poſſe occurrere, longiori praeſertim, non nego: poſſim enim quam plurimis praeſtantiſſimorum hominum locis, ubi ipſorum humano errore, (neque vero librariorum ſemper a talibus culpa abeſt) aliquid peccatum manifeſto deprehendatur, redargui. Illud vero ne-

nego, a caſtigatiſſimi ſermonis & ſubacti judicii ſcriptore Luciano, dialogum inquinati adeo ſtili, judicio autem aut nullo ſcriptum aut exiguo, potuiſſe proficiſci. Et gaudeo non Marcilio tantum & mihi ita viſum: ſed in eadem ſententia eſſe acutiſſimum virum WALTERUM MOYLE (a), qui, *infinitis adeo ſpatiis*, ait *ſubſidere infra ingenium, acumen, & elegantiam Luciani, incomparabilis ſcriptoris, auctorem Philopatridis, ut prope miraculum ſit, Ge. Bullo, viro ea doctrina & judicandi vi praedito in mentem potuiſſe venire, ut ad eum auctorem referret.* Et (p. 292.) *ſigna omnia barbari aevi ineſſe ait huic libello, nec virtutem unam, qua commendari poſſit, cum duabus rebus contineatur, quae poſſunt eſſe vel in homine vel in libro, peſſimis, ſtupore atque impietate.* Denique (p. 362.) *plura eſſe ait in Philopatride, damnata non in Soloeciſta modo,* (quem Luciani eſſe negat) *ſed in Lexiphane & Rhetorum doctore, qui ſine dubio a Samoſatenſi ſint.* Magna cum aſſeveratione GUIL. WHISTONUS (b) de verbis juris jurandi c. 10. *Sermonem*, inquit, *hujus partis dialogi niſi haereticorum veterum alicujus ſit, aperte referendum ad quintum, ſummum ad quartum exiens ſaeculum.* Et p. 381. *Si quis affirmet haec verba eſſe primi, aut ſecundi, aut tertii adeo Eccleſiae ſaeculi, illum ſe putare cogi nihil plane familiaritatis habere cum ſermone priſci illius aevi, cum ipſe contra ſe rem habere, irrefragabili experientia certus ſit.* Sed nempe cauſſae ſervit vir doctus, & tanto minus noſtram rem juvat, quod addit hic etiam, *Niſi tamen ponatur, auctorem incidiſſe in antiquos quoſdam haereticos, eumque ab iis ſermonem didiciſſe* &c. Nempe hoc tantum vult, orthodoxos primorum ſaeculorum de S. Trinitate non ita locutos; de reliquo ſermone libelli non eſt ſollicitus. Nobis contra ea hic non de Chriſtianorum dogmate, ſed de ſtilo Luciani contentio eſt. De hoc cum Moylio nobis convenire jam indicavimus: illum ſatisfeciſſe etiam credibile eſt Dodwello, qui ſcripſerat ad Moylium (p. 347.) ſe non agnoſcere barbariſmos in Philopatride Luciano indignos. Quod quidem excidiſſe viro mirarer, niſi illum aliis rebus omnibus, quam λόγων κρίσει operam dediſſe, appareret.

XXVI. Igitur neque Luciano antiquior neque ipſius Luciani eſt Philopatris: ſed junioris auctoris, & Samoſatenſem imitati, quod §. 10. monuimus. Juniorem Luciano ſuſpicatus fuerat etiam Dodwellus, ut vidimus. Suſpicatus etiam fuerat vir, dum viveret, doctiſſimus MATURINUS VEYSSIERE LA CROZE, idque indicaverat in ſpecimine obſervationum hiſtoricarum in Lucianum (c): ac poſtea declaravit, edita jam hac diſputatione in literis ad veterem & ſummum amicum meum C. A. HEUMANNUM (d). Ponit nempe characteres hiſtoricos, *virgines Cretae caeſas*, non ſatis, puto, feliciter, ut ad c. 13. oſtendiſſe mihi videor, deinde ex fine dialogi *Aegyptum in officio non manentem, Arabiam & Suſam brevi vincendam, ſupercilium Perſarum* (Palmyram) *dejectum*: quae quidem commode applicari ad Aurelianum poſſe, certum eſt. Supereſt, ut animadvertant lectores, ſint ne ea a nobis prolata in his quae ſequuntur, quae excludant Aurelianum. Mihi quidem ita videtur.

XXVII. Quanta cum aſſeveratione juniorem Luciano faciat Philopatrin MOYLIUS, indicatum eſt. Etiam hoc recte vidit, ſub imperatore Chriſtiano non auſurum fuiſſe quemquam in libello, quo illi adulatum veniret, adeo irriſui habere religionem Chriſtianam. Itaque removit a bona aetate quantum potuit Philopatrin, ſcriptumque Diocletiano rerum potiente voluit. Hic itaque omnium proxime ab ea ſententia abeſt, quam mox proponemus, ubi, cur in Diocletianum non videatur competere, oſtenderimus. Nam ſi hoc planum fecerimus, nihil nobis obſtat, ſi quaedam ſint, quae ad Diocletianum & A. C. CCXCVII, hunc

(a) *The works of Walter Moyle Esq. none of which were ever before publiſh'd, in two Vol. Lond.* 1720. 8. p. 338.

(b) In *Primitive Chriſtianity reviv'd* vol. 4. p. 381.

(c) Inſertum id eſt Miſcellaneis Academiae Berolin. T. I. n. 4. p. 27. ſeq.

(d) Qui illas publici juris fecit in Poecile I, 3, 7 p. 438.

hunc enim poſt fluctuationem aliquam ponit, referri poſſint. Itaque dicto Diocletiani tempori repugnat primo, quod in dialogo noſtro unius modo *αὐτοκράτορος* fit mentio: Diocletianus autem reportatæ victoriæ Perſicæ tempore, quemcunque demum illi annum aſſignes, collegam habuit poteſtate ſibi aequatum, Herculium. Non videtur autem, quod in monumentis publicis tum obſervabatur, neglectum a Sophiſta famelico, quod genus plures adulatione complecti ſolet. Deinde ſenex illa tempeſtate fuit Diocletianus, eamque cauſſam allegavit deponendæ mox purpuræ (*a*): ut alia argumenta (*b*) taceamus, quibus illud poteſt confici. In fine Philopatridis autem non ſibi tantum, ſed liberis ſuis ad felicitatem ſufficere ait Critias dies imperatoris, quod nimis ridiculum eſt in ſene imperatore dicere, qui ſibi Caeſarem jam aſſumſerat. Sunt caetera in illa parte hiſtoriæ, quantum ad annorum rationes, valde impedita, & varie a viris ſummis diſputata. Haec duo tamen quæ diximus, in quantum ad noſtram cauſſam pertinent, controverſiam, quod ſciam, non habent. Sed puto, ipſum Moylium, ut erat vir in ſumma doctrina candidiſſimus, ſi viveret ac legeret, quae jam porro dabimus, ſua ſententia relicta ad noſtram tranſiturum eſſe.

XXVIII. Occaſio illius nobis fuit, idemque argumentum, ut mihi videtur, minime infirmum, locus, ubi hoc colloquium haberi, ſcena in qua hac velut fabula agi fingitur. Hunc locum, hanc ſcenam Conſtantinopolin, Chriſtianorum *μέγαν οἶκον ἀνάκτων*, ut ille ait (*c*), fuiſſe ita colligo. Sub initium dialogi c. 4. haec Triephontis verba relata ſunt *βαβαὶ τοῦ ἀναφυσήματος, ὡς τὰς νεφέλας διέςρεψε. ζεφύρου γὰρ ἐπιπνέοντος λάβρου, καὶ τοῖς κύμασιν ἐπαθίζοντος, βορέην ἄρτι ἀνὰ τὸν Προποντίδα κεκίνηκας, ὡς διὰ κάλων αἱ ὁλκάδες τὸν Εὔξεινον πόντον οἰχήτονται, τῶν κυμάτων ἐπικυλινδούντων ἐκ τοῦ φυσήματος.* Aguntur itaque haec in littore Propontidos: qui loquuntur a fronte hanc ipſam Propontidem & auſtrum, a tergo Euxinum Pontum & ſeptentriones habent. Si enim ſpiritus vehementior ore erumpens boream in Propontide debet excitare, ut haec non ita ſe habeant, fieri non poteſt. Igitur ad Boſporum Thracicum res geſta eſt, ſeu anguſtias illas, quæ Propontida ab Euxino Ponto dirimunt, verbo Conſtantinopoli. Non improbabilis autem conjectura eſt, hunc dialogum in ea ſcriptum urbe eſſe, quæ tum caput rerum & ſedes eſſet imperii. Imperatori enim victoriam gratulatur auctor, quod majori, credo, celebritate in urbe quam in Provinciis ſolet fieri. Quid quod urbis *κατ᾽ ἐξοχὴν* dictæ aliquoties meminit, aurata item tecta commemorat, qualia ante Conſtantini profuſum aedificandi & exornandi eam urbem ſtudium, Byzantii fuiſſe, mihi non fit veroſimile, licet moenium robora olim celebrata ſint. Neque Aegypti menſis nomen, Meſori, ab hac me ſententia poteſt dimovere; quare enim eo utatur Auctor, ſatis puto, eſt ad c. 22. indicatum. Si igitur in Conſtantini urbe ſcriptus eſt Philopatris, certe actus eſſe fingitur; non poteſt non ſaltem Conſtantini aevo eſſe ſuppar, Luciano autem ſeſquiſaeculo ad minimum junior.

XXIX. Si corradere omnia & congerere animus eſſet, quæ in hanc rem dici queant, forte colore aliquo illud poſſet imbui, ab auctore dialogi imaginem Paulli Apoſtoli in templo viſam (*d*): jam imagines in templis ante A. C. CCC adhiberi non ſolitas: conſequens igitur eſſe, ut poſt id tempus ſcriptus ſit Philopatris. Sed gratis illud a THEOPHILO aſſumtum, apparet. Illud forte majorem ſpeciem habet, quod jam BARONIUS (*e*) templum ſeu baſilicam deprehendere ſibi viſus eſt in illis dialogi verbis c. 23. *καὶ δὴ διήλθομεν σιδηρέας τε πύλας καὶ χαλκέους οὐδοὺς, ἀναβάθρας δὲ πλείςας περικυκλωσάμενοι, ἐς χρυσόροφον οἶκον ἀνήλθομεν κ. τ. λ.* Ac il-

(*a*) *Lactant.* de Mort. Perſ. c. 18. qui etiam paſſim *ſenem* & *ſeniorem* circa haec tempora appellat.

(*b*) V. G. quod apud Vopiſcum Numeria. c. 14. miratur Diocletianus jam eo tempore quo Aurelianus adipiſcebatur imperium, i. e. A. CCLXX, ſe poſt multos a ſe apros interfectos nondum conſecutum eſſe promiſſum ſibi Druidae Vaticinio imperium &c.

(*c*) *Dionyſ. Perieg* verſ. 355.

(*d*) Quod viſum eſt *Theophilo Raynaudo* Erotemat. de libris bonis & malis p. 195.

(*e*) Ad A. C. 57. §. 101.

illum quidem non eſſe audiendum, jam BLONDELLUS (*a*) olim demonſtravit. Sed melius fortaſſe procedet, ſi invertamus argumentum Baronii, atque ita dicamus: quia baſilicæ ſumtuoſæ meminit auctor dialogi, tales autem baſilicæ Conſtantini demum aetate & poſt aedificari coeptæ ſunt, inde ſequi, dialogum noſtrum non ante Conſtantini tempora fuiſſe ſcriptum. Verum enim vero ne ita rationes putem, primo illud obſtat, quod non usque adeo certum confeſſumque eſt, templa & baſilicas majores pretioſioresque ante Conſtantini imperium non extitiſſe: LACTANTIUS (*b*) certe meminit Eccleſiæ, quam editiſſimam vocat, a Diocletiano & Maximiano A. C. CCCIIII deſtructæ, quæ aliquot minimum annis ante, forte jam ſub Alexandro Severo fuerat condita. Deinde ſi certiſſimum etiam ſit, poſt Conſtantini ad noſtros acceſſum baſilicas aedificari demum coeptas, nolim tamen ex hoc loco quidquam de aetate auctoris inferre, cum probabile non videatur, baſilicam, quam eccleſiam aetas illa vocabat, intelligi velle Critiam. Atque ita aliquoties nobis laudatus DAVID BLONDELLUS adverſus BARONIUM diſputat, *cum nihil occurrere* ait *praeter coenaculum in ipſo privatae domus faſtigio conſtratum, affixo nullo crucis titulo inſigne, quoque vix per multiplices ſcalarum gyros Critiae, manuducente alio, evadere licuerit.* Adde, non reperiſſe Critiam concionem omnis generis hominum, juvenes, mulieres, viros, ſenes, ſed ἄνδρας aliquot ἐπικεκυφότας καὶ κατωχριωμένους, qui obviam procedentes ſermones cum illo miſcuerunt. Nec ex *Perſarum* nomine, quo utitur noſter c. 29. efficere quidquam conabor. Quanquam enim ſatis conſtat, anno demum CCXXX. aut CCXXVI. ut ANTONIO PAGI placet, aeræ vulgaris, Artaxerxe duce, Perſas priſtinum Imperii decus, ademtum Parthis, qui plus CCCC. annis illud tenuerant, recuperaſſe, minus tamen hac parte ſibi conſtare ſcriptores, & DODWELLUS monuit (*c*), & infinitis auctorum locis comprobatur. Meliora proinde cauſſae praeſidia circumſpicienda ſentio.

XXX. Succenturiabo igitur aliud, validum, opinor, & quod non ita facile loco ſe pelli patiatur. Scilicet bis occurrit in Philopatride mentio τῶν ἐξισωτῶν, c. 19. & 20. Qui vero eſſent ἐξισωταὶ, quod illorum munus, ibi dictum eſt. Hic illud monere e re mea eſt, non occurrere antiquiorem, quantum ſedulo inquirenti reperire licuit, qui ea voce uſus ſit, vel ipſius adeo muneris mentionem fecerit, EUSEBIO (*d*) Nicomedienſi, qui originem, ni fallor, expoſuit. Subjeci ipſa verba, ne fucum facere lectoribus velle videar, Ἐπεὶ δὲ ἕτεροι τὰς τῶν πρότερον κρατούντων τῆς γῆς καταμετρήσεις κατεμέμφοντο, βεβαρῆσθαι αὐτῶν τὴν χώραν καταιτιώμενοι· πάλιν κἀνταῦθα θεσμῷ δικαιοσύνης ἄνδρας ἐξισωτὰς κατέπεμπε, τοὺς τὸ ἀζήμιον τοῖς δεηθεῖσι παρέξοντας. Apparet, ſi nihil aliunde adferatur, quod prohibeat, commode verba EUSEBII de prima hujus muneris origine poſſe intelligi. Occaſio mittendi Peraequatores indicatur, juſtitia in ea re Conſtantini laudatur, quod non adeo magnam vim haberet, niſi ille primus id beneficii tribuere oppreſſis inſtituiſſet. At loquitur, tanquam de hominibus olim notis EUSEBIUS. Recte illud quidem. Quo enim tempore haec ſcribebat, noti fuere. Ante Conſtantini aetatem potuerunt fuiſſe incogniti. Euſebium quaſi agmine facto deinde ſequuntur GREGORIUS NAZIANZENUS, BASILIUS, Imperatores aliquot in codice Theodoſiano & Novellis, & reliqui. Haec ipſa cauſa eſt, quod Lexicographi communiter hanc vocem omittunt, ad gloſſaria ſcilicet lapſæ Graecitatis eam relegantes. Idem dicendum de nomine Πολιτικὸς c. 19. in quantum ἐξισωτὴν ſignificat. Atque iſta quidem generaliter hic monuiſſe ſufficiat. Ita Galilaeos quod vocat Triepho Chriſtianos, aut recentio-

(*a*) De Epiſcopis & Presbytt. l. c. Joſephus etiam Mede ex hoc loco probare volebat, templa jam Trajani aevo exſtrui ſolita, refutatus ab Ill. Boehemero Diſſert. Jur. Eccl. ad *Plinium* & *Tertull.* 2, 13. p. 52. neſcio quam bene, cum *aurea* illa *tecta* ironice pro miſeris & pauperibus, accipit, quod etiam ab *Ablancurtio* factum video. Noſtra in neutram partem aliquid refert.

(*b*) De mortibus perſecut. c. XII.

(*c*) Diſſ. de Iſidoro Characeno §. 4. p. 62. Add. *Spanhem.* ad Julian. Or. 1. p. 123. 149.

(*d*) De vita Conſtantini 4, 3.

tioris multum Luciano ſcriptoris, aut antiquiſſimi indicium credimus: cum vero antiquiſſimum non eſſe, vel ſolus Artemidorus in eo laudatus arguat, conſequens eſt ut recentiorem dicamus. Sed & hanc diſputationem commodius differemus. Caeterum hoc referre fere audeam, quod πολυάσχολος μαθηματικὴ vocatur, inſolito bonis ſcriptoribus duplicandi ſeu componendi genere, & neſcio quid affectatæ fucataeque dictionis ſapiente, quæ ſeculo quarto, & deinceps paullatim in Graeciam a priſtino candore deflectentem irrepere coepit. Ξυνωρὶς apud antiquos, quantum conſtare mihi potuit, tantum de biga equorum vel mulorum adhibetur; apud noſtrum in fine dialogi ὦ καλὴ ξυνωρὶς de amicorum pari dicitur, quomodo etiam apud eum, qui vitam Gregorii Nazianzeni ſcripſit, ζηλωτὴ ξυνωρὶς de Gregorii & Baſilii amicitia, & ſaepius deinde apud ſequiores dictum reperio. Sic κράτος pro Imperatore in ipſo fine libelli poſitum ex Nazianzeno illuſtravimus. Sed de uſu talium vocabulorum, nolim profecto contendere vehementius. Fieri enim facillime in tanta ſcriptorum Graecorum copia poteſt, quibus legendis vix aetas ſufficeret, nedum memoria comprehendendis, & inopia Lexicorum, ut egregie fallatur aliquis, in primis ſi non ſoleat ſcripto omnia obſervata ſua committere (a). Arbitror autem, cum multa concurrunt τεκμήρια, quæ ſingula quidem poſſent oratione elevari, quaedam etiam ratione rejici, hominis eſſe impudentis, omnia velle repellere, praeſertim ſi quaedam illorum ad majorem paullo probabilitatis gradum accedant, & nihil caeteroquin ſit, quo ſententia, quæ hoc modo probatur, everti poſſit.

XXXI. Igitur venio tandem ad ultimum eorum, quæ dicere mihi propoſueram, caput, idque in tota hac diſputatione praecipuum. Nempe ſub Juliani τοῦ ἐν ἀθέοις, ut vocant noſtri, vel Apoſtatae imperio, & eo quidem tempore ſcriptum ajo Philopatridem, cum primum nuncius de felici expeditionis Perſicæ ſucceſſu Conſtantinopolin adferretur. Scriptum autem a gentili homine, forte Luciano, Sophiſta & ipſo, Lucianeo certe more, qui Chriſtianorum ominibus praedictionibusque exploſis, Imperatori victoriam Perſicam gratulatus, felices porro ſucceſſus, victoriasque innumerabiles apprecetur. Cum primum iſta ante hoſce XXV annos proponerem, faciebam, quod aetatem & conditionem meam decebat, uti deprecarer invidiam novitatis apud Theologos, qui fidem Ante-Nicenam ſolent ex hoc dialogo oſtendere. Hoc jam opus eſſe non puto. Niſi enim actus tot annis docendi & vivendi tenor me purgaverit his, quibus me probari oportet, fruſtra veniam mellitiſſimis etiam verbis poſtulem. Quare ſtatim ad probandum quod ſuſcepi progrediar.

XXXII. Primum autem illud meminiſſe te, mi Lector, velim, ſupra probabile admodum factum a nobis eſſe, in Conſtantini urbe, quæ jam tum ita vocaretur, ſcriptum eſſe Philopatridem. Nunc addendum hoc eſt, nunquam auſurum fuiſſe gentilem hominem, Chriſtiano Imperatore, acerbe adeo Chriſtianos, & ſcripturas divinitus nobis traditas traducere, & deridiculo delectamentoque ſibi habere, ac fecit hujus dialogi auctor. Licet enim non vi atque ſuppliciis in gentiles, ſi quiete alias ſe gererent, animadverterint ſanctam noſtram fidem amplexi Imperatores (b), vix tamen id videntur fuiſſe paſſuri, ut aperte quis illam conviciis proſcinderet. Si enim capital eſſe juſſerunt Conſtantius, Theodoſius, Imperatores alii, ſi quis gentili ritu ſacrificaret, aut haruſpicinam exerceret (c): ſi capite puniendum cenſuere Theodoſius & Valentinianus (d), qui ſervum ſeu ingenuum, invitum ſeu ſuaſione ex cultu Chriſtianæ religionis in nefandam ſectam ritumve traduxiſſet: quid putemus illi factum, qui apertam adeo contumeliam inferre Chriſtianis eſſet auſus? Relinquitur igitur, ſub Imperatore Conſtantinopolitano, qui idem gentilis eſſet, venenum ſuum effu-

(a) Sic deprehendi apud *Euripidem* Phoeniſſ. 1092. [illegible] Et tamen puto, uſum noſtri auctoris [illegible] id eſt quarto ſeneſcenti ſaeculo deberi.

(b) Vid. L. 6. Cod. de paganis & ſacrificiis.

(c) Vid. tit. Cod. de paganis.

(d) L. 5. Cod. de Apoſtatis.

effudiſſe Philopatridos auctorem, ſub quo ſcilicet non impune ſolum id laturus erat, ſed favorem etiam & forte dona meriturus. Alius autem non occurrit, quam Julianus Apoſtata, quo Imperatore & licentiam habuit, & propoſita praemia, quisquis has nugas procudit.

XXXIII. Deinde victoria de Perſis, quae ſub finem dialogi celebratur, & occaſionem ſcribendo dediſſe videtur, ſi in quem alium, in Julianum certe convenit. Jam ab initio ſuſcepti imperii magna vi expeditionem Perſicam moliebatur, eosque ab initio ſucceſſus fortunæ habuit, qui epinicio utique eſſent digni. Si nihil aliud, magnum certe erat, deſiiſſe Romanum imperium vinci a Perſis, & vincere poſſe iterum didiciſſe, poſtquam infeliciter adeo Conſtantius rem adverſus crudeliſſimam gentem geſſerat. Placet EUTROPII verba 10, 6. quia ſunt breviſſima, adſcribere: *Diverſa Conſtantii fortuna fuit. A Perſis enim multa & gravia perpeſſus, ſaepe captis oppidis, obſeſſis urbibus, caeſis exercitibus: nullumque ei contra Saporem proſperum praelium fuit: niſi quod apud Singaram, haud dubiam victoriam ferocia militum amiſit.* Poſt has clades utique contemnenda non erant, quæ Julianus brevi adeo tempore feliciter geſſit. Facilis labor eſſet, ſed nimium lectoribus longus, parum autem, ad hanc quidem rem neceſſarius, ex AMMIANO MARCELLINO, ZOSIMO, LIBANIO (*a*), & reliquis, quo apparatu, quas res, quo tempore geſſerit, explicare: quare contenti iterum EUTROPII erimus brevitate, qui 10, 8. *Julianus*, inquit, *ingenti apparatu Parthis intulit bellum, cui expeditioni ego quoque interfui. Aliquot oppida & caſtella Perſarum in deditionem accepit, vel vi oppugnavit. Aſſyriamque populatus, caſtra apud Cteſiphontem ſtativa aliquandiu habuit: remeansque victor, dum ſe in onſultius praeliis inſerit, hoſtili manu interfectus eſt.* Addere fas ſit, quod ZOSIMUS poſt enarratas 3, 12--29. res geſtas Juliani, ἀπέθανεν, inquit, οὐ πόῤῥω τῶν Περσῶν ἡγεμονίαν τῆς ἀπωλείας καταστήσας ἐσχάτης. Et c. 18. de Berſabora urbe capta dixerat. Ἐντεῦθεν οὐχ ἡ τυχοῦσα τῷ Ῥωμαίων ἀξιώματι προσεγένετο δόξα, πόλεως μεγάλης, καὶ τῶν ἐν Ἀσσυρίᾳ μετὰ Κτησιφῶντα μεγίστης, οὕτω δὲ ὠχυρωμένης, ἐν δύο μόναις ἡμέραις κατὰ κράτος ἁλούσης. Sublatum igitur Conſtantii cladibus Perſarum ſupercilium, Juliani cecidit victoriis. Sed in proclivi etiam eſt illud probare, has ipſas Juliani victorias, mirifice, & hyperbolικῶς etiam ab iis, qui Imperatori faverent, eſſe celebratas. Audiamus GREGORIUM NAZIANZENUM (*b*), qui, cum de expeditione Perſica ſermo eſt, τὰ μὲν οὖν πρῶτα, inquit, τῆς ἐγχειρήσεως αὐτῷ (Juliano) καὶ λίαν νεανικὰ (*c*), καὶ πολλοῖς τῶν τὰ ἐκείνου φρονούντων περιβεβοημένα. Alio loco (*d*) ita inſultat epiniciis & gratulationibus Juliano dictis, ut mihi quidem minime obſcure ad hunc ipſum Philopatrin reſpexiſſe videatur: ποῦ Βαβυλὼν ἡ ἔνδοξος θρυλλουμένη, καὶ οἰκουμένη πᾶσα περινοουμένη, ποῦ δὲ οἱ ἐν τῇ χειρὶ κρατούμενοι Πέρσαι καὶ Μῆδοι; κ. τ. λ. Babylonis interitum ſpondet noſter Cleolaus, cum inter alia hoc relinquere ſe dicit liberis ſuis, ὡς ἴδωσι Βαβυλῶνα ὀλλυμένην. Et ipſum etiam Julianum ſpe praecepiſſe Babylonis expugnationem, AMMIANUS MARCELLINUS auctor eſt, apud quem 23, 3. *oſtento equi, Babylonii nomine, humi ſeſe prae dolore provolventis, laetior Julianus exclamavit, plaudentibus proximis: Babylona humi procidiſſe.* Alterum vero illud, ποῦ δὲ οἱ ἐν τῇ χειρὶ κρατούμενοι Πέρσαι καὶ Μῆδοι; manifeſte cum illis Cleolai verbis conſpirat: Πέπτωκεν ὀφρὺς ἡ πάλαι βωμένη Περσῶν —— Χειρὶ κρατοῦντος εὐσθενωτάτῳ κράτει. Si quis vero nobis objiciat, nec Suſa a Juliano occupata, nec in Arabia quidquam rei geſtum, nec Aegyptum perdomitam, illi jam eſt reſpondendum.

XXXIV. Quin

(*a*) Orationibus duabus in Juliani necem habitis quae To. 2. locum inter opera ejus, ut ſunt a *Morello* edita, obtinent. it. de vita ſua p. 44. ſeq. T. 2. Multa de iisdem rebus idem *Libanius* in Orat. de Juliani nece ulciſcenda, & altera parentali, quae volumine VII. Bibl. Gr. *Fabricianae* primum editae ſunt. Vid. V. G. p. 175. ſeq. & ibi *Olear.*

(*b*) Oratione στηλιτ. II. inter reliquas orationes IV, p. 114. edit. Billii.

(*c*) De hac voce vid. *Jo. Andr. Boſius* in exerc. Philol. ad 1. *Tim.* II, 22. p. 13.

(*d*) p. 123. ib.

XXXIV. Quin reſpondit jam bonam partem pro nobis Gregorius, verbis proxime a nobis adductis, quibus vanas hominum ſpes, & praeſumtas animis victorias ridet: imprimis autem id locum habere debet, cum ita loquitur Cleolaus, ut nunc praeeunte La Crozio a nobis verſiculi illi interpuncti ſunt, ut praeter *collapſum Perſarum ſupercilium* reliqua verbis futuri temporis efferantur omnia. Quis vero neſcit, epinicia, panegyricos, & id genus ſcriptiones, ad adulationem compoſitas, plerumque, ſi non mendaciorum, certe ſpei ominumque quam rerum geſtarum plus continere? De iis igitur, quae tanquam futura ſpondet Cleolaus, GREGORIO ita factum ab adulatoribus confirmante, non erimus ſoliciti. Quod ſi quis durior paullo illud δ' vel δὲ perperam omiſſum dicat, idque indicio eſſe contendat, incidendum aut interpungendum adeo eſſe demum poſt ἄςυ· illi tamen non abſurdum videri debet, ſi dicamus, de Suſis aut rumorem falſum tum Conſtantinopolim allatum, ut hodienum fieri ſingulis fere diebus aſſolet, aut imitatum illud eſſe Cleolaum, quod vatibus, non falſis minus quam veris, in more poſitum eſt, ut, quas res certo futuras aut ſciunt, aut imaginantur, eas tanquam factas atque praeteritas hominum oculis animisque repraeſentent. Quin hiſtoricos etiam qui ſe dicerent, non immunes ab ea vanitate olim fuiſſe in conſcribendae hiſtoriae praeceptis Lucianus memorat c. 31. Ἤδη δ' ἐγώ τινος καὶ τὰ μέλλοντα συγγεγραφηκότος ἤκουσα, καὶ τὴν λῆψιν Οὐολογέσου καὶ τὴν Ὀσρόου σφαγὴν κ. τ. λ. De Parthis & hic mentiebatur. Caeterum qua ſpe proſecuti ſint Julianum amici, LIBANIUS (*a*) indicat, cum Deos rogat, velint, jubeant, ἡμετέραν ςρατιὰν ἐν Σούσοις δειπνῆσαι Περσῶν οἰνοχοούντων. ταῦτα εὔχεσθαι καλὸν, ταῦτα εὔλογον προσδοκᾷν. Nec poſt obitum Imperatoris, ſe aliosque ea ſpe fuiſſe, diſſimulat idem Sophiſta, cum alteram in necem illius orationem (*b*) ita auſpicatur: ἔδει μὲν, ὦ παρόντες, ἅπερ ἤλπιζον ἐγώ τε καὶ πάντες ἄνθρωποι, τὸ τέλος εἰληφέναι καὶ τὴν τῶν Περσῶν ἀρχὴν νυνὶ καταλελῦσθαι· τῆς δὲ ἐκείνων γῆς Ῥωμαίους ἄρχοντας ἀντὶ Σατραπῶν ἐπιμελεῖσθαι νόμοις ἡμετέροις κ. τ. λ. & poſt multa alia (*c*) Ἡμεῖς μὲν ᾠόμεθα τὴν Περσῶν ἅπασαν μέρος Ῥωμαίων ἔσεσθαι κ. τ. λ. Nec parum ad rem noſtram facit, quod idem LIBANIUS cum feliciter & ſtrenue a Juliano geſta retuliſſet, καὶ τούτων, inquit, (*d*) ἕκαςον ἤγγειλε μὲν οὐδεὶς, τὴν δὲ τῶν ὁρώντων ἡμεῖς ἡδονὴν ἡδόμεθα, πιςεύοντες, ἃ δὴ καὶ ἐγίγνετο, γενήσεσθαι. Si enim oratoris floſculos demas, illud certe relinquitur, incertos & ſine auctore rumores, ex ſtudiis, ut fit, hominum ortos, praeceſſiſſe tantae felicitatis nuncium: Quod enim Antiochiae factum eſt, loco Perſiae propiori, quin aeque Conſtantinopoli ſit factum, nihil impedit.

XXXV. Quod vero Aegyptum δεδουλωμένην filiis relicturum ſe ſperat Triepho, id mirum alicui videri queat, cum de Aegyptiis imperii Romani hoſtibus, vel rebellibus potius, in Juliani hiſtoria nulla fiat mentio. Sed in hoc ipſo etiam praeſidium cauſſae meae inveniſſe mihi videor. Scilicet Aegyptii, ab innata animis levitate, ad ſeditiones & res novas fuere ſemper quam maxime proclives (*e*): nec poſtquam Chriſtiana inter eos religio invaluit, populare hoc vitium exuerunt, ut potius haec ipſa ſaepe turbarum maximarum & periculoſiſſimarum occaſionem, innocens tamen ipſa per ſe, demta hominum malitia, praebuerit (*f*). Aetate Juliani, imprimis Alexandriae aliquoties ingentes turbae, caedes etiam & aedium expugnationes, ex diſſenſione Arianorum & recte ſentientium, ſed recte non ſemper

per

(*a*) Orat. VIII. quae eſt Panegyr. in Julian. p. 250. To. 2.

(*b*) Tom. 2. x mam p. 260.

(*c*) p. 325. D.

(*d*) De Vita ſua p. 45. A.

(*e*) Ita ſub ſaeculi tertii finem Achilleo duce tota fere Aegyptus rebellavit, ab Imperatore Diocletiano ea cauſſa pervaſtata, ut teſtatur in Chronico Euſebius circa A. C. 295.

(*f*) Videnda quae de hoc Aegyptiorum ingenio *Jac. Gothofredus* ad Cod. Theod. L. 1. de defenſoribus civit. L. 3. de his qui ſuper relig. L. unica de his qui plebem audent, denique L. 31. de his quorum appellationes, magna induſtria & doctrina incomparabili congeſſit, quae huc tranſcribere nihil attinet.

per viventium exortæ, graviter urbem illam & rempublicam concuſſerunt: de quibus nemo tacuit, qui de Hiſtoria Eccleſiaſtica illorum temporum ſcripto aliquid mandatum reliquit. Habentur etiam epiſtolæ aliquot imperatoris Juliani ad populum Alexandrinum, inter reliqua ejus opera editæ, quibus graviter ea de cauſſa illos objurgat. Probabile igitur eſt, aut agitaſſe Julianum conſilia, de compeſcenda atque opprimenda in perpetuum illa animorum ad ſeditiones proclivitate, aut Cleolaum certe optaſſe, grave adeo jugum imponi Aegyptiis, ut ſub illius onere ſuperbiæ, ex qua oriri fere ſolent contumeliæ atque ſeditiones, obliviſcerentur. Quomodo autem quæ de Aegypto hic dicuntur cum Dodwelli ſententia (de qua §. 15. diximus) conciliari queant, non video. Lucianus cum Aegypti procurationem ſibi creditam refert (*a*) ut pacatæ Provinciæ meminit, eodem tempore quo iſta ſcripſiſſe illum vult Dodwellus; & Spartianus (*b*) quo loco perſecutionis adverſum Chriſtianos decretæ meminit, ſtatim gratiæ Imperatoriæ adverſum Alexandrinos, Aegyptiorum fere primos, ſpecimen adfert, jus *Buleutarum illis attributum.* Sed nondum a Dodwello diſcedo. Putabat enim vir doctiſſimus, quod Arabes inter hoſtes imperii Romani referantur, clare ſatis indicare, Severo imperante ſcriptum Philopatrin, ut qui poſt Trajanum ſolus Arabas bello petiverit. Et fateor, vim haud exiguam hujus argumenti futuram, niſi aliæ rationes abjudicarent Luciano Philopatrin, atque Juliani temporibus vindicarent. Quæ cum ita ſint, vitio verti nobis non poteſt, ſi ad ſpem Cleolai referamus, quæ de Arabibus, inquieta gente & latrociniis infami, Cleolaus ſpondet: imprimis cum τὴν οἰκουμένην περινοουμένην ex Nazianzeno viderimus. Licet enim Petraea Arabia jam a Trajano redacta ſit; tamen Nomades illi & Scenitae Arabes, in quibus & Saraceni, ſubigi non potuerunt. De utraque Arabia quæ dicta noſtra firment protulit e ſuis theſauris Ez. Spanhemius (*c*), qui etiam multa collegit (*d*) e quibus intelligamus, optabile fuiſſe eo tempore, quo Philopatrin ſcriptum cenſemus, videre, quod optat Triephon, τὰς ἐκδρομὰς τῶν Σκυθῶν παυομένας.

XXXVI. Adhuc igitur bene ſibi conſtant omnia, ut feliciter ac ſtrenue geſta, quæ in Philopatride celebrantur, illa poſſint eſſe, quæ Julianus ſub initium expeditionis Perſicæ perfecit. Videamus reliqua an ſententiæ noſtræ faveant. Inducuntur Chriſtiani male adfecti erga Imperatorem, &, ut interpretatur auctor, ipſam patriam. Chriſtiani inquam. Neque enim aſſentiri poſſum Basnagio (*e*), qui negat in ultima dialogi parte de Chriſtianis ſermonem eſſe, ne Baronio concedere cogatur, templum ibi deſcribi, templaque adeo fuiſſe diu ante Conſtantinum: ſed mathematicos fuiſſe ait, & ob id ipſum non Chriſtianos. Verum qui attente & dialogi verba, & quæ nos ibi adſcripſimus legerit, inveniet, negari potius, eſſe illos mathematicos; illaſque de rebus caeleſtibus interrogationes potius ad ludibrium pertinere. Porro dicit Basnagius, Triephontem, qui ut Chriſtianis ſacris initiatus introducatur in priori parte dialogi, in fine ipſum quoque maledicere illis male erga Imperatorem affectis: hos ergo non videri Chriſtianos. At Triephon ita de ſua initiatione loquitur, ut ſatis appareat, illum ludibrio habere & magiſtrum illum ſuum & totam religionem. Qui ergo priori parte libelli ridet Chriſtianos, illum non mirum eſt eoſdem in poſteriore parte accuſare ut male animatos adverſus imperatorem. Caeterum hi male animati deſcribuntur, ut homines aſcetæ, jejuniis, vigiliis malis, veſtibus, & duro victu ſe macerantes, de magnis rerum converſionibus loquentes, hymnos canentes, quales Juliani aetati multos fuiſſe Chriſtianos, longiori probatione non indiget. Chriſtiani ergo inducuntur male ominantes reipublicæ, μεταλλαγοῦσιν, ajunt, τὰ πράγματα, ταραχαὶ τὴν πόλιν

(*a*) Apol. *pro Merced Cond.* c. 12.
(*b*) In Severo c. 17.
(*c*) Ad Juliani Or. 1. p. 164. ſeq.
(*d*) Ibid. p. 51. ſeq.
(*e*) Annal. Eccleſ. ad A. C. 213. n. 3. p. 267.

λιν καταλήψονται, τὰ στρατόπεδα ἥττονα τῶν ἐναντίων γενήσεται· & aliud illorum dictum, tanquam nimis mali ominis reticet Critias. Haec minime profecto conveniunt in ea tempora, quibus oppreſſa adhuc gentilium multitudine gemebat eccleſia; (quidni enim liceat hic transeundo quaſi confirmare quæ ſupra dicta ſunt) tunc enim gentiles quidem calamitates omnes, ſtrages exercituum, terræ motus, famem, ſterilitatem, inundationes, publica omnia mala Chriſtianis imputabant; horum vero erat oſtendere, nihil tum accidere quod non olim accidiſſet, quia nunquam fuiſſe felicius Romanum imperium, quam exorta & invaleſcente Chriſtiana religione. De Imperatoribus autem qui tum viverent, non niſi maxima cum veneratione & fauſtis ominibus loquebantur; tantum aberat, ut aut imperii mutationem, aut exercituum clades, aut ſimile quid auderent praedicere. Atque de his nemo dubitabit, niſi qui in antiquorum Eccleſiæ Doctorum ſcriptis, apologeticis imprimis, plane ſit hoſpes. Speciatim Severi aetate, qua ſcriptum tamen vult Philopatrin H. Dodwellus, ita ſe rem habuiſſe, e Tertulliani Apologetico ſatis conſtat. Quod autem is quem modo laudavi Dodwellus mala Chriſtianorum, mundi finem in dies expectantium, de rep. Romana auguria occaſionem perſecutioni dediſſe autumat, cui praeluſerit hac *κωμῳδίᾳ* Lucianus, in eo ratio fugit virum doctiſſimum. Saltem in locis ab ipſo adductis nihil eſt praeſidii. Eusebius enim (*a*) & Hieronymus (*b*), qui illum fere ad verbum expreſſit, de Juda Chronographo diſerte affirmant, eum Severianæ perſecutionis atrocitate motum, in decimum illius annum Anti-Chriſti adventum, finemque mundi contuliſſe. Perſecutionis igitur atrocitas, ut finem mundi imminere crederet Judas, eum permovit: non, ut Dodwellus interpretatur, praedictio Chriſtianorum de fine mundi, perſecutioni occaſionem (*c*) praebuit. Fit haec vel inde probabilis ſententia, quod de Nerone (*d*) Anti-Chriſto ſimile quid creditum olim fuerit. Juliani autem aetate longe aliam rerum fuiſſe faciem conſtat. Sub Conſtantini M. imperio, alte caput Chriſtiana res extulerat. Propenſa, quin profuſa hujus Imperatoris in Epiſcopos voluntas atque benivolentia, tantum eis cum auctoritate conciliaverat ſupercilium, ut jam tum iniquitatis myſterium operari occulte in quibusdam occiperet. Luxuriari itaque jam & inſolentius efferri coeperant animi, ut mirum non ſit, cum ejurato veri Numinis cultu, ad gentilium Deorum, Solis imprimis venerationem defeciſſet Julianus, non defuiſſe inter Chriſtianos, qui liberam vocem mittere auderent, infelicitatem quæ ipſi, mortem homini impio, atque imperio ejus portenderent. Et ſane ingens cauſſa ſuberat, cur interitum ejus optarent Chriſtiani. Quid enim ſperare aliud poterant a victore reduce, quam bonorum direptiones, infamiam, & corporis etiam cruciatus atque ſupplicia? Quorſum multa ſunt in Gregorii Nazianzeni *orationibus Philippicis adverſus Imperatorem Julianum*, & alibi, quæ facile a nobis, ſi id quidem nunc ageremus, poſſent adferri: Illud tamen monuiſſe liceat, gentiles etiam ſpe majoris adverſum Chriſtianos licentiæ poſt reditum Juliani obtinendæ fuiſſe erectos. Ita Libanius (*e*) ſperaſſe inter alia ſe dicit, *τοῖς ἱεροῖς ὑποχωρήσειν τοὺς τάφους*, quorum ea procul dubio ſententia eſt, ſperaſſe, ut everſis martyrum tumulis idolorum fana in eorum locum reſtituerentur.

XXXVII. Probatum eſt, tum voluiſſe Chriſtianos tum potuiſſe paullo liberius de Juliano loqui: locutos eſſe, jam eſt auctoritate idoneorum ſcriptorum confirmandum. Ut taceam pervulgatum illud de Athanaſio, quem, cum ab Juliano pulſus Epiſcopatu ſuo, & ur-

(*a*) Hiſt. Eccleſ. 6, 7.
(*b*) De Scriptor. Eccl. c. 52.
(*c*) Veriorem perſecutionis occaſionem ex *Tertulliano* adfert *Chriſtianus Kortholtus* de perſecutionibus c. 6. §. 7. p. 180.
(*d*) Vivum nimirum aſſervari alicubi credebant ut Anti-Chriſtum aut ipſe ageret ſub finem mundi, aut ejus ſaltem praecurſor eſſet. quorſum videndus *Lactantius* de mortibus perſecutorum c. 2. & *Auguſtinus* de civit. Dei 20, 16.
(*e*) Orat. 11. in necem Jul. T. 2. opp. p. 326. Add. quae ad ejusd. *Libanii* librum de illicit. morte Juliani §. 5. p. 149. ab *Oleario* notata ſunt.

urbe Alexandria excederet, dixiſſe ferunt: *cedamus, amici, nubecula eſt cito tranſitura* (*a*). Item alterum illud de Paedagogo Antiochienſi, qui interrogatus paucis ante Juliani obitum diebus: ecquid ageret Fabri filius? (Chriſtum putabat) capulum Juliano parare, reſpondiſſe traditur (*b*). Hoc ut taceam, locuples hiſtoriæ horum temporum auctor AMMIANUS MARCELLINUS 32, 12. haec habet: *quae maximis moliminibus feſtinari cernentes* (loquitur de praeparatione expeditionis Perſicæ) *obtrectatores deſides & maligni, unius corporis permutatione tot cieri turbas intempeſtivas, indignum & pernicioſum eſſe ſtrepebant, ſtudium omne in differendo procinctu ponentes: & dictitabant his praeſentibus, quos audita referre ad imperatorem poſſe rebantur, eum, ni ſedatius ageret, immodica rerum ſecundarum proſperitate, velut luxuriantes ubertate nimia fruges, bonis ſuis protinus occaſurum.* Quos *obtrectatores deſides & malignos* AMMIANUS gentilis homo vocat, Chriſtianos eum intelligere, VALESIUS obſervat ad hunc locum, & conferri ſecundam NAZIANZENI Philippicam jubet, in qua diverſa verbis, re habentur eadem. Idem AMMIANUS 23, 1. & 5. varia portenta atque omina refert, quæ a bello Julianum adverſus Perſas retinere debuiſſent. Cum vero eadem ſpreverit, qui tamen alias ſuperſtitionibus, vaticiniis, oraculis & ejusmodi nugis ad ſtuporem eſſet deditus (*c*), videtur haud abſimile vero, ſuſpicatum fuiſſe, Galilaeorum, ut ipſe Chriſtianos vocabat, fraude ea ſibi quaſi terriculamenta objici, ne victor reverſus gravius illorum cervicibus incumberet. Quid? quod LIBANIUS Chriſtianos inſidiarum in Juliani caput ſtructarum, tum caedis etiam ipſius inſimulat. Qua in re ecquid veri inſit, jam non disquiro, neque etiam ſimpliciter vera eſſe, quæ in Philopatride de iis dicuntur, crediderim; hic modo, quæ fuerit tum de Chriſtianis inter Gentiles exiſtimatio, quaeritur. LIBANIUS igitur, cum (*d*) conſpiratum ſaepe in caput Juliani dixiſſet, quaeſiviſſetque quid cauſſae ſubeſſet, quod mitiſſimus Princeps inſidiis aliquoties eſſet petitus, ἐγὼ δὲ, ſubjicit, τούτου τὴν αἰτίαν ἐν τῇ μνήμῃ τῆς ὀδυνηρᾶς ἐμοὶ τελευτῆς φράσω. Deinde cum ad illum locum perventum eſt (*e*), primo a ſuorum aliquo interfectum eſſe arguit, quod nemo inter Perſas fuerit, qui promiſſum praeconis voce praemium illi qui tantum facinus auſus eſſet, vindicare ſibi voluerit: tum propius auctores caedis deſignat (*f*) (adſcribam enim verba, ſi forte interpunctione commoda clariora poſſim, quam primum intuenti videntur, reddere,) οἷς γὰρ οὐκ ἐλυσιτέλει ζῶν, (οὗτοι δὲ ἦσαν οἱ ζῶντες οὐ κατὰ τοὺς νόμους) πάλαι τε ἐπεβούλευον, καὶ τότε δυνηθέντες εἰργάσαντο. τῆς τε ἄλλης ἀδικίας αὐτοὺς ἀναγκαζούσης, οὐκ ἐχούσης ἐπὶ τῆς ἐκείνου βασιλείας ἐξουσίαν, καὶ μάλιστά γε τοῦ τιμᾶσθαι τοὺς θεοὺς, οὗ τὸ ἐναντίον ἐζήτουν. (*g*) Eos igitur caedis reos facit, qui non vivebant ſecundum leges, ſuperſtitioſas ſcilicet & idololatricum quidquam habentes, quique Deos coli aegre ferebant, verbo Chriſtianos. Vix, qui haec cum cura inſpiciet, dubitabit, Chriſtianos peti in Philopatride eos, qui male Juliano ominari fuerant auſi.

XXXVIII. Antequam ab iis argumentis diſcedamus, quæ ex publica rerum facie, qualis ea tum erat, ſunt depromta, duo juvat paucis attingere. Unum eſt, laudari in Philopatride laetas Romani res imperii, & felicitatem temporum, cum interrogantibus Chriſtianis,

(*a*) Vid. *Rufi.* H. E. 2, 3.

(*b*) *Theodorit.* H. E. 3, 18. cap. 19. autem Juliano cuidam monacho Imperatoris caedes eadem qua contigit hora revelata eſſe narratur. De Didymo Alexandrino Philoſopho ſimilia refert Sozom. 6, 2. Add. *Olear.* ad *Liban.* de Juliani morte ulciſc. p. 164. Maris Chalcedonenſis Epiſcopus quam contumelioſe Julianum tractaverit, narrat Socrates 3, 2. De tota multitudine Antiochienſium Chriſtianorum *Jo. Malela* Chron. P. 2. p. 15.

(*c*) Vid. *Ezech. Spanh.* in Praefatione, quam operibus Apoſtatae a ſe editis & ex parte illuſtratis praemiſit, fere circa medium, ubi luculenta tum Juliani ipſius, tum aliorum in hanc rem teſtimonia profert.

(*d*) Or. x. p. 307.

(*e*) p. 323. ſeq.

(*f*) p. 324.

(*g*) In libro ſ. oratione *de vindicanda Juliani nece* quam in *Fabric.* Bibl. Gr. vol. 7. editam diximus aperte etiam Chriſtianos accuſat. Vid. in primis §. 5. p. 149. Suſpicioſa maxime ſunt quae narrat *Jo. Malela* Chron. P. 2. p. 21. ſeq.

nis, quid ageretur in urbe & in mundo? Reſpondet Critias: χαίρουσίγε πάντες, καὶ ἔτιγε χαρήσονται. AMMIANUS autem MARCELLINUS 22, 9. teſtatur, dum Julianus imperium teneret ſolus, nec motibus internis eſſe concitum orbem Romanum, nec barbarorum quemquam exſiluiſſe fines. Alterum autem hoc eſt, quod quæ περὶ τῶν ἐξισωτῶν, de Peraequatoribus, in Philopatride dicuntur, in Juliani tempora & ipſa videntur convenire. Sed quid probabile hac de re nobis videatur, diximus in notis ad c. 19. obſcuriſſimum in toto dialogo locum, in quibus etiam expoſuimus, quæ de Cretenſium virginum caede in Philopatride c. 9. memorata, quam nec ipſam a Juliani aetate abhorrere conjicimus, noſtra ſit ſententia. Pergamus igitur ad ea quæ reſtant.

XXXIX. Scilicet haud exiguum cauſſæ meæ & ſententiæ praeſidium in eo colloco, quod auctor dialogi, cum clare adeo & perſpicue Chriſtianis illudat, ipſo tamen hoc excellentiſſimo Chriſtianorum nomine non utitur, ſed Galilaeorum. Quæ res vel ſola ſi eſſet, probabilem alicui ſententiam, quam defendendam ſuſcepi, redderet. Sed cum non deſint, quæ circa hanc appellationem moveri, nec ſine doctiſſimorum virorum ſuffragiis, poſſent, res univerſa paullo eſt altius repetenda. Sub prima rei Chriſtianæ initia, qui ſanctiſſimam Servatoris noſtri diſciplinam eſſent amplexi, μαθηταὶ hoc eſt diſcipuli vocabantur: ab inimicis autem Galilaei itemque Nazareni, a patria ductum Chriſti utrumque, illud etiam plerorumque Apoſtolorum. Appellationis utriusque mentionem habent etiam libri ſacri, Galilaeorum, Joh. 7, 52. Μὴ καὶ σὺ ἐκ τῆς Γαλιλαίας εἶ; Nazarenorum autem Act. 24, 5. ubi Paullus πρωτοςάτης τῆς τῶν Ναζαραίων αἱρέσεως vocatur. Duraſſe haec nomina ad illud tempus, quo Chriſtiani Antiochiæ primum ſunt vocati, teſtis praeter alios eſt SUIDAS (a): Ἱςέον, ὅτι ἐπὶ Κλαυδίου βασιλεύοντος μετωνομάσθησαν οἱ πάλαι λεγόμενοι Ναζηραῖοι καὶ Γαλιλαῖοι, Χριςιανοί. qui id videtur ſumſiſſe ex JOHANNE ANTIOCHENO MALALA, apud quem (b) eadem leguntur. Cum enim nominis Chriſtianorum Antiochiæ, Evodio Epiſcopalem ſedem occupante, impoſiti mentionem injeciſſet: πρώην γὰρ, addit, Ναζωραῖοι ἐκαλοῦντο, καὶ Γαλιλαῖοι ἐκαλοῦντο οἱ Χριςιανοί. Poſt hoc tempus obſoleviſſe Galilaeorum nomen videtur: cum nimirum & aliud eſſet, quo cenſerentur Chriſti diſcipuli, & prolatis extra Galilaeæ, ac Palaeſtinæ adeo fines religionis Chriſtianæ pomoeriis, ipſa appellandi ceſſaret ratio, niſi quis totum mundum in Galilaeam verſum eſſe, voluiſſet dicere. Inde eſt quod nulla ab ea aetate Galilaeorum mentio occurrit (c), donec Julianus, Chriſtianorum appellationem jam glorioſum aliquid habere videns, ſtupidæ gentis nomen Chriſtianis & attribuit ipſe, & lata lege juſſit attribui: quod quidem pertinaciter adeo ipſe obſervat, ut vix credam Chriſti aut Chriſtianorum nomen in iis, quæ ſuperſunt ab illo ſcripta, occurrere. GREGORIUS igitur NAZIANZENUS (d), hunc enim ſolum ex innumeris fere aliis huc advocaſſe ſuffecerit, Καινοτομεῖ, ait, ὁ Ἰουλιανὸς περὶ τὴν προσηγορίαν, Γαλιλαίους ἀντὶ Χριςιανῶν ὀνομάσας τε καὶ καλεῖσθαι νομοθετήσας, & paullo poſt nomen hoc vocat ὄνομα τῶν οὐκ εἰωθότων. Hinc demum apparet vis argumenti noſtri, ab hac appellatione deſumti. Qui enim auctor, cum manifeſte de Chriſtia-

(a) Voce Ναζηραῖος.

(b) In hiſtoria chronica, ut eſt Oxonii 1691. è codicibus Bodlejanis cum interpret. & not. Edmundi Chilmeadi edita p. 318.

(c) Uſurpari ait *Dodwellus* de fortitud. Martt. §. 2. a Celſo etiam. Sed in libris quidem Origenis octo contra Celſum nullum ejus rei veſtigium deprehendo. Obſervavi autem in fragmento ex epiſtolis Manetis ſ. Manichaei in *Fabricii* Bibl. Gr. vol. 7. p. 283. Τῶν Γαλιλαίων ... φύσεις ὀνομαζόντων ἔχειν τ̃ Χριςὸν κ. τ. λ. Utrum ſit ipſius Manetis, an alicujus Manichaei, & ad quae tempora, quos homines, referendum ſit, jam non vacat diſquirere. Interim manemus in obſervatione *Dodwelli*, in epiſtolica ad *Moylium* diſſertatione p. 343. ubi ait, Auctorem Philopatridis (quem jam ponit ſcripſiſſe A. C. 261.) primum eſſe, quem norimus, qui Galilaeorum appellationem inſtauraverit, & Chriſtianorum nomine abſtinuerit. Haec in tantum aſſumimus, in quantum fatetur tam diligens obſervator, nusquam alias ante Julianum Galilaeorum nomen revocatum.

(d) Orat. III. quae eſt invectiva I. in Julianum p. 81.

ſtianis loquitur, hoc quidem auguſto illorum nomine, quod ignorare non potuit, abſtinet, utitur autem illo Galilaeorum, quod cum diu evanuiſſet, a Juliano revocatum, poſt eum iterum obſolevit, is ſub Juliano ſcripſiſſe merito credendus eſt. Hinc, ut praeter viam quaſi hac moneam, patere arbitror, quam recte vir doctiſſimus (a) ANTO. PAGI reprehenderit BARONIUM, qui Canonem primum Concilii Apoſtolorum, ſi Dis placet, Antiocheni, eo nomine rejecerat, quod eo decernatur, *ut credentes in Chriſtum, quos illius temporis homines vocabant Galilaeos, Chriſtiani vocarentur*; cum tamen ſatis conſtet, id nominis a Juliano demum Chriſtianis tributum. Qua in re conſentientem ſibi habet NATALEM ALEXANDRUM (b). BARONIUM igitur refutaturus PAGI ad Philopatridis auctorem, quem Lucianum putat, provocat, qui ante Juliani tempora Paullum Tarſenſem Galilaeum appellaverit. Nimirum falſus eſt BARONIUS, cum antiquiſſimis Eccleſiæ temporibus Galilaeorum appellationem in uſu fuiſſe negavit. Sed infeliciter eum, ex Philopatride, ſi recte illius a me aetas conſtituitur, ANTO. PAGI erroris redarguit. Id quod hic monuiſſe non praeter rem viſum eſt.

XL. Quæ de Galilaeorum appellatione dicta a me ſunt, infirmari forte aliquis exiſtimet eo poſſe, quod apud ARRIANUM (c) Galilaei pro Chriſtianis dicantur, & Tiberianus in literis ad Trajanum Imperatorem fatigatum ſe Galilaeorum id eſt Chriſtianorum caedibus ſcribat. Verba ejus apud JOHANNEM ANTIOCHENUM MALALAM (d) ita habent: ἀπέκαμον τιμωρούμενος καὶ φονεύων τοὺς Γαλιλαίους τοὺς τοῦ δόγματος τῶν λεγομένων Χριςιανῶν, κατὰ τὰ ὑμέτερα θεσπίσματα κ. τ. λ. Sed cui non apparet ex tota phraſi, primo & proprio ſignificatu poni nomen, pro iis, qui Galilaeam regionem incolebant? Erat Tiberianus ἡγεμονεύων τοῦ πρώτου Παλαιςίνων ἔθνους, id eſt, ut interpretor, Galilaeorum. Hi enim ſi a ſeptentrionali, hoc eſt ſuperiori parte & Romanis etiam, uti Syriæ, ubi tum erat Trajanus, viciniori incipias, primus Palaeſtinæ gentis populus vocari merito poſſunt (e). Scribit igitur Tiberianus ſe ex Galilaeis, qui provincia ipſi evenerant, occidiſſe τούς τοῦ δόγματός των λεγομένων Χριςιανῶν. Unde etiam SUIDAS (f) cum hujus epiſtolæ meminit, Galilaeorum mentionem prorſus omittit. Τιβεριανὸς ἡγεμονεύων τοῦ πρώτου Παλαιςίνων ἔθνους, ἀνήγαγεν αὐτῷ (Trajano) λέγων, ὡς οὐκ ἐπαρκεῖ λοιπὸν τοὺς Χριςιανοὺς φονεύειν, ἐκείνων αὐτομάτως ἐπειςαγόντων ἑαυτοὺς τῇ κολάσει. Ex his igitur probari non poteſt, poſt exortum Antiochiæ Chriſtianorum nomen Galilaeos vocari Chriſti ſectatores conſueviſſe. Quod autem de ARRIANI loco eſt, nihilo plus illo effici arbitror. Cum enim in prooemio libri aperte fateatur, ſe Epicteti ſermones non aut ſuo judicio diſpoſuiſſe, aut dictionis elegantia exornaſſe, ſed ſimpliciter ex ore magiſtri commentaria ſibi, ipſis forte verbis, quibus ille uſus eſſet, conſcripſiſſe, (nimirum ut hodie fere ſolent in acroaſibus Doctorum diſcipuli) quæ deinde ſe inſcio in hominum manus pervenerint: hinc apparet fieri potuiſſe, & quidni factum dicamus? ut Epictetus, qui ſub Nerone jam celebritatem erat aliquam conſecutus, & uſque ad Divi Marci tempora ſuperſtes fuiſſe dicitur (g), vel eo ipſo tempore, quo de Galilaeis natione, qui iidem profeſſione Chriſtiani eſſent, retulit ad Trajanum Tiberianus, in eorum mentionem incide-rit

(a) In Crit. Anti-Baron. ad A. C. 56. n. 3.

(b) Hiſt. Eccleſ. ſec. 1. diſſ. xx. p. 212.

(c) L. 4. ſermonum Epicteti c. 7.

(d) In hiſtoria chronica p. 356. Quae de νοθείᾳ hujus epiſtolae vel γνησιότητι diſputantur apud *Basnagium* Annal. Eccl. A. 117. n. 4. ea ad noſtram rem nihil faciunt. Mihi ſuſpectam maxime reddit formam certe epiſtolae uſus pronominum & verborum plurarium de uno Trajano.

(e) Nam illa ſolennis Palaeſtinae in primam, ſecundam & tertiam diviſio aut Theodoſii M. poſtremis, aut primis Arcadii temporibus orta, huc non pertinet, de qua Jac. Gothofr. ad l. 3. C. Theod. de proſtaſia.

(f) V. Τραϊανός.

(g) Merito hoc poſterius in dubium vocante *Fabricio* Bibl. Gr. 4, 7. p. 259. ſeq. & ante illum *H. Dodwello* diſſ. de aetate Peripli maris Euxini §. 7. ſeqq. ubi copioſe demonſtrat ultra Hadriani annum xx. non vixiſſe.

rit (*a*), quæ illius dicta bona fide excepit ARRIANUS, & ad poſteros tranſmiſit. Illud vero monuiſſe hoc in loco, quanquam non ad noſtrum inſtitutum pertinet, haud abs re fuerit, ita vulgo Epicteti verba accipi, ac ſi μανίαν quandam ac ſtuporem Chriſtianis tribuat, in quo ego injuriam fieri optimo ſeni arbitror. Dixerat, ſi quis ab inſania aliqua aut furore ita eſſet affectus, ut perinde ipſi eſſet, habere uxorem ac liberos, aut non habere, & quod ad vitam, bonaque alia ſimiliter exiſtimaret; huic nullum fore tyrannum horribilem, ſatellites nullos, nullos gladios extimeſcendos. Jam ſubjungit: εἶτα ὑπὸ μανίας μὲν δύναταί τις οὕτω διατεθῆναι πρὸς ταῦτα, καὶ ὑπὸ ἔθους οἱ Γαλιλαῖοι, ὑπὸ λόγου δὲ καὶ ἀποδείξεως οὐδεὶς δύναται μαθεῖν κ. τ. λ. Itaque μανίαν profecto non tribuit Galilaeis, ſed ita dicit: ſi inſania quibusdam cauſſa eſſe poteſt, ut parvi externa faciant, & nihil timeant adverſi: ſi porro Galilaei ex conſuetudine (inſtitutionem forte commodius intelligemus) talia contemnunt: pudor eſt, non poſſe ab ratione aliquem eo perduci &c. Sed id jam non agimus.

XLI. Bene adhuc in Juliani tempora convenit Philopatris. Sed ſcrupulum injicit illud, quod non Chriſtiani tantum irridentur hoc dialogo, ſed gentilium etiam Deaſtri acerbiſſime priori ejus parte perſtringuntur. Videri igitur alicui poſſit, illum non eſſe ſcriptum in Juliani gratiam, cui minime omnium probari Numinum ſuorum inſectatio potuerit. Sed plures hic ſunt elabendi viæ. Forte auctor, ut aegre faceret Chriſtianis, exoſosque illos magis Juliano redderet, quibus ludibriis avita numina traducerent, in Triephontis perſona repraeſentavit. Forte auctor, cum ſibi Lucianum ſuum non tam imitandum quam exſcribendum propoſuiſſet, floſculos ejus hac in parte conſectatus eſt; & verborum amoenitate ductus ipſas etiam ſententias improvide aſſumſit: quales hodienum errores ab ineptis hominibus, quorum numero noſtrum vix quisquam eximendum cenſebit, committi interdum, conſtat. Sed ſi vel ſciens prudensque fecit, tamen timendum ei non erat, ut Julianum offenderet, ut qui ipſe abſurdas de Diis fabulas, a Poëtis ad res ſublimiores ſub iſtis quaſi ſymbolis repraeſentandas, putabat eſſe confictas (*b*). Quin ipſe falſis jocis in Deos illos ἀποσκώπτει (*c*), ut adeo ab ira ejus ob laeſam ficulneorum numinum majeſtatem metuere ſibi auctor Philopatridis non debuerit. Ita Socratem impietatis poſtulat Ariſtophanes deriſor ipſe Deorum, qui publice tum colebantur, maximus. Et novimus, hoc profuiſſe vitæ Chriſtianam religionem, ut ethnicos etiam puderet anilium fabularum, quemadmodum Luthero & Calvino multa debent remota ſcandala illæ etiam Eccleſiæ, quæ in Romani Pontificis ditione manſerunt.

XLII. Juliani igitur tempore ſcriptum eſſe Philopatrin, credat fortaſſe nobis aliquis, niſi ille adhuc ſupereſſet ſcrupulus, qui factum, ut tantum junioris Luciano auctoris dialogus inter illius opera & cenſeri coeperit, & diu adeo delituerit? Hic praeter ea quæ communia ſunt, & de ſuppoſiticiis quibusvis poſſunt dici, dictaque olim ſunt, & huic ſatisfacere ſcrupulo, & praeterea valde magnam ſententiæ noſtræ veriſimilitudinem conciliare illud puto, quod Juliani tempore vixit, ipſique amicus Imperatori fuit LUCIANUS SOPHISTA aliquis, ad quem extat hodienum ſcripta a Juliano epiſtola, quæ quoniam breviſſima eſt, & elegantiæ omnis pleniſſima, non ingratum lectori facturus videor, ſi totam adſcribam (*d*).

'Iου-

(*a*) Sub Trajani certe imperio ſermones illos ab Epicteto habitos, probant *Fabric.* l. c. & *Dodwellus* l. c. §. 12.

(*b*) E. g. Or. in Matrem Deorum p. 170. Veteres, ubi inveſtigata a ſe rerum principia detexiſſent, ἐσκέπασαν αὐτὰ μύθοις παραδόξοις, ἵνα διὰ τοῦ παραδόξου, καὶ ἀπεμφαίνοντος τὸ πλάσμα φωραθὲν, ἐπὶ τὴν ζήτησιν ἡμᾶς τῆς ἀληθείας προτρέψῃ. Ita oratione in Solem p. 136. [illegible] παντικῆς Μούσης ἀθύρματα vocat, quae de συνδοιασμῷ & γάμοις Deorum dicantur apud HOMERUM.

(*c*) In illius Caeſaribus Divus Marcus, ut ſe Deorum imitatorem probet, illorum corpora τῆς ἐκ τῆς [illegible] σεων τροφῆς indigere aſſerit, & Jovis exemplo [illegible] 897.) indulgentiam erga Commodum ſuum [illegible] In fine hujus Commentarii τρυφὴν & ἀσωτίαν [illegible] comminiſcitur. &c.

(*d*) Epiſt. XXXII. p. 404. ed. *Lipſ.*

Ἰουλιανὸς Λουκιανῷ σοφιςῇ. Γράφω καὶ ἀντιτυχεῖν ἀξιῶ τῶν ἴσων, εἰ δὲ ἀδικῶ συνεχῶς ἐπιςέλλων, ἀνταδικηθῆναι δέομαι τῶν ὁμοίων παθῶν. Quid ſi dixerimus, ab hoc ſcriptum eſſe Philopatrin? nominis deinde ſimilitudine deceptos librarios in unum cum Samoſatenſi volumen compegiſſe? Ad haec qui Philopatrin cum iis quæ Lucianus ſcripſit comparaverit, Lucianeum eſſe illum, id eſt Luciani imitatione ſcriptum, & e verbis fere Luciani ſenioris illius compilatum, eoque nomine commentariis illius immixtum merito, negare profecto vix ſuſtinebit. Atque hoc eſt, de quo antequam finiamus, aliqua ſunt dicenda.

XLIII. Nimirum, ſi quis noſtras annotationes inſpicere voluerit, ille cognoſcet, nullam fere eſſe extantiorem ſententiam; ne phraſin quidem aut verſum Homeri allegatum, quæ non iisdem pene verbis in iis, quæ Lucianus edidit, reperiantur, id quod temere fieri non potuiſſe jam ſupra dictum eſt. Exempla huc adſcribere ſuperſedeo, non eſt enim longus dialogus, & ſingulis fere paginis ſpecimina occurrunt. Sed illud tantum hoc in loco oſtendam, oeconomiam quam vocant, & diſpoſitionem Philopatridis, cum illa, quæ in Nigrino eſt a Luciano adhibita, ex aſſe convenire. In utroque dialogo illa eſt quaſi primaria hypotheſis, ut narret amico amicus ſermones a ſe auditos ἐνεργητικωτάτους, in quos ſorte fortuna & quaſi transeundo inciderit: in Nigrino quidem Philoſophi Platonici, Sophiſtarum quorundam in Philopatride. Hi ſermones deinde approbantur in Nigrino & laudantur ab eo qui primum illos audit: in Philopatride autem irridentur & condemnantur. Effectus utrinque idem eſt, inſignis animi, corporisque adeo mutatio, vehementior illa quidem in Philopatride, in Nigrino, pro objecti ſcilicet ratione, lenior. Jam occaſio dialogi utriusque eſt occurſus fortuitus duorum veterum amicorum, quorum miratur alter ſubitam alterius immutationem. Tum per maximas ambages pervenitur tandem ad caput cauſſae, in Nigrino moras nectente ipſo qui narrat, prooemiisque alterum ingentibus fatigante: in noſtro arrepta juris jurandi mentione, a Critia, qui narrat, praeſtandi, Triepho praecipuos gentilium Deos falſe perſtringit. Poſt narrationem ſequitur in utroque dialogo effectus, qui in narrante primum fuerat, cum eo cui narrat, communicatio, quæ utrobique adhibita de canis rabidi morſu ſimilitudine explicatur. In Philopatridis fine demum quaſi cataſtrophe quaedam adjicitur, brevis illa quidem, ſed quæ cauſſa ſcribendi auctori extitit procul dubio. Poterant haec amplius ſingula dilatari, ſed metuo ne tamen non ſatis intelligat, niſi quis utraque συγγράμματα inter ſe componere ſuſtinuerit. Satis igitur fuerit haec indicaſſe. Habes, Lector, ſententiam de Philopatride noſtram, in quam cum ante hos quinque & viginti annos incidiſſem, eamque in Jenenſium Philoſophorum cathedra diſputaſſem; ante decem annos in Lipſienſi quoque Academia eam publice propoſui. Interjecto tempore cum multum de eo ſit argumento diſceptatum, quaedam etiam contra illam meam diſputationem prolata in medium (a) cognoverim: tantum tamen abeſt, ut audierim quidquam legerimve, quod a ſententia me mea demoveret, cujus tuendæ nullam profecto aliam cauſſam habeo, praeterquam quod veram eſſe puto, quasdam etiam deferendæ; ut potius magis ſubinde confirmatus, non jam juvenile ἀγώνισμα arbitrer, ſed κτῆμα quoddam, perennaturo, ut ſuſpicari fas eſt, operi, Luciano Wetſteniano, quod intexatur, non penitus indignum.

(a) Non feci in hac diſſertatione mentionem To. Eckardi viri ſine docti, &, quod aeque magnum eſt, modeſti. Hic in libro, quo *Non-Chriſtianorum de Chriſto teſtimonia ex antiquis monumentis* propoſuit ac dijudicavit *Quedlinburgi* 1725. 4. edito, a p. 107. pluſcula contra meam ſententiam protulit: quae in Lipſienſi diſputatione a me excuſſa ſunt: ſed hic repetenda non putavi, cum nihil ſit, ad quod non vel in adnotationibus vel in hac diſputatione reſponſum ſatis arbitrer. Hic tantum mentionem ejus rei faciendam cenſui, ne quis vel non viſam mihi vel contemtam viri cari mihi, dum viveret, commentationem putet, quorum alterum ſupinae negligentiae, ſuperbiae alterum facile poſſet tribui.

FINIS TOMI TERTII.

INDEX
DIALOGORUM ET OPUSCULORUM
LUCIANI.

Numerus major Tomum, minor paginam denotat.

A.

ABdicatus. Tom. II. pag. 159.
Accuſatus. Bis accuſatus. II. 791.
Adverſus Indoctum. III. 99.
Aëtion ſ. Herodotus. I. 831.
Alexander ſ. Pſeudomantis II. 207.
Amicitia ſ. Toxaris. II. 507.
Amores. II. 397.
Anacharſis ſ. de Gymnaſiis. II. 883.
Antiochus, vel Zeuxis. I. 839.
Apophras, ſ. de die Nefaſto. III. 161.
Aſinus, ſ. Lucius. II. 567.
Aſtrologia. II. 361.
Auctio Vitarum. I. 540.

B.

BAcchus ſ. Praefatio. III. 75.
Balneum ſ. Hippias. III. 66.
Bis Accuſatus. II. 791.

C.

CAlumnia. De Calumnia non cred. III. 125.
Cataplus ſ. Tyrannus. I. 620.
Caucaſus, ſ. Prometheus. I. 185.
Charidemus, ſ. de pulchritudine. III. 618.
Charon ſ. Contemplantes. I. 487.
Concilia Deorum. III. 527.
Contemplantes. Vid. Charon.
Convivium, ſ. Lapithae. III. 419.
Cronoſolon i. e. Legislator. III. 393.
Cycni, ſ. Electrum. III. 87.
Cynicus. III. 539.

D.

DE Aſtrologia. II. 361.
De die Nefaſto. III. 161.
De Dipſadibus. III. 234.
De Domo. III. 191.
De Electro, ſ. Cycnis. III. 87.
De Gymnaſiis, ſ. Anacharſis. II. 883.
De Luctu. II. 922.
De morte Peregrini. III. 325.
De Mercede Conductis. I. 651.
Demonax. II. 374.
Demoſthenis Encomium. III. 490.
De non temere credend. Calumn. III. 125.
De Paraſito. II. 837.
De Sacrificiis. I. 525.
De Saltatione. II. 265.
De Sectis, ſ. Hermotimus. I. 739.
De Syria Dea. III. 451.
Dearum Judicium. I. 252.
Deorum Concilia. III. 527.
DEORUM DIALOGI. I. 204.
Promethei & Jovis. I. 204.
Cupidinis & Jovis. *ib.* 205.
Jovis & Mercurii. 207.
Jovis & Ganymedis. 208.
Junonis & Jovis. 213.
Junonis & Jov. iterum. 216.
Apollinis & Vulcani. 220.
Vulcani & Jovis. 224.
Neptuni & Mercur. 227.
Mercuri & Solis. 229.
Veneris & Lunae. 231.
Veneris & Cupidinis. 233.
Jovis, Aeſculapii & Herculis. 235.
Mercurii & Apollinis. 238.
Mercurii & Apollinis iterum. 241.
Junonis & Latonae. 243.
Apollinis & Mercurii. 245.
Junonis & Jovis. 247.
Veneris & Cupidinis. 249.
Dearum Judicium. 252.
Martis & Mercurii. 267.
Panos & Mercurii. 269.
Apollinis & Bacchi. 273.
Mercurii & Majae. 275.

Jovis & Solis. I. 277.
Apollinis & Mercur. 280.
DIALOGI MARINI. I. 288.
Doridis & Galatheae. *ib.* 288.
Cyclopis & Neptuni. 291.
Alphei & Neptuni. 295.
Menelai & Protei. 298.
Panopes & Galenes. 300.
Tritonis, Amymones & Neptuni. 302.
Noti & Zephyri. 305.
Neptuni & Delphinum. 307.
Neptuni & Nereïdum. 310.
Iridis & Neptuni. 315.
Xanthi & Maris. 316.
Doridis & Thetidis. 318.
Neptuni & Enipei. 320.
Tritonis & Nereïdum. 321.
Zephyri & Noti. 325.
DIALOGI MORTUORUM. I. 328.
Diogenis & Pollucis, *ib.* 328.
Pluto, ſ. contra Menippum. 336.
Menippi, Amphilochi, & Trophonii. 338.
Mercurii & Charontis. 341.
Plutonis & Mercurii. 343.
Terpſionis & Plutonis. 347.
Zenophantae & Callidemidae. 355.
Cnemonis & Damnippi. 358.
Simyli & Polyſtrati. 359.
Charontis & Mercur. ac diverſorum mortuorum. 363.
Cratetis & Diogenis. 376.
Luciani Scipio. 380.
Diogenis & Alexandri. 389.
Alexandri & Philippi. 394.
Achillis & Antilochi. 399.
Diogenis & Herculis. 402.
Menippi & Mercur. 408.
Aeaci, Proteſilai, Menelai & Paridis. 410.
Menippi & Aeaci. 412.
Charontis, Menippi, & Mercur. 423.
Plutonis & Proteſilai. 426.
Diogenis & Mauſoli. 429.
Nirei, Therſitae, & Menippi. 431.
Menippi & Chironis. 434.
Diogenis, Antiſthenis, & Cratetis. 437.
Menippi & Tireſiae. 445.
Ajacis & Agamemnonis. I. 448.
Minoïs & Soſtrati. 450.
DIALOGI MERETRICII. III. 280.
Glycera & Thaïs. *ib.* 280.
Myrtium, Pamphilus & Doris. 281.
Mater & Philinna. 284.
Meliſſa & Bacchis. 286.
Clonarium & Leaena. 289.
Crobyle & Corinna. 292.
Mater & Muſarium. 295.
Ampelis & Chryſis. 299.
Dorcas, Pannychis, Philoſtratus, Polemon. 301.
Chelidonium & Droſe. 305.
Tryphaena & Charmides. 308.
Ioëſſa, Pythias, & Lyſias. 310.
Leontichus, Chenidas & Hymnis. 315.
Dorio & Myrtale. 319.
Cochlis & Parthenis. 322.
Dipſades. De Dipſadibus. III. 234.
Diſſertatio cum Heſiodo. III. 240.
Domus. De Domo. III. 191.

E.

ELectrum. De Electro ſ. Cycnis. III. 87.
Encomium Patriae. III. 229.
Encomium Muſcae. III. 91.
Epigrammata. III. 674.
Epiſtola ad Nigrinum. I. 37.
Epiſtolae Saturnales. III. 401.
Eunuchus. II. 351.

F.

FUgitivi. III. 365.

G.

GAllus, ſ. Somnium. II. 703.
Gymnaſia, ſ. Anacharſis. II. 883.

H.

HAlcyon, ſ. de Transformatione. I. 176.
Harmonides. I. 850.
Hermotimus, ſ. de Sectis. I. 739.
Herodotus, vel Aëtion. I. 831.
Hercules, ſ. Praefatio. III. 82.
Heſiodus. Diſſertatio cum Heſiodo. III. 240.
Hippias, ſ. Balneum. III. 66.
Hiſtoria quomodo Conſcribenda. II. p. 1.
Hiſtoriae Verae. Lib. 1. T. II. 71.
Hiſtoriae Verae. Lib. 2. T. II. 104.
Hoſpes, ſ. Scytha. I. 859.

Hy-

Hypernephelus, ſ. Icaromenippus. II. 751.

I.

ICaromenippus, ſ. Hypernephelus. II. 751.
Imagines. II. 459.
pro Imaginibus. II. 484.
Incredulus, ſeu Philopſeudes. III. 29.
Indoctus. Adverſus Indoctum. III. 99.
Iſthmus, ſ. Nero de foſſ. Iſthmi. III. 636.
Judicium Vocalium. I. 83.
Jupiter Confutatus. II. 626.
Jupiter Tragoedus. II. 642.

L.

LApſus. Pro Lapſu inter ſalutand. I. 724.
Lapithae, ſ. Conviv. III. 419.
Luciani vita, ſ. Somnium. I. p. 1.
Lexiphanes. II. 317.
Longaevi, vid. Macrobii. III. 209.
Lucius, ſ. Aſinus. II. 567.
Luctus. De Luctu. II. 922.

M.

MAcrobii. III. 209.
Menippus, ſeu Necyomantia. I. 453.
Merces. De Mercede Conductis. I. 651.
pro Mercede Conductis. I. 705.
Mors. De morte Peregrini. III. 325.
Muſcae Encomium. III. 91.
Miſanthropos, ſ. Timon. I. 98.

N.

NAvigium, ſ. Vota. III. 247.
Necyomantia, ſ. Menippus. I. 453.
Nefaſtus dies. Vid. Apophras.
Nigrinus. I. 37.
Nero, ſ. de foſſione Iſthmi. III. 636.

O.

OCypus. III. 665.

P.

PAlinurus. III. fin.
Paraſitus. De Paraſito. II. 837.
Patriae Encomium. III. 229.
Peregrinus. De morte Peregrini. III. 325.
Phalaris prior. II. 187.
Phalaris alter. II. 201.
Philopatris. III. 584.
Philopſeudes, ſ. Incredulus. III. 29.
Piſcator, ſ. Reviviſcentes. I. 570.
Pro Imaginibus. II. 484.
Pro lapſu inter ſalutand. I. 724.
Pro mercede conductis. I. 705.
Prometheus es in verbis. I. 23.
Prometheus, ſeu Caucaſus. I. 185.
Promethei & Jovis Dialogus. I. 204.
Praefatio, ſ. Bacchus. III. 75.
Praefatio, ſ. Hercules. III. 82.
Pſeudomantis, ſ. Alexander. II. 207.
Pſeudoſophiſta, ſ. Soloeciſta. III. 552.
Pſeudologiſta, ſ. de die Nefaſto. III. 161.
Pulcritudo. De pulcritud. vid. Charidemus.

Q.

QUomodo hiſtoria conſcribenda. II. 1.

R.

RHetorum Praeceptor. III. 1.
Reviviſcentes, ſ. Piſcator. I. 570.

S.

SAcrificium. De Sacrificiis. I. 525.
Saltatio. De Saltatione. II. 265.
Saturnalia. III. 385.
Scytha, ſ. Hoſpes. I. 859.
Soloeciſta, ſ. Pſeudoſophiſta. III. 552.
Somnium, ſ. vita Luciani. I. 1.
Somnium, ſ. Gallus. II. 703.
Sympoſium. Vid. Convivium. III. 419.
Syria Dea. III. 451.

T.

TImon, ſ. Miſanthropos. I. 98.
Toxaris, ſ. Amicitia. II. 507.
Tragopodagra. III. 643.
Tribunalia. Vid. Bis Accuſatus.
Tyrannus, ſ. Cataplus. I. 620.
Tyrannicida. II. 141.

V.

VIrtus Dea. III. fin.
Vitarum Auctio. I. 540.
Verae hiſtoriae. Lib. 1. T. II. 71. Lib. 2. *ib.* 104.
Vota, ſ. Navigium. III. 247.

Z.

ZEuxis, vel Antioch. I. 839.

SCRIPTORES
A LUCIANO LAUDATI.

Numerus major Tomum, minor dialogi caput denotat. Ubi nomen Auctoris non legitur in ipſo Luciani contextu, indicatur in notis.

A.

AChajus Tom. I. *pro Lapſ.* c. 6.
Admetus. II. *Demon.* §. 44.
Aeſchines Rhet. I. *pro Merced.* 7. III. *Rhet.* 10. & III. *Adv. Ind.* 27.
Aeſchin. Socr. II. *Imag.* 17. II. *Paraſ.* 32. ibid. 56.
Aeſchylus. III. *Mort. Per.* 3.
Aeſopus. I. *Tim.* 14. I. *Reviv.* 32. I. *pro Merc. Cond.* 4. I. *Hermot.* 84. II. *Quom. Hiſt.* 23. *Piſc.* 11. *Icar.* 10. II. *Gall.* 11. II. *Icar.* 10. III. *Philopſ.* 5. *Adv. Indoct.* 30. III. *Pſeudol.* 3. & 5. *Fugit.* 13. & 33. f. III. *Dom.* 12.
Agatharchides. III. *Macrob.* 23.
Agatho. III. *Rhet. Pr.* 11.
Alexandri orac. II. *Alex.* 11. bis & 18. ibid. 24. ac 25. bis. 27. bis. 28. 29. 33. 34. 36. 40. 43. 47. 48. 50. item 51. ad 55. ſexies.
——— Formula initiationis II. *Alex.* 38.
Alexis. I. *pro Lapſ.* 6.
Anacreon. I. *Dial. Mar.* I. 4. & II. *Ver. Hiſt.* II. 15. Item III. *Herc.* 8. III. *Macrob.* 10. & 26. ac III. *Conviv.* 17.
Anaximenes. I. *Herod.* 3.
Anonymus. Vid. *Incerta.*
Antilochus. III. *Adv. Indoct.* 27.
Antimachus. II. *Ver. Hiſt.* II. 42.
Antiochianus. II. *Quom. Hiſt.* 30.
Antipho. II. *Ver. Hiſt.* II. 33.
Antiſthenes. III. *Adv. Indoct.* 27.
Apollodori Chron. III. *Macrob.* 22.
Apollonii Argon. II. *Dem.* 31.
Apologiae variae. II. *Paraſ.* 56.
Aratus. I. *Nigr.* 16. ib. *Prometh.* ſ. *Cauc.* 14. & II. *Icar.* 24.
Archilochus. III. *Pſeudolog.* 1. & 2.
Archimedes. III. *Hipp.* 2.
Archytas. I. *pro Lapſ.* 5.
Ariphron. I. *pro Lapſ.* 6.
Ariſtander. III. *Philopatr.* 21. & 22.
Ariſtarchus. II. *Ver. Hiſt.* II. 20.
Ariſtides. II. *Amor.* 1.
Ariſtobulus. II. *Quom. Hiſt.* 12. & III. *Macrob.* 22.
Ariſtophanes. I. *Prom. Verb.* 6. bis. I. *Reviv.* 25. I. *Jud. Voc.* 8. I. *Reviv.* 25. II. *Quom. Hiſt.* 41. II. *Ver. Hiſt.* I. 29. II. *Am.* 54. II. *Jov. Trag.* 32. II. *Icar.* 5. II. *Bis Accuſ.* 33. III. *Indoct.* 27. III. *Demoſth.* 20. III. *Philopatr.* 13. & 18.
Ariſtoteles. I. *De Merced.* 24. II. *Salt.* 70. II. *Eun.* 3. II. *Demon.* 56.
Ariſtoxenus. II. *Paraſ.* 35. & III. *Macrob.* 18.
Arrianus. II. *Alex.* 2.
Artemidorus. III. *Philopatr.* 21. & 22.
Axon. II. *Eun.* 10.

B.

BAcchilydes. I. *Scyth.* 11. f.

C.

CAllimachus. II. *Quom. Hiſt.* 57. II. *Am.* 48. & 49.
Callimorphus. II. *Quom. Hiſt.* 16.
Calliſthenes. III. *Demoſth.* 15. pr.
Calpurnianus. II. *Quom. Hiſt.* 15.
Cebes. I. *De Merced. Cond.* 42. III. *Rhet.* 6.
Celſus. II. *Alex.* 21.
Chryſippus. I. *de Merc. Cond.* 24. I. *Hermot.* 48. Chryſippus vel Stoïcus I. *Herm.* 82. II. *Icar.* 24.
Cleon. I. *pro Lapſ.* 3.
Comicus. I. *Prom.* 2. p. 26. I. *Nigr.* 31. f. I. *Jud. Voc.* 7. II. *Jov. Trag.* 38. III. *Herc.* 5. III. *Muſc.* 11.
Comment. Reg. Maced. III. *Demoſth.* 26. & 29.
Crates. III. *Rhet.* 9.
Cratinus. III. *Macrob.* 25.
Critias forſan. III. *Rhet.* 9.
Cteſias. II. *Quom. Hiſt.* 39. II. *Ver. Hiſt.* I. 3. ib. *Ver. Hiſt.* II. 31. III. *Philopſ.* 2.
Cteſibius. III. *Macrob.* 22.

D.

DEmetrius Calatianus. III. *Macrob.* 10.
Demetrius Sag. II. *Quom. Hiſt.* 32.
Demochares. III. *Macrob.* 10.
Democritus. III. *Philopſ.* 32. III. *Macrob.* 18.
Demoſthenes. I. *de Merc. Cond.* 5. & 25. II. *Quom. Hiſt.* 38. II. *Jov. Trag.* 14. 15. & 23. II. *Bis Acc.* 26. bis. II. *Paraſ.* 42. f. III. *Rhet. Pr.* 9. 10. 17. 21. III. *Indoct.* 4. III. *Demoſth.* 5. quater. ib. 7. 10. 15. & 50.
Dinon. III. *Macrob.* 15.
Diogenes. I. *Vit. Auct.* 7.
Dionyſius. I. *pro Lapſ.* 4. III. *Indoct.* 15.
Dionyſiodorus. I. *pro Lapſ.* 10. f.
Doſiades. II. *Lexiph.* 25.
Draco (Legiſl.) III. *Calum.* 8.

E.

EMpedocles. I. *pro Lapſ.* 2. II. *Quom. Hiſt.* 2.
Epicharmus. I. *Hermot.* 47. III. *Macrob.* 25.
Epicuri epiſt. I. *pro Lapſ.* 6.
——— } Κυρ. δόξ. II. *Alex.* 47.
Eratoſthenes. III. *Macrob.* 27.

Eumenes Card. I. *pro Lapſ.* 8.
Euphorion. II. *Quom. Hiſt.* 57.
Eupolis. I. *Prom.* 2. p. 26. Vid. not. Et I. *Nigr.* 7. f. I. *Reviv.* 25. II. *Demon.* 10. II. *Bis Acc.* 33. III. *Indoct.* 27. III. *Demoſth.* 20.
Euripides. I. *Tim.* 1. & 41. I. *Dial. Mort.* VI. 2. Et XXVI. 1. ib. XXVII. f. bis. XXVIII. 2. item I. *Necyom.* 1. quater. I. *Vit. Auct.* 9. f. I. *Reviv.* 3. bis. & 39. I. *De Merc.* 41. I. *pro Merc.* 1. 3. 5. & 10. I. *pro Lapſ.* 2. I. *Harm.* 3. f. II. *Quom. Hiſt.* 1. ter. ib. 5. f. II. *Amor.* 26. & 38. bis. ib. 47. bis. II. *Jov. Conf.* 13. ib. *Jov. Trag.* 1. quater. ib. 2. & 33. & 41. ter. II. *Gall.* 6. 14. 19. II. *Bis Acc.* 21. II. *Paraſ.* 4. f. III. *Herc.* 4. III. *Indoct.* 19. & 28. III. *Pſeudol.* 19. & 32. f. III. *Dom.* 23.
Euripidis fragmenta. III. *Macrob.* 23. Eurip. ipſe. III. *Conv.* 25. & 48. III. *Demoſth.* 9. & 47. Ejus fragm. III. *Philopatr.* 12. Ipſe rurſ. ib. 13. III. *Ocyp.* 1.

F.

Formula. I. *de Sacrif.* 14.
—— Initiationis. II. *Alex.* 38.

G.

Gorgias. III. *Macrob.* 23.

H.

Haliſodemus. III. *Demoſth.* 27.
Hegeſias. III. *Rhet.* 9.
Hellanicus. III. *Macrob.* 22.
Hemitheon. III. *Indoct.* 23.
Herodotus. I. *Contempl.* 14.
Herodoti Muſae. I. *Herod.* 1. f. II. *Quom. Hiſt.* 2. 18. 29. 42. 54. II. 2. *Ver. Hiſt.* 5. 31. II. *Salt.* 62. II. *Aſin.* 28. II. *Jov. Conf.* 12. 14. bis. II. *Jov. Trag.* 20. 30. & 53. II. *Gall.* 23. II. *Bis Acc.* 1. III. *Philopſ.* 2. III. *Dom.* 20. III. *Macrob.* 10.
Heſiodus (falſo) I. *Somn.* 3. ſed recte. I. *Prom.* 7. p. 35. item I. *Prometh.* ſ. *Cauc.* 3. p. 187. ib. 13. p. 195. I. *Necyom.* 3. & 4. I. *Sacrif.* 5. I. *de Merced.* 26. I. *Hermot.* 2.
—— (falſo I. *Hermot.* 3.) Recte rurſus I. *Hermot.* 5. f. & 25. II. *Salt.* 24. bis. & 61. 78. II. *Amor.* 3. & 37. II. *Imag.* 12. 15. II. *Jov. Conf.* 1. II. *Icar.* 27. II. *Bis Accuſ.* 21. II. *Paraſ.* 14. III. *Rhet. Pr.* 3. 4. & 7. III. *Indoct.* 3. III. *Pſeudol.* 19. III. *Diſſ. cum Heſ.* 1. 3. & 6. III. *Nav.* 20. III. *Saturn.* 5. f. & 7. f. & 20. pr. bis. III. *Conv.* 17. III. *Demoſth.* 12.
Heroemoclis ep. III. *Conv.* 22.
Hieronymus hiſtoricus. III. *Macrob.* 11. bis, & ib. 13. bis. & 22.
Hippias. I. *Herod.* 3. III. *Hipp.* 3.
Hippocrates. I. *Hermot.* 1. & 63. II. *Abd.* 4. II. *Bis Accuſ.* 1.
Hipponax. III. *Adv. Indoct.* 27. & *Pſeudol.* 2.
Homerus. Homeri Iliad. I. *Somn.* §. 5. & I. *Nigr.* 3. & 6. item 18. & 35. 36. 37. & I. *Tim.* 4. 6. 9. bis. ib. 23. 35. 37. 48. I. *Prom.* ſ. *Cauc.* 4. & 17. 18. 19.
Homerus. Homeri Iliad. I. *Deor. Dial.* IV. 1. & 3. ib. VII. 1. XV. 1. XIX. f. XX. 10. XXI. 1. & 2. I. *Dial. Mar.* VI. 2. ib. XI. ter. XIII. 1. I. *Mort. Dial.* XI. 1. ib. XV. 1. & 2. XVIII. 2. XIX. 1. bis. XXV. bis, ter. I. *Necyom.* 3. & 10. I. *Cont.* 1. & 7. 8. 19. 22. f. ac 23. f. I. *Sacrif.* 1—3. quater. Iterum ib. 8. & 9. quater. ib. 14. I. *Reviv.* 1. bis, & a 3. ad 5. quinquies. ib. 35. ib. 41. ac 42. quater. I. *de Merc.* 1. 10. 16. 20. 25. 26. bis. I. *Pro Merc.* 3. 4. & 6. bis. ib. 8. 9. & 14. I. *pro Lapſ.* 2. I. *Hermot.* 3. 5. 12. 23. f. 28. 33. f. & 63. I. *Zeux.* 10. bis. II. *Quom. Hiſt.* 8. ter. ib. 14. 19. 28. 49. II. 1. *Ver. Hiſt.* 17. & 40. ib. 2. *Ver. Hiſt.* 15. 20. II. 2. *Phal.* 8. II. *Alex.* 57. II. *Salt.* 8. 13. bis. 23. bis. ac 36. 61. 85. II. *Lexiph.* 15. II. *Eun.* 3. II. *Aſtr.* 22. ter. II. *Dem.* 60. II. *Amor.* 5. 31. 32. 54. II. *Imag.* 8. & 13. ac 19. bis. ib. 21. 22. bis. ib. *pro Imag.* 20. ter. ib. 24. 25. ſexies. 26. II. *Aſin.* 11. 45. II. *Jov. Conf.* 1. 2. 4. bis, & 8. ib. *Jov. Trag.* 1. ter. Et 6. ter. ib. 10. 14. bis. 19. 34. 37. 40. ſexies. ib. 44. 45. II. *Gall.* 2. II. *Gall.* 8. 13. 14. 17. ter. ib. 26. II. *Icar.* 2. 6. 11. 16. 19. 25. 27. 28. 29. 30. 33. II. *Bis Accuſ.* 1. 2. ter. 21. II. *Paraſ.* ab 44. ad 50. decies & ſex. II. *Luct.* 20. & 24. III. *Rhet. Pr.* 11. 13. III. *Philopſ.* 10. & 24. III. *Bacch.* 7. bis. III. *Herc.* 4. ter. ib. 7. III. *Muſc.* 5. quinquies. III. *Indoct.* 7. quater. ib. 18. III. *Calum.* 10. 23. 26. III. *Pſeudol.* 27. ter. III. *Dom.* 4. 9. 17. 18. 20. III. *Macrob.* 3. III. *Diſſ. cum Heſ.* 8. bis. III. *Nav.* 29. & 46. III. *Mort. Per.* 7. & 31. III. *Fug.* 30. ſepties. III. *Conv.* 12. quater. ib. 17. 25. 42. 44. 45. III. *Demoſth.* 5. quater. ib. 7. ter. III. *Deor. Conc.* 6. III. *Philopatr.* 1. & 4. (Falſo etiam, ibid.) Bene rurſus ib. 4. 6. 8. aliquoties. ib. 14. quater 15. bis. ib. 16. & 18. bis, ac 23. & 27. III. *Charid.* 8. bis. Et 11. aliquoties. Item 25. ac tandem III. *Tragop.* vſ. 184.
Homeri Odyſſ. I. *Nigr.* 3. ib. 6. & 17. ac 19. 35. Item I. *Prom.* ſ. *Cauc.* 18. I. *Deor. Dial.* VII. f. & XVII. 1. ac 2. f. I. *Dial. Mar.* II. 1. & 4. ibid. IV. 1. ib. XIII. 2. I. *Dial. Mort.* XV. 1. XVI. 1. & 5. XVII. 1. XX. 2. XXIX. 1. & 2. I. *Necyom.* 1. & 9. bis. ib. 11. 15. 21. I. *Cont.* 3. & 4. bis. ac 7. 14. 21. 22. f. ac 23. f. I. *Reviv.* 6. I. *Catapl.* 14. bis. I. *De Merc.* 1. 3. 8. 15. & 23. I. *Pro Merc.* 4. I. *pro Lapſ.* 6. I. *Hermot.* 23. f. I. *Zeux.* 2. I. *Scyth.* 9. f. II. *Quom. Hiſt.* 4. & 57. II. 1. *Ver. Hiſt.* 3. & 2. *Ver. Hiſt.* 20. 32. 33. 35. 36. II. 2. *Phal.* 8. II. *Alex.* 5. II. *Salt.* 3. 4. & 13. f. 23. 79. 85. ter. II. *Aſtr.* 22. 23. II. *Amor.* 5. & 23. bis. ib. 26. II. *Imag.* 9. 13. 19. & 20. ib. *pro Imag.* 20. ac 25. bis. II. *Jov. Trag.* 31. 32. II. *Gall.* 2. 5. 6. II. *Icar.* 5. 10. 12. 13. 22. 23. II. *Paraſ.* 10. quinquies, ib. 11. f. 29. & 26. f. II. *Luct.* 8. III. *Rhet. Pr.* 8. & 13. III. *Philopſ.* 1. III. *Herc.* 8. f. III. *Calum.* 23. & 30. III. *Dom.* 3. 9. III. *Patr. Enc.* 1. 10. 11. 12. III. *Mort. Per.* 1. & 21. f. III. *Fug.* 21. & 30. III. *Saturn.* 7. ib. 20. 23. 32. III. *Deor. Conc.* 15. III. *Soloec.* 11. III. *Philopſ.* 1. 3. 6. 9. 14. bis. ib. 21. ib. 23. bis. ac 25.
Hypſicrates. III. *Macrob.* 22.

I.

Iambulus. II. 1. *Ver. Hiſt.* 3.

Incerta. I. *pro Lapſ.* 2. I. *Scyth.* 9. f. II. *Quom. Hiſt.* 14. f. 17. pr. 18. pr. & 22. ter. item 24. 29. 32. II. *Amor.* 2. II. *pro Imag.* 19. II. *Paraſ.* 4. & 41. III. *Rhet. Pr.* 11. f. III. *Calum.* 26. &c.
Inſcriptiones. Phari II. *Quom. Hiſt.* 62. alia II. *Salt.* 14. II. *Amor.* 18. III. *Dipſ.* 6. III. *DeaSyr.* 16.
Iſidorus Characenus. III. *Macrob.* 15. & 17.
Iſis. II. *Gall.* 18.
Iſocrates. III. *Rhet. Pr.* 17. III. *Macrob.* 23. III. *Demoſth.* 10.
Iſtiaeus. III. *Conv.* 41.

L.

LEoſthenes. III. *Demoſth.* 14. f.
Libri Magici, Aegyptii. III. *Philopſ.* 31.
Lucianus ipſe. II. *Demon.* 1.
Lycophron. II. *Lexiph.* 25.
Lycurgus. III. *Macrob.* 28.
Lyſimachus Comic. I. *Jud. Voc.* 7.

M.

MEdius hiſtoricus. III. *Macrob.* 11.
Menander. II. *Amor.* 42. & 43. II. *Jov. Trag.* 53. III. *Pſeudol.* 4.
Menippus. II. *Bis Accuſ.* 33.
Muia poëtria. III. *Muſc.* 11.

N.

NIcander. III. *Dipſ.* 9.
Nicias. I. *pro Lapſ.* 3.
Nicomachus. III. *Philopatr.* 12.

O.

OCellus. I. *pro Lapſ.* 5.
Ode. II. *Salt.* 11. bis.
Oneſicritus. II. *Quom. Hiſt.* 40. III. *Macrob.* 14. III. *Mort. Per.* 25.
Oracula. II. *Alex.* 18. 24. 25. 27. 28. 29. 33. 34. 35. 36. 40. 43. 47. 48. 50. 52. 53. 54.
Oraculum Scythae. II. *Alex.* 51.
Orac. Apollinis. II. *Salt.* 25. II. *Amor.* 48. III. *Rhet. Pr.* 13. Orac. Bacidis. III. *Mort. Per.* 30.
— vid. *Sibylla.*
— vid. *Alexand.*
Ori & Iſidis libri. II. *Gall.* 18.
Orphica. I. *Sacrif.* 14.

P.

PArthenius. II. *Quom. Hiſt.* 57.
Pherecydes. III. *Macrob.* 22.
Philaenis. II. *Amor.* 28. III. *Pſeudol.* 24.
Philemon. I. *pro Lapſ.* 6. III. *Macrob.* 25.
Philolaus. I. *pro Lapſ.* 6.
Philoſophorum Vitae. II. *Paraſ.* 31.
Philochorus. II. *Quom. Hiſt.* 32.
Phocylides. III. *Calum* 8. f.
Pindarus. I. *Tim.* 41. II. *Salt.* 67. II. *pro Imag.* 8. ib. 19. ib. 26. II. *Gall.* 7. II. *Icar.* 27. III. *Hipp.* 7. III. *Conv.* 17. III. *Demoſth.* 10. 11. & 19.
Plato. I. *Vit. Auct.* 15. & 17. I. *Reviv.* 22. f. I. *De Merc.* 24. & 25. & 42. f. I. *pro Lapſ.* 4. bis. ib. 6. bis. II. 2. *Ver. Hiſt.* 17. II. *Salt.* 34. 70. II. *Lexiph.* [illegible] & 22. II. *Demon.* 33. II. *Amor.* 24. 31. II. *pro Imag.* 18. ib. 27. II. *Icar.* 24. II. *Bis Accuſ.* 33. 34. quater. II. *Paraſ.* 5. f. ib. 19. III. *Rhet. Pr.* 9. 17. & 25. III. *Philopſ.* 24. 27. III. *Muſc.* 7. III. *Indoct.* 27. III. *Dom.* 4. III. *Fugit.* 18. III. *Conv.* 39. bis. III. *Soloec.* 6. 7. 10.
Poëtae. I. *Tim.* 1. & 4. ac 21. III. *Pſeudol.* 24. III. *Conv.* 3.
Polus. I. *Herod.* 3.
Polybius. III. *Macrob.* 22.
Poſidonius. III. *Macrob.* 20.
Praeconum carmen. II. *Demon.* 65.
Prodicus. I. *Herod.* 3.
Proverbia. I. *Somn.* 3. I. *Nigr.* ep. pr. I. *Jud. Voc.* 9. I. *Deor. Dial.* VI. 3. I. *Dial. Mort.* VI. 2. ib. VIII. 1. & I. *Necyom.* 4. I. *Rev.* 9. I. *Catapl.* 21. I. *de Merc.* 4. 12. 21. 25. & 30. I. *pro Merc.* 1. 9. 11. & 15. I. *pro Lapſ.* 7. I. *Hermot.* 28. bis. & 49. 61. 69. 78. 79. & 86. I. *Zeux.* 2. f. I. *Harm.* 3. & 4. II. *Quom. Hiſt.* 2. II. *Paraſ.* 52. III. *Rhet. Pr.* 14. 18. III. *Philopſ.* 1. 9. 29. 32. III. *Herc.* 8. III. *Muſc.* 12. III. *Indoct.* 4. 5. 23. bis. 25. & 28. III. *Pſeudol.* 1. 2. 4. 10. 15. 32. III. *Nav.* 12. & 26. III. *D. Meret.* III. f. ib. VII. p. med. & X. verſ. fin. ib. XIV. f. III. *Saturn.* 9. ib. 19. III. *Philopatr.* 29. f.
Ptolemaei epiſt. I. *pro Lapſ.* 10.
Pythagoras. I. *Dial. Mort.* XX. 3. I. *Vit. Auct.* 2. (nihil ſcripſit) I. *pro Lapſ.* 5.

S.

SAppho. I. *de Merced.* 36. II. *Amor.* 30.
Scriptores de Saltatione. II. *Salt.* 33.
Sibyllae oracula. II. *Alex.* 11. III. *Mort. Per.* 29.
Sidonius Sophiſta. II. *Demon.* 14.
Simonides. III. *Macrob.* 26.
Socrates. I. *Herm.* 48. II. *Imag.* 17. II. *Paraſ.* 56.
Solon. III. *Calumn.* 8.
Sophocles. I. *Catapl.* 16. I. *de Merced.* 38. & 41. III. *Dom.* 23. III. *Macrob.* 24. III. *Mort. Per.* 3. III. *Conv.* 25. III. *Demoſth.* 27.
Steſichorus. II. 2. *Ver. Hiſt.* 15. II. *pro Imag.* 15. III. *Macrob.* 26.
Stoicus quidam. I. *Hermot.* 82.

T.

THeocritus. I. *Deor. Dial.* XXII. 2. & XXVI. 1.
Theognis. I. *Tim.* 26. I. *de Merc.* 5. bis. I. *pro Merc.* 10. f.
Theopompus. II. *Quom. Hiſt.* 59. III. *Macrob.* 10.
Theoxenus. I. *Scyth.* 8. f.
Thucydides. I. *Nigr.* epiſt. p. 38. I. *Jud. Voc.* 9. II. *Quom. Hiſt.* 2. 5. & 15. quater. ib. 26. bis. & 38. 39. 42. 49. 54. 57. II. *Alex.* 8. II. *Salt.* 36. II. *Lexiph.* 22. II. *Paraſ.* 48. III. *Rhet. Pr.* 1. III. *Indoct.* 4. III. *Nav.* 3.
Timaeus. III. *Macrob.* 10. & 22.
Tragicus. I. *Nigr.* 31. f. I. *Tim.* 2. & 33. II. *Lexiph.* 17. II. *Amor* 37. III. *Muſc.* 11. III. *Demoſth.* 13. f.

X.

XEnophilus. III. *Macrob.* 18.
Xenophon. I. *Somn.* 17. II. *Quom. Hiſt.* 2. 23. & 39. II. *Salt.* 25. II. *Imag.* 10.

Z.

ZEnodotus. II. 2. *Ver. Hiſt.* 20.

INDEX RERUM
NOTABILIORUM.

Numerus Romanus indicat *Tomum*, minor caput ſeu paragraphum, p. paginam interdum additam. *Hiſt.* ſignif. Dialogum *Quom. Hiſt. Conſcrib.* qui & *Quom.* notatur *Ver. Hiſt* 1. vel 2. priorem vel alterum Verae hiſtoriae dialogum. Cetera nomina dialogorum ſic ſponte intelligentur.

A.

ABauchas, ejus cum Gyndane amicitia. II. *Tox.* 61.
Abderitarum morbus, ſequentesque illum animi adfectiones. II. *Quom. Hiſt.* 1.
Abdicationis cauſſae. II. *Abdic.* paſſim.
Abdicare adoptatum non licet, ib. 12.
Abonis caſtrum. II. *Pſeud.* 9.
Abradatae conjux. II. *Imag.* 20.
Abroea. II. *Aſin.* 4.
Abrotanum meretrix. III. *D. Meret.* I.
Abſyrtus laceratus. II. *Salt.* 53.
Abundantia propugnatur & impugnatur. III. *Cyn.* 2–6. ſeq.
Acamas homo. II. *Salt* 40. Acamas mons. III. *Nav.* 7.
Acanthus. II. *Phal.* 19.
Acarnanius porcellus, prov. III. *Meretr.* VII. fin.
Achaeus, poëta tragicus. I. *pro Lapſ.* 6.
Acheruſius campus. I. *Necyom.* 15.
Acheruſia palus. II. *de Luct* 3.
Achilles, ejus mollities. I. *D. Mort.* XV. praeceptor ejus Chiron. ib. I. it. Phoenix. ib. ſepulcrum. I. *Cont.* 23. de eo multa fabuloſe ſcripſit Homerus. II. *Hiſt.* 40. ejus clypeus. II. *Salt.* 13. filii gaudet ſaltatione. ib. 9. cur in Scyro moratus ſit. II. *Salt.* 46. II. *Par.* 44. ejus & Patrocli amicitia. II. *Amor.* 54. it. II. *Tox.* 10. conſpectis armis ad bellum incitatur. III. *de Domo.* 4.
Achivis cauſa irarum Apollinis praeſignificata. III. *Diſſ. cum Heſ.* 8.
Acinaces & Zamolxis Scytharum Dii. I. *Scyth.* 4.
Acinaci ſacrificant. II. *Jov. Trag.* 42. Per eos jurant. II. *Tox.* 38.
Acriſius Danaen ciſtae includit. I. *D. Mar.* XII. 1.
Actaeoni cur & a quo immiſſi canes. I. *D. Deor.* XVI. 2. II. *Salt.* 41.
Adimantus. III. *Navig.* 1.
Admetus, malus poëta. II. *Dem.* 44.
Admirantis hypotypoſis. I. *Nigr.* 35.
Adoleſcentiae durior educatio. I. *D. Mar.* VI. 1. it. I. *Nigr.* 27. diſciplina eam reddit excitatiorem. II. *Gymn.* 20. inſtruitur apud Graecos arithmetica, muſica, poëſi, morum ſcientia, cet. ib. ſeq. inſtitutio ejus debet aequalis eſſe viribus. I. *Nigr.* 28. exercitia adoleſcentiae vid. ſub tit. exercit. conf. it. *diſciplina, educatio.*
Adonis. I. *D. Deor.* XI. flumen, quotannis cruentatur. III. *Dea Syr.* 8.
Adoniſis orgia. III. *Dea Syr.* 6.
Adraſtea. I. *Apol.* 6.
Adraſtus filium Croeſi interfecit aberrante haſta. II. *Jov. Conf* 12. II. *Salt.* 43.
Adſurgere advenienti. III. *Conv.* 7.
Adſcendo. Quomodo altiſſimos phallos adſcendant in Syria. III. *Dea Syr.* 29. forſan in memoriam diluvii. ib. 28.
Adulatores, quibus adulantur pejores. I. *Nigr.* 23. ii philoſophi aliis intolerabiliores. ib. 24. adulatores decepti ſpe hereditatis. I. *D. Mort.* IX. 3. ſeq. mercede ac familiaritate potentiorum digni. I. *Merc.* 4. adulatio auliciis neceſſaria. ib. 28. non convenit hiſtorico. II. *Hiſt.* 7. ſeq. a magnis animis rejicitur. ib. 12. adulatoris characteres. II. *pro Imag.* 20. a laudatore quomodo diſtet. ib. adulatio quid. ib. 2. ea multi gaudent. ib. conf. tit. *Paraſit.* Adulatoris exempla praebent Gnathonides, Philiades, Demeas, Thraſycles, Blepſias, Laches, Gniphon, Charinus, Damon, Terpiion, Chariades, Phidon, Melanthus, Xenophanta, Ariſtobulus, Oneſicritus, Polemon, Ariſtippus, Ariſtochiton, Idomeneus, Ariſtoxenus, Cynaethus, cet. quos ſuo vide loco.
Adulteri puniuntur raphaniſmo. III. *Mort. Per.* 9. pilorum evulſione. III. *Fug.* 33.
Adulterii poena ſe eripit Combabus, demonſtrando ſe caſtratum. III. *Dea Syr.* 25. delatores ejus puniti. ib.
Adulteria Deorum taxantur. I. *Cauc.* 17. vid. *Dii.* legem tulit Salaethus contra adulterium, ipſe poſt in eo deprehenſus. I. *Apol.* 4. Bagoas adulter. II. *Eun.* 10. ſeq.
Adyrmachus, princeps Machlyinae. II. *Tox.* 44.
Aeacus. I. *D. Mort.* XIII. 4. prope eum jam eſſe. I. *Apol.* 1. quis. II. *de Luct.* 4.
Aëdonum ſ. Luſciniarum fabula. I. *Nigr.* 3.
Aegiali. II. *Pſeud.* 57.
Aegidem quatit iratus Jupiter. III. *Satur.* 3.
Aeginam trajicenti quantum nauli eſſet ſolvendum. III. *Navig.* 15.
Aeginetici modii. I. *Tim.* 57.
Aegiſthus a quibus occiſus. II. *Amor.* 47.
Aegrotis alia, alia valentibus alimenta creavit Deus. III. *Cyn.* 7.
Aegyptus Danai frater. I. *D. Marin.* VI.
Aegyptiorum Dii ridentur. III. *Deor. Conc.* 10. 11.
Aegyptiorum templa olim ſine imaginibus. [illegible] *Dea Syr.* 3.
Aegyptiorum ſacra intus foeda, extra ornata [illegible] 7. ad cameli adſpectum perterriti. I. *Prom.* [illegible] crificant aquae. II. *Jov. Trag.* 42. Dea eorum [illegible] I. *D. Deor.* III. 1. ſuperſtitiones eorum. I. [illegible]

Aegyptiorum. circa ſacrificia ritus. ib. ſeq. neque piſcibus veſcuntur, neque capros mactant. II. *Aſtr.* 7. varia eorum ſacra. ib. ſcribendi ratio. I. *Herm.* 44. ab Aethiopibus didicere aſtrologiam. II. *Aſtr.* 5. ritus ſepulcrales. II. *de Luct.* 21. Apis eis ſanctus. II. *Aſtr.* 7. eorum ſacri ſcribae ſunt longaevi. III. *Macrob.* 4. apud Aegyptios ſignum nobilitatis coma erat. III. *Navig.* 3. Deos primi cognovere. III. *Dea Syr.* 2.
Aegyptus Danai frater. I. *D. Mar.* VI.
Aeneas. II. *Salt.* 46.
Aenianes imbelles. III. *Dem. Enc.* 39. f.
Aeolus Hellenis fil. I. *Halc* 1. II. *Salt.* 47.
Aeolocentaurus. II. *Ver. Hiſt.* I. 42.
Aëroconopes. II. *Ver. Hiſt.* I. 16.
Aërocoraces. II. *Ver. Hiſt.* I. 16.
Aerope. II. *Quom.* 8. II. *Salt.* 43. & 67.
Aeſchines tympaniſtriae filius a Philippo ob eruditionem aeſtimatur. I. *Somn.* 12. accuſato Timarcho, patitur ſimilia. I. *Apol.* 7. Atrometus dicitur. III. *Rhet. Pr.* 10. paraſitus. II. *Par.* 32. patriae proditor. ib. 42.
Aeſchyli pugillares cur emerit Dionyſius tyrannus. III. *Adv. Ind.* 15.
Aeſchylus in vino tragoedias ſcripſit. III. *Dem. Enc.* 15.
Aeſculapius ſanandi officinam Pergami conſtituit. II. *Icar.* 24. Apollinis filius. II. *Jov. Trag.* 26. poſthabetur ei Hercules. I. *D. Deor.* XIII. 1. fulmine percuſſus. ib. II. *Pſeud.* 10. & III. *Mort. Per.* 4. f.
Aeſculapio hymnos non ſcriptos. III. *Dem. Enc.* 27.
Aeſculapio & Herculi parcit Momus. III. *Deor. Conc.* 6.
Aeſopi aſinus. III. *Fug.* 13.
Aeſopus. II. *Ver. Hiſt.* II. 18. II. *Icar.* 10. ejus fabula de homine, qui fluctus numeravit. I. *Herm.* 84.
Aëtio. II. *Imag.* 7. pictor. I. *Aët.* 4.
Aethiopes deos excipiunt convivio. I. *Sacr.* 2. ſaltando depraeliantur. II. *Salt.* 18. aſtrologiae inventores. II. *Aſtr.* 3. ceteris gentibus ſapientiores. ib. quanam re adjuti. aſtrologiam melius tractare poſſint aliis. ib. planetis dedere nomina. ib. 4. ſacrificant diei. II. *Jov. Trag* 42. Jupiter ad eos commiſſurum abit. III. *Philop.* 4.
Aetolici caſus. I. *Sacr.* 1.
Agamemnonis imago apud Homerum. II. *Imag.* 25. ſub Agamemnone reſpondere. II. *Dem.* 26. de eo. II. *Par.* 44 it. II. *Salt.* 43.
Agatharchides laudatur. III. *Macrob.* 22.
Agathobulus. II. *Dem.* 3. III. *Mort. Per.* 17.
Agathocles de mercede cum diſcipulis litigat. II. *Icar.* 16. peripateticus, ejus confutatur gloriatio. II. *Dem.* 29. ejus & Diniae amicitia. II. *Tox.* 12. ſeq. Samius apud Alexandrum delatus. III. *Calumn.* 18. ejus aetas. III. *Macrob.* 10.
Agathon, qualis poëta. III. *Rhet. Pr.* 11.
Agendi bene tempus haud prorogandum. I. *Nigr.* 27.
Agenor, Europae pater. I. *D. Mar.* XV. 1.
Agricolae circa plantas cura. II. *Gymn.* 20.
Ajax. I. *D Mort.* XX. 1. II. *Par.* 44. furioſus. I. *D. Mort.* XXIX. 1. it. II. *Ver. Hiſt.* II. 7. Ulyſſem [illegible]dit. I. *D Mort.* XXIX. 2. ejus ſepulcrum. I. *Cont.* [illegible] Ajax alter. II. *Salt* 46.
Alab[illegible]ſtrum unguenti. III. *D. Meretr.* XIV.
Alani, in quo diſtent a Scythis. II. *Tox.* 51.
Alata verba. III. *de Dom.* 20.
Alcaeus Mileſius. II. *Hiſt.* 9.
Alceſtes. I. *D. Mort.* XXIII. 3.
Alcibiadis ſpes. II. *Quom.* 38. f. ab eo amputatae ſtatuae. II. *Amor.* 24. Reditus. III. *Dem. Enc.* 31.
Alcidamas cynicus. III. *Conv.* 12. formidabilis clamoſus & impudicus. ib. & ſeq. pugnat cum ſcurra. ib. 19.
Alcinous. II. *Ver. Hiſt.* I. 3.
Alcmaeon. II. *Salt.* 50.
Alcmenae cum Jove concubitus. I. *D. Deor.* X.
Alcyon, vid. *Halcyon.*
Alea ludere de nucibus. III. *Saturn.* 8. & 9.
Aleam jacere. II. *pro Imag.* 16.
Alexander Magnus, ejus faſtus. I. *D. Mort.* XII. 3. res geſtae. ib. 4. ſeq. ab Ariſtotele doctus. ib. 3. Homericos ediſcit verſus. ib. ſupra Annibalem ponitur. ib. 7. filius Philippi, falſo dictus Ammonis. ib. it. XIII. I. it. XIV. I. divino cultu adficitur. XIII. 2. nomen dei quid ei profuerit. ib. XIII. I. it. XIV. I. iſtius ſepulcrum ubi. ib. 3. ejus abſtinentia ab uxore Darii. ib. XIV. 4. venerea in Hephaeſtionem propenſio. ib. fortitudo. ib. 5. cum Baccho & Hercule comparatur. ib. 6. Clitum interfecit. ib. 3. Aornam petram ſubegit. ib. XIV. 6. valere juſſus, loco gaudere. I. *Salt.* 8. ejus depictae nuptiae. I. *Aët* 4. ſeq. illo aegroto, Babylonii quid fecerint. II. *Pſeud.* 16. Annibali praefertur. II. *Ver. Hiſt.* 2. 9. it. I. *D. Mort.* XII. 7. Ariſtobuli indignatur adulatione. II. *Hiſt.* 12. it. cujusdam architecti. ib. Oneſicritum hiſtoricum, adulatorem, reprehendit. ib. 40. portentoſum architecti promiſſum de monte ei adſimilando cur non admiſerit. II. *pro Imag.* 9. Hephaeſtionem inter deos refert. III. *Calum.* 17. Agathoclem Samium cum leone concludere vult. ib. 18. adulationi & calumniae faciles aures praebet. ib. 19. in Cydno lavare cupit. III. *de Dom.* 1. Rejicit conſilium brevioris viae ad Aegypt. III. *Rhet. Pr.* 5.
Alexander Magus, oraculi de eo effatum. II. *Pſeud.* 11. hujus fraudes, ſcelera. ib. ſeq. comburit Epicuri ſententias. ib. 45. odit Lucianum. ib. 55. qualis corpore. ib. 3. animo. ib. 4. ſeq. miſerrimo modo periit. ib. 59.
Alexander Medicus. III. *Mort. Per.* 44.
Alexander Theſſalus, ab uxore interfectus. II. *Icar.* 15.
Alexis Comicus. I. *Salt.* 6. Et *pro Lapſ.* 6.
Aliſodemus poëta. III. *Dem. Enc.* 27.
Aloeï filiorum factum. I. *Cont.* 3.
Alphei & Arethuſae amor. I. *D. Mar.* III. 1.
Altare in lacu medio. III. *Dea Syr.* 46.
Althaea. II. *Salt.* 50.
Amabilitas & Cupido, ſ. Himerus & Eros, liberi Veneris. I. *D. Deor.* XX. 15.
Amaltheae habere cornu. I. *Merc.* 13.
Amaſtris, urbs Pontica. II. *Pſeud.* 25. it. II. *Tox.* 57.
Amatorum jusjurand. vanum. III. *Meretr.* VII.
Amatorum quaedam proprietates. I. *Nigr.* 7. ii in iram proclives. I. *D. Deor.* XXIV. 2. amoris violentia. I. *D. Deor.* VI. 3. it. I. *D. Mort.* XIX. 1. ejus ſcala. II. *Amor.* 53.

Amazona Hippolyta. II. *Gymn.* 34.
Amazonis effigies, Phidiae opus. II. *Imag.* 5.
Ambiguae oraculi & poëtarum fraudes. III. *Philop.* 16.
Ambraciotes Cleombrotus. III. *Philop.* 1. f.
Amicitia optima hominum poſſeſſio. II. *Tox.* 62. amicum invenire difficile. ib. 61. amicitiae exempla praebent Patroclus & Achilles, Oreſtes & Pylades, Gyndanis & Abauchas, Toxaris & Menelippus, Theſeus ac Pirithous, Aretaeus & Eudamidas, Zenothemus & Menecrates, Agathocles & Dinias, Damon & Euthydicus, Amizocas & Dandamis, Antiphilus & Demetrius Sunienſis, Belitta & Baſthis, Macens, Lonchata & Arſacomas, Toxaris & Siſinnis, cet. quos ſuo vide titulo. Amicitia colitur apud Scythas. II. *Tox.* 7. ſeq. non perinde apud Graecos. ib. 9. ſors mala probat amicitiam. ib. 36. ea inter plures, quam tres ad ſummum, iniri nequit. ib. 37. ſi amici pro beneficio ſibi invicem agant gratias, quid iſtud. ib. 53.
Amictus, an ex eo ad interius hominis concludendum. I. *Herm.* 18. ſeq.
Amizocae & Dandamidis amicitia. II. *Tox.* 38. ſeq.
Ammon, impoſtor. I. *D. Mort.* XIV. an Alexander ejus filius, vid. Alexander. arietis ſpecie colitur. II. *Aſtr.* 8.
Amoris argumenta. III. *Meretr.* VIII.
Amoris occulti ſigna. III. *Dea Syr.* 17.
Amorum militarium fructus plagae & lites. III. *Meret.* XV. f. Amor novercae in privignum a medico detectus. III. *Dea Syr.* 17. amor marinus, i. e. inconſtans. III. *Dem. Enc.* 13. amori pervia omnia. ib. 14. Amores Jovis. III. *Charid.* 7. & 8. amores aliorum Deor. ib. 9.
Amphiaraus. II. *Pſeud.* 19.
Amphilochus oracula fundens. III. *Deor. Conc.* 12.
Amphilochus, qualis vates, templo honoratus. I. *D. Mort.* III. 1. oracula edit. II. *Pſeud.* 19.
Amphion. II. *Salt.* 41. cantibus ſuis inanimata quoque allexit. II. *Imag.* 14.
Amymone a Neptuno rapta. I. *D. Mar.* VI. 3.
Anacharſis cur in Graeciam venerit. II. *Gymn.* 14. Graecae linguae cauſſa Athenas migrat. I. *Scyth.* 1. ejus hiſtoria. ib. ſeq.
Anacreontis aetas. III. *Macrob.* 26.
Anaxagoras, ſophiſta. I. *Tim.* 10.
Anaxarchus, paraſitus Alexandri. II. *Par.* 35.
Anaximenes. I. *Aët.* 3.
Anchiſae & Veneris amor. I. *D. Deor.* XX. 5.
Androcles Epicharis fil. III. *Charid.* 1. praelegit librum ſuum, laudationem Herculis, vincitque Diotimum. ib. 3.
Andromeda. II. *Salt.* 44. petrae adfixa. I. *D. Marin.* XIV. 3. ejus amore capitur Perſeus. ib. XII. 3.
Anemodromi. II. *Ver. Hiſt.* I. 13.
Angina quid. III. *Pſeudolog.* 27.
Anguis aut anguillae in morem inter digitos elabi. I. *Tim.* 29.
Animae praeſtantiſſimae imago. II. *Imag.* 16-23. vid. animus, mens, de ejus immortalitate Platonis libellus. III. *Philopatr.* 1. not. 24.
Animalia naturae ſervant leges in coeundo. II. *Amor.* 22. quando cum hominibus in communione viverent. ib. 36.
Animus hominis ſcopo ſimilis. I. *Nigr.* 36. ad perpetuam contentionem infirmus. II. *Amor.* 1. Vid. *Mens, Anima.*
Anni principio vota & ſacra faciebant. III. *Pſeudol.* 7.
Annibalis res geſtae. I. *D. Mort.* XII. 2. ſeq. latro. ib. 4. voluptati deditus. ib. 6. Scipioni & Alexandro poſthabetur. ib. 7. ubi mortuus. ib. 6.
Anniceris Cyrenaeus, mirifice aurigandi peritus. III. *Dem. Enc.* 23.
Annus in menſes deſcriptus, a quibus. II. *Aſtr.* 5.
Anteae Scytharum regis exitus & aetas. III. *Macrob.* 10.
Anthenodorus Tarſenſis Auguſti Caeſaris praeceptor. III. *Macrob.* 21. a Tarſenſibus poſt mortem colitur. ib.
Antia calumniatur Bellerophontem. III. *Calumn.* 26.
Antigone. II. *Salt.* 43.
Antigoni Coclitis aetas & exitus. III. *Macrob.* 11. ejus nepos Antigonus Demetrii. f. ib.
Antigonus, medicus. III. *Phil.* 6.
Antigonus ſtuprat ſocrum. II. *Icar.* 15.
Antilochus, Neſtoris filius. I. *D. Mort.* XV. 2.
Antimachus poeta. II. *Ver. Hiſt.* II. 42.
Antiochia, urbs ingenioſa. II. *Salt.* 76. operam dat arti ſaltandi. ib.
Antiochus, Seleuci filius, Stratonices deperit amore. II. *Hiſt.* 35.
Antiochus Soter. I. *pro Lapſ.* 9. ejus factum contra Gallograecos. I. *Zeux.* 8. ſeq.
Antiope. II. *Jov. Tr.* 5.
Antipater. II. *Salt.* 58.
Antipatri Jolai f. aetas. III. *Macrob.* 11. Rex Antipater Demoſthenem vivum adduci cupit. III. *Dem. Enc.* 29.
Antiphili cum Demetrio Sunienſi amicitia. II. *Tox.* 27.
Antiphilus Apellem falſo crimine defert. III. *Calumn.* 2. in ſervitutem traditur. ib. 4.
Antipho ſomniorum interpres. II. 2. *Ver. Hiſt.* 33. f.
Antipodes. II. *Dem.* 22.
Antiquior Japeto. I. *D. Deor.* II. 1.
Antiſthenes. II. *Par.* 43. iſtius baculus. I. *D. Mort.* XI. 3. it. XXVII. gemitibus mortuorum delectatur. ib. XXVII. 6.
Antiſthenis lacerna. III. *Fug.* 20.
Antrum Dictaeum. I. *D. Mar.* XV. 4.
Anubis. I. *D. Mort.* XIII. 3. canis Aegyptiorum deus. I. *Auct.* 16.
Anubideum factum. II. *Icar.* 24.
Anytus. I. *Piſc.* 10.
Anytus delator Socratis. III. *Fug.* 3.
Aornus petra Indica Macedonibus adſcenſu difficilis viſa. III. *Rhet. Pr.* 7. ab Alexandro ſubacta. I. *D Mort.* XIV. 6.
Apelles. I. *Merc.* 42.
Apelles Epheſius falſo crimine delatus. III. *Calumn.* 2. ſeq. abſolutus & donatus a Ptolemaeo. ib. [illegible] git calumniam. ib. 5.
Aphidnis. II. *Gall.* 17.
Aphrodiſia Veneris ſacra. III. *Meret.* XIV [illegible]

Apim mortuum lugent tonſis capitibus. III. *Dea Syr.* 6.
Apis mellis opifex, quomodo formetur in favo. I. *Halc.* 7.
Apis deus. I. *Sacr.* 15. I. *Cont.* 13. Aegyptiis ſanctus. II. *Aſtr.* 7.
Apollo a Brancho & Hyacintho amatus. I. *D. Deor.* II. 2. a Daphne ſpretus. ib. interficit Hyacinthum caſu. ib. XIV. I. eum ſepelit. ib. 2. in florem vertit. ib. ſe conſulentes fruſtratur. ib. XVI. I. jaculator, citharoedus, medicus, vates. ib. ditatur variis artibus. ib. nihil auro tribuit. I. *Contem.* 12. in gratiam Chryſis peſtem immittit Graeciae. I. *Sacr.* 3. cur coelo ejectus. ib. 4. ſervili fungitur apud Admetum miniſterio. ib. item cum Neptuno apud Laomedontem. ib. ubi colatur. I. *Sacr.* 10. Apollinis negotia. II. *Bis Acc.* 1. Apollinem barbatum faciunt Aſſyrii. III. *Dea Syr.* 35. ſolique veſtibus ornant. ib. ab Aegyptiis ſacra accepere eod. *Dial* ſub init. Ejus oraculum traducitur. III. *Philop.* 5.
Apollodorus Pergamenus. III. *Macrob.* 23.
Apollonius philoſophus. II. *Dem.* 31.
Apophras quid. III. *Pſeudolog.* 12. ſeq.
Aquam congerere in dolium Danaidum. I. *Tim.* 18. illi ſacrificant Aegyptii. II. *Jov. Trag.* 42. laudatur a Pindaro. II. *Gall.* 7. in aqua ſcribere. I. *Cat.* 21. aquam in mortario tundere. I. *Herm.* 79. Ex aqua ſacra multum mercedis capit Gallus. III. *Dea Syr.* 48. aquam potans Demoſth. oratt. ſcribit. III. *Dem. Enc.* 15. jocus de ea re. ib. Renovatio per aquam. III. *Philop.* 12. f.
Aquila Jovis ridetur. III. *Deor. Conc.* 8.
Aquileia. II. *Pſeud.* 48.
Arabiam cavam ſerere. I. *Apol.* 11. Arabiae aura qualis ſecundum Herodotum. II. 2. *Ver. Hiſt.* 4. ſeq.
Arabum interpretes fabularum. III. *Macrob.* 4.
Aratazi regis aetas. III. *Macrob.* 16.
Arbaces interfecit Arſicem. II. *Icar.* 15.
Arbores quomodo ſcandant Orientis populi. III. *Dea Syr.* 29. vid. ib. figur.
Aſchaiſmi. III. *Pſeudolog.* 29.
Archelaus, tragoedus. II. *Hiſt.* 1.
Archemorus. II. *Salt.* 44.
Archias e Calauria veniens. III. *Dem. Enc.* 28.
Archibius, medicus. II. *Gall.* 10.
Archilochi patria & ingenium. III. *Pſeudolog.* 1.
Archimedis laus. III. *Hip.* 2.
Architelis uxor Dimaenete. I. *Scyth.* 2.
Arealia, feſtum Cereris. III. *Meretr.* VII. f.
Areopagitae in tenebris judicant, cur. I. *Herm.* 64. litigantium utrique alternatim dicendi concedunt facultatem. II. *Gymn.* 19. quando eis ſilentium imponant. ib.
Aretaei & Eudamidae amicitia. II. *Tox.* 22.
Aretes. II. *Imag.* 19.
Areus Aegyptius. II. 2. *Ver. Hiſt.* 22.
Arganthonii Tarteſſiorum regis aetas. III. *Macr.* 10.
Argivorum contra Lacedaemonios de agro bellum. I. *Cont.* 24. regno admovent aſtrologum. II. *Aſtr.* 12.
Argos ſiticuloſum. I. *D. Mar.* VI. 1.
Argus toto corpore videns. I. *D. Deor.* XX. 8. ib. [illegible] 1. acutius eo videre. II. *Hiſt.* 10. cuſtos Iſis. II. *Salt.* 43.
Argumenta Cynici pro paupertate. III. *Cyn.* 4. & 5.
Ariadne ſtellis illata. III. *Deor. Conc.* 5.
Ariadnes filo labyrintho exit Theſeus. I. *Herm.* 47. de ea. II. *Salt.* 13.
Aries colitur ab Aegyptiis. II. *Aſtr.* 7.
Arignotus Pythagoricus daemonem expulit. III. *Phil.* 29. ſeq.
Arion, citharoedus, a delphinibus ſervatur. I. *Dial. Mar.* VIII. 1. ſeq. ob artem muſicam Periandro acceptus. ib. 2.
Ariphrades. III. *Pſeudolog.* 3.
Ariſtaenetus philoſophus. III. *Meretr.* X. pr. incuſatur paedicatus. ib. f. filio Zenoni uxorem dat. III. *Conviv.* 5. aliaque in eumd. ib. §. ſeqq.
Ariſtarchi cum Zenodoto diſputatio de Homero. II. 2. *Ver. Hiſt.* 20.
Ariſtarchus. I. *Jud. Voc.* 8.
Ariſtarchus Phalereus, imperator. I. *Jud. Voc.* init.
Ariſteas. I. *D. Mort.* XI. 1.
Ariſtides Themiſtoclem odit. III. *Calumn.* 26.
Ariſtidis inopia. I. *Tim.* 24. juſtitia. II. 2. *Ver. Hiſt.* 10. pauper mortuus. II. *Jov. Conf.* 16. quibusnam delectatus ſermonibus. II. *Amor.* 1.
Ariſtippus. I. *D. Mort.* XX. 5. Dionyſium Siculum liberat. I. *Necyom.* 13. ejus vita & doctrina perſtringitur. I. *Auct.* 12. virtutis & vitiorum ſequax. II. *Bis Accuſ.* 23. paraſitus. II. *Par.* 33.
Ariſtippus Agaſthenis fil. III. *Charid.* 4.
Ariſtobuli, adulatoris, librum in flumen projicit Alexander. II. *Hiſt.* 12.
Ariſtobulus Caſſandrinus. III. *Macrob.* 22.
Ariſtodemus. II. *Pſeud.* 4.
Ariſtonicus Marathonius orator. III. *Dem. Enc.* 31.
Ariſtophanes. I. *Piſc.* 25. poëta mordax. II. *Bis Acc.* 33.
Ariſtotelis teſtimonium de Demoſthene. III. *Dem. Enc.* 40.
Ariſtoteles, adulator. I. *D. Mort.* XIII. 5. peripateticus. I. *Auct.* 25. quaedam ejus praecepta. ib. amicus libertatis, oſor ſervitii. I. *Merc.* 24. paraſitus. II. *Par.* 36. it. 43. docuit Alexandrum. I. *D. Mort.* XII. 3.
Ariſtogiton, paraſitus Harmodii. II. *Par.* 48.
Ariſtoxenus, muſicus, paraſitus. II. *Par.* 35. III. *Macrob.* 18.
Arithmetica, prima adoleſcentiae Graecae diſciplina. II. *Gymn.* 21. una atque eadem apud omnes. II. *Par.* 27.
Arithmetica jusjurandum. III. *Philop.* 12.
Arma geſtare vetitum in Graecia. II. *Gymn.* 34.
Arrianus Epicteti diſcipulus. II. *Pſeud.* 2.
Ars mechanica, ſtatuaria, ſaltatoria, dicendi, cet. vid. hoc titulo. ars longa, vita brevis. I. *Herm.* 1. arte & diſciplina in quavis re opus. II. *Hiſt.* 36. quaenam ars mercede accepta diſcatur. II. *Par.* 18. ars, quid. ib. 4. ars Tiſiae. III. *Pſeudolog.* 30.
Arſacis, Medorum praefecti, mors. I. *D. Mort.* XXVII. 2. ſeq. it. II. *Icar.* 15.
Arſacidae pulcra non curabant. III. *de Domo* 5.
Arſacomae, Lonchatae & Macentis amicitia. II. *Tox.* 44. ſeq.
Artaxerxis memorioſi aetas. III. *Macrob.* 15.

Artaxerxis Perſarum regis aetas & exitus. III. *Macr.* 15.

Artemiſia. I. *D. Mort.* XXIV. 3.

Aſander Boſpori rex. III. *Macrob.* 17. ejus exitus. ib.

Aſcalaphus Martis fil. II. *Aſtr.* 20.

Aſcetarum habitus miſer. III. *Philop.* 21.

Aſinus, Cumanus leoninam pellem induit. I. *Piſc.* 32. & III. *Fug.* 13. comparantur cum iſto philoſophi. ib. quid Aſino cum lyra? I. *Merc.* 25. de proſpectu aſini, prov. unde ortum. II. *Aſin.* 45. ex aſini redire podice. ib. fine aſini calamitates. ib.

Aſinus ad lyram, III. *Meret.* XIV. f.

Aſpaſia, meretrix. II. *Salt.* 25. philoſophatur. II. *Eun.* 7.

Aſſentator, v. adulator, paraſitus.

Aſſurgere advenienti. III. *Conv.* 7.

Aſſyrii ſacrificant columbae. II. *Jov. Trag.* 42. Deae Syriae. III. Dial. *de Dea Syr.* 2. ab Aegyptiis cultum divin. didicere. ib. gerunt ſtigmata. ib. 59.

Aſſyriorum interpretes fabularum. III. *Macrob* 4.

Aſtarte, luna. III. *Dea Syr* 4.

Aſtrologia, ejus inventores. II. *Aſtr* 3. quando Babylonii eam didicerint. ib. 9. Graeci unde eam hauſerint. ib. 10. aſtrologum regno admovent Argivi. ib. 12. aſtrorum inter ſe choreae. II. *Salt.* 7. aſtrologia, ſcientia antiqua. II. *Aſtr.* 2.

Aſtrologia, mendax creditur. II. *Aſtr.* 2. aſtrologicae divinationes quid proſint. ib. 29. Arcades eas temnunt. ib. 26. cur. ib. vid. Stella, planeta, ſidus.

Aſtyanax de turri praecipitatus. I. *Sacr.* 6.

Atalanta. II. *Salt.* 50.

Athamas. II. *Salt.* 42.

Athei. II. *Pſend.* 25. it. 38. it. II. *Icar.* 9.

Athenarum encomium. I. *Nigr.* 13. ſeq. Athenienſes irridere diſſimulando. II. *Gymn.* 18. Athenienſium ignotus Deus. III. *Philopatr.* 9.

Athletae, Damaſias, Milo Crotoniates, Glaucus, Nicoſtratus, aliique, quos ſuo vide loco. eorum ad certamen praeparatio. I. *Herm.* 33. quando otium capiant. II. *Ver. Hiſt.* I. 1.

Athos navigare. III. *Rhet. Pr.* 18.

Athotes ſunt longaevi. III. *Macrob.* 5.

Athropos, una Parcarum. II. *Jov. Conf.* 2.

Atimarchus. III. *Pſeudolog.* 27.

Atreus, aſtrologus. II. *Aſtr.* 12.

Attali Philadelphi aetas. III. *Macrob.* 13.

Attes orgia Rheae docet. III. *Dea Syr.* 15. cum caſtravit Rhea. ib.

Attica ſubſannatio. I. *Prom.* 1. Attica paupertas. III. *Fug.* 24.

Attici multa in ſua lingua mutaverunt. III. *Pſeudolog.* 14.

Attin, puſionem, Rhea annus amat. I. *D. Dear.* XII. 1.

Avari Tantalo ſimiles. I. *Tim.* 18. exempla praebent Gniphon, Micyllus, Agathocles, Hipparchus, Mneſitheus, cet. quos ſuo vide loco; avari deſcribuntur. I. *Tim.* 13. ſeq. eorum vita miſera. II. *Gall.* 29. it. 31. vid. vita divitum miſera.

Audire aliquid, ut aſinus lyram. III. *Indoct.* 4.

Audire unguibus. III. *Philop.* 3.

Aves ſacrae. I. *Sacr.* 10. Aves concurrere ad aliquid, ut ad noctuam aves. I. *Harm.* 1.

Augiae repurgare ſtabulum. II. *Pſeud.* 1. & III. *Fug.* 23.

Auguſti primi clementia. I. *pro Lapſ.* 17.

Auguſtus Aſandrum renuntiat regem. III. *Macrob.* 17. ejus praeceptor. ib. 21—28. tributis levat Tarſenſes. ib.

Aulicorum calamitates. I. *Merc.* 1. ſeq. usque ad finem. iis neceſſaria adulatio. ib. 28. aulicus ſenex equo vetulo ſimilis. I. *Merc.* 40. aulicae vitae cum veſtibulo comparatio. ib. 42. illa defenditur. I. *Apol.*

Aurea tecta. III. *Philopat.* 23.

Aurea Venus. III. *Charid.* 11.

Aurei homines. III. *Epiſt. Sat.* 20. & 28.

Aurei capilli Caſtorum. III. *Conv.* 32.

Aureum pomum. I. *D. Mar.* V. 1.

Aurigandi mirifica peritia. III. *Dem. Enc.* 23.

Auris ſcalpendae non habere otium. II. *Bis Accuſ.* 1. auribus fideliores oculi. II. *Salt.* 78.

Aurum ſiſtit ſanguinem. I. *Tim.* 46. ſpernendum uti littorum calculi. ib. 56. aurum multa creat mala. I. *Conf.* 11. ejus contemtor Solon. ib. confertur cum ferro. ib. 12. aurum mutat mores. II. *Gall.* 14. (vid. hic nominis ob divitias mutatio, it. honores ſ. felicitas mutat mores) aurum multarum cauſſa rerum. II. *Gall.* 14. vid. pecunia, nummus, divitiae, felicitas. aurum ad ornandum quid faciat. III. *de Dom.* 8. aurum ſpernere ajunt Sophiſtae; ſed valde adpetunt. III. *Fug.* 20. Auri cauſa Eriphyle maritum prodidit. III. *Cyn.* 8. f. Ejus pericula. ib. alia mala. 15. aurum & purpura fumus. ib. 19. f.

Autolycus, fur. II. *Aſtr.* 20.

B.

Babylon. I. *Conf.* 23. incantationibus noti Babylonii. I. *Necyom* 6. quando aſtrologiam didicerint. II. *Aſtr.* 9. Babylonem cepiſſe. I. *Merc.* 13. Babylona perditam videre, in votis eſt. III. *Philopat.* 28.

Bacchica ſaltatio eſt ſatyrica. II. *Salt.* 79. ubi ei deτur opera. ib. 79. it. 22.

Bacchi contra Indos profectio. III. *Fugit.* 6. & III. *Bacch.* ejus duces. ib. 4. eique nomen columnae inſcriptum. II. *Ver. Hiſt.* I. 5. it. 7. quomodo a Jove genitus. I. *Sacr.* 5. Jovis filius. I. *D. Deor.* XVIII. 1. ob vini inventum obtrectatur. ib. 2. multas res geſſit. ib. 1. ejus nutrix. I. *D. Mar.* IX. 1. in Nyſa educandus. I. *D. Deor.* IX. 2.

Bacchi divinitas ridetur. III. *Deor. Conc.* 4. Bacchi genus & comites. ib.

Bacchus dapis diviſor. III. *Ep. Sat.* 32. f.

Bacchus fulmine perit. III. *Mort. Per.* 4. f. ex Aethiopia rediens venit in Syriam. III. *Dea Syr.* 16. templum condit. ib. Junoni novercae inſcriptionem dedicat. ib.

Bacis vates. III. *Mort. Per.* 30.

Bacidis oraculum & carmen. ib.

Bagoas, adulterii incuſatur. II. *Eun.* 10. ſe[illegible]

Balneum, canis in balneo. II. *Par.* 51. in b[illegible] ſolita. I. *Nigr.* 34. balneum ab Hippia a[illegible] III. *Hipp.*

Balneum, quid cani commune & balneo. II[illegible]

Baptiſmus Chriſtianorum. III. *Philop.* 12. f.
Barba cuneiformis. III. *Ep. Sat.* 24.
Barbam alebant veteres viri fortes. III. *Cyn.* 14.
Barbari divitiarum, non elegantiarum ſtudioſi. III. *de Dom.* 5.
Barbariſmi. III. *Pſeudolog.* 24. 29.
Barbati apud Barbaros Dii. III. *Cyn.* 20.
Barbatus Jupiter. III. *Philop.* 4.
Baſta Chius. III. *Pſeudolog.* 3.
Baſthis & Belittae amicitia. II. *Tox.* 43.
Batrachion Pyrrho Epirotae ſimilis. III. *Indoct.* 21.
Beati ſcilicet pro divitibus. III. *Cyn.* 9.
Beatorum inſulae. II. 2. *Ver. Hiſt.* 6. urbs beatorum. ib. 11. ſeq. de inſulis beatorum. I. *Herm.* 71.
Belittae & Baſthis amicitia. II. *Tox.* 43.
Bellerophon. II. *Salt.* 42. I. *Apol.* 3. ejus alatus equus. II. *Aſtr.* 13. Bellerophon Antiae inſidiis petitur. III. *Calumn.* 26.
Bellicis factis gloriari non conciliat gratiam apud mulieres. III. *Meretr.* XIII.
Bendideum factum. II. *Icar.* 24.
Bene agendi tempus haud prorogandum. I. *Nigr.* 27.
Beneficentiae imago. II. *Imag.* 21.
Benignitatis imago. II. *Imag.* 19.
Benivolentiae imago. II. *Imag.* 20.
Beroea, urbs Macedonica. II. *Aſ.* 24.
Beſtiae in templo non nocentes cuiquam. III. *Dea Syr.* 41.
Bibliopolis ſpes petitur fruſtra. III. *Indoct.* 24.
Bithynicum mancipium. I. *Merc.* 23.
Bithyna fabula. II. *Salt.* 21.
Biton & Cleobis, feliciſſimi hominum. I. *Cont.* 10.
Blepſias adulator. I. *Tim.* 58. fame periit. I. *D. Mort.* XXVII. 7.
Boni quorſum veniant poſt hanc vitam. II. *Luct.* 7. eorum poſt hanc vitam praemia. II. *Jov. Conf.* 17.
Bonorum poſſeſſio temporaria. I. *Nigr.* 26. bonum nullum ſine teſte acceptum. I. *Cauc.* 15. vulgaria bona ſordent philoſophiae. I. *Nigr.* 4.
Bos aeneus, poenae genus. II. *Phal.* 11. in eum fabricator ipſe injicitur. ib. ſeq. bos, deus, Memphi colitur. II. *Jov. Trag.* 42. boves ex Erytheia abacti. II. *Salt.* 56. Boves Solis aſſati exſiliunt. III. *Epiſt. Sat.* 23.
Boſporus. II. *Tox.* 4. Boſporani. ib. 44. mos procorum apud eos. ib. 44.
Brachmani. II. *Tox.* 34.
Brachmanes longaevi ſunt. III. *Macrob.* 4. Igne lento ſe ſolent necare. III. *Mort. Per.* 25.
Branchus depictus. III. *de Domo* 24.
Briareus, Jovis auxiliator. I. *D. Deor.* XXI. 2.
Briſei filia. II. *Imag.* 8.
Bulin Sperchinque Lacedaemonios Xerxes non occidit. III. *Dem. Enc.* 32.
Buſiris, juſtitiae contemtor. II. *Bis Accuſ.* 8.
Byblus urbs, ubi Byblia Venus. III. *Dea Syr.* 6.
Byrria. I. *Tim.* 22.

C.

CAbaluſa inſula. II. 2. *Ver. Hiſt.* 46.
Cadmi transformatio. II. *Salt.* 41.
Cadmus, inventor litterarum. I. *Jud. Voc.* 5. it. 12.
Caeneus. II. *Salt.* 57. Elatis filius. II. *Gall.* 19.
Calamis. II. *Imag.* 6.
Calanus ardens. III. *Mort. Per.* 25.
Calatianus Demetrius. III. *Macrob.* 10.
Calchas Homericus. II. *Salt.* 36. III. *Diſſ. cum Heſ.* 1.
Callias. II. *Jov. Conf.* 16. it. I. *Tim.* 24.
Callicratidas. II. *Amor.* 9.
Callidemides veneno, alteri parato, exſtinguitur. I. *D. Mort.* VII. 2.
Callinus. III. *Indoct.* 2.
Calliſthenes. I. *D. Mort.* XIII. 6.
Calliſti in feram mutatio. I. *Salt.* 48.
Calliſtratus orator. III. *Dem. Enc.* 12.
Calumnia multorum malorum cauſa. III. *Calumn.* 1. depicta ab Apelle. ib. 5. ampla ejus expoſitio. ib. 6. ſeq. maxime floret in potentum aulis. ib. 10. plerumque vexat honoratos. ib. 12. calumniator quomodo ſit audiendus. ib. 30. ſeq.
Calydoniorum calamitates. I. *Sacr.* 1.
Calypſus inſula. II. 2. *Ver. Hiſt.* 27.
Cambyſes, Cyri filius, mente captus. I. *Cont.* 13. ejus crudelitas. III. *Macrob.* 14.
Camelus in Aegypto, prov. unde ortum. I. *Prom.* 5.
Camelus aut formica, prov. III. *Epiſt. Sat.* 19.
Campi Elyſii. II. 2. *Ver. Hiſt.* 14.
Campus Acheruſius. I. *Necyom.* 15.
Candaules. II. *Aſin.* 28.
Candor, ſine rubore ad formam facit nihil. I. *Dial. Mar.* I. 3.
Canis in balneo. II. *Par.* 51. e canis redire podice. II. *Aſin.* 54. canis leonum domitor. II. *pro Imag.* 19. canis rabioſi morſus rabie inficit. I. *Nigr.* 38. Canis in praeſepio. I. *Tim.* 14. caniculae Melitenſes. I. *Merc.* 34. Canis Cratetes. III. *Fug.* 16.
Canis, quid cani commune & balneo. III. *Indoct.* 5. Canis in ſidera receptus ridetur. III. *Deor. Conc.* 5. Canicipites Dii. ib. 10. & 11.
Canon ob honeſtatem cognominatur Ion Platonicus. III. *Conv.* 7.
Cantharus nomen ſervi. III. *Fug.* 28.
Cantus ſaltatorii. II. *Salt.* 11.
Caper non mactatur apud Aegyptios. II. *Aſtr.* 7.
Capilli aurei Caſtorum. III. *Conv.* 32.
Capulus, alterum jam in eo habere pedem. I. *Herm.* 78.
Caput papyraceum quotannis adnatat. III. *Dea Syr.* 7.
Carambis, urbs. II. *Tox.* 57.
Carcinochires. II. 1. *Ver. Hiſt.* 35.
Cardianus Eumenes. I. *Salt.* 8.
Carion, famulus Megapenthis. I. *Cat.* 12.
Carmina Grammatici recitant in convivio. III. *Conv.* 17. Carmen nuptiale frigidum. ib. 41.
Carneadis aetas. III. *Macrob.* 20.
Caro ad cibum non ad purpura inficiendum creatus. III. *Cyn.* 11.
Caryae, pagus Laconicus. II. *Salt.* 10.
Caryatica, ſaltandi genus. II. *Salt.* 10.
Caryonautae. II. 2. *Ver. Hiſt.* 37.
Caſſandra a Polygnoto picta. II. *pro Imag.* 7.
Caſſiepeia laudes admittit. II. *pro Imag.* 7. de ea. II. *Salt.* 44.

Caſtor, ſaltator. II. *Salt.* 10.
Caſtorum aedes fulmine tactae. I. *Tim.* 10. Caſtor & Pollux ſimiles. I. *D. Deor.* XXVI. 1. quomodo diſcernantur. ib. fraternus illorum amor. ib. 2. alternis moriuntur. ib. 1. cur. ib. 2.
Caſtorum ſacerdos. III. *Conv.* 9. eorum capilli aurei. ib. 32. In malo navis adparent. III. *Charid.* 3. f. & III. *Navig.* 9.
Caſtro. Caſtrat ſe ipſum Combabus. III. *Dea Syr.* 20. Hinc & ad alios tranſit idem mos. ib. 26. 27. Conf. *Gallus*. Ritus caſtrandi. ib. 51.
Catechumeni. III. *Philop.* 17.
Catena Jovis. I. *D. Deor.* XX. 10. vid. *Jupiter*.
Cavea. prov. mors invadet, etſi cavea te includas. III. *Dem. Enc.* 6.
Caulomycetes. II. 1. *Ver. Hiſt.* 16.
Cauſſidicis quae ineſſe debeant. I. *Piſc.* 29.
Cebes. I. *Merc.* 42.
Cecrope nobilior. I. *Tim.* 23. de eo. I. *Necyom.* 16.
Cedalion depictus. III. *de Domo* 28.
Celeus. II. *Salt.* 40.
Celſus, amicus Luciani, ſapiens, veri amans. II. *Pſeud.* 61. ejus contra magos libri quid contineant. ib. 21.
Cenchreae, non Cenchreas usque diſceſſiſſe. II. *Quom. Hiſt.* 29.
Cenchroboli. II. 1. *Ver. Hiſt.* 13.
Centaurus a Zeuxe pingitur. I. *Zeux.* 3. ſeq. Centaurorum furor. II. *Salt.* 48.
Cepa, deus Peluſiotis. II. *Jov. Trag.* 42. Cepa cibus pauperum. III. *Ep. Sat.* 28.
Cepheus. II. *Salt.* 44.
Ceramicus locus Athenis. III. *Meretr.* X. f.
Cerberum vidiſſe dicuntur attoniti. III. *Philop.* 1.
Cerberus, ejus officium. II. *Luct.* 4. I. *D. Mort.* XX. it. XXI.
Cereris legiferae ſacerdos, i. e. caſta. III. *Meretr.* VII. f.
Certamina Thanatuſia. II. 2. *Ver. Hiſt.* 22. vid. exercitia.
Ceryces. II. *Pſeud.* 39.
Ceſtus Veneris. I. *D. Deor.* XX. 10. vid. Mercurius.
Cethegus, conſularis, ridicula committit multa. II. *Dem.* 30.
Cetus a Perſeo interfectus. I. *D. Mar.* XIV.
Ceyx. I. *Halc.* 1.
Chaereas. III. *Conv.* 42. & eod. Dial. ſaepe.
Chaerephon quomodo impulſus ad philoſophiam Stoicam. I. *Herm.* 15.
Chalcedon, urbs. II. *Pſeud.* 9.
Chaldaei ſunt longaevi. III. *Macrob.* 5.
Chaldaei, vates. I. *D. Mort.* XI. 1. I. *Herm.* 6.
Chariades, adulator. I. *D. Mort.* VI. 5.
Chariccenus putidus ſenex. III. *Philop.* 20.
Chariclea Demonactis uxor, meretrix. II. *Tox.* 13.
Charicles. II. *Amor.* 9.
Charidemus III. 618. ſeq.
Charinus, adulator. I. *D. Mort.* V. 1.
Charis. I. *D. Deor.* XV. 2.
Charixenus teſtamento amici jubetur, ejus filiam collocare dote. II. *Tox.* 22.
Charmides. I. *D. Mort.* XX. 6.
Charmolaus Megaris. I. *D. Mort.* X. 3.
Charon, alterum jam pedem in illius habere cymba. I. *Apol.* 1. eum ipſum aequare annis. I. *D. Mort.* XXVII. Charon verſibus Homeri viſum recipit. I. *Cont.* 7. ad ſuperos cur migrarit. ib. 1.
Charops, cynaedus. II. *Jov. Conf.* 16.
Chelidoneae quam ſint periculoſae. III. *Navig.* 8. ſeq.
Chelidonius, cynaedus. I. *Merc.* 33. Chelidonii. II. *Amor.* 7.
Chiron in perpetua rerum mutatione ponit voluptatem. I. *D. Mort.* XXVI. libenter mortuus, cur. ib. praeceptor Achillis. I. *D. Mort.* XV. 1.
Chlevocharmus. III. *Philopat.* 21.
Chorda, bis per omnes chordas. I. *Prom.* 6.
Chriſtiana religio traducitur. III. *Philopatr.* toto dial.
Chriſtiani. II. *Pſeud.* 25. it. 38. eos inſectatur Lucianus toto Dial. de *Mort. Per.* III. p. 325. ſeq. Chriſtus cruci adfixus. ib. 11. Chriſtiani in captivos benefici. ib. Chriſtiani contemnunt mortem, ſpe immortalitatis. ib. 13. ſe vocant fratres. ib. omnia arbitrantur communia. ib.
Chryſippus, amicus libertatis, oſor ſervitii. I. *Merc.* 24. varia de Chryſippi doctrina. I. *Auct.* 21. ſeq. eſt omnia ſimul. ib. 20. ejus aetas. III. *Macrob.* 20. ejus tricae. III. *Conv.* 30. Indifferentia vocat mala. ib. 31.
Chryſis cum Apolline expoſtulat. I. *Sacr.* 3.
Ciborum varietas laudatur. III. *Cyn.* 5. eadem improbatur. ib. 6. cibi peregrini adpetuntur ab intemperantibus. ib. 8. ciborum varietas morbos infert. ib. 9.
Cicadam alis prehendere quid. III. *Pſeudolog.* 1.
Cilices, latrones. II. *Icar.* 16.
Cinaedus latere non poteſt. III. *Indoct.* 23.
Cinyras. III. *Dea Syr.* 9. & *Rhet. Pr.* 11.
Cinyrus Helenam rapit. II. 2. *Ver. Hiſt.* 25. it. 31.
Cippus ponendus pro altari. III. *Deor. Conc.* 18.
Cippus viri, dipſadis morſu exſtincti. III. *Dipſ.* 6.
Circe, adjutrix Ulyſſis. II. *Aſtr.* 24.
Cithaeron. I. *D. Mort.* XXVII. 2.
Civitas, quid. II. *Gymn.* 20. circa eam bene inſtituendam Graecorum cura. ib. civitatis cujusdam beatae deſcriptio. I. *Herm.* 22. ſeq.
Clamor, cauſſas dicentibus utilis. I. *Tim.* 11. clamare voce ſtentorea. II. *de Luct.* 15. Zirin clamare apud Scythas, quid. II. *Tox.* 40.
Clarii vaticinandi arte celebres. II. *Pſeud.* 29.
Clava tribuitur philoſophis. III. *Conv.* 44. & ſaepe ib. item III. *Fug.* 14.
Clavo clavum ejicere. I. *Apol.* 9.
Cleaenetus. III. *Navig.* 22.
Cleanthis aetas & mors. III. *Macrob.* 19. ſapiens praedicatur. III. *Conv.* 32.
Cleobis & Biton, feliciſſimi hominum. I. *Contr.* 10.
Cleodemus peripateticus. III. *Philopſ.* 6. gladius & falx cognominatur. III. *Conv.* 7. puerum corrumpere tentat, ſed proditur argento humi cadente. ib. 15.
Cleolaus. III. *Philopatr.* 28.
Cleombrotus lecto libello de animae immortalitate ſe praecipitat. III. *Philop.* 1. f. & not. 24.
Cleon, orator Athenienſium. I. *Salt.* 3. in Cleonem aut Hyperbolum aliquem incidere. I. *Tim.* 30.

Cleo-

Cleonae. I. *Cont*. 23.
Cleonymus pulcher. III. *Charid*. 4.
Clinias, rhetor, ſacrilegus. II. *Icar*. 16.
Clitus. I. *D. Mort*. XIV. 3. it. XIII. 6.
Clotho, una Parcarum. II. *Jov. Conf*. 2.
Clymene. I. *D. Deor*. XII. 1.
Clytaemneſtra. II. *Salt*. 43. a quibus interfecta. II. *Amor*. 47. occiſae pictura. III. *de Domo* 23.
Cnemon tecti ruina oppreſſus. I. *D. Mort*. VIII.
Cnidus, urbs Veneris. II. *Amor*. 11.
Cocconas. II. *Pſeud*. 6.
Cocytus, fluvius. II. *Luct*. 3.
Codro nobilior. I. *Tim*. 23.
Coelum terrae miſcere. I. *Cauc*. 9. in tertium coelum penetrans Galilaeus. III. *Philop*. 12.
Coelum ut pellem explicavit Deus. III. *Philop*. 17.
Coenarum adparatores nimis curioſi. I. *Nigr*. 33. Coena abſoluta, quae domum fertur. III. *Conv*. 38.
Coitus, de coitu cum mulieribus ſententia Euripidis. II. *Amor*. 38. femininam in eo voluptatem praefert virili Tireſias. ib. 27. naturae ſervant leges in coeundo animalia. ib. 22.
Collyrium. II. *Pſeud*. 21.
Colocynthopiratae. II. 2. *Ver. Hiſt*. 37.
Coloſſi Rhodii caput imponere nani corpuſculo. II. *Q. Hiſt*. 23. Coloſſi extra ornati, intus foedi. II. *Gall*. 24. eis comparantur reges. ib. ſeq.
Columba non veſcuntur Aegyptii. III. *Dea Syr*. 14. Columba res ſacra Aſſyriis. ib. 54.
Columbae ſacrificant Aſſyrii. II. *Jov. Trag*. 42.
Coma ſignum nobilitatis apud Aegyptios. III. *Navig*. 3. quomodo ornarint veteres Graeci. ib. Coma fictitia meretricum. III. *Meret*. V. & XI. Comas ponunt nubentes. III. *Dea Syr*. 60.
Comati pueri in deliciis. III. *Fug*. 20. & III. *Ep. Sat*. 24. vocantur Hyacinthi, Achilles, & Narciſſi. ib.
Combabus caſtrat ſe ut ſuſpicionem amoris vitet. III. *Dea Syr*. 20. Amatus a regina. ib. 23. liberat ſe a ſupplicio, demonſtrata caſtratione. ib. 25. 26.
Comiſſatores, quinam iſti apud Graecos. II. *Amor*. fine.
Comitia Jovis. III. *Deor. Conc*. 14. p. 536. Comitia Deor. in Olympo. ib. 15.
Comoediae ſuum ineſt ſaltationis genus. II. *Salt*. 26. quale ſpectaculum comoedia. ib. 28. comici ob fabulam male ordinatam ſpernuntur. I. *Nigr*. 8. ornatum perſonarum quidam actionibus dehoneſtant. ib. 11. comoedorum apud Graecos licentia. II. *Gymn*. 22. perſtringit eos Anacharſis. ib. 23. Comoedias ſcribere quando deſitum. III. *Dem. Enc*. 27.
Comparatio, in laudando comparare, ſcitum. II. *pro Imag*. 19. parvum cum magno adulatorie comparare quid ſit. ib. 13. quomodo juſta inſtituenda comparatio. ib. 19.
Compoſita verba faceta. III. *Trag*. vſ. 191—202.
Concurrere ad aliquid, ut ad noctuam aves. I. *Harm*. 1.
Conjugium inaequale, formoſi viri & deformis feminae. II. *Tox*. 24. ſeq.
Conon, ex Conone efficere Titormum. II. *Q. Hiſt*. 34.
Conſilio emendare difficilius, quam reprehendere. vid. *reprehendere*; conſilium mutare Epimethei, non opus eſt Promethei. I. *Prom*. fine.
Contentum neminem eſſe ſua ſorte. II. *Icar*. 25. philoſophum oportet eſſe contentum. v. *philoſophus*.
Contradicere utile. II. *Gymn*. 17. vid. *opponere*.
Contumelia te adficit, qui ſervos filiumque tuum. III. *Sol*. 10.
Convictio ſ. elenchus. I. *Piſc*. 17.
Convitio nihil fit deterius. I. *Piſc*. 14.
Convivales fraudes. I. *Cauc*. 8.
Convivium lepidum. III. p. 416. ſeq. In convivio geſta non decet vulgare. III. *Conv*. 3. *Convivam memorem odi*, prov. ib. In eo carmina canuntur. ib. 17. ſcurrae inter moras opſoniorum inducti. ib. 18. ſermonum in conviv. habitorum meminiſſe, difficile. III. *Charid*. 2.
Coraci. II. *Tox*. 7.
Cordax, ſaltandi genus. II. *Salt*. 22. it. 26.
Corintho non protuliſſe unquam alterum pedem. II. *Hiſt*. 29.
Cornices in Heſiodi ſepulcro. III. *Mort. Per*. 41.
Cornua elephantorum. III. *Dea Syr*. 16.
Cornutus ſyllogiſmus. III. *Conv*. 23.
Cornutus Jupiter ridetur. III. *Deor. Conc*. 10.
Coroebum aut Melitiden putare aliquem. II. *Amor*. 53. Coroebi eſſe aut Margitae. III. *Phil*. 3.
Coronae ſub naribus potius, quam in capite geſtandae. I. *Nigr*. 32. coronae victricis varia genera. II. *Gymn*. 8.
Coronati nautae. III. *Ner*. c. ult.
Corpus, virorum & mulierum quomodo differant. II. *Abd*. 28. corpus aëri, cuivisque adſuefaciendum tempeſtati. II. *Gymn*. 24. Corpus cur ungant Graeci, in palaeſtram abituri. ib. laboribus ſubactum, ſudoris expers. ib. in eodem corpore non ſemper forma & virtus una habitant. II. *Imag*. 11. comparatur iſta exterioris ab interiori diverſitas. ib.
Corybantes. I. *D. Deor*. XII. 1. Corybanticus morbus. II. *Lex*. 16. a quo ſaltare juſſi. II. *Salt*. 8.
Corybas. III. *Deor. Conc*. 9.
Cothurnus, homo. III. *Pſeudol*. 16.
Cottabus quid. III. *Philop*. 17. & not. 52.
Coturnicum contra gallos apud Graecos pugna. II. *Gymn*. 37.
Crates. II. *Paraſ*. 43. I. *D. Mort*. XXVII.
Cratini comici aetas. III. *Macrob*. 25.
Crato ſaltationem odit. II. *Salt*. 1. mente mutata, laudat. ib. 85. cui vitae generi adſuetus. ib. 1. ejus in aliquem laxare canem. ib. 4. de eo. I. *D. Mort*. X. 6.
Creon. II. *Salt*. 42.
Creteníes laude ſaltationis nobiles. II. *Salt*. 8. Oſtendunt Jovis ſepulcrum. III. *Philop*. 10. & I. *D. Mort*. crebro; item I. *Sacrif*. 10. &c.
Cribrum, alter mulget hircum, alter ſupponit cribrum. II. *Dem*. 28. cribro vaticinari. II. *Pſeud*. 9.
Criſtas quatiunt milites. III. *Meretr*. XV. 1.
Critolai Peripatetici aetas. III. *Macrob*. 20.
Croeſus, ejus filius ſurdus. II. *pro Imag*. 20. Apollini lateres conſecrat aureos. I. *Cont*. 11. ſeq. in rogum impoſitus. II. *Gall*. 23. ejus perit filius aberrante Adraſti haſta. II. *Jov. Conf*. 12. ejus mors. I. *Cont*. 13. veritati parum amicus. ib. 11. ſeq. in ſervitutem datur. I. *Nec*. 16. cum Solone confabulatur. I. *Cont*. 9. ſq.

Croeſus, Lydorum peſſimus dicitur. I. *D. Mort.* II. 1. ib. 2. divitiis brevi tempore excidit. III. *Nav.* 26.

Cruces, ad imitationem litterae ταῦ. I. *Jud. Voc.* fine.

Cruci adfixus in Palaeſtina. III. *Mort. Per.* 11.

Cteſias, ſcriptor fabuloſus. II. 1. *Ver. Hiſt.* 3. Artaxerxis Mnemonis medicus. II. *Q. Hiſt.* 39.

Cteſibii aetas. III. *Macrob.* 22.

Cubito amovere adſtantes. III. *Philop.* 19. f.

Cupido, Japeto antiquior. I. *D. Deor.* II. 1.

Cupiditas habendi fons malorum. III. *Cyn.* 15. Cupidi homines ſimiles iis qui torrente auferuntur. III. *Cyn.* 18.

Cura. Proverb. non curat Hippoclides. I. *Apol.* 15. & III. *Philopat.* 28. f.

Curetes ſagittas tingunt opio. I. *Nigr.* 37. a quo ſaltare juſſi. II. *Salt.* 8.

Currendi exercitium apud Graecos. II. *Gymn.* 27.

Currus bovem ſaepe effert. I. *D. Mort.* VI. 2. Currum regendi mira peritia. III. *Dem. Enc.* 23.

Cybelus, oppidum Athenienſe. I. *Jud. Voc.* 7.

Cycladum inſulae. II. *Tox.* 17.

Cyclops pro homine impuro. III. *Pſeudolog.* 27.

Cyclopes. I. *Tim.* 19. Vid. *Ulyſſes.*

Cydimache, foeda mulier. II. *Tox* 24.

Cyllenii ſacrificant Phaneti. II. *Jov. Trag.* 42.

Cynethus, Demetrii adulator. II. *pro Imag.* 20.

Cynicus philoſophus gannire dicitur. III. *Mort. Per.* 6. Cynici perſtringuntur. I. *Vit. Auct.* & paſſim. Eorum mores. III. *Cyn.* toto Dialogo.

Cynici non vocati adſunt in conviviis. III. *Conv.* 11. ſtans vult edere. ib. 13. vel humi jacens. ib. de virtute & vitio diſputat. ib. aliaque ridicula de iisdem 14. & ſeq. eorum habitus ac vita dura. III. *Cyn.* 1. ſatis eſt, quod ad neceſſitatem. ib. 3. argumenta eorum pro paupertate. ib. 4. & 5. ſunt comati & hirſuti. ib. 17. eorum vita quieta & libertas. ib. 19. aureæ coronæ & purpura ipſis fumus eſt. ib. f.

Cyniſcus philoſophus. I. *Cat.* 7.

Cynobalani. II. 1. *Ver. Hiſt.* 16.

Cynocephalus. II. 1. *Ver. Hiſt.* ad fin.

Cyrus major. II. 2. *Ver. Hiſt.* 9. mors Cyri. I. *Cont.* 13. rex Perſarum. ib. 9. a cane nutritus. I. *Sacr.* 5. ejus aetas & mortis cauſa. III. *Macrob.* 14. fratri Artaxerxi bellum infert. ib. 15.

Cytmides, quale unguentum. II. *Pſeud.* 22.

D.

DAdis. II. *Pſeud.* 39.

Daedalus quomodo volarit. II. *Imag.* 21. aſtrorum ſcrutator. II. *Aſtr.* 14. chorum ducit. II. *Salt.* 13.

Daemon, de iis plauſtra mendaciorum. III. *Phil.* 11. ſeq.

Damaſias, athleta. I. *D. Mort.* X. 5.

Damis, Epicureus. II. *Jov. Trag.* 16. ejus cum Timocle de diis diſputatio. ib. 4. it. 16. it. 35. veneno periit filii. I. *D. Mort.* XXVII. 7.

Damon, adulator. I. *D. Mort.* V. 1.

Damonis & Euthydici amicitia. II. *Tox.* 19. ſeq.

Damoxenus, luctator. I. *D. Mort.* I. 3.

Danaë. I. *Tim.* 13. II. *Salt.* 44. ab Acriſio in ciſtam conjecta. I. *D. Mar.* XII. 1. in mare projecta ſervatur. ib. 2.

Danaides, aquam congerere in dolium Danaidum. I. *Tim.* 18. I. *Herm.* 61.

Danaus. II. *Salt.* 44. durius educat liberos. I. *D. Mar.* VI. 1.

Dandamidis & Amizocae amicitia. II. *Tox.* 38. ſeq.

Daphne, quomodo picta. II. 1. *Ver. Hiſt.* 8. in arborem verſa. I. *D. Deor.* XV. 2. fugit Apollinem. I. *D. Deor.* II. 2. I. *Tim.* 18.

Darius victus. I. *D. Mort.* XII. 3.

Dea Syria. vid. *Syria.*

Decrianus, ſophiſta. II. *Aſin.* 2.

Dejanira, zelotypa. II. *Salt.* 50.

Delatio. Vid. *Calumnia.*

Deliciarum & lautitiae reprehenſio. I. *Nigr.* 35.

Delphica divinatrix. II. *Aſtr.* 23. I. *Herm.* 60.

Delphines amantes hominum. I. *D. Mar.* VIII. 1. ſeq.

Delus, in eo quomodo peragantur ſacrificia. II. *Salt.* 16.

Demades, ad bellum timidus. II. *Par.* 42.

Demades orator ex nauta, garrulus. III. *Dem. Enc.* 16. conf. not. ib.

Demeas, rhetor. I. *Tim.* 49. ſeq.

Demetrii Sunienſis, cum Antiphilo amicitia. II. *Tox.* 27.

Demetrius, vexatus tuſſi, mediocriter ſcreare dicitur ab adulatore. II. *pro Imag.* 20.

Demetrius Cynicus ſaltatoriam accuſat artem. II. *Salt.* 63. brevi poſt vituperia mutat in laudes. ib. 63. ejus jocus adverſus indoctum. III. *Indoct.* 19.

Demetrius Platonicus apud Ptolemaeum accuſatus. III. *Calum.* 16.

Demochares. III. *Macrob.* 10.

Democrates. III. *Navig.* 22.

Democritus. I. *Sacrif.* 15. omnia deridet, cur. I. *Vit. Auct.* 13.

Democritus Abderitanus, ſpectrorum oppugnator. III. *Phil.* 32. ejus aetas. III. *Macrob.* 18.

Demonax, aliis imitandus proponitur. II. *Demon.* 2. cujas. ib. 3. a natura ad vitam rectiorem excitatur. ib. ejus praeceptores. ib. cur de vita ſponte abierit. ib. 4. eclecticus philoſophus. ib. 5. quam ſcite vitia aliorum correxerit. ib. 7. mitis, manſuetus, hilaris. ib. 6—9. it. 16. eloquentia populum ſedat. ib. 9. cur accuſatus. ib. 11. quomodo adverſarios ſibi reddiderit propitios. ib. ejus quaedam acute & urbane dicta. ib. 12. ſeq. quomodo Cynicum quemdam philoſophum adpellarit. ib. 19. Demonax, clariſſimus Epheſiorum dicitur. II. *Tox* 13. Luciani eſt familiaris. II. *Dem.* 1. magno ſemper in honore habitus. ib. 63. ſeditionem ſola praeſentia reſtinguit. ib. 64. quot annos vixerit. ib. 63. de ſepultura ſua quid juſſerit. II. *Dem.* 66. magnifice ſepultus. ib. 67. ab Epicteto monitus, ut uxorem duceret, quomodo eum redarguerit. ib. 55.

Demoſthenes, rhetor Paeanienſis. II. *Bis Acc.* 31. patriae ſollicitator. II. *Par.* 42. per eruditionem magnus. I. *Somn.* 12.

Demoſthenes octies deſcripſit hiſtoriam Thucydidis. III. *Indoct.* 4. Demoſth. & Homerus comparantur. III. *Dem. Enc.* 4. ſeq. laudatur a poëtica ſuavitate. ib. 7.

Demoſthenes Homero antefertur. ib. ſeq. patria Demoſthen. Athenae. ib. 10. ſolus vivam & ſpirantem orationem effecit. ib. 14. aquam potans ſcribebat. ib. 15. Antipater eum ad ſe adduci cupit. ib. 29. Demoſthenis libertas in dicendo. ib. 36. ejus vis & argumenta valida. ib. 32. 33. auro inexpugnabilis. ib. 33. f. ſolus vigilat, hoſtium conſilia impedit, propugnaculum patriæ eſt. ib. 35. ſine eo Athenienſes ſunt Aenianes & Theſſali. ib. 39. f. ejus laudes. ib. ante, & deinceps. Magis timendus quam claſſes & triremes. ib. 37. ejus ſermo ante mortem. ib. 44. ad 48. ejus mors a veneno ſumpto. ib. 49.

Demoſtratus. II. *Pſeud.* 45.

Dendritae. II. 1. *Ver. Hiſt.* 2.

Derceto: Dea ſemimulier, ſemipiſcis. III. *Dea Syr.* 14.

Deriſor humanae ſtultitiae. I. *D. Mort.* I. deriſores probantur vulgo. vid. *vulgus.*

Detonſus mentem. III. *Philopat.* 26. ibique not.

Deucalion. I. *Tim.* 13. ejus tempore diluvium. II. *Salt.* 39. III. *Dea Syr.* 12. ter, quater, Scytha fuiſſe dicitur. ib. In arcam ingreſſus Diluvii cauſſa. ib. poſt diluv. Deucal. aram conſtruit. ib. Aedem Junoni condit. ib. An in ejus memoriam phalli altiſſimi quotannis inſcendantur. ib. 28.

Deus. v. *Dii.*

Deus hoſpitio excipienti ſimilis. III. *Cyn.* 7. Conf. *Dii.*

Deus ignotus Athenienſium. III. *Philopat.* 9. & not. 79. iterum ib. c. 28. Deus unus ſtatuitur. ib. 12. ac triunus. ib. Omnia videt, etiam cogitationes. ib. 17. ut hominem ex nihilo ejus quod ante fuit, crearit, coelum explicarit, ceteraque crearit. ib.

Dextrae praeciſio, poenae apud Scythas genus. II. *Tox.* 10.

Dialogus quot deformetur modis. II. *Bis Acc.* 33. a Syro ejus emendatur forma. ib. 34. dialogus & comoedia junguntur. I. *Prom.* 5. quomodo differant. ib. 6.

Diana, obſtetrix. I. *D. Deor.* XXVI. 2. mactat hoſpites. XXIII. 1. ad ſacrificium non adhibita, varia creat mala. I. *Sacr.* 1. eam Scythae humana placant carne. ib. 13. cur a Cupidine capi nequeat. I. *D. Deor.* XIX. 2.

Dianae templum incendit quis, ut famam conſequeretur. III. *Mort. Per.* 22. Diana irata Oeneo, quod ſola non invitata ſit ad ſacrificium. III. *Conv.* 25.

Diaſia. I. *Tim.* 7.

Dicendi facultas. v. *Rhetorica, eloquentia.*

Dictaeum antrum. I. *D. Mar.* XV. 4.

Didactrum, de eo praeceptorum cum diſcipulis expoſtulationes. I. *Herm.* 80. ſeq. it. II. *Icar.* 16.

Dido. II. *Salt.* 46.

Didymaei vaticinandi arte celebres. II. *Pſeud.* 29. Didymaeum oraculum. II. *Aſtr.* 23.

Diei ſacrificant Aethiopes. II. *Jov. Trag.* 42.

Digito extremo attingere aliquid. II. *Dem.* 4.

Digito monſtrari. III. *Meretr.* VI. fin.

Dii patriam quique ſuam amant. III. *Patr. Enc.* 5. Dii perfecti, claſſici. III. *Deor. Conc.* 1. & 15. Deorum multitudo ac monſtra ridentur. ib. 4. ac deinceps. item III. *Philop.* 4. & 11. Deorum ruſticorum forma. ib. Dii ſpurii. ib. 7. & 13. Deorum recenſus agitur. ib. 15. f. & ſeq. barbati. III. *Cyn.* 20. Deorum moleſtiae. II. *Bis Acc.* 1. hominum in eos indignatio. ib. 3. ſeq. variae de diis opiniones. II. *Icar.* 8. ſeq. eis cur ſacrificetur, cum boni nihil per eos contingat hominibus. II. *Jov. Conf.* 5. deorum de primatu contentio. II. *Jov. Trag.* 9. ſeq. deum ex machina advocare. III. *Phil.* 29. Dii falli neſcii. II. *Phal.* pr. 1. perſtringuntur. II. *Jov. Conf.* 8. ambigua eorum reſponſa. ib. 14. eorum providentia a quibus negata. ib. 6. Dei eſſe corrigere peccata. II. *Dem.* 7. deorum varia genera. II. *Jov. Trag.* 42. de iis ſententia Euripidis. ib. 41. cur dubitandum de eorum providentia. ib. 19. ea negatur. ib. 4. it. 16. ſeq. & 35. metu gigantum in Aegyptum transfugiunt dii. I. *Sacr.* 14. eis ponuntur templa. ib. 11. ſigna eis quaedam adſimilantur. ib. ponuntur diis altaria. ib. 12. ab Aethiopibus excipiuntur convivio. ib. 2. hominibus vendunt bona. ib. Dii olim etiam homines adhibuere ad convivia. I. *Sacr.* 9. cur eam deinde ſuſtulerint conſuetudinem. ib. qualis eorum vita. ib. 5--9. quarumdam gentium dii. ib. 10. eorum taxantur adulteria. I. *Cauc.* 17.

Diluvii univerſalis cauſſa hominum malitia. III. *Dea Syr.* 12. animalia cum Deucalione arcam ingreſſa. ib.

Diluvium, tempore Deucalionis. II. *Salt.* 39.

Dinias a meretrice vexatus, ab amico liberatur. II. *Tox.* 13. ſeq. ejus cum Agathocle amicitia. ib. 12. ſeq. admittit paraſitum Zenophantum. I. *D. Mort.* VII. 1.

Dino. III. *Macrob.* 15.

Dinomachus, Stoicus. III. *Phil.* 6.

Dio Syracuſanus, diſcipulus Demetrii & Ariſtippi. I. *Auct.* 19. gulae amicus. ib.

Diocles, philoſophus contentioſus. II. *Eun.* 4.

Diogenes. II. *Paraſ.* 43. quomodo quis gloriam poſſit conſequi, monſtrat. II. *pro Imag.* 17. cur dolium volverit. II. *Hiſt.* 3. amator Laidis. II. 2. *Ver. Hiſt.* 18. I. *Nec.* 18. ejus mors bona. I. *D. Mort.* XX. 3. hereditas. ib. ejulatus Sardanapali, Midae, aliorumque deridet. I. *Necyom.* 18. ejus in Lucianum oratio ficta. I. *Piſc.* 25. ſqualidus, vultu triſtis. I. *Auct.* 7. ſectator Herculis. ib. 8. ejus doctrina. ib. omnibus convitiandum eſſe, docet. ib. 10. Herculis divinitatem deridet. I. *D. Mort.* XVI. alacriter mortem obiit. ib. XXI. 2. inſectatur Mauſolum. ib. XXIV. 3.

Diogenis Seleucienſis aetas. III. *Macrob.* 20.

Diomedes. I. *D. Mort.* XX. 1. it. II. *Par.* 44.

Dion, accuſator Dionyſii. I. *Nec.* 13.

Dionicus Medicus. III. *Conv.* 1. & 20.

Dionyſius intemperans. II. *Bis Acc.* 20. e rege praeceptor puerorum. II. *Gall.* 23. Dionyſiaca libertas. I. *Prom.* 6. Dionyſiaca ſaltatio. II. *Salt.* 22. Dionyſiaca agere. I. *Merc.* 16.

Dionyſius Siculus, poenae a Minoë exſolutus. I. *Nec.* 13. eruditos juvit pecunia. ib.

Dionyſius tyrannus malas ſcripſit tragoedias. III. *Indoct.* 15.

Dionyſodorus. I. *pro Lapſ.* 10.

Dionyſodorus rhetor. III. *Conv.* 6. f. & 39. &c.

Dionyſus e femore Jovis ortus. I. *D. Deor.* IX. 2.

Diophantus, rhetor. I. *D. Mort.* X. 12.
Diopithes imperator. III. *Dem. Enc.* 37.
Dioſcurorum alter navem ſervat. III. *Nav.* 9. In malis navis adparent. III. *Charid.* 3. f. Vid. *Caſtor.*
Diotima. II. *Imag.* 18. II. *Eun.* 7.
Diotimus Megarenſis. III. *Charid.* 3.
Diphilus cognomine Labyrinthus. III. *Conv.* 6. & 20. ac 36. &c.
Dipſadis deſcriptio ac nominis ratio. III. *Dipſ.* 4. ejus venenum quomodo moveatur. ib. 5. quando Dipſades hominibus potiſſimum inſidiantur. ib. 8.
Diſciplina Graecorum. II. *Gymn.* 20. ſeq. v. *Graeci.* it. *adoleſcentia*, educatio diſciplina adoleſcentiam reddit incitatiorem. ib. 20. quaenam Scythicae] adoleſcentiae prima. II. *Tox.* 6. viribus adoleſcentiae debet eſſe aequalis. I. *Nigr.* 28. quid in ea potiſſimum obſervandum. I. *Somn.* 27. ſeq. durior quaedam. I. *Nigr.* 27. ſtatim ſub initio. I. *Somn.* 3.
Diſputationes philoſophorum ad vulnera procedunt. III. *Conv.* 1.
Diſputationes frivolae. II. *Bis Acc.* 34. (vid. *Logomachia*, it. *philoſophi*) longae quaedam & acerbae. I. *Herm.* 11. ad novas diſputationes quomodo adfecti quidam. III. *Bacch.* 5.
Diſtractio mentis per opiniones. II. *Icar.* 10.
Divinatrix Delphica. v. *Delphica.* divinatione non immutatur fatum. II. *Aſtr.* 28. veteres cur dediti fuerint divinationibus. ib. 23. divinator quidam a Demonacte quomodo reprehenſus. II. *Demon.* 37.
Divinatio vera ac falſa. III. *Diſſ. cum Heſ.* 7. ſeq.
Divites, & divitiae. divites admonentur. I. *D. Mort.* I. 3. mortem aegre ferunt. I. *Cat.* 14. divitiae reconditae. I. *Tim.* 13. rejiciuntur. ib. 38. earum fugacitas. ib. 29. & III. *Navig.* 26. quaenam eas vitia comitentur. ib. 28. contra divites promulgatur apud inferos judicium. I. *Nec.* 19. ſeq. vid. *nummi*, *pecunia*, *avarus*. divitum miſera vita. II. *Gall.* 29. it. 15. 31. it. dives quid ſine paraſito. II. *Par.* 58. quid illi hic proſit. ib. 59. divitiis elatis quisnam ſuperveniat caſus. II. *Imag.* 21. iis moderate utentes, ſecuri. ib. pauperum ſtatus melior, quam divitum. II. *Gall.* 21. ſeq. quidam divitiarum cauſſa pericuſa ſubeunt graviſſima. I. *Tim.* 26. divitum multi adverſa valetudine utuntur. III. *Nav.* 27. divitiae malis hominibus obvenire ſolent. III. *Sat.* §. 3. f. & 11. divites non ſunt beati. ib. 26. vanae opes ſine teſtibus. ib. 29. f. & 33. quomodo divites vitent invidiam. ib. 33.
Divitum querelae de pauperibus. III. *Ep. Sat.* 37. ſeq. divitiae ad indifferentia referuntur. III. *Conv.* 36. & 37. divitiarum pericula. III. *Cyn.* 8. divitum miſera vitae ratio. ib. 17. & 18.
Doctus. v. *Eruditi.*
Dodonaea fagus. II. *Amor.* 31. it. II. *Gall.* 2.
Dolium volvere in Craneo. II. 1. *Q. Hiſt.* 63. dolium Danaidum. I. *Herm.* 61. vid. *Danaides.*
Dolor non eſt indifferens. III. *Conv.* 47.
Dominorum & honeſta & turpia ſciunt ſervi. II. *Aſin.* 5.
Doris ob Polyphemum deridet Galateam. I. *D. Mar.* I. 1.
Dormire ſub Mandragoris. I. *Tim.* 2. dormire a mandragora. III. *Dem. Enc.* 36.
Doſiadae ara. II. *Lex.* fine.
Drachma oratori ſoluta. III. *Dem. Enc.* 36. & not.
Draco, ſidus. II. *Aſtr.* 23. cuſtos auri. II. *Salt.* 56. ſignum numeri apud Parthos. II. *Hiſt.* 29. dracones a mulieribus aluntur. II. *Pſeud.* 6. draco, deus. ib. 13. ſeq. quodnam cuidam nomen impoſitum. vid. *Glycon.*
Dracon legiſlator. III. *Calum.* 8.
Drimylus. II. *Gall.* 14.
Dromo. I. *Tim.* 22. Dromonis labores. I. *Merc.* 25.
Duces praeclari qui tam fortiter pugnant, quam ſapienter ordinant aciem. III. *Hip.* 1.

E.

EBrius deſcribitur. I. *Tim.* 54.
Echinades. II. *Salt.* 50.
Echo garrula. I. *D. Mar.* I. 4.
Eclecticus philoſophus quomodo quis fieri nequeat. I. *Herm.* 49. it. 52. ſeq. electionis philoſophicae requiſita. ib. 64.
Educationis durioris exempla. I. *D. Mar.* VI. 1. it. I. *Nigr.* 27. v. *diſciplina*, *adoleſcentia*, *Graeci.*
Elatis fortuna ſua quis ſuperveniat caſus. II. *Imag.* 21.
Elegeia ridicula. III. *Conv.* 41.
Elenchus, ſ. convictio. I. *Piſc.* 17. Menandri. III. *Pſeudol.* 4.
Elephantorum cornua. III. *Dea Syr.* 16.
Eloquentia nobiliſſimos efficit viros. III. *Rhet. Pr.* 2. (vid. *Rhetorica.*) in ſenectute demum matura. III. *Herc.* 4. eloquentiam Graecam quomodo comparare deceat. II. *Lex.* 22. tribuunt eam Graeci Mercurio. III. *Herc.* 4. Galli Herculi. ib. 4.
Elyſii campi. II. 2. *Ver. Hiſt.* 14.
Emmeleia, ſaltationis genus. II. *Salt.* 22. it. 26.
Empedocles. II. *Icar.* 13. aſſatus. II. 2. *Ver. Hiſt.* 21. cur ſe ipſe in Aetnam injecerit. I. *D. Mort.* XX. 4. & III. p. 326. & 366.
Empuſa, ſaltatrix. II. *Salt.* 19.
Endymion quid ordinarit in aſtrologia. II. *Aſtr.* 18. rex, bellum gerit contra Solem. II. 1. *Ver. Hiſt.* 11. ſeq. amatur a Luna. I. *D. Deor.* XI. 1. ſeq.
Enipeo neglectam puellam praeripit Neptunus. I. *D. Mar.* XIII. 1.
Enneacrunus fons. I. *Tim.* 56.
Epaphus. II. *Salt.* 59.
Epeus. III. *Hip.* 2.
Epicharmi comici aetas. III. *Macrob.* 25.
Epicteti Stoici laterna. III. *Indoct.* 13.
Epictetus a Demonacte, quem admonuit, ut uxorem duceret, quomodo redargutus. II. *Dem.* 55.
Epicurus. II. *Salt.* 6. quid agat apud inferos. II. *Pſeud.* 25. odio habetur ab Alexandro Mago, cur. ib. veritatis eſt inquiſitor. ib. it. 61. Epicurei, quales. I. *Herm.* 16. deorum illuſores. II. *Icar.* 32. quid putent bonum. II. *Bis Acc.* 22. quomodo paraſiti. II. *Par.* 12. quales iſtorum ſententiae. II. *Pſeud.* 47. ab Alexandro Mago comburuntur. ib. Epicurus quidam confutat oraculum. ib. 44. ſeq.
Epicureos damnant ac tamen voluptatem ſectantur quidam. III. *Conv.* 36.

Epigramma in virum dipſadis morſu extinctum. III. *Dipſ.* 6.
Epimenides. I. *Tim.* 6.
Epimetheus. I. *Prom.* fine.
Epirotes cantor eximius. III. *Ner.* 9.
Epithalamium ridiculum. III. *Conv.* 41.
Epitheta ſunt poëtis ad verſum replendum uſitata. I. *Tim.* 1.
Equae Theſſalae. I. *Zeux.* 6.
Equi formicae. II. 1. *Ver. Hiſt.* 12. & 16.
Equi vultures. II. 1. *Ver. Hiſt.* 11.
Equites in campum vocare. III. *Sol.* 8.
Equus. Equum in campum. I. *Piſc.* 9. equorum cupido exprobratur Romanis. I. *Nigr.* 29. equus in prono campo lubentius currit. III. *de Dom.* 10.
Equum ſe volutantem ut pinxerit Pauſon. III. *Dem. Enc.* 24. quorſum abis? Quorſum equo viſum fuerit. III. *Cyn.* 18.
Eranus, coena collaticia. III. *Meretr.* VII.
Eratoſthenis Cyrenaei aetas. III. *Macrob.* 27.
Erichtheus. I. *Nec.* 16.
Erichthonius unde natus. III. *de Domo* 27.
Erichtonius, de terra exiſtens. III. *Phil.* 3.
Eridanus flumen, populi ad illud. III. *Electr.* 1. ſeq.
Eridis pomum. III. *Conv.* 35. & III *Char.* 10.
Erigone. II. *Salt.* 40.
Erigones canis, ſidus. III. *Deor. Conc.* 5.
Eriphyle auri cauſſa prodidit maritum. III. *Cyn.* 8. f.
Eris malum projicit aureum. I. *D. Mar.* VI.
Eros, Veneris filius. I. *D. Deor.* XX. 15.
Eruditis turpe, ſe dare in ſervitium, mercede propoſita. I. *Merc.* 4. eruditio pulcrarum rerum princeps. II. *Imag.* 16. ejus imago. ib. (vid. *ſtudia litterarum*) eruditorum morbus. II. *Q. Hiſt.* 2. eruditio aeſtimatur. v. *Aeſchines, Demoſthenes, Salaria, Praemia.*
Eruditis dupla portio debetur. III. *Cron.* 15. mittant libros divitibus. ib. 16.
Eruditio literarum non prodeſt, ni vita reſpondeat. III. *Conv.* 34.
Erynnis. I. *D. Mort.* XX. 1.
Evangelus, muſicus rudis, cum aliis certare audet, ſed exſibilatur. III. *Indoct.* 8. ſeq.
Eubatidae domus ſpectris vexata, tuta redditur. III. *Phil.* 30. ſeq.
Eubiotus, rex Machlyinae. II. *Tox.* 54.
Eubulides orator. III. *Dem. Enc.* 12.
Eucrates Sicyonius. I. *D. Mort.* V. 1. II. *Gall.* 7. I. *Herm.* 11. mendax. III. *Phil.* 5. orator vulgaris. III. *Dem. Enc.* 31.
Eucritus foenerator. III. *Conviv.* 5. & 37. 38. &c.
Eudamidae & Aretaei amicitia. II. *Tox.* 22.
Eumelus, muſicus habilis. III. *Indoct.* 10.
Eumolpidae. II. *Pſeud.* 39.
Eumolpus. II. *Gymn.* 34. II. *Dem.* 34. III. *Fug.* 8.
Eunomius. I. *D. Mort.* XI. 2.
Eunuchus, quale animal. II. *Eun.* 8. omnibus excludendus ſanctioribus. ib.
Eupator, rex. II. *Pſeud.* 57.
Euphranor. II. *Imag.* 7. artifex. II. *Jov. Trag.* 7. I. *Merc.* 42.
Euphorbus interfectus a Menelao. II. *Gall.* 17. vid. *Pythagoras.*
Eupolis, poëta mordax. II. *Bis Acc.* 33. I. *Piſc.* 25.
Euripides, paraſitus Archelai. II. *Par.* 35. ejus de congreſſu cum mulieribus ſententia. II. *Amor.* 38. it. de puerperio. II. *Gall.* 19. it. de diis. II. *Jov. Trag.* 41. Euripidis verſus quidam laudatur. III. *Macrob.* 23.
Europa a Jove rapitur. I. *D. Mar.* XV. 2. III. *Dea Syr.* 4. ſoror Cadmi. ib.
Europa in bello Trojano primum venit contra Aſiam. III. *Charid.* 18.
Eurybatus. II. *Pſeud.* 4.
Eurydice. I. *D. Mort.* XXIII. 2.
Euryſtheus. II. *Jov. Trag.* 21.
Eurytus. I. *Piſc.* 6.
Euthydemus, peripateticus. I. *Herm.* 11.
Euthydici & Damonis amicitia. II. *Tox.* 19. ſeq.
Excludere amantes amorem incendit. III. *Meret.* XII. p. 313.
Exempla excitant mentes. II. *Gymn.* 37. multitudini eorum non ineſt robur, ſed praeſtantioribus. II. *Tox.* 11.
Exercitium luctae, quid. II. *Gymn.* 8. optimos illa efficere cives, honoriſque amantes. ib. 14. cur in Graecia inſtituta. ib. 15. Lacedaemoniorum exercitia. ib. 38. juvenes exercitia reddunt animoſos, & robuſtos. ib. 24. varia iſtorum genera. ib. 1. ſeq. it. II. *Amor.* 45. traducit illa Anacharſis. ib. 31.
Exilium poenarum graviſſima eſt. III. *Pat. Enc.* 12.
Exſecare ſe, v. *caſtrare* & *Gallus.*
Exſpectare aliquem, ut hirundinem advolantem pulli. I. *Tim.* 21.
Exterius cum interiori non ſemper convenit. II. *Imag.* 11. comparatur iſta diverſitas. ib. an ab exteriori ad interius valeat conſequentia. vid. tit. *Amictus.*

F.

Faba, cur eas averſetur Pythagoras. I. *Auct.* 6. Athenienſes earum ſuffragiis creant magiſtratus. ib. 6.
Fabulae Graecorum unde ortae. II. *Aſtr.* 20. ſeq. in hiſtoriis minus jucundae. II. *Q. Hiſt.* 10. fabulantes in tonſtrinis audiviſſe. ib. 24.
Falx & gladius cognominatur Clepdemus. III. *Conv.* 6.
Famae bonae amor nequaquam e vita expellendus. II. *Gymn.* 36.
Fatum, divinatione non immutatur. II. *Aſtr.* 28. ſi ſit inevitabile, non puniendos eſſe homines. II. *Jov. Conf.* 18. ejus arbitrio regi homines. I. *Apol.* 8. ad fatum referunt, quod patrarunt, malitioſi, exemplo Soſtrati. I. *Dial. Mort.* XXX. fati vis. ib. XIX. 2. vid. *Parcae.*
Fatum ridetur. III. *Deor. Conc.* 13.
Fatum duplex. III. *Philopat.* 15.
Febricitantes ſanat Polydamantis, & Theagenis ſtatua. III. *Deor. Conc.* 12.
Felix & felicitas; felix quis. II. *Dem.* 20. vid. *Cleobis.* felicitas ab aliis in alio quopiam ponitur. I. *Herm.* 66. ea virtute paranda. ib. 5. it. 7. vera, divitiarum expers, gloriae & voluptatis. ib. felicitas mutat mores. I. *Tim.* 22. v. *divitiae, nomen, honor, fortuna.*

Femina. vid. *Mulier*.
Ferrum cum auro confertur. I. *Cont.* 12.
Ferula. plagae ducentae & quinquaginta iis inflictae. III. *Cronoſ.* 16. f.
Feſta nusquam frequentiora quam in Syria. III. *Dea Syr.* 10.
Ficulneum lignum fumo moleſtum. III. *Mort. Per.* 24. f.
Figuli dicuntur Promethei. I. *Prom.* 2.
Filius patris uxorem deperit. III. *Dea Syr.* 17. Filius divinus ex patre. III. *Philopatr.* 18. f.
Flumen contra retro ire. I. *Apol.* 1.
Foenerari ſoli convenit ſapienti. I. *Auct.* 23.
Foenus & ratiocinium. I. *Tim.* 13. foenus quatuor drachm. per menſem. III. *Conv.* 32.
Fons Enneacrunus. I. *Tim.* 56.
Formae corporis praeſtantiſſimae imago. II. *Imag.* 5. ea una cum pulcritudine mentis non ſemper in eodem homine. ib. 11. comparatur iſta diverſitas. ib.
Formica aut camelus proverb. III. *Ep. Sat.* 19.
Formicae varia negotia. II. *Icar.* 19. earum civitati humana comparatur vita. ib. ex iis orti homines, Myrmidones. ib. 9.
Formicae Indicae. III. *Ep. Sat.* 24.
Fortuna, ejus fuga relinquit triſtes. I. *Nec.* 16. ea atque fato nihil potentius. II. *Jov. Conf.* 3. quinam fortunae bonis digni. II. *Imag.* 21. ea immoderate utentes quis caſus ſuperveniat. ib. ea moderate utentes ſecuri. ib. fortunae inconſtantia. I. *Nigr.* 20. vitam humanam moderatur. I. *Nec.* 16. vid. *Plutus, divitiae, felicitas.*
Fraternus Caſtoris & Pollucis amor. I. *Dial. Deor.* XXVI. 2.
Fratres ſe vocant Chriſtiani. III. *Mort. Per.* 13.
Fraus, exempla iſtius. II. *Tox.* 47. ſeq.
Frugalis victus. I. *Tim.* 56.
Fumus, victimis non delectari ſine eo. II. *Amor.* 4. e fumo ſe conferre in ignem. I. *Nec.* 4.
Fumus Cynicis habentur aureae coronae & purpura. III. *Cyn.* 19. f.
Funis. omnem movere funem. II. *Pſeud.* 57.
Funus, (v. *ſepultura*, *parentatio*.) funerum vanitas. I. *Nigr.* 30. ſeq. funebres ſermones perſtringuntur. II. *Luct.* 20. it. 23.
Furioſos curare difficile. II. *Abd.* 16. furor juvenum, ſenum, mulierum, unde oriatur. ib. 30.

G.

GAlea orci. II. *Bis Acc.* 21.
Galea triplex. III. *Philopatr.* 25.
Galilaeus in tertium coelum penetrans. III. *Philopatr.* 12.
Galli ſacerdotes Cybeles caſtrati. III. *Cron.* 12. ſtipem colligunt. ib. Deam Syriam aſino circumducunt mendicantes. II. *Aſin.* 35. Conf. III. *Dea Syr.* 15. & frequenter. ib. Gallos amant feminae. ib. 22. origo moris ſeſe caſtrandi. ib. 26. & 27. cur veſtes muliebres geſtent. ib. vulnerant brachia. ib. 50. ritus ſe caſtrandi. ib. 51. quomodo ſepeliantur. 52.
Gallina Numidica. I. *Merc.* 17. gallinarum lac mulgere. ib. 13.
Gallinam pinguiorem petit conviva philoſophus. III. *Conv.* 43.
Gallorum contra coturnices pugna apud Graecos. II. *Gymn.* 37. gallus, Mercurii comes. II. *Gall.* 2.
Gallus quidam non ineruditus. III. *Herc.* 4. Galli vim dicendi tribuunt Herculi. ib.
Ganymedes cur a Jove raptus. I. *D. Deor.* IV. 4. pincerna illius. ib. fine. a Jove ad oſculum invitatus. ib. 1.
Garamantum vivendi ratio. III. *Dipſ.* 2.
Gargarus, Idae cacumen. I. *D. Deor.* XX. 1.
Garruli taciturnitatem ſimulant, ſed rogai cupiunt &c. III. *Conviv.* 4.
Gaude, ſalutandi formula, quid, ejusque uſus. II. *Salt.* 2.
Gelonis, tyranni, graveolentia oris. I. *Herm.* 34.
Gemini, coeleſte ſignum. II. *Aſtr.* 23.
Gemmae albae, aqueae igneae. &c. III. *Dea Syr.* 32. gemma Lychnis. ib. lucem noctu praebent. ib.
Gentium quarumdam dii. I. *Sacr.* 10. Gentium quidam non Chriſtianarum honeſti. III. *Philopat.* 17. & not.
Geraeſtus. II. *Jov. Trag.* 25.
Geryon, qualis corpore. II. *Tox.* 62.
Geryonis oſtentare oſſa. III. *Indoct.* 14.
Getae. II. *Icar.* 16.
Gladius & falx cognominatus Cleodemus. III. *Conv.* 6.
Glauce. II. *Salt.* 41.
Glaucus fortis. II. *pro Imag.* 19. it. I. *Aët.* 8.
Gloria pretioſior praemiis. II. *Gymn.* 10. eam conſequi, laborioſum. ib. ejus amor nequaquam ex vita expellendus. ib. 36. vid. *laus, honor, fama.*
Glycerium, pellex Megapenthis. I. *Cat.* 12.
Glycon, draco ita adpellatur. II. *Pſeud.* 18. in honorem ejus cuditur nummus. ib. 58. de eo it. 43.
Gnathonides, aſſentator. I. *Tim.* 43. ſeq. III. *Fugit.* 19. &c.
Gniphon, dives avarus. II. *Gall.* 31. foenerator. I. *Cat.* 17.
Gniphon, paraſitus. I. *Tim.* 58.
Goaeſi Omanorum regis aetas. III. *Macrob.* 17.
Gobares. I. *Cat.* 6.
Gorgiae Sophiſtae aetas. III. *Macrob.* 23.
Gorgonem videntibus quid acciderit. II. *Imag.* 1. III. *de Domo* 19.
Gorgonis in pectore Palladis utilitas. III. *Philopat.* 8. Gorgonis virginis hiſtoria. ib. 9. & not. 69.
Graecia male moratos ad vitam honeſtam reducit. I. *Nigr.* 12. cur exercitia Graeci inſtituerint. II. *Gym.* 15. ſeq. cur non adhibeant pileum. ib. 16. eorum cura circa civitatem bene inſtituendam. ib. 20. diſciplina. ib. ſeq. comoedorum apud eos licentia. ib. 22. praemia dant victoribus. ib. 36. ad virtutem excitant adoleſcentiam exemplis animalium. ib. 37. inſtruunt eam Arithmetica, muſica, poëſi, morum ſcientia, cet. ib. 21. Graecorum fabulae unde ortae. II. *Aſtr.* 20. ſeq. unde ii aſtrologiam hauſerint. ib. 10. Graecor. jusjurandum. II. *Tox.* 12. verbis Graeci amiciores, quam re. ib. 9. verborum ſectantur elegantiam. ib. 42. vim dicendi adtribuunt Mercurio. III. *Herc.* 4. eam quomodo comparare deceat. II. *Lex.* 22. ſeq.

Gracci veteres quomodo comam ornare fuerint ſoliti. III. *Navig.* 3.
Gramme nomen mulieris. III. *Meret.* XIII. p. 318.
Graveolentia oris Gelonis, tyranni. I. *Herm.* 34.
Gruem ſaltare quid. II. *Salt.* 34.
Guſtare. In guſtando vino non opus eſt ebibere dolium. I. *Herm.* 58.
Guttur, quatuor digitos longum. I. *Nigr.* 33.
Gyarus inſula. II. *Tox.* 17.
Gygis annulus. II. *Bis Acc.* 21. iſtius habere aurum. II. *Par.* 58.
Gymnaſium, qualis locus. II. *Gymn.* 7. Scythis peregrinum. ib. 6. v. *Exercitium*, it. *Graecia.*
Gymnopaedia, ſaltationis genus. II. *Salt.* 12.
Gymnoſophiſtae. III. *Fug.* 7.
Gyndamidis & Abauchae amicitia. II. *Tox.* 61.

H.

HAereditas. vid. *Hereditas.*
Halcyonis fabula. I. *Halcyon.* 1. ſeq. Dies halcyonii. ib. 2.
Halirrhodius. II. *Salt.* 39.
Harmodii paraſitus Ariſtogiton. II. *Par.* 48.
Harmonides inter canendum exſpirat. I. *Harm.* 2.
Harpina urbs. III. *Mort. Per.* 35.
Harpyae Phineum privant cibo. I. *Tim.* 18.
Hebe. I. *D. Deor.* V. 2. I. *D. Mort.* XVI. 1.
Hebrus fluvius maximus. III. *Fug.* 25.
Hecates cerimonia. III. *Navig.* 15.
Hecates coena. I. *D. Mort.* I. 2.
Hector, quid moriens locutus. II. *Par.* 46.
Hecubae ſimilis mulier. II. *Gall.* 17.
Helena ab Achivorum principibus expetita. I. *D. Deor.* XX. 14. rapta a Cinyro. II. 2. *Ver. Hiſt.* 25. it. 27. ejus forma deſpicitur. I. *D. Mort.* XVIII. 2. ejus cauſſa magna facta internecio. ib. non eſt, quae deſcribitur. II. *Gall* 17. de ea. II. 2. *Ver. Hiſt.* 8. cujus filia. I. *D. Deor.* XX. 14. ob eam, a Theſeo raptam magnum exoritur bellum. ib. pulcritudinis gratia ſe in Deam mutat, fratribusque idem conficit. III. *Charid.* 6. Amatur a Theſeo. ib. 16.
Heliconem non audiiſſe umquam. III. *Indoct.* 3.
Hellanicus Lesbius. III. *Macrob.* 22.
Hellanodice. II. *pro Imag.* 11.
Helle, cur ab ariete deciderit. I. *D. Mar.* IX. 2. nomen dedit Helleſponto. ib. ubinam ſepulta. ib.
Helleboro indigere. I. *D. Mort.* XVII. 2.
Helleſpontus unde dicatur. I. *D. Mar.* IX. 1. cum tranſire pedibus. III. *Rhet. Pr.* 18.
Hephaeſtion, ductor ſponſi. I. *Aët.* 5. I. *pro Lapſ.* 8. ab Alexandro inter Deos refertur. III. *Calumn.* 17.
Heraclides Carius. II. 2. *Ver. Hiſt.* 22.
Heraclitus omnia deplorat, cur. I. *Auct.* 14. de eo. I. *Sacr.* 15.
Heramithres. I. *Cat.* 21.
Hereditas liberis debita. I. *D. Mort.* VI. 3.
Heredipetae. I. *D. Mort.* XI. 1. hereditatis ſpe decepti. vid. *adulator.* heredipetarum exempla. I. *D. Mort.* V. it. VI. 1. it. VII. 1.
Hercules quomodo pictus. II. *Hiſt.* 10. qualis futurus, ſi voluptati obediiſſet. II. *Bis Acc.* 20. in Venerem acer. II. *Amor.* 1. dicitur ruſticus. II. *Jov. Trag.* 32. it. Soſtratus. II. *Dem.* 1. it. Ogmius. III. *Herc.* 1. monſtroſe apud Gallos pingitur. ib. homines trahit auribus vinctos. ib. 3. de eo. II. *Salt.* 41. ejus cum flumine lucta. ib. 50. Jovis filius. I. *D. Deor.* XIII. 1. in Oeta conflagravit. ib. & III. *Mort. Per.* 21. Centauri ſanguine exeditur. ib. 25. Omphale captus, lanas carminavit. ib. 2. liberos & uxorem occidit. ib. Aeſculapio poſthabetur. ib. Herculis irridetur divinitas. I. *D. Mort.* XVI. 1. ſe dicit ſimulacrum dei. ib. 1. pro Atlante fert coelum. I. *Cont.* 14. adſcribunt ei Galli vim dicendi. vid. *Eloquentia.* Herculi decimus tertius labor injungendus. III. *Fug.* 23. malorum depulſor. ib. 32. Hercules ap. Pholum pingitur cubans cum calice. III. *Conv* 14. f. Hercules Tyrius antiquior Graeco. III. *Dea Syr.* 3. f. non infelix, quod nudus. III. *Cyn* 13.
Herculis cum arcu ſagittas habere. III. *Indoct.* 5.
Hermaphroditus qualis. I. *D. Deor.* XXIII. 1. it. I. *D. Deor.* XV. 2.
Hermias, eunuchus, philoſophus. II. *Eun.* 9.
Hermimus Ariſtotelicus. II. *Dem.* 56.
Hermippi perſona. III. *Charid.* paſſim.
Hermocles Rhodius ſtatuarius. III. *Dea Syr.* 26.
Hermodori perjurium. II. *Icar.* 16.
Hermolaus. I. *D. Mort.* VIII.
Hermon Epicureus. III. *Conv* 6. & 9.
Hermotimus, cur philoſophiae Stoicae ſe dederit. I. *Herm.* 15. ſeq.
Herodes. II. *Dem.* 24. it. 33.
Herodicus. II. *Q. Hiſt.* 35.
Herodoti teſtimonium de viſu & auditu. III. *de Domo* 20.
Herodotus, ejus laudes. I. *Aët.* 1. praelegit hiſtorias. ib. ejus libri dicuntur Muſae. ib. digito in eum monſtratur. ib. 2. de eo. II. *Hiſt.* 42.
Heroes podagroſi varii. III. *Tragop.* vſ. 250. ſeq.
Heron. III. *Navig.* 6, 9.
Herophilus Cynicus, ubi pernoctarit. II. *Icar.* 16.
Heſiodus. verſus ejus multa continent ad aſtrologiam pertinentia. II. *Aſtr.* 22. quomodo factus poëta. III. *Rhet. Pr.* 4. de eo. I. *Herm.* 25. ejus de virtute ſententia. ib. 2. futura divinandi facultatem a diis accepit. III. *Diſſ. cum Heſiod.* 1. crimina Heſiodo objecta. ib. 2. quae divinaverit. ib. 6. Heſiodus omnia divino adflatu dixit. ib. 9. Heſiodus laudatur. III. *Navig.* 20. cornices in ejus ſepulcro. III. *Mort. Per.* 41. Heſiod. & Homer. ridentur ob fabulam de Saturno. III. *Saturn.* 6. an poſterior Homero. III. *Dem. Enc.* 9.
Hetoemocles philoſophus queritur ſe non vocatum ad convivium. III. *Conv.* 22.
Hierapolis urbs. III. *Dea Syr.* 1.
Hiero Syracuſanorum tyrannus. III. *Macrob.* 10.
Hieronymus laudatur. III. *Macrob.* 11. & 13. ejus ſenectus. ib. 22.
Himeraeus Phalereus orator. III. *Dem. Enc.* 31.
Himerus, Veneris filius. I. *D. Deor.* XX. 15.
Hinnulus leonem. I. *D. Mort.* VIII. 1.
Hipparchus, avarus, dives. II. *Aſin.* 1—4. ejus uxor maga, laſciva. ib. 4. avis ſpecie illa evolat ad amaſium. ib. 12.

Hippias, vir eruditus, mechanicus. III. *Hip.* 3. ejus adornatum balneum. ib.

Hippoclides non curat, proverb. I. *Apol.* 15. & III. *Philopatr.* 28. ſ.

Hippocentauris comparantur Sophiſtae. III. *Fug.* 10.

Hippocentaurus. I. *Prom.* 5. it. I. *D. Mort.* XVI. 4.

Hippocratis, medici Coi, dictum. I. *Herm.* 1.

Hippocrene. III. *Indoct.* 3.

Hippodamia. Ejus proci necantur a patre Oenomao, currus certamine victi. III. *Charid.* 19.

Hippogerani. II. *Ver. Hiſt.* I. 13.

Hippogypi. II. *Ver. Hiſt.* I. 11.

Hippolyta, amazona. II. *Gymn.* 34. Hippolytea ruſticitas. II. *Amor.* 2.

Hippolyto comas ponunt nubentes. III. *Dea Syr.* 60.

Hippolytus a Phaedra delatus. III. *Calum.* 26.

Hippomyrmeces. II. *Ver. Hiſt.* I. 12. it. 16.

Hipponax. III. *Pſeudolog.* 2.

Hipponicus. I. *Tim.* 24.

Hircocervi. I. *Prom.* 7.

Hircum mulget alter, alter ſupponit cribrum. II. *Dem.* 28. Hircum olet ruſticus. III. *Meretr.* VII.

Hiſtiaeus Grammaticus. III. *Conv.* 6. ſ.

Hiſtoria, eam quivis vult ſcribere. II. *Q. Hiſt.* 2. eam contexere, difficile. ib. 5. hiſtoricorum vitia. ib. 7. ſeq. illa ab encomio diſtinguenda. ib. 7. ſeq. hiſtoricus non debet eſſe adulator. ib. 7. hiſtoria adulationibus repleta, comparatur. ib. 8. in ea quando & quomodo laudandum. ib. 9. hiſtoricus quidam malus ridicule contexit hiſtoriam. ib. 14. dicendis exaequari debet dictio. ib. 45. bene res diſponat hiſtoricus. ib. 47. moderate laudet. ib. 59. neque calumnietur. ib. de fabulis, quas profert, ſuſpendat judicium. ib. 60. pro omni aetate ſcribere debet. ib. 61. it. 63. hoc faciens, cui ſimilis. ib. 62. loquentem quomodo inducere debeat. ib. 58. cuinam ſimilem eſſe oporteat. ib. 51. quomodo formandum prooemium. ib. 52. ſeq. quomodo ad narrationem inde tranſeundum. ib. 55. multa debet omittere, cujus inſtar. ib. 56. vel verbo eloqui. ib. 57. dilucide ſe explicet. ib. 43. ineptorum hiſtoricorum exempla. ib. 15. ſeq. minutiis immorantes, ad res magnas inepti, cui ſimiles. ib. 20. & 28. qui poeticas immiſcent dictiones. ib. 22. cui ſimiles. ib. poſt prooemium ſpecioſum puſillum quoddam tractantes. ib. 23. in tractatione hiſtorica omnia ſibi debent eſſe ſimilia. ib. 23. hiſtoricus quidam malus geographus. ib. 24. boni requiſita. ib. 34. & 37. veritatis debet eſſe amans, intrepidus. ib. 37. quando is eſſe non poſſit. ib. 38. ad hiſtoriam ſcribendam non quivis idoneus. ib. 35. prudentia civilis, & eloquendi vis hiſtorico neceſſaria. ib. 34. hiſtoricorum longaevorum exempla. III. *Macrob.* 22. ſeq.

Hiſtriones, perſonis, quas referunt, adtribuentes actiones inconvenientes. I. *Piſc.* 3. it. 33. vid. *Comoedia*, *Tragoedia*.

Holmeus fons. III. *Indoct.* 3.

Homerus verſibus ſuis tempeſtatem excitat. I. *Cont.* 7. it. reddit Charonti viſum. ib. laudator, non adulator. II. *pro Imag.* 24. ejus verſus multa continent ad aſtrologiam pertinentia. II. *Aſtr.* 22. quam egregie laudet. II. *pro Imag.* 24. ſeq. e ſpectaculo redit doctior. II. *Salt.* 4. omnes res in duas claſſes diviſiſſe videtur. ib. 23. quid bello oppoſuerit. ib. non neceſſaria in hiſtoriis omiſit. II. *Q. Hiſt.* 57. de Achille multa fabuloſe ſcripſit. ib. 40. patriae ſuae nusquam facit mentionem. ib. 14. ejus patria. II. 2. *Ver. Hiſt.* 20. an caecus fuerit. ib. (coecus tamen dicitur. III. *Saturn.* 6.) ejus quidam verſus periere. II. 2. *Ver. Hiſt.* 24. Therſiten taxavit carmine. ib. 20. ejus quaedam loca. I. *Apol.* 14. it. II. *Amor.* 23. 31. & 32. it. II. *Imag.* 22. it. II. *Amor.* 5. it. II. *Dem.* 60. it. I. *Merc.* 16. it. I. *Herm.* 33. it. I. *D. Mort.* XI. 1. it. I. *Somn.* 5. it. I. *Nigr.* 6. ib. 17. ib. 37. it. I. *Piſc.* 1. & 3. Homerus & Heſiod. ridentur ob fabulam de Saturno. III. *Saturn.* 6. Homerus adoratur. III. *Dem. Enc.* 2. cum Demoſthene contenditur. ib. 4. ſeq. modo ei praefertur, modo poſtponitur. ib. per totum *Dial.* Sexcenties eadem habet. III. *Dem. Enc.* 6. ſ. culpatur ob ficta pugnantium colloquia. ib. 7. ejus patria tempusque. ib. 9. Heroas a pedibus, capite & coma laudat. ib. 21.

Homines, eorum in deos indignatio. II. *Bis Accuſ.* 3. ſeq. nulla hominum vita tranquilla. II. *Gall.* 27. iſta ridicula. II. *Icar.* 4. comparatur civitati formicarum. ib. 19. item ſaltatorio ſpectaculo. ib. 17. hominum genus variis obnoxium adfectibus. ib. 29. diverſa eorum vota. II. *Icar.* 25. homines principio vitae pellibus animalium induti. II. *Amor.* 34. a rudi principio artibus & ſcientiis pedetentim ſtatum ſuum effecere meliorem. ib. 34. hominis eſſe peccare. II. *Dem.* 7. res humanae neque ſpe, neque metu dignae. ib. 20. hominem facere ex piſtillo. III. *Phil.* 36. v. *vita.* homines a ſe invicem diverſi. I. *Halc.* 5. homo infans. ib. 3. homines deſignarunt deos. I. *Sacr.* 10. homo nequam variis nominibus appellatus. III. *Pſeudolog.* 27. hominibus uti pro jumentis, ridetur. III. *Cyn.* 10.

Honoris amor nequaquam e vita expellendus. II. *Gym.* 36. honores mutant mores. II. *Gall.* 14. (v. *nomen*, *divitiae*, *aurum*, *felicitas.*) it. I. *Tim.* 22. ex eruditione proficiſcitur honor. I. *Somn.* 11. (v. *laus*, *notitia*, *eruditio*, *Aeſchines*, *Demoſthenes.*)

Horae. I. *Sacr.* 8.

Hori libros & Iſidis ediſcit Pythagoras. II. *Gall.* 18.

Hormus, ſaltandi genus. II. *Salt.* 11.

Hortari ultro feſtinantem. I. *Nigr.* 6.

Hoſpitali Jovi ſacrificant redeuntes peregre. III. *Meretr.* IX.

Hoſpites doctores. III. *Dea Syr.* 56.

Hoſtiae, (vid. *ſacrificium*) quales diis praebeantur. I. *Sacr.* 12. ritus circa eas. ib. ſeq.

Humanitatis imago. II. *Imag.* 19.

Hyacinthus diſci jactu ab Apolline interfectus. I. *D. Deor.* XIV. 1. ab eodem ſepelitur. ib. 2. in florem vertitur. ib.

Hydamardia, urbs. II. 2. *Ver. Hiſt.* 46.

Hydra. II. *Phal. Pr.* 8. comparantur cum ea vires humanae. II. *Gymn.* 35.

Hypata, urbs. II. *Aſin.* 1.

Hyperbolus, incidere in Cleonem aut Hyperbolum aliquem. I. *Tim.* 30.

Hy-

Hyperbole enormis. III. *Philopat.* 3.
Hyperides, patriae ſollicitator, miles trepidus. II. *Par.* 42. infidus, adulator. III. *Dem. Enc.* 31.
Hypochermata, qualia carmina. II. *Salt.* 16.
Hypſipyle. II. *Salt.* 44.
Hyſicratis Amiſeni aetas. III. *Macrob.* 22.
Hyſpaſinis regis Characis aetas. III. *Macrob.* 16.

I.

IAcchus laceratus. II. *Salt.* 39.
Jacere aleam. II. *pro Imag.* 16.
Jambulus, ſcriptor fabuloſus. II. *Ver. Hiſt.* I. 3.
Japeto antiquior. I. *D. Deor.* II. 1.
Icarus. II. *Imag.* 21. temerarius aſtrorum ſcrutator. II. *Aſtr.* 15.
Icarius, inter pocula occiſus. I. *D. Deor.* XVIII. 2.
Icarius vineae cultor. II. *Salt.* 40.
Iccus. II. *Q. Hiſt.* 35.
Idiotarum optima vita. I. *Nec.* 21.
Idomeneus. I. *D. Mort.* XXI.
Idomeneus, paraſitus. II. *Par.* 45.
Ignis non exſtinguitur igni. II. *Amor.* 2. igni ſacrificant Perſae. II. *Jov. Trag.* 42. in ignem ſe conferre ex fumo. I. *Nec.* 4. ignis neceſſitas. I. *Cauc.* 19. communicatus non decreſcit. ib. 18. ſolis ignis flagrantior. ib. 19. Ignis celere mortis genus. III. *Mort. Per.* 21. f. ſacrilegor. & homicid. poena. ib. 24. f.
Ignorantia plurium malorum cauſa. III. *Calumn.* 1.
Ignotus Deus Athenienſium. III. *Philopat.* 9.
Ilias malorum. III. *Conv.* 35.
Iliſſus. III. *Navig.* 13.
Imago formae corporis praeſtantiſſimae. II. *Imag.* 5. eruditionis. ib. 16. benignitatis. ib. 19. beneficentiae. ib. 20. benivolentiae. ib. 21. animae praeſtantiſſimae. ib. 16—23. ſapientiae & prudentiae. ib. 17.
Imaginum quarundam miracula. v. *ſimulacrum*, & *ſtatua.*
Imitator Thucydidis. II. *Q. Hiſt.* 15.
Incantationes, remedia morborum. III. *Phil.* 11. ſeq.
Incantationis deſcriptio. III. *Meretr.* 4.
Indi adorant ſolem ſaltando. II. *Salt.* 17. arte ſaltandi domiti. ib. 22. vino dediti. I. *Nigr.* 5. vid. it. *Bacchus.*
Indifferentia dicebant mala Stoïci. III. *Conv.* 31. & divitias. ib. 36. & 37. Redarguuntur ſuo exemplo, dolorem non eſſe indifferens quid. ib. 47.
Indigeo. paucis indigere eſt proximum Diis eſſe. III. *Cyn.* 12.
Infernus. v. *Orcus.* Infernales poenae. I. *Nec.* 14. leges per quos fiant ratae. ib. 20.
Initiati dicuntur podagrici. III. *Tragop.* 125. 179. 239.
Injuſti. v. *Mali.*
Ino, Bacchi nutrix. I. *D. Mar.* IX. 1.
Ino cum filio in mare praecipitatur. I. *D. Mar.* VIII. 1. a delphinibus excipitur. ib.
In[illegible]dea. II. *Par.* 2.
[illegible]ſtitutio. v. *educatio*, *diſciplina*, *adoleſcentia.*
Inſula beatorum. II. 2. *Ver. Hiſt.* 6. I. *Herm.* 71. III. *Dem. Enc.* c. ult.
Inſulae variae. II. 2. *Ver. Hiſt.* 27.
Interius cum exteriori non ſemper convenit. II. *Imag.* 11. comparatur iſta diverſitas. ib. an ad interius hominis ab exteriori valeat concluſio. v. *Amictus* tit.
Interpres, interprete opus eſt Pythio. II. *Jov. Trag.* 28. Themiſtocle nihil opus (interprete) ib. 31.
Interrogando & opponendo facilius proficitur. I. *Herm.* 13.
Invidia. Invidemus virtuti alterius: pulchris non invidemus. III. *Charid.* 23.
Io in Iſin vertitur. I. *D. Deor.* III. 1. it. in juvencam. ib.
Iolaus repubeſcens. I. *D. Mort.* V. 2.
Ion, Platonicus. III. *Phil.* 6. & III. *Conv.* 7. vocatur Canon. ib.
Ionius ſinus. II. *Amor.* 6.
Ionopolis. II. *Pſeud.* 58.
Jophon patrem Sophoclem dementiae accuſat. III. *Macrob.* 24.
Jovis impotentia ridetur. III. *Philop* 4. Deos de coelo dejecit, Salmonea percuſſit, Titanas vicit. &c. ib. Cygnus & bos factus. Barbatus ſenex. duodecim menſes apud Aethiopes convivia agitat. ib. ejus Amores & commenta. III. *Charid.* 7. ejus minae, ſe terram cum hominibus ſuſpenſurum. ib. 8.
Iphigenia. II. *Tox.* 6.
Irus. I. *Necyom.* 15.
Iſaeus orator. III. *Dem. Enc.* 12.
Iſidis libros & Hori edidicit Pythagoras. II. *Gall.* 18. Iſis, Aegyptiorum dea. I. *D. Deor.* III. 1.
Iſidorus Characenus hiſtoricus. III. *Macrob* 15.
Iſmeniae tibiae celebres. III. *Indoct.* 5.
Iſmenodorus, in itinere occiſus. I. *Dial. Mort.* XXVII. 2.
Iſocrates ad bellum timidus. II. *Par.* 42. ejus aetas & exitus. III. *Macrob.* 23. Theſea inſeruit laudibus Helenae. III. *Dem. Enc.* 10.
Iſthmus habuit viginti ſtadia. III. *Ner.* 1. Iſthmum perfodere cur adgreſſus ſit Nero. ib. 2. quinam ante cum hoc tentarint. ib. in not. Deſiſtit a conſilio, metu inundationis. ib. 4. verius motu Vindicis. 5.
Italiae aër. III. *Macrob.* 9.
Judaei medici. III. *Tragop.* vſ. 264. v. nott.
Judex ad quid adtendere debeat. II. *Eun* 5. utramque debet audire partem. I. *Herm.* 30. III. *Calumn.* 8. judicum merces triobolus. III. *Dem. Enc.* 36. & II. *Bis Acc.* 15.
Judicium nullum putat eſſe verum Pyrrho. II. *Bis Accuſ.* 25. meliorum diſtat a vulgo judicium. I. *Harm.* 2.
Juno exprobrat Jovi amores. II. *Jov. Trag.* 2. a Polycleto effecta. I. *Somn.* 8. zelotypa ob Semelen. I. *D. Deor.* IX. 2. it. ob Ganymeden. ib. V. 1. ſeq. ib. III. 1. ubi colatur. I. *Sacr.* 10. inſidias ſtruit Jovi. I. *D. Deor.* XXI. 2
Juno opum donatrix. III. *Meret.* VII.
Juno leonibus inſidens. III. *Dea Syr.* 31. eadem multas ſimul Deas referens. ib. 32.
Juno Syria. III. *Dea Syr.* 1. Juno traducitur. III. *Philopatr.* 11.

Jupiter amat juvencam. I. *D. Mar.* VII. 1. ejus curae & negotia. II. *Bis Accuſ.* 2. quid facturus aurea catena. II. *Jov. Conf* 4. ejus catena, quid. II. *Aſtr.* 22. in aurum mutatus. II. *Gall.* 13. ſepultus quomodo tonare poſſit. II. *Jov. Trag.* 45. I. *Sacr.* 5. amores ei exprobrantur. II. *Jov. Trag.* 2. ejus ad ceteros deos oratio. ib. 15. ſaltando ſervatur. II. *Salt.* 8. a Phidia repraeſentatus. v. *Phidias.* varia ejus epitheta. I. *Tim.* 1. quomodo amabilis fieri poſſit. I. *Dial. Deor.* II. 2. in varias transformatur ſpecies. ib. ejus ara in Gargaro. I. *D. Deor.* IV. 2. arietina apud Aegyptios facie fingitur. I. *Sacr.* 14. a capra nutritur, in Creta expoſitus. ib. 5. expulſo patre, imperium ad ſe rapit. ib. ejus uxores. ib. in amorem effuſus. ib. multa de eo fabuloſa. ib. ubi colatur. ib. 10. ejus ſepulcrum. ib. & III. *Philopat.* 10. barbatus fingitur. I. *Sacr.* 11. cum Sole expoſtulat, cur. I. *D. Deor.* XXV. 1. in aurum mutatur. I. *D. Mar.* XII. 1. divitiarum dator. III. *Cron.* 14. redarguitur a Momo. III. *Deor. Conc.* ubique.
Jusjurand. amatorum vanum. III. *Meretr.* VII. in extremis labiis ib. p. 297. jurare falſo non verentur, per numen, quod impotens credunt. III. *Philop.* 4. & not. jurare per quem Deum deceat, deliberatur. ib. 5. 6. 7. 8. jusjurand. per trinitatem vocatur arithmetica. III. *Philop.* 12.
Jusjurandum Pythagorae, Graeci, Scythae, v. *ſuo titulo.*
Juſti. vid. *Boni.*
Juſtitia laudatur. II. *Bis Acc.* 5. ejus inimici. ib. 8.
Juventus. vid. *adoleſcentia.*
Juvenum excuſationes in donando. III. *Meret.* VII. eorum vanum jusjurandum. ib.
Ixion. I. *Nec.* 14. ſollicitata Junone, a Jove abſolvitur. I. *D. Deor.* VI. 1—4. nebula ei loco Junonis objicitur. ib. 4. ſeq.

K.

KAlendae Romanae. III. *Pſeudolog.* 7.

L.

LAbores Dromonis, vel Tibii. I. *Merc.* 25. labores ſuſtinere, quid profit. II. *Gall.* 23. (vid. *corpus, vires.*) ex illis naſcuntur bona. III. *Rhet. Pr.* 8.
Labra rigare, ſiccum linquere palatum. I. *Apol.* 6.
Lac gallinae mulgere. I. *Merc.* 13.
Lacedaemoniorum exercitia. II. *Gymn.* 38. de pila decertatio. ib. ſaltationis amici. II. *Salt.* 10. eorum reges quot habuerint calculos. I. *Harm.* 3. priſtinos exuunt mores. I. *Dial. Mort.* I. 4. mulieres toniae. III. *Fug.* 27.
Laches, paraſitus. I. *Tim.* 58.
Lacheſis, una Parcarum. II. *Jov. Conf.* 2.
Lachonopteri. II. 1. *Ver. Hiſt.* 13.
Lacrymae Neptuni ridentur. III. *Philop.* 6.
Lacunar templi aureum. III. *Dea Syr.* 30.
Lajus. II. *Jov. Conf.* 13.
Lampas vocatur pyra. III. *Dea Syr.* 49.
Lampichus, tyrannus. I. *D. Mort.* X. 4.
Lampis, amore meretricis perit. I. *D. Mort.* XXVII. 7.
Lapilli ignei coloris. III. *Meretr.* VI.
Lari in morem. I. *Merc.* 3.
Larvam Lamiamque metuere. III. *Phil.* 2.
Latona. I. *D. Deor.* XVI. 1.
Latophagi. II. *Salt.* 4.
Latrator Deus ridetur. III. *Deor. Conc.* 10.
Laus, & laudator. Laus eſt liberum quiddam. II. *pro Imag.* 18. non habet quantitatis legem. ib. in laudando comparare ſcitum. ib. 19. laudem quomodo quis poſſit conſequi. ib. 17. (vid. *Notitia.*) invidiae non debet laus eſſe obnoxia. II. *pro Imag.* 23. laudator quomodo diſtet ab adulatore. ib. 20. ſeq. veri laudatoris caracteres. ib. laudes ſuas cur quivis facile admittat. ib. 3. laude ſua capti quibus ſimiles. ib. ea delectantur feminae, licet ſibi falſo ſaepe adtributa. ib. 4. ſub nimia laude quid lateat. ib. 1. quando laudes ſint tolerabiles. ib. 2. cui laus jucunda, vel gravis. II. *Q. Hiſt.* 11.
Lazari, populi. II. *Tox.* 44.
Leagoras. II. *Phal. Pr.* 9.
Lectica uti effeminatum. III. *Cyn.* 10.
Leges cur inutiles. II. *Dem.* 59. aliquid peregrini habentes, reveretur vulgus. II. *Gall.* 18. Conf. tit. Lex.
Lemniadae mulieres. II. *Amor.* 2. & III. *Meretr.* p. 318.
Leo devinctus licio. I. *Merc.* 31. leonina pelle tegere ſimium. III. *Phil.* 5. leonem hinnulus. I. *D. Mort.* VIII. 1.
Leones ſolivagi. III. *Ep. Sat.* 34.
Leontichus. III. *Phil.* 6.
Leoſthenes. III. *Dem. Enc.* 14. f. & ib. nott.
Leotrophis, Milonem ex Leotrophide efficere. II. *Q. Hiſt.* 34.
Lepidus. II. *Pſeud.* 43. it. 25.
Lepus. Leporem dimiſi. III. *Soloec.* 3.
Lerneae capita. II. *Amor.* 2.
Lesbonax quomodo adpellarit ſaltatores. II. *Salt.* 69.
Lethes aqua. I. *Dial. Mort.* XIII. 6. quid efficiat. II. *Luct.* 5. eam qui non guſtarint. ib.
Leucanor, Boſporanorum regulus. II. *Tox.* 44.
Lex. Leges Saturnalium. III. *Cronoſ.* p. 393. ſeq. inſcribantur pilae aeneae. ib. *Cron.* §. 18. Adde tit. Leges.
Libanitis. III. *Indoct.* 3.
Libanus. III. *Dea Syr.* 8. Arena rubra inficit flumen Adonyn, ut ſanguineus videatur. ib. plus quam diei iter altus. ib. 9.
Liberos qui immolantes devoveant. III. *Dea Syr.* 58.
Libertas, Dionyſiaca. vid. *Dionyſiaca.* ſocia veritatis. I. *Piſc.* 17.
Libertas Demoſthenis in dicendo. III. *Dem. Enc.* 36. 40. & 42. Libertatem dicendi concedere magnanimum eſt. III. *Deor. Conc.* 4.
Librorum lectio quando non ſufficiat. III. *Indoct.* 2. eorum emtores ignari & rudes cui ſimiles. ib. 6. ib. 19. 29. eorum titulos ſolos noſſe. ib. 18. Libro inſcribuntur hominum actiones. III. *Philopatr.* 13. Libri coeleſtes. ib. 16. f.
Liburnorum populus, quis. II. *Amor.* 5.
Libyae auſtrales partes inhabitabiles ſunt. III. *Dipſ.* 1. Serpentum, quos alit, genera. ib. 2.
Libyes Ammonem colunt. II. *Aſtr.* 8.

Lingua, Graecae ſtudium quomodo tractandum. II. *Lex*. 22. in ea aliqua nimis accurate taxantur. II. *Q. Hiſt*. 21. vid. *Verba*.

Litterarum ſtudia. v. *eruditio*, *ſtudia*.

Litteras invenit Cadmus. I. *Jud. Voc*. 5. ordine collocavit Simonides. ib. litterae σ. actio contra τ. I. *Jud. Voc*. 1. ſeq.

Litteras ſcire nil prodeſt, niſi vitam componas in melius. III. *Conv*. 34.

Logomachia duorum indoctiorum philoſophorum. II. *Dem*. 28. v. *Diſputatio*, it. *Philoſophia*.

Lonchatae, Macentis & Arſacomae amicitia. II. *Tox*. 44. ſeq.

Longaeva hominum genera. III. *Macrob* 4. longaevae gentes. ib. 5. longaevitatis cauſae. ib. 6. exempla longaevorum regum. ib. 8. ſeq. philoſophorum. ib. 18. ſeq. Hiſtoricorum. ib. 22. ſeq.

Loquendi fiducia, ſocia veritatis. I. *Piſc*. 17.

Lotophagi. II. *Salt*. 4.

Lotum Ulyſſis guſtarunt ſocii. I. *Merc*. 8. Lotus Homeri. I. *Nigr*. 3. eum obſcurare. ib.

Lucernam olent Demoſthenis ſcripta. III. *Dem. Enc*. 15.

Lucianus, peregrinatur in Theſſaliam. II. *Aſ*. 1. ſeq. ejus cum Palaeſtra, ancilla, conſuetudo. ib. 6. ſeq. in Aſinum transformatur. ib. 13. ſeq. ad humanam redit formam. ib. 54. in Macedoniam peregrinatur. I. *Aet*. 7. laus ejus orationis. I. *Zeux*. 1. ſeq. cur fictas conſcripſerit hiſtorias. II. 1. *Ver. Hiſt*. 4. ficta ejus peregrinatio. ib. 5. cur. ib. ſeq. habetur odio ab Alexandro Mago. II. *Pſeud*. 35. cum Xenophonte ſe peregrinatum dicit. ib. 56. de Luciani inſtitutione pater deliberat. I. *Somn*. 1. avunculo, ſtatuario, committitur. ib. 3. felici natura praeditus. ib. 2. ob fractam tabulam ab avunculo verberatur. ib. 3. domum ſe ab eo proripit. ib. 4. commendat ſe ei ars ſtatuaria. ib. 7. ſeq. item eruditio. ib. 9. quae ei artes mechanicas diſſuadet. ib. 9. ſeq. ſpreta arte ſtatuaria, ad eruditionem ſe confert. ib. 14. e curru Pegaſeo omnem contemplatur mundum. ib. 15. cur ſomnium expoſuerit. ib. 18. ſcripta ſua extenuat. I. *Prom*. 1. ejus ſcripta ex dialogo & comoedia compoſita. ib. 5. ad philoſophiam excitatur. I. *Nigr*. 4. ſeq. philoſophorum adpellatur hoſtis. I. *Piſc*. 1. familiaritas cum potentiori, ſolius iſtius cauſſa, parum arridet Luciano. I. *Merc*. 9. lapſum inter ſalutandum ad deos refert. I. *pro Lapſ*. 15. cur ſe jam ſenex adhuc in ſervitium dederit. I. *Apol*. in Aegypto officium gubernatoris nactus. ib. 12. pharmacopolae ſe comparat. ib. 7. item Salaetho. ib. 4. item actoribus Tragicis. ib. 5. philoſophorum admirator. I. *Piſc*. 5. non invenit, cui ſe tradere poſſit, philoſophum. ib. 11. ſub ſpecie mulieris philoſophiam perſtringit falſam. ib. 12. non philoſophiam, ſed impoſtores illius traducit. ib. 15. Luciani nomen adoptivum. ib. 19. patria. ib. oſor ſuperbiae, mendaciorum, amicus probitatis. ib. 20. ad orationem Diogenis reſpondet. ib. 29. relictis curiae negotiis, Philoſophiae ſe mancipat. ib. criminibus imputatis abſolvitur. ib. 38. deridetur ob vocem Apophras. III. *Pſeudolog*. 7.

Luctae exercitium quid. II. *Gymn*. 8.

Luctus de mortuo ridiculus. II. *Luct*. 1. it. 12. ſeq. luctus expers nemo. II. *Dem*. 25.

Lucullus bellum gerit cum Tigrane. III. *Macrob*. 15.

Lucus ſemper virens. III. *Philop*. 10.

Ludis Jovialibus praelegitur liber. III. *Charid*. 1.

Luna narrans inducitur. III. *Fug*. 1. Luna Aſtarte. III. *Dea Syr*. 4.

Lunae & Endymionis amor. I. *Sacr*. 7. it. I. *D. Deor*. XI. 1. lunae natura admirabilis. II. *Icar*. 4. ejus inquirendae nimis curioſi reprehenduntur. ib. 20. ſeq. ejus influxus. II. *Aſtr*. 25. eam ſub nomine Menae colunt Phryges. II. *Jov. Trag*. 42. a ſole mutuatur lucem. II. *Aſtr*. 3. eclipſis lunae. II. 1. *Ver. Hiſt*. 19. Lunae ſolisque oppoſitio & quadratura. III. *Philopatr*. 24.

Lupi ſolivagi. III. *Ep. Sat*. 34.

Lupinos in pera geſtant philoſophi. III. *Fug*. 31.

Luſciniarum fabula. I. *Nigr*. 3.

Lutum & pulvis cur ſubjiciantur in gymnaſiis. II. *Gymn*. 28. ſeq.

Lux. Lucem noctu emittunt gemmae. III. *Dea Syr*. 32.

Lux aeterna. III. *Philop*. 13.

Luxus cujusdam Athenas venientis. I. *Nigr*. 13.

Luxuria naturae leges violat. II. *Amor*. 20.

Lycambae filia, blanda voce praedita. II. *Amor*. 3.

Lychnis gemma. III. *Dea Syr*. 32.

Lycini peregrinatio. II. *Amor*. 6.

Lycinus, ſaltator, quomodo ſe gerat. II. *Salt*. 2.

Lycoreus mons. I. *Tim*. 3.

Lycurgus, legislator Lacedaemoniorum, jam ſenex leges tulit. II. *Gymn*. 39. inſtituit exercitia, ib. 38. patriae ſollicitator, miles trepidus. II. *Paraſ*. 42. aſtrologus. II. *Aſtr*. 25. quando in bellum proficiſci juſſerit. ib. 25. ejus aetas. III. *Macrob*. 22.

Lydi arte ſaltandi domiti. II. *Salt*. 22.

Lydus ſenex, Silenus. III. *Deor. Conc*. 4. ſ.

Lynceus. I. *Tim*. 25. eo cernere acutius. II. *pro Imag*. 20.

Lyſimachus, poëta. I. *Jud. Voc*. 7.

Lyſimachus, rex. II. *Q. Hiſt*. 1. ejus aetas. III. *Macrob*. 11.

M.

MAcedonicorum regum commentarii. III. *Dem. Enc*. 26. & not.

Macentis, Lonchatae & Arſacomae amicitia. II. *Tox*. 44. ſeq.

Maeander ſuccedit Polycrati. I. *Nec*. 16. prodidit Polycratem. I. *Cont*. 14.

Maenades Pentheum diſcerpunt. III. *Satur*. 8.

Maeon an pater Homeri. III. *Dem. Enc*. 9.

Magi longaevi ſunt. III. *Macrob*. 4.

Magnificentia in aedibus, ſuppellectile & veſtibus nil prodeſt. III. *Cyn*. 8. & 9.

Mala demorſa tradere, amoris ſignum. III. *Meret*. XII.

Mala omnibus communia. II. *Jov. Conf*. 18.

Mali, quorſum veniant poſt mortem. II. *Luct*. 8. exempla malorum. II. *Eis Arc*. 8. malitiae characteres occulti ex dicto Euripidis. II. *Par*. 4. eorum poſt hanc vitam poenae. II. *Jov. Conf*. 17.

Mallenſes vaticinandi arte celebres. II. *Pſeud*. 29.

Malli oraculum. III. *Phil*. 38.

Malva verberari. III. *Fug.* 33.
Mandrabuli more. I. *Merc.* 21.
Mandragora, dormire ſub Mandragoris. I. *Tim.* 2. A mandragora velut dormientes cives excitare. III. *Dem. Enc.* 36.
Manum protendunt ſuffragia ferentes. III. *Deor. Conc.* 19.
Marcomanni. II. *Pſeud.* 48.
Marcus, imperator. II. *Pſeud.* 48.
Mare tranquillum homines allicit. III. *de Domo* 12.
Margites. I. *Herm.* 17. Margitae aut Coroebi eſſe. III. *Phil.* 3.
Maritorum zelotypia. II. *Amor.* 42.
Mars, de minis Jovis parum ſollicitus. I. *D. Deor.* XXI. Martis & Veneris amor. ib. XV. 3. a Vulcano una cum illa in vincula datur. ib. XVII. 1. & III. *Philop.* 6. f.
Marſyae tibiae. III. *Indoct.* 5.
Marſyas. I. *D. Deor.* XVI. 2.
Maſſiniſſae regis aetas. III. *Macrob.* 17.
Mitribus primo geniti acceptiores. II. *Par.* 61.
Matrimonium. v. *conjugium.*
Matula, immingere in matulam. I. *Merc.* 4.
Mauſacas. II. *Q. Hiſt.* 28.
Mauſoli res geſtae. I. *D. Mort.* XXIV. 1. monimentum. ib. deridet eum Diogenes. ib. 3. I. *Nec.* 17.
Mazaea, filia Leucanoris. II. *Tox.* 44. ſeq.
Mechanici nobiles. III. *Hipp.* 2.
Mechanicas artes diſſuadet Luciano eruditio. vid. *Lucianus.*
Medeae ſomnium. II. *Salt.* 53. Medeae receptio, fuga. ib. 40. muliebrem ea deplorat ſexum. I. *Dial. Mort.* XXVIII. 2. zelotypia inflammata pingitur. III. *de Domo* 31.
Medicamenta in omnibus non eandem habent vim. II. *Abd.* 27. ſaepe fallunt artem. ib. 17. medico ante adhuc multa circumſpicienda, quam accedat ad curationem. ib. 17. qualia multa medicamenta. II. *Pſeud.* 5. natura hominis ante exploranda, quam adhibeantur medicamenta. II. *Abd.* 29.
Medici Syri, ſ. Judaei. III. *Tragop.* 264.
Medicus, theoretico melior practicus. III. *Hipp.* 1. praerogativa medicorum. II. *Abd.* 23. vid. ſeq. tit.
Medicus amorem privigni aegri detegit. III. *Dea Syr.* 17.
Medius. III. *Macrob.* 11.
Megabyzus. I. *Tim.* 22.
Megacles. I. *Cat.* 8. I. *Tim.* 22.
Megapenthes, tyrannus. I. *Cat.* 8. Cydimachi cepit bona. ib. 8. interfecit Cleocritum. ib. 9.
Megillus Corinthius. I. *D. Mort.* I. 3.
Melampode audire acutius. II. *pro Imag.* 20.
Melanope an mater Homeri. III. *Dem. Enc.* 9.
Melantus, aſſentator. I. *D. Mort.* VI. 5.
Meleagri tabes. I. *Sacr.* 1.
Mel[illegible]ta. II. *Salt.* 42.
Mel[illegible]nſes caniculae. I. *Merc.* 34.
Melitenſis catellus, prov. III. *Conv.* 19.
Meli[illegible]en aut Coroebum putare aliquem. II. *Am.* 53.
Melitus. I. *Piſc.* 10. II. *Jov. Conf.* 16.
Memnon ad orientem ſolem exclamat. II. *Tox.* 27.
Memor. *Odi convivam memorem*, prov. III. *Conv.* 3.
Memphi colitur bos. II. *Jov. Trag.* 42.
Memphiticus taurus Deus, ridetur. III. *Deor. Conc.* 10.
Menam, i. e. lunam colunt Phryges. II. *Jov. Tr.* 42.
Menandri locus. II. *Amor.* 43.
Menandri Elenchus. III. *Pſeudolog.* 4.
Mendacia, qualia licita. III. *Phil.* 1. non neceſſaria proficiſci ex amentia. ib. 2. totarum mendacia nationum. ib. 3. ſeq. poëtarum tolerabilia, v. *Poëta.*
Mendeceus. II. *Salt.* 43.
Menecles. II. *Aſin.* 49.
Menecrates, e divite pauper. II. *Tox.* 24. ejus cum Zenothemi amicitia. ib. amici opera honori ademto conſtituuntur. ib. 24. ſeq.
Menecrates. III. *Ner.* toto Dial.
Menelaus, uxore ſpoliatus. II. 2. *Ver. Hiſt.* 26. it. 8. ex Pelopidis oriundus. I. *D. Deor.* XX. 14. cum Helena deſponſatur. ib.
Menippus mordax. II. *Bis Acc.* 33. ejus ad aſtra peregrinatio. II. *Icar.* 1. ſeq. cavillator. I. *D. Mort.* II. 1. inferis creat moleſtias. ib. 1. vitiorum inimicus. ib. canis, ubi quaerendus. ib. I. 1. deſcribitur. ib. 2. perſtringit philoſophos. I. *Nec.* 4. item poëtas. ib. pileo, leonina pelle & lyra, cur & a quo, inſtructus. ib. 8. cur ad orcum migrarit. ib. 1. ad ſuperos regreditur. ib. ridens moritur. I. *D. Mort.* XXI. 2. ib. XXII. 2. ejus cum Charonte expoſtulatio. ib. XXI. 2. ad mortem ſe praeparat. ib. X. 11.
Mens, v. *animus.* mentes excitat exemplum. II. *Gymn.* 37. diſtractio mentis per opiniones. II. *Icar.* 10. mentis & corporis non ſemper eadem forma. II. *pro Imag.* 11. mentis praeſtantiſſimae imago. ib. 16—23. mente aliud celare, aliud promere verbis. I. *Apol.* 6.
Menſae, Siculis delicatiores. I. *D. Mort.* IX.
Menſae Syracuſanae. i. ſplendidae. III. *Dem. Enc.* 18.
Menſis Aegypt. Meſori. III. *Philopat.* 22.
Menſium ordinatus ab Aegyptiis numerus. II. *Aſtr.* 5.
Mercatorum navigationes. II. *Tox.* 4.
Merces, v. *didactrum.* mercede conductorum calamitates. I. *Merc.* eorum vita defenditur. I. *Apol.* v. *Aulici.* ſine mercede nemo facit quidquam. ib. 13. nec potentes iſtius expertes. ib.
Mercurius ad Parin mittitur. I. *D. Deor.* XX. 1. puellam amat Arcadicam. ib. XXII. 1. in hircum ſe transformat. ib. 2. varia ejus negotia. ib. XXIV. 1. cum Charonte computat. ib. IV. 1. furatur Neptuni tridentem, Martis gladium, arma Apollinis. ib. VII. 1. Cupidinem vicit. ib. 3. Veneri ceſtum ſurripuit. ib. ex teſtudine inſtrumentum fecit muſicum. ib. 4. Vulcano ob amores invidus. ib. XV. 1. canina fingitur ab Aegyptiis facie. I. *Sacr.* 14. it. primae lanuginis juvenis. ib. 11. ejus virga. I. *D. Mort.* XXIII. 3. cui comparatur ſaltatio. II. *Salt.* 85. Mercurius lapideus. III. *Nav.* 20. Mercurius praeco. I. *Vit. Auct.* crebro, & III. *Fug.* 26. &c. Divitiarum dator. III. *Cron.* 14. [illegible] cupidus. III. *Philop.* 7.
Meretricum artes ad viros adliciendos [illegible] VI. & paſſim in iiſdem Dial. Mo[illegible] ib. earum nomina Ampelis, Corinna, [illegible], Chryſis, Muſarium, Philinna &c. [illegible]

Me-

Meretrix verſutior. II. *Tox.* 13. deformis cur ſe exornet. III. *de Domo* 7.
Merion. II. *Par.* 47. ſaltator. II. *Salt.* 8. Graeci & Trojani ab eo didicere ſaltandi artem. ib. quid haec ei profuerit. ib.
Meſori menſis Aegypt. III. *Philopat.* 22.
Metapontini. II. *Gall.* 18.
Metrodorus. II. *Jov. Trag.* 22.
Micyllus, antea Micyllus quis fuerit. II. *Gall.* 16. ejus diteſcendi cupido. ib. 28. ejus cum Pythagora in gallum transformato colloquium. ib. ab init. ad finem.
Midas. I. *D. Mort.* II. 1. Phrygum peſſimus. ib. 2.
Milo. I. *Aet.* 8. Milonem ex Leotrophide efficere. II. *Q. Hiſt.* 34. Crotoniates, athleta. I. *Cont.* 8. taurum portat. ib.
Miltiades proditionis ſuſpectus. III. *Calum.* 29.
Minerva adjuvat Prometheum. I. *Prom.* 3. virgo perpetua. I. *D. Deor.* VIII. armata. ib. qualis facie. ib. e cerebro Jovis nata. ib. de artis praeſtantia cum Neptuno & Vulcano contendit. I. *Herm.* 20. ubi colatur. I. *Sacr.* 10. glaucis oculis fingitur. ib. 11. cur ad arcus Cupidinis immobilis. I. *D. Deor.* XIX. Jovi parat inſidias. ib. XXI. 2. adjuvat Perſeum. III. *de Domo* 25. depicta tanquam pacem agens. ib. 26. fugit amorem Vulcani. ib. 27. armata, terribilis, Gorgonis caput in pectore gerens. III. *Philopat.* 8. Gigantum interfectrix. ib. Gorgonis utilitas. ib. immolatur ei ob victoriam. III. *Charid.* 11.
Mingo. mingit in convivio Alcidamas. III. *Conv.* 35.
Minoi datum vaticinium de morte filii. III. *Diſſ. cum Heſ.* 8.
Minos, ejus officium. II. *Luct.* 7. ingratus. II. *Salt.* 41. judex apud inferos. I. *D. Mort.* XII. unum fert in gratiam judicium. I. *Nec.* 13. ejus tribunal. ib. 11.
Miſthon Sybarita. III. *Pſeudolog.* 3.
Mithres Deus Medorum. III. *Deor. Conc.* 9.
Mithridatis aetas & exitus. III. *Macrob.* 13.
Mithrobarzanes, magnus incantator. I. *Nec.* 6. ſeq.
Mnaſciris Parthorum regis aetas. III. *Macrob.* 16.
Mneſarchus. II. *Gall.* 16.
Mnelitheus, nauclérus, avarus. II. *Jov. Trag.* 15.
Modeſtia quomodo ſe exſerat. II. *Imag.* 21. ejus imago. ib. 20.
Modi muſici. I. *Harm.* 1.
Modii Aeginetici. I. *Tim.* 57.
Moechorum poena raphaniſmus. III. *Mort. Per.* 9. ib. *Fug.* 33. Conf. *Adulter.*
Mocoris palus. II. *Tox.* 4.
Moerichus. I. *D. Mort.* XI. 1.
Mollia divitum veſtimenta. III. *Ep. Sat.* 26. & paſſim.
Momus, ad reprehendendum proclivis. II. *Jov. Trag.* 23. dei reprehenſor. I. *Nigr.* 32. arbiter conſtituitur. I. *Herm.* 20. hominis reprehendit architectum. ib. 20. Momi perſona. III. *Deor. Conc.* toto Dial. Momus reprehendit, Bacchi comites in Diis referri. III. *Deor. Conc.* 4. Herculem & Aeſculapium intactos reliquit, jubente Jove. ib. 6. Jovi exprobrat peregrinitatem. ib. aliaque crimina objicit. ib. 7. multos immerito in Deos receptos queritur. ib. 7. 8. 9. ſeq. Anubin aliaque monſtra honore divino coli indignatur. ib. 10. oraculorum praeſtigias objicit. ib. 12. cum deorum turba aucta perjuria creviſſe. ib. philoſophorum pugnantia nomina, fatum, fortuna, virtutem & naturam ridet. ib. 13. decretum ad haec prohibenda recitat. ib. 14. & 15. Momus ſcriba. ib.
Mons Lycoreus. I. *Tim.* 3.
Morbi, eorum natura in omnibus non eadem hominibus. II. *Abd.* 26. ſeq.
Morbus Corybanticus. II. *Lex.* 16.
Morbus Abderitarum. v. *Abderitae.*
Morbus ex Amore. III. *Dea Syr.* 17.
Mors omnes facit aequales. I. *Dial. Mort.* XV. 2. ib. XXIV. 1. ſeq. ib. XXV. moriendum omnibus. ib. XV. 3. nullum mors admittit perſonae diſcrimen. I. *Nec.* 15. it. 17. poſt mortem quae conſequantur, non novimus. I. *D. Mort.* I. 1. mors index felicitatis. I. *Contem.* 10. ejus nuntii ac miniſtri. ib. 17. homines medias inter ſpes exſtinguit. ib. ejus cogitatio quid conducat. ib. omnes facit aequales. ib. 22. mortuorum negotia ac viventium longiſſime diſcreta. ib. de morte ſemper cogitandum. ib. 20. variae vulgi de morte opiniones. II. *Luct.* 2. ſeq. rapit omnes. II. *Dem.* 60. mors invadet, etſi cavea te includas. III. *Dem. Enc.* 6.
Morſus canis rabioſi rabie inficit. I. *Nigr.* 38.
Mortui, (redi ad praec. tit.) abluuntur, unguntur, floribus coronantur, ſplendideque veſtiuntur. II. *Luct.* 11. variae eorum ſepulturae genera. ib. 21. vulgus eis obolum in os imponit. ib. 10. mortuos cur honorare deceat. II. *Tox.* 1.
Mos. mores mali divitum. III. *Cyn.* 17. & 18.
Moſes tardilinguis. III. *Philop.* 13.
Mulgere lac gallinae. I. *Merc.* 23.
Mulierum quarumdam in aves, arbores, & feras converſio. I. *D. Mort.* XXVIII. 3. mulier foeda, lunarique adflicta morbo. II. *Tox.* 24. Hecubae aequalis mulier. II. *Gall.* 17. trifolium libidinoſarum, Phaedra, Parthenope, Rhodope. II. *Salt.* 2. mulieres philoſophantes. II. *Eun.* 7. quomodo pingi velint. II. *Q. Hiſt.* 13. earum voluptatem praefert virili Tireſias. II. *Amor.* 27. conjunctio cum iis delectabilis. ib. de congreſſu cum iis ſententia Euripidis. ib. 38. mulieris, corpore praeſtantiſſimae, imago. II. *Imag.* 5. it. ejus, mente praeſtantiſſimae. ib. 16—23. mulieres ad laudes ſibi falſo ſaepe adtributas geſtiunt. ib. 4. mulierum mollia corpora. II. *Gymn.* 25. formam infucant. II. *Amor.* 38. lapillos in auriculis ſuſpendunt. ib. 41. amentia iſtarum in adornandis capillis, ceteraque cultus luxurioſi genera. ib. 38. ſeq. poſt magnum adparatum quaenam numina ſalutatum eant. ib. 42. domeſtica earum luxuria. ib. virtus in iis haud perfecta. ib. 51. mulier pudica & formoſa cur ſe exornet. III. *de Domo* 7. mulierum formoſitatem obſcurant ornamenta. ib. 15. mulieribus mulieres congreſſae. III. *Meretr.* V. pugnam dirimunt. III. *Conviv.* 45. tonderi nolentes proſtituuntur, Venerique ex mercede ſacrificatur. III. *Dea Syr.* 6.
Mundus, de eo variae philoſophorum opiniones. II. *Icar.* 8.
Muſaeus, ſaltator. II. *Salt.* 15.

Mu-

Muſae invocantur a poëtis. I. *Sacr.* 5. cur eas refugiat Cupido. I. *D. Deor.* XIX. 2.
Muſae, quibuſcumque & in quantum voluerint, impertiuntur. III. *Diſſ. cum Heſ.* 4.
Muſca, femina, ejus fabula. III. *Muſc.* 10.
Muſica, prima adoleſcentiae Graecae diſciplina. II. *Gymn.* 21. muſicae harmonicae deſcriptio. II. *Imag.* 14. adhibetur ad ſacrificia. II. *Salt.* 16. eam amat Socrates. ib. 25. muſicus quidam inter canendum exſpirat. I. *Harm.* 2. modi muſici, ib. 1. muſicorum prov. *bis per omnes chordas.* I. *Prom.* 6.
Muſici cujusdam rudis audacia. III. *Indoct.* 8. ſeq.
Muſicus practicus melior theoretico. III. *Hipp.* 1.
Muſonius. III. *Mort. Per.* 18. f. III. *Ner.* 1.
Muſtum bibere ventre inflato. III. *Phil.* 39.
Muzuris urbs apud Indos. II. *Q. Hiſt. Conſcr.* 31.
Mycene. I. *Cont.* 23.
Myrmidones, homines e formicis orti. II. *Icar.* 19.
Myron. I. *Somn.* 8.
Myrrha. II. *Salt.* 58.
Myrrhina, canis. I. *Merc.* 34.
Myrtium, meretrix. I. *D. Mort.* XXVII. 7.
Myſta Deae podagrae. III. *Tragop.* vſ. 85. & 239.
Mytraeorum montes. II. *Tox.* 52.

N.

NAſo trahi. I. *D. Deor.* VI. 3.
Naſturtium cibus pauperum. III. *Ep. Sat.* 28.
Naſum morſu auferre. III. *Conv.* 44.
Nationum quarumdam characteres. II. *Icar.* 16. ex natione bonus non judicandus vir. II. *Tox.* 5. v. *Gentes.*
Nato. natandum ad altare. III. *Dea Syr.* 46.
Natura hominum diverſa. II. *Abd.* 29. it. 28.
Naufragi. I. *Merc.* 1. ſeq.
Navigare Athos. III. *Rhet. Pr.* 18.
Navis deſcriptio. III. *Navig.* 5. ſeq. eam Dioſcurorum alter ſervat. ib. 9. navis Aegyptia quantum lucri adferat domino. ib. 13.
Nauplii irae. II. *Salt.* 46.
Nauſicaa, filius Aretae. II. *Imag.* 19.
Nautae coronati. III. *Ner.* fin.
Neanthus, Pittaci tyranni filius. III. *Indoct.* 12.
Nechraei. III. *Fug.* 6. f.
Nectar & ambroſia caro veneunt. III. *Deor. Conc.* 14.
Neſalti dies. III. *Pſeudolog.* 13.
Neoptolemus, Achillis filius, ſaltator egregius. II. *Salt.* 9.
Nephele, mater Helles. I. *D. Mar.* IX. 2.
Nepheloecentauri. II. 1. *Ver. Hiſt.* 16.
Neptunus, tridente ſpoliatus. II. *Jov. Trag.* 25. ejus de artis praeſtantia cum Minerva & Vulcano contentio. I. *Herm.* 20. ejus mercenaria apud Laomedontem opera. I. *Sacrif.* 4. juvenis caeruleo capillo fingitur. ib. 11. Enipeum & uxorem ejus Tyronem decipit. I. *D. Mar.* XIII. 1. percuſſa petra, fontem projicit. ib. 3. inſidias ſtruit Jovi. I. *D. Deor.* XXI. 2. Neptunus terrae quaſſator. terribilis ejus vox. moechus eſt. lacrymatur ob Martem deprenſum. III. *Philop.* 6.
Nero. Iſthmum perfodere tentat. III. p. 636. ſeq. ejus canendi ſtudium. ib. Dial. *Ner.* 2. Apollinis aemulus. ib. deſiſtit a conatu. ib. 4. & 5. quae ejus vox in cantando. ib. 6. quis geſtus. ib. 7. Epirotem aemulum interficit. ib. 9. oraculi Pythii oſtium vult obſtruere. ib. 10. oraculi dictum in eum. ib. & not.
Neſſus. II. *Salt.* 50.
Neſtor, paraſitus. II. *Par.* 44. ſeq. mellita ejus lingua. ib. I. *D. Mort.* XX. 4.
Neſtoris longaevitas. III. *Macrob.* 3.
Neſtoris Stoici aetas. III. *Macrob.* 21.
Neuroſpaſta, virunculi lignei. III. *Dea Syr.* 16. f.
Nicias, orator. I. *pro Lapſ.* 3.
Nicoſtratus, athleta. II. *Q. Hiſt.* 9.
Nigrinus, amicus Luciani. I. *Nigr.* 1.
Niobe, in lapidem mutata. II. *pro Imag.* 27. II. *Salt.* 41. I. *D. Deor.* XVI. 1. & III. *Philopat.* 1. f. & 18.
Nireo formoſior. I. *Tim.* 23. ejus cum Therſita de pulcritudine rixa. I. *D. Mort.* XXV.
Nireus Aglajae f. pulcherrimus. III. *Charid.* 24.
Nix. nives verborum. III. *Dem. Enc.* 5.
Noctua, concurrere ad aliquid, ut ad noctuam aves. I. *Harm.* 1.
Nominis mutatio ob divitias. I. *Tim.* 22. v. *Simo.* nomen alterius, filio impoſitum, honoris ſignum. ib. 52. Nomina philoſophis adficta a vitiis. III. *Fug.* 26.
Noſce te ipſum. II. *Salt.* 81. I. *D. Mort.* II. 2.
Notitia, in hominum notitiam quomodo veniri poſſit. I. *Harm.* 1. ſeq. it. I. *Aet.*
Novacula, res conſiſtis in novacula. II. *Jov. Trag.* 3.
Novercae, earum commune in privignos odium. II. *Abd.* 31. a privignis amatae. II. *Q. Hiſt.* 35.
Novitas grata. I. *Zeux.* 1. ſeq. novae pulcritudinis excogitare ſpecimina, non parvae eſt ſapientiae. III. *Hip.* 8. ad novas diſputationes quomodo adfecti quidam. III. *Bacch.* 5.
Numae Pompilii aetas. III. *Macrob.* 8.
Nummus, in honorem Glyconis, cuſus. II. *Pſeud.* 58. nummorum vis. II. *Dem.* 23. v. *aurum*, *pecunia.*
Nuptiae cur inventae. II. *Amor.* 33.
Nuptias inituri comis ponunt. III. *Dea Syr.* 60.
Nuptias ſibi conciliare, ſoloeciſmus. III. *Sol.* 9.
Nux. Nucibus ludere alea. III. *Ep. Sat.* 8. 9. & 18.
Nyctecion. II. 1. *Ver. Hiſt.* 15.

O.

OBolum vulgus in os imponit mortuis. II. *Luct.* 10.
Octipedes apud Scythas. I. *Scyth.* 1.
Oculi quando cernant accuratius. II. *pro Imag.* 12. multi plus vident uno. ib. 14. oculi fideliores auribus. II. *Salt.* 78.
Ocypus. III. p. 665. ſeq.
Odium non recondendum in craſtinum. I. *Cauc.* 8.
Odorati capilli ridentur. III. *Cyn.* 17.
Oecus pulcer incitat oratorem ad dicendum. III. *de Domo* 1. eſt jucundus ad perorandum [illegible] ejus partes deſcriptae. ib. 6. ſeq. [illegible] diſtinctum. ib. 3. oecus pulcer [illegible] oecus ſonorus confundit vocem. [illegible] dor turbat oratorem. ib. 17. aud[illegible] avertit. ib. 18.

Oedipus. II. *Salt.* 41. cum matre concumbit. I. *Merc.* 41.
Oeneus Dianam non adhibet ad ſacrificium. I. *Sacr.* 1. & III. *Conv.* 25.
Oenomaus procos filiae currus certamine victos interficit. III. *Charid.* 19.
Oleo perfuſi lapides, altaria. III. *Deor. Conc.* 12.
Olympi tibiae. III. *Indoct.* 5.
Olympiae victoribus quales ponere liceat ſtatuas. II. *pro Imag.* 11. Olympiorum victori ſtadia minus formidabilia. I. *Harm.* 4. Olympiis coronatum eſſe. I. *Merc.* 13.
Olympias, mater Alexandri, quale ejus puerperium. I. *D. Mort.* XIII. unde cum dracone concubuiſſe dicatur. II. *Pſeud.* 7.
Olympum fert Hercules. I. *Cont.* 4. Olympo ſuperimponitur Oſſa. ib. 3.
Omina quaedam infauſta. III. *Pſeudolog.* 17.
Omphale. II. *Q. Hiſt.* 10. decipit Herculem. I. *Dial. Deor.* XIII. 2.
Oneſicritus. III. *Macrob.* 14. III. *Mort. Per.* 25.
Onoſceleae, mulieres. II. *Ver. Hiſt.* 46.
Opponere utile. II. *Gymn.* 17. opponendo & interrogando facilius proficitur. I. *Herm.* 13.
Oraculorum ambiguitas. II. *Jov. Trag.* 43. quae praecedant oraculum. ib. 30. ejus quaedam effata. ib. 31. it. 20. II. *Pſeud.* 11. 22. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 33. 34. 35. 40. 43. 47. 48. 50. 51. 53. oraculum refutatur. ib. 44. ſe defendit. ib. 48. ejus de Luciano effatum. ib. 55. oraculorum poſt eventum contrarium multatio. ib. 27. ſeq. oracula vocalia. ib. it. 26. oraculum falſum defenditur. ib. 33. ad ea probabiliter edenda quid pertineat. ib. 22. oracula multa in Graecia, Aegypto, Libya, Aſia. III. *Dea Syr.* 36. ridiculus mos oracula edendi. ib. eorum praeſtigiae ridentur. III. *Deor. Conc.* 12. oraculum Pythium obſtruere vult Nero. III. *Ner.* 10. oraculi verſus in eum. ib. & nott.
Oratio nimis ornata offae quomodo ſimilis. II. *Q. Hiſt.* 44. orationis effectus. I. *Nigr.* 35.
Oratores Caliſtratus, Alcidamas, Iſocrates, Iſaeus, Eubulides. III. *Dem. Encom.* 12. *Demades* ex nauta orator. ib. 16. v. not. *Pericles.* ib. 20. oratores vulgares. ib. 31.
Oratorum merces drachma. III. *Dem. Enc.* 36. & nott.
Orcus, nullus ex eo ad ſuperos reditus. I. *D. Mort.* XIII. 3. vid. *infernus.* qualem ſibi orcum imaginetur vulgus. II. *Luct.* 2. ſeq.
Oreſtae & Pyladis amicitia. II. *Amor.* 47. cur apud Scythas eis ſacrificetur. II. *Tox.* 5. ſeq. eorum columna adoleſcentiae Scythicae diſciplina prima. ib. 6. interficiunt Aegiſthum & Clytaemneſtram. III. *de Domo* 23.
Orgia Adonidis. III. *Dea Syr.* 6.
Orion Cedalionem ferens depingitur. III. *de Domo* 28. uſum oculorum recipit. ib. 29.
Ornamenta obſcurant mulierum formoſitatem. III. *de Domo* 15.
Oroe[illegible]ius. I. *D. Mort.* XXVII. 2. ſeq.
Or[illegible]tes, ſatrapa. I. *Cont.* 14.
Orphani relinquuntur diſcipuli. III. *Mort. Per.* 6.
Orpheus cantibus ſuis inanimata quoque allexit. II. *pro Imag.* 14. cur inter divos relatus. II. *Aſtr.* 10. ejus lyra ſtellarum oſtendit harmoniam. ib. 10. Orpheus quomodo aſtrologicas propoſuerit ſcientias. ib. 10. ſaltator. II. *Salt.* 15. loquax ejus caput. ib. 50. I. *Piſc.* 2. ejus uxor Eurydice. I. *Dial. Mort.* XXIII. 2. Orpheus a mulieribus Threſſis diſcerpitur. III. *Indoct.* 11. & III. *Satur.* 8. ejus caput lyrae innatat. III. *Indoct.* 11. navigavit cum Hercule. III. *Fug.* 29.
Orythyia, rapta a Borea. III. *Philop.* 3.
Oſiris. I. *D. Mort.* XIII. 3. ſepultus Bybli. III. *Dea Syr.* 7.
Oſroës. II. *Q. Hiſt.* 21.
Oſſa adponere pinguedine obducta. I. *Prom.* 7.
Oſſa ſuperimponitur Olympo. I. *Cont.* 3.
Oſtentare aliquid, ut Tegeatae Calydonii apri exuvias, cet. III. *Indoct.* 14.
Othryades. I. *Cont.* 24.
Othryadis litterae ſanguineae. III. *Rhet. Pr.* 18.
Otium non habere ſcalpendae auris. II. *Bis Accuſ.* 2. athletae quando capiant otium. II. 1. *Ver. Hiſt.* 2. eruditis convenit. ib. quale eſſe debeat. ib. 2.
Oviculas tondent philoſophi. III. *Fug.* 14.
Ovorum uſus in Libya. III. *Dipſ.* 7.
Oxydracae. III. *Fug.* 6. f.

P.

PAcata. II. *Imag.* 7. f.
Paean. I. *D. Deor.* XIII. 2.
Paetus, medicus. II. *Pſeud.* 60.
Pagarudae. II. 1. *Ver. Hiſt.* 35.
Palaeſtra, ancilla. II. *Aſ.* 2. amoris magiſtra. ib. 6-8. ſeq.
Palamedes. I. *Jud. Voc.* 5. I. *Dial. Mort.* XX. 4. II. *Salt.* 46. Ulyſſis inſidiis circumventus. III. *Calumn.* 28. detegit ſimulatum Ulyſſis furorem. III. *de Domo* 30.
Palinodiam canit poëta Himerenſis, Steſichorus. II. *pro Imag.* 15.
Pallas. vid. *Minerva.*
Palma. palmas quomodo ſcandant Arabes. III. *Dea Syr.* 29.
Pamphylius ſinus. II. *Amor.* 7.
Pan, muſicus, opilio. I. *D. Deor.* XXII. 3. quas res geſſerit. ib. ſpeluncam accipit virtutis praemium. ib. laſcivus. ib. 4. Mercurii ſe dicit filium. ib. 1. hirco ſimilis, cur. ib. ſeq. caprina fingitur apud Aegyptios facie. I. *Sacr.* 14. Pan, qualis. II. *Bis Acc.* 9. ubi habitet, cet. ib. ſeq. in Marathonem venit. III. *Phil.* 3. ejus forma ridetur. III. *Deor. Conc.* 4.
Pancrates, magus. III. *Phil.* 34.
Pancratio certare quid. II. *Gymn.* 8. Pancratii praemia. II. 2. *Ver. Hiſt.* 22.
Panthus. II. *Gall.* 17.
Paphlagones, homines ſtupidi. II. *Pſeud.* 9.
Paraſitus, (vid. *adulator*) ars paraſitica quid. II. *Par.* 9. ejus requiſita. ib. 4. ſeq. paraſitari beatum. ib. 10. paraſitus, animal feliciſſimum. ib. 11. prae divite ac paupere felix. ib. 12. artem paraſiticam eſſe optimam. ib. 13. ſeq. ea diſcitur mercede accepta, non data. ib. 18. eam oriri ex amicitia. ib. 22.

Paraſiticam excoluere multi philoſophi. II. *Par.* 32. ſeq. Paraſitus bello ac paci idoneus. ib. 39. ſeq. it. 51. iſtius nomen unde. ib. 60.

Parcae ſtamina fuſo deducunt. I. *Cont.* 16. ſecus ac natura de vitae tempore conſtituunt. I. *D. Mort.* VI. 1. vid. *fatum.* Parcae, quot. II. *Jov. Conf.* 2. earum decreta evitari non poſſe. ib. 1. illis nihil potentius. ib. 3. Parcae nentes. earum vis in deos hominesque. III. *Philopatr.* 14. Conf. *Fatum.*

Parentationes in mortuos traducuntur. II. *Luct.* 20. it. 23. parentales epulae. ib. 24. v. *funus*, *ſepulcrum.*

Parentibus neminem praeferunt liberi, liberis neminem parentes. III. *Pat. Enc.* 3.

Parianorum urbs, Peregrini patria. III. *Mort. Per.* 14.

Paris, magnae cauſſa internecionis. I. *D. Mort.* XIX. 1. Priami filius, bubulcus. I. *D. Deor.* XX. 1. amori deditus, formoſus. ib. 3. judex pulcritudinis conſtituitur. ib. ejus cum muliere Idaea commercium. ib. munus recuſat arbitri. ib. 7. ſeq. ad promiſſiones Junonis & Minervae immobilis. ib. 11. ſeq. ejus judicium rurſus. III. *Charid.* 17.

Parrhaſius. I. *Merc.* 42. II. *Imag.* 3.

Parrheſia, ſocia veritatis. I. *Piſc.* 17.

Parthenope, femina libidinoſa. II. *Salt.* 2.

Paſiphaë, aſtrologa. II. *Aſtr.* 16.

Pater filio amanti uxorem ſuam cedit. III. *Dea Syr.* 18.

Pater Noſter vocatur precatio a patre. III. *Philopatr.* 27. f.

Patria nihil dulcius, auguſtius ac divinius. III. *Patr. Enc.* 1. patriam quisque ſuam caeteris urbibus praefert. ib. 2. patria eſt honoranda, cur. ib. 4. patriae nomen Diis carum eſt. ib. 5. ut patriae utilis ſit unicuique opera danda eſt. ib. 7. patriae obliviſcitur nemo in peregrinatione. ib. 8. in patria quisque vitam finire ſtudet. ib. 9. indigenis non deſunt laudes patriae. ib. 10. in patria ſepeliri quisque gaudet. ib. 11. nemo pro patria pugnare detrectat. ib. 12.

Patroclus, Achillis dicitur paraſitus. II. *Par.* 46. ſeq. amicitia Patrocli & Achillis. II. *Amor.* 54. it. II. *Tox.* 10. cadaver ejus diſtractum. III. *Conv.* 42.

Pavo pulcritudine florum conſpecta pennas exponit. III. *de Domo* 11.

Pauperes beatiores divitibus. III. *Ep. Sat.* 26. pauperum querelae. ib. 20. veſtes eorum cribro & reti ſimiles. ib. 24. eorum cibus naſturtium, porrum, cepa. ib. 28. eos deſpicere decet adparatum divitum. ib. 29. ſolamen paupertatis, quod divites mortui nil ſecum ferant. ib. 30. Diviſionem opum a Jove petunt. ib. 31. ſine pauperibus urbes habitari non poſſunt. ib. 33. importuni in petendo. ib. 36. eorum ceteri mali mores. ib. 37. & 38.

Paupertas defenditur. III. *Cyn* 4. & 5.

Pauperum ſolatium. I. *D. Mort.* IV. paupertatis cauſſa. I. *Tim.* 5. ſeq. in eam incidere, facile. ib. 29. quaenam eam virtutes comitentur. ib. 31. ſeq. pauperes liberrime moriuntur. I. *Cat.* 15. paupertas ſervitii voluntarii praetextus. I. *Merc.* 5. eſt perpetua comes mercede conductorum. ib. paupertas cogens. I. *Apol.* 10. pauperum ſtatus melior, quam divitum. II. *Gall.* 21. ſeq.

Pauſon pictor. III. *Dem. Enc.* 23. & 24.

Peccare eſſe hominis. II. *Dem.* 7.

Pecuniae vis. II. *Dem.* 23. v. *aurum*, *divitiae.*

Pelei & Thetidis connubium. I. *D. Mar.* V. 1.

Pelias quid ſperarit. II. *pro Imag.* 2.

Pelion Olympo ſuperimponitur. I. *Cont.* 3.

Pella, oppidum Macedoniae. II. *Pſeud.* 6.

Pellem inſidere quid apud Scythas. II. *Tox.* 48.

Pelops Hippodamia potitur, interfecto ſocero. III. *Charid.* 19. f.

Pelops mactatus. II. *Salt.* 53. ejus humerus. ib.

Peluſiotae colunt cepam. II. *Jov. Trag.* 42.

Penelope, mater Panos. I. *D. Deor.* XXII. 1. quomodo picta. II. *Imag.* 20. an caſta. II. 2. *Ver. Hiſt.* 36. Penelopes tela. III. *Fug.* 21.

Pentheus. I. *Piſc.* 2. II. *Salt.* 41.

Pera ſuſpenſa philoſophorum geſtamen. III. *Fug.* 14. & paſſim.

Peraequator Craton. III. *Philop.* 19. f.

Perdiccas. I. *D. Mort.* XIII. 2. novercae amore deperiit. II. *Q. Hiſt.* 35. ejus commentum. III. *Calumn.* 18.

Peregrinantium erga patriam pietas. III. *Pat. Enc.* 8. ſeq.

Peregrini, in eis quoque laudanda virtus. II. *Tox.* 5. Peregrini vita. III. p. 325. ejus mors, in ignem dum inſilit. ib. p. 357. patrem interficit. ib. p. 352. Chriſtianorum ſapientiam didicit. ib. p. 333.

Pericles Aſpaſiae egit cauſſam. II. *Amor.* 30. Periclis Olympii encomium. II. *Imag.* 17. de Pericle. I. *Scyth.* 11. it. II. *Salt.* 36. it. I. *Tim.* 10.

Perilaus, fabricator bovis aenei, in quem ipſe injectus. II. *Jov. Trag.* 28.

Peripatetici, quales. I. *Herm.* 16. divitias non valde temnunt. II. *Eun.* 3.

Perithoi atque Theſei amicitia. II. *Salt.* 60. II. *Tox.* 10.

Perjurium Hermodori. II. *Icar.* 16.

Perjurium committere per numen impotens. III. *Philop.* 4. & not. 84.

Perſae demiſſo vultu accumbunt. I. *Merc.* 29. ſacrificant igni. II. *Jov. Trag.* 42. quomodo reges adorent. III. *Navig.* 30. Perſarum reges ubi ſint in acie. ib. 31.

Perſeus quomodo pingatur. II. *Pſeud.* 11. III. *de Domo* 25. interficit Cetum. I. *D. Mar.* XIV. 3. III. *de Domo* 22. cum matre in mare praecipitatus ſervatur. I. *D. Mar.* XII. 1. Meduſae amputat caput. ib. 2. adverſus Gorgonas in certamen exit. ib. Perſeus alatus venit in Lydiam. ib. Andromedes accenditur amore. ib. 3.

Perſpicuitati ſermonis danda opera. II. *Lex.* 23.

Pes, non alterum umquam pedem protuliſſe Corintho. II. *Q. Hiſt.* 29. pedibus illotis aggredi aliquid. II. *Dem.* 4. equinos pedes optat Cynicus. III. *Cyn.* 15. pedibus incedere quam geſtari [illegible] 17.

Peſtilentia, Athenis graſſ[illegible] *Scyth.* 2.

Phaeaces, ſaltatione gaud[illegible] *Nigr.* 35.

Phaedra, femina libidinoſa. II. [illegible]

Phae-

Phaedra defert Hippolytum. III. *Calumn.* 26.

Phaedrus. I. *D. Mort.* XX. 6.

Phaëthon cur ceciderit. I. *D. Deor.* XXV. 2. ad Eridanum ſepelitur. ib. 3. ſorores ejus mutantur in populos. ib. 3. quid ordinarit in aſtrologia. II. *Aſtr.* 19. ejus fabula. ib. ſorores. ib. it. II. *Salt.* 55. rex incolarum ſolis. II. 1. *Ver. Hiſt.* 12.

Phaëthontis fabula. III. *Electr.* 2.

Phalaris, juſtitiae contemtor. II. *Bis Acc.* 8. mittit Delphos taurum. II. *Phal. Pr.* 1. quis, quomodo educatus. ib. 2. crudelitatis calumnia ſe purgat. ib. 1. ſeq. cur ſibi vindicarit imperium. ib. 3. rempubl. in meliorem redegit ſtatum. ib.

Phalli cum inſcriptionibus. III. *Dea Syr.* 16. alti trecentos paſſus. ib. 28.

Phaneti ſacrificant Cyllenii. II. *Jov. Trag.* 42.

Phanomachus. III. *Navig.* 27.

Phaon. I. *D. Mort.* IX. 2.

Pharmacopola, aliis tuſſis dato remedio, ea ipſe laborat. I. *Apol.* 1.

Phavorinus a Demonacte illuſus. II. *Dem.* 12.

Pellopodes. II. 2. *Ver. Hiſt.* 4.

Pherecydes Syrus. III. *Macrob.* 22.

Phidias elaborato Jove, imaginem praetereuntium exponit judicio. II. *pro Imag.* 14. ejus opus praeſtantiſſimum. II. *Imag.* 4. Jovem exhibet. I. *Somn.* 8. ejus in fingendo leone dexteritas. I. *Herm.* 54. de eo. I. *Sacr.* 11.

Phidon, aſſentator. I. *D. Mort.* VI. 5.

Philebus. II. *Aſ.* 36.

Philemon, poëta comicus. I. *Salut.* 6.

Philemonis aetas & mortis genus. III. *Macrob.* 25.

Philetaeri Pergamenorum regis aetas. III. *Macrob.* 12.

Philippi teſtimonium de Demoſthene. III. *Dem. Enc.* 40.

Philippides, curſor, primus dicitur uſurpaſſe ſalutandi formulam *gaude.* I. *Salut.* 3. in ipſo gaudendi verbo exſpirat. ib.

Philippus, qualis Macedonibus. II. *Par.* 42. contra Corinthios arma ſumit. II. *Q. Hiſt.* 3. Aeſchinem colit ob eruditionem. I. *Somn.* 12. exprobratur ei proditio, perfidia. I. *D. Mort.* XIV. 3. ſua facta enumerat. ib. 2. de eo. I. *Nec.* 17.

Phillades, adulator. I. *Tim.* 47. ſeq.

Philo Diniae fil. III. *Charid.* 4.

Philocrates, proditor patriae. II. *Par.* 42.

Philoctetes. II. *Salt.* 46. Philoctetes, celeber ſagittarius. III. *Indoct.* 5.

Philolaus. I. *Salut.* 5.

Philopatris. III. p. 584. ſeqq.

Philoſophia & philoſophi traducuntur ubique. peram & baculum geſtant. I. *Vit. Auct.* ib. *Sacrif. D. Mort.* & III. *Fug.* 14. ac paſſim. Conf. *Sophiſtae.* philoſophi logomachi. II. *Eun.* 1. ſeq. philoſophis conſtituuntur ſalaria. ib. 3. altercantium judex ad quid attendere debeat. ib. 5. ſophiſtica eorum vitae ratio. II. *Icar.* 24. ſeq. hominum ſe praebent conte[illegible] decorum illuſores. ib. 30. pugnans cum dogmatibus vita. ib. eorum quidam characteres externi. ib. 5. diverſae inter ſe de natura rerum ſententiae. ib. ſeq. quorumdam mors miſera. II. *Par.* 57. eorum multitudo. II. *Bis Acc.* 6. mento tenus illi. ib. 11. eorum acerbae litigationes. ib. temeritas in diſputando. II. *Icar.* 6. ſeq. ſectae eorum. ib. 29. multi paraſitantur. II. *Par.* 32. ſeq. tumidi, avari. ib. 52. ſi illi a barba judicandi, quid ſequatur. II. *Eun.* 9. in eis conſiderandus animus. ib. philoſophia ad ſobrietatem reducit ebrios. II. *Bis Accuſ.* 17. ea quidam factus deterior. I. *Herm.* 80. ſeq. philoſophus qualis corpore eſſe debeat. II. *Eun.* 8. remota philoſophorum a praeceptis vita. I. *Piſc.* 34. ſeq. it. I. *Tim.* 54. ſeq. quidam durius educant adoleſcentiam. I. *Nigr.* 27. philoſophi quomodo explorandi. I. *Piſc.* 42. philoſophiam cur amplecti oporteat. I. *Herm.* 20. philoſophi cujusdam deteſtanda avaritia. ib. 9. philoſophia rerum humanarum contemtrix. ib. 7. cujusdam philoſophi cum voracitate conjuncta vinoſitas. ib. 11. auditores philoſophiae non ex aequo omnes evadunt philoſophi. I. *Nigr.* 37. philoſophi barbati, palliolo amicti. I. *Piſc.* 11. eorum ignorantia. ib. ab ira alieni. ib. 8. philoſophiae amore pauci, gloria illius praemiisque plerique ducuntur. ib. 30. comparantur philoſophi cum hiſtrionibus. ib. 31. it. cum aſino Cumano. ib. 32. it. cum ſimiis. ib. 36. philoſophiae comites. ib. 16. philoſophis indignari non convenit. ib. 14. variae eorum ſectae. I. *Auct.* (v. *Sectae.*) quidam Scepticus. ib. 27. diverſa a doctrinis vita, quorumdam. I. *Nec.* 5. inſcitia & dubitatio. ib. 4. diverſa alterius ab altero dogmata. ib. tricae diſceptationesque frigidae. ib. philoſophia vulgaribus inimica bonis. I. *Nigr.* 4. ejus auditores cum inſanientibus comparantur. ib. 37. philoſophos oportet eſſe paucis contentos. I. *Tim.* 57. admonentur ii. I. *D. Mort.* I. Philoſophorum longaevorum exempla. III. *Macrob.* 13. ſeq. Philoſophia profugiens ab ſemidoctis. III. *Fug.* 4. ab Jove demiſſa ut ſanet homines. ib. 5. primum ad barbaros proficiſcitur, dein ad Graecos. ib. 6. Mercenarium genus hominum ad eam tranſit. ib. 12. philoſophis addita nomina a vitiis. ib. 26. Philoſophi diſputantes ad vulnera procedunt. III. *Conv.* 1. immodeſtos & impudicos ſe gerunt in conviviis. ib. per totum Dialogum. Primum accubitum poſtulant. ib. 9. manus conſerunt. ib. 33. & 43. mingunt in Convivio. ib. 35. candelabrum evertunt. ib. 46. Philoſophos vana excogitaſſe nomina Fati, Fortunae, Virtutis & Naturae. III. *Deor. Conc.* 13.

Phineus caecus. II. *pro Imag.* 20. cibis ab Harpyis privatus. I. *Tim.* 18. de eo. III. *Diſſ. cum Heſ.* 1.

Phocion, in ſumma paupertate mortuus. II. *Jov. Conf.* 16.

Phoenices, mercatores. II. *Icar.* 16. ſtellarum ſcientiae dediti. ib. 1.

Phoenix, praeceptor Achillis. I. *D. Mort.* XV. 1.

Phoenix avis ſe comburit. III. *Mort. Per.* 27.

Phryges colunt Menam, i. e. lunam. II. *Jov. Trag.* 42. eorum ſaltandi genus. II. *Salt.* 34. Phrygum tibia. I. *Nigr.* 37.

Phrynondas. II. *Pſeud.* 4.

Phryxus, Athamantis filius. II. *Aſtr.* 14. cur ariete vectus dicatur. ib. ab ariete eſt vectus. I. *D. Mar.* IX. 2.

Pictores atque poëtas non vocari ad dicendam cauſſam. II. *pro Imag.* 18. pingi volunt multi, quam ſunt, formoſiores ab iis. ib. 6. ſomnia pictorum. I. *Herm.* 72.

Pila, de illa apud Lacedaemonios decertatio. II. *Gym.* 38.

Pileo cur non indigeant Graeci. II. *Gymn.* 26.

Pincerna acutum videat & audiat. III. *Cron.* 18.

Pindari verſus recitati. III. *Dem. Enc.* 19.

Pindarus, poëta Thebanus. II. *Imag.* 8. aquae, deinde auri laudator. II. *Gall.* 7.

Pinguedine obducta adponere oſſa. II. *Prom.* 7.

Piraeeus. III. *Charid.* 1. & ſaepe, ſingulis Tomis.

Pirithous, ex uxore Ixionis a Jove genitus. I. *Dial. Deor.* VI. 3.

Piſcatores quomodo rete queat decipere. I. *Herm.* 65.

Piſces non edunt Aegyptii. II. *Aſtr.* 7.

Piſcis res ſacra, piſcibus non veſcuntur Syri, nec Aegyptii. III. *Dea Syr.* 14. piſces ſacri aluntur in templo. ib. 45. nomina habent, & vocati accedunt. ib.

Piſtillum, ex eo facere hominem. III. *Phil.* 36.

Pittacus. I. *D. Mort.* XX. 4. ejus aetas. III. *Macrob.* 18.

Pituita plenae naris homo. II. *Pſeud.* 20.

Planetarum oppoſitiones & quadraturae. III. *Philopat.* 24.

Planetis nomina ab Aethiopibus tributa. II. *Aſtr.* 4. planetarum choreae. II. *Salt.* 7.

Platonis eloquentia, prudentia. I. *Piſc.* 22. I. *D. Mort.* XX. Platonici quales. I. *Herm.* 16. Plato, paraſitus minus idoneus. II. *Par.* 34. it. 43. quaedam ſaltationis genera laudat, quaedam rejicit. II. *Salt.* 34. Plato, amicus libertatis, oſor ſervitii. I. *Merc.* 24. quomodo ſalutandum duxerit. I. *Salut.* 4. ejus aetas. III. *Macrob.* 21. communes vult mulieres, ſed alio ſenſu quam vulgus credit. III. *Fug.* 18. Plato accuſatur paederaſtias. III. *Conv.* 39. & communium uxorum cauſſa. ib.

Plethrium locus in gymnaſio. III. *Mort. Per.* 31.

Pluto, unde iſti hoc nomen. II. *Luct.* 2. in quos ejus imperium. ib. nutrix dicitur podagrae. III. *Tragop.* vſ. 110.

Plutus, quando claudus, quando alatus. I. *Tim.* 20. ejus quaedam epitheta. ib. 29. caecus. ib. 20. largitor opum. ib. 21. (v. *divitiae.*)

Podagrae ſcena. III. *Dial. ult.* ejus remedium. ib. vſ. 74. plerumque irrita medicamenta 145. & ſeq. ac 295. origo ex tartaro, & cauſſa phyſica. ib. 100. ejus nutritor Pluto. 110. tempus invaſionis. 115. locus dolorque intenſiſſimus. 120. ſeq. it. 300. Podagrici jocoſi & deriſui obnoxii. ib. 180. & 331. etymon podagrae. 187. Podagroſi heroes. 250. Podagrici initio nolunt fateri ſe podagra laborare. III. *Ocyp.* 6. ſeq.

Podalirii & matris Alexandri Magi nuptiae. II. *Pſeud.* 39.

Poecile. III. *Navig.* 13.

Poena, punire homini bono difficilius, quam puniri. II. *Phal. Pr.* 8. poenae infernales. v. *infernus.* dextrae praeciſio poenae genus apud Scythas. v. *Scythae.* poenae poſt hanc vitam. II. *Jov. Conf.* 17. I. *Nec.* 14.

Poëſis, Poëtae. traditur ea adoleſcentiae Graecae, quomodo. II. *Gymn.* 21. poëtae quando vera canant. II. *Jov. Conf.* 2. illos ac pictores non vocari ad dicendam cauſſam. II. *pro Imag.* 18. certant in laudanda coma Stratonices. ib. 5. poëtis magna licentia eſt. III. *Diſſ cum Heſ.* 5. Poëtae equitibus comparantur. III. *Dem. Enc.* 5. furere iis opus eſt. ib. Poëſis an oratoria praeſtet. ib. & ſeq. dicuntur attoniti. III. *Philop.* 2. poëtarum portenta. ib. & potiſſimum. §. 3. poëtarum audacia. I. *Herm.* 74. ſomnia. ib. 72. eorum mendacia tolerabilia. III. *Phil.* 2. it. 4. quidam aſſentator. II. *pro Imag.* 4. nimis obſcuri reprehenſionem incurrunt. II. *Lex.* 25. eorum oeſtrum. II. *Q. Hiſt.* 8. vitiorum ſcenicorum poëta haud particeps. I. *Nigr.* 9. invocant Muſas. I. *Sacr.* 5. eis proprium nihil ſani & veri proloqui. I. *D. Mort.* XXVIII. 3. fumus poëticus. I. *Tim.* 1. it. I. *Nec.* 3.

Polemon, comiſſator. II. *Bis Acc.* 16. ſeq.

Pollux vulneratur. I. *D. Deor.* XXVI. 1. is & Caſtor ſimiles. ib. quomodo diſcernantur. ib. alternis moriuntur. ib. cur. ib. 2. fraternus eorum Amor. ib. Pollux, ſaltator. II. *Salt.* 10.

Polus. I. *Aët.* 3. I. *Nec.* 16.

Polybii Megalopolitani aetas & mortis genus. III. *Macrob.* 22.

Polybius quidam indoctus. II. *Dem.* 40.

Polycleti canon. III. *Mort. Per.* 9. II. *Salt.* 75.

Polycletus effingit Junonem. I. *Somn.* 8. I. *Sacr.* 11.

Polycrates, Samiorum tyrannus, miſer ejus finis. I. *Cont.* 14. III. *Navig.* 26.

Polydamas. I. *Aët.* 8.

Polydamantis ſtatua febricitantes ſanat. III. *Deor. Conc.* 12.

Polygnotus. II. *Imag.* 7.

Polyidus. III. *Diſſ. cum Heſ.* 1.

Polyphemus a Galatea amatus. I. *D. Mar.* I. 1. muſicus. ib. 3. ab Ulyſſe excaecatus. ib. II. 1. Ulyſſis devorat ſocios. ib.

Polyphemus pro homine impuro. III. *Pſeudol.* 27.

Polypi, piſcis, verſutia. I. *D. Mar.* IV. 3.

Polyprepon tibicen. III. *Conv.* 20.

Polyſtrates. I. *D. Mort.* IX.

Poma demorſa amoris ſignum. III. *Meret.* XII.

Pomum aureum, projicitur. I. *D. Mar.* V. 1. pulcerrimae praemium. I. *D. Deor.* XX. 1.

Pomum Eridis. III. *Charid.* 10. III. *Conv.* 35.

Pontici, rudes homines. II. *Pſeud.* 17.

Pontus Euxinus dicitur inhoſpitalis. II. *Tox.* 3.

Populi ad Eridanum flumen. III. *Electr.* 1. ſeq.

Populus Somniorum. III. *Philopat.* 21.

Porcellus Acarnanius amator adoleſcens. III. *Meretr.* VII. f.

Porcos non immolant Syrii. III. *Dea Syr.* 54.

Porta ferrea. III. *Philopatr.* 23.

Porus. II. *Q. Hiſt.* 12.

Poſydonii Apameenſis aetas. III. *Macrob.* 20.

Potamo. III. *Macrob.* 23.

Potentes improbi cum libris [illegible]

Praemia victorum, quae. II. *Gymn.* [illegible] poſt hanc vitam praemia. II. *Jov. Conf.* 17. ſeq. philoſophici certaminis. II. *Eun.* 3.

Prae-

Praeſules quinam Theſſalis. II. *Salt.* 14.
Praxitelis opus admirabile. II. *Amor.* 11. ſeq. I. *Somn.* 8. I. *Sacr.* 11.
Precaturi in Syria conſcendunt altiſſimas phallos. III. *Dea Syr.* 29.
Priapus, ſaltare doctus. II. *Salt.* 21. qualis. I. *D. Deor.* XXIII. 1. ridiculum quoddam committit. ib. 2.
Procorum apud Boſporanos mos. II. *Tox.* 44.
Prodicus. I. *Aët.* 3.
Prometheus a Minerva adjutus. I. *Prom.* 3. ejus nomine inſigniuntur figuli. ib. 2. cruci adfigitur. I. *Cauc.* 2. cur. ib. 3. ad objecta a Mercurio crimina reſpondet. ib. 7. advocata Minerva format homines. ib. 13. in libertatem reſtituitur. I. *D. Deor.* 1. f. Promethei opus. I. *Prom.* fine. ejus partem ferre. I. *Merc.* 26. ejus palo adfixi calamitas. I. *Sacr.* 6.
Propugnaculum patriae Demoſthenes. III. *Dem. Enc.* 35.
Proſerpina. I. *D. Deor.* XI. 1.
Protarchus. I. *Tim.* 22.
Proteſilaus. I. *D. Mort.* XXIII. it. XIX. in vitam redire cupit. ib. 1. Hectoris cecidit manu. ib. unius diei ei conceditur ad ſuperos reditus. ib. XXIII. 3.
Proteus, ſaltator. II. *Salt.* 19. variae ejus formae. I. *D. Mar.* IV. 1. & III. *Dem. Enc.* 24. Proteus alter Peregrinus. III. p. 325. patriae donat quinque talentorum millia. ib. c. 4. p. 328.
Providentia deorum a quibus negetur. II. *Jov. Conf.* 6. negatur. II. *Jov. Trag.* 4. it. 16. 17. 35. ſeq. cur de ea dubitandum. ib. 19.
Proxenidas. I. *Aët.* 4.
Prudens praeſentibus eſt contentus, nihilque eorum tale exiſtimat, quod tolerari nequeat. I. *D. Mort.* XXVI. 2.
Prudentiae imago. II. *Imag.* 17.
Prytaneum. I. *Cauc.* 4.
Pſittopodes. II. 1. *Ver. Hiſt.* 35.
Pſyllotoxotae. II. 1. *Ver. Hiſt.* 13.
Ptaeodorus. I. *D. Mort.* VII. 1.
Ptolemaeus bicolorem hominem & camelum Aegyptiis ſpectandum exhibet. I. *Prom.* 4. Theſpin, tibicinem, ob artis peritiam dono adficit. ib. Lagi filius. I. *Salut.* 10. cum ſorore coit. II. *Icar.* 15. quomodo ſe gerat adverſus Apellem abſurdo crimine delatum & Antiphilum ejus delatorem. III. *Calum.* 2. ſeq.
Ptolemaeus Dionyſius. III. *Calumn.* 16.
Ptolemaeus Lagi f. quamdiu vixerit. III. *Macrob.* 11.
Pudor, variaque ejus a variis epitheta & ſynonyma. I. *Merc.* 11. pudore ob laudes ſuffundi, moderati eſt animi. II. *pro Imag.* 17.
Pueri comati in pretio. III. *Fug.* 20. & III. *Ep. Sat.* vocantur Hyacinthi, Achilles, Narciſſi. ib.
Pugna philoſophorum in convivio. III. *Conv.* 33. 34. & 43. ac ſeq.
Pulcher homo, de bonis moribus, vel elegantiarum ſtudioſo. III. *Philopat.* 1. not. 11. Pulchros ſemper Diis gratos fuiſſe. III. *Charid.* 7. & 9. Pulchri coluntur a[illegible]nibus: deformes odio habentur. ib. 15.
Pulchritudo mentis & corporis non ſemper in eodem invenitur homine. II. *Imag.* 11. pulcritudinis corporis praeſtantiſſimae imago. ib. 5. it. mentis. ib. 15—23. pulcritudinis novae excogitare ſpecimina, non parvae eſt ſapientiae. III. *Hip.* 8. pulcrarum rerum ſpectator. III. *de Domo* 2. earundem adſpectus pellicit animos. ib. 10. res pulcrae, quae videntur, quam quae audiuntur, multo magis percellunt animum. ib. 19. ſeq. de pulchritudine diſſertatio. III. *Charidem.* à p. 618. ad 635. vel potius. ib. a c. 6. omnes ejus participes eſſe cupiunt, ſed paucis contigit. ib. 6. pulchritudo Jovem reddit manſuetum. ib. 8. de pulchritudine ſua Deae magnifice ſentiunt. ib. 10. ei non invidetur. ib. 23. ei ſtudetur in omnibus operibus. ib. 25.
Puliciſagittarii. II. 1. *Ver. Hiſt.* 13.
Pulicum veſtigia metiri. III. *Philop.* 12. & ib. not. 12.
Pulvis & lutum cur in gymnaſiis ſubjiciantur. II. *Gymn.* 28. ſeq.
Punire. vid. *Poena.*
Purpuram geſtat ſummus ſacerdos. III. *Dea Syr.* 42. purpurae cochlea ad cibum deſtinatus. III. *Cyn.* 11.
Pygmalion, deperit ſtatuam Veneris. II. *Amor.* 15. ſeq. it. II. *Imag.* 4.
Pyladis & Oreſtae amicitia. II. *Amor.* 47. it. II. *Tox.* 5. ſeq. perpetrata caede evadunt ambo. ib. 2. cur divino cultu digni. ib. 3. v. *Oreſtes.*
Pylius, ſenex. II. *Imag.* 13.
Pyramidum ſupervacuitas. II. *Luct.* 22. quamvis altae, non praebent umbram. II. *Tox.* 27.
Pyriphlegethon. II. *Luct.* 3. I. *D. Mort.* XX. 1.
Pyrrhias. I. *Merc.* 23.
Pyrrhichia, ſaltationis genus. II. *Salt.* 9.
Pyrrho nullum verum putat eſſe judicium. II. *Bis Acc.* 25. de eo. II. *Icar.* 25. Scepticus, bilanx ejus doctrina. I. *Auct.* 26. ſeq. Epirota ab adulatoribus circumſcriptus. III. *Indoct.* 21.
Pyrrhus varias fortunae vices ſubiit. II. *Salt.* 11. quid a diis potiſſimum petierit. ib.
Pythagoras peregrinatur in Aegyptum. II. *Gall.* 18. Hori libros & Iſidis ediſcit. ib. ſequaces ejus. ib. in Aſpaſiam mutatus. ib. 19. ex meretrice iterum philoſophus. ib. 20. hoſpes tyranni Phalaridis. II. *Phal. Pr.* 10. de eo multa injurioſe dicuntur. ib. fabarum oſor. II. 2. *Ver. Hiſt.* 24. de transformatione iſtius. ib. 21. quomodo ſalutare conſueverit. I. *Salut.* 4. ejus jusjurandum. I. *Auct.* 4. ejus ſcientiae. ib. 2. cujas, ubi inſtitutus. ib. 3. transmigrationem animae ſtatuit. ib. 5. averſatur fabas, cur. ib. 6. de eo. I. *D. Mort.* XX. 3. modo pauper, modo dives. II. *Gall.* 15. quomodo ex Euphorbo factus Pythagoras. ib. 16. auri amans. ib. 13. contra Graecos in bellum proficiſcitur. ib. 13. ſuperbus. ib. 4. de fabis non edendis legem tulit. ib. cur. ib. 18. in gallum mutatus. ib. 4. ſophiſta. ib. 18. fabula de Pythagora ſacris Eleuſiniis intereſſe prohibito. III. *Pſeudolog.* 4. Pythagorae quaternarius. III. *Philop.* 12. & not. 17.
Pythia Delphica. I. *Herm.* 60. v. *oraculum.*
Pythio non opus habere interprete. II. *Jov. Trag.* 28.
Pythonis vana promiſſa. III. *Dem. Enc.* 32. f.
Pytines. III. *Macrob.* 25.
Pytiocamptae. II. *Bis Acc.* 8. I. *Prom.* 7.

Q.

QUadi. II. *Pſeudolog*. 48.
Quaeſtiones frivolae. II. *Bis Acc*. 34.
Quaternio, maximum jusjurandum, numerique perfectio. I. *Salt*. 5.
Quatuor, jusjurandum Pythagorae. I. *Auct*. 4.

R.

RAdi ad cutem, v. *tondere*, vel I. *Vit. Auct*. 20. ibique plura in nott.
Raphaniſmus moechorum poena. III. *Mort. Per*. 9.
Regum conditio miſera. II. *Gall*. 24. Coloſſis quomodo ſimiles. ib. ſeq. quando Tragicis auctoribus, ib. regibus multa mala cum privatis communia. I. *Cont*. 18. regum longaevorum exempla. III. *Macrob*. 8. ſeq.
Reprehendere facile, emendare conſilio, difficilius. II. *Jov. Trag*. 23.
Requietem quando capiant athletae. II. 1. *Ver. Hiſt*. 1. eruditorum requies qualis eſſe debeat. ib. 2. convenit eis. ib. 1.
Reſponſa, quae neque coelum, neque terram tangunt. II. *Pſeud*. 54.
Retrocurrere melius, quam male currere. II. *Aſin*. 18.
Rex compotationis talorum victoria creatus. III. *Saturn*. 4.
Rhadamanthus, ejus officium. II. *Luct*. 7.
Rhea arte ſaltandi delectatur. II. *Salt*. 8. anus Attin puſionem amat. I. *D. Deor*. XII. 1. ubi colatur. I. *Sacr*. 10. zelotypa. ib. amore puſionis deperit. ib. 7.
Rhetorica fucuta. II. *Bis Acc*. 31. infra poeſin. III. *Rhet. Pr*. 4. ejus imago. ib. 6. quae ejus amatores bona conſequuntur. ib. duae ad eam viae. ib. 7. ſeq. rhetores quidam novi perſtringuntur laudando. ib. 11. ſeq. tumidi, avari. II. *Par*. 52. rhetor malus quidam. II. *Dem*. 36. quorumdam geſtus, actionesque ridiculae. III. *Rhet. Pr*. 19. extemporales quidam. ib. 20.
Rhodochares. I. *Cat*. 17.
Rhodius quidam ſophiſta. II. *Tox*. 27.
Rhododaphne quid. III. *Pſeudolog*. 27.
Rhodope, femina libidinoſa. II. *Salt*. 2.
Rhodus, Soli ſacra. II. *Amor*. 7. ejus laus. ib. 8.
Riſus, cum Sardonio riſu dicere aliquid. II. *Aſin*. 24. quo ad vivimus, riſu in ambiguo. I. *D. Mort*. I. 1.
Rivales. II. *Tox*. 44. ſeq.
Roma, nutrix vitiorum. I. *Nigr*. 16. exprobratur Romanis inſana equorum cupido. ib. 29.
Rufinus Cyprius. II. *Dem*. 54.
Rupes. ſuper alba rupe dormire. III. *Philopat*. 21.
Ruſticitas Hippolytei. II. *Amor*. 2.
Rutilianus. II. *Pſeud*. 4. ſuperſtitioſus, alioquin bonus. ib. 30.
Roxane. II. *Imag*. 7. depicta. I. *Aët*. 4. ſeq.

S.

SAbazius Deus. III. *Deor. Conc*. 9.
Sabinus. Luciani ad eum mercede conductorum directa defenſio. I. *Apolog*. toto Dial.
Sacco major tabella, prov. III. *Dem. Enc*. 10. f.
Sacerdotum circa hoſtias negotia. I. *Sacr*. 13. Sacerdotes plures trecentis in uno templo. III. *Dea Syr*. 42. eorum veſtis candida; ſed ſummus ſacerd. purpuram geſtat, aliaque de iis. ib. & ſeq. vulnerant brachia. ib. 50.
Sacrificia variarum nationum. II. *Icar*. 24. cur fiant. II. *Jov. Conf*. 7. variarum gentium. II. *Jov. Trag*. 42. adhibetur ad ea ſaltatio & muſica. II. *Salt*. 16. deridentur. I. *Sacr*. 1. eis ſibi deos conciliant homines. ib. 2. v. *hoſtiae*. Sacrificii ritus, pecoribus ex arbore ſuſpenſis. III. *Dea Syr*. 49. alius ſacrificandi ritus. ib. 55.
Sacrilegus quidam. II. *Tox*. 28.
Sagittarius. I. *Herm*. 28. eorum apud Scythas atque Perſas ratio. ib. 33. Curetes opio inficiunt ſagittas, veneno Scythae. I. *Nigr*. 37. ſagittarii ſcopum haud ferientes. ib. 36.
Salaëthus, lata lege contra adulterium, ipſe in eo deprehenſus. I. *Apol*. 4. Salaëtho ſimilia facere. ib.
Salaria eruditis conſtituuntur. v. *Philoſophi*.
Saliorum ſaltatio. II. *Salt*. 20.
Salmoneus Jovis fulmina imitatus, ab eo dejectus. III. *Philop*. 4.
Salpinx an cognomen Soterichis, dubium. III. *Ocyp*. vſ. 79.
Saltator dicitur Pantomimus. II. *Salt*. 67. inſignis quidam. ib. 63. ſeq. ſaltatio quemdam barbarum afficit. ib. 63. it. 66. ejus jucunditas. ib. 71. ſeq. exercitium illius omnium optimum. ib. ſaltator eſt imitator. ib. 62. ſeq. ſoloeciſmi ſaltationis. ib. 80. imperitia quorumdam ſaltatorum non ipſi arti derogat. ib. laudem meriturus, qualis eſſe debeat animo. ib. 74. ſeq. corpore. ib. 75. ſeq. ejus geſticulationes comparantur. ib. 78. ſaltationis cacozelia. ib. 82. amens aliquis ſaltator. ib. 83. ars comparatur cum aurea Mercurii virga. ib. 85. in ea magnum ponit ſtudium urbs Antiochiae. ib. 76. quale negotium ſaltatio. ib. 1. delectat aeque ac prodeſt. ib. 6. laudator ſaltationis ovi ſimilis. ib. ejus ſtudium non recens, quando & unde ortum. ib. 7. ſaltatio armata. ib. 8. cantationes ſaltatoriae. ib. 11. Lacedaemonii certant in hoc exercitio. ib. 10. Graeci & Trojani a quo didicerint. ib. 8. Cretenſes, ſaltationis laude nobiles. ib. it. Indi, & qui ſaltando depraeliantur, Aethiopes. ib. 8. & 17. ſtudium divinum, ſaltatio. ib. 23. ab Homero & Heſiodo laudatur. ib. ſeq. Romanorum ſaltatio. ib. 20. ſaltantes Muſae. ib. 24. adhibetur ad ſacrificia ſaltatio. ib. 16. ponuntur in ea excellentibus ſtatuae. ib. 14. in caput ſaltantes. ib. 13. ope hujus artis gentes domitae. ib. 22. Saliorum ſaltatio. ib. 20. Phaeaces ea gaudent. ib. 13. certaminibus additur. ib. 32. iſta ſcientia non levis. ib. 35. comparatur. ib. qualis ſcientia. ib. 36. ſaltator quid ſcire debeat. ib. ſeq. varia ſaltationis genera, Pyrrhichia, Gymnopaedia, Emmeleia, Hormus, Sicinnis, Cordax, Bacchica, Dionyſiaca, Caryatica. Gruem it. Therma[illegible] ſaltare, Phrygica ſaltat. v. *ſuo titulo*.
Salve, ſalut. formula, quid, ejusque uſus. I. *Salut*. 2.
Sandalia inaurata e Pataris. III. *Meretr*. XIV.

San-

Sanguinea aqua ab arena rubra. III. *Dea Syr.* 8.

Saperda piſcis. III. *Meretr.* XIV.

Sapientiae imago. II. *Imag.* 17. ſapientis a ſophiſta differentia. III. *Hip.* 2.

Sappho Lesbiaca. II. *Amor.* 30. vita elegans. II. *Imag.* 18.

Sardanapalus. I. *D. Mort.* II. 1. Aſſyriorum peſſimus. ib. 2.

Sardium arcem expugnaſſe. I. *Merc.* 13.

Sardonio cum riſu dicere aliquid. II. *Aſin.* 24.

Sarpedo. II. *Par.* 46.

Saturnalia feſtum ſeptem dierum. III. *Satur.* 2. p. 386.

Saturnalium leges. III. *Cronoſ.* p. 393. ſeq. otium in hoc feſto imperatur omnibus, exceptis coquis & dulciariis. ib. §. 13. omnes homines aequales. ib. divites munera mittunt pauperibus. ib. 14.

Saturnus exſecto patre devorat filios. I. *Sacr.* 5. cur vinctus dicatur. II. *Aſtr.* 21. Saturnum olere, proverb. III. *Rhet. Pr.* 10. Saturni ſacerdos & ſacrificium. III. *Saturn.* 1. ſeptem diebus tantum regnat Saturn. ib. 2. liberos ſe devoraſſe negat. ib. 6. imperium ei non ademit Jupiter. ib. ſed ſenex & podager ſponte id tradidit. ib. 7. Saturni aevo omnia ſponte naſcebantur, vinum fluebat, &c. ib. 7. & 20. Falcem gerit. III. *Cronoſ.* 10. & 11. Caſtravit Coelum. ib. 12.

Satyrorum deſcriptio. III. *Deor. Conc.* 4.

Sauromatae invadunt Scythas bello. II. *Tox.* 39.

Scapha viminea trajicere mare. I. *Herm.* 28. ſcapham dicere ſcapham. II. *Q. Hiſt.* 41.

Scarificatio pedis, ad minuendum dolorem podagrae. III. *Ocyp.* vſ. 91.

Scenarum in tragoediis mutatio. I. *Nec.* 16. eis ſimiles vitae humanae actiones. ib.

Scepticus quidam. I. *Auct.* 27.

Scintharus. II. 1. *Ver. Hiſt.* 36.

Sciron, juſtitiae contemtor. II. *Bis Acc.* 8.

Scommate nihil fit deterius. I. *Piſc.* 14.

Scorodomachi. II. 1. *Ver. Hiſt.* 13.

Scyphis ſe impetunt convivae. III. *Conviv.* 44.

Scytharum in delicta ſeveritas. II. *Gymn.* 11. quales. II. *Icar.* 15. ſagittis fortes. II. *Tox.* 8. amicitia nihil putant majus. ib. 7. in ea fideles. ib. 9. inhoſpitales, agreſtes. ib. 8. cur ſacrificent Oreſtae atque Pyladi. ib. 5. & 6. ſeq. eorum bella perpetua. ib. 36. quomodo ineant amicitiam. ib. 37. Scythas non ſpectare verborum elegantiam. ib. 35. jusjurandum Scythae. ib. 38. eorum dii. ib. contra Sauromatas bellum. ib. 39. Zirin clamare, quid apud eos. ib. 40. eorum inter ſe fides. ib. 39. ſeq. it. 61. pellem inſidere quid apud eos. ib. 48. non effundunt ii vinum. ib. 45. ſupplicandi eorum ratio. ib. 48. quomodo colligant copias. ib. contra Machlyes eorum bellum. ib. 54. in quo diſtent ab Alanis. ib. 51. ſagittas ungunt veneno. I. *Nigr.* 37. ſagittariorum mos apud eos. I. *Herm.* 33. diis mactant homines. I. *Sacr.* 13. Scythae Sacauraci. III. *Macrob.* 15. Scytharum dictio, proverb. III. *Meret.* X. an inter Scythas vir bonus. III. *Philop.* 17. Scytharum incurſiones reprimi, in votis eſt. III. *Philopatr.* 28.

Secta, uni non adeo adhaerendum, ut ceterae ſine examine ſpernantur. I. *Herm.* 34. cui ſimiles, qui uni ſe plane mancipant, ceteris valere juſſis. ib. v. *Philoſophia.*

Seleucus. II. *Salt.* 58. I. *Salut.* 9. uxorem filio cedit. III. *Dea Syr.* 17. 18. & Not. 81. ac 82.

Semele, quae. I. *D. Deor.* IX. 1. ſeq.

Semidei ridentur. III. *Deor. Conc.* 7.

Semiramis Junoni templum condidiſſe conjicitur. III. *Dea Syr.* 14. ſimulacrum ejus in templo Junonem oſtentans colendam, non ſe. ib. 39.

Semivocalibus ſecundus inter litteras locus convenit. I. *Jud. Voc.* 5.

Sepes pro homine barbato. III. *Pſeudolog.* 27.

Septem diebus a templo abſtinent qui mortuum ſepeliere. III. *Dea Syr.* 52.

Septimus quis dictus. III. *Pſeudol.* 16.

Sepulcrum jovis. III. *Deor. Conc.* 6. ſ.

Sepulturae varia genera. II. *Luct.* 21. (vid. *funus*, it. *parentat.*) ſepulcrorum vanitas. I. *Cont.* 22. ſepultura Gallorum. III. *Dea Syr.* 52.

Seres longaevi ſunt. III. *Macrob.* 5.

Serpens, deus. II. *Pſeud.* 13. Serpentes Libyci. III. *Dipſ.* 2.

Sertum. vid. *Corona.*

Servi ſciunt dominorum & honeſta & turpia. II. *Aſin.* 5. ſerviiſſe ultra Xoin & Thmuim. III. *Rhet. Pr.* 24.

Servii Tullii aetas. III. *Macrob.* 8.

Severiano datur ab oraculo reſponſum. II. *Pſeud.* 27. de eo. II. *Q. Hiſt.* 21.

Sibyllae fragm. fictum. III. *Mort. Per.* 29.

Sicinnis, ſaltat. genus. II. *Salt.* 22. it. 26.

Sidonius nummus. III. *Dea Syr.* 4.

Sidonius, ſophiſta. II. *Dem.* 14. iſtius quoddam inventum rejicitur, utpote ſpem praetergredi viſum. III. *Rhet. Pr.* 5.

Sidus. v. *Aſtra.*

Sigilla ſolvendi genera. II. *Pſeud.* 21.

Signum. vid. *ſtatua, ſimulacr. imago.*

Silenus ſaltans. II. *Icar.* 27. Silenus Lydus ſenex. III. *Deor. Conc.* 4.

Simia eſt ſimia, quamvis aurea geſtet crepundia. III. *Indoct.* 4.

Simii ſaltare docti. I. *Apol.* 5. ſimium leonina pelle tegere. III. *Phil.* 5. ſaltare docentur. I. *Piſc.* 36.

Simo mutat nomen in Simonidem. II. *Gall.* 14. cur. ib.

Simonides. III. *Pſeudolog.* 2.

Simonides ordine collocaſſe dicitur litteras. I. *Jud. Voc.* 5. Simonidis Cei aetas. III. *Macrob.* 26.

Simulacrum ſpectatores ubique reſpiciens. III. *Dea Syr.* 32. ſ. Simulacrum incertum. ib. 33. Simulacrum bis quotannis ambulans. ib. Semiramidis, aliaque permulta in templo Syriae. ib. 39. & 40.

Simylus, nauclerus. II. *Tox.* 19.

Sindiani. II. *Tox.* 55.

Sindonibus involutus Anubis. III. *Deor. Conc.* 10.

Sinus Ionicus. II. *Amor.* 6. Pamphylius. ib. 7.

Sipylum loco movere. II. *Imag.* 1.

Sirenes. I. *Nigr.* 3. audientibus eas, quid contingat. II. *Imag.* 14. de iis. II. *Salt.* 4.

Sirenum fabula. III. *de Domo* 19.

Sirius. I. *Auct.* 16.

Si-

Siſinnidis & Toxaris amicitia. II. *Tox.* 57.
Siſyphus. I. *Necyom.* 14.
Smarthoclis Parthorum regis aetas. III. *Macrob.* 15.
Socialis conjunctio delectabilis. II. *Amor.* 27.
Socrates, puerorum amator. I. *Auct.* 15. ejus civitas, leges, reſpublica. ib. 17. hoc ſe ſcire dicit, quod nihil ſciat. I. *D. Mort.* XX. 5. quomodo ad mortem paratus. ib. XXI. 1. an revera illam contemſerit. ib. 2. de eo. ib. XX. 5. ejus apud inferos congerrones. I. *Nec.* 18. fugit e pugna. II. *Par.* 43. voluptatem bello praetulit. ib. ex oraculi judicio quis. II. *Amor.* 48. Alcibiadem amat. ib. 49. diſſimulator. II. *Dem.* 6. ſaltatione gaudet. II. *Salt.* 25. muſicam amat. ib. relictis artibus Mechanicis, ad eruditionem ſe transfert. I. *Somn.* 12. ejus cum Chaerephonte colloquium. I. *Halc.* toto *Dial.* de eo. II. 2. *Ver. Hiſt.* 23. Socrati quis locus ad dicendi ſtudium placuerit. III. *de Domo* 4. injuſte delatus. III. *Calumn.* 29.
Sol adoratur ab Indis ſaltando. II. *Salt.* 17. Orionis coecitati medetur. III. *de Domo* 29. unicuique patrius videtur. III. *Pat. Enc.* 6. Solis boves aſſati exſiliunt. III. *Ep. Sat.* 23. ejus ac lunae imag. cur non faciant Syri. III. *Dea Syr.* 34. thronus Solis. ib. Solis ſplendori comparatur oratio Demoſthenis. III. *Dem. Enc.* 17.
Solatium ex ſocietate mali. I. *D. Mort.* XV. 3.
Soloeciſmus in voluptate, comoedia, ſaltatione. v. *hoc titulo*. Soloeciſtae colloq. III. p. 552. ſeq. variique Soloeciſmi. ib. unde nomen. ib. not. 1.
Solon. I. *D. Mort.* XX. 4. ejus cum Croeſo de felicitate confabulatio. I. *Cont.* 10. legiſlator, ejus encomium. II. *Gymn.* 14. quae antiquiſſima ejus cura fuerit. ib. 18. Solone viſo, omnia vidiſſe. I. *Scyth.* 7. auri contemtor videtur. I. *Cont.* 11. utramque partem in judiciis ſimiliter audiendam docet. III. *Calumn.* 8. ejus aetas. III. *Macrob.* 18.
Somnia vento concepta. I. *Harm.* 4. pictorum atque poëtarum vid. hoc tit. Somniorum inſulae. II. 2. *Ver. Hiſt.* 32. urbs. ib. 33. ſeq. Somnio jubetur Stratonice templum condere. III. *Dea Syr.* 19. Somnia a contrario interpretanda. III. *Philopat.* 21.
Somnus ſententiam dicit. III. *Deor. Conc.* 14.
Sophiſtae celebratum nomen. III. *Rhet. Pr.* 1. ejus a ſapiente diſcrimen. III. *Hip.* 2. mali ſophiſtae non imitandi. II. *Lex.* 23.
Sophiſtae ſermo labyrinthi ſimilis. III. *Fug.* 10. Sophiſtae laſcivi, avari, adulatores, iracundi. ib. 19. nova convicia excogitant. ib. 13. clamoſi. ib. 14.
Sophoclis Tragici aetas & mortis genus. III. *Macrob.* 24. a filio dementiae accuſatus a judicibus abſolvitur. ib.
Sopolis, medicus. II. *Lex.* 18.
Soſtrati porticus. II. *Amor.* 11. quali Soſtratus victu uſus, quidve fecerit. II. *Dem* 1. Soſtrati mechanici laus. III. *Hip.* 2. Soſtratus Cnidius, Pharo extructa, ubi nomen inſcripſerit. II. *Q. Hiſt.* 62.
Soſtratus, latro, homicida. I. *D. Mort* XXX. 1.
Soſtratus, dicitur a Graecis Hercules. II. *Dem.* 1.
Soſylus, equiſo. II. *Gall.* 29.
Spartinus, Medus. II. *Icar.* 15.
Sparti unde orti. III. *Phil.* 3.
Spectra, de eis plauſtra mendaciorum. III. *Philop.* 11. ſeq. Spectra interfectorum. III. *Meret* XIII.
Sperchin ac Bulin non occidit Xerxes. III. *Dem. Enc.* 32.
Spes, quod praeter ſpem promittitur, incredibile; exemplo Sidonii. III. *Rhet. Pr.* 5.
Sphaera arundinea. I. *Nigr.* 2.
Spicae, praemium certaminis eloquentiae. III. *Charid.* 3.
Sponſa velata. III. *Conv.* 8.
Statuae ponuntur ſaltatoribus. II. *Salt.* 14. ſtatuae ſudant. III. *Dea Syr.* 10. Statua ſine nomine Dii. ib. 32. Statua bis quotannis ambulans. ib. 33.
Statuam Veneris deperit Pygmalion. II. *Amor.* 15. ſeq. it. II. *Imag.* 4. ejus ſtatua. II. *Amor.* 11. it. 13.
Stella. v. *Aſtra*. ſtellarum in res humanas influxus. II. *Aſtr.* 29. ſtellarum choreae. II. *Salt.* 7.
Stentorea inclamare voce. II. *Luct.* 15.
Steſichorus poëta Himerenſis palinodiam ſcribit. II. *pro Imag.* 15. ejus aetas. III. *Macrob.* 26.
Sthenoboea. II. *Salt.* 42. III. *Dea Syr.* 23.
Stigmata gerunt Aſſyrii. III. *Dea Syr.* 59.
Stoici quales. I. *Herm.* 16. eorum victus, atque vitae ratio. ib. 18.
Stratonices ridiculum a poëtis poſtulatum. II. *pro Im.* 5. de ea. II. *Salt.* 58. amat privignum. III. *Dea Syr.* 17. Somnio jubetur templum condere. ib. 19. Combabum amat. ib. 21. ubi caſtratum ſentit, creditur ſponte accuſaſſe apud maritum. ib. 23.
Stribligo verborum. III. *Soloec.* 12. &c.
Struthias adulator. III. *Fug.* 19.
Struthobalani. II. 1. *Ver. Hiſt.* 13.
Studia litterarum partim utilia, partim jucunda. II. *Salt.* 71. v. *eruditio*
Stymphalus, in eo volucres. II. *Jov. Trag.* 21.
Styx. per Stygem jurant Dii. III. *Deor. Conc.* 15.
Sudant ſimulacra. III. *Dea Syr.* 10.
Sudare prae pudore. III. *Conv.* 28.
Suffragia ferentes manum protendunt. III. *Deor. Conc.* 19.
Sulla. III. *Indoct.* 4.
Supplicandi ratio apud Scythas. II. *Tox.* 48.
Suraenomen. II. 1. *Ver. Hiſt.* 22.
Suſa urbs cadet. III. *Philopat.* 28.
Sylla. I. *Zeux.* 3.
Syllogiſmi variae formae. I. *Auct.* 22. cornutus. III. *Conv.* 23. Syllogiſmi per quaeſtiones. III. *Cyn.* 4. & 5.
Symbola. III. *Meretr.* VII.
Syracuſanae menſae, i. ſplendidae. III. *Dem. Enc.* 18.
Syria Dea. III. *Dial.* cognomini, p. 451. ſeq. Rheae multa ſimilis. ib. §. 15.
Syrus mittit Rhetoricen. II. *Bis Acc.* 28. dialogi formam reddit emendatiorem. ib. 34. de eo. ib. 14.
Syrus, ſervus ſacrilegus. II. *Tox.* 28.

T.

Tabella geometrica. I. *Nigr.* 2.
Tabella major ſacco, prov. III. *Dem. Enc.* 10. f.
Talorum ludus. III. *Saturn.* 4.
Talus, erro. II. *Salt.* 48.

Ta-

Tanais. II. *Tox.* 39.
Tantalus ſiti conficitur, ad lacum adſtans. I. *D. Mort.* XVII. 1. comparantur cum iſto avari. v. *Avarus.* Tantaleas ſuſtinere poenas. II. *Amor.* 53. Tantali lingua incontinens. II. *Salt.* 53. I. *Cont.* 15. I. *Nec.* 14.
Tarentinula, veſtis muliebris. III. *Meretr.* VII. med.
Tarichanes. II. 1. *Ver. Hiſt.* 35.
Tarquinii ſuperbi aetas. III. *Macrob.* 8.
Tarſenſes honorem quotannis habent Anthenodoro. III. *Macrob.* 21. tributis levat Auguſtus. ib.
Taurus ab Aegyptiis colitur. II. *Aſtr.* 7. aeneus. v. *bos.*
Telephus. III. *Diſſ. cum Heſ.* 1. a quo nutritus. I. *Sacr.* 5. ejus factum ad medelam ſui. I. *Nigrin.* fine.
Teleſilla. II. *Amor.* 30.
Tellus Athenienſis, pro patria mortuus. I. *Cont.* 10.
Templa quo poſitu fecerint antiqui. III. *de Domo* 6. Aegyptiorum antiquitus ſine imaginibus. III. *Dea Syr.* 3. templa varia per Syriam. ib. ad 10. & ſeq. Templi plenior deſcriptio. ib. 28. ſeq.
Terei regis Characis aetas. III. *Macrob.* 16.
Teres Odryſarum rex. III. *Macrob.* 10.
Tereus duas ſorores ſubigit. I. *Merc.* 41. Tereus volucris. III. *Dea Syr.* 40.
Terpſion, adulator. I. *D. Mort.* VI.
Terra multum minor, quam luna. II. *Icar.* 12. terreſtre quid cum coeleſti comparare, quid ſit. II. *pro Imag.* 13. terrae coelum miſcere. I. *Cauc.* 9. Terra mihi hiſcat, formula. III. *Conv.* 28.
Teſſerarum jactus. III. *Saturn.* 4.
Teſtamenta, eorum qui participes. I. *Tim.* 21. ſeq. eorum vanitas. I. *Nigr.* 30. ſeq.
Teſtudinis muſicae inventor. I. *D. Deor.* VII. 4.
Teucer. II. *Par.* 46.
Thalamus in templo. III. *Dea Syr.* 31.
Thalaſſopotes. II. 1. *Ver. Hiſt.* 42.
Thales Mileſius laudatur. III. *Hip.* 2. I. *D. Mort.* XX. 4. ejus aetas. III. *Macrob.* 18.
Thamyris. I. *Piſc.* 6.
Thanatuſia certamina. II. 2. *Ver. Hiſt.* 22.
Thargelia, philoſopha. II. *Eun.* 7.
Theagenes Thaſius. II. *Q. Hiſt.* 35.
Theagenes, ſe ipſe ob meretricem interficit. I. *Car.* 6. Peregrini ſocius. III. *Mort. Per.* 24. & paſſim. ib. lacrimis finit orationem. III. *Mort. Per.* 7. ejus ſtatua febricitantes ſanat. III. *Deor. Conc.* 12.
Theano. II. *Imag.* 18.
Themiſtocle nihil opus, ſc. interprete. II. *Jov. Trag.* 31. eum calumniatur Ariſtides. III. *Calum.* 26. ſuſpectus eſt proditionis. ib. 29.
Theodotas. III. *Calumn.* 2.
Theodotas Rhodius. I. *Zeux.* 9.
Theognis. I. *Merc.* 5.
Theomneſtus, magnus amator. II. *Amor.* 2.
Theon. II. *Q. Hiſt.* 35.
Theopompi judicium de Tricarano. III. *Pſeudolog.* 29.
Theopompus taxatur. II. *Q. Hiſt.* 59.
Theoxenus. I. *Scyth.* 8.
Thermayſtrida ſaltare. II. *Salt.* 34.
Therſagoras poëta, ejusque forma. III. *Dem. Enc.* 1.
Therſites, taxatus carmine ab Homero. II. 2. *Ver. Hiſt.* 20. ejus cum Nireo contentio. I. *D. Mort.* XXV.
Theſaurum in carbones redigere. I. *Herm.* 71.
Theſeus, filo Ariadnes exit labyrintho. I. *Herm.* 47. qualis futurus, ſi obediiſſet voluptati. II. *Bis Acc.* 20. ejus cum Pirithoo amicitia. II. *Salt.* 60. it. II. *Tox.* 10. de Theſeo. II. *Jov. Trag.* 21. it. II. 2. *Ver. Hiſt.* 8. Theſeus nudus, & vitae durioris. III. *Cyn.* 13. & 14. Theſeus Helenam cupit. III. *Charid.* 16. Theſei ac Pirithoi amicitia. ib.
Theſmopolis, Stoicus. I. *Merc.* 33.
Theſmopolis. II. *Gall.* 10.
Theſpis, tibicen, munus accipit a Ptolemaeo. I. *Prom.* 4.
Theſſali imbelles. III. *Dem. Enc.* 39. f.
Theſſalia veneficas multas habet. III. *Meretr.* 4.
Theſſalorum praeſules. II. *Salt.* 14.
Thetis miſeretur Jovis. I. *D. Deor.* XXI. 2.
Thmuis, ſerviiſſe ultra Thmuim & Xoin. III. *Rhet. Pr.* 24.
Thoantes. II. *Tox.* 6.
Thonis. II. *Pſeud.* 5.
Thraces, quales. II. *Icar.* 15. litant Zamolxidi. II. *Jov. Trag.* 42.
Thracia. In Thracia quaerendi philoſophi. III. *Fug.* 24.
Thraſycles. I. *D. Mort.* XI. 2. aſſentator. I. *Tim.* 54. ſeq.
Thronus Solis, ſine imagine. III. *Dea Syr.* 34.
Thucritus, ſenex. I. *D. Mort.* VI. 1. ſeq.
Thucydides. II. *Q. Hiſt.* 42. I. *Jud. Voc.* 12. ejus quidam locus. I. *Nigr.* init. in non neceſſariis brevis & celer. II. *Q. Hiſt.* 57. III. *Navig.* 3. ejus quidam imitator. ib. 15. veritatem eſt ſequutus. ib. 39.
Thucydidis hiſtoria octies deſcripta. III. *Indoct.* 4.
Thyeſtes liberos ſuos epulatur. I. *Merc.* 41. de regno contendit cum Atreo. II. *Aſtr.* 12. devoravit filios. I. *Sacr.* 5.
Thynnocephali. II. 1. *Ver. Hiſt.* 35.
Tiberii Caeſ. praeceptor. III. *Macrob.* 21.
Tibia, ad numeros tibiae incedere. I. *Prom.* 6.
Tibiae Iſmeniae & Timothei celebres. III. *Indoct.* 5. tibiae Marſyae aut Olympi. ib.
Tibicen furioſus. III. *Conv.* 20. tibicines in templis. III. *Dea Syr.* 43. ſeq.
Tibius. II. *Gall.* 29. I. *Tim.* 22. labores Tibii. I. *Merc.* 25.
Tigranes Armeniorum rex. III. *Macrob.* 15.
Tigrapates, Lazorum regulus. II. *Tox.* 44.
Tilliborus. II. *Pſeud.* 2.
Timaeus. III. *Macrob.* 10.
Timaeus Tauromenites. III. *Macrob.* 22.
Timarchus. I. *Apol.* 7.
Timocles. I. *Merc.*
Timoclis laus. II. *Jov. Trag.* 27. reprehenditur. ib. ejus cum Damide de diis diſputatio. ib. 4. it. 16. it. 35.
Timocrates ſaltatione adficitur. II. *Salt.* 69. Timocratis Heraclienſis encomium. II. *Dem.* 3. Timocrates. II. *Phal. Pr.* 9. it. II. *Pſeud.* 57.
Timon, in ſolitudinem ſe transfert, cur. I. *Tim.* 1. ſeq. divitias ſpernit. ib. 12. adſpecto auri pondere, mutat mentem. ib. 41. Miſanthropi nomen ſibi eligit. ib. 44.

Timotheus, tibicen. I. *Harm.* 1. Timothei tibiae celebres. III. *Indoct.* 5.
Tireſias, ejus loquendi cupidus Ulyſſes. II. *Aſtr.* 24. voluptatem feminae praefert virili. II. *Amor.* 27. divinator. II. *Aſtr.* 11. cur duplicis naturae fuiſſe dicatur. ib. de eo. II. *Salt.* 57. ejus caecitas arte vaticinandi compenſata. I. *D. Mort.* XXVIII. 3. mendax. ib. vates & ſapiens. I. *Nec.* 6. utrum majorem ceperit voluptatem mas, an femina. I. *Dial. Mort.* XXVIII. 1. ejus longaevitas. III. *Macrob.* 3.
Tiſiae ars. III. *Pſeudol.* 29.
Titanum optimus, Saturnus. III. *Saturn.* 5.
Tithon annoſus. I. *Herm.* 50. eum ipſum annis excedere. I. *D. Mort.* VII. 1.
Titormum ex Conone efficere. II. *Q. Hiſt.* 34.
Tityus. I. *D. Mort.* XXX. 1. I. *Nec.* 14.
Tomyris, interfectrix Cyri. I. *Cont.* 13.
Tondent oviculas philoſophi. III. *Fug.* 14.
Tonderi ad cutem. III. *Fug.* 27. plerique philoſophi ad cutem raſi. I. *Herm.* 18. & I. *Vit. Auct.* 20. &c. Tonderi probroſum antiquis. III. *Cyn.* 14.
Toni mollioris deſcriptio. II. *Imag.* 13.
Toxaris, Graecae linguae cauſſa peregrinatur. II. *Tox.* 57. contrahit cum Mneſippo amicitiam. ib. 62. ſeq. ejus cum Siſinnide amicitia. ib. 57. litteraturae cauſſa Athenas profectus. I. *Scyth.* 1. pro heroë habitus. ib. cur. ib. cet. ſeq.
Trachon. II. *Tox.* 49.
Tragicae veſtes intus pannoſae. III. *Ep. Sat.* 28.
Tragoedia, Anacharſidi peregrina. II. *Gymn.* 23. ineſt tragoed. ſuum ſaltandi genus. II. *Salt.* 26. ea quale ſpectaculum. ib. 27. in ea ſoloeciſmus quid. ib. male ordinata, quoad fabulas, ſpernitur. I. *Nigr.* 8. tragoedi, perſonarum ornatum actionibus dehoneſtantes. ib. 14. Tragoedias ſcribere quando deſitum. III. *Dem. Enc.* 27.
Tragopodagra. III. p. 643. ſeq.
Triangulum triplex quid ſignificet. I. *Salut.* 5.
Tricarani dicendi facultas. III. *Pſeudolog.* 29.
Tricaranus cerberus. III. *Fug.* 32. & paſſim.
Tricolor gemma. III. *Meret.* IX.
Triephontis perſona. III. *Philopat.* 2. & ſeq.
Trierarchus. III. *Dem. Enc.* 11.
Triobolus merces judicum. III. *Dem. Enc.* 36. & not.
Triphales comicus. III. *Fug.* 32. f.
Triptolemus, per aëra vectus. III. *Philopſ.* 3.
Tritonomendetae. II. 1. *Ver. Hiſt.* 38. it. 35.
Triunus Deus. III. *Philop.* 12. & ſeq.
Trojanorum concionatores. II. *Herc.* 4.
Trophonii fanum. I. *Nec.* 22. Trophonius, qualis vates, templo honoratus. I. *D. Mort.* III. 1. qualis heros. ib. 2.
Tyaneus. II. *Pſeud.* 5.
Tympana in templis. III. *Dea Syr.* 50.
Tyndarus. II. *Salt.* 45.
Tyrannus, quem ita adpellet populus. II. *Phal. Pr.* 7. vid. *Rex.* quidam, conſpecta filii caede, ſe quoque interficit. II. *Tyran.* 1. tyrannicidam oportet eſſe generoſum, amantemque patriae. ib. 14. tyrannorum vita, mores, exitus ſub perſona Megapenthis. I. *Cat.* paſſim.
Tyroëſſa. II. 2. *Ver. Hiſt.* 25.
Tyrrheni, arte ſaltandi domiti. II. *Salt.* 22.

V.

VAnitas hominum. I. *Cont.* 21.
Varietas cibi potusque laudatur & rurſus impugnatur. III. *Cyn.* 5. & 6.
Venefica. III. *Meretr.* I. 4.
Ventrem inflarunt dicta. III. *Philop.* 2. & 27.
Venus coeleſtis. III. *Dea Syr.* 32. Venus, ejus ſtatuam deperit adoleſcens temerarius. II. *Amor.* 15. ſeq. it. II. *Imag.* 4. mulieribus Venus barathrum. II. *Amor.* 5. Cnidia. ib. 11. Charitum aemulatur. I. *D. Deor.* XV. 2. ejus liberi, Himerus & Eros, ſ. amabilitas & Cupido. ib. XX. 15. ubi colatur. I. *Sacr.* 10. ejus ceſtus. I. *D. Deor.* XX. 10. quem Mercurius ei ſurripuit. v. *Mercur.* Venus Byblia. III. *Dea Syr.* 6. ex corporis quaeſtu ei fit ſacrificium. ib. Venus aurea. III. *Charid.* 11.
Verba alata. III. *de Domo* 20. eorum flores vitandi. II. *Lexiph.* 23. it. tumor verborum. ib. 24. adfectatio antiquatorum verborum. ib. 22. veterum libri quid utilitatis adferant. III. *Adv. Ind.* 17. verbo uno omnia creata. III. *Philop.* 13.
Veritatis pauci amant ſtudium. I. *Cont.* 21. a Croeſo veritas temta. ib. 11. ſeq. quaedam ejus epitheta. I. *Piſc.* 16. ſociae. ib. 17. ad adulationem immobilis. ib. 18.
Veſta. per Veſtam, jurandi formula. III. *Conv.* 31.
Veſtis, vid. *amictus.* veſte quidem ſuperbiens, ſcite admonetur. II. *Dem.* 41. Veſtes divitum molles. III. *Ep. Sat.* 26. & paſſim. Pauperum, cribro ac reti ſimiles. ib. 24. ſplendidae nil proſunt. III. *Cyn.* 9. longa Tragicorum eſt. ib. 16.
Via tutiſſima quae tritiſſima. III. *Dem. Enc.* 22. f.
Victimis ſine fumo non delectari Deos. II. *Amor.* 4.
Vindex. Occidentis populum ſollicitat in Neronem. III. *Charid.* 5.
Vinum, in guſtando eo non eſt opus ebibere dolium. I. *Herm.* 58. vini effectus in India. I. *Nigr.* 5. ejus inventum Baccho tribuitur. I. *D. Deor.* XVIII. 2. laus moderate ſumti. ib. Vinum odoratum. III. *Ep. Sat.* 22. f.
Vinum. In vino Aeſchylus tragoedias ſcripſit. III. *Dem. Enc.* 15.
Vires, quando minuantur. II. *Gymn.* 35. non abeunt, ſed creſcunt laboribus. ib. comparantur Hydrae. ib.
Virgo. ad XI. millium virginum fabulam adluditur. III. *Philop.* 9. conf. ib. not. 82.
Virtus, ad eam Graeci excitant adoleſcentiam exemplis animalium. II. *Gymn.* 32. ea & forma corporis non ſemper una habitant. II. *Imag.* 11. (vid. *interius.*) in mulieribus virtus imperfecta. II. *Amor.* 51. in peregrinis quoque laudanda. II. *Tox.* 5. viae ad eam diverſae. I. *Herm.* 25. unica ad eam vera. ib. 27. in qua reperienda haud parva opus deliberatione. ib. 28. virtus, quale quiddam ſit. ib. 22. eam ſemel amplexus, cupiditatum & adfectuum expers. ib. 8. ſeq. e media ad iſtam via multi retro trahunt pedem. ib. 5. ad finem in illa perſeverandum. ib. aſpera & longa ad illam via. ib. 2. ſeq. virtutis ſtudium in quo non conſiſtat. I. *Nigr.* 27.

Vir-

Virtus Cynicorum clamor de triviis. III. *Mort. Per.* 3.
Virtus etiam in hoſte laudanda. III. *Dem. Enc.* 32.
Virum bonum conſtantem eſſe oportet. I. *Apol.* 14.
Vitae mediae homines, ubi poſt mortem degant. II. *Luct.* 9. vita humana ridicula. II. *Icar.* 4. ſpectaculo ſaltatorio ſimilis. ib. 17. nulla hominum vita tranquilla. II. *Gall.* 27. comparatur civitati formicarum. II. *Icar.* 19. neque ſpe neque metu digna. II. *Dem.* 20. vitae ſpectandus finis. I. *Herm.* 4. vita brevis, ars longa. ib. 1. comparatur vita humana cum bulla. I. *Cont.* 19. it. cum foliis. ib. eam concedunt brevem hominibus Parcae. ib. 13. utra ſit jucundior, viri an feminae. I. *D. Mort.* XXVIII. etiam a miſeris amatur vita. I. *Nec.* 2. pompae ſcenicae eſt ſimilis. ib. 16. Vitae fragilitas. III. *Navig.* 26. Vitae inaequalitas comparatur hiſtrioni uno pede cothurnato. III. *Ep. Sat.* 19. durities commendatur. III. *Cyn.* 17. & paſſim illo *Dial.*
Ulyſſes. II. *Par.* 10. cur ad inferos deſcenderit. II. *Aſtr.* 24. Circe, ejus adjutrix. ib. a loto abſtractus. II. *Salt.* 4. ejus furor ſimulatus. ib. 46. III. *de Domo* 30. Ulyſſe verſutior. I. *Tim.* 23. ſcribit Calypſo. II. 2. *Ver. Hiſt.* 35. aures ſociorum cera obſtruit, cur. I. *Cont.* 21. Palamedi inſidiatur. III. *Calum.* 28.
Umbram captare, relicto corpore. I. *Herm.* 79. umbra ſex pedum. III. *Cron.* 17.
Undecim millia virginum. v. *virgo.*
Unguibus audire. III. *Philopat.* 3.
Vocalibus primus inter litteras locus competit. I. *Jud. Voc.* 5.
Vociferatio cauſſas dicentibus utilis. I. *Tim.* 11.
Volatum facere terrae vicinum. II. *pro Imag.* 8.
Voluptatis ſcala. II. *Amor.* 53. ejus cauſſa multi ex liberis fiunt ſervi. I. *Merc.* 7. Voluptatum ſervi ſunt divites. III. *Cyn.* 17.
Vota hominum diverſa. II. *Icar.* 25. votum, dea. I. *Herm.* 71. votorum ſtoliditas. I. *Sacr.* 1. III. *Navig.* 13. ſeq.
Urania, Venus. III. *Meretr.* V. fin. & VII. pr. Alba capra ei immolatur. ib.
Vulcanus, a Venere & Gratia amatus. I. *D. Deor.* XV. 1. incuſſo Jovis cerebro, producit Minervam. ib. VIII. pincerna fuit Jovis. ib. V. 2. de artis praeſtantia cum Venere & Neptuno contendit. I. *Herm.* 20. aura a Junone conceptus. I. *Sacr.* 6. qualis. ib. e coelo ejicitur. I. *Jov. Conf.* 1. Minervam perſequens depingitur. III. *de Domo* 27.
Vulgus gaudet irriſoribus. I. *Piſc.* 25.
Vulpina mens. III. *Philopat.* 1.
Vultur e rogo evolat. III. *Mort. Per.* 39.

X.

XAnthus, flamma correptus. I. *D. Mar.* XI. 1.
Xanthus, Achillis equus. II. *Gall.* 2.
Xenocratis Platonici aetas. III. *Macrob.* 20.
Xenophanis Dexini f. aetas. III. *Macrob.* 20.
Xenophilus muſicus. III. *Macrob.* 18.
Xenophon modeſtam quamdam & pulcram laudat feminam. II. *Imag.* 10. veritatem in hiſtoriis ſuis ſequitur. II. *Q. Hiſt.* 39. commemorat ſomnium. I. *Somn.* 17.
Xenophontis Grylli f. aetas. III. *Macrob.* 21.
Xerxes, cum inſectatur Menippus. I. *D. Mort.* XX. 2.
Xois, ſerviiſſe ultra Xoin & Thmium. III. *Rh. Pr.* 24.

Z.

ZAmolxis Deus Scytharum. I. *Scyth.* 4.
Zamolxides, deus Thracum. II. *Jov. Trag.* 42. Zamolxis idem. III. *Deor. Conc.* 9.
Zazynthus, nauclerus. II. *Tox.* 19.
Zelotypia. III. *D. Meretr.* VIII. & IX.
Zelotypia maritorum. II. *Amor.* 42. exempla feminarum Zelotyparum Dejanira, Juno, Rhea, quas ſuo vide tit.
Zeno. II. *Par.* 43. ejus aetas. III. *Macrob.* 19.
Zeno Ariſtaeneti fil. III. *Conv.* 5. & 6.
Zenodoti & Ariſtarchi de Homero diſputatio. II. 2. *Ver. Hiſt.* 20.
Zenophanta, paraſitus, ejus mors. I. *D. Mort.* VII.
Zenothemis & Menecratis amicitia. II. *Tox.* 24.
Zenothemis de porticu philoſophus. III. *Conv.* 6. Zenothemis Stoicus ſenex idem, & ſacerdos Caſtorum. ib. 9. & 32. &c.
Zephyrus, amator Hyacinthi. I. *D. Deor.* XIV. 2. cauſſa interfecti illius. ib. 2. ideo ab Apolline punitus. ib.
Zeuxis pictor, in fingendis novitatibus artem oſtendit. I. *Zeux.* 3. Centaurum feminam pingit. ib. Boream pinxit & Tritonem. I. *Tim.* 54.
Zirin clamare, quid apud Scythas. II. *Tox.* 40.
Zopyrion. I. *Merc.* 23.
Zopyrus. II. *Jov. Trag.* 50.
Zopyrus paedagogus. III. *Conv.* 26.
Zoroaſter. I. *Nec.* 6.

I N D E X

IN SCHOLIA ET VARIAS LECTIONES.

Potiſſimum eas ex quibus emendatio in contextum recepta.

A.

Ἀβδηρίτης II. Q. Hiſt. §. 1. pag. 1.
ἀβελτηρία I. Cont. 11. 505.
ἁβρὸς I. Vit. Auct. 12. 551.
ἀγαθὸς. ἀμείνω inſertum II. pro Imag. 19. 499. ἀγαθὸς. ἀμείνω I. Cont. 12. 506. τὸ καλὸν ἀγαθὸν οἰόμενος εἶναι. II. Bis Acc. 21. 818. ἀγαθὸς.. ἀμείνων ἦν I. D. Mort. XXVIII. 1. 445.
Ἀγάθων III. Rhet. Praec. 11. 12.
ἀγαπάω. ἀγαπᾷν ἄρχειν I. D. Mort. XII. 4. 386. οὐκ ἀγαπῶν] οὐκ ἀγαπῶμεν ος I. Jud. Voc. 2. 83. ἀγαπήσωσιν] ἅ τι τὸ ἀρκέσθωσαν I. Tim. 12. 121.
ἀγαπητὸς I. Cat. 14. 636.
ἄγγελος I. Cont. 17. 515.
ἀγείραν καὶ συλλέγων I. Herod. 1. 832. ἀγείροντες τῇ μητρὶ II. Alex. 13. 221.
ἀγένεια al. ἀγένεια I. Prom. 9. 193.
ἀγέρωχος II. Aſin. 40. 608.
ἀγεννεία II. Amor. 15. 414.
ἄγκιστρον al. ἄγκυστρον I. D. Mort. VIII. 1. 359.
Ἀγκύλος. τοὺς μὲν Ἀγκύλους λόγους II. Bis Acc. 21. 817.
ἀγνὼς I. Vit. Auct. 22. 563.
ἄγον. Edd. ἄγων II. Paraſ. 45. 870.
ἀγορά. ἐς τὴν ἀγορὰν κομίσας II. Alex. 47. 252.
ὁ Ἀγοραῖος II. Jup. Trag. 33. 681.
ἀγορανόμος I. Vit. Auct. 20. 560.
ἀγρὸς Ἀχαιμενίδου γενόμενος πότε, νῦν δὲ Μενίππου· καὶ πάλιν ἐξ ἑτέρου βήσομαι εἰς ἕτερον· καὶ γὰρ ἐκεῖνος ἔχειν μέν ποτ᾽ ᾤετο, καὶ πάλιν οὗτος οἴεται, εἰμὶ δ᾽ ὅλως οὐδενός, ἀλλὰ τύχης I. Nigr. 26. 66.
ἀγύρτης I. D. Deor. XIII. 1. 236.
ἀγχιστεὺς I. Tim. 51. 166.
ἀγχώμαλος I. Herm. 12. 751.
ἄγω. ἦγον al. ᾖδον al. ἴδον II. Gall. 18. 729. ἄγω.. ἄξεις al. ἕξεις I. D. Deor. XX. 16. 267.
ἀδελφή. ὑστέραν δὲ τὴν ἀδελφὴν I. Sacrif. 5. 530.
τὸν σὸν ἀδελφὸν II. Jup. Conf. 8. 633.
ᾄδης. παρὰ τοῦ ᾄδου I. Cont. 1. 487.
ἀδικέω I. Piſc. 33. 602.
ἀδικοῦντες Edd. pl. ἀδικοῦντας III. Calumn. 7. 134.
ἄδικος. πῶς ἂν οὐκ ἄδικον, mire variat I. Tim. 14. 124. πολλὰ κατὰ τῶν ἀδίκων ib. 3. 104.
Ἄδμητος. παρὰ τῷ Ἀδμήτῳ II. Jup. Conf. 8. 633.
ἀδόκιμος al. ἀδόκιμον III. Rhet. Pr. 24. 25.
ἀδρέστεια III. Pſeudol. 30. 186. III. Rhet. Pr. 24. 26. III. Meretr. VI. 295.
ἁδρὸς II. Aſin. 12. 580.
ἄδυτα II. Gall. 18. 729.
ἄδωρος. ἄδωρα al. ἄωρα I. Merc. Cond. 38. 697.
ἀἰ Jenſ. [illegible] III. Tragop. p. 653. conf. αἰεί.
ἀεροκόρακας al. ἀεροκορδάκας II. 1. Ver. Hiſt. 16. 82.
ἀερος] an ἀστέρος; II. 1. Ver. Hiſt. 29. 92.
ἀετὸς I. pro Merc. Cond. 10. 717.
ἄζυγος II. Lexiph. 2. 321.
ἀηδὴς Edd. ἀηδῶς III. Calumn. 14. 144.
ἀθεράπευτος I. Piſc. 12. 580.
Ἀθηναῖος I. Piſc. 13. 581.
ὁ ἄθλιος al. ἀθλίως I. D. Mort. VIII. 1. 358.
τὸ ἆθλον I. D. Deor. XX. 7. 258.
ἀθρόος I. D. Mort. IV. 1. 342.
αιακος. ἐπειδὰν τὸ. ὁ Αἰακὸς &c. I. Necyom. 17. 480.
αἰδὼς II. Gall. 17. 728.
αἰγεῖος. Αἰγεῖς Edd. ἀρκεῖς II. Alex. 22. 230.
Αἰγυπτίοισιν ex emend. Solan. Αἰγυπτίων Edd. III. Dea Syr. 14. 460.
αἰδεσθεὶς Edd. αἰδεσθεὶς III. Rhet. Pr. 23. 24.
Αἰδωνεὺς I. Piſcat. 4. 574.
ἀΐδιος. ἀΐδιον al. male ἀείδιον I. Cont. 20. 516.
αἰεὶ ex emend. J. Gavel. ἀεὶ Edd. III. Ocyp. 670.
αἰεὶ antea male ἀεὶ III. Epigr. 12. 677.
Αἰθιοπία. Αἰθιοπίαν — τῆς Αἰθιοπίας I. D. Mar. XIV. 3. 323.
ἐν Αἰθίοψιν II. Bis Acc. 2. 795.
αἷμα. αἵματι ſola L. al. ὀνόματι I. Cont. 24. 523.
αἰνίττομαι I. Necyom. 22. 486.
αἵρεσις. ἐποιεῖτο τὴν αἵρεσιν I. Herm. 17. 756.
αἱρέω. ᾑρέθη al. ᾑρέθη al. ἡρέθη I. D. Deor. XXII. 3. 272. εἶλον I. D. Mort. XII. 5. 387.
ἀΐσσω. ἧξαν Edd. ἧξαν III. Mort. Per. 37. 358.
αἴτροπος I. Catapl. 4. 624.
Αἰτωλικὸς I. Sacr. 1. 525.
ὑπ᾽ αἰχμῆς II. Jup. Conf. 12. 635.
αἰωροῦσα. Edd. pr. θεωροῦσα II. Jup. Conf. 4. 629.
Ἀκαδημαϊκὸς II. 2. Ver. Hiſt. 18. 115. τὸ Ἀκαδημαϊκὸν ἐκεῖνο ἐπεπόνθει II. Icar. 25. 782.
ἀκαλλής. ἀκαλλῆ Schol. invenerat in ſuo codice [illegible] I. Prom. 14. 197.
ἐν ἀκαρεῖ II. Jup. Conf. 8. 633.
ἀκέραιος II. Aſin. 33. 603.
ἀκέστρα I. D. Mort. IV. 1. 341.
ἀκεστρὶς I. D. Mort. IV. 1. 341.
ἀκήρυκτος I. Piſc. 36. 605.
ἀκέρατος II. Icar. 3. 754.
ἀκινάκην II. Gymn. 34. 915.
ἀκκίζομαι I. Merc. Cond. 14. 669.
ἀκμαστικῶς I. Vit. Auct. 14. 554.
ἀκμη.. ἀκμὰς al. αἰχμὰς I. Merc. Cond. 3. 655.
ἀκολουθέω al. συνακολ. I. D. Deor. XX. 15. 266.
ἀκόνδυλος I. Contem. 2. 491.
ἀκούω I. Vit. Auct. 26. 567. ἀκούει al. ἀκούει I. Merc. Cond. 11. 667. ἠκηκόντε. Geſn. ἠκηκόντε. forſan ἠκηκόατε III. Philopatr. 25. 614.
ἀκούσιος al. ἀκουσίως al. ἀκούσιον I. D. Mort. VIII. [illegible] 358.
ἀκριβῶς al. ἀκριβὲς I. Nigr. 1. 39.
ἀκρίσι ex emend. Soulii. ἱκρίσι Edd. & M. III. de Dipſ. 3. 236.
ἐν ἀκροβολισμοῖς II. Jup. Trag. 33. 682.

ἀκρό-

ἀπρόσδεκα I. Necyom. 7. 465.
ἀκροποδιτί πω] ἄκρῳ ποδίτῳ ℨ. I. Prom. 1. 186.
ἀλαζονεία al. ἀλαζονία I. D. Mort. X. 8. 369.
ἀλαπαδνὲς mollis. I. D. Mort. XXV. 2. 433.
Ἀλεκτρυὼν III. Dea Syr. 48. 485. μηδὲ τ̀ Ἀλεκτρυόνα II. Bis Accuſ. 5. 798.
Ἀλέξανδρος μὴ ἐπιθυμήσειν III. de Domo 1. 190.
τὴν Ἀλεξάνδρου ἐπιθυμίαν προσεξέκαιον III. Calumn. 17. 148. ἡγεῖσθαι τοῦ Ἀλεξάνδρου II. pro Imag. 9. 489.
ἀλεξίκακε II. Gall. 2. 704.
ἀληθῶς I. D. Mort. X. 5. 367.
ἀλιβαντὶς I. Necyom. 20. 483.
ἀλίβαντος I. Catap. 3. 613.
ἅλις σοι I. Catap. 4. 624.
ἀλισκόμενα II. Abdic. 27. 182.
τὸν Ἀλκιδάμαντα βοῶν III. Conv. 12. 426.
Ἀλκυὼν I. Halc. 1. 176.
ἀλλὰ deeſt in Edd. II. Alex. 32. 240. ἀλλ' inſertum III. de Domo 25. 205. ἀλλ' ἢ al. ἀλλ' ἢ al. ἄλλως I. Nec. 1. 457. ἀλλὰ τοῦτό γε al. ἀλλὰ ἐ τοῦτόγε I. D. Mort. XIII. 5. 393. ἀλλ' ἐκεῖνος I. D. Deor. XX. 5. 257. ἀλλ' ἢ II. Tyran. 21. 157. ἀλλὰ — ἀλλ' οὖν al. omittunt has voces I. D. Deor. XX. 6. 257.
ἀλλάκως I. Vit. Auct. 14. 554.
τὸ ἀλλόκοτον II. 2. Ver. Hiſt. 41. 135.
ἄλλομαι, ἀλεῦξ Edd. omnes III. Mort. Per. 42. 362.
ἄλλος, τρόπος al. ἄλλον τρόπον I. pro Merc. Cond. 38. 697. ἄλλος deeſt in O. I. Dial. Mort. XIX. 2. 411. ἄλλων. alii male ἄλλου I. Vit. Auct. 18. 557. ἄλλῳ μὴ δεηθέντι III. Adv. Ind. 30. 125. ἐπ' ἄλλο al. ἐπ' ἄλλῳ I. D. Deor. XX. 8. 259. ἄλλα ex emend. *Geſn.* ἀλλὰ Edd. III. Dem. Enc. 20. 506. ἄλλοις al. ἀλλήλοις al. ἄλλως I. Herm. 26. 765.
ἄλοξ II. Jup. Conf. 13. 636.
ἀλουργῆ II. Gall. 14. 724.
ἀλουργὶς veſtis purpurea I. Piſc. 36. 605.
τὸν Ἅλων II. Jup. Trag. 20. 664.
ἀλῶα Feſtum Athenienſium III. D. Mer. VII. 298.
ἀλωπεκῆθεν II. Tox. 27. 536. III. D. Mer. II. 282.
ἅμα Edd. forſan ἅπαι III. Saturn. 4. 387.
ἀμαθία, ἀμαθίας al. ἀμαθείας I. Cont. 21. 518.
ἁμάρτημα, ἁμαρτημάτων al. πραγμάτων I. Catapl. 7. 628.
ἀμβλυώττω, ἀμβλυώττοντες I. Tim. 27. 140.
ἅμαξα, ὅλας ἁμάξας II. Eun. 2. 351. ἐξ ἁμάξης II. Jup. Trag. 44. 692.
ἀμοιδὴς I. D. Mort. III. 1. 338.
ἀμείλικτος I. Piſcat. 4. 574.
ἀμεινίας .. ἀμεινίου I. Tim. 30. 144.
ἀμέλει omnino III. Dem. Enc. 1. 491. ἀμέλει al. ὥστε I. Necyom. 15. 477.
ἀμελέω I. D. Deor. XX. 16. 266. ἀμέλησον ὦ Πλούτων I. D. Mort. V. 2. 346.
ἀμελήσαντες τοῦ ὁλκοῦ I. Herm. 79. 823. ἀμελούμενος δὲ .. ἐγὼ I. D. Deor. XIV. 2. 239.
ἀμελέτητος .. ἀμελέτητον al. ἀμελῶ I. Cont. 7. 498.
ἀμελὴς ἐστὶ I. Merc. Cond. 25. 683.
ἄμισος II. Quom. Hiſt. 32. 44.
ἀμηγέπη aliquo modo II. Lexiph. 10. 336.
ἄμμα Edd. pr. ἅμα II. Aſin. 9. 577.
ἀμόρφους reſtitut. ἀμφοτέρους Edd. II. Gall. 14. 724.
ἡ ἀμύγδαλος I. pro merc. Cond. 5. 713.
ἀμύνομαι II. Jup. Trag. 37. 685.
ἀμφήκης II. Jup. Trag. 43. 691.
ἀμφὶ, τοιῷ δ' ἀμφὶ γυναικὶ &c. I. D. Mort. XVIII. 2. 409.
τῷ τ̀ Ἀμφιβολίας σκώμματι II. Dem. 15. 382.
τὸ ἀμφιδέξιον II. Jup. Trag. 43. 692.
ἀμφιλαφὴς I. Merc. Cond. 8. 715. II. Amor. 12. 410.
Ἀμφίλοχος in quibuſdam deeſt I. D. Mort. III. 1. 338.
Ἀμφιλόχου Edd. Ἀντιλόχου II. Alex. 19. 226.
ἀμφίρυτος I. Cont. 14. 509.
ἀμφορεὺς I. Merc. Cond. 35. 694.
ἂν inſertum ex *Fl.* II. Jup. Trag. 47. 695. ἂν al. ἂν I. Hermot. 19. 757. ἂν inſertum ex O. deeſt in Edd. II. Jup. Trag. 11. 653. ἂν αὐτόθ' reſtit. ex *Hom.* κ' αὐτόθ' Edd. II. Paraſ. 46. 872.
ἀναβάλλω, μήτ' ἀναβάλλεσθαι al. μήτ' ἂν — μήθ' ὑπερτίθεται al.
ἀναβολὴ I. Piſcat. 12. 580.
ἀνέβλεψε vulgo ἐνέβλεψε III. Philopſ. 32. 59.
πρὸς ἀνάγκην II. Phal. Pr. 8. 195.
ἀναγράφω .. ἀναγεγράφθαι al. ἀνεγράφθαι I. Piſcat. 38. 607. I. Cont. 24. 524.
ἀνάγεσθαι II. Amor. 10. 408.
ἀναγωγὴ I. Necyom. 9. 467. I. Catap. 1. 620.
ἀναδέω, ἀνέδουν] ἐστεφάνουν I. Zeux. 11. 849.
ἀναδοῦναι Edd. δοῦναι III. Conviv. 14. 428.
ἀναδύω, ἀνάδυθι al. ἄνιθι I. D. Mar. X. 2. 315.
ἀνάθημα, ὑπὲρ τοῦ ἀναθήματος II. Phal. Pr. 11. 197.
ἀναιδέω al. ἀνιδέω II. Amor. 28. 429.
ἀναιρέω, ἀνελώμεθα al. ἑλώμεθα male I. D. Mort. X. 10. 374.
ἀνακαλέω, ἀνεκαλεῖτο τ̀ τόλμης I. D. Mort. XXVII. 2. 438.
ἀνάκειον] τὸ τ̃ Διοσκούρων ἱερὸν ἀνάκειον ἐκαλεῖτο &c. I. Tim. 10. 119. I. Piſc. 42. 610.
Ἀνακενδάξιδος I. pro merc. Cond. 12. 721.
ἀνακύπτω, ἀνακύπτων al. ἀνακύφων I. Somn. 13. 18.
ἀνακωκύω, ἀνακωκύουσι al. addunt ϗ ἱκετεύουσι I. Cat. 14. 637.
ἀναλαβὼν *M. du S.* mavult ἀναβαλὼν II. Dem. 11. 380.
ἀναλωκότος Edd. ἀνηλωκότος II. Q. Hiſt. 18. 36.
ἀναμετρέω I. Necyom. 18. 482.
ἀναμιμνήσκω I. Vit. Auct. 3. 542.
ἀνανεόω II. Amor. 8. 405.
ἀναπνέω? ἀνανήφω I. Somn. 13. 18.
ἄναξ. τοῖν Ἀνάκοιν id eſt τ̃ Διοσκούρων III. Conv. 9. 424.
ἀνάξιος al. male ἄξιος I. D. Mort. XX. 4. 417. ἀνάξιος Edd. omnes III. Conv. 33. 440.
ἀναπείθω, ἀναπείσομεν al. ἵνα πείσωμεν I. D. Deor. XX. 15. 266.
ἀναπεμπάζω retracto I. Nec. 12. 473. I. Cat. 29. 650.
ἀνάπλεως, ἀνάπλεω al. ἀνάπλεοι I. D. Mort. IV. 2. 343.
ἀναῤῥιπίζω, ἀναῤῥιπίσας] ἀνακινήσας I. Tim. 6. 112.
ἀναρτησόμενος Edd. ἀναρτησάμενος II. Jup. Conf. 4. 629.
ἀνασοβέω, ἀνασοβουμένη II. Jup. Trag. 30. 676.
ἀναστρέψαντα. Edd. ἀναστρέφοντα I. Scyth. 4. 865.
ἀνατείνω I. D. Mort. X. 9. 372.
ἀνατέμνω. ἀνατεμόμενον, lege ἀνατεμνόμενον I. Prom. 21. 204.
ἀνατίθημι. ἀνατίθεμαι τὰ κατηγορούμενα I. Piſc. 38. 608.
ἀνατεθραμμένας ex O. ἀνατρεπομένας Edd. III. Conviv. 45. 449.

ἀνατυλίττω] Σημειοῦ τὸ ἀνατυλίττων ἀντὶ τοῦ ἀνελίττων κείμενον I. Nigr. 7. 45.
ἀναφέροντες *Solan.* vult ἀνανήφοντες II. Alex. 25. 232.
ἀναφλάω III. Mort. Per. 17. 341.
ἀναφρόδιτ☉ I. D. Deor. XV. 2. 242.
ἄνδηρον II. Lexiph. 2. 321.
ὡς ὡς Ἀνδριάντι αὐτῷ χρώμεν☉ II. Bis Acc. 21. 820.
ἄνδρος per compendium ſignificat Ἀλέξανδρος II. Alex. 11. 219.
ἀνεμέσητ☉ nulla reprehenſione dignus. I. D. Mort. XVIII. 2. 409.
ἀνεμόω. ἠνεμωμένον I. D. Mar. XV. 1. 326.
ἀνεμώνη I. pro Merc. Cond. 11. 719.
καὶ Ἀνεξέταστον οὐδὲν καταλείπεται II. Abdic. 8. 166.
ἀνεπίληπτ☉ II. Icar. 10. 761.
ἀνέρχομαι al. ἀεὶ ἀνέρχομαι I. Tim. 30. 143. ἀνῆλθέ τω II. Tyran. arg. 141. ἀνελθεῖν Edd. ἐπανελθεῖν II. Ver. Hiſt. I. 6. 74.
ἀνίφικτ☉ I. Halc. 3. 180.
ἀνέχω. ἀνέξομαι γάρ σε I. Tim. 37. 149.
ἀνήκεσ☉ I. Piſc. 4. 574.
ἀνθόσμι☉ III. Epiſt. Saturn. 22. 405.
ἄνθρωπ☉. γέν☉ ἐστὶ παρ' αὐτοῖς ἀνθρώπων II. 1. Ver. Hiſt. 22. 88. οἱ ἄνθρωποι II. Jup. Trag. 36. 684. τὰ πλάσμα αὐτοῦ οἱ ἄνθρωποι I. Prom. 1. 185. σέβουσι τὸν ἄνθρωπον III. Mort. Per. 11. 334.
ἀνίημι. ἀνῆς al. ἀνεὶς I. Tim. 57. 174. ᾧ ἀνίεται I. D. Mort. IV. 1. 342. ἀνιέναι al. ἀνεῖναι I. D. Deor. X. 2. 231. ἀνεῖναι C. ἀνιέναι II. 1. Ver. Hiſt. 1. 70.
ἄνιπτ☉. οὐ μὴν ἀνίπτοις II. Dem. 4. 376.
ἄνοδον O. ἄνοδ☉ II. Icar. 1. 751.
ἀνολολύζων] ἄλλως γράφεται ἀναλύζων I. Somn. 4. 6.
Ἄνουβις al. ἄνουβις I. D. Mort. XIII. 3. 392.
Ἄντανδρ☉ I. Catap. 10. 631.
Ἀντίας Edd. Ἀτίας *F.* III. Macrob. 10. 214.
ἀντερείδω I. Catap. 4. 624.
ἀντὶ πολλῶν II. Jup. Trag. 15. 658.
ἀντίδοσις II. Jup. Conf. 7. 631.
ἀντιδρομέω II. Aſtr. 12. 366.
τὸ ἀντίθυρ☉ nihil mutant Edd. & Coll. III. de Domo 26. 205. τὸ ἀντίθυρον III. Conviv. 8. 423. II. Alex. 16. 224.
ἀντιλογία I. Piſc. 3. 573.
Ἀντίπατρόν τινα ἔασον III. Nav. 33. 269.
ἀντιπρεσβεύομαι III. Mort. Per. 16. 341.
Ἄντλ☉ I. Catap. 1. 620.
ἄνυδρ☉. ἀνύδρων al. ἐνύδρων I. Halc. 7. 183.
ἀνυπόδετ☉ II. Aſin. 29. 597. ἀνυπόδητ☉ ib. 43. 611.
ἀνυπόστατ☉ II. Jup. Trag. 40. 687.
ἀνύω I. Piſc. 47. 614.
ἀξένως ex emend. *Sol.* ξένως Edd. pr. II. Tox. 8. 515.
ἄξι☉. ἀξίως i. e. ἐνάνως II. Q. Hiſt. 28. 37.
ἀξιόω. ἠξίου al. ἠξίουν I. Nigr. 31. 72. οὐκ ἠξίωσα I. D. Mort. XII. 4. 386.
ἀοιδή II. Aſtr. 22. 369.
ἀοίδιμ☉ I. Cont. 11. 504.
ἄοικ☉ πλεόμενον II. Gall. 17. 727.
ἀπαγγέλλω I. D. Mort. I. 2. 331.
ὡς ἀπαγορεύσαιμι II. Icar. 23. 778.
ἀπάγω I. Vit. Auct. 6. 546. ἀπαγαγὼν ex L. P. ἀπάγων Edd. priores II. Tox. 30. 53. ἀπαγαγὼν I. Tim. [illegible]38.
ἀπαγωγαὶ II. Phal. Pr. 3. 190.
πρὸς Ἀπαίδευτον III. Adv. Ind. 1. 99.
ἀπαιτεῖ al. ἀπαιτεῖν III. Rhet. Pr. 9. 10.
ἀπαιτοῖτε e *Fl.* ἀπαιτεῖτε cett. II. Jup. Conf. 13. 636.
ἀπαντάω. ἀπαντώντων *F.* ἀπάντων I. Necyom. 7. 465.
ἀπαντώντων Edd. pr. ἀπάντων II. Amor. 44. 447.
ἅπαξ. εἰς τὸ ἅπαξ I. Tim. 18. 129.
ἀπαξάπας I. pro Merc. Cond. 12. 721.
ἀπαρχή. ἀπὸ τῶν ἐν ταῖς ὁδοῖς τιθεμένων ἀπαρχῶν I. Somn. 9. 14.
ἅπας. ἁπάντων ἂν Edd. male ἅπαντα ἂν II. 1. Ver. Hiſt. 40. 102. ἅπαντα al. ἅπαντας I. D. Mort. XII. 2. 382. ἅπασαι *S.* & *A.* ὁ πᾶσαι al. II. Imag. 9. 466. ἁπάσαις al. ταῖς πάσαις I. Piſc. 39. 608.
ἀπατάω. ἠπαίτων male, *F.* recte ἠπάτων I. Tim. 57. 175.
ἄπειμι. ἀπῄει omnes Edd. prave ἀπίει I. Sacr. 3. 528. ἀπίτωσαν ἐκ ποδῶν I. Herm. 35. 777.
ἀπειρία I. Merc. Cond. 16. 672.
ἀπειρόκαλ☉ I. Tim. 23. 136.
ἀπείρων. ἀπείρον' Edd. ἄπειρον II. Jup. Trag. 41. 689.
Ἀπελλῆς II. Imag. 3. 461.
ἀπεξύετο ex *Fl.* ἀπεξύστο Edd. III. Conv. 33. 441.
ἀπέπεμψα al. ἀπέπλευσα II. 2. Ver. Hiſt. 32. 127.
ἀπεῖπω. ἀπείπατε O. ἀπείπατε I. D. Mort. XXIX. 1. 449.
ἀπερυθριάω II. Lex. 4. 327. ἀπερυθριάσαν al. ἀπερυθριάσασα I. Jud. Voc. 8. 92.
ἀπεστένωξε Edd. forſan ὑπεστένωξε III. Calumn. 14. 144.
ἀπεσχόμεν al. ἀπειχόμεν II. 2. Ver. Hiſt. 41. 134.
ἄπεφθ☉ I. Catap. 9. 630.
ἀπηνοῦς Edd. ἀπηνοὺς vult *Solan.* III. Muſc. Enc. 2. 92.
ἀπηχὴς I. Vit. Auct. 10. 550.
Ἆπις. ὁ μὲν γὰρ Ἆπις ὁ μέγιστ☉ I. Sacr. 15. 538.
ἄπλετ☉ II. Aſin. 31. 600.
ἁπλοῦς. in ora *AIW.* ἁπλοῦς I. Vit. Auct. 23. 564.
ἀπὸ al. ἐκ II. Par. 13. 851. ἀπὸ τέω II. Aſtr. 7. 363. ἀφ' οὗ I. D. Mort. XXVI. 1. 435.
ἀποβάθρα I. D. Mort. X. 1. 364. I. Catap. 5. 625.
ἀποβάλλω I. D. Deor. XX. 6. 258.
ἀποβάντες ἐνηχόμεθα II. 1. Ver. Hiſt. 30. 94.
ἀποδιδράσκω. καὶ ἀποδράσεως] ἀποδράσεως παρ' αὐτῶν, ἀντὶ τοῦ ἐξ αὐτῶν I. Tim. 13. 122. ἀποδράσεως al. ἀποδράσεως ib.
ἀποδίδωμι I. D. Mort. XXII. 1. 423.
ἀποδυσπετητικά I. Tim. 3. 104.
ἀποδύω I. D. Deor. XX. 10. 261. ἀποδυσάμενος al. male ἀποδησάμεν☉ II. Gall. 19. 730. ἀποδυθησομένων Edd. ἀποδυσομένων I. Herm. 39. 781.
ἀπόθλιψις — ἐπὶ τῆς ἀποθλίψεως ἐπέρχεται τῆς ἐμαυτοῦ al. ἐπὶ τοῖς τῆς ἀποτρίψεως ἐπέρχεται τοῖς ἐμαυτοῦ I. Jud. Voc. 2. 84.
ἀποθνήσκω I. D. Mort. XXVII. 7. 442.
ἀποκαρτερῶν III. Macrob. 19. 222.
ἀποκηρύττω. κατ' ἂν αὐτός με ἀποκηρύξαι βούλεται II. Abd. 8. 165. ἀποκηρύττεται *Jenſius* vult ἀπειθῶν ἀποκηρύττεται II. Abd. 159.
ἀποκλείω. ἀποκέκλεικέ μοι al. μου al. ἀποκεκλεισμένον τὴν θάλασσαν I. Jud. Voc. 9. 94. ἀποκλειόμενοι al. ἀποσειόμενοι I. Necyom. 12. 473.
ἀποκναίω I. Catap. 16. 638.
ἀποκόπτω al. ἐπικ. I. D. Mort. X. 9. 371.
ἀποκρίνω. ἀπέκρινε I. D. Mort. XXVIII. 2. 446.

ἀπο-

ἀπολείπω. ἀπολειφθεῖσα al. ἀποληφθεῖσα I. Somn. 14. 19. I. D. Mort. XXVII. 9. 444.
ἀπόλλυμι I. D. Mort. XVII. 1. 406.
ἀπολλυμένων reſtitut. II. Par. 12. 851.
ὅπως μὴ ἀπόλοιτο III. Conv. 46. 449.
ἀπολογέομαι I. Piſc. 15. 586. ib. 22. 592.
Ἀπολογία.. ἐν τῷ τέλει τῆς Ἀπολογίας I. Somn. 1. p. 1.
ἀπολογίας vulgo ἀσυλογίας III. Diſſ. cum Heſ. 5. 243.
ἀπομνημονεύω I. Sacr. 2. 527. II. Q. Hiſt. 7. 8.
ἀπόνοια] ὕβρις II. Aſin. 45. 612.
ἀπόνοιαν al. ἄνοιαν I. Nigr. 23. 63.
ἄπονον cum *Fl.* expunctum. II. Gall. 4. 708.
ἀποξέω I. Vit. Auct. 10. 550.
ἀπόξυρος. Edd. ἀπόξηρος II. 2. Ver. Hiſt. 30. 126.
ἀποξύω. φασὶ γνάφαλλα τὰ ἀποξυόμενα I. Jud. Voc. 4. 86.
ἀποπνίγω. ἀποπεπνιγμένος reſtit. ἀποπνιγόμενος vulgo III. Diſſ. cum Heſ. 8. 245.
ἀπορία I. D. Mort. I. 1. 331.
μήτε ἀποῤῥήτοις II. Q. Hiſt. 44. 57.
ἀποῤῥίπτω. ἀπεῤῥίφθων al. ἀποῤῥίφθων male I. D. Mort. X. 2. 365.
ἀποῤῥίψαντα al. ἀποῤῥίψαντας I. Herm. 23. 761.
ἀποσείω. ἀποσεισάμενον al. ἀποσησαμένης al. ἀποσεισάμενος I. Herm. 23. 761.
ἀποσκλέω I. D. Mort. XXVII. 7. 442.
ἀποσκευάζω. ἀπεσκευάσω τὸ ἀχολίας φάρμακον I. Nigr. 26. 64.
ἀποσμύχω. ἀποσμυγέντες al. καταγελασθέντες I. D. Mort. VI. 3. 351.
ἀποσπάω I. Cont. 17. 514. ἀποσπάσαντες al. ἀποσάντες I. Cont. 21. 517. ἀποσπασθεῖσαν al. τὴν ἀποσπ. I. D. Mar. X. 1. 314.
ἀποστάσεως II. Phal. Pr. 4. 191.
ἀποστενάζω. ἀπεστέναξε Edd. forſ. ὑπεστεν— III. Calumn. 14. 144.
ἀποστρέφω. ἀπεστράφην al. ἀποστραφείην I. D. Deor. XX. 9. 260.
ἀποστροφὴ receptum. ἀπετροφὴ al. III. Meret. VI. 293.
ἀποτήκω. ἀπετάκησαν, al. ἀπετάθησαν I. Dial. Mort. XXVIII. 2. 446.
ἀποτομὸς I. Prom. 1. 186.
ἀποτρόπαιος II. Gall. 2. 705.
ἀποφαίνω. ἀποφαίνῃ, al. ἀποφαίνεις I. D. Deor. XXII. 1. 269.
ἀποφέρω. ἀπένεγκαι al. ἀπένεγκε I. D. Mort. I. 4. 335.
ἀποφέρεσθαι Edd. ἀναφέρεσθαι malit *Geſn.* III. Fug. 1. 365. ἀποίσεσθαι I. Vit. Auct. 26. 566.
περὶ τοῦ Ἀποφράδος III. Pſeudol. 1. 161.
ἀποφράττω. ἀποφραττομένους al. ἀποσφραττομένους II. Jup. Trag. 22. 668.
ἀποψύχω. ἀποψύξω III. Philopat. 1. 586.
ἄπρικτος al. ἄπρακτος I. Vit. Auct. 12. 552. ib. 14. 555.
οὐκ Ἀπροσδιόνυσον al. οὐχ ὡς πρὸς τὸν Διόνυσον III. Bacch. 6. 80.
ἀπροσδόκητος.. τὸ ἀπροσδόκητον κέρδος I. Somn. 9. 14.
ἅπτω I. Sacr. 1. 526.
ἀπῳδὰ II. Icar. 17. 772.
ἀπωθέω. ἀπωσάμενος κίνδυνον II. Bis Acc. 10. 802.
ἀπωτέρω II. Aſin. 4. 571.
ἄρα Edd. ἆρα III. Tragop. 652.
Ἀργεῖος al. Ἄργος I. Sacr. 10. 534.
τοῦ Ἀργολικοῦ II. Gall. 13. 722.
Ἀργόθεν al. male ἀργῶθεν I. D. Deor. XX. 13. 264.
Ἄργος. πέμψω γὰρ Ἄργος II. Amor. 47. 451.
Ἀργὸς. ἀργῆς τοῦτο καὶ ῥαθύμου ψυχῆς I. Nigr. 26. 64.
ἀρήγω I. Piſc. 1. 570.
τῷ Ἄρει φίλος γένοιτο II. Gall. 3. 706.
ἀρίγνωτος III. Philopat. 2. 587.
ἀριστεῖος I. D. Mort. XI. 1. 376.
Ἀριστέας. Ἀριστέα al. Ἀριστεῖ I. D. Mort. XI. 1. 377.
Ἀρίστιππος I. Necyom. 13. 474. I. Piſc. 1. 571.
Ἀριστοτέλης I. Tim. 30. 144. Ἀριστοτέλην II. Eun. 3. 354. & 9. 357.
Ἀριστοφάνειος I. Merc. Cond. 7. 662.
Ἀριστοφάνης ἐν ταῖς Νεφέλαις I. Prom. 6. 33.
Ἀριφράδης III. Pſeudol. 3. 164.
Ἀρκάς. καὶ τὸ Ἀρκάδων ὁπλιτικὸν I. D. Mort. XIV. 2. 395.
ἀρκέω I. D. Mort. XII. 4. 386.
ἀρκτεύω I. Catap. 1. 620.
Ἁρμονίδης I. Harm. 1. 850.
ἄρνεια κρέα II. Jup. Trag. 30. 676.
ἄρνυμαι II. Amor. 5. 402.
Ἄροτος. ἐπ' ἀρότῳ] ἐπὶ σπορᾷ c. g. I. Tim. 17. 127.
ἁρπάζω. ἁρπάσαι abeſt a F. ἁρπάσαι *Jenſius*, ſed Edd. ἁρπάσας II. 2. Ver. Hiſt. 25. 122.
καὶ Ἀῤῥίανος γὰρ II. Alex. 2. 209.
Ἀρσακίδης III. de Domo 5. 193.
ἄρτος αὐτοπυρίτης I. Piſc. 45. 612.
ἄρτον ἕτοιμον ἐπ' ἄκρου φύουσιν II. 2. Ver. Hiſt. 13. 112.
ἀρύω. ἀρύσωμαι al. ἀρύσαιμι I. D. Mort. XVII. 1. 406.
ἀρχαῖον] ἀνόητον I. Nigr. 4. 42.
ἀρχή. πατρῴαν ἀρχὴν παραλαβὼν I. D. Mort. XII. 3. 383.
ἀρχὴν τῶν ὅλων II. Icar. 9. 760.
ἀρῶ. ἄραρεν decretum eſt I. Catap. 8. 629.
ἄρωμα. ἀρωμάτων al. ἀκροαμάτων I. Nigr. 31. 73.
ἀσαφείας al. ἀσφαλείας II. Jup. Trag. 6. 648.
ἀσαφής. ἀσαφὲς al. ἀσφαλὲς I. Nec. 7. 465.
ἀσεβέω I. Piſc. 33. 602.
ἀσθενὴς γὰρ ἡ ψυχὴ II. Amor. 1. 397.
ἆσθμα I. Catap. 3. 623.
ἀσκωλιάζω II. Lexiph. 2. 321.
ἄσπερμος II. Amor. 35. 435.
ἄσπονδος I. Piſc. 36. 605.
Ἀστάρτη III. Dea Syr. 4. 453.
ἀστυσιαστος Edd. priores ἀπαῤῥησίαστος II. Phal. Pr. 3. 189.
ἀστεῖος. οὐ γὰρ ἀστεῖόν γε τὸ θέαμα II. Icar. 4. 755.
ἀστικὰ II. Bis Acc. 11. 803.
ἐπ' Ἀστράβης II. Lexiph. 2. 321.
Ἀστρολογίης Edd. ἀστρολογίας II. Aſtr. 1. 360.
ἀσύμφυλος II. Q. Hiſt. 11. 15.
ἀσφόδελος I. Necyom. 11. 471.
ἄσωτος εἶ *Vorſt.* ἄσωτός εἰ I. Merc. Cond. 20. 676.
ἀτὰρ II. Icar. 13. 767.
ἄτεγκτος II. Alex. 25. 233.
ἀτέκμαρτος II. Icar. 4. 756.
ἄτεκνος. τὸ ἄτεκνον τὸ πλούσιον I. D. Mort. VII. 1. 355.
ἀτερπής. ἀτερπῆ, al. ἀτερπὴς I. Prom. 16. 199.
ἀτεχνῶς II. Icar. 10. 761.
ἄτοπος. ἀτοπώτερον al. γελοιότερον I. Nec. 5. 462.
ἀτοπώτατον I. Nec. 4. 461.
ἄτρακτος I. Catap. 7. 628.
ἀτρέμας al. ἀτρέμα I. Cont. 7. 498.

ἀτρε-

ἄτρεπτος al. ἄτρεςος I. D. Mort. XXI. 1. 421.
ἄτlα II. Diſſ. cum Heſ. 5. 244.
Ἀτlικὸς. εἰ δὲ Ἀτlικόν με ἐπαινῶν εἶπας τὸν Σύρον I. Prom. 1. 24.
αὖ al. ἂν I. Nigr. 4. 42.
αὐγῆς reſtitut. αὐτῆς Edd. ceterae III. Hipp. 7. 72.
αὐθαίρετος I. Catap. 4. 625.
αὐθέκαςος II. Phal. Pr. 2. 188.
αὖθις inſertum II. Jup. Trag. 3. 645.
αὖος Edd. omnes αὐτὸς II. de Luct. 8. 926.
αὐτίκα μέτειμι al. εὐθέως μετελεύσει I. D. Mar. X. 2. 315.
αὐτίκα μελλήσοντα II. Phal. Pr. 5. 192.
αὐτόμαlον III. Conviv. 12. 426.
αὐτονόμῳ III. Fugit. 27. 380.
αὐτοπρόσωπος, αὐτοπρόσωπον I. Tim. 27. 140.
αὐτὸς al. οὗτος I. D. Mort. XXVII. 3. 440. αὐτὸς I. Vit. Auct. 24. 564. αὐτὸς deeſt in Edd. II. Alex. 34. 241. αὐτὸς al. αὐτοὺς I. Tim. 16. 127. αὐτὴ P. codex recte. Edd. αὐτὴ II. Alex. 12. 220. αὐτὸ ex Fl. αὐτῷ cett. II. Imag. 9. 467. αὐτὸ al. αὐτοῖς al. αὐτὰ I. Herm. 36. 779. αὐτὸ τὸ ὀργῆς al. αὖ τὸ τὸ ὀργῆς κεφάλαιον ἡλίκον ἐςὶν I. Prom. 7. 191. αὐτὸ Edd. αὐτὸν III. Calumn. 15. 145. ταὐτὸ Edd. τοῦτο II. Dem. 5. 377. αὐτοῦ al. αὐτὸν I. Tim. 10. 119. αὐτοῦ al. αὐτῷ I. D. Cup. & Jov. 2. 207. αὐτοῦ Edd. αὐτῶν II. Icar. 8. 759. αὐτοῦ Edd. omnes J. F. R. mavult αὐτοῦ I. Cont. 24. 523. αὐτοῦ deeſt in F. I. Tim. 51. 167. αὐτῇ W. deeſt in Edd. II. Salt. 13. 275. αὐτὸν al. αὐτῷ I. Tim. 11. 120. αὐτὸν ὄντα al. ὄντα τὸ I. D. Deor. XV. 1. 241. αὐτὸν Edd. ἑαυτὸν III. Mort. Per. 25. 348. αὐτὴν Edd. αὐτὴν III. Tragop. p. 647. αὐτοὶ al. μόνοι I. D. Deor. X. 2. 230. αὐτὰ al. αὐτοῦ al. αὐτοῦ I. Nigr. 7. 46. αὐτῶν al. αὐτὰς I. D. Mar. III. 2. 296. αὐτῶν ex emend. Solan. αὐτὸν Edd. III. Saturn. 1. 386. αὐτῶν al. αὐτὴν I. Jud. Voc. 12. 97. αὐτοῖς al. αὐταῖς male I. Nigr. 1. 38. αὐτοὺς al. αὐτοῖς I. Jud. Voc. 11. 96. αὐτοὺς Edd. male αὐτὸς II. 2. Ver. Hiſt. 20. 117. αὐτοὺς al. αὐτοὺς II. Phal. alter 8. 204. αὐτοὺς reſtit. ex Codd. αὐτὸς Edd. II. Tox. 34. 548. αὐτοὺς al. αὐτοῖς I. Tim. 22. 136. ib. 27. 140.
αὐτοῦ Solanus, Edd. αὐτοῦ II. Salt. 81. 312. αὐτοῦ recte B2. αὐτοῦ cett. II. Alex. 4. 211. αὐτοῦ Edd. αὐτοῦ II. Q. Hiſt. 62. 69. αὐτοῦ Edd. αὐτοῦ III. Mort. Per. 32. 354. αὐτῇ Edd. αὐτὴ II. Q. Hiſt. 55. 64. αὐτὸν Edd. αὐτὸν II. Phal. alter 13. 207. αὐτοὺς Edd. αὐτοὺς II. Amor. 23. 423.
αὐτοτελὴς I. Vit. Auct. 21. 561.
αὐτοχειρία II. Phal. Pr. 4. 191.
αὔτως III. Pſeudol. 4. 166.
αὐχμηρὸς I. Prom. 14. 197.
ἀφαιρέω, ἀφαιρούμενοι I. Tim. 18. 129. ἀφαιροῦμεν, al. ἀφαιρῶμεν I. Herm. 48. 790.
ἀφαιρεθῇ I. Tim. 22. 132.
ἀφειρημένον τὸ συνήθων I. Jud. Voc. 8. 92.
ἐκ ἀφανοῦς II. Gall. 8. 714.
ἀφελὴς, ἀφελὲς al. ἀσφαλὲς I. Piſc. 12. 580.
ἀφηνιάζω, ἀφηνιάζουσιν εὐθὺς I. D. Deor. XXV. 1. 278.
ἀφηνιάσαντες II. Bis Acc. 1. 792.
ἄφθονος I. Piſcat. 1. 570. ἀφθόνοις ex emend. Fabr. & Solan. ἀφθόνως Edd. III. Fug. 17. 374.
ἀφικνέομαι, ἀπίκετο Ionice dialecto II. Aſtr. 2. 360. ἀπίκετο Ionice, Edd. autem ἀφίκετο ib. 9. 364.
ἀφῖξαι F. ἀφῖξαι J. ἀφῖξε I. Necyom. 1. 456.
Ἀφόδων Edd. ἀμφόδων III. Hipp. 8. 73.
Ἀφροδίτης καὶ τοῦ Ἄρεος II. Aſtr. 22. 369.
ἄφυκτος I. Cont. 8. 500. ἄφυκτα Edd. male ἄφικτα I. Herm. 79. 823. ἄφυκτον Edd. ἄφευκτον II. Q. Hiſt. 62. 68.
οὔτε Ἀχαιῶν Αἰγιεῦσιν III. Deor. Conc. 6. 531.
ἀψίκορος III. Calumn. 21. 151.
ἀψιμαχία II. Amor. 10. 407.
ἄωρος I. Catap. 5. 626.

Β.

Βάδην I. Merc. Cond. 26. 683.
βαδίζω, βαδίζεις al. βαδίζεις I. Tim. 24. 137.
βαδίζων ἐπὶ τὴν Λέρναν II. Q. Hiſt. 29. 40.
βάθος Guj. πάθος III. Tragop. p. 661.
βαθυκήτεα al. βαθυκύτεα I. Tim. 26. 139.
βάκηλος II. Eun. 8. 356.
βάκτροι II. Gall. 17. 728.
βακχαρὶς II. Lexiph. 8. 333.
βαρβαρισμὸς I. D. Mort. X. 10. 374.
βάρβαρος ὢν I. D. Mort. XII. 3. 384.
βαρβάρων ex emend. Gron. Edd. & M. βάρβαρον II. Lex. 23. 347.
βαρὺς, οὐ βαρὺ L. οὐ χαλεπὸν I. Piſc. 16. 587.
βασιλεὺς, καὶ τὸν βασιλέα εἶδον I. D. Mort. XX. 1. 413. βασιλεὺς, ὁ ἀεὶ δὲ παρὰ βασιλέως I. pro Lapſ. 13. 736. παρὰ τοῦ βασιλέως I. Merc. Cond. 12. 721.
βατὰ v. Notas III. de Dipſ. 2. 235.
βάτραχος I. Piſc. 9. 577.
βατlαρίζω II. Jup. Trag. 27. 673.
βδάλλω III. Diſſ. cum Heſ. 4. 242.
ἡ Βενδὶς δὲ αὕτη II. Jup. Trag. 8. 651.
βέβηλοι al. βεβήλοις I. Sacr. 14. 537.
βελόνη, ἐκ βελόνης emend. Hemſterh. pro ἐκ βλένης I. Halc. 1. 176.
βία. τὴν βίαν II. Jup. Conf. 4. 629.
βιάζω, βιάζηται al. βιάζεται I. Nigr. 12. 51.
βιάζω I. D. Deor. XXI. 1. 267.
τὸ ἑκάςου βίον ἐπὶ τῆς σκηνῆς II. Icar. 21. 776.
βιοτεύω, βιοτεύσωμεν al. βιοτεύσομεν II. 1. Ver. Hiſt. 36. 99.
βλακεύσας III. Epiſt. Sat. 26. 408.
βλὰξ piſcis omnino inutilis, hic pro ſtupido I. D. Mort. XXVIII. 2. 447.
βλέπω, βλέπειοξ al. κλέπτειοξ I. D. Mort. XIII. 1. 390.
ὁ βλοσυρὸς vultu truculentus I. D. Mort. X. 4. 365.
βοηθέω, τοῖς φίλοις βοηθῶν ἐν ταῖς δίκαις I. Somn. 9. 13.
ὁ Βοιωτίας III. Demoſth. Enc. 33. 515.
βόρβορος al. βάρβαρος male I. Prom. 1. 23.
βορρᾶν Edd. pr. male βορρὰν III. Hip. 7. 73.
βοῶν I. D. Mort. XXVII. 4. 440.
βούγλωσσος I. Piſc. 49. 617.
βουλεύομαι, ἐβουλεύσατο al. ἐβουλεύσαντο I. Somn. 16. 21.
βουλευομένοις] βουλευόμενοι, ἴσως L. alii aliter. III. Cyn. 18. 550.
βουλήσεως al. βολήσεως II. Alex. 4. 212.
βούλομαι I. D. Deor. XX. 16. 266. βούλομαι Edd. excepta J. βούλεσθον I. Vit. Auct. 13. 553. βουλομένοις Edd. δεομένοις II. Alex. 5. 210.
βουλυτὸς I. Catap. 1. 621.

βού-

Βούσιρις Edd. male Βούσυρις II. 2. Ver. Hiſt. 23. 120.
βρενθύομαι I. Tim. 54. 170.
βροτοῖς Edd. pl. βροτῶν III. Trag. p. 644.
βρόχος. πρίασθαι βρόχον I. Tim. 20. 131.
Βρύττιος al. Βρυττίας, al. Βηρυττίας II. Alex. 21. 228.
βρυχάομαι. βρυχωμένῳ al. male βρυχομένῳ I. D. Mar. I. 4. 290.
βρῶμα λύδιον I. Tim. 54. 171.
βυρσοδέψιν corrigend. βυρσοδέψην I. Tim. 30. 144.
βύω. βεβυσμένοι I. Catap. 5. 626.
βωμός. ἡ Ἐλέου βωμὸς I. Tim. 42. 154. βωμὸς Ἐλέου II. Dem. 57. 393. εἰ γὰρ εἰσὶ βωμοὶ II. Jup. Trag. 51. 699.

Γ.

Γάλα ὀρνίθων I. Merc. Cond. 13. 668.
γαλάτων I. Cont. 7. 499.
Γανυμήδης I. D. Deor. IV. 4. 212.
γὰρ reſtitutum pro καὶ II. Salt. 73. 307. γὰρ Solan. γε II. Dem. 3. 376. γὰρ Edd. δὲ II. Am. 51. 619. γὰρ abeſt in Edd. III. Conv. 33. 440. γὰρ abſens inſertum II. Salt. 75. 308. τὸ γὰρ τοιοῦτον II. Q. Hiſt. 17. 26. γὰρ καὶ al. δὲ I. D. Deor. XXV. 3. 280.
Γασίων III. Deor. Conc. 8. 532.
γαστήρ. ἐν τῇ γαστρὶ I. D. Deor. VII. 2. 221.
γαστροκνημία II. 1. Ver. Hiſt. 22. 87.
γε al. γὰρ I. D. Mort. X. 9. 373. γε Edd. τε III. Rhet. Pr. 23. 24.
γεγενημένοις Fr. γεγενημένος al. III. Conv. 20. 434.
γεγεννηκόθ', male Edd. pleraeque γεγενηκόθ' III. Char. 19. 630.
γειτονία II. Icar. 8. 758.
γελάω. ἐγέλασεν Edd. ἐγέλασεν III. Tragop. p. 650.
γέλοιος & γελοῖος διαφέρουσι II. Icar. 17. 772.
γελοιότερα Edd. ἀναγκαιότερα II. Q. Hiſt. 28. 38.
γελοίως al. γελοῖος I. Tim. 55. 172.
γέλωτα ὀφλισκάνει II. Jup. Trag. 27. 673.
ἀκρατὴς γέλωτος III. Pſeudol. 6. 168.
γενειήτης II. Bis Acc. 28. 826.
Γενετυλλὶς III. Pſeudol. 11. 171.
Genitivus rarior in ἡμῶν πάντων III. Epiſt. Sat. 21. 404.
γενναίως. ὦ γενναῖε I. Cont. 21. 518.
γενναῖος II. Phal. Pr. 5. 192.
γέννησιν Edd. γένησιν II. Salt. 44. 294.
γεννικῶς I. Cont. 14. 510.
γεραιστὸς πόλις Εὐβοίας II. Jup. Trag. 25. 670.
γέῤῥον ſcutum vimineum I. D. Mort. XIV. 2. 395.
γέῤῥα οἰσύϊνα ſcuta viminea I. D. Mort. XIV. 2. 394.
Γετικὴ II. Icar. 16. 771.
γεωμετρικὸς I. Harm. 3. 855.
γῆ. τῆς Ἠλιακῆς γῆς I. Sacr. 11. 535. τὸ μέσον τῆς γῆς II. Salt. 38. 291. γῆς ex L. τῆς Edd. III. Dea Syr. 30. 476. ἐν γῇ al. ὑπὲρ γῆς I. D. Mort. X. 7. 367. γῆν πρὸ γῆς II. Alex. 46. 252.
γίνομαι I. D. Mar. VIII. 2. 309. γενέσθαι al. γενήσεσθαι I. D. Mort. XIII. 3. 392. γένοιντο, al. γένοιτο I. Herm. 35. 777. ἐγεγόνητο I. D. Deor. XVII. 1. 245.
γλαφυρὸς I. D. Deor. VII. 4. 224.
γλίχομαι I. Herod. 1. 833.
γλυκὺς I. Vit. Auct. 19. 558.
γλύφω. γλύφων Ἀττικῶς ἀντὶ τοῦ γλύφειν I. Somn. 1. 1.

γνάφαλλον. φασὶ γνάφαλλα τὰ ἀποξυόμενα I. Jud. Voc. 4. 86.
Γνίφων I. Vit. Auct. 23. 564.
γνώμης Pell. γνώμαις II. Par. 27. 857.
γνώμων I. Harm. 3. 855.
γνώριμος deerat in Edd. I. Herod. 1. 832.
γοητεία προηγεῖται I. Tim. 55. 172.
γοητεύω. γοητευομένων Edd. priores γοητευομένοις II. Salt. 63. 301.
γοργὸς II. Aſin. 8. 576.
γοργός. γεωργὸς marg. A1. III. D. Meret. 15. 323.
γράμμα. τὰ τοῦ τοίχου γράμματα III. de Domo 9. 195. γραμμάτων al. χρημάτων I. Jud. Voc. 8. 93.
γραμματεῖα, P. & L. γραμματία Edd. II. Tox. 16. 524. ib. 13. 519.
γραμματιστής. γραμματιστῶν al. γραμματικῶν I. Merc. Cond. 4. 656.
γραφεῖ Fl. ſola. Cett. male γράφειν II. Abd. 22. 178.
γράφω. γράψεται al. γράψηται I. Nec. 2. 458.
γρῖφος I. Vit. Auct. 14. 554.
γρόνθος I. Cont. 2. 491.
γρύζω. γρύζειν. γρύττειν γὰρ λέγεται I. Jud. Voc. 10. 96.
γρυτοπώλης II. Lexiph. 3. 323.
γύαρος II. Tox. 17. 526.
γύθιον III. D. Meret. XIV. 322.
Γύλιππος II. Q. Hiſt. 38. 52.
γυμνὰς al. γυμνὴ I. D. Deor. XX. 14. 264.
γυμνασίῳ II. Lexiph. 5. 328.
γυμνοδερκέομαι, vid. omnino not. III. Cyn. 1. 539.
γυμνοπαιδίαι Edd. γυμνοποδίαι II. Salt. 12. 275.
γυναικίας Junt. γυναικεῖος I. Piſc. 31. 599.
γυνὴ Ἀρχιτέλους I. Scyth. 2. 860. ὡς ἐκ γυναικός τις III. Philopſ. 2. 31. τῇ γυναικὶ ἐλλάδιον II. Gall. 29. 748. τὴν γυναῖκα I. D. Deor. XIII. 2. 237. αἱ γυναῖκες III. Conv. 8. 423. γυναιξὶν τ' ἐμαῖς I. Halc. 8. 184.

Δ.

Δάκνω. δακὼν al. ἔχων I. D. Deor. XX. 6. 258.
δακρύω I. Cat. 12. 634. δακρύσεις Pell. δακρύεις Edd. III. Ocyp. p. 671.
δακτύλιον φυλάττει II. Dem. 17. 383.
Δάμαλις I. D. Deor. XX. 7. 259.
Δαμασίας Edd. δημόσιος II. Lexiph. 12. 335. vel potius 339.
Δάμων τε καὶ II. Jov. Trag. 33. 682.
Δαναὸς I. D. Mar. VI. 1. 302.
δανειστής. Βλεψίας ὁ δανειστὴς I. D. Mort. XVII. 7. 441.
Δᾶτις II. Bis Acc. 9. 801.
δὲ al. δὴ I. D. Deor. XX. 14. 265. item I. D. Mort. XXIX. 1. 448. δ' ἂν al. δὲ ἂν I. Jud. Voc. 4. 86. δὲ al. δεῖ I. Prom. 1. 24. δὲ al. δὴ I. Nigr. 16. 55. δὲ abeſt ab Edd. II. Alex. 23. 231. δὲ ex *Hom.* inſertum III. Philopat. 14. 600. δὲ τέ μιν omiſſ. τε in Edd. ib. 9. 595. δ' ἐκ Edd. δὲ ſine praep. II. Par. 10. 847. δὲ Edd. δὴ vult *Marcil.* III. Indoct. 28. 123. δὲ additum ex W. & *Fl.* III. Dipſ. 1. 234.
δεῖ al. δὴ I. Nigr. 19. 57. οὐδὲν γὰρ δήσει με ταῦτα ἔχοντα III. Navig. 44. 276.
δείδω. δέδιτε al. δείδιτε I. D. Deor. V. 216. ἐδεδίεσαν not. III. Conv. 12. 426. δεδιότας Edd. δεδιότες II. Par. 55. 878.

δείκνυμι I. Prom. 15. 198. & I. Nec. 22. 486. ἔδειξεν *Pell.* an ἔδοξεν I. Scyth. 2. 862. ἐδείχθη δέ μοι I. Nec. 17. 481. δειξομένην, *Jenſ.* δεξομένην cum *Pell.* II. Alex. 13. 221.
δεκάς. τῇ Ἀττικῇ δεκάδι I. Scyth. 10. 870.
Δεκέλεια II. Amor. 24. 424.
δεῖμα. δείματα al. male δείγματα I. Cont. 15. 511.
δεῖνα I. Catap. 13. 635. τὸ δεῖνα δὲ ὅπως ἴδω I. Vit. Auct. 19. 558. τ δεῖνα II. Alex. 44. 250. τὸ δεῖνα μέντοι II. Bis Acc. 23. 822.
δεινός. δεινόν τινα φὴς τ ἔρωτα II. Gall. 6. 711.
δέομαι I. Piſc. 23. 593. I. Sacr. 1. 525. δεόμεθα II. Tox. 63. 567.
δέλτος I. Tim. 21. 131.
Δελφικός. ἐκ τοῦ Δελφικοῦ III. Pſeudol. 10. 170.
Δελφοί. ἐν Δελφοῖς II. Jov. Trag. 30. 675. καὶ Δελφοὺς οὕτω II. Alex. 8. 216.
δευσοποιός II. Bis Acc. 8. 800.
δέχομαι I. D. Mort. X. 1. 364.
δέω I. Prom. 3. 187. ἐδέησαν non potuerunt II. Icar. 5. 757. δεδεσθαι I. D. Deor. XVII. 2. 246.
δεθὲν Edd. δοθὲν II. Amor. 32. 432.
δὴ al. δεῖ I. Tim. 28. 141. alias ἤδη I. Halc. 3. 180. alias δεῖ III. Indoct. 20. 115.
δηλόω I. Vit. Auct. 19. 558. δήλου πλάνη II. Salt. 38. 291.
δημήγορος I. Tim. 30. 143.
Δημήτριος II. Salt. 63. 301.
δῆμος I. Herm. 82. 827.
Δημοσθένης I. Scyth. 10. 870.
δημοποίητος I. Scyth. 8. 868.
δημοτικῶς ἐσταλμένος I. Scyth. 5. 865.
δημοτοινία II. Phal. Pr. 3. 190.
δηόω, δεδῃωμένος I. D. Mort. X. 11. 374.
διαβάλλω II. Alex. 35. 242. διαβαλλόμεθα emendatum διαλαβόμεθα Edd. III. Nav. 32. 269.
διαγγέλλω I. Piſc. 14. 586.
διαίνω. ἐδίην' al. male ἐδίηνεν I. Merc. Cond. 20. 675.
διαίρω. δίηρκε I. Vit. Auct. 7. 548.
διακονέω II. 2. Ver. Hiſt. 14. 112.
διακορέω I. D. Mar. VII. 1. 305.
διακόψας Edd. ἀπορρίψας II. Bis Acc. 21. 817.
διακρίνω. διακρίνεις al. διακρίνειας I. D. Deor. XXIII. 1. 273.
διαλάττω I. Herm. 77. 820. εἰ μὴ διαλάττοιτε al. εἰ μὴ διαλάττητε al. εἰ μὴν διαλάττοιτε I. Prom. 1. 25.
διάλογος I. Prom. 6. 34. & I. D. Mar. I. 288.
διαλύω I. Piſc. 8. 578.
διαμένων recte ex P. διακείμενος Edd. II. Bis Acc. 33. 833.
διάμετρος. ἐκ διαμέτρου I. Catap. 14. 636.
διαμνημονεύω cum accuſ. I. Nigr. 7. 45.
διανέμω τὸ θεωρητικὸν I. Tim. 49. 162.
διανεγραμμένος II. Tox. 61. 565.
διανέω II. Lexiph. 2. 323.
διανύσαντας al. διανύσαντα III. Rhet. Pr. 5. 5.
διαπείρω. ἀμφότεροι διαπαρέντες I. D. Mort. XXVII. 3. 439.
Διάσια ἑορτὴ Ἀθήνησι &c. I. Tim. 7. 113.
διασιλόω I. Tim. 7. 113.
διασκευάζω. διεσκεύακε al. ἐσκεύακε I. Nec. 16. 478.
διασπάω I. D. Mort. XIV. 3. 396.
διασπείρω I. Tim. 21. 131.
διασύρω I. Piſc. 27. 597.
διαταράξειν al. διασπαράξειν II. Tyran. 20. 156.
διατείνω I. Piſc. 20. 590. διατεινομένους II. Jov. Trag. 16. 660.
διατριβὴ I. Prom. 16. 199. διατριβὴν II. Icar. 16. 770. τὰς αὐτοῦ διατριβὰς II. Tox. 34. 543.
διατρίβω. διατρίψῃ Edd. διατρίψῃ I. Scyth. 8. 867.
διαφέρομαι I. Vit. Auct. 14. 554. διαφερομένων ὁρώντων III. Dem. Enc. 43. 521.
διαφεύγω I. Piſc. 4. 573. μηπόποτε διέφυγεν I. Somn. 8. 12. διαφύγοιεν S. διαφύγειεν al. II. Imag. 21. 479.
διαφθείρω. διεφθαρμένος τῷ σώματι I. D. Deor. XIII. 2. 237.
διαφορὰν vulgo male διαφθορὰν II. Bis Acc. 28. 183.
διάφορον I. Herm. 81. 825.
διαφόρου Edd. διάφοροι II. Amor. 8. 405.
διαφυλάττον al. διαφυλάττων I. Tim. 1. 100.
διαχράομαι I. D. Mar. VI. 3. 305.
διδάσκω. διδάξαιτό με I. Somn. 1. 2. διδάξας al. δείξας I. D. Deor. XXVI. 1. 281.
διδάσκαλος. εἰς διδάσκαλον πέμπω I. Somn. 1. 2.
δίδοται al. δέδοται I. Merc. Cond. 8. 664.
διείρω II. Alex. 26. 234.
διέξειμι reſtit. ex W. διεξίημι Edd. pr. II. Gym. 15. 893.
διεξέρχομαι. διεξεληλυθότες al. ἐξεληλυθότες I. Merced. Cond. 1. 652. διεξέρχεσθαι II. Jup. Conf. 2. 627.
διέρχομαι I. Merc. Cond. 11. 719. διελθόντες II. 2. Ver. Hiſt. 43. 136.
διεφέροντο II. Eun. 2. 351.
διευκρινέω I. Herm. 7. 747.
διεχθαίνομαι I. D. Mar. VI. 3. 305.
διηγημάτων Edd. λόγων II. Amor. 1. 397.
διηνεκής. διηνεκῆ κεκτῆσθαι τ φθόνον I. Jud. Voc. 2. 84.
διΐστημι. διαστήσας al. διασπάσας I. D. Mort. XIV. 3. 396. διΐστημι. διαστήσας ib. ὡς διεστῶτες III. Conv. 33. 441.
δίκρανον] δίκρανα πτύα τινὰ οὐ συνεχῆ &c. I. Tim. 12. 120.
δικάσετε reſtit. ex O. δικάσατε Edd. II. Bis Acc. 23. 822.
δικασταὶ abeſt in Edd. II. Bis Acc. 30. 829.
δικαίως ἢ ἀμερῶς III. Calumn. 8. 136.
δίκη I. Piſcat. 10. 578. δικαιοσύνης *Solan.* pro δίκης ib. 40. 608.
Δικταῖος. Δικταῖον ἄντρον I. D. Mar. XV. 4. 327.
διμοιρίτης II. Jup. Trag. 48. 695. III. Meret. IX. 304.
Διογένης I. Piſc. 23. 592.
διολισθαίνω I. Cont. 1. 490.
Διομήδης II. 2. Ver. Hiſt. 23. 120.
διομολογέω. ἀλλ' οὐδὲ τὴν ἀρχὴν αὐτοῦ εἶναι διωμολόγει I. Nigr. 26. 66.
Διονύσια I. Piſc. 25. 596.
Διονύσος. Διονύσῳ al. Διονυσίῳ I. Prom. 5. 31. τῷ Διονύσῳ III. Dea Syr. 16. 463.
διορύττω. διορύξας al. ὀρύξας al. male διωρύξας al. διαρρήξας I. Tim. 53. 169.
δίπλεθρος II. 1. Ver. Hiſt. 16. 82.
δίψα. δίψης al. ἰλύος I. Nigr. 16. 55.
διψάω. διψῶντα κεκραγέναι I. Merc. Cond. 28. 687.
Διώνη I. D. Deor. XXIII. 1. 273.
δοκεῖ Edd. δοκῇ II. Eun. 10. 358.
δοκέω I. Piſc. 15. 586. ἐδόξεν Edd. & M. ἔδοξα I. Scyth. 11. 872. I. Tim. 49. 162. δέδοκται al. δέδοται male I. D. Mort. XV. 4. 401.

δο-

δοκέω. κατὰ τὰ αὐτοῦ δοκοῦντα al. κατὰ τὰ αὐτῷ δοκοῦν, al. κατὰ τὸ αὐτοδοκοῦν I. Tim. 25. 138.
δοκεῖ ex W. δοκεῖν Edd. III. Dea Syr. 10. 456. ib. 1. 451.
δοκοῦντε Edd. male δοκῶντε III. de Domo 23. 204.
δοκῶ al. δοκεῖ I. Sacr. 1. 526.
Δόλιχος] ὄνομα δρόμου III. Dem. Enc. 3. 493.
Δόλων nomen proprium III. Ocyp. p. 665.
δόξης καταφρονῶν II. Par. 52. 876.
δοράτιον I. D. Deor. XIX. 1. 250.
δορυφορέω. δορυφορήσαντες al. δωροφορήσαντες I. D. Mort. VI. 3. 351.
δορυφόρημα II. Q. Hiſt. 4. 5. δορυφορήμασιν II. Icar. 9. 760.
δοχεῖον II. Aſin. 27. 596.
δράματος Edd. πράγματος III. Mort. Per. 3. 327.
δράττω. ἐδράξατο II. Aſin. 25. 594.
δράω I. Piſc. 25. 596.
δρεπομένων omnes Edd. ſed legendum δερκομένων vel potius βλεπομένων III. de Domo 9. 195.
δριμύ τε καὶ τετανῶδες II. Icar. 23. 778.
δρόμου W. Edd. δρόμους II. Aſtr. 17. 367.
δρώμενον forſan ἐρώμενον dicit *Solan.* III. Muſc. Enc. 9. 97.
δρωπακίζω II. Dem. 50. 392.
δυεῖν al. δυοῖν vide nott. II. Alex. 8. 215.
δύναμαι. δυνάμενα B. δυνάμεθα I. Catap. 4. 625.
δυνήσεσθαι emendatio *Geſn.* δυνήσει vulgo II. Par. 8. 845.
δυνησόμεθα Edd. δεησόμεθα II. de Luct. 18. 930.
δύναμαι. δυναμένοις al. δυναμένους I. Herm. 26. 765.
δύναμαι. δύναται al. δυνατὸς I. D. Mar. IX. 2. 313.
δυνέω. ἐδίνεον Edd. ἐδίνευον male II. Salt. 13. 275.
δύνω. κατὰ τῆς γῆς δῦναι I. Piſc. 38. 607.
καὶ δύο τινὲς II. 1. Ver. Hiſt. 8. 76. δύω al. δύο I. D. Deor. XX. 15. 265. δύω I. Vit. Auct. 5. 544. δύω Edd. δύο II. Amor. 37. 439.
δυσέλεγκτος I. Piſc. 17. 588.
δυσέρως. οἱ δυσέρωτες I. Cat. 14. 637.
δυσκάθεκτος al. δυσκάτοχος I. Tim. 29. 142.
δυσκληδόνιστος II. Amor. 39. 140.
ἐν Δωδώνῃ νεὼν II. Icar. 24. 780.
Δωσιάδου ex emend. *Solan.* pro δωσιάδα II. Lex. 25. 350.

E.

Ἑαυτοῦ. ἑαυτὸν al. αὐτὸν I. Nigr. 25. 65. ἑαυτῷ al. ἑαυτοῦ I. Somn. 18. 23.
ἐάω. ἐμὲ μόνον ἔασον τὰ Ἀριστοτέλους εἰδέναι I. D. Mort. XIII. 5. 393.
ἑβδόμην καὶ πέμπτην III. Ner. 4. 638.
ἐγγελᾶται Edd. an ἤγγελται III. Adv. Ind. 15. 112.
ἐγγυάω. ἐγγυήσας ἤδη αὐτὴν I. D. Deor. VIII. 1. 226.
ἐγγύς. ἐγγυτάτω an ἐγγύτατοι I. Tim. 51. 166.
ἐγκαταλέγω I. Catap. 11. 632.
ἔγκαυμα I. Catap. 24. 646.
ἐγχειρίζω I. Prom. 3. 187.
ἔγχελις. ἐγχέλεις al. οἱ ἐγχέλεις I. Tim. 29. 142.
ἔγχελυς. ἐγχέλεων al. κλοιῶν I. Piſc. 12. 581.
ἐγχέω I. Piſc. 24. 594.
ἐγχυθέντος Edd. ἐκχυθέντος II. pro Imag. 15. 493.
ἐγχυνόμενον reſtit. ab *Solan.* ἐκχυνόμενον Edd. pr. II. pro Imag. 29. 506.
ἐγώ. ἡμῶν al. ἡμᾶς I. Tim. 9. 117. ἡμῶν al. ὑμῖν I. D. Deor. IV. 2. 209. ἡμεῖς ib. XXII. 4. 272. μοι al. με I. Jud. Voc. 2. 84. I. Prom. 2. 26. ἡμῖν al. ὑμῖν I. D. Mort. X. 1. 363. I. Nigr. 9. 48. I. Prom. 2. 27. ἡμᾶς al. ὑμᾶς I. Prom. 16. 199. I. Piſc. 30. 599. ἐμοί γε Edd. ἔχοιμι II. Bis Acc. 12. 806. μοι *Geſn.* μὴ III. Soloec. 12. 583. με ex emend. *Solan.* deerat in Edd. II. Aſin. 16. 583. ἡμείων II. Jup. Trag. 34. 683. ὑμῖν Edd. omnes II. Gym. 20. 900. ἐμὲ Edd. ἐμοὶ II. Amor. 9. 406.
ἔδεισα W. αἴδεσα II. Q. Hiſt. 22. 30.
ἕδος II. Jup. Trag. 44. 692.
ἐθελοκακέω. ἐθελοκακεῖ] ἐθελοκολακεῖ F. adſcriptum ἐθελοκακεῖ ex P. I. Somn. 18. 23.
ἐθέλω I. D. Mort. XX. 3. 415. οὔτοι ἐθέλωσιν &c. ſeptem ſeq. verba in Edd. omiſſa ſunt I. Scyth. 10. 87. ἐθελήσεις ἔν γε Edd. ἐθελήσεις γε II. Bis Acc. 15. 809.
ἔθος. ἀπὸ τοῦ ἐν ἔθει λεγομένου κοινὸς Ἑρμῆς I. Somn. 9. 14.
ἐθῶν al. ἠθῶν al. ἐθνῶν I. Tim. 42. 155.
ἔθω. εἰώθει ex P. εἴωθε Edd. II. Alex. 55. 259.
εἰ additum a *Solano* III. Navig. 14. 257.
εἰ Edd. ſed ὁ legendum adſcr. *Solan.* II. Abd. 18. 175.
εἰ καὶ in G. deeſt καὶ I. D. Mort. VII. 2. 357.
εἰ μὴ καὶ II. Gall. 28. 745.
εἰ ἀπεῖεν Edd. εἴπερ ἦν II. Eun. 7. 356.
εἰ πάσαις leg. ὁπόσαις vel εἰ πολλαῖς dicit *J. F. R.* II. Aſin. 3. 570. εἰ omiſſum in Edd. II. Gall. 13. 721.
εἶγε al. ἤγε al. ἦτε I. D. Deor. XVIII. 2. 249.
εἰδεῖν ubique legitur II. Aſin. 11. 580.
εἰδέχθης I. Piſc. 48. 616.
εἰδέω. εἰδότες Edd. ἰδόντες I. Herm. 75. 819. οὐ γὰρ οἶδ' ὅπως III. Calumn. 21. 151. οἶδα F. οἶσθα I. Cont. 10. 503. ὡς ἂν εἰδῶς ἅπαντα ib. 1. 488.
εἴδημι. εἰδέναι βούλομαι I. Catap. 11. 632.
εἰδῶ. εἰδότας al. εἰδότες I. Tim. 15. 126. οἶδα γοῦν τινας ib. 26. 139. ἴδῃς al. εἴδῃς I. Somn. 15. 20. ἰδεῖν al. ἰδεῖν ἐς I. D. Mar. XIV. 2. 323. εἴδεις al. οἶδας ib. XV. 1. 325. ἰδοὺ al. ἐν ἰδοὺ I. Piſc. 51. 618. οἶδα B. εἶδον I. Catap. 27. 649. ἰδὼν ὄνυχα λέοντος I. Herm. 54. 795. οἶδε Edd. εἶδε quod revocandum II. Tyran. 11. 147.
εἰκαστικὸν Edd. εἰκὸς II. Alex. 22. 230.
εἰκών. τὰν εἰκόνα W. τὰς εἰκόνας Edd. II. Salt. 14. 276.
εἴκοσι Edd. ἑπτὰ καὶ ὀκτὼ II. Q. Hiſt. 20. 28.
εἰκὸς ἔτι Edd. & M. εἴκοσιν ἔτη melius *Solan.* I. Herm. 59. 800.
εἴκω ὡς ἔοικεν II. Par. 30. 859.
εἴματα reſtit. ὄμματα Edd. III. Dea Syr. 32. 478.
εἰμί. ἐνστατικῶς ᾖ III. Ocyp. p. 665. v. not. εἰμί. ἐστι deeſt in F. I. Nigr. 14. 53. ὂν *Jenſ.* vult ὄντως III. Calumn. 16. 145. τῶν ὄντων F. τούτων I. Vit. Auct. 18. 557. ὢν in al. deeſt I. D. Mort. XII. 6. 387. εἶναί τις I. Piſc. 6. 576. εἶναι al. εἶμαι al. ἐκεῖνον al. καὶ I. Herm. 73. 815. εἰσὶν I. Catap. 1. 620. ἐστι μὲ γὰρ II. Jup. Trag. 23. 668. ἐστ' ἂν *Solan.* ἐστι, ἂν I. pro Lapſ. 11. 735. ὄντα al. ὄντι I. Tim. 56. 174. ἔσται ex L. & W. ἐστιν Edd. III. Diſſ. cum Heſ. 8. 245.
εἶμι. ἴθι Edd. ἴθι III. Rhet. Pr. 10. 11.
εἰνὶ al. ἐνὶ III. Fug. 30. 382.
ὡς ἔδει εἰπεῖν καλὸν III. Adv. Ind. 16. 113.
εἰργάσω Edd. male εἰργάσω I. Herm. 71. 813.
εἱρκτὴ II. Aſin. 41. 609.
εἴρω. ἐρεῖν al. ἐμπεσεῖται I. D. Mort. XXVII. 1. 438.
εἰρωνεία I. Piſc. 22. 592.
εἷς. μίαν I. D. Mort. I. 1. 328. εἷς τῶν II. Salt. 83. 313.
εἰς δὲ ἀμείνονα βίον II. Amor. 49. 453.

εἰσδέχομαι. ἐισεδέξατο F. ἐκδέξατο I. Necyom. 10. 471. εἰσδέξομαι I. Tim. 37. 139.
εἰσαῦθις al. εἰς αὖθις I. Merc. Cond. 3. 655.
εἰσκομιζομένης al. ἐκκομιζομένης II. Gall. 12. 720.
εἰσέρχομαι. εἰσήρχοντο ἀπαγριάμενοι leg. ἐξήρχοντο I. D. Mort. III. 1. 338.
ἐκ Gr. ἀπὸ. Nil mut. Edd. ſed ἐκ τ habent pro τ ἐκ I. Herod. 2. 833. ἐκ πρώτης δεικτὺς μονάδος II. Alex. 11. 219.
Ἐκάθη I. Sacr. 2. 528.
ἑκάστη al. male ἑκάστῳ I. Herm. 52. 793.
ἕκαστος Jenſ. ἑκάστης I. Herm. 26. 765.
ἑκάστοτε II. Aſin. 29. 598.
Ἑκάτη I. Cat. 7. 628. Ἑκάτης δεῖπνον I. D. Mort. I. 1. 331.
ἔκ γε Edd. ἔκ τε II. Tyran. 14. 152.
ἐκεῖνος I. D. Mort. XIII. 5. 394. ἐκεῖνο al. ἐκεῖνον III. Calumn. 15. 145. ἐκείνης ex Mſ. Gr. ἐκείνῃ Edd. priores II. Alex. 39. 245. ἐκείνην τὴν al. ἐκείνης τ̃ I. Merc. Cond. 42. 704. ἐκείνῳ W. & L. ἐκείνοις Edd. II. Q. Hiſt. 26. 34. ἐκείνῳ recept. ex J. ἐκεῖνον Edd. II. Par. 52. 876. ἐκεῖνοι ſic Edd. ἐκείνοι vult *Solan.* III. de Domo 23. 203.
ἐκθηλύνω. ἐκτεθηλυμμένῳ effeminato, I. D. Deor. V. 3. 214.
ἐκθόρῳ I. D. Mar. II. 3. 293.
ἐκκεκώφωται Edd. ἐκκεκώφηται II. Bis Acc. 1. 792.
ἐκκαίω. ἐξεκεκάνατο L. & P. ἐξεκέκαυτο Edd. II. Tox. 15. 523.
ἐκκόπτω. ἐξεκέκοπτο Edd. ἐξέκοπτο II. Jup. Trag. 16. 661.
ἐκλελήθασι πάλαι II. Bis Acc. 8. 799.
ἐκλελοχότας receptum pro λάθας Edd. III. Sol. 5. 563.
ἐκρέω I. Piſc. 10. 579.
ἐκτὸς deeſt in Edd. II. Jup. Conf. 10. 634.
ἐκτρίψαντες Edd. ἐκτρίψαντες III. Mort. Per. 25. 349.
ἐκτραχηλίζω II. Tox. 14. 521.
ἐκφορέω. ἐξεφέρει] ἀπηνέχθει, ἐξέφερε I. Tim. 12. 120.
ἐκφύω. ἐκπεφυκότα al. ἐμπεφ. I. Tim. 29. 142.
ἐκχέω. ἐκχυθησόμενα al. male ἐκλυθησόμενα I. Cat. 17. 640.
ἑκών. ἑκόντες εἶναι I. Merc. Cond. 2. 653.
ἐλαύνοντες al. διώκοντες II. 2. Ver. Hiſt. 26. 123.
τὰ ἐλεγεῖα III. Conviv. 41. 445.
τοῦ Ἐλέου βωμὸν II. Bis Acc. 21. 818.
τ̃ Ἐλεφαντίνου II. Gall. 6. 712.
ἐλέφας. … ἐξ Ἰνδῶν ἐλέφαντα I. Sacr. 11. 535.
ἐλλείπω. … O. ἐλλείψομαι I. Piſc. 24. 594.
Ἕλλην. τῶν Ἑλλήνων συνιέασιν II. Jup. Trag. 13. 656.
Ἕλλησιν deeſt in Edd. II. Phal. alter 8. 204.
Ellipſis adverbii ἕνεκα, in τοῦ ἀγαθοῦ ὧν ταῦτα III. Adv. Ind. 5. 103.
ἐλλιπεῖς II. Sat. 81. 312.
ἐλλόβιον. ἢ ἐλλόβια ἐμοῦ γε III. Deor. Conc. 7. 531.
ἐλπίδας Edd. ἐλπίδα III. Epigr. 2. p. 675.
ἐλπίζῃ Edd. ἐλπίζει II. Q. Hiſt. 39. 52.
ἐμαυτοῦ. ἐμαυτὸν al. ἐμαυτῷ I. Prom. 4. 188.
ἐμβατεύω. ἀπὸ τ̃ ἐμβατῶν I. Necyom. 16. 479.
ἐμβαίνω. ἐμβαίνεις al. ἐμβαίνῃς al. ἐμβαίνῃς I. D. Mort. X. 8. 370.
ἐμβοήσωμεν ex O. ἐκβοήσωμεν Edd. III. Nav. 10. 255.
εἰς τὸ ἔμπαλιν I. Cat. 15. 638. ἔμπαλιν ἢ al. ἐν Παλλήνῃ οἱ III. Nav. 3. 249.
ἐμπαρῴνησαι ex emend. *Solan.* ἐπαρῴνησαι Edd. III. Conv. 2. 419.
ἐμπιμπλᾶς II. Jup. Trag. 46. 694.
ἐμπίμπρημι. ἐνεπιμπρᾶμην al. ἐπεπιμπράμην I. Cat. 12. 634.
ἐμπίπτω. ἐμπεσὼν Edd. ἐμπεσόντα Gr. III. Fug. 2. 366.
ἐμπίς I. Cont. 8. 501. III. Muſc. Enc. 1. 91.
ἐμπορία. ἐμπορίαι F. ἐμπορεῖαι I. Cont. 11. 504.
ἔμπρίω. ἐνέπριε al. συνέπριε I. Somn. 14. 19.
ἐν Edd. pr. ἐπὶ II. Aſin. 17. 585. deeſt in Edd. II. Jup. Trag. 20. 665. addit *Solan.* II. Aſtr. 10. 365. ἐν Edd. ſed G. L. ἐπὶ rectius II. Q. Hiſt. 12. 17. ἐν γειτόνων reſtit. ex P. ἐκ γειτόνων antea editum erat II. Bis Acc. 9. 802. ἓν ex M. ἐν Edd. III. Dea Syr. 35. 480. ἕν τι ἑκάστῃ II. Imag. 16. 475.
τ̃ ἔναγχος ἀποδημίας II. Icar. 1. 752.
ἐνάλιος. ἐνάλιοι διάλογοι I. D. Mort. I. 1. 288.
ἐναντίωμα. ἐναντιώματα Jenſ. ἐναντιῶν. I. Herm. 21. 765.
ἐναντίος I. Piſc. 20. 590.
ἐναποθνήσκω. εἶτα οἱ μὲν ὑμῶν ἐναποθνήσκ. I. Herm. 75. 817.
ἔναυλος. φωνὴν ἔναυλον I. Somn. 8. 12. II. Amor. 5. 402.
ἐναύω. ἐναυσάμενος al. ἐγκαυσάμενος I. Tim. 6. 112. ἐναυσαμένῳ C. male ἐκκαυσαμένῳ I. Prom. 18. 201.
ἐνδείκνυμαι II. Amor. 46. 450.
ἐνδεεῖς al. ἐνδεὲς I. Merc. Cond. 5. 660.
ἔνδον additum ex O. aberat in Edd. III. Nav. 18. 260.
ἔνδοξος I. D. Mort. XX. 1. 413.
ἐνεδύσατο ex M. & S. ἐνεδήσατο al. III. Dea Syr. 27. 473.
ἕνεκα. αὐτῆς ἕνεκα πάντα ἐπιτηδεύοντες &c. V. Schol. I. Nec. 5. 463.
ἔνειμι. ἐνῆν al. ἦν I. Tim. 8. 115. ὡς ἐνῆν II. Icar. 11. 763. ἐνῆν μέν μοι III. Diſſ. cum Heſ. 4. 242. ἐκ τ̃ ἐνόντων II. Phal. Pr. 5. 192.
ἐνθουσιασμοὺς III. Dem. Enc. 5. 494.
ἐνὶ Edd. ἐπὶ male II. Jup. Trag. 32. 679.
ἐνιαύσιος I. Tim. 56. 173.
ἐνῖπται G. ἐνίπτει III. Herc. 1. 82.
ἔνοπλος. ὁ ἔνοπλος I. D. Mort. X. 7. 367.
ἐνοχλῶ al. ἐν ὄχλῳ I. pro merc. Cond. 30. 689.
ἐνοχλέω. μὴ ἐνοχλεῖν O. addit τ μηδ' ὁτιοῦν κεκτημένον μάτην I. D. Mort. XXII. 3. 425.
ἐνσείω I. D. Deor. XIV. 2. 239. ἐντέμνω I. Scyth. 1. 859.
ἐν τῇ … τὰ ἐν II. Q. Hiſt. 6. 8.
ἐνταῦθα I. Vit. Auct. 26. 566.
ἐν τοσούτῳ III. Conv. 15. 428.
ἔντεχνος. ἔντεχνοι V. ἔντιμοι I. pro merc. Cond. 7. 662.
ἐντυγχάνω. ἐντυχοῦμαι al. ἐντυχεῖν I. Tim. 5. 110.
ἐντυπόω. τὰ χρώματα τ̃ φαντασμάτων τοῖς ὀφθαλμοῖς ἐντετυπωμένα φέρων I. Somn. 8. 12.
ἐνύπνιον] τ. κατὰ ὕπνον I. Somn. 5. 8.
ἐξ ὃ δίκαι I. Prom. 20. 203.
ἐξ ἔρωτος al. … I. D. Deor. XXII. 1. 269.
ἐξαγοράζω I. Piſc. 32. 601.
ἐξαγώγιος II. Abd. 26. 181.
ἐξαλείφω I. Piſc. 36. 605.
ἐξαμβλόω. τὴν ἔννοιαν τ̃ εἰρημένων οὕτω ταχέως ἐξημβλωκας I. Somn. 8. 12.
ἐξάνθιον I. D. Mort. XX. 4. 16.
ἐξαπατάω I. D. Mort. XIII. 1. 390.
ἐξαρνος. οὐκ ἔξαρνος γίνεο I. D. Mort. XIV. 1. 394.
ἐξαρναι ἦσαν II. Phal. prior 6. 193.
ἔξειμι I. Cat. 8. 630. ἐξιέναι al. ἐξεῖναι I. Herm. 47. 788. ἐξεῖναι ἔφατε II. Bis Acc. 4. 797. ἐξέσ. ἐξεῖναι al. εἶναι I. Jud. Voc. 10. 96.
ἐξεργάζομαι. ἐξειργασαμένη al. ἐξειργασάμην I. Cont. 4. 490.
ἐξέρχομαι. ἐξελθεῖν v. notas III. Pſeudol. 27. 184.

ἐξ-

ἐξέτασις I. Prom. 12. 195. ἐξορίσκω I. Piſc. 15. 586.
ἐξηγέομαι II. Q. Hiſt. 27. 35. ταυτὴν ἐξεῦρον I. Scyth. 7. 866.
ἐξοπλίζω. ἐξοπλισάμενοι al. ἐξαυλισάμενοι II. 1. Ver. Hiſt. 37. 100.
ἐξοστρακίζω I. Sacr. 4. 529.
ἐξυπτάζω I. Catap. 16. 639.
ἔξω βέλους III. Conv. 2. 419.
ἐξωθέω. ἐξωσθεὶς al. ἐξωθεὶς I. Tim. 38. 150.
ἐξωμίας I. Vit. Auct. 547. ἐξωμίδιον ib.
ἑορτὴ I. Tim. 7. 113.
ἐός. δοτῆρας ἐάων al. ἐάων I. Prom. 18. 201.
ἐπ' ἐμὲ II. Phal. Pr. 4. 191. ἐπὶ al. ἐν I. Nigr. 7. 45.
ἐπάγω. ἐπήγετο B. male ὑπήγετο I. D. Mort. XXVII. 2. 439.
ἐπαιάζω. ἐπαιάζοντα al. ἀπαιανίζοντα I. D. Deor. XIV. 2. 240.
ἐπαινέω. ἐπαινέσεσθαι I. D. Deor. XVIII. 2. 248. I. Merc. Cond. 20. 675. ἐπαινήσειε Edd. ἐπαινέσειε II. Amor. 37. 439. ὅτι με πρὸς τὰς σὰς πράξεις ἐπαινέσαι ἐτόλμησε I. D. Mort. XIV. 3. 396.
ἐπαινὴν variat καπεινὴν, ἐπεινὴν, & αἰπεινὴν I. Nec. 9. 469.
ἐπαίρω. ἐπῆρεν al. ὑπῆρεν I. D. Mort. X. 9. 372.
ἐπαίτης I. D. Deor. XIII. 1. 236.
ἐπακούω. ἐπακούσας al. ὑπακούσας I. Tim. 34. 146.
ἐπαμύνω. ἐπαμύνειεν al. ἐπαμύνειν alii addunt αὐτῷ δύνανται I. Prom. 1. 185.
ἐπαναιρέομαι I. Herm. 85. 829.
ἐπανατείνω. ἐπανατείνασθαι al. ἐπανατείνεσθαι I. Cat. 13. 635.
ἐπάνειμι. ἐπανιοῦσα al. ἀνιοῦσα I. Piſc. 13. 581.
ἐπανίστημι. ἐπαναστὰς Edd. ἀπαναστὰς II. Amor. 5. 403.
ἔπαυλις II. Aſin. 17. 585.
ἐπεὶ al. ἔτι I. Prom. 16. 199. ἐπεὶ al. εἶτα ἐπεὶ I. D. Mar. XII. 1. 319. ἐπεὶ male procul dubio pro ἐπὶ I. Piſc. 42. 609. ἐπείπερ ib. 23. 593. ἐπεὶ γὰρ ἐπέθηκα τῇ θύρᾳ τὸ πῶμα al. ἐπεὶ δὲ ἔθηκα τῇ θύρᾳ τὸ πῶμα I. D. Mar. II. 2. 292.
ἐπειδὴ τάχιστα I. Piſc. 29. 598.
ἐπεισεκυκλήθησαν III. Deor. Conc. 9. 533.
ἐπεισκληθῆναι Kuſt. vult ἐπεισκυκληθῆναι III. Phil. 29. 55.
ἐπερειδόμενος II. Gall. 10. 717.
ἐπεισπαίσαν an. ἐπεισπαίσας III. Meret. XV. 322.
ἐπεισπαίω. ἐπεισέπαισαν ex emend. Kuſteri, ἐπεισέπεσον Edd. pr. III. Meret. XV. 323.
ἐπελπίζω ſperare facio I. D. Mort. V. 2. 345.
ἐπέλασις. ἐπελάσεις Edd. ἐπελεύσεις II. Q. Hiſt. 28. 37.
ἐπεμβαίνω. ἐπεμβὰς al. ἐπιβὰς I. Tim. 56. 174.
ἐπέστρεψα Edd. ὑπέστρεψα II. Bis Acc. 17. 813.
Ἐπευφρατίδιος al. ἐπ' Εὐφρατίδιος I. Piſc. 19. 589.
ἐπηγόμην Edd. ἐπειγόμην II. Amor. 10. 408.
ἐπήκοοι Solan. vult ὑπήκοοι III. Philopſ. 29. 56.
ἐπῆλθεν al. ἐπεχεῖ II. Jup. Trag. 44. 692.
ἐπηλυγάζω II. Jup. Trag. 8. 651. III. Calumn. 1. 125.
ἔπηλυς III. Pſeudol. 11. 171.
ἐπήρεια II. Amor. 46. 449. I. pro Lapſ. 1. 724.
ἐπὶ Edd. ὑπὸ III. Pſeud. 7. 169. ἐφ' ὅ, τι al. ἐφ' ὅτῳ I. D. Mar. XV. 4. 327. ἐπὶ τῷ αὐτοῦ δέει II. Phal. Pr. 5. 192. ἐπ' ἴσης ἀξίας ex emend. Geſn. ἐπίσης ἀξίως Edd. III. Dem. Enc. 10. 498.
ἐπὶ κουρείου al. male Ἐπικουρείου II. Q. Hiſt. 24. 32.
ἐπιβαίνω I. Catap. 8. 629. οὐδὲ ἐπιβῆναι I. Nigr. 26. 64.
ἐπιβῆσαι. Pell. ἐπιβῆναι III. Mort. Per. 39. 359. ἐπιβουσας II. Jup. Trag. 41. 688. ἐπιβαίνεις al. ἐπιχειρεῖς I. D. Deor. XXII. 4. 272.
ἐπιβάτης. ἐπιβατῶν al. ἐπιβατῶν ὀδυρομένων I. D. Mort. XXII. 2. 424.
ἐπιβουλεύω. ἐπιβούλευσαν al. ἐπεβούλευον I. D. Deor. XXI. 2. 268.
ἐπίβουλος. ἐπιβουλότατον al. ἐπιβουλευτότατον I. D. Mar. II. 2. 292.
ἐπιβολή. ἐπιβολαῖς al. ἐπηβολαῖς I. Tim. 13. 122.
ἐπιγίγνομαι. ἐπεγίγνετο Edd. ἐνεγίγνετο II. 1. Ver. Hiſt. 6. 74.
ἐπιγνώμων I. Herm. 70. 812.
ἐπιδείκνυμι. ἐπιδείξαιο al. ἐπιδείξαις I. Tim. 6. 112. ἐπιδεικνύμενον I. Harm. 3. 855. ἐπιδειξόμενος al. ἐπιδειξάμενος II. Aſin. 52. 620. ἐπιδείξει III. Dea Syr. 25. 471.
ἐπιδικάσιμος I. Somn. 9. 13.
ἐπίδοξον ex W. ἐπίδοξε Edd. III. Dem. Enc. 3. 493.
ἐπιδημέω. ἐπεδήμησεν T. H. mallet ferme & merito ἀπεδήμησεν I. Sacr. 2. 527.
ἐπιθρηνέω I. D. Deor. XIV. 2. 240.
ἐπιθυμίαι φυσικαὶ II. Gall. 27. 744.
ἐπιεικεῖς τινας λέγεις II. Gall. 23. 737. ἐπιεικῆ τε καὶ μέτριον II. Phal. Pr. 2. 188. ἐπιεικτος II. Aſtr. 15. 367. ἐπιεικῶς I. D. Mort. VII. 1. 356. ἐπικαλαμάομαι. ἐπικαλαμησόμενοι Edd. ἐπιπαλαμησόμενοι II. Tox. 16. 524.
ἐπικαλέω. ἐπεκαλοῦντο II. Phal. Pr. 4. 191.
ἐπίκαιρος I. Vit. Auct. 14. 553.
ἐπικλυσθῆναι Edd. pr. ἐπικλεισθῆναι III. Philopſ. 36. 63.
Ἐπικούρειος. Ἐπικούρειοι W. Ἐπικούριοι I. Herm. 36. 779.
Ἐπικούρειος I. Piſc. 43. 611.
ἐπικυρέω pro ἐπιτυγχάνω II. Aſtr. 2. 361.
ἐπίκοπος. ἐπικόπῳ al. ἐπικόπτῳ I. D. Mort. X. 9. 371.
ἐπιλαμβάνομαι. ἐπείληπτο al. ἀπείληπτο I. D. Mar. IX. 2. 313. ἐπιλαβόμενον al. συνεπιλαβόμενον I. D. Mort. XXII. 2. 424.
ἐπιλανθάνομαι. ἐγὼ δὲ ὁ χρυσοῦς ἐπιλαθόμενος I. pro Lapſ. 1. 724. ἐπιλελησμένοι al. ἐπιλελησμένοις male I. Tim. 9. 116.
Ἐπιμηθείδης qualis. I. Tim. 6. 111.
ἐπιμετρέω. ἐπιμετρήσαντος III. Philopſ. 24. 52.
ἐπιμίγνυμι I. Tim. 43. 155.
ἐπινεύω I. D. Deor. XX. 2. 254.
ἐπινοέω. ἐπενοήθησαν Edd. ἀπενοήθησαν II. Amor. 16. 416.
ἐπινοήσαις] ἐπινοεῖ Mſ. Gr. ἐπινοῆσαι Edd. & M. II. Q. Hiſt. 10. 14.
ἐπινῶς Schol. & Fl. ἐπιμανῶς alii II. 2. Ver. Hiſt. 25. 122.
ἐς τὸ ἐπιὸν II. Phal. Pr. 5. 192.
Ἐπίκουρος nomen propr. III. Meret. XIV. 320.
ἐπίπαν ὄντων al. ἐπιπαρόντων I. Merc. Cond. 26. 657.
ἐπιπάρειμι. ἐπιπαρόντος I. Merc. Cond. 4. 684.
τὰ ἔπιπλα ſupellex, I. D. Mort. X. 1. 364.
ἐπιπλήσσω. ἐπιπλῆξαι al. ἐκπλῆξαι I. Herm. 31. 772.
ἐπιπλέκω. ἐπιπεπλεγμένον al. ἐπ— μένα I. Cont. 16. 512.
ἐπίπνοια. ἐπιπνοίᾳ al. ἐπινοίᾳ I. pro Lapſ. 15. 737.
ἐπιπολῆς I. D. Mort. X. 1. 364.
ἐπιπολὺ I. Piſc. 2. 572.
ἐπιπρέπω. ἐπιπρέπῃ al. ἐπιπρέπει I. D. Mar. I. 3. 290.
ἐπιῤῥέω. ἐπέῤῥει al. ὑπέῤῥει I. D. Mort. IX. 2. 360. τοῦ ἐπιῤῥέοντος I. Tim. 18. 129.
ἐπισημαίνω I. D. Deor. IX. 1. 228.
ἐπίσημος I. Tim. 41. 153. I. Catap. 9. 630.

ἐπίσημος al. ἔνδοξος I. D. Mort. XX. 1.413.
ἐπισκήπτω. ἐπισκήψας I. Tim. 30. 142.
ἐπισκοπέω. ἐπισκόπων al. ἐσκόπων I. Somn. 15.20. & 21.
ἐπισκόπησον al. ἐπισκοπεῖς al. ἐπισκοπῆς I. Herm. 41.784.
ἐπὶ σκοποῦ forſ. ἐπισκόπει II. Amor. 16.415.
ἐπίσκοπος οὖσα I. Piſc. 21.591.
ἐπισπάομαι I. D. Deor. XIV. 2. 240. I. Scyth. 3.863.
ἐπισπάω. ἐπισπασάμενος al. περισπασάμενος I. Cat. 12. 633.
ἐπισπασάμενος Edd. ἀσπασάμενος III. Rhet. Pr. 12. 13.
ἐπιστέλλω. ἐπέστειλε al. ἀπέστειλε I. D. Deor. X. 2. 231.
ἐπίτηδες. ἐπίτηδες al. οὕτως I. D. Mort. XVI. 3.404.
ἐπιτίθημι. ἐπίθου al. ἐπίθες I. D. Deor. XX. 12.263.
ἐπίτιμος I. Merc. Cond. 4.657.
ἐπιστρέφω. ἐπιτετραμμένος III. Calumn. 2. 127.
ἐπιτυχέω] ὅρα τὸ ἐπιτυχεῖν κείμενον ἀντὶ τοῦ ἐντυχεῖν, καὶ δοτικῇ συντάσσεται I. Nigr. 2.'40.
ἐπιφέρω. ἐπενέγκας I. Tim. 37. 149.
ἐπιφημίζω al. ἐπευφημίζω I. Prom. 1. 24.
ἐπιφθέγγομαι II. Q. Hiſt. 23. 31.
ἐπιφυσάω I. Necyom. 18. 481.
ἐπιχαίνω. ἐπιχαίνετε al. ἐπιχαίρετε I. D. Mort. VI. 3.349.
ἐπίχειρον. τἀπίχειρα] μισθούς, τὰ διὰ τῶν χειρῶν κέρδη &c. I. Tim. 4. 106.
ἐπιχειρέω. ἐπεχείρησε al. ἐπεχείρισε I. D. Deor. XVIII. 1. 248.
ἐπίχρυσος al. ἐπίχρυσος I. Tim. 28. 141.
ἐπιψεκάζω. ἐπιψεκάσασαν al. ἐπισκευάσασαν I. Merc. Cond. 27. 686.
ἐπόμνυμι. ἐπομοσάμενος Edd. male ἐπωμοσάμενος I. Tim. 47. 160.
ἔπος. ἐπῶν al. ἐπαίνων I. Harm. 4.857.
ἐποχέω. ἐποχουμένη al. ἐπηχουμένη I. Prom. 6. 32.
ἑπτὰ ὄν τῶν ἁπάντων III. Fugit. 9. 370.
ἐπτέτης I. Cont. 17. 514.
ἐπωμίζω v. nott. III. Philopat. 4. 590.
ἐραστὰς Edd. ἐργάτας II. Q. Hiſt. 9. 13.
ἐργάζομαι. ἐργάσει) Edd. ἐργάζεται II. Lex. 21. 346. ἐργάσασθαι ex emend. *Jenſii*, εἰργάσασθαι Edd. male III. Fug. 6. 368. ἐργάσεσθαι *Fl.* ἐργάσασθαι al. III. Ep. Sat. 39. 417.
ἐρεσχελοῦσα III. Muſc. Enc. 10. 97.
ἐκ Ἐρέω III. Dea Syr. 28. 474.
ἐρημία. τὴν Πισαίων ἐρημίαν I. Sacr. 11. 535.
Ἑρμαῖον III. Dem. Enc. 2. 492.
Ἑρμῆς. κοινὸς Ἑρμῆς I. Somn. 9. 14. I. Cont. 12. 507. I. Herm. 52. 793. Ἑρμῆν al. Ἑρμῆ male I. Tim. 37. 149. I. Vit. Auct. 26. 566. I. Cat. 1. 621.
τῶν Ἑρμῶν ἔνιοι II. Jup. Trag. 43. 691.
Ἑρμίδιον al. Ἑρμήδιον al. Ἑρμάδιον I. Cont. 1. 490.
Ἑρμότιμος Edd. male Λυκ. I. Herm. 48. 789.
ἔρομαι I. Piſcat. 19. 589. ἢν ἔρῃ II. Icar. 31. 788. ἤρετο al. εἴρετο I. D. Deor. XX. 4. 255.
ἔρχομαι] εὔχομαι *V2*. leg. ἔχομαι III. Philopat. 13. 598. ἐρχόμενοι *Gron.* ἐρπόμενοι I. Herm. 5. 745.
ἐρώτων βεβαιοτάτους II. Amor. 36. 437.
ἐς al. πρὸς I. D. Mort. XIII. 5. 393. ἐς Edd. male εἰς III. Tragop. p. 663. ἐς τὸ εἴσω al. εἰς τὸ εἴσω I. D. Mort. XIII. 3. 391. ἐς τὸ κάλλος ob pulcritudinem, ib. 5. 393.
ἑστιάω. ἑστιῶντι al. ἑστιώντων I. Sacr. 8. 532.
ἐσθής. ἐσθῆτι μελαίνῃ III. Philopſ. 32. 59.
ἑσπέρα. ἑσπέραν al. τὰς ἑσπέρας al. τὰς ἑσπερίας I. Somn. 15.21.
ἑστία. πρὸς τῆς Ἑστίας I. Herm. 35. 776.
ἑστίασις II. Amor. 10. 407.
ἔτι deeſt in Edd. III. Mort. Per. 33. 355.
ἑταίρα I. D. Mort. XII. 6. 388. ἑταίραις al. ἑταίροις I. Tim. 12. 121.
ἑταίρους Edd. ἑτέρους II. 2. Ver. Hiſt. 23. 121.
ἑτερεῖος v. not. III. Philopat. 18. 604.
ἕτερος I. Tim. 43. 155. θάτερον τῶν ποιητῶν III. Pſeudol. 29. 186.
ἐτήσιος M. διετήσιος I. Merc. Cond. 19. 675.
εὐανθέω II. 2. Ver. Hiſt. 6. 109.
Εὔαρχος II. Lexiph. 1. 319.
εὔγνωμος I. Catap. 9. 631.
Εὐδαιμονίδην ex emend. Gr. εὐδαιμονίδα Edd. priores II. Tox. 23. 532.
Εὐδαιμονεῖς I. Prom. 12. 195.
εὐδίᾳ Edd. εὐδίῳ II. Phal. alter 4. 203.
εὐδόκιμος alii εὐδοκίμοις legunt I. Somn. 2. 4.
εὐεξίᾳ al. εὐγλωττίᾳ I. D. Deor. XV. 1. 242.
εὐεργέτης. εὐεργέτιν δηλονότι I. D. Mort. X. 6. 367.
εὔζωνος I. Catap. 15. 637.
εὐήρης I. Catap. 19. 641.
εὐθύς. εὐθεῖαν al. εὐθὺ I. Herm. 4. 743.
Εὐκλείδης. πρὸ Εὐκλείδου I. Cat. 5. 626. ὥσπερ τῶν πρὸ Εὐκλείδου ἄρχοντος πραχθέντων I. Herm. 76. 819.
Εὐκράτης II. Gall. 7. 713.
εὔλογος II. Lexiph. 1. 319.
εὐμελὴς II. Q. Hiſt. 14. 19.
εὐμαρέως II. Aſtr. 29. 373.
εὐμήχανος al. ἀμήχανος I. Prom. 1. 24.
εὔμορφος. εὐμορφότατε priores Edd. male εὐμορφώτατε I. Tim. 46. 159. εὐμορφότερος al. male cum ω I. D. Mort. XXV. 1. 431.
εὔολβος Edd. ἔολβος III. Tragop. p. 650.
εὐπάρυφος I. Merc. Cond. 9. 664.
εὐπλοέω I. Cat. 19. 641. I. D. Mort. X. 1. 364.
οὐκ εὐπόρως II. Lexiph. 2. 320.
εὐποτμίᾳ I. D. Deor. XV. 1. 241.
εὐπροσωποτάτη II. Jup. Trag. 14. 657.
εὐπυνδάκωτα Edd. ἐμπυνδάκωτα II. Lexiph. 13. 336. vel potius 340.
εὕρεμα *P.* εὕρημα I. D. Deor. XVIII. 2. 248.
εὕρημα. κοινὸν τὸ εὕρημα I. Somn. 9. 14.
εὑρέθη marg. *A1W.* εὑρέθης II. Amor. 1. 397.
εὐσταθὴς I. D. Deor. VII. 2. 221.
εὐσχήμως. Edd. male εὐσχημόνως III. Dem. Enc. 47. 525.
εὐτελὴς II. Lex. 3. 323. εὐτελὴς al. εὐτελῶν I. Nigr. 31. 73.
εὐτρεπής. εὐτρεπῆ l. εὐπρεπῆ I. D. Mar. X. 2. 316.
εὔυδρος *J.* ἔνυδρος I. Herm. 25. 765.
Εὐφορβος γένοιτο II. Gall. 4. 708.
εὐφορέω II. Lex. 15. 337. & 341.
εὐφροσύνη Edd. male εὐφροσύνην II. Par. 10. 847.
εὐφυής. εὐφυὲς al. ἐμφυὲς I. Cont. 19. 515.
εὐχαριστέω I. Cat. 29. 650.
εὐχὴ I. Merc. Cond. 6. 661.
εὐωχέω. εὐωχείσθω al. εὐωχείτω I. Tim. 43. 155.
ἐφ' Edd. ὑφ' III. Dem. Enc. 29. 512.
ἔφαλος II. Amor. 7. 405.
ἔφεσις I. Prom. 4. 188.
ἐφίστια, nihil variant Edd. Ἡφαίστια *Palm.* III. Meret. V. 291.
Ἐφεστρίδιον I. Merc. Cond. 37. 696.

ἐφεστρὶς I. D. Mort. X. 4. 366. I. Cont. 14. 509.
τὴν ἐφεστρίδα II. Gall. 24. 739.
Ἐφιάλτης II. Icar. 23. 779.
ἐφίημι. ἐφείσθω Edd. ἀφείσθω II. Amor. 51. 454.
ἐφίημι I. Piſcat. 14. 585. ἐφείμενον αὐτὸ δρᾷν ib. 25. 596. ἐφειμένης Ο. ἐπιούσης ib. 26. 596.
ἐφίστημι. ἐπιστάντα I. Scyth. 2. 860. ἐπίστω Edd. ἐπίσθω II. Q. Hiſt. 50. 61.
ἔφορος I. Vit. Auct. 15. 555.
ἐχῖνος. ἐχίνων J. ἐχίων I. Piſc. 51. 618.
ἔχω. ἔχει al. ἔχειν al. err. typ. εἴχειν I. Halc. 6. 182. ἕξομεν II. Tox. 58. 562. εἰχόμην] ἀντὶ τοῦ ἔνοχος ἦν I. Nigr. 1. 38. ἕξεις ex *Fl.* ἥξεις III. Conv. 4. 421. ἔχοι Edd. ſequiturque τρέφει II. Aſin. 1. 568. ἔχοις al. ἔχεις I. Tim. 26. 139. ἄλις ἔχοιμι II. Bis Acc. 12. 806. ἔχων forſan ἔχον *Geſn.* III. Cyn. 7. 543. ἔχουσαν ex *Fl.* & *Graev.* ἔχοντες Edd. III. Dem. Enc. 20. 506. ἔχον recte al. male ἔχων, ἔχειν vel ἔχοντα I. Prom. 4. 188. παίζεις ἔχων, ἔφη II. Icar, 24. 780.
ἑψέω. ἥψει Edd. G. L. ἥψησα. II. Gall. 14. 723. ἡψημένοι I. Catap. 5. 627.
ἕψω coquo I. Vit. Auct. 6. 545.
πολλὴν τὴν ἑωλοκρασίαν III. Conv. 3. 420.
ἕωλος I. Prom. 4. 188. I. Cat. 18. 640. I. Merc. Cond. 28. 687. II. Bis Acc. 25. 823. III. Philopſ. 31. 58. ἑώλους δίκας II. Bis Accuſ. 4. 796. ἕως Edd. ὡς vult *Solan.* III. Pſeudol. 14. 173.

Z.

Ζ. γὰρ καὶ ϛ'. ϛάδια I. Cont. 8. 500.
ζάω. ζῶν ἔτι Edd. ζῶντι II. Tyran. 1. 142.
Ζάκορος II. Amor. 15. 414.
Ζεύς. μεσταὶ δὲ Διὸς I. Prom. 14. 197. ἐς Διὸς ἔλθετε πάντες II. Jup. Trag. 6. 649. ἀλλ' ἤδη τοῖς Διὸς &c. III. Rhet. Pr. 24. 26. Ζεὺς ex emend. *Solan.* Δαμ. Edd. pr. II. Jup. Trag. 46. 694. σκόπει γὰρ ὦ Ζεῦ I. Tim. 16. 126. Ζεὺς τραγῳδὸς II. Jup. Trag. 1. 642. Ζεὺς αἰγίοχος II. Icar. 19. 774. τὸ ζῆλον III. Conv. 40. 445.
ζητέω. ζητεῖς Edd. ζητοῖς II. Salt. 72. 307.
Ζώπυρος. ἐπὶ τοῦ Ζωπύρου II. Jup. Trag. 53. 701.

H.

Η deeſt in plurimis I. Cont. 12. 507. idem inſeruit *Solan.* II. Tox. 48. 554. ἢ *Geſn.* delet III. Adv. Ind. 15. 113. ἢ vult *Solan.* καὶ Edd. III. Muſc. Enc. 8. 97. ἢ *Pell.* μᾶλλον ἢ II. Q. Hiſt. 17. 26. ἢ ἄλλῃ τινὶ reſt. ex G. Edd. τινὶ, ἢ ἄλλῃ II. Jup. Trag. 24. 669. ἢ δέον al. ἡδέως 8. ſola ὡς δέον I. Herm. 27. 767. ἢ ὀκτὼ Edd. καὶ ὀκτὼ II. Alex. 23. 231.
ἤβηδὸν I. Vit. Auct. 14. 554.
ἡγοῦντο Edd. ἐξηγοῦντο male III. Mort. Per. 11. 333.
ἤδη Edd. μὴ δὴ II. Abd. 3. 161. ἤδη ϛωμύλα καὶ ἐπίτροχα jam arguta & volubilia I. D. Deor. VII. 3. 221.
ἢ μὴν II. 2. Ver. Hiſt. 19. 116.
ἡδονή. περὶ ἡδονῆς, καὶ ἐφ' ὅσον τις τὸν ἀπὸ ταύτης καρπὸν δρέπεται, καὶ ὅτι μέχρι τοῦ φάρυγγος, καὶ τούτου μηδ' ἐπὶ τεσσάρων δακτύλων μῆκος ἐκτεινομένου I. Nigr. 33. 75. ἡδονὴν I. Vit. Auct. 12. 552.
ἥδιον al. ἴδιον III. de Domo 10. 196.
ἥδομαι. τὸ πᾶν ἥδιστ I. Necyom. 4. 460.
ἡδύς. τὸ ἡδὺ ἐκεῖνο, al. τῷ ἡδεῖ ἐκείνῳ I. Merc. Cond. 8. 664.

ἠθικὸς I. Piſc. 51. 618.
ἦθος I. Merc. Cond. 10. 717. ἦθος. περὶ ἠθῶν αὐτοῦ I. Somn. 1. p. 1.
ἧκον Edd. ἥκων vult *Solan.* III. de Electr. 2. 88.
ἠλέκτρου I. Vit. Auct. 22. 562.
Ἡλιαία. καὶ τῇ Ἡλιαίᾳ κατὰ φυλὰς I. Tim. 51. 165.
οὐ γὰρ Ἡλιάδης II. Amor. 2. 399.
ἡλιὰς II. Amor. 7. 405.
ἡλίβατος I. pro merc. Cond. 10. 717.
ἠλίθιος II. Phal. Pr. 5. 192.
ἧλος I. D. Mort. IV. 1. 342.
ἄλλῳ ἥλῳ ἐκκρούειν τὸν ἧλον I. pro Lapſ. 7. 733.
ἡμέρα. μίαν ἡμέραν I. Piſc. 14. 586. ἀποφρὰς ἡ ἡμέρα I. Tim. 43. 155. ἡμέρα ἄδικος II. Lex. 9. 335.
ἡμιτάλαντον al. τάλαντον I. Tim. 57. 174.
ἡμιτελὴς I. Catap. 8. 629.
ἡμιτελῆ τὸν καιρὸν ἐδίδοτο I. Necyom. 14. 475.
ἢν ἰδοὺ al. ἤνιδε al. εἶεν, ἰδοὺ I. D. Mort. X. 10. 374.
ἡνίκα Gr. ἡλίκα I. Herm. 76. 819.
ἠπήτρια σαρτρία I. D. Mort. IV. 1. 341.
ἧπου al. μήπου I. D. Deor. XXII. 1. 269.
ἦρ. ἦρι al. ὥρῃ I. Piſc. 42. 610.
Ἡρακλῆς J. Ἡρακλεῖς I. Piſc. 37. 606. Ἡράκλεις J. Ἡρακλῆς I. Vit. Auct. 16. 556. ἀλλ' Ἡράκλεις II. Jup. Trag. 13. 655.
Ἡρόδικος Edd. male Ἡροδίζης II. Q. Hiſt. 35. 46.
ἧσσον Edd. ἴσον II. Tyran. 12. 148.

Θ.

Θάμβω. θάμβει ἅμα χεδεῖσα al. θάλπει ἅμα συχεδεῖσα I. D. Mar. IX. 2. 313.
θάνατος *Geſn.* θάνατον Edd. III. Dem. Enc. 46. 524.
θάπτω. θάψας II. Q. Hiſt. 26. 34.
θαύμαζε *Solan.* mavult θαῦμά γε non male, II. Dem. 23. 384.
θαυμάσιος I. Vit. Auct. 11. 551.
θαυμαστὴν σοφίαν III. Mort. Per. 11. 333.
θεάομαι. ἐθεασάμην II. 2. Ver. Hiſt. 17. 114.
παρὰ τὰς σεμνὰς θεὰς II. Bis Acc. 4. 797.
θέατρον. μήπω δὲ τοῦ θεάτρου καταλαμβανόντων I. Tim. 49. 162.
Θεῖον pl. male θύον III. Meret. IV. 288.
θελγήθρον I. Scyth. 5. 865.
Θεμιστοκλέους II. Jup. Trag. 31. 678.
ὁ Θεὸς ἀριθμός τις ἦν II. Icar. 9. 759. θεὸς ἐκ μηχανῆς ἐπιφανεὶς I. Herm. 86. 831. θεὸς ἀνώνυμος I. pro merc. Cond. 42. 704. θεὸς οὐ βροτός τις εἶναι φαίνῃ] I. Vit. Auct. 6. 546. σὺ τὸ θεοῦ I. D. Mort. III. 2. 340. θεὸν *Hom.* θεῶν II. Amor. 23. 424. τὸν θεὸν I. Vit. Auct. 4. 544. οἱ θεοὶ *J. C.* monet legendum ed. θεῖοι I. Sacr. 1. 526.
Θεόφραστος I. Tim. 30. 142.
θερμουργὸς] θερμουργὸς ὁ παρακεκινημένος καὶ πάντολμος I. Tim. 2. 103.
θεσμός. θεσμῶν Edd. θεσμὸν II. Amor. 21. 421.
θεσπέσιος I. Necyom. 6. 464.
θεσμοφόρος. θεσμοφόρῳ] τῇ ἐτίᾳ &c. I. Tim. 17. 128.
θεσπιαὶ II. Amor. 17. 417.
θέτις. οἶσθα, ὦ Ἑρμῆ, τὴν θέτιν I. Prom. 11. 203.
ὁ Θετταλὸς I. Contem. 1. 487. τὴν θετταλὴν ἵππον I. D. Mort. XIV. 2. 395. θετταλὴν al. θετταλικὴν ib.

θεω-

θεωρητικὸν I. Tim. 49. 162.
θάπω. τεθήπασι ſtupent II. Bis Acc. 11. 804. τεθήπασιν I. Piſc. 34. 603.
Θηραμένης II. Amor. 50. 453.
θηρίον. καὶ τὰ μεγάλα θηρία I. D. Mort. XIII. 4. 392.
θήρ. θηρὸς Περσίου II. Salt. 67. 304.
Θησεύς. ὑμέτερον Θησέα II. Bis Acc. 20. 816. εἰ γοῦν μὴ ὁ Θησεὺς II. Jup. Trag. 21. 666.
θητικός. ἐν τῷ θητικῷ II. Jup. Trag. 10. 653.
θιασώτης Solan. διασώτης male Edd. II. Alex. 47. 252.
θλίβω. θλίβων τοῖς οἰκέταις] ἀντὶ τοῦ, διὰ τοῦ πλήθους τῶν οἰκετῶν στενοχωρίαν ποιῶν I. Nigr. 13. 52.
θνήσκω. τεθνήκασιν ἀπεψίᾳ τούτων I. D. Mort. I. 1. 331. τεθνᾶσι al. εἰσὶ ib. XXVII. 9. 444.
θνητός. θνητῶν al. θνητῷ I. Sacr. 9. 533.
ὡς θοιμάτιον τοῦτο II. Bis Acc. 34. 835.
θολερὸς al. θολερῶς I. D. Mar. XI. 2. 318.
Θουκυδίδης I. Tim. 30. 144. I. D. Mar. XV. 1. 325.
Θρᾳξὶ καὶ Σκύθαις II. Par. 42. 866.
θρησκεία I. Sacr. 10. 533.
θρίαμβος II. Q. Hiſt. 31. 40.
ἡ θυγάτηρ II. Jup. Trag. 40. 686.
θύλαξ. θύλακος I. pro merc. Cond. 39. 700.
θυμέλη II. Salt. 76. 309.
θυμὸς I. Tim. 54. 170. II. Icar. 10. 761.
θυννοκέφαλοι al. κυνοκέφαλοι II. 1. Ver. Hiſt. 38. 101.
θυρίον Edd. θηρίον III. Conv. 20. 433.
θυρωρέω. θυρωρεῖν al. θυρωρὸν I. Vit. Auct. 7. 548.
θυτικὸς I. Piſc. 45. 612.
θύω. θύε χάρισι II. Lex. 23. 348.

I.

Ἴακχε W. Edd. male Ἴακχον II. Salt. 39. 291.
ἴαπυξ I. D. Mort. XI. 2. 378.
ἰατρὸς Κῷος I. Herm. 1. 740.
ἴγνυς. ἰγνύσιν al. ἰγνύαις II. 1. Ver. Hiſt. 23. 89.
Ἴδα. τῆς Ἴδης ἐν τῷ Γαργάρῳ deficit in O. I. D. Deor. XX. 1. 253.
Ἰδαῖος al. εἰκαῖος I. D. Deor. V. 2. 213.
ἱδρόω. ἱδροῦσιν Edd. ἀλείφουσιν II. 1. Ver. Hiſt. 24. 90.
ἱδρύω. ἱδρύσθαι I. Tim. 42. 154.
ἱερεῖον. ἱερείων al. ἱερῶν I. Sacr. 1. 526.
ἱερὸν. πρὸς τοῖς ἱεροῖς I. Merc. Cond. 1. 692.
ἱκανὸς al. ἱκανῶς I. Prom. 2. 186. ἱκανὸν al. καινὸν I. Merc. Cond. 5. 659.
Ἰκαρομένιππος II. Icar. 1. 751.
Ἰκάριος I. D. Deor. XVIII. 2. 249. ὁ μὲν γὰρ Ἴκαρος II. Icar. 3. 754. τὴν δὲ Ἰκαρίου τοῦ γεωργοῦ III. Deor. Conc. 5. 530.
ἱκνέομαι. μὴ ἀρκεῖσιν ὥρᾳ ἱκνέομαι II. Salt. 5. 270.
ἴκελος W. Edd. εἴκελος II. Aſtr. 10. 365.
ἰκτὰρ ἱππημάχας II. Lex. 21. 346.
ἴλιγξ. ἰλίγγος I. Merc. Cond. 11. 666.
ἱμονιὰ II. Jup. Conf. 8. 632. ἵνα II. Icar. 21. 776.
Ἰξίων I. D. Deor. VI. 1. 216. I. Piſc. 13. 581. Ἰξίων al. Ἠξίων I. Necyom. 14. 475.
ἰξώδης al. ἰξώδης I. Tim. 29. 142.
ἰοβλέφαρον Edd. τὸ βλέφαρον II. Imag. 8. 466.
Ἰόλεως I. D. Mort. V. 2. 346. II. Amor. 2. 399.
Ἰόνιος Edd. pr. Ἰώνιον II. Bis Acc. 27. 825.
ἱππεῖς I. Prom. 2. 26.
Ἱπποκλείδης οὐ φροντὶς III. Herc. 8. 6.
ἵππος. ἐς πεδίον τὸν ἵππον I. Piſc. 9. 577.
ἵστημι. ἱστᾶσι L. εἰσὶ Edd. I. Harm. 2. 853.
ἴση δὲ ἡδονὴ II. Amor. 3. 400.
Ἰσμηνίας III. Adv. Ind. 5. 103.
ἰσοδίαιτης Edd. ἰσοδιαιτητὲς Solan. ἰσοδίαιτης Geſn. III. Epiſt. Sat. 32. 412.
ἰσοδιαιτήτας ex emend. Solan. III. Epiſt. Sat. 36. 416.
Ἰσμηνόδωρος P. Μηνόδωρος I. D. Mort. XXVII. 2. 438.
Ἰσμηνὸς III. Dem. Enc. 19. 505.
ἴσος I. D. Mort. XX. 3. 415. ἰστὸς I. pro Lapſ. 8. 733.
ἱστὸς. ἱστῶν al. ἱστοῦ I. Merc. Cond. 1. 652. ὁ ἱστὸς τῆς νεὼς II. 2. Ver. Hiſt. 41. 134.
ἱστὸν Edd. ἱστίον II. Jup. Conf. 16. 638.
ἰσχαῖμος I. Tim. 46. 160.
ἰσχύετο II. Amor. 6. 403.
ἴσως deeſt in Edd. II. Jup. Trag. 32. 679.
ἰταμὸς I. Vit. Auct. 10. 550.
ἰταμώτατος Edd. ἰταμότατος II. Icar. 30. 788.
εἰς τὸν Ἰωσὴφ ἀνίττεσθαί μοι δοκεῖ III. Calumn. 24. 156.

K.

Καβαλοῦσα al. ἐκβαλοῦσα II. 2. Ver. Hiſt. 46. 139.
Κάδος I. Herm. 81. 825.
καθαρῶς II. Demon. 40. 389.
καθιδρυσάντες vide notam III. Conv. 47. 450.
καθηδυπαθεῖν I. D. Mort. XII. 6. 388.
κάθημαι. κάθησο Edd. κάθησο II. Bis Acc. 9. 801.
καθίημι. καθεῖτο al. καθίκετο I. D. Mar. XII. 2. 319. καθήσειν II. Jup. Conf. 4. 629.
καθίζω. καθίσας I. D. Mar. II. 3. 293. καθίζω I. Merc. Cond. 26. 683.
καθίστημι. καθισταμένου Edd. κ—όμεθα II. Bis Accuſ. 12. 805.
καὶ al. τοι I. Tim. 20. 130. καὶ al. καινὰ ib. 2. 103. καὶ in al. deeſt I. D. Mort. XIII. 3. 392. καὶ in al. deeſt ib. 1. 389. καὶ ex P. additum deeſt in Edd. II. Gall. 2. 704. καὶ Guj. & Geſn. conjiciunt καὶ II. Par. 49. 874. καὶ al. γὰρ I. Prom. 20. 203. καὶ al. ἢ καὶ ib. 2. 26. καὶ — Ἀνδοκίδης I. Tim. 30. 142. καὶ ς I. Cont. 8. 500. καὶ ὅπως I. D. Deor. XX. 2. 254. καὶ ταῦτα idque, I. D. Mort. XX. 5. 418.
Καινεὺς II. Gall. 19. 731.
καινὸν Edd. κοινὸν II. Abd. 4. 162.
καινός. καινὴν al. κενὴν al. καὶ νῦν I. Merc. Cond. 5. 712.
καινουργὸς I. Catap. 26. 648. καινῶς II. Ann. 29. 598.
καίτοι I. Tim. 54. 171. καί τοι II. Q. Hiſt. 5. 6.
καιρός. εἰς ἂν καιρὸν τινα III. Diſſ. cum Heſ. 20. 241.
καίω. καομένης al. καιομένης I. Sacr. 5. 530.
καίω. κάειν P. male καίειν S. καίειν I. D. Mar. IV. 2. 299.
κάκιον Edd. pr. κάκιον III. Ocyp. p. 673. κακηγορία I. Piſc. 5. 575.
κακοζηλία II. Salt. 82. 313.
κακὸς ἐγὼ al. κακῶς ἐγὼ al. κακῶς ἔχω I. Merc. Cond. 1. 705.
κάκωσις ὄνομα δίκης II. Bis Acc. 29. 828.
κάλαμος. καλάμου al. καλάνου I. Nigr. 2. 41.
Καλαΐσιος emendatum pro Καλλιςικὸς Edd. pr. III. Macrob. 10. 214.
καλαύροψ. καλαύροπα al. καλαύροπα I. D. Deor. XX. 5. 256.
καλέω. κάλει αὐτὸν II. Bis Acc. 17. 813.

Καλλίας ἐ Μειδίας II. Jup. Trag. 48. 696. II. Jup. Conf. 16. 638.
καλλιεργία I. Nigr. 26. 65.
Καλλισθένης I. D. Mort. XIII. 6. 394.
καλὸς I. D. Deor. XX. 10. 261. I. Vit. Auct. 26. 566. καλοὺς L. κακοὺς I. Piſc. 4. 574.
καλλίω Edd. male καλλίων & ἐρασμιωτέρα II. pro Imag. 22. 481.
κάλλιστον ex L. Edd. priores κάλλιον II. Amor. 34. 435.
καλωδίῳ II. Aſin. 24. 593.
κάμαξ III. Navig. 6. 252.
Καμαρίνα III. Pſeudol. 32. 189.
Καμβύσης I. Sacr. 5. 530.
Κάνδυς II. Q. Hiſt. 39. 52. I. D. Mort. XIV. 4. 396.
κανηφόρος I. D. Deor. XX. 16. 266.
καπνός. λάπτουσι τὸν ἀναθυμιώμενον καπνὸν II. 1. Ver. Hiſt. 23. 88.
καρβατίνη III. Philopſ. 13. 41.
καρδία I. Merc. Cond. 11. 666.
Καρδιανὸς I. pro Lapſ. 8. 734.
καρεῶτις II. 2. Ver. Hiſt. 33. 129.
καρηβαρέω. καρηβαρεῖν Edd. καραιβαρεῖν II. Lex. 13. 336. vel potius 340.
Καρία. οἴκοθεν ἐν τῇ Καρίᾳ I. Herod. 1. 832.
καρπόω. καρπουμένων II. Jup. Trag. 22. 668.
κάρτα III. Calumn. 3. 128.
καρύκη I. Tim. 54. 171.
κάρφος II. Aſtr. 29. 373.
κάρχαρος II. Q. Hiſt. 43. 56.
Κασσιέπεια II. pro Imag. 7. 488.
κατὰ Μένιππον al. καὶ Μένιππος I. D. Mort. II. 1. 336.
κατ' ὀλίγον ὑπαπιὼν II. Icar 14. 769.
καταβαρέω. καταβαρήσειν al. καταπορήσειν I. D. Deor. XXI. 1. 268.
καταγελάω I. Merc. Cond. 6. 714. καταγελῶν τὰ Edd. καταγελῶντα III. Mort. Per. 40. 361. καταγελάσεσθαι al. aliter II. Phal. Pr. 6. 194.
καταγινώσκω II. 2. Ver. Hiſt. 20. 117. καταγιγνώσκῃς Solan. καταγιγνώσκεις Edd. male III. Meretr. XII. 313.
κατάγνυμι. κατέαγα τοῦ κρανίου I. Tim. 48. 161.
καταγοητεύω I. D. Deor. XVI. 1. 244.
καταγώγιον II. Aſin. 26. 595.
κατάγω. καταχθεὶς III. Macrob. 16. 219.
καταδικάζω I. Merc. Cond. 11. 666.
καταδύομαι. καταδύσεται al. καταλύσεται I. Nec. 20. 483.
καταδύω I. Merc. Cond. 27. 686.
καταίρω. καταίροντος] καταπλέοντος, κατερχομένου I. Jud. Voc. 2. 83.
καταλαμβάνω. καταλαμβάνομεν al. κατειλήφαμεν I. Catap. 4. 625.
καταλέγω. κατέλεξε recept. pro κατέαξε III. Nav. 34. 270.
καταλείπω. καταλειπόμενον al. καταλοιπ. I. Prom. 8. 192.
καταλέλειπται al. καταλείπεται I. Vit. Auct. 27. 567. I. Piſc. 6. 575.
κατάλειπε ex W. κατάλιπε Edd. pr. III. Pſeudol. 4. 165. I. Piſc. 14. 585.
καταλείπειν reſcriptum, καταλιπεῖν Edd. III. de Dipſ. 9. 240.
καταλεύω I. Piſcat. 10. 578.
καταξηραίνω I. D. Mort. XXVII. 7. 442.
καταπληξις Solan. vult κατάθελξις III. Philopat. 4. 589.
κατάρατος I. Piſc. 1. 570.
κατατολμάω I. Jud. Voc. 7. 90.
κατατρυφῶντα οὐ φέρων II. Jup. Trag. 53. 701.
καταφεύγω. κατέφυγεν al. κατέπιεν I. Merc. Cond. 17. 672.
καταφθείρω. καταφθείρας al. διαφθείρας I. Tim. 36. 148.
καταφλέξαντα III. Hipp. 2. 67.
καταφρονοῦντα W. καταφρονοῦντες I. Herm. 10. 749.
καταψάω II. Aſin. 14. 582.
κατειλέω. κατειλημένος III. Conv. 47. 450.
κατέρχομαι I. D. Mort. III. 1. 339.
κατέσπακε II. Phal. Pr. 6. 193.
κατέχω. κατέχων ἀρκεῖσθαι I. D. Mort. XII. 4. 386.
κατηγορέω I. Piſc. 22. 591. κατηγορέουσι Edd. κατηγοροῦσι II. Aſtr. 2. 361.
κατηφής. κατηφεῖ mallem κατήφει II. Amor. 16. 415.
κατοπτρομαι I. Cont. 16. 512.
κάττυμα I. Cat. 20. 642.
καῦμα II. Lex. 2. 322.
καύσεως al. κακώσεως III. Mort. Per. 23. 346.
Καφηρεύς. περὶ τὸν Καφηρέα II. Jup. Trag. 15. 659.
κελεύσῃς admiſſum, aberat ab Edd. II. Abd. 22. 178.
κειμήλιον al. καμήλου I. Prom. 4. 29.
ὁ Κεῖος I. Scyth. 11. 872.
κείρω. ὅτι ἐν χρῷ κέκαρμαι II. Bis Acc. 20.
κελαρύζω III. Rhet. Pr. 19. 21.
Κέλσος. ὦ φίλτατε Κέλσε II. Alex. 1. 207.
κέλυφος. κελύφη al. κελύφανα II. 2. Ver. Hiſt. 38. 133.
κενεμβατέω II. Gall. 26. 743.
κενοδοξία al. καινοδοξία I. D. Mort. X. 8. 369.
κενοδοξίας al. καινοδοξίας II. 1. Ver. Hiſt. 4. 72.
Κενταυρίδης III. Adv. Ind. 5. 104.
τὸ κέντρον Edd. τῷ κέντρῳ II. Q. Hiſt. 51. 61.
Κεραμεικὸς I. Piſc. 13. 581. I. Scyth. 3. 863.
ἐν Κεραμεικῷ II. Jup. Trag. 15. 659.
κεραυνός. κεραυνὸν ἐν τῇ δεξιᾷ I. Tim. 51. 165.
κερκώπων II. Jup. Trag. 21. 666.
Κέρκωψ. ὑπὲρ τοὺς Κέρκωπας II. Alex. 4. 211.
κεφάλαιον. ὅ τι περ τὸ κεφάλαιον III. Philopſ. 6. 34. κεφαλαιωδῶς ex emend. Solan. al. aliter II. Alex. 47. 252.
κεφαλαλγία I. Jud. Voc. 4. 86.
κεφαλὴ ἑκάστου ἔτι ἐστι III. Dea Syr. 7. 455.
κεφαλὶς I. Jud. Voc. 4. 86.
κηλέω. κεκηλημένοι jubente Solano, Edd. vero κεκλημένοι II. Bis Acc. 11. 804. & 805.
κιόστηρις. κιοστήρεως al. κιστήρεως I. Jud. Voc. 4. 86.
κὴρ mors I. Vit. Auct. 14. 553.
κήρυγμα II. Jup. Trag. 18. 663.
τοῦ τῶν κηρύκων ἀγῶνος III. Mort. Per. 32. 353.
κιβώτιον. ἔν τι κιβώτιον] ὡς ἐπὶ τοῦ Νῶε ὁ κατακλυσμὸς γέγονε I. Tim. 3. 106.
κιθαιρῶν II. pro Imag. 14. 472.
κινάβρα I. D. Mort. X. 9. 372.
κίνδυνον ex P. L. κινδύνου Edd. II. Aſin. 40. 608.
κίρρα I. D. Mort. XI. 2. 378.
κλαίω I. Vit. Auct. 14. 553. ἔκλαυσε ex emend. Solan. ἔκλυσε Edd. III. Philopat. 6. 592.
κλαυθμυρίζω. κλαυθμυριζομένων al. κλαθμυρις. I. Herm. 23. 761.
Κλεάνθιδι Edd. Χρέμητι Palm. Κρεμάνθιδι Pell. III. Fugit. 31. 383.
Κλέανθος I. D. Mort. IX. 4. 362.

κρώνη v. *Notas* III. Tragop. p. 655.
κλεῖθρον ex emend. *Solan*. κλεῖστρον Edd. priores II. Tox. 57. 562.
Κλεινίας. ὁ τοῦ Κλεινίου I. D. Mort. XX. 6. 419.
κλειστὸς II. 1. Ver. Hiſt. 24. 90.
Κλεῖτος. καὶ γὰρ Κλεῖτον I. D. Mort. XIII. 6. 394.
κλεπτικὸς al. κλεπτικῆς I. Prom. 7. 35.
Κλεόκριτος *B*. Θεόκριτος I. Catap. 9. 630.
κλῄζεται *Guj*. κλνίζεται Edd. III. Ocyp. p. 671.
κληρόω. τῶν — κεκληρωμένοι I. D. Mort. I. 1. 328.
Κλωθὼ I. Catap. 1. 620.
κλωπεύω I. Catap. 1. 622.
κνισᾷ II. Jup. Trag. 22. 667.
κνισάω I. Prom. 19. 202.
Κόδρος I. D. Mort. IX. 4. 362.
κοινὸς Ἑρμῆς. κοινὸν εὕρημα I. Somn. 9. 14.
κοινὰ *T. Fab*. vult κενὰ III. Mort. Per. 13. 338.
κολακεία al. κολακία I. D. Mort. X. 9. 373.
κολακευτικὸς. κολακευτικώτεροι *Fl*, κολακικώτεροι I. Piſc. 34. 603.
κολακεύων παρὰ τοῦ μετρίου I. Necyom. 13. 474.
κόλλαβος. κολλάβους al. καλάμους al. καλάβους al. κολάβους I. D. Deor. VII. 4. 223.
κόλλοψ I. D. Mar. I. 4. 290.
τοὺς κόλλοπας II. Jup. Trag. 10. 653.
κολοκύνθη. τῆς κολοκύνθης al. καὶ τῆς κολοκ. I. Jud. Voc. 10. 96.
Κολοσσὸς Ῥόδιος II. Icar. 12. 765.
Κολοφώνιος Edd. Κολωφώνιος II. 2. Ver. Hiſt. 20. 117.
κόλπος. ἐς τὸν κόλπον πτύσας I. Merc. Cond. 6. 714.
κομιῶν Edd. κομιδῶν III. Dem. Enc. 12. 500.
κομιδῇ aberat ab Edd. II. Lexiph. 1. 318.
κομμωτικὸς II. Amor. 9. 406.
κομψεία. κομψείας al. κομψίας male I. Prom. 8. 191.
κόνδυλος. I. Prom. 10. 193. κόνων II. Q. Hiſt. 34. 45.
κοππαφόρος emend. *Solan*. al. κοπποφόρος III. Adv. Ind. 5. 104.
κοπτὸς III. Philopſ. 33. 59.
κόρδαξ II. Icar. 27. 784.
κορμὸς I. Cont. 8. 500.
κόρυζα I. D. Mort. XX. 4. 416.
κόρυζα ἡ μεμωραμμένη ἢ μυξῶσα II. Q. Hiſt. 31. 42.
Κόροιβος. ταῦτα Κοροίβου τινὸς III. Philopſ. 3. 32.
κόρος. οὐδὲ ἐς κόρον τοῦ φωτὸς δεχόμενον II. Alex. 16. 224.
Κορύβας. φίλοι Κορύβαντες I. Tim. 41. 152.
κορυβαντώδης. κίνημα κορυβαντῶδες II. Jup. Trag. 30. p. 676.
κόρυς. κορύθων ἐδέοντο II. 1. Ver. Hiſt. 40. 102.
κορύσσω. ἐκορύσσετο v. not. III. Epigr. 21. p. 680.
κότινος I. D. Mort. XI. 3. 378.
κότταβος III. Philopat. 18. 604.
κοτυληδὼν III. Muſc. Enc. 3. 93.
κουρκίνη v. notas III. Tragop. p. 655.
κουρίας I. Vit. Auct. 20. 559. κουριῶ II. Gall. 10. 716.
κουφίζω I. D. Mort. XI. 1. 376.
κρανίον II. Q. Hiſt. 3. 5. συντρίψαντες τῶν κρανίων I. Cont. 5. 496.
Κράταιν I. Piſcat. 19. 589.
κρέας. κρειῶν Edd. κρεῶν II. Par. 10. 847. κρέα ἑόρτια II. Jup. Conf. 14. 637.
[illegible] II. Q. Hiſt. 15. 21.
[illegible] I. Necyom. 16. 479.
[illegible] I. pro merc. Cond. 11. 718.
κρίσις. θεῶν κρίσις I. D. Deor. XX. 1. 252.
ὡς Κροκόδειλος I. Herm. 81. 826.
κρόνιον Edd. κρόνον II. Q. Hiſt. 21. 29.
Κρόνος I. Prom. 3. 187. τὸ ἐπὶ Κρόνου βουλεύειν II. Jup. Trag. 26. 672.
κρουνισκος I. Piſcat. 10. 579.
κρότος πολὺς II. Bis Acc. 28. 827.
κρυπτόμενον *Geſn*. κρυπτόμενος III. Meret. V. 291.
κτάομαι. δημοσίᾳ κεκτῆσθαι τὸν φόνον I. Jud. Voc. 2. 84. παρὰ τοῖς κεκτημένοις II. Par. 6. 844.
κτέρας II. Gall. 14. 724.
κύαμος. ὡς οὐδὲν ἴσον κυάμοις I. D. Mort. XX. 3. 415.
κυβιστητὴρ Edd. κυβιστής. II. Salt. 13. 275.
κυκεὼν II. Icar. 17. 772. I. Vit. Auct. 14. 554.
κύκλωψ I. Catap. 14. 636.
κυλικεῖον Edd. κυλίκιον II. Lex. 7. 333.
Κυλλάραβις I. Merc. Cond. 11. 718.
κυματαγὴ. κυματαγῆ Edd. male κυματώδη I. Herm. 84. 829.
Κυναίγειρος II. Demon. 53. 392.
κῦτος ſic *Fl*. κῆτος ceterae II. 1. Ver. Hiſt. 31. 95.
Κυνουρία. κυνουρίαν Edd. Κυνοσουρίαν II. Icar. 18. 773.
κύφωνα III. Pſeudol. 17. 176.
κυψελὶς II. Lex. 1. 319.
κυψελόβυστος II. Lex. 1. 318.
κύων deeſt in al. in quibusdam αὐτῶν &c. I. Piſcat. 48. 615. ὀμνύω γέ σοι τὸν κύνα I. Vit. Auct. 16. 556.
κώδων I. Merc. Cond. 24. 680.
κωλίας II. Amor. 42. 443.
κωλύω I. Piſc. 7. 576.
κωλυθησόμενος Edd. plurimae κολασθησόμενος II. 2. Ver. Hiſt. 25. 123.
κωμικὸς. τὸ κωμικὸν] σημαίνει τὸ τοῦ Εὐπόλιδος L. Εὐπόλιδος I. Nigr. 7. 461.
κωμῳδέω I. Piſcat. 14. 585.
κωπή. τῇ κώπῃ I. Catap. 19. 641.

Λ.

Λαβὴ I. Herm. 73. 815. λαβάς τινας II. Icar. 10. 762.
Λαβύρινθος. ὁ λαβύρινθος ἐπέκλεισεν III. Conv. 6. 422.
λαγχάνω. ἔλλαχε metri cauſſa pro ἔλαχε quod alii I. Cont. 22. 520.
λαγωὸς I. Piſc. 34. 603. λαγὼς δειλὸν ἄγαν ζῷον I. Somn. 9. 13. λαγὼς ἐπὶ δειλίας αἰνίττεται ib. λαγὼ βίον ζῆν ib.
λαθρηδὰ III. Calum. 21. 151.
λαιμαργία I. Vit. Auct. 19. 558.
καὶ Λακεδαιμόνιόν τινα II. Dem. 46. 390.
λακιστὸς I. Piſc. 2. 572.
λάλος. λάλον al. male ἄλλον I. Cont. 1. 490.
λαμβάνεται. ἔλλαβε Edd. ἔλαβε III. Tragop. p. 655. λαμβάνω. λήψη O. λήψει I. D. Mort. XXIII. 2. 428.
λάμνα I. Tim. 20. 130.
λανθάνω. λῆσειν. *Gron*. λήξειν I. Piſc. 48. 616. λεληθυίας al. male λεληθείας I. Merc. Cond. 42. 703. ἐλάθομεν II. 2. Ver. Hiſt. 40. 134. λέληθε O. λεληθὼς I. D. Mort. X. 8. 370. λαθόντα II. Gall. 3. 707.
λὰξ πατήσας II. Lexiph. 10. 336.
λάπιθαι III. Conv. 1. 418.
λάρος I. Tim. 12. 121. λάρος al. λάβραξ I. pro merc. Cond. 3. 656.
λαφύσσω II. Aſin. 27. 596. λαφύσσειν. καὶ λαφυσσόμενος]

ἐν

ἀντὶ τοῦ λαφύστειν ἢ ἐξαντλεῖν παραχωρούμενος I. Tim. 17. 128.
λεβάδειαν I. D. Mort. III. 1. 339.
λέγω. λέγειν al. λέγων I. Prom. 3. 27. λέγειν al. male λέγων I. Jud. Voc. 1. 82. λέγων J. male λόγων I. Halc. 8. 184. λέγω I. D. Mort. XXVII. 9. 444. ἔλεγον Edd. ἔλεγεν III. Mort. Per. 41. 362. λέγω ex Fl. λέγειν cett. III. Solocc. 11. 583. λέγοι Edd. λέγει I. Herm. 74. 817. λέγει Edd. λέγοι III. Pſeudol. 7. 169. λέγονται I. Piſc. 42. 610. πρὸς τὰς λεγομένας &c. v. notas III. Calumn. 21. 152.
λειτουργία II. Salt. 79. 310.
λείψανα τὴν τάξιν II. Par. 42. 865.
λέξις. περὶ δὲ λέξεως I. Somn. 1. 1.
λεοντῆ I. D. Mort. XVI. 1. 402. λεοντῇ al. λεοντὴν I. Nec. 1. 456.
Λεπίδῳ ἑταῖρον ὄντα II. Alex. 43. 249.
Λεσβῶναξ II. Salt. 69. 305.
λευκός. τὴν λευκὴν παρά σου I. pro merc. Cond. 15. 723. τὴν λευκὴν I. Harm. 3. 856.
λεύσσω. λεύσσουσιν Edd. λεύσουσιν II. Amor. 23. 423. λεύσουσι apud Homer. λεύσουσι I. Herm. 33. 775.
Λήδα I. Prom. 17. 200.
Λημνιάς. Λημνιάδων ἔρις II. Amor. 2. 399.
πάνυ λημῶ II. Jup. Trag. 10. 652.
λῆρος. ἅπαντα γὰρ ταῦτα λῆρος] ἀντὶ τοῦ οὐδὲν, εἰ μὴ μόνον ψόφος ποιητικῶν ὀνομάτων I. Tim. 1. 99.
Λητὼ al. Λητὼ ἤδη καὶ I. D. Mar. X. 2. 316.
ὁ Λίβυς P. ὦ Λίβυ I. D. Mort. XII. 1. 381.
λιθοβολέω I. Piſc. 10. 578.
λιμώσσω. χύτραις λιμῶντες III. Adv. Ind. 28. 119.
λιπαρής. λιπαρὲς al. ἀλιπαρὲς I. Herm. 24. 763. λιπαρὲς Edd. pl. ἀλιπαρὲς III. Rhet. Pr. 9. 10.
λιτὸς II. Aſin. 3. 570.
λιχνεία I. Vit. Auct. 19. 558.
λογαριασμὸς I. Catap. 4. 624.
λογισμὸς I. Catap. 4. 624.
λόγος I. Tim. 43. 155. ὁ λόγος Cl. J. J. Wetſten. conjicit ὁ λόγιος III. Herc. 5. 84. λόγος al. τρόπος I. D. Deor. XIV. 1. 239. τὰ τοῦ λόγου II. Alex. 9. 217. σοῦ λόγους al. συλλόγους I. Piſc. 4. 574. τῶν λόγων al. τοῦ λόγου I. Merc. Cond. 2. 654. λόγοις Edd. λοιποῖς Marcil. III. Adv. Ind. 25. 121. οὐ τοὺς λόγους P. οὕτος ψόγους I. Piſc. 32. 600.
λοξὸς ὢν II. Jup. Trag. 28. 674.
λοπὰς II. Q. Hiſt. 56. 65.
λόχμια Edd. δόχμια III. Philopat. 10. 595.
λυκαυγὲς diluculum II. Gall. 33. 750.
Λύκειον I. Piſc. 52. 619.
λύκειος. λυκείου δένδρον εὐτυχέστερον II. Amor. 31. 431.
λύκος χανὼν II. Gall. 11. 718.
λύξω Edd. ξόλου vult Gron. III. de Domo 20. 201.
λυπέω I. D. Mort. I. 1. 328.
Λυσίμαχος I. Jud. Voc. 7. 90.
λύσσαν, λύσσανος II. Tox. 15. 523.
λύχνος. τοῦ λύχνου II. Gymn. 35. 916.
λωποδύτης al. τυμβωρύχος I. Piſc. 14. 584.
λῷρος I. Herod. 5. 836.
λωτὸς I. Merc. Cond. 8. 664.

M.

Μὰ Δία II. Par. 1. 836.
μαγγανεύω I. D. Deor. 206.
μάγιστρος συλοκάκας III. Calum. 17. 148.
μαζῶν Edd. μαστῶν Solan. II. Amor. 41. 442.
μαθήματα III. Conv. 34. 441.
μαίνομαι. εἰ μέμηνα al. ἢ μέμηνας I. D. Deor. VIII. 1. 225.
μακαρία κενὴ I. Herm. 71. 814. κενὴν μακαρίαν III. Navig. 12. 256.
Μάκαρας I. Catap. 24. 646.
Μακεδονικός. Μακεδονικὴν χλαμύδα I. D. Mort. XIV. 4. 397.
μακρός. μακρὰ al. μακρὰν I. Tim. 37. 149.
μακρὰν al. μακρὰ I. pro Lapſ. 2. 727.
μάλβαξ II. Alex. 25. 234.
μανδραγόρας. ὑπὸ μανδραγόρᾳ I. Tim. 2. 103.
Μανδράβουλος I. Merc. Cond. 21. 677.
μανθάνω. εἰ μάθετε al. ἢν μάθητε &c. I. Piſc. 5. 574.
μανία I. Tim. 30. 144.
μαντευομένοισιν. Edd. male μαντευόμενοι II. Aſtr. 2. 361.
ὁ Μαραθὼν III. Rhet. Pr. 18. 20.
μαρτύρομαι. μαρτυρόμενον II. Tyran. 22. 158.
μάρτυς. οἴκοθεν ὁ μάρτυς II. Jup. Trag. 32. 680.
μασχάλη. ἕτερος μασχάλῃ I. Vit. Auct. 7. 547.
ὑπὸ τῇ μάχῃ Edd. III. Macrob. 17. 22.
μεγαλαυχία I. Tim. 28. 141.
Μέγαρα I. D. Deor. XIII. 2. 237.
μέγας. οἷς μέγιστος I. Vit. Auct. 16. 556. μέγα al. μέγιστον I. Nigr. 1. 39.
μείζονι γε τῷ μικρότερον I. Merc. Cond. 9. 716. τὸ μέγιστον οὐ πλέον πόδος I. Nec. 17. 480.
μειζόνως. τῆς εὐχῆς μειζόνως al. ἐκ τύχης μείζονος I. Merc. Cond. 12. 668.
μεθέτω II. Aſtr. 13. 366.
μειδιάω I. D. Mar. XII. 2. 319. τί δ' ἂν ἐμειδίασας II. Jup. Conf. 4. 628.
μέλας. μέλανας ἀνθρώπους I. D. Mar. XV. 4. 327.
Μελέαγρος III. Conv. 31. 439. ejus διάλυσις I. Sacr. 1. 526.
μέλει. οὐδὲν μέλει Ἐπικούρῳ II. Par. 11. 848.
μελετάω mire variat I. Prom. 5. 189.
Μέλιτος emend. pro Μέλητος II. Jup. Conf. 16. 638.
μελίζω I. D. Mort. XXIX. 1. 448.
μελιχρὸς II. Amor. 30. 431.
μέλλω. ἔμελλε Edd. ἔμελλον III. Conv. 47. 450. ἐμέλλησας al. male ἐμέλησας al. ἐμέλισας I. D. Mort. XXIX. 1. 448.
μέλος. μελῶν al. μερῶν I. D. Deor. XX. 13. 263.
μὲν abeſt in Edd. II. Jup. Trag. 19. 664. II. Salt. 72. 307. II. Bis Acc. 29. 828. inſertum III. Dea Syr. 33. 479. μὲν καὶ O. μὲν οὖν καὶ I. D. Mort. XXV. 2. 433. ἃ μὲν, ἃ δὲ III. Rhet. Pr. 15. 15.
Μένιππος I. Piſc. 26. 596. I. D. Mort. XXI. 1. 420.
μένω. μένουσαν al. μὲν οὖσαν. μείνας δὲ II. 2. Ver. Hiſt. 29. 125.
μεριζόμενος Edd. λογιζόμενος II. Gall. 22. 735.
μερμηρίζω Edd. male μερμερίζω II. Bis Acc. 2. 795.
μέρος. μερῶν al. μέρων I. Zeux. 5. 842. τὸ μέρος συνδιαπραττόμενον I. pro merc. Cond. 12. 721. τὸ μέρος] ἀντὶ τοῦ ὅσον κατ' αὐτὸ I. Jud. Voc. 11. 96. ἐν τῷ μέρει I. Piſc. 28. 597. & II. Gall. 18. 730.
μεσαιτάτῳ III. Cronoſ. 18. 400.
Μεσορὶ emend. pro Μεσωρὶ III. Philopat. 22. 610.
μέσος. μέσσοισι al. male μέσοισι I. Piſc. 41. 609.

μεταλαμβάνουσι al. μεταλαμβάνωσι I. Nigr. 24. 64.
μεταλαμβάνω. αἰτιατικῇ συντεταγμένον I. Nigr. 24. 64.
μεταμανθάνω. μεταμαθήσῃ Edd. male μεταθήσῃ I. Herm. 84. 829.
μεταξύ. ἀλλὰ μεταξὺ I. Tim. 29. 142.
μεταστέλλω. μεταστειλάμενος II. Phal. Pr. 6. 192.
μέτειμι. al. μέγιστον ἀσκεῖς I. D. Mort. XX. 6. 419.
μετενδύω. μετενέδυσε I. Necyom. 16. 478.
μετέρχομαι. μετελευστέον III. Fug. 22. 376.
μετεωρίζω. διὰ θυμὸν μετεωρίζεσθαι I. Tim. 54. 170.
μετεωρολέσχης. μετεωρολέσχαι] οἱ φλυαροῦντες τὰ μετέωρα I. Prom. 6. 33.
μετεωροσοφιστὴς I. Prom. 6. 33.
μετοικέω. μετοικήσομεν al. μετοικήσωμεν I. D. Mort. II. 1. 336.
μέτοικος. τοὺς μετοίκους θεοὺς II. Icar. 27. 783.
εἰ καὶ μέτοικός εἰμι II. Jup. Trag. 32. 678.
μέτρων editum pro μετεώρων II. Bis Acc. 33. 833.
αὐτῷ τῷ μέτρῳ φασί II. Imag. 12. 470.
μετρίων II. Jup. Conf. 1. 626.
ἐγὼ. μου Edd. vulgo μου II. Jup. Trag. 14. 657.
μέχρι πρὸς II. Bis Acc. 11. 804.
μὴ ἀναπηδήσεσθαι v. Notas III. Mort. Per. 25. 349. μὴ delet *Marcil.* III. Pie dol. 16. 174. μὴ & μὲ confuſa I. pro Lapſ. 2. 726. μὴ & μοι I. Herm. 48. 789. μὴ ἔχει πρόβατα II. Alex. 15. 223.
μηδὲ & μὴ δὲ variat ſexcenties. μὴ δὲ πώποτε al. μηδὲ πώποτε al. μηδεπώποτε I. Herm. 31. 771. μηδὲν al. μηδὲ εἴ τι I. D. Deor. XXIV. 1. 275. μηδὲν al. μηδὲ al. μὴ δὲ I. Piſc. 42. 610. μηδὲν Edd. μηδὲ II. Gall. 17. 728. μηδὲν πρὸς τὴν χορδὴν II. Salt. 80. 311.
ἐν Μηδίοις II. Q. Hiſt. 30. 40.
μηκέθ' & μήθ' I. Tim. 38. 150.
μήκων II. 2. Ver. Hiſt. 33. 128.
μηλόβοτος κτῆσις I. Nigr. 26. 65.
μὴν pro μὴν III. Dea Syr. 17. 464. ὁ μὴν Edd. καὶ μὴν II. Jup. Trag. 8. 651.
μήνιγξ. ὑπὸ τὴν μήνιγγα I. D. Deor. VIII. 1. 225.
μηρίον. μηρία] inſertum I. Tim. 9. 116.
μηρὸς καταστέλλω III. Rhet. Pr. 19. 21.
Μήταρχος II. Lexiph. 19. 340. verius 344.
μηχανή. θεὸς ἀπὸ μηχανῆς III. Philopſ. 29. 55.
μιαρός. μιαρὸν al. μικρὸν I. Tim. 53. 169.
ὁ Μίθρης II. Jup. Trag. 8. 651.
μικρός. οὐ μικρὸν ἀτοπώτερον I. Merc. Cond. 4. 712. μικροῦ al. male μικρῷ I. Nec. 10. 470.
Μίκυλλος II. Gall. 1. 702.
Μινύας. ὁ Μινύου μόνον II. Alex. 2. 209.
Μίνως I. D. Mort. XII. 1. 380.
μισθαρνέω I. pro merc. Cond. 12. 720.
Μίτρα III. Deor. Conc. 4. 529. & III. Bacch. 2. 76.
μνᾶ. μνῶν τριάκοντα εἶναι mire variat I. D. Mort. X. 9. 371.
ἓξ μνᾶς ἑκάτερον II. Jup. Trag. 25. 670.
μνημεῖον] ἀντὶ κατὰ μνημεῖον III. Dea Syr. 6. 454.
μνημονεύω. μνημονεύειν al. μνημονεύσειν I. Prom. 8. 192.
Μνήσαρχος II. Gall. 4. 708.
μόγις. μόγις οἱ Ἀθηναῖοι μόλις ἡ κοινὴ I. Jud. Voc. 4. 87.
Μοῖρα. ἔξω τοῦ νόμου τῆς Μοιρῶν II. Jup. Conf. 2. 627. Μοῖρά τις, ἢ ib. 10. 634.
μόνος I. Vit. Auct. 23. 564. τοῦτο μόνον, F. ἔντιμόν τι βαρύτερον] I. Cont. 11. 504. μόνου Edd. μόνον II. Salt. 3. 267. ἂν μόνον I. Halc. 1. 176.
μοναδέω II. Q. Hiſt. 1. 2.
μόνως al. μόλις I. Merc. Cond. 12. 668.
τὸ τῶν μουσικῶν τοῦτο vide notas III. Adv. Ind. 21. 116 & 117.
μουσουργία I. Vit. Auct. 3. 543.
Μουσαῖος III. Mort. Per. 18. 343.
μοχθηρὸς I. pro Lapſ. 4. 728.
μυθεύομαι I. D. Deor. XVI. 1. 244.
ὕδρας μύθῳ II. Phal. Pr. 8. 195. μῦθος II. Icar. 7. 758.
μυκτηρισμός. μυκτηρισμὸν ἡγητέον τοῦτο I. Prom. 1. 24.
μυροπώλης I. Merc. Cond. 8. 664.
μύρτων II. Lex. 12. 334. potius 338.
μυσαρὸς I. Piſc. 48. 616.
μυσάττομαι. μυσαχθῇς al. μυσαχθεὶς I. Somn. 8. 10.
μυστιλωτὸς I. Tim. 54. 171.
μυῶν pro μυιῶν II. Gall. 24. 739.
μῶν al. Τίμων al. τί; μῶν I. Tim. 57. 175.

N.

Ναίω. ναίοιμι al. νέοιμι I. pro Lapſ. 6. 733.
ναναίδης II. Q. Hiſt. 23. 32.
νάπυ II. Aſin. 47. 615.
ναύσταθμος I. Sacr. 3. 528.
ναυτιάω. ἐναυτίων al. ἐναντίων I. Nec. 4. 461.
νεάλης I. Merc. Cond. 26. 683.
νεανιεύεται III. Pſeud. 19. 176.
νεβρὶς & νευρὶς confuſa III. Meret. X. 308.
νέηλυς I. D. Mort. XVIII. 1. 408.
νεκρικός. νεκρικοὶ διάλογοι I. D. Mort. I. 1. 328.
νεκρὸς al I. D. Mort. III. 2. 340.
νεκρὸν τι ἄλλο παιδίον III. Nav. 19. 261. καὶ νεκρῶν διαφόρων I. D. Mort. X. 5. 303.
Νεκυομαντεία I. Necyom. 1. 455.
Νεμέα ἐστὶ τόπος II. Bis Acc. 2. 794.
νεογέννητος I. Halc. 3. 180.
νεογιλὸς. νεογιλλὸς & νεογνὸς I. Halc. 3. 180.
νεογνός. τῶν νεογνῶν pro νεογνὸν I. Zeux. 6. 844.
νεολαία II. Phal. Pr. 3. 190.
νέος τις II. Lex. 1. 317. νέος reſtitutum ex W. Fl. νηὸς Edd. II. Salt. 52. 298.
νεώρια I. Catap. 9. 631.
εἰς νέωτα I. Herm. 4. 743.
νὴ Δία al. μὰ Δία II. Gall. 11. 718.
νὴ Δία reſtit. pro καὶ ἡδέως Edd. II. Amor. 42. 441. τὸ τὴν πάνδημον III. Rhet. Pr. 25. 28.
νῆμα I. Catap. 3. 624.
Νηρηΐς. Νηρηΐδων al. Ἀμφιτρίτης I. D. Mar. IX. 1. 310.
νησιώτης I. Scyth. 9. 869.
νήσους additum II. Salt. 38. 291. νῆσον καθορῶμεν II. 1. Ver. Hiſt. 6. 74.
νήφω. νῆφε καὶ μέμνησο ἀπιστεῖν I. Herm. 48. 789. I. D. Deor. XXIII. 2. 275.
νίκας deeſt in Edd. I. Herod. 7. 836.
νικάω. ἐνίκησας pro νικήσεις I. Harm. 1. 854. νενικηκυίας al. male νενικυίας I. D. Deor. XX. 1. 254.
Νικηφόρος al. κατηφόρον &c. I. D. Deor. XX. 16. 266.
τῷ νίκῃ ὁμοία II. Par. 34. 862.
Νικόστρατος II. Q. Hiſt. 9. 12.
Νίκος, κἂν τὸ νίκη ἔχει πλόκαμον I. Sacr. 15. 539.
νομίζω. νενόμικεν Edd. νενόμικε II. Salt. 29. 285. ἐνόμιζεν Edd. ἐνόμιζον II. Aſtr. 25. 371.

νέος,

νόος. τοῦ νοῦ al. νέου I. Nec. 1. 456.
νότος. ἐπὶ νότῳ ἄγοιτο I. D. Mar. XV. 4. 327.
νουμῶς. νουμῶν al. νομῶν II. 2. Ver. Hiſt. 17. 114.
νῦν recept. pro πρὶν III. Dea Syr. 17. 464. νῦν λέγε I. Piſc. 23. 593.
νὺξ. μέσας νύκτας al. μέσας τὰς νύκτας I. D. Deor. XXIII. 2. 274. ἔδει νὺξ II. 2. Ver. Hiſt. 12. 112.
νωθὴς I. Vit. Auct. 27. 568.
νώνυμνοι & νώνυμοι II. Jup. Trag. 6. 647.

Ξ.

Ξεναγὸς I. D. Mort. XXVII. 7. 441.
ξένιον. ξενίοις reſtit. pro ξενίαις II. Alex. 31. 239.
ξενοκτονέω I. D. Deor. XXIII. 1. 274.
ξενολογέω II. Gall. 25. 741.
ξύλον I. Piſc. 24. 594. I. Cat. 6. 627.
ξυναυλία. ξυναυλίᾳ μίγνυσο al. ξυναναμίγνυσο I. D. Mar. III. 2. 297.
ξυνεπιλαμβάνω. ξυνεπιλαβοῦ Fl. ἐπιλαβοῦ I. Piſc. 48. 615.
ξυρέω. ἐξυρημένων al. ἐξηγουμένων I. Sacr. 14. 537.

O.

'O ante αὐτὸς deficiens inſertum II. Salt. 66. 304. aberat & II. Jov. Conf. 12. 635. II. Salt. 41. 292. ὁ Δημώναξ edidi pro ὦ Δημῶναξ II. Dem. 30. 386. ὁ γὰρ αὐτὸς al. οὐ γὰρ αὐτοὶ al. οὐ γὰρ αὐτὸς I. D. Mort. XVI. 4. 404. ὁ δὲ forſ. ὧδε III. Dem. Enc. 37. 519. ὅ, τι W. ὅτῳ I. Herm. 68. 810. ὅ, τι Edd. ὅτι III. Conv. 15. 428. I. Herod. 8. 837. II. Q. Hiſt. 16. 25. II. Jup. Conf. 7. 632. τὸ al. τοῦ I. Nigr. 23. 62. τὸ μὲν reſt. pro τὸ μὲν I. Sacr. 2. 527. τοῦ Edd. καὶ III. Ner. 3. 638. τοῦ τὸ Edd. τοῦτο III. Mort. Per. 20. 344. τῷ Solan. fruſtra ὃ I. Herm. 68. 810. τῷ aberat II. Salt. 80. 311. τῷ Pell. τὸ Edd. male III. Mort. Per. 42. 362. τῷ ποτε al. τῷ al. πῶς I. Halc. 2. 179. τῷ δὴ & τὸ, δὴ I. Vit. Auct. 14. 553. τῷ Marcil. τὸ II. Alex. 46. 252. τῶν πάντων Edd. τὸ πάντων III. Cyn. 13. 546. τὸ reſtit. pro τῷ III. Pſeudol. 4. 167. τὴν pro τῇ II. Imag. 8. 466. οἱ δὲ ἐν αὐτῷ σοι] σύνταξις N. foederis. I. Tim. 4. 107. ταὐτὰ reſt. pro ταῦτα I. Herm. 59. 799. τὸ deerat II. pro Imag. 28. 506. τοῖς al. τοὺς I. Herm. 70. 812. τῆσι Edd. τῆς III. Dea Syr. 8. 456. τὰς additum II. Alex. 36. 244.
ὀβολός. ἕνα ὀβολὸν ἔχοντας ἥκειν I. D. Mort. I. 3. 333. ὀβολὸν φέροντες II. de Luct. 10. 926.
ὁδοιπόρος. ὡς (ἀπαρχὰς) οἱ ὁδοιπόροι κατιθέασι. I. Somn. 9. 14.
ὁδὸν al. ὁδῶν I. Herm. 46. 787.
ὀδύρομαι I. Merc. Cond. 10. 717.
ὀδυρουμένου al. ὀδυρομένου I. Sacr. 15. 539.
ὀθνεῖος II. Phal. Pr. 10. 197.
ὀθόνη I. D. Mort. III. 2. 339. ὀθόνιον II. Aſin. 42. 610.
οἰκείαν Edd. οἰκίαν III. Mort. Per. 14. 339.
οἰκειότης I. Sacr. 10. 534.
οἰκέτης. οἰκετῶν. O. οἰκιῶν. recte Solan. οἴκοθεν I. Piſcat. 26. 596.
οἰκέω. οἰκηθείη al. οἰκισθείη II. Gymn. 14. 892.
οἰκοδομέω. οἰκοδομούμενοι O. οἰκοδομοῦντες σοι νεὼς I. D. Mort. XIII. 2. 392.
οἰκοδομητικὸς I. Conr. 5. 496.
οἰκονομήσασθαι Edd. οἰκοδομήσασθαι II. Q. Hiſt. 51. 62.
οἰμωγή. οἰμωγὰς al. συμφορὰς I. D. Mort. II. 1. 336.
οἴμαι δέ σε I. Necyom. 16. 479. οἴονται σφίσιν Coll. οἷόν τε φασὶν II. Q. Hiſt. 5. 6. ᾤμην al. ᾤμην τὸ πρᾶγμα I. Jud. Voc. 7. 91. οἴηται al. οἴεται I. Tim. 25. 138. οἰηθῇς Edd. male οἰηθεὶς II. Alex. 23. 231.
Οἰνεὺς III. Conv. 30. 439.
οἷός τε F. οἷόν τε I. Nec. 9. 469. εἰ οἷόν τε εἶναι II. Par. 1. 836. οἷον al. ὅλον I. Herm. 40. 783. οἷόν τε al. οἴονται I. Cont. 22. 519.
οἰσύινος vimineus I. D. Mort. XIV. 2. 395. οἰσυΐνης II. Q. Hiſt. 23. 31.
Οἴτη mons, vide Schol. I. Tim. 6. 112. ἐν οἴτῃ al. ἐλύθη I. D. Mort. XVI. 5. 405.
ὀκνεῖ Edd. male ὠκνεῖ II. Par. 3. 840.
μὴ ὀκνήσῃς II. Jup. Conf. 6. 631.
ὀλιγώρως II. Jup. Trag. 15. 658.
ὄλμειος III. Adv. Ind. 3. 101.
ὅλος al. ὅλως I. D. Mort. III. 2. 340. I. D. Deor. XX. 15. 266. II. Salt. 3. 268. ὅλως al. ὅλον I. Herm. 2. 741. ὅλον an ὅλως Pell. ib. 48. 790.
ἐξ Ὀλυμπίας II. Jup. Trag. 25. 670.
ὅλως F. ὅλος I. Cat. 11. 633. I. pro Lapſ. 5. 730.
Ὄμανα. Ὀμανῶν emend. pro ὁ Μάνων Edd. pr. III. Macrob. 17. 220.
Ὁμηρικός. τὸ Ὁμηρικὸν ἐκεῖνο I. D. Mort. XI. 1. 376.
Ὅμηρος II. 1. Ver. Hiſt. 17. 84. Ὅμηρος ἐκεῖνος ὁ τυφλὸς I. D. Mort. XXV. 1. 432. ὁ τοῦ Ὁμήρου ῥήτωρ III. de Domo 17. 200. ἐν ἀρχῇ τῆς Ὁμήρου ποιήσεως I. Sacr. 2. 527. τὴν Ὁμήρου ἀοιδὴν II. Aſtr. 22. 369. παρ' Ὁμήρῳ I. Necyom. 11. 471.
ὅμιλος II. Aſin. 37. 605.
ὁμογέρων al. male ὠμογέρων I. Merc. Cond. 20. 676.
ὅμοιος. ὁρᾷς ὅμοιος al. ὁρᾷς οὐχ ὅμοιος II. Q. Hiſt. 18. 27.
ὅμοιον, ſed legendum ὁμοίως III. Nav. 29. 267.
ὁμοίως al. ὁμοίων I. Nec. 15. 477. ὁμοίως al. ὅμοια I. D. Mort. XXVIII. 1. 445.
ὀμφακίας I. Catap. 5. 626.
ὁμώνυμος. ὁμωνύμου Edd. & M. ὁμώνυμόν σοι I. Harm. 1. 851.
ὅμως al. ὅπως I. Somn. 12. 17. al. ὅλως I. D. Mort. XXVIII. 2. 446.
ὀνειδιζόμενοι an ὀνομαζόμενοι III. Philopat. 26. 615.
ὀνίνημι. ὀναίμην al. ὠναίμην al. ἐοναίμην al. ὀνάμην I. D. Mort. XXII. 2. 424. ὄνησο I. Prom. 20. 203.
ὀνομάζω. ὀνομάζειν al. ὀνομάζει I. Jud. Voc. 8. 92. ὀνομάζων al. ὀνομάσων II. Q. Hiſt. 41. 54.
ὄνος. ἑκατέρων οἱ ὄνοι II. 1. Ver. Hiſt. 17. 83.
ὄνυξ. ὄνυχα μόνον λέοντος ἰδὼν I. Herm. 54. 794. & 795. ἐκ τῶν ὀνύχων II. Tox. 14. 521.
ὀξυηκόος II. pro Imag. 20. 500.
ὅπερ Edd. ὥσπερ II. Salt. 34. 288.
ὅπη ποτὲ al. ὅποι τότε I. Piſc. 35. 604.
ὄπιθεν vulgo ὄπισθεν III. Fug. 30. 382.
ὀπισθόγραφος I. Vit. Auct. 9. 549.
ὀπισθόδομος. τὸν ὀπισθόδομον ὀρύξας I. Tim. 53. 169.
ὁποῖος. ὁποίων καὶ ὁπόσων I. Vit. Auct. 21. 561.
ὁποσάπους. ὁποσάπουν τὸ στοιχεῖον εἴη II. Gall. 9. 716.
ὁπόταν II. Q. Hiſt. 53. 65.
ὁπότε Edd. ὥς ποτε Toll. III. Calumn. 16. 146.
ὁπότερον al. καθ' ὃ πρότερον al. καθ' ὃ πότερον I. Prom. 11. 194.

ὅπῃ al. ὅποι I. D. Mar. III. 1. 295.
ὀπτάω. ὀπτωμένων al. male ὀπτομένων I. Prom. 10. 193.
ὀπυίω. ὀπυίεις al. ὄπυες II. Alex. 50. 255. ὀπυίειν reſtit. ex Fl. ὀπύειν al. II. Gall. 19. 731.
ὅπως P. ὡς I. D. Mort. XXX. 1. 451. ὅπως μὴ II. Gymn. 17. 896. τὸ δ' ὅπως II. Phal. Pr. 4. 190.
ὁράω I. Cont. 15. 511. ib. 7. 498. ὁρᾷς ὅπως I. Prom. 14. 197. οὐχ ἑώρων forſ. οὐχ εὗρον III. Meret. XII. 314. ὁρᾷ al. ὁρᾷς I. D. Deor. XX. 11. 262. ὅρα σὺ δὲ al. ὥρα δέ σοι I. D. Mort. XXV. 1. 432. ὁρῶν ἤδη II. 1. Ver. Hiſt. 4. 72. εἰς τὸ πρόσω ὁρῶν I. Cat. 15. 637. ὁρᾷς Edd. οἶδας II. Gall. 19. 731. ὁρῶμεν ſic Fl. ἑωρῶμεν ceterae II. 2. Ver. Hiſt. 43. 136. ἐγὼ γὰρ ὁρῶν ταύτην II. Bis Acc. 31. 829. ὁρῶντες Graev. ὁρμῶντες II. Demon. 2. 375.
ὀργή. πρὸς ὀργὴν I. Piſcat. 8. 576. μηδὲν πρὸς ὀργὴν III. Conv. 4. 421.
ὄργια emend. pro ὅρκια III. Dea Syr. 51. 486.
ὀργίζομαι. τηλικαῦτα ὀργίζεται al. τοιαῦτα ἐργάζεται I. Prom. 9. 193.
καὶ ὀργίλων ἐπιδοὺς III. de Domo 10. 196. ὀργίλως I. Piſc. 8. 576.
ὀρεοπολέω I. D. Deor. XX. 7. 258.
ὄρθιος. ὀρθίαν deerat. II. Q. Hiſt. 29. 40.
ὁρίζω. ὡρίσται I. D. Mort. IV. 1. 341.
ὁρμῆς Edd. ὀργῆς II. Alex. 57. 262. ὁρμῇ Edd. πληγῇ II. Q. Hiſt. 2. 4. ὁρμὴν Edd. ὀδμὴν Geſn. III. Fugit. 30. 382.
ὁρμιὰ I. Piſc. 47. 614.
ὁρμίσαντες emend. pro ὁρμήσαντες III. Fug. 13. 372.
ὄρνις. ὀρνιθοθηρῶν al. ὀρνιθοθήρων I. Halc. 8. 184. ὀρνέων al. ὀνείρων I. Tim. 20. 130.
Ὀροίτης al. Ἡρώδης I. D. Mort. XXVII. 2. 438.
ὀρχηθμὸς Edd. ὀρχησμὸς II. Salt. 23. 281.
ὀρχηστομανήσοντα reſtit. pro ὀρχησομανήσοντα II. Salt. 85. 315.
ὀρχηστύς. ὀρχηστύν τε Edd. ὀρχηστὴν τε II. Salt. 23. 282.
ὄρχις II. Eun. 12. 359.
ὃς I. Merc. Cond. 10. 717. ἧς al. οἷς I. Jud. Voc. 4. 87. ἣ I. Vit. Auct. 21. 560. ὃν S. οὗ I. Herm. 68. 810. ὧν al. ᾧ I. Prom. 16. 200. ὃς al. ὡς I. Vit. Auct. 24. 565.
ὁσημέραι. ὅσαι ἡμέραι J. I. Nigr. 20. 58.
ὅσος I. D. Deor. XXII. 1. 269. ὅσον καὶ αἰσχροῖς al. ὅσων καὶ αἰσχρῶν ib. VI. 1. 217. ὅσα Edd. ὅσον II. Phal. alt. 2. 202. ὅσον Edd. pro ὅσσον III. Philopat. 6. 591. ὅσα al. ὅσῳ II. Gymn. 17. 896. ὅσ' ἂν al. ἃ ἂν I. D. Deor. IX. 2. 229. οὐδ' ὅσας ὀλίγας II. pro Imag. 5. 486. ὅσπερ, ὅπερ & ἅπερ I. Piſc. 47. 614. ὅσσοι Edd. male ὅσοι II. Jup. Trag. 6. 649.
ὀστρακίζομαι. ὠστρακίσθαι I. Tim. 30. 142.
ὄστρακον I. Merc. Cond. 1. 705.
ὀσφραίνομαι. ὀσφραίνεται al. ὡς φέροιτο I. Piſc. 48. 615.
ὅτι I. Tim. 28. 141. ὅτι deerat I. D. Mort. XXVIII. 3. 447. ὅτι μὴ οὐδὲν III. Pat. Enc. 1. 229.
ὅτος. ὅτου al. ὅτε al. ὅτι I. Herm. 74. 817. ὅτῳ Edd. οὕτω II. Par. 4. 842.
ὅττικεν Solan. ὅ, τι κεν Edd. II. Q. Hiſt. 32. 43.
ὅττοδος ἦν ὁ κάνακος II. Q. Hiſt. 22. 30.
οὐ al. οὐδὲ I. D. Deor. IV. 1. 208. οὐ al. οὐδὲ I. Jud. Voc. 11. 96. οὐ γὰρ forſ. οὗ II. Aſin. 30. 599. οὐ μὲν καὶ] V. μὲν (μέντοι). I. Tim. 6. 112.
οὐδαμοῦ I. Vit. Auct. 18. 557.
οὐδὲ al. οἱ δὲ I. Somn. 7. 10. οὐδὲ Edd. οὐδὲν II. Jup. Trag. 19. 664. οὐδ' ἄν τι & οὐδὲ ἂν I. Vit. Auct. 6. 545. οὐδ' Edd. οὐδὲ II. Amor. 37. 439. οὐδ' ἔτι emend. pro οὐδέ τι III. Calumn. 25. 156.
οὐδεὶς I. Cont. 6. 497. οὐδὲν γὰρ οὕτω II. Jup. Conf. 2. 627. οὐδὲν πρὸς τὸν Ὅμηρον II. Alex. 54. 258. οὐδένα D'Orv. veriſſime μηδένα III. Epigr. 20. 680.
οὐδέτερος III. Adv. Ind. 20. 115.
οὐδός. ἔξω τοῦ οὐδοῦ ἐστι Edd. ἔξω τοῦ ὀδοῦ ἑστηκὼς I. Herm. 77. 820.
οὐθεὶς III. Meret. XIII. 315.
οὐκοῦν I. D. Mort. XXIII. 3. 428.
οὔμενουν al. οὐμενοῦν I. D. Mort. V. 1. 344.
οὖν al. τοινῦν I. Jud. Voc. 6. 89. οὖν ex L. ὁ νῦν Edd. priores II. pro Imag. 23. 502. οὖν ex Ox. deeſt in Edd. III. Conv. 36. 442.
οὐρίῳ recept. ex O. οὐρείῳ Edd. III. Nav. 13. 257.
οὖς. ἀνὴρ κάθηται τὰ ὦτα &c. III. Calumn. 5. 131.
οὗτος I. Tim. 55. 172. οὗτος Edd. οὕτω I. Harm. 3. 855. οὗτος al. οὕτως I. Tim. 48. 161. οὗτος δὲ Geſn. emendat οὕτως δὲ II. Par. 49. 874. αὕτη Edd. αὐτὴ ib. 17. 853. τοῦτο τὸ τοῦ πατρὸς ſic Fl. rel. Edd. omittunt τοῦτο II. Abd. 1. 160. τοῦτο τοῖς Edd. antea male τούτοις III. Dem. Enc. 37. 518. τούτῳ Edd. τούτων III. Mort. Per. 41. 362. τοῦτον Edd. τοιοῦτον II. Gall. 27. 744. τοῦτον reſtit. ex W. τοῦτο Edd. pr. II. pro Imag. 9. 489. τοῦτον τῷ βασιλεῖ] τοῦτον deeſt in P. I. D. Mar. XIV. 2. 322. οὗτοι δὲ I. Herm. 17. 755. ταῦτα al. τάχα I. D. Deor. XX. 15. 266. ταῦτα al. ὁρῶ ταῦτα I. D. Mar. VII. 2. 306. ταῦτά γε III. Herc. 2. 83. καὶ ταῦτα an καὶ τὰ αὐτὰ rogat J. F. R. II. Alex. 16. 224. ταῦτα Edd. Solan. vult ταῖς II. Imag. 13. 472. οὐδὲ ταῦτα &c. I. D. Mort. XIII. 4. 393. τούτοις Edd. pler. αὐτοῖς male II. Amor. 21. 421. οὕτω Edd. omnes. οὗτος melius eſſe Solan. conjicit II. 2. Ver. Hiſt. 10. 110. οὕτως ſeq. conſona II. Gall. 9. 716. οὕτως ex emend. Solan. Edd. οὗτος II. Alex. 11. 219.
οὐχ ὡς v. notas III. Diſſ. cum Heſ. 2. 241.
ὄφελος II. Gall. 3. 707.
ὀφθαλμός. τοῦ ὀφθαλμοῦ al. τῶν ὀφθαλμῶν I. Nigr. 4. 42. καί μοι ἐπ' ὀφθαλμῶν II. Tox. 20. 529.
ὄφλημα al. ὀφείλημα I. D. Mort. IV. 2. 342.
τὴν ὀφρὺν κατηλογημένος II. Icar. 15. 770.
ὄχανον I. Herod. 5. 836.

Π.

Παγκράτιον II. 2. Ver. Hiſt. 22. 120.
παθαίνομαι II. Amor. 28. 429.
πάθος Edd. πένθος II. Amor. 15. 413. αἰτωλικὰ πάθη I. Sacr. 1. 525. πάθους Edd. male πατρὸς II. Abdic. 16. 173.
παιδικά al. παιδικάς I. Merc. Cond. 4. 656.
παιδικῶν Edd. pleraque παιδίων II. Salt. 23. 281.
παιδία Edd. παιδιά Marcil. recte III. Dem. Enc. 32. 514.
παιδικὰ II. Icar. 2. 753.
παιδίον. τὰ παιδία B. τὰ παιδία I. Cat. 8. 630.
παιδοτρίψ] παιδοτρίβης, ἀλείπτης, &c. I. Tim. 14. 124.
παίζω. οἷον τοῦτο πέπαιχεν I. Tim. 54. 170.
παιπάλημα III. Pſeudol. 32. 189.
παλάθη I. Piſc. 41. 609.

πα-

παλάθας τ͂ καρικῶν I. Vit. Auct. 19.559.
τὰ παλαιὰ III. Rhet. Pr. 17.19.
παλαιῶν Edd. πάλαι II. Amor. 34.434.
πάλιν pro πάνυ II. Aſin. 43. 611.
παλλακίς I. Catap. 11. 632.
πάμπολυ & πάνυ permutata I. Herm. 36.778.
ὁ Πὰν I. D. Deor. IV. 1. 209. τῷ Πανὶ τούτῳ I. Tim. 42. 154.
κἂν τὴν Πανδίονος εἴπης II. Imag. 13.472.
τ̓ πανευδαίμονα ὄνειρον II. Gall. 5.710.
πάντως I. D. Mort. X. 13. 376. πάντως al. πάντων vide notas I. Piſc. 13.583.
πάνυ II. Par. 2. 838. πάνυ, pleraeque πάντη II. Alex. 20. 228. πάνυ μὲ ἓν II. Jup. Conf. 2.628. πάνυ *Marc.* τῷ πάνυ recte II. Alex. 5. 213. πάνυ inſertum III. Mort. Per. 33. 355.
παπαὶ al. βαβαὶ I. Herm. 5. 744.
παρὰ II. Amor. 13.411. παρὰ al. περὶ I. Halc. 2. 178. I. D. Deor. X. 2. 230. & ib. XXII. 2. 271. eadem confuſa ib. XVII. 1. 245. I. Herm. 39. 781. II. 2. Ver. Hiſt. 16. 114. ib. 33. 129. II. de Luctu 16. 929. περὶ δ. ἐπὶ II. Jup. Trag. 45. 693. παρὰ & πρὸς permutata I. D. Mort. XII. 5. 387. παρὰ αὐτῷ II. Tox. 32. 541. καὶ παρ' αὐτῷ I. D. Mort. XX. 2. 413. παρ' αὐτῷ al. παρὰ τῷ I. Jud. Voc. 9. 95. παρ' ἐκείνῳ I. D. Mar. III. 2. 297. εἰ μὴ παρὰ τοῦτο φῇς II. Jup. Conf. 12.635. παρ' ἀλλήλων I. pro Lapſ. 2. 726.
παραβαίνει I. Piſc. 30. 599.
παράβυςος. ἐν παραβύςῳ που I. Nec. 17.480.
παραγγέλλω I. D. Deor. X. 1.229. παρέγραψεν II. Jup. Trag. 21. 665.
παράδειςος II. 2. Ver. Hiſt. 23. 121.
παραδίδωμι I. Catap. 4. 624.
παραθεωρέω I. Herod. 8. 838. II. pro Imag. 7.487.
παραὶ reſtit. pro παρὰ III. Pſeudol. 27. 184.
παραινέσεις δεῖν οἴονται al. παραινέσαι δεινοὶ ὄντες II. Q. Hiſt. 5. 6.
παραιρέω. παρῄρηται III. Saturn. 9. 392.
παραιτέω I. Piſc. 4. 574. II. Par. 2. 838.
παρακαθίζω. παρακαθισαμένη al. παρακαθιζομένη I. Piſc. 12. 580.
παρακελεύω. παρεκελεύσατο F. παρεσκευάσατο I. Nec. 8. 466.
παρακινέω I. Tim. 2. 103. παρακεκινηκὼς τὴν γνώμην III. Navig. 45. 278.
παρακρούω I. Piſc. 9. 577. ἡ ὀθόνη παρακέκρουσται I. Cat. 1. 620. παρακρούομαι I. Tim. 57. 175.
παραλαμβάνω I. Piſc. 6. 575.
παράλληλος I. Piſc. 9. 577.
παραλογίζω I. Catap. 4. 625.
παράλογος νόσος II. Abd. 6. 164.
παραμείβεσθαι III. Epiſt. Sat. 22.405.
παραμύθιον I. D. Mar. IX. 1. 312.
παρανομέω ἤ τόγε τοσοῦτον παρανομήσαιμεν I. Tim. 45. 158.
παραπαίω I. Herm. 27. 767.
παραπόλλυμι. παραπολούμενον al. παραπολλύμενον I. Herm. 21. 760. παραπόλλυται al. παραπόλυται al. παραπόλλυται I. Nigr. 13. 52.
παρασάγγη II. Icar. 1. 751. παρασάγγας II. Q. Hiſt. 24. 32.
παρασείω. παράσειον v. notas III. Nav. 5. 252.
παρατίθημι I. Prom. 15. 198. I. Vit. Auct. 23. 563.
παραυτίκα Edd. παρ' αὐτὰ II. Amor. 33. 433.
πάρεδροι II. Phal. Pr. 1. 187.
πάρειμι, ὁ παρὼν II. 2. Ver. Hiſt. 25. 123. παρὸν εἶναι νῦν III. Dem. Enc. 43. 522. τ͂ παρούσης ὑποθέσεως II. Q. Hiſt. 6. 8. παραιτητέον al. προσθετέον I. Merc. Cond. 42. 702.
παρέλκω. ἐν τῷ παρέλκοντι II. Amor. 25.425.
παρεξίςημι. παρεςήξη *Palm.* παρεξεςήση II. Imag. 14.473.
παρέρχομαι. παρελθόντος I. Tim. 30. 142.
παρευδοκιμέω I. Herm. 51. 792. I. Piſc. 19. 589.
παρέχω I. D. Mort. XXVII. 7. 443. I. Piſc. 10. 578.
παρέχον forſan παρέχοι III. Cyn. 1. 539.
παρεχόμενον an παρεχόμενοι II. Tyran. 18. 155.
παρθενεύω. ἐπαρθένευεν εἰς χαλκοῦν τινα θάλαμον I. D. Mar. XII. 1. 319.
τὸ παρθένιον II. Bis Acc. 9. 801.
παρίςημι. παρεςησάμενος II. Icar. 17. 772.
Παρμένωνα, vulgo Παρμένονα III. Meret. IX. 302.
παροιμία εἰς τοὺς δειλοὺς I. Somn. 9. 13.
παροχέομαι. παροχουμένην al. παροχούμενός τε I. D. Mar. XV. 3. 327. παροχουμένην II. Tox. 24. 533.
πάροχος I. Herod. 5. 835.
Participium pro inf. in βιώσας III. Macrob. 8. 213.
παρῳδέω. εὖγε παρῳδεῖς I. Cont. 14. 510. πεπαρῴδηται *Solan.* pro πεπαρῴνηται II. Jup. Trag. 14. 657.
πᾶς al. male παῖς III. Nav. 26. 265. παντὸς al. πάντων I. Halc. 2. 179. τ͂ παντὸς τιθεμένας III. Char. 25. 634. παντὶ β. πάνυ male, al. melius Πανὶ I. D. Deor. XVIII. 1. 247. παντί, an πάντη τοῦτο II. Tyran. 19. 156. πάντα εὐθὺς III. Ep. Sat. 37. 416. πάντα al. πάντως I. Piſc. 35. 604. πάντες Edd. πένητες *Gron.* III. Cronoſ. 18. 400. πάντων Edd. παρόντων melius *Fl.* III. Meret. IX. 302. πασῶν al. πάντων I. Herm. 45. 787. πᾶσι. Edd. πᾶσα III. Dea Syr. 42. 483. πᾶσι forſan παισὶ II. Aſtr. 1. 360.
πάσσω. πάσῃ in al. deeſt II. Q. Hiſt. 13. 18.
παςὸς I. D. Mort. XXIII. 3. 429.
πάσχω. πάθη al. πάθοι I. Cont. 2. 491. πάσχοις, Edd. πάσχεις III. Rhet. Pr. 23. 24. πάθῃς al. μὴ πάθῃς I. D. Mar. VI. 3. 304.
πατήρ. οὐδ' ὁ πατὴρ I. D. Mar. II. 4. 294. πατέρα σε al. παρ' ἑαυτοῦ σε εἶναι I. D. Mort. XIII. 1. 390.
πατρῷος I. D. Mort. XII. 3. 383.
πάττουσίν τε II. Gymn. 2. 885.
παύω. ἔπαυσε al. ἐποίησε I. Scyth. 2. 860. παῦε ὦ Μίδα βέλτιςε χρυσολογῶν II. Gall. 6. 712.
παχὺς ταχὺ al. ταχὺ I. Piſc. 26. 596. ſed pro παχὺς *Solan.* ταχὺς III. de Dipſ. 4. 236.
πεδοῖ κατέβαλε II. Lex. 1. 319.
πεδοτρίβης v. notas III. Saturn. 8. 390.
πεζός. ὅτε πεζὸς II. Bis Acc. 33. 833.
πείθω. πείσαι al. πείσει I. D. Deor. XX. 9. 260. πεποιθότα al. πεποιθότα I. Prom. 3. 28. ἐπείσθημεν *Solan.* ἐσπείσθημεν II. Tox. 55. 561. σὺ δὲ μήτε πειθοῦ &c. III. Rhet. Pr. 10. 11. ἐ πειθόμενον al. οὐκ ἐπιθόμενον I. Herm. 24. 762. πεισθέντες Edd. προσθέντες II. Bis Acc. 20. 816.
Πειραιεὺς I. D. Mort. XXVII. 7. 441.
ὁ ἐν Πειραιεῖ I. Piſc. 47. 614.
πειράω. πειρωμένους & πειρωμένοις I. Herm. 75. 818. μὴ πεπειραμένον ἄλλα ἀνδρὸς ib. 34. 776.

Πελασγικὸν I. Piſc. 42. 609. Πελασγικοῦ II. Bis Acc. 9. 802.
πελτάριον. πελτάρια I. D. Mort. XIV. 2. 395.
πελτίδιον I. D. Mort. XIV. 2. 395.
πέμμα I. Vit. Auct. 12. 552.
πέμπω. ἔπεμπεν al. ἔπεμψεν I. Tim. 25. 138.
πενθέω I. Vit. Auct. 13. 553.
πενία. πῶς γὰρ ἀνὴρ πενίῃ δεδμημένος I. Merc. Cond. 5. 659.
πενταγράμμος I. pro Lapſ. 5. 730.
πεντακοσιομέδιμνος II. Jup. Trag. 11. 654.
πέντε aberat I. Herm. 48. 789. πέντε μόνας al. πέντε καὶ δέκα I. Catap. 9. 631.
Πεντέληθεν II. Jup. Trag. 10. 652.
πεντηκόντερος I. D. Mort. X. 8. 370.
πέρα πίστεως II. Icar. 2. 753.
περαίνω II. Demon. 15. 382.
πέρας. περὶ τοῦ πέρατος II. Icar. 8. 759.
περὶ reſtit. pro παρὰ I. Tim. 10. 119. eadem permutata I. Piſc. 42. 609. & I. pro merc. Cond. 4. 711. περὶ al. παρὰ I. Herm. 20. 759. πέρι omiſſ. III. Dea Syr. 55. 488.
περιαβόντες al. περιλαβόντες II. 1. Ver. Hiſt. 30. 94.
περιγίνομαι I. Herod. 6. 836.
περιεκλινὸς I. Vit. Auct. 24. 565.
περιεργάζομαι I. Herod. 6. 836.
περιεργίας reſtitut. pro περιεργασίας II. Aſin. 15. 583.
περιέχω. περιέχονται al. ἀντέχονται I. D. Mort. II. 1. 337.
περιεχύθη al. περιεχέθη III. Mort. Per. 36. 357.
περιηγέομαι I. D. Mort. XX. 1. 412.
περιΐστημι. περιστῇ al. περιπέσῃ I. D. Mort. XXVI. 2. 436.
περικαθίζομαι. περικαθισθέντες al. περι— al. παρακαθεζόμενοι II. 1. Ver. Hiſt. 23. 88.
περικειμένη al. ἐπικειμένη I. D. Deor. XI. 2. 232.
Περίλαος an Πέριλλος II. Phal. Pr. 11. 198.
περιλιχμάομαι. περιελιχμήσατο al. male περιελικμήσατο I. Prom. 10. 193.
περιμένω al. περιμενῶ I. D. Deor. XX. 11. 262.
περιμεῖνον al. παράμεινον I. D. Mort. XXIII. 2. 427.
περίνοια III. Hipp. 4. 69.
περιπέτομαι. περιπετομένας al. περιπετομένας al. περιιπτομένας I. Cont. 22. 519.
περιρραντήριον I. Sacr. 12. 535.
περισκοπέω. περισκόπει ἀκριβῶς I. Piſc. 50. 617.
περισπειραθέντων Edd. περιπειραθέντων II. Q. Hiſt. 29. 39.
περιστεὸν Edd. περὶ στεὸν III. Dem. Enc. 9. 497.
περιτρέψας. Geſn. παρατρέψας III. Dem. Enc. 27. 510.
περιχύω II. 2. Ver. Hiſt. 5. 108.
Περσεφόνη I. D. Mort. XXIII. 3. 428.
τὴν Πέρσην δὲ II. Gall. 25. 741.
πέτεσθαι Edd. πέτασθαι III. Soloec. 7. 573. πέτεσθαι τὴν μοῦσαν ποιεῖ III. Muſc. Enc. 7. 96.
πέτρα. τῶν πετρῶν Hemſt. ταῖς πέτραις I. Halc. 1. 176.
πευθὴν II. Phal. Pr. 10. 197.
πήγνυμι. πηγνύσα Hemſt. πήγνυσι I. Halc. 1. 176.
πηδᾶν ὑπὲρ τὰ ἐσκαμμένα II. Gall. 6. 711.
πήρα. ἔστιν ὁ τὴν πήραν ἐξηρτημένος I. Vit. Auct. 7. 547. πήραν I. Piſc. 1. 570.
πῆχυς. ὅλῳ πήχει I. Cat. 16. 639. τῷ αὐτῷ πήχει &c. II. Q. Hiſt. 5. 7.
πίθηκος. Ἡρακλῆς φασὶ ὁ πίθηκος I. Piſc. 37. 606.
πικρὸς. πικρὸν Edd. πικρῶν III. Tragop. p. 661.
πιμελής. πιμελεστέρα III. Conv. 43. 447.
πιναρὸς] ῥυπῶν I. Tim. 7. 112.
πίνω. πίνειν al. πίνων I. Merc. Cond. 26. 685. πίνωμεν pro πίνομεν II. Lex. 13. 335. vel potius 339. πίνειν ἀπὸ χρυσῆς φιάλης II. Gall. 26. 742.
πιότης. πιότητα al. ποιότητα II. Amor. 14. 412.
πίσσα II. Icar. 24. 780.
πιστεύω. πιστευτέα al. πιστευτέον I. Tim. 48. 161.
πιστοὶ ἐπ' ἀμφότερα I. Harm. 2. 853.
πίττης γοῦν ἀναπεπλῆσθαι II. Jup. Trag. 33. 681.
Πιτυοκάμπτης II. Jup. Trag. 21. 666. πυτιοκ. al. ἱπποκάμπτ. I. Prom. 7. 36.
Πίτυς. Πίτυϊ al. Πυθοῖ I. D. Deor. XXII. 4. 272.
πλακοῦς I. Vit. Auct. 12. 552.
Πλαταιαὶ Edd. Πλαταιαὶ III. Rhet. Pr. 18. 20.
πλάττεσθαι Geſn. voluit πράττεσθαι II. Par. 5. 843.
Πλάτων I. Piſc. 13. 584. ὥσπερ ὁ Ἀρίστων Πλάτων (ſc. ἐποιεῖτο) I. Prom. 6. 34.
Πλειοθένης Edd. Πλεισθένης III. Tragop. p. 659.
πλεονεκτέω. μηδὲν πλεονεκτούσης τῆς ἀφοδίας I. Jud. Voc. 2. 84.
πλεονεξία. πλεονεξίας al. πλεονεξίας τε I. Jud. Voc. 2. 83.
πλέω. πλέοι I. Herm. 28. 768.
πληγή. μιᾷ πληγῇ διατεμεῖν I. D. Deor. VIII. 1. 225.
πλῆθος πολὺ I. Vit. Auct. 20. 559.
πληθύω. πλήσειεν Edd. πληθύσειεν Pell. III. Fug. 20. 375.
πλημμέλημα I. Herm. 81. 825.
πλόκαμος I. Sacr. 15. 539. τινὰς πλοκάμους II. pro Imag. 5. 487.
Plusquamperfecti activi terminatio in εσαν v. in ἐδεδοίκεσαν III. Conv. 12. 426. ibique notas.
πλούσιος. πλουσίῳ al. πλήσιον I. Merc. Cond. 26. 684.
πλουτίνδην II. Jup. Trag. 7. 651.
πλουτοδότειρα III. Meret. VII. 295.
Πλοῦτος. πλούτου al. πλούτων I. Herm. 9. 748.
Πλούτων. πρὸς τοῦ Πλούτωνος C. male πρὸς τοῦ Διονύσου I. D. Mort. XX. 1. 412.
πνεῦμα. πνεύματι C. πνέοντι I. Cont. 3. 493.
πνύξ. τὴν πνύκα II. Jup. Trag. 11. 654.
ποθεινὸν II. 2. Ver. Hiſt. 45. 138.
πόθος. πόθον al. Πειθὼ I. D. Deor. XX. 16. 267.
ποιέω. ἄδικα ποιεῖς al. ποιῶν φανῇ I. D. Mort. XXX. 3. 454. ποιεῖ al. ποιεῖν III. de Domo 17. 199. εὖ ἐποίησεν bene factum I. D. Mort. XI. 2. 378. ποιήσειν al. ποιῆσαι I. Nigr. 27. 67. πεποιημένων al. πεποιημένον II. Salt. 21. 280. ἐποιήσατο Edd. ἐποιήσατο III. Mort. Per. 13. 336. ποιησάμενος an πριάμενος III. Meret. VII. 296.
ποιητὴς Auctor, III. Mort. Per. 3. 327. κατὰ τὸν ποιητὴν II. Eun. 3. 352. ποιητὴν Ἰμεραῖον II. pro Imag. 15. 493.
ποιητικὸς. ποιητικῶν ὀνομάτων al. ποιητικὸς τῶν ὀνομάτων I. Tim. 1. 99. ἥκιστα ποιητικὸς I. Cont. 4. 495.
ποικίλος. ποικίλην Hemſt. ποικίλη I. Halc. 1. 176. ποικιλωτάτην reſtit. pro ποικιλοτάτην II. Alex. 4. 211. τῇ Ποικίλῃ pro τὴν Ποικίλην II. Dem. 14. 381. ἐν τῇ Ποικίλῃ I. Piſc. 13. 581. Ποικίλῃ al. παιδικῇ male III. Meret. X. 306. Ποικίλην II. Jup. Trag. 16. 660.
ποιμήν. ποιμένων al. ποιμαίνων III. Adv. Ind. 3. 102.
πόλεμος. ὁ πόλεμος κατὰ τὰ πάτρια II. Eun. 3. 354. πόλεμος ἁπάντων πατὴρ II. Q. Hiſt. 2. 4.
πολέμιος ὢν II. Gall. 17. 728.

πο-

πολιᾶς II. Lex. 12. 335. vel potius 339.
πόλις ἀνεκήρυξεν I. D. Mort. X. 7. 367.
εἰ πολλάκις al. ἢ εἰς παλλακὰς I. Merc. Cond. 15. 670.
Πολυδεύκης I. D. Mort. I. 1. 328.
Πολύκλειτος III. Philopſ. 18. 46.
πολύς. πολλοῦ al. πολὺ I. Piſc. 48. 616. περὶ πολλοῦ III. Philopſ. 1. 29. αἱ πολλαὶ al. τὰ πολλὰ I. D. Mar. XV. 3. 327. πολὺ κρατοῦσαν II. Par. 26. 856. πολλοῖς al. ἄλλοις I. Herm. 32. 772. οἱ πολλοὶ an οἱ παλαιοὶ III. Nav. 12. 256. ὅτι πολλαὶ πολλάκις &c. III. Calumn. 24. 155. πολλοῖς II. Gall. 15. 725.
πολυχιδὴς III. Rhet. Pr. 15. 16.
πολυτελῶς al. πολυτελῶν I. Merc. Cond 7. 662.
πολύτιμοι Edd. πολυτίμητοι II. Jup. Trag. 8. 651.
πομπεύω. πομπεύουσι al. πομπευταῖς I. Nec. 16. 477.
πομπὴ I. D. Mar. XV. 1. 325. πομπὰς al. σπονδὰς II. Jup. Trag. 22. 667.
πομφόλυξ. πομφόλυγας ἐν ὕδατι I. Cont. 19. 515.
πονέω. πονεῖν τὰ πάντα I. Nec. 4. 460.
πονηρὸς II. Alex. 16. 224. πονηρότατος al. παμπονηρότατος I. Piſc. 27. 597.
πονήρως εἶχεν II. Alex. 16. 224. πονήρως & πονηρῶς I. Merc. Cond. 23. 679.
πόπανον I. Catap. 2. 622.
πορεία II. Aſin 49. 617.
πορθμεῖον al. πορθμεῖον I. D. Mort. XXII. 1. 423. πρὸς τὸ πορθμεῖον al. πρὸς τὸν πορθμέα ib. 2. 425.
πόρον Edd. πόντον II. Alex. 56. 260.
πόρος an πόθος; II. Salt. 41. 292.
πορφυρεύς. τοῖς πορφυρεῦσι II. Tox. 18. 526.
ποταμός. ἄνω τῶν ποταμῶν τοῦτό γε I. D. Mort. VI. 2. 348.
πότερος I. D. Mort. XXV. 1. 432.
ποτηροπλύτης II. Lex. 7. 333.
ποτνιάομαι I. Merc. Cond. 17. 673.
ποτνιασμὸς III. Macrob. 23. 226.
ποῦ al. ὅπου I. D. Deor. XX. 5. 256.
Πουλυσθενὴς Edd. πολυσθενὴς III. Tragop. p. 656.
πούς. εἴσω τοῦ ποδὸς I. Cat. 13. 635. ὀλίγον τοῦ ποδὸς I. Cont. 3. 493. παρὰ πόδα III. Pſeudol. 23. 179. τὸν ἕτερον πόδα I. Herm. 78. 821. ποσὶ Edd. πόλεσι II. Q. Hiſt. 42. 56. παρὰ πόδας ib. 13. 17.
πρᾶγμα al. γράμμα I. Merc. Cond. 11. 719. πράγματα πράξεις II. Gall. 1. 703.
πραγματεία. πραγματείας ὑπομεῖνειν al. πρ. ὑπ' ἀμαθίας ὑπομένειν I. Nigr. 33. 75.
πρᾶξις. πράξεσι Edd. τάξεσι II. Alex. 30. 237.
πραττόμενα reſt. pro πράττομεν III. Charid. 23. 632.
πρέσβεις forſ. πρεσβείας III. Dem. Enc. 18. 505.
πρᾶγμα I. Vit. Auct. 14. 553. πραγμάτων II. Aſtr. 29. 373.
πρηστὴρ fulmen II. Aſtr. 19. 368.
Πρίαπος I. D. Deor. XXIII. 1. 273.
πρὸ ὁδοῦ ἴσῃ &c. II. Gall. 1. 704.
προαπειμι. προαπίτωσαν I. D. Mort. V. 1. 345.
προαρπάζω. προαρπάσαι al. προσαρπάσαι I. D. Mar. XVII. 2. 321.
προγράφω I. Vit. Auct. 9. 549. προγράφειν al. πρoυγράφειν I. Tim. 51. 164.
προδιαπονέω. προδιαπεπονημένη Edd. προσδιαπ. II. Abdic. 11. 168.
προδίδωμι. προδεδωκότες anne προσδεδ. II. Abd. 25. 181.
προειπὼν, Solan. προσειπὼν I. Herm. 15. 754.
προέλευσιν al. προαίρεσιν I. Prom. 6. 33.
προελθόντες reſt. pro προσελθόντες II. Aſin. 47. 615.
προεξετάζω. προεξετάσας al. παρεξετάσας I. Merc. Cond. 5. 658.
προηγορία I. Piſc. 22. 592.
προκαθαίρω I. Sacr. 12. 535.
προκαλέω I. Vit. Auct. 7. 547. προκεκλήσῃ με al. προκεκλήσομαι I. Tim. 46. 160. προκαλεῖται pl. προσκαλεῖται male III. Nav. 37. 272.
Πρόκωπος. πρόκωπον ἔχων τὴν ἅρπην I. D. Mar. XIV. 3. 323.
Προξενέω I. Scyth. 7. 866. πρόξενος ὢν vide Schol. II. Phal. alt. 1. 201.
προπαροξυτόνως I. Cont. 12. 507.
προπίνω σοι III. Conv. 16. 430.
προπονέω. προπεπονηκὼς Edd. πεπονηκ. II. Q. Hiſt. 16. 24.
πρόπους. πρόποσι al. ποσὶ I. D. Mar. I. 2. 289.
πρὸς al. πρὸ I. D. Deor. XX. 3. 255. πρὸς al. ἔτι πρὸς ib. 16. 267. πρὸς al. περὶ I. Merc. Cond. 8. 664. καὶ μικρόν τι πρὸς I. Catap. 8. 630. πρὸς τοῦ πατρὸς ib. 23. 645. πρὸς pro ὑπὲρ III. Dem. Enc. 4. 494.
προσάγω. προσάγομεν & προσάγωμεν II. Jup. Conf. 5. 630.
προσαιτέω III. Pſeudol. 30. 187.
προσαράσσω II. 2. Ver. Hiſt. 17. 140.
προσβάλλειν II. Salt. 76. 309.
προσβιβάζω. προσβιβάζῃ Edd. priores ἐμβιβάζῃ II. pro Imag. 15. 498.
προσγελάω. προσγελᾷ al. προσμειδιᾷ I. D. Deor. VII. 1. 220.
προσείκω I. Piſc. 38. 607.
πρόσειμι I. Piſc. 13. 582. προσιέναι al. προσιέναι I. D. Mort. XXI. 1. 421. προσιόντα ex Pell. προϊόντα Edd. III. Meret. III. 284. οὐ γὰρ πρόσεστιν III. Soloec. 3. 558.
προσεπιμετρέω I. Merc. Cond. 29. 688.
προσεταιρίζω. προσηταιρίζετο III. Philopat. 9. 594.
προσηγορία I. Piſc. 22. 592.
προσήκει reſtit. pro προσήκειν II. Jup. Trag. 7. 650.
προσηνὴς I. Piſc. 13. 582.
προσίημι. προσήσεσθαι al. προσόψεται I. D. Mort. XXIII. 3. 428.
προσκαλέω I. Catap. 26. 648.
προσκυνέω. προσεκύνησα al. προσενίκησα I. Piſc. 39. 608.
πρόσκοπος al. πρόκοπος I. Cat. 19. 641. πρόσκοπος I. Cont. 1. 490. F. πρόκοπος ib. 7. 498.
πρόσοδοι I. Sacr. 1. 525.
προσπατταλεύω I. Cat. 13. 635.
προστέλλω II. Amor. 6. 404.
προστίθημι. προστιθέμενος cum accuſ. I. Nigr. 18. 57. προστιθεὶν, al. προστιθεὶν I. Jud. Voc. 2. 84.
προσφερὴς II. Icar. 2. 753.
προσφέρω. προσένεγκε al. προσενέγκαι I. D. Mar. IV. 2. 299.
πρόσφορα III. Fug. 13. 372.
πρόσωπον al. προσωπεῖον I. Nigr. 11. 50. προσώπῳ Edd. τρόπῳ II. Amor. 52. 454.
Πρωταγόρας I. Piſc. 19. 589.
προτίθημι. προθεῖναι Edd. προσθεῖναι II. pro Imag. 5. 486.
προτιμητέον II. Jup. Trag. 7. 651.
πρότονος II. Jup. Trag. 47. 695.
προὔργου I. Herm. 79. 823. προὔργου III. Dem. Enc. 22. 507.
καὶ πρωΐαν III. Adv. Ind. 14. 111. πρωΐαν al. πρότερον I. Tim. 47. 160.
Πρωθήβης I. D. Mort. V. 2. 346.

πρωΐας Edd. πρὸ μιᾶς II. Amor. 39.440.
πρωτεῖον. πρωτείων al. προτείων I. Tim. 55. 172.
Πρωτεὺς III. Adv. Ind. 14. 111. τοῦ κακοδαίμονος Πρωτέως III. Mort. Per. 42. 362.
πρῶτον lege πρὸ τοῦ III. Nav. 15. 258.
πρῶτος. ὁ νομοθέτης ὁ πρῶτος III. Mort. Per. 13. 337. πρώτως forſan πρῶτος II. Tyran. 21. 157. τῷ πρώτως P. δεῖ ἐν τὸ πᾶν ἀναθεῖναι τῷ πρώτῳ I. D. Mort. XXX. 2. 451.
πτερόν. τὰ πτερὰ περιτετιλμένος II. Gall. 23. 737.
πτίσσω. πτίσσει Edd. πλήσσει I. Herm. 79. 823.
Πτολεμαῖον σιωπῶντα II. Icar. 15. 769.
Πυθαγόρας ὄντι II. Gall. 4. 709. ὁ Πυθαγορικὸς an Πυθαγόρας I. Vit. Auct. 2. 541.
πύλη. δύο μὲν πύλαι II. 2. Ver. Hiſt. 33. 128. πύλας Edd. πύλον III. Dem. Enc. 35. 517.
πυλὼν. πυλώνων al. προθύρων I. Nec. 12. 473.
πῦρ ἐκ τοῦ καπνοῦ βιαζόμενον I. Nec. 4. 459. πῦρ ἀνακαίοντες II. 2. Ver. Hiſt. 2. 106.
πυρεῖον. τὰ πυρεῖα συντρίψαντες II. 1. Ver. Hiſt. 32. 95.
πυρετὸς I. Catap. 6. 628.
πυρίτης II. Jup. Conf. 8. 632. I. Sacr. 6. 531.
ὁ Πυῤῥίας I. Vit. Auct. 27. 567. ἀντὶ τοῦ τέως Πυῤῥίου I. Tim. 22. 133.
πυῤῥίχη. τοῖς πυῤῥίχοις I. Piſc. 36. 605.
πυῤῥιχίζω I. Piſc. 36. 605. I. D. Deor. VIII. 1. 226.
πυρὸς] πυρσοί, v. Schol. I. Nigr. 7. 46.
πῶς δεῖ ἱστορίαν intellecto συγγράφειν I. Somn. 1. 1.

P.

Ῥάπτης I. D. Mort. IV. 1. 341.
ῥαψῳδία. ἐκεῖνος ἀπήμεσε τὰς ῥαψῳδίας I. Cont. 7. 499.
Ῥέα. Ῥέαν al. Ἥραν I. D. Deor. XIX. 1. 249.
ῥέω I. Piſc. 28. 597.
Ῥηγίλλα II. Demon. 33. 387.
ῥηγνύμενον II. Phal. Pr. 6. 193.
ῥῆμα. μὴ ῥῆμα I. Vit. Auct. 21. 561. ῥήματα al. χρώματα I. Piſc. 12. 580.
ῥήτρα I. Merc. Cond. 2. 709.
ῥήτωρ καλὸς I. Merc. Cond. 5. 659.
ῥίπτω. ἐῤῥίφη al. ἐῤῥίφθη I. Sacr. 6. 531.
ῥίπτεις. ῥιφθῆναι al. ῥιφῆναι I. Tim. 30. 143.
Ῥόδιος. ὅσον τοῦ Ῥοδίων Κολοσσοῦ II. 1. Ver. Hiſt. 18. 84.
ῥόος. κατὰ ῥοῦν προχωρεῖ II. Jup. Trag. 50. 698.
Ῥυτιλλιανὸς II. Alex. 4. 211.
ῥυθμίζω I. Piſc. 30. 599.
ῥυθμὸς I. pro merc. Cond. 5. 713. ἐν ῥυθμῷ al. ῥυθμῷ abſque ἐν I. Prom. 6. 32.
Ῥωμαϊκὸς I. Merc. Cond. 24. 680.
Ῥωξάνη II. Imag. 7. 466.

Σ.

Σαγαλασσεύς. Σαγαλασσέως *Spanh.* vult Σαγαλασσίως II. Q. Hiſt. 32. 43.
Σάγαρις. καὶ σάγαρις καὶ γέῤῥον II. Gymn. 32. 913.
σαθρὸς. σαθρὸν Edd. σαπρὸν II. Par. 4. 842.
σα[illegible] I. D. Mort. IV. 1. 341.
Σάλαιθος I. pro merc. Cond. 4. 711.
Σαλαμίς. ὦ θείη Σαλαμίς II. Jup. Trag. 20. 665.
[illegible]. ἀντὶ Σα[illegible] Ταναγραῖος II. Gall. 4. 709.
τὰ Σαμόσατα II. Q. Hiſt. 24. 33.
Σαπέρδης II. Gall. 22. 736. & III. Epiſt. Sat. 35. 414.
Σαρδανάπαλος I. D. Mort. XX. 2. 413.
Σαρδιανὸς II. Jup. Trag. 43. 692.
Σαρδόνιον γελῶντας II. Aſin. 24. 592.
σάριστα I. D. Mort. XXVII. 4. 440.
σατυρώδης I. Zeux. 6. 843.
σαφῶς al. σοφῶς I. pro Lapſ. 6. 732.
σεαυτοῦ al. ἑαυτοῦ I. Herm. 1. 739. σεαυτὸν al. σαυτὸν II. Salt. 81. 312.
Σεβαστός. κατὰ τὸν Σεβαστὸν I. Piſc. 26. 596.
σεβίζω II. Aſtr. 7. 363.
Σεληνίδης III. Bacch. 4. 78. Σεληνὸν Edd. Σιληνὸν III. Deor. Conc. 4. 529.
Σειρὴν. ἐν τῷ Σειρηνῶν μύθῳ III. Calumn. 30. 159.
Σείριος. οἱ τὸν Σείριον κατοικοῦντες II. 1. Ver. Hiſt. 16. 83.
ὁ Σελευκεὺς III. Macrob. 20. 222.
σεμνῶς I. Necyom. 16. 479.
σεῦτλον. σεύτλων al. σευτλίων I. Jud. Voc. 9. 94.
σεύω. ἐσσύμενος I. Herm. 23. 762.
σημαίνω I. Vit. Auct. 20. 559.
σημεῖον. ἴδια σημεῖα I. Sacr. 15. 538.
Σῆρες. τοὺς Σῆρας I. Cat. 21. 643.
σής. ὑπὸ σητῶν III. Ep. Sat. 21. 404.
σιαίνω I. D. Mort. X. 9. 372.
σίβυλλος II. Imag. 1. 459.
σίγμα. Lyſimachus in τ. mutavit I. Jud. Voc. 7. 90.
Σικυώνιος. τὸ Σικυώνιον πεδίον II. Icar. 18. 773.
σιληπορδία II. Lex. 21. 346.
σιλλαίνω. σιλλαίνειν al. διασιλλαίνειν I. Prom. 8. 191.
σίλφη II. Gall. 31. 749.
σίτησις I. Prom. 4. 188.
σκείρων II. Jup. Trag. 21. 666.
Σκείρωνες καὶ Πιτυοκάμπται II. Bis Acc. 8. 799.
σκελετὸς I. Necyom. 15. 477.
σκευαστὸς II. Alex. 21. 228.
σκηνή. τὸν ἐπὶ τῆς σκηνῆς ἑκάστου βίον II. Icar. 21. 776.
Σκηπίων. Σκηπίων, al. Σκιπίων I. D. Mort. XII. 1. 380.
σκῆψις II. Aſin. 4. 571.
σκιά. σκιᾶς al. στοᾶς I. Nec. 13. 474.
σκινδάλαμος III. Diſſ. cum Heſ. 5. 243.
σκολιὸς II. Bis Acc. 16. 811. σκολιὸν I. pro Lapſ. 6. 732.
σκόλοψ I. Merc. Cond. 3. 655. II. 2. Ver. Hiſt. 30. 126.
σκοπέω. σκόπει ἤδη ὦ Ζεῦ] παίζει πρὸς τοὺς ῥήτορας &c. I. Tim. 16. 126. ἐκεῖνο σκόπει II. Par. 9. 846.
σκοπιά. ἀπὸ τῆς σκοπιᾶς al. σκέπης I. D. Mar. I. 2. 289.
σκοπιάζω III. Philopat. 19. 605. ἐσκωπίαζον lege ἐσκοπίαζον ib. 23. 611.
σκυβαλίζω I. Nec. 17. 481.
Σκύθαι μὲν II. Jup. Trag. 42. 690.
σκύμνη. *Hemſt.* σμύνη I. D. Mort. XXV. 1. 432.
σκύφος II. Q. Hiſt. 25. 34. οὐ σκύφον, ἀλλὰ Σισύφιόν τε βάρος III. Nav. 21. 262.
σμίλη I. Catap. 15. 637.
σοβέω I. Catap. 3. 623.
Σολεύς. οὐ κατὰ Σολέως I. Piſc. 19. 589.
σοφιστὴς ἄνθρωπος ἦν II. Gall. 18. 729.
σοφὸς ἀνὴρ III. Adv. Ind. 22. 118. τῶν σοφῶν ἐκείνων III. Hipp. 1. 66.
σπαθάω II. Gall. 29. 748.
σπεύδω, ἐσπούδασμαι II. Phal. Pr. 3. 189.

σπήλυγξ II. Bis Acc. 9. 801.
σπουδιάζω. ἐσπουδιάζετο ἀρχαῖον I. Tim. 49. 162.
σπουδή. καὶ ἄγαν σπουδαὶ al. τὰ ἄγαν σπουδαῖα I. Cont. 17. 513.
ϛάδιον. φέρει διὰ τοῦ ϛαδίου μέσου I. Cont. 8. 500. & maſc. ϛαδίους τρισχιλίους II. 1. Ver. Hiſt. 9. 77.
ϛαθμὸς II. Icar. 1. 751.
ϛέγω. ϛέγειν οὐ δυναμένου I. D. Mort. XI. 4. 379.
ϛέλλω. ἔϛειλα v. not. III. Ocyp. p. 667. ϛέλλεαξ Edd. ϛύεαξ II. Alex. 11. 219.
ϛέφανος. τοῦ ϛεφάνου al. ϛεφ. τινας I. Nigr. 32. 74.
ϛιγματίας I. Catap. 24. 645.
ϛλεγγὶς II. Lex. 2. 320.
Στοά. τὴν ϛοὰν II. Jup. Trag. 32. 679.
ϛοιβάς II. Aſin. 22. 589.
ϛόμα. ἀπὸ ϛόματος I. D. Mort. XII. 3. 384.
ϛρατείας Edd. ϛρατιᾶς II. Amor. 6. 404.
ϛρατιᾶ Solan. pro ϛρατείᾳ II. Alex. 27. 236.
ϛρατιωτικὸν. ϛρατιωτικῷ al. ϛράτῳ I. D. Deor. XVIII. 1. 248.
Στρατονίκη II. Icar. 15. 769. & III. Calumn. 14. 144.
ϛρεβλὴ I. Nec. 14. 475.
ϛρεβλόω I. Vit. Auct. 9. 549.
Στωϊκὸς II. 2. Ver. Hiſt. 18. 115. ὅτι Στωϊκὸς ὁ Σωκράτης I. Herm. 15. 754. Στωϊκῶν ἐϛὶ μόνων al. Στωϊκὸν ἐϛὶ μόνον al. Στωϊκῶν ἐϛὶ μόνον ib. 36. 770.
ϛωμύλος I. Vit. Auct. 15. 555.
σύ. σου al. σοι I. Tim. 56. 172. & I. Cont. 2. 492. σου al. σε I. D. Mort. XXII. 1. 423. σοι omiſſum. I. D. Deor. XX. 16. 267. II. Salt. 4. 268. σε reſtit. pro γε II. pro Imag. 24. 503. ὑμῶν Edd. ἡμῶν III. Nav. 38. 273. ὑμῶν recept. pro ἡμῶν II. 2. Ver. Hiſt. 27. 125. & II. Bis Acc. 20. 815. ὑμῖν al. ἡμῖν I. Tim. 40. 152. ὑμᾶς bene Fl. cet. ἡμᾶς III. Ep. Sat. 29. 410. ὑμᾶς al. ὑμῶν I. Jud. Voc. 2. 83.
συγγράφω. συγγεγραφότος Edd. male συγγεγραφηκότος II. Q. Hiſt. 31. 40. συγγράφοντα marg. A1W. συγγράψοντα ib. 34. 44.
συγκεκαττυμέναι Solan. συγκεκομμέναι Edd. III. Ep. Sat. 28. 409.
σύγκειμαι. συγκείμενον al. συγκινούμενον I. pro merced. Cond. 5. 713.
συγκρίνω I. Herod. 8. 838.
συγκροτέω. συνεκρότει II. Phal. Pr. 4. 191. συγκροτῶν III. Conv. 18. 432.
σύγκρουμα I. Tim. 41. 152.
συγκόρημα I. Tim. 41. 152.
συμβαλεῖν III. Macrob. 1. 208.
σύμβαμα I. Vit. Auct. 21. 561.
συμβόλαιον II. Aſin. 1. 567. σύμβολον al. συμβόλαιον I. Catap. 4. 625.
σύμβουλος. καὶ συμβούλους τοὺς νέας III. Adv. Ind. 1. 99.
συμφέρω. συνηνέχθης congreſſus es. I. D. Mort. XIV. 2. 395.
συνάγω. συναγαγὼν al. ἀγαγὼν I. Prom. 4. 29. συνακτέον Edd. σαυτακτέον II. Q. Hiſt. 47. 59.
συναλίζω. συνηλίσθησαν Solan. συνηυλίσθησαν Edd. III. Philopſ. 12. 40.
συνανασπάω. συνανάσπαστον al. συνάρπαστον I. Cat. 18. 641.
συνδιαιτητὴς III. Ep. Sat. 36. 416.
σύνειμι. συνὼν al. συνιὼν I. D. Deor. XXII. 2. 270. καταγελῶν al. συνὼν καταγελῶ I. D. Mort. XVI. 5. 405.
συνεπιλαμβάνω. συνεπιλαβοῦ al. συνεπιβαλοῦ I. Prom. 13. 195.
συνεργὸς. ἀγαθὸν συνεργὸν I. Tim. 33. 146.
συνεχὴς I. Piſc. 22. 592.
συνηγορέω. ὁ συνηγορῶν quis. I. Somn. 9. 13.
τὰ συνήθη III. Calumn. 23. 153.
συνηρεφὴς II. Amor. 18. 418.
συνίημι. συνιέντες al. ἀνέντες al. συνέντες I. D. Mort. VI. 3. 351. συνίης δὲ, οἵας ex emendat Solan. II. Alex. 32. 240. συνιέναι reſtit. pro συνεῖναι II. Salt. 64. 303.
συννένευκας Edd. συνένευκας III. Philopat. 1. 584.
συνοικεῖ II. Phal. Pr. 1. 187.
συνοικία I. Cat. 15. 637.
συνουσίας II. Bis Acc. 11. 804.
συντάσσω I. Piſc. 23. 593.
συντέμνω I. Piſc. 10. 579.
συντίθημι I. Vit. Auct. 14. 554.
συντυχίη III. Dea Syr. 8. 456.
συρίζω. τὸ συρίζειν al. τοῦ συρίζειν I. Jud. Voc. 10. 96. συρίζοντι forte συριάζοντι I. Merc. Cond. 10. 665.
Σύρος Edd. Σύριος volunt al. λέριος alii. III. Macrob. 22. 224. κακώσεως τοῦ Σύρου II. Bis Acc. 14. 808.
σύρφαξ II. Jup. Trag. 53. 701.
συσπειράω III. Nav. 2. 249.
σύφαρ I. Herm. 79. 823.
σφακτηρία I. pro Lapſ. 3. 727.
σφάλλω I. Cont. 1. 490.
σφέτερος. σφετέραν ſc. ὁδὸν II. Aſtr. 29. 372.
σφηνοπώγων III. Ep. Sat. 24. 406.
σφριγάω. σφριγῶντα Edd. male σφριγ. II. Amor. 12. 409.
σχεδιάζειν III. Philopſ. 4. 167.
σχῆμα. σχήματα ὀφθαλμοῖς ἐντετυπωμένα I. Somn. 8. 12.
Σωκράτης II. 2. Ver. Hiſt. 23. 121. I. Piſc. 1. 570. II. Jup. Trag. 48. 696.
σῶμα. ὁ μὲν τὸ σῶμα πρῶτον II. Par. 41. 864.
Σώπολις II. Lex. 18. 339. vel potius 343.
σωφρονέω II. 2. Ver. Hiſt. 36. 131.
σωφρονίζω. σωφρονίσαντα Edd. σωφρονήσαντα II. Abdic. 15. 172.
σωφρονικὸς al. σωφρονίσκος I. Tim. 54. 170.

T.

Τάζω I. Cont. 1. 489.
τακερὸς I. Catap. 5. 626.
ταλαντεύω I. Jud. Voc. 2. 84.
Τάλως I. Piſc. 42. 610.
ὦ τᾶν al. τᾶν o amice II. Gall. 17. 727.
Τάνταλος I. Catap. 29. 650.
ταπεινῶς alii ταπεινὸς I. Nec. 17. 480.
ταριχοπωλέω I. Nec. 17. 480.
Ταρτήσσιος. Ταρτησσίων Edd. pr. Ταρτησίων III. Macrob. 10. 274.
Ταΰγετος. τοῦ Ταϋγέτου al. τὸ Ταΰγετον I. D. Deor. XIV. 2. 239.
Ταῦρος I. Prom. 17. 200. ταύρων ἐννέα I. Sacr. 2. 528. ἐν Ταύροις II. Jup. Trag. 44. 692.
ταφή. τῆς ταφῆς al. τῆς ἐκεῖ τῆς ταφῆς I. Tim. 6. 112.
τάφος. τάφον τινὰ II. Jup. Trag. 45. 693.
τάχιϛα Edd. μάλιϛα III. Rhet. Pr. 1. 2.
τείνω vide notas III. Ocyp. p. 666.
Τειρεσίας I. Nec. 21. 484. II. Gall. 19. 731.

τεῖχος. τὸ τεῖχος καθῃρεῖτο II. 1. Ver. Hiſt. 21. 86.
τεκμαίρω I. Herm. 1. 739.
τέκνον. τέκνα τοῦ Ἡρακλέους I. D. Deor. XIII. 2. 237.
τεκταίνω. ἐτεκταίνετο II. Icar. 8. 759.
τελευτῶν adverb. I. Herm. 67. 809.
τελέω. τελεῖν al. ἐλθεῖν I. Tim. 20. 130. τελῶν εἰς ἐνενήκοντα ἔτη III. Macrob. 10. 215. ἐτελέσθημεν III. Navig. 11. 255.
τελώνης I. Necyom. 11. 471.
τερατεύομαι I. D. Deor. XVI. 1. 244.
τερατουργία II. Icar. 6. 757.
τερετίζω. τερετίζοντος al. τερεττίζοντος male I. Merc. Cond. 33. 692.
Τερψιχόρη II. Imag. 16. 475.
τετρακτὺς I. pro Lapſ. 5. 731.
τέτταρα improbatur I. Jud. Voc. 7. 90.
τέχνη. τὼ τέχνα al. τὰ τέχνα I. Piſc. 20. 590.
τηλικοῦτος. τηλικοῦτον al. τηλικαύτην δύναμιν I. Halc. 6. 182.
τήμερον I. Jud. Voc. 7. 90.
Τίβιος reſtit. pro Τίβους III. Meret. IX. 304. Τίβιος II. Gall. 29. 747.
τιθασσὸς I. Merc. Cond. 20. 675.
τίλφη III. Adv. Ind. 17. 114.
Τίμαρχος *Solan.* Ἀτίμαρχος III. Philopſ. 4. 166.
τιμάω I. Prom. 4. 188.
τιμῶντές reſtit. pro τιμῶμεν II. Tox. 1. 508.
τις. ὁ δή τις αὖ πάλιν I. Nec. 4. 461. τῆς pro τις *Guj.* III. Tragop. p. 661. τι al. τινι I. D. Mort. XIII. 2. 391. τί al. ὅτι. ὅ, τι interdum recte pro τί I. Cont. 18. 515. τί δεῖ Edd. τί δὴ II. Par. 42. 864. τίσι γε Edd. al τισί γε. Gr. τί σιγᾷς I. Herm. 80. 824.
Τίσιας III. Pſeudol. 30. 187.
Τισιφόνη I. Catap. 23. 644.
τιτρώσκω. τωθήσεσθαι al. τετροθήσεσθαι an τι τρωθήσεσθαι; I. Herm. 28. 768.
Τιτυοὺς II. Jup. Conf. 17. 639.
τοι al. τι I. Nec. 10. 470. τοι al. τὸ male I. Halc. 3. 180. τοὶ γάρτοι II. Jup. Conf. 13. 636. τοι al. τι I. Prom. 3. 27.
τοῖον πῖθον al. aliter III. de Dipſ. 6. 238.
τοιοῦτος. τοιαῦτα al. τοιούτων I. D. Deor. X. 2. 230. τοιοῦτον I. Herm. 37. 780. τοιοῦτοι al. τοιοῦτοι III. Cyn. 13. 546. I. Herm. 29. 770.
τοίχου ἄρχων II. Jup. Trag. 49. 697.
τόλμη. ἀνεκαλεῖτο τῆς τόλμης I. D. Mort. XXVII. 2. 438.
τοξάριον I. D. Mort. XIV. 2. 395.
τόξον al. ξύλον I. D. Mort. XVI. 3. 403.
τόπος. τόποι, *Solan.* τροπὴν I. Prom. 8. 191.
τορύνη I. Cont. 7. 499.
τοσοῦτος. ἐν τοσούτῳ II. Tox. 22. 531. τοσαῦτα & τοιαῦτα confuſa II. Jup. Conf. 10. 634. τοσούτους & τοιούτους I. Scyth. 10. 870.
τότε an τόγε III. Mort. Per. 33. 354. τότε reſtitut. pro τίποτε II. Imag. 13. 472. τότε *Hemſt.* πότε I. Tim. 49. 163. τότε deerat II. Salt. 25. 283. τότε δὴ I. Vit. Auct. 27. 568.
Τραγικός. οὐδὲν Τραγικὸν II. Imag. 21. 479. τὸ τραγικὸν ἐκεῖνο II. Bis Acc. 33. 832.
τραγῳδία πᾶσα. II. Gall. 24. 738. τραγῳδίας Edd. τραγῳδίαις III. Nero 10. 642.
τραγῳδός. οἱ τραγῳδοὶ II. Jup. Trag. 41. 688.
τράμις II. Lexiph. 2. 321. τριῶν μηνοῖν III. Pſeudol. 29. 186.
τρέπω. τραπόμεθα al. τρεπόμεθα I. D. Deor. XVIII. 2. 248.
τρίβων I. Merc. Cond. 7. 662.
τριβώνιον III. Cyn. 1. 539.
τριγλῶχιν III. Pſeudol. 29. 185.
τρίζω. τετριγυῖαι I. Nec. 11. 471.
τρικάρανος III. Pſeudol. 29. 185.
τριπλόος. τὴν τὸ τριπλοῦν I. Cont. 9. 501.
τρὶς al. τρεῖς I. Vit. Auct. 23. 564.
τρίτης al. τρίτῃ II. Salt. 26. 283.
τρόπος leg. χρόνος I. D. Mort. III. 1. 338.
τροπόω. τετρόπωται I. Catap. 1. 621.
τροπωτὴρ I. D. Mort. IV. 1. 341.
τροφὴ οὐκ ἀπόῤῥητος II. Gall. 5. 710. τροφὰς al. τρυφὰς III. Pſeudol. 18. 176.
Τροφώνιος I. D. Mort. III. 1. 338.
τρυβλίον I. Tim. 54. 171.
τρυγάω I. Catap. 5. 627.
τρυφερὸς I. D. Mort. XX. 2. 413.
Τρῳάς I. D. Mar. IX. 1. 311.
τρωτὸς emendat. pro πρῶτος III. Calumn. 15. 145.
τυγχάνω. τύχῃ al. τύχοι I. D. Mort. XXIII. 1. 426. τυγχάνοι Edd. τυγχάνει II. Abd. 15. 172. τυχὸν I. D. Mort. I. 1. 331.
τυμβώρυχος II. Jup. Trag. 52. 700.
τυμπανίστρια I. Somn. 12. 17.
τυμπανον I. Catap. 6. 627.
τυπτέω. τετυπτημένος II. Dem. 16. 382.
τύραννος I. Cat. 1. 620. τυράννων κατηγορίας II. Bis Acc. 32. 831. τοὺς ἐν Σικελίᾳ τυράννους I. D. Mort. XX. 5. 418. τυράννους σοφοὺς πολλοὺς γενέσθαι II. Ph. Pr. 7. 194.
τυφλὸς II. Gall. 6. 712. & II. 2. Ver. Hiſt. 20. 118.
τῦφος. λαβὼν ὁ τῦφος I. Tim. 28. 140. τῦφον al. πλοῦτον I. D. Mort. X. 4. 366.
τύχη. τυχῶν] γράφεται, τειχῶν I. Halc. 5. 181.

Υ.

Ὑδροφορέω. οὐχ ὑδροφορήσεις I. D. Mar. VI. 3. 305.
ὕδωρ I. D. Mort. XVII. 2. 407. ὕδωρ ἐπιτραπέζιον I. Herm. 68. 810. ὕδατος μεταλαβὼν I. Piſc. 10. 579. ἡ καθ' ὕδατος I. Cat. 21. 643.
υἱεῖς. τοὺς Ἀλωέως υἱέας δύο I. Cont. 3. 494. Ἀλκμαίωνος καὶ Σιμωνίδης υἱοὶ I. D. Deor. XXIV. 2. 276. ὡς Ποδαλειρίου υἱὸς II. Alex. 59. 263.
ὑμέτερος. ἡμετέρᾳ al. ἡμετέρᾳ I. Prom. 19. 202.
ὑπάγω. ὑπαγάγωμαι al. ὑπάγωμαι I. Cat. 9. 631. ὑπάγων III. Calumn. 8. 137.
ὑπαλλάττειν Graev. ἐπαλλάττειν Edd. III. Soloec. 10. 581.
Ὑπαρχη. ἐξ Ὑπαρχῆς II. Bis Acc. 4. 797.
ὕπειμι. βίος τι ἀρκέων ὑπῆν I. Nigr. 26. 64. ὑπεῖναι I. Sacr. 11. 535.
ὑπισχνέομαι. ὑπεσχόμην al. ἐπεισίον I. Tim. 14. 124.
ὑπὲρ al. περὶ II. Amor. 38. 439. περὶ I. Piſc. 5. 575. ὑπὲρ τὸ πόδα II. pro Imag. 10. 490. ὑπὲρ ἁπάντων I. Piſc. 24. 594.
Ὑπερίας I. D. Mort. IV. 1. 342.
ὑπεράνω al. ὑπὲρ ἄνω I. D. Deor. IV. 2. 209.
Ὑπέρβολος. Ὑπέρβολοι τάχα ἢ Κλέων I. Tim. 30. 142.
ὑπερδικατικὸν II. Eun. 2. 351.
ὑπερδικατίζομαι I. Herm. 26. 766.

ὑπερεκτίνω. ὑπερεκτίνειν τῶν νεκρῶν ſolvere pro mortuis I. D. Mort. XXII. 2. 424.
ὑπερήμερος I. Herm. 67. 809. II. Tox. 44. 551.
ὑπερηφανοῦντας al. ὑπερφρονοῦντας I. Nigr. 31. 73. ὑπερήφανος quis ib. 19. 58.
ὑπερμάχομαι I. Piſc. 23. 593.
ὑπερπεπαίνω I. Catap. 27. 649.
μηθ' ὑπερτίθεσθαι al. μηγ' ἀναβ. I. Nigr. 27. 66.
ὑπερφαίνω. εἰς δόξαν ὑπερφαίνεται I. Herm. 51. 792.
ὑπερφυσάω I. Cont. 19. 516.
ὑπηνέμιος I. Sacr. 6. 531. I. Harm. 4. 857.
ὑπηνήτης I. Sacr. 11. 535.
ὑπισχνούμενος al. ὑπισχνούμενον I. D. Mort. VII. 1. 355.
ὑπὸ in Schol. male pro ἐπὶ I. Tim. 2. 103. ὑπὸ al. ἀπὸ legunt I. Somn. 2. 4. ὑπ' al. ἐπ' I. D. Mort. XVI. 4. 404. ὑφ' al. ἐφ' I. Herm. 76. 820. ὑπ' αὐτοῦ] ἀπ' αὐτοῦ I. Tim. 30. 143. ὑπὸ Jenſ. ὑποπιττούμενος Edd. pr. II. Jup. Trag. 33. 681. ὑπὸ, pro ἐπὶ III. Calum. 12. 141. ὑπ' αὐλῷ al. ἐν αὐλῷ Edd. II. Salt. 16. 277.
ὑποβάλλω. ὑποβαλλόμενος al. ἐπιβαλλόμενος I. D. Deor. XI. 2. 232.
ὑποβαλλόμενος αὐτὰ III. Adv. Ind. 4. 102.
ὑποβρέχω. ὑποβεβρεγμένος II. Gall. 8. 714.
ὑποδείκνυμι. ὑποδεῖξαι al. παραδεῖξαι I. Nec. 4. 459.
ὑποδέχομαι II. 2. Ver. Hiſt. 36. 131.
ὑποδοχὴν al. παρασκευὴν II. 2. Ver. Hiſt. 34. 130.
ὑποδημματουργία II. Jup. Trag. 1. 644.
ὑποδύω I. Piſc. 26. 596.
ὑποκηλέω I. Cat. 19. 642.
ὑποκρινόμενον III. Calumn. 24. 154.
ὑπολαμβάνω. ὑπολαμβάνοντες III. Calumn. 17. 148.
ὑπόλοιπος al. ἐπίλοιπος I. D. Deor. V. 2. 214.
ὑπόμωρος II. Icar. 29. 786.
ὑποτίθημι. ὑποθέσθαι νόμον II. Aſtr. 19. 368.
ὑποπετάννυμι. ὑποπεπταμένον III. Fug. 25. 377.
ὑπόπτερος. ὑποπτέρων al. ὑπόπτερον I. Somn. 15. 20.
ὑπορρεούσης Solan. al. ἐπιρρεούσης III. Ep. Sat. 24. 406.
ὑποτονθορύζω I. Necyom. 7. 466.
ὑποφαίνω. ὑποφαίνεται] C. ὑποφαίνειν. V. ὑποφαί. I. Tim. 4. 108. in Schol.
ὑποφαίνω. ὑπέφαινε al. ἀπέφαινε I. Nigr. 33. 75.
ὕσπληγξ I. Catap. 4. 625. ἔπεσεν ἡ ὕσπληγξ I. Tim. 20. 130. τῆς ὕσπληγγος III. Calum. 12. 141.
ὕσταθον τὸ μέγα III. Pſeudol. 9. 169.
ὑφαιρέω. ὑφῃρῆσθαι antea male ὑφηρεῖσθαι I. Prom. 9. 192.
ὑφέλκω. ὑφέλκων al. ὑφελὼν I. D. Deor. VII. 3. 221.
ὑφηνιοχέω. ὑφηνιόχει al. ἡνιόχει I. Somn. 15. 20.
ὑφίστημι. ὑποστήσομαι al. ἀποστήσομαι I. Tim. 40. 152.
Ὑψαγόρης II. Icar. 4. 756.
ὑψιβρεμέτης II. Icar. 10. 761.

Φ.

Φαίδων. πόσοι φαίδοντες I. Tim. 4. 108.
φαίνω I. Piſc. 8. 577. φαίνομαι. φανείην al. φανοίην male. I. Prom. 7. 35.
Φάλαρις II. 2. Ver. Hiſt. 23. 120.
Φαληρικὸν Schol. ſcribit ἐκ τοῦ φαληρικοῦ I. Halc. 8. 184.
Φαλλὸς II. 1. Ver. Hiſt. 30. 94.
φανός. φανότατα Edd. φανότατα II. Q. Hiſt. 44. 57.
φαντάζω I. Vit. Auct. 5. 544.
Φάος Βοῖν. Χάος III. Tragop. p. 650.
φάρμακον I. Tim. 55. 172.
φάσκω. φάσκουσι al. ἀσκοῦσι I. Piſc. 37. 606.
Φάων I. D. Mort. IX. 2. 361.
φείδεσθε emendatum pro φείδεσθαι II. Gymn. 35. 915.
φελλὸς II. 2. Ver. Hiſt. 45. 138.
φέρω. φέρει διὰ τοῦ σταδίου μέσου I. Cont. 8. 500. ἢν μή τι φέρειν δέῃ II. Icar. 20. 775. φέρεσθαι al. σύρεσθαι I. pro merc. Cond. 1. 705.
Φευρκάριον I. Tim. 43. 155.
φεύγω. ἔφυγε reſt. pro ἔφυγον I. Herm. 81. 825. ἔφυγον ἐπικλίναντες al. ἔπαυσαν ἐγκλίναντες II. 1. Ver. Hiſt. 17. 84. φεύγειν exſulare. II. Tox. 17. 526. φυγεῖν al. φυγὴν I. pro merc. Cond. 4. 712. φεύγων ἐκεῖθεν II. Par. 43. 868. τὸ φεῦγον al. τῷ φεύγοντι II. Aſin. 51. 619.
φημί. φῂς L. φασὶ I. Cont. 18. 515. φῂς al. ἔφης I. D. Mar. XI. 2. 318. φασὶ al. εἰσὶ I. D. Mort. I. 3. 334. φασὶ γὰρ &c. I. Cont. 8. 500. φασι Solan. pro φησι III. Calumn. 14. 144. ἔφην Edd. ἔφη II. Amor. 29. 429. ἔφην al. ἔφης I. D. Mar. IX. 1. 311. εἰπέ μοι, ἔφην, ὦ Τιμόθεε I. Harm. 1. 850. φήσει ex J. φησὶν al. III. Rhet. Pr. 9. 9.
φθάνω. οὐκ ἂν φθάνοις I. Vit. Auct. 26. 566. ἐπεὶ οὐκ ἂν φθάνοι τις I. pro merc. Cond. 11. 720. οὐκ ἂν φθάνοιτε II. Tox. 2. 509. φθάνοις al. φθόνοις III. Conv. 2. 419. ἔφθην & ἔφθαν I. Piſc. 29. 598.
φθειρίζω v. notas III. Ep. Sat. 26. 408.
φθόνου Edd. Forſ. φόνου III. Mort. Per. 37. 358.
Φιλαινὶς II. Amor. 28. 429.
φιλέταιρος II. Tox. 7. 514. cum φιλαίτιος confuſ. III. Macrob. 12. 216.
φιλίου confuſ. cum Φειδίου III. de Dipſ. 9. 239.
Φιλιππίδης al. Φειδιππίδης I. pro Lapſ. 3. 727.
φιλόκαινον & φιλόνεικον II. Icar. 24. 780.
φιλοκρινέω II. Abd. 4. 162.
Φιλοκτήτης. Φιλοκτήτου al. Φιλοκτήμονος I. Tim. 6. 112.
φιλομουσία I. D. Mar. VIII. 2. 309.
φίλος. τοὺς φίλους al. τῶν φίλων I. Tim. 8. 114. τίς γὰρ ἦν σοι φίλος; I. Cat. 11. 632. φίλον ποιήσαιντο & φιλοποιήσαιντο I. Scyth. 11. 871.
φιλοσοφέω. ὅσοι φιλοσοφοῦσι I. Herm. 53. 794. φιλοσοφοῦντα al. φιλόσοφον I. Tim. 57. 174.
φιλοσοφία. φιλοσοφίᾳ al. φιλοσοφίαν I. Nigr. 14. 53. φιλοσοφίας Hemſt. μισθοφορίας I. pro merc. Cond. 12. 721. φιλοσοφίαν δὲ τίς &c. II. Par. 28. 858.
φιλόσοφος I. Tim. 55. 172. φιλοσόφῳ al. φιλοσόφων al. φιλοσόφου I. Prom. 7. 35. ἄριστον τῶν φιλοσόφων II. pro Imag. 28. 506.
φιλοτησία I. Merc. Cond. 16. 672. φιλοτησίαι III. Conv. 15. 428. φιλοτησίας III. Ep. Sat. 33. 413.
φιλοτιμίας ὑποκεκνισμένος III. Calumn. 27. 158.
φιλοφρονήσομαι al. φιλοφρονήσωμαι I. Tim. 48. 161.
φιλοφροσύναις III. Ep. Sat. 34. 414.
φιλόχορος I. Piſc. 52. 619. & I. D. Deor. XX. 16. 266.
φιμὸς I. Vit. Auct. 22. 562.
Φινεύς. Φινέα recept. pro Ἰφινέα II. pro Imag. 20. 500.
φλυκταίνη puſtula, I. D. Mort. XX. 4. 416.
φοίνιξ. ἢν μὴ φοίνικος ἔτη βιῴη I. Herm. 53. 793.
φοιτάω. φοιτῶν Ἀττικῶς ἀντὶ τοῦ φοιτᾶν I. Somn. 1. 1.
φόλος. τῷ φόλῳ III. Conv. 14. 428.
φονεύω I. D. Deor. XVI. 1. 244.
φονοῦ vide notas III. Merct. XIII. 318.

φόνε II. Gymn. 19. 899. φόνον *Pell.* φθόνον III. Dea Syr. 18. 465.
φόρος I. pro merc. Cond. 13. 722.
φράζω. ὁ δὲ φράσαι al. ὃν μηδὲ φράσαι I. Tim. 43. 155.
φρατρία I. Herm. 24. 762.
φρενήρης III. Calumn. 3. 128.
φροίμιον. φροιμίε al. προοιμίε II. Q. Hiſt. 14. 20.
φροντίς. ὁ φροντὶς Ἱπποκλείδῃ I. pro merc. Cond. 15. 724.
φρύξ. φρύγα I. Tim. 30. 142.
τῇ φυγῇ Edd. pr. τῆς φυγῆς II. Aſin. 23. 592.
φῦκος I. Piſc. 12. 580.
φυλάκιος al. φινάκιος al. φυλακήσεως I. D. Mort. XXIII. 1. 426.
φύρω I. Prom. 13. 195. II. Aſin. 31. 601.
φυσάω I. Necyom. 12. 473.
φύσεις III. de Dipſ. 9. 239.
Φωκίων II. Jup. Trag. 48. 696.
φῶς] θεὸς III. Philopat. 13. 598.

X.

Χαιρεφῶν I. Herm. 15. 754.
χαίρω. καὶ χαίρω III. Dem. Enc. 5. 494.
ὁ χαλεπῶς II. Gall. 2. 705.
χαμαὶ II. Lex. 1. 319. τῶν χαμαὶ ἐρχομένων II. Icar. 6. 757.
χαμαιτυπεῖον lupanar I. D. Mort. X. 11. 374.
χαμεύνιον II. Aſin. 51. 618.
χαρίεις. καὶ χάριεν al. χάριέν τι al. καὶ χαρίεντα I. Prom. 3. 28.
χαρίζομαι. χαρισαμένης al. χαρισάμενος I. D. Mar. IX. 1. 312.
ὦ Χαρίκλεις II. Amor. 51. 454.
χάρις. χάριν εἴσομαι I. Cat. 28. 650.
χάσμα. χάσματι μεγάλῳ II. 2. Ver. Hiſt. 43. 136.
χειμών. ἐν χειμῶνι I. Halc. 1. 176.
χείρ. τὸ δίκαιον ἐν τῇ χειρὶ I. Piſc. 10. 578. χειρῶν al. τειχῶν I. Tim. 12. 120.
χελώνη I. D. Deor. VII. 4. 223.
κατὰ χηνῶν II. Icar. 9. 759.
ὁ χηνίσκος II. Jup. Trag. 47. 695.
χλευασμὸς I. Piſc. 25. 595.
χολῇ Edd. male σχολῇ III. Pſeudol. 1. 162.
χράω. ἔχρα pro ἔχρη II. Alex. 22. 229.
χράομαι I. Cont. 17. 513. δεῖ ἔχειν οἱ χρήσονται I. Tim. 28. 140.
Χρέμης. Χρέμητος al. Χρέμωνος I. Tim. 30. 142.
τὸ χρεὼν fatum I. D. Mort. XXVII. 9. 444.
χρή. οὐκ ἐχρῆν I. Piſc. 20. 590. τί γὰρ χρὴ ποιεῖν al. τί γὰρ οὐ χρὴ I. D. Deor. VIII. 1. 225.
χρῆμα. ῥητῶν ἕκαστον χρημάτων II. 1. Ver. Hiſt. 20. 86.
χρῆμα al. σχῆμα II. Q. Hiſt. 57. 66. καταφρονεῖν χρημάτων I. Nec. 4. 461.
χρηματίζω II. Q. Hiſt. 48. 59.
ἐς χρηματισμὸν III. Fug. 20. 375.
χρήσιμος. ὡς χρήσιμον I. D. Mort. XIV. 1. 394.
χρόνος. ἐν χρόνῳ I. Piſc. 46. 613.
χρυσέῃσι pro χρυσέοισι III. Dea Syr. 30. 476.
χρυσῆ γάρ εἰμι II. Jup. Trag. 10. 652.
χρυσίον τουτὶ I. Piſc. 45. 612.
χρυσὶς I. D. Deor. II. 2. 206.
χρυσοῦς I. pro Lapſ. 1. 724. ὥσπερ τὸ χρυσοῦν ἐκεῖνο κώδιον II. Gall. 1. 703.
χρυσοφόρος I. D. Mort. XIV. 2. 396.
χρυσόχειρ. χρυσόχειρες I. Tim. 20. 131.
χύτρα. χύτραι πονηραὶ II. Par. 4. 841.
χῶμα I. Scyth. 2. 861.
χωρέω I. D. Mort. VI. 2. 348.
χωρίον I. Necyom. 22. 486.

Ψ.

Ψεδνὸς raros crines habens, I. D. Mort. XXV. 1. 432.
ψῆττά τις I. Piſc. 49. 617.
ψῆφος. τὰ δῶρα τῆς ψήφε al. τῆς νίκης I. D. Deor. XX. 11. 262.
ψηφοφορέω I. Piſc. 24. 594.
ψιλός. ψιλὸν al. ὑψηλὸν I. Sacr. 15. 539.
ψοφοδεὴς I. Scyth. 3. 862.
ψόφος I. Jud. Voc. 2. 84.
ψύττα III. Ep. Sat. 35. 415.
ψυχρολογία al. ψευδολογία I. D. Mort. XVI. 5. 405.
ψυχρὸς I. Prom. 4. 188.
ψυχροτέρες II. Icar. 24. 781.

Ω.

Ὦ παῖ al. ὦπται I. Herm. 55. 796.
ὠδίνω. ὤδινεν ὄρος II. Q. Hiſt. 23. 31.
ὠθέω. ὠθεῖτε al. male αἰτεῖτε I. Piſc. 44. 611.
ὠκύπτερα alae II. Icar. 3. 754.
Ὠλένη II. Icar. 3. 755.
ὦμος I. Cont. 1. 490.
ὢν Edd. ὂν II. Aſtr. 3. 361.
ὠνέομαι I. D. Mort. IV. 1. 342. I. Vit. Auct. 26. 566.
ὤνιος I. Sacr. 2. 528.
ὥραι. μὴ ὥρασιν ἱκοίμην II. Salt. 5. 270.
ὡραΐζειν *Graev.* ὀαρίζειν II. Par. 43. 868.
ὠραίνη v. notas III. Tragop. p. 655.
ὥρισο Edd. ὤρισω II. Aſtr. 27. 372.
ὠρύομαι. ὠρυομένων al. ὠρυωμένων I. D. Mort. X. 13. 375.
ὡρῶν vulgo ὁρῶν III. Hipp. 8. 74.
ὡς male aberat I. Herm. 35. 777. & II. Alex. 19. 227. ὡς Edd. ὃς *Marcil.* III. de Domo 14. 197. ὡς al. ὃς male II. Q. Hiſt. 40. 54. ὡς] al. κἂν I. Tim. 55. 171. ὡς ἕκαστοι al. ὡς ἑκάστοις ἐδόκει II. 1. Ver. Hiſt. 15. 81. ὡς inſertum ex O. II. Jup. Trag. 25. 669. ὡς τῆς ἐκείνης III. Ner. 5. 639. ὥς τις non ὅς τις II. Tox. 44. 552. ὡς οὐδ' οἱ I. Merc. Cond. 6. 661.
ὥσγε lege ὥστε III. Philopſ. 32. 59.
ὥς ποτε Edd. ὅς ποτε II. Gall. 13. 722.
ὥστε emendatum ὅτε Edd. III. de Domo 12. 197.
ὠφέλεια I. Nigr. 26. 65.
ὠφελέω. ὠφεληθῆναι al. ὀφεληθῆναι male I. Cont. 20. 517.

INDEX
GRAECUS NOTARUM
AD LUCIANUM.

A.

Ἄβατος. ἄβατον ἐποίησας II. Lex. 3. 324.
Ἀβδηρόθεν. -- Ἐφέσου I. Vit. Auct. 12. 552.
Ἅβρα I. Merc. Cond. 36. 695.
Ἀβραδάτης II. Imag. 10. 468.
ἄβροχος III. Hipp. 2. 68.
Ἀγαθοκλέους II. Dem. 29. 386.
ἀγαθός. οὐκ ἐπ᾽ ἀγαθῷ I. Herm. 50. 791. ἀγαθῇ τύχῃ III. Deor. Conc. 14. 536. οὐκ ὦ ἀγαθέ I. Somn. 17. 22. ἦν τῶν καλῶν, καὶ ἀγαθῶν ἀνδρῶν ib. 12. 16. τῶν ἀρίστων ψήφῳ δοκιμασθεὶς II. Eun. 3. 352. ὡς ἄμεινον ἦν I. Nigr. 9. 48. idem ter repetitum, ib. 49. τοῦ βελτίονος I. Cont. 12. 506. ἐδεξιοῦντο ὥς τινα τῶν κρειττόνων III. Conv. 7. 423. ἄριστος κατὰ παιδείαν I. Harm. 4. 857. τὸν ἄριστον τῶν γραφέων Ὅμηρον II. Imag. 8. 466. ἐπὶ τοῖς ἀρίστοις γνωρίζεσθαι, vel εὐδοκιμεῖν I. Somn. 11. 15. τοῖς ἀρίστοις προσομιλεῖν vel ὑπὸ τῶν ἀρίστων τιμᾶσθαι ib. ἀγαθοὶ τάττειν III. Hipp. 1. 66.
ἄγαμαι. τὸν ὥρας ἠγάσθη III. Char. 16. 626. & 627.
ἀγανακτέω I. Tim. 9. 115. ἀγανακτεῖ ἦν μὴ &c. III. Philopſ. 21. 49. ἠγανάκτει πεζὸς βαδίζων I. D. Mort. XXVII. 3. 439.
ἀγαπάω I. Jud. Voc. 2. 83. ἀγαπῶμεν contenti ſimus. II. Tox. 62. 566.
ἀγαπητός. τὸ ἀγαπητὸν I. Catap. 10. 631. ἀγαπητῶς II. Amor. 33. 433.
ἀγείρω. ἂν ἀπὸ πλοῦτον ἀπειρέσιον καὶ χρήματ᾽ ἄγειραν I. Prom. 1. 25. ἀγείρων καὶ συλλέγων I. Herod. 1. 833. ὡς ἀγείροιεν τῇ μητρὶ III. Cron. 12. 394. & 395.
ἀγελαῖα. ταῖς ἀγελαίαις II. Aſin. 27. 597.
ἀγέλη συμίτους III. Epigr. 24. 682.
ἀγεννής. οὐδὲν ἀγεννὲς I. Cont. 10. 502.
ἄγκιστρον τῷ δελέατι συγκατασπάσας I. D. Mort. VIII. 1. 359.
ἀγνοέω. οὐ γάρ σφισιν ἀγνοίῃσιν ἐπέρχεται II. Aſtr. 29. 372. & 373.
ἄγνοια I. Cont. 15. 511. δεινόν γε ἡ ἄγνοια III. Calumn. 1. 124.
ἁγνὸς I. Somn. 10. 15.
ἀγνοίμεν II. Bis Acc. 29. 829.
ἀγορά. ἐξ ἀγορᾶς & ἐπ᾽ ἀγορᾶς, de eo variae collectae formulae. I. Nigr. 25. 64. & 65. ἀμφὶ πληθοῦσαν ἀγορὰν III. Philopſ. 10. 38. ἐν ταῖς καθ᾽ ὑμᾶς ἀγοραῖς I. Prom. 1. 25.
ἀγοραῖος I. Merc. Cond. 24. 680.
ἄγριος. τὸ ἄγριον I. Tim. 35. 147.
ἀγρὸς III. Epigr. 13. p. 678.
ἀγρυπνέω. ἀγρυπνεῖ pro ἀγρυπνῇ I. D. Deor. VI. 4. 218.
ἀγρυπνία ἔχουσα καὶ ἔννοιαν τῶν γεγενημένων, καὶ κατάμεμψιν I. Somn. 4. 7.
ἀγυιά. πᾶσαι μὲν ἀγυιαὶ I. Nigr. 16. 54.
ἀγχόνη I. Tim. 45. 158.
ἄγχω. ἄγξω σε I. D. Mort. XXII. 1. 423.
ἀγχωμάλως II. 2. Ver. Hiſt. 37. 133.
ἄγω. οὐδέποτε ἦγες I. Tim. 3. 104. ἦξεν Edd. ἦξεν II. Dem. 4. 376. ἄγε δὴ μὴ μέλλετε II. Bis Acc. 18. 814. ἀγαγοῦσα ib. 16. 810. ἀχθεὶς παρὰ τὸν Ἀντίφιλον II. Tox. 32. 540.
ἀγὼν I. Nigr. 10. 49. I. Prom. 1. 25. λήγει μὲν ἀγὼν II. Demon. 65. 395. κατόπιν τοῦ τῶν κηρύκων ἀγῶνος III. Mort. Per. 32. 353. 354. & 355.
ἀγωνίζω I. Prom. 4. 189.
ἀγώνισμα. ἐς τὸ παρὸν ἀγώνισμα II. Q. Hiſt. 42. 55.
ἀγωνοθέτης. ἄγεσθαι πρὸς τὸν ἀγωνοθέτην I. Nigr. 14. 53.
ἀδελφή I. D. Mort. XXIV. 3. 430.
ἀδελφός. ἐπεὶ τόν γε ἀδελφὸν αὐτῆς I. D. Deor. XIX. 2. 251.
ᾄδειν Προμηθέος, ᾄδειν Πηλοῦ I. Prom. 2. 26. ἀκούων ᾄδειν vel ᾄδειν. I. Nigr. 13. 52.
ᾅδης. τοῦ ᾅδου τὰς πύλας &c. I. Nec. 6. 463. ᾅδειν II. de Luctu 2. 922.
ἀδιάφορος. ἀδιάφορα εἶναι συμβέβηκε I. Vit. Auct. 21. 560. τὸ ἀδιάφορον III. Mort. Per. 17. 341. ἐς τὸ ἀδιάφορον I. Herm. 18. 756.
ἀδικέω. οὐδὲν ἡμᾶς ἠδίκει II. 1. Ver. Hiſt. 29. 92. ἐφ᾽ οἷς σαυτῷ συνήδεις ἀδικοῦντι I. Somn. 9. 13. ἀδικοῦντες III. Calumn. 7. 134.
ἀδίκημα. ἀδικήματος III. Pſeudol. 25. 181.
ἄδικος ὁ τοιοῦτος III. Calumn. 8. 134. πῶς ἂν οὐκ ἄδικον I. Tim. 14. 124.
ἀδινὸς III. Muſc. Enc. 5. 95.
Ἄδμητος I. Somn. 17. 21.
ἀδόκιμος III. Rhet. Pr. 24. 25.
ἁδρὸς II. 2. Ver. Hiſt. 40. 134.
Adſpiratio neglecta, οὐκ ἁπλόος III. Dea Syr. 31. 477.
ἀδύνατος. ἀδυνάτων ἐρᾷς I. D. Deor. VIII. 1. 227.
ᾄδω. ὁπόταν δὲ τὸ καλὸν ἐκεῖνο ᾄδῃ I. Nigr. 3. 41.
ἀεὶ γάρ τι I. Prom. 12. 195. ἐς ἀεὶ κτῆμα II. Q. Hiſt. 5. 7.
ἀεικέλιος. ἀεικελίῳ ἐπὶ μισθῷ I. Merc. Cond. 23. 677.
ἀεροβατῶ καὶ περιφρονῶ τὸν ἥλιον I. Prom. 6. 34.
ἀεροκέλαδος I. Prom. 7. 36.
ἀεροκόρακες II. 1. Ver. Hiſt. 16. 82.
Ἀερόπη II. Salt. 43. 293.
ἀετὸς I. D. Deor. II. 1. 206. ὁπότε ἤδη ἐν τῷ ἀετῷ ἦν quum eſſet in forma aquilae ib. XX. 6. 258. τῶν ἀετῶν πτήσεις II. Salt. 38. 290.
ἀηδὴς III. Calumn. 14. 144.
ἀηδὼν I. Nigr. 3. 41. I. Halc. 8. 183.
Ἀθάμας II. Salt. 42. 293.
ἀθανατισμός. τῶν διὰ τῆς δόξης ἀθανατισμῶν I. Somn. 12. 16. ἀθάνατος. ἀθάνατοι ib.
ἀθέατος I. Nigr. 23. 61.
Ἀθηνᾶ I. D. Mar. XIV. 2. 322. οὐδ᾽ εἰ αὐτή μοι Ἀθηνᾶ τοῦτο ἐπιτάττοι I. D. Mort. XXIX. 2. 450. Ἀθηνᾶ συνειργάζετο I. Prom. 3. 27. τῆς Ἀθηνᾶς I. Harm. 3. 856. Ἀθηνᾷ στρατείᾳ III. Meret. IX. 301.

Ἀθη-

Ἀθῆναι earum comparatio cum aliis civitatib. I. Nigr. 12. 51.
Ἀθήνησι II. Imag. 4. 462. ὥσπερ Ἀθήνησι II. Alex. 38. 244.
Ἀθηναίους II. Q. Hiſt. 15. 22.
ἀθλητῇ II. Gall. 8. 714.
ἆθλον I. D. Deor. XX. 7. 259.
ἆθλος. ἆθλόν τινα τοῦτον τῷ βασιλεῖ ἐπιτελῶν I. D. Mar. XIV. 2. 322.
ἀθυρμάτιον ἄρκτου σκύλακα I. D. Mar. I. 5. 291.
Αἰακὸς II. de Luct. 4. 924.
Αἴγειρος III. Electr. 2. 88.!
αἰγιαλός. καλαθέμενος ἡμᾶς ἐν αἰγιαλοῖς II. Alex. 57. 260. & 261.
αἰγὶς I. Tim. 3. 104.
Αἰγύπτιος. ἀνδρὶ Αἰγυπτίῳ ἐνέχυρον γενόμενος II. de Luct. 21. 933.
Αἴγυπτος I. D. Mort. XIII. 3. 392.
αἰδέομαι. ᾐδοῦντο II. Amor. 20. 420.
Αἰθιοπία. ἐπ' Αἰθιοπίαν vide notam III. Dea Syr. 16. 462.
αἰδοῖον. τομὰς καὶ καύσεις ὑπομεῖναι περὶ τὸ αἰδοῖον I. Nigr. 27. 67.
αἰδῶς II. Amor. 37. 438. ἡ πρὸς ταύτην αἰδὼς I. Herm. 82. 826. & 827.
αἰεὶ II. Phal. alt. 12. 206.
αἰθὴρ μετὰ γῆν ἐκδέχεται τοὺς &c. II. Amor. 49. 453.
αἰθέρος μεγάλου I. Halc. 7. 183.
Αἰθιοπεύς. μετ' ἀμύμονας Αἰθιοπῆας I. D. Prom. 17. 201.
Αἰθιοπία. ἀπὸ Αἰθιοπίας II. Q. Hiſt. 15. 22. ᾧ οἰκεία καὶ ἡ Αἰθιοπικὴ διήγησις II. Salt. 44. 295.
αἴθω I. Tim. 41. 153.
αἴλινος I. Jud. Voc. 7. 90.
αἷμα I. Vit. Auct 6. 545. & 546. ἐξ αἵματος III. Tragop. p. 651. ἀφ' αἵματος II. Tox. 52. 557. τῷ αὐτοῦ αἵματι I. Cont. 24. 523.
αἱμάσσω. αἱμάξαι τοῦ δακτύλου II. Gall. 26. 742.
Αἴολος. αἰόλου τοῦ Ἕλληνος θυγατέρα I. Halc. 1. 177.
αἰπόλιον I. Catap. 3. 623.
αἱρέομαι. ᾕρησο I. Herm. 85. 829.
Αἰσχίνης II. Imag. 17. 476. ἃ δὲ Αἰσχίνης ὁ Ῥήτωρ εἴρηκε I. Somn. 12. 16.
Αἴσωπος II. Icar. 10. 761.
αἰτέω. αἰτῶν τὸ γιγνόμενον I. Tim. 49. 163. αἰτούσης III. Meret. IV. 288. αἰτούντων γοῦν αὖθις τῶν συσσιτιωτῶν II. Salt. 84. 315.
αἰτία γενέσθαι III. Char. 6. 621.
αἰτιάομαι. πάλαι μέν σου ταῦτα αἰτιᾶσθαι I. Tim. 14. 124. αἰτιᾷ antea male αἰτία II. Abd. 21. 177.
αἰτιάσασθαί σε III. Pſeudol. 4. 166.
αἴτιος. τί οὖν ἡμεῖς αἴτιοι I. D. Mort. III. 1. 338.
Αἴτνη. ἐκ τῆς Αἴτνης I. Tim. 19. 129.
Αἰτωλικός. Αἰτωλικὰ πάθη I. Sacr. 1. 525.
αἰχμαλωτός. ἐλευσομένην αἰχμαλώτους III. Dem. Enc. 45. 523.
Ἀκαδημαϊκὸς II. 2. Ver. Hiſt. 18. 115.
ἀκάθαρτον II. Aſin. 29. 598.
Ἀκάμας II. Salt. 40. 292.
ἀκανθώδης I. Piſc. 51. 618.
ἄκαιρος. [illegible] χρόνου I. Tim. 3. 105. ἐν ἀκαρεῖ τῆς νυκτὸς οὔσης III. Philopat. 21. 610.
ἀκαριαῖος II. Q. Hiſt. 7. 8.
ἀκάτιον II. Q. Hiſt. 45. 57.
ἄκατος II. 1. Ver. Hiſt. 5. 73.
Ἀκερσεκόμης II. Alex. 36. 243. & 244.
ἀκέστρα. καὶ ἀκέστραν ὑπὲρ &c. I. D. Mort. IV. 1. 340. & 341. &c.
ἀκηδιάζω. ἀκηδιάζοντες I. Somn. 9. 13.
ἀκήν. ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ I. Nigr. 34. 77.
ἀκμαῖος I. Somn. 10. 15. ἀκηράσιος ib.
ἀκήρατα melius ἀκήρατα II. Icar. 3. 754. ἀκήρατος κόσμος I. Somn. 10. 15.
ἀκήρατος II. Icar. 3. 754.
ἀκίνδυνος. ἀκινδυνότατον II. Aſin. 44. 611.
Accuſativi rarior terminatio in Σκύθεα III. Dea Syr. 12. 457. Accuſativ. vel potius ordo verborum minus obvius in παρελθόντας III. Char. 19. 630.
ἄκλαυστος I. Catap. 5. 626.
ἄκληρος. ἀκλήροις καὶ ἀβίοις I. D. Mort. XV. 3. 401.
ἀκμὴ I. Prom. 3. 27. I. Merc. Cond. 3. 655.
ἀκμής. οὐκ ἀκμὴς II. Lex. 2. 321.
ἀκοντίζω I. Tim. 10. 118.
ἐν ἀκοντίῳ II. Q. Hiſt. 12. 16.
ἀκούω I. Merc. Cond. 35. 694. εἴ τινα μητρὸς φιλῆν ἀκούεις II. Aſin. 4. 571. νῦν κόλακες καὶ θεοῖς ἐχθροὶ ἀκούουσιν I. Nigr. 22. 60. τοῖς ἀκούουσιν II. Q. Hiſt. 10. 14. ἄκουε σίγα III. Deor. Conc. 1. 528. ἄκουσον αὐτοῦ τότε παρρησιαζομένου II. Jov. Trag. 41. 688. καὶ τοῦτ' ἀκούσῃ μόνον II. Abd. 6. 164. κακῶς ἀκούειν II. Aſin. 38. 606. ἀκούειν intelligere, II. Par. 10. 848. ἀκούειν καλλίστην dici pulcerrimam, III. Charid. 14. 626. ἀκοῦσαι II. Phal. Pr. 3. 190. ἀκούων ἃ ἦν I. Nigr. 13. 52. τὴν πρὸς τοὺς ἀκούοντας εὔνοιαν III. Calumn. 24. 156. ἀκούσασθαι III. Bacch. 5. 79.
ἀκρατὴς II. Q. Hiſt. 8. 9. ἀκράτου III. Macrob. 25. 227.
ἀκριβῶς. ὡς ἀκριβῶς οἶδα III. Conv. 4. 420. & 421.
ἀκρίς. ἀκρῖσι III. de Dipſ. 3. 236. & 237.
ἄκριτος. ἀκρίτους τινὰς III. Calumn. 8. 137.
ἀκροάομαι. ἀκροᾶσθαι ἀμφοῖν III. Calumn. 8. 135.
ἀκροβολίζομαι I. Tim. 45. 159.
ἀκροποδιτί που I. Prom. 1. 186.
ἀκρόπολις I. Tim. 51. 165.
ἀκτέα III. Tragop. p. 648.
ἀκτίν. ἀκτῖνα παρατεθηγμένην III. de Dipſ. 2. 235.
ἀκτίνεσσιν II. Alex. 27. 235. ἀκτῖνας ἐπὶ τῇ κεφαλῇ I. Tim. 51. 165. & III. Dea Syr. 32. 478.
ἀλεκτρυὼν ἱερὸς III. Dea Syr. 48. 484. ἀλεκτρυὼν κάκιστε II. Gall. 1. 702.
Ἀλεξανδρεωτικὸς ἀνθρωπίσκος I. Merc. Cond. 27. 685.
μήτε Ἀλέξανδρος II. Q. Hiſt. 38. 50. Ἀλεξάνδρου τοῦ Ἀβωνοτειχίτου II. Alex. 1. 208.
Ἀλεξικλῆς III. Philopſ. 14. 41.
ἀλήθεια I. Catap. 19. 641. I. Piſc. 17. 587. ἐπ' ἀληθείας III. Philopat. 12. 598. τὴν ἀλήθειαν προσιοῦσαν III. Calumn. 5. 132.
ἀληθής. τἀληθὲς εὑρεῖν I. Herm. 66. 808. τἀληθὲς ἐξευρεῖν I. Piſc. 15. 586.
ὡς ἀληθῶς II. Amor. 48. 451. ἀληθῶς χαρακτὴρ ib. 38. 440.
Ἀλιβαντίς I. Necyom. 20. 483.
ἁλιεὺς I. Piſc. 1. 570.
Ἀλιρρόθιος II. Salt. 39. 291.
ἁλίσκω. ἑαλωκότας III. Philopſ. 2. 30. ὥστε ἐρήμην ἁλίσκεσθε μετ' αὐτοῦ I. Piſc. 32. 601.
ἀλισμὸς I. Prom. 1. 24.
Ἄλκηστις I. Somn. 17. 21. τὴν ὁμογενῆ μου Ἄλκηστιν I. D. Mort. XXIII. 3. 428.

τῆς Ἀλκιβιαδείῳ III. Mort. Per. 43. 363.
Ἀλκυονὶς I. Halc. 2. 179. Ἀλκυὼν ib. 1. 176.
ἀλλὰ. ἀλλ' ἢ I. Nec. 1. 457. ἀλλὰ ἄνδρας II. Tox. 1. 508. ἀλλ' ἐκεῖνο I. Nigr. 8. 47. ἀλλὰ καὶ οὐ II. Aſin. 10. 577. ἀλλὰ καὶ I. Jud. Voc. 3. 85. ἀλλ' ἐκεῖνος I. D. Deor. XX. 5. 257. σὺ δὲ ἀλλὰ I. D. Mar. VI. 2. 303. ἀλλὰ εἴ τι II. Q. Hiſt. 5. 6.
ἀλλοδαπός. ἀλλοδαπὴν ſubaudi γῆν I. Somn. 7. 9.
ἀλλόκοτος metatheſis pro ἀλλότοκος I. Prom. 5. 30.
ἄλλος II. Alex. 43. 249. I. Cat. 20. 642. ἢ ἄλλος II. Amor. 16. 416. τὰ ἄλλα *T. H.* reſcribi vult τάχα I. Nigr. 9. 48. τὰ ἄλλα II. Q. Hiſt. 13. 19. ἀλλ' ἢ II. Tyran. 21. 157. ἄλλου τοῦ II. Jup. Trag. 2. 644. μετέχειν τοῦ ἄλλων τοῦ βουλόμενον II. 1. Ver. Hiſt. 20. 87. ἄλλος I. Vit. Auct. 18. 557. ἄλλος I. Merc. Cond. 23. 679. ἐπ' ἄλλο al. ἄλλῳ I. D. Deor. XX. 8. 259. ὅτι ἄλλο ἐβόων II. Aſin. 16. 584. ἄλλῳ II. Salt. 23. 282. τ' ἄλλα II. Phal. alt. 7. 204. τινὰς τοὺς ἄλλους I. Herm. 5. 744. τις ἄλλος I. Catap. 1. 621.
ἀλλότριος τάμος I. Harm. 3. 856.
ἄλλως ἠρόμην nullo conſilio rogabam I. D. Deor. XX. 3. 255. & I. Piſc. 19. 589. ἄλλως ἱστορίαν ἐπιδείκνυσθαι III. Hipp. 2. 66. ἄλλως τε ὁρᾷς I. D. Mort. XV. 3. 400.
ἄλογος. ἀλόγιστος τὸ γὰρ ἀλόγιστον ἀνδρεῖον I. Nigr. 1. 38.
ἀλουργὶς II. Q. Hiſt. 8. 11. I. Prom. 5. 30.
Ἅλυς II. Jov. Conf. 14. 636.
ἀλυσιτελὲς δὲ II. Jov. Trag. 47. 694.
ἀλυτάρχης I. Herm. 40. 783.
Ἀλφειὸς I. D. Mar. III. 1. 294.
Ἁλῶα Feſtum Athenienſe III. Meret. I. 280. & 281.
Ἀλωεύς. Ἀλωέως υἱέας I. Cont. 3. 494.
Ἀλωπεκῆθεν III. Philopſ. 20. 48.
ἅμα II. Gymn. 22. 903. ἅμα λέγων II. Gall. 10. 717.
ἀμαθία μετὰ θράσους, & ἀμαθίας ἡγουμένης τοῦ θράσους I. Nigr. 1. 38.
Ἀμαλθείας κέρας III. Rhet. Pr. 6. 6.
ἡ ἄμαξα τὸν βοῦν πολλάκις ἐκφέρει I. D. Mort. VI. 2. 348.
ἀμαυρός. πρὸς ἀμαυρόν τι καὶ μικρόστομον λυχνίδιον I. Tim. 14. 124.
ἀμβολά. ἀμβολᾶς ἔργον I. Scyth. 11. 872.
ἀμβροσία. λόγων ἀμβροσίαν κατεσκέδασεν I. Nigr. 3. 41.
ἀμέλει I. Cat. 13. 635. I. Nec. 15. 477.
ἀμελέτητος I. Cont. 7. 498.
ἀμελέω I. Tim. 11. 120. αὐτῶν ἀμελεῖν I. Somn. 13. 19. ἀμελούμενος δὲ ὦ μὴ φέρων I. D. Deor. XIV. 2 238.
ἀμέλλητος I. Nigr. 27. 67.
ἀμεταστρεπτὶ I. Nigr. 28. 68.
ἀμήχανον III. Mort. Per. 13. 336.
ἀμίς. ἐς τὴν ἀμίδα ἐνουροῦντες I. Merc. Cond. 4. 658.
ἀμμίγα πάντας I. Nigr. 16. 54.
Ἄμμων I. D. Mort. XIV. 5. 398. Ἄμμωνος II. Aſtr. 8. 364.
ἀμνημονεύω II. Q. Hiſt. 18. 26.
ἄμοιρον II. Jup. Conf. 19. 640.
ἄμορφος I. Prom. 3. 28.
ἀμυδρὸς I. Somn. 9. 12.
ἀμφιβολίας I. Herm. 57. 798.
ἀμφικεφαλὴς III. Rhet. Pr. 22. 23.
Ἀμφίλοχος II. Alex. 19. 226. I. D. Mort. III. 1. 338.
Ἀμφίρυτος. νῆσοι ἐν Ἀμφιρύτῃ I. Cont. 14. 509.
ἀμφότερος. ἀμφοτέροις I. Tim. 20. 130. ἀμφοτέραις III. Conv. 47. 450. ἐπ' ἀμφότερα πιστοὶ I. Harm. 2. 853.
ἄμφω I. Merc. Cond. 7. 663. I. Tim. 18. 128. ὁ γὰρ αὐτὸς ἄμφω ἥμεν I. D. Mort. XVI. 4. 404.
ἀναβάλλω I. Nigr. 8. 47. ἀναβάλλεσθαι τὴν προσοχὴν ib. 27. 67.
ἀναβιβάζω. ἀναβιβασάμενος I. D. Deor. XXV. 2. 278.
ἀναβιόω. ἀναβιῶναι αὔριον I. D. Mort. I. 1. 328.
ἀναβολὴ II. Gall. 9. 717.
ἀναγιγνώσκω II. Q. Hiſt. 32. 43. & I. Halc. 7. 182.
ἀνεγνωσμένοις I. pro merc. Cond. 1. 704.
ἀναγκαῖον II. Salt. 62. 300.
ἀνάγκη. κἂν ἀνάγκην — προβάλλονται I. Nigr. 22. 61. ἀνάγκη τοίνυν I. Merc. Cond. 11. 667. ἀνάγκη -- ὀνόματα II. Jov. Trag. 4. 647. ἀνάγκην ἔχοντες I. Nigr. 22. 61. ἐν ταῖς ἀνάγκαις III. Ocyp. p. 666.
ἀναγράφω. εὐεργέτης ἀναγεγράφθη I. Conr. 24. 524. ἀναγεγραμμένης v. omnino not. *Geſn.* III. Nav. 35. 271.
ἀνάγω I. Nigr. 8. 47.
ἀναδέω. ἀπὸ τῶν ὤτων ἀναδησάμενος I. Scyth. 11. 871.
ἀνάδοσις II. Salt. 50. 297.
ἀναδῦναι III. Mort. Per. 26. 350.
ἀνάθημα I. Herm. 38. 780.
ἀναθορέω I. Prom. 4. 29.
ἀναθόρνυμαι. ἐκ τοῦ λέχους ἀνεθόρνυτο I. Prom. 4. 29.
ἀναθόρω. ἀνέθορεν ὑπ' ἐκπλήξεως I. Prom. 4. 29. ἡ μὲν τῆς πέτρας ἀνέθορεν ib. καπνὸς πολὺς ἀνέθορεν ib.
ἀναιδέστατον III. Cyn. 16. 548.
ἀναιρέω. ἀνελεῖν αὐτὰς ἀπειλοῦσιν II. Gall. 14 725.
ἀναισθησία. δι' ἀναισθησίαν I. Somn. 13. 19.
ἀναισχυντία. ἡ ἀναισχυντία οὖσα III. Pſeudol. 5. 167.
ἀναίτιος. ἀναίτιον αἰτιᾶσθαι I. Prom. 4. 188.
ἀνάκειμαι. ἀνακείσθω ἡ εἰκὼν II. Imag. 18. 478.
ἄνακες. τοῖν ἀνάκοιν III. Conv. 9. 424.
Ἀνάκειον. πρὸς τὸ Ἀνάκειον προθέμενοι κλίμακας I. Tim. 10. 119.
ἀνακηρύσσω. ἀνεκήρυξεν εὐεργέτην δηλονότι I. D. Mort. X. 6. 366. & 367.
ἀνακλάω. ἀνακεκλασμένη II. Gymn. 7. 886. ἀνακλῶν ἑαυτὸν II. Salt. 27. 284. ἀνακλάσας III. Meret. III. 284. & 285.
ἀνακόλουθον in καὶ κατασκευάσαντί σε vide III. Philopat. 17. 603. ibique notas. In καί κε παθεῖν ib. 18. 604.
Ἀνακρέων III. Macrob. 10. 214.
ἀνακρούω. τόν τε θυμὸν ἀνεκρούετο, & πάλιν τὸν λόγον ἀνακρουόμεθα I. Nigr. 8. 47. μικρὸν ἀνακρουόμενος & ἀνακρούεσθαι πρύμναν ib. 46.
Ἄνακτορον I. Tim. 23. 136.
ἀνακυκλεῖς III. Philopat. 17. 602.
ἀνακύπτω. ψυχὴ ἀνακύψασα εἰς τὸ ὄντως ὂν I. Somn. 13. 19. ἀνακύπτων al. ἀνανήφων ib. 18. ἀνακύπτοντες II. Jup. Trag. 22. 666. & 667.
ἀναλαμβάνω. ἀναλαβὼν ἤδη τὰ εἰρημένα I. Nigr. 8. 47.
ἀναλίσκω. ἀνάλωκα I. Herm. 82. 828. χρόνος ἀναλωθεὶς I. Somn. 17. 22.
ἀναλογίζομαι I. Herm. 54. 794.
ἀνάλογος I. Herm. 32. 772.
ἀναλύζω. μόλις ἀναλύζων κεκομμένῳ τῷ πνεύματι I. Somn. 4. 7.
ἀναλύω. ἀνέλυε III. Philopſ. 14. 41.
ἀναμετρέω I. Nec. 18. 482.
ἀναμιμνήσκω. τί γὰρ ἄλλο, ἢ ἀνεμνήσθην I. D. Mort. XIII. 2. 391.

ἀνανεύω I. Somn. 13. 19.
ἀνανταγώνιςος I. D. Mort. XXIX. 1.449.
ἀνάντης I. Merc. Cond. 42. 702.
ἄναξ χειρῶν, μόναις ταῖς χερσὶ δεσπόζων I. Somn. 9. 14.
τοῖν ἀνάκοιν III. Conv. 9.424.
ἀνάξιος I. D. Mort. XX. 4. 416. Forſ. ἂν ἄξιος, v. not. III. Conv. 33.440.
ἀνάπαιςον ὑπὸ τοῦ χοροῦ λεγόμενον I. Prom. 6. 32. ἀνάπαιςα συγκροτῶν ib. ἀνάπαιςα εὔκροτα ἐπιλέγοντες ib.
ἀναπαύω. ὅτε ἀναπαύεις σεαυτὸν διαχυθεὶς I. D. Mar. III. 1. 295.
ἀναπετάζω. ἀναπεπταμένη ψυχῇ I. Nigr. 4. 42. ἀνεπέτασεν αὐτοῦ τὴν ψυχὴν εἰς μέγα πέλαγος τῆς ἀληθείας ib. εἰς τὸ ἅπαξ ἀναπεπταμένον I. Tim. 19. 129.
ἀναπηδάω. μὴ ἀναπηδήσεσθε v. not. III. Mort. Per. 25. 349.
ἀναπίπτω. ἀναπεσόντες II. Aſin. 23. 590.
ἀναπλέω. ἀναπλεύσας II. Alex. 44. 250.
ἀναπνέω. ὑπολύζειν ἀναπνέοντα I. Somn. 4. 7.
ἀναπόδεικτος I. Vit. Auct. 24. 565. II. Bis Acc. 22. 821.
ἀναπομπὴ II. Alex. 5. 213.
ἀναρπάζω. ἀνήρπασας, τῶν θεῶν I. D. Deor. IV. 2. 210.
ἀναρριπίζω. τὸ ποιητικὸν καὶ μουσικὸν ἀνερρίπισεν I. Tim. 6. 112.
ἀναρριπτέω. ἀναρριπτοῦσιν II. Gymn. 27. 909.
ἀναρρίπτω. παραβόλως ἀναρρίπτων I. Herm. 28. 768.
ἀναρτᾷν III. Dem. Enc. 10. 499. vide notas ἀναρτησόμενος II. Jov. Conf. 4. 628.
ἀνασκολοπίζω. ἀνεσκολοπίσθη III. Macrob. 13. 217.
ἀνασπάω. ὡς πλεῖςον ἀνέσπων τῆς ἡδονῆς I. Nigr. 32. 75. ἀνασπάντων τὸ θηρίον III. Conv. 20. 432. ἐκ βαράθρων ἀνασπάσαι τὴν σωφροσύνην I. Prom. 6. 34.
ἀνας αυρόω I. Prom. 1. 186.
ἀνατείνω I. Catap. 4. 625.
ἀνατέλλω I. Nec. 12. 474. πρὸς ἀνατέλλοντα ib. 7. 464.
ἀνατρέπω II. Aſin. 40. 608.
ἀναφαίνω. ἀναφαίνειν σεαυτὸν I. D. Mar. III. 1. 295.
ἀναφαλαντίας I. Tim. 47. 160.
ἀναφέρω. ἀναφέροντες II. Alex. 25. 232.
ἀναφλᾶν τὸ αἰδοῖον III. Mort. Per. 17. 341.
ἀναφλέγω. ἀναφλέγεται III. Meret. VIII. 300.
ἀναφρόδιτος I. D. Deor. XV. 2. 242.
ἀναφύεται II. Abd 27. 182. & 183.
ἀνδραποδιςὴς I. D. Deor. IV. 1. 209.
ἀνδρείας v. not. III. Char. 26. 634.
ἀνδρία II. Salt. 12. 274. III. Muſc. Enc. 5. 94. III. Pat. Enc. 8. 232.
ἀνδριάς. ὅπως ποτὲ ὁ ἀνδριὰς προσκαθεδεῖτε I. Somn. 13. 19. μὴ ὅμοιοι τοῖς ἀνδριάσιν ἀποτελεσθῆτε ib.
ἀνδρόγυνος I. Prom. 7. 34.
ἀνδροκτασία I. Nigr. 18. 57.
ἀνδρολογία II. Tox. 58. 563.
ἀνδρώδης. ἀρετὴ μὲν ἡ ἀνδρώδης αὕτη I. Somn. 9. 12.
ἀνεγείρω. ἀνεγρόμενος I. Tim. 41. 153.
ἀνελίττω III. Adv. Ind. 16. 113.
ἀνέλκω. εἰς τὰς ῥῖνας ἀνέλκοντα τὸ πνεῦμα I. Somn. 4. 7.
ἄνεμος. τοὺς ἀνέμους ἐπιτιμάτω I. D. Deor. IV. 1. 208.
ἀνεμώνη I. pro merc. Cond. 11. 719.
ἀνεπάγγελτος II. Jov. Trag. 37. 685.
[illegible] I. D. Mort. XXVI. 2. 436.
[illegible] III. Nav. 46. 278.
ἀνέρχομαι. ἀνέρχεσθαι I. Somn. 15. 20.
ἀνευρύνω. ἀνευρύνονται ὁδοὶ I. Nigr. 16. 55.
ἀνέχομαι. εἰ μὴ ἀνέχῃ τὴν διατριβὴν I. Herm. 56. 796. ἀνέξεσθε al. ἀναδέξεσθε II. Jup. Trag. 30. 675. & 676.
ἀνήκεςος I. Piſc. 4. 574.
ἀνήκοος I. Somn. 9. 14.
ἀνὴρ I. D. Mort. XIV. 4. 397. ὁπότε ἀνὴρ ἤσθα &c. ib. XXVIII. 1. 445. ξυγγραφεὺς ἀνὴρ III. Soloec. 12. 583. κυρίδιον ἄνδρα I. Halc. 1. 178. ἄνδρες I. Tim. 58. 175. οἱ ἄνδρες II. pro Imag. 11. 490. προὔχοντα ἄνδρα III. Mort. Per. 19. 343. ἄνδρας μικροὺς III. Dea Syr. 16. 463.
ἀνήροτα καὶ ἄσπορα III. Rhet. Pr. 8. 8.
ἀνθέριξ. ἐπ' ἀνθερίκων ἄκρων II. Q. Hiſt. 8. 10.
ἀνθέω. ἀνθεῖ πολλαῖς τε καὶ ἀγρίαις ἐπιθυμίαις multa de hoc verbo controverſa I. Nigr. 16. 55. Vide & Addenda.
ἀνθοβαφὴς II. Amor. 41. 441.
ἄνθραξ I. Tim. 41. 153.
ἀνθρώπινος. ἀνθρωπινώτερον ἀπέφηνας I. D. Mort. X. 9. 372.
ἀνθρώπινον II. Bis Acc. 34. 834.
ἄνθρωπος εὐδαίμων I. D. Mort. XX. 5. 418. θύρας δὲ τῶν καλουμένων ἀνθρώπων Solan. pronuntiat locum corruptum, forſan male. Vid. verſionem Geſn. III. Cyn. 19. 551. ἀνέπλασα τοὺς ἀνθρώπους I. Prom. 13. 195. ἀνθρώπους μισῶ I. Tim. 34. 147.
ἀνιάζω. ἀνιάζειν ἐπὶ παιδὶ I. Nigr. 7. 45.
ἀνιάω. ἀνιᾶσθαι ἐπί τινι multis probatur teſtibus I. Nigr. 7. 45. ἐπὶ τοῖς ἐν ποσὶν ἀνιᾶσθαι ib.
ἀνιηρὸς I. Tim. 57. 174.
καὶ τάχ' ἀπιόντες εἰς τὰς ὁμοίας I. Nigr. 8. 47.
ἀνίςημι. ἀναςῆσαι τοὺς κύνας I. Tim. 4. 107.
ἀνίςανται τέφρας ἐπιχυθείσης III. Muſc. Enc. 7. 96. ἀναςήσας II. Dem. 22. 384.
Ἀννίκερις III. Dem. Enc. 23. 508.
ἄνοια. γοητείας καὶ ἀνοίας ἐ[illegible]λογισθέντες I. Jud. Voc. 2. 83.
ἀνόμοιος. ἐξ ἀνομοίων συςὰς I. Prom. 5. 30.
Ἄνουβις I. D. Mort. XIII. 3. 392.
ἀνταίρω I. Herm. 33. 774.
ἄνταυδρος I. D. Mort. XVI. 2. 403.
Ἀντίας III. Macrob. 10. 215.
ἀντεξετάζω I. D. Mort. XII. 2. 385. ἀντεξεταζόμενος II. Abd. 16. 174.
ἀντερείδω I. D. Mort. XXVII. 1. 437.
ἀντὶ γλώττης III. Pſeudol. 25. 182.
ἀντιβαίνω I. D. Mort. XXVII. 1. 437.
ἀντιβάλλω. ἀντέβαλε τῷ κηρύκῳ II. Lex. 5. 327.
Ἀντίγονον μοιχεύοντα II. Icar. 15. 770. Ἀντίγονον τὸν μονόφθαλμον φεύγων III. Macrob. 13. 217.
ἀντίδοξος. οἱ μὲν δὴ ἀντίδοξοι I. Herm. 17. 755.
ἀντίθυρ & ἀντίθυρον, τὸ ἀντίθυρον III. Conv. 8. 423. & 424. ἄνω τοῦ ἀντιθύρου v. notas III. de Domo 26. 204. & 205.
Ἀντίμαχος II. 2. Ver. Hiſt. 42. 135.
ἀντίμολπος. εἶτ' ἀντίμολπον ἦκεν ὀλολυγῆς μέγαν Κώκυτον I. Somn. 4. 7.
ἀντίπαις I. Somn. 1. 1.
Ἀντίπατρος II. Salt. 58. 299.
ἀντιποιέω. οὐ μὴν ἀλλὰ τὸ σπέρμα ... ἀντιποιεῖται I. Prom. 3. 29. ὃς ἀντεποιήθη μόνος qui ſolus vindicavit I. D. Mort. XXIX. 2. 449. δεῖ γὰρ ἀντιποιηθῆναι σοῦ πρότερον I. Prom. 3. 29. φιλοκοσμίας σύμβολος ἀντιποιουμένην ib.
ἄντυξ. εἴχετο τῆς ἄντυγος I. D. Deor. XXV. 2. 278. & 279.
ἀνυπόδετος & ἀνυπόδητος II. Aſin. 16. 584. quales calcei jumentorum, ib.

ἀνυπόστατος I. Halc. 4. 180.
ἀνυστιμώτατον γὰρ ὂν III. Calumn. 16. 145. & 146.
ἀνύω. ἀνύσει II. Aſin. 50. 618. & 619.
ἄνω I. Vit. Auct. 14. 554. ἄνω καὶ κάτω I. Tim. 24. 137. τῷ ἄνω Διῒ I. Cont. 1. 488.
ἀνώδυνος III. Tragop. p. 663.
ἀνώμοτος. νῆσος αὕτη ἀνώμοτος I. Somn. 9. 12. ἀνωμότους εἰ βούλει II. Tox. 42. 550.
ἀξένους II. Tox. 8. 514. & 515.
ἀξία. τὸ ἐπ' ἀξίας τινὰ I. Nigr. 24. 64. ὡς ἀξίας εἶχε III. Conv. 8. 424.
ἄξιος. σκάφους ἀξίους ὠνούμενος II. Q. Hiſt. 28. 37. ἄξια ταῦτα ὠνήσω vili iſta emiſti pretio I. D. Mort. IV. 1. 343. ἀξίαν οὖσαν II. Abd. 6. 164. ὡς ἄξιόν γε φιλ. &c. II. Par. 50. 875.
ἀξιόω I. Nigr. 31. 72. ἀξιῶν forte ἀξίαν dicit F. G. idque rectum I. Herm. 17. 756.
ἀξιῶ γάρ σε ἀφέμενον III. Adv. Ind. 25. 120.
ἀοίδιμος. ἀοίδιμον ὄνομα I. Cont. 11. 504.
ἀόργητος καὶ θυμοῦ κρείττων I. Herm. 12. 751.
ἄορνος I. D. Mort. XIV. 6. 399. ἄορνος al. ἄορνις ib. 398.
ἀπαγγέλλω. ἀπαγγέλλουσα I. Somn. 10. 14.
ἀπαγορεύω I. D. Deor. XXIV. 2. 277.
ἄπαγε. οὔτε φίλων, ἢ οἰκείων πρὸς ὕβριν ἀπαγορευθέντων I. Tim. 16. 126. ἄπαγε, μή μοι γένοιτο. ἄπαγε ἄνθρωπε I. Prom. 7. 35.
ἀπαθανατίζω. τῆς ἱστορίας ἀπαθανατιζούσης ἀρετὰς I. Somn. 12. 16.
ἀπαίρω. τοὺς ἀπαίροντας ἀπάτης, & ἐπί τι ἀπαίρει I. Jud. Voc. 2. 83.
ἀπαλλάττω I. Merc. Cond. 1. 652.
ἀπάνθρωπος I. Prom. 11. 194.
ἀπαιτικοῦ II. Amor. 46. 449.
ἅπαξ. εἰς τὸ ἅπαξ I. Tim. 19. 129. ἐφ' ἅπαξ ἐλθεῖν v. not. III. Dem. Enc. 21. 507.
ἀπαρρησίαστος III. Calumn. 9. 137.
ἀπαρχή. ἀπαρχὰς ἐπιχέω τοῖς βωμοῖς I. Somn. 3. 6.
ἅπας. ἅπαντα I. D. Mort. XII. 2. 382. ἅπαντα ἐκεῖνα — Σίμων II. Gall. 14. 722. & 723. ἁπάντων ἤδη κεχειρωμένων II. Q. Hiſt. 5. 7.
ἀπαυδάω. ἀπαυδήσω III. Philopat. 18. 605.
ἀπεικάζω. πρὸς Ἀλκιβιάδην ἀπείκαζον I. Somn. 12. 18. τράγῳ ἑαυτὸν ἀπείκασεν I. D. Deor. XXII. 2. 270. τῷ Ὁμηρικῷ Θερσίτῃ ἔπεισί μοι αὐτὸν ἀπεικάζειν I. Prom. 2. 26.
ἀπειλέω. ἠπείλεις vulgo ἀπείλης male II. Jup. Trag. 14. 656.
ἄπειμι I. Tim. 15. 126. I. Cont. 17. 514. ἄπεισιν II. Jup. Trag. 53. 700. ἄπει Att. pro ἀπελεύσῃ, quod non imitandum I. Somn. 7. 9. ἄπιθι I. Cat. 24. 647. ἄπιτε δὴ I. Somn. 14. 19. ἀπίωμεν ὦ Δίκη II. Bis Acc. 8. 799.
ἀπελαύνω I. Jud. Voc. 6. 89. εὖγε, ἀπελαύνωμεν I. D. Mar. VI. 2. 304.
Ἀπελλῆς ὁ Ἐφέσιος III. Calumn. 2. 127.
ἀπεμπολέω I. Piſc. 27. 596. ἀπεμπολοῦντες II. Tox. 28. 537.
ἀπεναντίως an ὑπεναντίως I. Nigr. 36. 78.
ἀπευθυνίζω I. Nigr. 23. 62.
ἀπίθανος ὢν I. Tim. 2. 102. ἀπίθανος ἐν τῇ ὑποκρίσει III. Pſeudol. 5. 167.
ἀπικνέομαι. ἀπικνέεται ἐς Ῥέην III. Dea Syr. 15. 461.
Ἆπις ἐξ ἀγέλης θεὸς I. Sacr. 15. 538. Ἆπιν III. Ep. 20. 680.
ἀπιστέω I. D. Mar. IV. 2. 299.
ἀπίστημι. ἀπιστήσουσι μὴ ἔχειν III. Rhet. Pr. 20. 22.
ἀπλοϊκὸς I. Tim. 56. 173.
ἀπὸ νέων II. Aſtr. 7. 363. ἀπὸ τῶν διδασκάλων II. Par. 13. 851. ἀπὸ γυναικῶν III. Epigr. 33. 685. ἀπὸ pro ὑπὸ III. de Domo 13. 197. ἀπ' II. Aſtr. 21. 368. ἀπ' ἐκείνης II. pro Imag. 14. 492. ἀπὸ τουτουῒ ab hac, in contrariam partem I. Prom. 1. 186. ἀφ' ὧν II. 2. Ver. Hiſt. 27. 124. ἀφ' ὁπόσων ταλάντων II. Jup. Trag. 11. 655.
ἀποβάθρα. τὴν ἀποβάθραν ἀνελώμεθα I. D. Mort. X. 10. 374. περὶ τὴν ἀποβάθραν καθεζομένη I. Cat. 5. 625.
ἀποβάλλω I. D. Deor. XX. 6. 258. ἀποβαλόντες I. Zeux. 10. 849.
ἀποβλέπω. ἀπέβλεψα εἰς τὴν Ἀττικὴν I. Nigr. 1. 37. ἀποβλέπει II. Bis Acc. 34. 835. ἀποβλέψας ἐς ἐμὲ I. Cat. 12. 633.
ἀπόβλητος. οὔτοι ἀπόβλητα I. Tim. 37. 149.
ἀποδάκνω. μήλου ἀποδακὼν III. Meret. XII. 311.
ἀποδείκνυμι I. Vit. Auct. 25. 565. βούλεται δὲ αὐτὸν ὡς ἐκ παιδὸς ἀποδεῖξαι εὐφυᾶ I. Somn. 2. 5. χρυσοῦν ἀπέδειξαν &c. I. Nec. 4. 460. ἀποδέξαι pro ἀποδεῖξαι III. Dea Syr. 2. 452.
ἀποδέχομαι. ἀποδεδέχαται III. Dea Syr. 42. 482.
ἀποδιδράσκω I. Tim. 13. 123. καθάπερ ἀποδράντα I. Cont. 2. 491.
ἀποδίδωμι I. Herm. 9. 749.
ἀποδοκιμάζω I. pro Lapſ. 4. 729.
ἀποδύω I. Herod. 8. 839. ἀπόδυε II. Aſin. 5. 572. ἀπόδυθι τὴν πορφυρίδα I. Catap. 28. 649. μὴ πρότερον αὐτὴν ἀποδύσῃ I. D. Deor. XX. 10. 261.
ἀποθνήσκω I. D. Mort. XXVII. 7. 442. πῶς ἀπέθανεν III. Dem. Enc. 42. 520. & 521. ἀποθανεῖν II. 2. Ver. Hiſt. 1. 104. ἢν δέῃ ἀποθανεῖν I. Tim. 43. 156. τιμῶμεν ἀποθανόντας II. Tox. 1. 508.
ἀποθραύω. ἀποθραύσω II. Jov. Trag. 52. 700.
ἀποικία II. Imag. 15. 473.
ἀποκαρτερῶν III. Macrob. 19. 222.
ἀπόκειμαι. ἀπέκειτο III. Dea Syr. 19. 468.
ἀποκηρύσσω I. Vit. Auct. 1. 541.
ἀποκρύπτω I. pro merc. Cond. 7. 715.
ἀποκλείω I. Nigr. 31. 74. I. Merc. Cond. 10. 665. ἀποκλείειν ἐχρῆν II. Bis Acc. 21. 808. ἀποκεκλεισμένον τὴν θάλασσαν al. ἀποκέκλεικέ μοι .. ἀπέκλεισε οἱ καὶ τὴν θάλασσαν. & ἀποκλείειν τινὰ I. Jud. Voc. 9. 94.
ἀποκλύζω. ὡς ἂν θεῖον ὄνειρον ἀποκλύσω I. Somn. 5. 8.
ἀποκρίνομαι. ἀποκέκριται III. Dea Syr. 28. 472. & 473.
ἀποκτείνω. εἴ τις αὐτὸς ἀπέκτεινεν &c. II. Tyran. 12. 148. & 149.
ἀπολαλέω I. Nigr. 22. 61.
ἀπολαμβάνω I. D. Deor. V. 2. 214.
ἀπολαύω in bonam & malam partem crebris exemplis I. Tim. 2. 101. & 102. ἵνα μὴ ἀπολαύσωσι τῆς σφετέρας ἀληθείας I. Nigr. 30. 70. ἀπολαύειν ἔχειν I. Tim. 14. 123. ἀπολαύειν τὰ κακὰ III. Pſeudol. 23. 180. ἀπολαύειν τοῦ τραύματος I. Nigr. 30. 70. ἀπολαύων τῆς ὁμοίων I. D. Mort. XXVI. 1. 435. ἀπολαύοντες II. Gymn. 25. 907. πρῶτος αὐτῆς ἀπολέλαυκας II. Abd. 24. 180.
ἀπολείπω. ἀπολείψει ἀγαθὸν συνεργὸν I. Tim. 33. 146. μὴ ἀπολειπόμενοι τῶν μισθοδοτῶν I. Merc. Cond. 4. 658.

ἀπολειφθεῖσα al. ἀποληφθεῖσα I. Somn. 14. 19.
ἀπολιμπάνω. ἀπελίμπανεν III. Diſſ. cum Heſ. 9. 246.
ἀπολιθαίνω I. D. Mar. XV. 2. 326. ἀπολιθαίνειν III. Dem. Enc. 12. 500.
ἀπόλλυμι. ὁ δὲ κάκιστα ἀνέμων ἀπολούμενος I. D. Deor. XIV. 2. 238. ἀπόλλυσιν II. Par. 6. 844. ἀπωλλύμην II. Aſin. 16. 584.
Ἀπόλλων. ἐξ Ἀπόλλωνος II. Gall. 16. 726. τὸ Ἀπόλλω II. Jup. Conf. 8. 633.
Ἀπολλώνιος κ II. Dem. 31. 386. Ἀπολλωνίῳ τῷ Τυανεῖ II. Alex. 5. 213.
ἀπολογέομαι. τὸ μὴ ἀπολογούμενον I. Somn. 9. 13. ἀπολογούμενος II. Par. 12. 850.
ἀπολογία I. pro merc. Cond. 1. 704. ἀπολογίας οὐκ ἀπορήσω III. Diſſ. cum Heſ. 5. 242.
ἀπολύω. ἀπολυθῆναι I. Tim. 29. 142.
ἀπομνημονεύω I. Prom. 8. 191.
ἀπομυκτίζω vide notam III. D. Meret. VII. 297.
ἄπονος. ἄπονον ἀποφαίνων II. Gall. 4. 708.
ἀπόξυρος I. Prom. 1. 186.
ἀποξύω I. D. Mar. II. 2. 292. I. Vit. Auct. 10. 550. I. Herm. 62. 803. ἀποξύσας κόρυζαν III. Nav. 45. 278.
ἀποπίνω. ἀποπίνων τὰ καττύματα II. Gall. 28. 745. & 746.
ἀποπλέω. ἀποπλέοντες καταγελάσαντες II. Tox. 2. 509.
ἀποπνίγω I. Tim. 13. 122. ἀποπνιγεὶς ἐπ' αὐτοῖς III. Mort. Per. 37. 358.
ἀπορία. ὑπ' ἀπορίας I. pro merc. Cond. 11. 719.
ἄπορος. τὰ ἡμέτερα παντελῶς ἐστιν ἄπορα I. Somn. 1. 2.
ἀποῤῥίπτω I. Herm. 23. 761. ἀποῤῥίψας II. Gall. 9. 717. ἀποῤῥίψαντες II. 1. Ver. Hiſt. 30. 94. ἀποῤῥίψων τὴν ἀσπίδα II. Jup. Trag. 41. 687. ἀποῤῥίφθαι al. ἀποῤῥίφθαι male I. D. Mort. X. 2. 364.
ἀποσβεννύω. ἀπέσβησαν I. Cont. 19. 516.
ἀποσβεσθῆναι II. Jov. Trag. 15. 659.
ἀποσιμόω I. D. Mort. XXIV. 2. 430.
Apoſiopeſin poſt τὸ ἀπολὺ αὐτῆς vide III. Mer. VI. 294.
ἀποσκευάζομαι II. Tyr. 1. 141. II. Jov. Trag. 25. 670.
ἀποσκλέω extabeſco, I. D. Mort. XXVII. 7. 442.
ἀποσκοπέω. σὺ δ' ἀποσκόπει I. D. Mar. VI. 2. 304.
ἀποσκώπτω. οὐκ ἀμούσως ἀποσκώπτων I. Merc. Cond. 34. 693.
ἀποσμάω II. Gymn. 29. 910.
ἀποσμύχω prae dolore ardeſco I. D. Mort. VI. 3. 350. 351. & 352.
ἀποσοβῶ παρ' αὐτὴν II. pro Imag. 29. 506. ἀποσοβοῦντα III. Nav. 4. 250.
ἀποσπάω. I. Cont. 21. 517. ἀπεσπασμένον τῆς ἑτέρας I. D. Deor. XX. 5. 256. ἀποσπάσας τὸ ἀμπολὺ τῶν ἱερῶν II. Icar. 11. 762. 763. & 764. ἀποσπᾶσαι III. de Domo 12. 196. χρυσίον ἀποσπώμενον I. Piſc. 14. 585.
ἀποσπείρω. ἀποσπείραν τι ἐς τὴν γῆν I. Somn. 15. 20.
ἀποστέλλω. ἀπέστειλε al. ἐπέστειλε I. D. Deor. X. 2. 231.
Apoſtrophus negligitur in ὅτι ἐξῆν & ſaepius. III. Dea Syr. 36. 480. Potiora exempla vid. ad II. Tox. 32. 540.
ἀποσφαττομένης al. ἀποφραττομένης II. Jup. Trag. 22. 668. & 669.
ἀποτελέω I. pro Lapſ. 5. 731. ἀποτελεῖν τὴν ἐναρμόνιον ... ἔχω I. Nigr. 2. 41.
ἀποτέμνω. κεφαλήν γε ἀποτεμοῦσα τῆς Κόρης I. Somn. 9. 12. Idem pro ſacro, I. Sacr. 10. 533.
ἀποτηκω I. D. Mort. XXVIII. 2. 446.
ἀποτίκτω. ὡς ἀποτεκοῦσα ἐκεῖ I. D. Mar. VII. 1. 306.
ἀπότομος al. ἀπόξυρος I. Prom. 1. 186.
ἄπονός τε καὶ ἄσιτος I. Merc. Cond. 26. 682.
ἀποτρέπω. ἀποτρέπετε ὦ θεοί, τὸ δεινὸν I. Prom. 7. 35.
ἀποφαίνω I. Herm. 63. 794. χεῖρας τῶν ἑρμογλύφων καὶ ἐπιδιφρίων τεχνιτῶν ἀποφαίνουσι I. Somn. 12. 18. ἀποφαίνων ἄπονον II. Gall. 4. 708. ἀποφαίνουσα al. ἀποφανῶ I. Somn. 10. 14.
ἀποφέρω I. Nigr. 25. 64.
ἀπόφθεγμα Πυθαγόρου αὐτοῦ I. Somn. 3. 5.
ἀποφρὰς ἡμέρα I. Somn. 3. 5. ἀποφράδα III. Pſeudol. 11. 171. & 172.
ἀποφράττω. ἀποφράξαντες τὰ ὦτα III. Calumn. 8. 136.
ἀποφυγγάνω aufugio I. Vit. Auct. 27. 568.
ἀποχρῶ I. Prom. 6. 190.
ἀπράγμων lites fugitans III. Conv. 48. 450. & 451.
ἄπρακτος ἔοικεν I. Vit. Auct. 12. 552.
ἄπρατος ibid. jam editum.
ἄπτει III. Adv. Ind. 27. 123.
Ἀραβία. κοίλην Ἀραβίαν I. pro merc. Cond. 11. 718.
Ἀργειφόντης Mercurius I. Tim. 32. 145.
ἀργέω I. Prom. 16. 200.
ἀργής. ἀργέτι pro ἀργῆτι δημῷ I. Prom. 3. 187.
Ἄργος. τὴν Ἥραν τὴν ἐν Ἄργει ἐπεθύμησεν I. Somn. 9. 14.
ἀργύρεος. ἀργυρᾶ I. Herm. 40. 782.
ἄργυρος I. Merc. Cond. 26. 685.
Ἄρειος πάγος I. Piſc. 15. 587.
ἀρέσκω. οὐδὲν ἐθέλεις εἰπεῖν ὁποῖον ἄν μοι ἀρέσειεν I. Herm. 21. 760.
ἀρέσκομαι. ἀρεσκομένῳ II. Gymn. 40. 921.
ἀρετὴ I. Piſc. 38. 607. ἀρετήν τινα I. Tim. 9. 117. ἀρετὴν ἱδρῶτι II. Bis Acc. 21. 819. ἐν τριόδῳ τὴν ἀρετὴν III. Mort. Per. 3. 327. & 328.
Ἄρης II. Salt. 21. 280.
ἀριθμὸς ἐντελὴς I. pro Lapſ. 5. 731.
Ἀρίστανδρος III. Philopat. 21. 608.
Ἀρίσταρχος I. Jud. Voc. 11. 97. Ἀριστάρχου Φαληρέως ib. 1. 82.
Ἀριστείδης II. Jov. Conf. 16. 639. ὁ τὸν Ἀριστείδην I. Tim. 24. 137.
ἄριστον I. D. Deor. XXII. 3. 272.
ἐν ἀριστερᾷ δὲ III. Hipp. 5. 71.
Ἀριστεὺς I. D. Mort. XI. 1. 377. Ἀριστεὺς II. Salt. 65. 304.
Ἀριστογείτων II. Par. 48. 872.
Ἀριστόξενος ὁ Μουσικὸς II. Par. 35. 862.
Ἀριστοφάνης I. Piſc. 25. 595. Ἀριστοφάνειον II. Bis Acc. 33. 832.
Ἀρίστων. τὸ Ἀρίστωνος ἀντισυμποσιάζω II. Lex. 1. 318.
Ἀρκάδης II. Aſtr. 26. 371.
Ἀρκεσίλαος II. Dem. 19. 383.
ἄρκτος. ἄρκτου σκύλακα I. D. Mar. I. 5. 291. ἐπὶ τὰς ἄρκτους I. Herm. 25. 764.
ἅρμα. τελείῳ ἅρματι I. Tim. 50. 164. τὰ ἅρματα ἀνατρέψαντα I. Zeux. 10. 848.
Ἁρμόνιος I. D. Mort. XII. 2. 383.
ἁρμόζω. τὰ τό γε λάθης φάρμακα ἁρμόσας I. Jud. Voc. 5. 88.
ἁρμονία I. Herod. 1. 831. ἁρμονίᾳ τοῦ παντὸς I. Vit. Auct. 2. 542.
ἁρμοστής. ἐπὶ τὸν ἁρμοστὴν III. Mort. Per. 9. 332. ἁρμοστὴν II. Tox. 17. 525.
ἄροτος. ἐπ' ἀρότῳ παίδων γνησίων & ſimilia. I. Tim. 17. 127.
ἄροτρον I. Tim. 17. 127

ἀρπαγὴ I. Jud. Voc. 1. 82.
ἀῤῥαβών. τ' ἀῤῥαβῶνα δὲ προοίμιον III. Rhet. Pr. 17. 18.
Ἀῤῥιανὸς II. Alex. 2. 208.
Ἀρσάκης. ὁ δὲ Ἀρσάκης &c. I. D. Mort. XXVII. 3. 439.
ἀρτάω. ἠρτημένας II. Amor. 41. 442.
Ἀρτεμίδωρος III. Philopat. 21. 608.
Ἄρτεμις γάρ ἐστιν αὐτοῖς II. Lex. 12. 335. vel potius 339.
ἄρτι δὲ σολοικιῶ III. Solocc. 1. 552.
ἀρτίως I. Nigr. 5. 43. ἄρτος ἐγκρυφίας I. D. Mort. XX. 4. 416. ἄρτος λευκὸς I. Merc. Cond. 17. 672. ἄρτοι II. Aſin. 21. 588.
ἀρχαῖος II. Phal. Pr. 4. 191. τῷ ἀρχαίῳ ἐκείνῳ II. Salt. 7. 271. ἀρχαῖον ἀποδεῖξαι - - ἀρχαῖοι νόμοι Λυκούργου ἀρχαῖον I. Nigr. 3. 42. ἀρχαῖος pro ſtulto, pluribus ib. 41. ἀρχαιότερος τοῦ Ἰαπετοῦ I. D. Deor. I. 1. 205.
Ἀρχέμορος II. Salt. 44. 294.
ἀρχέτυπον. ἀπόγραφος ἐξ ἀρχετύπου δευτερεύει I. Prom. 3. 28. εἰκὼν πρὸς τὸ ἀρχέτυπον μεμιμημένη ib. εἰ μηδὲν ἀρχέτυπον ἐπιδεῖξαι ταύτης δυναίμην τ' γραφῆς ib. τὰ ἀπὸ τῶν ἀρχετύπων κατεσκευασμένα ib.
ἀρχή. τὸ δὲ σπέρμα ἀρχὴ I. Somn. 3. 6. πλεῖον ἢ τὸ ἥμισυ τοῦ παντὸς ἡ ἀρχὴ ib. 5. ἀρχὴ δέ τοι ἥμισυ παντὸς ib. οὐκοῦν οἶδα ὅτι ἀρχὴ παντὸς ἔργου μέγιστον ib. τοῖς ἐξ ἀρχῆς I. Halc. 2. 179. τὴν ἀρχὴν prorſus, I. Nigr. 26. 66. & II. Q. Hiſt. 15. 20. τὴν ἀρχὴν ab initio, II. 1. Ver. Hiſt. 4. 73. οὐδὲ τὴν ἀρχὴν ἀφικνοῦνται III. Bacch. 5. 79. ἀρχὴν γὰρ φημὶ II. Par. 27. 856. τὴν ἀρχὴν II. Eun. 6. 354. οὐδὲ τὴν ἀρχὴν I. Tim. 26. 140.
Ἀρχιβίου II. Gall. 10. 717.
ἀρχιπλάνος II. Tox. 39. 547.
ἀρχιτέκτων II. Q. Hiſt. 12. 17.
ἄρχομαι. ἐκ τοιούτων προοιμίων ἀρξάμενον I. Somn. 3. 6. ἄρξατο III. Dea Syr. 17. 46. ἄρξομαι II. Jup. Trag. 15. 658. ἀρχομένας ἔργου III. Hipp. 7. 72.
ἄρχω. ἄρξει τε, I. D. Mar. VII. 2. 306.
ἄρχων. ἐπὶ ἄρχοντος I. Jud. Voc. 1. 82.
ἀσαφὴς I. Nec. 7. 465. ib. 464.
ἀσελγεία. δι' ὤτων καὶ δι' ὀφθαλμῶν I. Nigr. 16. 54.
ἄση III. Cyn. 1. 539.
ἀσθενής. ὅτι ἂν ἀσθενὴς III. Calumn. 19. 150.
Ἀσία. τῶν ἐν Ἀσίᾳ πόλεων III. Mort. Per. 13. 336.
ἄσιος. ἄνθος ἀσίου λίθου III. Tragop. p. 654.
ἄσιτοι III. Philopat. 26. 615.
ἀσκαρδαμυκτὶ βλέποντας & ἀσκαρδάμυκτος, μὴ μύσας τοὺς ὀφθαλμοὺς I. Tim. 14. 123.
ἀσκέω. ἤσκηται elaborata eſt, III. Dea Syr. 30. 477. ἀσκεῖν συνεβούλευσεν II. Dem. 36. 388. ἠσκημένους inſtructos, ornatos. II. Salt. 27. 284.
Ἀσκληπιεῖον I. Herm. 37. 780.
Ἀσκληπιὸς υἱὸς II. Alex. 43. 248. διασπείρων τὰ τοῦ Ἀσκληπιοῦ βοηθήματα I. Somn. 15. 20.
ἀσκός. ἀσκὸν αἴρειν I. Nigr. 27. 67. εἰς ἀσκὸν ἐμβαλεῖ πλήρη αἵματος I. Somn. 9. 12.
ἀσπάζομαι. ἀσπάζεσθαι φιλήματι II. Alex. 41. 248. ἀσπασάμενος III. Rhet. Pr. 12. 12. & 13. ἀσπασάμενος τ' Ναύπλιον ἀπέπεμψα II. 2. Ver. Hiſt. 32. 127.
ἀσπίς. ἀσπίδι Ἡφαιστος II. Aſtr. 22. 369.
ἄσπορος III. Ep. Sat. 20. 403. ἄσπορα καὶ ἀνήροτα ib. 7. 390.
Ἀσσύριος. τὸ Ἀσσύριον ἐκεῖνο πένθος μερίζομεν II. Salt. 58. 299. Ἀσσύριοι μυθολόγοι I. D. Deor. XI. 1. 231. Ἀσσυρίων οἱ ἐξηγηταὶ τ' μύθων III. Macrob. 4. 210.
ἀστὴρ I. Halc. 1. 178. ἀστέρα σου I. D. Deor. IV. 3. 210. ἀπεσπάσαμεν τ' ἀστέρων ib. XX. 5. 256.
ἀστικός. τῶν μὴ ἀστικῶν II. Amor. 12. 411.
ἀστοχία. τὴν πρὶν ἀστοχίαν ἐθεράπευεν II. Amor. 16. 415.
Ἀστράβη II. Lex. 2. 320.
ἀστράγαλος. ἐκ τ' ἀστραγάλων μάστιγι II. Aſin. 38. 607.
ἀστραπὴ συνεχὴς I. Tim. 3. 104.
ἄστυ I. Tim. 8. 115. ἄστεος II. Amor. 6. 404. ὅστις ἐν ἄστει σιδηροφοροίη II. Gymn. 34. 914.
Ἀστύαναξ I. Sacr. 6. 531. II. Salt. 76. 308.
ἀστυλογίας οὐκ ἀπορήσω III. Diſſ. cum Heſ. 5. 242.
ἀσύμβολος III. Rhet. Pr. 26. 29.
ἀσύμφηλος III. Rhet. Pr. 16. 17. II. Q. Hiſt. 11. 15.
ἀσφάλεια. ἀσφαλείας μαθητικῆς II. Jup. Trag. 6. 648.
ἀσφαλὴς I. Nec. 7. 464. ἐς τὸ ἀσφαλὲς I. Piſc. 12. 580. ἡμῖν ἀσφαλέστατα II. Icar. 32. 788.
ἀσφαλῶς ἀποῤῥίπτων II. Jup. Trag. 28 674.
ἀσχημονέω. varia de hoc verbo I. Nigr. 8. 48.
ἄσωτος I. Merc. Cond. 20. 677.
ἀτελὴς I. Herm. 45. 787.
ἅτερος τ' ἕτερον II. Gymn. 1. 884.
ἀτερπὴς I. Prom. 16. 199.
ἀτεχνῶς prorſus, I. Nec. 4. 462. ἀτεχνῶς I. Merc. Cond. 3. 654.
Ἀτθὶς II. Q. Hiſt. 32. 43.
ἄτοπος. ἔτι δὲ ἀτοπώτερον εἰ μιγνύοι τις αὐτὰ, ὥσπερ Χαιρήμων I. Prom. 5. 31.
ἅττ' II. Amor. 17. 418. ἅττα II. Lex. 21. 346. ἅττα II. Imag. 13. 471. II. Lex. 5. 326. III. Rhet. Pr. 16. 17.
Ἄτταλος III. Macrob. 12. 216.
Ἄττης. ἐν τῷ Ἄττῃ I. D. Deor. XII. 2. 235.
Ἀττικός. ὅσα οὐδαμοῦ Ἀττικὰ νομίζονται I. Jud. Voc. 7. 91. Ἀττικὴ δριμύτης τ' σκωμμάτων I. Prom. 1. 24. Ἀττικὸς μυκτὴρ ib. 25.
Ἄττις I. D. Deor. XII. 1. 232. II. Icar. 27. 783.
αὖ II. Abd. 12. 170.
Augmentum omiſſum vid. in εὐδοκιμέω II. Par. 32. & 33. 861. Augmenti neglecti exempla ad III. Hipp. 3. 68.
αὐθέκαστος II. Phal. Pr. 2. 188.
αὖθις III. Dea Syr. 26. 472.
αὐλέω. αὐλεῖ τῷ κέρατι I. D. Deor. XII. 1. 233. ὁ τέως αὐλούμενος II. Lex. 10. 333. vel potius 337.
αὐλή. ἔν τε βασιλέων αὐλαῖς III. Calumn. 10. 138.
αὐλητὴς ὅμιλος II. Aſin. 37. 604. & 605.
αὐλητρὶς I. Tim. 55. 172.
αὐλὶς I. Sacr. 2. 528.
αὔλιος III. D. Meret. XV. 322. τὴν αὔλιον ἀποκλείειν II. Tox. 17. 524.
αὐλός. πλαγίων αὐλῶν II. 2. Ver. Hiſt. 5. 108.
αὖος I. Tim. 8. 115. I. Nec. 15. 476. ὡς ἤδη αὖος ἦν II. Tox. 16. 523.
αὐτίκα μάλα III. Rhet. Pr. 5. 5.
αὐτοάνθρωπος III. Philopſ. 18. 47.
αὐτοβοεὶ I. Tim. 54. 170.
αὐτόπους I. Tim. 24. 137.
αὐτοπρόσωπον λέγειν II. Jov. Trag. 29. 675.
αὐτὸς I. Nigr. 8. 47. I. Jud. Voc. 12. 97. I. Tim. 43. 155. ib. 57. 174. I. Halc. 6. 182. I. Nec. 15. 476. I. Cont. 17. 514. I. Merc. Cond. 33. 692. I. Herm. 13. 753. καὶ αὐτὸς I. Herm. 61. 803. αὐτὰς αὐτοῦ I. Merc. Cond. 30. 689. ὁ αὐτός ἐστι Δημοσθένης I. Somn. 11. 16.

αὐτὸς ἂν rectius καὶ αὐτοὺς ἂν II. Tox. 34. 542. & 543. αὐτὸς δὲ ὁ μὰ Δία I. D. Mort. XVI. 5. 404. αὐτή σοι ἐγὼ I. D. Deor. XX. 13. 263. καὶ αὐτη ἐστα ib. XVI. 2. 245. αὐτὸ *Solan.* vult αὐτοὶ I. Tim. 28. 141. ταὐτὸν I. Vit. Auct. 15. 555. αὐτοῦ I. D. Deor. II. 2. 207. αὐτοῦ ἀνεστάναι II. pro Imag. 9. 489. τὰ αὐτοῦ ἐκείνου II. Q. Hiſt. 15. 23. αὐτέου περὶ οὐρανοῦ II. Aſtr. 1. 360. ἐκ τῆς αὐτῆς μάλιστα III. Hipp. 7. 72. αὐτῷ al. αὐτῷ II. Alex. 60. 264. αὐτοῦ τοῦ λόγου III. Dem. Enc. 32. 514. ἐν αὐτῇ] ἐν αὐτῇ· ἐν ἑαυτῇ ſana, I. D. Deor. XII. 1. 234. αὐτὸν I. Herm. 63. 805. αὐτὸν *Solan.* vult αὐτὸν I. Tim. 33. 146. αὐτὸν II. 1. Ver. Hiſt. 15. 81. καὶ αὐτὸν I. Herod. 5. 835. ὡς τι καὶ αὐτὸν ἀπολαῦσαι vulgo αὐτῶν III. Ep. Sat. 1. 385. αὐτὸν ὡς δείξῃς II. Q. Hiſt. 33. 44. ἐπ' αὐτὸν I. Prom. 13. 196. πρὸς τὸν αὐτὸν δεσπότην II. Aſin. 32. 601. αὐτὴν II. 2. Ver. Hiſt. 37. 132. κατ' ἐκεῖνο αὐτὸ I. D. Mort. XVIII. 1. 408. αὐτὸ θαῤῥεῖν ποιεῖ I. Harm. 3. 856. αὐτοὶ γὰρ ἡμεῖς ἐσμὲν I. D. Deor. X. 2. 230. τὰ αὐτὰ τούτοις II. 1. Ver. Hiſt. 3. 72. τὰ αὐτὰ al. τὰ αὐτοῦ I. Nigr. 7. 46. αὐτῶν I. Herm. 45. 786. αὐτῶν II. Gall. 20. 733. ἐξ αὐτῶν ſc. γυναικῶν I. Prom. 17. 200. αὐτῶν *Solan.* vult αὐτῶν I. Tim. 27. 141. αὐτέων II. Aſtr. 22. 370. & 17. 367. & 1. 360. adde notam *Geſn.* III. Dea Syr. 45. 484. αὐτοὺς II. 1. Ver. Hiſt. 6. 74. αὐτοὺς μὴ ἀγνοεῖν ib. 2. 20. 116. καθ' αὐτὰ I. Jud. Voc. 5. 89. αὐτὸς I. Piſc. 32. 601. αὕτη δὲ οὕτως ἐστὶν ἀγαθὴ II. Par. 17. 853. & 854. αὐτοῦ II. Q. Hiſt. 62. 68. αὐτὸν vulgo αὐτὸν III. Macrob. 2. 209. & paſſim.

αὐτουργέω I. D. Mar. VI. 1. 302.

αὐχέω. ηὔχουν II. Alex. 42. 248.

αὔχημα μελίχρουν II. Amor. 30. 430. & 431.

αὐχμέω I. Nigr. 27. 67.

Aphaereſis κείνην pro ἐκείνην vide III. Dea Syr. 16. 462.

ἀφαιρέω. ἀφείλετο II. Par. 48. 872. ἀφαιρεθῇ I. Tim. 22. 132. μαχόμενον τὸ μόγις ἀφαιρούμενον αὐτοῦ, καὶ μάλιστα παρακλέπτον I. Jud. Voc. 4. 86.

ἄφευκτα II. Jup. Conf. 1. 626.

ἄφθαρτος I. Somn. 10. 15.

ἄφθορος I. Somn. 10. 15.

ἀφίημι I. Herm. 11. 750. οὐκ εὐθὺς ἀφήσω αὐτὸν οὐδὲ ἄπειμι I. Somn. 7. 10. ἀφέντας II. Gymn. 32. 913. ὡς ἀφείθη II. Gall. 3. 707. ἀφεθέντα δὲ &c. ib. 706.

ἀφικνέομαι I. Prom. 20. 203.

ἀφιγμένον II. Aſin. 26. 595. ἀφιξόμενα II. Aſtr. 29. 372.

ἀφίστημι. ἡμῖν ἀποστήσομαι I. Tim. 40. 152.

ἄφοδος. ἀφόδων ἀναγκαίων III. Hipp. 8. 73.

ἀφορμή. ἀφορμὰς τοιαύτας II. pro Imag. 19. 497.

ἀφροδισιάζω. ἑταίρας ἢ γυναῖκας ἢ τοιοῦτόν τι ἄλλο ἀφροδισιάζον I. Nigr. 14. 53.

Ἀφροδίτη. ἱρὸν Ἀφροδίτης III. Dea Syr. 9. 456. τὴν Ἀφροδίτην αὐτῶν II. Imag. 4. 462.

ἀφύη I. Piſc. 48. 616.

ἀφυής. ἀφυέστατοι I. Piſc. 48. 616.

ἄφυκτος II. Q. Hiſt. 62. 68. ἀφύκτῳ II. Jov. Conf. 18. 640. ἐν ἀφύκτῳ ἐχόμενος in inevitabili loco retentus, I. D. Deor. XVII. 1. 246.

ἄφωνος I. Halc. 1. 176. ἀφωνότεροι τῶν σοφιστῶν II. Jup. Trag. 14. 656.

Ἀχαρνικός. πρὸς Ἀχαρνέας I. Tim. 50. 164.

ἀχθηδών II. Tox. 9. 515.

Ἀχιλλεύς III. Tragop. p. 659.

ἀχλύς. ὥσπερ ἀχλύν τινα III. Calumn. 1. 124. & 125.

ἄχρηστος. σοὶ ἄχρηστον σοι I. D. Mort. XIII. 1. 391. ἀχρηστα II. Lex. 9. 335.

ἄχρις II. Tox. 13. 520. ἄχρις ἂν II. Icar. 17. 772.

ἀψίκορος III. Calumn. 21. 151.

ἀωρὶ II. Bis Acc. 1. 792.

ἄωρος. ἄωρα ἔν σοι τὰ δῶρα I. Merc. Cond. 38. 698. & 699.

B.

Βαβυλὼν I. Cont. 23. 523.

βαδίζω. καὶ κοιμᾶσθε ὁμοίως καὶ βαδίζετε I. Nigr. 34. 76.

βάδισμα. τὸ βάδισμα κόσμιος I. Tim. 54. 170.

βάθος. ἐς ὀργυιὰν τὸ βάθος III. Mort. Per. 35. 356. ἐς βάθος -- τεταγμένοι I. Zeux. 8. 846.

βαθὺς I. Nigr. 35. 77. βαθεῖα νὺξ II. Aſin. 34. 602. & 603. ἐν εἰρήνῃ βαθείᾳ II. Tox. 39. 544. ὅλως βαθὺν II. Salt. 81. 313. βαθείας καλλιφέρων I. Tim. 4. 152.

βαίνω. εὔρυθμα βαίνειν I. D. Deor. II. 2. 207.

ὁ Βάκις III. Mort. Per. 30. 352.

βακτηρίας συντρίβων II. Gall. 1. 703. ἐπὶ τὰς βακτηρίας ἧξαν III. Mort. Per. 37. 358.

βάκτρον I. Piſc. 1. 570.

βαλανεῖον I. Nigr. 34. 76.

βάλλω I. Nigr. 37. 80. καὶ ὁ βληθεὶς II. 1. Ver. Hiſt. 16. 83.

βάναυσος. πᾶς τεχνίτης διὰ πυρὸς ἐργαζόμενος I. Somn. 1. 2. τέχνη τῶν βαναύσων ib. βάναυσος ib. 9. 14. I. Sacr. 6. 531.

βάπται. τὰς βάπτας III. Adv. Ind. 27. 122.

βαπτίζω I. Tim. 44. 157.

βαπτός. βαπτὸν ἱμάτιον & τριβώνιον I. Nigr. 14. 53.

βαρβαρίζω. βαρβαρίζουσα πάμπολλα εἶπεν I. Somn. 8. 12.

Βαρβαρικὸς I. D. Mort. XXVII. 3. 439.

Βαρβαρισμὸς I. D. Mort. X. 10. 374.

Βάρβαρος I. D. Deor. XX. 14. 265. I. Vit. Auct. 10. 550. Βάρβαρος ἦν καὶ ὄλεθρος I. D. Mort. IX. 4. 362. Βάρβαρος ὢν ib. XII. 3. 385. Βάρβαρός τις παρὰ μικρὸν leg. βορβορός τις I. Prom. 1. 23. τὸ μηδὲ Βάρβαρον II. Lex. 23. 347.

βαρύς. ἀγγελίαν ἐν τοῖς βαρυτάτοις ἐνέγκαιμι I. Somn. 2. 3.

βάσανος. Pythagoras βασάνους τε ποικιλωτάτας καὶ κολάσεις, καὶ ἀτεχνῶς πυρὶ καὶ σιδήρῳ συντελουμένας διαθεσμοθετῆσαι dicitur I. Nigr. 27. 67.

βασιλεὺς I. pro merc. Cond. 12. 721. I. Prom. 6. 190. βασιλεὺς τραγικὸς I. Nigr. 11. 50. βασιλεύς τις Αἰγύπτιος I. Piſc. 36. 604. & 605. βασιλεὺς ἐν τοῖς λόγοις III. Rhet. Pr. 11. 12. βασιλεύς III. Dea Syr. 17. 464. βασιλεῖ II. Imag. 10. 468. βασιλεῖ τινι III. Adv. Ind. 20. 115. βασιλεῖ τῷ μεγάλῳ II. Imag. 22. 480. II. Tox. 17. 526. βασιλεῖς -- μάχαι I. Cont. 24. 524.

βασιλικός τις ἄνθρωπος II. Salt. 64. 302.

βασίλιττα quae & βασίλισσα, & βασίλεια, & βασίλιννα I. Jud. Voc. 8. 92.

βάσκανος ὅστα τυγχάνει II. Aſin. 11. 579.

Βάττος III. Adv. Ind. 23. 118.

βατὰ III. de Dipſ. 2. 234.

βάταλος III. Adv. Ind. 23. 118.

βάτραχος χειροτονίας I. Merc. Cond. 28. 686.

βαῦνος. βαῦνος κάμινος ἢ ἰπνὸς δηλοῖ I. Somn. 1. 2.

βδελυρὸς I. Nigr. 28. 68. I. Tim. 47. 161.

βέβρυξ. ὑπὸ τοῦ βέβρυκος I. D. Deor. XXVI. 1. 281

βέλ☉. ἔξω βελῶν, & ἐκ βελέων I. Nigr. 18. 57. & I. D. Deor. XIX. 2. 251.
βηλός. ἀπὸ τῦ θεσπεσίυ βηλοῦ I. Cont. 1. 488. θεσπεσίυ βηλοῦ III. Philopat. 4. 589.
βῆμα. τὸ βῆμα κατέχων II. Q. Hiſt. 38. 51.
βία ὑπαρχόντων ἡ ἁρπαγὴ I. Jud. Voc. 1. 82. πρὸς βίαν κατέχειν ἀδύνατον III. Dem. Enc. 29. 511.
βιαίως ἢ καρτερῶς I. Somn. 6. 9.
βιϐλίον. ἀνέγνωκε βιϐλία I. Herm. 82. 827.
βίϐλ☉. τῶν βίϐλων III. Mort. Per. 11. 333. βίϐλυς τὰς Ὥρυ II. Gall. 18. 728.
βί☉ ἀπράγμων I. Nigr. 18. 57. βίος ἰδιώτης I. Herm. 67. 808. ἄπορος I. D. Mort. XXVII. 9. 444. σκώληκος βίος I. Somn. 9. 13. λοιπὸν τῦ βίυ I. Piſc. 29. 598. τῦ μέσυ βίυ II. de Luct. 9. 926. πρὸς τὸ τέλ☉ τῦ βίυ I. Cont. 10. 503. ἄλλον βίον I. Herm. 78. 822. λαγὼ βίον ζῶν I. Somn. 9. 13. λάρυ βίον διαζῆν ib. ἄριστον βίον πωλῶ I. Vit. Auct. 2. 541. ὅσοι βίον ἡσύχιον εἵλοντο I. Nigr. 22. 61. τὸ βίον πεῖσαι II. Icar. 32. 788. χαριεδρίου τινα βίον διαζῆν I. Somn. 9. 13. διατηρηται τῶν ξενικῶν βίων I. Nigr. 13. 52. βίων πρᾶσις I. Vit. Auct. 1. 540.
βιοτεύω II. 1. Ver. Hiſt. 36. 99. ἐν ὅσοις ἐϐιότευσα βίοις II. Gall. 5. 710.
βιωτὸς II. Phal. alt. 13. 206.
βλασφημέω I. Somn. 12. 17. βλασφημιῶν ὅλας ἁμάξας II. Eun. 2. 350.
βλέπω. ἐς τὸ χρυσίον ἔϐλεπον I. D. Mort. XI. 4. 378.
Βλεψίας I. D. Mort. XXVII. 7. 443.
βλοσυρός. ὁ βλοσυρος I. D. Mort. X. 4. 365.
βόθρ☉. βόθρον ὀρυξάμεθα I. Nec. 9. 469.
Βοιωτίας. ἐ Βοιωτίας III. Dem. Enc. 33. 514. & 515.
Βοιωτὸς I. Jud. Voc. 7. 91.
βολή. βολαὶ τῶν ὀμμάτων II. Amor. 46. 449.
βόρϐορ☉ differentia βόρϐορον inter & πηλὸν I. Prom. 1. 24. ἢ τῷ ὄντι ἐν βορϐόρῳ βαρϐαρικῷ τινι ib.
βορά. βορῶντατε I. Tim. 46. 159.
βόσκω. τὸ κλῆρον — βόσκονται I. D. Mort. V. 2. 346.
βόστρυχ☉. καθειμένος βοστρύχυς I. D. Deor. II. 2. 207.
Βυθοίνας. τὸ Βυθοίναν παρησομεν αὐτοῖς I. Somn. 17. 21.
βυθυτέω. λευκὴν ἐσθῆτα λαϐὼν ἐυθύτει I. Nigr. 14. 53.
βυλεύομαι. ἐϐυλεύσαντο al. ἐϐυλεύσατο I. Somn. 16. 21. ὁ βυλευσάμθμός τι ib. 11. 15.
βυλη II. Tox. 26. 535. αἱ βυλαὶ ἀμφότεραι I. Tim. 50. 163.
βούλησις. βυλήσεως II. Alex. 4. 212.
βούλομαι I. Vit. Auct. 13. 553. ἢ εἰ μὴ τοῦτο ἡ ἡ παροιμία βούλεται δηλοῦν I. Prom. 2. 27. βούλεται μὴ ὐδὲν ἧττον ὁ νόμ☉ εἶναι τῦ ὄντ☉ εὕρεσις ib. ὁ γὰρ ἐϐούλετο &c. II. Tyr. 12. 150. τοῦτο βυλοίμην ἂν II. Phal. Pr. 9. 196.
βυλυτός. ἀμφὶ βυλυτὸν ſub veſperam I. Cit. 1. 621.
βοῦς ἀρετῆς I. Sacr. 12. 535.
ὁ βράγχ☉ I. D. Deor. II. 2. 207.
Βρασίδας II. Q. Hiſt. 49. 60.
Βραχμᾶνες III. Mort. Per. 25. 348.
βραχύς. ἐν βραχεῖ χρόνῳ addi non ſolet I. Somn. 2. 5.
βραχὺν III. Bacch. 2. 76.
βρενθύομαι I. Merc. Cond. 37. 696. I. Nigr. 22. 61. βρενθυόμθρος faſtum præ ſe ferens. I. D. Mort. X. 8. 367. βρενθυόμενός τι πρὸς αὐτὸν I. Nigr. 6. 44.
βρέφ☉. ὀλολύζων ὥσπερ βρέφ☉ I. Somn. 4. 6. πικρῷ βρέφει III. Tragop. p. 644.
Βρόμι☉. εὐρυχόρυς κατ' ἀγυιὰς Ἱστᾶναι ὄρχεῖον Βρομίῳ χόρον ἄμμιγα πάντας I. Nigr. 16. 54.
βροντή. βαρύϐρομ☉, & Διὸς βαρύϐρομοι βρονταὶ I. Tim. 1. 99. βροντῆς γενομένης σκηπτὸς I. Somn. 17. 22. τοὺς δὲ ἡ ἔκφρονας ἐποίησαν αἱ βρονταὶ I. Tim. 1. 99.
βροτός. βροτῶν III. Tragop. p. 645.
βρόχ☉. πρίατο βρόχον I. Tim. 20. 130.
βρωμολόγος III. Pſeud. 24. 180.
Βυζαντίων τεῖχος III. Dem. Enc. 33. 515.
βυθός. ἐν βυθῷ δόξειε ποικίλον τὴν χρόαν I. Piſc. 50. 617.
βύρση. τῶν βυρσῶν τὰς ἐπιϐολὰς III. Nav. 4. 250.
βῶλος. τοῖς βώλοις I. Tim. 34. 146.
βωμολοχεύομαι I. Nigr. 22. 61.
βωμός. Ἐλέυ βωμὸς I. Tim. 42. 154. βωμὸν εἶδες ἐν τῷ Γαργάρῳ I. D. Deor. IV. 2. 209.

Γ.

Γάλα ὀρνίθων I. Merc. Cond. 13. 669.
γαλεὸς I. Piſc. 48. 615.
γαλήνη I. D. Mar. I. 3. 290. γαλήνη λιπαρᾷ II. Amor. 11. 408.
γαλήνιος I. Halc. 2. 179.
Γαλιλαῖος III. Philopat. 12. 597.
γαμϐρός. φυγάδων γαμϐρῶν II. Salt. 43. 294.
γαμέω I. Tim. 52. 169. ἀδελφὰς γαμοῦσι I. Prom. 16. 199. ὥστε γῆμαι Λαΐδα II. 2. Ver. Hiſt. 18. 115.
γάμμα I. Jud. Voc. 4. 86.
γάμος. γάμυς τοιούτυς I. D. Mort. XIV. 4. 397. γάμοι II. Amor. 51. 454. τούτων γάμων II. Aſin. 36. 604.
Γανυμήδης ὁ τῦ Δαρδάνυ III. Char. 7. 623.
γὰρ II. Amor. 38. 439. ὁ γὰρ II. 2. Ver. Hiſt. 41. 134. νῦν γάρ μοι II. Gall. 1. 703.
Γάργαρον I. D. Deor. XX. 5. 257. τῆς Ἴδης ἐν τῷ Γαργάρῳ ib. 1. 252.
γαστήρ. τῇ γαστρὶ μετροῦντες τὴν εὐδαιμονίαν I. Nigr. 15. 54. τῇ γαστρὶ II. 1. Ver. Hiſt. 24. 91.
γαστρίζω. ἐγαστριζόμην III. Rhet. Pr. 24. 26. & 27.
γαῦρος I. Nigr. 5. 43.
γε Senſ. vult σε II. pro Imag. 23. 503.
γείνομαι. Δημοσθένης ἐγεγόνει ἐκ γυλωνός τινος I. Somn. 12. 17.
γείτων. ἐν γειτόνων II. Bis Acc. 9. 802. & 803.
γελάω. ἂν ἐγέλων II. Icar. 18. 773. γελᾷν ἐν τοῖς γιγνομένοις I. Nigr. 7. 45.
γελοῖος. μὴ γελοῖον II. Par. 40. 864. γελοῖα ἐπιτάγματα III. Ep. Sat. 4. 388. πολλῷ γελοιότερα II. Icar. 29. 786. γελοιότερα II. Q. Hiſt. 28. 38.
γελοίως I. Tim. 55. 172.
γέλως. γέλωτα κωμικὸν I. Prom. 7. 34. τὸ γέλωτα ὐ δυνάμενος κατέχειν III. Adv. Ind. 15. 112.
γένειον. τὸ γένειον ἀνάπλεως I. Tim. 54. 170.
γενεά. ἐξ γενεῶν III. Macrob. 3. 210.
Genitivus declinat. contractorum per ως vide in varr. III. Dea Syr. 8. 455. Genitivus rariſſimus in τῶν φίλων III. Ep. Sat. 9. 392.
γενέθλιος I. Catap. 1. 622.
γεννάω. τὸ ἡ γεννώμθμον ἡ γεννῶντα μεγαλοπρεπῶς I. Somn. 17. 21. γεγεννημένον II. Alex. 14. 222. & 223.
γεννικός. γεννικὰ ἢ μεγαλοφυῆ ἤδη ἢ πάθη I. Somn. 7. 9. γεννικὸν ἄνδρα ib. γεννικώτατον μάρτυρα ib.

γει

γονικῶς I. Cont. 14. 510.
γένος. ἀξίως τοῦ γένους I. D. Mort. XXI. 2. 422.
γεραιστὸς II. Jup. Trag. 25. 670.
γέρανος II. Alex. 26. 234. γέρανον ὀρχεῖσθαι II. Salt. 34. 289.
γέρων II. Alex. 30. 238. γέροντας II. Abd. 30. 185.
γεῦμα. ἀπὸ τοῦ πρώτου γεύματος I. Herm. 60. 800.
γεωμετρικὴ II. Salt. 35. 289. γεωμετρικῶν III. Hipp. 3. 69.
γεωργία I. Prom. 14. 196.
γῆ. ἀοίκητος καὶ δίψιος, & Λιβύης διψάδα γαῖαν I. Nigr. 16. 56. ποῦ σοι γῆς αὕτη πηγὴ ῥέει I. D. Mar. III. 1. 296. τὸ κυματῶδες γῆς I. Tim. 56. 174. ἐκ γῆς antea ἐκ τῆς III. Dea Syr. 30. 476. τῇ γῇ τὸν οὐρανὸν ἀναμεμῖχθαι I. Prom. 9. 192. ὦ καὶ γῆν καὶ θάλασσαν I. Jud. Voc. 11. 96. αὐτοὺς γῆν ἄλλως ὄντας ἀνέργαστον I. Prom. 11. 194. ἔλιπον γᾶν III. Mort. Per. 39. 360.
Γηρυόνης II. Tox. 62. 566. τὰ ὀστᾶ τοῦ Γηρυόνου III. Adv. Ind. 14. 111.
γίνομαι & γίγνομαι, τὸ γιγνόμενον ἐκ τούτου ἀποφέρων I. Somn. 2. 2. γίγνονται III. Dea Syr. 45. 483. βελτίω παρὰ πολὺ γίγνοιτο ἂν II. Gymn. 20. 900. & 901. γιγνομένων III. Dea Syr. 1. 452. τὸ γινόμενον II. Tox. 18. 527. γεγενημένοις III. Conv. 20. 433. & 434. τῷ τυράννῳ γενέσθαι Ἀσπασίαν II. Gall. 19. 732. γενομένων II. Alex. 48. 254.
γέγωνα. γεγωνός τι ἀναβοήσας II. Gall. 1. 702.
γινώσκω I. Scyth. 3. 863. γιγνώσκειν σε χρὴ III. Ocyp. p. 669. οὐ τὰ αὐτὰ γιγνωσκόντων ἑαυτοῖς I. Necyom. 21. 484.
Γλαύκη II. Salt. 80. 3[illegible]1.
Γλαῦκος I. Herod. 8. 838. II. Salt. 49. 296. Γλαύκῳ III. Epigr. 34. 686.
γλαυκός. τὸ γλαυκὸν τῶν ὀμμάτων I. D. Deor. XX. 10. 262.
γλαυκῶπις I. D. Deor. VIII. 1. 226.
γλαύξ. γλαῦκα εἰς Ἀθήνας φασὶν I. Nigr. 1. 37. ἐπὶ τὴν γλαῦκα I. Harm. 1. 852.
Γλύκων II. Alex. 18. 225.
γλύφω. γλύφειν ἀστείως δυνάμενον I. Somn. 2. 5.
γλῶττα. ὦ γλώσσης ἀληθῶς νόσημα, & ἀκόλαστον ἔχε γλῶσσαν, αἰσχίστην νόσον I. Jud. Voc. 11. 96. ἀντὶ γλώσσης III. Pſeudol. 25. 182. ἀντὶ μιᾶς γλώττης II. Tox. 62. 566. τὴν γλῶτταν αὐτὴν -- ἀποτετμήσθω I. Piſc. 2. 572. κατὰ γλῶτταν II. Lex. 25. 349.
Γνάφαλλον. ἀμφὶ κόρσα μαλθακὸν γνάφαλλον I. Jud. Voc. 4. 86.
Γνίφων I. Vit. Auct. 23. 564. II. Gall. 30. 748.
γνώμη I. D. Mort. XII. 3. 385. τῆς γνώμης μόνης II. Tyr. 14. 152. κεκαρμένοι τὴν γνώμην III. Philop. 26. 614.
γνόφος. γνόφου καταβάντος III. Mort. Per. 43. 363.
γνωρίζομαι. ἐπὶ τοῖς ἀρίστοις γνωρίζεσθαι I. Somn. 11. 15.
γνώρισμα. τὰ γνωρίσματα I. Somn. 11. 16.
γογγύζων III. Ocyp. p. 666.
γοητεία I. Tim. 55. 172.
γοητεύω. γοητευομένοις II. Salt. 63. 301.
γόνυ I. Vit. Auct. 6. 545.
γόνιμος III. Rhet. Pr. 23. 25.
γοῦν II. Jup. Conf. 4. 629. βούλει γοῦν ἐπαγάγω ib. 7. 630. τὸ μέγα γοῦν III. Mort. Per. 11. 333. & 334.
γράμμα. γράμματα ἐπαιάζοντα I. D. Deor. XIV. 2. 240. γράμματι I. Herm. 40. 783. γραμμάτων Solan. vulg. χρημάτων I. Jud. Voc. 8. 93.
γραμματεῖα II. Tox. 13. 519.
γραμματεύω. ἐγραμμάτευε Μῶμος III. D. Conc. 14. 537.
γραμματιστὴς I. Merc. Cond. 4. 657.
γραφή. καθάπερ ἐπὶ τινὸς γραφῆς III. Calumn. 2. 127. αἱ γραφαὶ III. Nav. 5. 252.
γραφεύς. οἷον οἱ γραφεῖς τραγελάφους ἢ τὰ τοιαῦτα μιγνύντες γράφουσι I. Prom. 7. 36.
γραφικῶς συντελεσθὲν II. Imag. 15. 474.
γράφω I. Herm. 43. 785. τοιαύτην τὴν Δάφνην γράφουσι II. 1. Ver. Hiſt. 8. 76. ὧν χωρὶς οὐδὲν καθόλου τι γράφεται I. Jud. Voc. 3. 85. γράψεται γραφὴν ἀσεβείας I. Nec. 2. 458. ἔγραψε III. Epigr. 1. 674.
γρηγορέω. ἐγρηγόρως I. Herm. 1. 740.
γρῖφος. γρίφους συντιθεὶς I. Vit. Auct. 14. 554.
γρὺψ I. D. Mar. XV. 4. 326.
Γύγου χρυσίον II. Par. 58. 881.
Γυθιακὸς III. D. Meret. XIV. 321.
γυμνάσιον. διὰ τοῦ γυμνασίου αὐτῶν III. Mort. Per. 3. 327. περὶ γυμνασίων II. Gymn. 1. 883. γυμνασίων τὸ κάλλιστον &c. II. Salt. 71. 307. ἐπὶ τοῖς γυμνικοῖς III. Calumn. 12. 141.
γυμνοπαιδίαι II. Salt. 12. 274. & 275.
γυμνός. γυμνοὺς ἐπιβαίνειν χρὴ I. D. Mort. X. 1. 364. γυμνὴν σφαγὴν ὑπέχειν II. Phal. Pr. 5. 192. γυμνὰς τὰ πολλὰ I. D. Deor. XX. 14. 264.
γυμνόω. ὑπὲρ τοῦ δοκεῖν γεγυμνῶσθαι II. Amor. 41. 441.
γυναικεῖος I. D. Mort. XXVIII. 1. 445. γυναικεῖόν τι II. pro Imag. 12. 491. γυναικείᾳ τῇ πίττῃ III. Fug. 33. 384. γυναικεῖοι σύνοδοι, Verſ. γυναικεῖαι II. Amor. 27. 427.
γυνή. ἐγεγόνει ἐκ Γύλωνος τινὸς καὶ βαρβάρου γυναικὸς I. Somn. 12. 17. γυναῖκα ἀγόμενος τῷ παιδὶ III. Conv. 5. 421. δύο γυναῖκες I. Somn. 6. 8. ἀπὸ γυναικῶν III. Epigr. 33. 685. γυναιξί τ' ἴμαις I. Halc. 8. 184.
γὺψ ἀναπτάμενος III. Mort. Per. 39. 360.

Δ.

Δαδουχία III. Mort. Per. 28. 351.
δαιμόνιος τὴν σοφίαν III. Philopſ. 32. 58.
δάκνω. δακὼν τῇ κονίᾳ I. D. Mort. XXI. 1. 421.
δακρυχέω. κατὰ δάκρυ χέοντες I. Nec. 9. 468.
δακρύω I. Cat. 12. 634. ἐδάκρυε μάλα γελοίως I. Somn. 4. 7.
δάκρυον ἀποστάζειν III. Elect. 1. 87.
δακτύλιος I. Cont. 14. 509. III. Philopſ. 38. 62. & 63. τῶν δακτυλίων τὸ πλῆθος I. Nigr. 13. 53. δακτυλίους αὐτῶν [illegible] I. D. Mort. XII. 2. 382. δακτυλίους βαρεῖς II. Gall. 12. 720.
δακτυλοδεικτέω I. Somn. 11. 16.
δάκτυλος I. Cat. 17. 640. τεσσάρων δακτύλων I. Nigr. 33. 75. τοὺς δακτύλους ἐντεμόντες II. Tox. 37. 544. τοὺς δακτύλους κατεσκληκὼς II. Gall. 31. 748. & 749. δακτύλους προτείνοντες I. Nigr. 21. 58.
δαλός. II. Salt. 50. 297. δαλόν τινα -- δαλὸς ἀπὸ τοῦ βωμοῦ I. Tim. 2. 100.
δάμαλις I. D. Deor. XX. 7. 259.
Δάμις II. Jup. Trag. 4. 645.
Δαμόξενος I. D. Mort. I. 3. 333.
Δανάη. Δανάην παρθενεύεσθαι I. Tim. 13. 123.
Δαναΐς. εἷς τῶν τῶν Δαναΐδων pro Δαναΐδων I. Tim. 18. 129. ὁ τῶν Δαναΐδων I. Herm. 61. 803.
Δᾶος. Δάου πρόσωπα II. Salt. 29. 285. & 286.
Δαρεῖος. Δαρεῖε II. Jup. Trag. 53. p. 701.

δᾶς.

δαΐς. δαΐδι II. Alex. 47. 252. δᾳδὸς ἦσαν τὰ πολλὰ III. Mort. Per. 35. 356.
Dativo praecedenti ſubjungitur accuſativus III. Elect. 3. 88. f.
δάφνη φύλλα δάφνης I. Herm. 40. 782. μετὰ τῆς δάφνης III. Diſſ. cum Heſ. 1. 240. δάφνην αὐτὴν καλοῦσιν II. Aſin. 17. 585.
Δάφνιδα v. notam, ſi de accentu ſolicitus es III. Meret. VI. 293.
δὲ I. Merc. Cond. 4. 657. ὁ δὲ II. Aſin. 22. 590. δὲ initio Dial. III. Meret. XIII. 315. ἀντίδοσιν δέ τινα ποιούμενοι II. Jup. Conf. 7. 630. καὶ πεδίον δ' ἐποίησαν II. 1. Ver. Hiſt. 15. 82. τὸ μὴ δὲ ἐπιβάλλειν γνώρισμα I. Piſc. 42. 611.
δέησις. τὴν δέησιν II. Bis Acc. 14. 808. δέησιν συγγνωμονεστάτην ἐδεήθη II. Salt. 63. 301.
δεῖ & δέομαι. τοῖς δεομένοις ἐπικουρήσας — τοῖς δεομένοις ἐπαρκῶν — τοῖς δεομένοις τὰ δέοντα ἐπαρκέσαι — ἐπήρκει τοῖς δεομένοις τῶν φίλων I. Tim. 5. 109. οὐ γὰρ δεῖ, J. Br. δὴ ib. 28. 141. ἐδεῖτο γὰρ Χαιρέας III. Meret. VII. 296. οὐδὲν δεήσει με ταῦτα ἔχοντα III. Nav. 44. 276. & 277. δεῖν I. Herm. 28. 768.
δεῖγμα I. Prom. 2. 25.
δείδω. δέδιας μὴ ἐνδεὴς τοῦ ποτοῦ ἀποθάνῃς; I. D. Mort. XVII. 2. 406. ἔδδεισεν &c. I. Nec. 10. 470. δέδια τοίνυν ἅπαντα I. D. Deor. XII. 1. 234. δεδιὼς καὶ τρέμων I. Somn. 9. 13. δέδοικα δὲ μὴ I. Prom. 5. 30.
δείκνυμι. οἷον Πολύκλειτος ἔδειξε λευκώλενον I. Somn. 8. 11. ἔδειξε τοὺς ἄνδρας ἐναργῶς καθάπερ ἐπὶ τινὸς γραφῆς τὰ πάντα προσεοικότας ib. δείξει σε τῷ δακτύλῳ ib. 11. 16. δειξάτω II. Imag. 7. 465. τὸ δὲ ἄλλο σῶμα ὁ Ἀπελλῆς δειξάτω κατὰ τὴν παγκάτην I. Somn. 8. 11. δεικνυμένην II. Alex. 13. 220. & 221.
δειλινός. τὸ δειλινὸν II. Jup. Trag. 15. 658.
δειλός. λαγωῶν δειλότερος I. Somn. 9. 13.
δεῖνα. ὁ τοῦ δεῖνος I. Somn. 11. 15. τὸ δεῖνα I. Vit. Auct. 19. 558.
δεινός II. Jup. Trag. 48. 695. δεινὸς εἰπεῖν I. Somn. 2. 3. οὐδὲν δεινὸν πάθῃς I. D. Mar. VI. 3. 304.
Δείνων III. Macrob. 15. 218.
δειπνάριον III. Epigr. 27. 683. & 684.
δεῖπνον φορτικὸν — δορυφορεῖν ἐν τοῖς δείπνοις I. Nigr. 22. 60. & 61. δεῖπνον Ἑκάτης I. D. Mort. I. 1. 330. δεῖπνον παρασκευάζεσθαι II. Dem. 24. 385. τὸ ἐντελὲς δεῖπνον III. Conv. 38. 444. τὸ δεῖπνον ἄρτι συνεκομίζετο II. Gall. 12. 720. δεῖπνα ποικίλα III. Mort. Per. 12. 335.
δεκάπηχυς κεραυνὸς I. Tim. 4. 107.
δεκάς. τῇ Ἀττικῇ δεκάδι I. Scyth. 10. 870.
δέκτριος III. Epigr. 22. 681.
δελεάζω I. Piſc. 47. 614.
δέλεαρ I. Tim. 22. 136.
δέλτος. ἐς δέλτον ἐμβαλόντες I. Tim. 21. 131.
Δελφοί. καὶ τὰ ἐν Δελφοῖς ἀναθήματα I. Tim. 42. 154.
δέμας Ἰνδικὸν III. Epigr. 19. 679.
δένδρον. ἐπὶ τὴν κόμην τῶν δένδρων II. 2. Ver. Hiſt. 42. 134. & 135. δένδρεα πνοαῖς III. Tragop. p. 647.
δεξιόομαι. ἅπαξ ἑαυτὸν δεξιώσασθαι I. Tim. 43. 156.
δεξιὸς τὴν φύσιν I. Somn. 2. 5.
δεξιὰς ἐνέγκαντος III. Conv. 15. 429. δεξιῶς ἐξένιζον II. 2. Ver. Hiſt. 34. 130.
δέομαι I. Merc. Cond. 33. 692. ὦ δέομαι III. Ocyp. p. 671. ἡ φύσεως δεῖται τῆς χορηγίας τυχηρᾶς I. Somn. 1. 2. δεῖσθαι τύχης ib.

δέον. τὸ δέον I. Tim. 48. 161. & I. Herm. 27. 766. & 767. μηδὲν δέον II. Gymn. 34. 914. οὐδὲν δέον I. Prom. 6. 190. I. D. Mort. XXVII. 1. 437. εὑρίσκειν τὰ δέοντα I. Somn. 10. 15. δέον γενέσθαι ib. ξυνιδεῖν δὲ τὸ δέον ἔτι ἐν ἀφανεῖ ὂν δεινότατος ib. τὸ δέον παραινέσειας ἄν. ib. τὰ δέοντα πρᾶξαι ib. πλεῖστον ἀφεστάτων τοῦ τὰ δέοντα εἰδέναι ib. τὰ δέοντα λέγειν ib.
δεῖ & δέομαι. δεήσῃ II. Imag. 5. 462. & 463. II. Icar. 14. 768. III. Conv. 4. 421. δεήσειν II. Tox. 47. 553.
δέπας χρυσοῦν II. Salt. 43. 294.
δέρω. ἀσκὸν δέρειν I. Nigr. 27. 67.
δεσμὸς I. Jud. Voc. 11. 96. ὁ ἐπὶ τῶν δεσμῶν II. Tox. 29. 538.
δεσπότης ὀλιγοχρόνιος I. Nigr. 26. 66. δεσπότης tyrannus II. Tyr. 17. 153. εὖοι δεσπότην III. Bacch. 2. 77.
Δευκαλίων. Φαέθοντες ἢ Δευκαλίωνες I. Tim. 4. 108.
δέχομαι I. D. Mort. XV. 3. 401. δεχώμεθα ἤδη I. Piſc. 42. 611. δέξαισθ' ἂν III. Mort. Per. 24. 346.
δέω. δέων, pro δέον I. Nigr. 26. 65. πολλοῦ γε καὶ δέω III. Pſeudol. 2. 162. καὶ ἐδέδετο I. Tim. 49. 162. δεδεῖσθαι, non δεδέσθαι I. D. Deor. XVII. 2. 247. μὴ δεδεμένον τὼ χεῖρε I. Nigr. 19. 57. δεθὲν II. Amor. 32. 432.
δὴ I. Tim. 28. 141. ἄγε δή, ἴθι δή, δεῦρο δὴ I. Somn. 14. 19. ἄπιτε δὴ ib. παλαιοὺς δὴ III. Mort. Per. 27. 350.
δῆγμα. δήγματα II. Gall. 25. 740.
Δήλιος. ἐπὶ Δηλίῳ II. 2. Ver. Hiſt. 23. 120. & 121.
δημαγωγὸς III. Philopat. 6. 592.
Δημάδην III. Dem. Enc. 15. 503.
Δημήτριος II. Salt. 63. 300. Δημητρίου II. Dem. 3. 376. II. Tox. 27. 536.
δημιουργὸς I. Somn. 12. 18. II. Phal. alt. 2. 202. librarii ſunt οἱ τοῦ Κάδμου καὶ Παλαμήδους τέχνης δημιουργοὶ I. Jud. Voc. 5. 88.
δημοκρατία I. Tim. 57. 175.
Δημοσθένους ἐγκώμιον III. Dem. Enc. 1. 490. Δημοσθένην ib. 2. 492.
δημοσίᾳ II. Dem. 67. 396. οἱ δημοσίᾳ II. Gym. 22. 903.
Δημῶναξ. περὶ δὲ Δημώνακτος II. Dem. 2. 375.
διὰ τοῦ παιδός III. Patr. Enc. 6. 230. διὰ τὴν ῥητορικὴν καὶ παιδείαν I. Somn. 12. 17.
διαβοάω. ἐπὶ συνέσει διαβεβοημένοι I. Nec. 6. 43.
διαβολή. ἐπὶ διαβολῇ II. Alex. 4. 211. διαβολῇ III. Calumn. 1. 124.
διαβουκολέω I. D. Mort. V. 2. 344.
διαδέχομαι I. Cont. 4. 495.
διάδημα I. D. Mort. X. 4. 365.
διαδοχὴ I. Nigr. 26. 66.
διαζεύγνυμι. ἀλλ' οὐδὲ πῶλος ἥτις ἂν διαζυγῇ τῆς συντραφείσης, ῥᾳδίως ἕλκει ζυγὰ I. Jud. Voc. 7. 91.
διάθεσις. εἰς διάθεσιν μορφῆς ξύλον ἐπιτήδειον I. Somn. 12. 18.
διαθήκη. θέσθαι διαθήκας ἐς τὸ φανερὸν I. D. Mort. VIII. 1. 358. διαθήκας τινὰς III. Mort. Per. 41. 362.
διαίνω I. Merc. Cond. 20. 675.
διαιρέω. διῃρημένος II. Bis Acc. 2. 791.
διαίρω. διηρμένος κοπίδα II. Tox. 55. 560. διηρμένοι τοὺς ἄκοντας ib. 40. 548.
δίαιτα I. Herm. 86. 830. πονηρὰ δὲ ἡ δίαιτα I. Tim. 42. 154. καὶ δίαιταν τὴν Μηδικὴν μετεδιῄτησεν ἑαυτόν. I. D. Mort. XII. 3. 383. & 384. πρὸς τὸ καθαρὸν τῆς διαίτης I. Nigr. 12. 51.
διαιτάω. διαιτῶντες II. Tox. 23. 530. & 531.

δια-

διακόπτω. διακόψης II. Gymn. 19. 898.
διακορέω I. D. Mar. VII. 1. 305.
διακριδὸν II. Amor. 3. 400. διακριδὸν ἐστι νόημα III. Epig. 1. 674.
Διαλεκτικὴ II. Q. Hiſt. 32. 44.
διαλλάττω. ἀλλὰ κἀκείνῳ ἐ σμικρῷ διαλλάττουσι I. Prom. 1. 25. ἐν ἑνὶ δὲ τούτῳ διηλλαχόσιν ib. πλὴν εἰ μὴ διαλλάττοιτε Ib.
διαλλάττω. διαλλάττοντας II. Abd. 10. 168. διαλλάττεσθ II. Jov. Trag. 38. 686.
Διάλογ☉ I. Prom. 5. 30. Λουκιανοῦ Σαμοσατέως Διάλογοι I. Somn. 1. 1.
διαλύω. ὧν τὰ μὲ σώματα διέλυσεν ὁ χρόν☉ I. Nigr. 18. 57. διαλύσωμεν II. Bis Acc. 14. 808.
διαμέλλω I. D. Mort. XXI. 1. 421. προετρέψατό με μὴ διαμέλλειν I. Nigr. 10. 49.
διαμνημονεύω I. Nigr. 6. 44.
διανέμω I. Tim. 49. 162. αἱ μὲ διανομαὶ III. Nav. 24. 264.
διαπειράω. διαπείρας τῷ οἴςῳ I. Merc. Cond. 29. 688. διαπείρασα II. Tox. 14. 521.
διαπήγνυμι. διαπεπηγμένος I. D. Mort. XII. 5. 387.
διαπταίω. πλείονα διαπταίουσα I. Somn. 8. 12.
διαῤῥήγνυμι I. Tim. 40. 150.
διασείω. διασεσεισμένη II. Bis Acc. 1. 793.
Δίασια feſtum Jovis I. Tim. 7. 114. ἐν Διασίοις III. Char. 1. 619.
διασιλλαίνω I. Prom. 8. 191.
διασκευάζω I. Nec. 16. 478.
διασπείρω I. Somn. 15. 20.
διασύρω. διασύροντες τοὺς τραγικοὺς I. Jud. Voc. 7. 90.
διασχίζω I. D. Mort. XIV. 3. 396.
διασώζω II. 2. Ver. Hiſt. 35. 130.
διατάττω. διατέταχθ II. Jup. Trag. 38. 686.
διατελέω. τοῦτο τὄνομα διετέλεσεν I. Somn. 2. 3. φιλῶν γὰρ διατελέσω I. D. Deor. IV. 5. 212.
διατίθημι I. Nigr. 6. 45. Vis hujus verbi multis declarata. ib. 38. 80. & 81. διατιθεῖσιν II. Amor. 27. 426. εἴ τις ὑμῶν τοιοῦτό τι διαθείη ἐμὲ II. Gymn. 6. 886. τοιαῦτά με διατίθης III. Pſeudol. 25. 181. διατιθέντων II. Gymn. 38. 919. & 920.
διατρέχω. διαδραμεῖν III. Philopat. 17. 603.
διατριβή. ἐν μονωγρίᾳ ποιεῖται τὰς διατριβὰς I. Nigr. 18. 57.
διατρίβω. ἤδισα διατρίψῃ I. Scyth. 7. 867.
διαυγής I. D. Mar. III. 2. 297.
διαφέρω. διενεγκεῖν τὰ πολέμια I. D. Mort. XII. 1. 380. διεφέρομεν v. not. III. Dem. Enc. 43. 521. ἔδοξεν ἤθει καὶ πολιτείᾳ διενεγκεῖν I. Nigr. 3. 42.
διαφεύγω. ἐδεμία μηχανὴ τὸ διαφυγεῖν I. Piſc. 4. 573.
διαφθείρω I. Merc. Cond. 39. 699. διεφθορότα σώματα I. Nigr. 15. 54.
διαφυλάττω. διαφυλάξονται II. Tox. 3. 511.
διαχέω I. D. Mar. III. 1. 295.
διαψύχω I. Cont. 23. 520. & ſeq.
διδασκαλεῖον. εἰς τὰ διδασκαλεῖα φοιτᾶν I. Somn. 1. 1.
διδάσκαλ☉ ἂν III. Conv. 6. 422. εἰς διδασκάλε uſitatius eſſe quam διδασκάλες I. Somn. 1. 1.
δίδωμι. ἐγὼ -- ἔδωκα I. D. Deor. VII. 4. 224. δὸς καὶ τὴν ἑτέραν (χεῖρα) I. Somn. 9. 12. τί ἂν δοίη τις ἀνδρὸς, τῶν &c. III. Cyn. 17. 548. ἣν τινα αὐτῷ τέχνην δοίην I. Somn. 1. 2.
διείρω. διειρομένων Gr. mavult διειργομένων at non opus II. Tox. 33. 541. διείρων ib. 43. 551.
διεκδύνω. πειρῶ διεκδῦναι I. Herm. 65. 807.
διεκπαίσας II. Tox. 61. 564.
διελαμβάνομαι. διειλημμένον III. Philopat. 1. 585.
διέξειμι I. Nigr. 9. 49. καὶ ὡς ἐπιτραπεὶς τὸ κάλλιον ἐπελέξατο διεξιὼν I. Merc. Cond. 37. 696. διεξιόντ☉ III. Philopſ. 5. 33.
διεξέρχομαι. ἐπιδείξηται ἢ διεξέλθοι I. Herm. 24. 763. διεξῆλθον II. Tox. 34. 543.
διευθύνω. διευθύνατε τὰ ῥηθέντα I. Nigr. 9. 49.
διευκρινέω. διευκρινοῦντα II. Gymn. 25. 908.
διηγοῦμαι II. Amor. 16. 416. τί ἐ διηγῇ μοι, I. Herm. 13. 752. διηγούμενοι II. Amor. 42. 444.
διθύραμβ☉. νεοδίδακτον διθυράμβων I. Tim. 46. 159.
διΐστημι. διέστησεν αὐτὸς I. D. Mar. V. 2. 301.
διϊσχυρίζομαι I. Herm. 31. 771.
δικανικὸς. φορτικὰ μὲ, καὶ δικανικὰ, ἀληθῆ δὲ I. Somn. 17. 21.
δικαστήριον. τὸ τῦ Μίνω δικαστήριον I. Nec. 11. 470. εἰς τὸ δικαστήριον συνεισῆλθεν II. Tox. 18. 526.
δικαστικὸν II. Bis Acc. 23. 822.
δίκελλα. ἐπιμετρήσας τῇ δικέλλῃ I. Tim. 57. 175.
δίκη I. Piſc. 40. 608. δίκη φωνηέντων I. Jud. Voc. 1. 82. ὑπὲρ τῆς δίκης III. Philopat. 16. 602. μήτε δίκλω δικάσης III. Calumn. 8. 136. bis, & 137. δίκλω κέρκου II. Aſin. 23. 591.
δίκρανον I. Tim. 12. 120.
δικωπία I. Cont. 1. 490.
διμοιρίτης III. Cron. 15. 397.
Διογένης I. D. Mort. XXI. 2. 422.
Διονύσια I. Piſc. 14. 585.
Διονυσιακὸς. Διονυσιακὴ ἐλευθερία I. Prom. 6. 34. Διονυσιακὰ II. Salt. 22. 280.
Διονύσι☉ I. Jud. Voc. 7. 90. I. Prom. 6. 31. λέγεται Διονύσιον τραγῳδίας ποιεῖν φαύλας III. Adv. Ind. 15. 112.
Διόνυσ☉ III. Mort. Per. 4. 328. ἐδὲν γὰρ πρὸς τὸ Διόνυσον I. Herm. 55. 796.
διοπετὴς II. Icar. 2. 753.
διορύττω I. Tim. 53. 169.
Δί☉ II. Alex. 40. 247.
Διοσκόρω II. Gall. 20. 733. III. Meret. XIV. 321. & 322.
Διόσκουροι III. Char. 6. 621. Διοσκόρων III. Conv. 32. 440.
διπλοῦς τὴν φύσιν I. Prom. 7. 37.
δὶς. δὶς διαπασῶν I. pro merc. Cond. 11. 719.
δισκοφόρ☉. τὴν δισκοφόρον III. Philopſ. 18. 45.
διστλασιάζεις III. Soloec. 5. 563.
δισσολογέω. ἐ δισσολογῶν I. Somn. 8. 12.
δισυλλαβὴ II. Bis Acc. 22. 821.
διφθέρα quid & ἐναψάμεν☉ διφθέραν ac ſimil. I. Tim. 6. 110.
διφυὴς I. Prom. 5. 30.
δίψα I. D. Mort. XVII. 2. 407.
διψαλέ☉. διψαλέον θρυλλῶδον I. Tim. 14. 124.
διψάω. διψῇν I. Nigr. 27. 67. I. Herm. 60. 801. διψῆν πεινῆν II. de Luctu 16. 929.
διώκω II. Gymn. 19. 898. διώκοντες II. Amor. 22. 422. διώκοντες ἐ κατέλαβον I. Herm. 77. 821.
Δίων I. Herm. 9. 749. I. Vit. Auct. 19. 558. ὁπότε Δίων☉ &c. I. Nec. 13. 474.
δίωξις. πάσης τῆς διώξεως III. de Domo 27. 206.

δοκέω I. D. Mort. XXX. 3. 454. I. Scyth. 11. 872. δοκεῖς μοι &c. I. Herm. 63. 805. ἢ σὺ δοκεῖς σπουδαζόντων &c. III. Cyn. 13. 546. δοκεῖν II. Aſtr. 9. 364. καί μοι δοκεῖ vide nott. I. Sacr. 1. 526. ὡς ἐδόκει I. Somn. 17. 22. ἔδοξεν ἀμαθέστατος εἶναι ib. 2. 3. δόκει II. Icar. 12. 764. II. Par. 1. 837. δοκέειν III. Dea Syr. 1. 451. οἱ τὸ δοκεῖν μᾶλλον ἢ εἶναι σπουδάσαντες I. Nigr. 22. 60. δοκεῖν εἰώθεις δὴ III. Philopſ. 39. 64. δόξαντά πω ἢ Πανὸς ὀργὰς ἤ τινος θεῶν μολεῖν I. Somn. 4. 7. δόξαν cum placuiſſet II. 1. Ver. Hiſt. 11. 78. καὶ δόξαν II. Amor. 11. 498. λέγειν ἕκαστα δόξαν III. Char. 22. 632. δεδόχθω I. Tim. 42. 154.
δόκιμος. λυκίων τοῖς μάλιστα ὁμοίως δόκιμος I. Somn. 2. 4. τοῦ δοκιμωτάτου I. Scyth. 3. 863.
δόλιχος II. Q. Hiſt. 30. 41.
δόμος ἡμιτελής I. D. Mort. XIX. 1. 410.
Δορκὰς Λιβυκῆς II. Amor. 16. 414.
δόρυ. ἐπὶ δόρυ III. Meret. IX. 305.
δορυφορία I. D. Mort. VI. 3. 350.
δορυφορία. δορυφορίας II. Par. 59. 881.
δοτήρ. δοτῆρας ἐάων I. Prom. 18. 201. & III. Diſſ. cum Heſ. 3. 242.
δουλεία πολυετὴς I. Merc. Cond. 17. 672. ἐς τὴν ὁμοίαν δουλείαν ἐπανάγειν II. Abd. 12. 170.
δουλεύω. ἂν δουλεύῃ I. Herm. 8. 746. τὸ δουλεύειν II. Abd. 25. 181.
δουλοπρεπὴς I. Nec. 14. 475.
δοῦλος. δοῦλοι γὰρ II. Aſin. 5. 572.
δουπέω II. Q. Hiſt. 22. 30.
δοχεῖον II. Amor. 19. 419. βροντοποιὸν III. Philopat. 24. 613.
δράκων II. Aſtr. 23. 371. τοὺς δράκοντας ἔφη &c. II. Q. Hiſt. 29. 38. & 39.
δρᾶμα I. Nigr. 24. 64. δρᾶμα πολύμετρον I. Prom. 5. 31. δρᾶμα τοῦ βιβλίου v. notas III. Dem. Enc. 28. 510. καὶ τοῖς τῶν δραμάτων εὖ ἐχόντων I. Nigr. 8. 47.
δραπέτης σιγμωτίας. ὡς γὰρ τὸν δραπέτην τὰ στίγματα, οὕτω τὴν μοιχαλίδα δείκνυσι τὰ ἀνθίσματα I. Tim. 17. 128.
δράττω. ἐδράξατο II. Aſin. 25. 594.
δραχμή II. Alex. 23. 230. ἐπὶ διακοσίαις δραχμαῖς I. Merc. Cond. 35. 694.
δρέπομαι. τὸ ἡδὺ τῶν δρεπομένων III. de Domo 9. 195.
δριμύτης. ἐς τὴν Ἀττικὴν δριμύτητα τῶν σκωμμάτων I. Prom. 1. 24.
δύναμαι. καὶ δύναται I. D. Mar. IX. 2. 312. & 313. ὅπως εἰ δύναιτο II. Par. 32. 860. δυνήσεται σώζειν ἑαυτὸν ib. 8. 845. δυνάμενος II. Abd. 24. 181.
δύναμις. τὰς ἐν ἀθανάτοις δυνάμεις μεγάλας οὔσας I. Halc. 8. 183. δυνάμει II. Q. Hiſt. 52. 63. δύναμιν δέ τινα II. Par. 8. 845.
δυνατός. εἰς ὅσον ἐμοὶ δυνατὸν II. Jov. Trag. 24. 669.
δύο. καὶ ὅλως δύο I. Prom. 2. 187. δύ' ὄντες I. Cont. 4. 195. δύ' ὀβολὼ II. Alex. 23. 231. δυοῖν III. Macrob. 12. 216. δυοῖν θάτερον III. Ep. Sat. 37. 416. ὑπὸ δυεῖν τούτοιν II. Alex. 8. 215. ἐς δύο III. Meret. XIII. 317. εἰς δύο διεκόπη II. Tox. 54. 559.
δυσάντητος. δυσάντητον καὶ ἀποτρόπαιον I. Tim. 5. 110.
δυσέλεγκτος I. Piſc. 17. 588.
δυσέρως. σοῦ δυσέρωτας I. Tim. 26. 138.
δυσκίνητος ἦν περὶ τὰς διαλέξεις I. Somn. 2. 3.
δύσπαρις inominatus Paris I. D. Mort. XIX. 1. 411.
δυσσεβής. τοῖς ἐν Παλαιστίνῃ δυσσεβέσι I. Nigr. 24. 63.
δύστηνος. τίπτ' αὖτ' ὦ δύστηνε - - ἤλυθες I. Nigr. 17. 57.
δυσχερής. ὁπόσα ἀεὶ ἡ δυσχερῆ III. Rhet. Pr. 18. 19.
Δωρικὸν III. Adv. Ind. 15. 113.
Δωρὶς I. D. Mar. I. 1. 288.
δῶρον. ἄδωρα δ' ἦ σοι τὰ δῶρα I. Merc. Cond. 38. 697.

E.

Ἔαρ. ἔαρος νέον ἱσταμένοιο I. Nigr. 9. 49. τὰ ἄνθη τὰ αὐτοῦ, καὶ τὸ ἔαρ τῶν πτερῶν ib. 13. 52.
ἑαυτοῦ. ἑαυτοῦ II. Aſtr. 14. 366. ἑαυτῷ Solan. ἐμαυτῷ ſed non opus I. Cat. 9. 631. ἑαυτὸν ἐώρων ὄνον II. Aſin. 13. 581. ἑαυτὸν pro ἐμαυτὸν ib. 31. 601. ἑαυτοὺς ſe invicem, II. 1. Ver. Hiſt. 35. 98.
ἐάω. ἐῶ λέγειν, ὁποσάκις I. Tim. 4. 106.
ἑβδομηκοντούτης II. Alex. 34. 242.
ἕβδομος. περὶ τὴν ἑβδόμην II. Q. Hiſt. 1. 1. ἑβδόμῃ I. Jud. Voc. 1. 82. ἑβδόμην III. Pſeudol. 16. 174.
ἑβραῖος II. Alex. 13. 221.
ἐγγαστρίμυθος II. Lex. 20. 345.
ἐγγράφω. ἐγγράψας III. Philopſ. 38. 64.
ἐγγυητὴς I. Catap. 10. 631.
ἐγγύς. ὁ ἐγγὺς ἐφηβότητος I. Somn. 1. 2. μηδὲ ἐγγὺς ὄντα II. Aſin. 6. 574.
ἐγείρω. ὁ Καλλίνικος Ἄλκηστιν τελευτήσασαν ἤγειρε I. Somn. 17. 21.
ἐγκαλύπτω. ἐγκεκαλυμμένον I. Vit. Auct. 22. 562.
ἐγκαταμίγνυμι. λευκὸν ἐγκαταμίξῃ φαρμάκῳ I. Pro. 7. 34.
ἐγκεράννυμι. χρωμάτων ἐγκεκραμένη φύσεις I. Prom. 7. 34.
ἐγκέφαλος II. Alex. 15. 223.
ἐγκόπτω. μετ' ὀδυρμοῦ - - τὴν φωνὴν ἐνεκόπη I. Somn. 4. 7.
ἐγκυλίσασθαι III. Hipp. 6. 72.
ἐγρεκύδοιμος III. Tragop. p. 650.
ἐγχαίνω. ἐγχανὼν ἰδιώταις ἀνθρώποις III. Mort. Per. 13. 339.
ἐγχειρίζω. ἐγχειρίσας I. Tim. 32. 145.
ἔγχελυς I. Tim. 29. 142. ἐγχέλυς I. Piſc. 12. 581.
ἐγχέω. ἐγκέχυται τὸ ὕδωρ I. Piſc. 24. 594. ib. 28. 597.
ἐγχρίζω. τὰ ἐγχρίζοντα utenſilia Ciceroni & Tacito, vox apud Graecos bonos ſcriptores haud obvia teſte Graev. II. Q. Hiſt. 22. 31.
ἐγὼ I. Prom. 16. 199. I. pro Lapſ. 1. 725. ὃν ἐγὼ μικρὸν ἔμπροσθεν III. Mort. Per. 40. 360. ἐγὼ δὲ οὐδ' αὐτὸς &c. Ib. 45. 364. ἐμοὶ δοκεῖν II. de Luctu 5. 924. λαβόντες με II. Aſin. 16. 583. ἡμῶν F. G. ὑμῶν I. Prom. 19. 202. καθ' ἡμᾶς I. Tim. 7. 113. ἐφ' ἡμῖν I. Vit. Auct. 21. 560. ἡμῖν ἐν παισὶ III. Adv. Ind. 3. 100. πρὸς ἡμᾶς I. Tim. 9. 117. & 118.
ἕζω. ἐπεὶ Διὶ δεξιὸς ἧσαι I. Somn. 2. 4.
ἐθέλω. ἔτοι ἐθέλωσιν &c. I. Scyth. 10. 870.
ἐθελοκακέω. ἐθελοκακεῖ al. ἐθελοκολακεῖ male. I. Somn. 18. 23.
ἔθνος. ἔθνους τοῦ μεγίστου II. Dem. 51. 392. ἔθνη ὅλα μακροβιώτατα III. Macrob. 5. 210. ἐν ἔθνεσι III. Philopat. 17. 602. & 603.
εἰ. εἴ γε μέμνημαι I. Herm. 24. 762. εἰ δὲ II. Abd. 18. 174. εἰ δέ τις II. Par. 42. 865. εἴ που III. Rhet. Pr. 6. 6. εἴ τις II. Q. Hiſt. 39. 53. εἴ τινα εὕροιμι γραῦν III. Meret. IV. 286. & 287. εἰ τύχοι II. Amor. 42. 443. εἰ ψεύδεται I. Herm. 20. 758.
εἶα. Ejus varias ſignificationes vide III. Tragop. p. 656.

εἰδέω. τὰ κατ' αὐτὸν εἰδέναι I. Nigr. 6. 44. εἰδότα I. Herm. 35. 776. εἰσεῶτε δὲ καθότι III. Fug. 27. 378. & 379. καὶ μὴν εὖ εἰδέναι χρὴ I. Herm. 63. 804. ἅπαντες αὐτὸν ᾔδεσαν I. Somn. 9. 14.

εἴδημι. ᾔδεισαν III. Conv. 28. 438. οἶδε II. Salt. 65. 303. λέγων πάνυ με εἰδέναι II. Alex. 55. 259. οὐκ οἶδ' ὅπου I. D. Mar. III. 1. 295. τίς γὰρ ὅλως οἶδε I. D. Mort. I. 1. 329. οἶσθά που καὶ αὐτὸς I. Prom. 2. 26. χάριν εἰσόμεθα I. Cat. 29. 650. ἰστέον δὲ καὶ ὅτι ὁ πάνυ εὕρηται χαίρων I. Jud. Voc. 7. 90.

εἶδος γράφουσι III. Herc. 1. 82.

εἴδω I. D. Mar. XV. 1. 324. I. Herm. 27. 766. εἶδεν ὄναρ I. Somn. 17. 22. εἰ μὲν γὰρ εἴδῃς II. Salt. 5. 269. πάνθ' ὅσα ἦν, ὅσα τ' ἐστὶν, ἰδ' ὅσα τε ἔσται ὀπίσσω I. Somn. 10. 15. οὐκ ἂν ἴδοις αὐτὸν I. D. Deor. IX. 1. 227. ἴδω μόνον I. Tim. 43. 155. ὅπως ἴδῃς al. εἴδῃς I. Somn. 15. 20. εἶγε καὶ ἰδεῖν I. Cont. 5. 496. ἰδὼν εἶδον I. D. Mar. IV. 3. 300. ὁ τὰς τῶν θεῶν εἰκόνας ἢ μόνος ἰδὼν, ἢ μόνος δείξας I. Somn. 8. 11. ἀλλ' ἢν ἰδοὺ I. Piſc. 51. 618. εἴσαιτο v. not. *Geſn.* III. Ner. 2. 638.

εἰκάζω. ταύρῳ εἰκάσας ἑαυτὸν I. D. Mar. XV. 2. 324. & 325. εἰκάζων III. Philopſ. 24. 52.

εἰκαστής. τῶν μελλόντων — ἄριστος εἰκαστὴς I. Somn. 10. 15.

εἰκὸς ἔτι I. Herm. 59. 800. εἰκὸς ἡμᾶς παρέξειν I. Merc. Cond. 19. 674.

εἰκοσάπηχυς κοντὸς I. D. Mort. XXVII. 4. 440.

εἴκοσι καὶ ὀκτὼ II. 1. Ver. Hiſt. 40. 102.

εἰκότως II. Q. Hiſt. 40. 53. εἰκότως τοῦ καλυφθέντος τὰ ἔπη III. Fug. 30. 382. εἰκότως hic eſt πρὸς τὴν εἰκόνα I. Somn. 2. 5.

εἴκω I. Nigr. 10. 49. ἐοίκαμεν ἡμεῖς I. Halc. 3. 179. εἰ περιττά με λέγειν ἔοικας II. Amor. 1. 398. ἔοικε II. Jup. Trag. 27. 672. τῷ ἐοικέναι &c. II. Salt. 65. 303.

εἰκὼν I. Nigr. 29. 68. ἡ εἰκὼν τοιαύτη σοι ἀνακείσθω II. Imag. 18. 478. ὁ περιηγητὴς τῆς εἰκόνος III. Calumn. 5. 132. εἰκόνες II. Imag. 1. 458. II. Alex. 18. 225. εἰκόνας III. Mort. Per. 41. 361. & 362.

εἴλη. πρὸς τὴν εἴλην θέρεσθαι II. Lex. 2. 320.

εἶμι. ᾔεις I. Herm. 68. 810.

εἰμὶ I. Prom. 16. 199. ἐστὶ II. Gall. 33. 750. ἔστ' ἂν τὸ ὑγιαίνειν I. pro Lapſ. 11. 735. εἰ μηκέτ' ἐστὶν II. Tyr. 11. 148. χρεῖος ἐστι II. Amor. 42. 444. ὁποῖά ἐστιν I. Herm. 61. 802. ἴσθ' ὅτι I. Prom. 18. 201. ἦν II. Amor. 12. 410. οὐ γὰρ ἦν κολάσας II. Aſin. 30. 598. & 599. προσόδου ἴσῃ πεποιηκὼς II. Gall. 1. 704. ἔσται πάντα II. Alex. 22. 230. ἔσται ταῦτα II. Icar. 22. 777. εἴη II. Par. 6. 844. εἶεν I. Piſc. 22. 591. εἶεν ἐπιδείκνυσθαι I. D. Mort. XXIV. 2. 430. εἶναι I. pro Lapſ. 5. 730. item I. Scyth. 8. 867. & III. Nav. 43. 276. τό γε νῦν εἶναι III. Saturn. 1. 385. εἶναι οἴομαι O. οἴομαι εἶναι I. D. Mort. XIV. 5. 397. αὐτοῦ εἶναι I. Nigr. 26. 66. εἶναί τις ἔδοξεν I. Piſc. 6. 576. ὃ δὴ σταυρὸς εἶναι &c. κατὰ τοῦτο εἶναι ὁ ξυμφέρομαι — εἶναι πρὸ ὁδοῦ γέγονεν I. Jud. Voc. 12. 98. εἶναι ἐπ' αὐτῇ II. Aſin. 47. 615. αὐτὸ εἶναι F. G. mavult ἐστὶ ſed me judice, non opus. I. Prom. 12. 195. Ἀρχίας ὢν III. Dem. Enc. 47. 525. οἷα τυγχάνεις ὅσα τὴν ὄψιν I. D. Mar. I. 3. 289. ἐκ μὴ ὄντων III. Philopat. 13. 599. ὄντας *Solan.* ἐόντας I. Prom. 11. 194.

εἵνεκα II. Amor. 49. 452. II. de Luct. 15. 928.

εἴπερ τι ἄλλο II. Tox. 3. 510.

εἶπε παρακαλέσαι II. Aſin. 47. 615.

Εἰραμάγγης v. notas III. Philopat. 20. 607.

εἰρεσία τῶν πτερῶν I. Tim. 40. 151.

εἰρέω I. Tim. 26. 138.

εἰρήνη γὰρ I. D. Mort. IV. 2. 343.

εἰρηνικός. εἰρηνικώτερόν ἐστι II. Imag. 1. 459.

εἴρων. εἴητε εἴρωνες ἐν τοῖς λόγοις I. Prom. 1. 24. Ἀθηναῖοι εἴρωνες ἐν τοῖς λόγοις ib.

εἰρωνεία I. Prom. 1. 24.

εἷς εἰμι κἀγὼ III. Tragop. p. 649. εἷς ὢν III. Ep. Sat. 25. 407. εἷς ἐκ τοῦ πολλοῦ δήμου I. Somn. 9. 13. μία σπουδὴ I. Prom. 6. 34. μιᾶς δὲ II. Alex. 46. 251. ἓν in Edd. ἐν male III. Dea Syr. 35. 480. οὐδὲ ἕν τι I. Vit. Auct. 6. 545. ἑνὸς ὄντος ἐν μορίοις I. Herm. 28. 769. ἀφ' ἑνὸς III. Conv. 32. 440. ἑνὸς ἀποδέοντα ἑκατὸν III. Macrob. 23. 225. ὥστε λόγῳ μὲν ἐφ' ἑνὸς ἀνδρὸς ἀναρρίψομεν τὸν κύβον I. Harm. 3. 855. ἓν ἐπὶ παραβάλλειν II. Q. Hiſt. 2. 3. ἂν ἕνα III. Macrob. 7. 212.

εἰς pro ἐν II. Aſin. 39. 607. εἰς ἐμὲ ἀπιδὼν II. Icar. 23. 778. καταλύομεν εἰς II. Aſin. 17. 585. ὑβρίζεις εἰς II. Salt. 24. 283. εἰς μουσικοῦ II. Amor. 44. 447. εἰς πλούτου III. Epigr. Omiſſ. p. 692. εἰς διδασκάλου uſitatius quam εἰς διδασκάλους I. Somn. 1. 1.

εἰσαγγέλλω. εἶπε τῷ ὑπακούσαντι εἰσαγγεῖλαι, ὅστις τε εἴη I. Nigr. 2. 40.

εἰσάγω I. Nigr. 31. 74.

εἰσείδω. εἰσιδών με III. Herc. 8. 86.

εἴσειμι. εἰσιέναι II. Tox. 37. 546.

εἰσέρχομαι. εἰσῆλθε δέ με φοβηθῆναι I. Prom. 2. 26. εἰσελθόντας ὑποδέχεται III. Hipp. 6. 71.

εἰσποιέω. ἐσποιεῖτε φέροντες αὐτοὺς I. D. Mort. VI. 3. 349.

εἰσπράττω II. Par. 52. 877. ἀργύριον εἰσπράττω I. Prom. 6. 33.

εἰσφέρειν II. Gall. 21. 734.

εἴσω. ἐς τὸ εἴσω τοῦ στομίου I. D. Mort. XIII. 3. 392.

εἶτα I. Herm. 48. 789. εἶτ' οὐ δικαίως II. Amor. 43. 444. & 445. & 446. εἶτα αἱ χίλιαι νῆες &c. I. D. Mort. XVIII. 2. 408.

ἐκ. ἐκ βασιλέως ab imperatore II. Eun. 3. 352. ἐκ τοῦ σκέλους II. Gymn. 1. 884.

ἕκαστος ἐφεστὼς I. Herm. 26. 764. ἕκαστον II. Abd. 4. 165. ὡς ἕκαστοι II. 1. Ver. Hiſt. 15. 81. II. Aſtr. 7. 363.

Ἑκάτη. Ἑκάτης δεῖπνον I. D. Mort. I. 1. 330.

ἕκατι I. Piſc. 3. 573.

ἑκατόμβη I. Sacr. 2. 528. ὁ τὰς ὅλας ἑκατόμβας ſcil. θύων I. Tim. 7. 113. ἑκατόμβας παριστᾶσιν II. Icar. 24. 781.

ἐκβάλλω I. Nigr. 8. 47. II. 1. Ver. Hiſt. 41. 103. δήμου παίγνιον ἐκβεβλήμεθα I. Nigr. 8. 48.

ἐκδίδωμι. ἐκδόμεθα τινὸς Ἑρμῆν I. Somn. 12. 18. ἐκδιδούσας III. de Electr. 2. 88.

ἔκδοτος II. Bis Acc. 21. 819.

ἐκεῖνος I. Tim. 31. 145. I. Merc. Cond. 10. 666. II. Par. 12. 850. ἐκεῖνός ἐστιν I. Herm. 41. 784. ἐκείνη II. Jup. Conf. 10. 634. παρ' ἐκείνης ἂν ἐπέρχομαι I. D. Mar. III. 2. 297. κἀκεῖνο τι βέλτιστον III. Pſeudol. 27. 183. & 184. ἐκεῖνο malit quis ἐκεῖνον II. Aſin. 12. 581. ἐκεῖνον εἶναι I. pro Merc. Cond. 4. 711. ἐκεῖνο δέ σε φημι II. pro Imag. 19. 496. & 497. κἀκεῖνα III. Adv. Ind. 25. 120. ἐκείνας *J. Br.* ἐκείνης I. Nigr. 23. 61. ἐκείνης ἐπισκοπῶν III. Rhet. Pr. 3. 3.

ἐκεχειρία quid I. Tim. 3. 104.

ἐκθέσθαι II. Q. Hiſt. ...

ἐκθορέω. ἐκ μητρώων λύθρων τοιοῦτος ἐξέθορεν I. Prom. 4. 29. ἐκ τῆς εὐνῆς ἄζωστος ἐς αὐτοὺς ἐξέθορε ib. ἐκθορεῖν I. Herm. 71. 813.
ἐκκαθαίρω τὸν βίον I. D. Deor. XIII. 1. 236.
ἔκκαυμα. ὑπὸ τῶν ἐκκαυμάτων I. D. Mar. XI. 2. 317.
ἐκκλησία. προὔθεσαν οἱ πρυτάνεις ἐκκλησίαν I. Necyom. 19. 482.
ἐκκολάπτω. ἐκκολάπτουσι τοὺς ἀνθρώπους II. 1. Ver. Hiſt. 22. 88.
ἐκκόπτω. ἐξεκέκοπτο II. Jov. Trag. 16. 661.
ἐκκράζω. ἐκκεκραγέναι III. Adv. Ind. 20. 115.
ἐκκρεμαννύω II. Jup. Conf. 4. 629. ἐκκρεμαννύμενοι II. Tox. 6. 512.
ἐκκωφόω. ἐκκεκώφωκε τὰ ὦτα, & ſimil. ἐκκεκωφωμένοι πρὸς τὸ κάλλος. attoniti &c. ἐκκωφᾶν & ἐκκωφοῦν. I. Tim. 2. 104.
ἐκλέγω exigo, I. Cont. 11. 505.
ἐκλύω. ἐκλελύσθαι αὐτοὺς I. D. Mort. I. 4. 335. ἐκλυομένῳ III. Tragop. p. 658.
ἐκμάσσω. τὴν ποιητικὴν οἶμαι ἐκμεμάχθαι ἐν τοῖς μάλιστα I. Somn. 2. 3.
ἔκμετρος. ταῦτά σοι ἔκμετρα ἔδοξε II. pro Imag. 18. 496.
ἐκμυζάω. ὡς πάρδαλις ἐκμύζει ἔριφον — ἡ στάσις ἕλκει τὰς δυνάμεις, καὶ προσπεφυκὸς ἐκμυζᾷ τὸ κενοῖ I. Tim. 8. 114.
ἐκνέω. ἐξένευσεν ἐς τὴν γῆν I. D. Mar. VII. 2. 306.
ἐκπίπτω. ἐξέπιπτες ἐγὼ δὲ ἐσύριττον I. Nigr. 8. 48.
ἐκπλήσσω I. Merc. Cond. 15. 670. I. Cont. 15. 512. ἐκπλῆξαι τὸ δικαιότατα I. Herm. 31. 772.
ἔκπνους al. ἐκείνους III. Rhet. Pr. 3. 3.
ἐκποδὼν vel ἐκ ποδῶν, e medio II. Jup. Trag. 24. 669 πάντα φεύγει πᾶς τις ἐκποδὼν φίλος — ἀνδρὸς κακῶς πράσσοντος ἐκποδὼν φίλοι I. Tim. 5. 110.
ἐκπρόθεσμος τοῦ ἀγῶνος II. Gymn. 39. 920.
ἐκπροθορεῖν I. Prom. 4. 29.
ἐκσείω. ἐκσείων τῶν ἄλλων I. Tim. 43. 156.
ἔκσταδιος III. Nav. 39. 273.
ἔκτοπος. ἔκτοπον al. ἔκπτωτον I. Jud. Voc. 6. 90.
ἔκτοσθεν I. Vit. Auct. 26. 566.
ἐκτραχύνω. φιλονεικίαις ἀνθρώπους ἐκτραχύνεσθαι I. Somn. 2. 3.
ἐκτρυχόω II. Tox. 30. 539.
ἐκφέρω. μικροῦ ἐκφερομένους I. Nigr. 34. 76.
ἐκφεύγω. ἐκφυγόντι Geſn. ἐκφυγόντα recte II. Bis Acc. 31. 830.
ἐκφθείρω. ἐκφθείρου III. D. Meret. XV. 323.
ἐκφυσάω. ὄργανον ὑπ' ἀσκῶν ἐκφυσώμενον ἐστι τὸ στόμα I. Nigr. 2. 41.
ἐκχέω I. Cat. 17. 640. I. Herm. 79. 822.
ἐλαία, ἐλαίαν ἐκ τῆς μορίας II. Gymn. 9. 889.
ἐλαστρέω. ἐλαστρέοντι ἐπὶ Λυδίαν ἔοικεν I. Cont. 9. 500.
ἐλαύνω. νεοζυγὲς ἅρμα ἐλάσαι I. Somn. 15. 20. ἐλαύνειν τὸ ἐφιζάνοντ' &c. II. Abd. 13. 171.
ἐλεγεῖον I. Tim. 46. 160.
ἔλεγχος. προλόγων εἷς ὁ ἔλεγχος III. Pſeudol. 4. 165.
ἐλέγχω. ἐληλεγμένων non ἐλελεγχμένων. - - ὁ Σωσθένης αἰδεσθεὶς ὡς ἐληλεγμένος I. Nigr. 4. 43. ἐλεγχόμενόν τε καὶ ἀσχημονοῦν II. Imag. 11. 469.
ἐλελίζω. ἐλέλιξε δὲ μηχανὴ II. Q. Hiſt. 22. 30.
ἐλεύθερος. τύπτεις τοὺς ἐλευθέρους I. Tim. 52. 169.
τὰ Ἐλευσίνια I. Cat. 22. 644.
ἐλεφάντινος ὦμος Πέλοπος II. Salt. 54. 298.
ἐλέφας II. Q. Hiſt. 51. 62. Ælian de animal. refert Πτολεμαῖον τὸν μετὰ τὸν Λάγου πρῶτον ἐλεφάντων θήραν συστήσασθαι· ἀλλὰ γὰρ καὶ τῶν ὁμοιοτρόπων I. Prom. 4. 29.
ἕλκω. ἕλκει I. Jud. Voc. 7. 91.
Ἑλλανοδίκαι II. pro Imag. 11. 491.
Ἑλλάς. τὴν Ἑλλάδα φωνὴν I. D. Mort. XII. 2. 381. & II. 2. Ver. Hiſt. 46. 138. & 139.
τῆς Ἑλλάδος ἔρεισμα III. Dem. Enc. 10. 498.
ἐλλέβορος I. D. Mort. XVII. 2. 407. II. Gymn. 39. 920.
Ἕλλην. κατὰ τῶν Ἑλλήνων III. Nav. 38. 272. Ἕλλησιν II. Phal. alt. 8. 204.
Ἑλληνικός. τῶν Τρώων ἔθνος Ἑλληνικὸν ἦν I. Somn. 2. 3. τὰς Ἑλληνικὰς I. Herod. 7. 837.
Ἑλλήνιος III. Herc. 2. 83.
Ellipſin verbi ἄγε vel ſimilis, in τοὺς Θρᾷκας III. Meret. IX. 304. praepoſitionis ἀπὸ vel ἐκ ante τῆς τέχνης vid. III. Philopat. 20. 608. verbi εἶη poſt εὔπαιστον in nota III. Cyn. 4. 541. τοῦ καὶ ante εἰδέναι v. III. Epiſt. Sat. 1. 385. praep. κατὰ in τὴν ὥραν ad III. Nav. 22. 262. & 263. τοῦ λέγε poſt μή μοι vide III. Philopat. 7. 593. τοῦ μᾶλλον vide ὅσῳ δὲ ἂν ξενίζοιμι II. Gall. 18. 730. voculae ὁδοῦ II. Jup. Trag. 25. 671. ad τινα ταύτην. τοῦ ὁρᾶτε v. in nota ad καὶ ὅπως III. Nav. 36. 272. praepoſitionis πρὸς ante γάμον ἰέναι vide III. Dea Syr. 60. 490. poſt τρισχιλίων v. III. Mort. Per. 9. 332.
ἐλπὶς τοῦ φόβου II. Tyr. 11. 148. ἐλπίδος ib. 3. 143. καὶ γὰρ εἰ παρ' ἐλπίδα III. Dem. Enc. 38. 519. ἐλπίδας II. Tyr. 18. 154.
ἐμαυτοῦ. ἐμαυτὸν al. ἐμαυτοῦ I. Nigr. 17. 56. ἐπ' ἐμαυτοῦ I. Herod. 8. 839. ἐμαυτῷ II. Gymn. 21. 902. εἰς ἐμαυτὸν ἀναστραφῆναι II. Aſin. 20. 587.
ἐμβάλλω. ἐμβαλόμενοι ἓν I. Nec. 9. 467. ἐμβαλόντες II. Gall. 21. 734.
ἐμβάται II. Salt. 27. 284. χρυσοῦς ἐμβάτας III. Adv. Ind. 6. 105. & 106.
ἐμβοάω. ἐμβοήσας II. Amor. 13. 411.
ἐμβροντάω. ἐμβροντηθέντες ἀπέθανον I. Tim. 1. 99.
ἐμβρόντητος I. D. Deor. XIII. 1. 235. καὶ τῷ ὄντι πολλοὺς αὐτῶν ἐμβροντήτους ἐποίησεν I. Tim. 1. 99.
ἔμβρυον ἑπταμηνιαῖον I. D. Deor. IX. 2. 228.
ἔμετος I. Tim. 55. 172. ἐκ τοσούτου ἐμέτου I. Cont. 7. 499.
ἐμέω. ἐμημεκὼς I. Tim. 45. 159.
ἐμμετρέω. ἐμμεμετρημένος II. Gall. 27. 744.
ἐμός. τὸ ἐμὸν μέρος - - τὸ μέντοι ἐμὸν - - τόγε ἐπ' ἐμοί - τὸ δὲ ἐμὸν — τοὐμὸν — ὅσον ἐπ' ἐμοί — τόγε κατ' ἐμὲ I. Nigr. 8. 48.
ἐμπαιγμὸς I. Prom. 1. 24.
ἔμπαλιν ἢ III. Nav. 3. 248.
ἐμπαροινέω. μέμνησο γοῦν οἷά μοι ἐμπαροινοῖς, & τοῖς ὑπηκόοις ἐμπαροινῶν I. Tim. 14. 124.
Ἐμπεδοκλῆς. Ἐμπεδοκλέα III. Mort. Per. 1. 326.
ἐμπειρία τὸ λογισμοῦ φέρουσα θρασύνεσθαι ἥκιστα εἴωθεν I. Nigr. 1. 38. ἐμπειρίη I. Vit. Auct. 13. 553.
ἐμπήγνυμι. κολλάβους ἐμπήξας I. D. Deor. VII. 4. 222. & 223.
ἐμπίπλημι. εἰς ἑσπέραν ἐμπεπλάμενοι καὶ μεθυσκόμενοι I. Nigr. 22. 67. ἐμπίπλαιτο II. Amor. 24. 425. ἐμπιπλαμένους II. Bis Acc. 21. 820.
ἐμπίπτω. ἐμπεσόντες II. Tox. 28. 537.
ἔμπις I. Cont. 8. 500.
ἔμπορος. ἐμπόρου τοῦ Κάδμου III. Deor. Conc. 4. 529. καὶ ἐμπόρων II. Alex. 9. 216.

ἐμπρήθω. τὴν ἀκρόπολιν ἐνέπρησας I. Tim. 52. 169.
ἐμπρίω. ἐνέπριε al. συνέπριε I. Somn. 14. 19.
ἐμφορέομαι I. Nigr. 25. 64.
ἐμφράττω. εἰ μὴ ἐμφράξηται I. Tim. 19. 129.
ἔμφυλον ἡ ἁμαρτία III. Calumn. 28. 158.
ἔμψυχος I. Prom. 1. 25. ἔμψυχον II. Gymn. 25. 907.
ἐν I. Sacr. 1. 527. II. Abd. 29. 184. f. omiſſum ante ὀφθαλμοῖς II. Aſin. 52. 621. V. N. ἐν L. ἐπὶ *Hemſt*. I. Nigr. 21. 58. ἐν & ἐπὶ crebro alterius invadit locum ib. 7. 45. ἐν ᾧ vide not. III. Tragop. p. 660. f. ἐν μεγάλῳ τιθεμένη II. pro Imag. 17. 494. ἐν Ὀλύνθῳ II. Q. Hiſt. 38. 50. ἐν τῇ ῥάβδῳ I. D. Mort. XXIII. 3. 428. & 429. ἐν δέοντι II. Alex. 57. 262. ἐν γειτόνων II. Icar. 8. 758. III. Conv. 22. 434. πίνειν ἐν φιάλαις II. Gall. 12. 721. ἐν οἷς εἴην III. Ep. Sat. 19. 401. ἐν πᾶσιν &c. III. Epigr. Omiſſ. 687. ἐν δὲ καὶ ἄλλα ξόανα III. Dea Syr. 39. 481. & 482. ἐν ταῖς πληγαῖς II. Aſin. 44. 612.
ἐναγισμὰ I. Catap. 2. 623.
ἐναγχος II. Q. Hiſt. 14. 19. II. Abd. 13. 171.
ἐναγώνιος πούς II. Dem. 65. 394. & 395.
Enallagen generis in ἐνυπνίου, εἴγε πτηνὸς &c. vide II. Gall. 6. 711. pluraque in notis. Enallagen modi notabilem vide in τοῦτο λέγοντες ἐμὲ II. Par. 2. 839. in Προξενέεις vide III. Dea Syr. 18. 465. in ἔστι vide III. Cronoſ. 11. 393.
ἐναντίος. μὴ τὸ ἐναντίον ἐστὶ I. D. Mort. XVI. 2. 403. οὐκ ἐπλείστου ἐναντίος τῷ δήμῳ I. Somn. 2. 3. τὴν ἐναντίαν γὰρ εἶπον III. Dem. Enc. 23. 508. ἀκούων ἐναντίων I. Nec. 4. 461. τοῖς ἐναντίοις III. Cyn. 1. 539.
ἐναργὴς I. Somn. 5. 8. ἐναργὴς an ἐναργὲς II. Amor. 17. 416.
ἔναυλος, ὁ ἐντὸς τῆς αὐλῆς. ὅθεν ὁ λόγος ἔναυλος ὁ ἐντὸς ὢν τῆς ἀκοῆς I. Somn. 5. 8.
ἔνδακρυς. κατέδαρθον ἔτι ἔνδακρυς I. Somn. 4. 7.
ἐνδεής. πᾶν γὰρ ἐδόκει ἐνδεὲς I. D. Mort. XIV. 5. 398. τί τὸ ἐνδεές; III. Cyn. 3. 540.
ἐνδελέχεια I. Jud. Voc. 10. 95.
ἐνδέω. ἐνδεῖν Fl. ἐνδεῖς I. Herm. 64. 805.
ἐνδιατρίβω II. Q. Hiſt. 7. 8.
ἐνδίδωμι. ἐνδοῦναι μηδὲ μαλακισθῆναι I. Herm. 24. 763. ἐνδίδωσιν II. Salt. 10. 273. ἐνδώσω II. Tox. 11. 518. ἐνδιδοῦν II. Gymn. 26. 908. μαλακῶς ἐνδιδόντος II. 1. Ver. Hiſt. 29. 93. τοὺς ἐνδιδόντας III. Rh. Pr. 13. 14.
ἔνδοθεν pro ἔνδοθι III. Char. 25. 633.
ἐνδόσιμον. τὸ ἐνδόσιμον λαβὼν II. Alex. 19. 226.
Ἐνδυμίων II. 1. Ver. Hiſt. 11. 78.
ἐνδύω. τὴν ἐσθῆτα ἐκείνην ἐνδεδυκότα I. Somn. 15. 20.
ἐνειδόν σοι II. pro Imag. 1. 484. & 485.
ἔνειμι. ἐκ τῶν ἐνόντων II. Phal. Pr. 5. 193.
ἐνέχω. τοῖς αὐτοῖς ἐνεχόμενοι πταίσμασι I. Nigr. 11. 50.
ἔνη καὶ νέα I. Herm. 80. 824.
ἔνθα ἦσαν I. D. Mar. XIV. 2. 322. ἔνθεν III. Tragop. p. 658.
ἔνι γὰρ καὶ &c. II. Jup. Trag. 38. 685.
ἐνιαύσιος I. Tim. 56. 173.
ἐννοέω. οὐκ ἐννοοῦντες I. Herm. 74. 816.
ἔννοια. ἀνυπόστατοι ἔννοιαι καὶ ἃς οὐκ οἶδε φύσις τελεσφορεῖν I. Prom. 5. 30.
ἔννομος II. Salt. 2. 267.
ἔναρχος. ἔναρχον πεποιημένος III. Calumn. 8. 134. & 135. αὐτός τις ἔνοχος III. Calumn. 24. 156. ἔνοχος τῷ κακῶς II. Bis Acc. 29. 827. & 828.
ἐνσπείρω. τοῖς ἀνηκόοις ἐνσπείρων τὸ θεῖον κήρυγμα I. Somn. 15. 20.
ἐντελὴς I. Sacr. 12. 536. ἐντελέστερον II. Amor. 33. 433.
ἐντελέχεια I. Jud. Voc. 10. 95.
ἐντέμνω. ἐντέμνουσιν αὐτῷ I. Scyth. 1. 859. & 860.
ἔντεχνος I. Merc. Cond. 7. 662.
ἐντὸς τῆς ἡλικίας III. Char. 16. 626.
ὅσα ἐντραγεῖν bellaria, III. Conv. 38. 444. & 445.
ἐντρίβω. ἐνετρίψατο ſc. ἡ Ἑρμογλυφικὴ vel ὁ θεῖος I. Somn. 14. 19.
ἐντυγχάνω I. Nigr. 21. 59.
ἐνυάλιος ξυνὸς III. Calumn. 10. 140.
ἔνυδρον III. Nav. 20. 262.
ἐνύπνιον. ἐνύπνιον δικανικὸν I. Somn. 17. 21. περὶ τοῦ ἐνυπνίου ib. 1. 1. τὸν ἔρωτα τοῦ ἐνυπνίου δεινόν τινα φῄς II. Gall. 6. 710. & 711.
ἐνωχία al. εὐωχία I. D. Deor. XIII. 2. 238.
ἐξ ἴσου δίκα I. Prom. 20. 202. ἐξ ὥρας III. Epigr. 17. 679.
ἐξαγορεύω. ἐξηγόρευον πρός με I. Merc. Cond. 1. 651. τοὺς ἐξαγορεύοντας τὰ μυστήρια ἐξορχεῖσθαι II. Salt. 15. 276.
ἐξάγω. ἐξάγει, Jenſ ἐξάξει. II. Jup. Conf. 12. 636.
ἐξαδυνατέω. ὅπως μελετήσωσι ἐξαδυνατῶσι I. Som. 13. 19.
ἐξακοντοῦντες II. Alex. 35. 242.
ἐξακόσιος. ὑπὸ τῶν ἐξακοσίων II. Tox. 24. 533.
ἐξαλείφω I. Piſc. 36. 604.
ἐξαπατάω I. D. Deor. VI. 5. 219. ἃ μὴ γὰρ ἐμὲ ἐξηπάτησας ib. I. 1. 204. ἐξαπατηθῆναι male pro ἐξηπατῆσθαι I. D. Mort. XIII. 1. 390.
ἐξάπτω. ἐξημμμένους II. Gall. 12. 720.
ἐξαρκέω I. Herm. 30. 770.
ἐξαυλίζομαι II. 1. Ver. Hiſt. 37. 101.
ἔξειμι. οὐκοῦν ἐξήκει σοι ὁ χρόνος I. Cat. 8. 630.
ἐξελαύνει II. Gall. 14. 724.
ἐξέλκω. περιμείναντες ἐξελκομένου I. Merc. Cond. 3. 655.
ἐξεργάζομαι. θαυμαστὰ πολλὰ ἐξεργάσασθαι I. Somn. 7. 10.
ἐξέρχομαι. ἐξελεύθη III. Pſeudol. 27. 184.
ἔξεστι. ἐξὸν δὲ I. Tim. 14. 123. ἐξέστω III. Cron. 18. 401.
ἐξετάζω I. Nigr. 6. 44. & 45. χρὴ τὸ πρᾶγμα ἐξετάζειν III. Calumn. 31. 160. ἐξητασμένος ἐν πολλαῖς πράξεσι, vulgo τάξεσι II. Alex. 30. 237.
ἐξευρίσκω I. Piſc. 15. 586.
ἐξηγέομαι. πρὸς τὸ εὐφημότατον ἐξηγούμενος I. Prom. 3. 27.
ἐξιστής III. Philopat. 19. 606.
ἔξοδος. ἐξόδοις πολλαῖς τεθυρωμένον III. Hipp. 8. 74.
ἐξομολογέω I. Herm. 75. 818.
ἐξορχέομαι I. Piſc. 33. 601. II. Salt. 15. 276. & 277.
ἐξορχοῦνται II. Amor. 24. 424.
ἔξω τοῦ πατρὸς pro *praeterquam*, variis exemplis I. Tim. 1. 100.
ἔξω τοῦ ἀδελφοῦ I. Cont. 18. 514.
ἐξωγκόω. ὡς ἐξώγκωται &c. III. Philopat. 27. 616.
Ἐξώδης al. Ἐξώδης I. Tim. 29. 142.
ἔξωθεν II. Amor. 16. 416. τὰ ἔξωθεν vide not. III. Ner. 2. 638.
ἐξωμίδας I. Vit. Auct. 7. 547.
ἔξωρος I. Tim. 22. 132. ἐξώρων III. Adv. Ind. 25. 120.
ἑορτάζω. — τὰ Διάσια & τὰ ἐπινίκια I. Tim. 7. 113.
ἑορτή. τῇ δὲ πρὸ τῆς ἑορτῆς III. Cron. 14. 396. & 397.
ἐπα[illegible] Αἰγύπτῳ — κρό[illegible] τὴν σφαγὴν II. [illegible] 869.

ἐπαγωγὴ I. Merc. Cond. 40. 700.
ἐπαιάζω. γράμματα ἐπαιάζοντα τῷ νεκρῷ I. D. Deor. XIV. 2. 240.
ἔπαινος. τὸ ἐπαίνων διαλείμμασι III. Rhet. Pr. 21. 22.
ἐπαινὴ Περσεφόνεια I. Nec. 9. 469.
ἐπαινέω I. Prom. 3. 27. I. Harm. 2. 853. ἐπῄνεσα I. Zeux. 5. 843. ἐπαινεῖν τολμῶσι III. Bacch. 5. 79. σὲ ἐπὶ ἔργοις ἐπαινέσονταί σε I. Somn. 7. 10. τὴν μὲν τέχνην ἅπαντες ἐπαινέσονται ib.
ἐπαίρω. ἐπαιρεθῶν I. Cont. 14. 510. & 511.
ἐπακούω. ἐπήκουον ἂν τὰ λοιπὰ III. M. Per. 5. 328. & 329.
ἐπαμύνω I. Prom. 1. 185.
ἐπαναιρέομαι. ἐπανῃρημένη III. Muſc. Enc. 9. 97.
ἐπανέρχομαι. οἷος δὲ πρὸς ὑμᾶς ἐπανελήλυθα I. Somn. 1. 1.
ἐπάνειμι. ἐπανίει πάλιν I. Nec. 7. 465.
ἐπανθίζω II. Q. Hiſt. 13. 18. ib. 51. 63.
ἐπανόρθωμα I. Harm. 3. 857.
ἐπαντλοῦντος αὐτοῦ ἐπήκουον III. Mort. Per. 5. 328. & 329.
ἐπαοιδή. ἐπαοιδαῖς III. Tragop. p. 654.
ἐπάργυρος ὢν I. D. Mort. XV. 1. 399.
ἐπεὶ I. D. Mar. XII. 1. 318. ἐπεί τι II. Par. 27. 856. ἐπεὶ male pro ἐπὶ I. Piſc. 42. 609. ἐπεὶ τοῖς κατηρτυμένοις &c. II. Q. Hiſt. 44. 57.
ἔπειμι. ὡς οὐδ' ἐπῄει αὐτῷ ἐκεῖνο I. Prom. 2. 26. ἐπῄει δ' ἄν μοι λέγειν, ἐμοὶ γελᾶν ἐπῄει II. Amor. 36. 436.
ἐπεισάγω II. Q. Hiſt. 8. 11.
ἐπεισκαλέω. ἐπεισκεκλῆσθαι III. Philopſ. 29. 54. & 55.
ἐπεισπαίω III. Meret. XV. 323. I. Prom. 2. 26.
ἐπεισπίπτω. ἐπεισπεπτώκεσαν III. Conv. 12. 425.
ἔπειτα (l. ἔπλασεν ὁ Φειδίας τὸν Δία I. Somn. 8. 11. τὰ ἔπειτα II. Q. Hiſt. 9. 11.
ἐπέλευσις II. Q. Hiſt. 28. 37.
ἐπελαύνω. ἐπελαύνουσι τούτον III. Ner. 6. 640.
ἐπελπίζω ſperare facio, act. ſign. I. D. Mort. V. 2. 344. οἱ ἐπελπίσαντες I. Tim. 21. 132.
ἐπεμβαίνω I. Tim. 56. 174.
Epentheſis. per Epentheſin συγκύρσαι pro συγκῦραι III. Philopat. 15. 601.
ἐπέραστος I. Prom. 5. 31. ἐπέραστον Γλαυκίαν ἐργάζεται III. Philopſ. 15. 42.
ἐπέρχομαι I. Jud. Voc. 2. 84. ἐπέρχεταί μοι παῤῥησιάζεσθαι I. Prom. 2. 26. σπουδὴ δέ μοι ἐπελήλυθεν μακαρίσαι ib. αἰτίας δὲ ὡς τοῖς Ἠλείοις ἐπῆλθε τοὺς μὲν τιμῶν τοὺς δὲ μή ib. διαπράξασθαι ὅ, τι ἂν ἐπέλθῃ τούτοις ib.
Ἐπευφραντίδας I. Piſc. 19. 588. & 589.
ἐπευωχέομαι. νόμος σιτικὸς ἐπευωχῶν τοῖς πένησι τὴν ἀγορὰν — ἐπὶ δὲ τῷ πλήθει τῶν διαδημοσιευμένων πολὺ πάντα ἐπευωχεῖτο — ἐπευωχούμενοι τῶν πυρῶν, & ſimilia multa vid. ad ἐπευωχιζόμενοι I. Nigr. 23. 62.
ἐπὶ. ἐπ' ἰσχυρᾶς al. ὑπ' ἰσχυρᾶς I. Nigr. 36. 78. ἐπ' ἐμοὶ κληρονόμῳ I. D. Mort. VII. 1. 355. ἐπὶ & ἐν crebro alterius invadit locum I. Nigr. 7. 45. ἐπ' ἐμὲ αὐτὸν I. D. Deor. VI. 3. 217. ἐπὶ δ' ἕν τις III. Rhet. Pr. 8. 8. ἐπεὶ πεῖρα II. Bis Acc. 1. 793. ἐπὶ πολὺ Solan. judicat ἐπὶ delendum III. Mort. Per. 7. 330. ἐπὶ τεττάρων καὶ εἴκοσι τεταγμένοι I. Zeux. 8. 846. ἐπὶ τῶν θεῶν ἀφηγημένος II. Jup. Trag. 45. 693. ἐπ' ἐμοὶ III. Rhet. Pr. 1. 2. ἐπὶ τούτῳ III. Hipp. 6. 71. ἐπ' ἐμοὶ καθίζων II. Aſin. 29. 598. ἐφ' ᾧ II. Abd. 9. 167 ἐφ' ὅτῳ I. Zeux. 7. 845. ἐπὶ τῇ Ἡσιόδῳ II. Dem. 14. 381. ἐφ' ὅ, τι ἤκει II. Alex. 53. 25 ἐπ' αὐτὸν II. Tyr. 18. 155. ἐπὶ τὰ θέατρα III. Philopatr. 23. 612. ἐπὶ τούτων v. notas III. Mort. Per. 41. 362. ἐπὶ τούτων II. Tox. 20. 528. τὰς ἐπὶ τῶν μελλόντων &c. II. Tyran. 18. 154. ἐφ' ἱερῶν III. Philopſ. 21. 49. ἐπὶ τούτοις II. Aſin. 11. 580. & II. 1. Ver. Hiſt. 19. 86.
ἐπιβαίνω I. Nigr. 26. 65. I. D. Deor. XXII. 4. 272.
ἐπιβάλλω. ἐπιβάλλει τὸν ὀφθαλμὸν II. Aſin. 4. 572. ἐπιβαλλομένῳ III. Philopat. 16. 602.
ἐπιβλέπω. ἐπέβλεψεν II. Aſtr. 20. 368.
ἐπιβολὴ I. Tim. 13. 122.
ἐπιβούλευτος I. D. Mar. II. 2. 292.
ἐπιβουλεύω I. D. Deor. XXI. 2. 268. ἐπιβουλεύουσί μοι I. Tim. 38. 150.
ἐπιβουλή. τὴν ἐπιβουλὴν ἀγνοοῦντος III. Calumn. 22. 153.
ἐπίβουλος I. D. Mar. II. 2. 292.
ἐπιβόω I. Tim. 9. 117.
ἐπιγίνομαι. ἐπεγίνετο I. D. Mort. VII. 1. 356.
ἐπίγραμμα. τοὐπίγραμμα v. ad III. Dem. Enc. 10. 499.
ἐπιγράφω. ἐπιγράφονται ἅπαντες προςάτην ἑαυτῶν II. Bis Acc. 29. 828.
ἐπιδείκνυμι. ἐπιδείξηται καὶ διεξέλθοι I. Herm. 24. 763.
ἐπιδαψιλεύομαι uberius illuſtro, I. D. Mort. XXX. 2. 452. & 453.
ἐπιδίδωμι II. Salt. 34. 287. ἐπέδωκεν II. Aſin. 45. 613.
ἐπιεικῶς II. Q. Hiſt. 15. 22. & 23.
ἐπιζηλοτυπέω I. D. Deor. XVIII. 2. 248.
ἐπιζήμιος τοῖς χρωμένοις III. Calumn. 8. 134.
ἐπιθερμαίνομαι I. Prom. 4. 29.
ἐπιθυμέω. τὸν ἐν Πίσῃ θεασάμενος Δία γενέσθαι Φειδίας ἐπεθύμησεν I. Somn. 9. 14.
ἐπιθυμία. ῥᾴδιον θεραπεύειν ταύτην τὴν ἐπιθυμίαν III. Cyn. 10. 544. ἄγαν ἐπιθυμίας I. pro Lapſ. 16. 737. ἐπιθυμίαι II. Amor. 35. 435.
ἐπικεῖται III. Dea Syr. 29. 476.
ἐπικερτομέω I. D. Mort. XIV. 5. 398.
ἐπικλάω. ἐπικλώμενον inflexum. II. pro Imag. 13. 492. & II. Tox. 20. 529.
ἐπικλείω. ἐπικλεισθῆναι leg. ἐπικλυσθῆναι III. Philopſ. 36. 62.
ἐπικλύζω I. D. Mort. XIX. 2. 411.
ἐπίκοπος. ἐπικόπῳ τῇ ἀναβάθρᾳ χρησάμενος pro codice uſus ſcala navali I. D. Mort. X. 9. 370. &c.
Ἐπίκουρος I. Piſc. 1. 570. ib. 4. 575. I. pro Lapſ. 6. 732. ὁ Ἐπίκουρος λέγει II. Bis Acc. 20. 816. Ἐπικούρειος II. Alex. 45. 251.
ἐπιλαμβάνομαι I. D. Mar. IX. 2. 313. ἐπιλάβοιτο II. Gall. 23. 736. ἤν ποτε κοῦφος πυρετὸς ἐπιλάβηται I. Nigr. 29. 69.
ἐπιλέγω II. 2. Ver. Hiſt. 36. 131.
ἐπιλέγω. ἐπιλεγόμενος III. Philopſ. 25. 53. ἐπιλέξατο I. D. Mar. V. 2. 301.
ἐπιλίγδην I. Nigr. 36. 78. Ἄκρως ἐπιλίγδην γράψεις δὲ οἱ ὄρσιον ἄχρις ib.
ἐπιμαίνομαι. ἐπιμεμηνέναι σε I. D. Mort. I. 1. 288.
ἐπιμανής. ἐπιμανεστέρα III Pſeudol. 21. 178.
ἐπιμανῶς II. 2. Ver. Hiſt. 25. 122.
ἐπιμελέομαι I. Prom. 4. 189. ἐπιμελέομαι ἰχθύος ib. 7. 36. ἀντιλαβόμενος ἐπιμεληθῆναι III. Fug. 5. 368.
ἐπιμελὴς ἄλλως &c. II. Gall. 29. 747.
Ἐπιμενίδης. ὑπὲρ τὸν Ἐπιμενίδην & τετυφωμένης σοφιστοῦ λέγοντος Ἐπιμενίδην τινὰ Κρῆτα κεκοιμῆσθαι I. Tim. 6. 111.
ἐπιμετρέω I. D. Mort. V. 1. 344. III. Philopſ. 24. 52.

Ἐπιμηθεὺς ἀμαρτίνος I. Prom. 7. 37.
ἐπιμήκεις ςόλες III. Dem. Enc. 37. 519.
ἐπιμήκιςον II. Gymn. 26. 908. III. Macrob. 2. 209.
ἐπιμηχανάομαι I. D. Deor. XV. 3. 243.
ἐπιμίγνυμι commerciorum ſocietate jungo III. Ner. 2. 637. & 638.
ἐπινεύω II. Lex. 12. 335. vel potius 339.
ἐπίνοια. κὴ ἐπινοίας αὐτοῦ II. Alex. 1. 208.
ἐπιξέω. ἄχρι τῦ ἐπιξέσαι μόνον I. Nigr. 36. 78.
ἐπιπάρειμι. ἄλλε τινὸς αἰφνιδίως ἐπιπαρόντος I. Merc. Cond. 26. 684.
ἐπιπεδῶν J. Br. legit ἐπιπηδῶν I. Tim. 48. 161.
ἐπιπίπτω II. Tox. 43. 551. ἐπιπεσόντες ib. 39. 547.
ἐπιπλέω. ἐπιπλευσάντων τ Λιβύης I. D. Mort. XII. 3. 384.
ἐπιπλήττω. ἐπιπλήξει III. Herc. 7. 85.
ἐπιπολάζω I. Tim. 9. 117. φιλοσοφίῃ κὴ λόγων ἔριδες ἐπεπόλασαν αὐτοῖς I. Nigr. 1. 37.
ἐπίπονος εὐνὴ II. Dem. 1. 374.
ἐπιῤῥέω I. D. Mort. IX. 2. 360.
ἐπιῤῥέοντος I. Herm. 61. 803. χεδὸν ἐκχυθησομένε τῦ ἐπιῤῥέοντος I. Tim. 18. 129.
ἐπίῤῥινος III. Philopat. 12. 597.
ἐπισείω I. Scyth. 11. 872.
ἐπίσημος. εἰ μὴ ’πίσημος ἡ τύχη γένοιτό μοι I. Nigr. 23. 61.
ἐπίσης I. D. Deor. XX. 1. 254.
ἐπισιτισάμενος II. Icar. 11. 762.
ἐπισκεψόμενος νοσοῦντα III. Philopſ. 6. 34.
ἐπισκήπτω I. Catap. 8. 629.
Ἐπισκοπέω I. Nigr. 18. 57. I. Cont. 1. 487.
ἐπίςημι. ὡς ἐπίςασαι II. Paraſ. 3. 840. ἃ μὴ ἐπιςάμεθα II. Phal. alt. 6. 203.
ἐπιςολή. ἐπιςολαὶ πρεσβευτικαὶ III. Conv. 30. 438. ἐπιςολαὶ ἀρχόντων II. Q. Hiſt. 20. 28. τὰς ἐπιςολὰς de una epiſtola II. Amor. 47. 451.
ἐπιςομίζω II. pro Imag. 10. 490. ἐπιςομίζων II. Jup. Trag. 35. 683.
ἐπισύρω. ἐπισεσυρμένον III. Nav. 2. 248. III. Philopatr. 20. 606.
ἐπισωρεύω. μάτίω ἐπισωρεύειν τινὰ τοῖς προϋπάρχεσιν I. Nigr. 1. 37.
ἐπιτάττω I. D. Mort. XXIX. 2. 450. παρὰ δύναμιν ἐπιτάττων I. Nigr. 28. 68.
ἐπιτάφιος II. Alex. 60. 263.
ἐπιτειχίζω. ἐπιτειχίζειν Ἀθήναις Δεκέλειαν - - τυραννίδα ἐπετείχισεν item ἐπιτειχικὸς τῷ λογικῷ - - ἐπιτειχίσαντες τὰς ψευδεῖς δόξας κατὰ τ ἀληθείας multaque notabilia hujus generis I. Nigr. 23. 63.
ἐπιτείχισμα. ἐπιτείχισμα τ νόμων. ἐπιτείχισμα ἀνθρωπίνων παθῶν - - ὁ τὴν Εὔβοιαν &c. καλασκευάζων ἐπιτείχισμα ἐπὶ τὴν Ἀτλικὴν - φρούριον & ἐπιτείχισμα & ἐπιτείχισμα ἦν πρὸς κακεργίαν τ χώρας & ſimilia, ad I. Nigr. 23. 63.
ἐπιτήδειος ἡμέρα opponitur dici parum auſpicatae ἀποφράδι I. Somn. 3. 5.
ἐπιτηρέω ἐπιτηροῦσιν εἰ πε III. Calumn. 10. 139.
ἐπιτίθημι, ἔτι γὰρ ἐπέθηκα I. D. Mar. II. 2. 292.
ἐπίτιμος I. Merc. Cond. 4. 657.
ἐπίτιμος II. Tox. 26. 535.
ἐπιτραχηλίζιος I. Herm. 68. 811.
ἐπιτρέπω. [illegible] I. Tim. 46. 159.
ἐπιφημίζω I. Prom. 1. 24. ἐπιφημίζειν III. Philopat. 26. 615. οἷς τε πράτίεις ἐκεῖνον ἐπιφημίζεις I. Prom. 1. 24. θεοὺς ἐπιφημίζων ib.
ἐπιφοιτάω I. Nigr. 18. 57.
ἐπιχαίνω. ἐπεχαίνετε I. D. Mort. VI. 3. 348.
ἐπιχαλαζῶ I. Tim. 58. 175.
ἐπιχειρέω I. D. Deor. XXII. 4. 272. ib. XXIII. 2. 275.
ἐπίχειρον. — τἀπίχειρα — τὰ τ φιλανθρωπίας ἐπίχειρα τ ἀκαίρε παῤῥησίας τὰ ἐπίχειρα — ἐπίχειρα τ ἀνοίας ἔλαβον — (ἡ ἀρετὴ) οὐκ ἐκ θυραίων τἀπίχειρα λαμβάνει I. Tim. 4. 106.
ἐπίχριςος I. Tim. 28. 141.
ἐπιχρίω II. Q. Hiſt. 62. 68.
ἐπιψεκάζω I. Merc. Cond. 27. 686.
ἐπιψηφίζω I. Nec. 20. 483. ἐπεψήφισε τῇ ἐκκλησίᾳ I. Tim. 44. 157.
ἕπομαι. εἵπετο μεθ’ ἡμῶν III. Nav. 1. 246. & 247. ἕπε μόνον III. Rhet. Pr. 14. 15.
ἐπόμνυμι I. Tim. 47. 161.
ἐπομόω I. D. Deor. XX. 16. 267.
ἔπος. ἔπεα πτερόεντα III. de Domo 20. 202.
ἐποχέω. ἐποχεῖσθαι τοῖς ἀπηρημένοις I. Prom. 6. 32. ἐποχεμένη al. ἐπηχεμένη ib. ἀναπαίςοις μέτροις ἐποχεμένη ib.
ἑπτάκις I. Piſc. 2. 571.
ἑπτέτης I. Cont. 17. 514.
ἔπω. ὃ δὲ βούλομαι εἰπεῖν I. Herm. 20. 758. ἄλλε εἰπόντος II. 1. Ver. Hiſt. 3. 71. εἶπον ἂν τάχα κὴ τοῖς καλάμοις κατὰ τ μῦθον I. Nigr. 6. 44. ἢ εἴποι τις I. Herm. 31. 772. ἐτωσὶ μὲ εἰπεῖν I. Tim. 8. 114. οὐκ εἰς τὴν βελὴν, οὐκ εἰς τ δῆμον εἰπὼν I. Prom. 6. 33.
ἐπῳδή. τὴν ἐπῳδὴν ἐκείνίω ὑποτονθορύσας I. Nec. 7. 466.
ἐπωνυμία. ἐπωνυμίαν συνελθεῖν I. Jud. Voc. 12. 98. ἐπώνυμος I. Piſc. 32. 600. τῷ ἐπωνύμῳ πελάγει I. D. Mar. IX. 1. 310. τὴν ἐπώνυμον τ νεὼς III. Nav. 5. 251.
ἐρανος I. Tim. 45. 159.
οἷς τοὺς ἐράνες συνδιελυσάμίω III. Dem. Enc. 45. 524.
ἐράσμιος II. Imag. 22. 480.
Ἐρατοσθένης III. Macrob. 27. 228.
ἐράω I. Nigr. 38. 81. ἐρῶν αὐτῆς I. D. Deor. X. 1. 230. ἐρᾷς ἀδυνάτων I. Herm. 51. 792. ἐρῶντες ἀνεραςων I. Tim. 27. 141. τ ἐρωμένων I. D. Mort. VI. 3. 350. πὶ τ ἐρώμενον πέτεσθαι II. Aſin. 12. 581.
ἐργάζομαι I. Prom. 9. 192. ἐργάζοντο II. Aſtr. 23. 370. ἐργάσασθαι λίθες I. Somn. 12. 18. dicitur Socrates εἰργάσθαι σὺν τῷ πατρὶ τὴν λιθοτομικὴν ib. εἰργάσω I. Herm. 71. 812. ἐργαζόμενος II. Alex. 31. 240.
ἐργαςήριον I. Nigr. 25. 65. ἐργαςήριον ἔχων μέγα I. Somn. 12. 16.
ἔργον. τὸ δὲ ἔργον III. de Domo 25. 204. ἔργον ἀμφίβολον I. Scyth. 11. 872. ἔργον γιγνόμενον coitus, I. D. Deor. XVII. 2. 246. οἱ ἐξ αὐτοῦ τῦ ἔργε διαφυγόντες II. Q. Hiſt. 25. 33.
ἔρδω. ἔρξαι I. Merc. Cond. 5. 658.
ἔρεισμα τ Ἀθηναίων I. Tim. 50. 163.
ἐρήμη indicta cauſſa, I. Piſc. 32. 601.
ἐριδμαίνω. ἐριδμαίνειν δίκας I. Prom. 1. 25.
ἔρις. λόγων ἔριδες I. Tim. 9. 117.
Ἐρισμάραγος I. Tim. 1. 99.
ἕρμαιον. τῦ κρείττονος ἕρμαιον ἂν I. Somn. 9. 13. κακεῖνος ἕρμαιον ποιήσεταί σε I. Herm. 52. 79[illegible]
Ἑρμῆς [illegible] III. Nav. [illegible]
Ἑρμαϊκ[illegible]
ἑρμηνεύς [illegible] II. Jup. Trag. [illegible]

Ἑρμῆς I. Tim. 24. 138. Ἑρμῆς ἀγοραῖος II. Jup. Trag. 33. 680. ἐκ παντὸς ξύλου Ἑρμῆς οὐ γίνεται I. Somn. 12. 18.
ἑρμογλυφεῖα I. Somn. 12. 18.
ἑρμογλύφος I. Somn. 12. 18.
Ἑρμότιμος I. Herm. 1. 739. ib. 32. 773.
ἔρομαι. ἢν ἔρηται II. Aſin. 33. 602.
ἐρύθημα I. D. Mort. I. 3. 333.
ὄρχιος II. Amor. 49. 452.
ἔρχομαι. καὶ ἐλθὲ ἤδη I. Somn. 15. 19.
ἔρως. τίς δέ σε ἔρως I. D. Mort. XXVI. 1. 434. ἔρωτες II. Amor. 1. 396. ἔρωτες δὲ περιπετώμενοι I. D. Mar. XV. 3. 326.
ἐρωτάω. ἐρωτᾶν διδάσκουσι τὸν νοῦν I. D. Mort. I. 2. 332.
ἐς Διὸς εἶσι II. Alex. 40. 247. ἐς διδασκάλου I. Herm. 82. 827. ἐς τὸ κάλλος propter pulcritudinem II. pro Imag. 23. 502. ἐς τὸ Περσικὸν III. Nav. 30. 267. ἐς χῶρον ἐκπέμπουσι II. de Luct. 8. 925. ἐς τὰ ὕπαιθα pro ἐν τοῖς vid. in nott. plura exempla II. Aſin. 1. 568. ἐς τοσούτους ἀποδυσάμενοι II. Gymn. 36. 917.
ἔσειμι. ἐσιόντων III. Dea Syr. 34. 479.
ἐσθὴς I. Nigr. 30. 72. ἐσθῆτι II. 2. Ver. Hiſt. 12. 110. καὶ λευκὴν ἐσθῆτα λαβόντες ἐσθυθότες I. Nigr. 14. 53.
ἐσθίω. ἐσθίων τι τῶν ἀπορρήτων III. Mort. Per. 16. 340. & 341.
ἑσπέριος. ἑσπέρια δυτικὰ μέρη I. Somn. 15. 20.
καὶ μέσην ἑςίαν &c. II. Amor. 36. 437.
ἑςιῶν II. Dem. 33. 387.
ἐσχατιὰ I. Tim. 30. 143. ἐπὶ ταύτην τὴν ἐσχατιὰν τραπόμενος ib. 6. 110.
ἔσχατος. ἐν ἐσχάτοις II. Jup. Trag. 3. 644.
ἐσωτερικὸς I. Vit. Auct. 26. 596.
ἑταιρεία II. Tox. 10. 516.
ἑταίρα. ἑταίραις συνὼν I. D. Mort. XII. 6. 388. νόμος Ἀθήνησι τὰς ἑταίρας ἄνθινα φορεῖν I. Nigr. 13. 51. σπαθήσας τὴν οὐσίαν εἰς ἡμᾶς τοὺς παρασίτους καὶ τὰς ἑταίρας I. Tim. 12. 120.
ἑταῖρος. ποῖοι γὰρ οἱ κόλακες, ἢ τὶ πλῆθος οὐχ ἑταίρων περὶ αὐτὸν ἦσαν I. Tim. 12. 121. τῶν ἑταίρων τις ὁρῶν ταῦτα II. Dem. 30. 386. πρὸς τοὺς παρόντας τῶν ἑταίρων II. Bis Acc. 17. 812. τοὺς ἑταίρους II. 2. Ver. Hiſt. 23. 121.
ἕτερος. ἑτέραν I. Tim. 5. 110. τὴν ἑτέραν ſc. χεῖρα I. Prom. 2. 187. εἰς ἕτερον τόπον I. D. Mort. XVII. 2. 407. τοὺς ἑτέρους II. 2. Ver. Hiſt. 23. 121.
ἔτι. εἰ ἔτι III. Nav. 26. 265. ἐπ' Geſn. ἔτι III. Mort. Per. 7. 330.
ἔτι κἀκεῖνο εἰπεῖν ἄξιον I. Prom. 5. 30. ἔτι ἀγνοεῖν ἐοίκασιν οἱ τοιοῦτοι ib.
ἔτος. εἴκοσιν ἔτη I. Herm. 59. 800. διὰ πέντε ἐτῶν I. Sacr. 11. 534. ἐτῶν μυρίων ib. 14. 538. τεττάρων ἐτῶν III. Mort. Per. 20. 344.
εὖ. φύσεως εὖ ἔχων I. Somn. 7. 4. confer ἥκω. εὖ οἶδ' ὅτι II. Imag. 14. 473. Λουκιανὸς Νιγρίνῳ εὖ πράττειν I. Nigr. 1. 37. εὖ λέγεις III. Philopſ. 15. 42. εὖ πράττειν I. pro Lapſ. 5. 730.
εὐαδίκητος I. Tim. 32. 145.
εὐανδρίδας I. Herm. 39. 782.
εὐανθὴς I. Merc. Cond. 41. 702.
εὔαρχος II. Lex. 1. 319.
εὐγένειος II. Jup. Trag. 26. 672.
εὐγενής. εὐγενῶν II. Tox. 24. 533.
εὐγενῶς II. Aſin. 20. 586.
εὐγλάγετος III. Tragop. p. 650.
εὐδαίμων, ὦ Σώκρατες, ἄνθρωπος εἶ I. D. Mort. XX. 5. 418.
εὐδαιμόνημα II. Imag. 22. 483.
εὐδαιμονία. ἄγει εὐθὺ τῆς εὐδαιμονίας I. Herm. 46. 788.
εὐδοκιμέω I. Nigr. 8. 48. εὐδοκίμουν II. Alex. 22. 230. II. pro Imag. 19. 499. τὼ θεὼ ἀμφοτέρω καὶ μάλα εὐδοκιμεῖτον I. Somn. 7. 9. εὐδοκιμεῖν παρὰ τοῖς πολλοῖς I. Nigr. 22. 61. ἐπὶ τοῖς ἀρίςοις εὐδοκιμεῖν I. Somn. 11. 15.
εὐδόκιμος. εὐδόκιμος ἐν ὀλίγοις I. Somn. 2. 4.
εὐεξία II. 1. Ver. Hiſt. 1. 70.
εὐεργέτης ἀναγεγράψῃ I. Cont. 24. 524. ἀνεκήρυξεν εὐεργέτην I. D. Mort. X. 6. 367.
εὐήτριος II. Lex. 9. 335.
εὐθύς. εὐθειῶν I. Herm. 4. 743. εὐθύς σε II. Gall. 1. 702. εὐθὺς ἀγνοῆσαι II. Tyr. 17. 154. εὐθὺ II. Amor. 42. 444. εὐθὺ τῆς πόλεως I. Nigr. 2. 40. εὐθὺ τοῦ βίου II. Amor. 34. 434.
εὐκλεής. βίος εὐκλεέςερος I. Somn. 12. 16.
Εὐκλείδης I. Cat. 5. 626. I. Herm. 76. 818.
Εὐκράτης I. D. Mort. V. 1. 343. I. Herm. 11. 750. Εὐκράτους τοῦ πάνυ III. Philopſ. 5. 32.
Εὐκτήμων. Εὐκτήμονος III. Dem. Enc. 48. 526.
Εὐμένης ὁ Καρδιανὸς I. pro Lapſ. 8. 734.
Εὐμολπίδαι II. Alex. 39. 246.
εὐμορφία III. Ocyp. p. 669.
εὔμορφος. πότερος εὐμορφότερός ἐςι I. D. Mort. XXV. 1. 431. ἢ μὴν εὐμορφότερον I. Tim. 23. 136.
εὔνοια I. Merc. Cond. 19. 674.
εὔνους. νὴ Δία, εὐνουςέρα I. D. Mar. VII. 2. 306.
εὔνουν ἀνδράποδον II. Bis Acc. 16. 816.
εὐνοῦχος ἐκ Κελτῶν II. Eun. 7. 356.
εὐποιΐα II. Imag. 21. 479.
εὐπροσίτως II. 2. Ver. Hiſt. 44. 137.
εὐπρεπῶς II. Amor. 21. 421.
Εὐριπίδειον III. Macrob. 23. 226.
Εὐριπίδης. ἔσωσας ἡμᾶς ἐκ τῶν σιγμάτων Εὐριπίδου I. Jud. Voc. 7. 90. τὴν τοῦ Εὐριπίδου Φαίδραν III. Adv. Ind. 28. 123. κατὰ τὸν Εὐριπίδην II. Amor. 37. 438.
εὑρίσκω. ὅ, τι εὕρηται I. Herm. 67. 809. εὑρίσκει II. Aſin. 35. 604. ταύτην ταῖς μάλιςα ὁμοίως οὔσαν ἀρχαίαις εὕρισκον I. Somn. 2. 4.
Εὐρυβάτος II. Alex. 4. 210.
εὔρυθμα μετὰ τὰ πράγματα II. Salt. 80. 311.
Εὔρυτος I. Piſc. 6. 576.
εὐρύχορος pro εὐρύχωρος I. Nigr. 16. 54.
Εὐρώπη. τὸν τῆς Εὐρώπης πατέρα I. D. Mar. XV. 1. 324.
Εὐρωπος. ἐν Εὐρώπῳ II. Q. Hiſt. 28. 36.
εὐρωτιάω I. Nec. 15. 476.
εὐσεβής. καὶ εὐσεβεςάτη III. Macrob. 7. 212.
εὐτέλεια καὶ ἀγένεια I. Prom. 9. 192.
εὐτρεπὴς I. D. Mar. X. 2. 316.
εὐτυχέω. ηὐτύχησαν III. Hipp. 3. 68. τοὺς εὐτυχεῖς — ἔρως II. Amor. 7. 404.
εὐφημέω. εὐφήμει I. Cont. 12. 506. εὐφημεῖν δὲ χρὴ I. Harm. 4. 858. εὐφημεῖν χρὴ I. Herm. 8. 747.
Εὐφορβος II. Gall. 4. 708.
Εὐφράνωρ II. Jup. Trag. 7. 650.
Εὐφράτη III. Dea Syr. 18. 466.
εὐφυής. εὐφυᾶ II. Alex. 5. 213.
[illegible]ίω. εὐχαριςήσομεν III. Philopat. 29. 618.

εὐχὴ I. Merc. Cond. 6. 660. τῆς εὐχῆς μειζόνως ib. 12. 668. τῶν εὐχῶν I. Tim. 34. 146.
εὔχομαι. εὔξασθαι δέον II. Q. Hiſt. 38. 51. τὰ κάκιστα εὐχόμενος γενέσθαι I. D. Mort. IV. 2. 343. ἀλλὰ καὶ τοῖς εὐχομένοις τοῦτο χρήσιμον I. Tim. 11. 120.
εὔωνος. νόμισμα τίμιον ἢ εὔωνον — οὕτως εὔωνα πανταχῆ τὰ καλὰ — εὔωνον ῥίπτετε τὸν λόγον — οὕτως εὔωνον ὄντως καὶ ῥᾴδιον εἶναι, κατορθοῦσθαι — ἐκ περιουσίας πονηροί τε καὶ εὔωνοι — εὐωνότερος τῶν ἀποκεκηρυγμένων I. Nigr. 23. 62.
εὐωχέω I. Tim. 43. 155.
ἔφεδρος II. Gal. 9. 715.
ἐφελκομένην III. Epigr. 16. 679.
ἐφέτριχ III. D. Meret. V. 291.
ἐφευρίσκω. ἐφευρόντες III. Philopat. 29. 617. & 618.
ἐφήδομαι. ἐλαύνειν τὸν ἐφησθέντ' ἂν δικαίως &c. II. Abdic. 13. 171.
ἐφιέναι σοι τὰ τοιαῦτα οὐ χρὴ II. Jup. Trag. 26. 672.
ἐφιστατέω. ἐπιστάτει Ἀπόλλων III. Deor. Conc. 14. 537.
ἐφίστημι. ἐπιστήσας ἐμαυτὸν — ἐπιστὰς περιέμεινα — ἐπιστάντες σιωπῇ — τὴν πορείαν ἐπιστήσας — ἐπιστῆσαι τὸν στόλον, τὴν φυγὴν - - ἐπὶ τὸ κατὰ μέρος λεγόμενον αὐτὸς αὑτὸν ἐπιστήσας — πῶς οὐκ ἄξιον θαυμάζειν ἐπιστήσαντας — ἴδοις ἂν ἐπιστήσας — κἂν ἐπιστάντες διατραπῶσιν — ἐννοεῖν μὲν γὰρ ἄφνω μὴ ἐπιστήσας — ἄξιον δὲ ἐπιστῆσαι πρᾶγμα — ἐπιστήσας τὴν διάνοιαν — ἐπιστήσαις τοῖς πράγμασι τὸν νοῦν I. Nigr. 17. 56. οὐκ ἐφιστάμενος ἐφ' ᾧ τὴν ἀνάμνησιν ἀθροῖσαι σὺν χρόνῳ I. Somn. 8. 12.
Ἐχεκρατίδης I. Tim. 7. 113. ib. 44. 157.
ἔχιδνα I. Nigr. 38. 81. ὑπὸ ἐχίδνης δηχθεὶς III. Philopſ. 11. 39.
Ἐχινάδες II. Salt. 50. 297.
ἔχω I. Halc. 6. 182. I. Prom. 15. 198. I. D. Mort. XVI. 1. 403.
ἔχω. ὅπως τε νῦν ἔχω — εἰ καθάπερ νῦν ἔχω ἀγνοῶν ἔτι — ὅπως ἔχει πίστεως καὶ σπουδῆς καὶ εὐνοίας πρὸς τὰ ἐγκεχειρισμένα — καὶ ταῦτα ὅπως εἶχον δυνάμεως — ᾠήθην χρῆναι τὴν ἐμαυτοῦ γνώμην, ὡς ἔχω περὶ τούτων εἰς μέσον θεῖναι — οὐχ οὕτω τρόπον μόνον ἔχεις -- οὕτω δὲ ἔχοντα γνώμης I. Nigr. 1. 38. οὐ μέν σοί ποτε ἴσον ἔχω γέρας I. Somn. 9. 14. οὐ γὰρ ἔχω I. Jud. Voc. 6. 89. οὐκ ἔχομεν εἰπεῖν I. Somn. 12. 17. ἔχω σκευάσασα II. Ann. 20. 588. ἔχω θαυμάσας II. Alex. 61. 265. οὐκ ἔχω procul dubio vitium pro ἔχοις I. D. Mort. XXIV. 2. 430. ἔχει II. Amor. 25. 426. ἔχει σε I. Tim. 24. 138. ἔχε pro εἶχε III. Dea Syr. 12. 458. ἔχε νήδυμος ὕπνος II. Icar. 28. 785. καλῶς εἶχεν I. Cont. 1. 490. τοὺς ὤμους ἕξεις καρτεροὺς I. Somn. 7. 9. ἐχέτω I. Merc. Cond. 8. 663. ἔχοιμι ἅλις vulgo, ſed pro eo exhibetur ἐμοίγε ἅλις II. Bis Acc. 12. 806. ἔχοι I. Herm. 81. 825. εἰ νοῦν ἔχοι I. Somn. 9. 14. ὡς ἂν ὕλης ἢ τέχνης ἔχῃ II. Jov. Trag. 7. 650. ἔχειν ἐμπειρίαν στρατηγικὴν II. Q. Hiſt. 37. 49. διὰ τὸ μὴ ἔχειν ὅπλα I. Tim. 51. 164. ἔχουσα III. Nav. 5. 251. χαλεπῶς ἔχοντα I. Nec. 14. 476. ἔχοντα II. pro Imag. 9. 488. ἀνάγκην ἔχοντες I. Nigr. 22. 61. τοῦ πομπεύειν ἔχοντες ἡλικίαν I. Somn. 1. 1. ἀπρὶξ ἐχομένους αὐτῶν ἑώρων I. Nec. 5. 462. ἔχετο Jenſ. vult ἀπέχετο III. Dea Syr. 22. 469. & 470.
ἑψέω. ἥψουν II. Gall. 14. 722.
ἕψω I. Vit. Auct. 6. 545.
ἑωθινὸς I. pro Lapſ. 1. 725.
ἕωλος γὰρ ἡ ψυχρολογία I. Somn. 17. 22. ἕωλος μνήμη I. Prom. 8. 101.

Z.

Ζῆτα. ἐπὶ τῶν παλαιῶν γραμματικῶν καὶ τὸ ζμύρνα καὶ τὸ ζμικρὸς διὰ τοῦ ζ κατήρχετο καταργηθέντος παρὰ τῶν ὕστερον τῇ ἀντιθέσει τοῦ σ'. I. Jud. Voc. 9. 94. τὸ δὲ Z. I. Herm. 43. 785.
Ζάμολξις I. Scyth. 1. 860.
ζάω II. Q. Hiſt. 29. 39. λαγὼ βίον ἔζης I. Somn. 9. 13. πρὸς τὰ φύσει καλὰ ζῆν I. Nigr. 14. 54. ἐγὼ δὲ ζῶν αἰεὶ I. D. Mort. XXVI. 1. 434. pro ζῶντι reſtituitur ζῶν ἔτι II. Tyr. 1. 142. ζῶντα οὖν al. ζῶά γ' οὖν I. Prom. 1. 25.
Ζευγίτης. ἐν τοῖς Ζευγίταις II. Jup. Trag. 10. 652.
ζεύγνυμι. ζεῦξον τὸ ἅρμα I. D. Mar. VI. 2. 303.
ζεῦγος. ἐπὶ λευκοῦ ζεύγους I. Tim. 20. 130.
Ζεῦξις I. Tim. 54. 170.
Ζεὺς ὁ αὐτὸς δοκῶν εἶναι πολλὰς ἐπωνυμίας ἔχει — Κύδιστ' ἀθανάτων, πολυώνυμε, πάγκρατες αἰεὶ χαῖρε Ζεῦ I. Tim. 1. 99. Ζεὺς γενειήτης I. Sacr. 11. 534. Ζεὺς ἐλεγχόμενος II. Jup. Conf. 1. 626. initio. Ζεὺς κλαπεὶς I. Sacr. 5. 530. πρὸς Φιλίου Διὸς III. Rhet. Pr. 4. 4. ὑπὸ τοῦ Διὸς I. Cont. 2. 492. τὰς Διὸς γονὰς ὀρχούμενός τις II. Salt. 80. 311. καθάπερ ὁ Ζεὺς τὸν Ἕκτορα (ὑπεξήγαγε) I. Nigr. 18. 57. ὡς ὁ μέγας Ζεὺς &c. I. Piſc. 22. 593. Φειδίας ἔδειξε τὸν Δία I. Somn. 8. 11. *Diodorus* dicit τὸν Δία μισγόμενον Ἀλκμήνῃ τριπλασίαν τὴν νύκτα ποιῆσαι ib. 17. 22. τί ὦ Ζεῦ χρὴ ποιεῖν; II. Jup. Trag. 11. 654. Ζεῦ ἀποτρόπαιε II. Alex. 4. 210. ὦ Ζεῦ τεράστιε I. Tim. 41. 152. Ζεῦ Φίλιε ib. 1. 98. ἡμέτερε Ζεῦ I. D. Mort. XXIII. 1. 426.
ζηλοτυπίαι κακοτεχνέστεραι III. Calumn. 10. 139.
ζηλόω. εἶτά σε ζηλοῦν κελεύσει III. Rhet. Pr. 9. 8. & 9.
ζημιόω I. Nigr. 27. 67.
ζητέω. τοῦτ' ἐζήτουν ἔτι II. Phal. Pr. 4. 191.
Ζίρις. τὸν Ζίριν ἑώρα II. Tox. 40. 549.
ζοφερὸς I. Nigr. 4. 43.
ζωγράφος. ζωγράφε III. Epigr. Omiſſ. 689.
ζωγρέω I. Piſc. 3. 572.
ζῷον. εἰς ζῷα II. Aſin. 4. 572.
ζώπυρον. μικρὰ ἄττα διασώζουσαι ζώπυρα τοῦ Πελασγικοῦ γένους — ζώπυρα ἄττα περιλειπόμενα τοῦ παλαιοῦ γένους I. Tim. 3. 106.
ζωρός. ζωρότερον ἐμβαλὼν ἐς κύλικα I. D. Mort. VII. 1. 357.
ζώω. ζώης ἐπιμήκιστον I. D. Mort. VI. 5. 354.

H.

Ἦ αὐτὸν εἰπεῖν II. Q. Hiſt. 17. 26.
ἦ μὴν II. Tox. 50. 556. III. Mort. Per. 26. 349.
ἠβηδὸν οἰμώζειν I. Vit. Auct. 14. 555. ἠβηδὸν οἰμώζειν ποιῆσαι I. Tim. 37. 148.
ἡγεμὼν I. Herm. 27. 766.
ἡγέομαι. ἡγεῖται II. Aſtr. 29. 373.
ἡδέως ταῦτα &c. I. D. Deor. V. 4. 214. ὡς δὲ ὁρᾷ ἤδη ἡδέως ib. XX. 11. 262.
ἤδη I. Halc. 3. 180.
ἥδομαι. [illegible] βίῳ ἥδεσθαι αὐτῶν τοῖς ποιήμασι I. Somn. 9. 14. II. [illegible]
ἡδονή. ἡδο[illegible] ἡδονὰς μόνον I.

Y

ἥκω νεκρῶν κευθμῶνα &c. I. Nec. 1. 456. ἥκε γὰρ ἄν σοι I. D. Mort. VII. 2. 357. ἥκειν ἡ Διονυσίου III. Adv. Ind. 15. 113. ἡκέτω v. notas III. Tragop. p. 652. ἥκειν ἐς τὸν βίον II. Gall. 16. 726. εὖ ἠκούσας II. Imag. 11. 469.
ἤλεκτρον. περὶ τοῦ ἠλέκτρου III. de Elect. 1. 86. & 87. ἠλέκτρου II. Amor. 26. 426.
Ἠλιαία I. Tim. 51. 165.
ἡλιὰς ἀκτὶς II. Alex. 34. 242.
ἡλικίᾳ ἀντίπαις II. Amor. 2. 398. πρόσηβος τὴν ἡλικίαν I. Somn. 1. 1. τῆς ἡλικίας τὸ μέτρον II. Imag. 6. 464. ἐφ' ἡλικίας II. Gymn. 39. 920. τοῦ πομπεύειν ἔχοντες ἡλικίαν I. Somn. 1. 1.
ἥλιος. Διὸς καὶ Ἡλίου I. D. Deor. XXV. 1. 277. & 278. τὸν ἥλιον ἀσπάζονται II. Salt. 17. 278. ἡλίους III. Philopat. 4. 590.
ἧλος I. pro Lapſ. 7. 733. ἥλῳ τὸν ἧλον ἐκκρούων I. pro merc. Cond. 9. 716.
ἡμέρα ἐπιτήδειος opponitur ἀποφράδι I. Somn. 3. 5. ἀποφρὰς ἡ ἡμέρα I. Tim. 43. 155. ἡμέραν II. Alex. 19. 227. ἐς τὴν παροῦσαν ἡμέραν I. Cont. 1. 487. μεθ' ἡμέραν I. Cat. 27. 648. παρ' ἡμέραν ἑκάτερος &c. I. D. Deor. XXIV. 2. 276. ἡμέρας II. Alex. 15. 223. πέντε μόνας ἡμέρας I. Cat. 9. 630. ἡμέρας ἄλλας ἐπ' ἄλλαις ὁρίζεις I. Nigr. 27. 67.
ἡμεροδρομεῖν I. D. Deor. XXIV. 1. 275.
ἡμέτερος I. Prom. 15. 198. I. Herm. 33. 773. ἡμετέρᾳ al. ὑμετέρᾳ I. Prom. 19. 202.
ἡμίθεος II. 2. Ver. Hiſt. 17. 114. ἡμιθέων III. Adv. Ind. 23. 119.
ἥμισυς. πλέον ἥμισυ παντὸς I. Somn. 3. 5. ἀρχὴ δέ τοι ἥμισυ παντὸς ib. ἡμισέη μὲν γυνὴ III. Dea Syr. 14. 460.
ἡμίσεια. ἐξ ἡμισείας I. D. Deor. XXVI. 1. 286.
ἡμίτομος I. Piſc. 49. 617.
ἡμίφωνος I. Jud. Voc. 5. 89. I. Sacr. 12. 536.
ἦν γοῦν πρὶν II. Gall. 1. 703. ἦν, ἰδοὺ I. D. Mort. X. 10. 374.
ἡνίοχος I. Nigr. 29. 68.
ἠπίαλος II. Gall. 9. 715.
Ἥρα I. D. Deor. I. 1. 207. τὴν Ἥραν al. Ῥέαν ib. XIX. 1. 249.
Ἡρακλῆς I. Piſc. 31. 599. οὐχ Ἡρακλῆς οὗτός ἐστιν; I. D. Mort. XVI. 1. 402. οὐ κατὰ τὸν Ἡρακλέους μῦθον I. Som. 17. 21. οὐ γὰρ Ἡρακλῆς οὕτως III. Mort. Per. 4. 328. Ἡρακλέους ἐν ἀθλήσει καλῶν II. Salt. 78. 309. προπίνω Ἡρακλέους III. Conv. 16. 430. ἀφ' Ἡρακλέους γενέσθαι Νικόστρατον II. Q. Hiſt. 9. 12. & 13. τὸν Ἡρακλέα III. Cyn. 13. 546. Ἡρακλέα ἐν τῇ Οἴτῃ καταπαυθέντα I. Herm. 7. 746. οἷον τὸν Ἡρακλέα γράφουσι III. Conv. 13. 427.
ἠρέμα καὶ γελοῖον I. Merc. Cond. 28. 686. & 687.
Ἠριδανός. ἐπὶ τῷ Ἠριδανῷ III. de Electr. 1. 87.
ἠρίον I. Cont. 22. 518.
Ἡρόδικος II. Q. Hiſt. 35. 46.
Ἡρόδοτος τοῦ Λύξου v. notam III. de Domo 20. 201. τὸν Ἡρόδοτον III. Philopſ. 2. 30. & 31.
ἥρως. ἥρωας ἐπὶ τὸν ἠϊόνος II. 2. Ver. Hiſt. 23. 120.
Ἡσίοδος I. Prom. 3. 187. Ἡσίοδος μὲν ἥμισυ τοῦ παντός φησιν εἶναι τὴν ἀρχὴν I. Somn. 3. 6. Ἡσίοδος ἥμισυ &c. I. Herm. 3. 742. τῆς Ἡσιόδου θεογονίας ἴσασι II. Icar. 27. 785.
ἧσσον. ἧσσον II. Tyr. 12. 150.
Ἥφαιστος λυσάτω I. D. Deor. I. 2. 205. Ἥφαιστος ἀγ-μνόθεν III. de Domo 29. 206. Ἡφαιστίωνος II. pro Imag. 27. 505.
ἦχος. καὶ τῆς φωνῆς ὁ ἦχος I. Nigr. 7. 46.
ἠχὼ I. D. Deor. XXII. 4. 272. III. Epigr. 29. 684.

Θ.

Θάλασσα. εἰς τὴν θάλασσαν ἐμβαλεῖς I. Tim. 56. 173. ἐς καὶ γῆν καὶ θάλασσαν I. Jud. Voc. 11. 96.
Θαλῆς ὁ Μιλήσιος III. Hipp. 2. 68.
Θαλλῷ I. Herm. 68. 811.
θαλός. θαλοῦ στεφάνῳ I. Piſc. 46. 613.
θάμβος. τῷ θάμβει ἅμα χεδεῖσα I. D. Mar. IX. 2. 313. ὑπὸ τοῦ σφόδρα θάμβους II. Amor. 14. 412.
θανάτου κρείττων III. Mort. Per. 43. 363. καταφρονεῖν θανάτου ib. 23. 346. θάνατος. τοῦ βελτίστου θανάτου I. Cont. 17. 512. συνελάμβανεν ἐπὶ θανάτῳ I. D. Mort. XII. 3. 384. τὸν θάνατον ὀρχούμενος II. Aſin. 19. 586.
θανατούσια II. 2. Ver. Hiſt. 22. 119.
θαῤῥεῖν I. D. Mort. XVII. 2. 408. θαῤῥεῖτε I. Piſc. 9. 577. & 578. αὐτὸ θαῤῥεῖν I. Harm. 3. 856.
θάσιος οἶνος II. Amor. 27. 427.
θάτερος. κατὰ θάτερα III. Hipp. 4. 69. & 70.
θαῦμά μ' ἔχει II. Salt. 85. 315.
θαυμάζω II. Demon. 23. 384. οἱ δὲ ἄνθρωποι τὸν χαλκὸν θαυμάζουσι I. Prom. 5. 30. τοὺς τοίχους ἐθαυμάζετε v. notas. III. de Domo 21. 202. εἰ μή τις αὐτὰ θαυμάζοι I. Nigr. 23. 62. ὥστε μοι θαυμάζειν ἔπεισε I. Prom. 2. 26. ἔλεγέ τε θαυμάζειν τῶν κατασκευαζομένων I. Somn. 13. 19. θαυμάζοντες καὶ εὐδαιμονίζοντές σε ib. 12. 16. ἐθαυμάσθη Mſſ. ἐθαυμαστώθη ib. 8. 11. θαυμάζεσθαι ἄξιος ib. 2. 3. ἐπὶ τοῖς Πλάτωνος λόγοις θαυμάζεσθαι ib. 7. 10.
θαυμάσιος. ὁ θαυμάσιος δὲ Ἀλκιδάμας III. Convir. 35. 442.
θεά. τί ἂν αἱ θεαί, ὦ Πανόπη &c. I. D. Mar. V. 2. 301. κατὰ ταῖν θεαῖν III. Meret. VII. 296.
Θεαγένης II. Q. Hiſt. 35. 47. I. Cat. 6. 627.
θέαμα. θεάματά τε καὶ ἀκούσματα τερπνὰ [illegible] I. Nigr. 19. 57. θεάματα ἄλλα καὶ ἀκούσματα ἑνὸς &c. II. Salt. 68. 305.
Θεανὼ II. Amor. 30. 430. II. Imag. 18. 477. ib. 19. 478.
θεάομαι I. Cont. 22. 518.
θεατής. πᾶς θεατὴς &c. II. Amor. 41. 442.
θεῖος I. Somn. 10. 15.
θέλω. εἰ γὰρ ἐθελήσειας I. Herm. 13. 753. καὶ τοῖς θέλουσι II. Amor. 13. 412.
θέμις I. D. Deor. XIII. 1. 236. ἀλλ' οὐ θέμις &c. I. D. Mort. XXIX. 2. 450.
Θεοδότας III. Calumn. 2. 127.
θεοποιέω. θεοποιεῖν τοὺς Σκύθας I. Scyth. 1. 860.
Θεόπομπος II. Q. Hiſt. 59. 67. Θεόπομπον III. Pſeudol. 29. 185.
θεοπρόπος II. Alex. 41. 247.
Θεὸς I. Vit. Auct. 6. 546. I. D. Mort. XXI. 1. 420. θεὸς ὢν ib. XXVI. 1. 434. θεὸς γένοιτο καὶ αὐτὴ I. D. Mar. VII. 1. 306. θεὸς ἀναίτιος I. Merc. Cond. 42. 704. θεὸς ἐκ μηχανῆς I. Herm. 86. 830. ἔστω θεὸς I. D. Deor. III. 208. σὺν θεῷ I. Herm. 65. 807. κατὰ θεὸν ib. 21. 759. εἰ τὴν θεὸν αὐτὴν &c. II. Amor. 16. 414. οἱ θεοὶ οὐ σῖτον ἔδουσι II. Icar. 27. 784. θεῶν τελείων II. Jup. ...ag. 18. 662. τῶν τελείων θεῶν III Deor. Conc. 1. 528.

θεός. μετὰ τῶν θεῶν I. Somn. 8. 11. θεῶν βουλομένων III. Macrob. 29. 228. τίνι θεῶν συνήντηκας III. Philopat. 1. 585. περὶ θεῶν al. περὶ θεῶν I. Halc. 2. 178. ὁρᾷς ὁποίοις αὐτὸν θεοῖς εἴκασε II. pro Imag. 19. 498. οὐχ ὅπως θεοῖς I. pro Lapſ. 4. 729. τοῖς δώδεκα θεοῖς προστιθέντες I. D. Mort. XIII. 2. 391. ἡμᾶς τοὺς θεοὺς I. Tim. 10. 118.

θεοφόρητος II. Aſin. 37. 604.

θεραπεύω I. Merc. Cond. 26. 684. θεραπεύειν τὸ σκληρὸν τοῦ λόγου I. Prom. 3. 27. βούλονται τῶν μακαρίων τινὲς θεραπεύεσθαι πρὸς ἀνθρώπων ἐλευθέρων εἶναι φασκόντων &c. I. Nigr. 24. 63.

θερίζω I. Vit. Auct. 22. 562. θερίζοντος λόγου ib. 25. 566.

θερμοῦς ρίζα II. Salt. 34. 288. ib. 289.

θέρμος lupinus, I. D. Mort. XXII. 3. 424.

Θερσαγόρας III. Dem. Enc. 1. 491.

θεσμὸν ἔταξεν &c. lege θεσμῶν II. Amor. 22. 421.

Θέτις I. Prom. 21. 203. I. D. Deor. I. 2. 205. I. D. Mar. XI. 1. 317.

Θετταλοὶ I. Jud. Voc. 7. 91.

θεωρέω. ἐθεώρησα εἰς Ὀλυμπίαν I. Tim. 50. 164. θεωροῦσα II. Jup. Conf. 4. 629.

θεωρικὸν I. Tim. 49. 162. πρώην ἔλαχε τὸ θεωρικὸν &c. ib.

Θήβας τὰς Αἰγυπτίας III. Dem. Enc. 6. 496.

Θηβαῖος ποιητὴς II. Imag. 8. 466.

Θηλαμὼν I. Somn. 17. 21.

θῆλυ. τὸ θῆλυ τῷ ἄρρενι ἐγκαταμίξας I. Prom. 7. 34.

θηλυδρίας effeminatus, I. D. Deor. V. 3. 214.

θηλυμίτρης mitra feminea redimitus I. D. Deor. XVIII. 1. 247.

θήπω. τέθηπε I. Tim. 28. 142.

θηρινός. ὥραις θηριναῖς III. Epigr. Omiſſ. 689.

θηρίον. ἀνασπάντων τὸ θηρίον III. Conv. 20. 432. θηρίων δυσκληδονίστων II. Amor. 39. 440.

θησαυρός. θησαυρὸς ἐν Δελφοῖσι ἀνακέεται I. Somn. 2. 4.

θητεύω. θητεύσεις κάτω νενευκὼς I. Somn. 13. 19.

θίβη. ἐν θίβαις al. ἐν θύραις alii malunt θήκαις I. Tim. 15. 124.

θλίβω I. Nigr. 13. 52.

θνήσκω. τεθνεᾶσιν III. Tragop. p. 644. θνήσκω vel τεθνήκω. τεθνηξόμενος III. Epigr. 3. 675.

θολερὸς I. D. Mar. XI. 2. 318.

Θουκυδίδης II. Salt. 36. 290. Θουκυδίδης οὐδὲν αἴτιος II. Q. Hiſt. 26. 34. καὶ τὸ τοῦ Θουκυδίδου I. Nigr. 1. 38.

θράσος. οὐ θράσος ἀλλὰ θάρσος III. Muſc. Enc. 5. 94. & 95.

θρασύνω I. pro merc. Cond. 6. 714. ἐμπειρία λογισμὸν φέρουσα θρασύνεσθαι ἥκιστα εἴωθεν I. Nigr. 1. 38.

θρῆνος. θρήνων μελῳδὲ I. Halc. 8. 184.

θρίαμβος. ὅθεν καὶ πομπὴ ὁ θρίαμβος, ὃν προσλεύσιν ἡ κοινὴ γλῶσσα λαλεῖ I. Prom. 6. 33.

θριδακίνη. ἀκύστερα θριδακίνοις φύλλοις προσεοικότα II. 1. Ver. Hiſt. 13. 80.

θρίξ. οὐ τριχὸς ἀφεῖτο &c. III. Tragop. p. 651. τὰς τρίχας ἐτίλλετο — τό τε μέτωπον ἔπληξα, καὶ τῶν τριχῶν ἔτιλα I. Jud. Voc. 10. 95.

θρόνον τινὰ λαβόντα III. Conv. 13. 427.

θρυαλλίδιον διψαλέον I. Tim. 14. 124.

θρυαλλὶς I. Tim. 2. 100.

θυγατήρ. Αἰόλου τοῦ Ἕλληνος θυγατέρα I. Halc. 1. 177. ὦ θύγατερ II. Bis Acc. 4. 706.

θύμος Ἀττικὸς al. male θυμὸς II. Q. Hiſt. 15. 20. & 21. θύμον I. Tim. 56. 173.

θυμός. θυμοῦ κρείττων I. Herm. 12. 751. ξένα θυμὸν ἔχοντες III. Philopat. 27. 616.

θυννοκέφαλοι II. 1. Ver. Hiſt. 35. 98. & 38. 101.

θύννος ἐκ μυχοῦ τῆς σαγήνης I. Tim. 22. 136.

θύρα. περὶ θύραν & ἀθίζεσθαι περὶ τὰς θύρας I. Nigr. 31. 73. & 74. θύρας δ' ἐπίθεσθε βέβηλοι I. Sacr. 14. 537. ἐπὶ τὰς τῶν πολὺ δυναμένων ἐπιέναι θύρας I. Nigr. 22. 61.

θύρετρον III. Philopat. 4. 589.

θυρόω. τεθυρωμένον ἐξόδοις πολλαῖς III. Hipp. 8. 74.

θυρωρὸς συρίζων I. Merc. Cond. 10. 665. πλείω τοῖς θυρωροῖς συνόντες ἢ τοῖς δεσπόταις I. Nigr. 24. 63.

θυσιάζω I. Herm. 57. 797.

θύω. οὔτε θύων ὤφθη II. Dem. 11. 380.

θῶκος II. Jup. Trag. 16. 660.

Θῶν. Θῶνος II. Alex. 5. 213.

I.

Ἰάκχου σπαραγμὸς II. Salt. 39. 290.

Ἴαλεμος ποιητὴς III. Pſeudol. 24. 180. & 181.

ἰαμβεῖον. καλεῖσθαι ἀπὸ τῶν ἰαμβείων I. Nec. 1. 457.

Ἰαμβοῦλος II. 1. Ver. Hiſt. 3. 71.

ἰάσασθαι κελευόμενος II. argum. Abd. 159.

Ἰάσων, τῶν Ἰάσονα, vide omnino notas III. Deor. Conc. 8. 532.

ἰατρική. τὸ δὲ τῆς ἰατρικῆς II. Abd. 23. 178.

ἰατρὸς II. Q. Hiſt. 16. 25. ib. 39. 52. ἰατρὸς τῶν ἁμαρτημάτων I. Cat. 7. 628. voluit *Hippocr.* τοὺς τὰς πόλιας φοιτοῦντας μὴ λόγῳ μοῦνον, ἀλλὰ καὶ ἔργῳ ἰητροὺς νομίζεσθαι I. Nigr. 22. 61. ἰατρὸς ὀφθαλμῶν — πέμψας παρὰ Ἄμασιν αἴτεε ἰητρὸν ὀφθαλμῶν — οἱ ὀφθαλμικοὺς ἑαυτοὺς ὀνομάζοντες ἰατροί. ib. 2. 40.

ἰγνὺς vel ἰγνύα. τὴν ἰγνύην Gr. vult ἰγνὺν II. Tox. 60. 564.

Ἴδα. τῆς Ἴδης ἐν τῷ Γαργάρῳ I. D. Deor. XX. 1. 252.

Ἰδαῖος. τῶν Ἰδαίων Δακτύλων ἕνα &c. II. Salt. 21. 279.

ἰδέα. πολλὰς ἰδεῶν φύσεις I. Halc. 4. 180. τῆς ἰδέας κεκοινωνηκότων III. Char. 26. 635.

Ἰδιόξενος II. Phal. alt. 1. 201.

ἴδιος. ἴδιόν τι κέντρον ἔχει I. Cont. 15. 511.

ἰδίω ſudo I. pro Lapſ. 1. 725.

ἰδιώτης I. Nigr. 24. 63. I. D. Mort. XXVII. 5. 440. I. Vit. Auct. 11. 551. I. Herm. 81. 825. ἰδιώτην τινὰ βίον ib. 67. 808. οἱ μὲν ἰδιῶται III. Conv. 35. 442.

Ἰδομενεὺς II. Par. 47. 872.

ἱδρόω. ἱδροῦσι II. 1. Ver. Hiſt. 24. 90.

ἱερά. καθ' ἱερῶν τελείων — ἦν μὴ κατὰ καιρὸν ἐφ' ἱερῶν τελείων ἐστιαθῇ I. Tim. 7. 113. ἱέρεια I. Piſc. 47. 615. ἱέρειαν τῇ Θεσμοφόρῳ — καθάπερ οὐχ ἑταίρα, τῆς δὲ Θεσμοφόρου ἱέρειά τις οὖσα I. Tim. 17. 128.

ἱερεὺς I. Herm. 57. 797.

ἱερεῖος II. Eun. 3. 352.

ἱερογραμματεῖς III. Macrob. 4. 210.

ἱερομηνία II. Icar. 33. 789.

ἱερός. λόγοι ἱεροὶ αὐτῶν III. Mort. Per. 12. 335. οὐκ, ἀλλ' ἱεροί εἰσι I. Vit. Auct. 6. 544. ἱερῶν γραμματίων III. Philopſ. 34. 61. ἐν τοῖς ἱεροῖς ἀνεθήκατε II. Tyr. 19. 156. ἱερώτατε III. Macrob. 29. 228.

Ἱερώνυμος III. Macrob. 11. 215.

ἱκανὸς ἔτη I. Prom. 7. 36. ἱκανὴ γυνὴ formoſa mulier I. D. Deor. XX. 3. 254. & 255. ἱκανὴ γοῦν σοι ἡ ἡ Περικλέους &c. v. notas III. Dem. Enc. 20. 504. 505. & 506.
Ἰκάριος I. D. Deor. XVIII. 2. 248. τὴν Ἰκαρίου λέγω Πηνελόπην ib. XXII. 1. 268.
ἱκέσιος I. Piſc. 3. 572.
ἱκέτης. ἱκέτην II. Bis Acc. 21. 819.
ἱκνέομαι. μὴ ὤρασιν ἵκοιτο male pereat. I. D. Deor. VI. 4. 218. & 219.
Ἰκόνιον πόλις τῆς Πισιδῶν καὶ Φρυγῶν χώρας ἐν προοιμίῳ κειμένη I. Somn. 3. 6.
Ἰκτῖνος I. Tim. 54. 170.
ἰκτὶς v. notas III. de Dipſ. 3. 236. & 237.
Ἰλίας. βῆτα τῆς Ἰλιάδος III. Adv. Ind. 7. 107.
ἰλιγγιάω I. D. Mar. IX. 2. 313.
Ἰλιεὺς I. Piſc. 38. 607.
ἰλὺς I. Nigr. 16. 55.
ἱμάτιον. τῷ ἱματίῳ τὴν κεφαλὴν κατειλήσας I. D. Mort. X. 11. 375.
Ἱμεραῖος III. Dem. Enc. 31. 512. Ἱμεραῖος ὁ Φαληρεὺς ib.
ἵμερος καὶ ἔρως I. D. Deor. XX. 14. 265.
Imperativos & infinitivos conjunctos v. III. Cronoſ. 13. 396.
Ἰνδοπάτης I. Cat. 21. 642.
Ἰνδός. οἱ Ἰνδοὶ, θερμότεροι τῇ φύσει I. Nigr. 5. 43. εἰς Ἰνδοὺς τελεῖ I. Herm. 71. 813.
Infinitivos in ἂν cur Frater non ſubſcribat, vide I. Herm. 36. 778. Infinitivum pro imperativo in μηνύειν ἐπὶ ῥητῷ &c. vide III. Fug. 27. 380.
ἰξώδης I. Tim. 29. 142.
Ἰόλεως. Ἰόλεως I. D. Mort. V[illegible]2. 347.
Ἰωνικός. ἡ τῆς Ἰωνικὸν v. notam III. Dem. Enc. 9. 497.
Ἴωνος I. Herm. 28. 769.
ἰὸς I. Nigr. 37. 78. ἐν δ' ἰῷ I. Cont. 22. 520.
Ἰοφῶν. ὑπὸ Ἰοφῶντος τοῦ υἱοῦ III. Macrob. 24. 226.
Ἱππίας III. Hipp. 1. 66. I. Herod. 3. 834. Ἱππίου III. Hipp. 3. 68.
ἱππόδρομος I. Nigr. 29. 68.
Ἱπποκένταυρος I. Prom. 5. 30. Plato hippocentauros ἀμηχάνους πλήθει τε καὶ ἀτοπίᾳ τερατολόγους φύσεις vocat ib. ἱπποκένταυρος μικτὴ ῥαψῳδία ἐξ ἀπάντων τῶν μέτρων ib. ἱπποκενταύρου δίκην, σύνθετόν τι καὶ ξένον φάσμα τοῖς ἀκούουσι δοκῶ ib. 31.
Ἱππόνικος. Ἱππονίκῳ καὶ Καλλίᾳ I. Tim. 24. 137.
ἱπποπόλος II. Q. Hiſt. 49. 59.
ἵππος. de equorum inſano ſtudio, genere, nominibus, victoria. I. Nigr. 29. 68. ἵππος λευκὸς I. Scyth. 2. 861. ἐς πεδίον τὸν ἵππον I. Piſc. 9. 577.
ἱπποτροφία. ἱπποτροφίας I. Tim. 23. 136.
ἱπποτρόφος III. Pat. Enc. 10. 232.
ἱρός. τὰ ἱρὰ III. Dea Syr. 49. 485.
ἰριοειδὴς II. Q. Hiſt. 19. 27.
ἰσηγορία δὲ ἀκριβὴς I. D. Mort. XV. 2. 400.
Ἴσθμια III. Epigr. 25. 682. & 683. πλὴν ὅσα Ἰσθμοῖ III. Nav. 20. 262.
ἰσοδιαίτης v. notas III. Ep. Sat. 32. 412. ib. 36. 416.
ἴσος. ἐν ἴσῳ κεῖσθαι τοῦ φόβου — ἐν ἴσῳ μαχούμενος — ἄπιστος, ἐν ἴσῳ — ἐν τῷ ἴσῳ ἤδη — ὅ τε τῷ γνοὺς καὶ μὴ σαφῶς διβάντες δὲ ἐν τῷ ἴσῳ ἤδη — ὅ τε τῷ γνοὺς καὶ μὴ σαφῶς διδάξας ἐν ἴσῳ — ἐν τῷ ἴσῳ φαίνεσθαι — ἐξ ἴσου φανῆναι — εἰ τῷ ἐξ ἴσου τῇ συμφορᾷ τὴν διάνοιαν ἔχω — τὴν δύναμιν τοῦ λέγειν ἐξ ἴσου μοι καθιστάναι — ἐν ἴσῳ τοῖς γονεῦσιν ἄγειν — μὴ μὲ τοῖς πολλοῖς ἐν ἴσῳ θέμενον ἀφανῆ ἔστησεν ἡ τύχη I. Jud. Voc. 2. 84. & 85. οὐδὲν ἴσον κύαμοι I. D. Mort. XX. 3. 415. τὴν ἴσην I. Tim. 44. 157.
ἱστίον. τοῦ ἱστίου παράσιον πυραυγὲς v. notas III. Nav. 5. 252. & 253.
ἱστορέω. ὡς ἱστορεῖ Θεόπομπος I. Somn. 12. 16. ὁκόσα ἱστορέω ἐμεῦ πρεσβύτερα III. Dea Syr. 1. 452. ἱστορίη vide notas ib. 32. 479. ἱστορημένους III. Macrob. 18. 221.
ἱστορία II. Q. Hiſt. 9. 13. ἱστορίας ἀληθοῦς II. 1. Ver. Hiſt. 1. 70. ἱστορίαν II. Amor. 15. 414. τῶν ἱστοριῶν I. Herod. 2. 833.
ἴσχαιμος I. Tim. 46. 160.
ἰσχὰς I. Vit. Auct. 19. 558.
ἰσχυρὸς I. Nigr. 36. 78. οὐδὲν ἰσχυρὸν II. Jup. Trag. 50. 698.
ἴσχω II. Salt. 67. 304.
Ἰταλία. εἰς Ἰταλίαν II. Gall. 18. 728.
Ἰταλιώτης I. D. Mort. VII. 7. 389.
ἰταμὸς II. Aſin. 6. 573.
Ἰφιεύς. Ἰφιέα pro quo Φιτέα reſtit. II. pro Imag. 20. 500.
ἰχθὺς ἐκ τηγάνου III. Conv. 38. 444. ἰχθύας χρῆμα ἱρὸν νομίζουσι III. Dea Syr. 14. 460. & 461.
ἰχνεύω. ἰχνευμένος, Schmidius bene vult ἰξευμένος III. Ocyp. p. 666. ἰχνευμένον ib.
ἴχνια III. Philopat. 12. 598.
ἴχνος οὐδὲν I. Cont. 23. 522. τὰ ἴχνη τῶν τραυμάτων I. D. Deor. XXVI. 1. 280.
Ἰωνόπολις II. Alex. 58. 262. & 263.
Ἴωσηπος. ταῦτα λέγων ὁ Ἴωσηπος I. Somn. 4. 7.

K.

Καβαλοῦσα II. 2. Ver. Hiſt. 46. 139.
Κάδμος ὁ νησιώτης I. Jud. Voc. 5. 87.
κάδος I. Herm. 81. 825.
καθαρὸς I. Somn. 10. 15. καθαρὰν οἰκίαν III. Philopſ. 31. 58.
καθέδρα. ἡ τῆς καθέδρας III. Fug. 7. 369.
καθείργω. καθείρξας II. Jup. Conf. 12. 636.
καθεύδω. Φρύγες δὲ τὸν θεὸν οἰόμενοι χειμῶνος καθεύδειν, item ὡς εἴη μόνος θεὸς ἀληθινὸς, οἱ δ' ἄλλοι καθεύδουσιν I. Tim. 6. 111. καθεύδοντες εὐωχούμενοι II. 2. Ver. Hiſt. 35. 130.
καθευδήσαντες III. Conv. 47. 450.
καθῆκον. περὶ καθηκόντων I. Herm. 82. 828.
καθήκω. καθήκοντες ὁρᾶσθαι I. Jud. Voc. 6. 89.
καθήσθω ἐφ' ὑψηλοῦ III. Rhet. Pr. 6. 5.
καθίζω I. Merc. Cond. 26. 682. καθιζόντων imperativ. Atticus II. Jup. Trag. 12. 655. καθίσας ἑαυτὸν ἐπὶ τῆς πρώτης II. Icar. 25. 781.
καθίημι. καθίετο I. D. Mar. XII. 2. 319.
καθικνέομαι. καθικόμενον ἐν τῇ ῥάβδῳ I. D. Mort. XXIII. 3. 428. & 429.
καθίστημι. καταστάντες I. D. Deor. XX. 5. 257.
κάθοδος. ἄπιμεν εὐθὺ τῆς καθόδου I. D. Mort. XXVII. 1. 437.
καθότι. εἴσεσθε δὲ καθότι III. Fug. 27. 378. & 379.
καθυφίημι I. Prom. 5. 189. εἰ καθυφήσετε τὸν ἀγῶνα — ὁπόσῳ δήποτε ἀργυρίῳ καθυφεὶς τὸν ἀγῶνα — καθυφεικέναι τοὺς ὑπὲρ ἡμῶν ἀγῶνας — ἐάν τις ἑκὼν καθυφῇ τοῖς ἐναντίοις — εἰ καθυφείμεθά τι τῶν πραγμάτων — οὐδὲν τῶν σωτηρίων ὑμῖν καθυφηκάμεν — δώρων καὶ λημμάτων αἰσχρῶν καθυφίεντο τὸ δίκαιον I. Jud. Voc. 3. 85.
— εὐσεβεστάτη III. Macrob. 7. 212.

ϗ. εὖγε καὶ ἰδίῳ I. Cont. 5. 496. ϗ δὴ I. Halc. 3. 180. ϗ οὐκ ἂν I. Jud. Voc. 4. 85. ϗ μὴν ϗ II. Q. Hiſt. 60. 67. II. Dem. 56. 393. ϗ γὰρ αὖ II. pro Imag. 7. 487. καί τι ϗ, leg. καί τοι ϗ I. Somn. 16. 21. καίτοι οὐ γὰρ &c. II. Q. Hiſt. 36. 48. ϗ ὡς ἔδοξεν αὐτοῖς καὶ ἐποίουν ταῦτα I. Somn. 7. 9. ϗ εἰ τούτῳ γε Th. M. καίτοι τούτῳ γε I. Prom. 16. 199. ϗ πρὸς abundat ϗ II. Eun. 7. 357. ϗ λέγε ſuperfluum hic eſt ϗ II. Par. 44. 869. ϗ abundantis exempla v. III. Nav. 1. 246. ϗ τὸ σῶμα δὲ II. Dem. 4. 377. ϗ τῶν ἀνθρώπων I. Prom. 11. 194.
Καινὶς II. Aſin. 40. 608.
καινὸς I. pro merc. Cond. 5. 712. τὸ καινότατον I. Nigr. 4. 43. καινοῖς δόγμασι III. Epigr. 27. 684. καινότερον II. Aſin. 41. 609.
καινότης I. Prom. 4. 29.
καιρός. κατὰ καιρὸν I. Herm. 10. 749. πρὸς τὸν καιρὸν I. D. Deor. IV. 1. 208.
καίω I. Cont. 22. 519. αἲ αἲ τάλαινα Θηλαμὼν κεκαυμένη I. Somn. 17. 21.
κακία. κακίας μείζονος I. Tim. 3. 106.
κακόν. ὑπὸ τῶν κακῶν I. Tim. 6. 110.
κακὸς ἐγὼ I. pro merc. Cond. 1. 705. πρὸς τὸ χεῖρον μεταβάλλοντες III. Calumn. 13. 143.
κακοῦργος I. Prom. 16. 198.
κάκωσις. κακώσεως γονέων III. Pat. Enc. 7. 231.
καλαμὶς II. Imag. 4. 462.
κάλαμος. ἐκ τῶν χαλκῶν καλάμων ὄργανον I. Nigr. 2. 41. καλάμους ἐμπήξας I. D. Deor. VII. 4. 222. καλάμῳ τινὶ I. Herm. 68. 811.
καλαῦροψ I. D. Deor. XX. 5. 257.
καλέω. ἐκάλει δ' οὖν με II. Lex. 10. 336. κεκλημένοι II. Bis Acc. 11. 805. ἐπειδὰν τῶν κεκλημένων τις ἐκλίπῃ τὴν σύνοδον I. Nigr. 22. 61.
καλλιγραφία I. Prom. 5. 30.
Καλλίμαχος II. Q. Hiſt. 57. 65. & 66.
καλινδέω. ἐκαλινδεῖτο ἐν τῷ πειρᾶσθαι αὖθις βέλτιον παίειν I. Nigr. 30. 71. καλινδοῦνται II. de Luctu 12. 927.
Καλλιστιανὸς III. Macrob. 10. 214. & 215.
Καλλίστρατος III. Dem. Enc. 12. 500.
κάλλος. ἐς τὸ κάλλος ἔχαιρε I. Piſc. 12. 580. & 581.
καλὸς Ὅμηρος II. Alex. 57. 261. ϗ καλὸς ἦν I. D. Mort. XXIV. 1. 429. ἐν καλῷ τοῦ ἱεροῦ II. Phal. Pr. 13. 200. τὸ καλὸν II. Amor. 23. 423. οὐκ ὀλιγωρεῖς τῶν καλῶν I. D. Mort. XX. 6. 419. τῶν καλῶν ἦν καὶ ἀγαθῶν ἀνδρῶν I. Somn. 12. 16.
καλός. κάλλιον δὲ καὶ ἐρασμιωτέραν II. Imag. 22. 480. καλλίστη ib. 2. 461. τῶν καλλίστων II. Dem. 65. 395.
Κάλπις. ἐς κάλπιν I. Herm. 57. 798.
Καλυδὼν γαῖα III. Conv. 25. 436.
καλύπτρα. τὴν καλύπτραν τῆς κεφαλῆς I. Herod. 5. 834.
καλύπτω. ὀστᾶ κεκαλυμμένα τῇ πιμελῇ I. Prom. 7. 34.
καλῶς I. D. Deor. XX. 10. 260.
κάμηλος Βακτριανὴ I. Prom. 4. 29.
κἂν II. Lex. 22. 347. κἂν ὑπὸ &c. I. Vit. Auct. 15. 555. κἂν τούτῳ II. Aſin. 4. 570. κἂν τινας ἑτέρους I. Nigr. 38. 80.
Κανδαύλης. ὥσπερ Κανδαύλῃ II. Aſin. 28. 597.
κάνθαρος. κανθάροις ἐνίοτε II. Icar. 10. 762. οὐ μᾶλλον ἢ κάνθαρος III. Pſeudol. 3. 164.
καπήλιον I. Nigr. 25. 65.
κάπηλος I. Herm. 59. 798. & 799.
Prom. 19. 202. ϗ καπνὸς ποιηλικὸς ἀτεχνῶς ἔξω τοῦ πατάγου τῶν ὀνομάτων I. Tim. 1. 99. καπνοῦ καὶ κύματος II. Q. Hiſt. 4. 6.
καπυρός. πάνυ καπυρὸν I. D. Deor. XXII. 3. 271.
κάρδαμον I. Tim. 56. 173.
καρδία. ἀπὸ καρδίας II. Jup. Trag. 19. 664.
καρδιώττω I. Jud. Voc. 7. 91.
κάρηνον. ἀμενηνὰ ὡς ἀληθῶς κάρηνα I. D. Mort. XX. 2. 413. κάρηνα φύλλοις III. Tragop. p. 648.
καρίς. μετὰ τὸν καρίδος I. Merc. Cond. 3. 655.
Κᾶρος ὁ ἀφ' Ἡρακλέους II. 2. Ver. Hiſt. 22. 119.
καρπός. καρποὺς non *fructus*, ſed *carpos* manuum. III. Dea Syr. 59. 489.
κάρτα III. Calumn. 3. 129.
καρτερέω. καρτερῶν III. Conv. 41. 447.
καρυατίζω II. Salt. 10. 272.
κάρχαρος I. Merc. Cond. 35. 694. II. Salt. 4. 268.
Κασανδρεὺς v. notam III. Macrob. 22. 224.
Κάσπιος. κασπίων πυλῶν I. Prom. 4. 189.
Κασσιέπεια II. Salt. 44. 295.
κατὰ I. Cat. 29. 650. κατὰ δὴ ταῦτα III. Adv. Ind. 4. 102. ὁ καθ' ἡμᾶς βίος II. Dem. 1. 374. κατὰ δὲ III. Hipp. 3. 69. κατ' αὐτὸ I. Scyth. 4. 864. κατ' ἐκεῖνο II. 2. Ver. Hiſt. 43. 136. κατὰ τὸν κωμικὸν I. Nigr. 7. 46. κατ' ὀλίγον II. Abd. 30. 185. κατὰ τὸν Σεβαστὸν II. Salt. 34. 287. & 288. καθ' αὐτὰ II. Aſin. 7. 575. κατ' ἐκεῖνα II. Gall. 18. 729. κατὰ θάτερα III. Hipp. 4. 69. ἔχῃ κατὰ II. Par. 10. 846. & 847.
καταβάλλω ſolvo, I. Vit. Auct. 1. 541. πέντε ὀβολοὺς ἐγὼ κατέβαλον I. D. Mort. IV. 1. 340. 341. & 342.
καταβολή. καταβολὰς σπερμάτων II. Amor. 19. 419.
καταγέλαστος II. Salt. 29. 285.
καταγελάω. ϗ προσέτι γε καὶ κατεγέλας I. Tim. 14. 123. καταγελῶντα an καταγελῶν τὰ male cum accuſ. III. Mort. Per. 40. 361. ſed conſule Addenda. καταγελῶντας μὲν τοὺς Ἐπικούρους ὄψει II. Jup. Trag. 22. 668.
καταγινώσκω. ἐπὶ μανίᾳ κατεγνωσμένων II. Salt. 84. 314. κατεγίνωσκον II. 2. Ver. Hiſt. 20. 117.
κατάγνυμι. κατέαγα τοῦ κρανίου I. Tim. 48. 161. κατέαξε v. notas III. Nav. 34. 270.
κατάγραφος I. Cat. 28. 649.
κατάγω. κατάξουσι F. G. καταράξουσι III. Philopatr. 24. 613. κατάγομαι παρὰ σοὶ II. Aſin. 4. 571.
καταγωγήν τινα σκεψάμενοι II. Tox. 57. 562.
καταδαρθάνω. περὶ μὲν πρῶτον ὕπνον κατέδαρθον I. Somn. 4. 7.
καταδίκη II. Gall. 16. 726.
καταδύμι I. Nec. 20. 483.
καταθνήσκω. κάτθαν' ὁμῶς I. Cont. 22. 520.
καταθύω I. Herm. 57. 797.
καταίρω II. Tox. 2. 510. καταίροντας ἔνθα μὴ δεῖ — καταίρουσαί τε καὶ ἀφεῖσαι ὁλκάδες — ἐκεῖθεν δὲ καταράντες εἰς λιμένα — κατήραμεν, ἤλθομεν — μέλισσαι ἐπὶ θύμον καταίρουσι I. Jud. Voc. 2. 83.
κατακλείω. κατακλεῖσαι dicunt Phidiam εἰς τὸν Δία τὰ πᾶν τῆς ἑαυτοῦ τέχνης I. Somn. 8. 11. κατακλείσας παρθενῶνι I. Tim. 17. 127. κατακλεισθεὶς ἐν II. de Luctu 18. 931.
κατακλίνουσι II. Gall. 11. 719.
κατακλῶθες v. notam III. Philopat. 14. 600.
καταλαμβάνω I. Prom. 2. 187. I. Vit. Auct. 27. 568. In malam partem de periculis, ut δυστυχία κατείληφε τὸν

ζησις βιαιοτέρα I. Somn. 12. 16. καταλαβοῦσα καὶ τὴν ἐκείνην ἐσθῆτα ib. 16. 21. καταλαβοῦσα καὶ τὸν πατέρα ib. ἀλλὰ καὶ κατάλαβε I. Herm. 78. 821. ὅταν τις κίνδυνος καταλαμβάνῃ τὴν πόλιν I. Somn. 12. 16. ἢν ὁ πόλεμος ἡμᾶς καταλάβῃ ib. ἂν μή τις μείζων ἀνάγκη καταλάβῃ ib. καταλαμβάνοντες II. 2. Ver. Hiſt. 18. 116. κατελαμβάνοντο II. Tox. 39. 548. κατειλήφθω εὖ μάλα καὶ αὕτη I. Somn. 9. 12.
καταλείπω. καταλείπει ἐλειπασμοὺς III. Philopat. 20. 606.
καταληπτικὸς I. Vit. Auct. 21. 560.
κατάληψις. ἐκ καταλήψεων συγγεγυμνασμένων II. Paraſ. 4. 841.
κατάλογος I. Tim. 51. 165.
κατάλυσις I. Tim. 42. 154.
καταλύω. καταλυθεὶς τῆς τυραννίδος II. Gall. 23. 737.
καταμόνας II. Jup. Trag. 1. 642.
καταντλέω. καταντλήσας τὸν λοιπὸν λόγον III. Dem. Enc. 16. 503.
καταπετάομαι. καταπτῶμαι II. Icar. 13. 766. & 767.
καταπίνω. αὐτῷ σκάφει καταποθέντες II. 1. Ver. Hiſt. 33. 96. καταπίνοντα II. Aſin. 47. 614.
καταπίπτω. καί πȣ καταπεσὼν III. Philopat. 2. 587.
κατάπλȣς I. Cat. 1. 620.
καταπρησθέντας II. Par. 57. 880.
καταρτύω II. Q. Hiſt. 44. 57.
κατάρχομαι μὲν, σφάγια δ' ἄλλοισι μέλει I. Somn. 3. 6. κατάρχεται αὐτῶν II. Tox. 6. 512.
κατάστρωμα. ἐπὶ τȣ̃ καταστρώματος I. Cont. 1. 490.
κατατείνω. κατατείνας ψύτταν II. Lex. 3. 325.
κατατοξεύω I. Prom. 20. 203.
καταυλέομαι. κάθησαι καταυλούμενος II. Salt. 2. 266. καταυλούμενον II. Phal. Pr. 11. 199.
καταφιλέω. καὶ στέρνα καὶ κεφαλὴν κατεφίλȣν — τὴν χεῖρα καταφιλῆσαι καὶ θωπεῦσαι δι' ἐπαίνȣ I. Nigr. 21. 59.
καταφοβέω I. D. Mort. XII. 4. 386.
καταφρονέω. ȣ̓ θέμις ἐστί σοι καταφρονεῖν ἐπιθυμοῦντος I. Nigr. 6. 43. καταφρονοῦντα μὲν τῶν πολλὰ κεκτημένων I. Somn. 9. 13. καταφρονήσας ἐπειρώμην II. Icar. 4. 755.
καταχράομαι. κατεχρήσατό μοι II. Aſin. 52. 620. καταχρῆσθαι III. Rhet. Pr. 17. 19.
καταψεύδομαι I. Somn. 12. 17.
κατελεέω I. Prom. 2. 187.
κατεπείγω II. Q. Hiſt. 50. 60.
κατερύκω I. Herm. 23. 762.
κατέρχομαι. ἤν τις κατέλθοι παρ' ἐμὲ I. D. Mort. III. 1. 339. κατελθόντες enarrantes III. Ep. Sat. 38. 417.
κατέχω. πρὸς βίαν κατέχειν ἀδύνατον III. Dem. Encom. 29. 511.
κατηγορέω. ὅστις ἄριστα κατηγορήσει I. Piſc. 22. 591. κατηγόρει II. Salt. 63. 300. κατηγορῶν ib. 1. 265. κατηγορεῖτο II. 2. Ver. Hiſt. 7. 108. & 109.
κατήγορος. εἰ τῷ μὲν κατηγόρῳ III. Calumn. 8. 136.
κατισχύω. ȣ̓δ' ἂν κατίσχυσι III. Calumn. 11. 140.
κάτοπτρον. γυμναζόμενος πρὸς τὸ κάτοπτρον I. Jud. Voc. 7. 91. ὥσπερ ἐν κατόπτρῳ II. Salt. 81. 313.
κατορθόω II. 1. Ver. Hiſt. 12. 78.
κατόρθωμα I. Prom. 3. 27.
κατȣρόω II. Lex. 15. 338. vel potius 342.
κάττυμα. τὰ καττύματα ἀποπίνων II. Gall. 28. 745. & 746.
κατωχριάσω III. Philopat. 18. 605.
Καύκασος I. Prom. 1. 25. ib. 1. 185.
καῦσις. τομὰς καὶ καύσεις πολλάκις ὑπομεῖναι περὶ τὸ αἰδοῖον I. Nigr. 27. 67.
καυστήριον I. Piſc. 52. 619.
Κεγχρέαι III. Nav. 32. 268. ἄχρι Κεγχρεῶν II. Q. Hiſt. 29. 38.
κεῖμαι. κεῖται δ' ἐν μέσσοισι I. Piſc. 41. 609. τοὺς φίλȣς συνεπισπασάμενος κείσομαι I. Nigr. 11. 50. ἐκτάδην ἐκείμην I. D. Mort. VII. 2. 357. κεῖσο καταβαλὼν σεαυτὸν ib. XVIII. 2. 409. κειμένȣς III. Meret. XIII. 317.
Κεῖος I. Scyth. 11. 872.
κείρω. κείρεσθαι τὸ ἧπαρ I. D. Deor. I. 1. 204. ἐν χρῷ κεκαρμένȣς III. Fug. 27. 378.
κέκραγα II. Icar. 31. 788.
Κέκροψ I. Tim. 23. 137.
κέλης I. Prom. 1. 24.
κέλευσμα I. Cat. 19. 642.
κενός. κενὴ μακαρία I. Herm. 71. 814. εἰς τὸ κενὸν III. Epigr. 32. 685. κενὸν εὑρεθήσεσθαι τὸν καρπὸν III. Diſſ. cum Heſ. 7. 245.
κέντρον II. Q. Hiſt. 51. 60. & 61. κέντρον ἐγκατέλιπε τοῖς ἀκροωμένοις I. Nigr. 7. 46.
κεραία. ἀπὸ ψιλῆς τῆς κεραίας II. Tox. 19. 527.
Κεραμεικὸς I. Piſc. 13. 581. ἐς τὸν Κεραμεικὸν II. Icar. 34. 790. Κεραμεικῷ III. Meret. IV. 286.
κεραμευτικὴ ἀκολασία II. Amor. 11. 409.
κέρας. κέρατα ἀναφύεις I. Herm. 81. 826. κέρατα φύȣσιν I. D. Mort. I. 2. 332. κέρατα ἐλεφάντων III. Dea Syr. 16. 462.
κεράστας, οἶα III. Bacch. 1. 75.
κεραυνός: ἔχων τὸν κεραυνὸν I. Somn. 9. 14. ἔχει δὲ καὶ τὸν κεραυνὸν μετὰ χεῖρα σύμβολον τȣ̃ δεινότατος I. Tim. 2. 100. δεκάπηχυν κεραυνὸν ib. 4. 107.
κέρδος. ὑπὸ τὸ κέρδος I. pro merc. Cond. 3. 710.
κερδῷος I. Tim. 41. 153.
Κερκυραῖος ῥήτωρ II. Q. Hiſt. 15. 22.
Κέρκωψ. κέρκωπα ἀντ' ἐλευθέρȣ γίνεσθαι I. Prom. 1. 25.
κεροιαξ. τῶν κεροιάκων III. Nav. 4. 250.
κεύθω I. pro merc. Cond. 6. 713.
κεφάλαιον I. Piſc. 14. 584. κεφάλαιον ὀργῆς I. Prom. 7. 190. εὐφραίνεσθαι ἐν κεφαλαίῳ μόνῳ I. Nigr. 1. 39. καὶ ἥν φησι κεφάλαιον τῶν πόνων II. Bis Acc. 21. 817.
κεφαλαλγία I. Jud. Voc. 4. 86.
κεφαλὴ ἑκάστȣ ἔτεος III. Dea Syr. 7. 454. & 455. ἐπὶ τῇ κεφαλῇ ἀκτῖνας φορέει III. Dea Syr. 32. 478. τὴν κεφαλὴν ἀποτμηθεῖσα III. Muſc. Enc. 6. 96. ἐπὶ κεφαλὴν de libro. II. Q. Hiſt. 12. 16.
κηλέω I. Nigr. 7. 46.
κηληθμός. κηληθμῷ ἔχοντο I. Nigr. 34. 77.
κηλὶς I. Cat. 24. 646.
κηρός. κηρὸν, ὡς ἐπιπλάσαι &c. I. D. Mort. IV. 1. 342. ἄνευ κηροῦ παρακούειν δυνάμενος II. Salt. 6. 271.
κήρυξ. καὶ τȣ̃ κήρυκος ἀνειπόντος I. Nigr. 14. 53.
κηρύττω. κηρύττεσθαι δεήσει καθάπερ ἀποδράντα I. Cont. 2. 491.
Κήϋξ I. Halc. 1. 178.
κίβδηλος I. Nigr. 6. 45. κιβδήλȣς II. Par. 4. 842.
κιβώτιον I. Tim. 3. 106.
κιθαιρῶν I. D. Mort. XXVII. 2. 438.
κιθαρίζω. κἀμὲ -- κιθαρίζειν I. D. Deor. VII. 4. 224.
κινάδρα. κινάδρας ἀπόζων I. D. Mar. I. 5. 291.
[illegible] III. Pſeudol. 32. 188.

κίν-

κίνδυνος. ὁ δὲ κίνδυνος II. Gall. 26. 742. κίνδυνος τόσε μέγιστον II. Q. Hiſt. 45. 58.
κινδυνεύω. κινδυνεύει προσδεῖν II. Imag. 7. 465.
κινέω. κινούμενον ὑπὸ τοῦ τοῦ τεχνίτου δακτύλου I. Nigr. 2. 41. ἐν τοῖσι κινεομένοισι II. Aſtr. 6. 363.
Κίστηρις I. Jud. Voc. 4. 86.
κίτιον I. Jud. Voc. 7. 91.
κιττὸς II. Q. Hiſt. 19. 27.
Κλάρος. ἐν Κλάρῳ I. D. Deor. XVI. 1. 244. Κλάρῳ καὶ Διδύμοις II. Alex. 29. 236.
κλείω. ὅπως κλείοις III. Diſſ. cum Heſ. 1. 240.
κλέμμα Φιλίππου I. Prom. 3. 27.
κλέος δὲ μύθων I. Halc. 8. 183.
κλεπτικός. τὸ γὰρ τῆς κλεπτικῆς ἄπαγε I. Prom. 7. 35.
κλέπτω I. Prom. 3. 187. ἔκλεπτεν II. Amor. 36. 437. ἔκλεπτε νόον III. Epigr. Omiſſ. 691. ἢ ὥσπερ τοῦ γὰρ ἂν ἐκλέπτομεν; I. Prom. 7. 35.
Κλέων Προμηθεὺς I. Prom. 2. 26. Κλέων — πρῶτον χαίρειν προὔθηκεν I. pro Lapſ. 3. 727.
κλῆρος. τὸν κλῆρον ἐν σφίσι διῃρημένοι βόσκονται I. D. Mort. V. 2. 346.
κλίμαξ. κλίμακα II. Amor. 53. 456.
κλίνη. κλίνας ἀργυρόποδας I. Cat. 16. 638.
κλισίαι. εἰς ἃ II. Amor. 12. 410.
κλισιάδες. μόλις τὰς κλισιάδας ὑπερβαίνων I. Nigr. 18. 57.
κλοπὴ I. Prom. 18. 201.
κλύζω. ἔκλυσε v. not. III. Philopat. 6. 592.
κλῦσμα II. Alex. 44. 250. & 251.
Κλωθώ. εὖγε ὦ Κλωθοῖ I. Cont. 14. 510.
κναφεῖον I. Jud. Voc. 4. 86.
κνάω. κνήσασθαι τὸ οὖς II. Bis Acc. 1. 791.
κνήμη. κνήμῃ γαστέρα III. Philopat. 3. 588.
κνισσάω. κνισσᾶν ἀγυιὰς I. Prom. 19. 202.
ὁ Κόβορνος II. Amor. 50. 454.
κοινολογούμενος πρὸς τὸ οὖς III. Calumn. 2. 128.
κοινὸς V. Br. καινὸς I. Tim. 22. 132. τὸ κοινὸν quod vulgo, dicitur I. Somn. 3. 5. ἀπὸ τοῦ κοινοῦ βοηθήσοντες III. Mort. Per. 13. 336. κοινῷ δόγματι I. Nigr. 23. 61. τὸν κοινὸν ἁπάντων θεὸν III. Calumn. 17. 149. κοινὰ ἡγοῦνται III. Mort. Per. 13. 338.
κοινωνέω I. D. Deor. I. 2. 205.
κολακεύω II. Q. Hiſt. 40. 53.
κόλαξ. κύνες καὶ κόλακες — κόλακες καὶ θεοῖς ἐχθροὶ &c. I. Nigr. 22. 60. Γναθωνίδης ὁ κόλαξ I. Tim. 45. 159. ὃν οὔτε κόλαξ θωπεύων. ib. ἐξωλέστεροι οἱ κόλακες I. Nigr. 23. 61.
κόλλαβος. κολλάβους ἐμπήξας I. D. Deor. VII. 4. 222. & 223.
κολλάομαι II. Aſin. 9. 576.
κολοκύνθη. ὑγιέστερος κολοκύνθης I. Jud. Voc. 10. 96.
Κολοσσὸς Ῥοδίων II. Q. Hiſt. 23. 32. Κολοσσοῦ Ῥοδίου II. 1. Ver. Hiſt. 18. 84.
ἐς Κολοφῶνα II. Bis Acc. 1. 792.
κόλπος. ἐκ μέσων τῶν κόλπων I. Jud. Voc. 8. 93. κόλπου II. Alex. 39. 246.
Κολυττεὺς I. Tim. 7. 113. ib. 50. 163.
κομάω. κομῶσι, τρυφῶσι. τὸ γὰρ καὶ ἐπὶ τοῦ τρυφᾶν λέγεται καὶ γαυροῦσθαι καὶ μέγα φρονεῖν alias κομᾶν, κόμην ἔχειν, κομεῖν, ἐπιμελεῖσθαι I. Nigr. 1. 39. ἐκόμα III. Fug. 28. 380. ἐκόμα δὲ ἤδη III. Mort. Per. 15. 340.
κόμη I. Sacr. 15. 528. κόμη ἀνεστεμμένη II. Jup. Trag.
κομήτης I. D. Deor. II. 2. 207. τὸν καλὸν κομήτην pulcrum comatum ib. V. 5. 215.
κομίζω. κομίσας ducens, II. Aſin. 31. 600.
κομμωτικὰ ἐρωτήματα II. Bis Acc. 28. 826.
κομμωτὴς τῆς δεσποίνης I. Merc. Cond. 32. 690.
κομμωτικὸς II. Q. Hiſt. 40. 53.
κόνδυλος. κονδύλους ἐνέτριψαν I. Prom. 10. 193.
κονίζω. κεκονιμένοι I. Tim. 45. 158.
κόνις. πάντα μία ἡμῖν κόνις I. D. Mort. I. 3. 334.
κόννος barba, II. Lex. 5. 328.
κοντὸς I. D. Mort. XXVII. 3. 440.
κοππαφόρος III. Adv. Ind. 5. 104.
κόπτω. ἔκοπτον τὴν θύραν II. Icar. 22. 777.
κόρα ἔχουσα ἦθος ἀδαμάντινον III. Tragop. p. 656.
κόραξ I. Nec. 11. 472. κόραξι καὶ λύκοις παρασίτους καὶ κόλακας I. Tim. 8. 114.
Κόρδαξ II. Salt. 22. 281.
κόρη ἔνοπλος I. D. Deor. VIII. 1. 225.
Κόρινθος. ἐν Κορίνθῳ κατὰ τὸ κράνειον I. D. Mort. I. 1. 329.
κορκορυγμὸς III. Philopat. 3. 588.
Κόροιβος III. Philopſ. 3. 32.
κοροπλάθος I. Prom. 1. 24. & 25.
Κόρσα I. Jud. Voc. 4. 86.
κορυβαντιάω I. Tim. 26. 140.
Κορύβας. φίλοι Κορύβαντες I. Tim. 41. 153. μὴ κελεύσῃ τοὺς Κορύβαντας I. D. Deor. XII. 1. 234.
κόρυζα. τῆς κορύζης ἔπαυσεν αὐτὸν III. Adv. Ind. 21. 117. κορύζῃ III. Mort. Per. 2. 326.
κορώνη. τίνας δὲ κορώνας Menag. ſcribit χελιδόνας III. Mort. Per. 41. 361.
κορωνίς. οὐκ ἐκ Κορωνίδος II. Alex. 14. 222.
κοσκινηδὸν I. Tim. 3. 105.
κόσκινον. κοσκίνῳ μαντευόμενος II. Alex. 9. 217.
κοσμέω. ἀλλὰ κοσμεῖ καὶ τοῦτο I. D. Deor. VIII. 1. 226.
κόσμιος τὴν ἀναβολὴν I. Somn. 6. 9. κόσμιον ἄνδρα καὶ σώφρονα II. Bis Acc. 17. 813.
κόσσυφος. ἐν τούτῳ δέ φασι τῷ ὄρει (Κυλλήνῃ) τοὺς κοσσύφους λευκοὺς γίγνεσθαι — ὑπαίθριος χειμῶνα διάγειν, κόψιχος· ὅπερ ἐστὶ κόσσυφος — κόψυχος, ἐπὶ ὀρνέων, κόσσυφος ἐπὶ ἰχθύων I. Jud. Voc. 8. 93.
κότταβος III. Philopat. 17. 604.
κοῦρα ἐν χρῷ I. Herm. 18. 757.
κουρεῖον I. pro merc. Cond. 1. 708.
κουρεῖον. ἐπὶ κουρείων II. Q. Hiſt. 24. 32.
Κουρῆτες. καθάπερ τὰ Κουρήτων βέλη χρίεται — ἄλλα δὲ Κουρῆτές γε περὶ πτόλιν ὠρχήσαντο τεύχεα πεπληγόντες — οἱ δὲ Κούρητες ἔνοπλοι ἐν τῷ ἄντρῳ τὸ βρέφος φυλάσσοντες τοῖς δόρασι τὰς ἀσπίδας συνέκρουον — τούτους δὲ ὀνομάζειν Κούρητας νέους τινὰς ἐνόπλιον κίνησιν μετ᾽ ὀρχήσεως ἀποδιδόντας, προσκτησάμενοι μῦθον τὸν περὶ τῆς τοῦ Διὸς γενέσεως I. Nigr. 37. 78.
κουρίας I. Vit. Auct. 20. 558.
κουρίδιος I. Halc. 1. 178.
Κοχλὶς Meretricis nomen III. Meret. XV. 322.
κράζω I. Tim. 11. 119. κέκραγα II. Icar. 31. 788. ὑπέρογκον κεκραγότα II. Demon. 48. 391.
κράνειον I. D. Mort. I. 1. 329. κρανίον II. Q. Hiſt. 3. 5. κρανίον I. Tim. 48. 161. II. Q. Hiſt. 63. 69. σοῦ πατάξας διαλύσω τὸ κρανίον I. D. Mort. XXII. 1. 423. & 424.
κρατήρ. δευτέρου κρατῆρος I. Piſc. 30. 608. ἐς τὸν κρατῆρα

κράτος. τοιούτου κράτους III. Philopat. 29. 618.
κρέας. ἀριθμῷ παραλαβὼν τὰ κρέα I. Herm. 11. 750.
κρεπέριος II. Q. Hiſt. 15. 21.
κρήνη. περὶ κρήνην ἰοειδέα II. Salt. 24. 282.
κρηπίς. τῆς κρηπῖδος τὸ εὔρυθμον II. Q. Hiſt. 27. 35. & 36.
Κρής. ὑπὸ τῶν Κρητῶν I. Tim. 6. 113.
Κρήτη. λέγουσι τὴν Κρήτην ἄγονον εἶναι θηρίων ὀλεθρίων I. Nigr. 37. 79. Κρήτην καλέουσιν III. Philopat. 9. 594.
κρικωτὸς I. Nigr. 2. 40.
κριοπρόσωπος I. Sacr. 14. 536.
κρίσις. καὶ κρίσεις III. Dem. Enc. 10. 498. ἐπιτρέπει τὴν κρίσιν III. Char. 10. 624.
κριτήριον II. Bis Acc. 25. 823.
Κροῖσος III. Philopat. 5. 591. τοῦ Κροίσου υἱὸν ὀξυηκοώτερον II. pro Imag. 20. 500.
κροκόδειλος I. D. Mort. I. 2. 332. I. Sacr. 14. 536.
κρόκος al. κρότος malunt I. Nigr. 31. 72.
κροκωτὸς II. Q. Hiſt. 10. 15.
Κρονίδης. βυθίῳ Κρονίδῃ III. Epigr. 34. 686.
Κρόνιος II. Q. Hiſt. 21. 29. Λουκιανὸς Κρονίῳ III. Mort. Per. 1. 325.
Κρόνος I. Tim. 4. 106. ὦ Κρόνε σοὶ τέθυται III. Saturn. 1. 385. Κρόνους ἀποδεῖξαι I. Nigr. 3. 41.
κροτέω. τῶν μὲν πινόντων ἐνίων δὲ κροτούντων I. Nigr. 31. 72. κροτοῦντες πρὸς αὐλὸν ἢ κιθάραν II. 2. Ver. Hiſt. 5. 108.
κρότος al. κρόκος malunt I. Nigr. 31. 72. κρόταν. τῶν ἀμφὶ κρόταννα I. Vit. Auct. 6. 546.
κροῦμα. ὑπὸ κρούμασι II. Salt. 2. 267.
κρούω I. Jud. Voc. 10. 95. κρούεσθαι τὸ πτερὸν I. Nigr. 8. 46. & 47. αἱ λοιπαὶ πρύμναι κρουσάμεναι II. 1. Ver. Hiſt. 42. 103.
κρύπτω. κέκρυπτο II. pro Imag. 3. 485.
κτάομαι. ὅτοι τὰ χρήματ' ἴδια κέκτηνται βροτοὶ I. Nigr. 26. 66. τὴν κεκτημένην II. Aſin. 11. 580. καί μοι τοῖς κεκτημένοις &c. ib. 27. 596.
κτείνω I. Piſc. 3. 573. κτείνομεν II. 2. Ver. Hiſt. 44. 137.
κτῆμά τε — ἢ ἀγώνισμα II. Q. Hiſt. 42. 55.
Κτησίβιος III. Macrob. 22. 224.
κτυπέω. ἡσυχίαν παραγγείλας τοῖς κτυποῦσι II. Salt. 63. 302.
κύαμος I. D. Mort. XX. 3. 415. τῇ τῶν κυάμων σπορᾷ I. Prom. 1. 24.
Κυβέλλα. ὁ Ἱππῶναξ Κυβηλιν τὴν Ῥέαν λέγει παρὰ τὸ ἐν Κυβέλλῃ πόλει Φρυγίας τιμᾶσθαι — κυβέλεια, πόλις Ἰωνίας. Ἑκαταῖος Ἀσίᾳ. Ἡρωδιανὸς δὲ Κυβέλλην φησὶ πόλιν Φοινίκης. ἔστι καὶ Κυβέλλα Φρυγίας I. Jud. Voc. 7. 90.
κύβελος I. Jud. Voc. 7. 90.
κύβος. ἀναρρίψομεν τὸν κύβον I. Harm. 3. 855.
κυδοιμὸς I. Nigr. 18. 57.
Κυΐντιλλος III. Macrob. 1. 208.
κύκλιος II. Salt. 26. 284.
Κύκλωψ. Κυκλώπων θανάτῳ I. Sacr. 4. 529.
κύκνος I. D. Deor. II. 1. 206. ᾠδικώτερον τῶν κύκνων I. Tim. 47. 161.
κύλιξ. ἐπὶ τῇ κύλικι I. Tim. 55. 171. μεγάλην τὴν κύλικα ib. 54. 170.
Κυλλάραβις I. pro merc. Cond. 11. 719.
Κυλλήνιος III. Epigr. 26. 683.
κυματωγὴ I. Herm. 84. 829. I. Tim. 56. 174.
κυματώδης. ἐπὶ τὴν κυματώδη I. Herm. 84. 828. f.
κυμβαλίζω. ἐκυμβάλισέ τε III. Calumn. 16. 147.
κύμβαλος. σὺν αὐλοῖς καὶ κυμβάλοις III. Cronol. 12. 395.
κυμβάλοις κροτοῦντα II. Alex. 9. 217.
κυνηγετέω. κυνηγετήσοντα II. Jup. Conf. 12. 636.
Κυνοσουρία II. Icar. 18. 772. & 773.
Κύπριος τὸ γένος II. Dem. 3. 375.
κυριεύω I. Vit. Auct. 22. 562.
κύριος. τὸ κυριώτερον ἀντὶ κτητικοῦ I. Prom. 7. 35. ὅπερ σοι κυριώτατον ſc. μέρος I. Somn. 10. 14. Platonici dicebant τὸ κυριώτατον καὶ ἡγεμονικώτατον ἀνθρώπου μέρος εἶναι τὴν ψυχὴν ib. 10. 15.
Κῦρος. ἐδόκει θεῖον εἶναι, καὶ σαφῶς ὑποχωρῆσαι τὸν ποταμὸν Κύρῳ ὡς βασιλεύσοντι I. Jud. Voc. 11. 97. Κῦρον αὐτὸν ὄντα ib.
κύρτος I. Merc. Cond. 3. 655.
κῦτος II. 1. Ver. Hiſt. 31. 95. τοῦ κύτους μὴ στέγοντος I. Tim. 18. 129.
κύφωνα III. Pſeudol. 17. 176.
κυψελόβυστος II. Lex. 1. 318.
κύω. oſculor. κῦσαι II. Alex. 55. 259.
κύων I. Piſc. 48. 615. κύων ἐν φάτνῃ I. Tim. 14. 123. οὐδὲ γὰρ κύων III. Adv. Ind. 25. 121. κύνα πλάτανον I. Vit. Auct. 16. 556. ὡς κάρχαρον ἔλυσας κύνα II. Salt. 4. 268. ἀναστῆσαι τοὺς κύνας — ὁ δὲ φρουρὸς κύων ὄνομα Κάππαρος — φύλακες Ἡφαίστου κύνες I. Tim. 4. 107.
κώδων I. Merc. Cond. 24. 681. ὁ κώδων ἤχησε ib. 31. 690.
κώκυτος. εἶτ' ἀντίμολπον ἧκεν ὀλολυγῆς μέγαν κώκυτον I. Somn. 4. 7.
κωμαστὴς II. Amor. 54. 458.
κωμικὸς I. Prom. 2. 26. II. Jup. Trag. 53. 700. κωμικὸν δορυφόρημα II. Q. Hiſt. 4. 5. τοῖς κωμικοῖς δορυφορήμασι II. Icar. 9. 760.
κωμῳδία I. Prom. 5. 30. μήτε κωμῳδίαν ἀγωνίζεσθαι III. Ner. 9. 641.
κωμῳδοῖς II. Gymn. 22. 904.
κωφός. καὶ κωφοῦ συνίενται II. Salt. 62. 300.

Λ.

Λαγχάνω. μικρὸν δ' ὕπνου λαχὼν I. Somn. 17. 22. Ὅμηρος φύσεως λαχὼν θεαζούσης ib. 2. 5.
λαγώς. καὶ λαγὼς III. Nav. 23. 363. λαγὼς ὑπὸ πάντων θηρεύεται, καὶ θηρίου, καὶ ὄρνιθος, καὶ ἀνθρώπου I. Som. 9. 13.
λάϊνος I. Piſc. 5. 575.
λακιστὸς I. Piſc. 2. 572.
λακτίζω. λακτίζοντα εἰς τὸν ἀέρα I. Herm. 33. 773.
λαλέω. λαλέοντος II. Salt. 62. 300.
λάλος I. Cont. 1. 490. λάλος τρόπις II. Salt. 52. 298. λαλίστερα III. Rhet. Pr. 23. 24.
λαμβάνω I. Prom. 7. 190. τὰ παιδεύματα λαμβάνει τῆς ἡλικίας καιρὸν, I. Somn. 1. 2. ἰδίαν φωνὴν λαμβάνειν I. Prom. 5. 31. λαμβάνεταί μου II. Aſin. 23. 591. τῇ ῥύμῃ λαμβάνονται — τῷ πυρετῷ λαμβάνεσθαι — οἱ ὑπὸ τῆς δαιμονίαν λαμβανόμενοι I. Nigr. 37. 80. ἐν μέσῳ ληφθεὶς III. Calumn. 12. 142.
Λάμπις. ὁ δὲ Λάμπις δι' ἔρωτα Μυρτίου I. D. Mort. XXVII. 7. 442.
λανθάνω. ὥστε ἐλελήθειτε δίδυμοι ὄντες I. D. Mort. XVI. 4. 404. εἶτ' ἔλαθον ἄφνω I. Merc. Cond. 7. 662. εἴ γε δεῖ λαθεῖν αὐτὸν I. Nigr. 1. 37. λήσειν ἤλπισας I. Piſc. 48. 616. λεληθότως furtim II. Amor. 13. 411.
λῆρος I. Merc. Cond. 3. 657. λήρου βίον ζῆν I. Somn. 9. 13. εἴληπται (κῆπος εἰς παροιμίαν ἐπὶ τῶν ἀλογίστων καὶ ἀνοήτων· καλεῖται δὲ κοινῶς λῆρος — λήρους τοὺς εὐή-

συνήθεις φαμὲν· οὕτω δὲ καὶ κέπφους — λάρου βίον ζῆν I. Tim. 12. 121. οἱ λάροι I. D. Mar. III. 1. 295.
λάσιος. ὁ λάσιος ἐκ τοῖν σκελοῖν II. Bis Acc. 9. 800.
λατρεύω I. Nigr. 15. 54.
λέγω I. Jud. Voc. 1. 82. ἔλεγεν v. notas III. Nav. 5. 251. τί οὖν ἄν τις λέγοι; I. D. Mort. XXVII. 9. 444. ταυτὶ λέγειν I. Jud. Voc. 7. 91. τί ἂν λέγοιμεν; I. D. Deor. XXIII. 1. 273. λέγειν λόγους II. Par. 5. 843. μηδὲν ὑγιὲς λέγειν I. D. Mort. XXVIII. 3. 447. ἤκουσα τινὸς λέγοντος I. Herm. 80. 824. τοῦτο λέγοντες ἐμὲ II. Par. 2. 839. καὶ μὴ λέγοντας ἰατρικὴ III. Ocyp. p. 664. λέγεται Διονύσιον III. Adv. Ind. 15. 112.
λειμὼν I. Nec. 11. 470. ἐπιδείκνυται τὰ ἄνθη τὰ αὐτοῦ, καὶ τὸ ἔαρ τῶν πτερῶν ὥσπερ αὐτὸν προκαλοῦντος τοῦ λειμῶνος εἰς τὴν ἅμιλλαν I. Nigr. 13. 52.
λειπόνεως qui navem deſerit I. Cont. 1. 487.
λειριόεις III. Herc. 4. 84.
λεκιθόπωλις II. Lex. 3. 323.
λέξις πολιτικὴ II. Q. Hiſt. 43. 57. λέξεων lege λεκτέων dicit *Solan.* II. Lex. 24. 348.
Λεξιφάνης II. Lex. 1. 316. & 317.
λεοντῆ. ὑπὸ τῇ λεοντῇ III. Philopſ. 5. 34.
λέπιδος. οἱ περὶ λέπιδον II. Alex. 25. 233.
λεσβιάζω III. Pſeudol. 28. 184.
Λεσβῶναξ II. Salt. 69. 305.
λευκός. τὴν λευκὴν παρὰ σοῦ μοι ἐνεχθῆναι I. pro merc. Cond. 15. 724. θᾶττον ἂν λευκοὺς κόρακας &c. III. Epigr. Omiſſ. 689.
λέων κρόκῃ δεθεὶς I. Merc. Cond. 30. 688. & 689. λέων τριέσπερος vocatur Hercules I. Somn. 17. 21.
Λεωνίδας III. Rhet. Pr. 18. 20.
λημάω I. Tim. 2. 104.
Λημνία. τὴν Λημνίαν II. Imag. 4. 462.
Λῆμνος. ἐν τῇ Λήμνῳ σύνεστιν I. D. Deor. XV. 3. 242.
ληρέω I. Herm. 81. 826.
λῆξις II. Amor. 22. 422.
λῆρος. καὶ λῆρον οὐκ ὀλίγον, καὶ ὕθλους &c. I. D. Mort. X. 8. 369. λῆροι καὶ φλήναφοι I. Somn. 7. 10.
λῃστὴς I. D. Mort. XII. 4. 386.
Λητώ. Λητοῦς ὠδῖνας II. Salt. 38. 290.
Λιβανῖτις III. Adv. Ind. 3. 100. & 101.
Λίβυς I. D. Mort. XIV. 5. 398.
λιθογλύπτης I. Somn. 12. 18.
λιθοκόπος I. Somn. 12. 18.
λιθοξόος. ἀγαθὰ ποιεῖ λιθοξόος γενόμενος I. Somn. 2. 3.
λίθος ἀληλιμμένος II. Alex. 30. 238. λίθου τοῦ διαφανοῦς ib. 21. 228. & 229. λίθου ἐποίησας II. Imag. 3. 461. λίθον ὑποβαλλομένην III. Ep. Sat. 5. 388. & 389.
λιθοτομία I. Merc. Cond. 35. 695.
λιθουργική. ἄριστος τὴν λιθουργικὴν I. Somn. 12. 18.
λιθουργὸς I. Somn. 12. 18.
λίμνη I. Nec. 9. 469. λίμνη mare I. Cont. 6. 498. ἐπὶ τῇ λίμνῃ ἑστὼς I. D. Mort. XVII. 1. 406.
λίνον I. Tim. 22. 132.
λιπαρὴς II. Q. Hiſt. 1. 1. καὶ τὸ λιπαρὲς I. Herm. 24. 762.
λιπαρὸς II. Amor. 3. 400. λιπαρὸν III. Macrob. 9. 213. αἱ λιπαραὶ III. Dem. Enc. 10. 498. vide notas. λιπαροῖς II. Amor. 13. 411.
λίτος. ἐκ λίτους αἰγείου II. Alex. 22. 230.
λίσσομαι. λίσσετο III. Dea Syr. 19. 467.
λιχνεία. ὅ, τι περ λιχνείας καὶ ἀπληστίας ὄφελος I. Tim. 55. 171.
λογίζομαι I. Cont. 18. 515. εἰ πρὸς τὸ ἐλάχιστον τις λογίζοιτο III. Nav. 13. 256. τὸ γὰρ ἐννοεῖν τε καὶ λελογισμένον ἐν αὐτοῖς μάλιστα τοῖς φοβεροῖς ἔχειν I. Nigr. 1. 38.
λόγιος I. pro merc. Cond. 2. 709.
λογισμός. ἐμπειρία λογισμὸν φέρουσα, θρασύνεσθαι ἥκιστα εἴωθεν I. Nigr. 1. 38. τῶν λογισμῶν μηδέπω &c. II. Amor. 23. 423.
λόγος. ὡς ὁ κοινὸς λόγος I. Somn. 3. 5. λόγος ἀποδίδοται II. Abd. 8. 166. παλαιὸς ἀνθρώποις μεμύθευται λόγος I. Halc. 1. 177. τοῦ λόγου II. Q. Hiſt. 13. 19. τὸ τοῦ λόγου quod proverbio jactatur I. Prom. 9. 192. λόγου τυγχάνειν ib. 6. 33. λόγου εἴργεσθαι, ἐκκλείεσθαι, οὐ τυχεῖν ib. λόγῳ μὲν I. Harm. 3. 855. ἐν ἄλλῳ λόγῳ III. Macrob. 29. 229. ἐν οὐδενὶ λόγῳ τιθέναι II. Jup. Trag. 20. 665. δεῖξαι τὸν λόγον I. Scyth. 10. 869. καὶ πολὺ πρότερον τῶν λόγων III. Rhet. Pr. 25. 27. κατὰ λόγον II. Aſin. 10. 578. κατὰ τὸν χείρω λόγον I. Vit. Auct. 27. 568. & 569. λόγους πολλοὺς καὶ θαυμαστοὺς II. Bis Acc. 27. 824. & 825. καὶ τοὺς λόγους ἐποιεῖτο I. Piſc. 32. 601.
λοιδορέω. λοιδορεῖσθαί σοι II. Gall. 15. 725. λοιδοροῦσι τοῖς II. Icar. 30. 787.
λοιπός. λοιπὸν δὴ καὶ ἀληθέστατον I. Merc. Cond. 7. 661. λοιπὸν II. Aſin. 20. 588.
Λουκιανὸς II. 2. Ver. Hiſt. 28. 125. Λουκιανὸς Κρονίῳ III. Mort. Per. 1. 325. Λουκιανοῦ Σαμοσατέως Διάλογοι I. Somn. 1. 1. Λουκιανὸς Νιγρίνῳ εὖ πράττειν I. Nigr. 1. 37.
Λούκιος II. Aſin. 1. 566.
λούω. λουομένοις τισὶ παρεστάναι I. Nigr. 22. 61. λουόμεθα II. 1. Ver. Hiſt. 34. 98. λουσάμενος II. Gall. 7. 713.
λύγδην κλαίειν I. Somn. 4. 7.
λυγίζω III. Tragop. p. 651.
Λυγκεὺς I. Tim. 25. 138. ὑπὲρ τὸν Λυγκέα I. Herm. 20. 759.
Λυδία. ἐν Λυδίᾳ που I. D. Mort. XVII. 1. 406.
Λύδιος. ὑποκρικόν τι τῶν Λυδίων III. Meret. XV. 322.
Λυδὸς. ἐπὶ Λυδοῖς I. Cont. 12. 506.
λύζω. ἀπῆγον αὐτὸν λύζοντα μεταξὺ I. Somn. 4. 7.
Λυκῖνος I. Herm. 48. 789. Λυκῖνος καὶ Θεόμνηστος II. Amor. 1. 396.
λύκος. τοὺς μονιοὺς τῶν λύκων III. Ep. Sat. 34. 413.
Λύκουργος II. Aſtr. 25. 371.
Λυκόφρων II. Lex. 25. 350.
Λυκωρεὺς I. Tim. 3. 106.
Λυπάν vide notas III. Pſeudol. 16. 174.
λυπέω. λυπεῖς ὦ Ἥρα &c. I. D. Deor. V. 5. 216. λυποῦνται γὰρ οὐ μικρῶν στερούμενοι I. D. Mort. II. 1. 336.
λυπρός. τὸ λυπρὸν III. Tragop. p. 645.
Λύσανδρος I. D. Mort. XIV. 4. 397.
Λυσίμαχος I. Jud. Voc. 7. 91. Λυσιμάχῳ II. Icar. 15. 768.
Λυσίων II. Tox. 12. 518. & 519.
λύσις. ὡς ἀπὸ μικρᾶς λύσεως II. Amor. 34. 435.
λυττῶν III. Philopſ. 40. 64.
λύχνος. τὸν λύχνον καὶ τὴν κλίνην I. Cat. 27. 648.
λύω. λύοιτο χρησμοὺς II. Alex. 51. 256.
[illegible] I. Nigr. [illegible] 42. ib. 28. 80.

M.

Μὰ γδ τ̃ Ἄνεμον II. Tox. 38. 546. & 547. μὰ Δί' II. Icar. 14. 767. μὰ Δία nequaquam I. D. Mort. XX. 6. 420.
μαγάδιον I. D. Deor. VII. 4. 223.
μαγγανεύω I. D. Deor. II. 1. 206.
μάγειρος I. Prom. 10. 193. μαγείρων II. Salt. 29. 286.
μάγος II. Aſin. 4. 572. κατὰ μάγων II. Alex. 21. 229.
μάζα I. Tim. 56. 173.
μάθημα. ὃ πρὸ ὁδοῦ σοι γένοιτ' ἂν ἐς τὰ μαθήματα I. Herm. 1. 739.
μαθηματικὴν III. Philopat. 25. 614.
μαθητής. γελῶντος — μαθητὴς I. Vit. Auct. 19. 558.
Μαίανδρος I. Nec. 16. 478.
μαινίδας II. Icar. 27. 784.
μαίνομαι. εἰ μέμηνα I. D. Deor. VIII. 1. 224.
Μαιονία δ' ἀρχὴν III. Tragop. p. 662.
μαιόομαι. μαιώσεταί σε I. D. Deor. VIII. 1. 225.
Μακεδὼν I. D. Mort. XII. 3. 385.
μάκελλα. ὡσεί τις μακέλλῃ τετυλωμένος ἔνδοθι χεῖρας I. Somn. 6. 9.
Μακέτις II. Alex. 6. 214.
μακρὰ οἰμώζειν II. Gall. 23. 736.
μακρὰ χαίρειν II. Jup. Trag. 32. 680. idque frequens. ſed & μακρὰν χαίρειν quidam, an recte? vid. Bis Acc. 22. Mort. Per. 32. & Deor. Conc. 9.
μακρὰ λέγειν an μακρὰν I. Tim. 37. 149.
μακρὰν. οὐκ εἰς μακρὰν I. Tim. 55. 172. ac ſaepe.
Μακρόβιοι III. Macrob. 1. 208.
μάλα δικαίως II. Tyr. 12. 150.
μάλβαξ II. Alex. 25. 234.
Μαλέα. τ̃ Μαλέαν III. Nav. 9. 254.
μάλη. ὑπὸ μάλης ἔχει I. D. Mort. X. 9. 373.
μαλθακὰς II. 1. Ver. Hiſt. 25. 91.
μᾶλλον δὲ κ̀ αὐτῶν εἰκόνων II. pro Imag. 19. 499. μάλιστα I. Nigr. 24. 64. ὅτι μάλιστα I. D. Mort. XV. 2. 400. ὃν μάλιστα οὐκ ἂν δύναιτό τις συνιέναι, τί ποτε φρονεῖ — μάλιστα, ἀντὶ τοῦ ἀκριβῶς ὁ Θουκυδίδης λαμβάνει — σταδίους μάλιστα τεσσαράκοντα I. Jud. Voc. 4. 87. ὅμοια τὰ μάλιστα I. Somn. 2. 3. νόμους ἐν τοῖς μάλιστα φυλαττόμενος ib. τ̃ ἄνδρα ἐν τοῖς μάλιστα ib. σέβονται ὅμοια τοῖσι μάλιστα ib. 4.
Μαλλὸς II. Alex. 29. 237.
Μανδράβουλος I. Merc. Cond. 21. 677.
μανδραγόρας. ὑπὸ μανδραγόρᾳ καθεύδεις — ἀλλ' οὐδὲ ἀνεγερθῆναι δυνάμεθα, ἀλλὰ μανδραγόραν πεπωκόσι, — οἷον ἐκ μανδραγόρου καθεύδοντας — ὥσπερ ὁ μανδραγόρας τοὺς ἀνθρώπους κοιμίζει I. Tim. 2. 103. & 104.
μανθάνω ὑπ' ἐκείνοις I. D. Mar. II. 4. 293. μεμάθηκά σοι II. Abdic. 24. 180. μάθοι an μάθοις I. Herm. 61. 802. ἔστω μάθῃς ib. 13. 753.
μανία, εἴγε ἐλπὶς II. Q. Hiſt. 5. 7. τὴν μανίαν II. Par. 2. 838.
μανικός. μανικὸν βλέπων I. Somn. 7. 9.
Μαννάριον III. Meret. VI. 292.
μαντείας III. Calumn. 17. 148.
μάντις ὢν I. Prom. 20. 202. οἱ μάντεις, εἴτε ἀπὸ τ̃ ἄστρων &c. I. D. Mort. XI. 1. 376. πρὶν ἂν δὴ ὦ θεοὶ μαντείων ἀκοῦσαι II. Aſtr. 23. 371.
Μαραθών. Μαραθῶνι κ̀ Σ... III. Dem. Enc. 36. 510
αὐτῷ Μαραθῶνι II. Jup. Trag. 32. 678.
Μαργίτης I. Herm. 17. 755. & 756.
μάρτυρ. τὴν πεῖραν ἐκαλέσαμεν μάρτυρα I. Jud. Voc. 10. 95. Maſculinam termin. feminino generi junctam in τελείους ἀρχὰς v. III. Macrob. 9. 213.
Μασσανισσᾶς III. Macrob. 17. 219. & 220.
μαστιγόω I. Piſc. 2. 571. II. Salt. 83. 314. ὁ μαστίξαι II. pro Imag. 24. 504.
μάστιξ. διὰ πληγῶν κ̀ μαστίγων πειρᾶσθαι I. Nigr. 27. 67. μαστίγων III. Mort. Per. 28. 351.
μαστός. οἱ μαστοὶ ἀπετάκησαν I. D. Mort. XXVIII. 2. 446. τ̃ μαστῶν III. Meret. XII. 312.
ματαιάζω II. de Luct. 16. 928.
μάτην οὖν &c. I. D. Mort. XXII. 1. 424.
μάτηρ γε οὖσα I. D. Mar. XIV. 4. 324.
Ματταλία I. Jud. Voc. 7. 91.
μαχαιρίδιον θυτικὸν I. Piſc. 45. 612.
μαχαιροποιὸς I. Somn. 12. 16. ἐπεκαλεῖτο δὲ μαχαιροποιὸς ib.
μάχη. τοὺς ὑπὸ τῇ μάχῃ III. Macrob. 17. 220.
μάχομαι I. Jud. Voc. 4. 86. I. Tim. 9. 117.
μέγαθος III. Dea Syr. 28. 473.
Μεγακλῆς I. Tim. 22. 134.
μεγαλαυχέω I. D. Mar. XIV. 4. 324.
μεγαλουργία III. Calumn. 17. 148.
ὁ μεγαλοφωνότατος τ̃ ποιητῶν III. Muſc. Enc. 5. 94.
μεγαλοφρονήσας II. Bis Acc. 28. 826.
Μεγαπένθης I. Catap. 8. 629.
Μεγαρεὺς III. D. Meret. XV. 323.
Μέγαρος. ἐν Μεγάροις III. Conv. 41. 447.
μέγας. μέγα τι λέγειν — τόδ' οὖν μέγα λέγω — ἐγὼ μὲ τ̃ θάνατον αὐτοῦ μέγαν τε κ̀ καλὸν γεγονέναι — μέγα τι ἡμῖν ἐγένετο οὗτος & ſimilia, I. Nigr. 1. 39. jungi aliquando μέγα ϗ θαυμαστὸν pluribus vide ib. τί μέγα III. Mort. Per. 25. 349. τὸ μεῖζον majorem partem, I. Prom. 7. 190. μεῖζον — εὐεργεσίαν II. Abd. 16. 172.
μέγεθος. κ̀ τοῦ μεγέθους τ̃ λόγου I. Zeux. 5. 842. τὸ μέγεθος κολοσσαῖον II. Imag. 17. 477. μέγεθος etiam dici de re parva, vid. ad II. Gymn. 13. 890. & 891. τὰ μεγέθη ib.
μέδιμνος I. Tim. 57. 175.
μεθίστημι. μεθαστήσομαι III. de Domo 14. 198.
μεθύσκω I. Nigr. 6. 43.
μεθύω. μεθύων ὑπὸ τ̃ λόγων — ἔρωτι μεθυσκόμενος — μεθύων ὑπὸ φιλοτιμίας I. Nigr. 6. 43. μεθύων ἀσελγείαις I. Herm. 60. 801.
μειρακιεύομαι. μειρακιεύῃ πρὸς τὸ χρέων I. D. Mort. XXVII. 9. 444.
μειράκιον I. Prom. 7. 190. μειράκιον Ἀσσύριον I. D. Deor. XI. 1. 231. μειράκια ὡραῖα I. Merc. Cond. 16. 671.
μελαγχολάω I. Tim. 8. 115.
μέλας. μέλαινα II. Alex. 12. 220.
μελάγγειος. τὴν Αἰγύπτιον μελάγγειον οὖσαν I. Somn. 2. 3.
Μελέαγρος II. Salt. 50. 296.
μέλει. οὐδὲ εἷς αὐτῷ μέλει I. D. Mort. XXII. 3. 425. ἔμελεν αὐτῷ II. Q. Hiſt. 29. 40.
μέλαν al. μέλαν I. Nigr. 9. 48.
μελετάω I. Prom. 5. 189.
μέλι II. 1. Ver. Hiſt. 24. 89. μέλι ἄπυρον III. Nav. 23. 263. θεῖον μέλιτος I. Halc. 7. 182. κ̀ τὸ γλυκίων μέλιτος II. Imag. 13. 471.
...ας I. D. Mort. XXIX. ...8

μελίκρατον I. Nec. 9. 467.
Μελιταῖος I. Merc. Cond. 34. 693.
Μελιτίδης II. Amor. 53. 455.
μέλιττα. μέλιτταν σοφὴν I. Halc. 7. 182.
μελιττοτρόφης I. Jud. Voc. 8. 93.
μέλλω. οὕτω ἐμέλλες I. Harm. 3. 854. ἐμέλλησας al. male ἐμέλησας al. ἐμέλισας I. D. Mort. XXIX. 1. 448. μελλήσας II. Abd. 5. 163.
μέλος. τ͂ μελῶν ποιητὴς III. Macrob. 26. 227. μέλη οὕτω κατεσκευασμένα III. Ner. 6. 640. τῶν ἐν αὐταῖς μελῶν II. Dem. 12. 380.
μελῳδὸς I. Halc. 8. 184.
Μέμνονα ἠχοῦντα III. Philopſ. 33. 60.
Μεμφίτης ἀνὴρ III. Philopſ. 34. 61.
μέμφομαι ὁπόσοι σοφοὶ II. Aſtr. 1. 361. μέμφετο τοῦ ταύρου τ͂ δημιουργὸν θεὸν I. Nigr. 32. 74.
μεμψίμοιρος I. Tim. 55. 170.
μὲν γὰρ I. Herm. 43. 784. ἃ μὲν, ἃ δὲ III. Rhet. Pr. 15. 15. ἐστι μὲν III. Muſc. Enc. 1. 92. ταῦτα μὲν σοι v. notam III. Mort. Per. 31. 352.
τοῖς Μενελάου μηροῖς II. Imag. 8. 466.
Μένιππος. vide omnino notas I. Nec. 1. 455. I. D. Mort. I. 328. I. Piſc. 26. 596.
μένω. ἐν ἐκείνῃ γε ἔμεινεν II. Q. Hiſt. 15. 22. μένουσαν al. μὴ οὖσαν I. D. Deor. X. 2. 231.
μεριζόμενον πένθος II. Salt. 58. 299.
μέρος. τὸ ἐμὸν μέρος — ὅσον εἰς τὸ μέρος τοὐμὸν βεβοήθηκα — οὔτε τὸ ἐμαυτοῦ μέρος ἀδοξοτέραν τὴν πόλιν ἀποφανῶ σκευάζω I. Nigr. 8. 48. μέρος πολλοστὸν II. Alex. 4. 211. ἐν μέρει I. D. Mort. XII. 1. 381. ἐν τῷ μέρει I. Tim. 8. 115. II. Gymn. 19. 898. III. Muſc. Enc. 12. 98.
μεσημβρία III. Mort. Per. 36. 357.
μεσίτης II. Amor. 47. 450.
μεσόλευκος II. Alex. 11. 218.
μεσονύκτιος II. 2. Ver. Hiſt. 40. 133.
Μεσορὴ menſis Aegyptius. III. Philopat. 22. 610.
μέσος. τοὐμμέσῳ II. Abd. 29. 184.
μεστὸς I. Prom. 14. 196. μεσταὶ δὲ ἀγοραὶ, φασὶ, καὶ λιμένες ἢ τὰ εὐρύχωρα τ͂ πόλεων τ͂ καθέκαστα ἐξηγουμένων I. Nigr. 16. 54.
μετά. μετὰ τ͂ θεὸν II. Phal. alt. 8. 205. bis. μεθ' ἡμῶν εἴπετο III. Nav. 1. 247.
μεταβουλεύομαι I. Prom. 7. 37.
μεταγινώσκω. οὕτω λέγεται μεταγνῶναι III. Calumn. 4. 130. μεταγνωκὼς τὴν τομὴν III. Ner. 4. 638.
μεταδιαιτάω I. D. Mort. XII. 3. 383.
μεταίχμιον II. Jup. Trag. 28. 674.
μετακινεῖν ὅλον τ͂ Σίπυλον II. Imag. 1. 459.
μεταλαμβάνω I. Nigr. 24. 64.
μεταμανθάνω I. Herm. 84. 829. II. Lex. 23. 347.
Μετάνειρα I. Prom. 1. 24.
μεταξὺ πρoϊὼν I. Herm. 1. 739. μεταξὺ λόγων II. Bis Acc. 8. 800. ἀλλὰ μεταξὺ I. Tim. 29. 143. I. D. Deor. XX. 5. 256.
μετάπεμπτος II. Dem. 31. 386.
μεταρσιόω. ὅπως μεταρσιοῦσθαι ἐξαδυνατῶσι I. Somn. 13. 19.
μετατίθημι. κἄπειτα δὲ ἡμᾶς μετατίθεσθαι &c. III. Cyn. 18. 548. & 549. μετέθηκεν II. Q. Hiſt. 24. 33.
μέτειμι. μέτεισι καὶ τιμωρήσει I. D. Mar. X. 2. 315. μέτεισιν II. Alex. 10. 217.
μετενδύω I. Nec. 16. 478.
μετέχω. ἐν τῷ μεταχεῖν videnda omnino eſt nota I. D. Mort. XXVI. 1. 435. μετέχοιμεν Geſn. vult μετέχοιεν II. Par. 3. 840.
μετεωρολέσχης I. Prom. 6. 32. II. Icar. 5. 756.
μετέωρος ἐπισκοπῶ I. Nigr. 18. 57. μετέωροι πάντες II. Jup. Trag. 4. 646.
μετεωροφέναξ I. Prom. 6. 32.
μετοικέω I. D. Mort. II. 1. 336.
μετοικίζω. τ͂ Κρόνου καὶ Ῥέας ἐς τὴν γῆν ὑπὸ Φειδίου μετῳκισμένον I. Somn. 8. 11.
μετονομάζω. μετονομασθεὶς I. Tim. 22. 135.
μετρέω. τῇ γαστρὶ μετροῦντες τὴν εὐδαιμονίαν — τὸ εὔδαιμον γαστρὶ μετροῦσι — τῷ ἀργυρίῳ πάντα μετρεῖν I. Nigr. 15. 54.
μέτρον ἐπέστω πᾶσι τούτοις II. Q. Hiſt. 50. 60. μέτρον εὐδαιμονίας τὰς τ͂ γαστρὸς ἡδονὰς τιθέμενοι — πάντων μέτρον ἄνθρωπος I. Nigr. 15. 54. πέρα τοῦ μέτρου II. pro Imag. 17. 49. παραμετρῇς τῷ οἰκείῳ μέτρῳ ib. 21. 502. μέτρα ἀναλωκὼς II. Q. Hiſt. 28. 36. οὔτε ἐπὶ τ͂ μέτρων βέβηκα II. Bis Acc. 33. 833.
μέτωπον. ὑπὲρ τὸ μέτωπον ἐπῆρκεν I. D. Mort. X. 9. 373.
μέχρι I. Jud. Voc. 7. 91.
μὴ I. Herm. 48. 788. μὴ φύσει v. not. III. Ner. 6. 640. ἃ μὴ ἐπιστάμεθα II. Phal. alt. 6. 203. μὴ προξενέεις III. Dea Syr. 18. 165. μὴ δὶς &c. III. Pſeudol. 16. 175. ἀλλὰ μὴ κατέσβη III. Conv. 15. 429.
μηδαμοῦ III. Rhet. Pr. 18. 21.
μηδαμῶς I. Piſc. 17. 588.
μηδὲ ἀλλότριον III. Calumn. 13. 142. & 143. μηδὲ πώποτε II. Phal. alt. 12. 206.
Μηδία I. D. Mort. XXVIII. 2. 445.
μηδείς. ἄχρις ἂν ἡ μηδὲν &c. I. Herm. 53. 794. μηδὲν I. Piſc. 42. 611. τὸ μηδὲν ὢν I. Merc. Cond. 16. 671. μηδὲν ὂν τὸ τοῦ ὀρχηστοῦ πρᾶγμα II. Salt. 63. 301. μηδένα in L. ἴσως μηδένι III. Nav. 43. 276.
εἰς μήκιστόν τε καὶ λιπαρὸν &c. III. Macrob. 9. 213.
μῆλον. μῆλα τ͂ ἱερῶν τοῦ θεοῦ II. Gymn. 9. 888. μῆλα ἀποδεδειγμένα II. Tox. 13. 520.
ὁ Μὴν II. Jup. Trag. 8. 650.
μῆνις II. 2. Ver. Hiſt. 20. 117.
μηρίον. τοσαῦτά σοι μηρία ταύρων τε καὶ αἰγῶν ἔκαυσα — ἀλλὰ τοῖς σωζομένοις μηρία καίομεν ταύρων οὐδ' αἰγῶν I. Tim. 9. 116.
μηνύω. μηνύσω πάνυ ἀναγκαῖον I. D. Deor. I. 1. 205.
μηρός. ἐν τῷ μηρῷ I. D. Deor. IX. 1. 228. τῷ μηρῷ εἶχον II. Aſin. 24. 593. μηρῶν τε τ͂ σῶν II. Amor. 54. 457. & 458.
μήτε. μήθ' ὑπὸ I. Car. 15. 638. μήτε τις &c. II. Jup. Trag. 6. 648.
μητήρ. τάχα τ͂ μητρὸς ἐστιν αὐτοῦ ſubaud. ἱμάτια I. Nigr. 13. 53. μητρὸς ἀκεστρίας III. Rhet. Pr. 24. 25.
μητραλοίας. μητραλοίου υἱὸς III. Deor. Conc. 12. 533. & 534.
μητρυιὰ I. D. Mar. IX. 1. 310. & 311.
μηχανάομαι. μεμηχάνητο II. Gall. 3. 706.
μηχανὴ οὐδεμία τοῦ διαφυγεῖν I. Piſc. 4. 573. μηχανὴ μεταβάλλεσθαι II. Abd. 10. 167.
μηχανικὸς III. Hipp. 2. 68.
μιαίνομαι III. Pſeudol. 25. 182.
μιαρὸς I. Tim. 53. 169. I. Cat. 12. 634.
μίγνυμι. πάντα μιγνύναι καὶ θεῖα, καὶ ἀνθρώπινα δίκαια I.

μικρὸς I. Tim. 53. 169. μικροῦ δεῖν I. Jud. Voc. 10. 95. οὐ γὰρ μικρὸν ἦν Σόλων ἐπαινῶν I. Scyth. 8. 868. κατὰ μικρὸν ἀποκρίνασθαι II. Bis Acc. 20. 816.
μικροψυχία I. Prom. 9. 192.
Μινύας. οὐ Μινύαν μόνον II. Alex. 2. 209.
μίξις ἐναρμόνιος I. Prom. 5. 30. τῆς ἀσελγεστάτης ἕνεκα μίξεως III. Philopat. 11. 596.
μισθὸς I. Nigr. 25. 64. I. Merc. Cond. 1. 651. ib. 20. 676. μισθὸς τῶν χρησμῶν I. Cont. 11. 503. μισθοῦ ἀκούμενος τὰ σαθρὰ τῶν ὑποδημάτων I. Nec. 17. 481. ἐπὶ μισθῷ μεγάλῳ III. Philopſ. 16. 44.
μισθοφορὰ II. Eun. 3. 352.
Μισόδημος I. Somn. 2. 3.
μίτρα I. D. Deor. II. 2. 207. μίτρᾳ τὴν κόμην ἀναδεδεμένος III. Bacch. 2. 76.
μνᾶ. ὧ δὲ μνᾶν, ὧ δὲ ἡμιτάλαντον I. Tim. 57. 174.
μνάομαι. μέμνησο] ὅρα σύνταξιν τοῦ μέμνησο I. Nigr. 9. 48.
μνημονεύω I. Prom. 8. 192. I. D. Deor. IV. 4. 211.
μόγις I. Jud. Voc. 4. 86. μόγις Fl. μόλις II. Bis Acc. 15. 809.
μοῖρα I. pro merc. Cond. 8. 716. τὰ δὲ τῶν μοιρῶν III. Philopat. 14. 599. δύο μοίρας I. Tim. 50. 164.
μοιχεύω I. Prom. 16. 199.
μολύβδαινος II. Alex. 25. 233.
μολύβδινος II. Alex. 25. 232. & 233. μολυβδίνας II. Gymn. 27. 908. & 909.
μοναγρίον. ἐν μοναγρίῳ ποιεῖται τὰς διατριβὰς I. Nigr. 18. 57.
μονονουχὶ αὐτὸ γιγνόμενον τὸ ἔργον ἐμοὶ ἔδοξε I. D. Deor. XVII. 2. 246.
μόνος. μόνη I. D. Mar. IV. 3. 305. τοῦτο μόνον ὅτι I. Cont. 11. 504. αὐτὸ μόνον I. Herm. 45. 787.
Monoſyllaba plura conjuncta vide ad II. Par. 21. 855. ib. 28. 857.
μονοχίτων III. Cron. 11. 394.
μονῳδέω II. Q. Hiſt. 1. 2.
μόνωσις. μόνωσιν ἀγαπᾷ I. Nigr. 18. 57.
Μορμὼ III. Philopſ. 2. 31.
μορφή. μορφῆς εὖ ἥκουσας II. Imag. 11. 469. πολλαὶ μορφαὶ III. Tragop. p. 663.
μόρφοι II. Alex. 51. 256. & 257.
Μοῦσα. χρυσαμπύκων ἐς δίφρον Μοισᾶν ἔβαινον I. Somn. 15. 20. αἱ δὲ μοῦσαι I. D. Deor. XIX. 2. 250.
μουσικὴ ἀφανὴς I. Harm. 1. 852. μουσικὴν II. Par. 1. 837.
μουσικός. μουσικῶν τοῦτο δὶς &c. III. Adv. Ind. 21. 116. & 117.
μυσοκέντωρ I. Jud. Voc. 5. 88.
Μυσώνιος III. Ner. 1. 636. & 637.
μοχλός. ἀποξύσας τὸν μοχλὸν I. D. Mar. II. 2. 292. & 293.
Μυγδόνιος I. Sacr. 10. 534.
μυδάω I. D. Mort. XIV. 5. 398.
μυϊᾶν σὺν ῥυθμῷ II. Salt. 15. 276.
μυθεύω. παλαιὸς ἀνθρώποις μεμύθευται λόγος I. Halc. 1. 177.
μῦθος I. Halc. 8. 183. μῦθος Βιθυνὸς II. Salt. 21. 278. τὸν Ὕδρας μῦθον II. Gymn. 35. 916. μῦθον ἀντὶ μύθου ἀμείψαι II. Imag. 12. 470. μύθοις ὅμοια II. Tox. 56. 561.
μυκτὴρ I. Prom. 1. 24.
μύκων. πάντα μία μύκονος I. D. Mort. I. 3. 334.
μυλών. τὸν μυλῶνα I. Tim. 23. 136.
μυριάς. μυριάδες ἑπτὰ II. Q. Hiſt. 20. 29.
μύριος I. Piſc. 42. 610. μύριαι II. Eun. 3. 352. μυρίας παρθένους III. Philopat. 9. 594.
μύρμηξ ἢ κάμηλος III. Ep. Sat. 19. 402.
μυῤῥίνη I. Jud. Voc. 9. 95. I. Merc. Cond. 34. 692. μυῤῥίνη F. G. conjicit μυρίκη III. Adv. Ind. 3. 101.
Μύρτιον I. D. Mort. XXVII. 7. 442.
μύρτον. μύρτα ἡ Ἀφροδίτη II. Icar. 27. 784.
μυρτὼ I. Halc. 8. 184.
μῦς. μυῶν ἀγέλας II. Jup. Trag. 8. 650. μυῶν πλῆθος II. Gall. 24. 739. & 740.
μυστιλάομαι II. Lex. 5. 329.
μυχὸς I. Merc. Cond. 3. 655.
μύω. ἐμυήθη μόνος I. Scyth. 8. 868. εἰ μύοντες βαδίζοιεν III. Ep. Sat. 35. 414.
Μῶμος I. Nigr. 32. 74. ὥσπερ ὁ Μῶμος II. 2. Ver. Hiſt. 3. 107.

N.

Ναὶ πάτερ II. Jup. Trag. 1. 642.
νᾶσος pro νῆσος, ut Φοινίσσας ἀπὸ νάσου, & νᾶσος ἐμὴ θρέπτειρα Τύρος ad I. Jud. Voc. 5. 87.
ναυαγία ἐπὶ τοῦ Δευκαλίωνος ἐγένετο I. Tim. 3. 105.
ναυηγός. ἀπὸ ναυηγῶν III. Epigr. 34. 686.
ναυπηγὸς I. Somn. 12.
ναύπλιος I. Jud. Voc. 5. 88.
ναῦς. εἶτα αἱ χίλιαι νῆες &c. I. D. Mort. XVIII. 2. 408. νηῶν πεντήκοντα στόλος hic praeſtat νέων II. Salt. 52. 298.
ναυστολέω II. Lex. 2. 320.
νεβρὸς τὸν λέοντα I. D. Mort. VIII. 1. 358.
Νεῖλος. τὸν Νεῖλον ἀναγέτω I. D. Deor. II. 1. 208. κατὰ τὸν Νεῖλον ἕκτον ἤδη μῆνα ἀνεπεπλεύκει II. Tox. 27. 536.
νεκρικός. νεκρικοὶ διάλογοι I. D. Mort. I. 1. 328.
νεκρικῶς ἐσταλμένοι III. Philopſ. 32. 58.
νέκταρ. ποῦ τὸ νέκταρ II. Jup. Trag. 13. 655. νέκταρ ἐγὼ ἐνέχεον I. D. Deor. XXIV. 1. 275. ἐπὶ τοῦ νέκταρος τεταγμένη ib. IV. 4. 211.
νεκρὸς II. 1. Ver. Hiſt. 22. 87.
Νεκυομαντεία I. Nec. 1. 455.
νεογιλὸς I. Halc. 3. 180.
νεογνός. τὸ νεογνὸν &c. I. Zeux. 6. 844.
νεόπλουτος I. Tim. 7. 113. II. Q. Hiſt. 20. 28. II. Tox. 12. 519.
νέος I. Nec. 1. 456. εὐφυὴς νέος I. Somn. 9. 14. πολλοὶ τῶν νέων I. D. Mort. XX. 5. 417.
νεότμητος III. Adv. Ind. 6. 105.
νεοττεία I. Halc. 2. 178.
νεοττὸς I. Merc. Cond. 26. 684. τετριγότες οἱ νεοττοὶ I. Tim. 21. 132.
νεοχμὸς II. Lex. 1. 318.
Νέρων ἢ &c. III. Ner. 1. 636.
Νέστορα δ' οὐκ ἔλαβεν ἰαχὴ III. Mort. Per. 31. 352.
νεύω. κάτω νενευκέναι εἰς τὸ ἔργον I. Somn. 13. 19. τὰς γνώμας αὐτῶν παρατρέπουσι κάτω νενευκυίας ib.
νεφέλη I. Prom. 6. 34. τῶν νεφέλης παίδων &c. II. Salt. 42. 293.
νεωλκέω. νεωλκήσας, τὸ πορθμεῖον περίμενε ſubducto navigio, naulum exſpecta I. D. Mort. XXII. 2. 424.
νεώνητος I. D. Deor. XXIV. 1. 275.
νεὼς I. Tim. 4. 106.
νεὼς Guiet. vult νεῷ III. Nav. 40. 274. νεὼς γὰρ μεγάλης φορτίδος ἴσου II. 1. Ver. Hiſt. 11. 78.

νὴ Δία II. Gall. 11. 718. νὴ Δία vide notam III. Cyn. 11. 545.
νήδυμος. Δία δ' οὐκ ἔχε νήδυμος ὕπνος I. Tim. 6. 110.
νηπενθὴς II. Salt. 79. 310.
νήπιος. τῷ ὄντι γὰρ νήπιος ἔοικεν εἶναι πᾶς ἄνθρωπος, καὶ ὁ πάνυ γέρων I. Halc. 3. 180.
Νηρηὶς I. D. Mar. IX. 1. 310. ib. XIV. 1. 321. I. D. Deor. I. 2. 205.
νησιώτης ἐκεῖνος I. Scyth. 9. 869.
νῆσος I. Cont. 14. 509. τὴν νῆσον τὴν πλανωμένην I. D. Mar. X. 1. 314.
νήφω. νῦν νήφω καὶ σωφρονῶ I. Nigr. 6. 43. νῆφε I. Herm. 47. 788.
Νιγρῖνος I. Nigr. 1. 37.
νικάω I. Tim. 50. 163. νικήσας I. Harm. 1. 850. & 851.
Νῖνος. ἡ Νῖνος μὲν ἀπόλωλεν ἤδη I. Cont. 23. 521.
νομάδι λίθῳ διακεκολλημένος III. Hipp. 6. 72.
νομίζω. νομίσατε II. Tyr. 19. 156.
νόμιμος. νόμιμον δὲ ἡ προφανὲς οὐδὲν I. D. Mort. XII. 6. 387.
Nominativi rarioris exempla in ἡμεῖς δὲ οὐκ αἰτήσομεν vide III. Nav. 15. 258. Nominativum vulgo abſolutum dictum in ἀκριβῶς γινώσκων v. III. Conv. 4. 420. & 421. Pro genitivo in παρεκτείναντες vide III. Philopat. 23. 611. Pro accuſativo in ἐμπεσὼν v. III. Fug. 2. 366. & 367. Pro vocativo in Ἐπίκουρος λέγε quaere II. Bis Acc. 20. 816. in Θερσαγόρας vide III. Dem. Enc. 1. 491.
νόμισμα II. Alex. 58. 263. ὥσπερ τῶν νομισμάτων II. Par. 4. 842.
νόμος I. Nigr. 26. 66. τὴν νόμῳ γαμετὴν I. D. Deor. V. 2. 212. νόμον ἐπεποίητο II. Alex. 41. 248. κατὰ τοὺς νόμους II. Gall. 14. 722. & 723.
νόος. ἀτενεῖ νόῳ I. Nigr. 4. 43. τοῦ νοῦ II. Abd. 17. 174. τὸν νοῦν I. D. Mort. I. 2. 333. τὸν νοῦν ἐπέχειν II. Alex. 4. 212.
νοσέω. οὐδὲ νοσεῖν σχολάζουσι I. Nigr. 22. 61.
νόσος. νόσῳ ξυνόντα II. Lex. 18. 339. vel potius 343.
νόσιμος. ὅπερ ἦν νοσιμώτατον I. Merc. Cond. 39. 699.
νουμηνία. ἀπὸ τῆς μεγάλης νουμηνίας τρίτη III. Pſeud. 7. 168.
νοῦσος I. Somn. 4. 7.
νύκτερος ἀηδὼν III. Tragop. p. 647.
νῦν. τὸ νῦν II. Gall. 6. 712. ὡς νῦν γε καὶ σὲ ἤδη ἐλεῶ II. Salt. 2. 271. τὸ δὲ νῦν ἔχον I. Cat. 13. 634.
νύξ. νυκτὸς μὲν ἐξανιστάμενοι I. Nigr. 22. 60. νύκτα προειρήκει III. Mort. Per. 35. 356. τριπλασίαν τὴν νύκτα ποιεῖν I. Somn. 17. 22. αἱ νύκτες ib. 21.
νώνυμνος II. Jup. Trag. 6. 649.

Ξ.

Ξανθίππη. Ξανθίππη τε καὶ Μυρτὼ I. Halc. 8. 184.
Ξάνθος I. D. Mar. XI. 1. 316. εἰς Ξάνθον II. Bis Acc. 1. 792.
ξεναγέω I. Cont. 1. 488.
ξενία κελεοῦ II. Salt. 40. 291.
ξενίζω I. Merc. Cond. 24. 681.
ξένιον. ξενίοις ἐργαζόμενος αὐτῷ II. Alex. 31. 238. & 239.
Ξενοκράτης III. Macrob. 20. 222.
ξένος. μετὰ τοῦ ξένου I. Prom. 3. 28.
ξένος. μὴ ξένον προσιέμενος I. Vit. Auct. 10. 550.
Ξενοφάνης III. Macrob. 20. 222.
Ξενόφιλος πέντε καὶ ἑκατὸν III. Macrob. 18. 221.
Ξενοφῶν I. Somn. 17. 22. II. Q. Hiſt. 23. 32. Ξενοφῶντι
ξέω. ξέειν λίθους I. Somn. 12. 18.
ξίφος. ἐπεὶ οὐδὲ τὸ ξίφος αὐτὸ I. D. Mort. XXX. 2. 451. ξίφη ἐλεφαντόκωπα II. Gall. 26. 742. τοῖς ξίφεσιν ἐτέμνοντο τοὺς πήχεις II. Aſin. 37. 605.
ξόανον. ξόανον δὲ τοῖς μάλιστα ὁμοίως ἐστὶν ἀρχαῖον I. Somn. 2. 4.
ξοῦ I. Jud. Voc. 9. 94.
ξύλον I. Piſc. 1. 570. ὁ τὸ ξύλον I. Cat. 4. 624. τῷ ξύλῳ καθακεκλεισμένα II. Tox. 29. 538.
ξυλοχιστὴς I. Somn. 12. 18.
ξυμβαίνω. τοῦτο ξυμβαίνει I. Herm. 67. 808.
ξυμπαραβύω I. Piſc. 12. 580.
ξύμπας. ταῦτα μὲν οἱ ξύμπαντες &c. I. Herm. 33. 775.
ξύμπλους καὶ συνδιάτοπος ὢν I. Cont. 1. 488.
ξυνάγω. δεῖ οὐκ ὀλίγων αὐτὰ ξυναγαγεῖν I. Prom. 7. 36.
ξυναγωνίζεσθε ἡμῖν II. Jup. Trag. 4. 646.
ξυναμφότερος I. Prom. 5. 31.
ξυναρμοστής. λίθων ἐργάτης καὶ ξυναρμοστὴς I. Somn. 12. 18.
ξυναυλία I. D. Mar. III. 2. 297.
ξυνίημι. μηδὲ ξυνεὶς I. Cont. 8. 500.
ξυντίθημι. σφᾶς μὲν οὕτω ξυντιθέναι I. Herm. 36. 778.
ξυράω I. Sacr. 15. 536. ἐξυρημένος τὴν κεφαλὴν III. Conv. 18. 431. ἐξυρημένοι τὰς κεφαλὰς I. Merc. Cond. 1. 652.
ξύστις exponitur ἔνδυμά τι τραγικὸν I. Nigr. 11. 50.

O.

Ὁ δὲ II. Tyr. 8. 146. & 147. ὅ, τι II. Abd. 20. 176. ὅ, τι δόξαν III. Bacch. 5. 79. ὁ pro τίς — ὡς δὲ τοῦ τὸ ἂν ἐκλείπτομεν; — Ἀρκοῦ οὖν ἐν παντὶ τῷ εἶναι φιλόσοφος. εἰ δὲ καὶ δοκεῖν βούλει, τοῦ εἶναι, σεαυτῷ φαίνου, καὶ ἱκανὸς ἔσῃ I. Prom. 7. 35. τὸ δὲ [illegible] χωλὸν &c. I. D. Deor. XV. 1. 241. τό τε — τὸ πλῆθος I. Herm. 26. 765. τὸ τοῦ ἄρα Τηλίφου — τὸ τῆς Περσέων — τὸ τι ἄλλο ςομάτων τοῦ Νείλου — τὸ τινος οἰκετέων εἶναι — τὸ τινι γνωρίμων — τὸ τίνι πλουσίων — τὸ εἷς γιγάντων I. Nigr. 38. 81. & 82. ὁ δὲ ὄρφνος &c. II. Aſin. 6. 573. τοῦ μὲν — τοῦ δὲ I. Sacr. 15. 539. οὐ μεῖον τοῦ ὡς δὲ τοῖς πλήθεσιν II. Dem. 11. 379. pro ὑπὸ τ' ἀνδρὸς correctum ὑπὸ τἀνδρὸς II. Tox. 15. 522. τὸ δὲ τὸ I. Somn. 14. 19. τῷ ἄλλῳ II. Q. Hiſt. 51. 62. τῷ ποτε] ante τί ποτε F. G. I. Halc. 2. 179. τῷ τρόπῳ quomodo I. D. Deor. II. 1. 207. ἀκούειν τὸ λόγον al. τὸ male III. Pſeudol. 4. 166. τὸ τοιοῦτον II. de Luct. 2. 922. τὴν τίνος ψυχὴν II. Alex. 34. 241. οἱ δὲ II. Salt. 65. 303. οἱ feminino genere II. Aſtr. 14. 366. τὴν ἐσθῆτα δὲ οἱ v. notas III. Epiſt. Sat. 24. 406. ταῦτα I. Herm. 59. 799. & 800. ὅπου δὲ τὰ τούτων πονηρὰ &c. I. Cont. 18. 515. τῶν II. Tyr. 10. 147. τῶν δὲ τῶν II. 1. Ver. Hiſt. 2. 70. τῶν εἴτε ἡμερῶν v. notas III. Dea Syr. 29. 475. τοὺς αὐτοὺς S. Petitus vult τοσούτους II. Bis Acc. 14. 809. τοὺς ἄλλους τούσδε II. Phal. Pr. 11. 199. καὶ τάδε φασὶ καὶ τάδε I. Piſc. 20. 590.
ὀβολός. ὀβολὸν μὴ ἔχων I. D. Mort. XXII. 1. 422. τῶν ὀβολῶν τὸν ῥύπον II. Icar. 30. 787. τῶν ἐλπιζομένων πέντε ὀβολῶν I. Merc. Cond. 11. 667. δύο ὀβολοὺς ib. 38. 697. δύ' ὀβολοὺς II. Alex. 19. 226. πέντε ὀβολοὺς ἐγὼ κατέβαλον I. D. Mort. IV. 1. 340. 341. & 342.
ὄγμος III. Herc. 1. 82.
ὀδοιπορίαν I. Herm. 2. 742.
ὁδὸς I. Tim. 5. 110. ὁδοῦ πάρεργον I. Nigr. I. 70. ὁδῷ I

ὀδὸν &c. I. D. Mar. VI. 2. 302. & 303. εἰς τὴν ὁδὸν τοῦ ἀκοντίου ὑπελθὼν I. Nigr. 36. 78.
ὀδοὺς III. Muſc. Enc. 3. 93. dicitur πρίεσθαι, ἐμπρίειν, διαπρίειν, ἐμβρύκειν, & συμβρύκειν τοὺς ὀδόντας I. Somn. 14. 19. τοῖς ὀδοῦσι συναρράξαι II. 1. Ver. Hiſt. 30. 94. ὀδοῦσι καὶ ὄνυξι I. D. Mort. XI. 4. 379. συμβρύκειν τοὺς ὀδόντας I. Somn. 14. 19. συμπρίειν & ἐμπρίειν τοὺς ὀδόντας dicitur. ib.
Ὀδρυσαι. Ὀδρυσῶν, βασιλεὺς III. Macrob. 10. 215.
ὀδύρομαι I. pro merc. Cond. 10. 716.
Ὀδυσσεὺς ἀπὸ τῆς σχεδίας II. Par. 11. 849. Λαερτιάδην Ὀδυσσέα III. Tragop. p. 660.
ὅθεν ἂν αὐτὸς III. Philopſ. 16. 44.
ὀθόνη. ἐσταλμένος ταῖς ὀθόναις I. D. Mort. III. 2. 339.
Ὀθρυάδης II. Alex. 27. 236.
Οἴβαλος. τοῦ Οἰβάλου I. D. Deor. XIV. 1. 238.
οἴκαδε pro οἴκοι III. Dem. Enc. 26. 510.
οἰκεῖα II. Aſtr. 6. 363.
οἰκεῖον. οἰκείων II. Jup. Trag. 1. 643.
οἰκέτης. ἐξ οἰκέτου δεσπότην (προϊέναι) I. Nigr. 20. 58. πρὸς τῶν οἰκετῶν ἀποκλειόμενοι ib. 22. 60. τοὺς ἐπικειμένους τοῖς οἰκέταις — οἰκέταις τέτρασιν ἐπικεκυφότα ib. 34. 76.
οἰκέω. οἰκῶ μὲν &c. I. Vit. Auct. 17. 557.
οἰκημάτιον κάλλιστον δείκνυσι II. Aſin. 3. 570.
οἴκησις Ἀλκμαίωνος II. Salt. 50. 297.
οἰκία. ἡ δ' οἰκία θυρωρὸν οὐκ εἶχεν I. Nigr. 22. 60. εἶναι περικαλλοῦς οἰκίας τῷ οἰκοῦντι ib. 23. 62.
[illegible] δὲ οἰκίαν &c. I. Herm. 20. 758.
οἰκίσκος. κἂν ἐν οἰκίσκῳ III. Dem. Enc. 5. 495.
οἰκοδόμημα I. Herm. 33. 774.
οἴκοθεν πλεύσας I. Herod. 1. 832. πιλόν μοι ὠφελεῖν οἴκοθεν ἔδοξεν II. Gymn. 16. 895.
οἶκοι. συγκλεισάμενος οἴκοι τὰ πολλὰ καθήμενοι I. Nigr. 18. 57. οἴκοι δέχονται III. Dea Syr. 56. 488.
οἶκος. καὶ οἶκοι ἀνάστατοι III. Calumn. 1. 126. μέσην ἑστίαν τοῦ οἴκου II. Amor. 36. 437.
οἰκόσιτος. μηκέτι οἰκόσιτος I. Somn. 1. 2.
οἰκουρέω I. Nigr. 18. 57.
οἶμαι. πρότερον, οἶμαι, χρὴ γὰρ I. D. Mort. XXV. 1. 432. οἶμαι deeſt in Edd. II. Gall. 29. 746. οἶμαι δὲ καὶ τὸ &c. I. Nec. 16. 479. ᾤετο ζηλωτὸς εἶναι I. Nigr. 13. 51. οἴει II. Imag. 2. 460.
οἰμώζω I. D. Mort. I. 2. 333.
Οἰνεύς. ἐν Οἰνέως I. Sacr. 1. 527.
οἰνίζω II. 1. Ver. Hiſt. 9. 76.
οἶνος. οἶνον ῥέοντι ὁμοιοτάτῳ II. 1. Ver. Hiſt. 7. 75. τὸν οἶνον οἱ μὲν ἐλάσαις χραντίζοντες ἢ κινναμώμοις ἢ κρόκοις ἐφηδύνοντες — λαμπτήρων δὲ τόσων, ὡς διαπρόμπης, οἴνου πολλοῦ μύρου, κρόκου I. Nigr. 31. 73. τὸν οἶνον ἐν τοῖς συμποσίοις μετὰ κρόκων τε καὶ ἀρωμάτων ἐκχέοντες ib. 72.
οἰόμενοι ἀκούσεσθαι III. Bacch. 5. 78.
οἰωθῆς II. Alex. 23. 231.
οἷος. ἡ οἵη III. Conv. 41. 446. οἷος γὰρ ἂν ᾖς I. Somn. 9. 14. οἷον II. 1. Ver. Hiſt. 9. 77. οἷον εἰσιν &c. III. Ep. Sat. 19. 402. οἷον ἐκεῖνα II. Lex. 25. 349. οἷα τὸν ἐρῶντα προσαγαγεῖν III. Char. 8. 623. οἷα I. D. Mar. 1. 4. 290. οἷα πρώην I. D. Mort. XV. 1. 399.
οἰστός. οὐκ οἰστὸν I. Tim. 40. 150.
οἰσύϊνη II. Gall. 21. 734.
Οἴτη. ἐκ τῆς Οἴτης ἐναυσάμενος — κατέστρεψε τὸν βίον διὰ τὸ ἐν Οἴτῃ πυρᾶς κεκηδευμένος I. Tim. 6. 11[illegible] ἐν Οἴ[illegible]
οἴχομαι. οἰχήσεταί σε ἀπὸ τῶν ὤτων ἀναδησάμενος I. Scyth. 11. 871.
Ὄκελλος I. pro Lapſ. 5. 729.
ὀκνέω. ὤκνουν II. Gall. 16. 726. & 727.
ὀκτάπους I. Scyth. 1. 859.
ὄλβος. δέχου τὸν ὄλβον I. Tim. 34. 146.
ὄλεθρος ἄνθρωπος II. Salt. 5. 269. ὀλέθρῳ ἐκείνῳ III. Pſeudol. 18. 177. ὄλεθροι II. Alex. 11. 218.
ὀλιγαρκής. τὸ ὀλιγαρκὲς ἐπαινῶν I. Tim. 54. 170.
ὀλίγος. πρὸς ὀλίγον I. Cat. 4. 624. ὀλίγου δέοντα II. Dem. 63. 394. ὀλίγον ib. 66. 396. ὀλίγον ὅσον ἡμιστάδιον III. Nav. 17. 260. ὀλίγου διάφοροι II. Amor. 8. 405. & 406. ἐπ' ὀλίγῳ II. Tox. 13. 520. πλούσιος ἐν ὀλίγοις I. Somn. 2. 4. πατρὶς εὐδαιμονιζομένη ἢ ζηλωτὴ δοκοῦσα ἐν ὀλίγαις ib. πομπὴν ὀνομαστὴν ἐν ὀλίγαις γενομένην ib.
ὀλιγοχρόνιος δεσπότης I. Nigr. 26. 66.
ὀλιγορέω II. 2. Ver. Hiſt. 37. 133.
ὄλισθος. τὸν ὄλισθον II. Gymn. 2. 885. ib. 28. 910.
ὁλκὸς I. Herm. 79. 822.
ὄλλυμι. ὄλοιο II. Lex. 17. 339. vel potius 343.
ὁλόκληρος II. Amor. 24. 425. II. Aſin. 33. 602.
ὅλος. οὕτως ὅλος I. Herm. 2. 741. τὸ ὅλον I. Tim. 16. 126. ἐνίοτε ἢ τὸ ὅλον I. Prom. 6. 32. ὅλον εἶχέ με I. Somn. 6. 9. πρὸ δὲ τῶν ὅλων μεμνῆσθαι I. pro merc. Cond. 15. 722. ὅλας κριθὰς II. Aſin. 28. 597.
Ὀλυμπία I. Tim. 50. 164. τὰ Ὀλύμπια στεφθῆναι II. Icar. 25. 782. τῷ Ὀλύμπια τὰ μεγάλα νενικηκότι I. Harm. 4. 858.
Ὀλυμπιάς. κεχρημένος πρότερον Ὀλυμπιάσιν — δρόμον ἀγωνίσασθαι Ὀλυμπιάσιν — Ὀλυμπιάσι νικήσας παῖδας στάδιον I. Tim. 4. 106.
Ὀλυμπιονίκης I. Somn. 9. 14. I. Herod. 2. 833.
Ὀλύμπιος II. Imag. 17. 476. τὸ Ὀλύμπιον II. Icar. 24. 780.
Ὄλυμπος III. Adv. Ind. 6. 105.
ὅλως I. D. Mar. XI. 1. 317. I. Cat. 11. 632. ὅλως al. ὅλος I. Nigr. 1. 39. ὅλως forſan ὅλος III. Meret. X. 307. ὅλως Ἡρακλῆς III. Herc. 1. 82.
Ὄμαρα III. Macrob. 17. 220.
ὄμμα. τὰ δι' ὀμμάτων II. Salt. 78. 310.
Ὅμηρος I. Nigr. 17. 57. I. Jud. Voc. 7. 91. I. Piſc. 3. 572. III. Conv. 25. 436. Ὅμηρος φύσεως λαχὼν θεαζούσης I. Somn. 2. 5. Ὁμήρου Ὀδυσσεὺς II. 1. Ver. Hiſt. 3. 72. Ὁμήρου οὐδεὶς ἀνήκοος II. Par. 44. 869. τῷ τοῦ Ὁμήρου Διῒ ἐοικέτω II. Q. Hiſt. 49. 59.
ὁμιλέω. ὁπόσοι ὁμιλεῖν αὐτῷ ἠξίωσαν I. pro merc. Cond. 3. 710. φιλοσοφίᾳ ὁμιληκὼς II. Salt. 2. 266.
ὁμογέρων I. Merc. Cond. 20. 676.
ὅμοιος I. Somn. 13. 19. I. D. Mort. XXVI. 1. 435. II. Q. Hiſt. 18. 27. οὐκ ἔστι δὲ ὅς εὔξαιτ' ἂν ὅμοιός σοι γενέσθαι I. Somn. 9. 14. καὶ τοῦθ' ὅμοιον I. D. Mort. XX. 4. 417. μὴ καὶ τὸ ἐμὸν ὅμοιον ᾖ τῷ Ἀντιόχῳ I. Prom. 5. 30. τὸ γὰρ γένος τὸ τῶν Θρᾳκῶν ὅμοιον τοῖς μάλιστα τοῦ βαρβαρικοῦ I. Somn. 2. 4. τὰ μὲν γὰρ ἄλλα ἐκ τοῦ ὁμοίου ἔπραττον I. Prom. 1. 25. ὅμοιοι λόγοι — ὅμοιος πόλεμος — ὅμοιον γῆρας — ὅμοιος θάνατος I. Nigr. 1. 39. ὅμοια I. D. Mort. XIII. 1. 390. ὅμοια τοῖσι πλουσιωτάτοισι I. Somn. 2. 4. ὅμοια τὰ ὁμμάτια κενὰ I. D. Mort. XXVIII. 1. 444. & 445.
[illegible] I. D. Mort. XXVIII. 1. 445. ὁμοίως νενεῦ δὲ καὶ

ὁμολογέω. εἰ δὲ μὴ ὁμολογεῖτε I. D. Mort. XV. 4. 401. ὁμολογεῖν μηδὲν τῶν ἀνθρωπίνων εἶναι βέβαιον I. Nigr. 20. 58. ὁμολογηκὼς τυγχάνω I. Somn. 2. 3.
ὁμόσκευος II. Tox. 51. 556. & 557.
ὁμότεχνος I. Prom. 7. 35.
ὁμοτράπεζοι II. Gall. 11. 719.
ὁμοῦ circiter, I. D. Mort. XXVII. 7. 443.
ὁμοχρονέω II. Q. Hiſt. 50. 60.
Ὀμφάλη. παιόμενος ὑπὸ τῆς Ὀμφάλης I. D. Deor. XIII. 2. 237.
ὁμώνυμος I. Harm. 1. 850. & 851.
ὄναρ I. Tim. 20. 131. ὄναρ τι III. Macrob. 1. 208. ὄναρ πλουτῶν II. Gall. 1. 704. οὐδὲ ὄναρ &c. I. Herm. 2. 740.
ὀνειροπολέω. ὀνειροπολήσας τὴν δωρεὰν ἀνηγέρθην I. Som. 4. 7.
ὄνειρος. τριέσπερον ἂν ἡδέως ἔτι εἶδον τὸν ὄνειρον I. Somn. 17. 21. ὄνειρος θαυματοποιὸς ib. 14. 19. ὀνείρων II. 2. Ver. Hiſt. 34. 129. δῆμον ὀνείρων III. Philopat. 21. 609.
ὄνημι I. Prom. 20. 202. οὕτως ὀναίμην τούτων III. Philopſ. 27. 54.
Ὀνησίκριτος II. Q. Hiſt. 40. 54. III. Macrob. 14. 218. III. Mort. Per. 25. 348.
ὄνομα I. Nigr. 29. 68. ὄνομα ἀοίδιμον I. Cont. 11. 504. ἀπὸ τῆς πτήσεως τὸ ὄνομα III. Solocc. 7. 574. ὄνομα σεμνότατον καὶ πάνδημον III. Rhet. Pr. 1. 1. & 2. τῷ αὐτοῦ (pro αὐτοῦ) ὀνόματι I. Cont. 24. 523. ὁ πρᾶττων ἐπὶ ὀνόματι τῶν θεῶν τι. I. Prom. 1. 24. οὐκ ὀνόματα II. Aſtr. 4. 362.
ὀνομάζω. ὠνομάκασιν II. Icar. 29. 786. ὠνομασοὶ II. de Luctu 5. 924.
ὀνομακλήτως I. Merc. Cond. 10. 665.
ὄνος ἐν Κύμῃ I. Piſc. 32. 600. περὶ ὄνου σκιᾶς I. Herm. 71. 813. ἐξ ὄνου ἀσελγείας II. Aſin. 56. 625. λύρα καὶ ὄνῳ I. Merc. Cond. 25. 681. ὄνον ἀληθινὸν II. Aſin. 15. 583.
ὄνυξ. τῶν ὀνύχων III. Philopat. 3. 588.
ὀξυδορκίας φάρμακον III. Macrob. 5. 211.
Ὀξυδράκαι I. D. Mort. XIV. 5. 397.
ὀξυρεγμία I. Merc. Cond. 19. 674.
ὀξύς. ἣν μὴ πάνυ ὀξέα I. Merc. Cond. 3. 657. ὀξὺ δεδορκὼς III. Calumn. 5. 132. ὀξύτερος III. Mort. Per. 21. 345. ὀξύτατα συρίζομαι I. Nigr. 8. 47.
ὀξύχειρ I. D. Deor. VII. 2. 220.
ὅπερ καὶ αὐτὸ τοῦτο II. Abd. 6. 164.
ὀπισθόγραφος I. Vit. Auct. 9. 549.
ὀπισθόδομος I. Tim. 53. 169. τὸν ὀπισθόδομον III. Fugit. 7. 369.
ὁπλίτης. ὁπλίτας πεζοὺς II. Tox. 48. 554. & 555.
ὅπλον I. Tim. 1. 100. ἐν ὅπλοις II. Salt. 8. 272. ἐν τοῖς ὅπλοις I. Herod. 5. 835.
ὁπλοφορεῖν III. Epigr. Omiſſ. 691.
ὀπὸς I. Nigr. 37. 79.
ὀπώρα I. Prom. 11. 194.
ὅπου I. Herod. 3. 834. II. Icar. 9. 759. ὅπου quum, II. pro Imag. 20. 801.
ὀπτάω I. Nec. 14. 475.
ὄπτομαι. κάλλιστος ὀφθῆναι — ὀφθῆναι χαρίεντα — αἴσχιστος ὀφθῆναι τὴν ὄψιν — εἰσὶ φύσεις ἀνθρώπων πολὺ διαφέρουσαι ὀφθῆναι ἀλλήλων τὰ περὶ τὴν ἡλικίαν I. Jud. Voc. 6. 89. ὄπωπα III. Dea Syr. 3. 453.
ὀπτὸς II. Lex. 9. 335.
ὀπυίω I. Merc. Cond. 41. 701. II. Gall. 19. 731.
ὅπως II. Tyr. 11. 148. καὶ ὅπως I. Tim. 48. 161. ὅπως εἰ δύναιτο II. Par. 32. 860. καὶ ὅπως ſc. ὅρα I. Prom. 189. οὐχ ὅπως ib. 8. 192.
ὁπωσοῦν II. Q. Hiſt. 7. 8.
ὁράω I. D. Deor. XX. 11. 263. I. D. Mort. XXV. 1. 432. ἄλλως τε ὁρᾷς ib. XV. 3. 400. ὁρᾷς II. pro Imag. 19. 498. ὁρᾷς τὸ ὕψος II. Jup. Trag. 41. 689. μάλα πολλοὺς ἑώρακα I. D. Mort. XX. 5. 418. τὸν Δημοσθένους ὅρα μοι βίον I. Somn. 12. 16. ὁρῶμεν II. 2. Ver. Hiſt. 43. 136. ὁρῶν δὲ πολλοὺς I. Piſc. 31. 598. ἃ μὴ θέμις ὁρᾶν I. Merc. Cond. 29. 688. τῶν ὁρώντων v. notas III. Dem. Enc. 43. 522. καθήκοντες ὁραθῆναι I. Jud. Voc. 6. 89. ὡς οὖν ὑπὸ πάντων ὁρώμενος παρασκευάζει I. Nigr. 3. 42. ὁρῇ τε δεινὰ II. Bis Acc. 1. 793.
ὄργανον. μᾶλλον τῶν ὀργάνων II. Par. 28. 859.
ὀργή. οἶδα πηλίκαι τοῖς καλοῦσιν ὀργαὶ προσιζάνουσι I. Nigr. 22. 61. τὴν ὀργὴν βυσσοδομεύει III. Calumn. 24. 153. δόξασά που ἢ Πανὸς ὀργὰς ἤ τινος θεῶν μολεῖν I. Somn. 4. 7. τὰ Ὄργια III. Philopat. 10. 595.
ὀργίζομαι al. ἐργάζομαι I. Prom. 9. 192. ὀργίζεται τὰ τοιαῦτα II. Abd. 1. 159. ὀργίζονται γοῦν ib. 7. 165.
ὀργίλος. οὕτω μὲν ὀργίλος I. Herm. 80. 823. I. Piſc. 14. 586.
ὀρέγω. ὀρέξας I. Tim. 45. 159.
ὀρεινὸς I. Tim. 31. 145.
Ὀρέστης. εἰς τοὺς Ὀρέστας τε III. Ner. 10. 642.
ὀριωκόμος al. ὀρεοκόμος v. notam III. Conv. 15. 429.
ὄρθιος. τὸ ὄρθιον II. Bis Acc. 11. 804.
ὀρθή. ἐπ' ὀρθῆς III. Dem. Enc. 33. 514.
ὁρίζω. ἡμέρας ἄλλας ἐπ' ἄλλαις ὁρίζεις I. Nigr. 27. 67.
ὅρκιος I. Tim. 1. 98. ὅρκιον I. Vit. Auct. 4. 543.
ὅρκος μέγιστος III. Calumn. 17. 148.
ὁρμή. ὑπὸ μιᾷ τῇ ὁρμῇ II. Q. Hiſt. 2. 4.
ὅρμος II. Salt. 12. 274.
ὄρνεον Νομαδικὸν I. Merc. Cond. 17. 673. ὄρνεα ἐκ γυναικῶν I. D. Mort. XXVIII. 3. 446.
ὄρνις. τῶν ὀρνέων al. ὀνείρων I. Tim. 20. 130.
Ὀρείτης I. Cont. 14. 510. Ὀρείτης ὁ ἰδιώτης I. D. Mort. XXVII. 5. 440.
ὅρος. οὗτος ἀκριβὴς ὅρος I. Harm. 4. 857. ὁπόσοις ταῦτα ὅρος II. Imag. 11. 470. ὅροι Cippi, III. Macrob. 14. 218. τῶν ὅρων II. Bis Acc. 28. 826. & 827.
ὄρος. τὰ μεγάλα ὄρη I. D. Mort. XII. 2. 381.
ὄροφος. ἀνεφλέγη ὁ ὄροφος I. Somn. 9. 14.
ὄρτυξ. ὀρτύγων ἀγῶνες II. Gymn. 37. 918.
ὀρφανός. ὀρφανοὺς ἡμᾶς καταλιπὼν III. Mort. Per. 6. 330.
Ὀρφεύς. Ὀρφέως κάλλιον ὑμνῆσαι μέλος I. Nigr. 23. 61. ἢν δέ ποτε Ὀρφέα ἴδῃς &c. II. Aſtr. 10. 365.
ὀρχηθμὸς II. Salt. 23. 281.
ὀρχηστής. τὸν ὀρχηστὴν δεῖ πανταχόθεν ἀπηκριβῶσθαι II. Salt. 81. 311. & 312.
ὀρχηστὺς II. Salt. 23. 282.
ὄρχις. ὄρχεις II. Dem. 12. 381.
ὄρω. ὦρτο ἐς φάος ἀνθρώποις I. Nigr. 9. 49.
ὅς Solan. vult ὡς III. Dipſ. 6. 237. ὅς τις ἢ γένους — ἔχοι II. Tox. 44. 552. ὅ, τι γελῴην I. Cont. 6. 497. ὅ, τι εὕρηται I. Herm. 67. 809. οὐ γὰρ ἔθ' ὅ, τι &c. II. Imag. 16. 475. οὐκ ἔστιν ὅν, τινα οὐκ οἰκεῖον ἐνόμιζε I. Somn. 9. 14. ὧν ἴσμεν ζώων II. pro Imag. 20. 501. οἷς μέτεστι τοὺς φίλους ἔχειν &c. I. Merc. Cond. 3. 654. καρπῶν, ἃ II. Amor. 12. 409. κλισίας εἰς ἃ ib. 410.
ὅσιος. μηδ' ὅσιον οἴομαι I. Herm. 8. 747.
ὅσος I. Nigr. 33. 76. I. pro Lapſ. 12. 735. ὅσον οὐδέπω II. Icar. 22. 777. ὅσον οὐ μικρὸν I. Herod. 8. 838. ὅσῳ II. Phal. Pr. 1. 187. ib. 8. 194. & 195. II. Imag. 17. 476.

ὅσος. ὅσῳ omiſſo μᾶλλον II. pro Imag. 17. 495. ὅσον οὐδέπω I. Merc. Cond. 31. 690. ἀμύητον ὅσην I. Halc. 6. 182. ὅσοι II. Q. Hiſt. 9. 12. ὅσοι νόνυμοι II. Jup. Trag. 6. 648. ὅσαι II. Salt. 57. 299. ὅσα II. Gymn. 17. 897. ὅσαγε I. Tim. 52. 168. ὅσας ἔχοντες III. Ep. Sat. 20. 403.

ὅσπερ. ὅπερ *F.* ὥπερ I. Piſc. 47. 614.

Ὀσρόης II. Q. Hiſt. 19. 27.

ὀστέον. ὀστᾶ παραθεὶς I. Prom. 7. 34. ὀστᾶ καλύψας ἀργέτι δημῷ ib. 3. 187.

ὅστις II. Imag. 3. 461.

ὄστρακον I. pro merc. Cond. 1. 705.

ὀσφραίνομαι. ὀσφραινόμενοι τοῦ χρυσοῦ I. Tim. 45. 159.

ὅταν σε I. Merc. Cond. 27. 685.

Ὀτάνης ἦν Φαρνάσπεω μὲν παῖς I. Somn. 2. 4.

ὅτε II. Abd. 9. 167.

ὅτι καὶ I. Tim. 28. 141. ὅτι κεν II. Q. Hiſt. 32. 43. ὅτι μάλιστα I. D. Mort. XV. 2. 400. III. Pſeudol. 5. 167. ὅτι μὲν οὖν ſcr. ὅ, τι μὲν οὖν I. D. Mort. VIII. 1. 359. ὅτιπερ I. Tim. 26. 139. ὅτι χρησίμη III. Meret. IV. 288. ὅτι οὕτως &c. I. D. Mar. XIV. 4. 324.

ὅτος. ἐφ' ὅτῳ I. Zeux. 7. 845.

οὐ γὰρ I. Herm. 33. 775. II. Par. 10. 846. οὐ γὰρ ἦν καταβὰς II. Aſin. 30. 598. & 599. οὐ γὰρ ἀλλ' II. Par. 49. 873. οὐ γὰρ ἂν I. Tim. 7. 113.

οὐ μάλαπα II. Lex. 24. 348. & 349. οὐ μετὰ πολὺ II. Tox. 54. 558. οὐ μὴν II. Amor. 37. 438. οὐ μὴν ἀλλὰ II. Dem. 3. 375. οὐ πάνυ τι ἦν ῥᾴδιον I. Nec. 15. 477. οὔ, φησιν II. Abd. 22. 177. Plura vid. in οὐκ.

οὐδαμοῦ II. Aſtr. 6. 362.

οὐδὲ γὰρ οὐδ' II. Q. Hiſt. 51. 62. οὐδὲ II. Alex. 34. 242. οὐδὲ ἕν τι I. Vit. Auct. 27. 569. οὐδὲ al. οὐ I. D. Deor. IV. 1. 208. οὐδὲ γὰρ II. Amor. 36. 436. οὐδὲ γὰρ οὐδὲ — οὐδὲ γὰρ οὐδ' ἄκων οὐδὲν ἔθηκεν ὀρθῶς ἔχον — οὐδὲ γὰρ οὐδ' οἱ θεοὶ φιλοῦσιν ἔτι τοὺς ἀσελγεῖς — οὐδὲ γὰρ οὐδὲ ἐνεδέχετο I. Nigr. 6. 43. & 44. σπουδαῖον μὲν οὐδὲ commentatores volunt οὐδὲν, bene, III. Ep. Sat. 2. 386.

οὐδέποτ' III. Epigr. Omiſſ. 688.

οὐδεπώποτε II. Dem. 7. 378.

οὐδεὶς I. Vit. Auct. 27. 568. ἐς οὐδὲν δέον fruſtra, I. Prom. 4. 189. οὐδὲν I. Piſc. 52. 618. οὐδὲν & οὐθὲν II. Par. 3. 840. οὐδὲν ἄλλο &c. II. Jup. Trag. 17. 661. οὐδὲν οὐ μὴ III. Philopſ. 40. 65. ὡς οὐδὲν ὄφελος III. Conv. 34. 441. οὐδὲν χεῖρον vulgo εἰ χεῖρον III. Cyn. 4. 541. οὐδὲν ὃν οὔτ' αὐτοὶ &c. I. Merc. Cond. 4. 658.

οὐδὸς I. pro merc. Cond. 4. 712. ἔξω τοῦ οὐδοῦ ἐστι I. Herm. 77. 820.

οὐκ ἔστι I. Piſc. 3. 572. πρῶτά σου οὐκ ἥδιστον III. Pſeudol. 22. 179. οὐκ ἂν ἐπὶ παίδων II. Amor. 27. 428. οὐκ ἀχρεῖον &c. II. Gymn. 24. 905. οὐκ ἂν δήπου εἰ μὴ &c. II. Par. 55. 878. οὐκ ἔστιν &c. II. Jup. Trag. 1. 643. οὐχ ὡς v. notas III. Diſſ. cum Heſ. 2. 241. Plura vide in οὐ.

οὐκοῦν ἤδ' &c. I. Scyth. 4. 864.

οὐλαμηφόρος πεύκη I. Somn. 17. 21.

οὐλὴ I. Somn. 3. 6.

οὐλοχύτης I. Somn. 3. 6.

οὖμενουν I. D. Mar. XIII. 2. 320.

οὑμὸς II. Aſin. 39. 608.

οὔνομα. τοὔνομα III. Dea Syr. 1. 451. οὐνόματα ib. 2. 453.

οὐρανολόγιος II. Q. Hiſt. 14. 20.

Οὐρανία I. Herm. 73. 815. οὐράνιοι coelicolae II. Icar. 2. 753.

οὐρανός. τὸ μέλι ἐκ τοῦ οὐρανοῦ III. Fug. 17. 374.

οὖρος II. 1. Ver. Hiſt. 5. 73.

οὖς. ὦτα μεγάλα III. Bacch. 2. 76. ἀποφράττειν τὰ ὦτα III. Calumn. 30. 159. τὰ ὦτα κηρῷ φραξάμενος I. Nigr. 19. 57.

οὔτε τι I. Merc. Cond. 5. 658. οὔτε χίμαιρα III. Epigr. 24. 681.

οὔτις I. Cat. 14. 636. οὔτε II. Salt. 85. 315.

οὗτος I. Piſc. 32. 600. οὗτος ἐκεῖνος I. Somn. 11. 16. ὅτι οὗτος μὲν I. D. Deor. XXVI. 1. 280. εἰ δὴ οὗτός ἐστιν II. Q. Hiſt. 35. 47. τοῦτο I. Piſc. 24. 594. καὶ τοῦτο I. Scyth. 8. 868. τοῦτο τοῖς vide notas III. Dem. Enc. 37. 518. & 519. καὶ τοῦτό ἐστιν II. Icar. 14. 768. τοῦτο — ἔχον I. Prom. 11. 194. τοῦτο μὲν, τοῦτο δὲ III. Char. 7. 623. τοῦτο ἡμᾶς II. Tox. 37. 545. εἰς τοῦτο F. G. vult τοῦτον, male, III. Char. 18. 628. ταύτῃ τοι aliqua hujusmodi via I. Nigr. 23. 62. τοῦτον II. Bis Acc. 27. 824. ταύτην I. Merc. Cond. 6. 660. ὦ οὗτος II. Tyr. 18. 154. πρὸς ταῦτα καὶ τὰ τοιαῦτα II. Alex. 17. 224. τούτοις γε μὴν II. Amor. 21. 421.

οὑτοσὶ II. Eun. 10. 358. οὑτοσὶ μὲν, ὅτι Κέρβερός ἐστιν, οἶδα I. D. Mort. XX. 1. 412. & 413.

οὕτω I. Herm. 27. 766. II. Gymn. 16. 894. οὕτω γὰρ καὶ I. Prom. 13. 196. οὕτω — ἔμελλες I. Harm. 3. 854. οὕτω ῥᾷστον II. Tyr. 15. 153. οὕτω καί μοι &c. I. Herm. 55. 794. & 795.

οὕτως I. Tim. 36. 148. I. Herm. 48. 789. οὕτως ὅλος ib. 2. 740. οὕτως *F. Br.* vult οὗτος I. Tim. 33. 146.

οὐχ ὅπως II. Abd. 18. 175. οὐχ ὡς. vid. ad III. Diſſ. cum Heſ. 2. 241. Plura in οὐ, & οὐκ.

ὄφελος. μέγα ὄφελος I. Tim. 50. 163.

ὀφθαλμικὸς I. Nigr. 2. 40.

ὀφθαλμός. τὸ πάθος τὸ ἐν τῷ ὀφθαλμῷ I. Nigr. 3. 43. τὸν ὀφθαλμὸν ἐκκεκομμένος II. Q. Hiſt. 38. 50. ὀφθαλμοὶ βασιλέως I. Merc. Cond. 29. 688. ὀφθαλμῶν ὑποδεδυκότων I. Tim. 17. 128. τῶν ὀφθαλμῶν τὸ ὑγρὸν &c. II. Imag. 6. 463. & 464. ὦτα ὀφθαλμῶν ἀπιστότερα II. Q. Hiſt. 29. 38. ἡ γὰρ ἀσέλγεια καὶ δι' ὤτων καὶ δι' ὀφθαλμῶν καὶ πανταχόθεν εἰσδύεται — ἡ τῶν ἀσέμνων θεαμάτων κακία, ἡ διὰ τῶν αἰσθητηρίων, τῶν ὀφθαλμῶν καὶ τῆς ἀκοῆς, ὥσπερ διά τινων θυρίδων τὴν λῃστὴν ἐπεισάγουσι I. Nigr. 16. 54. τοῖς ὀφθαλμοῖς II. Aſin. 48. 616. ἐν ὀφθαλμοῖς II. Phal. Pr. 5. 192. II. Alex. 39. 245.

ὀχέω. ἐπὶ δὲ τῆς ἐλπίδος ὀχούμενοι ταύτης I. Prom. 6. 32.

ὄχημα II. Demon. 24. 385. ἐπιβαίνειν τοῦ ὀχήματος I. Somn. 15. 20. Empedoclis Parmenidis aliorumque carmina λόγοι εἰσὶ κεχρημένοι τῷ διὰ ποιητικῆς, ὥσπερ ὄχημα, τὸν ὄγκον, καὶ τὸ μέτρον, ἵνα τὸ πεζὸν διαφύγωσι I. Prom. 6. 32. ἀλλ' ὥσπερ ἐπὶ λαμπροῦ ὀχήματος τῆς φήμης πορευόμενος δηλοῖ τὰ ἄστη I. Somn. 15. 20. κατιόντα ἀπὸ τῶν μέτρων, ὥσπερ ὀχημάτων ἡ Ἱστορία I. Prom. 6. 32.

ὄχλος ἀκολουθῶν I. Nigr. 13. 51.

ὀψία. περὶ δείλην ὀψίαν ἐπαναστὰς II. Gall. 22. 735.

ὄψις I. D. Mort. XXVII. 3. 439. ἐν ὄψει δὲ πάντων I. Vit. Auct. 10. 550. ἐνδεῖ τὴν ὄψιν I. D. Mar. I. 2. 289.

ὀψοποιὸς I. Nigr. 24. 63.

Π.

Πάθος. ἐπὶ τῷ πάθει I. D. Deor. XXV. 3. 280.

…ως III. Rhet. Pr. 21. 23.

παιδαγωγὸς II. Par. 2. 838.
παιδάριον. τὰ παιδάρια τὰ παρ' ἡμῖν I. Halc. 4. 180.
παιδεία. παιδείας πέρι II. Imag. 16. 475.
παιδεία. παιδείαν II. Salt. 23. 281.
παιδεραστεῖν δὲ ἐφείσθω &c. II. Amor. 51. 454.
παιδεύω. δημοσίᾳ πεπαιδευμένος I. Nigr. 13. 53. τοῖς παιδευομένοις I. Somn. 12. 16.
παιδιά. παιδιᾶς II. Amor. 1. 396.
παιδικὰ (τὰ) I. Nigr. 6. 44. ἐκ παιδικῶν τίμιος I. Tim. 22. 132.
παιδίον ἰδιαῖον I. D. Deor. V. 2. 213. ἀναφέρειν ὥσπερ παιδία τὰ πεπαυμένα I. Somn. 4. 7. τὰ παιδία παραστησάμενος III. Philopſ. 5. 33.
παιδισκάριον. ὑπὸ δὲ τοῦ τυχόντος παιδισκαρίου I. D. Mort. XXVII. 7. 443.
παιδοποιΐα I. Somn. 17. 22.
παιδοτρίψ I. Tim. 14. 124. παιδοτρίβας vide notas III. Ep. Sat. 8. 390.
παίζω. ἔπαιζε δὲ ἄρα τι τῶν κνήμωνα δαιμόνιον ὃ καὶ τὰ ἄλλα χλεύην ὡς ἐπίπαν τὰ ἀνθρώπεια καὶ παιδιὰν πεποίηται I. Nigr. 20. 58. παίζεις ἔχων II. Icar. 24. 780. παίζειν τὰ τῶν ἀνθρώπων I. Nigr. 20. 58.
Παιήων I. D. Deor. XIII. 2. 237.
παῖς I. Sacr. 11. 534. παιδὶ πλησιάζειν II. 2. Ver. Hiſt. 28. 125. ὦ παῖ II. Salt. 67. 304. ὦ παῖ λέγων I. Herm. 55. 796. γραφέων παῖδες I. Zeux. 5. 843. οἱ Ῥωμαίων παῖδες I. Nigr. 30. 69. ἐκ παίδων II. Tox. 27. 536. ἐν παισὶν ἦν I. Nec. 3. 458. & 459. παῖδας ἀποφαίνειν I. Nigr. 3. 41. ἡ παῖς I. D. Mar. IX. 1. 310.
παίω I. Nigr. 27. 67.
Πακάτη. κατὰ τὴν Πακάτην II. Imag. 7. 465.
παλάθη τῶν καρικῶν I. Vit. Auct. 19. 558. παλάθη ἰσχάδων I. Piſc. 41. 609.
πάλαι. ἦν τοίνυν πάλαι I. Prom. 12. 194. τῷ πάλαι I. Tim. 32. 145. τῶν πάλαι III. Hipp. 1. 66. πάλαι ῥιζῶν II. Amor. 34. 434. & 435.
παλαιστικός. παλαιστικὴ I. D. Deor. XX. 14. 264.
Παλαμήδης I. Jud. Voc. 5. 88. I. Nec. 18. 481.
παλιγγενεσία III. Muſc. Enc. 7. 96.
πάλιν τρέχ' III. Ocyp. p. 668.
πάλιν T. H. mavult πάλαι I. Cont. 1. 491. καὶ πάλιν II. Alex. 40. 247.
παλλακίδας καὶ τὰς γυναῖκας II. Tox. 39. 548.
παμμεγέθης I. Cont. 20. 517.
πάμπολυς. πάμπολλα al. πάντοθεν I. Somn. 8. 12.
ὁ Πὰν ἐκεῖνος I. D. Deor. IV. 1. 208. τῷ Πανὶ τούτῳ ἀναθεῖναι I. Tim. 42. 154.
Παναθηναΐα I. Merc. Cond. 37. 696.
πανάριστε III. Fug. 30. 382.
Πάνδημος III. Rhet. Pr. 1. 1. & 2. πρὸς Πανδήμου III. Pſeudol. 11. 170. & 171. τῇ Πανδήμῳ III. D. Meret. VII. 294. νὴ τὴν Πάνδημον III. Rhet. Pr. 25. 28.
πανήγυρις τῶν Ὀλυμπίων I. Herod. 7. 836.
πανλάσκτος II. Tox. 24. 533.
πανοπλία. τὰς πανοπλίας II. Gymn. 32. 912.
πανουργία. ἐν τῇ πανουργίᾳ I. D. Deor. VII. 1. 220.
παντευχία. παντευχίαι σωρηδὸν προσεκομίζοντο — συνδεδεμένων δοράτων φορμηδὸν — ἁρμαμάξαι στοιχηδὸν ὑπὸ μίαν ὄψιν I. Tim. 3. 105.
πάντως II. Par. 53. 877.
πάνυ. εἰ πάνυ μορφῆς εὐφυοῦς ἔχοιτε I. Somn. 2. 4. εἰ δὲ πά-
παπαί, ὦ Ἑρμότιμε &c. I. Herm. 5. 744.
παρὰ I. Scyth. 1. 860. ib. 3. 862. παρ' ἐμοῦ I. Tim. 49. 162. παρ' αὐτοῦ &c. I. Nec. 6. 464. παρὰ αὐτοῦ II. Tox. 32. 540. παρ' αὐτῆς I. Piſc. 11. 579. παρὰ γὰρ ἐμοὶ I. Prom. 3. 28. παρ' ἑκάτερον II. Q. Hiſt. 10. 14. παρ' ἕνα II. Salt. 12. 274. παρὰ τοσοῦτον ἦλθον διαδρᾶναι II. 2. Ver. Hiſt. 26. 123. παρὰ τὸν βίον I. Cat. 23. 644. παρ' Αἰγυπτίοισιν III. Dea Syr. 14. 461. οὐ μεῖον τοῦ παρὰ τοῖς πλήθεσιν II. Dem. 11. 379. πηγαὶ δύο παρὰ ταῖς &c. II. 2. Ver. Hiſt. 33. 129. παρὰ & περὶ ſaepe confundi vide II. de Luct. 16. 929.
παραβάλλω I. Halc. 7. 182.
παραβλέπω. εἰ μὴ ἐγὼ παραβλέπω Μενίππους ὅλους vid. not. I. Nec. 1. 455.
παραβόλως ἀναρρίπτειν I. Herm. 28. 768.
παράβυστος. ἐν παραβύστῳ που I. Nec. 17. 480.
παραβύω. παραβυόμενος II. Imag. 13. 471.
παραγγέλλω I. Nigr. 34. 77. I. D. Deor. X. 1. 229. παραγγεῖλαι II. 1. Ver. Hiſt. 12. 79.
παράγγελμα I. pro Lapſ. 13. 736.
παραγίγνεσθαι gloſſa videtur II. Bis Acc. 21. 817.
παραγκωνίζομαι I. Piſc. 34. 603.
παράγω. παρῆκται δὲ ἐκ τοῦ Ἡσιόδου I. Somn. 3. 6.
παράδειγμα προθέμενον II. Imag. 17. 477. παράδειγμα προστήσασθαι I. Somn. 18. 23.
παρέδωκεν ἱστορίαν II. Amor. 15. 414.
παραθεωρέω I. Herod. 8. 838. & 839.
παράθυρος I. Nigr. 31. 74.
παραιτονία II. Q. Hiſt. 62. 68.
παράκαιρος. ἡ γὰρ παράκαιρος ἡδονὴ τίκτει βλάβην I. Nigr. 31. 73.
παράκειμαι. παρακέαται III. Dea Syr. 6. 454.
παράκλησις. διπλασίαν τὴν παράκλησιν I. Halc. 8. 184.
παρακρούω I. Cat. 1. 621.
παραλαμβάνω I. Nigr. 26. 66. I. Halc. 7. 182.
παραλείπω. μή τι παρέλιπεν II. Q. Hiſt. 38. 51.
παραμυθέομαι I. Prom. 3. 27. παραμυθεῖται τὰς συμφορὰς ib.
παρανοεῖν II. Abd. 30. 185.
παρανομέω I. Tim. 45. 159. παρανομήσας III. Mort. Per. 16. 340.
παραμυθίαν I. Herm. 75. 818.
παραπαιδαγωγέω. παραπαιδαγωγεῖν καὶ συσχηματίζειν τὴν πολιτείαν — πολλοὺς δὲ καὶ τὸ σχῆμα παραπαιδαγωγεῖ μὴ ἁμαρτάνειν διὰ τὸ εὐεξέλεγκτον I. Nigr. 12. 51.
παραπαίω II. Salt. 83. 314. δύο πρεσβύτα ξυνδιαστάντα τοῦ ληρεῖν καὶ παραπαίειν I. Tim. 17. 128.
παραπέμπω I. Nigr. 22. 61. παραπεμπέτωσαν III. Cronoſ. 17. 399. & 400.
παραπλεῖν II. Par. 61. 882.
παραπολὺ I. Herm. 29. 770.
παράπτομαι I. Merc. Cond. 26. 682. & 683.
παρρέω. παραρρυεὶς λάθῃ III. Diſſ. cum Heſ. 5. 243.
παρασιτία II. Par. 37. 863.
παράσιτος II. Lex. 6. 331.
παρεσκευασμαι, τεθηγμένος παρεσκευασμένος τοὺς λόγους II. Tox. 11. 517.
παρασύμβαμα I. Vit. Auct. 21. 561.
παρασύρω. καθάπερ ὑπὸ χειμάρρου παρασυρῶσι — ὡς ὑπὸ ῥεύματος παρασυρῆσαν I. Nigr. 16. 55.
παρατρέπω. παρατρέψει II. de Luct. 17. 930. & 931.

παραφέρομαι. παραφερόμενος ὑπὸ θολεροῦ τινος χειμάῤῥου I. Herm. 86. 830.
παραχαράττω II. Demon. 5. 377.
πάρεδρος. θεῷ παρέδρῳ III. Calumn. 17. 149. πάρεδροι II. Phal. Pr. 1. 187. παρέδρους Ἀπόλλωνος III. Electr. 4. 89.
πάρειμι. τὸ παρὸν εὖ θέμενος I. Nec. 21. 484. & 485. τοῖς παροῦσιν III. Conv. 24. 436. ἢ πάντα τἆλλα παρέντας III. Char. 6. 620.
παρεισπίπτω. παρεισπεσὸν Mſ. παρεὶς πεσὸν I. Jud. Voc. 11. 96. παρεισπεσοῦσαν III. Ep. Sat. 23. 405. & 406.
παρεισοδεύω. παρεισώδευσε III. Philopat. 12. 598.
πάρεργον I. Herod. 6. 836. εἰ μή τις ἄρα πάρεργον — τὰ θεῖα ἐν παρέργῳ τίθεσθαι I. Tim. 4. 106.
παρέρχομαι. παρέρχεσθαι εἰς τὸν δῆμον I. Prom. 6. 33. λέγεται δ' ἔν τινι χορηγίᾳ παρελθεῖν ἀκέτης ib. παρελθόντας vide not. III. Char. 19. 630.
παρέχω I. Nigr. 26. 66. παρέχον τότε I. D. Mort. XXVII. 7. 443. τῷ πρώτως παρασχόντι τὴν αἰτίαν ib. XXX. 2. 451.
παρθενεύω I. Tim. 13. 123. κατακλείσας παρθενεύοι ib. 17. 127.
Παρθυαῖοι III. Macrob. 15. 218.
Παριανὸς III. Mort. Per. 14. 339.
παρίημι. εἰς τὰ πλήθη παριὼν I. Prom. 6. 33. τοῖς κωμῳδοῖς χορηγῶν παριοῦσι ib.
[illegible]. τὸ δὲ παριστάμενον I. Cont. 13. 507. παρασταμένος τὸν ὑποκριτὴν II. Salt. 84. 315.
παρίσωσις I. D. Mort. X. 10. 374.
πάροδος II. Alex. 48. 253. ἐν τῇ παρόδῳ I. Nigr. 33. 76. σχολῇ δὲ λογογραφῶν συνθεὶς ἐποιεῖτο τὰς παρόδους I. Prom. 6. 33.
παροιμία. ἐν ταῖς παροιμίαις I. Somn. 3. 5.
παρολιθέω II. Gall. 26. 742.
παροπτέος. οὐ γὰρ παροπτέος III. Philopat. 2. 586.
Παῤῥησιάδης I. Piſc. 19. 588.
παῤῥησιάζομαι. παῤῥησιασάμενος πέραν τοῦ μετρίου — βοῦς ἐπὶ γλώσσῃ τοὺς παρὰ (T. H. vult legi πέρα) τοῦ δέοντος παῤῥησιαζομένους I. Nigr. 30. 72.
παρῳδέω II. Jup. Trag. 14. 657.
παρωθέω I. Piſc. 34. 602.
πᾶς I. Prom. 2. 187. πᾶς θεατὴς II. Amor. 41. 442. ὁ πᾶς οὑτοσὶ πλοῦτος III. Nav. 26. 264. τοῦ παντὸς univerſi, hoc eſt mundi I. Nigr. 2. 41. παντὸς ἀπῆλθε II. Par. 5. 843. παντὸς μᾶλλον I. Halc. 2. 179. ἐκ παντὸς I. Nec. 4. 461. πάσης γὰρ τέχνης II. Par. 13. 851. παντὶ al. Πανὶ I. D. Deor. XVIII. 1. 247. πάντες Gron. vult πένητες III. Cron. 18. 400. πάντες οἱ περὶ παιδείαν ἔχοντες III. Macrob. 18. 220. πᾶσαι II. Amor. 19. 420. πάντα Edd. male πάντων I. Herm. 64. 806. πάντα καταπίπτοντα II. Aſin. 22. 590. πάντων Fl. παρόντων melius III. D. Meret. IX. 302. & 303. ἡ πάντων I. Harm. 4. 857. καὶ μία πάντων I. Piſc. 13. 582. & ſeq. ἐπὶ πάντων ἐλθεῖν I. Herm. 64. 806. πασῶν ib. 45. 786. δὶς διὰ πασῶν I. Prom. 6. 34. πᾶσιν III. Philopſ. 22. 50. & 51. πάντα ἔκλασε II. Aſin. 22. 588. & 589.
Paſſiva pro activis in nota ad πεποιημένοι vide II. 1. Ver. Hiſt. 35. 98.
πάσσω II. Q. Hiſt. 13. 18.
πάσχω. τί ἂν πάθοιμι; I. Prom. 7. 37. ἐπεπόνθειν II. 1. Ver. Hiſt. 4. 73. τοῖς πεπονθέναι φάσκουσι II. Phal. alt. 6. 202. τί ἂν πάθοις II. Gymn. 37. 918.
πάταγος. ἔξω τοῦ πατάγου τῶν ὀνομάτων I. Tim. 1. 100.
πατὴρ I. Prom. 5. 189. πατὴρ μὲν — Γάϊος II. Aſin. 55. 622. & 623. εἴκων τῇ τοῦ πατρὸς ἀκμῇ (melius πάθους) II. Abd. 16. 172. τὸν πατέρα II. Alex. 56. 260. πατράσιν ἐπιβουλεύουσι I. Prom. 16. 199.
πατρικῆς δ' ἀνάγκης II. Abd. 23. 179.
πατρίς. πατρίδας στέργουσι III. Pat. Enc. 1. 229.
πατρῷος I. D. Mort. XII. 3. 383.
πάτταλος. πρὸς πάτταλον II. Dem. 38. 388.
Παῦλος. ὁ δὲ Παῦλος, ὥσπερ ὑπόπτερος γεωργὸς, πᾶσαν σχεδὸν ἐπέδραμε τὴν οἰκουμένην I. Somn. 15. 20.
Παύσων nomen pr. III. Dem. Enc. 23. 508.
παύω. ὦ, παῦε, παῦε, παραβαλοῦ τῇ κωπίῳ I. Nigr. 8. 47. ἔπαυσε I. Scyth. 2. 861. οὐδὲ παυσομένου μου, an οὐδέπω; I. D. Mort. II. 2. 336.
παχύδερμος I. Tim. 23. 136.
παχὺς I. Tim. 15. 126. παχὺς τὸν ἰὸν III. de Dipſ. 4. 237.
πέζα III. Tragop. p. 658.
Πειθὼ Περικλέους II. Amor. 29. 430.
πειθώ τις ἐπεκάθιζεν ἐπὶ τοῖς χείλεσι I. Nigr. 7. 46.
πείθω I. D. Deor. XX. 9. 260. πεπείκασι γὰρ III. Mort. Per. 13. 336. ὡς δ' ἐπείσθη I. Somn. 9. 14. ἐπείσθημεν Solan. vult ἐσπείσθημεν ſed non opus II. Tox. 55. 560. τὰ μετὰ τοῦ ξένου αὐτὰ πεποιθότα I. Prom. 3. 28.
πεινάω. πεινῆν I. Nigr. 27. 67.
πεῖρα I. Jud. Voc. 3. 85. πείρας ἕνεκα II. Salt. 5. 269.
Πειραιεὺς III. Nav. 14. 258.
πειράω. πειρᾶν ad Venerem ſolicitare I. D. Deor. VI. 1. 217. καταφρονήσας ἐπειρώμην II. Icar. 4. 755.
Πελαστικὸν I. Piſc. 47. 615. II. Bis Acc. 9. 802.
πέλεκυς τῶν ναυπηγικῶν I. D. Mort. X. 9. 370.
Πελλαία II. Alex. 6. 215.
Πέλοψ III. Charid. 7. 622.
πέλτη. πέλτην ἢ γέῤῥον I. Herm. 74. 816.
πέμπω. οἱ πέμποντες I. D. Mar. XV. 1. 324. πεμπομένη συνεχῶς II. Tox. 14. 521.
Πενελόπη. τὴν Ἰκαρίου λέγω Πενελόπην I. D. Deor. XXII. 1. 268.
πένης I. Nec. 14. 475.
πενθέω. ἔοικε πενθεῖν I. Vit. Auct. 13. 553.
πένθος ἀληθὲς I. Tim. 22. 135.
πεντεκαίδεκα I. Herm. 48. 790.
πεντήκοντα III. Macrob. 10. 214. πεντήκοντα καὶ ἑκατὸν I. Herm. 48. 791. τὸν τῶν πεντήκοντα νέων στόλον II. Salt. 52. 297. & 298.
πέρα τῆς ἐλπίδος I. Merc. Cond. 7. 663. πέρα τοῦ μετρίου II. Salt. 21. 280. III. Rhet. Pr. 10. 11.
πέρας μὲν &c. III. Dem. Enc. 5. 495. πέρας οὐδὲν II. Amor. 17. 417. τὸ πέρας cur in notis ſolicitetur neſcio III. Ocyp. p. 667.
Περδίκκας II. Q. Hiſt. 35. 47.
περὶ τῆς Περεγρίνου τελευτῆς III. Mort. Per. 1. 324. & 325.
Perfecti paſſivi terminationem in αται v. III. Dea Syr. 42. 482. & 483.
περὶ II. Jup. Trag. 22. 666. εὐτεχνίας πέρι I. Herm. 20. 758. περὶ τὸν βίον I. Piſc. 25. 595. περὶ πόδα I. pro merc. Cond. 4. 711. περὶ τοὺς ξένους I. Scyth. 6. 866.
Περίανδρος. ἄνευ Περιάνδρου II. 2. Ver. Hiſt. 17. 114.
περιαγγολέω II. Bis Acc. 11. 804.
περιβάλλω I. Herm. 6. 745. περίβαλε — καὶ ἀράμενοι I. [illegible]eux. 7. 844. περιβάλλοντες II. 1. Ver. Hiſt. 30. 94.

περίβλεπτος I. Nigr. 21. 59.
περιβομβοῦντες σφῆκες II. Bis Acc. 13. 806.
περιέρχομαι. περιελθὼν I. Nec. 7. 466.
περιεσπάω II. Lex. 23. 348.
περιέχω. περιεσχημένον I. Tim. 31. 145.
περιηγέομαι I. D. Mort. XX. 1. 412. I. Cont. 1. 491.
περιΐστημι. ἐς γελοῖον περιΐστη τὰς γνώμας II. Q. Hiſt. 1. 2. περιστήσας πορφύρεόν τι κῦμα I. D. Mar. XIII. 2. 321.
περικαθέζομαι. περικαθεσθέντες II. 1. Ver. Hiſt. 23. 88.
περικείρω. τοὺς πλοκάμους περικειρόμενος I. Tim. 4. 107.
Περικλέης Ὀλύμπιος Ἤστραπτ', ἐβρόντα, συνεκύκα τὴν Ἑλλάδα. I. Nigr. 7. 46. Περικλῆς I. Jud. Voc. 7. 91.
Περίλαος II. Phal. Pr. 11. 198.
περιλιχμάομαι I. Prom. 10. 193.
περίοδος. ἰατροῖς παρέχουσιν ἀφορμὰς περιόδων I. Nigr. 22. 61.
περιμένω. ἐλπίδα περιμένουσα III. D. Meret. VI. 293.
περιουσία. ἐκ περιουσίας I. Piſc. 9. 579.
Περίπατος. ἐν Περιπάτῳ II. Icar. 21. 776.
περιπείρω I. Zeux. 10. 848. I. Piſc. 51. 618.
περιπέτομαι I. Cont. 22. 519.
περιπίπτω. μὴ περιπίπτῃς σεαυτῷ I. D. Mort. XXVI. 2. 436.
περισπειράω II. Q. Hiſt. 29. 39. περισπειρᾶσθαι III. de Dipſ. 6. 238.
περισπούδαστος I. D. Deor. XX. 14. 264.
περιτέμνω. οἴνας περιταμνέμεν I. Nigr. 9. 49.
περιττός. εἰ περιττά με λέγειν ἔοικας II. Amor. 1. 398.
περιχρίει ὕαλῳ II. de Luct. 21. 932. & 933.
Περσεφόνεια ἐπαινὴ I. Nec. 9. 469.
Πέρσης. ὡς Πέρσαις νόμος — Πέρσαι τοὺς βασιλεῖς ἑαυτῶν ὡς θεοὺς προσκυνοῦσι· καὶ οἱ μὲν ἴσοι ἀλλήλους καταφιλοῦσι, οἱ δὲ ταπεινότεροι τῶν παρειῶν τῶν μειζόνων μόνον τυγχάνουσι I. Nigr. 21. 59. κατὰ τοὺς Περσῶν τοῦτο καὶ Ἀσσυρίων νόμους I. Sacr. 5. 530.
Περσίδης II. Alex. 11. 218.
πέτομαι. ὃν ἐγὼ μικρὸν ἔμπροσθεν ἀφῆκα πέτεσθαι III. Mort. Per. 40. 360.
πέτρα I. Tim. 26. 139. I. Merc. Cond. 5. 660. πέτρας γεωργοῦμεν II. Phal. alt. 8. 204. λευκάδα πέτρην III. Philopat. 21. 609.
πεύκη. πεύκησιν ἐλαμπηφόροις I. Somn. 17. 21.
πεφυλαγμένος III. Philopſ. 6. 34. & 35.
πηγὴ ἐπώνυμος I. D. Mar. VI. 3. 304. πηγὴν II. Alex. 14. 222.
πηδάλιον. τῶν πηδαλίων II. Tox. 6. 512.
πηλίκος. πηλίκον ποτὲ στενάξειεν III. Dem. Enc. 5. 494.
Πήλιον. εἶτα τὸ Πήλιον ἐπ' αὐτῇ &c. I. Cont. 3. 495.
πηλὸς I. Merc. Cond. 17. 673. πηλὸς ὁ τῶν χυτρέων, καὶ πηλὸς ὁ τῶν κοροπλάθων, καὶ πηλὸς ὁ τῶν πλινθουργῶν I. Prom. 1. 24. ἄδηλος Προμηθεὺς, ἄδηλον πηλοῦ ib. 2. 26. ἐν πηλῷ οὕτοί γε &c. II. Gymn. 2. 884. differentiam πηλὸν inter & βόρβορον vide I. Prom. 1. 24.
πηνίκη coma mentita. III. D. Meret. V. 290.
πήρα. ὁ τὴν πήραν ἐξηρτημένος I. Vit. Auct. 7. 547.
πήρη I. Piſc. 1. 570.
πηρόω I. Nigr. 34. 77.
πῆχυς I. D. Deor. XII. 1. 232. πήχεις III. Rhet. Pr. 6. 6. ὅλῳ τῷ πήχει βασιλικῷ I. Cat. 16. 639. πηχέων ἓξ II. 2. Ver. Hiſt. 37. 132. τῷ αὐτῷ πήχει μετροῦντες II. Q. Hiſt. 5. 7.
τε πιθανὸς δοκεῖ τοῖς ξυγγράψασιν Ἀλέξανδρος, ὡς καὶ ταῦτα ἂν πράξας &c. I. Tim. 2. 102. II. Jup. Trag. 27. 672. III. Bacch. 2. 77.
πῖλος I. Nec. 1. 456. ib. 8. 467.
πινάκιον τῶν ἀπὸ γεωμετρίας σχημάτων I. Nigr. 2. 40.
πιναρός. τῆς ἐσθῆτος τὸ πιναρὸν I. Somn. 8. 11.
Πίνδαρος. τοῦ Πινδάρου II. Icar. 27. 785.
πίνω I. Merc. Cond. 26. 685. εἰ μὴ ἕωθεν ἔπινε III. Calumn. 16. 146. τὰ μύρα πίνοντας I. Nigr. 31. 73. πίοντα τῆς ἀθανασίας I. D. Deor. IV. 5. 212. πιόμενος τοῦ ἐλλεβόρου II. 2. Ver. Hiſt. 7. 109.
πιπράσκω. ἡδέως ἂν ἠξίωσα πεπρᾶσθαι I. D. Deor. XXIV. 2. 277.
πίπτω. τὸ πίπτον τοῦ μέτρου I. Tim. 1. 99. ἐπὶ κεφαλὴν, πίπτοντα ib. 44. 157. πέπτωκεν ὀφρῦς &c. III. Philopat. 28. 617.
Πίσαιος I. Sacr. 11. 534.
πιστεύω I. Cont. 22. 519. ἐπίστευον ἀρίστους ἄνδρας εἶναι I. Scyth. 8. 868. χρὴ πιστεύειν τοῖς ζωγράφοις I. Prom. 5. 31. πιστευτέα pro πιστευτέον I. Tim. 48. 161.
πίστις. ἄνευ τινὸς ἀκριβοῦς πίστεως III. Mort. Per. 13. 338.
πίττα ὑπόπηλος II. Gall. 24. 739. ἐκ πίττης Βρεττίας II. Alex. 21. 228.
πιττόω II. Lex. 11. 333. vel potius 337. πιττοῦσθαι III. Rhet. Pr. 23. 24. πεπιττωμένοι τὰ σκέλη I. Merc. Cond. 33. 691.
Πιτυοκάμπτης. Πιτυοκάμπται καὶ τραγέλαφοι I. Prom. [illegible]
πίτυς v. notas III. Tragop. p. 662. I. D. Deor. XXII. 4. 272. ib. 273.
πίων. τοσαῦτα ταύρων τε καὶ αἰγῶν πιότατα I. Tim. 9. 116.
πλάζομαι. ἐν μέσῳ ἀλαζονείας καὶ φιλοσοφίας πλάζεσθαι I. Prom. 5. 31.
πλαίσιον III. D. Meret. XIII. 315.
πλακοῦς I. Tim. 55. 170.
πλανάω. ἄλλως πλανώμενον I. Cont. 1. 488.
πλάξ. καθικέσθαι πλακὸς I. Somn. 3. 5. πλάκες λίθιναι ib.
πλάσμα. χρυσᾶ τὰ πλάσματα I. Prom. 1. 25.
πλαστικὴ I. Prom. 2. 187.
αἱ Πλαταιαὶ III. Rhet. Pr. 18. 20. Πλαταιαῖς III. Epigr. 21. 680.
πλατάνιστος II. Amor. 31. 431.
πλατὺς I. Jud. Voc. 7. 91.
Πλάτων I. Piſc. 2. 571. Πλάτων θαυμαστὸς I. pro Lapſ. 4. 728. Πλάτων ἱερὸς II. Amor. 24. 424. Πλάτων μέμνηται I. pro Lapſ. 6. 733.
πλέθρον III. Mort. Per. 31. 352.
πλεκτάνη. τῶν λόγων πλεκτάνας I. Vit. Auct. 22. 562. κατὰ τὰς πλεκτάνας I. D. Mar. IV. 3. 299.
πλέον. Vide πολύς.
Pleonaſmus pronom. & artic. I. D. Mar. III. 1. 296. II. Phal. Pr. 11. 199. II. de Luct. 2. 922. Particulae καὶ III. Nav. 1. 246. verbi φέρω III. Mort. Per. 25. 348.
πλέω. σωζέτω τοὺς πλέοντας I. D. Deor. IV. 1. 208. τῇ πλεούσῃ I. Herm. 28. 769. πλεύσας οἴκοθεν ἐκ τῆς Καρίας I. Herod. 1. 832.
πλέως λιμοῦ I. Merc. Cond. 17. 672.
πληγή. πληγὴν λαμβάνων I. Tim. 52. 169. πληγῶν Ὁμηρικῶν I. Merc. Cond. 8. 664. πληγὰς λαβὼν II. Jup. Trag. 52. 700.
πλῆθος πολὺ I. Vit. Auct. 20. 559.
πλημμελέω. ὅθεν ἐπλημμέλησα II. pro Imag. 12. 491.

πληρωμάτων II. 2. Ver. Hiſt. 37. 133.
πλησίον τῶν Κασπίων πυλῶν I. Prom. 4. 188.
πλήσσω. ἀεὶ πληγήσεσθαι προσδοκῶν I. Somn. 9. 13.
πλίνθος I. Cont. 11. 505.
πλινθουργὸς I. Prom. 1. 24.
πλοῖον. τὸ πλοῖον ἀνελκύσαντες II. 2. Ver. Hiſt. 2. 105.
πλόκαμος. τοὺς πλοκάμους περικειρόμενος I. Tim. 4. 107.
Pluralem pro Duali in ἐκεῖνοι ἔγραψαν vide III. de Domo 23. 203.
πλούσιος καὶ αὐτὸς ὢν I. D. Mort. XI. 1. 376. ἐπὶ τὰς τῶν πλουσίων ἐφοίτα θύρας I. Nigr. 22. 61.
Pluſquam perfecti in plur. rariorem terminat. vide in ἐδεδοίκεσαν III. Conv. 12. 427.
πλουτέω. πολλοὶ πλουτοῦσι, ἀδίκως αὐτὰ ξυλλεξάμενοι I. Nigr. 1. 37. διὰ τὸ πλουτεῖν ib. 23. 62. ἑτέρως δὲ οὐκ ἔστι πλουτεῖν I. Prom. 1. 25. οἷς ἐξῆν πλουτεῖν, ἀναλέγοντας III. de Electr. 3. 88.
προσαγορεύω. θωπευτικῶς προσαγορεύειν ἑκάστης ἡμέρας τοὺς πλουτοῦντάς τε καὶ δυναμένους ἐν ταῖς πόλεσι I. Nigr. 22. 61.
πλουτοδότης I. Tim. 21. 131.
πλοῦτος I. Nigr. 4. 42. ἐφόδιον παιδείας ὁ πλοῦτος I. Somn. 1. 2. Πλούτου I. Herm. 9. 748. εἰς Πλούτου III. Epigr. Omiſſ. 692. καὶ Πλούτους II. Tox. 45. 552.
Πλούτων I. D. Mort. V. 1. 343. ib. XXIII. 1. 426. Πλούτων ἐθρέψατο III. Tragop. p. 651. τὴν Πλούτωνος ἀρ[...]σημιοῦν I. Cont. 2. 492.
πνεῦμα. τοῦ πνεύματος κατιόντος II. 2. Ver. Hiſt. 37. 131.
ποθεινός. οὐκ ἔτι ποθεινὸς ὀνομάζομαι III. Rhet. Pr. 24. 26.
πόθεν εἶχεν ἐκεῖνος τοσοῦτον γέλωτα III. Mort. Per. 45. 364. πόθεν γὰρ — τί οὖν, ἤρεσκέ μοι ῥύσασθαι; πόθεν; — πόθεν, ἀπό τινος μέρους· ἢ μεθ' ὑποκρίσεως ἀντὶ τοῦ οὔτι I. Tim. 8. 115.
ποιέω. ποιεῖς κολάζων I. D. Mort. XXX. 3. 454. ὅμοια ποιήσομεν I. Tim. 9. 116. οὗτοι δὲ τί ποιήσουσιν ἡμῖν I. D. Deor. XXVI. 2. 287. ποιήσωμεν II. Abd. 17. 174. ποιήσειεν ἄν τις I. Vit. Auct. 10. 551. ποιεῖν Edd. priores, ſed nunc ποιεῖ III. de Domo 17. 199. τί γὰρ χρὴ ποιεῖν; quid enim facias? I. D. Deor. VIII. 1. 225. ὅμοιόν τι τῷ Προμηθεῖ πεποιηκὼς I. Prom. 7. 34. πρὸς οὐδὲν αἰσθητὸν ποιήσας I. Somn. 8. 11. ἐπεποίητο ἂν II. Jup. Trag. 11. 653. γελοῖον γάρ, ὑπὲρ τοιούτου ῥήτορος ἐμὲ ποιεῖσθαι τοὺς λόγους I. Nigr. 9. 49. κεράμου πεποιημένη II. 2. Ver. Hiſt. 33. 129. πεποιημένων act. II. Salt. 21. 280. ῥήτρην ποιήσασθαι III. Philopat. 22. 611.
ποιημάτιον. ὄρνιθας ποιημάτια III. Philopat. 13. 598.
ποιητὴς III. Epigr. 25. 682.
ποιητικός. κατὰ τὸν ποιητικὸν λόγον I. Prom. 13. 195.
ποιήτρια III. Muſc. Enc. 11. 98.
ποικίλος II. Lex. 9. 334. ποικίλος ταῦρος III. Deor. Conc. 10. 533. ποικίλῃ ἐσθῆτι, ποικίλα ἐνδὺς I. Nigr. 13. 51.
ποιμήν. ἐπὶ τῷ ποιμένι II. Amor. 42. 444.
ποινή. ποινὰς καὶ Ἐριννύας I. Nec. 9. 469. Ὀρέστην ἐγκυκλοῦσας ποινὰς &c. II. Amor. 47. 450.
ποῖος. ποία δέ τις I. D. Deor. XX. 14. 264. τὸ ποῖον I. Tim. 29. 143.
ποιότης. αἱ ποιότητες ἀσώματοι I. Nigr. 11. 50.
πολεμέω I. Prom. 16. 199.
πολέμιος. πολεμίοις II. Alex. 4. 210.
πόλεμος I. Nec. 3. 459. ὁ πόλεμος ἁπάντων πατὴρ II. Q. Hiſt. 2. 4.
πολιὰ II. Amor. 12. 409. ὦ πολιὰς I. Piſc. 21. 591.
πολιορκίας σχῆμα II. Q. Hiſt. 57. 66. καθάπερ ἐν πολιορκίᾳ III. Calumn. 19. 150.
πόλις. ἡ πόλις II. Phal. Pr. 3. 189. πόλις σύμπασα τῶν Ἀθηναίων II. Q. Hiſt. 38. 51. πόλις ἐν Ἰταλίᾳ II. Salt. 32. 286. πόλει III. Dea Syr. 60. 490. εἰς τὴν ἐν τῇ πόλει μάχην II. Par. 43. 866. & 867. καὶ πόλιν v. notam III. Dea Syr. 18. 466. πρὸ τῶν πόλεων I. Cont. 22. 518. εὖ χρῆσθαι τοῖς ἐν πόλεσι II. Q. Hiſt. 42. 56. πόλιας II. Aſtr. 23. 370.
πολίτευμα I. Prom. 15. 198.
πολίτης I. Tim. 49. 163.
πολιτικὸν III. Philopat. 19. 605. πολιτικῆς μορίου εἴδωλον II. Bis Acc. 34. 834.
πολίχνιον I. Jud. Voc. 7. 91.
πολιώδης II. Alex. 60. 264.
πολλάκις II. Q. Hiſt. 61. 67.
πολλὸν III. Dea Syr. 12. 458.
Πολυδάμας I. Herod. 8. 838.
Πολυδεύκη II. Dem. 24. 384.
πολυδίψιος I. Nigr. 16. 56.
Πολυκλείτης. Πολυκλείτου γὰρ τοῦτο ἔργον III. Philopſ. 18. 46. ὁ τοῦ Πολυκλείτου κανὼν III. Mort. Per. 9. 330.
πολυμαθείας II. Salt. 33. 287.
πολυποσία II. Par. 16. 853.
πολύπους. I. D. Mar. IV. 2. 299. πολύποδα ὠμὸν I. Vit. Auct. 10. 551.
πολύς. πολλοῦ I. Piſc. 48. 616. πολλὰ II. Par. 14. 852. διὰ πολλοῦ II. Alex. 12. 220. οὐ πρὸ πολλοῦ II. Tox. 12. 518. πολὺ λέγεις I. Vit. Auct. 26. 566. τὰ πολλὰ I. D. Mort. I. 2. 332. πολλὰ λοιδορεῖσθαι, — πολλὰ κατηγορηθῆναι — τὰ πολλὰ ἐπισκάπτειν — πολλὰ καταρᾶσθαι ἀνδράσι πονηροῖς I. Prom. 6. 32. τῶν πολλῶν vide notam III. Cyn. 6. 542. & 543. τοῖς πολλοῖς vulgo, I. Nigr. 4. 42. τοὺς πολλοὺς II. Alex. 6. 214. πολλοὺς καὶ ἄλλους III. Hipp. 8. 74. πολλὰς μυριάδας &c. III. Epigr. Omiſſ. 690. πλέον II. Par. 45. 870. πλέον ἢ ἔλαττον II. Dem. 10. 378. πλείω II. Aſin. 10. 577.
Πολύστρατος II. pro Imag. 1. 484.
πολύτιμος. πολύτιμοι ὡς ἀληθῶς II. Jup. Trag. 8. 651.
πολύφιλος II. Tox. 37. 546.
πομπεύω. τοῦ πομπεύειν ἔχοντες ἡλικίαν I. Somn. 1. 1.
πομφόλυξ I. Cont. 19. 515.
πονέω. τῷ σώματι πονῶν I. Somn. 9. 12. πονεῖσθαι τὸν πόνον I. Nigr. 33. 76.
πονηρὸς I. Herm. 10. 749.
πονήρως ἀπαλλάττειν I. Merc. Cond. 23. 678.
πόνος. τῷ πόνῳ II. Bis Acc. 20. 815. πόνον πονηρὸν &c. II. Bis Acc. 21. 817.
πόντος. εἰς βαθυκύμονα πόντον I. Tim. 26. 138. ἐς τὸν μέλανα πόντον III. Adv. Ind. 11. 108. & 109.
πόπανον I. Catap. 2. 623.
πορθμεῖον I. Cont. 10. 503. τὸ πορθμεῖον περίμενε naulum exſpecta, I. D. Mort. XXII. 2. 424.
πορθμεία II. de Luct. 10. 926.
πορπάω. καὶ τήνδε (ἀλένην) νῦν πόρπασον ἀσφαλῶς I. Somn. 9. 12.
πόῤῥω. οὐ πόῤῥω τῆς πόλεως I. Nigr. 26. 65.
πορφύρα III. Rhet. Pr. 16. 18.
πορφύρεος κάνδυς II. Q. Hiſt. 39. 52. πορφύρεον κῦμα I. D. Mar. XIII. 2. 321. πορφυροῦς πλόκαμος II. Salt. 102.

πορφυρίς. ὁ τὴν πορφυρίδα ἔχουσι. I. D. Mort. X. 4. 365.
Ποσειδῶν I. D. Deor. XXI. 2. 268. Ποσειδῶν προήδρευε III. Deor. Conc. 14. 536.
ποταμὸς ἐν ὀλίγοισι μέγας I. Somn. 2. 4. ὑπερφερόμεθα ἐν τῷ ποταμῷ I. Nec. 9. 468. ἄνω τοῦ ποταμοῦ I. pro merc. Cond. 1. 709. ἄνω ποταμῶν I. D. Mort. VI. 2. 348.
πότε I. Merc. Cond. 39. 699.
πότος vide notas III. D. Meret. V. 290. ὁ πότος συνεκροτεῖτο II. Gall. 12. 720. & 721.
ποτὸν τὸ II. 1. Ver. Hiſt. 23. 89.
ποῦ σοι γῆς αὕτη πηγὴ ῥέει; I. D. Mar. III. 1. 296. ποῦ σε II. Q. Hiſt. 10. 15.
ποῦς. ἐνδοῦναι ὀλίγον τοῦ ποδὸς laxare parumper pedem, I. Cont. 3. 493. οὐ πλέον ποδὸς I. Nec. 17. 480. ἐπὶ πόδα εὐθὺς ὀπίσω χωρεῖν I. Scyth. 3. 863. περὶ πόδα II. Q. Hiſt. 14. 19. ἐκ ποδοῖν καὶ χεροῖν III. Philopat. 11. 596. οἱ πόδες ἐς τὴν πρώραν II. Jup. Trag. 47. 694. ἐκ ποδῶν II. pro Imag. 29. 507. ἐσθῆς μέχρι ποδῶν II. Amor. 3. 400. ἐν ποσὶ ταῦτα κεκίνηται II. Q. Hiſt. 2. 3. τὸ δὲ ἐν ποσί μοι — ξυλίνους ἀστραγάλους ἐν ποσὶ, contrar. ἐκ ποδῶν — I. Nigr. 7. 45. ἐπὶ ταῖς ἐν ποσὶν ἀνιᾶσθαι ib. πρὸς πόδας III. Epigr. Omiſſ. 692.
πρᾶγμα I. pro merc. Cond. 11. 719. πρᾶγμα ὑπέρογκον ἦν I. D. Mort. XXIII. 2. 427. καὶ τὸ πρᾶγμα ib. XXVI. 2. 436. τοῦ πράγματος διασκευὴ v. notam III. Mort. Per. 3. 326. ἐκ τοῦ πράγματος I. Merc. Cond. 28. 686. μετὰ τὰ πράγματα I. Prom. 2. 26.
πρᾶξις. πράξεσι II. Alex. 30. 238.
Πραξιτέλους εὐχειρίας ὄντως ἐπαφρόδιτον II. Amor. 11. 408.
πρᾷός τε ἦν τὸ βάδισμα καὶ σεμνὸς, I. Somn. 8. 11. Ἀντίγονόν φασι δημοτικὸν καὶ πρᾷον γενέσθαι I. Nigr. 6. 44.
πράττω I. Nigr. 31. 72. πράττω dego, III. D. Meret. IX. 301. οἷς τε πράττεις I. Prom. 1. 24. ἔπραξεν ἐπ' αὐτοῖς II. Tox. 23. 532. τί πράττειν ἀνὴρ διανοεῖται; I. Piſc. 47. 614. ἀμέλει καὶ πράττων ταῦτα διετέλει I. Nigr. 26. 65. διατελεῖ τὰ ἄριστα πράττων I. Tim. 50. 163. τοῦτό μοι ἤδη πεπράξεται II. Aſin. 39. 607. πραχθῇς al. πραχθεὶς I. Nigr. 8. 47. πραττόμενα χοίν III. Charid. 23. 633. πραττομένων al. πραγμάτων I. Nigr. 9. 48.
πρέπω I. D. Deor. XX. 16. 266.
πρέσβυς. πρέσβεις Geſn. πρεσβείας corrigit III. Dem. Enc. 16. 503.
ὁ πρεσβύτης III. Conv. 6. 422.
πρευμενὴς III. Tragop. p. 652.
Praepoſitionem ὡς ante τὸν παῖδα excidiſſe putat Geſn. II. Lex. 3. 323.
Πρίαμος ποδάρκης III. Tragop. p. 659.
Πρίαπος II. Salt. 21. 279.
πρὶν ἢ I. Zeux. 10. 847. ἡ πρὶν ἀστοχία II. Amor. 16. 415. πρὶν αὐτὴν εἰς οὐρανὸν &c. III. Char. 6. 622. πρὶν ἀμφοῖν III. Calumn. 8. 137.
Πρίσκος II. Q. Hiſt. 20. 28.
πρό. ὡς πρὸ τοῦ I. Prom. 4. 29.
προάγω. τὰ μὲν ἐστι προηγμένα I. Vit. Auct. 21. 560. προάγοντα II. Gall. 8. 714.
προαιρέομαι II. Salt. 44. 294.
προαισθόμενος III. Calumn. 23. 153.
προαρπάζω. προαρπάσαι I. D. Mar. XIII. 1. 320.
προαρπάσασα II. Bis Acc. 17. 811.
προβουλεύω I. Prom. [illegible]
προγράφω I. Tim. 51. 164. πρὸς τὰ προγεγραμμένα ἀποβλέποντες II. Q. Hiſt. 42. 56.
προδιατινάω II. Abd. 11. 169.
προδιαβάλλω. προδιαβληθῆναι III. Philopat. 7. 593.
προδιδάσκω I. Cont. 7. 498.
πρόειμι. προϊόντας γάρ τινας I. Nigr. 34. 77.
προέλευσις. ἡ πομπὴ καὶ τὸ πέμπειν ἐπὶ θριαμβικῆς προελεύσεως I. Prom. 6. 33. μίαν ταύτην προέλευσιν ib. 32. ὅθεν καὶ πομπὴ ὁ θρίαμβος, ὃν προέλευσιν ἡ κοινὴ γλῶσσα λαλεῖ ib. 33. προελεύσεις ποιεῖν τῷ βασιλεῖ ib.
προεξέρχομαι. καὶ δεῖ τινα προεξελθόντα διαλεχθῆναι τῷ δήμῳ τι μετὰ μικρὸν ὄψεται I. Prom. 6. 33.
προέρχομαι. ἔξω προελθεῖν — προελθεῖν ἐς ἀγορὰν — οὐκ ἂν ἴσως προέλθοι I. Prom. 6. 33. τοσαύτην νεότητα ἐξ ἑνὸς ἔθνους διαφόρου σφίσιν ἐπὶ τὴν θέαν προελθεῖν ib. εἰς ἐκκλησίαν καλούμενος παρῃτήσατο προελθεῖν ib. τοῦ ὑποκρίτου προερχομένου ib. προελθὼν ἐπὶ τὸ βῆμα ib. ἀναβὰς ἐπὶ τὸ βῆμα καὶ προελθὼν ib. ἐπὶ τὸ βῆμα τοῦ Κάτωνος προελθόντος ib.
προέχω II. Q. Hiſt. 55. 64. προύχουσα III. Conv. 41. 447.
προηγουμένως γὰρ πολιτικῶν λόγων προΐσατο II. Amor. 9. 407.
πρόθεσις. ἐὰν ἀεὶ προθέσεις ἐκ προθέσεων ποιῇς I. Nigr. 27. 67.
προθεσμία I. Nigr. 27. 67. τῆς προθεσμίας ἐνεστώσης II. 1. Ver. Hiſt. 36. 100.
προθορέω I. Prom. 4. 29.
πρόθυμα I. Somn. 3. 6.
προΐημι. προΐεται εἰς τὸ δημόσιον I. Prom. 6. 33.
προεστώτων II. Phal. Pr. 3. 189.
προκαλέομαι I. Tim. 46. 160.
προκατάγω. προκαταχθήσομαι I. Cat. 18. 640.
προκατακλίνω priore loco accumbere facio, I. D. Deor. XIII. 1. 235.
πρόκειμαι. πρόκειται I. Tim. 21. 132. II. de Luct. 3. 923. πρόκειται ἀγὼν II. Gymn. 15. 893. προὔκειτο δὲ ἐν μέσῳ καὶ πινάκιόν τι τῶν ἀπὸ γεωμετρίας σχημάτων καταγεγραμμένον I. Nigr. 2. 40.
προκόπτω. ἐπὶ τοῦ εἴς τι προκοπτόντων I. Somn. 3. 6. προκόψας III. Ocyp. p. 664.
προκρίνω. ἐμὲ δεῖ προκεκρίσθαι I. D. Mort. XII. 1. 380.
πρόκωπος III. de Domo 30. 206. & 207.
προλέγω. ἄμεινον τῶν μαντέων τὸ μέλλον προλέγειν I. Somn. 10. 15.
προμήθεια ἐν τοῖς γράμμασιν I. Prom. 2. 26.
Προμηθεὺς I. Prom. 1. 23. & p. 185. Προμηθεὺς μετὰ τὰ πράγματα I. Prom. 2. 26. Προμηθεὺς ποικίλος, αἰολόμητις ib. 7. 37. Προμηθέως δὲ οὐδαμῶς ib. 14. 196. ἄλλον Προμηθέα, ἄλλον Πηλοῦ ib. 2. 26.
προμνήστρια καὶ νυμφαγωγὸς I. D. Deor. XX. 16. 266.
ὁ πρόνηος III. Dea Syr. 30. 476.
προνοέω. τοῦ μὴ λίθου προνοεῖν I. Somn. 13. 19.
πρόνοια. ἐκ προνοίας I. pro Lapſ. 14. 737.
προνομεία II. Abd. 23. 179.
προξενέω. προξενήσεις I. Scyth. 7. 866.
πρόοδος. ἀμείβειν δεῖ καταπεμπόμενον τὴν πρόοδον τὸ σύνθημα I. Prom. 6. 33. τὴν πρόοδον alii τὴν πρόσοδον I. Somn. 9. 12. εὐτελὴς τὴν πρόοδον I. Prom. 6. 33. οὐ γὰρ ἐπ' ἀδήλοις τοῖς ἀδικήμασι ὁ λέγων ποιεῖται τὴν πρόοδον ib. συνήθως δὲ τὰς προόδους [illegible] ib.

προοίμιον. τὸ προοίμιον τῆς Ἰνδικῆς ἤδη συντέτακται II. Q. Hiſt. 31. 42. τὰ δὲ ἄνω καὶ μεσόγαια τῆς μικρᾶς Ἀρμενίας εἰσὶ προοίμια I. Somn. 3. 6.
προοράω. τό, τε ἄμεινον ἢ χεῖρον ἐν τῷ ἀφανεῖ ἔτι προεώρα μάλιστα I. Somn. 10. 15. προεωρωμένην δὲ &c. II. Abd. 160.
προπαρασκευάζω. προπαρεσκευασμένος al. male προπαρασκευασμένος, ſed ego credo auctorem ſcripſiſſe προπαρασκευασάμενος II. Lex. 24. 348. προπαρεσκευασμένον II. Tyr. 21. 157.
προπάτωρ II. Abd. 4. 162. προπάτωρ τοῦ ὀνόματος III. Mort. Per. 28. 351.
προπέμπω. ἡ προπέμψεις I. D. Mort. VI. 5. 354. τοὺς προπέμποντας II. Gall. 24. 738.
προπίνω. προπιόντες III. Cron. 18. 400.
προπομπία II. Amor. 18. 418.
Προποντίς. Προποντίδα III. Philopat. 3. 587.
πρόῤῥησις I. Sacr. 12. 535.
πρὸς I. Prom. 1. 23. I. pro merc. Cond. 1. 705. καὶ ἄλλα ποικίλα πρὸς I. Herm. 61. 801. & 802. πρὸς ἐμοῦ II. Bis Acc. 17. 812. πρὸς ἐμοῦ λέγεις e mea re narras, I. D. Deor. XX. 3. 254. πρὸς Ὁμήρου vide notam III. Dem. Enc. 4. 494. πρὸς αὐτὸν II. Alex. 4. 211. πρὸς ἔπος ib, 19. 227. οὐδὲν πρὸς ἔπος I. Herm. 36. 777. παίζεις πρὸς με ib. 19. 757. πρὸς τὸ ὡς λεγόμενα &c. v. notas III. Calumn. 21. 151. & 152. πρὸς ἀνίσχοντα τὸν ἥλιον III. Mort. Per. 39. 359. ἑκάστη πρὸς ἑαυτὴν ἀπῆγε II. 2. Ver. Hiſt. 46. 139. παῖς πρὸς αὐτόν, οὐδὲν πρὸς αὐτὴν, puer ad illum, ſcil. comparatus, nihil ad illam, ſcil. ſi ſpectes & ſimilium copioſa exempla vid. ad. I. Tim. 15. 125. πρὸς τοῖν ποδοῖν III. D. Meret. XIV. 321. πρὸς αὐτῶν II. Icar. 21. 777. πρὸς τῶν ἀντιπάλων ἀγχόμενοι II. Gymn. 11. 890. πρὸς τινὰς II. 1. Ver. Hiſt. 2. 70.
προσάγω. πρὸς τὴν ἡδίω προσάγειν I. Somn. 1. 2. προσάξεταί με I. Herm. 53. 792. ᾤμην τάχα μέντοι καὶ αὐτὸ τοῦτο προσάγεσθαι αὐτοὺς I. Zeux. 2. 840.
προσανατίθημι II. Jup. Trag. 1. 642.
προσάντης II. Q. Hiſt. 10. 14.
προσάπτω. προσάψαντες τὴν ψυχὴν I. Nigr. 7. 45.
προσαρμόζω. προσήρμοσε τὰ χείλη I. D. Deor. V. 2. 214.
προσβολή. ἐν προσβολῇ II. Tox. 57. 561.
προσεικάζειν v. notas III. Cron. 11. 394.
προσείκω. ἡμῖν αὐτοῖς προσεοικότα I. Prom. 12. 195.
πρόσειμι. προσιόντες οὖν I. Zeux. 1. 839. τῶν προσιόντων II. Q. Hiſt. 35. 46.
προσελαύνω. προσήλαυνε τῷ Μυσωνίῳ III. Mort. Per. 18. 341.
προσέρχομαι. προσέρχεσθαι τῷ δήμῳ I. Prom. 6. 33. προσελθόντες II. 2. Ver. Hiſt. 2. 106.
προσέχω I. Nigr. 27. 67. I. Cat. 14. 637. μοὶ προσέχεις τὸν νοῦν I. D. Deor. IV. 5. 212. προσέξεις II. Gymn. 17. 896.
πρόσηβος τὴν ἡλικίαν I. Somn. 1. 1. παῖς ὢν ὄπω πρόσηβος ib. 2. πρόσηβος κοῦρος ib. 1. πρόσηβος — τὴν ἡλικίαν idem eſt qui [illegible]
[illegible]
[illegible] I. Piſc. [illegible]
[illegible] II. pro Imag. 27. [illegible]
[illegible] dicitur [illegible] per tranſlacem [illegible]
[illegible] I. Somn. [illegible]
πρόσθεν II. Q. Hiſt. 14. 20.
πρόσθετος II. Alex. 3. 210.
προσίημι I. D. Mort. XXIII. 3. 428. προσίεσθαι II. Phal. Pr. 14. 200.
προσκαλέω. προσκαλεσάμενος τὸν Ἔρωτα I. D. Deor. VII. 3. 220. & 221.
προσκρούω. προσκρούσας — παρεῖχε II. Gall. 26. 743.
προσκυνέω. προσκυνείτωσαν v. notas III. Nav. 38. 272. προσκυνήσας II. Gall. 9. 714.
προσλαλιὰ I. Somn. 1. 1.
πρόσοδος. πρόσοδον ποιεῖσθαι I. Prom. 6. 33. τὴν πρόσοδον ἀπογράψασθαι ib. τῆς γὰρ βουλῆς τῆς ἐν Ἀρείῳ πάγῳ πρόσοδον ποιουμένης πρὸς τὸν δῆμον ib. οὔτ᾽ ἂν ἐδεήθην προσόδων ib.
προσοικοῦν II. Alex. 9. 216.
προσομιλέω. προσομιλῶν τοῖς ἀρίστοις I. Somn. 11. 15.
προσοχὴ I. Nigr. 27. 67.
προσπατταλεύω I. Cat. 13. 635.
προσπίπτω. προσπίπτων τοῦ Ἀχιλλέα II. Par. 46. 871.
προσπτύσσω I. D. Mort. XX. 2. 414.
προσπτύω I. D. Mort. XX. 2. 414.
προστάτης III. Mort. Per. 11. 333.
προστίθημι I. Piſc. 21. 591.
προστιθέναι II. Phal. Pr. 11. 198.
προσθέντες τῇ ἡδονῇ nunc exhibetur melius πεισθέντες II. Bis Acc. 20. 816.
προστυγχάνω. εἰ μή σοι προσέτυχον I. Nigr. 6. 44.
προσφέροντας forſan προφέροντας III. Dea Syr. 36. 481.
προσφιλοσοφέω I. Tim. 6. 110.
προσφοιτάω. προσπεφοιτηκότων III. Dem. Enc. 40. 520.
προσωπεῖον μεῖζον τῆς ἐμαυτοῦ κεφαλῆς I. Nigr. 11. 50. προσωπείοις μεμιμημένοις III. Philopſ. 32. 58.
πρόσωπον. ἀτρέπτῳ τῷ προσώπῳ I. D. Mort. XXI. 1. 420. πρόσωπον ἀνατρίψας II. Amor. 19. 419. τὸ πρόσωπον τυψαμένη II. Aſin. 14. 582.
προτέλειον I. Somn. 3. 6. προτέλεια I. Merc. Cond. 13. 669.
προτεραῖος II. 1. Ver. Hiſt. 19. 85.
πρότερος. πρότερον, οἶμαι, χρὴ γὰρ I. D. Mort. XXV. 1. 432. ὁ πρότερος II. Amor. 9. 407. οὐ πρότερον ἔφη ἐρεῖν II. 1. Ver. Hiſt. 33. 96. & 97. προτέρα ἐπιχειρήσασα III. Calumn. 26. 157.
προτίθημι. προθεῖναι II. pro Imag. 5. 486. προθέμενον II. Imag. 17. 477. προθέμενον ἅπαντα εἰς μέσον &c. I. Herm. 64. 805.
πρότονος II. Jup. Trag. 47. 694.
προτύπωμα ἑαυτῷ προτιθέναι Σωκράτην I. Somn. 18. 23.
προφανῶς II. Alex. 53. 257.
προφήτης I. Vit. Auct. 8. 548. III. Philopat. 5. 591. οἱ τῶν Ἀμμωνίων προφῆται I. D. Mort. XIII. 1. 391.
προφηλικὸς II. Alex. 60. 264.
πρύμνα. αἱ λοιπαὶ πρύμναν κρουσάμεναι II. 1. Ver. Hiſt. 42. 103.
Πρυτανεῖον I. Prom. 4. 188.
πρυτανεύω. ὁ Ζεὺς ἐπρυτάνευε III. Deor. Conc. 14. 536.
[illegible] II. Jup. Trag. [illegible]
[illegible] III. Calumn. [illegible]
[illegible] I. Tim. [illegible]
[illegible] III. Mort. Per. [illegible]
[illegible] II. Amor. [illegible] I. pro Lapſ. 3. 727. [illegible]
[illegible] I. Merc. Cond. 37. [illegible]
[illegible] II. Alex. [illegible] I. Herm. 58. 798.
[illegible]

πρῶτον I. pro Lapſ. 13. 736. πρῶτον μὲν II. Bis Acc. 26. 823. πρῶτον μὴ I. pro Lapſ. 2. 726. οὐχὶ πρῶτον μὲν II. Par. 49. 873. πρῶτα II. Q. Hiſt. 48. 59. τὰ πρῶτα I. Tim. 55. 172. Ἀθηναίων τὰ πρῶτα ib. 35. 147. πρώτων II. Q. Hiſt. 38. 52.
πταῖσμα. ὑπὲρ τοῦ πταίσματος I. pro Lapſ. 1. 724.
πτερόεις I. Piſc. 35. 604.
πτερόω. ἐπτέρωται οὐ κατὰ τὰ αὐτὰ τοῖς ἄλλοις III. Muſc. Enc. 1. 91.
Πτολεμαῖος III. Calumn. 3. 128. Πτολεμαίῳ III. Hipp. 2. 67. III. Calumn. 16. 146. πρὸς Πτολεμαῖον ib. 2. 127. τοῦ τῶν Πτωλεμαίων νεὼ III. Dem. Enc. 2. 492.
πτολίεθρον. ὁππότ' Ἀχαιοὶ Τρώων ἐκπέρσωσ' εὐναιόμενον πτολίεθρον I. Somn. 9. 14.
πτύω. ἐς τὸν κόλπον πτύσας I. pro merc. Cond. 6. 714.
πυγή. ῥαφανίδι τὴν πυγὴν βεβυσμένος III. Mort. Per. 9. 331.
Πυθαγόρας. ψυχὴ Πυθαγόρου II. Alex. 40. 246. ἡ Πυθαγόρου II. Gall. 4. 709.
πυθέα III. Dem. Enc. 15. 503.
πυθμήν. τοῦ πυθμένος στέγειν οὐ δυναμένου I. D. Mort. XI. 4. 379.
Πυθώ Πυθοῖ III. Adv. Ind. 8. 107.
πύλη. πάσαις πύλαις τὴν ἡδονὴν καταδέχεσθαι I. Nigr. 16. 54. πύλην Solan. dicit, lege πόλιν II. 2. Ver. Hiſt. 32. 128. & 129. πύλαι πᾶσαι μονόξυλοι ib. 11. 110.
Πύλον ἔχομεν v. notas III. Dem. Enc. 35. 516. & 517.
πυλὼν I. Nec. 12. 473. πυλὼν ὑψηλὸς III. Hipp. 5. 70.
πυλωρέω I. D. Mort. XX. 1. 413.
πυνθάνη; II. Aſin. 2. 569. πύστεις πυνθάνεσθαι II. Alex. 32. 241.
πῦρ. καθάπερ οἱ τὸ πῦρ ἐκ τῶν χειρῶν ἀποῤῥιπτοῦντες I. Tim. 12. 120. ὑπὸ τοῦ πυρὸς ἀπεκέκαυτο II. Tox. 61. 565. τὸ πῦρ ἔκλεψας I. D. Deor. I. 1. 204.
πυργίον I. Tim. 42. 154.
πυρεταίνω I. Scyth. 2. 862.
πυρετὸς καύσωνος σφοδρότερος III. Philopſ. 25. 52. πυρετῷ ἐχόμενοι ib. 20. 48.
πυρέττω II. Q. Hiſt. 1. 1.
πυρὴν ἐνιᾶσι III. Dea Syr. 49. 486.
Πυῤῥίας I. Vit. Auct. 27. 567. Πυῤῥίου I. Tim. 22. 132.
πυῤῥιχίζω I. D. Deor. VIII. 1. 226.
πυρσὸς I. Nigr. 7. 46.
πω. οὐχ ἑώρακέ πω, v. notas III. de Dom. 25. 204.
πώγων. ἐν βαθεῖ πώγωνι I. Merc. Cond. 12. 667. πώγωνα βαθὺν I. Piſc. 40. 608. ἐκπετάσας τὸν πώγωνα I. Tim. 54. 169. & 170. πώγωνα βαθὺν καθειμένος III. Philopſ. 5. 33.
πῶς II. Jup. Trag. 42. 690. III. Mort. Per. 5. 328. πῶς δ' ἂν al. ὅπως γοῦν I. D. Mar. VIII. 1. 308. οἱ μὲν γὰρ ὀνομάζονται συγγενεῖς — πῶς γὰρ ἢ πόθεν; I. Tim. 2. 103. οὗτος ζῶν μὲν οὐδὲ ὀβολὸν ἔδωκε τῷ Σίμωνι· πῶς γάρ; ὃς οὐδὲ αὐτὸς ἥπτετο τῶν χρημάτων ib. 102. πῶς ἂν &c. I. D. Deor. II. 2. 207. μέλει δέ σοι πῶς ἀπέθανεν; II. Tyr. 131. 151.
ῥᾶστος. εἰ ἐκ τοῦ ῥᾴστου I. Merc. Cond. 6. 660.
ῥαψῳδέω I. D. Mort. XII. 3. 385.
ῥάκος ἤδη γεγενημένον I. Tim. 32. 145.
ῥαψῳδία μικτὴ ἐξ ἁπάντων τῶν μέτρων I. Prom. 5. 30.
Ῥέα. τὴν Ῥέαν al. Ἥραν I. D. Deor. XIX. 1. 249.
ῥέω. fluo. ἡ δέ, ποῦ σοι γῆς αὕτη (πηγὴ) ῥέει; I. D. Mar. III. 1. 296. ῥεόμενα ἱδρῶτι II. Gymn. 25. 906.
ῥέω dico εἴρηται I. Merced. Cond. 11. 666.
ῥῆσις II. Q. Hiſt. 1. 2. ῥῆσίν τινα μακρὰν ἀποτείνειν I. Prom. 6. 190. ὥσπερ τινὰ ῥῆσιν ἐπὶ σεαυτοῦ διατιθέμενος I. Nigr. 6. 45. δεῖ γάρ με λέξαι τῷ χορῷ ῥῆσιν μακρὰν — μακρὰν ῥῆσιν ἀποτείνοντες ἐν τοῖς ὀδυρμοῖς ib. 11. 50.
ῥητήν τινα προειπὼν II. Alex. 19. 227.
ῥητήρ. ῥητῆρες μύθωντε, καὶ ἐν ἀγορῇσιν ἄριστοι Νείκεά τ' ἰθύνειν καὶ τειρομένοισιν ἀρήγειν I. Prom. 1. 25.
ῥήτωρ I. Merc. Cond. 5. 629. ὁ τοῦ Ὁμήρου ῥήτωρ III. de Dom. 17. 200. ἀλλὰ ῥητόρων I. Herod. 8. 837. μόνος τῶν ῥητόρων τὸ κέντρον ἐγκατέλιπε τοῖς ἀκροωμένοις I. Nigr. 7. 46.
ῥιγόω I. Nigr. 27. 67.
ῥίζα θανατηφόρος I. Nigr. 37. 79.
ῥιζοτόμος I. D. Deor. XIII. 1. 236.
ῥίν. τῆς ῥινὸς ἕλκων I. D. Deor. VI. 3. 218. ὑπὸ τῇ ῥινὶ μάλιστα ἐχρῆν αὐτοὺς στέφεσθαι I. Nigr. 32. 75. κορύζης τὴν ῥῖνα μεστὸς I. D. Mort. VI. 2. 347. πάχεως ἐνίοτε τὴν ῥῖνα ἔχοντες I. Merc. Cond. 35. 695. εἰς τὰς ῥῖνας ἀνέλκοντα τὸ πνεῦμα I. Somn. 4. 7.
ῥινευστέω II. Lex. 19. 340. vel potius 344.
ῥίπτω. ἐῤῥίφη II. Amor. 33. 434.
ῥίψ. ἐπὶ ῥιπὸς I. Herm. 28. 768. & 769.
ῥόδον. ἀνεμώνη ῥόδον I. pro merc. Cond. 11. 720.
Ῥουτιλλίου II. Alex. 39. 245. Ῥουτιλλιανὸς II. Alex. 30. 237. καὶ τὸν Ῥουτιλλιανὸν ib. 48. 252. & 253.
ῥυθμός. ἐν ῥυθμῷ I. Prom. 6. 32. καὶ ῥυθμὸν II. Salt. 10. 273.
ῥύμμα II. Lex. 2. 320.
ῥυτίς. ἐκτανύσεις ῥυτίδας III. Epigr. Omiſſ. 688.
Ῥωμαῖος. οἱ πλείους τῶν Ῥωμαίων συμπροϊόντες ἔχουσι τοὺς πλείστους I. Nigr. 34. 77.

Σ.

Σαβαρδαλάχου II. Alex. 53. 257.
σαγηνεύω I. Tim. 25. 138.
Σακκύρακες v. notas III. Macrob. 15. 218. & 219.
σαίνω I. Merc. Cond. 20. 675.
σαλάγω II. Alex. 50. 255.
Σαλμωνεύς. ὅστ' ἐπ' Ἀλφειοῦ ῥοαῖς θεοῦ μανεὶς ἔῤῥιψε Σαλμωνεὺς φλόγα I. Tim. 2. 102.
σάλπιγξ v. not. III. Ocyp. p. 668.
σάνδαλον haec vox non legitur in Scapula II. Q. Hiſt. 10. 15.
Σαρδανάπαλος I. D. Mort. XX. 6. 419.
Σαρδιανὸς ἐκεῖνος ὄλεθρος II. Jup. Trag. 43. 692.
[illegible] III. D. Meret. XIII. 316.

σβέννυμι II. 1. Ver. Hiſt. 29. 92.
Σεβαστός. κατὰ τὸν Σεβαστὸν II. Salt. 34. 287. & 288.
Σεβηριανὸς II. Q. Hiſt. 21. 29. & 30. Σεβηριανὸν θάψας ib. 26. 34.
σειρῇ μακρῇ v. notas III. Dea Syr. 29. 474. & 475. τὴν σειρὴν τοῦ Διὸς II. Aſtr. 22. 368. ταῖς σειραῖς III. Herc. 3. 83.
Σειρὴν I. Nigr. 3. 41.
σέλγος. ἐπὶ τὰ σέλγη II. Lex. 3. 323.
σελήνη. τῆς σελήνης ἐκλείψεις II. 1. Ver. Hiſt. 19. 85. καθ' αὑτῆς σελήνης III. Conv. 41. 447.
Σεμέλη διαφθείρεται ὑπὸ τοῦ πυρὸς I. Somn. 9. 14.
σεμνός. παρὰ τὰς σεμνὰς θεὰς II. Bis Acc. 4. 797.
Σευηριανὸς II. Alex. 27. 235.
σεῦτλον I. Jud. Voc. 7. 90.
σημεῖον. ἐς τὸ σημεῖον I. Tim. 14. 123. ὃ μέγιστόν ἐστι σημεῖον III. Calumn. 9. 138. σημεῖά τινα ἀμυδρὰ I. Herm. 74. 817.
σηπία I. Catap. 7. 628.
σής. τοὺς σέας III. Adv. Ind. 1. 98.
σίαλος vide σίελος.
Σιβύλλαν III. Mort. Per. 29. 351.
σιγάω. τί σιγᾷς; I. Herm. 80. 824. σίγα μοι III. Tragop. p. 652. σίγα ὦ Κριτία III. Philopat. 27. 616.
Σίγειον I. Cont. 23. 520.
σιγμὸς I. Jud. Voc. 7. 90.
Σιδῶν I. D. Deor. XXIV. 2. 276.
σίελος & σίαλος I. Cat. 12. 634.
[illegible] Mort. IX. 2. 360.
Σικυὼν II. Salt. 22. 281.
σιλλαίνω I. Prom. 8. 192.
σιμός. τὸ σιμὸν λέγω I. D. Mort. XX. 4. 416.
Σιμωνίδης I. Jud. Voc. 5.
Σιναρβοκλῆς III. Macrob. 15. 218.
Singularem cum plurali conjunctum vide I. Zeux. 7. 844.
Σίνις. ἀποκτείνας καὶ Σίνιν τὰ πρὸς Πιτθέως συγγενῆ I. Prom. 7. 36.
σισύρα III. Rhet. Pr. 16. 18.
Σισύφου II. Jup. Conf. 18. 640.
σίτησις ἐν πρυτανείῳ I. Prom. 4. 188.
σιωπή. ὑπὲρ τῆς τῶν ὀρχηστικῶν προσώπων σιωπῆς II. Salt. 70. 306. & 307.
σκάζω. πρὸς τὴν θεραπείαν σκάζων I. Merc. Cond. 39. 699.
σκαιός. μηδὲν σκαιὸν I. Tim. 35. 147.
σκάπτω. σκάπτε ὦ Τίμων I. Tim. 40. 151. ὑπὲρ τὰ ἐσκαμμένα πηδᾷς II. Gall. 6. 711.
σκάφη II. Q. Hiſt. 41. 55.
σκέλος. ἐκ τοῦ σκελοῖν λάσιος II. Bis Acc. 9. 800.
σκέπτομαι I. Merc. Cond. 37. 696.
σκευή μοι ἦν πολυτελὴς II. Amn. 48. 616. σκευή — philoſophi pallium I. Nigr. 24. 64. αὐτῇ σκευῇ ἐν κιθάρᾳ I. D. Mar. VIII. 1. 308.
σκηνή. σκηνῆς ὄνομα I. Nigr. 1. 39. ἐπὶ τῆς σκηνῆς II. Icar. 21. 776. μόνον οὐκ ἐπὶ σκηνῆς ὀπτήσει ἑαυτὸν III. Mort. Per. 21. 344. σκηνὰς καὶ καλύβας I. Herod. 8. 837.
σκηπτὸς βροντῆς γενομένης I. Somn. 17. 22.
σκῆπτρον I. D. Deor. VII. 3. 221.
σκιὰ I. Nec. 13. 474.
σκιᾶς — αὐγὴν III. Electr. 6. 90. σκιαὶ ἐσμὲν I. Harm. 4. 857. σκιαὶ ὀρθαὶ II. 2. Ver. Hiſt. 12. 112.
σκινδάλαμος III. Diff. cum Heſ. 5. 243.
Σκιρωνίδες. ἀπὸ τῶν Σκιρωνίδων I. D. Mar. VIII. 1. 307.
σκληρώδης πέτρα I. Somn. 12. 18.
σκοπέω. ἄρα τοίνυν με σκοπεῖν I. Prom. 5. 30. σκοπεῖσθαι πρὸς ἑαυτὸν I. Nigr. 6. 45.
σκοπή. ἀπὸ τῆς σκοπῆς I. D. Mar. I. 2. 288.
σκοπιά. ἀπὸ τῆς σκοπιᾶς I. D. Mar. I. 2. 288.
Σκυθῶν ἐρημίαν II. Amor. 36. 436.
σκυθρωπότης II. Icar. 5. 756.
σκύλλα. αὐτῇ σκύλλῃ I. Cont. 7. 498.
σκυτάλη I. Somn. 3. 6. ib. 14. 19.
σκύφος Νεστόρειος I. Herm. 12. 751.
σκῶμμα. δριμύτης Ἀττικὴ τῶν σκωμμάτων I. Prom. 1. 24.
σμάραγδος. τὸν σμάραγδον III. de Domo 15. 198.
σμίλη I. pro merc. Cond. 2. 709.
Σμύρνα I. Jud. Voc. 9. 94.
σμυρναϊκὸς II. Imag. 2. 460.
σολεὺς I. Piſc. 19. 589.
σολοικίας ... ἐν τῇ ὀρχήσει II. Salt. 80. 310.
σολοικίζοντα III. Soloec. 1. 552.
σολοικισμὸς I. Nigr. 31. 74. σολοικισμῶν ἐπιπλάσμενος I. Vit. Auct. 23. 563.
Σόλων ὁ Ἐξηκεστίδου I. D. Mort. XX. 4. 416. I. Cont. 9. 502.
σορὸς I. Herm. 78. 821. & 822.
σός. ὁ σὸς ὦ Ἑρμῆ II. Jup. Trag. 33. 680.
σοῦρα II. Q. Hiſt. 29. 40.
σοφιστὴς I. pro merc. Cond. 15. 723. Ῥοδίῳ σοφιστῇ II. Tox. 27. 536. ἀνεσκολοπισμένον σοφιστὴν III. Mort. Per. 13. 337. μισῶ σοφιστὴν I. pro merc. Cond. 5. 712. ἐπὶ τούτων σοφιστὴν III. Philopſ. 16. 43. σοφισταὶ II. Gymn. 22. 903. σοφιστῶν III. Philopat. 2. 587. σοφιστῶν ἀφανώτεροι II. Jup. Trag. 14. 656.
σοφιστικὸς I. Prom. 4. 189.
Σοφοκλῆς I. Jud. Voc. 5. 88. III. Macrob. 24. 226.
σοφός. σοφὸς τὰ ἐρωτικὰ I. D. Deor. XX. 1. 253. ἐστὲ σοφοὶ I. Piſc. 1. 571. οἱ σοφοὶ ἐπὶ ταῖς τῶν πλουσίων θύραις διατρίβουσι I. Nigr. 22. 60. τινὸς τῶν σοφῶν I. Herm. 47. 788.
σπάνιος I. Nigr. 31. 73.
Σπαρτιάτης. ἀνδρὶ Σπαρτιάτῃ II. Par. 43. 868.
σπαρτός. σπαρτῶν ἀνάδοσις II. Salt. 41. 292. & 293. σπαρτούς τινας ἀναβεβλαστηκέναι III. Philopſ. 3. 31.
σπείρας τινὰς ἐπισυρόμενοι II. Tox. 19. 528.
σπειράω. ἐσπειραμένης III. Philopſ. 22. 50.
σπεύδω. σπεύδοντα καὶ αὐτὸν παρακαλεῖς — τί με σπεύδοντα καὶ αὐτὸν ὀτρύνεις; I. Nigr. 6. 44.
σπίλος II. Amor. 15. 413.
σπινθήρ. σπινθῆρα ὀργῆς — ἐκ τῆς ἔνδεια φυλαττούσης σπινθῆρα τέφρας — ἐξέφλεξε τὴν πόλιν ἐμβαλὼν σπινθῆρα μικρὸν Μεγαρικοῦ ψηφίσματος — ῥιζῶσαι (ῥιζοῦσαι) τὸ ἐνόντα αὐτοῖς σπινθῆρα τῆς κοινωνίας I. Tim. 1. 100.
σπλάγχνον. σπλαγχνῶν III. Tragop. p. 645.
σπονδή. σπονδὰς πέμπουσιν II. Jup. Trag. 22. 668.
σπορά. τῇ τῶν κυάμων σπορᾷ I. Prom. 1. 24.
σπουδάζω I. D. Deor. XVI. 1. 243. σπουδάζεσθαι ὑπὸ τῶν γυναικῶν III. Rhet. Pr. 23. 24.
σπουδαῖος II. Icar. 4. 755.
σπουδή μοι ἐπελήλυθεν I. Prom. 2. 26.
στάδιον πᾶν ἤδη ἧττον φοβερὸν I. Harm. 4. 858.
στάδιος. στάδιοι II. Icar. 6. 757.
σταδίους III. Nav. 16. 259.
σταθμούς τινας καὶ παρασάγγας II. Icar. 1. 752.
σταυρός. ὃ δὴ σταυρὸς εἶναι I. Jud. Voc. 12. 98. ἐκ τῶν σταυρῶν III. Philopſ. 17. 45.

στείχω II. Jup. Trag. 33. 682.
στέλλω. ἐσταλμένοι I. Scyth. 3. 863. στέλλεσθαι II. Alex. 11. 218.
στέμματα II. Alex. 58. 263.
στενός. βίος κομιδῇ στενὸς, I. Somn. 1. 2.
στενοχωρέω. ἀλλὰ στενοχωρῶν εἶπεν I. Nigr. 13. 52.
στέφανος I. Tim. 43. 157. στεφάνους τὸν τόπον (μὴ ἴσασι) — δότε δ' ἀνθέων ἐκείνων στεφάνους δ' οἵους (Caſaub. legit ὅπως) πυκάζω τὰ μέτωπά μου 'πικαίει. — τὴν κεφαλὴν τοῖς στεφάνοις διηνθισμένος I. Nigr. 32. 74. & 75. στεφανόω ib. 8. 48. I. Cont. 22. 518. πολλάκις ἐστεφανωκότων III. Dem. Enc. 45. 523. στεφθῆναι τὰ Ὀλύμπια II. Icar. 25. 782.
στῆθος. τὸ στῆθος ἢ τὴν δεξιὰν καταφιλεῖν I. Nigr. 21. 59.
στήλη. στήλην παλαιοῦ νεκροῦ ὑπτίαν I. Tim. 5. 110.
Στησίχορος II. 2. Ver. Hiſt. 15. 113.
στίγμα. στίγματα ἐπὶ τῆς ψυχῆς I. Cat. 24. 645.
στιγματίας δραπέτης I. Tim. 17. 128.
στίζονται III. Dea Syr. 59. 489.
Στοὰ II. Bis Acc. 13. 807. ἐπταφώνῳ Στοᾷ III. Mort. Per. 40. 360.
στοιβάζω I. Cat. 5. 626.
στοιχεῖ χρόνῳ v. not. III. Ocyp. p. 666.
στοιχεῖον. ὁποστάπου τὸ στοιχεῖον εἴη II. Gall 9. 716. τὸ στοιχεῖον ἐξάπτει III. Cronoſ. 17. 398. & 399.
στόλος. ἐπιμήκεις στόλους III. Dem. Enc. 37. 519.
στόμα. ὁ σχηματισμὸς τοῦ στόματος I. Jud. Voc. 7. 91. τὸ στόμα ἀνοίξας ἐν &c. III. Philopſ. 33. 60. ὅτι μηδὲ τοῖς στόμασιν ἡμᾶς προσίενται I. Nigr. 21. 60.
στόμιον I. Catap. 4. 624.
στοχαστικὸς II. Q. Hiſt. 47. 58.
στρατιώτης. καὶ στρατιώτας II. Imag. 10. 468.
στρατιωτικὸν I. D. Deor. XVIII. 1. 248.
ἡ Στρατονίκη III. Calumn. 14. 144.
στρατόπεδον. δεῖ στρατοπέδου I. Nigr. 13. 52.
στρυφνός. στρυφνὴν v. not. III. Epigr. Omiſſ. 691.
Στωϊκός. ταῦτα τοὺς Στωϊκοὺς λύειν ἀξιοῦ I. Nigr. 11. 50.
σὺ δὲ I. Cont. 2. 493. τὸ πρῶτον σὺ I. Herm. 15. 753. σοῦ I. Piſc. 22. 592. πάλαι μέν σου ταῦτα αἰτιῶμαι I. Tim. 14. 124. σοὶ Edd. σὸν *Jenſ.* corrigit III. Dem. Enc. 18. 504. σοι II. Salt. 4. 268. ἐγώ σοι II. pro Imag. 1. 484. & 485. ἥτις ἐστί σοι II. Jup. Trag. 2. 644. σέ τε καὶ II. Jup. Conf. 16. 638. σὺ δ' ὦ θεῶν &c. II. Q. Hiſt. 1. 2. ὑμῶν II. Bis Acc. 20. 814. & 815. τῇ ὑφ' ὑμῶν II. 2. Ver. Hiſt. 27. 124. ὑμῶν μόνων ἴδιον γένοιτο III. Mort. Per. 24. 347. ὑμῖν I. Piſc. 31. 599. I. Herm. 4. 744. II. Phal. Pr. 1. 187. ὑμᾶς vulgo ἡμᾶς III. Ep. Sat. 29. 410. & 411. οὐχ ὑμᾶς I. Jud. Voc. 3. 85.
συγγενὴς I. Tim. 49. 161.
συγγνώμης ἀξιώσας II. Par. 28. 858.
συγγραμμάτιον I. Herod. 1.
συγγράφω. συγγραψάμενος προστάτας I. Scyth. 10. 869. τῷ συγγράφειν II. Q. Hiſt. 4. 6.
συγκαταστάω. συγκατασπᾶν ἑαυτοῖς ἄλλους — Φρούρια πρότερον εἰς τὴν Σύρων ἐπικράτειαν συγκατασπασθέντα I. Nigr. 11. 50.
συγκαταφλέγω I. Nigr. 30. 72.
σύγκειμαι I. pro merc. Cond. 5. 713.
συγκομίζω. τῇ μνήμῃ συγκεκομισμένος — κάλλιστον δὲ πάντων [illegible] κόμισθε I. Nigr. 10. 49.
συγκροτέω. συγκροτῶν III. Conv. 18. 43. συγκεκροτημένος II. Gymn. 29. 911.
συγκωμάζω II. Salt. 11. 274.
συγχεῖν ἡμῶν ἐπειρᾶτο τὴν συνουσίαν II. Bis Acc. 17. 812.
σύκινος II. Alex. 47. 252.
σῦκον. σῦκα σῦκα ὀνομάζων II. Q. Hiſt. 41. 54 τὰ σῦκα σῦκα — τὰ σῦκα σῦκα, τὴν σκάφην δὲ σκάφην ὀνομάζων I. Jud. Voc. 8. 93.
συλάω. συλᾶν τὰ ἤδη ἀνατεθέντα II. Phal. alt. 2. 202.
συλλαβὴ I. Jud. Voc. 2. 83. ib. 8. 93.
συλλαμβάνω. συνελάμβανεν ἐπὶ θανάτῳ I. D. Mort. XII. 3. 384. συνειληφότα II. de Luct. 20. 932.
συλλαγχάνω. συνειληχότα II. de Luct. 20. 932.
Σύλλας I. Zeux. 3. 841. III. Adv. Ind. 4. 102. & 103.
συλλέγω. συνειλοχότα II. de Luct. 20. 932. συνειλεγμένα I. Tim. 23. 137.
συλλέγω. συνειληχότα II. de Luct. 20. 932.
συλλογισμὸς I. Tim. 13. 122.
σύμβαμα I. Vit. Auct. 21. 561.
συμβόλαιον II. Aſin. 1. 567. & 568.
συμβουλεύω. συνεβουλευόμην τοῖς ἐπιτηδείοις I. Somn. 1. 2. συμβουλεῦσαι ἀξιῶ rogo ut mihi conſulatis. II. Phal. Pr. 5. 191. συνεβουλεύσατε ἐμοὶ ib. 193.
συμμαχέω. Ἀθηναίοις συμμαχήσας I. D. Deor. XXII. 3. 271.
συμπαρεδρεύειν III. Nav. 31. 268.
συμπαρεισέρχομαι I. Tim. 28. 141.
σύμπασ' Edd. male σύμπας III. Epigr. [illegible]
συμπίνω. συνέπινον αὐτοῖς I. Sacr. 9. 533.
συμπίπτω. συμπεσεῖσθαι I. Herm. 40. 7[illegible]
συμπόσιον III. Conv. 1. 418.
συμπότης. τῶν συμποτῶν II. [illegible] 7. 575.
συμποτικὸς I. Prom. 8. 191.
συμπροέρχομαι I. Nigr. 22. 61.
συμφέρω. ἐπὶ τῷ συμφέροντι παρρησιαζόμενος II. Jup. Trag. 19. 663. ἐπὶ τῷ ἐκείνων συμφέροντι III. Calumn. 24. 157.
συμφθείρω. ἡ μῖξις συνέφθειρε I. Prom. 5. 31. συμφθείρεσθαι ἀλλήλοις ib.
συμφιλοσοφέω I. Herm. 11. 750.
συμφορά. τὴν συμφορὰν II. Aſin. 56. 624.
συμφύω. οὐ συμπεφυκυῖα III. Muſc. Enc. 3. 92.
οἱ συναγωνισταὶ III. Epigr. 20. 680.
συναναστάω I. Cat. 18. 641.
προσελθὼν τῷ συναρμοστῇ II. Tox. 32. 540.
συνδειπνέω I. Nigr. 22. 61.
σύνδεσμος I. Jud. Voc. 6. 90.
συνδιάτορος I. Cont. 1. 488.
συνειλέω. συνειλημένον II. Imag. 9. 467.
συνεκπίπτω. συνεκπίπτει δρᾶμα I. Nigr. 8. 48.
συνεπιλαμβάνω. συνεπιλαβέσθαι al. συνεπιβαλέσθαι I. Prom. 13. 195.
συνειδῶ. μηδὲν κίβδηλον ἑαυτῇ συνειδυῖα I. Nigr. 6. 45.
συνεργὸς ἀγαθὴ I. Tim. 33. 146.
συνέρχομαι. συνέλθετε II. Jup. Trag. 6. 647.
σύνεσις. πολλῇ τῇ συνέσει χρώμενος II. Alex. 22. 229.
συνετός. τὰ πολεμικὰ συνετὸς ἐν ὀλίγοις I. Somn. 2. 4. ὁ συνετώτατος III. Calumn. 28. 158.
συνέχω. συνέχεται I. D. Mort. X. 12. 375.
συνήθεια. συνήθειαν ᾤμην I. Jud. Voc. 7. 91
[illegible]ος. σύνθετόν τι καὶ ξένον φάσμα τοῖς [illegible] I. Prom. 5. 31.

σύνθημα. ὡς ἐδεξάμην τὸ σύνθημα I. Nigr. 22.61.

συνίημι. συνῆς I. D. Mort. XIV. 6.399. συνεῖναι intelligere, vid. not. II. Jup. Trag. 27.673. συνιέναι al. συνεῖναι II. Q. Hiſt. 37. 49. συνίης δὲ, οἵας II. Alex. 32. 240. συνίησι leg. συνίης δὲ II. Alex. 32. 240. & 241. συνιέναι II. Salt. 64. 302. συνισομένας v. notas III. de Dom. 4. 192.

συνίστημι. συνεστῶτα ὁρᾷς III. Philopſ. 29.56.

συνοδοιπορέω I. Herm. 13.753.

συνοικέω. συνοικεῖ ἡμῖν &c. I. D. Deor. V. 2.213.

συνοικίαι II. Tox. 15.522.

συνεσία. τὰς συνεσίας II. Jup. Trag. 4.646.

συντάσσω II. Eun. 3.352.

συντίθημι. ἔτω ῥᾳδίως συντιθεὶς I. Cont. 4.495.

συντρέφω I. Jud. Voc. 7.91.

συντρίβω. μὴ καὶ συντρίψω πεσὼν τὸν ἥρωα, ὃν ὑποκρίναμαι I. Nigr. 9.49.

σύντροφος. φιλοσοφία καὶ πενία σύντροφοι — τῇ Ἑλλάδι πενίη μὲν αἰεὶ σύντροφός ἐστι I. Nigr. 12.51.

συνωρὶς πωλικὴ I. Tim. 50.164.

σύρβη. τὴν σύρβην τύρβην λέγεσι I. Jud. Voc. 7.90.

συρίζω. τὸ συρίζειν καὶ σαλπίζειν I. Jud. Voc. 10.96.

συρίττω I. Nigr. 8.47. ἐξέπιπτες, ἐγὼ δὲ ἐσύριττον ib. 48.

Σύρος. τὸν Σύρον τὸν &c. III. Philopſ. 16.43. Σύροι μέν ἐσμεν III. Tragop. p. 660.

συρφετὸς I. Herm. 21.760.

συσπάω. συνεσπακὼς τοὺς δακτύλες — ὁρᾷς τοὺς δακτύλες κατεσπακότα I. Tim. 13.122.

σφαγή. ἐν τῇ σφαγῇ II. Tyr. 13.151.

σφαῖρα καλάμε ſphaerae hujusm. κρικωτοὶ vocantur I. Nigr. 2.40.

σφάλλω. μὴ σφαλεὶς τῆς ἀληθείας I. Nigr. 11.50.

σφήξ. ὥσπερ σφῆκες I. Cont. 15.511.

σφιγγίον I. pro merc. Cond. 1.706.707. & 708.

σφίγξ. ὡς ἅμμα σφίγγει II. Aſin. 10.578. & 579.

σφυρήλατος III. Dem. Enc. 14.501. & 502.

σχεδία. ἐπὶ τῆς σχεδίας II. Par. 11.849.

σχῆμα II. Q. Hiſt. 57.66. σχῆμα δελοπρεπὲς, I. Somn. 8. 11. ἐπίσημος ἀπὸ τε σχήματος — κόσμιος ἀπὸ τε σχήματος I. Nigr. 2. 40. ἀπὸ τε σχήματος ib. 24. 64. τῷ σχήματι τῷ αὐτοῦ I. Jud. Voc. 12.98. τὸ σχῆμα εὐσταλὴς I. Tim. 54.170. σχήματά μοι τῶν φανέντων ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς παραμένει I. Somn. 5.8.

σώζω. τὸ σώζειν αὐτοὺς &c. I. D. Mar. II. 4.294. σώσειν αὐτὴν τῇ φυγῇ II. Aſin. 23.592.

Σωκράτης I. Nigr. 27.67. II. Salt. 25. 283. Σωκράτης δὲ ὁ ἀπὸ Μόψε III. Soloec. 5. 560. Σωκράτης ἐμάνθανε λιθοξόος τὴν τε πατρὸς τέχνην I. Somn. 12.17. Σωκράτες εἰρωνεία II. Dem. 6.378. Σωκράτες ἐραστὴς I. Somn. 2.3. Σωκράτη III. Mort. Per. 5.330. ἄρα σὺ ὦ Σώκρατες ὁ φροντιστὴς ἐπικαλούμενος I. Prom. 6.32. εὐδαίμων, ὦ Σώκρατες, ἄνθρωπος εἶ I. D. Mort. XX. 5.418.

σῶμα. τε μὲν σώματος I. D. Mort. XXIV. 3.430. τε σώματος τὸ εὐτελὲς, alii melius σχήματος legunt I. Somn. 8.10. τῷ γὰρ τούτε σώματι I. Jud. Voc. 12.97. τὸ σῶμα καταναγκάζειν I. Nec. 4. 461. διεφθαρμένος τὸ σῶμα I. D. Deor. XIII. 2. 236. ὑπέρογκος ἦν τὸ σῶμα, melius σχῆμα, I. Somn. 8. 11. σώματα εἶναι ἅπαντα I. Herm. 36. 778. ὧν τὰ μὲν σώματα διέλυσεν ὁ χρόνος I. Nigr. 18.57.

σωρὸς ὁ acervus. I. pro merc. Cond. 13.722. nam ἡ σορὸς ſepulcrum, ib.

Σώστρατος I. D. Mort. XXX. 1.450. II. Demon. 1.374. III. Hipp. 2. 66.

σωτὴρ I. Zeux. 8.845. σωτῆρα καὶ εὐεργέτην I. Tim. 5.110.

Σωτήριχος III. Ocyp. p. 669.

σωφρονικὸς I. Tim. 54.170.

σωφρόνως καὶ δικαίως καὶ εὐσεβῶς I. Somn. 10.15.

σωφροσύνη δὲ ἐκείνη I. Somn. 9.12.

T.

Τάζω. τέταγας I. Cont. 1.488.

τακερῶς ἀνυγραίνοντο II. Amor. 3.401.

ταλαίπωρον III. Tragop. p. 645.

τάλαντον. ἀπὸ ταλάντων πέντε, ὧν εἶχε II. Tox. 23.532. περὶ ταλάντων III. Ep. Sat. 8.391.

Ταλαός. ἔνιοι ἐ τὸν Ἀταλάντης Παρθενοπαῖον φασὶ στρατεῦσαι, ἀλλὰ τὸν Ταλαοῦ, ὃν ἔνιοι διὰ τε κ Καλαὸν προσαγορεύεσι I. Jud. Voc. 11.97.

Τάλως III. Philopſ. 19.47.

ταμιεύω I. Nigr. 27.67.

τᾶν. ὦ τᾶν & τᾶν II. Icar. 2.752.

Τάνταλος I. Tim. 18.128.

τάξις. τάξις γραμμάτων — ὅπως καὶ ἡ τάξις τῶν γραμμάτων ἔχειν νενομοθέτηται I. Jud. Voc. 5. 89. τάξιν II. Amor. 24. 424. τάξιν λιπὼν ἦν &c. vide notas III. Dem. Enc. 44. 522. & 523. τάξεσι II. Alex. 30.237. & 238.

ταπεινὸς τὴν γνώμην I. Somn. 9.12.

Ταραντῖνος. τῆς Ταραντίνης ἐργασίας III. Rhet. Pr. 15.16.

ταραντινίδιον veſtis genus. III. Calumn. 16.146. & 147.

ταράττεσί τε II. Gymn. 2.884. & 885.

ταριχεύει II. de Luct. 21.933.

τάσσω. τετάχατο I. Ver. Hiſt. 13.80.

Ταΰγετος I. D. Deor. XIV. 2.239.

ταῦρος I. Prom. 17.200. ὁ μὲν ταῦρος ὀκέτι ἐφαίνετο I. D. Mar. XV. 4.326. ταύρῳ εἰκάσας ἑαυτὸν ib. 2. 324. & 325. ταύρων τε καὶ αἰγῶν I. Tim. 9.117.

ταφή. τῆς ἐκεῖ σῆς ταφῆς I. Tim. 6.113.

τάφος I. Vit. Auct. 9.548. τάφος ἔμψυχος I. D. Mort. VI. 2.347.

ταρφής. ταρφέος ἄκρα κόρυμβα II. Jup. Trag. 31.677.

ταρφος I. Cont. 23.523.

τάχος II. Q. Hiſt. 56.65.

ταχύς. θᾶττον γοῦν I. Tim. 2.100.

τάχιστα I. Piſc. 29.598. ἐπειδὰν τάχιστα ſimulatque, I. D. Mort. VII. 1.357.

ταώς. βασιλεὺς ἐπὶ χρυσοῦ θρόνε στικτὸς, οἷον ταώς. I. Nigr. 13.52.

τε. ὑετοί τε ῥαγδαῖοι — ἀμφί τε ὀρανοῦ, ἀμφί τε ἀστέρων ἡ γραφὴ I. Tim. 3.105. αὐτόν τε II. Tox. 30.539.

Τειρεσίας II. Salt. 57.299.

τεῖχος τριπλοῦν I. Cont. 9.501. προσβάλλειν τοῖς Θηβαίων τείχεσιν II. Salt. 76.308.

τεκμαίρομαι. ὅσον τεκμήρασθαι I. Herm. 1.739. τεκμαίρεσθαι ἀπὸ τῆς καλάμης II. Alex. 5.212.

τέκτων I. Somn. 12.18.

τέλειος. τελείων θεῶν II. Jup. Trag. 18.662.

Τελέσιλλα II. Amor. 30.430.

τέλεσμα II. Jup. Trag. 11.653.

τελέσρια fruſtra Olear. pro τυμπανίστρια. vid. ad I. Somn. 17.

[illegible]φορέω I. Prom. 5.30.

Τε.

τελευτῶν an adverbium? I. Herm. 46. 787. τελευτῶν II. Par. 46. 871.
τελευτὴ Νικίου II. Q. Hiſt. 38. 51. ἔνθα τελευτὴ ἐγένετο III. Dea Syr. 18. 466. & 467. περὶ τὴν τελευτὴν I. Nigr. 30. 72.
τελέω II. Q. Hiſt. 35. 48. τελεῖν ἐπὶ τὸ τέρμα I. Tim. 20. 130. τοὺς θιάσους μετὰ τυμπάνου τελεῖν I. Somn. 12. 17.
τέλλος I. Cont. 10. 502. & 503.
τέλος. εἰς τέλος I. Somn. 9. 12. οἱ τ' εὐτυχοῦντες διὰ τέλους οὐκ εὐτυχεῖς ib. πρὸς τὸ τέλος τοῦ βίου I. Cont. 10. 503.
τέμνω. ἔτεμεν I. Herm. 28. 769.
τερατεία I. Vit. Auct. 2. 542.
τερατολόγος I. Prom. 5. 30.
τέρμα I. Tim. 20. 130.
τερπνός. οὐδὲ τερπνὸν ἐν αὐτῇ II. Q. Hiſt. 10. 13.
τέρπω. ἐτερπόμην ἐν αὐτοῖς I. D. Mort. XXVII. 6. 441. τέρπῃ δ' εἰς &c. III. Epigr. Omiſſ. 692.
τέρψις ἀτερψίη I. Vit. Auct. 27. 569.
τετράκις III. Mort. Per. 35. 356.
τετρακτὺς I. pro Lapſ. 5. 731. III. Philopat. 12. 597.
τετραποδιστὶ I. D. Mar. VII. 2. 307.
τέτταρες. ἃ σὺ δοκέεις τέτταρα I. Vit. Auct. 4. 542. τέτταρα I. Herm. 36. 778.
τετταρακοντούτης I. Herm. 13. 753.
τεῦτλον I. Jud. Voc. 7. 90.
τεύχω. θνητοὺς ἄλλοισι καὶ ἐν πολίεσσιν ἀγῆτας τεύχει I. Prom. 1. 25.
τέχνασμα II. Amor. 28. 428.
τέχνη I. Halc. 5. 180. & 181. τέχνη ἐστὶν II. Par. 4. 840. εἴπερ τέχνη σὴ δύναται III. Ocyp. p. 672. ὑπὲρ τῆς τέχνης II. Abd. 24. 180. τῇ σεαυτοῦ τέχνῃ χαριζόμενος II. Par. 43. 869. μέτει τὴν σεαυτοῦ τέχνην I. D. Mort. XX. 6. 419. τὼ τέχνα I. Piſc. 20. 590. τὰς μὲν ἄλλας τέχνας &c. II. Par. 28. 856. & 857.
τεχνίτης. ἔχων δούλους τεχνίτας I. Somn. 12. 16.
τέως ἐννοήσας I. Prom. 3. 27.
Τήλεφος III. Diſſ. cum Heſ. 1. 240.
τηλικοῦτος I. Halc. 6. 182. τηλικαῦτα i. e. τηλικούτως I. Prom. 8. 162.
τήμερον I. Catap. 21. 642.
τηλινός II. Lex. 1. 318.
τιάρα. ὁ τὴν τιάραν III. Deor. Conc. 9. 533.
τίθημι I. Prom. 15. 197. τίθει I. D. Mort. IV. 1. 340. τὸ παρὸν εὐθέμενος I. Nec. 21. 484. & 485.
τιμάω I. Prom. 4. 188. ib. 15. 198. τιμῶμεν ἀποθανόντας II. Tox. 1. 508. & 509. τὸν χορὸν ὦ Ἄπολλον &c. τιμήσει I. Somn. 2. 4. οἱ τιμῶντες II. Jup. Conf. 7. 631. τιμώμενος ὑπὸ τῶν ἀρίστων I. Somn. 11. 15. ὁ τιμώμενος III. Calumn. 12. 140.
Τιμόθεος I. Harm. 1. 850.
Τιμοκράτης II. Salt. 69. 306. Τιμοκράτει II. Dem. 3. 376.
Τίμων I. Tim. 1. 98. ib. 50. 163. τοῦ τε γὰρ Τίμωνος ib. 15. 124.
τιμωρέω. ἀξιοῦμεν τιμωρήσειν I. Piſc. 27. 597.
τίπτε I. Nigr. 17. 57.
τις I. Prom. 20. 203. τί οὖν; ἐχρῆν I. D. Mort. X. 4. 366. μή τις ἐχίδνης vide not. III. Tragop. p. 662. τί ἂν II. Bis Acc. 20. 815. τί τοῦτο &c. I. D. Mar. III. 1. 294. τί ἐστιν; I. Cont. 7. 498. [illegible] vide notam III. Ep. Sat. 6. 389. [illegible] III. Ocyp. p. 665. τί οὖν ἔτι II. Jup. Trag. 33. 683. [illegible] vide [illegible] III. Dem. Enc. 20. 507. [illegible] II. Par. 56. 878. & 879.
καὶ σύ τινα ὥσπερ ὁ Φάων &c. I. D. Mort. IX. 2. 361. τίνες δὲ καὶ ἐστε; ib. XXV. 1. 432. τινῶν I. Halc. 7. 182. & 183. II. Gymn. 14. 893. τίσι γε I. Herm. 80. 824. τινὰς ἤδη I. Scyth. 2. 862. τινὰ αἰτήσας I. Merc. Cond. 16. 672.
τοῦ Τισίου τὴν τέχνην οἶδα III. Pſeudol. 30. 187.
Τιτανώδης. Τιτανῶδες βλέπων I. Tim. 54. 170.
Τίτορμος II. Q. Hiſt. 34. 46.
τιτρώσκω. ἐπὶ τῷ τραύματι — αὐτὸς ὁ τρώσας λόγος ἰᾶται — τὸ τοῦ λόγου, ὁ τρώσας ἰάσεται I. Nigr. 38. 82. τιτρωσκόμενος II. Tyr. 20. 156. & 157.
τοιοῦτος I. Prom. 5. 190. I. D. Mort. XIV. 4. 397. I. Merc. Cond. 30. 689. τοιαύτη σοι &c. II. Imag. 18. 478. τοιοῦτο al. τὸ τοιοῦτο I. D. Mort. XIV. 4. 397. τοιοῦτον neutr. gen. pro τοιοῦτο, I. Vit. Auct. 15. I. pro Lapſ. 17. 738. τὸ τοιοῦτον I. Herm. 29. 770. ib. 33. 774. τοιοῦτόν τι ἔπαχον II. Imag. 1. 458. & 459. τοιοῦτον II. Par. 8. 845. καὶ ὅμως τοιοῦτον ὄντα αὐτὸν περιβάλλουσι I. D. Deor. XV. 1. 241. τάγε τοιαῦτα I. D. Mort. XX. 5. 419.
τοῖχος. τοίχου ἄρχω τοῦ δεξιοῦ III. D. Meret. XIV. 320.
τοιχωρυχέω II. Gall. 28. 744.
τοκὰς κεφαλὴ τοκογλύφου I. Nec. 11. 472.
τόκος. ἀποδιδόασι γὰρ αὐτῷ κατὰ καιρὸν τοὺς τόκους I. Herm. 10. 749.
τολμάω. μόνος δὲ τολμήσας II. Par. 43. 866.
τοῦ τόκου ὑφαιρεῖν III. Philopſ. 8. 36.
Τόξαρις II. Tox. 1. 507. Τόξαρι [illegible] ib. [illegible]
τόξον I. D. Mort. XVI. 3. 403. [illegible] II. [illegible] 27. 236.
τορύνη I. Cont. 7. 498.
τοσοῦτος. ἐν τοσούτῳ — ὁ γὰρ [illegible] Πανόπη, ἀκύμαντον ἐν τοσούτῳ [illegible] — ἡ ἶρις δὲ ἐν τοσούτῳ — ἐν τοσούτῳ δ' [illegible] I. Tim. 10. 119.
τοσοῦτον ἢ τοιοῦτον II. Q. Hiſt. 27. 35. τό γε τοσοῦτο III. Rhet. Pr. 8. 7. πλὴν τότε τοσοῦτον ἐπήκουσα III. Mort. Per. 33. 355.
τότε δὴ τότε I. Merc. Cond. 11. 666. II. Imag. 13. 472. τοὺς λόγους οὓς τότε ἤκουσα I. Nigr. 7. 45.
τραγέλαφος, ποῦ γάρ ἐστι τραγέλαφος ἢ σφίγξ; I. Prom. 7. 37.
Τραγοποδάγρα III. Tragop. p. 643.
τράγος. τράγῳ ἑαυτὸν ἀπεικάσειν I. D. Deor. XXII. 2. 270.
τραγῳδία I. Jud. Voc. 7. 90. τραγῳδίας ἀρχῆς II. Gall. 24. 738. τραγῳδίαν II. Alex. 5. 213. τραγῳδίαι περιπαθῆ III. Calumn. 24. 155.
τραγῳδός. τραγῳδοῖς καινοῖς I. Tim. 51. 166.
τράμις II. Lex. 2. 320.
τράπεζα δελφινὶς II. Lex. 7. 332. τράπεζα κοινὴ II. Amor. 27. 426. & 427. ἐπὶ τῆς τραπέζης μόνον I. Tim. 48. 161. τράπεζαι ὑπὲρ τὰς ἐν Σικελίᾳ I. D. Mort. IX. 2. 360.
τραῦμα. τὰ ἴχνη τῶν τραυμάτων I. D. Deor. XXVI. 1. 280.
τράχων. τράχωσι *J. F. R.* mavult τραχῶσι II. 2. Ver. Hiſt. 30. 126. & 127.
τρεῖς. τριῶν δὲ ὄντων III. Calumn. 6. 133.
τρέπω. τετραμμένος τὴν χρόαν I. Merc. Cond. 42. 703.
τρέφω, θρέψῃ γενικῶς I. Somn. 7. 9. τρέφει II. Aſin. 1. 569. εἰ τὸ τρέφειν πώγωνα &c. III. Epigr. Omiſſ. 690. πόθεν ὁ ἄριστος θρέψεται I. Somn. 7. 9.
τρέχω. δραμὼν πρὸς τὸν ἄρχοντα II. Aſin. 54. 622.
τρίαινα. πατάξας τῇ τριαίνῃ I. D. Mar. VI. [illegible] λαβὼν τὴν τρίαιναν I. Cont. 7. 498.

τριακόσιοι I. Vit. Auct. 6. 547.
τρίβων II. Dem. 48. 390.
τριβώνιον ἔχων πολύθυρον I. D. Mort. I. 2. 332.
τρίγωνον ἐντελὲς I. Vit. Auct. 4. 542. & 543. τρίγωνον τρίπλουν I. pro Lapſ. 5. 729.
τριέσπερος I. Somn. 17. 21.
τριηκοσίων ὀργυιέων III. Dea Syr. 28. 474.
τριήρεις καταφλέξας III. Hipp. 2. 67.
τρίκκη II. Alex. 11. 218.
τρικυμία I. Merc. Cond. 2. 653.
τρίοδος I. D. Mort. I. 1. 330.
Τριπτόλεμος I. Prom. 1. 24.
τρισόλβιος. ὡς τρισόλβιοι κεῖνοι βροτῶν οἱ ταῦτα δερχθέντες τέλη Μόλωσ' ἐς ᾅδου· τοῖς δὲ γὰρ μόνοις ἐκεῖ ζῆν ἐστι, τοῖς δ' ἄλλοισι πάντ' ἐκεῖ κακά. I. Nigr. 1. 39.
τρίτος. τρίτην I. D. Mort. XIII. 3. 392. τρίτη II. Salt. 26. 283. & 284. III. Pſeudol. 7. 169. τρίτον τι ἀγαθὸν II. Eun. 3. 353. καὶ τὸ τρίτον II. Q. Hiſt. 31. 42.
Τρίτων. ὦ Τρίτωνες I. D. Mar. X. 2. 315. Τρίτωνες III. Epigr. Omiſſ. 688.
τριτωνομένδητες II. 1. Ver. Hiſt. 35. 98.
Τριφάλλης τῶν Κωμικῶν εἷς III. Fug. 32. 383.
τριώβολον μισθὸς II. Bis Acc. 12. 805.
Τροία. τόν τε βασιλέα τὸν ἐπὶ τὴν Τροίαν III. Ner. 2. 637.
τρόπος. κατὰ τὸν αὐτὸν τούτῳ τρόπον II. Tyr. 12. 151. ἄλλῳ τῳ τρόπῳ ib. 11. 148. τουτονὶ τὸν τρόπον I. Jud. Voc. 11. 96.
τροπόω I. Cat. 1. 621.
τροπωτὴρ I. D. Mort. IV. 1. 340.
τροχὸς I. D. Deor. VI. 5. 219.
τρύβλιον I. Tim. 54. 170.
τρυπάω. τὴν τετρυπημένην II. Bis Acc. 35. 835.
τρυφαλὶς II. Lex. 13. 336. vel potius 340.
τρυφάω. τρυφάτω μόνος I. Tim. 43. 155.
τρυφή. τρυφὴν καθειμένη II. Amor. 3. 400.
Τρῳάς. ἐν τῇ Τρῳάδι I. D. Mar. IX. 1. 311.
τρώς. παρὰ τρωσὶ I. D. Mort. XXIX. 2. 449.
τρωτός ἐστιν III. Calumn. 15. 145.
τυγχάνω. τοῖς τυχοῦσι I. Piſc. 17. 588. οὐ τὴν τυχοῦσαν II. Icar. 16. 771. τοῖς μηδὲ τούτου τυγχάνουσιν I. Nigr. 21. 59. φύσεως εὐστόχου τε καὶ μνημονικῆς καὶ φιλοπόνου τυχὼν, I. Somn. 2. 5. φύσεώς τε δεξιᾶς τετυχηκὼς ib.
τύλος. τύλων ἀνάπλεως I. Somn. 6. 9.
τυλόω. ὥσπερ τις μακκέλῃ τετυλωμένος ἔνδοθεν χεῖρας I. Somn. 6. 9.
τύμβος. Solan. pro ἑκατόμβαι vult legi τύμβοι optime meo judicio I. Cont. 24. 524.
τύμπανον I. D. Deor. XII. 1. 234. τοὺς ἐκ τυμπάνου I. Cat. 6. 627. τύμπανα ἐπαταγεῖτο III. Bacch. 4. 78.
Τυνδάρεως. Τυνδάρεως II. Salt. 45. 295.
τύπτω I. Nigr. 27. 67.
τυραννέω. τυραννούμενοι tyrannide vexati II. Tyr. 5. 144.
τυραννικὸς III. Calumn. 13. 143.
τυραννὶς I. Tim. 52. 169.
τύραννος I. Catap. 1. 620.
τύρβη I. Jud. Voc. 7. 90.
τύρσις. κατὰ τύρσιν II. Alex. 11. 219.
τυρὸς ἐκ Γυθίου III. D. Meret. XIV. 320. τυρὸν καὶ οἴνου κάδον II. Aſin. 37. 605.
τυφλὸς I. Herm. 19. 757. οὐ τυφλὸς μόνον I. Tim. 20. 130. οὐδὲ τυφλὸς ἦν II. 2. Ver. Hiſt. 20. 118. μᾶλλον δὲ τυφλοῖς III. Calumn. 1. 126.
τυφλόω. οὐχὶ τὸ σῶμά ἐστι τὸ τυφλοῦν τὴν ψυχὴν, ἀλλ' ἡ τρυφή. I. Prom. 7. 35.
τυφόω. τετυφωμένος, ὁ ἐπηρμένος καὶ ἀλαζὼν, ἔξω φρενῶν I. Nigr. 1. 40.
τύχη. τὴν τύχην ἀντὶ τοῦ θεοῦ ἢ δαίμονος — τῇ τύχῃ λογιστέα — τὸ τύχης παίγνιον I. Nigr. 20. 58. τύχῃ τῇ ἀγαθῇ II. Alex. 14. 222.
Τώμυρις I. Cont. 13. 508. Τώμυρις ἐκείνη ἐστί I. Somn. 9. 12.

Υ.

Ὕαλος. ὑάλῳ περιχρίει II. de Luct. 21. 932. & 933.
ὑβρίζω. ἐς ἐμὲ τὴν μητέρα ὑβρίζεις I. D. Deor. XII. 1. 232.
ὕβρις. ταῦτα οὐχ ὕβρις; I. D. Mort. II. 2. 337.
ὑβριστός. τούτων ἁπάντων ἦν ὑβριστότατον μακρῷ I. Prom. 5. 31. ὑβριστότατον J. Br. placet ὑβριστικώτατον ib.
ὑγεία I. Merc. Cond. 6. 660. I. pro Lapſ. 15. 737. τῷ τῆς ὑγείας ὀνόματι ib. 13. 736.
ὑγίεια I. pro Lapſ. 6. 733.
ὑγιαίνω I. Sacr. 2. 527. I. pro Lapſ. 5. 730. ib. 1. 725.
ὑγρός. ὑγραῖς ἐν ἀγκάλαις II. Jup. Trag. 41. 689.
ὑδρεύομαι I. D. Mar. VI. 1. 302.
ὕδωρ ἐγχεῖται II. Abd. 8. 166. δι' ὕδατος καὶ μυκήματος III. Hipp. 8. 74. ὕδατι II. Jup. Trag. 42. 691. τὸ ὕδωρ ἐκχέας III. de Electr. 6. 91. ὕδωρ πίνων III. Dem. Enc. 15. 502. πρὸς ὕδωρ γράφειν ib. 503. πρὸς ὕδωρ μεμετρημένον I. Merc. Cond. 35. 694. ὕδασι ψυχροῖσι χρεώμενος III. Dea Syr. 55. 488.
ὑετός. ὑετοί τε ῥαγδαῖοι I. Tim. 3. 105.
υἱὸς I. D. Deor. V. 4. 214. I. Scyth. 11. 871. τὸν ἐμὸν υἱὸν I. D. Mar. XI. 2. 318. τινὸς υἱὸν ὄντα I. Somn. 12. 16. υἱὸν ἐν ἡλικίᾳ II. Tyr. 17. 154. υἱὸν πενθοῦντι II. Dem. 25. 385.
ὑμέτερος I. Herm. 15. 754. ὑμετέρα al. ἡμετέρα I. Prom. 19. 202. ὑμέτερον al. ἡμέτερον II. Bis Acc. 20. 816. τὰ μὲν ὑμέτερα III. Nav. 19. 260.
Ὑμεττὸς I. Jud. Voc. 8. 93.
ὑπακούω. ὑπακούσει II. Aſin. 4. 572.
Hypallagen in οὐ ναὸς ἔλθοι v. III. Tragop. p. 652.
Ὕπαρχος. ὁ Μηδίας ὕπαρχος I. D. Mort. XXVII. 2. 438.
ὑπάρχω I. Herm. 68. 810. ὑπάρχοντα. βία ὑπαρχόντων καὶ ἁρπαγὴ I. Jud. Voc. 1. 82.
ὑπὲρ Πολέμωνος II. Bis Acc. 13. 807. ὑπὲρ τοῦ πλουσίου I. Merc. Cond. 14. 670. ὑπὲρ τῆς στρατιᾶς III. Bacch. 1. 74. ὑπὲρ ἄνθρωπον I. Vit. Auct. 2. 541. ὑπὲρ τὸν ὑάκινθον III. Nav. 43. 276. ὑπὲρ τὴν τῆς θεραπείας ἐλπίδα II. Dem. 10. 379. ὑπὲρ ἀλλήλων II. Amor. 47. 451. ὑπὲρ αὐτῶν II. Gall. 18. 729. ὑπὲρ αὐτοὺς τοὺς κροτάφους II. Amor. 54. 457.
Ὑπέρα I. D. Mort. IV. 1. 342.
ὑπεραντλέω. ὑπεραντλούμενοι τῇ ἅλμῃ I. Merc. Cond. 2. 653.
ὑπέραντλος. ἄνωθεν ἐπιχυθείσης τῆς θαλάσσης ἡ ναῦς γενομένη — μὴ τὸ σκάφος ὑπέραντλον γένηται — ὁλκάδος ὑπεράντλου γενομένης — ὁρᾷς γὰρ ὡς ὑπέραντλος ἐστί I. Tim. 4. 108. multa ſimilia ib. 109.
ὑπεράνω Edd. ὑπὲρ ἄνω I. Herm. 61. 801. ὑπεράνω II. Bis Acc. 33. 832. ὑπεράνω γενόμενος II. Dem. 3. 376.
ὑπερατλικὸς II. Lex. 25. 349.
ὑπερβαίνω. ὑπερβαίνειν εἰς ἃ μὴ χρὴ I. Jud. Voc. 4. 87.
ὑπερβάλλω. ἀλλήλους ὑπερεβάλλοντο alter alterum ſuperare conabatur I. D. Mort. IX. 3. 362.

ὑπέρβολος. ὑπερβόλῳ τάχα ἢ Κλέωνι I. Tim. 30. 143.
ὑπέργηρως I. D. Mort. XXVII. 9. 443.
ὑπερείδω. ὑπερείδεις τὸ πῖπτον τοῦ μέτρου I. Tim. 1. 99. ψυχὴ ὑπεριδοῦσα ἃ νῦν εἶναι φαμὲν I. Somn. 13. 19.
ὑπηρετέω. ἐκείνῃ ὑπηρετοῦντες I. D. Mort. XXX. 2. 451.
ὑπερέχω. πρὸς τὸ ὑπερέχον II. pro Imag. 19. 498.
ὑπερηφανεύω I. Nigr. 1. 40. II. Salt. 27. 284.
ὑπερήφανος. καὶ προσαγορεύσῃς ὑπερηφάνου] καὶ προσαγορεύσεις ὑπερηφάνους I. Nigr. 17. 57.
ὑπερμαζάω III. Nav. 15. 258.
ὕπερον III. Philopat. 4. 588.
ὑπεροψία I. D. Deor. XIV. 2. 238. & 239.
ὑπερφρονέω I. Cont. 13. 509.
ὑπερῷον οἴκημα II. Afin. 45. 612. & 613.
ὑπεύθυνος II. Salt. 27. 285.
ὑπέχειν γυμνὴν τὴν σφαγὴν II. Phal. Pr. 5. 192.
ὑπηνέμιος I. Sacr. 6. 531.
ὑπηνήτης I. Sacr. 11. 534.
ὑπηρετῶν *Pell.* conjicit ὑπερεττῶν II. Icar. 10. 762.
ὑπισχνέομαι I. D. Mort. VII. 1. 355. & 356. ὑπισχνούμενος III. Mort. Per. 21. 344.
ὕπνος. μικρὸν δ᾽ ὕπνου λαχὼν I. Somn. 17. 22. ὕπνου II. Afin. 7. 574. ὁ θεὸς ὥσπερ ὁ παρὰ τῷ κωμῳδῷ Ζεὺς ἐκ τοῦ μακροῦ ὕπνου διυπνίσας I. Tim. 6. 110. ὕπνους ἡδίους II. Amor. 45. 449.
ὑπὸ II. Afin. 42. 610. ὑπὸ τοῦ Διὸς I. Cont. 2. 492. ὑπὸ σοῦ II. Alex. 44. 250. ὑπὸ τοῦ παιδὸς ἀπέθανε II. Gall. 25. 741. ὑφ᾽ ἡδονῆς I. Herm. 76. 820. ὑφ᾽ ἧς δὲ (al. δὴ) ῥεούσης &c. I. Nigr. 16. 54. ὑπ᾽ Ἀμφιτρύωνι ex Amphitryone I. D. Mort. XVI. 4. 404. ὑπ᾽ αὐλῷ II. Salt. 16. 277. τὸ ὑπὸ τὸ ψεῦδος τεθαγμένον III. Adv. Ind. 20. 116. ὑπὸ κόλπον III. Diſſ. cum Heſ. 2. 241. χαλκουργῶν ὕπο II. Jup. Trag. 33. 681. ὑπὸ πλουσίων σπουδάζεσθαι III. D. Meret. VIII. 299. ὑφ᾽ ὧν II. Gymn. 20. 900. ὑφ᾽ αὐτοῖς II. Jup. Trag. 48. 697. βακχίους ὑπ᾽ ὠλένας III. Ocyp. p. 673. λίθον ὑποβαλλομένη III. Ep. Sat. 5. 388. & 389.
ὑποβρέχω. ὑποβεβρεγμένος III. Philopat. 4. 590. ὑποβεβρεγμένοι I. D. Deor. XXIII. 2. 274.
ὑπογάστριος σῦς I. Merc. Cond. 26. 684.
ὑπογραφομένη τὼ ὀφθαλμὼ II. Bis Acc. 31. 830. ὑπογεγραμμένην II. Alex. 19. 227.
ὑποδέχομαι II. 2. Ver. Hiſt. 36. 131.
ὑπόδημα. τὰ σαθρὰ ὑποδημάτων I. Nec. 17. 481.
ὑποδήματα ἐκ Σικυῶνος III. D. Meret. XIV. 319.
ὑποδίφθερος I. Tim. 7. 113.
ὑποδύω. ὑποδέδυκας III. Adv. Ind. 27. 122.
ὑπόθεσις. τὴν μεγίστην ὑπόθεσιν II. Jup. Trag. 32. 679. αἰτήσῃ τινὰς ὑποθέσεις III. Pſeudol. 4. 166.
ὑποθορυβοῦμαι I. Prom. 4. 29.
ὑποθυμὶς ἢ ὑποθυμιάδες στέφανοι παρ᾽ Αἰολεῦσι ἢ Ἴωσιν, οὓς περὶ τοὺς τραχήλους περιετίθεντο I. Nigr. 32. 75.
ὑποκρίνομαι. μὴ ἢ συντρίψαι που πεσὼν τὸν ἥρωα ὃν ὑποκρίνομαι I. Nigr. 9. 49. Οἰνομάον κακῶς ὑποκρινόμενος ἐπέτριψας ib. 11. 50. ὑποκρινούμενον προσώπῳ III. Calumn. 24. 154. & 155.
ὑποκριτὴς I. Somn. 17. 22. τοῖς ὑποκριταῖς ἐκείνοις ὅμοιος I. Nigr. 8. 47. ἔδοξέν μοι ὀργισθῆναι αὐτῷ, ὥσπερ ποιητὴς ὑποκριτῇ κακῶς διατιθέντι τὰ ἑαυτοῦ ποιήματα — ὥσπερ τραγῳδίας λαμπρὸν ὑποκριτὴν &c. ib.
ὑποκρούω. ὑπέκρουσε III. Conv. 12. 436.
ὑποκρύπτω. ὑποκρύπτων II. Amor. 15. 414.
ὑπολαμβάνω I. Nigr. 23. 61. ὑπολάβῃς rectius legatur ὑπολάβοις *Solan.* ib. 19. 57.
ὑπομένω. πάντα ἕνεκα τούτων ὑπομένοντες I. Nec. 5. 462.
ὑπομιμνήσκω. ὑπομιμνήσκοντες αὐτὸν τῆς ἐν Ῥώμῃ τρυφῆς I. Nigr. 19. 57. ὑπομιμνήσκεις II. Abd. 32. 186.
ὑπομνημάτων II. Alex. 27. 236.
ὑπονοίας III. Calumn. 21. 152.
ὑποξυρέω. ὑπεξυρημένος I. Tim. 22. 132. I. Scyth. 3. 865. ὑπεξυρημένος τὸ γένειον I. D. Mort. IX. 4. 363.
ὑποπαλαίω III. Ner. 8. 641.
ὑπόπλεως. δακρύων τοὺς ὀφθαλμοὺς ὑπόπλεως I. Somn. 4. 7.
ὑπόπτερος I. D. Deor. VII. 4. 224.
ὑποπτεύω. ὑπώπτευον μὰ Δί᾽ II. Abd. 3. 161.
ὑποπτήσσω I. Tim. 5. 109. τὰ δὲ ὑποπτήσσοντα I. Somn. 9. 13.
ὑποῤῥέω I. D. Mort. IX. 2. 361.
ὑπορχέομαι II. Salt. 16. 277.
ὑποσκάζω. τί τοῦτο; ὑποσκάζεις; I. Tim. 20. 129.
ὑπόστασις. κατὰ τὴν ὑπόστασιν II. Par. 27. 856.
ὑποστίλβων II. Icar. 12. 765.
ὑπόσχεσις. ὑποσχέσεσιν III. Hipp. 3. 68. τὰς μὲν γὰρ ὑποσχέσεις I. Herm. 76. 819.
ὑποταράττω. ὑπετάραττε II. Icar. 22. 777.
ὑποτίθημι. ὑποθεὶς τὴν σάρισσαν I. D. Mort. XXVII. 3. 440.
ὑποτραυλίζω I. Tim. 55. 172.
ὑποχωρέω I. Nigr. 18. 57. ὑποχωροῦμεν ἐπιόντας II. Tox. 36. 544.
ὑπώπιον. τὰ ὑπώπια II. Gymn. 13. 892.
ὕπωχρος I. Cont. 11. 503.
ὑσγινοβαφὴς II. Gall. 14. 724. & 725.
Ὑσπασίνης III. Macrob. 16. 219.
ὑσπληγξ I. Tim. 20. 130. ὑσπληγγος III. Calumn. 12. 142.
ὕστερος. παρὰ τοῖς ὕστερον I. Prom. 6. 33. κατὰ τοὺς ὕστερον Ἀττικοὺς I. Jud. Voc. 7. 90.
ὕφαλος II. Salt. 48. 296.
ὑφέλκω I. D. Deor. VII. 3. 221.
ὑφίστημι I. Tim. 40. 150. ὑμῖν ὑποστήσομαι ib. 152.
ὑφορμάομαι I. D. Deor. XIX. 1. 250.
ὕψος. ὕψεσι πάνυ ἀποτόμοις III. Hipp. 4. 70.

Φ.

Φαβωρῖνος. ἀπὸ Φαβωρίνου II. Dem. 12. 380.
φάγω. φαγόντα II. Gall. 4. 710.
Φαέθων I. Tim. 4. 108.
φαίαξ I. Nigr. 34. 77.
Φαίδρα II. Salt. 2. 266.
φαίνω. φαίνομαι I. Piſc. 8. 576. οἷα μηδ᾽ ἂν ἐπ᾽ ἀνθρώπου πραχθέντα πονηρὰ φανείη I. Prom. 1. 24. ἐφαίνετο ἔτι I. Scyth. 2. 861. εἰ ἡμῖν ὁ Ζεὺς δι᾽ ὀμμάτων ἐθέλοι φανῆναι I. Somn. 8. 11. χρὴ ταῦτα φαίνεσθαι I. Prom. 1. 24. ἔλεγε αὐτῶν ἀμελεῖν, ὡς μὴ ὁμοίως τῷ λίθῳ φαίνεσθαι I. Somn. 13. 19.
φακῆ. τὸ τάριχος ἐς τὴν φακῆν III. Ep. Sat. 23. 404.
φάλαγξ II. Q. Hiſt. 29. 40.
Φαληρικὸν I. Halc. 8. 184.
φάλης II. Jup. Trag. 42. 690.
φαλλὸς II. 1. Ver. Hiſt. 22. 88. φαλλοὺς III. Dea Syr. 16. 462.
φάος ἀνθρώποισι II. Alex. 18. 225.
φάραγξ I. Prom. 1. 186.

φάρμακον — τέλαμιεῦσαι III. Dem. Enc. 49. 526. φάρμακα II. Alex. 5. 213. φάρμακα δευσοποιὰ II. Imag. 16. 475.
φάσκω I. Piſc. 37. 606. & 607.
φάσσα I. Jud. Voc. 8. 93.
φαῦλος. ὁ φαῦλον συνέσεως παράδειγμα II. Imag. 17. 476.
Φάων I. D. Mort. IX. 2. 361. τὸν Φάωνα III. D. Meret. XII. 310.
Φειδίας I. Herm. 55. 796. Φειδίας ἔδειξε τὸν Δία I. Somn. 8. 11. εἰ δὲ καὶ Φειδίας ἢ Πολύκλειτος γένοιο ib. 7. 10. πρὸς Φειδίου III. de Dipſ. 9. 239. v. notas.
Φείδομαι. φείδου μὴ I. Cont. 5. 497.
Φελλός. ἐπὶ φελλῶν καθήμενοι II. 2. Ver. Hiſt. 45. 138.
Verba in Luciano occurrentia, quae fruſtra in *Stephano* quaerantur, vide II. Imag. 22. 480. usque ad 483.
Φέρω. τόνδε φέρω Διὶ &c. I. Tim. 35. 147. φέρουσι *Solan.* vult φορέουσι III. Dea Syr. 10. 457. φέρε δὲ ἤδη I. Somn. 14. 19. οὐκ ἤνεγκα — τοῖς ξύλοις I. Piſc. 32. 599. ἠνείκε III. Dea Syr. 16. 462. φέρειν δ' ἀνάγκη II. Phal. Pr. 8. 195. φέρων I. Merc. Cond. 24. 680. φέρων ἐνέβαλον II. Icar. 13. 766. φέροντες ἐπιτρέπουσι I. Merc. Cond. 9. 664. εἰσποιεῖτε φέροντες αὐτοὺς I. D. Mort. VI. 3. 349. φέρεσθε ὥσπερ τὰ φορτία, οἱ μὲν ὑπ' ἀνθρώπων, οἱ δὲ ὑπὸ κτηνῶν I. Nigr. 34. 76. φέρεσθαι III. Rhet. Pr. 26. 28. σοφίας εἰκότως δόξαν ἠνέγκατο I. Somn. 10. 15.
Φεύγω. ἐπ' αἰτίᾳ προδοσίας ἐξ ἄστεος φεύγειν I. Somn. 12. 17. φεύγων Ἀντίγονον τὸν μονόφθαλμον III. Macrob. 13. 217.
Φευκτὸς I. Tim. 18. 141.
Φημί. ὡς φὴς I. Cont. 18. 514. φησὶ Edd. φήσει vult *Solan.* III. Pſeudol. 13. 172. φησὶν II. Jup. Conf. 6. 630. ἧς φασιν ἐκεῖνος III. Calumn. 27. 158. ὅπερ οἶμαι καὶ φασὶ I. D. Mort. XXVI. 2. 436. ἔφην II. Q. Hiſt. 55. 64. πρὸς δὴ τι τοῦτ' ἔφην; I. Prom. 15. 198. τοῦτ' ἔφης ib. 2. 187. ἦ δ' ὃς II. Lex. 2. 319. αὐτὸς ἔφα I. Nigr. 8. 47. ὡς καὶ αὐτὸς ἂν φαίης. II. Q. Hiſt. 15. 23.
Φθάνω. οὐκ ἂν φθάνοι I. pro merc. Cond. 11. 720. φθάνοις III. Conv. 2. 419. οὐκ ἂν φθάνοι κἀμὲ μάντιν λέγων III. Diſſ. cum Heſ. 8. 245. ὥστε οὐκ ἂν φθάνοις ὠνούμενος I. Vit. Auct. 26. 566. & 567. εἶγε μὴ ἔφθης I. Nigr. 6. 44.
Φθειρίζω III. Ep. Sat. 26. 408.
Φθείρω. φθείρῃ ἀπ' ἐμοῦ II. Aſin. 56. 624.
Φθόγγος. τόνοι τῶν φθόγγων III. Ner. 6. 640.
Φθονέω I. Nec. 2. 458. ἐφθόνουν τῷ Ἄρει I. D. Deor. XVII. 2. 246. & 247.
Φθόνος. οὐδεὶς φθόνος I. D. Deor. XVIII. 1. 248. ἔξω φθόνου I. Prom. 18. 201. τὸν φθόνον III. Calumn. 5. 132.
Φιάλη I. D. Mort. XXVII. 2. 439. φιλαίτερος III. Macrob. 12. 216.
Φιλανθρώπως προσφέρομαι II. Phal. Pr. 10. 197.
Φιλάνθρωπον. ἐκ τοῦ μύθου &c. v. not. III. Ep. Sat. 8. 391.
Φιλειδήμων ὁ ἄνθρωπος I. Somn. 3. 6.
Φιλέω. ἀπὸ τοῦ φιλῶ I. Piſc. 20. 590. φιλήσας — δεξιὰν I. Sacr. 12. 536.
Φιλήκοος I. Somn. 5. 8.
Φιλήμων I. pro Lapſ. 6. 732.
Φιλιππίδης ὁ ἡμεροδρομήσας I. pro Lapſ. 3. 727.
Φιλίππου Μέθας III. Dem. Enc. 5. 494.
Φιλιστορέω I. Prom. 4. 29.
… I. Nigr. 5. 42.
Φιλοκλῆς I. Jud. Voc. 11. 97.
Φιλοκτήτου ποῦς III. Epigr. 24. 682.
Φιλομουσία. ἐπαινῶ τῆς φιλομουσίας I. D. Mar. VIII. 2. 309.
Φιλόμυθος. τὸ προοίμιον δὲ τούτου τὸ φιλόμυθον I. Somn. 3. 6.
Φιλονεικέω. φιλονεικήσητε II. Bis Acc. 23. 821. & 822.
Φιλόνεικος al. φιλόκαινος quod melius. II. Icar. 24. 780.
Φιλόξενος III. Calumn. 14. 144. τὸν Φιλόξενον III. Adv. Ind. 15. 112.
Φιλόπονος. βίος φιλοπονώτερος I. Somn. 12. 16.
Φίλος ἦν ἅπασι I. Somn. 9. 14. πάλαι φίλος III. Calumn. 24. 155. φίλων I. Vit. Auct. 27. 568. II. Q. Hiſt. 1. 1. τῶν φίλων II. Tox. 16. 523. πρὸς φίλους III. Philopſ. 24. 52. ὦ φίλτατε Κέλσε II. Alex. 1. 206.
Φιλοσοφέω. φιλοσοφεῖν φάσκουσι I. Piſc. 37. 606. τῶν φιλοσοφεῖν προσποιουμένων I. Nigr. 24. 63.
Φιλοσοφία. φιλοσοφίας οὐ παρούσης I. Nigr. 7. 45. φιλοσοφίας εἰσὶν ἀχλὺς ib. 33. 76. φιλοσοφίᾳ — ὁμιλήκως II. Salt. 2. 266. φιλοσοφίαν ἐπαινέσαι — τὸ γὰρ βέβαιον καὶ πιστὸν, καὶ ὑγιὲς τοῦτο ἐγώ φημι εἶναι τὴν ἀληθινὴν φιλοσοφίαν I. Nigr. 4. 42. πρὸς φιλοσοφίαν ὁρῶντες II. Dem. 2. 375. I. Tim. 57. 175.
Φιλόσοφος I. Tim. 7. 113. φιλόσοφος βίος — ἦθος, σχῆμα I. Prom. 7. 35. φιλόσοφος οὐδὲν I. Vit. Auct. 27. 568. φιλόσοφος σεμνότης I. Prom. 7. 35. φιλοσόφου τὸ χρῶμα II. Jup. Trag. 1. 642. ἄκροι φιλόσοφοι μάλα πολλοὶ I. D. Mort. XX. 5. 418. φιλοσόφων, περὶ II. Par. 52. 877. οὗτοι μὲν φιλοσόφων III. Macrob. 22. 223. ἄριστον τῶν φιλοσόφων II. pro Imag. 28. 506. ὅταν ἴδῃ τις τῶν φιλοσόφων τινὰ καλουμένων περὶ τὰς αὐλὰς καὶ πρόθυρα σαίνοντα καὶ ταπεινὸν I. Nigr. 24. 63. φιλοσόφους παρασιτίᾳ σπουδάσαντας ἔδειξα II. Par. 37. 863.
Φλήναφος. λῆροι καὶ φλήναφοι I. Somn. 7. 10.
Φλυκταίνη puſtula, I. D. Mort. XX. 4. 416.
Φοβέομαι. εἰσῆλθε δέ με οἷον εἰκὸς, φοβηθῆναι I. Prom. 2. 26.
Φόβος. ἐν ἴσῳ κεῖσθαι τοῦ φόβου I. Jud. Voc. 2. 84. οἱ ἐν συνεχεῖ φόβῳ καθιστάμενοι, καὶ ἀκηδιάζοντες I. Somn. 9. 13. καὶ πάντα φόβον λαβεῖν III. Ocyp. p. 670.
Voces, quas fruſtra in *Stephano* quaeras, vide II. Imag. 22. 480. usque ad 483.
Φοινικίζω III. Pſeudol. 28. 184.
Φοῖνιξ. καθάπερ οἱ φοίνικες II. Icar. 1. 752.
Φοιτάω. εἰς διδασκάλους φοιτᾶν I. Somn. 1. 2. εἰς τὰ διδασκαλεῖα φοιτᾶν ib. 1. εἰς τοὺς διδασκάλους φοιτᾶν ib. παρὰ τοὺς διδασκάλους φοιτῶντα ib.
Φοιτητὴς de diſcipulo ad praeceptorem ventitante I. Somn. 1. 1.
Φόλος. ὁ παρὰ τῷ Φόλῳ Ἡρακλῆς III. Conv. 14. 428.
Φονεὺς III. D. Meret. XIII. 318.
Φονικός. τὸ γένος τὸ τῶν Θρακῶν φονικώτατόν ἐστι I. Somn. 2. 4.
Φόνος. ἐμὸς ὁ φόνος II. Tyr. 11. 148. φόνους εἰργάζοντο II. Aſtr. 23. 370.
Φορά. φορᾶς ἀντιδόξου II. Par. 29. 859.
Φορτικός. ἐρῶ δὲ ὑμῖν φορτικὰ μὲν, καὶ δικανικὰ, ἀληθῆ δὲ I. Somn. 17. 21.
Φορτίον μεῖζον ἐπιθεῖναι τῷ ἀκολούθῳ ἢ δύναται φέρειν I. Nigr. 28. 68.
Futurum indicativi pro aoriſto imperativi in ἐπινεύσεις v. II. Ep. Sat. 4. 386. & 387. Futurum 1. circumflexum Attice in ἀποπλευσοῦμαι vide II. Nav. 15. 258.

Φον-

φρατρία I. Herm. 24. 762.
φρενηρής. ὡς ἂν φρενήρης III. Calumn. 3. 128.
φροίμιον II. Q. Hist. 14. 20.
φρόνημα. ὅ, τι φρονοίην II. Amor. 50. 453.
φρόνησις I. Halc. 6. 182.
φροντίς. ὑπὸ ταῖς αὐταῖς φροντίσιν I. D. Mort. VI. 5. 355. ἡ φροντὶς Ἱπποκλείδῃ I. pro merc. Cond. 15. 724. III. Philopat. 29. 618. αἱ ἐπὶ μίσθους φροντίδες II. Bis Acc. 2. 794.
φροντιστὴς I. Prom. 6. 32. ἆρα σὺ ὦ Σώκρατες ὁ φροντιστὴς ἐπικαλούμενος ib.
φρύαγμα I. Catap. 26. 647.
Φρύγιος. τῆ Φρυγίου I. Harm. 1. 850. Φρυγίου κατ' ὄρεα Τμώλου III. Tragop. p. 646.
Φρύνη I. Catap. 22. 643.
φυγή. ἐν φυγῇ ὢν I. D. Mort. XII. 6. 387.
φῦκος III. Epigr. Omiss. 688. ὑπεφαίνετο δέ τι καὶ ψιμύθιον καὶ φῦκος I. Pisc. 12. 580.
φυλάκιον I. D. Mort. XXIII. 1. 426.
φυλάσσω I. Jud. Voc. 2. 83. φυλάξαντες δὲ ἑπτὰ ἡμερίων &c. III. Dea Syr. 52. 487. φυλάττου μοι II. Asin. 4. 572.
φυλέτης. φυλέται δὲ καὶ φράτορες I. Tim. 43. 155. εἰς τοὺς φυλέτας II. Bis Acc. 27. 825.
φυλὴ I. Tim. 49. 162.
φύλλον I. Cont. 19. 516. τῆς προσηγορίας ἐν φύλλοις ἐπιγέγραπται τὸ προοίμιον I. Somn. 3. 6. μαλάχης φύλλοις III. Adv. Ind. 3. 101.
φῦλον I. Nigr. 16. 55.
φυσάω. ἐφύσα τότε I. Nec. 12. 473.
φύσις δεξιὰ I. Somn. 2. 5. μὴ φύσει v. not. III. Ner. 6. 640. τούτων μὲν φύσει οὐδενός ἐσμεν κύριοι I. Nigr. 26. 66. πρὸς τὰ φύσει καλὰ ζῆν ib. 14. 54. τὰ πρῶτα κατὰ φύσιν I. Vit. Auct. 23. 563.
φύω. ἐφύη v. notas III. Tragop. p. 653.
φωνή II. Q. Hist. 43. 56. I. Nigr. 30. 69. μόνης τῆς φωνῆς ὑπεύθυνον παρέχων ἑαυτὸν II. Salt. 27. 284. ἀλλοτρίᾳ φωνῇ I. Nigr. 21. 59. μεγάλῃ τῇ φωνῇ I. Tim. 9. 117. μόνῃ τῇ φωνῇ ἀγαθῇ I. D. Mort. XII. 3. 385. τὴν Ἑλλάδα φωνὴν ib. 2. 381.
φῶς. οὔτε εἰς τὸ φῶς προάγοντας I. Tim. 15. 126. ζῶντα ὁρᾶν τὸ φῶς ib. D. Mort. XXVI. 1. 434.
φὼς vir οἱ πάλαι φῶτες I. Somn. 15. 20.
Φωσώνιος II. Lex. 2. 320.

X.

Χαίνω. κεχηνότες I. Somn. 12. 16.
Χαιρεφῶν. ὅτε Χαιρεφῶν III. Rhet. Pr. 13. 13.
χαίρω. ὡς ἔτι χαιρήσοντες III. Tragop. p. 660. χαῖρε I. Nec. 1. 455. χαίρετ' ἐγὼ δ' ὑμῖν &c. I. pro Lapſ. 2. 726. χαίρειν κελεύειν ib. 1. 725. τὸ μὲν χαίρειν κελεύει ib. 4. 728.
Χαιρώνεια. περὶ μὲν τῆς Χαιρωνείας III. Dem. Enc. 38. 519.
Χαλδαῖος. Χαλδαίων παῖδες I. D. Mort. XI. 1. 376.
χαλεπὸς I. Prom. 9. 192. οὐδὲν χαλεπὸν I. D. Mort. XXVIII. 2. 446. ἐν τοῖς χαλεπώτατα ὀλίγον I. Somn. 2. 3.
χαλεπῶς ἔχοντα I. Nec. 14. 476.
χάλκεον [illegible] vide not. III. Epigr. Omiss. 692.
χαλκός. χαλκοῦ II. [illegible] Ver. Hist. [illegible] 75.
χαλκοῦς. χαλκοῦν [illegible] Gymn. [illegible] 909.
χαλκηδόνα II. Alex. 9. 216.
χαλκουργός II. Jup. Trag. 33. 681.
χαμαὶ I. Herm. 5. 744.
χαμαιδιδάσκαλος. εἰς χαμαιδιδασκάλου φοιτῶντα I. Somn. 1. 2.
χαραδριός. χαραδριοῦ τινα βίον διαζῆν I. Somn. 9. 13.
χαρακτὴρ II. Amor. 38. 440. φιλόσοφος χαρακτὴρ λόγου I. Prom. 7. 35.
Χαρίδημος III. Char. 1. 619.
χαρίεις II. Q. Hist. 16. 24. & 25. εἰ μὴ χαρίεντα φαίνοιτο I. Prom. 3. 28. χαρίεντα politum, III. Mort. Per. 39. 359. & 360. χαρίεντας honeſtos, II. Jup. Trag. 48. 696.
χαρίζομαι. χαρισαμένους al. χαρισάμενος I. D. Mar. IX. 1. 312.
χάρις πλείστη I. Tim. 36. 148. πρὸς χάριν III. Conv. 26. 437.
Χάριτες. ἅρμασιν ἐν Χαρίτων φορηθεὶς I. Somn. 15. 20. ὁπόσαι Χάριτες II. Imag. 9. 467. Χάρισι θύε II. Lex. 23. 348.
Χαρμίδης I. D. Mort. XX. 6. 419.
Χάροψ & Χάροπος aliaque ſimilia I. D. Mort. XXV. 1. 432.
χάσμα μέγα ἐγένετο III. Dea Syr. 13. 459. τοῦ χάσματος II. de Luct. 2. 922.
χεῖλος I. Merc. Cond. 20. 675. τοῖς χείλεσι [illegible] τὴν πειθὼ II. Demon. 10. 379. πειθώ τις ἐπεκάθητο [illegible] τοῖς χείλεσι I. Nigr. 7. 46.
χειμερινὸς ὄνειρος I. Somn. [illegible]
χειμών. μέσου χειμῶνος [illegible] Nigr. 31. [illegible] κατὰ χειμῶνα μέσον διαφέρουσας [illegible] 179.
χείρ. τὼ χεῖρε I. Somn. 6. 9. [illegible] χρὴ I. Scyth. 11. 872. τῶν [illegible] II. pro Imag. 9. 488. χειρῶν ἄναξ. vid. χειρῶναξ. [illegible] χερσὶ τύλους ἔχοντα I. Somn. 6. 9. ἐν χερσὶ — [illegible] διὰ χειρὸς ἔχοντες — ἔχων βιβλίον μετὰ χεῖρας I. Nigr. 2. 40. ὑπερέχειν αὐτοῦ τὴν χεῖρα non idem quod αἴρειν τὴν χεῖρα neque quod ἔξω ἔχοντα λέγειν ſed *tutari*, *imminentia mala avertere*, quod multis probatur contra *Cuperum* & *Gronov.* ad I. Tim. 10. 118. & 119. ταῖς χερσὶν II. Salt. 63. 302. τὰς χεῖρας ὀρέγοντα III. Calumn. 5. 131. εἰς χεῖρας ἐλθεῖν II. Gymn. 25. 907.
χειρίσοφος an χειρόσοφος III. Rhet. Pr. 17. 18.
χειρόμακτρον I. Merc. Cond. 15. 671.
χειρονομία II. Salt. 78. 309.
χειρῶναξ I. Somn. 9. 14. χειρῶν ἄναξ μόναις ταῖς χερσὶ διαπονῶν ib.
χελιδὼν ὀρθρογόη I. Nigr. 9. 49.
χελώνη. καὶ χελώνη II. Jup. Trag. 30. 677. χελώνης II. Jup. Conf. 14. 637. ἀπὸ χελώνης II. Asin. 53. 621.
Χερρόνησος I. D. Mar. IX. 1. 311.
χηνίσκος III. Nav. 5. 251.
χήρα. χήρας τινὰς III. Mort. Per. 12. 334. & 335.
χιτών. χιτῶνα v. notam III. Cyn. 1. 538.
χιτώνιον πινορὸν καὶ σχῆμα δουλοπρεπὲς I. Somn. 8. 11.
χιτωνίσκος II. Amor. 44. 447.
χλαμύς. μαλακῆς χλαμύδος I. Tim. 38. 150. ἐχόμενος τῆς χλαμύδος ib. 30. 143. ὑπὸ μιᾷ χλαμύδι II. Amor. 49. 452.
χλευασμὸς I. Prom. 1. 24.
Χοάσπης. τὸ τοῦ Χοάσπου ὕδωρ I. Nec. 7. 465.
χοιρίνη περὶ ταῖς κώμαις II. Q. Hist. 23. 31.
χορδή. ἑπτὰ χορδαῖς I. D. Deor. VII 4. 224.

χό-

χόρος pro χῶρος I. Nigr. 16.54.
χράομαι. ἐσθῆτι δὲ μαλακῇ ἐχρῆτο I. Somn. 8. 11. ἃ πρὸς ὀλίγον ἐχρήσαντο I. Nec. 16. 479. πατρῴᾳ τέχνῃ χρᾶσθαι τῇ λατυπικῇ I. Somn. 12. 18. πρὸ τῶν πραγμάτων χρῆσθαι τῷ βουλεύεσθαι I. Prom. 2. 26. συμβιωταῖς χρώμενος I. Nigr. 18. 57. χρωμένου ſed requiritur accuſat. II. Tyr. 11. 148. χρεομένους II. Aſtr. 29. 372. φύσει πρὸς ἅπαντα δεξιᾷ χρησάμενος I. Somn. 2. 5.
χρέον. τὰ χρέα πληθυνθήσεται III. Philopat. 21. 608. τὰ χρέα τοῖς δανεισταῖς ἀποδώσει ib. 20. 607.
χρειῶ I. Nec. 1. 457.
χρῆμα παρθένου I. Herod. 5. 834. πάνσοφον τὸ χρῆμα I. Tim. 55. 172. δυσεύρετον οὕτω χρῆμα ib. 24. 138.
χρηματίζω. ἐχρημάτιζεν αὐτῷ II. Tox. 44. 551.
χρηματισμός. δίκας λέγειν καὶ χρηματίζεσθαι τὸν ἐπιμίσθιον τοῦτον χρηματισμόν. I. Prom. 1. 25.
χρῆναι. ἐχρῆν γὰρ καὶ σοὶ III. Epigr. 22. 680.
χρῆναι — εἶναι III. Philopſ. 7. 36.
χρήσιμος I. Sacr. 7. 532. τὸ χρήσιμον ὃ I. D. Mort. XIV. 5. 398. ὃ μὴ χρήσιμον πάντως II. Jup. Trag. 47. 694. ἄλλως χρήσιμοι II. Par. 1. 837. χρησιμώτατη III. Diſſ. cum Heſ. 6. 244. & 245.
χρῆσις I. Nigr. 26. 66.
χρησμός. τῷ χρησμῷ II. Alex. 36. 243.
χρηστὸς I. D. Deor. VI. 1. 217. χρηστὸς ὢν I. Tim. 55. 172. ἔνθα ὁ μὲν Χρηστὸς III. Calumn. 10. 139. χρηστῷ δήγματι II. Alex. 55. 259.
χρηστότης. χρηστότητι II. Jup. Conf. 7. 631.
Χριστιανὸς II. Alex. 25. 232. ib. 38. 244. & 245.
χροιά. τετραμμένος τὴν χρόαν I. Merc. Cond. 42. 703.
χρόνος I. D. Deor. I. 1. 204. χρόνου II. Jup. Conf. 8. 633. χρόνῳ ὕστερον II. Gall. 17. 727. ὧν τὰ μὲν σώματα διέλυσεν ὁ χρόνος I. Nigr. 18. 57. τὸν ἀεὶ χρόνον I. pro merc. Cond. 12. 721. χρόνων, ἐπ' αὐτὸν &c. II. Tyr. 18. 155.
χροῦς, & χρῶς, cutis. ἐν χρῷ κουρίας I. Herm. 18. 756.
χρυσάμπυξ. χρυσαμπύκων ἐς δίφρον Μουσῶν ἔβαινον I. Somn. 15. 20.
χρύσεος. χρυσοῦν ἀπέδειξαν &c. I. Nec. 4. 460.
χρυσοῦς ὅλον τὸ δεξιὸν ἡμίτομον II. 2. Ver. Hiſt. 21. 119. χρυσοῦς ἀναστήσεσθαι ἐλπίζων III. Mort. Per. 27. 350. χρυσοῦν ἀναστῆσαι I. Tim. 51. 164. χρυσέα κρηπὶς III. Dem. Enc. 11. 499.
χρυσίον ἀποσπώμενον I. Piſc. 14. 585. χρυσίῳ &c. vide notam III. Dem. Enc. 33. 515.
Χρύσιππος I. Herm. 86. 830.
χρυσὶς veſtis auro contexta, I. Nigr. 11. 50. calceus auratus. I. D. Deor. II. 2. 207.
χρυσοποιὸς aurifex I. Cont. 12. 506.
χρυσός. εἴη δ' ἔμοιγε μήτε χρυσὸς ἐν δόμοις I. Nigr. 23. 61. χρυσοῦ καὶ ἐλέφαντος ξυνειργασμένος II. Gall. 24. 738. & 739. γενέσθαι χρυσὸν I. Tim. 41. 154. ἔδειξε πολὺν ἄγων χρυσὸν I. D. Mar. VIII. 2. 309. ὦ χρυσὲ I. Tim. 41. 153. II. Gall. 14. 725.
χρυσοφαέννος III. Herc. 8. 86.
χρυσόχειρ. χρυσόχειρες I. Tim. 20. 130.
χρῶμα I. Merc. Cond. 10. 666.
χρώς. τῷ χρωτὶ τοῦ μύρου II. Aſin. 51. 619. Cont. χροῦς.
χύτρα. χύτραις λημῶντες III. Adv. Ind. 23. 119.
χυτρεὺς I. Prom. 1. 24.
χωλὸς ὢν I. Tim. 20. 130.
[illegible] II. Gall. 11. 718.
χωρέω. ὅπως μὲν ταῦτα χωρήσει ἄδηλον I. D. Deor. XX. 15. 266.
χωρίον. ἐξ ἑτέρου χωρίου &c. II. Aſin. 31. 600.
χωρίον κηδεμόνες II. Amor. 10. 407.

Ψ.

Ψευδαλέξανδρος III. Adv. Ind. 20. 116.
ψευδὴς — ἀκήκοας ἔργων v. not. III. Ocyp. p. 670.
Ψευδολογιστὴς III. Pſeudol. 1. 161.
ψεύδομαι. μηδαμοῦ τῶν πραγμάτων ψευσθῆναι I. Somn. 10. 15.
ψεῦδος. καὶ ψεῦδος I. Herm. 74. 816.
Ψευδοσοφιστὴς III. Soloec. 1. 552.
Ψευδοφίλιππος III. Adv. Ind. 20. 116.
ψήφισμα I. Tim. 49. 161. τουτὶ μὲν οὖν σοι τὸ ψήφισμα ib. 52. 168.
ψηφοφοροῦντες ἦσαν II. Eun. 2. 351.
ψιμύθιον I. Piſc. 12. 580.
ψιττόποδες II. 1. Ver. Hiſt. 35. 99.
ψόφοι III. D. Meret. XV. 324.
ψύλλα. ψυλλῶν πηδήματα — ἀνηρώτ' ἄρτι Χαιρεφῶντα Σωκράτης ψύλλαν ὁπόσους ἅλλοιτο τοὺς αὐτῆς πόδας ὁπόσους ψύλλα τοὺς αὐτῆς πόδας ἅλλοιτο — ψυλλῶν πηδήματα καταμωκώμενος I. Prom. 6. 34.
ψύλλιον III. Tragop. p. 653.
ψύττιον III. Ep. Sat. 35. 415.
ψυχαγωγέω I. D. Deor. XXIV. 1. 276.
ψυχή. ψυχῆς ὑποκλυζομένης I. Nigr. 16. 55. τῆς ψυχῆς v. not. III. Dem. Enc. 46. 524. & 525. ψυχῆς κάθαρσιν ταμιεύεσθαι I. Nigr. 27. 67. ἀπὸ ψυχῆς ἔχων III. Adv. Ind. 27. 122. & 123. κάλλιστον δὲ πάντων κτῆμα εἰς τὰς ψυχὰς συγκεκόμισθε I. Nigr. 10. 49.
ψυχρολογία I. D. Mort. XVI. 5. 405. ψυχρολογίᾳ ἑάλως I. Somn. 17. 22.
ψυχρὸς I. Tim. 43. 155.

Ω.

Ὠδή. πολυώνυμος ᾠδὴ III. Philopat. 27. 616. οὐδέ τις ᾠδὴ πρόσεστιν III. Electr. 6. 90.
ᾠδικὸς I. Tim. 47. 161.
ὠδίνω δὲ καὶ οὕτω πρός τινας ἐξειπεῖν I. Nigr. 6. 44. ὠδινούσαν II. Gall. 19. 732.
ᾠδισμὸς I. Nigr. 29. 68.
ὠκεῖαι χάριτες III. Epigr. 7. 676.
ὠλένη. τὰς ὠλένας λευκὰς &c. I. D. Deor. XX. 10. 261.
ὤμοι v. not. III. Tragop. p. 648.
ὠμότης. κατηγόρουν πολλήν τινα ὠμότητα I. Somn. 4. 7.
ὢν pro ἐν II. Aſtr. 3. 361.
ὠνῇ δ' ὅμως III. Adv. Ind. 25. 121.
ὤνιος ἀρετὴ I. Nigr. 25. 64.
ᾠόν. ἐκ τε ᾠῶν I. Halc. 7. 182. ᾠὸν ἐκ καθαρσίου I. D. Mort. I. 331.
ὥρα. ὥρα δέ σοι recte mutatum in ὅρα &c. I. D. Mort. XXV. 1. 432. ſed ὥρα σοι καὶ τἄλλα bene habebat I. D. Deor. XX. 11. 263. τὴν ὥραν ἥκειν ἐκέλευε II. Gall. 7. 713. ὡρῶν III. Hipp. 8. 74. ὧραι — μὴ ὥραισιν ὥρα ἱκοίμην II. Salt. 5. 270. & 271. μὴ ὥραισιν ἵκοιτο male perſ..., I. D. Deor. VI. 4. 218. & 219.
ὡραΐζειν II. Par. 43. 868. v. notam J. G. G.
[illegible] I. Nigr. 16. 54.

Ὠρίων φέρει τ̃ Κηδαλίωνα III. de Domo 28. 206.
Ὦρ⊙ II. Gall. 18. 728.
ὡς πρὸς ἐμὲ — ὡς ἐδὲν ἄρα ἦτε ὡς πρὸς τ̃ Τίμωνα, τυφλὸς ὁ Λυγκεὺς ἐκεῖνος ὡς πρὸς ἐμὲ — κ̀ τοῦτο ὀλίγον ὡς πρὸς ἀρετῆς ἄσκησιν — παῖδας εὖ ἴσθι οἰήσῃ ἀπαντας ὡς πρός σε, & ſimilium largam copiam vid. ad I. Tim. 15. 125. ὡς ἀκριβῶς I. Herm. 56. 796. εἰδότα ὡς ib. 35. 777. ὡς σεμνὸς I. Nigr. 1. 38. ὥς τις ἢ γένους — ἔχοι II. Tox. 44. 552. ὡς δή τί τοῦτο; I. Nec. 8. 467. κ̀ ὀξύτατ⊙ ὡς &c. v. not. III. Nero 5. 639. ὡς ἐπεδείξατο III. Philopat. 21. 608.
ὥσπερ οἱ I. Tim. 56. 173. ὥσπερ τοῖς ῥήτορσι II. Q. Hiſt. 51. 62.
ὥστε με II. Aſin. 42. 610. ὥστε τ̃ μ̃ μάλιστα &c. II. Par. 52. 876. ὥστε μὴ καθ' ἡλικίαν &c. II. Jup. Trag. 26. 671.
ὄφελον III. Fug. 11. 371.
ὦχρ⊙ II. Jup. Trag. 1. 643.
ὠχρὸς κ̀ ἄμορφ⊙ III. Calumn. 5. 131.

ADDENDA ET CORRIGENDA.

IN TOM. I.

Numerus verſuum contextum indicat: N°. notas, literae *a. b.* additae, earum columnas.

In noſtra Praefat. p. XII. ad fin. *licet denotat*, lege *licet denotet*.

P. 35. a. In nota *Bourdelotii* δεῖνον pro δεινόν. Sed ſuos ei naevos ſtudio reliquit *Hemſterh.* Ita & deinde ἔχρην quum in textu ἐχρῆν, quod ſemel monuiſſe ſufficiat. Ita inquam pag. 59. a. in ejusd. nota, *Ariſtoph. Plaut.* cum voluerit ſine dubio Ariſtophanis Plutum ſignificare.

Ibid. p. 35. b. Verſ. ult. παρά τε edendum contendit Cl. *Jenſ.* idque ſequutus eſt Cl. *Hemſterh.* contra Edd. vett. quibus adſentiri codicem O. ſcribendo παρὰ τε̃, in marg. *Junt.* notavit *Solanus*; ſed Cod. M. παρά τε habere. Verum etſi res parvi eſt, mallem vulgatum retinuiſſe. nam articulus τε pro τινὸς poſitus, tum amittit accentum, quando τις encliticum eumdem amitteret. At quando eſt interrogantis, uti hic, aeque retinet accentum, ac τίνος interrogativum, cujus vicem gerit, quod recte diſputat *Mich. Ros.* vel potius auctor Diſſertationis Academicae Argentorati habitae 1716. *J. Henr. Lederlinus*, p. 15. haec exempla adferens: *Soph.* Aj. maſt. 815. Τε̃ ποτ' ἀνθρώπων μαθών; *ex quonam hominum haec didicit, audivit?* Et *Electr.* 408. Τῷ φέρεις τάδ' ἔμπυρα; *cui fers has partes victimarum comburendas?* Item 412. Ἐκ τε̃ φίλων πειθεῖσα; & 681. ac 915. 932. 935. *Oedip. Tyr.* 365. 792. 1041. 1176. *Oed. Col.* 425. *Dion. Hal.* Ep. ad Pomp. p. 129. Exempla vero, ubi τε & τῳ ſint enclitica, multa quoque praemiſit idem.

Nigrin. p. 55. fin. ἀνθεῖ — ἐπιθυμίαις.] Cl. *Hemſterh.* αὐχμεῖ. ac propemodum perſuadet, propter junctum δίψης vocabulum, quod αὐχμὸν comitem habere ſolet, & quia verba διψῆν & αὐχμεῖν alibi jungi, exemplis probat. Verum quando ait: „ verbum ἀνθεῖν lae„ tiſſimae ſignificationis contra Graeci ſermonis uſum „ male collocari ", adeoque ad malas res ejus uſum non videtur admiſſurus; ignoſcat, ſi ſecus ſenſero. Fateor quidem, exempla ab doctiſſ. *Jenſio* ib. prolata ad *abundantiae* ſignificatum probandum, omnia de re laeta loqui, ideoque ad ſtabiliendum Luciani vulgatum non ſufficere, ſed alia ſunt, unde ſatis patet, [illegible] de rebus laetis id verbi ſemper adhiberi. Ita Medicis principibus Hippocrati Galenoque ἐξανθήματα & ἐξανθίσματα eſſe puſtulas in cute erumpentes, plus ſatis notum. Exemplorum copia eſt apud *Foëſium* in Oecon. Hippocr. Ipſumque verbum ἀνθεῖν ad morbi ſummum gradum ſignificandum, iisdem, aeque ac ἀκμάζειν, eſt uſitatiſſimum, ut: [illegible] ἀνθεῖ (ἡ νοῦσ⊙) *Aphor.* 30. L. 2. *Epid.* & ſaepe. Sic ἐξανθεῦντα εἰς τὴν χροιὴν [illegible], *morbi qui in cutis ſuperficiem erumpunt*, idem in Coac. praenott. alibique frequenter. Quin & de aſperitate (ne dicas ſemper etiam ad ruborem puſtularum ſanguineum in hiſce reſpici) τρηχύτης ἐπήνθει ὠχρόλευκ⊙, *aſperitas eminebat, effloreſcebat in lingua, cum pallore albicans*, ex Lib. VII. *Epid.* aliaque adfert idem *Foëſ.* Sed quod *Alciphr.* p. 4. ἀφρὸς ἐξηνθήκει de mari tempeſtatibus agitato dixit, id non adeo plane de re laeta dictum eſt, quin idem L. III. p. 442. de puſtulis ex plagis ortis adhibeat dicens: Τῆς κεφαλῆς γδ ἀπεσύρη τὸ δέρμα, κ̀ φλυκταίνας ἐπινωτίες ἐξήνθησε. *Aeſchyl.* S. C. Theb. vſ. 958. πολλοῖς ἐπανθήσαντες δόμοι πόνοις, (quod adlegat Doctiſſ. *Abreſch*, in animadv. ad Aeſchyl. p. 331. ubi & alia ejusd. poëtae habet, qui ut medici, non ſemel utitur πάθ⊙ & νόσ⊙ ἀνθεῖ, ac μανίας ἄνθ⊙ ex *Sophocle* etiam adfert) addo *Plutarch.* Theſ. p. 3. E. αὖθις ἐξήνθησαν αἱ κακίαι. *denuo propullulabant ſcelera*, quibus ſimilia plura reperiuntur, unde tranſlationem ad res etiam malas haud inuſitatam, demonſtrem, & quae ad vulgatum Luciani tuendum adhiberi queant. Et quia αὐχμεῖν nondum probatum video ſic junctum ablat. vel dativo, poſſem ad vulgatum Luciani procedere, dicendo, ἀνθεῖν ἐπιθυμίαις non adeo repugnare analogiae, ſi expoſueris, ſterilem illum animi fundum ut bonas fruges i. e. virtutes non fert, ita vitiis effloreſcere, ceu ager ſterilis horret ſpinis; & cum herbae malae aeque ſuos habeant & copioſos flores, ac bonae, nihil prohibere, quo minus & ἀνθεῖν in malam aeque ac bonam partem trahi queat. Sed nemini id obtrudo, indicaſſe ſatis habens non deeſſe exempla ubi de rebus malis dicatur, aeque ac alia, quae licet de re laudabili frequentiſſime praedicentur, tamen interdum & de [illegible] novimus, ut [illegible]

de omni magno ac laudando, generaliter ; ſed & de morbis humana remedia reſpuentibus. Ita ἱεράνιος Ἄτη de magna pernicie ex *Aeſchyl. Perſ.* adfert modo laudatus *Abreſch.* p. 216. ad quae quis excipiat, hoc exponendum, *Pernicies coelitus demiſſa, immiſſa*, quod de morbo Epileptico irae Deorum tribuendo pari ratione dictum ſit. Eſto. Interim verborum inde uſus probatur in utramque valere partem, & forſan nihil in Luciani vulgato mutandum. niſi ille aſperitatis ac propullulandi ſignificatus in compoſitis tantum ἐπ— & ἐξανθεῖν, non vero in ſimplici ἀνθεῖν ineſſe, lucidius probari queat.

P. 58. a. in nota *Hemſt.* ἀνθροπινῶν, leg. ἀνθρωπίνων.

P. 72. b. numerus notae excuſus eſt 21. corrige 11.

P. 81. vſ. 45. Δ[ια]θῶσι] δικῶσι etiam *Solanus Juntinae* adſcripſerat; ſed ſatis tuetur vulgatam Cl. *Hemſterh.* Confer & infra T. III. *Pſeudol.* c. 25.

P. 145. vſ. 32. ἄρα. Anne ἆρα; ut volunt diſtingui Grammatici, quando eſt interrogantis.

P. 161. a. in nota *Solani* n°. 89. adlegatur *Prometh.* c. 3. ex *Solani* diviſione; ſed quia Cl. *Hemſterh.* aliam capitum diviſionem inſtituit, jam eſt c. 5. pag. 189.

P. 199. vſ. 58. κακοῦργοί τινες φῂς εἶναι. Recte hic nominativum iſtum a *Jenſio* improbari, *Hemſterh.* etiam bene monet. Licet aliter ſenſerit Cl. *Geſner.* in diſſert. ad *Philopatr.* c. 4. anno 1715. edita; jam aliquantum ab ipſo immutata; ubi alia de nominativo illo pro accuſativo vide.

P. 271. Va[ri]ans lectio, τῦ παρὰ & περὶ, quia eſt notatu digna, e[tſi] vulgaris, ita conſtituenda. Παρὰ *Fl. B1.* & 2. *P. S.* Περὶ [...] *J. Ald Fr. H. Wech.*

P. 355. b. in nota *M. du S.* adlegatur *Tim.* c. 19. ſed jam ex diviſione *Hemſt.* quaerendum c. 33.

P. 364. b. in ejusd. *Solani* nota adlegatur Ἐπιστ. c. 26. ſed eſt c. 14. vſ. 87. ſed alterum ejusd. exemplum ex Ἐτ. Δ. XI. fin. nihili eſt, ut inſpicienti patebit.

P. 408. 43. οὐκ καθαδίκης διψῶσι, τῦ ὕδατος αὐτοὺς ὐκ ὑπομένοντος. Doctiſſ. amitinus meus *Abreſchius* in animadv. ad *Aeſchyl.* p. 63. deleta diſtinctione legit: διψῶσι τῦ ὕδατος, & ſic τὸ ὕδωρ ὐκ ὑπομένον ait fore δεικτικῶς illam λίμνης aquam, quae initio dialogi φεῦγον ὕδωρ.

P. 499. In *Contempl.* ipſo initio capitis 8. Εἰπὴ l. εἰπὲ.

P. 517. vſ. 49. Περιττὸν τοῦτο λέγειν, ἃ ἴσασιν] Ne quem offendat haecce conſtructio, videat ejus exempla ap. Doctiſſ. *F. L. Abreſch.* in animadv. ad *Aeſchyl.* p. 186. ubi ἃ obſervat referri ad τοῦτο, collective, ut in *Aeſchyl.* Perſ. 217. Εἰ ΤΙ φλαῦρον εἶδες, αἰτῦ ΤΩΝ ΔΕ ἀποτροπὴν λαβεῖν. Et *Xenoph.* VII. K. A. p. 243. ult. — ΣΠΑΝΙΑ δὲ ἔχοντες ὍΤΟΥ ὀνήσεσθε. *Demoſth.* in Lept. p. 302. Οὐκ ἔστιν ὍΤΟΥ ὐ τυχεῖν ὯΝ ἐβουλήθησαν. Et illud Luciani etiam addit, non male, etſi enim id poſſet conſtrui, λέγειν ἃ ἴσασιν, τοῦτο περιττόν ἐστι, tumque nihil ſingulare haberet; tamen alterum non diſplicet.

P. 534. a. in nota 78. *Coraebi*, l. *Coroebi.*

P. 536. vſ. 13. εὐφημοῦν καὶ ἡμίφωνον ἐπαυλοῦν] Quia ſuſpecta vox ἡμίφωνον, tentabam ἡδύφωνον; jam velim ὁμόφωνον, ut *Gall.* c. 2. quod optime reſpondet praemiſſo εὐφημοῦν. Sic ὁμοφωνία, *de Salt.* c. 68. f. ita & hic jam congruum diceret concentum lamentationi victimae. Nondum tamen mihi adplaudo, quia poſſet regeri, ἡμίφωνον melius convenire beſtiae morienti, & τὸ ἐπαυλοῦν eſſe ipſum animal, non *tibias inflatas*, licet ad has tacite comparetur. Doctiores igitur viderint.

P. 539. nota illa ultima referenda ad c. 2. p. 527. vſ. 32. exemplisque τῦ ἔξεστι cum accuſandi caſu addendum *Euang. Luc.* VI. 4. οὓς οὐκ ἔξεστι φαγεῖν, εἰ μὴ μόνους τοὺς ἱερεῖς.

P. 546. a. in loco Diogenis Laërtii legendum καθαιμασησάμενος, per σ in quarta ſyllaba, a μασάομαι. Addi autem poteſt ad notionem φόνυ pro ſanguine Plin. 21, 16. ſ. 56. ubi de Scolymo, *Idem erat atractylis quoque, niſi candidior eſſet, & niſi* ſanguineum ſuccum *funderet. Qua de cauſſa* Phonos *vocatur a quibusdam, odore etiam gravis.* *J. M. G.*

P. 549. extremae annotationi noſtrae add. Plato Theaeteto p. 119. E. Ἡ μὲν γλῶσσα ἀνέλεγκτος ἡμῖν ἔσται, ἡ δὲ φρὴν οὐκ ἀνέλεγκτος· idque Εὐριπίδειόν τι vocat. *J. M. G.*

P. 566. 6. οὐκ ἂν φθάνοις ὠνούμενος vix poteſt apertius converti, quam a Benedicto factum erat, & ego poſueram, *Non nimis cito emeris*, i. e. emere potes. Ad verbum, *Non praeveneris emens*, intellige *opportunitatem emendi*, quod nihil aliud eſt, quam *ſtatim emendum eſt, ſi ſapis.* *J. M. G.*

P. 570. 2. Sed tamen in Ἀλεκτρ. c. 22. κατεχαλάζησας αὐτῶν ἀφθόνως τοὺς λίθους. *J. M. G.*

P. 573. 53. Excidit comma poſt ἔτι.

P. 576. 24. ἀχαριςίᾳ l. ἀχαριςία.

P. 578. 64. punctum excidit poſt ψῆφον.

P. 585. b. nota poſtrema Ἀποσμωμένον. leg. ἀποσμώμενον. Addo noſtrum de *Gymn.* c. 29. τὸ ῥύπον ἀποσμῶν, ſequiturque etiam καὶ ςιλπνότερον ποιεῖ τὸν ἄνδρα. Quare jam & illic ἀποσμώμενον reſtitutum vellem pro ἀποσπώμενον.

P. 597. vſ. 27. ἀπημπώλησεν. Ita ex *P.* remanſit. Sed lege ἀπημπόλησεν, media brevi, quia ſic ſolet ap. noſtrum aliosque, vid. teſtimonia ad T. 2. *Tox.* c. 28. Et ita quoque bis ter corrige p. 596. in not. 27. Sed non adeo grave peccatum erat; nam & in Fab. *Aeſop.* 18. f. longa media, ἀπεμπωλήθη χιλίων δραχμῶν. Ubi tamen augmentum Atticum viciſſim eſt neglectum, εμπ— non ημπ. quod eodem redire exiſtimo.

P. 600. a. verſu a fine octavo, in nota Jenſii *rudiens*, lege *rudens.*

P. 610. vſ. 10. ἐς μοῦ contrahe in ἐσμοῦ.

Ibid. a. 7. Τάλως] Hunc Athenis ſepultum dubitabat *Geſn.* & fors *Tellus* legendum: ſed Cl. *Weſſeling.* ad *Diod. Sic.* c. 76. vſ. 96. ſeq. ubi Τάλως Daedali diſcipulus ingenio magiſtrum ſuperans per invidiam a Daedalo necatus & Athenis ſepultus legitur, haec obſervat: „*Pauſaniae* I. 21. & 26. Κάλως eſt, unde Simſonio Chron. A. M. 2773. ita & hic ſcribendum eſſe, in mentem venit. Mihi aliud placet: accedunt „ Diodoro praeter *Apollodor.* III. 14. 9. Scholiaſt. *Eurip.* Oreſt. vſ. 1648. Lucian. *Reviv.* c. 42. ejusque „ interpres Graecus. Sepultus eſt Talus Athenis in „ via, qua e theatro in arcem ibatur; ſic enim de Calo *Pauſan.* I. 21. &c.

P. 612. a. & b. Ter, quater μαχειρίδιον in notis *Brod.* & *Marcil.* Emenda μαχαιρίδιον.

P. 615. 31. pro κύων eſſe κύων legendum, viderat etiam *Lamb. Bos* animadverſ. c. 14. p. 62. *J. M. G.*

P. 619. b. fin. *Voſſii*, lege *Vorſtii.*

P. 620. 1. de verbo εἶεν quae dixi illuſtrant egregie loci duo *Platonis* alter de rep. 1. p. 419. E. Ἐγὼ δέ σοι ὥσπερ παῖς (vid. leg. ταῖς) γραυσὶ τοὺς μύθους λεγούσαις, εἶεν ἐρῶ, καὶ καθανεύσομαι ἢ ἀνανεύσομαι Alter Phaedro extremo p. 420. A. Εἶεν, ἔφη, ὦ βέλτιστε, σὺ τῶν τούτων ἐπιστήμων, τί χρὴ ποιεῖν; ubi etiam per *Age* licet interpretari. *J.M.G.*

P. 623. a. In Scholio nº. 42. Γαλέπαινε. l. Χαλέπαινε.

P. 624. a. Schol. 77. τὴν ᾠδὴν. l. τὸν —

P. 632. a. In not. *Sol.* ad Schol. ἐγγκ— l. ἐγκ—

P. 633. 48. εἰ οἷον τε εἶναι. Adde *Aeſop.* f. 124. f. εἰ τὸ ἐν χερσὶ παρεὶς κέρδος — τὸ προσδοκώμενον ἐλπίζειν. ubi & εἰ infinitivo jungitur.

Ibid. b. Scholii vſ. 1. Ὑποκορυστικὸν, l. ὑποκορις — Et in nota ad id, pro Ὑποκρίζουσι, l. ὑποκορ.

P. 639. 77. Tolle comma poſt ὑψηλότερος & punctum minus poſt βασιλικῶν adde.

P. 645. 10. punctum excidit poſt κατάστηθι.

P. 658. a. not. 33. Triplici negationi adde *Philopſ.* c. ult. οὐδὲν οὐ μὴ ταράξῃ. Et *Adv. Ind.* c. 27. f. μηκέτι μὴ τολμήσεις τοιοῦτο μηδέν.

P. 662. a. verſ. a fin. 4. ὑπέτριπτος. l. οὐ'πιτρ.

P. 663. b. Ἐχέτω τινὰ συγγνώμην] Expoſui *habeto*, ſive *des iis veniam*; at non eſt ſecundae, verum tertiae perſ. ἐχέτω. Nec ego aliter accepi; ſed ut generaliter dicitur, *credas*, *crederes*, pro *credat quis*.

P. 664. 59. Re denuo perpenſa illud αὐτὸν ferri poſſe arbitror, tanquam Accuſativum ab Infinitivo παραγεύσασθαι pendentem. Sed qui praeterito locus ſit in ſpe nullus video. Itaque puto, quod dixi, legendum διδάξαι. *J.M.G.*

P. 666. b. In Scholii vſ. 1. Εὐπαρίφοις. l. Εὐπαρύφοις. *Ibid.* vſ. 3. λωκὸς, l. κωτὸς.

P. 667. 37. λόγου, l. λόχου.

P. 668. 56. ἐπέμψατο, l. ἐμέμψατο.

P. 673. b. 11. *hinc*, lege *hi ne.*

Ibid. 70. Puto rectum eſſe ὑπὸ τοῦ πηλοῦ ἀναπλασθῇ *a luto obducatur & oblinatur*, atque adeo ſubigatur refingaturque quodam modo ex ea notione, quam habet ἐμπλάττειν apud *Herodotum* 2, 73. *de Phoenice*: & ἀναπλάσας *de collyrio apud noſtrum* Ψευδομ. c. 21. p. 229. 57. *J.M.G.*

P. 677. a. ad Schol. dixi *Solanum* merito correxiſſe Μανδραβούλου, pro Μανδροβούλου; poſtea vero frequenter etiam Μανδροβ. ap. alios inveni, ut id non tam plane damnare auſim. Ita Μανδροβούλου *Ariſtot.* de Soph. repreh. 1. f. *Alciphr.* 1. Ep. 9. ubi *Bergl.* idem ex Laërt. & *Ariſt.* l. d. adfert; & ex Luciani h. l. Ubi tamen Μανδραβ. habent *J. Ald. Fl H.P.S.* In *Suid.* etiam ed. 1544. Μανδροβούλου. At *Heſych.* in Ἐπὶ τὰ habet Μανδραβούλου, item *Zenob.* p. 213. adlegante Stephano. Alia utriusque ſcripturae exempla dudum ſuppeditarat mihi conjunctiſſ. *F. L. Abreſch.* Sed periere. An igitur utrumque dicitur? quia Attici interdum α in ο mutant ut μολοχὴ pro μαλαχὴ &c. de quibus agit Frater in Belg. Graeciſſ. p. 124.

P. 679. 17. Ὁμοίως τοῖς αὐτοῖς οἰκέταις· vertere debebam, *non minus quam hi ipſi ſervi*, quos nempe modo nominavit auctor, P[illegible]rrhiam & Zopyrionem. *J.M.G.*

P. 680. 39. in verſione Latina *herbas*, l. [illegible]

Ibid. 42. In Graeco contextu [illegible], legitur recte, [illegible]

ut in Edd. prioribus, id eſt, *miſere*, *prave.* Sed quia Cl. *Geſn.* vertit *male loqui*, nonnemo me admonuit anne πονηρῶς ipſe maluerit. Sed eodem redit; qui enim miſere barbarizat, male loquitur.

Ibid. 48. Etſi συμπεριθεὶς quoque legitur in *J. H. P. S.* tamen συμπεριθεῖς corrigendum erat, quia eſt *circum curſitas.*

P. 683. b. verſu primo notae *Geſn.* credo παραψάμενος legendum ut in textu, non παραψώμενος. Et in fin. notae *Jenſii* praemiſſae pro λιμοῦ παρεψόμενος. certe legendum λιμοῦ παραψόμενος, etſi prius quoque conſpicitur in ejus Lect. Lucian. Nam voluit vitioſam Edd. lect. indicare, quae παραψόμενος habebant.

P. 684. 29. comma poſt τινὸς tolle, & poſt ἐπιπαρόντος pone.

P. 685. a. nota 44. jungenda erat cum priore, & pauca bis poſita delenda.

P. 702. 65. Ἀπολλοῦ, l. Ἀπελλοῦ.

P. 705. 6. Video paraphraſi opus eſſe huic loco; *Quae interjecto tempore* inter libelli mei prioris editionem & hoc tempus, *poſt omnia* quae de mutata conditione mea comperiſti, *a te dicta ſunt* in me & ipſam illam mutatam vitae meae rationem, *ea nunc componere* & conciliare *his quae legiſti* ſuperiori libello a me ſcripta *ſtudeo*, ut appareat, rationes meas poſteriores non repugnare his, quae priore libello propoſui. *J.M.G.*

P. 716. 93. Tolle punctum poſt ταύτῃ.

Ibid. a. verſu notae *Jenſ.* ult. πιφυγμένον, emenda πέφυγμένον.

P. 724. Ad ultima verba Prologi, οὐ φροντὶς Ἱπποκλείδῃ operarum errore adjecta eſt obſervatio noſtra, quae ad vſ. 25. & ψῆφον πλήρη pertinet. *J.M.G.*

P. 727. 64. Moeridis Atticiſtae locus, de quo Menagius, habetur p. 46. edit. Oxon. 1712. 8º. Novam parat Cl. *Jul. Carolus Schlaegerus* Profeſſor Helmſtadienſis, cujus in *Luciani* noſtro *podagram* meritum infra laudabitur. *J.M.G.*

Ibid. 727. b. in fin. notae meae poſtremae dele *cujus liber nondum eſt editus.*

P. 728. 73. Χαίρειν κελεύειν] Vid. *Ekhard.* Obſ. philol. ex *Ariſtoph.* Plut. p. 27.

P. 736. a. ad fin. notae prioris adde noſtrum I. *Phal.* 1. ὅτῳ δὲ ἱεροὶ τε ἐστε.

P. 740. a Nº. 21. Dubitavi num ἐγρηγόρως probum; ſed habet *Alciphr.* III. Ep. 38. p. 356.

P. 744. b. in med. notae *Graev.* ῥέτωπας, l. ῥέποπας.

P. 745. 11. Quid ſi legendum eſt χαμαὶ πατεῖς, *humi conculcas*: quale quid in interpretando jam ſpectabam, cum nondum de lectione χαμαιπετεῖς mihi innotuiſſet. *J.M.G.*

Ibid. 21. παραβαλεῖν retinendum puto & propter auctoritatem vulgatae lectionis, & quod ſenſum parit commodiſſimum. *Multum* & *parum* quid ſit, non poteſt commodius declarari, quam comparatione temporis. *J.M.G.*

P. 748. b. ad fin. notae meae adde *Diod. Sic.* I. c. 71 f. καὶ μεγίστους πλέτους ἔχον, & noſtrum *Tox.* c. 45.

P. 763. 52. Tolle comma poſt [illegible]

P. 782. b. In not. [illegible]

P. 787. b. In altera mea nota male expreſſum [illegible] XIV [illegible] lege XXIV [illegible]

P. 790. 14. punctum excidit poſt οἶδε.

P. 793. 93. poſt εἴσω potius comma ponatur.

Ibid. a. 10. literas e. f. g. variantium indices alieno loco poſitas facile in ordinem rediget Lector.

P. 798. 22. Exciderunt verba quaedam interpretationis, *Si vero moleſtus eſſe pergas, forte etiam aqua iri perfuſum.* *J.M.G.*

P. 799. a. & b. verſus fin. notae meae male expreſſum καυπηλικὸς & καυπηλικὴ, l. καπηλικὸς & καπηλική.

P. 800. 53. poſt *manſiſſe* omiſſum, *Ulyſſis illius inſtar.* *J.M.G.*

P. 803. 13. in verſione comma ponatur poſt *quantumvis.*

P. 804. 33. Οἶσθ' ὧν ὁ δράσεις;] Doct. *Abreſch.* legit δράσον, in animadv. ad Aeſchyl. T. I. p. 510. ut ſit per hyperbaton, pro δράσον ὧν, ὁ οἶσθα, ut in *Tox.* c. 62. ἀλλ' οἶσθα ὁ δράσομεν. Et ex *Eurip.* Iph. Taur. 1203. Οἶσθα νῦν ἅ μοι γενέσθω, aliisque id probat, nec diſplicet, quia interrogatio hic in Luciano minus apta.

P. 805. 42. Spero qui interpretationem noſtram hic cum Graecis contulerit, illum nihil abſurdi amplius in iis deprehenſurum. Sed clariora erunt Graeca, ſi primo obſerves, αὐτὸν jungendum cum ἀγόμενον, deinde, ſi poſt αἰτιῶνται incidas; Latina autem illuſtriora erunt, ſi in verbis, *a vi ME liberet*, ME illud vel omittas ſimpliciter, vel in *illum* mutes. Nam de ſe quidem loquitur, quo reſpectu *me* mihi in mentem venit, ſed loquitur in tertia perſona. *J.M.G.*

Ibid. 60. punctum minus excidit poſt ἐπισκοποῦντα.

P. 810. a. n°. 70. inter verba *quia jam*, inſere καὶ.

P. 814. 78. comma illud ante Φατέον delendum.

P. 816. 44. εὐθὺ σκοπεῖν. Clar. *Weſſel.* ad *Diod. Sic.* 2. c. 12. n°. 31. legit εὐθὺς, me non contra nitente, quia ab ſequente σ facile abſorptum ſit alterum. Multa tamen adnotavi, ubi differentia illa inter εὐθὺ & εὐθὺς de qua *Ammon.* non obſervatur. Sed quia longe frequentiſſime tamen obſervatur, praeſtat eam tenere; & quae collegi jam non addere licet.

P. 824. a. 2. not. *Graev.* τί σιγᾷ, l. σιγᾷς.

Ibid. 94. Vulgatae lectioni, quam tuendam & interpretandam ſuſcepi, illud etiam favet, quod ea, quam reſtitutam cupiunt *Graevius* & *Solanus*, ſi inventa eſſet in antiquis exemplaribus, nemini in mentem venire potuiſſet vel perſonam adſcribere, vel τί σιγᾷς; lectionem planiſſimam, in τισί γε mutare. Si quid in hac arte firmum eſt, illud profecto eſt, non mutatam eſſe lectionem planam; facilem, quae nihil dubitationis haberet, in diverſam. Neque ſic errant deſcriptores, neque ſic emendant. *J.M.G.*

P. 826. 36. αὐτὸν, malim αὑτόν. adſpirate.

P. 828. b. ad fin. not. *Graev.* ἐπιωχει, l. ἐπιωχαί.

P. 830. a. fruſtra miratus ſum cur *Graev.* dubitet quid ſit ἤρεσο; nam ille non de ἤρεσο, ſed de ἤρησο dubitabat merito.

P. 832. 23. punctum excidit poſt γνῶσιν. Pag. ſeq. a. numerus notae 11. mutetur in 16.

P. 833. 27. ὁ ex Par. male remanſit; ſed omnino leg. ὃ, ut recte aliae.

P. 835. 82. νεμΦαγωγὸς l. νυμΦ.

P. 836. c. 6. pr. παιδία l. παιδιὰ.

P. 842. 5. Nondum damnare poſſum τὴν μέτρων ἰσότητα πρὸς τὸ ὅλον, i. e. verbo uno συμμετρίαν, quae ſine dubio in partibus eſt, licet expreſſa partium mentio non fiat. Etiam qui μέρων habent libri, ipſo accentu produnt, fuiſſe in Archetypo μέτρων. *J.M.G.*

P. 843. b. med. *Atticiſmus participii.* Immo terminatio imperativi. Adde *Hom.* Il. Θ. 517. & 521. aliaque quae deinde dedi.

P. 844. b. n°. 46. Περίβαλε — καὶ ἀράμενοι] Adde omnino *Euang. Luc.* V. 4. ἐπανάγαγε ἐς τὸ βάθος, καὶ χαλάσατε τὰ δίκτυα ὑμῶν. Et *Aelian.* V. Hiſt. I. 4.

P. ſeq. a. verſ. a fin. 8. *Prothogeni*, l. *Protogeni.*

P. 847. 87. In verſione *aliis*, l. *alis.*

P. 849. b. vſ. 3. notae meae dixi: *ſine accentu ſcriberem.* Adde: ſed quia uſus obtinuit, ut declinabilia accentum retrahant ante apoſtrophum, bene κεῖν' ſcribitur.

P. 851. b. In nota Cl. *Geſner.* *Pandionidem fabulam intelligo.* Sed Cl. *Weſſeling.* me admonet: vid. an potius Attica tribus ſit, & conf. *Demoſth.* in Midiana. Sed quia hic agitur de cantu theatrali, & illico additur Ajax furens, cum *Geſnero* facerem.

P. 853. 66. Dele punctum poſt πάντας.

Ibid. b. ad not. Cl. *Jenſii* adde: *Wopkens* in Lectt. Tull. p. 306. refutat *Jenſium*; at non ſatis ſimilibus exemplis, ſaltem non ubi καὶ adſit. Quare adhuc *Jenſio* adſentior, quia καὶ hic non conjungit, ſed disjungit.

P. 854. a. med. pro *inepta* l. *inepte*, & viciſſim ib. verſ. ſeq.

P. 857. 29. Ἐπαίνων σκιαὶ ſunt etiam apud Michaëlem Apoſtolium Prov. Cent. 19, 99. ubi hic ipſe Luciani locus videtur reſpici. Sed recte, ut puto equidem, ἐπῶν ex Luciano reſtitui jubet *D. W. Trillerus* obſervatt. Critt. p. 52. operis elegantiſſimi, & auctorem ſuum ex aſſe referentis. *J.M.G.*

P. 859. 13. in loco Thucydidis ſcholion bis poſitum, priore loco delendum. *J.M.G.*

P. 860. b. 2. ἀθανατίζειν & πέμπειν. Abit a *Geſneri* ſententia *Weſſel.* ad *Diod. Sic.* I. p. 105. n°. 32. & ἀπαθανατίζειν probat.

P. 861. a. n°. 29. negat *Solan.* παύω infinitivo jungi, ſed participio utendum. Immo & Infin. uſitatus. *Long. Paſt.* 2. p. 43. Ed. *Wech.* νέμειν ἐπαυσάμην. *Menand.* fragm. 184. p. 254. παύεται — δυσΦορεῖν. *Diod. Sic.* III. c. 33. med. παύονται τοῦ τοξεύειν. *Phalar.* Ep. 35. πεπαύσομαι τοῦ γράΦειν.

P. 862. 61. ὁμόγλοσσον, l. ὁμόγλωσσον.

P. 865. 21. *ſit.* l. *ſis.*

P. 868. in var. lectt. legend. ἐπαγάγω pro ἐπάγω.

P. 869. a. fin. & b. ſub init. νησιότης l. νησιώτης.

P. 870. 33. pro puncto pone comma poſt ξένε.

P. 871. a. in fin. ἀναδυσάμενος, l. ἀναδησ.

TOM. II.

P. 4. Schol. 37. L. 42.

P. 5. Schol. 15. l. 64.

P. 9. vſ. 55. ὁποσοῦν ex P. relictum. l. ὁπωσοῦν ex aliis, ut ſenſus requirit, idem igitur ib. in not. ſic emenda.

Ibid. b. in notae vſ. 6. γλῶσσα, l. ſτόμα.

P. 15. 51. ἐσκευασμένων, l. ἐσκευασμένον.

P. 21. Schol. n°. 13. l. 61.

P. 28. 71. ἤδη μὲν disjunctum, quod conjunge.

P. 37. 74. in verſione: *invaſiones, & inducias neceſſarias.* l. *invaſionibus & induciis neceſſariis.*

P. 39. b. fin. Emendationem factam in περιεσπειραθέντων probat etiam *Weſſeling.* ad *Diod. Sic.* IV. c. 48. n°. 79. ubi περιεσπειράμενον τὸ δέρμα. Et ex *Pauſ.* X. 33.

P. 40. 32. Etiam ſine illo ὀρθίαν (quod forte correctori *Juntinae* debetur) ſenſus abſolvitur, & quidem aliquantum argutius, quod brevius. *Obliquum agmen*, & tamen idem in *cornu ducere* dixit ineptus ſcriptor, quae repugnant, cum *in frontem* dicendum eſſet. *J. M. G.*

P. 42. 63. οὐκ L. οὐχ.

Ibid. b. not. 70. *Solanus* Muzurin urbem ignotam ait. At *Baudrand* ex Ptolem. urbem & emporium Indiae intra Gangem eſſe docet.

P. 43. b. 3. Ἀττίδος, l. Ἀτθίδος.

P. 56. 75. Vir doctus, qui ad verba τὴν δὲ φωνὴν iſta annotavit (neque enim nomen appoſitum eſt) forte lecta noſtra interpretatione aliter ſentiret, in primis conſiderata vi verbi τεθηγμένος, quod a ferri ac dentium acumine ad incitationem animi, ac dicendi vehementiam, pulchre refertur. Abeſſe vult ab hiſtorico forenſem illam aſperitatem, & contentioſum genus dicendi. *J. M. G.* Eſt illa nota *Solani*, ſed nomen ab operis omiſſum.

Ibid. b. not. 75. τεθειγμένος, l. τεθηγ.

P. 60. 62. Nihil opus eſt, ut poſt κατεπείγῃ hic aliunde intelligamus πρᾶγμα. Simpliciter enim ad ἐκεῖνα refertur, quod etiam interpretatione expreſſum eſt. *J. M. G.*

P. 64. 15. γίνεται. Frater *C. C. Reitz.* monuit legend. γένηται.

P. 72. 41. τοῦ Ὁμήρου, l. τοῦ &c. Ibid. 52. συγγράφοντες pro συγγρ.

P. 75. 15. ὁμοιωτάτῳ, l. ὁμοιοτάτῳ.

P. 85. initio. μὴ τὸ, l. μὴ τῷ, ut frater bene monuit.

Ibid. 82. τοῖ χεῖρε, l. τὼ χ.

P. 87. ipſo initio, ἀσπάζοιντο, l. ἠσπάζοντο, ut Edd. pleraeque recte; nam etſi augmentum ſaepe omiſſ. notavi, hic nolim.

P. 88. 57. ταῖς γαμεταῖς. Frater Lucianum τοῖς dediſſe monet. Non male ad ſenſum. Sed vulgatum non moveo ſine auctoritate, quia ludit in genere, dum iidem ſponſarum loco ſunt.

P. 92. 73. ἐπὶ ξενίᾳ ἐκάλουν] Sic *Icarom.* c. 23. & *D. Sic.* XIII. c. 83. p. 608. intellecto τραπέζῃ ut *L. Bos* docet. Alios probare ἐπὶ ξένια, ſcil. δῶρα, vid. *Weſſ.* ad *Diod.* l. d.

P. 95. 30. Ut probo lectionem κῦτος, quam ſecuturus eram ſcilicet, ſi videre mihi contigiſſet; ita vulgatam κῆτος abſurdam non puto. Quem enim piſcem antea, qualis extra eſſet, viderant, eundem, non alium in illo cetum; qualis ſit intus vident. Caeterum juvat, dum iſta retracto, obſervare, nomen κῦτος praeclare illuſtratum a *D. W. Trillero* Obſ. Crit. p. 215. ubi idem nomen recte abjudicat Heliodoro Aethiop. 9. p. 445. pr. & ibi non κῦτος ἅπαν τὸ ποτάμιον, ſed Nilum κῦδος ἁπάντων ποταμῶν, legendum eſſe, divine conjecit, κῦδος ipſe μέγα gentis noſtrae, & Apollinearum artium omnium ſingulare ornamentum. *J. M. G.*

Ibid. b. notae ad κῦτος adde *Alciphr.* 3. Ep. 7. p. 292. qui κῦτος τῆς γαστρὸς, *capacitas alvi.* Et *Diod. Sic.* III. c. 40. m. qui pro *alveo navis.*

Ibid. in Schol. πύρεια, l. πυρεῖα.

P. 97. 15. ἄντανδροι, l. αὔτανδροι.

P. 100. 88. τοὺς φωλεοὺς, frater monet leg. τὰς φ. contra Edd.

P. 101. 4. ἀντήχει τὸ κῆτος. Cl. *Weſſel.* ad *Diod.* III. c. 16. n°. 12. conjicit ἀντέχει τὸ κῦτος, quod κῦτος teſtitudinis cruſtam ſignificet, ac ſic frequenter *Diod.* Sed ignoſcat, ſi nihil adhuc mutem, propter continuo praemiſſum in Luciano πολλῇ βοῇ χρώμενοι. clamori enim hic bene reſpondet Eccho, & uſitatum hiſtoricis clamoris iſtius ante pugnas repercuſſionem commemorare.

P. 103. 77. ἐμηλακένας, l. ἐληλ—.

P. 112. init. *evecta*, l. *erecta.*

P. 119. 90. poſt *Achilles*, adde *quintum.*

P. 124. 87. ἔμελον, l. ἔμελλον.

P. 141. 5. ἐφ' ἀμφ. l. ἐπ'.

P. 142. 30. μελοντων, l. μελλόντων.

P. 151. 42. plane dubium non eſt, σφαγὴν eſſe jugulum, idque e Polluce jam *Camerarius* de partibus corp. hum. & Lexica vulgaria obſervarunt. Sed poſueram in interpretatione *gladium in caede reliqui*, non modo uti proprietatem vocis exprimerem; nam ideo lacuna illa inter κλεῖδας, ſ. jugulos interjecta σφαγὴ vocatur, quod locus ille ad *mactanda* parva vi animalia opportunus eſt: ſed etiam quod obverſabantur memoriae poëtae verba, quae jam quaerere non vacat, *gladiumque in caede reliquit.* Conf. quae mox dicentur ad p. 192, 7. *J. M. G.*

Ibid. 54. προσαιπαιτεῖς, l. προσαιτ.

P. 156. 90. Ego putabam, νομίσατε relinquendum, cum ipſam contineat petitionem poſſeſſoris gladii, & protaſin argumentationis finiat. Si hoc ſolum peterem, Gladium honorate: nonne ipſum quoque dominum ultro honore afficeretis? *J. M. G.*

P. 165. Schol. vſ. 1. οὗτος μὴν, l. μεν.

P. 166. verſ. ult. τὸ l. τοῦ.

P. 172. 64. συγγνώμην l. συγγν.

P. 173. 71. ὁμολογεῖν l. ὡμολ.

P. 174. in fine adnot. ad vſ. 13. aut meae manus aut operarum vitium eſt *nugantem* poſitum pro *vagantem.* *J. M. G.*

P. 189. verſu ult. verſionis, *videres*, l. *videns.*

P. 192. init. γενομένας. excidit ν.

Ibid. 7. γυμνόν. Laudo non mutatam conſtantem lectionem, nec immutatam verſionem meam reprehendo. Sed quid viderim, indicare licet. Nempe ſumtum e libro putabam γυμνὸν illud *Gronovianum*, quod etiam in *Hagenoënſis* exemplaris margine, quo in interpretando uſus ſum, adnotatum obſervabam. Itaque σφαγὴν ὑπέχειν accepi, ut δίκην, τιμωρίαν, κόλασιν, εὐθύνας ὑπέχειν. Valde mihi familiare eſſe peccare, novi. Hic non valde peccatum a me eſſe, aequi homines ſpero, judicabunt. *J. M. G.*

P. 197. a. n°. 13. τινὰ, l. τινὶ.

P. 208. 6. dele comma poſt ἐγγράψαντα.

P. 213. 27. Ut nunc eſt conſtitutus ſermo Luciani, verti debet, *ex familiaribus [illegible] Apollonii, ſummi viri.* *J. M. G.*

Ibid. Nondum [illegible] in verſione ſer-

vati. Sermo eſt de homine μάχλῳ & γυναικομανεῖ, oratio ſatirica. *J.M.G.*

P. 217. 98. ὑποδεξομένων, l. ὑποδέξ.

P. 218. a. notae meae 34. verbo ὄλεθροι adde. Sic iterum ſubſt. pro adj. infra *de Salt.* c. 5. ὀλέθρῳ τινὶ ἀνθρώπῳ. Et *Jov. Trag.* c. 43. *Pſeudol.* c. 17. & 18. ac T. I. *D. Mort.* IX. 4. Ita ut vulgatum non ſit movendum.

P. 223. notae 32. adde ad probandum ἡμέρας eſſe genitiv. pro *interdiu:* ſic noſter ſolet ponere, ut 1. *Ver. Hiſt.* c. 10. Et *Tox.* c. 52. vſ. 83. &c.

P. 224. b. 1. notar. adlegatur οἰκ. c. 25. L. c. 26.

P. 229. verſ. ult. text. Gr. Ἔχρη. Volui ἔχρα Edd. ἔχρη, non ἔρχη ut in variant. aberratum.

P. 234. 79. adde comma poſt ἐρωτήσεις.

P. 241. b. notar. 11. *Jov. Conf.* l. *Jov. Trag.*

P. 244. 69. Dele punctum poſt εὐθύς.

P. 246. 93. in verſione, *patratum eſt*, l. *p— eſſet.*

Ibid. 5. ἐπὶ χρύσε, l. ἐπιχρύσε.

P. 249. 71. Μὲ, l. Μή.

P. 256. 19. adde comma poſt φωνῇ.

P. 258. ad 56. incipit novum cap. 54. cujus numerus omiſſus.

P. 262. 59. μετωνομασθῆναι cum Edd. editum. Sed legendum μετονομασθῆναι.

P. 265. verbum ultimum Alexandri male expreſſum βεβαιοῦσι, pro βεβαιοῦσα.

P. 274. col. 1. ad vſ. 14. pro IA. 16. leg. Iſthm. A. 16. *J.M.G.*

P. 275. col. 1. nota ad γυμνοπαιδίαι vſ. 5. leg. γυμνοποδίᾳ γυμνοπαιδίαν ſubſtituit. *J.M.G.*

P. 277. b. not. 8. Ϲερετίσμασι, l. τερετίσμασι.

P. 278. 91. διεξελήλυθα μ', l. junctim διεξεληλύθαμεν.

P. 280. a. In fin. not. *Gronov.* adlegat pag. ſuam 396. Sed c. 9. ejuſd. Dial. *de Salt.* eadem phraſis occurrit, de qua agit.

P. 282. 71. εὔθος, l. εὐθύς.

P. 283. 4. Recte curatus locus, cui facile fuerit verſionem accommodare, *tertia aſſumta Sicinnide. J.M.G.*

P. 288. a. verſ. penult. leg. *Pontanus* pro *Juntanus. J.M.G.*

P. 291. 80. Ἀπλικῆς, l. Ἀτλικῆς.

P. 293. 6. Dubium non eſt, & alias a nobis quoque oſtenſum, Latinis etiam *Spartos* dici fratres Cadmeos. Sed *Satos* tamen non magis damnaverim, quam *Cubitos* πήχεις, & *Digitos* Δακτύλους. Vid. ad To. 3. p. 6, 16. *J.M.G.*

P. 294. τῶν, l. τὸν.

P. 298. a. vſ. 6. a fin. pro *Apollod.* leg. *Apollon.* & mox ἴαχεν. *J.M.G.*

P. 299. 25. In verſione: *ignorabat*, l. *ignorabit.*

P. 300. b. 1. & 5. κοφοῦ, l. κωφοῦ utroque loco.

P. 309. b. Scholii numerus 18. mutetur in 76.

P. 319. ipſo init. punctum excidit poſt ἑστιάσεως.

P. 322. b. In nota ad Schol. n°. 3. λεκιθόπολις, l. λεκιθόπωλις.

P. 325. a. notae ad ψύτλαν adde: ſed ψύτλας edidit *Bergl.* ex Vatic. Cod. in *Alciphr.* III. 24. f. p. 330. μὴ προαισθόμενος ψύτλας παρά τινος φύγῃ.

P. 331. 34. ἰχθῦς, l. ἰχθύς.

P. 332. a. in fin. *populorum*, l. *poculorum.*

NB. Ubi numerus pag. 337. debebat incipere, rurſum poſuere operae 333. & ſic male perrexere ad 345, ubi ad verum numerum rediere. Sed in Indice curatum eſt, ut uterque numerus, & verus & falſus exprimeretur, ne quid turbaretur.

P. 333. b. in fin. ad not. ad vſ. 6. leg. Pſilothris, & ὠοκάταξις, itemque ὠτοκάταξις. *J.M.G.*

P. 336. 56. Firmant, ut video, conjecturam noſtram de λάλης θηγάνη libri, quo minus illius poenitet. *J.M.G.*

P. 346. ipſo init. poſt ἐμεῖν punctum requiritur.

P. 355. 89. Ad vocem φροντήρια feſtinatione quadam Cl. *Hemſterh.* nomen poſitum pro meo. *J.M.G.*

P. 359. 2. excidit punctum poſt αὐτῷ.

P. 362. 46. malim & ibi ὀνόματα, ut paullo ante. Ibid. vſ. 52. adde comma poſt ἤγειραν.

P. 369. 22. Ὁμήρε τε ποιητέω] *Barth.* ad. Stat. Theb. IV. 464. Ὅμηρον putide abundare dicit, ſed optime reprehenditur a Cl. *Weſſel.* ad *Diod. Sic.* IV. c. 66. 33. ubi etiam Ὅμηρον τ̀ ποιητήν. Iterum c. 75.

P. 376. 50. ἧξεν, l. ᾖξεν cum puncto ſubſcr. quia ab ἀΐσσω. Et ita quoque in variant. & nota corrige; quia haec erat mens *Solani.* Alias vulgatum ἧξεν poſſet ſtare.

P. 378. 75. προσωμιλήσαντας, l. προσομ.

P. 383. b. fin. notae meae: *non* Ἀρκεσ. l. *an* Ἀρκεσ.

P. 390. In nota Schol. ad αὐτὸν. vſ. 1. ἀποσκιασθῆναι l. ἀφωπ. Jam vero verba Scholii αὐτὸν ἀποσκώπτει ſana credo, & αὐτὸν maſculinum ad Lacedaemonium in textu Luciani nominatum reſpicere; licet enim minus obvium ἀποσκώπτειν τινὰ pro εἴς τινα, tamen Scholiaſtae ſtilo hoc dandum, & propemodum ſic *Herodian.* VIII. 8. 13. παίοντες τε καὶ ἀποσκώπτοντες τοὺς βασιλέας. Sed propter additum παίοντες id non ſatis eſſet, ad uſum probandum.

P. 399. 44. ἀφρυόμενος, l. ὀφρυόμενος, vel ὠφρυωμένος.

P. 401. b. n°. 77. vſ. 3. *Oriopas*, l. *Dryopas.*

P. 402. 98. num ἀλλὰ pro ἀλλ' οὐ legendo ſanari poſſit hic locus, me viſurum promiſi p. 416. a. Sed nil hoc juvat. Nam aliquid excidiſſe credo; & deſpero de ſanatione.

P. 404. Scholium 42. Ἀκαρῆ] Referendum fuit ad c. 10. 17. p. 407.

P. 407. 10. ὑπογραφέντος. Frater *Carolus Conradus* conjicit Lucianum ſcripſiſſe ὑπογναφέντος. Laudo conjecturam.

P. 409. b. nota 58. Jam vero *Gujetum* recte conſtruxiſſe credo.

P. 414. 47. καταρχὰς, l. κατ' ἀρχὰς.

Ibid. a. n°. 40. vſ. 4. ἀποκρύπτομαι, l. ὑποκρύπτομαι.

P. 424. 87. Amplector illud ἐξωρχοῦντο, quod pro ἐξορχοῦνται jam interpretando ſubſtituendum indicavi, puto, quodque alteri imperfecto ἠκρατηςίαζε reſpondet. *J.M.G.*

P. 428. fin. & 429. pr. verſio: *a nobis invicem, quaſi interjecto pariete, abſtineamus.* Sed non hoc velle Lucianum; ſed ſibi ſumere Chariclem τὴν κατὰ φύσιν χρῆσιν τ̀ γυναικὸς, Callicratidae autem relinquere τὴν παρὰ φύσιν.

Cl. *J. J. Wetſtenius* ſuſpicatur, in Graecis p. 429. vſ. 85. ſive tertio, a primordio paginae, pro Χρόνε legend. Κρόνε — *redeunt Saturnia regna.* Virgil. Ecl. IV. 6. Ut εἷς Διόνυσος.

P. 434. 15. Παλαιὰς ῥίζας, ...as, *inveteratas*,

robuſtas radices neſcio an aliquis aſſervandas ad victum putaverit. Nondum igitur poenitet me conjecturae. ΠΑΛΙΝ & ΠΑΛΑΙ tenui diſcrimine diſtant. *J.M.G.*

P. 436. 47. νομίζομεν. Frater junior *Carolus* malit νομίζωμεν. cui adſentior.

P. 441. 74. Si ex bono alioquin libro eſt illud μὴ, recipiendum omnino cenſeo. *J.M.G.*

P. 443. 97. Non dubito, quin ad Menandri locum reſpexerit auctor, recteque adeo *Solanus* conjecerit. Forte utrumque ſervandum, θεατὴς & θεὸς, cui omittendo θεατὴς occaſionem dediſſe poteſt. *J.M.G.*

P. 444. 2. δυσέρωτα κῶμον omnium minime de Paride cum Scholiaſte vet. accipiam. Endymion, & Lunae ad illum κῶμος ſ. comiſſatio magis placebit, ut in rebus incertis, ſi quis conferre volet ſcenam enarratam a Luciano ψευδομ. c. 39. *J.M.G.*

Ibid. 14. Si ex Mſ. eſt διηγώμεθα, illud adoptaverim prae conjectura mea διηγοῦμαι, quae eandem ſententiam efficit. *J.M.G.*

Ibid. a. not. 6. Nimis generaliter differentiam inter εὐθὺς & εὐθὺ negavi; ſed aliquanto melius de eodem ſcripſi ad ejusd. T. II. Gall. 1. p. 702. b. Licet multa habeam, ubi confundantur, quae, ſi licebit, praemittam Indici Graeco ſeorſum edendo.

P. 449. b. f. adde: pro κούφην facit, quod ſit epitheton ſolitum. pro κωφὴν vero, quod mortui dicuntur turba ſilentum, quodque adeo mortuum non poſſumus rogare quis ſit? Et quia de mandatis ultimis praemittit, videtur iis opponi taciturnitas mortui; eoque vulgatum defendi poteſt. Prius tamen fere magis adridet.

P. 452. b. nº. 79. Εἵνεκα] Adde noſtrum *de Dom.* c. 8.

P. 453. 2. deleatur punctum ſubſcript. ſub ἐναργῆ.

P. 459. 23. Εἰρηνικώτερον puto, quod pacem & tranquillitatem mentis non plane tollit. Adſpicere illam licet, non ut non commovearis, ut non obſtupeſcas, ut non vulnereris: ſed tamen, uti pacem animi ſerves, ut certe vulnus non ſit letale. Sed *Hebr.* 12, 11. puto εἰρηνικὸν accipiendum ex notione Ebraicae vocis שלם, ut perfectionem quandam, beatamque copiam denotet. *J.M.G.*

P. 461. 51. Cum videam tantum conſenſum in ὅστις, illudque pro ἥτις poni non obſervaverim: incipio putare, illud non referri ad mulierem, ſed ad Σμυρναῖον, hoc ſenſu, *Neque interrogaveris Smyrnaeum illum, quisquis fuerit.* Quid enim interrogandum fuerit, e ſuperioribus ſatis apparet. Smyrnenſem illum etiam ignorabilem hominem ponit narratio. Caeterum, quae fuerit haec *PANTHEA* Luciani noſtri, erudite diſputabat *M. V. de la Croze* in Miſcell. Berolin. T. I. p. 30. Breviter, Avidii Caſſii uxorem legitimam conjicit vel eo nomine, quod alias obſcura eſſe non poſſet. *J.M.G.*

P. 472. in Schol. πανδίων, l. πανδίων.

P. 476. 92. μειμηλώταλοι, etſi ſic etiam in aliis. l. tamen μειμηλότατοι.

P. 514. in *Schol.* ad Φιλέτερος, pro quo Φιλέταιρος malebam, notat frater. Quidni a φίλος & ἕτερος derivemus, quod idem erit ac Φιλέταιρος.

P. 526. a. notae *Geſneri* adde idem pluribus confirmantem *Weſſeling.* ad *Diod. Sic.* XIII. c. 66. [illegible] ἐν Λάκωσι ἁρμοστ[illegible]. ubi licet magiſtratus Graecus intelligatur, tamen hac occaſione ad refutandum *Palmerium* utitur.

P. 549. b. notae meae priori adde *Diod. Sic.* XIV. c. 7. f. τοὺς δὲ πολίτας βοῶντες ἐπὶ τὴν ἐλευθερίαν.

P. 550. a. in not. vſ. 1. ἀνωμώτες, l. ἀνωμότες.

P. 555. 84. Τράχωνος, dederam τράχωνος, ut patet ex notis; ſed non obſecundarunt operae.

P. 556. 18. ὁρκομοτοῦμεν, l. ὁρκομωτ.

P. 560. a. nº. 55. adde: ſed diſtinguendum fuerat; nam διῃρημένος eſt a διαιρέω *divido*. διηρμένος a διαίρω *tollo*. vid. ad *Bis Acc.* c. 2.

P. 568. b. mediae notae 11. legitur *Achill. Tat.* adde I. 1. Et *Soph.* Aj. flag. 80. εἰς δόμους μένειν.

P. 578. 41. *videns*, l. *ridens*.

P. 580. 77. Ἐπὶ τούτοις *in his* cum verti, reſpici putabam ad leges & conditiones pacti aut foederis, quaſi dicat, tanto ſuavius acquievi, cum illud mihi promiſſum eſſet. *J.M.G.*

P. 586. 52. in verſione quatuor verba neglecta, neſcio cujus culpa. Inſere igitur: *Tumque inde ſic proficiſcimur.*

Ibid. a. not. 43. *Satius eſt*, l. inverſe *Eſt ſatius.*

P. 588. 81. πῦρ, l. πῦρ.

P. 591. 74. οἴσωμεν, l. οἴσομεν.

Ibid. b. nota 88. dixi minus commode dici λαμβάνεσθαι λύκου τῶν ὤτων, jam vero video ſic loqui *Euſtath.* de Iſmen. am. I. p. 26. καὶ λαβομένη μου τῶν ποδῶν.

P. 596. 21. Κανδαύλη. Forſan & hic Τανταλος legend. ut *Bis Acc.* c. 21. p. 820. monet Cl. *J. J. Wetſt.*

P. 599. b. vſ. a fin. 9. *memor*, l. *memorem*.

P. 600. 3. Quamvis & al. Edd. ſic habeant, praeſtat tamen comma poſt ἤδη addere, & poſt ἰδίας delere.

P. 601. b. in nota *Geſn. hoc*, l. *huc*.

P. 611. 9. haec verba neglecta in verſione, ſupple ergo: *aquamque plantis inducebat*, vel, *plantas irrigabat.*

P. 615. 35. ἠχθόμην ἐπὶ τοῦ δεσπότου. Doct. *J. Gavel* in fin. Obſ. ad Ocyp. in Miſcell. Obſ. T. X. haud inepte emendat ὑπὸ τοῦ δ.

P. 622. 40. γεγωνὸς. Frater monet emendandum γεγωνός. etſi prius Edd.

P. 625. a. fini notae meae adde: ſed recte jam credo *Horreum* Obſ. Crit. p. 42. exponere: πᾶς ἄνθρωπός ἐστι συμφορή. omnis, i. e. totus homo (ipſa) calamitas eſt, idque exemplis propemodum probat.

P. 634. b. fin. *per* τοιαῦτα, l. *pro* τοιαῦτα.

P. 638. 92. ἀπεκτενώς, l. ἀπεκτονώς.

P. 641. 56. ἐπίτονον. Cl. *Weſſel.* conjicit ἐπίπονον probe.

P. 655. b. not. 39. vſ. 2. καθεζέσθωσαν, l. καθιζέσθωσαν.

P. 659. 18. ἄστυ, l. ἄστυ.

Ibid. 24. εὐρωτιῶντας. *Geſn.* in ſua correxerat εὐρωτιῶντος, & *mucidi* verterat; bene; ut ſeq. παρηχόντος reſpondeat. Quare & hoc malim, aut potius παρηχόντας cum *Pell.* recipere, quia & *Alciphr.* l. d. εὐρωτιῶντας habet. Vulgatum tamen non movi, quia παρηχόντος ad λιβανωτοῦ relatum videbatur ſtare poſſe.

P. 660. a. in not. vſ. 4. *quondam*, l. *quoniam*.

P. 665. 32. Ὦ θεὲ [illegible], l. θεοὶ quia eſt Ionicum, ut *Herodot.* L. VII. p. 458. Ed. *Steph.*

P. 666. 62. [illegible]

P. 675.

P. 675. 32. Mihi ſatis facit, ut nihil certe aliud requiram, vulgatum *ἀναδέξεσθε recipietis, aequi bonique conſuletis.* Ἀνέξεσθε tamen nec ipſum damnare auſim. *J.M.G.*

P. 676. a. in not. ἀνέξεσθε] vſ. 8. ὄρνεα, l. ὄρνιν.

P. 683. 52. ἀπόκρινε ex P. male expreſſum, l. ἀπέκρινας.

P. 687. 45. 46. ψευδῆ. Dele punctum ſubſcript.

P. 688. 82. ἐμβάδας. Sic P. ſed ἐμβάτας *J. B1. H. S.* Ergo ſic jam lego, notamque ad Scholion ejusdem verbi plane deleo, ubi & αἱ ἐμβάται male operae pro οἱ. Sed rectius haec diſtincta & expreſſa *Adv. Indoct.* c. 6. & *Saturn.* c. 19.

P. 690. b. principio notae *Geſn.* adſcripſit *Weſſel.* V. *Heſych.* φαληρὶς, & *Dion. Chryſoſt.* p. 412. D.

P. 694. vſ. 95. & 96. in verſione omiſſa: *gubernabat autem quidam gubernaculo admotus, navemque ſervavit.*

P. 695. b. a fin. vſ. 5. εὐεργητικῶς, lege ἐνεργ—.

P. 697. 39. Bonum factum puto, quod receptum in contextum & interpretationem illud ὑφ' αὑτοῖς. *J.M.G.*

P. 703. a vſ. penult. Schol. ἐφῶτε, conjiciebam ἐφοίτα, Cl. *Weſſel.* melius ἐφ' ᾧ τε.

P. 705. a. in not. mea altera Ἑρμῆ κερδῷς, l. Ἑρμῆ κερδῷε.

P. 711. b. ad notam Scholii monuit Cl. *Weſſeling.* videndum *Zenob.* VI. 23. & ibi *Schott.*

P. 715. 45. Verbum προσκυνεῖν hic me non offendit. Actum jam erat tempore hujus ſcenae de illa libertate Graeca. V. Lucian. *Nigrin.* c. 21. *J.M.G.*

Ibid. a. notae meae priori ſubjice. Sed & *Liban.* Ep. 78. ἐκείνοις δὲ πανταχοῦ προσκυνεῖν. Conf. not. *Wolfii.* no. XI. Ita ut Lucianus etiam pro ſtilo ſui temporis hoc verbo uſus videri poſſit, non reſpiciens, ad morem antiquum.

P. 727. a. princ. not. Ὄκνου] l. Ὤκνου.

P. 733. not. 69. & ſeq. Ter Διοσκόρῳ cum puncto ſubſcr. id punctum aufer.

P. 734. a. not. 5. Adde *Thucyd.* VI. 7. τῆς τε γῆς ἔτεμον οὐ πολλὴν, καὶ σῖτον ἀνεκόμισαν.

P. 740. 34. verba καὶ ἐννοίας πολυπλόκους, neglecta in verſione: inſere ergo, *& cogitationis multiplicis.*

P. 741. b. in Schol. Ἀρισδαίῳ, emenda Ἀριδαίῳ.

P. 743. 84. ἐμβάδων. Anne & hic ἐμβατῶν leg. quia de tragicis ſermo. Vid. *Adv. Indoct.* c. 6.

P. 747. 66. Recte adminiſtratam curationem loci a corruptione laborantis arbitror. *J.M.G.*

P. 748. 71. vel 2. ab initio, in verſione: *infelices*, l. omnino, *infelicis.*

P. 755. a. not. 70. μετέωρός εἰμι — & ἐκ τῶν ὤτων ἀπηρτημένον. Adde *Conſt. Porphyr.* de Leone Armenio l. 15. ὡς σκιὰ τῷ ἀνδριάντι εἵπετο ἀληθῶς καὶ ὅλως ἤρτητο, καὶ ἐκρέματο ἐξ ὤτων, ὥσπερ τι κερμάτιον ἀγγεῖον τοῖς λόγοις τοῦ μοναχοῦ. Ita ſcripſiſſe exiſtimo *Libanium* Epiſt. 559. ubi de Rufino: οὗτος νῦν ἐκκρέμαται τῶν ἀγγείων (l. ὤτων) καὶ τὸν αὐτὸν ἴδοις ἂν νῦν μὲν γελῶντα, νῦν δὲ κλαίοντα, πρὸς τὸν ἀεὶ φοιτῶντα λόγον τὴν γνώμην τρεπόμενον. *J. J. Wetſt.*

P. 761. a. Schol. 16. vſ. 3. κάκιστον ἄθεον στόμα. *J. J. Wetſtein* recte conjicit emendandum κακίστου &c.

Ibid. a. in nota ad Schol. Dixi me neſcire, cur *Sol.* τὴν κάμηλον improbet; jam video eum id recte quidem improbaſſe propter ſequens διαλεγόμενον; ſed tum temporis credebam Cod. qui τὴν exhibet, etiam διαλεγομένην certe habere.

P. 768. 58. Video mihi excidiſſe ridiculum prope errorem Grammaticum: de *aquila* enim *ſolus* dico, & *verus, germanusque.* Nempe *Rex avium aquila* mihi fraudi fuit, cum in eodem libello *aquilam bene magnam* poſuiſſem. *J.M.G.*

P. 770. a. ad fin. notae prioris *Solani* adde: fuit Alexander Pheraeus Theſſalorum tyrannus, ab uxore Thebe interfectus, Jaſonis ex fratre nepos & gener. *Plut.* Pelopida extr. p. 297. —8. πρῶτον τύραννον ὑπὸ γυναικὸς ἰδίας ἀπολέσθαι. Alexander vero Polyſperch. non in Theſſalia, ſed Peloponneſo regnavit. *J. J. Wetſt.*

Ibid. b. notae *Palmerii* adde: *Plut.* Demetrio p. 895 A. de Phila: ταύτην κομιδῇ νέον ὄντα τὸν Δημήτριον ἔπεισεν ὁ πατὴρ, οὐκ οὖσαν αὐτῷ καθ' ὥραν, ἀλλὰ πρεσβυτέραν λαβεῖν ἀπροθύμως δ' ἔχοντι &c. quod Luciano ſuſpicionem praebere potuit. Non obſtat aetas; potuit enim Antiocho jam cognita fuiſſe, cum eſſet junior: & quae Demetrio provectae aetatis erat, poterat Antiocho juvencula videri. *Idem.*

P. 782. 62. *Coronari Olympia* dixit ad hanc formam *Horat.* Epiſt. I. 1, 50. *Quis magna coronari contemnat Olympia.* *J.M.G.*

P. 783. 88. *omnibus*, l. *ominibus.*

P. 793. b. no. 35. *Gujetus* ait τὸν Λυδὸν *Midam* eſſe; ſed *Croeſus* eſt.

P. 797. 27. ἀποπληροῦν, l. ἀποκληροῦν.

P. 806. b. In notula mea, *quum Geſn.* l. *quam Geſn.*

P. 813. 88. Non Ebrietatem advocari jubet Academia, ſed Polemonem. Cauſam interſerit, judices allocuta, ὅπως καταμάθητε, ὃν τρόπον διάκειται πρὸς ἐμοῦ, quae verba, re denuo perpenſa, jam ſic de *Eraſmi* ſententia, interpretanda arbitror, *uti diſcatis, quomodo a me* (i. e. mea opera jam) *affectus ſit*, qualis jam homo ſit, poſtquam mihi obtemperavit. *J.M.G.*

Ibid. a. in medio notae *quum Academia Ebrietatem advocari jubeat*, l. *quum Acad. Polemonem adv. j.*

P. 815. 23. ἐξετάζεται, l. ἐξετάζετε.

P. 817. b. vſ. 6. a fine poſitum video *i. e.* pro *item.* *J.M.G.*

P. 822. a. no. 52. Bis editum τριόβολον, ſcribe τριώβολον, quod melius; etſi utrovis more ſcriptum invenitur.

P. 826. b. notae 48. Κομματικὰ ἐρωτήματα] Adde, quod me humaniſſime monuit Cl. *J. J. Wetſtenius.* Hieronymus prol. in prophetas: HOSEAS COMMATICUS *eſt, & quaſi per ſententias loquens.* Et in Matthaeum: *prudentem ſemper admoneo Lectorem, ut non ſuperſtitioſis adquieſcat interpretationibus, & quae* commatice *pro fingentium dicuntur arbitrio; Sed conſideret priora, media & ſequentia, & nectat ſibi univerſa quae ſcripta ſunt.*

P. 828. 67. Sine dubio ad illud jus Patronorum apud Athenienſes reſpicitur; poteratque, quin debebat verti, *patronamque ſuam profitentur.* *J.M.G.*

P. 852. 29. Quid ſi πολλὴ refertur ad τέχνην, & αὐτὰ ad totam phraſin τοὺς καρποὺς ἀπολαμβάνουσι. *J.M.G.*

Ibid. poſt γὰρ ponendum fuiſſe comma, ex nota ſubjecta adparet.

P. 855. 23. βαναύσοις, l. βαναύσοις.

P. 880. 82. δημήλλητραι, l. δημίλλητραι.

P. 885. 39. adſcripſit frater πατακχθέντ☉ recte; ſed tunc verſu priore αὐτοῦ pro αὐτῷ legendum; ſi vero αὐτῷ retinemus, etiam ſtructura παλαχθέντι mihi poſtulare videtur. Jam & mihi.

P. 911. 22. λευκὸν; miror ni Lucianus λευκὸς ſcripſerit, addit *Idem*, opportune; quamvis vulgatum tolerabile.

P. 920. 73. ὡς πρότερ☉. Frater optimus C. C. conjicit ὅς pro ὡς reponendum.

TOM. III.

P. 6. 16. Sic *ſatos* non male dici *Spartos* illos, σπαρτοὺς, Cadmeos fratres, diximus ad T. 2. p. 263. 6. *J.M.G.*

P. 9. Schol. no. 12. muta in 78.

P. 13. 54. ἐπισπασάμεν☉ bonis adeo auctoribus aſſumtum minime diſplicet: ſed hec poenitet indicaſſe illam verbi ἀσπάζεσθαι notionem, quam bonam & facundam eſſe arbitror. *J.M.G.*

P. 28. 63. Ἀσύμβολ☉ tuendum arbitror: quia conſilia continet hic libellus, ironica illa quidem, de gloria artis oratoriae conſequenda. His conſiliis ſe uſurum negat Lucianus. Poteſt ficta ab eo vox eſſe: poteſt etiam uſurpata aliis, ſed nondum nobis obſervata: nam quod apud Pollucem legitur, illud videtur potius eſſe ἀσύμβολ☉. *J.M.G.*

P. 30. a. fini notae meae haec adde. Immo jam credo περὶ hic notare excellentiam, praeferentiam, ut περὶ δ᾽ ἐςὶ μάχεσθαι, *ſuperatis pugnando*, *Homero* frequens, vid. *Euſtath.* ad Il. A. p. 95. 47. Et Il. Δ. p. 369. 9. ac Θ. 27. Et περὶ πάντων *ſupra omnes*, Il. I. 38. iterum 53. ne jam nota illa περὶ πολλοῦ & πλείςου ποιεῖσθαι huc traham, quorum exempla *Taylor* in Lyſia dedit, vel ut *Diod. Sic.* XI. c. 29. ὡ ποιήσομαι περὶ πλεῖον☉ τὸ ζῆν τ̃ ἐλευθερίας quia aliquantum diſcrepant, aliquid tamen juvant.

P. 32. 69. in Scholio de Coroebo pro ἠψαμένης legendum & ratione & *Euſtathio* jubente, σκηψαμένης. *J.M.G.*

Ibid. 71. in verſione *Panem*, malim *Pana*.

P. 33. 98. Διεξιόντες ad Ἐρινύας referri ſalva Grammatica non poteſt. *J.M.G.*

P. 44. 93. Locus Pſelli habetur p. 102. ſeq. edit. Kilo. 1688. 12. *J.M.G.*

P. 45. 29. τὴν δισκοφόρον ὁδὸν abſurdam eſſe nec dum puto. Sed etiam χεῖρα facile probo, quae ſi in mentem mihi veniſſet, aut aliunde eſſet oblata, reddidiſſem, *Reflexo ad manum diſco oneratam vultu*. *J.M.G.*

P. 61. no. 67. ὑπερήτη, l. ὑπηρέτη.

P. 64. b. vſ. 2. *malin*, l. *malit*.

P. 68. 34. Annotatio mea incipit a verbis, *Caute narrat Herodotus*. *J.M.G.*

P. 73. 49. & 50. Omiſſa in verſione verba illa [illegible] *[illegible] exornatum.*

P. 92. 32. Sic diſtingue [illegible]

P. 102. 76. [illegible], l. *fere nihil*.

P. 112. b. vſ. 6. a fine leg. Tragoediarum Dionyſii nomina. *J.M.G.*

P. 127. 38. Apellem cum Theodota conjuraſſe narrat noſter; ſed anachroniſmum commiſſum redarguit *Bayle* in Lex. T. I. tit. Apellis, ex *Polyb.* quod Apelles ſub iſto Ptolemaeo ſuperſtes eſſe non potuerit, qui C. annis ante vixit.

P. 154. 28. Etiam ut nunc conſtituta eſt lectio, verbum agere in verſione relinquendum puto, ut proprium in hac re & τῷ ὑποκρίνεσθαι plane reſpondens. Contra ea addi debebat, quod reſpondeat inſertae voci πένθος, *plenam* luctus *tragoediam*. *J.M.G.*

P. 164. Schol. 67. vſ. 2. omnino mutato diſtinctionem, poſt ἦν punctum collocando, & conf. *Ariſtoph.* Equit. v. 1278. unde haec ſumpta, & reliqua jam omnia emendanda a verſu *Ariſtoph.* l. d. 1281. ad 1287.

Ibid. a. no. 69. Βάραν ignotum ait *Sol.* Sed vid. *Heſych.* Βάρας ὁ Χῖ☉, quod monuit Cl. *Weſſeling.*

P. 180. b. vſ. 8. a fine leg. *atque adeo* proverbio Ἰαλίμου. *J.M.G.*

P. 182. 55. Quemadmodum non dubito, μιαίνομαι eſſe praeferendum recepto per omnes fere libros μαίνομαι ita puto, eo minus ſuboluiſſe errorem hominibus, quod etiam μαίνομαι non abſurdam habet ſententiam. Sermo eſt de ea turpitudine, quae furor merus & ſumma inſania eſt. Solent inſanire homines a magna injuria. Quidni lingua ſe dicat inſanire, quae infando ejuſmodi negotio adhibeatur? *J.M.G.*

Ibid. 56. καὶ ἀντὶ γλώσσης ὅσα καὶ χειρί. Nihil mutandum in Graecis: nec poenitet converſionis: ſed pudet rem amplius declarare. Teneamus modo, illud ὅσα adverbii vicem poni pro καθόσα vel καθὼς. *J.M.G.*

P. 184. 4. Pro lectione ἐξελύθη facit gloſſa *Heſychii*, qui exponit ἐπαύσατο τ̃ ὁρμῆς. *J.M.G.*

P. 193. 95. εὔριθμον, l. εὔρυθμον.

P. 196. 13. ὁ, l. ὃ.

P. 205. 53. ὁ θεὸς, l. ἡ θεὸς, ut vett. Edd. recte.

Ibid. a. in Scholii nota ἀντίθυρι, l. ἀντίθυρ.

Ibid. a. notae prioris vſ. 4. pro Ἀλεξ. c. 6. l. Ἀλεξ. c. 16.

P. 208. 1. Recte conjicis, *Reitzi doctiſſime*, illud τί ad ὄναρ adjectum eſſe, quod me ſolicitet, ut malim legere ὀνείρατι. Τί τοῦτο hic non intelligo: intelligerem τί τοιοῦτο. *J.M.G.*

P. 210. 46. Χαρασμίοις. Sed *Steph.* de urb. Χαράσμιοι prima breui.

P. 211. no. 55. Ἀθῶτας. Vid. *Steph.* Ἀκρόθωοι, & not. *Berkel.*

P. 219. initio. Σιναρθοκλῆς. anne Σιναθρούκης; vid. *Vaillant* hiſt. Arſacid. p. 78. adſcripſit Cl. *Weſſeling.*

P. 236. 55. Nondum damnare poſſum piſces illos meos: certe non ea ratione, quaſi *piſces* non poſſint comprehendi *avium* numero *Libyam infeſtantium*. Neque enim hoc dicit Lucianus, niſi de ſcorpionum genere volucri. *J.M.G.*

P. 237. b. vſ. 1. & 2. in not. *Graeca* [illegible]

P. 241. 20. Forte ſuſtineri poteſt hic locus, ſi legis [illegible]. Idque jam cum cogitaſſe [illegible], cum interpretati ſumus, *non* [illegible] *miſerint ſibi* [illegible]. Ἢ ὡς aſſeverat, non aſſimilat. *J.M.G.*

P. 252. 98. Nondum poenitet ſententiae de παραστίῳ ſ. παραστείῳ noſtrae, poſtquam tuo indicio, Vir praeſtantiſſime, de Cl. *Haſaei* ſententia edoctus ſum. Ἱστίον non *malus* eſt, ſed *velum*. Scholiaſtae auctoritas pene nulla. Παράστειον neque auctorem habet alium, neque analogiam certam: & ſi lubet omnino a verbo παραστείω derivare; quidni huc etiam referamus, quod e Seneca protulimus, de *ſupparo*, *Nulla res aeque adjuvat curſum, quam ſumma pars veli; illinc maxime navis urgetur. Urgetur*, promovetur, παραστείεται. Sed hoc de etymologia non praeſtiterim: multo minus illud, quod in mentem veniebat, an forte παράσιον, unica vocali mutata, & tranſpoſitis literis, fuerit σιπάριον, aut συπάριον. Res ipſa de *ſupparo* adhuc vehementer mihi blanditur. *J. M. G.*

Ibid. In Schol. 98. Τοῦ ἱστοῦ legitur pro ἱστίου, neſcio errore ne typogr. an ſic in Scholiaſta ipſo, ex alio Luciani codice.

P. 265. 36. Illud ὁ πᾶς οὑτοσὶ πλοῦτος adeo indubium putabam, ut pro ſphalmate tantum Hagenoënſis libri haberem illud ι intruſum, quod olim, neſcio meo an ſuperioris alicujus poſſeſſoris, obelo confixum videbam. *J. M. G.*

Ibid. b. fin. ἐγίγγυον, l. ἐχεγγ.

P. 270. 96. Ἐπὶ Βαβυλῶνι ἐλθόντες quod O. habet, pro Βαβυλῶνα, defendi poteſt ex *Hom*. Il. Θ. 110. Τρωσὶν ἐφ᾽ ἱπποδάμοισιν ἰθύνοντες, & ex *Aeſchyl*. Agam. 61. ἐπ᾽ Ἀλεξάνδρῳ πέμπει, atque *Euang. Matth*. VIII. 7. aliisque multis quae profert doctiſſ. *Abreſch*. animadv. ad Aeſch. p. 68. 69.

P. 271. 40. καὶ σὺ παρὰ τὸ φανεῖσθαι τὴν γνώμην. Nihil mihi corruptum videbatur. Ad verbum, *Tu es apud ferendam ſententiam*, i. e. tuum eſt jam ferre ſententiam. Si quid mutandum ſit, poſſis καὶ σοὶ πάρα τὸ φανεῖσθαι τὴν γνώμην, *tibi adeſt*, ad te venit ordo &c. nec τὸ περὶ damnaverim. *J. M. G.*

P. 272. 67. in verſione: *Vinces*, l. *Vincis*.

P. 273. 82. Ut nunc praeclare conſtituta ſunt Graeca, ita poterant converti, *Ac barbari quidem nos adorent. Vobis autem Graeco more* &c. *J. M. G.*

Ibid. 94. Pulchre etiam reſtitutum ἐκστάδιος. Vertam, *ultra ſtadia enim* tua decem, *puto, tibi jam proceſſit imperium*. *J. M. G.*

Ibid. 97. inſeratur Latinis perſona LYC.

P. 279. 76. *Delebitis*, l. *Dolebitis*.

P. 299. 62. πῦρ᾽, l. πῦρ.

P. 306. 54. Supple in verſione: *Deinde una in urbem ivi*.

P. 317. 87. ἴσον, l. ὅσον.

P. 321. 27. ἡμῶν, ex mente *Geſn*. dedi; quod in varr. Lectt. jam ſic notandum erat: ἡμῶν] Edd. vulgo ὑμῶν.

P. 343. 83. in verſione: *ſibi*, l. *ſiti*.

Ibid. in Schol. Μυσονίῳ, l. Μυσωνίῳ.

P. 361. 40. καταγελᾶν τὰ τῶν ἀνοήτων. Igitur καταγελᾶν etiam accuſativo jungitur? *J. M. G.* Jungitur accuſativo ap. LXX. Syr. VII. 12. μὴ καταγέλα ἄνθρωπον ὄντα ἐν πικρίᾳ. Sic multa ſimilia a κατὰ compoſita & genitivo & accuſativo junguntur; ut obſervat etiam Doct. *Abreſch*. in anim. ad Aeſchyl. Sed quia Lucian. alias perpetuo utitur gignendi caſu, ut patebit ex Indice majore, jam nihil muto; ſed veniam oro, quod *Solani* mentem feſtinans non viderim, & recte ſentientem caſtigarim.

P. 362. initio. poſt ἔλεγον comma repone pro puncto.

P. 379. in ipſo fine annotationis meae ad vſ. 11. nomen Mercurii duabus tantum literis ſignari volebam, ΕΡΜ. ut conſtaret ratio corruptionis ex prima ſyllaba vocis εἴσεισι. *J. M. G.*

P. 380. ad vſ. 20. ita exprimi volebam cogitata mea: cum ſcriptum eſſet Δεσ. ὁ νοῦ, legit librarius, Δεσπ. νοῦ. Quanta ſimilitudo eſſet in Mſſ. quibusdam inter π literam, & inter υ, norunt, qui vel libros antiquos, vel certe *Monteſalconii* Palaeographiam trivere. *J. M. G.*

P. 396. a. no. 11. l. 93.

P. 399. a. in Schol. στοιχεῖον, l. στοιχεῖον.

P. 401. 18. ἅπασιν, l. ἅπασι, ut al. recte.

P. 402. 38. tolle punctum ſub γῇ.

P. 405. 2. ἤ πυ, l. ἤ που.

P. 430. no. 57. pr. ἐπιπόκει, l. ἐπιτώκει.

P. 433. b. vſ. ult. *Donico*, l. *Dionico*.

P. 465. 9. τοιᾷδε ſublato puncto ſubſcr. malim τοιάδε, accuſandi caſu, ut referatur ad ἐψεύδετο, ait frater. Nondum video quare neceſſe ſit.

P. 477. init. tolle punct. ſubſcr. ſub χρυσῇ.

P. 485. 38. pro ἀπαιτεῖται, ἀπαιρεῖται ſcribendum arbitror. *J. M. G.*

P. 496. initio, tolle punct. ſub πάθῃ.

P. 497. a. Schol. 29. vſ. 2. *certarunt*, l. *certant*.

P. 498. in fine annotationis ad λιπαρὰς Ἀθήνας video pro *apuae* dediſſe operas *aquae*, quod ſenſum turbat. Sed bene eſt, quod qui haec legere tanti putant, poſſunt etiam Graeca inſpicere. *J. M. G.*

P. 534. 75. ἀμήνυτον ex P. remanſit, l. ἀμύνητον, bene monuit frater, licet & in *H*. & ſua *B4*. idem error. Sed jam video in *J*. recte ἀμύνητον.

P. 544. a. extr. pro *ſed e tyrannide* leg. *ſeu de tyrannide*. *J. M. G.*

P. 545. 3. Aſſentior *Solano* ipſe quoque. Sed illud *recte ſane*; quod in verſione poſui, ita intelligebam, *Recte ſane utuntur*: quod ſi rem ipſam ſpectes, eandem vim habet, ac ſi poſuiſſem, *non per Jovem*. *J. M. G.*

P. 549. 29. ἡμῖν, l. ὑμῖν, ut *P. J.* recte, idque me voluiſſe, ex variantt. patet.

P. 552. Titulus PSEUDOSOPHISTAE recte inſcriptus initio, deinde in reliquis pag. frontibus male PSEUDOLOGISTA, expreſſus ex *Pariſ*. Ed. Leg. igitur ubique PSEUDOSOPHISTA.

P. 558. 57. πρόεισιν ex *P*. deſcriptum. Volui πρόσεισιν, & ſic *J. H.* &c.

P. 589. 80. Adde verſioni: *aut aliud quid rerum inanimarum*.

P. 593. 51. Γοργόνος. Adſcripſit frater: uſitatius Γοργοῦς. Sed & hoc indicium puto, non ſcriptum a Luciano hunc Dial.

P. 608. b. vſ. 4. ἐπιδείξατο, l. ἐπεδ—.

P. 637. 15. βελεμένοις, *Geſn*. videtur legiſſe βελόμενος, qui dedit *lubens*. pro *vobis ſic volentibus*; ſed vulgatum aeque bonum.

P. 652.

P. 652. κόρωνα. Pollux vero aliique κορωνὸς, adſcripſit frater.

P. 654. vſ. 159. Exciderunt verba quaedam verſionis. Leg.

Cupreſſi pilam, pollinem hordeaceum,
Crambes folia &c.

J. M. G.

P. 655. 173. B. F. quod in viam me reduxiſti, *Reitzi* humaniſſime. Non debebam ſomnium impingere ei, qui hic *Alcoranum* memorari vult; etſi tum neſcierim eſſe virum, quem merito ſuo magni facio. *J. M. G.*

P. 667. 48. ἐςὶ, l. ἐςιν, ut deſtinaveram.

P. 669. 81. ἀπλοῦν, l. ἁπλοῦν.

P. 672. 146. πρόχωλον Cl. *Geſn.* refert ad πόνον. Sed quid ſi ad *me* referatur? addit frater *C. C. R.*

P. 673. 168. Αἲ, αἲ, &c. Veriſſime emendat frater idem, ſcribendum αἶ, αἶ, αἶ, αἶ, per diaereſin, & ſic erit ſenarius ut ceteri.

P. 688. verſ. penult. γρυπὸς recte; at unde in notis p. ſeq. bis γρυπνὸς, neſcio; ſed emenda, Lector, & conatibus noſtris fave.

F I N I S.

00079913

Digitized with financial assistance from
Government of Maharashtra
on 30 January, 2020